

Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı

Eski Türk Edebiyatı Bilim Dalı

MOLLA MAHMUD ZU'İ DİVANI
(İNCELEME-METİN-BAĞLAMLI DİZİN-İŞLEVSEL SÖZLÜK)

Tunzala ALİYEVA

Doktora Tezi

Ankara, 2019

MOLLA MAHMUD ZU'İ DİVANI
(İNCELEME-METİN-BAĞLAMLI DİZİN-İŞLEVSEL SÖZLÜK)

Tunzala ALİYEVA

Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı

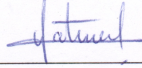
Eski Türk Edebiyatı Bilim Dalı

Doktora Tezi

Ankara, 2019

KABUL VE ONAY

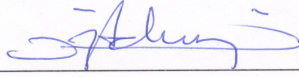
Tunzala Aliyeva tarafından hazırlanan "Molla Mahmud Zu'i Divanı (İnceleme-Metin-Bağlamli Dizin-İşlevsel Sözlük)" başlıklı bu çalışma, 25.06.2019 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda başarılı bulunarak jürimiz tarafından Doktora Tezi olarak kabul edilmiştir.

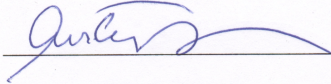
Prof. Dr. Fatma Sabiha KUTLAR OĞUZ (Başkan)

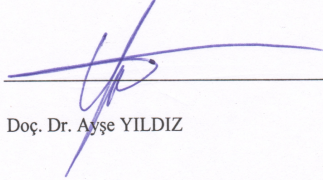
Prof. Dr. Osman HORATA

Prof. Dr. Özge ÖZTEKİN (Danışman)

Doç. Dr. Orhan KURTOĞLU

Doç. Dr. Ayşe YILDIZ

Yukarıdaki imzaların adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

Prof. Dr. Musa Yaşar SAĞLAM

Enstitü Müdürü

YAYIMLAMA VE FİKRİ MÜLKİYET HAKLARI BEYANI

Enstitü tarafından onaylanan lisansüstü tezin tamamını veya herhangi bir kısmını, basılı (kağıt) ve elektronik formatta arşivleme ve aşağıda verilen koşullarla kullanıma açma iznini Hacettepe Üniversitesine verdiğimi bildiririm. Bu izinle Üniversiteye verilen kullanım hakları dışındaki tüm fikri mülkiyet haklarım bende kalacak, tezin tamamının ya da bir bölümünün gelecekteki çalışmalarda (makale, kitap, lisans ve patent vb.) kullanım hakları bana ait olacaktır.

Tezin kendi orijinal çalışmam olduğunu, başkalarının haklarını ihlal etmediğimi ve tezin tek yetkili sahibi olduğumu beyan ve taahhüt ederim. Tezimde yer alan telif hakkı bulunan ve sahiplerinden yazılı izin alınarak kullanılması zorunlu metinleri yazılı izin alınarak kullandığımı ve istenildiğinde suretlerini Üniversiteye teslim etmeyi taahhüt ederim.

Yükseköğretim Kurulu tarafından yayınlanan "**Lisansüstü Tezlerin Elektronik Ortamda Toplanması, Düzenlenmesi ve Erişime Açılmasına İlişkin Yönerge**" kapsamında tezim aşağıda belirtilen koşullar haricince YÖK Ulusal Tez Merkezi / H.Ü. Kütüphaneleri Açık Erişim Sisteminde erişime açılır.

- Enstitü / Fakülte yönetim kurulu kararı ile tezin erişime açılması mezuniyet tarihimden itibaren 2 yıl ertelenmiştir. ⁽¹⁾
- Enstitü / Fakülte yönetim kurulunun gerekçeli kararı ile tezin erişime açılması mezuniyet tarihimden itibaren ay ertelenmiştir. ⁽²⁾
- Tezimle ilgili gizlilik kararı verilmiştir. ⁽³⁾

08.07.2019

Tunzala ALİYEVA

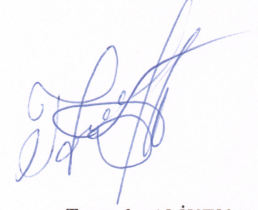
¹"Lisansüstü Tezlerin Elektronik Ortamda Toplanması, Düzenlenmesi ve Erişime Açılmasına İlişkin Yönerge"

- (1) Madde 6. 1. Lisansüstü teze ilgili patent başvurusu yapılması veya patent alma sürecinin devam etmesi durumunda, tez **danışmanın** önerisi ve **enstitü anabilim dalının** uygun görüşü üzerine **enstitü** veya **fakülte yönetim kurulu** iki yıl süre ile tezin erişime açılmasının ertelenmesine karar verebilir.
- (2) Madde 6. 2. Yeni teknik, materyal ve metotların kullanıldığı, henüz makaleye dönüşmemiş veya patent gibi yöntemlerle korunmamış ve internette paylaşılmamış durumda 3. şahıslara veya kurumlara haksız kazanç imkanı oluşturabilecek bilgi ve bulguları içeren tezler hakkında tez **danışmanın** önerisi ve **enstitü anabilim dalının** uygun görüşü üzerine **enstitü** veya **fakülte yönetim kurulunun** gerekçeli kararı ile altı ayı aşmamak üzere tezin erişime açılması engellenebilir.
- (3) Madde 7. 1. Ulusal çıkarları veya güvenliği ilgilendiren, emniyet, istihbarat, savunma ve güvenlik, sağlık vb. konulara ilişkin lisansüstü tezlerle ilgili gizlilik kararı, **tezin yapıldığı kurum** tarafından verilir *. Kurum ve kuruluşlarla yapılan işbirliği protokolü çerçevesinde hazırlanan lisansüstü tezlere ilişkin gizlilik kararı ise, **ilgili kurum ve kuruluşun önerisi** ile **enstitü** veya **fakültenin** uygun görüşü üzerine **üniversite yönetim kurulu** tarafından verilir. Gizlilik kararı verilen tezler Yükseköğretim Kuruluna bildirilir.
Madde 7.2. Gizlilik kararı verilen tezler gizlilik süresince enstitü veya fakülte tarafından gizlilik kuralları çerçevesinde muhafaza edilir, gizlilik kararının kaldırılması halinde Tez Otomasyon Sistemine yüklenir.

* Tez **danışmanın** önerisi ve **enstitü anabilim dalının** uygun görüşü üzerine **enstitü** veya **fakülte yönetim kurulu** tarafından karar verilir.

ETİK BEYAN

Bu çalıřmadaki bütün bilgi ve belgeleri akademik kurallar çerçevesinde elde ettiđimi, görsel, iřitsel ve yazılı tüm bilgi ve sonuçları bilimsel ahlak kurallarına uygun olarak sunduđumu, kullandığım verilerde herhangi bir tahrifat yapmadığımı, yararlandığım kaynaklara bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunduđumu, tezimin kaynak gösterilen durumlar dıřında zgn olduđunu, Tez Danıřmanının **Prof. Dr. Özge ÖZTEKİN** danıřmanlığında tarafımdan üretildiđini ve Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tez Yazım Yönergesine göre yazıldıđını beyan ederim.

Tunzala ALİYEVA

Anneme ve Babama

ÖZET

ALİYEVA, Tunzala. *Molla Mahmud Zu`i Divanı (İnceleme-Metin-Bağlamlı Dizin-İşlevsel Sözlük)*, Doktora Tezi, Ankara, 2019.

Tez çalışmamız Giriş ve onu takiben dört bölüm ile Sonuç ve Kaynakça'dan oluşmaktadır. Giriş'te Zu`i'nin yaşadığı 19. yüzyılda Azerbaycan'daki siyasi, sosyal ve edebi durum hakkında bilgi verilmiştir.

Birinci bölümde Molla Mahmud Zu`i, hayatı, edebi kişiliği, etkilendiği kişiler ve eserleri yönünden tanıtılmıştır. Başta Zu`i'nin ismine yönelik farklılıklar üzerinde durulmuş, doğum ve ölüm tarihleri, yapmış olduğu meslekler ve aile hayatı ile ilgili elde edilen bulgular sunulmuştur. Beğendiği şairlerden bahsedilmiş, *Divan`ı* ile beraber diğer iki eseri tanıtılmıştır.

İkinci bölümde *Divan* biçim ve muhteva özellikleri ile metinlerarası ilişkiler yönünden incelenmiştir. Biçim özellikleri kısmında nazım şekilleri hakkında ayrı ayrı bilgi verilmiş, şiirler ahenk unsurları, dil ve üslup özellikleri yönünden tahlil edilmiştir. Muhteva özellikleri kısmında aşk, kişiler, kavimler, şehirler, tabiat ile ilgili unsurlar, sosyal hayat, din ve tasavvuf başlıkları üzerinde durulmuştur. Metinlerarası ilişkiler kısmında ise tespit edilen Alıntı, Anıştırma + Gönderge, Gönderge + Kolaj + Çeviri, Alıntı + Yenidenyazma, Gönderge + Anıştırma + Alıntı üzerinde durulmuştur.

Üçüncü bölüm *Zu`i Divanı* üzerinedir. Bu bölümde *Divan* nüshası tanıtılmış, metnin hazırlanmasında izlenen yol, çeviriyazı işaretleri ve metnin transkripsiyonlu hali verilmiştir. Metnin Farsça kısmının çevirisi beyit sonlarına dipnot düşülerek sunulmuştur.

Dördüncü bölümde *Divan`ın* Tebdiz projesi kapsamında hazırlanan bağlamlı dizini ve işlevsel sözlüğü yer almaktadır. Bu bölümde *Divan`da* yer alan kelimeler Türkiye alfabesine göre sıralanmıştır. Ayın harfi ve Azerbaycan alfabesinde bulunan “Ə” ve “Q” harfi alfabetik sırada sona alınmıştır. Her kelimedenden sonra iki nokta konarak anlamları verilmiştir. Kelimelerin geçtiği beyitler sıralanmış ve beyitlerin künyeleri yazılmıştır.

Künyelerin yanında köşeli parantez içinde kelime ek ve köküne ayrılmış şekilde gösterilmiştir.

İnceleme sonucu varılan/elde edilen bilgi ve bulgular Sonuç bölümünde verilmiştir. En sonda ise Kaynakça kısmı eklenmiştir.

Molla Mahmud Zu`i`nin *Divan`*ı günümüze kadar bütün halde araştırılmamış, transkripte edilmemiştir. *Divan*, 19. yüzyıldaki Azerbaycan`ın edebi durumunu yansıtmaları bakımından önemlidir.

Anahtar Sözcükler

19. yüzyıl, Klasik edebiyat, Azerbaycan edebiyatı, Molla Mahmud Zu`i, *Divan*.

ABSTRACT

ALİYEVA, Tunzala. *Molla Mahmud Zu'i's Divan (Transcription Text-Analyzing-Concordance-Functional Dictionary)*, Doctoral Dissertation, Ankara, 2019.

Our dissertation is composed of an Introduction and four parts, followed by a Conclusion and a Bibliography. In the Introduction, you will find information on Azerbaijan's political, social and literary position in the 19th century, where Zu'i lived.

The first part includes Mollah Mahmud Zu'i's life, literary character, people and works, which influenced him. At the beginning, you will find the distinctions regarding Zu'i's name and evidence on birth and death dates, occupations and family life. Poets he recited in different parts of *Divan*, names he liked openly and through translation are among those who he was influenced by. This part also includes two of his other works as long as *Divan*.

In the second part, *Divan* is examined based on its style and content as long as its relations between texts. In style, you will find separate information on verse styles and an examination of poetry euphony, language and genre. The content includes facts about love, people, tribes, cities, nature, social life, religion and Islamic philosophy. Relations between texts gives examples of Citation, Allusion, Reference, Reference + Collage + Translation, Citation + Rewriting, Reference + Allusion + Citation.

The third part is on Zu'i Divan. This part includes an introduction of *Divan's* copy, the method used in text preparation, transcription signs and a transcribed version of the text. The translation of the Persian part can be found as a footnote at the bottom of the verse.

The fourth part includes, *Divan's* concordance and functional dictionary. You will find words/statements from *Divan* in an alphabetic order as long as the meaning of each word and the bibliography of verses, within parentheses. The words are shown divided into affixes and stem next to the bibliography within square brackets.

A functional dictionary was prepared based on a concordance; the meanings of the words used in *Divan*. In this way, a vocabulary of Zu'i Divan was created. Information and evidence found during the examination are presented in the Conclusion. This is followed by a Bibliography.

Mollah Zu'i's Divan has not been examined, transcribed in whole until today. *Divan* is important for its reflection on Azerbaijan's literary position in the 19th century. Russian words along with Turkish, Arabic and Persian words can be found within the text. There is a duality within the text due to the dialect and its literary language. The work remains true to the original in order to reflect abovementioned characteristics.

Key Words

19th century, Classical Literature, Azerbaijani Literature, Mollah Mahmud Zu'i's Divan

İÇİNDEKİLER

KABUL VE ONAY.....	i
YAYIMLAMA VE FİKRİ MÜLKİYET HAKLARI BEYANI.....	ii
ETİK BEYAN.....	iii
ÖZET.....	v
ABSTRACT.....	vii
İÇİNDEKİLER.....	ix
KISALTMALAR.....	xxi
ÖNSÖZ.....	xxii

GİRİŞ.....	1
------------	---

1. BÖLÜM: MOLLA MAHMUD ZU'İ'NİN HAYATI, ESERLERİ VE EDEBİ KİŞİLİĞİ.....	12
---	----

1.1. HAYATI.....	12
------------------	----

1.2. EDEBİ KİŞİLİĞİ.....	19
--------------------------	----

1.2.1. Kaynaklarda Yapılan Değerlendirmeler.....	19
--	----

1.2.2. Şairin Kendi Şiirlerine Dair Görüşleri.....	20
--	----

1.2.3. Etkilendiği ve Etkilediği Şairler.....	21
---	----

1.3. ESERLERİ.....	27
--------------------	----

2. BÖLÜM: ZU'İ DİVANI'NIN İNCELENMESİ.....	30
--	----

2.1. BİÇİM ÖZELLİKLERİ.....	30
-----------------------------	----

2.1.1. Nazım Biçimleri.....	30
-----------------------------	----

2.1.1.1. Kaside	30
-----------------------	----

2.1.1.2. Gazel	32
----------------------	----

2.1.1.3. Mesnevi.....	34
-----------------------	----

2.1.1.4. Musammatlar	36
----------------------------	----

2.1.1.4.1. Murabba	36
--------------------------	----

2.1.1.4.2. Muhammes.....	36
--------------------------	----

2.1.1.4.3. Tahmis.....	37
------------------------	----

2.1.1.4.4. Müseddes.....	38
--------------------------	----

2.1.1.4.5. Terci-i Bend.....	38
2.1.1.5. Kıt'a	39
2.1.1.6. Rübai.....	40
2.1.1.7. Matla	41
2.1.2. Ahenkle İlgili Unsurlar.....	41
2.1.2.1. Vezin.....	41
2.1.2.2. Redif ve Kafiye.....	44
2.1.3. Dil ve üslup ��zellikleri.....	44
2.1.3.1. Yerel Söyleyiş ��zellikleri.....	44
2.1.3.2. Edebi Sanatlar.....	55
2.1.3.2.1. Hüsn-i Ta��lil.....	55
2.1.3.2.2. Teşbih.....	55
2.1.3.2.3. Leff �� Neşr.....	56
2.1.3.2.4. Tezad.....	56
2.1.3.2.5. Tevriye.....	57
2.1.3.2.6. Tenasüp.....	57
2.1.3.2.7. İstifham.....	58
2.1.3.2.8. Nida.....	58
2.1.3.2.9. Telmih.....	59
2.1.3.2.10. Tekrir.....	59
2.1.3.2.11. Mübalağa.....	59
2.1.3.2.12. İstiare.....	60
2.1.3.2.13. Teşhis ve İntak.....	61
2.1.3.2.14. Kinaye.....	61
2.1.3.2.15. Tecahül-i Arif.....	62
2.2. MUHTEVA ÖZELLİKLERİ.....	63
2.2.1. Aşk.....	63
2.2.1.1. Aşkla İlgili Unsurlar	63
2.2.1.1.1. Sevgili.....	64
2.2.1.1.2. Aşk.....	67
2.2.1.1.3. Rakip.....	69
2.2.2. Kişiler ve Milletler.....	70
2.2.2.1. Kişiler	70
2.2.2.1.1. Firdevsi.....	71
2.2.2.1.2. İsfendiyar.....	71

2.2.2.1.3. Rüstem.....	72
2.2.2.1.4. Sam.....	72
2.2.2.1.5. İskender.....	73
2.2.2.1.6. Cemşid.....	74
2.2.2.1.7. Behmen.....	75
2.2.2.1.8. Dara.....	75
2.2.2.1.9. Zal.....	76
2.2.2.1.10. Huşeng.....	76
2.2.2.1.11. Feridun.....	77
2.2.2.1.12. Peşeng.....	78
2.2.2.1.13. Dahhak.....	78
2.2.2.1.14. Neriman.....	78
2.2.2.1.15. Behram.....	79
2.2.2.1.16. Efrasiyab.....	79
2.2.2.1.17. Keykavus ve Keykubad.....	80
2.2.2.1.18. Sohrab.....	80
2.2.2.1.19. Zerdüş.....	81
2.2.2.1.20. Ehrimen.....	81
2.2.2.1.21. Nuşirevan.....	82
2.2.2.1.22. Nekisa.....	82
2.2.2.1.23. Barbed.....	83
2.2.2.1.24. Belkis.....	83
2.2.2.1.25. Eflatun.....	84
2.2.2.1.26. Lokman.....	85
2.2.2.1.27. Hatem-i Tai.....	86
2.2.2.1.28. Karun.....	86
2.2.2.1.29. Hipokrat/Bukrat/Bokrat.....	87
2.2.2.1.30. Sokrat.....	88
2.2.2.1.31. Pisagor.....	88
2.2.2.1.32. Bermek/Bermekiler.....	89
2.2.2.1.33. İbn-i Sina.....	90
2.2.2.1.34. Tuğrul Bey.....	90
2.2.2.1.35. Şaseven/Şahsevenler.....	91
2.2.2.1.36. Şeyh San'an.....	91
2.2.2.1.37. Leyla.....	92

2.2.2.1.38. Mecnun.....	93
2.2.2.1.39. Şirin.....	93
2.2.2.1.40. Hüsrev.....	94
2.2.2.1.41. Ferhat.....	95
2.2.2.1.42. Yezit.....	96
2.2.2.2. Milletler	96
2.2.2.2.1. Türk.....	96
2.2.2.2.2. Hindu.....	97
2.2.2.2.3. Avrupalılar/Fransızlar.....	98
2.2.2.2.4. İngiliz.....	98
2.2.2.2.5. Yunan.....	98
2.2.2.2.6. Tatar.....	99
2.2.3. Ülkeler ve Şehirler.....	99
2.2.3.1. Şirvan/Şamahı.....	100
2.2.3.2. Guba.....	102
2.2.3.3. Şabran/Deveçi/Deveçibazar.....	103
2.2.3.4. Muğan.....	103
2.2.3.5. Bakü.....	104
2.2.3.6. Ağcagabul.....	104
2.2.3.7. Galagayın.....	105
2.2.3.8. Ağdaş.....	105
2.2.3.9. Sabunçu.....	105
2.2.3.10. Kafkasya.....	106
2.2.3.11. Erdebil.....	106
2.2.3.12. Kuçan.....	107
2.2.3.13. Şiraz.....	107
2.2.3.14. Kabil.....	107
2.2.3.15. Dergam.....	107
2.2.3.16. Rum.....	108
2.2.3.17. Bağdat.....	108
2.2.3.18. Çin.....	109
2.2.3.19. Hıta/Hoten.....	109
2.2.3.20. Babil.....	110
2.2.3.21. Mısır.....	111
2.2.3.22. Tiflis.....	111

2.2.3.23. Rusya.....	112
2.2.3.24. Bedeşan.....	112
2.2.3.25. Kandechar.....	113
2.2.3.26. Kerbela.....	113
2.2.3.27. Ken'an.....	113
2.2.4. Tabiat İle İlgili Unsurlar.....	114
2.2.4.1. Kozmik Alem.....	116
2.2.4.2. Zaman	118
2.2.4.3. Dört Unsur	122
2.2.4.3.1. Su.....	123
2.2.4.3.2. Toprak.....	125
2.2.4.3.3. Ateş.....	125
2.2.4.3.4. Hava.....	126
2.2.4.4. Hayvanlar.....	127
2.2.4.4.1. At ve Çeşitleri.....	128
2.2.4.4.1.1. Yabı.....	128
2.2.4.4.1.2. Semend.....	129
2.2.4.4.2. Fil.....	130
2.2.4.4.3. Yılan, Ejder.....	130
2.2.4.4.4. Akrep.....	131
2.2.4.4.5. Kuş.....	132
2.2.4.4.5.1. Bülbül.....	132
2.2.4.4.5.2. Papağan.....	134
2.2.4.4.5.3. Doğan.....	135
2.2.4.4.5.4. Kartal.....	135
2.2.4.4.5.5. Şahin.....	136
2.2.4.4.5.6. Kumru.....	136
2.2.4.4.5.7. Sulsul.....	137
2.2.4.4.5.8. Turaç.....	137
2.2.4.4.5.9. Sülün.....	138
2.2.4.4.5.10. Terlan.....	138
2.2.4.4.5.11. Anka.....	138
2.2.4.4.5.12. Karga.....	139
2.2.4.4.5.13. Çaylak.....	140
2.2.4.4.5.14. Yarasa.....	141

2.2.4.4.6. Karınca.....	141
2.2.4.4.7. Kurt.....	141
2.2.4.4.8. Merkep.....	141
2.2.4.4.9. Deve.....	142
2.2.4.4.10. Koç.....	142
2.2.4.4.11. Öküz.....	143
2.2.4.4.12. Koyun.....	143
2.2.4.4.13. Ceylan.....	143
2.2.4.4.14. Kaplan.....	144
2.2.4.4.15. Köpek.....	145
2.2.4.4.16. Balık.....	145
2.2.4.4.17. Pervane.....	146
2.2.4.5. Bağ, Bahçe, Çimen, Sebz, Gülzar, Gülistan, Lalezar	147
2.2.4.6. Bitkiler	149
2.2.4.6.1. Ağaçlar.....	150
2.2.4.6.1.1. Çınar.....	150
2.2.4.6.1.2. Salkım Söğüt.....	151
2.2.4.6.1.3. Şimşir.....	151
2.2.4.6.1.4. Tuba.....	151
2.2.4.6.1.5. Servi.....	152
2.2.4.6.1.6. Hurma Ağacı.....	153
2.2.4.6.1.7. Sanavber.....	153
2.2.4.6.2. Çiçekler.....	153
2.2.4.6.2.1. Gonca, Gül, Çiçek/Şükufe, Suri ve Nesrin.....	153
2.2.4.6.2.2. Nergis.....	155
2.2.4.6.2.3. Erguvan.....	156
2.2.4.6.2.4. Sünbül.....	156
2.2.4.6.2.5. Nesteren.....	157
2.2.4.6.2.6. Süsen.....	157
2.2.4.6.2.7. Semen.....	157
2.2.4.6.2.8. Lale.....	158
2.2.4.6.2.9. Reyhan.....	159
2.2.4.6.2.10. Menekşe.....	159
2.2.5. Sosyal Hayat.....	159
2.2.5.1. Oyunlar	159

2.2.5.1.1. Satranç.....	160
2.2.5.1.2. Tavla.....	160
2.2.5.1.3. Çevgan.....	161
2.2.5.2. Yiyecekler ve İçecekler	162
2.2.5.2.1. Helva.....	162
2.2.5.2.2. Kebap/Büryan.....	162
2.2.5.2.3. Şeker.....	163
2.2.5.2.4. Meyve Kurusu.....	163
2.2.5.2.5. Elma.....	164
2.2.5.2.6. Bal.....	164
2.2.5.2.7. Süt.....	164
2.2.5.2.8. Ekmek.....	165
2.2.5.2.9. Tuz.....	165
2.2.5.2.10. Hünnap.....	165
2.2.5.2.11. Şerbet.....	166
2.2.5.2.12. Soğan.....	166
2.2.5.2.13. Limon.....	167
2.2.5.3. Savaş.....	167
2.2.5.3.1. Leşker/Sipah.....	167
2.2.5.3.2. Esir, Yağma/Garet.....	168
2.2.5.3.3. Ok/Tir, Hadeng, Peykan, Sinan, Yay/Keman.....	168
2.2.5.3.4. Şemşir/Tiğ, Hançer.....	170
2.2.5.3.5. Av ve Avlanma.....	171
2.2.5.3.6. Cellat.....	171
2.2.5.3.7. Balta/Tişe.....	172
2.2.5.4. Tıp.....	172
2.2.5.4.1. Bimar/Hasta/Meriz.....	172
2.2.5.4.2. Çare/Daru/Derman/Merhem/İlaç/Mumiya/Nuş-Daru.....	174
2.2.5.4.3. Tabip/Doktor.....	175
2.2.5.4.4. Uçuk/Tebhale.....	175
2.2.5.4.5. Hastane.....	175
2.2.5.5. Müzik.....	175
2.2.5.5.1. Çalgı Aletleri.....	175
2.2.5.5.1.1. Rud.....	176
2.2.5.5.1.2. Ney.....	176

2.2.5.5.1.3. Çeng.....	176
2.2.5.5.1.4. Çegane.....	177
2.2.5.5.1.5. Rûbab/Rebap.....	177
2.2.5.5.1.6. Tar.....	177
2.2.5.5.1.7. Erganun/Erganon/Org.....	179
2.2.5.5.1.8. Def/Tef.....	179
2.2.5.5.1.9. Musikar.....	180
2.2.5.5.1.10. Mizmar.....	180
2.2.5.5.1.11. Barbet.....	181
2.2.5.5.1.12. Nefir.....	182
2.2.5.5.1.13. Tambur/Tanbur.....	182
2.2.5.5.2. Makamlar.....	182
2.2.5.5.2.1. Şahnaz.....	182
2.2.5.5.2.2. Segah.....	183
2.2.5.5.2.3. Şur.....	184
2.2.5.5.2.4. Humayun.....	184
2.2.5.5.2.5. Dügah.....	184
2.2.5.5.2.6. Hisar.....	185
2.2.5.5.2.7. Neva.....	185
2.2.5.6. Değerli Taşlar	186
2.2.5.6.1. Cevher/Gevher.....	186
2.2.5.6.2. Zümrüt.....	187
2.2.5.6.3. La'1.....	187
2.2.5.6.4. Mercan.....	188
2.2.5.6.5. Lü'lü/Dürr.....	188
2.2.5.7. Kumaşlar ve Giyecekler.....	189
2.2.5.7.1. Kumaşlar	189
2.2.5.7.1.1. Harir	189
2.2.5.7.1.2. İstebrak.....	190
2.2.5.7.1.3. Sündüs.....	190
2.2.5.7.2. Giyim/Libas/Came.....	191
2.2.5.7.2.1. Haftan/Hi'lat.....	193
2.2.5.7.2.2. Kürk.....	193
2.2.5.7.2.3. Kurşak.....	194
2.2.5.7.2.4. Aba.....	194

2.2.5.7.2.5. Emmame.....	195
2.2.5.7.2.6. Börk.....	196
2.2.5.7.2.7. Çadra.....	196
2.2.5.7.2.8. Daman.....	197
2.2.5.7.2.9. Külâh.....	197
2.2.5.8. Diğer Unsurlar	197
2.2.5.8.1. Arpa/Saman.....	197
2.2.5.8.2. Hazine.....	197
2.2.5.8.3. Tütün.....	198
2.2.5.8.4. Petrol.....	198
2.2.5.8.5. Saat.....	198
2.2.5.8.6. Dükkan.....	198
2.2.5.8.7. Kemer.....	199
2.2.5.8.8. Para Çeşitleri ve Varlık.....	199
2.2.5.9. Doğal afetler	201
2.2.5.9.1. Tufan.....	201
2.2.5.9.2. Deprem.....	201
2.2.5.9.3. Sel.....	201
2.2.5.10. Meslekler	202
2.2.5.10.1. Bahçıvan.....	202
2.2.5.10.2. Prstav.....	203
2.2.5.10.3. Zerger.....	203
2.2.5.10.4. Ressam.....	203
2.2.5.10.5. Kasap.....	203
2.2.5.10.6. Hazinedar.....	204
2.2.5.10.7. Sihirbaz.....	204
2.2.5.10.9. Tacir.....	205
2.2.5.10.10. Terzi.....	205
2.2.5.10.11. Vezir.....	205
2.2.5.10.12. Padişah.....	205
2.2.5.11. Eğlence	206
2.2.5.11.1. Bezm Meclisi.....	206
2.2.5.11.2. Ceşn/Sur/Düğün/Şölen.....	208
2.2.6. Din ve Tasavvuf.....	209
2.2.6.1. Din	209

2.2.6.1.1. Allah.....	209
2.2.6.1.2. Melekler.....	214
2.2.6.1.3. Kutsal Kitaplar.....	214
2.2.6.1.4. Ayet ve Hadisler.....	215
2.2.6.1.4.1. Ayetler.....	215
2.2.6.1.4.2. Hadisler.....	217
2.2.6.1.5. Peygamberler.....	217
2.2.6.1.5.1. Hz. Adem.....	218
2.2.6.1.5.2. Hz. Muhammed.....	218
2.2.6.1.5.3. Hz. İlyas.....	219
2.2.6.1.5.4. Hz. Süleyman.....	219
2.2.6.1.5.5. Hz. İsa.....	220
2.2.6.1.5.6. Hz. Hızır.....	221
2.2.6.1.5.7. Hz. Musa.....	222
2.2.6.1.5.8. Hz. Eyyup.....	223
2.2.6.1.5.9. Hz. Nuh.....	223
2.2.6.1.5.10. Hz. Yusuf.....	224
2.2.6.1.5.11. Hz. Yakub.....	225
2.2.6.1.5.12. Hz. Yahya.....	225
2.2.6.1.5.13. Hz. İbrahim.....	225
2.2.6.1.5.14. Hz. Yunus.....	226
2.2.6.1.6. Dört Halife ve Evlatları.....	226
2.2.6.1.6.1. Hz. Ali.....	226
2.2.6.1.6.2. Hz. Hüseyin.....	227
2.2.6.1.7. Kaza, Kader.....	227
2.2.6.1.8. Ahiret ve İlgili Mefhumlar.....	228
2.2.6.1.8.1. Ahiret/Ukba.....	228
2.2.6.1.8.2. Haşr, Kıyamet, Hesap günü.....	229
2.2.6.1.8.3. Deccal.....	230
2.2.6.1.8.4. Yecüc.....	230
2.2.6.1.8.5. Cennet ve Cehennem.....	231
2.2.6.1.8.6. Huri.....	234
2.2.6.1.8.7. Gılman.....	235
2.2.6.1.8.8. Şeytan/Münkir.....	236
2.2.6.1.8.9. Kevser, Tesnim, Selsebil.....	237

2.2.6.1.8.10. Ecel.....	238
2.2.6.1.9. Hac ve İlgili Mefhumlar.....	239
2.2.6.1.9.1. Kabe.....	239
2.2.6.1.9.2. Zemzem.....	240
2.2.6.1.9.3. Mina Dağı ve Safa Tepesi.....	240
2.2.6.1.10. Namaz ve İlgili Mefhumlar.	241
2.2.6.1.10.1. Namaz.....	241
2.2.6.1.10.2. İmam.....	242
2.2.6.1.10.3. Molla.....	243
2.2.6.1.10.4. Vaiz.....	243
2.2.6.1.10.5. Müezzin.....	244
2.2.6.1.10. 6. Mihrab.....	245
2.2.6.1.10.7. Mescit, Cami.....	245
2.2.6.1.11. Zekat.	246
2.2.6.1.12. Dinle İlgili Diğer Mefhumlar.....	246
2.2.6.1.12.1. Müslüman ve İslam.....	246
2.2.6.1.12.2. Hristiyan ve Hristiyanlık.....	247
2.2.6.1.12.3. Küfür, Kafir.....	248
2.2.6.1.12.4. Günah, Sevap.....	249
2.2.6.1.12.5. İman.....	249
2.2.6.1.12.6. Kefen.....	251
2.2.6.1.12.7. Ramazan.....	251
2.2.6.2. Tasavvuf	251
2.2.6.2.1. Zahit.....	251
2.2.6.2.2. Rind.....	253
2.2.6.2.3. Ehl-i Hak, Ehl-i Hal, Ehl-i Himmet ve Ehl-i Tesbih.....	253
2.2.6.2.4. Mürşid ve Mürid.....	254
2.2.6.2.5. Masiva.....	254
2.2.6.2.6. Tekke.....	255
2.2.6.2.7. Nefis.....	255
2.2.6.2.8. Gayb.....	255
2.2.6.2.9. Tesbih.....	256
2.2.6.2.10. Batın ve Zahir.....	256
2.2.8. Şair ve Şiir Hakkında Düşünceleri.....	257
2.2.8.1. Şair.....	257

2.2.8.2. Şiir.....	258
2.2.9. Eğitimdeki Yeni Gelişmelere Dair Düşünceleri.....	259
2.3. METİNLERARASI İLİŞKİLER.....	265
2.3.1. Alıntı.....	265
2.3.2. Anıştırma + Gönderge.....	267
2.3.3. Gönderge + Kolaj + Çeviri.....	269
2.3.4. Alıntı + Yenidenyazma.....	271
2.3.5. Gönderge + Anıştırma + Alıntı.....	273
3. BÖLÜM: ZU'İ DİVANİ'NİN METNİ.....	275
3.1. DİVAN NÜSHASININ TANITILMASI.....	275
3.2. METNİN HAZIRLANMASINDA İZLENEN YOL.....	276
3.3. ÇEVİRİYAZI İŞARETLERİ.....	279
3.4 METİN.....	281
4. BÖLÜM: ZU'İ DİVANİ'NİN BAĞLAMLI DİZİNİ VE İŞLEVSEL SÖZLÜĞÜ	501
SONUÇ.....	1457
KAYNAKÇA.....	1464
EK 1. TABLOLAR.....	1471
EK 2. DİVAN'DAKİ NOTLAR.....	1482
EK 3. ORJİNALLİK RAPORU.....	1484
EK 4. ETİK KOMİSYON MUAFİYETİ FORMU.....	1486

KISALTMALAR

ADİL	: Azərbaycan Dilinin İzahlı Lügati
Akt.	: Aktaran
AMA	: Azərbaycan Milli Ansiklopedisi
AMİA:	: Azərbaycan Milli İlimlər Akademisi
ASA:	: Azərbaycan Sovyet Ansiklopedisi
ATAL	: Azərbaycan Toponimlərinin Ansiklopedik Lügati
Az.	: Azərbaycan
Az.	: Azərbaycan
Bkz.	: Bakınız
Bs.	: Basım
C.	: Cilt
Ed.	: Editör
G	: Gəzəl
H.	: Hicri
Haz.	: Hazırlayan
K	: Kasidə
Kt	: Kıt'a
M	: Məsnəvi
M.	: Miladi
Mh	: Muhamməs
MÖ	: Milattan önce
MS	: Milattan sonra
R	: Rubai
S.n.y.	: Sayfa numarası yox
TB	: Terc-i-i Bend
Th	: Tahmis
T.y.	: Tarix Yox
TDV	: Türkiyə Diyanət Vəqfi
Vb.	: Və bənzəri
Vd.	: Və digərləri
Vs.	: Və sairə
Yay.	: Yayınları
Yay. Haz.	: Yayına Hazırlayan

ÖNSÖZ

Tez, *Molla Mahmud Zu`i Divanı (İnceleme-Metin-Bağlamlı-Dizin-İşlevsel Sözlük)*`ten oluşmaktadır.

Molla Mahmud Zu`i`nin hayatı ve edebi kişiliği ile ilgili bilgi veren en eski kaynaklar Seyyid Azim Şirvani`nin *Tezkiretü`ş-Şuara`*sı ve Feridun Bey Köçerli`nin *Azərbaycan Edebiyatı* eseridir. Maruf eserlerden anlaşıldığı üzere bu yapıtlar yazılırken Zu`i henüz hayattadır. Köçerli`nin (2005) eserinde şairin hayatı ile ilgili çok az bilgi ile beraber eserlerinden örnekler sunulmuştur. Daha sonra Nasreddin Garayev (1979) Molla Mahmud Zu`i ve *Divan`ı* üzerine araştırma yapmıştır. AMEA M. Fuzuli adına Elyazmalar Enstitüsü arşivinde muhafaza edilen Garayev`in Kiril alfabesi ile yazdığı 69 sayfalık makina baskısının ilk on iki sayfası Molla Mahmud Zu`i`nin hayatı ve edebi kişiliği hakkında bilgi içermektedir. Sayfa on ikiden itibaren sırasıyla Mirza Mehdi Hacı (s. 12-21), Mirza İsa Hayali (s. 21-38), Molla Ağa Bihud (s. 39-46), Mirza Hasan (s. 46-57), Abdülhalik Cenneti (s. 57-69) hakkında bilgi verilmiştir. Dağınık şekilde bulunan maruf arşivde Zu`i`nin Kiril alfabesiyle yazıçevrimi yapılmış otuz üç şiirinin tam çevirisi bulunmakla beraber Garayev`in bazı notları, bazı şiirlerin birkaç beytinin çevirisi yer almaktadır (Bkz. Tablo 1).

Zu`i ve *Divan`ı* hakkında daha sonra yapılan araştırmalar - Asgerli (2005), Memmedov (2003) vb. - genellikle yukarıda ismi zikrolunan kaynakları tekrarlar niteliktedir. Memmedov (2003) *Mirza Mahmud Zöv`i`nin Hayatı ve Divan`ından Seçmeler* başlıklı lisans bitirme tezi yazmış; dört mesnevi, otuz gazel örneği sunmuştur. Tezde bulunan iki mesnevi ve dört gazel Seyyid Azim Şirvani tezkiresinde bulunup *Divan`da* yer almamaktadır (bkz. Tablo 1). Molla Mahmud Zu`i ile ilgili ulaşabildiğimiz tüm kaynaklarda geçen şiir örnekleri Tablo 1`de verilmiştir. Bu tablodan da görüleceği üzere bazı şiirleri *Divan`da* bulunmamakta lakin bazı kaynaklarda tekrarlanmaktadır. *Divan`da* olmayan şiirlerin karşısına “-” işareti konmuştur. Tablodan da görüleceği üzere bazı şiirleri, örneğin, G 140 altı kaynakta geçmiştir (bkz. Tablo 1). Bayram (t.y.), Köçerli (2005), Garayev (1979), Garayev ve Memmedzade (1987), Asgerli (2005), Garayev (2012), Memmedov (2003), Gayıbov (2013), Ceferzade, Ganiyev ve İsmayılov (1999), Ganiyev (2010), Ceferzade (1975; 1977a; 1977b) vb. kaynaklar incelenerek elde edilen bilgiye göre, günümüze kadar Molla Mahmud`un 5 mesnevi, 3 kaside, 1 terci-i bent, 2

rübai ve 57 gazelinin yazıçevrimi yapılmıştır. Beş gazel ve 2 mesnevi *Divan*'da bulunmayan lakin Seyyid Azim Şirvani tarafından tezkireye alınan şiirlerdir. 107. gazelin *Divan*'da sadece ilk üç beyti bulunmasına rağmen Garayev (1979), Garayev ve Memmedzade (1987, s. 144) ve Memmedov'da (2003, s. 23) beş beyti de bulunmaktadır. Bu veriler *Divan*'ın nakıs olduğuna delalet etmektedir. Tek nüshasına ulaşabildiğimiz *Divan*'da 19'u Farsça olmak üzere 43 kaside, 13'ü Farsça olmak üzere 269 gazel, 15 mesnevi, 1 murabba, 5 muhammes, 3 tahmis, 2 müseddes, 1'i Farsça olmak üzere 2 terci-i bent, 6'sı Farsça olmak üzere 13 kıt'a, 7 rübai, 2 Farsça matla yer almaktadır.

Garayev'in *Molla Mahmud Zöv'i ve Onun Divan'ı* eseri ile Şirvani'nin tezkiresi dağınık halde olup, varak numaraları bulunmadığı için inceleme kısmında kaynak gösterirken numara gösterilememiştir.

Zu'i'den bahseden kaynaklar onun öğretmenlik, hattatlık yaptığına dair bilgi vermiştir. *Divan*'ından onun mollalık yaptığı ve çarıkçı dükkanının olduğu da anlaşılmaktadır. Tezimizi yazarken ulaşabildiğimiz kaynaklar incelenmekle beraber *Divan* metni temel kaynağımızı oluşturmuştur. Şairin *Divan*'ı dışında *Nasihât-ı Lokman* çevirisi ve *Düzd ve Gazi Hikayesi* de bulunmaktadır.

Divan'nın ulaşabildiğimiz tek nüshası Azerbaycan Milli İlimler Akademisi, M. Fuzuli Adına Elyazmalar Enstitüsü arşivinde, B-742 numarası ile muhafaza edilmektedir. Eser nestalik hattıyla yazılmış 179 varaktan oluşmaktadır. Metni hazırlarken maruf tek nüsha üzerinde çalışılmıştır. Karışık halde bulunan *Divan*'ın varak numaraları tarafımızdan verilmiştir. Eser incelendiği zaman orijinal metni Nekiy Efendiyev adlı bir müstensihin tekrar yazdığı 155a'da düştüğü nottan anlaşılmaktadır. Künyesine ulaşamadığımız *Opisanie Rukapisey* kataloğuna göre müstensihin ismi Nekiy'dir. Efendiyev soyismi *Divan*'ın birkaç yerinde yazılmıştır. Orijinal metinle teksir edilen metin iç içe geçmiş vaziyettedir. Bu sebepten bazı şiirlerin iki veya üç defa tekrarlandığına rastlanmıştır. Şair, bazı beyitleri/mısraları farklı şiirlerde tekrar kullanmıştır. Metinde zaman zaman düzeltmeler yapılmış, bazı kelimelerin üzeri mürekkeple boyanmış, işaretler konmuş, takdim ve tehir yapılmıştır. Müstensihe ait olduğunu düşündüğümüz der-kenar "yazdım", "neveşteem" gibi notların, farklı tarih ve sıralamaların yazıldığı gözlemlenmiştir. Müstensih, *Divan*'ı 24 Nisan 1924 tarihinde yazarak/düzenleyerek bir araya getirdiğini 1a'da not düşmüştür.

Divan` da okunamayan kelimeler üç nokta konarak (...) gösterilmiştir. Okunuşundan emin olmadığımız veya anlamını bulamadığımız kelimelerin önüne soru işareti (?) konmuştur. Metin tamiri yapılarak metne eklenen kelimeler metin içinde köşeli parantez [] ile gösterilerek dipnot düşülmüştür. Metinde müellif yada müstensih tarafından yapıldığı düşünülen düzeltmelerin anlama ve vezne uyanı muhafaza edilip dipnotta gösterilmiştir. Dipnotta muhafaza edilen kelime verilip iki noktadan sonra diğer kelime gösterilmiş ve önüne (d.) eklenmiştir: Örneğin, kəlām: sūhən (d.).

Metin Azerbaycan ve Şamahı/Şirvan bölgesi özelliklerini göstermektedir. Metnin orijinalliğini bozmamak adına metin yazımına sadık kalınmıştır. Transkripsiyonda Türkiye Türkçesi ve Azerbaycan Türkçesi arasındaki benzerliklerden ve küçük farklılıklardan kaynaklı zorluklar yaşanmıştır. Metin bölgesel karakter taşıdığı için Azerbaycan Türkçesi ve Şamahı ağız özellikleri dikkate alınarak hazırlanmış/transkripte edilmiştir.

Tez çalışmamız Giriş ve onu takiben dört bölüm ile Sonuç ve Kaynakça'dan oluşmaktadır. Giriş'te Zu`i'nin yaşadığı 19. yüzyıl Azerbaycan'ın siyasi, sosyal ve edebi durumu hakkında bilgi verilmiştir.

Birinci bölümde Molla Mahmud Zu`i, hayatı, edebi kişiliği, etkilendiği kişiler ve eserleri yönünden tanıtılmıştır. Başta Zu`i'nin ismine yönelik farklılıklar üzerinde durulmuş, doğum ve ölüm tarihleri, yapmış olduğu meslekler ve aile hayatı ile ilgili elde edilen bulgular sunulmuştur. Beğendiği şairlerden bahsedilmiş, *Divan`* ı ile beraber diğer iki eseri tanıtılmıştır.

İkinci bölümde *Divan* biçim ve muhteva özellikleri ile metinlerarası ilişkiler yönünden incelenmiştir. Biçim özellikleri kısmında nazım şekilleri hakkında ayrı ayrı bilgi verilmiş, şiirler ahenk unsurları, dil ve üslup özellikleri yönünden tahlil edilmiştir. Muhteva özellikleri kısmında aşk, kişiler, kavimler, şehirler, tabiat ile ilgili unsurlar, sosyal hayat, din ve tasavvuf başlıkları üzerinde durulmuştur. Metinlerarası ilişkiler kısmında ise tespit edilen Alıntı, Anıştırma + Gönderge, Gönderge + Kolaj + Çeviri, Alıntı + Yenidenyazma, Gönderge + Anıştırma + Alıntı üzerinde durulmuştur.

Üçüncü bölüm *Zu`i Divanı* üzerinedir. Bu bölümde *Divan* nüshası tanıtılmış, metnin hazırlanmasında izlenen yol, çeviriyazı işaretleri ve metnin transkripsiyonlu hali verilmiştir. Metnin Farsça kısmının çevirisi beyit sonlarına dipnot düşülerek sunulmuştur.

Dördüncü bölümde *Divan`ın* bağlamlı dizini ve işlevsel sözlüğü Tebdiz projesi kapsamında hazırlanmıştır. Bu bölümde *Divan`da* yer alan kelimeler Türkiye alfabesine göre sıralanmıştır. Ayın harfi ve Azerbaycan alfabesinde bulunan “Ə” ve “Q” harfleri alfabetik sırada sona alınmıştır. Her kelimedenden sonra iki nokta konarak anlamları verilmiştir. Kelimelerin geçtiği beyitler sıralanmış ve künyeleri yazılmıştır. Künyelerin yanında köşeli parantez içinde kelime ek ve köküne ayrılmış şekilde gösterilmiştir. Kelimelerin *Divan`da* hangi anlamlarda kullanıldığı, yani bağlamlı dizini verilerek işlevsel sözlüğü hazırlanmıştır. Böylece *Zu`i Divanı`nın* sözvarlığı ortaya konmuştur.

İnceleme sonucu elde edilen bilgi ve bulgular Sonuç bölümünde verilmiştir. Tez boyunca yararlanılan kaynaklar, Kaynakça bölümünde sunulmuştur. Birebir atıfta bulunulan kaynaklar Kaynakça başlığı altında toplanırken, yararlanılan kaynaklar Diğer Kaynaklar başlığı altında sıralanmıştır. En sonda tezin incelemesi ile ilgili hazırlamış olduğumuz Tablolar Ek 1.`de, *Divan`daki* notlar Ek 2.`de verilmiştir.

Amacımız 19. yüzyılın bir parçası olan ve o dönem özelliklerini yansıtan *Zu`i Divanı`nın* metnini elimizden geldiğince doğruya yakın bir şekilde ortaya koymak ve metin üzerine ayrıntılı bir inceleme yaparak onu literatüre kazandırmak/bulunduğu arşivden gün yüzüne çıkarmaktır.

Çıktığımız bu yolda her türlü desteğini esirgemeyen, hatalarımı sabırla düzeltip akademik bilgi ve becerileriyle beni yetiştiren kıymetli danışman hocam Sayın Prof. Dr. Özge ÖZTEKİN`e; hocalarım Prof. Dr. Fatma Sabiha KUTLAR OĞUZ`a, Prof. Dr. Osman HORATA`ya; metnin Arapça ve Farsça kısmının çevirisinde yardımcı olan Nergis KEŞANİ`ye, Dr. Azam AHMEDİ`ye, hocam Doç. Dr. Derya ADALAR SUBAŞI`na; tez sürecinde desteğini her zaman hissettiğim Dr. Öğretim Üyesi Fazile EREN KAYA`ya; aileme; başta Khayala Huseynova olmak üzere arkadaşlarıma ve kedime teşekkür ederim.

Tezimizin eksik kaldığı veya gözden kaçırıldığı yerlerinin değerli katkılarla tamamlanması dileğindeyiz.

Tunzala ALİYEVA

Mayıs 2019

GİRİŞ

19. YÜZYILDA AZERBAYCAN'DA SİYASİ, SOSYAL VE EDEBİ DURUM

1747 senesinde Nadir Şah'ın ölümünden sonra Azerbaycan hanlıklara bölünerek idare edilmiştir. Karabağ Hanlığı, Şeki Hanlığı, Guba Hanlığı, Gence Hanlığı, Bakü Hanlığı gibi toplam on iki hanlık ile sonradan Gürcistan Krallığı'na bağlanan iki sultanlık mevcut olmuştur. Hanlıklar arasında sürekli bir mücadele var olmuş, bu mücadeleden yararlanan İran ve Rusya zaman zaman Azerbaycan'a yönelik istila girişimlerinde bulunmuşlardır. Doğal olarak bu durum Azerbaycan'ı jeopolitik açıdan zayıf düşürmüştür. Rusya'nın 1801 yılında Gürcistan Krallığını işgal etmesiyle başlayan saldırıları, Kazah ve Şemşeddil Sultanlıklarını da kapsamıştır. Böylece Azerbaycan'ın işgali de başlamıştır. 1803 yılında Car-Balaken, 1804 yılında ise Gence Hanlığı'nın işgal süreci, 1813 yılında İran ile Rusya arasında sulh anlaşmasının imzalanmasına kadar devam etmiştir. Aynı yıl, 12 Ekim'de Gülistan Anlaşması ile Azerbaycan ikiye bölünmüş, güneyi İran'a (Erivan ve Nahçıvan Hanlıkları hariç), kuzeyi ise Rusya'ya birleştirilmiştir (Bünyadov ve Yusifov, 2005, s. 596-612; Gasımsade, 1974, s. 3-32; Akpınar, 1994, s. 35-38).

1825 yılında Rusya'da Dekabristler isyanı ülke dahilinde kargaşaya sebep olmuştur. İran, bu karışıklıktan yararlanmak istemiş ve Azerbaycan'ın kuzey topraklarına yeniden girmiştir. Lakin bu mücadeleden yenik çıkan İran, 1828 yılında Türkmençay köyünde Rusya ile ikinci bir anlaşma imzalamıştır. Bu anlaşmaya göre Aras Nehri sınır olmak şartıyla Azerbaycan'ın güney toprakları İran ile kuzey toprakları ise Rusya (Erivan ve Nahçıvan hanlıkları da) ile birleştirilmiştir.

Azerbaycan hanlıklarının anlaşmazlık içerisinde olmaları, siyasi ve askeri bakımdan zayıf olmaları, Rus istilasını kolaylaştırmıştır. İngiltere ve Fransa, zaman zaman, kendi menfaatleri açısından, Rusların Kafkasya'ya, Azerbaycan ve İran'a doğru yayılmalarını sakıncalı gördüklerinden, bu harekete mani olmak istemişlerdir. Türkiye ve İran da bu işgali durdurmak istemiştir; lakin bu devletlerin içinde bulundukları siyasi ve iktisadi buhranlar ve askeri bakımdan Ruslardan daha zayıf olmaları Rusya'nın Kafkasya'yı işgaline engel olamamıştır (Akpınar, 1994, s. 35).

Hanlıklar Rusya'ya katıldıktan sonra bir müddet eski idare şekli devam etse de, 1840 yılında Nahçıvan'ın ve 1844 yılında İlisu Sultanlığı'nın ortadan kaldırılması ile memleket altı eyalete ayrılmış, merkezi Tiflis'e bağlı bir Kafkasya Umumi Valiliği oluşturulmuştur (Akpınar, 1994, s. 35). Rusya'nın ekonomik ve kültürel istilasına ise, siyasi istiladan sonra başlayan bir süreç olmuştur.

Rus işgalinin tamamlanması, sadece idare şeklinde değil birçok alanda olumlu ve olumsuz gelişmelere neden olmuştur. Örneğin Azerbaycan, diğer Kafkas bölgeleri gibi, Rusya ve onun vasıtasıyla Avrupa ve dünya ticaret piyasalarına katılmıştır. 1830'lu yıllardan itibaren yeni fabrikalar açılmaya başlamıştır. Şamahı, Car-Balaken, Gence ve Guba eyaletlerinde yaşayanlar ipekçilikle meşgul olmuş, ilk koza fabrikası 1827 yılında Şeki yakınlarında bulunan Hanabad'da faaliyete başlamıştır. Çeşitli bölgelerde kızılboya, pamuk, tütün, safran yetiştirilmiş; bağcılık ve üzümculük, ayrıca meyve kurusu, ceviz ve fındık üretimi gelişmiştir. Ziraatla beraber zanaat ve ticaret de ilerlemiş, demircilik, kalaycılık, bakırcılık, silah üretimi, halıcılık gibi alanlarda faaliyet gösteren imalathaneler açılmıştır. Bakü civarında tuz üretimi ve balıkçılık da gelişmiştir. Bütün bu ekonomik gelişmelerin içinde en büyük etkiyi yaratan, petrol rezervlerinin bulunması olmuştur. Petrolün taşınmasının gerekliliği, Bakü'nün bir liman şehrine dönüşmesine ve gemiciliğin gelişimine sebep olmuştur. Rusya'nın Azerbaycan'da yürüttüğü siyaset, ülkede sanayinin değil ham madde tabanının gelişimine yönelik olmuştur (Akpınar, 1994, s. 36-41; Bünyadov ve Yusifov, 2005, s. 611).

Sosyal hayatta ise, merkezi Tiflis'te olan ve 1920 yılından beri yayımlanan *Tatarskie Vedomosti Gazetesi*'nin Azerbaycan sayfası 1932 yılından itibaren çıkmaya başlamıştır (Gasımsade, 1974, s. 118). 19. yüzyılın ilk yarısında Kafkasya'da tiyatronun temeli Tiflis ve Erivan'da atılmıştır. Burada Rus ve dünya klasikleri sahnelenmiştir. Yenilikler sadece bu alanlarda değil edebiyatta, mimaride, musiki ve resimde de kendini göstermiştir.

19. yüzyılın ikinci yarısında Azerbaycan iktisadi açıdan yükseliş dönemini yaşamıştır. Tahkim kanununun kaldırılması ile "hızla gelişen Rusya kapitalizmi Azerbaycan'da da kapitalizmin inkişaf zeminini yaratmıştır" (Gasımsade, 1974, s. 237). Azerbaycan'da 1847

ve 1870 yıllarında küçük değişikliklerle köylülere 5 desyatin¹ toprak hakkı tanıyan Esasname² kabul edilmiştir. Rusya'daki kanunlarla tamamen aynı olmasa da 1870 yılındaki değişiklikle, köylüler bir yerden başka bir yere göç edebilme imkanına sahip olmuştur. Bununla beraber mahkeme, şehircilik ve inzibati reformlar da gerçekleştirilmiştir. Örneğin, artık beyler ve köylüler aynı mahkemelerde yargılanmaya başlamış, arzu eden bütün vatandaşlar duruşmalara katılabilmıştır. Şehirde yaşayıp vergi ödeyen, kadınlar ve 25 yaşından gün almayan erkekler dışındaki vatandaşlar – işçiler, köleler ve aydınlar – seçme hakkına sahip olmuştur. Kafkas, Rus canişini³ tarafından guberniyalara⁴ bölünerek idare edilmiştir. Guberniyalar da kazalara ayrılarak kaza reisleri tarafından idare edilmiştir. Kaza merkezlerinde polis idareleri yaratılmıştır.

Yüzyılın ilk yarısında Kuzey Azerbaycan, Şamahı merkezli olarak, bir gubernator (yönetici) tarafından idare edilmiştir. 1859 yılında Şamahı'da yaşanan deprem sonrasında guberniya merkezi, Bakü'ye taşınmıştır. Böylece Bakü, Hazar kıyısında önemli bir liman şehri haline gelmiştir. Pamuk ve tütün arazileri genişlemiş, fabrikalar ve imalathaneler açılmıştır. "1872 yılında Çar Rusya'sı petrol üzerinden icaredarlık⁵ sistemini kaldırdıktan sonra bu alanda ilerlemeler görülmüş ve özel kapitaller rekabet etmeye başlamıştır" (Gasımszade, 1974, s. 432). "1873 yılında Bakü'de 12 petrol şirketi faaliyet halinde iken, yüzyılın sonunda bu sayı 140'a ulaşmıştır. 1879 yılında Nobel Kardeşler Birliği kurulmuş, 1880 yılında ise Rothschild ile beraber Fransız kapitalizmi nüfus etmiştir" (Bünyadov, 2005, s. 633).

Demir yollarının yapılması, ticaret piyasasında önemli rol oynamıştır. 1883 yılında Bakü-Tiflis, 1900 yılında ise Tiflis-Vladikafkas demir yolu hattı döşenmiştir. 1864 yılında Bakü'ye telgraf hattı, yine 1880'li yıllarda telefon ağı çekilmiştir. 19. yüzyılın 70'li yıllarına kadar medeniyet merkezi Tiflis iken, 70'li yıllardan sonra bu rolü Bakü, hakkıyla üstlenmeye başlamıştır (Gasımszade, 1974, s. 434).

Yüzyılın başlarında ziraatta görülen gelişim, yüzyılın ikinci yarısında da hızla ilerlemiştir. İpek fabrikasını bakır, boya, parafin fabrikaları takip etmiştir. Tahıl, buğday, arpa, çeltik

¹ 5 desyatin = 1,09 hektar.

² Esasname: Yönetmelik.

³ Canişin: Çar Rusyası'nda ücra eyaletleri çar adına idare eden üstün otoriteye sahip kişi.

⁴ Guberniya: SSCB döneminde kullanılan temel inzibati bölgesel birim; vilayet.

⁵ İcaredarlık: Kiralama.

üretimi, tarımda ilk sıralarda yer almıştır. Bağcılık, üzümculük, büyükbaş hayvancılık, halıcılık gelişmiştir.

Tüm bu değişiklikler, köylüler ve toprak sahibi burjuva olmak üzere iki sınıfın ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Köylülerin bir kısmı vergi ve borçların ağırlığı altında eziyet çekmeye başlamıştır. Memurların keyfi davranmaları ve rüşvetin yaygınlığı, sınıf mücadelesinin ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Şikayetlerine yanıt alamayan köylüler; memurların, ağaların, beylerin evlerine saldırmış, hatta silahlı çatışmalar dahi yaşanmıştır. Bu tür olaylar, Kaçak Harekatı olarak adlandırılan bir dizi eyleme sebep olmuştur. Kaçaklar; evlerine baskın yaptıkları ağaların, beylerin mal varlığını alıp köylülere dağıtmış ancak kimi zaman bu eylemlerin karşılığı, ölümlerle sonuçlanan saldırılar şeklinde gerçekleşmiştir. Kaçaklar memurlara yakalanmamak için dağlara çekilmiş, ömürlerini kaçak olarak sürdürmüşlerdir. Azerbaycan'da en bilinen ve adlarına şiirler yazılan kaçaklar, Kaçak Nabi ve Kaçak Kerem'dir. Kentlerde ise, işçilerin ağır şekilde çalıştırılması, tatil günlerinin olmaması, maaşlarının az olması, çalışma saatlerinin 12-13 saat olması vb. gibi sebepler 70'li ve 80'li yıllarda işçi hareketlerinin başlamasına neden olmuştur. İşçi hareketleri sonunda işçi dernekleri kurulmuş, Rusya'dan Kafkasya'ya sürgün edilen Marksist önderlerin de etkisiyle 90'lı yıllarda Marksist edebiyat itibar görmeye başlamıştır.

1875 yılında Azerbaycan'da Hesên Bey Zerdabi'nin önderliği ile *Ekinçi Gazetesi* çıkmaya başlamış ve böylece milli matbaanın temeli atılmıştır. 1879 yılında Tiflis'te Ziya Gazetesi -1880 yılından itibaren *Ziyâ-yı Kafkasiye* olarak- çıkmıştır. Bunu *Kaspi Gazetesi* ve 1880 yılında *Keşkül Gazetesi* vb. takip etmiştir.

Molla Mahmud Zu'i, 1843 yılında böyle bir sosyal ve siyasi durumun içinde gözlerini dünyaya açmış ve gelişmelerden etkilenmiştir.

Azerbaycan padişah ve hanları eskiden beri edebiyata, sanata önem vermiş, sanatkarları himaye etmişlerdir. 18. yüzyılın sonu ile 19. yüzyılın başlarında yaşayan hanların kendileri de şiir yazmışlardır. "Guba ve Salyan hakimi *Müşteri* mahlaslı Fethali Han ve İbn Hüseyin Han, *Tuti* mahlaslı Ebülfeth Han, *Küdsi* mahlaslı Abbaskulu Ağa Bakıhanov, *Neva* mahlaslı Ceferkulu Han, Kerim Ağa *Fateh* ibn Fethali Han, *Natavan* mahlaslı Hurşid Banu Hanım, Mustafa Ağa Şekihanov, Mehemed Hüseyin Han *Müştak* vb. bunlardan birkaçıdır" (Akpınar, 1994, s. 32).

Yüzyılın ilk yarısında Azerbaycan edebiyatı, romantizm ve realizm olmak üzere iki akım doğrultusunda gelişim göstermiş ve dört ana konu üzerinde ilerlemiştir:

1. Klasik şiiri devam ettirenler: Gazel geleneği eski otoritesini korumaya devam etse de eskisi kadar güzel şiir örneklerine pek rastlanmamıştır. Fuzuli'nin etkisi devam etmiş ve onun gazellerine –Türkçe ve Fars- sayısız nazireler yazılmıştır. Nazire geleneğinin etkili olma sebeplerinden bir diğeri de o dönemde faaliyet gösteren edebi meclisler ve meclis üyeleri arasındaki yazışmalardır.

2. Tekke-tasavvuf edebiyatı ve mersiye geleneği: 19. yüzyıl boyunca Raci, Gumri, Şuai, Süpehri, Ahi, Mirza Hasib Kudsi gibi meşhur mersiye şairleri yetişmiş ve yüzlerce mersiye kitapları yazılmıştır. Mersiyelerin büyük bir kısmı sade halk diliyle yazıldığı için Azerbaycan Türkçesi'nin dil zenginliğini ortaya çıkarmıştır. Tasavvuf edebiyatında Nakşibendilik revaçta olmuştur. Dağıstan sınırındaki bölgelerde Mehemed Asgeri ve onun etkisiyle yazan Gutgaşanlı Abdulla'nın şiirleri meşhurdur (Gasımsade, 1974, s. 18; Akpınar, 1994, s. 40).

3. Sözlü halk edebiyatı / aşık edebiyatı: Yazılı edebiyatta aşık şiiri tarzı önemli bir yer kaplamıştır. Aşık edebiyatı 19. yüzyılda gelişmiş, aşıkların ve el şairlerinin sayısı artmıştır. Aşıkların çoğu köylerde yetişmiş eğitimsiz şairlerdir. Masal, aşk destanları, koşma, bayatı (mani) vb. örneklerinin sayısı da şairlere koştut olarak artmıştır. Aşıklar şiirlerini saz eşliğinde söylemişlerdir (Gasımsade, 1974, s. 20-28).

4. Realist – satirik şiir: Reformcu/yenilikçi bir temaya sahiptir. Rus edebiyatı reformist/yenilikçi edebiyat bakımından o dönem Azerbaycan şair ve yazarları için bir ekol görevini üstlenmiştir. Puşkin, Gogol, Çernişevski, Tolstoy ve diğerlerinin sanatçıları üzerinde büyük yankıları olmuştur. Nitekim vatanseverlik, ulusallık, Rus köylüsünün hayatı gibi konular o dönem Rus edebiyatının esasını oluşturmuştur ki bu etkiler Azerbaycan edebiyatında da görülmüştür. Kaynağını halk ve onun yaşam tarzından alan realizm cereyanı her gün biraz daha büyümüş, maarifperver¹/realist/ halkı ve onun yaşam tarzını temel alan edebiyatın/şiirin oluşmasında önemli yer kaplamıştır. O dönem

¹ Akpınar “cemiyet ve din anlayışında yenileşmeyi, ıstılahı arzu eden ve bu yolda faaliyette bulunan, eserler veren kimseleri - aydınlanma çağı münevverleri”ni maarifperver veya maarifçi olarak tanımlamıştır (1994, s. 38).

Kafkasya'ya –özellikle Tiflis'e- sürgüne gönderilen Rus şair ve yazarların Azerbaycan edebiyatı üzerindeki önemi yadsınmayacak derecededir. Realist/yenilikçi edebiyatın temeli Abbaskulu Ağa Bakıhanov, İsmail Bey Gugaşınlı, Mirza Şefi Vazeh vb. ile atılmıştır. Gasım Bey Zakir, Baba Bey Şakir, Mirza Bahış Nedim gibi yazarların kalemlerinde mizahi şiir örnekleri hayat bulmuştur. Satirik/mizahi şiir köy insanının mücadelesinin eseri olarak ortaya çıkmış ve gelişmiştir. Lakin 19. yüzyılın ilk yarısında mizahi şiir birçok aydın tarafından totaliter rejime, baskıcı dini düzene, tahkimci beylik yönetimine veya Çar Rusya'sının bürokratik otoritesine karşı değil ayrı ayrı şahıslara yönelmiş "amatör mizah" olarak değerlendirilmiştir (Gasımsade, 106-128).

Edebiyat, yüzyılın ilk yarısında olduğu gibi ikinci yarısında da dört ana konu üzerinden ilerlemiştir. Gerçek anlamda realizm akımının banisi, 'millet' kelimesini ilk defa kullanan ve eserleriyle döneme damgasını vuran Mirza Fethali Ahundzade (1812-1878) olmuştur. Mizah, sosyal hayatın edebiyatta kullanılması onunla olgunlaşmış ve toplumsal karaktere bürünmüştür. Bu gelenek, Seyyid Azim Şirvani, Celil Memmedkuluzade, Necef Bey Vezirov, Neriman Nerimanov vb. tarafından geliştirilmiştir. Nazım alanında ortaya çıkan satira/mizah nesir alanına da sıçramıştır. Mirza Fethali Ahundzade, Azerbaycan dramaturjisinin temelini atmıştır. Onun yazdığı altı komediden biri olan *Hacı Kara*, 1873 yılında Azerbaycan Türkçesi ile Bakü'de tiyatro eseri olarak sahnede oynanan ilk eserdir. Ahundzade'nin eserlerindeki kahramanlar; köle, küçük sanatkarlar, köy ve şehir yoksulları olmuştur.

Necef Bey Vezirov, Azerbaycan'da ilk trajedi eseri olan *Müsibet-i Fehreddin*'i 1896 yılında yazmıştır. Seyyid Azim Şirvani hikayeler yazmış ve çocuklar için antolojiler hazırlamıştır. Neriman Nerimanov ilk realist roman olan *Bahadır ve Sona*'yı yazmıştır.

Yüzyılın ikinci yarısında klasik şiir, nazirecilik geleneği, tasavvuf edebiyatı, mersiyeçilik ve aşık şiiri, yazılı edebiyatta aşık şiiri tarzı; realizm akımının etkisi altında varlıklarını devam ettirmişlerdir. Bu dönemde klasik şiir eleştiri ateşinden kurtulamamıştır. Mirza Fethali Ahundzade klasik şiiri baharı ve hazanı gayri tabii teşbihat ile vasf eden suni şiir olarak nitelemiştir. Ona göre nazire yazan şairler başkalarının gölgesine sığındıkları için orijinal eserler yaratamamışlar. Bu sebepten de onların şiirleri hayatilikten mahrumdur (Gasımsade, 1974, s. 19). Mirza Alekber Sabir ise, *Hophopname*'de sevgiliye,

Ey annın ay, üzün günəş, ey qaşların kəman!

Ceyran gözün, qarışqa xətin, kakilin ilan! (Sabir, 2004, c. 1, s. 229)

diye seslenerek dört beyitlik manzumesi ile klasik şiirin güzel anlayışını ve dolayısıyla klasik şiiri eleştirmiştir.

Seyyid Azim Şirvani hem klasik alanda hem de realist üslupta önemli eserlere imza atmıştır. Seyyid aynı zamanda Beytü's-Safa edebi meclisinin de başkanı olmuştur. Klasik şiiri devam ettirenlerin önemli bir kısmı Azerbaycan'ın farklı bölgelerinde faaliyet gösteren edebi meclis üyeleri olmuştur. Nazirecilik geleneği yüzyılın ilk yarısında olduğu gibi ikinci yarısında da önemli yer tutmuştur. Şairlerin bazıları gazel şekline sadık kalsa dahi konuda değişiklik yapmış, dönemin sosyal meselelerini de ele almışlardır.

Aşık şiiri alanında Aşık Elesger, Molla Cuma, Çoban Efgan vb. önemli isimlerdir. Bu dönemde Rus işgalcilerine karşı amansız mücadele veren Kaçak Nabi gibi halk kahramanları ve sosyal motifler şiirlere konu olmuştur. Gubadlı bölgesinin Hal köyünde Hakverdi, Mirler köyünde Mehemmedağa ve Mir Şamil, Fuzuli bölgesinin Molla Meherremli köyünde İbrahim Efendi gibi şairler hem klasik hem de aşık şiiri alanında yazan lirik şairlerdir (Gasımsade, 1974, s. 385).

Tasavvuf edebiyatında Mir Hamza Nigari'nin büyük etkisi olmuştur. Lakin Ruslar tarafından takip edildiği için Türkiye'ye geçip burada faaliyet göstermiştir. Ülkenin güney kısmında ise İran'ın da etkisiyle Şiilik ve Mevlevilik yayılmıştır.

19. yüzyılın başlarında, farklı şehirlerde yeni şairler ve şiir sevdalıları önemli şairlerin etrafına toplanarak, medreselerde veya evlerde karşılıklı edebi görüşme ve konuşma gerçekleştirmişlerdir. Zamanla bu toplantılara gelenlerin sayısı artmış ve özel meclislerin kurulmasına vesile olmuştur. Bu toplantılar/meclisler düzenli şekil alınca toplanıldığı yere, ortama veya üyelerinin terkiğine göre uygun adlar almıştır (Garayev, 2012, s. 14-16).

Şair meclislerinde karşılıklı edebi tartışmalar ve çeşitli eğlenceler düzenlenmiştir. Edebi ve yarı eğlenceli meclisler, kimi zaman tacirlerin ve bazı hakimlerin/beylerin evlerinde yapılmıştır. Bu tarz edebi meclislerde eski şairlerden örnekler seçilmiş ve tüm meclis

üyeleri onlara nazire yazmıştır. Yazılan nazireler mecliste tartışılmış, hangisinin daha başarılı olduğu belirlenmiştir.

19. yüzyılda Azerbaycan'da Divan-ı Hikmet, Gülistan, Encümenü'ş-Şuara, Fevcü'l-Fuseha, Beytû's-Safa, Mecmau'ş-Şuara, Meclis-i Üns ve Meclis-i Feramuşan meclisleri bulunmuştur. Bu meşhur meclislerle beraber Derbent, Şeki, Kazah ve Ağdaş'ta küçük edebi dernekler faaliyet göstermiştir. Bu meclislerde düzenlenen karşılıklı şiir söyleme yarışmaları güzelin vafından, şaraptan, musikiden, bazense hicivlerden oluşmuştur. Dini konulara pek yer vermemişlerdir (Derbent meclisi hariç). Yazılan mersiye ve nevhalar (ağıtlar) nadiren meclisin tartışma konusu olmuştur (Garayev, 2012, s. 17-20). Şairler klasik konular dışında toplumsal konularda da şiirler yazmışlardır.

Meclis üyeleri medrese eğitimi görmüş, ilim-irfan sahibi kişilerdir. Bu sebepten eserlerini iki dilde, Türk ve Fars dillerinde yazmışlardır. Hatta Meclis-i Üns ve Meclis-i Feramuşan üyeleri H. Yüzbaşov ve A. Asi Ali Şir Nevai'nin etkisi ile Çağatay Türkçesinde de gazeller yazmışlardır. Bu dönemde Saib-i Tebrizi'nin, Cami'nin, Hafız'ın, Sadî'nin, Nabi'nin ve Fuzuli'nin eserlerine nazireler yazılmıştır. Meclis başkanlarından Seyyid Azim Şirvani (Beytû's-Safa) ve Hurşudbanu Natevan'ın (Meclis-i Üns) şiirleri en çok tanzir edilenlerdir.

19. yüzyılda Azerbaycan'da mevcut olan edebi meclisleri aşağıda sıralıyoruz:

I. Divan-ı Hikmet: 19. yüzyılın ilk yarısında Mirza Şefi Vazeh tarafından oluşturulmuştur. Dönemin klasik sanatkarları Mirza Mehdi Naci, Mirza İbrahim Naseh, Molla Abdullah, Hacı Abbas Şule vs. gibi isimler Vazeh'in ders verdiği medresede, bazen de birbirlerinin evlerinde toplanmış, şiirler söylemiş, fikir alışverişinde bulunmuşlardır. Mecliste evvela üstat (Mirza Şefi Vazeh) kendi şiirini okur, sonra şiir üzerine konuşulurdu. Bazen klasiklerden, Hafız'dan, Fuzuli'den şiirler seçilirdi (Bayramov, 2014, s. 44-61).

II. Gülistan: 19. yüzyılın birinci yarısında Guba'da şair ve araştırmacı Abbaskulu Ağa Bakıhanov tarafından kurulmuştur. Guba ve çevresindeki şair ve yazarlar, hatta halktan insanlar Bakıhanov'un arifane sohbetlerini dinlemek için meclise toplanmıştır. Mirza Möhsün Hayali bu meclisin müdavimlerindendir (Garayev, 2012, s. 50-51; Garayev ve Memmedzade, 1987, s. 33).

III. Encümenü`ş-Şuara: 1838 yılında Şiheli Naib tarafından Ordubad`da kurulmuştur. Meclise bir dönem Mehemedtağı Sıdkı ve Hacağa Fakir Ordubadi rehberlik etmiştir. Mehemedtağı Sıdkı kapanmaya yüz tutmuş meclisi aktif hale getirmek için Çayhane`de düzenlemiş, yerli ve yabancı gazetelerden haberler okumuş, şiirler üzerine yorumlar yapmış, ilmi ve medeni faaliyetlerde bulunmuştur. Zeynal Nakkaş, Hacı Molla Hüseyin Bikes, Meşedi Hesên Debbağ, Cani Ordubadi, Hacı Mirza Ağarehim Kudsi Ordubadi, Möhterem Ordubadi, Ahmedağa Şemi, Salik Ordubadi, Nadim Nahçıvani, Mirza Mehdi Nahçıvani vb. meclisin üyeleri olmuştur (Garayev, 2012, s. 55-56; Garayev ve Memmedzade, 1987, s. 51).

IV. Fevcü`l-Füseha: Tahminen 1850-1855 yıllarında (Garayev, 2012, s. 76) Lenkeran`da kurulmuştur. Bu meclisin de temel meşguliyeti klasikleri mütalaa etmek, onlardan seçilen şiirlere nazire yazmak, din, felsefe, edebiyat vb. üzerine arifane sohbet etmek idi (Gasımsade, 1974, s. 191). Mirza İsmayıl Kasid, Mirza Seideli Bey Kazımbeyov, Mirza Ahmed Mirza Hudaverdi oğlu, Mirza Elakber Ahundov, vb. meclis üyelerindendir.

V. Meclis-i Üns: Şair Mirza Rehim Fena`nın teşebbüsüyle 1864 yılında Şuşa`da, meclis üyelerinden şair Hacı Abbas Agah`ın evinde faaliyete başlamıştır (Gasımsade, 1974, s. 389). 1872 yılında meclis Hurşudbanu Natevan`ın ricası ile onun sarayında düzenlenmeye başlamış ve Meclis-i Üns ismini almıştır (Garayev ve Memmedzade, 1987, s. 166). Mirza Rehim Fena, Memo Bey Memai, Mirza Hesên Yüzbaşov, İsmayıl Bey Derufe, Meşedi Nesir Lövhî, Mirza Sadık İman Han oğlu, İskender Bey Rüstembeyov, Bahış Bey Sebur, Semed Bey vb. meclis üyelerindendir. Meclise sadece şairler değil, hanende ve sazandeler de katılmıştır. O dönemde bir kadın şair tarafından, kadın rehberliğinde, bir kadının sarayında düzenlenmesi bakımından önemli yere sahiptir. Meclis, Hurşidbanu Nateva`nın vefatına kadar (1897) faaliyetini devam ettirmiştir.

VI. Meclis-i Feramuşan / Meclis-i Hamuşan: Karabağ`da Mir Möhsün Ağa Nevvab önderliği ile Meclis-i Üns 1872 yılında Hurşudbanu Natevan`ın sarayına taşındıktan sonra kurulmuştur. Başlıca üyeleri Abdulla Bey Asi, Hesênali Han Karabağı, Fatma Hanım Kemine, Abdulla Bey Aşib, Meşedi Eyyub Baki, Mirza Ebdül Şahin, Hacı Hüsü, Mirza Sadık İman`dır. Garayev`in (2012, s. 202) verdiği bilgiye göre başta iki meclis arasında soğuk ilişkiler olsa da sonradan bu ilişkileri olumlu anlamda gelişmiştir. Kırka yakın üyesi olan meclis 20. yüzyılın başlarına kadar faaliyet göstermiştir.

VII. Mecmau`ş-Şuara: Memmedağa Cümri`nin başkanlığı ile Bakü`de 80`li yıllarda kurulmuştur. Ağadadaş Süreyya, Ebdülhalik Yusif, Ağakerim Salik, Mirza Mehemedali Bineva, Ebdülhesen Vakıf, Ağadadaş Müniri, Ebdülhalik Cenneti, Mikayıl Seydi, Ebülhesen Vakıf, Meşedi Azer Buzovnalı vb. meclis üyeleri olmuşlardır. Diğer birçok meclis gibi Mecmau`ş-Şuara da diğer meclislerle karşılıklı ilişki içerisinde olmuş ve varlığını 1915 yılına kadar sürdürmüştür (Gasımsade, 1974, s. 389; Garayev ve Memmedzade, 1987, s. 346).

VIII. Beytü`s-Safa¹: Şairler şehri olarak bilinen Şamahı`da 1867 yılında Seyyid Azim Şirvani rehberliğiyle oluşturulmuştur. Garayev`in (2012, s. 107) verdiği bilgilere göre bu meclis teşkil edilmeden önce Şamahı`da özel meclisler düzenlenmiş, şiir ve sanat sohbetleri yapılmıştır. Özel meclisler arasında özellikle Mirza Nesrullah Bahar`ın etrafına toplananlar bilinmektedir. Bahar Tebriz`e taşındıktan sonra da meclisler düzenlenmeğe devam etmiş, Beytü`s-Safa için zemin hazırlanmıştır. Bahar`ın tavsiyesi üzerine Ahmed Ağa kervansarayında düzenlenen Beytü`s-Safa meclisinin giderlerini Ali Akber Bey karşılamıştır. Bazı kaynaklar (Gasımsade 1974, s. 390 ve Köçerli 2005, s. 101), meclisin Mehemed Safa`nın evinde düzenlendiği için bu adı aldığını belirtmektedirler. Diğer edebi meclislerde olduğu gibi Beytü`s-Safa`da da Doğu şairlerinin eserleri tetkik edilmiş, Azerbaycan ve Doğu tarihi öğrenilmiştir. Nitekim, Seyyid Azim Şirvani`nin Azerbaycan tarihi ve şairlerine dair *Tezkire*`sinde biriktirdiği bilgiler bu döneme tesadüf etmektedir. Azim, Doğu edebiyatı tarihini, mantık, felsefe ve Azerbaycan etnografisini iyi bilmiş, basım, Rus edebiyatı ve kültürü ile ilgilenmiş, bunu meclis üyelerine de aktarmıştır (Garayev, 2012, s. 113). Beytü`s-Safa, 1892 yılına kadar faaliyet göstermiştir².

¹ Molla Mahmud Zu`i, *Divan*`ında Farsça olarak Beytü`s-Safa meclisinin kuruluşunu da anlatmaktadır. Çevirisini aşağıda paylaşıyoruz:

“‘‘Haccin iftiharı’ Hacı Ali Akber Bey, H. 1284 (M. 1867) yılında Ahmed Ağa kervansarayında biz şairler meclis düzenleyelim diye bizim için oda ayırdı. Biz beş şaire günlük gelirimiz dışında bütün diğer harcamaları verdi. İlk önce şunu belirteyim ki, üstadımız Bahar mahlaslı Mirza Nasrullah Bey Tahran`a gidip melikü`ş-şuara oldu. Bahar bir gün, biz diğer şairlere –Seyyid, Ragıb, Bihud ve ben hakir Zu`i- ‘‘bu mekânın adını Beytü`s-Safa koyalım’’ dedi. Biz her birimiz Beytü`s-Safa’yı anlatmak için şiir yazdık. Söylediğimiz birkaç şiir içerisinde, üstad benimkini beğendi. O yüzden burada yazdım’’ (*Divan*, 158b-159a).

Molla Mahmud Zu`i yukarıdaki ifadesinden sonra, meclis ve üyeleriyle ilgili on bir beyitten oluşan Farsça bir şiir yazarak meclisi övmüştür. Şiirde, Beytü`s-Safa`nın kapısının toprağını sürmeye benzeterek, ‘‘öyle şerefli ve faziletlidir ki, Beytü`ş-Şeref onun kölesidir’’ demiştir. Gökyüzündeki güneşi onun kapısının dilencisi olarak gören şair, meclisin kapısını Kabe`ye, içini cennete ve kendisini de Havernak sarayına benzetmektedir. Mescidü`l-Aksa gibi olan bu meclisin önderi ise, ariflerin imamı olan ve şiirinin büyüyle dünyada mucizeler yaratan Bahar`dır (*Divan*, s.159a).

² Bu meclisten yaklaşık yüz yıl sonra, 1990`larda Şamahı`da Beytü`s-Safa Davamçıları adlı bir meclis oluşturulmuştur. Başta yirmi üyeyle başlamış, zamanla sayısı artmıştır. Bu meclisin teşkil edilmesinin sebebi, eski meclis geleneğini

Edebi meclisler, son demlerini yaşıyan klasik şiiri canlandırmaya çalışmış, lakin -bazı şairler hariç- nazirecilikten öteye gidememiştir. Dönemin ilim irfan sahibi sanatkârlarını bir araya toplayarak gelecek nesillere bıraktığı miras adına edebi meclisler önemli yere sahiptir.

1. BÖLÜM

MOLLA MAHMUD ZU'İ'NİN HAYATI, ESERLERİ VE EDEBİ KİŞİLİĞİ

1.1. HAYATI

Molla Mahmud Zu'î, 19. yüzyılın ikinci yarısında yaşamıştır. Hayatı hakkında kısa bilgiler bulunmakla beraber, en kusursuz ve eksiksiz bilgiler kendi *Divan*'ı ile Seyyid Azim Şirvani'nin *Tezkiretü's-Suara*'sında yer almaktadır.

Şairin ismindeki “Zū”, “Zau” veya “Zaw” Arapça bir kelime olup “aydın, pırıltı, ışık, ıslıl ıslıl; parlak, aşık” anlamlarına gelmektedir (Steingass, 2005, s. 804; Mo'in, 1992, s. 2192). Nispet eki î ile kullanılarak “ışığa ait, aydınlık” anlamlarına gelmektedir. Azerbaycan Türkçesi'nde hem Zū'î hem de Zöv'î şeklinde kullanılmaktadır. Çalışmada Steingass'a dayanılarak Zū'î şekli tercih edilmiştir.

Zu'î, ismi olan Mahmud'u *Divan*'ında Ayaz ve Mahmud mazmununa telmihte bulunarak tevriyeli kullanmıştır:

Mənəm Mahmūd-ı zārī ol Ayāz-ı şānīnün Zū'î
Ki çāruq ilə olmuş şəhərdə məşhūr dükkānı
(G 220/6)

Divan'da şairin ismi; Zu'î'nin hemşehrisi, arkadaşı ve üyesi olduğu edebi meclisin başkanı Seyyid Azim Şirvani tarafından gönderilmiş bir mesnevide de Mahmud olarak yazılmıştır. Mesnevi, Molla Mahmud Zu'î'ye hitaben yazılmıştır:

Ey olan hıbb-i Kirdgār-ı vədūd
Bədəni kīmyā adı Mahmūd
(Divan, 9a; 69b)

Şairin unvanının mirza mı molla mı olduğuyla ilgili de farklı bilgiler vardır. *Divan`*ındaki bir gazelinde yer alan aşağıdaki beyitte, hayatının bir döneminde maddi ihtiyaçtan dolayı mollalık yaptığını lakin bu durumdan hiç de hoşnut olmadığını, mollalık mesleğini sevmediğini dile getirmiştir:

Harāb olaydı cəhān kāş bu fələk-i bər-bād
Mənim bu mollālıqə intihāb olan günlər
(G 65/8)

Zu`i`nin ismi 1913 yılında Tiflis`te basılmış *Düzd ve Gazi* eserinde Mirzâ Mahmūd Żū`ī olarak yazılmıştır (Zu`i, 1913, s. 19). *Divan`*ındaki verilere ve Seyyid Azim Şirvani`nin *Tezkiretü`ş-Şuara`*sına dayanarak şairin isminin ve mahlasının Mahmūd Żū`ī olduğu düşünülmektedir. *Divan`*ından hareketle şairin unvanı molla olarak muhafaza edilmiştir.

Molla Mahmud Zu`i, *Divan`*ında Farsça düştüğü bir notta yeni gazellerini H. 1297 (M. 1877) yılında, otuz dört yaşında yazdığını belirtmiştir (107a) ki bu da onun 1843 yılında doğduğunu göstermektedir. Seyyid Azim Şirvani, *Tezkiretü`ş-Şuara`*sında verdiği bilgiye göre Zu`i, Şamahı`nın Şirvan şehrinde H. 1250 (M. 1843) yılında doğmuş ve o tezkiresini yazdığı zamanlar Zu`i daha yirmi beş yaşında imiş (Şirvani, 1883, c. I¹).

Seyyid Azim Şirvani, *Tezkiretü`ş-Şuara`*sında şairden aşk meydanının sarhoşu, sevgiden perişan olmuş, bekarlık bahçesinin hür servisi, güzel söz (şiir) söyleyenlerin küçük yeğeni Molla Mahmud Zu`i mahlaslı şair, diye bahsetmiştir (Şirvani, 1883, c. I).

Feridun Bey Köçerli, Molla Mahmud Zu`i hayatayken *Azerbaycan Edebiyatı Tarihi Materyalleri* adlı kitabını yazmış ve şairden Molla Mehemed Zu`i (1926, s. 136) olarak bahsetmiştir. Feridun Bey vefat ettikten sonra eski harflerle basılan bu kitabın el yazısına ulaşamamıştır. Bu sebepten el yazısında Mehemed mi yoksa Mahmud mu olduğu tespit edilememiştir. Aynı kitabın *Azerbaycan Edebiyatı* adı ile Latin harfli baskısında ise şairin ismi Molla Mehemed Zövi olarak yazılmıştır (2005, c. 2, s. 103).

¹ Seyyid Azim Şirvani`nin *Tezkiretü`ş-Şuara`*sı elyazma olup varakları numarasız ve karışıktır. AMİA Fuzuli adına Elyazmalar Enstitüsü arşivinde iki cilt olarak muhafaza edilmektedir (Arşiv No: 5 G3/29).

Molla Mahmud Zu'i'nin Bakü Elyazmalar Enstitüsü'nde ve Azərbaycan Milli Kütüphanə'sinde muhafaza edilən digər iki eseri *Düzd və Gazi* ilə *Nasihət-ı Lokman*'ın müəllif ismi Mirza Mahmud Zu'i Şirvani olaraq qeydlidir. Yine Bakü Elyazmalar Enstitüsü'nün *Opisanie Rukapisey* kataloğunda *Divan*'ı haqqında bilgi verilirken şairin ismi eski yazı ilə Molla Mahmud Cavad oğlu Zu'i şəklində yazılmışdır. Şairin ismini Garayev (2012, s. 143) Molla Mahmud Zövi, Garayev və Memmedzadə (1987, s. 140) Mirza Mahmud Zu'i, Ganiyev (2010, s. 42) Molla Mehəmməd Zu'i, Cəfərzadə, Ganiyev və İsmayilova (1999, s. 82) Zu'i Mirza Mahmud, Gayıbov (2013, s. 161) Molla Mahmud Zövi, Bayram (t.y., s. 99) Molla Mehəmməd Zövi, Askerli və Nəbiyev (2005, s. 316) Molla Mehəmməd Zövi, Memmedov (2003) Mirza Mahmud Zövi şəklində yazmışdır. Bahsedilən bu kaynaklar Latın hərflili olub, şairin əsərlərindən verilən nümunələr bir-birini təkrar etməkdədir (bkz. Tablo 1).

Bakü Elyazmalar Enstitüsü'nün *Opisanie Rukapisey* kataloğunda və Gayıbov'un *Azərbaycan'da Məşhur Olan Şüaranın Eşərinə Məcmuadır* adlı əsərində Molla Mahmud Zu'i'nin babasının ismi Cavad olaraq yazılmışdır (Gayıbov, 2013, s. 161).

Şair, *Divan*'ında Farsça olaraq yazmış olduğu şiirdə təlihin ondan yana olmadığını, türlü sıkıntılarla qarşılaşıp borçlandığını və bu yüzdən mollalığ etməyə başladığını bildirmişdir. Bir köydə mollalığ edən Zu'i, köy əhalisindən zəkat toplanmanın zor olduğunu da dilə gətirmişdir (*Divan*, 161b).

Zu'i, Emirhan Şirvan'a yazdığı bir məsnəvidə də yeni vəzifəyə atanan bir məmur tərəfindən mollalığla vəzifələndirildiyini anlatmışdır. Yine eyni məsnəvinin 20. beytindən anlaşıldığı üzərə bu vəzifəyə gətirilməsini ondan Emirhan Şirvan istəmişdir. Şair, başta bu vəzifədən məmnun olsa da daha sonra sıkıntılar yaşamaya başlamış və Emirhan Şirvan'dan maddi dəstək istəmişdir:

Nərrəd-ı qəzā çəküb bəna dav
Gəldi o məqāmə bir piristav

Hənlər səni istəyübdü mollā
Rūhānī umūr içrə dārā

Əvvəl mənə nişə istədüz siz
Gəlün bu məqāmə sölədüz siz
(M 7/15; 17; 26)

Zu'i, bir gazelinde de mollalığa atandığını ve bu durumdan hoşnut olmadığını dile getirmiştir:

Harāb olaydı cəhān kāş bu fələk-i bər-bād
Mənim bu mollālıqə intihāb olan günlər

Nə sūd Żū'ī bu məscid imāmı olmaqdan
H' oşā o meykədə rindi hesāb olan günlər
(G 62/8-9)

Cəfərzadə'nin (1975, s. 4) verdiği bilgiye göre şair on iki yıldan daha çok öğretmenlik yapmış ve bununla beraber ticaretle de uğraşmıştır. Köçerli'nin (2005, s. 103) yazdığına göre Zu'i, öğretmenliğini Muğan'ın Hanlık köyünde yapmıştır. Hamit Araslı, Molla Penah Vakıf'tan söz ederken onun molla unvanını uzun yıllar öğretmenlik yaptığı için aldığını belirtmiştir (Vakıf, 2004, s. 5). Şairin mollalık unvanını bu sebepten aldığı da düşünülebilir.

Şairin bir dönem ayakkabıcılık yaptığı anlaşılmaktadır. Bir gazelinin aşağıdaki beyti, Zu'i'nin çarık dükkanının şehirde meşhur olduğunu söylemektedir:

Mənəm Mahmūd-ı zārī ol Ayāz-ı şānīnün Żū'ī
Ki çāruq ilə olmuş şəhərdə məşhūr dükkānı
(G 205/6)

Zu'i'nin Muğan'da yaşadığı ve buradaki hayatından memnun olmadığı şiirlerinden anlaşılmaktadır. Örneğin, şair, “gedəm” redifli gazelinde Muğan'ı çöl hapishanesi eziyeti olarak görmüş, bir an önce Muğan'ın karagan otundan, çer çöpünden/dikeninden kurtularak yüce Firdevs cennetinin bile kıskandığı Şirvan'a gitmeyi dilemiştir:

Qutarub məhbəs-i şəhrā-yı Muğān cövrindən
Rəşk-i firdövs-i bərīn sālhet-i Şīrvānə gedəm

Hār ü hāşāk u qarağan-ı Muğāndan qutarub
Gül-i gülzār-ı Şamāhīdə gülüstānə gedəm
(G 140/2-3)

Şair, “idi” redifli gazelinde hayatının son günlerinde gafil kaderden kısmetine harabe Muğan düştüğü için şikayet etmiştir:

Ġāfīl qəzādan āhırı günlərdə qismətim
Nār-ı səqər nişanı hərəbə muğān idi
(G 242/7)

Molla Mahmud Zu`i`nin, Azərbaycan`ın kentlerinden biri olan Guba`da/Gudyal`da bulunduğu yine şiirlerinden anlaşılmaktadır. Şair üzüntü derdi ile Guba`ya yerleştiğini, kışın Guba hoş olsa da yazın Şamahı`yı özleyeceğini dile getirmiştir:

Vəlīkən düşmüşəm āvārə müddətdür Şəmāhıdan
Diyār-ı Qübbə içrə bir nişiməndə məkānım var

Nə qədri qışdı mülk-i Qübbədə h`oşdur mənə ammā
Bəhār olcaq düşər yādimə Şīrvān yüz fəğānım var
(K 7/5;7)

Nə müddətdür köñül kim tərki mülk-i Şīrvān qılmış
Diyār-ı Qübbədə yüz dərd [ü] möhnətlə məkān qılmış
(K 11/1)

‘Ərz qıldım ki Şəmāhıdan edüb tərki vətən
Mülk-i Qudyalda bir vəz`lə dil dutdı məqām
(K 13/6)

Zu`i, Gudyal`de kesesi boş, hasta, inler ve şaşkın halde kaldığını belirtmiştir:

Līk şəd-heyf ki müddətdi gəlüb Qudyalə
Qalmışam kīsə təhī həstə vü zār u heyran
(K 14/7)

Aşağıdaki beyitlerden anlaşıldığına göre şair, her üç ayda bir Şirvan`a gidip gelmektedir ve bu sebepten Ağabey Sultan Ahmedov`dan at istemektedir:

Vəlīkən hər üç aydan bir gəlüb Şīrvānə getməkdən
Əzildi rīştə-i cānım fələkdən əl-əmənim var

Ġərəz bir atdurur mənşūr-ı Żū`ī sərvərə səndən
Ki fəhr ilə desün ol sərvərimdən bir nişānım var
(K 7/10;19)

Şair için Şirvan/Şamahı cennet bahçesidir. O, memleketinde Beytū`s-Safa meclisi esnasındaki sohbetlerini, arkadaşlarını, ekonomik sıkıntı çekmediği dönemleri özlemle anmıştır:

Nə yaxşı dəmlər idi sākin-i şərh olduqım günlər
Həyālimdə sanurdum şəhri kim bir gülsitānım var

Vəlīkən düşmüşəm āvārə müddətdür Şəmāhıdan
Diyār-ı Qübbə içrə bir nişiməndə məkānım var
(K 7/4-5)

Tərk qıldun Şəmāhı gülşənini
Gedüb āhır Muğānda hār oldun
(K 16/3)

Bir zəməən şəhr-i Şīrvān içrə
Var idim bāğ u büstān içrə
(M 2/5)

Müddət ilə hıttə-i Şīrvāndə
Şəmāhı-ı rəşk-i gülüstāndə
(M 4/3)

Hanı Şəmāhı ki yazam şe‘rlər
Hər birinə bəzl edələr sīm ü zər
(M 6/30)

H’oşā Şəmāhıdā dildār ilə keçən günlər
Müdām mäh-liqālarlā mey içən günlər
(G 64/1)

Şairin 1897 yılında Bakü’de bulunduğu ve orada şair erbabıyla tanıştığı, *Divan*’ına düştüğü nottan anlaşılmaktadır: “Tarih-i İslâmiyə 1315 imci ildə Bād-ı Kübə şəhrinə səfər etmişdim...” (*Divan*, 78b). Bir gazelinde geçen aşağıdaki beyitten Bakü’de bulunduğu sırada bugünkü ismiyle Flarmoniya Bağ, eski ismiyle Gubernator Bağ olan parka şiir yazdığı anlaşılmaktadır:

Ğubernat bāğı içrə kəsrət-i ğilmān [u] hūrādan
Vücūdun kəm qılub hər hūrdan yārın sorag etmək
(G 110/2)

Molla Mahmud Zu’i, *Divan*’ında Farsça düştüğü notta yedi evlat sahibi olduğunu belirtmiştir. Bu notta durumunun çok perişan olduğunu, gurbet memlekette 7 tane küçük süt içen çocukla maaşsız, dayesiz kaldığını dile getirmiştir. Sadece yiyecek derdi olmadığını vurgulayan şair alemlerin Rabbi Allah’ın sonsuz lütfundan dert ve üzüntüsüne çare kılacağını umut etmiştir. Şair, 7-8 gün içinde/kısa zaman zarfında dert ve üzüntüsünün eğlenceye, itibarsızlığının saygıya dönüşeceğine inanmıştır. Şair, notunu

dua ile bitirmiş, her zorluktan sonra kolaylığın geldiğini, Allah'ın fakirlerin/dilencilerin davetine/duasına icabet edeceğini söylemiştir (140a). Zu'i'nin evlatlarının hepsi yaşamamış, hatta Mirza Ahmed adlı oğlunu on yaşındayken, 1891 yılının Eylül ayında kaybetmiştir. Şair bu üzücü olayı şöyle anlatmıştır: “Gurbet memlekette Allah büyük keramet gösterdi. Gözün ışığı ve can gibi oğlan (verdi), nasıl bir oğlan! Mirza Ahmet, yaşı on olmasına rağmen ilmi yüz yaşındakinden daha fazlaydı. Hicri 1309 senesinde Sefer ayının üçü dünyadan göçtü. Bu cennet kuşu uçtu ve Kevser'in yanında oturdu. Beni canlı canlı cehennemin içine koydu” (159b). On altı yaşındaki diğer oğlu hayatta kaldığı için duyduğu mutluluğu *Nasihət-ı Lokman* adlı eserinde belirten şair, “Sebeb-i Te'lîf-i Kitâb” bölümünde adı Muzafer olan oğlunun Farsça bildiğini, Fransızca ve Rusça okuyup yazmasını bilmesini de dilediğini dile getirmiştir:

Müzəffər isminə olduñ müsəmmā
Oñu ol mə'rifət mülküñə dārā

Be-ħəmdü'llāh ki var səndə zəkāvət
On altı sinniñə yetdiñ səlāmət

Oñuduñ şərf nəhv məntiqi sən
Bilirsən Fərsi 'elmin də əhsən

Firəng Rusdan bir qədər bilsən
Onuñ təqrir təhririn də qılsan
(Zu'i, 1913, s. 2)

Zu'i'nin nerede ve kaç senesinde öldüğü çelişkilidir. 1883'te Seyyid Azim Şirvani tezkiresini yazdığında Zu'i'nin gençlik döneminde olduğundan bahsetmiştir. Feridun Bey Köçerli (2005, s. 103) de eserini kaleme aldığı zaman şairin hala hayatta olduğunu belirtmiştir. Memmedov (2003, s. 2) “Araştırdığımız kaynaklarda Zöv'i'nin vefat tarihi kesin olarak gösterilmemiştir. Onun 1915 yılına kadar hayatta olduğu tahmin edilmektedir” demiştir. Cavadzadə, Gəniyev ve İsmayılova (1999, s. 82) şairin ölüm tarihini 1910 olarak göstermiştir: “Zu'i 1910 yılında 95 yaşında iken Muğan'da – Cavad köyünde vefat etmiştir.” Aynı kaynak şairin doğum tarihini 1845 olarak gösterdiği için böyle bir ihtimal mümkün değil diye düşünmekteyiz. Cavadzadə, *Yeni Şirvan* gazetesine yazdığı yazısında Zu'i'nin doğum tarihini 1815 olarak gösterirken ölüm tarihini 1910 olarak göstermiştir (1975, s. 4). Zu'i, 1903 yılında yazdığı *Nasihət-ı Lokman* kitabında altmış yaşında olduğunu belirtmiştir. Eğer Cəfərzadə'nin belirttiği gibi doksan beş sene yaşadıysa (1975, s. 4) şairin 1910 değil 1938 senesinde vefat etmiş olması gerekir.

Zu`i`nin *Şark-ı Rus* gazetesi övgüsüne yazdığı şiiri bulunmaktadır. *Şark-ı Rus* gazetesi 1903-1905 yılları arasında çıkmıştır. Eğer Cəfərzadə (1975, s. 4), Cəfərzadə, Qəniyev və İsmayılova`nın (1999, s. 82) belirttiği gibi 1910 yılında vefat etmişse 95 yaşında değil 67 yaşında vefat etmiştir.

1.2. EDEBİ KİŞİLİĞİ

1.2.1. Kaynaklarda Yapılan Değerlendirmeler

Kaynaklarda Zu`i ile ilgili yapılan değerlendirmeler Şirvani`nin tezkiresi dışında, birbirini tekrarlar niteliktedir. Seyyid Azim Şirvani`ye göre şairin tabiatı her türlü şiir söylemeğe uygundur. Arapça, Farsça ve Türkçe şiir söyleyebilen, imla, inşa ve hattatlıkta beceriklidir: “Təb`i hər növ` əş`âr-ı Fârisî vü `Ərəbî vü Türkîdə qâdir və imlâ vü inşâdə mâhirdür. Əl-həq hətt-i şikəstədə `imâde vü nəşh ü ta`lîqdə rəşîd və yâqûtə bərâbərdir” (Şirvani, 1883, c. I.).

Garayev, *Molla Mahmud Zöv`i ve Onun Divanı* adlı eserinde şair ve şiirleri hakkında şöyle der:

“Şiirleri okunduğu zaman Zövi`nin dönemin imtiyazlı kişilerini çok da benimsemediği görülür. Şair, Şirvan`ın bazı beylerine methiyeler yazsa dahi şiirlerinin genel konusu zamanın adaletsizliğinin eleştirisi, ariflerin, ehl-i hâllerin, yoksulların durumlarının yansıtılması olmuştur... Zövi, yaşadığı dönemde mal mülk sahiplerinin kendini bilmezliklerini, ilim irfan sahiplerinin kıymet görmemesini, cahilliğin hüküm sürdüğü sınıfsal ayrımcılığı yermiştir... Çağdaşları Seyyid Azim ve Molla Ağa Bihud gibi Zövi`nin gazellerinde de dolandırıcı dini ruhaniler, iki yüzlü zahitler yerilmiştir... Zövi, yaşadığı toplumun kusurlarını ifşa etmek için şairliğin imkanlarını kullanmıştır. O dönemde Şamahı gibi her şehirde onlarca gazel şairi olmuştur ve onların büyük bir kısmı bu imkanları sadece güzelin tarifi ve mersiyeler için harcamıştır. Böylece devrin haksızlığını görmelerine rağmen görmezlikten gelmişlerdir. Zövi; onların aksine davranmış, ilim ve teknolojiye, yaşam tarzında yeniliklere sevinçle kucak açmıştır” (Garayev, 1979, s. 3-8¹).

¹ Nasreddin Garayev`in *Molla Mahmud Zöv`i ve Onun Divanı* adlı eseri AMİA Fuzuli adına Elyazmalar Enstitüsü arşivinde muhafaza edilmektedir. İlk 69 sayfası daktilo ile yazılan eserde Molla Mahmud Zu`i ve dönemin diğer şairleri

1.2.2. Şairin Kendi Şiirlerine Dair Görüşleri

Şiirlerinden anlaşıldığı kadarıyla Zu'i, kendi şairlik gücünü beğenmiş, hatta bir beytinde kendini döneminin Hakani-i Şirvani'si olduğunu, şiirinin İran'da ve Turan'da bilindiğini belirtmiştir:

Şīrvān içrə bu gün Hāqānī-i şānī mənəm
Şehr-i şe'rimdən təmām Īrān u Tūrān titrəşür
(G 58/4)

Zu'i, gazellerini İranlı şairler Sadi ve Selman'ın görmeleri halinde kendilerinden geçeceklerini söyleyerek şiirlerini övmektedir:

Mən kimi şā'ir ü māhir ki ġəzāl-i ġəzəlīm
Görsələr vāleh ü şeydā olə Sə'd ü Səlmān
(K 14/6)

Mesnevilerinin birinde Şirvan'da birkaç kalender şair olduklarını, her türlü güzel üne sahip olduklarını ve bir dertlerinin olmadığını belirtmiştir:

Əhl-i 'ürfān müşāhibim var idi
Hāşil idi nə mətləbim var idi

Bir neçə şā'ir ü qələndər idük
Hər tərīq ü sənə māhir idük
(M 2/7-8)

Aşağıdaki beyitlerde kendini Bahar ve Seyyid gibi arif şair olarak değerlendirir:

'Ārif u şā'ir neçə yoldaş idük
Hər bir işdə birbirə sīr-dāş idük

Bəhār ilə Seyyid-i şīrīn-kəlām
Tāzə verən gövhər-i nəzmə nizām

hakkında bilgi verilmiştir. Dağınık şekilde bulunan diğer varaklarda ise Zu'i'nin şiirlerinin bazılarının Kril alfabesi ile yazıçevrimi yapılmıştır. Yazıçevrimi yapılan bu varaklar numarasız ve karışıktır. (Arşiv No: E/Arxiv № 116 (178). (OX) № 5. 1979. (B-742)).

(M 4/5-6)

Şair, gazellerinin birinde şiirini söz gelininin saçının süs tırağı olarak deęerlendirmiştir:

Žū`iyā zūlf-i ‘arūs-ı sühənin zīvərinə
Hansı şā‘ir sözidür şānə ki derlər o bizük
(G 121/6)

Aşağıdaki beytinde şiir söylemek için ilim sahibi olunması gerektiğini, bu sebepten herkesin Zu`i gibi şair olamayacağını söyleyerek şiir gücünü övmüştür:

Hər ‘elmdən āgəh gərək olsun ki desün şe‘r
Žū`i kimi şā‘ir gəlübən hər yetən olmaz
(G 94/6)

1.2.3. Etkilendiğı ve Etkilediğı Şairler

Molla Mahmud Zu`i, kendinden önceki dönemde yaşamış Türk, İran ve Arap şairlerine nazireler yazarak ve çeviri yaparak onları beğendiğini göstermiştir. Bazı eski şairlere ve çağdaşı şairlere ise şiirini ve şairlik gücünü övdüğü beyitlerde, kendini onlardan üstün görerek yer vermiştir. Bazı şiirlerinde memleket özlemini dile getirdiğı zaman Beytū`s-Safa meclisi üyesi arkadaşlarının ismini övgüyle zikretmiştir. Kimi şiirlerinde ise beğendiğı şairlerin beyitlerine yer vermiştir. Zu`i`nin Türkçe şiirlerinde isimleri geçen şairler şunlardır: Fuzuli, Hakani, Sadi, Selman, Seyyid Azim, Bahar, Bihud, Rahil, Ragib, Semender, Şahin, Kazım, Garib, Aleykan. Farsça şiirlerinde ise Kani-i Şirazi, Enveri, Zahir Faryabi, Ebu Nüvas, Elü`l-Ala Maarri vb. şairlerin isimleri geçmektedir.

Zu`i`nin etkilendiğı şairlerin başında Fuzuli gelir. Fuzuli etkisi, 19. yüzyılda yaşamış ve edebi meclis üyesi olmuş birçok şairde görülmüştür. Hatta nazirecilik geleneğinin en üst safhaya ulaştığı dönem 19. yüzyıldır ve nazirelerin ekseriyeti Fuzuli`ye yazılmıştır. Beytū`s-Safa meclisinde düzenlenen bir yarışma için Zu`i Fuzuli`nin “olmaz” redifli gazeline birer nazire yazmıştır. Zu`i, Fuzuli`nin “eylərəm” ve “dediler” redifli gazellerini

de tanzir etmiştir. Garayev (1979), Zu`i`nin “dediler” redifli 59. gazelinin ilk iki beytini yazarak “Fuzuli`ye naziredir” diye not düşmüştür. Fuzuli ve Zu`i`ye ait gazellerin matla beyitleri aşağıdaki gibidir:

Fuzuli: Gönülde min gamum vardır ki pinhān eylemek olmaz
Bu hem bir gam ki il ta'nından efgān eylemek olmaz
(Tarlan, (t.y.), s. 293)

Zu`i: Baña ol mäh-ı bī-mehrim iki ay var ki rām olmaz
Bu nöqşānım de bir gəlməz əcəl ‘ömrüm təmām olmaz
(G 93/1)

Fuzuli: Ney kimi her dem ki bezm-i vaslunı yād eylerem
Tā nefes vardır kuru cismümde feryād eylerem
(Tarlan, (t.y.), s. 293)

Zu`i: Gecələr kim qayd-ı zülfün ey pəri yād eylərəm
Tā səhər dīvānələr tək ay u fəryād eylərəm
(G 127/1)

Fuzuli: Dehenin derdüme dermān dedilər cānānun
Bildilər derdümi yohdur dedilər dermānun
(Tarlan, (t.y.), s. 293)

Zu`i: Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i heyvān dedilər
Kim inanur bu sözə güzgüdə böhtān dedilər
(G 62/1)

Zu`i, Farsça yazdığı 3. kasidesinin 27. beytinde maruf şiirini Kani-i Şirazi`ye nazire olarak yazdığını belirtmiştir. Yine Farsça yazdığı 9. kasidesinin kenarına kim tarafından olduğu bilinmeyen fakat eski yazı ile “Hakim Kaani-i Şirazi`ye naziredir.” diye not düşülmüştür (*Divan*, 148a).

Zu`i`nin rint meşrep üslubu ve çevirileri onun Hafız`ı beğendiğini göstermektedir. Garayev (1979), *Divan`*da bulunan ve aşağıda matla beytini sunduğumuz 215. gazelin Hafız`dan çevrildiğine dair not düşmüştür. “qılə” redifli bu gazel *Divan`*da beş beyitten oluşmasına rağmen, Garayev altı beyit olarak yazıçevrimini yapmış ve aşağıda sunduğumuz makta beytinin ona ait olduğunu belirtmiştir:

Hər kim istər özini güşşədən āzādə qılə
Olmasun kim tələb-i rüzī nihādə qılə
(G 215/1)

Žu`i tək Hāfizün əşārını Türkī eləyib
 Həlq mə'nāsını bilməklik içün sādə qılə
 (Garayev, 1979)

Divan`da, 112. gəzel içün “Hafız`ın şiirinin bu vezində ve o kafiyədə tərcüməsidir” diyə der-kenar olaraq not düşülmüşdür (133a). Gəzəlin məkta beytində Zu`i`nin məhləsə kullənilmişdir. Mətlə beytini əşğıdā sunmaktayız:

Zuhūr etmiş cəhānda bī-vəfālıq
 İtübdür rāh-ı rəsm-i āşnālıq
 (G 112/1)

Şairin Hakani-i Şirvani`dən etkiləndiğini göstərən beyitləri də mevcuttur. O bir beytində kəndini Şirvan`ın ikinci Hakani`si diyə adlandırırken diğər beyitlərdə Rəhil məhləsəli çağdāşı şairi də Hakani ilə kıyaslamışdır:

Şīrvān içrə bu gün Hāqānī-i şānī mənəm
 Şəhr-i şe`rimdən təmām İrān u Tūrān titrəşür
 (G 58/4)

Rəhil təhəllüş ol ki qılur kūr dīdəsi
 Gər olsə həm-nəbərđ yüz İsfəndiyār ilə

Hāqānī-i zəmānədi hər növ` şe`rdə
 Feyz-i cəhānə gün kimidür iştiḥār ilə
 (K 21/10-11)

Zu`i`nin böyük ölçüdə etkiləndiği diğər şair isə samimi arkadaş, üyesi olduğı Beytū`s-Safa edəbi meclisinin başkanı Seyyid Azim Şirvani`dir. Bunu birbirlərinə yazdıkları mənzum məktuplardan və şiirlerinde kullandıkları ifadələrdən anlamak mümkündür. Örneğin, əşğıdāki beyitlərdə Şamahı Mısır`a, tatlş sözlü Seyyid Azim isə Hz. Yusuf`a bənzətilmişdir. Şair, arkadaşının həsrəti ilə kalbi dağlanmış Ferhat`tır. Şairin incinmiş gönlünün zəvki, kədərli gönlünün dərđinə sevinç olan Seyyit`tir və o fəzilet və mənəvi həsletlər dənizidir:

‘Əzm-i Şīrvān eyləyüb bir dil-bər-i şīrīn-sühən

Dāğ-ı qəlb-i həstə-i Fərhād üçün şəkkər gəlüb

Ey şəbā get cānib-i Mişrə Züleyhāyə sölə
Kim Şəmālı mişrinə bir Yūsif-i dīgər gəlüb
(G 21/2-3)

Bəlī çıqsun nə günə səhət-i Şīrvān həyālımdan
Kim ol gülşəndə bir Seyyid kimi şīrīn-zəbānım var
(K 7/9)

Bəhār ilə Seyyid-i şīrīn-kəlām
Tāzə verən gövhər-i nəzmə nizām
(M 4/6)

Şikəstə-hātirimın zövqi Seyyid-i qāzī
Bu dər-d-i güşşə-i dil şövqi Seyyid-i qāzī
(M 14/4)

O bəhr-i fəzl ü kəməllāt Seyyid-i zārə
Səlämlər sölə təbəqində muzmər olə sə lām
(G 129/2)

Yukarıdaki bazı beyitlerden de görüleceği üzere Zu`i, Seyyid`le beraber Bihud ve Bahar`ı da sevmiş, saymış ve onlardan övgüyle bahsetmiştir. Seyyid, Bahar ve Bihud aynı meclis üyeleri oldukları için birbirlerinden karşılıklı olarak etkilenmişlerdir. Örneğin, aşağıdaki beyitlerde şair; Seyyid, Bahar, Bihud ve Ragib ile sohbet arkadaşı olduklarını ve aşk şiirleri yazdıklarını anlatmıştır. Şair parlak/zarif/nükteli şiirini görünce Bihud, Seyyid, Bahar ve irfan denizinin sarsılacağını belirterek şairlik kudretini de övmüştür:

Müşāhibimdi Bəhār ilə Seyyid ü Bīhūd
Rumūz-ı ‘eşqdə hər ləhzə bəhş edən günlər
(G 67/3)

Bīhūdlə Rāgib idi həmişə müşāhibim
Həm-dəm müdām Seyyid-i şīrīn-zəbān idi
(G 242/4)

Zū`iyā görcək mənim bu ābdār əş‘arımı
Bīhūd u Seyyid [ü] Bəhār bəhr-i ‘ürfān titrəşür
(G 58/5)

Zu`i, *Divan`*ında Şirvanlı olduğunu belirttiği Garip mahlaslı şaire 15 beyitten oluşan methiye yazmış, onun şiirinin inci saçtığını belirtmiştir:

Gəlmişdi bəhr-i nəzmün fəvərənə ey Ğərīb
Saçmışdı hər tərəf neçə dūr-dānə ey Ğərīb

Gördükdə şe‘rivi köñül ol növ‘ şād olub
‘Āşiq yetəndə şād olı cānānə ey Ğərīb

Hər ləfzi gönçə mə‘nisi gül tək fərəh-fəzā
Ohşatsam ‘eyb yohdı gülüstānə ey Ğərīb

Hər kəlməsində dərc idi çün kəlmə-i Məsīh
Ohşatmanam o çeşmə-i həyvānə ey Ğərīb
(K 3/1-4)

Bakü`de bulunduğu esnada şairin Semender mahlaslı şairle tanıştığını ve onu beğendiğini, *Divan*’ında düşmüş olduğu nottan ve “semender” redifli gazelinden anlamaktayız. Şair, Semender mahlaslı şairin aslen Derbentli olduğunu ama Bakü`de ikamet ettiğini, 60 yaşında olmasına rağmen 30 yaşında gösterdiğini, kalender meşrep olduğunu, ilim sahibi olduğunu, bir mecliste sohbet ettiklerini dile getirmiştir:

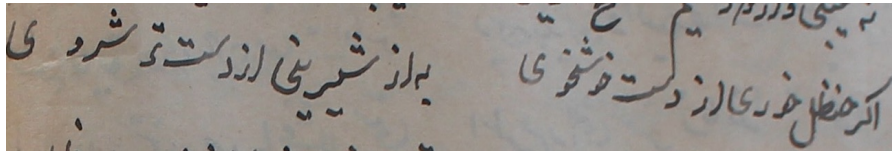
“Tarih-i İslamiyə 1315 imci ildə Bâd-ı Kûbə şəhrinə səfər etmişdim. Orada bir nəfər şâ‘ir var idi. Dərbəndiyyü’l-əsl sâkin-i Bâd-ı Kûbə Səməndər şəhs həqiqətdə heyli qələndər-məslək əhl-i savâd idi. Altmış sinndə idi ammâ otuz sinndə görünürdi. Heyli şərrâf əhl-i məclis vəqt-şinâs şâ‘ir idi. Bu bir gözəli məzkrûr Səməndərə göndərdim tâ ki görüşüb bir nəhv ilə bir iki məclis müşâhəbətımız oldu ammâ bəndənün Bâd-ı Kûbə`də ...taqımı istəməyür idi. Mən Bâd-ı Kûbə`dən gələndə ... oldu.” (*Divan*, 78b):

Çohdandı köñül istər idi feyz-i huzurun
Qorhıtdı bu söz lîk bu əfkārı Səməndər

الجنس الى الجنس deyülübdür
Lütf eyləyibən tap mən-i bīmārı Səməndər

Žū`ī saña müştāqdı şidq ilə köñüldən
Qurtar dəhi bu həsrət-i dīdārı Səməndər
(G 43/7-9)

Zu'i, Guba sakini Molla Ağa için yazdığı methiyede, İranlı Sadi'nin meşhur bir beytini örnek vermiştir¹:

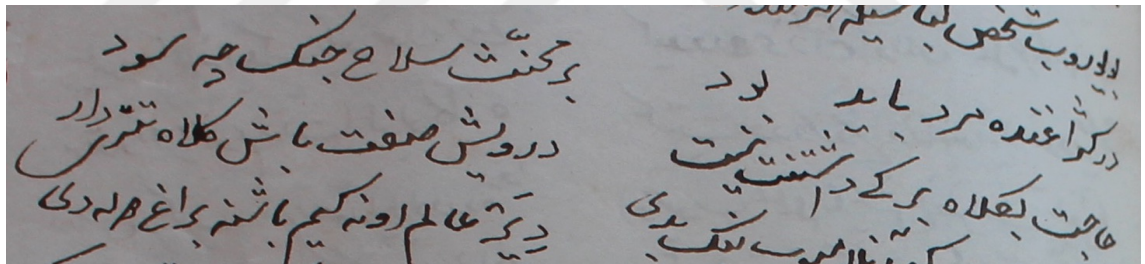

“Huyu güzel, güler yüzlü birinin elinden acı yemek asık suratlı birinin elinden tatlı yemekten daha iyidir” (*Divan*, 10b; 65b).

Şair, 9. mesnevide Sadi'yi ilim ve irfan sahibi olarak görmüş ve hikmette Lokman'dan daha üstün olduğunu belirttikten sonra onun giyim kuşamla hüner sahibi/usta olunmayacağını anlatan iki beytini örnek vermiştir:

Bu mişālī söləyüb şāhib-i ‘elm ü ‘üfān
Sə‘dī ol kim onə hıkmətdə yetüşməz Loqmān

Buyurub şəhş libās ilə hünərmənd olmaz
Rəngi ağ olmaq ilə duz gələbən qənd olmaz
(M 9/14-15)

“Savaşta giyilen elbise içindeysen/giyindiysen adam/er olman lazım. Adam olmayan insana savaşta silah vermenin ne faydası?! Bereki (derviş ve şeyhlerin taktığı şapka) kulah takmana gerek yok, dervişlerin huyuna sahip ol da başında Tatar şapkası olsun” (*Divan*, 29a).

Zu'i'nin çağdaşı ve kendinden sonra gelen şairlere etkisi ile ilgili kaynaklarda herhangi bir bilgiye rastlanmamıştır. Seyyid Azim Şirvani'nin şiirlerinde Zu'i'nin isminin geçtiği görülmüştür. Örneğin, Meclis-i Feramuşan'ın üyesi Abdullah Bey Asi ve Hudadad

¹ Bu beytin Sadi'ye ait olduğu bilgisini bizimle paylaşan ve tercümesinde yardımcı olan Nergiz Keşani'ye teşekkürü borç biliriz.

Bey`in ölümü üzerine yazdığı terkiib-i bent biçimindeki mersiyesinde Zu`i`den şu şekilde söz etmiştir:

Seyyid-i bəxti qəranın günü oldu qarə
Zövinin çeşminə məcmui-cahan tar oldu
(Şirvani, 2005, s. 78)

Asi`ye yazdığı bahariyyede Seyyid, Beytüs-Safa meclisi üyesi olan Zu`i`den şöyle bahsetmiştir:

Nə kim ki, badə edər rəf möhnəti dərdim
Nə qəmli xatirimə Zövi qəmküsar olacaq
Səfa ilə gələcək nəzmü nəsr Şirvanə
Görüb o nəzmləri Zövi şərmsar olacaq
(Şirvani, 2005, s. 156)

Şirvani, Asi`ye gönderdiği terci-i bendinde Zu`i`nin de adını anmaktadır:

Şikəst et Bixuda cami-şərabı
Dürüst et Zöviyə əsbabi-taət
(Şirvani, 2005, s. 159)

Muhammettağı Gumri`ye yazdığı kasidede ise Zu`i`ye yardım etmesini ister:

Fütüvvət qıl əlin tut Zöviyi-bixanımının kim
Muradın aləmi-fanidə şahi-Lafəta versin
(Şirvani, 2005, s. 168)

1.3. ESERLERİ

Molla Mahmud Zu`i`nin bize malum olan üç eseri bulunmaktadır:

Divan: Türkçe ve Farsça kısımlardan oluşan eser nestalik hattıyla yazılmıştır. Eksik olan, üzerinde zaman zaman düzeltmeler yapılan ve bazı şiirlerin yeniden yazıldığı, hacimli tek nüshadan oluşan *Divan`*daki şiirler hakkında nazım şekilleri bölümünde bilgi verilecektir. *Divan`*ın nüsha tanıtımı ise “Divan Nüshasının Tanıtılması” bölümünde yapılmıştır.

Nasihat-ı Lokman: Zu'i'nin oğlu Muzaffer için Arapça'dan Türkçeye çevirdiğini belirttiği yüz nasihat eseridir. 1913 yılında Mirza Muzaffer Efendizade tarafından Tiflis'te Şark matbaasında neşredilmiştir. Eserin eski harfli basımı AMİA M. Fuzuli adına Elyazmaları Enstitüsü'nde (Arşiv № X-666/3362) ve Milli Kütüphane'de (Arşiv № 8943-3/ 3-85) muhafaza edilmektedir. *Nasihat-ı Lokman* yirmi iki sayfadan oluşmaktadır. Şair, altı beyitlik övgüden sonra otuz sekiz beyitlik “Sebeb-i Te'lif-i Kitâb” bölümünü yazmış ve yüz nasihatın çevirisini yapmıştır. Otuz sekiz beyitlik “Der-Berây-ı Millet” bölümüyle eser sona ermiştir. Eser toplam üç yüz elli iki beyitten oluşmaktadır.

Çetindir çün ‘Ərəbcə bilmək anı

Zəbân-ı Türk'ə oldum tərcümanı

(*Nasihat-ı Lokman*, 1913, s. 3)

Şair, esere herhangi bir ekleme yapmadığını, onu olduğu gibi çevirdiğini yazmıştır. Eğeri uzatarak yazarsa nasihat/öğüt, anlamını/meramını kaybeder diye düşünmüştür. Amaç nasihat olduğu için ilave örnek ve hikayeye gerek yoktur, diyen şair, az sözle çok şey ifade etmenin hüner olduğunu ifade etmiştir:

Oña artırmadım mən bir rəvâyət
Münâsib bir məşəl yâ bir həkâyet

Nəşîhət məhiv olur çün kîm köñüldən
Uzanar söz, gedər məqlûb əldən

Bizim mənşûrumuzdur çün nəşîhət
Nə lâzımdır məşəl, yâ kîm həkâyet

Mütəvvəldən gözəldir mühtəşər söz
Gödək mə'nalı olmaqdır hünər söz

Budur bâ'is ki yazdım yüz nəşîhət
Nə bir təmsîl götürdüm nə həkâyet
(*Nasihat-ı Lokman*, 1913, s. 3)

Eser, mesnevi nazım şekliyle, mefâ'îlün/mefâ'îlün/fe'ûlün kalıbıyla yazılmıştır. *Nasihati Lokman*'ı Maarif Abı oğlu Teymur ve Adil Ali oğlu Aslani 1993 yılında Maarif Matbaası'nda Kiril alfabesiyle yayımlamıştır.

Düzd ve Gazi: 1913 yılında Mirza Muzaffer Efendizade tarafından Tiflis'te Şark Matbaası'nda neşredilmiştir. Nesirle yazılmış halk hikâyesi örneğidir. Fars edebiyatında ve Azerbaycan edebiyatında farklı varyasyonları vardır. Zu'i'nin *Düzd ve Gazi* hikayesinin eski harfli basımı AMİA M. Fuzuli adına Elyazmaları Enstitüsü'nde (Arşiv № X-666/5260 (2)) ve Milli Kütüphane'de (Arşiv № 8943-3 / 3-75) muhafaza edilmektedir. On dokuz sayfadır. Hasanova (2011) ikisi Farsça ve ikisi Türkçe olmak üzere dört *Düzd ve Gazi* hikayesini hazırlayarak yayımlamıştır. Burada Zu'i'nin hikâyesinden bahsetmiş lakin yazıçevrimi yapılmamıştır. Dini içeriklidir. Hikâye, Kuran ve hadis bilgisine hakim düzdün (hırsızın) gaziyle (Muhammed ibn Gâbil ile) aralarındaki diyalog üzerine kurulmuştur. Olaylar Harun Abbasi zamanında Bağdat'ta geçer. Gazi bir gece ibadet ederken Hazreti Muhammed'in bahçede namaz kılmayı üstün kılan hadisiyle karşılaşır. Bunu gören gazi giyinip, merkebine binip, bağ/bahçe tarafa doğru yol alır. Yolda hırsızla karşılaşır. Hırsızın elinde kılıç vardır ve o gaziden üzerindeki kılıcı çıkarıp ona vermesini ister. Gazi soyunmak istemez. Hadis ve ayetlerden örnekler vererek hırsızı ikna etmeye çalışır. Lakin hırsız gaziden daha bilgili ve hazırcevaptır. Sonunda gazi çaresiz kalır ve elbiselerini çıkarır. Zu'i, hikayesini bitirirken insanların iyi ve kötüyü ayırt etmesi gerektiğini, doğru mu yanlış mı diye sorgulamadan her söyleneni kabul etmeyip, her kelimenin, hadisin, ayetin aslını araştırmaları gerektiğini dile getirmiştir. Böyle yapılırsa İslam milletlerinin gelişeceğini, *Düzd ve Gazi*'yi yazmadaki meramının da sırf bu olduğunu/farkındalık yaratmak olduğunu belirtmiştir (*Düzd ve Gazi*, 1913, s. 19).

Cəfərzadə, Zu'i'nin oğlu Muzaffer Haspoladov'un 1939 yılı 23 Haziran'da kendisine babasıyla ilgili bazı notlar verdiğini, bu notlar içinde üç rubai ve bazı şiirlerinden örnekler olduğunu belirtmiştir (1975, s. 5). Lakin bu şiirlerden örnekler sunmamıştır.

2. BÖLÜM

ZU'İ DİVANİ'NİN İNCELENMESİ

2.1. BİÇİM ÖZELLİKLERİ

2.1.1. Nazım Biçimleri

Divan'da 19'u Farsça olmak üzere 43 kaside, 13'ü Farsça olmak üzere 269 gazel, 15 mesnevi, 1 murabba, 5 muhammes, 3 tahmis, 2 müseddes, 1'i Farsça olmak üzere 2 terci-i bent, 6'sı Farsça olmak üzere 13 kıt'a, 7 rübai, 2 Farsça matla yer almaktadır.

2.1.1.1. Kaside

“Kelime anlamı “kastetmek, yönelmek” demektir. Beyitlerle yazılan bir nazım biçimidir. Kafiye düzeni, gazelinki gibidir. Matla ve makta beyitleri bulunmaktadır. Beyit sayısı genellikle 31 ile 99 arasında değişmektedir. Tam bir kaside 6 bölümden oluşur” (Dilçin, 2016, s. 122-123).

Zu'î Divanı'nda yer alan 43 kasidenin 19'u Farsça, 24'ü Türkçedir. Türkçe kasidelerin en uzununu 23. kaside olup, 48 beyitten oluşmaktadır. En kısa kasideler ise 4., 7., 16. ve 22. kasideler olup, 10 beyitten oluşmaktadır. Farsça kasidelerinin en uzununu 44 beyit iken en kısası 11 beyitten oluşmaktadır.

Türkçe kasidelerin çoğu o dönem Şirvan'da yaşamış han ve beylere sunulmuştur. Şairin kaside sunduğu kişiler: Sultan Bey Garip Şirvani (K 3), Hüseyin Han Şirvani (K 5 ve K 6), Ağa Bey Sultan Ahmedov (K 7), Hamit Ağa Şirvani (K 9), Mir Mehdi (Başlık yok. K 11), Bahış Bey (K 12), Sunduğu kişinin ismini yazmamış (K 13/15), İbrahim Bey Ahmetbeyov (Necef Bey) (K 14), Selim Bey (K 16), Settar Bey (K 17), Emirhan Şirvani (K 4, K 18 ve K 19), Rahil mahlaslı şair (K 21), Mehmed Bey (K 22)'dir. 4., 8., 17., 18., 19., 21., 24. kasideler başlıksız yazılmıştır. 11. kaside “Eyzæn Min-Növâdir-Tæb”, 13. kaside “Qæşîdæ Min-Növâdir-Tæb”, 20. kaside “Væløhu Eyzæn”, 23. kaside “Eyzæn Min-Növâdir” başlığı ile yazılmış, diğerlerinden ayrılmıştır.

Kasideler şekil ve bölümler bakımından klasik kaside tertibine uymaktadır. Tüm bölümleri bir arada bulunan kasideler mevcut olmasa da, methiye ve dua kısmı çoğunda vardır. Sadece methiye bölümünden oluşan kasideler olmakla beraber, teşbib, girizgah, dua kısımlarını da içeren ve dört bölümden oluşan kasideler de mevcuttur.

Kasideler şeklen klasik tertibe uysa da içerik bakımından bazıları farklılık göstermektedir. Örneğin, “Dər-Cədd-i Cəhd-i Millət-i İslām ki ‘Ulūm Təhşil Etsinlər İnsān Olsunlar” başlıklı 2. kasidede cəhalet yerilmiş, okul, medrese ve bu kurumlarda çalışan öğretim görevlilerinin yeterince bilgi sahibi olması gerektiği ele alınmış, Avrupa ve Azərbaycan okul ve öğretmenleri kıyaslanmıştır. “Ādamlarımız (?) Nəşihət-i Təriqlə” adlı 15. kaside de bu tarzda yazılmıştır. *Şark-ı Rus Gazetesi* için yazılan kasidede bu gazete ve yaptığı işler övülmüştür. Şair, 20. kasidede ise telefon, telegram, tren, gazete gibi yeniliklerin insanların hayatlarına kattığı kolaylıklardan, bunların hepsinin okumayla gerçekleşebileceğinden, *Kuran*’da da okumayanların hayvandan farksız olduğuna değinildiğinden bahsetmiştir. 14. kaside “İbrāhim Bəg Əhmədbəgof Hüzürinə Yazdığı Kāğəzdür” başlığı ile yazılmıştır ki kağız/kağıt bazı bölgelerde mektup niyetine kullanılmıştır. Şair, İbrahim Bey’e mektup yazarak ondan yardım istemiştir.

“Qəşidə Bir Mışra‘ı Türkī Birisi Fārsī ‘Ālī-Şān Cənāb-ı Həmid Aqa Şīrvānī Mədhində” başlıklı 9. kaside mülemma kasidedir. 18 beyitten oluşan ve Hamit Ağa Şirvani için yazılan kasidenin ilk 13 beytinin ilk mısrası Türkçe, ikinci mısrası ise Farsça olarak yazılmıştır.

Divan’da Farsça toplam 19 kaside bulunmaktadır. En uzun kaside 44 beyitten oluşan 9. kasidedir. En kısası ise 11 beyitten oluşan, Beytū’s-Safa edebi meclisinin ve katılımcılarının övüldüğü 15. kasidedir. 4 kasidede mahlas kullanılmazken 5 kasidede iki defa mahlas kullanılmıştır. İki şiir eksik kalmıştır ki bunlar şairin mahlas kullanmadığı 13. ve 18. kasidelerdir. 16. kasidenin 20. ve 24. beytleri Türkçe yazılmıştır. Farsça kasideleri Bakülü Halil Bey Aşurbeyov (K 1), Mustafa Han Şirvan (K 2 ve K 3), Abdülkerim Ağa (K 4), Şirvanlı tacir Abdurrahim (K 6), Emirhan Şirvan (K 5), Muhammed Kara (K 7), Kerim Bey Şirvani (K 8 ve K 17), Mecid Efendi (K 12) övgüsüne yazılmıştır.

2.1.1.2. Gazel

“Sözcük anlamı “kadınlarla aşıkane sohbet etmek” olan gazel, Türk edebiyatına bağımsız bir nazım biçimi olarak İran edebiyatı yolu ile gitmiştir. Birinci beyti musarra olup, aa-xa-xa şeklinde uyak düzenine sahiptir. Gazel, en çok sevilen nazım biçimi olmuş ve yüzyıllarca kullanılmıştır” (Dilçin, 2016, s. 104-105).

Zu’i Divanı’nda 256’sı Türkçe, 13’ü Farsça olmak üzere toplam 269 gazel yer almaktadır. Hem sayı hem de üslup bakımından bakıldığında Zu’i’nin gazel şairi olduğu anlaşılmaktadır. Gazellerin beyit sayılarına göre sıralanışı tablo 2’de verilmiştir (bkz. Tablo 2). Burada da görüleceği üzere gazellerin beyit sayıları 2 ile 19 arasında değişmektedir. Dilçin, gazellerin beyit sayılarından bahsederken, “3 beyitli gazeller ve 4 beyitlilerden mahlas beyti bulunmayanlar na-tamam gazeller sayılabilir” (2016, s. 109) şeklinde yorum yapmıştır. Kurnaz ve Çeltik’e göre ise,

“Şiirde mahlasın varlığı onun tamam, yokluğu da eksik olduğunu göstermeye veya nazım şeklini belirlemeye yeterli bir ölçü değildir. Aksi halde mahlassız bütün şiirleri na-tamam kabul etmek gerekir. Na-tamam konusu şairin beyanına bağlıdır. Nazım şeklinin varlığı, kafiyenin ortaya çıkardığı nazım biriminin en az bir defa tekrarı, yani en az iki nazım birimine bağlı olduğuna göre, gazel biçimine uyan üç beyitli şiirlere de gazel demek gerekir. Diğer taraftan nazım biriminin kendisini en az bir defa belirli bir kafiye düzeniyle tekrar etmesi, nazım biçimlerinin ortaya çıkması için gerekli ve yeterlidir” (2011, s. 49).

Kurnaz ve Çeltik, yukarıdaki yorumlarından sonra *Nabi Divanı*’nda da “Gazel-i Nakıs” başlığı altında iki beyitlik gazelin bulunduğu bahsetmişlerdir (2011, s. 49). Bu sebepten iki beyitten oluşan 255. ve 256. gazeller *Nā-tamām Gazeller* başlığı altında gazellerin sonuna alınmıştır.

107. gazelin *Divan*’da sadece ilk üç beyti bulunmasına rağmen Garayev (1979), Garayev ve Memmedzade (1987, s. 144) ve Memmedov’da (2003, s. 23) beş beytinin de bulunması *Divan*’ın varaklarının eksik olmasını göstermekle beraber 2-4 beyitli gazellerin devamının olabileceğine de delalet etmektedir.

Şair, daha çok 5 ve 7 beyitlik gazeller yazmıştır. Gazellerin tamamına yakını klasik gazel kurallarına uygun olarak meydana getirilmiştir. Gazellerin rediflerinin harflere göre dağılımına bakıldığında daha çok payın ۵, ن, ر ve ي harflerine düştüğü/bu harflerle daha

çok gazel yazıldığı görülmektedir (bkz. Tablo 3). Her harfle gazel yazılmamıştır. Çift sayılı gazellerin sayısı ise azdır. Gazellerin konusu, klasik şiirin geleneksel gazel anlayışına uygun olarak, kadın, aşk, sevgilinin güzelliği, şarap, meclis, bahar, ayrılık acısı, rakip vb.'dir. Gazelerde talihin iyi ve kötü yanları, din, tasavvuf, rint ve zahit; dünyanın, paranın ve mal-mülkün gelip geçiciliği; ariflerin, ilim ve irfan sahibi insanların değer görmemesi, yaşlılıktan şikayet gibi konular da işlenmiştir. 1., 2. ve 3. gazeller klasik gazel geleneğinde alışık olmadığımız şekilde peygamber övgüsüne yazılmıştır. Dokuz beyitten oluşan 246. gazelde ise şair, yaşadığı bir anıyı anlatmıştır. O, bu gazelinde Sabunçu'da Halil Bey'in düzenlediği bir meclise gittiğinden, meclisin ihtişamından, mecliste Settar Bey'in de bulunduğundan bahsetmiştir. Lakin Zu'i, genel anlamda, aşıkane, rindane ve şuhane gazeller yazmıştır.

Divan'da musammat ve müzeyyel gazele rastlanmamıştır. Zu'i, Fuzuli'nin "olmaz", "eylörəm" ve "dediler" redifli gazellerine nazire yazmıştır. Türkçe 1. gazel hariç tüm 3 ve 4 beyitli gazelerde, 73., 75., 84., 118., 126., 171., 177., 212., 215., 216., 217. ve Farsça 3., 7. ve 8. gazelerde mahlas kullanılmamıştır. 216. gazel *Divan*'da 5 beyitten oluşurken Garayev (1979) arşivinde 6 beyit olarak yazmış ve bu gazelin Hafız'dan tercüme olduğu belirtilmiştir. Garayev arşivindeki bahsi geçen şiirin son beytinde Zu'i'nin mahlası yer alırken *Divan*'da yer almamaktadır.

Divan'da yer alan Türkçe gazellerden 60. gazel "Qəzəliyyāt-ı Cədidə Bəd-Əz-Təriḥ-i Həzār u Devest u Nəvəd u Çəhār Goftə Şode Be-Sinn-i Siy u Çəhārom", 85. gazel "Əz-Bərāy-e Əhl-i Təşəvvüf Goftə Şode Ke Silsilə Migūyəm", 155. gazel "Bu Ğəzəli Cənāb-ı Hācı Seyyid 'Əzīmə Yazdum Məkkə-i Mü'əzzəmə Təşrif Aparandə", "Vələhu Eyzən Silsilə" notu/başlığı ile yazılmıştır.

62., 97., 128. ve 245. gazel, birer redd-i matla örneğidir.

Farsça toplam 13 gazel bulunmaktadır. Gazellerin en kısası olan 8. gazel 4 beyitten oluşmaktadır ve mahlas kullanılmamıştır. Saat'i anlattığı 3. gazelinde de mahlas kullanılmamıştır. 12. ve 13. gazeller ise iki beyitten oluşan *Nā-tamām Gazeller* olup, sona alınmıştır ve mahlas bulunmamaktadır. En uzun gazelleri 7 beyitten oluşan 2., 9. ve 10. gazelleridir. Farsça gazellerinin redif harfleri ی, ه, م, ش, ر, د, ا harflerinden oluşmaktadır.

2.1.1.3. Mesnevi

“Sözlük anlamı “ikişer ikişer, ikili” demektir. Her beytin dizeleri kendi aralarında uyaklı, aruz bahirlerinin kısa kalıplarıyla yazılan uzun bir nazım biçimine denir. Bu yolda yazılmış yapıtlara da *mesnevi* adı verilir” (Dilçin, 2016, s. 167).

Divan’da 1’i Seyyid Azim tarafından Zu’i’ye yazılmış toplam 16 mesnevi bulunmaktadır. Mesneviler Guba sakini Hacı Seyyid Zeki’ye (M 2), Guba sakini Molla Ağa’ya (M3), Ağa Bey Mesihi Nikoloyov’a (M 4), Hacı Mecid Efendi’ye (M 6), Ali Baba Bey’e (M 10), arkadaşı Ali’ye (M 13), Seyyid Gazi’ye (M 14), 3’ü ise Emirhan Şirvan’a (M 1, M 7 ve M 8) yazılmıştır. 7. mesnevide 6 beyitlik “Ömîrhân” redifli tegazzül bölümü bulunmaktadır. Şair, tegazzül bölümüne geçerken “Be-Ṭerîq-i Ġezel Goftə” başlığını kullanmıştır. “Qit‘ə-i Məşnəviyyāt-ı Təqāzāi” başlığını taşıyan 8. mesnevinin ardından ise “İstəyürəm” redifli kıt‘a-ı kebir yazılmış ve Emirhan Şirvan için dua edilmiştir. Şair, 12. mesneviyi kendi evladı için yazmış, ona olan özlemini dile getirmiştir. 15. mesnevi baharın övgüsüne yazılmıştır. 3., 12. ve 14. mesneviler yukarıda ismi geçen farklı kişilere mektup veya Zu’i’ye yazılan mektuba gönderilen hediye/bahşişe cevap niteliğinde yazılmış manzumelerdir. 9. ve 11. mesneviler ise İslam milleti hakkında yazılmıştır.

Dilçin (2016, s. 168-175), mesnevinin manzum ve mensur dibaçe, tevhid, münacat, na‘t, miraciye, medh-i çihar-yar-ı güzin, yapıtın sunulduğu kişiye medhiye, sebep-i telif ya da sebep-i nazm-ı kitab, ağaz-ı dastan, hatime gibi bölümlerinden bahseder ki *Zu’i Divanı*’nda bunların hiçbiri bulunmamaktadır. *Divan*’da bulunan mesneviler, mesnevi nazım şekli ile yazılıp, muhteva ve bölümler yönünden kaside nazım şeklinin özelliklerini göstermektedirler. Örneğin, 5. mesnevi teşbib, girizgah ve methiye bölümlerinden oluşmaktadır. Diğer mesnevilerde bu bölümlerin hepsi bulunmasa da kaside bölümlerini içermektedirler. Kurnaz ve Çeltik, bazı mesnevilerde kasidede bulunan methiye, fahriye, girizgah, dua gibi bölümlerin yer alabileceğinden bahsetmişlerdir. Hatta bazı mesneviler kasidenin bölümlerini taşıdıkları için divanlarda kasidelerin arasında da bulunabilirler. Onlar, manzumenin iç düzeninin, kompozisyonunun ve muhtevasının şekille değil türle ilgili olduğunu düşünmektedirler. Yani kaside için varsayılan muhteva özelliklerinin başka nazım şekillerinde kullanılması o şiirleri kaside muhtevalı terci-i bend, kaside

muhtevalı mesnevi yapar ama kaside nazım şekli haline getirmez (Kurnaz ve Çeltik, 2011, s. 357-367).

Zu'i mesnevilerinde yer Guba veya Muğan'dır, memleketi Şamahı/Şirvan'dan ayrı düştüğü için üzülmemektedir. Yaşadığı dönem 19. yüzyılın ikinci yarısı ve 20. yüzyılın başıdır. Geçim sıkıntısı ile yazmış olduğu mesnevilerde yaşamını idame ettirmek için gerekli şeyler istemektedir. Şamahı'yı betimlerken cennet bahçeleri ile kıyaslamıştır. 4. mesnevisinde kıştan bahsederken gerçek anlamda kış mevsiminden ve onun getirmiş olduğu/getireceği zorluklardan bahsetmiştir. Olağanüstü varlıklar olarak gaybdan gelen sestten bahsetmiştir ki bunu da girizgah bölümlerinde methiyeye geçiş yapmak için kullanmıştır. Şair bir kenarda inler vaziyette oturmuşken gaybdan gelen bir ses ona yardım isteyebileceği kişinin ismini söyler.

Dini konuda yazılan “Məşnəvî Be-Həqq-i İslām” başlıklı 9. ve “Dər-Həqq-i Millət-i İslām” başlıklı 11. mesnevileri dini ve tasavvufi mesnevilerin özelliklerini taşımaz. Dini ve tasavvufi mesneviler, “din kurallarını, peygamber ve din ulularının yaşamlarındaki olayları, türlü simgelerle tasavvuf ilkelerini anlatır” (Dilçin, 2016, s. 180). Zu'i, 9. mesnevide alimin/ariflerin bu dünyada bulunma amacını sorgulamış, insan adını taşıyanların ilim ve irfan sahibi olması gerektiğini, zahiren bu sıfatı taşımalarının yeterli olmadığını savunmuştur. Sözde mollaları, çıkarları uğruna İslam'ı fırkalara ayıran ruhani kimseleri yermiştir. Cehaletten kurtuluşun tek yolunun ilim öğrenmek olduğunu belirtmiştir. 11. mesnevide ise şair yaşadığı dönemde tüm meseleleri paranın çözdüğünden, paran yoksa Eflatun gibi bilgili olsan dahi değer verilmediğinden, mezheplerden, insanların İslam'ı, şeriati hakiki anlamda kavrayamadıklarından bahsetmiştir. Şair din kardeşlerine seslenerek, duyduğu ve işittiği ayet ve hadisleri ölçüp tartmasını, ilim öğrenmesini ister. Bu mesnevi *Divan*'daki en uzun mesnevidir. En kısa mesnevi 5 (M 13), en uzun ise 52 beyitten oluşmaktadır.

Seyyid Azim'in yazdığı mesnevi metin içine alınmamıştır. Şair bu mesnevi ile ilgili şöyle bir not/başlık düşmüştür: “Bu Məzkūr Olan Məşnəvîləri Cənāb-ı Seyyid İnşā Edib On Beş Manat Pūlun Göndərmişdi Mən Də Kitābə Şəbt Etdim” (*Divan*, 9a; 69b). Bu mesnevide Seyyid, Zu'i'yi övmüş ve daha fazla bahşişe layık olduğunu söylemiştir. Lakin

maddi durumundan dolayı daha fazla para gönderemediği için üzgün olduğunu dile getirmiştir.

Divan'da iki defa yazılan mesnevilerin başlık kısmında ufak da olsa farklar bulunmaktadır. Örneğin, Hacı Seyyid Zeki için yazılan 2. mesnevi 8a'da "Bu Məzkūr Olan Məşnəvi Cənāb-ı Seyyidü's-sādāt Böyük Vələd Mərhum Hacı Seyyid Zəki Sākin-i Qübbə Bədāhətən Yazılıbdur" başlığını taşıırken 68b'de "Bu Məşnəvi Cənāb-ı Seyyidü's-Sādātu'l-Fıṭām Böyük Aqa Fəhrü'l-Hāc Hacı Seyyid Zəki Qübbə-i Sakin Məḥāsini-i Bərməki be-Ṭərīq Bədāhətən Yazılıbdur" şeklinde yazılmıştır. 10a'da "Be-Hüzür-ı Molla Aqa Sākin-i Qübbə Neveşte Şode" başlığını taşıyan 3. mesnevi 65b'de "Bir Dost Məndən Tənbākū İstəmiş İdi Onun Cavābında Yazdım. Be-Hüzür-ı Molla Aqa Qübbə" başlığı/notu ile yazılmıştır. Hacı Mecit için yazdığı 6. mesnevinin başlığı "Eyzən Min-Nəvādir Təb" olarak yazılmıştır. Ali için yazdığı 13. mesnevinin başlığı "Be-Yeke Be-Düstān Neveştə" şeklindedir.

4., 6. ve 15. mesnevilerde mahlas kullanılmazken, 2. ve 5. mesnevilerde 4 defa, 3., 10. ve 14 mesnevilerde 2 defa mahlas kullanılmıştır.

2.1.1.4. Musammatlar

2.1.1.4.1. Murabba

"Bent adı verilen 4 dizelik kıt'a (dörtlük)lerden oluşur. Genellikle uyak düzeni aaaa-bbba-ccca şeklindedir. bbba-ccca-ddda şeklinde olanları da vardır. Birinci bendirn dördüncü dizesi öteki bentlerin dördünce dizesi olarak yinelenirse buna murabba'-ı mütekerrir, yinelenmez uyaklı olursa murabba'-ı müzdevic denir" (Dilçin, 2016, s. 212).

Divan'da bir murabba-ı müzdevic bulunmaktadır ve 6 bentten oluşmaktadır. Nevruz bayramının ve baharın gelişyle tabiatın canlanması anlatılmıştır.

2.1.1.4.2. Muhammes

“İlk bendi kendi içinde, diğer bentlerin son mısra(lar)ı daima ilk bentle kafiyeli, aynı vezinde beşer mısralık, en az iki bentten oluşan tek kafiyeli nazım şekline muhammes denir” (Kurnaz ve Çeltik, 2011, s. 195).

*Zu`i Divanı`*nda 5 muhammes yer almaktadır. *Divan`*da bulunan 1., 2., 3. ve 4. muhammesler klasik muhammesten farklıdır. 1., 2. ve 4. muhammes musarra beyitle başlamış ve bentlerin son mısrası baştaki matla beyitle aynı kafiyede kafiyeleşmiştir, yani müzdevicidir. 3. muhammes ise 2 beyitlik kıt'a ile başlamıştır. Diğer 9 bendin son mısrası kıtanın kafiye ve redifi ile yazılmış müzdevic muhammestir. Kurnaz ve Çeltik (2011, s. 365-367), Hayali Bey`in divanında musammat arasına kaydedilen ve eserin dibâçesi olarak düşünülen 7 beyitlik mesneviden, Nazım`in rübaisinin başına mukaddime veya başlık tarzında üç beyitlik bir mesnevi koymasından bahsetmiştir. Bu verilere bakılırsa nazım şekillerinin başına veya ortasına farklı nazım şekillerinin eklenmesi görülebilmektedir. Baştaki matla beyitlerini ve kıta kısmını saymazsak muhammeslerin bent sayısı 4 ile 6 arasında değişmektedir.

İlk 4 muhammes müzdevicidir. “Məktəb” redifli 5. muhammesin ikinci bendinin son mısrası ilk bendin ikinci mısrasının, üçüncü bendinin son mısrası ilk bendin üçüncü mısrasının, dördüncü bendinin son mısrası ilk bendin dördüncü mısrasının ve beşinci bendin son mısrası birinci bendin son mısrasının tekrardan oluşmaktadır.

Konuları yaşlılıktan şikayet, geçim sıkıntısı, cehalet, eğitimidir. 4. muhammes Aleykan mahlaslı kişiye yazılmış övgüdür.

2.1.1.4.3. Tahmis

“Tahmisin sözlük anlamı “beşleme, beşli duruma getirme”dir. Bir gazelin beyitlerinin üstüne aynı ölçü ve uyakta üçer dize ekleyerek yazılmış muhammese denir” (Dilçin, 2016, s. 223).

*Zu`i Divanı`*nda 3 tahmis bulunmaktadır ve üçü de Fuzuli`nin gazellerine yazılmıştır. 1. tahmis Fuzuli`nin “-lardan”, 2. tahmis “gördüğün könlüm”, 3. tahmis “istəməz” redifli

gazellerine yazılmıştır. 1. ve 2. tahmis 6 bentten oluşurken, 3. tahmis 4 bentten oluşmaktadır.

2.1.1.4.4. Müseddes

“Bentleri 6 dize olan nazım biçimine denir” (Dilçin, 2016, s. 227). Uyak düzeni müseddes-i müzdevic, müseddes-i mütekerrir olmakla beraber hem müzdevic hem de mütekerrir olabilmektedir (Olgun, 1973, s. 109. Akt. Kurnaz ve Çeltik, 2011, s. 214).

Zu’i Divanı’nda 2 müseddes bulunmaktadır. 1. müseddes, şairin gençliğinde geçim sıkıntısı çekmediği, sevgili ile vuslatta olduğu/talihin ondan yana olduğu günlerini yad ettiği manzumesidir. 5 bentten oluşmaktadır. Bentlerin 5. mısraları 1. bentle kafiye olup, 6. mısraları tekrar ettiği için hem müzdevic hem mütekerrir kafiye düzenine sahiptir. 2. müseddes, iki matla beyitten ve 5 bentten oluşmaktadır. Muhammes bölümünde bahsedildiği gibi başta iki matla beyitle başlayan müseddesin diğer bentlerinin 4. mısrası birinci matla beyit ile kafiyelelidir/aynı rediflidir. 5. mısrası serbest olan manzumenin 6. mısraları ikinci matla beyti ile kafiyelelidir/aynı rediflidir. Hz. Hüseyin’e Kerbela musibetinden dolayı mersiye türünde yazılmıştır.

2.1.1.4.5. Terci-i Bend

“Bir edebiyat terimi olarak genellikle 4-10 beyit arası yazılmış en az üç bendden meydana gelen nazım biçiminin adıdır. Terki-i bendden ayrılan yönü vasıta beyitlerin aynen tekrarlanmasıdır. Mersiye, övgü, yergi, sosyal tenkit gibi çok farklı konularda yazılır. Bendlere *hane*, *terci-i hane*, bendleri birşeltiren beyitlere de *vasıta*, *bendiyye* adları verilir. Mahlas genellikle son bendde yer alır. Aa xa xa xa xa/yy ; bb, xb, xb, xb, xb/yy ve aa, aa, aa, aa, aa/yy ; bb, bb, bb, bb, bb/yy şeklinde kafiyelelenir” (Saraç, 2010, s. 189).

Zu’i, manzumesini *Divanı*’nda “Tercî-i Bænd dər-Midḥat-i ‘Ālī-cāh Böyük Ḥan Nəbirə-i Muştafa Ḥan-ı Şīrvān ‘Öleyhü’r-Rəḥimə” başlığı ile yazmıştır. Lakin terci-i bend adını verdiği bu şiiri klasik terci-i bendden farklılık göstermektedir. 9 bentten oluşan manzume başta musammat gibi kafiyelelenen, yani aa, aa şeklinde kafiye düzenine sahip olan iki

beyit ile yy, yy şeklinden kafiye düzenine sahip olan/tekrarlanan iki vasıta/bendiyye beyitlerinden oluşmaktadır. Şiir bb, bb/yy, yy; cc, cc/yy, yy; dd, dd/yy, yy şeklinde devam etmektedir. Şair vasıta beyitleri birinci ve ikinci bentten sonra tekrar yazmış, diğer bendlerde yazmak yerine “vələhu eyzən” tabirini kullanmıştır. Mütekerrir vasıta beyitleri olmazsa murabba kısmında da değerlendirilebilir. Nitekim kaynaklara göre mütekerrir musammatlar ile terki-i bend ve terci-i bendler arasında karışıklık söz konusu olmuştur (Saraç, 2010, s. 190). Kurnaz ve Çeltik’in yorumuna göre “terci-i bend, bentteki mısra sayısına göre isim alan musammat şekillerin bir devamı niteliğindedir. Murabba, muhammes gibi nazım şekillerinde hane, vasıta ayrımı yapılmadan nazım biriminin tamamına bent denilmektedir. Bu şekillerden gelişen terci-i bend için de hane, vasıta ayrımı yapmadan nazım birimini oluşturan mısraların tamamına bent; bent sonlarındaki ortak kafiyeli mısralara da vasıta veya bağ denilebilir” (2011, s. 303).

Divan’ın Farsça kısmında da bir “dost” redifli terci-i bend yer almaktadır. 7 bentten oluşan şiirin her bendi 6 beyitten oluşmaktadır. Her bendin sonunda ilk bentteki beyitler sırasıyla tekrar etmektedir. Yani ikinci bendin 6. beyti birinci bendin ikinci beytinden, üçüncü bendin 6. beyti birinci bendi üçüncü beytinden oluşmaktadır.

2.1.1.5. Kıt’a

“Kıt’a’nın sözlük anlamı “parça, bölük, cüz”dür. Yalnız ikinci ve dördüncü dizeleri birbiriyle uyaklı 2 beyitlik nazım biçimine denir” (Dilçin, 2016, s. 202). *Divan*’da iki beyitlik 7. kıt’a dışındakiler kıt’a-i kebiredir.

“Beyit sayısı ikiden artık olan kıt’alara kıt’a-i kebire denir. Matla beyti olmayan bir gazel gibidir. Gazelden ancak, konu bakımından ayrılır. Uyak düzeni xa-xa-xa-xa şeklindedir. Şair mahlasını herhangi bir beyitte kullanır” (Dilçin, 2016, s. 203).

Divan’ın Türkçe kısmında 6 kıt’a-ı kebire bulunmaktadır. Şair, 5. ve 6. kıt’a-ı kebire dışında mahlasını kullanmıştır. Hatta 4. kıt’a-ı kebirede hem ilk beyitte hem de son beyitte olmak üzere iki defa kullanmıştır. En kısa kıt’a-ı kebire 3, en uzununu ise 20 beyitten oluşmaktadır. Birinci kıt’a-ı keberenin ilk 7 beyti Farsça yazılmıştır. Şair, maruf kıt’a-ı

kebirenin 8. beytinde, herkes Farsça bilmediği için Türkçe devam ettiğini belirtmiştir. Bu kıt'a-ı kebiere "Bu Bir Qit'ədir Sə'dullah Hənan Uşaqlarından Ötri Deyüləbdür" başlığı düşürülərək Sadullah Han'ın çocuklarının sünnet düğünü için yazıldığı vurgulanmışdır. 2. kıt'a-ı kebiere "Neneveşteəm Əz-Bərāy-ı Ānla Dər-Qit'ə Benevīsəm Ān-rā. Bir Buḥārā Dərisi Mīrzā 'Əbdürrəḥīm Bəg 'Əfā Etmişdi Onun Hüşüşündə Onə Yazılıb və Tütün Veribdi", 3. kıt'a-ı kebiere ise "Ramažānu'l-Mübārəkdə Bu Şe'ri Hənanların Birisinə Ki Dövlətdür İltifātı Var Žū'iyə On Mū'izə Təriqilə Nəşihət Yazub Bədəhətən Çünkü Hənan Ramažāndə Məclis-i 'Eyş Bərpā Edib. Mütərrib ü Tərzən Gətirmişdi Əhyā Gecələrində" der-kenar notu ile yazılmışdır. Diğər kıt'a-ı kebierelede sevgili, şarap, ayrılık gibi konular işlenmiştir.

Divan'ın Farsça kısmında 6 kıt'a-i kebiere bulunmaktadır. Bunlardan en kısası 4 beyitten oluşan 1. ve 5. kıt'a-i kebierelelerdir. En uzun kıt'a-i kebiere 11 beyitten oluşmaktadır. 4 beyitten oluşan 1. kıt'a-i kebiere şairin oğlu Mirza Ahmet'in ölümüne düşürdüğü tarihtir. 3. ve 5. kıt'a-i kebiere "Qit'ə-i Təqāzāi", 4. "Qit'ə-i Təqāzāi Ki Be-İsmā'il Bəg Neveşte" başlığı ile yazılmışdır. 2. kıt'a-i kebiere Settar Bey Şirvani, 6. kıt'a-i kebiere ise İbrahim Bey için yazılmışdır.

2.1.1.6. Rübai

"Rübai, 4 dizelik ve kendine özgü ayrı ölçüsü olan, bağımsız bir nazım biçimidir. Birinci, ikinci ve dördüncü dizeleri uyaklı, üçüncü dize serbesttir (aaxa). Üçüncü dizesine uyaksız olmasından dolayı *hasi* (hadım) adı verilir. Rübai için *terane*, *dü-beyt*, *çar-mısra*, *çehar-mısra* terimleri de kullanılır. Aruzun hezec bahrinden olan 24 kalıbı ile yazılır. Mef'ûlü parçasıyla başlayan kalıplar ahreb, mef'ûlün parçasıyla başlayanlar ahrem kümesini oluşturur ve her kümede 12 kalıp yer alır. Türk edebiyatında ahreb kalıpları kullanılmışdır. Rubainin her dizesi ayrı bir ölçüde olabildiği gibi, dört dizesi de aynı ölçüde olabilir. 4 dizesi de birbiriyle uyaklı rubailere rübai-i musarra denir" (Dilçin, 2016, s. 207-209).

Divan'da 7 rübai yer almaktadır ve yedisi de ahreb kalıbı ile yazılmışdır. Rübailerin bütün dizeleri aynı ölçüdedir. 1., 6. ve 7. rübailer der-kenar olarak yazılmışdır. 6. ve 7. rübailer iyi ve doğru eş seçmekle ilgili yazılmışdır. Diğər rübailer felsefi, kaza ve kader, mezhep

ayrılığı, mollaların yergisi konusunda yazılmıştır.

2.1.1.7. Matla

Divan'ın Farsça kısmında der-kenar olarak yazılan iki matla bulunmaktadır. Bu matlalar sevgili ve onun cefasını konu almaktadır.

2.1.2. Ahenkle İlgili Unsurlar

2.1.2.1. Vezin

Molla Mahmud Zu'i Divanı'nda 22 vezin kullanılmıştır. Söz konusu vezinlerden mef'ülü/fā'ilātü/mefā'ilü/fā'ilün kalıbı %17.7 oran ile 57 kez kullanılmış en fazla kalıptır. Vezinlerin, hangi şiirlerde olduğu, kaç defa geçtiği ve tüm vezinler içindeki oranı 3. tabloda gösterilmiştir (Bkz. Tablo 3).

Divan'da 223., 235., 244. gazellerde ve 2. müseddeste ikili vezin kullanmıştır. 223. gazelin ilk, 235. gazelin birinci ve ikinci, 244. gazelin birinci, ikinci ve sonuncu beyitlerinin vezni mefā'ilün/fe'ilātün/mefā'ilün/fe'ilātün iken diğer beyitlerinin ilk mısrası mefā'ilün/fe'ilātün/mefā'ilün/fe'ilün, ikinci mısrası ise matla beyitte olduğu gibi mefā'ilün/fe'ilātün/mefā'ilün/fe'ilātün kalıbı ile yazılmıştır. 2. müseddes iki matla/musarra beyit ile başlamıştır. Birinci matla/musarra beyit fe'ilātün/fe'ilātün/fe'ilātün/fe'ilün kalıbında, ikinci matla beyit ise mefā'ilün/fe'ilātün/mefā'ilün/fe'ilün kalıbında yazılmıştır. Müseddesin tüm bentlerinin ilk 5 mısrası birinci matla ile kafiyeli iken müzdevic olan altıncı mısraları ikinci matla ile kafiyelidir. *Divan*'da ahreb kalıbı ile yazılmış 7 rübai yer almaktadır. Rübailerin tüm mısralarında aynı ölçü kullanılmıştır.

Divan'da yer alan vezinlerle ilgili diğer özellikler ise şöyledir:

Med Hece: “Uzatma demektir. Yani iki kapalı hece arasında bir açık hece bulunması gerektiğinde, sonu bir uzun ünlü ve bir ünsüzle biten birinci heceyi imaleden biraz daha uzun okumaktır. İmale çoğu yerde bir ölçü kusuru olmakla birlikte, med bir ses sanatıdır ve şiirde iç uyumu yaratan en önemli öğelerden biridir” (Dilçin, 2016, s. 14). Şair, med heceyi sık sık kullanmıştır. Arapça ve Farsça kelimelerle beraber Türkçe kelimelerde de med heceye rastlanmaktadır:

Bu söz su`āl olunsə cəvābun nədür sölə
Təqşir kār-gərdən olur yā ki kārđan
(G 176/7)

Gər görsə idi `ariz-i lə`lin çəkərdi əl
Āyīnədən Sikəndər ü Cəmşīd cāmdan
(G 177/5)

Ümīd var bu bəzmə o yār bir də gələ
Füsürdə gülşənə ol növ-bəhār bir də gələ
(G 211/1)

Zihaf: “Kısmı demektir. Aruzda, ölçü zorunluğuyla Arapça ve Farsça sözcüklerdeki uzun bir heceyi kısa okumaktır. Bu da imale gibi güzel kullanılmadığında bir ölçü kusuru sayılır. Bundan başka ünsüzle biten bir uzun heceden sonra yine ünsüzle başlayan bir sözcük gelirse, bir önceki sözcüğün uzun hecesini kısa okumak yoluyla da zihaf yapılır” (Dilçin, 2016, s. 15-16). *Divan`*da zihaf kullanımı, sıkça rastlanan aruz kusurudur:

Dīvānə olmaduqşə də bir məst olaq bārī
Tā kim mu`āf olaq bu günāh u şavābdan
(G 178/3)

Qoyub Şəmāhı kimi rəşk-i bāğ-ı firdövsi
Muğāndə güssə muğīlānıne dūçar oldım
(K 12/2)

Gər ağacdən yonasan göstərəsən Sām-süvār
Zū`ī vəqtində gəlüb fāris-i meydān olmaz
(G 90/6)

Vezin Gereği Hece Düşmesi: *Divan`*da “nə edim”, “nə ola”, “nə olurdu” gibi kelimeler vezin gereği düşmeye maruz kalmış, “nə`dim”, “n`olə”, “n`olurdı” şeklinde yazılmıştır:

Sözüm bu dāşə dönən həlqə etməyür tə'sir
Nə'dim nə çārə deyüm bu sözi nə şürət ilə
 (K 20/21)

Gözüm yaşın görübən tə'nə-daşın atsa *n'olə*
 Köñül sarāyını bu tərəhlə 'imārət edər
 (G 60/4)

Keçür həmīşə gəm-i hicr ü dər-d-i gürbət ilə
N'olurdu belə keçən 'ömr hamudan kəm olaydı
 (G 244/6)

Bazı kelimeler ise vezin gereği olduğundan farklı yazılmıştır. Örneğin, aşağıdaki beyitlerde “olur mu?” soru ifadesi “olu mu?”, “olmasaydı” kelimesi “olmaydı”, “oldular” kelimesi “oldıla”, “dondurub” kelimesi “dodurub” şeklinde yazılmıştır:

Fikr eylə dərssiz *olu mı* hāşil 'elmlər
 Tə'limsiz cəhāndə tapan yoh fərāsəti
 (K 2/4)

Āvārə çöllər içrə qalur idi həşrə tək
Olmaydı Hızrə lütfə gər rəh-nümā 'Əlī

Bəhrü'l (?) -elmdə tə'ifə-i cinn cümləsi
 Övşāfun ilə *oldıla* midhət-sərə 'Əlī
 (K 1/5-6)

Tap sə hər yerdə mənim kimi zəlil-i müztər
Dodurub öldürəcək zār [u] zəlil bīmār
 (K 6/5)

Divan`da vezin gereği ses türemesi de bulunmaktadır:

Hər kəsün mə'rifəti olsə tēmām ādəmdür
 Olmasa ādəmə ohşar *heyivāndan* kəmdür
 (M 9/8)

Ey sərvər-i bülənd məqām ki *şidiq* ilə
 Dərgāhivə dəhlil ü həqīrānə gəlmişəm
 (Mh 3/1.1)

2.1.2.2. Redif ve Kafiye

Zu'i Divanı`ndaki redifler, sözcüklerden, sözcük ve eklerden, bazense sadece eklerden oluşmaktadır. 18 şiirde redif bulunmamaktadır. Son harfleri ن ,و ve ى olan kelimelerle daha çok redif yapılmıştır. Rediflerde genellikle Türkçe kelime ve ekler kullanılmıştır. Redif tablosu alfabe sırasına göre Tablo 4`te gösterilmiştir (Bkz. Tablo 4).

Zu'i Divanı`nda kafiye'nin iki çeşidi de - sadece revî harfinin tekrarından oluşan kafiye-i mücerrede ve revî harfinden önceki harflerin de tekrarından oluşan kafiye-i mürekkebe çeşitleri – bulunmaktadır. Ziyadeliğe yer vermemek adına kafiye harflerinin her birine ayrı ayrı yer verilmemiştir:

Yâ Rəb məni bu hāl ilə hılqət nöçün etdün
Hər gündə nəşbim ğəm ü möhnət nöçün etdün

Əvvəldə məni əbləh ü nā-dān yaradaydun
Məndə belə bu hər şey`ə diqqət nöçün etdün

(G 172/1-2)

Pīrānəsər köñül genə bir şūhə bənd olub
Kim tār-ı zülf-i gərdəni cānə kəmənd olub

Tā çeşm-i zəhm o `ariz-i köñlünə dəyməsün
Ruhsarı atəşinə dil ü cān sipənd olub

(G 24/1-2)

Şükr eylə ey köñül ki həbər yərdən gəlüb
Hicrān-keşidə `āşiqə dildərdən gəlüb

Bülbül şifət tərānə çəküb şürə gəl köñül
Gül müjdəsi yəqīn saña gülzərdən gəlüb

(G 26/1-2)

2.1.3. Dil ve Üslup Özellikleri

2.1.3.1. Yerel Söyleyiş Özellikleri

Molla Mahmud Zu'i 19. yüzyılda yaşamıştır. Azerbaycan edebi dilinin o dönemki özellikleri ile günümüzdeki özellikleri arasında çok fark görülmemekle beraber şairin

yaşadığı bölgeden kaynaklı olarak *Divan*`da bazı dil kullanımları söz konusudur. Bu farklılıklar Şirvan diyalekt özellikleri ile beraber manzum dilin getirmiş olduğu özelliklerden de kaynaklıdır. Şiraliyev, Azərbaycan diyalekt və ağızlarının təsnifatının tarixi-coğrafi prinsiplərə görə tənzimləndiyini bildirmişdir (2008, s. 19). O, bu prinsibə dayanaraq Azərbaycan dilinin diyalekt və ağızlarını dörd qrupa bölmüşdür:

- a) Doğu Grubu: Guba, Bakü, Şamaxı, Muğan və Lenkeran
- b) Batı Grubu: Gazah, Karabağ, Gence
- c) Kuzey Grubu: Şeki, Zagatala, Gah
- d) Güney Grubu: Nahçıvan, Ordubad, Tebriz (Şiraliyev, 2008, s. 19)

Bu təsnifə görə Şamaxı/Şirvan bölgəsi Doğu Grubu`na daxildir. Bu qrupun *Divan*`da təsbit edilən bəlli başlı xüsusiyyətləri aşağıdakılardır:

I. Düz ünlülərdən (a, e, ə, ı, i) sonra yuvarlak ünlülər (o, ö, u, ü) və tərsinə, yuvarlak ünlülərdən sonra düz ünlülər istifadə edilir. Məsələn, “əlinün, bacun, aton/atun, nənön/nənün, atouz/atuuz, nənöüz/nənüz, alun/aluz, gəlsün, aldun, alduğ, gəldüğ, başdamamısuz, gəlmisüz, gəlsön, alsoz, tüki, gözi, özimi, çölçi, üzzi, dördümci, üçimci, yordi, gördi” vb. *Zu`i Divanı*`nda bu mövzu ilə əlaqəli nümunələr aşağıda göstərilir:

Kürk-i həftanı gərək rədd edə sərmətərin
Yohdı yolım ki edəm mən onə tə istihzər
(K 6/13)

Üz görədür hər söz olsə həlq ara kizb ü riyā
Doğrı söz şidq-i diyānət ‘əhd [ü] peymān qalmayub
(K4/4)

Həlqün nə növ‘ qüdrəti tə‘rifün eyləsün
Həliq deyübdü mədhüvə çün هل ائى ‘Əlī
(K 1/17)

Dürüst bahşon əgər bilməz öz adın yazmaq
Bu qism ədəm-i molladı nə dəlālət ilə
(K 20/17)

II. Doğu Grubu'nda nazal n (ñ) sesi kullanılmaz. *Divan*'da nadiren nazal n (ñ) kullanımına rastlanmaktadır. Zu'i, gönül kelimesinde nazal n'yi her zaman kullanırken diğer kelime ve eklerde bazen kullanmış bazense kullanmamıştır. *Divan*'daki bu konuyla ilgili örnekleri aşağıda gösteriyoruz:

Nə müddətdür *köñül* kim tərki-mülk-i Şīrvān qılmış
Diyār-ı Qübbədə yüz dərd [ü] möhnətlə məkān qılmış
(K 11/1)

Ze-bəs yoḥ ṭālib-i fəzl ü kəməl u şe'r 'āləmdə
Bu mə'nīdən *baña* dövrān əliflərdən sinān qılmış
(K 11/8)

Var bir məs'ələ-i müşkilim həll eylə onı
Saṇadur çünki həmişə dil ü cānım qurbān
(K 14/2)

Qoyubdı *başiña* lütf ilə təc كَرَمًا
Vücūdun eyləmə heyvān belə şərārətdən
(K 15/7)

III. Kelime sonlarında yumuşak ünsüzler (b, q, v, ğ, d, j, z, y, g, c, l, m, n, r) kullanılır. Örneğin, “boşqab, Səmed, yarpağ, çöreg/çörəğ” vb. Zu'i *Divanı*'nda bu konuyla ilgili örnekleri aşağıda gösteriyoruz:

Cəm' oldı hələ'iq üstümə *çoq*
Da hər nə 'ibādətə yolım *yoq*
(M 8/23)

Fikr edirdim ki nə növ' ilə sər-əncām qılaq
Tā ki tapsun bu *pozuğ* hələtim ol işdə nizām
(K 13/9)

IV. Kelime ortasında g sesi yaygın kullanılır. Örneğin, “dügi, ignə, dügmə, degirman, igdə, igid, sögüd” vb. Zu'i *Divanı*'nda bu konuyla ilgili örnekleri aşağıda gösteriyoruz:

Məhrāb qaşımə köñül aldanma *əgmə* baş
Bağ görkəmində nərgis-i mərdüm-firibi var
(G 44/4)

Rə'īs-i şəhr-i səhāvət əmīr-i mülk-i 'əṭā
Ki fəzldə *dögi* həmtā-yı Hātəm-i Tā də
(K 18/11)

Vəli çe fā'idə ādamlərinə hıkmət-i 'elm
Dögül mü'əssir bir zərrəcə sirāyət ilə
(K 20/9)

Kişi tapar iki dünyədə 'izzət-i 'uzəmə
Həmīşə *etdügi* inşāflən mürüvvətdən
(K 15/12)

V. Doğu Grubu'nda ünlü uyumu bozulur. Örneğin, “ayi, başi, lampiyə, altımcı, aleceg, aleydim, yazəmmədi” vb. *Zu'i Divanı*'nda bu konuyla ilgili örnekleri aşağıda gösteriyoruz:

Tapsə hər yerdə mənim kimi zəlil-i müztər
Dodurub öldürəcək zār [u] zəlil bīmār
(K 6/5)

Bu mişālī söləyüb şāhib-i 'elm ü 'ürfān
Sə'dī ol kim *onə* hıkmətdə yetüşməz Loqmān
(M 9/14)

Yohdı bir kəs şöhibətdən rūh u cān ləzzət *tapə*
Arədim gəzdim dəhi hər güşə hər yan qalmayub
(K 4/7)

VI. Ekler genellikle yuvarlak şekilde söylenir. Örneğin, “kəlibdü, alıbdü, yatdux, əkdün, əkdüz” vb. *Zu'i Divanı*'nda bu konuyla ilgili örnekleri aşağıda gösteriyoruz:

Nə həq-i nān u nəmək var nə şü'ār-ı bəzl ü cūd
'Ərşədə zən-təb'lərdür mərd-i meydān qalmayub
(K 4/2)

Nə hörmətim olsə hörmətündür
Nə dövlətim olsə dövlətündür
(M 8/15)

VII. Şimdiki zaman eki Kıpçak Türkçesinde olduğu gibi kullanılır. Örneğin, “yazadu (yazır), gedədü (gedir)” vb. *Zu'i Divanı*'nda bu özelliğe çok rastlanmamıştır:

Cəfā peykānlarılə *gərqədür* cismim fəğān etmin
Müşəhşəsdür bu Zū'ī kim fəğān gərq-ābdan gəlməz
(G 96/5)

VIII. Gelecek zaman ekinin olumsuzunun I. şahıs eki –man, -mən, II. şahıs eki –mar, -mər şeklinde kullanılır. Örneğin, “almanam, gəlmənəm, almanığ, gəlməniq, qaçmarsan, demərsən, almarsuz, gəlmərsüz” vb. *Zu`i Divanı`*nda bu konuyla ilgili örnekleri aşağıda gösteriyoruz:

Hər kəlməsində dərc idi çün kəlmə-i Məsīh
Ohşatmanam o çeşmə-i heyvānə ey Gərīb
 (K 3/4)

Əgər baña verələr hūr u rövze-i rizvān
Behiştə getmənəm ey yār-ı mehrbān sənsiz
 (G 92/6)

Çəkmənəm ol kūdən əl gər cövr-i əğyār olsə də
 Bülbül eylər mi gülüstān tərkinə ẖvār olsə də
 (G 218/1)

Köñül mülkündə bundan sora ondan geyri şāh *etmən*
 Dutə gər hūr u ğilmān ‘āləmi bi`llāh nigāh *etmən*
 Cəhānı çeşmimə Zū`ī şifət hər gün siyāh *etmən*
 Vücüdüm ney kimi sūrāh sūrāh olsə āh *etmən*
 Məhəbbətdən dəm urduq içməmək olmaz bəlālardan
 (Th 1/6)

IX. “–ubən, -übən, -ubəni, -übəni, -ibannarı, ibənnəri, -ubannarı, -übənnəri” gibi ulaç ekleri kullanılır. *Zu`i Divanı`*nda bu konuyla ilgili örnekleri aşağıda gösteriyoruz:

Yohdı bir kimsədə hāl-i dil-i dīvānəmizə
 Bir ‘əlac *eyləyübən* kārımə versün əncām
 (K 13/11)

Köñül verdim vəfālı *sanubən* bir yārə bī-hūdə
 Cəfā eylən o bəd-hū bī-vəfā hūn-ẖvārə bī-hūdə
 (G 200/1)

Dəhənün mö‘cüzini gördi cəhān içrə Məsīh
Qaçuban gökdə özin ‘əcz ilə pünhān etdi
 (G 233/5)

Bu bölgənin kendine özgü diyalektik kelimelerinden bazıları şöyledir: “tuğ (bayrak), xır (bostan), həri (evet), əbə (bebek), əbəci (anne), uruğ-çoğa-com (nesil), toğay (orman), küdri (kurak sıcak arazi), meşməşi (kayısı), şətəl (yün çorap), göyçi (cimri), işıqlıq (pencere)” vb. *Divan`*da Allah anlamına gelen “Tarı”, neden anlamına gelen “nişə” kelimeleri sık sık kullanılmıştır ki bu kelimeler Şirvan bölgəsinə özgü kelimelerdir.

Azərbaycan Türkçesine özgü “tapmaq (bulmak), qəpik (medeni para), görən (acaba), hanı (nerede)” vb. gibi kelimeler de kullanılmıştır. Ayrıca “artık” (fazla, çok) kelimesi –raq eki ile kullanılmıştır (daha fazla, daha çok anlamında) ki günümüzde bu kullanıma pek rastlanmamaktadır. *Zu`i Divanı`*nda geçen ilgili örnekleri aşağıda göstereyoruz:

İnşāfə gəlüb qoymə gəl ey mäh səni *Tarı*
Hicründə bu möhnət-keşi qayqulər içində
(G 190/4)

Əvvəl məni *nişə* istədüz siz
Gəlün bu məqāmə sölədüz siz
(M 7/20)

Tapmazdı hīç Nūh o tūfāndan nicāt
Nūh için olmasaydı əgər nāhūdā ‘Əlī
(K 1/12)

Bir beytə bir *qəpik* verələr mən də tā çəküm
Rüyintən ü Təhəmtəni meydānə ey Ğərīb
(K 3/13)

Sən indi təht-i rəvān üzrə ondan *artuqraq*
Vağonda seyr eləyürsən həzār həşmət ilə
(K 20/6)

Şiraliyev, Doğu Grubu için 15 özellik belirtmiştir ki bunların 10'u *Divan`*da görülmektedir. Müellifin belirtmiş olduğu özellikler içinde bulunmayan lakin *Divan`*da tespit edilen dil özellikleri aşağıdaki gibidir:

I. İkinci tekil şahıs iyelik eki olan -n, -in ekleri –üv şeklinde yazılmıştır:

Həlqün nə növ‘ qüdrəti tə‘rīfün eyləsün
Həliq deyübdı *mədhüvə* çün هل اتی ‘Əlī

Lütfünlə ‘əfv eylə qüşürını Zū`inün
Cür`ətlə oldu *şə`nüvə* midhət-sərə ‘Əlī
(K 1/17;19)

Salınub ‘işrət ilə mən də du‘ālar eləyüb
‘Ömrüvə dövlətüvə tā nə qədər cānım var
(K 6/19)

II. Emir kipinin edebi dilde kullanılmayan –gilən eki ile kullanımı görülmektedir:

Bārī Hüdā ‘ömri ilə dövlətin
Arturgilən gün-bə-gündən şövkətin
 (M 5/51)

Bu qədri cürm ilə zāhid behiştə göz tikmə
Utangilən bārī ey bī-həyā günāhundan
 (G 185/4)

‘Əmmāməsinə *baḥmagilən* məs’ələ şorma
 Mollā özi çoḥ ḥeyr edi yalnız nə qədər var
 (G 39/7)

III. Ulaç eki olan –cAk eki *Divan*’da –cAgIn şəklində kullanılmışdır:

Özi behiştə gedib var özi kimi ḥələfi
Eşitcəgin bunu ḥ’oş-ḥāl-i rüzgār oldım
 (K 12/8)

Dil ü cān *görcəgin* ol zülf-i siyāhın yüzdə
 Bir birinə budı ol rəh-zən-i imān dedilər
 (G 62/3)

Dāğ-bər-dāğ qoyur ḥāl-i ruḥı sīnəm ara
Düşcəgin ḥāṭirə ol lālə-‘izārım gecələr
 (G 69/4)

IV. “Söyləmək” kelimesini “söləmək” şəklində kullanmışdır:

Zāhid deyən behişt ki ‘uqbādə *sölənür*
 Hər bir zəməndə ‘āşiq içün dər-kənār olur
 (G 82/2)

Ġəm etmə Zū’ī cəhān yā ḥəyāldur yā ḥvāb
 O şey` ki ḥvāb u ḥəyāl oldı *sölə* nə ğəmdür
 (G 80/9)

V. “Tutmaq” kelimesi “dutmaq” şəklində yazılmışdır:

Dünyādə ‘elm ü mə’rifət-i fəzl tərək olub
 Dövrān *dutubdı* mərdüm-i nā-dānə ey Ġərīb
 (K 3/10)

Əlüvi *dutdı* bir kərəm kənı
 Şāḥib-i ‘izz-i e’tibār oldun
 (K 16/8)

VI. Bazı kelimelerin yazımında ikilik görülmektedir. Örneğin, “gonca” kelimesi bazen “qönçə” (ق ile), bazense “ğönçə” (غ ile) şeklinde yazılmıştır:

Şā‘ir nə növ‘ [ilə] desün hüsni-*qönçəni*
Yoh bir nəfər [ki] tā oğuyub qanə ey Ğərīb
(K 3/6)

Ğönçəsi dövrində kim zülf-i pərīşān titrəşür
Eylə kim cādū görüb möhr-i Süleymān titrəşür
(G 58/1)

Günümüzde “sığmaz, çıxmaq, ağa” şeklinde kullanılan kelimeler *Divan*’da “sıqmaz, çıqmaq, aqa” şeklinde kullanılmıştır:

Nədən olmuş belə āyā bu mädār-ı gərdün
‘Ədl ü inşāf-ı ulūhiyyətə *sıqmaz* bu şifət
(K 5/7)

Biri birinün ətin qurd kimi didir hər gün
Haçan bular *çıqacaqdur* bu növ‘ bid‘ətdən
(K 15/19)

Həm həsəb həm nəşəbdə bī-həmtā
İsmi tək həm özi böyük *aqa*
(M 2/2)

Günümüzde “vaxt (خ)” olarak kullanılan kelime metinde orijinal haline uygun olarak “vaqt (ق)” şeklinde kullanılmıştır. Çoğul -lAr eki -her zaman olmasa da- aşağıdaki beyitte konuşma dilinde kullanıldığı şekliyle –dEr şeklinde kullanılmıştır:

Bi’llāh qədim *vəqtdərə* var idi mə‘rifət
Bilməm n’olubdı mərdüm-i Şīrvānə ey Ğərīb
(K 3/7)

VII. Birinci tekil şahıs eki üç şekilde; bazen “mən/mənə”, bazen “mañ/maña”, bazense “baña” şeklinde kullanılmıştır:

Hāk əhli ilə olmaqə h’oşdur *baña* cəhīm
Getməm bularlə rövze-i rizvānə ey Ğərīb
(K 3/10)

Gər cənnətə də imdiki ʔdəm gedəcəksə
Bi'llāh elə olsə *mənə* cənnət nə içündür
(G 68/13)

Maña Məcnūn desələr lā'iq olur 'eşqündə
Nə rəvādur saña təşbīh eləyim Leylānı
(G 250/10)

*

Zu'i, şiirlerinde kelime tekrarlarına, deyimlere başvurarak samimi bir anlatımı yakalamıştır. Örneğin, aşağıdaki beytin ilk mısrasında sadece “tuz ve ekmek hakkı” deyimine yer vermekle kalmamış, “ne...ne” bağlacını da kullanmıştır:

Nə həq-i *nān u nəmək* var *nə* şü'ār-ı bəzl ü cūd
'Ərşədə zən-təb'lərdür mərd-i meydān qalmayub
(K 4/2)

Maña əğyār oldı hərf-i *əğyār* ilə *yār āhır*
Görün *əğyārə* muncə *yār* olan bir gül-'izārım var
(G 50/4)

Ol çeşm yanında demə dil-hālını ey zülf
Bīmār sözün söləmə *bīmār* yanında
(G 186/6)

Žū'iyā hər gün 'əzāb içrə əsirəm neyləyüm
Görməmək yarı 'əzāb u geyr ilə görmək 'əzāb
(G 16/7)

Nə güldə var *sürür nə gülşəndə* rəng bū
Zövq ü *sürür* sağər ü peymānədən gedüb
(G 28/2)

Günümüz Azərbaycan konuşma dilinde de sık sık rastladığımız “başından tütün çıxmaq (çok sinirlenmek anlamında), başından eləmək (başından etmek), qulaq asmaq (dinlemek), ağılını başına yığmaq (aklını başına devşirmek), biri birinin ətini qurt kimi didmək (birbirini kurt gibi yemek, kavga etmek)” vb. deyimlerle karşılaşılmalıdır:

Məndə vardur əgər 'āşiq oluban mey içmək
Səndə var *bir qulağ as* gör neçə 'ādət zāhid
(G 39/5)

Nə deyüm bu sözi mən *çıxdı tütün başımdan*
 Ki tütün almaqınə olmayə *ādəmdə təvān*
 (K 14/8)

Yorulmuş yabını sattım *başımdan eylədim ammā*
 Qalubdur üç taqar arpam dəhi bir dam samanım var
 (K 7/12)

Biri birinün ətin qurd kimi didir hər gün
 Haçan bular *çıqacaqdur* bu növ‘ *bid‘ətdən*
 (K 15/19)

Fikr qıl ‘*əqlivi yığ başuñə ey bī-çārə*
 Sən özün *günəhinə bağ ki yazılub dīvārə*
 (M 10/29)

Şair, konuşma dilinden de yararlanmışdır; “daşa dönən xalq (taş olan halk), pəndimi eşit (nasihatımı dinle), da” gibi. Da, cümle başlarında kullanılan konuşma diline mahsus bir nida olup, “artık” anlamına gelmektedir:

Sözüm bu *dāşə dönən həlqə* etməyür tə‘şir
 Nə‘dim nə çārə deyüm bu sözi nə şürət ilə
 (K 20/21)

Žū‘inün *pəndin eşit* eyləmə çox bādəyə meyl
 Tā ki el söləməsün bī-ğ‘od-ı dīvānə səni
 (G 226/5)

Cəm‘ oldı *hələ‘iq* üstümə çoq
 Da hər nə ‘ibādətə yolım yoq
 (M 8/23)

Zu‘i, kasidelerinin girizgah kısımlarında ve mesnevilerinde tahkiye anlatım tarzından yararlanmışdır. Bu tarzı, ya kendi kurguladığı -methiyeye giriş için- olaylarla sağlamaktadır ya da kolaj yolu ile *Şehname*’den, *Gülistan*’dan vb. bilinen hikayelerden aktarım yapmaktadır. Örneğin, aşağıdaki ilk üç beyitte şair, kendi başından geçmişcesine bir olay anlatmaktadır. Burada zaman dün gecedir, kişi şairdir ve şair hasta/düşkün bir şekilde oturmaktadır. Aniden güzel haber dağıtan kişi elinde uğurlu mektupla içeri girer. Sonraki üç beyitte *Gülistan*’dan bir hikaye anlatmıştır. Burada mürid başından geçen olayları müridine anlatmış, ondan yardım istemiştir. Bir sonraki beyitte ise Hz. Süleyman’la ilgili bir ayrıntı anlatılmış/tasvir yapılmıştır. 246. gazelde ise şair Halil Bey’in ev sahipliği yaptığı ve Sabunçu’da düzenlenen bir meclise gittiğini, mecliste Settar

Bey'in de bulunduğunu anlatmıştır. 9 beyitten oluşan gazelin 2. ve 8. beyitlerinde meclis ve onun nasıl şaşaalı olduğu tasvir etmiştir:

Dün gecə əndūh-ı ğəm u ğüşşədən
Danışurdum başə gələn qışşədən

Həqqə edirdüm gecə mən bir du‘ā
Oturmuşkən həstə bəstə mübtəlā

Ki nā-gəhān bir qāşid-i h‘oş-həbər
Əlində bir nāmə-i fərruh-əşər
(M 4/16; 20-21)

Ustādinə ‘ərz qıldı āhır
K‘ey rāh-ı tərīqət içrə māhır

Cəm‘ oldı həlā‘iq üstümə çox
Da hər nə ‘ibādətə yolım yoq

Lütf eylə bu həlqi qıl kənārə
Sən bārī bu dərdə eylə çārə
(M 8/22-24)

Eşitmişən ki Süleymān gedirdi bād üzərə
Olurdu kölgəligi quş qanadı zəhmət ilə
(K 20/5)

Bir məclisə yetüşdim [o] hūr u qüşūr idi
Çeşm-i rəqīb ü həsid o məclisdə dövr idi

Hər bir tərəfdə vardı təcəllā-yı nūr u nār
Vādü‘l-müqəddəs ondə ‘əyān kūh-ı Tūr idi

Vādī-i Qüds ü Tūrə həqīqət döğül şüpə
Firdövsvār āyət-i rəhmān zühūr idi

Mā təştəhi‘n-nüfūs u tələzzu‘l-‘uyün həm
Bu bəzm içində bi‘llāhi yüz min kurūr idi

Fərş ü fūrūş zīnəti istəbrəq ü hərīr
Huddām-ı bəzm-i həş həqīqətdə hūr idi

Hər yanə eyləsən nəzər āynə-i şüvər
Hər cānibə yüzün dutasan yüz sürūr idi

Bu bəzm-i həş qaryə-i Sābunçidə olub
Ev şāhībi Həlīl Bəg-i pür-şü‘ūr idi

Həm-bəzm idi bu məclisə Səttār Bəg kim ol

‘İrfāniyyət kitābınə əvvəl sūtūr idi

Zülmāt-ı ğəmdə dīdə-i ə‘mā-yı Zū‘iyə
Kuhlu‘l-cəvāhir-i kərəm ü lütf-i nūr idi

(G 246/1-9)

2.1.3.2. Edebi Sanatlar

Zu‘i Divanı’nda yer alan edebi sanatlardan bazılarını aşağıda göstəririk:

2.1.3.2.1. Hüsn-i Ta‘lil

“Herhangi bir gerçək olayın meydana gelmesini, hayali və gəzəl bir nedene bağlamaktır. Ancak bu nedenin kesin bir yargıya dayanması gerekir” (Dilçin, 2016, s. 443). Aşağıdaki ilk beyitte şair, kəmərin halka şəklində oluşunu sevgilinin belinə sarılmak istəğindən dolayı olduğunu belirtmişdir. İkinci beyitte isə, geçim və görev tayini ilə alakalı köyə yerleşen Zu‘i, bunu şairane sebebe bağlayarak, şehirde ay yüzlü gəzəl olmadığı için köyə yerleştiğini söylemiştir:

Kəmə-i sīm belini qucmaq için həlqələnüb
Təma‘-ı hāmını gör kim nə təmənnāyə düşüb
(G 23/3)

Yohdur təməm şəhərdə bir belə mäh-rū
Bu vəchdəndi məskənim āhırdə kənd olub
(G 24/3)

2.1.3.2.2. Teşbih

“Sözü daha etkili bir duruma getirmek için, aralarında türlü yönlerden ilgi bulunan iki şeyden, benzerlik bakımından güçsüz durumda olanı nitelikçe daha üstün olana benzettir” (Dilçin, 2016, s. 405). Benzeyen, benzetilen, benzetme yönü və benzetme edatı olmak üzere dört unsurla oluşabilmektedir. Aşağıdaki ilk beyitte mahluk/insanlar taşə benzetilmiş, benzetme edatı ilə beraber üç unsurlu teşbih kullanılmışdır. İkinci beyitte isə aşığın gönlü kırmızılık yönünde gəncəyə benzetilmişdir:

Nə qədri söyləyəsən Zū‘i kimsə pənd almaz

Nə sūd *daş kimi məhlūqə* bu lüğətçədən
(K 15/38)

Dil oldı *qönçə kimi* həsrətünlə *qan* sənsiz
Bahārım ey gül-i növ-rəstə çün hərāb sənsiz
(G 92/1)

2.1.3.2.3. Leff ü Neşr

“Genellikle bir beyit içinde, birinci dizede en az iki şeyi söyleyip, ikinci dizede bunlarla ilgili benzerlik ve karşılıkları vermektir. Divan şiirinde çoğunlukla mazmun (klişeleşmiş mecaz)larla yapılmıştır” (Dilçin, 2016, s. 437). Aşağıdaki birinci beytin ilk mısrasında sevgilinin ayva tüyleri, saç ve boyu ikinci mısrada sırasıyla menekşeye, sümbüle ve serviye benzetilmiştir. İkinci beytin ilk mısrasında sevgilinin yüzü ve saç, ikinci mısrada sırasıyla gül bahçesine ve hinduya benzetilmiştir:

Bu *hətt* ü *zülfi* *qəddinlə* gülüstənə qədəm bas bir
Bənəfşə sümbüli pəjmürdə *sərvi* sər-mişār eylə
(G 199/2)

Ey büt ol *ruhsārın* üzrə müşk-bū gīsū mıdır
Yā ki *gülzār* içrə məskən eyləmiş *hindū* mıdır
(G 52/1)

2.1.3.2.4. Tezad

“İki düşünce, duygu ve hayal arasında birbirine karşıt olan nitelikleri ve benzerlikleri bir arada söylemektir” (Dilçin, 2016, s. 449). Aşağıdaki beyitlerin ilkinde “azade ve esir” kelimeleri ile; ikincisinde “aşık ve pünhan” sözcükleri ile; üçüncü beyitte ise, “ağ ve kara” sözcükleri ile tezad sanatı yapılmıştır:

‘Əcəb *āzadə* idim yād ol günlər ki nā-gəhdən
Əsir etdi məni zəncir-i zülfi *çəşm-fəttān*un
(G 149/2)

Görünməz söyləyürlər *çəşmə* hərgiz *çəşmə-i* heyvān
Təkəllümlə bu *pünhān* sirri bir aç *āşkār* eylə
(G 199/4)

Həmə`il eyləmək bir *ağ* cəməlun *qara* gīsūsın

Keçən möhnətlə *qarə* günləri ‘işrətlə *ağ* etmək
(G 110/5)

2.1.3.2.5. Tenvriye

“İki ya da ikiden artıq anlamı olan bir sözcüğü bir dize ya da beyit içinde yakın anlamını söyleyip uzak anlamını kastetmektir” (Dilçin, 2016, s. 427). Aşağıdaki ilk beyitte, “Şirin” kelimesi ile hem *Ferhad u Şirin* mesnevisindeki kadın kahraman hem de tatlı anlamı; ikinci beyitte ise, “Mecnun” sözcüğü ile *Leyla vü Mecnun* mesnevisinin erkek kahramanı hem de deli anlamı kastedilmiştir:

Əgər *Fərhad* tək zəhr içdün isə yār-ı *Şīrīnlə*
Vəlīkən şükr qıl āhır nəfəs dildārə yetdün sən
(G 169/6)

Düşübdü Zü’i biyābānə imdi *məcnūn* tək
H’oşā o məhvəşə həm-h’vānə olduğum günlər
(G 66/5)

2.1.3.2.6. Tenasüp

“Bir konu üzerinde, aralarında türlü ilgiler bulunan en az iki sözcük, terim ve deyimi bir dize ya da beyit içinde rastgele sıralama amacı gütmədən kullanmaktır. Ancak, bu sözcüklər arasında qarşıtlıq ilgisi bulunmaması gerekir” (Dilçin, 2016, s. 431). Aşağıdaki beyitlərin ilkinde “ürdibehişt, növ-bahār və həzān” kelimələri ilə; ikincisində “Hüsrev, Şirin və Ferhat” kelimələri ilə; üçüncüsündə isə “fīl, ferz və beydāq” kelimələri ilə tenasüb yapılmışdır:

Pozuldu rəvnəq-i *ürdibehişt* hicrūnlə
Həzānə döndi ‘əcəb növ-bəhārım āhırdə
(G 198/2)

Olə *Hosrov* edə *Şīrīn* ü şəkərlə ‘işrət
Tə’nə bir şürətə bənd olmaqə *Fərhadə* qılə
(G 215/5)

Māt qıldı mənī *fīl*-i fələk-i kəc-rəftār
Fərz-i ‘əql açmaq içün *beydāqını* yoh cür’ət
(K 5/13)

2.1.3.2.7. İstifham

“Sözü, sorulan şeye yanıt isteme amacını gütmekten, duyguyu ve anlamı güçlendirmek için soru biçiminde söylemektir. Türlü varlıklar ve olaylar karşısında duyulan şaşkınlık, hayranlık gibi durumlarda da bu yola başvurulur. Herhangi bir duygu, düşünce ve kavram üzerine dikkati çekmek ya da dikkati sürekli olarak bunlar üzerinde tutmak da yinelenen soru adlarıyla sağlanır” (Dilçin, 2016, s. 456). Aşağıdaki beyitlerin ilkinde şair, sevgilinin yüz safhasının ışık dolu mu yoksa ayna mı olduğunu sorar; ikincisinde ise, ömür tükenip gideceği için mal mül ve onun uğruna çekilen zahmet ne içindir, diye sorarak istifham sanatı yapmıştır:

Göstərür şun‘-ı Hudāvəndi yüzün ‘āşıqlərə
Şəfḥə-i ruḥsār pür-ənvār yā güzgü *midir*
(G 52/3)

Çün yoḥdı vəfā ‘ömrdə dövlət *nə içündür*
Cəm‘ etmək içün dövləti zəhmət *nə içündür*
(G 68/1)

2.1.3.2.8. Nida

“Şairin, çok duygulanması ve heyecanlanması sonucunu doğuran olayları ve varlıkları gözönüne getirip “ey, hey” gibi ünlemlerle onlara seslenmesidir” (Dilçin, 2016, s. 453). Aşağıdaki beyitlerin ilkinde, şair gönlüne “ey can” diye seslenerek ağlamamasını nasihat etmiştir. İkinci beyitte ise, şaraba “ey şarap” diye seslenerek acı ağızlı/kötü bahtlı canını canından bezdirdiği için kana dönmesini dilemiştir:

Ey cān bu qədri möhnət-i hicrānə ağlama
Çəkmə bu güşşə vü ğəmi bī-cānə ağlama
(G 5/1)

Hər dəm görüm səni dönəsən qanə *ey şərāb*
Gətdün bu təlḥ-kāmı dəḥi cānə *ey şərāb*
(G 15/1)

2.1.3.2.9. Telmih

“Söz arasında, herkesçe bilinen geçmişteki bir olaya, ünlü bir kişiye bir inanca ya da yaygın bir atasözüne işaret etmek, onu anımsatmaktır” (Dilçin, 2016, s. 461). Aşağıdaki ilk beyitte Kerbela ve Hz. Hüseyin olayına, ikinci beyitte ise Hz. Adem’in cennetten kovulmasına telmihte bulunulmuştur:

*Yezīd tək adı məl'ūn özi cəhənnəmdə
Nə fā'idə elə olsə hökümət-i dünyā
(G 7/7)*

*Dutdı zülfün bağ-ı hüsnün görmədim ruhsarını
Hülddən Ādəm kənār olmazdı şeytān olmasa
(G 13/2)*

2.1.3.2.10. Tekrir

“Sözün etkisini güçlendirmek amacıyla anlamın üzerinde yoğunlaştığı sözcük ya da söz öbeklerini arka arkaya yinelemektir” (Dilçin, 2016, s. 452). Aşağıdaki beyitlerin ilkinde, çin; ikincisinde, iltica ve ahbap; üçüncüsünde ise dinç ü rahat kelimeleri ile tekrar yapılmıştır:

*Demün hətāludur ol çīn-i zülfə çīnlüyün
Ki muncə üz verilür mi əgər hətāsı ola
(G 10/4)*

*Gördükdə ilticā edərəm kūyun itlərin
Əhbāblər bəlī edər əhbābə ilticā
(G 11/4)*

*Dinc ü rāhət olə hər kimsə müsəlmān odı kim
Dinc ü rāhətliği çün həqqi müsəlmānə verüb
(G 20/4)*

2.1.3.2.11. Mübalağa

“Bir sözün etkisini güçlendirmek amacıyla bir şeyi ya olamayacağı bir biçimde anlatmak ya da olduğundan pek çok ve pek az göstermektir” (Dilçin, 2016, s. 447). Aşağıdaki

beyitlerin ilkinde şair, Kabe'nin ve Safa tepesinin sevgilinin tavafına, Mina'nın ise sokağını ziyarete geldiğini belirtmiştir. İkinci beyitte ise şair kendi şairlik gücünü överek, şiirinin sihristen İran ve Turan'ın titrediğini söyleyerek mübalağa yapmıştır:

Rūyun təvāfınə gələcək Kə'bə vü Şəfā
Kūyun ziyarətində məqām u Minā gəlüb
(G 22/5)

Şīrvān içrə bu gün Hāqānī-i şānī mənəm
Sehr-i şe'rimdən tāmām Īrān u Tūrān titrəşür
(G 58/4)

2.1.3.2.12. İstiare

“Bir şeyi kendi adının dışında, türlü yönlerden benzediği başka bir şeyin adıyla anma. Bu bakımdan istiare hem bir mecaz hem de bir benzetme sanatıdır” (Dilçin, 2016, s. 412). Açık ve kapalı olmak üzere iki çeşidi vardır.

“Açık istiare, benzetme öğelerinden yalnız benzetmelik ile yapılan istiaresidir. Bu türlü istiarede benzetilen söylenmez. Divan edebiyatındaki klişeleşmiş mecazların çoğu açık istiare durumundadır” (Dilçin, 2016, s. 412). Aşağıdaki beyitlerde gül ve mah kelimesi ile sevgili kastedilerek açık istiare yapılmıştır:

Ze-bəs ki lə'l-i ləbün fikrin eylərəm ey *gül*
Əlimdə cām-ı meyim həsrət ilə qanə dönüb
(G 25/2)

Ey *māh* bugün yerdə cəmālun kimi āyə
Olsun qəsəm ol āyə-i Qur`ānə tapulmaz
(G 91/3)

“Kapalı istiare, benzetme öğelerinden yalnız benzetilenle yapılan istiaresidir. Bu türlü istiarede benzetmelik söylenmez, bir anlamda gizlenir” (Dilçin, 2016, s. 414). Aşağıdaki beyitlerde “bal/kanat” denilerek kuş/melek, “oğurladı” (çaladı) denilerek hırsız, “yaqır” (yağıyor) denilerek yağmur kastedilmiş ve kapalı istiare yapılmıştır:

Zülf-i müşkīn dögi ruhsārınə həm-sāyə olan
Bāl-ı Cibrildi hıvurşīd üzünə sāyə düşüb
(G 23/5)

‘Ārizündən nūr *oğurlar* mərdüm-i çeşmim onı
Hāk tək ol həlqə-i zülf içrə sal zindānə dut
(G 33/3)

Bir dəm olmaz kim köñül əndühdən āzād olə
Eylə sən gökdən *yaqır* möhnət mən-i nālān için
(G 152/2)

2.1.3.2.13. Təşhis ve İntak

“Təşhis, insan dışındaki canlı ve cansız varlıkları, düşünen, duyan ve hareket eden bir insan kişiliğinde göstərmək, kişiləşdirməkdir. İnsan kişiliğinde canlandırılan bu varlıqları konuşturmaya da intak denir. İntakta kesinliklə təşhis, kişiləşdirmə vardır. Fakat, təşhistə hər zaman intak olmayabilir” (Dilçin, 2016, s. 419). Şair, aşağıdakı beyitlərdə aklı bir insan olaraq düşünmüş, onu vezir olaraq nitələndirmiş və konuşmuşdur:

Vəzir-i ‘əqlə qıldım məşvərət bir at fikrində
Dedim ey *‘əql bir fikr et* sənün tək genə dānım var

Qalub bir heyli müddət māt-ı heyran söylədi nā-gəh
Bu müşkil əmri həll etməkdə bir şəhsə *gümānım var*
(K 7/13-14)

Dün ‘əcz ilə *soruşdım* mən *pīr-i ‘əql*dən
Bā‘iş nədür bu hālə bugün rüzgārdə

Lütf ilə gəldi niyyə *dedi* ey fəqīr-i sən
Qıl bir nəzər cəhānə nihān āşkārdə
(K 19/ 7-8)

2.1.3.2.14. Kinaye

“Bir sözcüğü ya da sözü gerçək anlamının dışında benzetmə amacı gütmədən və *engelləyici ipucu* (karine-i mani‘a) olmaksızın mecazlı anlamda kullanma. Bu kullanışta, sözün gerçək anlamı da kastedilmiş olabilir. Başka bir deyişle gerçeği mecaz yoluyla dolaylı olarak anlatmaktır. Ancak, sözün gerçək anlamından bir sonuç çıksa da, asıl geçerli olan mecazlı anlamıdır” (Dilçin, 2016, s. 416). Aşağıdakı beyitlərin ilkinde şair, bir gül ilə ilkbahar olmaz diyərək; ikinci beyitte isə etrafında diken olmayan gül olmaz, diyərək kinaye yapmışdır. Üçüncü beyitte aşık, nemli gözümde sevgilinin yansımını görmedim, diyərək kinaye sanatından yararlanmışdır:

Müdām olmaq gərək nə sūd içüb mey bir dәм oldun şād
Cəhāndə bu məşəldür *bir gül ilə növ-bəhār* olmaz

Cəfādan incinüb ey dil fəğānə gəlmə bülbül tək
O hansı güldi kim pīrāmənində hüşk-i hār olmaz
(G 99/3-4)

‘Əks-i həttün görmədim bir çeşm-i nəmnākımdə mən
Bəs nöçün derlər gəzər dā`im Hīzr dəryā yüzün
(G 148/3)

2.1.3.2.15. Tecahül-i Arif

“Bilinen bir gerçeği, bir nüktəyə dayanarak bilmiyormuş gibi söylemektir. Yani, tecahül-i arif ne hiç bilmemektir, ne de bildiğini saklamaktır. Buna göre söylersek, bildiğini, türlü nedenlerle bilmezlenerek, dolaylı yollardan anlatmaktır. Bunu yaparken de *mübalagə* ve *istifham* sanatlarından yararlanır” (Dilçin, 2016, s. 441). Aşağıdaki beyitlerin ilkinde şair, sevgilinin yüzündekinin misk kokulu saç mı yoksa gülün içini kendine mesken etmiş Hintli mi olduğunu sorarak bilmezlikten gelmiştir. İkinci beyitte hurma ağacının sevgilinin servi gibi salınmasına rağmen nasıl da utanmadan devamlı halka kendini övdüğünü sormuştur. Üçüncü beyitte ise şair, Allah`ın bu kadar dert ve kederi insana/irfan ehline neden verdiğini düşünerek/sorarak tecahül-i arif yapmıştır:

Ey büt ol ruhsārun üzrə müşk-bū gīsū mıdır
Yā ki gülzār içrə məskən eyləmiş hindū mıdır
(G 52/1)

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə vā`iz dәм-bə-dәм
Hiç utanmur bir məgər sərv-i hūrāmānun görüb
(G 19/2)

Həq nədəndür bu qədər dərd ü gəm insānə verüb
Hər nə var dərd ü bələ məcmə`-i `ürfānə verüb
(G 20/1)

Klasik şiirin tabiatı gereği Zu`i, yukarıda zikrolunan edebi sanatlardan büyük ölçüde yararlanmışdır. Bununla beraber istifham ve tecahül-i arif sanatları şairin tarzını yansıtmaları bakımından ağırlığını hissettirmektedir.

2.2. MUHTEVA ÖZELLİKLERİ

2.2.1. Aşk

2.2.1.1. Aşkla İlgili Unsurlar

Zu`i Divanı` nın omurgasını aşk oluşturmaktadır. Şair şiirlerinde ilahi aşktan ziyade insani aşktan bahsetmiş ve bu minvalle de klasik geleneğin aşk unsurlarından yararlanmıştır. Bunlar hicr/hicran, vasl/vuslat/visal, muhabbet, deli/mecnun/cünun, firak/fırkat, ayrılık, hasret, hasta vb.`dir.

Aşağıdaki beyitlerde şair, gönlüne seslenerek, aşk memleketinde düzenin olmamasının olağan olduğunu, bu sebepten de sevgilinin eziyetlerinden dolayı sızlayıp inlememesini öğütlemiştir. Çünkü aşkın ölçüsü sevgilinin cefa ve eziyetleridir. Dünya meyhanesinde cihanın neşesi aşktan sarhoş olmaktır, asıl akıllılık budur. Aşkın vecde gelmesi için en iyi makam gül bahçesi ve sevgilinin siyah saçının hayalinin ahengidir. Aşık, sevgilinin süzgün gözüne o kadar hayrandır ki bu aşkın kederi ile gece ve gündüz gözlerinden yaş akmaktadır. Sevgili nasıl bir sihirbazdır ki aşığın gözünden akan inci göz yaşlarını mercana dönüştürmüştür. Sevgilinin azarlaması ve naz etmesi aşk ehli için eğlencedir. Aşk yolunda Zu`i`nin çektiği eziyetleri ne Mecnun, ne de Ferhad çekmiştir:

Cəfā-yı yārdan incimə hərgiz āh u zār etmə
Bu mülk-i ‘eşqdür əlbəttə ey dil bir nizām olmaz
(G 93/6)

Cövr ü cəfā-yı yārdur ‘eşqə məhək əgər
Şəbr etməsə zühürə gəlür kəm ‘əyərliq

Hüm-hānə-i cəhāndə hərābāt-ı dəhrdə
Sər-məst-i ‘eşq olandədi çün hūş-yərliq
(G 111/4-5)

Köñül āhəng-i gülzār et həyāl-i tār-ı zülf ilə
Ki şür-ı ‘eşqçün ey bī-nəvā belə məqām olmaz
(G 93/3)

O çeşm-i məstüvə cānım o növ‘ həyrāndur
Ki rüz [u] şəb gəm-i ‘eşqində dīdə giryāndur
(G 81/1)

Sən nə səhhərsən ey məh ləb-i lə'lün 'eşqi
Gözlərimdən tökülən lü'lüyi mərcən etmiş
(G 104/4)

'İtāb u nāzun olur əhl-i 'eşq için 'işrət
Hiṭāb-ı qəhrün 'uşşāqə tāzədən cāndur
(G 81/5)

Nə etməmiş bunu Məcnūnə yā ki Fərḥādə
O cövr ü zūlm ki 'eşq içrə sən baña qıldun
(G 167/5)

Az da olsa tasavvufi aşktan bahseden Zu'i, fəna meclisine varan aşığın az veya çoxla işinin olmayacağını belirtmişdir. Şaire görə cennətə giden yol təmiz aşktan keçər. Bu səbəptən də zahidin oraya yolu yoxtur:

'Āşiq ki fənā bəzminə 'eşq içrə yetişdi
Ol məs'ələdə şāfi' yā ə'zəmi neylər
(G 69/4)

Sanmə zāhid yetüşürsən bu 'əməllə ḥüldə
'Eşqdür şidq gərək mündə itər məkr ü ḥiyəl
(G 126/5)

2.2.1.1.1. Sevgili

“Sevgili, Divan şiirinin baş kişisidir. Can, canan, canane, yar, dost, məhbub, həbib, məşuk, gözəl, həb, büt, nigar, şuh, təbib, şah, Hüsrev, məh, afitab, həni, nəzenin, dilruba, dılaragülendam, gül-izar, mehlə, səki, pəri, mutrib vb. kəlimələr, çox zaman istiare yoluyla sevgilinin ifadəsində istifadə edilir. Sevgilinin xüsusiyyətləri içində acı və ıstırap verici oluşu başta gəlir. Cəvr oku atar, cana kəsəder, zulum və eziyyətdə aşırı sınırları zorlar. Vuslatı yoxtur, söz verir tutmaz, həfif məşreptir, kolay kolay kəndini göstərməz, aşığın rəkiplərinə iltifat edər...” (Pala, 2011, s. 401-402).

Zu'i Divanı da sevgili tipi iki şəkildə qarşımıza çıxar. Birincisi, yuxarıda zikredildiyi şəkildə alışık olduğumuz klassik sevgili tipi olaraq şiirlərdə keçər ki aşağıdakı beyitlərdə nümunələr təqdim edilmişdir. Beyitlərdə də görülməli olduğu kimi, sevgilinin kəməri bəyazındakı kaşın aşığın kəmətinə/endamına kəderdən hilal kimi bükülmüşdür. Nə ki kalp olmadan digər orqanların anlamı yoxtur öylə də mecliste sevgili olmadan sevinç olmaz. Sevgilinin

saçı misk gibidir ve o saçının kıvrımlığıyla aşığın dağılık kalbini kararsız kılar. Susuzların güneş parlamasından su istemesi gibi aşığın canı da sevgilinin yüzünün arzusu ile gamze oklarını istemektedir. Dünya ehli/insanlar Zu`i`nin yaka yırtıklığını görüp ay yüzünün aşkıdan vazgeçmişler. Şair, Şirvan şəhrinin güzellerinden bahsederken sevgiliyi servi boylu, gül yanaklı, şeker dudaklı diye tarif etmiştir. Ay yüzlü sevgililer aşıkların derdinin dermanıdır.

Mənim tək hansı ‘āşıqdür de tāq-ı əbrü-yı cānān
Hilālə döndürübdür qāmətın gəmdən kəməñ qılmış
(K 11/4)

Dəm-bə-dəm Fərhād Şīrīn-ləblərindən qan yeyüb
Qeys Leylā tūrrəsi yādilə bəs qarə geyüb
Hansı dil-bərdür ki öz ‘uşşāqınə cövr etməyüb
Cövrdən āh etmə ey ‘āşiq yaħar köñlüm deyüb
Hiç sultānım deyən mülkini vīrān istəməz
(Th 3/3)

Nə nəşātı məclisün gər ondə cānān olmasa
Sā`ir ə`zānun nə sūdı təndə gər cān olmasa
(G 14/1)

Tā ki mükşin zūlfñə vermişsən eləmə pīç [ü] tāb
Almısan pəjmürdə köñlümdən mənim ārām u tāb
(G 16/1)

Gənzə peykānın dilər şövq-i ruħundan cān u dil
Eylə kim gün tābişindən təşnələr istərlər āb
(G 16/3)

Şükrələr kim Zū`iyā ‘eşqindən ol məh-pārənün
Döndülər əhl-i cəhān çāk-ı girībānun görüb
(G 19/8)

Şəhr-i Şīrvānə genə bir sərv-qədd dil-bər gəlüb
Vəh nə dil-bər bir yūzi gül ləbləri şəkkər gəlüb
(G 21/1)

Şīrvānə tāzədən genə bir məh-liqā gəlüb
Vəh vəh nə məh-liqā dil-i zārə dəvā gəlüb
(G 22/1)

Şairin *Divan`* da yansıtmış olduğu ikinci tip sevgili ise klasik sevgiliden farklıdır. 19. yüzyl şəklən klasik tarzda devam etse de muhteva yönündən dəğişikliklərin yaşandığı döndür. Gerçek anlamda sevgili/güzel anlayışı, aşığın sevgilinin evine misafir

gidebildiği realist şiirin zemini daha 18. yüzyılda Molla Penah Vakıfla beraber atılmıştır. Şairin rint meşrep olması da bu ikinci tip sevgili anlayışının ortaya çıkmasında etkin olabilmektedir. Aşağıdaki beyitlerden de görüleceği üzere aşık, gece mehtapta sevgili ile aynı evi paylaşmaktadır. O, sevgiliye ve şarap kadehine birlikte kavuşmaktan bahsetmiştir. Aşık, sevgili ile aynı yatağı paylaştığı geceleri anmış ve onun güzelliğinin mumunda kül olmaktan memnun olmuştur. Şair, eski günlerini anarken meşguliyetinin peri yüzlü sevgili ile muhabbet etmekten ibaret olduğunu dile getirmiştir. Meclis ehlinin halden anlamayan sevgiliyi istemediğini belirtmiştir. Sevgili kendini beğenmişken, aşığı çokken şaire yüz vermez. Aşıkları tükenince aşığına mektup göndermiş, aşık beğenen olmuştur. Ayrılık acısı çeken aşığa gönlü çeken sevgiliden haber gelmiştir. Aşık bunun için şükretmektedir. Gece gündüz ayrılık kederi çekse de gam yemez çünkü sevgili ile kavuştukları zaman öpme ve kucaklama ile ödüllendirilmektedir. Aşık, sevgili ile beraber şarap içtiği gecelerin sevgilinin yüzünün ışığından gündüz gibi aydınlığa dönüştüğünü dile getirmiştir. Şair, elinde içki kadehi ve başında şarabın neşesi ile sevgilinin yüzünü seyrettiği günleri anmaktadır:

Gecə meh-tābdə həm-ẖvābə-i cānānə idim
Vəşl-i yār u mey-i şəhbāyə var idi ‘ādət
(K 5/3)

H̱’oşā o māhlə həm-bistər olduqum gecələr
Cəməli şəm’inə ẖākistər olduqum gecələr
(G 64/1)

Nə yaxşı günlər idi ol nə yaxşı müddət idi
Ki şüğlimiz o pərī-rūy ilə məhəbbət idi
Nə dildə bir gəm-i hicrān nə küdürət idi
Dögüldi belə dāmən də bir əhl-i ‘işrət idi
Bu qanlar içməgə mu’tād gördüğün könlüm
(Th 2/3)

Çohdı dünyādə əgər şəhīb-i dövlət nə gərək
Hāl bilməz gözəli istəmər əhl-i ‘işrət
(K 5/24)

Tā həd-pəsənd idi yoh idi müştərī o məh
Hətti gələbdi imdicə ‘āşiq-pəsənd olub
(G 22/4)

Şükr eylə ey könlü ki həbər yərdən gələb
Hicrān-keşidə ‘āşiqə dildərdən gələb
(G 26/1)

Gecə gündüz ğəm-i hicrānını çəksəm h' oşam zīrā
Məqām-ı vəşldə şəd şükr kim būs u kənārım var
(G 45/2)

Gəh dolanub başınə ol kākül-i müşkīni tək
Gāh qurb-ı vəşldə būs u kənārım var idi
(G 225/2)

Gecəm günüz tək olurdu şu'ā' rüyundan
O māl-rüy ilə həm-sāğər olduğum gecələr
(G 64/3)

Hanı o şūhlə məst-i şərāb olan günlər
Məhim piyālə meyim āftāb olan günlər
(G 65/1)

Əlimdə sāğər-i bādə başımdə nəş' ə'-i cām
Gözimdə 'āriz-i cānānə olduğum günlər
(G 66/4)

Bar' İlāhī bir də mən görürəm olə ol günləri
Kim vüşāl-i yārdən h' oş-rüzgārım var idi
(G 225/6)

2.2.1.1.2. Aşık

“Divan edebiyatında şair daima aşıktır. Maddiyat ilə ilişkisi yoktur. Aşığın gıdası üzüntüdür. Sevgiliden daima lütuf bekler ama asla bir araya gelmez. Bu sevgisi içinde ağyar ile uğraşmak zorundadır. Sözünde durur ve sadıktır. Düta, kararsız, gönlü kırık, yüreği kanla dolu, mest, şuride, gam yiyen, hayran, esir, başı dönmüş, zayıf, takatsız, micmer, ney, sayd vb.`dir” (Pala, 2011, s. 37).

Aşık, sevgiliye ulaştığı zaman sevinir. Aşık, şarap kadehi ile dudağını ıslattığı zaman aşk deliliğinin coşkusu ile galeyana gelir. Ne mutlu vefası olan sevgiliye sahip olan aşığa! Nasihat edenler, aşığa/Zu`i`ye ay yüzlülərdən vazgeçmesini söylememelilər. Nitekim aşığın iradesi olduğu sürece sevgiliden vazgeçmez. Aşık çektiği elem ve eziyetlerinden dolayı hayrete düşer ve kendi kendine sadece onun mu yoksa tüm aşıkların mı eziyet çektiğini sorar:

Gördükdə şe'rivi köñül ol növ' şād olub
'Āşiq yetəndə şād olı cānānə ey Ğərīb
(K 3/2)

Şūr-ı cünün-ı ‘eşq haçan başdə cüş edər
Cām-ı şərābdan ləb-i ‘āşiqə tər olmasa
(G 6/3)

H’oşā o ‘āşiqə kim yārınun vəfāsı ola
Nə rəşk-əsiri nə hicrān-mübtəlāsı ola
(G 10/1)

Demə nāşih ki ‘eşq-i mäh-rülərdən çək əl Zū’i
Ki ondan çəkməzəm əl tā əlimdə ihtiyārım var
(G 50/5)

Hər ‘āşiqün keçür mi belə qara günləri
Yohsə qara gün ‘eşqdə ancaq baña keçər
(G 51/4)

Aşıklar başkalarının kınaması ilə yarın sokağından vazgeçmezler. Nitekim aşıklarda ad ve ün olmaz. Sevgilinin dudağının arzusu, aşıkları nar çiçeği şarabı gibi sarhoş eder. Sevgilinin asıl aşığı ne pervanedir, ne deli bülbüldür, ne de aşık. Aslında asıl aşık, gülün/sevgilinin kederi ile dağlanmış yüzlerce lale yanaklılardır:

Nədür çəkmək ayağ əl tə’nəsilə yār kūyindən
Məgər bilməzsən ‘āşiqlərdə Zū’i nəng [ü] nām olmaz
(G 93/7)

Ləbi şövqi mey-i gül-nār tək məst eylər ‘uşşāqı
Bu mə’nīdən mənim tək çohları məst ü humār olmuş

Nə mən nə bülbül-i şūrīdə nə pərvānə ‘āşiqdür
Neçə yüz lālə-ruḥ ol gül-gəmində dāğdār olmuş
(G 102/2-3)

Sevgili yolunda zayıflık göstermek, ağlayıp inlemek aşığa hoştur. Aşıkların ayna kalbini keder pası tutmaz, çünkü güneş/sevgili olan yerde karanlık olmaz. Aşık, ne kavuşunca ne de ayrılınca sebat eder. O sevgilinin saçları gibi kararsızdır:

‘Āşiq olan əgərçi edər āh [u] zārliq
‘Āşiqə h’oşdı yār yolundə nizārliq

‘Uşşāqun almaz āynə-qəlbini jəng-kədər
Hər yerdə olsə gün o yerə yohdı tārliq

Nə vəşldə nə hicrdə ‘āşiq qərār edər
Zülf-i nigār tək eləyər bī-qərārliq
(G 101/1-3)

Şair, sevgilinin yüzünü gören aşığın Hz. Musa gibi mahvolmadığına şaşkındır. Zu`i, bazen sevgiliye nasihat eder ve kirpik hançeri ile aşıkların kanını dökmemesini önerir. Çünkü aşıklar mahşer günü kanlarını geri isterler:

Mūsā kimi bilməm niyə məhv olmayur ‘āşiq
Gəldükdə bu Tūrınə təcəllāyə cəmālun
(G 147/3)

Bu qədri tökmə qanın həncər-i müjgānlə ‘uşşāqun
Dilərlər qanını məhşər günü hər mübtələ səndən
(G 168/4)

2.2.1.1.3. Rakip

“Divan şiirinde aşık-maşuk ilişkisi arasında aşık ile yarışan ve ona ortak olan kişidir. Sevgilinin diğer aşıkları ağyardır. Aşık ile aralarında daimi bir mücadele sürer. Ağyar sevgilinin mahallesinin bekçileri ve köpekleridir. Aşık onları bazen domuz, tilki, akrep, zağ, şeytan, kafir, gammaz, iftiracı, nadan, bed çehrelili vb. diye niteler” (Pala, 2011, s. 374; 10).

Aşık, sevgilinin sokağında rakiplerini/köpekleri görünce kendine yakın hisseder çünkü birbirlerinin halinden anlamaktadırlar. Aşık bazen sevgiliyi görmemenin daha iyi olduğunu düşünür çünkü ne zaman görse rakiple beraber, başkalarının yanında naz ile gezen görür. Dedikoducular, aşığı başkalarının/rakibin yarı olan gül yüzlü sevgilinin sokağından etmişler. Rakipler sevgilinin vuslatı ile mutludurlar. Aşık, Allah`tan peri gibi sevgilinin derdini rakiplere vermemesini dilemiştir. Bazen aşığı rakiplere sığınmak zorunda bırakan kaderden şikayet etmiştir. Rakibin eziyeti olsa da aşık sevgilinin sokağından vazgeçmez. Nitekim dikenli var diye bülbül gülden vazgeçmez:

Gördükdə ilticə edəyəm kūyun itlərin
Əhbāblər bəli edəy əhbābə ilticə
(G 11/4)

Ol mäh-ruḥı görməməgim yaşıdı bi`llāh
Görcək görürəm hər gecə əğyār yanında

Zū`ī yanuram şəm‘ şifət ol məhi görcək
Hər gecə gözən nəz ilə əğyār yanında
(G 186/5;7)

Maña əğyār oldı hərf-i əğyār ilə yār āhır
Görün əğyārə muncə yār olan bir gül-‘izārım var
(G 50/4)

Şād oldılar əğyār vüşālunlə həmişə
Hicründə şəb ü rüz dil-əfkār mən oldım
(G 132/3)

Yüz min cəfāyə tīb u təvānım var ey nigār
Yoh görməgə rəqīb ilə sən mähı tāqətim
(G 138/3)

Əğyāra vermə dərd ü gəmin ol pərīvəşün
Yā Rəb nəsiḅ-i dərdini qıl āşnālarə
(G 201/3)

Necə əğyārı görüm mən ki ölürdüm gəmdən
Gər görirdim ki düşüb sāyə gəzir yanı ilə
(G 204/3)

Əğyāra ilticā edərəm imdi hicrdə
Salmış nə günə günlərə gör āsmān məni
(G 227/2)

Çəkmənəm ol kūdən əl gər cövr-i əğyār olsə də
Bülbül eylər mi gülüstān tərkinə hıvār olsə də
(G 5/1)

2.2.2. Kişilər ve Milletler

2.2.2.1. Kişilər

Zu'i *Divanı*'nda birçok *Şehname* ve meşhur hikaye kahramanlarının, filozof, şair, müzisyen ve devlet adamlarının vb. ismi geçmektedir ki onlar şöyledir: Firdevsi, İsfendiyar, Rüstəm, Sam, İskender, Cemşid, Behmen, Dara, Zal, Huşeng, Feridun, Peşeng, Dahhak, Neriman, Behram, Efrasiyab, Keykavus ve Keykubad, Sohrab, Zerdüşt, Ehrimen, Nuşirevan, Nekisa, Barbed, Belkıs, Eflatun, Lokman, Hatem-i Tai, Karun, Hipokrat, Sokrat, Pisagor, Bermek, Tuğrul Bey, İbn-i Sina, Şahseven, Şeyh San'an, Leyla, Mecnun, Şirin, Hüsrev, Ferhat.

2.2.2.1.1. Firdevsi

Firdevsi, “Tûs şəhrine bağlı Tâberân’ın Bâj (Bâz) köyünde doğdu. Gazneli Mahmud’un tahta çıktığı sırada (387/997) elli sekiz yaşında olduğunu söylediğine göre 329’da (940) doğmuş olmalıdır. Künyesi Ebü’l-Kâsım, lakabı Fahreddin, mahlası Firdevsî’dir” (Kantar, 2004, s. 125).

Zu’i, *Divan*’da Firdevsi ve *Şehname*’sine sık sık yer vermiştir. Aşağıdaki beyitlerde Firdevsi’ye bahşedilen bahşişleri dile getirirken, o bahşişler kendisine bahşedilse idi o da *Şehname* yazabileceğini iddia etmiştir:

Bir beytinə bir əşrəfi bəhşəyiş etdilər
Firdovsî-i həkīm-i sülhən-dānə ey Ğərīb
(K 3/12)

Necə Firdovsî-i həkīm-i cəhān
Hāl-i sultāni eyləyübdü ‘əyān
(M 2/13)

2.2.2.1.2. İsfendiyar

Şehname’de de geçen İran şahı olup Rüstəm ile yaptığı savaşlarla anılır. Lakabı, Ruyinten’dir. Tunç vücutlu, çok güçlü anlamına gelen Ruyinten; güçlü bir beden yapısına, silahların darbelerinden etkilenmeyecek iri ve güçlü bir tene sahip olmak şeklindeki mitolojik bir özelliği betimler (Yıldırım, 2008, s. 589).

Aşağıdaki ilk beyitte İsfendiyar Rüstəm ile birlikte anılmış ve soğuğun darbelerine Rüstəm ve İsfendiyar bile olsan dayanılmaz denmiştir. İkinci beyitte ise aşık sevgilinin yüzünün ateşinde yanarak dayanıklılık kazanmış, Ruyinten olmuştur:

Niş-i kəməndār elə oğlar atur sərmādan
Ki onə tāb eləməz Rüstəm ilə İsfəndār
(K 6/2)

Əz-bəs ki ātəşin-ruḥə yandurmısan məni
Zərdüşt vəqt olub məni Rüyintən eylədün
(G 164/4)

2.2.2.1.3. Rüstem

“Uzun boylu, iri yapılı, güçlü anlamlarına gelmektedir. Şehname’de geçen Rüstem’in lakaplarından biridir. Rüstem, akıllılığı ile cesaretini birleştirerek İran’ın en ünlü milli kahramanı haline gelmiştir. Babası ak saçlı Zal ve annesi Kabil şahının kızı Rüdabe’dir. Dedesi Sam, eşi Tehmine ve kızı Banugoşesb’dir. Başarılarla dolu hayatının tamamı özgürlükler içerisinde Zabulistan’da (Gazne) geçmiştir. Beyaz div ile savaşmış, Bijen’i kuyusundan kurtarmış, Efrasiyab’dan Siyaveş’in intikamını almış, Eşkebus’u öldürmüş, bilmeyerek oğlu Sohrab’ın bağrını parçalamış, İsfendiyar’ı öldürmüştür. Sonunda üvey kardeşi Şeğad’ın hileleriyle bir kuyuya düşürülerek atı Rahş’la birlikte öldürülmüştür” (Yıldırım, 2008, s. 592).

Rüstem, beyitlerde genelde İsfendiyar ile birlikte anılmıştır. Şair, kış ayından bahsederken, bu soğuğa Rüstem ile İsfendiyar’ın dahi dayanamayacağını dile getirmiştir. Kaftanları ile meşhur olan Zabilistan Rüstem’in babası Zal’in memleketidir. Zu’i, şairlik mizacını Rüstem’e benzetmiştir. Şair, cömert değilse Rüstem’i dahi istemez. Her adı Rüstem olanda cesaret olmaz.

Nîş-i kəməndār elə oğlar atur sərmādan
Ki onə tǎb eləmǎz Rüstəm ilə İsfəndār

Rüstəm-i Zābilī həftānı olur Kābildə
Hər kəsün dəst-rəsi olsə olur Sām-süvār
(K 6/2;7)

Rüstəm-i tǎb’im olə tǎ məst-i cām
Fəth edə ‘əqlim cəhānı təmām
(M 5/2)

Olsə hər kəsdə səhāvət özi ol hələtdür
Olmasa gər hünəri neylüm adı Rüstəmdür
(M 6/19)

2.2.2.1.4. Sam

“Şehname’de adı geçen bu kahraman, Feridun zamanında yaşamıştır. Neriman’ın oğlu olup çok kuvvetli imiş. Oğlu Zal doğduğu zaman saç, kirpik ve kaşlarının bembeyaz olmasından dolayı onu dağa atıp gelmiştir. Nuh peygamberin oğullarından birinin adı da

Sam olup Sami ırkın babasıdır. İsa peygamberin mucize olarak dirilttiği üç kişiden biridir” (Pala, 2011, s. 390).

Beyitlerde ata biniciliği, cesareti ile ele alınmıştır. Şair, Sam, İsfendiyar, Behram bile olsan sonun ölumdür, diye yorumda bulunmuştur:

Rüstəm-i Zābilī həftānı olur Kābildə
Hər kəsün dəst-rəsi olsə olur Sām-süvār
(K 6/7)

Hanı Bəhrām ü Sifəndār u Nərimān ilə Sām
Əsüb onlar tərəfə gör nə şifət şarşar-ı sām
(M 15/10)

Gər ağacdan yonasan göstərəsən Sām-süvār
Zü’i vəqtində gəlüb fāris-i meydān olmaz
(G 90/6)

2.2.2.1.5. İskender

“III. İskender, İskender-i Kebir: Büyük İskender, İskender-i Makedoni: Makedonyalı İskender, İskender-i Zülkarneyn: İki boynuzlu İskender, İskender-i Gocestek: Lanetli İskender diye de anılır. Makedonya kralı II. Philippos (Filip) ile Epiros Prensesi Plymptias’ın oğlu. Yunan tarihçiler onun soyunu baba tarafından yarı tanrı kabul edilen Herkül’e anne tarafından milli kahraman Akhilleus’a dayandırırılar. Bazı İranlılar onu İranlı kabul etmiş ve onu Dara’nın soyundan geldiğini iddia etmiştir” (Yıldırım, 2008, s. 427). Edebi eserlerde bilimsel yönü, fetih yönü, ejderhalarla, devlerle savaşı yönü ile ele alınmıştır. Hastalığı nedeniyle bilginler şifa olarak hayat suyunu tavsiye ederler. Hızır ile birlikte karanlıklar ülkesinde hayat suyunu arar, fakat bulamazlar. Nizami-i Gencevi’nin *İskendername*’sinde hayat hikayesi ve mücadeleleri en güzel şekilde anlatılmış, İskenderiye şehrini kurması, Ayine-i İskender’i yaptırması ele alınmıştır. Yecuc ve Mecuc’a karşı sedd yaptırması da sıkça rastlanan konular arasındadır (Yıldırım, 2008, s. 430-434).

Şair, beyitlerinde İskender’i büyüklüğü, cesareti, maceraları; ölümsüzlük suyunu araması, ayine-i İskender’i yaptırması vb. yönleri ile beraber anmış, lakin İskender bile olsan öleceksin sonucuna varmıştır. Beyitlerde İskender ve Cem’in ortak yönleri olan ve her şeyi gösterdiklerine inanılan ayna ve cam/kadeh mazmunu ile birlikte anılmıştır:

Bəzm həngāmı səhāvətdədi qaān-ḥişlēt
Rəzm əyyāmı şücā‘ətdə Sikəndər-ḥəşmət
(K 5/20)

Hanı Sikəndər ü Cəmşīd ü Bəhmən ü Dārā
Ki imdi topraqə dönmüş o nāzlu əbdānı
(K 23/2)

Verdi baña güşşə vü gəmdən nicāt
İskəndərə yetüşdi āb u ḥəyāt
(M 4/22)

Cām-ı Cəmdür dəḥi İskəndərün āynəsīdūr
Məst olandə bilisən ‘ālēmün ādəm nəsidūr
(M 9/3)

Bir ‘ibrət al Sikəndər ü Cəmşīddən köñül
Vəqtün ḥ’oş eylə anlə mədārın zəmānənün
(G 175/3)

2.2.2.1.6. Cemşid

“Kelime anlamı parlaklık anlamına gelen Cemşid, Pişdadi hanedanının dördüncü hükümdarı olmuş, 700 yıl boyunca insanlar, cinler, devler, kuşlar ve periler dünyasının tamamı üzerinde egemenlik kurmuş; hükümdarlığı zamanında dünya huzur ve refahla dolmuştur. Rivayete göre Dahhak tarafından mağlup edilmiştir. Tıp bilimine ilk ilgi gösteren, ilk hamamı yaptıran, oku ve yayı ilk kullanan, şarabı ve şarap kadehini ilk yapan, ilk defa demiri eritip savaş araçları yapan, halkı dört ayrı sınıfa ayıran, değerli mücevherleri işleyen odur. *Şehname*’de ilk insan Keyumers, ilk hükümdar da Cemşid olarak geçer” (Yıldırım, 2008, s. 204-210).

Cemşid veya Cem padişah, beyitlerde kederi giderdiğine inanılan içki kadehi ile birlikte anılmıştır. Aşık, elinde kadeh, gözünün önünde de sevgilinin parlak yüzü olunca Cem ve İskender’in ona hizmet ettiğini düşünmektedir. İskender ve Cem sevgilinin kırmızı dudağını görse idi kadehten vazgeçerlerdi. Bu dünya fanidir, Cem dahi olsan onun kara topraktır. Bazı beyitlerde İskender ve Cem’in ortak yönlerini yansıtan ve her şeyi gösterdiklerine inanılan ayna ve cam/kadeh mazmunu ile birlikte anılmıştır:

Hanı Sikəndər ü Cəmşīd ü Bəhmən ü Dārā
Ki imdi topraqə dönmüş o nāzlu əbdānı

(K 23/2)

Sāqiyā dur gəti ol zādə-i Cəmşīd-i Cəmi
 Ki gidərsün dil-i şəd-pārədən əndüh-ı ğəmi
 (M 1/1)

Gər görsə idi ‘ariz-i lə‘lin çəkərdi əl
 Āyīnədən Sikəndər ü Cəmşīd cāmdan
 (G 177/5)

Biləsən hālət-i İskəndər ü Cəmşīd ü Cəmi
 Dövlət-i fānī içün çəkməyəsən dərd ü ğəmi
 (M 15/9)

Görməgə cām-ı ləb ü āyīnə-i rühşārını
 Qalhızub baş qəbrdən Cəmşīd ü İskəndər gəlüb
 (G 21/4)

2.2.2.1.7. Behmen

“İran mitolojisine göre, İsfendiyar’ın oğlu olan Erdşir’in lakabıdır. Kelime sıfat olarak, “zeki, anlayışlı” anlamlarına gelir. *Şehname*’de de Zerdüş’t’e inen meleğin adı Behmen olarak kayıtlıdır. Avesta’da adı Vohumena olarak geçer. İran hakimleri akl-ı evvele de Behmen derler” (Pala, 2011, s. 62-63).

Şair, aşağıdaki beyitte Behmen dahi olsan sonunda ahirete göç edeceksin demek istemiştir:

Hanı Sikəndər ü Cəmşīd ü Bəhmən ü Dārā
 Ki imdi topraqə dönmüş o nāzlu əbdānı
 (K 23/2)

2.2.2.1.8. Dara

“Erdeşir-i Dırazdest’i oğlu ve on dört yıl boyunca İran’a hükmeden Ahameniş kralı. Dara döneminde Makedonya tahtına İskender çıkmıştır. Üç savaşın sonunda yenilerek Kirman’a kaçmıştır. Hizmetkarları Canusyar ve Mahyar’ın suikastına uğramıştır. Ölümünden önce ziyarete gelen İskender’e nasihatlerde bulunmuş ve kızı Ruşenek’i de eş olarak vermiştir. Dara’nın ölümünden sonra İskender, İsfahan’da İran büyüklerine yazdığı bir mektupla hükümdarlığını ilan etmiştir” (Yıldırım, 2008, s. 233).

Dara'nın ismi beyitlerde İskender ile birlikte anılmıştır:

Hanı Sikəndər ü Cəməşid ü Bəhmən ü Dārā
Ki imdi topraqə dönmüş o nāzlu əbdānı
(K 23/2)

Nədi zülmāt-ı gəm içrə belə həyrān qalmaq
Ohı Şəh-nāmədə İskəndər ilə Dārādən
(G 173/4)

2.2.2.1.9. Zal

“İranlı kahraman Sam'ın ak saçlı doğması yüzünden Zal: yaşlı ismi verilen oğlu. *Şehname*'ye göre: Sam oğlunu ak saçlı olduğu için Elburz dağına bırakılmasını ister. Simurg bu çocuğu alıp büyütür. Zal, Sistan hükümdarlığını elde etmiştir. Rüstəm'in babasıdır” (Yıldırım, 2008, s. 735-736).

Beyitlerde daha çok Rüstəm'in babası olması hasebi ile anılmıştır:

Şüca'ətdə Rüstəm-i Zālī kimi
Fəşāhətdə ləhcəsi bülbul kimi
(M 4/26)

Diyār-ı mərifət ol mülkdür kim ol yerdə
Həqīr Zāl idi Rüstəm fəqīr-i Hātəmdür
(G 73/6)

Edəcək hənə-nişin təli'-i bəd Bəhrāmı
Bī-hünər Zāl gəlüb Rüstəm-i dəstān oləcəq
(G 113/6)

2.2.2.1.10. Huşeng

“İran rivayetlerinde ikinci İran hükümdarı, Siyamek'in oğlu ve Tehmurs'un babasıdır. Ahura Mazda ve imşaspendlerin isteği üzerine yedi ülkede egemenlik kurup yalnızca insanları değil, devleri de egemenliği altına almış, kırk yıl hükümdarlık etmiştir. Tanrı inancı taşıyan adil bir hükümdar olan Huşeng'i Persler büyük peygamberler arasında sayar ve ona otuz sekiz ayetten oluşan kutsal bir kitap indiğini kabul ederler” (Yıldırım, 2008, s. 397).

Şair, aşağıda ismini zikrettiği Huşeng ve diğer kahramanların başından geçenleri anlatarak, dünyada iyi nam bırakmanın, cömert olmanın önemini vurgulamıştır:

Hālēt-i Cəmşīd ilə Hūşəngün
Tūr-ı Firidūn ilə Pəşəngün
(M 5/3)

2.2.2.1.11. Feridun

“Pişdadiyan sülalesinden altıncı hükümdar olan İranlı meşhur padişah. Cemşid'in sülalesinden olup Dahhak'ın öldürülmesinden sonra tahta geçmiştir. Feridun ihtiyarlayınca ülkeyi üç oğlu arasında pay etmiş, Turan'ı Tur'a, Arap ülkesini Selm'e, İran'ı da İrec'e vermiştir. İren'in torunu Minüçehr'i kendine veliaht tayin etmiştir. Edebiyatta Feridun bir adalet timsali olarak anılır” (Pala, 2011, s. 153).

Zu'i, 6. mesnevinin girişinde Feridun ve Dahhak'ın yaptıklarından, bırakıp gittikleri iyi ve kötü isimlerinden bahsederek cömertliğin, adaletin önemini vurgulamıştır. Gazelinde ise Cemşid veya Feridun dahi olsan dünya fanidir ve bu dünyadan herkes göçüp gidecek, demiştir:

Hālēt-i Cəmşīd ilə Hūşəngün
Tūr-ı Firidūn ilə Pəşəngün

Əvvəl edim hālēt-i Zəhḥākı yād
Sitməgər ü zālīm ü bī-bākı yād

Ondan sora gəldi Firidūn Şāh
Şəh demə çərḥ üzrə yəqīn çıhdı māh

‘Ədālətlə zində qıldı ‘āləmi
Köñüllərdən silübən jəng ü gəmi
(M 6/3; 5;)

Dutalum dəhrdə Cəmşīd ü Firīdūn oldun
Həni sölə nədi tə'bīr belə bir rō'yādən
(G 173/5)

2.2.2.1.12. Peşeng

“İran hikayelerinde kahramanlıklarıyla ünlü birkaç komutanın adı: 1. Feridun’un kardeşinin oğlu ve Menuçehr’in babası. 2. Efrasiyab’ın babası, Turan hükümdarı. 3. Tus’un damadı. 4. Efrasiyab’ın oğlu” (Yıldırım, 2008, s. 565).

Şair, *Şehname*’de geçen kahramanların ismini zikrederken Peşeng’in ismini de anmıştır:

Hālēt-i Cəmşīd ilə Hūşəngün
Tūr-ı Firidūn ilə Pəşəngün
(M 5/3)

2.2.2.1.13. Dahhak

“İran’ın Pişdadiyan sülalesi hükümdarlarından biridir. İki omuzu üstünde kendisine acı veren iki yılan oturmuş. Bu yılanlara her gün iki çocuk beyni getirilerek yedirilirmiş. Sıra demirci Gave’nin on sekizinci çocuğuna gelince, ayaklanıp Dahhak’ı tahttan indirmiş ve yerine Feridun’u geçirmiştir. Dahhak-ı Mari de denilen bu kişi zulmüyle meşhurdur” (Pala, 2011, s. 104).

Kötü isim bırakıp giden Dahhak, zalimliği ve kötü adı ile anılmıştır:

Əvvəl edim hālēt-i Zəhhākı yād
Sitməgər ü zālīm ü bī-bākı yād

Qoydı cəhān içrə neçə bəd-nizām
Ondan oldu rənce təmām hāşş u ‘ām

Şāhlığından görmədi bir ‘işrəti
Qoydı getdi özi için lə’nəti
(M 5/5-7)

2.2.2.1.14. Neriman

“Kahraman, erkek yaradılışlı” anlamlarına gelen bu sözcük Avesta’da aslında dünya pehlivanı Geršasp’ın çok sayıdaki sıfatlarından biridir. Zamanla özel isme Geršasp’ın oğlunun adı olmuştur. Rüstəm’in atası ve Sam’ın babasıdır. Dijsepīd’de öldürülmüş ve Rüstəm onun intikamını almıştır” (Yıldırım, 2008, s. 545).

Aşağıdaki beyitte diğer *Şehname* kahramanları ile beraber ismini zikredilmiştir:

Hanı Bəhrām ü Sifəndār u Nərimān ilə Sām
Əsüb onlar tərəfə gör nə şifət şarşar-ı sām
(M 15/10)

2.2.2.1.15. Behram

“Bu isimle Tanrı ve iki farklı İranlı hükümdar bilinmektedir. 1. İran tanrısı Behram, insanların ve devletin zararlarını ortadan kaldırmak için mücadele eden, kötülerin ve hata yapanların cezalandırılmasını sağlayan bir güçtür. Usulüne uygun kurbanlar sunulursa savaşlarda mutlaka zafer kazandırır. 2. Behram-ı Çubin, VI. Behram diye de bilinen İranlı büyük komutan ve hükümdardır. Adının önceleri Mihr Behdek olduğu, ancak cılız ve kısa boyundan dolayı Çubin diye bilindiği rivayet edilir. 3. Behram-ı Gur, V. Behram olarak da bilinen ve on beşinci Sasani hükümdarıdır. Sürekli yabaneşegi avına çıktığı için adı yabaneşegi anlamındaki gur sözcüğüyle birlikte geçer” (Yıldırım, 2008, s. 146-148).

İlk beyitte Behram`ın ismi diğer *Şehname* kahramanları ile beraber zikredilmiştir. Diğer beyitte ise kötü talihin Behram`ı evde oturan edip, marifetsiz Zal`ı Rüstem destanı ile şerefliendireceğinden bahsedilmiştir:

Hanı Bəhrām ü Sifəndār u Nərimān ilə Sām
Əsüb onlar tərəfə gör nə şifət şarşar-ı sām
(M 15/10)

Edəcə k hānə-nişin t̄ali‘-i bəd Bəhrāmı
Bī-hünər Zāl gəlüb Rüstəm-i dəstān oləcəq
(G 113/6)

2.2.2.1.16. Efrasiyab

“Alp Er-Tunga`nın *Şehname`deki* adıdır. Maveraünnehir`de hüküm sürmüş olup Turan`ın en büyük hakanlarından. İran topraklarının tamamını Pişdadiyan sülalesinin elinden alması ve İran ile yaptığı savaşlar ile bilinmektedir. Keyhüsrev tarafından öldürülen Efrasiyab, edebiyatta kahramanlık sembolü olarak anılır” (Pala, 2011, s. 135). Aşağıdaki beyitte sevgilinin kirpikleri gönül Rüstem`ine Efrasiyab oklarını atmaktadır:

Rüstəm-i dil qəşdinə çeşmün çəküb müjgān oħın
 Şanki tır-əndāzlar cəm' eyləyüb Əfrāsiyāb
 (G 16/2)

2.2.2.1.17. Keykavus ve Keykubad

“İran milli rivayetlerinin en önemli, en zengin devresi Keyaniler dönemi, bu dönemin en ünlü hükümdarları da Keykavus ve Keyhüsrev’dir. Rüstəm’in heft han’ı aşması, Siyaveş destanı, Rüstəm ve Sohrab destanı hep bu dönemde gerçekleşmiştir. *Kavus* sözü Avesta kökenli olup, hükümdar anlamındaki *kavi* (*key*) sözcüğüyle “arzulayan” ve “güçlü” anlamlarına gelen *usan* sözcüğünden oluşmuştur. Buradan hareketle başına *key* sözcüğünün eklenmesiyle oluşan Keykavus şekli de kullanılır. Avesta’da Keykubad’ın çok güçlü, ferr sahibi ve yetenekli olduğu söylenen oğlu Kavus, Keyaniler hanedanının ikinci ve en önemli hükümdarıdır” (Yıldırım, 2008, s. 468).

Gururlanarak toprak yol üzerinde gezinen, düşün ki onun sarhoşu Kavus ve Cem’dir. Yüce padişah da olsalar, ölmüş ve toprak olmuşlardır. Kavus gibi keder devine esir düşen aşığı, Rüstəm misali hapisten kurtaran yok. Şaraptan diyet yapılmamalı, çünkü Cem ve Keykubad onunla bir arada bulunmuşlar:

Bu hākī-rəh ki üstündə gəzərsən çox fəhārətlə
 Təşəvvür eylə hər bir məsti bir Kāvūs bir Cəmdür
 (G 41/5)

Kāvūsvar dīv-i gəmə olmuşam əsir
 Bu həbsdən hılāşımə bir Rüstəm olmadı
 (G 238/3)

Pərhīz bādədən eləmə kim bu cövherün
 Āmīzişi olubdı Cəm ü Keyqubād ilə
 (G 193/4)

2.2.2.1.18. Sohrab

“Rüstəm ile Tehmine’nin aşkı olarak dünyaya gelmiştir. Normal çocukların bir yıllık gelişimini bir ayda tamamlamıştır. Baba oğul birbirlerini tanımadığı için savaşmış ve Sohrab babasının eliyle öldürülmüştür” (Yıldız, 1992, s. 635).

Şair, aşağıdaki beyitte kendini aşk meydanında mağlup olan Sohrab’a benzetmiştir:

Gözəllər həncər-i nāz ilə ey məcrūh olan Zū`ī
 Bu meydān-ı məhəbbət içrə sən Söhrābə bənzərsən
 (G 159/5)

2.2.2.1.19. Zerdüşt

“Mecusi dininin kurucusu olan Zaratustra. MÖ V. yüzyılda Dara zamanında yaşamıştır. Başka bir rivayete göre ise Musa`dan bir yıl evvel yaşamıştır. Hayır, feyz ve temizlik timsali olan güneşe ve ateşe tapılan bu dinin saliklerine Mecusi denir. Zerdüşt`e göre yaratıcı güç, hayır ve şer olarak tecelli eder. Bunlara İzid ve Ehrimen denilir. Sonuçta şer iflas edeceği için her kişi hayır işlemelidir. Zerdüşt`ün Gatha denilen özdeyişleri Zend adında bir kitapta toplanmış olup daha sonra bu kitaba Avesta adlı tefsir yazılarak Zendavesta meydana gelmiştir. Şehname Zendavesta`dan çok etkilenmiştir. İzid denilen Ahura Mazda bu inançta adeta tanrı durumundadır” (Pala, 2011, s. 492).

Aşık, sevgilinin yüzünün ateşi ile o kadar yanmıştır ki, Zerdüşt zamanındaki ruyinten dayanıklılığı kazanmıştır:

Əz-bəs ki ātəşīn-ruhə yandurmısan məni
 Zərdüşt vəqt olub məni Rūyīntən eylədün
 (G 164/4)

2.2.2.1.20. Ehrimen

“Zerdüşt dinine göre şeytan`ı temsil eder. Kötülük ve çirkinlik tanrısıdır. Şeytanlar ordusunu yönettiğine inanılır” (Pala, 2011, s. 136).

Sevgili dudağının kenarına siyah saçını dökerek yüzüğü Ehrimen`e nasip etmiştir:

Saldun ləbün kənārınə zülf-i siyāhıvı
 Əngüştəri nəşībə-i Əhrīmən eylədün
 (G 164/5)

2.2.2.1.21. Nuşirevan

“İran`ın Sasaniyan sülalesinden adaletiyle ün salmış hükümdardır. MS 531 ile 579 yılları arasında hükümdarlık yapmıştır. Peygamberimiz bu hükümdarın son yıllarında dünyaya gelmiştir. Lakabı “Adil” olup akıllı, tedbirli, dirayetli, hayırsever padişah imiş. Adı Hüsrevdir. Nuşirevan kelimesi, “Anuşek-Revan” (ölmez ruhlu) tamlamasından bozulmadır. Kisra lakabı da ona verilen sıfattır. Bağdat yakınlarındaki Medayin`de yaptırmış olduğu geniş ve muhteşem sarayının büyük bir bölümü olan Tak-ı Kisra veya Eyvan-ı Kisra, halkını ve yabancıları kabul edip dinlediği, adaletsizliğe uğrayanlara yardım ettiği yerdir. Rivayete göre bu tak`a bir çan astırıp ucuna da zincir bağlatmış. Onun adaletine müracaat edenler bu zinciri çekerek çanı çalar ve onu haberdar ederlermiş” (Pala, 2011, s. 362).

Aşağıdaki beyitlerde de Nuşirevan, adaleti ve Tak-ı Kisra`sı ile anılmıştır:

H`oşā o şəhşə ki Nūşirəvān-ı ‘ādil tək
Həmīşə rəhmət ohuyə təmāmət-i dünyā
(G 7/8)

H`oş ol kəs hālınə kim heyrdə hərəc eyləyüb getdi
Cəhāndə qoymadı Nūşirəvān tək nāmdan başqa
(G 8/4)

Dahmədür çün yerün āhırdə yohə səbr elə
Tāq-ı Kisrā hanı ‘āləm hamı vīrān oləcəq
(G 113/9)

2.2.2.1.22. Nekisa

Nekisa, Hüsrev Perviz`in meşhur müzisyenlerinden biridir. *Hüsrev ü Şirin* mesnevisinde Nizami, Nekisa`dan şöyle söz eder: “Nekîsâ adında çeng çalan bir adam vardı. Emir`in sert yapılı özel bir nedimiydi. Musikide ondan daha güzel okuyan bir ses yoktu. Rûdtanilk ölçülü /makamlı sesi o çıkardı/icat etti. Musiki için usul adetleri o koydu. Nağmeleri o kadar kıvrak çalardı ki kuşlar dertten kanatlarını toprak üzerine vururdu. Sesleri öyle düzgün çıkarırdı ki Zühre, feleğin çevresinde dönerdi/dans ederdi. Hiç kimse kendini

Zühre'den üstün gören, Nekîsâ'dan başkasını Bârbəd'e eş bilmedi" (Nizami, 1388, s. 255. Akt. Armutlu, 2015, s. 98).

Aşağıdaki beyitlerde şair, Nekisa'yı bülbüle benzetmiştir:

Gülüstân içrə olmuş hər gül-i növhîz bir Həsro
‘Anādil Bârbəd bu bəzmə bülbüllər Nəkişadur
(G 40/2)

‘Anādil zāhir etmiş həlqə āhəng-i Nəkişānı
Həzārān ləhn kūya Bārbəddən yādgār olmuş
(G 101/2)

2.2.2.1.23. Barbed

“İran şahı Hüsrev Pervis'in çalgıcısının adıdır. Bu zat 30 makam icat etmiş. Nizami'nin Hüsrev ü Şirin adlı eserinde çeng ve ud ustası olarak gösterilir" (Pala, 2011, s. 58).

Aşağıdaki beyitlerde Barbed bülbül misali güzel ve tatlı nağmeleri ile anılmıştır:

Gülüstân içrə olmuş hər gül-i növhîz bir Həsro
‘Anādil Bârbəd bu bəzmə bülbüllər Nəkişadur
(G 40/2)

Müğənniyān h' oş-āvāz Bārbəd-i āhəng
Dolubdı nəgmə-i şirini ilə mülk-i cəhān
(Kt 1/12)

‘Anādil zāhir etmiş həlqə āhəng-i Nəkişānı
Həzārān ləhn kūya Bārbəddən yādgār olmuş
(G 101/2)

2.2.2.1.24. Belkis

“Yakut ve zebercetten dillere destan tahtıyla atasözlerine ve deyimlere konu olan Saba melikesi. Zaman içinde edebiyatta çok sevilen bir motif haline gelen Belkis'in gerek şahsı gerekse Hz. Süleyman ile olduğuna inanılan duygusal ilişkisi çeşitli biçimlerde işlenmiş, sayısız hikayelere konu olmuştur" (Yıldırım, 2008, s. 154).

Rüzgara hükmedenin sonu dahi harap oldu. Belkis'in rüzgar ülkesi tahtına sahip olsan ne fayda:

Bər-bād oldı āhırı bād üzrə hökm edən
 Bilqeys-i təht-i mülk-i səbādan nə fā'idə
 (G 208/7)

2.2.2.1.25. Eflatun

“İslam felsefesi üzerinde önemli etkileri olan İlkçağ Yunan filozofu Eflâtûn Atina’da doğdu. Kendisine dedesi Aristo’nun adı verildiyse de daha sonra omuzunun veya alnının genişliğinden dolayı Platon denmiş ve tarih boyunca hep bu adla anılmıştır. Grekçe’den yapılan tercüme döneminde, Arapça’da “p” sessizinin bulunmaması ve yan yana iki sessiz harfin telaffuzundaki güçlük sebebiyle adı İslâmî literatürde Felâtun, Felâtûn veya daha yaygın olarak Eflâtûn şeklini almıştır. Eflâtun’un gençlik yılları Peloponez savaşlarının yapıldığı döneme rastlar. Bundan dolayı filozof siyasî ve içtimai kavgaları yakından görmüş, hocası Sokrat’ın demokrasi adına idam edilmesinin ıstırabını yaşamış ve bu sebeple sosyal düzen ve insanın saadeti meseleleri onun felsefesinin merkezini teşkil etmiştir. Batı kaynaklarına göre Eflâtun milâttan önce 347 yılında seksen yaşlarında iken, arkasında ciddi bir ilim ve fikir kadrosu ile birlikte pek çok kitap bırakarak ölmüş ve Akademi’nin bahçesine defnedilmiştir” (Olguner, 1994, s. 469).

Eflatun bazı beyitlerde bilgelik yönü ile örnek gösterilmiş, şair, övdüğü kişileri ondan üstün görmüştür. Bazı beyitlerde ise şair, yaşadığı dönemde kendi adını dahi yazmasını bilmeyen cahillerin Eflatun gibi davrandıklarını belirtmiştir. Şöyle ki paran yoksa Eflatun dahi olsan halk nezdinde delisindir. Zu’i, son beyitte Eflatun gibi hikmet sahibi olmak isteyenlerin şarap içmesi gerektiğini düşünmektedir:

Hər nihān ilə gərīb ‘elmlərə āgəhdür
 Gər Fəlātūn olə tə‘līm alı ondan hīkmət
 (K 5/21)

Öz adın yazmaqı bilməz nə bilür kāf ilə nūn
 İddi‘ası budı līkən ki mənəm Əflātūn
 (M 6/8)

Olmasa pūlı gər Fəlātūndur
 Həlq sölər oña ki məcnūndur
 (M 11/20)

Milyaner Tarıdı yüzminni də peyğən-bər imiş
 Olmasə pūlı Fəlātūn isə derlər hər imiş
 (TB 1/1.4)

Gər pirsajni vəkillər böyüğü şovn (?) oləsən
Kimsə qədr etməyəcək gərçi Fəlātūn oləsən
(TB 1/3.2)

Bilmək istərsən köñül gər hikmət Əflātūn kimi
Çək ayağın bədəvəş hüm içrə sən də hənə dut
(G 33/4)

2.2.2.1.26. Lokman

“İslami rivayetlərə görə İbrahim peyğamber soyundan, Eyyüb peyğamberin kız kardeşinin ya da halasının oğlu olan Lokman ünlü bir bilge olarak tanınır. Bazılarına görəse Habeşli bir köledir. Davud Peyğamber döneminde yaşayıp marangozluk veya terzilik yaptığı da söylenen Lokman'ın hikmetli sözleri *Mecelletu Lokman* olarak bilinen bir kitapta toplanmıştır. Lokman adlı surenin de yer aldığı Kuran'da Lokman hekim niteliyle anılır. Lokman etrafında oluşturulmuş geniş bir rivayet ve mazmunlar dizisi mevcuttur” (Yıldırım, 2008, s. 490).

Zu'î'ye görə, Şark-ı Rus Gazetesi Lokman misali dünyayı tedavi etməkte/cahilliği gidermektedir. Beyitlərinin birində İranlı şair Sadi ilə Lokmanı kıyaslamış, Sadi'nin ondan daha üstün olduğunu bildirmişdir. Sevgilinin kapısı Lokman'ın kapısı gibidir, önündə eğilmək lazımdır. Aşığın dərđinə dərman sevgilinin duduğıdır, bu dərde Lokman dahi çare bulamaz:

Ey kəş olaydı əlli il əqdəm bu 'əşrdən
Tə döndürəydi 'ələmi Loqmānə Şərq-i Rus
(K 10/6)

Bu mişālī söləyüb şāhib-i 'elm ü 'ürfān
Sə'dī ol kim onə hikmətdə yetüşməz Loqmān
(M 9/14)

Bīmār qalubən ğəm-i 'innāb-ı ləbindən
Ey cān yıhıl ol dərgəh-i Loqmānə yolun yoh
(G 36/6)

Nüş-ı ləbündi dərd-i dil-i Zū'iyə dəvā
Loqman 'əlāc bilməz onə yüz dəvā ilə
(G 213/9)

2.2.2.1.27. Hatem-i Tai

“Arap kabileleri arasında cömertliğiyle tanınmış olan İbn Abdullah bin Sa’d’ın lakabıdır. Tayy kabilesinden olduğu için “Tay, Tayyi, Tai” nisbet olunan Hatem, Peygamberimizin zamanında yaşamışsa da peygamberliğine erişememiştir. Çok zenginmiş. Kabilesinin reisi ve şair olduğu hakkında rivayetler vardır. Ancak onun meşhur oluşuna neden, cömertliği olup bu durum, darb-ı mesel haline dönüşmüştür. Bir gazvede Müslümanların eline esir düşen kızı, babasının cömertliğinden dolayı azat edilmiş ve Müslüman olmuştur. Edebiyatta cömertlik ile daima birlikte bulunan Hatem, özellikle kasidelerde yer edinmiştir. “Tay” kelimesinin “silmek” ve “kazımak” anlamları ile de kelime oyunları yapılmıştır” (Pala, 2011, s. 198).

Hatem-i Tai beyitlerde cömertliği ile anılmıştır. Zu’i, kasidelerde övdüğü kişilerin cömertlikte Hatem-i Tai gibi veya ondan daha üstün olduklarını belirtmiştir. Bu dünyada vücutla değil, Hatem-i Tai gibi yapılan iyiliklerle ebedi kalınır:

Rə’īs-i şəhr-i səhāvət əmīr-i mülk-i ‘əṭā
Ki fəzldə dögi həmtā-yı Hātəm-i Tā də
(K 18/11)

Ancaq əmīr-i məmləkət-i cūd Əmīrlhān
Kim Hātəm-i zəməənədi bu rüzgārdə
(K 19/16)

Hātəm-i ‘əşrdən agāh döğülsən əslā
Ki onun süfrəsinə hāzırdur şāh u gədā
(M 1/13)

Sölə hanı Hātəmün vücūdı
Bāqīdi vəlīk adı cūdı
(M 8/32)

2.2.2.1.28. Karun

“Kur’ân-ı Kerîm’de Kārûn ve hazinesinden söz eden âyetlerden anlaşıldığına göre (el-Kasas 28/76, 78, 81; el-Ankebût 29/39; el-Mü’min 40/23-24) Kārûn, Hz. Mûsâ’nın kavmi arasında hazinelerinin anahtarını ancak güçlü, kuvvetli, büyük bir topluluğun taşıyabileceği çok zengin bir kişiydi. Bundan dolayı Türk edebiyatında atasözü ve deyimlerde daha çok hazineleri, zenginliği ve cimriliğiyle söz konusu edilmiştir.

Kārûn'un hazineleri “genc-i Kārûn, māl-i Kārûn” diye anıldığı gibi her gittiği yere hazinesini de beraberinde götürdüğü için “genc-i revân” (yürüyen hazine) olarak da adlandırılmıştır. Kārûn, cimriliği ve zenginliği sebebiyle gururlanmasından dolayı yerin dibine batırılınca çok güvendiği hazineleri de kendisiyle birlikte yok olmuştur. Hz. Mûsâ'dan simya ilmini öğrenmek suretiyle zengin olduğu rivayet edilen Kārûn ve hazinelerinin Doğu-İslâm edebiyatlarında en çok işlenen yönü ilâhî kudret karşısında o kadar servetin, mal ve mülkün hiçbir işe yaramaması, aksine sahibinin helâkine sebep olmasıdır” (Şener, 2001, s. 520).

Dünya ve içindekiler fanidir, servet sahibi Karun'a ortak olsak bile sonumuz topraktır. Ne İskender ne Cem ne de Karun'un devleti ebedi kalmıştır:

Tā'atda olan mişāl-i Zünnûn
Dövlətdə şərîk-i māl-i Qārûn
(M 8/9)

Hanı Sikəndər ü Cəm hanı dövlət-i Qārûn
Təşəvvür eylə nədür baħ bu şövkət-i dünyā
(G 7/5)

2.2.2.1.29. Hipokrat/Bukrat/Bokrat

“Ölümünden çok sonra kaleme alınan biyografilerinde birçok menkıbe ve efsaneye yer verildiği için hayatı ve gerçek şahsiyeti hakkında pek az güvenilir bilgi mevcuttur. Ceddinin şifa tanrısı Asklepios olduğu kabul edilen ve Asklepiades (Asklepios'un çocukları yahut şifa vericiler) denilen efsanevî bir sülâleye veya tabipler nesline mensup olup muhtemelen milâttan önce 460 yılında Kos (İstanköy) adasında doğmuştur. İlk tıp öğrenimini, buradaki Asklepion'un (Asklepios Mâbedi-şifâhâne) rahip-hekimlerinden olan babası Heraklides'ten (Arap kaynaklarında İraklîs veya İraklîdis) almış, atomcu filozof Demokritos ve sofist filozof Gorgias'tan ders görmüştür. Daha sonra Yunanistan ve Marmara denizinin kuzey bölgelerini dolaşmış, Atina'da bulunmuş ve memleketi Kos'ta tıp okutmuştur. Kuzey Yunanistan'daki Larissa şehrinde milâttan önce 380-375 arasındaki bir tarihte ölmüş ve buraya gömülmüştür” (Kahya, 1998, s. 119).

Zu‘i, ilk beytinde övdüğü kişinin ilim ve edebini Hipokrat’ın kıskandığını dile getirmiştir. İkinci beyitte ise, şairin yaşadığı dönemde parası olmayan lakin Hipokrat gibi bilgi sahibi olanlar değer görmemektedir, onların sözlerini kale alan yoktur:

‘Elm ü ədəb ilə rəşk-i Buqrāt
Hikmətdə tələmizüندی Soqrāt
(M 8/10)

Olsə Buqrāt ‘elmdən bī-pül
Hiç kim eyləməz sözün də qəbül
(M 11/16)

2.2.2.1.30. Sokrat

“Antik felsefede önemli bir dönüşüm gerçekleştiren Yunan filozofu. Milâttan önce 470’te Atina’da doğdu. Babası Sophroniscus taş ustası, annesi Phaenarete ebeydi. Bir süre babasının yanında taşçılık (heykeltıraşlık) yaptı. Ona göre insanın, varlığın ilkesi veya fizikî varlıklar üzerine değil kendi varlığı üzerine düşüp zihin dünyasını keşfetmesi gerekir. Sokrat’ın kullandığı yöntem diyalogdur (cedel); bununla o varlığa, özellikle ahlâka ait kavramları başkalarıyla konuşup sorgulayarak gerçeğin ne olduğunu ortaya çıkarmak ve sofistlerin yol açtığı kavram kargaşasından ve kaostan Atinalılar’ı kurtarmak istiyordu. Sokrat bu yöntemi ebe olan annesinden öğrendiğini söyler” (Kaya, 2009, s. 352).

Şair, kasidesinde övdüğü kişiyi hikmeti bilme yönünden Sokratla kıyaslamıştır:

‘Elm ü ədəb ilə rəşk-i Buqrāt
Hikmətdə tələmizüندی Soqrāt
(M 8/10)

2.2.2.1.31. Pisagor

“Pisagor’un (Fisagor, Pythagoras) hayatı, kişiliği ve çalışmalarıyla ilgili bilinenler genellikle menkıbeye dayandığından kesin değildir. Kaynaklarda milâttan önce 570 civarında Sisam (Samos) adasında dünyaya geldiği, otuz yaşlarına kadar burada yaşadığı, daha sonra tiran Polykrates’in yönetiminden hoşlanmadığı için Güney İtalya’daki Kroton’a göç ettiği ve orada felsefi, dinî, siyasi mahiyette bir okul kurduğu anlatılır. Pisagorcular denilen, ilk defa aralarında kadınların, kızların da bulunduğu öğrencileri

aynı felsefî ve siyasî görüşlere sahip, her alanda ortak konularla uğraşan kimselerdi ve öğrendiklerini, sırlarını açıklamamaya karar vermişlerdi. Hayat ilkeleri basit gıdalarla beslenme, sıkı disiplin kurallarına uyma, nefse hâkim olma, azla yetinme ve ustaya kesin itaatten ibaretti. Halk arasında yaşantıları ve fikirleri bir tarikat gibi görülen Pisagor ve öğrencileri sonuçta, siyasî düşmanlarının tahrikiyle galeyana gelen kalabalık bir kitlenin saldırısına mâruz kaldı. Bazı kaynaklar Pisagor'un bu sırada öldürüldüğünü, bazıları ise Metapontion'a kaçarak bir süre daha yaşadığını bildirmektedir. Böylece Pisagor ve öğrencilerinin Kroton'daki politik etkileri sona ermiş, ancak felsefî ve bilimsel etkileri bütün İlkçağ boyunca devam etmiştir. Hıristiyanlığın yayılmaya başladığı yüzyıllarda Pisagorculuğu yeniden canlandırma çabaları (Yeni Pisagorculuk) olmuşsa da bu etkinliklerde daha çok Pisagor'un efsanesi ve mistik dünya görüşü öne çıkarılmıştır" (Gökdoğan, 2007, s. 292).

Şair aşağıdaki beyitte Pisagor'dan çok bilenlerin/alimlerin ilki olarak bahsetmiştir:

Fîsâgoresi kim odı 'ellâme-i evvel
Câhillər əlilə onə zəhmət nöçün etdün
(G 172/10)

2.2.2.1.32. Bermek/Bermekiler

Bermekî ailesi mensupları inanılmaz derecede büyük bir servete sahiptiler. Cömertlikleri darbimesel olmuştu. Bermekî kelimesi "cömert" in karşılığı olarak kullanıldığı gibi "Ca'fer kadar eli açık" tabiri de çok yaygındı. Yalnız kendi menfaatlerini değil umurun menfaatlerini de düşünüyorlar, su kanalları ve cami gibi hayır eserleri yaptırıyorlardı. Ramazan ayı boyunca camilerde kandil yakma âdetini başlatanın Fazl olduğu kaynaklarca ifade edilmektedir. Bermekîler siyasî sahadan başka kültür alanında da önemli hizmetler yapmışlardır. Sarayları âlimlerin ve sanatkârların toplantı ve tartışma yeri idi. Yahyâ ve oğulları her hususta onları destekliyorlardı. Böylece Bermekîler İslâm dünyasında fikrî ve ilmî gelişmeye yardımcı olmuşlardır. İranlı olmaları sebebiyle İran edebiyatına dair eserlere ilgi duyuyorlar, Arapça'dan Farsça'ya tercüme ve adaptasyonlar yaptırıyorlar, İranlı sanatkârları destekliyorlardı. Bu arada eski Yunanca eserlerin tercümesini de teşvik ediyorlardı. Meselâ Ptolemaios'un Almagest'i gibi çeşitli dillerden yapılan tercümelerle Halife Me'mûn zamanında kurulacak olan Beytülhikme'nin temelleri atılmış oluyordu" (Yıldız, 1992, s. 517).

Şair yaşadığı dönemde Bermek ve Hatem gibi cömert insanların kalmamasından şikayet etmiştir:

Olub bu ‘əşrdə bā... ilə hamı bir Rüstəm
Nə sūd ondan ki nə bir āl-i Bərmək var nə Hātəm var
(G 70/5)

2.2.2.1.33. İbn-i Sina

Yaklaşık 370 (980-81) yılında Buhara yakınındaki Efşene köyünde doğdu. Talebesi Ebu Ubeyd el-Cuzcani`ye yazdırdığı hayat hikayesi sayesinde hakkında bilgi bulunmaktadır. “Eş-şeyhür`reis” unvanı ile de bilinir... İyi bir eğitim görmüş, genç yaşında Samani sarayı hekimliğini yapmıştır (Alper, 1999, s. 319-321).

Felsefe ve tıp alanında çalışmaları ile bilinen ve birçok eserin müellifi olan bu İslam alimi tıp ile ilgili yazdığı iki eseri ile aşağıdaki beyitte geçmektedir. Aşığın yüz parça olmuş gönlüne İbn-i Sina`nın yazdığı Kanun ve Şifa kitaplarından dahi çare bulunamaz:

Zəhm-i dil-i şəd-pārəmə Qānūn Şifādan
Ahtarson əgər zərrə qədər çārə tapulmaz
(G 98/4)

2.2.2.1.34. Tuğrul Bey

Seyhun boylarındaki Cend şehrinde doğmuştur. Yetmiş yaşlarında vefat ettiğine göre 385’te (995) dünyaya geldiği söylenebilir. 1040 yılında Dandanakan Kalesi önünde Gaznelileri mağlup ederek Selçuklu devletini resmen kurmuştur. 1063 yılında Rey’de vefat etmiştir (Sümer, 2012, s. 344-346).

Şair, cömertliği, adaleti ile bilinen Tuğrul gibi hakan/tigin olursa Hakani gibi şairlerin yine dünyaya gelebileceğini düşünmektedir. Zu`i, 1225 yılında vefat etmiş Tuğrul Şah`ı da kastetmiş olabilir, çünkü Hakani Şirvani 1126 ve 1199 yılları arasında yaşamıştır. Lakin aşağıdaki beyitten de görüleceği üzere şair, şah değil tigin kelimesini kullanmıştır:

Olaydı iħtisān ilə Toğrul Tigin əgər
 Hāqānilər gəlür genə dövrənə ey Gərīb
 (K 3/15)

2.2.2.1.35. Şaseven/Şahsevenler

Azərbaycanlıların etnografik grubudur. I. Şah Abbas (1587-1629) Azərbaycan'ın güclü tayfa liderlərinin merkezi idaredən boyun kaçırmamasının qarşısını almaq və otoriter hakimiyyət kurmaq üçün bəzi tayfaları (avşar, kacar vb.) tərəfinə çəkərək şahseven isimli xüsusi şah muhafızları alayı oluşturmuştur. Safevilerin temel askeri birliğıne dönüşen şahsevenler daha sonra Azərbaycan'ın siyasi hayatında önemli rol oynamıştır (ASA, 1987, s. 478).

Şah'ın tərəfini seçənlər önəmli adamlar və sarayda yer alan kişiler olmuştur. Aşağıdaki beyitte şairin bu şahseven ailə başçılarından birini kastettiğı düşünölməkdədir. Beyitten anlaşıldığı kadarı ilə bu ailələr şair və sənətkarları himayə etmişlərdir, lakin şairin yaşadığı dövəmdə şahseven gibisi/gibileri bulunmamaktadır:

Hān u bəg at kənd pül bəhş eylər idi şā'irə
 Şāhsevən tək imdi çohdı adı hān hān qalmayub
 (K 4/8)

2.2.2.1.36. Şeyh San'an

Feridüddin Attar'ın *Mantıku't-Tayr* adlı eserinde geçən *Şeyh San'an* hikayesindeki kahramanın ismi. San'an, Allah yolundan ayrılmayan şeyh iken rüyasında gördüğü Rum diyarındaki putun/güzəlin peşindən gider. Hristiyan bir kıza aşık olur və zünnar giyer, dinini terk eder (Babür, 2013, s. 511-512).

Şair, aşağıdaki beytinde bunları/San'an'ın Hristiyanlığı kabul etmesini ona yaptıranın şarap olduğunu düşünmektedir ki asıl hikayede de şeyh, Rum güzəlinin isteğı üzerine şarap içtikten sonra hristiyan olur:

Zünnār ilə salibi qəbül etdi zühdi tərək

Sən eylədün bu işləri Şən'ənə ey şərāb
(G 15/4)

2.2.2.1.37. Leyla

“Leyla ile Mecnun mesnevisinin kadın kahramanı. Leyli diye de bilinir. Beni Amir kabilesinden olup Kays (Mecnun)ın akrabalarından biri imiş. Adı Leyla binti Mehdi b. Sa'dü'l-Amiriyye'dir” (Pala, 2011, s. 288).

Aşağıdaki beyitlerde Leyla, *Leyla ve Mecnun* hikayesinde geçen pasif kadın karakter olması yönünden ele alınmıştır. Şair kendini Mecnun'a, sevgilisini ise Leyla'ya benzetmiş, maşukasının Leyla gibi iffet perdesi arkasına saklanıp, aşığı/onu Mecnun misali dillere düşürdüğünü belirtmiştir. Sevgilinin aşığa/şaire ettiği eziyetleri Leyla bile Mecnun'a etmemiştir. Şair, yaşadığı çağda paranın Leyli'nin yerine geçtiğini söyleyerek şikayetini dile getirmiştir:

Leylā kimi sən pərdə-i 'ismətdə oturdun
Məcnūn-ı sər-i kūçə vü bāzār mən oldım
(G 132/6)

Əgər dəşt-i cünun içrə mənim tək olsə Məcnūnı
Nə mümkün sən tək olsun ey pəri Leylāsı dövrənün
(G 160/2)

Məcnūn eyləyüb məni saldun bu çöllərə
Leylā edüb mi bu sitəmi kim sən eylədün
(G 164/8)

Olan dəmdə pərişān gecələr sevdā-yı zülfünlə
Çəkən Leylā gəmin Məcnūn-ı sər-gərdān düşər yadə
(G 195/3)

Cəhāndan olub tərک insāniyət üslub-ı qānūnī
Dönübdür Leyliyə zər həlq də Məcnūn-ı şeydāyə
(G 212/4)

Maña Məcnūn desələr lā'iq olur 'eşqündə
Nə rəvādur saña təşbīh eləyim Leylānı
(G 250/10)

2.2.2.1.38. Mecnun

“Kelime anlamı “deli” deməkse de daha çox Leyla ilə Mecnun hikayesinin erkek kahramanı olaraq bilinir. Beni Amir kabilesindən şair Kays b. El-Mülevvahu'l-Amiri'nin lakabıdır. Bir başqa rıvayete görə Emeviler devrinde Kays adlı bir beyzadenin lakabıdır” (Pala, 2011, s. 300-301).

Şair, bazı beyitlerinde mecnun kelimesini tevriyeli olaraq kullanmıştır. Aşıklık yönünden Mecnun'dan daha üstün olduğunu, Mecnun'un sadece adının olduğunu belirtmiştir. Zu'i, bazen de Mecnun misali sevgilinin derdinden çöllere düştüğünü yazmıştır:

Žū`ī sañadı Leyliyə Məcnūn ğəzəl-sərə
Hər gülşənün bir özgətəhər ‘əndəlībi var
(G 44/6)

Düşübdü Žū`ī biyābānə imdi məcnūn tək
H’oşā o məhvəşə həm-h’ānə olduğum günlər
(G 66/5)

Götürmüşdüq köñüldən nəng [ü] nām u ‘ār sevdāsın
Diyār-ı ‘eşqdə Məcnūn ilə həm-h’ānə olmuşduq
(G 110/4)

Leylā kimi sən pərdə-i ‘ismətdə oturdun
Məcnūn-ı sər-i kūçə vü bāzār mən oldım
(G 132/6)

Əgər dəşt-i cünun içrə mənim tək olsə Məcnūnı
Nə mümkün sən tək olsun ey pəri Leylāsı dövrənün
(G 160/2)

Məcnūn eyləyüb məni saldun bu çöllərə
Leylā edüb mi bu sitəmi kim sən eylədin
(G 164/8)

2.2.2.1.39. Şirin

“Hüsrev ilə Şiirin yahut Ferhat ilə Şiirin hikayesinin kadın kahramanı. Ermen melikesi Mehin Banu'nun yeğeni olup yaşadıkları lirik ve dramatik aşktan sonra Hüsrev'in mezarı başında canına kıymıştır. Divan edebiyatında müstakil mesnevilere konu olduğu gibi

münferit beyitlerde de adından bahsedilir. Kelimenin “tatlı, sevimli” anlamı ile de genellikle tevriyelere mesned teşkil eder” (Pala, 2011, s. 433).

Beyitlerde Şirin, klasik geleneğin alışılacılığı sevgili tipini temsil etmekte, dağı delip canını feda eden Ferhat`a vefa göstermemesi bakımından ele alınmaktadır. Tatlı kelimesi ile tevriyeli kullanılışı da sıkça görülmektedir:

Verdi cān Fərḥād Şīrīnün vəfāsın görmədi
‘Əqlə baḡ gör māh-rūlərdən vəfā istər köñül
(G 122/5)

Hər büt dəḡi Şīrīn təkī şəkkər-şikən olmaz
Hər āşiq-i Ḥosrovvəşi həm kūh-kən olmaz
(G 94/2)

Əgər Fərḥād tək zəhr içdün isə yār-ı Şīrīnlə
Vəlīkən şükr qıl āḡır nəfəs dildərə yetdün sən
(G 169/6)

Olə Ḥosrov edə Şīrīn ü şəkərlə ‘işrət
Tə’nə bir şūrətə bənd olmaqə Fərḥadə qılə
(G 215/5)

Bī-sütün-ı cismimə yüz tīşə-i möḡnət uran
Ḥəstə cān Fərḥādvəş Şīrīn-zəbānun şədqəsi
(G 230/2)

2.2.2.1.40. Hüsrev

“Hüsrev ü Şirin adlı mesnevilerdeki erkek kahramanlardan biri. İran şahlarından birkaçı aynı adla anılırsa da içlerinden en meşhuru budur. Ayrıca kelime “padişah” anlamında da kullanılmıştır. Nuşirevan`ın torunudur. Sasaniyan sülalesinden bir padişah olup “Perviz” lakabıyla bilinir... 589 yılında tahta geçmiş olup Ermeni prensesi Şirin`e olan aşkı dillere destan olmuş ve gerçek kişiliği etrafında birçok rivayetler uydurularak efsanevi bir kişiliğe bürünmüştür” (Pala, 2011, s. 220).

Beyitlerde Hüsrev, sevgilisi Şirin ve tatlı dudaklılarla birlikte ele alınmış, sevgilinin tatlı al gibi dudağının Hüsrev`in gönlünü Ferhat gibi dağladığı, Ferhat`ın Şirin`e sadık kalırken, Hüsrev`in Şirin ve diğer tatlı maşukalarla eğlendiği dile getirilmiştir:

Ḥosrovā şəkkər-dəḡənlər köñlünü Fərḥād tək

Dağlayubdur rəşk ilə ol lə'1-i şīrīnün sənün
(G 154/4)

Olə Həsrov edə Şīrīn ü şəkərlə 'işrət
Tə'nə bir şūrətə bənd olmaqə Fərhādə qılə
(G 215/5)

2.2.2.1.41. Ferhat

“Ferhad ile Şirin adlı hikayede geçen kahramanlardan biri. Ferhad, Hüsrev adlı İran padişahının sevgilisi olan Şirin'e aşıktır. Şirin'in arzusu üzerine Bisütun adlı bir dağ delmesi istenir. Çünkü kendisi bir mimar-mühendistir. Divan şiirinde, sevgilisine kavuşmak için zorlu, gerçəkleşmesi güc işləri göze alan aşığı sembolize eder. Daha çok Şirin ve Hüsrev ile birlikte anılır. Bazen Mecnun ile karşılaştırılır” (Pala, 2011, s. 152). Aşağıdaki beyitlerde Ferhat'ın dağları delse bile Şirin'e kavuşamaması üzerinde durulmuştur. Nitekim aşıkların sevgiliden vefa gördüğü görülmemiştir. Şair aşıklık yönünün Mecnun ve Ferhat'tan daha çok olduğunu düşünmüştür. Aşık/şair sevgilinin şirin dudağını görse idi Ferhat gibi dağ delen olabileceğini iddia etmiştir. Sevgilinin aşığa ettiği cefalar ne Mecnun'a ne de Ferhad'a edilmiştir:

'Əzm-i Şīrvān eyləyüb bir dil-bər-i şīrīn-sühən
Dāğ-ı qəlb-i həstə-i Fərhād için şəkkər gəlüb
(G 21/2)

Verdi cān Fərhād Şīrīnün vəfāsın görmədi
'Əqlə bağ gör mäh-rülərdən vəfā istər könlül
(G 122/5)

Dāğ-ı hicrān ilə ol şīrīn-ləbün gər cān verəm
Kūh-kən tək Zū'iyā mən dahı bir ad eylərəm
(G 127/7)

Fərhād ilə Məcnūn qaçubən çöllərə düşdi
Zū'ī kimi bu 'ərşədə mən tā ki səs etdim
(G 130/6)

Həsrovā şəkkər-dəhənlər könlünü Fərhād tək
Dağlayubdur rəşk ilə ol lə'1-i şīrīnün sənün
(G 154/4)

Şīrīn-ləbündən eyləmə nevmīdī Zū'ini
Fərhādvār yār-ı vəfədarıñam sənün
(G 165/7)

2.2.2.1.42. Yezit

Yezit, Kerbela`da Hz. Hüseyin`e ettiği zulüm bakımından cehennemlik diye anılmıştır:

Yezīd tək adı məl'ūn özi cəhənnəmdə
Nə fā'idə elə olsə hōkūmət-i dünyā
(G 7/7)

2.2.2.2. Milletler

Zu`i şiirlerinde Türk, Hindu, Firenk, İngiliz, Yunan, Tatar milletleri farklı anlam ilişkileri içerisinde ele alınmıştır ki onlar sırasıyla aşağıdaki gibidir:

2.2.2.2.1. Türk

“Divan şiirinde sarhoşluk, zalimlik, cesurluk, kavgacılık, kötü kalplilik gibi özellikler içinde ele alınan Türk, özellikle göz ile birlikte ve daha çok Tacik ve Tatarlardan kinaye olarak kullanılır. Beyaz ırktan ve güzelleriyle ünlü oluşu ise onun ayrı bir yönüdür. Türk kelimesi, bir milletin ismi değil bir sevgili yahut zümrenin sıfatı olarak değerlendirilmelidir” (Pala, 2011, s. 462).

Beyitlerde Türkler gözlerinin güzelliği ve savaşçı yönleri ile ele alınmıştır. Türk güzellerinin sabır ve karar evini yağmaladığı söylenmiştir:

Aldı o Türk-i məst mənim iḥtiyārımı
Tārāc qıldı ḥānə-i şəbr ü qərarımı
(G 228/1)

‘Eyš [ü] ‘işrət bəzmivi bir Türk yağma eylədi
Ey dil ü cān ləhəzə ləhəzə tərmar olmaqdəsən
(G 184/4)

Dutub sipəh müjə-i Türkmān-ı qātildən
Açubdı ġārət içün rüzgārə dəst gözün
(G 158/3)

2.2.2.2.2. Hindu

“Hintli, Hint. Hindu şeklinde de kullanılan bu kelime Hindistan ahalisini anlatır. Hintlilerin siyahi ırktan olmaları nedeniyle divan şiirinde birçok güzellik unsurları hinduya benzetilmiştir. Bu bakımdan, köle, tüccar, asker, perdedar, çapulcu, hırsız vs. anlamlar yüklemiştir. Zühal yıldızı yedi iklime hakimdir ve siyah rengi temsil eder. Divan şiirinde sevgilinin beni ve saçları çok zaman bir hinduya benzetilir. Yine kirpikler yanyana dizilmiş hind askerlerini andırırlar. Hindistan`da yakut çıkarılmasından dolayı dudak üzerine dökülen zülfler yakutla oynayan bir hinduyu andırırlar. Saba yeli ise sevgilinin kokusunu getirdiği için ilaç ve baharat getiren hintli bir tüccara benzer. Hindistan`ın sıcak olması nedeniyle yüz güneşe, gözler de güneş altında yatan hintlilere teşbih olunur, ki mahmur şekilleriyle, kendinden geçmiş ve sıcaktan bunalmış bir hintli gibi dururlar. Gecenin rengi kara olduğundan ve hırsızlar gece faaliyet gösterdiklerinden birer hindudurlar” (Pala, 2004, s. 209).

Aşağıdaki beyitlerde sevgilinin saç ve beni hinduya benzetilmiştir. Sevgilinin Rum gibi beyaz yüzünün etrafını siyah Hindu saçları almış, Allah`ın yardımı kafirlere nasip olmuştur. Sevgilinin güneş gibi yüzü, hindu siyah saçları arasında yakıcı ateş gibidir. Maşukanın erguvan gibi yüzündeki saçları Meva cennetini yurt tutan hinduya teşbih edilmiştir. Zu`i`ni kendine aşık eden sevgilinin Kandehari gözü mü, hindu saç mı yoksa Rum güzelleri gibi beyaz yüzü mü olduğunu bilememektedir. Sevgilinin yüzü Firdevs cennetinin gül bahçesine benzetilir iken, saç hinduya benzetilmiştir:

Rūm-ı ruḥsāruvun ətrāfın alub hindū-yı zūlf
 Āh şəd-āh ki nüsrət genə küffārə düşüb
 (G 17/2)

Hvurşīd-cəmālundı mı gīsülər içində
 Yā atəş-i sūzəndədi Hindülər içində
 (G 190/1)

Düşübdür ərğüvānī rüyuvə ol qarə gīsülər
 Dutubdur cənnətü`l-mə`vədə mə`vā şanki hindülər
 (G 57/1)

Žū`iyā məcnūn edən sən bī-dili nāz ilə ol
 Qəndəhārī-çeşm ü Hindī-zūlf ü Rūmī-rū mıdır
 (G 52/5)

Ey köñül ‘ariz-i dildārdə gīsūlarə baḥ
 Şəfḥə-i gülşən-i firdövsdə hindūlarə baḥ
 (G 35/1)

2.2.2.2.3. Avropalılar/Fransızlar

“Frenk” (Firəng) kelimesinin kökeninde bir Cermen boyu olan ve istilalar sonucunda bugün Fransa dediğimiz ülkeye adını veren Franklardır” (Aköz, 2011, s.n.y.). Fransızlar ilim ve gelişim yönünden 19. yüzyılda ve 20. yüzyılın başlarında örnek alınmıştır.

Şair, aşağıdaki beytinde Avropalıların/Fransızların kendilerinden ileri olmalarına değinmektedir:

Fārsī vü Rūsī Firəng ‘Ərəb
 Hər bir zəbān şan dilidir cəvvāb (?)
 (M 10/20)

Nəyi artuqdı vücūdındə Firəngün səndən
 Əl ayağ qaş u göz ilə hamı şeydə tənsən
 (M 9/35)

2.2.2.2.4. İngiliz

İngiltere halkı için kullanılan bu kelime, beyitlerde birçok yönden gelişim katetmiş bu halkın insanı, ilmi, gelişimi yönü ile ele alınmıştır. Şair, Fransızlardan da, İngilizlerden de eksik olmadığını düşündüğü milletin yeterince gelişim göstermemesini üzümlere dile getirmiştir:

‘Elm ilə oldı gör ki şəhənşāh İngilis
 Kəmdür əgərçi cümlə miləldən cəmə‘əti
 (K 2/12)

2.2.2.2.5. Yunan

Yunanistan halkını ifade etmektedir. Yunanlar, ilim ve hikmetteki gelişim yönü ile ele alınmıştır:

Cəmi'-i hikmət-i 'elm-i zəmin[i] Yünānun
Bu yerdə zāhir olubdur əgər sühulət ilə
(K 20/8)

2.2.2.2.6. Tatar

“Klasik Türk şiirinde Türklerle Tatarlar kast edilir ve yağmacı, zalim, kavgacı, cesur, sarhoş, usta avcı, at binici ve ok atıcı gibi özelliklerle ele alınır. Tatar veya Türkler güzelleriyle meşhurdur ve çoğu zaman Türk adı güzel anlamında sıfat olarak kullanılmıştır. Tatar ülkesi ile Doğu Türkistan kastedilir ve misk, âhû, nâfe, bûy gibi unsurlarla birlikte kullanılır” (Yeniterzi, 2010, s. 328).

Aşağıdaki beyitlerde şair, sevgilinin saçını Tatar miskinden bile üstün görmüştür. Şaire sevgiliden/dosttan gelen mektup, Tatar'dan tepsi ile gelen miske benzetilmiştir. Sevgilinin saçından ayrı kalmak Tatar miskinden ayrı kalmaya benzetilmiştir:

Zāhirdə nāmədür vəlī bāṭın məşāmımə
Şan təblə təblə müşkdi Tātārdən gəlüb
(G 26/4)

Şəd-heyf düşdim ayrı o növ-rəs gözāldan
Kim çīn-i zülfi həsrət-i müşk-i Tatār idi
(G 222/4)

2.2.3. Ülkeler ve Şehirler

Zu'i, şiirlerinde birçok ülke ve şehir adını farklı özellikleri ile ele almıştır. Şairin sözünü ettiği yerleşim yerleri, ülke ve şehirler; güzellikleri, yaşam için uygunluğu veya uygunsuzluğu, şehrin ileri gelenleri, aktiviteleri, sosyal mekanları, güzelleri, ulaşım şekli, iklimi, mevsimi vb. yönleri ile söz konusu edilmiştir. *Divan*'da adı geçen ülke ve şehir adları şöyledir: Şamahı, Şirvan, Guba/Gudyal, Muğan, Bakü, Ağcagabul, Galagayın, Ağdaş, Sabunçu, Kabil, Kuçan, Erdebil, Kafkasya, Şiraz, Dergam, Rum, Bağdat, Çin, Hıta/Hoten, Tatar, Babil, Mısır, Tiflis, Rusya, Bedeşşan, Kandehar, Kerbela, Kenan.

2.2.3.1. Şirvan/Şamahı

Şairin sık sık ismini andığı ve şiirlerinden anlaşıldığı üzere zevk ü sefa içerisinde yaşayıp, özlemle ismini zikrettiği şehir ve il Şirvan ve Şamahı'dır. Şair Şirvan'da doğup büyümüştür. Şirvan, Şamahı ilinin bir şehri ve merkezidir. Bir dönem Azerbaycan'ın başkenti olmuştur. Şamahı, büyük ölçüde dağlık bölgeden oluşmaktadır. Ilıman iklime sahiptir. Sıcaklık oranı ocak ayında -4°C ile 2°C, temmuz ayında 15-25°C arasında değişmektedir. Nehir ve ırmakları, dağları, ormanları, hayvanları, yayla ve çimleri ile doğal güzellikleri bünyesinde barındırmaktadır (AME, 2007, s. 871).

Örneğin, şair aşağıdaki beyitlerde gül bahçesinin/cennetlerin kışkandığı Şirvan'nın bağ ve bahçesi içinde olduğunu belirtmiştir:

Müddət ilə hıttə-i Şīrvāndə
Şəmāhı-ı rəşk-i gülüstāndə
(M 4/3)

Hür-ı behiştə verməz idim hər pərīvəşin
Şīrvān demə həqiqət-i rəşk-i cinān idi
(G 242/2)

Aşağıdaki beyitte ise şair, Şamahı'ya Tur denilmesi gerektiğini düşünmektedir. Öyle ki, her tarafta Allah'ın nuru tezahür etmiştir:

Lāzımdı kim Şəmāhıyə el Tūr söləsün
Ondə zühürə münəcə ki nūr-ı Hüdā gəlüb
(G 22/3)

Zu'î'nin günleri Şamahı'da iken hoş geçmiştir. Şamahı gibi onun ay yüzlü, huri gibi güzelleri de şiirlerin konusu olmuştur. Hatta ay yüzlü güzel sevgili, Şirvan'ı güzelliğinin ışığının yansıması ile Sina vadisine dönüştürmüştür. Şair o günleri özlemle anmıştır:

H'oşā Şəmāhıdā dildār ilə keçən günlər
Müdām mäh-liqārlə mey içən günlər
(G 67/1)

Həllāq-ı cəhān lütf eləyüb Zū'î-i zārə
Bu aydə o mäh-pārəni Şīrvānə yetürsün
(G 157/5)

Şīrvān köçübdü lütf ilə dārü's-sələmdan

Yüz hūrī istəsön tapulur hər məqāmdan
(G 177/1)

Təcəllā-yı cəmālın gör o şūh-ı mäh-sīmānun
Ki döndürmüş şü‘ā‘-ı vādī-i Sīnāyə Şīrvānı
(G 220/2)

Şair, o dövəmdə Şīrvan`da yaşamış han ve beylərə şiir sunarak, bu şəhrin soylu və asil insanların övmüşdür. Övdüğü kişilərdən altın və gümüş aldığını belirtmişdir:

Ey nəcībū`n-nücebā zādə-i hān-ı Şīrvān
Ki adun tək həsən-i hūlq zātundə şi‘ār
(K 6/16)

Hanı Şəmāhı ki yazam şe‘rlər
Hər birinə bəzl edələr sīm ü zər

Yohdı Şəmāhı buradə var vəlī
Şəmāhının hānlarınun əfzəli
(M 5/30;33)

Şəmāhının qədim bəg-zādəsi
‘Elm ü hünər təb’ u Hüdā-dādəsi
(M 10/23)

Zu`i, Şīrvan`ı özleməkdir çünki orada yakın dostu, həmsərisi və kələm arkadaşısı Seyyid Azim Şīrvani vardır. İkinci beyittən anlaşıldığına görə şair, Şīrvan`ı sık sık ziyarət etmişdir:

Bəlī çıqsun nə günə sähət-i Şīrvān həyālımdan
Kim ol gülşəndə bir Seyyid kimi şīrīn-zəbānım var

Vəlīkən hər üç aydan bir gəlüb Şīrvānə getməkdən
Əzildi rīştə-i cānım fələkdən əl-əmānım var
(K 7/9-10)

Şair sevgilinin vermiş olduğu bu kadar dərđinə rağmen ölmediğine hayret etmiş və buna ancak Şīrvan ehlinin dayanabileceğini belirtmişdir:

Bu qədri dərđ ü möhnətlə öləb qurtarmadun Żū`ī
Şəmāhı əhliyüq məşhür sözdür ‘arımız yohdur
(G 79/6)

Aşağıdaki beyitte ise Şirvan insanların eskiden daha hünerli olduğu dile getirilmiştir:

Bî'llāh qədim vəqtdərə var idi mə'rifət
Bilməm n'olubdı mərdüm-i Şīrvānə ey Ğərīb
(K 3/7)

2.2.2.3.2. Guba

Şair, bir dönem Guba'da bulunmuştur. Guba 1930 yılında il statüsü almıştır ve merkezi Guba şəhridir. Büyük Kafkasya'nın kuzey yamaçlarında yerleşmektedir. Dağlık ve düzlükten oluşmaktadır. Yazın sıcak kuru iklime sahipken, kışın dağlık kısımları soğuk ve rutubetli geçer. Gudyal, Garaçay, Velvele nehirleri Guba'dan geçmektedir. (AMA, 2007, s. 865). Guba'nın Lezgiler arasındaki ismi Gudyal'dir (Qudyal). 1705 yılına ait Ruslara ait kaynaklarda Guba şəhri Kudial (Qudiyal, Qudyal) şeklinde geçmektedir (ATAL, 2007, s. 71). Guba eski metinlerde Qübbə şeklinde yazılmıştır.

Şair, kasidesinin birinde Guba'nın iklimine dikkat çekerek kışın gününün hoş geçtiğini ama yaz olunca Şamahı'yı özlediğini dile getirmiştir:

Nə qədri qışdı mülk-i Qübbədə h'oşdur mənə ammə
Bəhār olcaq düşər yādimə Şīrvān yüz fəğānım var
(K 7/7)

Şair, Guba'da iken Şirvan'ı, onun ahalisini, Şamahı'nın ilkbaharını özlemle anmıştır:

Nə müddətdür köñül kim tərki mülk-i Şīrvān qılmış
Diyār-ı Qübbədə yüz dərd [ü] möhnətlə məkān qılmış
(K 11/1)

‘Ərz qıldım ki Şəmālıdan edüb tərki vətən
Mülk-i Qudyāldə bir vəz'lə dil dutdı məqām
(K 13/6)

Līk şəd-heyf ki müddətdi gəlüb Qudyālə
Qalmışam kīsə təhī həstə vü zār u heyran
(K 14/7)

2.2.2.3.3. Şabran/Deveçi/Deveçibazar

Şabran'ın eski adı Deveçi'dir. Bu şəhrin ismi 1944 yılına kadar Deveçibazar, 1944 yılından sonra ise Deveçi olmuştur. 2010 yılında Şabran olarak değiştirilmiştir. Guba-Haçmaz bölgesinde bulunmaktadır. Tarihi ipek yolu üzerinde bulunmakla beraber bölgenin büyük pazarına da sahip olduğu, kervanların geceleme yeri olduğu söylenmektedir (Şabran, 2018, s.n.y.).

Bağmayuban qışun souq qarınə
Gəlmişəm tiz Dəvəçi bāzārınə
(M 4/34)

2.2.2.3.4. Muğan

Şairin gurbet hayatı yaşadığı bölgelerden biri de Muğan'dır. Muğan, Bilesuvar ilinin Bağbanlar ilçesinde bir kasaba - ovaadır. Aynı zamanda Kür ve Aras nehirleri ovasının bir bölümüdür. Kuzey-batıda Aras nehri ile Mil düzündən, Kür nehri ile Şirvan düzündən ayrılmaktadır. Güney ve güney-doğuda Lenkeran ovasına ve Salyan düzüne birləşir. Azərbaycan'da Muğan adlı 18 yaşam mntıkası mevcuttur (ATAL, 2007, s. 118-119. c. II.).

Şair, Muğan'daki hayatından memnun değildir. Bunu her fırsatta dile getirmiş, Şirvan'ı özlemle anmıştır. Firdevs cenneti bahçesinin bile kıskandığı Şamahı'yı bırakıp Muğan'ın kederden oluşan deve dikenine yakalandığını anlatmıştır. Çoğu beyitlerde Muğan dikene, Şamahı gül bahçesine benzetilmiştir. Hatta Şamahı'dan Muğan'a taşınmayı cennet bahçesinin cehennem ateşi ile yer değiştirmesine teşbih edilmiştir:

Qoyub Şəmāhı kimi rəşk-i bāğ-ı firdövsi
Muğāndə güssə muğīlānınə dūçar oldım
(K 12/2)

Tərk qıldun Şəmāhı gülşənini
Gedüb āhır Muğānda hār oldun

Nə Muğān bəlkə vādī-i Bərəhūt
Əhl-i təsbīhdən şümār oldun
(K 16/3-4)

Nirānə bədəl oldı baña rövze-i rizvān

Şəhrā-yı Muğān sāhət-i Şīrvānə dəğişdi
(G 251/2)

Qutarub məhbəs-i şəhrā-yı Muğān cövrindən
Rəşk-i firdövs-i bərīn sāhət-i Şīrvānə gedəm
(G 140/3)

2.2.2.3.5. Bakü

“Azerbaycan`ın başkentidir. Hazar denizinin sahilinde yer almaktadır. Abşeron yarımadasının güney kısmında bulunan bu şəhrin ismi eski kaynaklarda Baku, Bakuh, Bakuyyə, Badkubə şəklində keçməkdədir” (ATAL, 2007, s. 104. c. I.)

Beyitlerinden anlaşıldığı üzere Zu`i, Bakü`de bulunmuş, Bakü`nün merkezində bulunan Gubernator parkında dinlenmişdir. Şair, Bakü`yü güzellikləri ilə birlikdə anmış, oradakı şair arkadaşlarını övmüş və oradan maddi dəstək bəklədiyini dilə gətirmişdir. Bakü`nün eski mətinlərdə keçən bir digər ismi də Bad-ı Kube`dir:

Bād-ı Kūbə şəhrinə elə güzəz
Həq onə lütf ilə edübdür nəzər
(M 5/26)

Gəh Bākıdan eylədim sifəriş
Gəh Aqcaqabūldan nigəriş
(M 7/18)

2.2.2.3.6. Ağcagabul

Orijinal ismi Hacıgəbul olan bu il Şirvan düzündədir. Mərkəzi Gəzımmədd (eski ismi Hacıgəbul) şəhridir. Yerli həkın verdiği bilgiyə görə Məkkə ziyarətindən gələn həcılar burada karşılandığı için mıntıkayə bu isim verilmişdir (ATAL, 2007, s. 313. c. I.).

Şair maddi dəstək için yüzünü bir Bakü`yə bir Ağcagəbul`ə çevirdiyini söylemişdir:

Gəh Bākıdan eylədim sifəriş
Gəh Aqcaqabūldan nigəriş
(M 7/18)

2.2.2.3.7. Galagayın

Sabirabad bölgesinde Galagayın isimli il ve aynı isimde köy bulunmaktadır. Galagayın, Muğan düzündə yer almaktadır. Galağayın şeklinde söylenişine de rastlanmaktadır (ATAL, 2007, s. 11-12. c. I).

Şair, beyitte Galagayın pazarından bahsetmiştir:

Bāzar-ı Qalaqayındə müddət
Çoğ çəkdim [o] gürbət içrə zillət
(M 7/22)

2.2.2.3.8. Ağdaş

Azerbaycan`da 1930 yılında kurulmuş bir eyalettir. Şirvan düzünün kuzey-batısında, Acınohur ön dağlarının güneyindedir. Merkezi Ağdaş şehridir. 15. yüzyılın ortalarından itibaren ismine rastlanmaktadır (ATAL, 2007, s. 24. c. I.).

Bu beyitte şair, rüzgara seslenerek, eğer yolu Ağdaş'a düşerse sevgiliye/dosta onun ayrılığı ile inlediğini söylemesini istemiştir:

Gər yolun düşsə şəbā Ağdaşə məndən sölə kim
Verdi cən həsrət ilə Zü`î-i nālān sənsiz
(G 95/5)

2.2.2.3.9. Sabunçu

Bakü`de eyalettir. Bakü`den kuzey-doğuda, Abşeron yarımadasının merkezinde yer almaktadır. Abşeron yarımadasındaki en eski ve önemli petrol eyaletidir. Sovyeteler döneminde Lenin eyaleti diye isim verilmiştir (ATAL, 2007, s. 168-169. c. II.).

Azerbaycan`da Sabunçu isimli birçok köy, kasaba ve mahalle ismi bulunmaktadır. Şair, gazelinde Sabunçu`da düzenlenen bir meclisi betimlemektedir:

Bu bəzm-i hās qaryə-i Sābunçidə olub
Ev şāhibi Həlīl Bəg-i pür-şü‘ūr idi
(G 246/7)

2.2.2.3.10. Kafkasya

“Kafkasya, Karadeniz ile Hazar Denizi arasında Doğu-Batı paralelinde uzanan ve yüksekliği orta kısımlarında beş bin metreyi aşan sıradağların adıdır. Eski dünyanın (Asya, Avrupa, Afrika) içerisine sokulmuş ve birbirine bağlı iç denizlerin meydana getirdiği bir su yolunun doğu ucudur. Bu su yolu, Akdeniz, Ege Denizi, Marmara Denizi, Boğazlar, Karadeniz, ve Azak Denizinden ibarettir. Eski Yunanlıların As diye nitelendirdiği Kafkasya bölgesi bugünkü Asya Kıtasının temelini oluşturmaktadır. Asların Dağı anlamındaki Kafkaslar, daha sonraları Tatarlar tarafından Jalbuz (Buz Yelesi), Nogaylar tarafından Yıldız Dağları olarak adlandırılmıştır. Bir görüşe göre Kafkas adı Farsça dağ anlamına gelen kuh ile eski Türkçede beyaz anlamına gelen kas kelimelerinin birleşmesinden meydana gelmiştir. Kafkasya bir çok yazar tarafından Kuzey-Güney ayrımına tabi tutulmuştur. Coğrafi açıdan yapılan Kuzey Kafkasya-Güney Kafkasya ayrımı siyaset bilimcileri tarafından da kabul edilmiştir. Çünkü Kuzey ve Güney Kafkasya coğrafi açıdan olduğu kadar diğer birçok yönden farklılıklar gösteren iki bölgedir” (Yasa, 2008, s.n.y.).

Şair, aşağıdaki beyitlerinde övdüğü kişilerin cömertlikleri ile tüm Kafkasya’da bilindiklerini söylemiştir:

Bağış bəg ol ki səhāsı ‘əyāndı Qafqāzə
Bu müjdə ilə ümīdimdə üstvār oldım
(K 12/9)

İki səhā əhlinə mümtāzsan
Səhāvətdə zübdə-i Qafqāzsan
(M 5/38)

2.2.2.3.11. Erdebil

İran`ın kuzeyinde yer alan eyalet, Azerbaycan Türkleri`nin yaşadığı bölgedir. Aşağıdaki beyitte Guçan`ın kaftan ustalarının Erdebil`de de olduğundan bahsetmiştir:

Elə həftān ki anı sāz edər ustād-ı Qūçān
 Ərdəbil içrə o həftānə dəhi māhir var
 (K 6/8)

2.2.2.3.12. Kuçan

Horasan eyaletindəki Kuçan ilçesinde aynı isimli şəhirdir. Nergis Keshani'nin şifahi olaraq aktardığına görə kaftanları ilə məşhurdur. Bu beyitte de Kuçan'ın kaftanlarına və onları yapan ustalara diqqət çekilmiştir:

Elə həftān ki anı sāz edər ustād-ı Qūçān
 Ərdəbil içrə o həftānə dəhi māhir var
 (K 6/8)

2.2.2.3.13. Şiraz

İran'ın Fars bölgəsinin mərkəzi, kəltür başkenti və şairlər şəhri olaraq bilinen Şiraz, beyitte Gülistan'daki bir hikayə vəsilesi ilə anılmışdır. Mürşit olma yolunda ilerleyen bir mürit Şiraz'da ikamet etməkdədir:

Şīrāzdə bir mürīd-i kāmīl
 Mürşidliqə olmuş idi qābil
 (M 8/20)

2.2.2.3.14. Kabil

Afganistan'ın başkenti və ən böyük şəhridir. Ülkenin ticari və kəltürel mərkəzidir. Beyitte Şahname kahramanı Rüstəm'in babası Zabil'in memləketi olaraq anılmaktadır. Burada iyi kürkər üretildiğı ilə ilgili bilgi verilmiştir.

Rüstəm-i Zābilī həftānı olur Kābildə
 Hər kəsün dəst-rəsi olsə olur Sām-süvār
 (K 6/7)

2.2.2.3.15. Dergam

Metinlərdə güzel şarapları ilə ismi anılan Dergam, bu beyitlərdə də o yönü ilə keçmiştir. Şair, sevgilinin bal dudacağının ayrılık kederini atmaq için Dergam şarabını içməkdədir.

Dergam şarabının gönülden kederi silip yok edəcəği düşünülmektedir. Bir digər keder de Dergam şarabını almak için maddi durumun olmamasıdır:

Sāqī gətür bəzmə mey-i Dərgəmi
Tā ki silə köñüldən rəng-i gəmi
(M 10/5)

Dəf-i gəm-i hicr için içər Zū'ī bu zəhri
Şəhd-i ləb-i yār olsa mey-i Dərgəmi neylər
(G 69/5)

Ğəm oldur Zū'iyā kim olmayə mey-cāminə qüdrət
Mey-i Dərgəm gər olsə fıkır qılə dəhrdə gəm var
(G 70/7)

H'oş ol zəməni ki mey-i şāf u Dərgənim var idi
Nə dərd ü möhnət-i dünyā vü nə gəmim var idi
(G 237/1)

2.2.2.3.16. Rum

Rum, Anadolu için kullanılmıştır. Zu'ī, Fuzuli'nin gazelinı tahmis etmiş ve bu vesile ile Rum kullanılmıştır. İkinci beyitte ise Rum, sevgilinin yüz güzelliğine, parlaklığına iktibasən ele alınmıştır:

Füzüli eylədi āhəng-i 'eyş-ḥānə-i Rūm
(Th 2/6.4)

Rūm-ı ruḥsāruvun ətrāfın alub hindū-yı zülf
Āh şəd-āh ki nüsrət genə küffārə düşüb
(G 17/2)

2.2.2.3.17. Bağdat

“Kuruluşundan itibaren artan ticaret, servet ve refah düzeyine paralel olarak ilim, edebiyat ve sanatta da ciddi gelişmeler yaşanan Bağdat; yüzyıllar boyu İslam dünyasının önemli ilim, kültür, sanat ve medeniyet merkezi kimliğini korumuş bir şehirdir. Bağdat'ta bizzat halife ve vezirlerin himayesinde inşa edilen kurumlarda ilim, kültür ve sanatta önde gelen simalar yetişmiş, böylece İslam kültür ve medeniyetine damgasını vurarak Avrupa medeniyetinin doğuşuna da zemin hazırlamıştır. Safevilerle uzun yıllar mücadele edildikten sonra 1534 yılında Kanuni Sultan Süleyman tarafından alınan Bağdat, ticaret yolları üzerinde bulunması ve Avrupa'nın ekonomik baskı altına alınmak istenmesi

sebebiyle ön plana çıkmıştır” (Eroğlu vd., 2006, s. 13, Halaçoğlu 1991b, s. 433. Akt. Buyruk, 2015, s. 29).

Aşağıdaki beyitte Bağdat, Fuzuli'nin tahmis edildiği beyit vesilesi ile anılmıştır:

Əsir-i möhnət-i Bağdād gördüğün könlüm
(Th 2/6.5)

2.2.2.3.18. Çin

“Çin; çini kâseleri, ak yüzlü, karakaşlı ve kara gözlü güzelleriyle tanınmıştır. Mani dininin kurucusu ressam Mani'nin yanı sıra, Nigaristan ve Erjeng adlarıyla anılan kutsal kitaplarının minyatürlü ve süslü olması yönüyle şiirlerde söz konusu edilir” (Onay 2009, s. 130; Yeniterzi 2010, s. 309. Akt. Buyruk, 2015, s. 51).

Aşağıdaki mısrada şair, sevgilinin siyah saçına yüz Çin ahusunu sadaka vermeye hazır olduğunu dile getirmiştir. Diğer beyitlerde ise sevgilinin saçının bükümü ile Çin arasında kelime oyunu yapılmıştır. Sevgilinin saçı Çin miski gibidir:

Yüz nāfə-i Çīn gīsū-yı pür-çīniñə şədqə
(Muh. 4/4.1)

Yağmalayubdı türrelərin Çīn məmālikin
Hər çīni içrə müşk-i Hıfādan kəsibi var
(G 44/3)

Əsir-i āhū-yı çeşmün sənün yüz āhū-yı Tātār
Fədā-yı çīn-i zülfün şəd həzārān nāfə-i Çīndür
(G 56/3)

Çeşmün midi çīn ü şikən-i zülfə müqārın
Yā āhū-yı Çīndür belə dām-ı rəsən içrə
(G 187/2)

2.2.2.3.19. Hıta/Hoten

“Hıtâ, Çin’in özerk bölgesi Sincan Uygur’un güney-batısında yer alan miski ile meşhur bir ildir. Sevgilinin saç ve benlerinin siyahlığının yanı sıra misk, nâfe, bağır, ciğer, hûn, âhû, gazal, Çin, Tatar, Türk-i Hata unsurlarıyla da kullanılmaktadır” (Yeniterzi, 2010, s. 313).

Zu’i, *Divan*’ında da Hıta, misk/müşk ile zülf ilgisi bakımından kullanılmıştır. Aşık, bin Hıta miskini sevgilinin misk gibi kakülüne sadaka vermeye hazırdır. Sevgilinin saçının her telinde Hıta miski saklıdır. Her siyah saçlı, sevgilinin Hıta miski gibi saçına benzemez:

Min müşk-i Hıtâ kākül-i müşkîniñ sädqə
(Mh 4/4.3)

Yağmalayubdı türrelərün Çîn mēmālikin
Hər çîni içrə müşk-i Hıtādān kəsîbi var
(G 44/3)

Hər zülf olamaz rûh-fəzā zülfî tək anun
Hər rəngi siyāh nāfə-i müşk-i hütən olmaz
(G 94/4)

Rūyun mîdur ol zülf-i şikən-dər-şikən içrə
Yā lālə-i həd-rüydı müşk-i hütən içrə
(G 172/1)

2.2.2.3.20. Babil

Akkadca “tanrının kapısı” anlamına gelen Bâbil adı (bâb “kapı”, ili “tanrının”), İbrânîce’de Bâbel/Bâvel, Persçe’de Babiruş ve Grekçe’de Babylon şekillerinde kullanılmıştır. Edebiyatımızda Bâbil; genellikle çâh-ı/çeh-i Bâbil (Babil kuyusu) ve Kur’an-ı Kerim’de bildirilen Hârût ile Mârût adlı melekler nedeniyle kullanılır. Zühre adlı eşinden ayrılmak isteyen güzel bir kadına kanıp şarap içen ve günah işleyen Hârût ile Mârût Cenab-ı Hak tarafından kıyamete kadar kalmak üzere Bâbil’de bir kuyuda baş aşağı asılırlar (Erdem, 1991, 392–393; Yeniterzi, 2010, 305–306).

Aşağıdaki beyitte de bütün kötülüklerin anası olarak görülen şarap yerilmiş, Babil’de Harut ve Marut’un zindana atılma sebepkarı olarak gösterilmiştir:

Ümmü'l-həbā`is oldı adun çünki salmış
Bābildə ol mələkləri zindānə ey şərāb
(G 15/3)

2.2.2.3.21. Mısır

“Batıdan Libya, güneyden Sudan, kuzeydoğudan İsrail, kuzeyden Akdeniz ve doğudan Kızıldeniz’le çevrili olan Mısır’ın resmî adı Mısır Arap Cumhuriyeti’dir (Doğaner, 1991, s. 553). Mısır fethedildiğinde, eski canlılığını kaybetmesine rağmen İskenderiye antik kültürün en önemli merkezlerinden biriydi. İslâm ordularıyla Mısır’a gelen sahâbîlerin bölgede yerleşmesiyle birlikte İslâm kültürü de yaygınlaşmaya başlamıştır (Tomar, 2004, s. 575). Mısır’da Osmanlı hâkimiyeti Yavuz Sultan Selim’in buraya yönelik seferi sonucunda 923’te (1517) başladı” (Es-Seyyid, 2004, s. 564).

Aşağıdaki beyitte Mısır’ın adı Hz. Yusuf vesilesi ile anılmaktadır:

Ey şebā get cānib-i Mişrə Züleyhāyə sölə
Kim Şemāhı mişrinə bir Yüsif-i dīğər gəlüb
(G 21/3)

2.2.2.3.22. Tiflis

“Gürcistan’ın doğu kesiminde Kür (Kura) nehrinin dağlar arasında açtığı dar ve dik yamaçlı vadide nehrin iki yakasında yer alır. Şehrin adı kaynaklarda Tphilisi ve Thbilisi şeklinde geçer. Bu isim 1936’dan sonra Tbilisi olarak değiştirilmiştir. Şehir adını, Mtabari’nin kuzeydoğu yamaçlarından çıkan sıcak su kaynaklarına izâfeten Gürcüce “tbili” (sıcak) kelimesinden almıştır. Asırlar boyunca farklı devletlerin istilasına maruz kalan Gürcistan, 1768-1774 Osmanlı-Rus savaşı esnasında Ruslar tarafından işgal edildi. Gittikçe güçlenen Rusya ile 24 Temmuz 1784’te Georgeivsk’te antlaşma imzaladı. Bu antlaşma ile Gürcistan’da Rus himayesi devri başladı. Fakat 1787-1792 yılları arasında Osmanlı-Rus-Avusturya savaşları sırasında Ruslar Gürcistan’dan birliklerini geri çektiler. Osmanlı-Rus savaşının ardından İran’ın yeni şahı Ağa Muhammed Şah, Gürcistan üzerindeki hâkimiyet iddialarını dile getirdi ve II. Irakli’den (Iraklı/Heraklius) kendine tâbi olmasını istedi. İsteği kabul edilmeyince Eylül 1795’te düzenlediği seferde Tiflis’i tahrip etti. Mart 1796’da İran’a savaş açan Çariçe II. Katerina, Rus birliklerini Kafkasya’ya gönderdi. Burada pek çok yeri işgal eden Rus birlikleri Katerina’nın 16

Kasım 1796'da ölmesinden sonra yerine geçen oğlu I. Pavel tarafından geri çağrıldı. Fakat Kaçarlar'ın baskısı karşısında XII. Georg, Rusya'nın kendilerini koruma altına almasını istedi ve Ruslar 1801'de Kartli'yi ilhak etti. 1917 Rus ihtilâline kadar statüsü değişmeyen Tiflis Âzerî, Gürcü ve Ermeniler'den oluşan ve 22 Nisan 1918'de bağımsızlığını ilân eden Kafkas Federal Devleti'nin merkezi oldu" (Aydın, 2004, s. 150-153).

Sovyetler döneminde kültür başkenti olan Tiflis'te her sene değil her gece ilkbahar olduğu dile getirilmiştir:

Hər ildə gərçi dəhərdə bir lələzār olur
Tiflīs içində hər gecə yüz növ-bəhār olur
(G 82/1)

2.2.2.3.23. Rusya

Sovyetler döneminde büyük bir toprak kaplayan ve farklı milletleri bünyesinde barındıran Rusya, birçok yönden şiirlerin konusu olmuştur. Bu beyitte her adına sultan diyenin gidip Rusya'da sultan olamayacağı dile getirilmiştir:

Hər kəsün adını sultān qoyəsən hān deyəsən
Bir ad ilə o gedüb Rüşdə sultān olmaz
(G 90/3)

2.2.2.3.24. Bedehşan

"Afganistan'ın kuzeydoğusunda Tacikistan, Çin ve Pakistan'a komşu bölgede, merkezi Feyz-âbâd olan eyalettir. Edebiyatımızda la'l denilen kırmızı renkli değerli taşın çıktığı yer olarak tanınır. Bu taşın madenden çıktığı zaman renginin soluk olduğuna, ciğer kanına bulanıp güneşte bekletilince parlak kırmızıya dönüştüğüne inanılır. Bu yüzden klasik şiirde genellikle güneş ve kanla birlikte ele alınır" (Yeniterzi, 2010, s. 308).

Aşağıdaki beyitlerde Bedehşan, lal ve sevgilinin dudağı bağlamında ele alınmıştır:

Şövk-i ləbilə kūyunə bir kəs dolanmasun
Lə'l-arzūsi ilə Bədəhşānə gəlməsün
(G 146/2)

Gönçə tək könlümi lə'lün həvəsi qan etdi
 Mehr-i ruhsārun onı lə'l-i Bədəhşān etdi
 (G 233/1)

2.2.2.3.25. Kandehar

“Bugün Afganistan sınırları içinde kalan bir şehirdir. Rivayete göre bu şehri İskender kurmuştur. Birçok milletler tarafından fethedilmiştir. Divan şiirinin coğrafyası içerisinde önemli bir yer tutar. Ayrıca kand (şeker) kelimesi ile zahirî isticak ve cinas yapılarak kullanılır” (Pala, 2004, s. 257).

Şair, aşağıdaki beyitte sevgilinin gözünü Kandehar güzellerinin gözüne teşbih etmiştir:

Žū'iyā məcnūn edən sən bī-dili nāz ilə ol
 Qəndəhārī-çeşm ü Hindī-zülf ü Rūmī-rū mıdır
 (G 52/5)

2.2.2.3.26. Kerbelâ

“Bağdat’ın güneybatısında bulunan Kerbelâ, Hz. Peygamber’in torunu Hz. Hüseyin’in şehit edildiği ve türbesinin bulunduğu yerdir. İslam âlemini yasa boğan Kerbelâ vakası için “Maktel-i Hüseyin” türünde birçok eser kaleme alınmıştır. Şiirimizde Kerbelâ; matem, şehadet, susuzluk gibi kavramlarla, şehit kanıyla sulanmış toprağının kudsiyeti ile anılır; çoğu zaman da tasa, gam, keder anlamında “kerb ü belâ” terkihiyle ele alınır” (Yeniterzi, 2010, s. 319).

Zu’i, Hz. Hüseyin için mersiye yazmış ve bu bağlamda kerb-i belâ terkihini kullanmıştır:

Bu müşəhhəsdi Hüseynə dögi kimsə həmtā
 Bu bəlā vāqi’əsin şābit edir Kərb-i bəlā
 (Müseddes 2/6.1-2)

2.2.2.3.27. Ken‘an

“Yakup peygamberin memleketi. Bugün Filistin’de Sayda, Sur dolayları ile Suriye’nin bir bölümünü içine alır. Nuh peygamberin oğullarından veya torunlarından olan “Ken’ân” adına izafeten bu ismi almıştır. Mâh-ı Ken’ân (Yusuf peygamber) ve Pîr-i Ken’ân (Yakup peygamber) tamlamalarını kurar” (Pala, 2004, s. 266).

Aşağıdaki beyitlerde Ken’anlı Yusuf peygamber bağlamında kullanılmıştır:

Əlbəttə vəqtlən çatəcaq müjdə-i bəşîr
Yə‘qūbvār Yūsif-i Kən‘ānə ağlama
(G 5/4)

Bir gün olı kim Mişr-i hökümətdə olur şāh
Çāh-ı ğəm ara Yūsif-i Kən‘ān belə qalmaz
(G 97/3)

Bu gün yüz min ‘Əzîz olmuş ğulām-ı zülfi Zū‘î tək
Budur vəchi cəmālın Yūsif-i Kən‘ānə bəñzətdim
(G 145/5)

2.2.4. Tabiat İle İlgili Unsurlar

Divan şiirinin belli çevre, zaman, etkinlik ve bu olgularla ilgili belirlenmiş kuralları vardır. Andrews gazelin çevre ile olan ilişkisinden bahsederken dört unsurdan bahseder: “1. etkinlik: bir performans olarak veya drama; 2. mekan: etkinliğin alanı, yeri veya fiziksel bağlamı; 3. katılanlar: etkinlik içindeki oyuncular ve izleyiciler; 4. kurallar: etkinliğin getirdiği düzenlemeler ve yorumlar” (Andrews, 2012, s. 177). Bu bağlamda Divan’da geçen etkinlik meclistir. Meclis genellikle bağlarda/bahçelerde ilkbaharın gelişi ile düzenlenir. Tabiat ve mevsimler ile ilgili unsurlar farklı anlam ilişkileri içinde beyitlerde yer alır.

“Klasik Osmanlı şiirine, içinde insanoğlunun yaşadığı tabiat: canlı, gerçek, dinamik bir şekilde ve realitede olduğu gibi nüfuz edememiştir. Esasen idealist, daha çok hayale bağlı, değişme arzusunu hissetmeyen veya ancak çok sessiz ve sezilmez bir değişmeye müsamaha gösterebilen bir edebiyatta, tabiatı olduğu gibi aksettirebilecek sanatkarlar beklemek boşuna olur. Sadece Osmanlı edebiyatının, mecazlar, mazmunlar, semboller aleminden ibaret tabiat anlayışının zaman zaman gerçek tabiatı, görülen tabiatı da

benimseyip terennüm etmek çabasını gösteren bir tarafı bulunduğunu da unutmamak gerekir” (Karahan, 1980, s. 57-58).

*Zu`i Divanı`*nda da tabiat daha çok idealist, sembollerle çevrilmiş şekliyle karşımıza çıkarken zaman zaman gerçek tabiat manzarası ile de karşılaşırız. Ayrıca gazelin temel mevsim anlayışı olan ilkbahar ile beraber şairin duygu ve aşk acılarına bağlı olarak sonbahar veya kış mevsimine de rastlarız. Örneğin, aşık, sevgilinin gül yüzüne bakınca kış mevsiminin ilkbahara değiştiğini söylemiştir. Bazen keder kış mevsimine benzetilmiş, bazense altın ve gümüş/para varlığı kış mevsimini bahar mevsimine dönüştürmüştür. Sevgilinin ayrılık hasreti de kış mevsimine benzemektedir. Nevruz bayramının gelişi ile kış mevsimi yerini bahar mevsimine bırakır:

Hər dəm qılurdum ol gül-i ruhsārınə nəzər
Qış mövsümi yəqīn baña bir növ-bəhār idi
(G 222/3)

Çəkdiğün qürbət-i zillət ü möhünət getdi
Gəm zivistānı saña bağ-ı gülüstān oldu
(K 17/7)

Zivistānı bəhār eylər nəşāt-əsbābın āmadə
Kimün kim sīm ilə zər kīsəsində ləhzə peydādur
(G 40/6)

Qalub hicrān zivistānında Zū`ī nālə qoy etsün
Sən etmə nālə ey bülbul sənün hər il bəhārın var
(G 46/5)

Şəbr eylə köñül möhnət-i hicrān belə qalmaz
Nov-rüz olı bu fəşl-i zivistān belə qalmaz
(G 97/1)

Sevgili olmadan bahar mevsimi aşığın gözüne sonbahar olarak görünmektedir. Yasemin gibi beyaz göğüslülerle kavuşmak ayrılık kederinin sonbaharını unutturmaktadır. Aşık sevgiliye/dostuna seslenerek, gül bahçesi yüzünün sonbahara dönüşeceğini, bundan sakınmasını, çok da eziyet etmemesini öğütler. Talihin hem bahar hem de sonbahar yanı vardır:

Günüm gecə gözimə hār gülsitān sənsiz
Bəhārım ey gül-i növ-ḥīz kədər-ḥəzānə dönüb
(G 25/4)

Bəhār-ı ömrüm ey növ-gülbün-i bāğ-ı mələhət həyf
 Həzān oldı nə sūd ondan cəhān təzə bəhār olmuş
 (G 102/4)

Bəhār etmək səmən-bərlər vüsalı ilə bāğ içrə
 Həzān-ı möhnət-i hicrānı hətirdən uzağ etmək
 (G 120/6)

Könlül şükr eylə kim vəsl-i ruḥ-ı dildərə yetdün sən
 Həzān-ı hicr-i cövrün çoh görüb gülzərə yetdün sən

Çəküb hicrān həzānın bülbül-i şeydā tək ey Zū'ī
 Bəhār əyyāmı gül vəşlinə ey bī-çərə yetdün sən
 (G 169/1;7)

Nigārā bir zəməñ aḥır bizim sarı güzār eylə
 Həzān-ı hicrimi vəsl-i ruḥunlə növ-bəhār eylə
 (G 199/1)

2.2.4.1. Kozmik Alem

Şair *Divan*'ında kozmik alemlə ilgili dünyaya, bəzi takım yıldızlarına və burçlara yer vermişdir. Dünya ilə ilgili felek/eflak, asman, gerdun, felek, cihan, arz, yer yüzü, sema, çarh, sipihr vb. tabirlerini kullanmışdır. Kainatın merkezi olan dünyayı dokuz felek çevrələr və bunun en büyüğü dokuzuncu felektir (Pala, 2011, s. 149). Şair, felek redifli 108. gazelinde felekten şikayət etmiş, onu gidişatı eğri diye niteleyerek gönlündə sabır bırakmadığını belirtmişdir:

Nə dildə şəbr qoyubdur nə əldə cām fələk
 Gözün qarasını dutsun yüzün zəlam fələk
 Məni ki şəhrdən ey mäh saldı āvərə
 Bu gündə eylədi kəc-rov yəqīn tēmām fələk
 (G 118/1-2)

Şair, bəzən övdüğü kişiyi izzette gökyüzünə, fazilette afitaba/güneşə/hurşide benzətmişdir. Bəzən sevgilinin kaşının kemerindən endamı hilale dönmüşdür. Bəzən Allah'ın neşə güneşini ondan gizlediğini düşünmüşdür:

Sipihr-i 'izzət ü ḥurşid fəzl ü cūd Mīr Mehdi
 Ki həsən həlqəni Həqq rəşk-i firdövs-i cənān qılmış
 (K 11/11)

Mənim tək hansı 'āşiqdür de tāq-ı əbrü-yı cənān

Hilālə döndürübdür qāmətin gəmdən kəmə n qılmış

Fələkdən güşşə dövrəndən bələdur həsilim hər gün
Məgər Həqq şadlıq-^hurşidini məndən nihān qılmış
(K 11/4-5)

İkinci gezegen olan ve feleğin katibi olarak bilinen, güzel söz ve sanatkarlığın sembolü utarid ile üçüncü gezegen olan ve güzelliği, sanatkarlığı, aşkı, müziği sembolize eden Zühre, Yusuf ve Züleyha bağlamında ele alınmışlardır (Pala, 2011, s. 465). Sevgiliyi/Yusuf u güzel söz söyleyen utarid övünce güzellik sembolü Zühre tellal olmuş pazara düşmüştür:

Yūsifim vəşfün ‘utārid eləyübdür ki bugün
Zöhrə dəllələ olub müştəri bāzərə düşüb

(G 17/3)

Aşağıdaki ilk beyitte, aşık geceleri gözünden Pervin takım yıldızını saçmaktadır ve sevgilinin ayrılığında Süreyya takım yıldızı gibi uyanıktır. İkinci beyitte Zühre alınlı put gibi sevgilinin ay gibi yüzü ve Pervin beni, Zu’i’yi Benatu’n-Naş yıldız kümesi gibi dağınk etmiştir:

Pərvīn saçub ey mäh gözimdən gecə də`im
Hicrində sürəyyā kimi bī-dār mən oldım
(G 132/2)

Zū`īni etmiş pərəkəndə benātu`n-nā`ş tək
Ey büt-i zöhrə-cəbīn ol mäh u pərvīnün sənün
(G 154/5)

Sitare ve kevkeb kelimeleri genellikle kara bahtlı yıldız bağlamında ele alınmıştır:

O mäh vəşlinə bir gün yetüşmədim āhır
Mənim bu tələ`imün gör nə bəd sitərəsi var
(G 87/2)

Əzəl gün bār`ilāha məndən āyā nə hətā çıldı
Ki bu dünyədə belə kövkəb-i bəhtim qara çıldı
(G 254/1)

Şair, sevgilinin yüzündeki saçını, saçının yüzünü kapatmasını terazi ve akrep burçlarına benzetmiştir:

Zülf-i ruhsârün mıdır gördükdə qıldım iştibâh
Yâ ki mîzân bürcini məskən qılubdur âftâb
(G 16/4)

Yüzünü zülfi içrə elə ol sîmîn-bədən dutmuş
Görən sölər ki məhdür bürc-i əqrəbdə vətən dutmuş
(G 103/1)

2.2.4.2. Zaman

Türk edebiyat geleneğinde zaman anlayışı, İslâma ve İslâm medeniyetine bağlı olarak teşekkül etmiştir. Klasik dönemde Türkçede zamanı ifade etmek için kullanılan kelimelerin çoğunun Arapçadan alınmış olmasını bu durumun açık bir göstergesi olarak kabul edebiliriz: Zaman, dehr, vakit, devir, asr, şehr, yevm, nehar, leyl, fecr, duha, zuhr, mağrib, işâ. İslami inanışa göre zaman Allah'ın isimlerinden biridir. İnsan ve dünya fanidir; baki olan ise sadece Allah'tır (Yuva, 2009, s. 1659).

Divan'da kullanılan zaman kavramı da şairin/aşığın ruh hali ile bağdaşık durumdadır. Aşığın ruh haline göre ya ilkbahardır ya da sonbahar ve kış. Ya gecedir sevgilinin saçları gibi, ya da gündüz. Bahar eğlence zamanıdır, hayattan kam alma anıdır lakin cebinde şarap almaya parası olmayan veya sevgilinin ayrılık derdini çeken şair için bahar kışa dönüşmüştür, ondan zevk alamaz olmuştur. Zaman kavramının merkezinde Allah veya sevgili vardır. *Divan*'da zamanla ilgili kullanılan kelimeler “dehr, zaman, devr, asır, ruzgar, duha, bahar, hazan, kış, zimistan, şita, leyl, gece, şeb, nehar, gündüz, sabah, şehr, ay, yıl” vb.'dir.

Aşağıdaki ilk beyitte şair geceyi mehtabın eşlik etmesi/güzellik unsuru olarak ele almış, sevgili ile kavuşma anından bahsetmiştir. Bir sonraki beyitte ise gece düşüncelerin akla üşüştüğü, şairin sorunlarını nasıl çözeceğini dert ettiği zamandır. Üçüncü beyitte ise aşık sevgilinin her gece başkaları ile gezmesinden yakınmaktadır:

Gecə meh-tābdə həm-ḥvābə-i cānānə idim
Vəşl-i yār u mey-i şəhbāyə var idi 'ādət
(K 5/3)

Şəb düşün[i] eləyirdüm neçə yüz min əfkār
 Ki şabāḥ qış gələcək necə keçər leyl [ü] nəhār
 (K 6/1)

Żū'ī yanuram şəm' şifət ol məhi görcək
 Hər gecə gəzən nāz ilə əğyār yanında
 (G 186/7)

Aşağıdaki beyitlerde şair, gerçek anlamda kış mevsiminden bahsetmiş, maddi sıkıntı çektiği için kışı nasıl geçireceğini bilmediğini, kasideleri sunduğu kişilerden destek beklediğini dile getirmiştir:

Niş-i kəməndār elə oḡlar atur sərmādan
 Ki onə tāb eləməz Rüstəm ilə İsfəndār

Şāh-ı ḥvurşīd-məqām eylədi bürc-i qövsi
 Düşəcək ləşkər-i sərmāyə 'əcəb qar-ı məqār

Fövc-i sərmānun əlindən səni fəvrən qutarur
 Ləzzət ü 'eyş-i cəhāndan oləsən bər-tərrār (?)

Żū'īnün qış sitəmündən qurıyub cān [u] tənī
 Kürk ilqā'sıylə eylə gələr təzə bəhār
 (K 6/2; 4; 12; 20)

Aşağıdaki beyitlerin ilkinde paranın kış mevsimini bahara dönüştürdüyünden bahsedilmiş, ikincisinde ise kış mevsimi sevgilinin ayrılığına teşbih edilmiştir:

Zimistānı bəhār eylər nəşāt-əsbābın āmədə
 Kimün kim sīm ilə zər kīsəsində ləhzə peydādur
 (G 40/6)

Qalub hicrān zimistānında Żū'ī nālə qoy etsün
 Sən etmə nālə ey bülbul sənün hər il bəhārun var
 (G 46/5)

Bu beyitte ise sonbahar yaşlılığa teşbih edilmiştir:

Vəlīk ḥovf elə ondan ki gülşən-i rüyun
 Dönər həzānə tapılmaz bir āşnā Kāzım
 (G 137/5)

Bahar mevsimi şaire gençlik zamanlarını hatırlatmaktadır. Bahar, cennetin dünyadaki haliymiş gibi vakti hoş geçirmek, şarap içmek, müzik dinlemek, gül bahçesini seyretmek zamanıdır:

Bəhār olubdı cavānlıq düşüb genə yādə
Köñül dilər olə bəzmində sāğər-i bādə

Keçürdə fəşl-i bəhārı riyāz-ı rızvān tək
Behişt-i ‘ədni mühəyyā edə bu dünyādə
(K 18/1; 3)

Vəqtün ẖoş eylə gəminə dövr növ-bəhārdur
Tər eylə bir damağı mey-i ẖoş-güvār ilə
(K 21/13)

Bəhār əyyāmıdır bah gör gülüstān içrə bülbüllər
Gələbdür gül həvāsıylə necə fəryād [u] əfğānə
(K 22/2)

Aylar günler keçmiş, şair şarap içememiştir. Gece ve gündüz inlemektedir, ömrü geçip gitmektedir. Boynu halkalı güvercin sabah akşam bahçelerde ötmektedir. Aşık, sevgilinin hasreti ile sabah akşam inlemektedir. Bu sebepten gecenin ve gündüzün bir farkı yoktur:

Dövr-i gərdün məni bir növ‘ ayağə saldı
Ay u gün keçdi görünməz gözə bir bādə vü cām
(K 13/7)

Fikr edirdim nədi cürmim ki bu qürbətdə mənim
Həm-dənim şām [u] səhər nālə vü əfğān oldu
(K 17/4)

Oğur vəşf-i behişt-i ‘ədn hər bir güşədə şulşul
Dügāh şübḥ ü şām içrə neçə ‘uşşāq-ı dīvānə
(K 22/7)

Qoymə məni intizār içində
Şām u səhər āh u zār içində
(M 8/34)

Zülf ü ruḥı həyālı ilə eyləyim baña
Müddətdi kim təfāvüt-i leyl ü nəhār yoh
(G 38/2)

Zaman olarak kullanılan dehr, devr, zaman, asır, ruzgar, kelimeleri ile genelde zamandan şikayet dile getirilmiştir. Dehr kelimesi hem zaman hem de dünya anlamında anlaşılabilir. Aşağıdaki beyitlerde şair, zamanın iyi ve kötü yanlarını, baharını ve güzünü gördüğünü dile getirmiştir. Şair yaşadığı çağda her şeyin para ile çözüldüğünü,

marifetin önemsənmediğini belirtmiştir. Zu'i, döneminde kerem sahibi insan kalmamasından yakınmaktadır:

Beş gün içində bər-həm olur gülşəni güli
Çoh görmüşəm bəhār u həzānın zəmānənün
(G 175/2)

İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Mə'rifət əhli cəhān çeşminə həkistər imiş
(TB1/3)

Həyf olə kim dəhrdə bir zāt-ı əkrəm qalmayub
Qalmayandə eylə ādəm şanki 'āləm qalmayub
(G 30/1)

Ruzgar kelimesi de hem zaman hem de talih anlamında kullanılmıştır. Şair, feleğin eğri döngüsünden/zamandan hiçbir şey anlamadığını, zamanın eziyetinin, sevgilinin ve onun ayrılık acısının gününü kara ettiğini belirtmiştir. Zu'i, gençlik zamanlarını, meclislerde Dergam şarabı içtiği dönemleri, dertten ve kederden uzak olduğu çağları özlemle anmıştır:

Bir zərrə qədri anlamadım rüzgārdan
Nə dəhrdən nə bu fələk-i kəc-mədārdan
(G 176/1)

Cövr-i zəmānə möhnət-i hicrān cəfā-yı yār
Zü'ī tək āhır etdi qara rüzgārımı
(G 228/7)

H'oş ol zəmān ki mey-i şāf u Dərgəməim var idi
Nə dərd ü möhnət-i dünyā vü nə gəmim var idi
(G 237/1)

Şair, alem cennete dönse de yaşadığı zamanda anlayış sahibi insanın kalmamasından şikayet etmiştir. *Şark-ı Rus* gibi aydınlık saçan gazetelerin daha önceden olmasını dilemiştir. Yaşadığı dönemde azledilen padişahların sonunu örnek göstererek insanların örnek alması gerektiğini düşünmüştür:

Gər cənnət ü firdövsdür 'āləm bu zəmāndə
Şəd-həyf ki bir rəmz bilən ādəmi yohdur
(G 86/3)

Çohdan gəleydi kəş bu dövrənə Şərq-i Rus
Tā zə'f-i milləti gətürə cənə Şərq-i Rus

(K 10/1)

Bu 'əşrdə dəhi çoh pādşāhə eylə nəzər
Nə tövr zillətə āhırdə döndi dövrānı
(K 23/4)

Zu`i, öyle bir zaman ve yerdedir ki devran/zaman onu bin belaya uğratmıştır. Lakin her sonbaharın/kötü günün bir baharı vardır, zamanın kederine sabretmelidir. Dünyanın kötü halini gören marifet ehli devrandan göçüp gitti lakin şair umut etmektedir çünkü yaşadığı dönemde diğer milletlerin ilim yönünden geliştiği görülmektedir:

Bir buq'ədəəm əsīr ü həyrān
Salmış məni min bəlayə dövrān
(M 8/2)

Əlbəttə hər həzān olanun bir bəhārı var
Şəbr eylə ey köñül gəm-i dövrānə ağlama
(G 5/6)

Cəhānı belə görüb əhl-i mə'rifət getdi
Bu 'əşrdə sölə Zū`ī nə var bir də gələ
(G 211/5)

Aşağıdaki beyitlerde vakit kelimesi zaman anlamında kullanılmış, şair kötü zamanda doğmaktan şikayet etmiş, şarap dağıtana vakit kaybetmeden şarap dağıtmasını istemiştir. Problem zamanı kaçıp saklanan mollaları yermiştir:

Mənim 'ömrimsən ey sāqī yetüşdim bəs ki mən cānə
Nədür fəvt eyləmək vəqti gətür sən cām-ı peymānə
(K 22/1)

Şəd-heyf ki pis vəqtdə gəldük bu cəhānə
Çün müştərī yohdур bu bizā'ət nə içündür
(G 68/9)

Zāhirən zīb verə qurşāq 'əbā saqqalə
Məs'ələ vəqti qaçub bərk sohulə qanqalə
(M 6/24)

2.2.4.3. Dört Unsur

Yaratılmışların dört unsurdan ortaya çıktığı düşüncesinin kökleri eski Yunan inancına dayanmaktadır. İslam alimleri çağlar boyunca bu unsurlar hakkında farklı yorumlarda

bulunmuşlardır (Karlığa, 1991, s. 149-151). *Divan*'da ateş, su, toprak ve hava farklı kelimelerle ve mazmunlarla ifade edilmişlerdir. Anasır-ı erbaa olarak da bilinen dört unsurdan Zu'i, kuva-yı namiye/büyüme unsurları diye söz etmiş, bu unsurların bahçe ve çimenleri süslediğini belirtmiştir. Bu süsleme o kadar güzeldir ki cennetteki gül ve ırmaklar kıskanmıştır:

Qılmış quvā-yı nāmiyē tazyīn-i bāğ u rāğ
رَشکِ بَهشتِ گُشته ز گلِ طرفِ جویبار

(K 9/8)

2.2.4.3.1. Su

Dört unsurdan biri olan su *Divan*'da bahir, derya, çeşme, ab, abdar, mevc vb. gibi kelimelerle karşımıza çıkar.

Şair şaraptan, su gibi görünse de özünde keder harmanının ateşidir, diye söz etmiş, can ve vücuda yararlı olduğunu söylemiştir. Susuzların güneşin parlaklığından su istediği gibi aşık da sevgilinin yanağının arzusu ile bakış okunu ister. Ebedilik suyunun lezzeti kırmızı şaraptan/sevgilinin dudağından sorulur. Sevgili kederli aşığın gönlüne bir damla suyu kıymaz, hançeri çekerek onu öldürür. Sevgilinin şarap gibi dudağı su ve ateşten oluşmaktadır:

Ātēş-i hārman-ı gēmdür ōzi ki āb isē dē
Heyrdür cān u tēnē gēr adı şērāb isē dē

(M 1/3)

Ġēmzē peykānın diler şövq-i ruhundan cān u dil
Eylē kim gün tābişindēn tēšnēlēr istērlēr āb

(G 16/3)

Ləzzət-i āb-ı bəqānı mey-i əhmərdən sor
Yə'nī ey tēšnē-kōñül get ləb-i dil-bərdən sor

(G 63/1)

Çəkdi həcər nāz ilə öldürmədi şəd-heyf kim
Qıymadı bir qətrə ābı bu dil-əfkār için

(G 153/4)

Āb u ātēşdi ləbün mey kimi gül bərgi üzi
Necə ustāddı yā Rəb bu şuvər-nəqqāşı

(G 247/6)

Çeşme kelimesi Hz. Hızır ve İskender, ölümsüzlük suyu/ebedilik suyu bağlamında ele alınmıştır. Bela karanlığı içinde şaşkın kalan İskender'e ölümsüzlük suyuna kavuşmak için yol gösteren Hızır bulunmamaktadır. Sevgilinin dudağı ölümsüzlük suyuna, Kevser ırmağına benzetilmiştir:

Sikəndər tək bələ zülməti içrə qalmışam həyrən
Vüşāl-i çeşmə-i heyvānə Hızrim rəh-bərim yohdur
(G 47/4)

Žū`ini rəşk həlāk etdi yenə anlamayub
Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i heyvān dedilər
(G 62/5)

Ləbündi çeşmə-i Kövsər o qāmətün tūbā
Vüşālun ey büt-i məh-rüy bağ-ı rizvāndur
(G 81/6)

Dəhən-i yār demək çeşmə-i heyvānı gələt
Varə təşbih yoh etmək olur ə'yānı gələt
(G 109/1)

Şair, derya kelimesini mesnevi ve kasidelerinde övdüğü kişilerin ilim, fazilet ve cömertlik yönlerinden bahsederken kullanmıştır. Onların ilim denizlerinin sonu yoktur. Aşığın gözündeki yaşı denize teşbih edilmiştir. Şair, derya kadar dert çekmek deyimini tacirin alışveriş/ticaret için çektiği endişeye benzetmiştir:

Aqabəg əvvəl-i dəryā-yı 'izzət mə'dən-i himmət
Ki bəzlindən anun 'ələmdə gənc-i şāygānım var

Əlā ey sərvər-i vālā-nəsəb kim bu cəhān içrə
Dil [ü] dəst-i göhər-məşhūnlə min dəryā vü kənəm var
(K 7/15-16)

Yohdı kənār 'elminün dəryāsınə
Vəşf çatmaz cūdınə səhāsınə
(M 5/36)

Əşk-i hūnīn içrə gərqəm zülfünü dutmaq için
Necə kim sevdā için təcir çəkər dəryā gəmin
(G 156/2)

Aşık, sevgilinin hasreti ile gözyaşlarını sel gibi akıtmaktadır. Zu`i'ye göre aşk denizine düşen batar:

Ze-bəs ağıtdı gözimdən bəlāların seyl-āb
 Diyār-ı hicrdə seyl-i sitəmdən oldı ھarāb
 (Tahmis 2/2.2-3)

Düşən bu qulzüm-i ‘eşq içrə ғərq olur bi’llāh
 Bu bəd mühītə kim sanmayun kənārəsi var
 (G 87/3)

2.2.4.3.2. Toprak

Toprak daha çox ölünce gidilecek yer olarak ele alınmıştır. İskender, Cem, Behmen, Dara gibi padişahların nazlı bedenleri bile toprağa karışmıştır. Yaşlanan şair ölüp gitmenin/toprağa karışmanın daha iyi olacağını düşünmektedir. Aşık, sevgilinin ayağının toprağı olmayı padişahlıktan daha üstün görmektedir. Sevgilinin yüzünü örtüsüz gören felek, her gün bakire güneşini yere salmaktadır. Yüzbinlerce peri gibi güzel toprağa dönmüş ve toprağından güller çıkmıştır:

Hanı Sikəndər ü Cəmşīd ü Bəhmən ü Dārā
 Ki imdi topraqə dönmüş o nāzlu əbdānı
 (K 23/2)

Hīç kimsə görməsün belə sin-i kuhūləti
 Çün cismdən gedübdi o sükkər şəbābəti
 Qalmub ağızdə gözdə dəhi dizdə tāqəti
 Bī-zövq cism ü cān diri qalmaq nə ləzzəti
 Yaşşı odur ki topraq içində nihān olam
 (Mh 1/1)

Ayaqun topraqı olmaqdan özgə yohdı bir fikrim
 Baña bi’llāh yegdür belə zillət pādşāhlıqdan
 (G 151/6)

O gündən kim görüb ruhsārıvı bī-pərdə ey məh-rū
 Salur topraqlarə hər gün fələk ھvurşīd-i ‘əzrāsın
 (G 162/2)

Toprağə döndürüb neçə yüz min pərīvəşi
 Hākından imdi gül bitüb oğşar ‘izārınə
 (G 207/5)

2.2.4.3.3. Ateş

Zu’i ateşle ilgili od, nar, yanmak, şerar, kıvılcım vb. kelimeleri kullanmıştır. Şair, parası olmayanın cehennemde ateşte olmaktan farksız olduğunu belirtmiştir. Kafirliğin

faydasının olmadığını, cəhennəm atəşindən kaçıp cənnət bahçesine gitmenin daha iyi olduğunu düşünməkdir. Nemrud'un atəşə attığı Hz. İbrahim'e ve o atəşin gül bahçesine dönüşməsi mazmununa dəğinilmişdir:

Pül olsə növ-bəhār olı qış mövsümi əgər
Pül olmasə olarsan düzəhdə nārdə
(K 19/11)

Münkirliqün yoḥ fā'idəsi imānə gəlmək yaḥşıdur
Nār-ı cəhənnəmdən qaçub rızvānə gəlmək yaḥşıdur
(G 82/1)

Odlarə əgər saldıə Nəmrūd vəlīkən
Nār oldı Birāhīmə gülüstān belə qalmaz
(G 97/5)

Aşığın canı ve gönlü sevgilinin yüzünün atəşində üzerlik gibi yanmışdır. Gökte görünen yıldızlar değıl aslında aşığın ahının kıvılcımlarıdır. Sevgilinin yanağıнын hayali ile gönöl yanar atəşte kan damlasının titredığı gibi titreməkdir. Aşık sevgilinin atəş gibi yanağından/yüzünden tüm dünyanın yanıp kül olmamasına şaşmaktadı:

Tā çeşm-i zəḥm o 'āriz-i könlünə dəyməsün
Ruḥsārı ātəşinə dil ü cān sipənd olub
(G 24/2)

Sitārə şanmə fələkdə şərār-ı āhımdur
Bu əmrə ātəş-i dil bir qəvī güvāhımdur
(G 53/1)

Titreşür könlüm həyāl-i 'ārizindən eylə kim
Ātəş-i sūzəndə üzrə qətrə-i qan titreşür
(G 58/2)

Žū'ı yanuram şəm' kimi hicrdə çünkim
Salmış yüzünün şövqi bir ātəş bədən içrə
(G 187/7)

Əgərçi yandı könlül çərhi dūd-ı āhundən
Nə sūd rəşhə-i əltāf yoḥdı māhundən
(G 185/1)

2.2.4.3.4. Hava

Şair, “Şahin” redifli şiirinde hava kelimesini gerçek anlamda ele almış, şahin kuşunun havada süzülmesinden bahsetmiştir:

Dögül bu dəhrdə şəyyādliq qanūnī bi`llāhi
Ki şaydın tərək edüb dönsün havā üzrə məkān Şāhīn
(G 171/5)

Hava ile ilgili unsurlardan rüzgâr oldukça fazladır. *Divan`*da daha çok saba rüzgarından bahsedilmiştir. Saba, Doğu`dan esen hafif rüzgardır. Sevgilinin yasak olan mahallesine saba rüzgarından başka mahrem olanlar/rakipler girdiği için aşık ah etmektedir. Aşık saba rüzgarına sevgilinin anber dağıtan saçını dağıtmasına/açmasına izin vermemesini ister, çünkü aşık ve topluluğu perişan olmaktadır. Saba rüzgarı Zu`i`nin feryadını sevgiliye iletmediği için sevgili insaf edip aşığın feryadına gelmemiştir. Behram, İsfendiyar, Neriman ve Sam nerede diyen şair, Sam gibi güçlü ve gürültülü sarsar rüzgarı estiği için öldüklerini söylemektedir:

Nə var ol məhvəşə āhımdan özgə qāşidim hər şəb
Hərīm-i kūyunə bād-ı şəbādan geyri məhrəm var
(G 70/6)

Şəbā qoymə dağıtsun tār-ı zülf-i ‘ənbər-əfşānun
Pərişān etməsün cəm‘iyyətin tā mən-pərişānun
(G 160/1)

Bād-ı şəbā yetürmədi Zū`i fəğānını
İnsāf edüb bu növ‘ ilə fəryādə gəlmədün
(G 166/5)

2.2.4.4. Hayvanlar

Hayvan, canlı anlamına gelen, hissedebilen, değişim gösterebilendir. Her toplumun hayatında birçok hayvanın farklı anlam ve önemi vardır. Örneğin, Arap toplumunda deve, susuzluğa dayanıklılığı ve çöldeki işlevselliği yönünden önemlidir. Öyle ki Araplar Aruz veznini dahi devenin yürüyüşüne göre düzenlemişlerdir. Türk toplumu eskiden göçebe ve yarı göçebe yaşadığı, savaşçı yönü ile öne çıktığı için at önemli yere sahip olmuştur. Türk toplumu için at, sadakati, gururu, namusu vb. temsil etmiştir. Kurt, destanlarının sembolü olmuş, asaleti temsil etmiştir. Yine cesur erkek çocukları aslana benzetilmiştir. Bunun aksine köpek, fare, karga vb. olumsuz anlamda kullanılmıştır. Gıda kaynağı olması açısından koyun, kuzu, inek, tavuk vb. gibi hayvanlar önemsenmiştir. Bunlarla ilgili

deyim ve atasözleri ortaya çıkmış, eserlerin konusu olmuştur. Divan edebiyatında da bazı hayvanlarla ilgili mazmunlar kullanılmıştır ki toplumun düşünce şeklini yansıtmaları açısından burada yer verilmiştir.

Divan'da hayvan denildiği zaman akılsız, cahil, kaba insanların kastedildiği tespit edilmiştir. Katleden, garet eden, kan döken insanlar vahşi hayvana benzetilmiştir. Şair “hayvan” yaradılışlı insanların ilimle, eğitimle dizginlenebileceğini düşünmektedir:

Heyvāndılar həqiqəti insān döğül tēmām
Bənzər əgərçi zāhiri insānə ey Gərīb
(K 3/9)

Qoyubdı başına lütf ilə təc کرّمنّا
Vücūdun eyləmə heyvān belə şərərətdən

Nədəndi mūzī-i heyvān tək tökürsən qan
Saña nə həşil olur belə qətl ü ‘gārətdən
(K 15/7; 9)

Sölə bu ‘elm nə tərzi ilə pəs olur həşil
Ki kāmīl ādəm edə bir o növ‘ heyvānı
(K 23/24)

İnsān arasındə var idi rəsm-i məhəbbət
Mūzī-heyivānə dönüb insān dəğişübdür
(G 76/2)

2.2.4.4.1. At ve Çeşitleri

2.2.4.4.1.1. Yabı

“Divan şiirinde Türkçe, Arapça ve Farsça kökenli birçok at ismi ve sıfatı kullanılmıştır: Yügrük (at), kula (at), kısarak, tay (atın yavrusu), ahrec (kır at), aşkar (koyu kırmızı renkli at), cenîbet (yedek at), kütel (yedek at), ciyâd (iyi ve eşkin giden at), devâb (binek hayvanı), eblak/ablak (alaca at), edhem (karayağız at), eşheb (beyaz renkli at), feres (at), harûn (terbiye görmemiş, huysuz at), hayl (at sürüsü, yıldı), hink/hınc/hıng (beyaz, kır at), kûhayl/kûheylân, mâdiyan (kısarak), matiyye (binek hayvanı), mudammer (koşu atı), bârgîr (yük hayvanı, beygir), bedrâm (sert at), esb (at), hargele (huysuz at), küreng (al renkli at), rahş, rehvar (sarsmadan yürüyen at), semend (çevik ve güzel at), şebdîz (karayağız at), tekâver (koşucu at), tevsen (sert başlı at), yekrân (soyu temiz, sarı ile

kırmızı arasındaki at), Aşkar, Burak, Düldül, Gülgün, Rahş, Refref, Şebdiz” (Kaya, 2008, s. 54-99. Akt. Kaya, 2017, s. 88).

Divan’da genel anlamda at/esb kavramı dışında Yabı ve Semend’den de bahsedilmiştir. Yabı, Azerbaycan’da çok zayıf, güzel olmayan at için kullanılır. Hatta bu kelime bazı deyim ve atasözlerinde, argoda dahi kullanılmaktadır. Örneğin, “Aksak yabı köhlen atı geçemez.” vb. (ADİL, 2006, c. IV, s. 498). Aşağıdaki beyitte görevi icabı memleketinden uzak düşen şair, köyden şehre gelirken yorulmuş, elden düşmüş Yabı’yı sattığını belirtmiştir. Diğer beyitte ise Yabı’yı sattığını lakin ondan arta kalan arpa ve samanının olduğunu dile getirmiştir:

Var idi bir yabum kətdən gələndə şəhrə bu dəfə
Yoruldu yolda qaldı şattım onda bir yalanım var
Yorulmuş yabını sattım başımdan eylədim ammā
Qalubdur üç taqar arpam dəhi bir dam samanım var
(K 7/11-12)

Şair kaside ve mesnevi sunduğu kişilerden at istemiştir. Hatta bir beytinde beyden/handan ya at vermesini ya da atın bedelini vermesini istemiştir:

At istəməgimdən imdi sən də
Kim mərhəmət olma durma kəndə
Yā at bəhāsını bərāt et
Yā inki bərātımı bir at et
(M 8/30; 35)
Piyadə rəh dönüb bu dərgəhə bir atə gəldim mən
Əgər fıl olsə gəm yoḥ sən təkī şāh-ı cəhānım var
Ğərəz bir atdurur mənzūr-ı Żū’ī sərvərə səndən
Ki fəhr ilə desün ol sərvərimdən bir nişānım var
(K 7/17; 19)

2.2.4.4.1.2. Semend

Semend veya yavuz at, kula ve çevik at cinsidir. Bu at cinsi güzelliği, kıymeti ve hızıyla bilinir (Gören, 2010, s. 344). Aşağıdaki beyitte semend atının on güne gittiği yolu vagonun/trenin bir günde gittiği dile getirilmiştir:

Səmənd sür'ət ilə on günə gedən rāhı
 Vağon gedir onı bir gündə istirāhət ilə
 (K 20/3)

Şair, mahir at binici anlamında şeh-süvar kelimesini kullanmıştır. Şeh-süvar ile sevgili/dost kastedilmiştir. Aşık, keder ordusu gönül ülkesini ele geçirmeden Allah'tan sevgilinin/şeh-süvarın gelmesini dilemiştir:

Bu 'ərşə qalmıyə hālī hərəfdən yā Rəbb
 Gəlüb gedübsə də ol şəh-süvār bir də gələ
 (G 211/4)

Dil-kişvərini etdi müsəhhər sipāh-ı gəm
 Yā Rəb tərəhhüm et yetür ol şəh-süvārımı
 (G 228/5)

2.2.4.4.2. Fil

Şair, aşağıdaki beyitte kasideyi sunduğu kişiden at istemektedir. At değil de fil verse yeridir, çünkü onun gibi (kasideyi sunduğu kişi gibi) dünya şahına küçük bir şey vermek yakışmaz. İkinci beyitte ise fil gibi büyük hayvanı ve kaplan gibi yırtıcı hayvanı ilmin dizginleyip dünyayı ele geçirdiği belirtilmiştir:

Piyadə rəh dönüb bu dərgəhə bir atə gəldim mən
 Əgər fil olsə gəm yoh sən təkī şah-ı cəhānım var
 (K 7/17)

Müsəhhər etdi 'ulūm ilə fıl ü bəbr ü pələng
 ƏsİR qıldı fərāsət nəhəng dəryānı
 (K 23/22)

2.2.4.4.3. Yılan, Ejder

Beyitlerde yılan üç şekilde karşımıza çıkar. Birinci, gerçek anlamında kullanılmıştır ve zararlı hayvanı ifade etmektedir. Örneğin, şair arkadaşının bülbül ve papağan iken karınca ve yılan gibi küçük ve değersiz hayvana/insana değişmesinden şikayet edilmiştir. İkincisi, sevgilinin saçlarına benzetilmiştir. Örneğin, şair bir beyitte sevgilinin saçının yanında duran benini yılan yanında duran/yılan oynatan sihirbaz Hintliye benzetmiştir. Başka bir beyitte sevgilinin yanağına dökülen saçlarını hazine üzerinde duran ejderhaya/büyük yılanı benzetmiştir. Üçüncüsü, olumsuz şeyleri ifade etmek için yılan zehri kavramı

kullanılmıştır. Zehr-i mar günümüzde ağızlarda hala kullanılmaktadır. Örneğin, çağında her şeyi paranın çözdüğünü düşünen şair, para, mal mülk için yılan zehri kavramını kullanmıştır:

Həm-dəmün idi tūṭi vü bülbul
İmdi həm-rāz-ı mūr u mār oldun
(K 16/5)

Hāl-i siyəhün türre-i tarrār yanında
Əfsüngər-i Hindüdi yəqin mār yanında
(G 186/1)

Žū`iyā dövr-i məh-i ruhsārına gīsüləri
Şanki gənc-i şāygān üstünə bir əjdər gəlüb
(G 21/5)

Gīsülərin gəmində pərişānam eylə kim
Bir əjdəhā alubdı mənim iki yanımı
(G 234/4)

Bī-pūlluqdi bunları tə`şirdən salan
Bir sirr varmış ol adı pül zəhr-i mārda
(K 19/9)

Şu beyitlerde ise yılanın başının ezilmesi inancına yer verilmiştir:

Bilməyüb verdim əlimdən sər-i zülfün yārun
Mār-ı sər-küftə tək qopulacaqmış nə bilim
(G 136/4)

Kūy-ı yārə yürüyür ‘āşiq-i sādīq bi`llāh
Mār tək gər əzilüb kəlləsi sağ olmasə də
(G 219/2)

2.2.4.4.4. Akrep

“Bilindiği üzere akrep, gündüzleri taş altlarında, oyuk ve yarıklarda gizlenen, geceleri ortaya çıkan bir böcektir. Haşeratin gayet habisi olup her rast geldiği şeyi sokup zahmdar eder. Bazısı siyah ve bazısı yeşil ve bazısı sarı olur. Cümlesi mühliktir ve yeşili cümleden ağıludur. Akrebin tabiatı suya maildir: Yavrusu çok olur ve akrep gebe kaldıkta ekser helaki viladetinde olur. Zira yavruları, karnında büyüdükte anasının içini yiyip badehu arkasını yarıp taşra çıkarlar ki anaları helak ve akrep hamile odlukta şerri ve mazarratı ziyade olur. Akrep, geceleri ışığa meylettiği, ışık olan tarafa yöneldiği için de genellikle

parlak, ışıqlı ay sözü ilə bərabər anılır. Ay başlarında deliliğin arttığı telakkisi misali, akrebin də gebeliğiylə mazarratının artması kimi mehtaplı gecelerde zehrinin çoğalmasıyla alakalı herhangi bir inanç, varsa bu yöndən də bir ilgi kurulabilir” (Çelebioğlu, 1988, s. 201-202).

Aşağıdakı beyitlərdə sevgilinin saçını akrebə, yüzü isə aya bənzətilmiş, akrebin ay ışıığında gəzməsi/hərəkət etməsi məzmunu istifadə edilmişdir:

Görcəyin ruhsāruvı ol çīn-i zūlfündə dedim
Ey köñül vəhm elə kim māh ‘əqrəbə olmuş gərīb
(G 18/4)

Qılır Zū’ī ruhündə ol məhün cünbüş qara zūlfı
Bəlī ‘ādətdir eylər cünbüş ‘əqrəb māh-tāb içrə
(G 188/5)

Tā māh-rūyun ‘əqrəb-i zūlfündə görmüşəm
Bildim yəqīn budur qəmərdə Qur’ānımı
(G 234/5)

2.2.4.4.5. Kuş

Aşağıdakı beyitlərdə Hz. Süleyman rüzgar üzərində səyahət edərkən kuş kanadının ona gölgəlik etdiyi bildirilmişdir. Gönül kuşa bənzətilmişdir. Sevgilinin saçını bu kuşun yuvasıdır:

Eşitmişən ki Süleymān gedirdi bād üzərə
Olurdu kölgəliyi quş qanadı zəhmət ilə
(K 20/5)

Rūz u şəb birdi bāna ğayd u səlāsil içərə
Mürğ-i dil tā hamısı zūlf ü ruh-ı yārə düşüb
(G 17/4)

Bənd oldı çīn-i zūlfünə dil mürği nā-gəhān
Düşdim bu dām-ı ‘eşqə genə mən həfā ilə
(G 213/2)

2.2.4.4.5.1. Bülbül

“Bülbül güzel ve yanık ötüşüyle; çemende ve gülşende kurduğu yuvasıyla; güle olan meylliyle; bu uğurda çektiği düşünülen ıstıraplarla ve çeşitli özellikleriyle adı edebiyatımızda en sık anılan kuş olmuştur” (Gören, 2010, s. 111).

Bülbül, bahar müjdecisi, güzel sesi, güle aşıklığı mazmunları ile ele alınmıştır. Kötümserliğe kapılan şair bazen bülbülde de neşenin kalmamasından, bülbülün senede bir defa da olsa sevgilisine/güle kavuşmasından, kendisinin ise sonsuz ayrılık zindanında kaldığından vb. şikayet etmiştir. Arkadaşlarından ayrı düşen şair, kendini bahçeden ayrı düşen bülbüle benzetmiştir:

Bəhār əyyāmıdır baḡ gör gülüstān içrə bülbüllər
Gəlübdür gül həvāsıylə necə fəryād [u] əfğānə

Açub hər güşəsində gülşənün yüz məclis-i ‘işrət
Bələbil ləhn-i mūsīqār ilə gəlmiş nə əlhānə
(K 22/2; 5)

Bülbül-i şūrīdə olub nəğmə-sāz
Vüslət-i güldən oḡuyur şāh-nāz

Şulşul ü dürrāc tezerv [ü] həzār
Ləhn-i mü’əllifdə (?) oḡurlar ḡiṣār
(M 10/3-4)

Mən də bülbül də gül ‘eşqində şərīküz līkən
Zū’iyə giryə fəğān bülbül-i şeydāyə düşüb
(G 23/7)

Bülbüldə var nə nəğmə-sərālıq nə güldə rəng
Eşq ātəşinə yanmaqı pərvānədən gedüb
(G 28/5)

Qalub hicrān zīmīstānında Zū’i nālə qoy etsün
Sən etmə nālə ey bülbül sənün hər il bəhārūn var
(G 46/5)

Cəfādan incinüb ey dil fəğānə gəlmə bülbül tək
O hansı güldi kim pīrāmənində ḡüşk-i ḡār olmaz
(G 99/4)

Köñül hicrində vəşlindən ümīdün kəsmə kim bülbül
Şəfā-yı gül görər mi çəkməsə cövrin zīmīstānı
(G 149/4)

Çəkməzəm əl səndən ey gül geyrilər cövrilə kim

‘Əndəlīb eylər mi gül tərkin cəfā-yı hār içün
(G 153/2)

Çəküb hicrān həzānın bülbul-i şeydā tək ey Zū’ī
Bəhār əyyāmı gül vəşlinə ey bī-çārə yetdün sən
(G 169/7)

Məni etmə cüdā kūyundən ey gül
Ayırmə bülbuli gülşəndən ey dost
(G 34/4)

2.2.4.4.5.2. Papağan

“Papağan, edebiyatımızda adından en çox sözü edilən kuşlardandır. Papağanın konuşma özelliği, şekeri sevməsi, şekerle beslenmesi, konuşmaya alıştırılmak için karşısına ayna koyulması ve renkli tüyleri sebebiyle âşık, sevgili, sevgilinin ayva tüyü, sebze, rakip dudak, la’l gibi unsurların tasavvurunda yer alır. Papağan şiirimizde sühendân, lisân ehli, şirin güftâr, ükde-güşa ve mahbus-ı kafes olarak vasıflandırılır” (Sefercioğlu, 2001, s. 417. Akt. Gören, 2010, s. 245).

Şair muhatabının papağan ve bülbul iken karınca ve yılana değişmesinden şikayet etmektedir. Beyitlerde papağan, şeker yemesi ve tatlı dilli oluşu mazmunu ile ele alınmıştır. Papağanın şekere karşı koyamadığı gibi âşık da sevgilinin dudağını görünce dayanamaz. Papağanın ayna ile konuşturulma süreci ve mazmunu da işlenen konular arasındadır:

Həm-dəmün idi tūṭī vü bülbul
İmdi həm-rāz-ı mūr u mār oldun
(K 16/5)

Əfsūs ki yoh bir nəfər ‘ārif ki dəm-ā-dəm
Cān-tūṭīsində şəhd-i kəlāmında şəkər var
(G 42/3)

Yoh ‘eybi Hızr-i həṭ dutə lə’lün kənārını
Tūṭī gızāsı rəsmdür ‘āləmdə qənd olub
(G 24/5)

Hər ləhzə ki görsəm dilərəm lə’lüvi öpmək
Tūṭī nə təhəmmül eləsün şəkkəri görcək
(G 117/3)

Tə’n eyləmə həyrənliqinə Zū’ī-i zārın

Tūṭī bəlī ḥeyrān olı güzgülər içində
(G 190/5)

2.2.4.4.5.3. Doğan

“Edebiyatımızda sevgilinin saçı, yüzü, bakışı, kendisi; âşığın âhı, yarası, gönlü; şairin sözü, tab’ vb. unsurlar doğana benzetilir. Doğan şiirimizde şâhbâz-ı fikret, şâhbâz-ı lâmekân, şâhbâz-ı âlem-i melekût gibi soyut isimlerle de ifade edilir. Güneşin karanlık denen kargayı kovması ile sarı renkteki doğanın av kuşlarını kovması arasında şairler tarafından benzerlik kurularak, doğana “şâhbâz-ı zerrin-bâl” ismi verilir. Yine şairler, doğanı övülenin okuna benzetirler. Bu ok, düşmanların ruh kuşlarını avlamak konusunda ustadır” (Kurnaz, 1996, s. 157. Akt. Gören, 2010, s. 146). Divan şiirinde sevgili şaha benzetilir. Şahlar şahbaz beslemesi bakımından da şaha teşbih edilir. Şahbaz iyi bir avcıdır ki sevgili, sevgilinin gamzesi ve gözü bu kuş gibi aşıkların gönlünü avlar (Sefercioğlu, 2001, s. 419-420. Akt. Gören, 2010, s. 149).

Aşağıdaki beyitlerde doğan kuşu feleğe/talihe, sevgilinin gözüne benzetilmiştir:

Dün ki bâz-ı fələk öz lānəsin etdi məqām
Məş‘əl-i şīdi əhātə elədi zəng ü zəlām
(K 13/1)

Dögüldür ḥāşiyət şāh-bāzə vəḥşət rüz-ı əvvəldən
Olub insān ilə ülfətdə dā`im tev`əmān Şāhīn
(G 171/7)

Salmasun nərgis-i məḥmūruva zülfün sāyə
Qoymə şāh-bāzə olə zāğ [u] zəğanın həm-sāyə
(G 209/1)

2.2.4.4.5.4. Kartal

“Kartal, edebiyatımızda avcılığı, güçlü oluşu, yükseklerden uçması, çengeli, pençesi, kuşların sultanı oluşu ve yırtıcılığı gibi özellikleri açısından ele alınır ve birçok benzetmeye konu olur. Şiirimizde sevgilinin saçı gönülleri avlayan bir kartala benzetilir” (Gören, 2010, s. 194).

Şair, Şahin lakaplı arkadaşını/tanındığını şahin kuşu gibi “böbürlenmekten” vazgeçmeğe, şahinin de bir gün felek kartalı tarafından avlanabileceğine dikkat çekmiştir:

Dutan ey övc-i istiğnādē dā'im āşyān Şāhīn
Səni şayd eylər āhırdə 'uqāb-ı āsmān Şāhīn
(G 171/1)

2.2.4.4.5.5. Şahin

Şair, Şahin redifli 171. gazelinin Şahin isimli şaire yazmış ve şahinin vasıflarından bahsetmiştir. Şahin, yırtıcı bir kuştur. Şahinin avını avlamadaki mahareti çok iyidir. “Şahin avına atılmadan önce üzerinde uzun daireler çizerek süzülür ve yükseklerden aşağıya doğru avının üzerine hızlıca iner. Şiirimizde şahin etrafında kurulan hayallerin büyük çoğunluğu onun yırtıcı bir avcı kuş olma özelliğini temel alır. Şahin, esas itibarıyla küçük yapıda, cesur ve acımasız bir av kuşudur” (Gören, 2010, s. 266). Gazelin genelinde ve aşağıdaki beyitte şahinin yukarıda bahsi geçen özelliği/avcılığı, yırtıcılığı üzerinde durulmuştur:

Əgər şāhīnə hər gün eyləmək bir qan olub ruzi
Təğāfūl birlə min min eyləmə hər gündə qan Şāhīn
(G 171/3)

2.2.4.4.5.6. Kumru

“Güvercinlerden daha küçük ve ötücü bir kuş olarak bilinirler. Çoğunlukla renkleri kahve renklidir. Gri (kül renkli) olanları yabanidir. Güzelliği, zarafeti, samimiliği ve masumiyeti ile sosyal hayatımıza katılan kumrular, sevginin, sadakatin, huzurun temsilciliğini yapar. Korkutulmadığı, ürkütülmediği ve kafese kapatılmadığı sürece insanlarla yaşarlar ve evcildirler. Kumrular aile hayatı yaşarlar. Yavruları için hayatlarını çekinmeden tehlikeye atarlar. Aşkın ve sevginin temsilcisi olarak kabul edilirler. Eşlerden biri ölürse, geriye kalan hayatı boyunca başkasıyla eşleşmez” (Ertan, 1989, s. 208-209).

Şair kumruyu güzel sesli ötüşü bakımından ele almıştır. Deli kumru gül bahçesinde aşıklar için vecdle şarkılar söylemektedir. İkinci beyitte gül bahçesinde kırmızı gülün yüzünü göstermesinden, bülbül ve kumrunun şevkle kanat çırpmasından bahsedilmiştir:

Qədəm bas gülüstānə bāğ ara gör kim nə şūr ilə
Nəvālar sāz edüb 'uşşāq için qumrī-i divānə
(K 22/4)

Bülbül [ü] qumrī açub şövq ilə hər yan pər ü bāl
 Göstərübdür gül-i həmrā nə nəzakətlə cəmāl
 (M 15/3)

2.2.4.4.5.7. Sulsul

Steingass (2005, s. 791) sözlüğündə “ringdove, woodpigeon” yani “boynu halkalı güvercin, tahtalı” olarak geçmektedir. Kumru mu yoksa Kumru'nun bir türü mü olduğu bilgisine erişilememiştir. Aşağıdaki beyitlerde güzelliği ve sesi bakımından bülbül ve diğer kuşlarla birlikte anılmıştır:

Oğur vəşf-i behişt-i 'ədn hər bir gūşədə şulşul
 Dügāh şübḥ ü şām içrə neçə 'uşşāq-ı dīvānə
 (K 22/7)

Nə şāhīnsən nə bülbül nə həzār-āhəng nə şulşul
 Tuyūrun hālətindən səndə yoh bir şey 'əyān Şāhīn
 (G 171/9)

Şulşul ü dürrāc tezerv [ü] həzār
 Ləhn-i mü'əllifdə (?) oğurlar hışār
 (M 10/4)

2.2.4.4.5.8. Turaç

“Kıbrıs Türk folklorunda turaçla ilgili bir rivayete göre turaç, zamanında çok güzel bir kızmış. Bütün delikanlılar peşindeymiş. O, kendi beğendiği birine varmış. Düşmanları kaynanasını aklına girmiş. Bir gün gelin kaynana hamur açıp yirmi dört ekmek, bir de poğaçaya yapmış ve fırına salmışlar. Gelin işe dalmış. Kaynana bu arada ekmeklerin biriyle o poğaçayı çalmış. Fırın zamanı gelince açtıklarında eksikleri görünce kaynana gelini suçlamış. Kocasından korkan gelin Allah'a beni bir kuş yap diye yalvarmış. Duası kabul olan gelin turaç kuşuna dönmüş. Turacın sesinin yanıklığı bundan ötürüymüş. Turaç kuşu, Halk edebiyatında duraç, Divan şiirinde ise dürraç şeklinde geçer” (Akalin, 1993, s. 87. Akt. Gören, 2010, s. 281-282).

Aşağıdaki beyitte bu kuş, güzel ötmesi yönü ile ele alınmıştır:

Şulşul ü dürrāc tezerv [ü] həzār
 Ləhn-i mü'əllifdə (?) oğurlar hışār
 (M 10/4)

2.2.4.4.5.9. Sülün

“Sülünler edebiyatımızda güzelliğin sembolü olarak karşımıza çıkar. Toplu bir yapıya sahip olmalarına rağmen, boyları onları çok ince ve zarif gösterir. Edebiyatta uzun boylu, nazlı, güzel yürüyüşlü olması bakımından teşbihlerde bulunulmuştur” (Ertan, 1989, s. 230).

Aşağıdaki beyitte sülün, güzel sesli oluşu yönü ile bahis konusu olmuştur:

Şulşul ü dürrâc tezerv [ü] hēzār
Ləhn-i mü'əllifdə (?) oğurlar hışār
(M 10/4)

2.2.4.4.5.10. Terlan

Güçlü gagası ve uzun kanatları olan yırtıcı kuştur (ADİL, 2006, c. IV, s. 324.). Aşağıdaki beyitte sevgiliye benzetilmiştir. Sevgilinin gözleri iki Terlan gibi aşığın gönlünü avlamıştır:

Könlümü şayd eylədi bir göz açınca gözlərin
Eylə kim bir şayd-lāğərini iki tərլān alır
(G 59/3)

2.2.4.4.5.11. Anka

“Anka ya da diğer bir adıyla simurg, sahip olduğu özellikleriyle ve etrafında gelişen çeşitli efsane, inanış, ve telakkilerle Arap ve Fars edebiyatında olduğu gibi Türk edebiyatında da yer almıştır. Anka, edebiyatımızda efsanevi özellikleri ve değişik adları ile çeşitli teşbih, mecaz ve maznunlara konu olmuştur. Özellikleriyle Divan edebiyatının manzum ve mensur eserlerinde yerini almıştır. Renkli tüyleri vasıtasıyla edebiyatımızda cennet kuşu kabul edilerek “Zümrüdüanka” olarak vasıflandırılmıştır. Anka’nın Kafdağı’nda yasaması, yükseklerden uçması, kolay avlanamayışı gibi özellikleri sebebiyle ulaşılması zor durumları ifade etmek için de kullanılmıştır. Edebiyatımızda sevgili, ulaşılmasındaki zorluk ve aşığa çok nadir görünmesi sebebiyle Anka’ya benzetilmiştir. Bu mitolojik kuş, insanlarca görülmemiş olsa da eşsiz güzelliği olan bir hayvan sayılmıştır. Bunun için şairlerimiz sevgiliyi yüceltirken benzetme yolu ile

Anka'yı kullanırlar. Anka'nın en yaygın özelliği kimseye muhtaç olmaması dolayısıyla kanaati temsil etmesidir. Tasavvufta ismi olup cismi olmaması ve bu kuşun meskeninin Kaf dağı olması ona bir yücelik katar. Bu bakımdan Anka insanların en üstün vasıflarına, insani ruha ve insan-ı kâmile benzetilmiştir" (Gören, 2010, s. 11-12).

Aşağıdaki beyitlerde şair, marifet ehlini, aydınları, cömertlik ve lütufu Anka'ya benzetmiştir. Tüm bunlar şairin yaşadığı dönemde Anka gibi görünmez olmuştur:

‘Ənqā kimi nişānəsi yoḥ nāmı zıkr olur
Bəzl ü ‘əṭā vü lütf ü ḥimāyət görünməyür
(G 71/4)

‘Ənqāyə dönüb mə‘rifətərbābı cəhāndə
Yoḥ ‘elm ü ədəb məşrəb-i ‘ürfān dəğişübdür
(G 76/3)

Məfqūd olub ‘ənqā kimi əhbāb-ı mürüvvət
Seyir eləsən ‘āləmi hər yanə tapulmaz
(G 91/5)

2.2.4.4.5.12. Karga

“Kargalar edebiyatımızda siyah rengi, kötü sesi, leşe düşkünlüğü, kötü haber getirdiği inancı gibi özellikleri vasıtasıyla geniş yer tutar. Şiirimizde karga, siyah rengi sebebiyle kaş, hatt; gelincik, gözbebeği ve gece için benzetilen olur. Yine karga, renk ve kötü ses yönüyle rakip; siyah renk ve şekil bakımından saç ve yara; siyah renk ve uğursuzluk yönüyle nefis için benzetilen olur” (Kurnaz, 1996, s. 518. Akt. Gören, 2010, s. 185).

Aşağıdaki beyitlerde karga, siyahlığı bakımından sevgilinin saçına, yüzündeki ayva tüylerine benzetilmiştir. Şair, karga mizaçlı insanlarla bir arada bulunduğu için şikayet etmiş, karga sesli ezan sesinden rahatsız olduğunu belirtmiştir. Şair bülbül sesini ve gül bahçesini özlemektedir:

Zülf-i siyəhündür mi sənün dövr-i ruḥundə
Ya zāğ u zəğan gülşən ü gülzār yanındə
(G 186/2)

Neylərəm gülşən [ü] gülzārı ki seyr etdükdə
Hər tərəf zāğ [u] zəğan bāng-ı nümāyān oləcəq
(G 114/6)

Olmuş cəhālət ol qədər āfāqə mündəric
Qılmaz təməyyüz bāng-ı ğurābı həzārdan
(G 176/3)

Salmasun nərgis-i məhmūruva zülfün sāyə
Qoymə şāh-bāzə olə zāğ [u] zəğanın həm-sāyə
(G 209/1)

Şavt-ı bəlābilə bədəl oldı nəfir-i zāğ
Təqdirdən baña bu bəlā ərməğan idi
(G 242/8)

2.2.4.4.5.13. Çaylak

“Çaylaklar, gündüz yırtıcıları alttakımının kartalgiller familyasındandır. Çaylakların boyları kiçik və ya orta ölçüdə olur. Kanatları uzun və dardır. Edebiyatımızda çaylak kuşu aşağıda belirtilen gerçək özellikləri və edebî anlamda ona yüklənən özellikler açısından ele alınır. Çaylağın alçaklardan uçuşması, şahbaz tarafından avlanması, rakip olarak tasavvur edilmesi, kararsız olması, kiçik kuşlara tamah etmesi, yükseklerden bakması gibi özellikler şiirimizin konusu olur. Çaylak, edebiyatımızda genellikle “ zāğ u zegân ” ikilemesi içinde karga ile birlikte anılır” (Kurnaz, 1996, s. 518. Akt. Gören, 2010, s. 141-143).

Aşağıdaki beyitlerde çaylak, karga ile birlikte kullanılmıştır. Bazı beyitlerde sevgilinin saçına benzetilmiş, ikinci beyitte ise gül bahçesine girmemesi arzu edilmiştir:

Zülf-i siyəhündür mi sənün dövr-i ruğundə
Ya zāğ u zəğan gülşən ü gülzār yanındə
(G 186/2)

Gəlməsün zāğ u zəğan gülşənə kim gül yeridür
Gül olan yer dəhi bu rəsmidi bülbul yeridür
(G 49/1)

Neylərəm gülşən [ü] gülzārı ki seyr etdükdə
Hər tərəf zāğ [u] zəğan bāng-ı nümāyān oləcəq
(G 114/6)

Salmasun nərgis-i məhmūruva zülfün sāyə
Qoymə şāh-bāzə olə zāğ [u] zəğanın həm-sāyə
(G 209/1)

2.2.4.4.5.14. Yarasa

“Edebiyatımızda yarasa, gündüz görünmeyip geceleri uçması, rengi, soğuk yüzlü olması, kuytu yerlerde yaşaması ve ötüşü gibi özellikleri dolayısıyla yerini alır. Yarasa, güneşten ve her türlü ışıktan rahatsız olur. Bütün yaşam faaliyetlerini geceleri gerçekleştiren bir kuştur. Güneşin ilk ışıklarıyla birlikte yarasa hareket kabiliyetinin çoğunu kaybeder” (Gören, 2010, s. 298-299).

Şair, sevgilinin yanağını güneşe benzetince kendini de yarasaya benzetmiştir. Yarasanın güneşi görememesine şaşırılmamalıdır:

‘Ārizün Zū`îni gər görməsə zāhir nə ‘əcəb
Gün hüşüşündə nə həcət qınəmaq huffaşı
(G 247/7)

2.2.4.4.6. Karınca

Divan’da karınca iki anlamda ele alınmıştır. İlk beyitte küçüklüğü ile anılırken ikinci beyitte Hz. Süleyman ile aralarında geçen mazmun yönü ile bahis konusu olmuştur:

Həm-dəmün idi tūtī vü bülbul
İmdi həm-rāz-ı mūr u mār oldun
(K 16/5)

Sər-i kūyundan etmə Zū`îni məhrüm ey bī-mehr
Süleymān bārgāhındə gərəkdür çünki mūr olsun
(G 150/6)

2.2.4.4.7. Kurt

Aşağıdaki beyitte kurt, edebi metinlerde görmeye alışkın olduğumuz asalet yönü ile değil, birbirinin etini kurt gibi yemek deyimi bakımından ele alınmıştır. Şair cahil, bilgisiz insanları kurda benzetmiştir:

Biri birinün ətin qurd kimi didir hər gün
Haçan bular çıxacaqdur bu növ‘ bid‘ətdən
(K 15/19)

2.2.4.4.8. Merkep

Edebiyatımızda birçok bakımdan kendinden bahsettiren merkep, burada yük taşıma vasıtası olarak ele alınmıştır. Hz. İsa merkepsiz kalıp, yaya yürürken (Allah) merkep yaratılışlı insanlara dizi dizi deve vermiştir:

‘İsā kimi vücūd-ı piyādə hımārı yoḥ
Nāqə verüb hımār olanə yüz qatār ilə
(K 21/4)

2.2.4.4.9. Deve

“Naka/dişi deve. Açlığa susuzluğa dayanıklıdır. Ayak tabanlarının yastık şeklinde oluşu sayesinde kuma batmadan çöllerde yol alabilirler. 40-5- yıl yaşayan yük ve binek hayvanı, evcil hayvanlardır. Günde 18 saat yol alabilirler. Uzun kirpikleriyle kum fırtınalarından korunurlar. Türkler için at ne ise Araplar için de deve odur” (Ertan, 1989, s. 74).

Aşağıdaki beyitte deve yük taşıması bakımından ele alınmıştır:

‘İsā kimi vücūd-ı piyādə hımārı yoḥ
Nāqə verüb hımār olanə yüz qatār ilə
(K 21/4)

2.2.4.4.10. Koç

“Edebiyatımızda koç, daha çok kurban edilmesi ve yiğitlere sıfat olması yönüyle işlenir. Bundan başka, koç burcu, adak olması, mezar taşlarına şeklini vermesi, rengi, mekânı dolayısıyla şiirimizin konusu olur” (Gören, 2010, s. 461).

Aşağıdaki beyitte düğün meclisi düzenleyen Muhammed Bey’in keçi ve kuzudan kebab yaptırdığı dile getirilmiştir. Şair, Oğlak (yavru keçi) ve Koç burcunu tevriyeli kullanmıştır. Keçi eski Türklerde kurban olarak sunulması ile de bilinmektedir. Kuzu kesilmesi toy/düğün düzenlemek gibi iyi olayların göstergesidir. Aynı zamanda keçi ve kuzu eti kebabının lezzetli olduğu da söylenmektedir. Koç burcu martta başladığı için baharın da temsilcisidir. Meclisler genellikle bu dönemde düzenlenir. Azerbaycan’da önemli bir bayram olan Nevruz Bayram’ı da 21 Marta yani Koç burcunun başladığı güne tesadüf eder.

Budur vəchi Məhəmməd bəg būsāt-ı toy binā etmiş
Fələk cedy ü həməldən bəzmə vermiş bərrə büryānə
(K 22/10)

2.2.4.4.11. Öküz

“Edebiyatımızda boğa çoğu zaman müspet, öküz ise olumsuz olarak ele alınır” (Gören, 2010, s. 381). Aşağıdaki beyitlerde öküz insanlar ile ilimsiz, insanlık yönü eksik olan insanlar kastedilmiştir:

Biri öküz təki nāqışdı ādəmiyyətdən
Biri ‘ulūm oğuyubdur keçübdı Loqmānı
(K 23/17)

Dərs-i bəhş-i ‘elm nə lāzımdı bu qədəm-dünə
Budu vallāhi dīnlər öküzə meymünə
(M 6/12)

2.2.4.4.12. Koyun

“Edebiyatımızda koyun güzelliği, asilliği, eti, kurban edilmesi, cennetten çıktığı inancı, melemesi, otlaması, yünü, derisinden giyecek eşya dikilmesi gibi özellikleri dolayısıyla zikredilir” (Gören, 2010, s. 467).

Bu beyitte sevgili kasaba, aşık ise koyuna benzetilmiştir. Kasabın koyuna acımadığı gibi sevgili de aşığa acımaz:

Lütf etməsün baña nə ‘əcəb rəhm eyləməz
Yüz güsənd əgər edə qəşşabə ilticā
(G 11/3)

2.2.4.4.13. Ceylan

Ceylan, ceyran (Az.), gazel, âhû, havrâ ismiyle bilinmektedir. “Gözünün güzelliği, kokusu ve ürkekliği bakımından sevgiliye benzetilir. İri ve siyah gözleri sevgilinin gözünü hatırlatmaktadır. Sevgilinin yüzü Kabe`ye benzetildiği zaman, göz ahusu oraya sığınmış olur. Çünkü Kabe`de avlanmak yasaktır. Ahu bazen aslan denen güneşten kaçan aydır. Ahu en çok misk nedeniyle kullanılır. Sevgilinin saçları misk kokar. Ahu misk kokusunu kıskanıp aşık olduğu için içine kan oturur ve bu kan sonra misk olur. Hıta, Çin,

Tata, zülf kelimeleriyle tenasüp içinde kullanılır. Avlandığı için sayyad, dam, vahşi kelimeleriyle birlikte de anılır” (Pala, 2011, s. 14).

Aşağıdaki beyitlerde genellikle ahu sevgili ve sevgilinin bakışıdır. Ahu doğası gereği aslan olamaz. Lakin sevgilinin avcı ahu gözü aşıkları avlamaktadır. Ahu/gazal avlamak, tuzak kurmak, Tatar, Çin, Hoten kelimeleri ile tenasüp kurularak kullanılmıştır. Aşık ahuların ateş içinde durmadığını bilmektedir. Lakin ahu gibi sevgilinin yanan gönlünün içinde oturmasına şaşırılmaktadır:

Görñ olur mu dävə çevrilüb olə ādēm
Vəyā ğəzāl edəsən qurdı yā ki aslanı
(K 23/12)

Etdi şəyyād-gözi şayd dil-i ‘uşşāqı
Həbbəzā şīr-şikār eyləyən āhūlarə bah
(G 35/3)

Əsir-i āhū-yı çeşmün sənün yüz āhū-yı Tātār
Fədā-yı çīn-i zülfün şəd həzārān nāfe-i Çīndür
(G 56/3)

Deyürlər ātəş ara məskən eyləməz āhū
Nədəndi könlüm ara bəs qılub nişəst gözün
(G 158/4)

Ancaq o məhün zülfı nə imān alur əldən
Āhū bahışı qara gözi cān alur əldən
(G 182/1)

2.2.4.4.14. Kaplan

“Edebiyatımızda kaplan meşelik ve ormanlıklarda bulunması, benekli olması, postunun giyecek olarak kullanılması, avcılıktaki mahareti, savaşta kaplan postundan elbise giyilmesi, haris oluşu, güçlü ve kuvvetli olması, yiğitliğin sembolü olması, tehlikeli oluşu gibi özellikler dolayısıyla işlenir” (Gören, 2010, s. 441).

İlim; kaplan, gibi istila edebilecek güce sahiptir. İlim varken fiziki güç anlamını kaybeder. Sevgilinin ahu gözü şirleri/aslanları dahi avlar. Şaire göre dünya cennet bahçesi gibi insandan boşalmıştır. Dünya divlerin, yırtıcı hayvanların/insanların ve şeytan gibi insanların yaşadığı yer haline gelmiştir:

Müsəhhər etdi ‘ulūm ilə fil ü bəbr ü pələng
Əsir qıldı fərəsət nəhəng dəryanı
(K 23/22)

Etdi şəyyād-gözi şayd dil-i ‘uşşāqı
Həbbəzə şir-şikār eyləyən əhūlarə bah
(G 35/3)

Bāğ-ı cənnət kimi ‘āləm boşalub ədəmdən
Məskən-i dīv ü dād ü gül biyābān oləcəq
(G 113/3)

2.2.4.4.15. Köpek

“Şairler, köpeği hakir ve basit bir varlık olarak telakki eder, rakibi, düşmanı, kötü kişileri aşağılamak için kullanırlar. Sevgilinin mahallesindeki köpekler, çeşitli vesilelerle ele alınır. Köpek, sevgiliye ait olunca değer kazanır. Âşık onunla dost olur. Kısacası köpeğin evi ve kapıyı beklemesi, avcılıkta kullanılması, havlaması, kokması, sadakati, dalması, yalaktan yiyip içmesi gibi hususlar şiirimizde sıkça ifadesini bulur” (Kurnaz, 1996, s. 525. Akt. Gören, 2010, s. 472).

Bu beyitlerde de itlerden kastedilen sevgilinin sokağındaki rakipleri ve aşıklarıdır:

Gördükdə ilticə edəmə küyun itlərin
Əhbəblər bəli edər əhbəbə ilticə
(G 11/4)

Pərtöv-i rüyun görüb nālān olur ‘āşıqların
Rəsmidür eylər fəğān itlər görəndə mäh-tāb
(G 16/5)

2.2.4.4.16. Balık

Şair 74. gazelde riyakar zahitleri yermektedir. Onların ibadətini göstəriş için olduğunu herkesin bildiğini belirten Zu’i, bunu balığın tuzlu denizde olmasını körün de bilmesi örneği ile pekiştirmiştir:

Bilməm nöçün bu hıləni məhlūq bilməyür
Kūr də bilir ki balıqı ‘āləmdə şürrur
(G 74/6)

2.2.4.4.17. Pervane

“Edebiyatımızda kelebekler renklerin güzelliği, yapısındaki zarafet ve inceliği, uçuşu, kırlarda gezişi, ışığa meyli, geceleri mumun etrafında dönmesi, ateşe düşüp yanması, renginin kararması gibi özellikleriyle çeşitli teşbih, mecaz ve hayallerle işlenir. Eskiden elektrik olmadığından mum ışığında iş görülürdü. Şairler de masaları başında mum ışığında şiir yazarken hemen ışığın yakınında bulunan bu kelebekleri şiirlerine konu edinmişlerdir. Pervane, mum ışığının çevresinde döner döner ve öyle bir an gelir ki kendini mumun alevine bırakmış. Bu gözlem sonucu, şairler, çeşitli hayal, teşbih ve mecazlarla pervaneyi şiire konu etmişlerdir. Hatta sevgilinin beni de bu alev ile yanmış bir pervaneye benzetilir. Pervane, muma âşık kabul edilmiş, aşk ateşiyle yanan âşık; şair, derviş, tahrikiyle ehli pervaneye benzetilmiştir. Yakıcılığı dolayısıyla sevgili de mum olmuştur. Bazen şair, pervanenin aşıklığı kendinden öğrendiğini söyleyerek övünmüştür. Çünkü pervane sessizce ve gürültü etmeden can veren sadık bir âşıktır. Tek bir ışık etrafında döner ve kendini yakıp yok eder. Vahdet yolundaki dervişin yok oluşu da buna benzer” (Pala, 2011, s. 370; Gören, 2010, s. 551).

Aşağıdaki beyitlerde pervane, bir mazmun olarak eski edebiyattaki temsil değeri ile ele alınmıştır:

Bülbüldə var nə nəğmə-sərāliq nə güldə rəng
Eşq âtəşinə yanmaqı pərvānədən gedüb
(G 28/5)

O məhə çadrə salun gecələr yanmaq üçün
Şəm‘-i ruhsārınə pərvānə ki derlər o bizük
(G 121/5)

Pərvānə olə könlüm əgər sən tək bir şəm‘
Görməz gözəlim gər gəzə yüz əncümən içrə
(G 187/4)

Pərvānə kimi yanmaqımə eyləməyün ‘eyb
Kim şəbrimi ol şəm‘-i şəbistān alur əldən
(G 182/4)

Yanmaqə pərvānə tək bir şəm‘-i ruhsār ‘eşqinə
Yā gəm-i bir lālə-ruhlə dāğdār olmaqdəsən
(G 184/2)

2.2.4.5. Bağ, Bahçe, Çimen, Sebz, Gülzar, Gülistan, Lalezar

Divan şiirinin en önemli etkinliği olan bezmin/meclisin düzenlendiği mekan bahçedir. Bahçeler bir nevi baharın, vuslatın göstericisidir. “Bağ/bahçe, insanların gönül birliği içinde oldukları dostlarıyla oturmak, eğlenmek, şiir okumak, hikmetli sözler konuşmak hatta yağmur damlalarının dökülmesini temaşa etmek için gidilen bir yerdir” (Sekvîl 1384: 358. Akt. Armutlu, 2016, s. 78).

“Bağın icatçısı Menûçehr’dir. Menûçehr, dağlardan ve ovalardan çeşitli gülleri bir araya getirmiş, onları ekmiş, birazcık boy atınca da etrafını çitlerle örmüş ve bağ yapmış” (İbn Belhî, 1374, s. 118. Akt. Armutlu, 2016, s. 78). “Bağlar, etrafları uzun selvilerle ve söğüt ağaçlarıyla kuşatılmıştır. Çeşitli meyve ağaçları da bağları kuşatan, çevreleyen diğer ağaçlardır. Mevsim bahar ise çeşitli çiçek kokularının hissedildiği bağın ortasında bir de havuz yer almıştır. Bahar gelince bezmler, bağlarda düzenlenir” (Armutlu, 2016, s. 78).

Zu’i Divanı’nda bahçe için “bağ, rağ, bostan, gülzar, lalezar, gülşen, gülistan, çimen, sebz” kelimelerini hem gerçek anlamda hem de benzetme unsurları olarak kullanılmıştır. Örneğin, aşağıdaki beyitlerde, yerden bitme kuvvetinin (olma, vücuda gelme) bağ ve bahçeleri süslemesinden, Şirvan’daki bağ ve çiçek bahçelerinden, müzik aletleri/müzik eşliğinde aşığın sevgili ile bağlarda bulunmasından bahsedilmiştir:

Qılmıř quvā-yı nāmiyā tazyīn-i bāğ u rāğ
رَشک بهشت گشته زگل طرف جویبار
(K 9/8)

Bir zāmān şāhr-i Şīrvān içrā
Var idim bāğ u būstān içrā
(M 2/5)

Şām [u] səhər bāğlardə yār ilə
Ərgān u tənbur dəf [u] tār ilə
(M 4/4)

Aşağıdaki beyitlerde bahçe, gül bahçesi benzetme unsurları olarak kullanılmış, sevgilinin yüzü gül bahçesine, yüzündeki saç ise karga ve zegana, sevgilisiz gül bahçesi dikene, gönlü kendine bağlayan sevgilinin yüzündeki saç Firdevs gül bahçesindeki hinduya, Şirvan şehri gül bahçesine teşbih edilmiştir. Sevgilinin bulunduğu, gül yüzü ile katıldığı meclis gül bahçesine dönüşmüştür:

Zülf-i siyəhündür mi sənün dövr-i ruğunda
Ya zağ u zəğan gülşən ü gülzār yanındə
(G 186/2)

Günüm gecə gözimə hār gülsitān sənsiz
Bəhārım ey gül-i növ-ḥīz kədər-ḥəzānə dönüb
(G 25/4)

Ey köñül ‘ariz-i dildārdə gīsūlarə bah
Şəfhə-i gülşən-i firdövsdə hindūlarə bah
(G 35/1)

Ey həstə köñül səhət-i Şīrvānə yolun yoḥ
Ey bülbül-i bī-çārə gülüstānə yolun yoḥ
(G 36/1)

Ey gül ruğunlə məclisimiz gülşən eylədüñ
Nūr-ı cəməlun ilə ‘əcəb rövşən eylədüñ
(G 164/1)

Bahar olsa da gül yanaklı put sevgili olmadan, onun ayrılık derdi ile kalan aşık lale bahçesinin gülünə meyletmez. İnleyen aşık için sevgilinin yüzü lale bahçesidir. Aşık sevgilinin yokluğunda kan ağlayarak gözlerinin kenarını lale bahçesine dönüştürmüştür. Şair, geçen bahar olduğu gibi bu bahar da lale yanaklı sevgili ile lale bahçesi gezmek ister. Aşık sevgilinin yüzünü gördüğü zaman dünya ona gül bahçesi olarak görünür:

Gər var bəhār līk büt-i gül-‘izār yoḥ
Hicrān ğəmilə meyl-i gül-i lāləzār yoḥ
(G 38/1)

H’oş ol zəməñ ki yār mən-i zārə yār idi
Çəşmim cəməlī ‘əksi ilə lāləzār idi
(G 222/1)

Hicründə gözlərimdən aḥan qətrə qətrə qan
Döndürdi lāləzārə nigārım kənārımı
(G 228/3)

Keçən bəhār kimi n’olə bu bəhār gələydi
O lālə-ruḥlə edək gəşt-i lāləzār gələydi
(G 235/1)

Lāləzār idi cəhān çəşmimə ruḥsārı ilə
Oldı pəjmürdə gülüm bāğ u bəhārım getdi
(G 248/4)

“Seyr ve temaşa yeri olan çimen, yeşil otlarla dolu kır-bayır anlamındadır” (Pala, 2011, s. 99). Şair her çemende meclis düzenlediklerinden bahsetmiş, insanoğlunun cennete benzer gül bahçesini, bülbülleri ve çimeni seyretmesi gerektiğini söylemiştir. Aşık, çimen/gül bahçesi içinde sevgilinin yüzü gibi kırmızı gül olmadığını düşünmektedir:

Eyləyürdük dəm-bə-dəm ‘eys ü nəşāt
Hər çəməndə döşəyirdük bir büsāt
(K 4/7)

Bu ‘anādil bu bəlābil bu gülüstān bu çəmən
‘Eyni cənnətdi nəşāt eylə əgər ādəmsən
(M 15/5)

Görünürlərsə tikanlar gözə gər səbz ü çəmən
Līkən ondan gül-i gülzār-ı gülüstān olmaz
(G 90/4)

Hər sādə-ruḥ ey dil o büt-i sīm-tən olmaz
Hər səbz-i nümāyəndə bisāt-ı çəmən olmaz
(G 94/1)

Zülfün tək yoh sünbülə firdövs-i bərində
Rūyun kimi yoh bir gül-i həmrā çəmən içrə
(G 187/3)

Şair, gönlünün gül bahçesi içinde bülbül nağmesi gibi erganun, tar ile şur ve neva makamlarını istediğini, gönlü kendine çeken sevgili olmadan gül bahçesine gitmek istemediğini, sevgili meclise gelince meclisin gül bahçesine dönüştüğünü söylemiştir:

Dəm-bə-dəm gülşənlər içrə bülbül-i şūrīdə tək
Ərganūn u tārden şūr u nəvā istər köñül
(G 122/2)

Baḥa təklif-i gülşən qılmayun bu gəmlü köñlümde
Dil-i ‘āşiqdə mümkündür mi dil-bərsiz sürür olsun
(G 150/5)

Ey gül ruhunlə məclisimiz gülşən eylədən
Nūr-ı cəməlun ilə ‘əcəb rövşən eylədən
(G 164/1)

2.2.4.6. Bitkiler

Bağ, bahçe, gülistan, lalezar, gülşen vb. Divan şiirinin vazgeçilmez öğeleri arasında yer almaktadır. Bahçenin unsurları ise çiçekler, ağaçlar, sular, meyveler ve hayvanlardır ki şiirlerde çeşitli anlam ilişkileri içinde kullanılır. *Zu`i Divanı`*nda kullanılan çiçek, ağaç ve meyve isimleri şöyledir: gül/gonca, nergis/abher, suri, sünbül, lale, nesrin, süsen, nesteren, nar çiçeği, reyhan, semen, menekşe/benefşe, erguvan; çınar, şimşad, serv, tuba, sanavber, bid, çınar; hurma, elma, limon, ünnap, badem. Bazen şair sadece genel adlarıyla bahar veya bahçe alametlerinden bahsetmiştir. Örneğin, sebz, çemen, nihal/fidan, şükufe/çiçek, şah/budak, berk/yaprak, nahl, semer/ber/meyve/ürün, hadika/bahçe vb.

Zu`i, tabiatın ve bahçenin/bitkilerin sadece güzel yanlarından değil, dikenlerinden, kangal otundan; sahradan/çölden; ormandan ve cengellerden de bahsetmiştir. Örneğin, şair, aşağıdaki ilk beyitte eski insanlardan bahsederken onların sık ağaçlar içinde, ormanda, çöllerde yaşadığından bahsetmiştir. İkinci beyitte mollaların zahiren yaptıkları işe uygun giyindiklerini lakin bilgi/mesele/problem zamanı kaçıp yaprakları dikenli ve yararsız kankal otunun dibinde saklandıklarını dile getirmiştir. Üçüncü beyitte şair, dikenler/çölde biten dikenli bitkiler göze yeşil ve çimenlik görünse de onlardan gül bahçesi gülü olmayacağını dile getirmiştir:

Bular də bîşədə cəngəllər içrə qalmışdı
Məqām dutmuş idi özlərinə şəhranı
(K 23/20)

Zāhirən zīb verə qurşāq ‘əbā saqqalə
Məs’ələ vəqti qaçub bərk sohulə qanqalə
(M 6/24)

Görünürlərsə tikanlar gözə gər səbz ü çəmən
Līkən ondan gül-i gülzār-ı gülüstan olmaz
(G 90/4)

Bitkiler, ağaçlar ve çiçekler başlığı altında incelenmiştir:

2.2.4.6.1. Ağaçlar

2.2.4.6.1.1. Çınar

*Divan`*da üç beyitte karşımıza çıkan çınar ağacı ilk iki beyitte meyve vermemesi yönünden ele alınmıştır. Dikenden elma toplanmayacağı gibi çınar ağacından da

hurma/meyve ummak yersizdir. Söğüt ve çınar ağacından meyve beklemek meyvesi olmayan bu ağaçların kusuru değil. Şair, üçüncü beyitte ar`ar, serv ve çınar ağaçlarının gölgelerinin zevkinin kalmadığını belirtmiştir:

Ümīd dutmə ki hūrmā verə dirəht-i çinār
Olur mu dərmək ‘əzīzim tikandan almanı
(K 23/10)

Gör kimdədür qūşūr əgər yohdı meyvəsi
Ummaq olur mı bu sözi bīd ü çinārdan
(G 176/8)

Nə güldə ‘ətr var nə bülbüldə bir nəvā
Nə zōvq-i sāyə ‘ər‘ər ü sərv çinārdə
(K 19/2)

2.2.4.6.1.2. Salkım Söğüt

Söğüt ağacı metinlerde “bīd, saf-saf” isimleri ile de qarşımıza çıxar. Şair, aşağıdaki beyitte söğüt ve çınar ağacından meyve beklenmemesi gerektiğini dile getirmiştir:

Gör kimdədür qūşūr əgər yohdı meyvəsi
Ummaq olur mı bu sözi bīd ü çinārdan
(G 176/8)

2.2.4.6.1.3. Şimşir

Bu ağaç, şiirlerde genellikle sevgilinin boyuna təşbih edilir. Aşağıdaki beyitlerin ilkinde şair, sevgilinin gelmediği bahçenin şimşad ve serv ağaçlarının, güllərinin koparılması gerektiğini düşünmektedir. İkinci beyitte ise sevgilinin boyu şimşad ağacına benzetilmiştir:

Şimşād u sərvini qoparun güllərin pozun
Hər bağdə o sərv ki rəftārə gəlmədi
(G 204/6)

Ey dil-bər-i məh-rūy u büt-i ẖoş-hətṯ ü ẖālīm
Şimşād-qədd ü lālə-ḥad u mäh-cəməlīm
(Mh 4/2.1-2)

2.2.4.6.1.4. Tuba

Sidre`de bulunan, kökü yukarıda, dalları aşağıda olduğuna inanılan ve cennette bulunan ağaçtır. Her çiğnemesinde ve yudumunda başka lezzetleri olan meyveleri vardır. Gövdesi sarı altın, dalları kırmızı mercan, yaprakları yeşil zümrüt ve meyveleri şeker gibi olduğu rivayet edilen bu ağacın her yaprağı bir insana aitmiş. İnsan ölünce bu yaprak düşmüş. Divan şiirinde daha çok gölgesi ve sevgilinin boyuna teşbih edilmesi yönünden ele alınır (Pala, 2011, s. 459).

Aşağıdaki beyitlerin ilkinde şair, vaizin sevgilinin salınan servi boyunu gördükten sonra nasıl sürekli Tuba ağacını övdüğüne şaşırır. İkinci beyitte aşık, tuba boylu put sevgiliyi öyle sevmektedir ki serv ve sanavbere meyletmez. Üçüncü beyitte ise cennetin kapısında duran meleğin/cennetin tuba ağacını beslediği söylenmiştir:

Nəhl-i tūbā vəşfın eylər həlqə vā'iz dəm-bə-dəm
Hic utanmur bir mægər sərv-i hürāmānun görüb
(G 19/2)

Nə sərvə meyl edərəm nə şənübərə kim mən
O qədri ol büt-i tūbā-qiyāmə müştāqam
(G 142/3)

Nəhl-i tūbāyə verür rizvān həmişə pərvəriş
Tā ki bir gün eyləsün sürür u əlvān şədqəsi
(G 230/4)

2.2.4.6.1.5. Servi

Servi ağacı *Divan`*da adı en çok geçen ağaçtır ve genel olarak sevgiliye özel olarak da sevgilinin boyuna teşbih edilmiştir. Sevgilinin ayak bastığı bahçede ise serv ağacının başı bıçkı ile kesilir. Aşık sevgilinin olmadığı bahçede serv ve şimşad ağacının koparılması gerektiğini düşünmektedir:

Şəhr-i Şirvānə genə bir sərv-qədd dil-bər gəlüb
Vəh nə dil-bər bir yüzi gül ləbləri şəkkər gəlüb
(G 21/1)

Ləzzət-i qaydun hərəm oldı baña ey sərv kim
Söləmişdün ol əsiri bir gün āzād eylərəm
(G 127/5)

Mən bī-nəvāyə rəhm elə ey sərv-qāmətim
Kim qalmayub firāqə dəhi istiqāmətim
(G 138/1)

Şimşād u sərvinı qoparun güllərin pozun
Hər bağdə o sərvi ki rəftərə gəlmədi
(G 221/6)

2.2.4.6.1.6. Hurma Ağacı

Bu ağaç, *Divan*'da şair genellikle kendine benzetmiştir. Şair, kurumuş hurma ağacına benzediğini, saf ağacının, içki/eğlence ağacının/fidanının kuruduğunu, gönül meyvesi gittiği için cisminin/vücudunun kuru ağaca dönüştüğünü anlatmıştır:

Cəhān bāğında bir ẖoşgīdə nəhlə bənzərəm mən kim
Nə bir şāhım nə sāyəm nə şükūfə nə bərim yoğdur
(G 47/6)

Qurudı nəhl-i şəfā şarşar-ı həvādiş ilə
Töküldi gör nə şifət bərg ü bərim āhırdə
(G 198/4)

Dəhr bāğında qurı nəhlə dönübdür cismim
Köñlümün meyvəsi çün bərg ilə bərim getdi
(G 248/6)

2.2.4.6.1.7. Sanavber

Çam fıstığı ağacı olarak da bilinen sanavber aşağıdaki beyitte sevgilinin boyu bağlamında kullanılmıştır. Şair, ne uzun boylu serve ne de sanavbere meyleder, o tuba boylu sevgiliyi ister:

Nə sərve meyl edərəm nə şənübərə kim mən
O qədri ol büt-i tūbā-qiyāmə müştāqam
(G 142/3)

2.2.4.6.2. Çiçekler

2.2.4.6.2.1. Gonca, Gül, Çiçek/Şükufe, Suri ve Nesrin

Divan'da sıkça karşımıza çıkan gonca, rengi dolayısıyla sevgilinin yanağının rengine benzetilmiştir. Yeni açmış çiçek goncası gibi sevgili gül bahçesine gelmediği için aşık bülbül gibi inlemektedir. Şair çiçek fidanlarının çıplak kalmayacağını, renkli kaftan giyeceklerini belirtmiştir:

Səbzlər güllər çəmənlər geyünübdür təzədən
Zib-i zīnətlər verüb ruhsārə rəng-i gönçədən
(Murabba 1/2.1-2)

Bülbül kimi fəğān ilə qan oldu könlümüz
Ol növ-şüküftə gönçə bu gülzārə gəlmədi
(G 221/3)

Olmaz belə 'üryān dəhi ətfāl-i şüküfə
Cümlə geyünür həl'ət-i əlvān belə qalmaz
(G 97/2)

Bu beyitlerde ise peri gibi sevgilinin ağzı goncaya benzetilirken, bir sonrakinde bilgi/marifet adabı güle benzetilmiş, Şark-ı Rus Gazetesi'nin bu güllə her tərəfi gül bahçesine dönüştürdüğü söylenmiştir:

Ki şövq-i gönçə-i dəhəni ol pərīvəşün
تنگم ز چشم مور نموده است روزگار
(K 9/5)

Ādāb-ı mə'rifət gülü ilə bu 'əşrdə
Hər bəzmi döndərübdi gülüstānə Şərq-i Rus
(K 10/2)

Gülün olduğu yerde diken de vardır. Şair memleketini cennet bahçesine benzetirken, Muğan'ı deve dikenine benzetmiştir. Dünya bahçesinden cömertlik gülü yok olduğu için Zu'i gibi şair de dikene maruz kalmıştır:

Qoyub Şəmāhı kimi rəşk-i bāğ-ı firdövsi
Muğāndə güssə muğlānınə dūçar oldım

Olubdı bāğ-ı cəhāndan gül-i səhā məfqūd
Odur ki mən kimi şā'ir bu növ' hār oldım
(K 12/2; 4)

Şair, aşağıdakı beyitlerin ilkinde sevgilinin vücudunu suri gülünün yaprağına esmesi yönündən benzetmiştir. İkinci beyitte ise bahar/bahçe unsurlarından biri olaraq ismi zikredilmiştir:

Görəndə bādəni ol şūh mey həvāsı ilə
Vücūdı bərg-i gül-i sūrī tək əsən günlər
(G 67/2)

Nəzzārə-i gülzār u gül-i sūrī vü sünbül
 Əfsūs ki yolqun u firāq anə dəğişdi
 (G 251/4)

Beyaz ve zarif bir gül olan nesrin genellikle sevgilinin yüzünə təşbih edilmektedir. Şair ilk beyitte bahardan bahsederken, nesrin, süsən və nesteren çiçəklərinin də adını anmışdır. İkinci və üçüncü beyitlərdə sevgilinin yüzünü/yanığını nesrin çiçəyinə bənzətməmişdir:

Cüş edüb yerdən çıhub nəsrin süsən nəstərən
 Seyr-i gülizār elər yüz nəzənīn-i gül-bədən
 Şükr qıl Allāhə kim çıhduq bəhārə saq əsən
 Çünki cənnətdür qədəh-peymāyə Nov-rüz bayramı
 (Murabba 1/4)

Ləbün zikri baña şəhd ü şəkərdən dəhi şirindür
 Ruḥ u zülfün həyālī həm fərag-ı bağ u nəsrindür
 (G 56/1)

Bu müşkīn-müy u nəsrin-rüy tərsə-bəççələr bi'llāh
 Alurlar dīni əldən bunlar ilə nə səyāğ etmək
 (G 120/4)

2.2.4.6.2.2. Nergis

Abher olaraq da bilinen nergis çiçəyi *Divan*`da genellikle sevgilinin gözüne təşbih edilmişdir. Şair talihtən şikayət edərkən kendini hasta nergis gibi çıplak edən talihsizlikdən, Allah`ın kırmızı gülü diken ilə arkadaş etməsindən yakınmaktadır. Şair, süzgün/hasta bakişlı nergis çiçəyinin sevgili yüzündən tere/rakıya gark olduğunu söyleyərək, mitolojide ismi geçən Narsis`in suda kendini görüp aşık olmasına telmihte bulunmuşdur. Çok güzel ve iri gözlü nergis/sevgilinin gözü keskin hançeri/kirpikləri ilə aşığa kastetmektedir. Sevgilinin gözü bəzən insan aldatan nergis, bəzənsə mahnur nergistir. Aşık, gönlünə seslenərək, sevgilinin süzgün bakişının ahvalini gül bəhçesindeki nergistən sormasını təbiihler:

‘Uryān edübdī nərgis-i bīmārı sər-nigün
 Həm-dəm qılubdı gör gül-i həmrānı hār ilə
 (K 21/3)

Gülün şūr-ı (?) ruḥundan nərgis-i bīmār çeşmindən
 Biri gərq-i ‘əraq olmuş biri dolmuşdurur qanə
 (K 22/6)

‘Āşiq öldürməyə müjgānın edüb həncər-i tiz
Qəsd eyləyənə ol nərgis-i cādülərə bəh
(G 35/2)

Məhrəb qaşınə köñül aldanma əgmə baş
Bəh görkəmində nərgis-i mərdüm-firibi var
(G 44/4)

Çəşm-i bīmārınun əhvālını sorson ey dil
Gülsitənə güzər et bu sözi ‘əbhərdən sor
(G 63/2)

2.2.4.6.2.3. Erguvan

Kırmızı/pembe renkli bu çiçək, renginden dolayı ilk beyitte sevgilinin yanağına, ikinci beyitte ise şaraba təşbih edilmişdir:

Düşübdür ərğüvānī rüyuvə ol qarə gīsülər
Dutubdur cənnətü’l-mə’vədə mə’və şanki hindülər
(G 57/1)

Gözdə cəməl-i yār qulağımdə şavtını
Əldə müdām cām-ı mey-i ərğüvān idi
(G 242/5)

2.2.4.6.2.4. Sünbül

Şair, aşağıdakı beyitlərdə aldığı məktubu cana həyat verən gül bəhçəsinə, gümüş tepsidəki sünbülə bənzətməmişdir. Beyitlərdə digər çiçəklərlə birlikdə ismi anılan sünbül, genəlliklə sevgilinin saçına bənzətilmişdir. Öylə ki sevgilinin saçını görəən sünbüllər utanmaktadı. Firdevs cənnətində bilə sevgilinin saçını gəbi sünbül yəktur:

Açub gördüm bir nāmə-i dil-güşā
Kāh-ı gülşən sīnī-sünbül cān-fəzā
(M 4/23)

Oldı sünbüllər həcəl zülf-i pərişānün görüb
Gönçələr qan utdilər lə’l-i dūr-əfşānün görüb
(G 19/1)

Məni öldürdilər dərd ü gəm-i ‘eşq ilə āhırdə
Səməən-sīmā vü sünbül-müy u süsən-ləb [ü] gül-rülər
(G 57/3)

Sünbül təkə bələlərimini rəhm qıl bəña

Qoy həlq eyləsün baña yüz töhmət ağılaram
(G 133/3)

Zülfün təki yoh sünbülə firdövs-i bərində
Rūyun kimi yoh bir gül-i həmrā çəmən içrə
(G 187/3)

2.2.4.6.2.5. Nesteren

Şair bahardan bahsederken, nesrin, süsen ve nesteren çiçəklerinin de adını anmışdır:

Cüş edüb yerdən çıhub nəsrin süsən nəstərən
Seyr-i gülizār elər yüz nəzənīn-i gül-bədən
Şükr qıl Allāhə kim çıhduq bəhārə saq əsən
Çünkü cənnətdür qədəh-peymāyə Nov-rüz bayramı
(Murabba 1/4)

2.2.4.6.2.6. Süsen

Şair ilk beyitte bahardan bahsederken, nesrin, süsen ve nesteren çiçəklerinin de adını anmışdır. İkinci beyitte ise sevgilinin dudağı süsəne benzetilmişdir:

Cüş edüb yerdən çıhub nəsrin süsən nəstərən
Seyr-i gülizār elər yüz nəzənīn-i gül-bədən
Şükr qıl Allāhə kim çıhduq bəhārə saq əsən
Çünkü cənnətdür qədəh-peymāyə Nov-rüz bayramı
(Murabba 1/4)

Məni öldürdilər dərd ü gəm-i ‘eşq ilə āhırdə
Səmən-sīmā vü sünbül-müy u süsən-ləb [ü] gül-rülər
(G 57/3)

2.2.4.6.2.7. Semen

Yasemin olarak da bilinen ve *Divan*’da iki beyitte adı geçen semen, beyazlığı yönünden sevgilinin yüzü ve göğsü ilə birlikte benzetme unsuru olarak kullanılmışdır:

Məni öldürdilər dərd ü gəm-i ‘eşq ilə āhırdə
Səmən-sīmā vü sünbül-müy u süsən-ləb [ü] gül-rülər
(G 57/3)

Bəhār etmək səmən-bərlər vüşālı ilə bāğ içrə
Həzān-ı möhnət-i hicrānı hātirdən uzağ etmək
(G 120/6)

2.2.4.6.2.8. Lale

Gülden sonra *Divan`* da ismi sıkça zikrolunan çiçek laledir. Lale, beyitlerin genelinde sevgilinin yüzüne ve yanağına teşbih edilmiş; aşığın dağlanması mazmunu yönünden ele alınmıştır. Bu mazmun dışında şair bazen kötümserliğe kapılarak lale bahçelerinin ve bağların eski sefasının kalmamasından, dağlanma derdi olmayanların bahar, gül, lale zevkine erişebileceğinden, sevgili gül bahçesine ayak basarsa lalenin perişan olacağından, lale renkli şarap içmesi gerektiğinden, sevgilinin ayrılığında gözlerinden akan yaşla göz kenarının lale bahçesine dönüştüğünden bahsetmiştir:

Nə meydə zövq nə gülşəndə var şəfə Zū`iyā
O lālə-rūsız inānmam ki bir şəfəsi ola
(G 10/5)

Nədür ey lālə-ruḥ yārim bu qədri bī-vəfālıq kim
Deməzsən kim mənim bir dərd çəkmiş dağdārim var
(G 45/3)

Lālə dögi dağ üzərə bin dağ ilə yanmış
‘Uşşāqa ruḥundur belə hūnīn-kəfən içrə
(G 187/6)

Nə rəvādur ki qoyə sən kimi bir lālə-‘izār
Bu qədər dağ-ı ələm Zū`ī-i ğəm-fərsāyə
(G 194/5)

Qızarmış lə‘l tək lālə qılur mənlük fəhārətlə
Ruḥ-ı rəḥşānıvı göstər onı həm dağdār eylə
(G 199/3)

Özün təşbīh edübdür lālə çün ruḥsārıña ey gül
Budur vəchi ki qalmışdur biyābānlardə dağ ilə
(G 216/2)

Könlüm h`oş idi lālə kimi ‘arizin görüb
Həsərlə ğeyrlər yürəgi dağdār idi
(G 222/2)

Anlar bəhār u lālə vü gül zövqini o kəs
Kim hātirində zərrə qədər dərd-i dağ yoh
(G 37/4)

Lālələr çün doldurub şəhbā-yı jālə cāmınə
Biz də cāmə dolduraq lāzımdı şəhbālar genə
(G 217/5)

Hicründə gözlərimdən ahan qətrə qətrə qan
Döndürdi läləzərə nigərim kənārımı
(G 226/3)

2.2.4.6.2.9. Reyhan

Fesleğen olarak da bilinen reyhan kokusu yönü ile sevgilinin saç ve ayva tüylerine benzetilirken aşağıdaki beyitlerde bu mazmunun dışında ele alınmıştır. Şair, reyhan şarabının akli baştan aldığını söylediklerini lakin sevgilinin lal gibi dudağının Zu`i`nin canını bir nefeste aldığını söylemiştir. Sevgilinin gül yanağı, gonca dudağı, cennet kavuşması varken aşık gülü ve reyhanı istemez:

Bir nəfəsdə lə`lün ey məh aldı Zū`i cānını
Nışə bəs derlər ki `əqli bādə-i reyhān alır
(G 59/5)

`Ārizün güldi ləbün gönçə vüşālun cənnət
Neylərəm mən sən olan yerdə güli reyhānı
(G 250/8)

2.2.4.6.2.10. Menekşe

“Bu çiçek, kokusu, koyu rengi ve boynunun eğriliği ile şiirlerde anılır. Baharın ve çemenin en belirgin unsurlarındandır” (Pala, 2011, s. 305).

Sevgili ayva tüyleri, saç ve boyu ile gül bahçesine girerse sırasıyla onun ayva tüyüne benzeyen menekşe, saçına benzeyen sümbül ve boyuna benzeyen serv başı kesilmiş olur:

Bu hətt ü zülf ü qəddinlə gülüstānə qədəm bas bir
Bənəfşə sünbüli pəjmürdə sərvī sər-mişār eylə
(G 199/2)

2.2.5. Sosial Hayat

2.2.5.1. Oyunlar

Divan` da satranç, tavlə və çegan oyunlarından bahsedilmiştir:

2.2.5.1.1. Satranç

Satranç, Azerbaycan`da Farsça olduğu gibi, şah öldü anlamında şahmat diye bilinir. Rivayete göre 6. yüzyılda Sasani şahı I. Hüsrev döneminde Hindistan`a giden hekimi oradan getirmiştir. 64 kareye ayrılmış siyah beyaz satıhtan oluşan satıh üzerinde 32 taşla oynanır (ADİL, 2006, c. IV, s. 183; Pala, 2011, s. 391).

“Şairler, şiirlerinde “satranç, nat’, şah, vezir, kale, mât, mât etmek, mansûbe, ruh, ferzin, kec-rev, esb, pîl, piyade, lu’b, açmaz, Leclâc, beydak, fil, taş sürmek” gibi satrançla ilgili kelimeleri çeşitli anlamlar içerisinde birtakım edebî sanatlarla sıkça kullanmışlardır. Şah, satranç oyunundaki en önemli taştır. Padişah anlamındaki bu kelime, divan şiirinde satranç oyununun söz konusu edildiği beyitlerde şairler tarafından genellikle tevriyeli olarak sevgili anlamında kullanılır. Satrançtaki bütün taşlar, oyun içinde şahı korumak için görev alır. Şahın rakip tarafından alınması yani mat edilmesiyle oyun da kaybedilmiş olur” (Kaplan ve Poyraz, 2010, s. 152).

Satranç oyununda şah sevgiliye, vezir ise aşığa teşbih edilir. En değersiz taş olarak görülen piyade/beydak ise siyah rengi ve küçüklüğünden dolayı sevgilinin yanağındaki benlere benzetilir. Ruh/yanak, satranç oyununda bazen kale anlamında kullanılırken bazen de sevgilinin iki yanağındaki benlere haseple kullanılır (Kaplan ve Poyraz, 2010, s. 153).

Şair, aşağıdaki beyitlerde satranç ile ilgili terimleri şiirsel bağlam içerisinde kullanmaktadır.

Mât qıldı mæni fil-i fælæk-i kəc-ræftâr
Færz-i ‘æql açmaq içün beydâqını yoh cür`æt
(K 5/13)

Piyädæ rəh dönüb bu dərgəhə bir atə gəldim mən
Əgər fil olsə gəm yoh sən tək şāh-ı cəhānım var
(K 7/17)

Süvār-ı əsb-i nəşāt ol köñül nə māt ki dəhr
Məqām-ı güşşədi gər şāh gər vəzīr oləsən
(G 171/2)

2.2.5.1.2. Tavl

Altı kapı anlamına gelen tavla. Azerbaycan`da nerd olarak bilinmektedir. Nuşirevan`ın veziri Nürdüçehri tarafından satrança karşılık icat edilmiş bir oyun olduğu rivayet edilmektedir. 15 beyaz, 15 siyah olmakla 30 adet pulun beher cihetinde 12 çizgi (kapı) bulunan bir tabla üzerinde değişik şekillerde sıralanması ve ilerlemesiyle oynanır. İki adet zarla oynanır. Tavlada dört bölüm dört mevsime; 12 kapı, 12 aya; otuz pul ise her ayın 30 gününe tekabül eder. İki adet zar kaza ile kaderin (veya ay ile güneşin) temsilidir. Siyah ve beyaz pullar gece ile gündüze teşbih edilir. Böylece oyun, dünyanın değişmesinden bazen keder, bazen neşeyle ilerlemesinden kinaye Kabul edilir. Ancak şansa bağlı olduğu için İslam dinine göre oynanması yasaktır (Pala, 2011, s. 429).

“Şeş-der, nerd, nerd-bâz, nat’, nakş, nerrâd, zar, tas, tâsçe, pul, düşeş, küşâd, ka’beteyn, mansûbe” gibi tavla ile ilgili kelimeler, birçok divan şairi tarafından birtakım kelime oyunları ve sanatlarla birlikte şiirlerde sıkça kullanılmıştır (Kaplan ve Poyraz, 2010, s. 154).

İki kapı anlamına gelen Kabeteyn, Mekke’deki Kâbe ile Mescid-i Aksa’yı tarif eder. Tavla oyunun iki zarla oynanmasına da işaret eder (Sümeli, 2005, s. 24).

Aşağıdaki ilk beyitte, akıl cilasını altı kapısına denk geldiği için hüner ve kerem Kabelelerine gerek kalmamıştır. Beyitte şeşder zarı atıldığı için oyunun bitmesi anlatılmıştır. İkinci beyitte şair, kaza tavla ustasının sırayı ona verdiğinde o makama bir memurun geldiğini/atandığını belirtmiştir. Üçüncü beyitte ise Zu`i kendine hitap ederek, kader kapısında dört puan kazanamadın, bu meydanda senin gibi kötü kumarcı yok diyerek kaderin ondan yana olmamasından şikayet etmiştir:

Mührə-i ‘əql düşüb şeş-dərə bağlandı qapı
Kə‘bətəyn-i hünər ü fəzlə dəhi yoh həcət
(K 5/14)

Nərrād-ı qəzā çəküb baña dav
Gəldi o məqāmə bir piristav
(M 7/9)

Zü`ī bu şeş-dər-i gəm için tasun atmadı
Bu ‘ərşədə sənün tək bir bəd qumār yoh
(G 38/9)

2.2.5.1.3. Çevgan

“Başı eğri cirit sopası ile 4 ve 10 kişilik takım halinde at sırtında oynanan oyundur. Taraflar ellerindeki değenekler ile topu hedefe sürüklerler. Avrupa’da hala oynanan Polo oyunudur. Oyunda bir çevgan bir de top (guy) bulunduğu için “guy u çevgan” olarak da bilinir. Edebiyatta savaş sahnelerinde insan kellesi top; atların ayağı ayağı da çevgan olarak vasıflandırılabilir. Ayrıca sevgilinin kaşı ve saçları da uçlarının kıvrım olması dolayısıyla çevgana benzetilir. Tasavvufi edebiyatta çevgan Allah’ın ezeli iradesini; top da insanı temsil eder” (Pala, 2011, s. 102).

Top gibi bela çevganı/değeneği ile başı ezilen Zu’i’dir. Çünkü bu meydandan mahir at binici/sevgili gitti.

Gūy tək Zū`īdi çövgān-ı bəlā sər-kūbı
Çünkü bu ‘ərşədən ol şāh-süvārım getdi
(G 248/7)

2.2.5.2. Yiyecekler ve İçecekler

2.2.5.2.1. Helva

Helva; “şeker, yağ, un ve değişik nesneler katılarak yapılan ve çeşitleri olan bir tür tatlı” (Argunşah ve Çakır, 2005, s. 302. Akt. Buyruk, 2015, s. 279). Azerbaycan’da günümüzde çocuk doğumunda, yas merasimlerinde vb. yapılır.

Aşağıdaki beyitte de mollaların çıkarıcı oldukları, dertlerinin yaslara/ölüm törenlerine gidip helva yemek olduğu dile getirilmiştir:

Bular təmām öli mollāsıdı yeyə həlvā
Nəinki dərş deyə hıkmət ü təbābətdən
(K 15/37)

2.2.5.2.2. Kebap/Büryan

Kebap hayvancılıkla uğraşan Türk toplumları arasında önemli yere sahiptir. Özellikle kuzu etinin kebabının lezzetli olduğu düşünülmektedir. Divan şiirinde aşğın gönlü kebaba benzetilir.

Aşağıdaki beyitlerde kebab iki anlamda ele alınmıştır: Birinci beyitte meclis düzenlenmiştir ve oradaki en önemli yemek kebaptır. İkinci beyitte aşğın lime lime olmuş gönlü, üzerine tuz serpilmiş kebaba benzetilmektedir:

Budur vəchi Məhəmməd bəg būsāt-ı toy binā etmiş
Fələk cedy ü həməldən bəzmə vermiş bərrə büryānə
(K 22/10)

Görəndə şərhə şərhə könlümi eylə təkəllüm kim
Bu ‘ādətdür nəmək pāşidə eylərlər kabāb içrə
(G 188/3)

2.2.5.2.3. Şeker

Şeker pancarı veya şeker kamışında yapılan beyaz kristaller şəklində gıda maddesidir. Azərbaycan`da toz halində olan şeker ve küp şəklində olan gend (qənd)/kıtlama şeker vardır. Dilinin altında gend var deyimi tatlı dilli insanlar için kullanılmaktadır. *Zu`i Divanı`*nda şeker, tatlılığı nedeniyle sevgili için ve onun dudağı, konuşması için kullanılmıştır:

Şəhr-i Şirvānə genə bir sərv-qədd dil-bər gəlüb
Vəh nə dil-bər bir yüzi gül ləbləri şəkkər gəlüb

‘Əzm-i Şirvān eyləyüb bir dil-bər-i şīrīn-sühən
Dāğ-ı qəlb-i həstə-i Fərhād için şəkkər gəlüb
(G 21/1-2)

Hər bəzmdə ki bādə-i həmrādan olmasa
Nəql ü məzə o lə‘l-i şəkər-hādan olmasa
(G 4/1)

Hİç kimsə görməsün belə sin-i kuhüləti
Çün cismdən gedübdü o sükkər şəbābəti
(Mh 1/1.1)

2.2.5.2.4. Meyve Kurusu

Azərbaycan`da meyve kurusuna, özellikle kayısı kurusuna gah (qax) adı verilmektedir. Şair mesneviyi sunduğu kişiden lahana (kələm), meyve kurusu ve elma beklediğini dile getirmiştir:

Dəhi ihām ilə qılmışdun inşā

Ki şāhib əz-kələm həm qah u alma
(M 3/13)

2.2.5.2.5. Elma

Şair, mesneviyi sunduğu ağanın elmalarının bol olduğunu lakin hiç ona ikram edilmediğini dile getirmiştir:

Dəhi ihām ilə qılmışdun inşa
Ki şāhib əz-kələm həm qah u alma

Yəqīndür bu ki sizdə çoxdur alma
Vəli āşarı mə'lüm olmaz əslā
(M 4/13-14)

2.2.5.2.6. Bal

Pala (2011, s. 33) balın eskiden tıpta çok kullanılmasından, mideyi kuvvetlendirmesinden, iştahı açmasından, şehveti çoğaltmasından, göz kararmasını gidermesinden ve yarayı iyileştirmesinden bahsetmiştir. Bal, birçok derdin devası olarak anılmaktadır. Beyitlerde bal sevgilinin tatlı kelamına, dudağına benzetilmiştir:

Bəzm içrə zövq olur mı o məh-təl'ət olmamış
Şəhd-i ləbindən 'āşiq için şərbət olmamış
(G 105/1)

Şīrīn qılə məzāqımı şəhd-i təkəllümi
Dövr-i ruhundə zülfi təkī kām-rān olam
(G 128/2)

Məriz-i eşqə kəfidür köñül şəhd-i ləb-i cānān
Təbib-i nə-şinās u şərbət-i 'innābı neylərsən
(G 183/3)

2.2.5.2.7. Süt

Şair, yaşlandıkça meclisten ve içkiden tat alınmadığını, asıl tatın, lezzetin bebeklik zamanı içilen sütte olduğunu dile getirmiştir:

'Eyş ü 'işrət azalur 'ömr çoxalduqcə bəli
Ləzzət ol tıfl dəmində əmilən şirdədür
(G 75/3)

2.2.5.2.8. Ekmek

“Halkın temel gıdası olan ekmek, una su ve tuz karıştırılarak hazırlanan mayalı veya mayasız hamurun pişirilmesiyle yapılır” (Öztekin, 2006, s. 186).

Aşağıdaki beyitte Zu`i, eski sadaketin ihanete yer değiştirmesinden, tuz ve ekmek hakkının kalmamasından şikayet etmiştir:

Əvvəlki şədāqətlər olub indi həyānət
Qalmub dəhī həqq-i nəmək [ü] nān dəğişübdür
(G 73/4)

2.2.5.2.9. Tuz

“İnsan yaşamı için su kadar önemli olan tuz, hem gıda maddesi, hem de yiyeceklere tat verici bir baharat olarak dünyanın her yerinde kullanılır. Öğütülebilen, suda eriyebilen, kristal, yakıcı tadı, yüksek konsantrasyonda mikrop öldürücü ve yiyecekleri muhafaza edici özelliğinin yanı sıra kimya sanayisinin de önemli ham maddesidir” (Mete 2009: 75. Akt. Buyruk, 2015, s. 291).

Aşağıdaki beyitte aşık, dilim dilim olmuş gönlümü görünce, kebab yaparken içine tuz serpmek adettendir demesini, söylemiştir:

Görəndə şərḥə şərḥə köñlümi eylə təkəllüm kim
Bu ‘ādətdür nəmək pāşīdə eylərlər kabāb içrə
(G 188/3)

2.2.5.2.10. Hünnap

“Çanak yapraklı ağacın meyvesidir. Ceviz gibi meyvesi olan hünnap Divan şiirinde mezelik yiyecekler arasında anılır” (Pala, 2011, s. 218).

Zu`i, aşk hastalığına yakalanmıştır. Bu hastalığın ilacı sevgilinin la‘l gibi dudağıdır. Şair bir beytinde sevgilinin dudağını hünnapa benzeterek ondan ilacı olduğuna şükrederken diğer beyitte la‘l dudak varken doktor ve hünnap şerbetini istemediğini belirtmiştir:

Məriz-i ‘eşqdi Zū`ī ‘əlācı lə‘l-i ləbün
Gərək şükür edim ‘innābdən dəvā demişəm

(Kt 4/6)

Mərīz-i eşqə kâfīdür köñül şəhd-i ləb-i cānān
 Təbīb-i nā-şinās u şərbət-i ‘innābı neylərsən
 (G 183/3)

2.2.5.2.11. Şərbət

“Türk toplumlarında eskiden sudan sonra en çok kullanılan içecek olarak bilinmektedir. Şərbətin orta hallilər basit, zenginlər için teferruatlıları vardır. Birinci durumda sadece bal ve şeker kullanılır. Diğerlerinde ise limon, portakal suyu, ağač kavunu, menekşe, gül, safran, ıhlamur vb. karıştırılarak yapılır” (Abdülaziz Bey, 2000, s. 39. Akt. Öztekin, 2006, s. 207).

Aşık, sevgilinin kirpiğinin/okunun yarası için verilen nuşdarı şərbətini istemez, bu şərbət ona halis zehir gibi gelir. Şair, cahile limonlu şərbət ve nar çiçeği renkli şarabın nasip olmasından, kendisine ise gece gündüz ciğeri kanlı kalmasından yakınmaktadır. Hasta aşığın derdinin dərmanı sevgilinin la‘l gibi dudağının şərbətidir:

Zəhr-i nāb eylər təşəvvür nūş-dārū şərbətin
 Kim ki ey əbrü-kəmānım zəhm-i peykānun görüb
 (G 19/4)

Bizə qismət eləyüb şām u səhər hūn-ı ciğər
 Cāhilün şərbət-i līmū mey-i gül-nārı olub
 (G 32/5)

Çeşm-i məstün görübən həstə vü bīmār oldım
 Şərbət-i lə‘l-i ləbündür bu gəmün dərmanı
 (G 250/2)

2.2.5.2.12. Soğan

Aşağıdaki beyitte Zu‘i, yaşam bahçesinden dünya ehline gül yetişirken onun kara bahtına soğan ve kokuşmuş şeylər çıktığını belirtmiştir:

Mə‘işət büstānındə cəhān əhlinə gül yetdi
 Mənim bu qara bəhtimdən piyāz u kəndənə çıxdı
 (G 254/3)

2.2.5.2.13. Limon

Sadece bal ve su ile yapılan şerbet basit üsulla yapılanıdır. Limon da eklenerek yapılan şerbet daha lezzetlidir. Şair, cahiller limonlu şerbet ve nar çiçeği renkli şarap içerken kendi bahtına ciğeri kanlı olmak düştüğü için şikayet etmektedir:

Bizə qismət eləyüb şām u səhər hūn-ı ciğər
Cāhilün şərbət-i līmū mey-i gül-nārı olub
(G 32/5)

2.2.5.3. Savaş

Divan şiirinde “rezm” çoğu kez “bezm” ile birlikte geçer. Aşağıdaki ilk beyitte de böyledir. Övdüğü kişinin savaş zamanı İskender`den daha haşmetli olduğunu söylemiştir. Diğer beyitlerde bir savaş manzarası çizilmiştir. Şairin gönlü düşüncelerle mustarip iken bir taraftan da talihle savaşmaktadır. Ayrılığı (ayrılık askerlerini) sevgili gönderdiği için, aşık teslim olup kanını dökmesine izin vermektedir. Nitekim arada kan, yani sevgilinin dudağının aşkının kanı/davasası var. Aşık Allah`a seslenerek, mahir biniciyi/sevgiliyi yetirmesini diler çünkü gönül ülkesini keder askerleri işgal etmiştir:

Bəzm həngāmı səhāvətdədi qaān-ı şışlət
Rəzm əyyāmı şücā`ətdə Sikəndər-həşmət
(K 5/20)

Mən belə fikrlərdə köñül içrə müztərib
Cəng ü cidāldə fələk-i kəc-mədār ilə

Ey firāq ol yār göndərdi səni tök qanı
Həqqıdır kim məndə `eşq-i ləblərindən qanı var
(G 54/2)

Dil-kişvərini etdi müsəhhər sipāh-ı gəm
Yā Rəb tərəhhüm et yetür ol şəh-süvārımı
(G 228/5)

2.2.5.3.1. Leşker/Sipah

Hayal güruhunun askerleri aşğın mamur cisim ülkesini yağma edene kadar bu ülke acep şen/bayındır idi. Üzüntü ve keder askerleri mahzun gönle hücum edince üzüntü aslanı harap zihni yurt etti. Şuh sevgili, aşğın kimsesiz olduğunu düşünmemelidir. Onun bela,

keder, dert ve üzüntü askerleri var. Sadakatsiz ay gibi güzel sevgili, aşığı nazarından düşürüp gittiği an, ayrılığında keder askerleri aşığın üzerine döküldü/saldırdı. Şair, askerleri kedere ve kışa benzetmiştir. Bu askerlerin uğradığı yer/aşığın gönlü harap olmaktadır:

Mülk-i mə'mūrə-i cismim 'əcəb ābādə idi
Ləşkər-i həyl-ı həyāl eyləməmişdi qārət
(K 5/2)

Ləşkər-i həmm ü gəm etdi dil-i məh̄zünə hücūm
Zīgəm-i möhnət edüb h̄atir-i vīrānı konām
(K 13/2)

Sağınmə bī-kəsəm ey şūh yohdı bir kimsəm
Bəlā vü möhnət ü əndūh u gəm sipāhımdur
(G 53/4)

Töküldi üstümə gəm ləşkəri firāqundə
Nəzərdən ey məh-i bī-mehr kim o dəm getdün
(G 163/4)

2.2.5.3.2. Esir, Yağma/Garet

Aşık sadece kendi gönlünün bela ve dert kederinin esiri olmadığını, tüm kalplerin lale gibi dağıldığını belirtmiştir. Sevgilinin saçının her bükümü içinde Hıta miski var ve kıvrıcık saç lüleleri ile Çin memleketini yağmalamıştır. Sevgilinin bakışı aşıkların gönüllerini garet/yağma etmektedir. Sevgilinin kıyamete benzer endamı kıyamet etmektedir.:

Tənhā nə mən bəlā vü gəm-i dərdəəm əsīr
Hansı köñüldi lālə kimi dāğdār yoh
(G 38/8)

Yağmalayubdı tūrrələrün Çīn məmālīkin
Hər çīni içrə müşk-i Hıfādan kəsībi var
(G 44/3)

Bahandə nāz ilə çeşmün qılur 'əcəb gārət
Gələn zəməndə qiyāmə-qədün qiyāmət edər
(G 60/2)

2.2.5.3.3. Ok/Tir, Hadeng, Peykan, Sinan, Yay/Keman

“Ok, esliha-i râmîe diye de anılan atıcı silâhlar grubuna dâhildir. Bu tür silâhlar, düşmanı ya da düşmana ait bir hedefi uzaktan imha etmek için kullanır” (Eralp, 1993, s. 77. Akt. Sarıkaya, 2017, s. 133). İlk Türk ordularından bu yana varlığı görülen ok, Türkler için bir hâkimiyet sembolüdür (Yücel, 1999, s. 4. Akt. Sarıkaya, 2017, s. 133). Divan şiirinde birçok güzellik unsuru; aşkı, boyu, kirpiği, gamzesi, gözü oka benzetilmiştir. Tüm bu benzetme yönleri aşığın yaralanma halidir. Aşığın ahı, ayrılık yarası, çekilen eziyetlerde ok özellikleri vardır. Bu eziyetler, aşığın kalbine saplanan ok/sevgilinin kirpiği aşık için armağandır (Pala, 2011, s. 364).

Şair beyitlerini daha çok bu bağlamda, yani sevgilinin kirpik ve gamze okları bağlamında ele almıştır. Şair, kış mevsiminin zorluklarını dile getirmiştir. Şairin beli sevgilinin ayrılık derdi ile kemana dönmüş/eğilmiştir. Sevgilinin kaşları da kemana benzetilmiştir. Öyle ki, aşık keman kaşlı sevgilinin kirpik oklarının yarasından zevk almaktadır:

Nîş-i kēmāndār elə oğlar atur sərmādan
Ki onə tǎb eləmǝz Rüstəm ilə İsfēndār
(K 6/2)

Lütf edüb bir tır-i gēmzə birlə al gəl cānımı
Pāyə dönmüş qāmətīm ol tǎq-ı əbründən cüdā
(G 12/4)

Mənim tək hansı ‘āşıqdür de tǎq-ı əbrü-yı cānān
Hilālə döndürübdür qāmətin gəmdən kēmān qılmış
(K 11/4)

Qaşun həyālī ilə qāmətīm kēmānə dönüb
Tərənnümüm dəhi fəryād ilə fəğānə dönüb
(G 25/1)

Gēmzə peykānın dilər şövq-i ruhundan cān u dil
Eylə kim gün tǎbişindən təşnələr istərlər āb
(G 16/3)

Şayd etdi tǎzədən dil-i ǝndūhuna kimi
Peykān-ı gēmzədən o büt-i bī-vəfā genə
(G 202/2)

Dögi müjgān-şafı çeşmimdəki peykānlarıdır
Ki çıqub dışrə gözimdən cigərim qanı ilə
(G 204/2)

Ey kēmān-əbrü müjün peykānı yüz min cān alur
Yayə dönmüş qāmətīm tır ü kēmānun şədqəsi

(G 230/3)

Zəhm-i hədəng-i dərd-i dil-i bī-qərārımə
Dāru`ş-şəfā-yı dəhrdə bir mərhəm olmadı
(G 238/5)

Ze-bəs yoḡ t̄alib-i fəzl ü kəməl u şe`r `āləmdə
Bu mə`nīdən baña dövrān əliflərdən sinān qılmış
(K 11/8)

2.2.5.3.4. Şəmşir/Tiğ, Hançer

“Bir savaş aleti olmak yanında Divan şiirinde sevgili ile aşık arasında önemli bir unsurdur. Sevgilinin kirpiği, gamzesi, eziyetleri, aşık üzerinde kılıç etkisi yaparak onu yaralar. Tiğ/kılıç demire su velerek yapıldığı için abdar sıfatıyla da karşımıza çıkar” (Pala, 2011, s. 269).

Beyitlerde genellikle güzellik unsurları ile görülməklə bərabər sevgilinin ayrılık hasreti də kılıç yarasına bənzətilmişdir. Şair bu yaraya yar ilə ilaə dileyəkdir. Yüz parəə olmuş aşığın gönlünə dərman yinə sevgilinin hançer yarasıdır. Sevgilinin hançerlə ettiyi zulümləri, döktüğü kanları kasap bilə yapmaz. Yinə də şair, onun kılıcıyla ölmək istər:

Məst olub tövsən-i təb`im götürüb cövlānə
Şe`r-i şəmşir ilə tā ki girüb meydānə
(M 6/2)

Mənim tək olmayə şəd pārə tiğ-i həsrət ilə
Cirāhət-i dilinə yārdan dəvəsi ola
(G 10/3)

`Aşiq öldürməyə müjgānın edüb həcər-i tiz
Qəşd eyləyənə ol nərgis-i cādūlarə bah
(G 35/2)

Tiğ-i əbrülərün eylər məni gəmdən āzād
Şayd-ı pür-bəstə `əlācı dəm-i şəmşirdədür
(G 75/2)

Qıl tərəhhüm elə bir tiğ ilə səd-pārə mən
Nəyə lāzımdı sər ü cism ü dil [ü] cān sənsiz
(G 95/3)

Nə tökməkdir cəfā tiğilə hər dəm qanın `uşşāqun
Bu zūlm ey dil-bər-i āhū-nigəh qəşşābdan gəlməz

(G 96/2)

Möhnət-i dər-d-i firāqundə sənün tə'nə-olı
Görmə ey şūh rəvā Żū`i-i nālānə dəgə
(G 189/5)

Budur cəhāndə təmənnāsı Żū`i-i zārun
Olə şəhīd sənün tīg-i ābdārun ilə
(G 205/5)

2.2.5.3.5. Av ve Avlanma

Divan şiirində sevgili mahir savaşı yanı ilə beraber iyi avcıdır da. Sevgilinin güzellik unsurları aşığın gönlünü avlamaktadır. Sevgili korkusuz avcıdır, tuzağında bir avı olduğunu görmezlikten gelmektedir. Sevgilinin gözleri, saç, gamzesi aşığı avlamaktadır. Lakin aşık bu durumdan memnundur ve sevgilinin onu avladığı gün keder ve üzüntüden uzak olduğu gündür. Çünkü ezelden beri tuzağına düşmüştür/tutulmuştur:

Könlümi şayd eylədi bir göz açincə gözlərin
Eylə kim bir şayd-lāğərini iki tər-lən alır
(G 59/3)

Etdün siyāh çeşmün ilə şayd əhl-i dil
Āhūları nə şəhr ilə şir-əfgən eylədün
(G 164/6)

Şayd etdi tazedən dil-i əndühuna kimi
Peykən-ı gəməzədən o büt-i bī-vəfā genə
(G 202/2)

Bənd oldı çin-i zülfünə dil mürği nā-gəhān
Düşdim bu dām-ı 'eşqə genə mən həfā ilə
(G 213/2)

Ey şūh saña rüz-ı əzəl yār mən oldım
Dām-ı sər-i zülfündə giriftār mən oldım
(G 132/1)

2.2.5.3.6. Cellat

Sevgilinin siyah süzgün bakışı ve gamzesi cellat misali aşığın canını almaktadır. İlk beyitte sevgili bunu ok ve kemanla, ikinci beyitte ise aslan avlayan ve kana susamış ahu gözü ile yapmaktadır:

Cəllād-ğəməzün ey pərī müjgān u qaşun
Ki tır alur əlinə baña ki kəməñ çəkər
(G 61/3)

Cəllād-ı siyəh-məst gözün tək bu cəhāndə
Bir āhū-yı şīr-əfkən ü hūn-h̄vārə tapulmaz
(G 98/2)

2.2.5.3.7. Balta/Tişə

Balta, esliha-i cāriha olarak bilinen kesici silâhlardandır. Bu silâhlar, yöneltildikleri veya vuruldukları yeri keser ya da koparırlar. Tek el ile kullanılan bu silâhlar, el için yapılmış, kabza ve silâhın asıl fonksiyonunu meydana getiren namlu bölümünden meydana gelir (Eralp 1993, s. 57. Akt. Sarıkaya, 2017, s. 127). Aynı zamanda yaralayıcı bir silâh olarak da kullanılan balta, savunma ya da hücum amaçlı da kullanılabilir. Yapılış amacına uygun olarak plânlanan yüzeyi, demir ya da çelikten imal edilir (Sarıkaya, 2017, s. 128).

Aşığın Bisütun dağı gibi direksiz, sarp, dayanıklı vücuduna sevgili keder baltası vurmaktadır. Aşığın canı Bisütun dağına delen hasta Ferhat misali sevgilinin tatlı diline adak adanmaktadır/sadaka verilmektedir:

Bī-sütūn-ı cismimə yüz tışə-i möhnət uran
Həstə cān Fərhādvəş Şīrīn-zəbānun şədqəsi
(G 130/2)

2.2.5.4. Tıp

2.2.5.4.1. Bimar/Hasta/Meriz

Hastalık ve tıpla ilgili şairin dile getirmiş olduğu birkaç konu vardır. Zu`i, Şark-ı Rus Gazetesi`nden bahsederken ona, gaflet hastalığını nasihat ilacı ile def et, diye seslenmiştir. Bu gazetenin doktorlar gibi sıhhat bahşettiğini dile getirmiştir:

Ğəflət mərizinə dəf-i dārū-yı və‘z elə
Şəhḥət verür həmişə təbībānə Şərq-i Rus
(K 10/5)

Bir beytinde mollaların hikmet ve tıp ilminden bahsedip insanları iyileştireceğine, bilgisizlikten kurtaracağına ölümler için Kuran okuyup para toplamak, helva yemek

derdinde olduklarını dile getirmiştir. Şair, bazen kış mevsimi ile beraber kapıya dayanan zorluklara hasta hali ile nasıl dayanacağını sorgulamıştır:

Bular tēmām öli mollāsıdı yeyə ǧalvā
Nəinki dərs deyə ǧıkmət ü ǧəbābətdən
(K 15/37)

Həmī ‘ömrün qışı ǧatmış mənə həm qış fəşli
Belə əǧvālə necə şəbr eləsün pəs bīmār

Tapşə hər yerdə mənim kimi zəlīl-i müzṭər
Dodurub öldürəcək zār [u] zəlīl bīmār
(K 6/3; 5)

Divan`da bazı beyitlerde sevgilinin gözü süzgün nergise benzetilmiştir. Şair sevgilinin süzgün gözlerine hasta olmuştur ve can sağlığı istememektedir. Güzelin hasta eden sarhoş gözünün tek çaresi, dudağının kırmızı şerbetidir:

‘Uryān edübdı nərgis-i bīmārı sər-nigün
Həm-dəm qılubdı gör gül-i həmrānı ǧār ilə
(K 21/3)

Gözlərün bīmārı ey məh şəḥḥət-i cān istəməz
(Mh 3/1.3)

Çeşm-i məstün görübən həstə vü bīmār oldım
Şərbət-i lə‘l-i ləbündür bu ǧəmün dərmānı
(G 250/2)

Şəbr qıl etmə çoh də āh u fəǧān
Nə qədər həstə vü nizār oldun
(K 16/6)

Həqqə edirdüm gecə mən bir du‘ā
Oturmuşkən həstə bəstə mübtəlā
(M 4/20)

Sən nə içün olmusan zār u həzīn
Qaryələrdə həstə vü gūşə-nişīn
(M 5/23)

Aşk hastalığına sevgilinin kırmızı dudağı ilaştır ya da o dudağın balı kâfidir:

Məriz-i ‘eşqdı Żū‘ī ‘əlācı lə‘l-i ləbün
Gərək şükür edim ‘innābdən dəvā demişəm
(Kt 4/6)

Mərîz-i eşqə kâfîdür köñül şəhd-i ləb-i cānān
 Təbîb-i nā-şinās u şərbət-i ‘innābı neylərsən
 (G 183/3)

2.2.5.4.2. Çâre/Daru/Derman/Merhem/İlaç/Mumiya/Nuş-Daru

Her aşk hastalığının dərmanı yoktur, çaresi ölümdür. Sevgilinin aşk eziyeti hoş ılaçtır. Sevgilinin dudağı aşığın hastalığına dərmandır. Dünyanın hastanelerinde aşk dərmine dərman yoktur. Dünya hastanesi melhemle dolsa da yüz parça olmuş Zu`i`nin gönlüne ılaç bulunmaz. Ey şarap dağıtan, şarap ver ki sevgiliye gönül dərini açıqlayayım:

Žū`i-bīmār-ı ‘eşq oldun ölimdir çārəsi
 Hər gedən geyri həyāl etmə ki bir dərmanı var
 (G 54/5)

Möhnət-i ‘eşqün nə h’oş dārū imiş kim görcəgin
 Çəkmənəm bi’llāh dəhi dünyā vü mā-fi-hā gəmin
 (G 156/4)

Nuş-ı ləbündi dərd-i dil-i Žū`iyə dāvā
 Loqman ‘əlāc bilməz onə yüz dāvā ilə
 (G 213/9)

Žū`i dolə mərhemlə şifā-hānə-i dünyā
 Mərhem dil-i şəd pāre-i mən zārə tapulmaz
 (G 98/7)

Sāqiya mey ver ki yārə dərd-i dil izhār edim
 Meydən özgə hīç kəs dil-sirrinə mərhem dögül
 (G 125/4)

Nuşdarı, panzehir ve etkili ılaç olaraq bilinmektedir. Hatta Rüstəm bilmeden oğlu Sohrab`ı yaralamış, yaraladığı kişinin oğlu olduğunu anladığında nuşdarıyı getirmesi için Guderz`i Kavus`a göndermiş, ılaç verilmeyince kızarak kendisi gitmiş, ancak bu defa da o yoldayken Sohrab ölmüştür. Rüstəm oğlunun ölüsünü alarak Sistan`a götürmüştür (Yıldırım, 2008, s. 635).

Ey yay kaşlı (sevgili), okunun ucunun yarası/bakışının yarasını gören nuşdarı şərbətini halis zehir sanır:

Zəhr-i nāb eylər təşəvvür nūş-dārū şərbətin
 Kim ki ey əbrü-kəmānım zəhm-i peykānun görüb
 (G 19/4)

2.2.5.4.3. Tabip/Doktor

Aşağıdaki ilk beyitte sevgilinin İsa gibi dudağı doktora benzetilmiştir. İkinci beyitte ise aşık, aşk hastalığı için sevgilinin dudağının balının yeterli olduğunu düşünmektedir:

Çeşmün nə vəchdəndi ki bīmārdur mūdām
Həm-sāyəsində ‘İsā-yı ləb tək təbībi var
(G 44/2)

Mərīz-i eşqə kāfīdür köñül şəhd-i ləb-i cānān
Təbīb-i nā-şinās u şərbət-i ‘innābı neylərsən
(G 183/3)

2.2.5.4.4. Uçuk/Tebhale

Sevgilinin dudağından çıkan kan gibi uçuklar binlerce aşığın kanını içtiğine şahitlik etmektedir:

İçmisən min ‘āşiqün qanın şəhādət eyləyür
Ləbləründən qan kimi hər dəm çıxan təbhālələr
(G 48/2)

2.2.5.4.5. Hastane

Dünya denən hastanədə aşığın derdine melhem bulunmamaktadır:

Zəhm-i hədəng-i dərd-i dil-i bī-qərārımə
Dāru`ş-şəfā-yı dəhrdə bir mərhəm olmadı
(G 238/5)

Olmur köñül cərahətinə kimsədən ‘əlāc
Dāru`ş-şəfā-yı dəhrün itüb şanki mərhəmi
(G 243/3)

Žū`ī dolə mərhəmlə şifā-ḡānə-i dünyā
Mərhəm dil-i şəd pāre-i mən zārə tapulmaz
(G 98/7)

2.2.5.5. Müzik

2.2.5.5.1. Çalgı Aletleri

2.2.5.5.1.1. Rud

Doğuda kullanılan çalgı aletidir. Farsça kemençe demektir. Şair birkaç arkadaşı ile beraber gül bahçesinde kemençe nağmesi eşliğinde şarap kadehi (içtiklerini) dile getirmiştir:

Neçə rəfīq-i müvāfiqlə şəhn-i gülşəndə
Sürūd-ı rūd ilə cām-ı şərābı āmādə
(K 18/2)

Sāqī-i gül-çöhrə gətür cām-ı mey
Bərbət [ü] mizmār u dəf [ü] rūd u ney
(M 5 /1)

2.2.5.5.1.2. Ney

“Aslı nay`dır. Kamıştan yapılmış, bir arşın uzunluğunda, nefesli bir çalgıdır. Sesi yanık ve lahutidir” (Pala, 2011, s. 358).

Şair, diğer çalgı aletlerinin ismini zikrederken neyden de bahsetmiştir:

Yā Rəb nədəndi cümləsi tə`şīrdən qalub
Cām-ı mey ü sürūr-ı ney ü çəng tār də
(K 19/6)

Sāqī-i gül-çöhrə gətür cām-ı mey
Bərbət [ü] mizmār u dəf [ü] rūd u ney
(M 5 /1)

2.2.5.5.1.3. Çeng

“Kanuna benzer ve dik tutularak çalınır. Bir nevi saz; harpın küçüğü. Ekseriya büyük çalpara demek olan çegane ile beraber çalınır” (Onay, 1992, s. 104). “Çanağı torba gibi olup boynu uzun ve eğridir. Zerdali ağacından yekpare olarak yapılanları meşhurdur” (Pala, 2011, s. 100).

Şair, bezm meclisi tasvirlerinde diğer çalgılarla beraber çengi de anmıştır. Çengin telleri ile Divan şiirinde çokça geçen can ipliği benzetmeliğini bir arada kullanarak sevgilinin saçının telinden ayrı düşünce zayıfladığını söylemiştir:

Bir əldə sāğər-i mīnā bir əldə tūrrə-i yār
Təmām tār u dəf çəng cümlə āmādə
(G 205/2)

Hər gün keçirdi ‘işrət ilə rūzgārımız
Dil şād-kām u əldə mey-i h’oş-güvārımız
Fəsl-i həzān olubdı bizim növ-bəhārımız
Bülbüllərin fəğānı idi çəng ü tārımız
Nə gūşımə kədər gətürən şavt-ı zāğ idi
Günlər o günlər idi dimāğ ol dimāğ idi
(Müseddes 1/3)

Həm-qədim bir çəng olub cān-rıştəsi ol çəngə tār
Tā ki oldım mən zə‘īf ol tār-ı gīsūdan cüdā
(G 12/2)

2.2.5.5.1.4. Çegane

Bir çeşit çalpara, çengi tefciği (Devellioğlu, 2008, s. 154). Şair, sevgili olmadan çeng və çeganenin tadının olmadığını, sadəcə ağlamaktan zevk aldığını yazmıştır:

Sənsiz nə ləzzəti mey ü çəng ü çəğānənün
Yādunlə ağlamaqdə görüb ləzzət ağlaram
(G 133/6)

2.2.5.5.1.5. Rübab/Rebap

“Rebap, telli ve yaylı bir sazdır. Kemençe gibi dize dayayarak yayla çalınan rebap, kemençe ve kemanın atalarından sayılır. Kemençe gibi üç telli olan rebabın iki ve tek telli şekilleri de vardır. Hafif, tatlı, yerine göre şen veya hazin bir sesi vardır” (Öztuna 1990: 221. Akt. Buyruk, 2015, s. 252).

Şair, çeng ve rebap sesi sevincinin (olduğu günlerin) müezzin sesine değiştiğini belirtmiştir:

Olubdı bāng-ı mü`əzzin tərānəmiz imdi
H’oşā sürürüm o çəng ü rübāb olan günlər
(G 65/7)

2.2.5.5.1.6. Tar

Azərbaycan və İran`da yaygın kullanılan və mızrapla çalınan simli musiki aletidir (ADİL, 2006, c. IV. s. 268). “Sekiz rakamını andırır gövdeli, uzun saplı, sapında perdeleri bulunan ve mızrapla çalınan bir Azeri telli halk çalgısı. Dut ağacından oyulan gövdenin göğsüne deri gerilir. Tar sözcüğü Farsça tel anlamına gelir. Bu nedenle tel sayısına göre değişen boyları: Dutar, setar, çartar, pençtar, şeştar adlarıyla tanımlanır. İran`da altı tellisi, Türkiye`nin Kars yöresiyle; Azərbaycan, Gürcistan, Ermenistan, Dağıstan ve Rusya`nın çeşitli bölgelerinde beş telli olanı kullanılır” (Sözer, 2012, s. 233).

Bahar ve meclisin vazgeçilmezi müzisyenler, şarap ve sevgilidir. Tar da beyitlerde geçen müzik aletlerinden biridir. Lakin sevgili olmadan ne diğer aletlerin ne de tarın zevki olmaz. Zu`i, eski günlerini anarken, sazlı sözlü meclis tasvirlerinde müzik aletlerinden ve dolayısıyla tardan bahsetmiştir:

Şām [u] səhər bāğlardə yār ilə
Ərgən u tənbur dəf [u] tār ilə
(M 4/4)

Hər gün keçirdi ‘işrət ilə rüzgārımız
Dil şād-kām u əldə mey-i h’oş-güvārımız
Fəşl-i həzān olubdı bizim növ-bəhārımız
Bülbüllərin fəğāmı idi çəng ü tārımız
Nə güşimə kədər gətürən şavt-ı zāğ idi
Günlər o günlər idi dimāğ ol dimāğ idi
(Müseddes 1/3)

Gecələr qā`im olub gündüz oləsən şā`im
Yohsə həm-şöhbətüvi mütrib ilə tār edəsən
(Kt 3/3)

Demürəm asma qulaq şavt-ı müğənni tārə
Līk vəqtində gərək hər şey`i izhār edəsən
(Kt 3/3-4)

Nə qədr güşə-i gülşəndə nəğmə-sāz edəsən
Gəlür qulağə mühālif nəvə-yı tār hārāb
(G 29/4)

Bir əldə sāğər-i mīnā bir əldə tūrrə-i yār
Təmām tār u dəf çəng cümlə āmādə
(G 206/2)

Bir tərəf şavt-ı bəlābil bir tərəf āvāz-ı tār
Gülgül-i mīnā salur bağ gör nə gəvgəlar genə
(G 217/4)

Fəşl-i şitā otaqdə tənbur u tār ilə
Olcaq bəhār mənzilimiz gülsitān idi
(G 242/3)

2.2.5.5.1.7. Erganon/Erganon/Org

“Körüklerden sağlanan havanın, büyüklü küçüklü borulardan geçmesiyle değişik ses tonları verebilen, klavyeli çalgı. En gelişmiş yapıda olanlarının çift klavyesinde 61 tuş, ayakla komuta edilen 32 pedalyesi vardır. Ortaçağdan bu yana müzik dünyasında önemli yeri olan, müziği yönlendiren çalgıların başında yer alır. MÖ 150-200 yıllarında, Ktesibios adında İskenderiyeli bir Yunanlının buluşu olan ve su basıncının sağladığı havayla çalışan hydraulis adlı çalgı, org'un atası sayılır. Havayla çalışan ilk org, 4. yüzyılda İstanbul'da yapıldı. Organon pneumatikon adı verilen bu çalgı, Bizans saraylarındaki törenlerde ve imparatoriçe banyo yaptığı sırada çalınırdı. 9. ve 10. yüzyıllarda, çok sesli müziğin gelişmesi doğrultusunda org da din dışı müzik yerine daha çok dinsel müzikte kullanılmaya başlanınca, bir kilise çalgısı özelliği kazandı. Görünümü kiliselerin görkemli yapılarına yaraşır boyutlara ulaşırken, işleyiş düzenekleri de sürekli gelişti. 19. yüzyıla gelindiğinde org, bir orkestrayı oluşturan tüm çalgıların seslerini verebilen bir yapıya ulaştı” (Sözer, 2012, s. 176-177).

Bahar ve meclisin tasvirlerinin vazgeçilmezi müzisyenler, şarap ve sevgilidir. Erganon da beyitlerde geçen müzik aletlerinden biridir:

Şām [u] səhər bāğlardə yār ilə
Ərgan u tənbur dəf [u] tār ilə
(M 4/4)

Dəm-bə-dəm gülşənlər içrə bülbul-i şūrīdə tək
Ərganūn u tārden şūr u nəvā istər köñül
(G 122/2)

2.2.5.5.1.8. Def/Tef

“Def, Türk, Arap ve İran müziğinde çok eskiden beri kullanılan bir tür vürmalı çalgıdır. Usul vürmadan kullanılır. Yaklaşık kırk santim sanrim çapında yuvarlak kasnağın bir yüzüne kursak zarı gerilerek yapılan def, parmak uçlarıyla çalınır. Tefi tutan el zayıf zamanları, öbürü kuvvetli zamanları vurur. Üzerinde pirinçten yapılmış sekiz çift zil

bulunur. Bendir, girbal, daire, mazhar adlarıyla bilinen türleri vardır. Bazı kaynaklar, tarihte ilk kez Süleyman ile Belkis'in düğününde def çalındığını yazar” (Sözer, 2012, s. 235).

Bahar ve meclisin tasvirlerinin vazgeçilmezi müzisyenler, şarap ve sevgilidir. Def de beyitlerde geçen müzik aletlerinden biridir:

Şām [u] səhər bāğlardə yār ilə
Ərgən u tənbur dəf [u] tār ilə
(M 4/4)

Sāqī-i gül-çöhrə gətür cām-ı mey
Bərbət [ü] mizmār u dəf [ü] rūd u ney
(M 5/1)

Bir əldə sāğər-i mīnā bir əldə tūrrə-i yār
Təmām tār u dəf çəng cümlə āmādə
(G 206/2)

2.2.5.5.1.9. Musikar

“Musikar yahut musikal. İrili ufaklı onbeş-yirmi kamış parçasını bir ucundan diğer ucuna kadar gittikçe kısaltmak suretiyle bağlayarak ve fişenklik şeklinde yapılan bir çeşit düdükten ibaret saz” (Onay, 1992, 302).

Gül bahçesinin her köşesinde eğlence meclisi düzenlenmiştir. Gül bahçesinin/meclisin vazgeçilmezi olan bülbül/müzisyenler musikar ahengi ile nağmeler söylemekteler:

Açub hər güşəsində gülşənün yüz məclis-i ‘işrət
Bələbil ləhn-i müsīqār ilə gəlmiş nə əlhānə
(K 22/5)

2.2.5.5.1.10. Mizmar

“Yedi parmak ile bir başparmak deliği olan Mizmar (Düdüğü), Evliya Çelebi'nin bahsetmiş olduğu türdür. Kamış Mizmar ise Şeyh Şüşterî tarafından gölge oyununda kullanılmak üzere telif edildiği, kamıştan dilim dilim yarılmış bir saz olduğu söyleniyor. 14. yüzyılda yaşamış olan Muhammed Şüşterî'nin, Çin gölge oyununu ve muhtemelen Çin Şengi denilen bu müzik aletini Türkiye'ye getirdiği sanılmaktadır. İbn-i Gaybî, Çince

adıyla Hşao-Hşeng diye bilinen bu çalgıdan Çubçık (Çıpçık-Çapçak) olarak söz etmektedir. Günümüzde Karagöz oyununda kullanılan Narake adlı çalgı olabileceği düşünülmektedir. İbn-i Sina'ya ait "Al-Nacat" başlıklı risâlede Mizmar kelimesine, yine kendisine ait "Danışname" adlı Farsça eserde Nây kelimesine rastlanıyor. Ayrıca "Mafatih al-Ulûm" adlı bir başka eserde: "Mizmar nây'dır" şeklinde bir ibâre bulunmaktadır" (Yarman, 2002, s. 10-18).

Şair, gül yüzlü şarap dağıtandan şarap kadehini, barbet, mizmar, def, rud ve ney getirmesini istemiştir. O gece ve gündüz Kuran okumaktansa barbet ve mizmar dinlemeyi tercih etmiştir:

Sâqî-i gül-çöhrə gətür cām-ı mey
Bərbət [ü] mizmār u dəf [ü] rüd u ney
(M 5/1)

Yohsə Qur`anı tilāvət eləməkdən qaçuban
Virdüvi şām u səhər bir bərbət ü mizmār edəsən
(Kt 3/8)

2.2.5.5.1.11. Barbet

Kanar, çeng, lavta diye tanımlarken, ADİL'de uda benzer eski çalgı aleti olarak tanımlanmıştır. Kaşgarlı Mahmut ise barbet'i kopuzun başka bir çeşidi veya benzeri çeng, buçı diye tanımlamıştır. Lavta'nın arapçası ud'dur. Mızrapla çalınan, uttan küçük, telli çalgı diye tanımlanmıştır (ADİL, 2006, c. I, s. 281; Asker ve Asker, 2008, s. 33; Sözer, 2012, s. 139; Kanar, 2012, s. 197).

Zu'i, bahar günlerini musiki, dolayısıyla musiki aletlerini dinleyerek geçirmek ister. Müziği, Kuran okumaya ve ezan sesi dinlemeğe tercih etmiştir:

Sâqî-i gül-çöhrə gətür cām-ı mey
Bərbət [ü] mizmār u dəf [ü] rüd u ney
(M 5/1)

Bu nə inşāfdı kim bir belə əyyām-ı bəhār
Keçə bī-bādə vü bī-sādə vü bī-bərbət ü tār
(M 15/6)

Yohsə Qur`anı tilāvət eləməkdən qaçuban
Virdüvi şām u səhər bir bərbət ü mizmār edəsən

(Kt 3/8)

2.2.5.5.1.12. Nefir

Ucu gittikçe genişleyen boru şeklinde olan nefesli çalgı aletidir (ADİL, 2006, c. III. s. 474).

Aşağıdaki beyitte nefir kelimesinin diğer anlamı olan bağırmak/figan manası kullanılmıştır. Şair, bülbülün sesinin karganın bağirtısına değişeceğini üzümlere dile getirmiştir:

Şavt-ı bülbül dönəcək belə nəfir-i zāğə
Gül ü gülzār-ı cəhān hār-ı muğīlān oləcəq
(G 113/7)

2.2.5.5.1.13. Tambur/Tanbur

“Klasik Türk Müziği’nin başlıca telli çalgılarından biri. Yarım elmayı andiron yuvarlak bir gövdesi ve uzun sapı vardır. Sırtı utta olduğu gibi ağaç şeritlerinden yapılır. Göğsünde budaksız çam cinsi olan köknar kullanılır. Yedi tellidir” (Sözer, 2012, s. 232).

Şair, ilk beyitte sevgiliyi müzisyen olarak düşünmüş ve “Ey huri yüzlü, senin hangi cesaretin gönül kuşunu/aşığın gönlünü bağlamış? Def mi, tenbur mu yoksa tar müziği mi (çalışın mı)?” diye seslenmiştir. Diğer beyitte ise şair, kış mevsiminde tenbur ve tar eşliğinde odada, yazın ise gül bahçesinde bulunduklarını anlatmıştır:

Hansı şîrûn bənd edüb dil-mürğini ey hūr-liqā
Yā dəf [ü] tənbur yā kim nəğmə-i tārūn sənün
(G 179/3)

Fəşl-i şitā otaqdə tənbur u tār ilə
Olcaq bəhār mənzilimiz gülsitān idi
(G 242/3)

2.2.5.5.2. Makamlar**2.2.5.5.2.1. Şahnaz**

Azərbaycan klasik muğamlarından biri olan şəhnaz, “Türk mûsikîsində mürekkep eski bir makam olup, 18. asır Türk mûsikîsində 6. âvâz sayılmıştır. Masal edasına müsait olan bu makam, Hicâzkâr’ın daha yumuşağı ve nazlısıdır” (Öztuna 1990: 339. Akt. Buyruk, 2015, s. 256).

Şair, ilk beyitte musiki makamlarının, neşeli şəhnaz makamının gönü ilə sevinç vermediğini söylemiştir. İkinci beyitte bülbülün şahnaz makamı söylediğini dile getirmiştir:

Vermir nəşəti hātirə nə şūh-ı şāh-nāz
Nə zərrə qədri şūr u humāyūn hişārdə
(K 19/4)

Bülbül-i şūrīdə olub nəğmə-sāz
Vüslət-i güldən oğuyur şāh-nāz
(M 10/3)

2.2.5.5.2.2. Segah

Azərbaycan klasik muğamının temelini oluşturmaktadır. “Türk müziğinin en eski makamlarındandır. Kuvvetli bir zühd ve açık bir hüznü bildirir. En eski devirlerden beri rāğbetle kullanılmıştır. Segah beşlisi ile hicaz dörtlüsünden mürekkeptir. Donanımına si ve mi koma bemolleri ile fa bakıyye diyezi konulur. Hicaz dörtlüsünün la bakıyye diyezi nota içerisinde kullanılır. Makam dizisi niseb-i şerifeden 5 tanesini içine aldığından, gizli mütenafir sayılır. Durağı segah, güçlüsü neva (re) perdeleridir. Orta sekizlisindeki sesleri şöyledir: segah, çargah, neva, dik hisar, evic, gerdaniye, sünbülə ve tiz segah” (Devellioğlu, 2008, s. 929).

Şair, segah meclisinin günde -farz namaz gibi- beş defaya çıkarılması gerektiğini düşünmektedir. Yukarıda bahsedilen niseb-i şerifenin beş tanesi için de tevriyeli kullanım sözkonusudur. Diğer beyitte ise sabah akşam segah dinlediğini dile getirmiştir:

Segāh-ı ‘işrətivi pəncgāh elə şəb ü rüz
Hişār çəksön olur cümlə tərmar hārāb
(G 29/5)

Dügāh-ı şübh ü şām içrə mənī oldum ki şūr ilə
Səmə‘ eylərdi güşum gəh segāh u gəh nəvā səndən
(G 168/7)

2.2.5.5.2.3. Şur

Azərbaycan klasik muğamlarının temelini oluşturan makamlardan biridir. Şur makamı da diğer makamlarla beraber anılmıştır. Şairin gönlünü ne şahnaz, ne şur, humayun ve hisar neşelendirmektedir. Şur ve neva musikisini duymayan nasipsizi kınamalıdır. Şur, aşkın makamıdır:

Vermir nəşəti hətərə nə şüh-ı şah-nāz
Nə zərrə qədri şūr u humāyūn hişārdə
(K 19/4)

Eşitməyüb nəğmədə şūr u nəvā
‘Eyb döğül anlamasə bī-nəvā
(M 5/46)

Köñül āhəng-i gülzār et həyāl-i tār-ı zülf ilə
Ki şūr-ı ‘eşqün ey bī-nəvā belə məqām olmaz
(G 93/3)

2.2.5.5.2.4. Humayun

“Türk müziğinin dokuz numaralı basit makamıdır. En eski makamlardan biridir. Hicaz ailesindendir. Hicaz dörtlüsü ile puselik beşlisinden ibarettir. Durak, düğah ve güçlü nevadır. Donanımına si bakıyye bemolü ile do bakıyye diyezi konulur. Niseb-i şerife sayısı 6’dır. Orta sekizlideki sesleri, pestden tize doğru şöyledir: düğah, dik-kürdi, nim hicaz, neva, hüseyini, acem, gerdaniye ve muhayyer” (Devellioğlu, 2008, s. 390).

Ne şehnaz, ne şur, ne hümayun ve ne hisar gönle zerre kadar sevinç vermektedir:

Vermir nəşəti hətərə nə şüh-ı şah-nāz
Nə zərrə qədri şūr u humāyūn hişārdə
(K 19/4)

2.2.5.5.2.5. Düğah

“Türk müziğinin en eski mürekkep makamlarındandır. Bu makam, saba terkibine şeteraban makamından veya nev-eserin yegah perdesindeki şeddinden birkaç sesin ilavesinden mürekkeptir. Durak perdesi, -makama ismini vermiş olan- düğahdır ki, sabanın durağı ve nev-eserin yegahtaki şeddinin veya şetarabanın güçlüsüdür. Düğah

makamının güçlüsü, birinci derecede, sabanın güçlüsü olan çargahtır” (Devellioğlu, 2008, s. 193).

Şair, gece gündüz düğâh makamı şur makamına benzediğini söyleyerek diğer musiki makamlarıyla da bir tenasüp yapmıştır:

Düğâh-ı şübḥ ü şām içrə mālī oldum ki şūr ilə
Sēmā‘ eylərdi gūşum gəh segāh u gəh nəvā səndən
(G 168/7)

2.2.5.5.2.6. Hisar

“Türk müziğinin en eski mürekkep makamlarındandır. Suz-ı dil makamına hüseyni beşlisinin veya hüseyni makamının ilavesinden mürekkeptir. Hüseyni ile düğah’ta kalır. Güçlüləri birinci derecede suz-ı dil’in tiz durağı ve hüseyni’nin güçlüsü olan - hüseyni, ikinci derecede de suz-ı dil’in güçlüsü olan – puselik’tir” (Devellioğlu, 2008, s. 372).

Şair ilk beyitte diğer makamlarla beraber hisarın da gönüle neşe vermediğinden bahsetmiştir. İkinci beyitte ise sülsül, turaç, tezerv ve bülbül kuşlarının hisar makamı söylediklerini belirtmiştir:

Vermir nəşātı ḥāṭirə nə şūḥ-ı şāh-nāz
Nə zərrə qədrī şūr u humāyūn ḥişārdə
(K 19/4)

Şulşul ü dürrāc tezerv [ü] həzār
Ləhn-i mü‘əllifdə (?) oḡurlar ḥişār
(M 10/4)

2.2.5.5.2.7. Neva

“Türk müziğinin basit makamlarındandır. Durağı, düğah perdesidir. İnici çıkıcı seyri vardır. Dizisi, yerinde uşşak dörtlüsüne nevâ perdesinde rast beşlisinin eklenmesinden meydana gelmiştir. Güçlüsü, uşşak dörtlüsüyle rast beşlisinin ek yerindeki nevâ perdesidir. Üzerinde rast çeşnili, nâdiren iniş câzibesıyla eviç atılıp acem perdesi kazanılarak inilirse, bûselik çeşnili yarım karar yapılır. Donanımı, si için koma bemolü, fa için bakiye diyezi donanıma yazılır. Neva makamı fazla parlak bir makam değildir. Genişleme seslerinin fazlaca kullanılmadığı bu makamda, inici seyir yapılırken

fa bakıye diyez perdesi, bekar hale getirilerek acem perdesi haline gelir. Neva üzerinde bu şekilde inici bir bûselik beşlisi meydana gelmiş olur” (Neva Makamı (t.y.)).

Nasipsizin şur ve neva makamını anlamaması ayıp değildir, buna şaşırmmamalıdır. Gönlü gül bahçesi içinde öten bülbül gibi şur ve neva dinlemek ister. Aşık, sevgiliden sabah akşam segah ve neva dinlediği günleri anmıştır:

Eşitməyüb nəğmədə şūr u nəvā
‘Ey b döğül anlamasə bī-nəvā
(M 6/46)

Dəm-bə-dəm gülşənlər içrə bülbül-i şūrīdə tək
Ərganün u tārden şūr u nəvā istər köñül
(G 122/2)

Dügāh-ı şübḥ ü şām içrə mānī oldum ki şūr ilə
Səmə‘ eylərdi gūşum gəh segāh u gəh nəvā səndən
(G 168/7)

2.2.5.6. Değerli Taşlar

2.2.5.6.1. Cevher/Gevher

“Edebiyatımızda birçok manalarda kullanılmıştır: 1. Elmas, inci, zümrüt, yakut gibi kıymetli taş; 2. Kabiliyet ve istidat; 3. Asıl, maye; 4. Eski Horasan ve Şam mamülü kılıçlardaki siyah ve beyaz benekler. Bunlardan başka madde, kendi nefsiyle kaim olan şey ve zat gibi felsefi manaları da vardır” (Onay, 1992, s. 94).

Aşağıdaki beyitte şair, övdüğü kişiyi yüce soylu önder olarak adlandırmış ve onun gönlünün ve elinin cevher saçtığını belirtmiştir. Aşık, kan dolu gözünü sevgilinin gevher saçan dudağına sadaka etmektedir. Şairin cevher ve gevher kelimeleri ile kelime oyunu yaptığı beyitler de mevcuttur. Son beyit buna örnek olarak gösterilebilir:

Əlā ey sərvər-i vālā-nəsəb kim bu cəhān içrə
Dil [ü] dəst-i göhər-məşḥūnlə min dəryā vü kānım var
(K 7/16)

Ğəmdən incimiş tənīm mūy-ı meyānun şədqəsi
Çəşm-i pür-ḥūnum ləb-i gövhər-fəşānun şədqəsi
(G 230/1)

Şərāb-ı nāb ey sāqī cəhān içrə o cövhərdür
Ki ondan zāhır eylər hər kəsün zātı nə gövhərdür
(G 88/1)

2.2.5.6.2. Zümrüt

“Yeşil renkli, saf ve şəffaf təşir. Metinlerde daha çok təbiət təsvirlerinde kullarıldığı, zaman zaman da zümrüt hakkındaki inanışlara değinildiği görölür” (Kutlar, 2005, s. 26).

Aşağıdaki beyitte şair, zümrüt döşeme diyerek təbiət/bahar təsviri yapmışır:

Səbzə şalub fərş-i zümürürd yerə
Təht qurub gül qoyub əfsər sərə
(M 5/17)

2.2.5.6.3. La‘l

“Yakut gibi kırmızı ve kıymetli bir nevi cevher. Bunun makbulü Bededhşan dağlarında bulunduğundan la‘l-i Bedehşani sözü meşhurdur. Şark edebiyatında dilberlerin dudağı daima la‘le teşbih edilmiştir. Hatta la‘l lafzı, renginin lebe benzemesi alakasıyla dudak yerinde de kullarılmıştır” (Onay, 1992, s. 273).

La‘l madeni yerden beyaz renkte çıkarmış. Sonra bunu kanlı taze ciğere batırıp güneşe koyarak kızartırlarmış (Sudi, Hafız Şerhi, I, 79. Akt. Onay, 1992, s. 273).

Aşağıdaki beyitlerde sevgilinin dudağı ve şarap la‘l taşına benzetilmiştir. Aşığın ciğeri sevgilinin la‘l gibi olan dudağının hasreti ile kanlıdır. “La‘l-i Bedehşan” mazmunu da beyitlerde kullarılmıştır. La‘lin kullarıldığı veya dudağa benzetildiği yerlerde kan, gonca, gül kelimeleri de kullarılmıştır. Sevgilinin la‘l dudağı aşıkların göz yaşlarını la‘l renkli etmiştir:

L‘əl-i gəmində türre-i pərtābə ilticā
Etmək nə sūd elə mey-i ol nābə ilticā
(G 11/1)

Yeyürəm hūn-ı ciğər həsrət-i lə‘lünə məgər
Ki qəzādən bānə ruzi dil-i şəd pərə düşüb
(G 17/5)

Gönçə tək könlümi lə'lün həvəsi qan etdi
 Mehr-i ruhsārun onı lə'l-i Bədəhşān etdi
 (G 233/1)

Təkəllümi şükürim lə'li bādə-i nābım
 Dəhānı gönçə yüzi bağ u büstānım idi
 (G 249/2)

O məhün gəlsə 'itābə ləb-i gövhər-pāşı
 Dönəcək lə'lə cigər qanı ilə göz yaşı
 (G 247/1)

2.2.5.6.4. Mercan

“Divan şiirinde daha çok bazı eşyaya süs olması yönünden ele alınır. Sevgilinin dudağı, ağzı, aşığın kanlı gözü ve göz yaşları mercana benzetilir. Şirin görünmek için yazılan bir çeşit duanın adı da Mercan`dır” (Pala, 2011, s. 306).

Aşağıdaki beyitte mercan aşığın göz yaşlarına teşbih edilmiştir:

Sən nə səhhārsan ey məh ləb-i lə'lün 'eşqi
 Gözlərimdən tökülən lü'lüyi mərcān etmiş
 (G 104/4)

2.2.5.6.5. Lü'lü/Dürr

“Divan edebiyatında sevgilinin dişleri, teri, vuslatı; aşığın göz yaşı; şairin şiiri ve güzel söz yerine kullanılır. Denizde, sadef içinde oluşması, iriliği, parlaklığı en çok kullanılan özellikleridir. İnci sadef denilen deniz hayvanının karnında oluşur. Nisan mevsiminde sahile çıkan sadef, midye gibi yapısıyla kapakçığını açarmış. O sırada karnına düşen Nisan yağmurunun damlasını yutup denize dönermiş. Denizdeki tuzlu su ortamında bu saf yağmur tanesi hayvana bir ıstırap verince sadef bunun acısından kurtulmak için bir sıvı salgılamış. Bir müddet sonra bu sıvının sadef tekrar sıvı salgılamış. Bu sıvılar katılaşarak birbirinin üzerine yapışır ve inciye oluşturmuş. Eğer sadef iki veya daha çok yağmur tanesi yuttuysa inciler küçük olurmuş. En makbul olan inci tek bir incidir. Böylesi inci, hem yuvarlak hem de iri olurmuş. Dür-i dane, dür-i galtan, yek-dane, dür-i şehvar gibi adlarla anılan kıymetli inci, bu tek olan incidir. Eskiden en güzel inciler Aden`de çıkarılırmış” (Pala, 2011, s. 126).

Aşağıdaki beyitlerde dūr-i galtan yerine lū'lı-i galtan kullanılmıştır. Şebnem ve sevgilinin dişleri inciye teşbih edilmiştir:

Dişləründür mi dēhānundə sənün ey hətt-i Hizr
Çeşme-i heyvān ara yā şəddə-i lū'lı midir
(G 52/4)

Neyl-i tərīqət ara şidq ilə gəvvāş olan
Mə'rifətün əhz edər lū'lı-i qəltānını
(G 245/8)

Oldı sünbüllər həcil zülf-i pərīşānun görüb
Gönçələr qan utdılar lə'l-i dūr-əfşānun görüb
(G 19/1)

Könlündi dūr-i 'ulūmə dəryā
Dəstündi səhāyə kən Əmīrhān
(K 7/8)

Geyüblər həl'ət-i həzrā cavānān-ı çəmən Zū'ī
Dūr-i jālə gülüstān içrə gül üzrə nişār olmuş
(G 101/5)

2.2.5.7. Kumaşlar ve Giyecekler

2.2.5.7.1. Kumaşlar

2.2.5.7.1.1. Harir

“İpekten dokunmuş kumaşlara genel olarak ipek, ipekli ya da harir adı verilir. Diba, kemha ve perniyan ipekli kumaş olmakla beraber dokuma şekli, dokunduğu yer, iplik veya nakışları bakımından farklılık arz ederler. Diba, motiflerle süslü ipekli bir kumaştır. Dallı ve çiçekli motifler tercih edilmiştir. Dibanın altın veya gümüş tel karıştırılarak dokunmuş çeşitleri de vardır. Kemha, havı yani tüyü az olan ipekli kumaştır. Bunun da çiçek desenli, altın veya gümüş telli çeşitleri vardır. Dibadan farkı haysız ve daha kalın olmasıdır. Perniyan, Çin’de dokunan ince ipekli bir kumaştır. İpekli kumaşlar Türk edebiyatında hemen her şairin az veya çok dile getirdiği, mecaz, teşbih ve istiarelere konu ettiği kumaşlardır. İpek kelimesinden ziyade harir tercih edilmiş, süslü ve değerli kumaş olarak öncelikle diba sonra kemha ele alınmıştır. Bir cins Çin ipeğinden olan perniyan çok az kullanılmıştır. Şairlere göre güzele, sevgiliye en çok yakışan elbise ipekli elbisedir.

Sevgili değerlidir, değerli olana değerli şeyler yakışır. Onun nazik teni yumuşak ve süslü şeylerle korunmalıdır. Zira Türk geleneğinde değer verilen şeyler yine değerli şeylerle örtülür ve muhafaza edilir. Kur'an kılıfı, bayrak kılıfı, mendil, misk bezi, gelin bohçası, genç kızların elbisesi, padişah kaftanı vs. diba, kemha gibi ipekli kumaşlardan yapılırdı” (Öztoprak, 2010, s. 110).

Aşağıdaki beyitte asillerin/kibarların meclisinde hizmet edenlerin huriler olduğu, yerlerin istebrak ve ipek kumaşla süslendiği/döşendiği belirtilmiştir:

Fərş ü fūrūş zīnəti istəbrəq ü hərīr
Huddām-ı bəzm-i hāş həqīqətdə hūr idi
(G 246/5)

2.2.5.7.1.2. İstebrak

Sırma ile dokunmuş, işlenmiş bir cins kalın kumaştır (Devellioğlu, 2008, s. 453). Şair baharın gelişini betimlerken herkesin istebraktan giyindiğini, aslında her tarafın çimenlerle süslendiğini anlatmıştır. Baharın gelişi ile ortaya çıkan bu görüntü sayesinde herkes en yüce cennetin tazeliğini/güzelliğini bulmuştur. İstebrak bazen sevgilinin ayva tüylerine, bazen de meclisi süsleyen döşemeye benzetilmiştir:

Cümlə geyüb həl‘ət-i istəbrəqin
Cümlə tapub hūld-i bərin rövnəqin
(M 10/2)

Be-həmdü'llāh cəhāndə tēzədən fəşl-i bəhār olmuş
Sītəbrəq-pūş u sündüs-cāmə dəşt ü kūhsār [olmuş]
(G 101/1)

Tā o yār-ı növ-həş ü āhūvəşim səbr eyləsün
Səbzələr istəbrəq ilə fərş edüb şəhrā yüzün
(G 148/4)

Fərş ü fūrūş zīnəti istəbrəq ü hərīr
Huddām-ı bəzm-i hāş həqīqətdə hūr idi
(G 246/5)

2.2.5.7.1.3. Sündüs

“Altın veya gümüş tellerle işlemeli ve nakışlı olarak dokunmuş ipek kumaşlara denir. Nakışlı oluşu sebebiyle “nakışlı diba” (dîbâ-yı münakkaş) adıyla da anılır. Bu kumaştan dikilen elbiseye de sündüsî denir. Çok makbul olan bu kumaşlardan elbise ve kaftanlar yapılırdı. Divan şiirinde çok fazla sözü edilmemekle beraber parlaklığı, nakışlı oluşu ve kıymeti dolayısıyla sevilen kimselerin, zenginlerin ve devlet adamlarının elbise ve eşyalarının tercih edilen kumaşı olarak beyitlerde yer almıştır. Ancak nakışların nev’i ve şekli ile ilgili bilgiye rastlanmaz. Altın ve gümüş tellerle yapılan parlak nakışların işlendiği zeminin koyu veya koyuya yakın renklerden seçildiği tahmin edilebilir. Şairler, cennet elbisesi olan hullenin ve hurilerin giysilerinin de sündüsten olduğunu hayal ederler. Onlara göre cennet giysisi, ancak hem nakışlı hem de kıymetli olan sündüsten olabilir” (Öztoprak, 2010, s. 115).

Aşağıdaki beyitlerde bahar, gül bahçesini sündüs kumaşı ile örtmüştür. Nevruz bayramı baharın gelişine tesadüf eder. Bu dönemde kurumuş çöller yeşil sündüsten elbiseler giyinir. Baharın yeniden gelişi ile çöller ve dağlık yerler sündüsten elbiseler giymişlerdir:

Tāzə ziynət verüb övzā’-ı gülüstānə bəhār
Fərş-i sündüs döşüyüb şəhn-i dil-i cānə bəhār
(M 15/2)

Müjdə olsun kim gəlüb dünyāyə Nov-rüz bayramı
Fərş-i istəbrəq salub şəhrāyə Nov-rüz bayramı
(Murabba 1/1.1-2)

Səbzlər şəhrədə gör kim necə sündüs-püş olub
Hər tərəfdə ‘āşiq ü mə’sūq həm-āğūş olub
(Murabba 1/3.1-2)

Be-həmdü’llāh cəhāndə tāzədən fəşl-i bəhār olmuş
Sitəbrəq-püş u sündüs-cāmə dəşt ü kūhsār [olmuş]
(G 101/1)

2.2.5.7.2. Giyim/Libas/Came

“Vücudu örtmek için çeşitli kumaşlardan yapılmış giyeceklere yaygın olarak elbise denir. Libas ve came kelimeleri de aynı anlamda kullanılır. Don da eskiden elbise anlamı taşıırken günümüzde belden aşağısını topuklara kadar (daha kısa da olabilir) örten ve

bacaklar için iki paçası bulunan bir iç çamaşırın adı olarak kullanılır” (Öztoprak, 2010, s. 118).

Aşağıdaki beyitte sosyal hayatın bir parçası olan borç para alabilmek için o değerde veya daha kıymetli eşyayı rehin vermek olgusuna değinilmiştir. Şairin rehin karşılığında şarap veren meyhaneciler yanında bir kadeh yudumu kadar dahi itibarı kalmamıştır çünkü altın ve gümüşü yoktur, borcunu kapatamamaktadır. Riya ehli olan zahitler perişan giyime önem verirler. İrfan yolunda ilerleyenler Zu’i ve etrafındakilerdir:

Nə pīr-i meykədə yanında zərrə e‘tibārim var
Nə rəhn-i cāmə hırqəsicə nə sīm u zərim yoğdur
(G 47/2)

Nə var mey-ḥānələrdə e‘tibārim cür‘e-i cāmə
Nə dəhən bādəyə əcnāsdan bir varımız yoğdur
(G 79/4)

Bir sınıq cāmə verin zühd ü riyā hırqəsinə
Yol tapan məhfəl-i ‘ürfānə ki derlər o bizük
(G 121/4)

Mollalar sünnet saydıkları için aba giyerler. Abanın etekleri uzundur. Bellerine kurşak/sargı bağlarlar. Başlarına börk koyar veya sargı dolarlar. Yine sünnet saydıkları için sakalları uzundur. Şair giyimlerinden yola çıkarak mollaların adeta portresini çizmiş, onları eleştirmiştir. Aşağıdaki beyitlerde kullanılan giyimlerin birçoğu mollaların kullandıklarından örnekler teşkil etmektedir:

Nə bu libās var idi nə bu tə‘ām nə ev
Dögüldi ədəmə təşbīh hīç bābətdən
(K 15/16)

Hər nə olsə bu libās ilə müləbbəs olsə
Onə ‘ālim deyülür hər cürə nā-kəs olsə

Cühələ məhız libāsə söləyürlər ‘ālim
Odı kim zülmət-i gəflətdə qalublar dāim

Bu zəməən əhlidi kim anlamayub nīk [ü] bədi
Deyər ‘ālim onə kim başınə bir ağ dolədi
(M 10/12-13; 18)

2.2.5.7.2.1. Haftan/Hil'at

“Kaftan önden açık, düğmeli, uzun kollu, yanları yırtmaçlı, astarsız, uzun üst elbisesidir. Beyitlerde Türkçe bir kelime olan “kaftan”la birlikte Arapça karşılığı olan “hil’at” ve Farsça karşılığı olan “haftan” da kullanılmıştır. Arapça “kaba” da aynı anlama gelen kelimelerdendir. Beyitlerden anlaşıldığına göre hil’at daha ziyade devlet yetkilerinin taktir, taltif ve atama nişanesi olarak hediye ettikleri kaftanlar için tercih edilen bir tabirdir. Bu yüzden hil’at ayrıca ele alınmıştır. “Hil’at giydirmek” tabiri sözü edilen hediye âdetinden gelmektedir. Yer yer “kaftan giydirmek”, “kaba giydirmek” de aynı anlamda kullanılmıştır. Daha çok erkek kıyafeti olarak bilinen kaftanlar şalvar ve gömlek üzerini örten bir üst giysisidir. Onun üzerine ise cübbe, kürk ya da kapaniçe giyilirdi” Şiirlerde sözü edilen kaftanların renkleri daha çok kırmızı (gül, lâle, zer), yeşil zümrüt, şafak, maî, miskî asumanî firuzegun, yakutî vb. kelimelerle gösterilmiştir. Kaftanların süs ve nakışları da beyitlerde konu edilmiştir (Öztoprak, 2010, s. 135).

Kaftanı en iyi yapan ustalar İran’ın Kuçan şehrindeydir. Lakin şair, Erdebil’de de güzel kaftanlar yapıldığını düşünmektedir. Zu’i, kasidelerinde kaftanı soğuktan korunma giysisi olarak ele almıştır. Bir gazelinde ise rengarenk kaftanlardan söz etmektedir:

Fövc-i sərmā atəcaq tır-i həlāk u bərfi
Hər kəsün olmasə həftānı qalır zār [u] nizār

Rüstəm-i Zābilī həftānı olur Kābildə
Hər kəsün dəst-rəsi olsə olur Sām-süvār

Elə həftān ki anı sāz edər ustād-ı Qūçān
Ərdəbil içrə o həftānə dəhi māhir var

Kürk-i həftānı gərək rədd edə sərmātərin
Yohdı yolım ki edəm mən onə tā istihzār
(K 6/6-8; 13)

Olmaz belə ‘üryān dəhi ətfāl-i şükūfə
Cümlə geyünür həl’ət-i əlvān belə qalmaz
(G 97/2)

2.2.5.7.2.2. Kürk

Eskiden genellikle koyun derisinden, günümüzde yapay tüylü derilerden vb. de dikilebilen sıcak kış giyimi. Kürkle ilgili, zengine havlayan köpek yoksulun kürkünü yırtar, kürküne pit dolmak vb. gibi deyim ve atasözleri de Azerbaycan dilinde kullanılmaktadır (ADİL, 2006, c. 2. s. 783).

Şairin kürk almaya maddi durumu el vermez. Zu`i kışın eziyetlerinden yorulmuştur. Kürkü çıkarıp atmakla baharın geleceği düşünülmüştür:

Kürk-i həftānı gərək rədd edə sərmātərin
Yohdı yolım ki edəm mən onə tā istihzār
(K 6/13)

Žū`īnün qış sitəmündən qurıyub cān [u] təni
Kürk ilqā`sıylə eylə gələr tāzə bəhār
(K 6/13; 20)

2.2.5.7.2.3. Kurşak

Beli sıcak tutmak için sarılan uzun ve dar kumaş, sargı, ip vb. Şairin yaşadığı dönemde genellikle mollaların kullandığı bir giyim tarzıdır. Mollalar o dönemde cahil, avam halkı sömüren çıkarıcı kesimdir. Şiirlerde de bu yönleri ile geçmektedirler. Son beyitte kurşakla beraber uzun etek betimlemesi de kullanılmıştır:

Bu bilməmək bizə tə`şir gör ki kimdən edüb
Uzun ətək yekə qurşaq böyük ‘imāmətdən
(K 15/4)

Zāhirən zib verə qurşāq ‘əbā saqqalə
Məs`ələ vəqti qaçub bərk sohulə qanqalə
(M 6/24)

Sağğal uzun qurşāqını enni eyləmək
Hansındə həkm şādır olub dörd kitābdan
(G 178/5)

2.2.5.7.2.4. Aba

“Kaba ve kalın yünlü bir kumaş ve bu kumaştan yapılan hırka, cübbe ve bilhassa palto türü üst giysiye aba denir. Gösterişsiz ve maliyeti düşük olduğu için daha ziyade derviş veya dervişane yaşayanlar tarafından tercih edilirdi. Aba kumaştan şalvar, potur, cepken,

yelek, cübbe, yağmurluk, mest ve terlik gibi birbirinden farklı bir çok kıyafet imal edildiği halde şairler tarafından özellikle bol palto nev'inde olan ve aba adıyla tanılan bir üst giysi kastedilmiştir" (Öztoprak, 2010, s. 123).

Şairler için eskimiş aba, ipekli nice değerli giysiden daha kıymetlidir. Abadan haz alanlar başka kumaş ve giysilerden haz almazlar. Âşgın karalar içinde görünmesi kara aba giydiği anlamına gelmez. Ayrılık ateşinde yanarken ah dumanı içinde yanması onun kara aba giymiş gibi zannedilmesine sebep olur. Abalar genellikle nakışsız ve süssüz olur. Dervişler, ipekli, altın iş- lemeli, nakışlı vs. gösterişli ve pahalı elbiselerin yerine sade abayı tercih ederler (Öztoprak, 2010, s. 123).

Şair, mollaların zahiren, giyim kuşam olarak görevi icabı giyindiklerine lakin batını, bilgi ve iman yönünden eksik kaldıklarını vurgulamıştır:

Nəinki bizdəki tək zəhirin edə bər-bād
'Əbā qəbā uzun arhaluq u 'imāmət ilə
(K 20/13)

Zəhirən zib verə qurşaq 'əbā saqqalə
Məs'ələ vəqti qaçub bərk sohulə qanqalə
(M 6/24)

Harəbə mülki haruf u fūrüş əbā vü qəbā
Şərəbə şərf elədik hər təvənəmiz var idi
(G 236/3)

2.2.5.7.2.5. Emmame

Bazı Doğu ülkelerinde sarılmış uzun beyaz kumaş veya yün veya ipekten örülmüş işlemeli kıymetli şal şeridinden oluşan sargı, şapka (ADİL, 2006, c. 2. s. 114).

Okuma yazması olmayan, çıkarları için mezhep ayrımı yapan mollalar emmame giyerler. Avam halk görüntüye bakar, mollaya inanır. Zahiren imanlı görünen molların batınına bakmalı. Kuru/sade emmame ile irfan meclisine girilmez. O meclise girmek için ilim sahibi olmalıdır:

Bizimki getdiği təhşil 'əbādı 'əmmāmə
Biri tə'əşşüb-i məzhəb ki yıhdı dünyanı
(K 23/31)

‘Elm ü ‘üfñ görñ āyā yekə ‘əmmāmədür
Enni qurşāq u uzun saqqal uzun cāmədür

Tā desünlər ki müsəlmāndə də var ‘əllāmə
Deməsünlər ki müsəlmāndı qurı ‘əmmāmə
(M 9/11; 39)

Təsbīh ü ‘əşā təht-i hənəkdən şey` açılmaz
‘Əmmāmə ilə məclis-i ‘üfñə yolun yoh
(G 36/3)

2.2.5.7.2.6. Börk

“Osmanlı döneminde yeniçerilerin kullandıkları resmi baş giyibi. Beyaz çuhadan veya keçeden yapılan börkün alt kısmına şerit şeklinde firdolayı ve ehemmiyetine göre kalın veya ince yeşil veya kırmızı çuha üstüne sırma işlenirdi. Börklerde omuzlara doğru sarkan ve boynu örten bir keçe bulunurdu. Bu kısım askerin boynunu gelecek kılıç darbelerinden korurdu. Ön tarafına metalden kaşıklık konurdu ki yeniçeriler buraya bir kaşık koyarlardı” (Arseven 1983: I/296. Akt. Öztoprak, 2010, s. 139).

Azərbaycan`da yaygın olaraq baş giyimi, şapka olarak bilinir. Aşağıdaki beyitte uzun börkü ve uzun sakalı ile mollaın tasviri yapılmıştır:

Enni qurşaqı uzun börki uzun saqqalı
Hər kəsün olsə odur məsnəd-i ‘elmə vālī (?)
(M 6/11)

2.2.5.7.2.7. Çadra

Kadınların baştan topuklarına kadar bedenlerini örtmek için kullandıkları çarşaf. Aşağıdaki beyitte aşık, ay gibi sevgiliyi çarfafla örtün, geceler onun yüz mumuna pervane olmağınız diye uyarıda bulunmuştur:

O məhə çadrə salun gecələr yanmaq için
Şəm‘-i ruhsārınə pərvənə ki derlər o bizük

(G 121/5)

2.2.5.7.2.8. Daman

Temiz etekli/iffetli sevgiliye kavuşmak Zu'i gibi rint ve rüsvaya mümkün değildir. Mürşidin eteğinden sıkı sıkı yapışıp, onun yolundan gidenler hayret vadisine/ermişliğe ulaşabilir:

Ümīdün kəsgilən Zū'ī ki sən tək rind ü rüsvāyə
Döğül mümkün vüşālī bir onun tək pāk-ı dāmānun
(G 149/6)

Hardə çatar məqşədə vādī-i həyrətdə gör
Şidq ilə tā mürşidün dutmasə dāmānını
(G 245/7)

2.2.5.7.2.9. Küləh

Başə giyilen şapka, geleneksel baş giyimidir. Bu beyitte terzilerin sonsuz eziyetle küləh diktiklerine diqqət çekilmiştir:

Kāmil külāh-düz u rəfūkārlar onı
Tā bir külāh tikdi çəküb rənc-i bī-şümār
(Kt 2/4)

2.2.5.8. Diğər Unsurlar

2.2.5.8.1. Arpa/Saman

Şair, yorulup zayıf düşmüş atını satıp başından ettiğini, ondan geriye 83 kg arpa (tağar/taqar) ve bir dam (samanlık, çatı katı) samanının kaldığını belirtmiştir:

Yorulmuş yabını sattım başımdan eylədim ammā
Qalubdur üç taqar arpam dəhi bir dam samanım var
(K 7/12)

2.2.5.8.2. Hazine

Şair, yüzlerce hazineye sahip olmanın ölümü engellemediğini düşünmüştür. O yüzden harcamadan biriktirmek pek akıllıca değildir. Zu'i, alemin tahtının tacına, mala ve mülke meyletmez, bilgi/marifet hazinesinin ve kanaat köşesinin kimde olduğunu sorar:

Yüz həzīnün də əgər olsə ölümdür āhırı
Hərc qılmə sahlə fikr eylə səfāhət kimdədür

Mülk ü māl [u] təht [ü] təc-ı ‘āləmə meyl eyləməz
Zū’ī gənc-i mə‘rifət künc-i qənā‘ət kimdədür
(K 8/7; 10)

2.2.5.8.3. Tütün

Şair, tütün (nargile veya sigara) almak için maddi durumunun olmadığından, nargile ilə beraber içilen bir çeşit tütün çeşidi olan tömbekinin şeker gibi lezzet vermesinden bahsetmiştir:

Nə deyüm bu sözi mən çıqdı tütün başımdan
Ki tütün almaqınə olmayə ādəmdə təvān
(K 14/8)

Çü var bu bəndədə doğru şədāqət
Verür tənbaşkū şəkkər kimi ləzzət
(M 3/7)

2.2.5.8.4. Petrol

Fitilli mum veya kandil (Pala, 2011, s. 100) olan çırağ petrol ilə çalıştırılır. Şair, çırağı yakmaq üçün petrol alacaq paran yoksa günəş işığının ve baharın ne faydası var, diye düşünmektedir:

Nə zövqi Zū’ī pərtöv-i şəms ü bəhārdan
Ol şəhs üçün ki yanmaqə neftin çırağ yoh
(G 37/5)

2.2.5.8.5. Saat

Şair, parasızlıktan öyle bir raddeye gelmiştir ki saatini satmıştır:

Bah dərdimə nə məqāmə çatdım
Tā āhırı sā‘atımı satdım
(M 7/24)

2.2.5.8.6. Dükkan

Şair, çarık dükkânının şehirde meşhur olduğunu belirtmiştir:

Mənəm Məhmūd-ı zārī ol Ayāz-ı şānīnün Zū`ī
Ki çāruq ilə olmuş şəhərdə məşhūr dükkānı
(G 220/6)

2.2.5.8.7. Kemer

Aşağıdaki beyitte kemerin halka şeklinde olması hüsn-i talil sanatı ile sevgilinin belini kucalamaya bağlanmıştır:

Kəmə-r-i sīm belini qucmaq içün həlqələnüb
Tama‘-ı hāmını gör kim nə təmənnāyə düşüb
(G 23/3)

2.2.5.8.8. Para Çeşitleri ve Varlık

Azerbaycan`da eskiden para için kullanılan çeşitli kelimeler vardır. Qəpik (gepik)/sikke bozuk madeni paradır. Şahı eskiden kullanılan 5 gepiklik paradır. Nukre gümüş paradır. Eşrefi 3,45 gr altın paraya denir. Dirhem eski madeni para iken dinar, bugün hala bazı ülkelerde kullanılan para birimidir.

Şair aşağıdaki beyitlerde mollaların parasız iş yapmamasını, eskiden şairlerin himaye edilip para verilmesini, maddi sıkıntılar çektiğini, yaşadığı dönemde para olmadan ilmin, bilginin, dinin bir anlam ifade etmediğini, paranın her türlü kötülüğün/pasın üzerini örttüğünü, para olmadan bahardan zevk alınmadığını dile getirmiştir. Beyitlerden de anlaşılacağı üzere şair parayı iki şekilde değerlendirmiştir. Bir taraftan tüm kötülükleri örten kavramken, diğer taraftan para olmadan hiçbir şeyden zevk alınmadığından, para olmazsa cehennem ateşinde yanmaktan ve bahardan zevk almamaktan söz edilmiştir:

Mollāyə şāhibi deyə hər həftə bir şāhı
Vermüb o şāhını dutə āhır hüşüməti
(K 2/7)

Bir beytinə bir əşrəfi bəhşāyiş etdilər
Firdovsī-i həkīm-i sühən-dānə ey Ğərīb
(K 3/12)

Fikr edirdüm ki Hudāyā baña qıl bir çārə
Nə təvānım nə cībim içrədə bir dirhəm var
(K 6/9)

Hān u bəg at kənd pül bəhş eylər idi şā'irə
Şāhsevən tək imdi çohdı adı hān hān qalmayub
(K 4/8)

Pül olsə növ-bəhār olı qış mövsümi əgər
Pül olmasə olarsan düzəhdə nārdə
(K 19/11;)

Anlayubdur çü 'əqldür kāmīl
Pül ilən hər bir iş olur hāşil

Nə qədər 'eybi olsə pül örtər
Çirk ü pāsın təmizləyüb örtər

Yā cəhənnəm yā cənnətü'l-mə'vā
Pül bir dəmdə eyləyür peydā

'Elm ü 'ürfān olubdı bī-'izzət
İmdı pül şāhibinədür hörmət
(M 12/8;10;14-15)

Yüz qəşidə deyübən vāqif edim nüktələrə
Bir qəpik qədri o əş'arı gətürməz nəzərə
(TB 1/7.2)

'Ālim u 'ārif ü şā'ir qurı söz timsālı
Vāy o şəhşə ki cibi püldən olsun hālī
(TB 1/8.2)

Vā'iz gəlür mi məscidə gər pül olmasə
Anlar bu rəmzi kimsə ki şāhib-şü'ürdür
(G 74/5)

Zu'i, para kavramı ilə ifadə ettiklerini altın və gümüş, mal və mülk ilə de ifadə etmişdir. Bilgisizlər, cahiller gümüş və altın içinde rahat yaşarken, ariflər yoksulluk içinde eziyet çekmektedir. Bazıları için Allah ve peygamber sim u zer, mal u mülk olmuştur. Şaire göre cebinde paran yoksa Firdevs cenneti gibi bahar olsa ne fayda:

'Ārifləri bələ vü gəmə həm-dəm eyləyüb
Nā-dān olanı sīm u zər-i bī-şümār ilə
(K 21/5)

Zərdür bu cəhān əhlinə mə'būd-ı həqīqī
Allāh peyəm-bər o 'ibādət hara getdi

(K 24/10)

Dögi çārə ğəmə nə dövlət ü nə təht nə təc
Ondan özgə nədi 'äləmdə ğəm ü dərdə 'əlāc
(M 1/2)

Bilməzdim hīç ğüşşə vü dərd ü kədər nədür
Yā fəqr ü fāqə necədi yā sīm u zər nədür
(Mh 2/2.1-2)

Əhkām-ı Hudā şər'-i peyəm-bər unuduldı
Bu həlq-i zəmānun Tarısı sīm ü zər oldı
(G 239/3)

2.2.5.9. Doğal afətlər

2.2.5.9.1. Tufan

Tufan, Hz. Nuh ile ilgili mazmun yönündən ele alınmışdır. İlk beyitte Hz. Ali gəmi kaptanlığı yapmazsa Hz. Nuh'un tufandan kurtulamayacağı dile getirilmişdir. Digər beyitlərdə isə aşık, sevgilinin ayrılığında kanlı gözyaşları ilə o kadar ağlamaktadır ki Nuh tufanı kopmaktadır veya Nuh tufanı onun yanında sönük kalmaktadır:

Tapmazdı hīç Nūh o tūfāndan nicāt
Nūh içün olmasaydı əgər nāhūdā 'Əlī
(K 2/12)

Nūh tūfānını sahlardı bugünçün Zū'ī
Gər bilirdi ki cəhāndə belə tūğyān oləcəq
(G 114/7)

Çün səndə yohdı Nūhdan artuq bələyə səbr
Ver göz yaşunlə 'äləmi tūfānə ey köñül
(G 123/3)

Gözüm yaşından olur bir də Nūh-tūfānı
Bu qədri hicrün ilə əşkbār qoymə mənə
(G 232/3)

Göz yaşım bəs ki tökür 'äləm ara qan sənsiz
Qandan āhır salacaq 'äləmə tūfān sənsiz
(G 95/1)

2.2.5.9.2. Deprem

Aşağıdaki beyitte aşığın vücut memleketinin esas keder depresi ile harap olmuştur. Bu deprem şairin memleketi Şirvan`da olan depreme benzetilmiştir:

Əsās-ı mülk-i vücūdım zəlāzil-i gəmdən
Harāb olub dağılub şəhr-i Şīrvānə dönüb
(G 25/6)

2.2.5.9.3. Sel

Aşık, aşk memleketinde bayındır vücudunu sele vererek harap etmiştir ve bu günleri anmaktadır. Sevgilinin kavuşma gökyüzünde bayındır gördüğü aşığın gönlü, ayrılık sarhoşluğu ile güçsüz kalmıştır. Sevgilinin belaları aşığın gözünden sel gibi göz yaşının akmasına sebep olmuştur. Aşık, sitem seli ile ayrılık ülkesinde harap olmuştur:

‘İmārət-i tənimi seyl-ābə vermişdi
Diyār-ı ‘eşqdə yek-sər harāb olan günlər
(G 65/3)

Gözün fədāsı gətür sāqī cām-ı bādə-i nāb
Ki qoymayub tən ü cāndə humār-ı hicrān tāb
Ze-bəs ahıtdı gözimdən bəlāların seyl-āb
Diyār-ı hicrdə seyl-i sitəmdən oldı harāb
Fəzā-yı vəşldə ābād gördüğün könlüm
(Th 2/2)

2.2.5.10. Meslekler

2.2.5.10.1. Bahçıvan

Aşağıdaki beyitlerde şair, övdüğü kişiyi cömertlik, ilim ve kemal bahçesinin bahçıvanı diye adlandırmıştır. Gül bahçesi olan sevgiliye, aşığın göz yaşının saygısı boşuna değildir. Çünkü gönül bahçıvanı sevgilinin yanağından gül suyu yapmıştır. Sevgilinin servi gibi boyunu gören bahçıvan, hasedinden su kenarlarına servi dikmiştir.

Kəməl u ‘elm ü fəzl ü cūd bir bāğ-ı dil-ārādur
Hudāvənd-i cəhān ol bāğə zātın bāğbān qılmış
(K 11/12)

Görüb bu ‘işrət-i pünhānı sordum bāğbānlardan
Nədür bu ‘eyş [ü] ‘işrət vāqif et bir sirr-i pünhānə
(K 22/8)

Əşk-i çeşmim hörməti bī-cā döğül ey gül-‘izār
Bāğbān-ı dil gül-i rüyundan etmişdür gül-āb
(G 16/6)

Həsəddən sudə tikmiş sərvini tā kim rəvān olsun
O gündən kim görübdür bāğbān sərv-i hürāmānun
(G 160/6)

2.2.5.10.2. Pristav

Sovyetler döneminde görevli polis memuruna verilen isimdir:

Nərrād-ı qəzā çəküb baña dav
Gəldi o məqāmə bir piristav
(M 8/9)

2.2.5.10.3. Zerber

Sorunları çözecek kuyumcu/cömert kişi olmadan Zu`i`den latif şiirler istenmemelidir:

Zū`īdən eyləmə tələb əş‘ār-ı dil-nişīn
Həllāl-i müşkilāt olan zərgər olmasa
(G 6/5)

2.2.5.10.4. Ressam

Suret, çizilen resim çizenini anlamayacağı gibi yaratılan da yaratını yeterince anlayamaz. Resim çizen, sanatkar anlamına gelen nakkaş burada nakkaş-ı ezel tamlaması ile Allah anlamında kullanılmıştır. Sevgili o kadar güzeldir ki, ay ve güneş sönük kalmasın diye Allah/ezeli nakkaş ay ve güneşe parlaklık vermektedir:

Müşəvvirün kəm ü keyfin bilür mi bir şürət
Bu vāzeh əmrədi kār-ı nihānı ahtarma
(G 9/5)

Sən tək bir gözəl olmaqlıqə nəqqāş-ı əzəl
Gecə gündüz məh ü ẖvurşīdə verür yüz şayqəl
(G 126/1)

2.2.5.10.5. Kasap

Kasabın koyuna merhamet etməyeceği gibi sevgili de aşığa etmez. Ceylan bakışlı gönül çeken sevgili, eziyet okları ile aşığın kanını öyle döker ki kasap bile bu zulmü yapmaz:

Lütf etməsün baña nə ‘əcəb rəhm eyləməz
Yüz güsənd əgər edə qəşşabə ilticā
(G 11/3)

Nə tökməkdür cəfā tığilə hər dəm qanın ‘uşşāqun
Bu zülm ey dil-bər-i āhū-nigəh qəşşābdan gəlməz
(G 96/2)

Çəkürsən həcər-i müjgān tökürsən qan alursan cān
Həbībim səndə bu ‘ādət nədür qəşşabə bənzərsən
(G 159/4)

2.2.5.10.6. Hazinedar

Sevgilinin saçı kafir, yüzü hazineye benzetilmiştir. İman hazinesinin başına kafir muhafız/ha dikmiştir:

Bahun ol büt işinə rüyinə qoymuş zülfi
Kāfiri hāzən-i gəncinə-i imān etmiş
(G 104/2)

2.2.5.10.7. Sihirbaz

Sevgili öyle bir sihirbazdır ki onun dudağının aşkı aşığın gözünden dökülen incileri mercana dönüştürmüştür. Elinde şarap kadehi tutan aşık, sevgilinin büyüü altındadır. Sevgilinin saçı sihirbaz gibi güneş yüzünü bir kapatır bir açar:

Sən nə səhhərsən ey məh ləb-i lə‘lün ‘eşqi
Gözlərimdən tökülən lü‘lüyi mərcān etmiş
(G 96/4)

Əlimdə şışə-i mey ol pərī baña təşhīr
Hanı o dəm bu şifət sāhīr olduqum gecələr
(G 64/4)

Gəh dutar ḥvurşīd-rüyın sehr ilə gāhī açar
Necə cādūdur nigārım zülf-i müşkīnün sənün
(G 154/3)

2.2.5.10.9. Tacir

Şair, aşağıdaki beyitte derya kadar dert çekmek deyimini tacirin alışveriş/ticaret için çektiği endişeye benzetmiştir:

Əşk-i hūnīn içrə gərqəm zülfünü dutmaq üçün
Necə kim sevdā üçün təcir çəkər dəryā gəmin
(G 156/2)

2.2.5.10.10. Terzi

Refukar Farsça terzi demektir. Aşağıdaki beyitte terzilerin sayısız zahmetlerle şapka diktikleri dile getirilmiştir:

Kāmil külāh-düz u rəfūkārlar onı
Tā bir külāh tikdi çəküb rənc-i bī-şümār
(Kt 2/4)

2.2.5.10.11. Vezir

Şair, akıllı vezire benzetmiş, müşkül durumunu ona danışmıştır. Nükteli sözler söyleyen vezir Ali Şir Nevai, Hayyam'a gece bekçisi olmuştur. Dünya keder makamı üzeredir. Vezir de olsan, şah da olsan bu değişmez. Son beyitte vezir satranç oyunu mazmunu bağlamında kullanılmıştır:

Vəzīr-i 'əqlə qıldım məşvərət bir at fikrində
Dedim ey 'əql bir fikr et sənün tək genə dənəm var
(K 7/13)

Vəzīr idi Nəvā'ī-i nūktə-dān
Gör necə Həyyāmə olub pāsbān
(M 10/12)

Süvār-ı əsb-i nəşāt ol köñül nə māt ki dəhr
Məqām-ı güşşədi gər şah gər vəzīr oləsən
(G 170/2)

2.2.5.10.12. Padişah

İlim/maarif memleketine müsellemlən olan alemin padişahı olur. Satrançtaki taşlardan biri olan şah, dünyanın padişahı sevgili benzətməliyi ilə istifadə edilmişdir. Bu çağda yaşayan nice padişahın sonu haikirlilik olmuşdur:

O kəs ki mülk-i ma'ārif onə müsəlləmdür
Həqiqətən nəzər et pādşāh-ı 'āləmdür
(G 73/1)

Piyadə rəh dönüb bu dərgəhə bir atə gəldim mən
Əgər fil olsə gəm yoh sən tək şāh-ı cəhānım var
(K 7/17)

Bu 'əşrdə dəhi çox pādşāhə eylə nəzər
Nə tövr zillətə āhırdə döndi dövrānı
(K 23/4)

Şair yaşlı vücudundan zevk və safanın gittiğini, bu halde iken dünya şahı olsa da faydasının olmadığını düşünməkdədir:

Getmiş qədīmdə olan 'əhd ü vəfā dəhi
İnşāf ilə şədāqət cūd [u] səhā dəhi
Bir gün həyāt istəməyəm Zū'iyā dəhi
Çün yoh bədəndə zərrəcə zövq ü şəfā dəhi
Bu hāl ilə nə fā'idə şāh-ı cəhān olam
(Mh 1/5)

Aşağıdakı ilk beyitdə sevgili şah olaraq nitələnməmişdir. Digər beyitlərdə isə aşık sevgilinin sokağında kul olmayı padişahlıqdan daha üstün görməkdədir:

Hər dəm ollam qanıma gəltən tən-i məcrūh ilə
'Ərşə-i hüsn içrə ey şāhım bu cövlānun görüb
(G 19/3)

Ayaqun topraqı olmaqdan özgə yohdı bir fikrim
Baña bi'llāh yegdür belə zillət pādşāhlıqdan

Məni 'eşqindən anun çox də gəl mən' etmə ey nəşih
Baña h'oşdur gədə-yı kūyı olmaq pādşāhlıqdan
(G 151/6-7)

2.2.5.11. Eğlence

2.2.5.11.1. Bezm Meclisi

Klasik şiirin önemli bir etkinliđi olan bezm/meclis daha çok ilkbaharda, bađ ve bahçelerde düzenlenir. *Zu`i Divanı`*nda bađlarda düzenlenen meclis ile karşılaşırız.

Bahçenin her tarafında eğlence meclisi düzenlenmiş ve bülbülün musikar nağmesi ile her taraf ezgilere bürünmüştür. Baharın gelişı ile her taraf adeta cennet bahçesine dönüşmüştür. Meclisin vazgeçilmezi şaraptır. Hanların ve beylerin cömertliđi ile mecliste toplanan şairlerin gönlü şad edilir. Mecliste şairin konuşmaktan ve birlikte vakit geçirmekten zevk aldığı dostları vardır. Şair eskiden düzenledikleri bu meclisleri ve dostlarını hasretle anmıştır. Zu`i, meclisten, yardan, şaraptan ve bahçeden/gülnden zevk almak için belli bir maddi durumun olması gerektiđini de düşünmektedir:

Açub hər güşəsində gülşənün yüz məclis-i ‘işrət
Bələbil ləhn-i mūsīqār ilə gəlmiş nə əlhānə
(K 22/5)

Görüb bu ‘işrət-i pünhānı sordum bağbānlardan
Nədür bu ‘eyş [ü] ‘işrət vāqif et bir sirr-i pünhānə

Dedi ey bī-həbər gūyā həbərsizsən bu ‘işrətdən
Ki ‘āləm sər-bə-sər dönmüş behişt-i ‘ədn-i rīzvānə
(K 22/8-9)

Mənim ‘ömrimsən ey sāqī yetüşdim bəs ki mən cānə
Nədür fəvt eyləmək vəqti gətür sən cām-ı peymānə
(K 22/1)

Düşəndə yādımə əhbāblar bəzmindəki dəmlər
Bu həsrət könlümi dāğ eyləyüb hər ləhzə qan qılmış
(K 11/2)

Aşağıdaki beyitlerde şair eski eğlence meclisi zevkinin kalmadığından şikayet etmekte ve gençlik yıllarındaki günlerini, o zaman içtiđi içki kadehlerini arzu etmektedir:

Yā Rəb o qədīm ‘əsr o ləzzət hara getdi
Həlq içrə olan ‘eyş ilə ‘işrət hara getdi
(K 24/1)

Bəhār olubdı cavānlıq düşüb genə yādə
Könlül dilər olə bəzmində sāğər-i bādə
(K 18/1)

Aşağıdaki beyitte Muhammet Bey'in meclis düzenlemesinden, bu mecliste kuzu ve keçi yavrusu etinden kebab yapıldığından bahsedilmiştir:

Budur vəchi Məhəmməd bəg būsāt-ı toy binā etmiş
Fələk cedy ü həməldən bəzmə vermiş bərrə büryānə
(K 22/10)

Mecliste güzel sevgili ile şarap içmek, virane dünyada içip sarhoş olmak ne hoştur. Şair, iki yüzlü zahitten bıktığını ve safa meclisini, rint meşrepliği özlediğini belirtmiştir. Gül bahçesinde şarap meclisi, sevgiliyle buluşma hoştur ama arkadaşsız sefa meclisinin faydası yoktur:

Nə h' oşdur bir gözəl dil-bərlə həm-bəzm-i şərāb olmaq
Hərāb-ābād-ı dünyādə içüb məst ü hərāb olmaq
(G 115/1)

Təngə gəldim bu riyā məslək olan zāhiddən
Ey hoş ol bəzm-i şəfā məşrəb-i rindānə gedəm
(G 140/6)

Mey bəzmi yār vəşli gülüstəndə h' oşdu līk
Bī-həm-dəm ilə bəzm-i şəfādan nə fā'idə
(G 208/2)

2.2.5.11.2. Cəşn/Sur/Düğün/Şölen

Aşağıdaki beyitlerde şair, Şirvan'ın başkanı Asedullah Han'ın oğlu için ziyafet düzenlediğini belirtmiştir. Bu öyle bir ziyafettir ki mislini talihin gözü görmemiştir. Dünya halkı bir de böyle bir şenlik/düğün görmeyecektir:

Edübdı oğlu için cəşn-i hətnə āmādə
Rə'īs-i hıttə-i Şīrvān Əs'ədullah hān

Nə cəşn kim mişilin görməyübdı dīdə-i çərḥ
Nə sūr görmiyəcək bir də eylə həlq-i cəhān
(Kt 1/9-11)

Beyitlerden de anlaşıldığı üzere, mecliste sevgili, müzisyenlər, şairlər/ilim irfan ehli, han ve beyler bulunmaktadır. Han ve beylerin şairlər/ilim irfan ehline ikramlarda bulunmaları beklenmektedir. Meclisin vazgeçilmezi şaraptır. Meclis genellikle bahçede/gül bahçesinde, ilkbaharda düzenlenmektedir. Mevsim ilkbahar olunca

müzişyenlere bülbüller, katılımcılara da güller/çiçekler eşlik etmektedir. Özel amaçlı düzenlenen çeşnlerde/düğün meclislerinde ikram edilen önemli yemek kebaptır. Meclisten zevk alınan dönem gençlik dönemleridir.

2.2.6. Din ve Tasavvuf

2.2.6.1. Din

2.2.6.1.1. Allah

Zu`i, dini ve tasavvufi ağırlıklı şiirler yazmamıştır. Lakin hakiki inancı savunduğunu, Allah`a samimi yönden, rindane tarzda bağlı olduğunu, gösteriş için ibadet etmediğini, İslam milletlerinin de gelişmesi gerektiğini düşündüğünü bazı dini ahlaki ağırlıklı şiirlerinde dile getirmiştir. Şaire göre, Allah ilim, irfan sahibi insanların yanındadır:

Bī-‘elm olan vüçüdlərə Həq deyübdı kim
Heyvāndan də بهم اضلّ kināyətı
(K 2/15)

Allah yaratıcılık yönü ile ele alınmıştır. Bununla beraber tüm yaratılmışlar farklı huy ve fitrattadır:

Sənsən bu cəhān həlīqı məhlūq təmāmı
Hər şəhşdə bir rəng ilə fīnət nöçün etdün
(G 172/16)

Allah kerem sahibidir ve zatından yarattıklarına da ihsan etmiştir. Allah insanoğlunu yaratılanların en şereflişi kılmıştır:

Kān-ı fəzl ü hünər ü cūd
Ki qılubdur onə Həqq öz kərəmindən ikrām
(K 13/15)

O qüvvələr ki bənī ādəmə verib Həlīq
O gücdə eyləməyüb həlq hīç bir cānı
(K 23/14)

Yardıma muhtaçlar, düşmüşler için sığınılacak tek kapı Allah`ın dergahıdır. Tüm çaresizler O`ndan yardım ister:

Fikr edirdüm ki Hudāyā baña qıl bir çārə
Nə təvānım nə cībim içrədə bir dirhəm var
(K 6/9)

Keçür bəhār ilə ‘ömrüm ‘əbəş yerə bī-cā
Bu hāldə bizi qoyma İlāhi yet dādə
(K 18/7)

Bazen şair yoksulluktan, dert ve kederden kötümserliğe kapılıp Allah`ı sorgulamıştır:

Fələkdən güşşə dövrəndən bəlādur hāsilim hər gün
Məgər Həqq şādliq-^hvurşidini məndən nihān qılmış
(K 11/5)

Yoh əhl-i hāl şərh eləyim tā bəlālarım
Çohdur şikāyətim mənim Pərvərdgār ilə
(K 21/2)

Kader ve dönemin vermiş olduğu olumsuzluklar karşısında çaresiz kalan şair, Allah`a hitap eder ve her şeyin neden bu kadar değiştiğini sorgular. Allah hiçbir şeye ve hiçbir kimseye muhtaç değilken yaratılanların sırrını düşünür:

Yā Rəb nədəndi cümləsi tə`şirdən qalub
Cām-ı mey ü sürür-ı ney ü çəng tār də
(K 19/6)

Yā Rəb nədi bā`iş belə dövrən dəğişübdür
Tə`şir-i kəvākib məh-i tībān dəğişübdür
(G 76/1)

Hāliq çü bir şey`ə dögi möhtāc həlqdən
Nə sirr var bu hılqət-i əşyādə bilmədim
(G 139/2)

Sevgiliye kavuşmak için huzuru, onun ayrılığına sabrı olmayan aşık, Allah`a hitap ederek kötü kaderinden şikayet etmiştir. Hatta Allah`ın onu sadece ayrılık derdi çekmesi için yarattığını düşünmüştür:

Nə yetsəm vəşlə ārāmım nə hicrində qərārım var
Hudāvəndə nə bəd-ovqāt u müşkil rüzgārım var
(G 50/1)

Bir zəməñ h`oş keçməyür hicrāñ əlindən cāñ içün
Güiyā Hāliq yaratmışdur məni hicrāñ içün

(G 152/1)

Allah insana sonsuz nimetlər vermişdir lakin hər birinin bir karşılığı vardır. Cennetin bedeli ibadettir:

Sən cümlə bizə verdiyüvi bî-‘əvəz etdün
Firdövsə ‘əvəz t̤ā‘ət ‘ibādət nöçün etdün
(G 172/15)

Şair, yaratanın iradesini, neyi ne için var ettiğini bilmediğini düşünerek O`nu sorgulamayı bırakır. Her ne gelirse gelsin, bir hikmeti vardır diye düşünür:

Çü kimsə bilmədi Hāliq irādəsin hərgiz
Sən imdi bî-hüdə çün ü çerānı ahtarma
Ğərəz ki şəbr elə Żū`ī nə gəlsə dərd ü bəlā
Bu əmr-i Həqqdi həkm-i Hüdānı ahtarma
(G 7/6-7)

Şikāyət eyləmirəm hiç kimsədən bi`llāh
Nə gəlsə dərd ü bəlā cümləsi Hüdādandır
(G 83/2)

Mal, mülk, para Allah yolunda harcanmalıdır. İki dünyada da ulaşılacak huzur buna bağlıdır. Bağışta bulunmak insanın fitratında var ve insanoğlu varlığını Allah yolunda harcamalıdır. Bu minvalle ilerleyen insan, cennetle müjdelenendir:

Çünkü ādəm yā səhā eylər yā ehsān Həqq için
Nə səhāvət var nə rāh-ı Həqqdə ehsān qalmayub
(K 4/3)

Mən yeyüb bəhş eylərəm rāh-ı Həqə şərf eylərəm
Rüz-ı məhşərdə nəzər qıl bāğ-ı cənnət kimdədür

İstəyürsən hər iki dünyədə rāhətliq əgər
Həqqinə bəhş eylə mey key gör ki rāhət kimdədür
(K 8/4; 9)

Her şey Allah`ın iradesine bağlıdır ve O dilediğine ihsan eder. Şiir yazmaq Allah tərəfindən ihsan edilmiş bir meziyyətdir:

Bir də gördün ‘ināyət etdi Hüdā
Hər murād üzrə kām-kār oldun
(K 16/7)

Dedim ey dost nədür bir belə behcət həbəri
Dedi şe'r ol ki Hüdādan saña ehsān oldı
(K 17/7)

Şair, yaşadığı dönemde insanların para, mal, mülk hırslısı olduklarını ve hatta geldikleri yeri, asıllarını unutarak paraya Allah dediklerini dile getirmektedir:

Yohdı bir kimsə əşldən āgāh
Pülə derlər bugünkü gün Allāh
(M 12/22)

İrfan ehlinin hiçbir şeyi yokken cahiller altını, giyimi, maddiyatı Allah olarak görürler:

Əhl-i 'ürfānı qoyub dəhrdə dā'im 'üryān
Cühələ firqəsinə həl'ət-i zər Tarı olub
(G 32/3)

Şair, ona yetişen tüm dert ve kederlerin sevgiliden geldiğini düşünür ve bir Fuzuli edası ile gönlünün bu uğurda daha da yanmasını diler:

Baňa hər nə bələ gəlsə gəlür könlümdən ey Hāliq
Gözəllər hicrinə yansun görüm bundan bətər könlüm
(G 143/2)

Şair Allah'a ulaşmanın, O'nun rızasını kaazanmanın yolunun temiz kulluk ve saf bendelikle olacağını düşünür:

Zū'ī rızā-yı Həqqə olur şāf bəndəlik
Olmaz qəbül geyrə təberrādan olmasa
(G 4/7)

Divan'da Allah en çok “bârî” sıfatı ile anılmaktadır:

Dövlət ü 'ömrüvi əfzün eləsün bārī Hüdā
Nə qədər var cəhān içrə şühür u a'vām
(K 13/18)

Zū'iyā şəbr qıl āhırdə verir Bārī Hüdā
Bu cəhāndə nə ki ə'māl ilə pərgəri olub
(G 32/7)

Bārī Hüdā 'ömri ilə dövlətin
Arturgilən gün-bə-gündən şövkətin

(M 5/51)

Karşımıza çıkan bir digər sıfat ise Allah'ın ezeli nakkaş yönüdür. Tanrı, sevgiliyi kusursuz şəkildə yaratmışdır. Hatta sevgilinin güzelliğine yaxlaşsın diye her gece ve gündüz ay ile güneşi cilalamaktadır:

Sən təki bir gözəl olmaqlıqə nəqqāş-ı əzəl
Gecə gündüz məh ü ẖvurşīdə verür yüz şayqəl
(G 126/1)

Āb u ātəşdi ləbün mey kimi gül bərgi üzi
Necə ustāddı yā Rəb bu şuvər-nəqqāşı
(G 247/6)

Allah alim sıfatı ilə ilimden yana olduğunu Kuran`da belirtmişdir. O insanları alim sıfatı ilə en iyi şəkildə yaratmışdır:

‘Elmsiz ādēmə Qur`āndə Hūdā-yı ‘əllām
Həyivāndan də deyüb əksük اضلّوا الانام
(M 9/37)

Bədv-i ẖilqətdə Kirdgār-ı ‘alīm
Sizi eylübdi əhsən-i təqvīm
(M 2/19)

Vadini tutan, lütuf və ihsan sahibi, kendisine sığınana yardım eden, merhamet və adalet sahibi Allah alim və arifləri zorlukla denemektedir. Bu zorluk bazen cahillerin var olmasıdır:

Nədi bā‘is ki Hūdāvənd ü kərīm ü ‘ādil
Eləyüb ‘ārif-i dānānı əsīr-i nā-dān
(K 14/3)

İlāhī bir səbəb qılsun kərəmdən
Görüb vəşlün olum āzād gəmdən
(M 12/11)

Allah ululuk və celal sahibidir:

Elə əşhāş istəyəndə dəlil
Onə göstərdi dəhi Rəbb-i cəlil
(M 11/44)

2.2.6.1.2. Melekler

Aşağıdaki ilk beyit Allah'ın insanı melekten de seçkin yaratması bakımından ele alınmıştır. Diğer bentte sevgilinin yüzü meleğe benzetilmiştir:

Hudā yaratduqı əşyādan eyləyüb mümtāz
Mələkdən artuq edübdür səhā kərāmətdən
(K 15/6)

Bu şəhərdə var gərçi həzārān büt-i zībā
Dil-cüy-ı pəri-rüy mələk-təl'ət ü rə'nā
Gər kim enə firdövs-i bərindən yerə havrā
Mānənd olə bilməz saña ey şüh-ı dil-ārā
Heyhāt sənün tək gələ dövrənə 'Öleykān
(Mh 4/5)

Dört büyük melekten biri olan Cebrail, beyitte sevgilinin güneş yüzüne gölge salan kanatları bakımından ele alınmıştır:

Zülf-i müşkīn dögi ruhsārınə həmə-sāyə olan
Bāl-ı Cibrīldi ẖvurşīd üzünə sāyə düşüb
(G 23/5)

2.2.6.1.3. Kutsal Kitaplar

İslam dininin kutsal kitabı olan Kur'an, beyitlerde ayetlerin geçtiği, iktibasta bulunduğu kitap olarak geçmiştir. Şair, insanların Kur'an'ı yeterince anlamadığını düşünmektedir:

İnşāfla tə'əşşüb edün 'elmə 'elm için
هليستوى الدينه də Qur'āndə āyətī
(K 2/14)

Neçə mişāl ilə Pərvərdgār Qur'āndə
Bəyān edüb bizə لا يستوى bu bābətdən
(K 15/22)

Şair bazı beyitlerinde insanlara duydukları kelimelerin Kur'an'dan olup olmamasını ölçüp tartmasını önermiştir. Alim olan Allah'ın ilim verdiği insanlardan beklentisinin bu yönde olduğu düşüncesine sahiptir. İlimsiz insan hayvandan daha beterdur. Mahluklar Kur'an ayetlerini yaşam tarzlarına çevirirlerse hidayete erebilirler:

Diqqət etmir ki bu söz oğşarı var Qur`ānə
Yā hədişə yā bu söz oğşarı var hər yanə

‘Elmsiz ādēmə Qur`āndə Hudā-yı ‘əllām
Heyivāndan də deyüb əksük اضلّوا الانام
(M 10/21; 37)

İsmün ziyādə mənəfə‘ətün yohdı olsə də
Məhlūq tābe‘āyə-i Qur`ānə ey şərāb
(G 14/5)

Kuran`ın da sevgili ile ilgili bağlamda ele alındığı görülmektedir. Bazen sevgilinin ayva tüyleri Kur`an ayetlerine, bazense yüzü Kuran`a benzetilmiştir:

Rūyun bəyāzı mətlə‘-i ẖvurşīd-i āsmān
Həttün səvādı āyə-i Qurān nişānəsi
(G 231/3)

Tā mäh-rūyun ‘əqrəb-i zülfündə görmüşəm
Bildim yəqīn budur qəmərdə Qur`ānımı
(G 234/5)

Nə muşhaf-ı ruḥə nə küfr-i zülfə meyl etdün
Nədəndi döndü o zāhid belə İlāhundan
(G 185/3)

Kutsal kitaplardan olan İncil *Divan`da* sevgili ile ilgili bağlamda ele alınmıştır. Dudağında İsa mucizesi saklı olan sevgili İncil`e ant olsun ki aşığı rezil eder:

Zülfündədi məd-gəm gözəlim mö‘cüz-i Mūsā
Mužmərđi ləbündə dəḥi e‘cāz-ı Məsīḥā
Həttündən olub ‘āləm ara Hızr hüveydā
İncilə qəsəm etdi məni āḥır rüsvā
Zülfün saluban rəhnələr imānə ‘Öleykān
(Muhammes 4/3)

2.2.6.1.4. Ayet ve Hadisler

2.2.6.1.4.1. Ayetler

Divan`da ayetler, ayetler içinde geçen ifade ve cümleler farklı amaçlarla kullanılmıştır. Örneğin, Şems ve Duha surelerinin ilk ayetleri aydınlık ve parlaklık bağlamında sevgilinin ve Hz. Ali`nin yüzüne benzetilmiştir. Kalem suresi 1. ayetinde geçen “nun”,

şekli itibari ile yine Hz. Ali'nin kaşlarına teşbih edilmiştir. Enbiya suresi 83. ayeti Hz. Eyyub'un dilinden söylenen dua hasebiyle yer almıştır. Hz. Ali övgüsüne yazılan 1. kasidede farklı surelerden ayetler kullanılarak anlam kuvvetlendirilmiştir. Şair ilimle ilgili düşüncelerini dile getirirken Furkan suresi 44. ayetten örnek vererek, ilimsiz insanın hayvandan daha beter olduğunu dile getirmiştir. Allah'ın insanları bir kadın ve bir erkekten yarattığına değinen Hucurat suresi 13. ayeti kullandığı 6. mesnevide ayetin açıklamasını bir sonraki beyitte sunmuştur. Şair, *Divan*'ın birkaç yerinde bahar ve bahçeden bahsederken içinde ırmaklar akan cennetlerden bahseden Muhammet suresi 12. ayeti kullanmıştır. 39. gazelde yer alan “kendini beğenenler ve övünenler” anlamına gelen “muhtāl-i fahūr” ifadesi ise birkaç ayette geçmektedir. *Divan*'da geçen ayetlerin kullanıldığı beyitlerin bazılarını aşağıda sunuyoruz:

Əbrülərün mü‘əyyən idür نون sūrəsi
Gəlmiş bəyān-ı ‘ārizüvə والضحّا ‘Əlī

Əyyüb dedi مسنى الضروارحمى
Lütfünlə cism-i zārınə yetdi şəfā ‘Əlī
(K 1/4;10)

İnşāfla tə‘əşşüb edün ‘elmə ‘elm için
هليستوى الذينه də Qur’əndə āyətī

Bī-‘elm olan vücüdlərə Həq deyübdə kim
Heyvāndan də بلهم اضلو kināyətī
(K 2/14-15)

Neçə mişāl ilə Pərvərdgār Qur’əndə
Bəyān edüb bizə لا يستوى bu bābətdən
(K 15/22)

‘Elmsiz ādömə Qur’əndə Hüdā-yı ‘əllām
Heyivāndan də deyüb əksük الانام
(M 9/37)

Bunı bilmür ki Hüdāvənd-i ‘alīm ü dānā
Buyurubdur ki خلقنا ذكئ والانشئ
(M 6/29)

Žū‘iyā aç gözlərün bir şəfhə-i gülzārə bah
Āyə-i جنات تجرى تحتها الانهار bah
Hikmətu’llāhə nəzər qıl məzhər-i əsrārə bah
Həl‘ət-i gül-gün geyüb ə‘zāyə Nov-rüz bayramı
(Murabba 1/5)

āyətīn ما خلقت الجن و الانس ليعرف

Güş-ı cānə şübḥ ü şām eylər münādilər nidā
(G 3/3)

Fəḥr qılmə oḥı bir āyə-i مختال فخور
Sūrə-i Hūdə baḥub eylə bir ‘ibrət zāhid
(G 39/3)

2.2.6.1.4.2. Hadisler

Aşağıdaki beyitlerde “Müslüman, elinden ve dilinden emin olan kimsedir.”, “İlim her şeyden üstündür.”, “Kanıtlanmayan sözden şüphe etməli.” gibi hadisler yer verilmiştir:

Hədiṣu حديث من سلم المسلمون من يده
‘Öyān edübdü müsəlmānlıqı bu ḥālətdən
(K 15/20)

Hədiṣ ilən yetüşübdür bu söz ki əşḥābə
Soruşdılar gəlübən ḥātəm-i risālətdən

Cəhāndə əfzəl-i ə‘māl hansıdur sölə
Buyurdu ‘elmdür əfzəl təmām-ı ḥidmətdən

Soruşdılar neçə kərrə ki ondan artuqını
Buyurdu ‘elmdən əfzəl olur mı t̄ā‘ətdən
(K 15/25-27)

Deməyüb bu sözi rəsul-i əmīn
Sözimi bī-dəlīl eylə yəqīn
(M 12/30)

2.2.6.1.5. Peygamberler

Şair yaşadığı dövəndə Allah`ın, peyğambərin yerini paranın, altının aldığı dīle getirmişdir. Dünyanın tüm yükü peyğambərlərin, ariflərin üzərindədir:

Zərdür bu cəhān əhlinə mə‘būd-ı ḥəqīqī
Allāh peyām-bər o ‘ibādət hara getdi
(K 24/10)

Bārgāh-ı ‘izzətə feyz-i təqərrüb tapdılar
Mā-sivādan nūr-ı ‘ürfān ilə fəvc-i ənbiyā
(G 3/6)

Ənbiyāya ‘ürəfā silkinə inşāf ilə baḥ
Zillət ü güşşədən özgə sölə āyā nə verüb
(G 20/7)

Rint meşrep olan şair, içki kadehine peygamber dersem küfür olur mu diye düşünmektedir.

Qılur əhvāl-ı bāṭin zāhir ‘āləm içrə bir dəmdə
Desəm mən küfr olur mu cām-ı bādə gər peyəm-bərdür
(G 88/2)

2.2.6.1.5.1. Hz. Adem

Hz. Adem Havva ilə cennetten kovulmaları bağlamında ele alınmışlardır. Hatta Adem, Havva'nın isteği üzerine cennetten ayrılmıştır. Aşık sevgilinin isteğini ferman olarak kabul etmelidir. Gururunun sarhoşu olanlar Adem ilə Havva'ya bakıp ibret almalıdırlar. Son beyitte Adem'in şeytandan dolayı cennetten uzaklaştırıldığı belirtilmiştir:

Hāṭir-i Həvvā üçün Ādəm burahdı cənnəti
Hvāhiş-i yārı sər-əncām etməyən ādəm döğül
(G 125/3)

Nədi dünyā özi bir fikr elə ey məst-i gürür
Bārī ‘ibrət elə bir Ādəm ilə Həvvādən
(G 173/2)

Dutdı zülfün bāğ-ı hüsnün görmədim ruhsārıvı
Hülddən Ādəm kənār olmazdı şeytān olmasə
(G 182/2)

2.2.6.1.5.2. Hz. Muhammed

Hz. Muhammet, elçilik, şəfaat yönü ilə ele alınmıştır. Varlığı tüm yaratılmışların yaratılma amacıdır. Dünya ondan sonra onun için var edilmiştir. Onun soyundan gelenlər seyittirler, soyları temiz sayılmaktadır. Hadislerinde ilim öğrenmeyi öğütləmişdir:

Ey risālət mülkünə sultān zu'l-‘izz u ‘əlā
Ənbiyā-yı övliyāyə müqtədā vü pīşvā
(G 1/1)

Ey risālət mülkünə rüz-ı əzəldən pādşā
Rīzə-ḥvār-ı ḥvān ‘elmündür şəfi‘-i ənbiyā
(G 2/1)

Səlil bir əhsən-i səbt-i peyəm-bər vāris-i Əhməd
Ki cədd-i pākını Həqq bā‘is-i kövn ü məkān qılmış

(K 11/10)

Bizə buyurmuş əzəldən ki اطلب العلم
 Çatub bu hökm-i mətin mənbə'-i nübüvvətdən
 (K 15/21)

Nə olsə dəhrdə cəhlindən 'elm əfzəldür
 Bunı 'alən buyurubdur rəsul-i 'ürfānī
 (K 23/37)

2.2.6.1.5.3. Hz. İlyas

Hz. İlyas aşağıdakı beyitte Hz. Hızır ilə birlikdə anılmışdır. İkisi birlikdə yürürkən bahar gelir, her taraf çiçək açar, bolluk bereketlik və canlanma olur. Lakin, şair yaşadığı dövremdə ne Hz. Hızır və Hz. İlyas, ne İskender və ölümsüzlük suyu kaldığını, her tərəfin karanlık cəhətlərlə kaplandığını söyləmişdir:

Zülmət dutub 'āləmi yoh Hızır ilə İlyās
 İskəndər ilə çeşmə-i heyvān qutarubdur
 (G 84/3)

2.2.6.1.5.4. Hz. Süleyman

Hz. Süleyman karınca, rüzgar, mühür, hayvanların dilini bilmesi bakımından ele alınmışdır. Şair gurbet memlekete girdince aciz karınca kadar bile dəyər görmediğini dile getirmişdir. Karınca sevgilinin yüzündəki ayva tüylərinə də təşbih edilmişdir:

Sərir-i fəqr ü qənā'ətdə pādşāh ol kim
 O bārgəhdə Süleymān mürdən kəmdür
 (G 73/5)

Təşnə-i cām-ı vüşālun āb-ı heyvān istəməz
 Mā'il-i mūr-ı hətün mülk-i Süleymān istəməz
 (Th 3/1.4-5)

O Süleymān ki yel əmrində idi şām u səhər
 İndi topraqı yel ağzındədi hər şəhrādən
 (G 173/3)

Gönçəsi dövrində kim zülf-i pərişān titrəşür
 Eylə kim cādū görüb möhr-i Süleymān titrəşür
 (G 58/1)

Hər gədə-tıynət bir isim ilə sultān olmaz
 Qurı əngüştər ilə dīv-i Süleymān olmaz

(G 90/1)

Nə zillət-i dünyā qalı dā`im nə cəlāl
Övrəng-i Cəm [ü] təht-i Süleymān belə qalmaz
(G 97/4)

Hātəm ü hökmdən āvārə Süleymān düşübən
Şahr təht-i şərəfə şāhib-i dīvān oləcəq
(G 113/5)

2.2.6.1.5.5. Hz. İsa

Şair, Hz. İsa`yı ölümləri diriltme mucizesi yönündən ele almıştır. Zu`i, sevgilinin dudağının aşığa can vemesini Hz. İsa`nın ölümləri diriltmesi mucizesine benzetmiştir. Aşık, sevgili uğruna dininden geçip İsa dinine geçeceğini, Hıristiyan olabileceğini dile getirmiştir. Göge çekildiğine inanılan Hz. İsa sevgilinin yüzünü görseydi böyle bir girişimde bulunmazdı:

Ğərəz görüb nāmədə bu müjdəni
Şanki `İsā dirildi bu mürdəni
(M 4/32)

Zülfündədi məd-ğəm gözəlīm mö`cüz-i Mūsā
Muźmərđi ləbündə dəhi e`cāz-ı Məsīhā
Həttündən olub `āləm ara Hıźr hüveydā
İncilə qəsəm etdi məni āhırı rüsvā
Zülfün saluban rəhnələr imānə `Öleykān
(Mh 4/3)

Mürdə cismīn `āşiqün qılmazdun əhyā hər nəfəs
Mö`cüz-i `İsā əgər lə`lündə pünhān olmasə
(G 197/4)

Hər ləbdə bulunmaz dəhi e`cāz-ı Məsīhā
Hər bəndə gəlüb Yūsif-i gül-pīrəhən olmaz
(G 94/3)

Mö`cüz-i `İsəvī tək cān verür əmvātə ləbün
Nədi `eybi dönübən məzhəb-i `İsāyə gəlīm
(G 134/6)

`İsā-yı Məryəm desəm küfr olmaz ey tərsā-pəri
Cān verür `uşşāqə çün lə`l-i şəkərbārun sənün
(G 179/2)

Cān verməyübdı cān almış mürdədən Məsīh

Bir dəmdə aldı çün ləbi rūh-ı rəvānımı
(G 234/2)

‘İsā-ləb āhū-çeşm təbī’ət mərīz-i ‘eşq
Çohdur vəli bu ‘əşrdə bīmār qalmadı
(G 253/2)

İstəyürsən sölə tərsə balası nāz eləmə
Buraḥub məzhəbimi dīn-i Məsīhāyə gəlīm
(G 134/3)

Bənd olub hıvurşidə ‘İsā gökdə dutmazdı qərār
Zū’iyā görsəydi bu mäh-ı mələk-sīma yüzün
(G 148/7)

2.2.6.1.5.6. Hz. Hızır

Hızır çoğu kez İlyas və İskender ilə birlikdə anılmış, ölümsüzlük suyu bağlamında ele alınmışdır. Cahille ölümsüzlük suyu dahi olsa içilmez. Şair yaşadığı dövrdə ne Hızır və Hz. İlyas, ne İskender və ölümsüzlük suyu kalmışdır, hər tərəfi karanlıq cəhalet kaplamışdır diye şikayət etmişdir:

Zülmāt dutub ‘āləmi yoh Hızır ilə İlyās
İskəndər ilə çeşme-i heyvān qutarubdur
(G 84/3)

Sikəndər tək bələ zülmātı içrə qalmışam həyrān
Vüşāl-i çeşme-i heyvānə Hızrim rəh-bərim yohdur
(G 47/4)

Hər bir Sikəndərə döğül āb-ı bəqā nəşīb
Hızır olmayan bu çeşme-i heyvānə gəlməsün
(G 147/3)

Aşağıdakı beyitte Şark-ı Rus Gazetesi'nin Hızır'ın yolundan giderek ilimle insanlara ölümsüzlük suyu verdiyi söylenmişdir:

Zülmāt-ı gəflət içrə idi həlq nā-gəhān
Hızır rəh oldı çeşme-i heyvānə Şərq-i Rus
(K 10/3)

Hızır sevgilinin ayva tüylerine təşbih edilince, sevgilinin ağzı da ölümsüzlük suyudur:

Dişləründür mi dəhānundə sənün ey hətt-i Hızır

Çeşme-i heyvān ara yā şəddə-i lü'lü midir
(G 52/4)

‘Əks-i həttün görmədim bir çeşm-i nəmnākımdə mən
Bəs nöçün derlər gəzər dā'im Hızr dəryā yüzün
(G 148/3)

Ey rūy-ı alı rövze-i rizvān nişānəsi
Hızr-i həttüdi çeşme-i heyvān nişānəsi
(G 231/1)

Getməzdi Hızr çeşme-i āb-ı həyātə hīç
Mühbir olaydı gər bu ləb-i lə'l-fāmdan
(G 177/3)

Dəhənün sirrinə vāqif olan əlbəttə bilür
Hızr bī-cā tələb-i çeşme-i heyvān etdi
(G 233/2)

Hət-i zülfi içindən gəldi basdı lə'l-i cānānı
Nə şan kim zülmət içrə Hızr tapdı āb-ı heyvānı
(G 252/1)

2.2.6.1.5.7. Hz. Musa

Hz. Musa, Firavun'un halkını kurtarması, Tur dağında Allah'ın kendisine tecelli etmesi, asası ile göstərmiş olduğu mucizeler, Eymen vadisinde çobanlık etmesi yönünden ele alınmıştır. Şair, yaşadığı dönemde Firavun yaratılışlıların refah içinde yaşamasından da şikayət etmiştir. Memleketi Şamahı'yı Tur'a benzetmiştir. Sevgilinin sokağın Tur dağına, saçlarını da Musa'nın asasına teşbih etmiştir:

Bəhş edübdür neçə hər tınətə fərr-i Fir'ovun
Eləyübdür neçə Mūsā şifəti çöldə şubān
(K 14/4)

Lāzımdı kim Şəmāhıyə el Tūr söləsün
Ondə zühürə müncə ki nūr-ı Hudā gəlüb
(G 22/3)

Tūr-ı məhəbbət içrə gəlim [ol] bələ-keşə
Bir cüz'də şan nihān pür-ənvārdən gəlüb
(G 26/3)

Tā görməgə ruhsārın o kūyə həvəs etdim
Mūsā kimi ol kūydan əhiz-i qəbəs etdim
(G 130/1)

Mūsā kimi bilməm niyə məhv olmayur ‘āşiq
Gəldükdə bu Tūrınə təcəllāyə cəməlun
(G 147/3)

Şubān-ı vādī-i Eymən kimi yüz min çəküb möhnət
Vəlī āhırdə Tūr-ı vəşldə dīdārə yetdün sən
(G 169/4)

Vādī-i Eymənə döndürdi təcəllā-yı ruhı
Beytū’l-əhżānımı güyā cəbəl-i Tūr elədi
(G 241/3)

2.2.6.1.5.8. Hz. Eyyup

Hz. Eyyup çəkdiği acılara sabretmesi ve salamete ermesi yönünden ele alınmıştır:

Şəbr eyləmək əfzəldi ki Əyyüb-fikārun
Dərd ü ələmi şövkət ilə şənə dəğişdi
(G 251/6)

2.2.6.1.5.9. Hz. Nuh

Nuh Peygamber daha çox tufanı ile ele alınmıştır. Tufan cəhaletə benzetilmişdir. Bu cəhalet tufanına qarşı Şark-ı Rus Gazetesi Nuh'un gemisi işlevini görməkdədir. Ayrılığa dayanamayan aşığın gözyaşı Nuh'un tufanı gibi coşup taşmaktadır. Hatta aşığın gözyaşı tufanı Nuh'un gemisini bile batırabilir. Eğer Nuh Peygamber aşığın gözyaşı taşmasını bilseydi gemisini bugün için muhafaza edərdi. Aşık bazen gönlünə seslenerek, belaya/eziyete Nuh'un sabrından fazla sabrın yoksa ələmi gözyaşıyla tufana dönüştür, demiştir. :

Tūfān-ı cəhl cümlə cəhānı tutub vəlī
Keştī-i Nūhdur belə tūfānə Şərq-i Rus
(K 10/9)

Nūh tūfānını sahlardı bugünçün Zū’ī
Gər bilirdi ki cəhāndə belə tūğyān oləcəq
(G 114/7)

Çün səndə yohdı Nūhdan artuq bələyə şəbr
Ver göz yaşunlə ‘ələmi tūfānə ey köñül
(G 123/3)

Gözüm yaşından olur bir də Nūh-tūfānı

Bu qədri hicrün ilə aşkbār qoymə mənə
(G 232/3)

Nühı keştisi ilə gərqə edər gird-ābə
Ağlamaqdan şəb-i hicrān gözimün tūfānı
(G 250/7)

2.2.6.1.5.10. Hz. Yusuf

Hz. Yusuf güzelliği, babası Yakup ve Ken'an ülkesi, Züleyha ile olan ilişkisi, Mısır pazarında köle olarak satılması, Mısır Azizi'nin onu zındana attırması bağlamlarında ele alınmıştır. Sevgili güzellikte Hz. Yusuf a benzetilmiştir.

Dün həbsdə çü Yūsif-i çərḥ eylədi qərār
گرددون گشود از غم او زلف تابدار
(K 9/1)

Əlbəttə vəqtlən çatəcaq müjdə-i bəşīr
Yə'qūbvār Yūsif-i Kən'ānə ağlama
(G 5/4)

Təht-i 'izzətdən gəlür h'əş bənd-i zindānun bāña
Hər kim ey Yūsifvəşim çāh-ı zənəhdānun görüb
(G 19/7)

Qurubdur Yūsif-i gül Mişr-i gülşən içrə bāzārın
Dutub cān nəqdin əldə şanki bülüllər Züleyhādur
(G 40/4)

Ol gün ki gözim Yūsifimün görmədi rüyın
Yə'qūb-ı həzīn-nələsin 'āləmdə pəs etdim
(G 130/2)

Mələhət Mişrdə bāzār qurmuş Yūsif-i şānī
Züleyhāvəş bu gün 'eşq ilə bu bāzərə yetdün sən
(G 169/3)

Yūsifdən irş ilə bu vəcəhət yetüb saña
Sənsən zəmānədə məh-i Kən'ān nişānəsi
(G 231/2)

Ələmün rüyə tərəqqīliqi bundan tanı
Saña Yūsifdi gözəlliqdə həbībim şānī
(G 250/1)

Bir çārə Hüdāyā ki nöçün Yūsif-i zārdan
'İzzətdəki kəşānəsi zindānə dəgişdi

(G 251/5)

Cəm' oldı müştərī dutubən əldə nəqd-i cān
N'oldı ki Yūsifim belə bāzārə gəlmədi
(G 221/4)

2.2.6.1.5.11. Hz. Yakub

Hz. Yakub, hüzn evinde Hz. Yusuf için ağlaması bağlamında ele alınmıştır. Şair kendini dertler içinde evinde oturması bakımından Hz. Yakub'a teşbih edilmiştir:

Beytül-əhzānə qədəm basdı kərəmdən nā-gəh
Bir rəfiqim ki həbību'llāhə olmuş həm-nām
(K 13/4)

Beytül-əhzānım ara əgləşübən (?) həsrət ilə
Könlümə dərd ü gəm ü güşşə firāvān oldı
(K 17/2)

Gərçi əzəldə zağəm-i dövrān-ı şīr idim
Āhırdə çərḥ əlində çe rübāh-ı pīr idim
Fövc-i bələ vü dərd gəmə dəst-gīr idim
Yə'qūbvəş ki beyt-i həzīndə əsīr idim
Āhır huzūr-ı Yūsif-i Kən'ānə gəlmişəm
(Mh 3/3)

Ey Yəhūdā nəsl-i Yə'qūb ism-i Yūsif hüsni kim
Hüsniyə min müştərī yüz məh hərīdār eylədün
(G 181/2)

2.2.6.1.5.12. Hz. Yahya

Kral Herot kardeşinin kızı ile evlenmek istediğinde Hz. Yahya buna karşı çıkmıştır. Bunu affedemeyen Hirodios (Herodna) bir yolunu bulup zindanda olan Yahya'nın başını kesdirir (Pala, 2011, s. 477-478). Şair, yaşadığı dönemin Hirodios yaratılışlıların elinde olmasından, onların güç sahibi olmasından şikayet etmiştir.

Kəsdirüb zülm ilə Yəhyā başını zindānda
Qüdrət ü şövkəti bir baḡ ki Herodna nə verüb
(G 20/6)

2.2.6.1.5.13. Hz. İbrahim

Hız. İbrahim, Nemrud ile olan ilişkisi, ateşlere atılması lakin ateşin çiçeklere dönüşmesi, Allah`ın dostu (Halilullah) olması bakımından ele alınmıştır.

Minā-yı kūyun ara ey Həlīl-i Kə`bə-i hüsni
Qəbūl qıl kəsübən Zū`ini ki qurbāndur
(G 81/7)

Odlarə əgər saldısa Nəmrūd vəlikən
Nār oldı Birāhīmə gülüstān belə qalmaz
(G 97/5)

Gəl ey edən sər-i kūyını tərək cānānun
Düşən həvāsınə beyt-i Həlīl-i rəhmānun
(G 155/1)

Kim ki Birāhīm tək istəsə olmaq həlīl
‘Eşq mināsındə zəbh eyləyə qurbānını
(G 245/3)

Həlīl idi baña çün yār nār-ı Nəmrūdun
Nə qədr olsə də gülzār u gülsitānım idi
(G 249/3)

2.2.6.1.5.14. Hız. Yunus

Aşağıdaki beyitte şair, övdüğü kişiyi ibadet yönünden Hız. Yunus`a benzetmiştir:

Tā`ətdə olan mişāl-i Zünnūn
Dövlətdə şərīk-i māl-i Qārūn
(M 8/9)

2.2.6.1.6. Dört Halife ve Evlatları

2.2.6.1.6.1. Hız. Ali

Şii inanışa göre Hız. Ali`nin ruhu tüm yaratılmışlardan önce yaratılmıştır. Bu sebeple tüm kainatın yaratılma sebebidir. Ruhu dünyanın dairesinin merkezidir. Zu`i de Hız. Ali`yi bu bağlamda ele almıştır. Kuran`da “Kul” ile başlayan dört sure bulunmaktadır. Şair, Allah`tan yüz böyle sure daha inse Hız. Ali övgüsüne yetmez diye düşünmektedir. Şair 1. kasideyi Hız. Ali övgüsüne yazmıştır:

Ey nūr-ı zātı əvvəl hər mā-sivā ‘Əlī

Mā təhtə Rəbbu Rəbbinə tə'ət-nümā 'Əlī

Əşl-i vüçüd 'illət-i gā' iyyə-kā'ināt
Həm ibtidā vüçüd ilə həm intəhā 'Əlī

Pərgār-ı rüh dā'irə-i çərḥ mərkəzi
Cəffə'l-qələm kətibəsi həttü'l-bəqā 'Əlī

Kāfī olur mī şānuvə gər gəlsə Həqdən
Fəzlün zühürə qılmaqə yüz qul fəkā Əlī
(K 1/1-3; 14)

2.2.6.1.6.2. Hz. Hüseyin

Hz. Hüseyin, Kərbela'da Yezit tərəfindən uğradığı zulüm bakımından ele alınmışdır:

Nə müsibət var isə eylədi çərḥ-i gəddār
Şəbr qıldım nə bələ oldı əgər cümlə dūçār
Bu Hüseyinə eləyən zülmi o qövm-i əşrār
Bir onə eyləməyüb táb mən-i zār ölürəm
Yetüşdi hər nə bələ vü müsibət etdim şəbr
Vəlīk qıldı Hüseyin dərdi dāğdār mənī

Ənbiyā firqəsinə hər nə gəlüb dərd ü bələ
Bu müşəhḥəsdi Hüseyinə dögi kimsə həmtā
Bu bələ vāqi'əsin şābit edir Kərb-i bələ
O səbəbdən çəkübən āh-ı şərərbār ölürəm
Həmīşə eyləgilən Zū'ī zikr-i āl-i 'əbā
Cəzādə qoyməyələr tā ki şərm-sār mənī
(Müseddes 2/5-6)

2.2.6.1.7. Kaza, Kader

Şirvan'dan ayrılıp Muğan'a giden şair, bunun önceden Allah tərəfindən belirlənən kader mi yoxsa kendine mi bağlı olduğunu düşünməkdədir. Şair bəzən də kendi kendine seslenərək dünyanın gidişatını, varlığı sorgulamamasını, Allah'ın hükmələrinə uyması gerektiğini təbiihler. Çünki yazılmış kadere müdaxilə ediləmez. Şair, Allah'ın hər kəsi fərqli yaratmasında bir sır olduğunu düşünməkdədir:

'Ömrün keçürtmə dərd ilə 'eys ü nəşāt qıl
Az cəng eylə həkm-i Hüdāvəndgār ilə
(K 21/16)

Bu nüktəni əzəldən əbəd kimsə açmayub
Sən bundə bəhş eyləmə çox Kirdgār ilə

Bir sirr var bu işdə Hudāvənd-i zü'l-minən
Həlq eyləyübdü hər birini bir qərār ilə
(K 21/17-18)

Nə yazdı kātib-i təqdīr yoh onə təğyīr
Həvāyə düşmə belə mā-cərānı ahtarma
(G 9/4)

Çoh fikr eylədim qəzā ilən təqdīrə
Dünyādə olan umūr içün tədbīrə
Bir zərrə söz olmadı qəzādan mə'lūm
Çoh bağıdım əgər diqqət ilə təfsīrə
(Rübai 2)

Dünyādə olan məzhəb-i Bābīlinü'n-nām
Kibr ilə Naşārā vü Yəhūd u İslām
Təqdīr-i qəzā vü qədərün məs'ələsin
Sordum demədi hīç biri birdür 'izzī kəlām
(Rübai 3)

Bu beyitlerde ise aşığın gönlü ayrılığa sabretmeyip sevgiliye kavuşmak istemektedir. O kaderin değiştirilemediğini unutmuştur:

Vəşl-i dildār ahtarur hicrānə şəbr etmüb genə
Anlamub təqdīr-i təğayyür qəzā istər köñül
(G 122/6)

'Āşīqlər içün vüslətə tədbīr nə lāzım
Təqdīr-i qəzā kārınə təğyīr nə lāzım
(G 131/1)

Nāşih məzəmmət etmə mənə dərd-i 'eşqdə
Nə çārə rüzgārdə hökm-i qəzā ilə
(G 213/3)

2.2.6.1.8. Ahiret ve İlgili Mefhumlar

2.2.6.1.8.1. Ahiret/Ukba

Aşk ızdırabı ile dolu olan aşık için ne bu dünyada ne de ahirette cennet ve rahat vardır. Bu dünyanın zevkini anlamayan ahirette cennetin safasını anlayamaz. Bu dünya ahiretin tarlasıdır, ziyan edilmemelidir. Dünyanın ve ahiretin işi belirsizdir.:

Zāhid deyən behişt ki 'uqbādə sölənür
Hər bir zəməndə 'āşiq için dər-kənār olur
(G 82/2)

'Uqbādə Zū'iyā nə bilür zövq-i cənnəti
Hər kəs cəhāndə ləzzət-i dünyānı anlamaz
(G 100/6)

Ey 'əzizim bu cəhān məzrə'ə-i 'uqbādur
Cānıvı 'āləm-i 'uqbādə ziyānkār edəsən
(G 3/12)

Dünyā vü āhirət işi mübhəmdi dəhrdə
Həll etməyüb bu müşkili fərzānənün biri
(G 6/3)

2.2.6.1.8.2. Haşr, Kıyamət, Hesap günü

Şair, kıyamət günü divanında kendisiyle beraber zahidin de eziyyət çekeceğini belirtmiştir:

Gər 'ədālətlə olur həşr günündə dīvān
Sən də mən də çəkərük ondə əziyyəti zāhid
(G 39/4)

Sevgilinin boyu kıyamete təşbih edilmiştir:

Bağandə nāz ilə çeşmənin qılur 'əcəb gārət
Gələn zəməndə qiyāmə-qədün qiyāmət edər
(G 60/2)

Dedi vā'iz ki var belə qiyāmət belə düzəh mən
Onı qəddinə oğşatdım münü hicrānə bəñzətdim
(G 145/3)

Qiyām-ı qāmətün hicrānı ilə etdigün zūlmi
Budur vəhmim qiyāmətdə sū'āl edə Hüdā səndən
(G 168/6)

Bu beyitte ise ayrılık acısı kıyamət gününə benzetilmiştir:

Hicründə hər gecə baña yəvmü'l-ḥesābdur
Hər gün qədün firāqı qiyāmət-qiyām olur
(G 77/5)

Belə fikr eylər idim həşrə kimi hicr olmaz
Bu qəzā kārıdı belə olacaqmış nə bilim

(G 136/2)

Bu beyitte ise şair, sevgili yüzünü açarsa kıyametin kopacağını dile getirmiştir:

Hər küçəsində hürī pəri şəf şəf əyləşüb
İzhār-ı yüz qiyāmət olur hər məqāmdan
(G 177/2)

2.2.6.1.8.3. Deccal

En büyük fitnenin ve kıyametin habercilerinden olan Deccal beyitlerde insanlara benzetilmiştir. İnsanlardan insaf, mertlik kaybolmuş ve onlar Deccal'e dönüşmeye başlamışlar:

Dutubdı 'āləmi Yə'cüc tıynət ü Dəccāl
Nicāt ver bizə sənsən bu dərd dərmānı
(K 23/46)

Söləyüblər ki cəhānə gələcək bir Dəccāl
Bilməyüblər ki mülhid (?) nədən firāvān oləcəq
(G 114/5)

Bir kimsədə yoh şivə-i inşāf u mürüvvət
Dəccālə dönüb həlq qiyāmət məgər oldı
(G 239/2)

2.2.6.1.8.4. Yecüc

Kıyamet aləmetlerinden bir diğeri de Yecüc ve Mecüc adı verilen varlıkların ortaya çıkmasıdır. Rivayete göre İskender, Yecüc ve Mecüc kavmini iki dağ arasına büyük bir setle kapatmıştır. Şair, yer yüzünü Yecüc yaratılışlıların kapladığını, onları hapsedecek bir İskender'in olmadığını hayıflanarak dile getirmiştir:

Dutubdı 'āləmi Yə'cüc-tıynət ü Dəccāl
Nicāt ver bizə sənsən bu dərd dərmānı
(K 23/46)

Cəhālət əhlinün Yə'cücünə Zü'ī giriftārəm
Bu dərdi çəkməgə səd heyf kim İskəndərim yohdur
(G 47/7)

2.2.6.1.8.5. Cennet ve Cehennem

Cennet bu dünyada iyi amellerle anılan, evladına eğitim veren, okula gönderen insanların gideceği yerdir. Her köşesinde müzisyenler ve şarap olan yer cennettir. Şair, eskiden o kadar güzel vakit geçirmiştir ki Allah'ın cennetini dahi istememiştir. Bazense içki meclislerinde geçen günlerini yad ederek cennete yolunun olmadığını düşünmüştür. Zu'i'nin memleketi Şamahı cennet bahçelerinin dahi kıskanacağı yerdir. Dünyanın döngüsü böyledir, bazılarına bu dünyada cennet bazılarına ise cehennem nasip olmuştur. Şair, memleketinde işretle geçen eski günlerini cennet diye yad etmiştir:

Özi behiştə gedib var özi kimi hələfi
Eşitcəgin bunu h' oş-hāl-i rüzgār oldım
(K 12/8)

Eşitdün imdi qoy övlādun eyləsün təhşīl
Saña çatə iki dünyādə bāğ-ı cənnətdən
(K 15/32)

Hūr u qūşūr u cənnət-i rīzvān tēmāmdur
Hər bəzmdə ki cām-ı mey-i h' oş-güvār olur
(G 82/3)

Oğur vəşf-i behişt-i 'ədn hər bir gūşədə şulşul
Dügāh şübḥ ü şām içrə neçə 'uşşāq-ı dīvānə
(K 22/7)

'İşrətlə keçən günlərimi yādə sal imdi
Adəm şifət ol rövze-i rīzvānə yolun yoh
(G 36/2)

Qoyub Şəmāḥı kimi rəşk-i bāğ-ı firdövsi
Muğāndə güssə muğīlānıne dūçar oldım
(K 12/2)

Bu günki günlərimi fikr edəndə zāhirdür
Behişt imiş mənim ol 'işrət eyləyən günlər
(G 67/4)

Aşağıdaki beyitlerde ise şairin yaşadığı dönemde paranın cenneti bu dünyada yaşattığından bahsedilmiştir. İster güzellik isterse de refah bakımından cennete dönmüşen dünyada insan kalmadığı için şair, cenneti/dünyayı istememektedir. Cennete böyle insanlar gidecekse cenneti de istememektedir. Lakin para olmadan dünya cennete dönse

fayda etmez, ondan zevk alınmaz. Bu bakımdan Allah bazılarına cenneti bu dünyada vermiş bazılarına ise cəhennəm azabı nasip etmişdir:

Pül olsə növ-bəhār olı qış mövsümi əgər
Pül olmasə olarsan düzəhdə nārdə
(K 19/11)

Hər cəhətdən 'āləm olmuş cənnəti'l-mə'vā vəlī
Neylərəm mən cənnəti çün onda ādəm qalmayub
(G 30/2)

Behişt olmuş cəhān līkən dutub şeytān ilə 'āləm
'Əbəş sözdür ki söylərlərdi cənnət içrə ādəm var
(G 70/3)

Bād-ı bəhār cənnət edüb gərçi 'āləmi
Şəd-heyf yohdı belə behiştün bir ādəmi
(G 243/1)

Nə sūdı ādəmə belə bəhārvəş-i firdövsdən
Əgər kim kīsəsində sīm ilə zər nā-hüveydādur
(G 40/5)

Şair, yalancı din adamlarının, mollaların para karşılığında cenneti bir günde satın almasından da bahsetmişdir:

Tikdirir məscid ilə yüz ehsān
Alı bir gündə rövze-i rižvān
(M 11/12)

Cənnət sevgilinin yüz güzelliği bağlamında da ele alınmışdır. Sevgilinin yanağı ve dudağının seyri, aşığa Aden cənnətinin və Kevser şarabının temennasını unutturmuşdur. Aşık ne cənnəti arzulamakta, ne de cəhennəmdən korkmaktadır. Onun tek düşüncəsi sevgilidir. Sevgilinin yüzünə düşən saçlar, Meva cənnətini mesken etmiş Hintlilərə benzetilmişdir. Cənnət, canciğer ve şefkatli sevgili sohbet edilen yerdir. Sevgiliyə kavuşmak olmasa, cənnət bahçesi bile istenmez:

Dəm-ā-dəm cənnət-i rüyundə seyr eylər qara zülfün
Tə'əccüb 'əqli kəmlər söləyürlər zülfə kəfirdür
(G 88/4)

Ey köñül 'āriz-i dildārdə gīsūlarə bah
Şəfə-i gülşən-i firdövsdə hindūlarə bah

(G 35/1)

Götürmüş hāṭirimdən 'āriz ü lə'lün tēmāšāsı
Behişt-i 'ədn pərvāsın mey-i Kövsər tēmānnāsın
(G 162/3)

Nə cənnət ārzūsı nə düzəh məhābəti
Fikrim həmişə ol büt-i tūbā məqām idi
(Mh 2/1.4-5)

Düşübdür ərğüvānī rūyuvə ol qarə gīsülər
Dutubdur cənnəti 'l-mə'vādə mə'vā şanki hindülər
(G 57/1)

Behişt şöhbət-i yār-ı şəfiq-i həmə-dəmdür
Həqīqət ādəm-i bī-mə'rifət cəhənnəmdür
(G 80/1)

Vüslət-i yār olmasə Zū'ī-i şeydā için
Tarı bilür istəməm rövze-i rizvānını
(G 245/10)

Meyhanede sarhoş uyumayan, temiz kalbiyle aşık olmayan, sevgilinin boyuna posuna meyletmeyen zahit, Firdevs cənnətindəki Tuba ağacının anlamını anlamaz:

Zāhid ki etməyüb həvəs sər ü qāmətün
Firdövs içində sidrə vü tūbānı anlamaz

Hüm sāyəsində meykədədə məst yatmayan
Hür u qüşür-ı rövze-i rizvānı anlamaz
(G 100/3-4)

Cəhennem günahkarların, riyakar zahitlərin gideceği yer olaraq ele alınmışdır. Hak ehli ilə cəhennem dahi hoştur. Sevgilisiz, arkadaşsız geçen zaman şair için cəhennemdir:

Dolar cəhīmə bu 'āləm-nümā-yı fāsiq ilə
Bizə yer olamaz Allāh qoysə kəşətdən
(K 15/31)

Hāk əhli ilə olmaqə h'əşdur baña cəhīm
Getməm bularlə rövze-i rizvānə ey Ğərīb
(K 3/10)

Əgərçi həlq-i cəhān 'eys ü 'işrəti istər
Cəhīmdür baña ey dost bu cəhān sənsiz

Gözimə cümlə nə'im-i cəhān cəhīm gəlür
Nə növ'lən keçəcək bilmürəm zəmān sənsiz

(G 92/2-3)

Dedi vā'iz ki var belə qiyāmət belə dūzəh mən
Onı qəddinə oḡşatdım munı hicrənə bəñzətdim
(G 145/3)

Cəhənnəm möhnətin hicrində ol hūrīvəşün çəkdün
Bu dəm جئات تجرى تحتها الانهاره yetdün sən
(G 169/2)

2.2.6.1.8.6. Huri

Sevgili, huri gibidir, hatta huriden daha güzeldir. Aşık hurilerden bile sevgiliyi sorar. Meyhanede huri gibi şarap dağıtanın elinden şarap içip neşelenmeyen ne cennetten anlar ne de cennetteki huriden. Cennet ve cennet hurisi herkese hoş olabilir, lakin aşık dost, sevgili olmadan ne Kevser, ne de huri istemez. Huri gibi güzəlin ayrılığı cəhənnəm azabı gibidir. Eger zahit sevgilinin duduğunun zevkini tadarsa hurilere meylətməz:

Hər kim ki nəş`ə-i mey-i şəhbānı anlamaz
Bi'llāh ki zövq-i Kövsər ü hūrānı anlamaz
(G 100/1)

H'oşdur əgərçi əhl-i cəhānə behişt-i hūr
Sənsiz əgər məqāmım olə cənnət ağılaram
(G 133/4)

Gər gəməm var ārzū-yı vaşl-i yārə zāhidā
'Eyb dutmə kim çəkərsən sən dəhi havrā gəmin
(G 156/3)

Cəhənnəm möhnətin hicrində ol hūrīvəşün çəkdün
Bu dəm جئات تجرى تحتها الانهاره yetdün sən
(G 169/2)

Əgər behiştə min hūr versə Tarı baña
Dögül 'əvəz birinə ol günün bu dünyədə
(G 206/5)

Nəş`ə-i lə'l-i ləbün zövqünü zāhid bilsə
Kāfirəm meyl eləyə Kövsər ilə havrāyə
(G 209/4)

Şair, memleketi Şirvanı cennete, onun güzəllərini də hurilere bənzətməştir:

Şīrvān köçübdü lütf ilə dārü`s-səlāmdan

Yüz hūrī istəsön tapulur hər məqāmdan

Hər kūçəsində hūrī pərī şəf şəf əyləşüb
İzhār-ı yüz qiyāmət olur hər məqāmdan
(G 177/1-2)

Zahidin ibadeti cennet ve huri içindir, nefsidir. Asıl ibadət huri ve cennet için değil, Allah aşkı için yapılandır. Huri ve gılmanlar olmazsa ariflerden başka ibadət eden bulunmaz. Sevgiliye Zu`i gibi aşık olunmadan hurinin kıymeti anlaşılmaz:

Hūr u cənnətdi sənün şavm u şolātun də gərəz
Fikr qıl nəfsüvədür gör bu ‘ibādət zāhid
(G 39/10)

Zāhid nə zövq-yāb olı hūr-ı behiştədən
Bir şühə mən tək ‘āşiq-i şeydādan olmasa

Həqqün ‘ibādəti o itā‘ət olur ki hīç
Mənşür evində cənnət-i havrādan olmasa
(G 4/3; 6)

‘Ārif ü ‘āşiqdən özgə Zū‘iyā bir kimsənə
Eyləməzlərdi ‘ibādət hūr u gılmān olmasə
(G 197/7)

2.2.6.1.8.7. Gılman

Zahidin ibadeti cennet ve oradaki huri ve gılman içindir. Cennet hurisi ve gılmanı olmasaydı ariflerden başka kimse ibadət etmezdi. Ama aşığı sadece sevgili ile ilgilendirmektedir. Bu yüzden Bakü`de Gubernat parkında oturmuş gelip geçen huri ve gılmanlara sevgiliyi sorar. Eğer ay gibi sevgili bu dünyada aşığına samimi olursa, aşık öbür dünyada huri ve gılmanı istemez. Şairin işretle dolu günleri o kadar güzel geçmiştir ki ne cennet bahçesi, ne cehennem ateşi, ne huri ve gılman aklına gelmemiştir:

Zāhidün səcdəsi Allāhımə döğül vallāh
Nəfs-i əmmārəsinə hūrī vü gılmānə imiş
(G 107/3)

‘Ārif ü ‘āşiqdən özgə Zū‘iyā bir kimsənə
Eyləməzlərdi ‘ibādət hūr u gılmān olmasə
(G 197/7)

Ğubernat bāğı içrə kəsrət-i gılmān [u] hūrādan
Vücūdun kəm qılub hər hūrdan yārın sorag etmək

(G 120/2)

Žū`iyā dünyādə gər ol mäh olsə həm-dənim
Kāfirəm ümmīd dutsam hūrī vü ğilmān içün
(G 152/5)

Nə hovf-ı ātəş-i düzəh nə meyl-i rövze-i hülđ
Nə hūr u cənnət-i ğilmān düşərdi mi yādə
(G 206/3)

2.2.6.1.8.8. Şeytan/ Münkir

Şeytan Hz. Adem`i kandırıp cennətdən kovdurması bağlamında ele alınmışdır. Şeytan olmazsa Hz. Adem cennətdən kovulmazdı. Cennət insanlar için yaratılmışdır, şeytana uymayıp onu kazanmaq insanlara bağlıdır. Digər beyitte isə Hz. Adem`in bir şeytana dayanamayıp yer yüzünə gəldiyi, halbuki dünyada daha çox şeytanın/şeytan yaratılışlı insanların olduğunu anlatmışdır:

Dutdı zülfün bāğ-ı hüsnün görmədim ruhsārıvı
Hülđdən Ādəm kənār olmazdı şeytān olmasə
(G 197/2)

Həlq söylər yaradub cənnəti Həq ādəm içün
Bu ‘əbəş sözdü Hüdā cənnəti şeytānə verüb
(G 20/2)

Şair, zahidin amellerini şeytaninkine benzəterek ona lanet eder:

Bu ‘əməllər ki sənün var nə deyüm tül u dirāz
Fərz olubdur saña şeytān kimi lə‘nət zāhi
(G 39/11)

Gəldi ādəm bu yerə dözmədi bir şeytānə
Bilmədi burda təmām ādəm-i şeytān oləcəq
(G 114/4)

Zaman zaman kötümserliyə kapılan şair, ne bu dünya olaydı, ne cennət, ne şeytan deməkdən kendini alamamışdır. O, dünyadaki düşmanlığın, şeytanlığın yok olmasını ister:

Nə hülđ olaydı nə ādəm nə hīlə-i şeytān
Nə əmr ü nəhy nə təqdīr-i kun fəkān (?) ey kāş
(G 106/5)

Məhv olub ləfz-i ədvvāt qutarə hīlə-i məkr

Şeytānət rəsmin atub cümləsi insān oləcəq
(G 114/2)

Sevgili bağlamında da ele alınan şeytan, şeytanı yarin saçına təşbih edilmişdir. Ehrimen de Avesta'da keçən şeytan karakteridir ve sevgilinin ayva tüylerinin rengine benzetilmişdir:

Dutdı zülfün bāğ-ı hüsnün görmədim ruhsārıvı
Hülddən Ādəm kənār olmazdı şeytān olmasə
(G 197/2)

Qarə zülfün belə rüyundə gəzir āsūdə
Hülddən bəs deyülür Tarı qovub şeytānı
(G 250/4)

Yüzün dövrində müşkīn-həf midir ey gül sənün yā kim
Kənār-ı mülk-i dīni həyl-ı rəng-i Əhrimən dutmuş
(G 103/4)

Bu beyitte ise şeytan yaratılışlı insanlara yüz nasihatini dahi etki etməyeceği anlatılmışdır:

Etməz qəbül qılmə nəşhət ki həqq-i yüz
Tə'sir eyləməz dəhi şeytānə ey Gərīb
(K 3/8)

Şair dünyanın Tanrı'yı inkar edenlerle dolacağını, inkar etmenin faydasının olmadığını belirtmişdir:

Söləyüblər ki cəhānə gələcək bir Dəccāl
Bilməyüblər ki mülhid (?) nədən firāvān oləcəq
(G 114/5)

Münkirliqün yoh fā'idəsi imānə gəlmək yaşıdır
Nār-ı cəhənnəmdən qaçub rizvānə gəlmək yaşıdır
(G 85/1)

2.2.6.1.8.9. Kevser, Tesnim, Selsebil

Cennette su kaynağı olan Kevser sevgilinin dudaklarına təşbih edilmişdir. Aşık cennet kaynakları olan Tesnim, Selsebil ve Kevser'i sevgili olmadan istemez. Şarap kadehinin neşesini anlamayan Kevser'in zevkini de anlayamaz. Sevgilinin yüzünün ve dudağının

seyri cennet ve Kevser istediğini unutturmuştur. Zahit sevgilinin kırmızı dudağının zevkini tatsaydı Kevser ve hurileri unuturdu. Kevser hırsı ile zahit imanını yakmıştır:

Qədəmin tūbādı kūyun hūld Kövsər ləblərün
Eyləməz meyl-i behişt üftādə-i hāk-i dərün
(Th 3/2.3-4)

Ləbündi çeşmə-i Kövsər o qāmətün tūbā
Vüşālun ey büt-i məh-rūy bāğ-ı rizvāndur
(G 81/6)

Sənsiz behişt-i ‘ədni baña versələr məqām
Təsnīm ü Səlsəbīl ilə Kövsər hərəm olur
(G 77/2)

Hər kim ki nəş‘ə-i mey-i şəhbānı anlamaz
Bi’llāh ki zövq-i Kövsər ü hūrānı anlamaz
(G 100/1)

Götürmüş hāṭirimdən ‘āriz ü lə‘lün təməşāsı
Behişt-i ‘ədn pərvāsın mey-i Kövsər təmənnāsın
(G 162/3)

Nəş‘ə-i lə‘l-i ləbün zövqünü zāhid bilsə
Kāfirəm meyl eləyə Kövsər ilə həvrəyə
(G 209/4)

Susuyub Kövsərə öz nəfsivə etdün tǎ‘ət
Zāhidā ādəmi cənnətdən atar sū‘-i ‘əməl
(G 126/6)

2.2.6.1.8.10. Ecel

Şair, dünyada fakirlik veya zenginlik derdinin çekilmemesi gerektiğini düşünmektedir. Çünkü malın mülkün ecel için hiçbir farkı/faydası yoktur:

Şād ol cəhāndə çəkmə dəhi var yoh gəmin
Yohdur təfāvüti əcəlün yoh var ilə
(K 21/15)

Sevgilinin ayrılık kederi ecel gibi can almaktadır. Eğer ecel can içinde olmasaydı aşığı sevgiliden kimse ayıramazdı. Aşık sevgiliden ancak ölüm olursa ayrılır:

Həstə cānım sənsiz ey məh möhnət-i hicrān alır
Bu müşəhḥəşdir əcəl əlbəttə āhır cān alır

(G 59/1)

Əcəlün əvvəli cān içrə əgər olmayaydı
Necə səndən məni ey cān aralar tığ-i əcəl
(G 126/2)

2.2.6.1.9. Hac ve İlgili Mefhumlar

2.2.6.1.9.1. Kabe

Kabe, Hazreti Ali'nin şərəfli doğum yeri olması bakımından anılmışdır:

Səndən səvāyı kimdi ki oldı vilādəti
‘İzzət-fəzā-yı beyt-i şərīf-i Hüdā ‘Əlī
(K 1/11)

Aşağıdaki beyitte ise ümit Kabe'ye təşbih edilmişdir:

Durub ayağə qocə hālət ilə sə'y qılub
Ümīd Kə'bəsinə cānlə rəh-sipār oldım
(K 12/10)

Şair, Settar Bey övgüsünə yazdığı aşağıdaki kasidede onun Allah'ın evini tavaf edip gelmesindən bahsetmişdir:

O şəh-i məsnəd-i ‘üfānı ki beytu'llāh
‘Əzm-i təvaf eyləyübən zā'ir-i rizvān oldı
(K 17/9)

Zahidin şarabı ısrarla haram kılması meyhaneyi Kabe'ye dönüştürür:

Zāhid şərābı çoh də hərəm etmə küfrdür
Çün bu sözlə meykədə beytül-hərəm olur
(G 77/4)

Aşık için sevgilinin sokağı Kabe'dir. Aşık canını, gönlünü bu sokak uğruna kurban etməyə hazırdır:

Hərīm-i Kə'bə kūyundan ki olsun cān u dil məhrūm
Minā-yı kūyun içrə etməsəm onları qurbānun
(G 160/3)

Aşağıdaki beyitte ise sevgilinin yüzü Kabe'ye benzetilmiştir. Aşık severek bu Kabe'ye zevvar olur:

Ol Kə'bə-i cəməlīvə həcclər kimi
Sər pā bərəhnə şıd q ilə züvvārınam sənün
(G 165/3)

Žū'ini qurbān qəbül et çün əzəldən olmuşam
Kə'bə-i ruhsārīvə şıd q ilə züvvārun sənün
(G 179/5)

Bu beyitte ise sevgiliye kavuşmak Kabe'ye benzetilmiştir:

Cān ilə dutsun gərək gül kimi bi'llāh 'əzīz
Kə'bə-i vəşl istəyən hār-ı muğeylānını
(G 245/5)

Hacıların giyindiği elbise penbe şaraptan olmazsa meyhanenin rintleri Kabe'nin tavafına gitmezler:

Getməz təvāf-ı Kə'bəyə rindān-ı meykədə
Ehram-ı həccə pənbə-i mīnādan olmasa
(G 4/4)

Yol tapə bilməz kişi bədrəqəsiz mətləbə
Gör nə san qəṭ' edər Kə'bə biyābānını
(G 245/2)

2.2.6.1.9.2. Zemzem

Aşağıdaki beyitte zemzem, sevgilinin dudağının kenarındaki ayva tüylerine teşbih edilerek kullanılmıştır:

Kənār-ı Zəməzəm-i lə'l-i ləbündə hāl-i siyāh
Durubdı Kə'bə-i ruhsārīvı ziyārət edər
(G 57/3)

2.2.6.1.9.3. Mina Dağı ve Safa Tepesi

Mina Dağı ve Safa Tepesi, Mekke yakınlarında bulunan ve kutsal sayılan yerlerdir. Mina Hz. İbrahim'in oğlu İsmail'i kurban etmesi bakımından sınandığı yerdir. Hacılar Mina ve

Safa'yı ziyarət etmədən dönmezler. Beyitlerde sevgilinin sokağı Mina'ya benzetilmiştir. Hatta bu sokak o kadar değerli ve kutsaldır ki, Kabe, Mina ve Safa orayı tavaf eder:

Rūyun təvāfinə gələcək Kə'bə vü Şəfā
Kūyun ziyarətinə məqām u Minā gəlüb

Məhrəm gəl eylə lütf ilə kūyun Mināsınə
Kim cānın etməgə saña Żū'ī fədā gəlüb
(G 22/5; 7)

Minā-yı kūyun ara ey Həlīl-i Kə'bə-i həsn
Qəbūl qıl kəsübən Żū'ini ki qurbāndur
(G 81/7)

Hərīm-i Kə'bə-kūyundan ki olsun cān u dil məhrūm
Minā-yı kūyun içrə etməsəm onları qurbānun
(G 160/3)

Minā-yı kūyunə Żū'ī yetüşməmiş yārun
Təvāfin eyləməmiş cānıvı fədā qıldun
(G 167/6)

2.2.6.1.10. Namaz ve İlgili Mefhumlar

2.2.6.1.10.1. Namaz

Aşağıdaki beyitlerde mollaların namazı eda etmək için gerekli temel şart olan rükünü dahi bilmedikleri belirtilmiştir:

Şiğəsin bilməyə bir kimsə nikāhun əslā
Rüknini şərtini məşdərligini anlamaya
(M 6/9)

İnsanlar, özellikle de mollalar bilmedikleri yerden sual edildiklerinde ters tepki vererek, soru soranın namaz ve ibadətini batıl olduğunu söylerler:

Ondə bātıldı cümlə ə'mālun
Cümlə şavm şalavāt u əf'ālun
(M 11/28)

Zahitlerin ibadətleri, kıldıkları namaz cennət ve hurilər içindir. Zahitlerin kıldıkları namaz batıldır:

Hür u cənnətdi sənün şavm u şələtun də gərəz
Fıkr qıl nəfsüvədür gör bu 'ibādət zāhid
(G 39/10)

Dostlar baħmun namāz-ı bātilinə zāhidün
'Eşqini inkār edüb kāfir demün imānı var
(G 54/4)

Aşık sevgilinin küfür dolu saçına secde etmektedir. Sevgili “Allah`ımım” dese, aşık ona secde etməye hazırdır. Şair, zahit gibi mihraba değil sevgilinin kaşına secde etməyi yeğlemektedir:

Gəhī cəməlinə gəh küfr-i zülfə səcdim idi
Gəhī müsəlmān gəh kāfir olduqum gecələr
(G 64/2)

Olsun qəsəm o tār-ı sər-i zülfə ey şənəm
Qıllam sücüd gər söləsən Tarıñam sənün
(G 165/6)

Sücüd-ı t̄aq-ı əbrūsün qıl ihlāş ilə hər dəmdə
Riyā-yı zāhid-i h̄od-bīn kimi mehrābı neylərsən
(G 183/ 2)

Karamsarlığa kapılan Zu`i, kabul olmayan namaz ve duayı, boşuna eda etmemeli, diye düşünmektedir:

Bī-hüdə çoħ da qılma namāz eyləmə du`ā
Žū`ī bu nā-qəbül du`ādan nə fā`idə
(G 208/9)

2.2.6.1.10.2. İmam

İmamların da mollalardan geri kalır yanı olmadığını düşünen şair, camide imamlık yapmaktansa meyhanede rint olmayı yeğlediğini dile getirir:

Bu bilməmək bizə tə`şir gör ki kimdən edüb
Uzun ətək yekə qurşaq böyük 'imāmətdən
(K 15/4)

Nə sūd Žū`ī bu məscid imāmı olmaqdan
H̄oşa o meykədə rindi hesāb olan günlər
(G 65/9)

2.2.6.1.10.3. Molla

Molla, 19. yüzyıl Azərbaycan edebiyatında gericiliği, ilimsizliği təmsil edən olumsuz karakter olaraq ele alınmışdır. Şair, hər adı molla olana güvənilməməsi gerektiğini düşünməkdədir. Çünkü hər molla yazıp okumayı bilməz. Hatta bəzilərini kəndi adlarını dahi yazamaz. Bu mollalar qarşısında çaresiz kalan şair, nə yapacağını bilməz və Allah'a dua edərək onlardan kurtulmayı arzu edər. Art niyyətli mollalar para qazanmaq üçün dinə zərər verməkdən geri durmazlar. Kəderin cəlvəsinə uğrayan şair də bir gün mollarlıq görevini üstlenir. Bu səbəptən dünyanın yıkılıp, viran olmasını diler:

Mü'əllim ādēmə tapşur gəl oğlunu yohsə
Hər adı mollā döğül şāhib-i fəzīlətdən

Hər adı mollā olur mu 'əzīz-i mən mollā
Nə fā'idə qurı ad bilməsə kitābətdən
(K 15/33; 35)

Dürüst bəhson əgər bilməz öz adın yazmaq
Bu qism ādēm-i mollādı nə dəlālət ilə
(K 20/17)

Bu iddi'ā də bir olsə nə eybi hər mollā
Beş on 'əvām yıqub qalğızır buğāğunu

İlāhī mərhəmətündən özün yetüş dādə
Gətür üşülə bu cühhāl adı mollānı
(K 23/42; 44)

Māl-i dünyādən ötri hər mollā
Rağnələr dīndə eyləyür peydā
(M 11/46)

Hərəb olaydı cəhān kəş bu fələk-i bər-bād
Mənəm bu mollālıqə intihāb olan günlər
(G 65/8)

2.2.6.1.10.4. Vaiz

Vaiz və verdikləri öğütlər *Divan*'da zahit tipiylə bənzər şəkildə ele alınmışdır. Zahitlə əyni kəfeyə konan vaiz sürəkli cənnətdəki ağaqlardan, kıyamətdən bəhsetməkdədir. Şair bundan dolayı vaizin utanması gerektiğini düşünməkdədir çünkü sevgilinin boyu cənnətdəki ağaqlardan, kıyamət günündən daha uzundur. Vaiz şarabı haram kılmışdır çünkü ulaşamaz. Vaiz para almazsa camiye ayak basmaz. Şair üçün vaizin anlattığı məşər günü

belalarından daha büyük acı sevgiliden ayrı kaldığı gecelerdir. Bu sebepten gönlüne seslenerek vaizin bahsettiği cennete kanmamasını, gerçek cennetin sevgiliye kavuşmak olduğunu belirtir:

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə vā'iz dəm-bə-dəm
Hiç utanmur bir mægər sərv-i hürāmānun görüb
(G 19/2)

Şərābı şanmə ki vā'iz belə məzəmmət edər
Şərābə çatmaz əli ləfzində qənā'ət edər
(G 60/1)

Vā'iz gəlür mi məscidə gər pül olmasə
Anlar bu rəmzi kimsə ki şāhib-şü'ürdür
(G 74/5)

Dilində vā'iz-i övşāf-ı bələ rüz-ı məhşərdən
Yanar nār-ı gəmə könlüm şəb-i hicrān düşər yādə
(G 195/4)

Firdövs ümīdinə köñül aldanmə vā'izə
Firdövs vəşl-i yārdı bāqī fəsānədür
(G 89/4)

2.2.6.1.10.5. Müəzzin

Aşağıdaki beyitlerde şair, müəzzinin okuduğu ezandansa eski çeng ve rübabla geçen neşeli günlerini yeğlediğini dile getirmiştir. Eskiden müəzzinin mescide ettiği daveti geri çevirmək için min türlü bahanelər uydurduğunu belirtmişdir. Hayatının bir döneminde eski çalgılı, sazlı sözlü günlerinden uzak düşən Zu'i, müəzzin sesindən kurtulup o günlərə dönmeği diler:

Olubdı bāng-ı mü'əzzin tərānəmiz imdi
H'oşa sürürüm o çəng ü rübāb olan günlər
(G 65/7)

Edəndə məscidə də'vət bizi mü'əzzinlər
Su'āl rəddinə yüz min bahānəmiz var idi
(G 236/2)

Žū'ī tək bāng-ı mü'əzzindən olub āsūdə
Nəğmə-i tār u dəf ü bərbət-i hoş-hvānə gedəm
(G 140/7)

2.2.6.1.10.6. Mihrab

Şair, cami ve mihrabın zahitlerin yeri olduğunu, akıllı kimselerin o harabe yerde işi olmadıklarını belirtmiştir. Zu`i kendini meyhanede şarap içen akıllılar sınıfına koymaktadır:

Zāhidün mənzili qoy məscid ü mehrāb olsun
Zū`iyā bir elə vīrānə nə ‘āqıl yeridür
(G 49/5)

Döndürən səcdə üçün pāy-ı hamı (?) mehrābə
Səccəsi gərdiş-i peymānə ki derlər o bizük
(G 121/3)

Sevgilinin kaşı mihraba benzediği için zahitlerin onun secdesini farz kılacağından korkulur. Cami ve mihrap zahitin olsun, aşığın secde yeri sevgilinin mihraba benzer kaşıdır:

Budur vəhmim ki zāhidlər sücūdun eyləsün vācib
Nöçün ey əbrū-yı dildār sən mehrābə bənzərsən
(G 159/2)

Mehrāb u məscid olə sənün zāhidā baña
Mehrāb-ı qaşı səcdəgəh ol āstānədür
(G 89/2)

2.2.6.1.10.7. Mescit/Cami

Cami beyitlerde riyakar zahidin göstəriş için gittiği yerdir. Şair, camide saygınlık görmez, görmek de istemez:

Mənim yoh hörmətim mey-hānələrdə deyir ü məsciddə
Sənün hər yerdə olsun ‘izzətün həm ‘etibārun var
(G 46/4)

Zāhidün mənzili qoy məscid ü mehrāb olsun
Zū`iyā bir elə vīrānə nə ‘āqıl yeridür
(G 49/5)

Sevgili çılgın aşığa yerini belli ederse, cami yerine kiliseye bile gitmeye hazırdır:

Ey şənəm zāhir elə Zū`i-i şeydāyə yerün

Məscidə deyə hərəbətə kilisəyə gəlir
(G 134/7)

2.2.6.1.11. Zekat

Kimsenin yardımına erişməyən şair, sonunda zekata muhtaç olacağını düşünməkdədir:

Görməyübən hıç kimsədən bir nicət
Rüzimiz əhır oləcəq həm zəkāt
(M 4/15)

2.2.6.1.12. Dinlerle İlgili Mefhumlar

2.2.6.1.12.1. Müslüman və İslam

Aşağıdakı beyitlerde şair, müslümanlığın doğruluk üzere olduğunu, müslümanların insanlık vasıflarını taşıması gerektiğini ve böylece onların huzura ereceğini belirtmiştir. Şair, yaşadığı çağda doğru müslümanın kalmadığından şikayet etmiştir. Zu`i`yi düşündüren en önemli mesele müslümanların diğer ümmetlerden ilim, irfan, teknolojik açıdan geri kalmasıdır. Her fırsatta bunu dile getiren şair, Şark-ı Rus Gazetesi`ne sunduğu kasidede gazetelerin müslümanların ilerlemesi için gerekli olduğunu dile getirmiştir:

Adındı ins döğül vəhş ey gözim nūrı
Dəhi müsəlmān ‘ibārətdurur sələmətdən
(K 15/8)

Dinc ü rāhət olə hər kimsə müsəlmān odı kim
Dinc ü rāhətliğı çün həqqi müsəlmānə verüb
(G 20/4)

Nöçün ‘ulümə deyüb pis yazıq müsəlmānı
Gerüdə sahlamısan indi sālir ümmətdən
(K 15/29)

İslām deyən sözlərə kimsə qulaq asmaz
Qurānə qəsəm doğru müsəlmān qutarubdur
(G 84/7)

Qurbān o kimsəyə ki tə‘əşşüblə anlayə
Kim təqviyət verür bu müsəlmānə Şərq-i Rus
(K 10/11)

Şair, tüm milletlerin hikmetle dolduğunu, bir tek İslam ümmetinin bundan mahrum kaldığını belirtmiştir. O, İslam içinde rahat ve doğruluğun olmadığını da dile getirmiştir:

Qalubdı bircə bu İslām milləti məhrūm
Təmām millət-i ‘ālām dolubdı hikmətdən
(K 15/3)

Bilməm nöçün bu ‘əşrdə rāhət görünməyür
İslām içində hīç səlāmət görünməyür
(G 71/1)

2.2.6.1.12.2. Hristiyan ve Hristiyanlık

Aşağıdaki beyitte şair, gidişatı eğri dünyanın onu papaz etmek istediğini, onu dünyanın tüm lezzetlerinden men ettiğini dile getirmiştir:

Cāsəliq olmaqı istər məni çərḥ-i kəc-rov
Ki qılub ləzzət-i dünyāni bāña cümlə ḥarām
(K 13/8)

Sevgilinin saçının arzusu aşığın tesbihini keşiş kuşağına çevirmiş, dinini elinden almıştır. Çünkü o siyah saçların arasında yüzlerce haç saklıdır:

Zülfün həvəsi eylədi təsbīhimi zünnār
(Mh 4/7.4)

Zāhirdü lānə muşḥaf-ı ruḥsārə zülfi līk
Bāṭın o qarə tūrrələrün yüz şəlībi var
(G 44/5)

Şarap kötülüklerin anasıdır ve dinimizce haram olduğu için içenin dinden çıkıp hristiyan olduğu dile getirilmiştir:

Zünnār ilə salībi qəbūl etdi zühdi tərək
Sən eylədin bu işləri Şən‘ānə ey şərāb
(G 15/4)

Aşağıdaki beyitlerde aşık, sevgiliye hitap ederek onun uğruna dininden geçip hristiyan olabileceğini dile getirmiştir:

İstəyürsən sölə tərsə balası nāz eləmə
Buraḥub məzhəbimi dīn-i Məsīḥāyə gəlīm

Ṭaylasān ilə rəvānı burahıb burnus (?) alım
Atuban səccəni zünnār u çəlīpāyə gəlīm
(G 134/3-4)

Sevgilinin dolaşık saçını ve gül yüzünü hristiyan görse haçını düşürür, dininden geçer:

Bu pīç ü tāb ilə ol gül-ruḥun zülf-i mutarrāsın
Əgər tərsā görə bi'llāh salur gözdən çəlīpāsın
(G 162/1)

2.2.6.1.12.3. Küfür/Kafir

Klasik edebiyatta olduğu gibi *Divan*'da da küfür sevgilinin saçı ve onun siyahılığı bağlamında ele alınmıştır. Çünkü zülf sevgilinin yüz güzelliğinin görünmesini önler. Tıpkı Müslümanın elinden dinini alan kafir gibi. Aşık, sevgilinin beni yüzünden kafir olmuştur. Aşık sevgilinin saçını yüzünde görünce Müslümanın Kabe'de kafir görmesi kadar yanıp kavrulur:

Küfr-i zülfün 'āşiqə ey şūḥ īmān istəməz
'Ārizun müştāqı ey gül bāğ-ı rizvān istəməz
(Th 3/1.1-2)

Yüzün nəzzārəsindən mən' edübdür Żū'ini zülfün
Bu kāfir əldən almış dīnini gör kim müsəlmānun
(G 160/7)

Qaldım o ḥāl-i mehri ilə küfrdə əsīr
Düşdim o çīn-i zülfün ucundan hətālarə
(G 201/2)

Qovruldı köñül zülfüvi rüyundə görən dəm
Müslim necə beytu'llāh ara kāfiri görçək
(G 117/4)

Şair zahidi kafir adlandırmaktadır çünkü aşkını inkar etmiştir. O, zahide seslenerek şarabı haram etmenin küfür olduğunu dile getirmiştir:

Dostlar baḥmun namāz-ı bātilinə zāhidün
'Eşqini inkār edüb kāfir demün īmānı var
(G 54/4)

Zāhid şərābı çoh də ḥarām etmə küfrdür
Çün bu sözünlə meykədə beytül-ḥarām olur

(G 77/4)

2.2.6.1.12.4. Günah, Sevap

Şair, duyulan ve yapılan her işin aslının, günah ve sevabının araştırılması gerektiğini düşünmektedir. Onun dine yaklaşımı da bu yöndedir. Sevgili aşığı kılıçla yüz yerden yaralasa yeridir, çünkü onun günahı aşkıdır. Şair, günah defterinin şarap ile yıkanması gerektiğini düşünmektedir:

Hər nə söz kim eşitmişən ey cān
Əşl ü günāhın əvvəl eylə bəyān
(M 12/38)

Yeridi tığ ilə gər etsə pərə pərə məni
Onun məhəbbəti əlbəttə kim günāhımdur
(G 53/2)

Ol atəşin-şərābı gətür sâqī Zū`iyə
Bəlkə günāh dəftəri bu sulə yuilə
(G 214/9)

Şarap içmək ayetle haram kılınsa da sevgili ile içmək sevaptır:

Əgərçi mey günāh olmaq bizə naşş ilə sâbitdür
Vəli yār ilə mey-nüş eləyüb əhl-i şavāb olmaq
(G 115/5)

2.2.6.1.12.5. İman

İman, Allah`a inanmaktır. Lakin şair yaşadığı dönemde her şeyin altın ve gümüşle yer değiştiğini, peygamberin sözlerine kimsenin meyletmediğini ve din ile iman bittiğini, din ve milleti kimsenin umursamadığını dile getirmiştir:

Allāhə inanmaq idi ĩmān ‘əməl etmək
Sīm ü zər olub Tarı də ĩmān dəğişübdür
(G 76/5)

Allāh peyām-bər sözinə kim həvəs eylər
Bir adı qalub dīn ilə ĩmān qutarubdur
(G 84/6)

Yohdur bizim bu ‘əşrimizün əhl-i himməti
Tā gözləsün tə‘əşşüb ilə dīn ü milləti

(K 2/1)

Üz görədür hər söz olsə həlq ara kizb ü riyā
Doğrı söz şidq-i diyānət ‘əhd [ü] peymān qalmayub
(K 4/4)

Şair, ibadeti ilə övünənlərin kendilərini Allah`tan uzaklaşdıracağını düşünməkdir:

Kim ki tə‘ətinə məğrūr olə Żū`ī bi`llāh
Bil yəqındır ki [o] Həqqdən özini dūr elədi
(G 241/5)

Aşağıdakı beyitlərdə altına Allah diyenlərin, dinin evini yıktıkları, hakikat aleminde Menat, Lat və Uzza putlarının birbirindən fərqli olmadığı dile getirilmişdir:

Zərə Həliq deyürlər sahlayurlar çox ‘əziz anı
Verüblər dīn evin bu küfr ilə tārāc-ı nə‘māyə
Həqiqət ‘āləmində yoh təfāvüt zərrə miqdārı
Nə fərqi yā Menātə qulluq et yā Lāt u ‘Uzzāyə
(G 212/5-6)

Zu‘i, gazellerində dīn və iman konusuna klasik edebiyat bakiş açısı ilə yaklaşmışdır. Örneğin, aşağıdakı beyitte şarap kadehinə inanmayan zahidin imanının olmadığını belirtmişdir:

İmānı yohdı bādəyə zāhid inanmasə
Hər dəmdə meydə mö‘cüz-i یحی العظام olur
(G 77/6)

Aşağıdakı beyitlərdə isə misk saçlı, nesrin yüzlü Hristiyan sevgililərin dini elden aldıkları dile getirilmişdir. Güzəllərin ahu bakiş və saçını iman elden almaktadır. Şair, kafiri puttan, zahidi mihrabdan ayıran bu güzəllərin dininin nə olduğunu merak etməkdir:

Bu müşkīn-müy u nəsrin-rüy tərsā-bəççələr bi`llāh
Alurlar dīni əldən bunlar ilə nə səyāğ etmək
(G 120/4)

Ancaq o məhün zülfi nə imān alur əldən
Ahū bahışı qara gözi cān alur əldən
(G 182/1)

Kāfiri bütədən ayırdun zāhidi mehrābdan

Bilmirəm bir hīç ey zālīm nədür dīnün sənün
(G 154/2)

‘Eşqün yolundə verməyin īmānı Zū`ī tək
Getməz behiştə yüz il olə gər ‘ibādəti
(G 229/5)

2.2.6.1.12.6. Kefen

Aşağıdaki bentte şair, yaşlandığını, zayıf düştüğünü, maddi yönden kötü durumda olduğunu ve bu gidişle kefen bile bulamayacağını belirtmiştir:

Əl ayağ göz düşüb əldən dəhi dişsizdi dəhən
Qorhıram kim dəm-i āhırdə tapulmayə kəfən
(Terci-i Bend 1/5.2)

2.2.4.1.12.7. Ramazan

Ramazan ayı cennete gitmek için bir fırsattır. Ramazan ayında her zamankinden daha çok zikir edilmeli ve namaz kılınmalıdır. Zu`i, Ramazan ayında içki meclisi düzenleyen hanlardan birine öğüt amaçlı kıt'a yazmıştır.

Ey mənīm təc-ı sərīm hən-ı ‘əzīmu`ş-şānım
Ramažandır bu gərək bundə sən əzkār edəsən

On bir ay ‘işrət ü ‘eyş ilə keçür ovqātun
Bārī bir ay keçən əhvālə sitiğfār edəsən

Bu bir aydur Ramažān mundə özüvi dāhıl
Cənnətə تجرى تحتها النهار edəsən
(Kt 3/1; 6-7)

2.2.6.2. Tasavvuf

2.2.6.2.1. Zahit

Zahit, klasik edebiyatta olduğu gibi riyakar, kendini beğenmiş, gösteriş düşkün, dedikodu yapan karakter olarak görülür. Zahirde dindar görünmesine karşın batında küfür doludur. Çünkü ibadetlerini huriler için, Kevser için, cennet için yaparlar. Şair, şarap içmeyi yasakladığı için zahide cennete girmek nasip olmasın, diye beddua etmiştir. Bu

yaratılışta olan zahitler ile cennete gitmek arifler için cehennem azabıdır. Zu`i, biriktirdiği bu kadar suçla zahidin cennete girməge hakkı olmadığını düşünmektedir:

Çoh baħmə hāy [u] hūyunə zāhirdə zāhidün
Diqqətlə baħ ki bāṭini əhl-i kəfurdur
(G 74/3)

Hūr u cənnətdi sənün şavm u şəlātun də gərəz
Fikr qıl nəfsüvədür gör bu ‘ibādət zāhid
(G 39/1)

Zāhidliq işi şā‘irə ‘āləmdə nə lāzım
Hər şəhşün olur dəhrdə bir kārı Səməndər
(G 43/2)

Nə rind-i lāubālī tək ھarābāt içrə zövqüm var
Nə zāhid tək ümīd-i ھüld ü hūr u kövsərim yohdur
(G 47/5)

Zāhidün kibr ü riyādur ‘əməli bir nəzər et
Hansı əyətdədi bu söz necə təğyīrdədür

Görmədim zərrə qədər məşrəb-i zāhiddə şəfā
Zövq ü behcət genə mey-ھānədəki pīrdədür
(G 75/4; 7)

Ādāb-ı ھidmət-i ھəqi zāhid haçan bilər
Dünyədə çünki ھidmət-i insānı anlamaz
(G 100/5)

Olsun ھarām bādə-i firdövs zāhidə
Mey içməgi ھarām deyə gər cavād ilə

‘Āriflərə ھəqīqəti düzəh ‘əzābıdur
Getmək behiştə zāhid-i bəd-e‘tiqād ilə
(G 193/3; 5)

Sevgilinin boyunu, güzelliğini görmeyen zahidin cennetteki güzellikleri anlaması beklenemez. Şaire göre zahit, sevgilinin yansımalarını kadehte görse idi kadehi elinden bırakmazdı. Sevgilinin kırmızı dudacağının zevkini tadan zahit, Kevser`e meyletmez:

Zāhid ki etməyüb həvəs sər ü qāmətün
Firdövs içində sidrə vü tūbānı anlamaz
(G 100/3)

Əldən yerə qoymazdı dəhi zāhid ayağı
Gər ‘əks şalə sāğər-i şəhbāyə cəmālun

(G 147/4)

Zāhid nə zövq-yāb olı hūr-ı behiştədən
 Bir şūhə mən tək ‘āşiq-i şeydādan olmasa
 (G 4/3)

Nəş‘ə-i lə‘l-i ləbün zövqünü zāhid bilsə
 Kāfirəm meyl eləyə Kövsər ilə havrāyə
 (G 209/4)

Sücūd-ı t̤āq-ı əbrūsün qıl ihlāş ilə hər dəmdə
 Riyā-yı zāhid-i h‘od-bīn kimi mehrābı neylərsən
 (G 183/ 2)

2.2.6.2.2. Rind

Şair kendini rint meşrep olarak niteler. Kötülükle şöhrət bulmuş rindin sevgiliyə kavuşması mümkün değil. Şair, kadeh/şarap ölçən/içen doğru rinde can fedadır, demiştir:

Ümīdün kəsgilən Zū‘ī ki sən tək rind ü rüsvāyə
 Dögül mümkün vüşālı bir onun tək pāk-ı dāmānun
 (G 149/6)

Gətür sāqī qədəh kim yandı cān bu zəhr-i bī-cāyə
 Fədā cān u tənimdür doğru rind-i bādə-peymāyə
 (G 212/1)

2.2.6.2.3. Ehl-i Hak, Ehl-İ Hal, Ehl-i Himmet ve Ehl-i Tesbih

Aşağıdaki beyitte şair, ehl-i hak olanlarla cehennemin bile hoş olacağını belirtmiştir. Hangi memlekette olurlarsa olsunlar hal ehline can fedadır diyen Zu‘i, döneminde himmet ehlinin kalmamasından şikayet etmiştir. Bunun aksine, Muğan`da bulunduğu zaman riyakar tesbih ehli olan dindarlardan dolayı canından bezdiğini dile getirmiştir:

Hāk əhli ilə olmaqə h‘oşdur baña cəhīm
 Getməm bularlə rövze-i rizvānə ey Ğərīb
 (K 3/10)

Cān fədādur olə hər buq‘ədə hāl əhli əgər
 Qıl ü qāl əhlinə lāzım açə bār-ı nəhvət
 (K 5/24)

Yohdur bizim bu ‘əşrimizün əhl-i himməti
 Tā gözləsün tə‘əşşüb ilə dīn ü milləti
 (K 2/1)

Nə Muğān bəlkə vādī-i Bərəhūt
Əhl-i təsbīhdən şümār oldun
(K 16/4)

2.2.6.2.4. Mürşid ve Mürid:

Hakka erişmek için müritlerine/öğrencilerine rehberlik eden, onlara örnek olan şeyh, önder, mürşid. Gülistan'daki bir müridle mürşidin hikayesi anlatılırken adı geçen mürit, şeyhine/mürşidine akıl danışmaktadır. Mürşidin eteğinden samimiyyətlə tutmayan Hayret vadisinde məqsadına ulaşır:

Şirāzdə bir mürīd-i kāmīl
Mürşidliqə olmuş idi qābil
(M 8/20)

Hardə çatar məqsədə vādī-i həyrətdə gör
Şidq ilə tā mürşidün dutmasə dāmānını
(G 245/7)

2.2.6.2.5. Masiva

Allah dışında yaratılanların hepsinin meydana gelmesinin sebebi marifettir. Şair, peyğambər için yazdığı şiirində onu tüm yaratılmışların, masivanın asıl yaratılma sebebi olaraq nitələmişdir. Hz. Ali için yazdığı kasidede isə onun ruhunun tüm masivadan önce yaratıldığını belirtmişdir:

Sənsən ol sərvər ki zāt-ı pākun olmuşdur əzəl
‘İllət-i gā’iyyə mövcūdāt u həlq-i mā-sivā
(G 1/2)

Mümkināt icād olub ‘ārif-i be-həq olmaqə
Mə‘rifətdür bā‘iş-i icād-ı küll-i mā-sivā

Bārgāh-ı ‘izzətə feyz-i təqərrüb tapdılar
Mā-sivādan nūr-ı ‘üfān ilə fəvc-i ənbīyā
(G 3/5-6)

Ey nūr-ı zātı əvvəl hər mā-sivā ‘Əlī
Mā təhtə Rəbbu Rəbbinə tə‘ət-nümā ‘Əlī
(K 1/1)

2.2.6.2.6. Tekke

Tekke şeyhi veya medrese fakihî yüz yıl dahi ibadet este gönlü Allah'ın zikrine erişemeye yetmez. Şair malın ve mülkün, unvanın gözetilmemesi gerektiğini, tarikat meydanına yiğitçe gelmenin daha iyi olduğunu belirtmiştir. Nitekim tarikat yoluna girmek masivadan vazgeçmektir:

Fəqih-i mədrəsə yā şeyh-i hānqāh yüz il
‘İbādət etsə dili zikr-i Həqqə əgmədür
(G 73/4)

Bənd olmə māl u dövlətə göz tikmə şān u şöhrətə
Bu ərəsə-i tərīqətə mərdānə gəlmək yaşıdır
(G 85/3)

2.2.6.2.7. Nefis

Şair, zahitleri yererken onların ibadetlerinin nefislerinden yana olduklarını, cennet, huri olmazsa ibadet etmeyeceklerini belirtmiştir. O, parayı nefsin cevheri olarak nitelemiştir:

Hūr u cənnətdi sənün şavm u şəlātun də gərəz
Fikr qıl nəfsüvədür gör bu ‘ibādət zāhid
(G 39/10)

Gör nəfs için ‘ibādətini zāhidün haçan
Başın əgərdi səcdəyə gər cənnət olmamış
(G 105/5)

Bir cövhər-i nəfīsdı bu pül ki cənnəti
Pulla verür hələ`iqə fikr elə tərdə
(K 19/12)

2.2.6.2.8. Gayb

Gayıptan gelen ses genellikle kasidelerin girizgah kısımlarında karşımıza çıkmaktadır. Hem kaside hem mesnevilerde şaire yardım edecek insanın ismini söyleyen gayıptan gelen sestir:

Mütəfəkkir belə həyrətdə idim kim nā-gəh
Mülhəm-i geybī nidā etdi nədür bu hələt
(K 5/15)

İlhām olundı könlümə nā-gāh geybdən

کای ضوی ستمزده بس کن تو آه و زار
(K 9/12)

Nā-gəhān hātif-i ġeybī kimi bir yār-ı ‘əzīz
Müjdə-i şövq kimi hürrem ü həndān oldı
(K 17/5)

Mülhim-i ġeybī bana eylədi nā-gəh ilhām
Ey giriftār-ı bələ Żū‘ī-i zār u nā-kām
(M 1/12)

‘Ārifə māzi vü müstəqbəli ilhām eylər
Ġeybdə məhfī olan hāləti i‘lām eylər
(M 9/4)

2.2.6.2.9. Tesbih

Sevgilinin saçının arzusu aşığın tebihini haça çevirmiş, dinini elinden almıştır. Süzgün bakışlı sevgili tesbih çekmekten bıkarak içki kadehine meyletmiştir:

Zülfün həvəsi eylədi təsbīhimī zünnār
(Mh 4/7.4)

Almısan ey gözi məhmūr ələ peymānə
Yohsə təngə gətürüb sübhə-i şəd dānə səni
(G 226/2)

Şair, tesbih ehlini zahitlere benzeterek onların irfan meclisine yollarının olmadığını söylemiştir:

Təsbīh ü ‘əşā təht-i hənəkdən şey’ açılmaz
‘Əmmāmə ilə məclis-i ‘ürfənə yolun yoh
(G 36/3)

Aşağıdaki beyitte tesbihin içki kadehine, caminin meyhaneye dəyiştiğindən bahsedilmektedir:

Şāf idi ‘əməl meykədədə imdi riyādan
Təsbīhə qədəh məscidə mey-hānə dəğişdi
(G 251/8)

2.2.6.2.10. Batın ve Zahir

Şair, yaşadığı dönemdeki insanların zahirde insana benzese de batında insanlık alametleri taşımadıklarını, hayvana benzediklerini belirtmiştir. Sevgilinin siyah saçları arasında/batınında yüzlerce haç saklıdır:

Heyvāndılar həqiqəti insān döğül tēmām
Bənzər əgərçi zāhiri insānə ey Gərīb
(K 3/9)

Zāhirdü lānə muşhaf-ı ruhsārə zülfi līk
Bātin o qarə tūrrələrün yüz şəlbi var
(G 44/5)

İnsanların zahiren gözleri olsa da batında körler, eğriyi doğruyu gören basiret gözleri görmemektedir:

Şəd-heyf Zū'ī yoğdı bu təzviri anlayan
Zāhirdə var gözi vəlī bātində kurdur
(G 74/7)

Duha suresinin ilk ayeti, Ve'd-duha: “kuşluk vaktine and olsun ki!”, Şems suresinin ilk ayeti ise Ve's-şems: “Güneş ve onun aydınlığına and olsun ki!” diye başlar. Işık ve aydınlık ilişkisiyle sevgilinin yüzüne benzetilirler (Pala, 2011, s. 125).

Şair de aşağıdaki beyitte bu ayetlerin aslında/batında sevgilinin yüz güzelliğini anlattığını düşünür:

Əgərçi sūrə-i şəms və şəms olunur
Vəlīk bātinə ruhsārīnə kināyəti var
(G 78/4)

2.2.7. Şair ve Şiir Hakkında Düşünceleri

2.2.7.1. Şair

Zu'i, zamanına nazaran eskiden şairlere caize verildiğini; köy, para hediye edildiğini dile getirmiştir. Şairlerin şarapsız kalması insaftan değildir. Şaire her zaman saygı duyulmalı, şair şiir ile ebedileşmelidir. Maddi durumu olmayan arif, alim ve şairin sözü kuru kabul edilir, kale alınmaz. Zu'i, şairlerin zahitlik yapmaması gerektiğini düşünmektedir. Şairler

ay yüzlülere aşık olmalı və şeker saçan dudağı böylece can tazelemelidir. Şair, gül renkli şarap içmeli, gönlü kendine çeken sevgiliyi sevmelidir:

Hān u bəg at kənd pūl bəhş eylər idi şā'irə
Şāhsevən tək imdi çohdı adı hān hān qalmayub
(K 4/8)

Hīç inşāf idi şā'ir qədəh-i meysiz olə
Qalə bī-bādə vü bī-sādə həzīn ü nā-kām
(K 13/10)

Şā'irə hörmət olunur hər zəmān
Şe'r ilə bāqī qala yahşı yaman
(M 5/47)

‘Ālim u ‘ārif ü şā'ir qurı söz timsālī
Vāy o şəhşə ki cibi pūldan olsun hālī
(TB 1/8.2)

Zāhidliq işi şā'irə ‘āləmdə nə lāzım
Hər şəhşün olur dəhrdə bir kārı Səməndər

Şā'ir gərək ‘āşiq olə bir māh-cəmālə
Cān tāzəliyə lə'1-i şəkərbārı Səməndər

Qurbān saña şā'ir gərək içsün mey-i gül-gün
Sevsün dəhi bir dil-bər ü dildārı Səməndər
(G 43/2-3; 6)

2.2.7.2. Şiir

Şair, yaşadığı dönemde meziyet, kemal, marifet və şiir isteyen, onlara sahip çıkan kalmadığı için şikayet etmektedir. Zu`i, şiirin Allah tarafından ihsan edildiğini düşündüğü için onu değerli saymıştır. O herkese şiir sunmamış ancak layık gördüklerine yazmıştır. Şair, şiirini kılıca, şiir söyleme yaratılışını da dik başlı ata benzetmiştir. Bir savaş sahnesi çizerek meydana atıldığını belirtmiştir:

Ze-bəs yoh t̄ālib-i fəzl ü kəməl u şe'r 'āləmdə
Bu mə'nīdən baña dövrən əliflərdən sinən qılmış
(K 11/8)

Yohdur bu gündə mə'rifət ü şe'rə müştəri
Hərçənd cüst [ü] cū elədim hər diyərdə
(K 19/15)

Lîk çü yoḡ imdi bir əhl-i səḡā
Qəsīdə vü şe‘rə desün mərḡəbā
(M 5/29)

Dedim ey dost nədür bir belə beḥcət ḡəbəri
Dedi şe‘r ol ki Ḥudādan saña əḡsān oldı
(K 17/7)

Tapmadım bir vüçüd lā‘iq olə
Nəzm-i əş‘ārə köñli şā‘iq olə
(M 2/16)

Məst olub tövsən-i təb‘im götürüb cövlānə
Şe‘r-i şəmşīr ilə tā ki girüb meydānə
(M 6/2)

2.2.8. Eğitimdeki Yeni Gelişmelere Dair Düşünceleri

Zu‘i, *Divan*’da her fırsatta yenilikçi taraftarı olduğunu, bir dönem yapmış olduğu öğretmenliğinin de etkisiyle olsa gerek, değişimin okul ve iyi eğitimle yapılacağını, sağlam, mantıka dayalı dini eğitimin yanında dünyevi ilimlerin de öğrenilmesi gerektiğini, yabancı dillerin öğrenilmesinin, yeni tipli okulların açılmasının taraftarı olduğunu her fırsatta dile getirmiştir. Aşağıdaki beyitlerde mektep, medrese, öğretmen/muallim, teknoloji, gazete ile ilgili görüşleri açıkça görülebilir.

Şair bizleri/müslümanları perişan bir şekilde mahveden şeyin ilimsizlik olduğunu düşünmektedir. Okul ve medrese konusunda diğer milletlerin öğretmenleri örnek alınmalıdır. Bu milletlerde evladı okula gitmeyen anne babalar dahi okulu desteklemektedirler. İngilizler ilim sayesinde milletlerin şahlar şahı olmuşken bizim onlardan tek eksik yanımız ilimsizliktir. Kuran’da dahi bilenle bilmeyenin bir olmadığı söylenmiştir:

Bī-‘elmlıqdi bizləri nā-būd məḡv edən
Bir vəç ilə gıdərsün bizdən cəḡāləti

Belə döḡül bərādər [o] məktəb nə mədrəsə
Qeyri miləl məkātibinə eylə diqqəti

Bir gör mü‘əllimi necə şāḡib-i ‘elmdür
Yā məktəbə nə növ‘ qılurlar ḡimāyəti

Övladı olmayan də verür hərc məktəbə
Şərf eyləyür mü‘əllimə ətfələ dövləti

Bā‘iş odur olardan olur zī-fünūnlar
Bizlərdə olmayur budı vallāhi ‘illəti

‘Elm ilə oldı gör ki şəhənşāh İngilis
Kəmdür əgərçi cümlə miləldən cəmə‘əti

Yüzdən biri bizimkilərin yazı bilməyür
Onlar təmāmısı bilür ‘elm ü kitābəti

İnşāfla tə‘əşşüb edün ‘elmə ‘elm üçün
هليستوى الدينه də Qur‘āndə āyəti
(K 2/2; 8-14)

Eğitim öğretim olmadan ilim husule gelmez. Okul yolları ne kadar meşakkatli olsa da, yalın ayak gidilmesi gerekse de çocuklar okula gönderilmelidir:

Fikr eylə dərssiz olu mı həşil ‘elmlər
Tə‘limsiz cəhəndə tapan yol fərāsəti

Təhşil-i ‘elmə mədrəsə məktəb gərəkdi tā
Övlād həşil eyləyə ‘elm ilə hikməti

Məktəb nə növ‘ h‘oş olı cındır həşirdə
Ətfāl ayağ yalın çəkə palçıqdə zəhməti
(K 2/4-6)

Şair, eski zamanlarda ilim/hüner, faziletin olduğunu lakin yaşadığı dönemde esamesinin bile kalmadığını belirtmiştir. Dünyanın bilmez cahillerle dolmasından, insanlık alametinin kalmamasından, irfan ehlinin kalmamasından yakınmıştır. İlim ehli olan toplulukların kaba kuvvete/kol gücüne ihtiyacı yoktur:

Bi‘llāh qədim vəqtdərə var idi mə‘rifət
Bilməm n‘olubdı mərdüm-i Şīrvānə ey Ğərīb

Dünyədə ‘elm ü mə‘rifət-i fəzl tərək olub
Dövrən dutubdı mərdüm-i nā-dānə ey Ğərīb
(K 3/7; 11)

Kəs ümīd ey dil cəhəndə əhl-i ‘ürfən qalmayub
Ādəm itmiş dəhrdən āsār-ı insān qalmayub

Cān-ı ‘āləmdür həqiqət əhl-i ‘ürfən dəhrdə
Həlq imdi şürət-i dīvārdur cān qalmayub

(K 4/1; 5)

Hər gürühun nə qədər var isə əhl-i 'elmi
Görmədim hiç birinün qolı içün bir qüvvət
(K 5/12)

Şairin yaşadığı dövremde ilim ve hikmet yayılmış, insanlar semaya çıkmıştır. Artık birçok şey değişmiş ve dünya ilimle cennete dönüşmüştür. Peygamber hadisinde dahi ilmin her şeyden, hatta ibadetten bile üstün olduğunu belirtmiştir:

Dutubdı 'ərşə-i āfāqı cümlə hikmət ü 'elm
Çıxur səməyə hələ'iq bugün fərāsətdən

Nə bir nizām var idi nə dərş-i bəhş-i 'ulūm
Behişt olubdı cəhān indi nəz u ne'mətdən

Cəhāndə əfzəl-i ə'māl hansıdur sölə
Buyurdi 'elmdür əfzəl təmām-ı hidmətdən

Soruşdılar neçə kərrə ki ondan artuqını
Buyurdi 'elmdən əfzəl olur mı tə'ətdən

Belə olandə nöçün qoymayursən İslāmı
Ki həşil eyləyə 'elm-i nücum u hey'ətdən

Nöçün 'ulümə deyüb pis yazıq müsəlmānı
Gerüdə sahlamısan indi sālir ümmətdən

Eşitdün imdi qoy övlādun eyləsün təhşil
Saña çatə iki dünyādə bāğ-ı cənnətdən
(K 15/2; 27; 26-29; 32)

Şair ebeveynlere oğullarını bilgisiz mollalar yerine öğretmenlere emanet etmelerini öğütlemiştir:

Mü'allim ādəmə tapşur gəl oğlunu yohsə
Hər adı mollā dögül şāhib-i fəzilətdən

Ayağ yalın baş açuq mündəris məkānlardə
Olur mu həşil öyrədə fūnūn hikmətdən

Hər adı mollā olur mu 'əziz-i mən mollā
Nə fā'idə qurı ad bilməsə kitābətdən
(K 15/33-35)

Təşəvvür eyləməyürlər ki muncə əşyānı
Tapubdılar hamusın dərş-i bəhş-i hikmət ilə

Gərəkdi bizdə də olsun mədāris ü məktəb
 ‘Ulūm-ı fəzlə çataq məktəb içrə zəhmət ilə
 (K 20/10-11)

Öğretmen öğrencinin yöneltəcəği her türlü soruyu yanıtlayacak kapasitede olmalıdır. Okullar inşa edilmeli, “hayvanlıktan” çıkıp ilim sahibi olunmalıdır. Mollalar gibi uzun aba giysiler giymek yerine umman gibi bilgiye sahip olunmalıdır:

Gərək mü‘əllim-i qābil olə o məktəbdə
 Cəvāb söliyə hər bir su‘ālə diqqət ilə

Bizim bu mülkdə bī-mə‘rifət belə qalmaz
 Dolar mürür ilə yüz ‘elm ü min fərāsət ilə

Nə qədri dād elədim məktəb eyləyün bün[y]ād
 Ohi oyan yuħudan qalma hıvāb-ı qəflət ilə
 (K 20/12; 18; 20)

Əgərçi şürət-i şəhsiyyə tapmayur təğyır
 Vəlīk ‘elm qılur çoh ziyādə nöqsānı

O rütbedən bu məqāmə nədən çatub sölə
 ‘Ulūm ilən bəlī ‘elm eyləyüb belə anı

Sölə bu ‘elm nə tərz ilə pəs olur həşīl
 Ki kāmīl ādəm edə bir o növ‘ heyvānı

Bu ‘elm mədrəsə məktəblər içrə həşīl olur
 Mü‘əllimi də gərək olsun ‘elm-i ‘ummānī

Nəinki bir qurı ‘əmmāmə vü ‘əyālı olə
 Vəlīk bilməyə imlānı yā ki inşānı
 (K 23/15; 23-26)

Şair, geleneksel okullarda öğrencilerin 15 sene okumalarına rağmen Arapça’yı eksik konuştuklarını lakin Rus mekteplerinde okuyan öğrencilerin 3 senede üç dilde yazıp okumayı öğrendiklerini dile getirmiştir. Böylece şair, iyi eğitim veren Rus okullarını desteklediğini, ilmin her şeyden üstün olduğunu dile getirmiştir:

On on beş il bizim ādəmlər eyləyür təhşīl
 Nə dil bilür ‘Ərəbəcən nə yaħşı imlānı

Üç il içində nədən Rus məktəbdə təliblər
 Bilürlər üç dili həm oħumaqlə yazmanı

Nədür səbəb bunə pəs bī-nizāmlıqdur həm
Nə yoǝdı yaǝşı mü‘əllim də öyrədə anı

Nə olsə dəhrdə cəhlindən ‘elm əfzəldür
Bunı ‘alən buyurubdur rəsul-i ‘ürfānī
(K 23/27-28; 30; 37)

Zu‘i, bazen kendi kendini bu cehalet gecesinin karanlığı gidecek ve yerini nurlu ilim güneşi alacak diye teselli etmiştir:

Gözətlə Zū‘ī bu zūlmāt-ı şām-ı cəhl gedər
Qılır zəmənanı hıvurşīd-i ‘elm nūrānī
(K 23/47)

Şair, eskiden ilim ehline saygı duyulduğundan lakin yaşadığı çağda saygının, cömertliğin kalmamasından şikayet etmiştir. İman ve cömertliğin sayılı insanlarda kaldığı, onların da dünya ehli tarafından tanınmadığı belirtilmiştir:

Eylərlər idi cümlə ‘ulūm əhlinə hörmət
Cövr etdi ‘əfā batdı səhāvət hara getdi
(K 24/5)

Tək tək ədəmdə qalub ‘elm ü səhā vü imān
Yoǝdı onları də bu əhl-i cəhāndan tanıyan
(M 6/4)

Şair, yaşadığı dönemde birkaç seçkin alimin olduğunu, Allah’tan onları korumasını dilemiştir. Zu‘i’ye göre insan ilmi olandır, sureti insan olarak görünen değil. Hele uzun sakal, uzun aba giyen mollalar ve onların öğrettikleri ilim hiç değil. Şair, insanların bu libaslara, dış görünüşe kanıp mollaların sözüne itimat etmesini mantıklı bulmamaktadır. Bu cehaleti ortadan kaldıracak tek yolun okul ve ilim olduğunu düşünmektedir. O dönemde yeni yeni ortaya çıkan telegram bile ilimle bulunmuştur:

Var bu ‘əşrdə də bir neçə mümtāz ‘üləmə
Oları hifz eləsün zıll-ı pənāhında Hüdā
(M 6/13)

Bəlī insān odı kim ‘elm ilə ‘ürfānı olə
Yoǝsə zāhirdə elə şürət-i insānı olə

Dögi bir şürət-i şəhşiyyə ilə insānlıq
‘Elmlən həşil olur mərtəbə vü ‘ürfānlıq

‘Elm ü ‘ürfān görəñ āyā yekə ‘əmmāmədür
Enni qurşāq u uzun saqqal uzun cāmədür

Hər nə olsə bu libās ilə müləbbəs olsə
Onə ‘ālim deyülür hər cürə nā-kəs olsə

Bilmürəm kim nə edək tā bu cünün-ı cəhli
Gedübən biz də olaq ‘elm ilə ‘ürfān əhli

Nə qədər fikr elədim diqqət ilə bu kārə
Məktəb ü dərşdən özgə bunə yoğdur çārə

Dərs ü məktəbdi təşəvvür elə bu dərdə dəvā
Oğuyub ‘elm ilə tapmış nəzər et telğrama
(M 9/7; 10-12; 32-34)

Zu‘i sadəcə kendisinin değil, o dönemde faaliyet gösteren Molla Nasreddin, İrşat, Şark-ı Rus gazetelerinin de halka nasihat ettiğini, gelişmelerden geride kalmamaları gerektiğini öğütlediğini belirtmiştir. Hatta Şark-ı Rus Gazetesi için bir kaside yazmış ve gazetenin yaptığı işleri övgü ile anlatmıştır. Şair, ilim öğrenerek telefon, tren/vagon, telegramın keşfedildiğini dile getirmiştir ki bunlar sayesinde bilgiye hızlı erişim sağlanabildiği, atla on güne gidilen yolun trenle bir günde dinlenerek gidildiğini belirtmiştir:

Bir Żū`ī-i fəqīr döğüldür gəzetçilər
Hər gün deyür cəmə‘ətə belə nəşihəti
(K 2/18)

Sölə ki hansı zəməndə var idi bir telefon
Yā teleqram vağon kim gedir bu sür‘ət ilə

Səmənd sür‘ət ilə on günə gedən rāhı
Vağon gedir onı bir gündə istirāhət ilə

Sən indi təht-i rəvān üzrə ondan artuqraq
Vağonda seyr eləyürsən həzār həşmət ilə

O söz ki sən onı bir ildə hīç bilməzdün
Gəzet verür həbər in gündə yüz hekāyət ilə

Nə qədri söylədi İrşād Mollā Nəşrə`d-dīn
Bu yaşşı sözləri yüz və‘z min nəşihət ilə
(K 20/2-3; 6-7; 22)

2.3. METİNLERARASI İLİŞKİLER

Metinlerarası ilişkiler bir armoni ve mozaik gibidir ki birden fazla metnin bir araya gelmesinden oluşur, kulağı, gözü, düşünceyi rahatsız etmez, şölen yaşatır. Aktulum, metinlerarası ilişkilerden bahsederken daha yeni ve esnek bir kavram olan bu terimin, kullanışı ile ilgili farklılıklar görülse de, tüm eleştirmen ve kuramcılarca bir alıntılar demeti olduğunu, “her metnin eski metinlerden aldığı parçaları yeni bir bütün içerisinde bir araya getirdiğini” (Aktulum, 2000, s. 18) belirtir. Metinlerarası ilişkiler ilk defa Julia Kristeva ile birlikte postmodern eleştirinin sonucu olarak ortaya çıkmış, hocası Roland Barthes ve birçok eleştirmen tarafından benimsemiştir. Bu kavram “söyleşimcilik” adı altında çok önceleri Rus biçimci Mihail Baktin tarafından kullanılmıştır (Aktulum, 2000, s. 10-19).

Aktulum, iki çeşit metinlerarası ilişkilerden bahseder: İki ya da daha çok metin arasında kurulan “ortakbirliktelik ilişkisi”ne dayanan metinlerarası ilişkiler ve “türev ilişkisine” dayanan metinlerarası ilişkiler. O, farklı metinlerarası yöntemlerin açık ve kapalı olmak üzere iki biçim altında ele alınabileceğinden bahseder. “Bir metne yapılan gönderge, yapıtın adı ya da yazarı açıkça bildirilerek ve alıntılanan kesitler belirtilerek açık ilişkiler; bir yapıtta ayrışık unsurlara yer verildiği konusunda hiçbir belirti, ipucu verilmeden kapalı ilişkiler kurulabilir. Alıntı, gönderge, açık; gizli alıntı ve anırtırma, kapalı; yansılama, alaycı dönüştürüm, öykünme ise bir türev ilişkisine dayanan ve açık metinlerarası biçimler sayılabilir” (Aktulum, 2000, s. 93-94).

Zu’i, *Divan*’ında tespit ettiğimiz aşağıdaki metinlerarası ilişkiler mevcuttur:

2.3.1. Alıntı

“Alıntı, metinlerarası ilişkinin en belirtgesel biçimidir. Bir metnin başka bir metindeki varlığını en somut biçimde görünür kılan, ilk akla gelen, en genel ve en sık karşımıza çıkan metinlerarası yöntemdir” (Aktulum, 2000, s. 94). “Divan şiirindeki “tazmin” ve “iktibas” ile paralellik gösterir. Tazminde de alıntılanan mısra veya beytin sahibinin belirtilmesi gereği söz konusudur. Anlamı vurgulamak ve ileri sürülen görüşü

destekleyerek kuvvetlendirmək amacını taşır. Alıntı, ayet və hadislerden yapılan aktarmalar yoluyla da olabildiyi için, “iktibas” sanatını da akla getirmektedir” (Öztekin, 2008, s. 134).

Zu'î Divanı’nda ayet, hadis və dualar düşüncəyi kuvvetlendirmək amacı ilə istifadə edilmişdir ki bunlar birer iktibas və dolayısıyla alıntı nümunəsi olaraq göstərilə bilər:

İnşāfla tə‘əşşüb edün ‘elmə ‘elm için
هَلِيسْتَوَى الدِّينَهْ də Qur’āndə āyətī
(K 2/14)

Əyyüb dedi مَسْنَى الضَّرْوَارِ حَمَى
Lütfünlə cism-i zārınə yetdi şəfə ‘Əlī

İbrāz-ı şövkətündədi اكْمَلْتُ āyəsi
İzhār-ı dövlətündədi həmə اِنَّمَا ‘Əlī

Həlqün nə növ‘ qüdrəti tə‘rīfün eyləsün
Həliq deyübdü mədhüvə çün هَلْ اَتَى ‘Əlī
(K 1/10; 15; 17)

Həq səni dövlət ü ‘işrətdə sələmət eləsün
كَرَّةُ الْاَرْضِ وَ مَا فِيْهِ مَتَى مَا دَامَ
(K 5/27)

Hədiṣu حَدِيثُ مَنْ سَلَّمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ يَدِهِ
‘Əyān edübdü müsəlmānlıqı bu hələtdən
(K 15/20)

Bizə buyurmuş əzəldən ki اَطْلُبُوا الْعِلْمَ
Çatub bu hökm-i mətīn mənbə‘-i nübüvvətdən

Neçə mişāl ilə Pərvərdgār Qur’āndə
Bəyān edüb bizə لَا يَسْتَوِي bu bābətdən
(K 15/20-22)

Nə olsə dəhrdə cəhlindən ‘elm əfzəldür
Bunu ‘alən buyurubdur rəsul-i ‘ürfānī
(K 23/37)

Deməyüb bu sözi rəsul-i əmīn
Sözimi bī-dəlīl eylə yəqīn
(M 11/30)

Şair, 4. mesnevide Ağabey Mesihî`den gelen mektuptan bahsederken Farsça “Kuş yem olan yere gider. Yem olmayan yere gidilmemeli.” anlamına gelen meşhur bir deyimden bahsetmiş/alıntı yapmış ve anlatmak istediğini pekiştirmiştir:

مرغ رود جای چینه باشد

نه به جای رود چینه بایدش

(M 4/31)

2.3.2. Anıştırma + Gönderge

*Zu`i Divanı`*nda birkaç metinlerarası yöntemin birlikte kullanıldığı örnekler de vardır. Örneğin, Anıştırma, dışarıdan bir olguyu sezgi, anımsatma yolu ile aktarmaktır. Açık bir şekilde aktarım yapılmadığı için kişiden belli bir bilgi birikimine sahip olması beklenir (Aktulum, 2000, s. 109). Bu açıdan Divan şiirindeki “mazmun” kavramının ve “telmiḥ” sanatının birer karşılığı olarak düşünülebilir. Mazmun, şiirde bir şeyin adını anmadan onu çağrıştıracak yönlerini öne sürmektir. Toplumdaki bir âdet, önceden bilinen herhangi bir durum, öğrenilmiş bilgiler veya eğretilere dayalı ilişkiler ince anlamlarla ve belli belirsiz sezdirmelerle ortaya çıkar. Mazmunu kurarken, görünen anlamın içindeki derin anlamı gizleme söz konusu olduğu için istiare, mecaz, tenasüp, telmiḥ gibi edebî sanatlara ihtiyaç duyulur (Öztekin, 2008, s. 136-137). Gönderge ise, “bir metinde bir çağın, bir türün, bir geleneğin vb. yan-metinsel göstergelerden biriyle olduğu kadar yalnızca yapıt başlıklarının, yazar adlarının ya da bir roman, trajedi, şiir kişinin, tarihi bir kahramanın, kutsal kitaplardan birinin adının açıkça anılması, yani alıntı yapılmadan yapıtın başlığının ya da yazarın adının anılmasıdır” (Aktulum, 2000, s. 101-102).

*Zu`i Divanı`*nda Anıştırma sıkça kullanılmıştır. Örneğin, aşağıdaki beyitlerde Adem ile Havva, Hüsrev ü Şirin, Leyla ve Mecnun, Hüseyin`in Kerbelâ`da şehit olması, Bezm-i Elest meclisi, Attar`ın *Mantıku`l-Tayr* eserindeki Sinan hikayesine telmihte bulunulmuştur:

Ḥāṭir-i Ḥəvvā içün Ādəm burahdı cənnəti

Ḥvāhiş-i yārı sər-əncām etməyən ādəm döğül

(G 125/3)

Dutdı zülfün bāğ-ı hüsün görmədim ruhsārıvı
 Hülddən Ādəm kənār olmazdı şeytān olmasə
 (G 197/2)

Fərhad ilə Məcnūn qaçubən çöllərə düşdi
 Żū`ī kimi bu ‘ərşədə mən tā ki səs etdim
 (G 130/6)

Nə etməmiş bunı Məcnūnə yā ki Fərhadə
 O cövr ü zūlm ki ‘eşq içrə sən baña qıldun
 (G 167/5)

Məcnūn eyləyüb mənı saldun bu çöllərə
 Leylā edüb mi bu sitəmi kim sən eylədün
 (G 164/8)

Köñül fəsāne-i Məcnūn hekāyətündi sənün
 Məzāq-ı Həsrova Şirīn rəvāyətündi sənün
 (G 174/1)

Kəc-tərəzū olmə çoḡ gördükdə mähim müştərī
 Yüsifə olmaz Züleyhā yüz hərdār olsə də
 (G 218/2)

Yezīd tək adı məl`ūn özi cəhənnəmdə
 Nə fā`idə elə olsə həkūmət-i dünyā
 (G 7/7)

‘Āləm-i zərrədə təklifi qəbül eyləmişən
 İmdi lā`iqdi ki iqrārıvı inkār edəsən

Həq huzūrundə bəlī kəlməsi məqbül olub
 Bu nə inşāfdı iqbālını idbār edəsən
 (Kt 3/10-11)

Ümmü`l-həbā`is oldı adun çünki salmış
 Bābildə ol mələkləri zindānə ey şərāb

Zünnār ilə salibi qəbül etdi zühdi tərək
 Sən eylədün bu işləri Şən`ānə ey şərāb
 (G 14/3-4)

Zu`i, ilim ehlinin birbirlerine yardım etmesi gerektiğini, Ali Baba Bey`den yardım beklediğini anlatırken bunu Ali Şir Nevai, Ömer Hayyam ve Hasan Sabbah vakasına telmihte bulunarak anlatır. Şair, eğitim ve ilme önem veren vezir Ali Şir Nevai`nin/Nizamülmülk`ün Ömer Hayyam`ı yanında tutmak için tahsisata bağladığını anımsatır:

Vəzīr idi Nəvā`ī-i nūktə-dān
Gör necə Həyyāmə olub pāsbān

İldə nə olur idi hərc-i tēmām
Bī`l-muzā`af verürdi ol nīk [ü] nām

Tār-zən-i hādīm ü sāqī nə var
Hāzır idi bəzminə leyl ü nahār

Hər həftədə sorardı əhvālını
Hvāhişinə şərf edərdi mālını
(M 10/12-15)

Şair, 5. mesnevisinde dünyanın geçiciliğini, sonunda tüm fanilerin ahirete göç edeceğini, dolayısıyla dünyada iyi nam bırakıp gitmenin önemini anlatırken bu fikrini *Şehname*`de ismi geçen iki padişahın hikayesi ile pekiştirmiştir. Adlarını andığı Dahhak zalimliğiyle bilinirken, Feridun Şah adaletiyle ebedileşmiştir:

Əvvəl edim hālət-i Zəhhākı yād
Sitməgər ü zālīm ü bī-bākı yād

Qoydı cəhān içrə neçə bəd-nizām
Ondan oldu rənce tēmām hūşş u `ām

Şāhlığından görmədi bir `işrəti
Qoydı getdi özi içün lə`nəti

Ondan sora gəldi Firidūn Şāh
Şəh demə çərḥ üzrə yəqīn çıhdı māh

`Ədālətlə zində qıldı `āləmi
Köñüllərdən silübən jəng ü gəmi

Yeddi yüz il pādşāhlıq eylədi
Çərḥ-i cəhān içrə məhliq eylədi

Āhırı bu çərḥ-i qəḏīmü`l-bīnā
Eyləyə bir ləhzədə anı fənā
(M 5/5-11)

2.3.3. Gönderge + Kolaj + Çeviri

Gönderge, “yapıtın başlığını ya da yazarın adını anmakla yetinir, bir metinden alıntı yapılmadan okuru doğrudan bir metne gönderir. Geniş anlamıyla bir metinde bir çağın, bir türün (yazınsal olsun ya da olmasın), bir geleneğin vb. yan-metinsel göstergelerden biriyle olduğu kadar yalnızca yapıt başlıklarının, yazar adlarının ya da bir roman, trajedi, şiir kişinin, tarihi bir kahramanın, kutsal kitaplardan birinin adının açıkça anılması alıntısız göndergeleri işin içerisine sokar” (Aktulum, 2000, s. 101-102). Kolaj ise, 1910’lu yıllarda plastik sanatlarda ortaya çıkmış olup, önceden var olan eserlerden, nesnelerden belli unsurları alıp yeni esere/yapıta yapıştırmak anlamına gelir (Aktulum, 2000, s. 222). Çeviriye gelince, “biçimsel dönüşümlerin en belirgin ve en sık kullanılanı olup, bir metni bir dilden başka bir dile aktarmaktır” (Aktulum, 2000, s. 142).

Zu’i, 9. mesnevide Sadi’nin *Gülüstan* kitabından aldığını belirttiği bir hikayenin çevirisini yaparak mesneviye yapıştırmıştır:

Bir yaşı məşəl bu dəstəndə
Sə’di buyurubdı Gülsitəndə

Şirəzdə bir mürid-i kəmil
Mürşidliyə olmuş idi qəbil

Həlq eylədi izdiham-ı kəsərt
Qalmadı müridə zövq-i vəhdət

Ustadına ‘ərz qıldı əhır
K’ey rəh-ı tərīqət içrə məhir

Cəm’ oldı hələ’iq üstümə çox
Da hər nə ‘ibadətə yolım yox

Lütf eylə bu həlqi qıl kənərə
Sən bəri bu dərdə eylə cərə

Ustadı təbəşşüm eyləyüb şad
Etdi onə belə fikr bünyəd

Gər istəsən ey ‘əziz-i ‘aləm
Kim gəlməyə yanıña bir adəm

Dövlətlü olan müridlərdən
Qərz istə ‘əziz-i sım ü zərdən

Kasıblarə qərz ver dəhi māl
Gör necə sora olur bu əhvāl

... qılub bu nəhv-i hālī
Dağıldı tēmām läubālī
(M 8/19-29)

2.3.4. Alıntı + Yenidenyazma

“Ayrıışık unsurları, başka metinlere ait parçaları tutarlı bir bütün içerisinde bir araya getirmek, onları düzenleyerek aralarında uyum sağlamak, böylelikle yeni bir metin ortaya çıkarmak bir yenidenyazma işlemidir” (Aktulum, 2000, s. 236). Alıntı ise en sık başvurulan ve varlığını bir metinde en belirgin şekilde hissettiren metinlerarası ilişkidir.

Zu'î'nin 1., 2. ve 3. tahmisleri Fuzuli'nin üç gazeli üzerinden yazılmıştır. Eski edebiyatta tahmis, “bir gazelin beyitlerinin üstüne aynı ölçü ve uyakta üçer dize ekleyerek yazılmış muhammese denir” (Dilçin, 2016, s. 223). 1. tahmis Fuzuli'nin “-lardan”, 2. tahmis “gördüğün könlüm”, 3. tahmis “istəməz” redifli gazellerine yazılmıştır. 1. ve 2. tahmis 6 bentten oluşurken, 3. tahmis 4 bentten oluşmaktadır. Bu tahmisler metinlerarası ilişkilerdeki yenidenyazma yöntemine karşılık gelmektedir. Tahmislerin ilk bentleri aşağıdaki gibidir:

Nə qaldı dəhrdə kim çəkmədiyim dərd ü bəlalardan
Yetüşdim cənə āhır möhnət ü cövr ü cəfalardan
Nə hāşil eyləmək gəflət mənim tək mübtəlalardan
Kərəm qıl kəsmə sāqī iltifātun bī-nəvālardan
Ölündən gəldüğü heyri dirığ etmə gədəlardan

Nə bəzm-i ‘işrət içrə dil-bər-i hūrī-liqāmız yoh
Nə mülk-i gürbət içrə bir ənīs-i dil-güşāmız yoh
Şəbā səndən səvā bir kimsəyə bi'llāh ricāmız yoh
Əsīr-i gürbətüz biz səndən özgə āşnāmız yoh
Ayağun kəsmə başunçün bizim möhnət-sərālardan

Kimün yā Rəb dönübdür mən kimi ‘āləmdə iqbāl
Olubdur ārzū cāmı şərāb-ı vəşldən hālī
Pəyām-ı yārə sən Tarı dəhi az eylə ihmāl
Şəbā kūyundə dildārun nədür üftādələr hālī
Bizim yerdən gəlürsən bir həbər ver āşnālardan

Mürür-ı dəhr ilə sındırmasə tā çərhi mīnāsın
Təşəvvür eyləmə kim tərک edim sāğər təmənnāsın
Gözimdən salmışam bi'llāh bağ-ı huld-i həvrāsın

Demə zāhid ki tərək et sīm-bər-bütlər tēmāşāsın
Bəni kim qurtarur Təñri sataşdurmuş bəlālardan

Yəqīn budur āhır dūr olub mehr ü vəfā zā`il
Bu həm bir zülmdür kim yār olur `uşşāqdan ġāfil
Nədən sölə görək ey bī-nəvā ümmīd olur hāşil
Fələk dūr mehri zā`il yār ġāfil `ömr müstə`cil
Nədür tədbīr bilmən cānə yetdim bī-vəfālardan

Köñül mülkündə bundan sora ondan ġeyri şāh etmən
Dutə ġər hūr u ġılmān `āləmi bi`llāh nigāh etmən
Cəhānı çeşmimə Zū`ī şifət hər gün siyāh etmən
Vücüdüm ney kimi sūrāh sūrāh olsə āh etmən
Məhəbbətdən dəm urduq içməmək olmaz bəlālardan
(Th 1/1-6)

Ənīs ol büt-i Növşād gördüğün köñlüm
Qərīn māl-ı pərī-zād gördüğün köñlüm
Həmīşə vüslətə mu`tād gördüğün köñlüm
Tutuşdı ġəm odınə şād gördüğün köñlüm
Müqəyyəd oldı ol āzād gördüğün köñlüm

Gözün fədāsı gətür sāqī cām-ı bādə-i nāb
Ki qoymayub tən ü cāndə humār-ı hicrān tāb
Ze-bəs ağıtdı gözimdən bəlāların seyl-āb
Diyār-ı hicrdə seyl-i sitəmdən oldı hārāb
Fəzā-yı vəşldə ābād gördüğün köñlüm

Nə yaşı günler idi ol nə yaşı müddət idi
Ki şüġlimiz o pərī-rüy ilə məhəbbət idi
Nə dildə bir ġəm-i hicrān nə küdürət idi
Döğüldi belə dəmədən də bir əhl-i `işrət idi
Bu qanlar içməgə mu`tād gördüğün köñlüm

Köñül ki eylər idi lāf `āqıl olduqunu
Yəqīn eyləmişəm imdi ġāfil olduqunu
Fənāyə verdi firāqunlə hāşil olduqunu
Gətürdi `əciz görüb `eşq-i müşkil olduqunu
Qamu hünərlərə ustād gördüğün köñlüm

Edübdü dām-ı bəlādə fələk məni pā-bəst
Olubdı şīşə-i dil səng-i möhnət ilə şikəst
Döğül `əbəs ġəm-i hicründə olduqum sər-məst
Nə gördü bādədə bilmən ki oldı bādə-pərəst
Mürīd-i məşrəb-i zühhād gördüğün köñlüm

Nə gündü kim eləməz çərḡ-i dūn məni məġmūm
Qılub o māl vüşālından `āqibət məhrūm
Ze-bəs ki ḡayl-ı bəlā qıldı Zū`ī üstə hücum
Füzüli eylədi āhəng-i `eyş-ḡānə-i Rūm

Əsir-i möhnət-i Bağdād gördüğün könlüm
(Th 2/1-6)

Küfr-i zülfün ‘āşiqə ey şūh imān istəməz
‘Ārizun müştāqı ey gül bāğ-ı rizvān istəməz
Gözlərin bīmārı ey məh şəhhet-i cān istəməz
Təşnə-i cām-ı vüşālun āb-ı heyvān istəməz
Mā’il-i mūr-ı hətün mülk-i Süleymān istəməz

Nəqş edübdür hürdən ə‘lā səni sürətgerün
Əhsən-i təqvīm ilə olmuş mürəkkəb peykərün
Qədəmin tūbādı kūyun hıld Kövsər ləblərün
Eyləməz meyl-i behişt üftədə-i hāk-i dərün
Sākin-i künc-i gəmün seyr-i gülüstān istəməz

Dəm-bə-dəm Fərhad Şīrīn-ləblərindən qan yeyüb
Qeys Leylā tūrrəsi yādilə bəs qarə geyüb
Hansı dil-bərdür ki öz ‘uşşāqınə cövr etməyüb
Cövrən āh etmə ey ‘āşiq yaħar könlüm deyüb
Hiç sultānım deyən mülkini vīrān istəməz

Mehr ilə dövr etmədi hərgiz bu çərħ-i bī-həyā
Zū’ī-i dil-həstəyə göstərmədi zərrə vəfā
‘Ādəti əhl-i kəmələ dāim etməkdür cəfā
Ey Füzūlī müttəşil dövrān mühālifdür baħa
Gəlibā ərbāb-ı iste‘dādı dövrān istəməz
(Th 3/1-4)

2.3.5. Gönderge + Anıstırma + Alıntı

Gönderge, yapıtın başlığını ve ya yazarın ismini zikretmekle yetinen; anıstırma, sezgi ve telmih yolu ile, açık şekilde aktarım yapmadan başvuru; alıntı ise, en sık başvuru ve metinde varlığını en belirgin şekilde hissettiren metinlerarası ilişkiler teknikleridir.

Şair, 10. mesnevide bilginin dış görünüşle değil akılla elde edildiğini vurgulamak isterken “Elbise insanı marifetli yapmaz. Rengi beyaz diye tuz şeker olamaz.” diyerek Sadi’ye gönderme yapmıştır. Onun *Gülistan*’ında geçen “Savaş elbisesi giyenin er/adam olması lazım, er olmayana silah vermenin anlamı yok.” ve “Bereki (derviş ve şeyhlerin taktığı şapka) kulah takmana gerek yok, yeter ki dervişlerin huyuna sahip ol (da) ama başında Tatar şapkası olsun.” anlamlarına gelen iki beytini alıntılıyarak anlatmak istediğini pekiştirmiştir. Sadi’nin hikmet ilminde Lokman’dan daha üstün olduğunu belirterek hem

Sadi hem Lokman hekime ve onunla ilgili rivayetlere de telmihte/anıştırmada bulunmuşdur:

Bu mişālī söləyüb şāhib-i ‘elm ü ‘ūrfān
Sə‘dī ol kim onə hīkmətdə yetüşməz Loqmān

Buyurub şəhş libās ilə hünərmənd olmaz
Rəngi ağ olmaq ilə duz gələbən qənd olmaz

در کژا غنده باید بود
بر مخنث سلاح جنگ چه شود

حاجت بکلاه برکی داشتنت نیست
درویش صفت باش کلاه ترتری دار

(M 9/14-17)

3. BÖLÜM

ZU'İ DİVANI'NIN METNİ

3.1. Divan Nüshasının Tanıtılması

Molla Mahmud Zu'î Divanı'nın ulaşabildiğimiz tek nüshası Azerbaycan Milli İlimler Akademisi, M. Fuzuli Adına Elyazmalar Enstitüsü arşivinde, Б-742 numarası ile muhafaza edilmektedir. Eser nestalik hattıyla yazılmış 179 varaktan oluşmaktadır. Metni hazırlarken maruf tek nüsha üzerinde çalışılmıştır. *Divan*'ın numaralandırması tarafımızdan yapılmıştır.

Eser incelendiği zaman orijinal metni Nekiy Efendiyev isimli bir müstensihin tekrar yazdığı 155a`da düştüğü nottan anlaşılmaktadır: “Vəqtılə ləzımdur ki bu qəsāidā-ı ovraqı cəm` ü fərāhim edim bir yere. Təfrīqədən icmā`ə gətürüb külliyyāt edim”. Ayrıca yazdığı her şiirin kenarına “yazdım”, “yazdım ...”, “neveşteem fi ...mci”, “5.11.26” gibi notlar/tarihler düşülmüştür. Noktaların yerinde numaralar yer almaktadır ve tarihler değişmektedir. Buradan anlaşıldığı üzere müstensih kendince bir sıralama düzenlemiş ve şiirleri yazdığı tarihleri belirtmiştir. *Divan* orijinal metinden ve müstensihin teksirinden oluşmaktadır, varaklar içi içe geçmiş vaziyettedir. Bu sebepten metnin yazıçevrimi yapılırken bazı şiirlerin iki, bazılarının üç defa yazıldığı görülmüştür. Şiirlerin hangi sayfada kaç defa geçtiği/bulunma yerleri dipnotlarda gösterilmiştir. Eserin varaklarının eksik olduğu *Divan* içinde yapılan numaralandırmadan, 107. gazelin *Divan*`da sadece ilk üç beyti bulunmasına rağmen Garayev (1979), Garayev ve Memmedzade (1987, s. 144) ve Memmedov`da (2003, s. 23) beş beytinin de bulunmasından, *Şirvani Tezkiresi*`nde yer alan şiirlerin bazılarının *Divan*`da bulunmayışından da anlaşılmaktadır.

Divan`da 19`u Farsça olmak üzere 43 kaside, 13`ü Farsça olmak üzere 269 gazel, 15 mesnevi, 1 murabba, 5 muhammes, 3 tahmis, 2 müseddes, 1`i Farsça olmak üzere 2 terci-i bent, 6`sı Farsça olmak üzere 13 kıt`a, 7 rübai, 2 Farsça matla yer almaktadır.

Eserin sayfa kenarlarına notlar düşülmüş, bazı şiirler der-kenar olarak yazılmıştır. Bu yüzden her sayfadaki beyit sayısı farklıdır. Kaside ve mesnevilerde genellikle başlıklar

kullanılmış, bazen kasidenin veya mesnevinin sunduğu kişinin üzeri mürekkeple boyanmıştır. Sadece bir şiirinde sunduğu kişinin ismini yazmamış, boş bırakmıştır (K 13/15). Bazı şiirlerini diğerlerinden “velehu eyzan” (ve sonraki, bu da onun gibi), “eyzan min nevadir-tab”, “kaside min nevadir-tab” ibareleriyle ayırırken, bazı şiirlerinde, örneğin, terci-i bendinde vasıta beyitlerini tekrar yazmamak için “velehu eyzan” (geride geçtiği gibi/onun gibi) cümlesini kullanmıştır. Şair kimi zaman yazdığı dizenin üzerini çizmiş, şiirin kenarına veya kelimenin üzerine düzeltmeler yapmıştır. Bazı ayet ve hadislerin dize başlarına veya altına kırmızı, kurşun kalemle veya siyah mürekkeple çizgiler çizilmiştir.

*Divan`*ın 1a sayfasına, sol köşeye eski harflerle der-kanar not düşülmüştür: “Niyāzī 2-nci dāf`ə Mamhūdī birinci dāf`ə olaraq yazıverdim şiḥḥət-i peyvənd etdirdim 24 Aprel 1924. 22 Ramazan 1342”. Zu`i`nin bu tarihte yaşama ihtimali düşük olduğu için bu notun müstensihə ait olduğu düşünülmektedir. Nottan anlaşıldığı üzere o Mahmud Zu`i`nin *Divan`*ını istek veya ihtiyaç üzerine (155a`daki nota da istinaden) ikinci nüsha olarak ilk defa 24 Nisan 1924 tarihinde yazarak/düzenleyerek bir araya getirmiştir.

3.2. Metnin Hazırlanmasında İzlenen Yol

1. Metin hazırlanırken *Divan`*ın ulaşabildiğimiz tek nüshası olan ve Azerbaycan Milli İlimler Akademisi, M. Fuzuli Adına Elyazmalar Enstitüsü arşivinde, B-742 numarası ile muhafaza edilen nüsha üzerinde çalışılmıştır.
2. Tek nüsha üzerinde çalışıldığı için metinde silik çıkan veya ciltlemeden kaynaklı hiç okunamayan yerlere üç nokta (...) konulmuştur. Okunmayan, okunuşundan emin olmadığımız veya anlamını bulamadığımız kelimelerin sonuna soru işareti (?) konulmuştur. Metin tamiri yaparak metne eklediğimiz kelimeleri metin içinde köşeli parantez [] ile göstererek dipnot düşülmüştür.
3. Metin Azerbaycan`ın Şirvan/Şamahı bölgesi özelliklerini göstermektedir. Metnin orijinalliğini bozmamak adına çalışmanın tümünde metin yazımı dikkate alınmıştır. Yazıçevrimde ə, (ق) – q, (غ) - ğ gibi sesler/harfler Azerbaycan Türkçesi özelliklerini yansıtmaları bakımından muhafaza edilmiştir.
4. Şirvan/Şamahı bölgesinin bir özelliği kelime sonlarındaki a`ların ə`ye dönüşmesidir. *Divan`*da iki veya üç defa yazılan şiirlerde rediflerin son harflerinin birinde l iken

diğerinde • şeklinde yazıldığı görülmektedir. Bu durumda *Divan*`daki ilk sırada yer alan ve harfû`l-elif altında toplanan yazıma göre karar verilmiştir. İki veya üç defa yazılan şiirlerde bazıları arasında beyit farkı bulunmaktadır. Metinlerin en olgun hali muhafaza edilmiştir.

5. Der-kenar yazılan şiirler sıra numarasından sonra “der-kenar” olarak belirtilmiştir.
6. Vezin gereği oluşan ses düşmeleri kesme işareti ile () gösterilmiştir.
7. Uzun ünlüler, vezin gereği kısa okunmaları gereken yerlerde bile uzunlukları korunarak yazılmıştır.
8. “Kirdgār, mehrbān, yādgār, āšnā” gibi kelimelerde medli okumadan kaynaklanan ses türemeleri gösterilmemiştir.
9. “Hāq, qād” gibi kelimeler Azerbaycan Türkçesinde “Həqq, qədd” şeklinde yazıldığı için, med hece olmasa bile şeddeli hali muhafaza edilmiştir.
10. “Dem-be-dem, ləb-ā-ləb, pey-ā-pey” gibi Farsça birleşik zarflar, gösterildiği gibi arasına kısa çizgi eklenerek yazılmıştır.
11. “Dā`ire, sā`ir, fā`ik, dā`im” gibi kelimelerde hemze, kesme işareti ile () gösterilmiştir.
12. Cennet isimleri hariç özel adlar büyük harflerle yazılmıştır. Lakin bunlara eklenen ekler kesme işaretiyle ayrılmamıştır.
13. Tez çalışmasında Farsça ve Arapça kelimelerin/tamlamaların yazımında İsmail Ünver`in (2008, s. 1-35) *Çevriyazıda Yazım Birliği Üzerine Öneriler* çalışması baz alınarak çalışılmıştır. Örneğin, Farsça ön ekler ve iki sözcükten oluşan kelimeler kısa çizgi ile ayrılmıştır: bī-hānmān, vālā-təbār vb.
14. Labial Hı`nın yazımında Prof. Dr. Tulga Ocak`ın *Labial Hı`nın Çevriyazıda Yazımı Sorunu* (1997, s. 167-172) adlı makalesine uyulmuştur.
15. Kur`an-ı Kerim`den yapılan ayetler ve hadisler – metnin Farsça kısmında olduğu gibi – eski şekli ile yazılmıştır. Ayetler için dipnot düşülmüş, künyesi verilmiştir. Arapça ve Farsça mısraların, duaların, hadislerin, kalam-ı kibarların çevirisinde Nergis Keşani`den ve Derya Adalar Subaşı`ndan destek alınmış, dipnotta tercümesi verilmiştir. Türkçe kısımda geçen Farsça beyitler veya mülemma manzumeler asıl şekli ile/eski yazı ile yazılmış, tercümesi dipnot düşürülerek gösterilmiştir.
16. Metin içindeki tekrarlanan ayetlerin künyeleri ilk geçtiği yerde verilmiştir.
17. Metinde “şām u səhər, mülk ü māl, leyl ü nəhār, nəng ü nām” gibi ifadelerin yazımında çoğu zaman “ve” anlamına gelen (و) harf kullanılmamıştır. Bu tür

durumlarda metin tamiri yapılmış, u/ü/vü köşeli parantez içinde yazılmış ve dipnot düşülmüştür.

18. Kelimelerde genellikle ünlü uyumu bozulmuştur. “Tapsə, onə ...” gibi. Bu tür durumlarda metin yazımına sadık kalınmıştır.
19. Şairin yaşadığı bölgenin özelliği olarak ekler genellikle yuvarlak şekilde yazılmıştır. “Hörmətündür, təb‘lərdür” gibi. Bu konuda da ikilik söz konusudur. Çünkü yuvarlak yazılmayan ekler de bulunmaktadır. Bu konuda da metin yazımı esas alınmıştır.
20. Yine aynı sebeplerden olsa gerek bazı kelimelerin yazımında tutarsızlık görülmüştür. Örneğin, “saqqal/sağgal, çırāq/çırāğ, ola/olə, anı/onu, bana/mənə, bizük/bizüq” gibi kelimelerin yazımında ikilik gözlemlenmiştir. Bu durumda da metin yazımına sadık kalınmıştır. Bazense şair, kelimeyi orijinal şeklinden farklı, günümüzde kullanılan şekli ile yazmıştır. Örneğin, çarūq kelimesinin son harfini Ğ ile değil Ƣ ile yazmıştır ki bu durumlarda da metin yazımına sadık kalınmıştır.
21. Tamlama ve atıf vavlarında ünlü uyumu gözlenmiştir.
22. Gülistān, Yūsuf, kecrec, suḥan, evşāf, sanavber, cihān vb. kelimeler Azerbaycan Türkçesinde geçtiği/yazıldığı - gülüstan, Yūsif, kəcrov, süḥən, övşāf, şənübər, cəhān – şekliyle transkripte edilmiştir.
23. “Ġ” harfinin/sesinin karşılığı olan “ğ” harfi bugün Azerbaycan Türkçesinde kullanılmaktadır. Örneğin, ağlamaq, çağırsa, doğru, dağ, bağ/bağban, Muğan, oğul, lüğət vb. Bu kelimelerin yazımında metin yazımı dikkate alınmış, “Ġ” harfi “ğ” şeklinde transkripte edilmemiştir. Lakin “Ġ” harfi ile yazılıp günümüz edebi dilinde “q” harfi ile kullanılan “pozuq, qəm, qönçə, qərq” gibi kelimelerin yazıçevrimi “pozuğ, ğəm, gönçə, ğərq” şeklinde transkripte edilmiştir. “Ayağ” kelimesi günümüz Türkçesinde “ayaq” şeklinde yazılıyor ve metinde “ayağ” şeklinde muhafaza edilmiştir. Lakin bu ve bu gibi kelimeler ünlü ile başlayan ek aldığı zaman “q” harfi “ğ” harfine dönüşüyor. Örneğin, “ayağın” gibi. Metinde de bu kurala sadık kalınmıştır.
24. “Edə bilmək”, “göre bilmək”, “hər kəs” ... gibi birleşik fiilleri, kadar anlamına gelen “tek” edatı, Azerbaycan Türkçesinde ayrı yazıldığı için metinde de ayrı yazılmıştır.
25. Bölgesel özelliklerden kaynaklanan sebeplerden dolayı *Divan*’da nadiren nazal n (ñ) kullanımına rastlanmaktadır. Zu`i, “göñül” ve “baña” kelimelerinde nazal n`yi her zaman kullanırken diğer kelime ve eklerde bazen kullanmış bazense kullanmamıştır. Bu konuda metin yazımına sadık kalınmıştır.

26. Azerbaycan Türkçesinde kelime sonlarında b, c, d, g harfleri p, ç, t, k harflerine dönüşmez. Ünsüz benzeşmesi kuralı bulunmamaktadır. Bu sebepten kelimeler olduğu şekliyle/orijinal haliyle muhafaza edilmiştir.
27. Bazı kelimeler vezin gereği olduğundan farklı yazılmıştır. Örneğin, “olur mu?” soru ifadesi “olu mu?”, “olmasaydı” kelimesi “olmaydı”, “oldular” kelimesi “oldıla”, “dondurub” kelimesi “dodurub” şeklinde yazılmıştır.
28. Kelimelerin yazımında görünen “غ” ve “ق” dönüşümü “خ” ve “ق” harflerinde de görülmektedir. Bazı kelimelerin yazımında günümüz edebi dilinden farklı bir yazımla karşılaşmış, “خ” yerine “ق” harfinin yazıldığı gözlemlenmiştir. Örneğin, “aħan, yıħın, çıħma, baħ” gibi kelimeler “aqan, yıqın, çıqma, baq” şeklinde yazılmıştır ki bu kelimelerin yazımında da metin yazımına bağlı kalınmıştır.

29.

3.3. Çeviriyazı İşaretleri

Metinde kullanılan çeviriyazı işaretleri aşağıdaki gibidir:

Āā / Əə	ا
Ḍḍ	ض
Ġġ	غ
Ğğ	غ
Ḥḥ	ح
Ḫḫ	خ
ī Ī	ی
Q q	ق
Ññ	ک
Şş	ص
Ṣṣ	ث
Ṭṭ	ط
Ūū	و
Zz	ظ
Žž	ض
Ẓẓ	ذ
Zz	ز

ع
ء
خو
،
،
،

3.4 METİN

[KASİDELER]

1¹*meḡ'ülü / fā'ilātü / meḡā'ilü / fā'ilün***Dər-Mədh-i Cənnāt Həzrət-i 'Əlīst**

1. Ey nūr-ı zātı əvvəl[ü] hər mǎ-sivā 'Əlī
Mǎ təhtə Rəbbu Rəbbinə tə'ət-nümā 'Əlī
2. Əşl-i vüçüd 'illət-i ġā'ıyyə-kā'ināt
Həm ibtidā vüçüd ilə həm intəhā 'Əlī
3. Pərgār-ı rüh dā'irə-i çərḡ mǎrkəzi
Cəffə'l-qələm kətibəsi həttü'l-bəqā 'Əlī
4. Əbrülərün mü'əyyən idür ²نون sūrəsi
Gəlmiş bəyān-ı 'ārizüvə ³والضحا 'Əlī
5. Āvārə çöllər içrə qalır idi həsrə tək
Olmaydı Hızrə lütfə gər rəh-nümā 'Əlī
6. Bəhrü'l (?) -elimdə tə'ifə-i cinn cümləsi
Övşāfun ilə oldıla midhət-sərə 'Əlī
7. Zāhirdə Mürtezā deyülür ism-i pākuvə
Bā'tində nəfs-i nātiqə-i Muştafā 'Əlī
8. Gər etməsəydi cān ilə hüdmet saña Məsīḡ
Qoymaz[dı] āsmān-ı çəhārumdə pā 'Əlī
9. Gər dutmayaydı şidq ilə Mūsā səni şəfi'
Olmazdı hīç əsāsı onun əjdəhā ['Əlī]
10. Əyyüb dedi ⁴مسنى الضرو ارحمى
Lütfünlə cism-i zārınə yetdi şəfā 'Əlī
11. Səndən səvāyı kimdi ki oldı vilādəti
'İzzət-fəzā-yı beyt-i şərīf-i Hüdā 'Əlī
12. Tapmazdı hīç Nūḡ o tūfāndan nicāt
Nūḡ içün olmasaydı əgər nəḡudā 'Əlī
13. Fir'ovnı rüd-ı Nıldə qoymazdı qər q olə
Gər şidq ilə çağırsa idi bircə yā 'Əlī
14. Kāfi olur mı şānuvə gər gəlsə Həqqdən
Fəzlün zühürə qılmaqə yüz qul fəkā 'Əlī

¹ 68a² Kalem suresi, 1. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=68&ayet=1>³ Duha suresi, 1. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://www.kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=93&ayet=1>⁴ Enbiya suresi, 83. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019,
<http://www.kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=21&ayet=83>

15. İbrāz-ı şövkətündədi ¹ اكملت āyəsi
İzhār-ı dövlətündədi həm ² انما 'Əlī
16. Ey şīr-i Kirdgār ki məcmū'-ı ənbiyā
Məhşər günü saña edəcək ibrtdā 'Əlī
17. Həlqün nə növ' qüdrəti tə'rīfün eyləsün
Həliq deyübdü mədhüvə çün ³ هل اتى 'Əlī
18. Etmişdi mehr-i dīn bəni küfrdən küsüf
Verdi bu tüzə mö'cüz oda incilā 'Əlī
19. Lütfulnə 'əfv eylə qüsurını Zū'ünün
Cür'ətlə oldı şə'nüvə midhət-sərə 'Əlī
20. Zū'ī təmām qıl sözüvi həlq təmr urur (?)
Bilməz kəlām rəmzini sölər Hudā 'Əlī

24

mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün

**Dər-Cədd-i Cəhd-i Millət-i İslām ki 'Ulüm Təhşil Etsünlər İnsān Olsunlar
Dər-Həqq-i İslām**

1. Yoğdur bizim bu 'əşrimizün əhl-i himməti
Tā gözləsün tə'əşşüb ilə dīn ü milləti
2. Bī-'elmliqdı bizləri nā-büd məhv edən
Bir vəc ilə gidersün bizdən cəhāləti⁵
3. Tapson səbəb bu cəhl gedüb 'elm gəlməyə
Hansı tərīqdür bu 'ulūmun tərīqəti
4. Fikr eylə dərssiz olu mī hāşil 'elmlər
Tə'līmsiz cəhəndə tapan yoh fərəsəti
5. Təhşil-i 'elmə mədrəsə məktəb gərəkdi tā
Övlād hāşil eyləyə 'elm ilə hikməti
6. Məktəb nə növ' h'oş olı cındır həşirdə
Ətfāl ayağ yalın çəkə palçıqdə zəhməti
7. Mollāyə şāhibi deyə hər həftə bir şāhı
Vermüb o şāhını dutə āhır hüşüməti
8. Belə döğül bərādər [o] məktəb nə mədrəsə
Qeyri miləl məkātibinə eylə diqqəti
9. Bir gör mü'əllimi necə şāhib-i 'elmdür
Yā məktəbə nə növ' qılurlar himāyəti
10. Övladı olmayan də verür hərc məktəbə
Şərf eyləyür mü'əllimə ətfālə dövləti

¹ Maide suresi, 3. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=5&ayet=3>

² Yasin suresi, 82 ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=36&ayet=82>

³ İnsan suresi, 1. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=76&ayet=1>

⁴ 30a

⁵ Vezin bozuk.

11. Bā'is odur olardan olur zī-fününlar
Bizlərdə olmayur budı vallāhi 'illəti
12. 'Elm ilə oldı gör ki şəhənşāh İngilis
Kəmdür əgərçi cümlə miləldən cəmə'əti
13. Yüzdən biri bizimkilərin yazı bilməyür
Onlar təmāmısı bilür 'elm ü kitābəti
14. İnşāfla tə'əşşüb edün 'elmə 'elm için
هليستوى الذينه¹ də Qur'āndə āyəti
15. Bī-'elm olan vüçüdlərə Həqq deyübdü kim
Heyvāndan də² بلهم اضلو kināyəti
16. 'Elm 'āləmə dolubdı bu 'əşr özgə 'əşrdür
Siz də tapun bu 'elmdən āhır şərəfəti
17. Bī-'elm vəhşiyānə qırır birbirin təmām
İnsānlıqı kənār edüb əh̄z etmə vəhşəti
18. Bir Zū'ī-i fəqīr döğüldür gəzetçilər
Hər gün deyür cəmə'ətə belə nəşihəti

3³*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

Əş'ār-ı Yeke Be-Sultān Bəg Gərīb Təhəllüs Şīrvānī Neveştə Şode

1. Gəlmişdi bəhr-i nəzmün fəvərānə ey Gərīb⁴
Saçmışdı hər tərəf neçə dūr-dānə ey Gərīb
2. Gördükdə şe'rivi köñül ol növ' şād olub
'Aşiq yetəndə şād olı⁵ cānānə ey Gərīb
3. Hər ləfzi gönçə mə'nisi gül tək fərəh-fəzā
Ohşatsam 'eyb yohdı gülüstānə ey Gərīb
4. Hər kəlməsində dərc idi çün kəlmə-i Məsīh
Ohşatmanam o çeşmə-i heyvānə ey Gərīb
5. Şəd-heyf hörmət eyləməyür həlq mürca
Qürbət vilāyət içrə Süleymānə ey Gərīb
6. Şā'ir nə növ' [ilə] desün hüsni-qönçəni
Yoh bir nəfər [ki] tā ohuyub qanə ey Gərīb
7. Bī'llāh qədim vəqtdərə var idi mə'rifət
Bilməm n'olubdı mərdüm-i Şīrvānə ey Gərīb
8. Etməz qəbül qılmə nəşihət ki həqq söz
Tə'sīr eyləməz dəhi şeytānə ey Gərīb

¹ Zümer suresi, 9. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019. <http://www.kuranmeali.com/GunlukAyat.php?sure=39&ayet=9>

² Furkan suresi, 44. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019. <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=25&ayet=44>

³ 75a

⁴ Vəzin bozuk.

⁵ olı: olı olı

9. Heyvāndılar həqiqəti insān döğül tēmām
Bənzər əgərçi zāhiri insānə ey Ğərīb
10. Hāk¹ əhli ilə olmaqə hʿoşdur baña cəhīm
Getməm bularlə rövze-i rižvānə ey Ğərīb
11. Dünyādə ‘elm ü mə‘rifət-i fəzl tərək olub
Dövrān dutubdı mərdüm-i nā-dānə ey Ğərīb
12. Bir beytinə bir əşrəfi bəhşāyiş etdilər
Firdovsī-i həkīm-i sühən-dānə ey Ğərīb
13. Bir beytə bir qəpik verələr mən də tā çəküm
Rüyintən ü Təhəmtəni meydānə ey Ğərīb
14. Sən bu ticārətünlə sənə belə təng olur
Bağ gör n’olur bu Zū‘ī-i nā-dānə ey Ğərīb
15. Olaydı ihtisān ilə Toğrul Tigin əgər
Həqānilər gəlür genə dövrānə² ey Ğərīb

4³*fā‘ilātün / fā‘ilātün / fā‘ilātün / fā‘ilün*

1. Kəs ümīd ey dil cəhāndə əhl-i ‘ürfān qalmayub
Ədəm itmiş dəhrdən āsār-ı insān qalmayub
2. Nə həq-i nān u nəmək var nə şü‘ār-ı bəzl ü cūd
‘Ərşədə zən-ətəb‘lərdür mərd-i meydān qalmayub
3. Çünki ədəm yā səhā eylər yā əhsān Həqq içün
Nə səhāvət var nə rāh-ı Həqqdə əhsān qalmayub
4. Üz görədür hər söz olsə həlq ara kizb ü riyā
Doğrı söz şidq-i diyānət ‘əhd [ü] peymān qalmayub
5. Cān-ı ‘āləmdür həqiqət əhl-i ‘ürfān dəhrdə
Həlq imdi şürət-i dīvārdur cān qalmayub
6. Bəhşiş ilən əhl-i dövlət şān u şövkət arturur
Yohdı bəhşiş bā‘iş oldur şövkət-i şān qalmayub
7. Yohdı bir kəs şöhibətdən rūh u cān ləzzət tapə
Arədim gəzdim dəhi hər güşə hər yan qalmayub
8. Hān u bəg at kənd pül bəhş eylər idi şā‘irə
Şāhsevən tək imdi çohdı adı hān hān qalmayub
9. Bir Əmīrhān Şīrvān igiddən səvāyı dəhrdə⁴
Bir nəfər şəhs-i səhāvət-pīşə əlān qalmayub
10. Zū‘iyā dut dāmənindən dərd [ü] gəmdən əymən ol
Çünki ondan özgə kān-ı cūd u əhsān qalmayub

¹ Hāk: Hāk² dövrānə: dövīrānə³ 132a⁴ Vəzin bozuk.

5¹*fe'ilātūn / fe'ilātūn / fe'ilātūn / fe'ilūn***Dər-Midhət-i 'Ālī-cā Hüseyn Hān-ı Şīrvānī**

1. Ey h'os ol gün ki köñüldə yolh idi bir möhnət
H'osçə həlāt ilə əsūdəvār idim rəhət
2. Mülk-i mə'mūrə-i cismim 'əcəb əbādə idi
Ləşkər-i həyl-i həyāl eyləməmişdi qārət
3. Gecə meh-tābdə həm-h'ābə-i cānānə idim
Vəşl-i yār u mey-i şəhbāyə var idi 'ādət
4. Bilməyürdüm nədi övzā'-ı cəhān pəst [ü] bülənd
Birinə ne'mət olub rüzī birinə niqmət
5. Birisi 'izzət ilə ne'mət-i nāz içrə gərīq
Birinə zillət ilə möhnət-i dünyā qismət
6. Düşdi nā-gāh həyālātə üşülü'l-'īmān
Mücid-i əvvəl-i əşyādə idim bər-şəhbət
7. Nədən olmuş belə āyā bu mädār-ı gərdün
'Ədl ü inşāf-ı ulūhiyyətə sıqmaz bu şifət
8. Qaldım āvārə vü sər-gəştə cəhān kārində
Məndə bu 'uqdəni açmaqə yolh idi təqət
9. Hansı səhətdə eşitdim ki var ondə fāzil
Müşkilim həllinə dər-hāl çolh etdim sür'ət
10. Əhl-i İslāmdə çolhdur mütə'əddid məzhəb
Sünnī vü Şī'ə vü şeyhī vü tənāsülh-'üzlət
11. Məsəvi 'İsəvi dəhrī hikəmi dövriyyə
Nürī vü nārī vü h'vurşidī vü əhl-i bid'ət
12. Hər gürūhun nə qədər var isə əhl-i 'elmi
Görmədim hiç birinün qolı içün bir qüvvət
13. Māt qıldı məni fil-i fələk-i kəc-rəftār
Fərz-i 'əql açmaq içün beydāqını yolh cür'ət
14. Mührə-i 'əql düşüb şeş-dərə bağlandı qapı
Kə'bətəyn-i hünər ü fəzlə dəhi yolh həcət
15. Mütəfəkkir belə həyrətdə idim kim nā-gəh
Mülhəm-i geybī nidā etdi nədür bu həlāt
16. Müşkilün həllinə seyr eylə kənār-ı ərəsə
Mətləbün ondə huşülə yetişür hər bəbət
17. 'Ərz qıl həlivi ol hān-ı 'əzīmə'ş-şānə
Ki 'ulūm u hünər ü fəzlədi şəhīb-miknət
18. Cümlə əhləqi Həsən ismi Hüseyn hān ki Hudā
Eyləyüb əhsən-i təqvīmdə zātın hilqət

¹ 15a; 61b

19. Hələf-i zī-i hib-i Muşafā hān-ı Şīrvān
Ki müsəlləmdi əzəldən onə dövlət-şövkət
20. Bəzm həngāmı səhəvətdədi qaān-hişlət
Rəzm əyyāmı şüca‘ətdə Sikəndər-həşmət
21. Hər nihān ilə gərīb ‘elmlərə āgəhdür
Gər Fələtün olə tə‘līm alı ondan hıkmət
22. ‘Ācizəm mədhivə hər nəhv ilə tövşif eləsəm
Āftabə verürəm şö‘lə-i şu‘ā‘nı şifət
23. Zū‘iyā tül ilə şəkkər olə tül-i kəlām
Müstəmi‘ hātiri ondan edər āhır nifrət
24. Cān fədādur olə hər buq‘ədə hāl əhli əgər
Qıl ü qāl əhlinə lāzım açə bār-ı nəhvət
25. Sərvərə Zū‘i-i bī-çārə gəlūbdır kəhvə
Qoymə mundan sora dünyədə görə bir zillət
26. Çohdı dünyədə əgər şahib-i dövlət nə gərək
Hāl bilməz gözəli istəməz əhl-i ‘işrət
27. Həq səni dövlət ü ‘işrətdə sələmət eləsün
كرة الارض و ما فيه متى ما دام¹

6²*fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilün***Qəşidə Dər-Mədh-i Hüseyin Hān Əz-Bərāy-ı Kürk**

1. Şəb düşün[i] eləyirdüm neçə yüz min əfkār
Ki şabāh qış gələcək necə keçər leyl [ü] nəhār
2. Nış-i kəməndār elə oğlar atur sərmādan
Ki onə tāb eləməz Rüstəm ilə İsfəndār
3. Həmi ‘ömrün qışı çatmış mənə həm qış fəşli
Belə əhvālə necə şəbr eləsün pəs bīmār
4. Şāh-ı hūşid-məqām eylədi bürc-i qövsī
Düşəcək ləşkər-i sərmāyə ‘əcəb qar-ı məqār
5. Tapsə hər yerdə mənim kimi zəlil-i müztər³
Dodurub öldürəcək zār [u] zəlil bīmār
6. Fövc-i sərmā atəcaq tır-i həlāk u bərfi
Hər kəsün olmasə həftānı qalur zār [u] nizār
7. Rüstəm-i Zābilī həftānı olur Kābildə
Hər kəsün dəst-rəsi olsə olur Sām-süvār
8. Elə həftān ki anı sāz edər ustād-ı Qūçān
Ərdəbil içrə o həftānə dəhi mähir var

¹ Yeryüzü və içindəkilər var olduğu sürece.² 74a³ müztər: müztər

9. Fikr edirdüm ki Hüdāyā baña qıl bir çārə
Nə təvānım nə cībim içrədə bir dirhəm var
10. İmdidən titrəməgə durdı vüçüdüm yek-sər
Nā-gəhān bir nəfər əhbāb baña etdi güzər
11. Dedi ey Zū`ī-i bī-çārə nədür bu hālət
‘Ərz qıldım ki soyuqdan yetüşüb bir āzār
12. Fövc-i sərmā ki əhātə eləyüb şəhrānı
Görməyürsən ki tēmām dağları dutmuşdur qar
13. Kürk-i həftānı gərək rədd edə sərmātərin
Yohdı yolım ki edəm mən onə tā istihzār
14. Bī-həbərsən dedi yohsə nədi çārun söləyüm
Yaz Hüseyn hānə elə mətləbüvi sən izhār
15. Fövc-i sərmānun əlindən səni fəvrən qutarur
Ləzzət ü ‘eyş-i cəhāndan oləsən bər-tərrār¹ (?)
16. Ey nəcībū`n-nücebā zādə-i hān-ı Şīrvān
Ki adun tək həsən-i hülq [ki] zātundə şi‘ār
17. Nəsl-bā-nəsl səhāvət sizə irş ilə çatub
Kimsə bu qışşəni hərgiz edə bilməz inkār
18. Cümlə şahiddi sənün cüd-ı səhā etməginə
Müddə‘ī ənvəldə əltāfuvə eylər iqrār²
19. Salınub³ ‘işrət ilə mən də du‘ālar eləyüb
‘Ömrüvə dövlətüvə tā nə qədər cānım var
20. Zū`īnün qış sitəməndən qurıyub cān [u] tənı
Kürk ilqā`sıylə eylə gələr tüzə bəhār

7⁴*mefā ‘ilün / mefā ‘ilün / mefā ‘ilün / mefā ‘ilün***Bu Qəşidə Poraporcik Cənāb-ı Aqabəg Sultān Əhmədof Hüzürinə Bir Ān-ı Tələbdən Ötri Yazıla...**

1. Gətür sāqī qədəh kim bir gərībə dəstānım var
Bu çərḥ-i kīnə-pərdāzın əlindən əl-əmānım var
2. Liyāğ-ı mey gətür sāqī məni gəm pāy-māl etdi
Mənim şərḥ-i gəm etməkçün zəbān-ı tərcümānım var
3. Olub sər-məst tā əfsānəmi təqdīm edim bir bir
Tərəhḥüm eylə başunçün ki dərd-i bī-kəranım var
4. Nə yəhşı dəmlər idi sākin-i şərḥ olduğım günlər
Həyālimdə sanurdum şəhri kim bir gülsitānım var

¹ tərrār: tülār² Vəzin bozuk.³ Salınub: ...lınub⁴ 67a

5. Vəlīkən düşmüşəm āvārə müddətdür Şəmāhıdan
Diyār-ı Qübbə içrə bir nişiməndə məkənəm var
6. Nə Qudyāl əhlim imdi nə Şīrvān əhli ey sərvər
Ğərəz kim dār-ı dünyadə pərīşān hānmānım var
7. Nə qədri qışdı mülk-i Qübbədə h' oşdur mənə ammā
Bəhār olcaq düşər yādımə Şīrvān yüz fəğānım var
8. Əgərçi təngə gəldim getdim ol vīrānə qalmışdan
Genə fikr eylərəm kim andə yüz gənc-i nihānım var
9. Bəli çıqsun nə gūnə sālēt-i Şīrvān həyālīmdan
Kim ol gülşəndə bir Seyyid kimi şīrīn-zəbānım var
10. Vəlīkən hər üç aydan bir gəlüb Şīrvānə getməkdən
Əzildi rīştə-i cānım fələkdən əl-əmānım var
11. Var idi bir yabum kətdən gələndə şəhrə bu dəf'ə
Yoruldu yolda qaldı şattım onda bir pālānım var
12. Yorulmuş yabını sattım başımdan eylədim ammā
Qalubdur üç taqar arpam dəhi bir dam samanım var
13. Vəzīr-i 'əqlə qıldım məşvərət bir at fikrində
Dedim ey 'əql bir fikr et sənün tək genə dānım var
14. Qalub bir həyli müddət māt-ı həyrān sölədi nā-gəh
Bu müşkil əmri həll etməkdə bir şəhşə gümānım var
15. Aqabəg əvvəl-i dəryā-yı 'izzət mə'dən-i himmət
Ki bəzlindən anun 'āləmdə gənc-i şāygānım var
16. Ələ ey sərvər-i vālā-nəsəb kim bu cəhān içrə
Dil [ü] dəst-i göhər-məşhūnlə min dəryā vü kānım var
17. Piyadə rəh dönüb bu dərgəhə bir atə gəldim mən
Əgər fil olsə gəm yoh sən təkī şāh-ı cəhānım var
18. Bu idi doğru söz kim 'ərz olundu hāk-i pāyundə
Əgərçi şā'irəm mən dəhrdə yüz min yalanım [var]
19. Ğərəz bir atdurur¹ mənşūr²-ı Żū'ī sərvərā³ səndən
Ki fəhr ilə desün ol sərvərimdən bir nişānım [var]
20. Ümīdim var ki bu əş'ār olə məqbūl-i dərgāhun
Süleymān bəzminə pāy-ı mələhdən ərməğanım var

8⁴*fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilün*

1. Ey hərīş-i sīm ü zər fikr eylə dövlət kimdədür
Bu güzərgāh-ı fənādə zövq ü ləzzət kimdədür
2. Dövlət-i dünyānı cəm' etdün deyək āhır nədür

¹ atdurur: atdur² mənşūr: mənşūr³ sərvərā: sərvār⁴ 134a

Hanı İskəndər cəhəndə bāqī 'izzət kimdədür

3. Sən yıqub hərc etmədün bir həbbə Həqqə cānuvə
'Āləm-i 'uqbādə bəh gör kim 'uqūbət kimdədür
4. Mən yeyüb bəhş eylərəm rāh-ı Həqə şərf eylərəm
Rüz-ı məhşərdə nəzər qıl bāğ-ı cənnət kimdədür
5. Belədür çün dəhl ü hərcün gözlə işrəf eyləmə
Hərc qıl vācib yerə gör 'eyş [ü] 'işrət kimdədür
6. Bir cigər də ayda almə əkl qıl hün-ı cigər
Yıq gələn qoy qalsun āhırdə nədəmət kimdədür
7. Yüz həzīnün də əgər olsə ölümdür āhırı
Hərc qılmə səhlə fikr eylə səfāhət kimdədür
8. Yüz min il 'ömrün olə çün bir nəfəsdür 'āqibət
'Ömr-i bāqılə cəhəndə şān u şövkət kimdədür
9. İstəyürsən hər iki dünyədə rāhətliq əgər
Həqqinə bəhş eylə mey key gör ki rāhət kimdədür
10. Mülk ü māl [u] təht [ü] təc-ı 'āləmə meyl eyləməz
Zū'ī gənc-i mə'rifət künc-i qənā'ət kimdədür

9¹

mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün

Qəşidə Bir Mısrə'ı Türki Birisi Fərsi 'Āli-şān Cənāb-ı Həmid Aqa Şirvānī Mədhində

1. Dün həbsdə çü Yūsif-i çərḥ eylədi qərar
گردون گشود از غم او زلف تابدار²
2. Əz-bəs ki aşk saçdı Züleyhā şifət fələk
شد دامنش زگریه پر از در شاهوار³
3. Mən də bələ vü möhnət ü əndüh [u] güşşədən
در گوء خزیده پریشان و دل فکار⁴
4. Ki fikr-i 'āriz ü ləb-i mey-gün-ı yārdan
بودم در اتش از دهنم ریختی شرار⁵
5. Ki şövq-i gönçə-i dəhəni ol pərivəşün
تنگم زچشم مور نموده است روزگار⁶
6. Gāhī həyāl-i türre-i mərəğül-i yār ilə
پیجان برم چو مار که باشد درون نار⁷
7. Yüz həsrət ilə āh çəküb qanlar ağlaram
زین غم که موسم گل و ایام نوبهار⁸

¹ 16a; 59b

² Gece, felek Yusuf'u gibi hapiste karar kılınca, kıvrıkcık saç onun gamından gerdan açtı.

³ Felek Züleyha gibi çok ağladı. Dünyanın eteği ağlamaktan iri taneli inciyle doldu.

⁴ Ben de bela, sıkıntı ve gam tasasından dağınık ve yaralı şekilde gizli bir köşede idim.

⁵ Sevgilinin şarap renkli yanağının ve dudağının fikriyle ateşteydim ki sen ağzımdan kıvrılcım döktün, saçtın.

⁶ O peri gibi sevgilinin gonca dudağının şevkiyle sıkıntıdayım. Dünya beni karıncanın gözünden daha küçük yaptı.

⁷ Sevgilinin kıvrık kakülünün hayali ile ateşte olan yılan gibi kıvrılıyordum.

⁸ Gül mevsiminde, bahar günlerinde yüz hasretle ah edip kan ağlarım.

8. Qılmış quvā-yı nāmiyə təzyīn-i bāğ u rāğ
رَشک بهشت گشته ز گل طرف جویبار¹
9. Bülbül gül üzrə şövqlə āhəng-i şürdə
صلصل بوجد و ذوق زند ارغغن و تار²
10. ‘Ālām tēmām ləzzət-i ‘işrətdə şādmān
من با هزار غصّه خزیده بکنج تار³
11. Əl-qışşə min həyāllarə məbhūt u dərđnāk
افسرده و شکسته پریشان و بیقرار⁴
12. Īlhām olundı könlümə nā-gāh geybdən
کای ضوی ستمزده بس کن تو آه و زار⁵
13. Qıl hālun ‘ərz ol kərəmün kânınə ki tā
سازد تو را رها ز غم چرخ کجمدار⁶
14. Āsūdə hāl u şūr u həzārān sürür ilə
Qılsun rəvānə məskənüvə ol kərəm-şü‘ār
15. Bu müjdə ilə dil tapub ārām güşşədən
Bir taze mətlə‘ etdi mədīhində āşkār
16. Ey şāhīb-i güzīn Həmid aqa ki Kirdgār
Lütf ilə eyləmiş səni ‘āləmdə kām-kār
17. Olsun ziyadə gün-bə-gün ‘āləmdə dövlətün
‘Ömrün bu növ‘ ‘izzət ü cüd ilə pāydār
18. Olsun nəşibi dostuvun şīr ü şəhd ü nüş
Batsun gözinə düşmənivün tīr ü nīş ü hār

10⁷*mef‘ülü / fā‘ilātü / mefā‘ilü / fā‘ilün*

Gəzət İzhār Edən Cənāb-ı Şərq-i Rusun Tövşifindədir

1. Çoğdan gəleydi kəş bu dövrənə⁸ Şərq-i Rus
Tā zə‘f-i milləti gətürə cənə Şərq-i Rus
2. Ādāb-ı mə‘rifət güli ilə bu ‘əşrdə
Hər bəzmi döndərübdi gülüstənə Şərq-i Rus
3. Zülmāt-ı gəflət içrə idi həlq nā-gəhən
Hizrə rəh oldı çeşmə-i heyvānə Şərq-i Rus
4. Āvārə idi həlq biyābān-ı cəhlə
Göstərdi rāh mənbə‘-i ‘ürfənə Şərq-i Rus

¹ Bağ ve çimeni süsleyen besleyici güçler (dört unsur) cennetteki gül ve ırmakları kışkırtmış.

² Bülbül gül üzerinde şevkle şūr makamını nəğmə eder. Sülsül vəcde gelip erganun ve saz çalar.

³ Bütün dünya içkinin lezzeti ilə sevinçli iken ben bin kederle karanlık köşeye süründüm.

⁴ Kısacası bin hayalle şaşkın ve kedertli, solmuş, kırgın, perişan ve kararsızım.

⁵ Birden gönlüme gaybdan doğdu ki ey zülme uğramış Zü‘ī, yeter sızlandığın.

⁶ O merhamet madenine halini beyan eyle ki seni gidişatı eğri olan dünyanın kederinden kurtarsın.

⁷ 70b

⁸ dövrənə: dövirənə

5. Gəflət mərizinə dəf'-i dārū-yı və'z elə
Şəhəst verür həmişə təbībənə Şərq-i Rus
6. Ey kəş olaydı əlli il əqdəm bu 'əşrdən
Tə döndürəydi 'ələmi Loqmənə Şərq-i Rus
7. Əl-həq Məsihvār qılur zində mürdəni
Güya ki cən verür öli əbdənə Şərq-i Rus
8. Mə'mār-ı fikri təzəçə tə'mir eyləyüb
Qoymur qalə bu milləti vīrənə Şərq-i Rus
9. Tūfān-ı cəhl cümlə cəhānı tutub vəlī
Keşt-i Nūhdur belə tūfānə Şərq-i Rus
10. Fir'ovn-ı cəhldən qutarub millətini çün
Oşsar bu işdə Mūsī-i 'İmrənə Şərq-i Rus
11. Qurbān o kimsəyə ki tə'əşşüblə anlayə
Kim təqviyə verür bu müsəlmənə Şərq-i Rus

11¹*mefā'ilün / mefā'ilün / mefā'ilün / mefā'ilün***Eyzən Min-Nəvādir-Ṭəb'**

1. Nə müddətdür könl kim tərki mülk-i Şīrvān qılmış
Diyār-ı Qübbədə yüz dərd [ü] möhnətlə məkān qılmış
2. Düşəndə yadımə əhbāblar bəzmindəki dəmlər
Bu həsrət könlümü dəğ eyləyüb hər ləhzə qan qılmış
3. Mənim tək hansı kəsdür kim düşüb əhbābdən ayru
Mənim tək hansı bülbul tərki bəğ u büstān qılmış
4. Mənim tək hansı 'āşiqdür de təq-ı əbrū-yı cānān
Hilālə döndürübdür qāmətin gəmdən kəməni qılmış
5. Fələkdən güşşə dövrəndən bələdur həsilim hər gün
Məgər Həqq şādliq-ı hūvurşidini məndən nihān qılmış
6. O növ' ilə qılub pā-māl-i dərd ü gəm məni gərdün
Görənlər həlümü çərhin əlindən əl-əmān qılmış
7. Şikāyət eyləyürdüm bir rəfiqə çərhi kəc-rovdan
Məni nışə fələk dərd ü gəm ilə tev'əmān qılmış
8. Zə-bəs yoh təlib-i fəzl ü kəməl u şe'r 'ələmdə
Bu mə'nədən bəna dövrən əliflərdən sinān qılmış
9. Dedi güya ki aqadan həbərsizsən o aqa kim
Mütəvvəl fəzl mə'nəsini kövn zərrə bəyān qılmış
10. Səli bir əhsən-i səbt-i peyām-bər vāriş-i Əhməd
Ki cədd-i pākını Həqq bā'is-i kövn ü məkān qılmış
11. Sipihri 'izzət ü hūvurşid fəzl ü cüd Mīr Mehdi
Ki həsən həlqəni Həqq rəşk-i firdövs-i cənān qılmış

¹ 20b; 58b

12. Kəməl u 'elm ü fəzl ü cüd bir bāğ-ı dil-ārādur
Hudāvənd-i cəhān ol bāğə zātın bāğbān qılmış
13. Əlā ey mə'dən-i ehsān əlā ey mənbə'-i 'ürfān
Səni Həllāq-ı 'āləm bəzl ü lütf ü cüdə kən qılmış
14. Mürüvvət nükhəti sizdəndi dā'im əhl-i 'ürfānə
Kul-i cüd u səhāyə zātını Həqq gülsitān qılmış
15. Şərītə rəsmdür əş'ərdə Zū'ī ədā qılmaq
Ki bu qānūnı əvvəldə həkīm-i nükte-dān qılmış
16. İlāhī eylə gün gündən füzūn 'ömrün cəlālın kim
Səhāb-ı şəfqətin fərq-i cəhānə səybān qılmış

12¹*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

Qəşidəst Ki Dər-Mədh-i 'Āli-Şān Bəhş Bəg Vələd-i Mərhum Atabəg Mərqum Şode

1. Nədəndi ey dil-i gəm-didə belə zār oldım²
Bələ vü dərd [ü] gəm [ü] möhnət ilə yār oldım
2. Qoyub Şəmāhı kimi rəşk-i bāğ-ı firdövsi
Muğāndə güssə muğlānına dūçār oldım
3. Mən etmişəm bunu yā kim bu iş müqəddər imiş
Bu fikr ilə gecə gündüz dəhī fikār oldım
4. Olubdı bāğ-ı cəhāndan gül-i səhā məfqūd
Odur ki mən kimi şā'ir bu növ' hār oldım
5. 'Əcəbdī pīr zəmānımdə pāy piyādə qalub
Ayağ yalın dəhī getməkdə bī-qərār oldım
6. Bunun 'əlācını dün pīr-i 'əqldən şordum
Cəvābı ilə gəm ü güşşədən kənār oldım
7. Dedi məgər ki çıhub hātirindən ol Atabəg
Həmişə mərhəmət ilə şərəf-şi'ār oldım
8. Özi behiştə gedib var özi kimi hələfi
Eşitcəgin bunu h'uş-hāl-i rüzgār oldım
9. Bəhş bəg ol ki səhāsı 'əyāndı Qafqāzə
Bu müjdə ilə ümīdimdə üstvār oldım
10. Durub ayağə qocə hālət ilə sə'y qılub
Ümīd Kə'bəsində cānlə rəh-sipār oldım
11. Gəlüb hülüş ilə yetdim qədīmi dərgāhə
Elə təşəvvürim oldı ki təcār oldım
12. Həmişə çün mənə sizdən yetübdı cüd u səhā
Genə bu dərgəhə gəldim ümīdvār oldım

¹ 39b² oldım: oldun

13. Sizün yolundə görürdüm həmişə fəzl [ü] kərəm
Müdām-ı cədd u əbündan nəvələ-ḡār oldım
14. Du‘ā ilən elə Zū‘ī tēmām əş‘arun
Murād-ı mətləbimə mən də kām-kār oldım
15. İlāhi saḡla bələdan özini övlədin
Bu dərd¹ zikrinə hər leyl hər nəhər oldım

13²*fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilün***Qəşidə Min-Nəvādir-Ṭəb‘**

1. Dün ki bāz-ı fələk öz lənəsin etdi məqām
Məş‘əl-i şīdi əḡāṭə elədi zəng ü zəlām
2. Ləşkər-i həmm ü ḡəm etdi dil-i məḡzünə hücum
Zīḡəm-i möhnət edüb ḡāṭir-i vīrānı konām
3. Şəkvə-āḡāz qılub dərd ü ḡəm-i ‘āləmdən
Ah u əḡḡān ilə hər dəm keçürürdüm əyyām
4. Beytül-əḡzānə qədəm basdı kərəmdən nā-ḡəh
Bir rəfiqim ki ḡəbību‘llāhə olmuş həm-nām
5. Dedi ey Zū‘ī-i bī-ḡārə vü möhnət-dīdə
Nə dutubdur səni bu növ‘ səqām u ālām
6. ‘Ərz qıldım ki Şəmāḡıdan edüb tərki vətən
Mülk-i Qudyalda bir vəz‘lə dil dutdı məqām
7. Dövr-i gərdün məni bir növ‘ ayaḡə saldı
Ay u gün keçdi görünməz gözə bir bədə vü cām
8. Cāsəliq olmaqı istər məni çərḡ-i kəc-rov
Ki qılub ləzzət-i dünyanı baña cümlə ḡarām
9. Fikr edirdim ki nə növ‘ ilə sər-əncām qılaq
Tā ki tapsun bu pozuḡ ḡālətim ol işdə nizām
10. Hīç inşāf idi şā‘ir qədəḡ-i meysiz olə
Qalə bī-badə vü bī-sadə ḡəzīn ü nā-kām
11. Yoḡdı bir kimsədə ḡāl-i dil-i dīvānəmizə
Bir ‘əlāc eyləyübən kārımə versün əncām
12. Dedi ey Zū‘ī-i ḡəm-dīdə ḡəbərsizsənmiş
Ol hünər kani səḡā mə‘dəni kim ḡāş ilə ‘ām
13. Dər-i eḡsān u ‘əṭā səndədi cümlə çākər
Bāb-ı əltāf u səḡā səndədi şidq ilə qulām
14. Gedüb izḡār elə ol sərvərə ḡāl-i zārun
Tā kifāyət edə hər nəḡv saña olsə mərəm

¹ dərd: dərd ü² 17a; 59a

15. Kān-ı fəzl ü hünər ü cūd¹
Ki qılıbdur onə Həqq öz kərəmindən ikrām
16. Mən də bir Türkī qəşīdə deyübən əhvālīm
Etdim ol mənəbə'-i əlqāf u səhāyə i'lām
17. Żū'iyā qā'idədür şe'rdə āhırdə du'ā
Tūl vermə elə bu tərzi ilə sən də itmām
18. Dövlət ü 'ömrüvi əfzün eləsün bārī Hudā
Nə qədər var cəhān içrə şühür u a'vām

14²*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün***İbrāhīm Bəg Əhmədbəgof Huzürinə Yazdığı Kāğəzdür**

1. Ey gülüstān-ı fəzīlətdə Birāhīm-i zəməñ
Fəzīldə şāhid-i 'ādildi təmām-ı cəhāñ
2. Var bir məs'ələ-i müşkilim həll eylə onı
Sañadur çünki həmişə dil ü cānım qurbāñ
3. Nədi bā'is ki Hudāvənd ü kərīm ü 'ādil
Eləyüb 'ārif-i dānānı əsīr-i nā-dāñ
4. Bəhş edübdür neçə hər tīnətə fərr-i Fir'ovun
Eləyübdür neçə Mūsā şifəti çöldə şubāñ
5. 'Ürəfā zār [u] zəbün kīsə-i āməli təhī
Cühələ dövlət ü ne'mətlə dəm-ā-dəm həndāñ
6. Mən kimi şā'ir ü mähir ki gəzāl-i gəzəlim
Görsələr vāleh ü şeydā olə Sə'd ü Səlmāñ
7. Līk şəd-heyf ki müddətdi gəlüb Qudyalə
Qalmışam kīsə təhī həstə vü zār u heyran
8. Nə deyüm bu sözi mən çıqdı tütün başımdan
Ki tütün almaqınə olmayə ādəmdə təvāñ
9. Gəlmişəm getməgimə yoğdı kərāim ki gedim
Bu də bir məs'ələ-i şa'b idi ey rūh-ı rəvāñ
10. Tarı hifz eyləsün övlādıvı hər bələdan
Ol səhā-şəb' Nəcəf bəg odı kən-ı ehsāñ
11. Olmasaydı o əgər elə yəqīn kim mən-i zār
Az zəmənda tən-i bīmārım olurdı bī-cāñ
12. Yazubən bu sözi məhfi saña izhār elədim
Öz hərəbə evimə getməgə qıl bir sāmāñ

15³*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*¹ İlk dize eksiktir.² 71a³ 31b

Adamlarımız (?) Nəsihət-i Tərtiplə

1. Dolubdı millətimiz zülmət-i cəhəldən
Oyanmayur nədi bə'is bu hıvab-ı qəflətdən
2. Dutubdı 'ərşə-i āfāqı cümlə hikmət ü 'elm
Çihur səməyə hələ'iq bugün fərəsətdən
3. Qalubdı bircə bu İslām milləti məhrüm
Təmām millət-i 'āləm dolubdı hikmətdən
4. Bu bilməmək bizə tə'sir gör ki kimdən edüb
Uzun ətək yekə qurşaq böyük 'imāmətdən
5. Qədim 'əşrdə insān ki vəhşī idi tēmām
Bular hələ deyəsən çılmayubdı vəhşətdən
6. Hudā yaratduqı əşyadan eyləyüb mümtāz
Mələkdən artuq edübdür səhā kərāmətdən
7. Qoyubdı başına lütf ilə təc ^{كزمنّا}
Vücudun eyləmə heyvān belə şərərətdən
8. Adındı ins döğül vəhş ey gözim nūrı
Dəhi müsəlmān 'ibārətdurur səlāmətdən
9. Nədəndi mūzī-i heyvān tək tökürsən qan
Saña nə həsil olur belə qətl ü 'gārətdən
10. Yā məhbəs içrə qalursan nə qədri 'ömrün var
Hələk olursan u yā əmr olur hökümətdən
11. Sölə ki hansı kəs 'äləmdə tapdı rāhətlük
Belə şərərət ilə yā bu qətl ü sirqətdən
12. Kişi tapar iki dünyədə 'izzət-i 'uzəmə
Həmişə etdügi inşāflən mürüvvətdən
13. Nə qədri saq olı həlq içrə ehtirām tapar
Öləndə qəbri olur mövqə'-i ziyārətdən
14. 'Ulümə sə'y qılub eylə mə'rifət kəsbin
Ki tā həbər biləsən 'āləm-i həqiqətdən
15. Nəzərə eylə təvārīhə gör bənī ādəm
Necə tərəqqi edüb imdi bəd-i² hılqətdən
16. Nə bu libās var idi nə bu tə'ām nə ev
Döğüldi ādəmə təşbīh³ hiç bəbətədən
17. Nə bir nizām var idi nə dərs-i bəhş-i 'ulüm
Behişt olubdı cəhān indi nāz u ne'mətdən
18. Vəlī nədür ki ādəm çoxı əzəlki tək
Qalubdı vəhşət ilə çılmayub o hislətdən

¹ İsrə suresi, 70. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019. <http://www.kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sura=17&ayet=70>

² bəd-i: bəd ü

³ təşbīh: təşəbbühə

19. Biri birinün ətin qurd kimi didir hər gün
Haçan bular çıxacaqdur bu növ¹ bid'ətdən
20. Hədiṣu حَدِيثٌ مِنْ سَلَمِ الْمُسْلِمُونَ مِنْ يَدِهِ²
'Əyān edübdi müsəlmānlıqı bu hələtdən
21. Bizə buyurmuş əzəldən ki اطلبو العلم³
Çatub bu hökm-i mətin mənbə'-i nübüvvətdən
22. Neçə mişāl ilə Pərvərdgār Qur'āndə
Bəyān edüb bizə لَا يَسْتَوِي⁴ bu bəbətdən
23. Özün sölə görək āyā təfāvüti yohdur
Kür ilə gözlülərün yā ki nūr zülmətdən
24. Sözüñ danışmaqə dilmācə ehtiyācun var
O da sənün təkī ādəmdī öl həcālətdən
25. Hədiṣ ilən yetüşübdür bu söz ki əşhābə
Soruşdılar gəlübən hātəm-i risālətdən
26. Cəhāndə əfzəl-i ə'māl hansıdur sölə
Buyurdi 'elmdür əfzəl təmām-ı hüdətdən
27. Soruşdılar neçə kərrə ki ondan artuqını
Buyurdi 'elmdən əfzəl olur mı tə'ətdən
28. Belə olandə nöçün qoymayursən İslāmı
Ki həşil eyləyə 'elm-i nücüm u hey'ətdən
29. Nöçün 'ulümə deyüb pis yazıq müsəlmānı
Gerüdə sahlamısan indi sâ'ir ümmətdən
30. Nöçün qoyursan u həlqi 'əvām-ı kə'l-əğnām
Utangilən kişi vəhm eylə bir qiyāmətdən
31. Dolar cəhīmə bu 'āləm-nümā-yı fəsiq ilə
Bizə yer olamaz Allāh qoysə kəşətdən⁴
32. Eşitdün imdi qoy övlādun eyləsün təhşīl
Saña çatə iki dünyādə bāğ-ı cənnətdən
33. Mü'əllim ādəmə tapşur gəl oğlunu yohsə
Hər adı mollā döğül şahib-i fəzīlətdən
34. Ayağ yalın baş açuq mündəris məkānlardə
Olur mu həşil öyrədə fūnün hıkmətdən⁵
35. Hər adı mollā olur mu 'əzīz-i mən mollā
Nə fā'idə qurı ad bilməsə kitābətdən
36. Bu mollālar birisi bilsə Leylī Məcnūnı
Qulaqımı kəsərəm nəzr edüb bu bəbətdən

¹ Müslüman, müsəlmanların elindən və dilindən emin olduğu kimsedir.

² İlmi isteyiniz.

³ Haşr suresi, 20. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019. <http://www.kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=59&ayet=20>

⁴ Vəzin bozuk.

⁵ Vəzin bozuk.

37. Bular tәмәм öli mollasıdı yeyə həlvə
Nəinki dərs deyə hikmət ü təbəbətədən¹
38. Nə qədri söyləyəsən Zü'î kimsə pənd almaz
Nə sūd daş kimi məhlūqə bu lüğətçədən

16²*fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün***Dər-Tə'rīf-i Səlīm Bəg Goftə**

1. Ey köñül bəsdı bī-qərār oldun
Ğəm-i əndühlə fikār oldun
2. O bəlālar ki görməyüb hīç kəs
Özün āhır onə dūçār oldun
3. Tərk qıldun Şəmāhı gülşənini
Gedüb āhır Muğānda hār oldun
4. Nə Muğān bəlkə vādī-i Bərəhūt
Əhl-i təsbīhdən şümār oldun
5. Həm-dəmün idi tūfı vü bülbul
İmdi həm-rāz-ı mūr u mār oldun
6. Şəbr qıl etmə çolh də āh u fəğān
Nə qədər həstə vü nizār oldun
7. Bir də gördün 'ināyət etdi Hūdā
Hər murād üzrə kām-kār oldun
8. Əlüvi dutdı bir kərəm kənı
Şāhīb-i 'izz-i e'tibār oldun
9. O kərəm kənı kim müdām ondan
Hər zəməndə nəvālə-h^vār oldun
10. Zü'î bəhr-i səhā Səlīm bəg kim
Pāy-ı pūsınə rəh-sipār oldun

17³*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün*

1. Çün cüyüş-ı şəhü'l-leyl nümāyān oldı
Gecə gəldükdə yəqīn həşr-i gərībān oldı
2. Beytū'l-əhžānım ara əgləşübən (?) həsrət ilə
Könlümə dərd ü ğəm ü ğüşşə firāvān oldı
3. Nə zīməm [ü] nə pərəstār nə mūnis nə rəfīq
Dəm-bə-dəm dīdələrimdən dökübən qan oldı
4. Fikr edirdim nədi cürmim ki bu qürbətdə mənim
Həm-dənim şām [u] səhər nələ vü əfğān oldı

¹ təbəbətədən: şər'i'ətindən (d.)² 23a³ 86a

5. Nā-gəhān hātif-i ğeybī kimi bir yār-ı ‘əzīz
Müjdə-i şövq kimi hür-rəm ü həndān oldı
6. Dedi ey Zū’ī-i dil-həstə dəhi ğəm çəkmə
Dərd-i möhnətlərüvə müjdə ki dərmān oldı
7. Çəkdigün qürbət-i zillət ü möhünət getdi
Ğəm zivistānı saña bāğ-ı gülüstān oldı
8. Dedim ey dost nədür bir belə behcət həbəri
Dedi şe’r ol ki Hüdādan saña ehsān oldı
9. O şəh-i məsnəd-i ‘ürfānı ki beytu’llāh
‘Əzm-i təvf eyləyübən zā’ir-i rizvān oldı
10. İmdi şəd şükr ki öz şövkət-i şānıyla bugün
Gəlüb öz təht-i humāyūnunə sultān oldı
11. O nəcībü’n-nücebā cüd Səttār nəg kim
Fəzl-i cüd ilə adı şöhrət-i Şīrvān oldı
12. Bəhşiş ü cüd u səhāvət sizə zātī hişlət
‘Elm ü ādāb u hünər sizdə firāvān oldı
13. Gər həzān fəslidi ləkin qədəmündən biz için
Növ-bəhār oldı cəhān mövsüm-i büstān oldı
14. Eləsün bāqī Hüdā şövkət-i şān ilə səni
Çünki səndən hamuyə şövkət ilə şān oldı
15. ‘İzzət-i dövlətivi dā’imī qılsun Həliq
Çünki ‘āləm sənə hər gündə sənā-h’ān oldı
16. Bāb-ı ‘ədl oldı qapun həlqə dəhi Zū’ī-i zār
Şidqlə dərgəhüvə bəndə-i fərmān oldı

18¹*mefā’ilün / fe’ilātün / mefā’ilün / fe’ilün*

1. Bəhār olubdı cavānlıq düşüb genə yadə
Könlül dilər olə bəzmində sāğər-i bādə
2. Neçə rəfiq-i müvāfiqlə şəhn-i gülşəndə
Sürüd-ı rüd ilə cām-ı şərābı āmādə
3. Keçürdə fəsl-i bəhārı riyāz-ı rizvān tək
Behişt-i ‘ədni mühəyyā edə bu dünyādə
4. Vəlī nə sūd ki mümkün döğül ziyād etmək
Nə şey’ ki rüz-ı əzəldə olub Hüdā-dādə
5. Mürüvvətün əsəri yolıdı hiç kimsənədə
Genə səhā tapulur rind-i bādə-peymādə
6. Fəqir ü mün‘im-i əhl-i zəmənanün birisi
Tapulmayur çatə ğəm günlərində imdādə
7. Keçür bəhār ilə ‘ömrüm ‘əbəş yerə bī-cā

¹ 121a

Bu hələdə bizi qoyma İlahi yet dədə

8. Dünən təzərru' ilə belə 'əqldən sordum
Cəhəndə kimdi çatan belə gündə fəryadə
9. Cəvab verdi ki ey Zü'î-i gəm-ālūdə
Məgər ki görməmişən ol əmīr hən-zādə
10. Əmīrhən ki Hüdāvənd zātını eləyüb
Əmīr-i məmləkət-i fəzl ü cüd mə'nādə
11. Rə'īs-i şəhr-i səhāvət əmīr-i mülk-i 'əfā
Ki fəzldə dögi həmtā-yı Hātəm-i Tā də

19¹

mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün

1. Bilməm nədəndi yohdı səfā bu bəhərdə
Nə seyr-i gülşən ü gül ü nə lələzərdə
2. Nə güldə 'ətr var nə bülbüldə bir nəvā
Nə zövq-i sāyə 'ər'ər ü sərv çinərdə
3. Yohdur əzəlki qā'idədə cəzbə hüsndə
Dil-bər dögül o tavr ilə ruhsār-ı yār də
4. Vermir nəşātı hətirə nə şüh-ı şah-nāz
Nə zərrə qədri şūr u humāyün hişərdə
5. Nə var nəşāt meykədə səhnində 'ārifə
Nə bir əsər nə nəş'ə mey-i h'oş-güvərdə
6. Yā Rəb nədəndi cümləsi tə'sīrdən qalub
Cām-ı mey ü sürür-ı ney ü çəng tār də
7. Dün 'əcz ilə soruşdım mən pīr-i 'əqldən
Bā'ış nədür bu hələ bugün rüzgərdə
8. Lütflə gəldi nişqə dedi ey fəqīr-i sən
Qıl bir nəzər cəhənə nihən āşkərdə
9. Bī-pülluqdı bunları tə'sīrdən salan
Bir sirr varmış ol adı pül zəhr-i mār də
10. Sərbərdur təmām mey ü bəzm ü yār u gül
Gər olmasə bəğəldə zər-i sikkədərdə
11. Pül olsə növ-bəhār olı qış mövsümi əgər
Pül olmasə olarsan düzəhdə nārdə
12. Bir cövher-i nəfīdi bu pül ki cənnəti
Pulla verür hələ'iqə fikr elə tār də
13. Həm hələt-i həyātdə həm vəqt-i mərkdə
Ləzımdı bu cəhəndə olan cümlə kār də
14. Pül eyləyür təmām köñül arzuların
Bī-pül cümlə hələ qalır iztirərdə

¹ 128b

15. Yoḥdur bu gündə mə'rifət ü şe'rə müştəri
Hərçənd cüst [ü] cü elədim hər diyərdə
16. Ancaq əmir-i məmləkət-i cüd Əmirhān
Kim Hātəm-i zəməni bu rüzgərdə
17. Bāb-ı səhāsı qible-iərbāb-ı mə'rifət
Zikr-i 'əṭāsı vird-i şagār u kibərdə
18. Ondan olur 'əlāc genə dərd-i Zū'iyə
Yoḥdur səhā rəviyyəsi güşə kənərdə

20¹*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün***Vələhu Eyzən**

1. Cəhān köçübdü behiştədən əgərçi ləzzət ilə
Nə sūd həlq qalub zülmət-i cəhālət ilə
2. Söle ki hansı zəməndə var idi bir telefon
Yā telğıram [yā] vağon kim gedir bu sür'ət ilə
3. Səmənd sür'ət ilə on günə gedən rāhı
Vağon gedir onı bir gündə istirahət ilə
4. Evində görmədigün hər tə'am lövn-bə-lövn
Gəlür hüzürüvə hər mənzilündə 'işrət ilə
5. Eşitmişən ki Süleymān gedirdi bād üzərə
Olurdu kölgəligi quş qanadı zəhmət ilə
6. Sən indi təht-i rəvān üzrə ondan artuqraq
Vağonda seyr eləyürsən həzār həşmət ilə
7. O söz ki sən onı bir ildə hiç bilməzdün
Gəzet verür həbərin gündə yüz hekayət ilə
8. Cəmi'-i hikmət-i 'elm-i zəmin[i] Yünānun
Bu yerdə zāhir olubdur əgər sühulət ilə
9. Vəli çe fā'idə ədəmlərinə hikmət-i 'elm
Döğül mü'əssir bir zərrəcə sirayət ilə
10. Təşəvvür eyləməyürlər ki muncə əşyānı
Tapubdılar hamusın dər-i bəhş-i hikmət ilə
11. Gərəkdi bizdə də olsun mədāris ü məktəb
'Ulüm-ı fəzlə çataq məktəb içrə zəhmət ilə
12. Gərək mü'əllim-i qābil olə o məktəbdə
Cəvāb söliyə hər bir su'ālə diqqət ilə
13. Nəinki bizdəki tək zāhirin edə bər-bād
'Əbā qəbā uzun arḥaluq u 'imāmət ilə
14. Su'āl edəndə gəzəbnək olub der dinmə

¹ 18a

- Ki kâfir oldun bir də demə bu kəlmət ilə
15. Dögül bu növ'lə cānım 'ulūm əhli gərək
Verə cəvāb mətīn sâ' ilə ləyāqət ilə
 16. Nə növ' söz söləsə bənd edər hədişə anı
Deyər bəli bümü Qur'ān deyübdü āyət ilə
 17. Dürüst bahşon əgər bilməz öz adın yazmaq
Bu qism ādəm-i mollādı nə dəlālət ilə
 18. Bizim bu mülkdə bī-mə'rifət belə qalmaz
Dolar mürür ilə yüz 'elm ü min fərāsət ilə
 19. Nə sūd o vəqtə bizim 'ömrümüz vəfā etməz
Tükəndi əhl-i cəhālət içində həsrət ilə
 20. Nə qədri dād elədim məktəb eyləyün bün[y]ād
Oñı oyan yuğudan qalma hıvāb-ı qəflət ilə
 21. Sözü bu dāşə dönən həlqə etməyür tə'sīr
Nə'dim nə çārə deyüm bu sözi nə şürət ilə
 22. Nə qədri söylədi İrşād Mollā Nəsrə'd-dīn
Bu yaşşı sözləri yüz və'z min nəşihət ilə
 23. Bu daş baqırlı həlā'iq qəbül etmədilər
Nizām-ı mə'rifəti qaldılar zəlālət ilə
 24. Budur bu ... ey həyāt-ı cān-pərvər
Gazetdə dərc elə bu şe'ri bir kināyət ilə
 25. Ki bəlkə Zū'r-i kəm-nām künc-i 'üzlətdə
Edən du'āsı huşülə¹ yetə icābət ilə

21²*mef'ülü / fā'ilätü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Çərḥün nədür 'ədāvəti mən dil-fikār ilə
Qoymuş məni bu dərd ü gəm-i bī-şümār ilə
2. Yoḥ əhl-i həl şərḥ eləyim tə bəlālarım
Çohdur şikāyətīm mənim Pərvərdgār ilə
3. 'Uryān edübdü nərgis-i bīmārı sər-nigün
Həm-dəm qılıbdı gör gül-i həmrānı hər ilə³
4. 'İsā kimi vücūd-ı piyādə hımārı yoḥ
Nāqə verüb hımār olanə yüz qatār ilə
5. 'Arifləri bələ vü gəmə həm-dəm eyləyüb
Nā-dān olanı sīm u zər-i bī-şümār ilə
6. Yoḥdur bir ağ gün mən-i bəḥti qara içün
'Ömrüm keçir 'əbəş belə leyl ü nəhār ilə

¹ huşülə: qəbülə (d.)² 168b³ Həm-dəm qılıbdı gör gül-i həmrānı hər ilə: Həm-dəm qılıbdı nərgis-i gül bər ruḥu hər ilə (d.)

7. Yā Rəb həmişə belə olubdur mı rüzgār
Yā rüzgār imdi olub bu qərār ilə
8. Mən belə fikrlərdə köñül içrə müzṭərib
Cəng ü cidāldə fələk-i kəc-mədār ilə
9. Oldı dūçār baña ədīb-i zəmānə kim
Həm-nāmdur birisinə ol həşt ü çār ilə
10. Rāhil təhəllüş ol ki qılur kūr dīdəsi¹
Gər olsə həm-nəbərd yüz İsfəndiyār ilə
11. Hāqānī-i zəmānədi hər növ‘ şe‘rdə
Feyz-i cəhānə gün kimidür iştiḥār ilə
12. Etdi ḥitāb bəndiyə Zū‘ī nə var genə
Çoh də həyālə getmə dil-i dāgdār ilə
13. Vəqtün ḥ‘oş eylə gəminə dövr növ-bəhārdur
Tər eylə bir damağı mey-i ḥ‘oş-güvār ilə
14. Çoh çəkmə rüzgār gəmin yoh var içün
Hiç kimsə çün bacarmadı bu rüzgār ilə
15. Şād ol cəhāndə çəkmə dəhi var yoh gəmin
Yohdur təfəvüti əcəlün yoh var ilə
16. ‘Ömrün keçürtmə dərd ilə ‘eyş ü nəşāt qıl
Az cəng eylə ḥök-m-i Hüdāvəndgār ilə
17. Bu nüktəni əzəldən əbəd kimsə açmayub
Sən bundə bəhş eyləmə çoh Kirdgār ilə
18. Bir sirr var bu işdə Hüdāvənd-i zū‘l-minən
Həlq eyləyübdı hər birini bir qərār ilə
19. Bə‘zün alubdı ‘əqlini mālın verüb füzün
‘Ömri keçür ḥesāb ilə āh u zār ilə
20. Bə‘zə verübdı ‘əql ziyādə nə sīm ü zər
‘Əqlilə ḥ‘oşdı olmasə gər bərg ü bār ilə
21. Tül etmə Zū‘ī ‘ārı buraḥ dövlətün olə
Dövlət olur mu dəhrdə nāmūs u ‘ār ilə

22²*mefā‘ilün / mefā‘ilün / mefā‘ilün / mefā‘ilün***Dər-Tə‘rif-i Məhəmməd Bəg**

1. Mənim ‘ömrimsən ey sāqī yetüşdim bəs ki mən cānə
Nədür fəvt eyləmək vəqtı gətür sən cām-ı peymānə
2. Bəhār əyyāmıdur baḥ gör gülüstān içrə bülbullər
Gəlübür gül həvəsiylə necə fəryād [u] əfğānə
3. Açılmış gülşən içrə yüz gül ü rə‘nə nəzākətlə

¹ dīdəsi: dīdəsi kim² 14b; 73b

Verübdür nāmiyə min zīb-i zīnətlər gülüstānə

4. Qədəm bas gülsitānə bāğ ara gör kim nə şūr ilə
Nəvālar sāz edüb 'uşşāq içün qumrī-i dīvānə
5. Açıb hər güşəsində gülşənün yüz məclis-i 'işrət
Bələbil ləhn-i mūsīqār ilə gəlmiş nə əlhānə
6. Gülün şūr-ı (?) ruḥundan nərgis-i bīmār çeşmindən
Biri gərqi 'ərəq olmuş biri dolmuşdurur qanə
7. Oḥur vəsf-i behişt-i 'ədn hər bir güşədə şulşul
Dügāh şübḥ ü şām içrə neçə 'uşşāq-ı dīvānə
8. Görüb bu 'işrət-i pünhānı sordum bāğbānlardan
Nədür bu 'eyş [ü] 'işrət vāqif et bir sirr-i pünhānə
9. Dedi ey bī-həbər güyā həbərsizsən bu 'işrətdən
Ki 'āləm sər-bə-sər dönmüş behişt-i 'ədn-i rīzvānə
10. Budur vəchi Məhəmməd bəg büsāt-ı toy binā etmiş
Fələk cedy ü həməldən bəzmə vermiş bərrə büryānə

23¹

mefā 'ilün / fe 'ilātün / mefā 'ilün / fe 'ilün

Eyzən Min-Nəvādir

1. Köñül bir 'ibrət ilə qıl nəzārə dünyānı
Bu beş gün 'ömr içün incitmə çolḡ gözəl cānı
2. Hanı Sikəndər ü Cəmşīd ü Bəhmən ü Dārā
Ki imdi topraqə dönmüş o nəzlu əbdānı
3. Dürüst diqqət elə bir umūr-ı dünyāyə
Təmām şāh u gədā cümləsi olur fānı
4. Bu 'əşrdə dəhi çolḡ pādşāhə eylə nəzər
Nə tōvr zillətə āḥırdə döndi dövrānı
5. Otuz üç il elədi 'āləm içrə sultānluq
Gör āḥır eylədilər həbs o növ' sultānı
6. Nədür bu dəhrdə bundan ötəri bī-hüdə
Şinḥiyyəti (?) vermə nə həl olsə şād qıl cānı²
7. Çü yoḥdı kimsədə qüdrət qəzāyə təğyīrə
Rızā ilən elə ḥ'oş ḥātīr-i pərişānı
8. Ziyadə fikrlərə düşmə anla bu rəmzi
Nə gücdə həlq eləyüb Həq əzəldən insānı
9. Gücündən artıqə ümmīd dutmə gəm çəkmə
Nə gəlsə şād qıl āḥır dil-i gəm-əfzānı
10. Ümīd dutmə ki ḥurmā verə dirəht-i çinār
Olur mu dərmək 'əzīzim tikandan almanı

¹ 33b

² Vezin bozuk.

11. Nə növ' hılqət edübdürsə hāliqü'l-əşya'
Muḥāldur onə ey dil təğayyür imkānı
12. Görəñ olur mu dəvə çevrilüb olə ādəm
Vəyā ġəzāl edəsən qurdı yā ki aşlanı
13. Genə təşəvvür edür 'əql-i nükət-dān ki Hūdā¹
Ziyādə qüvvədə həlq eyləyübdü insānı
14. O qüvvələr ki bənī ādēmə verib Hāliq
O gücdə eyləməyüb həlq hīç bir cānı
15. Əgərçi şürət-i şəhşiyyə tapmayur təğyīr
Vəlīk 'elm qılır çolı ziyādə nöqsānı
16. Əgərçi şürətə təğyīr ġeyr-i mümkündür
Vəlī təğayyüri² mümkündü hāl-i mə'nānı
17. Biri öküz təki nāqışdı ādəmiyyətdən
Biri 'ulūm oḡuyubdur keçübdü Loqmānı
18. Necə ki şürət ilən müttəhiddi cümlə bəşər
Muğāyərət nə qədərdür gör əhl-i 'ürfānı
19. Əzəl zəməndə də inşandə var idi çıplaq
Nə düşsə əhl qılurdu keçirdi sāmānı
20. Bular də bīşədə cəngəllər içrə qalmışdı
Məqām dutmuş idi özlərinə şəhrānı
21. Yavaş yavaş bularə gəldi kāmīl ādəmlər
Yetürdi tā bu məqāmə ki dutdı dünyānı
22. Müsəhhər etdi 'ulūm ilə fīl ü bəbr ü pələng
Əsīr qıldı fərəsət nəhəng dəryānı
23. O rütbdən bu məqāmə nədən çatub sölə
'Ulūm ilən bəlī 'elm eyləyüb belə anı
24. Sölə bu 'elm nə tərz ilə pəs olur həşīl
Ki kāmīl ādēm edə bir o növ' həyvānı
25. Bu 'elm mədrəsə məktəblər içrə həşīl olur
Mü'əllimi də gərək olsun 'elm-i 'ummānī
26. Nəinki bir qurı 'əmmāmə vü 'əyālı olə
Vəlīk bilməyə imlānı yā ki inşānı
27. On on beş il bizim ādəmlər eyləyür təhşīl
Nə dil bilür 'Ərəbīcən nə yahşı imlānı
28. Üç il içində Rusun³ məktəbdəşāliblər
Bilürlər üç dili həm oḡumaqlə yazmanı
29. Üç ildə gör necə kāmīl 'Ərəb dilini bilür

¹ Hūdā: Hūdā bil

² təğayyüri: təğayyür

³ Rusun: Nədən Rus

Ki Rusə tərcümə eylər hədişi Qur`anı

30. Nədür səbəb bunə pəs bī-nizāmlıqdur həm
Nə yoǵdı yaǵşı mü`əllim də öyrədə anı
31. Bizimki getdigi təhşil `əbādi `əmmāmə
Biri tə`əşşüb-i məzhəb ki yıldı dünyānı
32. Deyür danışməgilən Rusi rüzə bātil olur
Yəqin ki kəfir olur qoysə başə şapqanı
33. Biləndə Rus dilin kimsə eyləyür təkfir
Ki kəsbi-i mə`rifətə qoymayur müsəlmānı
34. Nə çārə belə bu `āləm təmāmı cühhālə
Ki saldı zülmət-i cəhl içrə əhl-i imānı
35. Hüdā vü Marrat u Kristos u Tarı bir sözdür
Bu küfr olur mu kişi bilsə bu mü`əmmānı
36. Əgərçi Rus dilini bilməgi günāh desən
Qamu dili niyə dersən bilən Süleymānı
37. Nə olsə dəhrdə cəhlindən `elm əfzəldür
Bunı `alən buyurubdur rəsul-i `urfānī¹
38. Hüsusi hər dili hər məzhəbi gəzüb bilmək
Təttəbbu` ilə qəbül eylə şər`-i gərrānı
39. Qəbül-i qəvllə girmə bu dām-ı təqlidə
Uşul-i dində də bir ictihadə at cānı
40. İnanmayandə nöçün bātil oldı çin bilürəm
Təmām əvāmir-i şər`-i şərif-i beyzānı
41. Deyür ki müctəhidə bağlamaz isən boynun
Təmām `əməllərin olur qətrə olur fānī²
42. Bu iddi`ā də bir olsə nə eybi hər mollā
Beş on `əvām yıqub qalğızır buǵāǵunı
43. Odur ki millət-i İslām olubdı yüz fırqə
Gedüb o qüvvə qalub həl-i nəz`ədə cānı
44. İlāhī mərhəmətündən özün yetüş dədə
Gətür üşülə bu cühhāl adı mollānı
45. Gəl imdi vəqtidür ey şāhibü`z-zəməən gəl gül (?)
Fədə qədəmlərivə ey `ədālətün kānı
46. Dutubdı `āləmi Yə`cüc tıynət ü Dəccāl
Niccāt ver bizə sənsən bu dərd dərmānı
47. Gözətlə Zü`l bu zülmāt-ı şām-ı cəhl gedər
Qılur zəməənəni hıvurşid-i `elm nūrānı
48. H`oşā o şəhşə ki min dört yüz ildə dünyāyə

¹ rəsul-i `urfānī: rəsul-i bānī; O kən-ı `urfānī (d.)

² Bu beytin üzəri çizilmiş.

Gələ görər ki behişt-i bərīndi dünyānı

24¹

mef'ülü / mefā'ilü / mefā'ilü / fe'ülün

1. Yā Rəb o qədim 'əsr o ləzzət hara getdi
Həlq içrə olan 'eyş ilə 'işrət hara getdi
2. Var idi mey-i nəbdə çoh zövq ü şəfalar
Pəs ondə olan nəş'ə-i behcət hara getdi
3. Həlq eylər idi birbirinə mehr ü vəfalar
Ol mehr ü vəfā ilə şədāqət hara getdi
4. Gözlərdi təmām əhl-i cəhān həqq-i səlāmı
N'oldı o şədāqət o məhəbbət hara getdi
5. Eylərlər idi cümlə 'ulüm əhlinə hörmət
Cövr etdi 'əfā batdı səhāvət hara getdi
6. Yüzdən birinün yohdı bu ovqətdə fəhmi
'Elm ü ədəb ü fəhm ü fərāsət hara getdi
7. Nə 'āləm ü nə 'ārif u nə hān u nə bəg var
N'oldı bularə muncə cəmə'ət hara getdi
8. Yer gök elə onlardı cəhān ilə o dünyā
Keçmişdəki inşāf u mürüvvət hara getdi
9. Var idi çoh üftādələrə əl dutan imdi
Hanı o şifət əhl-i mürüvvət hara getdi
10. Zərdür bu cəhān əhlinə mə'būd-ı həqiqi
Allāh peyām-bər o 'ibādət hara getdi
11. Dünyā dolanub Zū'ī dönüb çərḥ-i cəfā-cū
Çoh söləmə ol köhnə şəri'ət hara getdi

¹ 129b

[MESNEVİLER]

1¹*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün***Məşnəvi Dər-Mədh-i Cənab-ı Əmirhən Şirvan**

1. Sāqiyā dur gəti ol zādə-i Cəmşid-i Cəmi
Ki gidərsün² dil-i şəd-pārədən əndüh-ı gəmi
2. Dögi çārə gəmə nə dövlət ü nə təht nə təc
Ondan özgə nədi 'äləmdə gəm ü dərdə 'ələc
3. Ātəş-i hārman-ı gəmdür özi ki āb isə də
Heyrdür cān u tənə gər adı şərāb isə də
4. Gözlərün şədqəsi cān sāqī ayağun ələ al
Dön pey-ā-pey genə bir şūr-ı cünün başımə sal
5. Eyləyüb çünki fərāmūş mənə pīr-i muğān
Gör necə olmuşam āvārə-i şəhrā-yı Muğān
6. Niyə yā Rəbb belə bī-çārə vü heyran oldım
Bilmirəm³ çārəmi heyrtlə pərişān oldım
7. Ey h'əş ol vəqt ki mən sākin-i mey-hānə idim
Başdə mey nəş'əsi həm məşrəb-i cānānə idim
8. Həm-dənim şām [u] səhər hər dəm şahib-i fiqnət
Bilməyürdüm nədi dünyadə bələ vü möhnət
9. Olmuş idim dəhi əsüdə gəm-i 'äləmdən
Mə'mənim güşə'-i mey-hānə idi hər gəmdən
10. İmdi āvārə vü bī-çārə vü əsir-gürbət
Nə pərəstār nə bir münis nə [bir] həm-şöhbət⁴
11. Dün şikāyət eləyürdüm fələk-i bəd-hüdan
Ki nöçün bağladı gərdün yolunu hər südən
12. Mülhim-i geybī bana eylədi nā-gəh ilhām
Ey giriftār-ı bələ Zū'ī-i zār u nā-kām
13. Hətəm-i 'əşrdən agāh döğülsən əslā
Ki onun süfrəsinə hāzırdur şāh u gədə
14. Bəhr-i 'ürfān Əmirhən ki Hüdā-yı mənnān
Eyləyüb zātını dərd əhlər içün dərmān
15. Mə'dən-i bəzl-i 'əṭā mənbə'-i fəzl-i 'ürfān
Şādiqū'l-qəvl səhī-tıynət [ü] bəhşāyişə-kān
16. Āsmān-ı hünər ü cüd u ma'ārif mähı
Məsnəd-i məmləkət-i cüd [u] səhāvət şāhı

¹ 7a; 71b² gidərsün: gedirdim³ Bilmirəm: Bilməyürəm⁴ Vəzin bozuk.

2¹
fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün

Bu Məzkūr Olan Məsnəvi Cənāb-ı Seyyidü's-sādāt böyük Vələd Mərhum Həci Seyyid Zəki Səkin-i Qübbə Bədāhətən Yazılıbdur.

1. Ey olan sıbt-ı pāk-ı peyğən-bər
Ey səlil-i kənəndə-i Heybər
2. Həm həsəb həm nəsəbdə bī-həmtā
İsmi tək həm özi böyük aqa
3. Lütəf edüb gūş qıl mən-i zārə
Gətürim 'ərz-i həlīm izhārə
4. Çərḥ-i gəddār rüzgār-ı dənī
Eyləyüb pāy-māl gūşşə mənī
5. Bir zəməñ səhr-i Şīrvāñ içrə
Var idim bāğ u büstāñ içrə
6. Dā'imā h̄oş keçürdi əhvālīm
Çoḡ idi mülk ü dövlət ü mālīm
7. Əhl-i 'ürfāñ müşāḥibim var idi
Həşil idi nə mətləbim var idi
8. Bir neçə şā'ir ü qələndər idük
Hər tərīq ü sənə məhir idük
9. Kīsə həlī olanda dirhəmdən
Görməz idük nə gūşşə nə gəmdən
10. O zəməñ bir qəşidə-i qərrā
Midhət-i bir əmirdə inşā
11. Eləyəñ dəmdə kīsəmiş dəh-ḥāl
Olur idi pülilə mālāmāl
12. Midhət-i ol əmīr-i əhl-i səhā
Oḡunur tā be-həşr cā-yı be-cā
13. Necə Firdovs-i həkīm-i cəhāñ
Həl-i sultāñı eyləyübdü 'əyāñ
14. Mədh u zəñ bāqīdür qiyāmətəcən
Çünki mə'lumdur dəfātirdən
15. Olı bir müddət-i bə'id ki mən
Gəlmişəm Qübbəyə Şəmāḥīdən
16. Tapmadım bir vücūd lā'iq olə
Nəzm-i əş'ərə köñli şā'iq olə
17. Edə mədhində Zū'ī-i şeyda
Hər zəməndə qəşidələr inşā
18. Bir sizi lā'iq-i sənā gördüm

¹ 8a; 68b

Mədh-i təvşīfə müqtəzā gördüm

19. Bədv-i hılqətdə Kirdgār-ı ‘alīm
Sizi eylübdi əhsən-i təqvīm
20. Nə desə vəşfivə əgər Żū‘ī
Deyəcək cüz‘-i mühtəşər Żū‘ī
21. Var vücūdundə çün Hudā-dədə
Cümlə fəzl ü kəməl āmāde
22. Bir vücūdı ki Həq edə mümtāz
Nə desən vəşfinə olur çoh āz
23. Ey bihār-ı ‘ulūm-ı fəzl u kəməl
Midhətündə zəbān-ı nātiqə lāl
24. Vəşfivə ‘əcizəm mən-i nā-kām
‘Əcz ilə eylədim sözim itmām
25. Olsə hər yerdə Żū‘ī-i müztər
Saña məddāhdur kəmin çākər
26. Bu verdiyim mənim du‘älərdən
Həq səni hifz edə bəlalərdən
27. Səni övlādıvı Hudā-yı kərīm
Kərəmilə bələdan edə səlīm

3¹

mefā ‘ilün / mefā ‘ilün / fe ‘ülün

Be-Ĥuzūr-ı Molla Aqa Sākin-i Qübbə Neveşte Şode

1. Əlā ey mə‘dən-i fəzl-i bəläğət
Sücad-ı mə‘rifət kən-ı fəşāhət
2. Ğərīb ü bī-nəvā kəslər pənāhı
Bu Żū‘inün həqiqət qibləgāhı
3. Olan əlfāzı məhbūb u dil-ārā
Müsəmmāyə muṭābıq Mollā aqa
4. Yetüşdi nāmə-i müşkīn hitāmun
Yəqīn mə‘lūm olundı həm mərəmun
5. Gərək fərmāyişātun qənd olaydı
Fərəhdən cān u dil pür-hənd olaydı
6. Əgər təlh olsə də şirīn olur kām
Ki şirīnliq gərək olsun sər-əncām
7. Çü var bu bəndədə doğrı şədāqət
Verür tənəkū şəkkər kimi ləzzət
8. Nə ‘eybi vardur kim muşlihi’ d-dīn
Verübdür gülsitānə belə təzyīl

¹ 10a; 65b

9. اگر خنظل خوری از دست خوشخوی
به از شیرینی از دست ترش روی¹
10. Nə mümkünür saña bu Zū`ī-i zār
Qılə ihlāşını kâğəzlə izhār
11. Hüşül olsə əgər feyz-i vüşülün
Yetüşsə şəmme gər zövq-i məqālun
12. Behişt-i ‘ədn hāşil oldı gūyā
Dəhi qılmaz köñül firdövsə pərvā
13. Dəhi ihām ilə qılmışdun inşā
Ki şāhib əz-kələm həm qah u alma
14. Yəqīndür bu ki sizdə çohdur alma
Vəli āşarı mə‘lüm olmaz əşlā

4²*fā`ilātün / fā`ilātün / fā`ilün***Be-Nikaloyof Aqabəg Məsihi Nevestəm**

1. Sāqī gətür cām-ı mey-i h`oş-güvār
‘Ərz qılum dərd-i dilim hər nə var
2. Güzərişim tā olə həlqə ‘əyān
Eyləyüm əhvālını şərḥ ü bəyān
3. Müddət ilə hıttə-i Şīrvāndə
Şəmāhı-ı rəşk-i gülüstāndə³
4. Şām [u] səhər bāğlardə yār ilə
Ərgān u tənbur dəf [ü] tār ilə
5. ‘Ārif u şā‘ir neçə yoldaş idüq
Hər bir işdə birbirə sīr-dāş idüq
6. Bəhār ilə Seyyid-i şīrīn-kələm⁴
Tāzə verən gövhər-i nəzmə nizām
7. Eyləyürdük dām-bə-dām ‘eyş ü nəşāt
Hər çəməndə döşəyirdük bir būsāt
8. Bilməyürdük zəmənenin möhnətin
İstəməyürdük Tarının cənnətin
9. Çəkməyürdük pül ilə mālun gəmin
Hān u māl u əhl-i ‘əyānun gəmin
10. Hər nəyimiz var idi şərf eylədik
Ev eşik şatub təmāmını⁵ yedük

¹ Sadi`nin bir beytidir: Huyu güzel, güler yüzlü birinin elinden acı yemek asık suratlı birinin elinden tatlı yemekten daha iyidir.

² 10b; 66a

³ Vezin bozuk.

⁴ kələm: sülhən (d.)

Vezin bozuk.

⁵ təmāmını: təmāmən

11. Hər nə ki bəglərdən alurduq hesāb
Əlimizdən alırdı cām u şərāb¹
12. Bilməz idük kim fələk-i bī-vəfā
Bizlərə əhır edəcək yüz cəfā
13. Söndürübən şəm‘ -i būsātım mənim
Dağıdacaq bəzm-i nəşātım mənim
14. Zillət ilə əhır salur ğurbətə
Ğurbət içrə yüz min ğəm u möhnətə²
15. Görməyübən hīç kimsədən nicāt³
Rüzimiz əhır olacaq həm zəkāt
16. Dün gecə əndüh-ı ğəm u ğüşşədən
Danışurdum başə gələn qışşədən
17. Āh [u] fəğān ilə köñül darıhub
Öz işimün əhırınə bəd baħub
18. Bārī Hüdāyā necə olur bu iş
Dağ yerində gəldi souq çatdı qış
19. Nədən yeyüm bu qış nədən yandırurum⁴
Mən belə əhvāl kimə qandırurum
20. Həqqə edirdüm gecə mən bir du‘ā
Oturmuşkən həstə bəstə mübtəla⁵
21. Ki nā-gəhān bir qāşid-i h‘oş-həbər
Əlində bir nāmə-i fərruh-əşər⁶
22. Verdi baña ğüşşə vü ğəmdən nicāt
İskəndərə yetüşdi āb u həyāt⁷
23. Açub gördüm bir nāmə-i dil-ğüşā⁸
Kāh-ı gülşən sīnī-sünbül cān-fəzā
24. Yazub baña bir nāmə-i möhtərəm⁹
Bəhr-i səhā mə‘dən-i kān-ı kərəm
25. Kān-ı ‘ətā ‘ayn-ı səhā bəhr-i cūd
Gəlməyüb hīç ‘āləmə belə vüçüd
26. Şücā‘ətdə Rüstəm-i¹⁰ Zālī kimi
Fəşāhətdə ləhcəsi bülbul kimi

¹ Vəzin bozuk.

² Beytin vezni bozuk.

³ nicāt: bir nicāt

⁴ Vəzin bozuk.

⁵ Vəzin bozuk.

⁶ Vəzin bozuk.

⁷ Vəzin bozuk.

⁸ Vəzin bozuk.

⁹ Vəzin bozuk.

¹⁰ Rüstəm ü: Rüstəm-i

27. Münşî-i gərdün kimi təhrirdə
Bəliğ u ibl kimi təqirdə
28. İsm-i müsəmmā tək Aqabəg olub
Belə aqa dəhrdə tək tək olub
29. Ümmət-i 'İsādə bunun tək aqa
Kān-ı səhā mə'dən-i cūd u 'əfā
30. İşārətlə rəmz ilə yazmış baña
Məgər bu söz yetməyübdü güşuñ¹
31. مرغ رود جای چینه باشد
نه به جای رود چینه باشد²
32. Ğərəz görüb nāmədə bu müjdəni
Şanki 'İsā diriltdi bu mürdəni³
33. Tez durubən ayağə bir at tapub
Cənnət sarı uçmaqa qanat tapub⁴
34. Bağmayuban qışun souq qarınə⁵
Gəlmişəm tiz Dəvəçi bāzārınə
35. Beş gün olub [ki] və'dən dağı ötüb
Dərd [ü] ğəmdən cānım boğāzə yetüb⁶
36. Şəd şükürlə ki yetişdim hüdmetə
Elə bil kim tāzə düşdim cənnətə

5⁷*fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilün***'Örz-i Hāl Be-Hüzür-ı Əmirhān Şirvānī**

1. Sāqī-i gül-çöhrə gətür cām-ı mey
Bərbət [ü] mizmār u dəf [ü] rüd u ney
2. Rüstəm-i təb'im olə tā məst-i cām
Fəth edə 'əqlim cəhānı [bir] təmām
3. Hālət-i Cəməşīd ilə Hüşəngün
Tūr-ı Firidün ilə Pəşəngün
4. Sər-be-sər əhvālını təqrir edim
Cümlə hekayətini təhrir edim
5. Əvvəl edim hālət-i Zəhhākı yād
Sitməgər ü zālīm ü bī-bākı yād
6. Qoydı cəhān içrə neçə bəd-nizām
Ondan oldu rənce təmām hāşş u 'ām

¹ Vezin bozuk.² Kuş yem olan yere gider. Yem olmayan yere gidilmemeli.³ Beytin vezni bozuk.⁴ Vezin bozuk.⁵ Vezin bozuk.⁶ Vezin bozuk.⁷ 12a; 63b

7. Şāhlığından görmədi bir 'işrəti
Qoydı getdi özi için lə'nəti
8. Ondən sora gəldi Firidūn Şāh
Şəh demə çərḥ üzrə yəqīn çıxdı māh
9. 'Ədālətlə zində qıldı 'āləmi
Köñüllərdən silübən jəng ü gəmi
10. Yeddi yüz il pādşāhlıq eylədi
Çərḥ-i caḥān içrə məhliq eylədi
11. Āhırı bu çərḥ-i qədimü'l-bīnā
Eyləyə bir ləhzədə anı fənā
12. Pəs belə əşḥası ki bu çərḥ-i dūn
Eyləyə bir ləhzədə zār u zəbūn
13. Yeddi yüz il 'ömr ilə olan fənā
Bizlərə nə eyləyəcəkdür vəfā
14. Dur saña qurbān gəti sāqī şərāb
'Ömr keçir qoymə şitāb et şitāb
15. Söləmə Cəmsīd nīk ü nāmdan
Sölə baña piyālə vü cāmdan
16. 'Ömr ilə dünyāyə çü yoh 'etibār
Qoymə keçə fəşl-i gül ü lələzār
17. Səbzə şalub fərş-i zümürürd yerə
Təht qurub gül qoyub əfsər sərə
18. Bülbül edüb sahn-ı ... sāni sāz
Şūr ilə hər dəmdə qılur şāhə nāz
19. Hūld-i bərīn cənnət-i mev'ūd-ı Həq
İmdiki gülşəndən ötür bir vərəq
20. Sünbül [ü] gül lələ vü nəsrīn ü bāğ
Sīnə-i firdövsə qoyub təzə dāğ
21. Dūn baña bir yār-ı 'ədīmü'l-miṣāl
Sölədi ey Zū'ī-i şīrīn-məqāl
22. Bir belə əyyāmdə 'āləm təmām
'Eys ilə 'işrətdədi yek-sər mūdām
23. Sən nə için olmusan zār u həzīn
Qaryələrdə həstə vü güşə-nişīn
24. Nə biləcək qədrüvi əhl-i davāt
Qalmısan bu növ' ilə həyrān māt
25. Dur ayağə gülşən içrə cām dut
Şūr ilə mey nūş edib ārām dut
26. Bād-ı Kübə şəhrinə elə güzər
Həq onə lütf ilə edübdür nəzər

27. 'Ərz qıldım həqdi kəlāmın tēmām
Līk bu ovqāt alınmur kəlām
28. Bundan əqdəm əhl-i səhā var idi
Kān-ı 'əttār bəhr-i səhā var idi
29. Līk çü yoh imdi bir əhl-i səhā
Qəsīdə vü şe'rə desün mərḥəbā
30. Hanı Şəmāhı ki yazam şe'rlər
Hər birinə bəzl edələr sīm ü zər
31. Tā deyübən qəsīdə bəhşiş alam
Hırmən ü dərd ü ğəmə bir od salam
32. Sölədi ey Zū'ī-i bī-ḥānmān
'Əqlün çaşub dīvānəsən bī-ğümān¹
33. Yoḥdı Şəmāhı buradə var vəlī
Şəmāhının ḥānlarınun əfzəli
34. Əmīrhān kim zübdə-i āfāqdur
Səhāvətdə hər mülükdə t̄āqdur
35. Əmr-i hökümətdə qılır 'ədl ü dād
Süfrə-i əltāfi həmişə ğüşād
36. Yoḥdı kənār 'elminün dəryāsınə
Vəşf çatmaz cüdınə səhāsınə
37. Ey şāh-ı iqlīm fūnūn-ı ədəb
Cəm' idi zātundə həsəb həm nəsəb
38. İki səhā əhlinə mümtāzsan
Səhāvətdə zübdə-i Qafqāzsan
39. Eyləsən inşāf ilə gər bir nəzər
Demək olmaz bu sözlərdən bir ḥəbər
40. Kim qalubdur Zū'ī-i bī-ḥānmān
Ḥānlar arasındədi ḥālı yaman
41. Ḥālidi kīsəm zər ilə sīmdən
Ḥāşil olmaz bir qəpik hīç kimdən
42. Fikr elə ey sərvər-i vālā-təbār
Sən var ikən mən qalam bī-çiz-i ḥār
43. Sənsən mənim şāhib-vəlī-ne'mətim
Ḥəlq içində 'izzət dövlət ḥörmətim
44. Ğeyri ḥānlar bizə 'əṭā etməsə
Ḥəl'ət-i dīnār 'əṭā etməsə
45. Tutmazam mən onlarə hīç diqqəti
Görməyüblər bəhşişi səhāvəti

¹ Vezin bozuk.

46. Eşitməyüb nəğmədə şūr u nəvā
‘Ey b döğül anlamasə bī-nəvā
47. Şā‘irə hörmət olunur hər zəməñ
Şe‘r ilə bāqī qala yahşı yaman
48. Mənim da‘vām sənirlədür sərvərə
Qolı sınıq bilür qədr-i mūmiyā¹
49. Həyli zəməndür məni yād etmədün
Dirhəm ü dīnār ilə şād etmədün
50. Żū‘ī du‘ā eylə sözə vermə tūl
İmdi olur çünki du‘ālar qəbūl
51. Bārī Hūdā ‘ömri ilə dövlətin
Arturgilən gün-bə-gündən şövkətin²

⁶³
fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilün

Eyzan Min-Nəvādir-Ṭəb‘

1. Sāqiyā bir kərəm et durma gözün qurbānı
Bir iki cām ilə sərsār elə mən-nālānı
2. Məst olub tövsən-i təb‘im götürüb cövlənə
Şe‘r-i şəmşir ilə tā ki girüb meydānə
3. Mərd nā-mərdi qılub cümlə cəhān içrə ‘əyān
Zişt [ü] zībānı hələ‘ iqlərə izhār u bəyān
4. Tək tək ədəmdə qalub ‘elm ü səhā vü imān
Yohdı onları də bu əhl-i cəhāndan tanıyan
5. İndi lāzımdı ki izhār eləyüm əhvālı
Qalmasun hīç kəsün bī-hūdə qıl ü qālı
6. ‘Elm⁴ ü inşāf u səhāvət bu cəhāndan qutarub
Hər nə şey` var isə ‘āləmdə qurı ad qalub
7. ‘Uləmā firqəsinün bir adı ‘ālim deyülür
Özi vallāh nə üşül u nə fūrū‘atı bilür
8. Öz adın yazmaqı bilməz nə bilür kāf ilə nūn
İddi‘ası budı līkən ki mənəm Əflātūn
9. Şīgəsin bilməyə bir kimsə nikāhın əşlā
Rükniñi şərtini məşdərligini anlamaya
10. Belə mollā olanun kəsdiği kəbindi zinā
Dəhi bundan bəterindən bizi hifz eylə Hūdā
11. Enni qurşaqı uzun börki uzun saqqalı
Hər kəsün olsə odur məsnəd-i ‘elmə vālī (?)

¹ Beytin vezin bozuk.

² Vezin bozuk.

³ 19a

⁴ ‘elm: dīn (d.)

12. Dərs-i bəhs-‘elm nə lāzımdı bu qədəm-dünə
Budü vallāhi dīnlər öküüzə meymünə
13. Var bu ‘əşrdə də bir neçə mümtāz ‘ülēmā
Oları hifz eləsün zıll-ı pənāhındə Hüdā
14. Əvvəlimgi biridür Hacı Məcid əfəndi
Ki olub ‘āləm onun mev‘izəsi hursəndi¹
15. Cümlə şəhr əhli du‘ā-güdü o zāt-ı pākə
Yetüb āvāzə‘-i ‘elm ü ‘əməli əflākə
16. Gün-bə-gündən eləsün Bārī Hüdā ‘ömrin uzun
Kərəmindən eləyüb cümlə fəqiri məmnün
17. İndi izhār eləyüm gəl nücəbā silsiləsin
Bəg ü hən-zadə vü cümlə ümərə silsiləsin
18. Çoğu fəhr ilə deyürlər ki mənəm hən-zadə
Fikr qılmır ‘urəfə bənd döğüldür adə
19. Hər adı Rüstəm olanlardə şücā‘ət olu mı
Hər adı Yüsif olan kəsdə mələhət olu mı
20. Olsə hər kəsdə səhəvət özi ol hələtdür
Olmasa gər hünəri neylüm adı Rüstəmdür
21. Hic kəs ism-i Məhəmmədlə peyğən-bər olmaz
‘Əli olmaqla adı Heydər ü Şəfdər olmaz
22. Qurı ad ilə döğül hən u bəg ü mollalıq
Ləfz içün mə‘ni gərək yohsə gəlür rüsvalıq
23. Həqqi mollā odı kim hər sözi yazub oğuyə
Yohsə ki bilməyə bir hərfi yalandan toğuyə
24. Zāhirən zib verə qurşaq ‘əbā saqqalə
Məs‘ələ vəqti qaçub bərk soğulə qanqalə
25. Hən o kəsdür ki həqiqətdə səhəvətlə olə
Mə‘rifət şāhıbi vəqtində şücā‘ətlə olə
26. Mə‘rifət əhli səhā əhlinə hən sözlərlər
Kimə hər nəhv-i hitāb eyləsə cən sözlərlər
27. Cümlə həlq ilə vücüd əhlinə eylər hörmət
Elə bəg-zadələrin hidməti ‘ayn-ı dövlət
28. Yohsə çox dünbülü-bāz ism-i bəg əhz eyləyüb
Özini bir adı bəgliklə nəcəbətli bilüb
29. Bunı bilmür ki Hüdāvənd-i ‘alim ü dānā
Buyurubdur ki خلقنا ذكِي والانشى²
30. Yə‘nī məcmū‘-ı cəhān içrə bənī növ‘-i bəşər

¹ hursəndi: hursəndi

² Hucurat suresi, 13. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019,

<http://kuranmeali.com/AvetKarsilastirma.php?sure=49&ayet=13>

Yaranub bir kişi bir 'övrətidən sər-tā-sər

31. Pəs nəcābət belə olduğdā təbi'ətdə olur
'Elm-i 'ürfān vüciidundə səhāvətdə olur

7¹
mef'ülü / mefā'ilün / fe'ülün

Dər-Mədh-i Əmīrhān-ı Şīrvānī

1. Sāqī gətür ol şərāb-ı nābı
Kim yetdi nişābə gəm həsābı
2. Bir cām ilə dəf'-i dərd ü gəm qıl
Tədbīr-i humārım et kərəm qıl
3. Ver cām ləb-ā-ləb ü pey-ā-pey
Kim güşşə vü gəm 'əlācīdur mey
4. Başdā əsər-i şərāb-ı gül-nār
Nə olsə könlüdə eylər izhār
5. Dərdimi çəküb bəyānə [mən]
İzhār eləyüm cənāb-ı hānə

Be-Təriq-i Gəzəl Gofte

6. Ey hān-ı 'əzīm-i şān Əmīrhān
Hānlar arasındə cān Əmīrhān
7. Öz mərhəmətin Cənāb-ı Bārī
Səndə eləyüb 'əyān Əmīrhān
8. Könlündi dūr-i 'ulümə dəryā
Dəstündi səhāyə kān Əmīrhān
9. Bəhşiş dəmi sīm ü zər əlündən
Hər dəm çəkür əl-əmān Əmīrhān
10. Hər bəzmdə səndən özgə kimdür
Tā kim olə zər-fəşān Əmīrhān
11. Bu 'ərzimə şəfqət ilə güş et
Dərdim eləyüm bəyān Əmīrhān
12. Qūdyāl məmālikində rāhət
Vəqtim keçinürdi bī-əziyyət
13. Şād idi könlü o sālət içrə
Hər ləhzədə 'eyş ü 'işrət içrə
14. Tā inki üç ay bundan əqdəm
Bir yaḥşı zəməndə həyr məqdəm
15. Nərrād-ı qəzā çəküb baña dav
Gəldi o məqāmə bir piristav²

¹ 24b; 62b

² Rusça kelime olup, Sovyetler döneminde polis memuru için kullanılmıştır.

16. İzhār elədi dövr elə iqdām
Dövrən saña eyləyübdü ikrām
17. Hānlar səni istəyübdü mollā
Rūhānī umūr içrə dārā
18. Hāzırdı yanımdə pırgavāri¹
Gəl olmə bu işdə sən firārī
19. Hānlar adını eşitcək ol dəm
Şövq ilə dedim ki həyr məqdəm
20. Baş üstə deyüb ayağə durdum
Ol Kə'bə-i məqşədə yüz urdum
21. Düşdim yolə sə'y ü gūşiş ilə
Bī-rāh ilə zār u pūşiş ilə
22. Dedim ki nə var cəhān mənimdür
Çün şəfqət ü lütf-i hān mənimdür
23. Üç ay olı gəlmişəm mən-i zār
Hərc etməgimə nə sīm ü zər var
24. Gəh Bākıdan eylədim sifəriş
Gəh Aqcaqabūldan nigəriş
25. Bir kimsədən olmadı himāyət
Göstərmədi kimsə bir səhāvət
26. Əvvəl məni nişə istədüz siz
Gəlün bu məqāmə sölədüz siz
27. Hətiədən edüb şora fərāmūş
Yüz dərd ü bəlayə eylədüz tūş
28. Bāzar-ı Qalaqayındə müddət
Çoh çəkdim [o] gürbət içrə zillət
29. Çün olmadı bir rəfiq-i şādiq
Şərh etməgə həlīmə müvāfiq
30. Balı dərdimə nə məqāmə çatdım
Tā aḥırı sā'atımı satdım
31. Nā-gāh fələk tərəhḥüm etdi
Əndüh-ı gəmə 'əlāc yetdi
32. Təşrif gətürdi hān-ı Şīrvān
Kān-ı kərəm ü səhā Əmīrhān
33. Əltāf ilə sordı ehtiyācım
Hər vəcfdən eylədi 'əlācım
34. Ey mīr-i büzürgvār Əmīrhān
Qurbān saña yüz mənim kimi cān
35. Yohdur baña şāh səndən özgə

¹ Rusça kelime olup, “müzakere veya mahkeme kararı, cümle, söylemek” gibi anlamlara gelir.

Žū`iyə pənāh səndən özgə

36. Müddətdi ki gəlmişəm burayə
Yohdur yetən çatan harayə
37. Güşşə baña çoh edüb sirāyət
İmdi saña eyləyim şikāyət
38. Qoymə çıqə çərħə dūd-ı āhım
Hānım [u] şəhim ümīdgāhım

8¹

mef'ülü / mefā'ilün / fe'ülün

Qiṭ'ə-i Məsnəviyyāt-ı Təqāzāi

1. Ver sāqī baña şərāb-ı gül-nār
Kim dövr-i fələk edüb mənī hār
2. Bir buq'ədəəm əsir ü heyran
Salmış mənī min bəlayə dövrān
3. Nə yārunə həm-zəbān nə ğəm-h'ār
Nə mūnis ü dost nə pərəstār
4. Ver cām-ı ləb-ā-ləbi pey-ā-pey
Kim güşşə vü ğəm əlācıdur mey
5. Bir cām ilə güşşə gedə məndən
Ğəm jəngini tā silüb köñüldən
6. Hāl-i dilimi çəküb bəyānə
Çün güşşə sirāyət etdi cānə
7. 'Ərz eyləyüm ol büzürgvārə
Tā heyər nədür bu kār-ı zārə
8. Ey sərvər-i əhl-i fəzl-i āləm
Mümtāz u güzīn-i nəsl-i ādəm
9. Tā'ətdə olan mişāl-i Zünnün
Dövlətdə şərīk-i māl-i Qārūn
10. 'Elm ü ədəb ilə rəşk-i Buqrāt
Hikmətdə tələmizündi Soqrāt
11. Bilməm nədi bā'ış ey nīk ü nām
Kim bu işə verməyürsən əncām
12. Əvvəlki hesābdə döğülsən
Ol āb ilə təbdə döğülsən
13. Kim lütfliqi şü'ār qılmə
Žū`ini nəzərdə h'ār qılmə
14. Kim mərhəmət elə pādşāhım
Bildür baña kim nədür günāhım

¹ 26a; 56b

15. Nə hörmətim olsə hörmətündür
Nə dövlətim olsə dövlətündür
16. Sən olmasən ər bənimlə gəm-ḡār
Qallam belə bī-nəvā vü əfkār
17. Var yoqum u yoḡluqum kim anlar
Kim ḡālımdan olur ḡəbərdār
18. Gər əsbdən olmusan pərişān
Qurbān saña at bəlkə həm cān
19. Bir yaḡşı məḡəl bu dəstāndə
Sə‘dī buyurubdı Gülsitāndə
20. Şīrāzdə bir mürīd-i kāmīl
Mürşidliqə olmuş idi qābil
21. Ḥəlq eylədi izdiḡām-ı kəsərət
Qalmaq mürīdə zövc-i vəḡdət
22. Ustādınə ‘ərz qıldı āḡır
K‘ey rāh-ı tərīqət içrə māhir
23. Cəm‘ oldı ḡələ‘iq üstümə çoq
Da hər nə ‘ibādətə yolım yoq
24. Lūtf eylə bu ḡəlqi qıl kənārə
Sən bārī bu dərdə eylə çārə
25. Ustādı təbəşşüm eyləyüb şād
Etdi onə belə fikr bünyād
26. Gər istəsən ey ‘əzīz-i ‘āləm
Kim ḡəlməyə yanıña bir ādəm
27. Dövlətlü olan mürīdlərdən
Qərz istə ‘əzīz-i sīm ü zərdən
28. Kasıblarə qərz ver dəḡi māl
Gör necə sora olur bu əḡvāl
29. ... qılub bu nəḡv-i ḡālı
Daḡıldı tēmām lāubālī
30. At istəməḡimdən imdi sən də
Kim mərhəmət olma durma kəndə
31. Dünyā üzi sər-bə-sər fənādur
Bir yaḡşılıq adı kim bəqādur
32. Sölə hanı Ḥātəmün vüçüdi
Bāqīdi vəlīk adı cüdi
33. Sən mənbə‘-i çeşmə-i ‘əḡāsən
Əbr-i kərəm ü məh-i səḡāsən
34. Qoymə məni intizār içində
Şām u səḡər āh u zār içində

35. Yā at bəhāsını bərāt et
Yā inki bərātımı bir at et

36. Tā ‘ömr-i tavi̇l elə İlähī
Versün saña təc-ı pādşāhı

fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilün¹

37. Ey vəfā kānı Əmīrhān ki dəm-ā-dəm Həqqdən
Şıd q ilə vəqtivi h‘oş keyfivi ça q istəyürəm

38. Şıd q ü ihlāş ilə hər şübḥ ü mäsā Hāliqdən
Rüz u şəb ‘işrət ilə cānıvı sa q istəyürəm

39. Eləyürsən hamunun hālinə lütf ilə nəzər
Bir mənim də dəḥi bu ‘ərzīmə ba q istəyürəm

40. Söndürüb bād-ı fələk şəm‘imi qılmış tırə
Zülmət-i leyli m ‘älācınə cırā q istəyürəm

41. Çün fəqīrün yüzidür hər iki dünyədə qara
Kərəminlə bu qara yüzimi a q istəyürəm

42. Qalmışam pāy-ı piyādə gəlübən dərgəhiñə
‘Əcz ilə mərhəmətündən bir aya q istəyürəm

43. ‘Ālim-i şā‘irəm dərvīş ü fəqīr ü müztər
Hansı vəch ilə desön mən o sayā q istəyürəm

44. Zū‘iyəm mən də Şamāhīdə sənün məddāḥun
Düşmənin didəsinə çəkməgə də q istəyürəm

9²

fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilün

Məsnəvi Be-Həqq-i İslām

1. Dövrə gəl dövrüvə qurbān tən u cān ey sāqī
Bədən-i mürdə içün rüh-ı rəvān ey sāqī

2. ‘Ürəfā zümrəsinə cām-ı cəhān bīn meydür
Cühələ firqəsinə bir qurı hāy u huydur

3. Cām-ı Cəmdür³ dəḥi İskəndərün āynəsidür
Məst olandə bilisən ‘āləmün ādəm nəsidür

4. ‘Ārifə māzi vü müstəqbəli ilhām eylər
Ğeybdə məḥfī olan hāləti i‘lām eylər

5. ‘İllət-i ‘ğā‘iyə-‘ālim nədi bu ‘āləmdə
Bu kərāmətlə olan kimdi bənī ādəmdə

6. Kūdək ādəm elə bu şürət-i şəhşiyə olur
Yā vücūdındə onun ğeyr-i kərāmət tapulur

7. Bəli insān odı kim ‘elm ilə ‘ürfānı olə

¹ 27b; 57b

² 28b

³ Cām-ı Cəmdür: Cām u Cəmdür

Yohsə zāhirdə elə şürət-i insānı olə

8. Hər kəsün mə'rifəti olsə təmām ādəmdür
Olmasa ādəmə oḡsar heyivāndan kəmdür
9. 'Elm ü 'ürfān nədür āləmdə dəḡi vāzəḡ edək
Sora inşāfı olan şəḡslərə şərḡ eliyək
10. Dögi bir şürət-i şəḡsiyyə ilə insānlıq
'Elmlən ḡāşil olur mərtəbə vü 'ürfānlıq
11. 'Elm ü 'ürfān görən āyā yekə 'əmmāmədür
Enni qurşāq u uzun saqqal uzun cāmədür
12. Hər nə olsə bu libās ilə müləbbəsə olsə
Onə 'ālim deyülür hər cürə nā-kəsə olsə
13. Cühələ məḡz libāsə söləyürlər 'ālim
Odı kim zūlmət-i ḡəflətdə qalublar dā'im
14. Bu mişāl söləyüb şāḡib-i 'elm ü 'ürfān
Sə'dī ol kim onə ḡikmətdə yetüşməz Loqmān
15. Buyurub şəḡs libās ilə hünərməndə olmaz
Rəngi ağ olmaq ilə duz gəlübən qəndə olmaz
16. در کڑا غنده باید بود
بر مخنث سلاح جنگ چه شود¹
17. حاجت بکلاه برکی داشتنت نیست
درویش صفت باش کلاه تترتری دار²
18. Bu zəməān əhlidi kim anlamayub nīk [ü] bədi
Deyər 'ālim onə kim başınə bir ağ dolədi
19. Bī-nəvā görəcəyin 'əmmāməni başdan gedəcək
Nə desə şāḡib-i 'əmmāmə bu təşdiq edəcək
20. Fikr qılmır danışan bu sözi 'əmmāmə döğül
Yā uzun saqqal ilə yā ki uzun cāmə döğül
21. Diqqət etmir ki bu söz oḡsarı var Qur'ānə
Yā ḡədəisə yā bu söz oḡsarı var hər yanə
22. Olə də bir sözi təşḡis-i təmiz etməzlər
ḡəq sözün cānınə diqqət edübən getməzlər
23. Budı bizdəki neçə təfriqələr peydədur
Nəbīdür ümməti var söləmə kim mollədur
24. Gör bölüblər neçə yüz fırqələrə bir dīni
Muẓməḡil zāy' edüblər bu gözəl āyəni
25. Atuban dīnün üşülün eləyüb fər'i uşül
Bī-dəlil eyliyəsən hər nə desə anı qəbül

¹ Savaş elbisesi içindeysen adam/er olman lazım. Adam olmayan (sapık) insana savaşta silah vermenin ne faydası?!

² Bereki (derviş ve şeyhlerin giyindiği şapka) kulah takmana gerek yok, başındaki Tatar şapkası dahi olsa derviş huyuna sahip olman yeterlidir.

26. Sən ki ədəmsən həqiqiyyət-i əqvāl ilə¹
Māzī müstəqbələ bəh diqqət-i əhvāl ilə
27. Bir hədiş etsə rəvāyət sənə bir fikr elə
Gör yaraşur mı desün həqq-i peyām-bər belə
28. Həqq saña 'əql verübdür budur əqdi sənün
Ki bununlə verəsən fərqi ni hər nîk ü bədün
29. Fikr qıl 'əqlivi yığ başuñ ey bî-çārə
Sən özün günəhinə bəh ki yazılıb dīvārə
30. Lîk Şəd-heyf ki bu 'əşrdə məhlūq təmām
Dutub ol köhnə sözi kim belə söləbdü babam
31. O sözün də genə bir yaxşısını əẖz etmüb
Hər nə pöhrəsi (?) vardır oları əzbər edüb²
32. Bilmürəm kim nə edək tā bu cünün-ı cəhli
Gedübən biz də olaq 'elm ilə 'ürfān əhli
33. Nə qədər fikr elədim diqqət ilə bu kārə
Məktəb ü dərsdən özgə bunə yohdur çārə
34. Dərs ü məktəbdü təşəvvür elə bu dərdə dəvā
Oñuyub 'elm ilə tapmış nəzər et telğrama
35. Nəyi artuqdı vücūdındə Firəngün səndən
Əl ayağ qas u göz ilə hamı şeydə tənsən
36. Dərs-i 'elm ilə o ədəmdü mən oldım heyvān
İstəsə hər cürə nohtə (?) urə həqdür āsān
37. 'Elmsiz ədəmə Qur'āndə Hüdā-yı 'əllām
Heyivāndan də deyüb əksük اضلو الانام
38. Pəs gözim nūrı gəlüb məktəbə 'elm et həsil
Oləsən məclis-i 'ürfān 'əzizim vāşil
39. Tā desünlər ki müsəlmāndə də var 'əllāmə
Deməsünlər ki müsəlmāndı qurı 'əmmāmə
40. Nə olubdur sizə bi'llāh ki tə'əşşüb dīndür
Qulaq asmaz bu sözə kim ki Həqə kəc-bīndür
41. Sizə hər gündə deyür məktəb [ü] məktəb İrşād
Mollā Nəsrə'd-dīn edir hīkmət ilə yüz fəryād
42. Siz də hər buq'ədə bir məktəb bünyād eyləyün
Zū'ini şād edüb İslāmdə bir ād eyləyün
43. Var yüz söz ürəgimdə edə bilməm izhār
Olu yā Rəb o zəməñ kim söləyəm hər nə ki var

10³*müfte 'ilün / müfte 'ilün / fā 'ilün*¹ Vezin bozuk.² Vezin bozuk.³ 30b

Be-‘Əlibaba Bəg Əkniyət (?) Neveşte Şode

1. Sāqī dayanmə ki gəlüb növ-bəhār
Cənnət-i mev‘ūdı qılıb āşkār
2. Cümlə geyüb həl‘ət-i istəbrəqin
Cümlə tapub hülid-i bərin rövnaqin
3. Bülbül-i şūrīdə olub nəğmə-sāz
Vüslət-i güldən ohuyur şah-nāz
4. Şulşul ü dürrac tezerv [ü] həzār
Ləhn-i mü‘əllifdə (?) ohurlar hişār
5. Sāqī gətür bəzmə mey-i Dərgəmi
Tā ki silə köñüldən rəng-i gəmi¹
6. Şəbr vəqiti döğül² eylə şitāb
Dur ayağə al ələ cām-ı şərāb
7. Tā ki düşə başımə şūr u nəvā
Şərḥ elim hər nə ki var mā-cərə
8. Nədür səbəb çərḥ olub kəc-mədār
Mə‘rifət əhlin eləyür hıvār u zār
9. Hər zəmənda olubsə bir əhl-i dil
Çərḥ eyləyübdür onı zār u zəlil
10. Hardə olə ‘ārif-i zü‘l-ehtidā
Çərḥ-i fələk fəqrə qılır mübtələ
11. Mə‘rifət əhlində əgər olsə zər
Həm-cinsində qoyar mı havf u hətər
12. Vəzīr idi Nəvā‘ī-i nükte-dān
Gör necə Həyyāmə olub pāsbān
13. İldə nə olur idi hərc-i təməm
Bi‘l-muzā‘af verürdi ol nīk [ü] nām³
14. Tār-zən-i hədim ü sāqī nə var
Həzır idi bəzminə leyl ü nahār
15. Hər həftədə sorardı əhvālını
Hıvāhişinə şərf edərdi mālını
16. Pəs olə gər əhl-i ma‘ārifdə zər
Həm-cinsinə nə yerdə olsə verər
17. Zü‘ī nə lāzım belə tül-i kəlām
Mətləbivi zāhir elə və‘s-səlām
18. Zāhir elə mətləbüvi mühtəşər
Kim eləsün çārə o kār-ı hünər

¹ Vəzin bozuk.

² döğül: döğüldür

³ Vəzin bozuk.

19. Hər lisānə ‘ālim-i kāmildurur
Hər nə hünər zātınə şāmildurur
20. Fārsī vü Rūsī Firəng ‘Ərəb
Hər bir zəbān şən dilidir cəvvāb (?)¹
21. Çünki şərīf ismidi ‘Əlibaba
Ol səbəbdən tapubdı ‘izz ü ‘ələ²
22. ‘Əlibaba bəg ki Huda tıynətin
Zəhn-i zəkāvətlə qılub fitrətin
23. Şəmāhımın qədim bəg-zadəsi³
‘Elm ü hünər təb‘ u Huda-dadəsi
24. Ey şəh-i iqlīm fūnūn-ı ədəb
Zātınə muzmər həsəb u həm nəsəb
25. Bir il olur mənim kimi muztəri
Cən u dildən ihlāş edən çākəri⁴
26. Salmamısan yadə qalub bī-nəvā
Hər cəhətdən dərd ü ğəmə mübtələ
27. Hic tərīq içrə döğül mö‘təbər
Soruşmuyə hādimini məhdūmlar⁵
28. Və‘dəsinə yā ki vəfā etməyə
Ğəm günündə imdādınə yetməyə⁶
29. Hər nəhv olə Zū‘ī saña bəndədür
Du‘ā-gūdūr hıdmətə pāyəndədür

117

*fā‘ilātün / mefā‘ilün / fe‘ilün***Dər-Həqq-i Millət-i İslām**

1. Sāqiyā ver şərāb-ı ‘üfāndan⁸
Ğəlmişəm təngə əhl-i əzmāndan⁹
2. Tökğilən təsə bādə tā hət-i cövr
Ğörməyüm tā zəmənedən bir cövr
3. Hət-i bəndli (?) yā ki cövr ilə
Ğərəz ortadə heyli dövr ilə
4. Tök ayağə şərāb-ı sər-ħ‘ oşı
Tapə anunlə məğz-i sər cūşı

¹ Vezin bozuk.² Vezin bozuk.³ Vezin bozuk.⁴ Beytin vezni bozuk.⁵ Vezin bozuk.⁶ Vezin bozuk.⁷ 37b⁸ Sāqiyā ver şərāb-ı ‘üfāndan: Sāqiyā ver şərāb mədrəsədən (d.)⁹ əzmāndan: mədrəsədən (d.)

5. Tə'sir-i məst olub bu pīr-i kühən
Həlqə mə'lüm edim nə varsə sühən
6. Məst olub tā ki hər kəlāmı deyüm
Qalmasun hīç söz tēmāmı deyüm
7. Hər kəsün olsə dövləti varı
Ol kəsün çohdı 'izzəti 'ādı
8. Anlayubdur çü 'əqldür kāmīl
Pül ilən hər bir iş olur hāşil
9. Çün bilübdür bunu ki sīm ilə zər
Məhv edər hər nə olsə 'eyb ü kədər
10. Nə qədər 'eybi olsə pül örtər
Çirk ü pāsın təmizləyüb örtər
11. Çün bilübdür bu zəhr-i mār dövlət
Şeytānə hāşil eyləyür cənnət
12. Tikdirir məscid ilə yüz ehsān
Alı bir gündə rövzə-i rizvān
13. Çünki dövlət o şey`di kim ondan
Nə çətin iş olə olur āsān
14. Yā cəhənnəm yā cənnətü`l-mə`vā
Pül bir dəmdə eyləyür peydā
15. 'Elm ü 'ürfān olubdı bī-'izzət
İmdi pül şāhibinədür hörmət
16. Olsə Buqrāt 'elmdən bī-pül
Hīç kim eyləməz sözü'n də qəbül
17. Olsə hīkmətdə bir kişi Loqmān
'Elm ilə mürdəyə əgər verə cān
18. Pülsız olsə kimsə meyl etməz
Bir güruşə o hīkməti getməz
19. 'Elm az pül çoh olan ādəm
Həlq içində olur imām- ə'zəm
20. Olmasa pülü gər Fəlāṭündür
Həlq sölər oña ki məcnündür
21. Bilmürəm neçə 'əşrdür bu zəmə'n
Həlq pülə deyür Hudā-yı cəhān
22. Yoḥdı bir kimsə əşldən¹ āgāh
Pülə derlər bugünkü gün Allāh
23. Etməmiş hīç uşul-i dīni həll
Başlayublar furū'd-dīndə cədəl

¹ Əşldən: Həqqdən (d.)

24. Biri der ə'zəmīdi məzhəb-i Həq
Biri der Mālikīdurur mütləq
25. Biri der həyr Bəhbəhānīdūr
Biri der mīr-İşfəhānīdir
26. Var imiş yüz bu növ' ādəmlər
Ki özindən səvānı bātil elər
27. Cümlənün qəvli belədür bu məhəl
Mundan özgə sözünə etsən 'əməl
28. Ondə bātildi cümlə ə'mālun
Cümlə şavm şalavāt u əf'ālun
29. Bī-dəlīl etməsün sözim bāvər
Hamı ə'māl-i həyrün oldı hədər
30. Deməyüb bu sözi rəsul-i əmīn
Sözimi bī-dəlīl eylə yəqīn
31. Sən dəhi bil 'ulūmı diqqət ilə
Bizə təfsīr qıl həqiqət ilə
32. Sən də bir 'ālim ol şərī'ətdə
Yohsə ortaql ol risālətdə
33. Gər mənə bāvər etməsən əşlən
'Əməlündür həbə' mənşürən
34. Belə ətvārı belə kirdārı
Bu şifət nā-qəbūl güftārı
35. Hīç millət qəbūl etməzlər
Belə rāh-ı hətāyə getməzlər
36. Getsə bircə 'əvām-ı ١ ڪا الانام
Ki dutub gözlərini zində zəlām
37. Ey mənim məzhəb² içrə qardaşım
Şürət-i ādəmiyyə yoldaşım
38. Hər nə söz kim eşitmisən ey cān
Əşl ü günāhın əvvəl eylə bəyān
39. Bağ o söz gör ki kimlərə yaraşur
Tā pəri yā peyām-bərə yaraşur
40. Nə söz olsə gərək əzəldə qanam
Şədrdə çox diqqət eyləyüb inanam
41. Olsa gər 'eyb istəyəndə dəlīl
Pəs nöçün Həqdən istəyübdü Həlīl
42. Ayəni كيف تجرى الموتى
Yə'nī göstər mənā Hudāvəndā

¹ Araf suresi, 179. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=7&ayet=179>

² məzhəb: dünya (d.)

43. Çürüyüb belə müzməhil mövtā
Nə qılursan ki tā olur əhyā
44. Elə əşhāş istəyəndə dəlīl
Onə göstərdi dəhi Rəbb-i cəlīl
45. Pəndinə bī-dəlīl eylə qəbūl
Hökə edər pənd qəbūl elə tez ol
46. Dağılubdur əsās-ı dīn-i nəbī
Bənd¹ olubsız dağılmaqun səbəbi
47. Māl-i dünyādən ötri hər mollā
Raḥnələr dīndə eyləyür peydā
48. Hərə bir dīn gətirmiş izhārə
Bir olan dīn olubdı şəd pərə²
49. Bār-ilāhī özün 'əlāc elə
Qoymə İslāmı tərək olə belə
50. Bu gözəl məzhəb olmayə fānī
Dutmayə cəhl ü fitnə dünyānı
51. Zū'iyā açma çoh da əsrārı
Mollələr küfr oḡur bu güftārı
52. Nə gərəkdür hədīs³ ü āyə
Māl [u] dövlət gərəkdī mollāyə

12⁴*mefā 'ilün / mefā 'ilün / fe 'ülün***Məsnəvi Ki Be-Vələd-i Hüd Neveştə**

1. Əlā ey hətīr-i zārım sürürı
Əlā ey dīdə'-i gəm-dīdə nūrı
2. Əlā ey növ-gül-i bāğ-ı vüçüdım
Əlā ey dəhr-ārā būd nə-būdım
3. Əlā ey könlümün āramgāhı
Şikəstə Zū'inün püşt [ü] pənāhı
4. Səlām olsun saña ey nūr-ı dīdə
Gül-i h'oş-bū olan bāğ-ı ümīdə⁵
5. Səlām olsun saña ey cān nihānı
Vüçüdün könlümündür mülk [ü] mālı
6. Dil-i gəmgīnimi sənsən qılan şād
Sənünlədür vüçüdım şəhri ābād
7. Səni hifz eyləsün cümlə bəlādan

¹ Bənd: pənd² Bir olan dīn olubdı şəd pərə: Oldı insānlıq min pərə (d.)³ ma'ārif: hədīs (d.)⁴ 73b⁵ bāğ-ı ümīdə: bāğ u ümīdə

Budur dā'im tēmānnāmız Hūdādan

8. Əgərçi h'osdu hālım gürbət içrə
Vücüdımdur səlāmət şəhhet içrə
9. Vəlī sənsiz köñül āramı yoğdur
Cəməlun görməmiş dil-kāmı yoğdur
10. Məgər cānsız bədəndə tāb olur mu
Həyālāt eyləyəndə h'vāb olur mu
11. İlāhī bir səbəb qılsun kərəmdən
Görüb vəşlün olum āzād gəmdən
12. Huzurunlə həmişə şər olə həl
Bələ vü dərddən āzād olə dil

13¹

mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün

Be-Yeke Be-Düstān Neveştə

1. Səlām olə saña ey bəhr-i əhsən-i əhlāq
Səlām olə saña ey bərgüzidə-i Həllāq
2. Həqiqət 'āləmi içrə bərāder-i cānı
Şədəqət 'āləmi içrə rəfiq-i rühānī
3. Səlām olə saña ey fəzl-i mə'rifət kāmı
Səlām olə saña ey Zū'ī-i hərin cānı
4. Həsəblə 'āləm-i hılqətdə çünki ə'lāsan
Odur səbəb ki 'Əlī isminə müsəmmāsan
5. Kirām-ı hülqi ki vermiş saña bu növ' Hūdā
Gülāmdur sənə hər yerdə var isə 'ürəfā

14²

mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün

Dər-Mədh-i Cənāb-ı Seyyid Qāzī Neveştə Şodeəst

1. Səlām olə saña ey təcār-ı əhl-i vəfā
Səlām olə saña ey bərgüzidə-i 'ürəfā
2. Səlām olə saña ey fəzl-i dāniş-i rəh-bər
Səlām olə saña ey müqtədir³-i əhl-i hünər
3. Səlām olə saña ey fəzl-i mə'rifət kāmı
Səlām olə saña ey Zū'ī-i hərin cānı
4. Şikəstə-hətirimin zövqi Seyyid-i qāzī
Bu dərd-i güşşə-i dil şövqi Seyyid-i qāzī
5. Olan müşāhibətində həmişə zövqi şəfā
Salan təkəllümi tār tēki köñlüm içrə ziyā

¹ 75a

² 86b

³ müqtədir: müqtədār

6. Dühāt içində nə müddətdi qalmışam məğmüm
Ləziz şöhbət-i cān-bəhşdən olub məhrüm
7. Gecə günüz gəm ü əndüh-ı bī-şümār içrə
Neçə sipənd yanar şiddət ilə nār içrə
8. Təvəqqe‘m budı əhvālını bəyān edəsən
Həqir Zū‘ini bir sözlə şadmān edəsən
9. Həmīşə hātirivi Hāliq eyləsün məmnūn
Cəlāl u dövləti ‘ömrüvi həm dəhi əfzūn
10. Bu şəfqət ilə mən-i zārı sər-firāz edəsən
Təmām dost dəhi həm saña edə [bir] əhsən
11. Qəsəm deməkliqə mollāsını edüb tə‘yīn
Şikəstə hātirimə nəşb ilə verüb tərīn

15¹*fe‘ilātūn / fe‘ilātūn / fe‘ilātūn / fe‘ilūn*

1. Sāqiyā dövrə gətür cām-ı mey-i gül-nārı
Gəti bir həlmə şərāb ilə dil-i bīmārı
2. Tāzə ziynət verüb övzā‘-ı gülüstānə bəhār
Fərş-i sündüs döşüyüb şəhn-i dil-i cānə bəhār
3. Bülbül [ū] qumrī açub şövq ilə hər yan pər ü bāl
Göstərübdir gül-i həmrā nə nəzākətlə cəməl
4. O behişt ki Hüdāvənd qılub zıkr ü bəyān
Eləyüb imdi bizə sähət-i dünyādə ‘əyān
5. Bu ‘anādil bu bəlābil bu gülüstān bu çəmən
‘Eyni cənnətdi nəşāt eylə əgər ədəmsən
6. Bu nə inşāfdı kim bir belə əyyām-ı bəhār
Keçə bī-bādə vü bī-sādə vü bī-bərbət ü tār
7. İmdi ki hāşıl olubdur saña bu hūld-i bərīn
Qoymə ey nā-hələf əldən çihə bu mā‘-i ma‘īn
8. Mümkün olduqca fərāhim elə əsbāb-ı sürūr
Mey ayağın ələ al tā gətürə başıfā şūr
9. Biləsən hālət-i İskəndər ü Cəməşīd ü Cəmi
Dövlət-i fānī üçün çəkməyəsən dərd ü gəmi
10. Hanı Bəhrām ü Sifəndār u Nərimān ilə Sām
Əsüb onlar tərəfə gör nə şifət şarşar-ı sām
11. Hər nə olsun gedəcəksən bu fənā dünyādən
Bārī bir ‘işrət elə çəkmə gəm-i bī-cādən
12. Oləsən Rüstəm-i dəstān vəyā Rüyīntən
Zāl-i gərdündən ölüm zəhmīni āhır görəsən

¹ 127b

13. İmdi ki oldu [‘əyān] qā‘idə-i dəhr sənə
Fürşəti fövt eləmə seyr elə tərəf çəmənə
14. Qoymə bī-hüdə keçə ‘ömr-i ‘əzīz ey nā-dān
Həşə bu vəqt-i gül ü mövsüm-i bağ u bustān

[MUHAMMESLER]

1¹*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Yā Rəb olur mu bir də dönüb növ-cavān olam
Eyş [ü] nəşāt-ı ləzzət ilə kām-rān olam

Hic kimsə görməsün belə sin-i kuhüləti
Çün cismdən gedübdü o sükkər şəbābəti
Qalmub ağzda gözdə dəhi dizdə tāqəti
Bī-zövq cism ü cān diri qalmaq nə ləzzəti
Yaşsı odur ki topraq içində nihān olam

2. H' oş ol zəməñ ki qış baña bir növ-bəhār idi
Manqal kənārı yār ilə bir lāləzār idi
Ruhsārəsində cənnət-i hūr aşkār idi
Ol hālētün gədālıqı bir şəhriyār idi
Bu hāl ilə nə zövqi əgər hökm-rān olam

3. Pīrənəliqdə çün kişinün yoh o hāləti
Çoh məclisə oturmaqə olmaz ləyāqəti
Hər bir qədər əgər olə də māl ü dövləti
Ağsaqqalun dutar mı cavānlarlə şöhbəti
Dünyādə indi istəmürəm bir zəməñ olam

4. Altmış yaşında isə [o] bir kimsə gər vəfāt
Tapdı o şəhş hər iki dünyādə bir nicāt
Hər kəs ki etdi yetmişə həştādəcən həyāt
Bī-rūh cismdir o müqəvvadı bī-səbāt
Nə behcəti o 'ömr ki 'āləmdə hān olam

5. Getmiş qədimdə olan 'əhd ü vəfā dəhi
İnşāf ilə şədəqət cüd [u] səhā dəhi
Bir gün həyāt istəmürəm Zü'iyā dəhi
Çün yoh bədəndə zərrəcə zövq ü şəfā dəhi
Bu hāl ilə nə fā'idə şah-ı cəhān olam

2²*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. H' oş ol zəməñ ki 'işrət ü 'eyşim təmām idi
Baş³ şür-ı 'eşq gözdə o māl əldə cām idi

Derdim müdām Həsrov [u] Şīrīn hekāyəti
Bir zərrə qədri bilməz idim dərd ü möhnəti
Nə var yoh gəmi nə 'əyālun həcāləti
Nə cənnət ərzüsü nə düzəh məhābəti
Fikrim həmişə ol büt-i tūbā məqām idi

2. Bilməzdim hic güşşə vü dərd ü kədər nədür
Yā fəqr ü fəqə necədi yā sīm u zər nədür
Yā rāhət-i Hızır nədü rənc-i səfər nədür
Məhlūq için cəhāndə qəzā vü qədər nədür
Güyā ki məskənim baña dārü 's-səlām idi

¹ 35a² 36b³ Baş: Başda

3. Ey çərhl bilmədim bu işün var imiş sənün
Sifründə şəhd lā'iqinə hār imiş sənün
Getdükcə 'ömr-i hāşiyətün dād imiş sənün
İqbālīvun əvāhiri idbār imiş sənün
H'oş ol zəməni ki 'işrət ü eyşim təmām idi
Heyf ol qərīnə kim baña dövrən be-kām idi
4. Şəd-heyf həft uduzdım [o] həftəd sālımı
Bir fikr qılsa idim əgər mən [ki] mālımı
Verməzdım 'elmə mǎzī vü müstəqbəl hālımı
Mən də zər ilə doldurur idim çuvālımı
İmdi mənim də yaxşı günim müstədām idi
5. Vafırqətā bu əşrdə yolh bir rəfiq olan
Üftādələr əlin dutuban bir şəfiq olan
Hāşiyəti həlīm kəlāmı rəfiq olan
Yolh Zū'ī tək bahār-ı bəlayə gərīq olan
Əfsūs o dəm ki çərhl baña hāmān qulām idi

3¹*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Ey sərvər-i bülənd məqām ki şidiq ilə
Dərgāhivə dəhlil ü həqirānə gəlmişəm

Bir mūr-ı bī-nəvā tək sərgəştə dövr edüb
Āhirdə bārgāh-ı Süleymānə gəlmişəm
2. Məğmūm dil-şikəstə həzīn bī-nəvā ikən
Həm zār-ı dərd ü həm dəm-i cövr-i cəfā ikən
Dövrən 'ədü vü yār baña bī-vəfā ikən
Bülbül şifət həzān-ı gəmə mübtəlä ikən
Şəd şükr 'āqibət ki gülüstānə gəlmişəm
3. Gərçi əzəldə zağəm-i dövrən-ı şīr idim
Āhirdə çərhl əlində çe rübāh-ı pīr idim
Fövc-i bələ vü dərd gəmə dəst-gīr idim
Yə'qūbvəş ki beyt-i həzīndə əsir idim
Āhır huzūr-ı Yūsif-i Kən'ānə gəlmişəm
4. Əz-bəs ki dərd ü möhnət-i dünyā-yı pūr-fitən
Cəm' etmiş idi üstümə hər yerdə [var] mihən
Çəşmimdə hārə dönmüş idi gülşən-i çəmən
Bī-mə'rifət cəmə'ət əlində bī-tən-i mən
Şan kəfir idim imdicə imānə gəlmişəm
5. Yār-ı diyərdən keçüb əvārə olmuşam
Çərhlün əlində 'əciz ü bī-çārə olmuşam
Āhır nəfəsdə bah nə günü qarə olmuşam
Yolh bir mədāhilim belə bī-kārə olmuşam
Əl-qışşə çərhl əlindən mən cānə gəlmişəm
6. Bir yerdəəm təfəvüti yolh tūtī vü gürāb
Bilməz nədür cəhāndə günāh ilə yā şavāb
Hikmət sözün bürüz eləsən yolh onə cəvāb
Bir şərf anlamaz deyəsən gündə yüz kitāb
İmdi qaçub bu mənəbə'-i 'ürfānə gəlmişəm

¹ 72a

7. Ölməkdən özgə yohdı bu dərdün təbəbət
Pīrənəsər tapandə kişi çün fuqārəti
Bī-heyər ü bī-nəvā dəhi durmaqə t̄āqəti
Belə həyātə var ölümün çoh şərāqəti (?)
Pəs nişə mən bu ‘āləm ü imkənə gəlmişəm
8. Dünyāni fikr edəndə gedir mægər zü’l-cəlāl
Tər eyləsən hərəmi tapulmır dəhi həlāl
Dünyā dutanda arturu rəzilə həm vəbāl
Həqqi həyālə salmaqə qalmır dəhi məcāl
Yoh fikr edən ki nişə bu dövrənə gəlmişəm
9. Tər olmamışdı hüşk-ləbim bir şərāb ilə
Ləb təşnə vəqtlər keçürürdük şərāb ilə
Bī-cinslərlə həm-dəm ü tūṭi gürāb ilə
Düzəh içində qalmış idim yüz ‘əz[ā]b ilə
Hālā behiştə rövzə-i rižvānə gəlmişəm
10. Bir əhl-i ‘elm yoh sūzə-rühə səfā verə
Nə əhl-i şe’r söhbəti dəhən dəgə verə
Nə ‘ārifi ki sāğərə bəzl ü ‘əṭā verə
Zü’l eyləmə ...li saña verə
Əhür nəfəsə mənbə’-i ‘ürfənə gəlmişəm

4¹*mef’ülü / mefā’lū / mefā’lū / fe’ülün*

1. Qurban olum ol nərgis-i fəttānə ‘Öleykān
Həm həm təkülən zülf-i pərişānə ‘Öleykān

Ey ‘ārizi məh zülfi siyəh qāməti ‘ər’ər
Təh oldı ləbün rəşki ilə bədə-i əhmər
Belə ki səni həlq eləyüb Hāliq-i dāvər
Gər görsə yüzün min yüz zāhid-müztər
Mən kəfirəm ər edə gilmənə ‘Öleykān
2. Ey dil-bər-i məh-rüy u büt-i h’oş-hətt ü həlīm
Şimşād-qədd ü lələ-had u məh-cəməlim
Çoh etmə mən-i zārə sitəm türfə-gəzālīm
Qoyma keçə hicrində gəm ü dərd ilə həlīm
Öldür məni məhsüb elə qurbānə ‘Öleykān
3. Zülfündədi məd-gəm gözəlīm mö’cüz-i Mūsā
Muzmərđi ləbündə dəhi e’cāz-ı Məsīhā
Həttündən olub ‘āləm ara Hıznr hüveydā
İncilə qəsəm etdi məni əhürü rüsvā
Zülfün saluban rəhnələr imənə ‘Öleykān
4. Yüz nəfə-i Çin gīsü-yı pür-çiniñə sədqə
Kīn eyləmə ey şüh olum kīniñə sədqə
Min müşk-i Hıṭā kākül-i müşkīniñə sədqə
Cānım dəhi ey gül ləb-i şirīniñə sədqə
Bīmār tənīm nərgis-i məstānə ‘Öleykān
5. Bu şəhrdə var gərçi həzārān büt-i zībā
Dil-cüy-ı pəri-rüy mələk-təl’ət ü rə’nā
Gər kim enə firdövs-i bərindən yerə havrā
Mənənd olə bilməz saña ey şüh-ı dil-ārā

¹ 170b

Heyhāt sənün tək gələ dövrənə ‘Öleykân

6. Ruhsārīvə ol gün ki gözim qıldı nəzərə
Lə'lün həvəsi saldı dil ü cənə şərərə
Vəşlünlə elə gəl mən-i dil-hestəyə çərə
Etmək diləsən gər günimi cövrə qarə
Bir şənə çək ol zülf-i pərişənə ‘Öleykân
7. Desəm nə rəvā gözlərün nərgis-i bīmār
Zülfənə nə lā'iq söləsəm nəfə-i Tātār
Žū'ī kimi oldum gəm-i eşqündə giriftār
Zülfün həvəsi eylədi təsbihimi zünnār
Döndürdi məni əhıı şı'ənə ‘Öleykân

5¹

fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün

Mühəmməs Fı-Tə'rif-i Məktəb

1. Ey 'əzizān-ı cəhān mə'dən-i cāndur məktəb
Bədən-i mürdə içün rüh-ı rəvāndur məktəb
Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü şāndur məktəb
Yāhşı diqqət eləsən bağ-ı cināndur məktəb
Əlhəq insān olanə niṭq ü bəyāndur məktəb
2. Hər kəsün olmasə gər 'elmi yəqīn ə'mādur
Çünki هل يستوى² Qur'āndə bunə imāndur
Şūrəti olsə də insān özi līk ədnādur
Ölüdür bāṭını zāhirdə əgər əhyādur
Bədən-i mürdə içün rüh-ı rəvāndur məktəb
3. Olsə şəh-zādə kişi bilməsə gər 'elm ü bəyān
Həlq sölər ki filānkəsdi nə kevdən nā-dān
Dövləti hörməti 'elm ilə tapubdur insān
Çoh gədə-zādə gəlüb 'elm ilə olmuş sultān
Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü şāndur məktəb
4. Kişi beş dil bilə gər ondə tāmām ādəmdür
Ohuyub yazmasə hər şey'dən o kimsə kəmdür
'Elm şāhıblərinün hātiri cām-ı Cəmdür
'Ālimün 'izzətinə baḥ ki nə h'oş 'āləmdür
Yāhşı diqqət eləsən bağ-ı cināndur məktəb
5. Dil bilən kimsə ilə bilməyəne eylə nəzər
Şūrəti olsə də ādəm heyivāndan bədtər
Çünki bilməz nə təvārīh nə āyāt u həbər
Kişiyə dərsdi Žū'ī bu cəhān içrə hünər
Əl-həq insān olanə niṭq ü bəyāndur məktəb

¹ 171a

² Zümer suresi, 9. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sura=39&ayet=9>

[TAHMİSLER]

1¹*mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün*

1. Nə qaldı dəhrdə kim çəkmədiyim dərd ü bəlälərdən
Yetüşdim cənə āhır möhnət ü cövr ü cəfələrdən
Nə həşil eyləmək gəflət mənim tək mübtəlälərdən
Kərəm qıl kəsmə səqī iltifātun bī-nəvələrdən
Əlündən gəldügi heyri dirig etmə gədələrdən
2. Nə bəzm-i 'işrət içrə dil-bər-i hürī-liqāmız yoh
Nə mülk-i gürbət içrə bir ənis-i dil-güşāmız yoh
Şəbə səndən səvā bir kimsəyə bi'llāh ricāmız yoh
Əsir-i gürbətüz biz səndən özgə əşnāmız yoh
Ayağun kəsmə başunçün bizim möhnət-sərələrdən
3. Kimün yā Rəb dönübdür mən kimi 'ələmdə iqbāl
Olubdur ərzü cəmi şərāb-ı vəşldən həlī
Pəyām-ı yārə sən Tarı dəhi az eylə ihmāl
Şəbə küyündə dildārun nədür üftədələr həlī
Bizim yerdən gəlirsən bir xəbər ver əşnələrdən
4. Mürür-ı dəhr ilə sındırməsə tə çərḥ mīnāsın
Təşəvvür eyləmə kim tərək edim səğər təmənnāsın
Gözimdən salmışam bi'llāh bağ-ı hül-d-i havrāsın
Demə zāhid ki tərək et sīm-bər-bütlər təməşāsın
Bəni kim qurtarur Təñri sataşdurmuş bəlälərdən
5. Yəqīn budur āhır dūr olub mehr ü vəfā zā'il
Bu həm bir zülmdür kim yār olur 'uşşāqdan gāfil
Nədən sölə görək ey bī-nəvā ümmīd olur həşil
Fələk dūr mehri zā'il yār gāfil 'ömr müstə'cil
Nədür tədbir bilmən cənə yetdim bī-vəfələrdən
6. Köñül mülkündə bundan sora ondan geyri şāh etmən
Dutə gər hür u gılmān 'ələmi bi'llāh nigāh etmən
Cəhānı çeşmimə Zū'ī şifət hər gün siyāh etmən
Vücūdım ney kimi sūrāḥ sūrāḥ olsə āh etmən
Məhəbbətdən dəm urduq içməmək olmaz bəlälərdən

2²*mefā 'ilün / fe 'ilātün / mefā 'ilün / fe 'ilün*

1. Ənis ol büt-i Növşād gördüğün köñlüm
Qərīn mäh-ı pərī-zād gördüğün köñlüm
Həmişə vüslətə mu'tād gördüğün köñlüm
Tutuşdı gəm odınə şād gördüğün köñlüm
Müqəyyəd oldı ol əzād gördüğün köñlüm
2. Gözün fədāsı gətür səqī cəm-ı bədə-i nāb
Ki qoymayub tən ü cəndə humār-ı hicrān tāb
Ze-bəs aşıtdı gözimdən bələlərun seyl-āb
Diyār-ı hicrdə seyl-i sitəmdən oldı hərāb
Fəzā-yı vəşldə ābād gördüğün köñlüm
3. Nə yaxşı günlər idi ol nə yaxşı müddət idi

¹ 105a² 106a

Ki şüglimiz o pərī-rüy ilə məhəbbət idi
Nə dildə bir gəm-i hicrān nə küdürət idi
Döğüldi belə dəməni də bir əhl-i 'işrət idi
Bu qanlar içməgə mu'tād gördüğün könlüm

4. Köñül ki eylər idi lāf 'āqil olduğunu
Yəqīn eyləmişəm imdi gāfil olduğunu
Fənāyə verdi firāqunlə hāsil olduğunu
Gətürdi 'əcz görüb 'eşq-i müşkil olduğunu
Qamu hünərlərə ustād gördüğün könlüm
5. Edübdü dām-ı bəlādə fələk məni pā-bəst
Olubdı şīşə-i dil səng-i möhnət ilə şikəst
Döğül 'əbəs gəm-i hicründə olduğum sər-məst
Nə gördü bādədə bilmən ki oldı bādə-pərəst
Mürīd-i məşrəb-i zühhād gördüğün könlüm
6. Nə gündü kim eləməz çərḥ-i dūn məni məğmūm
Qılıb o mäh vüşālından 'āqibət məhrūm
Ze-bəs ki ḥayl-ı bələ qıldı Zū'ī üstə hücum
Füzüli eylədi əhəng-i 'eyş-ḥənə-i Rūm
Əsir-i möhnət-i Bağdād gördüğün könlüm

3¹*fā 'ilātūn / fā 'ilātūn / fā 'ilātūn / fā 'ilūn*

1. Küfr-i zülfün 'āşiqə ey şūḥ īmān istəməz
'Arizun müştāqı ey gül bāğ-ı rīzvān istəməz
Gözlərin bīmārı ey mäh şəhḥət-i cān istəməz
Təşnə-i cām-ı vüşālun āb-ı heyvān istəməz
Mā'il-i mür-ı ḥəṭūn mülk-i Süleymān istəməz
2. Nəqş edübdür hürdən ə'lā səni şüretgərin
Əhsən-i təqvīm ilə olmuş mürəkkəb peykərin
Qədəmin² tūbādı kūyun hıld Kövsər ləblərin
Eyləməz meyl-i behişt üftādə-i ḥāk-i dərūn
Sākin-i künc-i gəmün seyr-i gülüstān istəməz
3. Dəm-bə-dəm Fərhād Şīrīn-ləblərindən qan yeyüb
Qeys Leylā tūrrəsi yādilə bəs qarə geyüb
Hansı dil-bərdür ki öz 'uşşāqınə cövr etməyüb
Cövrdən āh etmə ey 'āşiq yaḥar könlüm deyüb
Hiç sultānım deyən mülkini vīrān istəməz
4. Mehr ilə dövr etmədi hərgiz bu çərḥ-i bī-həyā
Zū'ī-i dil-həstəyə göstərmədi zərrə vəfā
'Ādəti əhl-i kəmələ dāim etməkdür cəfā
Ey Füzülī müttəşil dövrən müḥālifdür baña
Gəlībā ərbāb-ı iste'dādı dövrən istəməz

¹ 106b² qədəmin: çün qədəmin

[TERCİ-İ BEND]

1¹*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün***Tərci-i Bənd Dər-Midhat-ı 'Āli-Cāh Böyük Hān Nəbirə-i Muştafa Hān-ı Şirvān 'Öleyhi'r-Rəhmətə Və'l-Gufrān**

1. Ey kərəm kənı böyük hān mən-i sər-gərdānun
'Ərzinə gūş elə əlqāflə bu nālānun

Çərə qıl mətləbinə bu cigəri sūzānun
'Ərz edim hıdmətivə tā rəvişin dünyānun

İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Mə'rifət əhli cəhān çeşminə həkistər imiş

Milyaner Tarıdı yüzminni də peyğən-bər imiş
Olmasə pūlı Fəlātūn isə derlər hər imiş

2. Əlli il kəsbi-i 'ulūm etməgə qıldım iqdām
Şād olurdım ki 'əcəb yaşı hünərdür bu məqām

Demə məhlūq yanında qoyulub təzə nizām
Pūldan geyri nə iş var isə məcmū'-ı hərəm

İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Mə'rifət əhli cəhān çeşminə həkistər imiş

Milyaner Tarıdı yüzminni də peyğən-bər imiş
Olmasə pūlı Fəlātūn isə derlər hər imiş

3. Gər hünər kəsbi için əlli il dil-hün oləsən
Arturub fəzl ü hünər 'elmdə ceyhün oləsən

Gər pirisajni² vəkillər böyüğü şovn (?) oləsən
Kimsə qədr etməyəcək gərçi Fəlātūn oləsən

İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Mə'rifət əhli cəhān çeşminə həkistər imiş

Milyaner Tarıdı yüzminni də peyğən-bər imiş
Olmasə pūlı Fəlātūn isə derlər hər imiş

Vələhu Eyzən

4. Hər kəsün cüz'ī savādı olə həm tən-hvāhı
Mülk-i 'elmün sölənür kim odı şāhənşāhı

Olmasə pūlı əgər olsə də 'elmu'llāhı
Həlq sölər ki qovun getsün elə kəm-rāhı

Vələhu Eyzən

5. Līk şad-heyf ki pis vəqtə həbərdāram mən
Qocalub 'ömr gedüb zə'f tapub quvvət-i tən

¹ 21b; 60b

² Rusça kelime olup, jüri üyesi demek.

Əl ayağ göz düşüb əldən dəhi dişsizdi dəhən
Qorhurar kim dəm-i āhirdə tapulmayə kəfən

Vələhu Eyžən

6. Çünki lāzımdı dedim gərçi döğüldür lā`ıq
Kimdi hər `elmdə göstər baña olsun fā`ıq

Tərk edüb mə`rifəti pülə olublar şā`ıq
Nə gərək `elm həlā`ıq pülə sölər Hāliq

Vələhu Eyžən

7. Gər deyəm dərdimi dövlətlü olan bī-həbəərə
Bāb-ı hıkmət açuban şərḥ eləyim min fiqrə

Yüz qəşidə deyübən vāqif edim nüktələrə
Bir qəpik qədri o əş`arı gətürməz nəzərə

Vələhu Eyžən

8. Səndən özgə kimə mən şərḥ eləsəm əhvālı
Deyəcəkdür haradan gətirdi bu qıl ü qālı

`Ālim u `ārif ü şā`ir qurı söz tımşālı
Vāy o şəhşə ki cibi pūldan olsun həlāl

Vələhu Eyžən

9. Sərvərə qoymə qalam bī-sər u sāmān nə zār
Kīsə bī-sikkə bərudüşim (?) bī-cübbə vü ẖvār

Ğəm ləkəd kūbi (?) cəfā tāpdaqı bu Zū`i-i zār
Ehtiyāc anləsalar nifrət edüb hamı qaçar

[MÜSEDDESLER]

1¹*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. H'os ol zəməni ki yār baña həm-ayağ idi
Ruhşarı gözlərimə münəvvər çırāğ idi
Şīrīn-kəlāmı hātīr-i fərmādə dāğ idi
Fəsl-i bəhār məskənimiz tər-i bāğ idi
Cövr-i rəqīb şöhbətimizdən irağ idi
Günlər o günlər idi dimāğ ol dimāğ idi
2. Nə var idi köñüldə gəm ü dər-d-i rüzgār
Nə var u yoh küdürəti olmazdı aşikār
Gəlməzdi hīç hātīrə əndüh-ı hīcr-i yār
Bilməzdi dil bu növ' ilə dər-d-i firāq var
Məndən bəla vü möhnət-i hīcrān uzağ idi
Günlər o günlər idi dimāğ ol dimāğ idi
3. Hər gün keçirdi 'işrət ilə rüzgārımız
Dil şād-kām u əldə mey-i h'os-güvārımız
Fəsl-i həzān olubdı bizim növ-bəhārımız
Bülbüllərin fəğānı idi çəng ü tārımız
Nə güşimə kədər gətürən şavt-ı zāğ idi
Günlər o günlər idi dimāğ ol dimāğ idi
4. 'Ömrün şəfā-yı mövsümi vəqt-i şəbābdur
Vəqt-i şəbāb əfzəl-i məst-i şərābdur
Dəmlər ki ol zəməni keçinüb yāhşı h'vābdur
Ey cān bu günlərin nəyə sölə hesābdur
Yād ol zəməni ki qara gecəm gün tək ağ idi
Günlər o günlər idi dimāğ ol dimāğ idi
5. Yā Rəbb olur mu bir də görəm ol zəməneni
'Eys ü nəşāt u şöhbət-i çəng ü çəğāneni
Hālından əhiz edirdi köñül mürği dāneni
Ol gül üzündə tūrrə-i tərārə şāneni
Zū'ī bilür ki hāl o dəm nə səyāğ idi
Günlər o günlər idi dimāğ ol dimāğ idi

2²*Fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün
Mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Kül başım üzrə bu dəm ey şəh-i əbrār ölürəm
Qaldı köñlimdə nihān cümlə-i əsrār ölürəm

Dəm-i vədā'dı gəl qoymə intizār məni
Vədā'-ı bāz-pəsīn qoymə əşkbār məni
2. Çəkmişəm hər nə gəm ü möhnəti³ var 'āləmdə
Qalmışam şām u səhər şivən ilə mātəmdə
Biz kimi var mı bələkeş bu bənī ādəmdə
Yetüşübdür dəm-i rihlət mən-i bīmār ölürəm
Hücüm-ı dər-d ü bəla keşti-i həyātımdan
Bu bəhr-i möhnət ü gəmdən qılur kənārə məni

¹ 81a² 172b³ möhnəti: möhnət

3. Atamun firqəti gərçi məni əfkār elədi
Zülm-i 'udvān mən-i möhnətzədəni zār elədi
Fərək əhvāl-i mən-i müztəri bīmār elədi
O cəfānı ki bana eylədi əğyār ölürəm
Atam rəsul-i Hudādən şora nifāq əhli
Nə növ' eylədilər gör ki tərmar məni
4. Fānī dünyādan Əgərçi belə nālān gedürəm
Bī-vəfā ümmət əlindən cigəri qan gedürəm
Çəkdigüm cövr ü cəfādan nə pərişān gedürəm
Līk bir tǝzə bələ var görübən zār ölürəm
Babam firāqını düşmən cəfāsını çəkdim
Bir özgə güşşə var oldur qılan fikār məni
5. Nə müsibət var isə eylədi çərḥ-i gəddār
Şəbr qıldım nə bələ oldı əgər cümlə dūçār
Bu Hüseynə eləyən zülmü o qövm-i əşrār
Bir onə eyləməyüb tǝb mən-i zār ölürəm
Yetüşdi hər nə bələ vü müsibət etdim şəbr
Vəlīk qıldı Hüseyn dərdi dāğdār məni
6. Ənbiyā firqəsinə hər nə gəlüb dərd ü bələ
Bu müşəhhəsdi Hüseynə dögi kimsə həmtā
Bu bələ vāqi'əsin şābit edir Kərb-i bələ
O səbəbdən çəkübən āh-ı şərərbār ölürəm
Həmişə eyləgilən Zū'ī zikr-i āl-i 'əbā
Cəzādə qoyməyələr tǝ ki şərm-sār məni

[MURABBA]

1¹*fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilün*

1. Müjdə olsun kim gəlüb dünyāyə Nov-rüz bayramı
Fərş-i istəbrəq salub şəhrāyə Nov-rüz bayramı
Şūr-ı bəhcət bülbül-i şeydāyə Nov-rüz bayramı
Ohşayur çün cənnətü'l-məvāyə Nov-rüz bayramı
2. Səbzlər güllər çəmənlər geyünübdür təzədən
Züb-i zīnətlər verüb ruhsārə rəng-i gönçədən
Çıxmış idi möhnət-i fəsl-i şitā əndāzədən
Şükrələr kim saldı başə sāyə Nov-rüz bayramı
3. Səbzlər şəhrədə gör kim necə sündüs-püş olub
Hər tərəfdə 'āşiq ü mə'sūq həm-əgüş olub
Gülsitənlər içrə hər yan bāng-ı nüş-ā-nüş olub
'Eyş edən 'uşşāq içün bir gāyə Nov-rüz bayramı
4. Cüş edüb yerdən çıhub nəsrin sūsən nəstərən
Seyr-i gülizār elər yüz nəzənin-i gül-bədən
Şükr qıl Allāhə kim çıhduq bəhārə saq əsən
Çünki cənnətdür qədəh-peymāyə Nov-rüz bayramı
5. Żū'iyā aç gözlərin bir səfhə-i gülzārə baḥ
Āyə-i جَنَاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ² baḥ
Hikmətu'llāhə nəzər qıl məzhər-i əsrārə baḥ
Həl'ət-i gül-gün geyüb ə'zāyə Nov-rüz bayramı

¹ 136a² Muhammed suresi, 12. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019. <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=47&ayet=12>

[GAZELLER]

Ḥarfü'l-Elif

1¹*fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilün*

(Der-Kenār)

Fī-Lügatü'n-Nebī

1. Ey risālēt mülkünə sultān zu'l-'izz u 'älā
Ənbiyā-yı övliyāyə müqtədā vü pīşvā
2. Sənsən ol sərvər ki zāt-ı pākun olmuşdur əzəl
'İllət-i gā'ıyyə mövcüdāt u həlq-i mā-sivā
3. Həq qəsəmlə sūrə-i یاسین də izhār eyləyüb
Şānuvı ey məhrəm-i əsrār-ı sirr-i yā vü sā
4. Żū'ī-i bī-çārə kim cāndan gūlāmındur sənün
Sər-bülənd eylə şəfā'ətlə onı rüz-ı cəzā

2²*fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilün*

(Der-Kenār)

1. Ey risālēt mülkünə rüz-ı əzəlden pādşā
Rīzə-ḥvār-ı ḥvān 'elmündür şəfi'-i ənbiyā
2. Çün vüçūdun 'illət-i gā'ıyyə-mövcüdātdur
Cövhər-i zātu içün olmuşdur 'ərz-i ərz səmə
3. Həqq səni həlq eyləyübdür 3 رحمتا للعالمین
Şāfi'-i 'üşyān əhl-i mə'siyət rüz-ı cəzā
4. 'Āləmə mə'lūm olubdur qoydıqun ədəb-i dīn
Hīç bir mürsəl nəbīdə yohdı belə ihtidā
5. Qıl şəfā'ət Żū'ī-i miskīnə şāhım həşrdə
Bir gūlām-ı rü-siyəhdür şidq-dildən çün saña

3⁴*fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilün*

1. Qəd izā'ət şəms-i vəhdət min gəməmə'l-i-ih̄tifā
Kənz-i məḥfī nūr-ı 'ürfān ilə tapdı incilā
2. Feyz-i əhbəbtə 5 ليعرف bā'is-i icād olub
Dəst-i qüdrət ḥilqət-i əşyāyə qıldı ibtidā

¹ 2b² 1b³ Enbiya suresi, 107. ayet. Erişim: 7 Temmuz 2019,
<http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sura=21&ayet=107>⁴ 1b⁵ Hadis-i şerif: “Ben gizli hazine idim; bilinmek/tanınmak istedim.”

3. ¹ ما خلقت الجن والانس ليعرف āyətīn
Gūş-ı cānə şübḥ ü şām eylər münādīlər nidā
4. ‘Āmilān-ı pādşāh-ı ḥittə-i ərż u səmā
Mə‘rifətdən başqə qılmaz bir mətā‘ə e‘tinā
5. Mümkināt icād olub ‘ārif-i be-ḥəq olmaqə
Mə‘rifətdür bā‘is-i icād-ı küll-i mā-sivā
6. Bārgāh-ı ‘izzətə feyz-i təqərrüb tapdılar
Mā-sivādan nūr-ı ‘ūrfān ilə fəvc-i ənbiyā
7. Baḥmə dünyā mālınə kəsə et ḥəyāt-ı cāvidān
Cəhl ü ‘ūrfāndur ḥəyāt-ı mövtün əşli Zū‘iyā

4²*mef‘ûlü / fā‘ilātü / mefā‘ilü / fā‘ilün*

1. Hər bəzmdə ki bādə-i həmrādan olmasa
Nəql ü məzə o lə‘l-i şəkər-ḥādan olmasa
2. Āb-ı ḥəyāt olsə də tər qılmanam ləbim
Cāmımdə sāqiyā mey-i şəḥbādan olmasa
3. Zāhid nə zövq-yāb olı ḥūr-ı behiştədən
Bir şūḥə mən tək ‘āşiq-i şeydādan olmasa
4. Getməz təvāf-ı Kə‘bəyə rindān-ı meykədə
Eḥrām-ı ḥəccə pənbə-i mīnādan olmasa
5. Zāhid qəbül olur o itā‘ət ḥüzürdə
Zimmində zərrə qədri təmənnādan olmasa
6. Həqqün ‘ibādəti o itā‘ət olur ki ḥiç
Mənzūr evində cənnət-i ḥavradan olmasa
7. Zū‘ī rızā-yı Həqqə olur şāf bəndəlik
Olmaz qəbül geyrə təbərrādan olmasa

5³*mef‘ûlü / fā‘ilātü / mefā‘ilü / fā‘ilün*

1. Ey cān bu qədri möḥnət-i hicrānə ağlama
Çəkmə bu güşşə vü gəmi bī-cānə ağlama
2. Şəbr eylə hər nə cövr gələ rüzgārdən
Vəqtün cəhənnəm etmə yanə yanə ağlama
3. Təğyir-i iḥtiyārı çü yohdur qəzā içün
Təqdīrə rāzı ol gəm-i dövrānə ağlama
4. Əlbəttə vəqtlən çatəcaq müjdə-i bəşīr
Yə‘qūbvār Yūsif-i Kən‘ānə ağlama
5. Bir şey` bu giryəzərdən olmaz kəm ü ziyād
Bī-ḥüdə olmə gəl belə dīvānə ağlama

¹ Zariyat suresi, 56. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sura=51&ayet=56>² 1b; 173b³ 1b; 85b

6. Əlbəttə hər həzən olanun bir bəhəri var
Şəbr eylə ey könül gəm-i dövrənə aqlama

7. Cövr-i zəməənə möhnət-i gürbət firəq-ı yār
Zü'î demək cəfadi bu tuğyanə aqlama

6¹

mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün

1. Yalquz bəhərdən nə çihar sāğər olmasa
Sāğər içində bədə-i cən-pərvər olmasa

2. Bunlar təmāmı olsə də bī-zövq olur əgər
Cib ü bəğəldə sikkə-i sīm ü zər olmasa

3. Şür-ı cünün-ı 'eşq haçan başdə cüş edər
Cəm-ı şərəbdən ləb-i 'aşıqə tər olmasa

4. Şəfrə-yı güşşəni sər ü sīmāsı göstərür
Cəmində 'arifün ki mey-i əhmər olmasa

5. Zü'idən eyləmə tələb əş'ār-ı dil-nişin
Həlləl-i müşkilət olan zərgər olmasa

7²

mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün

1. Könül gər istər isən istirahət-i dünyā
Şərəb-ı nəbdədür cümlə rəhət-i dünyā

2. Nə qədri çoh olə çohdur yəqin bil āzārı
Riyāsət ü 'əməl ü hökm ü dövlət ü dünyā

3. Yā şür-ı 'eşq ilə dīvānə ol oləm çəkmə
Yā məst-i bədə olub bilmə möhnət-i dünyā

4. Təmām 'əqlədədür hər nə var möhnət ü gəm
Nə qədr çoh olə çoh olı zillət-i dünyā

5. Hanı Sikəndər ü Cəm hanı dövlət-i Qārün
Təşəvvür eylə nədür bah bu şövkət-i dünyā

6. H'oşā o kimsələrə adı yaşıqlıqlə qalub
Görüb həyat u məmātinə ləzzət-i dünyā

7. Yezid tək adı məl'un özi cəhənnəmdə
Nə fā'idə elə olsə həkumət-i dünyā

8. H'oşā o şəhşə ki Nüşirəvān-ı 'ādil tək
Həmişə rəhmət ohuyə təmāmət-i dünyā

9. Gözətlə əhīrətün Zü'î etməsün məğbün
Səni bu bədə vü sādə bu ne'mət-i dünyā

8³

¹ 2a; 119b

² 2a; 119a

³ 2b; 127a

mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün

1. Nə şey'də var cəhəndə 'işrət ey dil cəmdan başqa
Təmām əşyadə var gəm bir mey-i gül-fəmdan başqa
2. Sənünçün dənədür dünyədəki ləzzətlər ey gəfil
Dürüst etsən nəzər zımnində yohdur dāmdan başqa
3. Cəhəndə sīm ü zər cəm' eyləyüb 'ömrün tələf qılma
Nə zövqi sīmün ey dil yār-ı sīm-əndāmdan başqa
4. H'os ol kəs həlinə kim həyrdə hərc eyləyüb getdi
Cəhəndə qoymadı Nüşirəvān tək nāmdan başqa
5. Cəhānı hər tərəfdən diqqət ilə gəzdim ahtardum
Tapulmaz Zū'ī bir kəs 'ām-ı kə'l-'āmdan başqa

9¹

mefā 'ilün / fe 'ilātün / mefā 'ilün / fe 'ilün

1. Köñül bu 'əşrdə 'əhd ü vəfānı ahtarma
Şədəqət ilə olan āşnānı ahtarma
2. Özi yoh adı var 'inqād-ı fəzl ü cūd u səhā
'Əbəş yerə dolanub kīmyānı ahtarma
3. Qəzādan olmısan 'āləmdə sən özün mövcūd
Bu rəmzi bil dəhi sirr-i qəzānı ahtarma
4. Nə yazdı kätib-i təqdīr yoh onə təğyīr
Həvāyə düşmə belə mā-cəranı ahtarma
5. Müşəvvirün kəm ü keyfin bilür mi bir şürət
Bu vāzeh əmrđi kār-ı nihānı ahtarma
6. Çü kimsə bilmədi Hāliq irādəsin hərgiz
Sən imdi bī-hüdə çün ü çerānı ahtarma
7. Gərəz ki səbr elə Zū'ī nə gəlsə dərd ü bələ
Bu əmr-i Həqqdi hökm-i Hüdānı ahtarma

10²

mefā 'ilün / fe 'ilātün / mefā 'ilün / fe 'ilün

1. H'osā o 'āşiqə kim yārınun vəfāsı ola
Nə rəşk-əsīri nə hicrān-mübtəlāsı ola
2. Firāq-ı möhnəti Həm qılsə qāmətin nə 'əcəb
Əlində tūrrə-i dildārdan 'əşāsı ola
3. Mənim tək olmayə şəd pərə tığ-i həsrət ilə
Cirāhət-i dilinə yārdan dəvāsı ola
4. Demün hətāludur ol çin-i zülfə çinlüyün
Ki muncə üz verilür mi əgər hətāsı ola
5. Nə meydə zövq nə gülşəndə var şəfā Zū'iyā

¹ 2b; 136b

² 3a; 53a; 97a

O lāl-rūsız inānmam ki bir şəfāsı ola

11¹

mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün

1. L'əl-i ğəmində türre-i pərtābə ilticā
Etmək nə sūd elə mey-i ol nābə ilticā
2. Qaşun həyālī zāhidi gər etməyüb cünün
Dutmuş yüzün edər niyə mehrābə ilticā
3. Lütəf etməsün baña nə 'əcəb rəhm eyləməz
Yüz ğüsənd əgər edə qəşşabə ilticā
4. Gördükdə ilticā edərəm küyun itlərin
Əhbāblər bəli edər əhbābə ilticā
5. Mihr-i ruğun həvāsı ilə Zū'ī-i fikār
Gündüz ğünə qılur gecə meh-tābə ilticā

12²

fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilün

1. Oldı pəjmürdə köñül tā düşdi ol rüdan cüdā
Adı mähir-fövt olur gər kim düşə sūdan cüdā
2. Həm-qədim bir çəng olub cān-riştəsi ol çəngə tār
Tā ki oldım mən zə'if ol tār-ı ğisūdan cüdā
3. Çəşm-i pür-hünüm mənim tūfānə verdi 'āləmi
Bəs ki tökdü qanlu yaş ol sərv-i dil-cūdan cüdā
4. Lütəf edüb bir tır-i ğəməzə birlə al ğəl cānımı
Pəyə dönmüş qāmətüm ol t̄aq-ı əbrūdan cüdā
5. Bəs ki Zū'ī hū dutub köñlüm ğəm-i hicrān ilə
Olmayur bir ləhzə ğəmdən ayru qaygudan cüdā

13³

fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilün

1. Yoğdı cānı hər kimün köñlündə cānān olmasa
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə kim cān olmasa
2. Dutdı zülfün bāğ-ı hüsnün görmədim ruhsārıvı
Hülddən Ādəm kənār olmazdı şeytān olmasa
3. H'əşdi 'uşşāqə tēmāşā-yı gül-i rüyün əgər
Yüz min ay u il keçüb fəşl-i gülüstān olmasa
4. Mürdə cismün 'āşiqün qılmazdun əhyā hər nəfəs
Mö'cüz-i 'İsā əgər lə'lündə pünhān olmasa
5. Lə'lün 'eşqi olmasaydı məndə etməzdün cəfā
Çün küdürət məhv olur gər aradə qan olmasa

¹ 3a; 102b

² 3b; 103b

³ 3b; 54b; 111a

6. Nālə qılmə hicrdən ey dil ki ne'mətdür bu həm
Kim bilürdi vəşl zövqin dərd-i hicrən olmasa
7. 'Ārif ü 'āşıqdən özgə Zū'iyā bir kimsənə
Eyləməzlərdi 'ibādət hür u ğilmān olmasa

14¹*fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilün*

1. Nə nəşātı məclisün gər ondə cānān olmasa
Sā'ir ə'žānun nə sūdı təndə gər cān olmasa
2. Vüslətün zövqin ziyād eylər cəfā-yı hicr-i yār
Növ-bəhārun zövqi olmaz gər zimistān olmasa
3. Hər şey'ün öz ziddi ilə hələti təşhīs olur
Ləzzət-i vüslət olur mu dərd-i hicrən olmasa
4. Şürəti insān olandan umma ey dil mə'rifət
Mə'rifət həsil olur mu zātı insān olmasa
5. Şəbr qıl Zū'ī pərişān həlīvə şükr eylə kim
Hiç iş sāmān tapar mı tā pərişān olmasa

Ḥarfü'l-Bā'15²*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün***(Der-Kenār)**

1. Hər dəm görüm səni dönəsən qanə ey şərāb
Gətdün bu təhl-kāmı dəhi cānə ey şərāb
2. Şə'nündə nəzil oldı sənün hörmət āyəsi
Səndəndi hər bələ gələ insānə ey şərāb
3. Ümmü'l-həbā'is oldı adun çünki salmış³
Bābildə ol mələkləri zindānə ey şərāb
4. Zünnār ilə salibi qəbül etdi zühdi tərək
Sən eylədün bu işləri Şən'ānə ey şərāb
5. İsmün ziyadə mənfə'ətün yohdı olsə də
Məhlūq təbə⁴ āyə-i Qur'ānə ey şərāb
6. Hər qüvvə təndə nəqış olur içələr səni
Bilməm nədəndi vəsf bu nöqsānə ey şərāb
7. Hər bir məqāmə dəgə ayağın hərāb edir
Vāy ol kəsə ala ələ peymānə ey şərāb
8. Yüz min vücūdın eləmiş hənəsin hərāb
Əhirdə qılmısan onı divānə ey şərāb

¹ 4a; 126b² 3a³ Salmış: salmış⁴ təbə': bəh (d.)

9. İçdükcə 'əql-i zā'il olur Zū'i anlamaz
Mundan nə zövq var sölə bu cənə ey şərāb

16¹*fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilün*

1. Tā ki mükşin zülfñə vermişsən eləmə pīç [ü] tāb
Almışan pəjmürdə könlümdən mənim ārām u tāb
2. Rüstəm-i dil qəşdinə çeşmün çəküb müjgān oğın
Şanki tır-əndāzlar cəm' eyləyüb Əfrāsiyāb
3. Gəməzə peykānın dilər şövq-i ruğundan cān u dil
Eylə kim gün tābişindən təşnələr istərlər āb
4. Zülf-i ruhsārun mıdır gördükdə qıldım iştibāh
Yā ki mizān bürcini məskən qılubdur āftāb
5. Pərtöv-i rüyün görüb nālān olur 'āşiqlərün
Rəsmidür eylər fəğān itlər görəndə mäh-tāb
6. Əşk-i çeşmim hörməti bī-cā döğül ey gül-'izār
Bāğbān-ı dil gül-i rüyundan etmişdür gül-āb
7. Zū'iyā hər gün 'əzāb içrə əsirəm neyləyüm
Görməmək yarı 'əzāb u geyr ilə görmək 'əzāb

17²*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün*

1. Həlqə-i zülf-i siyāh 'āriz-i gül-nārə düşüb
Lə'ldür şanki dil-ihzārı içün nārə düşüb
2. Rūm-ı ruhsāruvun ətrāfın alub hindü-yı zülf
Ah şəd-āh ki nüsrət genə küffārə düşüb
3. Yüsifim vəşfün 'uṭārid eləyübdür ki bugün
Zöhrə dəllələ olub müştəri bāzārə düşüb
4. Rūz u şəb birdi baña gəyd u səlāsil içərə
Mürğ-i dil tā hamısı zülf ü ruḡ-ı yārə düşüb
5. Yeyürəm hün-ı cigər həsrət-i lə'lüñə məgər
Ki qəzādan baña rüzī dil-i şəd pārə düşüb
6. Zū'iyā qur'a-ı qəssām əzəldən deyəsən
Dərd ü gəm cövr ü cəfā cümlə mən-i zārə düşüb

18³*fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilün*

1. Çeşm ü zülf ü hətt ü hāl u rüy-ı alun ey həbīb
Aldı bəndən 'əql ü hūş u şəbr ü ārām u şəkīb
2. Neyləsün 'āşiq saña dil verməsün ey məh-liqā
Hər nigāhun cān-sitān hər nāz u gəməzün dil-firīb

¹ 4a; 88b² 4a; 89a³ 4b; 89a

3. Çeşmün etsə gər baña min cövr könlüm inciməz
Rəsmdür bīmār edər əhbābınə dāim ‘ətib
4. Görcəyin ruhsāruvı ol çin-i zülfündə dedim
Ey könlü vəhm elə kim mäh ‘əqrəbə olmuş gərīb
5. Gər səni gördükdə Zü’ī nālə eylər incimə
Rəsmdür fəryād edər gördükdə gülşən ‘əndəlīb

19¹*fā ‘ilātün / fā ‘ilātün / fā ‘ilātün / fā ‘ilün*

1. Oldı sünbüllər həcil zülf-i pərişānun görüb
Gönçələr qan utdılar lə‘l-i dūr-əfşānun görüb
2. Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə vā‘iz dām-bə-dām
Hiç utanmur bir mægər sərv-i hūrāmānun görüb
3. Hər dām ollam qanıma gəltān tən-i məcrūh ilə
‘Ərşə-i hüsni içrə ey şāhim bu cövlānun görüb
4. Zəhr-i nāb eylər təşəvvür nūş-dārū şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəhm-i peykānun görüb
5. Təht-i ‘izzətdə olur Yūsif şifət āhır ‘əziz
Ey Züleyhə şifətim kim bənd-i zindānun görüb
6. Rəşkdən ölləm qılandə sən baña bī-dādlər
Kim olur ‘āləm saña ‘aşıq bu ehsānun görüb
7. Təht-i ‘izzətdən gəlür h’oş bənd-i zindānun baña
Hər kim ey Yūsifvəşim çāh-ı zənəhdānun görüb
8. Şükrələr kim Zü’iyā ‘eşqindən ol məh-pārənün
Döndülər əhl-i cəhān çāk-ı girībānun görüb

20²*fe ‘ilātün / fe ‘ilātün / fe ‘ilātün / fe ‘ilün***(Der-Kenār)**

1. Həqq nədəndür bu qədər dərd ü gəm insānə verüb
Hər nə var dərd ü bələ məcmə‘-i ‘ürfānə verüb
2. Həlq söylər yaradub cənnəti Həq ādəm için
Bu ‘əbəş sözdü Hüdā cənnəti şeytānə verüb
3. Bağıram dəhrdə hər yerdə ki var müfsid ü şər
Ne‘mət ü dövlət-i dünyānı Hüdā anə verüb
4. Dinc ü rāhət olə hər kimsə müsəlmān odı kim
Dinc ü rāhətliğı çün həqqi müsəlmānə verüb
5. ‘Ārif ü fāzil ü kāmilləri zillətdə qoyub
Hörmət ü rāhəti hər cāhil ü nā-dānə verüb

¹ 4b; 89b² 4a

6. Kəsdirüb zülm ilə Yəhyā başını zindānda
Qüdrət ü şövkəti bir baḡ ki Herodna nə verüb
7. Ənbiyāya ‘ürəfā silkinə inşāf ilə baḡ
Zillət ü güşşədən özgə sölə āyā nə verüb
8. Küfrdür Zū’ī bu söz çolḡ də darıḡma nəzər et
Hər nə var isə Hüdā kāmīl-i insānə verüb

21¹*fā‘ilātün / fā‘ilātün / fā‘ilātün / fā‘ilün*

1. Şəhr-i Şirvānə genə bir sərv-qədd dil-bər gəlüb
Vəh nə dil-bər bir yüzi gül ləbləri şəkkər gəlüb
2. ‘Əzm-i Şirvān eyləyüb bir dil-bər-i şirīn-sühən
Dāğ-ı qəlb-i həstə-i Fərhād içün şəkkər gəlüb
3. Ey səbā get cānib-i Mişrə Züleyhāyə sölə
Kim Şəmāḡı mişrinə bir Yūsif-i dīgər gəlüb
4. Görməgə cām-ı ləb ü āyīnə-i rühsārını
Qalḡızub baş qəbrdən Cəmsīd ü İskəndər gəlüb
5. Zū’iyā dövr-i məh-i ruhsārına gīsüləri
Şanki gənc-i şāygān üstünə bir əjdər gəlüb

22²*mef‘ülü / fā‘ilātü / mefā‘lū / fā‘ilün*

1. Şirvānə tüzədən genə bir məh-liqā gəlüb
Vəh vəh nə məh-liqā dil-i zārə dəvā gəlüb
2. Salmış ‘izār-ı alınə zülf-i siyāhını
‘Aşiq günini etməgə güyā qara gəlüb
3. Lāzımdı kim Şəmāḡıyə el Tūr söləsün
Ondə zühürə münəcə ki nūr-ı Hüdā gəlüb
4. ‘Aşiqlərin gözinə o şūḡ-ı sitəm-şi‘ār
Hāk-i rəh ilə çəkmək içün tütüyā gəlüb
5. Rūyun təvāfinə gələcək Kə‘bə vü Şəfā
Kūyun ziyārətində məqām u Minā gəlüb
6. Sordum ləbi bəhāsını cāndur dedi baña
Ārī cəhāndə cānə bəhā dəḡī cān gəlüb
7. Məhrəm gəl eylə lütf ilə kūyun Mināsına
Kim cānın etməgə saña Zū’ī fədə gəlüb

23³*fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilün*

1. Tā yüzün şa‘şa‘a-ı sāğər ü şəhbāyə düşüb
Rəşkdən ay ilə gün küh ilə şəhrāyə düşüb

¹ 5a; 89b² 5a; 90a³ 5b; 113b

2. Güşə-i çeşmün ilə zülfün edər sər-küşī
Görünür kim genə bir təzəcə sevdəyə düşüb
3. Kəmə-r-i sīm belini qucmaq içün həlqələ-nüb
Təma'-ı hāmını gör kim nə təmənnāyə düşüb
4. Tāb-ı meydən ruḥ-ı alində ərəq dānəsi san
İqd-i pərvīn qırılıb gökdə ruḥ-ı ayə düşüb
5. Zülf-i müşkīn dögi ruḥsārınə həm-sāyə olan
Bāl-ı Cibrīldi ḥvurşīd üzünə sāyə düşüb
6. Dögi ḥvurşīd ü məh ey lələ-'izārım gökdə
Əks-i rüyundı sənün çərḥ-i mü'əllāyə düşüb
7. Mən də bül-bül də gül 'eşqində şərīküz ləkən
Zü'iyə giryə fəğān bül-bül-i şeydāyə düşüb

24¹*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Pīrānəsər köñül genə bir şühə bənd olub
Kim tār-ı zülf-i gərdəni cānə kəmənd olub
2. Tā çeşm-i zəḥm o 'āriz-i köñlünə dəyməsün
Ruḥsārı ātəşinə dil ü cān sipənd olub
3. Yoḥdur təməm şəhrdə bir belə mäh-rū
Bu vəchdəndi məskənim āḥırdə kənd olub
4. Tā ḥod-pəsənd idi yoḥ idi müştərī o məh
Hətti gəlübdi imdicə 'āşiq-pəsənd olub
5. Yoḥ 'eybi Hızr-i hət dutə lə'lün kənārını
Tūti ğızası rəsmdür 'āləmdə qənd olub
6. Beytül-həcər təvāfın edər gərçi həcīlər
Dil həlīdün ziyāretinə müstəmənd olub
7. Zəhr-i ğəmənlə Zü'ī-i ciyər-ḥündi ğönçə tək
Tā 'āşiq o lə'l-i ləb-i nüş-ḥənd[ə bənd] olub

25²*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Qaşun həyālī ilə qāmətim kəmənə dönüb
Tərənnümüm dəḥi fəryād ilə fəğānə dönüb
2. Ze-bəs ki lə'l-i ləbün fikrin eylərəm ey gül
Əlimdə cām-ı meyim həsrət ilə qanə dönüb
3. Vüşālun ilə keçən günləri həyālə salub
Fələk əlindən işim imdi əl-əmənə dönüb
4. Günüm gecə gözimə hər gülsitān sənsiz
Bəhārım ey gül-i növ-ḥiz kədər-həzānə dönüb

¹ 5b; 79a² 5b; 78a

5. Hanı o mehr-i məhəbbət ki var idi səndə
Sītəmgər olmışən imdi məgər zəməənə dönüb
6. Əsās-ı mülk-i vüçüdüm zəlāzil-i gəmdən
Harāb olub dağılub şəhr-i Şīrvānə dönüb
7. Ze-bəs ki fikr-i ruḥundur köñüldə Zū`ī tək
Köñül sərəçəsi ey mäh gülsitānə dönüb

26¹*mef`ülü / fā`ilätü / mefā`ilü / fā`ilün*

1. Şükr eylə ey köñül ki həbər yārdən gəlüb
Hicrān-keşīdə `āşiqə dildārdən gəlüb
2. Bülbül şifət tərānə çəküb şürə gəl köñül
Gül müjdəsi yəqīn saña gülzārdən gəlüb
3. Tūr-ı məhəbbət içrə gəlim [ol] bələ-keşə
Bir cüz`də şan nihān pür-ənvārdən gəlüb
4. Zāhirdə nāmədür vəlī bāṭin məşāmimə
Şan təblə təblə müşkdi Tātārdən gəlüb
5. Zəhr-i firāq ilə dəhən təlh `āşiqə
Şəhd-i vüşāl lə`l-i şəkərbārdən gəlüb
6. Düzəh cəfāsını çəkənə şanki bir həbər
جَنَاتِ تَجْرِی تحتها الانهاردن gəlüb
7. Bir sirr var bu nāmə-i əlṭāf-ı fəzldə
Zū`ī bilür ki məhrəm-i əsrārdən gəlüb

27²*mef`ülü / fā`ilätü / mefā`ilü / fā`ilün*

1. Şükr eylə ey köñül ki həbər yārdən gəlüb
Hicrān-keşīdə `bülbülə gülzārdən gəlüb
2. Düzəh cəfāsını çəkənə şanki bir həbər
جَنَاتِ تَجْرِی تحتها الانهاردن gəlüb
3. Zəhr-i firāqdan dəhən-i təlh `āşiqə
Şəhd-i lu`āb lə`l-i şəkərbārdən gəlüb
4. Tūr-ı məhəbbət içrə gəlim [ol] müsāfirə
San bir qabəs o nəhl-i pür ənvārdən gəlüb
5. Bülbül şifət tərānə çəkib şürə gəl köñül
Gül müjdəsi yəqīn saña gülzārdən gəlüb
6. Bir sirr var bu nāmə-i əlṭāf ü fəzldə
`Arif bilür ki məhrəm-i əsrārdən gəlüb
7. Zāhirdə nāmədür vəlī bāṭin Zū`iyə
Bir nəfə-i müşk-i nābdı Tātārdən gəlüb

¹ 6a² 171b; 173b

28¹*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Əvvəlki hüsn cəzbəsi cānānədən gedüb
'Eys ü nəşāt güşə-i mey-hānədən gedüb
2. Nə güldə var sürür nə gülşəndə rəng bñ
Zövq ü sürür sāğər ü peymānədən gedüb
3. Qalmub cəhāndə zərrə qədr zövq ilə şəfā
Yā Rəbb tāmām ləzzət-i dünyā nədən gedüb
4. Būlbūldə var nə nəğmə-sərāliq nə güldə rəng
Eşq ātəşinə yanmaqı pərvānədən gedüb
5. Cūd u səhā vñ mə'rifət āşarı dəhrdən
Nə vəhdəndi bilmürəm āyā nədən gedüb
6. Getmiş nizām-ı 'əql də həm şāhib-'əqldən
Dīvānəliq şü'arı də dīvānədən gedüb
7. Pozğundı Zū'i vəz'-i zəmnə qədimdən
Güyā ki hānə şāhibi bu hānədən gedüb

29²*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Nədəndi yā Rəb olub çərç-i kəc-mədār hārāb
Düşüb şəfādən olub bāğ u lāləzār hārāb
2. Nə bāğlardə şəfā var nə meydə 'eyş ü nəşāt
Dönüb zəmnə olub dövr-i rüzgār hārāb
3. Keçən zəmnəndə əgər var idi bəhārdə zövq
Olubdı mövsim-i qışdan bətər bəhār hārāb
4. Nə qədr güşə-i gülşəndə nəğmə-sāz edəsən
Gəlür qulağə mühālif nəvā-yı tār hārāb
5. Segāh-ı 'işrəti pəncgāh elə şəb ü rüz
Hışār çəksən olur cümlə tārmar hārāb
6. Qalub nə güldə nə gülşəndə bir nəşāt-əsəri
Olub tāmām cəhān içrə hər nə var hārāb
7. Ya bu zəmnəndə mə'düm olubdı zövq-i şəfā
Ya Zū'ī səndə olub zövq-i 'eşq-i yār hārāb

30³*fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilün*

1. Həyf olə kim dəhrdə bir zāt-ı əkrəm qalmayub
Qalmayandə eylə ādəm şanki 'āləm qalmayub
2. Hər cəhətdən 'āləm olmuş cənnətü'l-mə'vā vəli

¹ 6a; 118a² 6b; 117b³ 6b; 118a

Neylərəm mən cənnəti çün onda ādām qalmayub

3. Çeşmə-i 'ürfān olubdur hüşk-i hāk-ı cəhl ilə
Mə'rifət dəryası içrə qətrə-i nəm qalmayub
4. Āynə-i dünyānı dutmuş yohdur İskəndər şifət
Cām çoxdur līk bəzm-i 'eyş için Cəm qalmayub
5. Zəhm-i dil behbūdını Zū'ī fələkdən ummə kim
'Āləmə dārū'ş-şəfəsi içrə mərhəm qalmayub

31¹

fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilün

1. Oldı sünbüllər həcil zülf-i pərişānun görüb
Gönçələr qan utdılar lə'l-i dūr-əfşānun görüb
2. Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə vā'iz dām-bə-dām
Hiç utanmur bir mægər sərv-i hürāmānun görüb
3. Hər dām ollam qanıma gəltān tən-i məcrūh ilə
'Ərşə-i hüsni içrə ey şāhım bu cövlānun görüb
4. Zəhr-i nāb eylər təşəvvür nūş-dārū şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəhm-i peykānun görüb
5. Oldı bu 'āləmdə Zū'ī hām-çū məcnūn 'eşq ilə
Çün sənün ey māh-rū 'āləmdə heyranun görüb

32²

fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün

1. Çərḥ-i kəc-rov ki bizimlə belə rəftārı olub
Bundan əqdəm iki ildi nə şifət kārı olub
2. Hərlə hām-dəm eləmişdür gül ü gülzārı mægər
Gül-i pəjmürdə qılub pərvəriş-i hārı olub
3. Əhl-i 'ürfānı qoyub dəhrdə dā'im 'üryān
Cühələ firqəsinə həl'ət-i zər Tarı olub
4. Bir mən-i zār döğüldür bilə cövr ü zülmi
Əhl-i hīkmət nə qədər var isə āzārı olub
5. Bizə qismət eləyüb şām u səhər hūn-ı cigər
Cāhilün şərbət-i līmū mey-i gül-nārı olub
6. Səbəb-i fəqr ü ğinānı aradım 'āləmdə
Olmadı zāhir edən kim nə səbəbkārı olub
7. Zū'iyā şəbr qıl āhırdə verir Bārī Hudā
Bu cəhāndə nə ki ə'māl ilə pərgārı olub

Ḥarfü't-Tā'

33³

¹ 87b

² 137b

³ 108a

fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilün

1. Dur gözün qurbānı sāqī bir də mey-ḥānə dut
Ğəm ḥumārı pāy-māl etdi mənı peymānə dut
2. Var yeri cəm'ıyyətün zülfündə bər-həm olsə gər
Kim dedi ey dil sən ol mənzildə get kāşānə dut
3. 'Ārizündən nūr oğurlar mərdüm-i çeşmim onı
Ḥāk tək ol ḥəlqə-i zülf içrə sal zindānə dut
4. Bilmək istərsən köñül gər ḥikmət Əflātün kimi
Çək ayağın bādəvəş ḥüm içrə sən də ḥānə dut
5. Mən özüm billəm nəyəm sən Zü'ini ey şeyḥ-i şəhr
Ḥ'āh bir 'āqıl ḥəyāl et ḥ'āh bir dīvānə dut

34¹

mefā 'ilün / mefā 'ilün / fe 'ülün

1. Uçubdur mürğ-i rüḥım təndən ey dost
Olan sā'ət mən ayru səndən ey dost
2. Be-geyr-əz başına dönmək dolanmaq
Nə gördün kəsdün ülfət məndən ey dost
3. Ğəməndür münisim ey gül ayırmə
Məni ondan onı həm məndən ey dost
4. Məni etmə cüdā kūyundən ey gül
Ayırmə bülbuli gülşəndən ey dost

Ḥarfü'l-Ḥā'

35²

fe 'ilātün / fe 'ilātün / fe 'ilātün / fe 'ilün

1. Ey köñül 'āriz-i dildərdə gīsūlarə baḥ
Şəḥə-i gülşən-i firdövsdə hindūlarə baḥ
2. 'Āşiq öldürməyə müjgānın edüb ḥəncər-i tiz
Qəşd eyləyənə ol nərgis-i cādūlarə baḥ
3. Etdi səyyād-gözi şayd dil-i 'uşşāqı
Ḥəbbəzā şir-şikār eyləyən āhūlarə baḥ
4. Zāhidā bircə götür gūşə-i meḥrābdən əl
Elə bu mähə nəzər ol ḥəm-i əbrūlarə baḥ
5. Dəm-bə-dəm Zü'i-i nālānun içərlər qanını
Bir bu bī-rəḥm ü büt ü kəfir ü bəd-ḥūlarə baḥ

36³

mef'ülü / mefā 'ilü / mefā 'ilü / fe 'ülün

1. Ey həstə köñül səḥət-i Şirvānə yolun yoh

¹ 100a

² 94b

³ 115b

Ey bülbül-i bî-çārə gülüstānə yolun yoḥ

2. 'İşrətlə keçən günlərivi yādə sal imdi
Ādəm şifət ol rövzə-i rižvānə yolun yoḥ
3. Təsbīḥ ü 'əşā təht-i hənəkdən şey' açılmaz
'Əmmāmə ilə məclis-i 'ürfānə yolun yoḥ
4. 'Əql ilə döğüldür hərəm-i vəslə yetüşmək
Tā olmayəsən 'āşiq-i dīvānə yolun yoḥ
5. Ol şəm'-i şəb-əfrüzə vüṣāl istəsən ey cān
Tā olmayəsən 'eşqdə pərvānə yolun yoḥ
6. Bīmār qaluban gəm-i 'innāb-ı ləbindən
Ey cān yihıl ol dərgəh-i Loqmānə yolun yoḥ
7. Zāhid şifət-i Żū'ī riyā əhlisən imdi
Nə məscidə nə məşrəb-i rindānə yolun yoḥ

37¹

mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün

1. Neylüm bəhār olubdı köñüldə fərāğ yoḥ
Gül-gəşt-i gülsitān təməşā-yı bāğ yoḥ
2. Tərtīb-i bəzmə kīsəməzün yoḥdı t̄əqəti
Nə başdə 'eşq-i yār nə əldə ayağ yoḥ
3. Şəhrā vü bāğ versə də firdövsdən nişān
Göz açmağə nəzārəyə məndə dimāğ yoḥ
4. Anlar bəhār u lālə vü gül zövqini o kəs
Kim hātirində zərrə qədər dərd-i dāğ yoḥ
5. Nə zövqi Żū'ī pərtöv-i şəms ü bəhārdan
Ol şəhs içün ki yanmaqə neftin çıraq yoḥ

38²

mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün

1. Gər var bəhār līk büt-i gül-'izār yoḥ
Hicrān gəmilə meyl-i gül-i lāləzār yoḥ
2. Zülf ü ruḥı həyālı ilə eyləyim baña
Müddətdi kim təfāvüt-i leyl ü nəhār yoḥ
3. Bilməm nə növ'lən keçəcək bu bəhārımız
Nə nəqdimiz nə meykədədə 'etibār yoḥ
4. Təqdīr iləndi 'izzət ü zillət zəməənədə
Təğyirə hiç kimsənədə iḥtiyār yoḥ
5. Lāzım döğül bu var yoḥun fikrin eyləmək
Əlbəttə 'āqibət olacaq cümlə var yoḥ
6. Sāqī gözü nıdāsı o cān-cövhərin gətür

¹ 120a

² 123a

Lütf et vücudum etdi gəm-i rüzgār yoh

7. Bəlkə bu dərd-i möhnət ü gəmdən kənār olaq
Hərçənd dərd ü möhnətə hədd ü kənār yoh
8. Tənhā nə mən bələ vü gəm-i dərdəəm əsir
Hansı köñüldi lələ kimi dāğdār yoh
9. Żū`ī bu şeş-dər-i gəm içün tasun atmadı
Bu ‘ərşədə sənün tək bir bəd qumār yoh

Harfū`d-Dāl

39¹

fe`ilātün / fe`ilātün / fe`ilātün / fe`ilün

1. Bādə-hvārə eləyür gərçi məzəmmət zāhid
Çəkər āhır özi bu işdə nədəmət zāhid
2. Özi gāfildi məgər āyə-i ² لا يغتب dən
Kim edir gündə həzār ādəmə gıybət zāhid
3. Fəhır qılmə ohı bir āyə-i ³ مختال فخور
Sūrə-i Hüdə baħub eylə bir ‘ibrət zāhid
4. Gər ‘ədāletlə olur həşr günündə dīvān
Sən də mən də çəkərük ondə əziyyət zāhid
5. Məndə vardur əgər ‘āşiq oluban mey içmək
Səndə var bir qulağ as gör neçə ‘ādət zāhid
6. Kibr ü gıybət gəzəb ü zərq ü riyā vü sālūs
Eləmək görmədügi əmrə şəhādət zāhid
7. Bādəyə gıybət ü məğrurluqı tay dutaq
Gıybətün nəhyinə var çün neçə āyət zāhid
8. Bādənün nəhyinə bir ⁴ فاجتبر ləfzi gəlüb
İmdi çək eylədiyün fe`lə həcālət zāhid
9. Sən edən fışqlərün nəş`əsi yoh ləzzəti yoh
Meydə var zövq ü fərəh ‘işrət ü ləzzət zāhid
10. Hür u cənnətdi sənün şavm u şəlātun də gərəz
Fikr qıl nəfsüvədür gör bu ‘ibādət zāhid
11. Bu ‘əməllər ki sənün var nə deyüm tül u dirāz
Fərz olubdur saña şeytān kimi lə`nət zāhid
12. Çünki hər şəhsə deyürsən ⁵ انا خير منه
Bu sənün şə`niñə sıqmaz bu nə həcət zāhid

¹ 98b

² Hucurat suresi, 12. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=49&ayet=12>

³ Lokman suresi, 18. ayet; Nisa suresi, 36. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019,

<http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=31&ayet=18> ;

<http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=4&ayet=36>

⁴ Hacc suresi, 30. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=22&ayet=30>

⁵ Kalem suresi, 12. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=68&ayet=12>

13. Bircə kəlmə degilən ki ¹ انا ربّ الاعلى
Bu 'əvām tāyfə eyələrlər itā'ət zāhid
14. Həşrədək gər söləyim hiç tükənməz vəşfün
Dəhi bundan belə göstərmə kəramət zāhid
15. Żū'iyā ² ائى فغور āyəsində bağlə ümīd
Etməsün qoy saña məhşərdə şəfā'ət zāhid

Ḥarfū`r-Rā`

40³

mefā`lün / mefā`lün / mefā`lün / mefā`lün

1. Əgərçi 'āləm içrə növ-bəhār dirəht-əfzādur
Behişt-i 'ədn əsası küh şəhrələrdə bərpādur
2. Gülüstān içrə olmuş hər gül-i növhiz bir Hosrov
'Anādil Bārbəd bu bəzmə bülüllər Nəkişādur
3. Səbā rūhu'l-Qüdüsdür Məryəm-i İsadān çün kūha
Ki hər bir nəfəsində yüz Məsīhəvəş hüveydādur
4. Qurubdur Yüsif-i gül Mişr-i gülşən içrə bāzārın
Dutub cān nəqdin əldə şanki bülüllər Züleyhādur
5. Nə sudi ādəmə belə bəhərvəş-i firdövsdən
Əgər kim kīsəsində sīm ilə zər nā-hüveydādur
6. Zimistānı bəhār eylər nəşāt-əsbābın āmədə
Kimün kim sīm ilə zər kīsəsində ləhzə⁴ peydādur
7. Nə hāşil şe'rdən Żū'ī nə nəf'i hikmət-i 'elmün
Bu sā'ət şāhib-i zər hər hünər əhlindən ə'lādur

41⁵

mefā`lün / mefā`lün / mefā`lün / mefā`lün

1. Gətür sāqī qədəh tā bilməyüm 'āləm nə 'āləmdür
Ki ləzzət bilməməkdür māvərəsi möhnət ü gəmdür
2. Cəhānun cümlə dərdinə dəvādur bilməmək ancaq
Bu dārüyə dəhi fikr elə bir [ki] cüz' ü ə'zəmdür
3. Nə qədri cüst ü cü etdim cəhāndə tapmadım bir kəs
Ki zəhm-i möhnət ü dərdə onun hər ləfzi mərhəmdür
4. Cəhānun dövlətin çox istəyən əşhāslar bi'llāh
Fənādur çün bunun təlibləri dīvānə sərsəmdür
5. Bu hākī-rəh ki üstündə gəzərsən çox fəhāretlə
Təşəvvür eylə hər bir məsti bir Kāvüs bir Cəmdür

¹ A'la suresi, 1. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://www.kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=87&ayet=1>

² Hud suresi, 42. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=11&ayet=42>

³ 36a

⁴ kīsəsində ləhzə: kīsəsində hər ləhzə

⁵ 37a

6. Yüz il 'ömrün olə hər keçdügin h̄'āyə (?) qiyās eylə
Sənünçün 'ömr bir āhır nəfəsdə çəkdigün dəmdür
7. Nə qədri diqqət etdim h̄ilqətimdən qanmadım zərrə
Bilür bu rəmzi Zū'ī ol ki sirr'ullāh-ı məhrəmdür

42¹*mef'ülü / mefā'ilü / mefā'ilü / fe'ülün*

1. Nə güldə şəfā nə mey-i gül-gündə əşər var
Bilməm nədi bā'ış hamı əşyadə kədər var
2. Şəd-heyf cəhān bāğınə bəd vəqtdə gəldük
H̄'oşgēdā olub nəhl nə şāh u nə şəmər var
3. Əfsūs ki yoḡ bir nəfər 'ārif ki dəm-ā-dəm
Cān-tūfīsina şəhd-i kəlāmında şəkər var
4. 'Ālim gərək olsun dəhi mə'qıldə kāmīl
Tā h̄əlq desün bundə nə söz istəsələr var
5. Mövtālarun 'āmilləridür indiki mollā
'Āriflərə mollā olanı göstər əgər var
6. Çün bilmür özi məs'ələ sorduqda deyürlər
Kāfir olı sən dinmə belə sözdə hərər var
7. 'Ömmāməsinə baḡmagilən məs'ələ şorma
Mollā özi çoh̄ heyri edi yalnız nə qədər var
8. Yā Rəb nə olubdur səbəbi kim bu zəməndə
İnsān arasındə hamı millətdə h̄əṭər var
9. 'Ummāl-i tēmām cismə gəlür yaḡşı yamandan
Bə'zilərə firdövs-i bərīn bə'zə saqar var
10. Zū'ī həzər et zād-ı rəhūn eylə mühəyyā
Bir qəḡt ḡalā buq'əyə āhır səfərün var

43²*mef'ülü / mefā'ilü / mefā'ilü / fe'ülün*

1. Ey tərək eləyən bādə-i gül-nāri Səməndər
Əldən burahān tūrrə-i tərārı Səməndər
2. Zāhidliq işi şā'irə 'āləmdə nə lāzım
Hər şəḡsün olur dəhrdə bir kārı Səməndər
3. Şā'ir gərək 'āşiq olə bir mäh-cəmələ
Cān təzəliyə lə'l-i şəkərbārı Səməndər
4. Bir nəzlu mələḡətlü nigārə verə köñlin
Tā düzli olə cümülə əş'ārı Səməndər
5. Dil-cüy dil-āvīz u ḡəzəl-güy u ḡəzəl-hān
'İsā kimi i'cāz edə güftārı Səməndər

¹ 55a; 139b (ilk 3 beyit)² 78b

6. Qurbān saña şā'ir gərək içsün mey-i gül-gün
Sevsün dəhi bir dil-bər ü dildarı Səməndər
7. Çoğdandı köñül istər idi feyz-i hüzurun
Qorhutdı bu söz lək bu əfkārı Səməndər
8. ¹الجنس الى الجنس يميل deyülübdür
Lütf eyləyübən tap mən-i bīmārı Səməndər
9. Zū'ī saña müştāqdı şidq ilə köñüldən
Qurtar dəhi bu həsrət-i didārı Səməndər

44²*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Hər bir kəsün ki sən kimi ey məh həbibi var
Bəh bəh əzəl günündə sə'ādət nəşibi var
2. Çeşmün nə vəhdəndi ki bīmārdur müdām
Həm-sāyəsində 'İsā-yı ləb tək təbibi var
3. Yağmalayubdı türrelərin Çin məmālikin
Hər çini içrə müşk-i Hıttadan kəsibi var
4. Məhrāb qaşınə köñül aldanma əgmə baş
Bağ görkəmində nərgis-i mərdüm-firibi var
5. Zāhirdü lənə muşhaf-ı ruhsārə zülfi lək
Bātin o qarə türrelərin yüz şəlibi var
6. Zū'ī sañadı Leyliyə Məcnün gözəl-sərā
Hər gülşənin bir özgətəhər 'əndəlibi var

45³*mefā'ilün / mefā'ilün / mefā'ilün / mefā'ilün*

1. Nə gəm ey gül sənün tək bir nigār-ı gül-'izārım var
Sülhən-dən u ənīs u münis u gəm-h'vār yārım var
2. Gecə gündüz gəm-i hicrānını çəksəm h'oşam zīrā
Məqām-ı vəşldə şəd şükr kim būs u kənārım var
3. Nədür ey lələ-ruḥ yārım bu qədri bī-vəfālıq kim
Deməzsən kim mənim bir dərd çəkmiş dəğdārım var
4. Nədür muncə təğāfül səndə ey şəyyād-ı bī-pərvā
N'öçün yād etmişən dāmımdə aḥır bir şikārım var
5. Ayağun şədqəsi başım əlim dut sāqiyā mey ver
Məhəbbət bādəsindən Zū'ī tək başdə humārım var

46⁴*mefā'ilün / mefā'ilün / mefā'ilün / mefā'ilün*

1. Nə yerdən ey pərī-rūyum köñüldə intizārın var

¹ Cins cinsi bulur/cins cinse çeker.² 80a³ 83a⁴ 83a

Ki pozdun əhl-i bəzmün hātirin sölə nə kārūn var

2. Əgər cāndur tēmōnnā hāk-ı pāyun sədqəsi başım
Nə yüzdəndür bəyān et hātiründə nə ğubārūn var
3. Gərəkdir mən yudam qan eyləyəm yüz fikr-i tūlānī
Sənün kim ‘āriz-i gül-gūn u zūlf-i tābdārūn var
4. Mənim yoh hōrmətim meyhānələrdə deyri ü məsciddə
Sənün hər yerdə olsun ‘izzətün həm ‘etibārūn var
5. Qalub hicrān zīmīstānında Żū’ī nālə qoy etsün
Sən etmə nālə ey bülbul sənün hər il bəhārūn var

47¹

mefā ‘ilün / mefā ‘ilün / mefā ‘ilün / mefā ‘ilün

1. Nə sūd ondan bəhār oldı əlimdə sāğərim yohdur
Əgər gülşəndi bəzmim bir gül üzlü dil-bərim yohdur
2. Nə pīr-i meykədə yanında zərrə e‘tibārım var
Nə rəhn-i cāmə hirqəsicə nə sīm u zərim yohdur
3. Nə var künc-i qəfəsdə āb u dānəm əşkdən ğeyri
Nə şāh-ı vüslətə uçmaq içün bāl u pərim yohdur
4. Sikəndər tək bələ zūlmātı içrə qalmışam həyrān
Vüšāl-i çeşmə-i həyvānə Hızrim rəh-bərim yohdur
5. Nə rind-i lāubālī tək hərəbāt içrə zövqüm var
Nə zāhid tək ümīd-i hūld ü hūr u kövsərim yohdur
6. Cəhān bāğında bir h’oşğidə nəhlə bənzərəm mən kim
Nə bir şāhım nə sāyəm nə şükūfə nə bərim yohdur
7. Cəhālət əhlinün Yə‘cūcunə Żū’ī giriftārəm
Bu dərdi çəkməgə səd heyf kim İskəndərim yohdur

48²

fā ‘ilātün / fā ‘ilātün / fā ‘ilātün / fā ‘ilün

1. ‘Ārizün kim bādə tābından açubdur lālələr
Hər tərəf tər qətrəsi ol lālə üzrə jālələr
2. İçmisən min ‘āşiqün qanın şəhādət eyləyür
Ləbləründən qan kimi hər dəm çıhan təbhālələr
3. Hətt ü hālun rüy-ı alundə durubdur vəchi var
Tā ki dīn-i ‘āşiqə hər ləhzə rəhnə şalələr
4. Yandurursan bī-muḥābā hər zəməni ‘āşiqləri
Vāy əgər kim bu hesābı səndən ay məh alələr
5. Ğeyriyə yār olmaqındur Żū’ī-i sər-ğəştəyə
Çəkdürən fəryād-ı cān-süz u fəğān u nālələr

¹ 82b

² 90a

49¹*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün*

1. Gəlməsün zəğ u zəğan gülşənə kim gül yeridür
Gül olan yer dəhi bu rəsmidi bülbul yeridür
2. Dil-i sūzənimi gəm ləşkəri görcək dayanub
Dedi hər yerdə yanar od olə mənzil yeridür
3. Həl-i dərd etməyə həl əhli gərək 'ārif-i vəqt
Əmr-i müşkil keçər ol yerdə ki cāhil yeridür
4. Kim ki bī-nām u nişān olmasə 'ārif deməzəm
Çünki bī-nām u nişān 'ārif-i kāmīl yeridür
5. Zāhidün mənzili qoy məscid ü mehrāb olsun
Zū'iyā bir elə vīrənə nə 'āqil yeridür

50²*mefā'ilün / mefā'ilün / mefā'ilün / mefā'ilün*

1. Nə yetsəm vəslə āramım nə hicrində qərārım var
Hudāvəndā nə bəd-ovqāt u müşkil rüzgārım var
2. Olub 'āşiq cəhəndə hərəkəs öz mə'sūqəsin tapdı
Mənim kim hər zəməni firqətdə min min āh u zārım var
3. Nə gəflətdür bu səndə ey təgāfül-pīşə səyyādım
Deməzsən kim mənim dāmımdə āhır bir şikārım var
4. Maña əğyār oldı hərf-i əğyār ilə yār āhır
Görün əğyārə muncə yār olan bir gül-'izārım var
5. Demə nəşih ki 'eşq-i mäh-rülərdən çək əl Zū'ī
Ki ondan çəkməzəm əl tā əlimdə ihtiyārım var

51³*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Ey dil nəzārə eylə kim ol dil-rübā keçər
'Uşşāqə nəz ilə eləyüb yüz cəfā keçər
2. Şirvān Kürün ki vādī ələmindən (?) arturub
Qılson nəzārə hər yaña nūr-ı Hudā keçər
3. Zülfü həvāsı ilə basır qara gecələr
Həli həyālı ilə günüm həm qara keçər
4. Hər 'āşiqün keçür mi belə qara günləri
Yohsə qara gün 'eşqdə ancaq baña keçər
5. 'Āləm dolubdı nükhət-i müşk ilə Zū'iyā
Ol qara tellər üzrə məgər kim şəbā keçər

52⁴¹ 90b² 91a³ 91b⁴ 92a

fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilün

1. Ey büt ol ruhsārun üzrə müşk-bü gīsü mıdır
Yā ki gülzār içrə məskən eyləmiş hindü mıdır
2. Māh-ruhsārın mıdır zülfün arası sərv-qədd
Yā ki reyhān içrə bitmiş lələ-i hədd rü mıdır
3. Göstərür şun '-ı Hüdāvəndi yüzün 'āşıqlərə
Şəfə-i ruhsār pür-ənvār yā güzgü midir
4. Dişlertündür mi dəhānundə sənün ey hətt-i Hızr
Çeşmə-i heyvān ara yā şəddə-i lü' lü midir
5. Zü'iyā məcnūn edən sən bī-dili nāz ilə ol
Qəndəhārī-çeşm ü Hindī-zülf ü Rūmī-rü mıdır

53¹

Mefā 'ilün / fe 'ilātün / mefā 'ilün / fe 'ilün

1. Sītərə şanmə fələkdə şərār-ı āhımdur
Bu əmrə ātəş-i dil bir qəvī güvāhımdur
2. Yeridi tığ ilə gər etsə pərə pərə mənī
Onun məhəbbəti əlbəttə kim günāhımdur
3. Bu qədri etmə bana cövr ey büt-i bī-mehr
Ki səndən özgə mənim sölə kim pənāhımdur
4. Sağınmə bī-kəsəm ey şüh yohdı bir kimsəm
Bələ vü möhnət ü əndüh u gəm sipāhımdur
5. Nə qədri olsə günāhım onun hüzürində
Gəm etmə Zü'ī ki əltāf-ı 'üzr-ḡvāhımdur

54²

fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilün

1. 'Āləm içrə hər kimün bir bī-vəfā cānānı var
Söləmun bir də onə dünyā vü dīn ü cānı var
2. Ey firāq ol yār göndərdi səni tək qanı
Həqqıdır kim məndə 'eşq-i ləblərindən qanı var
3. Gün səhəb içrə qalandə ḡ'oşdu gəl ey məh-liqā
Zülfüvi çək 'ārizindən hüsnuñə nöqsānı var
4. Dostlar baḡmun namāz-ı bātilinə zāhidün
'Eşqini inkār edüb kāfir demün imānı var
5. Zü'ī-i bīmār-ı 'eşq oldun ölimdir çārəsi
Hər gedən geyri həyāl etmə ki bir dərmānı var

55³

mefā 'ilün / fe 'ilātün / mefā 'ilün / fe 'ilün

¹ 98a

² 98a

³ 98a

1. Qaşun hilāl 'izārun mäh-i tēmāmımdur
Du'ā-yı zülf ü ruḥun vird-i şübḥ ü şāmımdur
2. Elə həyāl edərəm şāh-ı ḥökm-rānam gər
Desə filānı mənım bir kəmīn qulāmımdur
3. Şikəstə könlümi cövrüylə eyləyür vīrān
Demir ki bir bu ḥarābə mənım məqāmımdur
4. O mäh bənımlə olan gecə bəzmdə deyürəm
Ki āftāb meyımdür hilāl cāmımdur
5. O mäh-pārə bütün məqdəmində cān vermək
Cəhāndə Żü'ī mənım bircə bu mərəmımdur

56¹*mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün*

1. Ləbün zikri baña şəhd ü şəkərdən dəhi şīrındür
Ruḥ u zülfün həyālı həm fərāğ-ı bağ u nəsrındür
2. Yüzündə tərdurur yā lālə üzrə jālədür yā kim
Mäh-i ənvər kənārındə düzülmüş 'iqd-ı pərvındür
3. Əsir-i āhü-yı çeşmün sənün yüz āhü-yı Tātār
Fədā-yı çīn-i zülfün şəd həzārān nāfe-i Çīndür
4. Məni öldürdi ey mäh nāz u gəmzün təlḥ-güftārun
'Əcəb bī-məhrsən ey bī-mürüvət bu nə āyındür
5. Dəründə ağlamaqdan qanə gər q oldım nigārā hər
Deməzsən kim mægər bu Żü'ī-i məhcür u miskındür

57²*mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün*

1. Düşübdür ərgüvānī rüyuvə ol qarə gīsülər
Dutubdur cənnətü'l-mə'vədə mə'və şanki hindülər
2. Muşəvvər eyləyübdür mərdüm-i çeşmim qədün sərvın
Dögül bī-hüdə cārī eyləmək hər ləhzə bu cülər
3. Məni öldürdilər dərd ü gəm-i 'eşq ilə āḥırdə
Səmən-simā vü sünbül-müy u süsən-ləb [ü] gül-rülər
4. Məni bəd-gülər etdi küy-ı dildārımdan āvārə
Görüm olsun İlahī mən kimi āvārə bəd-gülər
5. Qılublar Żü'ini min 'işvə vü nāz ilə sər-gərdān
Bu kəfir-dīn ü cövr-āyīn ü mäh-ruḥsār u bəd-ḥülər

58³*fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilün*

1. Gönçəsi dövrində kim zülf-i pərişān titrəşür
Eylə kim cādū görüb möhr-i Süleymān titrəşür

¹ 98b² 100a³ 101b

2. Titrəşür könlüm həyāl-i 'arizindən eylə kim
Atəş-i süzəndə üzrə qətrə-i qan titrəşür
3. Firqətündə āh-ı cān-süz u fəğānımdan mənim
Gecələr ey məh-liqā gərdün-ı gərdān titrəşür
4. Şīrvān içrə bu gün Hāqānī-i şānī mənəm
Sehr-i şe'rimdən təməm İrān u Tūrān titrəşür
5. Żū'iyā görcək mənim bu ābdār əş'arımı
Bīhūd u Seyyid [ü] Bəhār bəhr-i 'ürfān titrəşür

59¹*fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilün*

1. Həstə cānım sənsiz ey məh möhnət-i hicrān alur
Bu müşəhhəşdir əcəl əlbəttə āhır cān alur
2. Āşikārə qanımı hər dəm tökər gəməzün oğlu
Bir təbəssüm ilə lə'lün cānımı pünhān alur
3. Könlümi şayd eylədi bir göz açınca gözlərin
Eylə kim bir şayd-lāğərini iki tərlān alur
4. Alcaqın könlümi 'eşqün qıldı bī-dād u sitəm
Rəsmidür təhdid edər bir mülki kim sulṭān alur
5. Bir nəfəsdə lə'lün ey məh aldı Żū'ī cānını
Nişə bəs derlər ki 'əqli bādə-i reyḥān alur

60²*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Şərābı şanmə ki vā'iz belə məzəmmət edər
Şərābə çatmaz əli ləfzinə qənā'ət edər
2. Baḥandə nāz ilə çeşmün qılır 'əcəb gārət
Gələn zəməndə qiyāmə-qədün qiyāmət edər
3. Kənār³-ı Zəməzəm-i lə'l-i ləbündə hāl-i siyəh
Durubdı Kə'bə-i ruḥsārını ziyārət edər
4. Gözim yaşın görübən tə'nə-daşın atsa n'olə
Könlül sarāyını bu tərhlə 'imārət edər
5. Gulām-ı hāk-ı dərün oldı Żū'ī-i müztər
Bu e'tibār ilə 'āləmlərə fəhārət edər

61⁴*Mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Yüz ay olur müşəvvər-i nəqş-i dəhān çəkər
Yohdur aradə hiç nişān yohsə cān çəkər

¹ 104b² 107a³ Kənār: Kənā⁴ 110b

2. Lə'lündə mey-tərəşşühi qan qan deyür genə
Göstərmə görməsün dəhi çeşmim də qan çəkər
3. Cəllād-ğəməzün ey pəri müjgān u qaşun
Ki tır alur əlinə baña ki kəməñ çəkər
4. Əlbəttə mən təki o də bir gül-əsīridür
Bī-cā döğül bu qədri ki bülbul fəğān çəkər
5. Ey dil yüzündə zülfünə çoh meyl eyləmə
Hər kəs bu günə eyləsə sevdā ziyān çəkər
6. Dil sirr-i göñçə-i dəhənün bilmək istəyür
Yüz gəm bu işdə həyli zəməndur nihān çəkər
7. Lə'lün gəmində Zū'ī-i hūnīn-cigər sənün
Hər dəm əlündən āh qılub əl-əmān çəkər

62¹*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün*

1. Dəhənün dil-bərimün çeşmə-i həyvān dedilər
Kim inanur bu sözə güzgüdə böhtān dedilər
2. Ātəş-i 'eşq-i ruḥ-ı yār 'əlācın hükəmə
İstədim āb-ı dəm-i həncər-i cānān dedilər
3. Dil ü cān görcəgin ol zülf-i siyāhın yüzdə
Bir birinə budı ol rəh-zən-i imān dedilər
4. Dəhənün sordum əburusı ilə çeşmindən
Baña bu nüktəni bir rəməz ilə pünhān dedilər
5. Zū'ini rəşk həlāk etdi yenə anlamayub
Dəhənün dil-bərimün çeşmə-i həyvān dedilər

63²*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün*

1. Ləzzət-i āb-ı bəqānı mey-i əhmərdən sor
Yə'nī ey təşnə-köñül get ləb-i dil-bərdən sor
2. Çeşm-i bīmārınun əhvālını sorson ey dil
Gülsitānə güzər et bu sözi 'əbhərdən sor
3. Köñlümi qan eləyüb mehr-i ruḥı ey nəşə
Etməsön bəvər əgər lə'l ü ləb-i tərdən sor
4. Hətirim cəm' döğül tā şaḥnə dərdim söləyüm
Bu pərişān yüzi ol zülf-i mü'ənbərdən sor
5. Zāhid inkār-ı mey-i nəb qılursə nə bilür
Gəl onun zövqünü bu Zū'ī-i müztərdən sor

64³*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*¹ 111b² 111b³ 113b

1. H'osā o māhlə həmə-bistər olduqum gecələr
Cəməli şəm'inə həkistər olduqum gecələr
2. Gəhī cəməlinə gəh küfr-i zülfə səcdim idi
Gəhī müsəlmən gəh kəfir olduqum gecələr
3. Gecəm günüz tək olurdu şu'ā' rüyundan
O māh-rüy ilə həmə-sāğər olduqum gecələr
4. Əlimdə şışə-i mey ol pəri baña təşhīr
Hanı o dəm bu şifət sāhīr olduqum gecələr
5. Dilimdə zikr-i ləbi əldə əf'ī zülfü
Şikəstə Zū'ī tək əfsüngər olduqum gecələr

65¹*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Hanı o şühlə məst-i şərāb olan günlər
Məhim piyalə meyim āftāb olan günlər
2. Nəzārə-i gül-i ruhsārının həvāsı ilə
Nə dildə fikr nə çeşmimdə h'vāb olan günlər
3. 'İmārət-i tənimi seyl-ābə vermişdi
Diyār-ı 'eşqdə yek-sər hārāb olan günlər
4. Gedübdü tīb [u] tāvān cism-i nā-tāvānımdan
H'osā o möhnət-i hicrānə tīb olan günlər
5. Qədəhlər edi baña şāmlar du'ā-yı qədəh
Kitābī şışələr (?) əldə kitāb olan günlər
6. Gecə günüz keçinürdi nəşāt ilə həlīm
Nə fikr-i rövzə nə bīm-i 'əzāb olan günlər
7. Olubdı bāng-ı mü'əzzin tərənəməz imdi
H'osā sürürüm o çəng ü rübāb olan günlər
8. Hārāb olaydı cəhān kāş bu fələk-i bər-bād
Mənəm bu mollālıqə intihāb olan günlər
9. Nə sūd Zū'ī bu məscid imāmi olmaqdan
H'osā o meykədə rindi hesāb olan günlər

66²*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. H'osā o sākin-i mey-hānə olduğum günlər
Əlimdə sāğər ü peymānə olduğum günlər
2. Təmām dā'irə-i 'əql möhnət ü gəmdür
H'osā o cāhil ü dīvānə olduğum günlər
3. Yanub tə'əşşuq ilə nārлуqə (?) vəşl içrə
Cəməli şəm'inə pərvānə olduğum günlər

¹ 114b² 116a

4. Əlimdə sāğər-i bādə başımdə nəş`ə`-i cām
Gözimdə `āriz-i cānānə olduğum günlər
5. Düşübdü Zū`ī biyābānə imdi məcnūn tək
H`oşā o məhvəşə həm-h^vānə olduğum günlər

67¹*mefā`ilün / fe`ilātün / mefā`ilün / fe`ilün*

1. H`oşā Şəmāhıdə dildār ilə keçən günlər
Müdām māh-liqārlə mey içən günlər
2. Görəndə bādəni ol şūh mey həvāsı ilə
Vücudi bərg-i gül-i sūrī tək əsən günlər
3. Müşāhibimdi Bəhār ilə Seyyid ü Bīhūd
Rumüz-ı `eşqdə hər ləhzə bəhş edən günlər
4. Bu günki günlərimi fikr edəndə zāhirdür
Behişt imiş mənim ol `işrət eyləyən günlər
5. O günlərin biri yüz min ilə bərabər idi
Gedüb qayıtmayacaq heyf ol keçən günlər
6. Nə kül tökümlə başıma Zū`ī yādə düşdükdə
O gül əlilə ayağıma mey tökən günlər

68²*mef`ülü / mefā`ilü / mefā`ilü / fe`ülün*

1. Çün yohdı vəfā `ömrə dövlət nə içündür
Cəm` etmək için dövləti zəhmət nə içündür
2. Gər bağludı təqdīr-i qəzāyə hamu işlər
Bī-cā yerə bu sə'y bu zillət nə içündür
3. Gər sə'y ilədür dövlət ü şövkət bu cəhāndə
Çoh kimsədə bī-sə'y bu şövkət nə içündür
4. Tā`ətdədi gər vüs`ət-i əndāzə-i dünyā
Pəs əhl-i `ibādətdə fuqārət nə içündür
5. Gər mə`şiyət əhlində olur dövlət-i bī-həd
Fısq əhli için pəs belə zillət nə içündür
6. Bu məs`ələdə yüz min `ārifdi mə`əttəl
Bir kimsənə bilməz ki bu hālət nə içündür
7. Var idi keçən `əsrə `elm ilə səhāvət
Dərlər bu zəmənlə əhl-i səhāvət nə içündür
8. Bu `əsrə çün mə`rifəti `eyb sanurlar
Çün belədi iş fəhm ü fərāsət nə içündür
9. Şəd-heyf ki pis vəqtdə gəldük bu cəhānə
Çün müştərī yohdur bu bizā`ət nə içündür

¹ 117a² 118b

10. Həlqün dəhi yoh mətləbi bir pūldan özgə
Nāmūs həyā ‘ār ilə geyrət nə içündür
11. Bir həbbə içün birbirini öldürü nā-həq
Derlər nədi inşāf-ı mürüvvət nə içündür
12. Cānın veri bir həbbəni verməz bu hələ’iq
Pəs bu şifət insān ilə şöhbət nə içündür
13. Gər cənnətə də imdiki ādəm gedəcəksə
Bi’llāh elə olsə mənə cənnət nə içündür
14. Aldanməgilən Zū’ī cəhānə nədi dünyā
Beş günlük olan ‘işrət ü behcət nə içündür

69¹*mef’ülü / mefā’ilü / mefā’ilü / fe’ülün*

1. Hər kiməsənün kim olə cāmı Cəmi neylər
‘Āləm hamısı cāmdədür ‘āləmi neylər
2. Hər ‘āşiqə kim lə’l-i ləbün vəşlidi həşil
Övrəng-i Süleymānı dəhi hātəmi neylər
3. Sevdā-yı sər-i zülfüñə başın verən ‘āşiq
Cāndan keçüb ol dəhrdə bış ü kəmi neylər
4. ‘Āşiq ki fənā bəzminə ‘eşq içrə yetişdi
Ol məs’ələdə şāfi’ yā ə’zəmi neylər
5. Dəf’-i gəm-i hicr içün içər Zū’ī bu zəhri
Şəhd-i ləb-i yār olsa mey-i Dərgəmi neylər

70²*mefā’ilün / mefā’ilün / mefā’ilün / mefā’ilün*

1. Cəhāndə güşə-i mey-hānə tək nə cāy-ı hürrem var
Nə cām-ı bādə-i gül-günə bənzər yār-ı həm-dəm var
2. Dutub āyınə-rü dünyānı cām ‘āləmdə çoh çohdur
Vəlikən yohdur İskəndər nə bir Cəmşid nə Cəm var
3. Behişt olmuş cəhān līkən dutub şeytān ilə ‘āləm
‘Əbəş sözdür ki söylərlərdi cənnət içrə ādəm var
4. Fəqir ü əğniyə şāh u gədā olmaqə bā’iş nə
Bilən yohdur bu əmri līk mündə sirr-i mübhəm var
5. Olub bu ‘əşrdə bā... ilə hamı bir Rüstəm
Nə sūd ondan ki nə bir āl-i Bərmək var nə Hātəm var
6. Nə var ol məhvəşə āhımdan özgə qāşidim hər şəb
Hərīm-i kūyunə bād-ı şəbādan geyri məhrəm var
7. Gəm oldur Zū’iyā kim olmayə mey-cāmınə qüdrət
Mey-i Dərgəm gər olsə fikr qılə dəhrdə gəm var

¹ 121a² 124a

71¹*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Bilməm nöçün bu 'əşrdə rāhət görünməyür
İslām içində hiç səlāmət görünməyür
2. Ədyān mühtəlif hamı əhl-i savāddur
Yüzdən birində bizdə kitābət görünməyür
3. İslām də tə'əşşüb-i dīndən həsāb olur
Bu 'əşrdə nə 'ār u nə geyrət görünməyür
4. 'Ənqā kimi nişānəsi yoḥ nāmı zikr olur
Bəzl ü 'əṭā vü lütf ü himāyət görünməyür
5. Həlq-i cəhān səhānı səfih e'tibār edir
Bā'is budur bir əhl-i səhāvət görünməyür
6. Keçmiş zəməndə var idi əsbāb-ı fəzl ü cūd
Bir kimsədə bu vəqt kərəmət görünməyür
7. Şöhrət tapubdı bid'ət Zū'ī zəməndə
Pā-māl-i həlq olubdı şər'i'ət görünməyür

72²*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün*

1. Yandurur bəs ki məni hicr-i nigārim gecələr
Mənim olmuş deyəsən rüz-şümārim gecələr
2. Hüsni şərtini yekūn³ etmişən ey māl təmām
Çıqmə nöqsān gətürür hüsniyə yārim gecələr
3. Bəs ki zülf ü ruḥı fikrindədi könlüm yoḥdur
Nə günüz şəbr ü şebātım nə qərārim gecələr
4. Dāğ-bər-dāğ qoyur həl-i ruḥı sīnəm ara
Düşcəgin hətīrə ol lālə-'izārim gecələr
5. Dögi pərvānə kimi vəsl müyəssər Zū'ī
Yansə də şəm' kimi cān-fiğārim gecələr

73⁴*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. O kəs ki mülk-i ma'ārif onə müsəlləmdür
Həqiqətən nəzər et pādşāh-ı 'āləmdür
2. Nədür həzā'inə yā təht ü təc mülk ü həşəm
Təşəvvür eylə bular cümlə möhnət ü gəmdür
3. Kimün ki künc-i qənā'ətlə gənc-i mə'rifəti
Müyəssər oldı rumüz-ı dəqiqə məhrəmdür

¹ 124b² 126b³ yekūn: yūkūn⁴ 127b

4. Fəqih-i mədrəsə yā şeyh-i hānqāh yüz il
‘İbādət etsə dili zikr-i Həqqə əgmədür
5. Sərir-i fəqr ü qənā‘ətdə pādşāh ol kim
O bārgəhdə Süleymān mürdən kəmdür
6. Diyār-ı mə‘rifət ol mülkdür kim ol yerdə
Həqir Zāl idi Rüstəm fəqir-i Hātəmdür

74¹*mef‘ülü / fā‘ilātü / mefā‘ilü / fā‘ilün*

1. Zāhidlərün ‘ibādəti hür u qüşürdür
Həqqə belə itā‘ət[i] ‘eyni qüşürdür
2. Hovf-ı cəhīm ü Kövsər ü Təsnīm istəyür
Həqqdən belə ‘ibādət əlbəttə dürdür
3. Çoḡ baḡmə həy [u] hüyünə zāhirdə zāhidün
Diqqətlə baḡ ki bāṭini əhl-i kəfurdur
4. ‘Ömmāmə vü ‘əbā ilə minbərdə və‘zə baḡ
Gəl həlvət içrə gör nə ‘ələmət zühurdur
5. Vā‘iz gəlür mi məscidə gər pül olmasə
Anlar bu rəmzi kimsə ki şāhib-şü‘ürdür
6. Bilməm nöçün bu hīlənə məhlūq bilməyür
Kür də bilir ki balıq ‘ələmdə şürdür
7. Şəd-heyf Zü‘l yohdı bu təzviri anlayan
Zāhirdə var gözi vəli bāṭində kürdür

75²*fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilün*

1. ‘Eşq-i zülfünlə köñül nālə-i şəb-girdədür
Gərdən-i cān deyəsən kim genə zəncirdədür
2. Tığ-i əbrülərün eylər məni gəmdən āzād
Şayd-ı pür-bəstə ‘ələci dəm-i şəmşirdədür
3. ‘Eys ü ‘işrət azalur ‘ömr çohalduqca bəli
Ləzzət ol tıfl dəmində əmilən şirdədür
4. Zāhidün kibr ü riyədür ‘əməli bir nəzər et
Hansı āyətdədi bu söz necə təğyirdədür
5. Qalusən mən kimi āvərə cəhān kārında
Ey deyən kimsə ki işlər hamı tədbirdədür
6. Fikr qılmə tapə tədbir ilə həlun təğyir
Dögi tədbir ilə iş həmə-i təqdirdədür
7. Görmədim zərrə qədər məsrəb-i zāhiddə səfə
Zövq ü behcət genə meyl-hənədəki pirdədür

¹ 133b² 135a

76¹*mef'ülü / mefā'ilü / mefā'ilü / fe'ülün*

1. Yā Rəb nədi bā'is belə dövrən dəgişübdür
Tə'sir-i kəvākib məh-i tātān dəgişübdür
2. İnsān arasındə var idi rəsm-i məhəbbət
Müzī-heyivānə dönüb insān dəgişübdür
3. 'Ənqāyə dönüb mə'rifət ərbābı cəhāndə
Yoh 'elm ü ədəb məşrəb-i 'urfān dəgişübdür
4. Əvvəlki şədəqlər olub indi həyānət
Qalmub² dəhi həqq-i nəmək [ü] nān dəgişübdür
5. Almaqlıq edər āyə ittifāqıdə (?) təfsir
Molla dəgişübdür demə Qur'an dəgişübdür
6. Allāhə inanmaq idi imān 'əməl etmək
Sīm ü zər olub Tarı də imān dəgişübdür
7. Nə şər' ü şər'i'ətdə qalub rəvnəq-i İslām
Nə rəsm-i 'ədālət var [o] dīvān dəgişübdür
8. 'Āləmdə nə var isə tapub cümləsi təgyir
Hər şeydə qədimi sər ü sāmān dəgişübdür
9. Nə güldə şəfə var nə bülbüldə tərənnüm
Seyr-i gül ü gülzār u gülüstān dəgişübdür
10. Cānə fərəh idi mey ilə şürət-i zibā
Şürət pozulub rüh itüb cān dəgişübdür
11. Var idi mənim bircə nəfər hān-ı qədimim
Bilməm nə olubdur o da əl-ān dəgişübdür
12. Çoh sormagilən tövsən-i əş'ārıvı Żü'ī
Lāl ol nəzər et səhət-i meydān dəgişübdür

77³*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Hər şəb ki bəzmim içrə o māl ilə cām olur
'Eys ü nəşāt ləzzət-i dünyā tāmām olur
2. Sənsiz behişt-i 'ədni baña versələr məqām
Təsnim ü Səlsəbīl ilə Kövsər hārām olur
3. Şirīn olur həyāl-i ləbünlə məzāq-ı cān⁴
Zülfün təfəkkürüylə mü'əttər məşāmm olur
4. Zāhid şərābı çoh də hārām etmə küfrdür
Çün bu sözünlə meykədə beytül-hārām olur
5. Hicründə hər gecə baña yəvmü'l-həsābdur

¹ 138b² qalmub: qalmayub³ 168a⁴ Şirīn olur həyāl-i ləbünlə məzāq-ı cān: Şirīn olur ləbin təşəvvürü ilə məzāq-ı cān (d.)

Hər gün qədün firāqı qiyāmət-qiyām olur

6. İmānı yoǵdı bādəyə zāhid inanmasə
Hər dəmdə meydə mö‘cüz-i ¹ يحيى العظم olur
7. ‘Ār etmə kūy-ı yārdə Żū‘ī gədālıqı
‘Āşiqdə kim görübdı ki nəng ilə nām olur

78²

mefā‘ilün / fe‘ilātün / mefā‘ilün / fe‘ilün

1. Desəm gülün ki ruǵ-ı alıña şəbāhəti var
Ğələt sühəndi gülün rüyıña nə nisbəti var
2. Hanı qədün kimi gülbündə istiqāmət ü nāz
Ləbün təkı sölə bir gönçənün tərāvəti var
3. Nə hālə yetdi ləbim nə əlim qara zülfə
Nə sūd bəhtimizün qarəliqdə qisməti var
4. Əgərçi sūrə-i ³والشمس والضحى oǵunur
Vəlīk bāṭını ruǵsārıña kināyəti var
5. Ayaǵə düşmək ilə qarə günüm ey Żū‘ī
Cibillī ḥāşiyətidir⁴ baña sirāyəti var

79⁵

mefā‘ilün / mefā‘ilün / mefā‘ilün / mefā‘ilün

1. Bəhār oldı nə sūd ondan ki bir dildārimız yoǵdur
Mey-i gül-nārimız nə dirhəm ü dīnārimız yoǵdur
2. Mətā‘-ı ‘eyş ü ‘işrət çohdı dünyānun dükānında
Bizim nə nəqdimiz var ondə nə bāzārimız yoǵdur
3. ‘Əcəb bī-kārə vü āvārə vü bī-çārə olduq kim
Nə dünyā vü nə ‘uqbā işlərindən kārımız yoǵdur
4. Nə var mey-ḥānələrdə e‘tibārim cür‘e-i cāmə
Nə dəhən bādəyə əcnāsdan bir varımız yoǵdur
5. Hüdāvəndə nə bəd-sā‘ətdə məhlūq olmuşuq biz kim
Hələ‘iqlər yanındə zərrəcə miqdārimız yoǵdur
6. Bu qədri dərd ü möhnətlə ölüb qurtarmadun Żū‘ī
Şəmāḥı əhliyüq məşhūr sözdür ‘ārımız yoǵdur

80⁶

mefā‘ilün / fe‘ilātün / mefā‘ilün / fe‘ilün

1. Behişt şöhbət-i yār-ı şəfiq-i həmə-dəmdür
Həqiqət ādəm-i bī-mə‘rifət cəhənnəmdür

¹ Yasin suresi, 78. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=36&ayet=78>

² 170a

³ Şems suresi, 1. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://www.kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=91&ayet=1>

⁴ ḥāşiyətidir: ḥāşiyəti nədür

⁵ 172a

⁶ 174a

2. Nə dəm ki mə'rifət əhlilə h'os keçər bi'llāh
Yüz il gər 'ömrün olə hāşili həməñ dəmdür
3. Əgərçi āb-ı həyāt olsə içmə nə-dānlə
Ki 'āqibət əşəri cānə zəhrdür rəsmdür
4. Bir iki cām-ı həkīmānə əhl-i hāl ilə
Əgərçi nüş edəsən zəhm-i cānə mərhəmdür
5. Nə zövqi hātirə hāl əhli olmasə yārun
Əgərçi həndə-i Yūsif hünərdə Rüstəmdür
6. Göz ü qaş u əl ayağ pülilə döğül insān
Əgər məlik olə bī-mə'rifət nə ādəmdür
7. Nə küşiş eyləsə çatmaz murādə āhırdə
O kəs ki rüz-ı əzəl tālī'i onun kəmdür
8. Birisi fəqr ü biri dövlət ilə olmaqlıq
Təmām əhl-i cəhānə bu sirr mübhəmdür
9. Gəm etmə Zū'ī cəhān yā həyāldur yā h'vāb
O şey' ki h'vāb u həyāl oldı sölə nə gəmdür

81¹*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. O çeşm-i məstüvə cānım o növ' həyrəndur
Ki rüz [u] şəb gəm-i 'eşqində dīdə giryəndur
2. Olubdı zülf-i pərişānıvə köñül mā'il
O vəhdəndi işim dā'imā pərişāndur
3. Əgərçi türrelərin kəfir-i siyəh-dildür
Mənim tək 'āşiq için līk dīn ü imāndur
4. Ləbün tək hamı bir gönçədə tərāvət ü lütf
Qədən tək hansı səhī-sərvlər hürāməndur
5. 'İtāb u nəzun olur əhl-i 'eşq için 'işrət
Hıttāb-ı qəhrün 'uşşāqə təzədən cāndur
6. Ləbündi çeşme-i Kövsər o qāmətün tūbā
Vüşālun ey büt-i məh-rüy bağ-ı rızvəndur
7. Minā-yı kuyun ara ey Həlīl-i Kə'bə-i hüsən
Qəbül qıl kəsübən Zū'īni ki qurbəndur

82²*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Hər ildə gərçi dəhrdə bir lələzār olur
Tiflis içində hər gecə yüz növ-bəhār olur
2. Zāhid deyən behişt ki 'uqbədə sölənür
Hər bir zəməndə 'āşiq için dər-kənār olur

¹ 177a² 177a

3. Hür u qüşür u cənnət-i rızvān təmāmdur
Hər bəzmdə ki cām-ı mey-i h' oş-güvār olur
4. Hər mübhəm iş ki anlamayur həlq sirrini
Cām-ı cəhān-nümādə bizə āşkār olur
5. Zülf ü ruḥun firāqı ilə ey pərī-liqā
Fikr eylə Zū'iyə necə leyl ü nəhār olur

83¹*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Bu şūr-ı tǎzə sərīm üzrə nə həvādandur
Yəqīn ki tār-ı sər-i zülf ilə şəbādandur
2. Şikāyət eyləmirəm hīç kimsədən bi'llāh
Nə gəlsə dərd ü bələ cümləsi Hüdādandur
3. Bu bəḥti qarəliqə geyrdən səbəb sanmə
Əzəl günündə yazan kātib-i qəzādandur
4. Nə çārə ey dil-i dīvānə tǎli'-i məḥluq
Biri bəhārə düşübdür biri şitādandur
5. Nə küll-i cəbr ilədür həm nə iḥtiyār ilə
Bu sirri anlamuram mən nə mācerādandur
6. Köñül çü yohdı bəqā 'ömrə çəkmə gəm bi-cā
Demün gənīmət bil cümləsi fənādandur²
7. Sitəm-həqīqəti mə'sūqədən təğāfüldür
Cəfā gər eyləsə Zū'ī genə vəfādandur

84³*mef'ülü / mefā'ilü / mefā'ilü / fe'ülün*

1. Bir 'əşrdəəm mərd-i süḥən-dān qutarubdur
Ərbāb-ı səḥā mənbə'-i 'ürfān qutarubdur
2. Nā-būd olub mə'rifət-əhli bu zəməndə
Həm 'əhdə vəfā 'əhd ilə peymān qutarubdur
3. Zülmāt dutub 'āləmi yoh Hızr ilə İlyās
İskəndər ilə çeşmə-i ḥeyvān qutarubdur
4. Bir həbbəyə firdövs ü behiştə satun almaz
Çün müştəri-i rövze-i rızvān qutarubdur
5. Yüz āyəni təfsīr edəsən güşunə almaz
Yoh bəvər edən ḥörmət-i Qur'an qutarubdur
6. Allāh peyām-bər sözünə kim həvəs eylər
Bir ad[1] qalub dīn ilə imān qutarubdur
7. İslām deyən sözlərə kimsə qulaq asmaz
Qurānə qəsəm doğrı müsəlmān qutarubdur

¹ 178a² Vezin bozuk.³ 178a

85¹*müstef'ilün / müstef'ilün / müstef'ilün / müstef'ilün***Əz-Bərāy-ı Əhl-i Təşəvvüf Goftə Şode Ke Silsilə Migūyəm**

1. Münkirliqün yoh fā'idəsi imānə gəlmək yahşidur
Nār-ı cəhənnəmdən qaçub rizvānə gəlmək yahşidur
2. 'Āləmlərə rüsvālanub Həqq şürindən sevdālanub
Bülbül kimi şeydālanub bustānə gəlmək yahşidur
3. Bənd olmə māl u dövlətə göz tikmə şān u şöhrətə
Bu ərşə-i tərīqətə mərdānə gəlmək yahşidur
4. Āyīnə-i qəlbi silüb Həqq-cilvəsin ondə görüb
'Əql-i ma'āşī tərək edüb dīvānə gəlmək yahşidur
5. Aldanmə dünyā-malınə həm cāhınə cəlālınə
Düş bir Həqün həyālınə rəhmānə gəlmək yahşidur
6. Usan 'əql-i ma'āşdan dünyā içün tələşdan
Keçüb cān ilə başdan meydānə gəlmək yahşidur
7. Tərək eylə hāb-ı gəfləti bu zülmət-i cəhāləti
Tapub rāh-ı həqiqəti 'ürfānə gəlmək yahşidur
8. Düşüb 'eşqün həvāsınə sə'y eyləyüb şəfāsınə
Bu həqiqət mināsınə qurbānə gəlmək yahşidur
9. Çıq kəsrətdən düş vəhdətə gərək ol mey-i məhəbbətə
Zū'ī tək bəzm-i 'işrətə məstānə gəlmək yahşidur

86²*mef'ülü / mefā'ilü / mefā'ilü / fe'ülün*

1. Dəm yohdı o bī-çārə içün kim gəmi yohdur
Hər kimsə ki dərd ü gəminə həm-dəmi yohdur
2. Zāhid bizi sən mən' eləmə anlamayursan
Zühhādun o rindānə şifət 'āləmi yohdur
3. Gər cənnət ü firdövsdür 'āləm bu zəməndə
Şəd-heyf ki bir rənz bilən ədəmi yohdur

87³*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Kimün ki 'eşq ələmindən köñüldə yārəsi var
Vüşāl-i yārdən özgə sağınmə çārəsi var
2. O mäh vəşlinə bir gün yetüşmədim āhır
Mənim bu tələ'imün gör nə bəd sitārəsi var
3. Düşən bu qulzüm-i 'eşq içrə gərək olur bi'llāh
Bu bəd mühītə kim sanmayun kənārəsi var

¹ 164b² 123a³ 112a

4. Təfəhür eylə ki bāğ-ı cəmālun ey gül
Cəhāndə Zū'ī-i nālān kimi həzārəsi var

88¹*mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün*

1. Şərāb-ı nāb ey sāqī cəhān içrə o cövhərdür
Ki ondan zāhir eylər hər kəsün zātı nə gövhərdür
2. Qılur əhvāl-ı bātin zāhir 'āləm içrə bir dəmdə
Desəm mən küfr olur mu cām-ı bādə gər peyām-bərdür
3. Budur bundan səvā yohdur vüşāl-i yārə bir çarə
Tərtiq əhlinə məqsüdə yetüşməkçün bu rəh-bərdür
4. Dəm-ā-dəm cənnət-i rüyundə seyr eylər qara zülfün
Tə'əccüb 'əqli kəmlər söləyürlər zülfə kəfirdür

89²*mef'ülü / fā 'ilātü / mefā 'ilü / fā 'ilün*

1. Ey dövlət-i hün 'āşiq içün hün-bəhā nədür
Səndən gər 'āşiq istər isə hün bəhānədür
2. Məhrāb u məscid olə sənün zāhidā baña
Məhrāb-ı qaşı səcdəgəh ol āstānədür
3. Zülfün dağıtmə günüm [olu] qarə ey səbā
Kim zār-ı könlümün quşunə āşyānədür
4. Firdövs ümīdinə köñül aldanmə vā'izə
Firdövs vəşl-i yārdı bāqī fəsānədür

Harfü`z-Zā`90³*fe 'ilātün / fe 'ilātün / fe 'ilātün / fe 'ilün*

1. Hər gədə-tıynət bir isim ilə sultān olmaz
Qurı əngüştər ilə dīv-i Süleymān olmaz
2. Adı Rüstəm olə həmə-şəhrīdə Zābil bi'llāh
Bu səbəblərlə həmin Rüstəm-i dəstān olmaz
3. Hər kəsün adını sultān qoyəsən hən deyəsən
Bir ad ilə o gedüb Rüşdə sultān olmaz
4. Görünürlərsə tikanlar gözə gər səbz ü çəmən
Līkən ondan gül-i gülzār-ı gülüstan olmaz
5. Bənzəyürsə n'olə nā-şünās əgər insānə
Vəli nā-şünās gəlüb 'elmdə insān olmaz
6. Gər ağacdən yonasan göstərəsən Sām-süvār
Zū'ī vəqtində gəlüb fāris-i meydān olmaz

¹ 174b² 90b³ 20b

91¹*mef'ülü / mefā'īlū / mefā'īlū / fe'ülün*

1. Hər buq'ədə kim 'ārif-i fərzānə tapulmaz
Əlbəttə o vīrānədə mey-ḥānə tapulmaz
2. Gəzsön o yerün hər tərəfin güşə-bə-güşə
Nə cām nə bādə nə də peymānə tapulmaz
3. Ey mäh bugün yerdə cəmālun kimi āyə
Olsun qəsəm ol āyə-i Qur'ānə tapulmaz
4. Zülf-i süḥəni şānələyüb etməgə zīnət
Şəd-heyf nə məşşātə nə bir şānə tapulmaz
5. Məfqūd olub 'ənqā kimi əhbāb-ı mürüvvət
Seyir eləsən 'āləmi hər yanə tapulmaz
6. Altmış yaş olandə genə bir növ' səḥā var
Bu taze cavānlardə ki dərmānə tapulmaz
7. Gəm çəkmə biyābān isə məskən sənə Zū'ī
Məcnūn olanə qā'idədür ḥānə tapulmaz

92²*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Dil oldı qönçə kimi həsrətünlə qan sənsiz
Bəhārim ey gül-i növ-rəstə çün ḥarāb sənsiz
2. Əgərçi həlq-i cəhān 'eyş ü 'işrəti istər
Cəhīmdür baña ey dost bu cəhān sənsiz
3. Gözimə cümlə nə'im-i cəhān cəhīm gəlür
Nə növ'lən keçəcək bilmürəm zəməən sənsiz
4. Dil istər idi qədün sərvini yüzün güləni
Nə zövqi ḥāfirə yüz bāğ u büstān sənsiz
5. Sən idin ey büt-i məh-rüy cismimün cānı
Nə zövq edər dəḥi bu mürdə cism ü cān sənsiz
6. Əgər baña verələr hür u rövze-i rižvān
Behiştə getməməm ey yār-ı mehrbān sənsiz
7. Təşəvvür eyləmə kim sənsiz 'eyş edir Zū'ī
İşimdi şām u səḥər nālə vü fəğān sənsiz

93³*mefā'īlün / mefā'īlün / mefā'īlün / mefā'īlün*

1. Baña ol mäh-ı bī-məhrim iki ay var ki rām olmaz
Bu nöqsānım de bir gəlməz əcəl 'ömrüm təmām olmaz
2. Vüşālı təşnəsədim eylədi sīrāb tığindən

¹ 36a² 83b³ 93a

Demün kim yârdan ‘uşşāqə hāşil hīç kām olmaz

3. Köñül āhəng-i gülzār et həyāl-i tār-ı zülf ilə
Ki şūr-ı ‘eşqün ey bī-nəvā belə məqām olmaz
4. Ləb-i dildār tək var bādə-i gül-gündə gər nəş`ə
Nə sūd ondan ki tiz başə çihar qalmaz müdām olmaz
5. Həlāl etmiş bizə cām-ı şərābı pīr-i mey-hānə
Həbībim vā‘iz-i hūd-bīn-kəlām ilə hərəm olmaz
6. Cəfā-yı yârdan incimə hərgiz āh u zār etmə
Bu mülk-i ‘eşqdür əlbəttə ey dil bir nizām olmaz
7. Nədür çəkmək ayağ əl tə‘nəsilə yār kūyindən
Məgər bilməzsən ‘əşqlərdə Zū`ī nəng [ü] nām olmaz

94¹

mef‘ülü / mefā`ilü / mefā`ilü / fe‘ülün

1. Hər sādə-ruḥ ey dil o büt-i sīm-tən olmaz
Hər səbz-i nümāyəndə bisāt-ı çəmən olmaz
2. Hər büt dəhi Şirīn tək şəkkər-şikən olmaz
Hər āşiq-i Həsrovnəş[i] həm küh-kən olmaz
3. Hər ləbdə bulunmaz dəhi e‘cāz-ı Məsīhā
Hər bəndə gəlüb Yūsif-i gül-pirəhən olmaz
4. Hər zülf olamaz rüh-fəzā zülfi tək anun
Hər rəngi siyəh nəfə-i müşk-i hotən olmaz
5. Ço qədr bāña ‘āşiq deyüb ey məh sitəm etmə
Hər tırə-nəzər Zū`ī-i hünin-kəfən olmaz

(Der-Kenār)

6. Hər ‘elmdən āgəh gərək olsun ki desün şe‘r
Zū`ī kimi şā‘ir gəlübən hər yetən olmaz

95²

fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilün

1. Göz yaşım bəs ki tökür ‘āləm ara qan sənsiz
Qandan āhır salacaq ‘āləmə tūfān sənsiz
2. Hər u mātəmkədədür çeşmimə bi’llāh əgər
Eləsəm gəşt-i gül ü seyr-i gülüstān sənsiz
3. Qıl tərəhhüm elə bir tığ ilə səd-pārə mənə
Nəyə ləzımdı sər ü cism ü dil [ü] cān sənsiz
4. Gəlməyür çeşminə həlqün gecələr zərrə yuqu
Bəs ki ey məh qıluram nələ vü əfğan sənsiz
5. Gər yolun düşsə səbə Ağdaşə məndən sölə kim
Verdi cān həsrət ilə Zū`ī-i nālān sənsiz

¹ 99a

² 102a

96¹*mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün*

1. Ləbün zövqi pəri-rüyım şərāb-ı nābdan gəlməz
Bu rövşən əmrür kim nəş`ə-i mey ābdan gəlməz
2. Nə tökməkdür cəfā tığilə hər dəm qanın 'uşşāqun
Bu zūlm ey dil-bər-i āhū-nigəh qəşşābdan gəlməz
3. Məni mən' etmə zāhid t̄āq-ı əbrūsı sücūdından
Kərāmətlər ki qaşından gəlür mehrābdan gəlməz
4. Ləbün zövqi əgər mey-nəş`əsindən gəlməsə yol 'eyb
Ki nūr-ı āftāb əlbəttə kim meh-tābdan gəlməz
5. Cəfā peykānlarılə gərqudür cismim fəğān etmin
Müşəhşəddür bu Zū`ī kim fəğān gərqu-ābdan gəlməz

97²*mef'ülü / mefā 'ilü / mefā 'ilü / fe 'ülün*

1. Şəbr eylə köñül möhnət-i hicrān belə qalmaz
Nov-rüz olı bu fəşl-i zımistān belə qalmaz
2. Olmaz belə 'üryān dəhi ətfāl-i şükūfə
Cümlə geyünür həl'ət-i əlvān belə qalmaz
3. Bir gün olı kim Mişr-i hökümətdə olur şāh
Çāh-ı gəm ara Yūsif-i Kən'ān belə qalmaz
4. Nə zillət-i dünyā qalı dā'im nə cəlāl
Övrəng-i Cəm [ü] təht-i Süleymān belə qalmaz
5. Odlarə əgər saldısa Nəmrüd vəlikən
Nār oldı Birāhīmə gülüstān belə qalmaz
6. Bu cism ilə cāndan ötəri çəkmə çol əfsūs
Topraq olacaq cism dəhi cān belə qalmaz
7. Bir hāl ilə qalmaz bu şifət dövr-i zəmənə
Ahrır dəgişər gərdis-i dövrān belə qalmaz
8. Fikr etmə ki dā'im qalı bu dövlət ü nikbət
Təğyir tapar müşkil ü āsān belə qalmaz
9. Zū`ī kimi çol çəkməgilən āh u fəğānı
Şəbr eylə köñül möhnət-i hicrān belə qalmaz

98³*mef'ülü / mefā 'ilü / mefā 'ilü / fe 'ülün*

1. Ey mäh bu gün sən kimi meh-pārə tapulmaz
Nə mən kimi dünyādə günü qarə tapulmaz
2. Cəllād-ı siyəh-məst gözün tək bu cəhāndə

¹ 103b² 132a³ 134b

Bir āhū-yı şīr-əfkən ü hūn-hvārə tapulmaz

3. Qāni'di köñül bir qurı nəzzārəyə heyrcün
Cövr-i sitəmindən rəh-i nəzzārə tapulmaz
4. Zəhm-i dil-i şəd-pārəmə Qānūn Şifādan
Ahtarson əgər zərrə qədər çārə tapulmaz
5. Şəhrə-yı gəm ü möhnəti başdan başə gəzsən
Bir mən kimi möhnət-zədə-āvārə tapulmaz
6. Çün dərc-i dəhānundı 'əlācım gər ətibbā
Yohdur dedilər çārə bu bī-çārə tapulmaz
7. Żū'ī dolə mərhəmlə şifā-hānə-i dünyā
Mərhəm dil-i şəd pārə-i mən zārə tapulmaz

99¹

mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün

1. Cəhāndə hiç cövhər-bādə kimi h'oş-güvār olmaz
Ki hər bir şəhsi təşhīs etməgə kāmīl-əyār olmaz
2. Hūmārə dəgməyür sāqī şəfāsı verdigün cāmūn
Əlim dut ol ayağ ilə ki başındə hūmār olmaz
3. Mūdām olmaq gərək nə sūd içüb mey bir dəm oldun şād
Cəhāndə bu məşəldür bir gül ilə növ-bəhār olmaz
4. Cəfādan incinüb ey dil fəğānə gəlmə bülbul tək
O hansı güldi kim pīrāmənində hüşk-i hār olmaz
5. Ruḥ u gīsū-yı dil-bər görməyən gün gün hesāb etmə
Qaranqırsız gecə h'vurşidsiz Żū'ī bəhār olmaz

100²

mef'ülü / fā 'ilātü / mefā 'ilü / fā 'ilün

1. Hər kim ki nəş'ə-i mey-i şəhbānı anlamaz
Bī'llāh ki zövq-i Kövsər ü hūrānı anlamaz
2. Hər kəs ki lālə-i ruḥ-ı dildārə meyli yoh
Həqqā şəfā-yı bāğ u gülüstānı anlamaz
3. Zāhid ki etməyüb həvəs sər ü qāmətün
Firdövs içində sidrə vü tūbānı anlamaz
4. Hūm sāyəsində meykədədə məst yatmayan
Hūr u qüşür-ı rövzə-i rižvānı anlamaz
5. Ādāb-ı hīdmət-i Həqī zāhid haçan bilər
Dünyādə çünki hīdmət-i insānı anlamaz
6. 'Uqbādə Żū'iyā nə bilür zövq-i cənnəti
Hər kəs cəhāndə ləzzət-i dünyānı anlamaz

Hərfü's-Şin

¹ 165b

² 171b

101¹*mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün***Vələhu Eyžən**

1. Bi-həmdī`llāh cəhāndə tǎzədən fəsl-i bəhār olmuş
Sītəbrəq-puş u sündüs-cāmə dəşt ü kühsār [olmuş]
2. 'Anādīl zāhīr etmiş həlqə āhəng-i Nəkişānı
Həzārān ləhn kūya Bārbəddən yādgār olmuş
3. Açıb rīzvān behişt-i 'ədn bā-pāy səhn-i gülzārə
Kī تجرى تحتها الانهار u cənnət āşkār olmuş
4. Fələk ki həsrovi çəkmiş kəmān-ı Rüstəm-i çərḥə
Cünūd-ı bəhmən ü isfənd ü dey māhi firār olmuş
5. Geyüblər həl'ət-i həzrā cavānān-ı çəmən Zū'ī
Dür-i jālə gülüstān içrə gül üzrə nişār olmuş

102²*mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün*

1. Genə pīrānəsər dil-mürği bir şühə nigār olmuş
Pərişān zülfi tək hicrində dāim bī-qərār olmuş
2. Ləbi şövqi mey-i gül-nār tək məst eylər 'uşşāqı
Bu mə'nīdən mənim tək çohları məst ü humār olmuş
3. Nə mən nə bülbul-i şūrīdə nə pərvānə 'āşiqdūr
Neçə yüz lələ-ruḥ ol gül-gəmində dāğdār olmuş
4. Bəhār-ı ömrīm ey növ-gülbün-i bāğ-ı mələḥət heyf
Həzān oldı nə sūd ondan cəhān tǎzə bəhār olmuş
5. Köñül tərək eyləmə cām-ı şərāb-ı 'eşqi tā məhşər
Ki bu mey-məsti gəm bilməz cəhāndə hūş-yār olmuş
6. Cəməl-i yārdur Zū'ī təməttu'dār dünyādə
Ki əhl-i mə'nā içrə bu mətā'ə e'tibār olmuş

103³*mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün*

1. Yüzünü zülfi içrə elə ol sīmīn-bədən dutmuş
Görən sölər ki məhdür bürc-i əqrəbdə vətən dutmuş
2. Hərīdār-ı mətā'-ı hüsün ey ḥvurşīd-rū dil-bər
Bir əldə dīn-i dünyānı bir əldə cān-ı tən dutmuş
3. Ruḥ-ı rəhşān u çeşm-i fitnə-əngīzün görən sölər
Ki rüy-ı şəfhəsində məskən āhū-yı ḥotən dutmuş
4. Yüzün dövrində müşkīn-ḥəṭ midir ey gül sənün yā kim

¹ 28a; 58a² 79b³ 103a

Kənār-ı mülk-i dīni həyl-ı rəng-i¹ Əhrimən dutmuş

5. İlahi var mı Zū'ī tək cəhān bağında gəm çəkmiş
Gecə gündüz melek-i dərd ü gəm qüşşə-i hūn dutmuş

104²

fe 'ilātün / fe 'ilātün / fe 'ilātün / fe 'ilün

1. Tā köñül meyl-i ruh u zülf-i pərişān etmiş
Qayd u zəncirə düşübdür deyəsən qan etmiş
2. Bağun ol büt işinə rüyinə qoymuş zülfü
Kāfiri həzən-i gəncinə-i imān etmiş
3. Bəs ki zikr-i dəhəni düşdi ağızdan ağızə
Səbəb oldur ki nəzərdən onı pünhān etmiş
4. Sən nə səhhərsən ey məh ləb-i lə'lün 'eşqi
Gözlərimdən tökülən lü'lüyü mərcān etmiş
5. Ey baña tənə edən bir düşəsən hicrənə
Görəsən tənə ki nələr Zū'iyə hicrən etmiş

105³

mef'ülü / fā 'ilātü / mefā 'ilü / fā 'ilün

1. Bəzm içrə zövq olur mı o məh-təl'ət olmamış
Şəhd-i ləbindən 'əşiq için şərbət olmamış
2. Şəd-heyf saldı firqətə dövrən-ı kəc-mədār
Ol məh bənimlə bir gecə həm-şöhbət olmamış
3. Rāh-ı tələbdə bār-ı cəfāyə təhəmmül et
Rəhət olur mı dəhrdə tənə zəhmət olmamış
4. 'Eşq içrə hüdumət eylə vüşāl istəsən əgər
Təri verir mi cənnətini tənə 'ət olmamış
5. Gör nəfs için 'ibādətini zāhidün haçan
Başın əgərdi səcdəyə gər cənnət olmamış
6. Yüz il 'ulüm-ı hikməti cəm' eyləsən əgər
'Āləm səfəh der [əgər] dövlət olmamış
7. Dünyā köçübdü āhırətə bir zəhīrə qoy
Cən nəqdi Zū'iyə nə qədər gərət olmamış

106⁴

mefā 'ilün / fe 'ilātün / mefā 'ilün / fe 'ilün

1. Əzəldə olma idi hülqət-i cəhān ey kəş
Cəhān içində dəhi bu bələ-yı cən ey kəş
2. Nə dövr-i gərdis-i gərdün olaydı nə əyyām
Nə āftāb nə əncüm nə āsmān ey kəş

¹ reng-i: reng ü

² 103b

³ 114b

⁴ 127a

3. Nə gül nə bülbül olaydı nə gülsitān gülşən
Nə növ-bəhār nə gülzār nə həzān ey kāş
4. Nə hüsən olaydı nə ‘āşiq nə vəşl nə hicrān
Nə şūr-ı ‘eşq ü məhəbbət nə imtāhān ey kāş
5. Nə hülid olaydı nə ādām nə hīl-i şeytān
Nə əmr ü nəhy nə təqdīr-i kun fəkān (?) ey kāş
6. Nə eyləyər pərəstīş bu həlq sīm ü zərə
Olaydı pül bu məhlūqdan nihān ey kāş
7. Gözətlə Żū’ī cəhān nūr-ı ‘elm ilən parlar
O vəqtdə olubsan (?) çün sən nihān ey kāş

107¹*fe‘ilātūn / fe‘ilātūn / fe‘ilātūn / fe‘ilūn*

1. İmdi bildim ki cəhān mülki nə vīrānə imiş
Hər nə ‘eys ü tarabı var isə əfsānə imiş
2. ‘Eys ü ‘işrət ilə çox vəqt keçürdüm ammə
İmdi bildim bu hərābə necə gəm-h’ānə imiş
3. Zāhidün səcdəsi Allāhımə döğül vallāh
Nəfs-i əmmārəsində hūrī vü gilmānə imiş

108²*mefā‘ilūn / mefā‘ilūn / mefā‘ilūn / mefā‘ilūn*

1. Eşitdim ol büt-i nā-məhrbānım bādə-h’vār olmuş
Mey içmiş geyrlərlə məst-i cām-ı h’oş-güvār olmuş
2. Gözüm peymānəsin doldurdu hər dəm bağrımın qanı
Nöçün kim həlq sölərlər filānı mey-güsār olmuş
3. Mey-i gül-nārdan derlər olubdur lālə-gün rüyı
Bunun rəşkilə könlüm lālə nisbət dəğdār olmuş

Hərfü’-t-Tā’109³*fe‘ilātūn / fe‘ilātūn / fe‘ilātūn / fe‘ilūn*

1. Dəhən-i yār demək çeşmə-i heyvānı gələt
Varə təşbīh yoh etmək olur ə’yānı gələt
2. Şūrət-i vāqı’əmə nār-ı cəhənnəm söləyür
Kürdu zāhid oğur āyə-sürə-rəhmānı gələt
3. Ayə təşbīh eləyən hüsən-i ruh-ı cānānı
Oğudı şanki ‘əbəş āyə-i Qur’ānı gələt
4. Məryəm ü ruh-ı Qüdüş ‘İsā üçü bir sözdür
Üç deyən səhv eləyübdür oğuyur sənı (?) gələt

¹ 85b-78a² 112a³ 137a

5. İctihād ilə gərək Zū`ī kişi ‘āləmdə
Bağlanan rıştə-i təqlidədi imānı gələt

Ḥarfū`l-Ḳāf

110¹

mefā`ilün / mefā`ilün / mefā`ilün / mefā`ilün

1. H̱oş ol günlər ki biz məhludən bīgānə olmuşduq
Qələndərvār dāim sākin-i mey-ḥānə olmuşduq
2. Olub sər-məst bilmirdük nədür ṉk [ü] bəd-i dünyā
Bu məcnūnlıqlə məhrəm məclis-i ‘ürfānə olmuşduq
3. İcüb mey məst olub ‘āləm-ğəmin bir zərrə çəkməzdük
H̱əqıqət ‘āləmində ‘āqıl ü fərzānə olmuşduq
4. Götürmüşdük köñüldən nəng [ü] nām u ‘ār sevdāsın
Diyār-ı ‘eşqə Məcnūn ilə həm-ḥānə olmuşduq
5. İlāhı bir də mümkündür mi görmək eylə əyyāmı
Ki bilmirdük gəm adın Zū`ī tək dīvānə olmuşduq

111²

mef`ülü / fā`ilātü / mefā`ilü / fā`ilün

1. ‘Āşiq olan əgərçi edər āh [u] zārlıq
‘Āşiqə ẖoşdı yār yolundə nizārlıq
2. ‘Uşşāqun almaz āynə-qəlbini jəng-kədər
Hər yerdə olsə gün o yerə yolıdı tārlıq
3. Nə vəşldə nə hicrdə ‘āşiq qərār edər
Zülf-i nigār tək eləyər bī-qərārıq
4. Cövr ü cəfā-yı yārdur ‘eşqə məhək əgər
Şəbr etməsə zühürə gəlür kəm ‘əyārıq
5. H̱üm-ḥānə-i cəhāndə ḥarābāt-ı dəhrdə
Sər-məst-i ‘eşq olandədi çün ẖüş-yārıq
6. Hər dəm baḥub cəməlivə gər ağlasam n`olə
H̱vurşidə baḥsə kimsə edər əşkbārıq
7. Məcmū`-ı yār olmuşam əğyārə ey pərī
İnşāfdur sən eyləyəsən geyrə yārıq
8. Gər rüzgārdan eləsöñ şəkvə ‘āqibət
Rəsmın pozub edər mi bizə sāzkārıq
9. Hər növ‘ cövr gər gələ şəbr eylə Zū`iyā
H̱oşdur o gül yolundə nə qədr olsa ḥārıq

112³

mefā`ilün / mefā`ilün / fe`ülün

¹ 120b

² 125b

³ 133a

1. Zuhūr etmiş cəhānda bī-vəfālıq
İtūbdür rāh-ı rəsm-i āşnālıq
2. Açar hər bir həsīs-ədnāyə imdi
Fəzīlət şāhibi dəst-i gədəlıq
3. O kəs kim ‘ārif ü fəzīldi görməz
Gəm ü fəqrün əlindən bir rəhālıq
4. O kəs kim cāhil ü əbləhdi eylər
Büsāt-ı dövlət içrə pādşāhlıq
5. Əgər şā‘ir desə bir şe‘r-i şīrīn
Çəkər min tənə-söz yūzi qaralıq
6. Olub bir ‘əks-i övzā‘-ı zəməne
Gədə şəhliq qılur şəhlər gədəlıq
7. Tapupdur gövhər-i ‘elm ü fəzīlət
Bu günlərdə ‘əcā‘ib bī-bəhālıq
8. Bu bid‘ətlər ki var həlqün içində
Hudā verməz belə əmrə rızālıq
9. Təhəmmül eylə Zū‘ī yohdı təğyīr
Təmām işlərdi təqdīr-i qəzālıq

113¹*fe‘ilātūn / fe‘ilātūn / fe‘ilātūn / fe‘ilūn*

1. Nə bilim dəhrdə āhır belə dövrān oləcəq
Əhl-i ‘ürfān bu şifət zār u pərişān oləcəq
2. Mə‘rifət ‘elm həlā‘iq nəzərindən düşübən
Dīd-i həlqdən ‘ənqā kimi pünhān oləcəq
3. Bāğ-ı cənnət kimi ‘āləm boşalub ədəmdən
Məskən-i dīv ü dād ü gūl biyābān oləcəq
4. Hər dənī-‘əb‘ələr ‘āləmdə olub dövlətmənd
Şāhib-i ‘izz ü şərəf bī-sər ü sāmān oləcəq
5. Hātəm ü hökmdən āvārə Süleymān düşübən
Şahr təht-i şərəfə şāhib-i dīvān oləcəq
6. Edəcək hənə-nişīn tāli‘-i bəd Bəhrāmı
Bī-hünər Zāl gəlüb Rüstəm-i dəstān oləcəq
7. Şavt-ı bülbül dönəcəq belə nəfir-i zāğə
Gül ü gülzār-ı cəhān hār-ı muğīlān oləcəq
8. Qara pül həsrəti ilə ağarub çeşm-i ümīd
Ərzü-yı mey-i gül-günlə cigər qan oləcəq
9. Dağmədür çün yerün āhırdə yohə şəbr elə
Tāq-ı Kisrā hanı ‘āləm hamı vīrān oləcəq

¹ 134b

10. Mülk-i dünyāyə nə məğrursan ey təlib olan
Bu cəhān āhırı bir köhnə dəgirman oləcəq
11. Dögi pāyəndə nə ‘ömr ü nə hökümət Zū’ī
Yer ü gök küllüsi āhırdə ki min qan oləcəq

114¹*fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilün*

1. Bu cəhān yā Rəb haçan rövze-i rizvān oləcəq
Cəhl-i zülmət qutarub mə‘dən-i ürfān oləcəq
2. Məhv olub ləfz-i ədvvāt qutarə hīlə-i məkr
Şeytānət rəsmi atub cümləsi insān oləcəq
3. ‘İsəvī Mūsəvī vü Sünni Şī‘ə qutarub
Mə‘rifət kəsib qılub cümlə müsəlmān oləcəq
4. Gəldi ādəm bu yerə dözmədi bir şeytānə
Bilmədi burda tāmām ādəm-i şeytān oləcəq
5. Söläyüblər ki cəhānə gələcək bir Dəccāl
Bilməyüblər ki mülhid (?) (?) nədən firāvān oləcəq
6. Neylərəm gülşən [ü] gülzārı ki seyr etdükdə
Hər tərəf zāğ [u] zəğān bāng-ı nümāyān oləcəq
7. Nüh tūfānını sahlardı bugünçün Zū’ī
Gər bilirdi ki cəhāndə belə tūğyān oləcəq

115²*mefā‘ilün / mefā‘ilün / mefā‘ilün / mefā‘ilün*

1. Nə h’oşdur bir gözəl dil-bərlə həm-bəzm-i şərāb olmaq
Hərāb-ābād-ı dünyādə içüb məst ü hərāb olmaq
2. Ləbi şövqilə göz-peymānəsin qan ilə doldurmaq
Cəməl-i ātəşin ‘eşqilə hər dəmdə kabāb olmaq
3. Həf-i dildārdan dā‘im alub dər-i kəlamu’llāh
Cəməli müşafin vird eyləyüb əhl-i kitāb olmaq
4. Görüb yüz dāğ bir h’urşid için min daşə baş urmaq
Olub rəngin-cigər qan ilə bir lə‘l-i h’oş-āb olmaq
5. Əgərçi mey günāh olmaq bizə naşş ilə səbitdür
Vəli yār ilə mey-nüş eyləyüb əhl-i savāb olmaq
6. İçüb pīrānəsər bir sāqī-i hürivəşün cāmın
Olub dağil behiştə tüzəlikdən şeyh [ü] şāb olmaq
7. Əgər bir əhl-i hāl olsə mey iç ‘eyş eylə Zū’ī tək
Həfādur bī-sər ü pālə içüb əhl-i ‘əzāb olmaq

Hərfü’l-Kāf¹ 139a² 165b

116¹*mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün*

1. Əl üz ey məh cəfadan rəh-güzār-ı zülmdən pā çək
Nə cövr et 'āşiq-i zārə nə fəryādından izā çək
2. Həvā-yı lə'l-i ruhsārından ey hun-gəştə könlüm keç
Nə sūz-ı ātəş-i pünhānı gör nə rənc-i beydā çək
3. Nə yād et 'āriz-i gül-fām nə zülf-i pərişānın
Nə hūnīn-əşk-rīz ol nə bələ vü rənc-i sevdā çək
4. Ze-bəs səngīn dil 'āşiq-keş ü bəd-hūdūr ol məh-rū
Nə vəşlə dut ümīd ey dil nə āh [u] zār bī-cā çək
5. Nədür bir bī-vəfā 'eşqinə ey qanə dönən könlüm
Yetən hər nə-kəs ü bī-fəhmdən tə'n ü tə'əddā çək
6. Ğəm-i hicr-i ləb-i dildārə nāfi '-bādədūr Zū'ī
Ayağın sāqīnün öp bī-təvəqquf başə şəhbā çək

117²*mef'ülü / mefā 'ilü / mefā 'ilü / fe 'ülün*

1. Məcnūn oluram ol büt-i məh-peykəri görcək
Əlbəttə ki məcnūn olu mərdüm pəri görcək
2. Bilmən ki baña nəz eləyür yā ki sitəmdür
Ğāfil ki ötər yār mən-i müztəri görcək
3. Hər ləhzə ki görsəm dilərəm lə'lüvi öpmək
Tūtī nə təhəmmül eləsün şəkkəri görcək
4. Qovruldu könlül zülfüvi rüyundə görən dəm
Müslim necə beytu'llāh ara kəfiri görcək
5. Qurbānun olum gəl bu qədər etmə təğāfül
Qurbānun olan Zū'ī-i ğəm-pərvəri görcək

118³*mefā 'ilün / fe 'ilātün / mefā 'ilün / fe 'ilün*

1. Nə dildə şəbr qoyubdur nə əldə cām fələk
Gözün qarasını dutsun yüzün zəlām fələk
2. Məni ki şəhrdən ey mäh saldı āvārə
Bu gündə eylədi kəc-rov yəqīn təmām fələk
3. Gözim sitārə-fəşāndur bu güşşədən hər şəb
Ki hansı bürci edüb ol məhə məqām fələk
4. Rəmədə etdün əgərçi hətā ilə məndən
Rəqībə bārī ol āhūnı etmə rām fələk
5. Əlimdən aldun o h'vurşid-i 'āləm-ārānı
İşiq günim dəhi çoh etmə tırə-şām fələk

¹ 95a² 95b³ 112b

119¹*fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilün*

1. Növ-bəhār oldı ələ gülşəndə cām almaq gərək
Cām dövrində fələkdən intiqām almaq gərək
2. Baħmamaq zāhid sözünə mey ayağın sāqıdən
Gülşən içrə gər həlāl u gər hərām almaq gərək
3. Səlsəbıl-i bādədür rində təsəlsül gözləyüb
Dəm-bə-dəm sā'ət-bə-sā'ət şübh [ü] şām almaq gərək
4. Hanı Cəm n'oldı Sikəndər firsəti fövt eyləmə
Ey dil-i dīvānə bunlardan nizām almaq gərək
5. Yatmə Zū'ı yoh şəbātı bu cəhānun cəhd edüb
Əhırdə lütf-ı həyyü'l-əyām almaq gərək

120²*mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün*

1. Nə h'ışdur bir müvāfiq yār ilə gül-gəşt-i bāğ etmək
Gəzüb seyr eyləyüb hər yanə təfıf-i dimāğ etmək
2. Ğubernat bāğı içrə kəsrət-i ğılmān [u] hūrādan
Vücūdun kəm qılub hər hūrdan yārın sorag etmək
3. Həzārān lālə-ruh hər güşəsində yüz qəmər-şəl'ət
Görüb bu həlāl həsrətdən dil-i pür-hünı dāğ etmək
4. Bu müşkīn-müy u nəsrīn-rüy tərsā-bəççelər bi'llāh
Alurlar dīni əldən bunlar ilə nə səyāğ etmək
5. Həmə'ıl eyləmək bir ağ cəməlun qara ğīsūsın
Keçən möhnətlə qarə günləri 'ışrətlə ağ etmək
6. Bəhār etmək səmən-bərlər vüşālı ilə bāğ içrə
Həzān-ı möhnət-i hicrānı hātirdən uzağ etmək
7. Ələ almaq ayağımı o yerdə bir pərī-rülə
Verüb baş başə Zū'ı tək iki baş dörd ayağ etmək

121³*fe 'ilātün / fe 'ilātün / fe 'ilātün / fe 'ilün*

1. Bəstə-i türre-i cānānə ki derlər o bizük
Boynı zəncirli dīvānə ki derlər o bizük
2. O gülün öpmək için cām-ı ləb-i mey-ğünın
Sākin-i güşə-i mey-hānə ki derlər o bizük
3. Döndürən səcdə için pāy-ı hamı (?) mehrābə
Səccəsi gərdis-i peymānə ki derlər o bizük
4. Bir sınıq cāmə verin zühd ü riyā hırqəsınə

¹ 126b² 166a³ 117b

Yol tapan məhfəl-i 'ürfənə ki derlər o bizük

5. O məhə çadrə salun gecələr yanmaq üçün
Şəm'-i ruhsārınə pərvənə ki derlər o bizük
6. Zū'iyā zülf-i 'arūs-ı sühənin zīvərinə
Hansı şā'ir sözidür şənə ki derlər o bizük

Ḥarfü'l-Lām

122¹

fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilün

1. Növ-bəhār oldı genə seyr-i şəfā istər köñül
Səbzələr tək bādədən nəşv ü nəmə istər köñül
2. Dəm-bə-dəm gülşənlər içrə bülbül-i şüridə tək
Ərganün u tərden şür u nəvə istər köñül
3. Hürī tək məhbübü Kövsər tək şərābı bāğda
هذه جئات تجرى تحتها النهار
4. Niyə hür u Kövsər istər zāhid-i hüd-bīn vəlī
Cām-ı Kövsərvəş büt-i hür-līqā istər köñül
5. Verdi cān Fərhad Şirīnün vəfāsın görmədi
'Əqlə bağ gör mäh-rülərdən vəfā istər köñül
6. Vəşl-i dildār ahtarur hicrānə səbr etmüb genə
Anlamub təqdīr-i təğayyūr qəzā istər köñül
7. Cām u cīb ü kīsə hālī Zū'ī-i bī-çārə tək
Cām-ı bādə vəşl-i sādə bī-bəhā istər köñül

123²

mef'ülü / fā'ilātü / mef'ülü / fā'ilün

1. Dönsün yeridi gönçə kimi qanə ey köñül
Kim səbr edər bu növ'lə hicrānə ey köñül
2. Zəncir-i tār-ı zülfünə çün çatmayur əlün
Ölsün rəvādı mən kimi dīvānə ey köñül
3. Çün səndə yohdı Nūhdan artuq bəlayə səbr
Ver göz yaşunlə 'āləmi tūfānə ey köñül
4. Bir ləhzə qoymadun mənī āsūdə dəhrdə
Gəldim əlündən əhırı mən cānə ey köñül
5. Sən bilmədün ki əhırı bəhti qara olur
Bənd olsə kimsə zülf-i pərīşānə ey köñül
6. Hīç bir 'əlāc möhnət-i hicrānə tapmuram
Fikr eylərəm nə qədr ilə hər yanə ey köñül
7. Vəşlində hier atəşini yādə salmadun
Qal Zū'ī tək bu gündə yanə yanə ey köñül

¹ 40a; 131b

² 83b

124¹*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün*

1. Şəm'-i ruhsārīnə meyl eylədi dīvānə köñül
Saldı gör kim özini ātəş-i sūzānə köñül
2. Demədim mi saña kim zār u pərişān olusan
'Āşiq olmə o sər-i zülf-i pərişānə köñül
3. Lütəf edüb eylədi əfzūn baña ol məh sitəmin
Demisən yoħsə ğəm ü dərdüvi cānānə köñül
4. Şəb-i hicrān elədün mərg-təmənnāsını sən
Etmədün tāb məgər ātəş-i hicrānə köñül
5. Bəs ki ruhsārı həyālıylə keçür ovqātım
Odı Zū'ī səbəbi dönməginün qanə köñül

125²*Fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilün*

1. Bāğ u gülşən gūşə-i mey-hānə tək hürrem döğül
Cām-ı mey tək hiç şey' dil-zəħminə mərham döğül
2. Ğəm odur ki olmuyə cām-ı şərābə nəqdimiz
Bādə olsun tək nə qədri möhnət olsə ğəm döğül
3. Həti'r-i Həvvā içün Ādəm burahdı cənnəti
Həvāhiş-i yarı sər-əncām etməyən ādəm döğül
4. Sāqiyā mey ver ki yārə dərd-i dil izhār edim
Meydən özgə hiç kəs dil-sirrinə mərham döğül
5. Çoħ ayağə salmə ey gül al ələ bir lütəf qıl
Zū'inün köñlin həqiqət cām-ı meydən kəm döğül

126³*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün*

1. Sən tək bir gözəl olmaqlıqə nəqqāş-ı əzəl
Gecə gündüz məh ü hūvurşidə verür yüz şayqəl
2. Əcəlün əvvəli cān içrə əgər olmayaydı
Necə səndən məni ey cān aralar tığ-i əcəl
3. Cām-ı sər-şārı dönəm başıña sāqı mənə ver
Məndən özgə nə rəvādur bu ayağə dəgə əl
4. Nə içün yoħ sözi təşbih qılublar varə
Ləb-i mey-günuvı cān verməgə 'İsāyə məşəl
5. Sanmə zāhid yetüşürsən bu 'əməllə hıldə
'Eşqdür şidq gərək mündə itər məkr ü hiyəəl
6. Susuyub Kövsərə öz nəfsivə etdün tǝ'ət

¹ 104a² 124a³ 167b

Zāhidā ādəmi cənnətdən atar sū`-i `əməl

7. `Əql ü cān pīç ü həmə-ı zülfdə sər-gərdāndur
Yüz ağız açsə də şənə belə müşkil olı həll

Harfü'l-Mim

127¹

fā`ilātün / fā`ilātün / fā`ilātün / fā`ilün

1. Gecələr kim qayd-ı zülfün ey pəri yād eylərəm
Tā səhər dīvānələr tək ay u fəryād eylərəm
2. Şanmə kim ol bādə`-i gül-fāmə vardur rəğbətım
Könlümi qan içməgə hicründə mu`tād eylərəm
3. Rüz-ı vəşl ol şühə qurbān olmadun ey cān dəhi
Şām-ı hicrān mən saña sanmə ki imdād eylərəm
4. Və`də-i vəşlün şəb-i hicrāndə təkrār eyləyüb
Bu firib ilə dil-i məhzūnumı şād eylərəm
5. Ləzzət-i qaydun hərəm oldı baña ey sər v kim
Söləmişdün ol əsiri bir gün āzād eylərəm
6. Məndən artuq eyləyür səndən şikāyət āşikār
Cövr ü bī-dādundan ey məh hər gecə dād eylərəm
7. Dəğ-ı hicrān ilə ol şirīn-ləbün gər cān verəm
Küh-kən tək Zū`iyā mən dəhi bir ad eylərəm

128²

mef`ülü / fā`ilātü / mefā`ilü / fā`ilün

1. H`oş ol zəməni ki ol məh ilə həmə-zəbān olam
Hər sözdə bir dilim dutulub nā-təvān olam
2. Şirīn qılə məzāqımı şəhd-i təkəllümi
Dövr-i ruḥundə zülfi təkī kām-rān olam
3. Bir mür qədri hiç Süleymānı bilmənəm
Küyündə itlərinə əgər pāsbān olam
4. Āzād o gün olur gəm ü əndühdən köñül
Kim şayd-ı tiz ol büt-i nā-məhrbān olam
5. Dāim firāqdə budur övrədi Zū`inün
H`oş ol zəməni ki ol məh ilə həmə-zəbān olam

129³

mefā`ilün / fe`ilātün / mefā`ilün / fe`ilün

1. Şəbā yetür mən-i dil-həstədən dürüd u səlām
Ədəblə ḥāk-ı dərindən öpüb qılım ikrām
2. O bəhr-i fəzl ü kəməlat Seyyid-i zārə

¹ 40a; 87a

² 40b; 101a

³ 40b; 104b

Səlāmlar sölə təbəqində muzmər olə sə lām¹

3. Səlāmdan sora ‘əczinlə ‘ərz-i hāl elə
Əgərçi könlü olubdur mişāl-i səng-i ruḥām
4. Ki ey həmişə bələ-günlərində ğəm-h̄vārım
Verən iyāric-i güftārı könlümə ārām
5. N`olubdı kim bu şifət məhv olubdı h̄ātirdən
Sənün rəfiq-i qədimün bu Zū`ī-i kəm-nām
6. Məgər ki belə olur rəsm-i dostlıq āhır
Əyā şəhənşəh-i Həsrovi rəhi vü şāh-ı qulām (?)
7. Mən-i şikəstəyə səndən nə vəqtlərdi ki yoh
Nə qāşid ü nə pəyām u nə kəğəz ü nə səlām
8. Mənim bu növ` döğüldi ümīdim ey Seyyid
Ki h̄iç aparmıyasan Zū`ī-i həzīndən nām
9. Məgər genə səni bir müşk-büy-āhūnuñ
Qara gözi həvəsilə basubdı jəng ü zəlām
10. Məgər ki bir büt-i gül-çöhrənün qara zülfi
Yolundə təzə genə Seyyidə qurubdur dām
11. Şəbā sölə özün ol ğāfil-i dil-āğāhə
Ki ğāfil olmə əhibbādan ey rəfiq-i müdām
12. Məqām-ı mehr ü məhəbbətdə rəsm-i dīrīndür
Həmişə h̄ālət-i əhbābı qılmaq istifhām
13. O bādələr ki içürsüz bu Zū`īdən ayru
Edə behişt şərābı kimi İlāhi ḥarām

130²

mef`ülü / mefā`ilü / mefā`ilü / fe`ülün

1. Tā görməgə ruḥsārın o kūyə həvəs etdim
Mūsā kimi ol kūydan əh̄z-i qəbəs etdim
2. Ol gün ki gözim Yūsifimün görmədi rüyın
Yə`qūb-ı həzīn-nāləsin ‘āləmdə pəs etdim
3. Ol pādşəhim bādəyə meyl etdügi gündən
Cān nəqdini hər şāmdə nəzr-i asəs etdim
4. Gül h̄ārə ənīs oldı vü həslər baña həm-dəm
Āhırdə gözəl ‘ömrimi gör h̄ār u həs etdim
5. Tā etməyə āyīnə-i ruḥsārıvı petrə
Āhır nəfəs-i ‘ömrə həbs-i nəfəs etdim
6. Fərhād ilə Məcnūn qaçubən çöllərə düşdi
Zū`ī kimi bu ‘ərşədə mən tā ki səs etdim

¹ Vəzin bozuk.

² 41a; 110a

131¹*mef'ülü / mefā'ülü / mefā'ülü / fe'ülün*

1. 'Aşıqlar için vüslətə tədbir nə ləzım
Təqdīr-i qəzā kārınə təğyir nə ləzım
2. Təqsirimün işbātınə şahid tələb etmə
Bir şah ki zālīm olə təqsir nə ləzım
3. Həttüñ nə rəvā muşhaf-ı ruhsārınə gəlmək
Bu rövşən olan əyətə təfsir nə ləzım
4. Ğeyz ilə baña qaş əgüb etmə belə baħmə
Bu küştə-i hicrānıvə şəmşir nə ləzım
5. Vüslət dəmidür sāqī gətür cām pey-ā-pey
Həyr işdə gözüm nūri bu tə'hir nə ləzım
6. Hüm-hüm baña ver bādəni ey sāqī piyālə
Bu köhnə hərifə belə bir bir nə ləzım
7. Zāhid baña satmə bu riyānı get özün sən
Zū'ī kimiyyə hılə vü təzvīr nə ləzım

132²*mef'ülü / mefā'ülü / mefā'ülü / fe'ülün*

1. Ey şūh saña rüz-ı əzəl yār mən oldım
Dām-ı sər-i zülfündə giriftār mən oldım
2. Pərvīn saçub ey mäh gözimdən gecə dā'im
Hicrində şürəyyā kimi bī-dār mən oldım
3. Şād oldılar əğyār vüşālunlə həmişə
Hicrində şəb ü rüz dil-əfkār mən oldım
4. Āvāze-i hüsnün ki təmām āləmi dutdı
Ey mäh bu şöhrətdə səbəb-kār mən oldım
5. Bādām-ı siyəh-çəşm ilə 'innāb-ı ləbünçün
Hər ləhəzədə cān verdim o bīmār mən oldım
6. Leylā kimi sən pərdə-i 'ismətdə oturdun
Məcnūn-ı sər-i kūçə vü bāzār mən oldım
7. Lə'lün həvəsində hamı cān verməgə qaçdı
Bu 'ərşədə ey yār vəfādār mən oldım
8. Dīvānə şifət sən pəriyə 'āşiq olandan
Nāmūsı burahdım belə bī-'ār mən oldım
9. Əz-bəs ki ləbün zikri dilim əzbəri oldı
Cümlə şü'ərə içrə şəkərbār mən oldım
10. Dərk eyləmədim hiç təcəllā-yı cəmālun
Mūsā kimi gər təlib-i didār mən oldım

¹ 41b; 110b² 41b; 113a

11. Zū`ī kimi bənd-i girih-i zülfünə düşdim
 Aşuftə-i ol türre-i tərər mən oldım

133¹*mef`ülü / fā`ilätü / mefā`ilü / fā`ilün*

1. Ey məh vüşəlīnə çəkübən həsrət ağlaram
 Yandurdu cism-i cānımı bu firqət ağlaram
2. Mən ağlaram əgərçi baña 'eyb edərsə həlq
 Bi'llāh firāqə yohdı belə fāqət ağlaram
3. Sünbül təki bəlālarımı rəhm qıl baña
 Qoy həlq eyləsün baña yüz töhmət ağlaram
4. H'osdur əgərçi əhl-i cəhānə behişt-i hūr
 Sənsiz əgər məqāmım olə cənnət ağlaram
5. Mey-cāmı gərçi həlqə verür şādliq vəlī
 Cām əldə sənsiz ey büt-i məh zülmət ağlaram
6. Sənsiz nə ləzzəti mey ü çəng ü çəğānənün
 Yādunlə ağlamaqdə görüb ləzzət ağlaram
7. Yalqız döğül bu nālə vü fəryādım ey pərī
 Öz könlüm içrə sənə qılıb şöhbət ağlaram
8. Almış cəhār güşədən ətrāfımı gəmün
 'Eşqün əgər baña verə bir fūrşət ağlaram
9. Rāhət məqām yohdı cəhān içrə Zū`iyā
 Gər bir məqām tapsə idim rāhət ağlaram

134²*fe`ilätün / fe`ilätün / fe`ilätün / fe`ilün*

1. Getdi ol qaşı hilālım dedi bir āyə gəlīm
 Hansı aydur nə bilim tā ki tamāşāyə gəlīm
2. Ay u gün söyləməyüb mətləbi muğləqdi ki mən
 Gecə gündüz gəm-i hicrān ilə āh vāyə gəlīm
3. İstəyürsən sölə tərsə balası nəz eləmə
 Buraħub məzhəbimi dīn-i Məsīhāyə gəlīm
4. Təylasān ilə rəvānı buraħıb burnus (?) alım
 Atuban səccəni zünnār u çəlīpāyə gəlīm
5. Bilmürəm məskənüvi hardədi tā var u yohım
 Şərf edüb küyun ətrāfinə həm-sāyə gəlīm
6. Mö`cüz-i 'İsəvī tək cān verür əmvātə ləbün
 Nədi 'eybi dönübən məzhəb-i 'İsāyə gəlīm
7. Ey şənəm zāhir elə Zū`ī-i şeydāyə yerün
 Məscidə deyə hərəbātə kilisāyə gəlīm

¹ 42a; 84a² 42a; 84b

135¹*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Köñül əgərçi sən-i zārı pür-ğəm istəmənəm
Vəli həyālın o məh-pārənün kəm istəmənəm
2. Behiştə gərçi mənə də'vət etsələr sənsiz
Özimə rövzə`-i hülid-i cəhənnəm istəmənəm
3. Köñül cərəhəti çün zəhm-i tığ-i əbrüdur
Əgər öləm də h'osəm dağı mərham istəmənəm
4. Vüsal-i yərdə istər köñül ki həlvət olə
Behişt-i 'ədn idi çün ondə ādəm istəmənəm
5. 'Ərəqlədüb vərəq-i 'ārizün 'ərəq tayı
Bu qədri Zü'ī gül üstündə şəbnəm istəmənəm

136²*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün*

1. Ahtarub gəm mənə āhır bulacaqmış nə bilim
Küll-i ümmədimiz āhır solacaqmış nə bilim
2. Belə fikr eylər idim həsrə kimi hicr olmaz
Bu qəzā kārıdı belə olacaqmış nə bilim
3. Cəm-ı 'eyşim olacaqmış belə meydən hālī
Sāğər-i 'işrəti geyrün dolacaqmış nə bilim
4. Bilməyüb verdim əlimdən sər-i zülfün yārun
Mār-ı sər-küftə tək qopulacaqmış nə bilim
5. Belə zənnim yoq idi kim bizi gərdün ayırə
Bī-vəfālıq eləyüb ayrulacaqmış nə bilim
6. Şādmān idi köñül şübḥ-i vüsalə Zü'ī
Bu günün 'āqibətində nə olacaqmış nə bilim

137³*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Səlam olə saña ey şüh-ı dil-rübā Kāzım
Həmişə 'āşiqinə eyləyən cəfā Kāzım
2. Səbəb nədür ki mənə kāğəzündə yazmamısan
Məgər bu qədri olar yār bī-vəfā Kāzım
3. Gərəz nə zülmülər etsən qəbül-i 'āşiqdür
Həmişə sağ eləsün cānıvı Hüdā Kāzım
4. Gəl etmə muncə cəfā yadə şal o günlərivi
Ki hiç kəs deməz āhırdə gəl baña Kāzım
5. Vəlik hovf elə ondan ki gülşən-i rüyun
Dönər həzənə tapılmaz bir āşnā Kāzım

¹ 42b; 78b² 42b; 175a³ 42b; 175b

6. Edər məqām gül-i rüyun üzrə zāğ-ı hətün
Kim eyliyər o pozuğ bağə e'tinā Kāzım
7. Gedər bu zövq-i şəfā gülşən-i cəmālundan
Olursan āhırı pəjmürdə mübtəlā Kāzım
8. O kimsələr ki saña cān fədā edər imdi
O gündə bircəsi qılmaz nəzər saña Kāzım
9. Qutarub 'ömr-i həvā çılhmış idi başımdan
Gətürdi tǎzə mǎni 'eşqivə qəzā Kāzım
10. Təğāfül eyləyübən salmə əhl-i 'eşqi gəmə
Bu qədri cövrə dəhi olmə çolı rızā Kāzım
11. Görüb cəmālını 'eşqün könlüdə dutdı qərār
Gətürdi hicr-i ruḥun başımə bəlā Kāzım
12. Mənim tək 'āşiqə inşāfdur mı cövr etmək
H'osam nə qədr edəsən Zū'iyə cəfā Kāzım

138¹*mef'ülü / fā'ilätü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Mən bī-nəvāyə rəhm elə ey sər-v-qāmətim
Kim qalmayub firāqə dəhi istiqāmətim
2. Zülfün kimi olubdı günim qarə hicrdən
Qaşun kimi olubdı bəlī qədd ü qāmətim
3. Yüz min cəfāyə tǎb u təvānım var ey nigār
Yolı görməgə rəqib ilə sən mǎhi tǎqətim
4. Dərdim budur ki görməyüb ey mǎh cəmālını
Hicründə cān verim qalə könlümdə həsrətim
5. Az eyləməklə cövri cəfā etmə Zū'iyə
Kim eyləməz bu qədri cəfālər kifāyətim

139²*mef'ülü / fā'ilätü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Cəzbə nədəndi hüsni dil-ārādə bilmədim
Nəş`ə nədəndi bāde-i həmrādə bilmədim
2. Hāliq çü bir şey`ə dögi möhtāc həlqdən
Nə sirr var bu hılqət-i əşyādə bilmədim
3. Bī-mə'rifət gənidi fəqir əhl-i mə'rifət
Fəqr ü gınā nədəndi bu dünyādə bilmədim
4. Həvā içrə hər nə görsə yəqində oyanməmiş
Nə sirr var bu 'āləm-i rü'yādə bilmədim
5. Nə gəldigim məqāmımı nə getdiyim yerim
Gəlmək bu getməgə nə var ortadə bilmədim

¹ 43a; 176a² 43a; 122a

6. Ağzımdə söz deyüb danışan şəxsi qanmadım
Kimdür bağan bu dīdə-i bünyādə bilmədim
7. Cān özgə cism özgədi yā müttəhiddülər
Cān hansı cüzvdür tən ü ə'zādə bilmədim
8. Göz görməyən cəvāhiri mən necə dərk edim
Zāhirdə çün nə var bu mərəyādə bilmədim
9. Öz kəsbidür mi Zū'ī cəhān içrə hüsn ü qübh
Yā Həq verübdi 'āləm-i mə'nāda bilmədim

140¹*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün*

1. Olu yā Rəb bu ki mən rövze-i rizvānə gedəm
Rāhət-i cānım içün hīdmət-i cānānə gedəm
2. Qutarub məhbəs-i şəhrā-yı Muğān cövrindən
Rəşk-i firdövs-i bərin səhət-i Şirvānə gedəm
3. Hār ü hāşāk u qarağan-ı Muğāndan qutarub
Gül-i gülzār-ı Şamāhīdə gülüstānə gedəm
4. Qutarub sübhə şümār olmaqdan məsciddə
Şəhn-i mey-hānədə nüş etməgə peymānə gedəm
5. Təngə gəldim bu riyā məslək olan zāhiddən
Ey hoş ol bəzm-i şəfā məşrəb-i rindānə gedəm
6. Məscid əhlində ki yolh zövq Hudāyā n'olı bir
Güşə-i meykədədə məclis-i 'ürfānə gedəm
7. Zū'ī tək bāng-ı mü'əzzindən olub āsūdə
Nəğmə-i tār u dəf ü bərbət-i hoş-hvānə gedəm

141²*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Dedim o yārə gəm-i hicr-i cān-sitānı yazım
Firāq-ı möhnətini yā gəm-i zəməni yazım
2. Yazım o səng-i dilə dərd-firqətin yohsə
Zəmənə cövrini yā möhnət-i cəhānı yazım
3. Məbāda olmaya əğyārə fāş dərd-i dilim
Könlül dilər ki gəm ü dərdimi nihānı yazım
4. Ləbün firāqı ilə qanə dönməgün cigərün
Vəyā gözimdən aqan qətrə qətrə qanı yazım
5. Sən eyləsən baña bī-dādı ey cəfā-küstər
Kimə şikāyət edim yā kimə 'əyānı yazım
6. Nə nāməyə sıqışur nə zəbān-ı təqrīrə
Nə şūrət ilə sölə belə mā-cəranı yazım

¹ 43b; 123b² 43b

7. Üzüldi rıstə-i cānım qutardı mənbə-i şəbr
Nə qaldı Zū`i dəhi tā ki bir də anı yazım

142¹*mefā`ilün / fe`ilātün / mefā`ilün / fe`ilün*

1. Nə sāqī vü nə mey-i lə`l-fāmə müştāqam
Nə rāh-ı rüh-fəzāyə nə cāmə müştāqam
2. Be-sān-ı zəhr (?) məzāqımdə təlhüdür şəkkər
Ze-bəs ki ol məh-i şīrīn-kəlāmə müştāqam
3. Nə sərvə meyl edərəm nə şənübərə kim mən
O qədri ol büt-i tūbā-qiyāmə müştāqam
4. Əzəldə istər idim vəslini vəlī hālā
Nüvīd-i qətl veren bir pəyāmə müştāqam
5. O mäh-vəşli döğül ārzū baña Zū`i
Dilindən ol şənəmün bir səlāmə müştāqam

143²*mefā`ilün / mefā`ilün / mefā`ilün / mefā`ilün*

1. Sevübdür bir cavān-ı nāzənin pīrānəsər könlüm
Yanar şövq-i ruhuylə nārə hər şām ü səhər könlüm
2. Baña hər nə bələ gəlsə gəlür könlümdən ey Hāliq
Gözəllər hicrinə yansun görüm bundan bətər könlüm
3. Əgərçi həsrət-i zülfünlə bir sevdā-yı məcnündür
Görəndə `ārizün ey məh olur dīvānətər könlüm
4. Sənün bu bī-vəfā olmaqlıqundan āgəh olsaydım
Könlül verməzdüm ey məh düşdi bəndə bī-həbər könlüm
5. Cəfā vü cövrünü ol bī-mürüvvət bī-vəfā yārun
`Əbəs bī-hüdə gör kim Zū`iyā dāim çəkər könlüm

144³*fe`ilātün / fe`ilātün / fe`ilātün / fe`ilün*

1. Ağzıvı gönçə bilüb həlqə bəyān eylər idim
`Əqli yohluqdan baḥ gör nə gümān eylər idim
2. Bilsə idim dəhənün vüşləti nā-mümkündür
Mən əzəl gün anı cān içrə nihān eylər idim
3. Gər biləydüm ki edər ol büt-i bī-mehrə əşər
Dəm-bə-dəm nālə vü fəryād u fəğān eylər idim
4. Anləsaydım baña vəsl-i ləb-i məqdür olmaz
HəvəsİLə dil-i şəd pāremi qan eylər idim
5. Cānə meyl etsə idi Zū`i gər ol `İsā-dəm

¹ 102a² 102b³ 102b

Şədqə hər dəmdə dil ü cānı rəvān eylər idim

145¹

mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün

1. Ləb-i lə'lün görüb heyrdədən ey gül cānə bəñzətdim
Sora sordum yəqīn bildim ki bī-cā anə bəñzətdim
2. Dəhānun dedilər mən görmədim ondan əşər līkən
Təşəvvürlə onı həm çeşmə-i heyvānə bəñzətdim
3. Dedi vā'iz ki var belə qiyāmət belə dūzəh mən
Onı qəddinə olşatdım munı hicrānə bəñzətdim
4. Qoyubdur sīnəmə hər gündə yüz min dāğ-ı pūnhānı
Onunçün 'ārižin mən lālə-i nu'mānə bəñzətdim
5. Bu gün yüz min 'Əziz olmuş ğulām-ı zülfi Żū'ī tək
Budur vəchi cəməlin Yūsif-i Kən'ānə bəñzətdim

Harfü'n-Nūn

146²

mef'ülü / fā 'ilātü / mefā 'ilü / fā 'ilün

1. Əğyārlar nişīmən³-i cānānə ğəlməsün
Bīğānə mürğlər bu ğülüstānə ğəlməsün
2. Şövq-i ləbilə kūyunə bir kəs dolanmasun
Lə'l-arzısı ilə Bədəhşānə ğəlməsün
3. Hər bir Sikəndərə döğül āb-ı bəqā nəşīb
Hizir olmayan bu çeşmə-i heyvānə ğəlməsün
4. 'Eşq 'āləmində zūr-ı zırılı yohdur ehtiyāc
Tərk-i sər etməsin belə meydānə ğəlməsün
5. Lə'l-i ləbi həvāsı ilə məh-cəbīnün
Döndərməsin bu gün cigərin qanə ğəlməsün
6. Zəncir-i zülfünə eləyə ğeyrilər həvəs
N'etsün fəğānə bu dil-i dīvānə ğəlməsün
7. Żū'ī əgərçi mən' edürəm həlqi yārdan
Mümkün mi şəm' dövrinə pərvānə ğəlməsün

147⁴

mef'ülü / mefā 'ilü / mefā 'ilü / fe 'ülün

1. Fitrətdə təməm oldı çü yüz ayə cəməlun
Təfsir edə bilməz ğülə yüz āyə cəməlun
2. Hıvurşid dutub etməz idi köñüldə məqāmın
Olsaydı 'əyān pərdə Məşihāyə cəməlun

¹ 103a

² 44a

³ nişīmən: nişmən

⁴ 44a

3. Mūsā kimi bilməm niyə məhv olmayur 'āşiq
Gəldükdə bu Tūrinə təcəllāyə cəmālun
4. Əldən yerə qoymazdı dəhi zāhid ayağı
Gər 'əks şalə sāğər-i şəhbāyə cəmālun
5. Hər gecə yanur şəm' kimi hicrdə Zū'ī
Tā ki salə bir gün başınə sāyə cəmālun

148¹*fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilün*

1. Bəzm-i ğeyr içrə görən dām ol gül-i rə'nā yüzün
Ātəşin-meydən yaħar āhım odı dünyā yüzün
2. Bütləri tərək Yūsif eylərdi həcālətdən nihān
Görsə idi gər Züleyhā bu büt-i tərsā yüzün
3. 'Əks-i həttün görmədim bir çeşm-i nəmnākımdə mən
Bəs nöçün derlər gəzər dā'im Hızr dəryā yüzün
4. Tā o yār-ı növ-həttü āhüvəşim səbr eyləsün
Səbzələr istəbrəq ilə fərş edüb şəhrā yüzün
5. Şām-ı hicrün rüz-ı vəşlə oldı təbdil ey köñül
Gördüyüncə bārī ol mehr-i cəhān-ārā yüzün
6. 'Āşiqi müstəğnī etmişdür həyālun vəşldən
N'olə sən hər ləhzə göstərsən bu istignā yüzün
7. Bənd olub hıvurşidə 'İsā gökdə dutmazdı qərār
Zū'iyə görsəydi bu mäh-ı mələk-sīma yüzün

149²*mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün*

1. Demün kim fəşl-i gül vardır şəfāsı bağ u bustānun
Nə zövqi bir gül-tüzlü yārsız seyr-i gülüstānun
2. 'Əcəb āzādə idim yād ol günlər ki nā-gəhdən
Əsir etdi məni zəncir-i zülf ü çeşm-fəttānun
3. Nigārım 'eyb dutmə sirr-i 'eşqün fəş qılsam gər
Pərişān eyləyüb bəs kim məni zülf-i pərişānun
4. Köñül hicrində vəşlindən ümidün kəsmə kim bülbül
Şəfā-yı gül görər mi çəkməsə cövrin zimistānun
5. Köñül nə vəşlinə şükr eylə nə şəkvə firāqından
Təmām övzā'ı yek-sər hıvābdur məkkārə dünyānun
6. Ümidün kəşgilən Zū'ī ki sən tək rind ü rüsvāyə
Dögül mümkün vüşālı bir onun tək pāk-ı dāmānun

150³¹ 44b; 87b² 44b; 88b³ 45a; 92a

mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün

1. Nə gəm sənsiz gözim gər giryədən ey mäh kür olsun
Rəqibimdir yüzün nəzzərəsindən qoy ki dūr olsun
2. Əgər görməz gözim ruhsāruvı 'eyb etmə ey gül-ruh
Yüzündən dūr olan gözde nə mümkündür ki nūr olsun
3. O qədri iştıyāqım var sər-i kūyində āzārə
Göz açmam məskənim cənnət ənīsım gərçi hūr olsun
4. Baña sölərsən ey mäh nār-ı hicrə şəbr qıl sölə
Olur mı kimsə kim ātəş arasında şəbūr olsun
5. Baña təklif-i gülşən qılmayun bu gəmlü könlümdə
Dil-i 'āşiqdə mümkündür mi dil-bərsiz sürūr olsun
6. Sər-i kūyundan etmə Zū'ini məhrūm ey bī-mehr
Süleymān bārgāhında gərəkdür çünki mūr olsun

151¹

mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün

1. Məni yā öldür ey mäh yā qutar dərd-i cüdālıqdan
Kim ölmək yaşıdır bi'llāh bu günə mübtəlālıqdan
2. İcüb mey məst olub nāz ilə bir sər-h'əş-hırām ilə
Ki tā şəd sālə zāhid əl götürsün pārsālıqdan
3. Ayaqun şədqəsi başım ayağə dur şitāb eylə
Gətür sāqī qədəh kim cānə yetdim pārsālıqdan
4. Onun yanında oldım 'āqibət bīgānədən kəmtər
Nə günə gör şəmər gördüm nihāl-i āşnālıqdan
5. Məni bīgānələr səndən cüdā etmək nə mümkündür
Olub bīgānə cāndan çəkməzəm əl āşnālıqdan
6. Ayaqun topraqı olmaqdan özgə yohdı bir fikrim
Baña bi'llāh yegdür belə zillət pādşāhlıqdan
7. Məni 'eşqindən anun çoh də gəl mən' etmə ey nāşih
Baña h'əşdur gədə-yı kūyı olmaq pādşāhlıqdan
8. Bu qədri cövlər kim Zū'iyə eylər firāq ilə
Vəfādandur bu həm şanmun kim eylər bī-vəfālıqdan

152²

fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilün

1. Bir zəməñ h'əş keçməyür hicrān əlindən cān içün
Güyyā Hāliq yaratmışdır məni hicrān içün
2. Bir dəm olmaz kim köñül əndühdən āzād olə
Eylə sən gökdən yaqır möhnət mən-i nālān içün
3. Bir nəfəs keçməz firāqında o bəd-hū dil-bərün

¹ 45a; 92b

² 45b; 92b

Kim tapulmaz min bəlā mən-zār u sər-gərdān içün

4. Nəqşbənd-i kərgāh-ı dəhr güyā çəkməyüb
Şadlıq-nəqşin mən-i dil-hestə vü heyran içün
5. Żū`iyā dünyədə gər ol mäh olsə həm-dənim
Kāfirəm ümmid dutsam hürī vü gilmān içün

153¹

fā`ilātün / fā`ilātün / fā`ilātün / fā`ilün

1. Dīdā`-i `āləmdə gərçi h̄vār oldım yār içün
`Aqibət düşdim gözindən h̄atir-i əğyār içün
2. Çəkməzəm əl səndən ey gül geyrilər cövrilə kim
`Əndəlib eylər mi gül tərkin cəfā-yı hār içün
3. Batdı yüz min hār-ı möhnət-i nāhun ümmidimə
Gərçi yüz min cövr çəkdim ol gül-i gülzār içün
4. Çəkdi həcər nāz ilə öldürmədi şəd-heyf kim
Qıymadı bir qətrə ābı bu dil-əfkār içün
5. Żū`ī-i məhcūr u mən `əcz ilə gəldük lütf qıl
Ey pəri-rū dil-bərim dərgāhına zinhār içün

154²

fā`ilātün / fā`ilātün / fā`ilātün / fā`ilün

1. Olsə mehrim qədri gər ey bī-vəfā kīnün sənün
Qanımi tökməkdən özgə olmaz āyīnün sənün
2. Kāfiri bütən ayırdun zāhidi mehrābdan
Bilmirəm bir hīç ey zālim nədür dīnün sənün
3. Gəh dutar h̄vurşīd-rūyın sehr ilə gāhī açar
Necə cādūdur nigārim zūlf-i müşkīnün sənün
4. Həsrovā şəkkər-dəhənlər könlünü Fərhād tək
Dağlayubdur rəşk ilə ol lə`l-i şīrīnün sənün
5. Żū`ini etmiş pərəkəndə benātu`n-nā`ş tək
Ey büt-i zōhrə-cəbīn ol mäh u pərvīnün sənün

155³

mefā`ilün / fe`ilātün / mefā`ilün / fe`ilün

Bu Ğəzəli Cənāb-ı Hâcî Seyyid `Əzîmə Yazdum Məkkə-i Mü`əzzəmə Təşrif Aparanda

1. Gəl ey edən sər-i kūyını tərək cānānun
Düşən həvāsınə beyt-i Həlīl-i rəhmānun
2. Şəfādan əl götürüb etməyin Minā-`əzmin
Məgər qəbūl döğuldür o kūdə qurbānun
3. Məgər ki eyləmədün tāb-ı nīş-i cānānə

¹ 45b; 93a

² 45b; 95b

³ 46a; 97b

Qəbül eyləmişən möhnətin muğtılānun

4. Təvāf-ı kūyı fərəh-bəhşdir o məh-rüyun
فەرمانی هەلەقە یەزدانن ¹استطاعده
5. ‘Əvām həlq kimi şöhrət üçün ey Seyyid
Atub Hüdānı gedüb nāqış etmə imānun
6. Nə hānə şāhib-i hānə gərəkdı ‘āləmdə
Bu nūktədür sözi hər yerdə əhl-i ‘ürfānun
7. Gərəz ki Zū‘ī kimi anlə olmə çolı bī-h‘od
Kəməl-i ‘eşqdi ancaq vüçüdi insānun

156²

fā‘ilātün / fā‘ilātün / fā‘ilātün / fā‘ilün

1. Çəkməyübdür fəşl-i dey bülbül gül-i rə‘nā gəmin
Eylə kim hierində mən çəkdim o bī-pərvā gəmin
2. Əşk-i hūnīn içrə gərqəm zülfünü dutmaq üçün
Necə kim sevdā üçün təcir çəkər dəryā gəmin
3. Gər gəminim var ərzü-yı vaşl-i yārə zāhidā
‘Eyb dutmə kim çəkərsən sən dəhi havrā gəmin
4. Möhnət-i ‘eşqün nə h‘oş dārū imiş kim görcəgin
Çəkmənəm bi‘llāh dəhi dünyā vü mā-fī-hā gəmin
5. Zū‘iyā ‘eşqün nə olsə hāşili vācibdi çək
Ya sürürin yā nəşātin yā bələsin yā gəmin

157³

mef‘ülü / mefā‘ilü / mefā‘ilü / fe‘ülün

1. Yā Rəb kim olur ‘ərzimi cānānə yetürsün
Dərd-i dilim ol həsrov-i hūbānə yetürsün
2. Zülf-i siyəhin hörməgə ol zülf-i pərīşān
Hür āynə dutsun u pərī şānə yetürsün
3. Küfr-i sər-i zülf-i o büt-i lālə-‘izārun
Az qaldı hələl dīn ilə imānə yetürsün
4. Ol mäh firāqı mənə yüz min gəm olubdur
Sāqī hanı gəm dəf’inə peymānə yetürsün
5. Həllāq-ı cəhān lütf eləyüb Zū‘ī-i zārə
Bu aydə o məh-pārəni Şīrvānə yetürsün

158⁴

mefā‘ilün / fe‘ilātün / mefā‘ilün / fe‘ilün

1. Baḡandə nāz ilə hər gūşədən o məst gözün
Qılur həzār köñül şīşəsin şikəst gözün

¹ Hud suresi, 13. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sura=11&ayet=13>

² 46a; 99b

³ 46a; 101b

⁴ 46b; 104a

2. Nə sehr edüb ki müjün kimi mərdümi ey gül
Edübdü düdə-i çeşməndə pāy-bəst gözün
3. Dutub sipəh müjə-i Türkmən-ı qatıldən
Açubdı gərət için rüzgārə dəst gözün
4. Deyürlər ātəş ara məskən eyləməz āhū
Nədəndi könlüm ara bəs qılub nişəst gözün
5. Götürməz āynədə 'əks-i şürətündən göz
Olubdı Żū'ī kimi yoḥsə büt-pərəst gözün

159¹*mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün*

1. Əgərçi ey mey-i gül-fām lə'l-i nābə bənzərsən
Ləb-i yārım yanında lək sən hūn-ābə bənzərsən
2. Budur vəhmim ki zāhidlər sücüdün eyləsün vācib
Nöçün ey əbrü-yı dildār sən meḥrābə bənzərsən
3. Yüzün tə'sīrilə 'uşşāq əşkin lə'l-gün etmiş
Bu yüzdən sən nigārım meḥr-i 'āləm-tābə bənzərsən
4. Çəkürsən həcər-i müjgān tökürsən qan alursan cān
Həbībim səndə bu 'ādət nədür qəşşābə bənzərsən
5. Gözəllər həcər-i nāz ilə ey məcrūḥ olan Żū'ī
Bu meydān-ı məḥəbbət içrə sən Səhrābə bənzərsən

160²*mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün*

1. Şəbə qoymə dağıtsun tār-ı zülf-i 'ənbər-əfşānun
Pərişān etməsün cəm'iyyətin tā mən-pərişānun
2. Əgər dəşt-i cünun içrə mənim tək olsə Məcnūnı
Nə mümkündür sən tək olsun ey pəri Leylāsı dövrānun
3. Hərīm-i Kə'bə küyundan ki olsun cān u dil məhrūm
Mīnā-yı küyun içrə etməsəm onları qurbānun
4. Ləbün rəşkilə ancaq lə'l-i bağı dönməmiş qanə
Hədə-i qan eyləyübdür könlünü gül-bərg-i həndānun
5. Hədəng-i gəməzün ey məh səpməsəydi dəm-bə-dəm sulər
Dil-i pür-hūnı çohdan yaḥmış idi nār-ı hicrānun
6. Həsəddən sudə tikmiş sərvini tā kim rəvān olsun
O gündən kim görübdür bağbān sərv-i ḥurāmānun
7. Yüzün nəzzərəsindən mən' edübdür Żū'ini zülfün
Bu kəfir əldən almış dīnini gör kim müsəlmānun

161³¹ 46b; 107b² 47a; 107b³ 47a; 109b

fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilün

1. 'Äqibät qıldı mənı rüsvä fəğānı könlümün
Qalmayub hicrānə çün táb u təvānı könlümün
2. Bāğ seyrin istəmün məndən firāqındə onun
Çünkü ol gül-rüdi bāğ u büstānı könlümün
3. Dād-ı hicrān tə'nə-i yārān cəfā-yı rüzgār
Öldürür āhır əgər min olsə cānı könlümün
4. Ey nəşihət-gü çək al āhır mənı əfkārdan
Almış əldən ihtiyārın zidd-i fānı könlümün
5. Lālə-rülar döndürüblər qanə hünin könlümi
İmdi çeşmimdən düşər hər dəmdə qanı könlümün
6. Bəs ki süzişin qılır hicründə nālə ey şənəm
Yandurur hər gecə āhım āsmānı könlümün
7. Eyləmir ol āhənīn-dil yārə neylüm bir əşər
Daşə tə'sir eyləyir bu əl-əmānı könlümün
8. Qət'-i ülfət eylədün dutdun tərīq-i zülm-i kin
Bu döğüldi 'äqibät səndən gümānı könlümün
9. Yār kəsdi āşnālıq rəsmini Zū'ı genə
Zāhir oldı şan oña dərđ-i nihānı könlümün

162¹

mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün

1. Bu pīç ü táb ilə ol gül-ruhın zülf-i mutarrāsın
Əgər tərsə görə bi'llāh salur gözdən çəlipāsın
2. O gündən kim görüb ruhsārıvı bī-pərdə ey məh-rū
Salur topraqlarə hər gün fələk hıvurşid-i 'əzrāsın
3. Götürmüş hātirimdən 'āriz ü lə'lün təməşāsı
Behişt-i 'ədn pərvāsın mey-i Kövsər təmənnāsın
4. Cəməlün şəfhəsindən alməmiş dərs həttün ey gül [kim]
Müfəssir müşəf-ı Həqqün bilür mi hīç mə'nāsın
5. Olur Zū'ı kimi Mūsā gəm-i 'eşqünlə hākistər
Əgər Sīnā-yı küyündə görə rüyun təcəllāsın

163²

mefā 'ilün / fe 'ilātün / mefā 'ilün / fe 'ilün

1. Əgərçi ayrılıban məndən ey şənəm getdün
Firāqun ilə baña eyləyüb sitəm getdün
2. Hümār-ı hicr ilə qoydun bu 'eşq-i bīmārın
Gözimdən ey büt-i məh-rüy u cām-ı Cəm getdün
3. Səniñlə getdi təməm 'eyş ü nüş u ləzzət-i zövq

¹ 47b; 110a

² 47b; 80b

Qoyub yerində baña hər nə var gəm getdün

4. Töküldi üstümə gəm ləşkəri firəqundə
Nəzərdən ey məh-i bī-mehr kim o dəm getdün
5. Qoyub zəlil ü zəbün gürbət içrə ‘uşşāqı
Üzün vətən sarı çol şād u möhtərəm getdün
6. Gedəndə görmədim ol āftāb-ruhsārun
Qoyub köñüldə kədər çeşmim içrə nəm getdün
7. Günümü Żū`ī kimi qara eylədün gəmdən
Qaşun gəmilə qılub qāmətimi həm getdün

164¹

mef`ülü / fā`ilātü / mefā`ilü / fā`ilün

1. Ey gül ruğunla məclisimiz gülşən eylədün
Nūr-ı cəmālun ilə ‘əcəb rövşən eylədün
2. Hər yerdə qıldı çünki təcəllā baña ruğun
Hər bir məqāmı Mūsā için Eymən eylədün
3. Ey Yūsifim çü və‘de-i vəsl eylədün baña
Yə‘qübə şanki müjdə-i pīrāhən eylədün
4. Əz-bəs ki ātəşin-ruhə yandurmısan məni
Zərdüşt vəqt olub məni Rüyıntən eylədün
5. Saldun ləbün kənārınə zülf-i siyāhıvı
Əngüştəri nəşibə-i Əhrimən eylədün
6. Etdün siyāh çeşmün ilə şayd əhl-i dil
Əhūları nə sehr ilə şīr-əfgən eylədün
7. Eşq-həttün ilə cümlə bəlādan əmīn edüb
Tīr-i qəzāyə Hīzr-i həttün cövşən eylədün
8. Məcnūn eyləyüb məni saldun bu çöllərə
Leylā edüb mi bu sitəmi kim sən eylədün
9. Żū`ī məh-i cəmālunə nəzzārə qılmaqə
Dil həlvətinə dīdələrīm rövzən eylədün

165²

mef`ülü / fā`ilātü / mefā`ilü / fā`ilün

1. Ey şüh lütf qıl ki əzəl yārınām sənün
Zəncīr-i zülfün içrə giriftārınām sənün
2. Ey Yūsif-i zəmənə Züleyhā şifət bugün
Cān nəqdi əldə gör ki hərdārınām sənün
3. Ol Kə`bə-i cəmālınə hüccāclər kimi
Sər pā bərəhnə şidq ilə züvvārınām sənün
4. İ‘cāz-ı ‘İsəvī ləb-i lə‘lündədür n`olur

¹ 47b; 80b

² 48a; 82a

Versön şəfā vü şəhd ki bīmārīnām sənün

5. Mə'yūs qılmə 'āşiqi lən kəlməsilə sən
Mūsā şifət çü təlib-i dīdārīnām sənün
6. Olsun qəsəm o tār-ı sər-i zülfə ey şənəm
Qıllam sücüd gər söləsön Tārīnām sənün
7. Şīrīn-ləbündən eyləmə nevmīdī Zū'īni
Fərhādvār yār-ı vəfādarīnām sənün

166¹

mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün

1. N'oldı saña ki və'de-i mu'tādə gəlmədün
Qoydun bizi hərəb bu bər-bādə gəlmədün
2. الانتظار اشد من الموت² nöçün
Qoydun firāq əlində bizi dādə gəlmədün
3. Bārī o gəlmədisə gəmim dəf' etməgə
Sən nışə ey nəşātım olan bādə gəlmədün
4. Hər tavr eylədim bu gəmə çārə tapmadım
Zāhirdə gəlmədün dəhi rü'yādə gəlmədün
5. Bād-ı şəbā yetürmədi Zū'ī fəğānını
İnşāf edüb bu növ' ilə fəryādə gəlmədün

167³

mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün

1. Nöçün fələk məni sən zār-ı bī-nəvā qıldun
Firāq-ı yārdə yüz dərdə mübtəlä qıldun
2. Günəş mişāl yüzün eylədün nihān məndən
Həyāl-i zülfi ilə günlərim qara qıldun
3. Əsir-i hicr-i nigār u gərīb-i şəhr ü diyār
Mənimçün āhırı gör kim nə mā-cərə qıldun
4. Qoyub belə gəm-i hicrānun ilə gürbət ara
Əsir-i dərd-i qədər möhnət-i qəzā qıldun
5. Nə etməmiş bunı Məcnūnə yā ki Fərhādə
O cövr ü zülm ki 'eşq içrə sən baña qıldun
6. Minā-yı küyünə Zū'ī yetüşməmiş yārun
Təvāfin eyləməmiş cānıvı fədā qıldun

168⁴

mefā'ilün / mefā'ilün / mefā'ilün / mefā'ilün

1. O gün kim ey pəri-rü dil-bərim oldım cüdā səndən
Töküldi üstümə fəvc-i gəm ü dərd ü bələ səndən

¹ 48b; 82a

² Kelam-ı Kibar: Beklemek ölümdən daha şiddetlidir/yakıcıdır/beterdir.

³ 48b; 84b

⁴ 48b; 85a

2. Bu nə inşāfdur kim mən çəkəm əndüh-ı hicrānun
Görə əğyārlər vəslünlə yüz zövc ü şəfā səndən
3. Həbībā bir özün fikr eylə gör āyā rəvādur mı
Çəkə bīgānələr ləzzət görəm mən min bələ səndən
4. Bu qədri tökmə qanın həcər-i müjgānlə 'uşşāqun
Dilərlər qanını məhşər günü hər mübtələ səndən
5. Nə āvāzun səmə' etdim nə zövc-i vəslüvi gördüm
Təmām-ı 'ömrə ey mäh mən bəhti qara səndən
6. Qiyām-ı qāmətün hicrānı ilə etdigün zülmi
Budur vəhmim qiyāmətdə sū'āl edə Hüdā səndən
7. Dügāh-ı şübh ü şām içrə mənī oldum ki şūr ilə
Səmə' eylərdi güşum gəh segāh u gəh nəvā səndən
8. Keçən ovqātımın sənsiz cəzāsın ey pəri-peykər
Yəqīn bil eylərəm dərgāh-ı Həqdə iddi'ā səndən
9. Cəfā qılmə kərəm qıl Zū'iyə ey şüh lütf eylə
Əgərçi yoh gözəllərdə n' olur görsəm vəfā səndən

169¹*mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün*

1. Köñül şükr eylə kim vəsl-i ruh-ı dildərə yetdün sən
Həzān-ı hicr-i cövrün çoh görüb gülzārə yetdün sən
2. Cəhənnəm möhnətin hicrində ol hürivəşün çəkdün
Bu dəm جَنَّتِ تَجَرَى تَحْتَهَا الْإِنهَارُ yetdün sən
3. Mələhət Mişrdə bāzār qurmuş Yüsif-i şānī
Züleyhāvəş bu gün 'eşq ilə bu bāzārə yetdün sən
4. Şubān-ı vādī-i Eymən kimi yüz min çəküb möhnət
Vəlī āhırdə Tūr-ı vəşldə dīdārə yetdün sən
5. Əgərçi olmuş idün mürdə hicr-i yār ilən āhır
Məsīhi vəqt olan ol lə'l-i gövhərbārə yetdün sən
6. Əgər Fərhād tək zəhr içdün isə yār-ı Şīrīnlə
Vəlīkən şükr qıl āhır nəfəs dildārə yetdün sən
7. Çəküb hicrān həzānın bülbül-i şeydā tək ey Zū'ī
Bəhār əyyāmı gül vəşlinə ey bī-çārə yetdün sən

170²*mefā 'ilün / fe 'ilātün / mefā 'ilün / fe 'ilün*

1. Nə sūd möhnət-i dünyāyə dəst-gīr oləsən
Şəbāb-ı 'ömrə gəmdən həmīdə-pīr oləsən
2. Süvār-ı əsb-i nəşāt ol köñül nə māt ki dəhr
Məqām-ı güşşədi gər şāh gər vəzīr oləsən

¹ 49a; 85a² 49a; 165a

3. Dilersən ər olasan bənd-i güşşədən āzād
Gərək kəmənd-i sər-i zülfdə əsir oləsən
4. Əzəldə şidq ilə hidmət qıl istəyürsən əgər
Məqām-ı qurb tapub ‘āqibət əmīr oləsən
5. Qaranqu gecələrə şəbr eylə Zū’ī tək
Dilersən āhırı ẖvurşid tək munir oləsən

171¹*mefā ‘ilün / mefā ‘ilün / mefā ‘ilün / mefā ‘ilün*

1. Dutan ey övc-i istiğnədə dā’im āşyān Şāhīn
Səni şayd eylər āhirdə ‘uqāb-ı āsmān Şāhīn
2. Əgərçi cins cinsə meyl qılmaq mö’təbər sözdür
Dögülsən nişə bəs şā’irlərə sən mehrbān Şāhīn
3. Əgər şāhīnə hər gün eyləmək bir qan olub rüzī
Təğāfül birlə min min eyləmə hər gündə qan Şāhīn
4. Belə inşāf olur əhbābını yād eyləməz əhbāb
Saña āhır bu hişlətdən yetər çoh çoh ziyān Şāhīn
5. Dögül bu dəhrdə şəyyādliq qanūnī bi’llāhi
Ki şaydın tərək edüb dönsün havā üzrə məkān Şāhīn
6. Bu mülkə vārid olduqda mən-i məhcūr u nā-kāmı
Nöçün məhv eylədün ẖatirdən ey āram-ı cān Şāhīn
7. Dögüldür ẖāşiyət şəh-bāzə vəhşət rüz-ı əvvəldən
Olub insān ilə ülfətdə dā’im tev’əmən Şāhīn
8. Nədən həm-cinsivə yā geyr cinsə yoğdur əltāfun
Yəqinimdür ki yoğdur səndə şāhīndən nişān Şāhīn
9. Nə şāhīnsən nə bülbül nə həzār-āhəng nə şulşul
Tuyūrun ẖələtindən səndə yoğ bir şey’ əyān Şāhīn
10. Gərək sizdən təvəqqe’ eylərəm kim bu gələn həftə
Həvāşun bizlərə mərqūm edüb eylə bəyān Şāhīn
11. Sənün nā-mehrbān olmaqlıqun Rāhil ẖüşüsündə
Nədür bā’is yazub bu şe’ri qıldım imtiḥān Şāhīn
12. H̱udāvənd eyləsün əhbābivə lütfün ziyād ‘ömrün
Nə qədri dövr edər əflāk bāqīdür cəhān Şāhīn

172²*mef’ülü / mefā ‘ilü / mefā ‘ilü / fe ‘ülün*

1. Yā Rəb məni bu hāl ilə ẖilqət nöçün etdün
Hər gündə nəşibim gəm ü möhnət nöçün etdün
2. Əvvəldə məni əbləh ü nā-dān yaradaydın
Məndə belə bu hər şey’ə diqqət nöçün etdün

¹ 49b; 175a² 50a; 114; 179

3. Əbləh gər olaydım nə gəm ü dərdim olurdı
Sən məndə bu gəm çəkməgi hişlət nöçün etdün
4. Dünyanı behişt eyləmişən bir pərə şəhşə
Bir pərəsinə düzəhi qismət nöçün etdün
5. Dindirsən əgər adını bilməz kəsə hədsiz
Verdün gərəyin şahib-i dövlət nöçün etdün
6. Çoh əbləh ü nə-dānları ne'mətlə yaratdun
Çoh 'ārif ü fəzilləri nikbət nöçün etdün
7. 'Āşilərə verdin nə qədər var isə ne'mət
Öz əmrünə təbə'lərə zillət nöçün etdün
8. 'Ārifləri fəqr içrə gəm ü güşşədə qoydun
Bī-mə'rifəti şahib-i qüdrət nöçün etdün
9. Mə'lüm edər idün bizə də sirr-i cəhānı
Əsrārını bilməkliyə həyrət nöçün etdün
10. Fīşāgoreşi kim odı 'əlləme-i əvvəl
Cəhillər əlilə onə zəhmət nöçün etdün
11. 'İsānı biyābānlərə saldun tək ü tənḥā
Şəm'ündə belə təht-i hökümət nöçün etdün
12. Bilməkdə imiş hər nə gəm ü dərd-i müşibət
Bilməkliqi sən bizdə təb'tət nöçün etdün
13. Nə vəhdəti bildük nədi nə kəsrəti qanduc
Sən vəhdəti bu qədr ilə kəsrət nöçün etdün
14. Bizdən saña nə fā'idə var bārī Hüdāyā
Sən bizlərə yüz lütf-i kərəmət nöçün etdün
15. Sən cümlə bizə verdiyüvi bī-'əvəz etdün
Firdövsə 'əvəz tə'ət 'ibādət nöçün etdün
16. Sənsən bu cəhān həliqi məhlūq təmāmı
Hər şəhşədə bir rəng ilə fīnət nöçün etdün
17. Yandursə əgər ot nədi təqşiri fəqīrün
Bəs rüz-ı əzəl ondə hərərət nöçün etdün
18. Sən qoymışən hər kimsədə bir həl-i təbī'ət
Nārə necə sölərsən [o] hürqət nöçün etdün
19. Żū'ī dəhi bəsdür nə gərək sirrdə güftār
Bī-hüdə özün dəhil-i hikmət nöçün etdün

173¹*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün*

1. Zəhr-i qātil baña ver sāqī demim şəhbādən
Qutarub rāhət olum tā ki gəm-i dünyādən

¹ 50b; 116a

2. Nədi dünyā özi bir fikr elə ey məst-i gürūr
Bārī 'ibrət elə bir Ādəm ilə Həvvādən
3. O Süleymān ki yel əmrində idi şām u səhər
İmdi topraqı yel ağzındədi hər şəhrādən
4. Nədi zülmāt-ı gəm içrə belə həyrən qalmaq
Olı Şəh-nāmədə İskəndər ilə Dārādən
5. Dotalum dəhrdə Cəmşīd ü Firīdün oldun
Həni sölə nədi tə'bīr belə bir rō'yādən
6. Sīmyā tək bu cəhān içrə həyātun yohdur
Ayulandə bilüsən şūrəti ol mə'nādən
7. Deyüləbdür bizə bir rəmz-i (?) اذا قالوده¹
Belə olduğdə nə həşil bu gəm-i bī-cādən
8. Var isə 'əqlün əgər hṽāb-ı həyālun h'os dut
Nə çihar muncə gəm ü möhnət-i cān-fərsādən
9. İstəmə dövləti çoh Zū'ī ma'āşun gözle
Yüngül elə yüküvi keçməyə bu dəryādən

174²*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Köñül fəsāne-i Məcnūn hekāyətündi sənün
Məzāq-ı Həsrova Şīrīn rəvāyətündi sənün
2. Gəlir o pādşəh-i mülk hüsni-şövkət ilə
Qıl 'ərz-i hāl-i məqām şikāyətündi sənün
3. Məni bu növ' ilə vallāhi də nöçün qoydun
Kəlam-ı Həqqdə الشمس و āyətündi sənün
4. Əgərçi zāhiri الشمس والضحى olunur
Vəlik bātini bi'llāh kināyətündi sənün
5. Tələttuf eylə köñül şəhrin etgilən mə'mūr
Hərābə qoymə kərəm qıl vilāyətündi sənün
6. Ayağə düşmək ilə qarə köñlim ey Zū'ī
Baña əzəldə bu işlər sirāyətündi sənün

175³*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Yəhşi təşəvvür eyləmə varın zəmənanün
Ey dil çü gördüm āhırı kārın zəmənanün
2. Beş gün içində bər-həm olur gülşəni güli
Çoh görmişəm bəhār u həzānın zəmənanün
3. Bir 'ibrət al Sikəndər ü Cəmşiddən köñül
Vəqtün h'os eylə anlə mədārın zəmənanün

¹ Araf suresi, 172. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=7&ayet=172>² 50b; 116b³ 51a; 123b

4. Çoğ gəzmə bəhtün ağ u qara olmaqındə sən
Bī-cā ötürmə leyl ü nəhārın zəmənenün
5. Yoğ Zū`iyā vəfā vü səhānun nişānəsi
Ahtarmışam şigār u kibārın zəmənenün

176¹*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Bir zərrə qədri anlamadım rüzgārdan
Nə dəhrdən nə bu fələk-i kəc-mədārdan
2. Nāyāb olubdı dəhrdə ərbāb-ı mə'rifət
Düşmüş o qədər fəzl ü hünər e'tibārdan
3. Olmuş cəhālət ol qədər āfāqə mündəric
Qılmaz təməyyüz bāng-ı gürābı həzārdan
4. Gər var isə gözi vəlī ə'mādı bāṭını
Bir fərq verməyür gül-i həmrāyə hārdan
5. Ey kəş doğmayaydı bizi mādər-i cəhān
Yā fərq verməyən qılə leyli nəhārdan
6. Çün yoğdı fəzl ü mə'rifət ü şe'rə müştərī
Bī-qədr ü nā-rəvāc olub zəhr-i mārđan
7. Bu söz su'al olunsə cəvābun nədür sölə
Təqsir kār-gərdən olur yā ki kārđan
8. Gör kimdədür qüşür əgər yoğdı meyvəsi
Ummaq olur mı bu sözi bīd ü çinārdan
9. Pəs hər vücüdə mūcid-i əşli verüb şifət
Əşyadə yoğdı zərrə qədər iṭtiyārdan
10. Bā'is budur ki hiç nə 'ömrində bilmədim
Çoğdur deyən ki mən bilürəm hər kənārdan
11. Cəbr ilə iṭtiyārdə yoğ bir qədər dəlil
Hər nə kəlām var 'uləmā-yı kibārdan

177²*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Şīrvān köçübdı lütf ilə dārü's-səlāmdan
Yüz hūrī istəsön tapulur hər məqāmdan
2. Hər küçəsində hūrī pərī şəf şəf əyləşüb
İzhār-ı yüz qiyāmət olur hər məqāmdan
3. Getməzdi Hızr çeşme-i āb-ı həyātə hiç
Mühbir olaydı gər bu ləb-i lə'l-fāmdan
4. Oldı düçar dün baña bir āftāb-rū
Yüz mərtəbə vəcīhdi mäh-ı təmāmdan

¹ 51a; 130a² 51b; 131a

5. Gər görsə idi 'āriž-i lə'lin çəkərdi əl
Āyīnədən Sikəndər ü Cəmşīd cāmdan
6. Żū'ī çü şəhr məhlərinün vəşfin eylədün
H'oşdur baña həmişə desön bu kəlamdan

178¹*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Ğəm dəf'i hāşil olmadı cām u şərābdan
Rövşən olur mı hānə gecə āftābdan
2. Bī-nūr-ı rüy-ı yār münəvvər olur mı bəzm
Yüz şəm' pərtəvindən ü min mäh-tābdan
3. Dīvānə olmaduqsə də bir məst olaq bārī
Tā kim mu'āf olaq bu günāh u şavābdan
4. Versün cəvāb şər'də birdür riyā vü şirk
Sor bu su'ālī zāhid-i 'ālī-cənābdan
5. Sağğal uzun qurşāqını enni eyləmək
Hansında həkm şadır olub dōrt kitābdan
6. Get sat 'əvāmə qəlb-i 'əməl 'ārif istəməz
Vəhm eylə leyl-i 'as'as-ı yəvmü'l həsābdan
7. Żū'ī mənəm ki (?) āyət-i لا تَنْطَوْر de bəs
Tə'rīf-i hülq-i zāhid için şeyh [ü] şābdan

179³*Fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilün*

1. Könlüm aldı bilməyürəm hansı rəftārun sənün
Çeşm-i məhmürün sənün yā zülf-i tərārūn sənün
2. 'İsā-yı Məryəm desəm küfr olmaz ey tərsā-pərī
Cān verür 'uşşāqə çün lə'l-i şəkərbārun sənün
3. Hansı şīrūn bənd edüb dil-mürğini ey hūr-liqā
Yā dəf [ü] tənbur yā kim nəğmə-i tārūn sənün
4. Bāğ-ı hüsündən 'ināyət eylə bir gəl 'āşiqə
Olməmiş fəşl-i həzān gül-gəşt-i gülzārūn sənün
5. Żū'ini qurbān qəbul et çün əzəldən olmuşam⁴
Kə'bə-i ruhsārivə şıd q ilə züvvārūn sənün

180⁵*mef'ülü / mefā'ilü / mefā'ilü / fe'ülün*

1. Kim istər isə hülqət-i bu 'āləmi bilsün
'Āləmdəki əsrār-ı həfī mübhəmi bilsün

¹ 51b (ilk beş beyit); 139a² Zümer suresi, 53. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sura=39&ayet=53>³ 125a⁴ olmuşam: olmuşam⁵ 130b

2. Mey-hānədə lāzımdı olə çillə-nişin tā
Āyınə-i İskəndəri cām-ı Cəmi bilsün
3. H'os-bəht odur kim içübən bādə-i vəhdət
Nə möhnət-i dünyanı nə dərd ü gəmi bilsün

181¹*fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilün*

1. Hər səhər kim ey pərī-rū 'ərz-i ruhsār eylədün
Küçə vü bāzārı rəşk-i bāğ u gülzār eylədün
2. Ey Yəhūdā nəsl-i Yə'qūb ism-i Yūsif hüsən kim
Hüsənvə min müştəri yüz məh hərədar eylədün
3. Gāh e'cāz-ı Məsīhānı ləb-i lə'lündə gāh
Mö'cüz-i Mūsānı ruhsārundə izhār eylədün

182²*mef'ülü / mefā 'ilü / mefā 'ilü / fe 'ülün*

1. Ancaq o məhün zülfi nə imān alur əldən
Āhū bağışı qara gözi cān alur əldən
2. Gər cānımı lə'lün həvəsi alsə 'əcəb yol
Kim nəqləri bādə-i reyhān alur əldən
3. Gər zāhir alur cānımı gəməzün oğlu ləkən
Ağzun həvəsi könlümi pünhān alur əldən
4. Pərvānə kimi yanmaqımə eyləməyün 'eyb
Kim şəbrimi ol şəm'-i şəbistān alur əldən

183³*mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün*

1. Köñül tā var ləb-i cānān şərab-ı nābı neylərsən
Durarkən çeşmə-i heyvān şərab u ābı neylərsən
2. Sücüd-ı t̄āq-ı əbrusun qıl ihlāş ilə hər dəmdə
Riyā-yı zāhid-i h'od-bīn kimi mehrābı neylərsən
3. Mərīz-i eşqə kəfidür köñül şəhd-i ləb-i cānān
Təbīb-i nā-şinās u şərbət-i 'innābı neylərsən
4. Şu'ā'-ı mey gərəkdür bəzm için h'vurşid nə lāzım
Saña h'vurşid-i rövşən var ikən meh-tābı neylərsən

184⁴*fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilātün / fā 'ilün*

1. Ey dil-i bī-çārə bülbül kimi zār olmaqdəsən
Bir gül-i növ-hiz 'eşqi ilə zār olmaqdəsən

¹ 164a² 107a³ 173b⁴ 176b

2. Yanmaqə pərvənə tək bir şəm'-i ruhsār 'eşqinə
Yā ǧəm-i bir lālə-ruhlə dāǧdār olmaqdəsən
3. Olmasun bir növ-gülün ǧīsūsı sevdasıylə hār
Cəm' edün āhır pərişān bī-qərār olmaqdəsən
4. 'Eyš [ü] 'işrət bəzmivi bir Türk yağma eylədi
Ey dil ü cān ləhzə ləhzə tarmār olmaqdəsən

185¹*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Əgərçi yandı köñül çərhi dūd-ı āhundān
Nə sūd rəşhə-i əltāf yohdı māhundān
2. Təmām 'ömür hət ü hāk u zülufədür həvəsün
Köñül həyā elə bu nāmə-i siyāhundān
3. Nə muşhaf-ı ruhə nə küfr-i zülfə meyl etdün
Nədəndi döndü o zāhid belə İlahundān
4. Bu qədri cürm ilə zāhid behiştə göz tikmə
Utangilən bārī ey bī-həyā ǧünāhundān

Ḥarfü'l-Hā'186²*mef'ülü / mefā'ilü / mefā'ilü / fe'ülün*

1. Hāl-i siyähün türre-i tarrār yanındə
Əfsüngər-i Hindüdi yəqīn mār yanındə
2. Zülf-i siyähündür mi sənün dövr-i ruḥundə
Ya zaǧ u zəǧān ǧülşən ü ǧülzār yanındə
3. Çoḥ etmə həvəs rüyinə ey cān u dil āhır
Sāziş eləməz hār ilə ḥas nār yanındə
4. Yanındə demə zülf sözün bu dil-i zārun
Zəncīr adını çəkmə giriftār yanındə
5. Ol māh-ruḥı görməməǧim yaḥşıdı bi'llāh
Görcək görürəm hər gecə əǧyār yanındə
6. Ol çeşm yanındə demə dil-ḥālını ey zülf
Bīmār sözün söləmə bīmār yanındə
7. Zū'ī yanuram şəm' şifət ol məhi görcək
Hər gecə ǧəzən nāz ilə əǧyār yanındə

187³*mef'ülü / mefā'ilü / mefā'ilü / fe'ülün*

1. Rūyun mıdur ol zülf-i şikən-dər-şikən içrə
Yā lālə-i həd-rüydı müşk-i ḥotən içrə

¹ 176b² 52a; 96a³ 52a; 96a

2. Çeşmün midi çīn ü şikən-i zülfə müqārın
Yā āhū-yı Çīndür belə dām-ı rəsən içrə
3. Zülfün təkı yoh sūnbülə firdövs-i bərīndə
Rūyun kimi yoh bir gül-i həmrā çəmən içrə
4. Pərvānə olə könlüm əgər sən təkı bir şəm'
Görməz gözəlīm gər gəzə yüz əncümən içrə
5. Geyrət odı bir dəmdə vüçüdüm 'ədəm etdi
Tā düşdi ləbün vəşfi dəhəndən dəhən içrə
6. Lālə dögi dāğ üzərə bin dāğ ilə yanmış
'Uşşāqa ruḥundur belə hūnīn-kəfən içrə
7. Zū'ī yanuram şəm' kimi hicrdə çünkim
Salmış yüzünün şövqi bir ātəş bədən içrə

188¹*mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün*

1. Yüzün ey məh-liqā ol gīsū-yı pīç ü tāb içrə
Sanasan āftāb-ı ālēm-ārādur səhāb içrə
2. Gözimdə 'əks-i rūyun cılvə eylər çoh tə'əccübdür
Necə sakin olubdur ātəş-i sūzəndə āb içrə
3. Görəndə şərhə şərhə könlümü eylə təkəllüm kim
Bu 'ādətdür nəmək pāşidə eylərlər kabāb içrə
4. Ruḥ u zülfün həyālını könlüdə tā görüb etdim
Yəqīn bu sirri kim gənc ilə mār olı hārāb içrə
5. Qılur Zū'ī ruḥundə ol məhün cünbüş qara zülfı
Bəli 'ādətdir eylər cünbüş 'əqrəb mäh-tāb içrə

189²*fe 'ilātün / fe 'ilātün / fe 'ilātün / fe 'ilün*

1. H' oşdı yüz həncər-i bərrəndə dil ü cānə dəgə
İstəməm zülf-i pərişānuvə kim şānə dəgə
2. Açılr şānə şifət zār-ı tənimdən min ağız
Ey pəri şānə gər ol zülf-i pərişānə dəgə
3. Lālə pəjmürdə şənübər həm olur ey gül-rū
Qədəm-i lütfün əgər tərəf-i gülüstānə dəgə
4. Atmayun səng-i cünün muncə mən-i əfkārə
Qorḥum oldur keçübən şışə'-i pünhānə dəgə
5. Məhnət-i dərd-i firāqundə sənün tənə-olı
Görmə ey şūh rəvā Zū'ī-i nālānə dəgə

¹ 52b; 96b² 52b; 96b

190¹*mef'ülü / mefā'īlū / mefā'īlū / fe'ülün*

1. Hıvurşid-cəməlundı mı gīsülər içində
Yā ātəş-i süzəndədi Hindülər içində
2. Hər ləhzə gözimdən həvəs-i tır-i müjünlə
Gərqəm mən-i dil-hün gözəlim cülər içində
3. Nəşihə bāna 'eyb eyləmə dīvānə görüb kim
Olmum necə məcnūn bu pəri-rülər içində
4. İnşāfə gəlüb qoymə gəl ey məh səni Tarı
Hicründə bu möhnət-keşi qayqulər içində
5. Tə'n eyləmə həyrānlıqınə Zū'ī-i zārun
Tūṭi bəli həyrān olı güzgülər içində

191²*mefā'ülün / fe'ilātün / mefā'ülün / fe'ülün*

1. Binā-yı dostluqım dutmamış nigārim ilə
Pozub harāb elədim çeşm-i əşkbārim ilə
2. Nə vəşlə təşnəsən ey dil usan döğül mümkün
Onun vüşālı bu bəht-i siyāh-kārim ilə
3. 'Əcəbdı çərḥ yanub həm kəvākib odlanmaz
Yüzün gəmində mənim āh-ı pür-şərārim ilə
4. Gəm-i firāq ilən imdi belə olmazdım
Qoyaydı gər məni könlüm öz ihtiyārim ilə
5. Dedim ki Zū'iyə lütf et dedi zihī hiclət
Hənüz zindədür ol hicr-i cān-şikārim ilə

192³*mefā'ülün / mefā'ülün / mefā'ülün / mefā'ülün*

1. Dutub könlüm quşı zülfündə ey bī-mehr kāsānə
Dağıtmə urmə şānə lütf qıl bir ol pərişānə
2. Dəhānı sırrını şandūq-ı dildə məhfi qılmışdım
Gözüm fāş etdi āgəh olcaqın bu rāz-ı pünhānə
3. Görüb əndüh-ı hicrānı olur kim lütf edə ol məh
Görüm düşsün onı yā Rəb mənim tək dərd-i hicrānə
4. Rəh-i 'eşqündə nə cürm eyləmişdim kim məni saldun
Həbībim muncə dərd ü möhnət-i rənc-i firāvānə
5. Gəhī əndüh-ı rəşk-i geyr ü gəh cövr ü cəfā-yı yār
Kim olmaz sölə Zū'ī muncə əndüh ilə dīvānə

193⁴¹ 53a; 96b² 53a; 99b³ 53b; 100b⁴ 53b; 100b

mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün

1. Qorhuzmə zāhidā mənī ¹ بس المهاده ilə
Āsūdāem mən āyā-i ² قل يا عباد ilə
2. Mey nəş'əsini görməmiş 'eşqün məzāqını
Zāhid sölər ki mə'rifətim var bu ād ilə
3. Olsun hārām bādā-i firdövs zāhidə
Mey içməgi hārām deyə gər cavād ilə
4. Pərhiż bādādən eləmə kim bu cövhərün
Āmizişi olubdı Cəm ü Keyqubād ilə
5. 'Āriflərə həqiqəti düzəh 'əzābıdur
Getmək behiştə zāhid-i bəd-e'tiqād ilə
6. Żū'īdə meyl zāhidə gördüm mægər olub
Həm-dəm Hudā-nəkərdə o bəd-e'tiqād ilə

194³

fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün

1. Sölə ey bād-ı şəbā ol büt-i məh-sīmāyə
Ki salubdur mənī məstānə gözün gəvgāyə
2. Nəsl-i ādəmdə sənün tək məh-i h'vurşid-liqā
Gər mələk gəlsə inanmam gələcək dünyāyə
3. Ləb ü ruhsārıvı gördükdə yəqin eyləmişəm
Kim olub məskən-i h'vurşid məqām 'İsāyə
4. İstəsən eyləyəsen hānə-i 'uşşāqı hārāb
Al ələ şānə çək ol zülf-i 'əbīrāsāyə
5. Nə rəvādur ki qoyə sən kimi bir lālə-'izār
Bu qədər dāğ-ı ələm Żū'ī-i gəm-fərsāyə

195⁴

mefā'ilün / mefā'ilün / mefā'ilün / mefā'ilün

1. Bələ-yı hicrdə ancaq ləb-i cānān düşər yādə
Nöçün kim rəsmidür bu qorhuluqdə cān düşər yādə
2. Olur dīvānə tək zəncirə lā'iq mübtəlā könlüm
Haçan kim həlqə-i ol zülf-i müşk-əfşān düşər yādə
3. Olan dəmdə pərişān gecələr sevdā-yı zülfünlə
Çəkən Leylā gəmin Məcnūn-ı sər-gərdān düşər yādə
4. Dilində vā'iz-i övşāf-ı bələ rüz-ı məhşərdən
Yanar nār-ı gəmə könlüm şəb-i hicrān düşər yādə
5. Demə Żū'ī ki əfgān eylərəm görcək firāqından
Görəndə ol məhi cān düşməyür əfgān düşər yādə

¹ Ali İmran suresi, 197. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=3&ayet=197>

² Zumer suresi, 53. ayet. Erişim: 6 Nisan, 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=39&ayet=53>

³ 54a; 100b

⁴ 54a; 107a

196¹*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Həmīşə istər idim cān verim qabaqundə
Vəli nə sūd ki verdim ġəm-i firāqundə
2. Cəhāndə kimsə belə həsrət olmasun yā Rəb
Bu həsrət ilə ki mən oldum iştiyāqundə
3. Əlündən alcaqın ey sāqī başdə şūr artdı
Nə var idi sənə qurbān sənün ayağundə
4. Düşəndə yādımə cism içrə titrəşür cānım
O günləri ki keçərdi ẖoş ittifāqundə
5. Bu günə zəhr-i firāqı ki içmisən Zū'ī
Həmiim-i düzəh olur şəhd tək məzāqundə

197²*fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilün*

1. Yoğdı cānı hər kimün könlündə cānān olmasə
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə kim cān olmasə
2. Dutdı zülfün bāğ-ı hüsnün görmədim ruhsārıvı
Hülddən Ādəm kənār olmazdı şeytān olmasə
3. H̱oşdı 'uşşāqə tamāşā-yı gül-i rüyün əgər
Yüz min ay u il keçüb fəşl-i gülüstān olmasə
4. Mürdə cismin 'āşiqün qılmazdun əhyā hər nəfəs
Mö'cüz-i 'İsā əgər lə'lündə pünhān olmasə
5. Lə'lün 'eşqi olmasaydı məndə etməzdün cəfā
Çün küdürət məhv olur gər aradə qan olmasə
6. Nələ qılmə hicrdən ey dil ki ne'mətdür bu həm
Kim bilürdi vəşl zövqin dərd-i hicrān olmasə
7. 'Ārif ü 'āşiqdən özgə Zū'iyā bir kimsənə
Eyləməzlərdi 'ibādət hür u ġilmān olmasə

198³*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Firāqə döndi mənim vəşl-i yārim āhırdə
Nə növ'lən keçəcəək rüzgārım āhırdə
2. Pozuldı rövnəq-i ürdibehişt hicrünlə
Həzānə döndi 'əcəb növ-bəhārım āhırdə
3. Gecə günüz çəkürəm intizārun ey məh-rū
Nə gün təmām olacaq intizārım āhırdə
4. Qurudı nəhl-i şəfā şarşar-ı həvādis̱ ilə

¹ 54a; 108b² 54b; 111a³ 164a

Töküldi gör nə şifət bərg ü bārim āhırdə

5. Ümīd h̄ʾoşdı firāq içrə vəşldən Zū`ī
Ki şād olur dil-i ümmīdvārim āhırdə

199¹

mefā`ilün / mefā`ilün / mefā`ilün / mefā`ilün

1. Nīgārā bir zəməñ āhır bizim sarı güzār eylə
Həzāñ-ı hicrimi vəşl-i ruḥunlə növ-bəhār eylə
2. Bu hətt ü zülf ü qəddinlə gülüstāñ qədəm bas bir
Bənəfşə sünbūli pəjmürdə sərvī sər-mişār eylə
3. Qızarmış lə`l tək lālə qılır mənlik fəhārətlə
Ruḥ-ı rəḥşānıvı göstər onı həm dāğdār eylə
4. Görünməz söyləyürlər çeşmə hərgiz çeşmə-i heyvāñ
Təkəllümlə bu pūñhāñ sirri bir aç āşkār eylə
5. Əgər ol büt əlində Zū`iyā mey cāmını görsön
Dil ü dünyā vü dīñ ü cāñ ayağınə nişār eylə

200²

mefā`ilün / mefā`ilün / mefā`ilün / mefā`ilün

1. Köñül verdim vəfālı sanubən bir yārə bī-hüdə
Cəfā eylən o bəd-hü bī-vəfā ḥün-h̄vārə bī-hüdə
2. Olub ol şəm` ğeyrə mən onun rüy-ı firāqında
Dəm-ā-dəm yandım āhım ātəşindəñ nārə bī-hüdə
3. Ruḥ u zülfün həyālilə köñül hər rüz u şəb ğəmdən
Olubdur zār u sər-ğərdāñ gəzər āvārə bī-hüdə
4. Ğəm-i ruḥsārı bəsdır gūşə-i möhnətdə mən zārə
Aparmun dostlar bi`llāh mənı gülzārə bī-hüdə
5. Təbībā Zū`inün dərdi saqalmaz dərd-i hicrāndır
Cəfā çəkmə `əlāc etmə belə bīmārə bī-hüdə

201³

mef`ülü / fā`ilātü / mefā`ilü / fā`ilün

1. Kim verdi dil mənım təkı bu dil-rübālarə
Kim düşdı `eşqdən belə mən tək bəlālarə
2. Qaldım o ḥāl-i mehri ilə küfrdə əsır
Düşdim o çīñ-i zülfün ucundan hətālarə
3. Əğyārə vermə dərd ü ğəmin ol pərīvəşün
Yā Rəb nəşīb-i dərdini qıl āşnālarə
4. Şāhı olə sənün təkı ey mäh bir kəsün
İnşāfdır kim olə yüvünci gədālarə

¹ 91a

² 93b

³ 94a

5. Lütf eylə Zü'iyə elə cövrün ziyadə kim
Dīvānə könlüm 'ādət edübdür cəfəlarə

202¹*mef'ülü / fā'ilätü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Gördüm o mähı oldı köñül mübtələ genə
Düşdi bəllələrə bu dil-i pür-bələ genə
2. Şayd etdi tazedən dil-i əndühuna kimi
Peykən-i gəməzədən o büt-i bī-vəfā genə
3. Saldun həzār möhnətə ey çərḥ-i dūn mənı
Sölə görüm nə eylədim āyā saña genə
4. Başın kəsüb ayağə sal ol zülf-i pür-ḥəmi
Çün baş olur o yüzi qaradan həfā genə
5. Bī-'ārlıq görün nə qədərdür bu Zü'ıdə
Ol bī-vəfāyə cānını eylər fədā genə

203²*fā'ilätün / fā'ilätün / fā'ilätün / fā'ilün*

1. Cəm' edüb zülfün³ bələ ḥeylin gəlüb cān üstünə
Gör nə cəm'ıyyət qılıblar bir pərişān üstünə
2. Sünbül-i zülfı tökülmüş rüyınə ol güllər (?) ḥün
Eylə kim əbr-i bəhārı mehr-i rəḥşān üstünə
3. Sölədim ey sərṽ dut çeşm-i üzə mənzil dedi
Məskən etmək mümkün olmaz bəḥr-i 'ümmān üstünə
4. 'Āriz-i gül-günun üzrə ol iki ḥāl-i siyāh
Güyyiā ol nöqtədür kim yazılır qāl üstünə
5. Rəḥm et ey mäh Zü'iyə möhnət-i hicrün bugün
Qəşd edübdür imdi cān-ı zār u nālān üstünə

204⁴*fe'ilätün / fe'ilätün / fe'ilätün / fe'ilün*

1. Dil-i sür eyləmək ülfət ləb-i ḥəndānı ilə
Görək āḥır nə edir çərḥ çalışır cānı ilə
2. Dögi müjgān-şafı çeşmimdəki peykənlərıdır
Ki çıqub dışrə gözimdən cigərim qanı ilə
3. Necə əğyārı görüm mən ki ölürdüm gəmdən
Gər görirdim ki düşüb sāyə gəzir yanı ilə
4. İstəməm ləzzət-i vəşlin o sitəm-kārə gülün
Ḥū dutub bəs ki köñül möhnət-i hicrānı ilə
5. Küfr-i zülfilədi imānun ilən zāhid kim

¹ 94a² 94a³ zülfün: hicrün (d.)⁴ 94b

Hansı zāhiddi qalan şəhərdə ĩmānı ilə

6. Sanmə bī-hüşluqım bī-hüdə gördükdə yüzün
Alur āramımı bir ġəmzə-i pūnhānı ilə
7. Żū`iyā yoh elə dil-dün-ı ġəm hicrānında
İstəsön vüşlət əgər ġönçə-i həndānı ilə

205¹

mefā`ilün / fe`ilātün / mefā`ilün / fe`ilün

1. Gəlib məsīh-i köñül zāra āh u zārun ilə
Olub ġərīq cəhān çeşm-i əşkbārun ilə
2. Dilərdi cān ki bulə feyz-i məqdəmün gəl gör
Ki az qalubdı o həm çıqsun intizārun ilə
3. Həzānun āfəti yetmək gülə odur bā`is
Ki həddini tanımub etdi bəhş `izārun ilə
4. Nigārim oldı günüm qara hierdə bi`llāh
Həyāl-i həlqə-i ġīsū-yı tābdārun ilə
5. Budur cəhāndə təmənnāsı Żū`i-i zārun
Olə şəhīd sənün tīġ-i ābdārun ilə

206²

mefā`ilün / fe`ilātün / mefā`ilün / fe`ilün

1. H`oş ol ki var idi başımdə nəş`ə-i bādə
Gözimdə `āriž-i gül-gün-ı dil-bər-i sādə
2. Bir əldə sāġər-i mīnā bir əldə tūrrə-i yār
Təmām tār u dəf çəng cümlə āmādə
3. Nə hovf-ı ātəş-i dūzəh nə meyl-i rövze-i hūld
Nə hūr u cənnət-i ġılmān düşərdi mi yādə
4. Həzār heyf ki getdi o günlərim əldən
N`edim bu çərḡün əlindən kimə gedim dādə
5. Əgər behiştə min hūr versə Tarı baña
Döġül `əvəz birinə ol günün bu dünyādə
6. Hanı behiştə ol şūḡ tək rəfiq-i şəfiq
Ki mūmiyā-yı fərəhdür qulüb-ı nā-şādə
7. Nə fā`idə elə gündən ki fəvt olub Żū`i
Baña gəlür elə kim gördüğümdü rō`yādə

207³

mef`ülü / fā`ilātü / mefā`ilü / fā`ilün

1. Ey dil nəzārə eylə cəhān kār u bārınə
Aldanmə gülşən ü gülünə nōv-bəhārınə

¹ 95a

² 115a

³ 121b

2. Gör 'āqibət nə eylədi bu zārə kūj-püşt
Beş gün içində Rüstəm ü İsfəndiyārınə
3. Hīç kimsə mülk-i dövlətə məğrūr olmasun
Cəmşīdū ki peşīn nə apardı məzārınə
4. Əczā-yı hāk cümlə şəhənşəh vüçüdidur
Ol baş qarışmış imdi bu başmaq gubārınə
5. Topraqə döndürüb neçə yüz min pərīvəşi
Hākından imdi gül bitüb oşsar 'izārınə
6. Dərd-i şərāb-ı hūmda Fəlātūn gubārıdur
Dövrān nə hāk gör gətürüb rüzgārınə
7. Məğrūr olmə ey dil-i dīvānə 'ibrət al
Bāh diqqət ilə bu fələkūn bir mədārınə
8. Hər zərrə hāk bir şənəmün al yuvaqıdur
Fərş-i rəh olmuş imdikinün rəh-kənārınə
9. Bir vəqt olur ki imdikinün qədd ü qāmətin
Kərpic kəsüb qoyarlar o vəqtə həşārınə
10. Yoğdur bu hələ vāqif olan Zū'ī hīç kəs
Gəlməz bu növ' gövhər-i əsrār kārınə

208¹*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Meysiz bəhār u seyr ü şəfādan nə fā'idə
Bī-yār cām-ı rüh-fəzādan nə fā'idə
2. Mey bəzmi yār vəşli gülüstəndə h'oşdu līk
Bī-həm-dəm ilə bəzm-i şəfādan nə fā'idə
3. Bir gün mənim murādım ilə dövr qılma
Dövr-i sipihr ü çərḥ-i dəğādan nə fā'idə
4. Cəmşīd yā Sikəndər əgər olson ey köñül
Āhır fənādı çünki fənādan nə fā'idə
5. Çoğ olmə şiftə gül-i gülzār-ı 'ələmə
Hər bir nigār-ı bī-sər ü pādan nə fā'idə
6. Bəd-bəht ü nīk-bahtlıqun bā'ışın bilən
Çün yoğdı lāf-ı zəhn ü zəkādan nə fā'idə
7. Bər-bād oldı āhırı bād üzrə hökm edən
Bilqeys-i təht-i mülk-i səbādan nə fā'idə
8. Āhır çürir² hākdə pāy-māl-i həlq olur
Bu təmṭərāq rüf'ət-i cādan nə fā'idə
9. Bī-hüdə çoğ da qılma namāz eyləmə du'ā
Zū'ī bu nā-qəbül du'ādan nə fā'idə

¹ 122b² çürür: çözüür

209¹*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün*

1. Salmasun nərgis-i məhmūruva zülfün sāyə
Qoymə şah-bāzə olə zāğ [u] zəğanın həmə-sāyə
2. Bāvər etməmə sənə həmtā olə dünyādə bu gün
Enə gökdən yerə bir vəchdə yüz min āyə
3. Çək cəzādür sənə dīvānə köñül mən demədim
Zülfünə bağlama dil düşmə belə sevdāyə
4. Nəş`ə-i lə'l-i ləbün zövqünü zāhid bilsə
Kāfirəm meyl eləyə Kövsər ilə həvrāyə
5. Özün inşāf elə ey şūh sitəmdür bəddür
Eləməzlər bu qədər zülm-i sitəm tərsāyə
6. Kāş `āşiq saña olmaydım əzəldən ey mäh
Salmayaydım başımı munca gəm-i gövqāyə
7. Özgədür şivəsi Zū`i bu pərī ruhsārūn
Verməyüb Həq bunu hər mäh-i mələk sīmāyə

210²*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün*

1. Görmüşəm dün gecə h̄vurşīd-i dirəhşān yuhudə
Yetüşür³ vüslətə kim görsə bu `ünvān yuhudə
2. Vəşldə yetmiş idim zövq-i səfā eylər idim
O şifət kim olə bir kimsənə sultān yuhudə
3. Ləb-i şirīn şəkərbārivə verdim köñlüm
Şanki oldım o gecə h̄osrov-ı dövrān yuhudə
4. E'tibārī yuhunun yohdı əgər `äləmdə
Şidqlə çünki gətürdim saña imān yuhudə
5. Şübḥ qıldı yüzüvə Zū`i irādətlə nəzər
Çünki mən görmüş idim bāğ-ı gülüstān yuhudə

211⁴*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Ümīd var bu bəzmə o yār bir də gələ
Füsürdə gülşənə ol növ-bəhār bir də gələ
2. O lələ-ruḥ gözəlim lütf ilə şüküftələnüb
Məni bu növ` görüb dəğdār bir də gələ
3. Ümīd kəsmə köñül tır-i gəməzəsindən kim
Su arḥə bir gəlüb ümmīd var bir də gələ
4. Bu `ərşə qalmıyə ḥālī hərifdən yā Rəbb

¹ 125a² 126a³ yetüşür: yetür şəh⁴ 132b

Gəlüb gedübsə də ol şəh-süvār bir də gələ

5. Cəhānı belə görüb əhl-i mə'rifət getdi
Bu 'əşrdə sölə Zü'ī nə var bir də gələ

212¹

mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün

1. Gətür sāqī qədəh kim yandı cān bu zəhr-i bī-cāyə
Fədə cān u tənimdür doğrı rind-i bādə-peymāyə
2. Riyādan həlq içün qurmuş neçə yüz dām-ı təzvīrin
Aparur cənnətə şahib olub firdövs-i ə'lāyə
3. Nə bir zāhiddür ancaq rāh-ı rəsm-i şər'dən hāric
Təmāmən gərqdür bu gəflət ü cəhl ilə dəryāyə
4. Cəhāndan olub tərک insāniyət üslub-ı qānūnī
Dönübdür Leyliyə zər həlq də Məcnūn-ı şeydāyə
5. Zərə Hāliq deyürlər sahlayurlar çoh 'əziz anı
Verüblər dīn evin bu küfr ilə tārāc-ı nə'māyə
6. Həqiqət 'āləmində yol təfāvüt zərrə miqdārı
Nə fərqi yā Menātə qulluq et yā Lāt u 'Uzzāyə
7. Nə dīndür hansı məzhəbindü yā Rəbb kim səhā əhlin
Səfāhət əhli derlər şahib-i cəhsān-ı ə'tāyə

213²

mef'ülü / fā 'ilātü / mefā 'ilü / fā 'ilün

1. Düşdi güzārımız genə bir dil-rübā ilə
Yā Rəb günim necə keçəcək bu həvā ilə
2. Bənd oldı çīn-i zülfünə dil mürği nā-gəhān
Düşdim bu dām-ı 'eşqə genə mən həftā ilə
3. Nāsih məzəmmət etmə məni dərd-i 'eşqdə
Nə çārə rüzgārdə hökm-i qəzā ilə
4. Nə məndən et şikāyəti nə yārdan köñül
Hər nə 'ədāvətün olə eylə Hudā ilə
5. Nə var firāqə tāb nə dildārə dəst-rəs
Çərḥün nədür hüşüməti mən-bī-nəvā ilə
6. Çək imdi ey köñül gəm-i hicrān bələsini
Sən nişə ülfət eylədün hər bī-vəfā ilə
7. Zülfü tək oldı mı necə sin qara günlərin
Mehr etmə demədim saña hər məh-liqā ilə
8. Sor həlīmı tərəhḥüm ilə kim əsirīnəm
Nə 'eybi gər təkəllüm edə şəh gədə ilə
9. Nüş-ı ləbündi dərd-i dil-i Zü'iyə dəvā

¹ 137a; 137b

² 166a

Loqman ‘əlāc bilməz onə yüz dəvā ilə

214¹

mef‘ülü / fā‘ilātü / mefā‘lū / fā‘ilün

1. Ver sāqī bādə tā içək ol mäh-rū ilə
Bəlkə günāh hətti² pozulsun bu su ilə
2. Bi‘llāh behiştür baña hər yerdə gər olam
Ol müşk-i mü-nigār u mey-i müşk-bū ilə
3. Az cəhd qıl vüşälə köñül səbr qıl dayan
Kim tapdı ārzūsunu bu cüst [ü] cū ilə
4. Ey cān çol etmə lə‘l-i ləbi ārzūsunu
İskəndər öldi dəhrdə bu ārzū ilə
5. Yüz āh-ı süznāk ilə vəşlə yetüşmədim
Zāhid necə tapar sölə bu hāy u hū ilə
6. Qoy ‘eşqinün həlākı olum ey göz ağlama
Yoğ həcəti şəhīd olanun şüst [ü] şū ilə
7. Zāhid dilər ki hūr ilə olsun behiştə
Mən gülşən içrə bir neçə həmə-dəm səbū ilə
8. Yā Rəb gələn bəhār səfā-yı vüşāl ver
Çün yetmişük kərəvət-i hīcr ilə bu ilə
9. Ol ātəşin-şərabı gətür sāqī Zū‘iyə
Bəlkə günāh dəftəri bu sulə yuilə

215³

fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilātün / fe‘ilün

1. Hər kim istər özini güşşədən āzādə qılə
Olmasun kim tələb-i rüzī nihādə qılə
2. ‘Āqibət mənzili çün təht-i şərādur bī-şək
Gər bu gün məsnədini övc-i şürrəyyādə qılə
3. Çün yəqīndür ki kil-i küzəgər āhır olacaq
İmdi lāzımdı səbülərdə mey āmādə qılə
4. ‘Āqil ādəm odı kim olməyə dīvānə-i māl
Həm-dəmin cām-ı mey ü yār-ı pərī-zādə qılə
5. Olə Həsrovi edə Şīrīn ü şəkərlə ‘işrət
Tə‘nə bir şürrətə bənd olmaqə Fərhādə qılə

216⁴

mefā‘lün / mefā‘lün / mefā‘lün / mefā‘lün

¹ 167a

² hətti: hərfi (d.)

³ 168a

⁴ 168b

1. Urub çün bərg-i gül həm-rəngliq lāfın dodağ ilə
Şəbə toprağə salmış hər yetən tapdar ayağ ilə
2. Özün təşbih edübdür lālə çün ruhsārīna ey gül
Budur vəchi ki qalmışdur biyābānlardə dağ ilə
3. Nə lāzımdır şəb-i hicrān ara hāl-i dilim sormaq
Bilürsən rövşən olmaz 'āşiqün bəzmi çırāğ ilə
4. Gərək mə'sūq özi cəzb eyləsün 'uşşāqını vəşlə
Yetüşməz vüslətə gər gəzsə yüz min il sorağ ilə
5. Nə yerdə olsə 'āşiq yār ilən gülşəndən əfzəldür
Açılmaz köñli bi'llāh yārsız yüz seyr-i bāğ ilə

217¹*fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilün*

1. Növ-bəhār oldı cəmən-püş oldı şəhrələr genə
Səbzələr tək qaynaşur başlardə sevdələr genə
2. Nəqd-i firdövs-i bərin hāşil qılub yüz sūr ilə
Əyləşürlər rövzələrdə bādə-peymālar genə
3. Cənnət-i ə'lādan artuq zövq var hər güşədə
Bağlar-ı firdövs hūrī mäh-sīmālar genə
4. Bir tərəf şavt-ı bələbil bir tərəf āvāz-ı tār
Gülgül-i minā salur bağ gör nə gəvgələr genə
5. Lālələr çün doldurub şəhbā-yı jālə cāmınə
Biz də cāmə dolduraq lāzımdı şəhbələr genə
6. Kīsə hālīdür bəhār əyyāmı artar möhnətim
Mövc urar dəryā-yı dildə min təmənnələr genə
7. Növ-bəhārın yohdı zövqi cām u cībi hālīyə
Rəhn-i cām-ı mey olub çoh cübbə çuhalar genə

218²*fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilün*

1. Çəkmənəm ol kūdən əl gər cövr-i əğyār olsə də
Bülbül eylər mi gülüstān tərkinə h'vār olsə də
2. Kəc-tərazū olmə çoh gördükdə mähım müştəri
Yüsifə olmaz Züleyhā yüz hərīdār olsə də
3. Yüz qərīnə keçsə sən tək mäh bulmaz gər fələk
Gündə min kəz kürrə(?) -i ərz üzrə səyyār olsə də

219³*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün*

1. Başda var şūr əgər əldə ayağ olmasə də
H'oş keçir yār ilə bəzm içrə çırāğ olmasə də

¹ 169b² 112b³ 131a

2. Kūy-ı yārə yūriyūr ‘āşiq-i sādīq bi’llāh
Mār tək gər əzilüb kəlləsi sağ olmasə də
3. Təki bir gül-bədənün vəşli müyəssər olsun
H’oş keçər ‘āşiq içün güşə-i bağ olmasə də

Ḥarfü’l-Yā`

220¹*mefā ‘ilün / mefā ‘ilün / mefā ‘ilün / mefā ‘ilün*

1. Olubdur tāzədən dil[im] pərī-ruhsār heyrānı
Ki vardur zülf-i sevdāsılə yüz mən tək pərīşānı
2. Təcəllā-yı cəmālın gör o şūh-ı mäh-sīmānun
Ki döndürmüş şü‘ā‘-ı vādī-i Sīnāyə Şirvānı
3. Bizi sūzən təki gözdən salubdur riştə-i zülfīn
N’olə zəncīr edüb qeyd etsə bu məcnūn-ı ‘uryānı
4. ‘Əcəb yoḥ məḥv olə cismim təcəllā-yı cəmālından
Bu şölə yandurubdur dāğlə Mūsā İbn-i ‘Ümrānı
5. İki ay var hilālə döndürübdür cismimi bu gəm
Kim ol ḥvurşīd ilə yā Rəb nə gündür vüşlēt-imkānı
6. Mənəm Maḥmūd-ı zārī ol Ayāz-ı şānīnün Zū’ī
Ki çāruq ilə olmuş şəhrdə məşhūr dükkānı

221²*mef‘ülü / fā ‘ilātü / mefā ‘ilü / fā ‘ilün*

1. N’oldı bugün bu bəzmə o məh-pārə gəlmədi
Qoydı bizi bu növ‘ günü qarə gəlmədi
2. Ya tərək edün bu bəzmi yıqun bu būsāṭı ya
Ol bī-vəfā nigārə edün çārə gəlmədi
3. Bülbül kimi fəğān ilə qan oldı könlümüz
Ol növ-şüküftə gönçə bu gülzārə gəlmədi
4. Cəm‘ oldı müştərī dutubən əldə nəqd-i cān
N’oldı ki Yüsifim belə bāzārə gəlmədi
5. Ol āhū-yı rəmīdə-i şəhrā-yı ülfəti
Kim eylədi bu bəzmdən āvārə gəlmədi
6. Şimşād u sərvini qoparun güllərin pozun
Hər bāğdə o sərv ki rəftārə gəlmədi³
7. Şəkkər-ləbim məzāqını təlḥ etdi Zū’īnün
Bu bəzmdə ki lütf ilə güftārə gəlmədi

222⁴¹ 79a² 79b³ Hər bāğdə o sərv ki rəftārə gəlmədi: Ol bāğı kim o sərvim rəftārə gəlmədi (d.)⁴ 80a

mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün

1. H'os ol zəməni ki yār mən-i zārə yār idi
Çeşmim cəməli 'əksi ilə lələzār idi
2. Könlüm h'os idi lələ kimi 'arizin görüb
Həsərlə geyrlər yürəgi dağdār idi
3. Hər dəm qılurdum ol gül-i ruhsārınə nəzər
Qış mövsümü yəqin bəna bir növ-bəhār idi
4. Şad-heyf düşdim ayrı o növ-rəs gəzāldan
Kim çin-i zülfi həsrət-i müşk-i Tatār idi
5. Əfsüs yandım atəş-i hicrənə 'əqibət
Yād ol ki vəşli ilə köñül kām-kār idi
6. Göz 'arizində ləb ləbi üstündə başda şür
Dil şad-kām u əldə mey-i h'os-güvār idi
7. Gəh nāz u gəh girişmə gəh lütf ü gəh 'itāb
Vəşlində Zü'ī gör ki nə həngāmə var idi

223¹*Mefā'ilün / Fe'ilātün / Mefā'ilün / Fe'ilātün
Mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Mənim də istəyürəm mehrbān nigārım olaydı
Ki zövq-i vəşli ilə yaşı rüzgārım olaydı
2. Biləydi çəkdimi dər-d-i firqətində onun
Qılandə 'ərz cəfāsını şər-m-sārım olaydı
3. Əgərçi olmasa də nəqd-i cānımız məqbül
Yanında zərrə qədər bārī e'tibārım olaydı
4. Firāq-ı möhnəti gürbət-bələsi çərḥ-ələmi
N'olurdu muncə gəmə bircə gəm-küsārım olaydı
5. Həzān-ı hicrdə 'ömrüm tükəndi şad əfsüs
N'olurdu yā Rəb vəşli ilə növ-bəhārım olaydı
6. Ya ol nigərdə yā Rəb olaydı mehr ü vəfā
Ya məndə muncə gəmə təcət ü qərārım olaydı
7. Gərəz bu dər-d ü bələ cümləsi gedər Zü'ī
Tərəhḥüm eyləyübən gər o yār yārım olaydı

224²*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün*

1. Yā edün həncər-i bī-dād ilə şad pərə məni
Qana döndi cigərım yā yetirün yārə məni
2. Dutmə tūğyān edüb ey əşk gözim rövzənini
Səni Tarı qoy edim oñlə nəzərə məni

¹ 82b² 87a; 88a; 93b

3. Eləməzdi bu şifət ləşkər-i dərd ü gəm əsir
Görməsəydi belə bī-tāqət ü bī-çārə mənī
4. Bār`İlāhī görim olsun belə mən tək nālān
Yār kūyundan o kəs kim edüb āvārə mənī
5. Żū`iyā möhnət-i hicrində dil-i hūnīndür
Belə möhtāc qılan gündə yüz əğyārə mənī

225¹*fā`ilātün / fā`ilātün / fā`ilātün / fā`ilün*

1. Ey h`oş ol günlər ki bəzmimdə nigārim var idi
Zövq-i dīdāriylə könlümdə qərārim var idi
2. Gəh dolanub başınə ol kākül-i müşkīni tək
Gāh qurb-ı vəşldə būs u kənārim var idi
3. Getdi ol günlər ki zülf ü `arizindən ol gülün
Sünbülüm müşküm gülüm bağım bəhārim var idi
4. Həyf keçdi rüzgārim hicr ilə yād ol zəmə
Kim ənīsīm mūnisim yārim nigārim var idi
5. Rəşk edüb dövr-i fələk məndən ayırdı `āqibət
Dərd [ü] gəm dəf`inə kim bir gəm-küsārim var idi
6. Bar`İlāhī bir də mən görürəm olə ol günləri
Kim vüşāl-i yārdən h`oş-rüzgārim var idi
7. Żū`iyā bir də görüb ölsəm əgər olmaz gəmim
Ol nihānı kim vüşāl-ı gül-`izārim var idi

226²*fe`ilātün / fe`ilātün / fe`ilātün / fe`ilün*

1. Çəkməsin güşə-i mey-hānəyə peymānə səni
Nə rəvādur deyələr zā`ir-i mey-hānə səni
2. Almısan ey gözi məhmūr ələ peymānə
Yohsə təngə gətürüb sübhə-i şəd dānə səni
3. Şö`lə-i mey nə şərər cānıvə salmış kim olub
Şəm`-i mey-hānəni təvf etməgə pərvānə səni
4. Həzər et gövhər-i nā-süftəsən ey gül mey-i nāb
Çəkməsün meykədələr gəncinə əfsānə səni
5. Żū`nün pəndin eşit eyləmə çox bādəyə meyl
Tā ki el söləməsün bī-h`od-ı dīvānə səni

227³*mef`ülü / fā`ilātü / mefā`ilü / fā`ilün*

1. Etsön (?) də eylə tır-i bəlayə nişān mənī
Salmə nəzərdən ey büt-i nā-mehrbān mənī

¹ 91b² 97a³ 97b

2. Əğyāra ilticā edərəm imdi hicrdə
Salmış nə günə günlərə gör āsmān mənī
3. Əz-bəs ki nālə qıldı firāqundə ey pəri
Rüsvā-yı ‘āləm etdi dil-i nā-təvān mənī
4. Bah gör nə növ’ saldı qara günlərə köñül
Hāl-i siyāh u gīsū-yı ‘anbər-fəşān mənī
5. Żū’ī ğəm-i dəhānı ilə ol sitəmgərin
Görsön vüçüdümü yoh edərsən gümān mənī

228¹*mef‘ülü / fā‘ilātü / mefā‘ilü / fā‘ilün*

1. Aldı o Türk-i məst mənim iħtiyārımı
Tārāc qıldı hānə-i şəbr ü qərarımı
2. Getdi baña bir oğ urub o şüh-ı tünd-hü
Tapşurdu yaħşı sahlə mənim yādgārımı
3. Hicründə gözlərimdən aħan qətrə qətrə qan
Döndürdi lāləzārə nigārım kənārımı
4. Düşsə şəbā güzārın əgər kūy-ı yārə bir
Sölə bu möhnət ü ğəmimi āh [u] zārımı
5. Dil-kişvərini etdi müsəhhər sipāh-ı ğəm
Yā Rəb tərəhhüm et yetür ol şəh-süvārımı
6. Ölsəm ğəmilə kūy-ı nigārımdə dəfn edün
Şāyəd o kūy iti basə bir gün məzārımı
7. Cövr-i zəməənə möhnət-i hicrān cəfā-yı yār
Żū’ī tək āhır etdi qara rüzgārımı

229²*mef‘ülü / fā‘ilātü / mefā‘ilü / fā‘ilün*

1. Ey ٣ نون والقلم qədd ü qaşun kināyətī
السُّرُوسُ sūrəsi dəhī ruhsārın āyətī
2. ٤ والنجم qətrə-i ‘ərəq-i ‘ārizivə şərh
٥ والليل çīn-i zülf-i siyāhun həkāyətī
3. ٦ اساعته اتيه həbəri qāmətündədür
Gīsüləründədür dəhī Mūsā kərāmətī
4. Hicrān-ı həlākım mənī lütfünlə zində qıl
Müdğəmdi ləbləründə çü ‘İsā ‘əlāmətī

¹ 101a² 108a³ Kalem suresi, 1. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=68&ayet=1>⁴ Necm suresi, 1. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://www.kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=53&ayet=1>⁵ Leyl suresi, 1. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=92&ayet=1>⁶ Mü`min suresi, 59. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://www.kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=40&ayet=59>

5. 'Eşqün yolundə verməyin İmānı Żū'ī tək
Getməz behiştə yüz il olə gər 'ibādəti

230¹*fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilātün / fā'ilün*

1. Gəmdən incimiş tənim müy-ı meyānun şədqəsi
Çeşm-i pür-hünüm ləb-i gövhər²-fəşānun şədqəsi
2. Bī-sütün-ı cismimə yüz tışə-i möhnət uran
Həstə cān Fərhādvəş Şīrīn-zəbānun şədqəsi
3. Ey kəmə-nəbrü müjün peykānı yüz min cān alur
Yayə dönmüş qāmətim tīr ü kəmənun şədqəsi
4. Nəhl-i tūbāyə verür rızvān həmişə pərvərīş
Tā ki bir gün eyləsün sürür u əlvān şədqəsi
5. Gər ləb-i lə'lüñə verdi Żū'ī cān 'eyb eyləmə
Rəsmidür bu kim qılurlar cānı cānun şədqəsi

231³*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Ey rüy-ı alı rövze-i rızvān nişānəsi
Hizir-i həttüdi çeşme-i heyvān nişānəsi
2. Yüsifdən irş ilə bu vəcāhət yetüb saña
Sənsən zəmənadə məh-i Kən'an nişānəsi
3. Rüyün bəyāzı mətlə'-i hıvurşid-i āsmān
Həttün səvādı āyə-i Qurān nişānəsi
4. Ey şūh urmusan kimi bilməm qanaryə (?)
Var dāmənündə təzə genə qan nişānəsi
5. Tə'zīm ilə dutub yüzüvi qarə tellərün
Kāfirdə var görün genə İmān nişānəsi
6. Żū'ī nə eyləyübdü saña bilməzəm ki var
Hər bağışundə qətlinə fərmān nişānəsi

232⁴*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Gəl ey gözəl gəm-i 'eşqünlə zār qoymə məni
Fırāq-ı zülfün ilə bī-qərār qoymə məni
2. Ümīd-i və'de-i vəşlünlə qanə döndü cigər
Amāndı qanımlı tək intizār qoymə məni
3. Gözim yaşıdan olur bir də Nüh-tūfānı
Bu qədri hicrün ilə aşkbār qoymə məni

¹ 108b² gövher: nevher³ 109a⁴ 109a

4. Şəb-i firāqdə yārun həyāl-ı çeşmi ilə
Həlāk eylədi sāqī humār qoymə məni
5. Fərāğət-i tən ü cān məstliqdədür sāqī
Gözün fədəsi olum hüşyār qoymə məni
6. Cəfādan əl göti rəhm eylə Żū`i-i zārə
Şikəstə-i ələm-i rüzgār qoymə məni

233¹*fe`ilātün / fe`ilātün / fe`ilātün / fe`ilün*

1. Göncə tək könlümi lə`lün həvəsi qan etdi
Mehr-i ruhsārun onı lə`l-i Bədəhşān etdi
2. Dəhənün sirrinə vāqif olan əlbəttə bilür
Hizr bī-cā tələb-i çeşmə-i heyvān etdi
3. Zülf-i tərārə nəzər eylə ki cāduluq ilə
Da`vā-yı mö`cüzə-i Mūsī-i `ümran etdi
4. Tırə etmişdi dil-āynəsini jəng-i firāq
Vəşl-i ruhsārun onı bir məh-i tābān etdi
5. Dəhənün mö`cüzini gördi cəhān içrə Məsīh
Qaçuban gökdə özin `əcz ilə pünhān etdi
6. Żū`iyā məhrəm edib zülfünə rüyun hər gün
Kāfiri həzin-i gəncinə-i imān etdi

234²*mef`ülü / fā`ilātü / mefā`ilü / fā`ilün*

1. Oğrun nigāhı bir şənəmün aldı cānımı
Pünhān təbəssümi dəhı tāt u təvānımı
2. Cān verməyübdü cān almış mürdədən Məsīh
Bir dəmdə aldı çün ləbi rüh-ı rəvānımı
3. Hıvurşīd tək cəməlivə mən şəm` sölədim
Vācibdi yandırub məni kəssün zəbānımı
4. Gīsülərün gəmində pərişānam eylə kim
Bir əjdəhā alubdı mənim iki yanımı
5. Tā mäh-rüyun `əqrəb-i zülfündə görmüşəm
Bildim yəqīn budur qəmərdə Qur`ānımı
6. Mū sölədim meyānına yohdur sözün dedi
Żū`i gətürmə ortalıqə mūmiyānımı

235³*Mefā`ilün / Fe`ilātün / Mefā`ilün / Fe`ilātün
Mefā`ilün / fe`ilātün / mefā`ilün / fe`ilün*¹ 109b² 111a³ 115a

1. Keçən bəhār kimi n`olə bu bəhār gələydi
O lələ-ruhlə edək gəst-i lələzār gələydi
2. Neçə rəfiq-i müvāfiqlə əldə bādə-i gül-gün
O gül-`izār cəfā-cüy-ı bādə-ḥvār gələydi
3. Edeydük hər tərəfə seyr dəst dər-gərdən
Nəzārəyə bizə rəşk ilə hər nigār gələydi
4. Bəhār odur ki olub cīb ü cām mālāmāl
Bizimlə şöhbətə ḥāl əhli hər nə var gələydi
5. Qışun uzun gecəsi getdi dāğlən Żū`ı
Bəhār ilə belə ol sərv-i gül-`izār gələydi

236¹*mefā`ilün / fe`ilātün / mefā`ilün / fe`ilün*

1. H`oş ol ki meykədədə āşiyānəmiz var idi
Müdām gülgül-ı meydən tərānəmiz var idi
2. Edəndə məscidə də`vət bizi mü`əzzinlər
Su`āl rəddinə yüz min bahānəmiz var idi
3. Hərābə mülki hərūf u fūrūş əbā vü qəbā
Şərābə şərf elədik hər təvānəmiz var idi
4. Əgərçi olmuşuq imdi əsir-i qayd-ı `əyāl
Döğüldi belə bizim də zəmənəmiz var idi
5. Əgərçi Żū`ı kimi imdi hānə bərdüşam
Həş ol ki meykədələr içrə hānəmiz var idi

237²*mefā`ilün / fe`ilātün / mefā`ilün / fe`ilün*

1. H`oş ol zəməni ki mey-i şāf u Dərgənim var idi
Nə dərd ü möhnət-i dünyā vü nə gənim var idi
2. İçüb şərāb olub məst künc-i meykədədə
Hudā bilür ki o günlər nə `āləmim var idi
3. Rəfiq-i həmə-dəm ü sāqı vü sādə vü bādə
Dəm ol dəm idi o dəmlər `əcəb dənim var idi
4. Cəməl-āynəsilə Sikəndər ilə köñül
Şərāb u cəmlə yüz həşmət-i Cənim var idi
5. Nə ḥvāhiş eylər idim mətləbim olurdu rəvā
Ze-bəs ki kəsədə dīnār u dirhənim var idi
6. Müdām gülşən ü gülzār-ı `eyş ü `işrətimə
Şərāb-ı nāb ilə hər şəbdə şəbnənim var idi
7. Nə növ` zəhlərim olsə dildə Żū`ı tək
Əmirhān səḥāsiylə mərhənim var idi

¹ 117a² 120a

238¹*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Hər bəzmdə ki 'āşiqə bir həm-dəm olmadı
Yüz bādə-sādə olsə o dəm bir dəm olmadı
2. Hüşk oldı nəhl-i 'eyş ü nihāl-i ümīdimiz
'Ömrimdə bir hədīqə-i 'eyşim nəm olmadı
3. Kāvüsvār dīv-i gəmə olmuşam əsīr
Bu həbsdən hīlāşımə bir Rüstəm olmadı
4. Gəh bādə gāh sādə gəhī nəğmədən 'əlāc
Etdim vəlī köñüldən dəf'-i gəm[im] olmadı
5. Zəhm-i hədəng-i dərd-i dil-i bī-qərarımə
Dāru'ş-şəfā-yı dəhrdə bir mərhəm olmadı
6. Şəd-heyf keçdi fəsl-i gül ü mövsüm-i bəhār
Bir dil bilən müşāhib ü bir məhrəm olmadı
7. Hər şey` kəm ü ziyād olur 'āləmdə rəsmdür
Zū'ī nədən mənim də gəmə bir kəm olmadı

239²*mef'ülü / mefā'ilü / mefā'ilü / fe'ülün*

1. Yā Rəb niyə dövrən belə bī-pā vü sər oldı
Vəz'i dolanub hāləti bəddən bətər oldı
2. Bir kimsədə yoh şivə-i inşāf u mürüvvət
Dəccālə dönüb həlq qiyāmət məgər oldı
3. Əhkām-ı Hüdā şər'-i peyəm-bər unuduldu
Bu həlq-i zəmənun Tarısı sīm ü zər oldı
4. Lāzım dögi bu 'əşrdə nə nām nə nāmūs
Pül olsun təki 'eyb eləməz hər nə gər oldı
5. Hər şām u səhər Zū'ī münācāt elədim çoh
Bilməm nə içün muncə du'ā bī-əşər oldı

240³*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. H'os ol zəməni ki vüşālun baña 'eyid idi
Behişt-i 'ədn məqāmım mīm də Kövsər idi
2. Yoh idi dildə gəm-i hicr şād vəslün ilə
O gün bir özgə gün idi o vəqt dīgər idi
3. Firāq zəhrini görmüb damağımız şīrīn
Məzāqə təlh-i kəlāmın mişāl-i şəkkər idi
4. Nəzərdə āynə-i rüyun əldə cām-ı meyim
Qulām idi baña Cəm çākərim Sikəndər idi

¹ 120b² 130a³ 81b

5. Hüdā bilür ki o günlər nə zövq eylər idük
Gözimdə 'āriž-i sāqī əlimdə sāğər idi
6. Dəhi sərāçə-i könlüm o mähdan rövşən
Məşāmm-ı cān o qara tūrrədən mü'əttər idi
7. Bələ-yı hicrə dūçār oldım 'āqibət Zū'ī¹
O vəşldən ki günü bir ilə bərābər idi

241²*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün*

1. Bu necə şəm'di kim bəzmi pür-nür elədi
Bu hərābə könlü eyvānını mə'mūr elədi
2. Möhnət-i hicr ilə məğmüm idi bu hətīr-i zār
Ləzzət-i vüsləti bir ləhçə-i məsrūr elədi
3. Vādī-i Eymənə döndürdi təcəllā-yı ruḥı
Beytül-əhžānımı güyā cəbəl-i Tūr elədi
4. Bu riyadə bu riyā ilə olan ə'mālun
Nədi zāhid ki səni bir belə məğrūr elədi
5. Kim ki tə'ətinə məğrūr olə Zū'ī bi'llāh
Bil yəqındır ki [o] Həqqdən özini dūr elədi

242³*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. H'oş ol zəməən o günki bu sinnim cavān idi
Şām u səhər vətəndə könlü şādmān idi
2. Hūr-ı behiştə verməz idim hər pərivəşin
Şīrvān demə həqiqət-i rəşk-i cinān idi
3. Fəsl-i şitā otaqdə tənbur u tār ilə
Olcaq bəhār mənzilimiz gülsitān idi
4. Bīhüdlə Rāğib idi həmişə müşāhibim
Həm-dəm müdām Seyyid-i şīrīn-zəbān idi
5. Gözdə cəməl-i yār qulağımdə şavtını
Əldə müdām cām-ı mey-i ərgüvān idi
6. Möhnət nə şey'di bilməz idim yā ki gəm nədür
Könlüm həzār 'işrət ilə kām-rān idi
7. Gāfil qəzādən āḫırı günlərdə qismətim
Nār-ı səqər nişānı hərābə muğān idi
8. Şavt-ı bələbilə bədəl oldı nəfir-i zāğ
Təqdirdən baña bu bələ ərməğan idi

¹ Zū'ī: əfsūs (d.)² 135b³ 136a

9. Şəbr eylə gəl ليلوكم¹ āyəsini oğlu
Zü'î bu dərd bəlkə saña imtəhən idi

243²*mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün*

1. Bād-ı bəhār cənnət edüb gərçi 'āləmi
Şəd-heyf yohdı belə behiştün bir ādəmi
2. Rəsm-i səhā vüçüd-ı cəhāndan olubdı tēyy
Yoh bir nəfər bu həlqün arasındə Hātəmī
3. Olmur köñül cərahətinə kimsədən 'ələc
Dārü'ş-şəfā-yı dəhrün itüb şanki mərhemī
4. Hākim olubdı mülk-i Süleymānə dīvlər
Bər-bād olubdı təht-i Süleymān u hātəmi
5. N'etsün fəğānə Zü'î-i bī-çārə gəlməsün
Yoh bu hərabə mülkdə bir yār u həm-dəmi

244³*Mefā'ilün / Fe'ilātün / Mefā'ilün / Fe'ilātün
Mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün*

1. Nə vəşl olaydı İlahī nə hicr-i pür-gəm olaydı
Nə hür u cənnət ü gilmān nə nəsli-ādəm olaydı
2. Nə yer olaydı nə göklər nə sabit ü səyyār
Nə dövr-i gərdis-i gərdün nə belə 'āləm olaydı
3. Bir iki ləhzə behişt-i vüşāl şora düzəh-i hicr
Çü əhırı budur ol vəşl də cəhənnəm olaydı
4. Bələ-yı hicr cəfā-yı rəqib olmaydı
Şərāb u şahid ü sāqī həmişə bāhəm olaydı
5. Gərīb ü 'əciz ü müztər bələ vü möhnət-i hicr
Bu qədr dərdimə ey kəş bircə həm-dəm olaydı
6. Keçür həmişə gəm-i hicr ü dərd-i gürbət ilə
N'olurdu belə keçən 'ömr hamudan kəm olaydı
7. Tükəndi 'ömr-i kirāmī fəğān u āh ilə Zü'î
N'olaydı 'əqibət ālām şād u hür-rəm olaydı

245⁴*müfte'ilün / fā'ilün / müfte'ilün / fā'ilün***Vələhu Eyzən Silsilə**

1. Qıymasə cānānına kim ki dil ü cānını
Zāhir edər 'āləmə 'eşqdə nöqsānını
2. Yol tapə bilməz kişi bədrəqəsiz mətləbə

¹ Mülk suresi, 2. ayet. Erişim: 6 Nisan 2019, <http://kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=67&ayet=2>

² 139b

³ 164a

⁴ 165a

Gör nə san qəṭ' edər Kə'bə biyābānını

3. Kim ki Birāhīm tək istəsə olmaq həlil
'Eşq mināsində zəbh eyləyə qurbānını
4. Həq səni məzhər qılıb āynə-i zātınə
Āynəsi şāf olan göstəri cānānını
5. Cān ilə dutsun gərək gül kimi bi'llāh 'əzīz
Kə'bə-i vəşl istəyən hār-ı muğeylānını
6. Qoymə həzān-ı həvā gülşən-i şövqün pozub
Lāl eləyə zikrdən bülbül-i h'oş-hvānını
7. Hardə çatar məqsədə vādī-i həyrətdə gör
Şidq ilə tā mürşidün dutmasə dāmānını
8. Neyl-i tərīqət ara şidq ilə gəvvāş olan
Mə'rifətün əhz edər lü'lü'-i qəltānını
9. Şām u səhər olgilən dərgəhinə cəbhə-sā
Ārzü-yı vüşāl qıl nə hūr u gilmānını
10. Vüslət-i yār olmasə Żū'ī-i şeydā içün
Tarı bilür istəməm rövze-i rižvānını
11. Qıymasə cānānını kim ki dil ü cānını
Zāhir edər 'āləmə 'eşqdə nöqsānını

246¹

mef'ülü / fā'ilätü / mefā'ilü / fā'ilün

1. Bir məclisə yetüşdim [o] hūr u qüşür idi
Çeşm-i rəqib ü hāsīd o məclisdə dövr idi
2. Hər bir tərəfdə vardı təcəllā-yı nūr u nār
Vādü'l-müqəddəs ondə 'əyān kūh-ı Tūr idi
3. Vādī-i Qüds ü Tūrə həqiqət döğül şüpe
Firdövsvar əyət-i rəhmān zühür idi
4. ما تشتهي النفوس و تاذ العيون² həm
Bu bəzm içində bi'llāhi yüz min kurūr idi
5. Fərş ü fūrüş zīnəti istəbrəq ü hərīr
Huddām-ı bəzm-i hāş həqiqətdə hūr idi
6. Hər yanə eyləsən nəzər āynə-i şuvər
Hər cānibə yüzün dutasan yüz sürūr idi
7. Bu bəzm-i hās qaryə-i Sābunçidə olub
Ev şāhibi Həlil Bəg-i pür-şü'ūr idi
8. Həm-bəzm idi bu məclisə Səttār Bəg kim ol
'İrfāniyyət kitābınə əvvəl süştür idi
9. Zülmāt-ı gəmdə dīdə-i ə'mā-yı Żū'iyə

¹ 166b

² Nefislerin ünləndiği, gözlerin lezzet aldığı.

Kuḥlu`l-cəvāhir-i kərəm ü lütf-i nūr idi

247¹

fe`ilātün / fe`ilātün / fe`ilātün / fe`ilün

1. O məhün gəlsə 'itābə ləb-i gövhər-pāşı
Dönəcək lə'lə cigər qanı ilə göz yaşı
2. Fələgün qāmətini yā ki hilālun qəddin
Həm edən zülfidi ol məhvəşün yā qaşı
3. Çərḥ ohşatmaq içün qasınə bir yengi hilāl
Çəkdi nāqışdı təmām olmadı hər āy başı
4. Güşə-i çeşmün ilə zülfün edər sər-küşī
Məstə baḥ necə tapub qəlbi qara yoldaşı
5. Məst ü məhmūr gözün gəməzə-i hədənglə nədür
Turuqu`l-`eyndə dünyāyə salur pərḥāşı
6. Āb u ātəşdi ləbün mey kimi gül bərgi üzi
Necə ustāddı yā Rəb bu şuvər-nəqqāşı
7. 'Ārizün Zū`īni gər görməsə zāhir nə 'əcəb
Gün hüşüşündə nə həcət qınəmaq huffāşı

248²

fe`ilātün / fe`ilātün / fe`ilātün / fe`ilün

1. Çünki bəzmimdən ayağ çəkdi nigārım getdi
Ləzzət ü 'eyş ü ʔarab yoh ilə varım getdi
2. Getdi ol zülf-i siyəh qoydı qara gündə mənə
Qalmışam imdi pərīşān u qərārım getdi
3. Zülf ü ruḥsārı həvāsı ilə h`oşdı ḥālım
Getcəgin rüz u şəbim leyl ü nəḥārım getdi
4. Lələzār idi cəhān çeşmimə ruḥsārı ilə
Oldı pəjmürdə gülüm bāğ u bəḥārım getdi
5. Kimə izhār eləyim gāyət-i dərdim bilsün
'Ārif anlar nədi bu nüktə ki yārım getdi
6. Dəhr bāğında qurı nəḥlə dönübdür cismim
Könlümün meyvəsi çün bərg ilə bārım getdi
7. Gūy tək Zū`īdi çövgān-ı bələ sər-kübı
Çünki bu 'ərşədən ol şāh-süvārım getdi

249³

mefā`ilün / fe`ilātün / mefā`ilün / fe`ilün

1. Hanı o gün ki o məh-rüy mehrbānım idi
Ənīs-i məclis ü həm-bəzm-i həm-zəbānım idi

¹ 167b

² 170a

³ 172a

2. Təkəllümi şükürim lə'li bədə-i nābım
Dəhānı gönçə yūzi bāğ u büstānım idi
3. Həlīl idi baña çün yār nār-ı Nəmrūdun
Nə qədr olsə də gülzār u gülsitānım idi
4. Çü yār yār idi hər gūşə vādī-i Eymən
Nihāl qəddi inə'l-llāhə tərçümānım idi
5. Dəlīl idi baña Żū'ī cəmālī və's-şəmsi
Siyāh tūrrələri sūrə-i duhānım idi

250¹*fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün*

1. Ālēmün rüyə tərəqqīliqi bundan tanı
Saña Yūsifdi gözəlliqdə həbībim şānī
2. Çeşm-i məstün görübən həstə vü bīmār oldım
Şərbət-i lə'l-i ləbündür bu gəmün dərmānı
3. Bir nəfəs vəşlövə ey şūh dəyişməmə bi'llāh
Versələr Tarı bilür gər baña bu dünyānı
4. Qarə zülfün belə rüyundə gəzir əsūdə
Hülddən bəs deyülür Tarı qovub şeytānı
5. Bilsə idim nədi mənzūr saña vəşlün içün
Nəzr edərdim yoluzə dīn ilə həm imānı
6. Bilmürəm hansı zəbānlə saña şərh əyləyüm
O sitəmlər ki baña etdi yüzün hicrānı
7. Nūhı keştisi ilə gər qə edər gird-ābə
Ağlamaqdan şəb-i hicrān gözimün tūfānı
8. 'Ārizün güldi ləbün gönçə vüşālun cənnət
Neylərəm mən sən olan yerdə güli reyhānı
9. Bu kühən 'āşiqi qurbānə qəbül əyləmədün
Bəs Minā içrə kəsillər niyə hər qurbānı
10. Maña Məcnūn desələr lā'iq olur 'eşqündə
Nə rəvādur saña təşbīh eləyim Leylānı
11. Olmə əzərdə gözim nūri gəmim şərhində
'Əqlimi əldən alub dərd ü gəmün tuğyānı
12. Nüqrə-i hām demək cismivə lā'iq dögi çün
Məhz bu rühdi cismün bədən anun cānı
13. Gər işarət edə şəmşīr-i kəc-əbrūvun (?)
Tökülür Żū'ī tək yüz 'āşiq-i zārdan qanı

251²*mef'ülü / mefā'ilü / mefā'ilü / fe'ülün*¹ 177b² 178b

1. Yā Rəb genə vüslət dəmi hicrənə dəgişdi¹
Gül-nār-ı şərābım dönübən qanə dəgişdi
2. Nīrənə bədəl oldı baña rövze-i rižvān
Şəhrā-yı Muğān sähət-i Şīrvānə dəgişdi
3. Hər güşədə var idi tēmām əhl-i ma‘ārif
İmdi olarun cümləsi nā-dānə dəgişdi
4. Nəzzārə-i gülzār u gül-i sūrī vü sünbül
Əfsüs ki yolqun u firāq anə dəgişdi
5. Bir çārə Hüdāyā ki nöçün Yūsif-i zārdan
‘İzzətdəki kəşānəsi zindānə dəgişdi
6. Şəbr eyləmək əfzəldi ki Əyyüb-fikārın
Dərd ü ələmi şövkət ilə şānə dəgişdi
7. Şəd-heyf ki bu çərḥ-i müḥālif-i sitəmdən
‘Eys ü fərəhim möhnət-i hirmānə dəgişdi
8. Şāf idi ‘əməl meykədədə imdi riyādan
Təsbīḥə qədəḥ məscidə mey-ḥānə dəgişdi
9. Yā Rəb n`olı bu Zū`l-i şeydā görə bir də
Kim beyt-i ḥüzün bāğ u gülüstānə dəgişdi

252²*mefā`ilün / mefā`ilün / mefā`ilün / mefā`ilün*

1. Hət-i zülfi içindən gəldi basdı lə`l-i cānānı
Nə şan kim zülmət içrə Hīzr tapdı āb-ı heyvānı
2. Nədən artub bu gecə könlümün fəryād u fəğānı
Məgər şānə dağıtmış yā şəbā zülf-i pərişānı
3. Gözim yaşı durur çevrəmdə yā kim şəhrün ətfālı
Tamāşā etməgə gəlmiş mən-i məcnūn-ı ‘üryānı

253³*mef`ülü / fā`ilātü / mefā`ilü / fā`ilün*

1. Dərdə ki rüzgārdə bir yār qalmadı
Şəhr ü vəfā vü ‘əşrdə diyār qalmadı
2. ‘İsā-ləb āhū-çeşm təbt`ət mərīz-i ‘eşq
Çohdur vəlī bu ‘əşrdə bīmār qalmadı
3. Meydān-ı ‘eşq ḥālīdi yolḥ bir nəfər hərif
Nə bir dil-āvərə sər ü sərdār qalmadı

254⁴

¹ Yā Rəb genə vüslət dəmi hicrənə dəgişdi: N`oldı baña vüslət dəmi hicrənə dəyişdi (d.)

² 88a

³ 131b

⁴ 133a

mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün / mefā 'ilün

1. Əzəl gün bār' ilāha məndən āyā nə hətā çihdı
Ki bu dünyədə belə kövkəb-i bəhtim qara çihdı
2. Qəzā kätibləri hər şəhş için bir iş yazub lövhə
Mənim lövhimdəki cümlə gəm-i dərd ü bələ çihdı
3. Mə'ışət büstānında cəhān əhlinə gül yetdi
Mənim bu qara bəhtimdən piyāz u kəndənə çihdı
4. Cəhāndə āšnālıqdə vəfā vü 'əhd derlər var
Baña kim āšnā oldısə āhır bī-vəfā çihdı

Nā-tamām Gazeller

255¹

fe 'ilātün / fe 'ilātün / fe 'ilātün / fe 'ilün

1. Gecə şübḥ oldı dur az zülf-i pərīšānuvı aç
Şübḥ-i şərməndə ilə çāk²-ı giribānuvı aç
2. Qismət-i cövhər-i fərdə qət'i münkirdi həküm
Onı lālə ilə gülüm gönçə həndānuvı aç

256³

fe 'ülün / fe 'ülün / fe 'ülün / fe 'ül

1. Nə hər ādəm-i zādə dəddəndi hūb
Ki dər-ādəm-i şüm u bəddəndi hūb
2. Çəkər bār-ı hər həyr edər həlq için
O hər mərdüm-āzār bəddəndi hūb

¹ 112b

² çāk: ḥāk

³ 1a

[KIT'ALAR]

1¹*mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün***Bu Bir Qıf'adür Sə'dullah Hānun Uşaqlarından Ötri Deyülübdür
Sünnət Toyunda**

1. به بیست پنجم بعد از هزار سیصد و سال
که جشن ختنه بنا کرد اسعدآله خان²
2. چه جشن هیچ نظیراش ندیده دیده چرخ
برای ارشد اولاد خویش چنگیز خان³
3. شده است کرده برین ملیانیر بارون سرکز
که اوست در ملل عیسوی یکی سلطان⁴
4. چه جشن هیچ نظیرش نبوده در عالم
چه جشن هیچ عدیش ندیده چشم زمان⁵
5. بیک طرف همه سیمین تنان گل رخسار
بیک طرف همه طنبور و تار بریط خوان⁶
6. شراب شهد می ارغوان خم در خم
که ساقیان به یک ساتهکین رباید جان⁷
7. مغنیان همه در نغمه های داودی
بزیر بم رباید ز دل ملال جهان⁸
8. Zəbān-ı Fārsə çün yohdı cümlənün 'elmi
Bu cəşn Türk dilində gərəkdür olə bəyān
9. Edübdü oğlu için cəşn-i hətnə āmādə
Rə'īs-i hıttə-i Şīrvān Əs'ədullah hān
10. Əgərçi ismdə şe'rimdə səktə vāqe'dür
Lətfədür genə əş'ərdə o səktə 'əyān
11. Nə cəşn kim mişilin görməyübdü dīdə-i çərḥ
Nə sūr görmiyəcək bir də eylə həlq-i cəhān
12. Müğənniyān h'oş-āvāz Bārbəd-i āhəng
Dolubdı nəğmə-i şīrīni ilə mülk-i cəhān
13. O bəzmə cəm'diərbāb-ı şərvət ü dövlət
O bəzmə hāzır idi cümlə şāhib-i 'ūrfān
14. İşārə-dān neçə yüz sāqiyān bəzlə-sərə
Kināyə-dān neçə yüz mütribān-ı h'oş əlhān

¹ 23b² 1325 yılında Əsədullah Han bizə bir sünnət kutlaması düzenledi.³ Cengiz Han evladının erginliği için öyle bir düğün düzenledi ki gözler onun gibisini hiç görmedi.⁴ İsevi milletler içinde milyonlar sahibi tek sultan baron Sarkiz'dir.⁵ Öyle bir düğün ki alemde hiç benzeri görülmedi. Öyle bir düğün ki bu zamanda hiç dengi görülmedi.⁶ Bir tarafta gümüş tenli gül yanaklılar, bir tarafta da Barbət Han'ın tenbur ve tarı.⁷ Bal şerbeti, küp küp şaraplar. Şarap dağıtanların bir kadehi canı alıp götürür.⁸ Tiz ve bas seslerle çalgıcuların Davudi nağmeleri, cihanın gamını (gönlün yorgunluğunu) alıp götürür.

15. Şürāhi vü mey ü mīnā hesabınız hāzır
Piyālēhā-yı mürəşşə' qinīnə-i əlvān
16. Gərəz nə h̄vāhiş edirdisə əhl-i məclisdən
Olurdu hāzır o dām mişl-i rövzə-i rižvān
17. Nə qədri vəşf eləsəm hālətin bu bəzmün mən
Bürüz-ı 'əcz edər āhırdə qüvvə-i əzmān
18. Çü vəşfin etməgə 'əcizdi Żū'īnün təb'i
Şərītə vācib olub zāhir etməgə 'əlān
19. Həmişə 'eyş [ü] nəşāt ilə h̄'oş keçə 'ömrün
Nə qədri var cəhān içrə gərdis-i dövrān
20. Özünlə dağı bərədərլərünlə övlādun
Olə tənə'um ilə hər nə qədri var cəhān

2¹
mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün

Neneveşteəm Əz-Bərāy-ı Ānla Dər-Qit'ə Benevisəm Ān-rā.

Bir Buḥārā Dərisi Mīrzā 'Əbdürrəḥīm Bəg 'Ətā Etmişdi Onun Hüşüşündə Onə Yazılıb və Tütün Veribdi.

1. Ey müşikāf-ı dəhr ki Żū'īni hülüşlə
Bir şe'r-i nəzik eylədi mədhündə āşkār
2. Bir püst lütf qılmış idin şe'rdən qabaq
Əş'ār-ı nəşr vāqə' olub nəzmdən kənār
3. Rəngi qara idi şəb-i yeldā tēki vəlī
Yüz min sitārə zāhir idi ondə āşikār
4. Kāmil külāh-düz u rəfūkārlar onı
Tā bir külāh tikdi çəküb rənc-i bī-şümār
5. Qiymət qoyurlar imdi onə nısf-ı hərəçimi
İnşāf-ı hərəc ilə görək bundə nəf' var
6. Bu hālī fikr edəndə başımdan tütün çıḥar
Püsīdə-püstə salur āhım odı şərār
7. Sənsən həmişə şād qılan həstə könlümi
Məhzün edəndə cövr ilə bu çərḥ-i kəc-mədār
8. Bu hāləcən qəşīdəmizə çatmayub şılə
Qoymaq nədəndi Żū'īni sən muncə intizār

3²
fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün

Dər-Kenār

**Ramazānu'l-Mübārəkdə Bu Şe'ri Hānlarun Birisinə Ki Dövlətdür İltifātı Var Żū'iyə On Mū'izə Tərtiqilə
Nəşihət Yazub Bədəhətən Çüni Hān Ramazāndə Məclis-i 'Eyş Bərpā edib. Müṭərrib ü Tərzən Gətirmişdi
Əhyā Gecələrində.**

¹ 119b

² 179a

1. Ey mənim təc-ı sərim hən-ı ‘əzīmu`ş-şānım
Ramazāndur bu gərək bundə sən əzkār edəsən
2. Nəzirün muşhaf-ı Həqqə olə təsbīh müdām
Yohsə bir mähvəşün zülfünü zünnār edəsən
3. Gecələr qā`im olub gündüz oləsən sā`im
Yohsə həm-şöhbətüvi mütrib ilə tār edəsən
4. Demürəm asma qulaq şavt-ı müğənnī tārə
Līk vəqtində gərək hər şey`i izhār edəsən
5. On bir ay ‘işrət ü ‘eyş ilə keçür ovqātun
Bārī bir ay keçən əhvālə sitiğfār edəsən
6. Bu bir aydur Ramazān mundə özüvi dāhil
Cənnətə تجرى تحتها الانهار¹ edəsən
7. Ramazān ayıdı bu mundə olur şavm u şəlāt
‘Əməl-i şālehi hər ləhzədə təkrār edəsən
8. Yohsə Qur`ānı tilāvət eləməkdən qaçuban
Virdüvi şām u səhər bir bərbəţ ü mizmār edəsən
9. Hāliqi dəhi rəsulu`llāhi inşāfdı kim
Nəfsdən ötri özündən belə bīzār edəsən
10. ‘Āləm-i zərrədə təklifi qəbül eyləmişən
İmdi lā`iqdi ki iqrārıvı inkār edəsən
11. Həq huzūrunda bəlī kəlməsi məqbül olub
Bu nə inşāfdı iqbālıvı idbār edəsən
12. Ey ‘əzizim bu cəhān məzrə‘ə-i ‘uqbādur
Cānıvı ‘āləm-i ‘uqbədə ziyānkār edəsən
13. Əmrdən çıxmaq hər məzhəb arasındadı ‘eyib
Öz vücūdun niyə mə‘yüb edəsən hıvār edəsən
14. Yüzi qarə gələsən məhşərə ‘āşī mücrim
Həlq içində özüvi bir belə bī-‘ār edəsən
15. Zū`nün pəndin eşit çıqmə şəri‘ətdən hıç
Tā ki ‘uqbədə yerün rövzətü`l-əbrār edəsən

4¹*mefā`ilün / fe`ilātün / mefā`ilün / fe`ilün*

1. Qılandə geyrə cəfā öldürür məni qiryət
Yerindədür saña mən gərçi bī-vəfā demişəm
2. Dəhānın eyləmişəm gönçə gönçəyə təsbīh
Görün ki cövher-i fərdə nə iftirā demişəm
3. Rəqībi məhrəm-i bəzm etmişən məni məhrūm
Gələt sənün kimi bī-mehrə āşnā demişəm
4. Sölə o gönçə ləb ü növ-gülə vərəq-bə-vərəq

¹ 40b; 88a

O sirrlər ki gəmindən saña şəbā demişəm

5. Bu rövşən əmrə zāhid həlāl edüb qanım
Nöçün ki 'ārizivə āyət-i Hüdā demişəm
6. Mərīz-i 'eşqdi Zū'ī 'əlācı lə'l-i ləbün
Gərək şükür edim 'innābdən dəvā demişəm

5¹

fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilātün / fe'ilün

(Der-Kenār)

1. Sərvərə feyz-i ziyārət tələbiyəcün neçə yol
Kə'bə-i vüslətivə şidq ilə züvvār oldım
2. Görmədim şöhbət-i dīdārıvı hərçənd ki mən
Feyz-i dīdārıvə cān ilə tələbkār oldım
3. Həq səlāmət eləsün cümlə bələdan cānun
Bu gəlüb getməkidən mən özüm bīmār oldım

6²

mef'ülü / fā'ilātü / mefā'ilü / fā'ilün

1. Ey sāqī əl-əlmān bana hüm-hüm şərāb ver
Tə'sīr eyləməz bizə peymānənün biri
2. Dünyədə hānə məscid ü mey-hānədür vəlī
Olmub bizə nəşīb iki hānənün biri
3. Dünyā vü āhīrət işi mübhəmdi dəhrdə
Həll etməyüb bu müşkili fərzānənün biri

7³

mefā'ilün / fe'ilātün / mefā'ilün / fe'ilün

1. Fīrāqə rāzıyam ey mäh bu ümīd ilə
Ki 'āqibət bunə āhırdə bir vüşāl gəlür
2. Vüşāl olanda köñül titrəşüb hərās elər
Ki hər kəmələ yəqīn 'āqibət zəvāl gəlür

¹ 171b

² 174b

³ 1a

[RÜBA'İLER]

1¹*mef'ülü / mefā'ilü / mefā'ilü / fe'ül*

(Der-Kenār)

Qurşāq ilə saqqaldı cümlə 'üləmā
 Hər dində bu minvāldı cümlə 'üləmā
 Məzhəbləri bər-həm eləyüb dīni pozan
 Bu 'əşrdə Dəccāldı cümlə 'üləmā

2²*mef'ülü / mefā'ilü / mefā'ilün / fā'*

Çoh fikr eylədim qəzā ilən təqdīrə
 Dünyādə olan umūr içün tədbīrə
 Bir zərrə söz olmadı qəzādan mə'lüm
 Çoh bağıdım əgər diqqət ilə təfsīrə

3³*mef'ülü / mefā'ilü / mefā'ilü / fe'ül*

Dünyādə olan məzhəb-i Bābīlinü'n-nām
 Kibr ilə Naşārā vü Yəhūd u İslām
 Təqdīr-i qəzā vü qəderün məs'ələsin
 Sordum demədi hīç biri birdür 'izzī kəlām

4⁴*mef'ülü / mefā'ilü / mefā'ilün / fā'*

Dünyādə yüz il 'ömr olə gər bir dəmdür
 Hər kəs ki bunu bilsə bənī ādēmdür
 Gər şürəti insān görünən çohdı vəlī
 Həşiyəti insān olan ādēm kēmdür

5⁵*mef'ülü / mefā'ilü / mefā'ilün / fā'*

(Der-Kenār)

Dərdā ki cəhāndə dil bilən həm-dəm yoh
 'Ömrün yüz olə da şād keçən bir dām yoh
 Şürətdə bənī növ'-i bəşər çoh görnür
 Bātındə vəlī dil anlayan ādēm yoh

6⁶*mef'ülü / mefā'ilün / mefā'ilü / fe'ül*

(Der-Kenār)

Hər kimsə cəhāndə bir nəcīb 'avrət alur
 Dünyādə behişt ü hūr ilə cənnət alur

¹ 175b² 1a³ 1a⁴ 1a⁵ 1a⁶ 167a

Dünyāsi olur behişt tək āhırı də
 Bir ‘avrət alub əgər iki dövlət alur

7¹
mef‘ülü / mefā‘ilün / mefā‘ilü / fe‘ül

(Der-Kenār)

Hər kimsə ki bu cəhāndə pis ‘avrət alur
 Öz cānı içün dərd ü gəm ü möhnət alur
 Şirān-ı cəhān bir ‘avrətə ‘əcizdurur
 Vāy ol kəsə olsun ki iki ‘avrət alur

¹ 167a

قصیده

1¹*fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilün*

قصیده در مدح جناب خلیل بگ بادکوبه عاشوریکوف

1. نو بهار است و کسی زین فصل باشد شاد کام
کز کف زیبا بتی نوشد شراب لعلقام²
2. گه بگیرد طره ی عنبرفشانی را بکف
گه بریزد باده ی یاقوت نامیرا به جام³
3. می بگیرد زلف یار و می بنوشد جام می
می بنوشد لعل ساقی، می خورد جام مدام⁴
4. می ببوسد لعل ساقی گر گناه و گر ثواب
می بنوشد جام باده گر حلال و گر حرام⁵
5. اتفاقش روز و شب با می کشان خرقة پوش
احترازش دمدم از زاهدان نیک نام⁶
6. گر به سیر و گلستان باشد ولی میل و هوس
کرد اندر خلوت باساده و باده مق⁷
7. ور به شعر نغز خاندان باشدش میل به دل
شعر من خواند به مدح خواجه ی گردون غلام⁸
8. آن امیرزاده با حلت خلیل بگ هر سحر
افتد بر آستانش آفتاب از احترام⁹
9. خواجه ی رادی فلاطون عقل و اسکندر جلال
سرور میری سلیمان عز و اصف احتشام¹⁰
10. بگذرد بر نار دوزخ گر نسیم لطف او
آتش دوزخ شود اندر سقربرد و سلام¹¹
11. مدحتش گویند عالم در رکوع و سجود

¹ 76b

² İlkbahar gelmiş ve bu mevsimden güzellerin elinden lal gibi şarap içenler zevk alır.

³ Güzellerin kıvrık saçlarını elde edebilenler (oynayabilenler, tutabilenler.) ve kadehe ölümsüz yakut gibi şarabı döküp içebilenler (bu mevsimden zevk alır).

⁴ Yarın zülfünü tutabilen ve mey kadehini içebilen, sakinin lal gibi dudaklarını öpebilen ve kalıcı şarap camını içebilen (cam-ı müdamı) (bu mevsimden zevk alır).

⁵ Ha günah ha sevap rahatça dudakları öpebilen ve badenin kadehini ha helal ha haram içebilen (bu mevsimden zevk alır).

⁶ Gece gündüz şarap içenlerle – rindlerle oturup kalkanlar (hırka giyen) ve iyi ad kazanmış zahitlerden her an uzak duranlar (bu mevsimden zevk alır).

⁷ Gül bahçesi seyretmek arzusunda olan ve bade ile halvetde olanlar (bu mevsimden zevk alır).

⁸ Şiiri makamla okumak gönlü meyleder (cezbeder). Benim methiyye şiirim övülen kişiye okunduğunda onun hizmetçisi olan dünyanın başı döner.

⁹ Güneş, o izzetli emir olan Halil Bey'e saygıdan her sabah kapısına doğuyor.

¹⁰ O emir oğlu öyle bir hâcedir (efendidir) ki Eflatun gibi akıllı, İskender gibi büyüklüğü var. Öyle bir server ki Süleyman gibi yüceliği ve Asef gibi ihtişamı var.

¹¹ Onun lütuf rüzgarı cehennem ateşinde bile hissedilir. Alevlerle dolu cehennem ateşi içinde bile serin ve selametliği duyulur.

عزتش جویند هر دم در قعود و قیام¹

12. سرورا از تو بگیرد قصر آسایش قرار
شاهباز از تو گرفته کار دولت انتظام²

13. ضوئی نتوانی مدحتش را طی کنی
گر زنی با رخس تب تند خو صدسال غم³

2⁴

mef'ûlû / fâ'ilâtü / mefâ'ilü / fâ'ilün

قصیده در مدحت عالیجاه رفیع جایگاه منبع جود و سخا جناب غنارال جواد خان خلف رضوان
آرامگاه فردوس قرارگاه مصطفی خان شروانی علیه والرحمه

1. دوشینه چون بساحت این چرخ نیلفام
افراسیاب لیل بزد هیمه ی ظلام⁵
2. گشتم مقیم در چه فکرت چوپور کیو
با صد هزار درد و غم و محنت و سقام⁶
3. گفتم به خود کز ستم زال چرخ دون
تا کی کنم چو گرگین در حبس غم مقام⁷
4. خاقان نیم و لیک مرا با دو صد عنا
کرده تهمتن فلکی پای بند خام⁸
5. کردی نیم ز جیست که هر لحظه از جفا
سکزی روزگار کشد از من انتقام⁹
6. پران نیم و لیکن کو در ز چرخ پر
هر لحظه میزند بسر از خشم و کین حسام¹⁰
7. هم طوس نیستم ز چه بر کوه دردو غم
کاموس دور میدهم هر دم انهم¹¹
8. من در شکایت از فلک سفته ناگهان
یارم ز درد آمد با عز و احتشام¹²
9. وه وه چه گونه یاری منظور خوب و زشت

¹ Senin methin alemde ruku ve sücud halinde okunur. İnsanlar onun izzetini her daim, ku'ud (oturuş) ve kıyâmda (kalkışta) ararlar.

² Ey server, sarayın asayışı ve huzuru senden gelir. Ey sahibimiz, devletin işleri seninle düzen bulur.

³ Zu'i senin yazdığın övgülere erişilemez. (Ey Zu'i) Eğer yüz sene keskin rahş gibi tabiatınla (o yolu yüz sene gitsen de, medih yolunu son hızla gitsen de) gitsen de sen onun medh yoluna ulaşamazsın (bitiremezsin).

⁴ 140b

⁵ Akşam vakti lacivert renkli (koyu mavi = nilfam) gökyüzünde (felekte) gece Efrasiyab'a. O, karanlık çadırını gökyüzüne serdiğinde

⁶ Ben Keyvan'ın oğlu gibi yüzbinlerce dert, gam, hüzn ve dertlerle düşünce kuyusunda ikamet ettim.

⁷ Kendime dedim ki bu alçak dünyanın Zâl eziyetinden ne zamana kadar Gorgin gibi gam hapsinde kalacağım.

⁸ Hakan değilim ama felek Tehemteni (Rüstem) beni boşuna esir etti.

⁹ Gord (savaşçı) değilim, neden dünya Sekizleri (Segistan Şahname'de ismi geçer) her an zülüm ve cefa ile benden intikam alsın/alır?!

¹⁰ Ben kuş değilim ama bu yaşlı Guderz (Şahname'de yaşlı karakter) dünya her an sinirden (gazaptan) ve kinden bana kılıç gösteriyor.

¹¹ Tus da değilim, neden devrin Kamus'u derd ve gam dağıyla her an beni hezimete uğrattır?!

¹² Bu alçak dünyayı şikayet etmekteydim ki birden bire sevgilim büyük bir ihtişam ve güzellikle kapıdan girdi.

بخ بخ چه گونه شوخی محبوب خاص و عام¹

10. مژگان خدنگ آرش و قامت سنان کیو
ابروکمان رستم و کیسو کمند سام²
11. مژگان خونفشانش تیربست در کمان
ابروی وسمه دارش تیغیست در نیام³
12. جام لبش ز حالت جم میکند حدیث
آینه رخس ز سکندر دهد پیام⁴
13. بنمود وحی گشت نهان هوش از سرم
بگشود زلف بست حال خسته ام بدام⁵
14. گفتم ای گاجین سر زلف پر خمت
فغفورچین مسخر و شاه خطا غلام⁶
15. ای فتنه ها نه بدان چشم پر فتن
می رستخیز خلق بدین قامت و قیام⁷
16. ضحاک نیستی ولی سازی ز زلف مار
جمشید هم نه ولی داری ز لعل جام⁸
17. خال رخت اگر نه سیاوش لی پری
پس از چه رو در آتش سوزان کند مقام⁹
18. زلف سیاهت ار نه کمند تهمت است
دل را چگونه بست چو صید اندرون دام¹⁰
19. ای وارث خلیل بدان روی آتشین
وی نایب مسیح بدین لعل خوش کلام¹¹
20. زخم تو به شود زدم گر کند قبول
زخم درون سینه سهراب التیام¹²
21. گفتا تور ا چه لحظه چریشان کنی ضوئیا
مانند مرغی که بود در درون دام¹³
22. گفتم مگر ندانی دوران کجمدار
کرده به ملک قبه بصد مختم مقام¹⁴
23. گفتا بیار باده مخور غصه بعدازین

¹ Vay vay nasıl bir sevgili, güzelin ve çirkinin, herkesin gözünü alan sevgili. Beh beh nasıl bir şuh sevgili, has u am`ın (herkesin) sevgilisi.

² Kırpikleri Areş`in (İran`ın sınırlarını okuyla belirleyen) oklarıdır. Boyu Keyvan`ın mızrağıdır. Kaşları Rüstem`in kemani, saçları Sam`in ilmekli ipi.

³ Kan döken kırpikleri kemandaki ok gibidir. Vesmeli (siyah boya) kaşları kılıç gibidir.

⁴ Dudak camları Cem`in durumunu anlatıyor. Yüzünün aynası İskender`den haber veriyor.

⁵ Yanağını gösterince aklım başımdan gitti. Saçlarını açarak benim yorgun gönlümü tuzağa düşürdü.

⁶ Ey kıvrıkcık saçlarına Çin`deki fağfur ve Hıta padişahı baş eğer (sana yenik düşmüş) sevgili! Bu padişahlar senin kıvrıkcık saçlarının kölesidir.

⁷ Fitneli iki gözünden dolayı bu zamanın fitnesi olan sevgili! Ve ey o boy ve kameti ile insanların kıyameti olan sevgili!

⁸ Dehhak değilsin ama saçlarından yılan üretiyorsun. Cemşid de değilsin ama o lal gibi dudaklarınla cam sahibisin.

⁹ Ey peri, senin o yüzündeki ben Siyavuş değilse neden ateşte ikamet ediyor (yaşıyor).

¹⁰ Siyah saçların Rüstem`in kemendi değilse nasıl gönlümü bir av gibi avladı (tuzağa düşürdü).

¹¹ Ey ateşli yüzünle İbrahim-i Halil`in varisi! Ve ey güzel dudakları İsa-yi Mesih`in nâibi (temsalcisi)!

¹² Eğer Sohrab`ın göğsündeki yara iyileşirse gönlümde senden dolayı oluşan yara da iyileşecek.

¹³ Sevgili dedi: ey Zu`i! Seni kuş gibi tuzağa düşüren ve bu perişan hale getiren nedir?

¹⁴ Dedim ki acaba sen beni yüzlerce dertle Guba memleketine düşüren bu hilekar devranın hilesini bilmiyor musun?

- ای بر بساط فضل و هنر زیور تمام¹
24. زان جوهری که گوهر هرکس عیان زوی
انسان که از محک زدو از بوته سیم خام²
25. نوشیم زان سپس ز سر وجد وانبساط
خوانیم مدح سرور گردون احتشام³
26. ان سرور گزیده جوادخان که درجهان
مشهور عالمست ز فضل و سخاش نام⁴
27. کیهان ز جور او شده چون روضه بهشت
شیروان ز لطف او شده چون وادی السلام⁵
28. آن سروری که بر در عز و جلال او
گردن کشان دهرکمر بسته بر سلام⁶
29. اندم که این چکامه غرا تمام شد
کردم رقم بنام تو ای سرور گرام⁷
30. همچون سیاوشم نگذاری که بعد ازین
اندر میان آتش حسرت کنم مقام⁸
31. ضوی بس است طوی مده نظم رو دگر
بر رخس طبع خویش چو رستم بزن لجام⁹
32. برگو دعای دولت او چون حکیم طوس
این نامه را بمدح ثنائیش کن اختتام¹⁰
33. چندانکه تا حکایت رستم بود به دهر
محبوب نزد خاص گرامی بر عوام¹¹
34. خصمش بچاه تیره چو بیژن شود اسیر
پارش بسان خسرو با عز و احتشام¹²

3¹³

mefâ'ilün / fe'ilâtün / mefâ'ilün / fe'ilün

آرامگاه

قصیده در مدحت جناب نصیرخان نبیره ی علی مصطفی خان حاکم ولایت شیروان

1. جز از تو نیست بشهدای کفار سیمین بر

¹ Sevgili dedi ki, ey sanat ve fazilet sofrasını en güzel şekilde süsleyen! Şarap getir ve bundan sonra üzülme.

² Ham altın ve gümüş mehenkten geçtiği gibi herkesin değeri senin gevherinden (fıtratından) belli olur.

³ Bundan sonra sevinç ve ferahlıktan şarap içelim. Ve bu ihtişamlı dünya efendisini methedelim.

⁴ O seçkin efendi Cavadhan ki faziletten ve cömertlikten namı dünyada meşhurdur.

⁵ Gökyüzü onun cömertliğinden cennet bahçesine döndüştü. Şirvan onun yüzünden barış ülkesi oldu.

⁶ O efendimiz ki onun yüceliği kapısında isyankar dünya (teslim olmuş şekilde) hizmet etmek duruyor/bekliyor.

⁷ Ey cömert efendim! Ben bu güzel şiirimi senin adına yazdım (bu şiirin adına senin adını verdim).

⁸ Ben Siyavuşum. Sen (övdüğüm kişi) bundan sonra benim hasret ateşinde kalmama izin vermezsin.

⁹ Zu'i yeter artık şiiri uzatma. Kendi rahş tabına Rüstem gibi hakim ol (tab atının yerini çek).

¹⁰ Şiiri sonlandır ve onun devletine dua et. Hekim-i Tus (Firdevsi) gibi bu mektubu övgü ve methle bitir.

¹¹ Rüstem'in hikayesi bu dünyada yaşadığı süreçte bu şiir seçkinler gözünde sevilen, halk gözünde değerli (kalacaktır).

¹² O övülen kişinin düşmanı karanlık kuyuda Bijen gibi esir olsun. Onun dostları şah (Hüsrev) gibi saygın ve ihtişamlı yaşasın.

¹³ 141b

- که از عقیق گهر ریزد و ز لعل شکر¹
2. تو ی که مست ملاححت به لعل تو مدغم
توی که مست صباحت برمی تو مضمهر²
3. تو راست مژه به تیزی چو خنجر بهرام
توراست طره به بو همچو نافه ی عنبر³
4. زینت اری گاه از فسون و مکر سخن
به هیچ بندی گاه از فریب و حيله کمر⁴
5. دهانت هست به لطف همچو چشمه حیوان
لبانت هست بسرخی چو باله احمر⁵
6. رخ تو هست چو آینه لیک می نفند
به سال و ماه ز لطف عکس او مرا بر سر⁶
7. عنبر موی مهالی به غره چون کافور
فرشته خوی بتالی بطره چون عنبر⁷
8. شنیده بودم کتان گدازد از مهتاب
ولی بصدقش هرگز نکردمی باور⁸
9. کنون معاینه بینم به چشم خود که مرا
همی گدازد از رمی تو بدن یکسر⁹
10. شده استدیگر مشهور این میان عوام
که از خواص همی خنده آورد ز عفر¹⁰
11. همین حدیث درستست ز آنکه می خندد
نگارمن که چو رهی من آیدش بنظر¹¹
12. دگر به تجربه گویند این سخن سنبل
که می بنوشد بسیار تا بدش چون خور¹²
13. دروغ گویند زیرا که سنبل زلفت
همیشه با کل رخسار توست لیکن تر¹³
14. دگر بنص نبی گوید این سخن مردم
که می نباد ایمان در حال کافر¹⁴
15. ز چیست پس که سر زلف کفر انگیزت
چو قلب مومن ایمان دارد اندر بر¹⁵

¹ Ey gümüş vücudlu! bu şehirde senden başka akik inci ve lal dudağından şeker dökken kimse yok.

² Lal dudağı ve nefesin ne güzeldir (konuşurken çıkan nefes, konuşma. Ne güzel konuşuyorsun). Senin o konuşma güzelliğın şarap dudağında saklıdır.

³ Kırpiklerin Behrem'in hançeri gibi dik ve keskindir. Kıvrıkcık saçlarının kokusu amber gibidir.

⁴ Kah efsun ve aldatmacayla sözü süslersin, kah kandırmaca ve hileyle hiçi donatırsın.

⁵ Ağzın ölümsüzlük suyudur. Dudakların kırmızı şaraptır.

⁶ Yanağın aynadır. Lakin ayda, yılda bile yanağının aksi bana düşmüyor (hiç bana bakmıyorsun, uğramıyorsun).

⁷ Kakülün kafur (güzel kokan bitki) ve ebir gibi güzel kokuyor. Melek huylu (sevgili) saçların tebal ve amber gibi kokuyor.

⁸ Duymuştum ki keten meytapta erir/özelliğini kaybeder. Ama onun doğruluğuna hiçbir zaman inanmadım.

⁹ Lakin şimdi açıkça görüyorum ki, senin yüzünden bedenim baştan başa eriyor.

¹⁰ Halk arasında başka bir şey daha meşhurdur, safranı yiyen çok güler.

¹¹ Bu inanç doğru çünkü sevgilim de beni görünce gülüyor.

¹² Başka bir inanca göre sümbül çiçeğini çok kaynatınca (güneş gibi) parlamaz.

¹³ Yalan söylüyorlar, çünkü senin saçının sümbülü her zaman çiçek yüzünde parlaktır.

¹⁴ İnsanlar peygamber efendimizden yola çıkarak kafirin gönlünde iman olmadığını söylüyorlar.

¹⁵ Öyleyse neden o kafirlik doğuran saçların müminin kalbi gibi iman dolu?!

16. ایا مهی که چو ضدت نه ماه در نخشب
ایا بتی در چو قدت نه سرودرکشم¹
17. چه سالهاست که سودای عشق تو ورزم
نهایه جان گرامی بکف من مضطر²
18. کدام شب بود آن کرکشاکش زلفت
کمنداه نیفکنده ام بگردون بر³
19. کدام دم بود آن کز فراق لعل لب
بر می همچو زر خود نریختم گهر⁴
20. چه ساعتست که از درد لاله گون رویت
مرا بدر نرود از دو دیده خون چگر⁵
21. کدام روز بود آنکه از غم عشقت
بصد هزار بلا می نکشته ام هم سر⁶
22. اگر مرا پس ازین از جفا بیزاری
کنم شکایت از تو به خان گردون فر⁷
23. سپهر عز و شجاعت نصیرخانکه بود
سخت بدست درم ریزش چون هنر مضمر⁸
24. اگر بتابد خورشید جور او یک دم
ز نخلهای دگر میوه پر دهد عرعر⁹
25. بکاه جور کهین بخشش بود دریا
بخوان لطف کمین سانش بود جور¹⁰
26. خدایکان من این چکامه ی غرا
که بر مدیح تو بسرود ضوئی مضطر¹¹
27. نظیره ایست به شعر حکیم قانی
اگر چه پشه بشاهین نمی شود هم پر¹²
28. و لیک مدحت همچون توخان خانانست
ارزان شد است ز اشعار انوری انور¹³
29. هماره تا که بد هر اندراست چار عنصر
همیشه تا که بچرخ اندراست هفت اختر¹⁴
30. بود حبیب تو را زیران سمند مرام

¹ Sen o aysın ki senin yanağın gibi Nahşab'da bir ay yok. Sen öyle put gibi sevgilisin ki boyun gibi Keşmir'de bir selvi yok.

² Yıllardır senin aşkının sevdasıyla yaşıyorum. Sen değerli canımı çaresiz şekilde elime koydun.

³ Hangi gece senin saçının sevdasından gökyüzüne ahlar dökmedim ki!

⁴ Hangi an (zaman) lal dudağından ayrı kaldığımda altın gibi inci gözyaşlar dökmedim ki!

⁵ Hangi saat (zaman) lale gibi yüzünün derdinden gözümde kanlı gözyaşlar dökmedim ki!

⁶ Hangi gün aşk gamından yüz bin belalarla karşılaşmadım ki!

⁷ Eğer bundan sonra bana zülmünle eziyet edersen seni dönen gökyüzüne şikayet ederim.

⁸ Büyüklük ve şücaat gökyüzü Nesirhan Bey ki cömertlik onun dirhem döken elinde sanat gibi saklıdır.

⁹ Eğer onun cömertlik güneşi bir an parlarsa ardıc ağacı meyveyle dolar.

¹⁰ Onun en küçük cömertliği ve bahışı deniz/deryadır. Onun lütuf sofrasındaki en küçük dilencisi Cafer'dir.

¹¹ Bu güzel ve etkileyici şiiri çaresiz Zu'i senin methin için söyledi.

¹² Bu şiir Hakim Kaani'nin şiirine naziredir. Gerçi sinek şahinle boy ölçüşemez.

¹³ Ama methedilen kişi hanların hanı sen olunca benim şiirim Enveri'nin parlak şiirlerinden daha güzel olur.

¹⁴ Bu dünyada dört unsur ve yedi gökyüzü oldukça

بود عدمی تو را پا پیاله و مضطر¹

4²

müstef'ilün / müstef'ilün / müstef'ilün / müstef'ilün

تمت القصیده هزارو سیصدو چهار درکنار ارس درشهر رمضان

1. ای ساقی سیمین بدن می دلبرنسرین عزار
برکوری اهل ریا برخیز و جام می بیار³
2. تا چندچون بیژن شوم ورتیره چاه غم اسیر
باتارهای نورمی بجهان چو سکزیم کنار⁴
3. یک همه بجای رود دنی بانک موزن راست شد
اکنون قضای ماسلف دادن ببیاید مردوار⁵
4. از بیم لعن زاهدان بس سجه گرداندیم و لیک
سازیم باید زین پس پیمانه گرادانی شعار⁶
5. این مه کرده زاهدان کردند تیره روزمان
از عدل خود روز جزا بدهد جزایشان کردگار⁷
6. دیگر چه غم از زاهدان کاکنون هلال یکشبه
سی روزه ماه روزه را کرده است بی اعتبار⁸
7. خیز ای نگار دلربا بفکن زکف تسبیح را
درده شراب جانفزا با نغمه های چنگ و تار⁹
8. با لحن زایل تلخورم خم خم می و رستم شوم
چرخ مخالف را کتم مغلوب چون اسفندیار¹⁰
9. خون سیاوشان همی چوشیده اندر صحن باغ
خون رزان را سرخه وش باید کنون گردون نثار¹¹
10. عید صیام امدکنون روزه تمام امد کنون
هنگام جام امد کنون بایار طرف جویبار¹²
11. خوردن شراب مدرسه بی غل و غش و وسوسه
با نغمه ی شورونوا خواندن مدیحی آبدار¹³
12. در نعت آن ذات کریم کش هست ما فی الصیدعلیم

¹ Delikanlılık seni sevenin ayağının altında kula atı olsun. Düşmanın ise yaya ve çaresiz olsun.

² 143a

³ Ey gümüş bedenli saki ve ey nesrin çiçeği yüzlü (gönül çalan sevgili)! kalk ve şarap kadehini getir ki riya ehlinin gözü kör olsun.

⁴ Ne zamana kadar Bijen gibi bu karanlık gam kuyusunda esir olayım! Tel ışıklar Sekiz dağı gibi bana gelsin!

⁵ Rud ve Ney sesi kesildi, müezzinin sesi geldi/işitildi. Geçmiş kazaları layıkınca vermek (ödemek) lazım.

⁶ Zahitlerin siteminin korkusundan sürekli tespih çevirmek lazım ama bundan sonra şarap döndürülmesini şiar etmeliyiz.

⁷ Bu büyük zahitler gurubu günümüzü gece (kara) ettiler. Umarım Allah kıyamet günü onların cezasını verir.

⁸ Artık zahitlerle ilgili endişemiz olmayacak, çünkü yeni ay otuz günlük Ramazan ayını (çok) itibarsız etti.

⁹ Ey gönül alan sevgili! kalk ve elinden tespihi at. Tar ve Çeng sesiyle can arttıran şarabı ver.

¹⁰ Zabil ahengiyle küp küp şarap içip Rüstem olayım. Bu inatçı dünyayı İsfendiyar gibi yeneyim.

¹¹ Siyavuşların kanı bu bağ sahnesinin her yerinde kaynıyor. Üzüm ağaçlarının (asma) kırmızı kanını (şarap) saçmamız lazım.

¹² İşte şimdi oruç ayı ve hakiki oruç zamanı geldi. Şimdi sevgiliyle ırmak başında kadehin zamanı geldi.

¹³ Artık düşüncesiz, kaygısız ve vesvesesiz eski şarabı heyecan ahengi ve güzel övgüyle içme zamanı.

میر ادب عبدالکریم آقای صاحب اقتدار¹

13. چون سوسنم کرصد زبان باشد هزاران سال مه
نتوان ز فضل وجود اوگفتن یکی از صد هزار²

14. انصاحب والا محجم کز فضل وجودش کشته ام
راحت زکیداسمان فارغ ز جور روزگار³

15. در سال سیصد چنچ بد بعد از هزار این جامه را
گفتم ولی احوال من آشفته تر از زلف یار⁴

16. ای اهل معنا صید تو ضوئی اسیر قید تو
بادا مبارک عید تو با وصل یار گل عذار⁵

5⁶

mef'ûlû / fâ'ilâtü / mefâ'ilü / fâ'ilün

1. دوشینه چون زگردش این چرخ پرفتن
برمسند سلیمان بنشست اهرمن⁷

2. یاد آمدم ز شوکت جمشید و کیقباد
دراردوان و تور و سفندار رویتن⁸

3. گفتم رفیق را که یکی بزمکی بچین
تا چند در زمانه نه نشینم ممتحن⁹

4. دوری ز بزم لاله رخان کرد تا بکی
در کوشه ی گرفته بصد داغ دل وطن¹⁰

5. بپریده از بساط کباب و شراب چند
خواهیم شد بدو غم و غصه مقتران¹¹

6. تا کی بجای جام می لعل خوشکوار
نوشیم زهر محنت و اندوه درزمن¹²

7. بر کوکه چون شدند سیاوش و کیقباد
لهراسب و سلم و تورو فریبرز و تهمتن¹³

8. این گونه پردلان و کوان و شهنشهان

¹ Bu övgü o cömert zat hakkındadır ki onun ümmeti akıllılıkla bilinir. O cömert zat, edep padişahı/emiri, iktidar sahibi Abdülkerim Ağa hakkındadır.

² Eğer süsen çiçeği gibi yüz dilli olup binlerce sene sizi övsem, yine de cömertliğinizin ve faziletlerinizin binde birini söyleyemem.

³ O yüce ihtişamlı efendimizin cömertliği ve fazileti ile gökyüzü hilelerinden ve dünyanın zulümlerinden (ayrılıp) rahat oldum.

⁴ Ey anlam ehli senin avın olan (sevgili/dost!), Zu'i senin zincirinin esiridir. Gül yüzlü sevgiliye kavuşma bayramın mübarek olsun.

⁵ Ey anlam ehli senin avın olan (sevgili/dost!), Zu'i senin zincirinin esiridir. Gül yüzlü sevgiliye kavuşma bayramın mübarek olsun.

⁶ 144a

⁷ Dün gece Ehrimen bu fitne dolu dünyanın dönmesinden Süleyman'ın tahtına oturduğunda

⁸ Cemşid ve Keygubad'ın büyüklüğü, kurşun işlemez (Ruyinten) İsfendiyyar, Tur ve Erdevan aklıma geldi.

⁹ Arkadaşlara söyledim ki bir meclis ayarla. Ne zamana kadar denenmiş dünyada oturayım?!

¹⁰ Gönlümde yüz yara, vatanımda bir köşeye sığınarak lale yüzlü sevgililerin şarap meclisinden ne zamana kadar uzak kalabilirim ki?!

¹¹ Kebab ve şarap sofrasından uzak, dert, gam ve hüznle beraber ne kadar kalabilirim ki?!

¹² Bu dünyada tadı güzel (hoşgüvar) lal gibi kırmızı şarap kadehinden uzak, dert ve hüzn zehrini içer halde ne zamana kadar kalabilirim ki?!

¹³ Söyle bana, Siyavuş, Keygubad, Lohrasb, Səlm, Tur, Feriborz'ın akıbeti ne oldu?

کوه است زان چرخ ز خاکش کنون و کن¹

9. در روزگار نام بماند نه عمر و مال
پس عیش جست با ید در سر وال عن²

10. باید ایا رفیق همینک یکی بساط
چنین زبهر کوری این عالم کهن³

11. اول بیار یکدوسه خم بلکه بیشتر
زان که باز گردد ازو گر خورد زغن⁴

12. آن باده که قطره از می چکد اگر
برجای سیزه لاله دمد دایم از دهن⁵

13. از آن شراب ناب بیاورد که در کتاب
اعریف او نمونه خداوند ذوالمنان⁶

14. آنکه که این تمام نمودی دو اسبه رو
آور شود به هر چه مغنی و تارزن⁷

15. اسباب انبساط مرا جمع کن برم
کر نقدمان نباشد کن جنس هرتهن⁸

16. پس انگهی خرام بکوی نگار و کو
باصد هزار عجز برای ماه سیم تن⁹

17. ای از قد تو حشر نمایان بعاشقان
وی از خد تو کاسد بازار نسترن¹⁰

18. یکسونه این تغافل و ناز و غرور و کین
خیز و بیا مگوی دکر حرف لا ولن¹¹

19. تا چند از هوای لب لعل دلکشت
باشد کنار من ز دراشک چون عمن¹²

20. کر بعد ازین مرا رستم میکنی هلاک
سازم شکایت از تو برخان موتمن¹³

21. خانی که کر بیارد امطار لطف او
از شوره زاری می بدهد لاله و سمن¹⁴

22. قآن فضل وجود نصیرخان که مدحتش
سازند خلق جملگی اوراددر تسن¹⁵

¹ Dünya Zal'ı böyle cesur ve yiğit kahraman ve şahırlara kendi toprağından ev verdi (toprağına gömdü).

² Bu dünyada ne mal, ne ömür, ne de isim kalıyor. O zaman hem gizli, hem açık şekilde zevk ve safa içinde yaşama peşine düş.

³ Ey arkadaşım! Eski dünya gözünü kör etmek için hemen şu an şarap meclisi düzenle.

⁴ İlk önce bir, iki, üç, belki de daha fazla şarap küpü getir. O şarabı ki ölü yiyen çaylak geri gitsin.

⁵ O şarap ki eğer ondan bir damla dökülürse yeşil alanda, ovada sürekli lale çıkar.

⁶ Minnet sahibi Allah'ımızın Kuran-ı Kerim'de anlattığı o halis şaraptan getir.

⁷ Bunu yaptıktan sonra hızlıca şarkıcı ve sazenceleri şevk ve heyecanla getir.

⁸ Benim rahatlama sebeblerimi yanıma topla. Belirttiğim sebebler peşin yoksa ödünç al getir.

⁹ Ondan sonra sevgilinin sokağına yavaş yavaş, naz ile git. Yüz bin aciziyetle, ey benim gümüş vücutlu sevgilim! diye seslen.

¹⁰ Ey boyundan aşıkların gönlünde kıyamet kopan! Ve ey yanağından nesteren çiçeği pazarı kıtlık çeken!

¹¹ Bu naz, kibir ve bilmezlikten gelme halini bir kenara koy. Kalk gel ve "hayır", "olmaz" sözlerini söyleme.

¹² Gönül çeken lal dudağının sevgisiyle ağlamaktan göz hastası oldum. Bu halde ne kadar kalabilirim ki!

¹³ Eğer bundan sonra zulmle beni öldürürsen, seni güvenilir hana şikayet ederim.

¹⁴ O han ki eğer lütuf yağmuru yağarsa, çölden lale ve semen çiçeği çıkar.

¹⁵ Fazilet ve cömertliğin efendisi Emirhan ki onu bütün insanlar övüyor.

23. این مهر آن سپهر کن از مهر و کین او
یک ملک را مسرت و یک ملک را محن¹
24. این در آن صدف که ازو لعل را شکست
این پوران پدر که ازو شیر را شکن²
25. شمشیر او بسوزد عمر عدوی را
آبی شنیده ی که کند حرق جان و تن³
26. اخرنه این نبیره ی شاهی که کوهها
شد از نهیب گرزش چون تخم پرپهن⁴
27. ای تاجدار مسند تمکین وجود و لطف
باشد همیشه لطف خداوند هرزتن⁵
28. هستم همیشه مدح سرایت بروزگار
زانرو سمر شده است بعالم مرا سخن⁶
29. ضوئی دعا بگوی که درشاعری دعا
رسم قدیم مانده ز مردان پر فطن⁷
30. تا تابد آفتاب ازین چرخ اخضری
تاخیزد اقرنفل و نسرين از چمن⁸
31. بادا محب تو بهمه ساله شادکام
بادا عدوی تو بهمه حاله ممتحن⁹

6¹⁰

meḡ'ülü / meḡâ'ülü / meḡâ'ülü / fe'ülün

قصیده درمدح مخدوم معظم ولی النعم جناب عبدالرحیم تاجر معروف شماخی
صاحب فابریکانت اقمشه حریر

1. ماه رمضان بود که مارا رم ازان بود
مارا رم ازان بود که ماه رمضان بود¹¹
2. هرجا مرضی بود نهام گشت پدیدار
ماه رمضان نیست که ماه رمضان بود¹²
3. نی نی ز مه روزه نداریم شکایت

¹ Onun sevgisinden ve kininden gökyüzü, bir mülkü (ülkeyi) mutlu ve bir mülkü dertli/hüzünlü etti.

² Bu övülen kişi o sedefin incisidir ki lal onu gördüğünde kırılır. Bu övülen kişi o babanın oğlu ki aslan onu görünce mağlup olur.

³ Onun kılıcı düşmanın ömrünü yakar. Sen hiç öyle bir su duydu mu ki o su can ve vücudu yaksın.

⁴ Acaba bu bahsettiğimiz kişi o padişahın torunu (üçüncü kuşak torun) ki onun güzünün korkusundan dağlar tohum kadar olurlar!

⁵ Ey lütuf ve cömertliğin ağırbaşlı tahtının taç sahibi! Allah'ın lütfu her zaman vücudunun koruyucusu olsun.

⁶ Ben her zaman senin övücünüm. Bu yüzden benim sözüm bu dünyada çok meşhur oldu.

⁷ Ey Zu'i dua et çünkü şairlikte dua etmek çok zeki adamlardan kalan çok eski bir adettir.

⁸ Bu yeşil gökyüzünde güneş parladığı sürece nesrin ve karanfil çiçeği çimenden çıkacak/yeşerecek.

⁹ Seni seven her sene mutlu olsun, senin düşmanın her halde sıkıntı (Allah'ın sınavında) içinde olsun.

¹⁰ 145a

¹¹ Ramazan ayı (geldi) ki biz ondan kaçırıyorduk. Biz ondan kaçırıyorduk ki Ramazan ayı idi.

¹² Gizli olan bütün hastalıklar bu ayda ortaya çıktı. Bu ay Ramazan ayı değil hastalıklar ayıdır.

کاین فصل بما حکم خدای درجهان بود¹

4. لیکن من ازین فرقه یزهادبه تنگم
گویا مه روزه برشان روزی و نان بود²

5. وین طرفه درین ماه بشهر است هویدا
یک سال هران زاهد خوبین که نهان بود³

6. مانند ملخ برسر هرکوچه و بازار
هر سید و هر واعظ و هر مرثیه خان بود⁴

7. هر زاهد مرتاض که بُد لاغر چون مور
از خوردن آش و بره چون شیر ژیان بود⁵

8. یک جوقه به منبر شده درلب پی تذویر
توصیف بهشت وارم و حور و جنان بود⁶

9. یک فرقه ز بهر درم و نان دوروزه
ذکر شهد و ستم و شمر و سنان بود⁷

10. رندیکه بلب جام و قدح بود همه سال
هر روز دعای قنحش ورد زبان بود⁸

11. آیات رخ یادبر انداخته از چشم
بر مصحف ایزد ز تورع نگران بود⁹

12. یاد آن همه شبها که زیاقوت می ناب
مارا ز کف لاله رخان قوت روان بود¹⁰

13. اکنون چه تفاوت بکند برستم صوم
هر لحظه بگویم چنین بود و چنان بود¹¹

14. زیرا که درین ماه زطامات و خرافات
گویم بجان و تن ما تا که توان بود¹²

15. صد شکر که زود آمد این عید همایون
فی الجملة که مارا رمقی از تن و جان بود¹³

16. مارا که همه روزه نکشت و سیری شد
از مرحمت خواجه گردون توان بود¹⁴

715

mefâ 'ilün / mefâ 'ilün / mefâ 'ilün / mefâ 'ilün

¹ Yok, yok ben oruçtan şikayet etmiyorum, bu eylem iki dünyanın sahibi Allah'ımdan bize hüküm olarak geldi.

² (Lakin) Ben bu zahidler fırkasından çok sıkıldım. Onlar için bu oruç ayı ekmek ve rızık ayı oldu.

³ Bu olay, bu ayda bir ay ortadadır (sürüyor). Bir sene saklı olan kibirli zahidler,

⁴ her seyyit, her vaaz veren ve her mersiye okuyan çekirge gibi her sokağın ve pazarın başında ortaya çıkıyor.

⁵ Karınca gibi zayıf olan her riyazete çekilmiş zahit aş=pilav ve kuzu yemekten saldırgan aslan gibi oldular.

⁶ Bir grup, riya etmek için mimbere çıkmış cennetten, hurilerden, bağlardan bahsediyor.

⁷ Bir grup da bu iki günlük dünyanın ekmek parası için şehitleri anıyor ve Şemr'in (Hz. Hüseyin'i öldüren kişi) zulmünden bahsediyor.

⁸ Bütün sene boyunca elinde kadeh, dudağında şarap olan rind, her gün kadeh duası ediyor (kadeh duası onun dilindeydi).

⁹ (Zahid) Sevgilinin yüzünün işaretlerini unutmuş, Kuran'ı Kerim'e riya ile bakıyor.

¹⁰ Lale yüzlü güzel sevgililerin elinden halis yakut şarabı içtiğimiz o geceleri analım ki aklımız güçlensin.

¹¹ Eski günlerden bahsedeyim yada etmeyeyim, bu orucun zulmüne ne farkeder ki!

¹² Çünkü bu ayda (yapabildikleri kadar) bizim canımızı ve vücudumuzu gereksiz hurafeliklerle yedirdiler.

¹³ Yüzlerce şükürler olsun ki bu mübarek bayram gelmiş. Çünkü bizim canımızda ve vücudumuzda çok az güç kalmıştı.

¹⁴ Biz şu oruç ayını ölmeden geçmeyi/bitirmeyi gökyüzünün efendisi Allah'ın merhametine borçluyuz.

¹⁵ 145b

قصیده در مدح سواد دیده ی سید شروانی مسمی به محمد الملقب به قرا
متخلص بصفاروح سیدله القرا دربارہ خنجر

1. چو دیدم برکشیده از مه نو آسمان خنجر
فروشد از فراق مژه ی یار هم بجان خنجر¹
2. چو مه آن کز شعاع آفتاب عارضش هر صبح
زند بر مغفر زرین مهر آسمان خنجر²
3. چه مه کز حسرت قد بلندش میزند هر دم
بتن از شاخ و برگ خویشتن سرو روان خنجر³
4. زیاد طره پرپیچ و مژگان دلاویز شن
شب نوشین زدی هر سو بجسم جانستان خنجر⁴
5. که ناکه در رسید آن ترک بدمستتم عتاب آمیز
بدستی شیشه باده بدستی بی امان خنجر⁵
6. بگفتم بس بود بر قتل عاشق تیر مژگان
چه حاجت برکشی باز ای بت نامهربان خنجر⁶
7. چو دیده عارض گلگون نوای نوگل ر عنا
برای گل کشد با طعنه سوسن از زبان خنجر⁷
8. بگفتا خواهم امشب من ز خون عاشقان ریزم
تو هم بر بندای ضوئی کنون اندر میان خنجر⁸
9. بگفتم مر مرا خنجر نباشد صبر کن فردا
بگیرم من ازان سردفتر اهل نهان خنجر⁹
10. چه سردفتر چه سروران صفای کعبه دلها
که بند و بهر قتل دشمنانش انس و جان خنجر¹⁰
11. اگر دیدی که خونریختن مژگان خونریزش
نبستن بر میان آنرستم ز ابلیستان خنجر¹¹
12. بجز اندر کف دهانوال آن ملایک خو
که دیده در که هیجا شود الش فشان خنجر¹²
13. بکاه عدل او بگسیخته نوشیروان ز نچر

¹ Gökyüzünün yeni ay hançerini çıkardığını gördüğüm zaman sevgilinin kirpiklerinden uzak olduğum için canıma hançer indi (saplandı).

² Öyle bir ay ki (sevgili ki) onun yüzünün güneş ışınlarından her sabah gökyüzü güneşinin altın külâhına hançer saplanıyor.

³ Öyle bir ay ki (sevgili ki), (yürüyen) selvi ağacı onun boyunun hasretinden (her an) kendi yaprak ve dallarından vücuduna hançer saplıyor.

⁴ Sevgilinin büklüm saçlarından ve gönül alan kipriklerinden (bunları hatırlamaktan) dün akşam her an vücuduma hançer saplanıyordu.

⁵ Ki birden bire o sarhoş Türk sevgili sitem ederek bir elinde şarap kadehi bir elinde de merhametsiz hançer geldi.

⁶ Ona dedim ki aşığı öldürmek için ok kirpiklerin yeter. Ey şevkatsiz put (sevgili)! hançer çıkarmana/çekmene gerek yok!

⁷ Ey yeni çıkan çiçek (gibi sevgili), süsen çiçeği senin gül yüzünü görünce güle hançer çıkarır (kınar).

⁸ Sevgili bana dedi ki bu akşam aşıkların kanını dökeceğim. Ey Zu'î, sen de hançerini kemerine bağla ve hazır ol.

⁹ Ona dedim ki dur, benim hançerim yok. Ben yarın o dil (çok güzel yazıp konuşan) ehlinin efendisinden hançer alayım.

¹⁰ Nasıl bir serderfter (güzel yazıp konuşan) ve nasıl bir efendi ki gönüllerin Kabe'sinin safasıdır. Düşmanlarını öldürmek için can ve ülfet hançerini kullanır.

¹¹ Zabilistanlı Rüstem, sevgilinin kirpiklerinin kan döktüğünü görürse yanına hançer almaz.

¹² Deryalar bağışlayan o melek huylu elinin dışında kim görmüş savaş esnasında hançerden ateş dökülsün.

بوقت قهر او قارن زده برجسم و جان خنجر¹

14. الا ای خسرو شیرین دهن کز نیم شمشیرت
کند اندر شکم پنهان شه هندوستان خنجر²

15. همیشه ریزد اندر دهر خون عاشقان ناحق
مکر ز اداس با مژگان تیزت توامان خنجر³

16. من از تو خنجری خواهم که ریزم خون اعدایت
بخر با سیم بفرست از برایم زرنشان خنجر⁴

17. ز الطاف تو میخوام که مارا خنجری بخشی
وکرنه کارگر ناپد مرا از این وان خنجر⁵

18. الا تادرجهان ای شاه ملک محبوبی
ز بیم جان به بندد بر میان پیرو جوان خنجر⁶

19. بود اندر کف باران تو نقل دهی و باده
شور اندر تن خضمن تو تیرو سنان خنجر⁷

8⁸

mef'ûlü / mefâ'ilü / mefâ'ilü / fe'ûlün

قصیده در مدح عالیشان پرغورول کریم بک مشهور معروف شروانی که در سینه هزار دویست نود گفته شده

1. وقت است که کاو فلک از چشمه پستان
افشاند شیراز ره الطاف به پستان⁹

2. خوش وقت کسیکو بچنین شدت سرما
از آتش باده بکند کرم تن و جان¹⁰

3. هم داشته باشد همه اسباب نشاطش
از چنگ و دف و عود و نی و بریط و خوشخوان¹¹

4. ساقی و صراحی و می در غم کز رنگ
ماند بکل سوری و از بوی بریجان¹²

5. معشوق سیه موی نکور می و نکو خوی
دلجوی و دلاویز و غزالکوی و غزلخوان¹³

6. در بسته و بنشسته و بکسسته ز مردم
ببر من نرمو چارمه از کنج شبستان¹⁴

¹ Onun adaleti yanında Nuşirevan'ın zinciri çözülür (önemini kaybeder). Ve onun kahrından Karun canına ve vücuduna hançer saplar.

² Ey ağzı tatlı padişah ki senin kılıcının korkusundan Hindistan'ın padişahı hançeri karnında (kınında) saklar.

³ Her zaman haksız yere bu dünyadaki aşıkların kanını döker. (Ey sevgili) Yoksa bu hançer senin keskin kipriklerinle beraber mi dünyaya geldi.

⁴ Senden düşmanların kanını dökecek hançer istiyorum. Bana gümüşlü ve altınlı hançer alıp gönder.

⁵ Lütufunla bana bir hançer bağışlamamı isterim. Ben ondan bundan hançer almam (işime yaramaz).

⁶ Sen bu dünyada sevilen padişah oldukça genç ve yaşlı, herkes can korkusundan hançer taşır.

⁷ Sana yardım edenin ve seni sevenin elinde şeker ve şarap olsun. Senin düşmanın vücutuna ok ve mızrak batsın.

⁸ 147a

⁹ Dünya eşğinde (kad) göğüs çeşmesinden lütuf yoluyla çiçek bahçesine süt verme vaktidir.

¹⁰ Mutlu ve saadetli (insan) odur ki bu şiddetli soğukta badenin ateşiyle canını ve vücudunu ısıtsın.

¹¹ (Mutlu ve saadetli insan odur ki) Bütün sevinç sebepleri olan çeng, def, rud, ney ve berbed'e sahip olsun.

¹² Saki, surahi ve suri çiçeği renginde ve reyhan kokusunda Dergam şarabı.

¹³ Siyah saçlı, güzel yüzlü ve güzel huylu sevgili, gönlü alarak/çalarak ve gazel söyleyerek/okuyarak

¹⁴ İnsanlardan kopup kapıyı kilitledi ve oturdu. Şebistan (halvet yeri, üstü kapalı avlu) köşesinden dolunay (gibi) sevgili gitmez.

7. بنشیند بایار سمن رمی و سمن بوی
کش باشد رخسارها او رنگ گلستان¹
8. با نغمه ی نی هی بخوان هی زکف یار
چون حکم نموداست چنین مدرسندان²
9. درکش می چون خون سیاوش به بهمن
کز نیرویش از دست رود رستم دستان³
10. بی باده و بی ساله و بی صوت مغنی
چون من نبود باغم و اندوه پریشان⁴
11. دی کاه پسین از اثر سردی بهمن
چون زلف خزیده بودم از کرات حرمان⁵
12. نی مهوشک دلکش و نی آتش سرکش
نی باده ی بیغش که کنم کرم تن و جان⁶
13. القصه چنین بودم تا صبح بفکرت
ناگاه حبیبی ز درآمد زر فیکان⁷
14. چون دید مراستم پیچیده به اندوه
گفتا که چه رو درد تورا ضوئی نالان⁸
15. گفتم رسیداست زمستان ولی مارا
نی مهوش و نی آتش و نی منزل پنهان⁹
16. بشنید حدیثم چو گرفت از ره الطاف
دست من و بردش بمقامی چو گلستان¹⁰
17. حاضر همه خواهش جان بود در آنجا
چون دیدم بیخود شدم و واله و حیران¹¹
18. و انگاه بفرموده او ساقی مجلس
برخواست مرا داد به مه مهر درخشان¹²
19. از دست یاغش بگرفته بسر خویش
از ذوق کشیدم چه سان طفلک پستان¹³
20. چون نوبه من برنه وده آمد از می

¹ (Mutlu ve saadetli odur ki) Yasemin yüzlü ve kokulu sevgiliyle otursun, onun (sevgilisinin) yüzünü gül bahçesi kıskansın.

² (Mutlu ve saadetli odur ki) Hekim (suhendan) bu şekilde emir ve hüküm ettiği için sevgilinin elinden ney ahengiyle şarap içsin.

³ (Mutlu ve saadetli odur ki) Behmen ayında (soğuk ay) Siyavuş kanı gibi şarap içsin. O şarap ki onun gücünden Rüstem-i destan (destan-avaz, Rüstem'in sıfatı) bayılır.

⁴ Benim gibi şarapsız, sazsız, şarkıcının sesi/nağmesi olmadan gam, hüzn ve perişanlık ile birlikte olan yok.

⁵ Dün akşamleyin aşırı mahrumiyetten Zal gibi Behmen ayının soğukluğu sebebiyle bir köşeye sığınmıştım.

⁶ Vücudumu ve canımı ısıtmaya gönül çeken sevgili, isyan eden ateş (parlak ateşsiz) ve halis şarap olmadan (Zal gibi bir köşeye sığınmıştım).

⁷ Kısacası sabaha kadar düşünceliydim ki birden bire kapıdan dostlardan bir sevilen kimse geldi.

⁸ Beni hüznle sarılmış görüp dedi ki ey inleyen Zu'i, sana ne oldu?

⁹ Dedim ki, kış geldi ama bana ne sevgili, ne ateş ve ne (halvet) ev yok.

¹⁰ Sözlerimi dinledikten sonra lütufla elimi tuttu ve gül bahçesi gibi bir yere götürdü.

¹¹ Orada gönlün isteyebileceği her şey hazır. Ben onları gördüğümde hayran, şaşkın ve kendinden geçer oldum.

¹² Ondan sonra onun emriyle meclisin sakisi kalktı ve bana parlak güneşi sevgiyle verdi.

¹³ Bir çocuk annenin göğsünü gördüğünde zevk ve heyecandan nasıl sevinirse ben de sakinin elinden gelen kadehi öyle ağızıma aldım.

حو کرم تن و جانم چون سینه ی مستان¹

21. لاکن ز ادب بر سر زانوی نشستم
چون طفل را در پیش معلم به دبستان²

22. مستانه یکی چامه نغزی به مدبش
برگفتم کای از تو خجل حاتم وقان³

23. بر بخشش یکروزه ی تو تاب نیارد
کرپر شود از لعل و گهر کوه و بیابان⁴

24. غیر از تو درین شهر ندیدم کس کو
سرچشمه ی الطاف شود منبع عرفان⁵

25. دیباچه ی اخلاقی و مجموعه ی الطاف
مشهور خراسانی و شیراز و صفاهان⁶

26. از بسکه کرم ذات تو افتاد زاول
نام تو کریم بک شده زانروی ز یزدان⁷

27. آنخواجه ی وللا کهری کز ره بخشش
ممدوح زبان همه خلقی تو به شروان⁸

28. تا باشد کرمی به بدن از مه مرداد
تأیید سردی به تن از فصل زمستان⁹

29. باعیش و فرح باد محبانت بعالم
باطیش و قرح باد عدوانت بدوران¹⁰

30. امید من آنست که برضوئی مهجور
بخشیده شده قافیه تکرار هزاران¹¹

9¹²

fe'ılâtün / mefâ'ilün / fe'ilün

1. ز خمار شبانه وقت سحر
بودم از زلف یار درهم تر¹³

2. نه به صورت مرانشان زانسان
نه به هیات مرا اثر ز بشر¹⁴

3. چشمکام چو دیده ی خنزیر

¹ Ben şarabı dokuz, on kez içtiğikten sonra canım ve vücudum sarhoşların göğsü gibi sıcak oldu.

² Ondan sonra ilk okuldaki çocuğun/öğrencinin hocaya saygısından oturduğu gibi (edepten) edeple oturdum (diz üstünde).

³ Sarhoş halimle onun için çok güzel bir medih söyledim. Ey Hatem-i Tai ve Kaan ki (onlar) senden utanırlar (sen o kadar cömertsin diye).

⁴ Eğer dağlar ve çöller lal ve inciyle dolu olsa bile senin bir günlük bağışlarına dayanamaz (çok cömertsin).

⁵ Bu şehirde senin dışında ırfan ve lütuf kaynağı (madeni) birini görmedik.

⁶ Sen ahlak dibacesi ve lütuf mecmuasısın (külliyesisin). İsfahan, Şiraz ve Horasan'ın meşhurusun.

⁷ Sen hilkatene çok cömert olduğun için ilk baştan, Allah tarafından adın Kerim Bey olmuş.

⁸ Sen o yüce inci efendisin (hace) ki bağışlarından dolayı Şirvan şehrinde herkesin dilinde övülen biri olmuşsun.

⁹ Murdat (sıcak) ayı vücuda sıcaklık verdiği ve kış mevsimi vücuda soğuk geldiği sürece

¹⁰ Seni seven bu dünyada mutluluk ve safa içinde yaşasın. Düşmanın bu devrde istikrarsız ve su çiçeği hastası olsun.

¹¹ Umarım ki uzakta kalan Zu'i'yi (şiiirde) kafiye bin kez tekrar ettiği için bağışlarsın.

¹² 148a

¹³ Sahrur vakti gecenin sersemliği sevgilinin saçlarından daha perişandı.

¹⁴ Yüzümde ve bedenimde insandan hiçbir eser yoktu.

- زلفکاتم چو موی کبی نر¹
4. صورتم همچو صورت کفتار
هیاتم همچو هیات عنتر²
5. الغرض بودم اندران حالت
همچو ابلیس در صف محشر³
6. ناکه اواز السلام علیک
بر به کوش اندرم رسید از در⁴
7. نیک دیدم شناختم گفتم
و علیک السلام ای دلیر⁵
8. دیدم آنماه رمی و مشکین موی
که مرایاز رفته بود از بر⁶
9. قامتم بود از فراق رخس
همچو زلف سیاه می چنبر⁷
10. آنکه از حسرت لبانش مرا
کجه بودی هزار خون به جگر⁸
11. چشمم از هجر لعل میگو نش
ریخته دمیدم درد کو هر⁹
12. گفتم ای از قوت بکل شمشاد
گفتم ای از خدت خجل نست¹⁰
13. ای لبان تو قطعه ی باقوت
می دهان تو چشمه کوثر¹¹
14. ای رخت غیرت مه نخشب
وی قدت رشک عرعر کشمر¹²
15. عارضت داغ داغ لاله و کل
گیسویت باغ باغ سیسنبر¹³
16. یک چمن شور بر لبیت مدغم
یک جهان نور بر رخت مضم¹⁴
17. ایکه گیسوی و رمی و چشمت مست
رشک ریحان و لاله و عهر¹⁵

¹ Gözlerim hınzır gözleri gibiydi, saçlarım maymun erkeği gibiydi.

² Yüzüm kaftar (hayvan) gibiydi. Genel halim maymun gibiydi.

³ Kısacası bu durumda şeytan gibi kıyamet sırasındaydım ki

⁴ birden bire kulağıma "selamun aleykum" diyen biri kapıdan girdi.

⁵ Dikkatlice bakıp tanıdım ve ona "ey gönül çalan (sevgili) aleykum selam" dedim.

⁶ O ay yüzlü ve misk saçlı güzeli gördüm. (O sevgili) ki geçen sene beni terkedip gitmişti.

⁷ Yanağının ayrılığından boyum siyah saçları gibi halka halka olmuştu (çenber).

⁸ Onun dudaklarının hasretinden ciğerime binlerce kan dolmuştu.

⁹ Şarap gibi lal dudaklarının ayrılığından gözlerim sürekli inci döküyordu.

¹⁰ Dedim ki "ey boyundan şimşad ağacı çamur içinde olan!" Dedim ki "ey yanağından nesteren çiçeği utanan!"

¹¹ Ey dudakları yakut parçası. Ve ey dudakları Kevser kaynağı (olan sevgili)!

¹² Ey yanağına Nahşeb (ayı meşhur şehir) ayı kıskanan! Ey boyunu Keşmir şehrinin Ar'ar ağacı kıskanan (kıskanma sebebi)!

¹³ Yüzün gül ve lale bahçesidir. Saçların sisnenber (yabani kekik) bahçesi gibidir.

¹⁴ Dudağında çimen sahası kadar heyecan ve şevk (şur) birikmiş. Yanağında bir dünya ışık saklı.

¹⁵ Senin gözün, yüzün ve saçın reyhanın, lalenin ve nergisin kıskanma sebebidir (onlar seni kıskanır).

18. هرگز این باورم نبود که تو
بر سرم آیی ای پری پیکر¹
19. بینم از اختر نکو بیدار
من ندیدم هر آنچه خواب اندر²
20. گفت چون و چرا دگر ضوئی
کم کن و خیز پیش من آور³
21. می و مینا و بریط و دف و نی
تار و چنگ و چغانه و مزمر⁴
22. باید امروز ای ادیب نهان
که بشادی هم می خلر⁵
23. خورد باید چنانکه تا گردد
رفع پارینه غم ز دل یک سر⁶
24. بنشینم خوش درین منزل
تو زمن من زیانه لذت بر⁷
25. مدتی مست از غم هجرم
مستی از زلف من پریشانتر⁸
26. به تلافی ببايد ای ضوئی
دمدم بوییم ز سنبل تر⁹
27. گفتم ای سرو ق د و مه رخسار
نیست یک حبه ام نه سیم و نه زر¹⁰
28. نه بنایی بهر مرا کو را
بفروشم بخاطرت ایدر¹¹
29. نه کلاه و قبا که رهن کنم
آورم پیش تو می احمر¹²
30. نه مرا خرقه ی باده فروش
به یکی ساتکین بگیرد بر¹³
31. از همه چیز شاعری دارم
که ازو طعنه آیدم بر سر¹⁴
32. تو خودت خوب دانی در این عصر
بس کساد است جنس فضل و هنر¹⁵

¹ Sen gibi peri vücutlunun bana geleceğine hiç inanmıyordum.

² Gördüklerim rüya değil, bu güzeli dünyada uyanık halde gördüm.

³ Dedi ki ey Zu`i bu kadar sorgulamayı kes ve kalk bana getir

⁴ Şarap, Mina kuşu, berbet, def, ney, tar, çeng, çagane, mizmer(i) (getir)

⁵ (Sevgili dedi ki) Ey dil edibi, bugün mutlulukla huller şarabının bulunması gerek.

⁶ O şarap, bir senelik gam ve hüznü (birden bire) (içimizden) alıp götürsün diye içmemiz lazım.

⁷ Ta ki bu evde güzel güzel oturalım, sen benden ve ben de şaraptan zevk alalım.

⁸ Bir müddettir ki ayrılık gamımdan dolayı zülfümden daha perişansın.

⁹ O yüzden ey Zu`i, bunları telafi etmek için her an ıslak sünbül koklamamız lazım.

¹⁰ Dedim ki ey selvi boylu, ay yüzlü (sevgili), gümüşten ve altından zerre kadar (buğday tanesi kadar) bende yok.

¹¹ Ve ne de evim var ki onu senin için satayım.

¹² Ne şapka, ne kaftanım var ki sana kırmızı mey getirmek için onları ödünç vereyim.

¹³ Benim hırkam yok ki onu bir kadeh şarap almak için şarap satana vereyim.

¹⁴ Bunca şeylerden sadece şairliğim var. Ondan (dolayı) da bir sürü sitem ediyorlar.

¹⁵ Sen çok iyi biliyorsun ki bu dönemde fazilet ve sanatın ürünü kesattır.

33. می ندانم که در جهان همه وقت
کشته اینگونه گردش اختر¹

34. شعر را برشعیر این اوقات
نخرند ای نگار سیمین بر²

35. کرشوی فی المثل تو و ابلی عصر
با قلت نان می نهند ایدر³

36. بیش اینقوم بی هنر نبود
چیزی از فضل و معرفت کمتر⁴

37. به جز از آنکه کیمیا سازد
خاک بی قدر را بفیض نظر⁵

38. آنکه گیرد زلف بی حد او
زهر درکام خلق طعم شکر⁶

39. می بگردد ز قهر جان سوزش
شکر از زهر ناگوارا تر⁷

40. دست بذلش چه بحر گوهر زر
کف جودش چه مورن گوهر⁸

41. ای سپهر عطا که از در تو
هیچ کس می نیامده مضطر⁹

42. علم توجه ایست بی پایان
حلم تو قلزمیست بی معبر¹⁰

43. آن فزون رتبه ی از و صفت
شده عاجز زبان مدحت کر¹¹

44. تا بود آسمان محین آیین
تا شود هم چنین مه انور¹²

10¹³

meḡ'ûlü / fâ'ilâtü / meḡ'îlü / fâ'ilün

1. چون کوه دوش ببضه خورشید خاورا
زاغ سیاه شام نهان زیر شهپرا دهم¹⁴

2. من با هزار دردنشستم به کوشه ی
بنهاد بر به زانو ی اندوه و غم سر¹⁵

¹ Bilmiyorum bu dünya neden her zaman aynı şekilde dönüyor.

² Ey göğsü gümüş sevgilim, bu dönemde şiiri bir arpa fiyatına almazlar.

³ Örneğin, bu dönemde efendi olsan bile seni küçümseyerek ad takarlar.

⁴ Bu sanattan anlamayan insanların gözünde fazilet ve marifetten daha küçük bir şey yok.

⁵ Kızgınlık gözüyle değersiz toprağı kimya yapan dışında.

⁶ O ki onun sınırsız lütuflarından insanların ağzında zehir şekere dönüşür.

⁷ Onun can yakıcı kahrıyla şeker zehirden daha acı olur.

⁸ Onun cömert eli inci doğuran denizdir. Onun cömert eli inci madenidir.

⁹ Ey bağışlama gökyüzü ki senin kapından kimse çaresiz dönmedi.

¹⁰ Senin ilmin bitmeyen denizdir. Sabrın, tahammülün geçilmeyen kulzüm denizi gibidir.

¹¹ Sen o yüce makamlı insansın ki vasıflarını öven kişinin dili aciz kalır.

¹² Bu gökyüzünün bu şekilde (adeti-haleti böyle olduğu sürece) döndüğü sürece ve ay ışık verdiği sürece (şiir nakıstır).

¹³ 150a

¹⁴ Dün akşam güneş tohumu doğudan çıktığı zaman gecenin siyah kargası kanatlarının altına saklandı.

¹⁵ Ben binlerce dert ile bir köşede oturdum. Başımı gamlı ve hüznünlü şekilde dizlerime koydum.

3. که در خیال طرّه مرعوب یار خود
درمانده ان صفت که بظلمت سکندر¹
4. کامی بفکر عارض آن سر و لاله رخ
درنار غرق بودم همچون سمندر²
5. کامی بباد لعل لیش ریختم ز چشم
برروی همچو زر دو صد در و گوهر³
6. من این چنین بکنج بلا بادو صد عنا
ناگه درآمد از درم ان شوخ کشر⁴
7. با عارضی تو گویی یک روضه حوریا
با گیسوی تو گویی یک طبله عنبر⁵
8. زلف سیاه برزخ آن ماه خلّوخ (؟)
ماند بدان که خفته بر کنج ازدر⁶
9. آن خاک عنبرین به رخ رشک گلستانش
درباغ خلد گویی بنشسته قنبر⁷
10. چون دیدمش نجسته و بگرفته گفتمش
کای از قد تو طاهر صد شور محشر⁸
11. ای چشمکانت وارث جادوی بایی
وی زلفکانت نایب اهوئ عنبر⁹
12. ای زلف تابدار تو یک باغ سنبل
وی لعل آبدار تو یک تنگ شکر¹⁰
13. ای برکه نرگست بود من فتنه مد غما
وی بر در گیسویت در جهان سحر مضمهر¹¹
14. ای لعل تو به باده ی احمر پسر عما
وی رهی تو بروضه ی رضوان برادر¹²
15. بنشین که از فراق لب لعل دلکشت
چون زلف مشکبوی تو بودم در آذر¹³
16. گفتا به تار طرّه من ضوئیا حله
زین گفته ها یی پهنه بگدر بگو مرا¹⁴

¹ İskender gibi karanlıkta, çaresiz şekilde sevgilimin kıvrık saçlarının hayaline daldım.

² Bazen o lale yanaklı selvi ağacımın yüzünün düşüncesiyle semend atı gibi ateşe garg oldum.

³ Bazen de lal dudakların düşüncesiyle gözlerimden yüzüme altın gibi sarı inciler döktüm.

⁴ Ben bu şekilde bela ve müsibet köşesinde yüzlerce zorluklar içindeydim ki birdenbire o Keşmirli şuh sevgilim kapıdan girdi.

⁵ Öyle bir yüz ki huri bahçesindeymişim gibi. O saçlar ile ki bir tabak anberle karşılaşmış gibi.

⁶ O siyah saçları, Halloh ayının yanağında ejderhanın -bir hazine üzerinde uyuyormuşçasına- uyumasına benzer.

⁷ O anber gibi siyah beni ebedi yanağında Kanber gibi oturmuş, gül bahçesinin kıskançlığına sebep olur.

⁸ Onu gördüğümde (hemen) yerimden kaltım, tuttum ve dedim ki “ey boyundan dolayı yüzlerce kıyamet coşkusu ortaya çıkan!”

⁹ Ey gözleri Babil sihrine varis ve ey saçları anber kokulu ceylanın nayibi.

¹⁰ Ey kıvrık saçları sümbül bahçesi ve ey güzel abdar dudakların bir tepe şeker (sevgili)!

¹¹ Ey iki gözlerine fitne ovaları birikmiş (fitne ovası) olan! Ve ey saçlarında iki dünya sır saklı olan!

¹² Ey dudakları kırmızı şarabın amcasının oğlu (kuzeni). Ve ey yüzü Rıdvan cennetinin kardeşi (sevgili)!

¹³ Lütfen biraz otur, çünkü ben senin gönül çeken dudaklarının fırakından (ayrılığından) ve mis kokulu saçlarından dolayı ateşteydim.

¹⁴ Dedi ki “ey Zu’i, benim bükle bükle saçlarımı bırak. Faydasız sözleri bırak da söyle bakalım.”

17. چونی ز گردش فلک دون و حس نواز
در راحتی ویا که دراندوه بیمر¹
18. از چرخ حیلہ باز چسانی و حال چیست²
اسباب عیش و نوشت باید میسر³
19. گفتم بلی که از کرم آن سپهر جور
کس نیست در جهان زمن اینک توانگر³
20. آن خواجه که ثانی می زیر آسمان
می نافریده است خداوند اکبر⁴
21. کوه وقار بحر ادب معدن سخا
خورشید بذل ده مه الطاف کستر⁵
22. خواهد بر استانش دهد بوسه ورنه چیست
پشتش خمیده کشته چنین چرخ اخضر⁶
23. شید و فلک نبیند ولی مست خوان او
بنهاد بر به مایده قاب مز عفر⁷
24. آن آسمان جلال که بردست فیضش است
قان غلام فضل دهی مصن چاکر⁸
25. جور مجسم است وجودش که از نخست
کویی ز جور محض سرشته است داور⁹
26. کر ذره زلمعه خورشید لطف او
تابد به حشر میوه دهد شاخ عرعر¹⁰
27. ضوئی همان بهست دعا گویش چراک
مدحش نکنجداز بزرگی به دفتر¹¹
28. تا ریزد از مخزن ابر و سحاب نم
تا خیزد از گلشن نسرین و عبهر¹²
29. بادا محبّ او بهمه ساله شادکام
بادا عدمی او بهمه حاله مضطر¹³

11¹⁴*mefâ'ilün / fe'ilâtün / mefâ'ilün / fe'ilâtün*

¹ Bu değersizlere önem veren alçak dünyanın (dönmesinden) halinden nasılsın? (Değersizlere önem veren alçak dünyayla ne yapıyorsun?) Rahat mısın yoksa korku ve hüzn içinde misin?

² Bu hilekar dünyadan senin hal ve durumun nasıl? Safa içinde olma sebeplerin (eyş u nuş), rahatın var mı, yok mu?

³ Dedim ki "Evet, o gökyüzü kadar cömertliği olanın kereminden dolayı kimse bu dünyada benden daha zengin olamaz.

⁴ O hoca (hace) ki onun ikincisini büyük Allah'ım bu gökyüzü altında yaratmadı.

⁵ Ağırbaşlılık dağı, edep denizi ve cömertlik madeni, bağış güneşi, lütuf seren ay!

⁶ Bu yeşil gökyüzü onun dergahını öpmek istediği için beli eğilmiş.

⁷ Güneş ve felek (aslında güneş ve felek değiller.) onun sofrasındaki (yemek tabağındaki) safrandır (felek=tabak, güneş=safra).

⁸ O büyük gökyüzü (övdüğü kişi) ki onun bol ve bereketli elinde hanlar köle, fazilet ise hizmetçidir.

⁹ Onun vücudu cömertliğin cismani halidir (O bağışın somut halidir) ki başından beri adil Allah halis cömertliğinden onu yaratmış.

¹⁰ Eğer onun güneş gibi lütfunun bir ışınının parçası kıyamette Ar'ar ağacının dalına düşerse ağaç meyve verir.

¹¹ Ey Zu'i, onun dua edeni olursan daha iyi olur. Çünkü onun medhi büyük olduğundan (bu) deftere sığmaz.

¹² Bulut hazinesinden yağmurlar yağdığı müddetçe/süreçe, gül bahçesinden nesrin ve nergis çiçeği çıktığı müddetçe/süreçe

¹³ Onu seven bütün sene boyunca mutlu olsun, düşmanı her halde çaresiz kalsın.

¹⁴ 151a

1. رسید آنکه وزد باد نوبهار به صحرا
کند ز سنبل و گل باغ را چو جنت ماوا¹
2. چمن شود زگا آتشین چو او ز برزین
فتد بناله و غلغل هزاره همچو شماسا²
3. رسید آنکه گلستان شود چو مجلس فرعون
ورو بود زگل سوریان عیان ید بیضا³
4. گذشت آنکه زباغ آمدی نضیر غرایان
رسید وقت که خواند هزاره همچو نکبسا⁴
5. اگر نه نیست مسیحا نسیم اردیبهشتی
چرا کند به یکی نفخه مسیحی الموتا⁵
6. رسید آنکه فروزد بباغ آتش نمرده
عیان بشاخه گلپهن هزار آتش سینا⁶
7. رسید آنکه کند شاه نیمروز گریزان
بجمله ی صف اسفند و بهمن و دی را⁷
8. خوشا بحالت کسیکه گودرتن بهار طرب خیز
بطرف گلشن گیرد پیاله از کف حورا⁸
9. پیاله چبود و حوری که باشد ومی اوچه
توگوش کن به بیان آوریم جمله سراپا⁹
10. پیاله آنکه ز جم یادگار مانده بعالم
شود سکندر که ران هر آنکه دارد اورا¹⁰
11. چه حور ساقی زیبایی دلکش که بود او
گزیده ترز هیمه حوریان جنت اعلا¹¹
12. چه مئی که اینک قطره اش لیالی مظلم
چنان شود که زانوار مهر چرخ مسیحا¹²
13. مراست هر سه میسر ولی میسر صریح
حرام گوید خدای علیم وقادر و یکتا¹³
14. برای یکدم لذت شدن اسیر دوزخ
به پیش عقل نه جایز بود نه دربردانا¹⁴

¹ Düzlere yeni bahar rüzgarının esintisi geldi. (Bu rüzgar/esinti) Bahçeyi sümbül ve çiçekle Meva cennetine dönüştürdü (gibi yaptı).

² Çimen ateş gibi çiçeklerden âzərbərzîn (Yedi Ateşkededen biri âzərbərzîn) ateşkedesi gibi oldu. Bülbüller çemende Şemasa (?) gibi inler (ötüyorlar).

³ Firavun meclisi gibi her yer gül bahçesine dönüştü (dönüşme zamanı geldi). (Hz. Musa'nın) yed-i beyzası gibi her yer suri çiçekleriyle beyaza dönüştü (dönüşme zamanı geldi).

⁴ Bahçeden kargaların sesi kesildi (sesinin gelme zamanı geçti). Bülbülün Nekîsâ gibi ötme zamanı geldi.

⁵ Ordubehîşt ayının nesim rüzgarı Mesih (gibi can veren) değilse neden (küçük bir nefesiyle) ölüleri diriltiyor?!

⁶ Bahçede Nemrud'un ateşi söndü (sönme zamanı geldi). Çiçek dallarında binlerce Sina dağı ateşi ortaya çıktı.

⁷ (Şimdi) Günün padişahının (güneşin) bir saldırmasıyla İsfend, Behmen ve Dey ayları (soğuk aylar) kaçtı.

⁸ Ne mutlu o kişiye ki bu neşe dolu (doğuran) baharda gül bahçesi tarafına gider ve huri elinden şarap kadehi alır.

⁹ Kadeh nedir? Huri kimdir? Mey nedir? Dinle de baştan başa beyan edelim.

¹⁰ Kadeh (odur ki) Cem'den yadigar/hatıra kaldı. Ona sahip olan bu dünyanın İskender'i olacak.

¹¹ Nasıl gönül alan şarap dağıtan huri ki yüce cennetin hurilerinden daha seçkindir.

¹² Nasıl bir şarap ki onun gökyüzü güneşi gibi bir damlası (onun ışıkları) karanlık gecelere Mesih gibi can verir.

¹³ Her üçü de benim için hazır (bende var) ama Kuran-ı Kerim'de tek kadir ve alim yüce Allah'ım onları haram kıldı.

¹⁴ Bir anı zevkle geçirmek için cehenneme esir olmak akıllı insan için (bakımından) caiz değil.

15. تواند اینکه ازین هرس فارغم بنماید
به فیض گوشه چشمی همان ادیب حل آرا¹
16. همان ادیب مرز نشین شرع مبین است
همان ادیب شرع رسول آزو شده مجری²
17. خدایگان من ای انکه فضل و دانش و تمکین
بذات پاک تو میراث مانده اند ز آبا³
18. وجود پاک تو بر شیروان چنان شده واجب
که بر ولایت یثرب وجود سید بطحا⁴
19. ز امر تو شده محکم اساس شرع محمد
ز نهی تو شده مفقود نوع فسق چو عنقا⁵
20. توان محلّ اشکال منطقی و معانی
کز عجز قاضی چرخ آیدت به حل معما⁶
21. تو آن بلند جنایی که به مکتب فضلت
کمینه طفل سبق خوان بود ابو علی سینا⁷
22. قسم به بیت شریفی که رفته به زیارت
به طوفگاه ملایک که اوست مسجد اقصا⁸
23. چنان گرفته دلم از هجوم محنت عالم
که هیچ می شناسم از دست غصه سر از پا⁹
24. درین که روز شنیدم که چون تو بحر سخایی
شداست نایب شرع رسول ایزد دانا¹⁰
25. ازین نوید که آن آدمم بخطه شروان
که از حضیض تری تارسم به اوج ثریا¹¹
26. تو ای چاره ی بیچارگان کز ز فرط تفضل
به محنت حل ضویی کن از کرم تو مداوا¹²
27. همیشه تا که بود از مدار قاضی گردون
گاهی محاذی برجی حمل کهی بر جوز¹³
28. ز تو همیشه شیدا اساس دین محمد
ز تو همواره موید همین شریعت غرا¹⁴

¹ (Lakin sevgili,) Küçük bir göz ucu bakışı (ilgilenmesi-nimeti) ile çiçek süsler gibi bu üçünü görmezlikten geldirebilir.

² O mübin (açıklayıcı) şeriatın tahtına oturan ediptir. Öyle bir edip ki peygamber efendimizin şeriatı ondan icra oldu.

³ Efendim! O ki tedbirli ilim ve fazilet sahibidir. Onun pak zatı ve fitratı ecdadlarından (atalarından miras) kaldı.

⁴ Senin pak vücudunun Şirvan`da var olması peygamber efendimizin Yesreb vilayetinde (vacip) olmasına eşdeğerdir.

⁵ Senin emrinle Hz. Muhammed`in şeriatı sağlam oldu. Ve senin yasaklarından (men etmeden) fesatlık Anka kuşu gibi kayboldu.

⁶ Sen o mantık ve anlamların şekillerinin çözücüsün ki gökyüzü kadısı onların muammalarını çözmekte aciz kaldığı için yanına gelir.

⁷ Sen o saygın yüce efendisin ki fazilet mektebinde en küçük öğrencin Ebu Ali Sina`dır.

⁸ O ziyaret ettiğin şerefli eve and olsun ve o meleklerin tevaf yeri Mescidü`l-Aksa`ya and olsun!

⁹ Bu dünyanın dertlerinin saldırmasından canım öyle sıkıldı ki hüzünden elim ayağım birbirine girdi.

¹⁰ Bu iki günde cömertlik denizi zatının alim Allah peygamberinin şeriatının naibi olduğunu duydum.

¹¹ Bu müjdeyi duyunca alçak topraktan Şirvan`a, Süreyya zirvesine ulaşmak için koş koş geldim.

¹² Ey çaresizlerin çaresi, sen büyük faziletinle, cömertliğinle Zu`i`nin gönlündeki dertlere derman ol.

¹³ Gökyüzü kadısının dönmesiyle (bazen) Hemel burcu ve Cevza burcu karşı karşıya gelir.

¹⁴ Muhammed peygamberin dininin temeli senin sayende sağlam/yüce olsun. (Onun) Fasih şeriatı her zaman senden yardım alsın.

12¹

mefâ'ilün / fe'ilâtün / mefâ'ilün / fe'ilün

در مدح جناب مجید افندی

1. چو رفت یوسف خورشید جانب سبحنا
فلک کشور ز هجرانش زلف پرشکنا²
2. زبس گریست زلیخای چرخ از هجرش
ز کربیه پرشد رخسار نیلقام³ دنا⁴
3. نهاد بر سر زانوی فکر سر من هم
نشسته بودم دردل دوصد غم و محنا⁴
4. گهی چومار گزیده طیب می برجا
زبس خیلی نمودمش زلف پرشکنا⁵
5. گهی ز فکر لب لعل یار می بودم
چوشاریان شراب اندر من مرز غنا⁶
6. درآمد از درمن انگهی یکی ز احباب
خطاب کرد که ای ضویی نزار تننا⁷
7. تو تا یکی شوی اینگونه خسته و غمناک
ز حسرت رخ گلچهره کان کلید نا⁸
8. توتا بچند ز عشق پریرخان سازی
بروکنار خود از اشک دیده چون عمننا⁹
9. ره مجاز بیویی و تابکی خدمت
کنی به یار چو رهبان دیربرو تننا¹⁰
10. تو را چه سرو ازین شاهدان مه طلعت
تو را چه بهره ازین نو خطان سیم تننا¹¹
11. جواب دادم کای یار معرفت اثار
درین نهانه ندانم کسی زمرد زنا¹²
12. که سازد از نظر کیمیا اثر مارا
براه راست حقیقت ز لطف مقترنا¹³
13. بگفت و یحک با این کمال و فضل تورا

¹ 152a

² Güneş gibi Yusuf zindana doğru gittiğinde gökyüzü onun hicrinden dalgali saçlarını açtı (güneş gitti gece çöktü).

³ Onun ayrılığından dünya Züleyha'sı ağlayarak bu alçak gökyüzü mavisini (nilfam=lacivert) (denizini) doldurdu.

⁴ Ben gönlümde yüzlerce gam ve dert dolu halde bir köşede, düşünceli kafamı dizimin üzerine koyarak oturmıştım.

⁵ (Bazen) Onun büküm büküm saçlarını hayal etmekten (düşünmekten) yılan sokmuş gibi yerimde kıvranıyordum.

⁶ (Bazen) Sevgilinin lal gibi dudağının fikrinden/hayalinden şarap içenler gibi mezardaydım.

⁷ Ondan sonra sevdiklerimden biri kapıdan girdi ve bana "ey zayıf vücutlu Zu'i" diye seslendi.

⁸ Sen ne zamana kadar böyle yorgun ve dertli, yüzü çiçek gibi olan (sevgililerin) yanaklarından dolayı vücutları çiçek gibi olanlar misali hasrette kalacaksın?

⁹ Sen peri yanaklı olanların aşkından dolayı ne zamana kadar bir köşede ağlamaktan göz hastası olacaksın?!

¹⁰ (Ne zamana kadar) Mecaz şekline devam etmek istiyorsun (Gerçekte sevgiliyle değil de onun hayaliyle yaşıyorsun.)?
(Ne zamana kadar) Rahipler gibi kilisede sevgiliyi övmek istiyorsun?!

¹¹ Bu yüzleri ay gibi olan güzellerden sana ne fayda var?! O gümüş tenli sakalları yeni çıkan sevgililerden sana ne fayda var?!

¹² Cevap verdim ki "Ey marifet (bilgi) sahibi sevgilim (anlayan dostum), bu dünyada kadın ve ya erkek kimseyi tanımıyorum

¹³ Ki kimya bakışıyla kendi lütfundan bizi (doğru olan) hakikat yoluna yaklaştırsın.

جز نبود مکر از فخارت ز منا¹

14. سپهر فیض و کرامت که قاضی حق مجید²
که هست مرشد ممتاز پیش از ذوالمنان

15. ز امر او شده دین نبی رواج پذیر
زنهی او شده مخروب کیش بر همنای³

16. اگر ز لطف به ابرش نظر کند ریزد
به جای قطره ی امطار لولو عدنا⁴

17. ز بیم دشمن اومی شود هلاک بلی
شهاب ثاقب سازد علاج امر منا⁵

18. پلنگ صید کند با محبتش آهو
شکار باز کند ز التفات او ز غنا⁶

19. ز منظر نظر التفات ای مولا⁷
فتد چور ذره ی پرت و اگر بسوی منا

20. چو آفتاب دهد ضو ضویی مضطر
بصد نشاط نهد رو بجانب وطن⁸

21. همیشه تا که بجان غم بود زندانی
هماره تا که صفا بردلست از فطنا⁹

22. بدرکه اجدلازال رتبه ی تو
بود فزون ز شمار دقیقه های وفا¹⁰

13¹¹

mefâ'ilün / fe'ilâtün / mefâ'ilün / fe'ilün

1. چو کرد قیصر گردون بسوی غرب گنر
علم فراشت نجاش ب قبه اخضر¹²

2. ز فوت پادشه نیمروز بهمن لیل
گذاشت بر سر خود باز نیلگون مغفر¹³

3. من ستمزده از هجر آن کمان ابرو
بگوشه ی بنشستم بقامت چنبر¹⁴

4. گهی بیاد رخس کشته دیده ام دجله

¹ Dedi ki "vah vah, bu dönemin övüncü, fazilet ve kemal sahibinden nasıl da haberin yok."

² O ki feyz ve keramet gökyüzüdür ve minnet sahibi Allah'ın yanında (nazarında) mümtaz (seçilmiş) bir mürşittir.

³ Onun emriyle peygamber efendimizin dini revaç gördü ve onun yasağından brahman dini bozuldu.

⁴ Eğer lütufla gökyüzü bulutlarına bir bakış atarsa yağmur damlası yerine cennetin incileri dökülür.

⁵ Düşman, onun korkusundan helak olur. Ehrimen'in ilacı akan parlak yıldızdır.

⁶ Onun sevgisiyle ceylan kaplanı avlar. Karga onun teveccühünden doğan kuşunu avlar.

⁷ Ey efendim, senin iltifat bakışının manzarasından zerre kadar ışık bana düşerse

⁸ Çaresiz Zu'i güneş gibi vatanın her tarafına yüzlerce neşe saçır (ışık verir).

⁹ Cahillikten (insanın) canı gam ve kederle olduğu sürece, akıldan ve zekadan gönlü sefayla dolduğu sürece

¹⁰ Makamın vahid Allah'ın dergahında saniyelerin ve dakikaların sayından fazla olsun/ebedi olsun.

¹¹ 154b

¹² Gökyüzü kayzeri batıya doğru geçince Neccaşi (Habeşi padişahı) yeşil gökyüzü bayrağını kaldırdı (gece oldu).

¹³ Güneşin ölümünden (sonra) gece Behmen'i yine lacivert külahı başına koydu.

¹⁴ Zülm içinde olan ben onun keman kaşlarının ayrılığından bir köşede halka (belim bükük şekilde) gibi oturdum.

- گهی بفکر لبش بود دل پراز آذر¹
5. ز بس تفکران غنچه دهن کردم
چو چشم سوزنم آمد جهان چهناور²
6. خیال پیچ و خم زلف یار می کردم
که ناگهان برسیدم صدای حلقه ی در³
7. رسید قاصدی از خدمت امیر کبیر
که بر غلامی او روزگار بسته کمر⁴
8. به اوج طارم قدرش نمی رسد هر چند
فراز کنگره ی چرخ گشاید همای فکرت پر⁵
9. رسید قاصد القصه گفت هین بشتاب
امیردیده برا مست دروئاق اندر⁶
10. ز جای بسته کمر بسته با سرور تمام
شدم بخدمت آن میر مرحمت گستر⁷
11. سلام دادم و بنشستم و دعا گفتم
علیک گفت بپرسید کای جهان هنر⁸
12. چه گونه ی زغم روزگار جان فرسا
جوابدادم صد شکر نیستم ابتر⁹
13. و لیک از غم ما هی و سال افزونست
که می فشاند چشمم بروز و شب اختر¹⁰
14. ز هجر ماه رخش بسکه روز و شب کریم
مرا ببايد گفتن کنون ستاره شمر¹¹
15. من از فراق بت مهوشم همی گفتم
که ناگهان زود آمد غلامک دیگر¹²
16. نمود سجده سپس سر عهد مکتوبی
بداد و خواند امیر گزین و دانشور¹³
17. خطاب کرد پس آنکه که خیز مهمانیم
به بزم خواجه ی گردون اساس و مه ساغر¹⁴

¹ (Bazen) Onun yüzü aklıma geldiğinde gözlerim Dicle ırmağı gibi oluyor. (Bazen) Onun dudaklarını düşündüğümde gönlüm ateşle doluyor.

² O gonca ağızlı sevgiliyi düşünmekten dünya bana iğnenin deliği gibi geliyor.

³ Sevgilinin saçlarının büklümünün hayalindeydim ki birden kapının halkasının sesi geldi (kapı çaldı).

⁴ Büyük bir emir tarafından/hizmetinden bir postacı geldi. Öyle bir emir ki dünya onun hizmetçisidir/kölesidir.

⁵ Düşünce Huması gökyüzü semasında (üstünde) kanatlarını açsa dahi o kişinin değerinin (övdüğü kişinin) çardağının zirvesine yetişemez.

⁶ Kısacası, postacı acele ile geldi ve dedi ki "Emir odasında (hücresinde) seni bekliyor."

⁷ Hazırlandım ve bütün sevincimle yerimden fırlayarak o merhamet yayan emirin hizmetine gittim.

⁸ Selam verdim, oturdum ve dua ettim. Cevap verdi ve dedi ki "ey sanatın dünyası!"

⁹ Bu can tüketen dünya gamıyla nasılsın? Cevap verdim ki "şükürler olsun, bir eksikim yok."

¹⁰ Ama gamım aylardan ve yıllardan daha fazladır. Gece gündüz gözüm yıldız döker.

¹¹ O ay yanağının ayrılık derdiyle (gece gündüz) uyanık kaldığım için bana yıldız sayan diye ad takılabilir.

¹² Ay gibi putun ayrılığından diyordum ki birdenbire kapıdan başka bir köle girdi.

¹³ İlk önce secde etti (baş eğdi), mektubu başından çıkarttı. Âlim/bilgili emire verdi ve o da okudu.

¹⁴ Ondan sonra bana hitap ederek dedi ki, "Kalk gidelim. Biz gökyüzü efendisinin şarap meclisine, ay gibi içki kadehine davetliyiz.

fe'ilâtün / fe'ilâtün / fe'ilâtün / fe'ilün

1. نیست جز تار سر زلف تو دلرا اهنک
بسته گویا که بگیوسیت گشاد دل تنگ²
2. دل چه سان وارهد از بستگی گیسویت
که سراسر شکنست و گره و عقده و کنگ³
3. راستی چنگ صفت خم شده از مویه قدم
تا که تار سر زلف تو رها گشته ز چنگ⁴
4. زاهوی چشم تو سازند حذر شیردلان
انچنانکه ز شیران سیه سالو رنگ⁵
5. شده از رشک که ابروت قد قوس کمان
زره از حسرت مزگانیت بتن تیز خدنگ⁶
6. هر که خونریختن تر کس فتان تو دید
یاد نارد دگراز چنگ پوروسیا و فرنگ⁷
7. پیش رخسار تو گلبرگ به رتبت چون خار
نزد یاقوت لبث لعل بقیمت چون سنگ⁸
8. خوشتر از صورت مطبوع تو نقش ننکاشت
تا که نقاش ازل نقش جهان زد نیرنگ⁹
9. زاهدان درکه نیرنگ کشورنگ بدوش¹⁰
حاجتی نیست تورا حالت نیرنگ برنگ
10. که برخ دلیری و کاه بلب گاه بزلف
میکنی دمبدم ای شوخ برنگی نیرنگ¹¹
11. دعوی حسن تو خور گرد فلک هر روزش
زند از خط شعاعی بگلو پالا هنگ¹²
12. بنمود از لعل شکرخاتون شیرین بالله
گر بود روی زمین پر زشکر تنگ به تنگ¹³
13. به جز از کلمه ی تحسین شه ملک علوم

¹ 158a

² Gönülümün senin saçının telinin ucu dışında başka bir amacı yok. Sanki özleyen gönülün ferahı senin saçına bağlı.

³ Saçlarının hepsi bukleli, düğümlü ve bağlıdır. Gönül kendini nasıl bu (saçlarının) bağlarından kurtarabilir ki?!

⁴ Saçının telinin ucu elinden kurtulduğundan beri (elinle açtığından beri) doğruluk inlemekten çeng gibi (eğri) oldu.

⁵ Aslan gönülleri senin ceylan gözlerinden korkuyorlar. Öyle ki aslanlar siyaha dönüyor.

⁶ Kemanın boyu, senin iki kaşının kıskaçlığından kavs oldu (yay gibi eğildi) ve o (senin) kipriklerinin hasretinden kendi vücuduna oklar atmış.

⁷ Fitne fesata teşvik eden, kan döken iki gözünü gören herkes artık Siyavuş ve Fereng'in (pehlivanların) el gücünü hatırlamazlar (akıllarına gelmez).

⁸ Yüzün (yüz güzelliğin) karşısında çiçek yaprakları diken seviyesine düşer. Lal senin yakut gibi dudakların karşısında sıradan bir taştır.

⁹ Ezeli ressam (Allah) bu dünyayı yarattığından beri senin yüzün dışında daha güzel bir nakış/resim çizmedi.

¹⁰ Hile dergahındaki zahitler kendileriyle renkler taşıyorlar (kendilerini boyuyorlar) ama senin güzelliğinin bu hile renklerine hiç ihtiyacı yok.

¹¹ Çünkü sen bazen saçlarınla, bazen dudaklarınla, bazen yanağınla gönülleri fethediyorsun. Ey şuh (cılveli sevgili), sen her saniye hile ile bir renge boyanıyorsun.

¹² Gökyüzü güneşi senin güzelliğini iddia ettiğinden beri (her gün) ışıklar onun boğazına kement oldu.

¹³ Eğer yeryüzünde şekerden bol bol olsa bile Billah senin şeker gibi lal dudaklarından daha tatlı bir şey yok.

سید آنگوزده از فضل بگردون اورنگ¹

14. اوست امروز بعالم شه اقلیم علوم
که بمضار بلاعت بجهانده شیرنگ²
15. دقت حکمت خدم عقل دقیق سقراط
گاه هنیات روی فکر بلندش حبسنگ³⁽⁴⁾
16. ای سلونی نسب ای خسرو اقلیم ادب
ای سپهر هنر و فضل جهان فرهنگ⁴
17. پیش علم تو کسانیکه دم از فضل زنند
با براق نبوی همی بدواند خر لنگ⁵
18. مدتی مست در خطه قودیال خراب
میخورم خون جگر جای شراب گلرنگ⁶
19. بی تو نوشم بگلوتیزتر از نیش شده
بی تو شهیدم بمداق آمده مانند شرنگ⁷
20. خوش زمانیکه چو آدم به بهشت شروان
بودم آسوده زکید فلک مینا رنگ⁸
21. شب و روزم بوجود تو گذشتی چوارم
آمدی بلکه زیاد از هم بر دل نیک⁹
22. لیکن اکنون زفراق تو چو مرغ حق گو
همه شب تا بسحر بوده ام از پا آونگ¹⁰
23. همتی از نفس عیسوی ایجان عزیز
که نباشم پس ازین از غم عالم دل تنگ¹¹
24. چاره ی محنت ضویبی بکن ای منبع جود
که مرا نیست بجز ذیل تو یک دست اونک¹²

15¹³

fâ 'ilâtün / fâ 'ilâtün / fâ 'ilâtün / fâ 'ilün

1. حبذا بیت الصفا کز فرط انوار و صفا
توتیای استانش دیده را باشد جلا¹⁴

¹ Aferin (tahsin) kelimesi dışında, o seyyit dışında ki o faziletinden gökyüzünde taht kurmuş.

² Bugün bu dünyada ilim ikliminin padişahı odur ve o belagat meydanında şebireng atını koşturur.

³ Konu hikmet olunca (hikmet zamanında) onun akıl hizmetçileri Dakikî ve Sokrates'tir. Konu şekil ve suret olunca onun yüksek düşüncesinin yoluna giden çırac Hiseng'dir (?).

⁴ Ey Soloni soylu, ey edep ikliminin padişahı, ey kültür dünyasının sanat ve fazilet gökyüzü,

⁵ Senin ilmin yanında fazilet iddia eden kişiler peygamber efendimizin Burak atının yanında total eşek gibidir.

⁶ Bir müddettir ki harabe Qudyal bölgesinde gül renkli şarap yerine çiğ kanı içiyorum.

⁷ Sensiz yediyim tatlı (şey) boğazımda zehirden daha keskin. Bal ise (damak tadıma) acı oldu/geldi.

⁸ Ne mutlu o günlere ki Şirvan cennetinde Adem peygamber gibi mavi gökyüzü hilesinden (felekten) uzaktım (huzurluydum).

⁹ Sen vardın diye benim gece ve gündüzüm İrem bahçesi (cenneti) gibi geçti. Belki de özlemiş gönül gamdan dolayı öyle hatırlıyor.

¹⁰ Ama şimdi baykuş gibi ayrılığın bütün gece, sahura kadar bacaklarımdan asılı haldeyim.

¹¹ Ey değerli can, o İsa nefesinden bana bir dua et. (Eğer o nefesinle dua edersen) bundan sonra dünya gamından daralmam.

¹² Ey cömertlik kaynağı, Zu'i'nin sıkıntısının çaresini düşün çünkü benim için senin eteğin dışında başka bir çare (tutacak ipim) yok.

¹³ 159a

¹⁴ Beh beh, Beytü'ş-şafâ -safâ ve ışığından- dergahının toprağı (sürme gibi) gözü aydınlatır.

2. وہ چه بیٹی کز شرف بیت الشرف اورا غلام
وہ چه بیت کہ صفا مهر فلک برمی کدا¹
3. خلد بنیاد و سدیر آسا نگارستان نشان
کعبہ بنیان و خورتق امتثال و روضہ سا²
4. می شود از تنک چین گفتن بدی از تنک اگر
مجمع ارباب فضل و مسکن اهل صفا³
5. کعبہ کر خوانم روا باشد از یراک عالمی
در منایی ساختش سازند جان و دل فدا⁴
6. مسجد اقصایی ثانی خوانمیش زولطف زانکہ
بر تمامی شاعران انجا بہار است مقتدا⁵
7. آن امام عارفان عصر مولانا بہار
کش بود از سحر شعرش بر جہان معجز نما⁶
8. حکمت آموز ارسطایس از فرهنگ و ہوش
فکرت افروز بطالمیوس از رومن و ذکا⁷
9. خوشہ چین خرمن نظممش ظہیر و انوری
ریزہ خوار خوان شعرش بونواس و بوالعلا⁸
10. قطب چرخ علم باشد اوبدورش شاعران
چون نبات النفعش میکردند در صبح و مسا⁹
11. شاعرانی کرزہ حکمت فلاطون نہان
درکہ فکرت کذر سازند از اوج خلا¹⁰

16¹¹

mefâ'ilün / fe'ilâtün / mefâ'ilün / fe'ilün

1. خدایگان من ای آفتاب فضل و ہنر
سپہر عزّ و شرف میرمعدلت گستر¹²
2. بلند مرتبہ میرا کہ بہر خدمت تو
ز جان و دل بغ لامست ضویبی بستہ کمر¹³

¹ Beh beh, nasıl bir ev (beyt) ki şereften/faziletten Beytüş-Şeref ona köledir. Beh beh, nasıl bir ev ki safadan gökyüzü güneşi onun kapısında dilencidir.

² (Öyle bir ev düşünün ki) Temeli ebedi ve taht sahibidir. Nigaristandır, Kabe gibi yapısı vardır. Cennet gibidir ve şekli Havernak (Sasani döneminde) sarayına benzer.

³ Eğer fazilet erbabları ve safa ehlinin tamamı erteng olsa bu eve Çin'in Erteng'i denebilir.

⁴ Bu eve Kabe dersem şaşılmalı çünkü tüm dünya Mina'da canlarını ve gönüllerini ona feda ediyor.

⁵ Bu eve lütuftan ikinci Mescidü'l-Aksa diyeceğim. Burada Bahar bütün şairlerin rehber ve liderdir.

⁶ Ariflerin imamı, bu çağın mevlanası Bahar ki onun şiirinin sihri dünyaya mucize gösteriyor.

⁷ Bu kişi kültür ve zeka bakımından Arestalis gibi hikmet öğretendir. Zihin ve zeka bakımından Battalmiyus gibi fikir ve düşünceyi parlatır.

⁸ Zahr (Faryabi) ve Enverî Bahar'ın şiirlerinin harmanının dilencisiler (tahılın geri kalanını toplayanlarıdır). Ebu Nüvas ve Ebü'l-Ala Maarri Bahar'ın şiirinin sofrasının rîza-ı âridir (sofrada arta kalanları yiyenler).

⁹ Bahar ilim dünyasının merkezidir. Diğer şairler Büyük Ayı Takım yıldızları gibi sabah ve akşam onun etrafında dönüyorlar.

¹⁰ (Meclisin) Diğer şairler(i) hikmet açısından bu dönemin Eflatunlarıdır. Düşünce ve fikir konusunda ise bu şairler boşluğun (Hela) zirvesini bile geçiyorlar.

¹¹ 160a

¹² Ey sahibim, ey fazilet ve sanat güneşi, ey şerefli ve yüce gökyüzü, ey adalet yayan hakim!

¹³ Ey yüce mertebeli hakim! Zu'i, can u gönülden hizmet etmek için sana köle olmaya hazırdır.

3. اگر زکثرت الطاف کوش فرمایی
دو کلمه درددل خویشتن کنم ظاهر¹
4. درین سفند چو بهمن به سیستان دلم
کشیده محنت و اندوه و درد و غم لشکر²
5. خزیده ام بمقامی چو زلف بی سروپا
نه رستمی نه روا به یارو نه یاور³
6. درین دیار مرا نی انیس بذله سرای
که گاه گاه زبانه کند طلوع قمر⁴
7. درین دیار مرا نی رفیق خوش مشرب
که بشکند گل خاطر ازو چوباد سحر⁵
8. نه شاعری که ز اشعار دلکش و شیرین
دهد بتلخ دماغم مذاق شهد و شکر⁶
9. نه عالمی در ز علمش دلم شور روشن
روز خاطر من عقده ی قضا و قدر⁷
10. زانم ازو چه سبب این سپهر شعبده باز
ز جور بر سر من آورد هزار خطر⁸
11. کسبیکه منکر باشد بروز رستاخیز
ویا به آتش نیران و عین قطرو شکر⁹
12. اگر به بیند این روز را که من دادم
کند بهرچه بگویند عالمان باور¹⁰
13. ویا جزای عملهای من خدای غفور
ز فرط لطف مرا دهد درجهان اندر¹¹
14. چرا که دفتر جرم من ستمدیده
نگنجد از بزرگی بعرصه ی محشر¹²
15. ز هدت میل کشد با گلوله محزونی (؟)
به چشم مورچه سرمه زمیل آسانتر¹³
16. نشسته بودم دوشینه با غم و اندوه
به صد هزار خیالت و با هزار فکر¹⁴
17. چه سان کنم که ز آینه دل غمگین
شود زودوده نم درد و غصه زنگ کدر¹⁵

¹ (Bol) Lütfünle bana kulak verirsen, iki kelime sizinle dertleşmek istiyorum.

² Bu İsfend ayında (kış ayı) gam, dert ve üzüntü ordusu Behmen gibi Sistan memleketi gönlüme hücum ettiğinde

³ Zal gibi perişan bir şekilde köşeye süründüm (çekildim). Bu köşede Rüstem, Rudabe gibi dostum/yardım edenim yok.

⁴ Bu diyarda latife söyleyen arkadaşım yok ki arada sırada ay benim çatıma doğsun.

⁵ Bu memlekette hoş tabiatlı (yaratılışlı) bir dostum yok ki gül hatirim ondan sahur rüzgarı/esintisi gibi açılsın/ferahlasın.

⁶ Ne de bir şair yok ki onun gönül çeken tatlı şiirlerinden acı ağzıma şeker ve bal (tattırsın) damlasın.

⁷ Hiçbir alim yok ki onun ilminden gönlüm aydınlansın, kaza ve kader düğümü aklımdan gitsin (çıksın).

⁸ Bu sihirbaz gökyüzü hangi sebepten zulmle başıma binlerce tehlike getiriyor bilmiyorum.

⁹ Kıyametin yakan ateşini, cehennemini, bakır demiri eriten ırmağını inkar eden kişi

¹⁰ Alimler ne derse desin benim bu halimi görürse inanır.

¹¹ Ya da Gafur Allah yaptıklarımın cezasını aşırı lütfundan bu dünyada verdi.

¹² Çünkü zulümlerle dolu günah defterim (çok) büyük olduğundan mahşer gününe sığmaz.

¹³ Karınca gözüne sürme çekmek mil çekmekten daha kolay (?).

¹⁴ Dün gece gam ve üzüntüyle, yüz bin hayaller ve binlerce fikir/düşünceyle oturuyordum.

¹⁵ Üzüntülü gönül aynasından keder paslarını dert ve üzüntü rutubetini nasıl silebilirim (diye düşünüyordum).

18. رسید بردل غمدیده ام ز ملهم غیب
که ای غریب دیار و عصر خوف و خطر¹
19. مگر تو میشیند که بهر فضل و کمال
ادب به ذات چون علم معرفت مضمر²
20. مطابق اسم ایله جان میر مهدی کیم
وجود فضل و کمالات ذاتیدور جوهر³
21. جهان علم ادب آسمان علم و وقار
خبیر حکم قضا و علیم عصر و قدر⁴
22. نه فقه ده نه عقاید علم حکمت
او سرفراز کیم دوغماییدی بیر مادر⁵
23. کمینه بنده سیدر جود اونون خاتون
کهنه خادمیر صاحبانی تاج و کمر⁶
24. فصاحتینده اونون یوخدو هئچ همتاسی
اودور بود ملکی ده عشار رمزینه مظهر⁷
25. اگر به خاک سیه بنگرد ز لطف دهند
به جای سبزه ز خاک سیه ز مرد تر⁸
26. به ابر تیره اگر چشم تربیت فکند⁹
ز ابر ریزد در و گوهر به جای متر
27. ایا سلیل عزیز جناب پیغمیر
ایا نبیره یه پاک کننده یه خبیر¹⁰
28. ز خاطریم به یکی محربا تو بزداپی
هر ان چه هست بوی زین دیار بوک و مکر¹¹
29. به همه ی شکر افشان ازین سپس باشد
به ذات پاک تو مدح ضوی می مضطر¹²

17¹³*mefâ'ilün / fe'ilâtün / mefâ'ilün / fe'ilün*

قصیده در مدح امیرالامراء شیروان عالیجاه رفیع جایگاه ولی النعمی جناب پر غورول کریم بک مشهور و معروف از خانزاده های مشهور شماخی

1. نوید زنده کی آورد باز باد بهار

¹ Gaybdan gamlı gönlüme ilham geldi ki "ey bu memleketin garibi, ey tehlike ve korkunun esiri!"

² Acaba sen fazilet ve kemal denizini duymadın mı? O kişi ki edep onun zatında ilim ve marifet gibi saklıdır.

³ İsmi gibi yüce Emir Mehdi ki fazilet ve kemalatlar cevher gibi onun zatında bulunur.

⁴ İlim ve edep dünyası, sabır ve ağırbaşlılığın gökyüzü, kaza hükmünden haberdar ve kader sırrını bilen kişidir.

⁵ Ne fıkhdı, ne inanışta ('aqâ'id), ne de hikmet ilminde hiçbir anne onun gibi onurlu birini doğurmamıştır.

⁶ Bağışlama konusunda onun en küçük kölesi Hatem-i Tai'dir. Onun en küçük hizmetçisi taç ve kemer sahipleridir.

⁷ Faşâhâtında onun yolı hiç hantâsı/Odur bu mülkdâ eş'âr rəmzinə məzhər

⁸ Eğer lütfü ile siyah toprağa bakarsa oradan sebze yerine yeni zümrüt çıkar.

⁹ Ey peygamber efendimizin kılıç çıkararı (onun için savaşan) ve ey Hayber'i temizleyen (Hz. Ali'nin) torunu!

¹⁰ Ey peygamber efendimizin kılıç çıkararı (onun için savaşan) ve ey Hayber'i temizleyen (Hz. Ali'nin) torunu!

¹¹ Sen bir merhabanla aklımdan bu memleketin bütün hilelerini ve kötü hatıralarını temizlersin.

¹² Bundan sonra çaresiz Zu'i, şeker dökken kalemiyle senin pak zatının meddahıdır (öväcüsüdür).

¹³ 161a

- بساکنان گلستان و گلشن و گلزار¹
2. قوای نامیه مانند عیسی مریم
دمید روح براعضای مورد اشجار²
3. بکوه و دشت برافکند فرش سقلاطون
نگار خانه چین گشت زودرو دیوار³
4. هوا زبوی بنفشه بسان طبله ی مشک
زمین زنگهت نسرین چودکه عطار⁴
5. هزار مرتبه بهتر زفن موسیقی
نوا ی شور طرب خیز صوت موسیقار⁵
6. هوا بگلشن فرش زمردین افکند
نسیم بست زمرد بشاخهای چنار⁶
7. کسبکه منکر خلد است گویا و به بین
عیان بگلشن جناب تحتها الانهار⁷
8. کنونکه کشته گل سرخ خسرو گلشن
کشیده باربدی لحن عندلیب و هزار⁸
9. چنان هوش که شیرین بیار شکرلب
بطرف جورکش جام باده لیل و نهار⁹
10. بظاهر ارچه جهان کشته جنت الماوی
زدوده زاینه حکمت عالمی زنگار¹⁰
11. هراست از غم دوران بهار همچو خزان
تفاوتی نکند پیش من زدی آزار¹¹
12. نشیبه بودم دوشینه باغم و اندوه
عقاب غصه زدی بر سرم همی منقار¹²
13. که ناگه از طرفی بار دهد آسایی
رسید و لب چو عنادل کشد برگفتار¹³
14. که ای غریب سیه روزگار و غمدیده
کشیده محنت ایام از صغار و کبار¹⁴
15. تورا چه بود که از شیروان رشک جنان

¹ Bahar mevsiminin rüzgarı hayat müjdesini yine gül bahçesi ve onun sakinlerine getirdiğinde

² Büyüten güçler (güneş, toprak, su, hava) Meryem'in İsa'sı gibi ölen ağaçlara can verdi.

³ (Baharın rüzgarı) Dağa ve ovaya saklatun (ipekten kırmızı kumaş) gibi rengarenk halı serdi. Ve ondan her yer Çin'in nigarhanesi (nakış evi/sevgili evi) gibi oldu.

⁴ Hava menekşe kokusundan misk sandığı gibi oldu. Ve zemin nesrin çiçeğinin güzel kokusundan attar dükkanı gibi oldu.

⁵ Musıkarın (kuş) sesinden yükselen mutlu ve heyecanlı ses binlerce kat musiki fenninden daha güzeldir.

⁶ Hava gül bahçesine zümrütten halı sermiş, nesin (rüzgarı) çınar ağacının dallarına zümrüt asmış.

⁷ Cenneti inkar eden kişiye söyle ki gül bahçesinin altından nehirler akan cennetleri gelip görsün.

⁸ Şimdi ki kırmızı gül, bahçenin padişahı oldu ve Barbet, bülbüllerin sesini çıkartıyor.

⁹ Bu durumda ırmağın yanında gece gündüz şarap kadehini tatlı dudaklı sevgilinin hatırına içmek güzel.

¹⁰ (Bahar) Dünyayı zahirde Meva cennetine benzetti ve insanların hâl aynasından pası sildi.

¹¹ Bu dünyanın gamından dolayı bahar benim için sonbahardır. Benim için Dey ayı (kış ayı) Azer (baharın son ayı) ayı gibidir (Dünya gamından dolayı bu aylar benim için farketmiyor).

¹² Dün akşam keder ve üzüntüyle oturuyordum ki gam kartalı gagasıyla başıma vurdu.

¹³ Birden bire Hüdhd gibi sevgili geldi ve bülbüller gibi konuşmaya başladı.

¹⁴ Dedi ki, "ey kara bahıtlı ve keder içinde olan garip, ey küçük ve büyük herkesten dert gören!"

فتاده بدیاری که نیست مقدار¹

16. جواب دادم که ای مایه نشاط و سرور
تو کوش دار که تا حال خود کنم اظهار²

17. مرا زدور زمان اوقاتد کاری صعب
شدم به مفلس و قرض بی حساب دچار³

18. ز جور چرخ شکست اوقاتد برکام
فتاد دایره از مرکز خوش بکنار⁴

19. به پیش خویش گرفتم طریق ملایی
که بلکه وارهم از درد ذلت و ادبار⁵

20. چه دادم این بتر است از همه مصیبتها
زکات خواستن از اهل قریه و کهسار⁶

21. دلم گرفت عنانم که ای فسرده مزاج
گذر تو زین همه سودای خام و ناهنجار⁷

22. اگر تو بذل همی جوی از خانان
اگر زکات همی خواهی خواه از کتار⁸

23. بگو قصیده غزا به مدح میر کرام
که فضل وجود کند از وجودش استظهار⁹

24. امیر خطّه شیروان ریس ملت و دین
کریم بگ که کرم زوست درجهان ستوار¹⁰

25. یا بشهر سخا نیست جز تو سرداری
یا به ملک وفا نیست غیر تو سالار¹¹

26. به بارگاه عطای تو هر غنی محتاج
به آستانه لطف تو هر گدا سردار¹²

27. زاب چشمه ی جود تو نخل آرزوی
تمام عالم و شاعر همی شود پربار¹³

28. به جملگی ظلمات بیوت محتاجان
ز افتاب سخایت شد است پرانوار¹⁴

29. یا طبیب مریضان ظلم این ایام
ایا معین فقیران ازجهان بی زار¹⁵

¹ Sana ne oldu ki cennetlerin kıskandığı Şirvan şehrinde hiç değer görmeyen böyle bir memlekete yolun düştü?

² Cevap verdim ki, "ey mutluluk ve sevinç sebebi, dinle halimi anlatayım."

³ Dünyanın dönmesinden (kaderden) bana çok sıkıntılar geldi. Bu yüzden fakirlik ve bitmeyen borçlara tutuldum.

⁴ Bu dünyanın zulmünden bütün işlerimde, hayatımda yenildim ve dairenin merkezinden kenara itildim (işlerim kötüye gitti).

⁵ Belki bu dertten, bahtsızlıktan kurtulurum diye molla yoluna girdim (mollalık etmeye başladım).

⁶ Ama ben nereden bileyim ki köy ahalisinden zekat istemek benim başıma gelen bütün sıkıntılardan daha kötü.

⁷ Gönlüm beni kontrol altına aldı (yularımı çekti) ve dedi ki "ey solmuş tabiatlı insan! Sen bu ham ve uygun olmayan düşünce ve sevdalardan vazgeç."

⁸ Eğer sen bağış istersen git hanlardan iste. Ve eğer zekat istiyorsan git büyüklerden iste.

⁹ Gidip emire güzel kaside söyle ki sana cömertlik ve fazilet göstereyim.

¹⁰ Şirvan memleketinin emiri, milletin ve dinin reisi Kerim Bey ki bu dünyada cömertlik onunla ayaktadır.

¹¹ Bağış şehrinde senin dışında bir kumandan yok ve vefa mülkünde senin dışında bir reis yok.

¹² Senin bağışlama kapına tüm zenginler muhtaç. Senin lütuf dergahında her dilenci başkan ve reistir.

¹³ Senin su kaynağı gibi cömertliğinden tüm dünya alimlerinin ve şairlerinin hurma ağaçları meyve ile dolar.

¹⁴ Bütün muhtaçların evlerinin karanlığı senin cömertlik güneşinle ışık bulur.

¹⁵ Ey bu dünyadaki zulme uğramış hastaların doktoru! Ve ey dünyadan bıkan fakirlerin yardımcısı!

30. مقام فلکم بسته ششدار امید
زکعبتین من از چاروسه نیایدکار¹
31. گرفته رها من از هر طرف مخالف دهر
نمودمات مرا فیل چرخ کجرفتار²
32. پیاده رخ به تو آورده از جهان ضویی
به فرزلطف نمائیش تاکه شاه سوار³

18⁴

mefâ'ilün / fe'ilâtün / mefâ'ilün / fe'ilün

1. رسید وقت که از تیرهای اسفندار
کند تهمتن خورشید سوی خانه فرار⁵
2. رسیده وقت که شهباز آتشین منقار
فتد به برکه حوت از سپهر کجرفتار⁶
3. رسد موسم آنکه کند به پرده قرار
زاخلاف هوا شاهباز شیر شکار⁷
4. رسید آنکه ز جوش عساکر بهمن
گشت زابر نجوا شاه نیمروز حصار⁸
5. رسید وقت که از راه سینه هایی حزین
فتد به آینه ایمان همی زنگار⁹
6. رسید آنکه ز دریای اخضر گردون
فتد بساحل غیرالایی شهوار¹⁰
7. رسید آنکه برآید ز باغ نعره زاغ
به جای صوت شباهنگ زندخوان و هزار¹¹
8. رسید موسم ان کز سموم گردش چرخ
شور فسرده گلستان چو خاطر من زار¹²
9. رسید آنکه بتن پوستین قاقم برف
همی بپوشد از سردی هوا کهسار¹³
10. رسید وقت که از بیم اشکبوس هوا

¹ Gökyüzündeki aylar benim umudumu bir köşeye sıkıştırdı. Benim üç dört getiren tavlamdan (bahtımdan) bir şey olmaz.

² Bu muhalif dünya her taraftan benim yolumu kapatmış ve bu kötü davranan dünyanın fili beni mat etti.

³ Zu'i bu dünyadan piyade (yürüyen askerler) gibi yüzünü sana çevirdi. Sen kendi büyüklüğünden lütuf göster ki şah-süvar/iyi at binici olsun.

⁴ 162b

⁵ İsfendiyar'ın oklarından güneş Rüstemi'nin eve kaçma zamanı geldi (akşam oldu).

⁶ Ateş gibi gagası olan şahbaz kuşunun kötü davranışlı/eğri dönüşlü talih yüzünden balık gibi ırmağa düşme zamanı geldi.

⁷ Aslan avlayan şahbaz kuşunun hava durumundan dolayı perdede/çadırda yaşama zamanı geldi.

⁸ Behmen askerlerinin coşkusundan dolayı güneşin buluttan hisar yapma zamanı geldi.

⁹ Üzüntülü göğüslerin/kalpplerin ahından gökyüzü aynasının pas tutma zamanı geldi.

¹⁰ Gökyüzünün yeşil denizinden zemin sahiline şahvar gibi incilerin düşme zamanı geldi.

¹¹ Bülbül ve Jend-han (Avesta'nın bir bölümü) bölümünü okuyan şebaheng (gece okuyan kuş) kuşunun sesi yerine bahçede karga haykırışının duyulma zamanı geldi.

¹² Feleğin dönmesinin sıcak rüzgarından gül bahçesinin -benim hal ve durumum gibi- sönme zamanı geldi.

¹³ Havanın soğukluğundan dağların kar gibi beyaz kakum hayvanının derisinden kürkleri giyme zamanı geldi.

- پناه خودز هماون کنیم از در عار¹
11. خوشا به حین من اندم که اندر این اوقات
بخانه که بود رشک گلشن و گلزار²
12. خزم بخاطر جمع و مزم بخواهش طبع
لب نگار و صراحی باده گلنار³
13. فراهم آورم از هر طرف لوازم سور
بدان صفت که شور خانه مطلع الانوار⁴
14. شمامه و شکر و شهد و شمع و جام شراب
چمانه و دف و طنبور بریط و نی و تار⁵

19⁶

mef'ülü / fâ'ilâtü / mefâ'ilü / fâ'ilün

1. ساقی بریز باده ی گلگون بساغرا
زان باده که مور شود از می اژدر⁷
2. زان می که باطن همه کس را عیان کند
اظهار نماید عرض را جوهر⁸
3. مور از تجرّ عش به سلیمان شود امیر
از جرعه ی اسیر غلامی سکندر⁹
4. خم خم بیار ساقی کفاف نمی کند
این ساتکین و جام پیایی مکرر¹⁰
5. مارا مگو که باده حرمت ترک کن
زیرا حرام گوید خدا و پیمبر¹¹
6. با حبّ شیر حق نیندیشم از عذاب
مست او شفیع عاصی امت بمحشر¹²
7. هر کو مذاق باده ندیدست در جهان
فردا چه داند او ره تسنیم و کوثر¹³
8. هر کس ندیده طعم نمک یا که قنדר
او کی توان شناخت نمک راز شکر¹⁴
9. آن آفتاب برج امامت که خافقین
گشته است دایم از لمعانش منور¹⁵

¹ Hava Eşkbüs'un korkusundan ve ayıp kapısından dolayı Həməvən dağına sığındı (sığınma zamanı geldi).

² Ne mutlu bana ki bunlardan bahsettiğim zamanlar gülzar ve gül bahçesinin kışkandığı bir evdeyim.

³ Huzurlu şekilde bir köşeye sürüneceğim ve canımın istediğini - sevgilinin dudağını ve gül gibi kırmızı şarap kadehini - tadacağım.

⁴ Şenlik malzemelerini her tarafta hazır edeceğim. Öyle ki ev, ışığın doğduğu yer gibi olsun.

⁵ Şemame, şeker, bal, mum, şarap kadehi, çemane (şarap kadehi), def, tenbur, berbet ve ney.

⁶ 163a

⁷ Ey saki! Çiçek gibi kırmızı şarabı kadehe koy. O şarap ki karınca ondan (içince) ejderhaya dönüşür.

⁸ O şarap ki bütün insanların içini ortaya döksün. Kendi cevherinden her şeyi beyan etsin.

⁹ Karınca şarabı yudum yudum içmekten Süleyman gibi emir oldu. Köle onu azıcık içerek İskender oldu.

¹⁰ Ey saki! Küp küp şarap getir çünkü bana yetmiyor. Bu kadehi arka arkaya getir.

¹¹ Allah ve peygamber şarabı haram kıldı diye bana "şarap haramdır, onu terk et" deme.

¹² Hak aslanının sevgisi bende olduğu için azaptan hiç korkmam. O kıyamette asi ümmetin şefaathisidir.

¹³ Bu dünyada şarabın tadını görmeyen (tatmayan) insan kıyamette Tesnim ve Kevser ırmağından ne anlar?!

¹⁴ Tuz ve şekerin tadını tatmayan insan tuzu şekerden nasıl ayırt edebilir.

¹⁵ O imamet burcunun güneşi ki Doğu ve Batı (onun ışıklarından her zaman) aydınlanır.

10. با دوستیش نیست مرا بیمی از جهیم
چون گشته ام خلیل چه ترسم ز آنرا¹¹
11. ای وارث علوم لدنی ز مصطفی
ای جالس سریر سلونی زد اورا²
12. ای شهسوار عرصه ی لاسیف و هل اتی
فوج ملک مدیح تو خوانند از برا³
13. زیرا که گفته است نبی نور واحدیم
او از من است و من زمن این هر دو نیکبر⁴
14. چ آن را که دوستی علی نیست کافر است
بالله به نزد من بتر است او ز کافر⁵
15. م فرموده شهر علمم من هست علی درش
هرکس بشهر آید هم از ورا⁶
16. ضویبی بمدح او چه توانی که دم زنی
جایی که گشته حق به مدحش سخن سرا⁷
17. آرایش وجود تو شد تاج انما
پیرایش تو گشت او الشمس کوزا⁸
18. هرکس بقدر خویش تواند سخن زدن
وحی خدا کجاست کلام سخنور⁹

ترجیع بند

1¹⁰

mef'ülü / mefâ'ilün / fe'ülün

1. در هجر تو بی قرارم ای دوست
آزرده و دل فکارم ای دوست¹¹
- در کوی تو خاکسارم ای دوست
بی عزت و اعتبارم ای دوست¹²
- غیر از تو کس ندارن ای دوست
بازاز تو امیدوارم ای دوست¹³
- پیش همه خلق خوارم ای دوست

¹ Onun sevgisiyle cehennemden korkmam. İbrahim Halil varken ateşten neden korkayım ki?!

² Ey Mustafa peygamberden ilahi ilimlerin varisi! Ey Allah'tan Soloni tahtına gecen canişin!

³ Ey lâseyfe ve hâl atâ (Ali dışında hiçbir delikanlı yok, Zülfükar dışında hiçbir kılıç yok.) meydanının şah binicisi! Melekler bölüğü seni övüyorlar.

⁴ Peygamber efendimiz "biz hepimiz tek bir ışığız" dediği için biz ikimiz birbirimizdeniz - o benden, ben ondan.

⁵ Ali'yi sevmeyen kafirdir. Vallahi benim gözümde o kafirden beterdir.

⁶ Peygamberin buyurduğu gibi "Ben ilmin şehriyim ve Ali onun kapısıdır. Bu şehre gelen herkesin bu kapıdan geçmesi gerekiyor."

⁷ Ey Zu'i, Allah'ın onu övdüğü Hz. Ali'yi sen nasıl övebilirsin ki?!

⁸ İnnema ayetinin tacı senin vücuduna süs oldu. Şemsü'l-kevvera ayeti sana ziynet oldu.

⁹ Herkes konuşabildiği (yapabildiği) kadar konuşabilir. Allah'ın vahyi nerde, konuşmacının kelamı nerde?!

¹⁰ [152b]

¹¹ Ey sevgili! senin ayrılığından gönlü yaralı ve eziyet içindeyim.

¹² Ey sevgili! senin sokağında toprak gibi itibarsız ve kıymetsizim.

¹³ Ey sevgili! senin dışında kimsem yok. Yine de bütün umudum sensin.

با رندی است اشترتارم ای دوست¹

با چون تو دگر چه کارم ای دوست
وقت است که جان سپارم ای دوست²

ان به که دل از تو آرم ای دوست
بر دلبرکی سپارم ای دوست³

2. عمریست که پا ز نم به کویت
چون کشته جگر در آرزویت⁴

خواهی بنواز و خواه می ران
ای جان بفدای خلق و خویت⁵

هر صبح نشسته بر ره باد
جویم ز صبا نسیم بویت⁶

عشق تو بگردنم کمندیست
هر جا که روم کشد بسویت⁷

رحمی که ز محنت و غم و درد
چون زلف سیاه مشکبویت⁸

در هجر تو بی قرارم ای دوست
آزرده و دل فکارم ای دوست⁹

3. ای پادشه ممالک ناز
می سرور دلبران طناز¹⁰

در کشور حسن می نبود
مثال تو شهنشه سرافراز¹¹

مردم ز غم فراقیت ای جان
تا کی بتو می نگویم این راز¹²

مهجور شدم ز وصلت ایماه
باطالع شوم و بخت ناساز¹³

جز من دکر نه بنده لیکن
از مکر رقیب حیلۀ پرداز¹⁴

در کوی تو خاکسارم ای دوست
بی عزت و اعتبارم ای دوست¹⁵

4. عمریست ز خود خبر ندارم

¹ Ey sevgili! bütün insanlar önünde değersizim ve benim şöhretim rindlikledir.

² Ey sevgili! sen varsan diğer işleri ne yapayım?! Sen varsan cana bile ihtiyacım yok.

³ Ey sevgili! senden gönül alıp (vazgeçip) başkasına vereyim.

⁴ Bir ömür senin sokağına gidip geldim, ciğerim hasretinden neler yaşadı.

⁵ Ey can! benimle ilgilenen de kovsan da huyuna feda olsun.

⁶ Her sabah rüzgar yolunda oturup kokunu saba rügarında arıyorum.

⁷ Aşkın boynuma bir kəmænd oldu. Nereye gidersem o ip beni sana doğru çekiyor.

⁸ (Artık) Bana rahmeyle çünkü senin misk kokulu siyah saçından dolayı gam, dert ve sıkıntı içindeyim.

⁹ Ey sevgili! senin ayrılığından gönlü yaralı ve eziyet içindeyim.

¹⁰ Ey naz memleketlerinin padişahı! Ve alaycı maşuklar serveri!

¹¹ Güzellik ülkesinde senin gibi başarılı padişah olamaz (yok)!

¹² Ey can, senin ayrılığının derdinden öldüm. Bu sırrı ne zamana kadar sana söylemeyeyim (içimde tutayım)!

¹³ Ey ay gibi sevgili, uğursuz/şom bahtımdan dolayı sana kavuşamadım (kavuşmaktan uzak kaldım).

¹⁴ Rakibin hilekar merklerinden ve benden başka sana (sadık) köle yok.

¹⁵ Ey sevgili, sokağında toprak gibi itibarsız ve kıymetsizim.

نه فرق زیا و سر ندارم¹

در عشق تو گر بدردم پوست
از وصل تو دست بر ندارم²

زین پیش اکرم جفا نمای
مهر تو ز دل بدر ندارم³

سوی تو نیایم از چه سازم
غیر از تو کس دگر ندارم⁴

من عاشق عارض توام گر
بی چزم و سیم وزر ندارم⁵

پیش همه خلق خوارم ای دوست
بارندیست اشتهارم ای دوست⁶

5. ای دلبر ظالم و ستم کار
سنگین دل و بیوفا و خونخوار⁷

استاد جفا و جور مستی
وز مهر و وفا نه خبردار⁸

گر باز کنم سر شکایت
ترسم که بخاطرت رسد بار⁹

این قدر جفا و جور میسند
بر عاشق مستمند و افکار¹⁰

این زدر دگر به پیش
رانی ز ستم کرم دوصدبار¹¹

غیر از تو کسی ندارم ای دوست
باز از تو امیدوارم ای دوست¹²

6. ای آفت دین و فتنه جان
بازلف سیه بالای ایمان¹³

با این قندو عارض و ملاح
همچون توجهی نه زار کیهان¹⁴

شایسته حسن تو نباشد
کز جور نمایم پریشان¹⁵

باضویی زار عهد بستی

¹ Bir ömürdür ki kendimden haberim yok. Başımı ayağımdan ayırt edemiyorum.

² Eğer aşkımdan derimi yüzşeler yine de sana kavuşmaktan vazgeçmem.

³ Bundan sonra bana zulmetsen de aşıkını gönlümden çıkarmam.

⁴ Yanına gelemesem de senden başka kimsem yok.

⁵ Yüzüne aşığım. Lakin gümüşüm, altınım hiçbir şeyim yok.

⁶ Ey sevgili, bütün insanların önünde değersizim ve rinlikle meşhurum.

⁷ Ey zulmeden sevgili, taş gönüllü, vefasız, kan içen sevgili!

⁸ Ey dünyanın zulm ve cefa hocası, sevgiden, vefadan hiç haberi olmayan sevgili!

⁹ Şikayet etmeye başlarsam gönlüne yük olur diye korkuyorum.

¹⁰ Bu kadar zulm ve cefayı yaralı ve fakire reva görme.

¹¹ Yüzlerce cefa ve zulmle beni kapından kovsan da başka bir kapıdan yine yanına gelirim.

¹² Ey sevgili! Senin dışında kimsem yok. Yine de bütün umudum sensin.

¹³ Ey canın fitnesi ve dinin afeti, bu siyah saçlarınla imanın belasısın.

¹⁴ Yüzün, boyun ve melahetle gökyüzü senin gibi bir ay (parçası) doğurmadı.

¹⁵ Zulmünden perişan olmam güzelliğine yakışmaz.

ای دوست کجا شد عهد و پیمان¹

بر عقل و کمال تو نزیبید

باور بکن بقول شیطان²

با چون تو دگر چه کارم ای دوست

وقتست که جان سپارم ای دوست³

7. ای گل چو رفت قمر ندیدم

چون لعل لبث شکر ندیدن⁴

در عشق تو سوختم و لیکن

جز جور ز تو دگر ندیدم⁵

صدنخل محبت نشاندم

غیر از سمتش ثمر ندیدم⁶

عمری غم فرقت کشیدم

یک روز تو را به بر ندیدم⁷

یک ذره وفا و مهر از تو

چون ای بت سیم بر ندیدم⁸

آن به که دل از تو آرم ای دوست

بر دلبرکی سپارم ای دوست⁹

¹ Ey sevgili, çaresiz Zu'î'ye vermediğin o söz nerede?!

² Şeytanın sözüne inanmak senin kemal ve aklına yakışmıyor.

³ Ey sevgili! Sen varsan diğer işleri ne yapayım. Sen varken cana bile ihtiyacım yok.

⁴ Ey çiçek! Yanağın gibi bir ay, lal dudakların gibi bir şekerpare görmedim.

⁵ Aşkından yandım ama zulmünden başka bir şey görmedim.

⁶ Sevginden yüzlerce hurma ağacı diktim ama zulmden başka bir semer/meyve görmedim.

⁷ Bir ömür boyu ayrılık acını çektim ama bir gün (seni) yanımda görmedim.

⁸ Ey göğsü gümüş gibi put sevgili, senden zerre kadar sevgi ve vefa görmedim.

⁹ Ey sevgili! senden gönül alıp (vazgeçip) başkasına vereyim.

غزلیات فارسی

1¹*mefâ 'ilün / mefâ 'ilün / mefâ 'ilün / mefâ 'ilün*

1. درین پیرانه سر از نو نگاری کرده ام پیدا
نگار سروقّد و گلغذاری کرده ام پیدا²
2. دوصد شیر افکند از یک نگاهی تیر مژگانش
عجب آهو و ش عاشق شکاری کرده ام پیدا³
3. سرخوبان عالم بسته فراک خسش مست
بمیدان نکویی شهسواری کرده ام پیدا⁴
4. به لحن زابلش صدرستم عشاق مغلوب است
مخالف شور و شورافزا احصاری کرده ام پیدا⁵
5. چو ضویی باچشم درد او اول نقد ایمان را
دغل دشمن حریفی خوش قماری کرده ام پیدا⁶

2⁷*fe 'ilâtün / mefâ 'ilün / fe 'ilün*

1. ای مه نخشب ای بت نوشاد
تا کیم داری از جفا ناشاد⁸
2. رودم از دو دیده سیل سرشک
شام هجرت چو دجله بغداد⁹
3. همچو من روسیه شود از غم
هر که مشق جفا بدست داد¹⁰
4. تا که دیدم دو سنبل زلفت
خرمن عمر داده ام بر باد¹¹
5. مهره ی عقل مانده درشندر
بارالها دهم ز لطف گشاد¹²
6. کرچه ناری بسالها یادم
لیک یکدم نمیروی از یاد¹³
7. نیست در شهر جز تو مه رویی

¹ 156a² Bu yaşlı zamanımda kendime boyu selvi, yüzü çiçek gibi yeni bir sevgili buldum.³ Sevgilinin kirpiklerinin oku bir bakışta yüzlerce aslanı öldürüyor. Aşıklar avlayan ceylan sevgili buldum!⁴ Dünyanın güzeller güzeli benim sevgilimin güzelliğine bağlandı. Güzellik meydanında usta bir binici buldum.⁵ Zabil gibi konuşmana yüzlerce Rüstem (gibi aşık) mağlup olur. Öyle bir mağlup eden/öldüren ve heyecan arttıran kale buldum.⁶ Ben Zu'i gibi ilk baştan (kumarda/oyun sırasında) bütün imanımı kaybettim/ilk oyunda yenildim. Öyle hilekar, kumarbaz birini buldum.⁷ 157a⁸ Ey Nahşeb'in ayı, ey Nevşad'ın (yeni damat) putu, ne zamana kadar beni zülmünle mutsuz edeceksin?!⁹ Senden ayrıldığım gece Bağdat'ın Dicle ırmağı gibi iki gözümden gözyaşı seli akar.¹⁰ Senin eline cefa ve zülm meşkini/talimi (alıştırma) veren kişinin yüzü gamdan benim gibi siyah olsun.¹¹ Senin iki sünbül gibi saçlarını gördüğümden beri ömür harmanını rüzgara verdim/heba ettim.¹² Akıl kapısı (tavlada altı kapı) zor durumda kaldı, ey Allah'ım bana lütfundan çözüm ver/çare kıl.¹³ Sen yıllarca/yıllar sonra hatırlamasan da ben bir an bile seni unutmam.

که دل ضویش اسیر کناد¹

3²

mef'ûlû / fâ'ilâtû / mefâ'ilû / fâ'ilûn

از برای کلید ساعت گفته شد

1. ای آنکه مست بر در و ابسته امید
دست عطا و بذل جهان پرورت کلید³
2. زنجیر بندگی تو از کهکشان فلک
هر دم زند بکردن ناهید و ماه و شیر⁴
3. در هر دقیقه چره بساعات روز و شب
اهل زمانه را بعطایت دهد نوید⁵
4. بر چشم بد سکاکی تو چون نیش عقریست
هر حرف کز مدایح تو میشود پدید⁶
5. رقاص وار چرخ ز نم مزنان ز شوق
زاندم که داد لطف توام وعده کلید⁷
6. دارم امید کز تو مراد دلم رسید
هستی چو در نهانه تو فعل ما پیرید⁸

4⁹

fâ'ilâtûn / fâ'ilâtûn / fâ'ilâtûn / fâ'ilûn

1. گاه کویم از غمش زین پس من و یار دگر
زائر کوی دگر باشم طلبکار دگر¹⁰
2. ناامید از وصلت همچون تو زیبا رخ شوم
گر گزینم بهر خود محراب ز برای دگر¹¹
3. هر قدر جورم توانی کن که من از جور تو
می نخواهم رفت از کوی تو بر کوی دگر¹²
4. چون وفای خویشتن یکنره را گفته دهان
ننویسم میانش نام کرده یم سر موی دگر¹³
5. کارگر نبود خونک آه من زانرو که او
دارد از هر سو چو ضوئی صد دعاگوی دگر¹⁴

¹ Bu şehirde senin dışında ay yüzü başka biri yok ki Zu'î'nin gönlü ona esir olsun.

² 157b

³ Ey eli bahşışler veren, bol bol harcayan, dünya besleyen, bu dünyanın umut kapısının anahtarı olan!

⁴ Dünya samanyolu yıldızlarına, ay, güneş ve zührenin boynuna (her saniye) senin kölelik zincirini takar.

⁵ Gece ve gündüz saatlerinin her dakikasında dünya, insanlara bahşışlerini müjdeler.

⁶ Seni övdüğüm her kelime düşmanının gözünde akrebin zehri gibidir.

⁷ Senin lütfün bana iyi şeylerin sözünü (vad anahtarını) verdiğinden beri neşeden dansçılar gibi dönüyorum.

⁸ Senden gönlümün muradına ermesini (hep) umit ediyorum. Sen bu çağın incisisin. İnsanların istekleri yönünde çalışıyorsun.

⁹ 155b

¹⁰ Bazen onun (sevgilinin) aşkının gamından kendime başka sevgili buyayım (diyorum). Başka sevgilinin sokağında ziyaretçi ve talebkar (arzulayan) olayım diyorum.

¹¹ Eğer kendim için başka birinin kaş mihrabını seçersem senin gibi güzel yüze kavuşmaktan mahrum olayım.

¹² İstedğin kadar zülm et yine de senin sokağından başka bir sokağa (kapıya) gitmem.

¹³ Ağzım vefamdan o kadar bahsetti ki dilimde tüy bitti.

¹⁴ Ahım okunun (artık) etkisi yok çünkü onun (sevgilinin) Zu'î gibi (yüzlerce) dua edeni var.

5¹

fâ'îlâtün / fâ'îlâtün / fâ'îlâtün / fâ'îlün

1. غیر از تو من نگیرم ای یار یار دگر
بگزینی گر تو ای گل بر من هزار دگر²
2. گاه گویم از غمش زین پس من و یار دگر
عاشق روی دگر باشم طلبکار دگر³
3. بازگویم عادت خوبان بود جوروجفا
ناید از آتش جز ارسوزنده که کار دگر⁴
4. بسکه ای گل مرغان از ناز و قهر و کبر کین
بردل غمدیده و زارم زدی خار دگر⁵
5. بود ازین یاری گزینم با وفا مهریان
دمبدم بر من نسازد چونتو آزار دگر⁶
6. ضوئیا رسم قدیم ماهرویانست این
تو مگو بینم وفا از لاله رخسار دگر⁷

6⁸

mefâ'îlün / fe'îlâtün / mefâ'îlün / fe'îlün

1. بچین گریختمی از بلای هندویش
اگر مشک همیداد عنبرین بویش⁹
2. زدلت حلقه ز نفس کجاست پای گریز
اگر بهند گریزی تو می کشد سویش¹⁰
3. بطرف جوی ز غم سروپا بلکل مانده
چو دیده حالت رفتار قو دلجویش¹¹
4. غلام حلقه بناگوش ان سیه زلفم
که هست لیلی و شیرین کمینه هندویش¹²
5. کجا امید رهایی ز عشق ضوئی را
زمویه مو شده جسمم ز حسرت مویش¹³

7¹⁴

¹ 156b

² Ey sevgili, sen benim yerime (binlerce defa) başkasını seçsen bile ben senden başkasını seçmem.

³ Bazen sevgilinin gamından kendime (artık) başka sevgili seçeyim, başka bir güzel yüzlüye aşık ve talip olayım diyorum.

⁴ Ama sonra tekrar kendime diyorum ki, “cevakar ve zülmkar olmak güzel yüzlülerin adetidir. Ateşte yakmaktan başka çare yok/bir iş gelmez”.

⁵ Ey çiçek yüzlü, beni her zaman naz, kahr, kibir ve kinle azarladığın için inleyen gönlümde dikenler çıkıyor.

⁶ Bundan sonra vefalı, şefkatli sevgili seçeyim ki senin gibi her an, her saniye eziyet etmesin.

⁷ Ey Zu'i, bu (eziyetler, cefalar...), ay yüzlülerin eski adetidir. Umma ki, başka lale yüzlü sevgiliden vefa göresin.

⁸ 155b

⁹ Amber kokulu sevgili saçlarını verseydi o siyah benin belasından Çin ülkesine kaçardım.

¹⁰ O halka saçlardan nasıl kaçabilirim ki?! Hindistan'a da gitsen o saçlar seni kendine çeker.

¹¹ Sevgilinin gönül çeken boyunu ve davranışlarını gördüğüm zaman, gamından bir ırmak yanında başım ve ayağım çamurda kaldı.

¹² O siyah saçının yanağındaki beninin kölesiyim ki onun en küçük kölesi Leyla ve Şirin'dir.

¹³ Zu'i onun aşkıdan nasıl kurtulabilir ki! Sevgilinin saçlarının hasretinden vücudum saç teli gibi zayıf düştü.

¹⁴ 77b

mefâ'ilün / mefâ'ilün / mefâ'ilün / mefâ'ilün

از کلام ضونی در تعریف تفنگ گفته شده

1. حذر کن ای عدو از من که آتش در دامن دارم
ندارم باک از دشمن ز آهن پیرهن دارم¹
2. مقابل گر شود با من ضد اسفند از روپین تن
نسازم هراس از می بسینه تهمت دارم²
3. ندارد هیچ شمشیر و سنان و تیر در عالم
هنرهای که در روز نبرد و جنگ من دارم³
4. منم شهپاز آتش باک آهن محلب ئ منقار
کجا خوف از هجوم صعوه و زاغ و زغن دارم⁴
5. ز برق آتش افروزم بترس ای دشمن نادان
ندارد آسمان بر قیکه من اندر بدن دارم⁵

8⁶

fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilün

1. روی بنما تا بکی مشتاق و حیرانت شوم
گیر دستم تا بکی پامال هجرانت شوم⁷
2. میروی و می نپرسی حال مشتاقان ز ناز
نازکم کن اینقدر ای دوست قربانت شوم⁸
3. گاه گفتن زنده میسازی هزاران مرد را
من فدای این چنین اعجاز پنهانت شوم⁹
4. قامتت صد فتنه پیدا می کند در هر قدم
ای هلاک زیران بالای فتانت شوم¹⁰

9¹¹

mefâ'ilün / fe'ilâtün / mefâ'ilün / fe'ilâtün

1. هزار شکر دویدم بکوی یار رسیدم

¹ Ey düşman, benden sakın, çünkü benim ağzımda ateş var. Benim düşmandan korkum yok, çünkü demirden gömleğim var.

² Eğer bana karşı/üstüme İsfendiyar gibi 100 Ruyinten (güçlü, tunç vücutlu) gelse korkmam, çünkü göğsümde Rüstem (Tehemtan) var.

³ Savaş ve cenk gününün gereken hünerlerine sahibim. Bu dünyada hiç bir kılıç, mızrak ve ok savaş gününde sahip olduğum hünerlere sahip değil.

⁴ Ben o Şehbaz kuşuyum ki demirden gagam ve ateşten pençelerim/kanatlarım var (ateş bile onlara etki edemez.). Öyle ise ne diye seve, zağ ve zegan kuşlarının saldırısından korkayım?!

⁵ Ey benim cahil düşmanım, ben ateşin ışığından çalışır duruma geliyorum. Gökyüzünde bile benim vücudumdaki ışık yok.

⁶ 157a

⁷ Yüzünü artık bana göster, ne zamana kadar sana hayran ve özlem içinde kalayım?! Artık elimi tut, ne zamana kadar ayrılığından perişan olayım?!

⁸ Gidiyorsun, müştakların (gönülden sevenlerin) halini (nazından dolayı) sormuyorsun. Ey kurban olduğum sevgili, biraz nazını azalt.

⁹ Konuşarak (konuşma anında) binlerce ölüye can veriyorsun. Senin saklı mucizene kurban olayım.

¹⁰ Her adım attığımda boyundan yüzlerce fitne ortaya çıkıyor. Ey o cilveli boyuna helak olayım (kurban olayım).

¹¹ 163b

- نسیم وصل شنیدم به هر قدم که دویدم¹
2. خوشا دمی که شدم مست از شراب محبت
به حال مستی آواز لطف یار شنیدم²
3. دران نفس که رسیدم حریم وصل نگارم
ز دل زوده شد آن غصه کز فراق کشیدم³
4. چو دیدم این همه الطاف و مهرران مه تابان
ز دست دادم و دین و بعشق او گرویدم⁴
5. نظر افکندم و هر چند بر علایق دنیا
بجز هوای وصال نگار چیز ندیدم⁵
6. درمیکه جرعه جام محبت تو چشیدم
زدل برون شد ذوق چمانه های نییدم⁶
7. چو کوه نور محبت تجلی از دم ضویی
ز گفته ی شکرینش چه شهدد که چشیدم⁷

10⁸*fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilün*

1. آن پریرخ بازبرقع از جمال انداخته
مهمان را کرد شیدا در خیال انداخته⁹
2. اهوآن چشم مستش کرد صید عاشقان
این تعجب بین که شیرانرا غزال انداخته¹⁰
3. بهر وصل افتاب عارضش هر صبح و شام
دل بر اوراق مه و خورشید فال انداخته¹¹
4. کرد گلگون باز رخسار از می یاقوت فام
بهر صید خلق از نو طرح آل انداخته¹²
5. دل اسیر ماهرخ یاریست کز رخسار خود
افتاب چرخرا اندر زوال انداخته¹³
6. حلقه هایی زلف بین بر آتشین رخسار یار
کو باحضار قلوب انجانعال انداخته¹⁴

¹ Binlerce şükürler olsun ki koştum ve sevgilinin sokağına yetiştim. Koştuğum her adımda kavuşma nesimini (rüzgarını) duydum/hissettim.

² Ne mutlu o ana ki sevgi şarabından sarhoş oldum. Ve onun sarhoş halini sevgilinin lütfundan duydum.

³ Sevgilime kavuştuğum an gönlümdeki ayrılıktan kaynaklanan (biriken) kederler silindi.

⁴ O parlayan aydan bunca lütuf ve sevgiyi gördüğümde dinimi verdim ve onun aşkına inandım.

⁵ Gerçe bu dünyanın bağlarına çok baktım ama sevgilinin kavuşma sevdası dışında başka bir şey görmedim.

⁶ Senin sevginin kadehinin bir yudumunu içtiğim an şarap kadehlerinin zevki ve hevesi gönlümden çıkıp gitti.

⁷ Sevgi ışığı Zu'i'nin dilinde tecelli ettiği zaman (Zu'i'nin) şeker pare konuşmasından ne ballar içtim.

⁸ 157b

⁹ O peri yüzlü yine güzel yüzünden peçeyi attı. İnsanları meczup ve divane şekilde hayaller alemine attı.

¹⁰ Onun sarhoş ceylan gözleri aşıkları avladı. Sen bu (şaşılacak) işe bak ki aslanları ceylan avladı (attı).

¹¹ Gönlüm her sabah ve akşam onun güneş yüzüne kavuşmak için ay ve güneş kağıtlarına fal attı.

¹² Sevgili yine yakut gibi kırmızı şaraptan yüzünü gül rengine boyadı. İnsanları avlamak için yeniden fitne kurmaya başladı.

¹³ Gönül, o ay yanaklı sevgilinin esiridir ki (o sevgili) kendi yüzüyle gökyüzü güneşinin batmasına sebep oluyor.

¹⁴ Sevgilinin ateş gibi yüzüne bak ki insanların gönüllerini çalmak için halka saçlarını nal gibi atmış (saç halkalarını yüzüne dökmüş).

7. ضویى از یان نگار سرو قد¹
در میان موشکافان قیل و قال انداخته²

11³

fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilün

1. تا که در بزم حریفان باده وش جا کرده ایی
دیده ام را خونفشان چون چشم مینا کرده ایی⁴
2. بس تو را نادین رویش سزای چشم کت
سر عشق آن پریر خسار افشا کرده ایی⁵
3. بازم از تیر تغافل میکنی بسمل مرا
می ندانم از کجا این خوی چیدا کرده ایی⁶
4. نیست تاوان بر من ای مه کت برخسار چوگل
چون هزارم با هزاران ناز شیدا کرده ایی⁷
5. دوش گفتم اردهانت کام یابم گفته نه
کار ناموجود را ضویى تمنا کرده ایی⁸

Nā-tamām Gazeller

12⁹

mef'ûlû / fâ'ilâtü / mefâ'ilü / fâ'ilün

1. بر سوی من جوان بت طنّاز بگذرد
غفلت شعار سازد و باناز بگذرد¹⁰
2. از معبریکه برگذار یار ز اشتیاق
عمری نشینم اینکه مکر باز بگذرد¹¹

13¹²

fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilün
(در کنار)

1. نیست این زاری ز اندوه گرفتار مرا
بلکه هست از غفلت صیاد این زاری مرا¹³
2. مینماند بیش از این طاقت مرا جور تو

¹ sər v qədd: gənçə ləb (d.)

² Zu'i, o selvi boylu sevgilinin belinin sırrını kılı kırk yaranlara attı/söyledi ve bu konu onlar arasında çok tartışıldı (ses çıkardı).

³ 155b

⁴ Rakiblerin meclisine şarap gibi yerleştiğinden beri gözümü (kırmızı gözlü) Mina kuşu gibi kanla doldurdun.

⁵ Ey göz, sen onun yüzünü görmemekten şiirler söyledin. (Öyle ki) O peri yüzlü sevgilinin aşkının sırrını ifşa ettin.

⁶ Yine anlamamazlıktan gelme oklarınla beni öldürdün. Bu huyu nasıl (neden) buldun, bilmiyorum!

⁷ Benim kusurum yok ki ey ay yüzlü, çünkü senin gül gibi yüzüne karşı bülbül gibiyim; sen beni binlerce nazla deli eyledin

⁸ Dün akşam dedim ki, ağzından kâm alayım, “hayır” dedi. Ey Zu'i, sen mümkün olmayan şeyi temenni ediyorsun.

⁹ 156b

¹⁰ Eğer o alay eden put gibi güzel sevgili yanımdan görmemezlikten gelerek naz ile geçerse,

¹¹ Şevk ve istekle bir mabedin yanından geçerse, bir ömür boyu onun geri dönmesini beklerim.

¹² 156a

¹³ Bu inleme ve ağlamalar aşkın üzüntüsünden değil avcının gafletindendir.

ای بت بی مهر او بد خود تا کی آزاری مرا^۱

^۱ Zülmüne daha fazla dayanamıyorum (sabrım/tahammülüm kalmadı.) Ey kötü huylu sevgisiz sevgili, beni ne zamana kadar azarlayacaksın?!

قطعه ی کبیره

1¹*mefâ'ilün / fe'ilâtün / mefâ'ilün / fe'ilün*

1. به ملک غربتم ایزد کرامتم فرموده
یکی پسریچه همچو جان و نور بصر²
2. اگرچه بود بده ساله میرزا احمد
و لیک بود ز صدساله علمش افزونتر³
3. به سال سیصد و زیم سی از هزار هجرت
به سیم صفر از دهر بست بار سفر⁴
4. پرید و بر لب کوثر نشست مرغ بهشت
مرا نهاد چنین زنده درد من سفر⁵

2⁶*mef'ülü / mefâ'ilü / mefâ'ilü / fe'ülün*

در مدح عالیشاه جناب ستار بگ شیروانیس

1. آن را که کمند سر زلفت نه به گردن
بنداست به اغلال غم و غصّه سراپا⁷
2. آنانکه بابصار محبت نگرانند
بینند جمال تو بهر گوشه بهرجا⁸
3. جویای تواند این همگی مومن و کافر
در کعبه و در بتکده در دیر و کلیسا⁹
4. غیر از تو جهی نیست درین شهر که مردم
چون غره شوال روندش به تماش¹⁰
5. ازجذبه ی عشق تو هیاهوست در افاق
از جرعه ی جام تو تک و پوست به غیر¹¹
6. از بس که خیال لب لعل تو نموده
در ریزد از گفته ی این ضویبی شیدا¹²

3¹³*fe'ülün / fe'ülün / fe'ülün / fe'ül*¹ 159b² Gurbet memlekette Allah büyük keramet gösterdi. Gözün ışığı ve can gibi oğlan, nasıl bir oğlan?!³ Mirza Ahmet yaşı on olmasına rağmen ilmi yüz yaşındakinden daha fazlaydı.⁴ Hicri 1309 senesinde Sefer ayının üçü dünyadan göçtü.⁵ Bu cennet kuşu uçtu ve Kevser'in yanında oturdu. Beni yaşayan olarak cehennemin içine koydu.⁶ 75b⁷ Boynunda durmayan saçının kıvrımının bağı beni baştan aşağı gam ve keder zincirleriyle bağladı.⁸ Onlar ki muhabbet gözüyle bakarlar, her köşe ve her tarafta yüz güzelliğini görürler.⁹ Tüm mümin ve kafirler hepsi Ka'be'de, tapınakta, manastır ve kilisede seni ararlar.¹⁰ Sen yeni şevval ayı gibisin ve senin dışında başka bir ay olmadığı için herkes seni izlemeye gidiyor.¹¹ Aşkının cazibesıyla gökyüzü karışıklık içindedir (coşku içindedir). Senin kadehinin damlasından dünya devinim içindedir (yer yüzü yerinde duramıyor).¹² Al dudağının hayali ile (seni düşünmekten) bu çılgın Zu'nin sözlerinden inciler dökülüyor.¹³ 76a

قطعه تقاضایی

1. الا ای سلیل امیر عرب
که بود است جد تو خیر الانام¹
2. به جزوات پاکش ز خیل نبی
که بگرفت بر عرش و گر کرسی مقام²
3. توی وارث آن شهنشاہ دین
به علم و به جور و به خلق عظام³
4. بود چند وقتی که ضویی بگفت
مدحت یکی چامه ی ناتمام⁴
5. دو چشمش برا مست و لیکن ندید
نه رد و قبولد از برید و پیام⁵
6. نه تو این چنین دیده محدودها
کنند اهل اشعار را تلخ کام⁶
7. امید آنکه سازی درین نکته ی
نمایند تا بر صله اهتمام⁷

48

fe'îlâtûn / fe'îlâtûn / fe'îlâtûn / fe'îlûn

قطعه یتقاضایی که به اسماعیل بک نوشته

1. ای فلک قور ملک طینت اسماعیل بک
که کف جور تو بر حاتم طی سفره کشید⁹
2. مه روزه رمضان برد زتن ناب توان
بهر من روزه یقین صرصر آلام وزید¹⁰
3. همه گر این مه روزه مه رحمت خوانند
لیک برخ مه رحمت شد تعذیب شدید¹¹
4. زارو رنجور همی مانده ام اندر کنجی
نه به حبیب فلو سی نه به جامست نبیند¹²

¹ Ey Arap emirinin oğlu, senin atan iyi nam salmıştır.

² Arş ve gökkubbede yer alan peygamber Efendimizin pak soyu dışında o din padişahının varisi sensin.

³ Dinin şahı peygamber efendimiz dışında ilim, cömertlik ve iyi ahlak varisi sensin.

⁴ Zu'i sana birkaç methiye şiir yazdı ama eksikti (çünkü sen ne kadar övülsen azdır.)

⁵ Sen iki gözünle hep ümmete baktın. Lakin postacıdan mesaj olarak ne redd ne de kabul görmedin. (Bir meth ettim o da eksik. Sen ise hep bize baktın. Biz sana layık değiliz.)

⁶ Sen de böyle öven birini görmedin. Onlar (bu şekilde övenler) ki şiir ehlini mutsuz/ümitsiz kılıyor.

⁷ İhsan konusunda lütfedeceğiniz umulur. Bu konuda ilgi göstermeniz umut edilir (Sile/bahşiş verilmesi umut edilmektedir.)

⁸ 76b

⁹ Ey felek, şanlı İsmail Bey'in mülkünün kudretiyle serdiği sofraya Hatemî Tai bile el açmıştır. Ey değeri gökyüzü kadar ve fitratı melekler gibi olan İsmail Bey, senin cömert elin Hatemi Tai'yi bile sofrasında ağırladı.

¹⁰ Ramazan ayının orucundan canımda derman kalmadı. Oruç, şiddetli rüzgarıyla beni baştan aşağı sarstı. (Benim için oruç dert rüzgarı gibi esti.)

¹¹ Herkes bu oruç ayını rahmet ayı olarak görür fakat benim için bu merhmet ayı şiddetli azap oldu.

¹² Elem ve keder yağmurunda bir köşede kaldım. (Bir köşede güçsüz ve halsiz kaldım.) Ne cebimde param ne de kadehimde şarap var.

5. بجز از روزه بخردن چونه دارم چیزی
آن هم اندر بر مخلوق خلافت و وعید¹
6. سرورا جز تودرین خطّه مرامست علاج
که تورا کرد معین ضعفا ربّ مجید²
7. وقت الطاف عطااست که پریای دلم
از گلستان جهان یک دو سری خارخلید³
8. مدتی مست که این ضوی به نام و نشان
به کف لطف تو بگذاشته چشم امید⁴
9. بعد ازین لطف تو برخ بچه ماندانی
نوشدارو که پس از مرگ سهراب رسید⁵

5⁶*fe'ilâtün / fe'ilâtün / fe'ilâtün / fe'ilün***قطعه نقاضایی**

1. ای سرافراز جهان هیچ نپرس حالم
که زدور فلک آخر چه تب در تاب رسید⁷
2. یک شب افطار مه روزه ز نظم دادی
پای دیوار وفایت پس ازای آب رسید⁸
3. یاد ناوردی در عید چرا ضوی را
به وثاقم که همه زمره ی احباب رسید⁹
4. کرم دیر تو بر من بچه ماندانی
نوشدارو که پس از مرگ بسهراب رسید¹⁰

6¹¹*mefâ'ilün / fe'ilâtün / mefâ'ilün / fe'ilün*

1. نشینم از ره ذوق و فرح بخاطر جمع
حساب بوسه کنم نه حساب روز شمار¹²
2. اگر بخواهم بوی بنفشه بستان

¹ Orucumu yediğim için bana kalan her yaratılmışın içinde olan iç muhalefet ve tehditler oldu. (Oruç yemek insanların gözünde halef ve sakıncalıdır.)

² Ey devletli (övlülen kişi), senden başka bu toprakta benim için ilaç yok. Ulu olan Allah seni zayıfların yardımcısı yaptı.

³ Lütufların bağışlanma vaktidir (gönlüme bağıştır.) ama bu dünyanın gül bahçesinden bana nasip dikenler oldu.

⁴ Bir müddettir ki Zu'i adsız/sansızdır. Ümit gözüyle senin lütufkar eline kalmış.

⁵ Senin lütfundan sonra bana kalan/gelen ne oldu biliyor musun? Sohrab'ın ölümünden sonra gelen panzehir.

⁶ 143b

⁷ Ey dünyanın seçkin kişisi! Bana ne olup bitiyor diye hiç (halimi) sormuyorsun.

⁸ Ramazan ayında, bir iftar gecesinde lütfundan bağışta bulundun. (Bu lütfu) Sadece bir gece yaptın ve ondan sonra vefa duvarının temelini su bastı.

⁹ Bayramda evime/odama bütün dost ve ahabplar geldiği halde sen neden hiç hatırlamadın?!

¹⁰ Senin dergahından bana gelen cömertlik ne gibidir/nasıldır biliyor musun?! Söhrab'ın ölümünden sonra gelen Nuşdarû/panzehir gibi.

¹¹ 146a

¹² Şimdi sağlam bir kafayla zevk ve mutluluktan oturup kıyamet hesabını değil öpücük hesabını tutayım.

- بیویم از شکن آن در طَرّه طَرار¹
3. مرا نکوی که گلشن خوشست از خلوت
که وصل یار بود به از گلستان صد بار²
4. رخ نگار سمن زلفکان او سنبل
قدش بود چو سهل سرد عارضش گلنار³
5. گهی بدست بگیریم شیشه ی باده
گهی به نغمه سرانیم مدح میر کبار⁴
6. محیط فضل براهیم بگ که بر جودش
ز عضو وجودم همی کند اقرار⁵
7. ایا زخلق تو بوی بهشت در خجلت
ایاز قهر تو ناز جهیم در زنهار⁶
8. شریک کرد از لطف تو مزاج شکر
شراب یابد از قهر تو خواص شرار⁷
9. همیشه از دل و جان پیش قادرمنان
دعای عمر تو ضوی سرور لیل و نهار⁸
10. همیشه تا که جهانراست سردی و کرمی
هماره تا که فلک راست سیروهم ادوار⁹
11. بود محبّ تو هموارپوشش ترمه
بود عدمی تو عریان همیشه باتن زار¹⁰

¹ Eğer çiçek bahçesinden menekşe çiçeğinin kokusunu almak istiyorsam, sevgilinin hırsız saçlarının buklelerini koklamam lazım.

² Çiçek bahçesinde olmaksızın sevgiliyle tenhaya çekilmeği yeğlerim çünkü sevgiliyle bir olmak gül bahçesinden yüz kat daha güzel.

³ Sevgilinin yanağı yasemin çiçeği ve saçları ise sümbül çiçeği gibidir. Onun boyu selvi ağacı ve yüzü ise nar çiçeği gibidir.

⁴ Bazen kadeh camını elimizde tutalım, bazen de kibarlığın efendisinin methini musikiyle söyleyelim.

⁵ Faziletle kuşanmış İbrahim Bey ki onun cömertliğini benim vücudumdaki her uzuv itiraf ediyor.

⁶ Ey cennet kokusu senin ahlakından utanan (kişi)! Ey cehennem ateşi kahrından kaçan (kişi)!

⁷ Lütfundan şekerin mizacı acı olan! Kahrından şarap ateşin özelliklerini alır.

⁸ Zu'î, gece gündüz samimiyetle minnet ve kudret sahibi olan Allah'a senin için dua ediyor.

⁹ Soğukluk ve sıcaklık bu dünyada olduğu müddetçe ve bu gökyüzü döndüğü sürece

¹⁰ Seni sevenin giysisi tirme (kaliteli ve pahalı kumaş) olsun. Düşmanın zayıf vücutla çıplak kalsın.

مطلع

1¹

mefâ'îlün / mefâ'îlün / mefâ'îlün / mefâ'îlün
(در کنار)

1. مرا کرده ست چندان از تغافل هسته و زارش
که همچون وصل پندارم جفا و جور و آزارش²

2³

mef'ûlü / fâ'ilâtü / mefâ'ilü / fâ'ilün
(در کنار)

1. گفتم که عشق رویش از برون کنم
دل را تاوان او را نتوان کرد چون کنم⁴

¹ 157a

² (Sevgili) Bilmemezlikten gelerek beni o kadar yorgun ve inleyen yaptı ki onun zulmlerini, cefalarını, eziyetlerini kavuşma olarak görüyorum.

³ 156a

⁴ (Sevgilinin) yüzünün aşkını gönlümden çıkartmak istedim. (Lakim) gönlü çıkartabilirim ama onu asla?!

4. BÖLÜM

ZU'İ DİVANI'NIN BAĞLAMLI DİZİNİ VE İŞLEVSEL SÖZLÜĞÜ

A

a: O, kişi zamiri.

Bahıram dährdə hər yerdə ki var müfsid ü şər
Ne'mət ü dövlət-i dünyanı Hüdā **anə** verüb (Gazel 20, Mısra 6). [anə, -n, -ə]

Ləb-i lə'lün görüb heyrdəndən ey gül cənə bənzətdim
Sora sordum yəqin bildim ki bī-cā **anə** bənzətdim (Gazel 145, Mısra 2). [anə, -n, -ə]

Məni 'eşqindən **anun** çox də gəl mən' etmə ey nāşih
Baña h'ışdır gədə-yı küyi olmaq pədsəhliqdan (Gazel 151, Mısra 13). [anun, -n, -un]

Aqabəg əvvəl-i dəryə-yı 'izzət mə'dən-i himmət
Ki bəzlindən **anun** 'äləmdə gənc-i şaygānım var (Kaside 7, Mısra 30). [anun, -n, un]

O rütbdən bu məqāmə nədən çatub sölə
'Ulüm ilə bəli 'elm eyləyüb belə **anı** (Kaside 23, Mısra 46). [anı, -n, -ı]

Hər zülf olamaz rüh-fəzā zülfü tək **anun**
Hər rəngi siyāh nāfə-i müşk-i hətən olmaz (Gazel 94, Mısra 7). [anun, -n, -un]

a: O, işaret zamiri.

Zərə Hāliq deyürlər səhlayurlar çox 'əziz **anı**
Verüblər dīn evin bu küfr ilə tərāc-ı nə'māyə (Gazel 212, Mısra 9). [anı, -n, -ı]

Nədür səbəb bunə pəs bī-nizāmlıqdır həm
Nə yohdı yaşı mü'əllim də öyrədə **anı** (Kaside 23, Mısra 60). [anı, -n, -ı]

Üzüldü rīstə-i cānım qutardı mənə-i şəbr
Nə qaldı Zū'ī dəhi tā ki bir də **anı** yazım (Gazel 141, Mısra 14). [anı, -n, -ı]

Bilsə idim dəhənün vüsləti nə-mümkündür
Mən əzəl gün **anı** cən içrə nihān eylər idim (Gazel 144, Mısra 4). [anı, -n, -ı]

Nüqrə-i hām demək cismivə lā'iq dögi çün
Məhz bu rühdi cismün bədən **anun** cānı (Gazel 250, Mısra 24). [anun, -n, -un]

Elə həftən ki **anı** səz edər ustād-ı Qūcān
Ərdəbil içrə o həftənə dəhi mähir var (Kaside 6, Mısra 15). [anı, -n, -ı]

Nə növ' söz söləsə bənd edər hədişə **anı**
Deyər bəli bunı Qur'ān deyübdü āyət ilə (Kaside 20, Mısra 31). [anı, -n, -ı]

Əhri bu çərç-i qədimü'l-bīnā
Eyləyə bir ləhzədə **anı** fənā (Mesnevi 5, Mısra 22). [anı, -n, -ı]

Atuban dīnün üşülün eləyüb fər'ı uşul
Bī-dəlil eyləyəsen hər nə desə **anı** qəbül (Mesnevi 9, Mısra 50). [anı, -n, -ı]

Tök ayağə şərāb-ı sər-h' oşı
Tapə **anunlə** məğz-i sər cūşı (Mesnevi 11, Mısra 8). [anunlə, -n, -un, -lə]

Əgərçi tənə gəldim getdim ol vīrənə qalmışdan
Genə fikr eylərəm kim **andə** yüz gənc-i nihānım var (Kaside 7, Mısra 16). [andə, -n, -də]

āb: Su.

Gənzə peykānın dilər şövq-i ruhundan cən u dil
Eylə kim gün tābişindən təşnələr istərlər **āb** (Gazel 16, Mısra 6). [āb,]

Könlü tā var ləb-i cānān şərāb-ı nābi neylərsən
Durarkən çeşmə-i həyyān sərāb u **ābı** neylərsən (Gazel 183, Mısra 2). [ābı, -ı]

Ātəş-i hārman-ı gəmdür özi ki **āb** isə də
Heyrdür cən u tənə gər adı şərāb isə də (Mesnevi 1, Mısra 5). [āb,]

Ātəş-i 'eşq-i ruh-ı yār 'əlācın hükəmə
İstədim **āb-ı** dəm-i həcər-i cānān dedilər (Gazel 62, Mısra 4). [āb,]

Nə var künc-i qəfəsdə **āb** u dānəm əşkdən geyri
Nə şāh-ı vüslətə uçmaq içün bāl u pərim yohdur (Gazel 47, Mısra 5). [āb,]

Ləbün zövqi pəri-rüyim şərāb-ı nābdan gəlməz
Bu rövşən əmrdir kim nəş'ə-i mey **ābdan** gəlməz (Gazel 96, Mısra 2). [ābdan, -dan]

Çəkdı həcər nəz ilə öldürmədi şəd-həyf kim
Qıymadı bir qətrə **ābı** bu dil-əfkār için (Gazel 153, Mısra 8). [ābı, -ı]

Gözimdə 'əks-i rüyün ciltə eylər çox tə'əccübdür
Necə sakin olubdur ātəş-i süzəndə **āb** içrə (Gazel 188, Mısra 4). [āb,]

Āb u ātəşdi ləbün mey kimi gül bərgi üzi
Necə ustāddı yā Rəb bu şüvər-nəqqāşı (Gazel 247, Mısra 11). [āb,]

āb ilə táb: Eskisi gibi; Eski düşüncədə.

Əvvəlki hesābdə döğülsən
Ol **āb ilə tábda** döğülsən (Mesnevi 8, Mısra 24). [āb ilə tábda, -də]

ābād: Mamur; Şen, neşeli.

Dil-i gəmginimi sənsən qılan şād
Sənünlədür vücüdüm şəhri **ābād** (Mesnevi 12, Mısra 12). [ābād,]

Diyār-ı hicrdə seyl-i sitəmdən oldı harāb
Fəzā-yı vəşldə **ābād** gördüğün könlüm (Tahmis 2, Mısra 10). [ābād,]

Mülk-i mə'mürə-i cismim 'əcəb **ābədə** idi

Ləşkər-i həyl-i həyāl eyləməmişdi qārət (*Kaside 5, Mısra 3*).
[ābdār, -ə]

ābdār: *Parlak, cilalı.*

Žū`iyā görcək mənim bu ābdār əş`arımı
Bihūd u Seyyid Bəhār bəhr-i `ürfān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 9*). [ābdār,]

āb-ı həqā: *Ölümsüzlük suyu, ebediyet suyu.*

Hər bir Sikəndərə döğül āb-ı həqā nəşib
Hizr olmayan bu çeşmə-i heyvānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 5*). [āb-ı həqā,]

āb-ı heyvān: *Canlılık, ölümsüzlük suyu.*

Təşnə-i cām-ı vüşālun āb-ı heyvān istəmər
Mā`il-i mür-ı hətün mülk-i Süleymān istəmər (*Tahmis 3, Mısra 4*). [āb-ı heyvān,]

Hət-i zülfi içindən gəldi basdı lə`l-i cānānı
Nə san kim zülmət içrə Hizr tapdı āb-ı heyvānı (*Gazel 252, Mısra 2*). [āb-ı heyvān, -i]

āb-ı həyāt: *Efsāneye görə yalnız Hızır`ın içtiği, içeni ölümsüz kılan su, ebedi hayat suyu, ölümsüzlük suyu.*

Əgərçi āb-ı həyāt olsa içmə nə-dānlə
Ki `āqibət əşəri cānə zəhrdür rəsmüdür (*Gazel 80, Mısra 5*).
[āb-ı həyāt,]

Āb-ı həyāt olsa də tər qılmanam ləbim
Cāmımdə sāqiyā mey-i şəhbādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 3*).
[āb-ı həyāt,]

aç-: *Örtüsünü veya kapağını kaldırmak, açmaq; Sözüni etmək, bahsetmək, konusunu açmaq; Aydınlatmaq; Göstermək; Çözmək.*

O qədri iştıyāqım var sər-i küyində āzārə
Göz açmam məskənim cənnət ənisim gərçi hür olsun (*Gazel 150, Mısra 6*). [açmam, -m, -am]

Bu nüktəni əzəldən əbəd kimsə açmayub
Sən bundə bəhş eyləmə çox Kirdgār ilə (*Kaside 21, Mısra 33*). [açmayub, -ma, -y, -ub]

Görünməz söyləyürlər çeşmə hərgiz çeşmə-i heyvān
Təköllümlə bu pünhān sirri bir aç əşkār eylə (*Gazel 199, Mısra 8*). [aç,]

Gecə şübh oldı dur az zülf-i pərişānuvı aç
Şübh-i şərməndə ilə çək-ı giribānuvı aç (*Gazel 255, Mısra 1-2*). [aç,]

Açar hər bir həsis-ədnāyə imdi
Fəzilət şahibi dəst-i gadālıq (*Gazel 112, Mısra 3*). [açar, -ar]

Cān fədādur olə hər buq`ədə hāl əhli əgər
Qıl ü qāl əhlinə lāzım aç bār-ı nəhvət (*Kaside 5, Mısra 48*).
[açə, -ə]

Žū`iyā açma çox da əsrārı
Mollələr küfr oğur bu güftārı (*Mesnevi 11, Mısra 101*).
[açma, -ma]

Gər deyəm dərdimi dövletlü olan bī-həbərə
Bāb-ı hīkmət açuban şərh ələyim min fiqrə (*Terci-bend 1, Mısra 32*). [açuban, -uban]

Gəh dutar hıvurşid-rüyın sehr ilə gāhī açar
Necə cādudur nigārım zülf-i müşkīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 5*). [açar, -ar]

Açub rızvān behişt-i `ədn bā-pāy şəhn-i gülzārə
Ki təcərī təhtiḥə`l-ənhār u cənnət əşkār olmuş (*Gazel 101, Mısra 5*). [açub, -ub]

Açub gördüm bir nāmə-i dil-güşā
Kāh-ı gülşən sīnī-sünbül cān-fəzā (*Mesnevi 4, Mısra 45*).
[açub, -ub]

Şəhrā vü bāğ versə də firdövsdən nişān
Göz açmağə nəzārəyə məndə dimāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 6*). [açmağə, -ə]

Qaldım āvārə vü sər-gəştə cəhān kārındə
Məndə bu `uqdəni açmağə yoh idi t̄aqət (*Kaside 5, Mısra 16*). [açmağə, -ə]

Māt qıldı məni fil-i fələk-i kəc-rəftār
Fərz-i `əql açmaq içün beydāqını yoh cür`ət (*Kaside 5, Mısra 26*). [açmaq,]

ac-: *Kanat açmaq, kanatlanmaq.*

Bülbül [ü] qumrī açub şövq ilə hər yan pər ü bāl
Göstərübdür gül-i həmrā nə nəzakətlə cəməl (*Mesnevi 15, Mısra 5*). [açub, -ub]

ac-: *Açmaq; Gülmək.*

Qismət-i cövhər-i fərdə qət`i münkirdi höküm
Onı lələ ilə gülüm göncə həndānuvı aç (*Gazel 255, Mısra 4*).
[aç,]

ac-: *Açmaq (çiçək).*

`arizün kim bādə t̄abından açubdur lələlər
Hər tərəf tər qətrəsi ol lələ üzrə jələlər (*Gazel 48, Mısra 1*).
[açubdur, -ub, -dur]

Açılur şənə şifət zār-ı tənimdən min ağız
Ey pəri şənə gər ol zülf-i pərişānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 3*). [açılur, -il, -ur]

Açılmış gülşən içrə yüz gül ü rə`nā nəzakətlə
Verübdür nāmiyə min zib-i zīnətlər gülüstānə (*Kaside 22, Mısra 5*). [açılmış, -il, -muş]

ac-: *Düzenlemek; Ortaya çıxmaq.*

Açub hər güşəsində gülşənün yüz məclis-i `işrət
Bələbil ləhn-i müsīqār ilə gəlmiş nə əlhānə (*Kaside 22, Mısra 9*). [açub, -ub]

aciz: *Gücsüz, zayıf; Beceriksiz, yetersiz.*

Gərīb ü `aciz ü müztər belā vü möhnət-i hier
Bu qədr dərdimə ey kəş bircə həmə-dəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 9*). [aciz,]

Acizəm mədhivə hər nəhv ilə tövşif eləsəm
Āftābə verürəm şö`lə-i şu`ā`nı şifət (*Kaside 5, Mısra 43*).
[acizəm, -əm]

Çü vəşfin etməgə `acizdi Žū`tün təb`i
Şəritə vəcib olub zāhır etməgə `əlān (*Kit`a-ı Kebir 1, Mısra 35*). [acizdi, -di]

Vəşfivə `acizəm mən-i nə-kām
`Əcz ilə eylədim sözüm itmām (*Mesnevi 2, Mısra 47*).
[acizəm, -əm]

Çərḥün əlində `aciz ü bī-çārə olmuşam
Āhır nəfəsə də bəh nə günü qarə olmuşam (*Muhammes 3, Mısra 21*). [aciz,]

Şirān-ı cəhān bir 'avretə **'əcizdurur**
Vay ol kəsə olsun ki iki 'avret alır (*Rübai 7, Mısra 3*).
[*'əcizdurur, -durur*]

ad: *İsim, şöhrət, nam.*

Ümmü'l-həbə'is oldı **adun** çünki salmış
Bəbildə ol mələkləri zindənə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 5*).
[*adun, -un*]

Hən u bəg at kənd pül bəhş eylər idi şā'irə
Şāhsevən tək imdi çoxdı **adı** hən hən qalmayub (*Kaside 4, Mısra 16*). [i, -i]

Adındı ins döğül vəhş ey gözim nürü
Dəhi müsəlmān 'ibərətdurur sələmətdən (*Kaside 15, Mısra 15*). [adındı, -in, -dı]

Dürüst bəhşon əgər bilməz öz **adın** yazmaq
Bu qism ədəm-i molladı nə dələlət ilə (*Kaside 20, Mısra 33*).
[adın, -in]

Çoğu fəhr ilə deyürlər ki mənəm hən-zadə
Fikr qılmır 'urəfə bənd döğüldür **adə** (*Mesnevi 6, Mısra 36*).
[adə, -ə]

Dindirsən əgər **adını** bilməz kəsə hədsiz
Verdün gərəyin şahib-i dövlət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 9*). [adını, -i, -n, -ı]

Yanında demə zülf sözün bu dil-i zərün
Zəncir **adını** çəkmə giriftər yanında (*Gazel 186, Mısra 8*).
[adını, -i, -n, -ı]

Ey nəcibü'n-nücebā zadə-i hən-ı Şirvān
Ki **adun** tək həsən-i hülq zātundə şi'ār (*Kaside 6, Mısra 32*).
[adun, -un]

Hər adı mollā olur mı 'əziz-i mən mollā
Nə fā'idə qurı **ad** bilməsə kitəbətədən (*Kaside 15, Mısra 70*).
[ad,]

Öz **adın** yazmaqı bilməz nə bilür kəf ilə nün
İddi'ası budı ləkən ki mənəm Əflātün (*Mesnevi 6, Mısra 15*).
[adın, -i, -n]

Žü'ni şād edüb İslāmdə bir **ad** eyləyün (*Mesnevi 9, Mısra 86*). [ād,]

H'oşā o kimsələrə **adı** yaşılıqlə qalub
Görüb həyat u məmātundə ləzzət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 11*). [adı, -ı]

Yezid tək **adı** māl'ün özi cəhənnəmdə
Nə fā'idə elə olsə hökümət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 13*).
[adı, -ı]

Özi yoğ **adı** var 'inqād-ı fəzl vücūd-ı səhā
'Əbəş yerə dolanub kīmyānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 3*).
[adı, -ı]

Oldı pəjmürdə könlü tā düşdi ol rüdan cüdā
Adı mähir-fövt olur gər kim düşə sūdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 2*). [adı, -ı]

Allāh peyām-bər sözünə kim həvəs eylər
Bir **adı** qalub dīn ilə imān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 12*).
[adı, -ı]

Adı Rüstəm olə həm-şəhrədə Zābil bi'llāh
Bu səbəblərlə həmin Rüstəm-i dəstān olmaz (*Gazel 90, Mısra 3*). [adı, -ı]

İlāhī bir də mümkündür mi görmək eylə əyyāmı
Ki bilmirdük gəm **adın** Žü'ı tək dīvānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 10*). [ādın, -ı, -n]

Mü'əllim ədəmə tapşur gəl oğlunu yohsə
Hər **adı** mollā döğül şahib-i fəzilətdən (*Kaside 15, Mısra 66*). [adı, -ı]

Hər adı mollā olur mu 'əziz-i mən mollā
Nə fā'idə qurı ad bilməsə kitəbətədən (*Kaside 15, Mısra 69*).
[adı, -ı]

O nəcibü'l-nücebā cüd Səttār Bəg kim
Fəzl-i cüd ilə **adı** şöhrət-i Şirvān oldı (*Kaside 17, Mısra 22*).
[adı, -ı]

Bı-püllüqdı bunları tə'sirdən salan
Bir sirr varmış ol **adı** pül zəhr-i mārda (*Kaside 19, Mısra 18*). [adı, -ı]

Ātəş-i harman-ı gəmdür özi ki āb isə də
Həyrdür cān u tənə gər **adı** şərāb isə də (*Mesnevi 1, Mısra 6*). [adı, -ı]

'Uləmā firqəsinün bir **adı** 'ālim deyülür
Özi vallāh nə üşül u nə fūrū'atı bilür (*Mesnevi 6, Mısra 13*).
[adı, -ı]

Hər **adı** Rüstəm olanlarda şüca'ət olu mı
Hər **adı** Yüsif olan kəsə mələhət olu mı (*Mesnevi 6, Mısra 37-38*). [adı, -ı]

Olse hər kəsə səhəvət özi ol hələtdür
Olmasa gər hünəri neylüm **adı** Rüstəmdür (*Mesnevi 6, Mısra 40*). [adı, -ı]

Hic kəs ism-i Məhəmmədlə peyğən-bər olmaz
'Əli olmaqla **adı** Həydər ü Şəfər olmaz (*Mesnevi 6, Mısra 42*). [adı, -ı]

Yohsə çoğ dūnbülü-bāz ism-i bəg əhş eyləyüb
Özini bir **adı** bəgliklə nəcəbətli bilüb (*Mesnevi 6, Mısra 56*).
[adı, -ı]

Dünyā üzi sər-be-sər fənādur
Bir yaşılıq **adı** kim bəqādur (*Mesnevi 8, Mısra 62*). [adı, -ı]

Sölə hanı Hātəmün vücūdi
Bəqādi vəlīk **adı** cūdı (*Mesnevi 8, Mısra 64*). [adı, -ı]

Hənlar **adını** eşitcək ol dəm
Şövq ilə dedim ki həyr məqdəm (*Mesnevi 7, Mısra 37*).
[adını, -i, -n, -ı]

Hər kəsün adını sultān qoyəsən hən deyəsən
Bir **ad** ilə o gedüb Rüşdə sultān olmaz (*Gazel 90, Mısra 6*).
[ad,]

Mey nəş'əsini görməmiş 'eşqün məzāqını
Zāhid sölər ki mərifətim var bu **ad** ilə (*Gazel 193, Mısra 4*).
[ād,]

Qurı **ad** ilə döğül hân u bæg ü mollâlıq
Ləfz için mə'nî gərək yohsə gəlür rüsvâlıq (*Mesnevi 6, Mısra 43*). [*ad,]*

Hər kəsün olşə dövləti varı
Ol kəsün çoğdı 'izzəti '**adı** (*Mesnevi 11, Mısra 14*). [*'adı, -ı*
]

ad eylə-: *Nam salmaq, adı bilinmek, meşhur olmak.*

Dəğ-ı hicrân ilə ol şirîn-ləbün gər cān verəm
Küh-kən tək Zü'iyə mən dağı bir **ad eylərəm** (*Gazel 127, Mısra 14*). [*ad eylərəm, -r, -əm]*

ādāb: *Edepi, erkân, usul.*

Bəhşiş ü cüd u səhəvət sizə zāfî haşlöt
'Elm ü **ādāb** u hünər sizdə firāvān oldı (*Kaside 17, Mısra 24*). [*ādāb,]*

ādāb-ı hıdmət-i həq: *Allah`a hizmetin usulleri, adabı.*

Ādāb-ı hıdmət-i Həqı zāhid haçan bilər
Dünyədə çünki hıdmət-i insānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 9*). [*ādāb-ı hıdmət-i həqı, -i]*

ādāb-ı mə'rifət gülü: *Marifet edebinin gülü.*

Ādāb-ı mə'rifət gülü ilən bu 'əşrdə
Hər bəzmi döndərübdi gülüstānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 3*). [*ādāb-ı mə'rifət gülü,]*

ādī: *Bayaqı, dəğersiz, vafıqsız, niteliksiz.*

İlāhī mərhəmətündən özün yetüş dādə
Götür üşülə bu cühhāl **ādī** mollānı (*Kaside 23, Mısra 88*). [*ādī,]*

'ādil: *Adalet edici, adaletli.*

Nədi bā'is ki Hüdāvənd ü kərīm ü '**ādīl**
Eləyüb 'ārif-i dānānı əsir-i nā-dān (*Kaside 14, Mısra 5*). [*'ādīl,]*

adını qoy-: *Adını ebediləştirmək, isim vermek.*

Hər kəsün **adını** sultān qoyəsən hân deyəsən
Bir ad ilə o gedüb Rüşdə sultān olmaz (*Gazel 90, Mısra 5*). [*adını qoyəsən, -ə, -sən]*

ādəm: *İnsan, beşer, kişi; İnsanlık niteliklerine sâhip olan olgun kimse.*

'Elm az pül çoğ olan **ādəm**
Hələq içində olur imām-ə'zəm (*Mesnevi 11, Mısra 37*). [*ādəm,]*

Gər şürəti insān görünən çoğdı vəlī
Həşiyəti insān olan **ādəm** kəmdür (*Rübai 4, Mısra 4*). [*ādəm,]*

Dutdı zülfün bağ-ı hüsnün görmədim ruhsarıvı
Hülddən **ādəm** kənār olmazdı şeytān olmasa (*Gazel 13, Mısra 4*). [*ādəm,]*

Hələq söylər yaradub cənnəti Həq **ādəm** için
Bu 'əbəş sözdü Hüdā cənnəti şeytānə verüb (*Gazel 20, Mısra 3*). [*ādəm,]*

Heyf olə kim dəhrdə bir zāt-ı əkrəm qalmayub
Qalmayandə elə **ādəm** şanki 'āləm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 2*). [*ādəm,]*

Hər cəhətdən 'āləm olmuş cənnəti 'l-mə'vā vəlī
Neylərəm mən cənnəti çün onda **ādəm** qalmayub (*Gazel 30, Mısra 4*). [*ādəm,]*

Özi gāfildı məgər əyā-i lā yəğtəbdən
Kim edir gündə həzār **ādəm**ə gıybət zāhid (*Gazel 39, Mısra 4*). [*ādəm, -ə]*

Nə südi **ādəm**ə belə bəhərvəş-i firdövsdən
Əgər kim kīsəsində sīm ilə zər nā-hüveydādur (*Gazel 40, Mısra 9*). [*ādəm, -ə]*
Gər cənnətə də imdiki **ādəm** gedəcəksə
Bi'llāh elə olşə mənə cənnət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 25*). [*ādəm,]*

Behişt olmuş cəhān līkən dutub şeytān ilə 'āləm
'Əbəş sözdür ki söylərlərdi cənnət içrə **ādəm** var (*Gazel 70, Mısra 6*). [*ādəm,]*

Göz ü qaş u əl ayağ pülilə döğül insān
Əgər məlik olə bī-mə'rifət nə **ādəmdür** (*Gazel 80, Mısra 12*). [*ādəmdür, -dür]*
Gər cənnət ü firdövsdür 'āləm bu zəməndə
Şəd-heyf ki bir rəmz bilən **ādəmi** yohdur (*Gazel 86, Mısra 6*). [*ādəmi, -i]*

Nə hüld olaydı nə **ādəm** nə hīlə-i şeytān
Nə əmr ü nəhy nə təqdīr-i kun fəkān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 9*). [*ādəm,]*

Bəğ-ı cənnət kimi 'āləm boşalub **ādəmdən**
Məskən-i div ü dəd ü gül biyābān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 5*). [*ādəmdən, -dən]*

Gəldi **ādəm** bu yerə dözmədi bir şeytānə
Bilmədi burda tāmām ādəm-i şeytān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 7*). [*ādəm,]*

Hātīr-i Həvvā için Ādəm burahdı cənnəti
Hvāhiş-i yārı sər-əncām etməyən **ādəm** döğül (*Gazel 125, Mısra 6*). [*ādəm,]*

Vüşāl-i yərdə istər köñül ki həlvət olə
Behişt-i 'ədn idi çün ondə **ādəm** istəmənəm (*Gazel 135, Mısra 8*). [*ādəm,]*

'Āqıl **ādəm** odı kim olməyə dīvānə-i māl
Həm-dəmin cām-ı mey ü yār-ı pərī-zādə qılə (*Gazel 215, Mısra 7*). [*ādəm,]*

Kəs ümüd ey dil cəhəndə əhl-i 'ürfən qalmayub
Ādəm itmiş dəhrdən āsār-ı insān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 2*). [*ādəm,]*

Cünki **ādəm** yə səhā eylər yə əhsān Həq içün
 Nə səhəvət var nə rāh-ı Həqdə əhsān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 5*). [*ādəm,]*

Nə deyüm bu sözi mən çıxdı tütün başımdan
 Ki tütün almaqinə olmayə **ādəmdə** təvān (*Kaside 14, Mısra 16*). [*ādəmdə, -də]*

Vəli nədür ki **ādəm** çoxı əzəlki tək
 Qalubdı vəhşət ilə çılmayub o hişlətdən (*Kaside 15, Mısra 35*). [*ādəm,]*

Sözün danışmaqə dilməcə ehtiyācun var
 O da sənün tək **ādəmdi** öl həcələtdən (*Kaside 15, Mısra 48*). [*ādəmdi, -di]*

Nə bu libās var idi nə bu tə'ām nə ev
 Döğüldi **ādəmə** təşbih hiç bəbətdən (*Kaside 15, Mısra 32*). [*ādəmə, -ə]*

Mü'əllim **ādəmə** tapşur gəl oğlunu yohsə
 Hər adı mollā döğül şahib-i fəzilətdən (*Kaside 15, Mısra 65*). [*ādəmə, -ə]*

Vəli çe fā'idə **ādəmlərinə** hikmət-i elm
 Döğül mü'əssir bir zərrəcə sirayət ilə (*Kaside 20, Mısra 17*). [*ādəmlərinə, -lər, -i, -n, -ə]*

Görən olur mu dəvə çevrilüb olə **ādəm**
 Vəyə gəzāl edəsən qurdi yə ki aşlanı (*Kaside 23, Mısra 23*). [*ādəm,]*

Sölə bu 'elm nə tərz ilə pəs olur həşil
 Ki kamil **ādəm** edə bir o növ' heyvāni (*Kaside 23, Mısra 48*). [*ādəm,]*

Yavaş yavaş bularə gəldi kamil **ādəmlər**
 Yetürdi tā bu məqāmə ki dutdı dünyāni (*Kaside 23, Mısra 41*). [*ādəmlər, -lər]*

On on beş il bizim **ādəmlər** eyləyür təhşil
 Nə dil bilür 'Ərəbicən nə yaşı imlāni (*Kaside 23, Mısra 53*). [*ādəmlər, -lər]*

Tək tək **ādəmdə** qalub 'elm ü səhā vü imān
 Yoğdı onları də bu əhl-i cəhəndən tanıyan (*Mesnevi 6, Mısra 7*). [*ādəmdə, -də]*

Gər istəsən ey 'əziz-i 'āləm
 Kim gəlməyə yanıña bir **ādəm** (*Mesnevi 8, Mısra 52*). [*ādəm,]*

Cām-ı cəmdür dəhi İskəndərün əynəsiddür
 Məst olandə bilisən 'āləmin **ādəm** nəsidür (*Mesnevi 9, Mısra 6*). [*ādəm,]*

Küdək **ādəm** elə bu şüret-i şəhsiyyə olur
 Yə vücüdində onun geyr-i kərəmət tapulur (*Mesnevi 9, Mısra 11*). [*ādəm,]*

Dərs-i 'elm ilə o **ādəmdi** mən oldım heyvān
 İstəsə hər cürə nohtə urə həqdür āsān (*Mesnevi 9, Mısra 71*). [*ādəmdi, -di]*

Hər kəsün mərifəti olsə təməm **ādəmdür**
 Olmasa **ādəmə** oşşar heyivāndan kəmdür (*Mesnevi 9, Mısra 15*). [*ādəmdür, -dür]*

Sən ki **ādəmsən** həqiqiyyəti əqvāl ilə
 Māzi müstəqbələ bəh diqqət-i əhvāl ilə (*Mesnevi 9, Mısra 51*). [*ādəmsən, -sən]*

Hər kəsün mərifəti olsə təməm **ādəmdür**
 Olmasa **ādəmə** oşşar heyivāndan kəmdür (*Mesnevi 9, Mısra 16*). [*ādəmə, -ə]*

'Elmsiz **ādəmə** Qur'āndə Hüdā-yı 'əllām
 Heyivāndan də deyüb əksük ədallu'l-ən'ām (*Mesnevi 9, Mısra 73*). [*ādəmə, -ə]*

Var imiş yüz bu növ' **ādəmlər**
 Ki özindən səvāni bətil elər (*Mesnevi 11, Mısra 51*). [*ādəmlər, -lər]*

Bu 'anədil bu bələbil bu gülüstān bu cəmən
 'Eyni cənnətdi nəşāt eylə əgər **ādəmsən** (*Mesnevi 15, Mısra 10*). [*ādəmsən, -sən]*

Dil bilən kimsə ilə bilməyəne eylə nəzər
 Şüreti olsə də **ādəm** heyivāndan bədtər (*Muhammes 5, Mısra 22*). [*ādəm,]*

Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü şəndür məktəb
 Kişi beş dil bilə gər onda təməm **ādəmdür** (*Muhammes 5, Mısra 16*). [*ādəmdür, -dür]*

Biz kimi var mı bələkeş bu bənī **ādəmdə**
 Yetüşübdür dəmi-i rihlət mən-i bīmār ölürem (*Müseddes 2, Mısra 7*). [*ādəmdə, -də]*

Şüretə bənī növ'-i bəşər çox görünür
 Bātinə vəli dil anlayan **ādəm** yoh (*Rübai 5, Mısra 4*). [*ādəm,]*

Susuyub Kövsərə öz nəfsivə etdün tə'ət
 Zāhidā **ādəmi** cənnətdən atar sü'-i 'əməl (*Gazel 126, Mısra 12*). [*ādəmi, -i]*

Bād-ı bəhār cənnət edüb gərçi 'āləmi
 Şəd-heyf yoğdı belə behiştün bir **ādəmi** (*Gazel 243, Mısra 2*). [*ādəmi, -i]*

ādəm: Hz. Adem.

Hātir-i Həvvā içün **Ādəm** burahdı cənnəti
 Həvāhiş-i yāri sər-əncām etməyən ādəm döğül (*Gazel 125, Mısra 5*). [*ādəm,]*

Nədi dünyā özi bir fikr elə ey məst-i gürür
 Bārī 'ibrət elə bir **Ādəm** ilə Həvvādən (*Gazel 173, Mısra 4*). [*ādəm,]*

Dutdı zülfün bağ-ı hüsnün görmədim ruhsārıvı
 Hülddən **Ādəm** kənār olmazdı şeytān olmasə (*Gazel 197, Mısra 4*). [*ādəm,]*

ādəm-i bī-mə'rifət: *İlimsiz insan.*

Behişt şöhbət-i yār-ı şəfiq-i həmə-dəmdür
Həqiqət **ādəm-i bī-mə'rifət** cəhənnəmdür (*Gazel 80, Mısra 2*). [*ādəm-i bī-mə'rifət,]*

ādəm-i mollā: *Molla adam, molla kişi, ruhani insan.*

Dürüst bəhşon əgər bilməz öz adın yazmaq
Bu qism **ādəm-i mollādı** nə dəlālet ilə (*Kaside 20, Mısra 34*). [*ādəm-i mollādı, -dı]*

ādəm-i şeytān: *Şeytan gibi insan(lar).*

Gəldi ādəm bu yerə dözmədi bir şeytānə
Bilmədi burda tāmām **ādəm-i şeytān** oləcəq (*Gazel 114, Mısra 8*). [*ādəm-i şeytān,]*

ādəm-i zādə: *İnsan oğlu.*

Nə hər **ādəm-i zādə** dəddəndi hūb
Ki dər-ādəm-i şüm u bəddəndi hūb (*Rübai 1, Mısra 1*). [*ādəm-i zādə,]*

ādəmiyyət: *İnsanlık, insana yakışır şekilde davranma.*

Biri öküz təki nəqişdi **ādəmiyyətdən**
Biri 'ulüm oğuyubdur keçübdü Loqmāni (*Kaside 23, Mısra 33*). [*ādəmiyyətdən, -dən]*

ādəm şifət: *İnsanoğlu gibi, insanlar misali.*

'İsrətlə keçən günlərivi yādə sal imdi
Ādəm şifət ol rövzə-i rızvānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 4*). [*ādəm şifət,]*

'ādət: *Olagəlmiş, alışılmış şey, adet, gelenek.*

Məndə vardır əgər 'āşiq oluban mey içmək
Səndə var bir qulağ as gör neçə **'ādət** zāhid (*Gazel 39, Mısra 10*). [*'ādət,]*

Çəkürsən həncər-i müjgān tökürsən qan alursan cān
Həbībim səndə bu **'ādət** nədür qəşşābə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 8*). [*'ādət,]*

Qılır Zū'ī ruḥundə ol məhün cünbüş qara zülfi
Bəli **'ādətdir** eylər cünbüş 'əqrəb mäh-tāb içrə (*Gazel 188, Mısra 10*). [*'ādətdir, -dir]*

Görəndə şərhə şərhə könlümi elə təkəllüm kim
Bu **'ādətdür** nəmək pəşidə eylərər kabāb içrə (*Gazel 188, Mısra 6*). [*'ādətdür, -dür]*

Lütf eylə Zū'iyə elə cövrün ziyadə kim
Divānə könlüm **'ādət** edübdür cəfālarə (*Gazel 201, Mısra 10*). [*'ādət,]*

Gecə meh-tābda həmə-hvābə-i cānānə idim
Vəsl-i yār u mey-i şəhbāyə var idi **'ādət** (*Kaside 5, Mısra 6*). [*'ādət,]*

Zū'ī-i dil-həstəyə göstərmədi zərrə vəfā
'Ādəti əhl-i kəmələ dā'im etməkdür cəfā (*Tahmis 3, Mısra 18*). [*'ādəti, -i]*

āfāq: *Göğün yerle birləşmiş gibi görüldüğü kısımlar, ufuklar.*

Olmuş cəhālət ol qədər **āfāqə** mündəric
Qılmaz təməyyüz bang-ı gürəbi həzārdan (*Gazel 176, Mısra 5*). [*āfāqə, -ə]*

āftāb: *Güneş.*

O məh bənimlə olan gecə bəzmdə deyürəm
Ki **āftāb** meyimdür hilāl cāmımdur (*Gazel 55, Mısra 8*). [*āftāb,]*

Hanı o şühlə məst-i şərab olan günlər
Məhim piyalə meyim **āftāb** olan günlər (*Gazel 65, Mısra 2*). [*āftāb,]*

Nə dövr-i gərdis-i gərdün olaydı nə əyyām
Nə **āftāb** nə əncüm nə əsmān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 4*). [*āftāb,]*

Gedəndə görmədim ol **āftāb** ruhsārın
Qoyub könlüdə kədər çeşmim içrə nəm getdün (*Gazel 163, Mısra 11*). [*āftāb,]*

Zülf-i ruhsārın mıdır gördükdə qıldım iştibāh
Yā ki mizān bürcini məskən qılıbdur **āftāb** (*Gazel 16, Mısra 8*). [*āftāb,]*

'Ācizəm mədhivə hər nəhv ilə tövşif eləsəm
Āftābə verirəm şö'lə-i şu'ā'nı şifət (*Kaside 5, Mısra 44*). [*āftābə, -ə]*

Gəm dəf'i həşil olmadı cām u şərabdan
Rövşən olur mī hənə gecə **āftābdan** (*Gazel 178, Mısra 2*). [*āftābdan, -dan]*

Hanı o şühlə məst-i şərab olan günlər
Məhim piyalə meyim **āftāb** olan günlər (*Gazel 62, Mısra 2*). [*āftāb,]*

āftāb-ı ələm-ārā: *Dünyayı süsleyen güneş.*

Sanasan **āftāb-ı ələm-ārādur** səhāb içrə
Yüzün ey məh-liqā ol gīsü-yı piç ü tāt içrə (*Gazel 188, Mısra 2*). [*āftāb-ı ələm-ārādur, -dur]*

āftāb-rū: *Güneş gibi parlak yanaklı.*

Oldı düçar dün baña bir **āftāb-rū**
Yüz mərtəbə vəcīhdi mäh-i tāmāndan (*Gazel 177, Mısra 7*). [*āftāb-rū,]*

āfət: *Önlenmesi elde olmayan büyük felâket, belâ, musibet, bādire.*

Həzənün **āfəti** yetmək gülə odur bā'is
Ki həddini tanımub etdi bəhs izārūn ilə (*Gazel 205, Mısra 5*). [*āfəti, -i*]

āğ: *Ak, aklık, beyaz.*

Həmə'il eyləmək bir ağ cəməlün qara gīsūsın
Keçən möhnətlə qarə günləri 'işrətlə ağ etmək (*Gazel 120, Mısra 9*). [*āğ,]*

Yād ol zəmə'n ki qara gecəm gün tək ağ idi
Günlər o günlər idi damāğ ol damāğ idi (*Müseddes 1, Mısra 23*). [*ağ,]*
Qara pül həsrəti ilə **ağarub** çeşm-i ümīd
Ārzü-yı mey-i gül-günlə cigər qan oləcəq (*Gazel 113, Mısra 15*). [*ağarub, -ar, -ub*]

Yohdur bir **ağ** gün mən-i bəhti qara içün
'Ömrüm keçir 'əbəş belə leyl ü nəhār ilə (*Kaside 21, Mısra 11*). [*ağ,]*

Çoğ gəzmə bəhtün **ağ** u qara olmaqundə sən
Bī-cā ötürmə leyl ü nəhārın zəmə'nənün (*Gazel 175, Mısra 7*). [*ağ,]*

Buyurub şəhş libās ilə hünərmənd olmaz
Rəngi **ağ** olmaq ilə duz gəlübən qənd olmaz (*Mesnevi 9, Mısra 30*). [*āğ,]*

Bu zəmə'n əhlidi kim anlamayub nīk [ü] bədi
Deyər 'ālim onə kim başınə bir **ağ** dolədi (*Mesnevi 9, Mısra 36*). [*ağ,]*

āğ etmək: *Mutlu olma, mutlu ve mesut yaşama, mutlu, bahtiyar.*

Həmə'il eyləmək bir ağ cəməlün qara gīsūsın
Keçən möhnətlə qarə günləri 'işrətlə ağ **etmək** (*Gazel 120, Mısra 10*). [*āğ etmək,]*

ağac: *Ağaç.*

Gər **ağacdən** yonasan göstərəsən Sām-süvār
Zü'ī vəqtində gəlüb Fārs-i meydān olmaz (*Gazel 90, Mısra 11*). [*ağacdən, -dən*]

āgāh: *Haberi olan, haberdar.*

Hātəm-i 'əşrdən **agāh** döğülsən əslā
Ki onun süfrəsində həzirdur şah u gədə (*Mesnevi 1, Mısra 25*). [*agāh,]*

Yohdı bir kimsə əşldən **agāh**
Pülə derlər bugünkü gün Allāh (*Mesnevi 11, Mısra 43*). [*agāh,]*

āğāz: *Başlamak; Anlatmaq, seslendirmək.*

Şəkvə **āğāz** qılub dərd ü gəm-i 'āləmdən
Āh u əfgān ilə hər dəm keçürdüm əyyām (*Kaside 13, Mısra 5*). [*āğāz,]*

ağdaş: *Azərbaycan'da şəhir ismi.*

Gər yolun düşsə şəbə **Ağdaşə** məndən sölə kim
Verdi cān həsrət ilə Zü'ī-nālən sənsiz (*Gazel 95, Mısra 9*). [*ağdaşə, -ə*]

ağız: *Ağız; Yara.*

Açılır şənə şifət zār-ı tənimdən min **ağız**
Ey pəri şənə gər ol zülf-i pərişənə dəgə (*Gazel 189, Mısra 3*). [*ağız,]*

ağız ac-: *Bir iş için ricada bulunmaq, yardım istemek, dərđini söylemek; Tarağın ağızındaki dişləri kastedilmiştir.*

Yüz **ağız açsə** də şənə belə müşkil olu həll
'Əql ü cān pīç ü ham-ı zülfə sər-gərdəndur (*Gazel 126, Mısra 14*). [*ağız açsə, -sə*]

ağızdan ağızə düş-: *Dillere düşmək.*

Bəs ki zikr-i dəhəni **düşdi ağızdan ağızə**
Səbəb oldur ki nəzərdən onı pünhān etmiş (*Gazel 104, Mısra 5*). [*ağızdan ağızə düşdi, -di*]

ağla-: *Kederden, teessürden gözyaşı akıtmak.*

Qoy 'eşqinün hələki olum ey göz **ağlama**
Yoh həcəti şəhīd olanun şüst ü şü ilə (*Gazel 214, Mısra 11*). [*ağlama, -ma*]

Hər dəm baħub cəməlivə gər **ağlasam** nola
H'urşidə baħsə kimsə edər əşkbārliq (*Gazel 111, Mısra 11*). [*ağlasam, -sa, -m*]

Ey məh vüşālınə çəkübən həsrət **ağlaram**
Yandurdı cism-i cānımı bu firqət **ağlaram**

Mən ağlaram əgərçi baña 'eyb edərsə hələq
Bi'llāh firāqə yohdı belə tığət **ağlaram**

Sünbül tək bələlərimi rəhm qıl baña
Qoy hələq eyləsün baña yüz töhmət **ağlaram**

H'oşdur əgərçi əhl-i cəhānə behişt-i hür
Sənsiz əgər məqāmım olə cənnət **ağlaram**

Mey-cāmı gərçi hələqə verür şādliq vəlī
Cām əldə sənsiz ey büt-i məh zülmət **ağlaram**

Sənsiz nə ləzzəti mey ü çəng ü çəğānənün
Yādunlə ağlamaqdə görüb ləzzət **ağlaram**

Yalquz döğül bu nələ vü fəryādım ey pəri

Öz könlim içrə sənə qılıb şöhbət **ağlaram**

Almış çəhər güşədən ətrəfimi gəmün
‘Eşqün əgər başa verə bir füsət **ağlaram**

Rəhət məqām yohdı cəhān içrə Zü‘iyā
Gər bir məqām tapsə idim rəhət **ağlaram** (*Gazel 133, Mısra 1-18*). [*ağlaram, -r, -am*]

Ey cān bu qədri möhnət-i hicrānə **ağlama**
Çəkmə bu güşə vü gəmi bī-cānə **ağlama**

Şəbr eylə hər nə cövr gələ rüzgārdən
Vəqtün cəhənnəm etmə yanə yanə **ağlama**

Təğyir-i ihtiyārı çü yohdur qəzā üçün
Təqdīrə rāzı ol gəm-i dövrənə **ağlama**

Əlbəttə vaxtlən çatacaq müjdə-i bəşīr
Yə‘qūbvār Yūsif-i Kən‘ānə **ağlama**

Bir şey` bu giryəzārdən olmaz kəm ü ziyād
Bī-hüdə olmə gəl belə divānə **ağlama**

Əlbəttə hər həzān olanun bir bəhārı var
Şəbr eylə ey könlül gəm-i dövrənə **ağlama**

Cövr-i zəmənə möhnət-i gübrət fīrāq-ı yār
Zü‘i demək cəfādi bu tuğyānə **ağlama** (*Gazel 5, Mısra 1-14*). [*ağlama, -ma*]

Deründə **ağlamaqdan** qanə gərçə oldım nigārā hər
Deməzsən kim mægər bu Zü‘i-i məhcūr u miskīndür (*Gazel 56, Mısra 9*). [*ağlamaqdan, -dan*]

Sənsiz nə ləzzəti mey ü çəng ü çəğānənün
Yādunlə **ağlamaqda** görüb ləzzət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 12*). [*ağlamaqda, -də*]

Nūhı keşfisi ilə gərçə edər gird-ābə
Ağlamaqdan şəb-i hicrān gözimün tūfānı (*Gazel 250, Mısra 14*). [*ağlamaqdan, -dan*]

ağsaqqal: Beyaz sakallı, yaşlı.

Hər bir qədər əgər olə də māl ü dövləti
Ağsaqqalun dutar mı cavānlarlə şöhbəti (*Muhammes 1, Mısra 16*). [*ağsaqqalun, -*]

ağız: İnsan və hayvanlarda yeməyə, seslenməyə mahsus uzuv, ağız, dudak;

Ağzımdə söz deyüb danışan şəxsi qanmadım
Kimdür bahān bu dīde-i bünyādə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 11*). [*ağzımdə, -im, -də*]

Ağzıvı gönçə bilüb həlqə bəyān eylər idim
‘Əqli yohluqdan bağ gör nə gümān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 1*). [*ağzıvı, -iv, -ı*]

Gər zāhir alur cānımı gəzmün oğlu līkən
Ağzun həvəsi könlümü pünhān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 6*). [*ağzun, -uñ*]

Qalmub **ağızda** gözdə dəhi dizdə təqəti
Bī-zövq cism ü cān diri qalmaq nə ləzzəti (*Muhammes 1, Mısra 5*). [*ağızda, -də*]

əgəh: Haberi olan, haberli, haberdar.

Hər ‘elmdən **əgəh** gərək olsun ki desün şe‘r
Zü‘i kimi şā‘ir gəlübən hər yetən olmaz (*Gazel 94, Mısra 11*). [*əgəh, -*]

Sənün bu bī-vəfā olmaqlıqundan **əgəh** olsaydım
Könlül verməzdim ey məh düşdi bəndə bī-həbər könlüm (*Gazel 143, Mısra 7*). [*əgəh, -*]

Dəhānı sirrini şandūq-ı dildə məhfi qılmışdım
Gözüm fəş etdi **əgəh** olcaqın bu rāz-ı pünhānə (*Gazel 192, Mısra 4*). [*əgəh, -*]

Hər nihān ilə gərīb ‘elmlərə **əgəhdür**
Gər Fələtūn olə tə‘līm alı ondan hīkmət (*Kaside 5, Mısra 41*). [*əgəhdür, -dür*]

ah: Hüzün, sürur, yas, ümit gibi deruni ahvale delâlet eden bir edat; Ah etmek, feryat etmek.

Nə var ol məhvəşə **ahımdan** özgə qāşidim hər şəb
Hərīm-i küyunə bād-ı şəbādan geyri məhrəm var (*Gazel 70, Mısra 11*). [*ahımdan, -im, -dan*]

Bu həlī fikr edəndə başımdan tütün çıxar
Püsīdə püstə salur **ahım** odı şərār (*Kit‘a-ı Kebir 2, Mısra 12*). [*ahım, -im*]

Qoymə məni intizār içində
Şām u səhər **ah** u zār içində (*Mesnevi 8, Mısra 68*). [*ah, -*]

Cəfā-yı yārdan incimə hərgiz **ah** u zār etmə
Bu mülk-i ‘eşqdür əlbəttə ey dil bir nizām olmaz (*Gazel 93, Mısra 11*). [*ah, -*]

Rüm-ı ruhsāruvun ətrāfın alub hindü-yı zülf
Ah şəd-ah ki nüşrət genə küffārə düşüb (*Gazel 17, Mısra 4*). [*ah, -*]

Olub ‘āşiq cəhāndə hər kəs öz mə‘şuqəsin tapdı
Mənim kim hər zəmən firqətdə min min **ah** u zārım var (*Gazel 50, Mısra 4*). [*ah, -*]

Zü‘i kimi çolq çəkməgilən **ah** u fəğānı
Şəbr eylə könlül möhnət-i hicrān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 17*). [*ah, -*]

Ay u gün söyləməyüb mətləbi muğləqdi ki mən
Gecə gündüz gəm-i hicrān ilə **ah** vāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 4*). [*ah, -*]

Düşsə şəbā güzārın əgər küy-ı yārə bir
Sölə bu möhnət ü gəmimi **ah** zārımı (*Gazel 228, Mısra 8*). [*ah, -*]

Bə‘zün alubdı ‘əqlini mālın verüb füzün
‘Ömri keçür hesāb ilə **ah** u zār ilə (*Kaside 21, Mısra 38*). [*ah, -*]

Lə‘lün gəmində Zü‘i-i hünin-cigər sənün
Hər dəm əlündən **ah** qılıb əl-əmān çəkər (*Gazel 61, Mısra 14*). [*ah, -*]

Gəlib məsliḥ-i könlül zāra **āh** u zārın ilə
Olub gərliq cəhān çeşm-i əşkbārın ilə (*Gazel 205, Mısra 1*).
[āh,]

Tükəndi ‘ömr-i kirāmī fəğān u **āh** ilə Zū’ī
N’olaydı ‘āqibət ālām şād u hür-rəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 13*). [āh,]

Vücüdüm ney kimi sūrāḥ sūrāḥ olsə **āh** etmən
Məhəbbətdən dəm urduq içməmək olmaz bəlälərdən
(*Tahmis 1, Mısra 29*). [āh,]

Hansı dil-bərdür ki öz ‘uşşāqınə cövr etməyüb
Cövr-dən **āh** etmə ey ‘āşiq yaḥar könlüm deyüb (*Tahmis 3, Mısra 14*). [āh,]

Şəkvə ağz qılıb dərd ü gəm-i ‘āləmdən
Āh u əfğān ilə hər dəm keçirürdüm əyyām (*Kaside 13, Mısra 6*). [āh,]

Bəzm-i geyr içrə görən dəm ol gül-i rə’nā yüzün
Ātəşin meydən yaḥar **āhım** odı dünyā yüzün (*Gazel 148, Mısra 2*). [āhım, -ım]

Bəs ki süzişin qılır hicründə nālə ey şənəm
Yandırur hər gecə **āhım** əsmānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 12*). [āhım, -ım]

Ātəşin meydən yaḥar **āhım** odı dünyā yüzün
Bəzm-i geyr içrə görən dəm o gül-i rə’nā yüzün (*Gazel 170, Mısra 2*). [āhım, -ım]

Olub ol şəm’ geyrə mən onun rüy-ı firāqında
Dəm-ā-dəm yandım **āhım** ātəşindən nārə bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 4*). [āhım, -ım]

‘Āşiq olan əgərçi edər **āh** zārliq
‘Āşiqə h’oşdı yār yolundə nizārliq (*Gazel 111, Mısra 1*).
[āh,]

Şəbr qıl etmə çoh də **āh** u fəğān
Nə qədər həstə vü nizār oldun (*Kaside 16, Mısra 11*). [āh,]

āh: *Akmak, sıvı maddələr veya çok ince taneli katı maddeler bir yerden başka bir yere doğru gitmek.*

Hicründə gözlərimdən **āhan** qətrə qətrə qan
Döndürdi lələzərə nigārım kənārımı (*Gazel 228, Mısra 5*).
[āhan, -an]

Ki qoymayub tən ü cəndə hümār-ı hicrān tāb
Ze-bəs **ahıtdı** gözimdən bəlälərun seyl-āb (*Tahmis 2, Mısra 8*). [ahıtdı, -it, -dı]

āh çək-: *Ah çekmek.*

Yüz həsrət ilə **āh çəküb** qanlar ağlaram
Zin gəm be mövsem-e gül o əyyām növ-bəhār (*Kaside 9, Mısra 13*). [āh çək, -üb]

āh-ı cān-süz: *Gönlül yakan ah, haykırış.*

Firqətündə **āh-ı cān-süz** u fəğānımdan mənəm
Gecələr ey məh-liqə gərdün-ı gərdən titrəşür (*Gazel 58, Mısra 5*). [āh-ı cān-süz,]

āh-ı fəğān: *İztırap ahı.*

Āh [u] fəğān ilə könlül dərlihub
Öz işimün āhırınə bəd bəhūb (*Mesnevi 4, Mısra 33*). [āh-ı fəğān,]

āh-ı pür-şərār: *Ateş, kıvılcım dolu ah, inleme.*

‘Əcəbdi çərḥ yanub həm kəvāķib odlanmaz
Yüzün gəmində mənəm **āh-ı pür-şərārım** ilə (*Gazel 191, Mısra 6*). [āh-ı pür-şərārım, -ım]

āh-ı süznāk: *Yakıcı ah, inleme.*

Yüz **āh-ı süznāk** ilə vəşlə yetüşmədim
Zāhid necə tapar sölə bu həy u hū ilə (*Gazel 214, Mısra 9*).
[āh-ı süznāk,]

āh-ı şərərbār: *Kıvılcım yağdıran ah.*

Bu bələ vəqə’əsin gābit edir Kərb-i bələ
O səbəbdən çəkübən **āh-ı şərərbār** ölürem (*Müseddes 2, Mısra 32*). [āh-ı şərərbār,]

āh u zār: *İnleme ve ah etme.*

Ze-bəs səngin dil ‘āşiq-keş ü bəd-hüdur ol məh-rū
Nə vəşlə dut ümid ey dil nə **āh [u] zār** bī-cā çək (*Gazel 116, Mısra 8*). [āh u zār,]

āhur: *Son, sondaki, akıbet, nihayet.*

Bir cigər də ayda almə əkl qıl hūn-ı cigər
Yıq gələn qoy qalsun **āhırdə** nədəmət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 12*). [āhırdə, -də]

Yüz min vücüdün eləmiş hənəsin hərəb
Āhırdə qılımsan onı divānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 16*).
[āhırdə, -də]

Bu vəchdəndi məskənim **āhırdə** kənd olub
Yoḥdur təmām şəhrdə bir belə mäh-rū (*Gazel 24, Mısra 6*).
[āhırdə, -də]

Zū’iyā şəbr qıl **āhırdə** verir Bārī Hüdā
Bu cəhəndə nə ki ə’māl ilə pərgārı olub (*Gazel 32, Mısra 13*). [āhırdə, -də]

Məni öldürdilər dərd ü gəm-i ‘eşq ilə **āhırdə**
Səmən-simā vü sünbül-müy u süsən-ləb [ü] gül-rülər (*Gazel 57, Mısra 5*). [āhırdə, -də]

Nə küşiş eyləsə çatmaz muradə **āhırdə**
O kəs ki rüz-ı əzəl tāli’i onun kəmdür (*Gazel 80, Mısra 13*).
[āhırdə, -də]

Dahmədür çün yerün **ahırdə** yoxə səbr elə
Təq-i Kısra hanı 'ələm hamı vırən oləcəq (*Gazel 113, Mısra 17*). [*ahırdə, -də*]

Dögi pəyəndə nə 'ömrü ü nə hökümət Zü'î
Yer ü gök küllüsü **ahırdə** ki min qan oləcəq (*Gazel 113, Mısra 22*). [*ahırdə, -də*]

Gül hərə ənīs oldı vü həslər baña həm-dəm
Ahırdə gözəl 'ömrümi gör hăr u həs etdim (*Gazel 130, Mısra 8*). [*ahırdə, -də*]

Gəl etmə muncə cəfā yadə şal o günlərivi
Ki hiç kəs deməz **ahırdə** gəl baña Kāzım (*Gazel 137, Mısra 8*). [*ahırdə, -də*]

Şubān-ı vādī-i Eymən kimi yüz min çəküb möhnət
Vəli **ahırdə** Tūr-ı vəşldə didərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 8*). [*ahırdə, -də*]

Dutan ey övc-i istignadə dā'im āşyān Şāhīn
Səni şayd eylər **ahırdə** 'uqāb-ı āsmān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 2*). [*ahırdə, -də*]

Firāqə döndi mənim vəşl-i yārım **ahırdə**
Nə növ'lən keçəcəq rüzgārım **ahırdə** (*Gazel 198, Mısra 1*). [*ahırdə, -də*]

Firāqə döndi mənim vəşl-i yārım **ahırdə**
Nə növ'lən keçəcəq rüzgārım **ahırdə** (*Gazel 198, Mısra 2*). [*ahırdə, -də*]

Pozuldu rövnaq-i ürdibehişt hicrūnlə
Həzānə döndi 'əcəb növ-bəhārım **ahırdə** (*Gazel 198, Mısra 4*). [*ahırdə, -də*]

Gecə günlüz çəkürəm intizārun ey məh-rū
Nə gün tāmām olacaq intizārım **ahırdə** (*Gazel 198, Mısra 6*). [*ahırdə, -də*]

Qurudı nəhl-i şəfā şarşar-ı həvādiş ilə
Töküldi gör nə şifət bərg ü bārım **ahırdə** (*Gazel 198, Mısra 8*). [*ahırdə, -də*]

Ümüd h'osdı firāq içrə vəşldən Zü'î
Ki şād olur dil-i ümmidvārım **ahırdə** (*Gazel 198, Mısra 10*). [*ahırdə, -də*]

Zü'iyā qā'idədür şe'rdə **ahırdə** du'ā
Tül vermə elə bu tərz ilə sən də itmām (*Kaside 13, Mısra 33*). [*ahırdə, -də*]

Bu 'əşrdə dəhi çoh pādşāhə eylə nəzər
Nə tövr zillətə **ahırdə** döndü dövrāni (*Kaside 23, Mısra 8*). [*ahırdə, -də*]

Nə qədri vəşf eləsəm həlätin bu bəzmün mən
Bürüz-ı 'əcə edər **ahırdə** qüvvə-i əzmān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 34*). [*ahırdə, -də*]

Ahırı bu çərhi-i qədimü'l-binə
Eyləyə bir ləhzədə anı fənā (*Mesnevi 5, Mısra 21*). [*ahır, -ı*]

Tə **ahırı** sâ'atımı satdım
Nə-gāh fələk tərəhhüm etdi (*Mesnevi 7, Mısra 59*). [*ahırı, -ı*]

Bir mür-ı bî-nəvā təkî sər-gəştə dövr edüb
Ahırdə bārgāh-ı Süleymānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 4*). [*ahırdə, -də*]

Ahırdə çərhi əlində çe rübāh-ı pîr idim
Fövc-i belā vü dərd gəmə dəst-gîr idim (*Muhammes 3, Mısra 11*). [*ahırdə, -də*]

Firāqə rāziyam ey mäh bu ümüd ilə
Ki 'āqibət bunə **ahırdə** bir vüşāl gəlür (*Kit'a 7, Mısra 2*). [*ahırdə, -də*]

Təht-i 'izzətdə olur Yüsif şifət **ahır** 'əziz
Ey Züleyhā şifətim kim bənd-i zindānun görüb (*Gazel 19, Mısra 9*). [*ahır, -ı*]

Bədə-hvārə eləyür gərçi məzəmmət zāhid
Çəkər **ahır** özi bu işdə nədəmət zāhid (*Gazel 39, Mısra 2*). [*ahır, -ı*]

Yüz il 'ömrün olə hər keçdügin h'āyə qiyās eylə
Sənünçün 'ömr bir **ahır** nəfəsde çəkdiğün dəmdür (*Gazel 41, Mısra 12*). [*ahır, -ı*]

Əhl-i 'ürfān bu şifət zār u pərişān oləcəq
Nə bilim dəhrdə **ahır** belə dövrən oləcəq (*Gazel 113, Mısra 1*). [*ahır, -ı*]

Mülk-i dünyāyə nə məğrürsən ey təlib olan
Bu cəhān **ahırı** bir köhnə dəgirman oləcəq (*Gazel 113, Mısra 20*). [*ahırı, -ı*]

Bir ləhzə qoymadun məni āsūdə dəhrdə
Gəldim əlündən **ahırı** mən cənə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 8*). [*ahırı, -ı*]

Sən bilmədün ki **ahırı** bəhti qara olur
Bənd olsə kimsə zülf-i pərişānə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 9*). [*ahırı, -ı*]

Ahtarub gəm məni **ahır** bulacaqmış nə bilim
Küll-i ümmidimiz **ahır** solacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 1*). [*ahır, -ı*]

Ahtarub gəm məni **ahır** bulacaqmış nə bilim
Küll-i ümmidimiz **ahır** solacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 2*). [*ahır, -ı*]

Gedər bu zövq şəfā gülşən-i cəməlundan
Olursan **ahırı** pəjmürdə mübtalā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 14*). [*ahırı, -ı*]

Dād-ı hicrān tə'nə-i yārən cəfā-yı rüzgār
Öldürür **ahır** əgər min olsə cāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 6*). [*ahır, -ı*]

Ey nəşihət-gü çək al **ahır** məni əfkərdən
Almış əldən ihtiyārın zidd-i fāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 7*). [*ahır, -ı*]

Əsir-i hicr-i nigār u gərīb-i şəhr ü diyār
Mənimçün **ahırı** gör kim nə mā-cərə qıldun (*Gazel 167, Mısra 6*). [*ahırı, -ı*]

Qaranqu gecələrə şəbr eylə Zü'î tək
Dilərsən **ahür** h'urşid tək munir oləsən (*Gazel 170, Mısra 10*). [*ahür, -i*]

Yahşı təşəvvür eyləmə vərın zəmənanün
Ey dil çü gördüm **ahür** kərin zəmənanün (*Gazel 175, Mısra 2*). [*ahür, -i*]

Dil-i sür eyləmək ülfət ləb-i həndanı ilə
Görək **ahür** nə edir çərğ çalışır cəni ilə (*Gazel 204, Mısra 2*). [*ahür, -i*]

Cəmşid yə Sikəndər əgər olson ey köñül
Ahür fənədi çünki fənədan nə fə'idə (*Gazel 208, Mısra 8*). [*ahür, -i*]

Bər-bād oldı **ahür** bād üzrə hökm edən
Bilqəys-i təht-i mülk-i səbādan nə fə'idə (*Gazel 208, Mısra 13*). [*ahür, -i*]

Cövr-i zəməna möhnət-i hicrān cəfā-yı yār
Zü'î tək **ahür** etdi qara rüzgārımı (*Gazel 228, Mısra 14*). [*ahür, -i*]

Ğafil qəzādan **ahür** günlərdə qismətim
Nār-ı səqər nişanı harābə muğān idi (*Gazel 242, Mısra 13*). [*ahür, -i*]

Bir iki ləhzə behişt-vüşāl şora düzəh-i hicr
Çü **ahür** budur əvvəl vəşidə cəhənnəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 6*). [*ahür, -i*]

Zillət ilə **ahür** salur ğurbətə
Ğurbət içrə yüz min ğəm u möhnətə (*Mesnevi 4, Mısra 27*). [*ahür, -i*]

Dünyası olur behişt tək **ahür** də
Bir 'avrət alub əgər iki dövlət alur (*Rübai 6, Mısra 3*). [*ahür, -i*]

Nə qaldı dəhrdə kim çəkmədiyim dərd ü bələlardan
Yetüşdim cənə **ahür** möhnət ü cövr ü cəfālardan (*Tahmis 1, Mısra 2*). [*ahür, -i*]

Zü'î həzər et zād-ı rəhün eylə mühəyyā
Bir qəht ğalā buq'əyə **ahür** səfərin var (*Gazel 42, Mısra 20*). [*ahür, -i*]

Mollāyə şāhibi deyə hər həftə bir şāhı
Vermüb o şāhını dutə **ahür** hüşüməti (*Kaside 2, Mısra 14*). [*ahür, -i*]

'Elm 'ələmə dolubdı bu 'əşr özgə 'əşrdür
Siz də tapun bu 'elmdən **ahür** şərəfəti (*Kaside 2, Mısra 32*). [*ahür, -i*]

Yüz həzinün də əgər olsə ölümdür **ahür**
Hərc qılmə sahlə fikr eylə səfəhət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 13*). [*ahür, -i*]

Āh u fəğān ilə köñül danıhub
Öz işimin **ahür** bəd baħub (*Mesnevi 4, Mısra 34*). [*ahür, -i, -n, -ə*]

Çərğün əlində 'əciz ü bī-çārə olmuşam
Ahür nəfəsə də baħ nə günü qarə olmuşam (*Muhammes 3, Mısra 22*). [*ahür, -i*]

Ahür nəfəsə də mənəb'-i 'ürfānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 49*). [*ahür, -i*]

Həttindən olub 'ələm ara Hızr hüveydā
İncilə qəsəm etdi məni **ahür** rüsə (*Muhammes 4, Mısra 16*). [*ahür, -i*]

Zülfün həvəsi eylədi təsbihimi zünnār
Döndürdi məni **ahür** şı'ānə 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 36*). [*ahür, -i*]

Bilməz idük kim fələk-i bī-vəfā
Bizlərə **ahür** edəcək yüz cəfā (*Mesnevi 4, Mısra 24*). [*ahür, -i*]

Nədür muncə təğāfül səndə ey səyyād-ı bī-pərvā
N'öçün yād etmişən dāmımdə **ahür** bir şikārım var (*Gazel 45, Mısra 8*). [*ahür, -i*]

Nə ğəflətdür bu səndə ey təğāfül-pişə səyyādım
Deməzsən kim mənim dāmımdə **ahür** bir şikārım var (*Gazel 50, Mısra 6*). [*ahür, -i*]

Həstə cənım sənsiz ey məh möhnət-i hicrān alur
Bu müşəhəşdir əcəl əlbəttə **ahür** cən alur (*Gazel 59, Mısra 2*). [*ahür, -i*]

O məh vəşlinə bir gün yetüşmədim **ahür**
Mənim bu tələ'imün gör nə bəd sitərəsi var (*Gazel 87, Mısra 3*). [*ahür, -i*]

Göz yaşı bəs ki töküür 'ələm ara qan sənsiz
Qandan **ahür** salacaq 'ələmə tūfān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 2*). [*ahür, -i*]

Bir hāl ilə qalmaz bu şifət dövr-i zəməna
Ahür dəğişər gərdiş-i dövrān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 14*). [*ahür, -i*]

Məgər ki belə olur rəsm-i dostlıq **ahür**
Əyā şəhənşəh-i Hosrov rəhh-i şāh-ı qulām (*Gazel 129, Mısra 11*). [*ahür, -i*]

Tə etməyə əyīnə-i ruhsārıvı petrə
Ahür nəfəs-i 'ömrə dəbs-i nəfəs etdim (*Gazel 130, Mısra 10*). [*ahür, -i*]

Əgərçi olmuş idün mürdə hicr-i yār ilən **ahür**
Məsīhi vəqt olan ol lə'l-i gövhərbārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 9*). [*ahür, -i*]

Əgər Fərhād tək zəhr içdün isə yār-ı Şirīnlə
Vəlikən şükr qıl **ahür** nəfəs dildərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 12*). [*ahür, -i*]

Belə inşāf olur əhbābını yād eyləməz əhbāb
Saña **ahür** bu hislətdən yetər çoh çoh ziyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 8*). [*ahür, -i*]

Olmasun bir növ-gülün ğisusi sevdasıyla hār
Cəm' edün **ahür** pərişān bī-qərār olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 6*). [*ahür, -i*]

Çoh etmə həvəs rüyinə ey cən u dil **āhır**
Səziş eləməz hər ilə has nər yanında (*Gazel 186, Mısra 5*).
[*āhır,]*

Nigārā bir zəməñ **āhır** bizim sarı güzār eylə
Həzāñ-ı hicrimi vəşl-i ruğunlə nəv-bəhār eylə (*Gazel 199, Mısra 1*). [*āhır,]*

Āhır çürir həkədə pāy-māl-i həlq olur
Bu təmtərāq rufət-i cādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 15*).
[*āhır,]*

Çün yəqindür ki kil-i küzəgər **āhır** olacaq
İndi lāzımı səbülərdə mey āmədə qıl (*Gazel 215, Mısra 5*). [*āhır,]*

Cəhāndə āšnālıqda vəfā vü 'əhd derlər var
Baña kim āšnā oldisə **āhır** bī-vəfā çıldı (*Gazel 254, Mısra 8*). [*āhır,]*

Žū'iyā tül ilə şəkkər olə tül-i kəlam
Müstəmi' həfiri ondan edər **āhır** nifrət (*Kaside 5, Mısra 46*).
[*āhır,]*

Dövlət-i dünyāni cəm' etdün deyək **āhır** nədür
Hanı İskəndər cəhāndə bāqī 'izzət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 3*). [*āhır,]*

Tərk qıldun Şəmālī gülşənini
Gedüb **āhır** Muğānda hər oldun (*Kaside 16, Mısra 6*). [*āhır,]*

Otuz üç il elədi 'āləm içrə sultānluq
Gör **āhır** eylədilər həbs o növ' sultāni (*Kaside 23, Mısra 10*). [*āhır,]*

Gücündən artıqə ümmid dutmə gəm çəkmə
Nə gəlsə şād qıl **āhır** dil-i gəm-əfzāni (*Kaside 23, Mısra 18*).
[*āhır,]*

Görməyübən hiç kimsədən bir nicāt
Rüzimiz **āhır** olacaq həm zəkāt (*Mesnevi 4, Mısra 30*).
[*āhır,]*

Ustādınə 'ərz qıldı **āhır**
K'ey rāh-ı tərīqət içrə mähir (*Mesnevi 8, Mısra 43*). [*āhır,]*

Oləsən Rüstəm-i dəstāñ veyā Rüyintən
Zāl-i gərdündən ölüm zəhmini **āhır** görəsən (*Mesnevi 15, Mısra 24*). [*āhır,]*

Yə'qubvəş ki beyt-i həzində əsir idim
Āhır hužūr-ı Yūsif-i Kən'ānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 14*). [*āhır,]*

Yəqin budur **āhır** dūr olub mehr ü vəfā zā'il
Bu həm bir zülmdür kim yār olur 'uşşāqdan gāfil (*Tahmis 1, Mısra 21*). [*āhır,]*

O bəlalər ki görməyüb hiç kəs
Özün **āhır** onə düçār oldun (*Kaside 16, Mısra 4*). [*āhır,]*

Maña əğyār oldı hər-f-i əğyār ilə yār **āhır**
Görün əğyārə muncə yār olan bir gül-'izārim var (*Gazel 50, Mısra 7*). [*āhır,]*

āhīrət: Ölüməndən sonra gıdilecek olan ālem, öbür dünya, bekā ālemi.

Gözetlə **āhīrətün** Žū'ı etməsün məğbün
Səni bu bādə vü sādə bu ne'mət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 17*). [*āhīrətün, -ü, -n]*

Dünyā köçübdü **āhīrətə** bir zəhīrə qoy
Cən nəqdi Žū'iyā nə qədər gārət olmamış (*Gazel 105, Mısra 13*). [*āhīrətə, -ə]*

Yatmə Žū'ı yoh səbātı bu cəhānun cəhd edüb
Āhīrətdə lütuf-i həyyü'l-əyām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 10*). [*āhīrətdə, -də]*

Dünyā vü **āhīrət** işi mübhəmdı dəhrdə
Həll etməyüb bu müşkili fərzānənin biri (*Kit'a-ı Kebir 6, Mısra 5*). [*āhīrət,]*

ahtar-: Aramak; İstemek, arzu etmək.

Cəhāni hər tərəfdən diqqət ilə gəzdim **ahtardum**
Tapulmaz Žū'ı bir kəs 'ām-ı kə l-āmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 9*). [*ahtardum, -du, -m]*

Köñül bu 'əşrdə 'əhd ü vəfāni **ahtarma**
Şədaqət ilə olan āšnāni **ahtarma** (*Gazel 9, Mısra 1*).
[*ahtarma, -ma]*

Köñül bu 'əşrdə 'əhd ü vəfāni **ahtarma**
Şədaqət ilə olan āšnāni **ahtarma** (*Gazel 9, Mısra 2*).
[*ahtarma, -ma]*

Özi yoh adı var 'inqād-ı fəzl vücūd-ı səhā
'Əbəs yerə dolanub kīmyāni **ahtarma** (*Gazel 9, Mısra 4*).
[*ahtarma, -ma]*

Qəzādan olmsan 'āləmdə sən özün mövcüd
Bu rəmzi bil dəhi sirr-i qəzāni **ahtarma** (*Gazel 9, Mısra 6*).
[*ahtarma, -ma]*

Nə yazdı kātib-i təqdīr yoh onə təğyīr
Həvāyə düşmə belə mā-cəranı **ahtarma** (*Gazel 9, Mısra 8*).
[*ahtarma, -ma]*

Müşəvvirün kəm ü keyfin bilür mi bir şürət
Bu vəzeh əmr-i kār-ı nihāni **ahtarma** (*Gazel 9, Mısra 10*).
[*ahtarma, -ma]*

Çü kimsə bilmədi Hāliq iradəsin hərgiz
Sən imdi bī-hüdə çün ü çəranı **ahtarma** (*Gazel 9, Mısra 12*).
[*ahtarma, -ma]*

Ğərəz ki şəbr elə Žū'ı nə gəlsə dərd ü bəla
Bu əmr-i Həqdi hökm-i Hüdāni **ahtarma** (*Gazel 9, Mısra 14*). [*ahtarma, -ma]*

Zəhm-i dil-i şəd pərəmə Qānūn Şifādan
Ahtarson əgər zərrə qədər çārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 8*). [*ahtarson, -son]*

Vəşl-i dildār **ahtarur** hicrānə şəbr etməb genə
Anlamub təqdīr-i təğayyür qəzā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 11*). [*ahtarur, -ur]*

Ahtarub gəm məni ahr bulacaqmış nə bilim
Küll-i ümmidimiz ahr solacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 1*). [*ahtarub, -ub*]

Yoh Zü'iyə vəfə vü səhanun nişənəsi
Ahtarmışam şığır u kibārın zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 10*). [*ahtarmışam, -miş, -am*]

āhū: *Ceylan, maral; Sevgili.*

Deyürlər atəş ara məskən eyləməz **āhū**
Nədəndi könlüm ara bəs qılıb nişəst gözün (*Gazel 158, Mısra 7*). [*āhū,]*

Etdün siyāh çeşmün ilə şayd əhl-i dil
Āhuları nə sehr ilə şir-əfgən eylədün (*Gazel 164, Mısra 12*). [*āhuları, -lar, -ı*]

‘İsə ləb **āhū** çeşm təbt’ət məriz-i ‘eşq
Çohdur vəli bu ‘əşrdə bīmār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 3*). [*āhū,]*

Ancaq o məhün zülfi nə imān alur əldən
Āhū bahışı qara gözi cān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 2*). [*āhū,]*

Etdi şəyyād gözi şayd dil-i ‘uşşāqı
Həbbəzə şir şikār eyləyən **āhülərə** baħ (*Gazel 35, Mısra 6*). [*āhülərə, -lər, -ə*]

Rəmiḍə etdün əgərçi hətā ilə məndən
Rəqibə bār ol **āhūni** etmə rām fəlak (*Gazel 118, Mısra 8*). [*āhūni, -n, -ı*]

Məgər genə səni bir müşk-büy **āhūnuñ**
Qara gözi həvəsile basıbdı jəng ü zālām (*Gazel 129, Mısra 17*). [*āhūnuñ, -n, -uñ*]

āhūvəş: *Ceylan gibi (sevgili).*

Tā o yār-ı növ-ḥəṭ ü **āhūvəşim** seyr eyləsün
Səbzələr istəbrəq ilə fərş edüb səhrā yüzün (*Gazel 170, Mısra 7*). [*āhūvəşim, -im*]

Tā o yār-ı növ-ḥəṭ ü **āhūvəşim** səbr eyləsün
Səbzələr istəbrəq ilə fərş edüb səhrā yüzün (*Gazel 148, Mısra 7*). [*āhūvəşim, -im*]

āhū-yı cīn: *Çin ceylanı.*

Çeşmün midī cīn ü şikən-i zülfə muqārın
Yā **āhū-yı cīndür** belə dām-ı rəsən içrə (*Gazel 187, Mısra 4*). [*āhū-yı cīndür, -dür*]

āhū-yı hotən: *Hıta ceylanı.*

Ruḥ-ı rəhşān u çeşm-i fitnə-əngizün görən sölər
Ki rüy-ı şəfəşində məskən **āhū-yı hotən** dutmuş (*Gazel 103, Mısra 6*). [*āhū-yı hotən,]*

āhū-yı rəmiḍə-i şəhrā-yı ülfət: *Muhabbet, ünsiyet çölünün ürək ceylanı.*

Ol **āhū-yı rəmiḍə-i şəhrā-yı ülfəti**
Kim eylədi bu bəzmdən āvərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 9*). [*āhū-yı rəmiḍə-i şəhrā-yı ülfəti, -i*]

āhū-yı şir-əfkən: *Aslan deviren ceylan.*

Cəllād-ı siyəh məst gözün tək bu cəhəndə
Bir **āhū-yı şir-əfkən** ü hün-ḥvārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 4*). [*āhū-yı şir-əfkən,]*

āhū-yı tātār: *Tatar ceylanı.*

Əsir-i āhū-yı çeşmün sənün yüz **āhū-yı Tātār**
Fədə-yı çin-i zülfün şad həzārən nəfə-i Çindür (*Gazel 56, Mısra 5*). [*āhū-yı tātār,]*

āhəng-i ‘eyş-i hənə-i rüm: *Anadolu manzumelerinin ahənginin/zevkinin düzeni.*

Füzüli eylədi **āhəng-i ‘eyş-i hənə-i Rüm**
Əsir-i möhnət-i Bağdād gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 29*). [*āhəng-i ‘eyş-i hənə-i rüm,]*

āhəng-i gülzār: *Gül bahçesinin uyumu, düzeni; Sazlı sözlü eglence yapmak, eğlenmek.*

Könlül **āhəng-i gülzār** et həyāl-i tār-ı zülfilə
Ki şür-ı ‘eşqçün ey bī-nəvā belə məqām olmaz (*Gazel 93, Mısra 5*). [*āhəng-i gülzār,]*

āhəng-i nəkīsān: *Hüsrev Perviz'in döneminde yaşamış müzisyenlerden biri olan Nekisa'nın müziği.*

‘Anādil zāhır etmiş həlqə **āhəng-i Nəkīsānı**
Həzārən ləhn kūya Bərbəddən yədgār olmuş (*Gazel 101, Mısra 3*). [*āhəng-i nəkīsānı, -n, -ı*]

āhəng-i şūr: *Şur nağməsi (“Rast”, “Şur”, “Segah”, “Şüştər”, “Çargah”, “Bayatı-Şiraz” və “Humayun” Azərbaycan musiqisinin yedi temel ladıdır.).*

Bülbül gül üzrə şövqlə **āhəng-i şürdə**
Şolşol be-vəcd o zövq-e zənd ərganün o tār (*Kaside 9, Mısra 17*). [*āhəng-i şürdə, -də*]

āhənīn: *Merhametsiz.*

Eyləmir ol **āhənīn** dil-yārə neylüm bir əgər
Daşə tə şir eyləyir bu əl-əməni könlümün (*Gazel 161, Mısra 13*). [*āhənīn,]*

al-: *Almak, alıp götürmək; Temin etmək, edinmək, elde etmək; Mümkün olmaq; Satın almak.*

Taylasən ilə rəvānı burahıb burnus **alım**
Atuban səccəni zünnār u çəlipāyə gəlim (*Gazel 134, Mısra 7*). [*alım, -ım*]

‘Ərz qıldım həqdi kəlamun təmām
Lək bu ovqāt **alınmur** kəlam (*Mesnevi 5, Mısra 54*).
[*alınmur, -ın, -mu, -r*]

‘Uşşāqun **almaz** āynə qəlbini jəng kədər
Hər yerdə olsə gün o yerə yoħdı tərliq (*Gazel 111, Mısra 3*).
[*almaz, -maz*]

Almisan ey gözi məhmūr ələ peymānə
Yohsə təngə gətürüb sübhə-i şəd dānə səni (*Gazel 226, Mısra 3*). [*almisan, -mı, -san*]

Aldı o Türk-i məst mənim iħtiyārımı
Tārəc qıldı hānə-i şəbr ü qərārımı (*Gazel 228, Mısra 1*).
[*aldı, -dı*]

Bir cigər də aydə **almə** əkl qıl hūn-ı cigər
Yıq gələn qoy qalsun āhırda nədəmət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 11*). [*almə, -mə*]

Bə’zün **alubdı** ‘əqlini məlin verüb füzün
‘Ömri keçür həsəb ilə āh u zār ilə (*Kaside 21, Mısra 37*).
[*alubdı, -ub, -dı*]

Hər nə ki bəglərdən **alurduq** həsəb
Əlimizdən alırdı cām u şərāb (*Mesnevi 4, Mısra 21*).
[*alurduq, -ur, -du, -q*]

Tə deyübən qəşidə bəhşiş **alam**
Hürmən u dərd ü gəmə bir od salam (*Mesnevi 5, Mısra 61*).
[*alam, -a, -m*]

Tikdirir məscid ilə yüz əhsən
Alı bir gündə rövze-i rizvān (*Mesnevi 11, Mısra 24*). [*alı, -ı*]

Gər cānımı lə’lün həvəsi **alsə** ‘əcəb yoħ
Kim nəqdləri bādə-i reyhān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 3*).
[*alsə, -sə*]

Gər zāhir **alur** cānımı gəməzün oħı ləkən
Ağzun həvəsi könlümü pūnhān **alur** əldən (*Gazel 182, Mısra 5*). [*alur, -ur*]

Çeşm ü zülf ü hətt ü hāl u rüy alun ey həbīb
Aldı bəndən ‘əql ü hüş u şəbr ü ārām u şəkīb (*Gazel 18, Mısra 2*). [*aldı, -dı*]

Oğrun nigāhı bir şənəmün **aldı** cānımı
Pūnhān təbəssümü dəhi tīb u təvānımı (*Gazel 234, Mısra 1*).
[*aldı, -dı*]

Cān verməyübdü cān almış mürdədən Məsīh
Bir dəmdə **aldı** çün ləbi rüh-ı rəvānımı (*Gazel 234, Mısra 4*).
[*aldı, -dı*]

Bir nəfəsdə lə’lün ey məh aldı Zü’i cānını
Nişə bəs derlər ki ‘əqli bādə-i reyhān **alur** (*Gazel 59, Mısra 10*). [*alur, -ur*]

Alurlar dīni əldən bunlar ilə nə sayāğ etmək
Bu müşkīn müy u nəsrīn rüy tərsā-bəççələr bi’llāh (*Gazel 120, Mısra 8*). [*alurlar, -ur, -lar*]

Könlüm **aldı** bilməyürəm hansı rəftārun sənün
Çeşm-i məhmūrun sənün yā zülf-i tərārūn sənün (*Gazel 179, Mısra 1*). [*aldı, -dı*]

Hər nə ki bəglərdən alurduq həsəb
Əlimizdən **alırdı** cām u şərāb (*Mesnevi 4, Mısra 22*). [*alırdı, -ır, -dı*]

Sanmə bī-hüşluqım bī-hüdə gördükdə yüzin
Alur ārāmımı bir gəməzə-i pūnhānı ilə (*Gazel 204, Mısra 12*). [*alur, -ur*]

Almış cəhār güşədən ətrāfımı gəmə
‘Eşqün əgər bānā verə bir fūrşət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 15*). [*almış, -mış*]

Yüzün nəzzārəsindən mən’ edübdür Zü’ini zülfün
Bu kəfir əldən **almış** dīnini gər kim müsəlmānün (*Gazel 160, Mısra 14*). [*almış, -mış*]

Əlimdən **aldun** o H’urşid-i ‘āləm-ārānı
İşıq günim dəhi çoh etmə tırə şām fələk (*Gazel 118, Mısra 9*). [*aldun, -du, -n*]

Nə deyüm bu sözi mən çıqdı tütün başımdan
Ki tütün **almaqınə** olmayə ādəmdə təvān (*Kaside 14, Mısra 16*). [*almaqınə, -ı, -n, -ə*]

Bahmamaq zāhid sözinə mey ayağın səqīdən
Gülşən içrə gər həlāl ü gər hərām **almaq** gərək (*Gazel 119, Mısra 4*). [*almaq, -*]

Səlsəbil-i bādədür rində təsəlsül gözläyüb
Dəm-bə-dəm sā’t-bə-sā’t şübh şām **almaq** gərək (*Gazel 119, Mısra 6*). [*almaq, -*]

Ələ **almaq** ayağımı o yerdə bir pəri-rülə
Verüb baş başə Zü’i tək iki baş dörd ayağ etmək (*Gazel 120, Mısra 13*). [*almaq, -*]

al: *Kırmızı.*

Hər zərrə hək bir şənəmün **al** yuvaqıdır
Fərş-i rəh olmuş imdikinün rəh kənārınə (*Gazel 207, Mısra 15*). [*al, -*]

al-: *Evlenmək; Elde etmək, almak.*

Hər kimsə cəhāndə bir nəcīb ‘avrat **alur**
Dünyədə behişt ü hürri ilə cənnət **alur** (*Rübai 6, Mısra 2*).
[*alur, -ur*]

Dünyəsi olur behişt tək āhırı də
Bir ‘avrat **alub** əgər iki dövlət alur (*Rübai 6, Mısra 4*).
[*alub, -ub*]

Dünyası olur behişt tək ahırı də
Bir 'avret alub əgər iki dövlət **alur** (*Rübai 6, Mısra 4*). [*alur, -ur*]

Hər kimsə cəhəndə bir nəci b 'avret **alur**
Dünyədə behişt ü hürri ilə cənnət **alur** (*Rübai 6, Mısra 1*).
[*alur, -ur*]

Hər kimsə ki bu cəhəndə pis 'avret **alur**
Öz cəni üçün dərd ü gəm ü möhnət **alur** (*Rübai 7, Mısra 1*).
[*alur, -ur*]

Hər kimsə ki bu cəhəndə pis 'avret **alur**
Öz cəni üçün dərd ü gəm ü möhnət **alur** (*Rübai 7, Mısra 2*).
[*alur, -ur*]

Şirən-i cəhən bir 'avretə 'əcizdür
Vay ol kəsə olsun ki iki 'avret **alur** (*Rübai 7, Mısra 4*).
[*alur, -ur*]

al-: Öğrenmek, eğitim almak.

Hər nihən ilə gər b 'elmlərə ağəhdür
Gər Fəlatün olə t'lim **alı** ondan hikmət (*Kaside 5, Mısra 42*). [*alı, -ı*]

al-: Götürmək, almak (*ele*).

Səbr vəqti döğüldür elə şitəb
Dur ayağə **al** ələ cəm-i şərəb (*Mesnevi 10, Mısra 12*). [*al,]*

Çoh ayağə salmə ey gül **al** ələ bir lütf qıl
Zü'lnün könlün həqiqət cəm-i meydən kəm döğül (*Gazel 125, Mısra 9*). [*al,]*

Hər bir məqamə dəgə ayağun hərəb edir
Vay ol kəsə **ala** ələ peymənə ey şərəb (*Gazel 15, Mısra 14*).
[*ala, -a*]

Cəlləd gəməzün ey pəri müjgən u qaşun
Ki tır **alur** əlinə baña ki kəməñ çəkər (*Gazel 61, Mısra 6*).
[*alur, -ur*]

İstəsən eyləyəsen hənə-i 'uşşaqı hərəb
Al ələ şənə çək ol zülf-i 'əbirəsəyə (*Gazel 194, Mısra 8*).
[*al,]*

al-: Almak, yok etmek, tüketmek.

Tə ki mükşin zülfən vermişsen eləmə pıç [ü] təb
Almisan pəjmürdə könlümdən mənim āram u tēb (*Gazel 16, Mısra 2*). [*almisan, -mı, -san*]

al-: Kaplamak.

Rum-i ruhsaruvun ətrəfin **alub** hindü-yı zülf
Ah şəd-ah ki nüşrət genə küffərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 3*).
[*alub, -ub*]

al-: Hesap sormak, almak.

Yandurursan bī-muhabā hər zəməñ 'əşqləri
Vay əgər kim bu hesabı səndən ay məh **alələr** (*Gazel 48, Mısra 8*). [*alələr, -ə, -lər*]

al-: Çekmek (*keder, dert*); Öldürmek, can almak.

Həstə cənım sənsiz ey məh möhnət-i hicrən **alur**
Bu müşəhəşdir əcəl əlbəttə ahır cən **alur** (*Gazel 59, Mısra 1*). [*alur, -ur*]

Könlümi şayd eylədi bir göz açındə gözlərün
Eylə kim bir şayd ləğərini iki tərən **alur** (*Gazel 59, Mısra 6*). [*alur, -ur*]

al-: Almak, alır almaz, kendine aşık eder etmez.

Alcaqın könlümi 'eşqün qıldı bī-dād u sitəm
Rəsmidür təhdid edər bir mülki kim sultən **alur** (*Gazel 59, Mısra 7*). [*alcaqın, -caqın*]

Əlündən **alcaqın** ey səqı başdə şür artdı
Nə var idi sənə qurbən sənün ayəğündə (*Gazel 196, Mısra 5*). [*alcaqın, -caqın*]

al-: Almak, zaptetmek, savaşıaraq ele geçirmek.

Alcaqın könlümi 'eşqün qıldı bī-dād u sitəm
Rəsmidür təhdid edər bir mülki kim sultən **alur** (*Gazel 59, Mısra 8*). [*alur, -ur*]

al: Almak, oturmak.

Gisülərün gəmində pərişānam eylə kim
Bir əjdəhə **alubdı** mənim iki yanımı (*Gazel 234, Mısra 8*).
[*alubdı, -ub, -dı*]

'alā: Yücelik, şeref.

Çünki şərif ismidi 'Əli Baba
Ol səbəbdən tapubdı 'izz ü **'alā** (*Mesnevi 10, Mısra 42*).
[*'alā,]*

ālām: Elemler, acılar, üzüntüler.

Tükəndi 'ömr-i kirāmī fəğən u ah ilə Zü'ī
N'olaydı 'əqibət **ālām** şād u hürrem olaydı (*Gazel 244, Mısra 14*). [*ālām,]*

Dedi ey Zü'ī-i bī-çərə vü möhnət-dədə
Nə dutubdur səni bu növ' səqām u **ālām** (*Kaside 13, Mısra 10*). [*ālām,]*

aldan-: Aldanmak, kanmak.

Mehrəb qaşınə könlü **aldanma** əgmə baş
Bağ görkəmində nərgis-i mərdüm firibi var (*Gazel 44, Mısra 7*). [*aldanma, -ma*]

Aldanməgilən Zü'î cəhānə nədi dünyā
Beş günlük olan 'işrət ü behcət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 27*). [*aldanməgilən, -mə, -gilən*]

Aldanmə dünyā malinə həm cəhūnə cəlālınə
Düş bir Həqün həyālınə rəhmānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 9*). [*aldanmə, -mə*]

Firdövs ümīdinə köñül **aldanmə** vā'izə
Firdövs vəsl-i yārdı bāqı fəsnədür (*Gazel 89, Mısra 7*). [*aldanmə, -mə*]

Ey dil nəzārə eylə cəhān kār u bārınə
Aldanmə gülşən ü gülünə növ-bəhārınə (*Gazel 207, Mısra 2*). [*aldanmə, -mə*]

āl-i bərmək: Cömertliyiyle bilinen Bermek hanedanı.

Olub bu 'əşrdə bā-redaña (?) ilə hamı bir Rüstəm
Nə sūd ondan ki nə bir **āl-i Bərmək** var nə Hātəm var
(*Gazel 70, Mısra 10*). [*āl-i bərmək,]*

'ālim: Çok bilen (kimse), bilici, ilim sahibi.

'Ālim gərək olsun dəhi mə'qıldə kāmīl
Tā həlq desün bundə nə söz istəsələr var (*Gazel 42, Mısra 7*). [*'ālim,]*

Bu kərəmətlə olan kimdi bənī ādəmdə
'İllət-i 'gā' iyye-**'ālim** nədi bu 'āləmdə (*Mesnevi 9, Mısra 9*). [*'ālim,]*

Hər nə olsə bu libās ilə müləbbəs olsə
Onə **'ālim** deyülür hər cürə nā-kəs olsə (*Mesnevi 9, Mısra 24*). [*'ālim,]*

Cühələ məhiz libāsə söləyürlər **'ālim**
Odı kim zülmət-i gəflətdə qalublar dā'im (*Mesnevi 9, Mısra 25*). [*'ālim,]*

Bu zəməñ əhlidi kim anlamayub nīk [ü] bədi
Deyər **'ālim** onə kim başınə bir ağ dolədi (*Mesnevi 9, Mısra 36*). [*'ālim,]*

'Uləmə firqəsinün bir adı **'ālim** deyülür
Özi vallāh nə üşül u nə fūrū'atı bilür (*Mesnevi 6, Mısra 13*). [*'ālim,]*

Sən də bir **'ālim** ol şəf'ətdə
Yohsə ortağ ol risələtdə (*Mesnevi 11, Mısra 63*). [*'ālim,]*

Deyəcəkdür haradan gətdi bu qıl ü qālı
'Ālim ü 'ārif ü şā'ir qurı söz timsālı (*Terci-bend 1, Mısra 38*). [*'ālim,]*

'Ālimün 'izzətinə bāh ki nə h'oş 'āləmdür
Yāhşı diqqət eləsön bāğ-ı cināndır məktəb (*Muhammes 5, Mısra 19*). [*'ālimün, -ün*]

'ālim-i şā'ir: Şair alim.

'Ālim-i şā'irəm dərvīş ü fəqīr ü müztər
Hansı vəch ilə desön mən o sayāq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 13*). [*'ālim-i şā'irəm, -əm*]

allāh: Her şeyin yaratıcısı olan tek ve mutlak varlık, Tanrı, Hudā.

Allāh inanmaq idi imān 'əməl etmək
Sīm ü zər olub Tanı də imān dəğiştübdür (*Gazel 76, Mısra 11*). [*allāhə, -ə*]

Allāh peyām-bər sözünə kim həvəs eylər
Bir adı qalub dīn ilə imān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 11*). [*allāh,]*

Zāhidün səcdəsi **Allāhım** döğül vallāh
Nəfs-i əmmārəsinə hūrī vü gılmānə imiş (*Gazel 107, Mısra 5*). [*allāhımə, -ım, -ə*]

Zərdür bu cəhān əhlinə mə'būd-ı həqiqi
Allāh peyām-bər o 'ibādət hara gətdi (*Kaside 24, Mısra 20*). [*allāh,]*

Yoğdı bir kimsə əşldən āgāh
Pülə derlər bugünkü gün **Allāh** (*Mesnevi 11, Mısra 44*). [*allāh,]*

allāh qoysə: Allah izin verirse, İnşallah.

Dolar cəhīmə bu 'āləm-nümā-yı fəsiq elə
Bizə yer olamaz **Allāh qoysə** kəsətdən (*Kaside 15, Mısra 62*). [*allāh qoysə,]*

alma: Elma.

Ümīd dutmə ki hürmə verə dirəht-i çinār
Olur mu dərmək 'əzizim tikandan **almanı** (*Kaside 23, Mısra 20*). [*almanı, -n, -ı*]

Dəhi ihām ilə qılmışdun inşā
Ki şahib əz-kələm həm qah u **alma** (*Mesnevi 3, Mısra 26*). [*alma,]*

Yəqīndür bu ki sizdə çohdur **alma**
Vəli əşārı mə'lūm olmaz əşlā (*Mesnevi 3, Mısra 27*). [*alma,]*

altmış: Altmış sayısı (60).

Altmış yaş olandə genə bir növ' səhā var
Bu tǝzə cavānlardə ki dərmānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 11*). [*altmış,]*

Dünyādə indi istəmürəm bir zəməñ olam
Altmış yaşındə isə [o] bir kimsə gər vəfāt (*Muhammes 1, Mısra 18*). [*altmış,]*

alub dərs-i kələmu'llāh: Allah kəlamından dərs almış.

Hət-i dildardan dā'im **alub dars-i kəlāmu'llāh**
Cəməli müşafin vird eyləyüb əhl-i kitāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 5*). [*alub dars-i kəlāmullāh,]*

'ālam: *Yerde ve gökte yaratılmış olan şeylərin bütünü, kâinat, evren; Evrende yaşayanlar.*

'Āləmə mə'lūm olubdur qoydıqun ədəb-i dīn
Hiç bir mürsəl nəbədə yohdı belə ihtidā (*Gazel 2, Mısra 7*). [*'āləmə, -ə]*

Qəzadan olmusan **'āləmdə** sən özün mövcüd
Bu rəmzi bil dəhi sirr-i qəzāni ahtarma (*Gazel 9, Mısra 5*). [*'āləmdə, -də]*

Çeşm-i pür-hünüm mənim tūfānə verdi **'āləmi**
Bəs ki tökdü qanlı yaş ol sərv-i dil-cüdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 5*). [*'āləmi, -i]*

Kim olur **'āləm** saña 'āşiq bu ehsānün görüb
Rəşkdən ölləm qıləndə sən baña bī-dādlər (*Gazel 19, Mısra 12*). [*'āləm,]*

Yoh 'eybi Hızr-i hət dutə lə'lün kənārını
Tūfī gızası rəsmidür **'āləmdə** qənd olub (*Gazel 24, Mısra 10*). [*'āləmdə, -də]*

Həyf olə kim dəhrdə bir zāt-ı əkrəm qalmayub
Qalmayandə elə ədəm şanki **'āləm** qalmayub (*Gazel 30, Mısra 2*). [*'āləm,]*

Hər cəhətdən **'āləm** olmuş cənnəti'l-mə'və vəli
Neylərəm mən cənnəti çün onda ədəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 3*). [*'āləm,]*

Zəhm-i dil behbūdını Zū'ī fələkdən ummə kim
'Āləmün dārū' ş-şəfəsi içrə mərhəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 10*). [*'āləmün, -ün]*

Oldı bu **'āləmdə** Zū'ī həmçü məcnūn 'eşq ilə
Çün sənün ey mäh-rū **'āləmdə** həyrānün görüb (*Gazel 31, Mısra 9*). [*'āləmdə, -də]*

Oldı bu **'āləmdə** Zū'ī həmçü məcnūn 'eşq ilə
Çün sənün ey mäh-rū **'āləmdə** həyrānün görüb (*Gazel 31, Mısra 10*). [*'āləmdə, -də]*

Səbəb-i fəqr ü gınānı aradım **'āləmdə**
Olmadı zāhır edən kim nə səbəbkārı olub (*Gazel 32, Mısra 11*). [*'āləmdə, -də]*

Əgərçi **'āləm** içrə növ-bəhār dirəht-əfzādur
Behişt-i 'ədn əsāsı küh şəhrələrdə bərpādur (*Gazel 40, Mısra 1*). [*'āləm,]*

Gətür sāqı qədəh tā bilməyüm **'āləm** nə 'āləmdür
Ki ləzzət bilməməkdür məvərəsi möhnət ü gəmdür (*Gazel 41, Mısra 1*). [*'āləm,]*

Gətür sāqı qədəh tā bilməyüm **'āləm** nə **'āləmdür**
Ki ləzzət bilməməkdür məvərəsi möhnət ü gəmdür (*Gazel 41, Mısra 1*). [*'āləmdür, -dür]*

Zəhidliq işi şā'irə **'āləmdə** nə lāzım
Hər şəhşün olur dəhrdə bir kārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 3*). [*'āləmdə, -də]*

'Āləm dolubdı nūkhət-i müşk ilə Zū'iyā
Ol qara tellər üzrə məgər kim şəbā keçər (*Gazel 51, Mısra 9*). [*'āləm,]*

'Āləm içrə hər kimün bir bī-vəfā cānānı var
Sölmün bir də onə dünyā vü dīn ü cānı var (*Gazel 54, Mısra 1*). [*'āləm,]*

Bu c'tibār ilə **'āləmlərə** fəhārət edər
Gulām-ı hāk-ı dərün oldı Zū'ī-i müztər (*Gazel 60, Mısra 10*). [*'āləmlərə, -lər, -ə]*

Hər kiməsnənün kim olə cāmı Cəmi neylər
'Āləm hamısı cəmdədür **'āləmi** neylər (*Gazel 69, Mısra 2*). [*'āləmi, -i]*

Behişt olmuş cəhān līkən dutub şeytān ilə **'āləm**
'Əbəş sözdür ki söylərlərdi cənnət içrə ədəm var (*Gazel 70, Mısra 5*). [*'āləm,]*

Bilməm nöçün bu hīlənı məhlūq bilməyür
Kür də bilir ki balıqı **'āləmdə** şürdur (*Gazel 74, Mısra 12*). [*'āləmdə, -də]*

'Āləmdə nə var isə tapub cümləsi təğyir
Hər şeydə qədimi sər ü sāmān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 15*). [*'āləmdə, -də]*

Zülmāt dutub **'āləmi** yoh Hızr ilə İlyās
İskəndər ilə çeşmə-i həyvān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 5*). [*'āləmi, -i]*

'Āləmlərə rüsvālanub Həq şürindan sevdālanub
Bülbül kimi şeydālanub bustānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 3*). [*'āləmlərə, -lər, -ə]*

Gər cənnət ü firdövsdür **'āləm** bu zəməndə
Şəd-həyf ki bir rəmz bilən ədəmi yohdur (*Gazel 86, Mısra 5*). [*'āləm,]*

Qılır əhvāl-ı bātin zāhır **'āləm** içrə bir dəmdə
Desəm mən küfr olur mu cām-ı bādə gər peyām-bərdür (*Gazel 88, Mısra 3*). [*'āləm,]*

Məfqūd olub 'ənqā kimi əhbāb-ı mürüvvət
Seyir eləsən **'āləmi** hər yanə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 10*). [*'āləmi, -i]*

Göz yaşı bəs ki tökür **'āləm** ara qan sənsiz
Qandan āhır salacaq 'āləmə tūfān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 1*). [*'āləm,]*

Göz yaşı bəs ki tökür 'āləm ara qan sənsiz
Qandan āhır salacaq **'āləmə** tūfān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 2*). [*'āləmə, -ə]*

Yüz il 'ulūm-ı hīkməti cəm' eyləsən əgər
'Āləm saña səfeh der [əgər] dövlət olmamış (*Gazel 105, Mısra 12*). [*'āləm,]*

İctihād ilə görək Zü'î kişi **'āləmdə**

Bağlanan rıştə-i təqlidədi İmānı gələt (*Gazel 109, Mısra 9*).
[*'āləmdə, -də*]

İçüb mey məst olub **'āləm** gəmin bir zərrə çəkməzdük
Həqiqət **'āləmində** 'āqil ü fərzənə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 5*). [*'āləm,]*

İçüb mey məst olub **'āləm** gəmin bir zərrə çəkməzdük
Həqiqət **'āləmində** 'āqil ü fərzənə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 6*). [*'āləmində, -i, -n, -də*]

Bāğ-ı cənnət kimi **'āləm** boşalub ədəmdən
Məskən-i dīv ü dād ü gül biyābān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 5*). [*'āləm,]*

Dahmədür çün yerün āhırdə yoxə şəbr elə
Tāq-ı Kısra hani **'āləm** hamı vīrān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 18*). [*'āləm,]*

Hər dənī təb'ələr **'āləmdə** olub dövlətmənd
Şāhib-i 'izz ü şərəf bī-sər ü sāmān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 7*). [*'āləmdə, -də*]

Çün səndə yohdı Nūhdan artuq bəlayə şəbr
Ver göz yaşunlə **'āləmi** tūfānə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 6*). [*'āləmi, -i*]

Ol gün ki gözim Yūsifimün görmədi rüyın
Yə'qub-ı həzīn nāləsin **'āləmdə** pəs etdim (*Gazel 130, Mısra 4*). [*'āləmdə, -də*]

'Eşq **'āləmində** zür-ı zırh yohdur ehtiyāc
Tərk-i sər etməsin belə meydānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 7*). [*'āləmində, -i, -n, -də*]

Kim istər isə hilqət-i bu 'āləmi bilsün
'Āləmdəki əsrār-ı həfī mübhəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 2*). [*'āləmdəki, -dəki*]

E'tibārı yuhunun yohdı əgər **'āləmdə**
Şidqlə çünki gətürdim saña İmān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 7*). [*'āləmdə, -də*]

Həqiqət **'āləmində** yoh təfāvüt zərrə miqdārı
Nə fərqi yā Menātə qulluq et yā Lāt u 'Uzzāyə (*Gazel 212, Mısra 11*). [*'āləmində, -i, -n, -də*]

Hər şey' kəm ü ziyād olur **'āləmdə** rəsmidür
Zü'î nədən mənim də gənim bir kəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 13*). [*'āləmdə, -də*]

Bād-ı bəhār cənnət edüb gərçi **'āləmi**
Şəd-heyf yohdı belə behiştün bir ədəmi (*Gazel 243, Mısra 1*). [*'āləmi, -i*]

Nə yer olaydı nə göklər nə sābit ü səyyār
Nə dövr-i gərdis-i gərdün nə belə **'āləm** olaydı (*Gazel 244, Mısra 4*). [*'āləm,]*

Qıymasə cānānınə kim ki dil ü cānını
Zāhir edər **'āləmə** 'eşqdə nöqsānını (*Gazel 245, Mısra 2*).
[*'āləmə, -ə*]

Qıymasə cānānınə kim ki dil ü cānını
Zāhir edər **'āləmə** 'eşqdə nöqsānını (*Gazel 245, Mısra 22*).
[*'āləmə, -ə*]

'Elm **'āləmə** dolubdı bu 'əşr özgə 'əşrdür
Siz də tapun bu 'elmdən āhır şərəfəti (*Kaside 2, Mısra 31*).
[*'āləmə, -ə*]

Aqabəg əvvəl-i dəryā-yı 'izzət mə'dən-i himmət
Ki bəzlindən anın **'āləmdə** gənc-i şāyegānım var (*Kaside 7, Mısra 30*). [*'āləmdə, -də*]

'Āləm təmām ləzzət-i 'işrətdə şādmān
Mən bā-hezār quşşə həzidə be-künc-e tār (*Kaside 9, Mısra 19*). [*'āləm,]*

Ey şāhib-i güzīn Həmid ağa ki Kirdgār
Lütf ilə eyləmiş səni **'āləmdə** kām-kār (*Kaside 9, Mısra 32*).
[*'āləmdə, -də*]

Olsun ziyādə gün-bə-gün **'āləmdə** dövlətün
'Ömrün bu növ' 'izzət ü cüd ilə pāydār (*Kaside 9, Mısra 33*). [*'āləmdə, -də*]

Ey kəş olaydı əlli il əqdəm bu 'əşrdən
Tā döndürəydi **'āləmi** Loqmānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 12*). [*'āləmi, -i*]

Ze-bəs yoh təlib-i fəzl ü kəməl ü şe'r **'āləmdə**
Bu mə'nidən baña dövrən əliflərdən sinān qılmış (*Kaside 11, Mısra 15*). [*'āləmdə, -də*]

Sölə ki hansı kəs **'āləmdə** tapdı rāhətlüq
Belə şərəfət ilə yā bu qətl ü sirqətdən (*Kaside 15, Mısra 21*).
[*'āləmdə, -də*]

'İzzət-i dövləti dāimi qılsun Hāliq
Çünki **'āləm** sənə hər gündə sənā- h'ān oldı (*Kaside 17, Mısra 30*). [*'āləm,]*

Dedi ey bī-həbər güyā həbərsizsən bu 'işrətdən
Ki **'āləm** sər-bə-sər dönmüş behişt-i 'ədn rizvānə (*Kaside 22, Mısra 18*). [*'āləm,]*

Otuz üç il elədi **'āləm** içrə sultānlıq
Gör āhır eylədilər həbs o növ' sultānı (*Kaside 23, Mısra 9*).
[*'āləm,]*

Nə çārə belə bu **'āləm** təmāmı cūhhālə
Ki saldı zülmət-i cəhl içrə əhl-i İmānı (*Kaside 23, Mısra 67*).
[*'āləm,]*

Gəl imdi vəqtidür ey şāhibü'z-zəmān gəl gül
Dutubdı **'āləmi** Yə'cüc-tıynət ü Dəccāl (*Kaside 23, Mısra 90*). [*'āləmi, -i*]

Nə **'āləm** ü nə 'ārif u nə Hān u nə bəg var
N'oldı bularə muncə cəmə'ət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 13*). [*'āləm,]*

Dögi çārə gəmə nə dövlət ü nə təht nə təc
Ondan özgə nədi **'āləmdə** gəm u dərdə 'əläc (*Mesnevi 1, Mısra 4*). [*'āləmdə, -də*]

Kān-ı ‘əṭā ‘ayn-ı səhā bəhr-i cūd
Gəlməyüb hiç **‘ālmə** belə vücd (Mesnevi 4, Mısra 50).
[‘ālmə, -ə]

Bir belə ayyəmdə **‘ālm** təmām
‘Eyş ilə ‘işrətdədi yek-sər müdām (Mesnevi 5, Mısra 43).
[‘ālm,]

‘Ədālətlə zində qıldı **‘ālmī**
Köñüllərdən silübən jəng ü gəmi (Mesnevi 5, Mısra 17).
[‘ālmī, -i]

Əvvəlincə biridür Hacı Məcid Əfəndi
Ki olub **‘ālm** onun mev‘izəsi hürsəndi (Mesnevi 6, Mısra 28). [‘ālm,]

‘Elm ü inşaf u səhəvət bu cəhəndən qutarub
Hər nə şey’ var isə **‘ālmə** qurı ad qalub (Mesnevi 6, Mısra 12). [‘ālmə, -də]

Bu kərəmətlə olan kimdi bəni ədəmdə
‘İllət-i ‘gā’iyye-‘ālim nədi bu **‘ālmə** (Mesnevi 9, Mısra 9).
[‘ālmə, -də]

Cām-ı cəmdür dəhi İskəndərün əynəsidi
Məst olandə bilisən **‘ālmün** ədəm nəsidür (Mesnevi 9, Mısra 6). [‘ālmün, -ün]

Həqiqət **‘ālmī** içrə bərədə-i cānı
Şədaqət **‘ālmī** içrə rəfiq-i rühānī (Mesnevi 13, Mısra 3).
[‘ālmī, -i]

Həqiqət **‘ālmī** içrə bərədə-i cānı
Şədaqət **‘ālmī** içrə rəfiq-i rühānī (Mesnevi 13, Mısra 4).
[‘ālmī, -i]

Bī-rüh cismdir o müqəvvədi bī-səbāt
Nə behcəti o ‘ömr ki **‘ālmə** hān olam (Muhammes 1, Mısra 22). [‘ālmə, -də]

Belə həyətə var ölümün çox şərəqəti
Pəs nişə mən bu **‘ālm** ü imkānə gəlmişəm (Muhammes 3, Mısra 34). [‘ālm,]

Həttindən olub **‘ālm** ara Hızr hüveydə
İncilə qəsəm etdi məni əhürü rüsvā (Muhammes 4, Mısra 15).
[‘ālm,]

‘Ālimün ‘izzətinə baħ ki nə h‘oş **‘ālmə**
Yāhşi diqqət eləsən bağ-ı cināndır məktəb (Muhammes 5, Mısra 19). [‘ālmə, -dür]

Çəkmişəm hər nə gəm ü möhnəti var **‘ālmə**
Qalmışam şām u səhər şivən ilə mātəmdə (Müseddes 2, Mısra 5). [‘ālmə, -də]

Kimün yā Rəb dönübdür mən kimi **‘ālmə** iqbālı
Olubdur ərzü cāmı şərəb-ı vəşldən hālī (Tahmis 1, Mısra 11). [‘ālmə, -də]

Dutə gər hür u gilmān **‘ālmī** Bi’llāh nigāh etmən
Cəhāni çeşmimə Zū’i şifət hər gün siyāh etmən (Tahmis 1, Mısra 27). [‘ālmī, -i]

Dutub āyınə-rü dünyāni cām **‘ālmə** dəhi çoh çohdur
Vəlikən yohdur İskəndər nə bir Cəmşid nə Cəm var (Gazel 70, Mısra 3). [‘ālmə, -də]

Āvāze-i hüsnün ki təmām **‘ālmī** dutdı
Ey mäh bu şöhrətdə səbəbkār mən oldım (Gazel 132, Mısra 7). [‘ālmī, -i]

‘Ālmün rüyə tərəqqiliqi bundan tanı
Saña Yüsifdi gözəlliqdə həbibim şānī (Gazel 250, Mısra 1).
[‘ālmün, -ün]

‘Elm ü ‘ürfān nədür **‘ālmə** dəhi vāzəh edək
Sora inşafı olan şəhşlərə şərħ eliyək (Mesnevi 9, Mısra 17).
[‘ālmə, -də]

‘ālm: Hal, hālet, ortam; Dünya.

Zāhid bizi sən mən’ elmə anlamayursan
Zühhdun o rindənə şifət **‘ālmī** yohdur (Gazel 86, Mısra 4). [‘ālmī, -i]

İçüb şərəb olub məst künc-i meykədədə
Hudā bilür ki o günlər nə **‘ālmim** var idi (Gazel 237, Mısra 4). [‘ālmim, -im]

‘ālm-i hilqət: Yaradılmış alem.

Hasəblə **‘ālm-i hilqətdə** çünki ə’lāsan
Odur səbəb ki ‘Əlī isminə müsəmmāsan (Mesnevi 13, Mısra 7). [‘ālm-i hilqətdə, -də]

‘ālm-i həqiqət: Hakikat alemleri.

‘Ulümə sə’y qilub eylə mə’rifət kəsbin
Ki tā həbər biləsən **‘ālm-i həqiqətdən** (Kaside 15, Mısra 28). [‘ālm-i həqiqətdən, -dən]

‘ālm-i mə’nā: Mana, anlam dünyası.

Öz kəsbidür mi Zū’i cəhān içrə hüsn ü qübh
Ya Həq verübdü **‘ālm-i mə’nāda** bilmədim (Gazel 139, Mısra 18). [‘ālm-i mə’nāda, -da]

‘ālm-i rü’yādə: Rüya alemleri.

Həvab içrə hər nə görsə yəqındır oyanmamış
Nə sirr var bu **‘ālm-i rü’yādə** bilmədim (Gazel 139, Mısra 8). [‘ālm-i rü’yādə, -də]

‘ālm-i ‘uqbā: Ahiret, öteki dünya.

Sən yıqub hərc etmədün bir həbbə Həqqə cānuvə
‘Ālm-i ‘uqbədə baħ gör kim ‘uqbət kimdədür (Kaside 8, Mısra 6). [‘ālm-i ‘uqbədə, -də]

Ey 'əzizim bu cəhən məzrə'ə-i 'uqbədür
Cənivı 'āləm-i 'uqbədə ziyən-kār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 24*). [*'āləm-i 'uqbədə, -də*]

'āləm-i zərrə: *Ruhlar meclisi.*

'Āləm-i zərrədə təklifi qəbul eyləmişən
İmdi lā'iqdi ki iqrarını inkār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 19*). [*'āləm-i zərrədə, -də*]

'āləm-nümā-yı fəsiq: *Dünyayı göstərən (dolduran) sapkınlar.*

Dolar cəhīmə bu 'āləm-nümā-yı fəsiq elə
Bizə yer olamaz Allāh qoysə kəsətdən (*Kaside 15, Mısra 61*). [*'āləm-nümā-yı fəsiq,]*

'alən: *Açık, apaçık.*

Bunı 'alən buyurubdur rəsul-i 'ürfānı
Nə olsə dəhrdə cəhlindən 'elm əfzəldür (*Kaside 23, Mısra 74*). [*'alən,]*

āmāda: *Hazır.*

Zəmistānı bəhār eylər nəşāt əsbābın āmāda
Kimün kim sım ilə zər kəsəndə ləhzə peydādür (*Gazel 40, Mısra 11*). [*āmāda,]*

Bir əldə səğər-i minā bir əldə tūrrə-i yār
Təmām tār u dəf çəng cümlə āmāda (*Gazel 206, Mısra 4*). [*āmāda,]*

Çün yəqindür ki kil-i küzəgər āhır olacaq
İmdi ləzımı səbülərdə mey āmāda qıl (*Gazel 215, Mısra 6*). [*āmāda,]*

Neçə rəfiq-i müvāfiqlə səhn-i gülşəndə
Sürüd-i rüd ilə cām-ı şərābı āmāda (*Kaside 18, Mısra 3*). [*āmāda,]*

Edübdü oğlu için çəşn-i hətnə āmāda
Rə'is-i hıttə-i Şirvān Əs'ədullah Hān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 17*). [*āmāda,]*

Var vücutundə çün hüdā-dədə
Cümlə fəzl ü kəməl āmāda (*Mesnevi 2, Mısra 42*). [*āmāda,]*

ā'māl: *Ameller, işlər.*

Zü'iyə şəbr qıl āhırdə verir bəri Hüdā
Bu cəhəndə nə ki ə'māl ilə pərgəri olub (*Gazel 32, Mısra 14*). [*ā'māl,]*

amān: *Meded, imdat anamlarına gələn bağış dilemə sözü.*

Ümüd-i və'de-i vəşlünlə qanə döndi cigər
Amāndı qanımı tök intizār qoymə mənə (*Gazel 232, Mısra 4*). [*amāndı, -dı*]

'ām-ı kə'l-ām: *Umumi, genel halk (ve onların ezberlediği kalıp ifadeler).*

Cəhānı hər tərəfdən diqqət ilə gəzdim ahtardım
Tapılmaz Zü'ī bir kəs 'ām-ı kə'l-āmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 10*). [*'ām-ı kə'l-āmdən,]*

'āmil: *Amel eden, işleyen, icrā eden kimse.*

Mövtālarun 'āmilləridür indiki mollā
'Āriflərə mollā olanı göstər əgər var (*Gazel 42, Mısra 9*). [*'āmilləridür, -lər, -i, -dür*]

'āmilān-ı pādşāh-ı hıttə-i ərz u səmā: *Gökyüzü ve dünya ülkesi padişahının sebekkarları, icra edenleri.*

'Āmilān-ı pādşāh-ı hıttə-i ərz u səmā
Mə'rifətdən başqa qılmaz bir mətā'ə e'tinā (*Gazel 3, Mısra 7*). [*'āmilān-ı pādşāh-ı hıttə-i ərz u səmā,]*

āmiziş: *Uyuşma, karışma, kaynaşma.*

Pərhiz bədədən eləmə kim bu cövherün
Āmizişi olubdı Cəm ü Keyqubād ilə (*Gazel 193, Mısra 8*). [*āmizişi, -i*]

ammā: *Ama, ancak, fakat.*

'Eys ü 'işrət ilə çox vəqt keçürdüm ammā
İmdi bildim bu hərəbə necə gəm-ḥ'ānə imiş (*Gazel 107, Mısra 3*). [*ammā,]*

Nə qədri qışdı mülk-i Qübbədə ḥ'oşdur mənə ammā
Bəhār olcaq düşər yədimə Şirvān yüz fəğnım var (*Kaside 7, Mısra 13*). [*ammā,]*

Yorulmuş yabını sattım başımdan eylədim ammā
Qalubdur üç taqar arpam dəhi bir dam samanım var (*Kaside 7, Mısra 23*). [*ammā,]*

'anādil: *Bülbüller.*

Gülüstān içrə olmuş hər gül-i növhiz bir Hosrov
'Anādil Bərbəd bu bəzmə bülbüllər Nəkişādür (*Gazel 40, Mısra 4*). [*'anādil,]*

'Anādil zāhir etmiş həlqə āhəng-i Nəkişānı
Həzārān ləhn küya Bərbəddən yədgər olmuş (*Gazel 101, Mısra 3*). [*'anādil,]*

Bu 'anādil bu bələbil bu gülüstān bu çəmən
'Eyni cənnətdi nəşāt eylə əgər ədəmsən (*Mesnevi 15, Mısra 9*). [*'anādil,]*

ancaq: *Ama, ancak.*

Ləbün rəşkilə **ancaq** lə'l-i bağrı dönməmiş qanə
Hə-d-i qan eyləyübdür könlünü gül-bərg-i həndānun (*Gazel 160, Mısra 7*). [*ancaq,]*

Nə bir zāhiddür **ancaq** rāh-ı rəsm-i şər'dən hāric
Təmāmən gərqdür bu gəflət ü cəhl ilə dəryāyə (*Gazel 212, Mısra 5*). [*ancaq,]*

Ancaq əmīr-i məmləkət cūd-ı Əmīrhān
Kim Hātəm-i zəmə'nədi bu rüzgārdə (*Kaside 19, Mısra 31*). [*ancaq,]*

Ancaq o məhün zülfi nə imān alur əldən
Əhü baḥışə qara gözi cān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 1*). [*ancaq,]*

ancaq: *Sadece, bir tek.*

Bələ-yı hicrdə **ancaq** ləb-i cānān düşər yadə
Nöçün kim rəsmidür bu qorhuluqdə cān düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 1*). [*ancaq,]*

Cəhānun cümlə dərdinə dəvādur bilməmək **ancaq**
Bu dəriyə dəḡi fikr elə bir [ki] cüz' ü ə'zəmdür (*Gazel 41, Mısra 3*). [*ancaq,]*

Hər 'əşiqün keçür mi belə qara günləri
Yohsə qara gün 'eşqdə **ancaq** baña keçər (*Gazel 51, Mısra 8*). [*ancaq,]*

Gərəz ki Zū'ī kimi anlə olmə çolḡ bī-h'od
Kəmə'l-i 'eşqdi **ancaq** vü'cūdi insānun (*Gazel 155, Mısra 14*). [*ancaq,]*

İmdi bildim ki hünər dəhrdə **ancaq** zər imiş
Mə'rifət əhli cəhān çeşminə ḡakistər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 5*). [*ancaq,]*

anla-: *Sezip kavramak, akıl erdirmek, hissetmek, tahkik etmek, bilmek; Farketmek.*

Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i heyvān dedilər
Zū'īni rəşk hələk etdi yenə **anlamayub** (*Gazel 62, Mısra 9*). [*anlamayub, -ma, -y, -ub]*

Nə küll-i cəbr ilədür həm nə iḡtiyār ilə
Bu sirri **anlamuram** mən nə məcə'rādandur (*Gazel 83, Mısra 10*). [*anlamuram, -m, -ur, -am]*

Zāhid bizi sən mən' eləmə **anlamayursan**
Zühhādun o rindānə şifət 'ələmi yohdur (*Gazel 86, Mısra 3*). [*anlamayursan, -ma, -y, -ur, -san]*

Vəşl-i dildār aḡtarur hicrānə səbr etmüb genə
Anlamub təqdīr-i təḡayyūr qəzā istər könlü (*Gazel 122, Mısra 12*). [*anlamub, -m, -ub]*

Qurbān o kimsəyə ki tə'əşşüblə **anlayə**
Kim təqviyət verür bu müsəlmānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 21*). [*anlayə, -y, -ə]*

Eşitməyüb nəḡmədə şür u nəvā
'Eyb döḡül **anlamasə** bī-nəvā (*Mesnevi 5, Mısra 92*). [*anlamasə, -ma, -sə]*

Şiḡəsin bilməyə bir kimsə nikāḡun əslā
Rükni şərṡini məşdərligini **anlamaya** (*Mesnevi 6, Mısra 18*). [*anlamaya, -ma, -y, -a]*

Bu zəmə'n əhlidi kim **anlamayub** nīk [ü] bədi
Deyər 'ālim onə kim başınə bir aḡ dolədi (*Mesnevi 9, Mısra 35*). [*anlamayub, -ma, -y, -ub]*

Anlayubdur çü 'əqlidür kāmīl
Pül ilən hər bir iş olur ḡāşil (*Mesnevi 11, Mısra 15*). [*anlayubdur, -y, -ub, -dur]*

Anlar bəḡār u lələ vü gül zövqini o kəs
Kim ḡāṡirində zərrə qədər dərd-i dāḡ yoh (*Gazel 37, Mısra 7*). [*anlar, -r]*

Hər mübhəm iş ki **anlamayur** ḡəlq sirrini
Cām-ı cəhān-nümədə bizə āşkār olur (*Gazel 82, Mısra 7*). [*anlamayur, -ma, -y, -ur]*

Bir zərrə qədri **anlamadım** rüzgārdən
Nə dəhrdən nə bu fələk-i kəc-mədārdən (*Gazel 176, Mısra 1*). [*anlamadım, -ma, -dı, -mı]*

Ziyadə fikrlərə düşmə **anla** bu rəmzi
Nə gücdə ḡəlq eləyüb ḡəq əzəldən insānı (*Kaside 23, Mısra 15*). [*anla,]*

İçdükcə 'əql-i zā'il olur Zū'ī **anlamaz**
Mundan nə zövq var sölə bu cānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 17*). [*anlamaz, -maz]*

Hər kim ki nəş'ə-i mey-i şəḡbānı **anlamaz**
Bī'llāḡ ki zövq-i Kövsər ü ḡūrānı **anlamaz** (*Gazel 100, Mısra 1*). [*anlamaz, -maz]*

Hər kəs ki lələ-i ruh-ı dildārə meyli yoh
ḡəqqā şəfā-yı bağ u gülüstānı **anlamaz** (*Gazel 100, Mısra 4*). [*anlamaz, -maz]*
Zāhid ki etməyüb həvəs sər ü qāmətün
Firdövs içində sidrə vü tūbānı **anlamaz** (*Gazel 100, Mısra 6*). [*anlamaz, -maz]*

ḡüm sāyəsində meykədədə məst yatmayan
ḡür u qüşür-ı rövze-i rižvānı **anlamaz** (*Gazel 100, Mısra 8*). [*anlamaz, -maz]*

Ādāb-ı ḡidmət-i ḡəqi zāhid ḡaçan bilər
Dünyədə çünki ḡidmət-i insānı **anlamaz** (*Gazel 100, Mısra 10*). [*anlamaz, -maz]*

'Uqbədə Zū'iyə nə bilür zövq-i cənnəti
Hər kəs cəhāndə ləzzət-i dünyānı **anlamaz** (*Gazel 100, Mısra 12*). [*anlamaz, -maz]*

Hikmət sözün bürüz eləsən yoh onə cəvāb
Bir şərf **anlamaz** deyəsən gündə yüz kitāb (*Muhammes 3, Mısra 28*). [*anlamaz, -maz]*

Şəd-heyf Zū'ī yohdı bu təzviri **anlayan**
Zāhirdə var gözi vəli bāṡində kürdur (*Gazel 74, Mısra 13*). [*anlayan, -y, -an]*

Və'iz gəlür mi məscidə gər pül olmasə
Anlar bu rəmzi kimsə ki şāhib-şü'ürdür (*Gazel 74, Mısra 10*). [*anlar, -r*]

Var yoqum u yohluqum kim **anlar**
Kim həlindən olur həbərdār (*Mesnevi 8, Mısra 33*). [*anlar, -r*]

Kimə izhār eləyim gəyət-i dərdim bilsün
'ārif **anlar** nədi bu nüktə ki yārim getdi (*Gazel 248, Mısra 10*). [*anlar, -r*]

Anləsəydim baña vəşl-i ləb-i məqdūr olmaz
Həvəs ilə dil-i şəd pārami qan eylər idim (*Gazel 144, Mısra 7*). [*anləsəydim, -sə, -y, -di, -m*]

Gərəz ki Zü'ī kimi **anlə** olmə çoh bī-h'od
Kəməl-i 'eşqdi ancaq vücūdi insānun (*Gazel 155, Mısra 13*). [*anlə, -*]

Bir 'ibrət al Sikkəndər ü Cəmşiddən köñül
Vəqtün h'oş eylə **anlə** mədārın zəmənanün (*Gazel 175, Mısra 6*). [*anlə, -*]

Gəm ləkədi kübi cəfā təpdaqı bu Zü'ī-i zār
Ehtiyac **anləsələr** nifrət edüb hamı qaçar (*Terci-bend 1, Mısra 44*). [*anləsələr, -sa, -lar*]

apar-: *Götürmək.*

Mənim bu növ' döğüldi ümüdüm ey Seyyid
Ki hiç **aparmıyasan** Zü'ī-i həzindən nām (*Gazel 129, Mısra 16*). [*aparmıyasan, -mi, -y, -a, -san*]

Gəm-i ruhsārı bəsdır güşə-i möhnətdə mən zārə
Aparmun dostlar bi'llāh mənı gülzārā bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 8*). [*aparmun, -m, -un*]

Riyādan hələq içün qurmuş neçə yüz dām-ı təzvīrin
Aparur cənnətə şāhib olub firdövs-i ə'lāyə (*Gazel 212, Mısra 4*). [*aparur, -ur*]

Hİç kimsə mülk-i dövlətə məğrūr olmasun
Cəmşidü gər peşin nə **apardı** məzārınə (*Gazel 207, Mısra 6*). [*apardı, -di*]

aq-: *Akmak.*

Ləbün firāqı ilə qanə dönməgün cigərün
Vəyā gözimdən **aqan** qətrə qətrə qanı yazım (*Gazel 141, Mısra 8*). [*aqan, -an*]

aqə: *Ağa, bey.*

Dedi güyā ki **aqadan** həbərsizsən o **aqə** kim
Mütəvvəl fəzl mə'nāsını kövn zərrə bəyān qılmış (*Kaside 11, Mısra 17*). [*aqadan, -dan*]

Həm həsəb həm nəşəbdə bī-həmtā
İsmi tək həm özi böyük **aqə** (*Mesnevi 2, Mısra 4*). [*aqə, -*]

İsm-i müsəmmā tək Aqabəg olub
Belə **aqə** dəhrdə tək tək olub (*Mesnevi 4, Mısra 56*). [*aqə, -*]

Ümmət-i 'İsādə bunun tək **aqə**
Kān-ı səhā mə'dən-i cüd u 'əfā (*Mesnevi 4, Mısra 57*). [*aqə, -*]

aqabəg: *Özel isim.*

Aqabəg əvvəl-i dəryā-yı 'izzət mə'dən-i himmət
Ki bəzlindən anın 'āləmdə gənc-i şāyegānım var (*Kaside 7, Mısra 29*). [*aqabəg, -*]

İsm-i müsəmmā tək **Aqabəg** olub
Belə aqə dəhrdə tək tək olub (*Mesnevi 4, Mısra 55*). [*aqabəg, -*]

aqcaqabül: *Azərbaycan'da şəhir.*

Gəh Bākıdan eylədim sifariş Gəh **Aqcaqabüldən** nigariş
Bir kimsədən olmadı himāyət (*Mesnevi 7, Mısra 47*). [*aqcaqabüldən, -dan*]

'āqibət: *Son, nihāyet, encam; gelecek, istikbal.*

Lāzım döğül bu var yohun fikrin eyləmək
Əlbəttə **'āqibət** olacaq cümlə var yoh (*Gazel 38, Mısra 10*). [*'āqibət, -*]

Əgərçi āb-ı həyāt olsə içmə nə-dānlə
Ki **'āqibət** əsəri cənə zəhrdür rəsmdür (*Gazel 80, Mısra 6*). [*'āqibət, -*]

Gər rüzgārdan eləsən şəkvə **'āqibət**
Rəsmi pozub edər mi bizə sāz-kārlıq (*Gazel 111, Mısra 15*). [*'āqibət, -*]

Şədmān idi köñül şübh-i vüşālə Zü'ī
Bu günün **'āqibətində** nə olacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 12*). [*'āqibətində, -i, -n, -də*]

Onun yanında oldım **'āqibət** bīgānədən kəmtər
Ayaqun şədqəsi başım ayağə dur şitāb eylə (*Gazel 151, Mısra 6*). [*'āqibət, -*]

Yüz min il 'ömrün olə çün bir nəfəsdür **'āqibət**
'Ömr-i bāqılə cəhāndə şān u şövkət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 15*). [*'āqibət, -*]

Şəd şükr **'āqibət** ki gülüstānə gəlmişəm
Gərçi əzəldə zəğəm-i dövrān-i şīr idim (*Muhammes 3, Mısra 9*). [*'āqibət, -*]

Qılıb o mäh vüşālindən **'āqibət** məhrüm
Ze-bəs ki həyl-ı bələ qıldı Zü'ī üstə hücum (*Tahmis 2, Mısra 27*). [*'āqibət, -*]

Dədə'-i 'āləmdə gərçi h'vār oldım yār içün
'Āqibət düşdüm gözindən hətīr-i əğyār içün (*Gazel 153, Mısra 2*). [*'āqibət, -*]

‘**Āqibət** qıldı məni rüsvā fəğānı könlümün
Qalmayub hicrānə çün táb u təvānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 1*). [*‘āqibət,]*

Qət’-i ülfət eylədün dutdun tərīq-i zülm-i kin
Bu döğüldi ‘**āqibət** səndən gülmānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 16*). [*‘āqibət,]*

Əzəldə şidq ilə hıdmət qıl istəyürsən əgər
Məqām-ı qurb tapub ‘**āqibət** əmīr oləsən (*Gazel 170, Mısra 8*). [*‘āqibət,]*

Gör ‘**āqibət** nə eylədi bu zārə küj-püşt
Beş gün içində Rüstəm ü İsfəndiyārınə (*Gazel 207, Mısra 3*). [*‘āqibət,]*

‘**Āqibət** mənzili çün təht-i şərādur bī-şək
Gər bu gün məsnədini övc-i şürəyyādə qılə (*Gazel 215, Mısra 3*). [*‘āqibət,]*

Əfsūs yandım ātəş-i hicrānə ‘**āqibət**
Yād ol ki vəşli ilə köñül kām-kār idi (*Gazel 222, Mısra 9*). [*‘āqibət,]*

Rəşk edüb dövr-i fələk məndən ayırdı ‘**āqibət**
Dərd gəm dəf’inə kim bir gəm-küsārım var idi (*Gazel 225, Mısra 9*). [*‘āqibət,]*

Bələ-yı hicrə dūçār oldım ‘**āqibət** Zū’ī
O vəşldən ki günü bir ilə bərabər idi (*Gazel 240, Mısra 13*). [*‘āqibət,]*

Tükəndi ‘ömr-i kirāmī fəğān u āh ilə Zū’ī
N’olaydı ‘**āqibət** ālām şād u hürrem olaydı (*Gazel 244, Mısra 14*). [*‘āqibət,]*

‘āqil: Akıllı (kimse).

Mən özüm billəm nəyəm sən Zū’ini ey şeyh-i şəhr
H’āh bir ‘**āqil** həyāl et h’āh bir dīvānə dut (*Gazel 33, Mısra 10*). [*‘āqil,]*

Zāhidün mənzili qoy məscid ü mehrāb olsun
Zū’iyā bir elə vīrānə nə ‘**āqil** yeridür (*Gazel 49, Mısra 10*). [*‘āqil,]*

İçüb mey məst olub ‘āləm gəmin bir zərrə çəkməzdük
Həqiqət ‘āləmində ‘**āqil** ü fərzānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 6*). [*‘āqil,]*

‘Āqil ādəm odı kim olməyə dīvānə-i māl
Həm-dəmin cām-ı mey ü yār-ı pərī-zādə qılə (*Gazel 215, Mısra 7*). [*‘āqil,]*

Bu qanlar içməgə mu’tād gördüğün könlüm
Köñül ki eylər idi lāf ‘**āqil** olduğunu (*Tahmis 2, Mısra 16*). [*‘āqil,]*

ār: Utanma, çekinmə, mahcup olma.

Mən kəfirəm **ār** edə gilmānə ‘Öleykən
Ey dil-bər-i məh-rüy u büt-i h’oş hətt ü hālım (*Muhammes 4, Mısra 7*). [*ār,]*

Tül etmə Zū’i ‘**ārı** burah dövlətün olə
Dövlət olur mu dəhrdə nāmūs u ‘ār ilə (*Kaside 21, Mısra 41*). [*‘ārı, -ı]*

Tül etmə Zū’i ‘ārı burah dövlətün olə
Dövlət olur mu dəhrdə nāmūs u ‘**ār** ilə (*Kaside 21, Mısra 42*). [*‘ār,]*

Həlqün dəhi yoh mətləbi bir pūldan özgə
Nāmūs həyā ‘**ār** ilə geyrət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 20*). [*‘ār,]*

İslām də tə‘əşşüb-i dindən hesab olur
Bu ‘əşrdə nə ‘**ār** u nə geyrət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 6*). [*‘ār,]*

‘**Ār** etmə küy-ı yārdə Zū’i gədālıqı
‘Āşiqdə kim görübdü ki nəng ilə nām olur (*Gazel 77, Mısra 13*). [*‘ār,]*

Bu qədri dərd ü möhnətlə ölüb qurtarmadun Zū’i
Şəmāhı əhliyüq məşhür sözdür ‘**ārımız** yohdur (*Gazel 79, Mısra 12*). [*‘ārımız, -ımız]*

Götürmüşdük köñüldən nəng ü nām u ‘**ār** sevdāsın
Diyār-ı ‘əşqdə Məcnūn ilə həm-hānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 7*). [*‘ār,]*

ara-: Bulmaya çalışmaq.

Səbəb-i fəqr ü ğınānı **aradım** ‘āləmdə
Olmadı zāhir edən kim nə səbəb-kārı olub (*Gazel 32, Mısra 11*). [*aradım, -dı, -m]*

ara: İç, içinde, arasında, -da/-de.

Yā Rəb nə olubdur səbəbi kim bu zəməndə
İnsān **arasındə** hamı millətdə hətər var (*Gazel 42, Mısra 16*). [*arasındə, -s, -ı, -n, -də]*

İnsān **arasındə** var idi rəsm-i məhəbbət
Müzī heyivānə dönüb insān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 3*). [*arasındə, -s, -ı, -n, -də]*

Ey Hān-ı ‘Özīm-i şān Əmīrhān
Hānlar **arasındə** cān Əmīrhān (*Gazel 136, Mısra 2*). [*arasındə, -s, -ı, -n, -də]*

Baḥā sölərsən ey məh nār-ı hicrə şəbr qıl sölə
Olur mı kimsə kim ātəş **arasındə** şəbūr olsun (*Gazel 150, Mısra 8*). [*arasındə, -s, -ı, -n, -də]*

Rəsm-i səhā vüçüd-ı cəhāndən olubdı təyy
Yoh bir nəfər bu həlqün **arasındə** Hātəmi (*Gazel 243, Mısra 4*). [*arasındə, -s, -ı, -n, -də]*

Kim qalubdur Zū’i-bi-hānmān
Hānlar **arasındədi** hāli yaman (*Mesnevi 5, Mısra 80*). [*arasındədi, -dı, -n, -də, -di]*

Ey hān-ı ‘Özīm-i şān Əmīrhān
Hānlar **arasındə** cān Əmīrhān (*Mesnevi 7, Mısra 12*). [*arasındə, -s, -ı, -n, -də]*

Göz yaşı bəs ki tökül 'äləm **ara** qan sənsiz
Qandan əhır salacaq 'äləmə tūfān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 1*). [*ara,]*

Bir gün olı kim Mısr-i hökümətdə olur şāh
Çāh-ı ğəm **ara** Yūsif-i Kən'ān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 6*). [*ara,]*

Deyürlər ātəş **ara** məskən eyləməz āhū
Nədəndi könlüm **ara** bəs qılıb nişəst gözün (*Gazel 158, Mısra 7*). [*ara,]*

Deyürlər ātəş **ara** məskən eyləməz āhū
Nədəndi könlüm **ara** bəs qılıb nişəst gözün (*Gazel 158, Mısra 8*). [*ara,]*

Qoyub belə ğəm-i hicrānün ilə ğürbət **ara**
Əsir-i dər-d-i qədər möhnət-i qəzā qıldun (*Gazel 167, Mısra 7*). [*ara,]*

Nə ləzımdır şəb-i hicrān **ara** hāl-i dilim sormaq
Bilürsən rövşən olmaz 'āşiqün bəzmi çirāğ ilə (*Gazel 216, Mısra 5*). [*ara,]*

Beytū'l-əhžānım **ara** əqləşübən həsrət ilə
Könlümə dər-d ü ğəm u ğüşşə firāvān oldı (*Kaside 17, Mısra 3*). [*ara,]*

Həttindən olub 'äləm **ara** Hızr hüveydā
İncilə qəsəm etdi məni āhırı rüsvā (*Muhammes 4, Mısra 15*). [*ara,]*

Minā-yı küyun **ara** ey Həlil-i Kə'bə-i hüsni
Qəbül qıl kəsübən Zū'ini ki qurbāndur (*Gazel 81, Mısra 13*). [*ara,]*

Qədəm bas gülistānə bāğ **ara** gör kim nə şür ilə
Nəvələr səz edüb 'uşşāq için qumrī-i dīvānə (*Kaside 22, Mısra 7*). [*ara,]*

Əmrdən çıxmaq hər məzhəb **arasındədi** 'eyib
Öz vücudun niyə mə'yüb edəsən hıvār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 25*). [*arasındədi, -sı, -n, -də, -di]*

Lə'lün 'eşqi olmasaydı məndə etməzdün cəfā
Çün küdürət məhiv olur gər **aradə** qan olmasa (*Gazel 13, Mısra 10*). [*aradə, -də]*

Yüz ay olur müşəvvər-i nəqş-i dəhān çəkər
Yohdur **aradə** hiç nişān yohsə cān çəkər (*Gazel 61, Mısra 2*). [*aradə, -də]*

Māh-ruhsārīn mıdır zülfün **arası** sərv-qədd
Yā ki reyhān içrə bitmiş lālə-i hədd rü mıdır (*Gazel 52, Mısra 3*). [*arası, -s, -ı]*

Dişlərtündür mi dəhānundə sənün ey hətt-i Hızr
Çeşmə-i heyvān **ara** yā şəddə-i lü'lü müdür (*Gazel 52, Mısra 8*). [*ara,]*

Dāğ bər-dāğ qoyur hāl-i ruhi sīnəm **ara**
Düşcəgin hātirə ol lālə-izārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 7*). [*ara,]*

arala-: Uzaklaştırmak.

Əcəlün əvvəli cān içrə əgər olmayaydı
Necə səndən məni ey cān **aralar** tūğ-i əcəl (*Gazel 126, Mısra 4*). [*aralar, -r]*

ārām: Rahat, huzur.

Nə yetsəm vəşlə **ārāmım** nə hicrində qərarım var
Hudāvəndə nə bəd-ovqāt u müşkil rüzgārım var (*Gazel 50, Mısra 1*). [*ārāmım, -im]*

Sanmə bī-hüşluqım bī-hüdə gördükdə yüzün
Alur **ārāmımı** bir ğəmzə-i pünhānı ilə (*Gazel 204, Mısra 12*). [*ārāmımı, -im, -ı]*

Çeşm ü zülf ü hətt ü hāl u rüy alun ey həbīb
Aldı bəndən 'əql ü hüş u şəbr ü **ārām** u şəkīb (*Gazel 18, Mısra 2*). [*ārām,]*

Ki ey həmişə belə günlərində ğəm-hıvārım
Verən iyāric-i güftarı könlümə **ārām** (*Gazel 129, Mısra 8*). [*ārām,]*

Vəli sənsiz könlü **ārāmı** yohdur
Cəməlün görməmiş dil-kāmi yohdur (*Mesnevi 12, Mısra 17*). [*ārāmı, -ı]*

Tā ki mükşin zülfñə vermişsən eləmə pīç [ü] tāb
Almısan pəjmürdə könlümdən mənim **ārām** u tāb (*Gazel 16, Mısra 2*). [*ārām,]*

ārām dut-: Huzura kavuşmaq, rahata erişmek.

Dur ayağə gülşən içrə cām dut
Şür ilə mey nüş edib **ārām dut** (*Mesnevi 5, Mısra 50*). [*ārām dut,]*

ārāmgāh: Dinlenilecek yer.

Ələ ey könlümün **ārāmgāhı**
Şikəstə Zū'ınun püşt [ü] pənāhı (*Mesnevi 12, Mısra 5*). [*ārāmgāhı, -ı]*

ārām-ı cān: Gönül huzuru.

Bu mülkə vārid olduqda mən-i məhcür u nākāmı
Nöçün məhiv eylədün hātirdən ey **ārām-ı cān** Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 12*). [*ārām-ı cān,]*

arhaluq: Yakası düğmeli, beli büzmeli, büzmesiz üst giyim.

'Əbā qəbā uzun **arhaluq** u 'imāmət ilə
Nəinki bizdəki tək zāhīrīn edə bər-bād (*Kaside 20, Mısra 26*). [*arhaluq,]*

ārī: Acaba, meğer.

Sordum ləbi bəhəsini cəndür dedi baña
‘ārī cəhəndə cənə bəhə dəhī cən gəlüb (*Gazel 22, Mısra 12*).
 [‘ārī,]

‘ārīf: *Arif, bilge kişi. Arapça irfan sahibi anlamındadır. Allah'ı gerçək yönüyle bilen kişi. Âlim gibi bilen manasına gelirse de ondan farklıdır. Âlim, ilmi bir tahsil ve çalışma sonucu elde eder. Arif ise, irfana, ilham ve hal ile ulaşır. Cenâb-ı Hakk'ı keşf ve müşâhade yoluyla bilen kişi. Bu bakımdan ümmî bir insana da arif denilir; ancak âlim denemez.*

Şəfrā-yı güşşəni sər ü sīmāsı göstərür
 Cəmində **‘ārīfün** ki mey-i əhmər olmasa (*Gazel 6, Mısra 8*).
 [‘ārīfün, -ün]

‘ārīf ü **‘āşiqdən** özgə Zü'iyā bir kimsənə
 Eyləməzlərdi ‘ibādət hür u gilmān olmasa (*Gazel 13, Mısra 13*). [‘ārīf,]

Hörmət ü rəhəti hər cəhil ü nə-dānə verüb
‘ārīf ü fəzil ü kəmilləri zillətdə qoyub (*Gazel 20, Mısra 9*).
 [‘ārīf,]

Bir sirr var bu nəmə-i əltāf ü fəzlə
‘ārīf bilür ki məhrəm-i əsrərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 12*).
 [‘ārīf,]

Əfsūs ki yoh bir nəfər **‘ārīf** ki dəm-ā-dəm
 Cən tūf sənə şəhd-i kəlmində şəkər var (*Gazel 42, Mısra 5*). [‘ārīf,]

Mövtəların **‘āmīllər**idür indiki mollā
‘ārīflərə mollā olanı göstər əgər var (*Gazel 42, Mısra 10*).
 [‘ārīflərə, -lər, -ə]

Kim ki bī-nām u nişān olmasə **‘ārīf** deməzəm
 Çünki bī-nām u nişān **‘ārīf**-i kəmil yeridür (*Gazel 49, Mısra 7*). [‘ārīf,]

Bu məs'ələdə yüz min **‘ārīfdi** mə'əttəl
 Bir kimsənə bilməz ki bu hələt nə içündür (*Gazel 68, Mısra 11*). [‘ārīfdi, -di]

O kəs kim **‘ārīf** ü fəzildi görməz
 Gəm ü fəqrün əlindən bir rəhəliq (*Gazel 112, Mısra 5*).
 [‘ārīf,]

Çoh əbləh ü nə-dānları ne'mətlə yaratdın
 Çoh **‘ārīf** ü fəzilləri nikbət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 12*). [‘ārīf,]

‘Ārifləri fəqr içrə gəm ü güşşədə qoydun
 Bī-mə'rifəti şəhīb-i qüdrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 15*). [‘ārīfləri, -lər, -i]

Get sat 'əvāmə qəlb 'əməl **‘ārīf** istəməz
 Vəhm eylə leyli 'as'as-ı yəvmü'l həsəbdan (*Gazel 178, Mısra 11*). [‘ārīf,]

‘Āriflərə həqiqəti düzəh 'əzābıdur
 Getmək behişte zāhid-i bəd-e'tiqād ilə (*Gazel 193, Mısra 9*).
 [‘ārīflərə, -lər, -ə]

‘ārīf ü **‘āşiqdən** özgə Zü'iyā bir kimsənə
 Eyləməzlərdi 'ibādət hür u gilmān olmasə (*Gazel 197, Mısra 13*). [‘ārīf,]

Kimə izhār eləyim gəyət-i dərdim bilsün
‘ārīf anlar nədi bu nükte ki yərim getdi (*Gazel 248, Mısra 10*). [‘ārīf,]

‘Ārifləri bələ vü gəmə həm-dəm eyləyüb
 Nə-dān olanı sīm u zər-i bī-şümār ilə (*Kaside 21, Mısra 9*).
 [‘ārīfləri, -lər, -i]

Nə 'āləm ü nə **‘ārīf** u nə hān u nə bəg var
 N'oldı bularə muncə cəmə'ət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 13*). [‘ārīf,]

‘ārīf u şā'ir neçə yoldaş idüq
 Hər bir işdə birbirə sirdaş idüq (*Mesnevi 4, Mısra 9*). [‘ārīf,]

‘Ārifə mazi vü müstəqbəli ilhām eylər
 Geybdə məhfi olan hələti i'lām eylər (*Mesnevi 9, Mısra 7*).
 [‘ārīfə, -ə]

Nə **‘ārīfi** ki sığərə bəzl ü 'əfā verə
 Zü'ī eyləmə ...li saña verə (*Muhammes 3, Mısra 47*). [‘ārīfi, -i]

Deyəcəkdür haradan gətdi bu qıl ü qāl
 'Âlim u **‘ārīf** ü şā'ir qurı söz timsāl (*Terci-bend 1, Mısra 38*). [‘ārīf,]

Nə var nəşāt meykədə şəhnində **‘ārīfə**
 Nə bir əşər nə nəş'ə mey-i h'oş-güvərdə (*Kaside 19, Mısra 9*). [‘ārīfə, -ə]

‘ārīf-i be-həq: *Allah için arif, bilen; Hakiki bilici.*

Mümkināt icad olub **‘ārīf-i be-həq** olmaqə
 Mə'rifətdür bā'ig-i icad-ı küll-i mā-sivā (*Gazel 3, Mısra 9*).
 [‘ārīf-i be-həq,]

‘ārīf-i dānā: *Alim bilici/arif.*

Nədi bā'is ki Hudāvənd ü kərīm ü 'ādīl
 Eləyüb **‘ārīf-i dānānı** əsir-i nə-dān (*Kaside 14, Mısra 6*).
 [‘ārīf-i dānānı, -n, -i]

‘ārīf-i fərzānə: *Bilgin, irfan sâhibi.*

Hər buq'ədə kim **‘ārīf-i fərzānə** tapulmaz
 Əlbəttə o vīrənədə mey-hānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 1*).
 [‘ārīf-i fərzānə,]

‘ārīf-i kəmil: *Kamil, hakiki bilen, arif.*

Kim ki bī-nām u nişān olmasə 'ārīf deməzəm
 Çünki bī-nām u nişān **‘ārīf-i kəmil** yeridür (*Gazel 49, Mısra 8*). [‘ārīf-i kəmil,]

‘arif-i vəqt: *Ariflər zamanı.*

Həl-i dərd etməyə həl əhli görə **‘arif-i vəqt**
Əmr-i müşkil keçər ol yerdə ki cəhil yeridür (*Gazel 49, Mısra 5*). [*‘arif-i vəqt,]*

‘arif-i zü’l-əhtidā: *Doğru yol sahibi arif, bilən.*

Hardə olə **‘arif-i zü’l-əhtidā**
Çərḥ-i fələk fəqrə qılır mübtalā (*Mesnevi 10, Mısra 19*).
[*‘arif-i zü’l-əhtidā,]*

‘ariz: *Yanak, sevgilinin yanağı.*

‘arizün kim bədə təbından açubdur lələlər
Hər tərəf tər qətrəsi ol lələ üzrə jələlər (*Gazel 48, Mısra 1*).
[*‘arizün, -ün]*

Gün səhəb içrə qalandə h’ oşdu gəl ey məh-liqā
Zülfüvi çək **‘arizündən** hüsnüñə nöqsanı var (*Gazel 54, Mısra 6*). [*‘arizündən, -in, -dən]*

Əgərçi həsrət-i zülfünlə bir sevdā-yı məcnündür
Görəndə **‘arizün** ey məh olur dīvānətər könlüm (*Gazel 143, Mısra 6*). [*‘arizün, -un]*

Qoyubdur sīnəmə hər gündə yüz min dāğ-ı pünhānı
Onunçün **‘arizin** mən lələ-i nu’mānə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 8*). [*‘arizin, -i, -n]*

Könlüm h’ oş idi lələ kimi **‘arizin** görüb
Həsratlə geyrlər yürəgi dāğdār idi (*Gazel 222, Mısra 3*).
[*‘arizin, -i, -n]*

‘arizün Zü’l-i gər görməsə zāhır nə ‘əcəb
Gün hüşüşündə nə həcət qınəmaq huffāşı (*Gazel 247, Mısra 13*). [*‘arizün, -ün]*

‘arizün güldi ləbün gönçə vüsalun cənnət
Neylərəm mən sən olan yerdə güli reyhānı (*Gazel 250, Mısra 15*). [*‘arizün, -ün]*

Bu rövşən əmrə zāhid həlāl edüb qanım
Nöçün ki **‘arizivə** əyət-i Hüdā demişəm (*Kıt’a-ı Kebir 4, Mısra 10*). [*‘arizivə, -iv, -ə]*

Ey **‘arizi** məh zülfü siyəh qāməti ‘ər‘ər
Təhl oldu ləbin rəşki ilə bədə-i əhmər (*Muhammes 4, Mısra 3*). [*‘arizi, -i]*

Küfr-i zülfün ‘āşiqə ey şüḥ imān istəməz
‘arizun müştəqi ey gül bağ-ı rizvān istəməz (*Tahmis 3, Mısra 2*). [*‘arizun, -un]*

Götürmüş hətirməndən **‘ariz** ü lə’lün tēmāşası
Behişt-i ‘ədn pərvāsın mey-i Kövsər tēmānnəsın (*Gazel 162, Mısra 5*). [*‘ariz,]*

‘Arizündən nūr oğurlar mərdüm-i çeşmim onı
Hək tək ol həlqə-i zülf içrə sal zindānə dut (*Gazel 33, Mısra 5*). [*‘arizündən, -ün, -dən]*

Göz **‘arizində** ləb ləbi üstündə başdə şür
Dil şād-kām u əldə mey-i h’ oş-güvār idi (*Gazel 222, Mısra 11*). [*‘arizində, -i, -n, -də]*

Getdi ol günlər ki zülf ü **‘arizündən** ol gülün
Sünbülüm müşküm gülüm bağım bəhārım var idi (*Gazel 225, Mısra 5*). [*‘arizündən, -i, -n, -dən]*

‘ariz-i cānānə: *Sevgilinin yanağı.*

Əlimdə sağər-i bədə başımdə nəşə’-i cām
Gözimdə **‘ariz-i cānānə** olduğım günlər (*Gazel 66, Mısra 8*). [*‘ariz-i cānānə,]*

‘ariz-i dildār: *Gönlü kendine bağlamış olan sevgilinin yanağı.*

Ey könlü **‘ariz-i dildārdə** gisülərə baḥ
Səfhə-i gülşən-i Firdövsdə hindülərə baḥ (*Gazel 35, Mısra 1*). [*‘ariz-i dildārdə, -də]*

‘ariz-i gülfām: *Gül renkli, pembe yanak.*

Nə yād et **‘ariz-i gülfām** nə zülf-i pərişānın
Nə hünin aşk-riz ol nə bələ vü rənc-i sevdā çək (*Gazel 116, Mısra 5*). [*‘ariz-i gülfām,]*

‘ariz-i gül-gün: *Gül renkli yanak.*

Gərəkür mən yudam qan eyləyəm yüz fikr-i tülānī
Sənün kim **‘ariz-i gül-gün** u zülf-i təbdārın var (*Gazel 46, Mısra 6*). [*‘ariz-i gül-gün,]*

‘ariz-i gül-gün-i dil-bər-i sādə: *Yüzü tüysüz/parlak yüzli gönlü kendine çeken sevgilinin pembe yanağı.*

H’ oş ol ki var idi başımdə nəşə’-i bədə
Gözimdə **‘ariz-i gül-gün-i dil-bər-i sādə** (*Gazel 206, Mısra 2*). [*‘ariz-i gül-gün-i dil-bər-i sādə,]*

Məskən etmək mümkün olmaz bəhr-i ‘ümmān üstünə
Sölədim ey sərv dut çeşm-i üzə mənzil dedi (*Gazel 203, Mısra 6*). [*‘ariz-i gül-günün, -u, -n]*

‘ariz-i gül-nār: *Nar çiçəgi (gibi) yanak.*

Həlqə-i zülf-i siyəh **‘ariz-i gül-nārə** düşüb
Lə’ldür şanki dil ihzārı üçün nārə düşüb (*Gazel 17, Mısra 1*).
[*‘ariz-i gül-nārə, -ə]*

‘ariz-i könlü: *Hasta/sızlayan gönlü.*

Tə çeşm-i zəhm o **‘ariz-i könlünə** dəyməsün
Ruhsārı atəşinə dil ü cən sipənd olub (*Gazel 24, Mısra 3*).
[*‘ariz-i könlünə, -ün, -ə]*

‘ariz-i lə’l: *Al yanak.*

Gər görsə idi **‘ariz-i lə’lin** çəkərdi əl
Aynədən Sikəndər ü Cəmşid cəmdən (*Gazel 177, Mısra 9*).
[‘ariz-i lə’lin, -i, -n]

‘ariz-i sāqī: *Sakinin yüzü.*

Hudā bilür ki o günlər nə zövq eylər idük
Gözimdə **‘ariz-i sāqī** əlimdə sāğər idi (*Gazel 240, Mısra 10*). [‘ariz-i sāqī,]

arpa: *Buğdaygillerden, taneleri ekmek və bira yapımında kullanılan, hayvanlara yem olarak verilen bir tahıl cinsi. Bu bitkinin tanesi.*

Yorulmuş yabını sattım başımdan eylədim ammā
Qalubdur üç taqar **arpam** dəhi bir dam samanım var (*Kaside 7, Mısra 24*). [arpam, -m]

art-: *Fazlalaşmaq, çoğalmak, artmaq.*

Şirvān Kürün ki vādī oləmindən **arturub**
Qılson nəzərə hər yaña nūr-ı Hudā keçər (*Gazel 51, Mısra 3*). [arturub, -ur, -ub]

Əlündən alcaqın ey sāqī başda şür **artdı**
Nə var idi sənə qurbān sənün ayāğunda (*Gazel 196, Mısra 5*). [artdı, -dı]

Bārī Hudā ‘ömrü ilə dövlətin
Arturgilən gün-bə-gündən şövkətin (*Mesnevi 5, Mısra 102*).
[arturgilən, -ur, -gilən]

Gər hünər kəsbi içün əlli il dil-hün oləsən
Arturub fəzl ü hünər ‘elmdə ceyhün oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 14*). [arturub, -ur, -ub]

Nədən **artub** bu gecə könlümün fəryād u fəğānı
Məgər şənə dağıtmış yā şəbə zülf-i pərişānı (*Gazel 252, Mısra 3*). [artub, -ub]

Kisə həlidür bəhār əyyāmı **artar** möhnətim
Məvc urar dəryā-yı dildə min təmənnālar genə (*Gazel 217, Mısra 11*). [artar, -ar]

Bəhşiş ilən əhl-i dövlət şān u şövkət **arturur**
Yohdı bəhşiş bā’iş oldur şövkət-i şān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 11*). [arturur, -ur]

Dünyā dutanda **arturu** rəzilə həm vəbāl
Həqqi həyālə salmaqə qalmır dəhi məcāl (*Muhammes 3, Mısra 37*). [art, -ur, -u,]

artuq: *Fazla, yüksek, çok.*

Çün səndə yohdı Nühdan **artuq** bəlayə şəbr
Ver göz yaşunlə ‘āləmi tūfānə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 5*). [artuq,]

Məndən **artuq** eyləyür səndən şikāyət āşkār
Cövr ü bī-dādundan ey məh hər gecə dād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 11*). [artuq,]

Hudā yaratduqı əşyādan eyləyüb mümtāz
Mələkdən **artuq** edübdür səhā kərāmətdən (*Kaside 15, Mısra 12*). [artuq,]

Soruşdılar neçə kərrə ki ondan **artuqını** (*Kaside 15, Mısra 53*). [artuqını, -i, -n, -ı]

Sən indi təht-i rəvān üzrə ondan **artuqraq**
Vağonda seyr eləyürsən həzār həşmət ilə (*Kaside 20, Mısra 11*). [artuqraq, -raq]

Nəyi **artuqdu** vücüdində Firəngün səndən
Əl ayağ qaş u göz ilə hamı şeydə tənsən (*Mesnevi 9, Mısra 69*). [artuqdu, -dı]

Cənnət-i ə’lādan **artuq** zövq var hər güşədə
Bağlar-ı firdövs hürri mäh sīmālar genə (*Gazel 217, Mısra 5*). [artuq,]

arzū: *İnsanın bir şeye karşı duyduğu istek, dilek, arzu, istek.*

O mäh vəşli döğül **arzū** baña Żū’ī
Dilindən ol şənəmün bir sələmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 9*). [arzū,]

Ey cān çox etmə lə’l-i ləbi arzūsunu
İskəndər öldi dəhrdə bu **arzū** ilə (*Gazel 214, Mısra 8*).
[arzū,]

Nə var yoh gəmi nə ‘əyālun həcāləti
Nə cənnət **arzūsi** nə düzəh məhābəti (*Muhammes 2, Mısra 6*). [arzūsi, -s, -ı]

Şövg-i ləbilə küyuna bir kəs dolanmasun
Lə’l **arzūsi** ilə Bədəhşānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 4*).
[arzūsi, -s, -ı]

Az cəhd qıl vüşālə könlül şəbr qıl dayan
Kim tapdı **arzūsunu** bu cüst ü cü ilə (*Gazel 214, Mısra 6*).
[arzūsunu, -su, -n, -ı]

Pül eyləyür təməm könlül **arzūların**
Bī-pül cümlə həlq qalır iztirərdə (*Kaside 19, Mısra 27*).
[arzūların, -lar, -ı, -n]

arzū cāmı: *İstek kadehi.*

Kimün yā Rəb dönübdür mən kimi ‘āləmdə iqbālı
Olubdur **arzū cāmı** şərāb-ı vəşldən həlī (*Tahmis 1, Mısra 12*). [arzū cāmı,]

arzū-yı mey-i gül-gün: *Gül renkli şarap isteği ile.*

Qara pül həsrəti ilə ağarub çeşm-i ümīd
Arzū-yı mey-i gül-günlə cigər qan oləcəq (*Gazel 113, Mısra 16*). [arzū-yı mey-i gül-günlə, -lə]

ärzû-yı vâsl-i yâr: *Sevgiliye kavuşma isteği.*

Gər gənim var **ärzû-yı vâsl-i yārə** zāhidā
‘Eyb dutmə kim çəkərsən sən dəhi havrā gəmin (*Gazel 156, Mısra 5*). [*ärzû-yı vâsl-i yāra, -ə*]

ärzû-yı vüṣāl: *Kavuşma arzusu, isteği.*

Şām u səhər olgilən dərgəhinə cəbhə-sā
Ärzû-yı vüṣāl qıl nə hūr u ğilmānını (*Gazel 245, Mısra 18*).
[*ärzû-yı vüṣāl,]*

arə-: *Aramak.*

Yohdı bir kəs şöhibətdən rüh u cān ləzzət tapə
Aradim gözdim dəhi hər güşə hər yan qalmayub (*Kaside 4, Mısra 14*). [*arədim, -di, -miş*]

āsān: *Kolay, zahmetsiz.*

Fikr etmə ki dāim qalı bu dövlət ü nikbət
Təğyir tapar müşkil ü **āsān** belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 16*). [*āsān,]*

Çünki dövlət o şey`di kim ondan
Nə çətin iş olə olur **āsān** (*Mesnevi 11, Mısra 26*). [*āsān,]*

Dərs-i ‘elm ilə o ādəmdi mən oldım heyvān
İstəsə hər cürə nohtə urə həqdür **āsān** (*Mesnevi 9, Mısra 72*).
[*āsān,]*

āsār: *Belirtiler, aləmetler, nişənelər.*

Yəqindür bu ki sizdə çohdur alma
Vəli **āsāri** mə‘lüm olmaz əşlə (*Mesnevi 3, Mısra 28*). [*āsāri, -i*]

Cüd u səhā vü mə‘rifət **āsāri** dəhrdən
Nə vəchdəndi bilmürəm āyā nədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 9*). [*āsāri, -i*]

āsār-ı insān: *İnsan eseri, insanlık aləmetleri, belirtileri.*

Kəs ümüd ey dil cəhəndə əhl-i ‘üfān qalmayub
Ādəm itmiş dəhrdən **āsār-ı insān** qalmayub (*Kaside 4, Mısra 2*). [*āsār-ı insān,]*

‘āṣi: *İsyən edən, isyankar.*

Yüzi qarə gələsən məhsərə **‘āṣi** mücrim
Hələq içində özüvi bir belə bī-‘ār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 27*). [*‘āṣi,]*

‘Āṣilərə verdin nə qədər var isə ne‘mət
Öz əmründə təbə‘lərə zillət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 13*). [*‘āṣilərə, -lər, -ə*]

āṣkār: *Apaçık, belli, meydanda olan.*

Bu müjdə ilə dil tapub ārām güşşədən
Bir təzə mətlə‘ etdi mədihiyə **āṣkār** (*Kaside 9, Mısra 30*).
[*āṣkār,]*

Görünməz söyləyürlər çeşmə hərgiz çeşmə-i heyvān
Təkəllümlə bu pünhān sirri bir aç **āṣkār** eylə (*Gazel 199, Mısra 8*). [*āṣkār,]*

Lütf ilə gəldi niqə dedi ey fəqir-i sən
Qıl bir nəzər cəhānə nihān **āṣkār** (*Kaside 19, Mısra 16*).
[*āṣkārda, -də*]

Məndən artuq eyləyür səndən şikāyət **āṣkār**
Cövr ü bī-dādundan ey məh hər gecə dād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 11*). [*āṣkār,]*

Hər mübhəm iş ki anlamayur həlq sirrini
Cām-ı cəhān-nümədə bizə **āṣkār** olur (*Gazel 82, Mısra 8*).
[*āṣkār,]*

Açub rizvān behişt-i ‘ədn bā-pāy səhn-i gülzərə
Ki təciri təhtiḥə`l-ənhār u cənnət **āṣkār** olmuş (*Gazel 101, Mısra 6*). [*āṣkār,]*

Rəngi qara idi şəb-i yəldā təkə vəlī
Yüz min sitərə zāhir idi ondə **āṣkār** (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 6*). [*āṣkār,]*

Manqal kənāri yār ilə bir lələzār idi
Ruhsārəsində cənnət-i hür **āṣkār** idi (*Muhammes 1, Mısra 10*). [*āṣkār,]*

Nə var idi köñüldə gəm ü dərd-i rüzgār
Nə var u yoh küdürəti olmazdı **āṣkār** (*Müseddes 1, Mısra 8*). [*āṣkār,]*

Ey müşikāf-ı dəhr ki Żū`ni hülüşlə
Bir şe`r-i nəzik eylədi mədhündə **āṣkār** (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 2*). [*āṣkār,]*

Āṣkārə qanımı hər dəm tökər gəməzün oḥı
Bir təbəssüm ilə lə`lün cānımı pünhān alır (*Gazel 59, Mısra 3*). [*āṣkārə, -ə*]

āṣkār qıl-: *Aşkar etmək.*

Səqī dayanmə ki gəlüb nəv-bəhār
Cənnət-i mev`udi qılub aşkār (*Mesnevi 10, Mısra 2*). [*āṣkār qılub, -ub*]

āsmān: *Gök, sema.*

Nə dövr-i gərdis-i gərdün olaydı nə əyyām
Nə āftāb nə əncüm nə **āsmān** ey kəş (*Gazel 106, Mısra 4*).
[*āsmān,]*

Bəs ki süzişin qılur hicründə nələ ey şənəm
Yandırur hər gecə āhım **āsmānı** köñlümün (*Gazel 161, Mısra 12*). [*āsmānı, -ı*]

Əğyərə ilticə edəram imdi hicrdə
Salmış nə günə günlərə gör **əsmān** məni (*Gazel 227, Mısra 4*). [*əsmān, -*]

əsmān-ı hünər: *Hünər gökyüzü.*

Əsmān-ı hünər ü cüd u ma'arif mähı
Məsnəd-i məmləkət-i cüd [u] səhəvət şāhı (*Mesnevi 1, Mısra 31*). [*əsmān-ı hünər, -*]

əşna: *Bildik, tanıdık, dost, ahbap.*

Könlül bu 'əşrdə 'əhd ü vəfānı ahtarma
Şədəqət ilə olan **əşnānı** ahtarma (*Gazel 9, Mısra 2*). [*əşnānı, -n, -ı*]

Vəlik hovf elə ondan ki gülşən-i rüyun
Dönər həzānə tapılmaz bir **əşnā** kəzım (*Gazel 137, Mısra 10*). [*əşnā, -*]

Əğyərə vermə dərd ü gəmin ol pəriyəşün
Yā Rəb nəsiib-i dərdini qıl **əşnālarə** (*Gazel 201, Mısra 6*). [*əşnālarə, -lar, -ə*]

Cəhəndə əşnālıqdə vəfā vü 'əhd derlər var
Baña kim **əşnā** oldisə əhır bī-vəfā çıldı (*Gazel 254, Mısra 8*). [*əşnā, -*]

Rəqibi məhrəm-i bəzm etmişən məni məhrüm
Gələt sənün kimi bī-mehrə **əşnā** demişəm (*Kut'a-ı Kebir 4, Mısra 6*). [*əşnā, -*]

Bizim yerdən gəlürsən bir həbər ver **əşnālardan**
Mürür-ı dəhr ilə sındırmasa tə çərhi mīnāsın (*Tahmis 1, Mısra 15*). [*əşnālardan, -lar, -dan*]

Əsir-i gübrətüz biz səndən özgə **əşnāmız** yoh
Ayağun kəsmə başunçün bizim möhnət-sərālardan (*Tahmis 1, Mısra 9*). [*əşnāmız, -mız*]

Cəhəndə **əşnālıqdə** vəfā vü 'əhd derlər var
Baña kim əşnā oldisə əhır bī-vəfā çıldı (*Gazel 254, Mısra 7*). [*əşnālıqdə, -lıq, -də*]

Olub bīgənə cāndan çəkməzəm əl **əşnālıqdan**
Ayaqun topraqı olmaqdan özgə yohdı bir fikrim (*Gazel 151, Mısra 9*). [*əşnālıqdan, -lıq, -dan*]

Yār kəsdi **əşnālıq** rəsmi Zū'ı genə
Zəhır oldı şən oña dərd-i nihānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 17*). [*əşnālıq, -lıq*]

'əşiq: *Bir şeyə veya birinə qarşı aşırı sevgi duyan kimse, tutkun, meftun, 'əşik.*

H'əşā o **'əşiqə** kim yārınun vəfāsı olə
Nə rəşk əsiri nə hicrān mübtəlası olə (*Gazel 10, Mısra 1*). [*'əşiqə, -ə*]

'ərif ü **'əşiqdən** özgə Zū'iyə bir kimsənə
Eyləməzlərdi 'ibādət hür u gılmān olmasa (*Gazel 13, Mısra 13*). [*'əşiqdən, -dən*]

Mürdə cismın **'əşiqün** qılmazdun əhyā hər nəfəs
Mö'cüz-i 'İsā əgər lə'lündə pünhān olmasa (*Gazel 13, Mısra 7*). [*'əşiqün, -ün*]

Pertev-i rüyun görüb nələn olur **'əşiqlərün**
Rəsmidür eylər fəğān itlər görəndə məhitāb (*Gazel 16, Mısra 9*). [*'əşiqlərün, -lər, -ün*]

Neyləsün **'əşiq** saña dil verməsün ey məh-liqā
Hər nigāhun cān-sitān hər nəz u gəməzün dil-firib (*Gazel 18, Mısra 3*). [*'əşiq, -*]

Kim olur 'ələm saña **'əşiq** bu cəsnun görüb
Rəşkdən ölləm qıləndə sən baña bī-dədlər (*Gazel 19, Mısra 12*). [*'əşiq, -*]

Salmış 'izār-ı alınə zülf-i siyāhını
'Əşiq günini etməgə güyā qara gəlüb (*Gazel 22, Mısra 4*). [*'əşiq, -*]

'Əşiqlərün gözünə o şüh-i sitəm şī'ār
Hək-ı rəh ilə çəkmək içün tütiyā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 7*). [*'əşiqlərün, -lər, -ün*]

Zəhr-i gəmənlə Zū'ı ciyər-hündi göncə tək
Tā **'əşiq** o lə'l-i ləb-i nüş-həndə bənd olub (*Gazel 24, Mısra 14*). [*'əşiq, -*]

Şükr eylə ey könlül ki həbər yərdən gəlüb
Hicrān-keşidə **'əşiqə** dildərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 2*). [*'əşiqə, -ə*]

Zəhr-i firāq ilə dəhən təllə **'əşiqə**
Şəhd-i vüşāl lə'l-i şəkərbərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 9*). [*'əşiqə, -ə*]

Zəhr-i firāqdan dəhən-i təllə **'əşiqə**
Şəhd-i lu'āb lə'l-i şəkərbərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 5*). [*'əşiqə, -ə*]

'Əşiq öldürməyə müjgānın edüb həcər-i tiz
Qəşd eyləyəne ol nərgis-i cādülərə bəh (*Gazel 35, Mısra 3*). [*'əşiq, -*]

Məndə vardır əgər **'əşiq** oluban mey içmək
Səndə var bir qulağ as gör neçə 'ədət zāhid (*Gazel 39, Mısra 9*). [*'əşiq, -*]

Şā'ir gərək **'əşiq** olə bir mäh-cəmələ
Cān təzəliyə lə'l-i şəkərbəri Səməndər (*Gazel 43, Mısra 5*). [*'əşiq, -*]

Yandurursan bī-muhabā hər zəməni **'əşiqləri**
Vāy əgər kim bu hesabı səndən ay məh alələr (*Gazel 48, Mısra 7*). [*'əşiqləri, -lər, -i*]

İcmisən min **'əşiqün** qanın şəhādət eyləyür
Ləbləründən qan kimi hər dəm çıhan təbbālələr (*Gazel 48, Mısra 3*). [*'əşiqün, -ün*]

Olub **'əşiq** cəhəndə hər kəs öz mə'sūqəsin tapdı
Mənim kim hər zəməni firqətdə min min əh u zārım var (*Gazel 50, Mısra 3*). [*'əşiq, -*]

Hər **‘āşiqün** keçür mi belə qara günləri
Yohsə qara gün ‘eşqdə ancaq başa keçər (*Gazel 51, Mısra 7*). [*‘āşiqün, -ün*]

Göstərür şun‘-i Hudāvəndi yüzün **‘āşiqlərə**
Şəfhə-i ruhsār pür ənvār yā güzgülü müdür (*Gazel 52, Mısra 5*). [*‘āşiqlərə, -lər, -ə*]

Sevdā-yı sər-i zülfünə başın verən **‘āşiq**
Cəndan keçib ol dəhrdə bış ü kəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 5*). [*‘āşiq, -*]

‘Āşiq ki fənā bəzminə ‘eşq içrə yetişdi
Ol məs‘ələdə şāfi‘ yā ə‘zəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 7*). [*‘āşiq, -*]

Hər **‘āşiqə** kim lə‘l-i ləbün vəslidi həsil
Övrəng-i Süleymāni dəhi hātəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 3*). [*‘āşiqə, -ə*]

‘Ār etmə küy-ı yārdə Zū‘i gədalıqı
‘Āşiqdə kim görübdü ki nəng ilə nām olur (*Gazel 77, Mısra 14*). [*‘āşiqdə, -də*]

Əgərçi türələrün kəfir-i siyəh dildür
Mənim tək **‘āşiq** üçün lək dīn ü imāndur (*Gazel 81, Mısra 6*). [*‘āşiq, -*]

Zāhid-i dīn behişt ki ‘uqbədə sölənür
Hər bir zəməndə **‘āşiq** üçün dər-kənār olur (*Gazel 82, Mısra 4*). [*‘āşiq, -*]

Ey dövlət-i hūn **‘āşiq** üçün hūn-bəhā nədür
Səndən gər **‘āşiq** istər isə hūn bəhānədür (*Gazel 89, Mısra 1*). [*‘āşiq, -*]

Ey dövlət-i hūn **‘āşiq** üçün hūn-bəhā nədür
Səndən gər **‘āşiq** istər isə hūn bəhānədür (*Gazel 89, Mısra 2*). [*‘āşiq, -*]

Nədür çəkmək ayağ əl tə‘nəsilə yār küyindən
Məgər bilməzsən **‘āşiqlərdə** Zū‘i nəng ü nām olmaz (*Gazel 93, Mısra 14*). [*‘āşiqlərdə, -lərdə, -də*]

Ço qədr başa **‘āşiq** deyüb ey məh sitəm etmə
Hər tırə nəzər Zū‘i-i hūnīn-kəfən olmaz (*Gazel 94, Mısra 9*). [*‘āşiq, -*]

Nə mən nə bülbül-i şürīdə nə pərvənə **‘āşiqdür**
Nəçə yüz lələ-ruh ol gül gəmində dəğdār olmuş (*Gazel 102, Mısra 5*). [*‘āşiqdür, -dür*]

Bəzm içrə zövq olur mı o məh təl‘ət olmamış
Şəhd-i ləbindən **‘āşiq** üçün şərbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 2*). [*‘āşiq, -*]

Nə hüsən olaydı nə **‘āşiq** nə vəsl nə hicrən
Nə şür-ı ‘eşq ü məhəbbət nə imtāhān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 7*). [*‘āşiq, -*]

‘Āşiq olan əgərçi edər āh zərliq
‘Āşiqə h‘oşdı yār yolundə nizərliq (*Gazel 111, Mısra 1*). [*‘āşiq, -*]

Nə vəslə nə hicrə **‘āşiq** qərār edər
Zülf-i nigār tək eləyər bi-qərārliq (*Gazel 111, Mısra 5*). [*‘āşiq, -*]

‘Āşiq olan əgərçi edər āh zərliq
‘Āşiqə h‘oşdı yār yolundə nizərliq (*Gazel 111, Mısra 2*). [*‘āşiqə, -ə*]

Demədim mi saña kim zār u pərişān olusan
‘Āşiq olma o sər-i zülf-i pərişānə könlü (*Gazel 124, Mısra 4*). [*‘āşiq, -*]

‘Āşiqlər üçün vüslətə tədbir nə ləzım
Təqdīr-i qəzā kārınə təğyir nə ləzım (*Gazel 131, Mısra 1*). [*‘āşiqlər, -lər*]

Dīvānə şifət sən pəriyə **‘āşiq** olandan
Nəməsi burahdım belə bi-‘ār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 15*). [*‘āşiq, -*]

Səlam olə saña ey şüh-i dil-rübā kəzım
Həmişə **‘āşiqinə** eyləyən cəfā kəzım (*Gazel 137, Mısra 2*). [*‘āşiqinə, -i, -n, -ə*]

Mənim tək **‘āşiqə** inşāfdur mı cövr etmək
H‘oşam nə qədr edəsən Zū‘iyə cəfā kəzım (*Gazel 137, Mısra 23*). [*‘āşiqə, -ə*]

Müsə kimi bilməm niyə məhv olmayur **‘āşiq**
Gəldükdə bu Tūrinə təcəllāyə cəməlün (*Gazel 147, Mısra 5*). [*‘āşiq, -*]

‘Āşiqi müstəğnī etmişdür həyālun vəslədən
N‘olə sən hər ləhzə göstərsən bu istiğnā yüzün (*Gazel 148, Mısra 11*). [*‘āşiqi, -i*]

Mə‘yūs qılma **‘āşiqi** lən kəlməsilə sən
Müsə şifət çü təlib-i didārīnam sənün (*Gazel 165, Mısra 9*). [*‘āşiqi, -i*]

‘Āşiqi müstəğnī etmişdür həyālun vəslədən
N‘olə sən hər ləhzə göstərsən bu istiğnā yüzün (*Gazel 170, Mısra 11*). [*‘āşiqi, -i*]

Bāğ-ı hüsündən ‘ināyət elə bir gəl **‘āşiqə**
Olmamış fəsl-i həzān gül-gəşt-i gülzārün sənün (*Gazel 179, Mısra 7*). [*‘āşiqə, -ə*]

‘ārif ü **‘āşiqdən** özgə Zū‘iyə bir kimsənə
Eyləməzlərdi ‘ibādət hūr u gūlmān olmasə (*Gazel 197, Mısra 13*). [*‘āşiqdən, -dən*]

Mürdə cismīn **‘āşiqün** qılmazdun əhyā hər nəfəs
Mö‘cüz-i ‘İsā əgər lə‘lündə pünhān olmasə (*Gazel 197, Mısra 7*). [*‘āşiqün, -ün*]

Kāş **‘āşiq** saña olmaydım əzəldən ey mäh
Salmayaydım başımı muncə gəm-i gövqāyə (*Gazel 209, Mısra 11*). [*‘āşiq, -*]

Nə yerdə olsə **‘āşiq** yār ilən gülşəndən əfzəldür
Açılmaz könlü bi‘llāh yārsız yüz seyr-i bāğ ilə (*Gazel 216, Mısra 9*). [*‘āşiq, -*]

Nə ləzımdır şəb-i hicrən ara hāl-i dilim sormağ
Bilürsən rövşən olmaz **‘aşıqün** bəzmi çirəğ ilə (Gazel 216, Mısra 6). [‘aşıqün, -ün]

Təki bir gül-bədənin vəşli müyəssər olsun
Hı oş keçər **‘aşıq** için güşə-i bağ olmasa də (Gazel 219, Mısra 6). [‘aşıq,]

Hər bəzmdə ki **‘aşıqə** bir həm-dəm olmadı
Yüz bədə sədə olsa o dəm bir dəm olmadı (Gazel 238, Mısra 1). [‘aşıqə, -ə]

Bu kühən **‘aşıqi** qurbənə qəbul eyləmədün
Bəs Minə içrə kasillər niyə hər qurbəni (Gazel 250, Mısra 17). [‘aşıqi, -i]

Gördükdə şe‘rivi könlül ol növ‘ şad olub
‘Aşıq yetəndə şad olı cənənə ey Gərīb (Kaside 3, Mısra 4). [‘aşıq,]

Mənim tək hansı **‘aşıqdür** de tığ-ı əbrü-yı cənən
Hilələ döndürübdür qəmətin gəmdən kəməni qılmış (Kaside 11, Mısra 7). [‘aşıqdür, -dür]

Səbzlər şəhrədə gör kim necə sündüs-püş olub
Hər tərəfdə **‘aşıq** ü mə‘şuq həm-əğüş olub (Murabba 1, Mısra 10). [‘aşıq,]

Hansı dil-bərdür ki öz ‘uşşaqına cövr etməyüb
Cövrdən əh etmə ey **‘aşıq** yahaq könlüm deyüb (Tahmis 3, Mısra 14). [‘aşıq,]

Küfr-i zülfün **‘aşıqə** ey şüħ İmān istəməz
‘arizun müştəqi ey gül bağ-ı rizvān istəməz (Tahmis 3, Mısra 1). [‘aşıqə, -ə]

‘aşıq-i divānə: Çılgın, deli aşık.

‘Əql ilə döğüldür hərəm-i vəşlə yetüşmək
Tə olmayəsən **‘aşıq-i divānə** yolun yoh (Gazel 36, Mısra 8). [‘aşıq-i divānə,]

‘aşıq-i həsrovvəş: Hüsrev gibi/padişah gibi aşık.

Hər büt dəhi Şirīn təki şəkkər şikən olmaz
Hər **‘aşıq-i Həsrovvəşi** həm küh-kən olmaz (Gazel 94, Mısra 4). [‘aşıq-i həsrovvəşi, -i]

‘aşıq-i sədiq: Sadıq aşık.

Küy-ı yārə yürüyür **‘aşıq-i sədiq** bi‘llāh
Mār tək gər əzilüb kəlləsi sağ olmasa də (Gazel 219, Mısra 3). [‘aşıq-i sədiq,]

‘aşıq-i şeydə: Deli aşık.

Zəhid nə zevq-yāb olı hür-ı behiştədən
Bir şüħə mən tək **‘aşıq-i şeydədan** olmasa (Gazel 4, Mısra 6). [‘aşıq-i şeydədan, -dan]

‘aşıq-i zār: İnleyen aşık.

Gər işārət edə şəmşir-i kəc-əbrüvün
Tökülür Zü‘ī tək yüz **‘aşıq-i zārdan** qanı (Gazel 250, Mısra 26). [‘aşıq-i zārdan, -dan]

Əl üz ey məh cəfādan rəh-güzār-ı zülmədən pə çək
Nə cövr et **‘aşıq-i zārə** nə fəryādından izā çək (Gazel 116, Mısra 2). [‘aşıq-i zārə, -ə]

‘aşıqkes: Aşık çeken.

Ze-bəs səngin dil **‘aşıq-keş** ü bəd-hüdur ol məh-rū
Nə vəşlə dut ümüd ey dil nə əh-ı zār bī-cā çək (Gazel 116, Mısra 7). [‘aşıqkeş,]

‘aşıq-pəsənd: Aşık beğenen.

Tə həd-pəsənd idi yoh idi müştəri o məh
Hətti gəlibdi imdicə **‘aşıq-pəsənd** olub (Gazel 24, Mısra 8). [‘aşıq-pəsənd,]

‘aştənə: Eşik.

Məhrāb u məscid olə sənün zāhidā baña
Məhrāb-ı qaşı səcdəgəh ol **‘aştənədür** (Gazel 89, Mısra 4). [‘aştənədür, -dür]

‘aşıyān: Kuş yuvası; Ev, mesken, barınak.

Dutan ey övc-i istiğnədə dāim **‘aşıyān** Şāhin
Səni şayd eylər əhirdə ‘uqāb-ı əsmān Şāhin (Gazel 171, Mısra 1). [‘aşıyān,]

Zülfün dağıtmə günüm [olu] qarə ey səbə
Kim zār-ı könlümün quşunə **‘aşıyānədür** (Gazel 89, Mısra 6). [‘aşıyānədür,]

Hı oş ol ki meykədədə **‘aşıyānəmiz** var idi
Müdām gülğül-ı meydən tərānəmiz var idi (Gazel 236, Mısra 1). [‘aşıyānəmiz, -miz]

‘aşılan: Afrika ve Batı Asya’da yaşayan, dörd ayaklı, yırtıcı, çox qüvvətli, kedi cinsindən memeli hayvan.

Görən olur mu dəvə çevrilüb olə ədəm
Vəyā gəzəl edəsən qurdi yā ki **‘aşılanı** (Kaside 23, Mısra 24). [‘aşılanı, -ı]

‘aşıman-ı cəhārum: Dördüncü (kat) gökyüzü.

Gər etməsəydi cān ilə hüdumət saña Məsīh
Qoymaz **‘aşıman-ı cəhārumda** pə ‘Əli (Kaside 1, Mısra 16). [‘aşıman-ı cəhārumda, -də]

‘aşıda: Huzurlu, rahat.

Bir ləhzə qoymadun mənə **āsūdā** dəhrdə
Gəldim əlündən əhür mən cənə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 7*). [*āsūdā,]*

Āsūdā həl u şür u həzərən sürür ilə
Qılsun rəvənə məskənüvə ol kərəm şü'ār (*Kaside 9, Mısra 27*). [*āsūdā,]*

Mə'mənim güşə'-i mey-hənə idi hər gəmdən
Olmuş idim dəhi **āsūdā** gəm-i 'āləmdən (*Mesnevi 1, Mısra 17*). [*āsūdā,]*

Qorhuzmə zəhidə mənə bi'səlmihār ilə
Āsūdām mən əyə-i qul yā 'ibād ilə (*Gazel 193, Mısra 2*). [*āsūdām, -əm]*

Qarə zülfün belə rüyundə gəzir **āsūdā**
Hüldən bəs deyülür Tarı qovub şeytānı (*Gazel 250, Mısra 7*). [*āsūdā,]*

āsūdā ol-: Kurtulmaq, kurtulub.

Žü'ī tək bang-ı mü'əzzindən **olub āsūdā**
Nəgmə-ı tār u dəf ü bərbə't-i hoş-ḥ'ānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 13*). [*āsūdā olub, -ub]*

āsūdəvār: Huzurlu, rahat.

Ey h'oş ol gün ki köñüldə yoh idi bir möhnət
H'oşə həlāt ilə **āsūdəvār** idim rāhət (*Kaside 5, Mısra 2*). [*āsūdəvār,]*

āsuftə-i türre-i tərrār: Gönül çalan kıvrıkcı saç lülesinin baştan çıkardığı.

Žü'ī kimi bənd-i girih-i zülfünə düşdim
Āsuftə-i ol türre-i tərrār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 22*). [*āsuftə-i türre-i tərrār,]*

at: Binek, yük və qoşu amacıyla yetiştirilən və beslənən evcil heyvan.

Ki fəhr ilə desün ol sərvərimdən bir nişānım [var]
Gərəz bir **atdur** mənüzür-ı Žü'ī sərvār səndən (*Kaside 7, Mısra 37*). [*atdur, -dur]*

Piyadə rəh dönüb bu dərgəhə **bir atə gəldim mən**
Əgər fıl olsə gəm yoh sən tək şāh-ı cəhānım var (*Kaside 7, Mısra 33*). [*atə, -ə]*

At istəməgimdən imdi sən də
Kim mərhəmət olma durma kəndə (*Mesnevi 8, Mısra 59*). [*at,]*

Vəzir-i 'əqlə qıldım məşvərət bir **at** fikrində
Dedim ey 'əql bir fikr et sənün tək genə dānım var (*Kaside 7, Mısra 25*). [*at,]*

Tez durubən ayağə bir **at** tapub
Cənnət sarı uçmağa qanat tapub (*Mesnevi 4, Mısra 65*). [*at,]*

Gər əsbdən olmusan pərişān
Qurbān saña **at** bəlkə həm cən (*Mesnevi 8, Mısra 36*). [*at,]*

Yā **at** bəhāsını bərat et
Yā inki bəratımı bir **at** et (*Mesnevi 8, Mısra 69*). [*at,]*

Yā **at** bəhāsını bərat et
Yā inki bəratımı bir **at** et (*Mesnevi 8, Mısra 70*). [*at,]*

Hən u bəg **at** kənd pül bəhş eylər idişā'irə
Şāhsevən tək imdi çohdı adı hən hən qalmayub (*Kaside 4, Mısra 15*). [*at,]*

at-: Atmaq, fırlatmaq.

Žü'ī bu şəşdə-i gəm içün tasun **atmadı**
Bu 'ərşədə sənün tək bir bəd qumār yoh (*Gazel 38, Mısra 17*). [*atmadı, -ma, -dı]*

Gözim yaşın görübən tənə daşın **atsa** n'ələ
Köñül sarayını bu tərhlə 'imārət edər (*Gazel 60, Mısra 7*). [*atsa, -san]*

Məhv olub ləfz-i adüvvāt qutarə hılə-i məkr
Şeytanət rəsmi **atub** cümləsi insān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 4*). [*atub, -ub]*

Susuyub Kövsərə öz nəfsivə etdün tē'ət
Zāhidə ədəmi cənnətdən **atar** sü'-i 'əməl (*Gazel 126, Mısra 12*). [*atar, -ar]*

Taylasən ilə rəvānı burahıb burnus alım
Atuban səccəni zünnār u çəlipəyə gəlim (*Gazel 134, Mısra 8*). [*atuban, -uban]*

Niş-i kəməndār elə oğlar **atur** sərmədən
Ki onə tīb eləməz Rüstəm ilə İsfəndār (*Kaside 6, Mısra 3*). [*atur, -ur]*

Fövc-i sərmā **atəcaq** tır-i hələk u bərfi
Hər kəsün olmasə həftānı qalır zār-ı nizār (*Kaside 6, Mısra 11*). [*atəcaq, -əcaq]*

Qəbül-i qəvlə girmə bu dām-ı təqlidə
Uşül-i dində də bir ictihādə **at** cānı (*Kaside 23, Mısra 78*). [*at,]*

Atuban dīnün üşülin eləyüb fər'ī uşül
Bī-dəlīl eyliyəsən hər nə desə anı qəbül (*Mesnevi 9, Mısra 49*). [*atuban, -uban]*

Atmayun səng-i cünün muncə mən-i əfkārə
Qorhum oldur keçübən şışə'-i pünhānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 7*). [*atmayun, -ma, -y, -un]*

at-: Bırakmaq, vazgeçmek.

'Əvām hələk kimi şöhrət içün ey Seyyid
Atub Hüdānı gedüb nəqış etmə imānün (*Gazel 155, Mısra 10*). [*atub, -ub]*

ata: Atalar; Baba.

Atamun firqəti gərçi mənə əfkār elədi
Zülm-i 'udvān mən-i möhnət-zədəni zār elədi (*Müseddes 2, Mısra 11*). [*atamun, -m, -un*]

Atam rəsul-i Hüdādən sora nifāq əhli
Nə növ' eylədilər gör ki tärmar mənə (*Müseddes 2, Mısra 15*). [*atam, -m*]

atabəg: Özel isim.

Dedi mægər ki çılıb hātirəndən ol Atabəg
Həmişə mərhəmət ilə şərəf-şi'ār oldım (*Kaside 13, Mısra 13*). [*atabəg, -*]

ātəş: Ateş, alev, od.

Tā çeşm-i zəhm o 'ariz-i könlünə dəyməsün
Ruhsārī **ātəşinə** dil ü cān sipənd olub (*Gazel 24, Mısra 4*). [*ātəşinə, -i, -n, -ə*]

Bülbüldə var nə nəğmə-sərāliq nə güldə rəng
'Eşq **ātəşinə** yanmaqı pərvānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 8*). [*ātəşinə, -i, -n, -ə*]

Vəşlində hier **ātəşini** yadə salmadun
Qal Zū'ī tək bu gündə yanə yanə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 13*). [*ātəşini, -i, -n, -i*]

Baňa sölərsən ey məh nār-i hierə şəbr qıl sölə
Olur mı kimsə kim **ātəş** arasında şəbūr olsun (*Gazel 150, Mısra 8*). [*ātəş, -*]

Deyürlər **ātəş** ara məskən eyləməz əhü
Nədəndi könlüm ara bəs qılıb nişəst gözün (*Gazel 158, Mısra 7*). [*ātəş, -*]

Zū'ī yanuram şəm' kimi hierdə çünkim
Salmış yüzünün şövqi bir **ātəş** bədən içrə (*Gazel 187, Mısra 14*). [*ātəş, -*]

Olub ol şəm' geyrə mən onun rüy-ı firāqında
Dəm-ə-dəm yandım əhim **ātəşindən** nārə bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 4*). [*ātəşindən, -i, -n, -dən*]

Əb u **ātəşdi** ləbün mey kimi gül bərgi üzi
Necə üstəddi yə Rəb bu şüvər nəqqəşi (*Gazel 247, Mısra 11*). [*ātəşdi, -di*]

ātəş-i dil: Gönlün ateşi.

Sitərə şanmə fələkdə şərār-ı əhimdur
Bu əmrə **ātəş-i dil** bir qəvī güvāhimdur (*Gazel 53, Mısra 2*). [*ātəş-i dil, -*]

ātəş-i 'eşq-i ruh-i vār: Sevgilinin yanağının aşkının ateşi.

Ātəş-i 'eşq-i ruh-i yār 'ələcın hükəmə
İstədim əb-ı dəm-i həncər-i cānān dedilər (*Gazel 62, Mısra 3*). [*ātəş-i 'eşq-i ruh-i yār, -*]

ātəş-i harman-ı gəmd: Gamla yağrulmuş ateş.

Ātəş-i harman-ı gəmdür özi ki əb isə də
Həyrdür cān u tənə gər adı şərāb isə də (*Mesnevi 1, Mısra 5*). [*ātəş-i harman-ı gəmdür, -dür*]

ātəş-i hicrān: Ayrılık ateşi.

Şəb-i hicrān elədün mərg təmənnāsını sən
Etmədün tāb mægər **ātəş-i hicrānə** könlül (*Gazel 124, Mısra 8*). [*ātəş-i hicrānə, -ə*]

Əfsūs yandım **ātəş-i hicrānə** 'əqibət
Yād ol ki vəşli ilə könlül kām-kār idi (*Gazel 222, Mısra 9*). [*ātəş-i hicrānə, -ə*]

ātəş-i sūzān: Yakar/yanar ateş.

Şəm'-i ruhsārīna meyl eylədi dīvānə könlül
Saldı gör kim özini **ātəş-i sūzānə** könlül (*Gazel 124, Mısra 2*). [*ātəş-i sūzānə, -ə*]

ātəş-i sūzān: Yakar/yanar ateş.

Titrəşür könlüm həyāl-i 'arizindən eylə kim
Ātəş-i sūzəndə üzrə qətrə-i qan titrəşür (*Gazel 58, Mısra 4*). [*ātəş-i sūzəndə, -*]

Gözimdə 'əks-i rüyün ciltvə eylər çox tə'əccübdür
Necə sakin olubdur **ātəş-i sūzəndə** əb içrə (*Gazel 188, Mısra 4*). [*ātəş-i sūzəndə, -*]

Hürşid cəməlundı mı gīsülər içində
Yə **ātəş-i sūzəndədi** hindülər içində (*Gazel 190, Mısra 2*). [*ātəş-i sūzəndədi, -di*]

ātəşin: Ateş gibi (kırmızı, parlak, ışıktı, yakıcı...).

Bəzm-i geyr içrə görən dəm ol gül-i rə'nā yüzün
Ātəşin meydana yaħar əhim odı dünyā yüzün (*Gazel 148, Mısra 2*). [*ātəşin, -*]

Əz-bəs ki **ātəşin** ruhə yandurmısan mənə
Zərdüşt vəqt olub mənə Rüyintən eylədün (*Gazel 164, Mısra 7*). [*ātəşin, -*]

Ātəşin meydana yaħar əhim odı dünyā yüzün
Bəzm-i geyr içrə görən dəm o gül-i rə'nā yüzün (*Gazel 170, Mısra 2*). [*ātəşin, -*]

Ol **ātəşin** şərābı gətür sāqī Zū'iyə
Bəlkə günāh dəftəri bu sulə yuile (*Gazel 214, Mısra 17*). [*ātəşin, -*]

a'vām: Yıllar, seneler.

Nə qədər var cəhān içrə şühür u **a'vām**
Dövlət u 'ömrüvi əfzün eləsün bārī Hüdā (*Kaside 13, Mısra 36*). [*a'vām, -*]

āvārə: *Başiboş, şaşkın, perişan; Evsiz barksız (kimse), serseri.*

‘Əcəb bī-kārə vü **āvārə** vü bī-çārə olduq kim
Nə dünyā vü nə ‘uqbā işlərindən kārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 5*). [*āvārə,]*

Ruḥ u zülfün həyālilə köñül hər rüz u şəb gəmdən
Olubdur zār u sər-gərdən gözər **āvārə** bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 6*). [*āvārə,]*

Yār kūyundan o kəs kim edüb **āvārə** mənī
Bār ‘İlāhī görim olsun belə mən tək nālān (*Gazel 224, Mısra 8*). [*āvārə,]*

San kāfir idim imdicə imānə gəlmişəm
Yār-ı diyərdən köçüb **āvārə** olmuşam (*Muhammes 3, Mısra 20*). [*āvārə,]*

Məni bəd-gülər etdi kūy-ı dildārımdan **āvārə**
Görim olsun İlāhī mən kimi **āvārə** bəd-gülər (*Gazel 57, Mısra 8*). [*āvārə,]*

Qalusən mən kimi **āvārə** cəhān kārında
Ey deyən kimsə ki işlər hamı tədbirdədir (*Gazel 75, Mısra 9*). [*āvārə,]*

Şəhrə-yı gəm ü möhnəti başdan başə gəzsən
Bir mən kimi möhnət-zədə **āvārə** tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 10*). [*āvārə,]*

Qaldım **āvārə** vü sər-gəştə cəhān kārında
Məndə bu ‘uqdəni açmaqə yoh idi‘āqət (*Kaside 5, Mısra 15*). [*āvārə,]*

Āvārə idi həlq biyābān cəhldə
Göstərdi rāh mənə-i ‘ürfənə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 7*). [*āvārə,]*

İmdi **āvārə** vü bī-çārə vü əsir-gürbət
Nə pərəstār nə bir münis nə [bir] həm-şəhbət (*Mesnevi 1, Mısra 19*). [*āvārə,]*

Məni bəd-gülər etdi kūy-ı dildārımdan **āvārə**
Görim olsun İlāhī mən kimi **āvārə** bəd-gülər (*Gazel 57, Mısra 7*). [*āvārə,]*

Hätəm ü hökmdən **āvārə** Süleymān düşübən
Şəhr təht-i şərəfə şahib-i dīvān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 9*). [*āvārə,]*

Ol āhū-yı rəmīdə-i şəhrə-yı ülfəti
Kim eylədi bu bəzmdən **āvārə** gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 10*). [*āvārə,]*

Məni ki şəhrdən ey mäh saldı **āvārə**
Bu gündə eylədi kəc-rov yəqīn təmām fələk (*Gazel 118, Mısra 3*). [*āvārə,]*

āvārə çöllər içrə qal-: *Başiboş çöllər içinde kalmak.*

Āvārə çöllər içrə qalur idi həşrə tək
Olmaydı Hızrə lütfə gər rəh-nümā ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 9*). [*āvārə çöllər içrə qalur, -ur]*

āvārə-i şəhrə-yı muğān: *Muğān çölünün serserisi.*

Eyləyüb çünki fərāmūş mənī pīr-i muğān
Gör necə olmuşam **āvārə-i şəhrə-yı Muğān** (*Mesnevi 1, Mısra 10*). [*āvārə-i şəhrə-yı muğān,]*

āvāz: *Ses, sada.*

Nə **āvāzun** səmə‘ etdim nə zövq-i vəslüvi gördüm
Təmām-ı ‘ömrədə ey mäh mən bəhtī qara səndən (*Gazel 168, Mısra 9*). [*āvāzun, -u, -n]*

Müğənniyān h‘oş **āvāz** Bərbəd-i āhəng
Dolubdı nəğmə-i şirini ilə mülk-i cəhān (*Kıt‘a-ı Kebir 1, Mısra 23*). [*āvāz,]*

āvāze-i hüsn: *Güzelliğin sesi, şöhrəti.*

Āvāze-i hüsnün ki təmām ələmi dutdı
Ey mäh bu şöhrətdə səbəbkār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 7*). [*āvāze-i hüsnün, -ün]*

āvāz-ı tār: *Tar sesi.*

Bir tərəf şavt-ı bələbil bir tərəf **āvāz-ı tār**
Gülgül-i mīnə salur baḡ gör nə gəvgələr genə (*Gazel 217, Mısra 7*). [*āvāz-ı tār,]*

āvāzə-i ‘elm ü ‘əməli: *Amel ve ilmin sesi.*

Cümlə şəhr əhli du‘ā-güdi o zāt-ı pākə
Yətüb **āvāzə-i ‘elm ü ‘əməli** əflākə (*Mesnevi 6, Mısra 30*). [*āvāzə-i ‘elm ü ‘əməli, -i]*

‘avrət: *Kadın, zevce.*

Hər kimsə cəhāndə bir nəciḥ **‘avrət** alur
Dünyədə behişt ü hürī ilə cənnət alur (*Rübai 6, Mısra 1*). [*‘avrət,]*

Dünyası olur behişt tək āhırı də
Bir **‘avrət** alub əgər iki dövlət alur (*Rübai 6, Mısra 4*). [*‘avrət,]*

Hər kimsə ki bu cəhāndə pis **‘avrət** alur
Öz cānı içün dərd ü gəm ü möhnət alur (*Rübai 7, Mısra 1*). [*‘avrət,]*

Şirān-ı cəhān bir ‘avrətə ‘əcizdür
Vay ol kəsə olsun ki iki **‘avrət** alur (*Rübai 7, Mısra 4*). [*‘avrət,]*

Şirān-ı cəhān bir **‘avrətə** ‘əcizdür
Vay ol kəsə olsun ki iki ‘avrət alur (*Rübai 7, Mısra 3*). [*‘avrətə, -ə]*

av: *Yaklaşık otuz günlük zaman parçası.*

H'osdı 'uşşāqə təməşā-yı gül-i rüyun əgər
Yüz min **ay** u il keçüb fəsl-i gülüstān olmasa (*Gazel 13, Mısra 6*). [*ay,]*

Getdi ol qaşı hilālīm dedi bir **āyə** gəlīm
Hansı aydur nə bilim tā ki tamāşāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 1*). [*āyə, -ə]*

Fitrətdə təməām oldı çü yüz **ayə** cəməlun
Təfsir edə bilməz gülə yüz āyə cəməlun (*Gazel 147, Mısra 1*). [*ayə, -ə]*

Həllāq-ı cəhān lütf eləyüb Zü'ī-i zārə
Bu **aydə** o məh-pārəni Şirvānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 10*). [*aydə, -də]*

H'osdı 'uşşāqə tamāşā-yı gül-i rüyun əgər
Yüz min **ay** u il keçüb fəsl-i gülüstān olmasa (*Gazel 197, Mısra 6*). [*ay,]*

İki **ay** var hilālə döndürübdür cismimi bu gəm
Kim ol H'urşid ilə yā Rəb nə gündür vüslət imkāni (*Gazel 220, Mısra 9*). [*ay,]*

Çərḥ oḥşatmaq içün qasınə bir yengi hilāl
Çəkdi nəqişdi təməām olmadı hər **āy** başı (*Gazel 247, Mısra 6*). [*āy,]*

Bir cigər də **aydə** almə əkl qıl hūn-ı cigər
Yıq gələn qoy qalsun āhırda nədəmət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 11*). [*aydə, -də]*

Dövr-i gərdün məni bir növ' ayağə saldı
Āy u gün keçdi görünməz gözə bir bədə vü cām (*Kaside 13, Mısra 14*). [*āy,]*

On bir **ay** 'işrət ü 'eyş ilə keçür ovqātun
Bārī bir **ay** keçən əhvālə sitiğfār edəsen (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 10*). [*ay,]*

Bu bir **aydur** Ramazān mundə özüvi dāhil
Cənnətə təcrid min təhtiḥə l-ənhār edəsen (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 11*). [*aydur, -dur]*

Ramazān **ayıdı** bu mundə olur şavm u şəlāt
'Əməl-i şālḥi hər ləhzədə təkrār edəsen (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 13*). [*ayıdı, -ı, -dı]*

Tā inki üç **ay** bundan əqdəm
Bir yəhşi zəməndə həyr məqdəm (*Mesnevi 7, Mısra 27*). [*ay,]*

Üç **ay** olu gəlmişəm mən-i zār
Hərc etməgimə nə sım u zər var (*Mesnevi 7, Mısra 45*). [*ay,]*

Yüz **ay** olur müşəvvər-i nəqş-i dəhān çəkər
Yohdur aradə hiç nişān yohsə cān çəkər (*Gazel 61, Mısra 1*). [*ay,]*

Baḥā ol mäh-ı bī-mehrim iki **ay** var ki rām olmaz
Bu nöqsānımdə bir gəlməz əcəl 'ömrüm təməām olmaz (*Gazel 93, Mısra 1*). [*ay,]*

Ay u gün söyləməyüb mətləbi muğləqdi ki mən
Gecə gündüz gəm-i hicrān ilə āh vāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 3*). [*ay,]*

On bir **ay** 'işrət ü 'eyş ilə keçür ovqātun
Bārī bir **ay** keçən əhvālə sitiğfār edəsen (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 9*). [*ay,]*

Getdi ol qaşı hilālīm dedi bir āyə gəlīm
Hansı **aydur** nə bilim tā ki tamāşāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 2*). [*aydur, -dur]*

ay: Güneşten aldığı ışığı yeryüzüne yansıtan ve dünyamızın tek uydusu olan gök cismi, kamer, mah, ay.

Ayə təşbih eləyən hüsni-ruḥ-i cānāni
Oḥudi şanki 'əbəş āyə-i Qur'āni gələt (*Gazel 109, Mısra 5*). [*ayə, -ə]*

Vəlīkən hər üç **aydan** bir gələb Şirvānə getməkdən
Əzildi riştə-i cānım fələkdən əl-əmənim var (*Kaside 7, Mısra 19*). [*aydan, -dan]*

Tā yüzün şa'sa'a-ı sāğər ü səhbāyə düşüb
Rəşkdən **āy** ilə gün küh ilə səhrāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 2*). [*āy,]*

ay: Seslenme ifade eden ünlem, ey!.

Yandurursan bī-muḥābā hər zəməān 'āşiqləri
Vāy əgər kim bu həsābı səndən **ay** məh alələr (*Gazel 48, Mısra 8*). [*ay,]*

ay: Ah, inleme ünlemi!.

Gecələr kim qayd-i zülfün ey pəri yād eylərəm
Tā səhər dīvānələr tək **ay** u fəryād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 2*). [*ay,]*

āyā: Acaba? manasında kullanılan edāt-ı tereddüd.

Nədən olmuş belə **āyā** bu mädār-ı gərdün
'Ədl ü inşāf-ı ulūhiyyətə sıqmaq bu şifət (*Kaside 5, Mısra 13*). [*āyā,]*

'Elm ü 'ürfān görən **āyā** yekə 'əmmāmədür
Enni qurşaq u uzun saqqal uzun cāmədür (*Mesnevi 9, Mısra 21*). [*āyā,]*

Ənbiyāya 'ürəfā silkinə inşāf ilə baḥ
Zillət ü güşşədən özgə sölə **āyā** nə verüb (*Gazel 20, Mısra 14*). [*āyā,]*

Cüd u səhā vü mərifət āsārı dəhrdən
Nə vəchdəndi bilmürəm **āyā** nədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 10*). [*āyā,]*

Əzəl gün bār ilāha məndən **āyā** nə hətā çıhdı
Ki bu dünyədə belə kevkəb-i bəhtim qara çıhdı (*Gazel 254, Mısra 1*). [*āyā,]*

Həbibə bir özün fikr eylə gör **āyā** rəvādür mü
Çəkə bigənələr ləzzət görəm mən min bələ səndən (*Gazel 168, Mısra 5*). [*āyā,]*

Saldun həzār möhnətə ey çərḥ-i dūn mənī
Sölə görim nə eylədim **āyā** saña genə (*Gazel 202, Mısra 6*).
[*āyā,]*

ayağ: *Kadeh.*

Tərtīb-i bəzmə kīsəmizün yohdı t̄āqəti
Nə başdə 'eşq-i yār ilə əldə **ayağ** yoh (*Gazel 37, Mısra 4*).
[*ayağ,]*

Humārə dəgməyür s̄āqī şəfāsı verdigün cāmūn
Əlim dut ol **ayağ** ilə ki başında humār olmaz (*Gazel 99, Mısra 4*). [*ayağ,]*

Əldən yerə qoymazdı dəḥi zāhid **ayağı**
Gər 'əks şalə s̄āğər-i şəhbāyə cəmālun (*Gazel 147, Mısra 7*).
[*ayağı, -i]*

Başda var şür əgər əldə **ayağ** olmasə də
H' oş keçir yār ilə bəzm içrə cırāğ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 1*). [*ayağ,]*

Bahmamaq zāhid sözinə mey **ayağın** s̄āqīdən
Gülşən içrə gər halāl ü gər h̄arām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 3*). [*ayağın, -i, -n]*

Mümkün olduqə fərāhim elə əsbāb-ı sürür
Mey **ayağın** ələ al t̄ā gətürə başına şür (*Mesnevi 15, Mısra 16*). [*ayağın, -i, -n]*

Nə kül töküm başıma Zū' i yadə düşdükdə
O gül əlilə **ayağımə** mey tökən günlər (*Gazel 67, Mısra 12*).
[*ayağımə, -im, -ə]*

Ələ almaq **ayağımı** o yerdə bir pəri-rülə
Verüb baş başə Zū' i tək iki baş dörd ayağ etmək (*Gazel 120, Mısra 13*). [*ayağımı, -im, -i]*

Gözlərin şədqəsi cān s̄āqī **ayağın** ələ al
Dön pey-ə-pey genə bir şür-i cūnun başımə sal (*Mesnevi 1, Mısra 7*). [*ayağın, -un]*

Cām-ı sərşarı dönəm başına s̄āqī mənə ver
Məndən özgə nə rəvādür bu **ayağə** dəgə əl (*Gazel 126, Mısra 6*). [*ayağə, -ə]*

Tök **ayağə** şərāb-ı sər-ḥ' oşı
Tapə anunlə məğz-i sər cūşı (*Mesnevi 11, Mısra 7*). [*ayağə, -ə]*

Əsir-i gürbətüz biz səndən özgə āşinmız yoh
Ayağın kasmə başuğun biz möhnət-sərālardan (*Tahmis 1, Mısra 10*). [*ayağın, -u, -n]*

Hər bir məqāmə dəgə **ayağın** h̄ərāb edir
Vāy ol kəsə ələ peymānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 13*).
[*ayağın, -un]*

Gəm-i hicr-i ləb-i dildārə nāfi' bādədür Zū' i
Ayağın s̄āqīnün öp bī-təvəqquf başə şəhbā çək (*Gazel 116, Mısra 12*). [*ayağın, -i, -n]*

Əlündən alcaqın ey s̄āqī başdə şür artdı
Nə var idi sənə qurbān sənün **ayağında** (*Gazel 196, Mısra 6*). [*ayağında, -un, -də]*

ayağ: *İnsan uzvu olan ayak.*

Göz ü qaş u əl **ayağ** pülilə döğül insān
Əgər məlik olə bī-mə'rifət nə ədəmdür (*Gazel 80, Mısra 11*). [*ayağ,]*

Çün baş olur o yüzü qaradan hətā genə
Başın kəsüb **ayağə** sal ol zülfi-pür-ḥəmi (*Gazel 202, Mısra 7*). [*ayağə, -ə]*

Nəyi artuqdu vücūdında Firəngün səndən
Əl **ayağ** qaş u göz ilə hamı şeydə tənsən (*Mesnevi 9, Mısra 70*). [*ayağ,]*

Əl **ayağ** göz düşüb əldən dəḥi dişsizdi dəhən
Qorḥuram kim dəm-i āḥırdə tapulmayə kəfən (*Terci-bend 1, Mısra 23*). [*ayağ,]*

Ələ almaq ayağımı o yerdə bir pəri-rülə
Verüb baş başə Zū' i tək iki baş dörd **ayağ** etmək (*Gazel 120, Mısra 14*). [*ayağ,]*

Əgər ol büt əlində Zū' iyā mey cāmını görsən
Dil ü dünyā vü dīn ü cān **ayağınə** nişār eylə (*Gazel 199, Mısra 10*). [*ayağınə, -i, -n, -ə]*

Urub çün bərg-i gül həm-rəngliq lāfīn dodağ ilə
Şəbā toprağə salmış hər yetən tapdar **ayağ** ilə (*Gazel 216, Mısra 2*). [*ayağ,]*

Çünki bəzmimdən **ayağ** çəkdi nigārım getdi
Ləzzət ü 'eys ü tərəb yoh ilə vārım getdi (*Gazel 248, Mısra 1*). [*ayağ,]*

ayağ yalın: *Yalın ayak.*

Ayağ yalın dəḥi getməkdə bī-qərār oldım
'Əcəbdī pīr zəmənimdə pāy piyādə qalub (*Kaside 12, Mısra 9*). [*ayağ yalın,]*

Ayağ yalın baş açuq mündəris məkānlardə
Olur mı h̄āşil öyrədə fūnūn ḥikmətdən (*Kaside 15, Mısra 67*). [*ayağ yalın,]*

Məktəb nə növ' ḥ' oş olı cındır h̄əşirdə
Ətfāl **ayağ yalın** çəkə palçıqdə zəḥməti (*Kaside 2, Mısra 12*). [*ayağ yalın,]*

ayağın çək-: *Dünyadan elini eteğini çekmek anlamında "Əlini ayağını dünyadan çəkmək."; Kadehini al, çekil anlamında.*

Bilmək istərsən köñül gər ḥikmət Əflātūn kimi
Çək ayağın bādəvəş h̄üm içrə sən də ḥānə dut (*Gazel 33, Mısra 8*). [*ayağın çək,]*

ayağın şədqəsi: *Hayrına, ayağının sadakası.*

Məhəbbət bədasindən Zü'î tək başda humarım var
Ayağun şədqəsi başım əlim dut səqiyyə mey ver (*Gazel 45, Mısra 9*). [*ayağun şədqəsi,]*

ayağə dur-: *Ayağa kalkmaq.*

Onun yanında oldım 'əqibət bığənədən kəmtər
 Ayaqun şədqəsi başım **ayağə dur** şitəb eylə (*Gazel 151, Mısra 5*). [*ayağə dur,]*

Tez **durubən ayağə** bir at tapub
 Cənnət sarı uçmaqa qanat tapub (*Mesnevi 4, Mısra 65*).
 [*ayağə durubən, -ubən]*

ayağə düş-: *Saygınlığını yitirmək, itibarını, nüfuzunu zedelemək, gözden düşmək.*

Ayağə düşmək ilə qarə günüm ey Zü'î
 Cibillî həşiyətidir baña sirayəti var (*Gazel 78, Mısra 9*).
 [*ayağə düşmək,]*

Ayağə düşmək ilə qarə könlüm ey Zü'î
 Baña əzəldə bu işlər sirayətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 11*). [*ayağə düşmək,]*

ayağə sal-: *Değerini düşürmək, nüfuzunu zedelemək, gözden düşmək.*

Dövr-i gərdün məni bir növ' **ayağə saldı**
 Ay u gün keçdi görünməz gözə bir bədə vü cəm (*Kaside 13, Mısra 13*). [*ayağə saldı, -dı]*

Çoğ **ayağə salma** ey gül al ələ bir lütf qıl
 Zü'ünün könlün həqiqət cəm-i meydən kəm döğül (*Gazel 125, Mısra 9*). [*ayağə salma, -mə]*

āyāt: *Ayetlər, nişanelər; "āyet" in cəmidir.*

Çünki bilməz nə təvārīh nə **āyāt** u həbər
 Kişiyə dərsdi Zü'î bu cəhən içrə hünər (*Muhammes 5, Mısra 23*). [*āyāt,]*

avāz-ı sānī: *İkinci Ayaz'ı; Sevgili.*

Mənəm Məhmüd-ı zārī ol **Avāz-ı sānīnün** Zü'î
 Ki çaruq ilə olmuş şəhrdə məşhūr dükkānı (*Gazel 220, Mısra 11*). [*avāz-ı sānīnün, -n, -ün]*

āyīn: *Adət, töre, usul, gelenek, adət.*

Məni öldürdi ey məh nāz u gəmzün təlh güftārun
 'Əcəb bī-məhrsən ey bī-mürüvvət bu nə **āyīndür** (*Gazel 56, Mısra 8*). [*āyīndür, -dür]*

Olsə mehrim qədri gər ey bī-vəfā kīnün sənün
 Qanımlı tökməkdən özgə olmaz **āyīnün** sənün (*Gazel 154, Mısra 2*). [*āyīnün, -ün]*

āynə: *Ayna.*

'Uşşāqun almaz **āynə** qəlbini jəng kədər
 Hər yerdə olsə gün o yerə yohdı tārīq (*Gazel 111, Mısra 3*).
 [*āynə,]*

Zülf-i siyəhin hörməgə ol zülf-i pərişān
 Hür **āynə** dutsun u pəri şānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 4*).
 [*āynə,]*

Gər görsə idi 'āriz-i lə'lin çəkərdi əl
 Āynədən Sikəndər ü Cəməşid cəmdən (*Gazel 177, Mısra 10*).
 [*āynədən, -dən]*

Tirə etmişdi dil **āynəsini** jəng-i firāq
 Vəşl-i ruhsārūn onı bir məh-i tərbān etdi (*Gazel 233, Mısra 7*). [*āynəsini, -s, -i, -n, -i]*

Həq səni məzhər qılıb āynə-i zātınə
Āynəsi şāf olan göstəri cənānını (*Gazel 245, Mısra 8*).
 [*āynəsi, -s, -i]*

āynədə göz götürməz: *Aynadan gözünü çekmez, sürekli bakar.*

Götürməz āynədə 'əks-i şürətündən **göz**
 Olubdı Zü'î kimi yohsə büt-pərəst gözün (*Gazel 158, Mısra 9*). [*āynədə göz götürməz,]*

āyīnə-i iskəndəri: *İskender'in aynası. "Ayīnə-i ālem-nümā (Cihanı göstərən ayna)" olarak da bilinen bu ayna hakkında çeşitli rivayetler mevcut olup bunların birçoğu efsane niteliği arz eder. İskender İskenderiye şehrini kurduğu zaman orada bulunan hekimlerden Belinas, Hermis ve Valines bir ayna yapmışlar ve yüksek bir yere koymuşlardı. Güya bu aynada oraya gelmekte olan gemiler daha bir aylık yolda iken görülebilmiş. Eğer gelen düşman gemisi ise bu aynadan güneş ışığı yansıtılarak daha uzaktayken yakılabilmiş. İskender tarafından hocası Aristo'ya yaptırıldığı da rivayet edilen bu aynanın bir gece, bekçileri uyurken çalınıp denize atıldığı yine efsaneler arasındadır.*

Mey-hənədə ləzımdı olə çillə-nişin tā
Āyīnə-i İskəndəri cəm-i Cəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 4*).
 [*āyīnə-i iskəndəri, -i]*

āyīnə-i qəlb: *Kalp aynası.*

Āyīnə-i qəlbi silüb Həq cəlvəsən ondə görüb
 'Əql-i mə'āşī tərək edüb dīvānə gəlmək yəhşidur (*Gazel 85, Mısra 7*). [*āyīnə-i qəlb, -i]*

āyīnə-i ruhsār: *Ayna yüzü.*

Görməgə cəm-i ləb ü **āyīnə-i ruhsārını**
 Qalğızub baş qəbrdən Cəməşid ü İskəndər gəlib (*Gazel 21, Mısra 7*). [*āyīnə-i ruhsārını, -ı, -n, -ı]*

Tə etməyə **āyīnə-i ruhsārını** petrə
 Āhır nəfəs-i 'ömrə dəbs-i nəfəs etdim (*Gazel 130, Mısra 9*). [*āyīnə-i ruhsārını, -ı, -ı]*

āynə-i rüy: *Yüzü ayna gibi parlayan (güzel).*

Nəzərdə **āynə-i rüy**ün əldə cām-ı meyim
Qulām idi baña Cəm çākərim Sikəndər idi (*Gazel 240, Mısra 7*). [*āynə-i rüy*un, -un]

āynə-i şuvər: *Süretlər aynası.*

Hər yanə eyləsən nəzər **āynə-i şuvər**
Hər cānibə yüzün dutasan yüz sürür idi (*Gazel 246, Mısra 11*). [*āynə-i şuvər*,]

āynə-i zāt: *Kendi aynası, zatının aynası.*

Həq səni məzhər qılub **āynə-i zātınə**
Āynəsi şaf olan göstəri cānānını (*Gazel 245, Mısra 7*).
[*āynə-i zātınə*, -i, -n, -ə]

āynə-rü: *Yüzü ayna gibi parlayan (güzel).*

Dutub āyınə-rü dünyāni cām 'āləmdə çox çohdur
Vəlikən yoħdur İskəndər nə bir Cəmşid nə Cəm var (*Gazel 70, Mısra 3*). [*āynə-rü*,]

ayır-: *Ayrı düşürmək, uzaklaşmaq, engellemək.*

Kāfiri bütədən **ayırdun** zāhidi mehrābdan
Bilmirəm bir hiç ey zālīm nədür dīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 3*). [*ayırdun*, -du, -n]

Rəşk edüb dövr-i fələk məndən **ayırdı** 'āqibət
Dərd gəm dəf'inə kim bir gəm-kūsarım var idi (*Gazel 225, Mısra 9*). [*ayırdı*, -dı]

Gəməndür münisim ey gül **ayırmə**
Məni ondan onı həm məndən ey dost (*Gazel 34, Mısra 5*).
[*ayırmə*, -mə]

Məni etmə cüdā kūyundən ey gül
Ayırmə bülbuli gülşəndən ey dost (*Gazel 34, Mısra 8*).
[*ayırmə*, -mə]

Belə zənnim yoħ idi kim bizi gərdün **ayıra**
Bī-vəfəliq eləyüb ayrılacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 9*). [*ayıra*, -ə]

Belə zənnim yoħ idi kim bizi gərdün **ayıra**
Bī-vəfəliq eləyüb **ayrılacaqmış** nə bilim (*Gazel 136, Mısra 10*). [*ayrılacaqmış*, -ul, -acaq, -mış]

'ayn-ı dövlət: *Devletin gözü.*

Cümlə həlq ilə vüüd əhlinə eylər hörmət
Elə bəg-zādələrün hīdməti **'ayn-ı dövlət** (*Mesnevi 6, Mısra 54*). [*'ayn-ı dövlət*,]

'ayn-ı səhā: *Cömertlik kaynağı.*

Kān-i 'əṭā **'ayn-ı səhā** bəhr-i cūd
Gəlməyüb hiç 'āləmə belə vüüd (*Mesnevi 4, Mısra 49*).
[*'ayn-ı səhā*,]

āynə-i dünyā: *Dünyanın aynası.*

Āynə-i dünyāni dutmuş yoħdur İskəndər şifət
Cām çohdur līk bəzm-i 'eyş içün Cəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 7*). [*āynə-i dünyāni*, -n, -i]

ayrı düş-: *Ayrılmak.*

Şəd-heyf **düşdim ayrı** o növ-rəs gəzāldan
Kim çīn-i zülfi həsrət-i müşk-i Tatār idi (*Gazel 222, Mısra 7*). [*ayrı düşdim*, -di, -m]

ayrıl-: *Bir yerden, bir kimseden, bir şeyden uzaklaşmaq, ondan ayrı düşmək.*

Əgərçi **ayrıluban** məndən ey şənəm getdün
Fīrāqun ilə baña eyləyüb sitəm getdün (*Gazel 163, Mısra 1*).
[*ayrıluban*, -uban]

ayru: *Ayrı, uzak.*

Olmayur bir ləhzə gəmdən **ayru** qaygudan cüdā
Bəs ki Zū'ī hū dutub könlüm gəm-i hicrān ilə (*Gazel 12, Mısra 10*). [*ayru*,]

Uçubdur mürğ-i rūhim təndən ey dost
Olan sā'ət mən **ayru** səndən ey dost (*Gazel 34, Mısra 2*).
[*ayru*,]

O bādələr ki içürsüz bu Zū'īdən **ayru**
Edə behişt şərābi kimi İllāhī hərəm (*Gazel 129, Mısra 25*).
[*ayru*,]

ayul-: *Uyanmaq, kendine gelmek, gerçekleri farketmek.*

Sīmā tək bu cəhān içrə həyātun yoħdur
Ayulandə bilüsən şüreti ol mə'nādən (*Gazel 173, Mısra 12*).
[*ayulandə*, -andə]

āyə: *Ayet, Kur'an-ı Kerim'deki süreleri meydana getiren kelime veya cümlelerden her biri.*

Şə'nündə nəzil oldı sənün hörmət **āyəsi**
Səndəndi hər bələ gələ insānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 3*).
[*āyəsi*, -s, -i]

Yüz **āyəni** təfsir edəsən güşunə almaz
Yoħ bəvər edən hörmət-i Qur'an qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 9*). [*āyəni*, -n, -i]

Bəvər etməm sənə həmtā olə dünyədə bu gün
Enə gökdən yerə bir vəchdə yüz min **āyə** (*Gazel 209, Mısra 4*). [*āyə*,]

Şəbr eylə gəl liyəbluvəkum **āyəsini** ohi
Zü'ī bu dərd bəlkə saña imtəhān idi (*Gazel 242, Mısra 17*).
[āyəsini, -s, -i, -n]

İbrāz-ı şövkətündədi əkməltu **āyəsi**
İzhār-ı dövlətündədi həm innəmə 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 31*).
[āyəsi, -s, -i]

Gör bölüblər neçə yüz firqələrə bir dīni
Muẓməhil zāy' edüblər bu gözəl **āyəni** (*Mesnevi 9, Mısra 48*). [āyəni, -n, -i]

Āyəni kəyfə təcīr əl-mövtā
Yə'nī göstər mənā hüdāvəndā (*Mesnevi 11, Mısra 83*).
[āyəni, -n, -i]

Ey mäh bugün yerdə cəməlun kimi **āyə**
Olsun qəsəm ol āyə-i Qur'ānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 5*).
[āyə,]

Şürət-i vāqə'əmə nār-ı cəhənnəm söləyür
Kordu zāhid oğur **āyə** sürə rəhmāni gələt (*Gazel 109, Mısra 4*). [āyə,]

Fitrətdə təməm oldı çü yüz ayə cəməlun
Təfsir edə bilməz gülə yüz **āyə** cəməlun (*Gazel 147, Mısra 2*). [āyə,]

Nə görəkdür hədiş ü **āyə**
Məl dövlət görəkdi mollāyə (*Mesnevi 11, Mısra 103*). [āyə,]

āyə-i cənnāt təcīr təhtihə'l-ənhārə: *Muhammed suresi, 12. ayet.*

Zü'iyā aç gözlərün bir şəfəhə-i gülzārə bəh
Āyə-i cənnāt təcīr təhtihə'l-ənhārə bəh (*Murabba 1, Mısra 18*). [āyə-i cənnāt təcīr təhtihə'l-ənhārə, -ə]

āyə-i lā yəğtəbdən: *Hucurat suresi, 12. ayet.*

Özi gəfildir məğər **āyə-i lā yəğtəbdən**
Kim edir gündə həzār ədəmə gıybət zāhid (*Gazel 39, Mısra 3*). [āyə-i lā yəğtəbdən, -dən]

āyə-i muhtāl-i fəhūr: *Lokman suresi, 18. ayet ve Nisa suresi, 36. ayet.*

Fəhr qılmə ohi bir **āyə-i muhtāl-i fəhūr**
Sürə-i Hüdə bəhəb eylə bir 'ibrət zāhid (*Gazel 39, Mısra 5*).
[āyə-i muhtāl-i fəhūr,]

āyə-i qul yā 'ibād: *Zumer suresi, 53. ayet.*

Qorhuzmə zāhidə mənī bi' səlmihār ilə
Əsüdəəm mən **āyə-i qul yā 'ibād** ilə (*Gazel 193, Mısra 2*).
[āyə-i qul yā 'ibād,]

āyə-i qur'ān: *Kuran ayeti.*

Rüyün bəyāzı mətlə'-i hürşid-i əsmān
Həttün səvādi **āyə-i Qur'ān** nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 6*).
[āyə-i qur'ān,]

Ayə təşbīh eləyən hüsni-ruh-i cānāni
Oğudi şanki 'əbəş **āyə-i Qur'ān** gələt (*Gazel 109, Mısra 6*).
[āyə-i qur'ān, -i]

İsmün ziyādə mənfə'ətün yohdı olsə də
Məhlūq təbə' **āyə-i Qur'ān** ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 10*).
[āyə-i qur'ānə, -ə]

Ey mäh bugün yerdə cəməlun kimi āyə
Olsun qəsəm ol **āyə-i Qur'ān** tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 6*). [āyə-i qur'ānə, -ə]

āyət: *Ayet, Kur'an-ı Kerim'deki sûreleri meydana getiren kelime veya cümlelerden her biri.*

Həttün nə rəvā Muşhaf-ı ruhsārīnə gəlmək
Bu rövşən olan **āyətə** təfsir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 6*).
[āyətə, -ə]

Mā-hələqtu'l-cinnə və'l insə lə yə'rif **āyətini**
Güş-ı cānə şübh ü şām eylər münādilər nidā (*Gazel 3, Mısra 5*). [āyətini, -i, -n]

Zāhidün kibr ü riyādur 'əməli bir nəzər et
Hansı **āyətdədi** bu söz necə təğyirdədir (*Gazel 75, Mısra 8*).
[āyətdədi, -də, -di]

Məni bu növ' ilə vallāhi də nöçün qoydun
Kəlam-ı Həqqdə və' ş-şəms **āyətündi** sənün (*Gazel 174, Mısra 6*). [āyətündi, -ün, -di]

Ey nün və'l-qələm qədd ü qaşun kināyəti
Və' ş-şəms sürəsi dəhi ruhsārūn **āyəti** (*Gazel 229, Mısra 2*).
[āyəti, -i]

İnsāfla tə'əşşüb edün 'elmə 'elm içün
Həl yəstəvilləzīnə də Qur'āndə **āyəti** (*Kaside 2, Mısra 28*).
[āyəti, -i]

Nə növ' söz söləsə bənd edər hədişə anı
Deyər bəli bumı Qur'ān deyübdü **āyət** ilə (*Kaside 20, Mısra 32*). [āyət,]

āyət-i hudā: *Allah'ın ayeti, kəlamı.*

Bu rövşən əmrde zāhid həlāl edüb qanım
Nöçün ki 'ərizivə **āyət-i Hudā** demişəm (*Kut'a-ı Kebir 4, Mısra 10*). [āyət-i hudā,]

āyət-i lā təqnəfū: *Zümer suresi, 53. ayet.*

Tə'rīf-i hülq-i zāhid içün şeyh şābdan
Zü' mənəm ki **āyət-i lā təqnəfū** de bəs (*Gazel 178, Mısra 13*). [āyət-i lā təqnəfū,]

āyət-i rəhmān: *Rahman suresinin ayeti; Rahman olan Allah'ın ayeti.*

Vādī-i Qüds ü Türe haqiqət döğül şüpe
Firdövsvar **āyət-i rəhmān** zühür idi (*Gazel 246, Mısra 6*).
[āyət-i rəhmān,]

az: Az, azıcık.

Az eyləməklə cövrü cəfə etmə Zü'iyə
Kim eyləməz bu qədri cəfālər kifāyətüm (*Gazel 138, Mısra 9*). [az,]

Küfr-i sər-i zülfü o büt-i lälə-‘izārun
Az qaldı hələl dīn ilə imānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 6*).
[az,]

Olmasaydı o əgər eylə yəqīn kim mən-i zār
Az zəmənda tən-i bīmārım olurdu bī-cān (*Kaside 14, Mısra 22*). [az,]

‘Ömrün keçürtmə dərd ilə ‘eys ü nəşāt qıl
Az cəng eylə hökm-i Hüdāvəndigār ilə (*Kaside 21, Mısra 32*). [az,]

Bir vücūdı ki Həq edə mümtāz
Nə desən vəşfinə olur çox **āz** (*Mesnevi 2, Mısra 44*). [āz,]

‘Elm **az** pül çox olan ādam
Hələq içində olur imām ə‘zəm (*Mesnevi 11, Mısra 37*). [az,]

Gecə şübh oldu dur **az** zülf-i pərīşānuvı aç
Şübh-i şərməndə ilə çāk-ı giryānuvı aç (*Gazel 255, Mısra 1*). [az,]

Pəyām-ı yārə sən Tarı dəhi **az** eylə ihmālı
Şəbə küyündə dildārın nədür üftādələr hālı (*Tahmis 1, Mısra 13*). [az,]

Az cəhd qıl vüśālə köñül şəbr qıl dayan
Kim tapdı ārzusunu bu cüst ü cü ilə (*Gazel 214, Mısra 5*).
[az,]

az qalub: Az kala, neredeyse.

Dilərdi cān ki bulə feyz-i məqdəmün gəl gör
Ki **az qalubdı** o həm çıqsun intizārun ilə (*Gazel 205, Mısra 4*). [az qalubdı, -ub, -dı]

a‘zā: Vücudu meydana getiren parçalar, organlar; organ.

Hikmətullāhə nəzər qıl məzhər-i əsrārə baḥ
Hil‘ət-i gülgün geyüb **a‘zāyā** Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 20*). [a‘zāyā, -y, -ə]

āzād: Kurtulmuş, serbest, hür, özgür.

Tiğ-i əbrülərün eylər mənə gəmdən **āzād**
Şayd-ı pür-bəstə ‘əlācı dəm-i şəmşirdədür (*Gazel 75, Mısra 3*). [āzād,]

Ləzzət-i qaydun hərəm oldu baña ey sərv kim
Sormuş idün ol əsiri bir gün **āzād** eylərəm (*Gazel 127, Mısra 10*). [āzād,]

Āzād o gün olur gəm ü əndühdən köñül
Kim şayd-ı tiz ol büt-i nə-məhrbān olam (*Gazel 128, Mısra 7*). [āzād,]

Bir dəm olmaz kim köñül əndühdən **āzād** olə
Eylə san gökdən yaqır möhnət mən-i nālān içün (*Gazel 152, Mısra 3*). [āzād,]

İlāhī bir səbəb qılsun kərəmdən
Görüb vəşlün olum **āzād** gəmdən (*Mesnevi 12, Mısra 22*).
[āzād,]

Hüzürunla həmişə şərr olə həl
Bələ vü dərdədən **āzād** olə dil (*Mesnevi 12, Mısra 24*). [āzād,]

Müqəyyəd oldı ol **āzād** gördüğün köñlüm
Gözün fədāsı gətür sāqī cām-ı bādə-i nəb (*Tahmis 2, Mısra 5*). [āzād,]

Dilərsən ər olasan bənd-i güşşədən **āzād**
Gərək kəmənd-i sər-i zülfdə əsir oləsən (*Gazel 170, Mısra 5*). [āzād,]

‘Əcəb **āzādə** idim yād ol günlər ki nəgəhdən
Əsir etdi mənə zəncir-i zülf ü çeşm-fəttānun (*Gazel 149, Mısra 3*). [āzādə,]

Hər kim istər özini güşşədən **āzādə** qılə
Olmasun kim tələb-i ruzi nihādə qılə (*Gazel 215, Mısra 1*).
[āzādə,]

azal-: Azalmak, küçülmək.

‘Eys ü ‘işrət **azalur** ‘ömr çoxalduqca bəli
Ləzzət ol tıfl dəmində əmilən şirdədür (*Gazel 75, Mısra 5*).
[azalur, -ur]

āzār: Azarlamak, incitmək, kırmak, üzmək; Hastalık, nahoşluk, azap içinde olma.

Bir mən-i zār döğüldür belə cövr ü zülmi
Əhl-i hikmət nə qədər var isə **āzārı** olub (*Gazel 32, Mısra 8*). [āzārı, -ı]

Dedi ey Zü‘ī-i bī-çārə nədür bu hələt
‘Ərz qıldım ki soyuqdan yetüşüb bir **āzār** (*Kaside 6, Mısra 22*). [āzār,]

Nə qədri çox olə çoxdur yəqīn bil **āzārı**
Riyəsət ü ‘əməl ü hökm ü dövlət ü dünyā (*Gazel 7, Mısra 3*).
[āzārı, -ı]

O qədri iştıyāqun var sər-i küyində **āzārə**
Göz açmam məskənim cənnət ənəsim gərçi hür olsun (*Gazel 150, Mısra 5*). [āzārə, -ə]

āzər: Ateş.

Olmə **āzərdə** gözim nuri gəmim şərhində
‘Əqlimi əldən alub dərd ü gəmin tuğyanı (*Gazel 250, Mısra 21*). [āzərdə, -də]

B

baba: Dede.

Lik şad-heyf ki bu 'əşrdə məhlüq tāmām
Dutub ol köhnə sözi kim belə söylübdü **babam** (Mesnevi 9, Mısra 60). [babam, -m]

baba: Peder, baba.

Babam firāqını düşmən cəfāsını çəkdim
Bir özgə güşşə var oldur qılan fikār mənī (Müseddes 2, Mısra 21). [babam, -m]

bāb-ı hikmət: Hikmet kapısı.

Gər deyəm dərdimi dövlətlü olan bī-həbərə
Bāb-ı hikmət açubən şərḥ eləyim min fiqrə (Terci-bend 1, Mısra 32). [bāb-ı hikmət,]

bāb-ı səhā: Cömertlik kapısı.

Bāb-ı səhāsi qiblə-i ərḃāb-ı mə'rifət
Zikr-i 'əṣāsı vird-i şağār u kibārdə (Kaside 19, Mısra 33). [bāb-ı səhāsi, -s, -ı]

bāb-ı 'ədl: Adalet kapısı.

Bāb-ı 'ədl oldı qapun həlqə dəḥi Żū'ī-i zār
Şidqlə dərgəhüvə bəndə-i fərmān oldı (Kaside 17, Mısra 31). [bāb-ı 'ədl,]

bāb-ı əlṭāf u səhā: Cömertlik ve lütufların kapısı.

Dər-i ehsān u 'əṭā səndədi cümlə çākər
Bāb-ı əlṭāf u səhā səndədi şidq ilə qulām (Kaside 13, Mısra 26). [bāb-ı əlṭāf u səhā,]

bābil: Babil şəhri. (Sihirle uğraşan Harut ve Marut isimli iki meleğin cezanlandırılarak hapsedildiği kuyunun bulunduğu şəhir bağlamında).

Ümmü'l-həbā'is oldı adun çünki salmış
Bābildə ol mələkləri zindānə ey şərāb (Gazel 15, Mısra 6). [bābildə, -də]

bābət: Hal, durum, keyfiyyət.

Mətləbün ondə ḥuşulə yetişür hər **bābət**
Müşkilün həllinə seyr eylə kənār-ı ərəsə (Kaside 5, Mısra 32). [bābət,]

Nə bu libās var idi nə bu tə'ām nə ev
Döğüldi ədəmə təşbih hiç **bābətdən** (Kaside 15, Mısra 32). [bābətdən, -dən]

Neçə mişāl ilə pərvərdigār Qur'āndə
Bəyān edüb bizə lā-yəstəvī bu **bābətdən** (Kaside 15, Mısra 44). [bābətdən, -dən]

Bu mollələr birisi bilsə Leyli Məcnūnı
Qulaqımı kəsərəm nəzr edüb bu **bābətdən** (Kaside 15, Mısra 72). [bābətdən, -dən]

bacar-: Becermək.

Çoh çəkmə rüzgār gəmin yoh var içün
Hiç kimsə çün **bacarmadı** bu rüzgār ilə (Kaside 21, Mısra 28). [bacarmadı, -ma, -dı]

bād: Rüzgar.

Eşitmisen ki Süleymān gedirdi **bād** üzərə
Olurdi kölgəligi quş qanadı zəhmət ilə (Kaside 20, Mısra 9). [bād,]

bād: Rüzgar; Zaman, devir.

Ber-bād oldı āḥır **bād** üzrə hökm edən
Bilqeys-i təht-i mülk-i səbādan nə fā'idə (Gazel 208, Mısra 13). [bād,]

bādām-ı siyāh çeşm: Badem şeklinde siyah göz.

Bādām-ı siyāh çeşm ilə 'innāb-ı ləbünçün
Hər ləhzədə cān verdim o bīmār mən oldım (Gazel 132, Mısra 9). [bādām-ı siyāh çeşm,]

bāde-i həmrā: Kırmızı şarap.

Cəzbə nədəndi ḥüsn-i dil-ārədə bilmədim
Nəş'ə nədəndi **bāde-i həmrədə** bilmədim (Gazel 139, Mısra 2). [bāde-i həmrədə, -də]

bād-ı bəhār: Bahar rüzgarı.

Bād-ı bəhār cənnət edüb gərçi 'āləmi
Şad-heyf yohdı belə behiştün bir ədəmi (Gazel 243, Mısra 1). [bād-ı bəhār,]

bād-ı fələk: Feleğin, talihin rüzgarı.

Söndürüb **bād-ı fələk** şəm'imi qılmış tīrə
Zülmət-i leyli 'ələcinə çıraq istəyürəm (Kit'a 2, Mısra 7). [bād-ı fələk,]

bād-ı kübə: Bakü (şəhri).

Bād-ı Kübə şəhrinə elə güzər
Həq onə lütf ilə edübdür nəzər (Mesnevi 5, Mısra 51). [bād-ı kübə,]

bād-ı şəbā: *Sabah yeli.*

Bād-ı şəbā yetürmədi Zü'î fəğānını
İnşaf edüb bu növ' ilə fəryadə gəlmədən (*Gazel 166, Mısra 9*). [*bād-ı şəbā, j*]

Sölə ey **Bād-ı şəbā** ol büt-i məh-simāyə
Ki salubdur məni məstānə gözüñ gəvgāyə (*Gazel 194, Mısra 1*). [*bād-ı şəbā, j*]

Nə var ol məhvəşə ahımdan özgə qāşidim hər şəb
Hərīm-i kūyunə **bād-ı şəbādan** geyri məhrəm var (*Gazel 70, Mısra 12*). [*bād-ı şəbādan, -dan j*]

bādo: *Şarap, içki, mey.*

Gözətlə āhīrətün Zü'î etməsün məğbün
Səni bu **bādo** vü sādə bu ne'mət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 18*). [*bādo, j*]

Bādənün nəhyinə bir fāctənibü ləfzi gəlüb
İndi çək eylədiyün fe'lə həcālət zāhid (*Gazel 39, Mısra 15*). [*bādənün, -n, -ün j*]

Bādəyə gıybat ü məğrurluqı tay dutaq
Gıybatün nəhyinə var çün neçə 'āyət zāhid (*Gazel 39, Mısra 13*). [*bādəyə, -y, -ə j*]

Məhəbbət **bādəsindən** Zü'î tək başdə humārım var
Ayağın şədqəsi başım əlim dut səqiyyə mey ver (*Gazel 45, Mısra 10*). [*bādəsindən, -s, -i, -n, -dən j*]

'ārizün kim **bādo** tərindən açubdur lələlər
Hər tərəf tər qətrəsi ol lələ üzrə jələlər (*Gazel 48, Mısra 1*). [*bādo, j*]

Görəndə **bādəni** ol şülh mey həvəsi ilə
Vücüdi bərg-i gül-i süri tək əsən günlər (*Gazel 67, Mısra 3*). [*bādəni, -n, -i j*]

İmānı yolıdı **bādəyə** zāhid inanmasə
Hər dəmdə meydə mö'cüz-i yuhyi' l-'izām olur (*Gazel 77, Mısra 11*). [*bādəyə, -y, -ə j*]

Nə var mey-hānələrdə e'tibārım cür'e-i cāmə
Nə dəhən **bādəyə** əcnāsdan bir vārımız yolıdır (*Gazel 79, Mısra 8*). [*bādəyə, -y, -ə j*]

Gəzsən o yerün hər tərəfin güşə-bə-güşə
Nə cām nə **bādo** nə də peymānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 4*). [*bādo, j*]

Ğəm-i hicr-i ləb-i dildārə nāfi' **bādədür** Zü'î
Ayağın səqinün öp bī-təvəqquf başə şəhbā çək (*Gazel 116, Mısra 11*). [*bādədür, -dür j*]

Növ-bəhār oldı genə seyr-i şəfā istər köñül
Səbzələr tək **bādədən** nəşv ü nəmā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 2*). [*bādədən, -dən j*]

Ğəm odur ki olmuyə cām-ı şərābə nəqdimiz
Bādə olsun tək nə qədri möhnət olsə ğəm döğül (*Gazel 125, Mısra 4*). [*bādo, j*]

O **bādələr** ki içürsüz bu Zü'îdən ayru
Edə behişt şərābi kimi İlāhı haram (*Gazel 129, Mısra 25*). [*bādələr, -lər j*]

Ol pādşəhim **bādəyə** meyl etdügi gündən
Cən nəqdini hər şāmdə nəzr-i əsəs etdim (*Gazel 130, Mısra 5*). [*bādəyə, -y, -ə j*]

Hüm-hüm bāna ver **bādəni** ey səqī piyālə
Bu köhnə hərifə belə bir bir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 11*). [*bādəni, -n, -i j*]

Bārī o gəlmədisə ğəmmim dəf' etməgə
Sən nişə ey nəşātım olan **bādo** gəlmədən (*Gazel 166, Mısra 6*). [*bādo, j*]

Pərhiş **bādədən** eləmə kim bu cövhərün
Əmizişi olubdı Cəm ü Keyqubād ilə (*Gazel 193, Mısra 7*). [*bādədən, -dən j*]

Ver səqī **bādo** tē içək ol mäh-rü ilə
Bəlkə günāh hətti pozulsun bu su ilə (*Gazel 214, Mısra 1*). [*bādo, j*]

Zü'î'nün pəndin eşit eyləmə çolh **bādəyə** meyl
Tā ki el söləməsün bī-h'od-ı dīvānə səni (*Gazel 226, Mısra 9*). [*bādəyə, -y, -ə j*]

Rəfiq-i həm-dəm ü səqī vü sādə vü **bādo**
Dəm ol dəm idi o dəmlər 'əcəb dəmim var idi (*Gazel 237, Mısra 5*). [*bādo, j*]

Hər bəzmdə ki 'āşiqə bir həm-dəm olmadı
Yüz **bādo** sādə olsə o dəm bir dəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 2*). [*bādo, j*]

Dövr-i gərdün məni bir növ' ayağə saldı
Āy u gün keçdi görünməz gözə bir **bādo** vü cām (*Kaside 13, Mısra 14*). [*bādo, j*]

Görməyüm tā zəmənadən bir cövr
Təkgilən təsə **bādo** tā hət-i cövr (*Mesnevi 11, Mısra 3*). [*bādo, j*]

Döğül 'əbəş ğəm-i hicrində olduqum sər-məst
Nə gördi **bādədə** bilmən ki oldı bādə-pərəst (*Tahmis 2, Mısra 24*). [*bādədə, -də j*]

bādo gāh sādə: *Halis şarap yeri.*

Gəh bādə gāh sādə gəhī nəğmədən 'əlāc
Etdim vəli köñüldən dəf'-i ğəmmim olmadı (*Gazel 238, Mısra 7*). [*bādo gāh sādə, j*]

bādo-hvār: *Şarap içən.*

Bādo-hvārə eləyür gərçi məzəmmət zāhid
Çəkər āhır özi bu işdə nədəmət zāhid (*Gazel 39, Mısra 1*). [*bādo-hvārə, -ə j*]

Eşitdim ol büt-i nə-mehribānım **bādo-hvār** olmuş
Mey içmiş geyrlərlə məst-i cām-ı h' oş-güvār olmuş (*Gazel 108, Mısra 1*). [*bādo-hvār, j*]

bāda-i cān-pərvər: *Ruha zevk veren şarap.*

Yalqız bəhərdən nə çıxar sağər olmasa
Sığər içində **bāda-i cān-pərvər** olmasa (*Gazel 6, Mısra 2*).
[*bāda-i cān-pərvər,]*

bāda-i firdövs: *Firdevs cennətinin şarabı.*

Olsun hərām **bāda-i firdövs** zāhidə
Mey içməgi hərām deyər gər cavād ilə (*Gazel 193, Mısra 5*).
[*bāda-i firdövs,]*

bāda-i gül-gün: *Gül renkli, pembe şarap.*

Nəçə rəfiq-i müvəfiqlə əldə **bāda-i gül-gün**
O gül-izār cəfā-cüy-i bāda-hvār gələydi (*Gazel 235, Mısra 3*). [bāda-i gül-gün,]

Ləb-i dildār tək var **bāda-i gül-gündə** gər nəş`ə
Nə sūd ondan ki tiz başə çıxar qalmaz müdām olmaz (*Gazel 93, Mısra 7*). [bāda-i gül-gündə, -də]

bāda-i gül-nār: *Nar çiçəgi (gibi) şarap.*

Ey tərək eləyən **bāda-i gül-nārı** Səməndər
Əldən burahən türə-i tərərri Səməndər (*Gazel 43, Mısra 1*).
[bāda-i gül-nārı, -ı]

bāda-i həmrādan: *Kırmızı şarap.*

Hər bəzmdə ki **bāda-i həmrādan** olmasə
Nəql ü məzə o lə'li şəkər-hādan olmasə (*Gazel 4, Mısra 1*).
[bāda-i həmrādan, -dan]

bāda-i nāb: *Katıksız, hālīs şarap.*

Təköllümi şükürim lə'li **bāda-i nābım**
Dəhāni gönçə yüzi bağ u büstānım idi (*Gazel 249, Mısra 3*).
[bāda-i nābım, -ım]

bāda-i reyhān: *Fesleğən şarabı.*

Gər cānımı lə'lün həvəsi alsə 'əcəb yoh
Kim nəqləri **bāda-i reyhān** alur əldən (*Gazel 182, Mısra 4*). [bāda-i reyhān,]

Bir nəfəsdə lə'lün ey məh aldı Zū'ī cānını
Nışə bəs derlər ki 'əqli **bāda-i reyhān** alur (*Gazel 59, Mısra 10*). [bāda-i reyhān,]

bāda-i vəhdət: *Vahdet şarabı.*

H' oşbəht odur kim içübən **bāda-i vəhdət**
Nə möhnət-i dünyanı nə dərd ü gəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 5*). [bāda-i vəhdət,]

bāda-i əhmər: *Kızıl şarap.*

Ey 'ārizi məh zülfü siyəh qāməti 'ər'ər
Təlh oldu ləbin rəski ilə **bāda-i əhmər** (*Muhammes 4, Mısra 4*). [bāda-i əhmər,]

bāda-peymā: *İçki ölçən; Sarhoş.*

Nəqd-i firdövs-i bərin həşil qılub yüz sür ilə
Əyləşürlər rövzələrdə **bāda-peymālar** genə (*Gazel 217, Mısra 4*). [bāda-peymālar, -lar]

bāda-pərəst: *İçki düşkün, içkiyə tapan.*

Döğül 'əbəş gəm-i hicrində olduqum sər-məst
Nə gördi bādədə bilmən ki oldı **bāda-pərəst** (*Tahmis 2, Mısra 24*). [bāda-pərəst,]

bādəvəş: *Şarap, içki, mey gibi.*

Bilmək istərsən köñül gər hikmət Əflāfün kimi
Çək ayağın **bādəvəş** hüm içrə sən də hənə dut (*Gazel 33, Mısra 8*). [bādəvəş,]

bāda`-i gül-fām: *Gül renkli, pembe şarap.*

Şanmə kim ol **bāda`-i gül-fāmə** vardır rəğbətim
Könlümi qan içməgə hicrində mu'tād eyləmə (*Gazel 127, Mısra 3*). [bāda`-i gül-fāmə, -ə]

bāğ: *Bahçe, yeşillik, ağaçlık ve çiçeklik yer, bostan.*

Səd-heyf cəhān **bāğınə** bir vəqtdə gəldük
H' oşgədə olub nəhl nə şāh u nə şəmər var (*Gazel 42, Mısra 3*). [bāğınə, -ı, -n, -ə]

Cəhān **bāğında** bir h' oşgədə nəhlə bənzərəm mən kim
Nə bir şāhım nə sāyəm nə şüküfə nə bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 11*). [bāğında, -ı, -n, -də]

Edər məqām gül-i rüyun üzrə zāğ-ı hətün
Kim eyliyə o pozuğ **bāğə** e'tinā kəzım (*Gazel 137, Mısra 12*). [bāğə, -ə]

Şimşād u sərvini qoparun güllərin pozun
Hər **bāğdə** o sərv ki rəftərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 12*). [bāğdə, -də]

Getdi ol günlər ki zülf ü 'ārizindən ol güllün
Sünbülüm müşküm güllüm **bāğım** bəhārım var idi (*Gazel 225, Mısra 6*). [bāğım, -ım]

Dəhr **bāğında** qurı nəhlə dönübdür cismim
Könlümün meyvəsi çün bərg ilə bərim getdi (*Gazel 248, Mısra 11*). [bāğında, -ı, -n, -də]

Hüdavənd-i cəhān ol **bāğə** zātın bāğbān qılmış
Kəməli ü 'elm ü fəzl ü cüd bir bāğ-ı dil-ārādur (*Kaside 11, Mısra 24*). [*bāğə, -ə*]

Nədəndi yā Rəb olub cərh-i kəc-mədār hərəb
Düşüb şəfadan olub **bāğ** u lələzār hərəb (*Gazel 29, Mısra 2*). [*bāğ,]*

Nə **bāğlarda** şəfə var nə meydə 'eyş ü nəşāt
Dönüb zəməinə olub dövr-i rüzgār hərəb (*Gazel 29, Mısra 3*). [*bāğlarda, -lar, -də*]

Şəhrə vü **bāğ** versə də firdövsdən nişān
Göz açmağə nəzārəyə məndə dimāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 5*). [*bāğ,]*

Dil istər idi qədün sərvini yüzün güləni
Nə zövqi hətirə yüz **bāğ** u büstān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 8*). [*bāğ,]*

Bəhār etmək səmən-bərlər vüsalı ilə **bāğ** içrə
Həzān-ı möhnət-i hicrānı hətirdən uzağ etmək (*Gazel 120, Mısra 11*). [*bāğ,]*

Hürri tək məhbubi Kövsər tək şərabi **bāğda**
Həzihi cənnət-i təcrid təhtihā istər könlü (*Gazel 122, Mısra 5*). [*bāğda, -da*]

Bāğ u gülşən güşə-i mey-hənə tək hürrem dögül
Cəm-i mey tək hiç şey' dil zəhmində mərhəm dögül (*Gazel 125, Mısra 1*). [*bāğ,]*

Demün kim fəşl-i gül vurdur şəfəsi bāğ u büstān
Nə zövqi bir gül üzlü yarsız seyr-i gülüstān (*Gazel 149, Mısra 1*). [*bāğ,]*

Çünki ol gül-rüdi **bāğ** u büstānı könlümün
Bāğ seyrin istəmin məndən firəqində onun (*Gazel 161, Mısra 3*). [*bāğ,]*

Çünki ol gül-rüdi **bāğ** u büstānı könlümün
Bāğ seyrin istəmin məndən firəqində onun (*Gazel 161, Mısra 4*). [*bāğ,]*

Lələzār idi cəhān çeşmimə ruhsarı ilə
Oldı pəjmürdə gülüm **bāğ** u bəhārım getdi (*Gazel 248, Mısra 8*). [*bāğ,]*

Təkəllümi şükürim lə'li bədə-i nəbim
Dəhānı göncə yüzü **bāğ** u büstānım idi (*Gazel 249, Mısra 4*). [*bāğ,]*

Yā Rəb n'oli bu Zü'l-i şeydā görə bir də
Kim beyt-i hüznün **bāğ** u gülüstānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 18*). [*bāğ,]*

Qədəm bas gülüstānə **bāğ** ara gör kim nə şür ilə
Nəvālar səz edüb 'uşşāq için qumr-i dīvānə (*Kaside 22, Mısra 7*). [*bāğ,]*

Bir zəməni şəhr-i Şirvān içrə
Var idim **bāğ** u büstān içrə (*Mesnevi 2, Mısra 10*). [*bāğ,]*

Şām [u] səhər **bāğlarda** yār ilə
Ərgān u tənbur dəf [u] tār ilə (*Mesnevi 4, Mısra 7*). [*bāğlarda, -lar, -də*]

Sünbül [ü] gül lələ vü nəsrin ü **bāğ**
Sinə-i firdövsə qoyub təzə dāğ (*Mesnevi 5, Mısra 39*). [*bāğ,]*

bāğla-: İnanmak, güvenmek.

Deyür ki müctəhidə **bağlamaz** isən boynun
Təməni 'əməllərin olur qətrə olur fəni (*Kaside 23, Mısra 81*). [*bağlamaz, -la, -maz*]

bāğla-: Kapamak, açık durumdan kapalı duruma gelmek.

Mührə-i 'əql düşüb şəşdə **bağlandı** qapı
Kə'bətəyn-i hünər ü fəzlə dəhi yoh həcət (*Kaside 5, Mısra 27*). [*bağlandı, -lan, -dı*]

bāğ: Bahçe; Yeryüzü.

İlahi var mı Zü'l tək cəhān **bağında** gəm çəkmiş
Gecə gündüz melek-i dərd ü gəm qüşşə-i hün dutmuş (*Gazel 103, Mısra 9*). [*bağında, -i, -n, -də*]

bāğbān: Bağcı, bahçıvan.

Hüdavənd-i cəhān ol bāğə zātın **bāğbān** qılmış
Kəməli ü 'elm ü fəzl ü cüd bir bāğ-ı dil-ārādur (*Kaside 11, Mısra 24*). [*bāğ-bān,]*

Görüb bu 'işrət-i pünhānı sordum **bāğ-bānlardan**
Nədür bu 'eyş [ü] 'işrət vāqif et bir sirr-i pünhānə (*Kaside 22, Mısra 15*). [*bāğ-bānlardan, -lar, -dan*]

O gündən kim görübdür **bāğbān** sərv-i hürəmənin
Həsəddən sudə tikmiş sərvini tā kim rəvān olsun (*Gazel 160, Mısra 12*). [*bāğbān,]*

bāğ-ı cinān: Cennetler bahçesi.

Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü şāndur məktəb
Yəhşi diqqət eləsən **bāğ-ı cināndur** məktəb (*Muhammes 5, Mısra 4*). [*bāğ-ı cināndur, -dur*]

bāğ-ı cəhān: Dünya bahçesi.

Odur ki mən kimi şā'ir bu növ' hār oldım
Olubdı **bāğ-ı cəhāndən** gül-i səhā məfqud (*Kaside 12, Mısra 7*). [*bāğ-ı cəhāndən,]*

Odur ki mən kimi şā'ir bu növ' hār oldım
Olubdı **bāğ-ı cəhāndən** gül-i səhā məfqud (*Kaside 12, Mısra 7*). [*bāğ-ı cəhāndən, -dan*]

bāğ-ı cəməli: Güzellik bahçesi.

Təfəhür eylə ki **bāğ-ı cəməlün** ey gül
Cəhāndə Zü'l-i nəlān kimi həzārasi var (*Gazel 87, Mısra 7*). [*bāğ-ı cəməlün, -un*]

bāğ-ı cənnət: *Cennet bahçesi.*

Mən yeyüb bəhş eylərəm rāh-ı Həqə şərf eylərəm
Rüz-ı məhşərdə nəzər qıl **bāğ-ı cənnət** kimdədür (*Kaside 8, Mısra 8*). [*bāğ-ı cənnət,]*

Bāğ-ı cənnət kimi ‘āləm boşalub ədəmdən
Məskən-i dīv ü dəd ü gül biyābān olacaq (*Gazel 113, Mısra 5*). [*bāğ-ı cənnət,]*

Eşitdün imdi qoy övlədün eyləsün təhşil
Saña çatə iki dünyədə **bāğ-ı cənnətdən** (*Kaside 15, Mısra 64*). [*bāğ-ı cənnətdən, -dən]*

bāğ-ı dil-ərādur: *Gönül süsleyen bahçe.*

Hüdəvənd-i cəhān ol bāğə zātın bāğbān qılmış
Kəməl ü ‘elm ü fəzl ü cüd bir **bāğ-ı dil-ərādur** (*Kaside 11, Mısra 23*). [*bāğ-ı dil-ərādur, -dur]*

bāğ-ı gülüstān: *Gül bahçesi bağı, gül bahçesi.*

Çəkdiğün qürbət-i zillət ü möhünət getdi
Gəm zimistāni saña **bāğ-ı gülüstān** oldı (*Kaside 17, Mısra 14*). [*bāğ-ı gülüstān,]*

Şübh qıldı yüzüvə Żū’i iradətlə nəzər
Çünki mən görmüş idim **bāğ-ı gülüstān** yuhədə (*Gazel 210, Mısra 9*). [*bāğ-ı gülüstān,]*

bāğ-ı hıld-i havrāsın: *Cennet bağının hurisi.*

Təşəvvür eyləmə kim tərək edim sāğər təmənnāsın
Gözimdən salmışam bi’ llāh **bāğ-ı hıld-i havrāsın** (*Tahmis 1, Mısra 18*). [*bāğ-ı hıld-i havrāsın, -s, -ı, -n]*

bāğ-ı hüsn: *Güzellik bahçesi.*

Dutdı zülfün **bāğ-ı hüsnün** görmədim ruhsārıvı
Hılddən Ādəm kənār olmazdı şeytān olmasa (*Gazel 13, Mısra 3*). [*bāğ-ı hüsnün, -ü, -n]*

Bāğ-ı hüsnündən ‘ināyət eylə bir gəl ‘āşiqə
Olməmiş fəşl-i həzān gül-gəşt-i gülzārun sənün (*Gazel 179, Mısra 7*). [*bāğ-ı hüsnündən, -ü, -n, -dən]*

bāğ-ı rizvān: *Cennet bahçesi.*

Küfr-i zülfün ‘āşiqə ey şüh imān istəməz
‘ārizun müştāqı ey gül **bāğ-ı rizvān** istəməz (*Tahmis 3, Mısra 2*). [*bāğ-ı rizvān,]*

Ləbündi çeşmə-i Kövşər o qāmətün tūbā
Vüşālun ey büt-i məh-rüy **bāğ-ı rizvāndur** (*Gazel 81, Mısra 12*). [*bāğ-ı rizvāndur, -dur]*

bāğ-ı ümīd: *Ümit bahçesi.*

Səlam olsun saña ey nūr-ı dīdə
Gül-i h’oş-bū olan **bāğ-ı ümīdə** (*Mesnevi 12, Mısra 8*). [*bāğ-ı ümīdə, -ə]*

bāğbān-ı dil: *Gönül bahçıvanı.*

Əşk-i çeşmim hörməti bī-cā döğül ey gül-‘izār
Bāğbān-ı dil gül-i rüyundan etmişdür gül-āb (*Gazel 16, Mısra 12*). [*bāğbān-ı dil,]*

bağla-: *İp ve benzeri şeylerle dolamak, bağlamak, düğümlemek.*

İctihād ilə gərək Żū’i kişi ‘āləmdə
Bağlanan rīştə-i təqlīdədi imāni gələt (*Gazel 109, Mısra 10*). [*bağlanan, -n, -an]*

Gər **bağludı** təqdīr-i qəzāyə hamu işlər
Bī-cā yerə bu sə’y bu zillət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 3*). [*bağludı, -dı]*

Dün şikāyət eləyürdüm fələk-i bəd-hüdan
Ki nöçün **bağladı** gərdün yolunu hər sūdən (*Mesnevi 1, Mısra 22*). [*bağladı, -dı]*

bağlar-ı firdövs: *Firdevs cenneti bahçeleri.*

Cənnət-i ə’lādan artuq zövq var hər güşədə
Bağlar-ı firdövs hürī mäh-sīmālar genə (*Gazel 217, Mısra 6*). [*bağlar-ı firdövs,]*

bağur: *Ciğer, göğüs; Yürek, kalp, gönül.*

Gözüm peymānəsini doldurdu hər dəm **bağrımın** qanı
Nöçün kim hələq sözlər filāni mey-güsār olmuş (*Gazel 108, Mısra 3*). [*bağrımın, -ım, -uñ]*

bah-: *Bakmak, gözleri bir şey üzerine çevirmək.*

Ağzımdə söz deyüb danişan şəxsi qanmadım
Kimdür **bağan** bu dīdə-i bünyādə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 12*). [*bağan, -an]*

Hikmətullāhə nəzər qıl məzhər-i əsrārə **bağ**
Hil’ət-i gülgün geyüb a’zāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 19*). [*bağ,]*

‘Əmmāmə vü ‘əbā ilə minbərde və’zə **bağ**
Gəl həlvət içrə gör nə ‘ələmət zühürdür (*Gazel 74, Mısra 7*). [*bağ,]*

Çoh bahmə həy-i hüyunə zāhirdə zāhidün
Diqqətlə **bah** ki bāṭini əhl-i küfurdür (*Gazel 74, Mısra 6*).
[bah,]

Bah o söz gör ki kimlərə yaraşur
Tə pəri yə peyəmbərə yaraşur (*Mesnevi 11, Mısra 77*). [bah,
]

Çərḥün əlində ‘əciz ü bî-çərə olmuşam
Əhır nəfəsdə **bah** nə günü qara olmuşam (*Muhammes 3, Mısra 22*). [bah,]

Žü`iyā aç gözlərin bir səfhə-i gülzərə **bah**
Āyə-i cənnāt təcī təḥtiḥə`l-ənhārə **bah** (*Murabba 1, Mısra 17*). [bah,]

Žü`iyā aç gözlərin bir səfhə-i gülzərə **bah**
Āyə-i cənnāt təcī təḥtiḥə`l-ənhārə **bah** (*Murabba 1, Mısra 18*). [bah,]

Bahmə dünyā məlinə kəsb et həyāt-i cəvidān
Cəhl ü ‘ürfəndür həyāt-i mövtün əşli Žü`iyā (*Gazel 3, Mısra 13*). [bahmə, -mə]

Hanı Sikəndər ü Cəm hanı dövlət-i Qārūn
Təşəvvür eylə nədür **bah** bu şövkət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 10*). [bah,]

Kəsdirüb zülm ilə Yəhyā başını zindānda
Qüdrət ü şövkəti bir **bah** ki Herodna nə verüb (*Gazel 20, Mısra 12*). [bah,]

Ənbiyāyə ‘ürəfə silkinə inşaf ilə **bah**
Zillət ü güşşədən özgə sölə āyā nə verüb (*Gazel 20, Mısra 13*). [bah,]

Bahıram dəhrdə hər yerdə ki var müfsid ü şər
Ne`mət ü dövlət-i dünyāni Hüdā anə verüb (*Gazel 20, Mısra 5*). [bahıram, -ır, -am]

Ey köñül ‘āriz-i dildərdə gisülərə **bah**
Səfhə-i gülşən-i firdövsdə hindülərə **bah**

‘Āşiq öldürməyə müjgānın edüb həncər-i tiz
Qəsd eyləyənlə ol nərgis-i cādülərə **bah**

Etdi səyyād-gözi şayd dil-i ‘uşşāqı
Həbbəzə şir-şikār eyləyən āhülərə **bah**

Zāhidā bircə götür güşə-i mehrəbdən əl
Elə bu mähə nəzər ol həm-i əbrülərə **bah**

Dəm-bə-dəm Žü`i-i nəlānün içərlər qanını
Bir bu bî-rəhm ü büt ü kəfir ü bəd-hülərə **bah** (*Gazel 35, Mısra 10*). [bah,]
Fəhr qılmə oḥı bir āyə-i muḥtāl-i fəḥūr
Sürə-i Hüdə **bahub** eylə bir ‘ibrət zāhid (*Gazel 39, Mısra 6*).
[bahub, -ub]

Bahandə nəz ilə çeşmün qılır ‘əcəb gārət
Gələn zəməndə qiyāmə qədün qiyāmət edər (*Gazel 60, Mısra 3*). [bahandə, -an, -də]

Hər dəm bahub cəməlivə gər ağlasam nola
H`urşidə **bahsə** kimsə edər əşkbərliq (*Gazel 111, Mısra 12*).
[bahsə, -sə]

Hər dəm **bahub** cəməlivə gər ağlasam nola
H`urşidə bahsə kimsə edər əşkbərliq (*Gazel 111, Mısra 11*).
[bahub, -ub]

Ğeyz ilə baña qaş əgüb etmə belə **bahmə**
Bu küştə-i hicrānivə şəmşir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 7*).
[bahmə, -mə]

Bahandə nəz ilə hər güşədən o məst gözü
Qılır həzār köñül şışəsın şikəst gözü (*Gazel 158, Mısra 1*).
[bahandə, -an, -də]

Məğrūr olmə ey dil-i dīvānə ‘ibrət al
Bāḥ diqqət ilə bu fələkün bir mədārınə (*Gazel 207, Mısra 14*). [bāḥ,]

Güşə-i çeşmün ilə zülfün edər sər-küşī
Məstə **bah** necə tapub qəlbi qara yoldaşı (*Gazel 247, Mısra 8*). [bah,]

Dürüst **bahson** əgər bilməz öz adın yazmaq
Bu qism ədəm-i mollādi nə dələlət ilə (*Kaside 20, Mısra 33*).
[bahson, -so, -n]

Āh-ı fəğān ilə köñül dərīḥub
Öz işimün āḥırınə bəd **bahub** (*Mesnevi 4, Mısra 34*).
[bahub, -ub]

Şərḥ etməgə həlimə müvāfiq
Bah dərdimə nə məqāmə çatdım (*Mesnevi 7, Mısra 58*).
[bah,]

Sən ki ədəmsən həqiqiyyət-i əqvāl ilə
Māzi müstəqbələ **bah** diqqət-i əḥvāl ilə (*Mesnevi 9, Mısra 52*). [bah,]

‘Ālimün ‘izzətinə **bah** ki nə h`oş ‘āləmdür
Yāḥşı diqqət eləsən bağ-ı cināndır məktəb (*Muhammes 5, Mısra 19*). [bah,]

Bir zərrə söz olmadı qəzādān mə`lūm
Çoh **bahdım** əgər diqqət ilə təfsirə (*Rübai 2, Mısra 4*).
[bahdım, -dı, -m]

‘Əmmāməsine **bahmagilən** məs`ələ şorma
Mollā özi çoh həyr edi yalnız nə qədər var (*Gazel 42, Mısra 13*). [bahmagilən, -ma, -gilən]

Dostlar **bahmun** namāz-ı bāṭilinə zāhidün
‘Eşqini inkār edüb kəfir demün imāni var (*Gazel 54, Mısra 7*). [bahmun, -m, -un]

Bahun ol büt işinə rüyinə qoymuş zülfü
Kāfiri həzən-i gəncinə-i imān etmiş (*Gazel 104, Mısra 3*).
[bahun, -uñ]

bah-: Düşünmek, tefekkür etmək.

Ağzıvı göncə bilüb həlqə bəyān eylər idim
‘Əqli yohluqdan **bah** gör nə gümənlər eylər idim (*Gazel 144, Mısra 2*). [bah,]

bah: Bak! anlamında ünlem.

Mehrāb qaşınə könlül aldanma əgmə baş
Bağ görkəmində nərgis-i mərdüm firibi var (*Gazel 44, Mısra 8*). [*bağ,]*

Fikr qıl 'əqlivi yığ başuñə ey bî-çərə
Sən özün günəhinə **bağ** ki yazılıb divərə (*Mesnevi 9, Mısra 58*). [*bağ,]*

bağ-: Bakmaq; Dikkat etmək, önemsemək.

Bağmayuban qışun souq qarınə (*Mesnevi 4, Mısra 68*).
[*bağmayuban, -ma, -y, -uban]*

Çəh **bağmə** həy-i hüyunə zəhirdə zəhidün
Diqqətlə bağ ki bətinə əhl-i küfurdür (*Gazel 74, Mısra 5*).
[*bağmə, -mə]*

bağ-: Dinlemek, boyun eğmek.

Bağmamaq zəhid sözünə mey ayağın səqidən
Gülşən içrə gər həlāl ü gər hərām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 3*). [*bağmamaq, -ma, -maq]*

bağ gör: Bak da gör, bekle de gör, bak ki!

Sən yıqub hərc etmədün bir həbbə Həqqə cənuvə
'Ələm-i 'uqbədə **bağ gör** kim 'uqubət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 6*). [*bağ gör,]*

Bəhār əyyamıdır **bağ gör** gülüstən içrə bülüllər
Gəlbəddür gül həvəsilə necə fəryād [u] əfgānə (*Kaside 22, Mısra 3*). [*bağ gör,]*

Verdi cən Fərhad Şirīnün vəfāsın görmədi
'Əqlə **bağ gör** mäh-rülərdən vəfə istər könlül (*Gazel 122, Mısra 10*). [*bağ gör,]*

Bir tərəf şavt-ı bələbil bir tərəf əvəz-ı tār
Gülğül-i mīnə salur **bağ gör** nə gəvəgələr genə (*Gazel 217, Mısra 8*). [*bağ gör,]*

Bağ gör nə növ' saldı qara günlərə könlül
Həl-i siyāh u gīsū-yı 'ənbər-fəşān mənə (*Gazel 227, Mısra 7*). [*bağ gör,]*

Sən bu ticarətünlə sənə bilə tənq olur
Bağ gör n'olur bu Zū'ī-i nā-dānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 28*). [*bağ gör nölur,]*

bahānə: Bir şeyin asıl sebebi yerine ileri sürülen sözde sebep, gerçəkle ilgisi olmayan sahte özür və məzeret.

Edəndə məscidə də'vət bizi mü'əzzinlər
Su'āl rəddinə yüz min **bahānəmiz** var idi (*Gazel 236, Mısra 4*). [*bahānəmiz, -miz]*

bəhār: Kış ile yaz arasında 21 Mart'tan 22 Haziran'a kadar süren mevsim, ilkbahar.

Nə qədri qışdı mülk-i Qübbədə h'osdur mənə ammā
Bəhār olcaq düşər yadımə Şirvān yüz fəğānım var (*Kaside 7, Mısra 14*). [*bəhār,]*

Yalquz **bəhārdan** nə çıxar sığər olmasa
Sığər içində bədə-i cən-pərvər olmasa (*Gazel 6, Mısra 1*).
[*bəhārdan, -dan]*

Günüm gecə gözümə hər gülsitən sənsiz
Bəhārim ey gül-i növhiz kədər həzānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 8*). [*bəhārim, -im]*

Keçən zəməndə əgər var idi **bəhārdə** zövq
Olubdı mövsim-i qışdan betər bəhār hərəb (*Gazel 29, Mısra 5*). [*bəhārdə, -də]*

Nə zövqi Zū'ī pərtəv-i şəms ü **bəhārdan**
Ol şəhs için ki yanmaqə neftin çirəğ yoh (*Gazel 37, Mısra 9*). [*bəhārdan, -dan]*

Bilməm nə növ'lən keçəcək bu **bəhārimiz**
Nə nəqdimiz nə meykədədə 'etibār yoh (*Gazel 38, Mısra 5*).
[*bəhārimiz, -ımız, -]*

Dil oldı qönçə kimi həsrətünlə qan sənsiz
Bəhārim ey gül-i növ-rəstə çün hərəb sənsiz (*Gazel 92, Mısra 2*). [*bəhārim, -im]*

Getdi ol günlər ki zülf ü 'ərizindən ol gülün
Sünbülüm müşküm gülüm bağım **bəhārim** var idi (*Gazel 225, Mısra 6*). [*bəhārim, -im]*

Lələzār idi cəhān çeşmimə ruhsarı ilə
Oldı pəjmürdə gülüm bağ u **bəhārim** getdi (*Gazel 248, Mısra 8*). [*bəhārim, -im]*

Bəhār Olubdı cavānlıq düşüb genə yadə
Könlül dilər olə bəzmində sığər-i bədə (*Kaside 18, Mısra 1*).
[*bəhār,]*

Keçür **bəhār** ilə 'ömrüm 'əbəş yerə bî-cā
Bu həldə bizi qoyma İlahi yet dədə (*Kaside 18, Mısra 13*).
[*bəhār,]*

Şükr qıl Allāhə kim çihduq **bəhārə** saq əsən
Çünki cənnətdür qədəh-peymāyə Nov-rüz bayramı
(*Murabba 1, Mısra 15*). [*bəhārə, -ə]*

Bilməm nədəndi yohdı şəfə bu **bəhārdə**
Nə seyr-i gülşən ü gül ü nə lələzərdə (*Kaside 19, Mısra 1*).
[*bəhārdə, -də]*

Qalub hicrən zəmistānında Zū'ī nələ qoy etsün
Sən etmə nələ ey bülbul sənün hər il **bəhārun** var (*Gazel 46, Mısra 10*). [*bəhārun, -uñ]*

Nə çərə ey dil-i dīvānə tili'-i məhlul
Biri **bəhāra** düşübdür biri şitādandur (*Gazel 83, Mısra 8*).
[*bəhāra, -a]*

Əlbəttə her həzān olanun bir **bəhāri** var
Şəbr eylə ey könlül gəm-i dövrənə ağlama (*Gazel 5, Mısra 11*). [*bəhāri, -i]*

Keçən zəməndə əgər var idi bəhərdə zövq
Olubdı mövsim-i qışdan betər **bəhār** hərək (Gazel 29, Mısra 6). [bəhār,]

Neylüm **bəhār** olubdı köñüldə fəragə yoh
Gül-gəşt-i gülsitān təməşā-yı bağ yoh (Gazel 37, Mısra 1). [bəhār,]

Anlar **bəhār** u lələ vü gül zövqini o kəs
Kim hətərinde zərrə qədər dər-d-i dāğ yoh (Gazel 37, Mısra 7). [bəhār,]

Gər var **bəhār** lək büt-i gül-‘izār yoh
Hicrān gəmilə meyl-i gül-i lələzār yoh (Gazel 38, Mısra 1). [bəhār,]

Zəmistānı **bəhār** eylər nəşāt əsbābın əmədə
Kimün kim sīm ilə zər kəsəində ləhzə peydādur (Gazel 40, Mısra 11). [bəhār,]

Nə sūd ondan **bəhār** oldı əlimdə səğərim yohdur
Əgər gülşəndi bəzmim bir gül üzlü dil-bərim yohdur (Gazel 47, Mısra 1). [bəhār,]

Bəhār oldu nə sūd ondan ki bir dildərimiz yohdur
Mey-i gül-nərimiz nə dirhəm ü dīnərimiz yohdur (Gazel 79, Mısra 1). [bəhār,]

Ruḥ u gīsū-yı dil-bər görməyən gün gün hesab etmə
Qaqanqusiz gecə h’urşidsiz Zū’ī **bəhār** olmaz (Gazel 99, Mısra 10). [bəhār,]

Həzān oldı nə sūd ondan cəhān təzə **bəhār** olmuş
Bəhār-ı ömrim ey növ-gülbün-i bağ-ı mələhət heyf (Gazel 102, Mısra 8). [bəhār,]

Bəhār etmək səmən-bərlər vüşālī ilə bağ içrə
Həzān-ı möhnət-i hicrānı hətərdən uzağ etmək (Gazel 120, Mısra 11). [bəhār,]

Çəküb hicrān həzānın bülbul-i şeydā tək ey Zū’ī
Bəhār əyyāmı gül vəşlinə ey bī-çārə yetdün sən (Gazel 169, Mısra 14). [bəhār,]

Kīsə həlīdūr **bəhār** əyyāmı artar möhnətim

Mövc urar dəryā-yı dildə min təmənnələr genə (Gazel 217, Mısra 11). [bəhār,]

Bəhār əyyāmıdır baḡ gör gültəstān içrə bülüllər
Gəlbəddür gül həvāsılə necə fəryād [u] əfğānə (Kaside 22, Mısra 3). [bəhār,]

Təzə ziynət verüb övzā’-ı gültəstānə **bəhār**
Fərs-i sündüs döşüyüb şəhn-i dil-i cənə **bəhār** (Mesnevi 15, Mısra 3). [bəhār,]

Təzə ziynət verüb övzā’-ı gültəstānə **bəhār**
Fərs-i sündüs döşüyüb şəhn-i dil-i cənə **bəhār** (Mesnevi 15, Mısra 4). [bəhār,]

Meysiz **bəhār** u seyr ü şəfādān nə fā’idə
Bī-yār cām-ı ruḥ-fəzādān nə fā’idə (Gazel 208, Mısra 1). [bəhār,]

Yā Rəb gələn **bəhār** şəfā-yı vüşāl ver
Çün yetmişük kərəvət-i hicr ilə bu ilə (Gazel 214, Mısra 15). [bəhār,]

Keçən **bəhār** kimi n’olə bu **bəhār** gələydi
O lələ-ruḥlə edək gəşt-i lələzār gələydi (Gazel 235, Mısra 1). [bəhār,]

Keçən **bəhār** kimi n’olə bu **bəhār** gələydi
O lələ-ruḥlə edək gəşt-i lələzār gələydi (Gazel 235, Mısra 1). [bəhār,]

Bəhār odur ki olub cīb ü cām mələmāl
Bizimlə şöhbətə həl əhli hər nə var gələydi (Gazel 235, Mısra 7). [bəhār,]

Qışun uzun gecəsi getdi dāğlən Zū’ī
Bəhār ilə belə ol sərv-i gül-‘izār gələydi (Gazel 235, Mısra 10). [bəhār,]

Fəşl-i şitə otaqdə tənbur u tār ilə
Olcaq **bəhār** mənzilimiz gülsitān idi (Gazel 242, Mısra 6). [bəhār,]

Zū’īnün qış sitəməndən qurıyub cən-ı tənī
Kürk ilqā’ sıyılə eylər gələr təzə **bəhār** (Kaside 6, Mısra 40). [bəhār,]

bəhār: Bahar təhəllüslü Azərbaycanlı şair.

Bəhār ilə Seyyid-i şirīn kələm
Təzə verən gövhər-i nəzmə nizām (Mesnevi 4, Mısra 11). [bəhār,]

Zū’iyə görçək mənim bu əbdār əş’arımı
Bīḥūd u Seyyid **Bəhār** bəhr-i ‘ürfān titrəşür (Gazel 58, Mısra 10). [bəhār,]

Müşāhibimdi **Bəhār** ilə Seyyid ü Bīḥūd
Rumüz-i ‘eşqdə hər ləhzə bəhs edən günlər (Gazel 67, Mısra 5). [bəhār,]

bəhār: Bahar mevsimi; İy gün.

Beş gün içində bər-həm olur gülşəni güli
Çoh görmüşəm **bəhār** u həzānın zəmənenün (Gazel 175, Mısra 4). [bəhār,]

bəhār-ı bələvə: Bahar belası. Bahardan kam alamadığını ima eder.

Yoh Zū’ī tək **bəhār-ı bələvə** qərīq olan
Əfsūs o dəm ki çərḡ baña həmə qulām idi (Muhammes 2, Mısra 27). [bəhār-ı bələvə, -y, -ə]

bəhār-ı ömr: Ömr baharı, gençlik.

Həzān oldı nə sūd ondan cəhān təzə bəhār olmuş
Bəhār-ı ömr ey növ-gülbün-i bağ-ı mələhət heyf (Gazel 102, Mısra 7). [bəhār-ı ömr,]

bəhərvəş-i firdövşdən: *Firdevs cennətinin baharı gibi.*

Nə südi ʔdəmə belə **bəhərvəş-i firdövşdən**
Əgər kim kəsəndə sım ilə zər nə-hüveydādur (*Gazel 40, Mısra 9*). [*bəhərvəş-i firdövşdən, -dən*]

bahış: *Bakış, bakma işi.*

Ancaq o məhün zülfü nə ʔmān alur əldən
ʔhü **bahış** qara gözi cān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 2*).
[*bahış, -i*]

Žüʔ nə eyləyübdü saña bilməzəm ki var
Hər **bahışunda** qətlinə fərmān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 12*). [*bahışunda, -un, -də*]

bahışbəg: *Özel isim.*

Bahış bəg ol ki səhāsi ʔyāndı Qafqāzə
Bu müjdə ilə ümidimdə üstvār oldım (*Kaside 12, Mısra 17*).
[*bahışbəg, -i*]

bāhəm: *Beraber, birlikte.*

Bələ-yı hicr cəfā-yı rəqīb olmaydı
Şərāb u şāhid ü sāqī həmişə **bāhəm** olaydı (*Gazel 244, Mısra 8*). [*bāhəm, -i*]

bāʔis: *Sebep olucu, olan, bādi.*

Bəhşiş ilə əhl-i dövlət şān u şövkət artırur
Yoğdı bəhşiş **bāʔis** oldur şövkət-i şān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 12*). [*bāʔis, -i*]

Nə güldə şəfā nə mey-i gül-gündə əşər var
Bilməm nədi **bāʔis** hamı əşyadə kədər var (*Gazel 42, Mısra 2*). [*bāʔis, -i*]

Fəqīr ü əğniyā şāh u gədə olmaqə **bāʔis** nə
Bilən yoğdur bu əmr-i līk munda sirr-i mübhəm var (*Gazel 70, Mısra 7*). [*bāʔis, -i*]

Hələq-i cəhān səhāni səfih eʔtibār edir
Bāʔis budur bir əhl-i səhāvət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 10*). [*bāʔis, -i*]

Yā Rəb nədi **bāʔis** belə dövrān dəğişübdür
Təʔsir-i kəvākib məh-i təbān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 1*). [*bāʔis, -i*]

Sənün nə-mehribān olmaqlıqun rāhil hüşusunda
Nədür **bāʔis** yazub bu şeʔri qıldım imtiḥān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 22*). [*bāʔis, -i*]

Bāʔis budur ki hiç nə ʔömrimdə bilmədim
Çoğdur deyən ki mən bilürəm hər kənārdan (*Gazel 176, Mısra 19*). [*bāʔis, -i*]

Həzānun āfəti yetmək gülə odur **bāʔis**
Ki həddini tanımub etdi bəhş **ʔizārun** ilə (*Gazel 205, Mısra 5*). [*bāʔis, -i*]

Bāʔis odur olardan olur zī-fünunlar
Bizlərdə olmayur budı Vallāhi ʔilləti (*Kaside 2, Mısra 21*).
[*bāʔis, -i*]

Nədi **bāʔis** ki Hüdāvənd ü kərim ü ʔādil
Eləyüb ʔārif-i dānāni əsir-i nə-dān (*Kaside 14, Mısra 5*).
[*bāʔis, -i*]

Dolubdı millətimiz zülmət-i cəhālətdən
Oyanmayur nədi **bāʔis** bu hūvāb-ı qəflətdən (*Kaside 15, Mısra 2*). [*bāʔis, -i*]

Dün ʔəc ilə soruşdım mən pīr-i ʔəqldən
Bāʔis nədür bu hālə bu gün rüzgārdə (*Kaside 19, Mısra 14*).
[*bāʔis, -i*]

Bilməm nədi **bāʔis** ey nīk ü nām
Kim bu işə verməyürsən əncām (*Mesnevi 8, Mısra 21*).
[*bāʔis, -i*]

Bəd-bəht ü nīk-bahtlıqun **bāʔisin** bilən
Çün yoğdı lāf-ı zəhn ü zəkādan nə fāʔidə (*Gazel 208, Mısra 11*). [*bāʔisin, -in*]

bāʔis-i icād-ı küll-i mā-sivā: *Allah'ın zātu dışındaki bütün varlıkların icat sebebi.*

Mümkināt icād olub ʔārif-i be-həq olmaqə
Mərifətdür **bāʔis-i icād-ı küll-i mā-sivā** (*Gazel 3, Mısra 10*). [*bāʔis-i icād-ı küll-i mā-sivā, -i*]

bāʔis-i kövn ü məkān: *Varlık aleminin sebebi.*

Səlil bir əhşən-i səbt-i peyām-bər vāriş-i Əhməd
Ki cədd-i pākūnı Həq **bāʔis-i kövn ü məkān** qılmış (*Kaside 11, Mısra 20*). [*bāʔis-i kövn ü məkān, -i*]

bākı: *Bakü şehri.*

Gəh **Bākıdan** eylədim sifāriş Gəh Aqcaqabūldan nigāriş
Bir kimsədən olmadı ḥimāyət (*Mesnevi 7, Mısra 47*).
[*bākıdan, -dan*]

bāl: *Kanat.*

Nə var künc-i qəfəsdə āb u dānəm əşkdən geyri
Nə şālḥ-i vüslətə uçmaq üçün **bāl** u pərim yoğdur (*Gazel 47, Mısra 6*). [*bāl, -i*]

bala: *Evlat.*

İstəyürsən sölə tərsə **balası** nəz eləmə
Burahub məzhəbimi dīn-i Məsīḥāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 5*). [*balası, -sı*]

Bāl-ı cibril: *Cebrail'in kanadı.*

Zülf-i müşkîn dögi ruhsarınə həm-sāyə olan
Bāl-ı Cibrildi hürşid üzünə sāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 10*). [*Bāl-ı cibrildi, -di*]

balıq: *Balık.*

Bilməm nöçün bu hıləni məhlūq bilməyür
Kür də bilir ki **balıqı** 'ələmdə şürdur (*Gazel 74, Mısra 12*).
[*balıqı, -ı*]

baña elə gəlür kim: *Mənə elə gəlir ki: Bana göre, benim düşüncəme göre.*

Nə fā'idə elə gündən ki fəvt olub Zū'ī
Baña gəlür elə kim gördüğümü rö'yədə (*Gazel 206, Mısra 14*). [*baña elə gəlür kim, -i*]

bang-ı gürāb: *Karga sesi.*

Olmuş cəhələt ol qədər āfəqə mündəric
Qılmaz təməyyüz **bang-ı gürābı** həzārdan (*Gazel 176, Mısra 6*). [*bang-ı gürābı, -ı*]

bang-ı mü'əzzin: *Ezan okumakla görevli olanın sesi.*

Zū'ī tək **bang-ı mü'əzzindən** olub āsüdə
Nəgmə-i tār u dəf ü bərbəti-ı hoş-ı'ānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 13*). [*bang-ı mü'əzzindən, -dən*]

Olubdı **bang-ı mü'əzzin** tərānəmiz imdi
H'osā sürürim o çəng ü rübāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 13*). [*bang-ı mü'əzzin, -i*]

Olubdı **bang-ı mü'əzzin** tərānəmiz imdi
H'osā sürürim o çəng ü rübāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 13*). [*bang-ı mü'əzzin, -i*]

bāng-ı nūs-ā-nūs: *Sürekli içme sesleri (ile dolu).*

Gülsitānlar içrə hər yan **bāng-ı nūs-ā-nūs** olub
'Eys edən 'uşşāq için bir qāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 11*). [*bāng-ı nūs-ā-nūs, -i*]

bā-pāy: *Ayakla.*

Açub rizvān behişt-i 'ədn **bā-pāy** şəhn-i gülzārə
Ki təciri təhtiḥə'l-ənhār u cənnət āşkār olmuş (*Gazel 101, Mısra 5*). [*bā-pāy, -i*]

baq: *Bak, gör!.*

Eləyürsən hamunun hālınə lütf ilə nəzər
Bir mənim də dəhi bu 'ərzimə **baq** istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 6*). [*baq, -i*]

bāqı: *Ebedi, ölümsüz, kalımlı.*

Firdövs ümīdinə könlü aldanmə vā'izə
Firdövs vəşl-i yārdı **bāqı** fəşānədür (*Gazel 89, Mısra 8*).
[*bāqı, -i*]

Hudāvənd eyləsün əhbābınə lütfün ziyād 'ömrün
Nə qədri dövr edər əflāk **bāqıdır** cəhān Şāhın (*Gazel 171, Mısra 24*). [*bāqıdır, -dür*]

Dövlət-i dünyāni cəm' etdün deyək āhır nədür
Hanı İskəndər cəhāndə **bāqı** 'izzət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 4*). [*bāqı, -i*]

Eləsün **bāqı** Hudā şövkət-i şān ilə səni
Çünki səndən hamuyə şövkət ilə şān oldı (*Kaside 17, Mısra 27*). [*bāqı, -i*]

Mədh u zəm **bāqıdır** qiyāmətəcən
Çünki mə'lumdur dəfātirdən (*Mesnevi 2, Mısra 27*).
[*bāqıdır, -dür*]

Şā'irə hörmət olunur hər zəmə
Şe'r ilə **bāqı** qala yahşı yaman (*Mesnevi 5, Mısra 94*). [*bāqı, -i*]

Sölə hanı Hātəmün vücutı
Bāqıdi vəlik adı cüdi (*Mesnevi 8, Mısra 64*). [*bāqıdi, -di*]

bār: *Yemiş, meyve, mahsul, ber.*

Bə'zə verübdi 'əql ziyadə nə sīm ü zər
'Əqlilə h'osdı olmasə gər bərg ü **bār** ilə (*Kaside 21, Mısra 40*). [*bār, -i*]

Qurudı nəhl-i şəfā şarşar-ı həvādiş ilə
Töküldi gör nə şifət bərg ü **bārım** āhırdə (*Gazel 198, Mısra 8*). [*bārım, -ım*]

Dəhr bāğında qurı nəhlə dönübdür cismim
Könlümün meyvəsi çün bərg ilə bārım getdi (*Gazel 248, Mısra 12*). [*bārım, -ım*]

bār: *Yük, ağırlık.*

Ey dil nəzārə eylə cəhān kār u **bārımə**
Aldanmə gülşən ü gülünə növ-bəhārınə (*Gazel 207, Mısra 1*). [*bārımə, -i, -n, -ə*]

bārbəd: *Hüsrev Perviz döneminde yaşamış ünlü hanende.*

Gülüstān içrə olmuş hər gül-i növhiz bir Hösrov
'Anādil **Bārbəd** bu bəzmə bülbüllər Nəkisādur (*Gazel 40, Mısra 4*). [*bārbəd, -i*]

'Anādil zāhir etmiş həlqə āhəng-i Nəkisāni
Həzārān ləhn kūya **Bārbəddən** yədgār olmuş (*Gazel 101, Mısra 4*). [*bārbəddən, -dən*]

bārbəd-i āhəng: *Bārbəd'in ezgisi.*

Mügənniyan h'oş avaz **Bərbəd-i ahəng**
Dolubdı nəğmə-i şirini ilə mülk-i cəhān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 23*). [*bərbəd-i ahəng,]*

barbət: *Uda benzer eski çalgı aleti.*

Səqī-i gül-çöhrə gətür cām-ı mey
Barbət [u] mizmār u dəf [u] rūd u ney (*Mesnevi 5, Mısra 2*). [*barbət,]*

bārgāh: *Girmek için izin alınması gereken yer, izinle girilebilecek makam, huzur; Sultan çadırı veya sarayı, yüksek divan.*

Sər-i küyundan etmə Zū'ini məhrūm ey bī-mehr
Süleymān **bārgāhında** gərəkdür çünki mūr olsun (*Gazel 150, Mısra 12*). [*bārgāhında, -i, -n, -də]*

Bārgāh-ı 'izzət: *İtibar makamı.*

Bārgāh-ı 'izzətə feyz-i təqərrüb tapdılar
Mā-sivādan nūr-ı 'ürlān ilə fəvç-i ənbīyā (*Gazel 3, Mısra 11*). [*Bārgāh-ı 'izzətə, -ə]*

bārgāh-ı süleymānə: *Həz. Süleymān'ın huzuru.*

Bir mūr-ı bī-nəvā təkī sər-gəştə dövr edüb
Əhirdə **bārgāh-ı Süleymānə** gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 4*). [*bārgāh-ı süleymānə, -ə]*

bārī: *Bari, hiç olmazsa.*

Rəmişdə etdün əgərçi həştā ilə məndən
Rəqibə **bārī** ol əhünə etmə rām fələk (*Gazel 118, Mısra 8*). [*bārī,]*

Şām-ı hicrūn rüz-ı vəslə oldı təbdil ey köñül
Gördüyüncə **bārī** ol mehr-i cəhān-ārā yüzün (*Gazel 148, Mısra 10*). [*bārī,]*

Bārī o gəlmədisə gənim dəf' etməyə
Sən nişə ey nəşətim olan bədə gəlmədən (*Gazel 166, Mısra 5*). [*bārī,]*

Nədi dünyā özi bir fikr elə ey məst-i gürür
Bārī 'ibrət elə bir Ādəm ilə Həvvādən (*Gazel 173, Mısra 4*). [*bārī,]*

Dīvānə olmaduqsa də bir məst olaq **bārī**
Tā kim mu'āf olaq bu günāh u səvābdan (*Gazel 178, Mısra 5*). [*bārī,]*

Bu qədri cürm ilə zāhid behiştə göz tikmə
Utangilən **bārī** ey bī-həyā günāhundan (*Gazel 185, Mısra 8*). [*bārī,]*

Əgərçi olmasa də nəqd-i cānımız məqbül
Yanında zərrə qədr **bārī** e'tibarımlaydı (*Gazel 223, Mısra 6*). [*bārī,]*

On bir ay 'işrət ü 'eyş ilə keçür ovqatun
Bārī bir ay keçən əhlvələ sitigfār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 10*). [*bārī,]*

Lütf eylə bu həlqi qıl kənārə
Sən **bārī** bu dərdə eylə çārə (*Mesnevi 8, Mısra 48*). [*bārī,]*

Şām-ı hicrūn rüz-ı vəslə oldı təbdil ey köñül
Gördüyüncə **bārī** ol mehr-i cəhān ārā yüzün (*Gazel 170, Mısra 10*). [*bārī,]*

Hər nə olsun gedəcəksən bu fənā dünyādən
Bārī bir 'işrət elə çəkmə gəm-i bī-cādən (*Mesnevi 15, Mısra 22*). [*bārī,]*

bārī: *"Her şeyi takdir ettiği şekle uygun olarak yaratıp varlığa çıkaran, yaratan" anlamında esmā-i hüsnādān (Allah'ın en güzel isimlerinden)dır.*

Nə qədər var cəhān içrə şühūr u a'vām
Dövlət u 'ömrüvi əfzün eləsün **bārī** Hüdā (*Kaside 13, Mısra 35*). [*bārī,]*

Bizdən saña nə fā'idə var **bārī** Hüdāyā
Sən bizlərə yüz lütf-i kərəmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 27*). [*bārī,]*

Bārī Hüdā 'ömrü ilə dövlətin
Arturgilən gün-bə-gündən şövkətin (*Mesnevi 5, Mısra 101*). [*bār-ı hüdā,]*

Gün-bə-gündən eləsün **bārī Hüdā** 'ömrin uzun
Kərəmindən eləyüb cümlə fəqiri məmnün (*Mesnevi 6, Mısra 31*). [*bār-ı hüdā,]*

Zū'iyā səbr qıl əhirdə verir **bārī Hüdā**
Bu cəhāndə nə ki ə'māl ilə pərgəri olub (*Gazel 32, Mısra 13*). [*bār-ı hüdā,]*

Dağ yerində gəldi souq çatdı qış
Bārī Hüdāyā necə olur bu iş (*Mesnevi 4, Mısra 35*). [*bār-ı hüdāyā,]*

bār-ı cəfā: *Sıkıntı yükü, ağırlığı.*

Rāh-ı tələbdə **bār-ı cəfāyā** təhəmmül et
Rāhət olur mı dəhrdə tā zəhmət olmamış (*Gazel 105, Mısra 5*). [*bār-ı cəfāyā, -y, -ə]*

bār-ı hər: *Merkep yükü, ağırlığı.*

Çəkər **bār-ı hər** həyr edər həlq içün
O hər mərdüm-i əzār bəddəndi hūb (*Rübai 1, Mısra 3*). [*bār-ı hər,]*

bār-ı nəhvət: *Tekebbür, kibir yükü/ağırlığı.*

Cān fədādır olə hər buq'ədə hāl əhli əgər
Qıl ü qāl əhlinə ləzım açə **bār-ı nəhvət** (*Kaside 5, Mısra 48*). [*bār-ı nəhvət,]*

bārgəh: *Girmek için izin alınması gereken yer, izinle girilebilecek makam, huzur.*

Sərir-i fəqr ü qənā'ətdə pādşāh ol kim
O **bārgəhdə** Süleymān mürdən kəmdür (*Gazel 73, Mısra 10*). [*bārgəhdə, -də*]

bār'ilāh: *Varlıklara biçim verip şekillendiren, onları mükəmmel bir şəkildə yaratan və hər türlü kusur və eksiklikdən uzak və yüce olan Allah.*

Əzəl gün **bār'ilāha** məndən āyā nə hətā çıxdı
Ki bu dünyədə belə kevkəb-i bəhtim qara çıxdı (*Gazel 254, Mısra 1*). [*bār'ilāha, -a*]

bār'ilāhi: *Varlıklara biçim verip şekillendiren, onları mükəmmel bir şəkildə yaratan və hər türlü kusur və eksiklikdən uzak və yüce olan Allah.*

Yār kūyundan o kəs kim edüb āvərə mənə
Bār'ilāhi görüm olsun belə mən tək nālān (*Gazel 224, Mısra 7*). [*bār'ilāhi,]*

Kim vüšāl-i yārdən h' oş rüzgārım var idi
Bar'ilāhi bir də mən görəm olə ol günləri (*Gazel 225, Mısra 11*). [*bar'ilāhi,]*

Bār'ilāhi özün 'ələc elə
Qoymə İslāmı tərək olə belə (*Mesnevi 11, Mısra 97*). [*bār'ilāhi,]*

baş: *İnsan və hayvanların en yuxarı kısmı, göz, kulak, ağız, burun gibi organların bulunduğu kısım.*

Qoyubdı **başına** lütf ilə təc kərrəmnā
Vücüdün eyləmə heyvān belə şərərətdən (*Kaside 15, Mısra 13*). [*başına, -i, -n, -a*]

Bu zəmənlə əhlidi kim anlamayub nīk [ü] bədi
Deyər 'ālim onə kim **başına** bir ağ dolədi (*Mesnevi 9, Mısra 36*). [*başına, -i, -n, -ə*]

Şür-ı cünün-ı 'eşq haçan **başda** cüş edər
Cām-ı şərābdən ləb-i 'āşiqə tər olmasa (*Gazel 6, Mısra 5*). [*başda, -də*]

Tərtīb-i bəzmə kīsəmizün yohdı təcəti
Nə **başda** 'eşq-i yār nə əldə ayağ yoh (*Gazel 37, Mısra 4*). [*başda, -də*]

Məhəbbət bədəsindən Zü'ī tək **başda** humārım var
Ayağın sədqəsi başım əlim dut səqiyyə mey ver (*Gazel 45, Mısra 10*). [*başda, -də*]

Sevdā-yı sər-i zülfünə **başın** verən 'āşiq
Cāndan keçib ol dəhrdə bış ü kəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 5*). [*başın, -i, -n*]

Əlündən alcaqın ey səcī **başda** şür artdı
Nə var idi sənə qurbān sənün ayāğında (*Gazel 196, Mısra 5*). [*başda, -də*]

Göz 'arizində ləb ləbi üstündə **başda** şür
Dil şād-kām u əldə mey-i h' oş-güvār idi (*Gazel 222, Mısra 11*). [*başda, -də*]

Yəqīn ki kəfir olur qoysə **başə** şapqanı
Deyür danışmāgilən Rusi rüzə bātıl olur (*Kaside 23, Mısra 64*). [*başə, -ə*]

Ey h' oş ol vəqt ki mən sakin-i mey-hānə idim
Başda mey nəş'əsi həm məşrəb-i cānānə idim (*Mesnevi 1, Mısra 14*). [*başda, -də*]

Dün gecə əndüh-ı gəm u güşşədən
Danışurdum **başə** gələn qışşədən (*Mesnevi 4, Mısra 32*). [*başə, -ə*]

Başda əsər-i şərāb-ı gül-nār
Nə olə könlüdə eylər izhār (*Mesnevi 7, Mısra 7*). [*başda, -də*]

Tə ki düşə **başımə** şür u nəvā
Şərḥ elim hər nə ki var mā-cərə (*Mesnevi 10, Mısra 13*). [*başımə, -im, -ə*]

Kəsdirüb zülm ilə Yəhyā **başını** zindənda
Qüdrət ü şövkəti bir baḥ ki Herodna nə verüb (*Gazel 20, Mısra 11*). [*başını, -i, -n, -ı*]

Gör nəfs için 'ibādətini zāhidün haçan
Başın əgərdi səcdəyə gər cənnət olmamış (*Gazel 105, Mısra 10*). [*başın, -i, -n*]

Hər gecə yanur şəm' kimi hicrdə Zü'ī
Tə ki salə bir gün **başına** sayə cəmālun (*Gazel 147, Mısra 10*). [*başına, -i, -n, -ə*]

Kāş 'āşiq saña olmaydım əzəldən ey mäh
Salmayaydım **başımı** muncə gəm-i gövqəyə (*Gazel 209, Mısra 12*). [*başımı, -ım, -ı*]

Görməgə cām-ı ləb ü āyınə-i rühsārını
Qalḥızub **baş** qəbrdən Cəməşid ü İskəndər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 8*). [*baş,]*

Hümərə dəgməyür səcī şəfəsi verdigün cāmın
Əlim dut ol ayağ ilə ki **başında** humār olmaz (*Gazel 99, Mısra 4*). [*başında, -i, -n, -də*]

Ələ almaq ayağımı o yerdə bir pəri-rülə
Verüb **baş** başə Zü'ī tək iki **baş** dörd ayağ etmək (*Gazel 120, Mısra 14*). [*baş,]*

Cün **baş** olur o yüzü qaradan hətā genə
Başın kəsüb ayağ sal ol zülf-i pür-həmi (*Gazel 202, Mısra 8*). [*baş,]*

Əczā-yı hāk cümlə şəhənşəh vücüdidur
Ol **baş** qarışmış imdi bu başmaq gubārına (*Gazel 207, Mısra 8*). [*baş,]*

Başda var şür əgər əldə ayağ olmasə də
H' oş keçir yār ilə bəzm içrə çırāğ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 1*). [*başda, -da*]

Çərli oğşatmaq üçün qasınə bir yengi hilāl
Çəkdi nāqışdı tēmām olmadı hər ay **başı** (Gazel 247, Mısra 6). [başı, -ı]

Usan ‘əql-i ma‘āşdan dünyā üçün təlāşdan
Keçüb cān ilə **başdan** meydānə gəlmək yahşıdır (Gazel 85, Mısra 12). [başdan, -dan]

Mümkün olduqca fərāhim elə əsbāb-ı sürür
Mey ayāğın ələ al tā gətürə **başıña** şūr (Mesnevi 15, Mısra 16). [başıña, -ı, -n, -a]

Əlimdə sāğər-i bādə **başım** nəşə‘-i cām
Gözimdə ‘āriz-i cānānə olduğım günlər (Gazel 66, Mısra 7). [başım, -ım, -də]

H’oş ol ki var idi **başım** nəşə‘-i bādə
Gözimdə ‘āriz-i gül-gün-ı dil-bər-i sādə (Gazel 206, Mısra 1). [başım, -ım, -də]

Çün baş olur o yüzü qaradan həfā genə
Başın kəsüb ayağə sal ol zülf-i pür-həmi (Gazel 202, Mısra 7). [başın,]

baş: Akıl, fikir, şuur, zihin.

H’oş ol zəməni ki ‘işrət ü ‘eyşim tēmām idi
Baş şūr-ı ‘eşq gözəldə o mäh əldə cām idi (Muhammes 2, Mısra 2). [baş,]

Növ-bəhār oldı çəmən-püş oldı şəhrələr genə

Səbzələr tək qaynaşur **başlarda** sevdələr genə (Gazel 217, Mısra 2). [başlarda, -lar, -də]

bas-: Kaplamak, yayılmək.

Həf-i zülf-i içindən gəldi **basdı** lə‘l-i cānānı
Nə san kim zülmət içrə Hızr tapdı əb-ı heyvānı (Gazel 252, Mısra 1). [basdı, -dı]

Məgər genə səni bir müşk-büy āhūnuñ
Qara gözi həvəs ilə **basubdı** jəng ü zalām (Gazel 129, Mısra 18). [basubdı, -ub, -dı]

bas-: Basmək, adım atmak.

Bu həft ü zülf ü qəddinlə gülüstānə qədəm **bas** bir
Bənəfşə sünbülü pəjmürdə sərvə sər-mişār eylə (Gazel 199, Mısra 3). [bas,]

Ölsəm gəmilə küy-ı nigārımdə dəfn edün
Şayəd o küy iti **basə** bir gün məzārımı (Gazel 228, Mısra 12). [basə, -ə]

baş açuq: Başı açık.

Ayağ yalın **baş açuq** mündəris məkənlərdə
Olur mı həşil öyrədə fūnūn hıkmətdən (Kaside 15, Mısra 67). [baş açuq,]

baş başə verüb: Bir araya gəlmək.

Ələ almaq ayağımı o yerdə bir pəri-rülə
Verüb baş başə Zü‘i tək iki baş dörd ayağ etmək (Gazel 120, Mısra 14). [baş başə verüb, -üb]

baş daşə urmaq: Pişman olmaq.

Görüb yüz dāğ bir H’urşid üçün min daşə baş urmaq
Olub rəngin cigər qan ilə bir lə‘l-i h’oş-əb olmaq (Gazel 115, Mısra 7). [baş daşə urmaq,]

baş üstə: Bir istəgə, buyruğa boyun eğmək, kabul etmək, razı gəlmək.

Baş üstə deyüb ayağə durdum
Ol Kə‘bə-i məqsədə yüz urdum (Mesnevi 7, Mısra 39). [baş üstə,]

baş əgmə: Baş eğmək, önündə eğilmək; Teslim olmaq, yenilmək.

Mehrāb qasınə köñül aldanma əgmə baş
Bağ görkəmində nərgis-i mərdüm firibi var (Gazel 44, Mısra 7). [baş əgmə, -mə]

başdan başə: Başından sonuna kadar, her yeri.

Şəhrə-yı gəm ü möhnəti **başdan başə** gəzsən
Bir mən kimi möhnət-zədə āvərə tapulmaz (Gazel 98, Mısra 9). [başdan başə,]

başdan gedəcək: Akli başından gitmək.

Bİ-nəvā görəcəyin ‘əmmāməni **başdan gedəcək**
Nə desə şahib-i ‘əmmāmə bu təşdiq edəcək (Mesnevi 9, Mısra 37). [başdan gedəcək, -əcək]

başım ayaqun şədqəsi: Başının göztünün sadakası, başa gelecek bir belayı savmaq veya önlemek için yapılan bağış, özveri; Aşığın başı sevgilinin, sakinin başının göztünün (ayağının) sadakası olsun anlamında.

Onun yanında oldım ‘əqibət bīgānədən kəmtər
Ayaqun şədqəsi başım ayağə dur şitəb eylə (Gazel 151, Mısra 5). [başım ayaqun şədqəsi,]

başım əlim dut: Yardım et.

Məhəbbət bədəsindən Zü‘i tək başdə hūmārım var
Ayağun şədqəsi **başım əlim dut** səqiyyə mey ver (Gazel 45, Mısra 9). [başım əlim dut, -im]

başıma kül töküm: Eskiden kendi ve yā başkasının haline, mutsuzluğuna yanaraq başlarına kül (ve yā torpak) dökerlerdi.

Nə kül tökümlə başıma Zü'î yədə düşdükdə
O gül əlilə ayağıma mey tökən günlər (Gazel 67, Mısra 11).
[başım küllə tökümlə, -üm]

başımından çıxması: Unutmaq.

Qutarub 'ömr-i həvā **çıxmış** idi **başımından**
Gətirdi təzə məni 'eşqivə qəzā kəzīm (Gazel 137, Mısra 17).
[başımından çıxmış, -miş]

başımından eylədim: Savuşturmaq, savmaq, başından atmaq, uzaklaşdırmaq, göndərmək.

Yorulmuş yabını sattım **başımından eylədim** ammə
Qalubdur üç taqar arpam dəli bir dam samanım var (Kaside 7, Mısra 23). [başımından eylədim, -di, -m]

başımından tütün çıxar: Sinirlənmək, hiddətlənmək.

Bu həli fikr edəndə **başımından tütün çıxar**
Püsiddə püstə salur əhim odı şərār (Kut'a-ı Kebir 2, Mısra 11).
[başımından tütün çıxar, -ar]

başımə bələ gətirdi: Başına bəla getirmək, başını derdə sokmaq.

Görüb cəməlvıvı 'eşqün köñüldə dutdı qərār
Gətirdi hicr-i ruḥun **başımə bələ** kəzīm (Gazel 137, Mısra 22).
[başımə bələ gətirdi, -di]

başımə sal: Aklına getirmək, aqlını (coşkıyla) doldurmaq.

Gözlərin şədqəsi cən sāqı ayağın ələ al
Dön pey-ā-pey genə bir şür-i cünun **başımə sal** (Mesnevi 1, Mısra 8). [başımə sal,]

başına dönmək dolanmaq: Sevilen kişilərə söylenən və varsa onun herhangi kötülüğünü, hastalığını vb. almak istəğini dile getiren deyim.

Be-ğeyr-əz **başına dönmək dolanmaq**
Nə gördün kəsdün ülfət məndən ey dost (Gazel 34, Mısra 3).
[başına dönmək dolanmaq,]

başına dön-: Başına dönmək, kendini feda etmək.

Cām-ı sərşəri **dönəm başına** sāqı mənə ver
Məndən özgə nə rəvādur bu ayağə dəgə əl (Gazel 126, Mısra 5). [başına dönəm, -əm]

başınə dolan-: Okşama, gönül alma, iltifat etme; Kendini kurban etme.

Geh **dolanub başınə** ol kəkül-i müşkünü tək
Gāh qurb-ı vəşldə būs u kənārım var idi (Gazel 225, Mısra 3). [başınə dolanub, -ub]

başla-: Girişmək.

Etməmiş hiç uşul-i dīni həll
Başlayublar furū'd-dində cədəl (Mesnevi 11, Mısra 46).
[başlayublar, -y, -ub, -lar]

başmaq: Ayakkabı.

Əczā-yı hāk cümlə şəhənsəh vücüdidur
Ol baş qarışmış imdi bu **başmaq** gubārına (Gazel 207, Mısra 8). [başmaq,]

başqa: Bilinenden gayrı, digər, sâir, başka.

Nə şey'də var cəhəndə 'işrət ey dil cəmdən **başqa**
Təmām əşyadə var gəm bir mey-i gül-fəmdən **başqa**

Sənünçün dānədür dünyədəki ləzzətlər ey gāfil
Dürüst etsən nəzər zımnında yohdur dāmdan **başqa**

Cəhəndə sīm ü zər cəm' eyləyüb 'ömrün tələf qılma
Nə zövqi sīmün ey dil yār-ı sīm-əndəmdən **başqa**

H' oş ol kəs hālınə kim heyrdə hərə eyləyüb getdi
Cəhəndə qoymadı Nüşirəvān tək nāmdan **başqa**

Cəhānı hər tərəfdən diqqət ilə gəzdim ahtardım
Tapulmaz Zü'î bir kəs 'ām-ı kə l-'āmdan **başqa** (Gazel 8, Mısra 1-10). [başqa,]
'Āmilān-i pādşāh-ı hıttə-i ərz u səmə
Mə'rifətdən **başqa** qılmaz bir mətā'ə e'tinā (Gazel 3, Mısra 8). [başqa,]

başun çün: Sevilen birinin başına edilən yemin ifadəsi, ant və ya yalvarma sözü.

Əsir-i gürbətüz biz səndən özgə āşınmız yoh
Ayağın kəsmə **başunçün** bizim möhnət-sərālardan (Tahmis 1, Mısra 10). [başun çün,]

Olub sər-məst tā əfsānəmi təqdīm edim bir bir
Tərəhḥum eylə **başunçün** ki dərd-i bī-kəranım var (Kaside 7, Mısra 6). [başunçün,]

başə çih-: Sona ermek, bitmek.

Ləb-i dildār tək var bādə-i gül-gündə gər nəş'ə
Nə süd ondan ki tiz **başə çihar** qalmaz müdām olmaz (Gazel 93, Mısra 8). [başə çihar, -ar]

başə çək-: Bir yuduma hepsini içmək, hızlıca içmək (sıvı).

Gəm-i hicr-i ləb-i dildārə nāfi' bādədür Zü'î
Ayağın sāqınun öp bī-təvəqquf **başə** səhbə **çək** (Gazel 116, Mısra 12). [başə çək,]

başə səyə saldı: Yardım etmək.

Çıkmış idi möhnət-i fəsl-i şitə əndəzədən
Şükrələr kim **saldı başə səyə** Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 8*). [*başə səyə saldı, -dı*]

bat-: *Gark olmak, gömülmek, batmak.*

Eylərlər idi cümlə 'ulüm əhlinə hörmət
Cövr etdi 'əṭā **batdı** səhəvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 10*). [*batdı, -dı*]

Olsun nəşibi dostuvun şir ü şəhd ü nüş
Batsun gözünə düşməninün tır ü nış ü hār (*Kaside 9, Mısra 36*). [*batsun, -sun*]

Batdı yüz min hār-i möhnət-i nəhun ümmidimə
Gərçi yüz min cövr çəkdim ol gül-i gülzār üçün (*Gazel 153, Mısra 5*). [*batdı, -dı*]

bātil: *Hak ve hakikat olmayan şey, boş şey, esassız, doğru ve sahii olmayan, gerçəkle ilgisi bulunmayan (şey).*

Yəqin ki kəfir olur qoysə başə şapqanı
Deyür danışməgilən Rusi rüzə **bātil** olur (*Kaside 23, Mısra 63*). [*bātil,]*

İnanmayanda nöçün **bātil** oldu çin bilürəm
Təmām evāmīr-i şər-i şərīf-i beyzānı (*Kaside 23, Mısra 79*). [*bātil,]*

Var imiş yüz bu növ' ədəmlər
Ki özindən səvānı **bātil** elər (*Mesnevi 11, Mısra 52*). [*bātil,]*

Onda **bātildi** cümlə ə'mālun
Cümlə şavm şalavāt u əf'ālun (*Mesnevi 11, Mısra 55*). [*bātildi, -di*]

bātin: *İç yüz, dāhil, derūn, zamir.*

Zāhirdə nāmədür vəli **bātin** məşāmımə
Şan təblə təblə müşkdi Tātārdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 7*). [*bātin,]*

Zāhirdə nāmədür vəli **bātin** Zū'iyə
Bir nəfə-i müşk-i nābdı Tātārdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 13*). [*bātin,]*

Zāhirdü lānə muşhaf-ı ruhsārə zülfi līk
Bātin o qarə tūrrələrün yüz şəlībi var (*Gazel 44, Mısra 10*). [*bātin,]*

Çoş baħmə həy-i hüyunə zāhirdə zāhidün
Diqqətlə baħ ki **bātin** əhl-i küfurdür (*Gazel 74, Mısra 6*). [*bātin, -i*]

Əgərçi sürə-i və's-şəms ü və'z-zuhā oħunur
Vəlik **bātin** ruhsārınə kināyəti var (*Gazel 78, Mısra 8*). [*bātin, -i*]

Vəlik **bātin** bi'llāh kināyətündi sənün
Əgərçi zāhiri və's-şəms və'd-fulhā oħunur (*Gazel 174, Mısra 8*). [*bātin, -i*]

Gər var isə gözi vəli ə'mādi **bātin**
Bir fərq verməyür gül-i həmrāyə hārdan (*Gazel 176, Mısra 7*). [*bātin, -i*]

Ölүdür **bātin** zāhirdə əgər əhyādür
Bədən-i mürdə için rüh-i rəvāndür məktəb (*Muhammes 5, Mısra 9*). [*bātin, -i*]

Şəd-heyf Zū'ī yohdı bu təzviri anlayan
Zāhirdə var gözi vəli **bātin** kürdür (*Gazel 74, Mısra 14*). [*bātin, -də*]

Zāhirdə Mürtəzā deyülür ism-i pāküvə
Bātinə nəfs-i nātiqə-i Muştafā 'Əli (*Kaside 1, Mısra 14*). [*bātin, -də*]

Sürətdə bənī növ'-i bəşər çoş görmür
Bātinə vəli dil anlayan ādəm yoh (*Rūbai 5, Mısra 4*). [*bātin, -də*]

bāvər: *İnanmak, doğru bulmak.*

Könlümi qan eləyüb mihr-i ruhi ey nəşə
Etməsən **bāvər** əgər lə'l ü ləb-i tərdən sor (*Gazel 63, Mısra 6*). [*bāvər,]*

Yüz āyəni təfsir edəsən güşunə almaz
Yoh **bāvər** edən hörmət-i Qur'an qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 10*). [*bāvər,]*

Bİ-dəlil etməsin sözim **bāvər**
Hamı ə'māl-i heyryn oldu hədə (*Mesnevi 11, Mısra 57*). [*bāvər,]*

Gər mənə **bāvər** etməsin əslən
'Əməlüdür həbə' mənşürən (*Mesnevi 11, Mısra 65*). [*bāvər,]*

bāvər etməm: *İnanmak, doğru bulmak.*

Bāvər etməm sənə həmtā olə dünyədə bu gün
Enə gökdən yerə bir vəchdə yüz min āyə (*Gazel 209, Mısra 3*). [*bāvər etməm, -m, -əm*]

bāzār: *Çarşı, pazar.*

Mələhət Mişrdə **bāzār** qurmuş Yüsif-i sənı
Züleyhəvəş bu gün 'eşq ilə bu bāzārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 5*). [*bāzār,]*

Hər səhər kim ey pəri rü 'ərz-i ruhsār eylädün
Küçə vü **bāzārı** rəşk-i bağ u gülzār eylädün (*Gazel 181, Mısra 2*). [*bāzārı, -ı*]

Mətā'-ı 'eyş ü 'işrət çoşdı dünyānun dükānında
Bizim nə nəqdımız var onda nə **bāzārımız** yohdur (*Gazel 79, Mısra 4*). [*bāzārımız, -ımız*]

Cəm' oldı müştəri dutubən əldə nəqd-i cān
N'oldı ki Yüsifim belə **bāzārə** gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 8*). [*bāzārə, -ə*]

Gəlmişəm tüz Dəvəçi **bāzārma**

Beş gün olub [ki] və'dən dəli ötüb (*Mesnevi 4, Mısra 69*).
[bāzārma, -i, -n, -ə]

Yüsifəm vəsfün 'uğrıd eləyübdür ki bugün

Zöhrə dəllələ olub müştəri **bāzāra** düşüb (*Gazel 17, Mısra 6*). [bāzāra, -a]

Qurubdur Yüsif-i gül Mısr-i gülşən içrə **bāzārın**

Dutub cən nəqdin əldə şanki bülüllər Züleyhədur (*Gazel 40, Mısra 7*). [bāzārın, -i, -n]

Leylə kimi sən pərdə-i 'ismətdə oturdun

Məcnūn-ı sər-i küçə vü **bāzār** mən oldum (*Gazel 132, Mısra 12*). [bāzār,]

Mələhət Mısrda bāzār qurmuş Yüsif-i sən

Züleyhəvəş bu gün 'eşq ilə bu **bāzārə** yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 6*). [bāzārə, -a]

bāzār-ı qalaqayın: *Qalaqayın pazarı.*

Bāzār-ı Qalaqayında müddət

Çol çəkdim [o] gürbət içrə zillət (*Mesnevi 7, Mısra 45*).
[bāzār-ı qalaqayında, -də]

bāz-ı fələk: *Dünya/felek şahbazı.*

Dün ki **bāz-ı fələk** öz lənəsin etdi məqām

Məş'əl-i şidi əhəfə elədi zəng ü zəlam (*Kaside 13, Mısra 1*).
[bāz-ı fələk,]

behbūd: *İyilik, sağlq, sıhhat.*

Zəhm-i dil **behbūdını** Zū'ı fələkdən ummə kim

'Aləmün dārü' ş-şəfəsi içrə mərhəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 9*). [behbūdını, -i, -n, -i]

behcət: *Sevinç, güzellik, hüsn.*

Aldanməgilən Zū'ı cəhənə nədi dünyā

Beş günlük olan 'işrət ü **behcət** nə içündür (*Gazel 68, Mısra 28*). [behcət,]

Görmədim zərrə qədər məşrəb-i zāhiddə şəfā

Zövq ü **behcət** genə mey-hənədəki pirdədür (*Gazel 75, Mısra 14*). [behcət,]

Dedim ey dost nədür bir belə **behcət** həbəri

Dedi şe'r ol ki Hüdādan saña ehsən oldı (*Kaside 17, Mısra 15*). [behcət,]

Bī-rūh cismdir o müqəvvādı bī-səbāt

Nə **behcəti** o 'ömr ki 'āləmdə hən olam (*Muhammes 1, Mısra 22*). [behcəti, -i]

behişt: *Cennət.*

Bu günki günlərimi fikr edəndə zāhirdür

Behişt imiş mənim ol 'işrət eyləyən günlər (*Gazel 67, Mısra 8*). [behişt,]

Behişt olmuş cəhən ləkən dutub şeytān ilə 'āləm

'Əbəş sözdür ki söylərlərdi cənnət içrə ədəm var (*Gazel 70, Mısra 5*). [behişt,]

Behişt söhbət-i yār-ı şəfiq-i həmə-dəmdür

Həqiqət ədəm-i bī-mə'rifət cəhənnəmdür (*Gazel 80, Mısra 1*). [behişt,]

Zāhid-i dīn **behişt** ki 'uqbədə söləntür

Hər bir zəməndə 'āşiq için dər-kənār olur (*Gazel 82, Mısra 3*). [behişt,]

Bir həbbəyə firdəvs u **behişt**i satun almaz

Çün müştəri -i rövzə-i rizvān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 7*). [behişt, -i]

Əgər baña verələr hür u rövzə-i rizvān

Behiştə getmənməy yār-ı mehribān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 12*). [behiştə, -ə]

İçüb pīrənəsər bir sāqī-i hürivəşün cāmın

Olub dahil **behiştə** təzəlikdən şeyh-i şāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 12*). [behiştə, -ə]

O bādələr ki içürsüz bu Zū'iden ayru

Edə **behişt** şərabı kimi İlahi haram (*Gazel 129, Mısra 26*).
[behişt,]

Behiştə gərçi məni də'vət etsələr sənsiz

Özimə rövzə -i hüld-i cəhənnəm istəmənməy (*Gazel 135, Mısra 3*). [behiştə, -ə]

Dünyanı **behişt** eyləmişən bir pərə şəhşə

Bir pərəsinə düzəli qismət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 7*). [behişt,]

Bu qədri cürm ilə zāhid **behiştə** göz tikmə

Utangılən Bārī ey bī-həyā günāhundan (*Gazel 185, Mısra 7*).
[behiştə, -ə]

'āriflərə həqiqəti düzəli 'əzābıdır

Getmək **behiştə** zāhid-i bəd e'tiqād ilə (*Gazel 193, Mısra 10*). [behiştə, -ə]

Əgər **behiştə** min hür versə Tarı baña

Döğül 'əvəz birinə ol günün bu dünyədə (*Gazel 206, Mısra 9*). [behiştə, -də]

Hanı **behiştə** ol şüh tək rəfiq-i şəfiq

Ki mümiyə-yı fərəhdür qulub-ı nā-şadə (*Gazel 206, Mısra 11*). [behiştə, -də]

Bi'llāh **behiştür** baña hər yerdə gər olam

Ol müşk-i mü-nigār u mey-i müşk-bü ilə (*Gazel 214, Mısra 3*). [behiştür, -dür]

Zāhid dilər ki hür ilə olsun **behiştə**

Mən gülşən içrə bir neçə həmə-dəm səbū ilə (*Gazel 214, Mısra 13*). [behiştə, -də]

‘Eşqün yolundə verməyin imānı Zū’i tək
Getməz **behiştə** yüz il olə gör ‘ibādəti (Gazel 229, Mısra 10). [*behiştə, -ə*]

Bād-ı bəhār cənnət edüb gərçi ‘äləmi
Şəd-heyf yolıdı belə **behiştün** bir ədəmi (Gazel 243, Mısra 2). [*behiştün, -üñ*]

Özi **behiştə** gedib var özi kimi hələfi
Eşitcəgin bunı h’oş-həl-ı rüzgār oldım (Kaside 12, Mısra 15). [*behiştə, -ə*]

Nə bir nizām var idi nə dər-i bəhş-i ‘ulüm
Behişt olubdı cəhān indı nāz u ne’mətdən (Kaside 15, Mısra 34). [*behişt, -*]

Cəhān köçübdü **behiştədən** əgərçi ləzzət ilə
Nə süd həlq qalub zülmet-i cəhālət ilə (Kaside 20, Mısra 1). [*behiştədən, -dən*]

O **behişti** ki Hüdāvənd qılub zikr ü bəyān
Eləyüb imdi bizə sähət-i dünyədə ‘əyān (Mesnevi 15, Mısra 7). [*behişti, -i*]

Düzəh içində qalmış idim yüz ‘əz[ā]b ilə
Hālā **behiştə** rövze-i rizvānə gəlmişəm (Muhammes 3, Mısra 44). [*behiştə, -ə*]

Hər kimsə cəhāndə bir nəcib ‘avrət alur
Dünyədə **behişt** ü hür-i cənnət alur (Rübai 6, Mısra 2). [*behişt, -*]

Dünyası olur **behişt** tək āhırı də
Bir ‘avrət alub əgər iki dövlət alur (Rübai 6, Mısra 3). [*behişt, -*]

behişt-i bərīn: Yüce cennet.

H’oşā o şəhşə ki min dört yüz ildə dünyāya
Gələ görər ki **behişt-i bərīndi** dünyāni (Kaside 23, Mısra 96). [*behişt-i bərīndi, -di*]

behişt-i hür: Hurilər cenneti.

H’oşdur əgərçi əhl-i cəhānə **behişt-i hür**
Sənsiz əgər məqāmım olə cənnət ağılaram (Gazel 133, Mısra 7). [*behişt-i hür, -*]

behişt-i üftādə: Aşıkların cenneti.

Eyləməz meyil **behişt-i üftādə** hək-ı dərün
Səkin-i künc-i gəmənin seyr-i gülüstān istəməz (Tahmis 3, Mısra 9). [*behişt-i üftādə, -*]

behişt-i ‘ədn: Aden cenneti.

Dedi ey bī-həbər güyā həbərsizsən bu ‘işrətdən
Ki ‘äləm sər-bə-sər dönmüş **behişt-i ‘ədn** rizvānə (Kaside 22, Mısra 18). [*behişt-i ‘ədn, -*]

Behişt-i ‘ədn hāsıl oldı güyā
Dəhi qılmaz köñül firdövsə pərvā (Mesnevi 3, Mısra 23). [*behişt-i ‘ədn, -*]

Açub rizvān **behişt-i ‘ədn** bā-pāy şəhn-i gülzārə
Ki təcři təhtihə’l-ənhār u cənnət āşkār olmuş (Gazel 101, Mısra 5). [*behişt-i ‘ədn, -*]

Əgərçi ‘äləm içrə növ-bəhār dirəht-əfzādur
Behişt-i ‘ədn əsāsı küh şəhrälərdə bərpədur (Gazel 40, Mısra 2). [*behişt-i ‘ədn, -*]

Vüşāl-i yārdə istər köñül ki həlvət olə
Behişt-i ‘ədn idi çün ondə ədəm istəmənəm (Gazel 135, Mısra 8). [*behişt-i ‘ədn, -*]

Götürmüş hātirimdən ‘ariz ü lə’lün təməşāsı
Behişt-i ‘ədn pərvāsın mey-i Kövsər təmənnāsın (Gazel 162, Mısra 6). [*behişt-i ‘ədn, -*]

H’oş ol zəməni ki vüşālun bānə ‘eyid idi
Behişt-i ‘ədn məqāmım mīm də Kövsər idi (Gazel 240, Mısra 2). [*behişt-i ‘ədn, -*]

Keçürdə fəşl-i bəhārı riyāz-ı rizvān tək
Behişt-i ‘ədni mühəyyā edə bu dünyədə (Kaside 18, Mısra 6). [*behişt-i ‘ədni, -i*]

Sənsiz **behişt-i ‘ədni** bānə versələr məqām
Təsnīm ü səlsəbil ilə Kövsər hərəm olur (Gazel 77, Mısra 3). [*behişt-i ‘ədni, -i*]

behişt-vüşāl: Kəvuşma cenneti.

Bir iki ləhzə **behişt-vüşāl** şora düzəh-i hicr
Çü āhırı budur əvvəl vəşlə cəhənnəm olaydı (Gazel 244, Mısra 5). [*behişt-vüşāl, -*]

be-həmdullāh: Allah’a şükürler olsun.

Be-həmdullāh cəhāndə təzədən fəşl-i bəhār olmuş
Sitəbrəq-püş u sündüs-i cāmə dəşt ü kühsār (Gazel 101, Mısra 1). [*be-həmdullāh, -*]

be-həşr: Kiyamete kadar.

Midhət-i ol əmir-i əhl-i səhā
Oğunur tē **be-həşr** cāy-ı be-cā (Mesnevi 2, Mısra 24). [*be-həşr, -*]

be-kām: İsteğine kavuşan, merāmına, məqsədinə erişən, mesut.

Heyf ol qərīnə kim bānə dövrən **be-kām** idi
H’oş ol zəməni ki ‘işrət ü eyşim təməm idi (Muhammes 2, Mısra 18). [*bekām, -*]

bel: İnsan bedeninde göğüsle karın, sırtla kalçalar arasında daralmış bölüm.

Kemer-i sîm **belini** qucmaq üçün həlqələndüb
Tama'-i hâminı gör kim nə tәмәnnâyә düşüb (*Gazel 23, Mısra 5*). [*belini, -i, -n, -i*]

bəl hum əzallü: *Hayır, onlar sebildən (yoldan) daha çox sapanlardır. (Furkan suresi, 44 ayet).*

Bî-elm olan vücüdlərə Həq deyübdü kim
Həyvāndan də **bəl hum əzallü** kināyәti (*Kaside 2, Mısra 30*). [*bel hum əzallü, j*]

belə: *Böyle, bu türlü, bu tarzda ve sıfatta.*

‘Ālēmә mə‘lūm olubdur qoydıqun ədəb-i dīn
Hiç bir mürsəl nəbīdә yohdı **belə** ihtidā (*Gazel 2, Mısra 8*). [*belə, j*]

Bir şey` bu giryәzәrdәn olmaz kәm ü ziyād
Bī-hüddә olmә gәl **belə** divānә aqlama (*Gazel 5, Mısra 10*). [*belə, j*]

Nә yazdı kätib-i tәqdīr yoh onә tәğyir
Həvāyә düşmә **belə** mā-cərānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 8*). [*belə, j*]

Bu vəchdәndi məskənim āhirdә kәnd olub
Yohdur tәмām şəhrdә bir **belə** mäh-rü (*Gazel 24, Mısra 5*). [*belə, j*]

Bundan əqdәm iki ildi nә şifət kārı olub
Çərḥ-i kәc-rov ki bizimlә **belə** rәflārı olub (*Gazel 32, Mısra 1*). [*belə, j*]

Bir mән-i zār döğüldür **belə** cövr ü zülmi
Əhl-i hіkmәt nә qәdәr var isә āzārı olub (*Gazel 32, Mısra 7*). [*belə, j*]

Nә südi ādәmә **belə** bәhārvәş-i firdövsdәn
Əgәr kim kīsәsindә sīm ilә zәр nā-hüveydādur (*Gazel 40, Mısra 9*). [*belə, j*]

Çün bilmür özi mäs`әlә sorduqdә deyürlәr
Kāfir olı sән dinnә **belə** sözdә hәрәr var (*Gazel 42, Mısra 12*). [*belə, j*]

Hәр ‘āşiqün keçür mi **belə** qara günlәri
Yohsә qara gün ‘eşqdә ancaq baña keçәр (*Gazel 51, Mısra 7*). [*belə, j*]

Şәрābı şanmә ki vә‘iz **belə** mәzәmmәt edәр
Şәрābә çatmaz әli lәfzinә qәnā‘әt edәр (*Gazel 60, Mısra 1*). [*belə, j*]

Gәр mа‘şiyәt әhlindә olur dövlәt-i bī-hәd
Fısq әhli içün pәs **belə** zillәt nә içündür (*Gazel 68, Mısra 10*). [*belə, j*]

Bu ‘әsrdә çün mә‘rifәti ‘eyb sanurlar
Çün **belәdi** iş fәhm ü fәрāsәt nә içündür (*Gazel 68, Mısra 16*). [*belәdi, -di j*]

Zāhidlәрün ‘ibādәti hür u qüşürdur
Hәqqā **belə** itā‘әti ‘eyni qüşürdur (*Gazel 74, Mısra 2*). [*belə, j*]

Hovf-i cәhīm ü Kövsәр ü tәsnīm istәyür
Hәqqdәn **belə** ‘ibādәt әlbәttә dүrdur (*Gazel 74, Mısra 4*). [*belə, j*]

Yā Rәb nәdi bā‘is **belə** dövrän dəğişübdür
Tә’sir-i kәvākib mäh-i tәbān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 1*). [*belə, j*]

Köñül āhәng-i güzlār et hәyāl-i tār-ı zülfilә
Ki şür-ı ‘eşqün ey bī-nәvā **belə** mәqām olmaz (*Gazel 93, Mısra 6*). [*belə, j*]

Şәbr eylә köñül möhnәt-i hicrān **belə** qalmaz
Nov-rüz olı bu fәşl-i zimistān **belə** qalmaz (*Gazel 97, Mısra 1*). [*belə, j*]

Şәbr eylә köñül möhnәt-i hicrān **belə** qalmaz
Nov-rüz olı bu fәşl-i zimistān **belə** qalmaz (*Gazel 97, Mısra 2*). [*belə, j*]

Olmaz **belə** ‘üryān dәhi әtfāl-i şüküfә
Cümlә geyünür hәl‘әt-i әlvān **belə** qalmaz (*Gazel 97, Mısra 3*). [*belə, j*]

Olmaz **belə** ‘üryān dәhi әtfāl-i şüküfә
Cümlә geyünür hәl‘әt-i әlvān **belə** qalmaz (*Gazel 97, Mısra 4*). [*belə, j*]

Bir gün olı kim Mişr-i hökümәtdә olur şāh
Çāh-ı gәm-ārā Yüsif-i Kәn‘ān **belə** qalmaz (*Gazel 97, Mısra 6*). [*belə, j*]

Nә zillәt-i dүnyā qalı dāim nә cәlālı
Övrәng-i Cәm [ü] tәht-i Süleymān **belə** qalmaz (*Gazel 97, Mısra 8*). [*belə, j*]

Odlarә әgәр saldısa Nәmrüd vәlikәn
Nār oldı Birāhīmә gülüstān **belə** qalmaz (*Gazel 97, Mısra 10*). [*belə, j*]

Bu cism ilә cāndan ötәri çәkmә çoh әfsüs
Topraq olacaq cism dәhi cān **belə** qalmaz (*Gazel 97, Mısra 12*). [*belə, j*]

Bir hāl ilә qalmaz bu şifәt dövr-i zәmānә
Āhır dəğişәр gәrdiş-i dövrän **belə** qalmaz (*Gazel 97, Mısra 14*). [*belə, j*]

Fikr etmә ki dāim qalı bu dövlәt ü nikbәt
Tәğyir tapar müşkil ü āsān **belə** qalmaz (*Gazel 97, Mısra 16*). [*belə, j*]

Žü‘i kimi çoh çәkmәgilәn āh u fәğānı
Şәbr eylә köñül möhnәt-i hicrān **belə** qalmaz (*Gazel 97, Mısra 18*). [*belə, j*]

Bu bid‘әtlәr ki var hәlqün içindә
Hüdā vermәz **belə** әmrә rızālıq (*Gazel 112, Mısra 16*). [*belə, j*]

Əhl-i ‘ürfān bu şifәt zār u pәrişān olәcәq
Nә bilim dәhrdә āhır **belə** dövrän olәcәq (*Gazel 113, Mısra 1*). [*belə, j*]

Şavt-ı bülbul dönəcək **belə** nəfir-i zəğə
Gül ü gülzār-ı cəhān hār-ı muğlān olacaq (*Gazel 113, Mısra 13*). [*belə,]*

Nüh tūfānını sahlardı bugünçün Zū'ī
Gər bilirdi ki cəhāndə **belə** tūğyān olacaq (*Gazel 114, Mısra 14*). [*belə,]*

Yüz ağız açsə də şānə **belə** müşkil olu həll
'Əql ü cān pīç ü hām-ı zūlfə sər-gərdāndur (*Gazel 126, Mısra 14*). [*belə,]*

Məgər ki **belə** olur rəsm-i dostlıq āhır
Əyā şəhənşəh-i Həsrov rəhh-i şāh-ı qulām (*Gazel 129, Mısra 11*). [*belə,]*

Ğeyz ilə baña qaş əgüb etmə **belə** bahmə
Bu küştə-i hicrānıvə şəmşir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 7*). [*belə,]*

Hüm-hüm baña ver bādəni ey sāqī piyālə
Bu kühnə hərifə **belə** bir bir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 12*). [*belə,]*

Dīvānə şifət sən pəriyə 'āşiq olandan
Nāmüsü burahdım **belə** bī-ār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 16*). [*belə,]*

Mən ağılaram əgərçi baña 'eyb edərsə həlq
Bi'llāh firāqə yohdı **belə** ıqəət ağılaram (*Gazel 133, Mısra 4*). [*belə,]*

Belə fikr eylər idim həsrə kimi hier olmaz
Bu qəzā kārıdı belə olacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 3*). [*belə,]*

Belə fikr eylər idim həsrə kimi hier olmaz
Bu qəzā kārıdı **belə** olacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 4*). [*belə,]*

Cām-ı 'eyşim olacaqmış **belə** meydən hālī
Sāğər-i 'işrəti ğeyrūn dolacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 5*). [*belə,]*

Belə zənnim yoh idi kim bizi gərdün ayırə
Bī-vəfālıq eləyüb ayrılacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 9*). [*belə,]*

Nə nāməyə sıqışur nə zəbān-ı təqrīrə
Nə şürət ilə sölə **belə** mā-cərānı yazım (*Gazel 141, Mısra 12*). [*belə,]*

Dedi vā'iz ki var **belə** qiyāmət **belə** düzəh mən
Onı qəddinə oışatdım munı hicrānə bəñzətdim (*Gazel 145, Mısra 5*). [*belə,]*

Dedi vā'iz ki var **belə** qiyāmət **belə** düzəh mən
Onı qəddinə oışatdım munı hicrānə bəñzətdim (*Gazel 145, Mısra 5*). [*belə,]*

'Eşq 'ələmində zūr-ı zırh yohdur ehtiyāc
Tərk-i sər etməsin **belə** meydānə ğəlməsün (*Gazel 146, Mısra 8*). [*belə,]*

Baña bi'llāh yegdür **belə** zillət pādşāhlıqdan
Məni 'eşqindən anun çoh də gəl mən' etmə ey nāşih (*Gazel 151, Mısra 11*). [*belə,]*

Qoyub **belə** ğəm-i hicrānun ilə ğürbət ara
Əsir-i dərd-i qədər möhnət-i qəzā qıldun (*Gazel 167, Mısra 7*). [*belə,]*

Belə inşāf olur əhbābını yād eyləməz əhbāb
Saña āhır bu işlətdən yetər çoh çoh ziyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 7*). [*belə,]*

Əvvəldə mənı əbləh ü nā-dān yaradaydun
Məndə **belə** bu hər şey'ə diqqət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 4*). [*belə,]*

'İsānı biyābānlarə saldun tək ü tənḥā
Şəm'ündə **belə** təht-i hökümət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 22*). [*belə,]*

Nədi zūlmāt-ı ğəm içrə **belə** həyrān qalmaq
Oḥi Şəh-nāmədə İskəndər ilə Dārādən (*Gazel 173, Mısra 7*). [*belə,]*

Belə olduğdə nə həşil bu ğəm-i bī-cādən
Deyülübdür bizə bir rəmz-i 'izā qālūdə (*Gazel 173, Mısra 14*). [*belə,]*

Nə muşhaf-ı ruḥə nə küfr-i zūlfə meyl etdün
Nədəndi döndü o zāhid **belə** ilāhundan (*Gazel 185, Mısra 6*). [*belə,]*

Çeşmün midi çin ü şikən-i zūlfə muqārın
Yā āhū-yı çindür **belə** dām-ı rəsən içrə (*Gazel 187, Mısra 4*). [*belə,]*

Lālə dögi dāğ üzərə bin dāğ ilə yanmış
'Uşşāqə ruḥundur **belə** hūnīn kəfən içrə (*Gazel 187, Mısra 12*). [*belə,]*

Ğəm-i firāq ilən imdi **belə** olmazdım
Qoyaydı gər mənı könlüm öz ihtiyārım ilə (*Gazel 191, Mısra 7*). [*belə,]*

Cəhāndə kimsə **belə** həsrət olmasun yā Rəb
Bu həsrət ilə ki mən oldum iştiyāqundə (*Gazel 196, Mısra 3*). [*belə,]*

Təbībā Zū'inün dərdi saqalmaz dərd-i hicrāndır
Cəfā çəkmə 'ələc etmə **belə** bīmāra bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 10*). [*belə,]*

Kim verdi dil mənim təki bu dil-rübālarə
Kim düşdi 'eşqdən **belə** mən tək bəlälərə (*Gazel 201, Mısra 2*). [*belə,]*

Çək cəzādur sənə dīvānə köñül mən demədim
Zūlfünə bağlama dil düşmə **belə** sevdāyə (*Gazel 209, Mısra 6*). [*belə,]*

Cəhānı **belə** görüb əhl-i mə'rifət getdi
Bu 'əşrdə sölə Zū'ī nə var bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 9*). [*belə,]*

Cəm' oldı müştərī dutubən əldə nəqd-i cān
N'oldı ki Yüsifim **belə** bāzərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 8*).
[*belə,]*

Eləməzdi bu şifət ləşkər-i dərd ü gəm əsir
Görməsəydi **belə** bī-təqət ü bī-çərə məni (*Gazel 224, Mısra 6*). [*belə,]*

Yār kūyundan o kəs kim edüb āvərə məni
Bār' İlahi görüm olsun **belə** mən tək nālān (*Gazel 224, Mısra 7*). [*belə,]*

Žū'iyā möhnət-i hicrində dil-i hünəndür
Belə möhtac qılan gündə yüz əğyərə məni (*Gazel 224, Mısra 10*). [*belə,]*

Qışun uzun gecəsi getdi dağlən Žū'ī
Bəhār ilə **belə** ol sərv-i gül-izār gələydi (*Gazel 235, Mısra 10*). [*belə,]*

Əgərçi olmuşuq imdi əsir-i qayd-ı 'əyāl
Döğüldi **belə** bizim də zəmənmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 8*). [*belə,]*

Yā Rəb niyə dövrən **belə** bī-pā vü sər oldı
Vəz'i dolanub hələti bəddən betər oldı (*Gazel 239, Mısra 1*).
[*belə,]*

Bād-ı bəhār cənnət edüb gərçi 'āləmi
Şəd-heyf yohdı **belə** behiştün bir ədəmi (*Gazel 243, Mısra 2*). [*belə,]*

Nə yer olaydı nə göklər nə səbit ü səyyār
Nə dövr-i gərdis-i gərdün nə **belə** 'āləm olaydı (*Gazel 244, Mısra 4*). [*belə,]*

Keçür həmişə gəm-i hicr ü dərd-i gürbət ilə
Nolurdu **belə** keçən 'ömr hamudan kəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 12*). [*belə,]*

Qarə zülfün **belə** rüyundə gəzir əsüdə
Hüldən bəs deyülür Tarı qovub şeytāni (*Gazel 250, Mısra 7*). [*belə,]*

Əzəl gün bār'ilāha məndən āyā nə hətā çıldı
Ki bu dünyədə **belə** kevkəb-i bəhtim qara çıldı (*Gazel 254, Mısra 2*). [*belə,]*

Belə döğül bərədər [o] məktəb nə mədrəsə
Qeyri miləl məkətibinə eylə diqqəti (*Kaside 2, Mısra 15*).
[*belə,]*

Bir Žū'ī-i fəqir döğüldür gəzetçilər
Hər gün deyür cəmə'ətə **belə** nəşihəti (*Kaside 2, Mısra 36*).
[*belə,]*

Nədən olmuş **belə** āyā bu mədār-ı gərdün
'Ədl ü inşāf-ı ulühiyyətə sıqmaz bu şifət (*Kaside 5, Mısra 13*). [*belə,]*

Mütəfəkkir **belə** heyərdə idim kim nə-gəh
Mülhəm-i qeybi nidə etdi nədir bu hələt (*Kaside 5, Mısra 29*). [*belə,]*

Həmī 'ömrün qışı çatmış mənə həm qış fəşli
Belə əhvələ necə şəbr eləsin pəs bīmār (*Kaside 6, Mısra 6*).
[*belə,]*

Tüfān-ı cəhl cümlə cəhāni tutub vəli
Keşt-i Nühdur **belə** tufāna Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 18*). [*belə,]*

Nədəndi ey dil-i gəm-didə **belə** zār oldım
Bələ vü dərd ü gəm-i möhnət ilə yār oldım (*Kaside 12, Mısra 1*). [*belə,]*

Qoyubdı başına lütf ilə təc kərrəmnā
Vücudun eyləmə heyvān **belə** şərərdən (*Kaside 15, Mısra 14*). [*belə,]*

Nədəndi müzi-i heyvān tək tökürsən qan
Saña nə həsil olur **belə** qətl ü 'gərərdən (*Kaside 15, Mısra 18*). [*belə,]*

Söle ki hansı kəs 'äləmdə tapdı rəhətlük
Belə şərərət ilə yā bu qətl ü sirqətdən (*Kaside 15, Mısra 22*).
[*belə,]*

Buyurdu 'elmdən əfzəl olur mı tē'ətdən **Belə** olandə nöçün
qoymayursən İslāmi
Ki həsil eyləyə 'elm-i nücum u hey'ətdən (*Kaside 15, Mısra 55*). [*belə,]*

Dünən təzərru' ilə **belə** 'əqlənd sordum
Cəhāndə kimdi çatan **belə** gündə fəryadə (*Kaside 18, Mısra 15*). [*belə,]*

Dünən təzərru' ilə **belə** 'əqlənd sordum
Cəhāndə kimdi çatan **belə** gündə fəryadə (*Kaside 18, Mısra 16*). [*belə,]*

Bizim bu mülkdə bī-mə'rifət **belə** qalmaz
Dolar mürür ilə yüz 'elm ü min fərsət ilə (*Kaside 20, Mısra 35*). [*belə,]*

Yohdur bir ağ gün mən-i bəhti qəra içün
'Ömrüm keçir 'əbəş **belə** leyl ü nəhār ilə (*Kaside 21, Mısra 12*). [*belə,]*

Yā Rəb həmişə **belə** olubdur mı rüzgār
Yā rüzgār imdi olub bu qərar ilə (*Kaside 21, Mısra 13*).
[*belə,]*

Mən **belə** fikrlərdə könlü içrə müztərib
Cəng ü cidəldə fələk-i kəc-mədār ilə (*Kaside 21, Mısra 15*).
[*belə,]*

O rütbədən bu məqāmə nədən çatub sölə
'Ulüm ilə bəli 'elm eyləyib **belə** ani (*Kaside 23, Mısra 46*).
[*belə,]*

Nə çərə **belə** bu 'äləm təmāmi cühhələ
Ki saldı zülmət-i cəhl içrə əhl-i imāni (*Kaside 23, Mısra 67*).
[*belə,]*

Həliqi dəhi Rəsulu'llāhi inşāfdı kim
Nəfsdən ötri özündən **belə** bīzār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 18*). [*belə,]*

Niyə yə Rəb **belə** bī-çārə vü heyran oldım
Bilmirəm çārəmi heyrotlə pərişan oldım (*Mesnevi 1, Mısra 11*). [*belə,]*

Nə 'eybi vardır kim müşlihi' d-din
Verübdür gülsitənə **belə** təzyil (*Mesnevi 3, Mısra 16*). [*belə,]*

Nədən yeyüm bu qış nədən yandırım
Mən **belə** əhvālī kimə qandırım (*Mesnevi 4, Mısra 38*). [*belə,]*

Kān-i 'əṭā 'ayn-i səhā bəhr-i cūd
Gəlməyüb hiç 'äləmə **belə** vüçüd (*Mesnevi 4, Mısra 50*). [*belə,]*

İsm-i müsəmmā tək Aqabəg olub
Belə aqa dəhrdə tək tək olub (*Mesnevi 4, Mısra 56*). [*belə,]*

Pəs **belə** əşhāsı ki bu çərḥ-i dün
Eyləyə bir ləhzədə zār u zəbün (*Mesnevi 5, Mısra 23*). [*belə,]*

Belə mollā olanun kəsdigi kəbindi zinā
Dəhi bundan bəterindən bizi hiḫz eylə Hüdā (*Mesnevi 6, Mısra 19*). [*belə,]*

Pəs nəcəbət **belə** olduḡdə təbi'ətdə olur
'Elm-i 'ürfān vüçüdündə səhəvətdə olur (*Mesnevi 6, Mısra 61*). [*belə,]*

Sən olmasən ər bənimlə gəm-ḫ'ār
Qallam **belə** bī-nəvā vü əfkār (*Mesnevi 8, Mısra 32*). [*belə,]*

Ustādi təbəşşüm eyləyüb şād
Etdi onə **belə** fikr-i bünyād (*Mesnevi 8, Mısra 50*). [*belə,]*

Bir hədiṡ etsə rəvāyət sənə bir fikr elə
Gör yaraşur mi desün Həqpeyām-bər **belə** (*Mesnevi 9, Mısra 54*). [*belə,]*

Lik şəd-heyf ki bu 'əşrdə məhlūq tāmām
Dutub ol köhnə sözi kim **belə** sölübdü babam (*Mesnevi 9, Mısra 60*). [*belə,]*

Żū'ī nə lāzım **belə** tül-i kəlām
Mətləbivi zāhir elə vəssəlām (*Mesnevi 10, Mısra 33*). [*belə,]*

Çürüyüb **belə** müzməhil mövtā
Nə qılursan ki tā olur əhyā (*Mesnevi 11, Mısra 85*). [*belə,]*

Bār'İlāhī özün 'əlāc elə
Qoymə İslāmı tərək olə **belə** (*Mesnevi 11, Mısra 98*). [*belə,]*

Belə ətvārı belə kirdārı
Bu şifət nə-qəbül güftārı (*Mesnevi 11, Mısra 67*). [*belə,]*

Belə ətvārı **belə** kirdārı
Bu şifət nə-qəbül güftārı (*Mesnevi 11, Mısra 67*). [*belə,]*

Hiç millət qəbül etməzlər
Belə rāh-ı hətāyə getməzlər (*Mesnevi 11, Mısra 70*). [*belə,]*

Cümlənün qəvli **belədür** bu məhəl
Mundan özgə sözinə etsən 'əməl (*Mesnevi 11, Mısra 53*). [*belədür, -dür]*

Hiç kimsə görməsün **belə** sin-i kuhüləti
Çün cismdən gedübdü o sükkər şəbābəti (*Muhammes 1, Mısra 3*). [*belə,]*

Yoh bir mədāhili **belə** bī-kāra olmuşam
Əl-qışşə çərḥ əlindən mən cāna gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 23*). [*belə,]*

Belə həyātə var ölümün çox şəraqəti
Pəs nişə mən bu 'äləm ü imkānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 33*). [*belə,]*

Belə ki səni həlq eləyib Həliq-i dāvər
Gər görsə yüzün min yüz zāhid müztər (*Muhammes 4, Mısra 5*). [*belə,]*

Fānī dünyādən əgərçi **belə** nālən gedürəm
Bī-vəfā ümmət əlindən cigəri qan gedürəm (*Müseddes 2, Mısra 17*). [*belə,]*

Nə dildə bir gəm-i hicrān nə küdürət idi
Döğüldi **belə** dəməən də bir əhl-i 'işrət idi (*Tahmis 2, Mısra 14*). [*belə,]*

belə bir: *Böyle bir, böyle.*

Tutalum dəhrdə Cəmşid ü Firidün oldun
Hanı sölə nədi tə'bīr **belə bir** rə'yādən (*Gazel 173, Mısra 10*). [*belə bir,]*

Ben (baña): *Ben, birinci teklik şahıs zamiri.*

Yazub **baña** bir nāmə-i möhtərəm
Bəhr-i səhā mə'dən-i kān-i kərəm (*Mesnevi 4, Mısra 47*). [*baña, -a]*

Yahşı odur ki topraq içində nihān olam
H'os ol zəməən ki qış **baña** bir növ-bəhār idi (*Muhammes 1, Mısra 8*). [*baña, -a]*

İşəratlə rəmz ilə yazmış **baña**
Məgər bu söz yetməyübdü güşuṇa (*Mesnevi 4, Mısra 59*). [*baña, -a]*

Zə-bəs yoh təlib-i fəzl ü kəməl ü şe'r 'äləmdə
Bu mə'nidən **baña** dövrən əliflərdən sinān qılmış (*Kaside 11, Mısra 16*). [*baña, -a]*

Fikr edirdüm ki Hüdāyā **baña** qıl bir çārə
Nə təvānım nə cəbim içrə də bir dirhəm var (*Kaside 6, Mısra 17*). [*baña, -a]*

İmdidən titrəməgə durdı vüçüdüm yek-sər
Nə-gəhən bir nəfər əhbāb **baña etdi güzər** (*Kaside 6, Mısra 20*). [*baña, -a]*

Ki qılub ləzzət-i dünyānı **baña** cümlə hərəm
Cəşəliq olmaqı istər çərḥ-i kəc-rov (*Kaside 13, Mısra 16*). [*baña, -a]*

Oldu düçār **baña** ədib-i zəməne kim
Həm-nəmdür birisinə ol həşt ü çār ilə (*Kaside 21, Mısra 17*).
[*baña, -a*]

Verdi **baña** güşşə vü gəmdən nicāt
İskəndərə yetüşdi āb u həyāt (*Mesnevi 4, Mısra 43*). [*baña, -a*]

Söləmə Cəmşid nīk ü nəmdan
Sölə **baña** piyālə vü cāmdan (*Mesnevi 5, Mısra 30*). [*baña, -a*]

Dün **baña** bir yār-ı ‘adīmü’l-miṣāl
Söldi ey Zū’ī-i şīrīn məqāl (*Mesnevi 5, Mısra 41*). [*baña, -a*]

Nərrād-ı qəzā çəküb **baña** dav
Göldi o məqāmə bir piristav (*Mesnevi 7, Mısra 29*). [*baña, -a*]

Lütf etməsün **baña** nə ‘əcəb rəhm eyləməz
Yüz güsfənd əgər edə qəşşabə ilticā (*Gazel 11, Mısra 5*).
[*baña, -a*]

Rūz u şəb birdi **baña** ḡayd u sələsil içərə
Mürḡ-i dil tā hamısı zülf ü ruḡ-i yāra düşüb (*Gazel 17, Mısra 7*). [*baña, -a*]

Yeyürəm hūn-ı cigər həsrət-i lə‘lün ki mægər
Ki qəzādān **baña** ruzī dil-i şəd pərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 10*). [*baña, -a*]

Çəşmün etsə gər **baña** min cövr könlüm inciməz
Rəsmdür bīmār edər əhbābına dā‘im ‘ətib (*Gazel 18, Mısra 5*). [*baña, -a*]

Kim olur ‘āləm saña ‘āşiq bu əhsənün görüb
Rəşkdən ölləm qıləndə sən **baña** bī-dādlər (*Gazel 19, Mısra 11*). [*baña, -a*]

Təht-i ‘izzətdən gəlür h‘oş bənd-i zindānun **baña**
Hər kim ey Yūsifvəşim cāh-ı zənəhdānun görüb (*Gazel 19, Mısra 13*). [*baña, -a*]

Sordum ləbi bəhāsını cāndur dedi **baña**
Arı cəhāndə cənə bəhā dəhī cān gəlüb (*Gazel 22, Mısra 11*).
[*baña, -a*]

Zülf ü ruḡı həyālī ilə eyləyim **baña**
Müddətdi kim təfəvüt-i leyl ü nahār yoh (*Gazel 38, Mısra 3*). [*baña, -a*]

Hər ‘āşiqün keçür mi belə qara günləri
Yohsə qara gün ‘eşqdə ancaq **baña** keçər (*Gazel 51, Mısra 8*). [*baña, -a*]

Bu qədri etmə **bana** cövr ey büt-i bī-mehr
Ki səndən özgə mənim sölə kim pənāhımdur (*Gazel 53, Mısra 5*). [*bana, -a*]

Ləbün zikri **baña** şəhd ü şəkərdən dəhī şīrindür
Ruḡ u zülfün həyālī həm fərag-ı bağ u nəsrindür (*Gazel 56, Mısra 1*). [*baña, -a*]

Cəllād gəməzün ey pəri müjgān u qaşun
Ki tır alur əlinə **baña** ki kəmən çəkər (*Gazel 61, Mısra 6*).
[*baña, -a*]

Dəhənin sordum āb-ı rūsı ilə çeşmindən
Baňa bu nüktəni bir rənz ilə pünhān dedilər (*Gazel 62, Mısra 8*). [*baña, -a*]

Qədəhlər edi **baña** şāmlar du‘ā-yı qədəh
Kitābī şīşələr əldə kitāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 9*).
[*baña, -a*]

Əlimdə şīşə-i mey ol pəri **baña** təşhīr
Hanı o dəm bu şifət sāhīr olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 7*). [*baña, -a*]

Qədəhlər edi **baña** şāmlar du‘ā-yı qədəh
Kitābī şīşələr əldə kitāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 9*).
[*baña, -a*]

Sənsiz behişt-i ‘ədni **baña** versələr məqām
Təsnīm ü səlsəbil ilə Kövsər hərəm olur (*Gazel 77, Mısra 3*).
[*baña, -a*]

Hicründə hər gecə **baña** yəvmü’l-ḡesābdur
Hər gün qədün firāqı qiyāmət qiyām olur (*Gazel 77, Mısra 9*). [*baña, -a*]

Ayaḡə düşmək ilə qara günüm ey Zū’ī
Cibillī ḡāşiyətidir **baña** sirāyəti var (*Gazel 78, Mısra 10*).
[*baña, -a*]

Məhrāb u məscid olə sənün zāhidā **baña**
Məhrāb-ı qaşı səcdəgəh ol āstānədür (*Gazel 89, Mısra 3*).
[*baña, -a*]

Əgərçi həlq-i cəhān ‘eyş ü ‘işrəti istər
Cəhīmdür **baña** ey dost bu cəhān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 4*).
[*baña, -a*]

Əgər **baña** verələr hūr u rövzə-i rižvān
Behiştə getməyəm ey yār-ı mehrībān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 11*). [*baña, -a*]

Baňa ol mäh-ı bī-məhrim iki ay var ki rām olmaz
Bu nöqsānımdə bir gəlməz əcəl ‘ömrüm tāmām olmaz
(*Gazel 93, Mısra 1*). [*baña, -a*]

Ço qədr **baña** ‘āşiq deyüb ey mäh sitəm etmə
Hər tırə nəzər Zū’ī-i hūnīn-kəfən olmaz (*Gazel 94, Mısra 9*).
[*baña, -a*]

Ey **baña** tənə edən bir düşsən hicrānə
Görəsən tā ki nələr Zū’iyə hicrān etmiş (*Gazel 104, Mısra 9*). [*baña, -a*]

Bilmən ki **baña** nəz eləyür yā ki sitəmdür
Gāfil ki ötər yār mən-i müztəri görcək (*Gazel 117, Mısra 3*).
[*baña, -a*]

Demisən yohsə gəm ü dərdüvi cānānə könl
Lütf edüb eylədi əfzün **baña** ol mäh sitəmin (*Gazel 124, Mısra 5*). [*baña, -a*]

Ləzzət-i qaydun haram oldu **baña** ey sərv kim
Sormuş idün ol əsiri bir gün əzad eylərəm (*Gazel 127, Mısra 9*). [*baña, -a*]

Gül hərə ənis oldı vü həslər **baña** həm-dəm
Əhirdə gözəl 'ömrimi gör hər u həs etdim (*Gazel 130, Mısra 7*). [*baña, -a*]

Ğeyz ilə **baña** qaş əgüb etmə belə bahmə
Bu küştə-i hicrənivə şəmşir nə ləzım (*Gazel 131, Mısra 7*). [*baña, -a*]

Hüm-hüm **baña** ver bədəni ey səqī piyalə
Bu köhnə hərtifə belə bir bir nə ləzım (*Gazel 131, Mısra 11*). [*baña, -a*]

Zəhid **baña** satmə bu riyāni get özün sən
Zü'ī kimiyyə hılə vü təzvīr nə ləzım (*Gazel 131, Mısra 13*). [*baña, -a*]

Mən ağlaram əgərçi **baña** 'eyb edərsə həlq
Bi'llāh firəqə yolhı belə təcət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 3*). [*baña, -a*]

Sünbül təkı bələlərimi rəhm qıl **baña**
Qoy həlq eyləsün **baña** yüz töhmət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 5*). [*baña, -a*]

Sünbül təkı bələlərimi rəhm qıl **baña**
Qoy həlq eyləsün **baña** yüz töhmət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 6*). [*baña, -a*]

Almış çəhər güşədən ətrəfimi gəmün
'Eşqün əgər **baña** verə bir fursət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 16*). [*baña, -a*]

Gəl etmə muncə cəfā yadə şal o günlərimi
Ki hiç kəs deməz əhirdə gəl **baña** kəzım (*Gazel 137, Mısra 8*). [*baña, -a*]

Sən eyləsən **baña** bi-dədi ey cəfā-küster
Kimə şikāyet edim yā kimə 'əyāni yazım (*Gazel 141, Mısra 9*). [*baña, -a*]

O mäh vəşli döğül ərzü **baña** Zü'ī
Dilindən ol sənəmün bir səlāmə müştəqam (*Gazel 142, Mısra 9*). [*baña, -a*]

Baňa hər nə belə gəlsə gəlür könlümdən ey Həliq
Gözəllər hicrinə yansun görüm bundan betər könlüm (*Gazel 143, Mısra 3*). [*baña, -a*]

Anləsaydım **baña** vəşli-i ləb-i məqdür olmaz
Həvəs ilə dil-i şad pərəmi qan eylər idim (*Gazel 144, Mısra 7*). [*baña, -a*]

Baňa sölərsən ey mäh nər-i hicrə şəbr qıl sölə
Olur mı kimsə kim atəş arasında şəbür olsun (*Gazel 150, Mısra 7*). [*baña, -a*]

Baňa təklif-i gülşən qılmayun bu gəmlü könlümdə
Dil-i 'əşiqdə mümkündür mi dil-bərsiz sürür olsun (*Gazel 150, Mısra 9*). [*baña, -a*]

Baňa bi'llāh yegdür belə zillət pədsəhliqdan
Məni 'eşqindən anun çolh də gəl mən' etmə ey nəşih (*Gazel 151, Mısra 11*). [*baña, -a*]

Baňa h'əşdur gədə-yı küyi olmaq pədsəhliqdan
Bu qədri cövrələr kim Zü'iyə eylər firəq ilə (*Gazel 151, Mısra 13*). [*baña, -a*]

Əgərçi ayrıluban məndən ey sənəm getdün
Firəqun ilə **baña** eyləyüb sitəm getdün (*Gazel 163, Mısra 2*). [*baña, -a*]

Səniñlə getdi təmām 'eyş ü nüş u ləzzət-i zövq
Qoyub yerində **baña** hər nə var gəm getdün (*Gazel 163, Mısra 6*). [*baña, -a*]

Hər yerdə qıldı çünki təcəllā **baña** ruhun
Hər bir məqāmi Mūsā içün Eymən eylədün (*Gazel 164, Mısra 3*). [*baña, -a*]

Ey Yüsifim çü və'de-i vəşl eylədün **baña**
Yə'qubə şankı müjdə-i pırāhən eylədün (*Gazel 164, Mısra 5*). [*baña, -a*]

Nə etməmiş buni Məcnūnə yā ki Fərhədə
O cövr ü zülm ki 'eşq içrə sən **baña** qıldun (*Gazel 167, Mısra 10*). [*baña, -a*]

Zəhr-i qātil **baña** ver səqī demim şəhbādən
Qutarub rəhət olum tā ki gəm-i dünyādən (*Gazel 173, Mısra 1*). [*baña, -a*]

Ayağə düşmək ilə qarə könlüm ey Zü'ī
Baňa əzəldə bu işlər sirəyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 12*). [*baña, -a*]

Oldı düçar dün **baña** bir əftāb-rü
Yüz mərtəbə vəcihdi mäh-i təmāmdan (*Gazel 177, Mısra 7*). [*baña, -a*]

Zü'ī çü şəhr məhlərinün vəşfin eylədün
H'əşdur **baña** həmişə desən bu kəlamdan (*Gazel 177, Mısra 12*). [*baña, -a*]

Nəşih **baña** 'eyb eyləmə dīvānə görüb kim
Olmum necə məcnūn bu pəri-rülər içində (*Gazel 190, Mısra 5*). [*baña, -a*]

Əgər behiştə min hür versə Tarı **baña**
Döğül 'əvəz birinə ol günün bu dünyədə (*Gazel 206, Mısra 9*). [*baña, -a*]

Bi'llāh behiştür **baña** hər yerdə gər olam
Ol müşk-i mü-nigār u mey-i müşk-bü ilə (*Gazel 214, Mısra 3*). [*baña, -a*]

Hər dəm qıldurdum ol gül-i ruhsərinə nəzər
Qış mövsümü yəqin **baña** bir növ-bəhār idi (*Gazel 222, Mısra 6*). [*baña, -a*]

Getdi **baña** bir oğ urub o şüh-ı tünd-hü
Tapşurdu yaşı sahlə mənim yədigārımı (*Gazel 228, Mısra 3*). [*baña, -a*]

H' oş ol zəməni ki vüsalun **baña** 'eyid idi
Behişt-i 'ədn məqamım mīm də Kövsər idi (*Gazel 240, Mısra 1*). [*baña, -a*]

Nəzərdə əynə-i rüyun əldə cām-ı meyim
Qulām idi **baña** Cəm çəkərim Sikəndər idi (*Gazel 240, Mısra 8*). [*baña, -a*]

Şavt-ı beləbilə bədəl oldı nəfir-i zāğ
Təqdirdən **baña** bu bələ ərməğan idi (*Gazel 242, Mısra 16*). [*baña, -a*]

Həlil idi **baña** çün yār nār-ı Nəmrūdun
Nə qədr oləsə də gülzār u gūlsitānım idi (*Gazel 249, Mısra 5*). [*baña, -a*]

Dəlil idi **baña** Zū'ī cəmālī vəş-şəmsi
Siyāh tūrrələri sürə-i duhānım idi (*Gazel 249, Mısra 9*). [*baña, -a*]

Bir nəfəs vəşlövə ey şüh dəyişməmə bi'llāh
Versələr Tarī bilür gər **baña** bu dünyāni (*Gazel 250, Mısra 6*). [*baña, -a*]

Bilmürəm hansı zəbānlə saña şərh eyləyüm
O sitəmlər ki **baña** etdi yüzün hicrāni (*Gazel 250, Mısra 12*). [*baña, -a*]

Nirānə bədəl oldı **baña** rövzə-i rizvān
Şəhrā-yı Muğān səhət-i Şirvānə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 3*). [*baña, -a*]

Cəhāndə āşnālıqdə vəfā vü 'əhd derlər var
Baña kim āşnā oldıəsə āhır bi-vəfā çıldı (*Gazel 254, Mısra 8*). [*baña, -a*]

Həq əhli ilə olmaqa h' oşdur **baña** cəhīm
Getməmə bularlə rövzə-i rizvānə ey Gərib (*Kaside 3, Mısra 19*). [*baña, -a*]

Ey sāqī əl-əlmān **bana** hüm-hüm şərab ver
Tə'sīr eyləməz bizə peymānənün biri (*Kıt'a-ı Kebir 6, Mısra 1*). [*bana, -a*]

Mülhim-i geybī **bana** eylədi nā-gəh ilhām
Ey giriftār-ı bələ Zū'ī-i zār u nā-kām (*Mesnevi 1, Mısra 23*). [*bana, -a*]

Yohdur **baña** şāh səndən özgə
Zū'iyə pənāh səndən özgə (*Mesnevi 7, Mısra 67*). [*baña, -a*]

Güşşə **baña** çoh edüb sirāyət
İmdi saña eyləyim şikāyət (*Mesnevi 7, Mısra 71*). [*baña, -a*]

Ver sāqī **baña** şərab-ı gül-nār
Kim dövr-i fələk edüb məni hār (*Mesnevi 8, Mısra 1*). [*baña, -a*]

Kim mərhəmət eylə pādşāhım
Bildür **baña** kim nədür günāhım (*Mesnevi 8, Mısra 28*). [*baña, -a*]

Məhlūq üçün cəhāndə qəzā vü qədər nədür
Güyā ki məskənim **baña** dārū's-səlām idi (*Muhammes 2, Mısra 12*). [*baña, -a*]

Heyf ol qərinə kim **baña** dövrən be-kām idi
H' oş ol zəməni ki 'işrət ü eyşim təmām idi (*Muhammes 2, Mısra 18*). [*baña, -a*]

Yoh Zū'ī tək bahār-ı bələyə qərīq olan
Əfsūs o dəm ki çərḥ **baña** hāmān qulām idi (*Muhammes 2, Mısra 28*). [*baña, -a*]

Dövrən 'ədü vü yār **baña** bi-vəfā ikən
Bülbül şifət həzān-ı gəmə mübtələ ikən (*Muhammes 3, Mısra 7*). [*baña, -a*]

H' oş ol zəməni ki yār **baña** həm ayāğ idi
Ruhsāri gözlərimə münəvvər çirāğ idi (*Müseddes 1, Mısra 1*). [*baña, -a*]

Fərək əhvāl-i mən-i müztəri bīmār elədi
O cəfāni ki **bana** eylədi əğyār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 14*). [*bana, -a*]

Ey Füzüli müttəşil dövrən mühəlifdür **baña**
Galibā ərbāb-ı iste'dadı dövrən istəməz (*Tahmis 3, Mısra 19*). [*baña, -a*]

Kimdi hər 'elmdə göstər **baña** olsun fā'iq
Tərk edüb mə'rifəti pülə olublar şāiq (*Terci-bend 1, Mısra 27*). [*baña, -a*]

benātu'n-nā's: Kuzey yarım kürede böyükay (dübbü'l-ekber) ilə ona ters istikamette və daha sönük olan küçükay (dübbü'l-asgar) takım yıldızları içinde yer alan yedişer yıldızdan meydana gelmiş küme.

Zū'ini etmiş pərəkəndə **benātu'n-nā's** tək
Ey büt-i zöhrə cəbīn ol māh u pərvinün sənün (*Gazel 154, Mısra 9*). [*benātu'n-nā's*,]

ber-bād: Perişan, virane, helak olmuş.

Ber-bād oldı āhırı bād üzrə hökm edən
Bilqəys-i təht-i mülk-i səbādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 13*). [*ber-bād*,]

ber-şöhbət: Sohbet üzere, sohbet.

Düşdi nā-gāh həyālātə üşülü'l-'imān
Mücid-i əvvəl-i əşyāda idim **ber-şöhbət** (*Kaside 5, Mısra 12*). [*ber-şöhbət*,]

ber-tərrār: Gönül çalan, insanın aklını başından alan.

Fövc-i sərmānün əlindən səni fəvrən qutarur
Ləzzət ü 'eyş-i cəhāndən oləsən **ber-tərrār** (*Kaside 6, Mısra 30*). [*ber-tərrār*,]

beş: Beş, sayı sıfatı.

Bu **beş** gün 'ömr üçün incitmə çox gözəl cəni
Könlül bir 'ibrət ilə qıl nəzərə dünyanı (*Kaside 23, Mısra 2*).
[beş,]

Aldanməgilən Zü'î cəhənə nədi dünyā
Beş günlüq olan 'işrət ü behcət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 28*). [beş,]

Gör 'āqibət nə eylədi bu zārə küj-püşt
Beş gün içində Rüstəm ü İsfəndiyārınə (*Gazel 207, Mısra 4*). [beş,]

Bu iddi'ā də bir olsə nə eybi hər mollā
Beş on 'əvām yıqub qalızır buğāğunı (*Kaside 23, Mısra 84*). [beş,]

Gəlmişəm tiz Dəvəçi bazarına
Beş gün olub [ki] və'dən dəli ötüb (*Mesnevi 4, Mısra 70*).
[beş,]

Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü şāndur məktəb
Kişi **beş** dil bilə gər ondə tāmām ādēmdür (*Muhammes 5, Mısra 16*). [beş,]

bes: Artık, şimdi.

Gəlməyür çeşminə həlqün gecələr zərrə yuqu
Bes ki ey məh qıluram nələ vü əfgān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 8*). [bes,]

beş gün içində: Kısa zamanda.

Beş gün içində bər-həm olur gülşəni güli
Çox görmüşəm bəhār u həzānın zəmənanın (*Gazel 175, Mısra 3*). [beş gün içində,]

betər: Daha kötü, kötü.

Keçən zəməndə əgər var idi bəhərdə zövq
Olubdı mövsim-i qışdan **betər** bəhār hərəb (*Gazel 29, Mısra 6*). [betər,]

beydāq: Piyāde olaraq da karımıza çıkan beydak, satrançta en deersiz taktır. Siyah rengi ve küçüklüğünden dolayı sevgilinin yanındaki benler, bu taa benzetilir.

Māt qıldı məni fil-i fələk-i kəc-rəftār
Fərz-i 'əql açmaq üçün **beydāqını** yoh cür'ət (*Kaside 5, Mısra 26*). [beydāqını, -i, -n, -ı]

beyt: İki dizeden oluşan nazım birimi.

Bir **beytinə** bir əşrəfi bəhşāyiş etdilər
Firdovsī-i həkīm-i sülhəndānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 23*).
[beytinə, -i, -n, -ə]

Bir **beytə** bir qəpik verələr mēndə tā çəküm
Rüyintən ü Təhəmtəni meydānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 25*). [beytə, -ə]

beyt-i hüzn: Hüzn evi.

Yā Rəb n'olı bu Zü'î-i şeydā görə bir də
Kim **beyt-i hüzn** bağ u gülüstānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 18*). [beyt-i hüzn,]

Yə'qübvəş ki **beyt-i həzində** əsir idim
Əhır hüzür-i Yüsif-i Kən'ānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 13*). [beyt-i həzində, -də]

beyt-i həlil-i rəhmān: Rahman Allah'ın sevdiği peyğamber Hz İbrahim'in evi, Kəbə.

Gəl ey edən sər-i küyünü tərək cānānun
Düşən həvāsınə **beyt-i Həlil-i rəhmānun** (*Gazel 155, Mısra 2*). [beyt-i həlil-i rəhmānun, -un]

beytu'llāh: Allah'ın evi, Kəbə.

O şəh-i məsnəd-i 'ürfānī ki **beytu'llāh**
'Əzm-i təvfi eyləyübən zāir-i rizvān oldı (*Kaside 17, Mısra 17*). [beytu'llāh,]

Qovruldu könlül zülfüvi rüyundə görən dəm
Müslim necə **beytu'llāh ara** kəfirə görcək (*Gazel 117, Mısra 8*). [beytu'llāh-ara,]

beytül'l-əhzān: Yas ve mətem evi, hüznler evi.

Vādī-i Əymənə döndürdi təcəllā-yı ruhi
Beytül'l-əhzānımı güyā cəbəl-i tür elədi (*Gazel 241, Mısra 6*). [beytül'l-əhzānımı, -ım, -ı]

Beytül'l-əhzānə qədəm basdı kərəmdən nə-gəh
Bir rəfiqim ki həbībullahə olmuş həmnām (*Kaside 13, Mısra 7*). [beytül'l-əhzānə, -ə]

Beytül'l-əhzānım ara əgləşübən həsrət ilə
Könlümə dərd ü gəm u güşşə firāvān oldı (*Kaside 17, Mısra 3*). [beytül'l-əhzānım, -ım]

beytül'l-hatām: Kəbə.

Zāhid şərabı çox də hərām etmə küfrdür
Çün bu sözlənlə meykədə **beytül'l-hatām** olur (*Gazel 77, Mısra 8*). [beytül'l-hatām,]

beytül'l-həcər: Taş ev, Kəbə.

Beytül'l-həcər təvāfin edər gərçi həcilər
Dil həlildün ziyarətində müstəmənd olub (*Gazel 24, Mısra 11*). [beytül'l-həcər,]

bī-ār: Arsız, utanmaz.

Dīvānə şifət sən pəriyə 'āşiq olandan
Nāmüsi burahdım belə **bī-‘ār** mən oldım (*Gazel 132, Mısra 16*). [*bī-‘ār,]*

Yüzi qara gələsən məhşərə 'āşī mücrim
Hələq içində özünü bir belə **bī-‘ār** edəsən (*Kut'a-ı Kebir 3, Mısra 28*). [*bī-‘ār,]*

Bī-‘ārlıq görün nə qədərdür bu Zū'ida
Ol bī-vəfāyə cānını eylər fəda genə (*Gazel 202, Mısra 9*). [*bī-‘ārlıq, -lıq]*

bī-bāda: Şarapsız.

Hic inşa'idi şā'ir qədəh-i meysiz olə
Qalə **bī-bāda** vü bī-sāda həzīn u nākām (*Kaside 13, Mısra 20*). [*bī-bāda,]*

Bu nə inşa'ıdı kim bir belə əyyām-ı bəhār
Keçə **bī-bāda** vü bī-sāda vü bī-bərbə't ü tār (*Mesnevi 15, Mısra 12*). [*bī-bāda,]*

bī-bāk: Korkusuz, çekinmeyen, sakınmayan.

Əvvəl edim hələt-i Zəhhākı yād
Sitamgər u zālīm ü **bī-bākı** yād (*Mesnevi 5, Mısra 10*). [*bī-bākı, -ı]*

bī-bəhā: Değersiz, kıymetsiz.

Tapupdur gövhər-i 'elm ü fəzilət
Bu günlərdə 'əcā'ib **bī-bəhālıq** (*Gazel 112, Mısra 14*). [*bī-bəhālıq, -lıq]*

bī-bəhā: Aşığı sıkıntıya düşürməyən.

Cām u cīb ü kīsə hālī Zū'ī-i bī-çārə tək
Cām-ı bāda vəşl-i sādə **bī-bəhā** istər köñül (*Gazel 122, Mısra 14*). [*bī-bəhā,]*

bī-bərbə't: Berbetsiz (çalğı aleti).

Bu nə inşa'ıdı kim bir belə əyyām-ı bəhār
Keçə bī-bāda vü bī-sāda vü **bī-bərbə't** ü tār (*Mesnevi 15, Mısra 12*). [*bī-bərbə't,]*

bī-cā: Yersiz, olmadık yere, gereksiz yere, uyğun düşməmə.

Əşk-i çeşmim hörməti **bī-cā** döğül ey gül-'izār
Bāğbān-ı dil gül-i rüyundan etmişdür gül-āb (*Gazel 16, Mısra 11*). [*bī-cādu, -du]*

Əlbəttə mən tək i də bir gül əsīridür
Bī-cā döğül bu qədri ki bülbul fəğān çəkər (*Gazel 61, Mısra 8*). [*bī-cā,]*

Köñül çü yohdı bəqā 'ömrə çəkmə gəm **bī-cā**
Demün gənīmət bil cümləsi fənādandur (*Gazel 83, Mısra 11*). [*bī-cā,]*

Ze-bəs səngin dil 'āşiq-keş ü bəd-hüdur ol məh-rü
Nə vəşlə dut ümüd ey dil nə āh-ı zār **bī-cā** çək (*Gazel 116, Mısra 8*). [*bī-cā,]*

Ləb-i lə'lün görüb heyərdən ey gül cānə bənzətdim
Sora sordum yəqin bildim ki **bī-cā** anə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 2*). [*bī-cā,]*

Çoh gəzmə bəhtün ağ u qara olmağında sən
Bī-cā ötürmə leyl ü nahārın zəmənanün (*Gazel 175, Mısra 8*). [*bī-cā,]*

Dəhənün sirrinə vāqif olan əlbəttə bilür
Hizir **bī-cā** tələb-i çeşmə-i heyvān etdi (*Gazel 233, Mısra 4*). [*bī-cā,]*

Keçür bəhār ilə 'ömrüm 'əbəş yerə **bī-cā**
Bu həldə bizi qoyma İlahi yet dāda (*Kaside 18, Mısra 13*). [*bī-cā,]*

Gər bağludı təqdīr-i qəzāyə hamu işlər
Bī-cā yerə bu sə'y bu zillət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 3*). [*bī-cā yerə,]*

bī-cān: Cansız, ruhsuz, kendini kaybetmiş.

Ey cān bu qədri möhnət-i hicrānə ağlama
Çəkmə bu güşşə vü gəmi **bī-cānə** ağlama (*Gazel 5, Mısra 2*). [*bī-cānə, -ə]*

bī-cān: Cansız, halsiz.

Olmasaydı o əgər eylə yəqin kim mən-i zār
Az zəmənda tən-i bīmārım olurdu **bī-cān** (*Kaside 14, Mısra 22*). [*bī-cān,]*

bī-çārə: Zavallılıq, aciz, çaresiz.

'Əcəb bī-kāra vü āvārə vü **bī-çārə** olduq kim
Nə dünyā vü nə 'uqbā işlərindən kārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 5*). [*bī-çārə,]*

Çərħün əlində 'əciz ü **bī-çārə** olmuşam
Aħır nəfəsdə baħ nə günü qara olmuşam (*Muhammes 3, Mısra 21*). [*bī-çārə,]*

Çəküb hicrān həzānın bülbul-i şeydā tək ey Zū'ī
Bəhār əyyāmı gül vəşlinə ey **bī-çārə** yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 14*). [*bī-çārə,]*

Eləməzdi bu şifət ləşkər-i dərd ü gəm əsīr
Görməsəydi belə bī-təqət ü **bī-çārə** məni (*Gazel 224, Mısra 6*). [*bī-çārə,]*

Dəm yohdı o **bī-çārə** için kim gəmi yohdur
Hər kimsə ki dərd ü gəminə həm-dəmi yohdur (*Gazel 86, Mısra 1*). [*bī-çārə,]*

Çün dərc-i dəhānundı ‘əlācım gər ətibbā
Yohdur dedilər çārə bu **bī-çārə** tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 12*). [*bī-çārə,]*

Niyə yā Rəb belə **bī-çārə** vü heyran oldım
Bilmirəm çārəmi heyratlə pərişān oldım (*Mesnevi 1, Mısra 11*). [*bī-çārə,]*

İmdi āvārə vü **bī-çārə** vü əsir-ğurbət
Nə pərastār nə bir münis nə [bir] həm-şöhbət (*Mesnevi 1, Mısra 19*). [*bī-çārə,]*

Fikr qıl ‘əqlivi yıq başuñā ey **bī-çārə**
Sən özün günəhinə bağ ki yazılıb divārə (*Mesnevi 9, Mısra 57*). [*bī-çārə,]*

bī-cins: Soysuz.

Ləb təşnə vəqtlər keçürürdük şərāb ilə
Bī-cinslərlə həm-dəm ü tūfī gurāb ilə (*Muhammes 3, Mısra 42*). [*bī-cinslərlə, -lər, -lə]*

bī-çiz-i hār: Hiçbir şeysiz rezil.

Fikr elə ey sərvər-i vālā təbār
Sən var ikən mən qalam **bī-çiz-i hār** (*Mesnevi 5, Mısra 84*). [*bī-çiz-i hār,]*

bid: Söğüt ağacı.

Gör kimdədür qüşür əgər yohdı meyvəsi
Ummaq olur mı bu sözi **bid** ü çinārdan (*Gazel 176, Mısra 16*). [*bid,]*

bī-dād: Adaletsizlik, zulüm, eziyyət, işkence.

Sən eyləsən baña **bī-dādi** ey cəfā-küstər
Kimə şikāyət edim yā kimə ‘əyāñ yazım (*Gazel 141, Mısra 9*). [*bī-dādi, -ı]*

Məndən artuq eyləyür səndən şikāyət āşkār
Cövr ü **bī-dādundan** ey məh hər gecə dād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 12*). [*bī-dādundan, -un, -dan]*

Alcaqın könlümi ‘eşqün qıldı **bī-dād** u sitəm
Rəsmidür təhdid edər bir mülki kim sultān alır (*Gazel 59, Mısra 7*). [*bī-dād,]*

Kim olur ‘āləm saña ‘əşiş bu cəşānun görüb
Rəşkdən ölləm qıləndə sən baña **bī-dādilər** (*Gazel 19, Mısra 11*). [*bī-dādilər, -lər]*

bī-dār: Uyanıq, uykusuz.

Pərvin saçub ey məh gözimdən gecə dā‘im
Hicrində şüəyyā kimi **bī-dār** mən oldım (*Gazel 132, Mısra 4*). [*bīdār,]*

bī-dil: Aşık.

Žü‘iyā məcnūn edən sən **bī-dili** nəz ilə ol
Qəndəhār çəşm ü hindī zülf ü rümī-rū mudur (*Gazel 52, Mısra 9*). [*bī-dili,]*

bī-dəlil: Delilsiz.

Atuban dīnün üşülin eləyüb fər‘ī uşul
Bī-dəlil eylləyəsən hər nə desə anı qəbül (*Mesnevi 9, Mısra 50*). [*bī-dəlil,]*

Bī-dəlil etməsün sözüm bəvər
Hamı ə‘məl-i heyrun oldı hədəd (*Mesnevi 11, Mısra 57*). [*bī-dəlil,]*

Deməyüb bu sözi rəsul-i əmīn
Sözümü **bī-dəlil** eylə yəqīn (*Mesnevi 11, Mısra 60*). [*bī-dəlil,]*

Pəndinə **bī-dəlil** eylə qəbül
Höküm edər pənd qəbül elə tez ol (*Mesnevi 11, Mısra 89*). [*bī-dəlil,]*

bid‘ət: Sonradan türeyən şey, yeni ədet [Genellikle benimsenmeyen, iyi görülmeyen ədet ve davranışlar için kullanılır].

Şöhrət tapubdı **bid‘ət** Žü‘ī zəmənadə
Pə-māl-i həlq olubdı şərī‘ət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 13*). [*bid‘ət,]*

Bu **bid‘ətlər** ki var həlqün içində
Hudā verməz belə əmrə rızalıq (*Gazel 112, Mısra 15*). [*bid‘ətlər, -lər]*

Biri birinün ətin qurd kimi didir hər gün
Haçan bular çıxacaqdır bu növ‘ **bid‘ətdən** (*Kaside 15, Mısra 38*). [*bid‘ətdən, -dən]*

bī-‘elm: İlimsiz.

Bī-‘elm olan vücüdlərə Həqdeyübdı kim
Heyvāndan də bəl hum əzallı kināyətı (*Kaside 2, Mısra 29*). [*bī-‘elm,]*

Bī-‘elm vəhşiyānə qırır birbirin tēmām
İnsānlıqı kənar edüb əhş etmə vəhşəti (*Kaside 2, Mısra 33*). [*bī-‘elm,]*

Bī-‘elmliqdi bizləri nə-büd məhv edən
Bir vəç ilə gıdərsün bizdən cəhāləti (*Kaside 2, Mısra 3*). [*bī-‘elmliqdi, -liq, -di]*

bī-fəhm: Anlayışsız.

Nədür bir bī-vəfā ‘eşqinə ey qanə dönən könlüm
Yəten hər nə-kəs ü **bī-fəhmdən** tə‘n ü tə‘əddə çək (*Gazel 116, Mısra 10*). [*bī-fəhmdən, -dən]*

bigānə: *Yabancı, âşinâ olmayan; Kayıtsız, ilgisiz, alâkasız, lâkayt.*

Ağyârlar nişimən-i cānānə gəlməsün
Bigānə mürğlər bu gülüstānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 2*). [*bīgānə,]*

Olub **bigānə** cāndan çəkməzəm əl āšnālıqdan
Ayaqun topraqı olmaqdan özgə yoħdı bir fikrim (*Gazel 151, Mısra 9*). [*bīgānə,]*

Onun yanında oldım ‘āqibət **bigānədən** kəmtər
Ayaqun şədqəsi başım ayağə dur şitāb eylə (*Gazel 151, Mısra 6*). [*bigānədən, -dən]*

Nə gūnə gör səmərd gördüm nihāl-ı āšnālıqdan
Məni **bigānələr** səndən cüdā etmək nə mümkündür (*Gazel 151, Mısra 8*). [*bīgānələr, -lər]*

Həbībā bir özün fikr eylə gör āyā rəvādur mı
Çəkə **bigānələr** ləzzət görəm mən min belā səndən (*Gazel 168, Mısra 6*). [*bīgānələr, -lər]*

H’oş ol günlər ki biz məhlıuqdan **bigānə** olmuşduq
Qələndərvār dā’im sākin-i mey-hānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 1*). [*bī-gānə,]*

bī-gümān: *Şüpheşiz, kuşkusuz.*

Sölədi ey Zū’i-bī-hānmān
‘Əqlün çaşub dīvānəsən **bī-gümān** (*Mesnevi 5, Mısra 64*). [*bī-gümān,]*

bī-heyr: *Hayırsız.*

Pirānəsər tapandə kişi çün fuqārəti
Bī-heyr ü bī-nəvā dəhi durmaqə t̄āqəti (*Muhammes 3, Mısra 32*). [*bī-heyr,]*

bī-h’od-ı dīvānə: *Kendinden keçmiş, medhuş deli.*

Zū’ünün pəndin eşit eyləmə çox bādəyə meyl
Tā ki el söləməsün **bī-h’od-ı dīvānə** səni (*Gazel 226, Mısra 10*). [*bī-hod-i dīvānə,]*

bī-h’od: *Kendinden keçmiş.*

Gərəz ki Zū’i kimi anlə olmə çox **bī-h’od**
Kəməl-i ‘eşqdi ancaq vüçüdi insānun (*Gazel 155, Mısra 13*). [*bīhūd,]*

bīhūd: *Özel isim.*

Zū’iyā görək mənim bu əbdār əş’arımı
Bīhūd u Seyyid Bəhār bəhr-i ‘ürfān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 10*). [*bīhūd,]*

Müşāhibimdi Bəhār ilə Seyyid ü **Bīhūd**
Rumüz-i ‘eşqdə hər ləhzə bəhs edən günlər (*Gazel 67, Mısra 5*). [*bīhūd,]*

Bīhūd Rāgib idihəmişə müşāhibim
Həm-dəm müdəm Seyyid-i şirīn-zəbān idi (*Gazel 242, Mısra 7*). [*bīhūdla, -lə]*

bī-hüdə: *Boş, gereksiz, faydasız, beyhüde.*

Bir şey’ bu giryəzərdən olmaz kəm ü ziyād
Bī-hüdə olma gəl belə dīvānə aqlama (*Gazel 5, Mısra 10*). [*bī-hüdə,]*

Çü kimsə bilmədi Hāliq iradəsin hərgiz
Sən imdi **bī-hüdə** çün ü çərāni ahtarma (*Gazel 9, Mısra 12*). [*bī-hüdə,]*

Muşəvvər eyləyübdür mərdüm-i çeşmim qədün sərvīn
Dögül **bī-hüdə** cārī eyləmək hər ləhzə bu cülər (*Gazel 57, Mısra 4*). [*bī-hüdə,]*

Cəfā vü cövrünü ol bī-mürüvvət bī-vəfā yārun
‘Əbəş **bī-hüdə** gör kim Zū’iyā dā’im çəkər könlüm (*Gazel 143, Mısra 10*). [*bī-hüdə,]*

Könlül verdim vəfālī sanubən bir yārə **bī-hüdə**
Cəfā eylən o bəd-hū bī-vəfā hūn-h’ārə **bī-hüdə**

Olub ol şam’ geyrə mən onun rüy-ı firāqında
Dəm-ā-dəm yandım āhım ātəşindən nārə **bī-hüdə**

Ruh u zülfün həyālilə könlül hər rüz u şəb gəmdən
Olubdur zār u sər-gərdən gəzər āvārə **bī-hüdə**

Gəm-i ruhsārı bəsdür güşə-i möhnətdə mən zārə
Aparmun dostlar billāh məni gülzārə **bī-hüdə**

Təbībā Zū’ünün dərdi saqalmaz dərd-i hicrāndır
Cəfā çəkmə ‘ələc etmə belə bīmārə **bī-hüdə** (*Gazel 200, Mısra 1-10*). [*bī-hüdə,]*
Sanmə bī-hüşluqım **bī-hüdə** gördükdə yüzin
Alur āramımı bir gəməzə-i pünhānı ilə (*Gazel 204, Mısra 11*). [*bī-hüdə,]*

Nədür bu dəhrdə bundan öteri **bī-hüdə**
Şinhiyyəti vermə nə hāl olsa şād qıl cāmı (*Kaside 23, Mısra 11*). [*bī-hüdə,]*

İndi lāzımdı ki izhār eləyüm əhvāl
Qalmasun hiç kəsün **bī-hüdə** qıl u qāl (*Mesnevi 6, Mısra 10*). [*bī-hüdə,]*

Qoymə **bī-hüdə** keçə ‘ömr-i ‘əziz ey nā-dān
Həşə bu vəqt-i gül ü mövsüm-i bāğ u bustān (*Mesnevi 15, Mısra 27*). [*bī-hüdə,]*

Zū’i dəhi bəsdür nə gərək sirrdə güftār
Bīhūd özün dāhil-i hīkmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 38*). [*bīhüdə,]*

Bīhüdə çox da qılma namāz eyləmə du‘ā
Zū’i bu nā-qəbül du‘adan nə fā’idə (*Gazel 208, Mısra 17*). [*bīhüdə,]*

bī-hünər: *Marifətsiz, hünərsiz.*

Edəcək hənə-nişin tälî-i bəd Bəhrāmı
Bî-hünər Zāl gəlüb Rüstəm-i dəstān olacaq (*Gazel 113, Mısra 12*). [bî-hünər,]

bî-hüşl: Akılsız, şoursuz.

Sənə **bî-hüşluqım** bî-hüdə gördükdə yüzin
Alur arāmımı bir gəmzə-i pünhānı ilə (*Gazel 204, Mısra 11*).
[bî-hüşluqım, -luq, -ım]

bî-həbər: Habersiz. Malumatsız.

Sənün bu bî-vəfā olmaqlıqından ağah olsaydım
Könlül verməzdim ey məh düşdi bəndə **bî-həbər** könlüm
(*Gazel 143, Mısra 8*). [bî-həbər,]

Bî-həbərsən dedi yohsə nədi çārun söyləyüm
Yaz Hüseyn Hənə elə mətləbüvi sən izhār (*Kaside 6, Mısra 27*). [bî-həbərsən, -sən]

Dedi ey **bî-həbər** güyā həbərsizsən bu 'işrətdən
Ki 'āləm sər-bə-sər dönmüş behişt-i 'ədn rizvānə (*Kaside 22, Mısra 17*). [bî-həbər,]

Gər deyəm dərdimi dövlətlü olan **bî-həbərə**
Bāb-ı hikmət açubən şərh eləyim min fiqrə (*Terci-bend 1, Mısra 31*). [bî-həbərə, -ə]

bî-həm-dəm: Arkadaşsız, iyi anlaşılan birilərinin olmayışı.

Mey bəzmi yār vəşli gülüstəndə h'uşdu lîk
Bî-həm-dəm ilə bəzm-i şəfādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 4*). [bî-həm-dəm,]

bî-həmtā: Eşi, dengi olmayan.

Həm həsəb həm nəsəbdə **bî-həmtā**
İsmi tək həm özi böyük aqa (*Mesnevi 2, Mısra 3*). [bî-həmtā,]

bî-həyā: Hayasız, utanmaz.

Bu qədri cürm ilə zāhid behiştə göz tikmə
Utangilən Bārī ey **bî-həyā** günāhundən (*Gazel 185, Mısra 8*). [bî-həyā,]

bî-'izzət: Hüürsüz, itibarsız.

'Elm ü 'ürfān olubdı **bî-'izzət**
İmdi pül şāhibinədür hörmət (*Mesnevi 11, Mısra 29*). [bî-'izzət,]

bî-kār: Karsız, işsiz, gelirsiz.

'Əcəb **bî-kāra** vü āvārə vü bî-çārə olduq kim
Nə dünyā vü nə 'uqbā işlərindən kārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 5*). [bî-kāra, -a]

Yoh bir mədāhilim belə **bî-kāra** olmuşam
Əl-qışsə çərḥ əlindən mən cāna gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 23*). [bî-kāra, -a]

bî-kəs: Kimsəsiz.

Sağınmə **bî-kəsəm** ey şüh yohdı bir kimsəm
Bələ vü möhnət ü əndüh u gəm sipāhımdur (*Gazel 53, Mısra 7*). [bî-kəsəm, -əm]

bil-: Anlamak, bilmək, kavramak, idrak etmək, bir şey
hakkında bilgisi, mālūmatı olmak, o şeyi ögrenmiş
bulunmak; Farkına varmaq.

Kimə izhār eləyim gāyət-i dərdim **bilsün**
'arif anlar nədi bu nükte ki yārım getdi (*Gazel 248, Mısra 9*). [bilsün, -sün]

Nə vəhdəti **bildük** nədi nə kəsəti qanduc
Sən vəhdəti bu qədr ilə kəsət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 25*). [bildük, -dü, -k]

Bir sirr var bu nāmə-i əltāf-ı fəzldə
Zü'ī **bilür** ki məhrəm-i əsrārdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 14*).
[bilür, -ür]

Çü kimsə **bilmədi** Hāliq irādəsini hərgiz
Sən imdi bî-hüdə çün ü çərānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 11*).
[bilmədi, -mə, -di]

Müşəvvirün kəm ü keyfin **bilür** mi bir sürət
Bu vəzeh əmrədi kār-ı nihānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 9*).
[bilür, -ür]

Hər qüvvə təndə nāqış olur içələr səni
Bilməm nədəndi vəsf bu nöqsānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 12*). [bilməm, -m, -əm]

Cüd u səhā vü mə'rifət āsārı dəhrdən
Nə vəhdəndi **bilmürəm** āyā nədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 10*). [bilmürəm, -m, -ür, -əm]

Mən özüm **billəm** nəyəm sən Zü'ini ey şeyḥ-i şəhr
H'āh bir 'āqıl həyāl et h'āh bir dīvānə dut (*Gazel 33, Mısra 9*). [billəm, -l, -əm]

Bilməm nə növ'lən keçəcək bu bəhārımız
Nə nəqdimiz nə meykədədə 'etibār yoh (*Gazel 38, Mısra 5*).
[bilməm, -mə]

Cəhānun cümlə dərdinə dəvādur **bilməmək** ancaq
Bu dārüyə dəḥi fikr elə bir [ki] cüz' ü ə'zəmdür (*Gazel 41, Mısra 3*). [bilməmək, -mə, -mək]

Gətür sāqī qədəh tā bilməyüm 'āləm nə 'āləmdür
Ki ləzzət **bilməməkdür** məvərəsi möhnət ü gəmdür (*Gazel 41, Mısra 2*). [bilməməkdür, -mə, -mək, -dür]

Çün **bilmür** özi məs'ələ sorduqda deyürlər
Kāfir olı sən dinnə belə sözdə hərər var (*Gazel 42, Mısra 11*). [bilmür, -mür]

Nə güldə şafə nə mey-i gül-gündə əsər var
Bilməm nədi bə'is hamı əşyadə kədər var (*Gazel 42, Mısra 2*). [*bilməm, -mə, -m*]

Bu məs'ələdə yüz min 'arifdi mə'əttəl
 Bir kimsənə **bilməz** ki bu hələt nə içündür (*Gazel 68, Mısra 12*). [*bilməz, -məz*]

Bilməm nöçün bu 'əşrdə rəhət görünməyür
 İslām içində hiç sələmət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 1*). [*bilməm, -m, -əm*]

Bilməm nöçün bu hıləni məhlūq **bilməyür**
 Kūr də bilir ki balıq 'ələmdə şürdür (*Gazel 74, Mısra 11*). [*bilməm, -m, -əm*]

Bilməm nöçün bu hıləni məhlūq **bilməyür**
 Kūr də bilir ki balıq 'ələmdə şürdür (*Gazel 74, Mısra 11*). [*bilməyür, -mə, -y, -ür*]

Var idimənəm bircə nəfər hən-ı qədimim
Bilməm nə olubdur o da ələn dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 22*). [*bilməm, -m, -əm*]

Gözimə cümlə nə'im-i cəhān cəhīm gəlür
 Nə növ'lən keçəcək **bilmürəm** zəmən sənsiz (*Gazel 92, Mısra 6*). [*bilmürəm, -m, -ür, -əm*]

Nədür çəkmək ayağ əl tə'nəsilə yār kūyindən
 Məgər **bilməzsən** 'əşqlərdə Zū'ī nəng ü nām olmaz (*Gazel 93, Mısra 14*). [*bilməzsən, -məz, -sən*]

Ədəb-ı hüdmet-i Həqi zəhid haçan **bilər**
 Dünyadə çünki hüdmet-i insāni anlamaz (*Gazel 100, Mısra 9*). [*bilər, -ər*]

Könlül tərək eyləmə cām-ı şərāb-ı 'eşqi tā məhşər
 Ki bu mey məsti gəm **bilməz** cəhəndə hüş-yār olmuş (*Gazel 102, Mısra 10*). [*bilməz, -məz*]

İlāhī bir də mümkündür mi görmək elə əyyāmi
 Ki **bilmirdük** gəm ədin Zū'ī tək dīvānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 10*). [*bilmirdük, -m, -ir, -dük, -k*]

Olub sər-məst **bilmirdük** nədür nīk [ü] bəd-i dünyā
 Bu məcnūnluluq məhrəm məclis-i 'ürlənə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 3*). [*bilmirdük, -m, -ir, -dük, -q*]

Əhl-i 'ürlən bu şifət zār u pərişān oləcəq
 Nə **bilim** dəhrdə əhür belə dövrən oləcəq (*Gazel 113, Mısra 1*). [*bilim, -im*]

Gəldi ədəm bu yerə dözmədi bir şeytānə
Bilmədi burda təməm ədəm-i şeytān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 8*). [*bilmədi, -mə, -di*]

Sələyüblər ki cəhānə gələcək bir Dəccāl
Bilməyüblər ki müllid (?) nədən firāvān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 10*). [*bilməyüblər, -mə, -y, -übl, -lər*]

Sən **bilmədün** ki əhür bəhiti qara olur
 Bənd olə kimsə zülf-i pərişānə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 9*). [*bilmədün, -mə, -dük, -n*]

Bir mür qədri hiç Süleymāni **bilmənəm**
 Kūyində itlərinə əgər pəsban olam (*Gazel 128, Mısra 5*). [*bilmənəm, -mə, -n, -əm*]

Getdi ol qaşı hilālım dedi bir əyə gəlīm
 Hansı aydūr nə **bilim** tā ki tamāşyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 2*). [*bilim, -im*]

Bilmürəm məskənüvi hardədi tā var u yoğım
 Şərf edüb kūyun ətrəfinə həmə-sāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 9*). [*bilmürəm, -m, -ür, -əm*]

Ahtarub gəm məni əhür bulacaqmış nə **bilim**
 Küll-i ümmədimiz əhür solacaqmış nə **bilim**

Belə fikr eylər idim həsrə kimi hier olmaz
 Bu qəzā kārıdı belə olacaqmış nə **bilim**

Cām-ı 'eyşim olacaqmış belə meydən hālī
 Səgər-i 'işrəti geyrūn dolacaqmış nə **bilim**

Bilməyüb verdim əlimdən sər-i zülfün yārun
 Mār-ı sər-küftə tək qopulacaqmış nə **bilim**

Belə zənnim yoğ idi kim bizi gərdün ayırə
 Bī-vəfāliq eləyüb ayırlacaqmış nə **bilim**

Şədmān idi könlül şübh-i vüşālə Zū'ī
 Bu günün 'əqibətində nə olacaqmış nə **bilim** (*Gazel 136, Mısra 1-12*). [*bilməyüb, -mə, -y, -üb*]

Cəzbə nədəndi hüsni dil-ərādə **bilmədim**
 Nəş'ə nədəndi bədə-i həmrədə **bilmədim**

Həlīq çü bir şey'ə dögi möhtāc həlqdən
 Nə sirr var bu hılqat-i əşyadə **bilmədim**

Bī-mə'rifət gənidi fəqir əhl-i mə'rifət
 Fəqr ü gınā nədəndi bu dünyadə **bilmədim**

Hıvab içrə hər nə görsə yəqındır oyanməmiş
 Nə sirr var bu 'ələm-i rü'yadə **bilmədim**

Nə gəldigim məqāmımı nə getdiyim yerim
 Gəlmək bu getməgə nə var ortadə **bilmədim**

Ağzımdə söz deyüb danışan şəxşi qanmadım
 Kimdür bağan bu dīdə-i bünyadə **bilmədim**

Cān özgə cism özgədi yā müttəhiddülər
 Cān hansı cüzvdür tən ü ə'zadə **bilmədim**

Göz görməyən cəvāhiri mən necə dərk edim
 Zāhirdə çün nə var bu mərāyadə **bilmədim**

Öz kəsəbidür mi Zū'ī cəhān içrə hüsni ü qübh
 Yā Həq verübdü 'ələm-i mə'nədə **bilmədim** (*Gazel 139, Mısra 18*). [*bilmədim, -mə, -di, -m*]
 Gər **biləydim** ki edər ol büt-i bī-mehrə əsər
 Dəm-bə-dəm nālə vü fəryād u fəğān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 5*). [*biləydim, -ə, -y, -di, -m*]

Müsā kimi **bilməm** niyə məhvi olmayur 'əşiq
 Gəldükdə bu Tūrinə təcəllāyə cəməlun (*Gazel 147, Mısra 5*). [*bilməm, -m, -əm*]

Fitrədə təməm oldı çü yüz ayə cəməlun
 Təfsir edə **bilməz** gülə yüz ayə cəməlun (*Gazel 147, Mısra 2*). [*bilməz, -məz*]

Kāfiri бүтдөн айырдун зāhиди мēhrābdan
Bilmirəm bir hiç ey zālim nədür dīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 4*). [*bilmirəm, -mi, -r, -əm*]

Dindirsön əgər adını **bilməz** kəsə hədsiz
 Verdün gərəyin şāhib-i dövlət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 9*). [*bilməz, -məz*]

Simyā tək bu cəhān içrə həyātun yohdūr
 Ayulandə **bilüsən** sürəti ol mə'nādən (*Gazel 173, Mısra 12*). [*bilüsən, -ür, -sən*]

Bā'is budur ki hiç nə 'ömrimdə **bilmədim**
 Çohdūr deyən ki mən bilürəm hər kənārdan (*Gazel 176, Mısra 19*). [*bilmədim, -mə, -di, -m*]

Könlüm aldı **bilməyürəm** hansı rəftārun sənün
 Çəsm-i məhmūrun sənün yā zulf-i tərārūn sənün (*Gazel 179, Mısra 1*). [*bilməyürəm, -mə, -y, -ür, -əm*]

Ey şüh urmusan kimi **bilməm** qanaryə
 Var dāmənündə tēzə genə qan nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 7*). [*bilməm, -məm*]

Zū'ī nə eyləyübdü saña **bilməzəm** ki var
 Hər bahışundə qətlinə fərmān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 11*). [*bilməzəm, -məz, -əm*]

Hər şām u səhər Zū'ī münācāt elədim çoh
 Bilməm nə içün muncə du'ā bī-əşər oldı (*Gazel 239, Mısra 10*). [*bilməm, -m, -əm*]

Möhnət nə şeydi **bilməz** idim yā ki gəm nədür
 Könlüm həzār 'işrət ilə kām-rān idi (*Gazel 242, Mısra 11*). [*bilməz, -məz*]

Bilmürəm hansı zəbānlə saña şərhl eyləyüm
 O sitəmlər ki baña etdi yüzün hicrānı (*Gazel 250, Mısra 11*). [*bilmürəm, -m, -ür, -əm*]

Zū'ī tēmām qıl sözüvi həlq təmr urur
Bilməz kəlām rəmzini sölər Hüdā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 42*). [*bilməz, -məz*]

Yüzdən biri bizimkilərün yazı **bilməyür**
 Onlar tēmāmısı bilür 'elm ü kitābətī (*Kaside 2, Mısra 25*). [*bilməyür, -mə, -y, -ür*]

Yüzdən biri bizimkilərün yazı bilməyür
 Onlar tēmāmısı **bilür** 'elm ü kitābətī (*Kaside 2, Mısra 26*). [*bilür, -ür*]

Bi'llāh qədim vəqtdərə var idi mə'rifət
Bilməm n'olubdı mərdüm-i Şīrvānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 14*). [*bilməm, -məm*]

Bilməyirdim nədi övzā'-ı cəhān pəst [ü] bülənd
 Birinə ne'mət olub rüzl birinə niqmət (*Kaside 5, Mısra 7*). [*bilməyirdim, -mə, -y, -ir, -di, -m*]

Çohdı dünyədə əgər şāhib-i dövlət nə gərək
 Həl **bilməz** gözəli istəməz əhl-i 'işrət (*Kaside 5, Mısra 52*). [*bilməz, -məz*]

Bu **bilməmək** bizə tə'sir gör ki kimdən edüb
 Uzun ətək yekə qurşaq böyük 'imāmətdən (*Kaside 15, Mısra 7*). [*bilməmək, -mə, -mək*]

Hər adı mollā olur mı 'əziz-i mən mollā
 Nə fā'idə qurı ad **bilməsə** kitābətdən (*Kaside 15, Mısra 70*). [*bilməsə, -mə, -sə*]

Bilməm nədəndi yohdı səfā bu bəhārdə
 Nə seyr-i gülşən ü gül ü nə lāləzārdə (*Kaside 19, Mısra 1*). [*bilməm, -mə, -m*]

O söz ki sən onı bir ildə hiç **bilməzdün**
 Gazet verür həbərin gündə yüz hekāyət ilə (*Kaside 20, Mısra 13*). [*bilməzdün, -məz, -dü, -n*]

Vəlīk **bilməyə** imlānı yā ki insānı
 Nəinki bir qurı 'əmmāmə vü 'əyālī olə (*Kaside 23, Mısra 52*). [*bilməyə, -mə, -y, -ə*]

Üç il içində nədən Rus məktəbdə təliblər
Bilürlər üç dili həm oğumaqlə yazmanı (*Kaside 23, Mısra 56*). [*bilürlər, -ür, -lər*]

Biləndə Rus dilin kimsə eyləyür təkfir
 Ki kəsb-i mə'rifətə qoymayur müsəlmānı (*Kaside 23, Mısra 65*). [*biləndə, -ən, -də*]

Niyə yā Rəb belə bī-çārə vü həyrān oldım
Bilmirəm çārəmi həyrətlə pərişān oldım (*Mesnevi 1, Mısra 12*). [*bilmirəm, -mi, -r, -əm*]

Həm-dənim şām [u] səhər hər dəm şāhib-i fiṭnət
Bilməyürdüm nədi dünyədə belə vü möhnət (*Mesnevi 1, Mısra 16*). [*bilməyürdüm, -mə, -y, -ür, -di, -m*]

Bilməyürdük zəmənanin möhnətin
 İstəməyürdük Tarının cənnətin (*Mesnevi 4, Mısra 15*). [*bilməyürdük, -mə, -y, -ür, -dü, -k*]

Bilməz idük kim fələk-i bī-vəfā
 Bizlərə əhır edəcəkdir yüz cəfā (*Mesnevi 4, Mısra 23*). [*bilməz, -məz*]

Nə **biləcək** qədrüvi əhl-i davāt
 Qalmısan bu növ' ilə həyrān māt (*Mesnevi 5, Mısra 47*). [*biləcək, -əcək*]

Bunı **bilmür** ki hüdāvənd-i 'alīm ü dānā
 Buyurubdur ki hələqnā zəkərun vəl-unşā (*Mesnevi 6, Mısra 57*). [*bilmür, -mür*]

Şīgəsin **bilməyə** bir kimsə nikāhun əslā
 Rükni şərṭini məşdərligini anlamaya (*Mesnevi 6, Mısra 17*). [*bilməyə, -mə, -y, -ə*]

Həqqi mollā odı kim hər sözi yazub oğuyə
 Yohsə ki **bilməyə** bir hərfi yalandan toğuyə (*Mesnevi 6, Mısra 46*). [*bilməyə, -mə, -y, -ə*]

Öz adın yazmaqı **bilməz** nə bilür kəf ilə nūn
 İddi'ası budı līkən ki mənəm Əflātūn (*Mesnevi 6, Mısra 15*). [*bilməz, -məz*]

Yohsə çoh dñnbülü-bāz ism-i bəg əhz eyləyüb
Özini bir adı bəgləklə nəcəbətlə **bilüb** (*Mesnevi 6, Mısra 56*).
[bilüb, -üb]

Bilməm nədi bā'is ey nīk ü nām
Kim bu işə verməyürsən əncām (*Mesnevi 8, Mısra 21*).
[bilməm, -mə]

Bilmürəm kim nə edək tā bu cünün-ı cəhli
Gedübən biz də olaq 'elm ilə 'üfñān əhli (*Mesnevi 9, Mısra 63*).
[bilmürəm, -m, -ür, -əm]

Bilmürəm neçə 'əşrdür bu zəməñ
Həlq pülə deyür Hüdā-yı cəhāñ (*Mesnevi 11, Mısra 41*).
[bilmürəm, -m, -ür, -əm]

Çün **bilübdür** bunı ki sīm ilə zər
Məhv edər hər nə olsə 'eyb ü kədər (*Mesnevi 11, Mısra 17*).
[bilübdür, -üb, -dür]

Çün **bilübdür** bu zəhr-i mār dövlət
Şeytānə həşil eyləyür cənnət (*Mesnevi 11, Mısra 21*).
[bilübdür, -üb, -dür]

Ey çərḥ **bilmədim** bu işün var imiş sənün
Sifründə şəhd lā'iqinə hār imiş sənün (*Muhammes 2, Mısra 13*).
[bilmədim, -mə, -di, -m]

Bir zərrə qədri **bilməz** idim dərđ ü möhnəti
Derdim müdām Həsoy [u] Şirīñ həkāyətī (*Muhammes 2, Mısra 4*).
[bilməz, -məz]

Fikrim həmişə ol büt-i tūbā məqāmıdı idi
Bilməzdim hiç güşsə vü dərđ ü kədər nədür (*Muhammes 2, Mısra 8*).
[bilməzdim, -məz, -di, -m]

Bir yerdəəm təfəvüti yol tūfi vü gürāb
Bilməz nədür cəhāndə günāh ilə yā şəvāb (*Muhammes 3, Mısra 26*).
[bilməz, -məz]

Olşə şəhzadə kişi **bilməsə** gər 'elm ü bəyāñ
Həlq sölər ki fəlāñkəsdi nə kevdən nā-dāñ (*Muhammes 5, Mısra 11*).
[bilməsə, -mə, -sə]

Çünkü **bilməz** nə təvārīḥ nə āyāt u həbər
Kişiyə dərdsi Żū'ī bu cəhāñ içrə hünər (*Muhammes 5, Mısra 23*).
[bilməz, -məz]

Gəlməzdi hiç hātirə əndüh-ı hīc-i yār
Bilməzdi dil bu nōv' ilə dərđ-i firāq var (*Müseddes 1, Mısra 10*).
[bilməzdi, -məz, -di]

Bilməm nədəndi yohdı şəfā bu bəhārdə
Nə seyr-i gülşən ü gül ü nə lələzārdə (*Kaside 19, Mısra 1*).
[bilməm, -mə]

Bileydi çəkdiğimi dərđ-i firqətində onun
Qılanda 'ərz cəfāsını şərm-sārim olaydı (*Gazel 223, Mısra 3*).
[bileydi, -e, -y, -di]

Ya şür-ı 'eşq ilə dīvānə ol ələm çəkmə
Ya məst-i bāde olub **bilmə** möhnət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 6*).
[bilmə, -mə]

Gətür sāqī qədəḥ tā **bilməyüm** 'ələm nə 'ələmdür
Ki ləzzət bilməməkdür məvərəsı möhnət ü gəmdür (*Gazel 41, Mısra 1*).
[bilməyüm, -mə, -y, -üm]

'Eys ü 'işrət ilə çoh vəqt keçürdüm ammə
İmdi **bildim** bu hārəbə necə gəm-h'ānə imiş (*Gazel 107, Mısra 4*).
[bildim, -di, -m]

Biləsən hələt-i İskəndər ü Cəməşid ü Cəmi
Dövlət-i fānī içün çəkməyəsən dərđ ü gəmi (*Mesnevi 15, Mısra 17*).
[biləsən, -ə, -sən]

Bā'is budur ki hiç nə 'ömrimdə bilmədim
Çohdur deyən ki mən **bilürəm** hər kənārdan (*Gazel 176, Mısra 20*).
[bilürəm, -ür, -əm]

İçüb şərab olub məst künc-i meykədədə
Hüdā **bilür** ki o günlər nə 'ələmim var idi (*Gazel 237, Mısra 4*).
[bilür, -ür]

Hüdā **bilür** ki o günlər nə zövq eylər idük
Gözimdə 'əriz-i sāqī əlimdə sāğər idi (*Gazel 240, Mısra 9*).
[bilür, -ür]

Vüslət-i yār olmasə Żū'ī-i şeydā içün
Tārī **bilür** istəməm rövzə-i rižvānını (*Gazel 245, Mısra 20*).
[bilür, -ür]

Bir nəfəs vəslüvə ey şüh dəyişməm bi'llāh
Versələr Tārī **bilür** gər bāñ bu dünyāñı (*Gazel 250, Mısra 6*).
[bilür, -ür]

İnanmayandə nöçün bāṭil oldı çīñ **bilürəm**
Təmām evāmīr-i şər'-i şərīf-i beyzāñı (*Kaside 23, Mısra 79*).
[bilürəm, -ür, -əm]

Dil bilən kimsə ilə **bilməyəñə** eylə nəzər
Şürəti olşə də ədəm həyevāndan bədtər (*Muhammes 5, Mısra 21*).
[bilməyəñə, -mə, -y, -ən, -ə]

Nələ qılmə hīcərdən ey dil ki ne'mətdür bu həmə
Kim **bilürdi** vəsl zövqin dərđ-i hīcəñ olmasə (*Gazel 197, Mısra 12*).
[bilürdi, -ür, -di]

Nələ qılmə hīcərdən ey dil ki ne'mətdür bu həmə
Kim **bilürdi** vəsl zövqin dərđ-i hīcəñ olmasə (*Gazel 13, Mısra 12*).
[bilürdi, -ür, -di]

Keçən ovqātımın sənsiz cəzāsın ey pəri-peykər
Yəqīñ **bil** eylərəm dərgāh-ı Həqdə iddi'ā səndən (*Gazel 168, Mısra 16*).
[bil,]

Kim istər isə hīlqət-i bu 'ələmi **bilsün**
'Ələmdəki əsrār-ı həfti mübhəmi **bilsün**

Mey-hānədə lāzımdı olə çillə-nişīñ tā
Āyīnə-i İskəndəri cām-ı Cəmi **bilsün**

H'oş-bəht odur kim içübən bāde-i vəhdət
Nə möhnət-i dünyāñı nə dərđ ü gəmi **bilsün** (*Gazel 180, Mısra 1-6*).
[bilsün, -sün]

Qəzādən olmisən 'ələmdə sən özün mövcüd
Bu rəmzi **bil** dəhi sīr-i qəzāñı aḥtarma (*Gazel 9, Mısra 6*).
[bil,]

Kim ki t̃ā'ətine məğrūr olə Žū'ī bi'llāh
Bil yəqındır ki [o] Həqqdən özini dūr elədi (*Gazel 241, Mısra 10*). [*bil,]*

Sən dəhi **bil** 'ulūmi diqqət ilə
 Bizə təfsir qıl həqiqət ilə (*Mesnevi 11, Mısra 61*). [*bil,]*

Vāy o səhşə ki cibi pūldan olsun hālī
 İndi **bildim** ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 40*). [*bildim, -di, -m]*

İmdi **bildim** ki cəhān mülki nə vīrānə imiş
 Hər nə 'eys ü tərəbi var isə əfsānə imiş (*Gazel 107, Mısra 1*). [*bildim, -di, -m]*

Ləb-i lə'lün görüb heyərdən ey gül cānə bənzətdim
 Sora sordum yəqin **bildim** ki bī-cā anə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 2*). [*bildim, -di, -m]*

Tā mäh rüyün 'əqrəb-i zülfündə görmüşəm
Bildim yəqin budur qəmərdə Qur'ānımı (*Gazel 234, Mısra 10*). [*bildim, -di, -m]*

İmdi **bildim** ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
 Mə'rifət əhli cəhān çeşminə hākistər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 5*). [*bildim, -di, -m]*

İndi **bildim** ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
 Çünki lāzımı dedim gərçi döğüldür lāṭq (*Terci-bend 1, Mısra 25*). [*bildim, -di, -m]*

Nə gərək 'elm hələ'iq pülə sölər Hālīq
 İndi **bildim** ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 30*). [*bildim, -di, -m]*

İndi **bildim** ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
 Səndən özgə kimə mən şərh eləsəm əhvālī (*Terci-bend 1, Mısra 35*). [*bildim, -di, -m]*

İndi **bildim** ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 45*). [*bildim, -di, -m]*

Bir sirr var bu nāmə-i əltāf ü fəzldə
 'ārif **bilür** ki məhrəm-i əsrərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 12*). [*bilür, -ür]*

Nə qədri diqqət etdim hılqətimdən qanmadım zərrə
Bilür bu rəmzi Žū'ī ol ki sirru'llāh-ı məhrəmdür (*Gazel 41, Mısra 14*). [*bilür, -ür]*

Zāhid inkār-ı mey-i nāb qılursə nə **bilür**
 Gəl onun zövqünü bu Žū'ī-i müztərdən sor (*Gazel 63, Mısra 9*). [*bilür, -ür]*

'Uqbədə Žū'iyā nə **bilür** zövq-i cənnəti
 Hər kəs cəhāndə ləzzət-i dünyāni anlamaz (*Gazel 100, Mısra 11*). [*bilür, -ür]*

Cəməlün səffəsinəndə alməmiş dərs həttün ey gül [kim]
 Müfəssir müşəf-ı Həqqün **bilür** mi hiç mə'nāsın (*Gazel 162, Mısra 8*). [*bilür, -ür]*

Dəhənün sirrinə vāqif olan əlbəttə **bilür**
 Hızr bī-cā tələb-i çeşmə-i heyvān etdi (*Gazel 233, Mısra 3*). [*bilür, -ür]*

On on beş il bizim ədəmlər eyləyür təhşil
 Nə dil **bilür** 'Ərəbicənə nə yaşı imlāni (*Kaside 23, Mısra 54*). [*bilür, -ür]*

Üç ildə gör necə kāmīl 'Ərəb dilini **bilür**
 Kī Rusə tərcümə eyli hədişi Qur'āni (*Kaside 23, Mısra 57*). [*bilür, -ür]*

Mənim da'vām sənīnlədür sərvərə
 Qolı sınıq **bilür** qədr-i mūmiyā (*Mesnevi 5, Mısra 96*). [*bilür, -ür]*

'Uləmə firqəsinün bir adı 'ālim deyülür
 Özi vallāh nə üşül u nə fūrū'atı **bilür** (*Mesnevi 6, Mısra 14*). [*bilür, -ür]*

Öz adın yazmaqı bilməz nə **bilür** kāf ilə nūn
 İddi'ası budı līkən ki mənəm Əflātün (*Mesnevi 6, Mısra 15*). [*bilür, -ür]*

Žū'ī **bilür** ki hāl o dəm nə səyāğ idi
 Günlər o günlər idi damāğ ol damāğ idi (*Müseddes 1, Mısra 29*). [*bilür, -ür]*

Nūh tūfānını sahlardı bugünçün Žū'ī
 Gər **bilirdi** ki cəhāndə belə tūğyān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 14*). [*bilirdi, -ir, -di]*

Bilməm nöçün bu hıləni məhlūq bilməyür
 Kūr də **bilir** ki balıq 'āləmdə şüddür (*Gazel 74, Mısra 12*). [*bilir, -ir]*

Bilsə idim dəhənün vüsləti nə-mümkündür
 Mən əzəl gün anı cən içrə nihān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 3*). [*bilsə, -sə]*

Nəşə-i lə'l-i ləbün zövqünü zāhid **bilsə**
 Kāfirəm meyl eləyə Kövsər ilə havrāyə (*Gazel 209, Mısra 7*). [*bilsə, -sə]*

Bilsə idim nədi mənşür saña vəslün içün
 Nəzr edərdim yoluzə dīn ilə həm imāni (*Gazel 250, Mısra 9*). [*bilsə, -sə]*

Bu mollālar birisi **bilsə** Leyli Məcnūni
 Qulaqını kəsərəm nəzr edüb bu bābətdən (*Kaside 15, Mısra 71*). [*bilsə, -sə]*

Hudā vü Marrat u Kristos u Tarı bir sözdür
 Bu küfr olur mu kişi **bilsə** bu mü'əmmāni (*Kaside 23, Mısra 70*). [*bilsə, -sə]*

Dünyədə yüz il 'ömr olə gər bir dəmdür
 Hər kəs ki bunı **bilsə** bənī ədəmdür (*Rübai 4, Mısra 2*). [*bilsə, -sə]*

Nə qədri çoh olə çohdūr yəqin **bil** əzārı
 Riyāsət ü 'əməl ü hökm ü dövlət ü dünyā (*Gazel 7, Mısra 3*). [*bil,]*

Köñül çü yoğdı bəqā 'ömrə çəkmə gəm bī-cā
 Demün gənūmət **bil** cümləsi fənādandur (*Gazel 83, Mısra 12*). [*bil,]*

Fəqir ü əgriyə şah u gədə olmaqə bā'is nə
Bilən yohdur bu əmri lık mundə sirr-i mübhəm var (*Gazel 70, Mısra 8*). [*bilən, -ən*]

Gər cənnət ü firdövsdür 'äləm bu zəməndə
Şəd-heyf ki bir rəmz **bilən** ədəmi yohdur (*Gazel 86, Mısra 6*). [*bilən, -ən*]

Bəd-bəht ü nık-bahtlıqun bā'isin **bilən**
Çün yohdı lāf-ı zəhn ü zəkādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 11*). [*bilən, -ən*]

Əgərçi Rus dilini bilməgi günāh desön
Qamu dili niyə dərən **bilən** Süleymānı (*Kaside 23, Mısra 72*). [*bilən, -ən*]

Dil **bilən** kimsə ilə bilməyəne eylə nəzər
Şüreti olsə də ədəm heyevāndan bədtər (*Muhammes 5, Mısra 21*). [*bilən, -ən*]

Kim mərhəmət eylə pādşāhım
Bildür baña kim nədür günāhım (*Mesnevi 8, Mısra 28*). [*bildür, -dür*]

Cām-ı cəmdür dəhi İskəndərün āynəsidi
Məst olandə **bilisən** 'äləmün ədəm nəsidür (*Mesnevi 9, Mısra 6*). [*bilisən, -i, -sən*]

Bilmən ki baña nəz eləyür yā ki sitəmdür
Ğāfil ki ötar yār mən-i müztəri görcək (*Gazel 117, Mısra 3*). [*bilmən, -mən*]

Nədür tədbir **bilmən** cānə yetdim bī-vəfālardan
Könlül mülkündə bundan sora ondan geyri şah etmən (*Tahmis 1, Mısra 25*). [*bilmən, -mən*]

Döğül 'əbəş gəm-i hicrində olduqum sər-məst
Nə gördi bādədə **bilmən** ki oldu bādə-pərəst (*Tahmis 2, Mısra 24*). [*bilmən, -mən*]

Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü şəndür məktəb
Kişi beş dil **bilə** gər ondə təməm ədəmdür (*Muhammes 5, Mısra 16*). [*bilə, -ə*]

Nə ləzımdır şəb-i hicrən ara hāl-i dilim sorma
Bilirsən rövşən olmaz 'āşiqün bəzmi çirāğ ilə (*Gazel 216, Mısra 6*). [*bilirsən, -ür, -sən*]

Əgərçi Rus dilini **bilməgi** günāh desön
Qamu dili niyə dərən bilən Süleymānı (*Kaside 23, Mısra 71*). [*bilməgi, -i*]

Bilmək istərsən könlül gər hikmət Əflātün kimi
Çək ayağın bādəvəş hüm içrə sən də hānə dut (*Gazel 33, Mısra 7*). [*bilmək, -*]

Dil sirr-i gönüçə dəhənün **bilmək** istəyür
Yüz gəm bu işdə heyli zəməndür nihān çəkər (*Gazel 61, Mısra 11*). [*bilmək, -*]

Bilməkdə imiş hər nə gəm ü dərd-i müşibət
Bilməkliqi sən bizdə təb'tət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 23*). [*bilməkdə, -də*]

Bilməkdə imiş hər nə gəm ü dərd-i müşibət
Bilməkliqi sən bizdə təb'tət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 24*). [*bilməkliqi, -liqi, -i*]

Mə'lüm edər idin bizə də sirr-i cəhānı
Əsrārını **bilməkliyə** həyrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 18*). [*bilməkliyə, -liyi, -ə*]

Hüsusi hər dili hər məzhəbi gəzüb **bilmək**
Təbbu' ilə qəbul eylə şər'-i gərrānı (*Kaside 23, Mısra 75*). [*bilmək, -*]

Dürüst bəhson əgər **bilməz** öz adın yazmaq
Bu qism ədəm-i molladı nə dələlət ilə (*Kaside 20, Mısra 33*). [*bilməz, -*]

bil: Sanmak, öyle düşünmek.

Ağzını gönçə **bilüb** həlqə bəyān eylər idim
'Əqli yohluqdan bəh gör nə gümān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 1*). [*bilüb, -üb*]

bil-: Etmek, çare etmek.

Nüş-ı ləbündi dərd-i dil-i Zü'iyə dəvə
Loqman 'əläc **bilməz** onə yüz dəvə ilə (*Gazel 213, Mısra 18*). [*bilməz, -məz*]

bi'llah: Allah için, Allah'a yemin ederim. .

Cəhānun dövlətin çoh istəyən əşhāslar **bi'llah**
Fəndür çün bunun təlibləri divānə sərəmədür (*Gazel 41, Mısra 7*). [*billāh, -*]

Gər cənnətə də imdiki ədəm gedəcəksə
Bi'llah elə olsə mənə cənnət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 26*). [*billāh, -*]

Şikāyət eyləmirəm hiç kimsədən **bi'llah**
Nə gəlsə dərd ü bəla cümləsi Hüdādandır (*Gazel 83, Mısra 3*). [*billāh, -*]

Düşən bu qulzüm-i 'eşq içrə gərç olur **bi'llah**
Bu bəd mühtidi kim sanmayun kənārısı var (*Gazel 87, Mısra 5*). [*billāh, -*]

Adı Rüstəm olə həm-şəhrədə Zābil **bi'llah**
Bu səbəblərlə həmin Rüstəm-i dəstān olmaz (*Gazel 90, Mısra 3*). [*billāh, -*]

Hər u mātəmkədədür çeşmimə **bi'llah** əgər
Eləsəm gəşt-i gül ü seyr-i gülüstān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 3*). [*billāh, -*]

Hər kim ki nəşə-i mey-i şəhbānı anlamaz
Bi'llah ki zövq-i Kövsər ü hürānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 2*). [*billāh, -*]

Alurlar dini əldən bunlar ilə nə səyāğ etmək
Bu müşkīn müy u nəsrin rüy tərsə-bəççələr **bi'llah** (*Gazel 120, Mısra 7*). [*billāh, -*]

Mən ağlaram əgərçi baña ‘eyb edərsə həlq
Bi'llah firqə yohdı belə təcət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 4*).
[billāh,]

Kim ölmək yaşıdır **bi'llah** bu günə mübtəlaliqdan
Məni yə öldür ey məh yə qutar dərd-i cüdaliqdan (*Gazel 151, Mısra 2*). [billāh,]

Baňa **bi'llah** yegdür belə zillət pədsəhliqdan
Məni ‘eşqindən anun çolü də gəl mən' etmə ey nəsih (*Gazel 151, Mısra 11*). [billāh,]

Möhnət-i ‘eşqün nə h' oş dərü imiş kim görcəgin
Çəkməmə **bi'llah** dəhi dünyā vü mǝ-fī-hā gəmin (*Gazel 156, Mısra 8*). [billāh,]

Bu pīç ü tǝb ilə ol gül-ruhun zülf-i mutarrāsın
Əgər tərsə görə **bi'llah** salur gözdən çəlipāsın (*Gazel 162, Mısra 2*). [billāh,]

Vəlik bātini **bi'llah** kināyətündi sənün
Əgərçi zāhiri və ş-şəms və d-duhā olunur (*Gazel 174, Mısra 8*). [billāh,]

Ol mǝh ruhi görməməgim yaşıdı **bi'llah**
Görcək görürəm hər gecə əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 9*). [billāh,]

Gəm-i ruhsārı bəsdır gūşə-i möhnətdə mən zārə
Aparmun dostlar **bi'llah** mənı gülzārā bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 8*). [billāh,]

Nigārım oldı günüm qara hicrdə **bi'llah**
Həyāl-i həlqə-i gisū-yı təbdārın ilə (*Gazel 205, Mısra 7*).
[billāh,]

Bi'llah behiştür baňa hər yerdə gər olam
Ol müşk-i mū-nigār u mey-i müşk-bū ilə (*Gazel 214, Mısra 3*). [billāh,]

Nə yerdə olsə ‘āşiq yār ilən gülşəndən əfzəldür
Açılmaz könlü **bi'llah** yārsız yüz seyr-i bāğ ilə (*Gazel 216, Mısra 10*). [billāh,]

Kūy-ı yārə yürüyür ‘āşiq-i sādīq **bi'llah**
Mār tək gər əzilüb kəlləsi sağ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 3*). [billāh,]

Kim ki tǝ'ətine məğrūr olə Zū'ī **bi'llah**
Bil yəqındır ki [o] Həqqdən özini dūr elədi (*Gazel 241, Mısra 9*). [billāh,]

Cān ilə dutsun gərək gül kimi **Bi'llah** ‘əzīz
Kə'bə-i vəşl istəyən hār-ı muğeylānını (*Gazel 245, Mısra 9*).
[billāh,]

Bir nəfəs vəşlövə ey şūh dəyişmə **bi'llah**
Versələr Tarı bilür gər baňa bu dünyānı (*Gazel 250, Mısra 5*). [billāh,]

Nə mülk-i gürbət içrə bir ənis-i dil-güşāmız yol
Şəbə səndən səvā bir kimsəyə **Bi'llah** ricāmız yol (*Tahmis 1, Mısra 8*). [billāh,]

Təşəvvür eyləmə kim tərək edim sığər təmənnāsın

Gözimdən salmışam **bi'llah** bāğ-ı hūld-i havrāsın (*Tahmis 1, Mısra 18*). [billāh,]
Dutə gər hūr u gūlmān ‘ələmi **Bi'llah** nigāh etmən
Cəhānı çeşmimə Zū'ī şifət hər gün siyāh etmən (*Tahmis 1, Mısra 27*). [billāh,]

Nə dəm ki mə'rifət əhlilə h' oş keçər **bi'llah**
Yüz il gər ‘ömrün olə həşili həməñ dəmdür (*Gazel 80, Mısra 3*). [billāh,]

Nə olubdur sizə **bi'llah** ki tə'əşşüb dīndür
Qulaq asmaz bu sözə kim ki Həqə kəc-bīndür (*Mesnevi 9, Mısra 79*). [billāh,]

Bi'llah qədim vəqtdərə var idimə'rifət
Bilməm n'olubdı mərdüm-i Şirvānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 13*). [bi'llah qədim vəqitdərə, -dər, -ə]

bi'llahi: Allah hakkı için, Allah'a yemin olsun ki
anlamlarında yemin sözləri.

Mǝ təştəhi'n-nüfūs u tələzzu'l-'uyün həm
Bu bəzm içində **bi'llahi** yüz min kurūr idi (*Gazel 246, Mısra 8*). [billāhi,]

Dögül bu dəhrdə şəyyədliq qanūnī **bi'llahi**
Ki şaydın tərək edüb dönsün havā üzrə məkān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 9*). [billāhi,]

Bi'l-muzā'af: Kat kat, hepsi.

İldə nə olur idi hərəc-i təməñ
Bi'l-muzā'af verürdi ol nīk [ü] nām (*Mesnevi 10, Mısra 26*).
[bilmuzā'af,]

bilqeys-i təht-i mülk-i səbādan: Rüzgar memleketi tahtının
Belkıs'ı.

Ber-bād oldı āhırı bād üzrə hökm edən
Bilqeys-i təht-i mülk-i səbādan nə fā' idə (*Gazel 208, Mısra 14*). [bilqeys-i təht-i mülk-i səbādan, -dan]

bilə: Bağlaç: -da, -de, dahi.

Sən bu ticārətünlə sənə **bilə** təng olur
Bağ gör n'olur bu Zū'ī-i nā-dānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 27*). [bilə,]

bimār: Hasta; Aşk derdine düşmüş, dertli.

Həmə 'ömrün qışı çatmış mənə həm qış fəşli
Bela əhvālə necə şəbr eləsin pəs **bimār** (*Kaside 6, Mısra 6*).
[bimār,]

Çəşmün etsə gər baňa min cövr könlüm inciməz
Rəsmdür **bimār** edər əhbābına dā'im 'ətib (*Gazel 18, Mısra 6*). [bimār,]

Əl-cinsu ilə cinsi yəmli deyüldür
Lütf eyləyubən tap mən **bimārı** Səməndər (*Gazel 43, Mısra 16*). [*bimārı, -ı*]

Bādām-ı siyəh çeşm ilə 'innāb-ı ləbünçün
Hər ləhzədə cən verdim o **bimār** mən oldım (*Gazel 132, Mısra 10*). [*bimār,]*

Ol çeşm yanında demə dil həlini ey zülf
Bimār sözün söləmə bimār yanında (*Gazel 186, Mısra 12*). [*bimār,]*

Ol çeşm yanında demə dil həlini ey zülf
Bimār sözün söləmə **bimār** yanında (*Gazel 186, Mısra 12*). [*bimār,]*

Təbībā Zü'ünün dərdi saqlamaz dərd-i hicrəndir
Cəfā çəkmə 'ələc etmə belə **bimāra** bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 10*). [*bimāra, -a*]

Həq sələmət eləsün cümlə belədən cənun
Bu gəlüb getməkidən mən özüm **bimār** oldım (*Kut'a-ı Kebir 5, Mısra 6*). [*bimār,]*

Bimār tənim nərgis-i məstānə 'Əleykən
Bu şəhrdə var gərçi həzārən büt-i zibā (*Muhammes 4, Mısra 21*). [*bimār,]*

Fərək əhvāl-i mən-i müştəri **bimār** elədi
O cəfāni ki bana eylədi əğyār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 13*). [*bimār,]*

Gözlərin **bimārı** ey məh şəhhet-i cən istəmər
Təşnə-i cəm-ı vüşəlun āb-ı heyvān istəmər (*Tahmis 3, Mısra 3*). [*bimārı, -ı*]

Bimār qaluban gəm-i 'innāb-ı ləbindən
Ey cən yihıl ol dərgeh -i Loqmānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 11*). [*bimār,]*

Çeşm-i məstün görübən həstə vü **bimār** oldım
Şərbət-i lə'l-i ləbündür bu gəmin dərmāni (*Gazel 250, Mısra 3*). [*bimār,]*

'İsā ləb əhü çeşm təbī'ət mərtiz-i 'eşq
Çohdur vəli bu 'əşrdə **bimār** qalmadı (*Gazel 253, Mısra 4*). [*bimār,]*

İ'cāz-ı 'İsəvī ləb-i lə'lündədür n'olur
Versən şəfā vü şəhd ki **bimārūnam** sənün (*Gazel 165, Mısra 8*). [*bimārūnam, -ın, -am*]

bimār: Süzgün; Hasta.

Çeşmün nə vəchdəndi ki **bimārdur** müdām
Həm-sāyəsində 'İsā-yı ləb tək təbibi var (*Gazel 44, Mısra 3*). [*bimārdur, -dur*]

bī-mehr: Sevgisiz, şefkatsiz, acımasız.

Məni öldürdi ey məh nəz u gəməzün təlh güftərun
'Əcəb **bī-mehrsən** ey bī-mürüvvət bu nə āyındür (*Gazel 56, Mısra 8*). [*bī-mehrsən, -sən*]

Sər-i küyundan etmə Zü'ini məhrum ey **bī-mehr**
Süleymān bārgāhında gərəkür çünki mür olsun (*Gazel 150, Mısra 11*). [*bī-mehr,]*

Dutub könlüm quşu zülfündə ey **bī-mehr** kəşānə
Dağıtmə urmə şənə lütf qıl bir ol pərişānə (*Gazel 192, Mısra 1*). [*bī-mehr,]*

Rəqibi məhrəm-i bəzm etmişən məni məhrum
Gələt sənün kimi **bī-mehrə** āşnā demişəm (*Kut'a-ı Kebir 4, Mısra 6*). [*bī-mehrə, -ə*]

bīm-i 'əzāb: İztirap korkusu.

Gecə günüz keçinürdi nəşət ilə həlim
Nə fikr-i rövzə nə **bīm-i 'əzāb** olan günlər (*Gazel 65, Mısra 12*). [*bīm-i 'əzāb,]*

bī-muḥābā: Çekinmeden, sakınmadan, korkmadan.

Yandurursan **bī-muḥābā** hər zəməni 'əşqləri
Vay əgər kim bu hesābi səndən ay məh alələr (*Gazel 48, Mısra 7*). [*bī-muḥābā,]*

bī-mürüvvət: Lütüfsuz.

Məni öldürdi ey məh nəz u gəməzün təlh güftərun
'Əcəb bī-mehrsən ey **bī-mürüvvət** bu nə āyındür (*Gazel 56, Mısra 8*). [*bī-mürüvvət,]*

Cəfā vü cövrünü ol **bī-mürüvvət** bī-vəfā yərun
'Əbəs bī-hüdə gör kim Zü'iyə dā'im çəkər könlüm (*Gazel 143, Mısra 9*). [*bī-mürüvvət,]*

bī-mə'rifət: Beceriksizlik.

Göz ü qaş u əl ayağ pülilə döğül insān
Əgər məlik olə **bī-mə'rifət** nə ādəmdür (*Gazel 80, Mısra 12*). [*bī-mə'rifət,]*

Bī-mə'rifət gənidi fəqir əhl-i mə'rifət
Fəqr ü gınā nədəndi bu dünyədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 5*). [*bī-mə'rifət,]*

Bizim bu mülkdə **bī-mə'rifət** belə qalmaz
Dolar mürür ilə yüz 'elm ü min fərāsət ilə (*Kaside 20, Mısra 35*). [*bī-mə'rifət,]*

Çeşmində hərə dönmüş idi gülşən-i cəmən
Bī-mə'rifət cəmə'ət əlində bī-tən-i mən (*Muhammes 3, Mısra 18*). [*bī-mə'rifət,]*

'ərifləri fəqr içrə gəm ü güşşədə qoydun
Bī-mə'rifəti şahib-i qüdrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 16*). [*bī-mə'rifəti, -i*]

bin: Bin sayı sıfatı.

‘Ürəfə zümərəsinə cām-ı cəhān **bin** meydür
Cühələ firqəsinə bir qurı hay vəhimdür (*Mesnevi 9, Mısra 3*). [*bin,]*

Lələ dögi dağ üzərə **bin dağ ilə yanmış**
‘Uşşāqa ruğundur belə hünin kəfən içrə (*Gazel 187, Mısra 11*). [*bin,]*

binā et: Düzenlemek.

Budur vəchi Məhəmməd Bəg büsət-ı toy **binā etmiş**
Fələk cedy ü həməldən bəzmə vermiş bərrə büryānə (*Kaside 22, Mısra 19*). [*binā etmiş, -miş]*

bī-nām: İsimsiz, namsız.

Kim ki **bī-nām** u nişān olmasə ‘ārif deməzəm
Çünki **bī-nām** u nişān ‘ārif-i kāmīl yeridür (*Gazel 49, Mısra 7*). [*bī-nām,]*

Kim ki **bī-nām** u nişān olmasə ‘ārif deməzəm
Çünki **bī-nām** u nişān ‘ārif-i kāmīl yeridür (*Gazel 49, Mısra 8*). [*bī-nām,]*

binā-vı dostluq: Dostluğun bünyesi.

Binā-yı dostluqım dutmamış nigārim ilə
Pozub harāb elədim çeşm əşkbārım ilə (*Gazel 191, Mısra 1*). [*binā-yı dostluqım, -im]*

bī-nizām: Düzensiz.

Nədür səbəb bunə pəs **bī-nizāmlıqdur** həm
Nə yolıdı yəhşi mü‘əllim də öyrədə anı (*Kaside 23, Mısra 59*). [*bī-nizāmlıqdur, -lıq, -dur]*

bī-nūr-ı rüy-ı yār: Sevgilinin yanağının nuru olmadan.

Bī-nūr-ı rüy-ı yār münəvvər olur mı bəzm
Yüz şam’ pərtəvindən ü min mäh-tābdan (*Gazel 178, Mısra 3*). [*bī-nūr-ı rüy-ı yār,]*

bī-nəvā: Zavallı, nasipsiz.

Gərīb ü **bī-nəvā** kəslər pənāhı
Bu Zū’ınün həqīqət qiblə-gāhı (*Mesnevi 3, Mısra 3*). [*bī-nəvā,]*

Köñül āhəng-i gülzār et həyāl-i tār-ı zülfilə
Ki şūr-ı ‘eşqün ey **bī-nəvā** belə məqām olmaz (*Gazel 93, Mısra 6*). [*bī-nəvā,]*

Mən **bī-nəvāyə** rəhm elə ey sər v qəmətim
Kim qalmayub firəqə dəhi istiqləmətim (*Gazel 138, Mısra 1*). [*bī-nəvāyə, -y, -ə]*

Nə var firəqə tīb nə dildārə dəst-rəs
Çərḥün nədür huşüməti mən-bī-nəvā ilə (*Gazel 213, Mısra 10*). [*bī-nəvā,]*

Eşitməyüb nəğmədə şūr u nəvā
‘Eyb döğül anlamasə **bī-nəvā** (*Mesnevi 5, Mısra 92*). [*bī-nəvā,]*

Sən olmasən ər bənimlə gəm-h’ār
Qallam belə **bī-nəvā** vü əfkār (*Mesnevi 8, Mısra 32*). [*bī-nəvā,]*

Bī-nəvā görəcəyin ‘əmmāməni başdan gedəcək
Nə desə şahib-i ‘əmmāmə bu təşdiq edəcək (*Mesnevi 9, Mısra 37*). [*bī-nəvā,]*

Salmamısan yədə qalub **bī-nəvā**
Hər cəhətdən dərd ü gəmə mübtəlä (*Mesnevi 10, Mısra 51*). [*bī-nəvā,]*

Mağmüm dil-şikəstə həzīn **bī-nəvā** ikən
Həm zār-ı dərd ü həm dəm-i cövr-i cəfā ikən (*Muhammes 3, Mısra 5*). [*bī-nəvā,]*

Pirānəsər tapandə kişi çün fuqārəti
Bī-həyr ü **bī-nəvā** dəhi durmaqə təqəti (*Muhammes 3, Mısra 32*). [*bī-nəvā,]*

Nədən sölə görək ey **bī-nəvā** ümmid olur həşil
Fələkdür mehr-i zā’ il yār-ı gāfil ‘ömr müstə’məl (*Tahmis 1, Mısra 23*). [*bī-nəvā,]*

Nə həşil eyləmək gəflət mənim tək mübtəlälərdən
Kərəm qıl kəsmə sāqı iltifātun **bī-nəvālardan** (*Tahmis 1, Mısra 4*). [*bī-nəvālardan, -lar, -dan]*

bī-pā vü sər: Səfil və perişan.

Yā Rəb niyə dövrən belə **bī-pā vü sər** oldı
Vəz’i dolanub hələti bəddən betər oldı (*Gazel 239, Mısra 1*). [*bī-pā vü sər,]*

bī-pül: Parası olmamak, parasızlık.

Pül eyləyür təməm köñül ərzülərin
Bī-pül cümlə hələq qalır iztirərdə (*Kaside 19, Mısra 28*). [*bī-pül,]*

Bī-püllüqdı bunları təşirdən salan
Bir sirr varmış ol adı pül zəhr-i mārda (*Kaside 19, Mısra 17*). [*bī-püllüqdı, -luq, -di]*

Olse Buqrāt ‘elmdən **bī-pül**
Hiç kim eyləməz sözüñ də qəbül (*Mesnevi 11, Mısra 31*). [*bī-pül,]*

bī-pərdə: Örtüsüz.

O gündən kim görüb ruhsārıvı **bī-pərdə** ey məh-rü
Salur topraqlarə hər gün fələk hürşid-i ‘əzrāsın (*Gazel 162, Mısra 3*). [*bī-pərdə,]*

bī-pərvā: *Pərvāsız, gözüpek, korkusuz, çekinmez.*

Çəkməyübdür fəşl-i dey bülbul gül-i rə'nā gəmin
Eylə kim hicrində mən çekdim o **bī-pərvā** gəmin (*Gazel 156, Mısra 2*). [*bī-pərvā,]*

bī-qədr: *Kıymetsiz.*

Çün yolıdı fəzl ü mə'rifət ü şe'rə müştəri
Bī-qədr ü nā-rəvāc olub zəhr-i mārden (*Gazel 176, Mısra 12*). [*bī-qədr,]*

bī-qərar: *Kararsız, yerinde durmayan; Rahatsız.*

Genə pīrənəsər dil mürği bir şühə nigār olmuş
Pərişan zülf-i tək hicrində dā'im **bī-qərar** olmuş (*Gazel 102, Mısra 2*). [*bī-qərar,]*

Olmasun bir növ-gülün gīsüsü sevdasıyla hār
Cəm' edün āhır pərişan **bī-qərar** olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 6*). [*bī-qərar,]*

Gəl ey gözəl gəm-i 'eşqünlə zār qoymə məni
Fırq-ı zülfün ilə **bī-qərar** qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 2*). [*bī-qərar,]*

Ayağ yalın dəhi getməkdə **bī-qərar** oldım
'Əcəbdə pīr zəmənimdə pāy piyadə qalub (*Kaside 12, Mısra 10*). [*bī-qərar,]*

Ey könlü bəsdə **bī-qərar** oldun
Gəm-i əndühlə fikār oldun (*Kaside 16, Mısra 1*). [*bī-qərar,]*

Nə vəşldə nə hicrdə 'āşiq qərar edər
Zülf-i nigār tək eləyər **bī-qərarlıq** (*Gazel 111, Mısra 6*). [*bī-qərarlıq, -lıq]*

bir: *Herhangi bir varlığı belirsiz olarak gösteren sayı.*

İmdi āvārə vü bī-çārə vü əsir-gürbət
Nə pərəstār nə bir münis nə **[bir]** həm-şəhbət (*Mesnevi 1, Mısra 20*). [*[bir],]*

Bī-püllüqdü bunları tə'şirdən salan
Bir sirr varmış ol adı pül zəhr-i mārde (*Kaside 19, Mısra 18*). [*bir,]*

Tā deyübən qəşidə bəhşiş alam
Hırmən u dərd ü gəmə **bir** od salam (*Mesnevi 5, Mısra 62*). [*bir,]*

Həmə'il eyləmək **bir** ağ cəmālun qara gīsüsün
Keçən möhnətlə qarə günləri 'işrətlə ağ etmək (*Gazel 120, Mısra 9*). [*bir,]*

Qıl şəfə'ət Zü't-i miskinə şahım həşrdə
Bir gulām-ı rüsiyəhdür şidq dildən çün saña (*Gazel 2, Mısra 10*). [*bir,]*

Bir sirr var bu nāmə-i əltāf-ı fəzldə
Zü't bilür ki məhrəm-i əsrərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 13*). [*bir,]*

Şirvənə tazedən genə **bir** məh-liqə gəlüb
Vəh vəh nə məh-liqə dil-i zārə dəvə gəlüb (*Gazel 22, Mısra 1*). [*bir,]*

Pīrənəsər könlü genə **bir** şühə bənd olub
Kim tār-ı zülf-i gərdəni cənə kəmənd olub (*Gazel 24, Mısra 1*). [*bir,]*

Zü'ini şād edüb İslāmdə **bir** əd eyləyün (*Mesnevi 9, Mısra 86*). [*bir,]*

Bir şey' bu giryəzərdən olmaz kəm ü ziyād
Bī-hüdə olmə gəl belə dīvānə aqlama (*Gazel 5, Mısra 9*). [*bir,]*

Əlbəttə her həzən olanun **bir** bəhəri var
Şəbr eylə ey könlü gəm-i dövrənə aqlama (*Gazel 5, Mısra 11*). [*bir,]*

'Āləmə mə'lum olubdur qoydıqun ədəb-i dīn
Hiç **bir** mürsəl nəbədə yolıdı belə ihtidā (*Gazel 2, Mısra 8*). [*bir,]*

'Āmilān-i pādşāh-ı hittä-i ərz u səmə
Mərifətdən başqə qılmaz **bir** mətā'ə e'tinā (*Gazel 3, Mısra 8*). [*bir,]*

Zāhid nə zəvq-yāb olı hür-ı behiştən
Bir şühə mən tək 'āşiq-i şeydādan olmasə (*Gazel 4, Mısra 6*). [*bir,]*

Cəhānı hər tərəfdən diqqət ilə gəzdim ahtardum
Tapulmaz Zü'i **bir** kəs 'ām-ı kə'l-āmdən başqə (*Gazel 8, Mısra 10*). [*bir,]*

Müşəvvirün kəm ü keyfin bilür mi **bir** sürət
Bu vāzeh əmrədi kār-ı nihānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 9*). [*bir,]*

Nə meydə zövq nə gülşəndə var şəfə Zü'iyā
O Lālə-rüsiz inānmam ki **bir** şəfəsi olə (*Gazel 10, Mısra 10*). [*bir,]*

Hər **bir** məqāmə dəgə ayağun hərəb edir
Vāy ol kəsə ala ələ peymānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 13*). [*bir,]*

Düzəh cəfāsını çəkənə şanki **bir** həbər
Cənnət təcəri təhtiə'l-ənhərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 11*). [*bir,]*

Qalub nə güldə nə gülşəndə **bir** nəşāt əşəri
Olub təməm cəhān içrə hər nə var hərāb (*Gazel 29, Mısra 11*). [*bir,]*

Şā'ir gərək 'āşiq olə **bir** mäh-cəmālə
Cən təzəliyə lə'l-i şəkərbāri Səməndər (*Gazel 43, Mısra 5*). [*bir,]*

Bir nəzlu mələhətlü nigərə verə könlün
Tā süzli olə cümülə əş'arı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 7*). [*bir,]*

Nə süd ondan bəhār oldı əlimdə sāğərim yoǵdur
Əgər gülşəndi bəzmim **bir** gül üzlü dil-bərim yoǵdur (*Gazel 47, Mısra 2*). [bir,]

Alcaqın könlümi ‘eşqün qıldı bī-dād u sitəm
Rəsmidür təhdid edər **bir** mülki kim sultān alur (*Gazel 59, Mısra 8*). [bir,]

Bu məs’ələdə yüz min ‘arīfdi mə’əttəl
Bir kimsənə bilməz ki bu hālət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 12*). [bir,]

Dutub āyīnə-rü dünyāni cām ‘āləmdə çol çolǵdur
Vəlikən yoǵdur İskəndər nə **bir** Cəməşid nə Cəm var (*Gazel 70, Mısra 4*). [bir,]

Olub bu ‘əşrdə bā-redaña ilə hamı **bir** Rüstəm
Nə süd ondan ki nə **bir** əl-i Bərmək var nə Hātəm var (*Gazel 70, Mısra 10*). [bir,]

Həlq-i cəhān səhāni səfih e’tibār edir
Bə’is budur **bir** əhl-i səhāvət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 10*). [bir,]

Keçmiş zəməndə var idi əsbāb-ı fəzl ü cüd
Bir kimsədə bu vəqt kərəmət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 12*). [bir,]

Hanı qəddün kimi gülbündə istiqāmət ü nəz
Ləbün tək sölə **bir** gönçənün tərāvəti var (*Gazel 78, Mısra 4*). [bir,]

Nə var mey-hənələrdə e’tibārim cür’e-i cāmə
Nə dəhən bədəyə əcnāsdan **bir** vārımız yoǵdur (*Gazel 79, Mısra 8*). [bir,]

Ləbün tək hanı **bir** gönçədə tərāvət ü lütf
Qəddün tək hansı səhi-sərvlər hürāməndur (*Gazel 81, Mısra 7*). [bir,]
Zāhid-i dīn behişt ki ‘uqbədə sölənür
Hər **bir** zəməndə ‘āşiq içün dər-kənār olur (*Gazel 82, Mısra 4*). [bir,]

Gər cənnət ü firdövsdür ‘āləm bu zəməndə
Şəd-heyf ki **bir** rəmz bilən ədəmi yoǵdur (*Gazel 86, Mısra 6*). [bir,]

O mäh vəslinə **bir** gün yetüsmədim əhır
Mənim bu tələ’imün gör nə bəd sitərəsi var (*Gazel 87, Mısra 3*). [bir,]

Budur bundan səvā yoǵdur vüşāl-i yārə **bir** çarə
Tərīq əhlinə məqsūda yetüsməkçün bu rəh-bərdür (*Gazel 88, Mısra 5*). [bir,]

Hər gədə tīnət **bir** isim ilə sultān olmaz
Qurı əngüştər ilə div-i Süleymān olmaz (*Gazel 90, Mısra 1*). [bir,]

Hər kəsün adını sultān qoyəsən hān deyəsən
Bir ad ilə o gedüb Rüşdə sultān olmaz (*Gazel 90, Mısra 6*). [bir,]

Şəd-heyf nə məşşātə nə **bir** şənə tapulmaz
Zülf-i sühəni şənəlyüb etməgə zīnət (*Gazel 91, Mısra 8*). [bir,]

Cəfā-yı yārdan incimə hərgiz āh u zār etmə
Bu mülk-i ‘eşqdür əlbəttə ey dil **bir** nizām olmaz (*Gazel 93, Mısra 12*). [bir,]

Bir gün olı kim Mısr-i hökümətdə olur şah
Çāh-ı gəm-ārā Yüsif-i Kən’ān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 5*). [bir,]

Cellād-ı siyəh məst gözün tək bu cəhāndə
Bir əhü-yı şir-əfkən ü hün-hvārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 4*). [bir,]

Şəd-heyf saldı firqətə dövrən-ı kəc-mədār
Ol mäh bənimlə **bir** gecə həm-şöhbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 4*). [bir,]

O kəs kim ‘arīf ü fəzildi görməz
Gəm ü fəqrün əlindən **bir** rəhālıq (*Gazel 112, Mısra 6*). [bir,]

Əgər şā’ir desə **bir** şe’r-i şirīn
Çəkər min tənə söz yüzi qaralıq (*Gazel 112, Mısra 9*). [bir,]

Mülk-i dünyāyə nə məğrursan ey təlib olan
Bu cəhān əhır **bir** köhnə dəgirman oləcəq (*Gazel 113, Mısra 20*). [bir,]

İçüb pīrənəsər **bir** sāqī-i hürivəşün cāmın
Olub daħil behiştə təzəlīkdən şeyh-i şāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 11*). [bir,]

Nə h’oşdur **bir** müvāfiq yār ilə gül-gəşt-i bāğ etmək
Gəzüb seyr eyləyüb hər yanə tərīh-i dimāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 1*). [bir,]

Ələ almaq ayağımı o yerdə **bir** pərī-rülə
Verüb baş başə Zü’i tək iki baş dörd ayağ etmək (*Gazel 120, Mısra 13*). [bir,]

Ləzzət-i qaydun hərəm oldı baña ey sərv kim
Sormuş idün ol əsiri **bir** gün əzād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 10*). [bir,]

Dāğ-ı hicrān ilə ol şirīn-ləbün gər cān verəm
Küh-kən tək Zü’iyā mən daħı **bir** ad eylərəm (*Gazel 127, Mısra 14*). [bir,]

Məgər genə səni **bir** müşk-büy əhūnuñ
Qara gözi həvəs ilə basubdı jəng ü zālām (*Gazel 129, Mısra 17*). [bir,]

Məgər ki **bir** büt-i gül-çöhrənün qara zülfı
Yolundə taze genə Seyyidə qurubdur dām (*Gazel 129, Mısra 19*). [bir,]

Təqsirimün işbātınə şahid tələb etmə
Bir şah ki zālīm olə təqsir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 4*). [bir,]

Rəhət məqām yoǵdı cəhān içrə Zü’iyā
Gər **bir** məqām tapsə idim rəhət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 18*). [bir,]

Vəlik hovf elə ondan ki gülşən-i rüyun
Dönər həzənə tapılmaz **bir** əşnə kəzım (Gazel 137, Mısra 10). [bir,]

Hər **bir** Sikkəndərə döğül əb-ı bəqā nəşib
Hizir olmayan bu çeşmə-i heyvānə gəlməsün (Gazel 146, Mısra 5). [bir,]

Demün kim fəşl-i gül vardır şəfəsi bağ u bustānun
Nə zövqi **bir** gül üzlü yārsız seyr-i gülüstānun (Gazel 149, Mısra 2). [bir,]

İçüb mey məst olub nəz ilə **bir** sərh' oş hərəm ilə
Ki tā şəd sālə zāhid əl götürsün pārsālıqdan (Gazel 151, Mısra 3). [bir,]

Olub bığənə cāndan çəkməzəm əl əşnālıqdan
Ayaqun topraqı olmaqdan özgə yohdı **bir** fikrim (Gazel 151, Mısra 10). [bir,]

Eyləmir ol əhənün dil-yərə neylüm **bir** əşər
Daşə tə'şir eyləyir bu əl-əməni könlümün (Gazel 161, Mısra 13). [bir,]

Nə şahinsən nə bülbül nə həzār əhəng nə şulşul
Tuyurun hələtindən səndə yoh **bir** şey 'əyān Şāhīn (Gazel 171, Mısra 18). [bir,]

'Eys [ü] 'işrət bəzmivi **bir** Türk yağma eylədi
Ey dil ü cān ləhze ləhze tərmar olmaqdasən (Gazel 184, Mısra 7). [bir,]

Zülfün təki yoh sünbülə firdövs-i bərində
Rüyun kimi yoh **bir** gül-i həmrā çəmən içrə (Gazel 187, Mısra 6). [bir,]

Žü'ī yanuram şəm' kimi hicrə də çünkim
Salmış yüzünün şövqi **bir** atəş bədən içrə (Gazel 187, Mısra 14). [bir,]

'ərif ü 'əşiqdən özgə Žü'iyā **bir** kimsənə
Eyləməzlərdi 'ibadət hür u gilmān olmasə (Gazel 197, Mısra 13). [bir,]

Nigārā **bir** zəmən āhır bizim sarı güzār eylə
Həzən-ı hicrimi vəşl-i ruğunlə növ-bəhār eylə (Gazel 199, Mısra 1). [bir,]

Şāhı olə sənün təki ey mäh **bir** kəsün
İnşāfdur kim olə yüvünci gədələrə (Gazel 201, Mısra 7). [bir,]

Vəşldə yetmiş idim zövqi şəfə eylər idim
O şifət kim olə **bir** kimsənə sultān yuhudə (Gazel 210, Mısra 4). [bir,]

Nə **bir** zāhiddür ancaq rāh-ı rəsm-i şər'dən hāric
Təmāmən gərqdür bu gəflət ü cəhl ilə dəryāyə (Gazel 212, Mısra 5). [bir,]

Getdi bana **bir** oğ urub o şüh-ı tünd-hü
Tapşurdu yağı sahlə mənim yədigārımı (Gazel 228, Mısra 3). [bir,]

Ölsəm gəmilə küy-i nigārımdə dəfn edün
Şāyəd o küy iti basə **bir** gün məzārımı (Gazel 228, Mısra 12). [bir,]

Nəhl-i tūbāyə verür rizvān həmişə pərvəriş
Tā ki **bir** gün eyləsün sürür u əlvān şədqəsi (Gazel 230, Mısra 8). [bir,]

Hər bəzmdə ki 'əşiqə **bir** həm-dəm olmadı
Yüz bədə sādə olə o dəm **bir** dəm olmadı (Gazel 238, Mısra 1). [bir,]

Zəhm-i hədəng-i dərd-i dil-i bī-qərarımdə
Dāru'ş-şəfā-yı dəhrdə **bir** mərhəm olmadı (Gazel 238, Mısra 10). [bir,]

Bir kimsədə yoh şivə-i inşāf u mürüvvət
Dəccələ dönüb həlq qiyāmət məgər oldı (Gazel 239, Mısra 3). [bir,]

Bād-ı bəhār cənnət edüb gərçi 'ələmi
Şəd-həyf yohdı belə behiştün **bir** ədəmi (Gazel 243, Mısra 2). [bir,]

N'etsünfəğānə Žü'ī-i bī-çārə gəlməsün
Yoh bu hərəbə mülkdə **bir** yār u həm-dəmi (Gazel 243, Mısra 10). [bir,]

Yohdı **bir** kimsədə həl-ı dil-i dīvānəmişə
Bir 'ələc eyləyübən kārımə versün əncām (Kaside 13, Mısra 21). [bir,]

Yohdı bir kimsədə həl-ı dil-i dīvānəmişə
Bir 'ələc eyləyübən kārımə versün əncām (Kaside 13, Mısra 22). [bir,]

Var **bir** məsələ-i müşkilim həll eylə onu
Sañadur çünki həmişə dil ü cānım qubān (Kaside 14, Mısra 3). [bir,]

Gəlmişəm getməgimə yohdı kərarim ki gedim
Bu də **bir** məs'ələ-i sa'b idi ey rüh-i rəvān (Kaside 14, Mısra 18). [bir,]

Yazubən bu sözi məhfi saña izhār elədim
Öz hərəbə evimə getməgə qıl **bir** sāmān (Kaside 14, Mısra 24). [bir,]

Nə-gəhān hətif-i geybī kimi **bir** yār-ı 'əziz
Müjdə-i şövq kimi hürrem ü həndān oldı (Kaside 17, Mısra 9). [bir,]

Nə güldə 'ətr var nə bülbüldə **bir** nəvā
Nə zövqi sāyə 'ər'ər ü sərv çinārdə (Kaside 19, Mısra 3). [bir,]

Nə var nəşāt meykədə səhnində 'ərifə
Nə **bir** əşər nə nəş'ə mey-i h' oş-güvārdə (Kaside 19, Mısra 10). [bir,]

Qalmışam pāy-ı piyadə gəlübən dərgehiniə
'Əcz ilə mərhəmətündən **bir** ayaq istəyürəm (Kaside 8, Mısra 43). [bir,]

Nəzirün müşəf-ı Həqqə olə təsbih müdām
Yohsə **bir** mähvəşün zülfünü zünnār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 4*). [bir,]

İmdi āvārə vü bī-çārə vü əsir-ğürbət
Nə pərəstār nə **bir** münis nə [bir] həm-şəhbət (*Mesnevi 1, Mısra 20*). [bir,]

Tapmadım **bir** vüçüd lā'iq olə
Nəzm-i əş'ārə köñül şāyiq olə (*Mesnevi 2, Mısra 31*). [bir,]

Görməyübən hiç kimsədən **bir** nicāt
Rūzimiz āhır oləcaq həm zəkāt (*Mesnevi 4, Mısra 29*). [bir,]

Tez durubən ayağə **bir** at tapub
Cənnət sarı uçmaqa qanat tapub (*Mesnevi 4, Mısra 65*). [bir,]

Şāhlığından görmədi **bir** 'işrəti
Qoydu getdi özi içün lə'nəti (*Mesnevi 5, Mısra 13*). [bir,]

Hüld-i bərin cənnət-i mev'üd-ı Həq
İmdiki gülşəndən ötür **bir** vərəq (*Mesnevi 5, Mısra 38*). [bir,]

Eyləsən inşāf ilə gər **bir** nəzər
Demək olmaz bu sözlərdən **bir** həbər (*Mesnevi 5, Mısra 78*). [bir,]

Şığəsən bilməyə **bir** kimsə nikāhün əslā
Rükni şərtni məşdərligini anlamaya (*Mesnevi 6, Mısra 17*). [bir,]

Gəh Bākıdan eylədim sifāriş Gəh Aqcaqabüldən nigāriş
Bir kimsədən olmadı himāyət (*Mesnevi 7, Mısra 48*). [bir,]

Göstərmədi kimsə **bir** səhāvət
Əvvəl mənə nişə istədüz siz (*Mesnevi 7, Mısra 49*). [bir,]

Çəh çəkdim gürubət içrə zillət
Çün olmadı **bir** rəfiq-i şādiq (*Mesnevi 7, Mısra 56*). [bir,]

Gər istəsən ey 'əziz-i 'āləm
Kim gəlməyə yanıña **bir** ədəm (*Mesnevi 8, Mısra 52*). [bir,]

Bu zəməən əhlidi kim anlamayub nīk [ü] bədi
Deyər 'ālim onə kim başınə **bir** ağ dolədi (*Mesnevi 9, Mısra 36*). [bir,]

Hər zəmənda olubsə **bir** əhl-i dil
Çərğ eyləyübdür onu zār u zəlil (*Mesnevi 10, Mısra 17*). [bir,]

Görməyüm tə zəmənədən **bir** cövr
Tökgilən fəşə bədə tə hət-i cövr (*Mesnevi 11, Mısra 4*). [bir,]

Olsa hikmətdə **bir** kişi Loqmān
'Elm ilə mürdəyə əgər verə cān (*Mesnevi 11, Mısra 33*). [bir,]

Yohdı **bir** kimsə əşldən āgāh
Pülə derlər bugünkü gün Allāh (*Mesnevi 11, Mısra 43*). [bir,]

Hər nə olsun gedəcəksən bu fənā dünyādən
Bārī **bir** 'işrət elə çəkmə gəm-i bī-cādən (*Mesnevi 15, Mısra 22*). [bir,]

Bir gün həyāt istəmürəm Zü'iyā dəhi
Çün yoh bədəndə zərrəcə zövc ü səfā dəhi (*Muhammes 1, Mısra 25*). [bir,]

İmdi mənim də yəhşi günim müstədam idi
Vafiqətə bu əşrdə yoh **bir** rəfiq olan (*Muhammes 2, Mısra 24*). [bir,]

Üftədələr əlin dutuban **bir** səfiq olan
Həşiyəti həlīm kələmı rəfiq olan (*Muhammes 2, Mısra 25*). [bir,]

Yoh **bir** mədāhili belə bī-kāra olmuşam
Əl-qışşə çərğ əlindən mən cāna gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 23*). [bir,]

Bir əhl-i 'elm yoh sūzə rūhə səfā verə
Nə əhl-i şe'r söhbəti dəhən dəgə verə (*Muhammes 3, Mısra 45*). [bir,]

Bir şənə çək ol zülf-i pərişānə 'Əleykən
Desəm nə rəvā gözlərin nərgis-i bīmār (*Muhammes 4, Mısra 31*). [bir,]

Firəqə razıyam ey mäh bu ümīd ilə
Ki 'əqibət bunə āhırdə **bir** vüşāl gəlür (*Kit'a 7, Mısra 2*). [bir,]

Nə mülk-i gürbət içrə **bir** ənīs-i dil-güşāmız yoh
Şəbā səndən səvā **bir** kimsəyə Bi'llāh ricāmız yoh (*Tahmis 1, Mısra 8*). [bir,]

Bizim yerdən gəlürsən **bir** həbər ver əşnālardan
Mürür-i dəhr ilə sındırmasa tə çərğ mīnāsın (*Tahmis 1, Mısra 15*). [bir,]

Nə dildə **bir** gəm-i hicrān nə küdürət idi
Dögüldi belə dəməən də **bir** əhl-i 'işrət idi (*Tahmis 2, Mısra 13*). [bir,]

Bī-'elmliqdi bizləri nā-büd məhv edən
Bir vəç ilə gıdərsün bizdən cəhāləti (*Kaside 2, Mısra 4*). [bir,]

Hər gürühun nə qədər var isə əhl-i 'elmi
Görmədim hiç birinün qolu içün **bir** qüvvət (*Kaside 5, Mısra 24*). [bir,]

Dedi ey Zü'ī-i bī-çārə nədür bu həlāt
'Ərz qıldım ki soyuqdan yetüşüb **bir** āzār (*Kaside 6, Mısra 22*). [bir,]

Vəlikən düşmüşəm āvārə müddətdür Şəməhīdən
Diyār-ı Qübbə içrə **bir** nişiməndə məkənim var (*Kaside 7, Mısra 10*). [bir,]

Zəhidliq işi şā'irə 'āləmdə nə ləzīm
Hər şəhşün olur dəhrdə **bir** kārī Səməndər (*Gazel 43, Mısra 4*). [bir,]

Var idi **bir** yabum kətdən gələndə şəhrə bu dəfə
Yoruldu yolda qaldı şattım onda **bir** yalınım var (*Kaside 7, Mısra 21*). [*bir,]*

Şikayət eyləyürdüm **bir** rəfiqə çərç-i kəc-rov dan
Məni nişə fələk dərd ü gəm ilə tev' əmən qılmış (*Kaside 11, Mısra 13*). [*bir,]*

‘Ərz qıldım ki Şəmāhīdən edüb tərki vətən
Mülk-i Qudyalda **bir** vəz'lə dil tutdı məqām (*Kaside 13, Mısra 12*). [*bir,]*

Beytül-əhžānə qədam basdı kərəmdən nā-gəh
Bir rəfiqim ki həbibullahə olmuş həmnām (*Kaside 13, Mısra 8*). [*bir,]*

Nə **bir** nizām var idi nə dərs-i bəhş-i ‘ulūm
Behişt Olubdi cəhān indi nāz u ne‘mətdən (*Kaside 15, Mısra 33*). [*bir,]*

Əlüvi dutdı **bir** kərəm kəni
Şəhib-i ‘izz-i e‘tibār oldun (*Kaside 16, Mısra 15*). [*bir,]*

Sən də **bir** ‘ālim ol şəri‘ətdə
Yohsə ortaql ol risālətdə (*Mesnevi 11, Mısra 63*). [*bir,]*

Olı **bir** müddət-i bə‘īd ki mən
Gəlmişəm Qübbəyə Şəmāhīdən (*Mesnevi 2, Mısra 29*). [*bir,]*

Bu şəfqət ilə mən-i zārı sər-firāz edəsən
Təmām dost dəhi həm saña edə [**bir**] ahsən (*Mesnevi 14, Mısra 20*). [*bir,]*

Dünyədə hənə məscid ü mey-hənədür vəli
Olmub bizə nəşib iki hənənün **biri** (*Kut'a-ı Kebir 6, Mısra 4*). [*biri, -i]*

Yā at bəhāsını bərāt et
Yā inki bərātımı **bir** at et (*Mesnevi 8, Mısra 70*). [*bir,]*

Şəhr-i Şirvānə genə **bir** sərv-i qədd dil-bər gəlüb
Vah nə dil-bər **bir** yūzi gül ləbləri şəkkər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 1*). [*bir,]*

Şəhr-i Şirvānə genə **bir** sərv-i qədd dil-bər gəlüb
Vah nə dil-bər **bir** yūzi gül ləbləri şəkkər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 2*). [*bir,]*

‘Əzm-i Şirvān eyləyüb **bir** dil-bər-i şirīn sühən
Dağ-i qəlb-i həstə-i Fərhād için şəkkər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 3*). [*bir,]*

Žū‘iyā devr-i məh-i ruhsārına gīsüləri
Sanki gənc-i şaygān üstünə **bir** əjdər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 10*). [*bir,]*

Dünyā köçübdü əhīrətə **bir** zəhīrə qoy
Cān nəqdi Žū‘iyā nə qədər gārət olmamış (*Gazel 105, Mısra 13*). [*bir,]*

Düzəh cəfāsını çəkənə şanki **bir** həbər
Cənnāt təcī təhīhə‘l-ənhārdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 3*). [*bir,]*

Bir sirr var bu nāmə-i əltāf ü fəzldə
‘ārif bilür ki məhrəm-i əsrərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 11*). [*bir,]*

Bir vəqt olur ki imdikinün qədd ü qəmətin
Kərpic kəsüb qoyarlar o vəqtə haşārınə (*Gazel 207, Mısra 17*). [*bir,]*

Altmış yaş olanda genə **bir** növ‘ səhā var
Bu taze cavānlarda ki dərmānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 11*). [*bir,]*

Olub **bir** ‘əks-i övzā‘-ı zəmənə
Gədə şəhliq qılır şəhlər gədəliq (*Gazel 112, Mısra 11*). [*bir,]*

Bir mür qədri hīç Süleymānı bilmənəm
Küyündə itlərinə əgər pāsban olam (*Gazel 128, Mısra 5*). [*bir,]*

Əgərçi həsrət-i zülfünlə **bir** sevdā-yı məcnündür
Görəndə ‘ārizün ey məh olur dīvānətər könlüm (*Gazel 143, Mısra 5*). [*bir,]*

bir: *Biri, belgisiz zamir.*

Bir sirr var bu işdə Hüdāvənd-i zü‘l-minen
Həlq eyləyübdü hər **birini** bir qərār ilə (*Kaside 21, Mısra 36*). [*birini, -i, -n, -i]*

Gül şür ruğundan nərgis bīmār çeşmindən
Biri qərqi ‘ərəq olmuş **biri** dolmuşdurur qanə (*Kaside 22, Mısra 12*). [*biri, -i]*

Gül şür ruğundan nərgis bīmār çeşmindən
Biri qərqi ‘ərəq olmuş **biri** dolmuşdurur qanə (*Kaside 22, Mısra 12*). [*biri, -i]*

Biri öküz təki nəqişdi ədəmiyyətdən
Biri ‘ulūm oğuyubdur keçübdü Loqmānı (*Kaside 23, Mısra 34*). [*biri, -i]*

Dünyā vü əhīrət işi mübhəmdü dəhrdə
Həll etməyüb bu müşkili fərzənənün **biri** (*Kut'a-ı Kebir 6, Mısra 6*). [*biri, -i]*

Ədyān mühtəlif hamı əhl-i savāddur
Yüzdən **birində** bizdə kitābət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 4*). [*birində, -i, -n, -də]*

bir: *Bir, sayı sıfatı.*

Hərə bir dīn gətirmiş izhārə
Bir olan dīn olubdi şad pərə (*Mesnevi 11, Mısra 96*). [*bir,]*

Lütf edüb **bir** tır-i gəmzə birlə al gəl cānımı
Pəyə dönmüş qəmətim ol təc əbründən cüdā (*Gazel 12, Mısra 7*). [*bir,]*

Olmayur **bir** ləhzə gəmdən ayru qaygudan cüdā
Bəs ki Zü'î hū dutub könlüm gəm-i hicrān ilə (Gazel 12,
Mısra 10). [bir,]

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə vā'iz dəm-bə-dəm
Hic utanmur **bir** mægər sərv-i hürāmānun görüb (Gazel 19,
Mısra 4). [bir,]

Güşə-i çeşmün ilə zülfün edər sər-küş
Görünür kim genə **bir** tüzəcə sevdāyə düşüb (Gazel 23,
Mısra 4). [bir,]

Bu vəchdendi məskənim āhırdə kənd olub
Yohdur tēmām şəhrdə **bir** belə mäh-rū (Gazel 24, Mısra 5).
[bir,]

Tür-i məhəbbət içrə gəlim [ol] bələ-keşə
Bir cüz' də san nihān pür ənvārdən gəlüb (Gazel 26, Mısra
6). [bir,]

Tür-i məhəbbət içrə gəlim [ol] müsāfirə
Sən **bir** qabəs o nəhl-i pür ənvārdən gəlüb (Gazel 27, Mısra
8). [bir,]

Həyf olə kim dəhrdə **bir** zāt-ı əkrəm qalmayub
Qalmayandə eylə ādəm şanki 'āləm qalmayub (Gazel 30,
Mısra 1). [bir,]

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə vā'iz dəm-bə-dəm
Hic utanmur **bir** mægər sərv-i hürāmānun görüb (Gazel 31,
Mısra 4). [bir,]

Mən özüm billəm nəyəm sən Zü'ini ey şeyh-i şəhr
H'āh **bir** 'āqil həyāl et h'āh **bir** dīvānə dut (Gazel 33, Mısra
10). [bir,]

Mən özüm billəm nəyəm sən Zü'ini ey şeyh-i şəhr
H'āh **bir** 'āqil həyāl et h'āh **bir** dīvānə dut (Gazel 33, Mısra
10). [bir,]

Zü'î bu şeşdə-i gəm içün tasun atmadı
Bu 'ərsədə sənün tək **bir** bəd qumār yoh (Gazel 38, Mısra
18). [bir,]

Fəhr qılmə ohi **bir** āyə-i muhtāl-i fəhūr
Sürə-i Hüdə baħub eylə **bir** 'ibrət zāhid (Gazel 39, Mısra 5).
[bir,]

Fəhr qılmə ohi **bir** āyə-i muhtāl-i fəhūr
Sürə-i Hüdə baħub eylə **bir** 'ibrət zāhid (Gazel 39, Mısra 6).
[bir,]

Səbā rūhu'l-Qüdüsdür Məryəm-i İsadān çün kūha
Ki hər **bir** nəfləşində yüz Məsīhəvəş hüveydādur (Gazel 40,
Mısra 6). [bir,]

Cəhānun cümlə dərdinə dəvādur bilməmək ancaq
Bu dərüyə dəhi fikr elə **bir** [ki] cüz' ü ə'zəmdür (Gazel 41,
Mısra 4). [bir,]

Nə qədri cüst ü cü etdim cəhāndə tapmadım **bir** kəs
Ki zəhm-i möhnət ü dərdə onun hər ləfzi mərhəmdür (Gazel
41, Mısra 5). [bir,]

Bu hāki-rəh ki üstündə gəzərsən çoh fəhārətlə
Təşəvvür eylə hər **bir** məsti **bir** Kāvüs **bir** Cəmdür (Gazel
41, Mısra 10). [bir,]

Əfsüs ki yoh **bir** nəfər 'ārif ki dəm-ā-dəm
Cən tūfi sənə şəhd-i kəlamında şəker var (Gazel 42, Mısra
5). [bir,]

Zü'î həzər et zād-i rəhün eylə mühəyyā
Bir qəht gələ buq'əyə āhır səfərin var (Gazel 42, Mısra 20).
[bir,]

Qurbān saña şā'ir gərək içsün mey-i gül-gün
Sevsün dəhi **bir** dil-bər ü dildāri Səməndər (Gazel 43, Mısra
12). [bir,]

Bəh bəh əzəl günündə sə'ədət nəşibi var
Hər **bir** kəsün ki sən kimi ey məh həbibi var (Gazel 44,
Mısra 1). [bir,]

Zü'î sañadı Leyliyə Məcnūn gəzəl-sərə
Hər gülşənün **bir** özgətəhər 'əndəlībi var (Gazel 44, Mısra
12). [bir,]

Nə gəm ey gül sənün tək **bir** nigār-ı gül-'izārım var
Sühən-dən u ənis u münis u gəm-h'vār yārım var (Gazel 45,
Mısra 1). [bir,]

Nədür ey lələ-ruh yārım bu qədri bī-vəfālıq kim
Deməzsən kim mənim **bir** dərd çəkmiş dəğdārım var (Gazel
45, Mısra 6). [bir,]

Nədür muncə təğāfül səndə ey səyyād-i bī-pərvā
Nəçün yād etmişən dāmımdə āhır **bir** şikārım var (Gazel 45,
Mısra 8). [bir,]

Cəhān bağında **bir** h'əşgīdə nəhlə bənzərəm mən kim
Nə **bir** şāhım nə səyəm nə şükūfə nə bərim yohdur (Gazel
47, Mısra 11). [bir,]

Cəhān bağında **bir** h'əşgīdə nəhlə bənzərəm mən kim
Nə **bir** şāhım nə səyəm nə şükūfə nə bərim yohdur (Gazel
47, Mısra 12). [bir,]

Zāhidün mənzili qoy məscid ü mehrāb olsun
Zü'iyā **bir** elə vīrānə nə 'āqil yeridür (Gazel 49, Mısra 10).
[bir,]

Nə gəflətdür bu səndə ey təğāfül-pīşə səyyādım
Deməzsən kim mənim dāmımdə āhır **bir** şikārım var (Gazel
50, Mısra 6). [bir,]

Maña əğyār oldı hərf-i əğyār ilə yār āhır
Görün əğyārə muncə yār olan **bir** gül-'izārım var (Gazel 50,
Mısra 8). [bir,]

Sitərə şanmə fələkdə şərar-ı āhımdur
Bu əmrə ātəş-i dil **bir** qəvi güvāhımdur (Gazel 53, Mısra 2).
[bir,]

Sağınmə bī-kəsəm ey şūh yohdı **bir** kimsəm
Bələ vü möhnət ü əndüh u gəm sipāhımdur (Gazel 53, Mısra
7). [bir,]

‘Äläm içrə hər kimün **bir** bî-vəfā cānānı var
Söləmə **bir** də onə dünyā vü dīn ü cānı var (*Gazel 54, Mısra 1*). [*bir,]*

Žū’î-i bīmār-ı ‘eşq oldun ölimdir çārəsi
Hər gedən geyri həyāl etmə ki **bir** dərmānı var (*Gazel 54, Mısra 10*). [*bir,]*

Åşkārə qanımlı hər dām tökər gəməzün oğlu
Bir təbəssüm ilə lə’lün cānımı pūnhān alır (*Gazel 59, Mısra 4*). [*bir,]*

Yoh **bir** nəfər [ki] tā oğuyub qanə ey Ğərīb
Şā’ir nə növ’ [iylə] desün hüsni-qönçəni (*Kaside 3, Mısra 12*). [*bir,]*

Könlümi şayd eylədi **bir** göz açınca gözlərün
Eylə kim **bir** şayd lāğərini iki tərhlən alır (*Gazel 59, Mısra 5*). [*bir,]*

Könlümi şayd eylədi **bir** göz açınca gözlərün
Eylə kim **bir** şayd lāğərini iki tərhlən alır (*Gazel 59, Mısra 6*). [*bir,]*

Əlbəttə mən tək o də **bir** gül əsīridür
Bî-cā döğül bu qədri ki bülbul fəğān çəkər (*Gazel 61, Mısra 7*). [*bir,]*

Dəhənin sordum āb-ı rūsı ilə çeşmindən
Baña bu nüktəni **bir** rəməz ilə pūnhān dedilər (*Gazel 62, Mısra 8*). [*bir,]*

Həlqün dəhi yoh mətləbi **bir** pūldan özgə
Nāmüs həyā ‘ār ilə geyrət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 19*). [*bir,]*

Bir həbbə için birbirini öldürü nā-həq
Dərlər nədi inşāf-ı mürüvvət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 21*). [*bir,]*

Cānın veri **bir** həbbəni verməz bu hələ’iq
Pəs bu şifət insān ilə şöhbət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 23*). [*bir,]*

Zāhidün kibr ü riyādur ‘əməli **bir** nəzər et
Hansı āyətədi bu söz necə təğyīrdədür (*Gazel 75, Mısra 7*). [*bir,]*

Bəhār oldu nə sūd ondan ki **bir** dildārımız yohdur
Mey-i gül-nārımız nə dīrhəm ü dīnārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 1*). [*bir,]*

Bir iki cām-ı həkīmānə əhl-i hāl ilə
Əgərçi nüş edəsən zəhm-i cānə mərhəmdür (*Gazel 80, Mısra 7*). [*bir,]*

Hər ildə gərçi dəhrdə **bir** lāləzār olur
Tiflīs içində hər gecə yüz növ-bəhār olur (*Gazel 82, Mısra 1*). [*bir,]*

Bir həbbəyə firdövs u behiştı satun almaz
Çün müştə’ī -i rövzə-i rīzvān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 7*). [*bir,]*

Aldanmə dünyā malinə həm cāhinə cəlālınə
Düş **bir** Həqün həyālınə rəhmānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 10*). [*bir,]*

Qılır əhvāl-ı bātin zāhır ‘äləm içrə **bir** dəmdə
Desəm mən küfr olur mu cām-ı bādə gər peyəmbərdür (*Gazel 88, Mısra 3*). [*bir,]*

Qıl tərəhhüm elə **bir** tıg ilə səd-pārə mənı
Nəyə lāzımdı sər ü cism ü dil [ü] cān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 5*). [*bir,]*

Qāni’di könlül **bir** qurı nəzzārəyə həyrçün
Cövr-i sitəmindən rəh-i nəzzārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 5*). [*bir,]*

Şəhrā-yı gəm ü möhnəti başdan başə gəzsön
Bir mən kimi möhnət-zədə āvārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 10*). [*bir,]*

Cəhāndə hiç cövhər-bādə kimi h’oş-güvār olmaz
Ki hər **bir** şəhisi təşhīs etməgə kāmīl ‘əyər olmaz (*Gazel 99, Mısra 2*). [*bir,]*

Müdām olmaq gərək nə sūd içüb mey **bir** dām oldun şād
Cəhāndə bu məşəldür **bir** gül ilə növ-bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 5*). [*bir,]*

Müdām olmaq gərək nə sūd içüb mey **bir** dām oldun şād
Cəhāndə bu məşəldür **bir** gül ilə növ-bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 6*). [*bir,]*

Gənə pīrānəsər dil mürği **bir** şühə nigār olmuş
Pərişān zulfı tək hicrində dā’im bî-qərār olmuş (*Gazel 102, Mısra 1*). [*bir,]*

Hərīdār-ı mətā’-ı hüsün ey H’urşīd-rū dil-bər
Bir əldə dīn-i dünyānı bir əldə cān-ı tən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 4*). [*bir,]*

Ey baña tə’nə edən **bir** düşəsən hicrānə
Görəsən tā ki nələr Žū’iyə hicrān etmiş (*Gazel 104, Mısra 9*). [*bir,]*

İçüb mey məst olub ‘äləm gəmin **bir** zərrə çəkməzdük
Həqīqət ‘äləmində ‘āqıl ü fərzānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 5*). [*bir,]*

Açar hər **bir** həsīs ədnāyə imdi
Fəzilət şāhibi dəst-i gədəliq (*Gazel 112, Mısra 3*). [*bir,]*

Gəldi ādəm bu yerə dözmədi **bir** şeytānə
Bilmədi burda tāmām ādəm-i şeytān olacaq (*Gazel 114, Mısra 7*). [*bir,]*

Söləyüblər ki cəhānə gələcək **bir** Dəccāl
Bilməyüblər ki mülhīd (?) nədən firāvān olacaq (*Gazel 114, Mısra 9*). [*bir,]*

Nə h’oşdur **bir** gözəl dil-bərlə həm-bəzm-i şərab olmaq
Hərāb ābād-ı dünyədə içüb məst ü hərāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 1*). [*bir,]*

Görüb yüz dağ **bir** h’urşīd için min daşə baş urmaq
Olub rəngin cığər qan ilə **bir** lə’l-i h’oş-āb olmaq (*Gazel 115, Mısra 7*). [*bir,]*

Əgər **bir** əhl-i həl olsa mey iç 'eys eylə Zü'î tək
Həladur bî-sər ü pələ içüb əhl-i 'əzāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 13*). [*bir,]*

Nədür **bir** bî-vəfā 'eşqinə ey qanə dönən könlüm
Yətən hər nā-kəs ü bî-fəhmən tə'n ü tə'ədda çək (*Gazel 116, Mısra 9*). [*bir,]*

Bir sınıq cāmə verin zühd ü riyā hırqəsinə
Yol tapan məhfəl-i 'ürfənə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 7*). [*bir,]*

Bir ləhzə qoymadun məni əsüdə dəhrdə
Gəldim əlündən əhür mən cənə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 7*). [*bir,]*

Hic **bir** 'əlāc möhnət-i hicrənə tapmuram
Fikr eylərəm nə qədr ilə hər yanə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 11*). [*bir,]*

H'əş ol zəməinə ol məh ilə həm-zəbān olam
Hər sözdə **bir** dilim dutulub nā-təvān olam (*Gazel 128, Mısra 2*). [*bir,]*

Almış çəhār güşədən ətrəfimi gəmün
'Eşqün əgər baña verə **bir** fūrət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 16*). [*bir,]*

Getdi ol qaşı hilālüm dedi **bir** āyə gəlüm
Hansı aydur nə bilim tā ki tamāşāyə gəlüm (*Gazel 134, Mısra 1*). [*bir,]*

Həliq çü **bir** şey'ə dögi möhtāc həlqdən
Nə sirr var bu hılqət-i əşyadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 3*). [*bir,]*

Məscid əhlində ki yoh zövq Hüdāyā n'olı **bir**
Güşə-i meykədədə məclis-i 'ürfənə gedəm (*Gazel 140, Mısra 11*). [*bir,]*

Əzəldə istər idim vəşlini vəli həlā
Nüvīd-i qətl veren **bir** pəyəmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 8*). [*bir,]*

O məh vəşli döğül ərzü baña Zü'î
Dilindən ol şənəmün **bir** sələmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 10*). [*bir,]*

Sevübdür **bir** cəvān-ı nəzənin pīrənəsər könlüm
Yanar şövq-i ruhuylə nərə hər şām ü səhər könlüm (*Gazel 143, Mısra 1*). [*bir,]*

Şövq-i ləbilə küyuna **bir** kəs dolanmasun
Lə'l arzısı ilə Bədəhşānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 3*). [*bir,]*

Hər gecə yanur şəm' kimi hicrə Zü'î
Tā ki salə **bir** gün başına səyə cəməlün (*Gazel 147, Mısra 10*). [*bir,]*

'Əks-i həttün görmədim **bir** çeşm-i nəm-nākımdə mən
Bəs nöçün derlər gəzər dəüm Hızr dəryā yüzün (*Gazel 148, Mısra 5*). [*bir,]*

Bir zəməni h'əş keçməyür hicrən əlindən cən içün
Güyyā Həliq yaratmışdır məni hicrən içün (*Gazel 152, Mısra 1*). [*bir,]*

Bir dəm olmaz kim könlül əndühdən əzād olə
Eylə san gökdən yaqır möhnət mən-i nālən içün (*Gazel 152, Mısra 3*). [*bir,]*

Bir nəfəs keçməz firāqında o bəd-hü dil-bərün
Kim tapulmaz min bələ mən zār u sər-gərdən içün (*Gazel 152, Mısra 5*). [*bir,]*

Çəkdi həcər nəz ilə öldürmədi şəd-həyf kim
Qıymadı **bir** qətrə əbı bu dil-əfkār içün (*Gazel 153, Mısra 8*). [*bir,]*

Kāfiri bütədən ayırdun zāhidi məhrəbdən
Bilmirəm **bir** hiç ey zəlüm nədür dīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 4*). [*bir,]*

Əgər şāhınə hər gün eyləmək **bir** qan olub rüzī
Təğāfül birlə min min eyləmə hər gündə qan Şāhın (*Gazel 171, Mısra 5*). [*bir,]*

Nədi dünyā özi **bir** fikr elə ey məst-i gürür
Bāri 'ibrət elə **bir** Ādəm ilə Həvvādən (*Gazel 173, Mısra 3*). [*bir,]*

Nədi dünyā özi **bir** fikr elə ey məst-i gürür
Bāri 'ibrət elə **bir** Ādəm ilə Həvvādən (*Gazel 173, Mısra 4*). [*bir,]*

Belə olduqda nə həşil bu gəm-i bî-cādən
Deyüldür bizə **bir** rəmz-i 'izā qālūdə (*Gazel 173, Mısra 13*). [*bir,]*

Bir zərrə qədri anlamadım rüzgārdən
Nə dəhrdən nə bu fələk-i kəc-mədərdən (*Gazel 176, Mısra 1*). [*bir,]*

Cəbr ilə ihtiyārdə yoh **bir** qədər dəlil
Hər nə kələm var 'uləmə-yı kibārdən (*Gazel 176, Mısra 21*). [*bir,]*

Oldı dūçār dūn baña **bir** āftāb-rū
Yüz mərtəbə vəcīhdi məh-ı tēmāmdan (*Gazel 177, Mısra 7*). [*bir,]*

Ey dil-i bî-cārə bülbül kimi zār olmaqdəsən
Bir gül-i növ-hiz 'eşqi ilə zār olmaqdəsən (*Gazel 184, Mısra 2*). [*bir,]*

Yanmaqə pərvānə tək **bir** şəm'-i ruhsār 'eşqinə
Yā gəm-i **bir** lələ-ruhlə dəğdār olmaqdəsən (*Gazel 184, Mısra 3*). [*bir,]*

Olmasun **bir** növ-gülün gīsüsü sevdāsiylə hār
Cəm' edün əhür pərişān bî-qərār olmaqdəsən (*Gazel 184, Mısra 5*). [*bir,]*

Pərvānə olə könlüm əgər sən tək **bir** şəm'
Görməz gözəlüm gər gəzə yüz əncümən içrə (*Gazel 187, Mısra 7*). [*bir,]*

Geyrət odı **bir** dəmdə vücüdüm 'ədəm etdi
Tā düşdi ləbün vəşfi dəhəndən dəhən içrə (*Gazel 187, Mısra 9*). [*bir,]*

Nə rəvādür ki qoyə sən kimi **bir** lələ 'izār
Bu qədər dāğ-ı ələm Zū'ī-i gəm-fərsāyə (*Gazel 194, Mısra 9*). [*bir,]*

Köñül verdim vəfālī sanubən **bir** yārə bī-hüdə
Cəfā eylən o bəd-hū bī-vəfā hūn-h'vārə bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 1*). [*bir,]*

Cəm' edüb zülfün belā heylin gəlüb cān üstünə
Gör nə cəm'iyyət qılıblar **bir** pərişān üstünə (*Gazel 203, Mısra 2*). [*bir,]*

Sanmə bī-hüşluqım bī-hüdə gördükdə yüzin
Alur āramımı **bir** gəmzə-i pünhānı ilə (*Gazel 204, Mısra 12*). [*bir,]*

Bir əldə sāğər-i mīnā bir əldə tūrrə-i yār
Təmām tār u dəf çəng cümlə āmədə (*Gazel 206, Mısra 3*). [*bir,]*

Hər zərrə hāk **bir** sənəmün al yuvaqidur
Fərş-i rəh olmuş imdikinün rəh kənārınə (*Gazel 207, Mısra 15*). [*bir,]*

Bir gün mənim murādım ilə dövr qılma
Dövr-i sipihr ü çərḥ-i dəğādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 5*). [*bir,]*

Çoḥ olma şifte gül-i gülzār -i 'ālēmə
Hər **bir** nigār-ı bī-sər ü pādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 10*). [*bir,]*

Bāvər etməmə sənə həmtā olə dünyədə bu gün
Enə gökdən yerə **bir** vəchdə yüz min āyə (*Gazel 209, Mısra 4*). [*bir,]*

Düşdi güzārımız genə **bir** dil-rübā ilə
Yā Rəb günim necə keçəcəkdir bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 1*). [*bir,]*

Olə Həsrovdə şifrin ü şəkərlə 'işrət
Tə'nə **bir** şürətə bənd olmağa Fərhədə qılə (*Gazel 215, Mısra 10*). [*bir,]*

Bir tərəf şavt-ı belābil bir tərəf āvāz-ı tār

Ğülgül-i mīnā salur baḥ gör nə gāvğālar genə (*Gazel 217, Mısra 7*). [*bir,]*

Təki **bir** gül-bədənün vəşli müyəssər olsun
H'os keçər 'āşiq için güşə-i bāğ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 5*). [*bir,]*

Rəşk edüb dövr-i fələk məndən ayırdı 'āqibət
Dərd [ü] gəm dəf'inə kim **bir** gəm-küsārım var idi (*Gazel 225, Mısra 10*). [*bir,]*

Düşsə səbə güzārın əgər küy-ı yārə **bir**
Sölə bu möhnət ü gəmimi āh zārımı (*Gazel 228, Mısra 7*). [*bir,]*

Tirə etmişdi dil əynəsini jəng-i firāq
Vəşl-i ruhsārın onı **bir** məh-i tābān etdi (*Gazel 233, Mısra 8*). [*bir,]*

Oğrun nigāhı **bir** sənəmün aldı cānımı
Pünhān təbəssümü dəḥi tāb u təvānımı (*Gazel 234, Mısra 1*). [*bir,]*

Cān verməyübdü cān almış mürdədən Məsīh
Bir dəmdə aldı çün ləbi rūḥ-ı rəvānımı (*Gazel 234, Mısra 4*). [*bir,]*

Ğisülərün gəmində pərişānam eylə kim
Bir əjdəhə alubdı mənim iki yanıma (*Gazel 234, Mısra 8*). [*bir,]*

Hüşk oldı nəhl-i 'eyş ü nihāl-ı ümīdimiz
'Ömrimdə **bir** hədiqə-i 'eyşim nəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 4*). [*bir,]*

Kāvüsvar dīv-i gəmə olmuşam əsir
Bu həbsdən hilāşımə **bir** Rüstəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 6*). [*bir,]*

Səd-heyf keçdi fəşl-i gül ü mövsüm-i bəhār
Bir dil bilən müşāhib ü bir məhrəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 12*). [*bir,]*

Səd-heyf keçdi fəşl-i gül ü mövsüm-i bəhār
Bir dil bilən müşāhib ü **bir** məhrəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 12*). [*bir,]*

Bələ-yı hicrə düçar oldım 'āqibət Zū'ī
O vəşldən ki günü **bir** ilə bərabər idi (*Gazel 240, Mısra 14*). [*bir,]*

Möhnət-i hicr ilə məğmüm idi bu hāṭir-i zār
Ləzzət-i vüsləti **bir** ləhzə-i məsrūr elədi (*Gazel 241, Mısra 4*). [*bir,]*

Rəsm-i səhā vücüd-ı cəhāndən Olubdı teyy
Yoh **bir** nəfər bu həlqün arasında Hātəmī (*Gazel 243, Mısra 4*). [*bir,]*

Bir iki ləhzə behişt-vüşāl şora düzəḥ-i hicr
Çü āḥır budur əvvəl vəşldə cəhənnəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 5*). [*bir,]*

Bir məclisə yetüşdim [o] hūr u qüşür idi
Çəşm-i rəqib ü həsid o məclisdə dövr idi (*Gazel 246, Mısra 1*). [*bir,]*

Hər **bir** tərəfdə vardı təcəllā-yı nūr u nār
Vādū'l-müqəddəs ondə 'əyān kūh-ı Tūr idi (*Gazel 246, Mısra 3*). [*bir,]*

Çərḥ olşatmaq için qaşınə **bir** yengi hilāl
Çəkdi nəqışdi təməm olmadı hər āy başı (*Gazel 247, Mısra 5*). [*bir,]*

Bir nəfəs vəşlüvə ey şūḥ dəyişməmə bi'llāh
Versələr Tarı bilür gər baña bu dünyanı (*Gazel 250, Mısra 5*). [*bir,]*

Bir çārə Hüdāyā ki nöçün Yūsif-i zārdan
‘İzzətdəki kəşānəsi zindānə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 9*).
[bir,]

Dərdā ki rüzgārdə **bir** yār qalmadı
Şəhr ü vəfā vü ‘əşrdə diyār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 1*).
[bir,]

Meydān-ı ‘eşq hālidi yoh **bir** nəfər hərif
Nə **bir** dil-āvərə sər ü sərdār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 5*).
[bir,]

Meydān-ı ‘eşq hālidi yoh **bir** nəfər hərif
Nə **bir** dil-āvərə sər ü sərdār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 6*).
[bir,]

Qəzā kätibləri hər şəhs içün **bir** iş yazub lövhə
Mənim lövhimdəki cümlə gəm-i dərd ü bələ çıxdı (*Gazel 254, Mısra 3*). [bir,]

Mollāyə sāhibi deyər hər həftə **bir** şahı
Vermüb o şahını dutə āhır hüşüməti (*Kaside 2, Mısra 13*).
[bir,]

Bir beytinə bir əşrəfi bəhşāyiş etdilər
Firdovs-i həkīm-i sühəndānə ey Gərib (*Kaside 3, Mısra 23*).
[bir,]

Bir beytinə **bir** əşrəfi bəhşāyiş etdilər
Firdovs-i həkīm-i sühəndānə ey Gərib (*Kaside 3, Mısra 23*).
[bir,]

Bir beytə bir qəpik verələr məndə tā çəküm
Rüyintən ü Təhəmtəni meydānə ey Gərib (*Kaside 3, Mısra 25*). [bir,]

Bir beytə **bir** qəpik verələr məndə tā çəküm
Rüyintən ü Təhəmtəni meydānə ey Gərib (*Kaside 3, Mısra 25*). [bir,]

Yohdı **bir** kəs şöhibətdən rüh u cān ləzzət tapə
Arədim gəzdim dəhi hər güşə hər yan qalmayub (*Kaside 4, Mısra 13*). [bir,]

Bir Əmirhān Şirvān igiddən səvāyi dəhrdə
Bir nəfər şəhs-i səhāvət peşə əlān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 18*). [bir,]

Ey h’oş ol gün ki köñüldə yoh idi **bir** möhnət
H’oşcə hālāt ilə əsūdəvār idim rāhət (*Kaside 5, Mısra 1*).
[bir,]

Sərvərə Zü’i-i bī-çārə gəlübdir kəhvə
Qoyma munda sora dünyāda görə **bir** zillət (*Kaside 5, Mısra 50*). [bir,]

Fikr edirdüm ki Hüdāyā baña qıl **bir** çārə
Nə təvānım nə cibim içrə də **bir** dirhəm var (*Kaside 6, Mısra 17*). [bir,]

Fikr edirdüm ki Hüdāyā baña qıl **bir** çārə
Nə təvānım nə cibim içrə də **bir** dirhəm var (*Kaside 6, Mısra 18*). [bir,]

Gətür sāqī qədəh kim **bir** gərībə dəstānım var
Bu çərhl-i kīnə-pərdəzın əlindən əl-əmənim var (*Kaside 7, Mısra 1*). [bir,]

Nə yəhşi dəmlər idi sakin-i şərh olduğum günlər
Həyālımda sanurdum şəhri kim **bir** gūlsitānım var (*Kaside 7, Mısra 8*). [bir,]

Bəli çıqsun nə günə sähət-i Şirvān həyālımdan
Kim ol gülşəndə **bir** Seyyid kimi şirīn zəbānım var (*Kaside 7, Mısra 18*). [bir,]

Var idi **bir** yabum kətdən gələndə şəhrə bu dəfə
Yoruldu yolda qaldı şattım onda **bir** yalānım var (*Kaside 7, Mısra 22*). [bir,]

Yorulmuş yabını sattım başımdan eylədim ammə
Qalubdur üç taqar arpam dəhi **bir** dam samanım var (*Kaside 7, Mısra 24*). [bir,]

Vəzir-i ‘əqlə qıldım məşvərət **bir** at fikrində
Dedim ey ‘əql **bir** fikr et sənün tək genə dānım var (*Kaside 7, Mısra 25*). [bir,]

Qalub **bir** heyli müddət māt-ı heyran sölədi nə-gəh
Bu müşkil əmri həll etməkdə **bir** şəhsə gümānım var (*Kaside 7, Mısra 28*). [bir,]

Ki fəhr ilə desün ol sərvərimdən bir nişānım [var]
Gərəz **bir** atdur mənüzür-ı Zü’i sərvār səndən (*Kaside 7, Mısra 37*). [bir,]

Ki fəhr ilə desün ol sərvərimdən bir nişānım [var]
Gərəz **bir** atdur mənüzür-ı Zü’i sərvār səndən (*Kaside 7, Mısra 38*). [bir,]

Sən yıqub hərc etmədün **bir** həbbə Həqqə cānuvə
‘Ələm-i ‘uqbədə bağ gör kim ‘uqubət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 5*). [bir,]

Bir cigər də ayda almə əkl qıl hün-ı cigər
Yıq gələn qoy qalsun āhırda nədəmət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 11*). [bir,]

Yüz min il ‘ömrün olə çün **bir** nəfəsdür ‘əqibət
‘Ömr-i bāqilə cəhəndə şān u şövkət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 15*). [bir,]

Bu müjdə ilə dil tapub āram güşşədən
Bir təzə mətlə’ etdi mədihində āşkār (*Kaside 9, Mısra 30*).
[bir,]

Səlil **bir** əhsən-i səbt-i peyām-bər vāriş-i Əhməd
Ki cədd-i pākını Həq bā’iş-i kövn ü məkān qılmış (*Kaside 11, Mısra 19*). [bir,]

Mən də **bir** Türki qəşidə deyübən əhvālım
Etdim ol mənəbə’-i əltāf u səhāyə i’lām (*Kaside 13, Mısra 31*). [bir,]

Sölə ki hansı zəmənda var idi **bir** telefon
Yā teleqram vagon kim gedir bu sür’ət ilə (*Kaside 20, Mısra 3*). [bir,]

Semend sur'ət ilə on günə gedən rāhı
Vağon gedir onı **bir** gündə istirahət ilə (*Kaside 20, Mısra 6*).
[bir,]

Vəli çe fā'idə adəmlərinə hıkmət-i elm
Dögül mü'əssir **bir** zərrəcə sirāyət ilə (*Kaside 20, Mısra 18*).
[bir,]

Cəvāb söliyə hər **bir** su'ālə diqqət ilə
Gərək mü'əllim-i qābil olə o məktəbdə (*Kaside 20, Mısra 24*). [bir,]

Yohdur **bir** ağ gün mən-i bəh̄ti qəra içün
'Ömrüm keçir 'əbəş belə leyl ü nəhār ilə (*Kaside 21, Mısra 11*). [bir,]

Bir sirr var bu işdə Hüdāvēnd-i zü'l-minən
Hələq eyləyübdü hər birini bir qərār ilə (*Kaside 21, Mısra 35*).
[bir,]

Bir sirr var bu işdə Hüdāvēnd-i zü'l-minən
Hələq eyləyübdü hər birini **bir** qərār ilə (*Kaside 21, Mısra 36*). [bir,]

Oğur vəsf-i behişt-i 'ədn hər **bir** güşədə şulşul
Dügāh şübḥ ü şām içrə neçə 'uşşāq-ı dīvānə (*Kaside 22, Mısra 13*). [bir,]

Sölə bu 'elm nə tərz ilə pəs olur hāşıl
Ki kāmīl ādəm edə **bir** o növ' həyvānı (*Kaside 23, Mısra 48*). [bir,]

Vəlik bilməyə imlānı yā ki inşānı
Nəinki **bir** qurı 'əmmāmə vü 'əyālī olə (*Kaside 23, Mısra 51*). [bir,]

Bu iddi'ā də **bir** olə nə eybi hər mollā
Beş on 'əvām yıqub qalḥızır buğāğunı (*Kaside 23, Mısra 83*). [bir,]

Ey müşikāf-ı dəhr ki Zü'īni ḥulūşlə
Bir şe'r-i nəzik eylədi mədhündə āşkār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 2*). [bir,]

Bir püst lütf qılmış idin şe'rdən qabaq
Əş'ār-ı nəsr vāqe' olub nəzmdən kənār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 3*). [bir,]

Kāmīl külah-düz u rəfūkārlar onı
Tā **bir** külah tikdi çəküb rənc-i bī-şümār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 8*). [bir,]

On **bir** ay 'işrət ü 'eyş ilə keçür ovqātun
Bārī **bir** ay keçən əhvalə sitiğfār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 10*). [bir,]

Bu **bir** aydur Ramazān mundə özüvi dāḥil
Cənnətə təcī min təhtiḥə' l-ənhār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 11*). [bir,]

Yohsə Qur'ānı tilāvēt eləməkdən qaçuban
Virdüvi şām u səhər **bir** bərbəṭ ü mizmār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 16*). [bir,]

O zəməñ **bir** qəşidə-i qərrā
Midḥət-i **bir** əmirdə inşā (*Mesnevi 2, Mısra 19*). [bir,]

'ārif u şā'ir neçə yol-daş iduq
Hər **bir** işdə birbirə sīr-dāş iduq (*Mesnevi 4, Mısra 10*). [bir,]

Eyləyürdük dəm-bə-dəm 'eyş ü nəşāt
Hər çəməndə döşəyirdük **bir** bisāt (*Mesnevi 4, Mısra 14*).
[bir,]

Həqqə edirdüm gecə mən **bir** du'ā
Oturmışkən həstə-bəstə mübtələ (*Mesnevi 4, Mısra 39*).
[bir,]

Ki nā-gəhān **bir** qāşid-i ḥ'oş həbər
Əlində **bir** nāmə-i fərruḥ əşr (*Mesnevi 4, Mısra 41*). [bir,]

Ki nā-gəhān **bir** qāşid-i ḥ'oş həbər
Əlində **bir** nāmə-i fərruḥ əşr (*Mesnevi 4, Mısra 42*). [bir,]

Açub gördüm **bir** nāmə-i dil-güşā
Kāḥ-i gülşən sīni sünbül cān-fəzā (*Mesnevi 4, Mısra 45*).
[bir,]

Yazub baña **bir** nāmə-i möhtərəm
Bəhr-i səḥā mə'dən-i kān-i kərəm (*Mesnevi 4, Mısra 47*).
[bir,]

Əḥırı bu çərḥ-i qədimü'l-bīnā
Eyləyə **bir** ləhžədə anı fənā (*Mesnevi 5, Mısra 22*). [bir,]

Pəs belə əşḥası ki bu çərḥ-i dūn
Eyləyə **bir** ləhžədə zār u zəbūn (*Mesnevi 5, Mısra 24*). [bir,]

Dūn baña **bir** yār-ı 'adimü'l-miṣāl
Sölədi ey Zü'ī-i şīrīn məqāl (*Mesnevi 5, Mısra 41*). [bir,]

Līk çü yoḥ imdi **bir** əhl-i səḥā
Qəşidə vü şe'rə desün mərhəbā (*Mesnevi 5, Mısra 57*). [bir,]

Həlidi kīsəm zər ilə sīmdən
Hāşil olmaz **bir** qəpik ḥiç kimdən (*Mesnevi 5, Mısra 82*).
[bir,]

Sāqiyā bir kərəm et durma gözün qurbānı
Bir iki cām ilə səřār elə mən nālānı (*Mesnevi 6, Mısra 2*).
[bir,]

Həqqi mollā odı kim hər sözi yazub oḥuyə
Yohsə ki bilməyə **bir** hərfi yalandan toḥuyə (*Mesnevi 6, Mısra 46*). [bir,]

Yə'nī məcmü'-ı cəhān içrə bənī növ'-i bəşər
Yaranub **bir** kişi **bir** 'övrətidən sər-tā-sər (*Mesnevi 6, Mısra 60*). [bir,]

Bir cām ilə dəf'-i dərd ü gəm qıl
Tədbir-i ḥumārım et kərəm qıl (*Mesnevi 7, Mısra 3*). [bir,]

Tā inki üç ay bundan əqdəm
Bir yəḥşı zəməndə həyr məqdəm (*Mesnevi 7, Mısra 28*).
[bir,]

Nərrād-ı qəzā çəküb baña dav
Gəldi o məqāmə **bir** piristav (*Mesnevi 7, Mısra 30*). [bir,]

‘Ürəfə zümərəsinə cām-ı cəhān bin meydūr
Cühələ firqəsinə **bir** qun hay vəhimdūr (*Mesnevi 9, Mısra 4*). [*bir,]*

Dögi **bir** şüret-i şəhşiyyə ilə insānlıq
‘Elmlən həşil olur mərtəbə vü ‘ürfānlıq (*Mesnevi 9, Mısra 19*). [*bir,]*

Bir hədiş etsə rəvāyət sənə bir fikr elə
Gör yaraşur mi desün həq peyām-bər belə (*Mesnevi 9, Mısra 53*). [*bir,]*

O sözüñ də genə **bir** yaşırsını əhiz etməb
Hər nə pöhrəsi vardır oları əzbər edüb (*Mesnevi 9, Mısra 61*). [*bir,]*

Siz də hər buq‘ədə **bir** məktəb bünyād eyləyün (*Mesnevi 9, Mısra 83*). [*bir,]*

Bir il olur mənim kimi müştəri
Cān u dildən ihlās edən çəkəri (*Mesnevi 10, Mısra 49*). [*bir,]*

Anlayubdur çü ‘əqlidür kāmīl
Pul ilən hər **bir** iş olur həşil (*Mesnevi 11, Mısra 16*). [*bir,]*

Tikdirir məscid ilə yüz əhsān
Alı **bir** gündə rövzə-i rizvān (*Mesnevi 11, Mısra 24*). [*bir,]*

Pülsüz olsə kimsə meyl etməz
Bir güruşə o hikməti getməz (*Mesnevi 11, Mısra 36*). [*bir,]*

Hərə **bir** dīn gətirmiş izhərə
Bir olan dīn Olubdı şad pərə (*Mesnevi 11, Mısra 95*). [*bir,]*

İlāhī **bir** səbəb qılsun kərəmdən
Görüb vəşlün olum āzād gəmdən (*Mesnevi 12, Mısra 21*). [*bir,]*

Təvəqqe‘m budı əhvālını bəyān edəsən
Həqir Zū‘īni **bir** sözlə şād-mān edəsən (*Mesnevi 14, Mısra 16*). [*bir,]*

Yā Rəb olur mu **bir** də dönüb növ-cəvān olam
Eyş [ü] nəşāt-ı ləzzət ilə kām-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 1*). [*bir,]*

Dünyədə indi istəmərəm **bir** zəməñ olam
Altmış yaşında isə [o] **bir** kimsə gər vəfāt (*Muhammes 1, Mısra 18*). [*bir,]*

Tapdı o şəhş hər iki dünyədə **bir** nicāt
Hər kəs ki etdi yetmişə həştādəcən həyāt (*Muhammes 1, Mısra 19*). [*bir,]*

Bir zərrə qədri bilməz idim dərd ü möhnəti
Derdim müdām Həsoy [u] Şirīn həkəyətī (*Muhammes 2, Mısra 4*). [*bir,]*

Bir yerdəəm təfəvüti yoh tütī vü gürāb
Bilməz nədür cəhāndə günāh ilə yā səvāb (*Muhammes 3, Mısra 25*). [*bir,]*

Hikmət sözün bürüz eləsən yoh onə cəvāb
Bir şərf anlamaz deyəsən gündə yüz kitāb (*Muhammes 3, Mısra 28*). [*bir,]*

Gülsitānlar içrə hər yan bāng-ı nüş-ā-nüş olub
‘Eys edən ‘uşşāq içün **bir** qāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 12*). [*bir,]*

Babam firāqını düşməñ cəfāsını çəkdim
Bir özgə güşşə var oldur qılan fikār məni (*Müseddes 2, Mısra 22*). [*bir,]*

Düşdi güzārımız genə **bir** dil-rübā ilə
Yā Rəb günim necə keçəcək bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 1*). [*bir,]*

Bir zərrə söz olmadı qəzādān mə‘lūm
Çoh bahdım əgər diqqət ilə təfsīrə (*Rübai 2, Mısra 3*). [*bir,]*

Dərdā ki cəhāndə dil bilən həm-dəm yoh
‘Ömrün yüz olə da şād keçən **bir** dəm yoh (*Rübai 5, Mısra 2*). [*bir,]*

Hər kimsə cəhāndə **bir** nəciḅ ‘avrət alur
Dünyədə behişt ü hūrī ilə cənnət alur (*Rübai 6, Mısra 1*). [*bir,]*

Dünyāsi olur behişt tək āhırı də
Bir ‘avrət alub əgər iki dövlət alur (*Rübai 6, Mısra 4*). [*bir,]*

Şirān-ı cəhān **bir** ‘avrətə ‘əcizdür
Vāy ol kəsə olsun ki iki ‘avrət alur (*Rübai 7, Mısra 3*). [*bir,]*

Nə mülk-i gürbət içrə **bir** ənīs-i dil-güşāmız yoh
Şəbā səndən səvā **bir** kimsəyə Bi‘llāh ricāmız yoh (*Tahmis 1, Mısra 7*). [*bir,]*

Yəqin budur āhır dūr olub mehr ü vəfā zā‘il
Bu həm **bir** zülmüdür kim yār olur ‘uşşāqdan gāfil (*Tahmis 1, Mısra 22*). [*bir,]*

Yüz qəşidə deyübən vāqif edim nüktələrə
Bir qəpik qədri o əş‘ārı gətürməz nəzərə (*Terci-bend 1, Mısra 34*). [*bir,]*

Vəlīkən hər üç aydan **bir** gəlüb Şirvānə getməkdən
Əzildi riştə-i cānım fələkdən əl-əməñim var (*Kaside 7, Mısra 19*). [*bir,]*

Bir vüçüdi ki Həq edə mümtāz
Nə desən vəşfinə olur çoh āz (*Mesnevi 2, Mısra 43*). [*bir,]*

Bir cām ilə güşşə gedə məndən
Gəm jəngini tā silüb köñüldən (*Mesnevi 8, Mısra 9*). [*bir,]*

Bir yaşı məşəl bu dəstāndə
Sə‘dī buyurubdı Gülsitāndə (*Mesnevi 8, Mısra 37*). [*bir,]*

Şirāzdə **bir** mürīd-i kāmīl
Mürşidliqə olmuş idi qābil (*Mesnevi 8, Mısra 39*). [*bir,]*

Gər var isə gözi vəlī ə‘mədi bāḡini
Bir fərq verməyür gül-i həmrāyə hārdan (*Gazel 176, Mısra 8*). [*bir,]*

Lütf ilə gəldi niçə dedi ey fəqir-i sən
Qıl **bir** nəzər cəhənə nihən aşkardə (*Kaside 19, Mısra 16*).
[bir,]

Eyləsən inşaf ilə gər **bir** nəzər
Demək olmaz bu sözlərdən **bir** həbər (*Mesnevi 5, Mısra 77*).
[bir,]

Əgər behiştə min hür versə Tarı baña
Döğül 'əvəz **birinə** ol günün bu dünyədə (*Gazel 206, Mısra 10*). [birinə, -i, -n, -ə]

Ey səqī əl-əlmən bana hüm-hüm şərāb ver
Tə'sir eyləməz bizə peymənənün **biri** (*Kut'a-ı Kebir 6, Mısra 2*). [biri, -i]

Olə da **bir** sözi təşhīş-i təmiz etməzlər
Həq sözün cənnəti diqqət edübən getməzlər (*Mesnevi 9, Mısra 43*). [bir,]

Gör bölüblər neçə yüz firqələrə **bir** dīni
Muẓməhil zāy' edüblər bu gözəl āyənī (*Mesnevi 9, Mısra 47*). [bir,]

Şikəstə könlümü cövrüylə eyləyür vīrən
Demir ki **bir** bu hərəbə mənim məqāmımdur (*Gazel 55, Mısra 6*). [bir,]

Dīvānə olmaduqsə də **bir** məst olaq bārī
Tā kim mu'āf olaq bu günāh u savābdan (*Gazel 178, Mısra 5*). [bir,]

Şəd-heyf həft uduzdim [o] həftād sālımı
Bir fikr qılsa idim əgər mən [ki] məlumi (*Muhammes 2, Mısra 20*). [bir,]

bir: *Aynı, benzer, sanki, adeta bir ..., gibi.*

Hüdāvənd-i cəhən ol bāğə zātın bāğbān qılmiş
Kəməl ü 'elm ü fəzl ü cüd **bir** bāğ-ı dil-ārādur (*Kaside 11, Mısra 23*). [bir,]

Hüdā vü Marrat u Kristos u Tarı **bir** sözdür
Bu küfr olur mu kişi bilsə bu mü'əmmāni (*Kaside 23, Mısra 69*). [bir,]

Versün cavāb şər'də **birdür** riyā vü şirk
Sor bu su'ālī zāhid-i 'ālī-cənābdan (*Gazel 178, Mısra 7*).
[birdür, -dür]

Təqdīr-i qəzā vü qədərün məs'ələsin
Sordum demədi hiç biri **birdür** 'izz-i kəlam (*Rübai 3, Mısra 4*). [birdür, -dür]

Sən tək **bir** gözəl olmaqlıqə nəqqāş-i əzəl
Gecə gündüz məh ü H'urşidə verür yüz şayqəl (*Gazel 126, Mısra 1*). [bir,]

Bu hākī-rəh ki üstündə gəzərsən çox fəhārətlə
Təşəvvür eylə hər **bir** məsti **bir** Kāvüs **bir** Cəmdür (*Gazel 41, Mısra 10*). [bir,]

Bu hākī-rəh ki üstündə gəzərsən çox fəhārətlə
Təşəvvür eylə hər **bir** məsti **bir** Kāvüs **bir** Cəmdür (*Gazel 41, Mısra 10*). [bir,]

Ümüdün kəşgilən Zū'ī ki sən tək rind ü rüsvāyə
Döğül mümkün vüşālī **bir** onun tək pāk-ı dāmānun (*Gazel 149, Mısra 12*). [bir,]

Dünyədə yüz il 'ömr olə gər **bir** dəmdür
Hər kəs ki bunu bilsə bənī ādəmdür (*Rübai 4, Mısra 1*). [bir,]

Zāhirdə nāmədür vəlī bātın Zū'iyə
Bir nəfə-i müşk-i nābdı Tātārdan gəlüb (*Gazel 27, Mısra 14*). [bir,]

Gülüstān içrə olmuş hər gül-i növhiz **bir** Həsro
'Anādil Bārbəd bu bəzmə bülüllər Nəkişādur (*Gazel 40, Mısra 3*). [bir,]

Bir cövhər-i nəfisidi bu pül ki cənnəti
Pulla verür hələ'iqə fikr ilə tārde (*Kaside 19, Mısra 23*).
[bir,]

Gözlərün şədqəsi cān səqī ayağın ələ al
Dön pey-ə-pey genə **bir** şür-ı cünun başımə sal (*Mesnevi 1, Mısra 8*). [bir,]

Nə dildə **bir** gəm-i hicrān nə küdürət idi
Döğüldi belə dāmən də **bir** əhl-i 'işrət idi (*Tahmis 2, Mısra 14*). [bir,]

Yahşı odur ki topraq içində nihən olam
H'oş ol zəməni ki qış baña **bir** növ-bəhār idi (*Muhammes 1, Mısra 8*). [bir,]

Manqal kənārī yār ilə **bir** lāləzār idi
Ruhsārəsində cənnət-i hür aşkār idi (*Muhammes 1, Mısra 9*).
[bir,]

Ol hələtün gədəliqı **bir** şəhriyār idi
Bu həl ilə nə zövcü əgər hökm-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 11*). [bir,]

Bir mür-ı bī-nəvā təkī sər-gəştə dövr edüb
Āhırdə bārgāh-ı Süleymānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 3*). [bir,]

Hər dəm qılurdum ol gül-i ruhsārınə nəzər
Qış mövsümü yəqīn baña **bir** növ-bəhār idi (*Gazel 222, Mısra 6*). [bir,]

Məryəm ü rüh-ı Qüdüs 'İsā üç **bir** sözdür
Üç deyəni səhv eləyübdür oğuyur sənī gələt (*Gazel 109, Mısra 7*). [bir,]

Bir həl ilə qalmaz bu şifət dövr-i zəmənə
Āhır dəgişər gərdis-i dövrən belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 13*). [bir,]

Şəd-heyf cəhən bāğınə **bir** vəqtdə gəldük
H'oşgədə olub nəhl nə şāh u nə gəmə var (*Gazel 42, Mısra 3*). [bir,]

Rüz u şəb **birdi** baña gəyd u səlāsil içərə
Mürğ-i dil tā hamısı zülf ü ruḥ-i yāra düşüb (*Gazel 17, Mısra 7*). [birdi, -di]

bir: *Az, biraz.*

Sāqiya **bir** kərəm et durma gözün qurbānı
 Bir iki cām ilə sərşār elə mən nālānı (*Mesnevi 6, Mısra 1*).
[bir,]

Dövr-i gərdün mən **bir** növ' ayağə saldı
 Āy u gün keçdi görünməz gözə **bir** bādə vü cām (*Kaside 13, Mısra 14*). *[bir,]*

Bir zəməñ şəhr-i Şīrvāñ içrə
 Var idim bāğ u büstāñ içrə (*Mesnevi 2, Mısra 9*). *[bir,]*

Ya cəhənnəm yā cənnəti'l-mə'vā
 Pül **bir** dəmdə eyləyür peydā (*Mesnevi 11, Mısra 28*). *[bir,]*

Dünyədə indi istəmərəm **bir** zəməñ olam
 Altmış yaşında isə [o] **bir** kimsə gər vəfāt (*Muhammes 1, Mısra 17*). *[bir,]*

bir: Öyle bir.

Bir buq'ədəəm əsir ü heyran
 Salmış mən min bəlayə dövrən (*Mesnevi 8, Mısra 3*). *[bir,]*

bir: Bir defa; Hele bir.

Kəsdirüb zülm ilə Yəhyā başını zindānda
 Qüdrət ü şövkəti **bir** bağ ki Herodna nə verüb (*Gazel 20, Mısra 12*). *[bir,]*

Bāğ-ı hüsündən 'ināyət eylə **bir** gəl 'āşiqə
 Olmamış fəsl-i həzāñ gül-gəşt-i gülzārün sənün (*Gazel 179, Mısra 7*). *[bir,]*

Məndə vardır əgər 'āşiq oluban mey içmək
 Səndə var **bir** qulağ as gör neçə 'ādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 10*). *[bir,]*

Bir 'ibrət al Sikəndər ü Cəməşiddən köñül
 Vəqtün h'əş eylə anlə mədārın zəməñnün (*Gazel 175, Mısra 5*). *[bir,]*

Dutub könlüm quşu zülfündə ey bī-mehr kāsānə
 Dağıtmə urmə şānə lütf qıl **bir** ol pərişānə (*Gazel 192, Mısra 2*). *[bir,]*

Görünməz söyləyürlər çeşmə hərgiz çeşmə-i heyvān
 Təköllümlə bu pünhāñ sirri **bir** aç āşkār eylə (*Gazel 199, Mısra 8*). *[bir,]*

Məğrūr olmə ey dil-i divānə 'ibrət al
 Bāğ diqqət ilə bu fələkün **bir** mədārınə (*Gazel 207, Mısra 14*). *[bir,]*

Bir hədiş etsə rəvāyət sənə **bir** fikr elə
 Gör yaraşur mi desün haq peyām-bər belə (*Mesnevi 9, Mısra 53*). *[bir,]*

Žü'iyā aç gözlerün **bir** şəfhə-i gülzārə bağ
 Āyə-i cənnāt təciri təhtihə'l-ənhārə bağ (*Murabba 1, Mısra 17*). *[bir,]*

Dəm-bə-dəm Žü'i-i nālānün içərlər qanını
Bir bu bī-rəhm ü büt ü kəfir ü bəd-hülərə bağ (*Gazel 35, Mısra 10*). *[bir,]*

Çoh ayağə salmə ey gül al ələ **bir** lütf qıl
 Žü'itün köñlin həqiqət cām-ı meydən kəm döğül (*Gazel 125, Mısra 9*). *[bir,]*

Bu hətt ü zülf ü qəddinlə gülüstānə qədəm bas **bir**
 Bənəfşə sünbül pəjmürdə sərvī sər-mişār eylə (*Gazel 199, Mısra 3*). *[bir,]*

Nöçün qoyursan u həlqi 'əvām-ı kə'l-əğnām
 Utangilən kişi vəhm eylə **bir** qiyāmətdən (*Kaside 15, Mısra 60*). *[bir,]*

Dürüst diqqət elə **bir** umür-i dünyāyə
 Təmām şāh u gədə cümləsi olur fānī (*Kaside 23, Mısra 5*).
[bir,]

Eləyürsən hamunun həlinə lütf ilə nəzər
Bir mənim də dəhi bu 'ərziyə baq istəyürəm (*Kıt'a 2, Mısra 6*). *[bir,]*

Qəbül-i qəvlə girmə bu dām-ı təqlidə
 Uşul-i dində də **bir** ictimadə at cānı (*Kaside 23, Mısra 78*).
[bir,]

Vəqtün h'əş eylə gəmmimə dövr növ-bəhərdur
 Tər eylə **bir** damağı mey-i h'əş-güvār ilə (*Kaside 21, Mısra 26*). *[bir,]*

Görüb bu 'işrət-i pünhāñı sordum bāğ-bānlardan
 Nədür bu 'eyş [ü] 'işrət vəqif et **bir** sirr-i pünhāñə (*Kaside 22, Mısra 16*). *[bir,]*

Bir gör mü'əllimi necə şāhib-i 'elmdür
 Yā məktəbə nə növ' qıurlar himāyətī (*Kaside 2, Mısra 17*).
[bir,]

Bu beş gün 'ömr içün incitmə çoh gözəl cānı
 Köñül **bir** 'ibrət ilə qıl nəzārə dünyāñı (*Kaside 23, Mısra 1*).
[bir,]

Sāqiya dövrə gətür cām-ı mey-i gül-nārı
 Gəti **bir** həlmə şərab ilə dil-i bīmārı (*Mesnevi 15, Mısra 2*).
[bir,]

Yoh fikr edən ki nişə bu dövrənə gəlmişəm
 Tər olmamışdı hüşk ləbim **bir** şərab ilə (*Muhammes 3, Mısra 40*). *[bir,]*

bir: Bir tek, sadece.

Bir mən-i zār döğüldür belə cövr ü zülmü
 Əhl-i hikmət nə qədər var isə āzārı olub (*Gazel 32, Mısra 7*).
[bir,]

Budur **bir** qa'əmiz ey həyāt-ı cān-pərvər
 Gazetdə dərc elə bu şe'ri **bir** kināyət ilə (*Kaside 20, Mısra 48*). *[bir,]*

Bādənün nəhyinə **bir** fāctənibü ləfzi gəlüb
 İmdi çək eylədiyün fe'lə həcālət zāhid (*Gazel 39, Mısra 15*).
[bir,]

Yüz il 'ömrün olə hər keçdügin h'āyə qiyās eylə
 Sənünçün 'ömr **bir** əhīr nəfəsde çəkdiğün dəmdür (*Gazel 41, Mısra 12*). *[bir,]*

Allāh peyām-bər sözinə kim həvəs eylər
Bir adı qalub dīn ilə īmān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 12*).
[bir,]

Bu Hüseynə eləyən zülmi o qöv-m-i əşrār
Bir onə eyləməyüb táb mən-i zār ölü-rəm (*Müseddes 2, Mısra 26*). *[bir,]*

Bir Əmīrhān Şīrvān igiddən səvāy-ı dəhrdə
 Bir nəfər şəhs-i səhāvət peşə əlān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 17*). *[bir,]*

Bir Żū'ī-i fəqīr döğüldür gəzetçilər
 Hər gün deyür cəmə'ətə belə nəşihəti (*Kaside 2, Mısra 35*).
[bir,]

Bir sizi lā'iq-i şənā gördüm
 Mədh-i təvşīfə müqtəzā gördüm (*Mesnevi 2, Mısra 35*). *[bir,]*

Yohsə çoğ dūnbülü-bāz ism-i bəğ əhž eyləyüb
 Özini **bir** adı bəğliklə nəcābətli bilüb (*Mesnevi 6, Mısra 56*).
[bir,]

Dünyā üzi sər-be-sər fənādur
Bir yahşılıq adı kim bəqādur (*Mesnevi 8, Mısra 62*). *[bir,]*

bir: *Başka bir, digər.*

Bir tərəf şavt-ı bələbil **bir** tərəf āvāz-ı tār

Ğülgül-i mīnā salur bağ gör nə gāvğālar genə (*Gazel 217, Mısra 7*). *[bir,]*

Sənsən bu cəhān Hāliqi məhlūq tēmāmı
 Hər şəhisdə **bir** rəng ilə fīnət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 32*). *[bir,]*

Çəkdigüm cövr ü cəfādan nə pərişān gedürəm
 Līk **bir** tēzə belā var görübən zār ölü-rəm (*Müseddes 2, Mısra 20*). *[bir,]*

'Ulomā firqəsinün **bir** adı 'ālim deyülür
 Özi vallāh nə üşül u nə fūrū'atı bilür (*Mesnevi 6, Mısra 13*).
[bir,]

Hərīdār-ı mətā'-ı hüsün ey h'urşīd-rū dil-bər
 Bir əldə dīn-i dünyāni **bir** əldə cān-ı tən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 4*). *[bir,]*

Bir əldə sāğər-i mīnā **bir** əldə tūrrə-i yār
 Tēmām tār u dəf çəng cümlə āmādə (*Gazel 206, Mısra 3*).
[bir,]

Nə şeydə var cəhāndə 'işrət ey dil cāmdan başqa
 Tēmām əşyādə var gəm **bir** mey-i gül-fāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 2*). *[bir,]*

bircə: *Bir defa, hiç olmazsa, arzu anlamı katar.*

Zāhidā **bircə** götür güşə-i mehrābdən əl
 Elə bu mähə nəzər ol ham-i əbrülərə bağ (*Gazel 35, Mısra 7*). *[bircə, -cə]*

Fir'ovnu rūd-ı Nıldə qoymazdı qərq olə
 Gər şıd q ilə çağırsa idi **bircə** yā 'Əf (*Kaside 1, Mısra 28*).
[bircə, -cə]

Getmə **bircə** 'əvām-ı kəl-ən'ām
 Ki dutub gözlərini zində zəlām (*Mesnevi 11, Mısra 71*).
[bircə, -cə]

Bircə kəlmə degilən ki ənə Rabb'ül-a'lā
 Bu 'əvām tēyfə eyrlər itā'ət zāhid (*Gazel 39, Mısra 25*).
[bircə, -cə]

Qalubdı **bircə** bu İslām milləti məhrüm
 Tēmām millət-i 'āləm dolubdı hīkmətdən (*Kaside 15, Mısra 5*). *[bircə, -cə]*

bir: *Asla, hiç anlamı katmışdır.*

Su'āl edəndə gəzəb-nāk olub der dīnmə
 Ki kāfir oldun **bir** də demə bu kəlmət ilə (*Kaside 20, Mısra 28*). *[bir,]*

Hər şey' kəm ü ziyād olur 'āləmdə rəsmidür
 Żū'ī nədən mənim də gəmə **bir** kəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 14*). *[bir,]*

bir belə: *Böyle, bu şəkildə.*

Dedim ey dost nədür **bir belə** bəhcət həbəri
 Dedi şe'r ol ki Hüdādan saña əhsān oldı (*Kaside 17, Mısra 15*). *[bir belə,]*

bir belə: *Bu kadar.*

Bir belə əyyāmdə 'āləm tēmām
 'Eys ilə 'işrətdədi yek-sər müdām (*Mesnevi 5, Mısra 43*).
[bir belə,]

bir belə: *Böyle bir.*

Bu nə inşāfdı kim **bir belə** əyyām-ı bəhār
 Keçə bī-bādə vü bī-sādə vü bī-bərbət ü tār (*Mesnevi 15, Mısra 11*). *[bir belə,]*

bir belə: *Bu kadar, bu dərəcəde.*

Yüzi qarə gələsən məhşərə 'āşī mücrim
 Həlq içində özüvi **bir belə** bī-'ār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 28*). *[bir belə,]*

bir belə: *Bu kadar, çok.*

Bu riyadə bu riyā ilə olan ə'mālun
Nədi zāhid ki səni **bir belə** məğrūr elədi (*Gazel 241, Mısra 8*). [*bir belə,]*

bir bir: *Tek tek, Birer birer.*

Hüm-hüm baña ver bādəni ey sāqī piyālə
Bu köhnə hərifə belə **bir bir** nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 12*). [*bir bir,]*

Olub sər-məst tā əfsānəmi təqdīm edim **bir bir**
Tərəhhum eylə başuñün ki dər-d-i bī-kərānım var (*Kaside 7, Mısra 5*). [*bir bir,]*

bir birinə: *Birbiri.*

Dil ü cān görcəgin ol zülf-i siyāhın yüzdə
Bir birinə budı ol rəhzen-i imān dedilər (*Gazel 62, Mısra 6*). [*bir birinə, -n, -ə]*

bir də: *Bir kez daha.*

Yā Rəb olur mu **bir də** görəm ol zəmənanəni
‘Eys ü nəşāt u şöhbət-i çəng ü çəğānəni (*Müseddes 1, Mısra 25*). [*bir də,]*

bir də: *Bir daha.*

Nə çəşn kim mişilin görməyübdü didə-i çərḥ
Nə sūr görmiyəcək **bir də** eylə həlq-i cəhān (*Kut'a-ı Kebir 1, Mısra 22*). [*bir də,]*

bir də: *Bir daha.*

‘Āləmə içrə hər kimün bir bī-vəfā cānāni var
Söləmə **bir də** onə dünyā vü dīn ü cāni var (*Gazel 54, Mısra 2*). [*bir də,]*

bir də: *Bir daha.*

İlāhī **bir də** mümkündür mi görmək eylə əyyāmı
Ki bilmirdük gəm ādın Zū‘ī tək dīvānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 9*). [*bir də,]*

bir də: *Ayriyeten, bir de.*

Üzüldü riştə-i cānım qutardı mənbə-i şəbr
Nə qaldı Zū‘ī dəhi tā ki **bir də** anı yazım (*Gazel 141, Mısra 14*). [*bir də,]*

bir də: *Bir daha.*

Ümid var bu bəzmə o yār **bir də** gələ
Füsürdə gülşənə ol növ-bəhār **bir də** gələ (*Gazel 211, Mısra 1*). [*bir də,]*

bir də: *Bir daha.*

Ümid var bu bəzmə o yār **bir də** gələ
Füsürdə gülşənə ol növ-bəhār **bir də** gələ (*Gazel 211, Mısra 2*). [*bir də,]*

bir də: *Bir daha.*

O lələ-ruḥ gözəlim lütf ilə şukuftələnlüb
Məni bu növ‘ görüb dağdār **bir də** gələ (*Gazel 211, Mısra 4*). [*bir də,]*

bir də: *Bir daha.*

Bu ‘ərsə qalmıyə həlī hərifdən yā Rəb
Gəlüb gedübsə də ol şəh-süvār **bir də** gələ (*Gazel 211, Mısra 8*). [*bir də,]*

bir də: *Bir daha.*

Cəhāni belə görüb əhl-i mə‘rifət getdi
Bu ‘əşrdə sölə Zū‘ī nə var **bir də** gələ (*Gazel 211, Mısra 10*). [*bir də,]*

bir də: *Bir daha.*

Kim vüṣāl-i yārdən h‘oş rüzgārım var idi
Bar İlāhī **bir də** mən görəm olə ol günləri (*Gazel 225, Mısra 11*). [*bir də,]*

bir də: *Bir daha.*

Zū‘iyā **bir də** görüb ölsəm əgər olmaz gəməim
Ol nihāni kim vüṣāl-ı gül-‘izārım var idi (*Gazel 225, Mısra 13*). [*bir də,]*

bir də: *Bir daha, yeniden.*

Gözüm yaşından olur **bir də** nüh tūfāni
Bu qədri hicrün ilə əşkbār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 5*). [*bir də,]*

bir də: *Bir daha.*

Yā Rəb n‘olı bu Zū‘ī-i şeydā görə **bir də**
Kim beyt-i hüzün bağ u gülüstānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 17*). [*bir də,]*

bir də gördün: *Bir de bakmışsın.*

Bir də gördün ‘ināyət etdi Hüdā
Hər murād üzrə kām-kār oldun (*Kaside 16, Mısra 13*). [*bir də gördün,]*

bir dәм: *İyi zaman.*

Hər bəzmdə ki 'āşiqə bir həm-dəm olmadı
Yüz bədə sādə olsə o dәм **bir dәм** olmadı (*Gazel 238, Mısra 2*). [*bir dәм,]*

bir fikr et: *Düşün.*

Vəzir-i 'əql qıldım məsvərət bir at fikrində
Dedim ey 'əql **bir fikr et** sənün tək genə dānım var (*Kaside 7, Mısra 26*). [*bir fikr et,]*

bir heyli müddət: *Uzun bir süre, uzun müddet.*

Qalub **bir heyli müddət** māt-ı heyran sölədi nā-gəh
Bu müşkil əmr-i həll etməkdə bir şəhşə gümānım var (*Kaside 7, Mısra 27*). [*bir heyli müddət,]*

bir kimsənə: *Hic kimse.*

'ārif ü 'āşiqdən özgə Zū'iyā **bir kimsənə**
Eyləməzlərdi 'ibādət hür u gilmān olmasa (*Gazel 13, Mısra 13*). [*bir kimsənə,]*

bir neçə: *Birkaç.*

Bir neçə şā'ir ü qələndər idük
Hər tərīq ü sənə mähir idük (*Mesnevi 2, Mısra 15*). [*bir neçə,]*

bir neçə: *Birkaç.*

Var bu 'əşrdə də **bir neçə** mümtāz 'uləmā
Oları hifz eləsün zıll-i pənāhində Hüdā (*Mesnevi 6, Mısra 25*). [*bir neçə,]*

bir neçə: *Birkaç.*

Zāhid dilər ki hür ilə olsun behiştə
Mən gülşən içrə **bir neçə** həm-dəm səbū ilə (*Gazel 214, Mısra 14*). [*bir neçə,]*

bir növ': *Öyle bir.*

Dövr-i gərdün məni **bir növ'** ayağə saldı
Āy u gün keçdi görünməz gözə bir bədə vü cām (*Kaside 13, Mısra 13*). [*bir növ',]*

bir nəfər: *Belgisiz zamir, herhangi biri, birisi.*

İmddən titrəməgə durdı vücüdüm yek-sər
Nā-gəhān **bir nəfər** əhbāb baña etdi güzər (*Kaside 6, Mısra 20*). [*bir nəfər,]*

bir nəfəsdə: *Bir nefes alıp verene kadar geçen kısa zaman dilimi.*

Bir nəfəsdə lə'lün ey məh aldı Zū'ī cānını
Nişə bəs derlər ki 'əqli bədə-i reyhān alır (*Gazel 59, Mısra 9*). [*bir nəfəsdə, -də]*

bir özgə: *Bir başqa.*

Yoh idi dildə gəm-i hicr şād vəşlün ilə
O gün **bir özgə** gün idi o vəqt digər idi (*Gazel 240, Mısra 4*). [*bir özgə,]*

bir özünü görür iki dizini: *(Aslı: durur özü görür, oturur dizin.) Bencil, kendi menfaatini düşünen.*

bir pərə: *Az; Bəzi.*

Dünyanı behişt eyləmişən **bir pərə** şəhşə
Bir pərəsinə düzəhi qismət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 7*). [*bir pərə,]*

bir pərə: *Bəzi; Digər.*

Dünyanı behişt eyləmişən bir pərə şəhşə
Bir pərəsinə düzəhi qismət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 8*). [*bir pərəsinə, -s, -i, -n, -ər]*

bir yüsif-i digər: *Başka bir Yusuf (Hz. Yusuf).*

Ey səbā get cānib-i Mısrə Züleyhāyə sölə
Kim Şəmāhı mısrinə **bir Yüsif-i digər** gəlüb (*Gazel 21, Mısra 6*). [*bir yüsif-i digər,]*

bī-rāh: *Yolsuz (kötü yol anlamında).*

Düşdim yolə sə'y ü güşiş ilə
Bī-rāh ilə zār u püşiş ilə (*Mesnevi 7, Mısra 42*). [*bī-rāh,]*

birāhīm: *Hz. İbrahim.*

Odlarə əgər saldısa Nəmrüd Vəlīkən
Nār oldı **Birāhīmə** gülüstān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 10*). [*birāhīmə, -ə]*

Kim ki **Birāhīm** tək istəsə olmaq həlil
'Eşq mināsində zəbh eyləyə qurbānını (*Gazel 245, Mısra 5*). [*birāhīm,]*

birāhīm-i zəmān: *Zamanın (Hz.) İbrahim'i.*

Ey gülüstān-ı fəzilətdə **Birāhīm-i zəmān**
Fəzldə şahid-i 'ādildə tāmām-ı cəhān (*Kaside 14, Mısra 1*). [*birāhīm-i zəmān,]*

birbiri: *Birbiri.*

Bir həbbə üçün **birbirini** öldürü nā-həq
Derlər nədi inşaf-ı mürüvvət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 21*). [*birbirini, -ni*]

Hələq eylər idi **birbirinə** mehr ü vəfalar
Ol mehr ü vəfā ilə şədəqət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 5*).
[*birbirinə, -n, -ə*]

birbirin: *Birbirini. İki veya daha fazla şey yâhut kimsenin yerini tutar, biri öteki, yekdiğer.*

Bir-‘elm vəhşiyānə qırır **birbirin** tēmām
İnsānlıqı کنار edüb əẖz etmə vəhşəti (*Kaside 2, Mısra 33*).
[*birbirin, -i*]

birbirə: *Birbirine.*

‘ārif u şā‘ir neçə yol-daş iduq
Hər bir işdə **birbirə** sīr-dāş iduq (*Mesnevi 4, Mısra 10*).
[*birbirə, -i*]

bircə: *Bir tek, sadece.*

O mäh pərə bütün məqdəmində cān vermək
Cəhāndə Zū ī mənīm **bircə** bu mərəmimdur (*Gazel 55, Mısra 10*). [*bircə, -i*]

O kimsələr ki saña cān fədā edər imdi
O gündə **bircəsi** qılmaz nəzər saña kəzım (*Gazel 137, Mısra 16*). [*bircəsi, -s, -i*]

bircə: *Bir; sadece, hiç olmazsa.*

Var idi mənīm **bircə** nəfər hān-ı qədimim
Bilməm nə olubdur o da əlān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 21*). [*bircə, -i*]

Firāq-ı möhnəti gürbət bələsi çərḥ ələmi
Nolurdu munca gəmə **bircə** gəm-küsārim olaydı (*Gazel 223, Mısra 8*). [*bircə, -i*]

Ğərīb ü ‘āciz ü müztər bələ vü möhnət-i hicr
Bu qədr dərdimə ey kəş **bircə** həmə-dəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 10*). [*bircə, -i*]

biri: *Belgisiz zamir.*

O günlərin **biri** yüz min ilə bərabər idi
Gedüb qayıtmayacaq heyf ol keçən günlər (*Gazel 67, Mısra 9*). [*biri, -i*]

Yüzdən **biri** bizimkilərin yazı bilməyür
Onlar tēmāmısı bilür ‘elm ü kitābəti (*Kaside 2, Mısra 25*).
[*biri, -i*]

Bilməyirdim nədi övzā‘-ı cəhān pəst [ü] bülənd
Birinə ne‘mət olub rüzī birinə niqmət (*Kaside 5, Mısra 8*).
[*birinə, -n, -ə*]

Bilməyirdim nədi övzā‘-ı cəhān pəst [ü] bülənd
Birinə ne‘mət olub rüzī **birinə** niqmət (*Kaside 5, Mısra 8*).
[*birinə, -n, -ə*]

Birisi ‘izzət ilə ne‘mət-i nəz içrə qərīq
Birinə zillət ilə möhnət-i dünyā qismət (*Kaside 5, Mısra 10*). [*birinə, -n, -ə*]

Biri öküz təki nəqişdi ədəmiyyətdən
Biri ‘ulūm oḥuyubdur keçübdü Loqmānı (*Kaside 23, Mısra 33*). [*biri, -i*]

Bizimki getdigi təhşil ‘əbādi ‘əmmāmə
Biri tə‘əşşüb-i məzhəb ki yıḥdı dünyāı (*Kaside 23, Mısra 62*). [*biri, -i*]

Hanı Şəmāhı ki yazam şe‘rlər
Hər **birinə** bəzl edələr sīm u zər (*Mesnevi 5, Mısra 60*).
[*birinə, -n, -ə*]

Təqdīr-i qəzā vü qədərün məs‘ələsin
Sordum demədi hiç **biri** birdür ‘izz-i kəlām (*Rübai 3, Mısra 4*). [*biri, -i*]

biri: *Belgisiz zamir.*

Fəqir ü mün‘im-i əhl-i zəmənanün **birisi**
Tapulmayur çatə gəm günlərində imdādə (*Kaside 18, Mısra 11*). [*birisi, -si*]

biri: *Bir kimse, herhangi bir şahıs.*

Birisi fəqr ü **biri** dövlətilə olmaqlıq
Təmām əhl-i cəhānə bu sirr mübhəmdür (*Gazel 80, Mısra 15*). [*biri, -i*]

Biri der ə‘zəmidü məzhəb-i Həq
Biri der Mālikidurur mütləq (*Mesnevi 11, Mısra 47*). [*biri, -i*]

Biri der ə‘zəmidü məzhəb-i Həq
Biri der Mālikidurur mütləq (*Mesnevi 11, Mısra 48*). [*biri, -i*]

Biri der həyr Bəhbəhānīdūr
Biri der mīr İşfəhānīdūr (*Mesnevi 11, Mısra 49*). [*biri, -i*]

Biri der həyr Bəhbəhānīdūr
Biri der mīr İşfəhānīdūr (*Mesnevi 11, Mısra 50*). [*biri, -i*]

biri: *Belgisiz zamir.*

Birisi fəqr ü **biri** dövlətilə olmaqlıq
Təmām əhl-i cəhānə bu sirr mübhəmdür (*Gazel 80, Mısra 15*). [*birisi, -si*]

Birisi ‘izzət ilə ne‘mət-i nəz içrə qərīq
Birinə zillət ilə möhnət-i dünyā qismət (*Kaside 5, Mısra 9*).
[*birisi, -si*]

Bu mollalar **birisi** bilsə Leyli Məcnūnı
Qulaqımı kəsərəm nəgr edüb bu bābətdən (*Kaside 15, Mısra 71*). [*birisi, -si*]

biri: *Belgisiz zamir.*

Hər gürühun nə qədər var isə əhl-i 'elmi
Görmədim hiç **birinün** qolu için bir qüvvət (*Kaside 5, Mısra 24*). [*birinün, -n, -ün*]

Yüzdən **birinün** yohdı bu ovqətdə fəhmi
'Elm ü ədəb ü fəhm ü fərāsət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 11*). [*birinün, -n, -ün*]

biri: *-dan biri.*

Əvvəlimgi **biridür** Hacı Məcid Əfəndi
Ki olub 'āləm onun mev'izəsi hürsəndi (*Mesnevi 6, Mısra 27*). [*biridür, -dür*]

biri: *Belgisiz zamir.*

Nə çərə ey dil-i dīvānə təli'-i məhluq
Biri bəhərə düşübdür biri şitādandur (*Gazel 83, Mısra 8*). [*biri,]*

biri: *Belgisiz zamir.*

Nə çərə ey dil-i dīvānə təli'-i məhluq
Biri bəhərə düşübdür **biri** şitādandur (*Gazel 83, Mısra 8*). [*biri,]*

biri birinün ətin qurd kimi didir: (*Kurt gibi*) *Birbirini çəkəmək, sürekli kavga etmək.*

Biri birinün ətin qurd kimi didir hər gün
Haçan bular çıqacaqdır bu növ' bid'ətdən (*Kaside 15, Mısra 37*). [*biri birinün ətin qurd kimi didir,]*

birisi: *Biri, bir tanesi.*

Oldu düşər bana ədib-i zəməinə kim
Həm-nəmdür **birisinə** ol həşt ü çār ilə (*Kaside 21, Mısra 18*). [*birisinə, -n, -ə*]

birlə: *İle.*

Lütf edüb bir tır-i gəməzə **birlə** al gəl cənımı
Pəyə dönmüş qəmətim ol təq əbründən cüdā (*Gazel 12, Mısra 7*). [*birlə,]*

Əgər şahinə hər gün eyləmək bir qan olub ruzi
Təğəfül **birlə** min min eyləmə hər gündə qan Şāhın (*Gazel 171, Mısra 6*). [*birlə,]*

bi-rüh: *Ruhsuz, cansız.*

Bi-rüh cismdir o müqəvvadı bi-səbāt
Nə behcəti o 'ömr ki 'āləmdə hān olam (*Muhammes 1, Mısra 21*). [*bi-rüh,]*

bi-rəhm: *Merhametsiz, acımasız.*

Dəm-bə-dəm Zü't-i nālānun içərlər qanını
Bir bu **bi-rəhm** ü büt ü kəfir ü bəd-hülərə bağ (*Gazel 35, Mısra 10*). [*bi-rəhm,]*

biş: *Çok, fazla.*

Sevdā-yı sər-i zülfünə başın verən 'āşiq
Cāndan keçib ol dəhrdə **biş** ü kəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 6*). [*biş,]*

bi-sadə: *Yalnız; Parlak yüzlü sevgilisiz.*

Hiç inşāf idi şā'ir qədəh-i meysiz olə
Qalə bi-bədə vü **bi-sadə** həzİN u nākām (*Kaside 13, Mısra 20*). [*bi-sadə,]*

bi-sadə: *Katıksız, sade olmayan şarap; Parlak yüzlü sevgilisiz.*

Bu nə inşāfdı kim bir belə əyyām-ı bəhār
Keçə bi-bədə vü **bi-sadə** vü bi-bərbət ü tār (*Mesnevi 15, Mısra 12*). [*bi-sadə,]*

bisāt: *Döşəmə, kilim, halı.*

Eyləyürdük dəm-bə-dəm 'eyş ü nəşāt
Hər çəməndə döşəyirdük bir **bisāt** (*Mesnevi 4, Mısra 14*). [*bisāt,]*

bisāt-ı çəmən: *Yeşillik, çimen halısı.*

Hər sādə-ruğ ey dil o büt-i sİmtən olmaz
Hər səbz-i nümāyəndə **bisāt-ı çəmən** olmaz (*Gazel 94, Mısra 2*). [*bisāt-ı çəmən,]*

bisütün-ı cism: *Bisütun dağı gibi olan vücut. Ferhat'ın Şirin'in emriyle deldiği dağ.*

Bisütün-ı cismimə yüz tışə-i möhnət uran
Həstə cān Fərhādvəş ŞirİN zəbānun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 3*). [*bisütün-ı cismimə, -im, -ə*]

bişə: *Orman, ağaçlık, koruluk, meşe ormanı.*

Bular də **bişədə** cəngəllər içrə qalmışdı
Məqām dutmuş idi özlərinə şəhrānı (*Kaside 23, Mısra 39*). [*bişədə, -də*]

bi-səbāt: *Şüpheşiz, kesin.*

Bī-rūh cismdir o müqəvvadı **bī-səbāt**
Nə behcəti o 'əmri ki 'ələmdə hən olam (Muhammes 1,
Mısra 21). [bī-səbāt,]

bī-şək: Şüpheşiz.

'Aqibət mənzili çün təht-i şərādur **bī-şək**
Gər bu gün məsnədini övc-i şüreyyadə qılə (Gazel 215,
Mısra 3). [bī-şək,]

bī-sər: Başsız.

Sərvərə qoymə qalam **bī-sər** u sāmān nə zār
Kīsə bī-sikkə bər u düşim bī-cübbə vü h'vār (Terci-bend 1,
Mısra 41). [bī-sər,]

bī-sər ü pālə: Səfil və perişan.

Əgər bir əhl-i hāl oləsə mey iç 'eyş eylə Zū'ī tək
Həfādur **bī-sər ü pālə** içüb əhl-i 'əzāb olmaq (Gazel 115,
Mısra 14). [bī-sər ü pālə, -lə]

bī-sər ü sāmān: Səfil və perişan.

Hər dəni təb'ələr 'ələmdə olub dövlətmənd
Şəhib-i 'izz ü şərəf **bī-sər ü sāmān** oləcəq (Gazel 113,
Mısra 8). [bī-sər ü sāmān,]

bī-sə'y: Cəhşiz, çabəsiz.

Gər sə'y ilədür dövlət ü şövkət bu cəhəndə
Çəh kimsədə **bī-sə'y** bu şövkət nə içündür (Gazel 68, Mısra
6). [bī-sə'y,]

bīt-: Ortaya çıkmak, yetişmək.

Toprağə döndürüb neçə yüz min pərvəşi
Həkindan imdi gül **bitüb** oşşar 'izārınə (Gazel 207, Mısra
10). [bitüb, -üb]

bīt-: (Tohum için) Filizlenip topraktan dışarıya çıkmak,
yeşermək, yetişmək, böyümək.

Māh-ı ruhsārın mıdır zülfün arası sərv-qədd
Yā ki reyhən içrə **bitmiş** lələ-i hədd rü mudur (Gazel 52,
Mısra 4). [bitmiş, -miş]

bī-tāqət: Dərmansız.

Eləməzdi bu şifət ləşkər-i dərd ü gəm əsir
Görməsəydi belə **bī-tāqət** ü bī-çārə məni (Gazel 224, Mısra
6). [bī-tāqət,]

bī-tən-i mən: Bedensiz, cansız ben.

Çəşmində hərə dönmüş idi gülşən-i çəmən
Bī-mə'rifət cəmə'ət əlində **bī-tən-i mən** (Muhammes 3,
Mısra 18). [bī-tən-i mən,]

bī-təvəqquf: Beklemeden, durmadan.

Gəm-i hicr-i ləb-i dildərə nāfi' bādədür Zū'ī
Ayağın sığınun öp **bī-təvəqquf** başə şəhbə çək (Gazel 116,
Mısra 12). [bī-təvəqquf,]

bī-vəfā: Vefasız.

Nədür ey lələ-ruh yarım bu qədri **bī-vəfālıq** kim
Deməzsən kim mənim bir dərd çəkmiş dağdırım var (Gazel
45, Mısra 5). [bī-vəfālıq, -lıq]

'Ələm içrə hər kimün bir **bī-vəfā** cənānı var
Sölmün bir də onə dünyā vü dīn ü cānı var (Gazel 54,
Mısra 1). [bī-vəfā,]

Zuhür etmiş cəhəndə **bī-vəfālıq**
İtübdür rāh-ı rəsm-i āşnālıq (Gazel 112, Mısra 1). [bī-
vəfālıq, -lıq]

Nədür bir **bī-vəfā** 'eşqinə ey qanə dönnən könlüm
Yetən hər nə-kəs ü bī-fəhmədən tən ü tən'adda çək (Gazel
116, Mısra 9). [bī-vəfā,]

Belə zənnim yoh idi kim bizi gərdün ayırə
Bī-vəfālıq eləyüb ayrılacaqmış nə bilim (Gazel 136, Mısra
10). [bī-vəfālıq, -lıq]

Səbəb nədür ki məni kəğəzində yazmamışan
Məgər bu qədri olar yār **bī-vəfā** kəzım (Gazel 137, Mısra 4).
[bī-vəfā,]

Sənün bu **bī-vəfā** olmaqlıqından ağəh olsaydım
Könlül verməzdim ey məh düşdi bəndə bī-həbər könlüm
(Gazel 143, Mısra 7). [bī-vəfā,]

Cəfā vü cövrünü ol bī-mürüvvət **bī-vəfā** yərun
'Əbəs bī-hüdə gör kim Zū'iyā dā'im çəkər könlüm (Gazel
143, Mısra 9). [bī-vəfā,]

Vəfādandur bu həm şanmun kim eylər **bī-vəfālıqdan** (Gazel
151, Mısra 15). [bī-vəfālıqdan, -lıq, -dan]

Olsə mehrim qədri gər ey **bī-vəfā** kīnün sənün
Qanımi tōkməkdən özgə olmaz āyīnün sənün (Gazel 154,
Mısra 1). [bī-vəfā,]

Könlül verdim vəfālı sanubən bir yārə bī-hüdə
Cəfā eylən o bəd-hü **bī-vəfā** hūn-h'vārə bī-hüdə (Gazel 200,
Mısra 2). [bī-vəfā,]

Bī-'ārlıq görün nə qədərdür bu Zū'ida
Ol **bī-vəfāyə** cənını eylər fədə genə (Gazel 202, Mısra 10).
[bī-vəfāyə, -y, -ə]

Çək imdi ey könlül gəm-i hicrən bələsını
Sən nişə ülfət eylədin hər **bī-vəfā** ilə (Gazel 213, Mısra 12).
[bī-vəfā,]

Ya tərək edün bu bəzmi yıqun bu būsəti yā
Ol **bī-vəfā** nigərə edün çərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 4*).
[bī-vəfā,]

Cəhəndə əsnəliqdə vəfā vü 'əhd derlər var
Baña kim əsnə oldisə əhır **bī-vəfā** çıldı (*Gazel 254, Mısra 8*). [bī-vəfā,]

Qıləndə geyrə cəfā öldürür mənə qıryət
Yerindədür saña mən gərçi **bī-vəfā** demişəm (*Kıt'a-ı Kebir 4, Mısra 2*). [bī-vəfā,]

Dövrən 'ədü vü yār baña **bī-vəfā** ikən
Bülbül şifət həzən-i gəmə mübtəla ikən (*Muhammes 3, Mısra 7*). [bī-vəfā,]

Fənī dünyādən əgərçi belə nālən gedürəm
Bī-vəfā ümmət əlindən cigəri qan gedürəm (*Müseddes 2, Mısra 18*). [bī-vəfā,]

Nədür tədbir bilmən cənə yetdim **bī-vəfā**lardan
Köñül mülkündə bundan sora ondan geyri şah etmə
(*Tahmis 1, Mısra 25*). [bī-vəfālardan, -lar, -dan]

biyābān: *Beyābān, kır, çöl.*

Avərə idi həlq **biyābān** cəhlədə
Göstərdi rāh mənəb-i 'üfrənə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 7*). [biyābān,]

Düşübdü Zü'ī **biyābānə** imdi Məcnūn tək
H'osā o məhvəşə həm-hvānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 9*). [biyābānə, -ə]

Gəm çəkmə **biyābān** isə məskən sənə Zü'ī
Məcnūn olanə qā'idədür hənə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 13*). [biyābān,]

Bəğ-ı cənnət kimi 'āləm boşalub ədəmdən
Məskən-i dīv ü dəd ü gül **biyābān** oləcəq (*Gazel 113, Mısra 6*). [biyābān,]

'İsānı **biyābānlarə** saldun tək ü tənə
Şəm'ündə belə təht-i hökümət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 21*). [biyābānlarə, -lar, -ə]

Özün təşbih edübdür lələ çün ruhsarına ey gül
Budur vəchi ki qalmışdır **biyābānlarə** dağ ilə (*Gazel 216, Mısra 4*). [biyābānlarə, -lar, -də]

Yol tapə bilməz kişi bədrəqəsiz mətləbə
Gör nə san qə't edər Kə'bə **biyābānını** (*Gazel 245, Mısra 4*). [biyābānını, -ı, -n, -ı]

bī-yār: *Yarsız, sevgilisiz.*

Meysiz bəhār u seyr ü şəfādən nə fā'idə
Bī-yār cəm-i ruh-fəzādən nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 2*).
[bī-yār,]

biz: *Birinci çöklük şahıs zamiri, biz.*

Bundan əqdəm iki ildi nə şifət kārı olub
Çərç-i kəc-rov ki **bizimlə** belə rəftarı olub (*Gazel 32, Mısra 1*). [bizimlə, -im, -lər]

Bizə qismət eləyüb şəm u səhər hün-i cigər
Cəhilün şərbət-i limü mey-i gül-nārı olub (*Gazel 32, Mısra 9*). [bizə, -ə]

Ədyən mühtəlif hamı əhl-i savəddur
Yüzdən birində **bizdə** kitabət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 4*). [bizdə, -də]

Hər mübhəm iş ki anlamayur həlq sirrini
Cəm-i cəhən-nümədə **bizə** aşkār olur (*Gazel 82, Mısra 8*).
[bizə, -ə]

Halāl etmiş **bizə** cəm-i şərabı pır-i mey-hənə
Həbibim vā'iz-i hüd-bin kələmilə hərəm olmaz (*Gazel 93, Mısra 9*). [bizə, -ə]

Gər rüzgərdən eləsən şəkvə 'əqibət
Rəsmi pozub edər mi **bizə** səz-kərlıq (*Gazel 111, Mısra 16*). [bizə, -ə]

Əgərçi mey günəh olmaq **bizə** naşş ilə səbitdür
Vəli yār ilə mey nüş eləyüb əhl-i şəvāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 9*). [bizə, -ə]

Bəstə-i tūrrə-i cənānə ki derlər o **bizük**
Boynu zəncirli dīvānə ki derlər o **bizük**

O gülün öpmək üçün cəm-i ləb-i mey-günün
Səkin-i güşə-i mey-hənə ki derlər o **bizük**

Döndürən səcdə üçün pāy-ı hamı məhrəbə
Səccəsi gərdis-i peymānə ki derlər o **bizük**

Bir sınıq cəmə verin zühd ü riyā hırqəsina
Yol tapan məhfəl-i 'üfrənə ki derlər o **bizük**

O məhə çadrə salun gecələr yanmaq üçün
Şəm'-ı ruhsarına pərvənə ki derlər o **bizük**

Zü'iyə zülf-i 'arūs-ı sühənin zivərinə
Hansı şā'ir sözüdür şənə ki derlər o **bizük** (*Gazel 121, Mısra 1-12*). [bizük, -ük]

Gərəz sizdən təvəqqe' eylərəm kim bu gələn həftə
Həvəşun **bizlərə** mərquim edüb eylə bəyən Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 20*). [bizlərə, -lər, -ə]

Bilməkdə imiş hər nə gəm ü dərd-i müşibət
Bilməqliqi sən **bizdə** təb'tət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 24*). [bizdə, -də]

Bizdən saña nə fā'idə var bəri Hüdāyā
Sən bizlərə yüz lütf-i kərəmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 27*). [bizdən, -dən]

Bizdən saña nə fā'idə var bəri Hüdāyā
Sən **bizlərə** yüz lütf-i kərəmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 28*). [bizlərə, -lər, -ə]

Mə'lum edər idin **bizə** də sirr-i cəhānı
Əsrarını bilməqliyə həyrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 17*). [bizə, -ə]

Sən cümlə **bizə** verdiyüvi bî-‘əvəz etdün
Firdövsə ‘əvəz tã‘ət ‘ibadət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 29*). [*bizə, -ə*]

Belə olduqda nə həsil bu gəm-i bî-cādən
Deyülübür **bizə** bir rəmz-i ‘izā qālūdā (*Gazel 173, Mısra 13*). [*bizə, -ə*]

Bəhār odur ki olub cīb ü cām mālāmāl
Bizimlə şöhbətə hāl əhli hər nə var gələydi (*Gazel 235, Mısra 8*). [*bizimlə, -im, -lə*]

Edeydük hər tərəfə seyr dəst dər-gərdən
Nəzārəyə **bizə** rəşk ilə hər nigār gələydi (*Gazel 235, Mısra 6*). [*bizə, -ə*]

Bî-‘elmliqdi bizləri nə-büd məhv edən
Bir vəç ilə gıdərsün **bizdən** cəhələti (*Kaside 2, Mısra 4*). [*bizdən, -dən*]

Yüzdən biri **bizimkilərün** yazı bilməyür
Onlar təmāmısı bilür ‘elm ü kitābəti (*Kaside 2, Mısra 25*). [*bizimkilərün, -im, -ki, -lər, -ün*]

Bā‘iş odur olardan olur zî-fününlar
Bizlərdə olmayur budı vallāhi ‘illəti (*Kaside 2, Mısra 22*). [*bizlərdə, -lər, -də*]

Bî-‘elmliqdi **bizləri** nə-büd məhv edən
Bir vəç ilə gıdərsün bizdən cəhələti (*Kaside 2, Mısra 3*). [*bizləri, -lər, -i*]

Bu bilməmək **bizə** tə’sīr gör ki kimdən edüb
Uzun ətək yekə qurşaq böyük ‘imāmətdən (*Kaside 15, Mısra 7*). [*bizə, -ə*]

Bizə buyurmuş əzəldən ki utlubū‘l-‘ilmə
Çatub bu hökm-i mətin mənbə‘-i nübüvvətdən (*Kaside 15, Mısra 41*). [*bizə, -ə*]

Neçə mişāl ilə pərvərdigār Qur‘āndə
Bəyān edüb **bizə** lā-yəstəvī bu bəbətdən (*Kaside 15, Mısra 44*). [*bizə, -ə*]

Dolar cəhīmə bu ‘āləm-nümā-yı fāsiq elə
Bizə yer olamaz Allāh qoysə kəşətdən (*Kaside 15, Mısra 62*). [*bizə, -ə*]

Gərəkdı **bizdə** də olsun mədāris ü məktəb
‘Ulūm-i fəzlə çataq məktəb içrə zəhmət ilə (*Kaside 20, Mısra 21*). [*bizdə, -də*]

‘Əbā qəbā uzun arhəluq u ‘imāmət ilə
Nəinki **bizdəki** tək zəhīrīn edə bər-bād (*Kaside 20, Mısra 25*). [*bizdəki, -dəki*]

Fədə qədəmlərivə ey ‘ədālətün kāmı
Nıcat ver **bizə** sənən bu dərd dərmānı (*Kaside 23, Mısra 92*). [*bizə, -ə*]

Ey sāqī əl-əlmān bana hüm-hüm şərāb ver
Tə’sīr eyləməz **bizə** peymānənün biri (*Kıt‘a-ı Kebir 6, Mısra 2*). [*bizə, -ə*]

Dünyādə hənə məscid ü mey-hənədür vəli
Olmub **bizə** nəşīb iki hənənün biri (*Kıt‘a-ı Kebir 6, Mısra 4*). [*bizə, -ə*]

Bilməz idük kim fələk-i bî-vəfā
Bizlərə āhır edəcək yüz cəfā (*Mesnevi 4, Mısra 24*). [*bizlərə, -lər, -ə*]

Yeddi yüz il ‘ömr ilə olan fənā
Bizlərə nə eyləyəcəkdür vəfā (*Mesnevi 5, Mısra 26*). [*bizlərə, -lər, -ə*]

Geyri hənlar **bizə** ‘əfā etməsə
Hil‘ət-i dīnār ‘əfā etməsə (*Mesnevi 5, Mısra 87*). [*bizə, -ə*]

Budı **bizdəki** neçə təfriqələr peydādür
Nəbədür ümməti var söləmə kim mollādür (*Mesnevi 9, Mısra 45*). [*bizdəki, -dəki*]

Sən dəhi bil ‘ulūmı diqqət ilə
Bizə təfsir qıl həqiqət ilə (*Mesnevi 11, Mısra 62*). [*bizə, -ə*]

O behişt ki Hüdāvənd qılub zikr ü bəyān
Eləyüb imdi **bizə** sähət-i dünyādə ‘ayān (*Mesnevi 15, Mısra 8*). [*bizə, -ə*]

Nigārā bir zəməñ āhır **bizim** sarı güzār eylə
Həzāñ-ı hicrimi vəşl-i ruğunlā növ-bəhār eylə (*Gazel 199, Mısra 1*). [*bizim, -im*]

Hüdāvəndə nə bəd sã‘ətdə məhlūq olmuşuq **biz** kim
Hələ iqlar yanında zərrəcə miqdārımız yohdūr (*Gazel 79, Mısra 9*). [*biz,*]

Motā‘-ı ‘eyş ü ‘işrət çoğdı dünyānün dükānında
Bizim nə nəqdımız var ondə nə bāzārımız yohdūr (*Gazel 79, Mısra 4*). [*bizim, -im*]

Zāhid **bizi** sən mən‘ eləmə anlamayursan
Zühhdādun o rindənə şifət ‘āləmi yohdūr (*Gazel 86, Mısra 3*). [*bizi, -i*]

H‘oş ol günlər ki **biz** məhlūqdan bīgənə olmuşduq
Qələndərvār dā‘im sakin-i mey-hənə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 1*). [*biz,*]

Belə zənnim yoh idi kim **bizi** gərdün ayırə
Bî-vəfālıq eləyüb ayrılacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 9*). [*bizi, -i*]

N‘oldı saña ki və‘de-i mu‘tādə gəlmədün
Qoydun **bizi** hārāb bu bər-bādə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 2*). [*bizi, -i*]

Əl-intizār əşəddə min-əl-mövtdür nöçün
Qoydun firāq əlində **bizi** dādə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 4*). [*bizi, -i*]

Ey kəş doğmayaydı **bizi** mādər-i cəhān
Yā fərq verməyən qılə leyli nahārdan (*Gazel 176, Mısra 9*). [*bizi, -i*]

Lələlər çün doldurub şəhbā-yı jələ cāmına

Biz də cəmə dolduraq ləzimdı şəhbəlar genə (*Gazel 217, Mısra 10*). [*biz,]*

Bizi süzən tək gözəndən salubdur rıfta-i zülfin
N'olə zəncir edüb qeyd etsə bu məcnun-ı 'uryanı (*Gazel 220, Mısra 5*). [*bizi, -i]*

N'oldı bugün bu bəzmə o məh-pərə gəlmədi
Qoydı **bizi** bu növ' günü qarə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 2*). [*bizi, -i]*

Edəndə məscidə dəvət **bizi** mü'əzzinlər
Su'āl rəddinə yüz min bəhənəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 3*). [*bizi, -i]*

Əgərçi olmuşuq imdi əsir-i qayd-ı 'əyāl
Döğüldü belə **bizim** də zəmənimiz var idi (*Gazel 236, Mısra 8*). [*bizim, -im]*

Yohdur **bizim** bu 'əsrimizün əhl-i himməti
Tə gözləsün tə'əşşüb ilə dīn ü milləti (*Kaside 2, Mısra 1*). [*bizim, -im]*

Gər həzən fəslidi ləkin qədəmündən **biz** için
Növ-bəhər oldı cəhən mövsüm-i büstān oldı (*Kaside 17, Mısra 25*). [*biz,]*

Keçür bəhər ilə 'ömrüm 'əbəğ yerə bī-cā
Bu haldə **bizi** qoyma İlahi yet dādə (*Kaside 18, Mısra 14*). [*bizi, -i]*

Bizim bu mülkdə bī-mə'rifət belə qalmaz
Dolar mürür ilə yüz 'elm ü min fəraset ilə (*Kaside 20, Mısra 35*). [*bizim, -im]*

Nə sūd o vaxtə **bizim** 'ömrümüz vəfā etməz
Tükəndi əhl-i cəhālət içinde həsrət ilə (*Kaside 20, Mısra 37*). [*bizim, -im]*

On on beş il **bizim** adəmlər eyləyür təhşil
Nə dil bilür 'Ərəbicən nə yaşı imlānı (*Kaside 23, Mısra 53*). [*bizim, -im]*

Belə mollā olanun kəsdigi kəbindi zinā
Dəhi bundan betərindən **bizi** hifz eylə Hüdā (*Mesnevi 6, Mısra 20*). [*bizi, -i]*

Bilmürəm kim nə edək tə bu cünün-ı cəhli
Gedübən **biz** də olaq 'elm ilə 'ürfən əhli (*Mesnevi 9, Mısra 64*). [*biz,]*

Fəsl-i həzən Olubdı **bizim** növ-bəhərimiz
Büllüllərin fəğānı idi çəng ü tərımız (*Müseddes 1, Mısra 15*). [*bizim, -im]*

Biz kimi var mı bələ-keş bu bənī adəmdə
Yetüşübdür dəm-i rihlēt mən-i bīmār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 7*). [*biz,]*

Əsir-i gürbətüz **biz** səndən özgə aşınmız yoh
Ayağın kəsmə başunçün bizim möhnət-sərālardan (*Tahmis 1, Mısra 9*). [*biz,]*

Əsir-i gürbətüz biz səndən özgə aşınmız yoh
Ayağın kəsmə başunçün **bizim** möhnət-sərālardan (*Tahmis 1, Mısra 10*). [*bizim, -im]*

Bizim yerdən gəlürsən bir həbər ver əşnālardan
Mürür-ı dəhr ilə sındırmasa tə çərḥ mīnāsın (*Tahmis 1, Mısra 15*). [*bizim, -im]*

bizār: *Bıkmış, usanmış, uzak, ilgiyi kesme.*

Həliqi dəhi Rəsulu'llāhi inşaıdı kim
Nəfsdən ötri özündən belə **bizār** edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 18*). [*bizār,]*

bizā'ət: *Sermāye, mal; Bilgi sermāyesi, bilgi hamilesi.*

Şad-heyf ki pis vaxtdə gəldük bu cəhānə
Çün müştərī yohdur bu **bizā'ət** nə içündür (*Gazel 68, Mısra 18*). [*bizā'ət,]*

bizimki: *Bize ait, bizimki.*

Bizimki getdigi təhşil 'əbādı 'əmmāmə
Biri tə'əşşüb-i məzhəb ki yihdi dünyānı (*Kaside 23, Mısra 61*). [*bizimki,]*

bī-zövq: *Zevksiz.*

Bunlar tāmāmı olsə də **bī-zövq** olur əgər
Cib ü bəğəldə sikkə-i sīm u zər olmasa (*Gazel 6, Mısra 3*). [*bī-zövq,]*

bī-zövq cism ü cān: *Zevksiz vücut ve ruh.*

Qalmub ağızda gözə dəhi dizdə təqəti
Bī-zövq cism ü cān diri qalmaq nə ləzzəti (*Muhammes 1, Mısra 6*). [*bī-zövq cism ü cān,]*

bī'səlmihār: *Əli İmran suresi, 197. ayet.*

Qorhuzmə zāhidā mənī **bī'səlmihār** ilə
Əsūdəəm mən əyə-i qul yā 'ibād ilə (*Gazel 193, Mısra 1*). [*bī'səlmihār,]*

bī-əsər: *Etkisiz.*

Hər şām u səhər Zū'İ münācāt elədim çoh
Bilməm nə için muncə du'ā **bī-əsər** oldı (*Gazel 239, Mısra 10*). [*bī-əsər,]*

bī-əvəz: *Karşılık beklemeden.*

Sən cümlə bizə verdiyüvi **bī-əvəz** etdün
Firdövsə 'əvəz tə'ət 'ibādət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 29*). [*bī-əvəz,]*

bī-əziyyət: *Üzüntüsüz, zahmetsiz.*

Qüdyāl məmālikində rāhət
Vəqtim keçinürdi **bī-əziyyət** (*Mesnevi 7, Mısra 24*). [*bī-əziyyət,]*

boğāza yetüb: *Bıkmak, usanmak, yorulmak.*

Dərd ü gəmdən cānım **boğāza yetüb**
Şəd şükürlə ki yetişdim hüdmetə (*Mesnevi 4, Mısra 71*).
[*boğāza yetüb, -üb]*

böhtān: *Bir kimseyi yapmadığı bir şeyi yapmış olmaqla itham etme, iftirā.*

Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i heyvān dedilər
Kim inanur bu sözə güzgüdə **böhtān** dedilər (*Gazel 62, Mısra 2*). [*böhtān,]*

böl-: *Bölmək, parçalamak.*

Gör **bölüblər** neçə yüz fırqələrə bir dīni
Muẓmāhil zāy' edüblər bu gözəl āyəni (*Mesnevi 9, Mısra 47*). [*bölüblər, -üb, -lər]*

börk: *Şapka, baş giyimi.*

Enni qurşaqı uzun **börki** uzun saqqalı
Hər kəsün olsa odur məsnəd-i 'elmə vāli (*Mesnevi 6, Mısra 21*). [*börki, -i]*

boşal-: *Dolu bir şeyi boş duruma getirmək.*

Bāğ-ı cənnət kimi 'āləm **boşalub** ādəmdən
Məskən-i dīv ü dād ü gül biyābān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 5*). [*boşalub, -ub]*

büstān: *Çiçək və ağaץ yetiştirilən yer, bəhçe.*

Demün kim fəşl-i gül vardır şəfəsi bāğ u bustānun
Nə zövqi bir gül üzlü yārsız seyr-i güllüstānun (*Gazel 149, Mısra 1*). [*büstānun, -un]*

bela: *Bunun gibi olan, buna benzer, bu türlü, bu tarzda və sıfatta bulunan.*

Belədür çün dəhl ü hərcün gözle işrāf eyləmə
Hərc qıl vācib yerə gör 'eyş [ü] 'işrət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 9*). [*böylədir, -dir]*

böyük: *Büyük, başkan.*

Gər pirsajni vəkīllər **böyüğü** şovn oləsən
Kimsə qədr etməyəcəq gərçi Fəlatūn oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 15*). [*böyüğü, -ü]*

böyük: *Büyük.*

Bu bilməmək bizə tə'sir gör ki kimdən edüb
Uzun ətək yekə qurşaq **böyük** 'imāmətdən (*Kaside 15, Mısra 8*). [*böyük,]*

Həm həsəb həm nəsəbdə bī-həmtā
İsmi tək həm özi **böyük** aqa (*Mesnevi 2, Mısra 4*). [*böyük,]*

Ey kərəm kānı **böyük** hān mən-i sər-gərdānun
'Ərzinə güş elə əltāflə bu nālānun (*Terci-bend 1, Mısra 1*). [*böyük,]*

boyun: *Gövdenin baş ile omuz arasında kalan bölgesi, boyun.*

Bəstə-i türre-i cānānə ki derlər o bizük
Boynı zəncirli dīvānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 2*). [*boynu, -i]*

Deyür ki müctəhidə bağlamaz isən **boynun**
Təmām 'əməllərün olur qətrə olur fānī (*Kaside 23, Mısra 81*). [*boynun, -un]*

bu: *Bu, işaret zamiri.*

Bundan əqdəm iki ildi nə şifət kārı olub
Çərḡ-i kəc-rov ki bizimlə belə rəftārı olub (*Gazel 32, Mısra 2*). [*bundan, -n, -dan]*

'Ālim gərək olsun dəhi mə'qıldə kāmīl
Tā həlq desün **bunda** nə söz istəsələr var (*Gazel 42, Mısra 8*). [*bunda, -n, -də]*

Dil ü cān görcəgin ol zülf-i siyāhın yüzdə
Bir birinə **budı** ol rəhzen-i imān dedilər (*Gazel 62, Mısra 6*). [*budı, -di]*

Budur **bundan** səvā yoḡdur vüṣāl-i yārə bir çarə
Tərtiq əhlinə məqsüdə yetüsməğün bu rəh-bərdür (*Gazel 88, Mısra 5*). [*bundan, -n, -dan]*

Hanı Cəm n'oldı Sikəndər fursəti fəvt eyləmə
Ey dil-i dīvānə **bunlardan** nizām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 8*). [*bunlardan, -n, -lar, -dan]*

Baḡa hər nə bəla gəlsə gəlür könlümdən ey Hāliq
Gözəllər hicrinə yansun görüm **bundan** betər könlüm (*Gazel 143, Mısra 4*). [*bundan, -n, -dan]*

Nə etməmiş **bunı** Məcnūnə yā ki Fərhədə
O cövr ü zülm ki 'eşq içrə sən baḡa qıldun (*Gazel 167, Mısra 9*). [*bunı, -n, -ı]*

Özgədür şivəsi Zū'ī bu pərī ruḡsārūn
Verməyüb Həq **bunı** hər māh-ı mələk sīmāyə (*Gazel 209, Mısra 14*). [*bunı, -n, -ı]*

Āləmün rüyə tərəqqiliqi **bundan** tani
Saḡa Yüsifdi gözəlliqdə həbibim ṡānī (*Gazel 250, Mısra 1*). [*bundan, -n, -dan]*

Bā'ış odur olardan olur zī-fünūnlər
Bizlərdə olmayur **budı** Vallāhi 'illəti (*Kaside 2, Mısra 22*). [*budı, -di]*

Həq əhli ilə olmağa h'əşdur baña cəhīm
Getmə bularla rövzə-i rüzgār ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 20*). [bularla, -lar, -lə]

Özi behiştə gedib var özi kimi hələfi
Eşitcəgin **buni** h'əş-hāl-ı rüzgār oldım (*Kaside 12, Mısra 16*). [buni, -n, -i]

Mən etmişəm **buni** yə kim bu iş müqəddər imiş
Bu fikr ilə gecə gündüz dəhi fikār oldım (*Kaside 12, Mısra 5*). [buni, -n, -i]

Nə növ' söz söləsə bənd edər hədişə anı
Deyər bəli **buni** Qur'ān deyübdü āyət ilə (*Kaside 20, Mısra 32*). [buni, -n, -i]

Bu nüktəni əzəldən əbəd kimsə açmayub
Sən **bundə** bəhs eyləmə çox Kirdgār ilə (*Kaside 21, Mısra 34*). [bundə, -n, -də]

Yavaş yavaş **bularə** gəldi kāmīl ədəmlər
Yetürdi tā bu məqāmə ki dutdı dünyāni (*Kaside 23, Mısra 41*). [bularə, -lar, -ə]

Buni 'alən buyurubdur rəsul-i 'ürlānī
Nə olsə dəhrdə cəhlindən 'elm əfzəldür (*Kaside 23, Mısra 74*). [buni, -n, -i]

Nədür səbəb **bunə** pəs bī-nizāmlıqdur həm
Nə yohdı yaşı mü'əllim də öyrədə anı (*Kaside 23, Mısra 59*). [bunə, -n, -ə]

Nə 'aləm ü nə 'arīf u nə Hān u nə bəg var
N'oldı **bularə** muncə cəmə'ət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 14*). [bularə, -lar, -ə]

Qiyəmət qoyurlar imdi onə nişf-i hərçimi
İnşāf-ı hərç ilə görək **bundə** nəf' var (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 10*). [bundə, -n, -də]

Ey mənim təc-ı sərim hən-ı 'əzīmu's-şānım
Ramazāndur bu gərək **bundə** sən əzkār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 2*). [bundə, -n, -də]

Bundan əqdəm əhl-i səhā var idi
Kān-ı 'əttār bəhr-i səhā var idi (*Mesnevi 5, Mısra 55*). [bundan, -n, -dan]

Öz adın yazmaqı bilməz nə bilür kāf ilə nūn
İddi'ası **budi** līkən ki mənəm Əflātūn (*Mesnevi 6, Mısra 16*). [budi, -di]

Dərs-i bəhs-'elm nə lāzımdı bu qədəm-dünə
Budu vallāhi dīnlər öküzə meymünə (*Mesnevi 6, Mısra 24*). [budu, -du]

Belə mollā olanun kəsdigi kəbindi zinā
Dəhi **bundan** bəterindən bizi hifz eylə Hüdā (*Mesnevi 6, Mısra 20*). [bundan, -n, -dan]

Buni bilmür ki hüdāvənd-i 'alīm ü dānā
Buyurubdur ki hələqnā zəkərun vəl-unsā (*Mesnevi 6, Mısra 57*). [buni, -n, -u]

Tā inki üç ay **bundan** əqdəm
Bir yaşı zəməndə həyr məqdəm (*Mesnevi 7, Mısra 27*). [bundan, -n, -dan]

Budi bizdəki neçə təfriqələr peydādur
Nəbīdür ümməti var söləmə kim mollādur (*Mesnevi 9, Mısra 45*). [budi, -di]

Həq saña 'əql verübdür budur əqdi sənün
Ki **bununla** verəsən fərqi ni hər nīk ü bədün (*Mesnevi 9, Mısra 56*). [bununla, -n, -un, -lə]

Nə qədər fikr elədim diqqət ilə bu kārə
Məktəb ü dərşdən özgə **bunə** yohdur çārə (*Mesnevi 9, Mısra 66*). [bunə, -n, -ə]

Çün bilübdür **buni** ki sīm ilə zər
Məhv edər hər nə olsə 'eyb ü kədər (*Mesnevi 11, Mısra 17*). [buni, -n, -i]

Təvəqqe'm **budi** əhvālıvı bəyān edəsən
Həqir Zū'ini bir sözlə şād-mān edəsən (*Mesnevi 14, Mısra 15*). [budi, -di]

Çünki həl yəstəvi Qur'āndə **bunə** imāndur
Şürəti olsə də insān özi līk ədnādur (*Muhammes 5, Mısra 7*). [bunə, -n, -ə]

Firāqə razıyam ey mäh bu ümīd ilə
Ki 'əqibət **bunə** əhirdə bir vüşāl gəltür (*Kit'a 7, Mısra 2*). [bunə, -n, -ə]

Dünyadə yüz il 'ömr olə gər bir dəmdür
Hər kəs ki **buni** bilsə bəni' ədəmdür (*Rūbai 4, Mısra 2*). [buni, -n, -i]

Nədür tədbir bilmən cənə yetdim bī-vəfālardan
Könül mülkündə **bundan** sora ondan geyri şāh etmən (*Tahmis 1, Mısra 26*). [bundan, -n, -dan]

Nədür bu dəhrdə **bundan** ötəri bī-hüdə
Şinhiyyəti vermə nə həl olsə şād qıl cāni (*Kaside 23, Mısra 11*). [bundan, -n, -dan]

Bunlar təməmi olsə də bī-zövq olur əgər
Cib ü bəğəldə sikkə-i sīm u zər olmasa (*Gazel 6, Mısra 3*). [bunlar, -n, -lar]

Həq-i cəhān səhāni səfih e'tibār edir
Bā'is **budur** bir əhl-i səhāvət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 10*). [budur, -dur]

Nədür həzā'inə yā təht ü təc mülk ü haşəm
Təşəvvür eylə **bular** cümlə möhnət ü gəmdür (*Gazel 73, Mısra 4*). [bular, -lar]

Budur bundan səvā yohdur vüşāl-i yārə bir çārə
Tərtiq əhlinə məqşüdə yetüshməkçün bu rəh-bərdür (*Gazel 88, Mısra 5*). [budur, -dur]

Dā'im firāqdə **budur** övrədi Zū'inün
H'əş ol zəməni ki ol mäh ilə həm-zəbān olam (*Gazel 128, Mısra 9*). [budur, -dur]

Dərdim **budur** ki görməyüb ey məh cəməlivı
Hicrində cən verim qalə könlümdə həsrətim (*Gazel 138, Mısra 7*). [*budur, -dur*]

Bu gün yüz min 'Əziz olmuş gələm-i zülfü Zü'î tək
Budur vəchi cəməlin Yüsif-i Kən'ənə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 10*). [*budur, -dur*]

Budur vəhmim ki zəhidlər sücüdün eyləsün vəci
Nöçün ey əbrü-yı dildər sən mehrəbə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 3*). [*budur, -dur*]

Qiyām-ı qəmətün hicrānı ilə etdigün zülmi
Budur vəhmim qiyāmətdə sü'āl edə Hüdā səndən (*Gazel 168, Mısra 12*). [*budur, -dur*]

Bə'is **budur** ki hiç nə 'ömrimdə bilmədim
Çohdur deyən ki mən bilürəm hər kənərdən (*Gazel 176, Mısra 19*). [*budur, -dur*]

Budur cəhəndə təmənnəsi Zü'î-i zārun
Olə şəhird sənün tığ-i əbdārun ilə (*Gazel 205, Mısra 9*). [*budur, -dur*]

Özün təşbih edübdür lələ çün ruhsarına ey gül
Budur vəchi ki qalmışdır biyabənlərdə dāğ ilə (*Gazel 216, Mısra 4*). [*budur, -dur*]

Tā mäh rüyün 'əqrəb-i zülfündə görmüşəm
Bildim yaqın **budur** qəmərdə Qur'ānımı (*Gazel 234, Mısra 10*). [*budur, -dur*]

Bir iki ləhzə behişt-vüsal şora düzəli-i hier
Çü əhri **budur** əvvəl vəşidə cəhənnəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 6*). [*budur, -dur*]

Qədim 'əşrdə insān ki vəhşi idi təməm
Bular hələ deyəsən çılmayıbdı vəşətdən (*Kaside 15, Mısra 10*). [*bular, -lar*]

Biri birinün ətin qurd kimi didir hər gün
Haçan **bular** çıxacaqdır bu növ' bid'ətdən (*Kaside 15, Mısra 38*). [*bular, -lar*]

Bular təməm öli mollasıdı yeyə həlvə (*Kaside 15, Mısra 74*). [*bular, -lar*]

Bī-püllüqdü **bunları** tə'sirdən salan
Bir sirr varmış ol adı pül zəhr-i mārda (*Kaside 19, Mısra 17*). [*bunları, -n, -lar, -ı*]

Bular də bişədə cəngəllər içrə qalmışdı
Məqām dutmuş idi özlərinə şəhranı (*Kaside 23, Mısra 39*). [*bular, -lar*]

Budur bir qə'əməz ey həyāt-ı cən-pərvər
Gəzətdə dərc elə bu şe'r-i bir kināyət ilə (*Kaside 20, Mısra 47*). [*budur, -dur*]

Budur vəchi Məhəmməd Bəg būsāt-ı toy binā etmiş
Fələk cedy ü həməldən bəzmə vermiş bərrə büryānə (*Kaside 22, Mısra 19*). [*budur, -dur*]

Həq saña 'əql verübdür **budur** əqdi sənün
Ki bununlə verəsən fərqini hər nık ü bədün (*Mesnevi 9, Mısra 55*). [*budur, -dur*]

Səni hiç eyləsün cümlə bələdən
Budur dā'im təmənnəmiz Hüdādən (*Mesnevi 12, Mısra 14*). [*budur, -dur*]

Yəqin **budur** əhır dūr olub mehr ü vəfā zā'il
Bu həm bir zülmüdür kim yār olur 'uşşāqdan gāfil (*Tahmis 1, Mısra 21*). [*budur, -dur*]

Olu yā Rəb **bu** ki mən rövze-i rişvānə gedəm
Rəhət-i cānım içün hüdət-i cānānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 1*). [*bu,]*

Yəqindür **bu** ki sizdə çohdur alma
Vəli əşārı mə'lūm olmaz əşlā (*Mesnevi 3, Mısra 27*). [*bu,]*

bu: "Bu" işaret sıfatı.

Ey cən **bu** qədri möhnət-i hicrānə aqlama
Çəkmə **bu** güşşə vü gəmi bī-cānə aqlama (*Gazel 5, Mısra 1*). [*bu,]*

Ey cən **bu** qədri möhnət-i hicrānə aqlama
Çəkmə **bu** güşşə vü gəmi bī-cānə aqlama (*Gazel 5, Mısra 2*). [*bu,]*

Bir şey' **bu** giryəzərdən olmaz kəm ü ziyād
Bī-hüdə olmə gəl belə divānə aqlama (*Gazel 5, Mısra 9*). [*bu,]*

Var idi bir yabum kətdən gələndə şəhrə **bu** dəfə
Yoruldu yolda qaldı şattım onda bir yalānım var (*Kaside 7, Mısra 21*). [*bu,]*

Cövr-i zəməne möhnət-i gürbət firāq-ı yār
Zü'î demək cəfādi **bu** tuğyānə aqlama (*Gazel 5, Mısra 14*). [*bu,]*

Hanı Sikəndər ü Cəm hanı dövlət-i Qārūn
Təşəvvür eylə nədür bağı **bu** şövkət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 10*). [*bu,]*

Gözətlə əhriətün Zü'î etməsün məğbūn
Səni **bu** bədə vü sādə **bu** ne'mət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 18*). [*bu,]*

Gözətlə əhriətün Zü'î etməsün məğbūn
Səni **bu** bədə vü sādə **bu** ne'mət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 18*). [*bu,]*

Könlü **bu** 'əşrdə 'əhd ü vəfānı ahtarma
Şədaqət ilə olan əşnānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 1*). [*bu,]*

Qəzādən olmisən 'ələmdə sən özün mövcüd
Bu rəmzi bil dəhi sirr-i qəzānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 6*). [*bu,]*

Müşəvvirün kəm ü keyfin bilür mi bir şürət
Bu vəzəh əmrədi kār-ı nihānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 10*). [*bu,]*

Gərəz ki şəbr elə Zü'î nə gəlsə dərd ü bələ
Bu əmr-i Həqqədi hökm-i Hüdānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 14*). [*bu,]*

Hər dəm görüm səni dönəsən qanə ey şərāb
Gətdün **bu** təlḥ-kāmi dəḥi cānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 2*).
[bu,]

Zünnār ilə salibi qəbül etdi zühdi tərḥ
Sən eylədüñ **bu** işləri Şən'ānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 8*).
[bu,]

Hər qüvvə təndə nāqış olur içələr səni
Bilməm nədəndi vəsf **bu** nöqsānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 12*). [bu,]

İçdükcə 'əql-i zā'il olur Zū'ī anlamaz
Mundan nə zövq var sölə **bu** cānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 18*). [bu,]

Hər dəm ollam qanıma ḡəltān tən-i məcrūḥ ilə
'Ərşə-i ḥüsn içrə ey şāḥım **bu** cövlānün görüb (*Gazel 19, Mısra 6*). [bu,]

Kim olur 'ālem saña 'āşiq **bu** eḥsānün görüb
Rəşkdən ölləm qıləndə sən baña bī-dādlər (*Gazel 19, Mısra 12*). [bu,]

Həq nədəndür **bu** qədər dərd ü ḡəm insānə verüb
Hər nə var dərd ü bəlä məcmə'-i 'ürfānə verüb (*Gazel 20, Mısra 1*). [bu,]

Hələq söylər yaradub cənnəti Həq ādēm içün
Bu 'əbəṣ sözdü Hüdā cənnəti şeytānə verüb (*Gazel 20, Mısra 4*). [bu,]

Küfrdür Zū'ī **bu** söz çoh də dāriḥma nəzər et
Hər nə var isə Hüdā kāmīl-i insānə verüb (*Gazel 20, Mısra 15*). [bu,]

Bu vəchəndi məskənim āḥirdə kənd olub
Yohdur təməñ şəhrdə bir belə mäh-rū (*Gazel 24, Mısra 6*).
[bu,]

Bir sirr var **bu** nāmə-i əltāf-ı fəzldə
Zū'ī bilür ki məḥrəm-i əsrārdən ḡəlüb (*Gazel 26, Mısra 13*).
[bu,]

Pozḡundi Zū'ī vəz'-i zəmənə qədimdən
Güyā ki ḥānə şāḥibi **bu** ḥānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 14*). [bu,]

Ya **bu** zəmənədə mə'düm olubdı zövq-i şəfā
Ya Zū'ī səndə olub zövq-i 'eşq-i yār ḥarāb (*Gazel 29, Mısra 13*). [bu,]

Hər dəm ollam qanıma ḡəltān tən-i məcrūḥ ilə
'Ərşə-i ḥüsn içrə ey şāḥım **bu** cövlānün görüb (*Gazel 31, Mısra 6*). [bu,]

Oldı **bu** 'āləmdə Zū'ī həmçu məcnūn 'eşq ilə
Çün sənün ey mäh-rū 'āləmdə ḥeyrānün görüb (*Gazel 31, Mısra 9*). [bu,]

Zū'iyā şəbr qıl āḥirdə verir bārī Hüdā
Bu cəhāndə nə ki ə'māl ilə pərgārı olub (*Gazel 32, Mısra 14*). [bu,]

Zāhidā bircə götür güşə-i məḥrābdən əl
Elə **bu** mähə nəzər ol ḥam-i əbrülərə baḥ (*Gazel 35, Mısra 8*). [bu,]

Dəm-bə-dəm Zū'ī-i nālānün içərlər qanıñı
Bir **bu** bī-rəḥm ü büt ü kāfir ü bəd-ḥülərə baḥ (*Gazel 35, Mısra 10*). [bu,]

Bilməm nə növ'lən keçəcəḥ **bu** bəḥārımız
Nə nəqdimiz nə meykədədə 'etibār yoḥ (*Gazel 38, Mısra 5*).
[bu,]

Lāzım döḡül **bu** var yoḥun fikrin eyləmək
Əlbəttə 'āqibət olacaq cümlə var yoḥ (*Gazel 38, Mısra 9*).
[bu,]

Bəlkə **bu** dərd-i möhnət ü ḡəmdən kənār olaq
Hərçənd dərd ü möhnətə ḥədd ü kənār yoḥ (*Gazel 38, Mısra 13*). [bu,]

Zū'ī **bu** şeşdə-i ḡəm içün tasun atmadı
Bu 'ərşədə sənün təki bir bəd qumār yoḥ (*Gazel 38, Mısra 17*). [bu,]

Zū'ī bu şeşdə-i ḡəm içün tasun atmadı
Bu 'ərşədə sənün təki bir bəd qumār yoḥ (*Gazel 38, Mısra 18*). [bu,]

Bədə-ḥvārə eləyür gərçi məzəmmət zāhid
Çəkər āḥır özi **bu** işdə nədəmət zāhid (*Gazel 39, Mısra 2*).
[bu,]

Hür u cənnətdi sənün şavm u şələtun də ḡərəz
Fikr qıl nəfsüvədür gör **bu** 'ibadət zāhid (*Gazel 39, Mısra 20*). [bu,]

Bu 'əməllər ki sənün var nə deyüm tül u dirāz
Fərz olubdur saña şeytān kimi lə'nət zāhid (*Gazel 39, Mısra 21*). [bu,]

Çünki hər şəḥsə deyürsən ənə ḥeyrən minḥə
Bu sənün şə'niñə sıqmaz bu nə həcət zāhid (*Gazel 39, Mısra 24*). [bu,]

Çünki hər şəḥsə deyürsən ənə ḥeyrən minḥə
Bu sənün şə'niñə sıqmaz **bu** nə həcət zāhid (*Gazel 39, Mısra 24*). [bu,]

Bircə kəlmə degilən ki ənə Rabb'ül-a'lā
Bu 'əvām täyḥə eylərlər itā'ət zāhid (*Gazel 39, Mısra 26*).
[bu,]

Gülüstān içrə olmuş hər gül-i növhiz bir Ḥosrov
'Anādil Bārbəd **bu** bəzmə bülbullər Nəkişādur (*Gazel 40, Mısra 4*). [bu,]

Nə ḥāşil şe'rdən Zū'ī nə nəf'ī ḥikmət-i 'elmün
Bu sā'ət şāḥib-i zər hər ḥünər əhlindən ə'lādur (*Gazel 40, Mısra 14*). [bu,]

Cəhānün cümlə dərdinə dəvādur bilməmək ancaq
Bu dārüyə dəḥi fikr elə bir [ki] cüz' ü ə'zəmdür (*Gazel 41, Mısra 4*). [bu,]

Bu həkî-rəh ki üstündə gəzərsən çoh fəhārətlə
Təşəvvür eylə hər bir məsti bir Kāvūs bir Cəmdür (*Gazel 41, Mısra 9*). [bu,]

Nə qədri diqqət etdim hılqətimdən qanmadım zərrə
Bilür **bu** rəmzi Zū`i ol ki sirru`llāh-i məhrəmdür (*Gazel 41, Mısra 14*). [bu,]

Cəhānun dövlətin çoh istəyən əşhāslar bi`llāh
Fənādur çün **bunun** təlibləri dīvānə sərəmədür (*Gazel 41, Mısra 8*). [bunun, -n, -un]

Yā Rəb nə olubdur səbəbi kim **bu** zəməndə
İnsān arasında hamı millətdə hətər var (*Gazel 42, Mısra 15*). [bu,]

Çohdandı könlül istər idi feyz-i hüzurun
Qorhıtdı **bu** söz lək **bu** əfkəri Səməndər (*Gazel 43, Mısra 14*). [bu,]

Çohdandı könlül istər idi feyz-i hüzurun
Qorhıtdı **bu** söz lək **bu** əfkəri Səməndər (*Gazel 43, Mısra 14*). [bu,]

Zū`i səña müştəqdi şidq ilə könlüldən
Qurtar dəhi **bu** həsrət-i dīdāri Səməndər (*Gazel 43, Mısra 18*). [bu,]

Nədür ey lələ-ruh yarım **bu** qədri bi-vəfālıq kim
Deməzsən kim mənim bir dərd çəkmiş dəğdārim var (*Gazel 45, Mısra 5*). [bu,]

Cəhālət əhlinün Yə`cūcunə Zū`i giriftārəm
Bu dərdi çəkməgə səd heyf kim İskəndərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 14*). [bu,]

Yandurursan bi-muḥābā hər zəməni `əşiqləri
Vāy əgər kim **bu** hesābi səndən ay məh alələr (*Gazel 48, Mısra 8*). [bu,]

Nə gəflətdür **bu** səndə ey təğāfūl-pişə səyyādım
Deməzsən kim mənim dāmımda əhır bir şikārim var (*Gazel 50, Mısra 5*). [bu,]

Sitərə şanmə fələkdə şərār-ı āhımdur
Bu əmrə ātəş-i dil bir qəvī güvāhımdur (*Gazel 53, Mısra 2*). [bu,]

Bu qədri etmə bana cövr ey büt-i bi-məhr
Ki səndən özgə mənim sölə kim pənāhımdur (*Gazel 53, Mısra 5*). [bu,]

Şikəstə könlümi cövrüylə eyləyür vīrān
Demir ki bir **bu** hərābə mənim məqāmımdur (*Gazel 55, Mısra 6*). [bu,]

Məni öldürdi ey məh nəz u gəməzün təlh güftārun
`Əcəb bi-məhrən ey bi-mürüvvət **bu** nə āyındur (*Gazel 56, Mısra 8*). [bu,]

Deründə ağlamaqdan qanə gərç oldım nigārā hər
Deməzsən kim məgər **bu** Zū`i-i məhcür u miskındur (*Gazel 56, Mısra 10*). [bu,]

Muşəvvər eyləyübdür mərdüm-i çeşmim qədən sərvin
Dögül bi-hüdə cārī eyləmək hər ləhzə **bu** cülər (*Gazel 57, Mısra 4*). [bu,]

Qılublar Zū`ini min `işvə vü nəz ilə sər-gərdān
Bu kəfir dīn ü cövr-āyın ü məh ruhsār u bəd-hülər (*Gazel 57, Mısra 10*). [bu,]

Şīrvān içrə **bu** gün Hāqānī-i şānī mənəm
Səhr-i şe`rimdən təməni İrān u Tūrān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 7*). [bu,]

Zū`iyə görcək mənim **bu** əbdār əş`arımı
Bīhūd u Seyyid Bəhār bəhr-i `urfān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 9*). [bu,]

Həstə cānım sənsiz ey məh möhnət-i hicrān alur
Bu müşəhḥəşdir əcəl əlbəttə əhır cān alur (*Gazel 59, Mısra 2*). [bu,]

Gözüm yaşın görübən tə`nə daşım atsa n`olə
Könlül sarāyını **bu** tərlələ `imārət edər (*Gazel 60, Mısra 8*). [bu,]

Bu e`tibār ilə `ələmlərə fəhārət edər
Gulām-ı hək-ı dərün oldı Zū`i-i müztər (*Gazel 60, Mısra 10*). [bu,]

Əlbəttə mən təki o də bir gül əsīridür
Bī-cā dögül **bu** qədri ki bülbül fəğān çəkər (*Gazel 61, Mısra 8*). [bu,]

Dil sirr-i gönüçə dəhənün bilmək istəyür
Yüz gəm **bu** işdə heyli zəməndür nihān çəkər (*Gazel 61, Mısra 12*). [bu,]

Dəhənün dil-bərimün çeşmə-i heyvān dedilər
Kim inanur **bu** sözə güzgüdə böhtān dedilər (*Gazel 62, Mısra 2*). [bu,]

Dəhənün sordum āb-ı rūsı ilə çeşmindən
Baña **bu** nükṭəni bir rəmz ilə pūnhān dedilər (*Gazel 62, Mısra 8*). [bu,]

Hərāb olaydı cəhān kəş **bu** fələk-i bər-bād
Mənim **bu** mollālıqə intihāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 15*). [bu,]

Hərāb olaydı cəhān kəş **bu** fələk-i bər-bād
Mənim **bu** mollālıqə intihāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 16*). [bu,]

Nə sūd Zū`i **bu** məscid imāmi olmaqdan
H`oşā o meykədə rindi hesāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 17*). [bu,]

Çeşm-i bīmārınun əhvālını sorson ey dil
Gülsitānə güzər et **bu** sözi `əbhərdən sor (*Gazel 63, Mısra 4*). [bu,]

Hāṭirim cəm` dögül tā səña dərdim söləyüm
Bu pərişān yūzi ol zülf-i mü`ənbərdən sor (*Gazel 63, Mısra 8*). [bu,]

Zāhid inkār-ı mey-i nāb qılursə nə bilür
Gəl onun zövqünü **bu** Zü'î-i müztərdən sor (*Gazel 63, Mısra 10*). [bu,]

Əlimdə şişə-i mey ol pəri baña təşhür
Hanı o dəm **bu** şifət səhır olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 8*). [bu,]

Bu günki günlərimi fikr edəndə zāhirdür
Behişt imiş mənim ol 'işrət eyləyən günlər (*Gazel 67, Mısra 7*). [bu,]

Gər bağludı təqdīr-i qəzāyə hamu işlər
Bī-cā yerə **bu** sə'y **bu** zillət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 4*). [bu,]

Gər bağludı təqdīr-i qəzāyə hamu işlər
Bī-cā yerə **bu** sə'y **bu** zillət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 4*). [bu,]

Gər sə'y ilədür dövlət ü şövkət **bu** cəhāndə
Çoğ kimsədə bī-sə'y **bu** şövkət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 5*). [bu,]

Gər sə'y ilədür dövlət ü şövkət **bu** cəhāndə
Çoğ kimsədə bī-sə'y **bu** şövkət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 6*). [bu,]

Bu məs'ələdə yüz min 'ārifdi mə'əttəl
Bir kimsənə bilməz ki **bu** hələt nə içündür (*Gazel 68, Mısra 11*). [bu,]

Bu məs'ələdə yüz min 'ārifdi mə'əttəl
Bir kimsənə bilməz ki **bu** hələt nə içündür (*Gazel 68, Mısra 12*). [bu,]

Var idi keçən 'əsrdə 'elm ilə səhāvət
Dərlər **bu** zəmənlə əhl-i səhāvət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 14*). [bu,]

Bu 'əsrə cün mə'rifəti 'eyb sanurlar
Çün belədi iş fəhm ü fərəsət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 15*). [bu,]

Şəd-heyf ki pis vəqtdə gəldük **bu** cəhānə
Çün müştəri yohdur **bu** bižā'ət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 17*). [bu,]

Şəd-heyf ki pis vəqtdə gəldük **bu** cəhānə
Çün müştəri yohdur **bu** bižā'ət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 18*). [bu,]

Cānın veri bir həbbəni verməz **bu** hələ'iq
Pəs **bu** şifət insān ilə şöhbət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 23*). [bu,]

Cānın veri bir həbbəni verməz **bu** hələ'iq
Pəs **bu** şifət insān ilə şöhbət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 24*). [bu,]

Şəhd-i ləb-i yār olsa mey-i Dərgəmi neylər
Dəf-i gəm-i hicr için içər Zü'î **bu** zəhri (*Gazel 69, Mısra 9*). [bu,]

Fəqir ü əgriyə şāh u gədə olmaqə bā'is nə
Bilən yohdur **bu** əmrī fikr munda sirr-i mübhəm var (*Gazel 70, Mısra 8*). [bu,]

Olub **bu** 'əsrə bā-redaña ilə hamı bir Rüstəm
Nə süd ondan ki nə bir əl-i Bərmək var nə Hātəm var (*Gazel 70, Mısra 9*). [bu,]

Bilməm nöçün **bu** 'əsrə rāhət görünməyür
İslām içində hiç sələmət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 1*). [bu,]

İslām də tə'əşşüb-i dindən hesab olur
Bu 'əsrə nə 'ār u nə geyrət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 6*). [bu,]

Keçmiş zəməndə var idi əsbāb-ı fəzl ü cüd
Bir kimsədə **bu** vəqt kərəmət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 12*). [bu,]

Vā'iz gəlür mi məscidə gər pül olmasə
Anlar **bu** rəmzi kimsə ki şahib-şü'ürdür (*Gazel 74, Mısra 10*). [bu,]

Bilməm nöçün **bu** hīlənə məhlūq bilməyür
Kür də bilir ki balıqı 'ələmdə şüddür (*Gazel 74, Mısra 11*). [bu,]

Şəd-heyf Zü'î yohdı **bu** təzviri anlayan
Zāhirdə var gözi vəli bā'ində küddür (*Gazel 74, Mısra 13*). [bu,]

Zāhidün kibr ü riyādür 'əməli bir nəzər et
Hansı əyətədə **bu** söz necə təğyirdədür (*Gazel 75, Mısra 8*). [bu,]

Zāhid şərābı çoğ də harām etmə küfrdür
Çün **bu** sözlənlə meykədə beytül-hatām olur (*Gazel 77, Mısra 8*). [bu,]

Bu qədri dərd ü möhnətlə ölüb qurtarmadun Zü'î
Şəmāhı əhliyüq məşhür sözdür 'ārimız yohdur (*Gazel 79, Mısra 11*). [bu,]

Birisi fəqr ü biri dövlətilə olmaqlıq
Təmām əhl-i cəhānə **bu** sirr mübhəmdür (*Gazel 80, Mısra 16*). [bu,]

Yəqin ki tār-ı sər-i zülf ilə şəbādandur
Bu şür-ı təzə sərim üzrə nə həvādandur (*Gazel 83, Mısra 1*). [bu,]

Bu bəẖti qarəliqə geyrdən səbəb sanmə
Əzəl günündə yazan kətib-i qəzādandur (*Gazel 83, Mısra 5*). [bu,]

Nə küll-i cəbr ilədür həm nə ihtiyār ilə
Bu sirri anlamuram mən nə məcərədandur (*Gazel 83, Mısra 10*). [bu,]

Nə-büd olub mə'rifət əhli **bu** zəməndə
Həm 'əhdə vəfā 'əhd ilə peymān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 3*). [bu,]

Bənd olmə māl u dövlətə göz tikmə şən u şöhrətə
Bu ərşə-i tərīqətə mərdənə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 6*). [bu,]

Tərk eylə hāb-ı gəfləti **bu** zülmət-i cəhāləti
 Tapub rāh-ı həqiqəti ‘ürfənə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 13*). [bu,]

Düşüb ‘eşqün həvāsınə sə’y eyləyüb şəfāsınə
Bu həqiqət mināsınə qurbənə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 16*). [bu,]

Gər cənnət ü firdövsdür ‘äləm **bu** zəməndə
 Şəd-heyf ki bir rənz bilən ədəmi yohdur (*Gazel 86, Mısra 5*). [bu,]

O māl vəşlinə bir gün yetüşmədim āhır
 Mənim **bu** tələ’imün gör nə bəd sitərəsi var (*Gazel 87, Mısra 4*). [bu,]

Düşən **bu** qulzüm-i ‘eşq içrə gər q olur bi’llāh
 Bu bəd mühītə kim sanmayun kənərəsi var (*Gazel 87, Mısra 5*). [bu,]

Düşən bu qulzüm-i ‘eşq içrə gər q olur bi’llāh
Bu bəd mühītə kim sanmayun kənərəsi var (*Gazel 87, Mısra 6*). [bu,]

Budur bundan səvā yohdur vüşāl-i yərə bir çarə
 Təriq əhlinə məşşüdə yetüşməkçün **bu** rəh-bərdür (*Gazel 88, Mısra 6*). [bu,]

Adı Rüstəm olə həmə-şəhrədə Zābil bi’llāh
Bu səbəblərlə həmin Rüstəm-i dəstān olmaz (*Gazel 90, Mısra 4*). [bu,]

Altmış yaş olandə genə bir növ’ səhā var
Bu təzə cavānlardə ki dərmənə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 12*). [bu,]

Əgərçi həlq-i cəhān ‘eys ü ‘işrəti istər
 Cəhīmdür baña ey dost **bu** cəhān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 4*). [bu,]

Sən idin ey büt-i məh-rüy cismimün cāni
 Nə zövq edər dəhi **bu** mürdə cism ü cān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 10*). [bu,]

Baña ol māl-ı bī-məhrim iki ay var ki rām olmaz
Bu nöqsānımdə bir gəlməz əcəl ‘ömrüm təmām olmaz (*Gazel 93, Mısra 2*). [bu,]

Cəfā-yı yārdan incimə hərgiz āh u zār etmə
Bu mülk-i ‘eşqdür əlbəttə ey dil bir nizām olmaz (*Gazel 93, Mısra 12*). [bu,]

Ləbün zövqi pərī rüyim şərab-ı nəbdan gəlməz
Bu rövşən əmrədür kim nəş’ə-i mey ābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 2*). [bu,]

Nə tökməkdür cəfā tīgīlə hər dəm qanın ‘uşşāqun
Bu zülm ey dil-bər-i āhū nigəh qəşşābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 4*). [bu,]

Cəfā peykānlarilə gər qəddür cismim fəğan etmin
 Müşəhşəddür **bu** Zū’i kim fəğan gər q-ābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 10*). [bu,]

Şəbr eylə köñül möhnət-i hicrān belə qalmaz
 Nov-rüz olı **bu** fəşl-i zimistān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 2*). [bu,]

Bu cism ilə cāndan ötəri çəkmə çolh əfsūs
 Topraq olacaq cism dəhi cān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 11*). [bu,]

Bir hāl ilə qalmaz **bu** şifət dövr-i zəməndə
 Āhır dəgişər gər diş-i dövrān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 13*). [bu,]

Fikr etmə ki dāim qalı **bu** dövlət ü nikbət
 Təğyir tapar müşkil ü āsān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 15*). [bu,]

Ey māl **bu** gün sən kimi meh-pərə tapulmaz
 Nə mən kimi dünyədə günü qarə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 1*). [bu,]

Cəllād-ı siyəh məst gözün tək **bu** cəhāndə
 Bir āhū-yı şir-əfkən ü hūn-ıvərə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 3*). [bu,]

Çün dərc-i dəhānundı ‘ələcım gər ətibbā
 Yohdur dedilər çərə **bu** bī-çərə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 12*). [bu,]

Müdəm olmaq gərək nə sūd içüb mey bir dəm oldun şād
 Cəhāndə **bu** məşəldür bir gül ilə növ-bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 6*). [bu,]

Ləbi şövqi mey-i gül-nār tək məst eylər ‘uşşāqı
Bu mə’nīdən mənim tək çolhları məst ü humār olmuş (*Gazel 102, Mısra 4*). [bu,]

Köñül tərək eyləmə cām-ı şərab-ı ‘eşqi tā məhşər
 Ki **bu** mey məsti gəm bilməz cəhāndə hūş-yār olmuş (*Gazel 102, Mısra 10*). [bu,]

Cəməl-i yārdur Zū’i təməttü’dār dünyədə
 Ki əhl-i mə’nā içrə **bu** mətə’ə e’tibār olmuş (*Gazel 102, Mısra 12*). [bu,]

Əzəldə olmə idi hilqət-i cəhān ey kəş
 Cəhān içində dəhi **bu** bələ-yı cān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 2*). [bu,]

Nə eyləyəydi pərəstış **bu** həlq sım ü zərə
 Olaydı pül **bu** məhlūqdan nihān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 11*). [bu,]

Nə eyləyəydi pərəstış **bu** həlq sım ü zərə
 Olaydı pül **bu** məhlūqdan nihān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 12*). [bu,]

‘Eys ü ‘işrət ilə çolh vəqt keçürdüm ammə
 İmdi bildim **bu** hərəbə necə gəm-ı’ānə imiş (*Gazel 107, Mısra 4*). [bu,]

Olub sər-məst bilmirdük nədür nîk [ü] bəd-i dünyā
Bu məcnūnlıqla məhrəm məclis-i 'ürfānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 4*). [bu,]

Tapupdur gövhər-i 'elm ü fəzilət
Bu günlərdə 'əcā'ib bī-bəhāliq (*Gazel 112, Mısra 14*). [bu,]

Bu bid'ətlər ki var həlqün içində
 Hüdā verməz belə əmrə rızāliq (*Gazel 112, Mısra 15*). [bu,]

Əhl-i 'ürfān **bu** şifət zār u pərişān oləcəq
 Nə bilim dəhrdə əhır belə dövrān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 2*). [bu,]

Mülk-i dünyāyə nə məğrursan ey təlib olan
Bu cəhān əhırı bir köhnə dəgirman oləcəq (*Gazel 113, Mısra 20*). [bu,]

Bu cəhān yā Rəb haçan rövzə-i rızvān oləcəq
 Cəhl-i zülmət qutarub mə'dən-i ürfān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 1*). [bu,]

Gəldi ədəm **bu** yerə dözmədi bir şeytānə
 Bilmədi burda təməm ədəm-i şeytān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 7*). [bu,]

Qurbānun olum gəl **bu** qədər etmə təğāfūl
 Qurbānun olan Zū'ī-i gəm-pərvəri görcək (*Gazel 117, Mısra 9*). [bu,]

Məni ki şəhrdən ey mäh saldı āvərə
Bu gündə eylədi kəc-rov yəqīn təməm fələk (*Gazel 118, Mısra 4*). [bu,]

Gözim sitərə-fəşāndur **bu** güşşədən hər şəb
 Ki hansı bürci edüb ol məhə məqām fələk (*Gazel 118, Mısra 5*). [bu,]

Yatmə Zū'ī yoh şəbātı **bu** cəhānun cəhd edüb
 Əhīrətdə lütuf-i həyyü'l-əyām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 9*). [bu,]

Həzārān lələ-ruḥ hər güşəsində yüz qəmərlə təl'ət
 Görüb **bu** həlī həsrətdən dil-i pür-hūni dāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 6*). [bu,]

Alurlar dīni əldən bunlar ilə nə səyāğ etmək
Bu müşkīn müy u nəsrīn rüy tərsā-bəççələr bi'llāh (*Gazel 120, Mısra 7*). [bu,]

Dönsün yeridi gönçə kimi qanə ey köñül
 Kim şəbr edər **bu** növ'lə hicrānə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 2*). [bu,]

Cām-ı sərşarı dönəm başına sāqī mənə ver
 Məndən özgə nə rəvādur **bu** ayağə dəgə əl (*Gazel 126, Mısra 6*). [bu,]

Sanmə zāhid yetüşürsən **bu** 'əməllə hıldə
 'Eşqdür şidq gərək munde itər məkr ü hiyəl (*Gazel 126, Mısra 9*). [bu,]

Və'də-i vəşlün şəb-i hicrāndə təkrār eyləyüb
 Bu firib ilə dil-i məhəzūnımı şād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 8*). [bu,]

N'olubdı kim **bu** şifət məhv olubdı hətirdən
 Sənün rəfiq-i qədimün **bu** Zū'ī-i kəm-nām (*Gazel 129, Mısra 9*). [bu,]

N'olubdı kim **bu** şifət məhv olubdı hətirdən
 Sənün rəfiq-i qədimün **bu** Zū'ī-i kəm-nām (*Gazel 129, Mısra 10*). [bu,]

Mənim **bu** növ' döğüldi ümidim ey Seyyid
 Ki hiç aparmıyasan Zū'ī-i həzīndən nām (*Gazel 129, Mısra 15*). [bu,]

O bādələr ki içürsüz **bu** Zū'ī'dən ayru
 Edə behişt şərabı kimi İllāhı hərām (*Gazel 129, Mısra 25*). [bu,]

Fərhād ilə Məcnūn qaçubən çöllərə düşdi
 Zū'ī kimi **bu** 'ərşədə mən tā ki səs etdim (*Gazel 130, Mısra 12*). [bu,]

Həttün nə rəvā müşaf-ı ruḥsārīnə gəlmək
Bu rövşən olan āyətə təfsīr nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 6*). [bu,]

Çeyz ilə baña qaş əgüb etmə belə bəhmə
Bu küştə-i hicrānıvə şəmşīr nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 8*). [bu,]

Vüslət dəmidür sāqī gətür cām pey-ā-pey
 Heyr işdə gözüm nūri **bu** tə'hir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 10*). [bu,]

Hüm-hüm baña ver bādəni ey sāqī piyālə
Bu köhnə hərifə belə bir bir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 12*). [bu,]

Zāhid baña satmə **bu** riyāni get özün sən
 Zū'ī kimiye hīlə vü təzvīr nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 13*). [bu,]

Āvāze-i hüsün ki təməm āləmi dutdı
 Ey mäh **bu** şöhrətdə səbəbkār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 8*). [bu,]

Lə'lün həvəsində hamı cān verməgə qaçdı
 Bu 'ərşədə ey yār vəfādār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 14*). [bu,]

Ey məh vüşālīnə çəkübən həsrət ağlaram
 Yandurdi cism-i cānımı **bu** firqət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 2*). [bu,]

Yalquz döğül **bu** nālə vü fəryādım ey pəri
 Öz könlüm içrə sənle qılıb şöhbət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 13*). [bu,]

Bu qədri Zū'ī gül üstündə şəbnəm istəmənem
 'Ərəqlədüb vərəq-i 'ārizün 'ərəq tayı (*Gazel 135, Mısra 10*). [bu,]

Belə fikr eylər idim həsrə kimi hicr olmaz
Bu qəzā kārıdı belə olacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 4*). [bu,]

Şadımān idi köñül şübḥ-i vüṣālā Żū'ī

Bu günün 'āqibətində nə olacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 12*). [bu,]

Bu 'ərzimə şəfqət ilə güş et

Dərdim eləyüm bəyān Əmīrhān (*Gazel 136, Mısra 11*). [bu,]

Səbəb nədür ki mənə kəğəzində yazmamısan

Məgər **bu** qədri olar yār bī-vəfā kəzīm (*Gazel 137, Mısra 4*). [bu,]

Gedər **bu** zövq şəfā gülşən-i cəməlundan

Olursan āhırı pəjmürdə mübtəlā kəzīm (*Gazel 137, Mısra 13*). [bu,]

Təğāfül eyləyübən salmə əhl-i 'eşqi ğəmə

Bu qədri cövrə dəhi olmə çolḥ rızā kəzīm (*Gazel 137, Mısra 20*). [bu,]

Az eyləməklə cövrə cəfā etmə Żū'iyə

Kim eyləməz **bu** qədri cəfālər kifāyətīm (*Gazel 138, Mısra 10*). [bu,]

Həliq çü bir şey'ə dögi möhtāc həlqdən

Nə sirr var **bu** hılqət-i əşyadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 4*). [bu,]

Bī-mə'rifət ğənīdi fəqīr əhl-i mə'rifət

Fəqr ü ğinā nədəndi **bu** dünyadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 6*). [bu,]

Hıvab içrə hər nə görsə yəqīndür oyanmamış

Nə sirr var **bu** 'ələm-i rū'yadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 8*). [bu,]

Nə gəldigim məqāmımı nə getdiyim yerim

Gəlmək **bu** getməgə nə var ortadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 10*). [bu,]

Ağzımdə söz deyüb danışan şəxsi qanmadım

Kimdür bağan **bu** dīde-i bünyadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 12*). [bu,]

Göz görməyən cəvāhiri mən necə dərk edim

Zāhirdə çün nə var **bu** mərāyadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 16*). [bu,]

Təngə gəldim **bu** riyā məslək olan zāhiddən

Ey h'əş ol bəzm-i şəfā məşrəb-i rindānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 9*). [bu,]

Sənün **bu** bī-vəfā olmaqlıqından āğəh olsaydım

Köñül verməzdīm ey məh düşdi bəndə bī-həbər köñlüm (*Gazel 143, Mısra 7*). [bu,]

Bu gün yüz min 'Əzīz olmuş ğulām-ı zülfi Żū'ī tək

Budur vəchi cəməlin Yūsif-i Kən'ānə bəñzətdim (*Gazel 145, Mısra 9*). [bu,]

Ağyərլar nişimən-i cānānə gəlməsün

Bīğānə mürğlar **bu** gülüstānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 2*). [bu,]

Hər bir Sikəndərə döğül āb-ı bəqā nəşīb

Hızır olmayan **bu** çeşmə-i həyvānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 6*). [bu,]

Lə'l-i ləbi həvāsı ilə məh-cəbīnün

Döndərməsən **bu** gün cigərin qanə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 10*). [bu,]

Zəncīr-i zülfünə eləyə ğeyrilər həvəs

N'etsünfəğānə **bu** dil-i dīvānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 12*). [bu,]

Mūsā kimi bilməm niyə məhv olmayur 'āşiq

Gəldükdə **bu** Tūrinə təcəllāyə cəməlün (*Gazel 147, Mısra 6*). [bu,]

Bütləri tərک Yūsif eylərdi həcālətdən nihān

Görsə idi gər Züleyhā **bu** büt-i tərsə yüzün (*Gazel 148, Mısra 4*). [bu,]

'Āşiqi müstəğnī etmişdür həyālün vəşldən

N'olə sən hər ləhəzə göstərsən **bu** istiğnā yüzün (*Gazel 148, Mısra 12*). [bu,]

Bənd olub H'urşidə 'İsā gökdə dutmazdı qərār

Żū'iyə görsəydi **bu** mäh-ı mələk-sīmā yüzün (*Gazel 148, Mısra 14*). [bu,]

Baḥa təklīf-i gülşən qılmayun **bu** gəmlü köñlümde

Dil-i 'āşiqdə mümkündür mi dil-bərsiz sürür olsun (*Gazel 150, Mısra 9*). [bu,]

Baḥa h'əşdur gədə-yı küyü olmaq pādşāhlıqdan

Bu qədri cövrələr kim Żū'iyə eylər fırāq ilə (*Gazel 151, Mısra 14*). [bu,]

Çəkdi həncər nəz ilə öldürmədi şad-həyf kim

Qıymadı bir qətrə ābı **bu** dil-əfkār için (*Gazel 153, Mısra 8*). [bu,]

Nə hānə şāhib-i hānə gərəkdə 'ələmdə

Bu nüktədür sözi hər yerdə əhl-i 'ürfānün (*Gazel 155, Mısra 12*). [bu,]

Həllāq-ı cəhān lütf eləyüb Żū'ī-i zārə

Bu aydə o məh-pārəni Şirvānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 10*). [bu,]

Çəkürsən həncər-i müjgān tökürsən qan alursan cān

Həbībim səndə **bu** 'ādət nədür qəşşabə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 8*). [bu,]

Gözəllər həncər-i nəz ilə ey məcrūh olan Żū'ī

Bu meydān-ı məhəbbət içrə sən Səhrābə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 10*). [bu,]

Yüzün nəzzārəsindən mən' edübdür Żū'ini zülfün

Bu kəfir əldən almış dīnini gör kim müsəlmānün (*Gazel 160, Mısra 14*). [bu,]

Eyləmir ol əhənīn dil-yārə neylüm bir əgər

Daşə tə'sīr eyləyir **bu** əl-əməni köñlümün (*Gazel 161, Mısra 14*). [bu,]

Qət'-i ülfət eylədün dutdun tərīq-i zül-m-i kin
Bu döğüldi 'əqibət səndən gümāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 16*). [bu,]

Bu pīç ü táb ilə ol gül-ruḥun zülf-i mutarrāsın
 Əgər tərsā görə bi'llāh salur gözdən çəlipāsın (*Gazel 162, Mısra 1*). [bu,]

Ḥumār-ı hicr ilə qoydun **bu** 'eşq-i bīmārın
 Gözimdən ey büt-i məh-rüy u cām-ı Cəm getdün (*Gazel 163, Mısra 3*). [bu,]

Məcnūn eyləyüb məni saldun **bu** çöllərə
 Leylā edüb mi **bu** sitəmi kim sən eylədün (*Gazel 164, Mısra 15*). [bu,]

Məcnūn eyləyüb məni saldun **bu** çöllərə
 Leylā edüb mi **bu** sitəmi kim sən eylədün (*Gazel 164, Mısra 16*). [bu,]

N'oldı saña ki və'de-i mu'tədə gəlmədün
 Qoydun bizi hərəb **bu** bər-bādə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 2*). [bu,]

Hər tavr eylədim **bu** gəmə çārə tapmadım
 Zāhirdə gəlmədün dəhi rü'yādə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 7*). [bu,]

Bād-ı şəbā yetürmədi Zū'ī fəğānını
 İnşāf edüb **bu** növ' ilə fəryādə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 10*). [bu,]

Bu nə inşāfdur kim mən çəkəm əndüh-ı hicrānun
 Görə əğyārlər vəşlünlə yüz zövq ü şəfā səndən (*Gazel 168, Mısra 3*). [bu,]

Bu qədri tökmə qanın həcər-i müjgānlə 'uşşāqun
 Dilərər qanını məhşər günü hər mübtəlā səndən (*Gazel 168, Mısra 7*). [bu,]

Cəhənnəm möhnətin hicrində ol hürivəşün çəkdün
Bu dəm cənnāt təcəri təhtihə'l-ənhāra yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 4*). [bu,]

Mələhət Mışrdə bāzār qurmuş Yüsif-i sənī
 Züleyhəvəş **bu** gün 'eşq ilə **bu** bāzārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 6*). [bu,]

Mələhət Mışrdə bāzār qurmuş Yüsif-i sənī
 Züleyhəvəş **bu** gün 'eşq ilə **bu** bāzārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 6*). [bu,]

Bütləri tək Yüsifin eylərdi həclətdən nihān
 Görsə idi gər Züleyhā **bu** büt-i tərsā yüzün (*Gazel 170, Mısra 4*). [bu,]

'Əşiqi müstəğni etmişdür həyālun vəşlədən
 N'olə sən hər ləhzə göstərsön **bu** istiğnā yüzün (*Gazel 170, Mısra 12*). [bu,]

Bənd olub Ḥ'urşidə 'İsā gökdə dutmazdı qərār
 Zū'iyā görsəydi **bu** mäh-ı mələk-simā yüzün (*Gazel 170, Mısra 14*). [bu,]

Belə inşāf olur əhbābını yād eyləməz əhbāb
 Saña əhır **bu** hislətdən yetər çoh çoh ziyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 8*). [bu,]

Döğül **bu** dəhrdə səyyādliq qanūnı bi'llāhi
 Ki şaydın tərək edüb dönsün havā üzrə məkān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 9*). [bu,]

Bu mülkə vārid olduqdə mən-i məhcür u nākāmi
 Nöçün məhv eylədün hətirdən ey āram-ı cān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 11*). [bu,]

Çərəz sizdən təvəqqe' eylərəm kim **bu** gələn həftə
 Həvāşun bizlərə mərqūm edüb eylə bəyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 19*). [bu,]

Sənūñ nā-mehribān olmaqlıqun rāhil hüşüsundə
 Nədür bā'is yazub **bu** şe'ri qıldım imtiḥān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 22*). [bu,]

Yā Rəb məni **bu** həl ilə hılqət nöçün etdün
 Hər gündə nəşibim gəm ü möhnət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 1*). [bu,]

Əvvəldə məni əbləh ü nā-dān yaradaydun
 Məndə belə **bu** hər şey'ə diqqət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 4*). [bu,]

Əbləh gər olaydım nə gəm ü dərdim olurdu
 Sən məndə **bu** gəm çəkməgi hislət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 6*). [bu,]

Nə vəhdəti bildük nədi nə kəsrəti qanduc
 Sən vəhdəti **bu** qədr ilə kəsrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 26*). [bu,]

Sənsən **bu** cəhān Hāliqi məhlūq təməmi
 Hər şəhşdə bir rəng ilə tınət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 31*). [bu,]

Simyā tək **bu** cəhān içrə həyātun yoḥdun
 Ayulandə bilüsən şürəti ol mə'nādən (*Gazel 173, Mısra 11*). [bu,]

Belə olduqdə nə həşil **bu** gəm-i bi-cādən
 Deyülübdür bizə bir rənz-i 'izā qālūdə (*Gazel 173, Mısra 14*). [bu,]

İstəmə dövləti çoh Zū'ī ma'āşun gözle
 Yüngül elə yüküvi keçməyə **bu** dəryādən (*Gazel 173, Mısra 18*). [bu,]

Məni **bu** növ' ilə vallāhi də nöçün qoydun
 Kəlām-ı Həqqdə və's-şəms āyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 5*). [bu,]

Ayağə düşmək ilə qarə köñlim ey Zū'ī
 Baña əzəldə **bu** işlər sirāyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 12*). [bu,]

Bir zərrə qədri anlamadım rüzgārdan
 Nə dəhrdən nə **bu** fələk-i kəc-mədārdan (*Gazel 176, Mısra 2*). [bu,]

Bu söz suāl olunsa cəvabun nədür sölə
Təqşir kār-gərdən olur yā ki kārđan (*Gazel 176, Mısra 13*).
[bu,]

Gör kimdədür qüşür əgər yohdı meyvəsi
Ummaq olur mı **bu** sözi bīd ü çinārdan (*Gazel 176, Mısra 16*). [bu,]

Getməzdi Hīzr çeşmə-i āb-ı həyātə hīç
Mühbir olaydı gər **bu** ləb-i lə'l-fāmdan (*Gazel 177, Mısra 6*). [bu,]

Žū`ī çü şəhr məhlərinün vəşfin eylədün
H`oşdur baña həmişə desən **bu** kəlāmdan (*Gazel 177, Mısra 12*). [bu,]

Dīvānə olmaduqsa də bir məst olaq bārī
Tā kim mu`āf olaq **bu** günāh u şavābdan (*Gazel 178, Mısra 6*). [bu,]

Versün cəvāb şər`də birdür riyā vü şirk
Sor **bu** su`ālī zāhid-i `ālī-cənābdan (*Gazel 178, Mısra 8*).
[bu,]

Təmām `ömür hət ü hāk u zülüfədür həvəsün
Köñül həyā elə **bu** nāmə-i siyāhundān (*Gazel 185, Mısra 4*).
[bu,]

Bu qədri cürm ilə zāhid behiştə göz tikmə
Utangilən Bārī ey bī-həyā günāhundān (*Gazel 185, Mısra 7*).
[bu,]

Yanındə demə zülf sözün **bu** dil-i zārūn
Zəncir adını çəkmə giriftār yanındə (*Gazel 186, Mısra 7*).
[bu,]

Görəndə şərhə şərhə köñlümi eylə təkəllüm kim
Bu `ādətdür nəmək pāşidə eylərlər kəbāb içrə (*Gazel 188, Mısra 6*). [bu,]

Ruḥ u zülfün həyālını köñüldə tā görüb etdim
Yəqīn **bu** sirri kim gənc ilə mār olı hārāb içrə (*Gazel 188, Mısra 8*). [bu,]

Nāşih baña `eyb eyləmə dīvānə görüb kim
Olmum necə məcnūn **bu** pərī-rülər içində (*Gazel 190, Mısra 6*). [bu,]

İnşāfə gəlüb qoymə gəl ey məh səni Tarī
Hicründə **bu** möhnət-keşi qayqulər içində (*Gazel 190, Mısra 8*). [bu,]

Ne vəşlə təşnəsən ey dil usan döğül mümkün
Onun vüşāhı **bu** bəht-i siyāh-kārım ilə (*Gazel 191, Mısra 4*).
[bu,]

Dəhānı sirrini şandüq-ı dildə məhft qılmışdım
Gözim fāş etdi āgəh olcaqın **bu** rāz-ı pūnhānə (*Gazel 192, Mısra 4*). [bu,]

Mey nəş`əsini görməmiş `eşqün məzāqımı
Zāhid sölər ki mə`rifətim var **bu** ād ilə (*Gazel 193, Mısra 4*).
[bu,]

Pərhiż bādədən eləmə kim **bu** cövhrün
Āmizişi olubdı Cəm ü Keyqubād ilə (*Gazel 193, Mısra 7*).
[bu,]

Nə rəvādur ki qoyə sən kimi bir lālə `izār
Bu qədər dāğ-ı ələm Žū`ī-i gəm-fərsāyə (*Gazel 194, Mısra 10*). [bu,]

Bələ-yı hicrdə ancaq ləb-i cānān düşər yadə
Nöçün kim rəsmidür **bu** qorḥuluqda cān düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 2*). [bu,]

Cəhāndə kimsə belə həsrət olmasun yā Rəb
Bu həsrət ilə ki mən oldum iştiyāqundə (*Gazel 196, Mısra 4*). [bu,]

Nələ qılmə hicrdən ey dil ki ne`mətdür **bu** həmə
Kim bilürdi vəşl zövcün dərd-i hicrān olmasə (*Gazel 197, Mısra 11*). [bu,]

Bu hətt ü zülf ü qəddinlə gülüstānə qədəm bas bir
Bənəfşə sünbūli pəjmürdə sərvī sər-mişār eylə (*Gazel 199, Mısra 3*). [bu,]

Görünməz söyləyürlər çeşmə hərgiz çeşmə-i heyvān
Təkəllümlə **bu** pūnhān sirri bir aç āşkār eylə (*Gazel 199, Mısra 8*). [bu,]

Kim verdi dil mənim təkī **bu** dil-rübālarə
Kim düşdi `eşqdən belə mən tək bələlərə (*Gazel 201, Mısra 1*). [bu,]

Gördüm o mähı oldı köñül mübtələ genə
Düşdi bələlərə **bu** dil-i pür-bələ genə (*Gazel 202, Mısra 2*).
[bu,]

Bī-`ārlıq görün nə qədərdür **bu** Žū`idə
Ol bī-vəfāyə cānını eylər fədə genə (*Gazel 202, Mısra 9*).
[bu,]

Rəhm et ey məh Žū`iyə möhnət-i hicrün **bu** gün
Qəşd edübdür imdi cān-ı zār u nālān üstünə (*Gazel 203, Mısra 9*). [bu,]

Həzār heyf ki getdi o günlərim əldən
Ne`dim **bu** çərḥün əlindən kimə gedim dādə (*Gazel 206, Mısra 8*). [bu,]

Əgər behiştə min hūr versə Tarī baña
Döğül `əvəz birinə ol günün **bu** dünyadə (*Gazel 206, Mısra 10*). [bu,]

Gör `āqibət nə eylədi **bu** zārə kūj-püşt
Beş gün içində Rüstəm ü İsfəndiyārınə (*Gazel 207, Mısra 3*). [bu,]

Əczə-yı hāk cümlə şəhəşəh vüçüdidür
Ol baş qarışmış imdi **bu** başmaq gubārınə (*Gazel 207, Mısra 8*). [bu,]

Məğrūr olmə ey dil-i dīvānə `ibrət al
Bāh diqqət ilə **bu** fələkün bir mədārınə (*Gazel 207, Mısra 14*). [bu,]

Yohdur **bu** hələ vəqif olan Zü'î hiç kəs
Gəlməz **bu** növ' gövhər-i əsrār kərinə (*Gazel 207, Mısra 19*). [bu,]

Yohdur **bu** hələ vəqif olan Zü'î hiç kəs
Gəlməz **bu** növ' gövhər-i əsrār kərinə (*Gazel 207, Mısra 20*). [bu,]

Əhır çürir həkə də pāy-māl-i həlq olur
Bu təmtərāq rüf'ət-i cādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 16*). [bu,]

Bihūdə çoh da qılma namāz eyləmə du'ā
Zü'î **bu** nə-qəbūl du'adan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 18*). [bu,]

Bəvər etməm sənə həmtā olə dünyədə **bu** gün
Enə gökdən yerə bir vəchdə yüz min āyə (*Gazel 209, Mısra 3*). [bu,]

Özün inşāf elə ey şüh sitəmdür bəddür
Eləməzlər **bu** qədar zūlm-i sitəm tərsāyə (*Gazel 209, Mısra 10*). [bu,]

Özgədür şivəsi Zü'î **bu** pəri ruhsārın
Verməyüb Həq bunı hər mäh-i mələk sīmāyə (*Gazel 209, Mısra 13*). [bu,]

Görmüşəm dün gecə hürşid-i dirəhşān yuhudə
Yetüşür vüslətə kim görsə **bu** 'ünvān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 2*). [bu,]

Ümīd var **bu** bəzmə o yār bir də gələ
Füsurdə gülşənə ol növ-bəhār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 1*). [bu,]

O lələ-ruh gözəlīm lütf ilə şüküftələnüb
Məni **bu** növ' görüb dəğdār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 4*). [bu,]

Bu 'ərşə qalmıyə həlī hərīfdən yā Rəb
Gəlüb gedübsə də ol şəh-süvār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 7*). [bu,]

Cəhānı belə görüb əhl-i mərifət getdi
Bu 'əşrdə sölə Zü'î nə var bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 10*). [bu,]

Gətür sāqī qədəh kim yandı cān **bu** zəhr-i bī-cāyə
Fədə cān u tənīmdür doğrı rind-i bādə-peymāyə (*Gazel 212, Mısra 1*). [bu,]

Nə bir zāhiddür ancaq rāh-ı rəsm-i şər'dən hānc
Təməmən gərçqdür **bu** gəflət ü cəhl ilə dəryāyə (*Gazel 212, Mısra 6*). [bu,]

Zərə Həliq deyürlər sahlayurlar çoh 'əziz anı
Verüblər dīn evin **bu** küfr ilə tārāc-ı nə'māyə (*Gazel 212, Mısra 10*). [bu,]

Düşdi güzārımız genə bir dil-rübā ilə
Yā Rəb günim necə keçəcə **bu** həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 2*). [bu,]

Bənd oldı çīn-i zülfünə dil mürği nə-gəhān
Düşdim **bu** dām-ı 'eşqə genə mən həfā ilə (*Gazel 213, Mısra 4*). [bu,]

Ver sāqī bādə tā içək ol mäh-rū ilə
Bəlkə günāh hətti pozulsun **bu** su ilə (*Gazel 214, Mısra 2*). [bu,]

Az cəhd qıl vüsalə köñül şəbr qıl dayan
Kim tapdı ərzüsünü **bu** cüst ü cü ilə (*Gazel 214, Mısra 6*). [bu,]

Ey cān çoh etmə lə'l-i ləbi ərzüsünü
İskəndər öldi dəhrdə **bu** ərzü ilə (*Gazel 214, Mısra 8*). [bu,]

Yüz āh-ı süzināk ilə vəslə yetüşmədim
Zāhid necə tapar sölə **bu** həy u hü ilə (*Gazel 214, Mısra 10*). [bu,]

Yā Rəb gələn bəhār şəfā-yı vüsal ver
Çün yetmişük kərəvət-i hicr ilə **bu** ilə (*Gazel 214, Mısra 16*). [bu,]

Ol ātəşin şərabı gətür sāqī Zü'iyə
Bəlkə günāh dəftəri **bu** sulə yuile (*Gazel 214, Mısra 18*). [bu,]

'Aqibət mənzili çün təht-i şərādūr bī-şək
Gər **bu** gün məsnədini övc-i şüreyyadə qılə (*Gazel 215, Mısra 4*). [bu,]

Bizi sūzən təkī gözden salubdur rīştə-i zülfin
N'olə zəncir edüb qeyd etsə **bu** məcnūn-ı 'uryānı (*Gazel 220, Mısra 6*). [bu,]

'Əcəb yoh məhv olə cismim təcəllā-yı cəməlindən
Bu şölə yandurubdur dəğlə Mūsā İbn-i 'Ümrānı (*Gazel 220, Mısra 8*). [bu,]

İki ay var hilālə döndürübdür cismimi **bu** gəm
Kim ol h'urşid ilə yā Rəb nə gündür vüslət imkānı (*Gazel 220, Mısra 9*). [bu,]

N'oldı bugün **bu** bəzmə o məh-pārə gəlmədi
Qoydı bizi **bu** növ' günü qarə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 1*). [bu,]

N'oldı bugün **bu** bəzmə o məh-pārə gəlmədi
Qoydı bizi **bu** növ' günü qarə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 2*). [bu,]

Ya tərək edün **bu** bəzmi yıqun **bu** būsātı yā
Ol bī-vəfā nigārə edün çārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 3*). [bu,]

Ya tərək edün **bu** bəzmi yıqun **bu** būsātı yā
Ol bī-vəfā nigārə edün çārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 3*). [bu,]

Bülbül kimi fəğān ilə qan oldı könlümüz
Ol növ-şüküftə gönçə **bu** gülzārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 6*). [bu,]

Ol āhū-yı rəmidə-i şəhrā-yı ülfəti
Kim eylədi **bu** bəzmdən āvārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 10*). [bu,]

Şəkkər ləbim məzəqını təlhi etdi Zü'nün
Bu bəzmə ki lütf ilə güftərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 14*).
[bu,]

Gərəz **bu** dərd ü belə cümləsi gedər Zü'î
Tərəhüm eyləyübən gər o yār yārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 13*). [bu,]

Eləməzdi **bu** şifət ləşkər-i dərd ü gəm əsir
Görməşəydi belə bî-təqət ü bî-çārə məni (*Gazel 224, Mısra 5*). [bu,]

Düşsə şəbə güzərun əgər küy-i yārə bir
Sölə **bu** möhnət ü gəmimi əh zārımı (*Gazel 228, Mısra 8*).
[bu,]

Gər ləb-i lə'lünə verdi Zü'î cən 'eyb eyləmə
Rəsmidür **bu** kim qılurlar cəni cənun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 10*). [bu,]

Yüsifdən irş ilə **bu** vəcəhət yetüb saña
Sənsən zəmənadə məh-i Kən'an nişənəsi (*Gazel 231, Mısra 3*). [bu,]

Gözim yaşından olur bir də nüh tūfāni
Bu qədri hicrūn ilə əşkbār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 6*). [bu,]

Keçən bəhār kimi n'olə **bu** bəhār gələydi
O lələ-ruhlə edək gəşt-i lələzār gələydi (*Gazel 235, Mısra 1*). [bu,]

Kāvüsvar dīv-i gəmə olmuşam əsir
Bu həbsdən hīlāsımə bir Rüstəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 6*). [bu,]

Əhkām-ı Hüdā şə'r-i peyām-bər unuduldi
Bu həlq-i zəmənun Tarısı sīm ü zər oldı (*Gazel 239, Mısra 6*). [bu,]

Ləzım dögi **bu** 'əşrdə nə nām nə nāmūs
Pül olsun tək 'eyb eləməz hər nə gər oldı (*Gazel 239, Mısra 7*). [bu,]

Bu necə şəm'di kim bəzmi pür-nür elədi
Bu hərəbə könlü eyvānını mə'mūr elədi (*Gazel 241, Mısra 1*). [bu,]

Bu necə şəm'di kim bəzmi pür-nür elədi
Bu hərəbə könlü eyvānını mə'mūr elədi (*Gazel 241, Mısra 2*). [bu,]

Möhnət-i hicr ilə məğmūm idi **bu** hātīr-i zār
Ləzzət-i vüsləti bir ləhzə-i məsrūr elədi (*Gazel 241, Mısra 3*). [bu,]

Bu riyadə **bu** riyā ilə olan ə'mālun
Nədi zāhid ki səni bir belə məğrūr elədi (*Gazel 241, Mısra 7*). [bu,]

Bu riyadə **bu** riyā ilə olan ə'mālun
Nədi zāhid ki səni bir belə məğrūr elədi (*Gazel 241, Mısra 7*). [bu,]

H'oş ol zəməni o günki **bu** sinnim cavān idi
Şām u səhər vətəndə könlü şad-mān idi (*Gazel 242, Mısra 1*). [bu,]

Şəvt-i belābilə bədəl oldı nəfir-i zāğ
Təqdirdən baña **bu** belə erməğan idi (*Gazel 242, Mısra 16*).
[bu,]

Şəbr eylə gəl liyəbluvəkum āyəsini ohi
Zü'î **bu** dərd bəlkə saña imtāhān idi (*Gazel 242, Mısra 18*).
[bu,]

Rəsm-i səhā vücut-ı cəhāndən Olubdi təyy
Yoh bir nəfər **bu** həlqün arasında Hātəmi (*Gazel 243, Mısra 4*). [bu,]

N'etsünfəğānə Zü'î-i bî-çārə gəlməsün
Yoh **bu** hərəbə mülkdə bir yār u həmə-dəmi (*Gazel 243, Mısra 10*). [bu,]

Gərīb ü 'əciz ü müzter belə vü möhnət-i hicr
Bu qədr dərdimə ey kəş bircə həmə-dəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 10*). [bu,]

Mā təstəhi'n-nüfūs u tələzzu'l-'uyūn həmə
Bu bəzm içində bi'llāhi yüz min kurūr idi (*Gazel 246, Mısra 8*). [bu,]

Bu bəzm-i həs qaryə-i Sābunçidə olub
Ev şahibi Həlil Bəg-i pür-şü'ür idi (*Gazel 246, Mısra 13*).
[bu,]

Həmə-bəzm idi **bu** məclisə Səttār Bəg kim ol
'İrfān-ıyyət kitabına əvvəl sütür idi (*Gazel 246, Mısra 15*).
[bu,]

Əb u ātəşdi ləbün mey kimi gül bərgi üzi
Necə üstəddi yə Rəb **bu** şüvər nəqqāşı (*Gazel 247, Mısra 12*). [bu,]

Kimə izhār eləyim gəyət-i dərdim bilsün
'ərif anlar nədi **bu** nüktə ki yārım getdi (*Gazel 248, Mısra 10*). [bu,]

Çünki **bu** 'ərşədən ol şāh-süvārım getdi
Güy tək Zü'idi çövgān-ı belə sər-kūbi (*Gazel 248, Mısra 14*). [bu,]

Çəşm-i məstün görübən həstə vü bīmār oldım
Şərbət-i lə'l-i ləbündür **bu** gəməün dərmāni (*Gazel 250, Mısra 4*). [bu,]

Bir nəfəs vəslüvə ey şüh dəyişməmə bi'llāh
Versələr Tarı bilür gər baña **bu** dünyāni (*Gazel 250, Mısra 6*). [bu,]

Bu kühən 'əşiqi qurbānə qəbül eyləmədün
Bəs Minā içrə kəsillər niyə hər qurbāni (*Gazel 250, Mısra 17*). [bu,]

Nüqrə-i həmə demək cismivə lā'iq dögi çün
Məhz **bu** rühdi cismün bədən anun cəmi (*Gazel 250, Mısra 24*). [bu,]

Şad-heyf ki **bu** çərhi-i mühləlif-i sitəmdən
‘Eyş ü fərəhim möhnət-i hirmənə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 13*). [bu,]

Yā Rəb n'olı **bu** Zū'ī-i şeydā görə bir də
Kim beyt-i hüznün bağ u gülüstənə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 17*). [bu,]

Nədən artub **bu** gecə könlümün fəryād u fəğānı
Məgər şənə dağıtmış yā şəbā zülf-i pərişānı (*Gazel 252, Mısra 3*). [bu,]

‘İsā ləb āhū çeşm təbī’ət məriż-i ‘eşq
Çohdur vəlī **bu** ‘əşrdə bīmār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 4*). [bu,]

Əzəl gün bār'ilāha məndən āyā nə hətā çıldı
Kı **bu** dünyədə belə kevkəb-i bəhtim qara çıldı (*Gazel 254, Mısra 2*). [bu,]

Mə'ışət büstānında cəhān əhlinə gül yetdi
Mənīm **bu** qara bəhtimdən piyāz u kəndənə çıldı (*Gazel 254, Mısra 6*). [bu,]

Etmişdi mehr-i dīn bənī küfrdən kusuf
Verdi **bu** tēzə mö'cüz oda incilā ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 38*). [bu,]

Yohdur bizim **bu** ‘əşrimizün əhl-i himməti
Tā gözläsün tə'əşşüb ilə dīn ü milləti (*Kaside 2, Mısra 1*). [bu,]

Tapson səbəb **bu** cəhl gedüb ‘elm gəlməyə
Hansı tərīqdür **bu** ‘ulūmun tərīqəti (*Kaside 2, Mısra 5*). [bu,]

Tapson səbəb **bu** cəhl gedüb ‘elm gəlməyə
Hansı tərīqdür **bu** ‘ulūmun tərīqəti (*Kaside 2, Mısra 6*). [bu,]

‘Elm ‘ələmə dolubdı **bu** ‘əşr özgə ‘əşrdür
Siz də tapun **bu** ‘elmdən ahır şərəfəti (*Kaside 2, Mısra 31*). [bu,]

‘Elm ‘ələmə dolubdı **bu** ‘əşr özgə ‘əşrdür
Siz də tapun **bu** ‘elmdən ahır şərəfəti (*Kaside 2, Mısra 32*). [bu,]

Sən **bu** ticarətünlə sənə bilə tēng olur
Bağ gör n'olur **bu** Zū'ī-i nā-dānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 27*). [bu,]

Sən **bu** ticarətünlə sənə bilə tēng olur
Bağ gör n'olur **bu** Zū'ī-i nā-dānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 28*). [bu,]

Mütəfəkkir belə heyərdə idim kim nā-gəh
Mülhəm-i qeybī nidā etdi nədir **bu** hālət (*Kaside 5, Mısra 30*). [bu,]

Dedi ey Zū'ī-i bī-çārə nədür **bu** hālət
‘Ərz qıldım ki soyuqdan yetişüb bir əzār (*Kaside 6, Mısra 21*). [bu,]

Nəsl-bā-nəsl səhāvət sizə irş ilə çatub
Kimsə **bu** qışşəni hərgiz edə bilməz inkār (*Kaside 6, Mısra 34*). [bu,]

Əlā ey sərvər-i vālā-nəsəb kim **bu** cəhān içrə
Dil [ü] dəst-i göhər-meşhūnlə min dəryā vü kənīm var (*Kaside 7, Mısra 31*). [bu,]

Piyādə rəh dönüb **bu** dərgəhə bir atə gəldim mən
Əgər fīl olsə gəm yoh sən təkī şāh-ı cəhānım var (*Kaside 7, Mısra 33*). [bu,]

Ümīdim var ki **bu** əşār olə məqbül-i dərgāhun
Süleymān bəzminə pāy-ı mələhdən ərməğanım var (*Kaside 7, Mısra 39*). [bu,]

Ey həriş-i sīm u zər fikr eylə dövlət kimdədür
Bu güzər-gāh-ı fənədə zövq ü ləzzət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 2*). [bu,]

Bu müjdə ilə dil tapub ārām güşşədən
Bir tēzə mətlə' etdi mədihində āşkār (*Kaside 9, Mısra 29*). [bu,]

Olsun ziyadə günbəgün ‘ələmdə dövlətün
‘Ömrün **bu** növ' ‘izzət ü cüd ilə pāydār (*Kaside 9, Mısra 34*). [bu,]

Çohdan gəleydi kəş **bu** dövrənə Şərq-i Rus
Tā zə'f-i milləti gətürə cənə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 1*). [bu,]

Ādāb-ı mə'rifət güli ilə **bu** ‘əşrdə
Hər bəzmi döndərübdi gülüstənə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 3*). [bu,]

Ey kəş olaydı əlli il əqdəm **bu** ‘əşrdən
Tā döndürəydi ‘ələmi Loqmānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 11*). [bu,]

Me'mār-ı fikri tēzəçə tə'mīr eyləyüb
Qoymur qalə **bu** milləti vīrənə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 16*). [bu,]

Fir'ovn-ı cəhldən qutarub millətini çün
Oşşar bu işdə Müsī-i ‘İmrānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 20*). [bu,]

Qurbān o kimsəyə ki tə'əşşüblə anlayə
Kim təqviyət verür **bu** müsəlmānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 22*). [bu,]

Düşəndə yədīmə əhbāblar bəzmindəki dəmlər
Bu həsrət könlümi dəğ eyləyüb hər ləhzə qan qılmış (*Kaside 11, Mısra 4*). [bu,]

Zə-bəs yoh təlīb-i fəzl ü kəməl ü şe'r ‘ələmdə
Bu mə'nīdən baña dövrən əliflərdən sinən qılmış (*Kaside 11, Mısra 16*). [bu,]

Şəriṭə rəsmdür əş'ərdə Zū'ī ədā qılmaq
Kı **bu** qānūnu əvvəldə həkīm-i nūktədən qılmış (*Kaside 11, Mısra 30*). [bu,]

Mən etmişəm bunu yə kim **bu** iş müqəddər imiş
Bu fikr ilə gecə gündüz dəhi fikər oldım (*Kaside 12, Mısra 5*). [bu,]

Mən etmişəm bunu yə kim **bu** iş müqəddər imiş
Bu fikr ilə gecə gündüz dəhi fikər oldım (*Kaside 12, Mısra 6*). [bu,]

Odur ki mən kimi şa'ir **bu** növ' hər oldım
Olubdı bağ-ı cəhəndən gül-i səhā məfqud (*Kaside 12, Mısra 8*). [bu,]

Bahış Bəg ol ki səhāsi 'əyāndi Qafqāzə
Bu müjdə ilə ümidimdə üstüvār oldım (*Kaside 12, Mısra 18*). [bu,]

İlāhī sahlā bəlādan özüni övlādın
Bu dərd zikrinə hər leyli hər nəhār oldım (*Kaside 12, Mısra 28*). [bu,]

Dedi ey Zū'i-i bī-çārə vü möhnət-dīdə
Nə dutubdur səni **bu** növ' səqām u ālām (*Kaside 13, Mısra 10*). [bu,]

Fikr edirdim ki nə növ' ilə sərəncām qılaq
Tā ki tapsun **bu** pozuğ həlātīm ol işdə nizām (*Kaside 13, Mısra 18*). [bu,]

Zū'iyā qā'idədür şe'rdə āhırdə du'ā
Tūl vermə elə **bu** tərz ilə sən də itmām (*Kaside 13, Mısra 34*). [bu,]

Nə deyüm **bu** sözi mən çıqdı tütün başımdan
Ki tütün almaqinə olmayə ādəmdə təvān (*Kaside 14, Mısra 15*). [bu,]

Yazubən **bu** sözi məhfi saña izhār elədim
Öz hərəbə evimə getməgə qıl bir sāmān (*Kaside 14, Mısra 23*). [bu,]

Dolubdı millətimiz zülmət-i cəhālətdən
Oyanmayur nədi bā'is **bu** hıvāb-ı qəflətdən (*Kaside 15, Mısra 2*). [bu,]

Qalubdı bircə **bu** İslām milləti məhrūm
Təmām millət-i 'āləm dolubdı hıkmətdən (*Kaside 15, Mısra 5*). [bu,]

Bu bilməmək bizə tə'sir gör ki kimdən edüb
Uzun ətək yekə qurşaq böyük 'imāmətdən (*Kaside 15, Mısra 7*). [bu,]

Sölə ki hansı kəs 'āləmdə tapdı rāhətlüq
Belə şərərət ilə yə **bu** qətl ü sirqətdən (*Kaside 15, Mısra 22*). [bu,]

Nə **bu** libās var idi nə **bu** tə'ām nə ev
Döğüldi ādəmə təşbih hiç bəbətədən (*Kaside 15, Mısra 31*). [bu,]

Nə **bu** libās var idi nə **bu** tə'ām nə ev
Döğüldi ādəmə təşbih hiç bəbətədən (*Kaside 15, Mısra 31*). [bu,]

Hədi'su mən sələmə'l-müslimün min yədihi
'Əyān edubdı müsəlmānlıq **bu** həlātdən (*Kaside 15, Mısra 40*). [bu,]

Bizə buyurmuş əzəldən ki utlubū'l-'ilmə
Çatub **bu** hökm-i mətin mənbə'-i nübüvvətdən (*Kaside 15, Mısra 42*). [bu,]

Nəçə mişāl ilə pərvərdigār Qur'āndə
Bəyān edüb bizə lā-yəstəvī **bu** bəbətədən (*Kaside 15, Mısra 44*). [bu,]

Hədi's ilən yettüşübdür **bu** söz ki əşhābə
Soruşdılar gəlübən hātəm-i risālətdən (*Kaside 15, Mısra 49*). [bu,]

Dolar cəhīmə **bu** 'āləm-nümā-yı fāsiq elə
Bizə yer olamaz Allāh qoysə kəşətdən (*Kaside 15, Mısra 61*). [bu,]

Bu mollələr birisi bilsə Leyli Məcnūnı
Qulaqımı kəsərəm nəzr edüb **bu** bəbətədən (*Kaside 15, Mısra 71*). [bu,]

Bu mollələr birisi bilsə Leyli Məcnūnı
Qulaqımı kəsərəm nəzr edüb **bu** bəbətədən (*Kaside 15, Mısra 72*). [bu,]

Nə sūd daş kimi məhlüqə **bu** lüğətçədən (*Kaside 15, Mısra 77*). [bu,]

Fikr edirdim nədi cürmim ki **bu** qürbətə mənim
Həm-dənim şām [u] səhər nələ vü əfğan oldı (*Kaside 17, Mısra 7*). [bu,]

İmdi şəd şükr ki öz şövkət-i şāniyla **bu** gün
Gəlüb öz təht-i humāyununə sultān oldı (*Kaside 17, Mısra 19*). [bu,]

Keçürdə fəsl-i bəhārı riyāz-ı rižvān tək
Behişt-i 'ədni mühəyyā edə **bu** dünyədə (*Kaside 18, Mısra 6*). [bu,]

Keçür bəhār ilə 'ömrüm 'əbəş yerə bī-cā
Bu həldə bizi qoyma İlāhī yet dādə (*Kaside 18, Mısra 14*). [bu,]

Bilməm nədəndi yoğdı şəfā **bu** bəhərdə
Nə seyr-i gülşən ü gül ü nə lələzərdə (*Kaside 19, Mısra 1*). [bu,]

Dün 'əciz ilə soruşdım mən pīr-i 'əqlədən
Bā'is nədür **bu** hələ **bu** gün rüzgərdə (*Kaside 19, Mısra 14*). [bu,]

Bir cövher-i nəfisidi **bu** pül ki cənnəti
Pülla verür hələ'iqə fikr ilə tərde (*Kaside 19, Mısra 23*). [bu,]

Həm həlāt-i həyətdə həm vəqt-i mərkdə
Ləzimdı **bu** cəhāndə olan cümlə kərdə (*Kaside 19, Mısra 26*). [bu,]

Yoğdur **bu** gündə mərifət u şe'rə müştəri
Hərçənd cüst [ü] cü elədim hər diyərdə (*Kaside 19, Mısra 29*). [bu,]

Ancaq əmir-i məmləkət cüd-i Əmirhān
Kim Hātəm-i zəmə'nədi **bu** rüzgārdə (*Kaside 19, Mısra 32*).
[bu,]

Sölə ki hansı zəmə'nda var idi bir telefon
Yā teleqram vağon kim gedir **bu** sür'ət ilə (*Kaside 20, Mısra 4*). [bu,]

Cəmi'-i hikmət-i 'elm-i zəmin[i] Yünānun
Bu yerdə zāhir olubdur əgər sühulət ilə (*Kaside 20, Mısra 16*). [bu,]

Döğül **bu** növ'lə cānım 'ulüm əhli görək
Verə cəvāb mətin sâ' ilə ləyāqət ilə (*Kaside 20, Mısra 29*).
[bu,]

Dürüst bəhşon əgər bilməz öz adın yazmaq
Bu qism ədəm-i mollādi nə dələlət ilə (*Kaside 20, Mısra 34*). [bu,]

Bizim **bu** mülkdə bī-mə'rifət belə qalmaz
Dolar mürür ilə yüz 'elm ü min fərāsət ilə (*Kaside 20, Mısra 35*). [bu,]

Sözüm **bu** dəşə dönən həlqə etməyür tə'sir
Nə'dim nə çārə deyüm **bu** sözi nə şürət ilə (*Kaside 20, Mısra 41*). [bu,]

Sözüm **bu** dəşə dönən həlqə etməyür tə'sir
Nə'dim nə çārə deyüm **bu** sözi nə şürət ilə (*Kaside 20, Mısra 42*). [bu,]

Nə qədri söylədi İrşād Mollā Nəsrə'd-din
Bu yaşı sözləri yüz və'z min nəsihət ilə (*Kaside 20, Mısra 44*). [bu,]

Bu daş baqırlı hələ'iq qəbül etmədilər
Nižām-ı mə'rifəti qaldılar zəlālət ilə (*Kaside 20, Mısra 45*).
[bu,]

Budur bir qa'əmiz ey həyāt-i cān-pərvər
Gəzətdə dərc elə **bu** şe'ri bir kināyət ilə (*Kaside 20, Mısra 48*). [bu,]

Çərhün nədür 'ədāvəti mən dil-fikār ilə
Qoymuş məni **bu** dərd ü gəm-i bī-şümār ilə (*Kaside 21, Mısra 2*). [bu,]

Yā Rəb həmişə belə olubdur mı rüzgār
Yā rüzgār imdi olub **bu** qərar ilə (*Kaside 21, Mısra 14*). [bu,]

Çoh çəkmə rüzgār gəmin yoh var içün
Hiç kimsə çün bacarmadı **bu** rüzgār ilə (*Kaside 21, Mısra 28*). [bu,]

Bu nükəni əzəldən əbəd kimsə açmayub
Sən bundə bəhş eyləmə çoh Kirdgār ilə (*Kaside 21, Mısra 33*). [bu,]

Bir sirr var **bu** işdə Hüdāvənd-i zü'l-minen
Həlq eyləyübdü hər birini bir qərar ilə (*Kaside 21, Mısra 35*).
[bu,]

Görüb **bu** 'işrət-i pünhāni sordum bāğ-bānlardan
Nədür **bu** 'eyş [ü] 'işrət vāqif et bir sirr-i pünhānə (*Kaside 22, Mısra 15*). [bu,]

Görüb **bu** 'işrət-i pünhāni sordum bāğ-bānlardan
Nədür **bu** 'eyş [ü] 'işrət vāqif et bir sirr-i pünhānə (*Kaside 22, Mısra 16*). [bu,]

Dedi ey bī-həbər güyā həbərsizsən **bu** 'işrətdən
Ki 'āləm sər-bə-sər dönmüş behişt-i 'ədn rizvānə (*Kaside 22, Mısra 17*). [bu,]

Bu beş gün 'ömr içün incitmə çoh gözəl cāni
Köñül bir 'ibrət ilə qıl nəzārə dünyāni (*Kaside 23, Mısra 2*).
[bu,]

Bu 'əşrdə dəhi çoh pādşāhə eylə nəzər
Nə tövr zillətə əhirdə döndü dövrāni (*Kaside 23, Mısra 7*).
[bu,]

Nədür **bu** dəhrdə bundan ötəri bī-hüdə
Şinhiyyəti vermə nə həl olsa şād qıl cāni (*Kaside 23, Mısra 11*). [bu,]

Ziyādə fikrlərə düşmə anla **bu** rəmzi
Nə gücdə həlq eləyüb Həq əzəldən insāni (*Kaside 23, Mısra 15*). [bu,]

Yavaş yavaş bularə gəldi kəmil ədəmlər
Yetürdi tā **bu** məqāmə ki dutdı dünyāni (*Kaside 23, Mısra 42*). [bu,]

O rütbedən **bu** məqāmə nədən çatub sölə
'Ulüm ilən bəli 'elm eyləyib belə ani (*Kaside 23, Mısra 45*).
[bu,]

Sölə **bu** 'elm nə tərəz ilə pəs olur həşil
Ki kəmil ədəm edə bir o növ' həyvāni (*Kaside 23, Mısra 47*). [bu,]

Mü'əllimi də görək olsun 'elm-i 'ummāni
Bu 'elm mədrəsə məktəblər içrə həşil olur (*Kaside 23, Mısra 49*). [bu,]

Nə çārə belə **bu** 'āləm təmāmi cühhālə
Ki saldı zülmət-i cəhl içrə əhl-i imāni (*Kaside 23, Mısra 67*).
[bu,]

Hüdā vü Marrat u Kristos u Tarı bir sözdür
Bu küfr olur mu kişi bilsə bu mü'əmmāni (*Kaside 23, Mısra 70*). [bu,]

Hüdā vü Marrat u Kristos u Tarı bir sözdür
Bu küfr olur mu kişi bilsə **bu** mü'əmmāni (*Kaside 23, Mısra 70*). [bu,]

Qəbül-i qəvlə girmə **bu** dām-ı təqlidə
Uşul-i dində də bir ictihādə at cāni (*Kaside 23, Mısra 77*).
[bu,]

Bu iddi'ā də bir olsə nə eybi hər mollā
Beş on 'əvām yıqub qalğızır bugāğuni (*Kaside 23, Mısra 83*). [bu,]

İlāhī mərhəmətündən özün yetüş dədə
Gətir üşülə **bu** cühhāl ādı mollanı (*Kaside 23, Mısra 88*).
[bu,]

Fədə qədəmlərivə ey ‘ədälətün kâni
Nicāt ver bizə sənsən **bu** dərd dərmāni (*Kaside 23, Mısra 92*). [bu,]

Gözətlə Zü’i **bu** zülmāt-i şām-ı cəhl gedər
Qılır zəmənanəni H’urşid ‘elm-i nūrāni (*Kaside 23, Mısra 93*).
[bu,]

Yüzdən birinün yoħdı **bu** ovqātdə fəhmi
‘Elm ü ədəb ü fəhm ü fərəsət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 11*). [bu,]

Zərdür **bu** cəhān əhlinə mə‘būd-ı həqiqi
Allāh pəyəm-bər o ‘ibādət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 19*).
[bu,]

Eləyürsən hamunun həlinə lütf ilə nəzər
Bir mənim də dəhi **bu** ‘ərzimə baq istəyürəm (*Kit’a 2, Mısra 6*). [bu,]

Çün fəqirün yüzidür hər iki dünyədə qara
Kərəminlə **bu** qara yüzimi aq istəyürəm (*Kit’a 2, Mısra 10*).
[bu,]

Zəbān-i Fərsə çün yoħdı cümlənün ‘elmi
Bu cəşn Türk dilində gərəkdir olə bəyān (*Kit’a-ı Kebir 1, Mısra 16*). [bu,]

Nə qədri vəşf eləsəm hələtin **bu** bəzmün mən
Bürüz-ı ‘əcəz edər əhirdə qüvvə-i əzmān (*Kit’a-ı Kebir 1, Mısra 33*). [bu,]

Bu həli fikr edəndə başımdan tütün çıxar
Püstə püstə salur əhim odı şərār (*Kit’a-ı Kebir 2, Mısra 11*).
[bu,]

Sənsən həmişə şād qılan həstə könlümi
Məhzün edəndə cövr ilə **bu** çərħ-i kəc-mədār (*Kit’a-ı Kebir 2, Mısra 14*). [bu,]

Bu hələcən qəşidəmişə çatmayub şıla
Qoymaq nədəndi Zü’ini sən muncə intizār (*Kit’a-ı Kebir 2, Mısra 15*). [bu,]

Ey mənim təc-ı sərim han-ı ‘əzimu’ş-şanıım
Ramažāndur **bu** gərək bundə sən əzkar edəsən (*Kit’a-ı Kebir 3, Mısra 2*). [bu,]

Bu bir aydur Ramažān munde özüvi dəhil
Cənnətə təcři min təhtiħə’ l-ənhār edəsən (*Kit’a-ı Kebir 3, Mısra 11*). [bu,]

Ramažān ayıdı **bu** munde olur şavm u şəlāt
‘Əməl-i şələhi hər ləhzədə təkrār edəsən (*Kit’a-ı Kebir 3, Mısra 13*). [bu,]

Həq hüzürundə bəli kəlməsi məqbül olub
Bu nə inşāfdı iqbālını idbār edəsən (*Kit’a-ı Kebir 3, Mısra 22*). [bu,]

Ey ‘əzizim **bu** cəhān məzrə‘ə-i ‘uqbādur
Cənıvı ‘āləm-i ‘uqbədə ziyān-kār edəsən (*Kit’a-ı Kebir 3, Mısra 23*). [bu,]

Həq sələmət eləsün cümlə bələdan cənun
Bu gəlüb getməkidən mən özüm bīmār oldım (*Kit’a-ı Kebir 5, Mısra 6*). [bu,]

Dünyā vü əhırat işi mübhəmdi dəhrdə
Həll etməyüb **bu** müşkili fərzənənin biri (*Kit’a-ı Kebir 6, Mısra 6*). [bu,]

Gərīb ü bī-nəvā kəsələr pənāhi
Bu Zü’ınün həqiqət qıblə-gāhi (*Mesnevi 3, Mısra 4*). [bu,]

Çü var **bu** bəndədə doğrı şədəqət
Verür tənəkü şəkkər kimi ləzzət (*Mesnevi 3, Mısra 13*).
[bu,]

Nə mümkündür saña **bu** Zü’i-zār
Qılə ihlāşını kəğizlə izhār (*Mesnevi 3, Mısra 19*). [bu,]

Dağ yerində gəldi souq çatdı qış
Bār-ı Hüdāyā necə olur bu iş (*Mesnevi 4, Mısra 35*). [bu,]

Nədən yeyüm **bu** qış nədən yandırım
Mən belə əhvāl kimə qandırım (*Mesnevi 4, Mısra 37*). [bu,]

İşāretlə rəmz ilə yazmış baña
Məgər **bu** söz yetməyübdü güşuña (*Mesnevi 4, Mısra 60*).
[bu,]

Gərəz görüb nəmədə **bu** müjdəni
Sanki ‘İsā diriltdi **bu** mürdəni (*Mesnevi 4, Mısra 63*). [bu,]

Gərəz görüb nəmədə **bu** müjdəni
Sanki ‘İsā diriltdi **bu** mürdəni (*Mesnevi 4, Mısra 64*). [bu,]

Ümmət-i ‘İsədə **bunun** tək aqa
Kān-i səhā mə’dən-i cüd u ‘ətā (*Mesnevi 4, Mısra 57*).
[bunun, -n, -un]

Əhıri **bu** çərħ-i qədimü’l-binə
Eyləyə bir ləhzədə anı fənā (*Mesnevi 5, Mısra 21*). [bu,]

Pəs belə əşhāsı ki **bu** çərħ-i dün
Eyləyə bir ləhzədə zār u zəbün (*Mesnevi 5, Mısra 23*). [bu,]

Nə biləcəkdir qədrüvi əhl-i davāt
Qalmısən **bu** növ’ ilə həyrən māt (*Mesnevi 5, Mısra 48*).
[bu,]

‘Ərz qıldım həqdi kəlamun təmām
Lək **bu** ovqāt alınmur kəlam (*Mesnevi 5, Mısra 54*). [bu,]

Eyləsən inşāf ilə gər bir nəzər
Demək olmaz **bu** sözlərdən bir həbər (*Mesnevi 5, Mısra 78*).
[bu,]

Tək tək ədəmdə qalub ‘elm ü səhā vü imān
Yoħdı onları də **bu** əhl-i cəhāndən tanıyan (*Mesnevi 6, Mısra 8*). [bu,]

‘Elm ü inşaf u səhāvət **bu** cəhāndən qutarub
Hər nə şey’ var isə ‘äləmdə qurı ad qalub (*Mesnevi 6, Mısra 11*). [bu,]

Var **bu** ‘əşrdə də bir neçə mümtāz ‘ulāmā
Oları hifz eləsün zıll-i pənāhində Hüdā (*Mesnevi 6, Mısra 25*). [bu,]

Hāzırdı yanımdə pırğavārı
Gəl olmə **bu** işdə sən firārı (*Mesnevi 7, Mısra 36*). [bu,]

Gəlün **bu** məqāmə sölədüz siz
Hātirdən edüb şora fərāmūş (*Mesnevi 7, Mısra 51*). [bu,]

‘ərz eyləyüm ol büzürgvārə
Tā heyr nədir **bu** kār-i zārə (*Mesnevi 8, Mısra 14*). [bu,]

Bilməm nədi bā‘is ey nık ü nām
Kim **bu** işə verməyürsən əncām (*Mesnevi 8, Mısra 22*). [bu,]

Bir yahşı məşəl **bu** dəstāndə
Sə‘dī buyurubdı Gülsitāndə (*Mesnevi 8, Mısra 37*). [bu,]

Lütf eylə **bu** həlqi qıl kənārə
Sən bārī **bu** dərdə eylə çārə (*Mesnevi 8, Mısra 47*). [bu,]

Lütf eylə **bu** həlqi qıl kənārə
Sən bārī **bu** dərdə eylə çārə (*Mesnevi 8, Mısra 48*). [bu,]

Kasıblarə qərz ver dəhi māl
Gör necə sora olur **bu** əhvāl (*Mesnevi 8, Mısra 56*). [bu,]

Gör bölüblər neçə yüz firqələrə bir dīni
Mużməhil zāy’ edüblər **bu** gözəl āyənī (*Mesnevi 9, Mısra 48*). [bu,]

Lik şəd-heyf ki **bu** ‘əşrdə məhlūq tēmām
Dutub ol köhnə sözi kim belə sölübdü babam (*Mesnevi 9, Mısra 59*). [bu,]

Bilmürəm kim nə edək tā **bu** cünün-ı cəhli
Gedübən biz də olaq ‘elm ilə ‘ürfān əhli (*Mesnevi 9, Mısra 63*). [bu,]

Nə qədər fikr elədim diqqət ilə **bu** kārə
Məktəb ü dərsdən özgə bunə yohdur çārə (*Mesnevi 9, Mısra 65*). [bu,]

Dərs ü məktəbdı təşəvvür elə **bu** dərdə dəvā
Oñuyub ‘elm ilə tapmış nəzər et telğrama (*Mesnevi 9, Mısra 67*). [bu,]

Nə olubdur sizə bi’llāh ki tə‘əşşüb dīndür
Qulaq asmaz **bu** sözə kim ki Həqə kəc-bīndür (*Mesnevi 9, Mısra 80*). [bu,]

Bu kərāmətlə olan kimdi bənī ādəmdə
‘İllət-i ‘gā’iyye ‘ālim nədi **bu** ‘äləmdə (*Mesnevi 9, Mısra 9*). [bu,]

Bu kərāmətlə olan kimdi bənī ādəmdə
‘İllət-i ‘gā’iyye ‘ālim nədi bu ‘äləmdə (*Mesnevi 9, Mısra 10*). [bu,]

Küdək ādəm elə **bu** şürət-i şəhşiyyə olur
Yā vücutündə onun geyr-i kərāmət tapulur (*Mesnevi 9, Mısra 11*). [bu,]

Hər nə olsə **bu** libās ilə müləbbəs olsə
Onə ‘ālim deyülür hər cürə nā-kəs olsə (*Mesnevi 9, Mısra 23*). [bu,]

Bu mişālı söləyüb şāhib-i ‘elm ü ‘ürfān
Sə‘dī ol kim onə hıkmətdə yetüşməz Loqmān (*Mesnevi 9, Mısra 27*). [bu,]

Bu zəməñ əhlidi kim anlamayub nık [ü] bədi
Deyər ‘ālim onə kim başınə bir ağ dolədi (*Mesnevi 9, Mısra 35*). [bu,]

Fikr qılmır danışan **bu** sözi ‘əmmāmə döğül
Ya uzun saqqal ilə yā ki uzun cāmə döğül (*Mesnevi 9, Mısra 39*). [bu,]

Diqqət etmir ki **bu** söz oñşarı var Qur`ānə
Ya hədişə yā **bu** söz oñşarı var hər yanə (*Mesnevi 9, Mısra 41*). [bu,]

Diqqət etmir ki **bu** söz oñşarı var Qur`ānə
Ya hədişə yā **bu** söz oñşarı var hər yanə (*Mesnevi 9, Mısra 42*). [bu,]

Tə’sir-i məst olub **bu** pır-i kühən
Həqə mə’lüm edim nə varsə sühən (*Mesnevi 11, Mısra 9*). [bu,]

Çün bilübdür **bu** zəhr-i mār dövlət
Şeytānə həsil eyləyür cənnət (*Mesnevi 11, Mısra 21*). [bu,]

Bilmürəm neçə ‘əşrdür **bu** zəməñ
Həqə pülə deyür Hüdā-yı cəhān (*Mesnevi 11, Mısra 41*). [bu,]

Var imiş yüz **bu** növ’ ādəmlər
Ki özindən səvāni bātil elər (*Mesnevi 11, Mısra 51*). [bu,]

Cümlənün qəvli belədür **bu** məhəl
Mundan özgə sözinə etsön ‘əməl (*Mesnevi 11, Mısra 53*). [bu,]

Deməyüb **bu** sözi rəsül-i əmīn
Sözümü bi-dəlil eylə yəqīn (*Mesnevi 11, Mısra 59*). [bu,]

Belə ətvārı belə kirdārı
Bu şifət nā-qəbül güftārı (*Mesnevi 11, Mısra 68*). [bu,]

Bu gözəl məzhəb olmayə fānī
Dutmayə cəhl ü fitnə dünyāni (*Mesnevi 11, Mısra 99*). [bu,]

Žü’iyā açma çoh da əsrārı
Mollalar küfr oñur **bu** güftārı (*Mesnevi 11, Mısra 102*). [bu,]

Kirām-ı hülqi ki vermiş saña **bu** növ’ Hüdā
Gulāmdur sənə hər yerdə var isə ‘ürəfā (*Mesnevi 13, Mısra 9*). [bu,]

Şikəstə hətirimin zövqi Seyyid-i Qāzi
Bu dərd-i güşə-i dil şövqi Seyyid-i Qāzi (*Mesnevi 14, Mısra 8*). [bu,]

Bu şəfqət ilə mən-i zārı sər-firāz edəsən
 Təmām dost dəhi həm saña edə [bir] ahsən (*Mesnevi 14, Mısra 19*). [bu,]

Bu ‘anādil bu bələbil bu gülüstān bu çəmən
 ‘Eyni cənnətdi nəşāt eylə əgər ədəmsən (*Mesnevi 15, Mısra 9*). [bu,]

Bu ‘anādil **bu** bələbil **bu** gülüstān **bu** çəmən
 ‘Eyni cənnətdi nəşāt eylə əgər ədəmsən (*Mesnevi 15, Mısra 9*). [bu,]

Bu ‘anādil **bu** bələbil **bu** gülüstān **bu** çəmən
 ‘Eyni cənnətdi nəşāt eylə əgər ədəmsən (*Mesnevi 15, Mısra 9*). [bu,]

Bu ‘anādil **bu** bələbil **bu** gülüstān **bu** çəmən
 ‘Eyni cənnətdi nəşāt eylə əgər ədəmsən (*Mesnevi 15, Mısra 9*). [bu,]

İmdi ki hāşil olubdur saña **bu** hül-d-i bərin
 Qoymə ey nā-hələf əldən çihə **bu** mā`-i ma`in (*Mesnevi 15, Mısra 13*). [bu,]

İmdi ki hāşil olubdur saña **bu** hül-d-i bərin
 Qoymə ey nā-hələf əldən çihə **bu** mā`-i ma`in (*Mesnevi 15, Mısra 14*). [bu,]

Hər nə olsun gedəcəksən **bu** fənā dünyādən
 Bārī bir ‘işrət elə çəkmə gəm-i bī-cādən (*Mesnevi 15, Mısra 21*). [bu,]

Qoymə bī-hüdə keçə ‘ömr-i ‘əziz ey nā-dān
 Həşə **bu** vəqt-i gül ü mövsüm-i bağ u bustān (*Mesnevi 15, Mısra 28*). [bu,]

Ol hālütin gədəliqı bir şəhriyār idi
Bu hāl ilə nə zövqü əgər hökm-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 12*). [bu,]

Bu hāl ilə nə fā`idə şāh-ı cəhān olam (*Muhammes 1, Mısra 27*). [bu,]

Ey çərḥ bilmədim **bu** işün var imiş sənün
 Sifründə şəhd lā`iqinə hār imiş sənün (*Muhammes 2, Mısra 13*). [bu,]

İmdi mənim də yaḥşı günim müstədam idi
 Vəfirqətā **bu** əşrdə yoh bir rəfiq olan (*Muhammes 2, Mısra 24*). [bu,]

İmdi qaçub **bu** mənbə`-i ‘ürfānə gəlmişəm
 Ölməkdən özgə yohdı **bu** dərdün təbəbətī (*Muhammes 3, Mısra 29*). [bu,]

İmdi qaçub **bu** mənbə`-i ‘ürfānə gəlmişəm
 Ölməkdən özgə yohdı **bu** dərdün təbəbətī (*Muhammes 3, Mısra 30*). [bu,]

Bələ həyātə var ölümün çoh şəraqəti
 Pəs nişə mən **bu** ‘āləm ü imkānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 34*). [bu,]

Yoh fikr edən ki nişə **bu** dövrānə gəlmişəm
 Tər olmamışdı hüşk ləbim bir şərab ilə (*Muhammes 3, Mısra 39*). [bu,]

Bimār tənim nərgis-i məstānə ‘Öleykən
Bu şəhrdə var gərçi həzārān büt-i zibā (*Muhammes 4, Mısra 22*). [bu,]

Çünki bilməz nə təvārīḥ nə āyāt u həbər
 Kişiyə dərdsi Żū`ī **bu** cəhān içrə hünər (*Muhammes 5, Mısra 24*). [bu,]

Gəlməzdi hiç hətirə əndüh-ı hicr-i yār
 Bilməzdi dil **bu** növ` ilə dərd-i firāq var (*Müseddes 1, Mısra 10*). [bu,]

Dəmlər ki ol zəməni keçinüb yaḥşı hıvābdur
 Ey cān **bu** günlərün nəyə sölə hesābdur (*Müseddes 1, Mısra 22*). [bu,]

Kül başım üzrə **bu** dəm ey şəh-i əbrār ölürəm
 Qaldı könlimdə nihān cümlə-i əsrār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 1*). [bu,]

Biz kimi var mı bələ-keş **bu** bənī ədəmdə
 Yetüşübdür dəm-i rihlāt mən-i bimār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 7*). [bu,]

Hücüm-i dərd ü bələ keşti-i həyātımdan
Bu bəhr-i möhnət ü gəmdən qılır kənārə mənī (*Müseddes 2, Mısra 10*). [bu,]

Bu Hüseyinə eləyən zülmi o qövm-i əşrār
 Bir onə eyləməyüb tīb mən-i zār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 25*). [bu,]

Ənbiyā firqəsində hər nə gəlüb dərd ü bələ
Bu müşəḥḥəsdi Hüseyinə dögi kimsə həmtā (*Müseddes 2, Mısra 30*). [bu,]

Bu bələ vāqə`əsin sābit edir Kərb-i bələ
 O səbəbdən çəkübən āh-ı şəərəbār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 31*). [bu,]

Qurşaq ilə saqqaldı cümlə ‘üləmə
 Hər dində **bu** minvāldı cümlə ‘üləmə (*Rübai 1, Mısra 2*). [bu,]

Məzhəbləri bər-həm eləyüb dīni pozan
Bu ‘əşrdə Dəccāldı cümlə ‘üləmə (*Rübai 1, Mısra 4*). [bu,]

Düşdi güzārımız genə bir dil-rübā ilə
 Yā Rəb günim necə keçəcək **bu** həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 2*). [bu,]

Bilməm nədəndi yohdı şəfā **bu** bəhārdə
 Nə seyr-i gülşən ü gül ü nə lələzārdə (*Kaside 19, Mısra 1*). [bu,]

Firāqə raziyam ey mäh **bu** ümīd ilə
 Ki ‘āqibət bunə āḥirdə bir vüşāl gəlür (*Kit`a 7, Mısra 1*). [bu,]

Hər kimsə ki **bu** cəhāndə pis ‘avret alır
 Öz cānı içün dərd ü gəm ü möhnət alır (*Rübai 7, Mısra 1*). [bu,]

Bu qanlar içməgə mu'təd gördüğün könlüm
Könlül ki eylər idi ləf 'əqil olduqunu (*Tahmis 2, Mısra 15*).
[bu,]

Hic sultənüm deyən mülkini vīrən istəmər
Məhr ilə dövr etmədi hərgiz **bu** çərḥ-i bī-həyə (*Tahmis 3, Mısra 16*). [bu,]

Ey kərəm kəni böyük hən mən-i sər-gərdənün
'Ərzinə güş elə ətəflə **bu** nālənün (*Terci-bend 1, Mısra 2*).
[bu,]

Çərə qıl mətləbinə **bu** cigəri sūzənün
'Ərz edim hüdmativə tə rəvişin dünyənün (*Terci-bend 1, Mısra 3*). [bu,]

Əlli il kəsb-i 'ulüm etməgə qıldım iqdām
Şad olurdım ki 'acəb yaşı hünərdür **bu** məqām (*Terci-bend 1, Mısra 10*). [bu,]

Deyəcəkdür haradan gətirdi **bu** qıl ü qāl
'Alim u 'arif ü şā'ir qurı söz timsāl (*Terci-bend 1, Mısra 37*). [bu,]

Gəlməsün zāğ u zəgən gülşənə kim gül yeridür
Gül olan yer dəhi **bu** rəsmidi bülbül yeridür (*Gazel 49, Mısra 2*). [bu,]

O mäh pərə bütün məqdəmində cən vermək
Cəhəndə Zū'ī mənim bircə **bu** məramındur (*Gazel 55, Mısra 10*). [bu,]

Vəfədandur **bu** həm şanmun kim eylər bī-vəfəliqdan (*Gazel 151, Mısra 15*). [bu,]

Nədən olmuş belə āyā **bu** mədār-ı gərdün
'Ədl ü inşāf-ı ulūhiyyətə sıqmaz **bu** şifət (*Kaside 5, Mısra 14*). [bu,]

Gətür sāqī qədəh kim bir gərībə dəstānım var
Bu çərḥ-i kīnə-pərdəzin əlindən əl-əmənim var (*Kaside 7, Mısra 2*). [bu,]

Qalub bir heyli müddət māt-ı heyran sölədi nā-gəh
Bu müşkil əmri həll etməkdə bir şəhşə gümānım var (*Kaside 7, Mısra 28*). [bu,]

Bu idi doğrı söz kim 'ərz olundu hək-ı pāyundə
Əgərçi şā'irəm mən dəhrdə yüz min yalanım [var] (*Kaside 7, Mısra 35*). [bu,]

Gəlmişəm getməgimə yolıdı kərāim ki gedim
Bu də bir məs'ələ-i şa'b idi ey rūḥ-i rəvān (*Kaside 14, Mısra 18*). [bu,]

Su'āl edəndə gəzəb-nāk olub der dinmə
Ki kəfir oldun bir də demə **bu** kəlmət ilə (*Kaside 20, Mısra 28*). [bu,]

Bu rövşən əmrə də zāhid həlāl edüb qanım
Nöçün ki 'arizivə āyət-i Hüdā demişəm (*Kut'a-ı Kebir 4, Mısra 9*). [bu,]

Bu verdiyim mənim du'älərdən
Həq səni hifz edə bəllərdən (*Mesnevi 2, Mısra 51*). [bu,]

Bī-nəvā görəcəyin 'əmmāməni başdan gedəcək
Nə desə şahib-i 'əmmāmə **bu** təşdiq edəcək (*Mesnevi 9, Mısra 38*). [bu,]

Bu nə inşāfı kim bir belə əyyām-ı bəhār
Keçə bī-bədə vü bī-sadə vü bī-bərbət ü tār (*Mesnevi 15, Mısra 11*). [bu,]

Yəqin budur əhır dūr olub məhr ü vəfā zā'il
Bu həm bir zülmür kim yār olur 'uşşāqdan gāfil (*Tahmis 1, Mısra 22*). [bu,]

Bir sirr var **bu** nāmə-i ətəf ü fəzlə
'arif bilür ki məhrəm-i əsrərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 11*). [bu,]

Hərək olaydı cəhən kəş **bu** fələk-i bər-bād
Mənim **bu** mollıqə intihāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 15*). [bu,]

Hərək olaydı cəhən kəş **bu** fələk-i bər-bād
Mənim **bu** mollıqə intihāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 16*). [bu,]

Nə sūd Zū'ī **bu** məscid imāmi olmaqdan (*Gazel 65, Mısra 17*). [bu,]

Bu 'ərzimə şəfqət ilə güş et
Dərdim eləyüm bəyān Əmīrhən (*Mesnevi 7, Mısra 21*). [bu,]

Nədən olmuş belə āyā **bu** mədār-ı gərdün
'Ədl ü inşāf-ı ulūhiyyətə sıqmaz **bu** şifət (*Kaside 5, Mısra 13*). [bu,]

Qaldım āvərə vü sər-gəştə cəhən kārında
Məndə **bu** 'uqdəni açmaqə yoh idi təqət (*Kaside 5, Mısra 16*). [bu,]

bū: Koku.

Nə güldə var sürür nə gülşəndə rəng **bū**
Zövq ü sürür sāgər ü peymānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 3*). [bū,]

bu gün: Bugün; Bu devirde, bu zamanda.

Dün 'əciz ilə soruşdım mən pīr-i 'əqldən
Bā'is nədür bu hələ **bu gün** rüzgərdə (*Kaside 19, Mısra 14*). [bu gün,]

Nüh tūfānını sahlardı **bugünçün** Zū'ī
Gör bilirdi ki cəhəndə belə tūğyān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 13*). [bugünçün, -çün]

Ey mäh **bugün** yerdə cəməlün kimi āyə
Olsun qəsəm ol āyə-i Qur'ānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 5*). [bugün,]

Dutubdı 'ərşə-i āfāqı cümlə həkmet ü 'elm
Çıxur səməyə hələ'iq **bugün** fərəsətdən (*Kaside 15, Mısra 4*). [bugün,]

Yüsifəm vəşfün 'utərid eləyübdür ki **bugün**
Zöhrə dəllələ olub müştəri bəzərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 5*). [bugün,]

N'oldı **bugün** bu bəzmə o məh-pərə gəlmədi
Qoydı bizi bu növ' günü qarə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 1*).
[*bugün,]*

Ey Yüsif-i zəməna Züleyhə şifət **bugün**
Cən nəqdə əldə gör ki həridərim sənün (*Gazel 165, Mısra 3*). [*bugün,]*

bu gündə: *Bu şəkildə, böyle.*

Vəşlində hicr ətəşini yadə salmadun
Qal Zü'î tək **bu gündə** yanə yanə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 14*). [*bu gündə,]*

bu günə: *Bu şəkildə, böyle.*

Ey dil yüzündə zülfünə çox meyl eyləmə
Hər kəs **bu günə** eyləsə sevdə ziyən çəkər (*Gazel 61, Mısra 10*). [*bu günə,]*

Ey dil yüzündə zülfünə çox meyl eyləmə
Hər kəs **bu günə** eyləsə sevdə ziyən çəkər (*Gazel 61, Mısra 10*). [*bu günə,]*

Kim ölmək yaxşıdır bi'llāh **bu günə** mübtəlālıqdan
Məni yə öldür ey məh yə qutar dərd-i cüdālıqdan (*Gazel 151, Mısra 2*). [*bu günə,]*

Bu günə zəhr-i firəqi ki içmisən Zü'î
Həmişə düzəli olur şəhd tək məzəqundə (*Gazel 196, Mısra 9*). [*bu günə,]*

bu növ': *Bu tarz, bu çeşit, bu şəkildə.*

Biri birinün ətin qurd kimi didir hər gün
Haçan bular çıxacaqdır **bu növ'** bid'ətdən (*Kaside 15, Mısra 38*). [*bu növ',]*

bu yüzdən: *Bu sebeptən, bundan dolayı.*

Yüzün tə'sirilə 'uşşəq aşkın lə'l-gün etmiş
Bu yüzdən sən nigərim mehr-i 'āləm-təbə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 6*). [*bu yüzdən,]*

büd nə-büdüm: *Varlık ve yokluk.*

Ələ ey növ-gül-i bağ-ı vüçüdüm
Ələ ey dəhr-ərə **büd nə-büdüm** (*Mesnevi 12, Mısra 4*). [*büd nə-büdüm, -im]*

büdəm dər-ətəş əz-dəhənəm rih'ti şərər: *Sevgilinin yüz və şərap rəngli dodağının fikriylə atəşteydim ki sen ağzıma atəş döktün.*

Ki fikr-i 'əriş ü ləb-i mey-gün-ı yərdən
Büdəm dər-ətəş əz-dəhənəm rih'ti şərər (*Kaside 9, Mısra 8*). [*büdəm dər-ətəş əz-dəhənəm rih'ti şərər,]*

buğəğ: *İnsanın çenesi ilə boğazı arasındakı hissə; çenealtı, ɣıdık.*

Bu iddi'ə də bir olsə nə eybi hər mollā
Beş on 'əvām yıqub qalğızır **buğəğum** (*Kaside 23, Mısra 84*). [*buğəğum, -u, -n, -i]*

bugünkü: *Bugünkü, şimdiki.*

Yoğdı bir kimsə əşldən āgāh
Pülə derlər **bugünkü** gün Allāh (*Mesnevi 11, Mısra 44*). [*bugünkü,]*

bul-: *(Kaybedilen bir şeyi) Tekrar elde etmek, bulmak, erişmek.*

Ahtarub gəm məni āhır **bulacaqmış** nə bilim
Küll-i ümmidimiz āhır solacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 1*). [*bulacaqmış, -acaq, -mış]*

Dilərdi cən ki **bulə** feyz-i məqdəmün gəl gör
Ki az qalubdı o həm çıqsun intizārın ilə (*Gazel 205, Mısra 3*). [*bulə, -ə]*

Yüz qərinə keçsə sən tək mäh **bulmaz** gər fələk
Gündə min kəz kürrə-i ərş üzrə səyyār olsə də (*Gazel 218, Mısra 5*). [*bulmaz, -maz]*

bülbül: *Güzel sesli maruf kuş, bulbul; aşık.*

Bülbül şifət tərənə çəküb şürə gəl könlül
Gül müjdəsi yəqin saña gülzərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 3*). [*bülbül,]*

Bülbül şifət tərənə çəkib şürə gəl könlül
Gül müjdəsi yəqin saña gülzərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 9*). [*bülbül,]*

Bülbüldə var nə nəğmə-sərāliq nə güldə rəng
'Eşq ətəşinə yanmaqı pərvānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 7*). [*bülbüldə, -də]*

Gülüstān içrə olmuş hər gül-i növhiz bir Həsrovar
'Anādil Bārbəd bu bəzmə **bülbüllər** Nəkişādur (*Gazel 40, Mısra 4*). [*bülbüllər, -lər]*

Qurubdur Yüsif-i gül Mısr-i gülşən içrə bəzārın
Dutub cən nəqdin əldə şanki **bülbüllər** Züleyhādur (*Gazel 40, Mısra 8*). [*bülbüllər, -lər]*

Nə güldə şəfə var nə **bülbüldə** tərənnüm
Seyr-i gül ü gülzār u gülüstān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 17*). [*bülbüldə, -də]*

Nə güldə 'ətr var nə **bülbüldə** bir nəvə
Nə zövq-i sāyə 'ər'ər ü sərv çinārdə (*Kaside 19, Mısra 3*). [*bülbüldə, -də]*

Bəhār əyyāmıdır bağ gör gülüstān içrə **bülbüllər**
Gələbdür gül həvāsilə necə fəryād [u] əfğānə (*Kaside 22, Mısra 3*). [*bülbüllər, -lər]*

Şüca'ətdə Rüstəm-i Zālī kimi
Fəşāhətdə ləhcəsi **bülbül** kimi (*Mesnevi 4, Mısra 52*).
[*bülbül,]*

Bülbül edüb sahn-ı yüngüli sənı sız
Şür ilə hər dəmdə qılır şahə nəz (*Mesnevi 5, Mısra 35*).
[*bülbül,]*

Fəsl-i həzən Olubdı bizim növ-bəhārımız
Bülbüllərün fəğānı idi çəng ü tārımız (*Müseddes 1, Mısra 16*). [*bülbüllərün, -lər, -ün]*

Məni etmə cüdā kūyundən ey gül
Ayırmə **bülbülü** gülşəndən ey dost (*Gazel 34, Mısra 8*).
[*bülbülü, -i]*

Mənim tək hansı kəsdür kim düşüb əhbəbdən ayru
Mənim tək hansı **bülbül** tərki bağ u büstān qılmış (*Kaside 11, Mısra 6*). [*bülbül,]*

Ey dil-i bī-çərə **bülbül** kimi zār olmaqdasən
Bir gül-i növ-ḥīz 'eşqı ilə zār olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 1*). [*bülbül,]*

Bülbül gül üzrə şövqlə āhəng-i şürdə
Şolşol be-vəcd o zövq-e zənd ərganün o tār (*Kaside 9, Mısra 17*). [*bülbül,]*

Bülbül [ü] qumrī açub şövq ilə hər yan pər ü bāl
Göstərübdür gül-i hamrā nə nəzakətlə cəmāl (*Mesnevi 15, Mısra 5*). [*bülbül,]*

Dövrən 'ədü vü yār baña bī-vəfā ikən
Bülbül şifət həzən-i gəmə mübtəla ikən (*Muhammes 3, Mısra 8*). [*bülbül,]*

Mən də **bülbül** də gül 'eşqində şərīküz līkən
Zü'iyə giryə fəğān bülbül-i şeydāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 13*). [*bülbül,]*

Qalub hicrān zīmīstānında Zü'ī nālə qoy etsün
Sən etmə nālə ey **bülbül** sənün hər il bəhārın var (*Gazel 46, Mısra 10*). [*bülbül,]*

Gəlməsün zāğ u zəğān gülşənə kim gül yeridür
Gül olan yer dəhi bu rəsmidi **bülbül** yeridür (*Gazel 49, Mısra 2*). [*bülbül,]*

Əlbəttə mən tək i o də bir gül əsīridür
Bī-cā dögül bu qədr i ki **bülbül** fəğān çəkər (*Gazel 61, Mısra 8*). [*bülbül,]*

'Āləmlərə rüsvālanub Həq şürīndən sevdālanub
Bülbül kimi şeydālanub bustānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 4*). [*bülbül,]*

Cəfādan incinüb ey dil fəğānə gəlmə **bülbül** tək
O hansı güldü kim pīrāmənində ḥüsk-i hār olmaz (*Gazel 99, Mısra 7*). [*bülbül,]*

Nə gül nə **bülbül** olaydı nə gülsitān gülşən
Nə növ-bəhār nə gülzār nə həzən ey kāş (*Gazel 106, Mısra 5*). [*bülbül,]*

Köñül hicrində vəşlindən ümīdün kəsmə kim **bülbül**
Səfā-yı gül görər mi çəkməsə cövrin zīmīstānın (*Gazel 149, Mısra 7*). [*bülbül,]*

Çəkməyübdür fəsl-i dey **bülbül** gül-i rə'nā gəmin
Eylə kim hicrində mən çəkdim o bī-pərvā gəmin (*Gazel 156, Mısra 1*). [*bülbül,]*

Nə şahīnsən nə **bülbül** nə həzār āhəng nə şulşul
Tuyurun hālətindən səndə yoh bir şey 'əyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 17*). [*bülbül,]*

Bülbül kimi fəğān ilə qan oldı köñlümüz
Ol növ-şüküftə gönçə bu gülzārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 5*). [*bülbül,]*

Həm-dəmün idi tūfı vü **bülbül**
İmdi həm-rāz-ı mūr u mār oldun (*Kaside 16, Mısra 9*).
[*bülbül,]*

Çəkmənəm ol küdən əl gər cövr-i əğyār olsə də
Bülbül eylər mi güllüstān tərkinə ḥvār olsə də (*Gazel 218, Mısra 2*). [*bülbül,]*

Şükr eylə ey köñül ki həbər yārdən gəlüb
Hicrān-keşidə '**bülbülə** gülzārdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 2*). [*'bülbülə, -ə]*

bülbül-i bī-çərə: Çaresiz bülbül.

Ey həstə köñül səhət-i Şīrvānə yolun yoh
Ey **bülbül-i bī-çərə** güllüstānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 2*). [*bülbül-i bī-çərə,]*

bülbül-i ḥ'oş-ḥvānımı: Okuyuşu, ötüşü güzel ve tatlı olan bülbül.

Qoymə həzən-ı həvā gülşən-i şövqün pozub
Lāl eləyə zikrdən **bülbül-i ḥ'oş-ḥvānımı** (*Gazel 245, Mısra 12*). [*bülbül-i ḥ'oş-ḥvānımı, -i, -n, -ı]*

bülbül-i şeydā: Çılğın bülbül.

Çəküb hicrān həzənın **bülbül-i şeydā** tək ey Zü'ī
Bəhār əyyāmı gül vəşlinə ey bī-çərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 13*). [*bülbül-i şeydā,]*

Mən də bülbül də gül 'eşqində şərīküz līkən
Zü'iyə giryə fəğān **bülbül-i şeydāyə** düşüb (*Gazel 23, Mısra 14*). [*bülbül-i şeydāyə, -y, -ə]*

Şür-ı bəhcət **bülbül-i şeydāyə** Nov-rüz bayramı
Oḥşayur çün cənnətü'l-məvāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 3*). [*bülbül-i şeydāyə, -y, -ə]*

bülbül-i şürīdā: Perişan, tutkun, coşkun bülbül.

Bülbül-i şürīdā olub nəğmə-sāz
Vüslət-i güldən oḥuyur şah-nāz (*Mesnevi 10, Mısra 5*).
[*bülbül-i şürīdā,]*

Nə mən nə **bülbül-i şürüdə** nə pərvānə ‘āşiqdūr
Nəçə yüz lələ-ruḥ ol gül ḡəmində dāḡdār olmuş (*Gazel 102, Mısra 5*). [*bülbül-i şürüdə,]*

Dəm-bə-dəm gülşənlər içrə **bülbül-i şürüdə** tək
Erganün u tərđən şūr u nəvā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 3*). [*bülbül-i şürüdə,]*

bulun-: *Bulunmak, mevcut olmak.*

Hər ləbdə **bulunmaz** dəhi e‘cāz-ı Məsihā
Hər bəndə ḡəlib Yūsif-i gül-pirəhən olmaz (*Gazel 94, Mısra 5*). [*bulunmaz, -maz]*

bülənd: *Yüksek, yüce, ulu.*

Bilməyirdim nədi övzā‘-ı cəhān pəst [ü] **bülənd**
Birinə ne‘mət olub rüzī birinə niqmət (*Kaside 5, Mısra 7*). [*bülənd,]*

bundan belə: *Bundan sonra.*

Həşrə dək ḡər söləyim hiç tükənməz vəşfün
Dəhi **bundan belə** göstərmə kəramət zāhid (*Gazel 39, Mısra 28*). [*bundan belə,]*

bünyād: *Esas, temel; Bina etmək, kurmak.*

Siz də hər buq‘ədə bir məktəb **bünyād** eyləyün (*Mesnevi 9, Mısra 83*). [*bünyād,]*

Nə qədri dād elədim məktəb eyləyün **bün[y]ād**
Oḡu oyan yuḡudan qalma ḡvāb-ı qəflət ilə (*Kaside 20, Mısra 39*). [*bün[y]ād,]*

buqrāt: *Yunanlıların yeminiylə ünlü doktoru Hippokrates. Milattan önce 460 yılında doğan Hipokrat İslam literatüründe Bukrat olarak geçer.*

Olse **Buqrāt** ‘elmdən bī-pül
Hiç kim eyləməz sözün də qəbül (*Mesnevi 11, Mısra 31*). [*buqrāt,]*

buq‘ə: *Yer, ülke, toprak, memleket.*

Žū‘ī həzər et zād-i rəhün eylə mühəyyā
Bir qəḡt ḡalā **buq‘əyə** aḡır səfərün var (*Gazel 42, Mısra 20*). [*buq‘əyə, -y, -ə]*

Hər **buq‘ədə** kim ‘ārif-i fərzānə tapulmaz
Əlbəttə o virənədə mey-ḡānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 1*). [*buq‘ədə, -də]*

Cān fədədir olə hər **buq‘ədə** hāl əhli əḡər
Qıl ü qāl əhlinə lāzım açə bār-ı nəḡvət (*Kaside 5, Mısra 47*). [*buq‘ədə, -də]*

Bir **buq‘ədəm** əsir ü həyrān
Salmış məni min bələyə dövrān (*Mesnevi 8, Mısra 3*). [*buq‘ədəm, -də, -əm]*

Siz də hər **buq‘ədə** bir məktəb bünyād eyləyün (*Mesnevi 9, Mısra 83*). [*buq‘ədə, -də]*

bura: *Bu yer, burası.*

Gəldi ādəm bu yerə dözmədi bir şeytānə
Bilmədi **burda** tāmām ādəm-i şeytān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 8*). [*burda, -da]*

Yoḡdı Şəmāḡı **burada** var vəli
Şəmāḡının ḡanlarınun əfzəli (*Mesnevi 5, Mısra 65*). [*burada, -də]*

Müddətdi ki ḡəlmişəm **burayə**
Yoḡdur yetən çatan ḡarayə (*Mesnevi 7, Mısra 69*). [*burayə, -y, -ə]*

burah-: *Bırakmak, terk etmek.*

Ey tərک eləyən bādə-i gül-nārī Səməndər
Əldən **burahən** tūrrə-i tərārī Səməndər (*Gazel 43, Mısra 2*). [*burahən, -an]*

Hāḡir-i Həvvā için Ādəm **burahdı** cənnəti
ḡvāḡiş-i yāri sər-əncām etməyən ādəm döḡül (*Gazel 125, Mısra 5*). [*burahdı, -dı]*

Dīvānə şifət sən pəriyə ‘āşiq olandan
Nāmūsı **burahdım** belə bī-‘ār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 16*). [*burahdım, -dı, -m]*

Taylasān ilə rəvānı **burahıb** burnus alım
Atuban səccəni zünnār u çəlipāyə ḡelim (*Gazel 134, Mısra 7*). [*burahıb, -ıb]*

İstəyürsən sölə tərşā balası nāz eləmə
Burahub məzhəbimi dīn-i Məsiḡāyə ḡelim (*Gazel 134, Mısra 6*). [*burahub, -ub]*

Tül etmə Žū‘ī ‘ār **burah** dövlətin olə
Dövlət olur mu dəhrdə nāmūs u ‘ār ilə (*Kaside 21, Mısra 41*). [*burah,]*

bürc: *Gökte Zodyak üzerinde bulunan on iki takım yıldızına verilen ad.*

Zülf-i ruḡsārın mıdır ḡördükdə qıldım iştibāḡ

Yā ki mīzān **bürcini** məskən qılıbdur āftāb (*Gazel 16, Mısra 8*). [*bürcini, -i, -n, -i]*

Gözüm sitərə-fəşəndur bu ḡüşşədən hər şəb
Ki hansı **bürci** edüb ol məhə məqām fələk (*Gazel 118, Mısra 6*). [*bürci, -i]*

bürc-i qövs: *Güneşin Kasım ayında girdiği burç, yay burcu.*

Şäh-ı h'urşid məqām eyladi **bürç-i qövsi**
Düşəcək ləşkər-i sərmayə 'əcəb qar-ı məqār (*Kaside 6, Mısra 7*). [*bürç-i qövsi*,]

bürç-i əqrəb: *Akrep burcu.*

Yüzünü zülfi içrə elə ol sımın-bədən dutmuş
Görən sölər ki məhdür **bürç-i əqrəbdə** vətən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 2*). [*bürç-i əqrəbdə, -də*]

burnus: *Araplar'ın, özellikle Berberilər'in giydikleri çok bol, gocuk biçiminde giyecek.*

Taylasən ilə rəvānı burahıb **burnus** alım
Atuban səccani zünnār u çəlipāyə gəlim (*Gazel 134, Mısra 7*). [*burnus*,]

bürüz: *Gün yüzünə çıkarmak, meydana çıkarmak.*

Hikmət sözün **bürüz** eləsən yolə onə cəvāb
Bir şərf anlamaz deyəsən gündə yüz kitāb (*Muhammes 3, Mısra 27*). [*bürüz*,]

bürüz-ı 'əcz: *Acizliğin zuhur etmesi.*

Nə qədri vəşf eləsəm hələtin bu bəzmün mən
Bürüz-ı 'əcz edər əhirdə qüvvə-i əzmān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 34*). [*bürüz-ı 'əcz*,]

büryān: *Kebap, püryan.*

Budur vəchi Məhəmməd Bəg būsāt-ı toy binā etmiş
Fələk cedy ü həməldən bəzmə vermiş bərrə **büryānə**
(*Kaside 22, Mısra 20*). [*büryānə, -ə*]

büs: *Öpme, öpüş.*

Gecə gündüz gəm-i hicrānını çəksəm h'şəm zīrā
Məqām-ı vəşldə şəd şükr kim **büs** u kənārım var (*Gazel 45, Mısra 4*). [*büs*,]

Geh dolanub başınə ol kəkül-i müşkīni tək
Gāh qurb-ı vəşldə **büs** u kənārım var idi (*Gazel 225, Mısra 4*). [*büs*,]

büsāt: *Şenlik, meclis, düğün.*

Ya tərək edün bu bəzmi yıqın bu **büsāti** yā
Ol bī-vəfā nigārə edün cārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 3*). [*büsāti, -ı*]

büsāt-ı dövlət: *Servet içinde.*

O kəs kim cəhil ü əbləhdi eylər
Büsāt-ı dövlət içrə pādşāhlıq (*Gazel 112, Mısra 8*). [*büsāt-ı dövlət*,]

büsāt-ı toy: *Düğün meclisi.*

Budur vəchi Məhəmməd Bəg **büsāt-ı toy** binā etmiş
Fələk cedy ü həməldən bəzmə vermiş bərrə büryānə (*Kaside 22, Mısra 19*). [*büsāt-ı toy*,]

büstān: *Bahçe, bağ.*

'Āləmlərə rüsvālanub Həq şürindən sevdālanub
Bülbül kimi şeydālanub büstānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 4*). [*büstānə, -ə*]

Çünki ol gül-rüdi bağ u **büstānı** könlümün
Bağ seyrin istəmin məndən firāqında onun (*Gazel 161, Mısra 4*). [*büstānı, -ı*]

Təköllümi şükürim lə'li bədə-i nābım
Dəhānı gōnçə yüzi bağ u **büstānım** idi (*Gazel 249, Mısra 4*). [*büstānım, -ım*]

Mə'ışət **büstānında** cəhān əhlinə gül yetdi
Mənim bu qara bəhtimdən piyāz u kəndənə çıxdı (*Gazel 254, Mısra 5*). [*büstānında, -ı, -n, -də*]

Dil istər idi qədün sərvini yüzün güləni
Nə zövqi hāfirə yüz bağ u **büstān** sənsiz (*Gazel 92, Mısra 8*). [*büstān*,]

Bir zəməñ şəhr-i Şīrvān içrə
Var idim bağ u **büstān** içrə (*Mesnevi 2, Mısra 10*). [*büstān*,]

büt: *Put gibi güzel sevgili, put.*

Dəm-bə-dəm Zū'ī-nə nālānun içərlər qanını
Bir bu bī-rəhm ü **büt** ü kəfir ü bəd-hülərə bağ (*Gazel 35, Mısra 10*). [*büt*,]

O mäh pārə **bütün** məqdəmində cān vermək
Cəhāndə Zū'ī mənim bircə bu mərəmimdur (*Gazel 55, Mısra 9*). [*bütün, -ün*]

Hər **büt** dəhi Şīrīn təkī şəkkər şikən olmaz
Hər āşiq-i Həsrovvəşi həm küh-kən olmaz (*Gazel 94, Mısra 3*). [*büt*,]

Bahun ol **büt** işinə rüyinə qoymuş zülfi
Kāfiri hāzən-i gəncinə-i tīmān etmiş (*Gazel 104, Mısra 3*). [*büt*,]

Bütləri tərək Yūsif eylərdi həcālətdən nihān
Görsə idi gər Züleyhā bu büt-i tərsā yüzün (*Gazel 148, Mısra 3*). [*bütləri, -lər, -i*]

Demə zāhid ki tərək et sīmber **bütlər** təməşāsın
Bəni kim qurtarur Təñri sataşdurmuş bəlālardan (*Tahmis 1, Mısra 19*). [*bütlər, -lər*]

Ey **büt** ol ruhsārun üzrə müşk bū gīsū mudur
Yā ki gülzār içrə məskən eyləmiş hindū mudur (*Gazel 52, Mısra 1*). [*büt*,]

Əgər ol **büt** əlində Zü'iyə mey cəminə görsön
Dil ü dünyə vü dîn ü cən ayəginə nişār eylə (Gazel 199,
Mısra 9). [büt,]

Kāfiri **büt**dən ayırdun zāhidi mehrābdan
Bilmirəm bir hiç ey zālīm nədür dīnün sənün (Gazel 154,
Mısra 3). [bütən, -dən]

Bütləri tək Yüsifin eylərdi həclətdən nihān
Görsə idi gər Züleyhā bu büt-i tərāsə yüzün (Gazel 170, Mısra
3). [bütləri, -lər, -i]

büt-i bī-mehr: Şefkatsiz (put gibi) sevgili.

Bu qədri etmə bana cövr ey **büt-i bī-mehr**
Ki səndən özgə mənim sölə kim pənāhımdur (Gazel 53,
Mısra 5). [büt-i bī-mehr,]

Gər biləydim ki edər ol **büt-i bī-mehrə** əsər
Dəm-bə-dəm nālə vü fəryād u fəğān eylər idim (Gazel 144,
Mısra 5). [büt-i bī-mehrə, -ə]

büt-i bī-vəfā: Vefasız put gibi sevgili.

Şayd etdi tāzədən dil-i əndühuna kimi
Peykən-i gəməzədən o **büt-i bī-vəfā** genə (Gazel 202, Mısra
4). [büt-i bī-vəfā,]

büt-i gül-çöhrə: Gül yüzlü put gibi güzel.

Məgər ki bir **büt-i gül-çöhrənün** qara zülfü
Yolundə tāza genə Seyyidə qurubdur dām (Gazel 129, Mısra
19). [büt-i gül-çöhrənün, -n, -ün]

büt-i gül-izār: Gül bahçesinin put gibi güzeli (sevgili).

Gər var bəhār līk **büt-i gül-izār** yoḡ
Hicrān gəmilə meyl-i gül-i lāləzār yoḡ (Gazel 38, Mısra 1).
[büt-i gül-izār,]

büt-i h'əş hətt ü həlīm: Güzəl ayva tüylü ve benli sevgili.

Mən kāfirəm ār edə ḡilmāna 'Əleykən
Ey dil-bər-i məh-rüy u **büt-i h'əş hətt ü həlīm** (Muhammes
4, Mısra 8). [büt-i h'əş hətt ü həlīm, -im]

büt-i hür-liqā: Huri yüzlü put gibi güzel.

Niyə hür u Kövsər istər zāhid-i hüd-bīn vəlī
Cām-ı Kövsərvəş **büt-i hür-liqā** istər könlü (Gazel 122,
Mısra 8). [büt-i hür-liqā,]

büt-i lālə-izār: Lale yanaklı (put gibi) sevgili.

Küfr-i sər-i zülfü o **büt-i lālə-izār**un
Az qaldı hələl dīn ilə imānə yetürsün (Gazel 157, Mısra 5).
[büt-i lālə-izār, -un]

büt-i məh: Ay gibi parlayan put (sevgili).

Mey cāmı gərçi həlqə vertür şādıq vəlī
Cām əldə sənəz ey **büt-i məh** zülmət aḡlaram (Gazel 133,
Mısra 10). [büt-i məh,]

büt-i məh peykəri: Ay yüzlü (put gibi) sevgili.

Məcnūn oluram ol **büt-i məh peykəri** görçək
Əlbəttə ki məcnūn olu mərdūm pəri görçək (Gazel 117,
Mısra 1). [büt-i məh peykəri, -i]

büt-i məh-rüy: Yüzü ay gibi güzel (sevgili).

Ləbündi çeşmə-i Kövsər o qāmətün tūbā
Vüşālun ey büt-i məh-rüy bāḡ-ı rīzvāndur (Gazel 81, Mısra
12). [büt-i məh-rüy,]

Sən idin ey **büt-i məh-rüy** cismimün cānı
Nə zövq edər dəhi bu mürdə cism ü cən sənəz (Gazel 92,
Mısra 9). [büt-i məh-rüy,]

Hümār-ı hier ilə qoydun bu 'eşq-i bīmārın
Gözimdən ey **büt-i məh-rüy** u cām-ı Cəm getdün (Gazel
163, Mısra 4). [büt-i məh-rüy,]

büt-i məh-simāyo: Ay yüzlü put sevgili.

Sölə ey Bād-ı şəbā ol **büt-i məh-simāyo**
Ki salubdur məni məstānə gözün ḡavḡāyə (Gazel 194, Mısra
1). [büt-i məh-simāyo, -y, -ə]

büt-i nə-məhrbān: Şefkatsiz put gibi güzel (sevgili).

Āzād o gün olur gəm ü əndühdən könlü
Kim şayd-ı tīz ol **büt-i nə-məhrbān** olam (Gazel 128, Mısra
8). [büt-i nə-məhrbān,]

Etsön də eylə tīr-i bəlāyə nişān məni
Salmə nəzərdən ey **büt-i nə-məhrbān** məni (Gazel 227,
Mısra 2). [büt-i nə-məhrbān,]

Eşitdim ol **büt-i nə-məhrbānım** bādə-hvār olmuş
Mey içmiş ḡeyrlərlə məst-i cām-ı h'əş-ḡüvār olmuş (Gazel
108, Mısra 1). [büt-i nə-məhrbānım, -im]

büt-i nevsād: Nevşad'ın güzeli (Növ-şad, Belh havalisindəki
güzelleriyle ünlü bir Türkistan şəhri olup içinde çok güzel
nakışlarla süslü kasırlar ve binalar bulunur...).

Ənīs ol **büt-i Nevşād** gördüğün könlüm
Qərīn mäh-ı pərīzād gördüğün könlüm (Tahmis 2, Mısra 1).
[büt-i nevsād,]

büt-i simtən: *Gümüş tenli put gibi güzel.*

Hər sādə-ruḥ ey dil o **büt-i simtən** olmaz
Hər səbz-i nümāyəndə bisāt-ı çəmən olmaz (*Gazel 94, Mısra 1*). [*büt-i simtən, j*]

büt-i tūbā: *Tuba (cennətinin) güzeli.*

Fikrim həmişə ol **büt-i tūbā** məqamıdı idi
Bilmədim hiç güşşə vü dərđ ü kədər nədür (*Muhammes 2, Mısra 7*). [*büt-i tūbā, j*]

büt-i tūbā-qiyām: *Tuba boylu, Tuba gibi duran put (sevgili).*

Nə sərvə meyl edərəm nə şənübərə kim mən
O qədri ol **büt-i tūbā-qiyāmə** müştāqam (*Gazel 142, Mısra 6*). [*büt-i tūbā-qiyāmə, -ə j*]

büt-i tərsā: *Hıristiyan güzeli.*

Bütləri tərک Yüsif eylərdi həcālətdən nihān
Görsə idi gər Züleyhā bu **büt-i tərsā** yüzün (*Gazel 148, Mısra 4*). [*büt-i tərsā, j*]

Bütləri tək Yüsifin eylərdi həcālətdən nihān
Görsə idi gər Züleyhā bu **büt-i tərsā** yüzün (*Gazel 170, Mısra 4*). [*büt-i tərsā, j*]

büt-i zibā: *Güzel put (gibi sevgili).*

Bimār tənīm nərgis-i məstānə ‘Öleykān
Bu şəhərdə var gərçi həzārān **büt-i zibā** (*Muhammes 4, Mısra 22*). [*büt-i zibā, j*]

büt-i zöhrə cəbīn: *Almı zühre gibi put (sevgili).*

Zü’ni etmiş pərəkəndə benātu’-n-nā’s tək
Ey **büt-i zöhrə cəbīn** ol mäh u pərvīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 10*). [*büt-i zöhrə cəbīn, j*]

büt-pərəst: *Putu tapan.*

Götürməz əynədə ‘əks-i şüurətdən göz
Olubdı Zü’i kimi yohsə **büt-pərəst** gözün (*Gazel 158, Mısra 10*). [*büt-pərəst, j*]

buyur-: *Söyləmək, demək.*

Cəhəndə əfzəl-i ə’māl hansıdır sölə
Buyurdi ‘elmdür əfzəl təmām-ı hüdəmədən (*Kaside 15, Mısra 52*). [*buyurdi, -di j*]

Buyurdi ‘elmdən əfzəl olur mı tē’ətdən

Belə olanda nöçün qoymayursən İslāmı (*Kaside 15, Mısra 55*). [*buyurdi, -di j*]

Bizə **buyurmuş** əzəldən ki utlubū’l-‘ilmə
Çatub bu hökm-i mətīn mənəbə’-i nübüvvətdən (*Kaside 15, Mısra 41*). [*buyurmuş, -miş j*]

Bunı ‘alən **buyurubdur** rəsul-i ‘ürfānī
Nə olsə dəhərdə cəhlindən ‘elm əfzəldür (*Kaside 23, Mısra 74*). [*buyurubdur, -ub, -dur j*]

Bunı bilmür ki hüdävənd-i ‘alīm ü dānā
Buyurubdur ki hələqnā zəkərun vəl-unsā (*Mesnevi 6, Mısra 58*). [*buyurubdur, -ub, -dur j*]

Bir yaḥşı məşəl bu dəstāndə
Sə’dī **buyurubdı** Gülsitāndə (*Mesnevi 8, Mısra 38*). [*buyurubdı, -ub, -dı j*]

Buyurub şəḥş libās ilə hünərmənd olmaz
Rəngi ağ olmaq ilə duz gəlübən qənd olmaz (*Mesnevi 9, Mısra 29*). [*buyurub, -ub j*]

büzürgvār: *Saygı dəğər, hörmətə lāyık, büyük mertebeli (kimse).*

‘ərz eyləyüm ol **büzürgvārə**
Tā ḥeyr nədir bu kār-ı zārə (*Mesnevi 8, Mısra 13*). [*büzürgvārə, -ə j*]

bəbr: *Hindistan ve Afrika’da yaşayan, kaplana benzer, üstü benekli, derisi pek makbul tutulan, çok yırtıcı memeli hayvan.*

Müsəhhər etdi ‘ulüm ilə fil ü **bəbr** ü pələng
Əsir qıldı fərəsət nəhəng dəryānı (*Kaside 23, Mısra 43*). [*bəbr, j*]

bəd: *Kötü olan şey, kötülük, fənālık.*

Zü’i bu şəşdə-i gəm içün tasun atmadı
Bu ‘ərsədə sənün tēki bir **bəd** qumār yoh (*Gazel 38, Mısra 18*). [*bəd, j*]

Hüdävəndə nə **bəd** sē’ətdə məhlūq olmuşuq biz kim
Hələ’iqlar yanında zərrəcə miqdārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 9*). [*bəd, j*]

O mäh vəşlinə bir gün yetüşmədim āḥır
Mənim bu tāle’imün gör nə **bəd** sitərəsi var (*Gazel 87, Mısra 4*). [*bəd, j*]

Düşən bu qulzüm-i ‘eşq içrə gərç olur bi’llāh
Bu **bəd** mühītə kim sanmayun kənārasi var (*Gazel 87, Mısra 6*). [*bəd, j*]

Zü’idə meyl zāhida gördüm məğər olub
Həm-dəm hüdānəkərdə o **bəd** e’tiqād ilə (*Gazel 193, Mısra 12*). [*bəd, j*]

Özün inşaf elə ey şübhə sitəmdür **bəddür**
Eləməzlər bu qədər zülm-i sitəm tərsəyə (*Gazel 209, Mısra 9*). [*bəddür, -dür*]

Yə Rəb niyə dövrən belə bə-pə vü sər oldı
Vəz'i dolanub hələti **bəddən** betər oldı (*Gazel 239, Mısra 2*). [*bəddən, -dən*]

Nəzərə eylə təvəritmə gör bənī ādəm
Necə tərəqqi edüb imdi **bəd** u hılqətdən (*Kaside 15, Mısra 30*). [*bəd,]*

Āh-ı fəğān ilə köñül dərlihub
Öz işimün ağırına **bəd** bəhüb (*Mesnevi 4, Mısra 34*). [*bəd,]*

Qoydu cəhān içrə necə **bəd-nizām**
Ondan oldu rəncə təmām həşş u 'āmm (*Mesnevi 5, Mısra 11*). [*bəd,]*

Nə hər ādəm-i zādə dəddəndi hüb
Ki dər-ādəm-i şüm u **bəddəndi** hüb (*Rübai 1, Mısra 2*). [*bəddəndi, -dən, -di*]

Çəkər bār-ı hər heyər edər həlq için
O hər mərdüm-i āzār **bəddəndi** hüb (*Rübai 1, Mısra 4*). [*bəddəndi, -dən, -di*]

bəd-bəht: Təlihi kötü olan, bahtsız, təlihsiz (kimse).

Bəd-bəht ü nık-bəhtlıqun bə'ışin bilən
Çün yohdı lāf-ı zəhn ü zəkādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 11*). [*bəd-bəht,]*

bəd-gü: Herkes hakkında kötü söz söyleyen, dedikoducu.

Məni **bəd-gülər** etdi küy-ı dildərimdən āvərə
Görüm olsun İlähī mən kimi āvərə **bəd-gülər** (*Gazel 57, Mısra 7*). [*bəd-gülər, -lər*]

Məni **bəd-gülər** etdi küy-ı dildərimdən āvərə
Görüm olsun İlähī mən kimi āvərə **bəd-gülər** (*Gazel 57, Mısra 8*). [*bəd-gülər, -lər*]

bəd-hü: Huyu kötü olan (kimse), huysuz.

Dəm-bə-dəm Zü'ī-i nālānun içərlər qanını
Bir bu bə-rəhm ü büt ü kəfir ü **bəd-hülərə** bəh (*Gazel 35, Mısra 10*). [*bəd-hülərə, -lər, -ə*]

Qılublar Zü'īni min 'işvə vü nəz ilə sər-gərdān
Bu kəfir dīn ü cövr-āyīn ü məh ruhsār u **bəd-hülər** (*Gazel 57, Mısra 10*). [*bəd-hülər, -lər*]

Ze-bəs səngin dil 'āşiq-keş ü **bəd-hüdur** ol məh-rü
Nə vəşlə dut ümid ey dil nə āh-ı zār bə-cā çək (*Gazel 116, Mısra 7*). [*bəd-hüdur, -dur*]

Bir nəfəs keçməz firāqındə o **bəd-hü** dil-bərün
Kim tapulmaz min bələ mən zār u sər-gərdān için (*Gazel 152, Mısra 5*). [*bəd-hü,]*

Köñül verdim vəfālı sanubən bir yārə bə-hüdə
Cəfā cülən o **bəd-hü** bə-vəfā hün-h'vārə bə-hüdə (*Gazel 200, Mısra 2*). [*bəd-hü,]*

bəd-ovqāt: Kötü zamanlar, vakitlər; Kötü halli, durumlu.

Nə yetmə vəşlə ārāmım nə hicrində qərārım var
Hüdāvəndə nə **bəd-ovqāt** u müşkil rüzgārım var (*Gazel 50, Mısra 2*). [*bəd-ovqāt,]*

bədrəqə: Doğru yolu göstərən şey veya kimse, kılavuz, rehber.

Yol tapə bilməz kişi **bədrəqəsiz** mətləbə
Gör nə san qət' edər Kə'bə biyābānını (*Gazel 245, Mısra 3*). [*bədrəqəsiz, -siz*]

bədtər: Daha kötü, pek kötü, en kötü.

Dil bilən kimsə ilə bilməyəne eylə nəzər
Şürəti olsə də ādəm heyevāndan **bədtər** (*Muhammes 5, Mısra 22*). [*bədtər,]*

bədv-i hılqət: Yaratılışın başlangıcı.

Bədv-i hılqətdə Kirdgār-ı 'alim
Sizi eyləbdü ahsən-i təqvīm (*Mesnevi 2, Mısra 37*). [*bədv-i hılqətdə, -də*]

bədəhşān: Bedaḥşan ve bu şehirde işlenen çok değerli yakut, la'l-i Bedaḥşan; Sevgilinin mahallesi veya dudağı.

Şövq-i ləbilə küyuna bir kəs dolanmasın
Lə'l arzusu ilə **Bədəhşāna** gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 4*). [*bədəhşāna, -a*]

bədəl: Bir şeyin yerini tutan başka bir şey.

Savt-ı belābilə **bədəl** oldı nəfir-i zāğ
Təqdirdən bəna bu belā ərməğan idi (*Gazel 242, Mısra 15*). [*bədəl,]*

Nirānə **bədəl** oldı bəna rövzə-i rizvān
Şəhrə-yı Muğān sāhət-i Şirvānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 3*). [*bədəl,]*

bədən: Vücut, gövde.

Zü'ī yanuram şəm' kimi hicrdə çünkim
Salmış yüzünün şövqi bir ātəş **bədən** içrə (*Gazel 187, Mısra 14*). [*bədən,]*

Təki bir gül-bədənün vəşli müyəssər olsun
H' oş keçər 'āşiq için güşə-i bağ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 5*). [*bədənün, -ün*]

Nüqrə-i hām demək cismivə lā`i q dögi çün
Məhz bu rūhdi cismün **bədən** anun cāni (*Gazel 250, Mısra 24*). [*bədən,]*

Fikir cānsız **bədənə** tāb olur mu
Həyālāt eyləyəndə h̄vāb olur mu (*Mesnevi 12, Mısra 19*). [*bədənə, -də]*

Bir gün həyāt istəmürəm Zū`iyā dəhi
Çün yol **bədənə** zərrəcə zövq ü şəfā dəhi (*Muhammes 1, Mısra 26*). [*bədənə, -də]*

bədən-i mürdə: Öli vücut, ölmüş beden.

Dövrə gəl dövrüvə qurbān tən u cān ey sāqī
Bədən-i mürdə içün rūh-i rəvān ey sāqī (*Mesnevi 9, Mısra 2*). [*bədən-i mürdə,]*

Ey `əzizān-ı cəhān mə`dən-i cāndur məktəb
Bədən-i mürdə içün rūh-i rəvāndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 2*). [*bədən-i mürdə,]*

Ölürdür bāṭini zāhirdə əgər əhyādur
Bədən-i mürdə içün rūh-i rəvāndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 10*). [*bədən-i mürdə,]*

bəg: Bey.

Hān u **bəg** at kənd pül bəhş eylər idi şā`irə
Şāhsevən tək imdi çohdi adı hān hān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 15*). [*bəg,]*

Nə `āləm ü nə `ārif u nə hān u nə **bəg** var
N`oldı bularə muncə cəmə`ət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 13*). [*bəg,]*

Hər nə ki **bəglərdən** alurduq hesāb
Əlimizdən alırdı cām u şərab (*Mesnevi 4, Mısra 21*). [*bəglərdən, -lər, -dən]*

İndi izhār eləyüm gəl nücəbā silsiləsin
Bəg ü hān-zādə vü cümlə ümərə silsiləsin (*Mesnevi 6, Mısra 34*). [*bəg,]*

Qurı ad ilə döğül hān u **bəg** ü mollalıq
Ləfz içün mə`ni gerek yolhsə gəlür rüsvālıq (*Mesnevi 6, Mısra 43*). [*bəg,]*

Yohsə çoh̄ dūnbülü-bāz ism-i bəg əhz eyləyüb
Özini bir adı **bəgliklə** nəcābətli bilüb (*Mesnevi 6, Mısra 56*). [*bəgliklə, -lik, -lə]*

bəg-zādə: Bey çocuğu, soylular.

Cümlə həlq ilə vüüd əhlinə eylər hörmət
Elə **bəg-zādələrin** hıdməti `ayn-ı dövlət (*Mesnevi 6, Mısra 54*). [*bəg-zādələrin, -lər, -ün]*

Şəməhınun qədim **bəg-zādəsi**
`Elm ü hünər təb` u Hüdā-dādəsi (*Mesnevi 10, Mısra 45*). [*bəg-zādəsi, -s, -i]*

bəğəl: Koltuk altı, birləşdirilmiş para anlamında.

Bunlar tāmāmı olsə də bī-zövq olur əgər
Cīb ü **bəğəldə** sikkə-i sīm u zər olmasə (*Gazel 6, Mısra 4*). [*bəğəldə, -də]*

Sərbārdur tāmām mey ü bəzm ü yār u gül
Gər olmasə **bəğəldə** zər-i sikkədārdə (*Kaside 19, Mısra 20*). [*bəğəldə, -də]*

bəh bəh: Ünlem.

Bəh bəh əzəl günündə sə`adət nəşibi var
Hər bir kəsün ki sən kimi ey məh həbibi var (*Gazel 44, Mısra 2*). [*bəh bəh,]*

bəhā: Paha kelimesinin eski ve asıl şekli. Değer, kıymet, fiyat.

Sordum ləbi bəhāsını cāndur dedi bāṭa
Ārı cəhāndə cānə **bəhā** dəhi cān gəlüb (*Gazel 22, Mısra 12*). [*bəhā,]*

Sordum ləbi **bəhāsını** cāndur dedi bāṭa
Ārı cəhāndə cānə bəhā dəhi cān gəlüb (*Gazel 22, Mısra 11*). [*bəhāsını, -s, -i, -n, -ı]*

Yā at **bəhāsını** bərat et
Yā inki bəratımı bir at et (*Mesnevi 8, Mısra 69*). [*bəhāsını, -s, -i, -n, -ı]*

bəhānə: Bir şeyin asıl sebebi yerine ileri sürülen sözde sebep, gerçəkle ilgisi olmayan sahte özür və məzəret.

Ey dövlət-i hūn `āşiq içün hūn-bəhā nədür
Səndən gər `āşiq istər isə hūn **bəhānədür** (*Gazel 89, Mısra 2*). [*bəhānədür, -dür]*

bahār-ı `ulūm-ı fəzl u kəməl: Kemal və fəzilet ilimlərinin baharı.

Ey **bahār-ı `ulūm-ı fəzl u kəməl**
Midhətündə zəbān-ı nātiqə lāl (*Mesnevi 2, Mısra 45*). [*bahār-ı `ulūm-ı fəzl u kəməl,]*

bəhbəhānī: Bu isimle iki kişi maruftur, Abdullah Behbehani (1219-1289) və Muhammed Behbehani (1250-1342). Her ikisi də dini alim və liderdir.

Biri der həyr **Bəhbəhānīdür**
Biri der mür işfəhānīdür (*Mesnevi 11, Mısra 49*). [*bəhbəhānīdür, -dür]*

bəhmən: İran mitolojisine görə İsfəndiyar`ın oğlu olan Erdşir`in lakabıdır. Sasanilər döneminde hökumdarlıq etmişdir.

Hanı Sikəndər u Cəmşid ü **Bəhmən** u Dārā
Ki imdi topraqə dönmüş o nəzlu əbdānı (*Kaside 23, Mısra 3*). [*bəhmən,]*

bəhrām: *Bu isimle İranlı iki kahraman maruftur: Behram-ı Çubin ve Behram-ı Gur.*

Hanı **Bəhrām** ü Sifəndār u Nərimān ilə Sām
Əsüb onlar tərəfə gör nə şifət şarşar-i sām (*Mesnevi 15, Mısra 19*). [*bəhrām,]*

bəhr-i cūd: Cömertlik denizi.

Kān-i ‘əṭā ‘ayn-i səhā **bəhr-i cūd**
Gəlməyüb hiç ‘āləmə belə vüçüd (*Mesnevi 4, Mısra 49*).
[*bəhr-i cūd,]*

bəhr-i fəzl ü kəmalāt: *Mānevī hasletler ve fazilet denizi.*

O **bəhr-i fəzl ü kəmalāt** Seyyid-i zārə
Səlämlər sölə təbəqində muzmər olə sə lām (*Gazel 129, Mısra 3*). [*bəhr-i fəzl ü kəmalāt,]*

bəhr-i möhnət ü gəmdən: *Keder ve üzüntü denizi.*

Hücum-ı dərd ü bəlä keşti-i həyātımdan
Bu **bəhr-i möhnət ü gəmdən** qılır kənārə məni (*Müseddes 2, Mısra 10*). [*bəhr-i möhnət ü gəmdən, -dən]*

bəhr-i nəzmün: *Şiir denizi.*

Gəlmişdi **bəhr-i nəzmün** fəvərənə ey Gərīb
Saçmışdı hər tərəf neçə dürdənə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 1*). [*bəhr-i nəzmün, -ün]*

bəhr-i səhā: Cömertlik denizi.

Zü‘i **bəhr-i səhā** Səlim Bəg kim
Pā-yı pūsine rəh sipər oldun (*Kaside 16, Mısra 19*). [*bəhr-i səhā,]*

Yazub baña bir nāmə-i möhtərəm
Bəhr-i səhā mə‘dən-i kən-i kərəm (*Mesnevi 4, Mısra 48*).
[*bəhr-i səhā,]*

Bundan əqdəm əhl-i səhā var idi
Kān-ı ‘əṭtār **bəhr-i səhā** var idi (*Mesnevi 5, Mısra 56*).
[*bəhr-i səhā,]*

bəhr-i ‘ümmān: *Çok büyük engin deniz.*

Məskən etmək mümkün olmaz **bəhr-i ‘ümmān** üstünə
Sölədim ey sərv dut çeşm-i üzə mənzil dedi (*Gazel 203, Mısra 5*). [*bəhr-i ‘ümmān,]*

bəhr-i ‘ürfān: *İrfan denizi.*

Bəhr-i ‘ürfān Əmirhān ki Hüdā-yı mənnān
Eyləyüb zātını dərd əhlilər için dərmān (*Mesnevi 1, Mısra 27*). [*bəhr-i ‘ürfān,]*

Zü‘iyā görcək mənim bu əbdār aş‘arımı
Bihūd u Seyyid Bəhār **bəhr-i ‘ürfān** titrəşür (*Gazel 58, Mısra 10*). [*bəhr-i ‘ürfān,]*

bəhr-i əhsən-i əhlāq: *İyi huyluluk denizi.*

Səläm olə saña ey **bəhr-i əhsən-i əhlāq**
Səläm olə saña ey bərgüzide-i həllāq (*Mesnevi 13, Mısra 1*).
[*bəhr-i əhsən-i əhlāq,]*

bəhrü‘l-elm: *İlim denizi.*

Övsəfun ilə oldıla midhət-sərə ‘Əlī
Bəhrü‘l-elmə tə‘ifə-i cinn cümləsi (*Kaside 1, Mısra 11*).
[*bəhrü‘l-elmə, -də]*

bəhs: *Bağışlama, verme, ihsan.*

Dühāt içində nə müddətdi qalmışam mağmūm
Ləziz şöhbət-i cān **bəhsdən** olub məhrūm (*Mesnevi 14, Mısra 12*). [*bəhsdən, -dən]*

bəhs: *Karşılıklı konuşma, söz, sohbet, lakırdı.*

Həzənün əfəti yetmək gülə odur bā‘is
Ki həddini tanımub etdi **bəhs** ‘izārün ilə (*Gazel 205, Mısra 6*). [*bəhs,]*

bəhs et-: *Bahşetmek, vermek, ihsan etmək.*

Bəhs edübdür neçə hər fīnətə fərr-i Fir‘ovun
Eləyübdür neçə Mūsā şifəti çöldə şubān (*Kaside 14, Mısra 7*). [*bəhs edübdür, -üb, -dür]*

İstəyirsən hər iki dünyədə rəhətliq əgər
Həqqinə **bəhs eylə** mey key gör ki rəhət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 18*). [*bəhs eylə,]*

Hān u bəg at kənd pül **bəhs eylər** idi şā‘irə
Şāhsevən tək imdi çohdı adı hān hān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 15*). [*bəhs eylər, -lər]*

Mən yeyüb **bəhs eylərəm** rāh-ı Həqə şərf eylərəm
Rüz-ı məhşərdə nəzər qıl bāğ-ı cənnət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 7*). [*bəhs eylərəm, -r, -əm]*

bəhs edən: *Bahsetmek; munakaşa etmek, sözünü açmak.*

Müşāhibimdi Bəhār ilə Seyyid ü Bihūd
Rumüz-i ‘eşqdə hər ləhzə **bəhs edən** günlər (*Gazel 67, Mısra 6*). [*bəhs edən, -ən]*

Bu nüktəni əzəldən əbəd kimsə açmayub
Sən bundə **bəhs eyləmə** çoh Kirdgār ilə (*Kaside 21, Mısra 34*). [*bəhs eyləmə, -mə]*

bəhşāyış: *Bağışlama, verme, ihsan.*

Bir beytinə bir əşrəfi **bəhşāyış** etdilər
Firdovsi-i həkim-i sühəndənə ey Gərib (*Kaside 3, Mısra 23*).
[*bəhşāyış,]*

bəhşāyışə-kān: *Bağışta bulunan.*

Mə'dən-i bəzl-i 'əfā mənəbə'-i fəzl-i 'üfān
Şādiqū'l-qəvl səhī fīnət [ü] **bəhşāyışə-kān** (*Mesnevi 1, Mısra 30*). [*bəhşāyışə-kān,]*

bəhşis: *Armağan, hədiyyə, ihsan, atıy.*

Bəhşis dəmi sīm ü zər əlündən
Hər dəm çəkür əl-əmān Əmīrhān (*Gazel 136, Mısra 7*).
[*bəhşis,]*

Bəhşis ilə əhl-i dövlət şān u şövkət artırur
Yohdı bəhşis bā'is oldur şövkət-i şān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 11*). [*bəhşis,]*

Bəhşis ilə əhl-i dövlət şān u şövkət artırur
Yohdı **bəhşis** bā'is oldur şövkət-i şān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 12*). [*bəhşis,]*

Bəhşis ü cüd u səhāvət sizə zāfī haşlət
'Elm ü ādāb u hünər sizdə firāvān oldı (*Kaside 17, Mısra 23*). [*bəhşis,]*

Tā deyübən qəşidə **bəhşis** alam
Hürmən u dərd ü gəmə bir od salam (*Mesnevi 5, Mısra 61*).
[*bəhşis,]*

Tutmazam mən onlarə hiç diqqəti
Görməyüblər **bəhşisi** səhāvəti (*Mesnevi 5, Mısra 90*).
[*bəhşisi, -i]*

Hər dəm çəkür əl-əmān Əmīrhān
Bəhşis dəmi sīm ü zər əlündən (*Mesnevi 7, Mısra 17*).
[*bəhşis,]*

bəht: *Allah tərəfindən ezeldə belirləndiği kabul edilen kismət ve nasip, uygun təlil, ikbal, şans.*

Nə hālə yetdi ləbim nə əlim qara zülfə
Nə sūd **bəhtimizün** qarəliqdə qisməti var (*Gazel 78, Mısra 6*). [*bəhtimizün, -imiz, -ün]*

Bu **bəhti** qarəliqə geyrdən səbəb sanmə
Əzəl günündə yazan kətib-i qəzādandur (*Gazel 83, Mısra 5*).
[*bəhti, -i]*

Nə āvāzün səmə' etdim nə zövq-i vəşlüvi gördüm
Təmām-ı 'ömrədə ey mäh mən **bəhti** qara səndən (*Gazel 168, Mısra 10*). [*bəhti, -i]*

Çoh gəzmə **bəhtün** ağı u qara olmaqındə sən
Bī-cā ötürmə leyl ü nahārın zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 7*). [*bəhtün, -ün]*

Mə'ışət büstānında cəhān əhlinə gül yetdi
Mənim bu qara **bəhtimdən** piyāz u kəndənə çıldı (*Gazel 254, Mısra 6*). [*bəhtimdən, -im, -dən]*

bəhti qara ol-: *Kötü şeylerle karşılaşmak, başına belalar gelmek.*

Sən bilmədün ki āhırı **bəhti qara olur**
Bənd olsə kimsə zülf-i pərişanə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 9*). [*bəhti qara olur, -ur]*

bəht-i siyāh-kār: *Kara bahtlı.*

Ne vəşlə təşnəsən ey dil usan döğül mümkün
Onun vüsalı bu **bəht-i siyāh-kārım** ilə (*Gazel 191, Mısra 4*). [*bəht-i siyāh-kārım, -ım]*

bəlä: *İnsana büyük bir sıkıntı veren, içinden çıkılması güç durum, bədire, dert, gam, keder.*

Gərəz ki səbr elə Zü'ī nə gəlsə dərd ü **bəlä**
Bu əmr-i Həqqdi hökm-i Hüdānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 13*). [*bəlä,]*

Şə'nündə nəzil oldı sənün hörmət āyəsi
Səndəndi hər **bəlä** gələ insənə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 4*).
[*bəlä,]*

Həq nədəndür bu qədər dərd ü gəm insənə verüb
Hər nə var dərd ü **bəlä** məcmə'-i 'üfānə verüb (*Gazel 20, Mısra 2*). [*bəlä,]*

Tənhā nə mən **bəlä** vü gəm-i dərdəəm əsir
Hansı könlüdi lələ kimi dāğdār yol (*Gazel 38, Mısra 15*).
[*bəlä,]*

Sikəndər tək **bəlä** zülmātı içrə qalmışam həyrān
Vüsal-i çeşmə-i həyvānə Hızrim rəh-bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 7*). [*bəlä,]*

Sağınmə bī-kəsəm ey şülh yohdı bir kimsəm
Bəlä vü möhnət ü əndüh u gəm sipāhımdur (*Gazel 53, Mısra 8*). [*bəlä,]*

Şikāyət eyləmirəm hiç kimsədən bi'llāh
Nə gəlsə dərd ü **bəlä** cümləsi Hüdādandur (*Gazel 83, Mısra 4*). [*bəlä,]*

Nə yād et 'āriz-i gülfām nə zülf-i pərişanın
Nə hünin aşk-riz ol nə **bəlä** vü rənc-i sevdā çək (*Gazel 116, Mısra 6*). [*bəlä,]*

Çün səndə yohdı Nühdan artuq **bəläyə** səbr
Ver göz yaşunlə 'āləmi tūfānə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 5*). [*bəläyə, -y, -ə]*

Ki ey həmişə **bəlä** günlərində gəm-hvārım
Verən iyāric-i güftarı könlümə ārām (*Gazel 129, Mısra 7*).
[*bəlä,]*

Sünbül tək **bəllə**larımı rəhm qıl baña
Qoy həlq eyləsün baña yüz töhmət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 5*). [*bəllə*larımı, -lar, -ım, -ı]

Başa hər nə **bəla** gəlsə gəlür könlümdən ey Həliq
Gözəllər hicrinə yansun görüm bundan betər könlüm (*Gazel 143, Mısra 3*). [*bəla*,]

Bir nəfəs keçməz firəqində o bəd-hü dil-bərün
Kim tapılmaz min **bəla** mən zər u sər-gərdən üçün (*Gazel 152, Mısra 6*). [*bəla*,]

Žü`iyə ‘eşqün nə olsə həşili vəcibdi çək
Ya sürürün yə nəşätün yə **bəlasın** yə gəmin (*Gazel 156, Mısra 10*). [*bəlasın*, -st, -n]

‘Eşq-həttün ilə cümlə **bəladan** əmin edüb
Tir-i qəzayə Hizr-i həttün cövşən eylədün (*Gazel 164, Mısra 13*). [*bəladan*, -dan]

O gün kim ey pəri rü dil-bərim oldım cüdā səndən
Töküldi üstümə fəvce-i gəm ü dərd ü **bəla** səndən (*Gazel 168, Mısra 2*). [*bəla*,]

Həbībā bir özün fikr eylə gör āyā rəvādur mī
Çəkə bigənələr ləzzət görəm mən min **bəla** səndən (*Gazel 168, Mısra 6*). [*bəla*,]

Cəm’ edüb zülfün **bəla** heylin gəlüb cən üstünə
Gör nə cəm’iyyət qılıblar bir pərişān üstünə (*Gazel 203, Mısra 1*). [*bəla*,]

Gərəz bu dərd ü **bəla** cümləsi gedər Žü`i
Tərəhüm eyləyübən gər o yār yārim olaydı (*Gazel 223, Mısra 13*). [*bəla*,]

Firəq-i möhnəti gürbət **bəlası** çərhlə ələmi
Nolurdu muncə gəmə bircə gəm-küsərim olaydı (*Gazel 223, Mısra 7*). [*bəlası*, -st]

Şavt-ı beləbilə bədal oldı nəfir-i zāğ
Təqdirdən başa bu **bəla** ərməğan idi (*Gazel 242, Mısra 16*). [*bəla*,]

Gərīb ü ‘əciz ü müztər **bəla** vü möhnət-i hier
Bu qədr dərdimə ey kəş bircə həmə-dəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 9*). [*bəla*,]

Qəzā kətibləri hər şəhş için bir iş yazub lövhə
Mənim lövhimdəki cümlə gəm-i dərd ü **bəla** çıldı (*Gazel 254, Mısra 4*). [*bəla*,]

Mən də **bəla** vü möhnət ü əndüh-i güşşədən
Dər güşə-c həzide pərişān o delfekār (*Kaside 9, Mısra 5*). [*bəla*,]

Fələkdən güşşə dövrəndən **bəladur** həsilim hər gün
Məgər Həq şadlıq h’urşidini mənədən nihān qılmış (*Kaside 11, Mısra 9*). [*bəladur*, -dur]

Nədəndi ey dil-i gəm-didə belə zər oldım
Bəla vü dərd ü gəm-i möhnət ilə yār oldım (*Kaside 12, Mısra 2*). [*bəla*,]

Tarı hifz eyləsün övlədini hər **bəladan**
Ol səhā təb’ Nəcəf Bəg odı kən-i ehsān (*Kaside 14, Mısra 19*). [*bəladan*, -dan]

O **bəllə**lar ki görməyüb hiç kəs
Özün əhır onə düşər oldun (*Kaside 16, Mısra 3*). [*bəllə*lar, -lar]

‘arifləri **bəla** vü gəmə həmə-dəm eyləyüb
Nə-dən olanı sım u zər-i bī-şümār ilə (*Kaside 21, Mısra 9*). [*bəla*,]

Yoh əhl-i hāl şərh eləyim tə **bəllə**larım
Çohdur şikāyətim mənim pərvərdigār ilə (*Kaside 21, Mısra 3*). [*bəllə*larım, -lar, -ım]

Həq sələmət eləsün cümlə **bəladan** cənun
Bu gəlüb getməkidən mən özüm bīmār oldım (*Kit’a-ı Kebir 5, Mısra 5*). [*bəladan*, -dan]

Həmə-dənim şām [u] səhər hər dəm şahib-i fitnət
Bilməyürdüm nədi dünyədə **bəla** vü möhnət (*Mesnevi 1, Mısra 16*). [*bəla*,]

Səni övlədini Hüdā-yı kərīm
Kərəmilə **bəladan** edə səlim (*Mesnevi 2, Mısra 54*). [*bəladan*, -dan]

Bu verdiyim mənim du‘älərdən
Həq səni hifz edə **bəllə**lardan (*Mesnevi 2, Mısra 52*). [*bəllə*lardan, -lar, -dan]

Yüz dərd ü **bəlayə** eylədüz tüş
Bazar-ı Qalaqayında müddət (*Mesnevi 7, Mısra 53*). [*bəlayə*, -y, -ə]

Hüzürunla həmişə şəh olə həl
Bəla vü dərddən əzād olə dil (*Mesnevi 12, Mısra 24*). [*bəla*,]

Səni hifz eyləsün cümlə **bəladan**
Budur dā’im təmənnāmız Hüdādan (*Mesnevi 12, Mısra 13*). [*bəladan*, -dan]

Məndən **bəla** vü möhnət-i hicrān uzağ idi
Günlər o günlər idi damāğ ol damāğ idi (*Müseddes 1, Mısra 11*). [*bəla*,]

Çəkdigüm cövr ü cəfādan nə pərişān gedürəm
Lək bir təzə **bəla** var görübən zār ölürem (*Müseddes 2, Mısra 20*). [*bəla*,]

Nə müsibət var isə eylədi çərhlə-i gəddār
Şəbr qıldım nə **bəla** oldı əgər cümlə düşər (*Müseddes 2, Mısra 24*). [*bəla*,]

Yetüşdi hər nə **bəla** vü müsibət etdim şəbr
Vəlik qıldı Hüseyn dərdi dāğdār məni (*Müseddes 2, Mısra 27*). [*bəla*,]

Ənbiyā firqəsinə hər nə gəlüb dərd ü **bəla**
Bu müşəhhasdi Hüseynə dögi kimsə həmtā (*Müseddes 2, Mısra 29*). [*bəla*,]

Bu **bələ** vāqə'əsin **gəbit** edir Kərb-i **bələ**
O səbəbdən çəkübən əh-i şərərbār ölürem (*Müseddes 2, Mısra 31*). [*bələ,]*

Nə qaldı dəhrdə kim çəkmədiyim dərd ü **bələlardan**
Yetüşdim cənə əhır möhnət ü cövr ü cəfəlardan (*Tahmis 1, Mısra 1*). [*bələlardan, -lar, -dan]*

Demə zāhid ki tərək et sərbər bütələr tēmāşāsın
Bəni kim qurtarur Təñri sataşdurmuş **bələlardan** (*Tahmis 1, Mısra 20*). [*bələlardan, -lar, -dan]*

Vücüdüm ney kimi sürāh sürāh olsa əh etmən
Məhəbbətdən dəm urduq içməmək olmaz **bələlardan**
(*Tahmis 1, Mısra 30*). [*bələlardan, -lar, -dan]*

Ki qoymayub tən ü cəndə hümār-ı hicrān tāb
Ze-bəs ahtıdı gözimdən **bələların** seyl-əb (*Tahmis 2, Mısra 8*). [*bələların, -lar, -un]*

Bir buq'ədəəm əsīr ü həyrān
Salmış məni min **bələyə** dövrān (*Mesnevi 8, Mısra 4*).
[*bələyə, -y, -ə]*

bələbil: Bülbüller.

Açub hər güşəsində gülşənün yüz məclis-i 'işrət
Bələbil ləhn-i müsiqār ilə gəlmiş nə əlhānə (*Kaside 22, Mısra 10*). [*bələbil,]*

Bu 'anədil bu **bələbil** bu gülüstān bu çəmən
'Eyni cənnətdi nəşāt eylə əgər ədəmsən (*Mesnevi 15, Mısra 9*). [*bələbil,]*

bələ-keş: Belə çeken, eziyyət, sıkıntı ve mihnet çekmiş olan.

Tür-ı məhəbbət içrə gəlim [ol] **bələ-keşə**
Bir cüz' də san nihān pür ənvārdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 5*). [*bələ-keşə, -ə]*

Biz kimi var mı **bələ-keş** bu bənī ədəmdə
Yetüşübdür dəm-i rihlēt mən-i bīmār ölürem (*Müseddes 2, Mısra 7*). [*bələ-keş,]*

bələlərə düş-: Belaya uğramak, yakanmak.

Kim verdi dil mənim tək bu dil-rübələrə
Kim düşdi 'eşqdən belə mən tək bələlərə (*Gazel 201, Mısra 2*). [*bələlərə düşdi, -di]*

Gördüm o mähı oldı köñül mübtələ genə
Düşdi bələlərə bu dil-i pür-bələ genə (*Gazel 202, Mısra 2*).
[*bələlərə düşdi, -di]*

bələ-yı cən: Can belası, hastalık, ölüm.

Əzəldə olma idi hilqət-i cəhān ey kəş
Cəhān içində dəhi bu **bələ-yı cən** ey kəş (*Gazel 106, Mısra 2*). [*bələ-yı cən,]*

bələ-yı hicr: Ayrılık belası.

Bələ-yı hicr cəfā-yı rəqib olmaydı
Şərāb u şahid ü sāqı həmişə bāhəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 7*). [*bələ-yı hicr,]*

Bələ-yı hicrdə ancaq ləb-i cənān düşər yadə
Nöçün kim rəsmidür bu qorhuluqda cən düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 1*). [*bələ-yı hicrdə, -də]*

Bələ-yı hicrə düçar oldım 'əqibət Zū'ī
O vəşldən ki günü bir ilə bərabər idi (*Gazel 240, Mısra 13*).
[*bələ-yı hicrə, -ə]*

bəli: Evet, hay hay, peki, doğru.

Gördükdə ilticə edərəm küyun itlərin
Əhbəblər **bəli** edər əhbəbə ilticə (*Gazel 11, Mısra 8*). [*bəli,]*

'Eys ü 'işrət azalur 'ömr çəhalduqca **bəli**
Ləzzət ol tıfl dəmində əmilən şirdədür (*Gazel 75, Mısra 5*).
[*bəli,]*

Bəli çıxsun nə günə səhət-i Şirvān həyālımdan
Kim ol gülşəndə bir Seyyid kimi şirīn zəbānım var (*Kaside 7, Mısra 17*). [*bəli,]*

Nə növ' söz söləsə bənd edər hədişə anı
Deyər **bəli** bunı Qur'ān deyübdü āyət ilə (*Kaside 20, Mısra 32*). [*bəli,]*

O rütbedən bu məqāmə nədən çatub sölə
'Ulüm ilə **bəli** 'elm eyləyib belə anı (*Kaside 23, Mısra 46*).
[*bəli,]*

Həq hüzüründə **bəli** kəlməsi məqbül olub
Bu nə inşāfdı iqbālını idbār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 21*). [*bəli,]*

Bəli insān odı kim 'elm ilə 'ürfānı olə
Yohsə zāhirdə elə şürət-i insānı olə (*Mesnevi 9, Mısra 13*).
[*bəli,]*

Zülfün kimi Olubdı günim qarə hicrdən
Qaşun kimi Olubdı **bəli** qədd ü qəmətim (*Gazel 138, Mısra 4*). [*bəli,]*

Qılır Zū'ī ruhundə ol məhün cünbüş qara zülf
Bəli 'ədətdir eylər cünbüş 'əqrəb mäh-tāb içrə (*Gazel 188, Mısra 10*). [*bəli,]*

Tə'n eyləmə həyrānlıqınə Zū'ī-i zārun
Tüti **bəli** həyrān olı güzgülər içində (*Gazel 190, Mısra 10*).
[*bəli,]*

bəlkə: Hatta, bile; belki, muhtemel.

Nə Müğān **bəlkə** vādī-i Bərəhūt
Əhl-i təsbihdən şümār oldun (*Kaside 16, Mısra 7*). [*bəlkə,]*

Ki **bəlkə** Zü'i-i kəm-nām künc-i 'üzlətdə
Edən du'ası huşulə yetə icabət ilə (*Kaside 20, Mısra 49*).
[bəlkə,]

Gər əsbdən olmusan pərişān
Qurbān saña at **bəlkə** həm cān (*Mesnevi 8, Mısra 36*).
[bəlkə,]

Bəlkə bu dərd-i möhnət ü gəmdən kənār olaq
Hərçənd dərd ü möhnətə hədd ü kənār yoh (*Gazel 38, Mısra 13*). [bəlkə,]

Ver sāqī bādə tā içək ol mäh-rü ilə
Bəlkə günāh həfti pozulsun bu su ilə (*Gazel 214, Mısra 2*).
[bəlkə,]

Ol ataşin şərābı gətür sāqī Zü'iyə
Bəlkə günāh dəftəri bu sulə yuilə (*Gazel 214, Mısra 18*).
[bəlkə,]

Şəbr eylə gəl liyəbluvəkum āyəsini ohi
Zü'i bu dərd **bəlkə** saña imtahān idi (*Gazel 242, Mısra 18*).
[bəlkə,]

bən: Ber, birinci tekil şahıs zamiri.

O mäh **bənimlə** olan gecə bəzmdə deyürəm
Ki āftāb meymindür hilāl cāmımdur (*Gazel 55, Mısra 7*).
[bənimlə, -im, -lə]

Şəd-heyf saldı firqətə dövrən-i kəc-mədār
Ol mäh **bənimlə** bir gecə həm-söhbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 4*). [bənimlə, -im, -lə]

Sən olmasən ər **bənimlə** gəm-h'ār
Qallam belə bī-nəvā vü əfkār (*Mesnevi 8, Mısra 31*).
[bənimlə, -im, -lə]

Çəşm ü zülf ü hətt ü hāl u rüy alun ey həbīb
Aldı **bəndan** 'əql ü hüş u şəbr ü āram u şəkīb (*Gazel 18, Mısra 2*). [bəndan, -dən]

Biz kimi var mı bələ-keş bu **bənī** ādəmdə
Yetüşübdür dəm-i riqlət mən-i bīmār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 7*). [bəni, -i]

Demə zāhid ki tərək et sīmber bütler tēmāşāsın
Bəni kim qurtarur Təñri sataşdurmuş bələlərdən (*Tahmis 1, Mısra 20*). [bəni, -i]

bənd: Bağlı, bent olmak, bağlanmak, bel bağlamak, inanıp güvenmek.

Zəhr-i gəmənlə Zü'i-i ciyəh-hündi gönçə tək
Tā 'āşiq o lə'l-i ləb-i nüş-həndə **bənd** olub (*Gazel 24, Mısra 14*). [bənd,]

Bənd olma māl u dövlətə göz tikmə şān u şöhrətə
Bu ərse-i tərīqətə mardānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 5*). [bənd,]

Bənd olub h'urşidə 'İsā gökdə dutmazdı qərār
Zü'iyə görsəydi bu mäh-i mələk-simā yüzün (*Gazel 170, Mısra 13*). [bənd,]

Hansı şirün **bənd** edüb dil mürğini ey hür-liqā
Ya dəf [ü] tənbur yā kim nəğmə-i tārın sənün (*Gazel 179, Mısra 5*). [bənd,]

Bənd oldı çin-i zülfünə dil mürği nā-gəhān
Düşdim bu dām-ı 'eşqə genə mən hətā ilə (*Gazel 213, Mısra 3*). [bənd,]

Olə Həsrov edə şirün ü şəkərlə 'işrət
Tə'nə bir şürətə **bənd** olmaqə Fərhādə qılə (*Gazel 215, Mısra 10*). [bənd,]

Çohı fəhr ilə deyürlər ki mənəm hān-zadə
Fikr qılmır 'urəfā **bənd** döğüldür adə (*Mesnevi 6, Mısra 36*).
[bənd,]

bənd et-: Bağlamak; İlgi kurmak.

Nə növ' söz söləsə **bənd edər** hədişə anı
Deyər bəli bunı Qur'ān deyübdü āyət ilə (*Kaside 20, Mısra 31*). [bənd edər, -ər]

bənd ol-: Takılıp kalmak, yapışmak, bağlanmak.

Sən bilmədün ki āhırı bəhiti qara olur
Bənd olsa kimsə zülf-i pərişānə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 10*). [bənd olsa, -sə]

Bənd olub h'urşidə 'İsā gökdə dutmazdı qərār
Zü'iyə görsəydi bu mäh-i mələk-simā yüzün (*Gazel 148, Mısra 13*). [bənd olub, -ub]

bənd ol-: Sebep olmak

Dağılubdur əsās-ı dīn-i nəbī
Bənd olubsız dağılmaqun səbəbi (*Mesnevi 11, Mısra 92*).
[bənd olubsız, -ub, -sız]

bənd ol-: Bağlanmak, aşık olmak.

Pirānəsər köñül genə bir şühə **bənd olub**
Kim tār-ı zülf-i gərdəni cānə kəmənd olub (*Gazel 24, Mısra 1*). [bənd olub, -ub]

bənd-i girih-i zülf: Saçın düğümünün bağı.

Zü'i kimi **bənd-i girih-i zülfünə** düşdim
Āşuftə-i ol türre-i tərār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 21*).
[bənd-i girih-i zülfünə, -ünə, -ə]

bənd-i güşsə: Keder bağı.

Dilərsən ər olasan **bənd-i güşsədən** āzād
Gərək kəmənd-i sər-i zülfə əsir oləsən (*Gazel 170, Mısra 5*). [bənd-i güşsədən, -dən]

bənd-i zindān: Zindan zinciri, bağı.

Təht-i 'izzətdə olur Yüsif şifət əhır 'əziz
Ey Züleyhə şifətim kim **bənd-i zindānun** görüb (*Gazel 19, Mısra 10*). [*bənd-i zindānun, -u, -n*]

Təht-i 'izzətdən gəlir h'os **bənd-i zindānun** başa
Hər kim ey Yüsifvəşim çah-ı zənəhdānun görüb (*Gazel 19, Mısra 13*). [*bənd-i zindānun, -un*]

bəndə: Kul, köle, abd, memlük.

Zü'î rızā-yı Həqqə olur şaf **bəndəlik**
Olmaz qəbul geyrə təbərradan olmasa (*Gazel 4, Mısra 13*).
[*bəndəlik, -lik*]

Hər ləbdə bulunmaz dəhi e'cāz-ı Məsīhā
Hər **bəndə** gəlüb Yüsif-i gül-pīrəhan olmas (*Gazel 94, Mısra 6*). [*bəndə, -*]

Çü var bu **bəndədə** doğru şadəqət
Verür tənəkü şəkkər kimi ləzzət (*Mesnevi 3, Mısra 13*).
[*bəndədə, -də*]

Hər nəhv olə Zü'î saña **bəndədür**
Du'ā-güdü hüdmetə pāyendədür (*Mesnevi 10, Mısra 57*).
[*bəndədür, -dür*]

Etdi hıfāb **bəndiyə** Zü'î nə var genə
Çoh də həyālə getmə dil-i dāğdār ilə (*Kaside 21, Mısra 23*).
[*bəndiyə, -y, -ə*]

bəndə düş-: Bağlanmaq, takılıp kalmak, karar tutmaq.

Sənün bu bī-vəfā olmaqlıqundan āgəh olsaydım
Könlü verməzdüm ey məh **düşdi bəndə** bī-həbər könlüm
(*Gazel 143, Mısra 8*). [*bəndə düşdi, -di*]

bəndə-i fərmān: Emir kulu.

Bāb-ı 'ədl oldı qapın həlqə dəhi Zü'î-i zār
Şidqlə dərgəhivə **bəndə-i fərmān** oldı (*Kaside 17, Mısra 32*). [*bəndə-i fərmān, -*]

bəni ādām: Ādem oğulları, insanlar.

Nəzərə eylə təvārīhə gör **bəni ādām**
Necə tərəqqi edüb imdi bəd u hılqətdən (*Kaside 15, Mısra 29*). [*bəni ādām, -*]

Dünyədə yüz il 'ömr olə gər bir dəmdür
Hər kəs ki bunu bilsə **bəni ādəmdür** (*Rübai 4, Mısra 2*).
[*bəni ādəmdür, -dür*]

Bu kərəmətlə olan kimdi **bəni ādəmdə**
'İllət-i 'gā' iyye 'ālim nədi bu 'āləmdə (*Mesnevi 9, Mısra 10*). [*bəni ādəmdə, -də*]

O qüvvələr ki **bəni ādəmə** verib Həlīq
O gücdə eyləməyüb həlq hıç bir cānı (*Kaside 23, Mısra 27*).
[*bəni ādəmə, -ə*]

bəni nōv'-i bəşər: Ademoğulları, insanlar.

Yə'nī məcmū'-ı cəhān içrə **bəni nōv'-i bəşər**
Yaranub bir kişi bir 'övrətidən sər-tā-sər (*Mesnevi 6, Mısra 59*). [*bəni nōv'-i bəşər, -*]

Sürətdə **bəni nōv'-i bəşər** çoh görünür
Bāfındə vəlī dil anlayan ādām yoh (*Rübai 5, Mısra 3*). [*bəni nōv'-i bəşər, -*]

bənzə-: Benzemek, benzer.

Yohdı cānı hər kimün könlündə cānān olmasa
Çün cəmədə **bənzəyir** hər yerdə kim cān olmasa (*Gazel 13, Mısra 2*). [*bənzəyir, -y, -ir*]

Cəhān bāğında bir h'osğidə nəhlə **bənzərəm** mən kim
Nə bir şāhım nə sāyəm nə şüküfə nə bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 11*). [*bənzərəm, -r, -əm*]

Cəhāndə gūşə-i mey-hānə tək nə cāy-ı hürrem var
Nə cām-ı bādə-i gül-günə **bənzər** yār-ı həmə-dəm var (*Gazel 70, Mısra 2*). [*bənzər, -r*]

Bənzəyürsə n'olə na-şnās əgər insānə
Vəli na-şnās gəlüb 'elmdə insān olmas (*Gazel 90, Mısra 9*).
[*bənzəyürsə, -y, -ür, -sə*]

Heyvāndılar həqiqəti insān döğül tāmām
Bənzər əgərçi zāhiri insānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 18*).
[*bənzər, -r*]

Ləb-i lə'lün görüb həyrətdən ey gül cānə **bənzətdim**
Sora sordum yəqin bildim ki bī-cā anə **bənzətdim**

Dəhānun dedilər mən görmədim ondan əsər ləkən
Təşəvvürlə onu həmə çeşmə-i həyvānə **bənzətdim**

Dedi vā'iz ki var belə qiyāmət belə düzəh mən
Onı qəddinə olşatdım muni hierānə **bənzətdim**

Qoyubdur sīnāmə hər gündə yüz min dāğ-ı pūnhānı
Onunçün 'ārizin mən lələ-i nu'mānə **bənzətdim**

Bu gün yüz min 'Əziz olmuş gūlām-ı zūlfı Zü'î tək
Budur vəchi cəməlin Yüsif-i Kən'ānə **bənzətdim** (*Gazel 145, Mısra 1-10*). [*bənzətdim, -t, -di, -m*]

Əgərçi ey mey-i gül-fām lə'l-i nəbə **bənzərsən**
Ləb-i yārım yanında lək sən hūn-əbə **bənzərsən**

Budur vəhmim ki zāhidlər sücūdun eyləsün vācib
Nöçün ey əbrü-yı dildār sən mehrəbə **bənzərsən**

Yüzün tə'sirilə 'uşşāq əşkin lə'l-gün etmiş
Bu yüzdən sən nigārım mehr-i 'āləm-təbə **bənzərsən**

Çəkürsən həncər-i müjgān tökürsən qan alursan cān
Həbībim səndə bu 'ādət nədür qəşşəbə **bənzərsən**

Gözəllər həncər-i nəz ilə ey məcrūh olan Zü'î
Bu meydan-ı məhəbbət içrə sən Səhrəbə **bənzərsən** (*Gazel 159, Mısra 1-10*). [*bənzərsən, -r, -sən*]

bənəfsə: Menekşe kelimesinin eski ve asıl şekli.

Bu hətt ü zülf ü qəddinlə gülüstənə qədəm bas bir
Bənəfşə sünbüli pəjmürdə sərvə sər-mişər eylə (*Gazel 199, Mısra 4*). [*bənəfşə,]*

bəqā: *Ölmezlik, ölümsüzlük, ebediyet, ebedilik, bəkilik.*

Könlül çü yohdı **bəqā** 'ömrə çəkmə gəm bi-cā
Demün gənīmət bil cümləsi fənādandur (*Gazel 83, Mısra 11*). [*bəqā,]*

Dünyā üzi sər-be-sər fənādur
Bir yahşılıq adı kim **bəqādur** (*Mesnevi 8, Mısra 62*).
[*bəqādur, -dur]*

bər: *Yemiş, meyvə, məhsul, bār.*

Cəhān bağında bir h' oşğidə nəhlə bənzərəm mən kim
Nə bir şāhım nə sāyem nə şükūfə nə **bərim** yohdur (*Gazel 47, Mısra 12*). [*bərim, -im]*

bərabər: *Berabər, eş, aynı.*

O günlərin biri yüz min ilə **bərabər** idi
Gedüb qayıtmayacaq həyf ol keçən günlər (*Gazel 67, Mısra 9*). [*bərabər,]*

Bələ-yı hicrə düçar oldım 'əqibət Zū'ī
O vəşldən ki günü bir ilə **bərabər** idi (*Gazel 240, Mısra 14*).
[*bərabər,]*

bəradər: *Kardeş gibi yakın erkek arkadaş, kardeş.*

Belə döğül **bəradər** [o] məktəb nə mədrəsə
Qeyri miləl məkātibinə eylə diqqəti (*Kaside 2, Mısra 15*).
[*bəradər,]*

Özünlə dəhi **bəradərlərünlə** övlādun
Ola tənə'um ilə hər nə qədri var cəhān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 39*). [*bəradərlərünlə, -lər, -ün, -lə]*

bəradər-i cānı: *Can kardeşi, can dost.*

Həqiqət 'āləmi içrə **bəradər-i cānı**
Şədəqət 'āləmi içrə rəfiq-i rühānī (*Mesnevi 13, Mısra 3*).
[*bəradər-i cānı, -i]*

bərat: *Vermək, təhvil etmək, nakil etmək.*

Yā at bəhāsını **bərat** et
Yā inki bəratımı bir at et (*Mesnevi 8, Mısra 69*). [*bərat,]*

Yā at bəhāsını bərat et
Yā inki **bəratımı** bir at et (*Mesnevi 8, Mısra 70*). [*bəratımı, -im, -i]*

bər-bād: *Kötü, fənə, çirkin, vîran, harap, bakımsız, bozuk.*

Hākim olubdı mülk-i Süleymānə dīvlər
Bər-bād olubdı təht-i Süleymān u hātəmi (*Gazel 243, Mısra 8*). [*bər-bād,]*

'Əbā qəbā uzun arhəluq u 'imāmət ilə
Nəinki bizdəki tək zāhırin edə **bər-bād** (*Kaside 20, Mısra 25*). [*bər-bād,]*

N'oldı saña ki və'de-i mu'tadə gəlmədün
Qoydun bizi hərəb bu **bər-bādə** gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 2*). [*bər-bādə, -ə]*

bərbət: *Uda benzer çalgı aleti.*

Yohsə Qur'ānı tiləvət eləməkdən qaçuban
Virdüvi şām u səhər bir **bərbət** ü mizmār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 16*). [*bərbət,]*

bərbət-i h' oş-h'vānə: *Güzel okuyan/çalan barbet.*

Zū'ī tək bang-ı mü'əzzindən olub āsüdə
Nəğmə-ı tār u dəf ü **bərbət-i h' oş-h'vānə** gedəm (*Gazel 140, Mısra 14*). [*bərbət-i h' oş-h'vānə,]*

bərdüş: *Omuz üstünde, sırtta; Serseri, yersiz, yurtsuz.*

Əgərçi Zū'ī kimi imdi hānə **bərdüşəm**
H' oş ol ki meykədələr içrə hānəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 9*). [*bərdüşəm, -əm]*

bərf: *Kar.*

Fövc-i sərmā atəcaq tır-i həlāk u **bərfi**
Hər kəsün olmasə həftānı qalır zār-ı nizār (*Kaside 6, Mısra 11*). [*bərfi, -im]*

bərg: *Ağac. Bu ağacın kokusu çok güzel olduğu için esans yapımında kullanılan, kabuklarından reçel yapılan, turunc cinsinden meyvesi; Yaprak, yeşil yaprak.*

Bə'zə verübdü 'əql ziyadə nə sīm ü zər
'Əqlilə h' oşdı olmasə gər **bərg** ü bār ilə (*Kaside 21, Mısra 40*). [*bərg,]*

Qurudı nəhl-i şəfā şarşar-ı həvādiş ilə
Töküldü gör nə şifət **bərg** ü bārim āhırdə (*Gazel 198, Mısra 8*). [*bərg,]*

Āb u ātəşdi ləbün mey kimi gül **bərgi** üzi
Necə ustāddı yā Rəb bu şüvər nəqqāşı (*Gazel 247, Mısra 11*). [*bərgi, -i]*

Dəhr bağında qurı nəhlə dönübdür cismim
Könlümün meyvəsi çün **bərg** ilə bārim getdi (*Gazel 248, Mısra 12*). [*bərk,]*

bərg-i gül: *Gül yaprağı, gül armağanı.*

Urub çün **bərg-i gül** həm-rəngliq ləfin dodağ ilə
Səbā topırağ salmış hər yetən tapdar ayağ ilə (*Gazel 216, Mısra 1*). [*bərg-i gül*,]

bərg-i gül-i süri: *Suri çiçəğinin yaprağı.*

Görəndə bədəni ol şüh mey həvəsi ilə
Vücudi **bərg-i gül-i süri** tək əsən günlər (*Gazel 67, Mısra 4*). [*bərg-i gül-i süri*,]

bərgüzide-i həllāq: *Yaratanın seçilmişsi, seçilmiş yaratılan, Allah'ın sevimlisi.*

Səlam olə saña ey bəhr-i əhsən-i əhlāq
Səlam olə saña ey **bərgüzide-i həllāq** (*Mesnevi 13, Mısra 2*). [*bərgüzide-i həllāq*,]

bərgüzide-i 'ürəfā: *Ariflerin seçilmişsi.*

Səlam olə saña ey təcdir-ı əhl-i vəfā
Səlam olə saña ey **bərgüzide-i 'ürəfā** (*Mesnevi 14, Mısra 2*). [*bərgüzide-i 'ürəfā*,]

bər-həm: *Karışık, dağınık, ters; Bozmak, dağıtmak. Vıran, harap, bakımsız, bozuk, perişan.*

Var yeri cəm'iyyətün zülfündə **bər-həm** olsa gər
Kim dedi ey dil sən ol mənizdə get kəşənə dut (*Gazel 33, Mısra 3*). [*bər-həm*,]

Məzhəbləri **bər-həm** elayüb dīni pozan
Bu 'əşrdə Dəccəldi cümlə 'üləmə (*Rübai 1, Mısra 3*). [*bər-həm*,]

Beş gün içində **bər-həm** olur gülşəni güli
Çoğ görmişəm bəhār u həzānın zəmənanın (*Gazel 175, Mısra 3*). [*bər-həm*,]

bərk: *Sağlam, kuvvetli, iyice.*

Zəhirən zīb verə qurşaq 'əbā saqqalə
Məs'ələ vəqti qaçub **bərk** soğulə qanqalə (*Mesnevi 6, Mısra 48*). [*bərk*,]

bərpā: *Ayakta, yıkılmamış, kâim; Önceki, normal haline getirme.*

Əgərçi 'ələm içrə növ-bəhār dirəht-əfzādur
Behişt-i 'ədn əsası küh şəhrələrdə **bərpādur** (*Gazel 40, Mısra 2*). [*bərpādur*, -dur]

bərrə: *Kuzu.*

Budur vəchi Məhəmməd Bəg būsāt-ı toy binā etmiş
Fələk cedy ü həməldən bəzmə vermiş **bərrə** büryānə (*Kaside 22, Mısra 20*). [*bərrə*,]

bərahne: *Çıplak, açık, yalın.*

Ol Kə'bə-i cəmālivə hüccəclər kimi
Sər pā **bərahne** şidq ilə züvvəriñam sənün (*Gazel 165, Mısra 6*). [*bərahne*,]

bəs: *Yeter, kifayət, kafi; Şu halde, öyleyse, imdi.*

Yandurur **bəs** ki məni hicr-i nigārim gecələr
Mənim olmuş deyəsən rüz-şumārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 1*). [*bəs*,]

Nigārim 'eyb tutmə sirr-i 'eşqün fəş qılsam gər
Pərişān eyləyüb **bəs** kim məni zülf-i pərişānün (*Gazel 149, Mısra 6*). [*bəs*,]

Ey köñül **bəsdi** bī-qərār oldun
Gəm-i əndühlə fikār oldun (*Kaside 16, Mısra 1*). [*bəsdi*, -di]

Mənim 'ömrimsən ey səqī yetüşdim **bəs** ki mən cənə
Nədür fəvt eyləmək vəqti gətür sən cəm-i peymānə (*Kaside 22, Mısra 1*). [*bəs*,]

Çəşm-i pür-hünüm mənim tūfānə verdi 'ələmi
Bəs ki tökdü qanlı yaş ol sərv-i dil-cüdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 6*). [*bəs*,]

Olmayur bir ləhzə gəmdən ayrı qaygudan cüdā
Bəs ki Zü'ī hū dutub köñlüm gəm-i hicrān ilə (*Gazel 12, Mısra 9*). [*bəs*,]

Bir nəfəsdə lə'lün ey məh aldı Zü'ī cānını
Nişə **bəs** derlər ki 'əqli bādə-i reyhān alur (*Gazel 59, Mısra 10*). [*bəs*,]

Bəs ki zülf ü ruḥı fikrindədi köñlüm yohdūr
Nə günüz şəbr ü şəbātım nə qərārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 5*). [*bəs*,]

Göz yaşım **bəs** ki tökür 'ələm ara qan sənsiz
Qandan āhur salacaq 'ələmə tūfān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 1*). [*bəs*,]

Bəs ki zikr-i dəhəni düşdi ağızdan ağızə
Səbəb oldur ki nəzərdən onı pünhān etmiş (*Gazel 104, Mısra 5*). [*bəs*,]

Bəs ki ruḥsāri həyāliylə keçür ovqātım
Odı Zü'ī səbəbi dönməginün qanə köñül (*Gazel 124, Mısra 9*). [*bəs*,]

'Əks-i həttün görmədim bir çəşm-i nəm-nākımdə mən
Bəs nöçün derlər gəzər dəim Hızr dəryā yüzün (*Gazel 148, Mısra 6*). [*bəs*,]

Deyürlər ātəş ara məskən eyləməz āhū
Nədəndi köñlüm ara **bəs** qılub nişəst gözüñ (*Gazel 158, Mısra 8*). [*bəs*,]

Bəs ki süzişin qılur hicrində nələ ey sənəm
Yandurur hər gecə āhım āsmāni köñlümün (*Gazel 161, Mısra 11*). [*bəs*,]

Əgərçi cins cinsə meyl qılmaq mö'təbər sözdür
Döğülsən nişə **bəs** şa'irlərə sən mehribən Şahin (Gazel 171, Mısra 4). [bəs,]

Yandursə əgər ot nədi təqşiri fəqirün
Bəs rüz-i əzəl ondə hərərət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 34). [bəs,]

İstəməm ləzzət-i vəşlin o sitəm-kərə gülün
Hü dutub **bəs** ki köñül möhnət-i hicrānı ilə (Gazel 204, Mısra 8). [bəs,]

Qarə zülfün belə rüyundə gəzir əsüdə
Hüldən **bəs** deyülür Tarı qovub şeytānı (Gazel 250, Mısra 8). [bəs,]

Bu kühən 'əşiqi qurbānə qəbul eyləmədün
Bəs Minā içrə kəsillər niyə hər qurbānı (Gazel 250, Mısra 18). [bəs,]

Dəm-bə-dəm Fərhad Şirīn-ləblərindən qan yeyüb
Qeys Leylā tūrrəyi yədilə **bəs** qara geyüb (Tahmis 3, Mısra 12). [bəs,]

Žü'ī dəhi **bəsdür** nə gərək sirdə güftār
Bihüdə özün dāhil-i hikmət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 37). [bəsdür, -dür]

Tə'rīf-i hülq-i zāhid içün şeyh şābdan
Žü'ī mənəm ki əyət-i lā təqnəti de **bəs** (Gazel 178, Mısra 13). [bəs,]

Ğəm-i ruhsāri **bəsdür** güşə-i möhnətdə mən zərə
Aparmun dostlar bi'llāh mənı gülzərə bi-hüdə (Gazel 200, Mısra 7). [bəsdür, -dir]

bəstə-i tūrrə-i cānānə: Sevgilinin saçına bağlı.

Bəstə-i tūrrə-i cānānə ki derlər o bizük
Boynı zəncirli divānə ki derlər o bizük (Gazel 121, Mısra 1). [bəstə-i tūrrə-i cānānə,]

bəşər: İnsan, insan oğlu, insan türü.

Necə ki şürət ilən müttəhiddi cümlə **bəşər**
Muğayərət nə qədərdir gör əhl-i 'ürfānı (Kaside 23, Mısra 35). [bəşər,]

betər: Çok fenā, daha fenā, çok kötü.

Baňa hər nə belə gəlsə gəlür könlümdən ey Həliq
Gözəllər hicrinə yansun görüm bundan **betər** könlüm (Gazel 143, Mısra 4). [betər,]

Yā Rəb niyə dövrən belə bi-pā vü sər oldı
Vəz'i dolanub hələti bəddən **betər** oldı (Gazel 239, Mısra 2). [betər,]

Belə mollā olanun kəsdiği kəbindi zinā
Dəhi bundan **betərindən** bizi hişz eylə Hüdā (Mesnevi 6, Mısra 20). [betərindən, -i, -n, -dən]

bəyān: Açıqlama, anlatma, söyleme.

Əgər cāndur təmənnā hək-ı pāyun şədqəsi başım
Nə yüzdəndür **bəyān** et hātiründə nə gubārın var (Gazel 46, Mısra 4). [bəyān,]

Bu 'ərzimə şəfqət ilə güş et
Dərdim eləyüm **bəyān** Əmirhān (Gazel 136, Mısra 12). [bəyān,]

Ağzıvı gönçə bilüb həlqə **bəyān** eylər idim
'Əqli yohluqdan bah gör nə gümān eylər idim (Gazel 144, Mısra 1). [bəyān,]

Gərək sizdən təvəqqe' eylərəm kim bu gələn həftə
Həvāsün bizlərə mərqüm edüb eylə **bəyān** Şahin (Gazel 171, Mısra 20). [bəyān,]

Dedi güyā ki aqadan həbərsizsən o aqa kim
Mütəvvəl fəzl mə'nāsını kövn zərrə **bəyān** qılmış (Kaside 11, Mısra 18). [bəyān,]

Zəbān-i Fərsə çün yohdı cümlənün 'elmi
Bu cəşn Türk dilində gərəkdür olə **bəyān** (Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 16). [bəyān,]

Güzārışim tā olə həlqə 'əyān
Eyləyüm əhvālimi şərh ü **bəyān** (Mesnevi 4, Mısra 4). [bəyān,]

Mərd nāmərđi qılıb cümlə cəhān içrə 'əyān
Zişz zibānı hələ' iqlərə izhār u **bəyān** (Mesnevi 6, Mısra 6). [bəyān,]

Bu 'ərzimə şəfqət ilə güş et
Dərdim eləyüm **bəyān** Əmirhān (Mesnevi 7, Mısra 22). [bəyān,]

Hər nə söz kim eşitmişən ey cān
Əşl ü günāhın əvvəl eylə **bəyān** (Mesnevi 11, Mısra 76). [bəyān,]

Təvəqqe'm budı əhvālıvı **bəyān** edəsən
Həqir Žü'ini bir sözlə şād-mān edəsən (Mesnevi 14, Mısra 15). [bəyān,]

O behişt ki Hüdāvənd qılıb zikr ü **bəyān**
Eləyüb imdi bizə səhət-i dünyədə 'əyān (Mesnevi 15, Mısra 7). [bəyān,]

Olse şəhzadə kişi bilməsə gər 'elm ü **bəyān**
Həlq sölər ki fəlānkəsdi nə kevdən nə-dān (Muhammes 5, Mısra 11). [bəyān,]

Əl-həq insān olanə nişq ü **bəyāndur** məktəb
Hər kəsün olmasə gər 'elmi yəqin ə'mādur (Muhammes 5, Mısra 5). [bəyāndur, -dur]

Əl-həq insān olanə nişq ü **bəyāndur** məktəb (Muhammes 5, Mısra 25). [bəyāndur, -dur]

bəyān et-: Beyan etmək, söylemek, anlatmak.

Neçə mişāl ilə pərvərdigār Qur'āndə
Bəyān edüb bizə lā-yəstəvi bu bəbətədən (*Kaside 15, Mısra 44*). [*bəyān edüb, -üb*]

bəyān-ı 'āriz: *Yanağını beyan etmək, övmək.*

Əbrülərtin mü'əyyənədir nün sürəsi
 Gəlmiş **bəyān-ı 'ārizüvə** və'd-đuhā 'Əli (*Kaside 1, Mısra 8*). [*bəyān-ı 'ārizüvə, -üv, -ə*]

bəyānə çək-: *Söyləmək, açığa vurmaq, anlatma.*

Dərdimi **çəküb bəyānə** [mən]
 İzhar eləyüm cənāb-ı Hānə (*Mesnevi 7, Mısra 9*). [*bəyānə çəküb, -üb*]

Həl-i dilimi **çəküb bəyānə**
 Çün güşşə sirayət etdi cənə (*Mesnevi 8, Mısra 11*). [*bəyānə çəküb, -üb*]

bəyāz: *Beyaz, ak.*

Rüyün **bəyāzi** mətlə'-i hürşid-i āsmān
 Həttün səvādi āyə-i Qur'an nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 5*). [*bəyāzi, -i*]

bə'z: *Birtakım, bir kısım. Hepsini olmayıp içlerinden birkaçı, kimi.*

'Ummāl-i tēmām cismə gəlür yahşı yamandan
 Bə'zilərə firdövs-i bərin **bə'zə** saqar var (*Gazel 42, Mısra 18*). [*bə'zə, -ə*]

Bə'zün alubdı 'əqlini mālın verüb füzün
 'Ömri keçür həsəb ilə āh u zār ilə (*Kaside 21, Mısra 37*). [*bə'zün, -ün*]

Bə'zə verübdü 'əql ziyadə nə sīm ü zər
 'Əqlilə h'oşdı olmasə gər bərg ü bār ilə (*Kaside 21, Mısra 39*). [*bə'zə, -ə*]

'Ummāl-i tēmām cismə gəlür yahşı yamandan
Bə'zilərə firdövs-i bərin bə'zə saqar var (*Gazel 42, Mısra 18*). [*bə'zilərə, -lər, -ə*]

bəzl: *Esirgəmeden bol bol verme, sarfetmə, harcama.*

'Ənqā kimi nişānəsi yoh nāmı zikr olur
Bəzl ü 'əfā vü lütf ü himāyət görülməyür (*Gazel 71, Mısra 8*). [*bəzl,]*

Aqabəg əvvəl-i dəryā-yı 'izzət mə'dən-i himmət
 Ki **bəzlindən** anın 'ələmdə gənc-i şāyegānım var (*Kaside 7, Mısra 30*). [*bəzlindən, -i, -n, -dən*]

Əlā ey mə'dən-i əhsān əlā ey mənəb'-i 'ürfān
 Səni Həllāq-ı 'ələm **bəzl** ü lütf ü cüdə kən qılmış (*Kaside 11, Mısra 26*). [*bəzl,]*

İşārə-dan neçə yüz sāqiyān **bəzlə**-sərə
 Kināyə-dən neçə yüz mütribān-ı h'oş əlhān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 27*). [*bəzlə, -ə*]

Hən Şəmāhı ki yazam şe'rlər
 Hər birinə **bəzl** edələr sīm u zər (*Mesnevi 5, Mısra 60*). [*bəzl,]*

Nə 'ārif ki sāğərə **bəzl** ü 'əfā verə (*Muhammes 3, Mısra 47*). [*bəzl,]*

bəzm: *İçkili, eğlenceli yiyip içmə və sohbet meclisi. Topluluk, meclis.*

Hər **bəzmdə** ki bādə-i həmrādan olmasə
 Naql ü məzə o lə'l-i şəkər-hādan olmasə (*Gazel 4, Mısra 1*). [*bəzmdə, -də*]

Gülüstān içrə olmuş hər gül-i növhiz bir Həsro
 'Anādil Bərbəd bu **bəzmə** bülüllər Nəkişādur (*Gazel 40, Mısra 4*). [*bəzmə, -ə*]

Nə sūd ondan bəhār oldı əlimdə sāğərim yohdur
 Əgər gülşəndi **bəzmim** bir gül üzlü dil-bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 2*). [*bəzmim, -im*]

O məh bənimlə olan gecə **bəzmdə** deyürəm
 Ki āftāb meyimdür hilāl cāmımdur (*Gazel 55, Mısra 7*). [*bəzmdə, -də*]

'Aşiq ki fənā **bəzminə** 'eşq içrə yetişdi
 Ol məs'ələdə şāfi' yā ə'zəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 7*). [*bəzminə, -i, -n, -ə*]

Hər şəb ki **bəzmim** içrə o mäh ilə cām olur
 'Eys ü nəşāt ləzzət-i dünyā tēmām olur (*Gazel 77, Mısra 1*). [*bəzmim, -im*]

Hür u qüşür u cənnət-i rizvān tēmāmdur
 Hər **bəzmdə** ki cām-ı mey-i h'oş-güvār olur (*Gazel 82, Mısra 6*). [*bəzmdə, -də*]

Bəzm içrə zövq olur mı o məh təl'ət olmamış
 Şəhd-i ləbindən 'āşiq içün şərbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 1*). [*bəzm,]*

Hər **bəzmdə** səndən özgə kimdür
 Tā kim olə zər-fəşān Əmirhān (*Gazel 136, Mısra 9*). [*bəzmdə, -də*]

Bİ-nür-ı rüy-ı yār münəvvər olur mı **bəzm**
 Yüz şam' pərtəvindən ü min mäh-tābdan (*Gazel 178, Mısra 3*). [*bəzm,]*

Şu'ā'-i mey gərəkdür **bəzm** içün H'urşid nə lāzım
 Sānā hürşid-i rövşən var ikən meh-tābi neylərsən (*Gazel 183, Mısra 7*). [*bəzm,]*

'Eys [ü] 'işrət **bəzmivi** bir Türk yağma eylədi
 Ey dil ü cān ləhzə ləhzə tərmar olmaqdesən (*Gazel 184, Mısra 7*). [*bəzmivi, -iv, -i*]

Mey **bəzmi** yār vəşli gülüstāndə h'oşdu lük
 Bİ-həm-dəm ilə bəzm-i şəfādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 3*). [*bəzmi, -i*]

Ümüd var bu **bəzmə** o yār bir də gələ
Füsürdə gülşənə ol növ-bəhār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 1*). [*bəzmə, -ə*]

Nə ləzımdır şəb-i hicrān ara hāl-i dilim sorma
Bilürsən rövşən olmaz ‘āşiqün **bəzmi** çırığ ilə (*Gazel 216, Mısra 6*). [*bəzmi, -i*]

Başda var şūr əgər əldə ayağ olmasə də
H’oş keçir yār ilə **bəzm** içrə çırığ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 2*). [*bəzm,]*

Şəkkər ləbim məzāqını təlḥ etdi Żü’nün
Bu **bəzmdə** ki lütf ilə güftārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 14*). [*bəzmdə, -də*]

Ol āhū-yı rəmīdə-i şəhrā-yı ülfəti
Kim cылədi bu **bəzmdən** āvārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 10*). [*bəzmdən, -dən*]

Ya tərک edün bu **bəzmi** yıqun bu būsātı yā
Ol bī-vəfā nigārə edün çārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 3*). [*bəzmi, -i*]

N’oldı bugün bu **bəzmə** o məh-pārə gəlmədi
Qoydı bizi bu növ’ günü qarə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 1*). [*bəzmə, -ə*]

Ey h’oş ol günlər ki **bəzmində** nigārım var idi
Zövq-i didārıla könlümdə qərarım var idi (*Gazel 225, Mısra 1*). [*bəzmində, -im, -də*]

Hər **bəzmdə** ki ‘āşiqə bir həmə-dəm olmadı
Yüz bādə sādə olsə o dəm bir dəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 1*). [*bəzmdə, -də*]

Bu necə şəm’di kim **bəzmi** pür-nūr elədi
Bu hārəbə könlül eyvānını mə’mūr elədi (*Gazel 241, Mısra 1*). [*bəzmi, -i*]

Mā təştəhi’n-nüfūs u tələzzu’l-‘uyün həmə
Bu **bəzm** içində bi’llāhi yüz min kurūr idi (*Gazel 246, Mısra 8*). [*bəzm,]*

Çünkü **bəzmindən** ayağ çəkdi nigārım getdi
Ləzzət ü ‘eyş ü tarab yoh ilə vārım getdi (*Gazel 248, Mısra 1*). [*bəzmindən, -im, -dən*]

Bəzm həngāmı səhāvətdədi qaan-ḥişlēt
Rəzm əyyāmı şüca’ətdə Sikkəndər-ḥaşmət (*Kaside 5, Mısra 39*). [*bəzm,]*

Ümüdüm var ki bu aşār olə məqbül-i dərgāhun
Süleymān **bəzminə** pāy-ı mələḥdən ərməğanım var (*Kaside 7, Mısra 40*). [*bəzminə, -i, -n, -ə*]

Ādāb-ı mə’rifət gülü ilən bu ‘əşrdə
Hər **bəzmi** döndərübdi gülüstānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 4*). [*bəzmi, -i*]

Düşəndə yədimə əhbāblar **bəzmindəki** dəmlər
Bu həsrət könlümü dāğ cылəyüb hər ləhzə qan qılmış (*Kaside 11, Mısra 3*). [*bəzmindəki, -in, -dəki*]

Bəhār olubdi cavānliq düşüb genə yādə
Könlül dilər olə **bəzmində** sağər-i bādə (*Kaside 18, Mısra 2*). [*bəzmində, -in, -də*]

Sərbārdur təməm mey ü **bəzm** ü yār u gül
Gər olmasə bəğildə zər-i sikkəddə (*Kaside 19, Mısra 19*). [*bəzm,]*

Budur vəchi Məhəmməd Bəg būsāt-ı toy binā etmiş
Fələk cedy ü həməldən **bəzmə** vermiş bərrə büryānə (*Kaside 22, Mısra 20*). [*bəzmə, -ə*]

Nə qədri vəşf eləsəm hālətin bu **bəzmün** mən
Bürüz-ı ‘əcz edər āḥırdə qüvvə-i əzmān (*Kit’a-ı Kebir 1, Mısra 33*). [*bəzmün, -ü, -n*]

O **bəzmə** cəm’di ərbāb-ı şərvət ü dövlət
O **bəzmə** hāzır idi cümle şāḥib-i ‘ürfān (*Kit’a-ı Kebir 1, Mısra 25*). [*bəzmə, -ə*]

O **bəzmə** cəm’di ərbāb-ı şərvət ü dövlət
O **bəzmə** hāzır idi cümle şāḥib-i ‘ürfān (*Kit’a-ı Kebir 1, Mısra 26*). [*bəzmə, -ə*]

Hər **bəzmdə** səndən özgə kimdür
Tā kim olə zər-fəşān Əmīrhān (*Mesnevi 7, Mısra 19*). [*bəzmdə, -də*]

Tərzən-i ḥādim ü sāqī nə var
Hāzır idi **bəzminə** leyli ü nahār (*Mesnevi 10, Mısra 28*). [*bəzminə, -i, -n, -ə*]

Sāqī gətür **bəzmə** mey-i der-ğəmi
Tā ki silə könlüldən rəng-i gəmi (*Mesnevi 10, Mısra 9*). [*bəzmə, -ə*]

bəzm-i ‘eyş: *İçki meclisi.*

Āynə-i dünyāni dutmuş yohdur İskəndər şifət
Cām çohdur līk **bəzm-i ‘eyş** içün Cəm qalmaqub (*Gazel 30, Mısra 8*). [*bəzm-i ‘eyş,]*

bəzm-i geyr: *Başkalarının meclisi.*

Bəzm-i geyr içrə görən dām ol gül-i rə’nā yüzin
Ātəşin meydən yaḥar āḥım odı dünyā yüzin (*Gazel 148, Mısra 1*). [*bəzm-i geyr,]*

Ātəşin meydən yaḥar āḥım odı dünyā yüzin
Bəzm-i geyr içrə görən dām o gül-i rə’nā yüzin (*Gazel 170, Mısra 1*). [*bəzm-i geyr,]*

bəzm-i hās: *Has meclis.*

Bu **bəzm-i hās** qaryə-i Sābunçidə olub
Ev şāḥibi Həlil Bəg-i pür-şü’ür idi (*Gazel 246, Mısra 13*). [*bəzm-i hās,]*

bəzm-i ‘işrət: *İçki meclisi; Allah’ın ezeldə ruhları yarattıktan sonra, “Elestü bi-Rabbiküm: Ben sizin Rabbiniz*

değil miyim?" diye sorduğu ve ruhların, "Belâ (evet), sen bizim Rabb'imizsin" diye Allah'ı tasdik ettikleri ezel meclisi.

Əlündən gəldüğü heyri dirəg etmə gədalardan
Nə **bəzm-i 'işrət** içrə dil-bər-i hürri-liqamız yoh (*Tahmis 1, Mısra 5*). [*bəzm-i 'işrət, -j*]

Çıq kəsrətdən düş vəhdətə gərç ol mey-i məhəbbətə
Zü'î tək **bəzm-i 'işrətə** məstənə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 18*). [*bəzm-i 'işrətə, -ə*]

bəzm-i nəşät: *Sevinç meclisi.*

Söndürübən şəm'-i büsətim mənim
Dağıdacaq **bəzm-i nəşätim** mənim (*Mesnevi 4, Mısra 26*).
[*bəzm-i nəşätim, -im*]

bəzm-i şafā: *Safa, eğlence meclisi.*

Təngə gəldim bu riyā məslək olan zāhiddən
Ey h'os ol **bəzm-i şafā** məşrəb-i rindənə gedəm (*Gazel 140, Mısra 10*). [*bəzm-i şafā, -j*]

Mey bəzmi yār vəşli gülüstəndə h'oşdu lək
Bī-həm-dəm ilə **bəzm-i şafadan** nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 4*). [*bəzm-i şafadan, -dan*]

C

cādū: *Sihirbaz, büyücü, cadı; Çok güzel ve iri göz; Sevgilinin saçı.*

Gönçəsi dövrində kim zülf-i pərişān titrəşür
Eylə kim **cādū** görüb möhr-i Süleymān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 2*). [*cādū, -j*]

Gəh dutar hürşid-rüyın sehr ilə gāhī açar
Necə **cādūdūr** nigārim zülf-i müşkīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 6*). [*cādūdūr, -dur*]

Zülf-i tərərə nəzər eylə ki **cādūluq** ilə
Da'vā-yı mö'cüzə-i Mūsī-i 'İmrān etdi (*Gazel 233, Mısra 5*).
[*cādūluq, -luq*]

cāh: *Yüksek mevki, makam, rütbe.*

Aldanmə dünyā malinə həm **cāhinə** cəlālınə
Düş bir Həqün həyālınə rəhmənə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 9*). [*cāhinə, -i, -n, -ə*]

cəhān: *Cihan, dünya, evren, kâinat, kosmos, dünya, yeryüzü..*

Zuhür etmiş **cəhāndə** bī-vəfālıq
İtübdür rāh-ı rəsm-i əşnālıq (*Gazel 112, Mısra 1*). [*cəhāndə, -da*]

Fikr eylə dərssiz olu mı hāşil 'elmlər
Tə'limsiz **cəhāndə** tapan yoh fərāsəti (*Kaside 2, Mısra 8*).
[*cəhāndə, -də*]

cāhil: *Bilgisiz, cahil, kendini bilmeyen, acemi.*

Hörmət ü rāhəti hər **cāhil** ü nā-dənə verüb
'ārif ü fāzil ü kāmilleri zillətdə qoyub (*Gazel 20, Mısra 10*).
[*cāhil, -j*]

Bizə qismət eləyüb şām u səhər hün-ı cigər
Cāhilün şərbət-i līmü mey-i gül-narı olub (*Gazel 32, Mısra 10*). [*cāhilün, -ün*]

Fisāgoresī kim odu 'əllāmə-i əvvəl
Cāhillər əlilə onə zəhmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 20*). [*cāhillər, -lər*]

Həl-i dərd etməyə hāl əhli gərək 'ārif-i vəqt
Əmr-i müşkil keçər ol yerdə ki **cāhil** yeridür (*Gazel 49, Mısra 6*). [*cāhil, -j*]

Təmām dā'irə-i 'əql möhnət ü gəmdür
H'oşā o **cāhil** ü dīvānə olduğım günlər (*Gazel 66, Mısra 4*).
[*cāhil, -j*]

O kəs kim **cāhil** ü əbləhdi eylər
Büsəti dövlət içrə pādşāhlıq (*Gazel 112, Mısra 7*). [*cāhil, -j*]

cām: *Kadeh, içki kadehi; Şarap.*

Āb-ı həyāt olsə də tər qılmanam ləbim
Cāmımdə sāqiyā mey-i şəhbādan olmasə (*Gazel 4, Mısra 4*). [*cāmımdə, -ım, -də*]

Şəfrā-yı güşşəni sər ü sīmāsı göstərür
Cāmımdə 'ārifün ki mey-i əhmər olmasə (*Gazel 6, Mısra 8*).
[*cāmımdə, -ı, -n, -də*]

Nə şeydə var cəhāndə 'işrət ey dil **cāmdan** başqa
Təmām əşyadə var gəm bir mey-i gül-fāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 1*). [*cāmdan, -dan*]

O məh bənimlə olan gecə bəzmdə deyürəm
Ki āftāb meymidür hilāl **cāmımdur** (*Gazel 55, Mısra 8*).
[*cāmımdur, -ım, -dur*]

Hər kiməsnənün kim olə cām-ı Cəmi neylər
'Āləm hamusı **cāmdədür** 'āləmi neylər (*Gazel 69, Mısra 2*).
[*cāmdədür, -də, -dür*]

Gəzsən o yerün hər tərəfin güşə-bə-güşə
Nə **cām** nə bādə nə də peymānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 4*). [*cām, -j*]

Hümərə dəgməyür sāqī şəfāsı verdigün **cāmın**
Əlim dut ol ayağ ilə ki başında hümər olmaz (*Gazel 99, Mısra 3*). [*cāmın, -un*]

Gər görsə idi 'āriz-i lə'lin çəkərdi əl
Aynədən Sikəndər ü Cəməşid **cāmdan** (*Gazel 177, Mısra 10*). [*cāmdan, -dan*]

Əgər ol büt əlində Zü'iyə mey **cāmını** görsön
Dil ü dünyə vü dīn ü cān ayağınə nişār eylə (*Gazel 199, Mısra 9*). [*cāmını, -i, -n, -ı*]

Növ-bəhārın yohdı zövqi **cām** u cībi hālīyə

Rəhn-i cām-ı mey olub çox çübbə çuhalar genə (*Gazel 217, Mısra 13*). [*cām,]*

Bəhār odur ki olub cīb ü **cām** mālāmāl
Bizimlə şöhbətə hāl əhli hər nə var gələydi (*Gazel 235, Mısra 7*). [*cām,]*

Cəməl-əynəs ilə Səikəndər idi köñül
Şərāb u **cāmlə** yüz həsmət-i Cəməm var idi (*Gazel 237, Mısra 8*). [*cāmlə, -lə*]

Dövr-i gərdün mənə bir növ' ayağə saldı
Ay u gün keçdi görünməz gözə bir bədə vü **cām** (*Kaside 13, Mısra 14*). [*cām,]*

Dur ayağə gülşən içrə **cām** dut
Şür ilə mey nüş edib āram dut (*Mesnevi 5, Mısra 49*). [*cām,]*

Əynə-i dünyāni dutmuş yohdur İskəndər şifət
Cām çohdur lək bəzm-i 'eys için Cəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 8*). [*cām,]*

Dutub āyınə-rü dünyāni **cām** 'ələmdə çox çohdur
Vəlikən yohdur İskəndər nə bir Cəmşid nə Cəm var (*Gazel 70, Mısra 3*). [*cām,]*

Nə dildə şəbr qoyubdur nə əldə **cām** fələk
Gözün qarasını dutsun yüzün zəlam fələk (*Gazel 118, Mısra 1*). [*cām,]*

Növ-bəhār oldı ələ gülşəndə **cām** almaq gərək
Cām dövrində fələkdən intiqām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 1*). [*cām,]*

Növ-bəhār oldı ələ gülşəndə cām almaq gərək
Cām dövrində fələkdən intiqām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 2*). [*cām,]*

Vüslət dəmidür sāqī gətür **cām** pey-ā-pey
Heyr işdə gözim nūri bu tə'hir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 9*). [*cām,]*

Ğəm dəf'i hāşil olmadı **cām** u şərābdan
Rövşən olur mı hānə gecə āftābdan (*Gazel 178, Mısra 1*). [*cām,]*

Hər nə ki bəglərdən alurduq həsəb
Əlimizdən alırdı **cām** u şərāb (*Mesnevi 4, Mısra 22*). [*cām,]*

Sāqiyə bir kərəm et durma gözün qurbānı
Bir iki **cām** ilə sərşār elə mən nālānı (*Mesnevi 6, Mısra 2*). [*cām,]*

Bir **cām** ilə güşşə gedə məndən
Ğəm jəngini tā silüb köñüldən (*Mesnevi 8, Mısra 9*). [*cām,]*

H'os ol zəməni ki 'işrət ü 'eysim tēmām idi
Baş şür-i 'eşq gözde o mäh əldə **cām** idi (*Muhammes 2, Mısra 2*). [*cām,]*

Cām-i cəmdür dəbi İskəndərün əynəsidi
Məst olandə bilisən 'ələmün ədəm nəsidür (*Mesnevi 9, Mısra 5*). [*cām,]*

Sölmə Cəmşid nīk ü nāmdan
Sölə baña piyalə vü **cāmdan** (*Mesnevi 5, Mısra 30*). [*cāmdan, -dan*]

Ğəm oldur Zü'iyə kim olmayə mey **cāmına** qüdrət
Mey-i Dərgəm gər olsə fikr qılə dəhrdə ğəm var (*Gazel 70, Mısra 13*). [*cāmına, -i, -n, -a*]

Hər şəb ki bəzmim içrə o mäh ilə **cām** olur
'Eys ü nəşāt ləzzət-i dünyə tēmām olur (*Gazel 77, Mısra 1*). [*cām,]*

Cām u cīb ü kīsə hālī Zü'ı-i bī-çārə tək
Cām-ı bədə vəşl-i sādə bī-bəhā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 13*). [*cām,]*

Mey **cāmı** gərçi həlqə verür şādıq vəli
Cām əldə sənsiz ey büt-i mäh zülmət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 10*). [*cām,]*

Bir **cām** ilə dəf'-i dərd ü ğəm qıl
Tədbir-i humārim et kərəm qıl (*Mesnevi 7, Mısra 3*). [*cām,]*

Ver **cām** ləb-ā-ləb ü pey-ā-pey
Kim güşşə vü ğəm 'ələcidi mey (*Mesnevi 7, Mısra 5*). [*cām,]*

cəməl: Güzellik, yüz güzelliği.

H'osā o mählə həm-bistər olduqum gecələr
Cəməli şəm'inə həkistər olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 2*). [*cəməli, -ı*]

Yanub tə'əşşuq ilə nərлуqə vəşl içrə
Cəməli şəm'inə pərvənə olduğım günlər (*Gazel 66, Mısra 6*). [*cəməli, -ı*]

Hət-i dildərdən də'im alub dərs-i kəlamu'llāh
Cəməli müşafın vird eyləyüb əhl-i kitab olmaq (*Gazel 115, Mısra 6*). [*cəməli, -ı*]

Gəhī **cəməlinə** gəh küfr-i zülfə səcdim idi
Gəhī müsəlmən gəh kəfir olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 3*). [*cəməlinə, -i, -n, -ə*]

Dərdim budur ki görməyüb ey mäh **cəməlivı**
Hicrində cən verim qalə könlümdə həsrətim (*Gazel 138, Mısra 7*). [*cəməlivı, -ıv, -ı*]

Hürşid **cəməlundı** mı güsülər içində
Yā ātəş-i süzəndədi hindülər içində (*Gazel 190, Mısra 1*). [*cəməlundı, -un, -dı*]

Hürşid tək **cəməlivə** mən şəm' sölədim
Vəcidi yandırub mənə kəssün zəbānımı (*Gazel 234, Mısra 5*). [*cəməlivə, -ıv, -ə*]

Bülbül [ü] qumrî açub şövq ilə hər yan pər ü bāl
Göstərübür gül-i həmrā nə nəzakətlə **cəmāl** (*Mesnevi 15, Mısra 6*). [*cəmāl,]*

cəmāl-āynəsiylə: *Aynaya (yansıyan) güzellik.*

Cəmāl-āynəsilə Sikəndər idi köñül
Şərāb u cəmāl yüz həşmət-i Cənim var idi (*Gazel 237, Mısra 7*). [*cəmāl-āynəsiylə, -si, -y, -lə]*

cəmāl-i yār: *Sevgilinin yüz güzelliği.*

Gözdə **cəmāl-i yār** qulağımdə şavtını
Əldə müdām cəm-ı mey-i ərgüvān idi (*Gazel 242, Mısra 9*).
[*cəmāl-i yār,]*

Cəmāl-i yārdur Żū`i təməttu`dār dünyədə
Ki əhl-i mə`nā içrə bu mətā`ə e`tibār olmuş (*Gazel 102, Mısra 11*). [*cəmāl-i yārdur, -dur]*

cəm-ı bādə: *Şarap kadehi.*

Qılur əhvāl-ı bātin zāhir `āləm içrə bir dəmdə
Desəm mən küfr olur mu **cəm-ı bādə** gər peyəmbərdür
(*Gazel 88, Mısra 4*). [*cəm-ı bādə,]*

Cəm u cüb ü kīsə hālī Żū`i bī-cārə tək
Cəm-ı bādə vəşl-i sādə bī-bəhā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 14*). [*cəm-ı bādə,]*

cəm-ı bādə-i gül-gün: *Gül renkli şarap kadehi.*

Cəhəndə güşə-i mey-hānə tək nə cāy-ı hür-rəm var
Nə **cəm-ı bādə-i gül-günə** bənzər yār-ı həm-dəm var (*Gazel 70, Mısra 2*). [*cəm-ı bādə-i gül-günə, -ə]*

cəm-ı bādə-i nāb: *Halis şarap kadehi.*

Müqəyyəd oldı ol əzād gördüğün könlüm
Gözün fədəsi gətür sāqī **cəm-ı bādə-i nāb** (*Tahmis 2, Mısra 6*). [*cəm-ı bādə-i nāb,]*

cəm-ı cəhān: *Dünyanın kadehi.*

‘Ürəfā zümərəsinə **cəm-ı cəhān** bin meydür
Cühələ firqəsinə bir qurı hay vəhimdür (*Mesnevi 9, Mısra 3*). [*cəm-ı cəhān,]*

cəm-ı cəhān-nümā: *Dünyayı göstərən içki kadehi.*

Hər mübhəm iş ki anlamayur həlq sirrini
Cəm-ı cəhān-nümādə bizə aşkār olur (*Gazel 82, Mısra 8*).
[*cəm-ı cəhān-nümādə, -də]*

cəm-ı cəm: *Cem`in kadehi.*

Hümār-ı hier ilə qoydun bu `eşq-i bīmārın
Gözimdən ey büt-i məh-rüy u **cəm-ı Cəm** getdün (*Gazel 163, Mısra 4*). [*cəm-ı cəm,]*

Oğuyub yazmasə hər şeydən o kimsə kəmdür
‘Elm şāhıblərinün hātiri **cəm-ı Cəmdür** (*Muhammes 5, Mısra 18*). [*cəm-ı cəmdür, -dür]*

Mey-hānədə ləzımdı olə çillə-nişin tā
Āyınə-i İskəndəri **cəm-ı Cəmi** bilsün (*Gazel 180, Mısra 4*).
[*cəm-ı cəmi, -i]*

Hər kiməsənün kim olə **cəm-ı Cəmi** neylər
‘Āləm hamısı cəmdədür ‘āləmi neylər (*Gazel 69, Mısra 1*).
[*cəm-ı cəmi, -i]*

cəm-ı ‘eys: *İçki kadehi.*

Cəm-ı ‘eysim olacaqmış belə meydən hālī
Sāğər-i ‘işrəti geyrün dolacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 5*). [*cəm-ı ‘eysim, -im]*

cəm-ı həkīmānə: *Hikmetli, akıllı, müdrik(ane) şarap (söz).*

Bir iki **cəm-ı həkīmānə** əhl-i hāl ilə
Əgərçi nüş edəsən zəhm-i cənə mərhəmdür (*Gazel 80, Mısra 7*). [*cəm-ı həkīmānə,]*

cəm-ı kövsərvəş: *Kevser gibi içki kadehi.*

Niyə hür u Kövsər istər zāhid-i hüd-bin vəlī
Cəm-ı Kövsərvəş büt-i hür-liqu istər köñül (*Gazel 122, Mısra 8*). [*cəm-ı Kövsər, vəş]*

cəm-ı ləb: *Dudak kadehi.*

Görməgə **cəm-ı ləb** ü āyınə-i rühşārını
Qalğızub baş qəbrdən Cəmşid ü İskəndər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 7*). [*cəm-ı ləb,]*

cəm-ı ləb-ā-ləb: *Ağzına kadar dolu kadeh.*

Ver **cəm-ı ləb-ā-ləbi** pey-ā-pey
Kim güssə vü gəm ələcidur mey (*Mesnevi 8, Mısra 7*).
[*cəm-ı ləb-ā-ləbi, -i]*

cəm-ı ləb-i mey-günün: *Şarap rengi, açıq kırmızı renkli dudak kadehi.*

O gülün öpmək için **cəm-ı ləb-i mey-günün**
Sākin-i güşə-i mey-hānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 3*). [*cəm-ı ləb-i mey-günün, -i, -n]*

cəm-ı mey: *Şarap, içki kadehi.*

Yā Rəb nədəndi cümləsi tə'sirdən qalub
Cām-ı mey ü sürür-ı ney ü çəng tər də (*Kaside 19, Mısra 12*). [*cām-ı mey,]*

Sāqī-i gül-çöhrə gətür **cām-ı mey**
Barbət [u] mizmār u dəf [u] rüd u ney (*Mesnevi 5, Mısra 1*).
[*cām-ı mey,]*

Bāğ u gülşən güşə-i mey-hənə tək hürrem döğül
Cām-ı mey tək hıç şey` dil zəhminə mərhəm döğül (*Gazel 125, Mısra 2*). [*cām-ı mey,]*

‘Āqıl ādəm odi kim olməyə dīvānə-i māl
Həm-dəmin **cām-ı mey** ü yār-ı pəri-zadə qılə (*Gazel 215, Mısra 8*). [*cām-ı mey,]*

Çoğ ayağə salmə ey gül al ələ bir lütf qıl
Zü`nün könlün həqiqət **cām-ı meydən** kəm döğül (*Gazel 125, Mısra 10*). [*cām-ı meydən, -dən]*

Zə-bəs ki lə'l-i ləbün fikrin eylərəm ey gül
Əlimdə **cām-ı meyim** həsrət ilə qanə dönüb (*Gazel 25, Mısra 4*). [*cām-ı meyim, -im]*

Nəzərdə āynə-i rüyün əldə **cām-ı meyim**
Qulām idi baña Cəm çəkərim Sikəndər idi (*Gazel 240, Mısra 7*). [*cām-ı meyim, -im]*

cām-ı mey-i gül-nār: *Nar çiçəgi (gibi) şarap kadehi.*

Sāqiyā dövrə gətür **cām-ı mey-i gül-nārı**
Gəti bir həlmə şərāb ilə dil-i bīmārı (*Mesnevi 15, Mısra 1*).
[*cām-ı mey-i gül-nārı, -ı]*

cām-ı mey-i h'os-güvār: *İçimi hoş şarap kadehi.*

Sāqī gətür **cām-ı mey-i h'os-güvār**
‘Ərz qılum dərd-i dilim hər nə var (*Mesnevi 4, Mısra 1*).
[*cām-ı mey-i h'os-güvār,]*

Hür u qüşür u cənnət-i rizvān təmāmdur
Hər bəzmdə ki **cām-ı mey-i h'os-güvār** olur (*Gazel 82, Mısra 6*). [*cām-ı mey-i h'os-güvār,]*

cām-ı mey-i ərğüvān: *Erguvan renkli şarap kadehi.*

Gözdə cəməl-i yār qulağımdə şavtını
Əldə müdām **cām-ı mey-i ərğüvān** idi (*Gazel 242, Mısra 10*). [*cām-ı mey-i ərğüvān,]*

cām-ı peymānə: *Şarap kadehi.*

Mənim ‘ömrimsən ey sāqī yetüsdim bəs ki mən cənə
Nədür fövt eyləmək vaxtı gətür sən **cām-ı peymānə** (*Kaside 22, Mısra 2*). [*cām-ı peymānə,]*

cām-ı rüh-fəzā: *Can arttıran içki kadeh.*

Meysiz bəhār u seyr ü şəfādan nə fā`idə
Bı-yār **cām-ı rüh-fəzādan** nə fā`idə (*Gazel 208, Mısra 2*).
[*cām-ı rüh-fəzādan, -dan]*

cām-ı şərāb: *Şarap kadehi.*

Şəbr vaxtı döğüldür eylə şitāb
Dur ayağə al ələ **cām-ı şərāb** (*Mesnevi 10, Mısra 12*). [*cām-ı şərāb,]*

Şür-ı cünün-ı ‘eşq haçan başdə eüş edər
Cām-ı şərābdan ləb-i ‘āşiqə tər olmasa (*Gazel 6, Mısra 6*).
[*cām-ı şərābdan,]*

Nəçə rəfiq-i müvāfiqlə şəhn-i gülşəndə
Sürüd-ı rüd ilə **cām-ı şərābı** āmədə (*Kaside 18, Mısra 4*).
[*cām-ı şərābı,]*

Halāl etmiş bizə **cām-ı şərābı** pır-i mey-hənə
Həbībim vā`iz-i hüd-bın kəlāmilə hərəm olmaz (*Gazel 93, Mısra 9*). [*cām-ı şərābı, -ı]*

Nəçə rəfiq-i müvāfiqlə şəhn-i gülşəndə
Sürüd-ı rüd ilə **cām-ı şərābı** āmədə (*Kaside 18, Mısra 3*).
[*cām-ı şərābı, -ı]*

Gəm odur ki olmuyə **cām-ı şərābə** nəqdimiz
Bədə olsun tək nə qədri möhnət olsa gəm döğül (*Gazel 125, Mısra 3*). [*cām-ı şərābə, -ə]*

cām-ı şərāb-ı ‘eşq: *Aşk şarabının kadehi.*

Könlül tərək eyləmə **cām-ı şərāb-ı ‘eşqi** tā məhşər
Ki bu mey məsti gəm bilməz cəhəndə hüş-yār olmuş (*Gazel 102, Mısra 9*). [*cām-ı şərāb-ı ‘eşqi, -ı]*

cām-ı sərşār: *Ağzına kadar dolu içki kadehi.*

Cām-ı sərşārı dönəm başına sāqī mənə ver
Məndən özgə nə rəvādur bu ayağə dəgə əl (*Gazel 126, Mısra 5*). [*cām-ı sərşārı, -ı]*

cāmə: *Elbise, çamaşır, giyecek şey.*

Fikr qılmır danışan bu sözi ‘əmmāmə döğül
Ya uzun saqqal ilə yā ki uzun **cāmə** döğül (*Mesnevi 9, Mısra 40*). [*cāmə,]*

‘Elm ü ‘ürfān görən āyā yekə ‘əmmāmədür
Enni qurşaq u uzun saqqal uzun **cāmədür** (*Mesnevi 9, Mısra 22*). [*cāmədür, -dür]*

Bir sınıq **cāmə** verin zühd ü riyā hırqəsinə
Yol tapan məhfəl-i ‘ürfānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 7*). [*cāmə,]*

Nə sāqī vü nə mey-i lə'l-fāmə müştāqam
Nə rāh-ı rüh-fəzāyə nə **cāmə** müştāqam (*Gazel 142, Mısra 2*). [*cāmə,]*

Lələlər çün doldurub şəhbə-yı jələ **cāmınə**

Biz də **cāmə** dolduraq ləzımdı şəhbələr genə (Gazel 217, Mısra 10). [*cāmə, -ə*]

cān: *Ruh, asl-ı hayat, can, ruh, gönül; Sevgili, dost, insana candan yakın kimse; Gönülden, canla başla; Bir hitap cevabında verilen samimi cevap, "efendim" anlamında; Asıl; Büyük bir samimiyyətlə, yüreктen.*

Sən yıqub hərc etmədün bir həbbə Həqqə **cānuvə**
‘Āləmə-i ‘uqbədə bəh gör kim ‘uqubət kimdədür (Kaside 8, Mısra 5). [*cānuvə, -uv, -ə*]

Çohdan gəleydi kəş bu dövrənə Şərq-i Rus
Tə zə‘f-i milləti gətürə **cānə** Şərq-i Rus (Kaside 10, Mısra 2). [*cānə, -ə*]

Ey **cān** bu qədri möhnət-i hicrənə ağlama
Çəkmə bu güşşə vü gəmi bī-cānə ağlama (Gazel 5, Mısra 1). [*cān, -*]

İçdükcə ‘əql-i zā‘il olur Zü‘ī anlamaz
Mundan nə zövq var sölə bu **cānə** ey şərab (Gazel 15, Mısra 18). [*cānə, -ə*]

Məhrəm gəl eylə lütf ilə küyun Mināsımə
Kim **cānım** etməyə səna Zü‘ī fədə gəlüb (Gazel 22, Mısra 14). [*cānım, -i, -n*]

Pirənəsər könlü genə bir şühə bənd olub
Kim tār-i zülf-i gərdəni **cānə** kəmənd olub (Gazel 24, Mısra 2). [*cānə, -ə*]

Ol şəm‘-i şəb-əfrüzə vüşəl istəsən ey **cān**
Tə olmayəsən ‘eşqdə pərvənə yolun yoh (Gazel 36, Mısra 9). [*cān, -*]

Qurubdur Yüsif-i gül Mısr-i gülşən içrə bəzārın
Dutub **cān** nəqdın əldə şanki bülbüllər Züleyhədur (Gazel 40, Mısra 8). [*cān, -*]

Cānə fərəh idi mey ilə şürət-i zibə
Şürət pozulub rüh itüb cān dəgişübdür (Gazel 76, Mısra 19). [*cānə, -ə*]

Əgərçi āb-ı həyāt oləsə içmə nə-dānlə
Ki ‘āqibət əşəri **cānə** zəhrdūr rəsmdür (Gazel 80, Mısra 6). [*cānə, -ə*]

Əcəlün əvvəli **cān** içrə əgər olmayadı
Necə səndən məni ey **cān** aralar tığ-i əcəl (Gazel 126, Mısra 3). [*cān, -*]

Ğərəz nə zülmülər etsən qəbül-i ‘āşıqdür
Həmişə sağ eləsün **cānıvı** Hüdā kəzım (Gazel 137, Mısra 6). [*cānıvı, -ıv, -ı*]

Cān özgə cism özgədi yə müttəhiddülər
Cān hansı cüzvdür tən ü ə‘zadə bilmədim (Gazel 139, Mısra 13). [*cān, -*]

Cānə meyl etsə idi Zü‘ī gər ol ‘İsā-dəm
Şəddə hər dəmdə dil ü cānı rəvān eylər idim (Gazel 144, Mısra 9). [*cānə, -ə*]

Dād-ı hicrən tə‘nə-i yārən cəfā-yı rüzgār
Öldürür āhır əgər min oləsə **cānı** könlümün (Gazel 161, Mısra 6). [*cānı, -ı*]

Ey Yüsif-i zəməne Züleyhə şifət bugün
Cān nəqdi əldə gör ki hərdārınam sənün (Gazel 165, Mısra 4). [*cān, -*]

Minə-yı küyunə Zü‘ī yetüşməmiş yārın
Təvāfin eyləməmiş **cānıvı** fədə qıldun (Gazel 167, Mısra 12). [*cānıvı, -ıv, -ı*]

Ancaq o məhün zülfı nə imān alur əldən
Āhü bağışı qara gözi **cān** alur əldən (Gazel 182, Mısra 2). [*cān, -*]

H‘oşdı yüz həcər-i bərrəndə dil ü **cānə** dəgə
İstəmə zülf-i pərişānuvə kim şənə dəgə (Gazel 189, Mısra 1). [*cānə, -ə*]

Bī-‘ārlıq görün nə qədərdür bu Zü‘īdə
Ol bī-vəfayə **cānımı** eylər fədə genə (Gazel 202, Mısra 10). [*cānımı, -i, -n, -ı*]

Şö‘lə-i mey nə şərər **cānıvə** salmış kim olub
Şəm‘-i mey-hənəni təvf etməyə pərvənə səni (Gazel 226, Mısra 5). [*cānıvə, -ıv, -ə*]

Oğrun nigāhı bir şənəmün aldı **cānımı**
Pünhān təbəssümü dəhı tāt u təvānımı (Gazel 234, Mısra 1). [*cānımı, -ım, -ı*]

Cān ilə dutsun gərək gül kimi bi‘llāh ‘əziz
Kə‘bə-i vəşl istəyən hər-ı muğeylānını (Gazel 245, Mısra 9). [*cān, -*]

Nüqrə-i hām demək cismivə lā‘iq dögi çün
Məhz bu rühdi cismün bədən anun **cānı** (Gazel 250, Mısra 24). [*cānı, -i*]

Var bir məsələ-i müşkilim həll eylə onı
Sənadur çünki həmişə dil ü **cānım** qubān (Kaside 14, Mısra 4). [*cānım, -ım*]

Bu beş gün ‘ömr üçün incitmə çox gözəl **cānı**
Könlü bir ‘ibrət ilə qıl nəzərə dünyānı (Kaside 23, Mısra 2). [*cānı, -i*]

O qüvvələr ki bənī ādəmə verib Hāliq
O gücdə eyləməyüb həlq hıç bir **cānı** (Kaside 23, Mısra 28). [*cānı, -i*]

Qəbül-i qəvlə girmə bu dām-ı təqlidə
Uşul-i dində də bir ictihadə at **cānı** (Kaside 23, Mısra 78). [*cānı, -i*]

Odur ki millət-i İslām Olubdı yüz fırqə
Gedüb o qüvvə qalub həl-i nəz‘ədə **cānı** (Kaside 23, Mısra 86). [*cānı, -i*]

Şıd q ü ihlâş ilə hər şübh ü məsə Həlîqdən
Rüz u şəb 'işrət ilə **cānıvı** saq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 4*).
[cānıvı, -ıv, -ı]

Ey 'əzizim bu cəhən məzrə'ə-i 'uqbədür
Cānıvı 'ələm-i 'uqbədə ziyān-kār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 24*). [cānıvı, -ıv, -ı]

Ātəş-i ھarman-ı gəmdür özi ki āb isə də
Heyrdür **cān** u tənə gər adı şərāb isə də (*Mesnevi 1, Mısra 6*). [cān,]

Dərd ü gəmdən **cānım** boğāza yetüb
Şəd şükürlə ki yetişdim ھidmətə (*Mesnevi 4, Mısra 71*).
[cānım, -ım]

Gər əsbdən olmusan pərişān
Qurbān saña at bəlkə həm **cān** (*Mesnevi 8, Mısra 36*). [cān,]

Hāl-ı dilimi çəküb bəyānə
Çün güşşə sirāyət etdi **cānə** (*Mesnevi 8, Mısra 12*). [cānə, -ə]

Dövrə gəl dövrüvə qurbān tən u **cān** ey sāqı
Bədən-i mürdə için rüh-i rəvān ey sāqı (*Mesnevi 9, Mısra 1*). [cān,]

Bir il olur mənim kimi muştəri
Cān u dildən ihlāş edən çəkəri (*Mesnevi 10, Mısra 50*).
[cān,]

Sələm olsun saña ey **cān** nihāni
Vücüdün könlümündür mülk mālī (*Mesnevi 12, Mısra 9*).
[cān,]

Fikir **cānsız** bədəndə təb olur mu
Həyālāt eyləyəndə hıvāb olur mu (*Mesnevi 12, Mısra 19*).
[cānsız, -sız]

Ruhsārıva ol gün ki gözim qıldı nəzārā
Lə'lin həvəsi saldı dil ü **cānə** şərārā (*Muhammes 4, Mısra 28*). [cānə, -ə]

Ki qoymayub tən ü **cāndə** ھumār-ı hicrān tēb
Ze-bəs ahtıdı gözimdən bəlālārın seyl-āb (*Tahmis 2, Mısra 7*). [cāndə, -də]

Sordum ləbi bəhāsını cāndur dedi baña
Ārı cəhāndə cānə bəhā dəhī **cān** gəlüb (*Gazel 22, Mısra 12*).
[cān,]

Sordum ləbi bəhāsını **cāndur** dedi baña
Ārı cəhāndə cānə bəhā dəhī cān gəlüb (*Gazel 22, Mısra 11*).
[cāndur, -dur]

Həstə **cānım** sənsiz ey məh möhnət-i hicrān alur
Bu müşəhəşdir əcəl əlbəttə āhır cān alur (*Gazel 59, Mısra 1*). [cānım, -ım]

Cānın veri bir həbbəni verməz bu həlā'iq
Pəs bu şifət insān ilə şöhbət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 23*). [cānın, -ın]

'İtāb u nəzun olur əhl-i 'eşq için 'işrət

Hiṭāb-ı qəhrün 'uşşāqə tēzədən **cāndur** (*Gazel 81, Mısra 10*). [cāndur, -dur]
Sən idin ey büt-i məh-rüy cismimün **cānı**
Nə zövq edər dəhī bu mürdə cism ü cān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 9*). [cānı, -ı]

Qıl tərəhḥüm elə bir tīg ilə səd-pārə məni
Nəyə lāzımdı sər ü cism ü dil [ü] **cān** sənsiz (*Gazel 95, Mısra 6*). [cān,]

Gər **cānımı** lə'lün həvəsi alsə 'əcəb yoḥ
Kim nəqdləri bədə-i reyḥān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 3*).
[cānımı, -ım, -ı]

'Eyş [ü] 'işrət bəzmivi bir Türk yağma eylədi
Ey dil ü **cān** ləhəzə ləhəzə tərmār olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 8*). [cān,]

Salınub 'işrət ilə mən də du'ālar eləyüb
'Ömrüvə dövlətüvə tē nə qədər **cānım** var (*Kaside 6, Mısra 38*). [cānım, -ım]

Həq sələmət eləsün cümlə bələdən **cānun**
Bu gəlüb getməkidən mən özüm bīmār oldım (*Kit'a-ı Kebir 5, Mısra 5*). [cānun, -un]

Hər kimsə ki bu cəhāndə pis 'avrət alur
Öz **cānı** için dərd ü gəm ü möhnət alur (*Rübai 7, Mısra 2*).
[cānı, -ı]

Tə çeşm-i zəḥm o 'āriz-i könlünə dəyməsün
Ruhsārı ātəşinə dil ü **cān** sipənd olub (*Gazel 24, Mısra 4*).
[cān,]

Cānə meyl etsə idi Zū'ī gər ol 'İsā-dəm
Şədqə hər dəmdə dil ü **cānı** rəvān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 10*). [cānı, -ı]

Əgər ol büt əlində Zū'iyā mey cāmını görsən
Dil ü dünyā vü dīn ü **cān** ayağına nişār eylə (*Gazel 199, Mısra 10*). [cān,]

Bisütün-i cismimə yüz tişə-i möhnət uran
Həstə **cān** Fərhādvəş Şirīn zəbānun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 4*). [cān,]

Əfsūs ki yoḥ bir nəfər 'ārif ki dəm-ā-dəm
Cān tūṭi sənə şəhd-i kəlamında şəkər var (*Gazel 42, Mısra 6*). [cān,]

Dil ü **cān** görcəgin ol zülf-i siyāhın yūzdə
Bir birinə budı ol rəhzen-i imān dedilər (*Gazel 62, Mısra 5*).
[cān,]

O çeşm-i məstüvə **cānım** o növ' heyrəndur
Ki rüz [u] şəb gəm-i 'eşqində dīdə giryəndur (*Gazel 81, Mısra 1*). [cānım, -ım]

Ləb-i lə'lün görüb heyrətdən ey gül **cānə** bənzətdim
Sora sordum yaqın bildim ki bī-cā anə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 1*). [cānə, -ə]

Bir zəməñ h'os keçməyür hicrān əlindən **cān** için
Güyiyā Həlīq yaratmışdur məni hicrān için (*Gazel 152, Mısra 1*). [cān,]

Hərīm-i Kə'bə küyundan ki olsun **cān** u dil məhrüm
Minā-yı küyun içrə etməsəm onları qurbānün (*Gazel 160, Mısra 5*). [*cān,]*

Çoh etmə həvəs rüyınə ey **cān** u dil əhır
Səziş eləməz hər ilə has nār yanında (*Gazel 186, Mısra 5*). [*cān,]*

Düşəndə yədımə cism içrə titrəşür **cānım**
O günləri ki keçərdi h'əş ittifāqundə (*Gazel 196, Mısra 7*). [*cānım, -ım]*

Dilərdi **cān** ki bulə feyz-i məqdəmün gəl gör
Ki az qalubdi o həm çıqsun intizārun ilə (*Gazel 205, Mısra 3*). [*cān,]*

Gətür sāqī qədəh kim yandı **cān** bu zəhr-i bī-cāyə
Fədə **cān** u tənimdür doğrı rind-i bədə-peymāyə (*Gazel 212, Mısra 1*). [*cān,]*

Gətür sāqī qədəh kim yandı **cān** bu zəhr-i bī-cāyə
Fədə **cān** u tənimdür doğrı rind-i bədə-peymāyə (*Gazel 212, Mısra 2*). [*cān,]*

Ey **cān** çoh etmə lə'l-i ləbi ārzūsünü
İskəndər öldi dəhrdə bu ārzū ilə (*Gazel 214, Mısra 7*). [*cān,]*

Cān fədādır olə hər buq'ədə hāl əhli əgər
Qıl ü qāl əhlinə lāzım açə bār-ı nəhvət (*Kaside 5, Mısra 47*). [*cān,]*

Min müşk-i hıttā kākül-i müşkīniñə sədqə
Cānım dəhi ey gül ləb-i şirīniñə sədqə (*Muhammes 4, Mısra 20*). [*cānım, -ım]*

Qıymasə cānānıñə kim ki dil ü **cānını**
Zāhir edər 'āləmə 'eşqdə nöqsānını (*Gazel 245, Mısra 1*). [*cānını, -ı, -n, -ı]*

Qıymasə cānānıñə kim ki dil ü **cānını**
Zāhir edər 'āləmə 'eşqdə nöqsānını (*Gazel 245, Mısra 21*). [*cānını, -ı, -n, -ı]*

Yoğdı **cānı** hər kimün könlündə cānān olmasə
Çün cəmādə bənzəyir hər yerdə kim cān olmasə (*Gazel 197, Mısra 1*). [*cānı, -ı]*

'Āləm içrə hər kimün bir bī-vəfā cānānı var
Söləmə bir də onə dünyā vü dīn ü **cānı** var (*Gazel 54, Mısra 2*). [*cānı, -ı]*

Yoğdı **cānı** hər kimün könlündə cānān olmasə
Çün cəmādə bənzəyir hər yerdə kim cān olmasə (*Gazel 13, Mısra 1*). [*cānı, -ı]*

Cān özgə cism özgədi yā müttəhiddülər
Cān hansı cüzvdür tən ü ə'zadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 14*). [*cān,]*

Sevdā-yı sər-i zülfüñə başın verən 'āşiq
Cāndan keçib ol dəhrdə biş ü kəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 6*). [*cāndan, -dan]*

Bu cism ilə **cāndan** ötəri çəkmə çoh əfsūs
Topraq olacaq cism dəhi cān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 11*). [*cāndan, -dan]*

Olub bīgānə **cāndan** çəkməzəm əl əşnālıqdan
Ayaqun topraqı olmaqdan özgə yoğdı bir fikrim (*Gazel 151, Mısra 9*). [*cāndan, -dan]*

Gəmzə peykānın dilər şövq-i ruhundan **cān** u dil
Eylə kim gün tābişindən təşnələr istərlər āb (*Gazel 16, Mısra 5*). [*cān,]*

Şā'ir gərək 'āşiq olə bir mäh-cəmālə
Cān təzəliyə lə'l-i şəkərbārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 6*). [*cān,]*

Cānə fərəh idi mey ilə şürət-i zibā
Şürət pozulub ruh itüb **cān** dəgişibdür (*Gazel 76, Mısra 20*). [*cān,]*

Usan 'əql-i ma'āşdan dünyā için tələşdən
Keçüb **cān** ilə başdan meydānə gəlmək yəhşidur (*Gazel 85, Mısra 12*). [*cān,]*

Sən idin ey büt-i mäh-rüy cismimün cānı
Nə zövq edər dəhi bu mürdə cism ü **cān** sənsiz (*Gazel 92, Mısra 10*). [*cān,]*

Bu cism ilə cāndan ötəri çəkmə çoh əfsūs
Topraq olacaq cism dəhi **cān** belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 12*). [*cān,]*

Dünyā köçübdi āhırətə bir zəhīrə qoy
Cān nəqdi Zū'iyā nə qədər gārət olmamış (*Gazel 105, Mısra 14*). [*cān,]*

Yüz ağız açsə də şənə belə müşkil olu həll
'Əql ü **cān** pıç ü ham-ı zülfədə sər-gərdāndur (*Gazel 126, Mısra 13*). [*cān,]*

Yoğdı bir kəs şöhibətdən ruh ü **cān** ləzzət tapə
Arədim gəzdim dəhi hər güşə hər yan qalmayub (*Kaside 4, Mısra 13*). [*cān,]*

Gərək fərmāyişātun qənd olaydı
Fərəhdən **cān** u dil pür-hənd olaydı (*Mesnevi 3, Mısra 10*). [*cān,]*

Yoğdı cānı hər kimün könlündə cānān olmasə
Çün cəmādə bənzəyir hər yerdə kim **cān** olmasə (*Gazel 197, Mısra 2*). [*cān,]*

Bīmār qalubən gəm-i 'innāb-ı ləbindən
Ey **cān** yihıl ol dərgəh-i Loqmānə yolun yoğ (*Gazel 36, Mısra 12*). [*cān,]*

Rüz-ı vəşl ol şühə qurbān olmadun ey **cān** dəhi
Şām-ı hicrān mən səñə sanmə ki imdād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 5*). [*cān,]*

Ol pādşəhim bədəyə meyl etdüğü gündən
Cān nəqdini hər şəmdə nəzr-i asəs etdim (*Gazel 130, Mısra 6*). [*cān,]*

Cān-ı 'āləmdür həqiqət əhl-i 'ürfən dəhrdə
Hələq imdi sürət-i divārdur **cān** qalmayub (*Kaside 4, Mısra 10*). [*cān,]*

Gözlərin şədqəsi **cān** sāqī ayağın ələ al
Dön pey-ā-pey genə bir şür-ı cünun başım sal (*Mesnevi 1, Mısra 7*). [*cān,]*

Ham qədim bir çəng olub **cān-riştəsi** ol çəngə tār
Tā ki oldım mən zə'if ol tār-ı gisüdən cüdā (*Gazel 12, Mısra 3*). [*cān,]*

Gər zāhir alur **cānımı** gəzmün oğlu līkən
Ağzun həvəsi könlümü pünhān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 5*). [*cānımı, -im, -i]*

Demə Zū'ī ki əfğan eylərəm görcək firāqından
Görəndə ol məhi **cān** düşməyür əfğan düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 10*). [*cān,]*

Gər etməsəydi **cān** ilə hīdmət saña Məsīh
Qoymaz əsmān-ı cəhārumdə pā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 15*). [*cān,]*

Əl-həq Məsīhvār qılır zində mürdəni
Güyā ki **cān** verür öli əbdānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 14*). [*cān,]*

Durub ayağə qocə hālət ilə sə'y qılub
Ümīd Kə'bəsīnə **cānlə** rəh-sipār oldım (*Kaside 12, Mısra 20*). [*cānlə, -lə]*

Dögül bu növ'lə **cānım** 'ulüm əhli gərək
Verə cavāb mətīn sā' ilə ləyāqət ilə (*Kaside 20, Mısra 29*). [*cānım, -im]*

Mə'rifət əhli səhā əhlina hān sözlər
Kimə hər nəhv-i hīṭāb eyləsə **cān** sözlər (*Mesnevi 6, Mısra 52*). [*cān,]*

Ey mīr-i büzürgvār Əmīrhān
Qurbān saña yüz mənim kimi **cān** (*Mesnevi 7, Mısra 66*). [*cān,]*

Olə da bir sözi təşhīs-i təmīz etməzlər
Həq sözün **cānına** diqqət edübən getməzlər (*Mesnevi 9, Mısra 44*). [*cānına, -i, -n, -ə]*

Olsa hīkmətdə bir kişi Loqmān
'Elm ilə mürdəyə əgər verə **cān** (*Mesnevi 11, Mısra 34*). [*cān,]*

Hər nə söz kim eşitmisen ey **cān**
Əşl ü günāhın əvvəl eylə bəyān (*Mesnevi 11, Mısra 75*). [*cān,]*

cān: *Zaman, devran, talih.*

Dəmlər ki ol zəməən keçinüb yāhşı hıvābdur
Ey **cān** bu günlərin nəyə sölə hesabdur (*Müseddes 1, Mısra 22*). [*cān,]*

Zū'ī-i bī-çərə kim **cāndan** gülāmındur sənün
Sər-bülənd eylə şəfā'ətlə onı rüz-ı cəzā (*Gazel 1, Mısra 7*). [*cāndan, -dan]*

Yohdı cānı hər kimün könlündə cānān olmasa
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə kim **cān** olmasa (*Gazel 13, Mısra 2*). [*cān,]*

Nə nəşātı məclisün gər ondə cānān olmasa
Sāir ə'zānun nə sūdī təndə gər **cān** olmasa (*Gazel 14, Mısra 2*). [*cān,]*

Sordum ləbi bəhāsını cāndur dedi baña
Arı cəhāndə **cānə** bəhā dəhī cān gəlüb (*Gazel 22, Mısra 12*). [*cānə, -ə]*

Bilsə idim dəhənün vüsləti nā-mümkündür
Mən əzəl gün anı **cān** içrə nihān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 4*). [*cān,]*

Əgər **cāndur** təmənnā hāk-ı pāyun şədqəsi başım
Nə yüzdəndür bəyān et hāqiründə nə gubārın var (*Gazel 46, Mısra 3*). [*cāndur, -dur]*

Əcəlün əvvəli **cān** içrə əgər olmayaydı
Necə səndən məni ey **cān** aralar tığ-i əcəl (*Gazel 126, Mısra 4*). [*cān,]*

Ey Hān-ı 'Əzīm-i şān Əmīrhān
Hānlar arasında **cān** Əmīrhān (*Gazel 136, Mısra 2*). [*cān,]*

Bələ-yı hicrdə ancaq ləb-i cānān düşər yadə
Nöçün kim rəsmidür bu qorhuluqdə **cān** düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 2*). [*cān,]*

Dil-i sūr eyləmək ülfət ləb-i həndānı ilə
Görək āhır nə edir çərḥ çalışur **cānı** ilə (*Gazel 204, Mısra 2*). [*cānı, -i]*

Gər ləb-i lə'lüñə verdi Zū'ī cān 'eyb eyləmə
Rəsmidür bu kim qılurlar **cānı** cānun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 10*). [*cānı, -i]*

Gər ləb-i lə'lüñə verdi Zū'ī cān 'eyb eyləmə
Rəsmidür bu kim qılurlar cānı **cānun** şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 10*). [*cānun, -un]*

Ey hān-ı 'Əzīm-i şān Əmīrhān
Hānlar arasında **cān** Əmīrhān (*Mesnevi 7, Mısra 12*). [*cān,]*

cān al-: *Öldürmek.*

Cān verməyübdü **cān almış** mürdədən Məsīh
Bir dəmdə aldı çün ləbi rüh-ı rəvānımı (*Gazel 234, Mısra 3*). [*cān almış, -miş]*

Ey kəməñ-əbrü müjün peykānı yüz min **cān alur**
Yayə dönmüş qāmətim tır ü kəməñun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 5*). [*cān alur, -ur]*

Həstə cānım sənsiz ey məh möhnət-i hicrān alur
Bu müşəhḥəşdir əcəl əlbəttə āhır **cān alur** (*Gazel 59, Mısra 2*). [*cān alur, -ur]*

Çəkürsən həcər-i müjgān tökürsən qan **alursan cān**
Həbībim səndə bu 'ādət nədür qəşşabə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 7*). [*cān alursan, -ur, -san]*

Lütf edüb bir tır-i gömzə birlə **al gəl cənımı**
Pəyə dönmüş qəmətım ol tıq əbründən cüdā (Gazel 12,
Mısra 7). [*cənımı al, j*]

Åşkərə qanımlı hər dəm tökər gömzün oğlu
Bir təbəssüm ilə lə'lün **cənımı** pünhən **alur** (Gazel 59,
Mısra 4). [*cənımı alur, -ur j*]

Bir nəfəsdə lə'lün ey məh **aldı** Zü'ī **cənımı**
Nişə bəs derlər ki 'əqli bədə-i reyhān alur (Gazel 59, Mısra
9). [*cənımı aldı, -dı j*]

cən cövheri: *Can cevheri; Şarap.*

Səqī gözün nidəsi o **cən cövherin** gətür
Lütf et vücudum etdi gəm-i rüzgār yol (Gazel 38, Mısra
11). [*cən cövherin, -i, -n j*]

cən çək-: *Bir şeyi istemek, istek duymak, çok arzulamak.*

Yüz ay olur müşəvvər-i nəqş-i dəhān çəkər
Yohdur aradə hiç nişān yolhsə **cən çəkər** (Gazel 61, Mısra
2). [*cən çəkər, j*]

cən fəda edər: *Sevdiği için canından geçmek, kendini feda etmek.*

O kimsələr ki saña **cən fəda edər** imdi
O gündə bircəsi qılmaz nəzər saña kəzım (Gazel 137, Mısra
15). [*cən fəda edər, -ər j*]

cən ilə: *Candan, gönülden.*

Görmədim şöhbət-i didārvı hərçənd ki mən
Feyz-i didārvā **cən ilə** tələbkār oldım (Kit'a-ı Kebir 5,
Mısra 4). [*cən ilə, j*]

cən üstünə: *Can üstünə gelmek, can almaya.*

Cəm' edüb zülfün belā heylin gəlüb **cən üstünə**
Gör nə cəm'iyyət qılublar bir pərişān üstünə (Gazel 203,
Mısra 1). [*cən üstünə, j*]

cən ver-: *Ölmek, hayatı sonlanmak, canını feda etmek.*

Gər yolun düşsə şəbā Ağdaşə məndən sölə kim
Verdi cən həsrət ilə Zü'ī-i nālān sənsiz (Gazel 95, Mısra
10). [*cən verdi, -dı j*]

Verdi cən Fərhād Şirīnün vəfāsın görmədi
'Əqlə bah gör mäh-rülərdən vəfā istər könl (Gazel 122,
Mısra 9). [*cən verdi, -dı j*]

Gər ləb-i lə'lünə **verdi** Zü'ī **cən** 'eyb eyləmə
Rəsmidür bu kim qılurlar cənı cənün şədqəsi (Gazel 230,
Mısra 9). [*cən verdi, -dı j*]

Bādām-ı siyəh çeşm ilə 'innāb-ı ləbünçün
Hər ləhzədə **cən verdim** o bīmār mən oldım (Gazel 132,
Mısra 10). [*cən verdim, -im j*]

Dərdim budur ki görməyüb ey məh cəmālını
Hicrində **cən verim** qalə könlümdə həsrətım (Gazel 138,
Mısra 8). [*cən verim, -im j*]

Həmیشə istər idim **cən verim** qabaqunda
Vəli nə sūd ki verdim gəm-i firāqunda (Gazel 196, Mısra 1).
[*cən verim, -im j*]

Nə içün yol şözi təşbīh qılublar varə
Ləb-i mey-günvı **cən verməgə** 'İsāyə məgəl (Gazel 126,
Mısra 8). [*cən verməgə, -ə j*]

Lə'lün həvəsində hamı **cən verməgə** qaçdı
Bu 'ərşədə ey yār vəfādār mən oldım (Gazel 132, Mısra 13).
[*cən verməgə, -ə j*]

O mäh pərə bütün məqdəmində **cən vermək**
Cəhāndə Zü'ī mənım birca bu mərəmımdur (Gazel 55,
Mısra 9). [*cən vermək, j*]

Cən verməyübdı cən almış mürdədən Məsīh
Bir dəmdə aldı çün ləbi rüh-ı rəvānımı (Gazel 234, Mısra 3).
[*cən verməyübdı, -mə, -y, -üb, -dı j*]

Mö'cüz-i 'İsəvī tək **cən verür** əmvātə ləbün
Nədi 'eybi dönübən məzhəb-i 'İsāyə gəlım (Gazel 134,
Mısra 11). [*cən verür, -ür j*]

'İsā-i Məryəm desəm küfr olmaz ey tərsə pəri
Cən verür 'uşşāqə çün lə'l-i şəkər bārın sənün (Gazel 179,
Mısra 4). [*cən verür, -ür j*]

Dəğ-ı hicrān ilə ol şirīn-ləbün gər **cən verəm**
Küh-kən tək Zü'iyā mən dalı bir ad eyləmə (Gazel 127,
Mısra 13). [*cən verəm, -əm j*]

cəna gəl-: *Bıkmak, usanmak, yorulmak.*

Yol bir mədāhılim belə bī-kāra olmuşam
Əl-qışşə çərş əlindən mən **cəna gəlmişəm** (Muhammes 3,
Mısra 24). [*cəna gəlmişəm, -miş, -əm j*]

cənān: *Sevgili, gönül verilmiş, maşuka.*

'Ələm içrə hər kimün bir bī-vəfā **cənānı** var
Söləmə bir də onə dünyā vü dīn ü cənı var (Gazel 54,
Mısra 1). [*cənānı, -ı j*]

Demisən yolhsə gəm ü dərdüvi **cənānə** könl
Lütf edüb eylədi əfzün baña ol məh sitəmin (Gazel 124,
Mısra 6). [*cənānə, -ə j*]

Həq səni məzhər qılub əynə-i zātınə
Əynəsi şāf olan göstəri **cənānımı** (Gazel 245, Mısra 8).
[*cənānımı, -ı, -n, -ı j*]

Qıymasə **cənānını** kim ki dil ü cənını
Zāhır edər 'ələmə 'eşqdə nöqsənını (Gazel 245, Mısra 1).
[*cənānını, -ı, -n, -ə j*]

Qıymasə **cānānīnə** kim ki dil ü cānını
Zāhīr edər ‘ālēmə ‘eşqdə nöqsānını (*Gazel 245, Mısra 21*).
[cānānīnə, -i, -n, -ə]

Gördükdə şe‘rivi könlül ol növ‘ şād olub
‘Aşiq yetəndə şād olı **cānānə** ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 4*).
[cānānə, -əndə]

Yoħdı cānı hər kimün könlündə **cānān** olmasə
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə kim cān olmasə (*Gazel 13, Mısra 1*). [cānān,]

Yoħdı cānı hər kimün könlündə **cānān** olmasə
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə kim cān olmasə (*Gazel 197, Mısra 1*). [cānān,]

Nə nəşātı məclisün gər ondə **cānān** olmasə
Sāir ə‘zānun nə südi təndə gər cān olmasə (*Gazel 14, Mısra 1*). [cānān,]

Gəl ey edən sər-i kūyını tərək **cānānun**
Düşən həvāsınə beyt-i Həlīl-i rəhmānun (*Gazel 155, Mısra 1*). [cānānun, -uñ]

Yā Rəb kim olur ‘ərzimi **cānānə** yetürsün
Dərd-i dilim ol həsrov-ı hūbānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 1*). [cānānə, -ə]

Əvvəlki hüsn cəzbəsi **cānānədən** gedüb
‘Eys ü nəşāf güşə-i mey-hānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 1*).
[cānānədən, -dən]

cān-fəzā: *Can artıran.*

Açub gördüm bir nāmə-i dil-güşā
Kāh-i gülşən sīni sūnbül **cān-fəzā** (*Mesnevi 4, Mısra 46*).
[cān-fəzā,]

cān-ı ‘āləm: *Kainatın ruhu, özü.*

Cān-ı ‘āləmdür həqiqət əhl-i ‘ürfān dəhrdə
Həlq imdi şürət-i dīvārdur cān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 9*). [cān-ı ‘āləmdür, -dür]

cān-figār: *Yaralı kalp.*

Yansə də şəm‘ kimi **cān-figārım** gecələr
Dögi pərvānə kimi vəşl müyəsşər Zū‘ī (*Gazel 72, Mısra 10*).
[cān-figārım, -ım]

cān-ı tən: *Cismin, vücudun özü/canı.*

Hərīdār-ı mətā‘-ı hüsün ey h‘urşīd-rū dil-bər
Bir əldə dīn-i dūnyānı bir əldə **cān-ı tən** dutmuş (*Gazel 103, Mısra 4*). [cān-ı tən,]

Zū‘īnün qış sītəməndən qurıyub **cān-ı tənī**
Kürk ilqā‘ sıyılə eylə gələr taze bəhār (*Kaside 6, Mısra 39*).
[cān-ı tənī, -i]

cān-ı zār u nālān: *Ağlayan və inleyen gönül.*

Rəhm et ey məh Zū‘iyə möhnət-i hicrūn bu gün
Qəşd edübdür imdi **cān-ı zār u nālān** üstünə (*Gazel 203, Mısra 9*). [cān-ı zār u nālān,]

cānib: *Taraf, cihet, yan.*

Hər yanə eyləsən nəzər āynə-i şuvər
Hər **cānibə** yüzün dutasan yüz sürür idi (*Gazel 246, Mısra 12*). [cānibə, -ə]

cānib-i mışrə: *Mısır yönü, tarafı.*

Ey şəbā get **cānib-i Mışrə** Züleyhāyə sölə
Kim Şəmāhı mışrınə bir Yüsif-i digər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 5*). [cānib-i mışrə, -ə]

cān-sitān : *Can alıcı.*

Neyləsün ‘āşiq saña dil verməsün ey məh-liqā
Hər nigāhun **cān-sitān** hər nəz u gəməzün dil-firīb (*Gazel 18, Mısra 4*). [cān-sitān,]

cānə gəl-: *Cana gelmek, bıkmak, usanmak.*

Hər dəm görüm səni dönəsən qanə ey şərāb
Gətdün bu təlh-kāmi dəhi **cānə** ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 2*). [cānə gətdün, -dū, -n]

cānə yet-: *Cana yetmek, bıkmak usanmak, yorulmak.*

Nə qaldı dəhrdə kim çəkmədiyim dərd ü bəlalardan
Yetüdim cānə əhır möhnət ü cövr ü cəfālardan (*Tahmis 1, Mısra 2*). [cānə yet,]

Nədür tədbir bilmən **cānə yetdim** bī-vəfālardan
Könlül mülkündə bundan sora ondan geyri şah etmən (*Tahmis 1, Mısra 25*). [cānə yetdim, -di, -m]

Mənim ‘ömrimsən ey sāqī yetüdim bəs ki mən cānə
Nədür fəvt eyləmək vəqtı gətür sən cām-ı peymānə (*Kaside 22, Mısra 1*). [cānə yetüdim, -üş, -di, -m]

çārə: *Çare, deva, çözümləy.*

Bī-həbərsən dedi yolhsə nədi **çārūn** söyləyüm
Yaz Hüseyn Hānə elə mətləbüvi sən izhār (*Kaside 6, Mısra 27*). [çārūn, -uñ]

çār: *Dört.*

Oldu düçar bana ədf-i zəmənə kim
Həm-nāmdur birisinə ol həşt ü **çār** ilə (*Kaside 21, Mısra 18*). [çār,]

cārī: *Akan, akıcı, geçmekte olan.*

Muşəvvər eyləyübdür mərdüm-i çeşmim qədün sərvini
Dögül bî-hüdə **cārī** eyləmək hər ləhzə bu cülər (*Gazel 57, Mısra 4*). [*cārī,]*

cāsəliq: *Katolik. Başpiskopos, başpapaz, büyük papaz, patrik.*

Ki qılub ləzzət-i dünyanı baña cümlə hərəm
Cāsəliq olmaqı istər məni çərğ-i kəc-rov (*Kaside 13, Mısra 15*). [*cāsəliq,]*

cəvāb: *Cəvap.*

Bu söz suāl olunsə **cəvābun** nədür sölə
Təqşir kār-gərdən olur yā ki kārđan (*Gazel 176, Mısra 13*). [*cəvābun, -un]*

Bunun ‘ələcini dün pîr-i ‘əqldən şordum
Cəvābı ilə gəm ü güşşədən kənar oldım (*Kaside 12, Mısra 12*). [*cəvābı, -ı]*

Hikmət sözün bürüz eləsən yoh onə **cəvāb**
Bir şərf anlamaz deyəsən gündə yüz kitāb (*Muhammes 3, Mısra 27*). [*cəvāb,]*

cəvāb ver-: *Cəvap vermek, yanıtlamak.*

Cəvāb verdi ki ey Zū‘î-i gəm āludə
Məgər ki görməmişən ol Əmīrhān-zadə (*Kaside 18, Mısra 17*). [*cəvāb verdi, -di]*

Versün cəvāb şər‘də birdür riyā vü şirk
Sor bu su‘ālī zāhid-i ‘ālī-cənābdan (*Gazel 178, Mısra 7*). [*cəvāb versün, -sün]*

Dögül bu növ‘lə cānım ‘ulüm əhli gərək
Verə cəvāb mətin sâ‘ilə ləyāqət ilə (*Kaside 20, Mısra 30*). [*cəvāb verə,]*

Dögül bu növ‘lə cānım ‘ulüm əhli gərək
Verə cəvāb mətin sâ‘ilə ləyāqət ilə (*Kaside 20, Mısra 30*). [*cəvāb verə, -ə]*

cavād: *Cömert, ikram edici (kimse), kerim.*

Olsun hərəm bādə-i firdövs zāhida
Mey içməgi hərəm deyə gər **cavād** ilə (*Gazel 193, Mısra 6*). [*cavād,]*

cavān: *Genç.*

Altmış yaş olandə genə bir növ‘ səhā var
Bu tüzə **cavānlardə** ki dərmənə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 12*). [*cavānlardə, -lar, -də]*

H‘oş ol zəmān o günki bu sinnim **cavān** idi
Şām u səhər vətəndə köñül şād-mān idi (*Gazel 242, Mısra 1*). [*cavān,]*

Bəhār Olubdı **cavānlıq** düşüb genə yadə
Köñül dilər olə bəzmində sağər-i bādə (*Kaside 18, Mısra 1*). [*cavānlıq, -lıq]*

Hər bir qədər əgər olə də māl ü dövləti
Ağsaqqalun dutar mı **cavānlarlə** şöhbəti (*Muhammes 1, Mısra 16*). [*cavānlarlə, -lar, -lə]*

cāy-ı be-cā: *Her yerde.*

Midhət-i ol əmīr-i əhl-i səhā
Oğunur tā be-həşr **cāy-ı be-cā** (*Mesnevi 2, Mısra 24*). [*cāy-ı be-cā,]*

cāy-ı hür-rəm: *Gönül açıcı mahal.*

Cəhāndə güşə-i mey-hānə tək nə **cāy-ı hür-rəm** var
Nə cām-ı bādə-i gül-günə bənzər yār-ı həm-dəm var (*Gazel 70, Mısra 1*). [*cāy-ı hür-rəm,]*

cedy: *Keçi yavrusu, oğlak. Güneşin kânunuevvelin dokuzunda girdiği burç.*

Budur vəchi Məhəmməd Bəg būsāt-ı toy binā etmiş
Fələk **cedy** ü həməldən bəzmə vermiş bərrə bür-yənə (*Kaside 22, Mısra 20*). [*cedy,]*

ceyhün: *Ceyhun nehri. Asya'nın en büyük ırmaklarından olup Hindistan'ın kuzeyindeki Pamir dağlarından doğan ve birçok çaylardan müteşekkil, 4800 metreye yakın irtifas olan yerlerden kuzeye ve güneye meylettikten sonra batıya doğru akan bir ırmaktır.*

Gər hünər kəsbi içün əlli il dil-hün oləsən
Arturub fəzl ü hünər ‘elmdə **ceyhün** oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 14*). [*ceyhün,]*

cib: *Para ve benzeri küçük şeyler koymak için çamaşırlara üst ve yā iç taraftan dikilen kese. Cep.*

Vāy o şəhşə ki **cibi** pūldan olsun hālī
İndi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 39*). [*cibi, -i]*

Fikr edirdüm ki Hüdāyā baña qıl bir çārə
Nə təvānım nə **cibim** içrə də bir dirhəm var (*Kaside 6, Mısra 18*). [*cibim, -im]*

Bunlar təməmi olsə də bî-zövv olur əgər
Cib ü bəğəldə sikkə-i sım u zər olmasa (*Gazel 6, Mısra 4*). [*cib,]*

Cām u **cib** ü kīsə hālī Zū‘î-i bî-çārə tək
Cām-ı bādə vəşl-i sādə bî-bəhā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 13*). [*cib,]*

Növ-bəhərun yohdı zövqi cām u cībi həliyə

Rəhn-i cām-ı mey olub çox cübbə çuğalar genə (Gazel 217, Mısra 13). [cibi, -i]

Bəhər odur ki olub **cib** ü cām mālāmāl
Bizimlə şöhbətə həl əhli hər nə var gələydi (Gazel 235, Mısra 7). [cib,]

cibilli: Cibilliyet, yaratılıştan olan.

Ayağə düşmək ilə qara günüm ey Zü'ī
Cibilli həşiyətidir baña sirayəti var (Gazel 78, Mısra 10). [cibilli,]

cidal: Savaş, mücadele.

Mən belə fikrlərdə könlü içrə müztərib
Cəng ü **cidālda** fələk-i kəc-mədār ilə (Kaside 21, Mısra 16). [cidālda, -da]

cigar: Karaciğər və ak ciğərin ortaq adı.

Qara pül həsrəti ilə ağarub çeşm-i ümüd
Ərzü-yı mey-i gül-günlə **cigar** qan oləcəq (Gazel 113, Mısra 16). [cigar,]

Görüb yüz dağ bir H'ursid için min daşə baş urmaq
Olub rəngin **cigar** qan ilə bir lə'l-i h'oş-əb olmaq (Gazel 115, Mısra 8). [cigar,]

Ləbün firəqi ilə qanə dönməgün **cigarün**
Vəyə gözimdən aqan qətrə qətrə qanı yazım (Gazel 141, Mısra 7). [cigarün, -ün]

Dögi müjgən şafı çeşmimdəki peykənlərdir
Ki çıxub dişrə gözimdən **cigarim** qanı ilə (Gazel 204, Mısra 4). [cigarim, -im]

Ya edün həcər-i bī-dād ilə şəd pərə mənə
Qana döndü **cigarim** yə yetirün yərə mənə (Gazel 224, Mısra 2). [cigarim, -im]

Ümüd-i va'de-i vəslünlə qanə döndü **cigar**
Aməndi qanımi tək intizār qoymə mənə (Gazel 232, Mısra 3). [cigar,]

O məhün gəlsə 'itəbə ləb-i gövhər-pəşi
Dönəcəq lə'lə **cigar** qanı ilə göz yaşı (Gazel 247, Mısra 2). [cigar,]

Bir **cigar** də aydə almə əkl qıl hün-ı **cigar**
Yıq gələn qoy qalsun əhirdə nədəmət kimdədür (Kaside 8, Mısra 11). [cigar,]

Fəni dünyadən əgərçi belə nālən gedürəm
Bī-vəfə ümmət əlindən **cigəri** qan gedürəm (Müseddes 2, Mısra 18). [cigəri, -i]

Çərə qıl mətləbinə bu **cigəri** süzənün
'Ərz edim hüdmativə tə rəvişin dünyənün (Terci-bend 1, Mısra 3). [cigəri, -i]

cigərin qanə döndür-: Eziyyət içində olmaq, aşk, ayrılıq
acılarından ciğəri kan olmaq.

Lə'l-i ləbi həvəsi ilə məh-cəbünün
Döndərməsin bu gün **cigərin qanə** gəlməsün (Gazel 146, Mısra 10). [cigərin qanə döndərməsin, -dər, -mə, -sin]

cilvə: Zuhura gelme, varlıklarda və insanda kendini
göstərmə, kulun kalbinde hissedilir duruma gelme, tecelli, zuhur.

Āyinə-i qəlbi silüb Həq **cilvəsin** ondə görüb
'Əql-i ma'āşı tərək edüb dīvānə gəlmək yaşıdır (Gazel 85, Mısra 7). [cilvəsin, -s, -i, -n]

cilvə: Hoşa gitmək, ilgi çekmek için takınılan çekici tavır,
edəli davranış, kırıntı, naz, işve, edə.

Gözimdə 'əks-i rüyun **cilvə** eylər çox tə'əccübdür
Necə sakin olubdur ātəş-i süzəndə āb içrə (Gazel 188, Mısra 3). [cilvə,]

cındır: Tamamen eskikip kullanışsız hale gelmiş, yırtık
pirtuk olmuş, yıpranmış.

Məktəb nə növ' h'oş olı **cındır** həşirdə
Ətflal ayağ yalın çəkə palçıqda zəhməti (Kaside 2, Mısra 11). [cındır,]

cins: Cins, tür.

Nədən həm-cinsivə yə geyr **cinsə** yohdur əltāfun
Yəqinimdür ki yohdur səndə şahindən nişān Şāhīn (Gazel 171, Mısra 15). [cinsə, -ə]

cins cinsə meyl qılmaq: Cins cinse meyleder.

Əgərçi **cins cinsə meyl qılmaq** mö'təbər sözdür
Döğülən nişə bəs şā'irlərə sən mehribān Şāhīn (Gazel 171, Mısra 3). [cins cinsə meyl qılmaq,]

cirāhət-i dil: Gönül yarası.

Mənim tək olmayə şəd pərə tığ-i həsrət ilə
Cirāhət-i dilinə yərdən dəvəsi olə (Gazel 10, Mısra 6). [cirāhət-i dilinə, -i, -n, -ə]

cism: Cisim, vücut, beden.

'Ummāl-i tēmām **cismə** gəlür yaşı yamandan
Bə'zilərə firdövs-i bərin bə'zə saqar var (Gazel 42, Mısra 17). [cismə, -ə]

Sən idin ey büt-i məh-rüy cismimün cānı
Nə zövq edər dəhi bu mürdə **cism** ü cān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 10*). [*cism, -i*]

Sən idin ey büt-i məh-rüy **cismimün** cānı
Nə zövq edər dəhi bu mürdə cism ü cān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 9*). [*cismimün, -im, -ün*]

Cəfā peykānlarilə gərqədür **cismim** fəgān etmin
Müşəhəşdür bu Zū'ī kim fəgān gərq-ābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 9*). [*cismim, -im*]

Nüqrə-i hām demək **cismivə** lā'iq dögi çün
Məhz bu rühdi cismün bədən anun cānı (*Gazel 250, Mısra 23*). [*cismivə, -iv, -ə*]

Bī-rüh **cismdir** o müqəvvadı bī-səbāt
Nə behcəti o 'ömr ki 'āləmdə hān olam (*Muhammes 1, Mısra 21*). [*cismdir, -dir*]

Hic kimsə görməsün belə sin-i kuhüləti
Çün **cismdən** gedübdü o sükkər şəbəbəti (*Muhammes 1, Mısra 4*). [*cismdən, -dən*]

Mürdə **cismün** 'āşiqün qılmazdun əhyā hər nəfəs
Mö'cüz-i 'İsā əgər lə'lündə pünhān olmasa (*Gazel 13, Mısra 7*). [*cismün, -in*]

Qıl tərəhüm elə bir tığ ilə səd-pərə mənə
Nəyə ləzımdı sər ü **cism** ü dil [ü] cān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 6*). [*cism, -i*]

Bu **cism** ilə cāndan ötəri çəkmə çoh əfsūs
Topraq olacaq **cism** dəhi cān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 11*). [*cism, -i*]

Bu **cism** ilə cāndan ötəri çəkmə çoh əfsūs
Topraq olacaq **cism** dəhi cān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 12*). [*cism, -i*]

Cān özgə **cism** özgədi yā müttəhiddülər
Cān hansı cüzvdür tən ü 'ə'zadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 13*). [*cism, -i*]

Düşəndə yədimə **cism** içrə titrəşür cānım
O günləri ki keçərdi h'əş ittifāqundə (*Gazel 196, Mısra 7*). [*cism, -i*]

Mürdə **cismün** 'āşiqün qılmazdun əhyā hər nəfəs
Mö'cüz-i 'İsā əgər lə'lündə pünhān olmasa (*Gazel 197, Mısra 7*). [*cismün, -in*]

'Əcəb yoh məhv olə **cismim** təcəllā-yı cəmālından
Bu şölə yandırubdur dəglə Mūsā İbn-i 'Ümrānı (*Gazel 220, Mısra 7*). [*cismim, -im*]

İki ay var hilālə döndürübdür **cismimi** bu gəm
Kim ol H'urşid ilə yā Rəb nə gündür vüslət imkānı (*Gazel 220, Mısra 9*). [*cismimi, -im, -i*]

Dəhr bağında qurı nəhlə dönübdür **cismim**
Könlümün meyvəsi çün bərg ilə bərim getdi (*Gazel 248, Mısra 11*). [*cismim, -im*]

Nüqrə-i hām demək cismivə lā'iq dögi çün
Məhz bu rühdi **cismün** bədən anun cānı (*Gazel 250, Mısra 24*). [*cismün, -ün*]

cism-i cānı: *Canın vücudu.*

Ey məh vüşālınə çəkübən həsrət ağlaram
Yandurdi **cism-i cānımı** bu firqət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 2*). [*cism-i cānımı, -ım, -i*]

cism-i nə-təvān: *Gücsüz beden.*

H'əşə o möhnət-i hicrānə tāt olan günlər
Gedübdü tāt u təvān **cism-i nə-təvānımdan** (*Gazel 65, Mısra 7*). [*cism-i nə-təvānımdan, -ım, -dan*]

cism-i zār: *İnleyen vücut.*

Əyyüb dedi məsənniyə əd-đurū ərhəmī
Lütfünlə **cism-i zārınə** yetdi şəfā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 22*). [*cism-i zārınə, -i*]

Əyyüb dedi məsənniyə əd-đurū ərhəmī
Lütfünlə **cism-i zārınə** yetdi şəfā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 22*). [*cism-i zārınə, -i, -n, -ə*]

cövhər: *Var olan bir şeyin özü, esası, varlığındakı maya, gevher.*

Şərab-ı nāb ey sāqī cəhān içrə o **cövhərdür**
Ki ondan zāhır eylər hər kəsün zātı nə gövhərdür (*Gazel 88, Mısra 1*). [*cövhərdür, -dür*]

Pərhiş bādədən eləmə kim bu **cövhərün**
Amizişi olubdı Cəm ü Keyqubād ilə (*Gazel 193, Mısra 7*). [*cövhərün, -ün*]

cövhər-bədə: *Şarabın gevheri, özü.*

Cəhāndə hiç **cövhər-bədə** kimi h'əş-güvār olmaz
Ki hər bir şəhisi təşhīs etməgə kāmīl 'əyār olmaz (*Gazel 99, Mısra 1*). [*cövhər-bədə, -i*]

cövhər-i fərd: *İnsanın cevheri, özü.*

Dəhānın eyləmişəm gönçə gönçəyə təşbīh
Görün ki **cövhər-i fərdə** nə iftirā demişəm (*Kıt'a-ı Kebir 4, Mısra 4*). [*cövhər-i fərdə, -ə*]

cövhər-i nəfis: *Kişiliğin mayası.*

Bir **cövhər-i nəfisidi** bu pül ki cənnəti
Pulla verür hələ'iqə fikr ilə tərde (*Kaside 19, Mısra 23*). [*cövhər-i nəfisidi, -i, -di*]

cövhər-i zāt: *Zatın, kişinin cevheri/özü.*

Çün vücüdün 'illət-i gā'ıyyə mövcüdātudur
Cövhər-i zātu içün olmuşdur 'ərz-i ərz səmə (Gazel 2, Mısra 4). [cövhər-i zātu, -u]

cövlən: Cevlən: Dolaşma, dolanma, gezinmə, koşuşturma.

Hər dəm ollam qanıma gəltən tən-i məcrüh ilə
 'Ərşə-i hüsn içrə ey şahım bu **cövlənün** görüb (Gazel 19, Mısra 6). [cövlənün, -u, -n]

Hər dəm ollam qanıma gəltən tən-i məcrüh ilə
 'Ərşə-i hüsn içrə ey şahım bu **cövlənün** görüb (Gazel 31, Mısra 6). [cövlənün, -u, -n]

Məst olub tevsen-i təb'im götürüb **cövlənə**
 Şe'r-i şəmşir ilə tā ki girüb meydānə (Mesnevi 6, Mısra 3). [cövlənə, -ə]

cövr: Cefa, eziyyət, sıkıntı, üzüntü, zulüm.

Eylərlər idi cümlə 'ulüm əhlinə hörmət
Cövr etdi 'əfā batdı səhəvət hara getdi (Kaside 24, Mısra 10). [cövr,]

Vəqtün cəhənnəm etmə yanə yanə ağlama
 Şəbr eylə hər nə **cövr** gələ rüzgārdən (Gazel 5, Mısra 3). [cövr,]

Žü'iyā qur'a-ı qəssām əzəldən deyəsən
 Dərd ü gəm **cövr** ü cəfā cümlə mən-i zārə düşüb (Gazel 17, Mısra 12). [cövr,]

Çəsmün etsə gər baña min **cövr** könlüm inciməz
 Rəsmdür bīmār edər əhbābına dā'im 'ətib (Gazel 18, Mısra 5). [cövr,]

Bir mən-i zār döğüldür belə **cövr** ü zülmi
 Əhl-i hikmət nə qədr var isə āzārı olub (Gazel 32, Mısra 7). [cövr,]

Bu qədri etmə bana **cövr** ey büt-i bī-mehr
 Ki səndən özgə mənim sölə kim pənāhımdur (Gazel 53, Mısra 5). [cövr,]

Şikəstə könlümi **cövrüylə** eyləyür vīrən
 Demir ki bir bu hərābə mənim məqāmımdur (Gazel 55, Mısra 5). [cövrüylə, -ü, -ylə]

Cövr ü cəfā-yı yərdür 'eşqə məhək əgər
 Şəbr etməsə zühürə gəlür kəm 'əyərliq (Gazel 111, Mısra 7). [cövr,]

Hər növ' **cövr** gər gələ şəbr eylə Žü'iyā
 H'osdur o gül yolundə nə qədr olsa hārliq (Gazel 111, Mısra 17). [cövr,]

Əl üz ey məh cəfādan rəh-güzār-ı zülmədən pā çək
 Nə **cövr** et 'āşiq-i zārə nə fəryādından izā çək (Gazel 116, Mısra 2). [cövr,]

Məndən artuq eyləyür səndən şikāyət āşkār
Cövr ü bī-dādundan ey məh hər gecə dād eylərəm (Gazel 127, Mısra 12). [cövr,]

Mənim tək 'āşiqə inşəfdür mī **cövr** etmək
 H'osam nə qədr edəsən Žü'iyə cəfā kəzım (Gazel 137, Mısra 23). [cövr,]

Təğāfül eyləyübən salmə əhl-i 'eşqi gəmə
 Bu qədri **cövrə** dəhi olmə çolh rızā kəzım (Gazel 137, Mısra 20). [cövrə, -ə]

Az eyləməklə **cövri** cəfā etmə Žü'iyə
 Kim eyləməz bu qədri cəfālər kifāyətım (Gazel 138, Mısra 9). [cövri, -i]

Yazım o səng-i dilə dərd firqətin yohsə
 Zəmənə **cövrini** yā möhnət-i cəhānı yazım (Gazel 141, Mısra 4). [cövrini, -i, -n, -i]

Cəfā vü **cövrünü** ol bī-mürüvvət bī-vəfā yārun
 'Əbəb bī-hüdə gör kim Žü'iyə dā'im çəkər könlüm (Gazel 143, Mısra 9). [cövrünü, -ü, -n, -i]

Könlül hicrində vəslindən ümüdün kəsmə kim bülbül
 Şəfā-yı gül görür mī çəkməsə **cövrin** zimistānun (Gazel 149, Mısra 8). [cövrin, -i, -n]

Baña h'osdur gəddə-yı küyü olmaq pādşāhıqdan
 Bu qədri **cövrilər** kim Žü'iyə eylər firāq ilə (Gazel 151, Mısra 14). [cövrilər, -lər]

Batdı yüz min hər-ı möhnət-i nəhün ümmədime
 Gərçi yüz min **cövr** çəkdim ol gül-i gülzār içün (Gazel 153, Mısra 6). [cövr,]

Çəkməzəm əl səndən ey gül geyrilər **cövrilə** kim
 'Əndəlib eylər mī gül tərkin cəfā-yı hər içün (Gazel 153, Mısra 3). [cövrilə, -ilə]

Nə etməmiş bunu Məcnūnə yā ki Fərhədə
 O **cövr** ü zülmi ki 'eşq içrə sən baña qıldun (Gazel 167, Mısra 10). [cövr,]

Gəhī əndüh-ı rəşk-i geyr ü gəh **cövr** ü cəfā-yı yār
 Kim olmaz sölə Žü'ı muncə əndüh ilə dīvānə (Gazel 192, Mısra 9). [cövr,]

Lütf eylə Žü'iyə elə **cövrün** ziyadə kim
 Dīvānə könlüm 'ādət edübdür cəfālərə (Gazel 201, Mısra 9). [cövrün, -ün]

Sənsən həmişə şād qılan həstə könlümi
 Məhzün edəndə **cövr** ilə bu çərḥ-i kəc-mədār (Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 14). [cövr,]

Görməyüm tā zəmənadən bir **cövr**
 Təkgilən fəsə bədə tā hət-i **cövr** (Mesnevi 11, Mısra 4). [cövr,]

Vəslünlə elə gəl mən-i dil-həstəyə cārə
 Etmək diləsən gər günimi **cövrilə** qarə (Muhammes 4, Mısra 30). [cövrilə, -lə]
 Çəkdigüm **cövr** ü cəfādan nə pərişān gedürəm
 Lək bir təzə bələ var görübən zār ölürəm (Müseddes 2, Mısra 19). [cövr,]

Nə qaldı dəhrdə kim çəkmədiyim dərd ü bəlalardan
 Yetüddim cənə āhır möhnət ü **cövr** ü cəfālardan (Tahmis 1, Mısra 2). [cövr,]

Hansı dil-bərdür ki öz 'uşşaqına **cövr** etməyüb
Cövrdən ah etmə ey 'aşıq yaşar könlüm deyüb (*Tahmis 3, Mısra 13*). [*cövr, j*]

Hansı dil-bərdür ki öz 'uşşaqına cövr etməyüb
Cövrdən ah etmə ey 'aşıq yaşar könlüm deyüb (*Tahmis 3, Mısra 14*). [*cövr-dən, -dən j*]

cövr-ayın: Eziyeti adət edinmiş.

Qılıblar Zü'ni min 'işvə vü nāz ilə sər-gərdān
Bu kəfir dīn ü **cövr-ayın** ü məh ruhsār u bəd-hülər (*Gazel 57, Mısra 10*). [*cövr-ayın, j*]

cövr-i rəqib: Rakibin cəfası.

Cövr-i rəqib şöhbətimizdən irəğ idi
Günlər o günlər idi damāğ ol damāğ idi (*Müseddes 1, Mısra 5*). [*cövr-i rəqib, j*]

cövr-i sitəm: Eziyet sıkıntısı.

Qānı'di köñül bir qurı nəzzərəyə həyrçün
Cövr-i sitəmindən rəh-i nəzzərə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 6*). [*cövr-i sitəmindən, -dən j*]

cövr-i zəməne: Devranın, talihin eziyeti.

Cövr-i zəməne möhnət-i gürbət firāq-ı yār
Zü'ī demək cəfādı bu tuğyānə aqlama (*Gazel 5, Mısra 13*). [*cövr-i zəməne, j*]

Cövr-i zəməne möhnət-i hicrān cəfā-yı yār
Zü'ī tək āhır etdi qara rüzgārımı (*Gazel 228, Mısra 13*). [*cövr-i zəməne, j*]

cövr-i əğyār: Düşmanların, rakiplerin eziyeti.

Çəkmənəm ol küdən əl gər **cövr-i əğyār** olsə də
Bülbül eylər mi gülüstān tərkinə h'vār olsə də (*Gazel 218, Mısra 1*). [*cövr-i əğyār, j*]

cövşən: Zincir və puldan yapılan örme zırh.

'Eşq-həttün ilə cümlə bəladən əmin edüb
Tir-i qəzāyə Hizr-ı həttün **cövşən** eylədün (*Gazel 164, Mısra 14*). [*cövşən, j*]

cübbə: Elbise üstünə giyilen, bedeni uzun və bol, yenləri geniş, düğməsiz giyəcək.

Növ-bəhārın yohdı zövqi cām u cibi həlīyə

Rəhn-i cām-ı mey olub çox **cübbə** çuğalar genə (*Gazel 217, Mısra 14*). [*cübbə, j*]

cüd: Cömertlik yapmak, cömertçe davranmaq.

Cüd u səhā vü mərifət āsāri dəhrdən
Nə vəchdəndi bilmürəm āyā nədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 9*). [*cüd, j*]

Olsun ziyadə günbəgün 'āləmdə dövlətün
'Ömrün bu növ' 'izzət ü **cüd** ilə pāydār (*Kaside 9, Mısra 34*). [*cüd, j*]

Hüdāvənd-i cəhān ol bāğə zātın bāğbān qılmış
Kəməl ü 'elm ü fəzl ü **cüd** bir bāğ-ı dil-ārādūr (*Kaside 11, Mısra 23*). [*cüd, j*]

Həmişə çün mənə sizdən yetübdü **cüd** u səhā (*Kaside 12, Mısra 22*). [*cüd, j*]

Āsmān-ı hünər ü **cüd** u ma'ārif māhi
Məsnəd-i məmləkət-i **cüd** [u] səhāvət şāhi (*Mesnevi 1, Mısra 31*). [*cüd, j*]

Sipih-r-i 'izzət ü H'urşid fəzl ü **cüd** Mīr Mehdi
Ki həsən həlqəni Həq rəşk-i firdövs-i cənān qılmış (*Kaside 11, Mısra 21*). [*cüd, j*]

Ələ ey mə'dən-i ehsān ələ ey mənəb'-i 'üfrān
Səni Həllāq-ı 'āləm bəzl ü lütf ü **cüdə** kən qılmış (*Kaside 11, Mısra 26*). [*cüdə, -ə j*]

Bəhşiş ü **cüd** u səhāvət sizə zātī həşlət
'Elm ü ādāb u hünər sizdə firāvān oldı (*Kaside 17, Mısra 23*). [*cüd, j*]

Yohdı kənār 'elminün dəryāsina
Vəşf çatmaz **cüdinə** səhāsina (*Mesnevi 5, Mısra 72*). [*cüdinə, -i, -n, -ə j*]

Söle hanı Hātəmün vüçüdi
Bəqādi vəlīk adı **cüdi** (*Mesnevi 8, Mısra 64*). [*cüdi, -i j*]

Getmiş qədīmdə olan 'əhd ü vəfā dəhi
İnşāf ilə şədəqət **cüd** [u] səhā dəhi (*Muhammes 1, Mısra 24*). [*cüd, j*]

O nəcību'l-nücebā **cüd** Səttār Bəg kim
Fəzl-i **cüd** ilə adı şöhrət-i Şirvān oldı (*Kaside 17, Mısra 21*). [*cüd, j*]

cüdā: Ayrı kalmış, ayrılmış, uzak düşmüş.

Nə günə gör səmər gördüm nihāl-ı āşnālīqdan
Məni biğənələr səndən **cüdā** etmək nə mümkündür (*Gazel 151, Mısra 8*). [*cüdā, j*]

Ham qədim bir çəng olub cān-riştəsi ol çəngə tār
Tā ki oldım mən zə'if ol tār-ı gīsūdən **cüdā** (*Gazel 12, Mısra 4*). [*cüdā, j*]

Çeşm-i pür-hünüm mənim tūfānə verdi 'āləmi
Bəs ki tökdü qanlı yaş ol sərv-i dil-cüdan **cüda** (Gazel 12, Mısra 6). [*cüda*,]

Lütf edüb bir tır-i gəmzə birlə al gəl cənımı
Pəyə dönmüş qəmətım ol təc əbründən **cüda** (Gazel 12, Mısra 8). [*cüda*,]

Olmayur bir ləhzə gəmdən ayru qaygudan **cüda**
Bəs ki Zü'ī hū dutub könlüm gəm-i hicrān ilə (Gazel 12, Mısra 10). [*cüda*,]

Məni etmə **cüda** küyündən ey gül
Ayırma bülbuli gülşəndən ey dost (Gazel 34, Mısra 7). [*cüda*,]

O gün kim ey pərī rū dil-bərim oldım **cüda** səndən
Töküldi üstümə fəvci-gəm ü dərd ü bələ səndən (Gazel 168, Mısra 1). [*cüda*,]

cüda düş-: Ayırı düşmək.

Oldı pəjmürdə könlü tə **düşdi** evlərdən **cüda**
Adı mähir fəvt olur gər kim **düşə** sūdən **cüda** (Gazel 12, Mısra 1-2). [*cüda düşdi*, -di]

cüd-i səhā: Cömertlik lütfu.

Cümlə şahiddi sənün **cüd-i səhā** etməginə
Müddə'ti əvvəldə əltəfuva eylər iqrār (Kaside 6, Mısra 35). [*cüd-i səhā*,]

cüd-i əmirhan: Cömert Əmirhan.

Ancaq əmir-i məmləkət **cüd-i Əmirhān**
Kim Hātəm-i zəmənadı bu rüzgārdə (Kaside 19, Mısra 31). [*cüd-i əmirhan*,]

cühhāl: Cahiller, bilmeyenlər; "cāhil" in cem'idir.

İlāhī mərhəmətündən özün yetüş dədə
Gətür üşülə bu **cühhāl** adı mollanı (Kaside 23, Mısra 88). [*cühhāl*,]

Nə çərə belə bu 'āləm təməni **cühhāl**
Ki saldı zülmət-i cəhl içrə əhl-i imāni (Kaside 23, Mısra 67). [*cühhāl*, -ə]

cühələ: Bilgisizlər, cāhiller.

Əhl-i 'ürfanı qoyub dəhrdə dāim 'üryān
Cühələ firqəsinə hil'ət-i zər Tarı olub (Gazel 32, Mısra 6). [*cühələ*,]

Cühələ dövlət ü ne'mətlə dəm-ə-dəm həndən
'Ürəfə zər zəbün kīsə-i āməli təhī (Kaside 14, Mısra 10). [*cühələ*,]

'Ürəfə zümərəsinə cām-i cəhān bin meydür
Cühələ firqəsinə bir qurı hay vəhimdür (Mesnevi 9, Mısra 4). [*cühələ*,]

Cühələ məhız libāsə söyləyürlər 'ālim
Odi kim zülmət-i gəflətdə qalublar dā'im (Mesnevi 9, Mısra 25). [*cühələ*,]

cümlə: Hepsı, bütün, tüm, herkes, her.

'Āləmdə nə var isə tapub **cümləsi** təg'yir
Hər şeydə qədimi sər ü sāmān dəğişübdür (Gazel 76, Mısra 15). [*cümləsi*, -s, -i]

Şikāyət eyləmirəm hiç kimsədən bi'llāh
Nə gəlsə dərd ü bələ **cümləsi** Hüdādandur (Gazel 83, Mısra 4). [*cümləsi*, -s, -i]

Könlü çü yohdı bəqā 'ömrə çəkmə gəm bi-cā
Demün gənīmət bil **cümləsi** fənādandur (Gazel 83, Mısra 12). [*cümləsi*, -s, -i]

Məhv olub ləfz-i adüvvāt qutarə hīlə-i məkr
Şeytanət rəsmi atub **cümləsi** insān oləcəq (Gazel 114, Mısra 4). [*cümləsi*, -s, -i]

Gərəz bu dərd ü bələ **cümləsi** gedər Zü'ī
Tərəhhüm eyləyübən gər o yār yārım olaydı (Gazel 223, Mısra 13). [*cümləsi*, -s, -i]

Hər güşədə var idi təməm əhl-i ma'ārif
İmdi olarun **cümləsi** nə-dānə dəğişdi (Gazel 251, Mısra 6). [*cümləsi*, -s, -i]

Övsāfun ilə oldıla midhət-sərə 'Əlī
Bəhrü'l-elmdə təc'ifə-i cinn **cümləsi** (Kaside 1, Mısra 11). [*cümləsi*, -s, -i]

Yā Rəb nədəndi **cümləsi** təc'sirdən qalub
Cām-i mey ü sürür-i ney ü çəng tār də (Kaside 19, Mısra 11). [*cümləsi*, -s, -i]

Dürüst diqqət elə bir umür-i dünyāyə
Təmām şah u gədə **cümləsi** olur fānī (Kaside 23, Mısra 6). [*cümləsi*, -s, -i]

Könlü gər istər isən istirāhət-i dünyā
Şərəb-i nəbdədür **cümlə** rāhət-i dünyā (Gazel 7, Mısra 2). [*cümlə*,]

Zü'iyā qur'a-ı qəssām əzəldən deyəsən
Dərd ü gəm cövr ü cəfā **cümlə** mən-i zərə düşüb (Gazel 17, Mısra 12). [*cümlə*,]

Hişār çəksən olur **cümlə** tərmār hərəb
Segāh-i 'işrəti pəncgāh elə şəb ü rüz (Gazel 29, Mısra 10). [*cümlə*,]

Ləzım döğül bu var yohun fikrin eyləmək
Əlbəttə 'āqibət olacaq **cümlə** var yoh (Gazel 38, Mısra 10). [*cümlə*,]

Cəhānun **cümlə** dərdinə dəvədür bilməmək ancaq
Bu dārüyə dəhi fikr elə bir [ki] cüz' ü ə'zəmdür (Gazel 41, Mısra 3). [*cümlə*,]

Nədür həzā'inə yā təht ü təc mülk ü haşəm
Təşəvvür eylə bular **cümlə** möhnət ü gəmdür (*Gazel 73, Mısra 4*). [cümlə,]

Gözimə **cümlə** nə'im-i cəhān cəhīm gəlür
Nə növ'lən keçəcək bilmürəm zəməñ sənsiz (*Gazel 92, Mısra 5*). [cümlə,]

Olmaz belə 'üryān dəhi ətfāl-i şüküfə
Cümlə geyünür həl'ət-i əlvān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 4*). [cümlə,]

'İsəvī Məsəvī vü Sünni Şt'ə qutarub
Mə'rifət kəsib qılub **cümlə** müsəlmān olacaq (*Gazel 114, Mısra 6*). [cümlə,]

Əz-bəs ki ləbün zikri dilim əzbəri oldı
Cümlə şü'ərə içrə şəkərbār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 18*). [cümlə,]

'Eşq-əttün ilə **cümlə** bələdan əmin edüb
Tir-i qəzāyə Hızr-ı həttün cövşən eylədün (*Gazel 164, Mısra 13*). [cümlə,]

Sən **cümlə** bizə verdiyüvi bī-əvəz etdün
Firdövsə 'əvəz tə'ət 'ibādət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 29*). [cümlə,]

Bir əldə sağər-i minā bir əldə türre-i yār
Təmām tār u dəf çəng **cümlə** əmādə (*Gazel 206, Mısra 4*). [cümlə,]

Əczə-yı hək **cümlə** şəhənşəh vüçüdidür
Ol baş qarışmış imdi bu başmaq gubārına (*Gazel 207, Mısra 7*). [cümlə,]

Qəzā kätibləri hər şəhş için bir iş yazub lövhə
Mənim lövhimdəki **cümlə** gəm-i dərd ü bələ çıldı (*Gazel 254, Mısra 4*). [cümlə,]

'Elm ilə oldı gör ki şəhənşāh İngilis
Kəmdür əgərçi **cümlə** miləldən cəmə'əti (*Kaside 2, Mısra 24*). [cümlə,]

Cümlə əhləqi həsən ismi Hüseyn Hān ki Hudā
Eyləyib əhsən-i təqvimdə zātın hilqət (*Kaside 5, Mısra 35*). [cümlə,]

Cümlə şahiddi sənün cüd-ı səhā etməginə
Müddə'i əvvəldə əltāfuva eylər iqrār (*Kaside 6, Mısra 35*). [cümlə,]

Tüfān-ı cəhl **cümlə** cəhāni tutub vəli
Keşt-i Nühür belə tüfāna Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 17*). [cümlə,]

Ki qılub ləzzət-i dünyāni baña **cümlə** hərām
Cəşəliq olmaqı istər məni çərç-i kəc-rov (*Kaside 13, Mısra 16*). [cümlə,]

Dər-i ehsān u 'əfā səndədi **cümlə** çəkər
Bəb-ı əltāf u səhā səndədi şidq ilə qulām (*Kaside 13, Mısra 25*). [cümlə,]

Dutubdı 'ərşə-i āfāqi **cümlə** hikmət ü 'elm
Çihur səməyə hələ'iq bugün fərsətdən (*Kaside 15, Mısra 3*). [cümlə,]

Həm hələt-i həyətdə həm vəqt-i mərkdə
Ləzimdı bu cəhāndə olan **cümlə** kərdə (*Kaside 19, Mısra 26*). [cümlə,]

Pül eyləyür təmām köñül arzuların
Bī-pül **cümlə** həlq qalır iztīrərdə (*Kaside 19, Mısra 28*). [cümlə,]

Necə ki şürət ilə müttehiddi **cümlə** bəşər
Muğāyərət nə qədərdür gör əhl-i 'ürfāni (*Kaside 23, Mısra 35*). [cümlə,]

Eylərlər idi **cümlə** 'ulüm əhlinə hörmət
Cövr etdi 'əfā batdı səhāvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 9*). [cümlə,]

O bəzmə cəm'diərbāb-ı şərvət ü dövlət
O bəzmə hazır idi **cümlə** şahib-i 'ürfān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 26*). [cümlə,]

Həq sələmət eləsün **cümlə** bələdan cānun
Bu gəlüb getməkidən mən özüm bīmār oldım (*Kit'a-ı Kebir 5, Mısra 5*). [cümlə,]

Var vüçüdündə çün hüdā-dədə
Cümlə fəzl ü kəməli əmādə (*Mesnevi 2, Mısra 42*). [cümlə,]

Sər-be-sər əhvālinı təqrir edim
Cümlə hekayətini təhrir edim (*Mesnevi 5, Mısra 8*). [cümlə,]

Mərd nəmərdi qılub **cümlə** cəhān içrə 'əyān
Zişt zibāni hələ'iqlərə izhār u bəyān (*Mesnevi 6, Mısra 5*). [cümlə,]

Cümlə şəhr əhli du'ā-güdi o zāt-ı pākə
Yətüb əvəzə'-i 'elm ü 'əməli əflākə (*Mesnevi 6, Mısra 29*). [cümlə,]

Gün-bə-gündən eləsün Bārī Hudā 'ömrin uzun
Kərəmindən eləyüb **cümlə** fəqiri məmnün (*Mesnevi 6, Mısra 32*). [cümlə,]

İndi izhār eləyüm gəl nücəbə silsiləsin
Bəg ü hān-zadə vü **cümlə** ümərə silsiləsin (*Mesnevi 6, Mısra 34*). [cümlə,]

Cümlə həlq ilə vüçüd əhlinə eylər hörmət
Elə bəg-zadələrin hüdmeti 'ayn-ı dövlət (*Mesnevi 6, Mısra 53*). [cümlə,]

Cümlə geyüb hil'ət-i istəbrəqin
Cümlə tapub hül-d-i bərin rəvnəqin (*Mesnevi 10, Mısra 3*). [cümlə,]

Cümlə geyüb hil'ət-i istəbrəqin
Cümlə tapub hül-d-i bərin rəvnəqin (*Mesnevi 10, Mısra 4*). [cümlə,]

Onda bātıldı **cümlə** ə'mālun
Cümlə şavm şalavāt u əf'ālun (*Mesnevi 11, Mısra 55*). [cümlə,]

Onda bətildi **cümlə** ə'mālun
Cümlə şavm şalavāt u əf'ālun (*Mesnevi 11, Mısra 56*).
 [cümlə,]

Cümlənün qəvli belədür bu məhəl
 Mundan özgə sözinə etsən 'əməl (*Mesnevi 11, Mısra 53*).
 [cümlənün, -n, -ün]

Səni hiş eyləsün **cümlə** bələdan
 Budur dā'im təmännamız Hüdādan (*Mesnevi 12, Mısra 13*).
 [cümlə,]

Kül başım üzrə bu dəm ey şəh-i əbrār ölürem
 Qaldı könlimdə nihān cümlə-i əsrār ölürem (*Müseddes 2, Mısra 2*). [cümlə,]

Nə müsibət var isə eylədi çərḥ-i gəddār
 Şəbr qıldım nə bələ oldu əgər **cümlə** düçār (*Müseddes 2, Mısra 24*). [cümlə,]

Qurşaq ilə saqqaldı **cümlə** 'üləmā
 Hər dində bu minvāldı **cümlə** 'üləmā (*Rübai 1, Mısra 1*).
 [cümlə,]

Qurşaq ilə saqqaldı **cümlə** 'üləmā
 Hər dində bu minvāldı **cümlə** 'üləmā (*Rübai 1, Mısra 2*).
 [cümlə,]

Zəbān-i Fərsə çün yoḥdı **cümlənün** 'elmi
 Bu cəşn Türki dilində gərəkdi olə bəyān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 15*). [cümlənün, -n, -ün]

Bir nəzli mələḥətlü nigārə verə könlün
 Tā süzli olə **cümülə** əş'arı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 8*).
 [cümülə,]

cünbüş: Zevk, eḡlence; Hareket etme, kımıldama, oynama.

Qılur Żū'ī ruḥundə ol məhün **cünbüş** qara zülfi
 Bəli 'ādətdir eylər **cünbüş** 'əqrəb mäh-tāb içrə (*Gazel 188, Mısra 9*). [cünbüş,]

Qılur Żū'ī ruḥundə ol məhün **cünbüş** qara zülfi
 Bəli 'ādətdir eylər **cünbüş** 'əqrəb mäh-tāb içrə (*Gazel 188, Mısra 10*). [cünbüş,]

cünüd-ı bəhmən: Behmen ayının (*Kasım ayı*) askerleri.

Fələk ki Həsrovi çəkmiş kəməni Rüstəm-i çərḥə
Cünüd-ı bəhmən ü isfənd ü dey mähī firār olmuş (*Gazel 101, Mısra 8*). [cünüd-ı bəhmən,]

cünün: Çılgın, deli.

Qaşun həyalı zāhidi gər etməyüb **cünün**
 Dutmuş yüzün edər niyə meḥrəbə ilticā (*Gazel 11, Mısra 3*).
 [cünün,]

cünün-ı cəhl: Cəhaletin deliliği.

Bilmürəm kim nə edək tā bu **cünün-ı cəhl**
 Gedübən biz də olaq 'elm ilə 'ürlən əhli (*Mesnevi 9, Mısra 63*). [cünün-ı cəhl, -i]

cür'e-i cāmə: Came içkisi (*Elbise verilib qarşılığında içki alınan içki*).

Nə var mey-hānələrdə e'tibārim **cür'e-i cāmə**
 Nə dəhən bādəyə əcnāsdan bir vārimız yoḥdur (*Gazel 79, Mısra 7*). [cür'e-i cāmə,]

cürm: Suç, günah, kabahat.

Fikr edirdim nədi **cürmim** ki bu qürbətə mənim
 Həm-dənim şām [u] səhər nələ vü əfḡān oldu (*Kaside 17, Mısra 7*). [cürmim, -im]

Bu qədri **cürm** ilə zāhid behişte göz tikmə
 Utangilən bārī ey bī-həyā günāhundan (*Gazel 185, Mısra 7*).
 [cürm,]

Rəh-i 'eşqündə nə **cürm** eyləmişdim kim məni saldun
 Həbībim muncə dərd ü möhnət-i rənc-i firāvānə (*Gazel 192, Mısra 7*). [cürm,]

cür'ət: Cesaret, hüner, korkmazlıq, atılganlıq.

Lütfünlə 'əfv eylə qüşürmi Żūnün
Cür'ətlə oldu şə'nüvə midḥət-sərə 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 40*).
 [cür'ətlə, -lə]

Māt qıldı məni fil-i fələk-i kəc-rəftār
 Fərz-i 'əql açmaq içün beydāqını yoḥ **cür'ət** (*Kaside 5, Mısra 26*). [cür'ət,]

cürə: Çok küçük, küçücük; Çeşit, şəkil, türlü.

Hər nə olsə bu libās ilə müləbbəs olsə
 Onə 'ālim deyülür hər **cürə** nə-kəs olsə (*Mesnevi 9, Mısra 24*). [cürə,]

Dərs-i 'elm ilə o ədəmdi mən oldım həyvān
 İstəsə hər **cürə** noḥtə urə həqdür āsān (*Mesnevi 9, Mısra 72*).
 [cürə,]

cüş: Coşma, taşma, kaynama, coşkunluk, galeyan.

Şür-i cünün-ı 'eşq haçan başdə **cüş** edər
 Cām-ı şərābdan ləb-i 'āşiqə tər olmasa (*Gazel 6, Mısra 5*).
 [cüş,]

Tök ayağə şərāb-ı sər-ḥ'oşı
 Tapə anunlə məğz-i sər **cüş** (*Mesnevi 11, Mısra 8*). [cüş, -ı]

Cüş edüb yerdən çıxub nəsrin süsən nəstərən
 Seyr-i gülizār elər yüz nəzənin-i gül-bədən (*Murabba 1, Mısra 13*). [cüş,]

cüst ü cü: *Arayıp sorma, araştırma.*

Yohdur bu gündə mərifət u şe'rə müştəri
Hərçənd **cüst [ü] cü** elədim hər diyərdə (*Kaside 19, Mısra 30*). [*cüst [ü] cü,]*

Az cəhd qıl vüşələ köñül şəbr qıl dayan
Kim tapdı arzusunı bu **cüst ü cü** ilə (*Gazel 214, Mısra 6*).
[*cüst ü cü,]*

Nə qədri **cüst ü cü etdim** cəhəndə tapmadım bir kəs
Ki zəhm-i möhnət ü dərdə onun hər ləfzi mərhəmdür (*Gazel 41, Mısra 5*). [*cüst ü cü etdim, -di, -m]*

cüyüş-ı şəhü'l-leyl: *Gecenin padişahının askerləri. Gecenin çiy askerləri.*

Çün **cüyüş-ı şəhü'l-leyl** nümayən oldı
Gecə gəldükdə yəqin həsr-i gərībən oldı (*Kaside 17, Mısra 1*). [*cüyüş-ı şəhü'l-leyl,]*

cüz': *Bir bütünü meydana getiren kısımlardan her biri, kısım, parça.*

Cəhənün cümlə dərdinə dəvədür bilməmək ancaq
Bu dərüyə dəhi fikr elə bir [ki] **cüz'** ü ə'zəmdür (*Gazel 41, Mısra 4*). [*cüz',]*

Tür-i məhəbbət içrə gəlim [ol] bələ-keşə
Bir **cüz'** də san nihən pür ənvərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 6*). [*cüz' də, -də]*

cüzv: *Kısım, hisse.*

Cən özgə cism özgədi yə müttəhiddülər
Cən hansı **cüzvdür** tən ü ə'zadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 14*). [*cüzvdür, -dür]*

cüz'i: *Pek az, az miktarda, az.*

Hər kəsün **cüz'i** savadı olə həm tən-hvāhı
Mülk-i 'elmün sölənür kim odı şahənşāhı (*Terci-bend 1, Mısra 17*). [*cüz'i,]*

cüz'-i mühtəşər: *Kısa parça.*

Nə desə vəşfivə əgər Zü'ī
Deyəcək **cüz'-i mühtəşər** Zü'ī (*Mesnevi 2, Mısra 40*). [*cüz'-i mühtəşər,]*

cəbhə-sā: *Yüz süren, alın süren, yerlere kadar eğilen, secde eder gibi alını yere koyup kapanan.*

Şām u səhər olgilən dərgəhinə **cəbhə-sā**
Ərzü-yı vüşəl qıl nə hür u gılmənini (*Gazel 245, Mısra 17*). [*cəbhə-sā,]*

cəbin: *Alın.*

Lə'l-i ləbi həvəsi ilə məh-cəbinün
Döndərməsin bu gün cigərin qanə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 9*). [*cəbinün, -ün]*

cəbr: *Zorlama, zor kullanma, zor.*

Cəbr ilə ihtiyərdə yoh bir qədər dəlil
Hər nə kələm var 'uləmə-yı kibərdən (*Gazel 176, Mısra 21*). [*cəbr,]*

cəbəl-i tür: *Tur dağı.*

Vādī-i Əymənə döndürdi təcəllā-yı ruhi
Beytül-l-əhzānımı güyā **cəbəl-i tür** elədi (*Gazel 241, Mısra 6*). [*cəbəl-i tür,]*

cədd-i pākūnı: *Temiz ata/soy.*

Səlil bir əhsən-i səbt-i peyəm-bər vāris-i Əhməd
Ki **cədd-i pākūnı** Həq bā'is-i kövn ü məkən qılmış (*Kaside 11, Mısra 20*). [*cədd-i pāk, -nı, -ı,]*

Səlil bir əhsən-i səbt-i peyəm-bər vāris-i Əhməd
Ki **cədd-i pākūnı** Həq bā'is-i kövn ü məkən qılmış (*Kaside 11, Mısra 20*). [*cədd-i pāk, -nı, -ı,]*

cədal: *Tartışma, münakaşa, ağız dalaşı.*

Etməmiş hiç uşul-i dini həll
Başlayublar furū'd-dində **cədal** (*Mesnevi 11, Mısra 46*). [*cədal,]*

cəfā: *Eziyyət, sıkıntı, ezā, cevr.*

Cövr-i zəməne möhnət-i gürbət firāq-ı yār
Zü'ī demək **cəfādı** bu tuğyānə ağılama (*Gazel 5, Mısra 14*). [*cəfādı, -dı]*

Lə'lün 'eşqi olmasaydı məndə etməzdün **cəfā**
Çün küdürət məhv olur gər aradə qan olmasa (*Gazel 13, Mısra 9*). [*cəfā,]*

Zü'iyā qur'a-ı qəssām əzəldən deyəsən
Dərd ü gəm cövr ü **cəfā** cümlə mən-i zərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 12*). [*cəfā,]*

Düzəh **cəfāsını** çəkənə şanki bir həbər
Cənnət təcəri təhtiha'l-ənhərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 11*). [*cəfāsını, -sı, -n, -ı]*

Düzəh **cəfāsını** çəkənə şanki bir həbər
Cənnət təcəri təhtiha'l-ənhərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 3*). [*cəfāsını, -sı, -n, -ı]*

Ey dil nəzərə eylə kim ol dil-rübə keçər
‘Uşşaqə nəz ilə elayüb yüz **cəfā** keçər (Gazel 51, Mısra 2).
[cəfā,]

Sitəm həqiqəti mə‘şuqədən təgəfüldür
Cəfā gər eyləsə Zü‘i genə vəfādandır (Gazel 83, Mısra 14).
[cəfā,]

Nə tökməkdür **cəfā** tığilə hər dəm qanın ‘uşşaqun
Bu zülm ey dil-bər-i ahü nigəh qəşşəbdən gəlməz (Gazel 96, Mısra 3). [cəfā,]

Cəfā peykənlilə gərçəkdür cismim fəğān etmin
Müşəhşəddür bu Zü‘i kim fəğān gərç-əbdən gəlməz (Gazel 96, Mısra 9). [cəfā,]

Cəfādan incinüb ey dil fəğānə gəlmə bülbül tək
O hansı güldü kim pīrāmənində hüşk-i hār olmaz (Gazel 99, Mısra 7). [cəfādan, -dan]

Əl üz ey məh **cəfādan** rəh-güzār-ı zülmədən pā çək
Nə cövr et ‘āşiq-i zərə nə fəryādından izā çək (Gazel 116, Mısra 1). [cəfādan, -dan]

Sələm olə saña ey şüh-i dil-rübə kəzım
Həmişə ‘āşiqinə eyləyən **cəfā** kəzım (Gazel 137, Mısra 2).
[cəfā,]

Gəl etmə muncə **cəfā** yədə şal o günlərviv
Ki hiç kəs deməz əhirdə gəl baña kəzım (Gazel 137, Mısra 7). [cəfā,]

Mənim tək ‘āşiqə insəfdür mı cövr etmək
H‘oşam nə qədr edəsen Zü‘iyə **cəfā** kəzım (Gazel 137, Mısra 24). [cəfā,]

Az eyləməklə cövr **cəfā** etmə Zü‘iyə
Kim eyləməz bu qədr **cəfālər** kifāyətim (Gazel 138, Mısra 9). [cəfā,]

Az eyləməklə cövr **cəfā** etmə Zü‘iyə
Kim eyləməz bu qədr **cəfālər** kifāyətim (Gazel 138, Mısra 10). [cəfālər, -lər]

Yüz min **cəfāyə** táb u təvānım var ey nigār
Yoh görməgə rəqib ilə sən mähı təqətim (Gazel 138, Mısra 5). [cəfāyə, -y, -ə]

Cəfā vü cövrünü ol bī-mürüvvət bī-vəfā yārun
‘Əbəş bī-hüdə gör kim Zü‘iyə dā‘im çəkər könlüm (Gazel 143, Mısra 9). [cəfā,]

Cəfā qılmə kərəm qıl Zü‘iyə ey şüh lütf eylə
Əgərçi yoh gözəllərdə n‘olur görsəm vəfā səndən (Gazel 168, Mısra 17). [cəfā,]

Lə‘lün ‘eşqi olmasaydı məndə etməzdün **cəfā**
Çün küdürət məhv olur gər aradə qan olmasə (Gazel 197, Mısra 9). [cəfā,]

Könlü verdim vəfālı sanubən bir yərə bī-hüdə
Cəfā eylən o bəd-hü bī-vəfā hün-hvārə bī-hüdə (Gazel 200, Mısra 2). [cəfā,]

Təbibə Zü‘ünün dərdi saqalmaz dərd-i hicrəndir
Cəfā çəkmə ‘ələc etmə belə bīmərə bī-hüdə (Gazel 200, Mısra 10). [cəfā,]

Lütf eylə Zü‘iyə elə cövrün ziyadə kim
Dīvānə könlüm ‘adət edübdür **cəfālərə** (Gazel 201, Mısra 10). [cəfālərə, -lar, -ə]

Bileydi çəkdimi dərd-i firqətində onun
Qılanda ‘ərz **cəfāsını** şərm-sərim olaydı (Gazel 223, Mısra 4). [cəfāsını, -sı, -n, -ı]

Şikəstə-i ələm-i rüzgār qoymə məni
Cəfādan əl göti rəhm eylə Zü‘i zərə (Gazel 232, Mısra 11). [cəfādan, -dan]

Qılanda geyrə **cəfā** öldürür məni qiryət
Yerindədür saña mən gərçi bī-vəfā demişəm (Kıt‘a-ı Kebir 4, Mısra 1). [cəfā,]

Bilməz idük kim fələk-i bī-vəfā
Bizlərə əhır edəcək yüz **cəfā** (Mesnevi 4, Mısra 24). [cəfā,]

Çəkdim cövr ü **cəfādan** nə pərişān gedürəm
Lək bir təzə bələ var görübən zār ölürem (Müseddes 2, Mısra 19). [cəfādan, -dan]

Fərək əhvāl-i mən-i müztəri bīmār elədi
O **cəfāni** ki bana eylədi əğyār ölürem (Müseddes 2, Mısra 14). [cəfāni, -n, -ı]

Babam firəqını düşməni **cəfāsını** çəkdim
Bir özgə güşşə var oldur qılan fikār məni (Müseddes 2, Mısra 21). [cəfāsını, -sı, -n, -ı]

Nə qaldı dəhrdə kim çəkmədiyim dərd ü bələlardan
Yetişdim cənə əhır möhnət ü cövr ü **cəfālardan** (Tahmis 1, Mısra 2). [cəfālardan, -lar, -dan]

Zü‘i dil-həstəyə göstərmədi zərrə vəfā
‘Ədəti əhl-i kəmələ dā‘im etməkdür **cəfā** (Tahmis 3, Mısra 18). [cəfā,]

cəfā-cüy-ı bədə-hvār: Şarap içən cəfā edici.

Nəçə rəfiq-i müvāfiqlə əldə bədə-i gül-gün
O gül-‘izār **cəfā-cüy-ı bədə-hvār** gələydi (Gazel 235, Mısra 4). [cəfā-cüy-ı bədə-hvār,]

cəfā-küstər: Eziyyət, sıkıntı saçıan, yayan.

Sən eyləsən baña bī-dādi ey **cəfā-küstər**
Kimə şikāyətim yā kimə ‘əyāni yazım (Gazel 141, Mısra 9). [cəfā-küstər,]

cəfā-yı hār: Dikenin eziyeti.

Çəkməzəm əl səndən ey gül geyrilər cövrilə kim
‘Əndəlib eylər mi gül tərkin **cəfā-yı hār** için (Gazel 153, Mısra 4). [cəfā-yı hār,]

cəfā-yı hicr-i yār: *Sevgilinin ayrılığının eziyeti.*

Vüslətün zövqin ziyad eylər **cəfā-yı hicr-i yār**
Növ-bəhārün zövqi olmaz gər zəmistān olmasa (*Gazel 14, Mısra 3*). [*cəfā-yı hicr-i yār,]*

cəfā-yı rüzgār: *Kaderin, dünyanın eziyeti.*

Dād-ı hicrān tənə-i yārān **cəfā-yı rüzgār**
Öldürür āhır əgər min olsa cānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 5*). [*cəfā-yı rüzgār,]*

cəfā-yı rəqib: *Rakip eziyeti.*

Bələ-yı hicr **cəfā-yı rəqib** olmaydı
Şərab u şahid ü sāqī həmişə bāhəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 7*). [*cəfā-yı rəqib,]*

cəfā-yı yār: *Sevgilinin eziyeti.*

Gəhī əndüh-ı rəşk-i geyr ü gəh cövr ü **cəfā-yı yār**
Kim olmaz sölə Zü'î muncə əndüh ilə dīvānə (*Gazel 192, Mısra 9*). [*cəfā-yı yār,]*

Cövr-i zəməne möhnət-i hicrān **cəfā-yı yār**
Zü'î tək āhır tdi qara rüzgārımı (*Gazel 228, Mısra 13*). [*cəfā-yı yār,]*

Cəfā-yı yārdan incimə hərgiz āh u zār etmə
Bu mülk-i 'eşqdür əlbəttə ey dil bir nizām olmaz (*Gazel 93, Mısra 11*). [*cəfā-yı yārdan, -dan]*

Cövr ü **cəfā-yı yārdur** 'eşqə məhək əgər
Şəbr etməsə zühürə gəlür kəm 'əyərliq (*Gazel 111, Mısra 7*). [*cəfā-yı yārdur, -dur]*

cəffə'l-qələm kətibəsi: *Bir çırpıda (yazılmış) yazı.*

Pərgār-ı rüh dāirə-i cərh mərkəzi
Cəffə'l-qələm kətibəsi həttü'l-bəqā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 6*). [*cəffə'l-qələm kətibəsi, -s, -i]*

cəhālət: *Bilgisizlik, bilmezlik, habersizlik, cāhillik, cehil.*

Cəhālət əhlinün Yə' cücunə Zü'î giriftərəm
Bu dərdi çəkməgə səd həyf kim İskəndərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 13*). [*cəhālət,]*

Olmuş **cəhālət** ol qədər āfəqə mündəric
Qılmaz təməyyüz bang-ı gürəbi həzārdan (*Gazel 176, Mısra 5*). [*cəhālət,]*

Bİ-'elmlıqdi bizləri nə-büd məhv edən
Bir vəc ilə gıdərsün bizdən **cəhāləti** (*Kaside 2, Mısra 4*). [*cəhāləti, -i]*

cəhān: *Cihan. Yaradılmış olan şeylərin bütünü, evren, kâinat, kosmos, dünya, yeryüzü.*

Nə şeydə var **cəhāndə** 'işrət ey dil cāmdan başqa
Təmām əşyadə var gəm bir mey-i gül-fāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 1*). [*cəhāndə, -də]*

Cəhāndə sım u zər cəm' eyləyüb 'ömrün tələf qılma
Nə zövqi sımün ey dil yār-ı sım əndāmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 5*). [*cəhāndə, -də]*

H' oş ol kəs hālınə kim həyrdə hərc eyləyüb getdi
Cəhāndə qoymadı Nüşirəvān tək nāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 8*). [*cəhāndə, -də]*

Cəhānı hər tərəfdən diqqət ilə gəzdim ahtardum
Tapulmaz Zü'î bir kəs 'ām-ı kə'l-āmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 9*). [*cəhānı, -ı]*

Sordum ləbi bəhāsını cāndur dedi bānə
Arı **cəhāndə** cānə bəhā dəhī cān gəlüb (*Gazel 22, Mısra 12*). [*cəhāndə, -də]*

Qalmub **cəhāndə** zərre qədər zövq ilə şəfə
Yā Rəb təməm ləzzət-i dünyā nədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 5*). [*cəhāndə, -də]*

Qalub nə güldə nə gülşəndə bir nəşət əgəri
Olub təməm **cəhān** içrə hər nə var hərəb (*Gazel 29, Mısra 12*). [*cəhān,]*

Zü'iyə şəbr qıl āhırdə verir bārī Hüdā
Bu cəhāndə nə ki ə'māl ilə pərgəri olub (*Gazel 32, Mısra 14*). [*cəhāndə, -da]*

Nə qədri cüst ü cü etdim **cəhāndə** tapmadım bir kəs
Ki zəhm-i möhnət ü dardə onun hər ləfzi mərhəmdür (*Gazel 41, Mısra 5*). [*cəhāndə, -də]*

Cəhānun cümlə dərdinə dəvədür bilməmək ancaq
Bu dārüyə dəhī fikr elə bir [ki] cüz' ü ə'zəmdür (*Gazel 41, Mısra 3*). [*cəhānun, -un]*

Cəhānun dövlətin çox istəyən əşhəşlər bi'llāh
Fənədür çün bunun təlibləri dīvānə sərsəmdür (*Gazel 41, Mısra 7*). [*cəhānun, -un]*

Səd-həyf **cəhān** bəğinə bir vəqtdə gəldük
H' oşgədə olub nəhl nə şāh u nə gəmər var (*Gazel 42, Mısra 3*). [*cəhān,]*

Cəhān bəğində bir h' oşgədə nəhlə bənzerəm mən kim
Nə bir şāhım nə sâyəm nə şüküfə nə bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 11*). [*cəhān,]*

Olub 'āşiq **cəhāndə** hər kəs öz mə'sūqəsin tapdı
Mənim kim hər zəməni firqətdə min min āh u zārım var (*Gazel 50, Mısra 3*). [*cəhāndə, -da]*

O mäh pərə bütün məqdəmində cān vermək
Cəhāndə Zü'î mənim bircə bu məramımdur (*Gazel 55, Mısra 10*). [*cəhāndə, -də]*

Harāb olaydı **cəhān** kəş bu fələk-i bər-bād
Mənəm bu mollalıqə intihāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 15*). [*cəhān,]*

Harāb olaydı **cəhān** kəş bu fələk-i bər-bād
Mənəm bu mollalıqə intihāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 15*). [*cəhān,]*

Gər sə'y ilədür dövlət ü şövkət bu **cəhāndə**
Çoh kimsədə bī-sə'y bu şövkət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 5*). [*cəhāndə, -də]*

Şəd-heyf ki pis vaxtdə gəldük bu **cəhānə**
Çün müştərī yohdur bu bizā'ət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 17*). [*cəhānə, -ə]*

Aldanməgilən Zū'ī **cəhānə** nədi dünyā
Beş günlüq olan 'işrət ü behcət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 27*). [*cəhānə, -ə]*

Behişt olmuş **cəhān** līkən dutub şeytān ilə 'āləm
'Əbəş sözdür ki söylərlərdi cənnət içrə ādəm var (*Gazel 70, Mısra 5*). [*cəhān,]*

Cəhāndə gūşə-i mey-hānə tək nə cāy-ı hūrrəm var
Nə cām-ı bādə-i gül-günə bənzər yār-ı həm-dəm var (*Gazel 70, Mısra 1*). [*cəhāndə, -da]*

Qalusən mən kimi āvārə **cəhān** kārında
Ey deyən kimsə ki işlər hamı tədbirdədür (*Gazel 75, Mısra 9*). [*cəhān,]*

'Ənqāyə dönüb mə'rifət ərbābi **cəhāndə**
Yoh 'elm ü ədəb məşrəb-i 'urfān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 5*). [*cəhāndə, -də]*

Gəm etmə Zū'ī **cəhān** yā həyāldur yā h'vāb
O şey' ki h'vāb u həyāl oldı sölə nə gəmdür (*Gazel 80, Mısra 17*). [*cəhān,]*

Təfāhür eylə ki bāğ-ı cəməlun ey gül
Cəhāndə Zū'ī-i nālān kimi həzārasi var (*Gazel 87, Mısra 8*). [*cəhāndə, -də]*

Şərāb-ı nəb ey sāqī **cəhān** içrə o cövherdür
Ki ondan zāhir eylər hər kəsün zātī nə gövhərdür (*Gazel 88, Mısra 1*). [*cəhān,]*

Əgərçi həlq-i **cəhān** 'eys ü 'işrəti istər
Cəhīmdür baña ey dost bu **cəhān** sənsiz (*Gazel 92, Mısra 4*). [*cəhān,]*

Cəllād-ı siyəh məst gözün tək bu **cəhāndə**
Bir āhū-yı şīr-əfkən ü hūn-h'vārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 3*). [*cəhāndə, -də]*

Cəhāndə hīç cövher-bādə kimi h'oş-güvār olmaz
Ki hər bir şəhsi təşhīş etməgə kāmīl 'əyār olmaz (*Gazel 99, Mısra 1*). [*cəhāndə, -də]*

Müdām olmaq gərək nə sūd içüb mey bir dəm oldun şād
Cəhāndə bu məşəldür bir gül ilə növ-bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 6*). [*cəhāndə, -də]*

'Uqbādə Zū'iyā nə bilür zövq-i cənnəti
Hər kəs **cəhāndə** ləzzət-i dünyāni anlamaz (*Gazel 100, Mısra 12*). [*cəhāndə, -də]*

Be-həmdü'llāh **cəhāndə** təzədən fəşl-i bəhār olmuş
Sītəbrəq-püş u sündüs-i cəmə dəşt ü kühsār (*Gazel 101, Mısra 1*). [*cəhāndə, -də]*

Həzān oldı nə sūd ondan **cəhān** təzə bəhār olmuş
Bəhār-ı ömrīm ey növ-gülbün-i bāğ-ı mələhət heyf (*Gazel 102, Mısra 8*). [*cəhān,]*

Könlül tərək eyləmə cām-ı şərāb-ı 'eşqi tā məhşər
Ki bu mey məsti gəm bilməz **cəhāndə** hūş-yār olmuş (*Gazel 102, Mısra 10*). [*cəhāndə, -də]*

İlāhī var mı Zū'ī tək **cəhān** bağında gəm çəkmiş
Gecə gündüz melek-i dərd ü gəm qüşşə-i hūn dutmuş (*Gazel 103, Mısra 9*). [*cəhān,]*

Əzəldə olma idi hīlqət-i cəhān ey kəş
Cəhān içində dəhi bu bələ-yı cān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 2*). [*cəhān,]*

Gözətlə Zū'ī **cəhān** nūr-ı 'elm ilən parlar
O vaxtdə olubsan çün sən nihān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 13*). [*cəhān,]*

İmdi bildim ki **cəhān** mülki nə vīrənə imiş
Hər nə 'eys ü tərābi var isə əfsānə imiş (*Gazel 107, Mısra 1*). [*cəhān,]*

Mülk-i dünyāyə nə məğrursan ey təlib olan
Bu **cəhān** āhırı bir köhnə dəgirman oləcəq (*Gazel 113, Mısra 20*). [*cəhān,]*

Bu **cəhān** yā Rəb haçan rövzə-i rīzvān oləcəq
Cəhl-i zülmet qutarub mə'dən-i urfān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 1*). [*cəhān,]*

Nüh tūfānını sahlardı bugünçün Zū'ī
Gər bilirdi ki **cəhāndə** belə tūgyān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 14*). [*cəhāndə, -də]*

Sölyüblər ki **cəhānə** gələcək bir Dəccāl
Bilməyüblər ki mülhīd (?) nədən fīrāvān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 9*). [*cəhānə, -ə]*

Yatma Zū'ī yoh səbātı bu **cəhānun** cəhd edüb
Āhīrətdə lütuf-ı həyyü'l-əyām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 9*). [*cəhānun, -un]*

Rəhət məqām yohdı **cəhān** içrə Zū'iyā
Gər bir məqām tapsə idim rəhət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 17*). [*cəhān,]*

Öz kəsəbidür mi Zū'ī **cəhān** içrə hūsn ü qübh
Ya Həq verübdü 'āləm-i mə'nada bilmədim (*Gazel 139, Mısra 17*). [*cəhān,]*

Hüdāvənd eyləsün əhbābıvə lütfün ziyād 'ömrün
Nə qədri dövr edər əflāk bəqīdür **cəhān** Şāhīm (*Gazel 171, Mısra 24*). [*cəhān,]*

Sənsən bu **cəhən** Həliqi məhlūq təmāmı
Hər şəhisdə bir rəng ilə fənət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 31*). [*cəhən,]*

Sımyā tək bu **cəhən** içrə həyātun yohdur
Ayulanda bilüsən şüreti ol mə'nədən (*Gazel 173, Mısra 11*). [*cəhən,]*

Cəhəndə kimsə belə həsrət olmasun yā Rəb
Bu həsrət ilə ki mən oldum iştıyāqunda (*Gazel 196, Mısra 3*). [*cəhəndə, -də]*

Gəlib məsīh-i köñül zāra āh u zārun ilə
Olub gərīq **cəhən** çeşm-i əşkbārın ilə (*Gazel 205, Mısra 2*). [*cəhən,]*

Budur **cəhəndə** təmənnāsi Zū'ī-i zārun
Olə şəhīd sənün tīg-i əbdārın ilə (*Gazel 205, Mısra 9*). [*cəhəndə, -də]*

Ey dil nəzārə eylə **cəhən** kār u bārınə
Aldanmə gülşən ü gülünə növ-bəhārınə (*Gazel 207, Mısra 1*). [*cəhən,]*

Cəhəni belə görüb əhl-i mə'rifət getdi
Bu 'əşrdə sölə Zū'ī nə var bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 9*). [*cəhəni, -i]*

Cəhəndən olub tərک insāniyət üslub-ı qānūnī
Dönübdür leyliyə zər həlq də Məcnūn-ı şeydāyə (*Gazel 212, Mısra 7*). [*cəhəndən, -dən]*

Dəhənün mö'cüzini gördi **cəhən** içrə Məsīh
Qaçuban gökdə özün 'əciz ilə pünhān etdi (*Gazel 233, Mısra 9*). [*cəhən,]*

Lələzār idi **cəhən** çeşmimə ruhsārı ilə
Oldı pəjmürdə gülüm bağ u bəhārım getdi (*Gazel 248, Mısra 7*). [*cəhən,]*

Mə'ışət büstānında **cəhən** əhlinə gül yetdi
Mənim bu qara bəhtimdən piyāz u kəndənə çıldı (*Gazel 254, Mısra 5*). [*cəhən,]*

Cəhəndə əşnəliqdə vəfā vü 'əhd derlər var
Baña kim əşnā oldusə āhır bī-vəfā çıldı (*Gazel 254, Mısra 7*). [*cəhəndə, -də]*

Kəs ümīd ey dil **cəhəndə** əhl-i 'üfrān qalmayub
Ədəm itmiş dəhrdən āşār-ı insān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 1*). [*cəhəndə, -də]*

Qaldım āvārə vü sər-gəştə **cəhən** kārında
Məndə bu 'uqdəni açmaqə yoh idi t̄āqət (*Kaside 5, Mısra 15*). [*cəhən,]*

Ələ ey sərver-i vālā-nəsəb kim bu **cəhən** içrə
Dil [ü] dəst-i göhər-meşhūnlə min dəryā vü kāmım var (*Kaside 7, Mısra 31*). [*cəhən,]*

Yüz min il 'ömrün olə çün bir nəfəsdür 'əqibət
'Ömr-i bāqilə **cəhəndə** şən u şövkət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 16*). [*cəhəndə, -də]*

Dövlət-i dünyāni cəm' etdün deyək āhır nədür
Həni İskəndər **cəhəndə** bāqī 'izzət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 4*). [*cəhəndə, -də]*

Tüfān-ı cəhl cümlə **cəhəni** tutub vəli
Keşt-i Nühdur belə tüfānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 17*). [*cəhəni, -i]*

Nə qədər var **cəhən** içrə şühūr u a'vām
Dövlət u 'ömrüvi əfzūn eləsün bārī Hüdā (*Kaside 13, Mısra 36*). [*cəhən,]*

Nə bir nizām var idi nə dərs-i bəhs-i 'ulūm
Behişt Olubdı **cəhən** indi nəz u ne'mətdən (*Kaside 15, Mısra 34*). [*cəhən,]*

Cəhəndə əfzəl-i ə'māl hansıdır sölə
Buyurdi 'elmdür əfzəl təmām-ı hīdmətdən (*Kaside 15, Mısra 51*). [*cəhəndə, -də]*

Gər həzān fəslidi ləkin qədəmündən biz içün
Növ-bəhār oldı **cəhən** mövsüm-i büstān oldı (*Kaside 17, Mısra 26*). [*cəhən,]*

Dünən təzərru' ilə belə 'əqldən sordum
Cəhəndə kimdi çatan belə gündə fəryādə (*Kaside 18, Mısra 16*). [*cəhəndə, -də]*

Həm hələt-i həyātdə həm vəqt-i mərkdə
Ləzımdı bu **cəhəndə** olan cümlə kərdə (*Kaside 19, Mısra 26*). [*cəhəndə, -də]*

Lütf ilə gəldi niqə dedi ey fəqir-i sən
Qıl bir nəzər **cəhəndə** nihān əşkərdə (*Kaside 19, Mısra 16*). [*cəhəndə, -ə]*

Cəhən köçübdü behiştədən əgərçi ləzzət ilə
Nə süd həlq qalub zülmət-i cəhəlet ilə (*Kaside 20, Mısra 1*). [*cəhən,]*

Şād ol **cəhəndə** çəkmə dəhi var yoh gəmin
Yohdur təfəvüti əcəlün yoh var ilə (*Kaside 21, Mısra 29*). [*cəhəndə, -də]*

Yer gök elə onlardı **cəhən** ilə o dünyā
Keçmişdəki inşāf u mürüvvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 15*). [*cəhən,]*

Zərdür bu **cəhən** əhlinə mə'būd-ı həqiqi
Allāh peyām-bər o 'ibādət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 19*). [*cəhən,]*

Həmişə 'eyş [ü] nəşāt ilə h'os keçə 'ömrün
Nə qədri var **cəhən** içrə gərdis-i dövrān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 38*). [*cəhən,]*

Özünlə dəhi bəradərlərlənlə övlādun
Ola tənə'um ilə hər nə qədri var **cəhən** (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 40*). [*cəhən,]*

Ey 'əzizim bu **cəhən** məzrə'ə-i 'uqbədür
Cənıvı 'ələm-i 'uqbədə ziyān-kār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 23*). [*cəhən,]*

Qoydu **cəhān** içrə neçə bəd-nizām
Ondan oldu rəncə təmām həşş u ‘āmm (Mesnevi 5, Mısra 11). [*cəhān,]*

Rüstəm-i təb‘im olə tā məst-i cām
Fəth edə ‘əqlim **cəhānı** təmām (Mesnevi 5, Mısra 4). [*cəhānı, -i]*

Mərd nāmərdi qılub cümlə **cəhān** içrə ‘əyān
Zişt zibānı hələ‘iqlərə izhār u bəyān (Mesnevi 6, Mısra 5). [*cəhān,]*

‘Elm ü inşāf u səhāvət bu **cəhāndən** qutarub
Hər nə şey’ var isə ‘āləmdə qurı ad qalub (Mesnevi 6, Mısra 11). [*cəhāndən, -dan]*

Dedim ki nə var **cəhān** mənimdür
Çün şəfqət ü lütf-i hān mənimdür (Mesnevi 7, Mısra 43). [*cəhān,]*

Məhlūq üçün **cəhāndə** qəzā vü qədər nədür
Güya ki məskənim bəna dərtü’s-səlām idi (Muhammes 2, Mısra 11). [*cəhāndə, -də]*

Bir yerdəəm təfəvüti yoh tūfı vü gürāb
Bilməz nədür **cəhāndə** günāh ilə yā səvāb (Muhammes 3, Mısra 26). [*cəhāndə, -də]*

Çünkü bilməz nə təvārīh nə āyāt u həbər
Kişiyə dərdsi Zū‘ī bu **cəhān** içrə hünər (Muhammes 5, Mısra 24). [*cəhān,]*

Dərdə ki **cəhāndə** dil bilən həm-dəm yoh
‘Ömrün yüz olə da şād keçən bir dəm yoh (Rübai 5, Mısra 1). [*cəhāndə, -də]*

Hər kimsə **cəhāndə** bir nəcib ‘avrət alur
Dünyədə behişt ü hürri ilə cənnət alur (Rübai 6, Mısra 1). [*cəhāndə, -də]*

Hər kimsə ki bu **cəhāndə** pis ‘avrət alur
Öz cānı üçün dərd ü gəm ü möhnət alur (Rübai 7, Mısra 1). [*cəhāndə, -də]*

Dutə gər hür u gilmān ‘āləmi Bi‘llāh nigāh etmən
Cəhānı çeşmimə Zū‘ī şifət hər gün siyāh etmən (Tahmis 1, Mısra 28). [*cəhānı, -ı]*

İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Mə‘rifət əhli **cəhān** çeşminə həkistər imiş (Terci-bend 1, Mısra 6). [*cəhān,]*

cəhd: Çalışıp çabalama, büyük gayret sarfetmə, uğraşma.

Yatma Zū‘ī yoh səbātı bu cəhānun **cəhd** edüb
Əhirsədə lütf-i həyyü‘l-əyām almaq görək (Gazel 119, Mısra 9). [*cəhd,]*

Az **cəhd** qıl vüsālə köñül şəbr qıl dayan
Kim tapdı ərzüsünü bu cüst ü cü ilə (Gazel 214, Mısra 5). [*cəhd,]*

cəhim: Cehennem.

Gözimə cümlə nə‘im-i cəhān **cəhim** gəlür
Nə növlən keçəcək bilmürəm zəmənlənsiz (Gazel 92, Mısra 5). [*cəhim,]*

Əgərçi həlq-i cəhān ‘eyş ü ‘işrəti istər
Cəhimdür bəna ey dost bu cəhān sənsiz (Gazel 92, Mısra 4). [*cəhimdür, -dür]*

Həq əhli ilə olmaqa h‘oşdur bəna **cəhim**
Getməm bularla rövzə-i rizvānə ey Gərib (Kaside 3, Mısra 19). [*cəhim,]*

Dolar **cəhimə** bu ‘āləm-nümā-yı fəsiq elə
Biza yer olamaz Allāh qoysə kəşətdən (Kaside 15, Mısra 61). [*cəhimə, -ə]*

cəhl: Bilgisizlik, bilmezlik, cəhillik, cəhəlet.

Nə bir zəhiddür ancaq rāh-ı rəsm-i şər‘dən hāric
Təmāmən gərəqdür bu gəflət ü **cəhl** ilə dəryāyə (Gazel 212, Mısra 6). [*cəhl,]*

Tapson səbəb bu **cəhl** gedüb ‘elm gəlməyə
Hansı tərīqdür bu ‘ulūmun tərīqəti (Kaside 2, Mısra 5). [*cəhl,]*

Əvārə idi həlq biyābān **cəhlə**
Göstərdi rāh mənbə‘-i ‘ürfānə Şərq-i Rus (Kaside 10, Mısra 7). [*cəhlə, -də]*

Bunı ‘alən buyurubdur rəsul-i ‘ürfānı
Nə olsə dəhrdə **cəhlindən** ‘elm əfzəldür (Kaside 23, Mısra 73). [*cəhlindən, -in, -dən]*

Bu gözəl məzhəb olmayə fānı
Dutmayə **cəhl** ü fitnə dünyanı (Mesnevi 11, Mısra 100). [*cəhl,]*

cəhl-i zülmət: Cəhəlet, bilməzlik karanlığı.

Bu cəhān yā Rəb haçan rövzə-i rizvān oləcəq
Cəhl-i zülmət qutarub mə‘dən-i ürfān oləcəq (Gazel 114, Mısra 2). [*cəhl-i zülmət,]*

cəhənnəm: Cehennem.

Vəqtün **cəhənnəm** etmə yanə yanə ağlama
Şəbr eylə hər nə cövr gələ rüzgərdən (Gazel 5, Mısra 4). [*cəhənnəm,]*

Yezid tək adı məl‘ün özi **cəhənnəmdə**
Nə fā‘idə elə olsə hökümət-i dünyā (Gazel 7, Mısra 13). [*cəhənnəmdə, -də]*

Behişt şöhbət-i yār-ı şəfiq-i həm-dəmdür
Həqiqət ədəm-i bī-mə‘rifət **cəhənnəmdür** (Gazel 80, Mısra 2). [*cəhənnəmdür, -dür]*

Cəhənnəm möhnətin hicrində ol hürivəşün çəkdün
Bu dəm cənnət təciri təhtiə‘l-ənhərə yetdün sən (Gazel 169, Mısra 3). [*cəhənnəm,]*

Bir iki ləhzə behişt-vüsal şora düzəli-i hier
Çü ahır budur əvvəl vəşlə **cəhənnəm** olaydı (*Gazel 244, Mısra 6*). [*cəhənnəm,]*

Ya **cəhənnəm** yə cənnəti'l-mə'və
Pül bir dəmdə eyləyür peydā (*Mesnevi 11, Mısra 27*).
[*cəhənnəm,]*

cəhət: Yön, taraf.

Hər **cəhətdən** 'ələm olmuş cənnəti'l-mə'və vəli
Neylərəm mən cənnəti çün onda adəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 3*). [*cəhətdən, -dən]*

Salmamisan yədə qalub bi-nəvā
Hər **cəhətdən** dərd ü gəmə mübtəla (*Mesnevi 10, Mısra 52*).
[*cəhətdən, -dən]*

cəlal: Yücelik, böyüklük, ululuk, azamet.

Aldanmə dünyā malinə həm cəhinə **cəlalına**
Düş bir Həqün həyəlinə rəhmənə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 9*). [*cəlalına, -i, -n, -ə]*

Nə zillət-i dünyā qalı dāim nə **cəlalı**
Övrəng-i Cəm [ü] təht-i Süleymān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 7*). [*cəlalı, -ı]*

İlahi eylə gün-gündən füzün 'ömrün **cəlalın** kim
Səhəb-ı şəfqətin fərq-i cəhənə saybān qılmış (*Kaside 11, Mısra 31*). [*cəlalın, -ın]*

Həmişə hətirivi Həliq eyləsün məmnün
Cəlal u dövləti 'ömrüvü həm dəhi əfzün (*Mesnevi 14, Mısra 18*). [*cəlal,]*

cəllad: İdam hükmünü yerinə getirməklə görevli kimse.

Cəllad gəməzün ey pəri müjgān u qaşun
Ki tır alur əlinə baña ki kəməñ çəkər (*Gazel 61, Mısra 5*).
[*cəllad,]*

cəllad-ı siyāh məst göz: Sarhoş, süzgün siyah can alan göz.

Cəllad-ı siyāh məst gözün tək bu cəhəndə
Bir əhü-yı şir-əfkən ü hün-h'vərə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 3*). [*cəllad-ı siyāh məst gözün, -ün]*

cəm: İran mitolojisindəki hükümdarlardan biri. Efsaneye görə 700 yıl yaşamıştır.

Hanı Sikəndər ü **Cəm** hanı dövlət-i Qārūn
Təşəvvür eylə nədür bağı bu şövkət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 9*). [*cəm,]*

Əynə-i dünyāni dutmuş yohdur İskəndər şifət
Cəm çohdur lək bəzm-i 'eyş için **Cəm** qalmayub (*Gazel 30, Mısra 8*). [*cəm,]*

Bu həkī-rəh ki üstündə gəzərsən çoh fəhərətlə
Təşəvvür eylə hər bir məsti bir Kāvüs bir **Cəmdür** (*Gazel 41, Mısra 10*). [*cəmdür, -dür]*

Dutub əyīnə-rü dünyāni cəm 'ələmdə çoh çohdur
Vəlikən yohdur İskəndər nə bir Cəmşid nə **Cəm** var (*Gazel 70, Mısra 4*). [*cəm,]*

Hanı **Cəm** n'oldı Sikəndər fərşəti fəvt eyləmə
Ey dil-i divānə bunlardan nizām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 7*). [*cəm,]*

Pərhiş bədədən eləmə kim bu cəvhərün
Əmizişi olubdı **Cəm** ü Keyqubād ilə (*Gazel 193, Mısra 8*).
[*cəm,]*

Nəzərdə əynə-i rüyun əldə cəm-i meyim
Qulām idi baña **Cəm** çəkərim Sikəndər idi (*Gazel 240, Mısra 8*). [*cəm,]*

cəm': Toplama, toplanma, bir araya gelme, getirilme.

Cəhəndə sım u zər **cəm'** eyləyüb 'ömrün tələf qılma
Nə zövqi sımün ey dil yār-ı sım əndəmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 5*). [*cəm',]*

Rüstəm-i dil qəşdinə çeşmün çəküb müjgān oğın
Şanki tır-əndəzlar **cəm'** eyləyüb Əfrəsiyāb (*Gazel 16, Mısra 4*). [*cəm',]*

Hətirim **cəm'** dögül tā şağa dərdim söləyüm
Bu pərişān yūzi ol zülf-i mü'ənbərdən sor (*Gazel 63, Mısra 7*). [*cəm',]*

Çün yohdı vəfə 'ömrə dövlət nə içündür
Cəm' etmək için dövləti zəhmət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 2*). [*cəm',]*

Yüz il 'ulūm-ı hikməti **cəm'** eyləsən əgər
'Ələm saña səfeh der [əgər] dövlət olmamış (*Gazel 105, Mısra 11*). [*cəm',]*

Olmasun bir növ-gülün gīsüsü sevdəsiylə hər
Cəm' edün ahır pərişān bī-qərār olmaqdsən (*Gazel 184, Mısra 6*). [*cəm',]*

Cəm' edüb zülfün bələ heylin gəlüb cən üstünə
Gör nə cəm' iyyət qılıblar bir pərişān üstünə (*Gazel 203, Mısra 1*). [*cəm',]*

Cəm' oldı müştəri dutubən əldə nəqd-i cən
N'oldı ki Yüsifim belə bəzārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 7*).
[*cəm',]*

Dövlət-i dünyāni **cəm'** etdün deyək ahır nədür
Hanı İskəndər cəhəndə bəqī 'izzət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 3*). [*cəm',]*

O bəzmə **cəm'di** ərbāb-ı sərvət ü dövlət
O bəzmə hazır idi cümlə şahib-i 'urfān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 25*). [*cəm'di, -di]*

Ey şəh-i iqlim fünün-ı ədəb
Cəm'di zātundə hūb həmi nəsəb (*Mesnevi 5, Mısra 74*).
[*cəm'di, -di]*

Cəm' oldı hələ'iq üstümə çox
Da hər nə 'ibādətə yolun yox (*Mesnevi 8, Mısra 45*). [*cəm'*,
]

Əz-bəs ki dərd ü möhnət-i dünyā-yı pür-fitən
Cəm' etmiş idi üstümə hər yerdə [var] miñən (*Muhammes 3, Mısra 16*). [*cəm'*,]

cəmād: Cansız varlık, bitki ve hayvan dışındaki cansız cisim.

Yohdı cānı hər kimün könlündə cānān olmasə
Çün **cəmādə** bənzəyir hər yerdə kim cān olmasə (*Gazel 197, Mısra 2*). [*cəmādə, -a*]

Yohdı cānı hər kimün könlündə cānān olmasə
Çün **cəmādə** bənzəyir hər yerdə kim cān olmasə (*Gazel 13, Mısra 2*). [*cəmādə,]*

cəmāl: Güzellik.

Şā'ir gərək 'āşiq olə bir mäh-cəmālə
Cān tazelıyə lə'l-i şəkərbārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 5*). [*cəmālə, -ə*]

Ey mäh bugün yerdə **cəmālun** kimi āyə
Olsun qəsəm ol āyə-i Qur'ānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 5*). [*cəmālun, -un*]

Hər dəm baħub **cəmālīvə** gər aǵlasam nola
H'urşidə baħsə kimsə edər əşkbərliq (*Gazel 111, Mısra 11*). [*cəmālīvə, -iv, -ə*]

Həmə'il eyləmək bir aǵ **cəmālun** qara gīsüsün
Keçən möhnətlə qarə günləri 'işrətlə aǵ etmək (*Gazel 120, Mısra 9*). [*cəmālun, -un*]

Görüb **cəmālīvı** 'eşqün köñüldə dutdı qərār
Gətürdi hicr-i ruhun başımə bələ kəzım (*Gazel 137, Mısra 21*). [*cəmālīvı, -iv, -ı*]

Bu gün yüz min 'Əziz olmuş ǵulām-ı zülfı Żū'ı tək
Budur vəchi **cəmālun** Yüsif-i Kən'ānə bəñzətdim (*Gazel 145, Mısra 10*). [*cəmālun, -ı, -n*]

Fitrətdə tāmām oldı çü yüz ayə **cəmālun**
Təfsir edə bilməz ǵülə yüz ayə **cəmālun**

H'urşid dutub etməz idi köñüldə məqāmın
Olsaydı 'əyān pərdə Məsīhāyə **cəmālun**

Mūsā kimi bilməm niyə məhıv olmayur 'āşiq
Gəldükdə bu Tūrnə təcəllāyə **cəmālun**

Əldən yerə qoymazdı dəhi zāhid ayaǵı
Gər 'əks şalə sāǵər-i şəhbāyə **cəmālun**

Hər gecə yanur şam' kimi hicrə Żū'ı
Tā ki salə bir gün başımə sayə **cəmālun** (*Gazel 147, Mısra 1-10*). [*cəmālun, -un*]
Cəmālun səfhəsindən alməmiş dərs həttün ey ǵül [kim]
Müfəssir muşhaf-ı Həqqün bilür mi hiç mə'nāsın (*Gazel 162, Mısra 7*). [*cəmālun, -un*]

H'oş ol zəmān ki yār mən-i zārə yār idi
Çəşmim **cəmālı** 'əksi ilə lələzār idi (*Gazel 222, Mısra 2*). [*cəmālı, -ı*]

Dəlil idi baña Żū'ı **cəmālı** vəş-şəmsi
Siyāh tūrrələri sürə-i duħānım idi (*Gazel 249, Mısra 9*). [*cəmālı, -ı*]

Vəli sənsiz köñül ārāmı yohdur
Cəmālun görməmiş dil-kāmı yohdur (*Mesnevi 12, Mısra 18*). [*cəmālun, -un*]

Şimşād qədd ü lələ həd u mäh-cəmālım
Çoh etmə mən-i zārə sitəm türfə ǵəzālım (*Muhammes 4, Mısra 9*). [*cəmālım, -ım*]

cəmāl-ātəşin 'eşqi: Güzellik atəşinin aşkı.

Ləbi şövqilə göz peymānəsin qan ilə doldurmaq
Cəmāl-ātəşin 'eşqilə hər dəmdə kabāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 4*). [*cəmāl-ātəşin 'eşqilə, -lə*]

cəmā'ət: Bir yere toplanmış insan kalabalığı.

'Elm ilə oldı gör ki şəhəñşāh İngilis
Kəmdür əgərçi cümlə miləldən **cəmā'əti** (*Kaside 2, Mısra 24*). [*cəmā'əti, -i*]

Bir Żū'ı-i fəqir döǵüldür ǵəzetçilər
Hər gün deyür **cəmā'ətə** belə nəşihəti (*Kaside 2, Mısra 36*). [*cəmā'ətə, -ə*]

Nə 'āləm ü nə 'arif u nə Hān u nə bəğ var
N'oldı bularə muncə **cəmā'ət** hara getdi (*Kaside 24, Mısra 14*). [*cəmā'ət,]*

Çəşmimdə hərə dönmüş idi ǵülşən-i çəmən
Bı-mə'rifət **cəmā'ət** əlində bı-tən-i mən (*Muhammes 3, Mısra 18*). [*cəmā'ət,]*

cəmī': Bütün, hep, cümle.

Cəmī'-i hikmət-i 'elm-i zəmin[i] Yünānun
Bu yerdə zāhir olubdur əgər sühulət ilə (*Kaside 20, Mısra 15*). [*cəmī',]*

cəm'ıyyət: Topluluk, kalabalık.

Var yeri **cəm'ıyyətün** zülfündə bər-həm oləsə gər
Kim dedi ey dil sən ol mənizlə get kəşānə dut (*Gazel 33, Mısra 3*). [*cəm'ıyyətün, -ün*]

Səbā qoymə daǵıtsun tār-ı zülf-i 'ənbər-əfşānun
Pərişān etməsün **cəm'ıyyətün** tā mən pərişānun (*Gazel 160, Mısra 2*). [*cəm'ıyyətün, -i, -n*]

Cəm' edüb zülfün bələ heylin ǵəlub cān üstünə
Gör nə **cəm'ıyyət** qılublar bir pərişān üstünə (*Gazel 203, Mısra 2*). [*cəm'ıyyət,]*

cəmşid: *Pişdaniyan sülalesinin dördüncü hökümdarı olup İran mitolojisine görə yedi yüz yahut bin yıl yaşamışdır.*

Görməgə cām-ı ləb ü āyınə-i rülhşārını
Qalhızub baş qəbrdən **Cəmşid** ü İskəndər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 8*). [*cəmşid,]*

Dutub āyınə-rü dünyānı cām 'āləmdə çoh çohdur
Vəlīkən yoğdur İskəndər nə bir **Cəmşid** nə Cəm var (*Gazel 70, Mısra 4*). [*cəmşid,]*

Tutalum dəhrdə **Cəmşid** ü Firədu'n oldun
Hanı sölə nədi tə'bīr belə bir rō'yādən (*Gazel 173, Mısra 9*). [*cəmşid,]*

Bir 'ibrət al Sikəndər ü **Cəmşiddən** köñül
Vəqtün h'əş eylə anlə mədārın zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 5*). [*cəmşiddən, -dən]*

Gər görsə idi 'āriz-i lə'lin çəkərdi əl
Āynədən Sikəndər ü **Cəmşid** cāmdan (*Gazel 177, Mısra 10*). [*cəmşid,]*

Hic kimsə mülk-i dövlətə məğrūr olmasun
Cəmşidü gər peşin nə apardı məzārınə (*Gazel 207, Mısra 6*). [*cəmşidü, -ü]*

Cəmşid yā Sikəndər əgər olson ey köñül
Āhır fənādi çünki fənādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 7*). [*cəmşid,]*

Hanı Sikəndər u **Cəmşid** ü Bəhmən u Dārā
Ki imdi topraqə dönmüş o nəzlu əbdānı (*Kaside 23, Mısra 3*). [*cəmşid,]*

Söləmə **Cəmşid** nīk ü nāmdan
Sölə baña piyalə vü cāmdan (*Mesnevi 5, Mısra 29*). [*cəmşid,]*

cənāb-ı bārī: *Her şeyi takdir ettiği şəkə uyğun olaraq yaratıp varlığa çıxaran, yaratan Allah.*

Öz mərhumətin **Cənāb-ı Bārī**
Səndə eləyüb 'əyān Əmirhān (*Mesnevi 7, Mısra 13*). [*cənāb-ı bārī,]*

cənāb-ı hān: *Saygıdeğer han, bey.*

Dərdimi çəküb bəyānə [mən]
İzhār eləyüm **cənāb-ı hānə** (*Mesnevi 7, Mısra 10*). [*cənāb-ı hānə, -ə]*

cəngəl: *Sık ağaçlık yer.*

Bular də bişədə **cəngəllər** içrə qalmışdı
Məqām dutmuş idi özlərinə şəhrānı (*Kaside 23, Mısra 39*). [*cəngəllər, -lər]*

Cəng: *Silahlı çatışma, savaş, harp, muhârebe, kütal, mücâdele, kavga, çekişme.*

Mən belə fikrlərdə köñül içrə müztərib
Cəng ü cidālda fələk-i kəc-mədar ilə (*Kaside 21, Mısra 16*). [*cəng,]*

'Ömrün keçürtmə dərd ilə 'eyş ü nəşāt qıl
Az **cəng** eylə hökm-i Hüdāvəndigār ilə (*Kaside 21, Mısra 32*). [*cəng,]*

cənnāt təcī təhtihə'l-ənhār: *Muhammed suresi, 12. ayet.*

Cəhənnəm möhnətin hicrində ol hürivəşün çəkdün
Bu dəm **cənnāt təcī təhtihə'l-ənhāra** yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 4*). [*cənnāt təcī təhtihə'l-ənhāra, -a]*

Düzəh cəfāsını çəkənə şanki bir həbər
Cənnāt təcī təhtihə'l-ənhārdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 12*). [*cənnāt təcī təhtihə'l-ənhārdən, -dən]*

Düzəh cəfāsını çəkənə şanki bir həbər
Cənnāt təcī təhtihə'l-ənhārdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 4*). [*cənnāt təcī təhtihə'l-ənhārdən, -dən]*

Hür tək məhbūbı Kövsər tək şərabı bağda
Həzihi **cənnāt-ı təcī təhtihə** istər köñül (*Gazel 122, Mısra 6*). [*cənnāt-ı təcī təhtihə,]*

cənnət: *İmanlı ve iyi kimselerin ölümünden sonra Allah tarafından mükafat olarak konulacakları ve içinde ebediyen yaşayacakları, her türlü tasavvurun üstünde güzellik ve nimetlerle dolu yer, cennet, behişt.*

Həq söylər yaradub **cənnəti** Həq ədəm içün
Bu 'əbəş sözdü Hüdā **cənnəti** şeytānə verüb (*Gazel 20, Mısra 3*). [*cənnəti, -i]*

Həq söylər yaradub **cənnəti** Həq ədəm içün
Bu 'əbəş sözdü Hüdā **cənnəti** şeytānə verüb (*Gazel 20, Mısra 4*). [*cənnəti, -i]*

Hər cəhətdən 'ələm olmuş cənnətü'l-mə'vā vəli
Neylərəm mən **cənnət** çün onda ədəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 4*). [*cənnəti, -i]*

Hür u cənnətdi sənün şavm u şəlātun də gərəz
Fikr qıl nəfsüvədür gər bu 'ibādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 19*). [*cənnətdi, -di]*

Gər cənnətə də imdiki ədəm gedəcəksə
Bi'llāh elə olsə mənə **cənnət** nə içündür (*Gazel 68, Mısra 26*). [*cənnət,]*

Gər **cənnətə** də imdiki ədəm gedəcəksə
Bi'llāh elə olsə mənə cənnət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 25*). [*cənnətə, -ə]*

Behişt olmuş cəhān līkən dutub şeytān ilə 'ələm
'Əbəş sözdür ki söylərlərdi **cənnət** içrə ədəm var (*Gazel 70, Mısra 6*). [*cənnət,]*

Gər **cənnət** ü firdövşdür 'ələm bu zəməndə
Şəd-heyf ki bir rəmz bilən ədəmi yoğdur (*Gazel 86, Mısra 5*). [*cənnət,]*

Açub rizvān behişt-i ‘ədn bā-pāy şəhn-i gülzārə
Kî təcīr təhtiḥə’l-ənhār u **cənnət** āşkār olmuş (*Gazel 101, Mısra 6*). [*cənnət,]*

Gör nəfs için ‘ibādətini zāhidün haçan
Başın əgərdi səcdəyə gər **cənnət** olmamış (*Gazel 105, Mısra 10*). [*cənnət,]*

‘Eşq içrə hıdmət eylə vüşāl istəsön əgər
Tarı verür mi **cənnətin**i tǎ‘ət olmamış (*Gazel 105, Mısra 8*). [*cənnətin, -i, -n, -i]*

Hāṭir-i Həvvā için Ādəm burahdı **cənnəti**
Hvāhiş-i yāri sər-əncām etməyən ādəm döğül (*Gazel 125, Mısra 5*). [*cənnəti, -i]*

Susuyub Kövsərə öz nəfisivə etdün tǎ‘ət
Zāhidā ādəmi **cənnətdən** atar sū’-i ‘əməl (*Gazel 126, Mısra 12*). [*cənnətdən, -dən]*

H’oşdur əgərçi əhl-i cəhānə behişt-i hūr
Sənsiz əgər məqāmım olə **cənnət** aqlaram (*Gazel 133, Mısra 8*). [*cənnət,]*

O qədri iştiyāqım var sər-i küyində āzārə
Göz açmam məskənim **cənnət** ənīsım gərçi hūr olsun (*Gazel 150, Mısra 6*). [*cənnət,]*

Riyādan həlq için qurmuş neçə yüz dām-ı təzvīrin
Aparur **cənnətə** sǎḥib olub firdövs-i ə’lāyə (*Gazel 212, Mısra 4*). [*cənnətə, -ə]*

Bād-ı bəhār **cənnət** edüb gərçi ‘āləmi
Şəd-heyf yohdı belə behiştün bir ādəmi (*Gazel 243, Mısra 1*). [*cənnət,]*

Nə vəşl olaydı İlähī nə hicr-i pür-ğəm olaydı
Nə hūr u **cənnət** ü ğilmān nə nəsl-i ādəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 2*). [*cənnət,]*

‘ārizün güldi ləbün gönçə vüşālun **cənnət**
Neylərəm mən sən olan yerdə güli reyḥānı (*Gazel 250, Mısra 15*). [*cənnət,]*

Bir cövhər-i nəfisidi bu pül ki **cənnəti**
Pulla verür hələ’iqə fikr ilə tǎrdə (*Kaside 19, Mısra 23*). [*cənnəti, -i]*

Bu bir aydur Ramazān mündə özüvi dāḥil
Cənnətə təcīr min təhtiḥə’l-ənhār edəsən (*Kit’a-ı Kebir 3, Mısra 12*). [*cənnətə, -ə]*

Tez durubən ayağə bir at tapub
Cənnət sarı uçmaqa qanat tapub (*Mesnevi 4, Mısra 66*). [*cənnət,]*

Bilməyürdük zəmənanın möhnətin
İstəməyürdük Tarının **cənnətin** (*Mesnevi 4, Mısra 16*). [*cənnətin, -in]*

Elə bil kim tǎzə düşdim **cənnətə** (*Mesnevi 4, Mısra 73*). [*cənnətə, -ə]*

Çün bilübdür bu zəhr-i mār dövlət
Şeytānə ḥāşil eyləyür **cənnət** (*Mesnevi 11, Mısra 22*). [*cənnət,]*

Bu ‘anādil bu bələbil bu gülüstān bu çəmən
‘Eyni **cənnətdi** nəşāt eylə əgər ādəmsən (*Mesnevi 15, Mısra 10*). [*cənnətdi, -di]*

Nə var yoh ḡəmi nə ‘əyālun ḥəcāləti
Nə **cənnət** ārzüsü nə düzəḥ məhābəti (*Muhammes 2, Mısra 6*). [*cənnət,]*

Şükr qıl Allāhə kim çihduq bəhārə saq əsən
Çünkü **cənnətdür** qədəḥ-peymāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 16*). [*cənnətdür, -dür]*

Hər kimsə cəhāndə bir nəcīb ‘avrat alur
Dünyādə behişt ü hūr ilə **cənnət** alur (*Rübai 6, Mısra 2*). [*cənnət,]*

cənnət-i ğilmān: *Cennette hizmet eden delikanlılar.*

Nə ḥovf-i ātəş-i düzəḥ nə meyl-i rövzə-i ḥüld
Nə hūr u **cənnət-i ğilmān** düşərdi mi yādə (*Gazel 206, Mısra 6*). [*cənnət-i ğilmān,]*

cənnət-i hūr: *Cennet kızı, hurisi.*

Manqal kənārı yār ilə bir lāləzār idi
Ruḥsārəsində **cənnət-i hūr** āşkār idi (*Muhammes 1, Mısra 10*). [*cənnət-i hūr,]*

cənnət-i həvrā: *Cennet hurisi.*

Həqqün ‘ibādəti o itǎ‘ət olur ki ḥiç
Mənzūr evində cənnət-i **həvrādan** olmasə (*Gazel 4, Mısra 12*). [*cənnət-i həvrādan, -dan]*

cənnət-i mev’üd: *Vadedilmiş cennet.*

Sāqī dayanmə ki gəlüb növ-bəhār
Cənnət-i mev’üdi qılub āşkār (*Mesnevi 10, Mısra 2*). [*cənnət-i mev’üdi, -ı]*

cənnət-i mev’üd-ı Həq: *Allah’ın vadedilmiş cenneti.*

Hüld-i bərtin **cənnət-i mev’üd-ı Həq**
İmdiki gülşəndən ötür bir vərəq (*Mesnevi 5, Mısra 37*). [*cənnət-i mev’üd-ı həq,]*

cənnət-i rizvān: *Rıdvān cenneti.*

Hūr u qüşür u **cənnət-i rizvān** tēmāmdur
Hər bəzmdə ki cām-ı mey-i ḥ’oş-güvār olur (*Gazel 82, Mısra 5*). [*cənnət-i rizvān,]*

cənnət-i rüy: *Yüz cenneti.*

Dəm-ā-dəm **cənnət-i rüyundə** seyr eylər qara zülfün
Tə‘əccüb ‘əqli kəmlər söləyürlər zülfə kǎfirdür (*Gazel 88, Mısra 7*). [*cənnət-i rüyundə, -un, -də]*

cənnət-i ə'lā: *Yüce cennet.*

Cənnət-i ə'lādan artuq zövq var hər güşədə
Bağlar-ı firdövs hürri mäh-simālar genə (*Gazel 217, Mısra 5*). [*cənnət-i ə'lādan, -dan*]

cənnəti-l-məvā: *Meva cenneti. Cennetin üçüncü katının ismi.*

Şür-ı bəhcət bülbül-i şeydāyə Nov-rüz bayramı
Ohşayur çün **cənnəti-l-məvāyə** Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 4*). [*cənnəti-l-məvāyə, -y, -ə*]

Hər cəhətdən 'āləm olmuş **cənnəti-l-mə'vā** vəli
Neylərəm mən cənnəti çün onda 'ādəm qalmaqub (*Gazel 30, Mısra 3*). [*cənnəti-l-mə'vā,]*

Düşübdür 'ərgüvāni rüyuvə ol qarə gīsülər
Dutubdur **cənnəti-l-mə'vādə** mə'vā sanki hindülər (*Gazel 57, Mısra 2*). [*cənnəti-l-mə'vādə, -də*]

Ya cəhənnəm yə **cənnəti-l-mə'vā**
Pül bir dəmdə eyləyür peydā (*Mesnevi 11, Mısra 27*).
[*cənnəti-l-mə'vā,]*

cərahət: *Yara, kanın damar dışına sızmasıyla vücut dokularında meydana gələn, ak yuvarların hâkim olduğu donuk renkli birikinti, irin, yangı.*

Könlül **cərahəti** çün zəhm-i tiğ-i əbrüdur
Əgər ölüm də h'şəm dəhi mərhəm istəmənim (*Gazel 135, Mısra 5*). [*cərahəti, -i*]

Olmur könlül **cərahətinə** kimsədən 'əlāc
Dārü 'ş-şəfā-yı dəhrün itüb sanki mərhəmi (*Gazel 243, Mısra 5*). [*cərahətinə, -i, -n, -ə*]

cəşn: *Şenlik; Sevinç; Meclis.*

Zəbān-i Fərsə çün yohdı cümlənün 'elmi
Bu **cəşn** Türk dilində gərəkdür olə bəyān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 16*). [*cəşn,]*

Nə **cəşn** kim mişilin görməyübdü didə-i çərḥ
Nə sür görmiyəcək bir də eylə həlq-i cəhān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 21*). [*cəşn,]*

cəşn-i hətnə: *Sünnet meclisi.*

Edübdü oğlu için **cəşn-i hətnə** 'amədə
Rə'is-i hıttə-i Şirvān Əs'ədullah Hān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 17*). [*cəşn-i hətnə,]*

cəvāb: *Bir soruya, bir söz veya yazıya, bir durum ve ihtiyaca söz, yazı veya başka bir ifadə yoluyla verilən karşılık, yanıt.*

Cəvāb söliyə hər bir su'ālə diqqət ilə
Gərək mü'əllim-i qābil olə o məktəbdə (*Kaside 20, Mısra 24*). [*cəvāb,]*

cəvāhir: *Cevherler.*

Göz görməyən **cəvāhiri** mən necə dərk edim
Zāhirdə çün nə var bu mərāyədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 15*). [*cəvāhiri, -i*]

cəvānān-ı cəmən: *Genç, yeni çimen.*

Geyüblər hıl'ət-i həzrā **cəvānān-ı cəmən** Zū'ī
Dür-i jālə gülüstān içrə gül üzrə nişār olmuş (*Gazel 101, Mısra 9*). [*cəvānān-ı cəmən,]*

cəvān-ı nəzənin: *İşveli, cilveli, nazlı genç.*

Sevübdür bir **cəvān-ı nəzənin** pīrənəsər könlüm
Yanar şövq-i ruhuyla nərə hər şām ü səhər könlüm (*Gazel 143, Mısra 1*). [*cəvān-ı nəzənin,]*

cəzā: *Suç işleyen bir kimseye suçunun derecesine göre verilen acı karşılık.*

Cəzādə qoyməyələr tā ki şərm-sār mənə
Həmişə eyləgilən Zū'ī zikr-i 'āl-i 'əbā (*Müseddes 2, Mısra 34*). [*cəzādə, -də*]

Keçən ovqatımın sənəz **cəzāsın** ey pəri-peykər
Yəqīn bil eylərəm dərgāh-ı Həqdə iddi'ā səndən (*Gazel 168, Mısra 15*). [*cəzāsın, -s, -i, -n*]

Çək **cəzādur** sənə dīvānə könlül mən demədim
Zülfünə bağlama dil düşmə belə sevdāyə (*Gazel 209, Mısra 5*). [*cəzādur, -dur*]

cəzb: *Dikkat ve ilgiyi üzerine çekme özelliği, çekicilik, alımlılık, albeni.*

Gərək mə'sūq özi **cəzb** eyləsün 'uşşāqını vəşlə
Yetüşməz vüslətə gər gəzə yüz min il sorağ ilə (*Gazel 216, Mısra 7*). [*cəzb,]*

cəzbə: *Dikkat ve ilgiyi üzerine çekme özelliği, çekicilik, alımlılık, albeni.*

Əvvəlki hüsn **cəzbəsi** cānānədən gedüb
'Eys ü nəşāt güşə-i mey-hānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 1*). [*cəzbəsi, -s, -i*]

Cəzbə nədəndi hüsn-i dil-ārədə bilmədim
Nəş'ə nədəndi bədə-i həmrədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 1*). [*cəzbə,]*

Yohdur əzəlki qā'idədə **cəzbə** hüsnədə
Dil-bər döğül o tavr ilə ruhsār-ı yār də (*Kaside 19, Mısra 5*). [*cəzbə,]*

cü: *Akarsu, ırmak, çay, dere.*

Muşəvvər eyləyübdür mərdüm-i çeşmim qədün sərvini
Döğül bî-hüdə cārî eyləmək hər ləhzə bu **cülər** (*Gazel 57, Mısra 4*). [*cülər, -lər*]

Hər ləhzə gözimdən həvəs-i tîr-i müjünlə
Gər qəm mən-i dil-hün gözəlîm **cülər** içində (*Gazel 190, Mısra 4*). [*cülər, -lər*]

Ç

çadrə: *Kadınların örtündükləri çarşaf.*

O məhə **çadrə** salun gecələr yanmaq üçün
Şəm'-i ruhsārınə pərvənə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 9*). [*çadrə, -*]

çağır-: *Çağırmaq, seslenmek.*

Fir'ovni rüd-ı Nildə qoymazdı qər q olə
Gər şidq ilə **çağır**sa idi bircə yə 'Əlî (*Kaside 1, Mısra 28*). [*çağır*sa, -sa]

çäh-i gəm: *Keder kuyusu.*

Bir gün olı kim Mısr-i hökümətdə olur şäh
Çäh-i gəm-ārā Yüsif-i Kən'an belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 6*). [*çäh-i gəm, -*]

çäh-i zənəhdän: *Çene çukurunun kuyusu, çene çukuru.*

Təht-i 'izzətdən gəlür h' oş bənd-i zindānun baña
Hər kim ey Yüsifvəşim **çäh-i zənəhdänun** görüb (*Gazel 19, Mısra 14*). [*çäh-i zənəhdänun, -u, -n*]

çäk-i giribän: *Yırtık yaka; Gömleğin yakası; Güneşin doğması.*

Şükrələr kim Zü'iyä 'eşqindən ol məh-pärənün
Döndülər əhl-i cəhān **çäk-i giribänun** görüb (*Gazel 19, Mısra 16*). [*çäk-i giribänun, -n, -un*]

Gecə şübh oldı dur az zülf-i pərişānuvı aç
Şübh-i şərməndə ilə **çäk-i giriyanuvı** aç (*Gazel 255, Mısra 2*). [*çäk-i giriyanuvı, -uv, -i*]

çäkər: *Kul, köle, bende.*

Nəzərdə āynə-i rüyun əldə cām-ı meyim
Qulām idi baña Cəm **çäkərim** Sikəndər idi (*Gazel 240, Mısra 8*). [*çäkərim, -im*]

Dər-i əhsān u 'əfā səndədi cümlə **çäkər**
Bāb-ı əltāf u səhā səndədi şidq ilə qulām (*Kaside 13, Mısra 25*). [*çäkər, -*]

Olsə hər yerdə Zü't-i müztər
Sāhə məddāhdur kəmin **çäkər** (*Mesnevi 2, Mısra 50*). [*çäkər, -*]

Bir il olur mənim kimi müztəri
Cān u dildən ihlāş edən **çäkəri** (*Mesnevi 10, Mısra 50*). [*çäkəri, -i*]

çalış-: *Çalışmaq.*

Dil-i sūr eyləmək ülfət ləb-i həndānı ilə
Görək āhır nə edir çərḥ **çalışur** cānı ilə (*Gazel 204, Mısra 2*). [*çalışur, -ur*]

çaq: *İyi, güzel.*

Ey vəfā kānı Əmīrhān ki dəm-ā-dəm Həqdən
Şidq ilə vəqtivi h' oş keyfivi **çaq** istəyürəm (*Kut'a 2, Mısra 2*). [*çaq, -*]

çaruq: *İp veya deri şeritlerle ayağa bağlanan, ham deriden yapılmış köylü pabucu.*

Mənəm Məhmūd-ı zārī ol Ayāz-ı şānīnün Zü't
Ki **çaruq** ilə olmuş şəhrdə məşhūr dükkānı (*Gazel 220, Mısra 12*). [*çaruq, -*]

çarə: *Çare, درمان.*

Nə **çarə** ey dil-i divānə tālī'-i məhlūq
Biri bəhāra düşübdür biri şitādandur (*Gazel 83, Mısra 7*). [*çarə, -*]

Kimün ki 'eşq ələmindən köntüldə yarası var
Vüşāl-i yārdən özgə sağınmə **çarəsi** var (*Gazel 87, Mısra 2*). [*çarəsi, -s, -i*]

Vəşlünlə elə gəl mən-i dil-həstəyə **çarə**
Etmək diləsən gər günimi cövrə qarə (*Muhammes 4, Mısra 29*). [*çarə, -*]

Zü't-i bīmār-ı 'eşq oldun ölməkdir **çarəsi**
Hər gedən geyri həyāl etmə ki bir dərmānı var (*Gazel 54, Mısra 9*). [*çarəsi, -s, -i*]

Budur bundan səvā yohdur vüşāl-i yārə bir **çarə**
Tərtiq əhlinə məqsüdə yetüşməkçün bu rəh-bərdür (*Gazel 88, Mısra 5*). [*çarə, -*]

Zəhm-i dil-i şəd pərəmə Qānūn Şifādan
Ahtarson əgər zərrə qədər **çarə** tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 8*). [*çarə, -*]

Çün dərc-i dəhānundı 'əlācım gər ətibbā
Yohdur dedilər **çarə** bu bî-çarə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 12*). [*çarə, -*]

Hər təvr eylədim bu gəmə **çarə** tapmadım
Zāhirdə gəlmədin dəhi rü'yədə gəlmədin (*Gazel 166, Mısra 7*). [*çarə, -*]

Nəşih məzəmmət etmə məni dərd-i 'eşqdə
Nə **çarə** rüzgərdə hökm-i qəzā ilə (*Gazel 213, Mısra 6*). [*çarə, -*]

Ya tərək edün bu bəzmi yıqun bu būsətı yā
Ol bī-vəfā nigārā edün **çārā** gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 4*).
[çārā,]

Bir **çārā** Hüdāyā ki nöçün Yüsif-i zārdan
‘İzzətdəki kəşānəsi zindānə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 9*).
[çārā,]

Sözim bu dāşə dōnən həlqə etməyür tə`şir
Nə`dim nə **çārā** deyüm bu sözi nə şürət ilə (*Kaside 20, Mısra 42*). [çārā,]

Nə **çārā** belə bu ‘āləm tāmāmı cühhālə
Ki saldı zülmət-i cəhl içrə əhl-i ĩmāmı (*Kaside 23, Mısra 67*).
[çārā,]

Dögi **çārā** gəmə nə dövlet ü nə təht nə təc
Ondan özgə nədi ‘āləmdə gəm u dərde ‘ələc (*Mesnevi 1, Mısra 3*). [çārā,]

Niyə yā Rəb belə bī-çārə vü heyran oldım
Bilmirəm **çārəmi** heyərlə pərişān oldım (*Mesnevi 1, Mısra 12*). [çārəmi, -m, -i]

Nə qədər fikr elədim diqqət ilə bu kārə
Məktəb ü dərstdən özgə bunə yohdur **çārā** (*Mesnevi 9, Mısra 66*). [çārā,]

Zāhir elə mətləbüvi mühtəşər
Kim eləsün **çārā** o kən-i hünər (*Mesnevi 10, Mısra 36*).
[çārā,]

çārə eylə-: Çıkar yol bulmak, çare bulmak.

Lütf eylə bu həlqi qıl kənārə
Sən bārī bu dərde **eylə çārā** (*Mesnevi 8, Mısra 48*). [çārə eylə,]

çārə qıl-: Çare bulmak, derman olmak.

Çārə qıl mətləbinə bu cigəri sūzānun
‘Ərz edim hüdmativə tā rəvişin dünyānun (*Terci-bend 1, Mısra 3*). [çārə qıl,]

çat-: Ulaşmak, yetişmek, varmak.

Həmi ‘ömrün qışı **çatmış** mənə həm qış fəşli
Belə əhvālə necə şəbr eləsin pəs bīmār (*Kaside 6, Mısra 5*).
[çatmış, -mısır'da]

Nəsl-bā-nəsl səhāvət sizə irş ilə **çatub**
Kimsə bu qışşeni hərgiz edə bilməz inkār (*Kaside 6, Mısra 33*). [çatub, -ub]

Bizə buyurmuş əzəldən ki utlubü`l-‘ilmə
Çatub bu hökm-i mətin mənbə`-i nübüvvətdən (*Kaside 15, Mısra 42*). [çatub, -ub]

Eşitdün imdi qoy övlādun eyləsün təhşil
Saña **çatə** iki dünyədə bağ-ı cənnətdən (*Kaside 15, Mısra 64*). [çatə, -ə]

Gərəkdi bizdə də olsun mədāris ü məktəb
‘Ulüm-i fəzlə **çataq** məktəb içrə zəhmət ilə (*Kaside 20, Mısra 22*). [çataq, -aq]

O rütbədən bu məqāmə nədən **çatub** sölə
‘Ulüm ilən bəli ‘elm eyləyib belə ani (*Kaside 23, Mısra 45*).
[çatub, -ub]

Dağ yerində gəldi souq **çatdı** qış
Bār-ı Hüdāyā necə olur bu iş (*Mesnevi 4, Mısra 36*). [çatdı, -dı]

Nə küşiş eyləsə **çatmaz** muradə āhırdə
O kəs ki rüz-ı əzəl təli`i onun kəmdür (*Gazel 80, Mısra 13*).
[çatmaz, -maz]

Yohdı kənār ‘elminün dəryāsina
Vəşf **çatmaz** cüdina səhāsina (*Mesnevi 5, Mısra 72*).
[çatmaz, -maz]

Hardə **çatar** məqsədə vādī-i heyərdə gör
Şidq ilə tā mürşidün dutmasə dāmānını (*Gazel 245, Mısra 13*). [çatar, -ar]

Şərh etməgə həlimə müvāfiq
Bağ dərdimə nə məqāmə **çatdım** (*Mesnevi 7, Mısra 58*).
[çatdım, -dı, -m]

Bu hələcən qəşidəmizə **çatmayub** şılə
Qoymaq nədəndi Zū`ini sən muncə intizār (*Kut'a-ı Kebir 2, Mısra 15*). [çatmayub, -ma, -y, -ub]

Əlbəttə vaxtlən **çatəcaq** müjdə-i bəşir
Yə`qub-var Yüsif-i Kən`anə ağlama (*Gazel 5, Mısra 7*).
[çatəcaq, -əcaq]

Zəncir-i tār-ı zülfünə çün **çatmayur** əlün
Ölsün rəvādi mən kimi dīvānə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 3*). [çatmayur, -ma, -y, -ur]

Fəqir ü mün`im-i əhl-i zəmənanün birisi
Tapulmayur **çatə** gəm günlərində imdādə (*Kaside 18, Mısra 12*). [çatə imdādə, -ə]

çə: Ne, nasıl?.

Vəli **çə** fā`idə ədəmlərinə hıkmət-i elm
Dögül mü`əssir bir zərrəcə sirāyət ilə (*Kaside 20, Mısra 17*).
[çə,]

Āhırdə çərğ əlində **çə** rübāh-ı pīr idim
Fövc-i bələ vü dərd gəmə dəst-gir idim (*Muhammes 3, Mısra 11*). [çə,]

çəşm: Göz, ayn, dide; Sevgilinin gözü veya sevgili.

Rüstəm-i dil qəşdinə **çəşmün** çəküb müjgān oğın
Şanki tır-əndəzlar cəm` eyləyüb Əfrāsiyāb (*Gazel 16, Mısra 3*). [çəşmün, -ün]

Çəşmün etsə gər baña min cövr könlüm inciməz
Rəsmdür bīmār edər əhbābinə dā`im ‘ətib (*Gazel 18, Mısra 5*). [çəşmün, -ün]

Bahandə nāz ilə **çəsmün** qılır ‘əcəb gārət
Gələn zəməndə qiyāmə qadun qiyāmət edər (*Gazel 60, Mısra 3*). [*çəsmün, -ün*]

Etdün siyāh **çəsmün** ilə şayd əhl-i dil
Əhüləri nə sehr ilə şir-əfgən eylədün (*Gazel 164, Mısra 11*).
[*çəsmün, -ün*]

Lə‘lündə mey tərəşşühi qan qan deyür genə
Göstərmə görməsün dəhi **çəsmim** də qan çəkər (*Gazel 61, Mısra 4*). [*çəsmim, -im*]

Nəzərə-i gül-i ruhsārınun həvāsila
Nə dildə fikr nə **çəsmimdə** hıvāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 4*). [*çəsmimdə, -im, -də*]

Dəhənin sordum əb-ı rūsı ilə **çəsmindən**
Baña bu nüktəni bir rəmz ilə pünhān dedilər (*Gazel 62, Mısra 7*). [*çəsmindən, -i, -n, -dən*]

Nəzərə-i gül-i ruhsārınun həvāsila
Nə dildə fikr nə **çəsmimdə** hıvāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 4*). [*çəsmimdə, -im, -də*]

Hər u mātəmkədədür **çəsmimə** bi‘llāh ağər
Eləsəm gəşt-i gül ü seyr-i gülüstān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 3*). [*çəsmimə, -im, -ə*]

Gəlməyür **çəsminə** həlqün gecələr zərrə yuqu
Bes ki ey məh qıluram nālə vü əfgān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 7*). [*çəsminə, -i, -n, -ə*]

Lələ-rülar döndürüblər qanə hünin könlümi
İmdi **çəsmimdən** düşər hər dəmdə qanı könlümün (*Gazel 161, Mısra 10*). [*çəsmimdən, -im, -dən*]

Gedəndə görmədim ol āftāb ruhsārın
Qoyub könlüldə kədər **çəsmim** içrə nəm getdün (*Gazel 163, Mısra 12*). [*çəsmim, -im*]

Görünməz söyləyürlər **çəsmə** hərgiz çəsmə-i heyvān
Təkəllümlə bu pünhān sirri bir aç āşkār eylə (*Gazel 199, Mısra 7*). [*çəsmə, -ə*]

Dögi müjgān şafı **çəsmimdəki** peykānlarıdır
Ki çıxub dışrə gözimdən cigərım qanı ilə (*Gazel 204, Mısra 3*). [*çəsmimdəki, -im, -dəki*]

H’oş ol zəməni ki yār mən-i zārə yār idi
Çəsmim cəməli ‘əksi ilə lələzār idi (*Gazel 222, Mısra 2*).
[*çəsmim, -im*]

Lələzār idi cəhān **çəsmimə** ruhsārı ilə
Oldı pəjmürdə gülüm bağ u bəhārım getdi (*Gazel 248, Mısra 7*). [*çəsmimə, -im, -ə*]

Çəsmimdə hərə dönmüş idi gülşən-i cəməni
Bī-mə‘rifət cəmə‘ət əlində bī-tən-i mən (*Muhammes 3, Mısra 17*). [*çəsmimdə, -im, -də*]

Dutə gər hür u gülman ‘āləmi Bi‘llāh nigāh etməni
Cəhāni **çəsmimə** Zū‘ī şifət hər gün siyāh etməni (*Tahmis 1, Mısra 28*). [*çəsmimə, -im, -ə*]

İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Mə‘rifət əhli cəhān **çəsminə** həkistər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 6*). [*çəsminə, -i, -n, -ə*]

Çəsm ü zülf ü hətt ü hāl u rüy alun ey həbib
Aldı bəndən ‘əql ü hüş u səbr ü ārām u şəkīb (*Gazel 18, Mısra 1*). [*çəsm, -*]

Zū‘iyā məcnūn edən sən bī-dili nāz ilə ol
Qəndəhārı **çəsm** ü hindī zülf ü rümī-rū mudur (*Gazel 52, Mısra 10*). [*çəsm, -*]

Binā-yı dostluqım dutmamış nigārım ilə
Pozub harāb elədim **çəsm** aşkbārım ilə (*Gazel 191, Mısra 2*).
[*çəsm, -*]

‘İsā ləb āhū **çəsm** təbī‘ət mərīz-i ‘eşq
Çəhdur vālī bu ‘əşrdə bīmār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 3*).
[*çəsm, -*]

Ol **çəsm** yanında demə dil hālını ey zülf
Bīmār sözün söləmə bīmār yanında (*Gazel 186, Mısra 11*).
[*çəsm, -*]

Çəsmün nə vəhdəndi ki bīmārdur müdəm
Həm-sāyəsində ‘İsā-yı ləb tək təbibi var (*Gazel 44, Mısra 3*). [*çəsmün, -*]

Çəsmün midi çin ü şikən-i zülfə muqārın
Yā āhū-yı çindür belə dām-ı rəsən içrə (*Gazel 187, Mısra 3*).
[*çəsmün, -*]

çəsm-i bīmār: *Hasta, süzgün göz.*

Çəsm-i bīmārınun əhvālını sorson ey dil
Gülsitānə güzər et bu sözi ‘əbhərdən sor (*Gazel 63, Mısra 3*). [*çəsm-i bīmārınun, -i, -n, -un*]

çəsm-i fitnə-əngiz: *Fitne koparan, fesat çıxaran göz; Gönlü kendine çeken, kendine hayran eden, cilveli göz.*

Ruh-i rəhşān u **çəsm-i fitnə-əngizün** görən sölər
Ki rüy-i şəfəhəsində məskən āhū-yı hotən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 5*). [*çəsm-i fitnə-əngizün, -ü, -n*]

çəsm-fəttān: *Fitne ve fesada təşvik eden, karışdırıcı göz; Gönlü kendine çeken, kendine hayran eden, cilveli göz.*

‘Əcəb āzadə idim yād ol günlər ki nəgəhdən
Əsir etdi məni zəncir-i zülf ü **çəsm-fəttān** (*Gazel 149, Mısra 4*). [*çəsm-fəttān, -un*]

çəsm-i məhmür: *Süzülmüş, baygınlaşmış göz, bakiş.*

Könlüm aldı bilməyürəm hansı rəftārın sənün
Çəsm-i məhmürün sənün yā zülf-i tərārın sənün (*Gazel 179, Mısra 2*). [*çəsm-i məhmür, -un*]

çəsm-i məst: *Süzgün bakiş, sarhoş göz.*

Çeşm-i məstün görübən həstə vü bīmār oldım
Şərbət-i lə'l-i ləbündür bu gəmənin dərməni (Gazel 250,
Mısra 3). [çeşm-i məstün, -ü, -n]

O çeşm-i məstüvə cənim o növ' həyrəndür
Ki rüz [u] şəb gəm-i 'eşqində dīdā giryəndür (Gazel 81, Mısra 1). [çeşm-i məstüvə, -üv, -ə]

çeşm-i nəm-nāk: Islak, nemli göz.

'Əks-i həttün görmədim bir çeşm-i nəm-nākımdə mən
Bəs nöçün derlər gəzər dāim Hızr dəryā yüzün (Gazel 148,
Mısra 5). [çeşm-i nəm-nākımdə, -də]

çeşm-i pür-hün: Kanla dolu göz.

Çeşm-i pür-hünüm mənim tūfānə verdi 'ələmi
Bəs ki tökdü qanlı yaş ol sərv-i dil-cüdan cüdā (Gazel 12,
Mısra 5). [çeşm-i pür-hünüm, -um]

Gəmdən incimış tənīm müy-yı meyānun şədqəsi
Çeşm-i pür-hünüm ləb-i gövhər-fəşānun şədqəsi (Gazel 230,
Mısra 2). [çeşm-i pür-hünüm, -um]

çeşm-i rəqib ü həsid: Hasetçi ve rakip gözü.

Bir məclisə yetüşdim [o] hür u qüşür idi
Çeşm-i rəqib ü həsid o məclisdə dövr idi (Gazel 246, Mısra 2). [çeşm-i rəqib ü həsid,]

çeşm-i ümid: Ümit gözü.

Qara pül həsrəti ilə ağarub çeşm-i ümid
Ərzü-yı mey-i gül-günlə cigər qan oləcəq (Gazel 113, Mısra 15). [çeşm-i ümid,]

çeşm-i üzə: Göz üzere, gözüün üstündə; Yüzün gözü, yüzdeki göz (?).

Məskən etmək mümkün olmaz bəhr-i 'ümmān üstünə
Sələdim ey sərv dut çeşm-i üzə mənzil dedi (Gazel 203,
Mısra 5). [çeşm-i üzə,]

çeşm-i zəhm: Gözün darbesi, baktış.

Tə çeşm-i zəhm o 'əriz-i könlünə dəyməsün
Ruhsarı ataşına dil ü cən sipənd olub (Gazel 24, Mısra 3).
[çeşm-i zəhm,]

çeşm-i əşkbār: Gözyaşı yağdıran göz.

Gəlib məsīh-i könlül zərə āh u zərun ilə
Olub gərīq cəhān çeşm-i əşkbārın ilə (Gazel 205, Mısra 2).
[çeşm-i əşkbārın, -un]

çeşme-i āb-ı həyāt: Ölümsüzlük suyu kaynağı.

Getməzdi Hızr çeşme-i āb-ı həyātə hīç
Mühbir olaydı gər bu ləb-i lə'l-fāmdan (Gazel 177, Mısra 5). [çeşme-i āb-ı həyātə, -ə]

çeşme-i həyvān: Hayat suyu çeşmesi, ölümsüzlük suyu; Sevgilinin mahallesini, dudağı.

Könlül tə var ləb-i cənān şərāb-ı nābı neylərsən
Durarkən çeşme-i həyvān sərāb u ābı neylərsən (Gazel 183,
Mısra 2). [çeşme-i həyvān,]

Dişlərəndür mi dəhānundə sənün ey hətt-i Hızr
Çeşme-i həyvān ara yə şəddə-i lü'lü müdür (Gazel 52,
Mısra 8). [çeşme-i həyvān,]

Dəhənin dil-bərimün çeşme-i həyvān dedilər
Kim inanur bu sözə güzgüdə böhtən dedilər (Gazel 62,
Mısra 1). [çeşme-i həyvān,]

Dəhənin dil-bərimün çeşme-i həyvān dedilər
Zü'ni rəşk həlak etdi yenə anlamayub (Gazel 62, Mısra 10).
[çeşme-i həyvān,]

Zülmət dutub 'ələmi yoh Hızr ilə İlyās
İskəndər ilə çeşme-i həyvān qutarubdur (Gazel 84, Mısra 6). [çeşme-i həyvān,]

Görünməz söyləyürlər çeşmə hərgiz çeşme-i həyvān
Təklülləmlə bu pünhān sirri bir aç əşkār eylə (Gazel 199,
Mısra 7). [çeşme-i həyvān,]

Ey rüy-yı ālı rövzə-i rizvān nişānəsi
Hızr-i həttündi çeşme-i həyvān nişānəsi (Gazel 231, Mısra 2). [çeşme-i həyvān,]

Dəhən-i yār demək çeşme-i həyvānı gələt

Varə təşbih yoh etmək olur ə'yānı gələt (Gazel 109, Mısra 1). [çeşme-i həyvānı, -ı]

Hər kəlməsində dərc idi çün kəlmə-i Məsīh
Olaşmanam o çeşme-i həyvānə ey Gərīb (Kaside 3, Mısra 8). [çeşme-i həyvānə, -ə]

Zülmət-ı gəflət içrə idi hələq nəgəhan
Hızrə rəh oldı çeşme-i həyvānə Şərq-i Rus (Kaside 10,
Mısra 6). [çeşme-i həyvānə, -ə]

Dəhānun dedilər mən görmədim ondan əgər līkən
Təşəvvürlə onu həm çeşme-i həyvānə bənzətdim (Gazel 145, Mısra 4). [çeşme-i həyvānə, -ə]

Hər bir Sikəndərə dögül āb-ı bəqā nəşib
Hızr olmayan bu çeşme-i həyvānə gəlməsün (Gazel 146,
Mısra 6). [çeşme-i həyvānə, -ə]

çeşme-i Kövsər: Kevser kaynağı.

Ləbündi çeşme-i Kövsər o qəmətün tūbā

Vüsalun ey büt-i məh-rüy bağ-ı rızvandır (Gazel 81, Mısra 11). [*çəşme-i Kövsər*,]

çəşme-i 'ürfān: *İrfan kaynağı.*

Çəşme-i 'ürfān olubdur hüşk-i hāk-ı cəhl ilə
Mə'rifət dəryəsi içrə qətrə-i nəm qalmayub (Gazel 30, Mısra 5). [*çəşme-i 'ürfān*,]

çevril-: *Çevrilmək, dönüşmək.*

Görən olur mu dəvə **çevrilüb** ol ədəm
Vəyə gözəl edəsən qurdi yə ki aşlani (Kaside 23, Mısra 23).
[*çevrilüb*, -il, -üb]

çevrə: *Çevre, etraf.*

Gözüm yaşıdurur **çevrəmdə** yə kim şəhrin ətfəli
Taməşə etməgə gəlmiş mən-i məcnūn-ı 'üryəni (Gazel 252, Mısra 5). [*çevrəmdə*, -m, -də]

çih-: *Çıkmak; Ortaya çıkmak; Ayrılmak, kopmak; ortaya çıkmak, zühur etmək; nasip olmaq.*

Vəli nədür ki ədəm çohı əzəlki tək
Qalubdı vəhşət ilə **çihmayub** o hişlətdən (Kaside 15, Mısra 36). [*çihmayub*, -ma, -y, -ub]

Dutubdı 'ərsə-i āfāqı cümlə hıkmət ü 'elm
Çihur səməyə hələ' iğ bugün fərsətdən (Kaside 15, Mısra 4). [*çihur*, -ur]

Şükr qıl Allāhə kim **çihduq** bəhərə saq əsən
Çünkü cənnətdür qədəh-peymāyə Nov-rüz bayramı
(Murabba 1, Mısra 15). [*çihduq*, -duq, -]

Cüş edüb yerdən **çihub** nəsrin sūsən nəstərən
Seyr-i gülizār elər yüz nəzənin-i gül-bədən (Murabba 1, Mısra 13). [*çihub*, -ub]

Əzəl gün bār' ilāhə məndən āyā nə hətā **çihdi**
Ki bu dünyədə belə kevkəb-i bəhtim qara **çihdi** (Gazel 254, Mısra 1). [*çihdi*, -dı]

Qəzā kätibləri hər şəhş için bir iş yazub lövhə
Mənim lövhimdəki cümlə gəm-i dərd ü bələ **çihdi** (Gazel 254, Mısra 4). [*çihdi*, -dı]

Qədim 'əşrdə insān ki vəhşi idi tēmām
Bular hələ deyəsən **çihmayubdı** vəhşətdən (Kaside 15, Mısra 10). [*çihmayubdı*, -ma, -y, -ub, -di]

Əzəl gün bār' ilāhə məndən āyā nə hətā **çihdi**
Ki bu dünyədə belə kevkəb-i bəhtim qara **çihdi** (Gazel 254, Mısra 2). [*çihdi*, -dı]

Mə'ışət büstānında cəhān əhlinə gül yetdi
Mənim bu qara bəhtimdən piyāz u kəndənə **çihdi** (Gazel 254, Mısra 6). [*çihdi*, -dı]

Cəhāndə āšnālıqdə vəfā vü 'əhd derlər var
Baña kim āšnā oldısı āhır bi-vəfā **çihdi** (Gazel 254, Mısra 8). [*çihdi*, -dı]

İçmisən min 'āşiqün qanın şəhādət eyləyür
Ləbləründən qan kimi hər dəm **çihān** təbhālələr (Gazel 48, Mısra 4). [*çihān*, -an]

Ondan sora gəldi Firidün Şāh
Şəh demə çərḥ üzrə yəqin **çihdi** māh (Mesnevi 5, Mısra 16).
[*çihdi*, -dı]

çihub hātirindən: *Aklından çıkmak, unutmak.*

Dedi məgər ki **çihub hātirindən** ol Atabəg
Həmişə mərhəmət ilə şərəf-şi'ār oldım (Kaside 12, Mısra 13). [*çihub hātirindən*, -in, -dən]

çillə-nişin: *Çiləyə oturan, çiləyə giren.*

Mey-hənədə ləzımdı olə **çillə-nişin** tā
Ayınə-i İskəndəri cām-ı Cəmi bilsün (Gazel 180, Mısra 3).
[*çillə-nişin*,]

çin: *Kıvrım, büküm.*

Qaldım o həl-i mehri ilə küfrdə əsir
Düşdim o **çin-i zülfün** ucundan hətālərə (Gazel 201, Mısra 4). [*çin*,]

Bənd oldı **çin-i zülfünə** dil mürği nə-gəhān
Düşdim bu dām-ı 'əşqə genə mən hətā ilə (Gazel 213, Mısra 3). [*çin*,]

Şəd-heyf düşdim ayrı o növ-rəs gözəldən
Kim **çin-i zülfü** həsrət-i müşk-i Tatār idi (Gazel 222, Mısra 8). [*çin*,]

Demün hətāludur ol çin-i zülfə **çinlüyün**
Ki muncə üz verilür mi əgər hətāsi olə (Gazel 10, Mısra 7).
[*çinlüyün*, -lü, -y, -ün]

Görcəyin ruhsāruvi ol **çin-i zülfündə** dedim
Ey köñül vəhm ilə kim māh 'əqrəbə olmuş gərīb (Gazel 18, Mısra 7). [*çin*,]

Yağmalayubdı türrelərin çin məmālikin
Hər **çini** içrə müşk-i Hıttādan kəsibi var (Gazel 44, Mısra 6).
[*çini*, -i]

çin: *Asya'nın doğusunda bulunan geniş ülke, Çin.*

Yağmalayubdı türrelərin **çin** məmālikin
Hər **çini** içrə müşk-i Hıttādan kəsibi var (Gazel 44, Mısra 5).
[*çin*,]

çin ol-: *Gerçəkləşmək, hayata keçirmək.*

İnanmayanda nəçün bātil **oldı çin** bilürəm
Təmām evāmir-i şər'-i şərif-i beyzāni (Kaside 23, Mısra 79).
[*çin oldı*, -di]

çin ü şikən-i zülfə: Büklüm ve kıvrım saç.

Çeşmün midə **çin ü şikən-i zülfə** muqārın
Yā āhū-yı çindür belə dām-ı rəsən içrə (Gazel 187, Mısra 3).
[çin ü şikən-i zülfə, -ə]

çinār: Otuz metreya kadar uzayabilen, gövdesi kalın, uzun ömürlü, geniş yapraklı bir ağaç.

Gör kimdədür qüşür əgər yolıdı meyvəsi
Ummaq olur mı bu sözi bəd ü **çinārdan** (Gazel 176, Mısra 16). [çinārdan, -dan]

Nə güldə 'ətr var nə bülbüldə bir nəvə
Nə zövq-i sāyə 'ər'ər ü sərvin **çinārdə** (Kaside 19, Mısra 4).
[çinārdə, -də]

çin-i zülf-i siyāh: Kıvrıkcı siyah saç.

Və'n-nəcm qətrə-i 'ərəq-i 'ārizivə şərh
Və'l-leyl **çin-i zülf-i siyāhun** hekāyəti (Gazel 229, Mısra 4).
[çin-i zülf-i siyāhun, -un]

çin-i zülf: Kıvrım, büklüm saç.

Demün hətlədür ol **çin-i zülfə** çinlüyün
Ki muncə üz verilir mi əgər hətəsi olə (Gazel 10, Mısra 7).
[çin-i zülfə, -ə]

çıplaq: Fakir, züğürt; Açık, apaçık, ortada; çıplak

Əzəl zəməndə də inşandə var idi **çıplaq**
Nə düşsə əhl qılurdı keçirdi sāmānı (Kaside 23, Mısra 37).
[çıplaq,]

çıq-: Çıkmak, dışarı çıkmak, içindən çıkmak; Yükselmək;
Canı çıkmak, ölmək; aklından çıkmak.

Hüsən şərtini yekün etmişən ey mäh tēmām
Çıqmə nöqsən gətürür hüsünvə yarım gecələr (Gazel 72, Mısra 4). [çıqmə, -mə]

Dögi müjgān şafı çeşmimdəki peykānlardır
Ki **çiqub** dişrə gözimdən cigərim qanı ilə (Gazel 204, Mısra 4). [çiqub, -ub]

Biri birinün ətin qurd kimi didir hər gün
Haçan bular **çıqacaqdur** bu növ' bəd'ətdən (Kaside 15, Mısra 38). [çıqacaqdur, -acar, -dur]

Qoymə **çıqə** cərhə dūd-ı āhim
Hənim şəhim ümüd-gāhim (Mesnevi 7, Mısra 73). [çıqə, -ə]

Çıq kəsrətdən düş vəhdətə görq ol mey-i məhəbbətə
Zü'ī tək bəzm-i 'işrətə məstānə gəlmək yəhşidur (Gazel 85, Mısra 17). [çıq,]

Zü'īnün pəndin eşit **çıqmə** şərt'ətdən hiç
Tə ki 'uqbədə yerün rövzətü'l-əbrār edəsən (Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 29). [çıqmə, -mə]

Dilərdi cān ki bulə feyz-i məqdāmün gəl gör
Ki az qalubdı o həmişə **çıqsun** intizārın ilə (Gazel 205, Mısra 4). [çıqsun, -sun]

Əmrdən **çıqmaq** hər məzhəb arasındədi 'eyib
Öz vücūdun niyə mə'yüb edəsən hıvār edəsən (Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 25). [çıqmaq,]

çıqdı tütün başımdan: Başından tütün (tütsü) çıkmak: Son derece sinirlenmək, hiddetlenmək.

Nə deyüm bu sözi mən **çıqdı tütün başımdan**
Ki tütün almaqinə olmayə ādəmdə təvān (Kaside 14, Mısra 15). [çıqdı tütün başımdan,]

Bəli **çıqsun** nə günə səhət-i Şirvān həyālmdan
Kim ol gülşəndə bir Seyyid kimi şirīn zəbānım var (Kaside 7, Mısra 17). [çıqsun həyālmdan, -ım, -dan]

çirāğ: Fitil, mum, kandil. Yağ kandili və genellikle mum, meş'ale gibi ışık veren şey.

Nə zövqi Zü'ī pərtəv-i şəms ü bəhārdan
Ol şəhs içün ki yanmaqə neftin **çirāğ** yolı (Gazel 37, Mısra 10). [çirāğ,]

Nə ləzımdır şəb-i hicrān ara hāl-i dilim sormaq
Bilürsən rövşən olmaz 'āşiqün bəzmi **çirāğ** ilə (Gazel 216, Mısra 6). [çirāğ,]

H' oş ol zəməni ki yār bāna həmişə ayāğ idi
Ruhsarı gözlərimə münəvvər **çirāğ** idi (Müseddes 1, Mısra 2). [çirāğ,]

Başda var şür əgər əldə ayağ olmasə də
H' oş keçir yār ilə bəzm içrə **çirāğ** olmasə də (Gazel 219, Mısra 2). [çirāğ,]

Söndürüb bəd-ı fələk şəm'imi qılmış tırə
Zülmət-i leyli 'əlcinə **çirāq** istəyürəm (Kit'a 2, Mısra 8).
[çirāq,]

çirk: Kir, pas, pislik.

Nə qədər 'eybi olsa pül örtər
Çirk ü pāsın təmizləyüb örtər (Mesnevi 11, Mısra 20). [çirk,]

çö: Çok, o kadar.

Ço qədr bāna 'āşiq deyüb ey mäh sitəm etmə
Hər tırə nəzər Zü'ī-i hünin-kəfən olmaz (Gazel 94, Mısra 9).
[çö,]

çoh: Çok, miqtarı, derecesi və niteliği belli bir ölçünün üstündə bulunan, az olmayan, fazla, ziyadə; Birçok.

Məta‘-ı ‘eyş ü ‘işrət **çohdı** dünyānun dükānında
Bizim nə nəqdimiz var ondə nə bāzārımız yoħdur (*Gazel 79, Mısra 3*). [*çohdı, -di*]

Ləbi şövqi mey-i gül-nār tək məst eylər ‘uşşāqı
Bu mə’nīdən mənim tək **çohlari** məst ü humār olmuş (*Gazel 102, Mısra 4*). [*çohlari, -lar, -ı*]

Çohdı dünyədə əgər şāhib-i dövlət nə gərək
Hāl bilməz gözəli istəmər əhl-i ‘işrət (*Kaside 5, Mısra 51*).
[*çohdı, -di*]

Vəli nədür ki ādəm **çohı** əzəlki tək
Qalubdı vəhşət ilə çılmayub o hışlətdən (*Kaside 15, Mısra 35*). [*çohı, -i*]

Hər kəsün olə dövləti varı
Ol kəsün **çohdı** ‘izzəti ‘ādı (*Mesnevi 11, Mısra 14*). [*çohdı, -di*]

Gər şüreti insān görünən **çohdı** vəli
Həşiyəti insān olan ādem kəmdür (*Rübai 4, Mısra 3*).
[*çohdı, -di*]

Hān u bəg at kənd pül bəhş eylər idi şā‘irə
Şāhsevən tək imdi **çohdı** adı hān hān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 16*). [*çohdu, -du*]

Təmām ‘əqlədədür hər nə var möhnət ü gəm
Nə qədr **çoh** olə **çoh** olı zillət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 8*).
[*çoh,]*

Təmām ‘əqlədədür hər nə var möhnət ü gəm
Nə qədr **çoh** olə **çoh** olı zillət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 8*).
[*çoh,]*

Nə qədri çoh olə **çohdur** yəqin bil āzārı
Riyāsət ü ‘əməl ü hökm ü dövlət ü dünyā (*Gazel 7, Mısra 3*).
[*çohdur, -dur*]

Āynə-i dünyāni dutmuş yoħdur İskəndər şifət
Cām **çohdur** lək bəzm-i ‘eyş içün Cəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 8*). [*çohdur, -dur*]

Bā‘is budur ki hiç nə ‘ömrimdə bilmədim
Çohdur deyən ki mən bilürəm hər kənārdan (*Gazel 176, Mısra 20*). [*çohdur, -dur*]

‘İsā ləb āhü çeşm təbī‘ət mərtiz-i ‘eşq
Çohdur vəli bu ‘əşrdə bīmār qalmaq (*Gazel 253, Mısra 4*).
[*çohdur, -dur*]

Hansı sāhətdə eşitdim ki var onda fāzil
Müşkilim həllinə dər-hāl **çoh** etdim sür‘ət (*Kaside 5, Mısra 18*). [*çoh,]*

Əhl-i İslāmda **çohdur** mütə‘əddid məzhəb
Sünnī vü Şi‘ə vü şeyhī vü tənāsülh-‘üzlet (*Kaside 5, Mısra 19*). [*çohdur, -dur*]

Yəqindür bu ki sizdə **çohdur** alma
Vəli āşārı mə‘lūm olmaz əslā (*Mesnevi 3, Mısra 27*).
[*çohdur, -dur*]

‘Eys ü ‘işrət azalur ‘ömr **çohaldıqca** bəli
Ləzzət ol tıfl dəmində əmilən şirdədür (*Gazel 75, Mısra 5*).
[*çohaldıqca, -al, -duqca*]

Dutub āyınə-rü dünyāni cām ‘āləmdə çoh **çohdur**
Vəlikən yoħdur İskəndər nə bir Cəmşid nə Cəm var (*Gazel 70, Mısra 3*). [*çohdur, -dur*]

Yoħ əhl-i hāl şərh eləyim tā bəlālarım
Çohdur şikāyətim mənim pərvərdigār ilə (*Kaside 21, Mısra 4*). [*çohdur, -dur*]

‘Elm az pül **çoh** olan ādam
Həqiqində olur imām ə‘zəm (*Mesnevi 11, Mısra 37*). [*çoh,]*

Gər sə‘y ilədür dövlət ü şövkət bu cəhāndə
Çoh kimsədə bī-sə‘y bu şövkət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 6*). [*çoh,]*

Bu ‘əşrdə dəhi **çoh** pādşāhə eylə nəzər
Nə tövr zillətə āhirdə döndü dövrāni (*Kaside 23, Mısra 7*).
[*çoh,]*

Yoħsə **çoh** dünbülü-bāz ism-i bəg əhiz eyləyüb
Özini bir adı bəgliklə nəcābətli bilüb (*Mesnevi 6, Mısra 55*).
[*çoh,]*

Pirānəliqdə çün kişinün yoħ o hāləti
Çoh məclisə oturmaqə olmaz ləyāqəti (*Muhammes 1, Mısra 14*). [*çoh,]*

Dövləti hörməti ‘elm ilə tapubdur insān
Çoh gədə-zadə gəlüb ‘elm ilə olmuş sultān (*Muhammes 5, Mısra 14*). [*çoh,]*

Nə qədri **çoh** olə çohdur yəqin bil āzārı
Riyāsət ü ‘əməl ü hökm ü dövlət ü dünyā (*Gazel 7, Mısra 3*).
[*çoh,]*

Küfrdür Zū‘ī bu söz **çoh** də dərīhma nəzər et
Hər nə var isə Hüdā kāmīl-i insānə verüb (*Gazel 20, Mısra 15*). [*çoh,]*

Cəhānun dövlətin **çoh** istəyən əşhāşlar bi‘llāh
Fənādur çün bunun təlibləri divānə sərsəmdür (*Gazel 41, Mısra 7*). [*çoh,]*

Bu hākī-rəh ki üstündə gəzərsən **çoh** fəhārətlə
Təşəvvür eylə hər bir məsti bir Kāvüs bir Cəmdür (*Gazel 41, Mısra 9*). [*çoh,]*

‘Əmmāməsinə bəlməgilən məs‘ələ şorma
Mollā özi **çoh** həyr edi yalnız nə qədər var (*Gazel 42, Mısra 14*). [*çoh,]*

Ey dil yüzündə zülfünə **çoh** meyl eyləmə
Hər kəs bu günə eyləsə sevdā ziyān çəkər (*Gazel 61, Mısra 9*). [*çoh,]*

Dutub āyınə-rü dünyāni cām ‘āləmdə **çoh** çohdur
Vəlikən yoħdur İskəndər nə bir Cəmşid nə Cəm var (*Gazel 70, Mısra 3*). [*çoh,]*

Çoh bahmə həy-i hüyunə zāhirdə zāhidün
Diqqətlə bah ki bāfini əhl-i küfürdür (*Gazel 74, Mısra 5*).
[çoh,]

Çoh sormagilən tövsən-i əş'arivı Żū'ī
Ləl ol nəzər et səhət-i meydān dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 23*). [çoh,]

Zāhid şərabı **çoh** də hərəm etmə küfrdür
Çün bu sözünlə meykədə beytū'l-hatām olur (*Gazel 77, Mısra 7*). [çoh,]

Bu cism ilə cāndan öteri çəkmə **çoh** əfsūs
Topraq olacaq cism dəhi cān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 11*). [çoh,]

Żū'ī kimi **çoh** çəkməgilən āh u fəğānı
Şəbr eylə könlün həqiqət cām-ı meydān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 17*). [çoh,]

'Eys ü 'işrət ilə **çoh** vəqt keçürdüm ammā
İmdi bildim bu hərəbə necə gəm-h'ānə imiş (*Gazel 107, Mısra 3*). [çoh,]

Əlimdən aldun o h'urşid-i 'āləm-ārānı
İşiq günim dəhi **çoh** etmə tırə şām fələk (*Gazel 118, Mısra 10*). [çoh,]

Çoh ayağə salmə ey gül al ələ bir lütf qıl
Żū'inün könlün həqiqət cām-ı meydān kəm döğül (*Gazel 125, Mısra 9*). [çoh,]

Təğāfül eyləyübən salmə əhl-i 'eşqi gəmə
Bu qədri cövrə dəhi olmə **çoh** rızā kəzīm (*Gazel 137, Mısra 20*). [çoh,]

Ba'na bi'llāh yegdür belə zillət pādşāhlıqdan
Məni 'eşqindən anun **çoh** də gəl mən' etmə ey nāsih (*Gazel 151, Mısra 12*). [çoh,]

Gərəz ki Żū'ī kimi anlə olmə **çoh** bī-h'od
Kəməli 'eşqdi ancaq vücdü insānun (*Gazel 155, Mısra 13*). [çoh,]

Qoyub zəlil ü zəbün gürbət içrə 'uşşāqı
Üzün vətən sarı **çoh** şād u möhtərəm getdün (*Gazel 163, Mısra 10*). [çoh,]

Könlü şükr eylə kim vəsl-i ruh-i dildərə yetdün sən
Həzān-ı hicr-i cövrün **çoh** görüb gülzāra yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 2*). [çoh,]

Çoh əbləh ü nə-dānları ne'mətlə yaratdun
Çoh 'arif ü fəzilləri nikbət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 11*). [çoh,]

Çoh əbləh ü nə-dānları ne'mətlə yaratdun
Çoh 'arif ü fəzilləri nikbət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 12*). [çoh,]

İstəmə dövləti **çoh** Żū'ī ma'āşun gözle
Yüngül elə yüküvi keçməyə bu dəryādən (*Gazel 173, Mısra 17*). [çoh,]

Beş gün içində bər-həm olur gülşəni güli
Çoh görmişəm bəhār u həzānı zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 4*). [çoh,]

Çoh gəzmə bəhtün ağ u qara olmağında sən
Bī-cā ötürmə leyl ü nahārın zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 7*). [çoh,]

Çoh etmə həvəs rüyinə ey cān u dil āhır
Səziş eləməz hər ilə has nār yanında (*Gazel 186, Mısra 5*). [çoh,]

Gözimdə 'əks-i rüyün cəlvə eylər **çoh** tə'əccübdür
Necə sakin olubdur ataş-i süzəndə āb içrə (*Gazel 188, Mısra 3*). [çoh,]

Çoh olmə şiftə gül-i gülzār -ı 'āləmə
Hər bir nigār-ı bī-sər ü pādān nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 9*). [çoh,]

Bihüdə **çoh** da qılma namāz eyləmə du'ā
Żū'ī bu nə-qəbül du'adan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 17*). [çoh,]

Zərə Hāliq deyürlər sahlayurlar **çoh** 'əziz anı
Verüblər dīn evin bu küfr ilə tārāc-ı nə'māyə (*Gazel 212, Mısra 9*). [çoh,]

Ey cān **çoh** etmə lə'l-i ləbi arzusunı
İskəndər öldi dəhrdə bu arzū ilə (*Gazel 214, Mısra 7*). [çoh,]

Növ-bəhārun yoğdı zövqi cām u cībi hālīyə

Rəhn-i cām-ı mey olub **çoh** cübbə çuğalar genə (*Gazel 217, Mısra 14*). [çoh,]

Kəc tərāzū olmə **çoh** gördükdə mähim müştəri
Yüsifə olmaz Züleyhā yüz həridār olsə də (*Gazel 218, Mısra 3*). [çoh,]

Żū'inün pəndin eşit eyləmə **çoh** bədayə meyl
Tā ki el söləməsün bī-h'od-ı dīvānə səni (*Gazel 226, Mısra 9*). [çoh,]

Hər şām u səhər Żū'ī münācāt elədim **çoh**
Bilməm nə içün muncə du'ā bī-əşər öldi (*Gazel 239, Mısra 9*). [çoh,]

Şəbr qıl etmə **çoh** də āh u fəğān
Nə qədr həstə vü nizār oldun (*Kaside 16, Mısra 11*). [çoh,]

Etdi hitāb bəndiyə Żū'ī nə var genə
Çoh də həyālə getmə dil-i dəğdār ilə (*Kaside 21, Mısra 24*). [çoh,]

Çoh çəkmə rüzgār gəmin yoh var içün
Hiç kimsə çün bacarmadı bu rüzgār ilə (*Kaside 21, Mısra 27*). [çoh,]

Bu nüktəni əzəldən əbəd kimsə açmayub
Sən bundə bəhs eyləmə **çoh** Kirdgār ilə (*Kaside 21, Mısra 34*). [çoh,]

Bu beş gün 'ömr üçün incitmə **çoh** gözəl cānı
Könlül bir 'ibrət ilə qıl nəzərə dünyanı (*Kaside 23, Mısra 2*).
[çoh,]

Əgərçi şüurət-i şəhşiyyə tapmayur təğyir
Vəlik 'elm qılır **çoh** ziyadə nöqsanı (*Kaside 23, Mısra 30*).
[çoh,]

Var idi mey-i nābdə **çoh** zövq ü səfālar
Pəs ondə olan nəş'ə-i behcət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 3*). [çoh,]

Var idi **çoh** üftādələrə əl dutan imdi
Hanı o şifət əhl-i mürüvvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 17*).
[çoh,]

Dünyā dolanub Zū'ī dönüb çərḥ-i cəfā-cū
Çoh sölmə ol köhnə şəri'ət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 22*). [çoh,]

Dāimā h'os keçürdi əhvālüm
Çoh idi mülk ü dövlət ü mālüm (*Mesnevi 2, Mısra 12*). [çoh,]

Bir vücdü ki Həq edə mümtāz
Nə desən vəşfinə olur **çoh** āz (*Mesnevi 2, Mısra 44*). [çoh,]

Çoh çəkdim gürubət içrə zillət
Çün olmadı bir rəfiq-i şādiq (*Mesnevi 7, Mısra 55*). [çoh,]

Güşsə baña **çoh** edüb sirāyət
İmdi saña eyləyim şikāyət (*Mesnevi 7, Mısra 71*). [çoh,]

Nə söz olsa gərək əzəldə qanam
Şədrdə **çoh** diqqət eyləyüb inanam (*Mesnevi 11, Mısra 80*).
[çoh,]

Zū'iyā açma **çoh** da əsrāri
Mollalar küfr oğur bu güftāri (*Mesnevi 11, Mısra 101*). [çoh,]

Belə həyātə var ölümün **çoh** şərqəti
Pəs nişə mən bu 'āləm ü imkānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 33*). [çoh,]

Şimşād qədd ü lālə həd u mäh-cəmālüm
Çoh etmə mən-i zārə sitəm türfə gəzālüm (*Muhammes 4, Mısra 10*). [çoh,]

Çoh fikr eylədim qəzā ilə təqdīrə
Dünyādə olan umūr üçün tədbīrə (*Rübai 2, Mısra 1*). [çoh,]

Bir zərrə söz olmadı qəzādən mə'lüm
Çoh bahdım əgər diqqət ilə təfsīrə (*Rübai 2, Mısra 4*). [çoh,]

Şüurətdə bənī növ'-i bəşər **çoh** görnür
Bā'ində vəli dil anlayan ādəm yoh (*Rübai 5, Mısra 3*). [çoh,]

coh coh: Çok aşırı, fazla.

Belə inşāf olur əhbābını yād eyləməz əhbāb
Saña əhır bu hişlətdən yetər **çoh çoh** ziyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 8*). [çoh çoh,]

çohdan: Daha önce, uzun zaman önce, çoktan.

Hədəng-i gənzün ey mäh səpməsəydi dəmə-bə-dəm sülər
Dil-i pür-ḥün **çohdan** yahmış idi nār-ı hicrānün (*Gazel 160, Mısra 10*). [çohdan, -dan]

Çohdan gəleydi kəş bu dövrənə Şərq-i Rus
Tā zə'f-i milləti gətürə cənə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 1*). [çohdan, -dan]

Çohdandı könlül istər idi feyz-i hüzürün
Qorhutdı bu söz lək bu əfkārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 13*). [çohdandı, -dı]

çoh: Birçok kişi.

Çohı fəhr ilə deyürlər ki mənəm ḥān-zadə
Fikr qılmır 'urəfə bənd döğüldür adə (*Mesnevi 6, Mısra 35*).
[çohi,]

çöl: Çöl, göz alabildiğince geniş kumluk, susuz ve düz arazi, sahrā, bādiye, beyāban, beriyə.

Məcnūn eyləyüb məni saldun bu **çöllərə**
Leylə edüb mi bu sitəmi kim sən eylədün (*Gazel 164, Mısra 15*). [çöllərə, -lər, -ə]

Bəş edübdür neçə hər tınətə fərr-i Fir'ovun
Eləyübdür neçə Mūsā şifəti **çöldə** şubān (*Kaside 14, Mısra 8*). [çöldə, -də]

çöllərə düş-: Başını alıp gitmek, çöllere düşmek.

Fərhād ilə Məcnūn qaçubən **çöllərə düşdi**
Zū'ī kimi bu 'ərşədə mən tā ki səs etdim (*Gazel 130, Mısra 11*). [çöllərə düşdi, -di]

çoq: Çok.

Cəm' oldı həlā'iq üstümə **çoq**
Da hər nə 'ibādətə yolun yoh (*Mesnevi 8, Mısra 45*). [çoq,]

çövgən-i bələ: Bela çevgani.

Çünkü bu 'ərşədən ol şāh-süvārım getdi
Güy tək Zū'idi **çövgən-i bələ** sər-kübi (*Gazel 248, Mısra 13*). [çövgən-i bələ,]

çü: Çünkü, -den dolayı, -dığı için; "Ki bağlacı" gibi de kullanılmıştır. Bazı beyitlerde "için, sebebiyle, mademki" anlamı katmıştır.

Mə'yūs qılmə 'āşiqi lən kəlməsilə sən
Müsə şifət **çü** təlib-i didārınam sənün (*Gazel 165, Mısra 10*).
[çü,]

Fitrətdə təmām oldı **çü** yüz ayə cəmālun
Təfsir edə bilməz gülə yüz ayə cəmālun (*Gazel 147, Mısra 1*).
[çü,]

Yahşı təşəvvür eyləmə vārın zəmənanənün
Ey dil **çü** gördüm ahırın kārın zəmənanənün (*Gazel 175, Mısra 2*).
[çü,]

Gərdün-e goşüd əz gəm o zülf təbdār
Dün həbsdə **çü** Yüsif-i çərç eylədi qərār (*Kaside 9, Mısra 1*).
[çü,]

Çü var bu bəndədə doğrı şədəqət
Verür tənəkü şəkkər kimi ləzzət (*Mesnevi 3, Mısra 13*).
[çü,]

Çü yohdı kimsədə qüdrət qəzāyə təğyirə
Rizā ilən elə h'os hātir-i pərişāni (*Kaside 23, Mısra 13*). [çü,]

Lik **çü** yoh imdi bir əhl-i səhā
Qəsīdə vü şe'rə desün mərhəbā (*Mesnevi 5, Mısra 57*). [çü,]

Könlü **çü** yohdı bəqā 'ömrə çəkmə gəm bī-cā
Demün gənīmət bil cümləsi fənādandur (*Gazel 83, Mısra 11*). [çü,]

Bir iki ləhzə behişt-vüşāl şora düzəh-i hicr
Çü ahır budur əvvəl vəşlə cəhənnəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 6*). [çü,]

Çü yār yār idi hər güşə vādi-i Eymən
Nihāl qəddi inə l-İllāhə tərçümānım idi (*Gazel 249, Mısra 7*).
[çü,]

'Ömr ilə dünyāyə **çü** yoh 'etibār
Qoymə keçə fəşl ü gül ü lələzār (*Mesnevi 5, Mısra 31*). [çü,]

Təğyir-i ihtiyārı **çü** yohdur qəzā için
Təqdīrə rāzi ol gəm-i dövrənə ağlama (*Gazel 5, Mısra 5*).
[çü,]

Çü kimsə bilmədi Həlīq iradəsin hərgiz
Sən imdi bī-hüdə çün ü çərāni ahtarma (*Gazel 9, Mısra 11*).
[çü,]

Həlīq **çü** bir şey'ə dögi möhtāc həlqdən
Nə sirr var bu hülqət-i əşyādə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 3*). [çü,]

Ey Yüsifim **çü** və'de-i vəşl eylədün baña
Yə'qubə şanki müjdə-i pīrāhən eylədün (*Gazel 164, Mısra 5*). [çü,]

Hicrān-ı həlākım məni lütfünlə zində qıl
Müdgəmdi ləbləründə **çü** 'İsā 'əlāməti (*Gazel 229, Mısra 8*).
[çü,]

Çü vəşfin etməgə 'əcizdi Zü'tün təb'i
Şərītə vəcib olub zāhir etməgə 'əlān (*Kut'a-ı Kebir 1, Mısra 35*). [çü,]

Anlayubdur **çü** 'əqlidür kāmīl
Pül ilən hər bir iş olur həşil (*Mesnevi 11, Mısra 15*). [çü,]

çü: *Çünkü, mədemki.*

Zü'ti **çü** şəhr məhlərinün vəşfin eylədün
H'osdur baña həmişə desən bu kəlāmdan (*Gazel 177, Mısra 11*). [çü,]

çuha: *Yünden dokunmuş, tüysüz, ince ve sık düz kumaş; Kafkaslı erkeklerin beli dar, uzun üst giyimi, milli giyimi.*

Növ-bəhārın yohdı zövqi cām u cībi həlīfə

Rəhn-i cām-ı mey olub çoh cübbə **çuhalər** genə (*Gazel 217, Mısra 14*). [çuhalər, -lər]

çün: *Çünkü, -dığı için, nedeniyle, amacıyla, maksadıyla.*

Çün bilübdür bu zəhr-i mār dövlət
Şeytānə həşil eyləyür cənnət (*Mesnevi 11, Mısra 21*). [çün,]

Şür-ı bəhcət bülbul-i şeydāyə Nov-rüz bayramı
Ohşayur **çün** cənnəti l-məvāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 4*). [çün,]

Dil oldı qönçə kimi həsrətünlə qan sənsiz
Bəhārım ey gül-i növ-rəstə **çün** hərəb sənsiz (*Gazel 92, Mısra 2*). [çün,]

Fir'ovn-ı cəhlədən qutarub millətini **çün**
Ohşar bu işdə Müsī-i 'İmrānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 19*). [çün,]

Çün cüyüş-ı şəhü'l-leyl nümāyān oldı
Gecə gəldükdə yaqın həşr-i gərībān oldı (*Kaside 17, Mısra 1*). [çün,]

Həlqün nə növ' qüdrəti tə'rīfün eyləsün
Həlīq deyübdü mədhüvə **çün** həl ətā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 36*). [çün,]

Çün yohdı vəfā 'ömrə dövlət nə içündür
Cəm' etmək için dövləti zəhmət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 1*). [çün,]

Bu 'əsrə **çün** mə'rifəti 'eyb sanurlar
Çün belədi iş fəhm ü fərəsət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 15*). [çün,]

Bu 'əsrə **çün** mə'rifəti 'eyb sanurlar
Çün belədi iş fəhm ü fərəsət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 16*). [çün,]

Zəncir-i tār-ı zülfünə **çün** çatmayur əlün
Ölsün rəvadi mən kimi divanə ey könl (Gazel 123, Mısra 3). [çün,]

Könl cərahəti **çün** zəhm-i tığ-i əbrüdur
Əgər ölən də h' oşam dəhi mərhəm istəmənam (Gazel 135, Mısra 5). [çün,]

Çün yohdı fəzl ü mə'rifət ü şe'rə müştəri
Bī-qədr ü nā-rəvāc olub zəhr-i mārđan (Gazel 176, Mısra 11). [çün,]

Zəbān-i Fərsə **çün** yohdı cümlənin 'elmi
Bu cəşn Türk dilində gərəkdür olə bəyān (Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 15). [çün,]

Çoh çəkdım gürubət içrə zillət
Çün olmadı bir rəfiq-i şadiq (Mesnevi 7, Mısra 56). [çün,]

Çün vücudun 'illət-i gā'iyyə mövcüdatıdur
Cövhər-i zātı içün olmuşdur 'ərz-i ərz səmə (Gazel 2, Mısra 3). [çün,]

Qıl şəfā'ət Zū'ī-i miskinə şahım həşrdə
Bir gülām-ı rüsiyəhdür şidq dildən **çün** saña (Gazel 2, Mısra 10). [çün,]

Yohdı cānı hər kimün könlündə cānān olmasa
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə kim cān olmasa (Gazel 13, Mısra 2). [çün,]

Lə'lün 'eşqi olmasaydı məndə etməzdün cəfā
Çün küdürət məhv olur gər aradə qan olmasa (Gazel 13, Mısra 10). [çün,]

Dinc ü rəhət olə hər kimsə müsəlmān odı kim
Dinc ü rəhətliğı **çün** haqqı müsəlmānə verüb (Gazel 20, Mısra 8). [çün,]

Hər cəhətdən 'āləm olmuş cənnəti'l-mə' vā vəlī
Neylərəm mən cənnəti **çün** onda ədəm qalmayub (Gazel 30, Mısra 4). [çün,]

Oldı bu 'āləmdə Zū'ī həmçü məcnūn 'eşq ilə
Çün sənün ey mäh-rū 'āləmdə həyrānun görüb (Gazel 31, Mısra 10). [çün,]

Bədəyə gıybət ü məğrurluqı tay dutaq
Gıybətün nəhyinə var **çün** neçə 'āyət zāhid (Gazel 39, Mısra 14). [çün,]

Səbā rūhu'l-Qüdüsdür Məryəm-i İsadān **çün** kühā
Ki hər bir nəfəsində yüz Məsīhəvəş hüveydādur (Gazel 40, Mısra 5). [çün,]

Cəhānun dövlətin çoh istəyən əşhāşlar bi'llāh
Fənādür **çün** bunun təlibləri divanə sərəmədür (Gazel 41, Mısra 8). [çün,]

Çün bilmür özi məs'ələ sorduqda deyürlər
Kāfir olı sən dinnə belə sözdə hərər var (Gazel 42, Mısra 11). [çün,]

Şəd-heyf ki pis vəqtdə gəldük bu cəhānə
Çün müştəri yohdur bu bizā'ət nə içündür (Gazel 68, Mısra 18). [çün,]

Zāhid şərəbi çoh də hərəm etmə küfrdür
Çün bu sözünlə meykədə beytū'l-hatām olur (Gazel 77, Mısra 8). [çün,]

Bir həbbəyə firdövs u behiştı satun almaz
Çün müştəri -i rövze-i rizvān qutarubdur (Gazel 84, Mısra 8). [çün,]

Çün dərc-i dəhānundı 'əlācım gər ətibbā
Yohdur dedilər çərə bu bī-çərə tapulmaz (Gazel 98, Mısra 11). [çün,]

Hüm-hānə-i cəhāndə hərəbāt-ı dəhrdə
Sər-məst-i 'eşq olandədi **çün** hüş-yārlıq (Gazel 111, Mısra 10). [çün,]

Dəhmədür **çün** yerün ahırdə yoxə şəbr elə
Tāq-ı Kısra hamı 'āləm hamı vīrān oləcəq (Gazel 113, Mısra 17). [çün,]

Çün səndə yohdı Nūhdan artuq bələyə şəbr
Ver göz yaşunlə 'āləmi tūfānə ey könl (Gazel 123, Mısra 5). [çün,]

Vüşāl-i yārdə istər könlü ki həlvət olə
Behişt-i 'ədn idi **çün** ondə ədəm istəmənam (Gazel 135, Mısra 8). [çün,]

'Əqibət qıldı məni rüsvā fəğānı könlümün
Qalmayub hicrānə **çün** tīb u təvānı könlümün (Gazel 161, Mısra 2). [çün,]

'İsā-i Məryəm desəm küfr olmaz ey tərsə pəri
Cān verür 'uşşāqə **çün** lə'ī şəkər bārun sənün (Gazel 179, Mısra 4). [çün,]

Zū'ini qurbān qəbül et **çün** əzəldən olmuşam
Kə'bə-i ruhsārivə şidq ilə züvvārun sənün (Gazel 179, Mısra 9). [çün,]

Yohdı cānı hər kimün könlündə cānān olmasə
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə kim cān olmasə (Gazel 197, Mısra 2). [çün,]

Lə'lün 'eşqi olmasaydı məndə etməzdün cəfā
Çün küdürət məhv olur gər aradə qan olmasə (Gazel 197, Mısra 10). [çün,]

Çün baş olur o yüzü qaradan hətə genə
Başın kəsüb ayağə sal ol zülf-i pür-həmi (Gazel 202, Mısra 8). [çün,]

Bəd-bəht ü nık-bahtlıqun bā'ışin bilən
Çün yohdı lāf-ı zəhn ü zəkādan nə fā'idə (Gazel 208, Mısra 12). [çün,]

Yā Rəb gələn bəhār şəfā-yı vüşāl ver
Çün yetmişük kərəvət-i hicr ilə bu ilə (Gazel 214, Mısra 16). [çün,]

'Əqibət mənzili **çün** təht-i şərədur bī-şək
Gər bu gün məsnədini övc-i şürrəyyədə qılə (Gazel 215, Mısra 3). [çün,]

Çün yaqındır ki kil-i küzəgər ahır olacaq
İmdi ləzımdı səbülərdə mey əmədə qıla (*Gazel 215, Mısra 5*). [*çün,]*

Urub **çün** bərg-i gül həm-rəngliq ləfın dodağ ilə
Şəbə toprağa salmış hər yetən tapdar ayağ ilə (*Gazel 216, Mısra 1*). [*çün,]*

Özün təsbih edubdur lələ **çün** ruhsarına ey gül
Budur vəchi ki qalmışdur biyabənlərdə dağ ilə (*Gazel 216, Mısra 3*). [*çün,]*

Lələlər **çün** doldurub şəhbə-yı jələ cəminə

Biz də cəmə dolduraq ləzımdı şəhbələr genə (*Gazel 217, Mısra 9*). [*çün,]*

Cən verməyübdü cən almış mürdədən Məsih
Bir dəmdə aldı **çün** ləbi ruh-ı rəvənımı (*Gazel 234, Mısra 4*). [*çün,]*

Dəhr bağında qurı nəhlə dönübdür cismim
Könlümün meyvəsi **çün** bərg ilə bərim getdi (*Gazel 248, Mısra 12*). [*çün,]*

Həlil idi baña **çün** yār nār-ı Nəmrüdün
Nə qədr olsa də gülzār u gülsitānım idi (*Gazel 249, Mısra 5*). [*çün,]*

Nüqrə-i hām demək cismivə lə'iq dögi **çün**
Məhz bu rühdi cismün bədən anun cəni (*Gazel 250, Mısra 23*). [*çün,]*

Belədür **çün** dəhl ü hərcün gözlə işraf eyləmə
Hərc qıl vəcib yerə gör 'eyş [ü] 'işrət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 9*). [*çün,]*

Çoh çəkmə rüzgār gəmin yoh var içün
Hiç kimsə **çün** bacarmadı bu rüzgār ilə (*Kaside 21, Mısra 28*). [*çün,]*

Çün fəqirün yüzidür hər iki dünyədə qara
Kərəminlə bu qara yüzimi aq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 9*). [*çün,]*

Var vücudunda **çün** hüdā-dədə
Cümlə fəzl ü kəməl əmədə (*Mesnevi 2, Mısra 41*). [*çün,]*

Dedim ki nə var cəhān mənimdür
Çün şəfqət ü lütf-i hān mənimdür (*Mesnevi 7, Mısra 44*). [*çün,]*

Həl-ı dilimi çəküb bəyənə
Çün güşə sirəyət etdi cənə (*Mesnevi 8, Mısra 12*). [*çün,]*

Çün bilübdür buni ki sım ilə zər
Məhv edər hər nə olsa 'eyb ü kədər (*Mesnevi 11, Mısra 17*). [*çün,]*

Hiç kimsə görməsün belə sin-i kuhüləti
Çün cismdən gedübdü o sükkər şəbəbəti (*Muhammes 1, Mısra 4*). [*çün,]*

Pirənəliqdə **çün** kişinün yoh o hələti
Çoh məclisə oturmaqə olmaz ləyqəti (*Muhammes 1, Mısra 13*). [*çün,]*

Bir gün həyāt istəmürəm Zü'iyā dəhi
Çün yoh bədəndə zərrəcə zövq ü səfā dəhi (*Muhammes 1, Mısra 26*). [*çün,]*

Pirənəsər tapandə kişi **çün** fuqārəti
Bī-həyr ü bī-nəvā dəhi durmaqə təcəti (*Muhammes 3, Mısra 31*). [*çün,]*

Göz görməyən cəvāhiri mən necə dərk edim
Zāhirdə **çün** nə var bu mərəyədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 16*). [*çün,]*

Hər kəlməsində dərc idi **çün** kəlmə-i Məsih
Oşatmanam o çeşmə-i həyvənə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 7*). [*çün,]*

Həmişə **çün** mənə sizdən yetübdü cüd u səhā (*Kaside 12, Mısra 22*). [*çün,]*

Yüz min il 'ömrün olə **çün** bir nəfəsdür 'əqibət
'Ömr-i bəqilə cəhāndə şən u şövkət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 15*). [*çün,]*

Çü kimsə bilmədi Həliq iradəsin hərgiz
Sən imdi bī-hüdə **çün** ü çərāni ahtarma (*Gazel 9, Mısra 12*). [*çün,]*

çünki: *Çünkü, nədənəylə.*

Sər-i küyundan etmə Zü'ini məhrüm ey bī-mehr
Süleymān bərgāhında gərəkdür **çünkü** mür olsun (*Gazel 150, Mısra 12*). [*çünkü,]*

Eyləyüb **çünkü** fəramüş məni pīr-i muğān
Gör necə olmuşam əvārə-i şəhrə-yı Muğān (*Mesnevi 1, Mısra 9*). [*çünkü,]*

Cəmşid yā Sikəndər əgər olson ey könlü
Ahır fənādi **çünkü** fənādan nə fā'ida (*Gazel 208, Mısra 8*). [*çünkü,]*

E'tibarı yuhunun yohdı əgər 'ələmdə
Sıdqlə **çünkü** gətürdim saña imān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 8*). [*çünkü,]*

Şübh qıldı yüzüvə Zü'ir iradətlə nəzər
Çünkü mən görmüş idim bağ-i gülüstān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 10*). [*çünkü,]*

Eləstün bəqi Hüdā şövkət-i şən ilə səni
Çünkü səndən hamuyə şövkət ilə şən oldı (*Kaside 17, Mısra 28*). [*çünkü,]*

Zü'ir du'ā eylə sözə vermə tül
İmdi olur **çünkü** du'alar qəbul (*Mesnevi 5, Mısra 100*). [*çünkü,]*

Çünkü bilməz nə təvārīh nə āyāt u həbər
Kişiyə dərsdi Zü'ir bu cəhān içrə hünər (*Muhammes 5, Mısra 23*). [*çünkü,]*

Çünkü həl yəstəvī Qur'āndə bunə ĩmāndur
Şüretī oləsə də insān özi ĩk ədnādur (*Muhammes 5, Mısra 7*).
[çünkü,]

Şükr qıl Allāhə kim çıhduq bəhārə saq əsən
Çünkü cənnətdür qədəh-peymāyə Nov-rüz bayramı
(*Murabba 1, Mısra 16*). [çünkü,]

Kim ki bī-nām u nişān olmasə 'ārif deməzəm
Çünkü bī-nām u nişān 'ārif-i kāmīl yeridür (*Gazel 49, Mısra 8*). [çünkü,]

Çünkü ol gül-rüdi bağ u büstānı könlümün
Bāğ seyrin istəmün məndən firāqındə onun (*Gazel 161, Mısra 4*). [çünkü,]

Hər yerdə qıldı **çünkü** təcəllā baña ruḥun
Hər bir məqāmı Mūsā içün Eymən eylədün (*Gazel 164, Mısra 3*). [çünkü,]

Çünkü bəzmimdən ayağ çəkdi nigārım getdi
Ləzzət ü 'eys ü tərəb yoh ilə vārım getdi (*Gazel 248, Mısra 1*). [çünkü,]

Çünkü ədəm yə səhā eylər yə əhsān Həq içün
Nə səhāvət var nə rāh-ı Həqdə əhsān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 5*). [çünkü,]

Žü'iyə tut dāmənindən dərd ü gəmdən əymən ol
Çünkü ondan özgə kən-ı cüd u əhsān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 20*). [çünkü,]

'İzzət-i dövləti dāimi qılsun Hāliq
Çünkü 'āləm sənə hər gündə şənā-ḥan oldı (*Kaside 17, Mısra 30*). [çünkü,]

Çünkü hər şəhşə deyürsən ənə heyərən minhə
Bu sənün şə'niñə sıqmaz bu nə həcət zāhid (*Gazel 39, Mısra 23*). [çünkü,]

Çünkü bu 'ərşədən ol şāh-süvārım getdi
Güy tək Žü'idi cövgən-ı bələ sər-kübi (*Gazel 248, Mısra 14*). [çünkü,]

Həsəblə 'āləm-i ḥilqətdə **çünkü** ə'lāsən
Odur səbəb ki 'Əli isminə müsəmmāsan (*Mesnevi 13, Mısra 7*). [çünkü,]

Ədāb-ı ḥidmət-i Həqi zāhid haçan bilər
Dünyədə **çünkü** ḥidmət-i insānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 10*). [çünkü,]

Ümmü'l-ḥəbā'is oldı adun **çünkü** salmış
Bābildə ol mələkləri zindānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 5*).
[çünkü,]

Var bir məsələ-i müşkilim həll eylə onı
Saḥadur **çünkü** həmişə dil ü cānım qubān (*Kaside 14, Mısra 4*). [çünkü,]

Mədh u zəm bāqıdır qiyāmətəcən
Çünkü mə'lumdur dəfātirdən (*Mesnevi 2, Mısra 28*). [çünkü,]

İndi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Çünkü lāzımdı dedim gərçi döğüldür lātiq (*Terci-bend 1, Mısra 26*). [çünkü,]

Çünkü şərif ismidı 'Əli Baba
Ol səbəbdən tapubdı 'izz ü 'alā (*Mesnevi 10, Mısra 41*).
[çünkü,]

Çünkü dövlət o şey'di kim ondan
Nə çətin iş olə olur əsān (*Mesnevi 11, Mısra 25*). [çünkü,]

çünkü: *Çünkü.*

Žü'ı yanuram şəm' kimi hicrdə **çünküm**
Salmış yüzünün şövqi bir ātəş bədən içrə (*Gazel 187, Mısra 13*). [çünküm,]

çürü-: *Çürümək.*

Āhır **çürir** həkə də pāy-māl-i həlq olur
Bu təmṭərəq rüfət-i cādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 15*).
[çürir, -r]

Çürüyüb belə müzməhil mövtā
Nə qılursan ki tā olur əhyā (*Mesnevi 11, Mısra 85*).
[çürüyüb, -y, -üb]

çuvāl: *Erzak, öteberi koymaya veya nakletmeye yarayan, kenevir, pamuk gibi bitkilerin elyafından veya naylon iplikten yapılmış büyük torba.*

Verməzdim 'elmə mazi vü müstəqbəl həlümü
Mən də zər ilə doldurur idim **çuvālımı** (*Muhammes 2, Mısra 22*). [çuvālımı, -ım, -i]

çəğānə: *Saza benzeyen simli musiki aleti.*

Sənsiz nə ləzzəti mey ü çəng ü **çəğānənün**
Yadunlə aqlamaqdə görüb ləzzət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 11*). [çəğānənün, -n, -ün]

çəhār: *Dört.*

Almış **çəhār** güşədən ətrāfımı gəmə
'Eşqün əgər baña verə bir fūrşət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 15*). [çəhār,]

çək-: *Söylemek, şiir yazmak, dizmek, sıralamak.*

Bir beytə bir qəpik verələr məndə tə **çəküm**
Rüyüntən ü Təhəmtəni meydānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 25*). [çəküm, -üm]

çək-: *Yaşamak, çekmek (dert, mihnet).*

Ya şür-ı 'eşq ilə divānə ol ələm **çəkmə**
Ya məst-i bədə olub bilmə möhnət-i dünyā (Gazel 7, Mısra 5). [*çəkmə, -mə*]

Düzəh cəfāsını **çəkənə** şanki bir həbər
Cənnət təcī təhtihə' l-ənhərdən gəlüb (Gazel 26, Mısra 11). [*çəkənə, -ən, -ə*]

Düzəh cəfāsını **çəkənə** şanki bir həbər
Cənnət təcī təhtihə' l-ənhərdən gəlüb (Gazel 27, Mısra 3). [*çəkənə, -ən, -ə*]

Bədə-hvārə eləyür gərçi məzəmmət zāhid
Çəkər əhır özi bu işdə nədəmət zāhid (Gazel 39, Mısra 2). [*çəkər, -ər*]

Cəhālət əhlinün Yə'cūcunə Zū'ī giriftārəm
Bu dərdi **çəkməgə** səd həyf kim İskəndərim yoğdur (Gazel 47, Mısra 14). [*çəkməgə, -ə*]

Nədür ey lələ-ruh yərim bu qədri bī-vəfəliq kim
Deməzsən kim mənim bir dər **çəkmış** dağdārim var (Gazel 45, Mısra 6). [*çəkmış, -miş*]

Gecə gündüz gəm-i hicrānını **çəksəm** h'əşəm zīrā
Məqām-ı vəşldə şəd şükr kim būs u kənārım var (Gazel 45, Mısra 3). [*çəksəm, -sə, -m*]

Geyriyə yār olmaqındur Zū'ī-i sər-gəştəyə
Çəkdürən fəryād-ı cān-süz u fəğān u nālələr (Gazel 48, Mısra 10). [*çəkdürən, -dür, -ən*]

Gəm **çəkmə** biyābān isə məskən sənə Zū'ī
Məcnūn olanə qā'idədür hānə tapulmaz (Gazel 91, Mısra 13). [*çəkmə, -mə*]

Bu cism ilə cāndan ötəri **çəkmə** çolh əfsūs
Topraq olacaq cism dəhi cān belə qalmaz (Gazel 97, Mısra 11). [*çəkmə, -mə*]

Zū'ī kimi çolh **çəkməgilən** əh u fəğānı
Şəbr eylə köñül möhnət-i hicrān belə qalmaz (Gazel 97, Mısra 17). [*çəkməgilən, -mə, -gilən*]

İlāhī var mı Zū'ī tək cəhān bağında gəm **çəkmış**
Gecə gündüz melek-i dər ü gəm qüşşə-i hūn dutmuş (Gazel 103, Mısra 9). [*çəkmış, -miş*]

İçüb mey məst olub 'ələm gəmin bir zərrə **çəkməzdük**
Həqiqət 'ələmində 'əqıl ü fərzənə olmuşduq (Gazel 110, Mısra 5). [*çəkməzdük, -məz, -dük*]

Əgər şā'ir desə bir şe'r-i şīrīn
Çəkər min tə'nə söz yüzi qaralıq (Gazel 112, Mısra 10). [*çəkər, -ər*]

Həvā-yı lə'l-i ruhsārından ey hūn-gəştə köñlüm keç
Nə süz-ı atəş-i pūnhānı gör nə rənc-i beydā **çək**

Nə yād et 'əriz-i gül-fām nə zülf-i pərīşānı
Nə hūnün-əşk-riz ol nə belə vü rənc-i sevdā **çək**

Ze-bəs səngin dil 'əşiq-keş ü bəd-hūdud ol məh-rū
Nə vəşlə dut ümid ey dil nə əh [u] zār bī-cā **çək**

Nədür bir bī-vəfā 'eşqinə ey qanə dənən köñlüm

Yetən hər nā-kəs ü bī-fəhmədən tə'n ü tə'əddā **çək** (Gazel 116, Mısra 4-10). [*çək,]*

Ey məh vüşālūna **çəkübən** həsrət ağlaram
Yandurdı cism-i cānımı bu firqət ağlaram (Gazel 133, Mısra 1). [*çəkübən, -übən*]

Cəfā vü cövrünü ol bī-mürüvvət bī-vəfā yārun
'Əbəs bī-hüdə gör kim Zū'iyā dā'im **çəkər** köñlüm (Gazel 143, Mısra 10). [*çəkər, -ər*]

Köñül hicrində vəşlindən ümüdün kəsmə kim bülbül
Şəfā-yı gül görər mi **çəkməsə** cövrin zimistānun (Gazel 149, Mısra 8). [*çəkməsə, -mə, -sə*]

Batdı yüz min hār-ı möhnət-i nəhün ümmidimə
Gərçi yüz min cövr **çəkdim** ol gül-i gülzār için (Gazel 153, Mısra 6). [*çəkdim, -di, -m*]

Zū'iyā 'eşqün nə olsə hāşili vācibdi **çək**
Ya sürürin yā nəşātin yā belāsın yā gəmin (Gazel 156, Mısra 9). [*çək,]*

Çəkməyübdür fəşl-i dey bülbül gül-i rə'nā gəmin
Eylə kim hicrində mən **çəkdim** o bī-pərvā gəmin (Gazel 156, Mısra 2). [*çəkdim, -di, -m*]

Möhnət-i 'eşqün nə h'əş dārū imiş kim görəcəgin
Çəkmənəm bi'llāh dəhi dünyā vü mā-fi-hā gəmin (Gazel 156, Mısra 8). [*çəkmənəm, -mən, -əm*]

Çəkməyübdür fəşl-i dey bülbül gül-i rə'nā gəmin
Eylə kim hicrində mən çəkdim o bī-pərvā gəmin (Gazel 156, Mısra 1). [*çəkməyübdür, -mə, -y, -üb, -dir*]

Əşk-i hūnün içrə görqəm zülfünü dutmaq için
Necə kim sevdā için təcir **çəkər** dəryā gəmin (Gazel 156, Mısra 4). [*çəkər, -ər*]

Gər gəmin var ərzü-yı vaşl-i yāra zāhidā
'Eyb dutmə kim **çəkərsən** sən dəhi havrā gəmin (Gazel 156, Mısra 6). [*çəkərsən, -ər, -sən*]

Həbībā bir özüñ fikr eylə gör āyā rəvādud mı
Çəkə bīgānələr ləzzət görəm mən min belā səndən (Gazel 168, Mısra 6). [*çəkə, -ə*]

Cəhənnəm möhnətin hicrində ol hūrīvəşün **çəkdün**
Bu dəm cənnət təcī təhtihə' l-ənhərə yetdün sən (Gazel 169, Mısra 3). [*çəkdün, -dün, -n*]

Şubān-ı vādī-i Eymən kimi yüz min **çəküb** möhnət
Vəli əhirdə Tūr-ı vəşldə didərə yetdün sən (Gazel 169, Mısra 7). [*çəküb, -üb*]

Çəküb hicrān həzānın bülbül-i şeydā tək ey Zū'ī
Bəhār əyyānı gül vəşlinə ey bī-çərə yetdün sən (Gazel 169, Mısra 13). [*çəküb, -üb*]

Gecə günüz **çəkürəm** intizārun ey məh-rū
Nə gün tēmām olacaq intizārim əhirdə (Gazel 198, Mısra 5). [*çəkürəm, -ür, -əm*]

Təbībā Zū'ī'nün dərdi saqalmaz dər-d-i hicrəndir
Cəfā **çəkmə** 'ələc etmə belə bīmərə bī-hüdə (Gazel 200, Mısra 10). [*çəkmə, -mə*]

Çək cəzədür sənə dīvānə köñül mən demədim
Zülfünə bağlama dil düşmə belə sevdəyə (*Gazel 209, Mısra 5*). [*çək,]*

Çək imdi ey köñül gəm-i hicrən bəlasını
Sən nişə ülfət eylədün hər bī-vəfā ilə (*Gazel 213, Mısra 11*). [*çək,]*

Bileydi **çəkdigimi** dərd-i firqətində onun
Qılında 'ərz cəfasını şərm-sərim olaydı (*Gazel 223, Mısra 3*). [*çəkdigimi, -di, -g, -im, -i]*

Çəkdigün qürbət-i zillət ü möhünət getdi
Gəm zimistāni saña bāğ-ı gülüstān oldu (*Kaside 17, Mısra 13*). [*çəkdigün, -di, -g, -ün]*

Çəkməyürdük pül ilə məlun gəmin
Hən u māl u əhl-i 'əyānun gəmin (*Mesnevi 4, Mısra 17*). [*çəkməyürdük, -mə, -y, -ür, -dük, -k]*

Çoh **çəkdim** gürubət içrə zillət
Çün olmadı bir rəfiq-i şadiq (*Mesnevi 7, Mısra 55*). [*çəkdim, -di, -m]*

Çəkdigüm cövr ü cəfadan nə pərişān gedürəm
Lək bir taze bələ var görübən zār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 19*). [*çəkdigüm, -dig, -üm]*

Babam firāqını düşmən cəfasını **çəkdim**
Bir özge güşə var oldur qılan fikār mənī (*Müseddes 2, Mısra 21*). [*çəkdim, -di, -m]*

Bu bələ vāqə'əsin sābit edir Kərb-i bələ
O səbəbdən **çəkübən** āh-ı şərəbār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 32*). [*çəkübən, -übən]*

Çəkər bār-ı hər həyr edər həlq üçün
O hər mərdüm-i āzār bəddəndi hūb (*Rübai 1, Mısra 3*). [*çəkər, -ər]*

çək-: Denk getirmek.

Nərrād-ı qəzā **çəküb** baña dav
Gəldi o məqāmə bir piristav (*Mesnevi 7, Mısra 29*). [*çəküb, -üb]*

çək-: Zikretmek, söylemek.

Yanında demə zülf sözün bu dil-i zārun
Zəncir adını **çəkmə** giriftār yanında (*Gazel 186, Mısra 8*). [*çəkmə, -mə]*

çək: Çekmek (*hançer, ok*); Çekip atmak, kenara çekmek.

Rüstəm-i dil qəşdinə çeşmün **çəküb** müjgān ohın
Şanki tīr-əndəzlar cəm' eyləyüb Əfrāsiyāb (*Gazel 16, Mısra 3*). [*çəküb, -üb]*

Gün səhāb içrə qalandə h' oşdu gəl ey məh-liqā
Zülfüvi **çək** 'ārizindən hüsniñə nōqsāni var (*Gazel 54, Mısra 6*). [*çək,]*

Çəllād gəməzün ey pəri müjgān u qaşun
Ki tīr alur əlinə baña ki kəməñ **çəkər** (*Gazel 61, Mısra 6*). [*çəkər, -ər]*

çək: Söylemek (*şarkı*).

Bülbül şifət tərānə **çəküb** şürə gəl köñül
Gül müjdəsi yəqin saña gülzārdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 3*). [*çəküb, -üb]*

çək: Dinlemek.

Hişār **çəksön** olur cümlə tərmār hārāb
Segāh-ı 'işrətivi pəncəgāh elə şəb ü rüz (*Gazel 29, Mısra 10*). [*çəksön, -sön]*

çək: Solumak, nefes almak.

Yüz il 'ömrün olə hər keçdügin h' āyə qiyās eyle
Sənünçün 'ömr bir āhır nəfəsdə **çəkdigün** dəmdür (*Gazel 41, Mısra 12*). [*çəkdigün, -di, -g, -ün]*

çək: Dilemek, arzulamak.

Yüz ay olur müşəvvər-i nəqş-i dəhān **çəkər**
Yohdur arada hıç nişān yohsə cān **çəkər** (*Gazel 61, Mısra 1*). [*çəkər, -ər]*

Lə'lün gəmində Zü'ī-i hūnīn-cigər sənün
Hər dəm əlündən āh qıub əl-əmān **çəkər** (*Gazel 61, Mısra 14*). [*çəkər, -ər]*

çək: Haykırmak, feryat etmək.

Əlbəttə mən tək o də bir gül əsiridür
Bī-cā döğül bu qədri ki bülbül fəğān **çəkər** (*Gazel 61, Mısra 8*). [*çəkər, -ər]*

çək: Çekmek, çizmek (*resim*).

Nəqşənd-i kərgāh-ı dəhr güyā **çəkməyüb**
Şadlıq nəqşin mən-i dil-həstə vü həyrān için (*Gazel 152, Mısra 7*). [*çəkməyüb, -mə, -y, -üb]*

Çərḥ ohşatmaq için qaşınə bir yengi hilāl
Çəkdi nəqışdi təməm olmadı hər āy başı (*Gazel 247, Mısra 6*). [*çəkdi, -di]*

çək: Çekmek; Taramak.

İstəsön eyləyəsen hānə-i 'uşşāqı hārāb
Al ələ sənə **çək** ol zülf-i 'əbrāsāyə (*Gazel 194, Mısra 8*). [*çək,]*

çək: Çekmek, celbetmek.

Çəkməsin güşə-i mey-hənəyə peymənə səni
Nə rəvədür deyələr zair-i mey-hənə səni (*Gazel 226, Mısra 1*). [*çəkməsin, -mə, -sin*]

Həzər et gövhər-i nə-süftəsən ey gül mey-i nəb
Çəkməsün meykədlər gəncinə əfsənə səni (*Gazel 226, Mısra 8*). [*çəkməsün, -mə, -sün*]

çəlipə: Haç, put, istavroz, salip.

Taylasən ilə rəvāni burahıb burnus alım
Atuban səccəni zünnār u **çəlipəyə** gəlīm (*Gazel 134, Mısra 8*). [*çəlipəyə, -y, -ə*]

Bu pīç ü tīb ilə ol gül-ruhün zülf-i mutarrāsın
Əgər tərsə görə bi llāh salur gözdən **çəlipāsın** (*Gazel 162, Mısra 2*). [*çəlipāsın, -s, -i, -n*]

çəmən: Çimen, yeşillik yer.

Görünürlərsə tikanlar gözə gör səbz ü **çəmən**
Likən ondan gül-i gülzār-i gülistan olmaz (*Gazel 90, Mısra 7*). [*çəmən, -*]

Zülfün təki yoh şünbülə firdövs-i bərində
Rüyun kimi yoh bir gül-i həmrā **çəmən** içrə (*Gazel 187, Mısra 6*). [*çəmən, -*]

Eyləyürdük dəm-bə-dəm 'eys ü nəşāt
Hər **çəməndə** döşəyirdük bir bisāt (*Mesnevi 4, Mısra 14*). [*çəməndə, -də*]

Bu 'anādil bu bələbil bu gülüstān bu **çəmən**
'Eyni cənnətdi nəşāt eylə əgər ədəmsən (*Mesnevi 15, Mısra 9*). [*çəmən, -*]

İmdi ki oldu ['əyān] qā'idə-i dəhr sənə
Fürşəti fəvt eləmə seyr elə tərəf **çəmənə** (*Mesnevi 15, Mısra 26*). [*çəmənə, -ə*]

Səbzələr güllər **çəmənələr** geyünübür təzədən
Zib-i zinatlar verüb ruhsərə rəng-i qönçədən (*Murabba 1, Mısra 5*). [*çəmənələr, -lər*]

çəmən-pūs: Çimen giymiş.

Növ-bəhār oldı **çəmən-püş** oldı şəhrələr genə
Səbzələr tək qaynaşur başlardə sevdələr genə (*Gazel 217, Mısra 1*). [*çəmən-püş, -*]

çəng: Harba benzeyen bir çeşit telli çalğı.

Ham qədim bir **çəng** olub cən-riştəsi ol çəngə tār
Tā ki oldım mən zə'if ol tār-ı gīsüdən cüdā (*Gazel 12, Mısra 3*). [*çəng, -*]

Ham qədim bir çəng olub cən-riştəsi ol **çəngə** tār
Tā ki oldım mən zə'if ol tār-ı gīsüdən cüdā (*Gazel 12, Mısra 3*). [*çəngə, -ə*]

Olubdı bang-ı mü'əzzin tərənəmiz imdi
H' oşā sürürüm o **çəng** ü rübāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 14*). [*çəng, -*]

Olubdı bang-ı mü'əzzin tərənəmiz imdi
H' oşā sürürüm o **çəng** ü rübāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 14*). [*çəng, -*]

Sənsiz nə ləzzəti mey ü **çəng** ü çəgənənün
Yədunlə ağlamaqdə görüb ləzzət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 11*). [*çəng, -*]

Bir əldə sāğər-i mīnā bir əldə tūrrə-i yār
Təmām tār u dəf **çəng** cümlə āmədə (*Gazel 206, Mısra 4*). [*çəng, -*]

Yā Rəb nədəndi cümləsi tə'sirdən qalub
Cām-ı mey ü sürür-ı ney ü **çəng** tār də (*Kaside 19, Mısra 12*). [*çəng, -*]

Fəsl-i həzān Olubdı bizim növ-bəhārımız
Bülbüllərin fəğāni idi **çəng** ü tārımız (*Müseddes 1, Mısra 16*). [*çəng, -*]

çərā: Niye, ne için?

Çü kimsə bilmədi Həlīq iradəsin hərgiz
Sən imdi bī-hüdə çün ü **çərāni** ahtarma (*Gazel 9, Mısra 12*). [*çərāni, -n, -i*]

çərḥ: Gökyüzü, kâinat, felek, âlem, dünya.

Nə süd rəşhə-i əltāf yohdı mähundan
Əgərçi yandı köñül **çərḥi** dūd-ı āhundān (*Gazel 185, Mısra 1*). [*çərḥi, -i*]

'Əcəbdi **çərḥ** yanub həm kəvākib odlanmaz
Yüzün gəmində mənīm āh-ı pūr-şərārım ilə (*Gazel 191, Mısra 5*). [*çərḥ, -*]

Dil-i sūr eyləmək ülfət ləb-i həndāni ilə
Görək āhır nə edir **çərḥ** çalışur cāni ilə (*Gazel 204, Mısra 2*). [*çərḥ, -*]

Həzār heyf ki getdi o günlərim əldən
Ne' dim bu **çərḥün** əlindən kimə gedim dādə (*Gazel 206, Mısra 8*). [*çərḥün, -ün*]

Nə var firāqə tīb nə dildārə dəst-rəs
Çərḥün nədür hüşüməti mən-bī-nəvā ilə (*Gazel 213, Mısra 10*). [*çərḥün, -ün*]

Firāq-ı möhnəti gürbət bələsi **çərḥ** ələmi
Nolurdi muncə gəmə birçə gəm-küsārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 7*). [*çərḥ, -*]

Çərḥ oşatmaq için qaşına bir yengi hilāl
Çəkdi nəqişdi təmām olmadı hər āy başı (*Gazel 247, Mısra 5*). [*çərḥ, -*]

Görənlər həlimi **çərḥün** əlindən əl-əmān qılmış
O növ' ilə qılıb Pā-māl-i dərd ü gəm mənī gərdün (*Kaside 11, Mısra 12*). [*çərḥün, -ün*]

Çərḥün nədür 'ədāvəti mən dil-fikār ilə
Qoymuş mənī bu dərd ü gəm-i bī-şümār ilə (*Kaside 21, Mısra 1*). [*çərḥün, -ün*]

Ondan sora gəldi Firidün Şāh
Şəh demə **çərḥ** üzrə yaqın çıldı mäh (*Mesnevi 5, Mısra 16*).
[çərḥ,]

Qoymə çiqə **çərḥə** düd-i āhim
Ḥanım şəhim ümīd-gāhim (*Mesnevi 7, Mısra 73*). [çərḥə, -ə
]

Nədür səbəb **çərḥ** olub kəc-mədār
Mə'rifət əhlin eləyür h̄vār u zār (*Mesnevi 10, Mısra 15*).
[çərḥ,]

Hər zəmənda olubsə bir əhl-i dil
Çərḥ eləyübdür onı zār u zəlīl (*Mesnevi 10, Mısra 18*).
[çərḥ,]

Ey **çərḥ** bilmədim bu işün var imiş sənün
Sifründə şəhd lā'iqinə h̄ār imiş sənün (*Muhammes 2, Mısra 13*). [çərḥ,]

Yoh Zū'ī tək bahār-ı bələyə qərīq olan
Əfsūs o dəm ki **çərḥ** baña hamān qulām idi (*Muhammes 2, Mısra 28*). [çərḥ,]

Āhırdə **çərḥ** əlində çe rübāh-ı pīr idim
Fövc-i bələ vü dərd gəmə dəst-gīr idim (*Muhammes 3, Mısra 11*). [çərḥ,]

Bizim yerdən gəlürsən bir həbər ver əşnälardan
Mürür-ı dəhr ilə sındırmasa t̄ā **çərḥ** mīnāsın (*Tahmis 1, Mısra 16*). [çərḥ,]

çərḥ əlindən: *Bir şeyin elindən, yüzündən (acı çekmek). Burada talihin elindən, yüzündən.*

Yoh bir mədāhīlim belə bī-kāra olmuşam
Əl-qışsə **çərḥ əlindən** mən cāna gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 24*). [çərḥ əlindən, -in, -dən]

çərḥ-i bī-həyā: *Haya bilmez, utanmaz felek, talih, dünya.*

Hic sultānım deyən mülkini vīrān istəmər
Məhr ilə dövr etmədi hərgiz bu **çərḥ-i bī-həyā** (*Tahmis 3, Mısra 16*). [çərḥ-i bī-həyā,]

çərḥ-i caḥān: *Dönen dünya.*

Yeddi yüz il pādşāhlıq elədi
Çərḥ-i caḥān içrə məhliq elədi (*Mesnevi 5, Mısra 20*).
[çərḥ-i caḥān,]

çərḥ-i cəfā-cū: *Cəfa eden dünya.*

Dünyā dolanub Zū'ī dönüb **çərḥ-i cəfā-cū**
Çoh söləmə ol köhnə şəri'ət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 21*). [çərḥ-i cəfā-cū,]

çərḥ-i dün: *Alçak dünya, talih*

Pəs belə əşhāsı ki bu **çərḥ-i dün**
Eyləyə bir ləhzədə zār u zəbün (*Mesnevi 5, Mısra 23*).
[çərḥ-i dün,]

Mürīd-i məşrəb-i zühhād gördüğün könlüm
Nə gündi kim eləməz **çərḥ-i dün** məni məğmüm (*Tahmis 2, Mısra 26*). [çərḥ-i dün,]

Saldun həzār möhnətə ey **çərḥ-i dün** məni
Sölə görüm nə eylədim āyā saña genə (*Gazel 202, Mısra 5*).
[çərḥ-i dün,]

çərḥ-i dəğā: *Feleğin hilesi.*

Bir gün mənim murādım ilə dövr qılma
Dövr-i sipih rü **çərḥ-i dəğadan** nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 6*). [çərḥ-i dəğadan, -dan]

çərḥ-i fələk: *Feleğin çarkı, baht, talih.*

Hardə olə 'ārif-i zū'l-ehtidā
Çərḥ-i fələk fəqrə qılır mübtəlä (*Mesnevi 10, Mısra 20*).
[çərḥ-i fələk,]

çərḥ-i gəddār: *Merhametsiz felek.*

Çərḥ-i gəddār rüzgār-ı dənī
Eyləyüb Pāy-māl güşsə məni (*Mesnevi 2, Mısra 7*). [çərḥ-i gəddār,]

çərḥ-i gəddār: *Gaddar dünya, talih.*

Nə müsibət var isə eylədi **çərḥ-i gəddār**
Şəbr qıldım nə bələ oldı əgər cümlə düçar (*Müseddes 2, Mısra 23*). [çərḥ-i gəddār,]

çərḥ-i kīnə-pərdāzın əlindən: *Kin düzenleyen dünya yüzündən.*

Gətür s̄āqī qədəh kim bir gərībə dəstānım var
Bu **çərḥ-i kīnə-pərdāzın əlindən** əl-əmānım var (*Kaside 7, Mısra 2*). [çərḥ-i kīnə-pərdāzın əlindən,]

çərḥ-i kəc-mədār: *Döngüsü eğri felek, talih.*

Sənsən həmişə şād qılan həstə könlümü
Məhzün edəndə cövr ilə bu **çərḥ-i kəc-mədār** (*Kıf'a-ı Kebir 2, Mısra 14*). [çərḥ-i kəc-mədār,]

Nədəndi yā Rəb olub **çərḥ-i kəc-mədār** hərəb
Düşüb şəfadan olub bağ u lələzər hərəb (*Gazel 29, Mısra 1*).
[çərḥ-i kəc-mədār,]

çərḥ-i kəc-rov: *Düşüncəsi, dönüşü, görüşü sakat ve ters olan felek.*

Bundan əqdəm iki ildi nə şifət kārı olub
Çərḥ-i kəc-rov ki bizimlə belə rəftārı olub (*Gazel 32, Mısra 1*). [*çərḥ-i kəcəv,]*

Ki qılub ləzzət-i dünyanı baña cümlə hərəm
Cəşəliq olmaqı istər məni **çərḥ-i kəc-rov** (*Kaside 13, Mısra 15*). [*çərḥ-i kəc-rov,]*

Şikāyət eyləyürdüm bir rəfiqə **çərḥ-i kəc-rovdan**
Məni nişə fələk dərd ü gəm ilə tev'əmān qılmış (*Kaside 11, Mısra 13*). [*çərḥ-i kəc-rovdan, -dan]*

çərḥ-i mühəlif-i sitəm: *Eziyyət eden aykırı felek, talih.*

Şəd-heyf ki bu **çərḥ-i mühəlif-i sitəmdən**
'Eys ü fərəhim möhnət-i hirmānə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 13*). [*çərḥ-i mühəlif-i sitəmdən, -dən]*

çərḥ-i mü'əllā: *Yüce dünya.*

Dögi h'urşid ü məh ey lələ 'izārım gökdə
'Əks-i rüyundi sənün **çərḥ-i mü'əllāya** düşüb (*Gazel 23, Mısra 12*). [*çərḥ-i mü'əllāya, -y, -ə]*

çərḥ-i qədimü'l-binə: *Eski çatı/yapı (olan) dünya.*

Əhırı bu **çərḥ-i qədimü'l-binə**
Eyləyə bir ləhzədə anı fənā (*Mesnevi 5, Mısra 21*). [*çərḥ-i qədimü'l-binə,]*

çərḥün əlində: *Burada talihin elinden, yüzünden, dünya ilə, talih ilə.*

Çərḥün əlində 'əciz ü bī-çərə olmuşam
Əhır nəfəsdə bəh nə günü qara olmuşam (*Muhammes 3, Mısra 21*). [*çərḥün əlində, -in, -də]*

çətin: *Zor, güç.*

Çünki dövlət o şey'di kim ondan
Nə **çətin** iş olə olur əsān (*Mesnevi 11, Mısra 26*). [*çətin,]*

D

da: *-Da, -de, "dahi" anlamındaki bağlacı.*

Var idi mənim birçə nəfər hən-ı qədimim
Bilməm nə olubdur o **da** əlān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 22*). [*da,]*

Zü'iyā açma çox **da** əsrārı
Mollələr küfr oğur bu güftārı (*Mesnevi 11, Mısra 101*). [*da,]*

Cəm' oldı hələ'iq üstümə çox
Da hər nə 'ibādətə yolum yox (*Mesnevi 8, Mısra 46*). [*da,]*

Olə **da** bir sözi təşhīs-i təmiz etməzlər
Həq sözlün cənünə diqqət edübən getməzlər (*Mesnevi 9, Mısra 43*). [*da,]*

Dərdə ki cəhāndə dil bilən həm-dəm yoh
'Ömrün yüz olə **da** şād keçən bir dəm yoh (*Rübai 5, Mısra 2*). [*da,]*

Bihüdə çox **da** qılma namāz eyləmə du'ā
Zü't bu nə-qəbül du'adan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 17*). [*da,]*

Sözlün danışmaqə dilməcə ehtiyacın var
O **da** sənün təkı ədəmdə öl həcālətdən (*Kaside 15, Mısra 48*). [*da,]*

dād: *Adalet, doğruluk, insaf; İmdād, yardım.*

Əmr-i hökümətdə qılır 'ədl ü **dād**
Süfrə-i əltāfi həmişə güşād (*Mesnevi 5, Mısra 69*). [*dād,]*

Əl-intizār əşəddə min-əl-mövtdür nöçün
Qoydun firāq əlində bizi **dādə** gəlmədin (*Gazel 166, Mısra 4*). [*dādə, -ə]*

Həzər heyf ki getdi o günlərim əldən
Nə dim bu çərḥün əlindən kimə gedim **dādə** (*Gazel 206, Mısra 8*). [*dādə, -ə]*

Keçür bəhār ilə 'ömrüm 'əbəş yerə bī-cā
Bu həldə bizi qoyma İlahi yet **dādə** (*Kaside 18, Mısra 14*). [*dādə, -ə]*

İlahi mərhəmətündən özün yetüş **dādə**
Gətür üşülə bu cühhāl ādī mollanı (*Kaside 23, Mısra 87*). [*dādə, -ə]*

dād: *Feryat, figan, sızlanma.*

Nə qədri **dād** elədim məktəb eyləyün bün[y]ād
Oğru oyan yuhudan qalma h'vāb-ı qəflət ilə (*Kaside 20, Mısra 39*). [*dād,]*

Məndən artuq eyləyür səndən şikāyət āşkār
Cövr ü bī-dādundan ey məh hər gecə **dād** eylərəm (*Gazel 127, Mısra 12*). [*dād,]*

Getdükce 'ömr-i həşiyətün **dād** imiş sənün
İqbālınun əvāḥiri idbār imiş sənün (*Muhammes 2, Mısra 15*). [*dād,]*

dād-ı hicrān: *Ayrılıq feryadı.*

Dād-ı hicrān tə'nə-i yārān cəfā-yı rüzgār
Öldürür əhır əgər min olə cāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 5*). [*dād-ı hicrān,]*

dāğ: *Yara, yanık yarası, aşk yarası.*

Düşəndə yədimə əhbəblər bəzmindəki dəmlər
Bu həsrət könlümü **dəğ** eyləyüb hər ləhzə qan qılmış (*Kaside 11, Mısra 4*). [*dəğ,]*

Sünbül [ü] gül lələ vü nəsrin ü bağ
Sinə-i firdövsə qoyub təzə **dəğ** (*Mesnevi 5, Mısra 40*). [*dəğ,]*

Görüb yüz **dəğ** bir H'ursid için min daşə baş urmaq
Olub rəngin cigər qan ilə bir lə'l-i h'oş-əb olmaq (*Gazel 115, Mısra 7*). [*dəğ,]*

Qışın uzun gecəsi getdi **dəğlən** Zü'î
Bəhār ilə belə ol sərv-i gül-'izār gələydi (*Gazel 235, Mısra 9*). [*dəğlən, -lən]*

Lələ dögi dəğ üzərə bin **dəğ** ilə yanmış
'Uşşāqa ruğundur belə hünin kəfən içrə (*Gazel 187, Mısra 11*). [*dəğ,]*

Özün təşbih edubdur lələ çün ruhsārınə ey gül
Budur vəchi ki qalmışdır biyabənlərdə **dəğ** ilə (*Gazel 216, Mısra 4*). [*dəğ,]*

'Əcəb yoh məhv olə cismim təcəllā-yı cəməlindən
Bu şölə yandurubdur **dəğlə** Mūsā İbn-i 'Ümrānı (*Gazel 220, Mısra 8*). [*dəğlə, -lə]*

Şir'in kəlamı hātir-i fərmədə **dəğ** idi
Fəsl-i bəhār məskənimiz tərifi bağ idi (*Müseddes 1, Mısra 3*). [*dəğ,]*

dəğ: Çevresindeki araziye göre büyük bir çıkıntı teşkil edecek şekilde yükselen toprak veya kaya kütləsi.

Fövc-i sərmā ki əhātə eləyüb səhranı
Görməyürsən ki təməm **dağları** dutmuşdur qar (*Kaside 6, Mısra 24*). [*dağları, -lar, -ı]*

dəğ ber-dəğ: Yaralarla dolu, yara üstündə yara.

Dəğ ber-dəğ qoyur hāl-i ruhi sənəm ara
Düşcəgin hātirə ol lələ 'izārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 7*). [*dəğ ber-dəğ,]*

dəğ et-: Büyük üzüntü vermek, acı ve ızdırap çektirmek, yakmak.

Həzərān lələ-ruh hər güşəsində yüz qəmərlə təl'ət
Görüb bu hālı həsrətdən dil-i pür-hünü **dəğ etmək** (*Gazel 120, Mısra 6*). [*dəğ etmək,]*

dəğ yeri: Dalık arazi, yüksek bölge.

Dağ yerində gəldi souq çatdı qış
Bār-ı Hüdāyā necə olur bu iş (*Mesnevi 4, Mısra 36*). [*dağ yerində, -n, -də]*

dəğdər: Kızgın demirle dağlanmış, yaralı, cəhəddər.

Nə mən nə bülbül-i şüridə nə pərvənə 'əşiqdür
Neçə yüz lələ-ruh ol gül gəmində **dəğdər** olmuş (*Gazel 102, Mısra 6*). [*dəğdər,]*

Mey-i gül-nərdən derlər olubdur lələ-gün rüyı
Bunun rəşkilə könlüm lələ nisbət **dəğdər** olmuş (*Gazel 108, Mısra 6*). [*dəğdər,]*

Yanmaqə pərvənə tək bir şəm'-i ruhsār 'eşqinə
Yə gəm-i bir lələ-ruhla **dəğdər** olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 4*). [*dəğdər,]*

Qızarmış lə'l tək lələ qılır mənlik fəhərətə
Ruğ-i rəşşānıvı göstər onı həm **dəğdər** eylə (*Gazel 199, Mısra 6*). [*dəğdər,]*

O lələ-ruh gözəlim lütf ilə şükuftələnlüb
Məni bu növ' görüb **dəğdər** bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 4*). [*dəğdər,]*

Könlüm h'oş idi lələ kimi 'ərizin görüb
Həsərlə geyrlər yürəgi **dəğdər** idi (*Gazel 222, Mısra 4*). [*dəğdər,]*

Yetüşdi hər nə bələ vü müşibət etdim səbr
Vəlik qıldı Hüseyn dərdi **dəğdər** məni (*Müseddes 2, Mısra 28*). [*dəğdər,]*

Nədür ey lələ-ruh yarım bu qədri bə-vəfəliq kim
Deməzsən kim mənim bir dərd çəkmiş **dəğdər**im var (*Gazel 45, Mısra 6*). [*dəğdər, -im]*

Tənhə nə mən bələ vü gəm-i dərdəəm əsir
Hansı könlüldi lələ kimi **dəğdər** yoh (*Gazel 38, Mısra 16*). [*dəğdər,]*

dəğ-i hicrən: Ayrılıq yarası.

Dəğ-i hicrən ilə ol şir'in-ləbün gər cən verəm
Küh-kən tək Zü'iyə mən dahı bir ad eylərəm (*Gazel 127, Mısra 13*). [*dəğ-i hicrən,]*

dəğ-i pünhən: Saklı yara.

Qoyubdur sənəmə hər gündə yüz min **dəğ-i pünhən**
Onunçün 'ərizin mən lələ-i nu'mənə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 7*). [*dəğ-i pünhən, -ı]*

dəğ-i qəlb-i həstə-i fərhəd: Ferhat'ın hasta kalbinin dağı.

'Əzm-i Şirvān eyləyüb bir dil-bər-i şir'in sühən
Dağ-i qəlb-i həstə-i Fərhəd için şəkkər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 4*). [*dağ-i qəlb-i həstə-i fərhəd,]*

dəğ-i ələm: Keder dağı, dert yarası.

Nə rəvədür ki qoyə sən kimi bir lələ 'izār
Bu qədr **dəğ-i ələm** Zü'İ-i gəm-fərsāyə (*Gazel 194, Mısra 10*). [*dəğ-i ələm,]*

dağıd-: Dağıtmak.

Söndürübən şəm'-i būsātım mənim
Dağıdacaq bəzm-i nəşātım mənim (*Mesnevi 4, Mısra 26*).
 [dağıdacaq, -acaq]

dağıl-: Bütünlüğünü kaybedip parçalara ayrılmaq, bütün durumundan çıkmək. Dağılmaq, girmək, uzaklaşmaq.

Əsās-ı mülk-i vücūdım zəlāzil-i gəmdən
 Hərāb olub **dağılub** şəhr-i Şīrvānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 12*). [dağılub, -ub]

Bürküldi qılıb bu nəhv-i həli
Dağıldı təmām lāubālī (*Mesnevi 8, Mısra 58*). [dağıldı, -dı]

Dağılubdur əsās-ı dīn-i nəbī
 Bənd olubsız dağılmaqun səbəbi (*Mesnevi 11, Mısra 91*).
 [dağılubdur, -ub, -dur]

Dağılubdur əsās-ı dīn-i nəbī
 Bənd olubsız **dağılmaqun** səbəbi (*Mesnevi 11, Mısra 92*).
 [dağılmaqun, -un]

dağıt-: Karmaşık hale getirmek, dağıtmək.

Zülfün **dağıtmə** günüm [olu] qarə ey şəbā
 Kim zār-ı könlümün quşunə āşyānədür (*Gazel 89, Mısra 5*).
 [dağıtmə, -mə]

Dutub könlüm quşı zülfündə ey bī-mehr kəşānə
 Dağıtmə urmə şānə lütf qıl bir ol pərişānə (*Gazel 192, Mısra 2*). [dağıtmə, -mə]

Nədən artub bu gecə könlümün fəryād u fəğānı
 Məgər şānə **dağıtmış** yə şəbā zülf-i pərişānı (*Gazel 252, Mısra 4*). [dağıtmış, -mış]

dağıt: Yaymaq, saçmaq.

Şəbā qoymə **dağıtsun** tār-ı zülf-i 'ənbər-əfşānun
 Pərişān etməsün cəm'ıyyətin tā mən pərişānun (*Gazel 160, Mısra 1*). [dağıtsun, -sun]

dağla-: Dağlamək, yaralamək, yakmək.

Hosrovā şəkkər-dəhənlər könlünü Fərhād tək
 Dağlayubdur rəşk ilə ol lə'l-i şīrīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 8*). [dağlayubdur, -y, -ub, -dur]

dahı: "Bile, -da, -de" anlamlarına gelen kuvvetlendirme sözü.

Dəğ-ı hicrān ilə ol şīrīn-ləbün gər cān verəm
 Kūh-kən tək Zü'iyə mən **dahı** bir ad eylərəm (*Gazel 127, Mısra 14*). [dahı,]

Könlül cərahəti çün zəhm-i tığ-i əbrüdur
 Əgər öləm də h'əşəm **dahı** mərhəm istəmənm (*Gazel 135, Mısra 6*). [dahı,]

Özünlə **dahı** bəradərlərlə övlədun
 Ola tənə'um ilə hər nə qədri var cəhān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 39*). [dahı,]

dahıl: İç, içəri, içində olma.

Bu bir aydur Ramazān mundə özüvi **dahıl**
 Cənnətə təcī min təhtihə'l-ənhār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 11*). [dahıl,]

dahıl ol-: Girmək (içəri).

İçüb pīrənəsər bir sâqı-i hürivəşün cāmın
Olub dahıl behiştə təzəlīkdən şeyh-i şāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 12*). [dahıl olub, -ub]

dahıl-i hikmət: Hikmete dahil, hikmet içre.

Zü'ı dahi bəsdür nə gərək sirdə güftār
 Bihüdə özün **dahıl-i hikmət** nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 38*). [dahıl-i hikmət,]

dahmə: Mezar, kabir, türbe; Taş ve palçıktan yapılan tek odalı, küçük, basık ev, ilkel ev.

Dahmədür çün yerün ahırdə yoxə şəbr elə
 Tāq-ı Kısra hamı 'āləm hamı vīrān olacaq (*Gazel 113, Mısra 17*). [dahmədür, -dür]

dā'im: Devamlı, sürekli.

Çəşmün etsə gər baña min cövr könlüm inciməz
 Rəsmdür bīmār edər əhbābınə **dā'im** 'ətīb (*Gazel 18, Mısra 6*). [dāim,]

Əhl-i 'ürfānı qoyub dəhrdə **dāim** 'üryān
 Cühələ firqəsində hıl'ət-i zər Tarı olub (*Gazel 32, Mısra 5*).
 [dāim,]

Nə zillət-i dünyā qalı **dāim** nə cəlalı
 Övrəng-i Cəm [ü] təht-i Süleymān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 7*). [dāim,]

Fikr etmə ki **dāim** qalı bu dövlət ü nikbət
 Təğyir tapar müşkil ü āsān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 15*). [dāim,]

Genə pīrənəsər dil mürği bir şühə nigār olmuş
 Pərişān zülf-i tək hicrində **dā'im** bī-qərār olmuş (*Gazel 102, Mısra 2*). [dāim,]

H'əş ol günlər ki biz məhludqan bīgānə olmuşduq
 Qələndərvār **dā'im** sākin-i mey-hānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 2*). [dāim,]

Həş-i dildardan **dā'im** alub dərs-i kəlamu'llāh
Cəməli müşafın vird eyləyüb əhl-i kitab olmaq (*Gazel 115, Mısra 5*). [*dāim,]*

Dā'im firəqdə budur övrədi Zū'ınün
H'os ol zəməni ki ol məh ilə həm-zəbən olam (*Gazel 128, Mısra 9*). [*dāim,]*

Pərvin saçub ey mäh gözimdən gecə **dā'im**
Hicrində şürrəyə kimi bī-dār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 3*). [*dāim,]*

Cəfā vü cövrünü ol bī-mürüvvət bī-vəfā yārun
'Əbə bī-hüdə gör kim Zū'iyā **dā'im** çəkər könlüm (*Gazel 143, Mısra 10*). [*dāim,]*

'Əks-i həttün görmədim bir çeşm-i nəm-nəkimdə mən
Bəs nöçün derlər gəzər **dāim** Hızr dəryā yüzün (*Gazel 148, Mısra 6*). [*dāim,]*

Dutan ey övc-i istiğnədə **dāim** āşyān Şāhīn
Səni şayd eylər əhirdə 'uqāb-ı āsmān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 1*). [*dāim,]*

Döğüldür həşiyət şəh-bāzə vəhşət rüz-ı əvvəldən
Olub insān ilə ülfətdə **dāim** tev'əmān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 14*). [*dāim,]*

Mürüvvət nükhəti sizdəndi **dā'im** əhl-i 'ürfānə
Kul-i cüd u səhāyə zātını Həq gülsitān qılmış (*Kaside 11, Mısra 27*). [*dāim,]*

Cühələ məhiz libāsə söyləyürlər 'ālim
Odi kim zülmət-i gəflətdə qalublar **dā'im** (*Mesnevi 9, Mısra 26*). [*dāim,]*

Səni hifz eyləsün cümlə bələdan
Budur **dā'im** təmənnāmız Hüdādan (*Mesnevi 12, Mısra 14*). [*dāim,]*

Zū't-i dil-həstəyə göstərmədi zərrə vəfā
'Ədəti əhl-i kəmalə **dā'im** etməkdür cəfā (*Tahmis 3, Mısra 18*). [*dāim,]*

dāimā: Devamlı, sürekli.

Dāimā h'os keçürdi əhvālım
Çoş idi mülk ü dövlət ü mālım (*Mesnevi 2, Mısra 11*). [*dāimā,]*

Olubdı zülf-i pərişānıvə könlü mā'il
O vəchdəndi işim **dā'imā** pərişāndur (*Gazel 81, Mısra 4*). [*dāyimā,]*

dāimī: Sürekli, sonsuz.

'İzzət-i dövləti **dāimī** qılsun Həliq
Çünki 'āləm sənə hər gündə sənə-ğan oldı (*Kaside 17, Mısra 29*). [*dāimī,]*

dāirə-i çərḥ mərkəzi: Kainat çemberinin merkezi.

Pərgār-ı rüh **dāirə-i çərḥ mərkəzi**
Cəffə'l-qələm kətibəsi həttü'l-bəqā 'Əli (*Kaside 1, Mısra 5*). [*dāirə-i çərḥ mərkəzi,]*

dam: Tuzak, ağ.

Sənünçün dānedür dünyədəki ləzzətlər ey gəfil
Dürüst etsən nəzər zımnında yohdur **dāmdən** başqa (*Gazel 8, Mısra 4*). [*dāmdən, -dən]*

Nədür muncə təğāfül səndə ey şəyyād-i bī-pərvā
Nöçün yād etmişən **dāmımdə** əhır bir şikārım var (*Gazel 45, Mısra 8*). [*dāmımdə, -ım, -da]*

Nə gəflətdür bu səndə ey təğāfül-pişə şəyyādım
Deməzsən kim mənim **dāmımdə** əhır bir şikārım var (*Gazel 50, Mısra 6*). [*dāmımdə, -ım, -də]*

Məgər ki bir büt-i gül-çöhrənün qara zülfü
Yolundə təzə genə Seyyidə qurubdur **dām** (*Gazel 129, Mısra 20*). [*dām,]*

dam: Hayvan yiyəcəğinin saklandığı yer, ambar.

Yorulmuş yabını sattım başımdan eylədim ammə
Qalubdur üç taqar arpam dəhi bir **dam** samanı var (*Kaside 7, Mısra 24*). [*dam,]*

damāğ: Damak, ağız.

Vəqtün h'os eylə gəməmə dövr növ-bəhārdur
Tər eylə bir **damāğı** mey-i h'os-güvār ilə (*Kaside 21, Mısra 26*). [*damāğı, -ı]*

Firəq zəhrini görmüb **damāğımız** şirīn
Məzāqə təlh-i kəlamun mişāl-i şəkkər idi (*Gazel 240, Mısra 5*). [*damāğımız, -ımız]*

damāğ: Keyif, ahval.

Cövr-i rəqib şöhbətimizdən irağ idi
Günlər o günlər idi **damāğ** ol **damāğ** idi (*Müseddes 1, Mısra 6*). [*damāğ,]*

dāmān: Etek.

Hardə çatar məqsədə vād-i heyərdə gör
Şidq ilə tā mürşidün dutmasə **dāmānını** (*Gazel 245, Mısra 14*). [*dāmānını, -ı, -n, -ı]*

dām-ı bələ: Keder tuzağı.

Edubdi **dām-ı bələdə** fələk məni pā-bəst
Olubdı şışə-i dil səng-i möhnət ilə şikəst (*Tahmis 2, Mısra 21*). [*dām-ı bələdə, -də]*

dām-ı 'esq: Aşk tuzağı.

Bənd oldı çin-i zülfünə dil mürği nā-gəhān
Düşdüm bu **dām-ı 'eşqə** genə mən həfā ilə (Gazel 213, Mısra 4). [*dām-ı 'eşqə, -ə*]

dām-ı rəsən: Tuzak ipi.

Çəsmün midə çin ü şikən-i zülfə muqārın
Yā āhū-yı çindür belə **dām-ı rəsən** içrə (Gazel 187, Mısra 4). [*dām-ı rəsən, -ə*]

dām-ı sər-i zülf: Saçın ucunun tuzağı.

Ey şüh saña rüz-ı əzəl yār mən oldım
Dām-ı sər-i zülfündə giriftār mən oldım (Gazel 132, Mısra 2). [*dām-ı sər-i zülfündə, -də*]

dām-ı təqlid: Taklit etme tuzağı.

Qəbül-i qəvllə girmə bu **dām-ı təqlidə**
Uşul-i dində də bir ictihādə at cānı (Kaside 23, Mısra 77). [*dām-ı təqlidə, -ə*]

dām-ı təzvīr: Yalan söyleme tuzağı.

Riyādan hələq içün qurmuş neçə yüz **dām-ı təzvīrin**
Aparur cənnətə şāhīb olub firdövs-i ə'lāyə (Gazel 212, Mısra 3). [*dām-ı təzvīrin, -i, -n*]

dāmən: Etek, uç, kenar.

Ey şüh urmusan kimi bilməm qanaryə
Var **dāmənündə** təzə genə qan nişānəsi (Gazel 231, Mısra 8). [*dāmənündə, -ün, -də*]

Žū'iyā tut **dāmənində** dərd ü gəmdən əymən ol
Çünki ondan özgə kən-i cüd u ehsān qalmayub (Kaside 4, Mısra 19). [*dāmənində, -in, -dən*]

dān: Bilen, bilgi.

Vəzīr-i 'əqlə qıldım məşvərət bir at fikrində
Dedim ey 'əql bir fikr et sənün tək genə **dānım** var (Kaside 7, Mısra 26). [*dānım, -ım*]

daniş-: Konuşmak, anlatmak, söylemek.

Yəqīn ki kəfir olur qoysə başə şapqanı
Deyür **danişməgilən** Rusi rüzə bātıl olur (Kaside 23, Mısra 63). [*danişməgilən, -mə, -gilən*]

Dün gecə əndüh-ı gəm u güşşədən
Danişurdum başə gələn qışşədən (Mesnevi 4, Mısra 32). [*danişurdum, -ur, -du, -m*]

Ağzımdə söz deyüb **danişan** şəxsi qanmadım
Kimdür bağan bu dīde-i bünyədə bilmədim (Gazel 139, Mısra 11). [*danişan, -an*]

Fikr qılmır **danişan** bu sözi 'əmmāmə döğül
Ya uzun saqqal ilə yā ki uzun cāmə döğül (Mesnevi 9, Mısra 39). [*danişan, -an*]

Sözün **danişmaqə** dilmācə ehtiyacın var
O da sənün təkī ədəmdə öl həcālətdən (Kaside 15, Mısra 47). [*danişmaqə, -ə*]

dānə: Tohum, habbe, tane; Yemek, azık.

Sənünçün **dānədür** dünyədəki ləzzətlər ey gāfil
Dürüst etsən nəzər zımnında yohdur dāmdən başqa (Gazel 8, Mısra 3). [*dānədür, -dür*]

Tāb-ı meydən ruh-i alində ərəq **dānəsi** san
'İqd-i pərvin qırılıb gökdə ruh-i ayə düşüb (Gazel 23, Mısra 7). [*dānəsi, -s, -i*]

Həlindən əhəz edirdi köñül mürği **dānəni**
Ol gül üzündə tūrrə-i tərərə şānəni (Müseddes 1, Mısra 27). [*dānəni, -n, -i*]

Nə var künc-i qəfəsdə āb u **dānəm** əşkdən geyri
Nə şāh-i vüslətə uçmaq içün bāl u pərim yohdur (Gazel 47, Mısra 5). [*dānəm, -m*]

dārā: Şehnāme'de adı Keyāniyān sülalesinin son hükümdarı olarak geçen efsanevi kahraman. Eski İran'ın meşhur bir şahı olup mecazen hükümdar, melik manasına da gelir.

Nədi zülmāt-ı gəm içrə belə həyrān qalmaq
Ohı Şəh-nāmədə İskəndər ilə **Dārādən** (Gazel 173, Mısra 8). [*dārādən, -dən*]

Hanı Sikəndər u Cəmşid ü Bəhmən u **Dārā**
Ki imdi topraqə dönmüş o nəzlu əbdānı (Kaside 23, Mısra 3). [*dārā, -*]

Hənlar səni istəyübdə mollā
Rūhānı umür içrə **dārā** (Mesnevi 7, Mısra 34). [*dārā, -*]

dār-ı dünyāda: Dünya yurdu, yeryüzü.

Nə Qudyal əhlim imdi nə Şirvān əhli ey sərvər
Gərəz kim **dār-ı dünyāda** pərişān hənümānım var (Kaside 7, Mısra 12). [*dār-ı dünyāda, -da*]

dārīh-: Sıklmak, daralmak, özlemek.

Küfrdür Žū'ī bu söz çox də **dārīhma** nəzər et
Hər nə var isə Hūdā kāmīl-i insānə verüb (Gazel 20, Mısra 15). [*dārīhma, -ma*]

Āh-ı fəğān ilə köñül **dārīhub**
Öz işimün ahırınə bəd baħub (Mesnevi 4, Mısra 33). [*dārīhub, -ub*]

dārū: İlaç, deva.

Cəhānün cümlə dərdinə dəvədür bilməmək ancaq
Bu **dārüyə** dəhi fikr elə bir [ki] cüz' ü ə'zəmdür (*Gazel 41, Mısra 4*). [*dārüyə, -y, -ə*]

Möhnət-i 'eşqün nə h' oş **dārū** imiş kim görəcəgin
Çəkmənəm bi' llāh dəhi dünyā vü mā-fi-hā gəmin (*Gazel 156, Mısra 7*). [*dārū,]*

dārū's-şəfā: Sağlq yurdu ve hastane.

Zəhm-i dil behbūdini Zū'ī fələkdən ummə kim
'Āləməün **dārū's-şəfāsı** içrə mərhəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 10*). [*dārū's-şəfāstı, -s, -ı*]

dārū's-şəfā-vı dəhr: Dünya hastahanesi.

Zəhm-i hədəng-i dərd-i dil-i bī-qərārımə
Dārū's-şəfā-yı dəhrdə bir mərhəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 10*). [*dārū's-şəfā-yı dəhrdə, -də*]

Olmur könlü cərahətinə kimsədən 'ələc
Dārū's-şəfā-yı dəhrün itüb sanki mərhəmi (*Gazel 243, Mısra 6*). [*dārū's-şəfā-yı dəhrün, -ün*]

dārū's-sələm: Kurtuluş ve güven yeri, cennet, selamet evi.

Məhlūq üçün cəhəndə qəzā vü qədər nədür
Güya ki məskənim baña **dārū's-sələm** idi (*Muhammes 2, Mısra 12*). [*dārū's-sələm,]*

Yüz hürī istəsən tapulur hər məqāmdan
Şirvān köçübdü lütf ilə **dārū's-sələmdan** (*Gazel 177, Mısra 1*). [*dārū's-sələmdan, -dan*]

daş: Taş.

Nə süd **daş** kimi məhlūqə bu luğətçədən (*Kaside 15, Mısra 77*). [*daş,]*

Gözüm yaşın görübən tə'nə **daşın** atsa n'olə
Könlü sarayını bu təhlə 'imārət edər (*Gazel 60, Mısra 7*). [*daşın, -ı, -n*]

Eyləmir ol əhənün dil-yərə neylüm bir əşər
Daşə tə'sir eyləyir bu əl-əməni könlümün (*Gazel 161, Mısra 14*). [*daşə, -ə*]

Sözüm bu **dāşə** dönən həlqə etməyür tə'sir
Nə dim nə çārə deyüm bu sözi nə şürət ilə (*Kaside 20, Mısra 41*). [*dāşə, -ə*]

daş baqırlı: Taş bağırlı, taşa dönüşmüş düşüncələr.

Bu **daş baqırlı** hələ'iq qəbul etmədilər
Nizām-ı mə'rifəti qaldılar zəlālət ilə (*Kaside 20, Mısra 45*). [*daş baqırlı,]*

dāstān: Destan, hikaye, kışsa, masal.

Bir yaşı məşəl bu **dāstāndə**
Sə'di buyurubdı Gülsitāndə (*Mesnevi 8, Mısra 37*). [*dāstāndə, -də*]

Gətür sıği qədəh kim bir gərībə **dāstānım** var
Bu çərğ-i kīnə-pərdəzın əlindən əl-əmənim var (*Kaside 7, Mısra 1*). [*dāstānım, -ım*]

dav: Satranç, tavla gibi oyunlarda sıra.

Nərrəd-ı qəzā çəküb baña **dav**
Gəldi o məqāmə bir piristav (*Mesnevi 7, Mısra 29*). [*dav,]*

da'vā: Çözülmesi gereken mesele.

Mənim **da'vām** sənindədür sərvərə
Qılı sınıq bilür qədr-i mümiyā (*Mesnevi 5, Mısra 95*). [*da'vām, -m*]

da'vā-yı mö'cüzə-i Mūsī-i 'imrān: İmran'ın (oğlu) Hz. Musa mucizəsinin davası (savunması).

Zülf-i tərārə nəzər eylə ki cādülüq ilə
Da'vā-yı mö'cüzə-i Mūsī-i 'imrān etdi (*Gazel 233, Mısra 6*). [*da'vā-yı mö'cüzə-i Mūsī-i 'imrān,]*

dayan-: Mukavemet etmek, sabır göstermek, katlanmak; Durmak, hareket etmemek.

Az cəhd qıl vüşālə könlü səbr qıl **dayan**
Kim tapdı ərzüsünü bu cüst ü cü ilə (*Gazel 214, Mısra 5*). [*dayan,]*

Səqī **dayanmə** ki gəlüb növ-bəhār
Cənnət-i mev'üdi qılıb aşkār (*Mesnevi 10, Mısra 1*). [*dayanmə, -mə*]

Dil-i süzənimi gəm ləşkəri görcək **dayanub**
Dedi hər yerdə yanar od olə mənzil yeridür (*Gazel 49, Mısra 3*). [*dayanub, -ub*]

dā'irə-i 'əql: Akıl çemberi.

Təməm **dā'irə-i 'əql** möhnət ü gəmdür
H' oşā o cāhil ü dīvānə olduğım günlər (*Gazel 66, Mısra 3*). [*dā'irə-i 'əql,]*

de-: Demek, söylemek; Cevap vermek.

Vəzir-i 'əqlə qıldım məşvərət bir at fikrində
Dedim ey 'əql bir fikr et sənün tək genə dānım var (*Kaside 7, Mısra 26*). [*dedim, -di, -m*]

İndi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Çünki lāzımdı **dedim** gərçi döğüldür lāiq (*Terci-bend 1, Mısra 26*). [*dedim, -di, -m*]

Bu 'əməllər ki sənün var nə **deyüm** tül u dirəz
Fərz olubdur saña şeytān kimi lə'nət zāhid (*Gazel 39, Mısra 21*). [*deyüm, -y, -üm*]

Çün bilmür özi məs'ələ sorduqda **deyürlər**
Kəfir olı sən dinmə belə sözdə hərər var (*Gazel 42, Mısra 11*). [*deyürlər, -y, -ür, -lər*]

Demə nəsih ki 'eşq-i mäh-rülərdən çək əl Zü'ī
Ki ondan çəkməzəm əl tā əlimdə ihtiyarım var (*Gazel 50, Mısra 9*). [*demə, -mə*]

Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i heyvān **dedilər**
Kim inanur bu sözə güzğüdə böhtān **dedilər**

Ātəş-i 'eşq-i ruh-ı yār 'əlācın hükəmə
İstədim āb-ı dəm-i həncər-i cānān **dedilər**

Dil ü cān görcəgin ol zülf-i siyāhın yüzdə
Bir birinə budı ol rəh-zən-i imān **dedilər**

Dəhənin sordum āb-ı rūsı ilə çeşmindən
Baña bu nüktəni bir rəmz ilə pūnhān **dedilər**

Zü'īni rəşk həlak etdi yenə anlamayub
Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i heyvān **dedilər** (*Gazel 62, Mısra 1-10*). [*dedilər, -di, -lər*]

Almaqlıq edər āyə ittifaqda təfsir
Molla dəgişübdür **demə** Qur'an dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 10*). [*demə, -mə*]

Desəm gülün ki ruh-ı ālīna şəbāhəti var
Gələt sühəndi gülün rüyına nə nisbəti var (*Gazel 78, Mısra 1*). [*desəm, -sə, -m*]

Qılur əhvāl-ı bātin zāhir 'āləm içrə bir dəmdə
Desəm mən küfr olur mu cām-ı bādə gər peyəmbərdür
(*Gazel 88, Mısra 4*). [*desəm, -sə, -m*]

Ço qədr baña 'āşiq **deyüb** ey məh sitəm etmə
Hər tırə nəzər Zü'ī-i hūnīn-kəfən olmaz (*Gazel 94, Mısra 9*). [*deyüb, -y, -üb*]

Çün dərc-i dəhānundı 'əlācın gər əşibbā
Yohdur **dedilər** çārə bu bī-çārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 12*). [*dedilər, -di, -lər*]

Yüz il 'ulūm-ı hikməti cəm' eyləsən əgər
'Āləm saña səfeh **der** [əgər] dövlət olmamış (*Gazel 105, Mısra 12*). [*der, -r*]

Ağzımdə söz **deyüb** danışan şəxsi qanmadım
Kimdür bağan bu dide-i bünyədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 11*). [*deyüb, -y, -üb*]

Dəhānun **dedilər** mən görmədim ondan əsər ləkən
Təşəvvürlə onu həm çeşmə-i heyvānə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 3*). [*dedilər, -di, -lər*]

Deyürlər ātəş ara məskən eyləməz āhū
Nədəndi könlüm ara bəs qılub nişəst gözü'n (*Gazel 158, Mısra 7*). [*deyürlər, -y, -ür, -lər*]

'İsā-i Məryəm **desəm** küfr olmaz ey tərsə pəri
Cān verür 'uşşāqə çün lə'l-i şəkər bārın sənün (*Gazel 179, Mısra 3*). [*desəm, -sə, -m*]

Yanında **demə** zülf sözün bu dil-i zārun
Zəncir adını çəkmə giriftār yanında (*Gazel 186, Mısra 7*). [*demə, -mə*]

Ol çeşm yanında **demə** dil hālını ey zülf
Bimār sözün söləmə bimār yanında (*Gazel 186, Mısra 11*). [*demə, -mə*]

Demə Zü'ī ki əfgān eylərəm görcək firāqından
Görəndə ol məhi cān düşməyür əfgān düşər yādə (*Gazel 195, Mısra 9*). [*demə, -mə*]

Zərə Həliq **deyürlər** sahləyurlar çoh 'əziz anı
Verüblər dīn evin bu küfr ilə tārāc-ı nə'māyə (*Gazel 212, Mısra 9*). [*deyürlər, -y, -ür, -lər*]

Hür-ı behiştə verməz idim hər pərivəşin
Şirvān **demə** həqiqət-i rəşk-i cinān idi (*Gazel 242, Mısra 4*). [*demə, -mə*]

Həlqün nə növ' qüdrəti tə'rifün eyləsün
Həliq **deyübdü** mədhüvə çün həl ətā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 36*). [*deyübdü, -y, -üb, -di*]

Zəhirdə Mürtəzā **deyülür** ism-i pāküvə
Bātinə nəfs-i nātiqə-i Muştafā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 13*). [*deyülür, -y, -il, -ir*]

Bī-'elm olan vücüdlərə Həq **deyübdü** kim
Heyvāndan də bəl hum əzallü kināyətī (*Kaside 2, Mısra 29*). [*deyübdü, -y, -üb, -di*]

Dedi güyā ki aqadan həbərsizsən o aqa kim
Mütəvvəl fəzl mə'nāsını kövn zərrə bəyān qılmış (*Kaside 11, Mısra 17*). [*dedi, -di*]

Nə **deyüm** bu sözi mən çıqdı tütün başımdan
Ki tütün almaqinə olmayə ādəmdə təvān (*Kaside 14, Mısra 15*). [*deyüm, -y, -üm*]

Nöçün 'ulūmə **deyüb** pis yazıq müsəlmānı
Gerüdə sahlamısan indi sa'ir ümmətdən (*Kaside 15, Mısra 57*). [*deyüb, -y, -üb*]

Dedi ey Zü'ī-i dil-həstə dəhi gəm çəkmə
Dərd-i möhnətlərvə müjdə ki dərmān oldı (*Kaside 17, Mısra 11*). [*dedi, -di*]

Su'āl edəndə gəzəb-nāk olub der dinmə
Ki kəfir oldun bir də **demə** bu kəlmət ilə (*Kaside 20, Mısra 28*). [*demə, -mə*]

Su'āl edəndə gəzəb-nāk olub **der** dinmə
Ki kəfir oldun bir də demə bu kəlmət ilə (*Kaside 20, Mısra 27*). [*der, -r*]

Nə növ' söz söləsə bənd edər hədişə anı
Deyər bəli buni Qur'an **deyübdü** āyət ilə (*Kaside 20, Mısra 32*). [*deyübdü, -y, -üb, -di*]

Sözüm bu dəşə dönən həlqə etməyür tə'sir
Nə'dim nə çārə **deyüm** bu sözi nə şüret ilə (*Kaside 20, Mısra 42*). [*deyüm, -y, -üm*]

Əgərçi Rus dilini bilməgi günah desən
Qamu dili niyə **dersən** bilən Süleymanı (*Kaside 23, Mısra 72*). [*dersən, -r, -sən*]

Ondan sora gəldi Firidün Şah
Şəh **demə** çərç üzrə yaqın çıldı mäh (*Mesnevi 5, Mısra 16*).
[*demə, -mə*]

Lik çü yoğ imdi bir əhl-i səhā
Qəsiddə vü şe'rə **desün** mərhəbə (*Mesnevi 5, Mısra 58*).
[*desün, -sün*]

Tə **deyübən** qəsiddə bəhşiş alam
Hürmən u dərd ü gəmə bir od salam (*Mesnevi 5, Mısra 61*).
[*deyübən, -y, -übən*]

'Uləmā firqəsinün bir adı 'ālim **deyülür**
Özi vallāh nə üşül u nə fūrū'atı bilür (*Mesnevi 6, Mısra 13*).
[*deyülür, -y, -ül, -ür*]

Çohı fəhr ilə **deyürlər** ki mənəm hən-zədə
Fikr qılımr 'urəfə bənd döğüldür adə (*Mesnevi 6, Mısra 35*).
[*deyürlər, -y, -ür, -lər*]

Baş üstə **deyüb** ayağə durdım
Ol Kə'bə-i məqsədə yüz urdım (*Mesnevi 7, Mısra 39*).
[*deyüb, -y, -üb*]

Bir hədiş etsə rəvāyət sənə bir fikr elə
Gör yaraşur mi **desün** həq peyām-bər belə (*Mesnevi 9, Mısra 54*). [*desün, -sün*]

'Elmsiz ədəmə Qur'āndə Hüdā-yı 'əllām
Heyivāndan də **deyüb** əksük ədallu'l-ən'ām (*Mesnevi 9, Mısra 74*). [*deyüb, -y, -üb*]

Məst olub tə ki hər kəlāmı **deyüm**
Qalmasun hiç söz tēmāmı **deyüm** (*Mesnevi 11, Mısra 11*).
[*deyüm, -y, -üm*]

Məst olub tə ki hər kəlāmı **deyüm**
Qalmasun hiç söz tēmāmı **deyüm** (*Mesnevi 11, Mısra 12*).
[*deyüm, -y, -üm*]

Bir şənə çək ol zülf-i pərişənə 'Əleykən
Desəm nə rəvā gözlärin nergis-i bīmār (*Muhammes 4, Mısra 32*). [*desəm, -sə, -m*]

Demə zāhid ki tərək et sımbar bütler tēmāşāsın
Bəni kim qurtarur Təñri sataşdurmuş bəlalardan (*Tahmis 1, Mısra 19*). [*demə, -mə*]

Hansı dil-bərdür ki öz 'uşşāqınə cövr etməyüb
Cövrədən āh etmə ey 'āşiq yaħar könlüm **deyüb** (*Tahmis 3, Mısra 14*). [*deyüb, -y, -üb*]

Yüz qəsiddə **deyübən** vāqif edim nüktələrə
Bir qəpik qədri o əş'arı gətürməz nəzərə (*Terci-bend 1, Mısra 33*). [*deyübən, -y, -übən*]

Gər **deyəm** dərdimi dövlətlü olan bī-həbəyə
Bāb-ı hıkmət açuban şərh eləyim min fiqrə (*Terci-bend 1, Mısra 31*). [*deyəm, -y, -əm*]

Əyyüb **dedi** məsənniyə əd-durū ərhəmi
Lütfünlə cism-i zārınə yetdi şəfā 'Əli (*Kaside 1, Mısra 21*).
[*dedi, -di*]

Hər kəsün adını sultān qoyəsən hən **deyəsen**
Bir ad ilə o gedüb Rüşdə sultān olmaz (*Gazel 90, Mısra 5*).
[*deyəsen, -y, -ə, -sə, -n*]

Tə desünlər ki müsəlmāndə də var 'əllāmə
Deməsünlər ki müsəlmāndi qurı 'əmmāmə (*Mesnevi 9, Mısra 78*). [*deməsünlər, -mə, -sün, -lər*]

Deməyüb bu sözi rəsül-i əmin
Sözümü bī-dəlil eylə yaqın (*Mesnevi 11, Mısra 59*).
[*deməyüb, -mə, -y, -üb*]

Hıkmət sözün bürüz eləsən yoğ onə cəvāb
Bir şərf anlamaz **deyəsen** gündə yüz kitāb (*Muhammes 3, Mısra 28*). [*deyəsen, -y, -ə, -sə, -n*]

Deyəcəkdür haradan gətdi bu qıl ü qālī
'Ālim u 'ārif ü şā'ir qurı söz timsāli (*Terci-bend 1, Mısra 37*). [*deyəcəkdür, -y, -əcək, -dür*]

Nə növ' söz söləsə bənd edər hədişə anı
Deyə bəli bunı Qur'an deyübdü āyət ilə (*Kaside 20, Mısra 32*). [*deyə, -y, -ər*]

Bu zəməñ əhlidi kim anlamayub nık [ü] bədi
Deyə 'ālim onə kim başınə bir ağ dolədi (*Mesnevi 9, Mısra 36*). [*deyə, -y, -ər*]

Əl-cinsu iləl cinsi yəmīlu **deyülübdür**
Lütf eyləyübən tap mən bīmārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 15*). [*deyülübdür, -y, -ül, -üb, -dür*]

Belə olduğdə nə həşil bu gəm-i bī-cādən
Deyülübdür bizə bir rəmz-i 'izā qālūdə (*Gazel 173, Mısra 13*). [*deyülübdür, -y, -ül, -üb, -dür*]

Çəkməsin güşə-i mey-hānəyə peymānə səni
Nə rəvādur **deyələr** zāir-i mey-hānə səni (*Gazel 226, Mısra 2*). [*deyələr, -y, -ə, -lər*]

Demün hətāludur ol çin-i zülfə çinlüyün
Ki muncə üz verilür mi əgər hətāsı olə (*Gazel 10, Mısra 7*).
[*demün, -m, -ün*]

Bircə kəlmə **degilən** ki ənə Rabb'ül-a'lā
Bu 'əvām tayıfə eylərlər itā'ət zāhid (*Gazel 39, Mısra 25*).
[*degilən, -gilən*]

Çünki hər şəhşə **deyürsən** ənə həyrən minhə
Bu sənün şə'niñə sıqmaz bu nə həcət zāhid (*Gazel 39, Mısra 23*). [*deyürsən, -y, -ür, -sən*]

'Ālim gərək olsun dəhi mə'qıldə kāmīl
Tə həlq **desün** bundə nə söz istəsələr var (*Gazel 42, Mısra 8*). [*desün, -sün*]

Nədür ey lələ-ruħ yārim bu qədri bī-vəfālıq kim
Deməzsən kim mənim bir dərd çəkmiş dəğdārim var (*Gazel 45, Mısra 6*). [*deməzsən, -məz, -sən*]

Dil-i süzənimi gəm ləşkəri görcək dayanub
Dedi hər yerdə yanar od olə mənzil yeridür (*Gazel 49, Mısra 4*). [*dedi, -di*]

Kim ki bî-nām u nişān olmasə ‘ārif **deməzəm**
 Çünki bî-nām u nişān ‘ārif-i kāmīl yeridür (*Gazel 49, Mısra 7*). [*deməzəm, -məz, -əm*]

Nə gəflətdür bu səndə ey təgəfül-pişə şəyyədīm
Deməzsən kim mənim dāmımdə āhır bir şikārım var (*Gazel 50, Mısra 6*). [*deməzsən, -məz, -sən*]

Dostlar bahmun namāz-ı bātīlinə zāhidün
 ‘Eşqini inkār edüb kāfir **demün** imānı var (*Gazel 54, Mısra 8*). [*demün, -m, -ün*]

Şikəstə könlümi cövrüylə eyləyür vīrān
Demir ki bir bu hərəbə mənim məqāmımdur (*Gazel 55, Mısra 6*). [*demir, -m, -ir*]

Elə həyāl edərəm şah-ı hökmürānam gər
Desə filānı mənim berkimin qulāmımdur (*Gazel 55, Mısra 4*). [*desə, -sə*]

O məh bənimlə olan gecə bəzmdə **deyürəm**
 Ki āftāb meyimdür hilāl cāmımdur (*Gazel 55, Mısra 7*). [*deyürəm, -y, -ür, -əm*]

Deründə ağlamaqdan qanə gərç oldım nigārā hər
Deməzsən kim məgər bu Zü’l-i məhcür u miskīndür (*Gazel 56, Mısra 10*). [*deməzsən, -məz, -sən*]

Qalusən mən kimi āvərə cəhān kārində
 Ey **deyən** kimsə ki işlər hamı tədbirdədür (*Gazel 75, Mısra 10*). [*deyən, -y, -ən*]

Könlü çü yohdı bəqā ‘ömrə çəkmə gəm bî-cā
Demün gənīmət bil cümləsi fənādandur (*Gazel 83, Mısra 12*). [*demün, -m, -ün*]

İslām **deyən** sözlərə kimsə qulaq asmaz
 Qur’ānə qəsəm doğrı müsəlmān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 13*). [*deyən, -y, -ən*]

Vüşālī təşnəsidi eylədi sīrāb tīgindən
Demün kim yārdan ‘uşşāqə hāşil hiç kām olmaz (*Gazel 93, Mısra 4*). [*demün, -m, -ün*]

Məryəm ü rüh-ı Qüdüś ‘İsā üçü bir sözdür
 Üç **deyən** səhv eləyübdür ohuyur sāmı gələt (*Gazel 109, Mısra 8*). [*deyən, -y, -ən*]

Əgər şā‘ir **desə** bir şe‘r-i şīrīn
 Çəkər min tə’nə söz yūzi qaralıq (*Gazel 112, Mısra 9*). [*desə, -sə*]

Bəstə-i tūrrə-i cānānə ki **derlər** o bizük
 Boynı zəncīrlī dīvānə ki **derlər** o bizük

O gülün öpmək içün cām-ı ləb-i mey-günün
 Sākin-i güşə-i mey-hānə ki **derlər** o bizük

Döndürən səcdə içün pāy-ı hamı mehrābə
 Səccəsi gərdis-i peymānə ki **derlər** o bizük

Bir sınıq cāmə verin zühd ü riyā hīrqəsine
 Yol tapan məhfəl-i ‘ürlānə ki **derlər** o bizük

O məhə çadrə salun gecələr yanmaq içün
 Şam‘-ı ruhsārınə pərvānə ki **derlər** o bizük

Zü‘iyā zülf-i ‘arūs-ı sühənīn zīvərīnə
 Hansı şā‘ir sözidür şānə ki **derlər** o bizük (*Gazel 121, Mısra 1-12*). [*derlər, -r, -lər*]

Demisən yohsə gəm ü dərduvi cānānə könlü
 Lūtf edüb eylədi əfzün bānə ol məh sitəmin (*Gazel 124, Mısra 6*). [*demisən, -mi, -sən*]

Demədim mi saña kim zār u pərişān olusan
 ‘Aşiq olmə o sər-i zülf-i pərişānə könlü (*Gazel 124, Mısra 3*). [*demədim, -mə, -di, -m*]

Getdi ol qaşı hilālīm **dedi** bir āyə gəlim
 Hansı aydur nə bilim tā ki tamāşāyə gəlim (*Gazel 134, Mısra 1*). [*dedi, -di*]

Gəl etmə muncə cəfā yədə şal o günlərivi
 Ki hiç kəs **deməz** āhırdə gəl bānə kəzım (*Gazel 137, Mısra 8*). [*deməz, -məz*]

‘Əks-i həttün görmədim bir çeşm-i nəm-nākımdə mən
 Bəs nöçün **derlər** gəzər dāim Hīzr dəryā yūzin (*Gazel 148, Mısra 6*). [*derlər, -r, -lər*]

Demün kim fəşl-i gül vardur şəfəsi bağ u bustānun
 Nə zövqi bir gül üzlü yārsız seyr-i gülüstānun (*Gazel 149, Mısra 1*). [*demün, -m, -ün*]

Zəhr-i qātil bānə ver sāqī **demim** şəhbādən
 Qutarub rāhət olum tā ki gəm-i dünyādən (*Gazel 173, Mısra 1*). [*demim, -m, -im*]

Bā‘iş budur ki hiç nə ‘ömrimdə bilmədim
 Çohdur **deyən** ki mən bilürəm hər kənārdan (*Gazel 176, Mısra 20*). [*deyən, -y, -ən*]

Zü‘l çü şəhr məhlərinün vəşfin eylədü
 H‘oşdur bānə həmişə **desön** bu kələmdan (*Gazel 177, Mısra 12*). [*desön, -sön*]

Tə‘rīf-i hülq-i zāhid içün şeyh şābdan
 Zü‘l mənəm ki āyət-i lā təqnəti **de** bəs (*Gazel 178, Mısra 13*). [*de,*]

Çək cəzādur sənə dīvānə könlü mən **demədim**
 Zülfünə bağlama dil düşmə belə sevdāyə (*Gazel 209, Mısra 5*). [*demədim, -mə, -di, -m*]

Nə dīndür hansı məzhəbindü yā Rəb kim səhā əhlin
 Səfəhət əhli **derlər** şahib-i ehsān-ı ə‘tāyə (*Gazel 212, Mısra 14*). [*derlər, -r, -lər*]

Zülfü tək oldı mi necə sin qara günlərtün
 Mehr etmə **demədim** saña hər məh-liqā ilə (*Gazel 213, Mısra 14*). [*demədim, -mə, -di, -m*]

Maña Məcnūn **desələr** lā‘iq olur ‘eşqündə
 Nə rəvādur saña təşbīh eləyim Leylānı (*Gazel 250, Mısra 19*). [*desələr, -sə, -lər*]

Qarə zülfün belə rüyundə gəzir əsüdə
 Hülddən bəs **deyülür** Tarı qovub şeytānı (*Gazel 250, Mısra 8*). [*deyülür, -y, -ül, -ür*]

Bir Zü'î-i fəqir döğüldür gazetçilər
Hər gün **deyür** cəmə'ətə belə nəşihəti (*Kaside 2, Mısra 36*).
[*deyür, -y, -ür*]

Mollayə şahibi **deyə** hər həftə bir şahı
Vermüb o şahını dutə əlir hüşuməti (*Kaside 2, Mısra 13*).
[*deyə, -y, -ə*]

Mənim tək hansı 'əşiqdür **de** təc-ı əbrü-yı cənān
Hilālə döndürübdür qəmətin gəmdən kəməni qılmış (*Kaside 11, Mısra 7*). [*de, -*]

Əgərçi Rus dilini bilməyi günāh **desön**
Qamu dili niyə dərən bilən Süleymāni (*Kaside 23, Mısra 71*). [*desön, -sön*]

Yəqin ki kəfir olur qoysə başə şapqanı
Deyür danişməgilən Rusi rüzə bətil olur (*Kaside 23, Mısra 63*). [*deyür, -y, -ür*]

Deyür ki müctəhidə bağlamaz isən boynun
Təməni 'əməllərün olur qətrə olur fənī (*Kaside 23, Mısra 81*). [*deyür, -y, -ür*]

'Əlim-i şā'irəm dərvīş ü fəqir ü müztər
Hansı vəch ilə **desön** mən o sayəq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 14*). [*desön, -sön*]

Demürəm asma qulaq savt-ı müğənnī tārə
Lək vətində gərək hər şey'i izhār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 7*). [*demürəm, -m, -ür, -əm*]

Qılanda geyrə cəfā öldürür mənə qiryət
Yerindədür saña mən gərçi bī-vəfā **demişəm**

Dəhānın eyləmişəm gönçə gönçəyə təsbih
Görün ki cövher-i fərdə nə iftirā **demişəm**

Rəqibi məhrəm-i bəzm etməsən mənə məhrum
Gələt sənün kimi bī-mehrə əsnā **demişəm**

Sölə o gönçə ləb ü növ-gülə vərəq-bə-vərəq
O sirrlər ki gəmindən saña şəbə **demişəm**

Bu rövşən əmrde zāhid həlāl edüb qanım
Nöçün ki 'ərizivə əyət-i Hüdā **demişəm**

Məritz-i 'eşqdi Zü'î 'əlācı lə'l-i ləbün
Gərək şükür edim 'innābdən dəvā **demişəm** (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 2-12*). [*demişəm, -miş, -əm*]

Bir vücudi ki Həq edə mümtāz
Nə **desön** vəşfivə olur çoh āz (*Mesnevi 2, Mısra 44*). [*desön, -sön*]

Nə **desə** vəşfivə əgər Zü'î
Deyəcək cüz'-i mühtəşər Zü'î (*Mesnevi 2, Mısra 39*). [*desə, -sə*]

Nə **desə** vəşfivə əgər Zü'î
Deyəcək cüz'-i mühtəşər Zü'î (*Mesnevi 2, Mısra 40*).
[*deyəcək, -y, -əcək*]

Tā **desünlər** ki müsəlmāndə də var 'əllāmə
Deməsünlər ki müsəlmāndi qurı 'əmmāmə (*Mesnevi 9, Mısra 77*). [*desünlər, -sün, -lər*]

Bī-nəvā gərəcəyin 'əmmāməni başdan gedəcək
Nə **desə** şahib-i 'əmmāmə bu təşdiq edəcək (*Mesnevi 9, Mısra 38*). [*desə, -sə*]

Atuban dīnün üşülin eləyüb fər'i üşül
Bī-dəlīl eyliyəsən hər nə **desə** anı qəbül (*Mesnevi 9, Mısra 50*). [*desə, -sə*]

Hər nə olsə bu libās ilə müləbbəs olsə
Onə 'ālim **deyülür** hər cürə nə-kəs olsə (*Mesnevi 9, Mısra 24*). [*deyülür, -y, -ül, -ür*]

Sizə hər gündə **deyür** məktəb [ü] məktəb İrşād
Mollā Nəsrə'd-dīn edir hikmət ilə yüz fəryād (*Mesnevi 9, Mısra 81*). [*deyür, -y, -ür*]

Bilmürəm neçə 'əşrdür bu zəməni
Həq pülə **deyür** Hüdā-yı cəhān (*Mesnevi 11, Mısra 42*).
[*deyür, -y, -ür*]

Dedi vā'iz ki var belə qiyāmət belə düzəh mən
Onı qəddinə oğşatdım mumi hicrānə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 5*). [*dedi, -di*]

Gərəcəyin ruhsāruvi ol çin-i zülfündə **dedim**
Ey köñül vəhm ilə kim māl 'əqrəbə olmuş gərīb (*Gazel 18, Mısra 7*). [*dedim, -di, -m*]

Dedim o yārə gəm-i hicr-i cān-sitān ı yazım
Fırāq-ı möhnətini yā gəm-i zəməni yazım (*Gazel 141, Mısra 1*). [*dedim, -di, -m*]

Dedim ki Zü'iyə lütf et dedi zihī hiclət
Hənüz zindədür ol hicr-i cān-şikārim ilə (*Gazel 191, Mısra 9*). [*dedim, -di, -m*]

Hənlar adını eşitcək ol dəm
Şövq ilə **dedim** ki həyr məqdəm (*Mesnevi 7, Mısra 38*).
[*dedim, -di, -m*]

Dedim ki nə var cəhān mənimdür
Çün şəfqət ü lütf-i hān mənimdür (*Mesnevi 7, Mısra 43*).
[*dedim, -di, -m*]

Sordum ləbi bəhāsını cāndur **dedi** baña
Arı cəhāndə cānə bəhā dəhī cān gəlüb (*Gazel 22, Mısra 11*).
[*dedi, -di*]

Dedim ki Zü'iyə lütf et **dedi** zihī hiclət
Hənüz zindədür ol hicr-i cān-şikārim ilə (*Gazel 191, Mısra 9*). [*dedi, -di*]

Məskən etmək mümkün olmaz bəhr-i 'ümmān üstünə
Sələdim ey sərv dut çeşm-i üzə mənzil **dedi** (*Gazel 203, Mısra 5*). [*dedi, -di*]

Mü sələdim meyānına yohdur sözün **dedi**
Zü'î gətürmə ortalıqə mumiyyəni (*Gazel 234, Mısra 11*).
[*dedi, -di*]

Bī-həbərsən **dedi** yohsə nədi çārun söləyüm
Yaz Hüseyn Hānə elə mətləbüvi sən izhār (*Kaside 6, Mısra 27*). [*dedi, -di*]

Dedi mæğər ki çılıb hātirindən ol Ata Bəğ
Həmişə mərhəmət ilə şərəf şü'ār oldım (*Kaside 12, Mısra 13*). [*dedi, -di*]

Dedi ey Zü'î-i bî-çārə vü möhnət-dīdə
Nə dutubdur səni bu növ' səqām u ālām (*Kaside 13, Mısra 9*). [*dedi, -di*]

Dedi ey Zü'î-i ġəm-dīdə həbərsizsənmiş
Ol hünər kani səhā mə'dəni kim hāş ilə 'āmm (*Kaside 13, Mısra 23*). [*dedi, -di*]

Dedim ey dost nədür bir belə behcət həbəri
Dedi şe'r ol ki Hüdādan saña ehsān oldı (*Kaside 17, Mısra 16*). [*dedi, -di*]

Lütf ilə gəldi niçnə **dedi** ey fəqir-i sən
Qıl bir nəzər cəhānə nihān āşkərdə (*Kaside 19, Mısra 15*). [*dedi, -di*]

Dedi ey bî-həbər güyā həbərsizsən bu 'işrətdən
Ki 'āləm sər-bə-sər dönmüş behişt-i 'ədn rizvānə (*Kaside 22, Mısra 17*). [*dedi, -di*]

Ki fəhr ilə desün ol sərvərimdən bir nişānım [var]
Ğərəz bir atdur mənžür-ı Zü'î sərvār səndən (*Kaside 7, Mısra 38*). [*desün, -sün*]

Dedim ey dost nədür bir belə behcət həbəri
Dedi şe'r ol ki Hüdādan saña ehsān oldı (*Kaside 17, Mısra 15*). [*dedim, -di, -m*]

Hər 'elmdən āğəh gərəc olsun ki **desün** şe'r
Zü'î kimi şa'ir gəlübən hər yetən olmaz (*Gazel 94, Mısra 11*). [*desün, -sün*]

Var yeri cəm'iyyətün zülfündə bər-həm olsə gər
Kim **dedi** ey dil sən ol mənžildə get kəşānə dut (*Gazel 33, Mısra 4*). [*dedi, -di*]

Dedi ey Zü'î-i bî-çārə nədür bu hālət
'Ərz qıldım ki soyuqdan yetüşüb bir āzār (*Kaside 6, Mısra 21*). [*dedi, -di*]

Qəsəm **deməkliqə** mollasını edüb tə'yin
Şikəstə hātirimə nəşb ilə verüb terin (*Mesnevi 14, Mısra 21*). [*deməkliqə, -liq, -ə*]

Cövr-i cəmānə möhnət-i ġərbət firāq-ı yār
Zü'î **demək** cəfādı bu tuğyānə ağılama (*Gazel 5, Mısra 14*). [*demək, -di*]

Dəhən-i yār demək çeşmə-i heyvānı ġələt

Varə təşbīh yoh etmək olur ə'yānī ġələt (*Gazel 109, Mısra 1*). [*demək, -di*]

Nüqrə-i hām **demək** cismivə lā'iq dögi çün
Məhz bu rühdə cismün bədən anun cānı (*Gazel 250, Mısra 23*). [*demək, -di*]

Biri **der** ə'zəmiđi məzhəb-i Həq
Biri **der** Məlikidurur mütləq (*Mesnevi 11, Mısra 47*). [*der, -di*]

Biri **der** ə'zəmiđi məzhəb-i Həq
Biri **der** Məlikidurur mütləq (*Mesnevi 11, Mısra 48*). [*der, -di*]

Biri **der** heyv Bəhbəhānīdūr
Biri **der** mīr İsfəhānīdūr (*Mesnevi 11, Mısra 49*). [*der, -di*]

Biri **der** heyv Bəhbəhānīdūr
Biri **der** mīr İsfəhānīdūr (*Mesnevi 11, Mısra 50*). [*der, -di*]

Bir zərrə qədri bilməz idim dərd ü möhnəti
Derdim müddām Həsrovan [u] Şirīn həkəyətī (*Muhammes 2, Mısra 3*). [*derdim, -di, -m*]

Bir nəfəsdə lə'lün ey məh aldı Zü'î cānını
Nişə bəs **derlər** ki 'əqli bədə-i reyhān alur (*Gazel 59, Mısra 10*). [*derlər, -lər*]

Var idi keçən 'əşrdə 'elm ilə səhəvət
Derlər bu zəməni əhl-i səhəvət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 14*). [*derlər, -lər*]

Bir həbbə için birbirini öldürü nā-həq
Derlər nədi inşāf-ı mürüvvət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 22*). [*derlər, -lər*]

Mey-i gül-nārdan **derlər** olubdur lələ-gün rüyı
Bunun rəşkilə könlüm lələ nisbət dəğdār olmuş (*Gazel 108, Mısra 5*). [*derlər, -lər*]

Cəhāndə āşnālıqdə vəfā vü 'əhd **derlər** var
Baña kim āşnā oldısa āhır bî-vəfā çıhdı (*Gazel 254, Mısra 7*). [*derlər, -lər*]

Yohdı bir kimsə əşldən āğāh
Pülə **derlər** bugünkü gün Allāh (*Mesnevi 11, Mısra 44*). [*derlər, -lər*]

Milyaner Tarıdı Yüzminni də peyğənbər imiş
Olmasə pülü Fəlatün isə **derlər** hər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 8*). [*derlər, -lər*]

Mən də bir Türki qəşidə **deyübən** əhvālım
Etdim ol mənəbə-i əltāf u səhāyə i'lām (*Kaside 13, Mısra 31*). [*deyübən, -di*]

demək olmaz: Denemez.

Eyləsən inşāf ilə gər bir nəzər
Demək olmaz bu sözlərdən bir həbər (*Mesnevi 5, Mısra 78*). [*demək olmaz, -di*]

demə: Meğersə, aslına bakılırsa.

Demə məhlūq yanında qoyulub təzə nizām
Püldən ġeyri nə iş var isə məcmū'-ı hārām (*Terci-bend 1, Mısra 11*). [*demə, -di*]

de: Turalım ki. Bir şeyi olmuş yâhut olacakmış gibi kabul etmək, varmış gibi farzetmək.

Dövlət-i dünyāni cəm' etdün **deyək** āhır nədür
Hanı İskəndər cəhāndə bāqī 'izzət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 3*). [*deyək, -y, -ək*]

derün: Kalp, yürek, iç, bātın.

Deründə ağlamaqdan qanə gərçə oldım nigārā hər
Deməzsən kim məgər bu Zü'î-i məhcür u miskindür (*Gazel*
56, *Mısra* 9). [*deründə, -də*]

devr-i məh-i ruhsār: *Ay yüzün devrine.*

Zü'iyā **devr-i məh-i ruhsārına** gīsüləri
Sanki gənc-i şaygān üstünə bir əjdər gəlüb (*Gazel* 21, *Mısra*
9). [*devr-i məh-i ruhsārına, -ın, -a*]

devr-i ruh: *Yüzündə devreden, dönüp duran.*

Zülf-i siyəhündür mi sənün **devr-i ruhunda**
Ya zağ u zəgān gülşən ü gülzār yanında (*Gazel* 186, *Mısra*
3). [*devr-i ruhunda, -un, -da*]

dey-māh: *Kış ayı.*

Fələk ki Həsrovi çəkmiş kəməni Rüstəm-i çərçə
Cünüd-i bəhmən ü isfənd ü dey māhi firār olmuş (*Gazel*
101, *Mısra* 8). [*dey-māhi, -ı*]

devr: *Kilise, manastır.*

Mənim yoh hərmətim mey-hənəldə **deyr** ü məsciddə
Sənün hər yerdə olsun 'izzətün həm 'etibārın var (*Gazel* 46,
Mısra 7). [*deyr, -*]

deyā: *Biri sebebi, biri sonucu bildiren iki cümleyi birbirine
bağlar; Diyerek, deyip.*

Ey şənəm zāhir elə Zü'î-i şeydāyə yerün
Məscidə **deyā** hərəbātə kilisāyə gəlīm (*Gazel* 134, *Mısra*
14). [*deyā, -*]

Olsun hərām bādə-i firdövs zāhidə
Mey içməgi hərām **deyā** gər cavād ilə (*Gazel* 193, *Mısra* 6).
[*deyā, -*]

deyāsən: *Galiba, ihtimal, muhtemelen.*

Zü'iyā qur'a-ı qəssām əzəldən **deyāsən**
Dərd ü gəm cövr ü cəfā cümlə mən-i zārə düşüb (*Gazel* 17,
Mısra 11). [*deyāsən, -*]

Yandurur bəs ki məni hier-i nigārım gecələr
Mənim olmuş **deyāsən** rüz-şümārım gecələr (*Gazel* 72,
Mısra 2). [*deyāsən, -*]

'Eşq-i zülfünlə könlü nālə-i şəb-girdədür
Gərdən-i cān **deyāsən** kim genə zəncirdədür (*Gazel* 75,
Mısra 2). [*deyāsən, -*]

Tā könlü meyl-i ruh u zülf-i pərişān etmiş
Qayd u zəncirə düşübdür **deyāsən** qan etmiş (*Gazel* 104,
Mısra 2). [*deyāsən, -*]

Qədim 'əşrdə insān ki vəhşi idi təmām
Bular hələ **deyāsən** çılmayıbdı vəhşətdən (*Kaside* 15,
Mısra 10). [*deyāsən, -*]

didār: *Görünüş, tecelli; Yüz, çehre.*

Şubān-ı vādī-i Eymən kimi yüz min çəküb möhnət
Vəli əhirdə Tür-ı vəşldə **didārə yetdün** sən (*Gazel* 169,
Mısra 8). [*didārə, -a*]

didə-i bünyād: *Gözün esası, temeli.*

Ağzımdə söz deyüb danışan şəxsi qanmadım
Kimdür bağan bu **didə-i bünyādə** bilmədim (*Gazel* 139,
Mısra 12). [*didə-i bünyādə, -ə*]

didə: *Göz.*

O çeşm-i məstüvə cānım o növ' həyrəndür
Ki rüz [u] şəb gəm-i 'eşqində **didə** giryəndür (*Gazel* 81,
Mısra 2). [*didə, -*]

Zü'î məh-i cəmləvə nəzzārə qılmaqə
Dil həlvətinə **didələrim** revzən eylədüñ (*Gazel* 164, *Mısra*
18). [*didələrim, -lər, -im*]

Nə zīməm [u] nə pərəstār nə münis nə rəfiq
Dəm-bə-dəm **didələrimdən** dökübən qan oldı (*Kaside* 17,
Mısra 6). [*didələrimdən, -lər, -im, -dən*]

Gər olsə həm-nəbərd yüz İsfəndiyār ilə
Rəhil təhlüllüş ol ki qılır kür **didəsi** (*Kaside* 21, *Mısra* 19).
[*didəsi, -si*]

didə-i çərç: *Dünyanın gözü.*

Nə cəşn kim mişilin görməyübdü **didə-i çərç**
Nə sūr görmiyəcək bir də eylə həlq-i cəhān (*Kıt'a-ı Kebir* 1,
Mısra 21). [*didə-i çərç, -*]

didə-i həlq: *Halkın gözü, nazarı.*

Mə'rifət 'elm həlā'iq nəzərindən düşübən
Didə-i həlqdən 'ənqā kimi pünhān oləcəq (*Gazel* 113,
Mısra 4). [*didə-i həlqdən, -dən*]

didə-i ə'mā-yı zü'i: *Zü'î'nin kör gözü.*

Zülmət-ı gəmdə **didə-i ə'mā-yı Zü'iyə**
Kuhlu'l-cəvāhir-i kərəm ü lütf-i nūr idi (*Gazel* 246, *Mısra*
17). [*didə-i ə'mā-yı zü'iyə, -y, -ə*]

didəsinə dāq çək-: (*Düşmanın*) *Gözünə mil çəkmək,
düşmanın yok olmasını istemek.*

Zü'iyəm mən də Şəmāhıdə sənün maddāhun
Düşmənin didəsinə çəkməgə dāq istəyürəm (*Kaside* 8,
Mısra 88). [*didəsinə dāq çəkməgə, -ə*]

didə`-i `äləmdə: *Alemin gözü, insanların nazarı.*

Didə`-i `äləmdə gərçi h^vār oldım yār içün
‘Aqibət düşdim gözindən hātir-i əğyār içün (*Gazel 153, Mısra 1*). [*didə`-i `äləmdə, -də*]

didə`-i gəm-didə: *Keder görmüş göz.*

Əlā ey hātir-i zārım sürürü
Əlā ey **didə`-i gəm-didə** nūri (*Mesnevi 12, Mısra 2*). [*didə`-i gəm-didə,]*

digər: *Başka, digər.*

Yoh idi dildə gəm-i hier şād vəşlün ilə
O gün bir özgə gün idi o vəqt **digər** idi (*Gazel 240, Mısra 4*). [*digər,]*

dil: *Dil, lisan, konuşma dili.*

H^oş ol zəməən ol məh ilə həm-zəbān olam
Hər sözdə bir **dilim** dutulub nā-təvān olam (*Gazel 128, Mısra 2*). [*dilim, -im*]

Zəbān-i Fərsə cün yohdı cümlənün ‘elmi
Bu cəşn Türk **dilində** gərəkdür olə bəyān (*Kit’a-ı Kebir 1, Mısra 16*). [*dilində, -i, -n, -də*]

Əgərçi Rus dilini bilməgi günāh desön
Qamu **dili** niyə dərən bilən Süleymāni (*Kaside 23, Mısra 72*). [*dili, -i*]

Hüsusi hər **dili** hər məzhəbi gəzüb bilmək
Tətəbbu‘ ilə qəbül eylə şər‘-i gərrāni (*Kaside 23, Mısra 75*). [*dili, -i*]

Biləndə Rus **dilin** kimsə eyləyür təkfir
Ki kəsib-i mə‘rifətə qoymayur müsəlmāni (*Kaside 23, Mısra 65*). [*dilin, -i, -n*]

Üç ildə gör necə kāmil ‘Ərəb **dilini** bilür
Ki Rusə tərcümə eylər hədiği Qur‘āni (*Kaside 23, Mısra 57*). [*dilini, -i, -n, -i*]

Əgərçi Rus **dilini** bilməgi günāh desön
Qamu dili niyə dərən bilən Süleymāni (*Kaside 23, Mısra 71*). [*dilini, -i, -n, -i*]

Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü şāndur məktəb
Kişi beş **dil** bilə gər ondə təmām ədəmdür (*Muhammes 5, Mısra 16*). [*dil,]*

Üç il içində nədən Rus məktəbdə təliblər
Bilürlər üç **dili** həm oğumaqlə yazmanı (*Kaside 23, Mısra 56*). [*dili, -i*]

Dil bilən kimsə ilə bilməyəne eylə nəzər
Şürəti olsə də ədəm heyevāndan bədtər (*Muhammes 5, Mısra 21*). [*dil,]*

Fəqih-i mədrəsə yā şeyh-i hənqāh yüz il
‘İbādət etsə **dili** zikr-i Həqqə əgmədür (*Gazel 73, Mısra 8*). [*dili, -i*]

O mäh vəşli döğül ərzü baña Zū‘ī
Dilindən ol şənəmün bir sələmə müştəqam (*Gazel 142, Mısra 10*). [*dilindən, -i, -n, -dən*]

dil: *Yürek, gönül, kalp, can.*

Nə şeydə var cəhāndə ‘işrət ey **dil** cəmdən başqa
Təmām əşyadə var gəm bir mey-i gül-fəmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 1*). [*dil,]*

Cəhāndə sīm u zər cəm‘ eyləyüb ‘ömrün tələf qılma
Nə zövqi sīmün ey **dil** yār-ı sīm əndəmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 6*). [*dil,]*

Nələ qılma hicrdən ey **dil** ki ne‘mətdür bu həm
Kim bilürdi vəşl zövqin dərd-i hicrān olmasa (*Gazel 13, Mısra 11*). [*dil,]*

Şürəti insān olandan umma ey **dil** mə‘rifət
Mə‘rifət hāşil olur mu zātı insān olmasa (*Gazel 14, Mısra 7*). [*dil,]*

Gəməzə peykānı dilər şövq-i ruğundan cān u **dil**
Eylə kim gün təbişindən təşnələr istərlər āb (*Gazel 16, Mısra 5*). [*dil,]*

Tə çeşm-i zəhm o ‘əriz-i könlünə dəyməsün
Ruhsāri ātəşinə **dil** ü cān sipənd olub (*Gazel 24, Mısra 4*). [*dil,]*

Beytū‘l-həcər təvāfin edər gərçi həcālar
Dil hālidün ziyarətinə müstəmənd olub (*Gazel 24, Mısra 12*). [*dil,]*

Var yeri cəm‘iyyətün zülfündə bər-həm olsə gər
Kim dedi ey **dil** sən ol mənzildə get kəşānə dut (*Gazel 33, Mısra 4*). [*dil,]*

Ey **dil** nəzərə eylə kim ol dil-rübā keçər
‘Uşşāqə nəz ilə eləyüb yüz cəfā keçər (*Gazel 51, Mısra 1*). [*dil,]*

Dilimdə zikr-i ləbi əldə əf‘ī zülfü
Şikəstə Zū‘ī tək əfsüngər olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 9*). [*dilimdə, -im, -də*]

Əgərçi türələrün kəfir-i siyəh-**dildür**
Mənim tək ‘āşiq içün lək dīn ü imāndur (*Gazel 81, Mısra 5*). [*dildür, -dür*]

Hər sādə-ruğ ey **dil** o büt-i sīmtən olmaz
Hər səbz-i nümāyəndə bisāt-ı cəmən olmaz (*Gazel 94, Mısra 1*). [*dil,]*

Qıl tərəhhüm elə bir tīg ilə sād-pārə məni
Nəyə ləzımdı sər ü cism ü **dil** [ü] cān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 6*). [*dil,]*

Ze-bəs səngin **dil** 'āşiq-keş ü bəd-hüdur ol məh-rü
Nə vəşlə dut ümüd ey **dil** nə āh-ı zār bī-cā çək (*Gazel 116, Mısra 8*). [dil,]

Žū'ī məh-i cəmāluvə nəzzārə qılmaqə
Dil həlvətinə dīdələrīm revzən eylədün (*Gazel 164, Mısra 18*). [dil,]

Yahşı təşəvvür eyləmə vārın zəmənanənün
Ey **dil** çü gördüm āhırın kārın zəmənanənün (*Gazel 175, Mısra 2*). [dil,]

'Eyš [ü] 'işrət bəzmivi bir Türk yağma eylədi
Ey **dil** ü cān ləhze ləhze tarmār olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 8*). [dil,]

Çoḡ etmə həvəs rüyinə ey cān u **dil** āhır
Sāziş eləməz hār ilə hās nār yanında (*Gazel 186, Mısra 5*). [dil,]

Ol çeşm yanında demə **dil** hālını ey zülf
Bīmār sözün söləmə bīmār yanında (*Gazel 186, Mısra 11*). [dil,]

Əgər ol büt əlində Žū'iyā mey cāmını görsön
Dil ü dünyā vü dīn ü cān ayağınə nişār eylə (*Gazel 199, Mısra 10*). [dil,]

Var bir məsələ-i müşkilim həll eylə onı
Sañadur çünki həmişə **dil** ü cānım qubān (*Kaside 14, Mısra 4*). [dil,]

Nə növ' hılqət edübdürsə Hāliqū'l-əşya'
Muḥāldur onə ey **dil** təğayyür imkāni (*Kaside 23, Mısra 22*). [dil,]

On on beş il bizim ādəmlər eyləyür təhşil
Nə **dil** bilür 'Ərəbicən nə yahşı imlāni (*Kaside 23, Mısra 54*). [dil,]

Bir il olur mənim kimi muḫṭəri
Cān u **dildən** iḥlāş edən çākəri (*Mesnevi 10, Mısra 50*). [dildən, -dən]

Vəlī sənsiz köñül āramı yoḡdur
Cəmālun görməmiş **dil**-kāmı yoḡdur (*Mesnevi 12, Mısra 18*). [dil,]

Ruḡsārıva ol gün ki gözüm qıldı nəzārā
Lə'lin həvəsi saldı **dil** ü cānə şərārā (*Muhammes 4, Mısra 28*). [dil,]

Hər gün keçirdi 'işrət ilə rüzgārımız
Dil şād-kām u əldə mey-i ḥ'oş-güvārımız (*Müseddes 1, Mısra 14*). [dil,]

Nəzārə-i gül-i ruḡsārınun həvāsila
Nə **dildə** fīkr nə çeşmimdə ḥvāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 4*). [dildə, -də]

Nəzārə-i gül-i ruḡsārınun həvāsila
Nə **dildə** fīkr nə çeşmimdə ḥvāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 4*). [dildə, -də]

Cəfādan incinüb ey **dil** fəğānə gəlmə bülbül tək
O hansı güldü kim pīrāmənində ḥüşk-i hār olmaz (*Gazel 99, Mısra 7*). [dil,]

Genə pīrānəsər **dil** mürği bir şūḥə nigār olmuş
Pərişān zülfü tək hicrində dā'im bī-qərār olmuş (*Gazel 102, Mısra 1*). [dil,]

Ze-bəs səngin **dil** 'āşiq-keş ü bəd-hüdur ol məh-rü
Nə vəşlə dut ümüd ey **dil** nə āh-ı zār bī-cā çək (*Gazel 116, Mısra 7*). [dil,]

Nə **dildə** səbr qoyubdur nə əldə cām fələk
Gözün qarasını dutsun yüzün zəlam fələk (*Gazel 118, Mısra 1*). [dildə, -də]

Ne vəşlə təsnəsən ey **dil** usan dögül mümkün
Onun vüsalı bu bəht-i siyāh-kārım ilə (*Gazel 191, Mısra 3*). [dil,]

Ey **dil** nəzārə eylə cəhān kār u bārınə
Aldanmə gülşən ü gülünə növ-bəhārınə (*Gazel 207, Mısra 1*). [dil,]

Bənd oldı çin-i zülfünə **dil** mürği nə-gəhān
Düşdim bu dām-ı 'eşqə genə mən hətā ilə (*Gazel 213, Mısra 3*). [dil,]

Nə növ' zəḥmlərim olsə **dildə** Žū'ī tək
Əmīrhān səḥasıylə mərhəməm var idi (*Gazel 237, Mısra 13*). [dildə, -də]

Yoh idi **dildə** gəm-i hicr şād vəşlün ilə
O gün bir özgə gün idi o vəqt digər idi (*Gazel 240, Mısra 3*). [dildə, -də]

Qıymasə cānānınə kim ki **dil** ü cānını
Zāhir edər 'āləmə 'eşqdə nöqsānını (*Gazel 245, Mısra 1*). [dil,]

Qıymasə cānānınə kim ki **dil** ü cānını
Zāhir edər 'āləmə 'eşqdə nöqsānını (*Gazel 245, Mısra 21*). [dil,]

Gərək fərmāyişātun qənd olaydı
Fərəhdən cān u **dil** pūr-hənd olaydı (*Mesnevi 3, Mısra 10*). [dil,]

Gəlməzdi hiç hətīrə əndüh-i hicr-i yār
Bilməzdi **dil** bu növ' ilə dərd-i firāq var (*Müseddes 1, Mısra 10*). [dil,]

Nə **dildə** bir gəm-i hicrān nə kūdūrət idi
Dögüldi belə dəməndə dā bir əhl-i 'işrət idi (*Tahmis 2, Mısra 13*). [dildə, -də]

Ḥuzūrunla həmişə şər olə həl
Bələ vü dərddən āzād olə **dil** (*Mesnevi 12, Mısra 24*). [dil,]

H'oşdı yüz həcər-i bərrəndə **dil** ü cānə dəgə
İstəmə zülf-i pərişānuvə kim şānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 1*). [dil,]

Nələ qılma hicrdən ey **dil** ki ne'mətdür bu həm
Kim bilürdi vəşl zövqin dərd-i hicrān olmasə (*Gazel 197, Mısra 11*). [dil,]

Dil oldı qönçə kimi həsrətlə qan sənsiz
Bəhārım ey gül-i növ-rəstə çün hərəb sənsiz (*Gazel 92, Mısra 1*). [dil,]

Cəfā-yı yārdan incimə hərgiz āh u zār etmə
Bu mülk-i 'eşqdür əlbəttə ey **dil** bir nizām olmaz (*Gazel 93, Mısra 12*). [dil,]

Dil ü cān görcəgin ol zülf-i siyāhın yüzdə
Bir birinə budı ol rəhzen-i imān dedilər (*Gazel 62, Mısra 5*). [dil,]

Bāğ u gülşən gūşə-i mey-hānə tək hürrem dögül
Cām-ı mey tək hiç şey' **dil** zəhminə mərhəm dögül (*Gazel 125, Mısra 2*). [dil,]

Sāqiya mey ver ki yārə dərd-i **dil** izhār edim
Meydən özgə hiç kəs **dil** sirrinə mərhəm dögül (*Gazel 125, Mısra 8*). [dil,]

Cānə meyl etsə idi Zū'ī gər ol 'İsā-dəm
Şədqə hər dəmdə **dil** ü cānı rəvān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 10*). [dil,]

Tirə etmişdi **dil** əynəsini jəng-i firāq
Vəşl-i ruhsārın onı bir məh-i tēbān etdi (*Gazel 233, Mısra 7*). [dil,]

Dil sirr-i gönüçə dəhənün bilmək istəyür
Yüz gəm bu işdə həyli zəməndür nihān çəkər (*Gazel 61, Mısra 11*). [dil,]

Çəşm-i bīmārınun əhvālını sorson ey **dil**
Gülsitānə güzər et bu sözi 'əbhərdən sor (*Gazel 63, Mısra 3*). [dil,]

Kəs ümüd ey **dil** cəhāndə əhl-i 'üfrān qalmayub
Ədəm itmiş dəhrdən āşār-ı insān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 1*). [dil,]

Bu müjdə ilə **dil** tapub āram gūşşədən
Bir tēzə mətlə' etdi mədihində āşkār (*Kaside 9, Mısra 29*). [dil,]

Ey **dil** yüzündə zülfünə çox meyl eyləmə
Hər kəs bu günə eyləsə sevdā ziyān çəkər (*Gazel 61, Mısra 9*). [dil,]

Dil istər idi qədün sərvini yüzün güləni
Nə zövqi hātira yüz bağ u büstān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 7*). [dil,]

Hərīm-i Kə'bə küyundan ki olsun cān u **dil** məhrum
Minā-yı küyun içrə etməsəm onları qurbānun (*Gazel 160, Mısra 5*). [dil,]

Olubdur təzədən **dil** pərī-ruhsār həyrānı
Ki vardu zülf sevdāsila yüz mən tək pərīşānı (*Gazel 220, Mısra 1*). [dil,]

Göz 'ārizində ləb ləbi üstündə başda şür
Dil şād-kām u əldə mey-i h'oş-güvār idi (*Gazel 222, Mısra 12*). [dil,]

Əz-bəs ki ləbün zikri **dilim** əzbəri oldı
Cümlə şü'ərā içrə şəkərbār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 17*). [dilim, -im]

Həlqə-i zülf-i siyāh 'āriz-ı gül-nāra düşüb
Lə'ldür şanki **dil** ihzārı üçün nāra düşüb (*Gazel 17, Mısra 2*). [dil,]

dil anlayan: Haldən anlayan.

Şüərdə bənī növ'-i bəşər çox görmür
Bāfində vəli **dil anlayan** ədəm yoh (*Rübai 5, Mısra 4*). [dil anlayan, -y, -an]

dil bağlama: Aslı "bel bağlamak" olup, inanmaq, güvenmek, itibar etmək demektir.

Çək cəzādür sənə dīvānə könlü mən demədim
Zülfünə bağlama dil düşmə belə sevdāyə (*Gazel 209, Mısra 6*). [dil bağlama, -ma]

dil bilən: Haldən anlayan, gönül halini bilen.

Dərdə ki cəhāndə **dil bilən** həm-dəm yoh
'Ömrün yüz olə da şād keçən bir dəm yoh (*Rübai 5, Mısra 1*). [dil bilən, -ən]

Şəd-həyf keçdi fəşl-i gül ü mövsüm-i bəhār
Bir **dil bilən** müşāhib ü bir məhrəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 12*). [dil bilən,]

dil kişvəri: Gönül ülkesi.

Dil kişvərini etdi müsəhhər sipāh-ı gəm
Yā Rəb tərəhhüm et yetür ol şəh-süvārımı (*Gazel 228, Mısra 9*). [dil kişvərini, -i, -n, -i]

dil mürği: Gönül kuşu.

Hansı şürün bənd edüb **dil mürğini** ey hür-liqā
Ya dəf [ü] tənbur yā kim nəğmə-i tārın sənün (*Gazel 179, Mısra 5*). [dil mürğini, -i, -n, -i]

dil tutdi məqām: Gönül yer tuttu (Yaşamaya başladı).

'Ərz qıldım ki Şəmāhīdən edüb tərki vətən
Mülk-i Qudyalda bir vəz'lə **dil tutdi məqām** (*Kaside 13, Mısra 12*). [dil tutdi məqām,]

dil [ü] dəst-i göhər-məşhün: Cevherle dolu eli ve gönü.

Ələ ey sərvər-i vālā-nəsəb kim bu cəhān içrə
Dil [ü] dəst-i göhər-məşhün min dəryā vü kənim var (*Kaside 7, Mısra 32*). [dil [ü] dəst-i göhər-məşhün, -lə]

dil ver-: Gönül vermek, sevmek.

Kim **verdi dil** mənim tək bu dil-rübələrə
Kim düşdi 'eşqdən belə mən tək bəllələrə (*Gazel 201, Mısra 1*). [*dil verdi, -di*]

Neyləsün 'əşiş saña **dil verməsün** ey məh-liqā
Hər nigāhun cān-sitān hər nāz u gəməzün dil-firib (*Gazel 18, Mısra 3*). [*dil verməsün, -mə, -sün*]

dil-ārā: *Gönlü süsleyen güzel.*

Müsəmməyə muṭābiq Mollā Aqa
Olan əlfāzı məhbüb u **dil-ārā** (*Mesnevi 3, Mısra 5*). [*dil-ārā, -*]

dil-āviz: *Gönlü cəzbedən.*

Dil-cüy **dil-āviz** u gözəl-güy u gözəl-ḥan
'İsā kimi i'cāz edə güftārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 9*). [*dil-āviz, -*]

dil-āvər: *Yürekli, cesur (kimse), yiğit, kahraman.*

Meydān-ı 'eşq ḥālidi yoh bir nəfər hərif
Nə bir **dil-āvər** sər ü sərdār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 6*). [*dil-āvər, -ə*]

dil-bər: *Gönlü kendine çeken, güzel.*

Nə ḥ'oşdur bir gözəl **dil-bərlə** həm-bəzm-i şərab olmaq
Hərāb ābād-ı dünyədə içüb məst ü hərāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 1*). [*dil-bərlə, -lə*]

Baṇa təklif-i gülşən qılmayun bu gəmlü könlümdə
Dil-i 'əşiqdə mümkündür mi **dil-bərsiz** sürür olsun (*Gazel 150, Mısra 10*). [*dil-bərsiz, -siz*]

Bir nəfəs keçməz firqində o bəd-ḥü **dil-bərün**
Kim tapulmaz min bəla mən zār u sər-gərdān için (*Gazel 152, Mısra 5*). [*dil-bərün, -ün*]

Zü'ṭ-i məhcür u mən 'əcz ilə gəldük lütf qıl
Ey pəri-rü **dil-bərim** dərghāna zinhār için (*Gazel 153, Mısra 10*). [*dil-bərim, -im*]

O gün kim ey pəri rü **dil-bərim** oldım cüdā səndən
Töküldi üstümə fəvce-i gəm ü dərđ ü bəla səndən (*Gazel 168, Mısra 1*). [*dil-bərim, -im*]

Şəhr-i Şirvānə genə bir sərv-i qədd **dil-bər** gəlüb
Vah nə **dil-bər** bir yūzi gül ləbləri şəkkər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 1*). [*dil-bər, -*]

Şəhr-i Şirvānə genə bir sərv-i qədd **dil-bər** gəlüb
Vah nə **dil-bər** bir yūzi gül ləbləri şəkkər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 2*). [*dil-bər, -*]

Qurbān saña şā'ir gərək içsün mey-i gül-gün
Sevsün dəhi bir **dil-bər** ü dildārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 12*). [*dil-bər, -*]

Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i həyvān dedilər
Kim inanur bu sözə güzgüdə böhtān dedilər (*Gazel 62, Mısra 1*). [*dil-bərimün, -im, -in*]

Yohdur əzəlki qā'idədə cəzbə ḥüsndə
Dil-bər döğül o tavr ilə ruḥsār-ı yār də (*Kaside 19, Mısra 6*). [*dil-bər, -*]

Dəhənin dil-bərimün dərdimə dərmān dedilər
Kim inanur bu sözə yoh yerə böhtān dedilər (*Gazel 62, Mısra 1*). [*dil-bərimün, -im, -ün*]

Hansı **dil-bərdür** ki öz 'uşşāqına cövr etməyüb
Cövrdən āh etmə ey 'əşiş yəhər könlüm deyüb (*Tahmis 3, Mısra 13*). [*dil-bərdür, -dür*]

dil-bər-i āhū nigəh: *Ahu bakişlı gönlü kendine çeken güzel.*

Nə tökməkdür cəfā tīgile hər dəm qanın 'uşşāqun
Bu zülm ey **dil-bər-i āhū nigəh** qəşşābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 4*). [*dil-bər-i āhū nigəh, -*]

dil-bər-i hür-i-liqā: *Huri yüzlü sevgili.*

Əlündən gəldügi həyri dirig etmə gədələrdən
Nə bəzm-i 'işrət içrə **dil-bər-i hür-i-liqāmız** yoh (*Tahmis 1, Mısra 5*). [*dil-bər-i hür-i-liqāmız, -*]

dil-bər-i məh-rüy: *Ay (gibi güzel) yüzlü sevgili.*

Mən kəfirəm ār edə gılmāna 'Əleykən
Ey **dil-bər-i məh-rüy** u büt-i ḥ'oş hətt ü ḥālım (*Muhammes 4, Mısra 8*). [*dil-bər-i məh-rüy, -*]

dil-bər-i şirīn: *Şirin güzel, sevgili, dost.*

'Əzm-i Şirvān eyləyüb bir **dil-bər-i şirīn** sühən
Dağ-i qəlb-i həstə-i Fərhād için şəkkər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 3*). [*dil-bər-i şirīn, -*]

dil-cüy: *Gönlü çeken.*

Dil-cüy dil-āviz u gözəl-güy u gözəl-ḥan
'İsā kimi i'cāz edə güftārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 9*). [*dil-cüy, -*]

dil-cüy-ı pəri-rüy: *Peri yüzlü gönlü çeken (sevgili).*

Gər kim enə Firdövs-i bərīndən yerə havrā
Dil-cüy-ı pəri-rüy mələk təl'ət ü rə'nā (*Muhammes 4, Mısra 23*). [*dil-cüy-ı pəri-rüy, -*]

Gər kim enə Firdövs-i bərīndən yerə havrā
Dil-cüy-ı pəri-rüy mələk təl'ət ü rə'nā (*Muhammes 4, Mısra 23*). [*dil-cüy-ı pəri-rüy, -*]

dildār: *Gönlü kendine bağlamış olan kimse, sevgili.*

Şükr eylə ey könlü ki həbər yərdən gəlüb
Hicrən-keşidə 'āşiqə **dildərdən** gəlüb (*Gazel 26, Mısra 2*).
[*dildərdən, -dən*]

Qurbān saña şā'ir görək içsün mey-i gül-gün
Sevsün dəhi bir dil-bər ü **dildəri** Səməndər (*Gazel 43, Mısra 12*). [dildəri, -ı]

Nə var firəqə táb nə **dildərə** dəst-rəs
Çərḥün nədür ḥuşuməti mən-bi-nəvā ilə (*Gazel 213, Mısra 9*). [dildərə, -ə]

H' oşā Şəməhidə **dildər** ilə keçən günlər
Müddām māh-liqələrlə mey içən günlər (*Gazel 67, Mısra 1*).
[dildər,]

Əgər Fərhād tək zəhr içdün isə yār-ı Şirīnlə
Vəlikən şükr qıl əhır nəfəs **dildərə** yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 12*). [dildərə, -ə]

Pəyām-ı yārə sən Tarı dəhi az eylə ihmāl
Şəbā küyündə **dildərun** nədür üftədələr həli (*Tahmis 1, Mısra 14*). [dildərun, -un]

Bəhār oldu nə sūd ondan ki bir **dildərimiz** yohdur
Mey-i gül-nərimiz nə dirhəm ü dinərimiz yohdur (*Gazel 79, Mısra 1*). [dildərimiz, -imiz]

dil-dün-i gəm: *Gönlün alçak kederi.*

Zü'iyə yoh elə **dil-dün-i gəm** hicrənində
İstəsön vüslət əgər qönçə-i həndanı ilə (*Gazel 204, Mısra 13*). [dil-dün-i gəm,]

dil-fikār: *Yaralı gönül.*

Çərḥün nədür 'ədāvəti mən **dil-fikār** ilə
Qoymuş məni bu dərd ü gəm-i bī-şümār ilə (*Kaside 21, Mısra 1*). [dil-fikār,]

dil-firib: *Gönül aldatan.*

Neyləsün 'āşiq saña dil verməsün ey məh-liqā
Hər nigāhun cān-sitān hər nəz u gəməzün **dil-firib** (*Gazel 18, Mısra 4*). [dil-firib,]

dil-hün: *İçi kan ağlayan.*

Gər hünər kəsbi içün əlli il **dil-hün** oləsən
Arturub fəzl ü hünər 'elmdə ceyḥün oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 13*). [dil-hün,]

dil-i 'āşiq: *Aşığın gönlü.*

Baḥa təklif-i gülşən qılmayun bu gəmlü könlümdə
Dil-i 'āşiqdə mümkündür mi dil-bərsiz sürür olsun (*Gazel 150, Mısra 10*). [dil-i 'āşiqdə, -də]

dil-i bī-çərə: *Çaresiz gönül.*

Ey **dil-i bī-çərə** bülbul kimi zār olmaqdasən
Bir gül-i növ-hiz 'eşqi ilə zār olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 1*). [dil-i bī-çərə,]

dil-i bīmār: *Hasta gönül.*

Sāqiya dövrə gətür cām-ı mey-i gül-nārı
Gəti bir həlmə şərab ilə **dil-i bīmārı** (*Mesnevi 15, Mısra 2*).
[dil-i bīmārı, -ı]

dil-i dāğdār: *İztırapla kavrulmuş gönül.*

Etdi ḥitāb bəndiyə Zü'ı nə var genə
Çəh də həyalə getmə **dil-i dāğdār** ilə (*Kaside 21, Mısra 24*).
[dil-i dāğdār,]

dil-i dīvānə: *Deli gönül.*

Nə çərə ey **dil-i dīvānə** tāli'-i məhluq
Biri bəhərə düşübdür biri şitādandır (*Gazel 83, Mısra 7*).
[dil-i dīvānə,]

Hanı Cəm n'oldı Sikəndər fursəti fəvt eyləmə
Ey **dil-i dīvānə** bunlardan nizām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 8*). [dil-i dīvānə,]

Zəncir-i zülfünə eləyə geyrilər həvəs
N'etsünfəğənə bu **dil-i dīvānə** gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 12*). [dil-i dīvānə,]

Məğrūr olmə ey **dil-i dīvānə** 'ibrət al
Bəh diqqət ilə bu fələkün bir mədārınə (*Gazel 207, Mısra 13*). [dil-i dīvānə,]

dil-i gəm-dida: *Keder görmüş gönül.*

Nədəndi ey **dil-i gəm-dida** belə zār oldım
Bələ vü dərd ü gəm-i möhnət ilə yār oldım (*Kaside 12, Mısra 1*). [dil-i gəm-dida,]

Dil-i gəmgin: *Kederli gönül.*

Dil-i gəmginimi sənsən qılan şād
Sənünlədür vücüdüm şəhri ābād (*Mesnevi 12, Mısra 11*).
[Dil-i gəmginimi, -im, -i]

dil-i gəm-əfzā: *Gəmlü gönül, derdi bol olan yürek.*

Gücündən artıqə ümmid dutmə gəm çəkmə
Nə gəlsə şād qıl əhır **dil-i gəm-əfzānı** (*Kaside 23, Mısra 18*).
[dil-i gəm-əfzānı, -n, -i]

dil-i hūn: *Kanlı gönül.*

Žü'iyā möhnət-i hicrində **dil-i hünindür**
Belə möhtac qılan gündə yüz əgyāra məni (*Gazel 224, Mısra 9*). [*dil-i hünindür, -dür*]

dil-i mülki: *Gönül memleketi.*

Hic sultānım deyən mülkini vīrān istəmər
Mehr ilə dövr etmədi hərgiz bu çərḥ-i bī-həyā (*Tahmis 3, Mısra 15*). [*dil-i mülkini, -i, -n, -i*]

dil-i məhzün: *Üzüntülü gönül.*

Və'də-i vəslün şəb-i hicrində təkrār eyləyüb
Bu firib ilə **dil-i məhzünümü** şad eylərəm (*Gazel 127, Mısra 8*). [*dil-i məhzünümü, -um, -ı*]

Leşkər-i hemm u gəm etdi **dil-i məhzünə** hücum
Žığəm-i möhnət edüb hātir-i vīrānı konām (*Kaside 13, Mısra 3*). [*dil-i məhzünə, -ə*]

dil-i nə-təvān: *Kuvvetsiz gönül.*

Əz-bəs ki nālə qıldı firāqunda ey pəri
Rüsvā-yı 'āləm etdi **dil-i nə-təvān** məni (*Gazel 227, Mısra 6*). [*dil-i nə-təvān, -*]

dil-i pür-bələ: *Bela dolu gönül.*

Gördüm o mālhi oldı könlü mübtəlā genə
Düşdi bələlərə bu **dil-i pür-bələ** genə (*Gazel 202, Mısra 2*). [*dil-i pür-bələ, -*]

dil-i pür-hün: *Kanlı, kanla dolu gönül.*

Həzārān lələ-ruḥ hər güşəsində yüz qəmər təl'ət
Görüb bu hālī həsrətdən **dil-i pür-hünü** dağ etmək (*Gazel 120, Mısra 6*). [*dil-i pür-hünü, -i*]

Hədəng-i gəməzün ey məh səpməsəydi dəm-bə-dəm sulər
Dil-i pür-hünü çohdan yəhmış idi nār-i hicrānun (*Gazel 160, Mısra 10*). [*dil-i pür-hünü, -i*]

dil-i sür: *Gönlü şən, diri can.*

Dil-i sür eyləmək ülfət ləb-i həndānı ilə
Görək āhır nə edir çərḥ çalışır cānı ilə (*Gazel 204, Mısra 1*). [*dil-i sür, -*]

dil-i süzən: *Yanan gönül, ıstırap içinde olan yürek.*

Dil-i süzənimi gəm ləşkəri görcək dayanub
Dedi hər yerdə yanar od olə mənzil yeridür (*Gazel 49, Mısra 3*). [*dil-i süzənimi, -ən, -im, -i*]

dil-i şad pərə: *Yüz parça olmuş gönül.*

Yeyürəm hün-i cigər həsrət-i lə'lün ki mægər
Ki qəzādān baña rüz **dil-i şad pərə** düşüb (*Gazel 17, Mısra 10*). [*dil-i şad pərə, -*]

Anləsaydım baña vəsl-i ləb-i məqdür olmaz
Həvəs ilə **dil-i şad pərəmi** qan eylər idim (*Gazel 144, Mısra 8*). [*dil-i şad pərəmi, -m, -i*]

Sāqiyā dur gəti ol zədə-i Cəmşid-i Cəmi
Ki gıdərsün **dil-i şad-pərədən** əndüh-i gəmi (*Mesnevi 1, Mısra 2*). [*dil-i şad-pərədən, -dən*]

dil-i şad pərə-i mənzərə: *Gönlü yüz parça olmuş inleyen ben.*

Žü'ī dolə mərhəmlə şifā-hānə-i dünyā
Mərhəm **dil-i şad pərə-i mənzərə** tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 14*). [*dil-i şad pərə-i mənzərə, -ə*]

dil-i ümmidvārim: *Ümitli gönül.*

Ümīd h'oşdı firāq içrə vəslədən Žü'ī
Ki şad olur **dil-i ümmidvārim** āhırdə (*Gazel 198, Mısra 10*). [*dil-i ümmidvārim, -im*]

dil-i 'uşşāq: *Aşıkların gönlü.*

Etdi şəyyād gözi sayd **dil-i 'uşşāqı**
Həbbəzə şir şikār eyləyən āhülərə baḥ (*Gazel 35, Mısra 5*). [*dil-i 'uşşāqı, -ı*]

dil-i zār: *İnleyen gönül.*

Yanında demə zülf sözün bu **dil-i zārun**
Zəncir adını çəkmə giriftār yanında (*Gazel 186, Mısra 7*). [*dil-i zārun, -un*]

Şirvānə təzədən genə bir məh-liqā gəlüb
Vəh vəh nə məh-liqā **dil-i zārə** dəvā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 2*). [*dil-i zārə, -ə*]

dil-əfkār: *Kederli gönül.*

Şad oldılar əgyār vüśālunlə həmişə
Hicrində şəb ü rüz **dil-əfkār** mən oldım (*Gazel 132, Mısra 6*). [*dil-əfkār, -*]

Çəkdi həncər nəz ilə öldürmədi şad-həyf kim
Qıymadı bir qətrə ābı bu **dil-əfkār** için (*Gazel 153, Mısra 8*). [*dil-əfkār, -*]

dil-i əndüh: *Gönül kederi.*

Sayd etdi təzədən **dil-i əndühuna** kimi
Peykār-i gəməzədən o büt-i bī-vəfā genə (*Gazel 202, Mısra 3*). [*dil-i əndühuna, -u, -n, -a*]

dilmāc: *Tercüman.*

Sözün danışmaqə **dilmācə** ehtiyacın var
O da sənün təkī ādəmđi öl həcālətdən (*Kaside 15, Mısra 47*).
[*dilmācə, -ə*]

dil-rübā: *Gönül alan sevgili.*

Ey dil nəzərə eylə kim ol **dil-rübā** keçər
‘Uşşāqə nāz ilə ələyüb yüz cəfā keçər (*Gazel 51, Mısra 1*).
[*dil-rübā, -ə*]

Kim verdi dil mənim təkī bu **dil-rübālarə**
Kim düşdi ‘əşqdən belə mən tək bəllələrə (*Gazel 201, Mısra 1*).
[*dil-rübālarə, -lar, -ə*]

Düşdi güzərimiz genə bir **dil-rübā** ilə
Yā Rəb günim necə keçəcəkdir bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 1*).
[*dil-rübā, -ə*]

dil-şikəstə: *Gönlü kırık, hüznü, üzgün.*

Mağmüm **dil-şikəstə** həzīn bī-nəvā ikən
Həm zār-ı dərđ ü həm dām-i cövr-i cəfā ikən (*Muhammes 3, Mısra 5*).
[*dil-şikəstə, -ə*]

dil-yār: *Sevgilinin gönlü.*

Eyləmir ol əhənīn **dil-yārə** neylüm bir əşər
Daşə tə’sīr eyləyir bu əl-əməni könlümün (*Gazel 161, Mısra 13*).
[*dil-yārə, -ə*]

dilə-i: *Dilemek, arzu etmək.*

Gəməzə peykānı **dilər** şövq-i ruḥundan cān u dil
Eylə kim gün təbişindən təşnələr istərlər āb (*Gazel 16, Mısra 5*).
[*dilər, -r*]

Hər ləhzə ki görsəm **diləram** lə’lūvi öpmək
Tūṭī nə təhəmmül eləsün şəkkəri görcək (*Gazel 117, Mısra 5*).
[*diləram, -r, -əm*]

Məbāda olmaya əğyārə fāş dərđ-i dilim
Könlül **dilər** ki gəm ü dərđimi nihānī yazım (*Gazel 141, Mısra 6*).
[*dilər, -r*]

Bəhār olubdı cavānlıq düşüb genə yadə
Könlül **dilər** olə bəzminde sāğər-i bādə (*Kaside 18, Mısra 2*).
[*dilər, -r*]

Vəslünlə elə gəl mən-i dil-həstəyə çərə
Etmək **diləsən** gər günimi cövrə qarə (*Muhammes 4, Mısra 30*).
[*diləsən, -sən*]

Bu qədri tökmə qanın həcər-i müjgānlə ‘uşşāqun
Dilərler qanını məşşər günü hər mübtələ səndən (*Gazel 168, Mısra 8*).
[*dilərler, -r, -lər*]

Dilərsən ər olasan bənd-i güşşədən āzād
Gərək kəmənd-i sər-i zülfədən əsir oləsən (*Gazel 170, Mısra 5*).
[*dilərsən, -r, -sən*]

Qaranqu gecələrə şəbr eylə Zū’i tək
Dilərsən āḥırı ḥ’urşid tək munir oləsən (*Gazel 170, Mısra 10*).
[*dilərsən, -r, -sən*]

Dilərdi cān ki bulə feyz-i məqdəmün gəl gör
Ki az qalubdı o həm çıqsun intizārun ilə (*Gazel 205, Mısra 3*).
[*dilərdi, -r, -di*]

Zāhid **dilər** ki ḥür ilə olsun behiştə
Mən gülşən içrə bir neçə həm-dəm səbū ilə (*Gazel 214, Mısra 13*).
[*dilər, -r*]

dimāğ: *Akıl, zihin.*

Şəhrā vü bağ versə də firdövsdən nişān
Göz açmağə nəzārəyə məndə **dimāğ** yolḥ (*Gazel 37, Mısra 6*).
[*dimāğ, -ə*]

din: *Bir milletin itikatça umumen tuttuğu yol, dīn-i İslām.*

‘Āləm içrə hər kimün bir bī-vəfā cānānı var
Sözlərin bir də onə dünyā vü **din** ü cānı var (*Gazel 54, Mısra 2*).
[*din, -i*]

Kāfiri bütədən ayırdun zāhidi meḥrābdan
Bilmirəm bir hiç ey zālīm nədür **dinün** sənün (*Gazel 154, Mısra 4*).
[*dinün, -ün*]

Yüzün nəzzārəsindən mən’ edübdür Zū’ini zülfün
Bu kāfir əldən almış **dinini** gör kim müsəlmānun (*Gazel 160, Mısra 14*).
[*dinini, -i, -n, -i*]

Əgər ol büt əlində Zū’iyā mey cāmını görsən
Dil ü dünyā vü **din** ü cān ayağınə nişār eylə (*Gazel 199, Mısra 10*).
[*din, -i*]

Zərə Ḥāliq deyürlər saḥlayurlar çoh ‘əziz anı
Verüblər **din** evin bu küfr ilə tārāc-ı nə’māyə (*Gazel 212, Mısra 10*).
[*din, -i*]

Gör bölüblər neçə yüz fırqələrə bir **dini**
Muḥməḥil zāy’ edüblər bu gözəl āyənə (*Mesnevi 9, Mısra 47*).
[*dini, -i*]

Atuban **dinün** üşülün ələyüb fər’i uşul
Bī-dəlil eyləyəsən hər nə desə anı qəbül (*Mesnevi 9, Mısra 49*).
[*dinün, -ün*]

Hərə bir **din** gətirmiş izhārə
Bir olan **din** olubdı şəd pərə (*Mesnevi 11, Mısra 95*).
[*din, -i*]

Hərə bir **din** gətirmiş izhārə
Bir olan **din** Olubdı şəd pərə (*Mesnevi 11, Mısra 96*).
[*din, -i*]

Māl-i dünyādən ötri hər mollā
Raḥnələr **dində** eyləyür peydā (*Mesnevi 11, Mısra 94*).
[*dində, -də*]

Qurşaq ilə saqqaldı cümlə 'üləmā
Hər **dində** bu minvəldi cümlə 'üləmā (*Rübai 1, Mısra 2*).
[*dində, -də*]

Məzhəbləri bər-həm eləyüb **dini** pozan
Bu 'əşrdə Dəcəldi cümlə 'üləmā (*Rübai 1, Mısra 3*). [*dini, -i*]

Yohdur bizim bu 'əşrimizün əhl-i himməti
Tə gözələsün tə'əşşüb ilə **din** ü milləti (*Kaside 2, Mısra 2*).
[*din,]*

Nə **dindür** hansı məzhəbindü yə Rəb kim səhə əhlin
Səfəhət əhli derlər şahib-i cəşn-ı ə'təyə (*Gazel 212, Mısra 13*). [*dindür, -dür*]

Dərs-i bəhş-elm nə ləzımdı bu qədəm-dünə
Budu vallahi **dinlər** öküzə meymünə (*Mesnevi 6, Mısra 24*).
[*dinlər, -lər*]

Nə olubdur sizə bi'llah ki tə'əşşüb **dindür**
Qulaq asmaz bu sözə kim ki Həqə kəc-bındür (*Mesnevi 9, Mısra 79*). [*dindür, -dür*]

Əgərçi türələrün kəfir-i siyəh-dildür
Mənim tək 'əşiq için lək **din** ü iməndür (*Gazel 81, Mısra 6*).
[*din,]*

Allah peyğəmə bər sözinə kim həvəs eylər
Bir adı qalub **din** ilə imən qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 12*).
[*din,]*

Küfr-i sər-i zülfı o büt-i lələ-'izərun
Az qaldı hələl **din** ilə imənə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 6*).
[*din,]*

Qılublar Zü'ni min 'işvə vü nəz ilə sər-gərdən
Bu kəfir **din** ü cövr-ayın ü məh ruhsār u bəd-hülər (*Gazel 57, Mısra 10*). [*din,]*

Bilsə idim nədi mənşür saña vəşlün için
Nəzr edərdim yoluzə **din** ilə həm imənı (*Gazel 250, Mısra 10*). [*din,]*

Alurlar **dini** əldən bunlar ilə nə səyāğ etmək
Bu müşkīn müy u nəsrin rüy tərsə-bəççələr bi'llah (*Gazel 120, Mısra 8*). [*dini,]*

din-: Söyləmək, danışmaq, ifadə etmək.

Çün bilmür özi məs'ələ soruqda deyürlər
Kəfir olı sən **dinmə** belə sözdə hərər var (*Gazel 42, Mısra 12*). [*dinmə, -mə*]

Su'al edəndə gəzəb-nək olub der **dinmə**
Ki kəfir oldun bir də demə bu kəlmə ilə (*Kaside 20, Mısra 27*). [*dinmə, -mə*]

dinār: Eski bir nevi altın sikkə.

Bəhār oldu nə sūd ondan ki bir dildarımız yohdur
Mey-i gül-narımız nə dirhəm ü **dinarımız** yohdur (*Gazel 79, Mısra 2*). [*dinarımız, -ımız*]

Nə hıvahiş eylər idim mətləbim olurdu rəvā
Zə-bəs ki kəsədə **dinār** u dirhəmin var idi (*Gazel 237, Mısra 10*). [*dinār,]*

Həyli zəməndür mənı yād etmədün
Dirhəm ü **dinār** ilə şad etmədün (*Mesnevi 5, Mısra 98*).
[*dinār,]*

dinc: Gücü kuvveti yerində, sağlam, diri, zinde, tiyəvā.

Dinc ü rəhət olə hər kimsə müsəlmān odı kim
Dinc ü rəhətliğı çün həqqi müsəlmānə verüb (*Gazel 20, Mısra 7*). [*dinc,]*

Dinc ü rəhət olə hər kimsə müsəlmān odı kim
Dinc ü rəhətliğı çün həqqi müsəlmānə verüb (*Gazel 20, Mısra 8*). [*dinc,]*

dindir-: Konuşturmaq.

Dindirsön əgər adını bilməz kəsə hədsiz
Verdün gərəyin şahib-i dövlət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 9*). [*dindirsön, -sön*]

din-i 'əşiq: Aşığın inancı.

Hətt ü həlun rüy-ı əlündə durubdur vəchi var
Tə ki **din-i 'əşiqə** hər ləhzə rəhnə şələlər (*Gazel 48, Mısra 6*). [*din-i 'əşiqə, -ə*]

din-i dünyā: Dünya dini.

Hərīdār-ı mətā'-ı hüsün ey H'urşīd-rū dil-bər
Bir əldə **din-i dünyānı** bir əldə cən-ı tən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 4*). [*din-i dünyānı, -n, -ı*]

din-i məsihā: Hz. İsa'nın dini, Hristiyanlıq.

İstəyürsən sölə tərsə balası nəz eləmə
Burağub məzhəbimi **din-i Məsīhāyə** gəlīm (*Gazel 134, Mısra 6*). [*din-i məsihāyə, -y, -ə*]

dıqqət: Dikkət, düşüncəyi bir nöqtə üzərində toplama; İlgi göstərmək, önəm vermək.

Cəhānı hər tərəfdən **dıqqət** ilə gəzdim ahtardım
Tapulmaz Zü'ı bir kəs 'ām-ı kə'l-āmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 9*). [*dıqqət,]*

Nə qədri **dıqqət** etdim hılqətimdən qanmadım zərrə
Bilür bu rəmzi Zü'ı ol ki sirru'llah-ı məhrəmdür (*Gazel 41, Mısra 13*). [*dıqqət,]*

Çoh baħmə həy-i hüyunə zāhirdə zāhidün
Diqqətlə baħ ki bāṭını əhl-i küfürdür (*Gazel 74, Mısra 6*).
[diqqətlə, -lə]

Cəvab söliyə hər bir su'ālə **diqqət** ilə
Gərək mü'əllim-i qābil olə o məktəbdə (*Kaside 20, Mısra 24*). [diqqət,]

Tutmazam mən onlarə hiç **diqqəti**
Görməyüblər bəhşişi səhəvəti (*Mesnevi 5, Mısra 89*).
[diqqəti, -i]

Olə da bir sözi təşhīsi-təmiz etməzlər
Həq sözün cānınə **diqqət** edübən getməzlər (*Mesnevi 9, Mısra 44*). [diqqət,]

Nə qədər fikr elədim **diqqət** ilə bu kərə
Məktəb ü dərsdən özgə bunə yoħdur çərə (*Mesnevi 9, Mısra 65*). [diqqət,]

Sən dəhi bil 'ulūmı **diqqət** ilə
Bizə təfsir qıl həqiqət ilə (*Mesnevi 11, Mısra 61*). [diqqət,]

Nə söz olsə gərək əzəldə qanam
Şədrdə çoh **diqqət** eyləyüb inanam (*Mesnevi 11, Mısra 80*).
[diqqət,]

Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü şāndur məktəb
Yāhşı **diqqət** eləsən bāğ-i cināndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 4*). [diqqət,]

'Ālimün 'izzətinə baħ ki nə h'oş 'āləmdür
Yāhşı **diqqət** eləsən bāğ-i cināndır məktəb (*Muhammes 5, Mısra 20*). [diqqət,]

Əvvəldə məni əbləh ü nā-dān yaradaydın
Məndə belə bu hər şey'ə **diqqət** nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 4*). [diqqət,]

Məğrūr olmə ey dil-i dīvānə 'ibrət al
Bāh **diqqət** ilə bu fələkün bir mədārınə (*Gazel 207, Mısra 14*). [diqqət,]

Dürüst **diqqət elə** bir umūr-ı dünyāyə
Təmām şāh u gədə cümləsi olur fānī (*Kaside 23, Mısra 5*).
[diqqət elə,]

Diqqət etmir ki bu söz oħşarı var Qur'ānə
Ya hədişə yā bu söz oħşarı var hər yanə (*Mesnevi 9, Mısra 41*). [diqqət etmir, -mi, -r]

Bir zərrə söz olmadı qəzādan mə'lūm
Çoh baħdım əgər **diqqət** ilə təfsirə (*Rūbai 2, Mısra 4*).
[diqqət,]

diqqət-i əhvāl: Dikkatli halde, iyice.

Sən ki ədəmsən həqiqiyyət-i əqvāl ilə
Māzī müstəqbələ baħ **diqqət-i əhvāl** ilə (*Mesnevi 9, Mısra 52*). [diqqət-i əhvāl,]

dirāz: Uzun.

Bu 'əməllər ki sənün var nə deyüm tül u dirāz
Fərz olubdur saña şeytān kimi lə'nət zāhid (*Gazel 39, Mısra 21*). [dirāz,]

dirhəm: Eski bir para çeşidi, gümüş sikkə.

Bəhār oldu nə sūd ondan ki bir dildārımız yoħdur
Mey-i gül-nārımız nə **dirhəm** ü dīnārımız yoħdur (*Gazel 79, Mısra 2*). [dirhəm,]

Nə h'vāhiş eylər idim mətləbim olurdu rəvā
Zə-bəs ki kīsədə dīnār u **dirhəminim** var idi (*Gazel 237, Mısra 10*). [dirhəminim, -im]

Fikr edirdüm ki Hüdāyā baña qıl bir çərə
Nə təvānım nə cībim içrə də bir **dirhəm** var (*Kaside 6, Mısra 18*). [dirhəm,]

Kīsə həlī olanda **dirhəmdən**
Görməz idük nə güşşə nə gəmdən (*Mesnevi 2, Mısra 17*).
[dirhəmdən, -dən]

Həyli zəməndur məni yād etmədün
Dirhəm ü dīnār ilə şād etmədün (*Mesnevi 5, Mısra 98*).
[dirhəm,]

diri: Canlı, sağ.

Qalmub ağızda gözdə dəhi dizdə təqəti
Bt-zövq cism ü cān **diri** qalmaq nə ləzzəti (*Muhammes 1, Mısra 6*). [diri,]

dirilt-: Canlandırmak, yaşar duruma getirmek, hayat vermek.

Ğərəz görüb nāmədə bu müjdəni
Sanki 'İsā **dirilti** bu mürdəni (*Mesnevi 4, Mısra 64*).
[dirilti, -di]

dirəht-i çinār: Çınar ağacı.

Ümīd dutmə ki hürmə verə **dirəht-i çinār**
Olur mu dərmək 'əzizim tikandan almanı (*Kaside 23, Mısra 19*). [dirəht-i çinār,]

dirəht-əfzā: Ağaç arttıran.

Əgərçi 'āləm içrə növ-bəhār **dirəht-əfzādur**
Behişt-i 'ədn əsāsı küh əhərālardə bərpādur (*Gazel 40, Mısra 1*). [dirəht-əfzādur, -dur]

diş: Diş.

Əl ayağ göz düşüb əldən dəhi **dişsizdi** dəhən
Qorhıram kim dəm-i āhirdə tapulmayə kəfən (*Terci-bend 1, Mısra 23*). [dişsizdi, -siz, -di]

Dişläründür mi dähānundə sənün ey hətt-i Hizr
Çəsmə-i heyvān ara yā şəddə-i lü'lü müdür (*Gazel 52, Mısra 7*). [*dişläründür, -lär, -ün, -dür*]

dişrə: *Arkaik bir kelime olup, “dışarıya” anlamındadır.*

Dögi müjgān şafı çeşmimdəki peykānlarıdır
Ki çıxub **dişrə** gözimdən cigərim qanı ilə (*Gazel 204, Mısra 4*). [*dişrə,]*

div: *Şeytan, dev.*

Hākim olubdı mülk-i Süleymānə **divlär**
Bər-bād olubdı təht-i Süleymān u hātəmi (*Gazel 243, Mısra 7*). [*divlär, -lär*]

divān: *Büyük meclis, yüksek meclis.*

Gər ‘ədälətlə olur həşr günündə **divān**
Sən də mən də çəkərük ondə əziyyət zāhid (*Gazel 39, Mısra 7*). [*divān,]*

Nə şər‘ ü şər‘ətdə qalub rəvnəq-i İslām
Nə rəsm-i ‘ədälət var [o] **divān** dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 14*). [*divān,]*

divānə: *Çılgın, deli, mecnun.*

Bir şey‘ bu giryəzərdən olmaz kəm ü ziyād
Bī-hüdə olmə gəl belə **divānə** aqlama (*Gazel 5, Mısra 10*). [*divānə,]*

Ya şür-ı ‘eşq ilə **divānə** ol ələm çəkmə
Ya məst-i bāda olub bilmə möhnət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 5*). [*divānə,]*

Yüz min vücüdün eləmiş hānəsin hərāb
Əhirdə qılımsan onı **divānə** ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 16*). [*divānə,]*

Getmiş nizām-ı ‘əql də həm şāhib-‘əqldən
Divānəliq şü‘arı də **divānədən** gedüb (*Gazel 28, Mısra 12*). [*divānədən, -dən*]

Getmiş nizām-ı ‘əql də həm şāhib-‘əqldən
Divānəliq şü‘arı də divānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 12*). [*divānəliq, -liq*]

Mən özüm billəm nəyəm sən Zü‘ini ey şeyh-i şəhr
H‘āh bir ‘āqıl həyāl et h‘āh bir **divānə** dut (*Gazel 33, Mısra 10*). [*divānə,]*

Cəhānün dövlətin çox istəyən əşhāşlār bī llāh
Fənādür çün bunun təlibləri **divānə** sərsəmdür (*Gazel 41, Mısra 8*). [*divānə,]*

Təmām dā‘irə-i ‘əql möhnət ü gəmdür
H‘oşā o cāhil ü **divānə** olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 4*). [*divānə,]*

Āyīnə-i qəlbi silüb Həq cəlvəsin ondə görüb
‘Əql-i ma‘āşı tərək edüb **divānə** gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 8*). [*divānə,]*

İlāhī bir də mümkündür mi görmək eylə əyyāmi
Ki bilmirdük gəm ədin Zü‘i tək **divānə** olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 10*). [*divānə,]*

Bəstə-i türre-i cānānə ki derlər o bizük
Boynı zəncirli **divānə** ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 2*). [*divānə,]*

Zəncir-i tār-ı zülfünə çün çatmayur əlün
Ölsün rəvādi mən kimi **divānə** ey köñül (*Gazel 123, Mısra 4*). [*divānə,]*

Şəm‘-i ruhsārīnə meyl eylədi **divānə** köñül
Saldı gör kim özini atəş-i süzānə köñül (*Gazel 124, Mısra 1*). [*divānə,]*

Gecələr kim qayd-i zülfün ey pəri yād eylərəm
Tā səhər **divānələr** tək ay u fəryād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 2*). [*divānələr, -lər*]

Divānə şifət sən pəriyə ‘āşiq olandan
Nāmüsi burahdım belə bī-‘ār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 15*). [*divānə,]*

Divānə olmaduqsa də bir məst olaq bārī
Tā kim mu‘āf olaq bu günāh u savābdan (*Gazel 178, Mısra 5*). [*divānə,]*

Nəsih bānə ‘eyb eyləmə **divānə** görüb kim
Olmum necə məcnūn bu pəri-rülər içində (*Gazel 190, Mısra 5*). [*divānə,]*

Gəhī əndüh-ı rəşk-i geyr ü gəh cövr ü cəfā-yı yār
Kim olmaz sölə Zü‘i muncə əndüh ilə **divānə** (*Gazel 192, Mısra 10*). [*divānə,]*

Olur **divānə** tək zəncirə lā‘iq mübtəlä köñlüm
Haçan kim həlqə-i ol zülf-i müşk-əfşān düşər yādə (*Gazel 195, Mısra 3*). [*divānə,]*

Lütf eylə Zü‘iyə elə cövrün ziyadə kim
Divānə köñlüm ‘ədət edübdür cəfālārə (*Gazel 201, Mısra 10*). [*divānə,]*

Çək cəzādur sənə **divānə** köñül mən demədim
Zülfünə bağlama dil düşmə belə sevdāyə (*Gazel 209, Mısra 5*). [*divānə,]*

Söladı ey Zü‘i-bi-hānmān
‘Əqlün çaşub **divānəsən** bī-gümān (*Mesnevi 5, Mısra 64*). [*divānəsən, -sən*]

divānə-i māl: *Mal, servet delisi.*

‘Āqıl ədəm odı kim olməyə **divānə-i māl**
Həm-dəmin cām-ı mey ü yār-ı pəri-zādə qılə (*Gazel 215, Mısra 7*). [*divānə-i māl,]*

divānətar: *Daha deli.*

Əgərçi həsrət-i zülfünl bir sevdā-yı məcnündür
Görəndə 'arizün ey məh olur **divānətər** könlüm (*Gazel 143, Mısra 6*). [*divānə-tər,]*

divār: Duvar.

Fikr qıl 'əqlivi yıq başuñ ey bī-çārə
Sən özün günəhinə bağ ki yazılıb **divārə** (*Mesnevi 9, Mısra 58*). [*divārə, -ə]*

div-i ğəm: Keder devi, keder şeytani.

Kāvüsvar **div-i ğəmə** olmuşam əsir
Bu həbsdən hīlāşımə bir Rüstəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 5*). [*div-i ğəmə, -ə]*

div-i süleymān: Hz. Süleymān'ın yüzüğüni çalan deve telmihte bulunulmuşdur.

Hər gədə tīnət bir isim ilə sultān olmaz
Qurı əngüştər ilə **div-i Süleymān** olmaz (*Gazel 90, Mısra 2*). [*div-i süleymān,]*

divār: Memleket, ülke, belde.

Dərdə ki rüzgārdə bir yār qalması
Şəhr ü vəfā vü 'əşrdə **divār** qalması (*Gazel 253, Mısra 2*). [*diyār,]*

Yohdur bu gündə mərifət u şe'rə müştəri
Hərçənd cüst [ü] cü elədim hər **diyārdə** (*Kaside 19, Mısra 30*). [*diyārdə, -də]*

diyār-ı 'eşq: Aşk memleketi.

'İmārət-i tənī meyl-i ābə vermişdi
Diylār-ı 'eşqdə yek-sər hərāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 6*). [*diyār-ı 'eşqdə, -də]*

Götürmüşdüq köñüldən nəng ü nām u 'ār sevdāsın
Diylār-ı 'eşqdə Məcnūn ilə həm-hānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 8*). [*diyār-ı 'eşqdə, -də]*

Diylār-ı 'eşqdə yek-sər hərāb olan günlər
'İmārət-i tənīmī seyl-i ābə vermişdi (*Gazel 65, Mısra 6*). [*diyār-ı 'eşqdə, -də]*

diyār-ı hicr: Ayrıllık ülkesi.

Diylār-ı hicrdə seyl-i sitəmdən oldı hərāb
Fəzā-yı vəşləd əbād gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 9*). [*diyār-ı hicrdə, -də]*

diyār-ı mərifət: İlim diyarı, marifet memleketi.

Sərir-i fəqr ü qənā'ətdə pādşāh ol kim
O bərgəhdə Süleymān mürdən kəmdür (*Gazel 73, Mısra 10*). [*diyār-ı mərifət,]*

diyār-ı Qübbə: Quba beldesi. Qübbə/Qubba bugünkü Quba'nın eski metinlerde kullanılan ismidir. Quba, Azərbaycan'ın Kuzey Doğusunda Kafkas dağları eteklerinde Dağıstan sınırına çox yakın bir rayon yani İdari bölgənin mərkəz kəşabəsi.

Vəlīkən düşmüşəm āvārə müddətdür Şəməhīdən
Diylār-ı Qübbə içrə bir nişiməndə məkənīm var (*Kaside 7, Mısra 10*). [*diyār-ı Qübbə,]*

Nə müddətdir köñül kim tərki mülki Şīrvān qılmış
Diylār-ı Qübbə yüz dərd-i möhnətlə məkən qılmış (*Kaside 11, Mısra 2*). [*diyār-ı qübbədə, -də]*

diz: İnsan uzvu, diz, ayak.

Qalmub ağızdə gözde dəhi **dizdə** təqəti
Bī-zövq cism ü cən diri qalmaq nə ləzzəti (*Muhammes 1, Mısra 5*). [*dizdə, -də]*

dodağ: Dudak.

Urub çün bərg-i gül həm-rəngliq lāfın **dodağ** ilə
Şəbā toprağə salmış hər yetən tapdar ayağ ilə (*Gazel 216, Mısra 1*). [*dodağ,]*

don-: Dondurub. Şiddətli soğuk etkisiyle buz tutmaq.

Tapşə hər yerdə mənim kimi zəlil-i müştər
Dodurub öldürəcəq zār u zəlil-i bīmār (*Kaside 6, Mısra 10*). [*dodurub, -dur, -ub]*

doğ-: Doğmak, doğurmak.

Ey kəş **doğmayaydı** bizi mādər-i cəhān
Yā fərq verməyən qılə leyli nahārdan (*Gazel 176, Mısra 9*). [*doğmayaydı, -ma, -y, -a, -y, -dı]*

doğrı: Doğru, gerçək, hak.

İslām deyən sözlərə kimsə qulaq asmaz
Qur'ānə qəsəm **doğrı** müsəlmān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 14*). [*doğrı,]*

Üz görədür hər söz olsa həlq ara kizb ü riyā
Doğrı söz şidq-i diyānət 'əhd [ü] peymān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 8*). [*doğrı,]*

Çü var bu bəndədə **doğrı** şədəqət
Verür tənəkü şəkkər kimi ləzzət (*Mesnevi 3, Mısra 13*). [*doğrı,]*

Gətür sāqī qədəh kim yandı cən bu zəhr-i bī-cāyə
Fəda cən u tənimdür **doğrı** rind-i bədə-peymāyə (*Gazel 212, Mısra 2*). [*doğrı,]*

Bu idi **doğrı** söz kim 'ərz olundu hək-ı pâyundə
Əgərçi şa'irəm mən dəhrdə yüz min yalanım [var] (*Kaside 7, Mısra 35*). [*doğrı,]*

dolu: *Dolu duruma gəlmək.*

Gül şür ruğundan nərgis bīmār çeşmindən
Biri qərqi 'əraq olmuş biri **dolmuş**dur qanə (*Kaside 22, Mısra 12*). [*dolmuş, -muş]*

Dolar cəhīmə bu 'āləm-nümā-yı fəsiq elə
Bizə yer olamaz Allāh qoysə kəşətdən (*Kaside 15, Mısra 61*). [*dolar, -ar]*

'Āləm **dolubdı** nūkhət-i müşk ilə Zū'iyā
Ol qara tellər üzrə mægər kim şəbā keçər (*Gazel 51, Mısra 9*). [*dolubdı, -ub, -di]*

'Elm 'āləmə **dolubdı** bu 'əsr özgə 'əşrdür
Siz də tapun bu 'elmdən əhır şərāfəti (*Kaside 2, Mısra 31*). [*dolubdı, -ub, -di]*

Dolubdı millətimiz zülmət-i cəhəldəndən
Oyanmayur nədi bā'is bu h'vāb-ı qəflətdən (*Kaside 15, Mısra 1*). [*dolubdı, -ub, -di]*

Qalubdı birə bu İslām milləti məhrūm
Təmām millət-i 'āləm **dolubdı** hıkmətdən (*Kaside 15, Mısra 6*). [*dolubdı, -ub, -di]*

Müğənniyān h'oş āvāz Bārbəd-i āhəng
Dolubdı nəğmə-i şirīnī ilə mülk-i cəhān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 24*). [*dolubdı, -ub, -di]*

Bizim bu mülkdə bī-mə'rifət belə qalmaz
Dolar mürür ilə yüz 'elm ü min fərāsət ilə (*Kaside 20, Mısra 36*). [*dolar, -ar]*

Gözim peymānəsin **doldurdu** hər dəm bağrımın qanı
Nöçün kim həlq sözlər filānı mey-güsār olmuş (*Gazel 108, Mısra 3*). [*doldurdu, -dur, -di]*

Zū'ī **dolə** mərhəmlə şifā-hānə-i dünyā
Mərhəm dil-i şəd pərə-i mənəzərə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 13*). [*dolə, -ə]*

Cām-ı 'eyşim olacaqmış belə meydən həlī
Səğər-i 'işrəti geyrūn **dolacaqmış** nə bilim (*Gazel 136, Mısra 6*). [*dolacaqmış, -acaq, -mış]*

dolan-: *Bir yere iyice yayılmək, kaplamak; Dolaşmak, çevresində bulunmak.*

Özi yol adı var 'inqād-ı fəzl vücūd-ı səhā
'Əbəs yerə **dolanub** kīmyānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 4*). [*dolanub, -ub]*

Şövq-i ləbilə kūyuna bir kəs **dolanmasun**
Lə'l arzusu ilə Bədəhşāna gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 3*). [*dolanmasun, -ma, -sun]*

dolan: *Değişmek.*

Yā Rəb niyə dövrān belə bī-pā vü sər oldı
Vəz'i **dolanub** hələti bəddən betər oldı (*Gazel 239, Mısra 2*). [*dolanub, -ub]*

Dünyā **dolanub** Zū'ī dönüb cərh-i cəfā-cū
Çoh söləmə ol köhnə şəri'ət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 21*). [*dolanub, -ub]*

doldur-: *Dolu duruma getirmək.*

Lələlər çün **doldurub** şəhbā-yı jālə cāmınə
Biz də cāmə **dolduraq** lāzımdı şəhbālar genə (*Gazel 217, Mısra 10*). [*dolduraq, -ak]*

Lələlər çün **doldurub** şəhbā-yı jālə cāmınə
Biz də cāmə **dolduraq** lāzımdı şəhbālar genə (*Gazel 217, Mısra 9*). [*doldurub, -ub]*

Verməzdim 'elmə mazi vü müstəqbel həlīmı
Mən də zər ilə **doldurur** idim çuvālımı (*Muhammes 2, Mısra 22*). [*doldurur, -ur]*

Ləbi şövqilə göz peymānəsin qan ilə **doldurmaq**
Cəməl-ātəşin 'eşqilə hər dəmdə kabāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 3*). [*doldurmaq,]*

dola-: *Dolamak, sarmak.*

Bu zəməñ əhlidi kim anlamayub nık [ü] bədi
Deyər 'ālim onə kim başınə bir ağ **dolədi** (*Mesnevi 9, Mısra 36*). [*dolədi, -di]*

dost: *Dost, çox sevilen kimse.*

Əgərçi həlq-i cəhān 'eyş ü 'işrəti istər
Cəhəmdür bānə ey **dost** bu cəhān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 4*). [*dost,]*

Uçubdur mürğ-i rüħim təndən ey **dost**
Olan sā'ət mən ayru səndən ey **dost**

Be-geyr-əz başına dönmək dolanmaq
Nə gördün kəsdün ülfət məndən ey **dost**

Ğəməndür münisim ey gül ayırmə
Məni ondan onı həm məndən ey **dost**

Məni etmə cüdā kūyundən ey gül
Ayırmə bülbüli gülşəndən ey **dost** (*Gazel 34, Mısra 1-8*). [*dost,]*

Dedim ey **dost** nədür bir belə behcət həbəri
Dedi şe'r ol ki Hüdādān saña əhsān oldı (*Kaside 17, Mısra 15*). [*dost,]*

Nə yārunə həm-zəbān nə gəm-h'ār
Nə münis ü **dost** nə pərəstār (*Mesnevi 8, Mısra 6*). [*dost,]*

Olsun nəşibi **dostuvun** şir ü şəhd ü nüş
Batsun gözinə düşmənivün tır ü nış ü hār (*Kaside 9, Mısra 35*). [*dostuvun, -uv, -un]*

Dostlar bəhmün namāz-ı bātilinə zāhidün
'Eşqini inkār edüb kəfir demün imānı var (*Gazel 54, Mısra 7*). [*dostlar,]*

Ğəm-i ruhsarı bəsdır güşə-i möhnətdə mən zərə
Aparmun **dostlar** bi'llah mənı gülzərə bi-hüdə (*Gazel 200, Mısra 8*). [*dostlar,]*

dögi: *Değil.*

Zülf-i müşkîn **dögi** ruhsarınə həm-səyə olan
Bəl-ı Cibrildi hürşid üzünə səyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 9*). [*dögi,]*

Dögi H'urşid ü məh ey lələ 'izārim gökdə
'Əks-i rüyündi sənün çərhi-i mü'allayə düşüb (*Gazel 23, Mısra 11*). [*dögi,]*

Yansə də şəm' kimi cən-figārim gecələr
Dögi pərvānə kimi vəsl müyəssər Zü'ī (*Gazel 72, Mısra 9*). [*dögi,]*

Dögi pəyəndə nə 'ömr ü nə hökümət Zü'ī
Yer ü gök küllüsü əhirdə ki min qan olacaq (*Gazel 113, Mısra 21*). [*dögi,]*

Həliq çü bir şey'ə **dögi** möhtac həlqdən
Nə sirr var bu hülqət-i əşyadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 3*). [*dögi,]*

Lələ **dögi** dağ üzərə bin dağ ilə yanmış
'Uşşəqa ruhundur belə hünün kəfən içrə (*Gazel 187, Mısra 11*). [*dögi,]*

Dögi müjgən şafı çeşmimdəki peykānlardır
Ki çıxub dişrə gözimdən cigərim qanı ilə (*Gazel 204, Mısra 3*). [*dögi,]*

Ləzım **dögi** bu 'əşrdə nə nām nə nāmūs
Pül olsun tək 'eyb eləməz hər nə gər oldı (*Gazel 239, Mısra 7*). [*dögi,]*

Nüqrə-i hām demək cismivə lā'iq **dögi** çün
Məhz bu rühdi cismün bədən anun cānı (*Gazel 250, Mısra 23*). [*dögi,]*

Rə'īs-i şəhr-i səhəvət əmir-i mülk-i 'ətā
Ki fəzldə **dögi** həmtā-yı Hātəm-i Tā də (*Kaside 18, Mısra 22*). [*dögi,]*

Dögi çərə gəmə nə dövlət ü nə təht nə təc
Ondan özgə nədi 'ələmdə gəm u dərdə 'ələc (*Mesnevi 1, Mısra 3*). [*dögi,]*

Dögi bir şürət-i şəhşiyyə ilə insānlıq
'Elmlən həşil olur mərtəbə vü 'üfānlıq (*Mesnevi 9, Mısra 19*). [*dögi,]*

Ənbiyə firqəsinə hər nə gəlüb dərd ü bələ
Bu müşəhəşdi Hüseynə **dögi** kimsə həmtā (*Müseddes 2, Mısra 30*). [*dögi,]*

dögül: *Değil.*

Bir mən-i zār **dögüldür** belə cövr ü zülmi
Əhl-i hikmət nə qədar var isə əzəri olub (*Gazel 32, Mısra 7*). [*dögüldür, -dür]*

'Əql ilə **dögüldür** hərəm-i vəslə yetüşmək
Tə olmayəsən 'əşiq-i divānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 7*). [*dögüldür, -dür]*

Ləzım **dögül** bu var yohun fikrin eyləmək
Əlbəttə 'əqibət olacaq cümlə var yoh (*Gazel 38, Mısra 9*). [*dögül,]*

Muşəvvər eyləyübdür mərdüm-i çeşmim qədün sərvini
Dögül bi-hüdə cār eyləmək hər ləhzə bu cülər (*Gazel 57, Mısra 4*). [*dögül,]*

Əlbəttə mən tək o də bir gül əsiridür
Bı-cā **dögül** bu qədri ki bülbül fəğān çəkər (*Gazel 61, Mısra 8*). [*dögül,]*

Hətirəm cəm' **dögül** tə şağa dərdim söləyüm
Bu pərişān yūzi ol zülf-i mü'ənbərdən sor (*Gazel 63, Mısra 7*). [*dögül,]*

Göz ü qaş u əl ayağ pülilə **dögül** insān
Əgər məlik olə bi-mə'rifət nə ədəmdür (*Gazel 80, Mısra 11*). [*dögül,]*

Zəhidün səcdəsi Allāhımə **dögül** vallāh
Nəfs-i əmmārəsinə hürü vü gilmənə imiş (*Gazel 107, Mısra 5*). [*dögül,]*

Bəğ u gülşən güşə-i mey-hānə tək hürrem **dögül**
Cām-ı mey tək hiç şey' dil-zəhlminə mərhəm **dögül**

Ğəm odur ki olmuyə cām-ı şərəbə nəqdimiz
Bədə olsun tək nə qədri möhnət olə gəm **dögül**

Hətir-i Həvvə için Ādəm burahdı cənnəti
Hvāhiş-i yāri sər-əncām etməyən ədəm **dögül**

Səqiyə mey ver ki yərə dərd-i dil izhār edim
Meydən özgə hiç kəs dil-sirrinə mərhəm **dögül**

Çoh ayağə salmə ey gül al ələ bir lütf qıl
Zü'tün könlün həqiqət cām-ı meydən kəm **dögül** (*Gazel 125, Mısra 10*). [*dögül,]*

Mənim bu növ' **dögüldü** ümidim ey Seyyid
Ki hiç aparmıyasan Zü'ī-i həzindən nām (*Gazel 129, Mısra 15*). [*dögüldü, -di]*

Yalqız **dögül** bu nələ vü fəryadım ey pəri
Öz könlüm içrə sənə qılıb şöhbət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 13*). [*dögül,]*

O māl vəşli **dögül** ərzü baña Zü'ī
Dilindən ol şənəmün bir sələmə müştəqam (*Gazel 142, Mısra 9*). [*dögül,]*

Hər bir Sikəndərə **dögül** əb-ı bəqā nəşib
Hizir olmayan bu çeşmə-i heyvānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 5*). [*dögül,]*

Ümidün kəşgilən Zü'ī ki sən tək rind ü rüsvāyə
Dögül mümkün vüşālı bir onun tək pāk-ı dāmānun (*Gazel 149, Mısra 12*). [*dögül,]*

Səfadan əl götürüb etməyin Minā 'əzmin
Məgər qəbul **dögüldür** o küdə qurbānun (*Gazel 155, Mısra 4*). [*dögüldür, -dür]*

Qət'-i ülfət eylədən dutdun tərīq-i zülm-i kin
Bu **döğüldi** 'əqibət səndən gümāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 16*). [*döğüldi, -di*]

Döğül bu dəhrdə şəyyədliq qanūnī bi'llāhi
Ki şaydın tərək edüb dönsün havā üzrə məkān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 9*). [*döğül,]*

Döğüldür həşiyət şəh-bāzə vəhşət rüz-ı əvvəldən
Olub insān ilə ülfətdə dāim tev'əmān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 13*). [*döğüldür, -dür*]

Əgərçi cins cinsə meyl qılmaq mö'təbər sözdür
Döğülsən nışə bəs şā'irlərə sən mehrībān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 4*). [*döğülsən, -sən*]

Ne vəslə təşnəsən ey dil usan **döğül** mümkündür
Onun vüşālī bu bəht-i siyāh-kārim ilə (*Gazel 191, Mısra 3*). [*döğül,]*

Əgər behiştə min hür versə Tarī baña
Döğül 'əvəz birinə ol günün bu dünyədə (*Gazel 206, Mısra 10*). [*döğül,]*

Əgərçi olmuşuq imdi əsir-i qayd-ı 'əyāl
Döğüldi belə bizim də zəmənmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 8*). [*döğüldi, -di*]

Vādī-i Qüds ü Tūrə həqiqət **döğül** şüpa
Firdövsvar əyət-i rəhmān zühür idi (*Gazel 246, Mısra 5*). [*döğül,]*

Belə **döğül** bərədər [o] məktəb nə mədrəsə
Qeyri miləl məkətibinə eylə diqqəti (*Kaside 2, Mısra 15*). [*döğül,]*

Bir Zū'ī-i fəqir **döğüldür** gəzətçilər
Hər gün deyür cəmə'ətə belə nəşihəti (*Kaside 2, Mısra 35*). [*döğüldür, -dür*]

Həyvəndilər həqiqəti insān **döğül** təməm
Bənzər əgərçi zāhiri insānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 17*). [*döğül,]*

Adındı ins **döğül** vəhş ey gözim nūri
Dəhi müsəlmān 'ibərətdurur sələmətdən (*Kaside 15, Mısra 15*). [*döğül,]*

Mü'əllim ədəmə tapşur gəl oğluvi yohsə
Hər adı mollā **döğül** şahib-i fəzilətdən (*Kaside 15, Mısra 66*). [*döğül,]*

Nə bu libās var idi nə bu tə'ām nə ev
Döğüldi ədəmə təşbih hīc bəbətədən (*Kaside 15, Mısra 32*). [*döğüldi, -di*]

Vəli nə sūd ki mümkündür **döğül** ziyad etmək
Nə şey' ki rüz-ı əzəldə olub Hüdā-dədə (*Kaside 18, Mısra 7*). [*döğül,]*

Yohdur əzəlki qā'idədə cəzbə hüsində
Dil-bər **döğül** o tavr ilə ruhsār-ı yār də (*Kaside 19, Mısra 6*). [*döğül,]*

Vəli çe fā'idə ədəmlərinə hikmət-i elm
Döğül mü'əssir bir zərrəcə sirayət ilə (*Kaside 20, Mısra 18*). [*döğül,]*

Döğül bu növ'lə cānım 'ulūm əhli gərək
Verə cəvāb mətin sā' ilə ləyāqət ilə (*Kaside 20, Mısra 29*). [*döğül,]*

Hātəm-i 'əşrdən agāh **döğülsən** əslā
Ki onun süfrəsinə həzirdur şāh u gədə (*Mesnevi 1, Mısra 25*). [*döğülsən, -sən*]

Eşitməyüb nəğmədə şūr u nəvā
'Eyb **döğül** anlamasə bī-nəvā (*Mesnevi 5, Mısra 92*). [*döğül,]*

Qurī ad ilə **döğül** hān u bəg ü mollālīq
Ləfz içün mə'ni gərək yohsə gəlür rüsvālīq (*Mesnevi 6, Mısra 43*). [*döğül,]*

Çohı fəhr ilə deyürlər ki mənəm hān-zadə
Fikr qılmır 'urəfə bənd **döğüldür** adə (*Mesnevi 6, Mısra 36*). [*döğüldür, -dür*]

Əvvəlki hesəbdə **döğülsən**
Ol əb ilə təbdə **döğülsən** (*Mesnevi 8, Mısra 23*). [*döğülsən, -sən*]

Əvvəlki hesəbdə **döğülsən**
Ol əb ilə təbdə **döğülsən** (*Mesnevi 8, Mısra 24*). [*döğülsən, -sən*]

Fikr qılmır danışan bu sözi 'əmmāmə **döğül**
Ya uzun saqqal ilə yā ki uzun cāmə **döğül** (*Mesnevi 9, Mısra 39*). [*döğül,]*

Fikr qılmır danışan bu sözi 'əmmāmə **döğül**
Ya uzun saqqal ilə yā ki uzun cāmə **döğül** (*Mesnevi 9, Mısra 40*). [*döğül,]*

Hīç tərīq içrə **döğül** mö'təbər
Soruşmuyə hədimini məhdümlar (*Mesnevi 10, Mısra 53*). [*döğül,]*

Şəbr vəqti **döğüldür** eylə şitāb
Dur ayağə al ələ cām-ı şərāb (*Mesnevi 10, Mısra 11*). [*döğüldür, -dür*]

Zāhidün səcdəsi Allāhımə **döğül** vallāh
Nəfs-i əmmārəsinə hūri vü gūlmānə imiş (*Gazel 107, Mısra 1*). [*döğül,]*

Döğül 'əbəş gəm-i hicrində olduqum sər-məst
Nə gördi bədədə bilmən ki oldı bədə-pərəst (*Tahmis 2, Mısra 23*). [*döğül,]*

Nə dildə bir gəm-i hicrān nə küdürət idi
Döğüldi belə dəməni də bir əhl-i 'işrət idi (*Tahmis 2, Mısra 14*). [*döğüldi, -di*]

İndi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Çünki lāzımdı dedim gərçi **döğüldür** lāiq (*Terci-bend 1, Mısra 26*). [*döğüldür, -dür*]

dök-: Akıtmak, dökmek.

Nə zıməm [u] nə pərəstər nə münis nə rəfiq
Dəm-bə-dəm didələrimdən **dökübən** qan oldı (*Kaside 17, Mısra 6*). [*dökübən, -übən*]

dön-: Başka bir şey halini almak, dönmək, dəyişmək.

Firəqə **döndi** mənim vəsl-i yərim əhirdə
Nə növ'lən keçəcək rüzgərim əhirdə (*Gazel 198, Mısra 1*).
[*döndi, -di*]

Pozuldu rövnaq-i ürdibehiş hierünlə
Həzənə **döndi** 'əcəb növ-bəhərim əhirdə (*Gazel 198, Mısra 4*). [*döndi, -di*]

Ümüd-i va'de-i vəslünlə qanə **döndi** cigər
Amandı qanımlı tök intizār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 3*). [*döndi, -di*]

Qaşun həyalı ilə qəmətım kəməne **dönüb**
Tərənnümüm dəhi fəryād ilə fəğāne **dönüb**

Ze-bəs ki lə'l-i ləbün fikrin eylərəm ey gül
Əlimdə cəm-i meyim həsrət ilə qanə **dönüb**

Vüşəlun ilə keçən günləri həyalə salub
Fələk əlindən işim imdi əl-əməne **dönüb**

Günüm gecə gözümlə hər gülsitən sənsiz
Bəhərim ey gül-i növ-htz kədər-həzənə **dönüb**

Hanı o mehr-i məhəbbət ki var idi səndə
Sitəmgər olmisən imdi məgər zəməne **dönüb**

Əsās-ı mülk-i vücudum zəlāzil-i gəmədən
Hərəb olub dağılub şəhr-i Şirvāne **dönüb**

Ze-bəs ki fikr-i ruğundur könlüdə Zü'ī tək
Könlül sərəçəsi ey mäh gülsitənə **dönüb** (*Gazel 25, Mısra 1-14*). [*dönüb, -üb*]

İnsən arasında var idi rəsm-i məhəbbət
Müzī heyivāne **dönüb** insən dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 4*). [*dönüb, -üb*]

'Ənqāyə **dönüb** mə'rifətərbəbi cəhəndə
Yoh 'elm ü ədəb məşrəb-i 'üfən dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 5*). [*dönüb, -üb*]

Savt-ı bülbul **dönəcə** belə nəfir-i zəğə
Gül ü gülsār-ı cəhən hər-ı muğlān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 13*). [*dönəcə, -əcə*]

Mö'cüz-i 'İsəvī tək cən verür əmvātə ləbün
Nədi 'eybi **dönübən** məzhəb-i 'İsāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 12*). [*dönübən, -übən*]

Vəlik hovf elə ondan ki gülşən-i rüyun
Dönər həzənə tapılmaz bir əşnə kəzım (*Gazel 137, Mısra 10*). [*dönər, -ər*]

Ləbün rəşkilə ancaq lə'l-i bağı **dönməmiş** qanə
Həd-i qan eyləyübdür könlünü gül-bərg-i həndānun (*Gazel 160, Mısra 7*). [*dönməmiş, -mə, -miş*]

Lələ-rülar **döndürüblər** qanə hünin könlümü
İmdi çeşmimdən düşər hər dəmdə qanı könlümün (*Gazel 161, Mısra 9*). [*döndürüblər, -dür, -üb, -lər*]

Cəhəndən olub tərک insāniyət üslub-ı qānūnī
Döndübdür leyliyə zər həlq də Məcnūn-ı şeydəyə (*Gazel 212, Mısra 8*). [*döndübdür, -üb, -dür*]

Bir kimsədə yoh şivə-i inşāf u mürüvvət
Dəcələ **dönüb** həlq qiyāmət məgər oldı (*Gazel 239, Mısra 4*). [*dönüb, -üb*]

O məhün gəlsə 'itābə ləb-i gövhər-pāşı
Dönəcə lə'lə cigər qanı ilə göz yaşı (*Gazel 247, Mısra 2*).
[*dönəcə, -əcə*]

Dəhr bağında qurı nəhlə **döndübdür** cismim
Könlümün meyvəsi cün bərg ilə bərim getdi (*Gazel 248, Mısra 11*). [*döndübdür, -üb, -dür*]

Yə Rəb genə vüslət dəmi hicrāne dəğişdi
Gül-nār-ı şərābım **dönübən** qanə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 2*). [*dönübən, -übən*]

Mənim tək hansı 'āşıqdır de tāq-ı əbrü-yı cānān
Hilālə **döndürübdür** qəmətın gəmədən kəmən qılınış
(*Kaside 11, Mısra 8*). [*döndürübdür, -dür, -üb, -dür*]

Nədür bir bī-vəfā 'eşqinə ey qanə **dönən** könlüm
Yetən hər nə-kəs ü bī-fəhmədən tən'ü tə'əddə cək (*Gazel 116, Mısra 9*). [*dönən, -ən*]

Sözüm bu dāşə **dönən** həlqə etməyür tən'sir
Nə'dim nə cərə deyüm bu sözi nə şüret ilə (*Kaside 20, Mısra 41*). [*dönən, -ən*]

Ya edün həcər-i bī-dād ilə şəd pərə məni
Qana **döndü** cigərim yə yetirün yərə məni (*Gazel 224, Mısra 2*). [*döndü, -dür*]

Bu 'əşrdə dəhi çox pādşāhə eylə nəzər
Nə tövr zillətə əhirdə **döndü** dövrənı (*Kaside 23, Mısra 8*).
[*döndü, -dür*]

Hanı o mehr-i məhəbbət ki var idi səndə
Sitəmgər olmisən imdi məgər zəməne **dönüb** (*Gazel 25, Mısra 10*). [*dönüb, -üb*]

Nə bağlarda şəfə var nə meydə 'eys ü nəşāt
Dönüb zəməne olub dövr-i rüzgār hərəb (*Gazel 29, Mısra 4*). [*dönüb, -üb*]

Dünyə dolanub Zü'ī **dönüb** cərh-i cəfā-cü
Çoh söləmə ol köhnə şər'i'ət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 21*). [*dönüb, -üb*]

Yə Rəb olur mu bir də **dönüb** növ-cəvān olam
Eys [ü] nəşāt-ı ləzzət ilə kām-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 1*). [*dönüb, -üb*]

Kimün yə Rəb **döndübdür** mən kimi 'ələmdə iqbālı
Olubdur ərzü cāmi şərāb-ı vəslədən həlī (*Tahmis 1, Mısra 11*). [*döndübdür, -üb, -dür*]

Hicrində gözlərimdən ahan qətrə qətrə qan
Döndürdi lələzərə nigərim kənārımı (*Gazel 228, Mısra 6*).
[*döndürdi, -dür, -di*]

Vādī-i Əymənə **döndürdi** təcəllā-yı ruḥı
Beytū'l-əhżānımı güyā cəbəl-i tūr elədi (*Gazel 241, Mısra 5*). [*döndürdi, -dür, -di*]

Zülfün həvəsi eylədi təsbihimi zünnār
Döndürdü məni aḥırı şı'ənə 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 36*). [*döndürdü, -dür, -dü*]

Hər dəm görüm səni **dönəsən** qanə ey şərāb
Gətdün bu təllə-kāmi dəhi cənə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 1*). [*dönəsən, -ə, -sən*]

Döndürən səcdə içün pāy-ı ḥamı meḥrābə
Səccəsi gərdis-i peymānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 5*). [*döndürən, -dür, -ən*]

Topraqə **döndürüb** neçə yüz min pərivəşi
Həkindan imdi gül bitüb oḥşar 'izārınə (*Gazel 207, Mısra 9*). [*döndürüb, -dür, -üb*]

Ey kəmə-nəbrü müjün peykāni yüz min cən alır
Yayə **dönmüş** qəmətım tır ü kəmənun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 6*). [*dönmüş, -müş*]

dön-: İtikadını, inamını dəğiştirmek, vaz keçmək.

Nə muşḥaf-ı ruḥə nə küfr-i zülfə meyl etdün
Nədəndi **döndü** o zähid belə ilāhundən (*Gazel 185, Mısra 6*). [*döndü, -dü*]

Şükrələr kim Zü'iyə 'eşqindən ol məh-pārənün
Döndülər əhl-i cəhān çək-ı gırībānün görüb (*Gazel 19, Mısra 16*). [*döndülər, -dü, -lər*]

dön-: Yönelmək, yüz tutmaq.

Piyadə rəḥ **dönüb** bu dərgəhə bir atə gəldim mən
Əgər fil olsə gəm yoh sən tək i şāh-ı cəhānım var (*Kaside 7, Mısra 33*). [*dönüb, -üb*]

dön: Dönmək, kendi etrafında hərəkət etmək; Dönerek şarap dağıtmək.

Gözlərin şədqəsi cən sāqı ayağın ələ al
Dön pey-ə-pey genə bir şür-ı cünun başım sal (*Mesnevi 1, Mısra 8*). [*dön, -*]

dön: Dönmək, dolaşmaq, kendi etrafında hərəkət etmək, kanat çırpmaq.

Dögül bu dəhrdə şəyyādıq qanūnı bi'llāhi
Ki şaydın tərək edüb **dönsün** havā üzrə məkān Şāhın (*Gazel 171, Mısra 10*). [*dönsün, -sün*]

döndür-: Dönmək, döniştürmək, benzetmək, çevirmək.

Ey kəş olaydı əlli il əqdəm bu 'əşrdən
Tə **döndürəydi** 'āləmi Loqmānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 12*). [*döndürəydi, -ə, -y, -di*]

Təcəllā-yı cəməlin gör o şüḥ-ı mäh sīmānun
Ki **döndürmüş** şü'ā'-i vādī-i sīnāyə Şīrvāni (*Gazel 220, Mısra 4*). [*döndürmüş, -müş, -*]

İki ay var hilālə **döndürübdür** cismimi bu gəm
Kim ol H'urşid ilə yə Rəb nə gündür vüslət imkāni (*Gazel 220, Mısra 9*). [*döndürübdür, -üb, -dür*]

Ādāb-ı mə'rifət güli ilə bu 'əşrdə
Hər bəzmi **döndərübdü** gülüstānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 4*). [*döndərübdü, -üb, -di*]

dönmüş-: Dönişmək, bürünmək. -hale gəlmək.

Lütf edüb bir tır-i gəmzə birlə al gəl cānımı
Pāyə **dönmüş** qəmətım ol təc əbrundan cüdā (*Gazel 12, Mısra 8*). [*dönmüş, -*]

Dedi ey bī-həbər güyā həbərsizsən bu 'işrətdən
Ki 'āləm sər-bə-sər **dönmüş** behişt-i 'ədn rizvānə (*Kaside 22, Mısra 18*). [*dönmüş, -*]

Hanı Sīkəndər u Cəmşid ü Bəhmən u Dārā
Ki imdi topraqə **dönmüş** o nəzlu əbdāni (*Kaside 23, Mısra 4*). [*dönmüş, -*]

Çəşmimdə hərə **dönmüş** idi gülşən-i cəmən
Bī-mə'rifət cəmə't əlində bī-tən-i mən (*Muhammes 3, Mısra 17*). [*dönmüş, -*]

Ləbün firāqı ilə qanə **dönməgün** cigərün
Yəyā gözimdən aqan qətrə qətrə qanı yazım (*Gazel 141, Mısra 7*). [*dönməgün, -ün*]

dörd/dört: Dört, sayı sıfatı.

Ələ almaq ayağımı o yerdə bir pəri-rülə
Verüb baş başə Zü'ī tək iki baş **dörd** ayağ etmək (*Gazel 120, Mısra 14*). [*dörd, -*]

Səğğal uzun qurşaqımı enni eyləmək
Hənsində hökm şadır olub **dört** kitābdan (*Gazel 178, Mısra 10*). [*dört, -*]

H'osā o şəḥşə ki min **dört** yüz ildə dünyāyə
Gələ görər ki behişt-i bərīndi dünyāni (*Kaside 23, Mısra 95*). [*dört, -*]

döşə-: Bir şeyi bir yere sermək, yaymaq.

Eyləyürdük dəm-bə-dəm 'eyş ü nəşāt
Hər cəməndə **döşəyirdük** bir bisāt (*Mesnevi 4, Mısra 14*). [*döşəyirdük, -y, -ir, -dü, -k*]

Təzə ziynət verüb övzā'-ı gülüstānə bəhār
Fərş-i sündüs **döşüyüb** şəhn-i dil-i cənə bəhār (*Mesnevi 15, Mısra 4*). [*döşüyüb, -y, -üb*]

dövlət: Mal, mülk, servet; Ululuk, böyüklük, böyük rütbe, böyük mevki və makam. Mutluluk, saadət, təlīh, baht.

Həq səni **dövlət** ü 'işrətdə sələmət eləsin
Kurratü'l-ərzi və mā-fihī metā mā-dāmət (*Kaside 5, Mısra 53*). [*dövlət,]*

Salınub 'işrət ilə mən də du'alar eləyüb
'Ömrüvə **dövlətiyə** tā nə qədər cānım var (*Kaside 6, Mısra 38*). [*dövlətiyə, -iiv, -ə]*

Olsun ziyadə günbəgün 'ələmdə **dövlətün**
'Ömrün bu növ' 'izzət ü cüd ilə pāydār (*Kaside 9, Mısra 33*). [*dövlətün, -iiv]*

Tül etmə Zü'ī 'arı burah **dövlətün** olə
Dövlət olur mu dəhrdə nāmūs u 'ār ilə (*Kaside 21, Mısra 41*). [*dövlətün, -iiv]*

Birisi fəqr ü biri **dövlətilə** olmaqlıq
Təmām əhl-i cəhānə bu sirr mübhəmdür (*Gazel 80, Mısra 15*). [*dövlətilə, -ilə]*

Fikr etmə ki dāim qalı bu **dövlət** ü nikbət
Təğyır tapar müşkil ü āsān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 15*). [*dövlət,]*

Ey hərtis-i sīm u zər fikr eylə **dövlət** kimdədür
Bu güzər-gāh-ı fənāde zövq ü ləzzət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 1*). [*dövlət,]*

Cəhānun **dövlətin** çoh istəyən əşhāslar bi'llāh
Fənādür çün bunun təlībleri dīvānə sərsəmdür (*Gazel 41, Mısra 7*). [*dövlətin, -in]*

Nə qədər var cəhān içrə şühür u a'vām
Dövlət u 'ömrüvi əfzün eləsün bāri Hüdā (*Kaside 13, Mısra 35*). [*dövlət,]*

Tül etmə Zü'ī 'arı burah dövlətün olə
Dövlət olur mu dəhrdə nāmūs u 'ār ilə (*Kaside 21, Mısra 42*). [*dövlət,]*

Bārī Hüdā 'ömrü ilə **dövlətin**
Arturgilən gün-bə-gündən şövkətin (*Mesnevi 5, Mısra 101*). [*dövlətin, -in]*

Tā'ətdə olan mişāl-i Zünnün
Dövlətdə şərik-i māl-i Qārūn (*Mesnevi 8, Mısra 18*). [*dövlətdə, -də]*

Nə hörmətim olə hörmətündür
Nə **dövlətim** olə dövlətündür (*Mesnevi 8, Mısra 30*). [*dövlətim, -im]*

Dövlətlü olan müridlərdən
Qərz istə 'əziz-i sīm u zərdən (*Mesnevi 8, Mısra 53*). [*dövlətlü, -lü]*

Nə hörmətim olə hörmətündür
Nə dövlətim olə **dövlətündür** (*Mesnevi 8, Mısra 30*). [*dövlətündür, -iiv, -dür]*

Gər dəyəm dərdimi **dövlətlü** olan bī-həbəre
Bāb-ı hīkmət açubən şərh eləyim min fiqrə (*Terci-bend 1, Mısra 31*). [*dövlətlü, -lü]*

Nə qədri çoh olə çohdur yaqın bil āzārı
Riyāsət ü 'əməl ü hökm ü **dövlət** ü dünyā (*Gazel 7, Mısra 4*). [*dövlət,]*

Çün yohdı vəfā 'ömrə **dövlət** nə içündür
Cəm' etmək için dövləti zəhmət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 1*). [*dövlət,]*

Gər sə'y ilədür **dövlət** ü şövkət bu cəhāndə
Çoh kimsədə bī-sə'y bu şövkət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 5*). [*dövlət,]*

Çün yohdı vəfā 'ömrə dövlət nə içündür
Cəm' etmək için **dövləti** zəhmət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 2*). [*dövləti, -i]*

Yüz il 'ulūm-ı hīkməti cəm' eyləsən əgər
'Ələm saña səfeh der [əgər] **dövlət** olmamış (*Gazel 105, Mısra 12*). [*dövlət,]*

İstəmə **dövləti** çoh Zü'ī ma'āşun gözle
Yüngül elə yüküvi keçməyə bu dəryādən (*Gazel 173, Mısra 17*). [*dövləti, -i]*

Övlədi olmayan də verür hərc məktəbə
Şərf eyləyür mü'əllimə ətfālə **dövləti** (*Kaside 2, Mısra 20*). [*dövləti, -i]*

Cühələ **dövlət** ü ne'mətlə dəm-ə-dəm həndān
'Ürəfā zār zəbün kisə-i āmālī təhī (*Kaside 14, Mısra 10*). [*dövlət,]*

Dögi çərə gəmə nə **dövlət** ü nə təht nə təc
Ondan özgə nədi 'ələmdə gəm u dərdə 'ələc (*Mesnevi 1, Mısra 3*). [*dövlət,]*

Dāimā h'os keçürdi əhvālīm
Çoh idi mülk ü **dövlət** ü mālīm (*Mesnevi 2, Mısra 12*). [*dövlət,]*

Sənsən mənim şāhib vəli-ne'mətim
Hələq içində 'izzət **dövlət** hörmətim (*Mesnevi 5, Mısra 86*). [*dövlət,]*

Nə gərəkdür hədiş ü āyə
Māl **dövlət** gərəkdü mollāyə (*Mesnevi 11, Mısra 104*). [*dövlət,]*

Hər kəsün olə **dövləti** varı
Ol kəsün çohdı 'izzəti 'ādı (*Mesnevi 11, Mısra 13*). [*dövləti, -i]*

Həmişə hātirivi Hāliq eyləsün məmnün
Cəlāl u **dövləti** 'ömrüvü həm dəhi əfzün (*Mesnevi 14, Mısra 18*). [*dövləti, -i]*

Hər bir qədər əgər olə də māl ü **dövləti**
Ağsaqqalun dutar mı cavānlarlə şöhbəti (*Muhammes 1, Mısra 15*). [*dövləti, -i]*

Dövləti hörməti 'elm ilə tapubdur insān
Çoh gədə-zadə gəlüb 'elm ilə olmuş sultān (*Muhammes 5, Mısra 13*). [*dövləti, -i]*

Çün bilübdür bu zəhr-i mār **dövlət**
Şeytānə hāşil eyləyür cənnət (*Mesnevi 11, Mısra 21*).
[*dövlət,]*

Çünki **dövlət** o şey'di kim ondan
Nə çətin iş olə olur āsān (*Mesnevi 11, Mısra 25*). [*dövlət,]*

Bənd olmə māl u **dövlətə** göz tikmə şān u şöhrətə
Bu ərəsə-i tərīqətə mərdānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 5*). [*dövlətə, -ə]*

dövlət: Belli bir toprakta bir hükümet idâresi altında teşkilâtlanmış bulunan bağımsız siyâsî topluluk, milletin hukûkî şahsiyet kazanmış şekli.

Dünyâsı olur behişt tək āhırı də
Bir 'avret alub əgər iki **dövlət** alur (*Rübai 6, Mısra 4*).
[*dövlət,]*

dövlət-i bî-hədd: Sınırsız, hudutsuz servet, pek çok mal mülk.

Tā'ətdədi gər vüs'ət-i əndāzə-i dünyā
Pəs əhl-i 'ibādətə fuqārət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 8*).
[*dövlət-i bî-hədd,]*

dövlət-i dünyā: Dünya malı.

Dövlət-i dünyāni cəm' etdün deyək āhır nədür
Hanı İskəndər cəhāndə bāqī 'izzət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 3*). [*dövlət-i dünyāni, -n, ı]*

Bahıram dəhrdə hər yerdə ki var müfsid ü şər
Nə mət ü **dövlət-i dünyāni** Hüdā anə verüb (*Gazel 20, Mısra 6*). [*dövlət-i dünyāni, -n, -ı]*

dövlət-i fāni: Baki olmayan servet.

Biləsən hālət-i İskəndər ü Cəmşid ü Cəmi
Dövlət-i fāni için çəkməyəsən dərd ü gəmi (*Mesnevi 15, Mısra 18*). [*dövlət-i fāni,]*

dövlət-i hün: Kan ülkesi.

Ey **dövlət-i hün** 'āşiq için hün-bəhā nədür
Səndən gər 'āşiq istər isə hün bəhānədür (*Gazel 89, Mısra 1*). [*dövlət-i hün,]*

dövlət-i qārūn: Karun'un serveti.

Hanı Sikəndər ü Cəm hanı **dövlət-i Qārūn**
Təşəvvür eylə nədür bağı bu şövkət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 9*). [*dövlət-i qārūn,]*

dövlətmənd: Devletli, servet sahibi.

Hər dənī təb'ələr 'āləmdə olub **dövlətmənd**
Şāhib-i 'izz ü şərəf bî-sər ü sāmān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 7*). [*dövlətmənd,]*

dövlət-şövkət: Ululuk, büyüklük, mevki ve makam.

Hələf-i zî-i hib-i Muştafa Hān-ı Şīrvān
Ki müsəlləmdi əzəldən ona **dövlət-şövkət** (*Kaside 5, Mısra 38*). [*dövlət-şövkət,]*

dövr: Kader, talih.

Bir gün mənim murādım ilə **dövr** qılmadı
Dövr-i sipihr ü çərḥ-i dəğādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 5*). [*dövr,]*

İzhār elədi **dövr** elə iqdām
İkrān saña eyləyübdü ikrām (*Mesnevi 7, Mısra 31*). [*dövr,]*

Hic sultānım deyən mülkini vīrān istəmər
Məhr ilə **dövr** etmədi hərgiz bu çərḥ-i bî-həyā (*Tahmis 3, Mısra 16*). [*dövr,]*

dövr: Çember; Dönme, kendi ekseyi etrafında hareket etme. Bir şeyin çevresinde dolaşma, devir.

Dövrə gəl **dövrüvə** qurbān tən u cān ey sāqī
Bədən-i mürdə için rüh-i rəvān ey sāqī (*Mesnevi 9, Mısra 1*). [*dövrüvə, -üv, -ə]*

Sāqiyā **dövrə** götür cām-ı mey-i gül-nārı
Gəti bir həlmə şərāb ilə dil-i bīmārı (*Mesnevi 15, Mısra 1*). [*dövrə, -ə]*

Gönçəsi **dövrində** kim zülf-i pərişān titrəşür
Eylə kim cādū görüb möhr-i Süleymān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 1*). [*dövrində, -i, -n, -də]*

Yüzün **dövrində** müşkīn həq mıdır ey gül sənün yā kim
Kənar-ı mülk-i dīni həyl-i rəng-i Əhrimən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 7*). [*dövrində, -i, -n, -də]*

Növ-bəhār oldı ələ gülşəndə cām almaq gərək
Cām **dövrində** fələkdən intiqām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 2*). [*dövrində, -i, -n, -də]*

Žū'ī əgərçi mən' edürəm həlqi yārdan
Mümkün mi şəm' **dövrinə** pərvānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 14*). [*dövrinə, -i, -n, -ə]*

Bir məclisə yetüšdim [o] hür u qüşür idi
Çəşm-i rəqib ü həsid o məclisdə **dövr** idi (*Gazel 246, Mısra 2*). [*dövr,]*

dövr et-: Dönmək, kendi mihveri etrafında hareket etmək; Bir şeyin çevresində dolaşmaq, dönüp dolaşmaq.

Bir mür-ı bî-nəvā tək sər-gəştə **dövr edüb**
Ahırdə bārgāh-ı Süleymānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 3*). [*dövr edüb, -üb]*

Hudävənd eyləsün əhbəbivə lütfün ziyād 'ömrün
Nə qədri **dövr edər** əflək bəqədür cəhān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 24*). [*dövr edər, -ər*]

dövrən: *Devran, devir, felek, zaman, dünya.*

Dünyədə 'elm ü mərifət-i fəzl tərək olub
Dövrən dutubdı mərdüm-i nə-dənə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 22*). [*dövrən,]*

Fələkdən güşə **dövrəndən** bələdur həşilim hər gün
Məgər Həq şadlıq h'urşidini məndən nihān qılmış (*Kaside 11, Mısra 9*). [*dövrəndən, -dan*]

Həqānilər gəlür genə **dövrənə** ey Gərīb
Olaydı ihtisān ilə Toğrul Tigin əgər (*Kaside 3, Mısra 30*). [*dövrənə, -ə*]

Çohdan gələydi kəş bu **dövrənə** Şərq-i Rus
Tə zə'f-i milləti gətürə cənə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 1*). [*dövrənə, -ə*]

Ze-bəs yoh təlib-i fəzl ü kəməl ü şe'r 'ələmdə
Bu mə'nidən başa **dövrən** əliflərdən sinān qılmış (*Kaside 11, Mısra 16*). [*dövrən,]*

İzhər elədi dövr elə iqdām
Dövrən saña eyləyübdü ikrām (*Mesnevi 7, Mısra 32*). [*dövrən,]*

Bir buq'ədəəm əsir ü heyran
Salmış məni min bələyə **dövrən** (*Mesnevi 8, Mısra 4*). [*dövrən,]*

Yoh fikr edən ki nişə bu **dövrənə** gəlmişəm
Tər olmamışdı hüşk ləbim bir şərāb ilə (*Muhammes 3, Mısra 39*). [*dövrənə, -ə*]

Mənənd olə bilməz saña ey şüh-i dil-ārā
Heyhāt sənün tək gələ **dövrənə** 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 26*). [*dövrənə, -ə*]

Ey Füzülī müttəsil **dövrən** mühəlifdür başa
Ğalibə ərbāb-ı iste'dadı **dövrən** istəməz (*Tahmis 3, Mısra 19*). [*dövrən,]*

Ey Füzülī müttəsil **dövrən** mühəlifdür başa
Ğalibə ərbāb-ı iste'dadı **dövrən** istəməz (*Tahmis 3, Mısra 20*). [*dövrən,]*

Bu 'əşrdə dəhi çoh pədsāhə eylə nəzər
Nə tövr zillətə əhirdə döndü **dövrən** (*Kaside 23, Mısra 8*). [*dövrən, -i*]

Heyf ol qərinə kim başa **dövrən** be-kām idi
H'os ol zəməni ki 'işrət ü eyşim təmām idi (*Muhammes 2, Mısra 18*). [*dövrən,]*

Dövrən 'ədü vü yār başa bī-vəfā ikən
Bülbül şifət həzān-ı gəmə mübtəlä ikən (*Muhammes 3, Mısra 7*). [*dövrən,]*

Yā Rəb nədi bā'ış belə **dövrən** dəgişübdür
Tə'şir-i kəvākeb məh-i tēbān dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 1*). [*dövrən,]*

Əhl-i 'üfrən bu şifət zār u pərişān oləcəq
Nə bilim dəhrdə əhür belə **dövrən** oləcəq (*Gazel 113, Mısra 1*). [*dövrən,]*

Əgər dəşt-i cünun içrə mənim tək olsə Məcnūnı
Nə mümkün sən tək olsun ey pəri Leylāsı **dövrən** (*Gazel 160, Mısra 4*). [*dövrənün, -un*]

Dərd-i şərāb-ı humda Fələtün ğubāridür
Dövrən nə hək gör gətürüb rüzgārınə (*Gazel 207, Mısra 12*). [*dövrən,]*

Yā Rəb niyə **dövrən** belə bī-pā vü sər oldı
Vəz'i dolanub hələti bəddən betər oldı (*Gazel 239, Mısra 1*). [*dövrən,]*

dövrən-i kəc-mədār: *Eğri dönlüşlü zaman, talih.*

Şəd-heyf saldı fırcətə **dövrən-i kəc-mədār**
Ol məh bənimlə bir gecə həm-şəhbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 3*). [*dövrən-i kəc-mədār,]*

dövr-i fələk: *Feleğin dönlüşü; Talih.*

Ver səqī başa şərāb-ı gül-nār
Kim **dövr-i fələk** edüb məni hār (*Mesnevi 8, Mısra 2*). [*dövr-i fələk,]*

Rəşk edüb **dövr-i fələk** məndən ayırdı 'əqibət
Dərd gəm dəf'inə kim bir gəm-küsərim var idi (*Gazel 225, Mısra 9*). [*dövr-i fələk,]*

dövr-i gərdis-i gərdün: *Feleğin dönməsinin devri.*

Nə **dövr-i gərdis-i gərdün** olaydı nə əyyām
Nə āftāb nə əncüm nə āsmān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 3*). [*dövr-i gərdis-i gərdün,]*

Nə yer olaydı nə göklər nə səbit ü səyyār
Nə **dövr-i gərdis-i gərdün** nə belə 'ələm olaydı (*Gazel 244, Mısra 4*). [*dövr-i gərdis-i gərdün,]*

dövr-i gərdün: *Feleğin döngüsü.*

Dövr-i gərdün məni bir növ' ayağə saldı
Āy u gün keçdi görünməz gözə bir bədə vü cām (*Kaside 13, Mısra 13*). [*dövr-i gərdün,]*

dövr-i ruh: *Yüzünün devrinde, yüzünde devreden.*

Şirīn qılə məzāqımı şəhd-i təkəllümi
Dövr-i ruhunda zülfi təkī kām-rān olam (*Gazel 128, Mısra 4*). [*dövr-i ruhunda, -u, -n, -də*]

dövr-i rüzgār: *Zamanın devretməsi, dönlüşü.*

Nə bəğlərdə səfə var nə meydə 'eyş ü nəşāt
Dönüb zəmənə olub **dövr-i rüzgār** hərəb (*Gazel 29, Mısra 4*). [*dövr-i rüzgār,]*

dövr-i sipihr: *Semanın, feleğin devri, dönüşi.*

Bir gün mənim muradım ilə dövr qılma
Dövr-i sipihr ü çərhi-i dəğadan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 6*). [*dövr-i sipihr,]*

dövr-i zəməna: *Zamanın dönüşi.*

Bir hāl ilə qalmaz bu şifət **dövr-i zəməna**
Ağır dəğişər gərdis-i dövrən belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 13*). [*dövr-i zəməna,]*

dövriyyə: *Tüm varlıkların Tanrı'dan gəlip Tanrı'ya döneceğine inanırlar.*

Müsəvi 'İsəvi Dəhrī Hikəmi **Dövriyyə**
Nūrī vü nārī vü hürşīdī vü əhl-i bid'ət (*Kaside 5, Mısra 21*). [*dövriyyə,]*

dövrə gəl: *Devreyle, dolaşarak şarap dağıt.*

Dövrə gəl dövrüvə qurbān tən u cān ey sāqī
Bədən-i mürdə için rūh-ı rəvān ey sāqī (*Mesnevi 9, Mısra 1*). [*dövrə gəl,]*

döz-: *Tahammül etmək, dayanmaq.*

Gəldi ədəm bu yerə **dözmədi** bir şeytānə
Bilmədi burda təməm ədəm-i şeytān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 7*). [*dözmədi, -mə, -di]*

du'a: *Allah'a yalvarma, niyaz.*

Salınub 'işrət ilə mən də **du'alar** eləyüb
'Ömrüvə dövlətüvə tā nə qədər cānım var (*Kaside 6, Mısra 37*). [*du'alar, -lar]*

Žū'ī du'a eylə sözə vermə tül
İmdi olur çünki **du'alar** qəbül (*Mesnevi 5, Mısra 100*). [*du'alar, -lar]*

Bihüdə çox da qılma namāz eyləmə **du'a**
Žū'ī bu nə-qəbül **du'adan** nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 17*). [*du'a,]*

Bihüdə çox da qılma namāz eyləmə **du'a**
Žū'ī bu nə-qəbül **du'adan** nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 18*). [*du'adan, -dan]*

Du'a ilən elə Žū'ī təməm əş'arun
Murād-i mətləbimə mən də kām-kār oldım (*Kaside 12, Mısra 25*). [*du'a,]*

Žū'iyā qā'idədür şe'rdə āhirdə **du'a**
Tül vermə elə bu tərz ilə sən də itmām (*Kaside 13, Mısra 33*). [*du'a,]*

Ki bəlkə Žū'ī-i kəm-nām künc-i 'üzlətdə
Edən **du'ası** huşulə yetə icābət ilə (*Kaside 20, Mısra 50*). [*du'ası, -s, -ı]*

Bu verdiyim mənim **du'alardan**
Həq səni hifz edə bəlalardan (*Mesnevi 2, Mısra 51*). [*du'alardan, -lar, -dan]*

Həqqə edirdüm gecə mən bir **du'a**
Oturmuşkən həstə-bəstə mübtələ (*Mesnevi 4, Mısra 39*). [*du'a,]*

Žū'ī **du'a** eylə sözə vermə tül
İmdi olur çünki du'alar qəbül (*Mesnevi 5, Mısra 99*). [*du'a,]*

Hər şām u səhər Žū'ī münācāt elədim çox
Bilməm nə üçün muncə **du'a** bī-əşğər oldı (*Gazel 239, Mısra 10*). [*du'a,]*

du'a-gū: *Dua eden, duacı.*

Cümlə şəhr əhli **du'a-gūdi** o zāt-ı pākə
Yetüb āvāzə'-i 'elm ü 'əməli əflākə (*Mesnevi 6, Mısra 29*). [*du'a-gūdi, -di]*

Hər nəhv olə Žū'ī saña bəndədür
Du'a-gūdūr hüdmetə pāyəndədür (*Mesnevi 10, Mısra 58*). [*du'a-gūdūr, -dūr]*

du'a-yı qədəh: *Kadeh duası.*

Qədəhlər edi baña şamlar **du'a-yı qədəh**
Kitābi şışələr əldə kitāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 9*). [*du'a-yı qədəh,]*

du'a-yı zülf ü ruh: *Yüzünün və saçının duası.*

Qaşun hilāl 'izārun məh-i təməmimdür
Du'a-yı zülf ü ruhun vird-i şüb ü şāmimdür (*Gazel 55, Mısra 2*). [*du'a-yı zülf ü ruhun, -un]*

düçar: *Düçar olmaq, uğramak, yakalanmaq, tutulmaq.*

Oldı **düçar** dün baña bir āftāb-rū
Yüz mərtəbə vəcīhdi mäh-i təməmdən (*Gazel 177, Mısra 7*). [*düçar,]*

Bələ-yı hicrə **düçar** oldım 'əqibət Žū'ī
O vəşldən ki günü bir ilə bərabər idi (*Gazel 240, Mısra 13*). [*düçar,]*

Qoyub Şəmāhı kimi reşk-i bağ-ı firdövs
Muğāndə güssə muğīlānına **düçar** oldım (*Kaside 12, Mısra 4*). [*düçar,]*

O bəlalər ki görməyüb hiç kəs
Özün āhır onə **düçar** oldun (*Kaside 16, Mısra 4*). [*düçar,]*

Nə müsibət var isə eylədi çərhi-i gəddār
Şəbr qıldım nə bələ oldı əgər cümlə **düçār** (*Müseddes 2, Mısra 24*). [*düçār,]*

düçār ol-: Müptela olmaq, tutulmaq.

Oldu düçār bana ədib-i zəməinə kim
Həm-nəmdur birisinə ol həşt ü çār ilə (*Kaside 21, Mısra 17*). [*düçār oldu,]*

dūd-ı ah: *Izdırabın dumanı.*

Əltāf ilə sordu ehtiyacım
Hər vəcfədən eylədi ‘əläcım (*Mesnevi 7, Mısra 63*). [*dūd-ı ahım, -ım]*

Nə süd rəşhə-i əltāf yohdı mähundan
Əgərçi yandı köñül çərhi **dūd-ı ahundan** (*Gazel 185, Mısra 1*). [*dūd-ı ahundan, -un, -dan]*

dūdə-i çeşm: *Gözün karası; Göz oltası.*

Nə sehr edüb ki müjün kimi mərdümü ey gül
Edübdi **dūdə-i çeşmündə** pāy-bəst göztün (*Gazel 158, Mısra 4*). [*dūdə-i çeşmündə, -ü, -n, -də]*

dügāh: *Musikimizdə saba makamı ilə zengule dizisindən birqəç sesin birləşməsiylə meydana gələn və dügah perdesində karar kılan birləşik makam.*

Oğur vəşf-i behişt-i ‘ədn hər bir güşədə şulşul
Dügāh şübh ü şām içrə neçə ‘uşşāq-ı dīvānə (*Kaside 22, Mısra 14*). [*dügāh,]*

dügāh-ı şübh ü şām: *Sabah akşam iki defa.*

Dügāh-ı şübh ü şām içrə mənā oldum ki şür ilə
Səmə‘ eylərdi güşum gəh segāh u gəh nəvā səndən (*Gazel 168, Mısra 13*). [*dügāh-ı şübh ü şām,]*

dühāt: *Dähilər, üstün akıllılar.*

Dühāt içində nə müddətdi qalmışam mağmüm
Ləziz şöhbət-i cən bəhşdən olub məhrüm (*Mesnevi 14, Mısra 11*). [*dühāt,]*

dükān: *Dükkan.*

Mətā‘-ı ‘eyş ü ‘işrət çoxdı dünyānun **dükānında**
Bizim nə nəqdimiz var ondə nə bāzārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 3*). [*dükānında, -ı, -n, -da]*

Mənəm Məhmüd-ı zārī ol Ayāz-ı şānīnün Zū‘ī
Ki çaruq ilə olmuş şəhrdə məşhūr **dükkānı** (*Gazel 220, Mısra 12*). [*dükkānı, -ı]*

dün: *İçində bulunulan gündən evvelki gün, dün; Gece.*

Dün şikāyət eləyürdüm fələk-i bəd-hüdan
Ki nöçün bağladı gərdün yolunu hər sūdən (*Mesnevi 1, Mısra 21*). [*dün,]*

Oldı düçār **dün** baña bir āftāb-rū
Yüz mərtəbə vəcīhdi mäh-ı təmāmdan (*Gazel 177, Mısra 7*). [*dün,]*

Dün gecə əndüh-ı gəm u güşşədən
Danışurdum başə gələn qışşədən (*Mesnevi 4, Mısra 31*). [*dün,]*

Dün baña bir yār-ı ‘adimü‘l-misāl
Sölədi ey Zū‘ī-ı şīrīn məqāl (*Mesnevi 5, Mısra 41*). [*dün,]*

Dün ‘əcz ilə soruşdım mən pīr-i ‘əqldən
Bā‘iş nədür bu hələ bu gün rüzgārdə (*Kaside 19, Mısra 13*). [*dün,]*

Gərdün-e goşud əz gəm o zülf təbdār
Dün həbsdə çü Yüsif-i çərhi eylədi qərār (*Kaside 9, Mısra 1*). [*dün,]*

Bunun ‘əläcımı **dün** pīr-i ‘əqldən şordum
Cəvābı ilə gəm ü güşşədən kənar oldım (*Kaside 12, Mısra 11*). [*dün,]*

Görmüşəm **dün** gecə hürşid-i dirəhşān yuhudə
Yetüşür vüslətə kim görsə bu ‘ünvān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 1*). [*dün,]*

Dün ki bāz-ı fələk öz lənəsin etdi məqām
Məş‘əl-i şīdi əhātə elədi zəng ü zəlām (*Kaside 13, Mısra 1*). [*dün,]*

dün: *Aşağı, alçak.*

Dərs-i bəhş-‘elm nə ləzımdı bu qədəm-**dünə**
Budu vallāhi dīnlər öküzə meymünə (*Mesnevi 6, Mısra 23*). [*dünə, -ə]*

dünbülü-bāz: *Argo ifadə.*

Yohsə çox **dünbülü-bāz** ism-i bəğ əhiz eyləyüb
Özünü bir adı bəgləklə nəcəbətli bilüb (*Mesnevi 6, Mısra 55*). [*dünbülü-bāz,]*

dünyā: *Cihan, alem, evren.*

Bahmə **dünyā** mālınə kəsb et həyāt-ı cəvidān
Cəhl ü ‘ürləndür həyāt-ı mövtün əşli Zū‘iyā (*Gazel 3, Mısra 13*). [*dünyā,]*

‘Āləm içrə hər kimün bir bī-vəfā cənānı var
Söləmun bir də onə **dünyā** vü dīn ü cānı var (*Gazel 54, Mısra 2*). [*dünyā,]*

Aldanməgilən Zü'î cəhənə nədi **dünyā**
Beş günlük olan 'işrət ü behcət nə içündür (Gazel 68, Mısra 27). [dünyā,]

'Əcəb bī-kārə vü āvārə vü bī-çārə olduq kimi
Nə **dünyā** vü nə 'uqbā işlərindən kārımız yohdur (Gazel 79, Mısra 6). [dünyā,]

Ey mäh bu gün sən kimi meh-pārə tapulmaz
Nə mən kimi **dünyādə** günü qarə tapulmaz (Gazel 98, Mısra 2). [dünyādə, -də]

Ādāb-ı hīdmət-i Həqī zāhid haçan bilər
Dünyādə çünki hīdmət-i insāni anlamaz (Gazel 100, Mısra 10). [dünyādə, -də]

Cəməl-i yārdur Zü'î təməttü'dār **dünyādə**
Kī əhl-i mə'nā içrə bu mətā'ə e'tibār olmuş (Gazel 102, Mısra 11). [dünyādə, -də]

Bī-mə'rifət gənidi fəqīr əhl-i mə'rifət
Fəqr ü ğinā nədəndi bu **dünyādə** bilmədim (Gazel 139, Mısra 6). [dünyādə, -də]

Zü'iyā **dünyādə** gər ol mäh olsə həm-dənim
Kāfirəm ümmīd dutsam hürī vü ğilmān içün (Gazel 152, Mısra 9). [dünyādə, -də]

Ātəşin meydən yaħar āhım odı **dünyā** yüzün
Bəzm-i ğeyr içrə görən dəm o gül-i rə'nā yüzün (Gazel 170, Mısra 2). [dünyā,]

Dünyāni behişt eyləmişən bir pərə şəhşə
Bir pərəsinə düzəhī qismət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 7). [dünyāni, -n, -i]

Nədi **dünyā** özi bir fikr elə ey məst-i ğürür
Bārī 'ibrət elə bir Ādəm ilə Həvvādən (Gazel 173, Mısra 3). [dünyā,]

Nəsl-i ādəmdə sənün tək məh-i h'urşīd-liqā
Gər mələk gəlsə inanmam gələcək **dünyāyə** (Gazel 194, Mısra 4). [dünyāyə, -y, -ə]

Əgər ol büt əlində Zü'iyā mey cāmını görsən
Dil ü **dünyā** vü dīn ü cān ayağınə nişār eylə (Gazel 199, Mısra 10). [dünyā,]

Əgər behiştə min hür versə Tarī baña
Döğül 'əvəz birinə ol günün bu **dünyādə** (Gazel 206, Mısra 10). [dünyādə, -də]

Bəvər etməmə sənə həmtā olə **dünyādə** bu gün
Enə gökdən yerə bir vəchdə yüz min āyə (Gazel 209, Mısra 3). [dünyādə, -də]

Məst ü məhmür gözün ğəməz-i hədənglə nədür
Turuqu'l-'eyndə **dünyāyə** salur pərħāşı (Gazel 247, Mısra 10). [dünyāyə, -y, -ə]

Bir nəfəs vəşlüvə ey şüh dəyişməmə bi'llāh
Versələr Tarī bilir gər baña bu **dünyāni** (Gazel 250, Mısra 6). [dünyāni, -n, -i]

Əzəl gün bār'ilāha məndən āyā nə hətā çihdi
Kī bu **dünyādə** belə kevkəb-i bəhtim qara çihdi (Gazel 254, Mısra 2). [dünyādə, -də]

İstəyürsən hər iki **dünyādə** rāhətliq əgər
Həqqinə bəhş eylə mey key gör ki rāhət kimdədür (Kaside 8, Mısra 17). [dünyādə, -də]

Həmīşə etdügi inşāflən mürüvvətdən
Kişi tapar iki **dünyādə** 'izzət-i 'uzəmə (Kaside 15, Mısra 24). [dünyādə, -də]

Eşitdün imdi qoy övlādun eyləsün təhşil
Saña çatə iki **dünyādə** bāğ-ı cənnətdən (Kaside 15, Mısra 64). [dünyādə, -də]

Keçürdə fəşl-i bəhārī riyāz-ı rīzvān tək
Behişt-i 'ədni mühəyyā edə bu **dünyādə** (Kaside 18, Mısra 6). [dünyādə, -də]

Bu beş gün 'ömr içün incitmə çox gözəl cānı
Könül bir 'ibrət ilə qıl nəzərə **dünyāni** (Kaside 23, Mısra 1). [dünyāni, -n, -i]

Yavaş yavaş bularə gəldi kāmīl ādəmlər
Yətürdi tā bu məqāmə ki dutdı **dünyāni** (Kaside 23, Mısra 42). [dünyāni, -n, -i]

Bizimki getdigi təhşil 'əbādī 'əmmāmə
Biri tə'əşşüb-i məzhəb ki yihdi **dünyāni** (Kaside 23, Mısra 62). [dünyāni, -n, -i]

H'oşə o şəhşə ki min dōrt yüz ildə dünyāyə
Gələ görər ki behişt-i bərindi **dünyāni** (Kaside 23, Mısra 96). [dünyāni, -n, -i]

Yer gök elə onlardı cəhān ilə o **dünyā**
Keçmişdəki inşāf u mürüvvət hara getdi (Kaside 24, Mısra 15). [dünyā,]

Dünyā dolanub Zü'î dönüb çərḡ-i cəfā-cū
Çoh söləmə ol köhnə şər'i'ət hara getdi (Kaside 24, Mısra 21). [dünyā,]

Çün fəqīrün yüzidür hər iki **dünyādə** qara
Kərəminlə bu qara yüzimi aq istəyürəm (Kit'a 2, Mısra 9). [dünyādə, -də]

Dünyā vü əhīrət işi mübhəmdī dəhrdə
Həll etməyüb bu müşkili fərzānənin biri (Kit'a-ı Kebir 6, Mısra 5). [dünyā,]

Dünyādə hānə məscid ü mey-hānədür vəlī
Olmub bizə nəşīb iki hānənün biri (Kit'a-ı Kebir 6, Mısra 3). [dünyādə, -də]

Həm-dənim şām [u] səhər hər dəm şahib-i fiṭnət
Bilməyürdüm nədi **dünyādə** belə vü möhnət (Mesnevi 1, Mısra 16). [dünyādə, -də]

'Ömr ilə **dünyāyə** çü yoh 'etibār
Qoymə keçə fəşl ü gül ü lāləzār (Mesnevi 5, Mısra 31). [dünyāyə, -y, -ə]

Bu gözəl məzhəb olmayə fānī
Dutmayə cəhl ü fitnə **dünyānı** (*Mesnevi 11, Mısra 100*).
[*dünyānı, -n, -i*]

Hər nə olsun gedəcəksən bu fənā **dünyādən**
Bārī bir 'işrət elə çəkmə gəm-i bī-cādən (*Mesnevi 15, Mısra 21*). [*dünyādən, -dən*]

Dünyadə indi istəmürəm bir zəmənlə olam
Altmış yaşında isə [o] bir kimsə gər vəfāt (*Muhammes 1, Mısra 17*). [*dünyadə, -də*]

Tapdı o şəhş hər iki **dünyadə** bir nicāt
Hər kəs ki etdi yetmişə həştādəcən həyāt (*Muhammes 1, Mısra 19*). [*dünyadə, -də*]

Dünyānı fikr edəndə gedir mægər zü'l-cəlāl
Tər eyləsən harāmı tapulmır dəhi həlāl (*Muhammes 3, Mısra 35*). [*dünyānı, -n, -ı*]

Müjdə olsun kim gəlüb **dünyāyə** Nov-rüz bayramı
Fərş-i istəbrəq salub şəhrāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 1*). [*dünyāyə, -y, -ə*]

Çəh fikr eylədim qəzā ilən təqdīrə
Dünyadə olan umūr üçün tədbīrə (*Rübai 2, Mısra 2*).
[*dünyadə, -də*]

Dünyadə olan məzhəb-i Bābīlünü'n-nām
Kıbr ilə Naşārā vü Yəhūd u İslām (*Rübai 3, Mısra 1*).
[*dünyadə, -də*]

Dünyadə yüz il 'ömr olə gər bir dəmdür
Hər kəs ki bunu bilsə bənī ādəmdür (*Rübai 4, Mısra 1*).
[*dünyadə, -də*]

Hər kimsə cəhāndə bir nəcīb 'əvrət alur
Dünyadə behişt ü hürī ilə cənnət alur (*Rübai 6, Mısra 2*).
[*dünyadə, -də*]

Dünyāsi olur behişt tək āhırı də
Bir 'əvrət alub əgər iki dövlət alur (*Rübai 6, Mısra 3*).
[*dünyāsi, -s, -ı*]

Çārə qıl mətləbinə bu cigəri süzānün
'Örz edim hıdmətivə tā rəvişin **dünyānün** (*Terci-bend 1, Mısra 4*). [*dünyānün, -n, -un*]

Sənünçün dānədür **dünyādəki** ləzzətlər ey gāfıl
Dürüst etsən nəzər zımnında yohdur dāmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 3*). [*dünyādəki, -dəki*]

Dutub āyīnə-rü **dünyānı** cām 'āləmdə çəh çəhdur
Vəlikən yohdur İskəndər nə bir Cəmşid nə Cəm var (*Gazel 70, Mısra 3*). [*dünyānı, -nı*]

Mətā'-ı 'eyş ü 'işrət çəhdü **dünyānün** dükānında
Bizim nə nəqdımız var ondə nə bāzārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 3*). [*dünyānün, -n, -un*]

Könlü nə vəslinə şükr eylə nə şəkvə firāqından
Təmām övzā'i yek-sər h'vābdur məkkārə **dünyānün** (*Gazel 149, Mısra 10*). [*dünyānün, -n, -un*]

Aldanmə **dünyā** malinə həm cāhinə cəlālınə
Düş bir Həqün həyālınə rəhmānə gəlmək yahşıdır (*Gazel 85, Mısra 9*). [*dünyā,]*

Usan 'əql-i ma'āşdan **dünyā** içün tələşdən
Keçüb cān ilə başdan meydānə gəlmək yahşıdır (*Gazel 85, Mısra 11*). [*dünyā,]*

Nə qədri çəh olə çəhdur yəqīn bil āzārı
Riyāsət ü 'əməl ü hökm ü dövlət ü **dünyā** (*Gazel 7, Mısra 4*). [*dünyā,]*

Dünyā köçübdü āhırətə bir zəhīrə qoy
Cān nəqdi Zü'iyā nə qədər gārət olmamış (*Gazel 105, Mısra 13*). [*dünyā,]*

Fānī **dünyādən** əgərçi belə nālən gedürəm
Bī-vəfā ümmət əlindən cigəri qan gedürəm (*Müseddes 2, Mısra 17*). [*dünyādən, -dən*]

Sərvərə Zü'i-i bī-çārə gəlübdir kəhvə
Qoyma munda sora **dünyāda** görə bir zillət (*Kaside 5, Mısra 50*). [*dünyāda, -da*]

Dünyadə 'əlm ü mə'rifət-i fəzl tərək olub
Dövrən dutubdı mərdüm-i nā-dānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 21*). [*dünyadə, -də*]

Çəhdü **dünyadə** əgər şāhib-i dövlət nə gərək
Həl bilməz gözəli istəməz əhl-i 'işrət (*Kaside 5, Mısra 51*).
[*dünyadə, -də*]

dünyā dut-: Dünyaya ait hər şeyə dəğər vermek, mal mülk düşkünü olmak.

Dünyā dutanda arturu rəzilə həm vəbāl
Həqqi həyālə salmaqə qalmır dəhi məcāl (*Muhammes 3, Mısra 37*). [*dünyā dutanda, -an, -da*]

dünyā üzi: Yer yüzü, dünya.

Dünyā üzi sər-be-sər fənādur
Bir yahşılıq adı kim bəqādur (*Mesnevi 8, Mısra 61*). [*dünyā üzi,]*

dünyā vü mā-fi-hā: Dünya ve dünyanın içinde olan hər şey.

Möhnət-i 'eşqün nə h'os dārū imiş kim gərcəgin
Çəkmənəm bi'llāh dəhi **dünyā vü mā-fi-hā** gəmin (*Gazel 156, Mısra 8*). [*dünyā vü mā-fi-hā,]*

dünyā yüzü: Dünya, yer yüzü.

Bəzm-i geyr içrə görən dəm ol gül-i rə'nā yüzün
Atəşin meydən yəhar āhum odı **dünyā yüzün** (*Gazel 148, Mısra 2*). [*dünyā yüzün, -i, -n*]

dünyāyə gəl-: Doğmak.

H' oşə o şəhşə ki min dörd yüz ildə **dünyāya**
Gələ görər ki behişt-i bərīndi dünyāni (*Kaside 23, Mısra 96*). [*dünyāya gələ, -ə*]

dünən: *Dün, bu gündən önceki gün.*

Dünən təzərru' ilə belə 'əqldən sordum
 Cəhəndə kimdi çatan belə gündə fəryadə (*Kaside 18, Mısra 15*). [*dünən,]*

dur-: *Kalmak, beklemek, durmak, bulunmak, ara vermek, kalmak.*

Həttə ü həlun rüy-ı ālunda **durubdur** vəchi var
 Tā ki dīn-i 'āşiqə hər ləhəzə rəhnə şalələr (*Gazel 48, Mısra 5*). [*durubdur, -ub, -dur*]

Durubdi Kə'bə-i ruhsārıvı ziyarət edər
 Kənār-ı zəməzəm-i lə'l-i ləbunda həl-i siyəh (*Gazel 60, Mısra 6*). [*durubdi, -ub, -di*]

Sāqiyā bir kərəm et **durma** gözün qurbānı
 Bir iki cām ilə sərşər elə mən nālāni (*Mesnevi 6, Mısra 1*). [*durma, -ma*]

dür: *Uzak.*

Kim ki tǝ'ətine məğrūr olə Żü'ī bi'llāh
 Bil yəqīndir ki [o] Həqqdən özini **dür** elədi (*Gazel 241, Mısra 10*). [*dür,]*

Vəqtün h' oş eylə gəməmə dövr **növ**-bəhərdur
 Tər eylə bir damağı mey-i h' oş-güvār ilə (*Kaside 21, Mısra 25*). [*dür,]*

Yəqīn budur āhır **dür** olub mehr ü vəfā zā'il
 Bu həm bir zülmür kim yār olur 'uşşāqdan gāfil (*Tahmis 1, Mısra 21*). [*dür,]*

Həvf-i cəhīm ü Kövsər ü təsnīm istəyür
 Həqqdən belə 'ibādət əlbəttə **dürdur** (*Gazel 74, Mısra 4*). [*dürdur, -dur*]

Nə gəm sənsiz gözüm gər giryədən ey mäh kür olsun
 Rəqībimdir yüzün nəzzərəsindən qoy ki **dür** olsun (*Gazel 150, Mısra 2*). [*dür,]*

Əgər görməz gözüm ruhsārıvı 'eyb etmə ey gül-ruh
 Yüzündən **dür** olan gözdə nə mümkündür ki nūr olsun (*Gazel 150, Mısra 4*). [*dür,]*

dur: *Başlamak.*

İmddən titrəməyə **durdı** vücudım yek-sər
 Nə-gəhən bir nəfər əhbāb baña etdi güzər (*Kaside 6, Mısra 19*). [*durdi, -di*]

dür-: *Kalkmak, ayağa kalkmak.*

Sāqiyā **dür** gəti ol zadə-i Cəmşid-i Cəmi
 Ki girdərsün dil-i şad-pərədən əndüh-i gəmi (*Mesnevi 1, Mısra 1*). [*dür,]*

Dür saña qurbān gəti sāqī şərab
 'Ömr keçir qoymə şitāb et şitāb (*Mesnevi 5, Mısra 27*). [*dür,]*

Gecə şübh oldı **dür** az zülf-i pərişānuvı aç
 Şübh-i şərməndə ilə çāk-ı giryānuvı aç (*Gazel 255, Mısra 1*). [*dür,]*

Dür gözün qurbānı sāqī bir də mey-hānə dut
 Gəm humārı Pāy-māl etdi məni peymānə dut (*Gazel 33, Mısra 1*). [*dür,]*

dür: *Mevcut (iken).*

Könlül tā var ləb-i cānān şərab-ı nābı neylərsən
Durarkən çeşmə-i həyvān sərāb u ābı neylərsən (*Gazel 183, Mısra 2*). [*durarkən, -ar, -kən*]

dür-: *Biriylə bir yerdə bulunmaq.*

At istəməgimdən imdi sən də
 Kim mərhəmət olma **durma** kəndə (*Mesnevi 8, Mısra 60*). [*durma, -ma*]

dür ayağə: *Ayağa kalk!*

Dür ayağə gülşən içrə cām dut
 Şür ilə mey nüş edib āram dut (*Mesnevi 5, Mısra 49*). [*dür ayağə,]*

Şəbr vəqti döğüldür eylə şitāb
 Dür ayağə al ələ cām-ı şərab (*Mesnevi 10, Mısra 12*). [*dür ayağə,]*

dürdānə: *İnci tənəsi.*

Gəlmişdi bəhr-i nəzmün fəvəranə ey Gərīb
 Saçmışdı hər tərəf neçə **dürdānə** ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 2*). [*dürdānə,]*

dür-i jālə: *Sabahları yaprak ve çiçeklerde görülen su damlaları, çiy, şebnem incileri.*

Geyüblər hıl'ət-i həzrā cəvānān-ı cəmən Żü'ī
Dür-i jālə gülüstān içrə gül üzrə nişār olmuş (*Gazel 101, Mısra 10*). [*dür-i jālə,]*

dür-i 'ulūm: *İlimlerin incisi.*

Könlündi **dür-i 'ulūmə** dəryā
 Dəstündi səhāyə kən Əmīrhān (*Mesnevi 7, Mısra 15*). [*dür-i 'ulūmə, -ə*]

dür-i 'ulümə dəryā: *İlimlerin incisinə derya, deniz.*

Könlündü **dür-i 'ulümə dəryā**

Dəstündi səhāyə kən Əmīrhān (*Gazel 136, Mısra 5*). [*dür-i 'ulümə dəryā,]*

durmaq: *Durmak, dayanmak.*

Pirānəsər tapandə kişi çün fuqārəti

Bī-heyər ü bī-nəvā dəhi **durmaqə** təcəti (*Muhammes 3, Mısra 32*). [*durmaqə, -ə]*

dürrāc: *Turaç kuşu, keklilik nev'inden bir kuş.*

Şulşul ü **dürrāc** tezərv [ü] həzār

Lahn-i mü'əllifdə oğurlar hişār (*Mesnevi 10, Mısra 7*). [*dürrāc,]*

dürüd: *Duā, medih, övme sözü, selām.*

Şəbā yetür mən-i dil-həstədən **dürüd** u səlām

Ədəblə hāk-ı dərinədən öpüb qılım ikrām (*Gazel 129, Mısra 1*). [*dürüd,]*

dürüst: *Doğru, düzgün açıqça, sağlam.*

Dürüst bahson əgər bilməz öz adın yazmaq

Bu qism ədəm-i molladı nə dələlət ilə (*Kaside 20, Mısra 33*). [*dürüst,]*

Dürüst diqqət elə bir umür-i dünyāyə

Təmām şāh u gədə cümləsi olur fānī (*Kaside 23, Mısra 5*). [*dürüst,]*

Sənünçün dənəddür dünyədəki ləzzətlər ey gəfil

Dürüst etsən nəzər zımnində yohdur dāmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 4*). [*dürüst,]*

düş-: *Yukarıdan aşağıya birdən-birə və bilə-ihtiyār innək, sükut etmək, yukarıdan innək, gütmək.*

Həlqə-i zülf-i siyāh 'āriz-i gül-nārə **düşüb**

Lə'ldür şanki dil-ihzārī içün nārə **düşüb** (*Gazel 23, Mısra 1-2*). [*düşüb, -üb]*

Yüsifim vəşfün 'utārid eləyübdür ki bugün

Zöhrə dəllələ olub müştərī bāzərə **düşüb**

Rüz u şəb birdi baña gəyd u səlāsil içərə

Mürğ-ı dil tā hamısı zülf ü ruh-ı yārə **düşüb**

Yeyürəm hün-ı ciğər həsrət-i lə'lünə məgər

Ki qəzādən baña rüz-i şəd pərə **düşüb** (*Gazel 23, Mısra 6-10*). [*düşüb, -üb]*

Nədəndi yā Rəb olub cərh-i kəc-mədār hərāb

Düşüb şəfādən olub bağ u lələzār hərāb (*Gazel 29, Mısra 2*). [*düşüb, -üb]*

Düşübdür ərgüvānī rüyuvə ol qarə gīsülər

Dutubdur cənnəti l-mə'vədə mə'və sanki hindülər (*Gazel 57, Mısra 1*). [*düşübdür, -üb, -dür]*

Mə'rifət 'elm hələ'iq nəzərindən **düşübən**

Didə-i həlqədən 'ənqā kimi pünhān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 3*). [*düşübən, -übən]*

Hätəm ü hökmdən āvərə Süleymān **düşübən**

Şahr təht-i şərəfə şāhib-i dīvān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 9*). [*düşübən, -übən]*

Žü't kimi bənd-i girih-i zülfünə **düşdim**

Əsüftə-i ol türərə-i tərār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 21*). [*düşdim, -di, -m]*

Bənd oldı çin-i zülfünə dil mürği nə-gəhān

Düşdim bu dām-ı 'eşqə genə mən hətā ilə (*Gazel 213, Mısra 4*). [*düşdim, -di, -m]*

Elə bil kim təzə **düşdim** cənnətə (*Mesnevi 4, Mısra 73*).

[*düşdim, -di, -m]*

Şāh-ı H'urşid məqām eylədi bürc-i qövsi

Düşəcəcək ləşkər-i sərmāyə 'əcəb qar-ı məqār (*Kaside 6, Mısra 8*). [*düşəcəcək, -əcəcək]*

düş-: *Düşmək, sendelemək.*

Mührə-i 'əql **düşüb** şəşdəre bağlandı qapı

Kə'bətəyn-i hünər ü fəzlə dəhi yoh həcət (*Kaside 5, Mısra 27*). [*düşüb, -üb]*

düş-: *Uğramak, rast gəlmək, kismetine düşmək.*

Nə çərə ey dil-i dīvānə tālī-'i məhluq

Biri bəhərə **düşübdür** biri şitādandır (*Gazel 83, Mısra 8*). [*düşübdür, -üb, -dür]*

Tə könlü meyl-i ruh u zülf-i pərişān etmiş

Qayd u zəncirə **düşübdür** deyəsən qan etmiş (*Gazel 104, Mısra 2*). [*düşübdür, -üb, -dür]*

Ey baña tə'nə edən bir **düşəsən** hicrānə

Görəsən tā ki nələr Žü'iyə hicrān etmiş (*Gazel 104, Mısra 9*). [*düşəsən, -ə, -sən]*

Düşdi güzərimiz genə bir dil-rübā ilə

Yā Rəb günim necə keçəcəcək bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 1*). [*düşdi, -di]*

Tā ki **düşə** başımə şür u nəvā

Şərḥ elim hər nə ki var mā-cərə (*Mesnevi 10, Mısra 13*). [*düşə, -ə]*

Çıq kəsrətdən **düş** vəhdətə gərç ol mey-i məhəbbətə

Žü't tək bəzm-i 'işrətə məstānə gəlmək yaxşıdır (*Gazel 85, Mısra 17*). [*düş,]*

Görüb əndüh-ı hicrānı olur kim lütf edə ol məh

Görüm **düşsün** onı yā Rəb mənim tək dərd-i hicrānə (*Gazel 192, Mısra 6*). [*düşsün, -sün]*

Əzəl zəməndə də inşandə var idi çıplaq
Nə **düşsə** əhl qılurdi keçirdi sāmāni (*Kaside 23, Mısra 38*).
[*düşsə, -sə*]

Düşən bu qulzüm-i 'eşq içrə gərq olur bi'llāh
Bu bəd mühittə kim sanmayun kənārasi var (*Gazel 87, Mısra 5*). [*düşən, -ən*]

Rūm-ı ruhsāruvun ətrāfin alub hindū-yı zülf
Āh şəd-āh ki nüşrət genə küffārə **düşüb** (*Gazel 17, Mısra 4*).
[*düşüb, -üb*]

Yeyürəm hün-ı cigər həsrət-i lə'lüñə məgər
Ki qəzādān baña rüzī dil-i şəd pārə **düşüb**

Žū'iyā qur'a-ı qəssām əzəldən deyəsən
Dərd ü gəm cövr ü cəfā cümlə mən-i zārə **düşüb** (*Gazel 17, Mısra 10-12*). [*düşüb, -üb*]

Mən də bülbül də gül 'eşqində şərīküz līkən
Žū'iyə giryə fəğān bülbül-i şeydāyə **düşüb** (*Gazel 23, Mısra 14*). [*düşüb, -üb*]

Düşübdü Žū'ī biyābānə imdi Məcnūn tək
H'osā o məhvəşə həm-hvānə olduğım günlər (*Gazel 66, Mısra 9*). [*düşübdü, -üb, -di*]

düş: *Hayal, rüya.*

Şəb **düşin** eləyirdim neçə yüz min əfkār
Ki sabāh qış gələcək necə keçər leyl nəhār (*Kaside 6, Mısra 1*). [*düşin, -in*]

düş-: (*Gaflete*) *Düşmek, nefsi istekler peşine düşmek.*

Nə yazdı kätib-i təqdir yoh onə təğyir
Həvāyə **düşmə** belə mā-cərāni ahtarma (*Gazel 9, Mısra 8*).
[*düşmə, -mə*]

düş-: *Aşık olmak anlamında.*

Rüz u şəb birdi baña gayd u səlāsil içərə
Mürğ-i dil tā hamısı zülf ü ruh-i yārə **düşüb** (*Gazel 17, Mısra 8*). [*düşüb, -üb*]

Güşə-i çeşmün ilə zülfün edər sər-küş
Görünür kim genə bir tüzəcə sevdāyə **düşüb** (*Gazel 23, Mısra 4*). [*düşüb, -üb*]

Kemer-i sīm belini qucmaq içün həlqələnb
Təmə'i hāmını gör kim nə təmənnāyə **düşüb** (*Gazel 23, Mısra 6*). [*düşüb, -üb*]

Düşüb 'eşqün həvāsınə sə'y eyləyüb şəfāsınə
Bu həqiqət mināsınə qurbānə gəlmək yahşıdır (*Gazel 85, Mısra 15*). [*düşüb, -üb*]

düş-: *Yansımak, aksetmek.*

Tā yüzün şa'sa'a-ı sığər ü şəhbāyə **düşüb**
Rəşkdən āy ilə gün küh ilə şəhrāyə **düşüb** (*Gazel 23, Mısra 1*). [*düşüb, -üb*]

Zülf-i müşkīn dögi ruhsārınə həm-sāyə olan
Bāl-ı Cibrīldi hürşid üzünə sāyə **düşüb** (*Gazel 23, Mısra 10*).
[*düşüb, -üb*]

Dögi H'urşid ü məh ey lālə 'izārım gökdə
'Əks-i rüyündi sənün çərḥ-i mü'əllāyə **düşüb** (*Gazel 23, Mısra 12*). [*düşüb, -üb*]

Necə əğyārı görüm mən ki öldürdüm gəmədən
Gər görirdim ki **düşüb** sāyə gəzir yanı ilə (*Gazel 204, Mısra 6*). [*düşüb, -üb*]

düş-: *Düşmek (Çöllere, yollara vb.).*

Tā yüzün şa'sa'a-ı sığər ü şəhbāyə **düşüb**
Rəşkdən āy ilə gün küh ilə şəhrāyə **düşüb** (*Gazel 23, Mısra 2*). [*düşüb, -üb*]

düş: *Düşmek, akmak.*

Lālə-rūlar döndürüblər qanə hünin könlümi
İmdi çeşmimdən **düşər** hər dəmdə qanı könlümün (*Gazel 161, Mısra 10*). [*düşər, -ər*]

düş: *Düşmek, kaybolmak.*

Nāyāb olubdı dəhrdə ərbāb-ı mə'rifət
Düşmüş o qədər fəzl ü hünər e'tibārdan (*Gazel 176, Mısra 4*). [*düşmüş, -müş*]

düş: *Aklına gəlmək.*

Demə Žū'ī ki əfğān eylərəm görcək fīrāqından
Görəndə ol məhi cān **düşməyür** əfğān **düşər** yadə (*Gazel 195, Mısra 10*). [*düşməyür, -mə, -y, -ür*]

düşcəgin hətiro: *Akla gelinece.*

Dəğ ber-dəğ qoyur hāl-i ruhı sīnəm ara
Düşcəgin hətiro ol lālə 'izārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 8*).
[*düşcəgin hətiro, -ə*]

düşdi güzərimiz: *Yolları kesişmək.*

Düşdi güzərimiz genə bir dil-rübā ilə
Yā Rəb günim necə keçəcək bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 1*). [*düşdi güzərimiz, -ımız, -*]

düşdi nə-gāh həyālātə: *Birden aklına gəlmək.*

Düşdi nə-gāh həyālātə üşülü'l-'imān
Mücid-i əvvəl-i əşyada idim ber-şöhbət (*Kaside 5, Mısra 11*). [*düşdi nə-gāh həyālātə, -ə*]

düşmüşəm āvərə: *Uzaklaşmaq, evsiz barksız başka ellerde kalmak.*

Vəlikən **düşmüşəm āvərə** müddətdür Şəmāhīdən
Diyār-ı Qübbə içrə bir nişiməndə məkənim var (*Kaside 7, Mısra 9*). [*düşmüşəm āvərə,]*

düşmən: *Düşman.*

Olsun nəşibi dostuvun şir ü şəhd ü nüş
Batsun gözinə **düşməni** tır ü nış ü hār (*Kaside 9, Mısra 36*). [*düşməni, -iv, -ün]*

Žū'iyəm mən də Şəmāhīdə sənün məddāhın
Düşməni dīdəsinə çəkməgə dəq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 16*). [*düşməni, -ün]*

Babam firāqını **düşmən** cəfāsını çəkdim
Bir özgə güşşə var oldur qılan fikār mənī (*Müseddes 2, Mısra 21*). [*düşmən,]*

düşüb ayru: *Ayrı düşmək, ayrı kalmak.*

Mənim tək hansı kəsdür kim **düşüb** əhbābdən **ayru**
Mənim tək hansı bülbul tərki bāğ u büstān qılmış (*Kaside 11, Mısra 5*). [*düşüb ayru,]*

düşüb yadə: *Aklına gəlmək, hatırlamaq.*

Bəhār Olubdı cavānlıq **düşüb** genə **yadə**
Könlü dilər olə bəzminde sāğər-i bādə (*Kaside 18, Mısra 1*). [*düşüb yadə,]*

Düşəndə yədīmə əhbāblar bəzmindeki dəmlər
Bu həsrət könlümü dəğ cəyləyüb hər ləhze qan qılmış (*Kaside 11, Mısra 3*). [*düşəndə yədīmə,]*

Nə qədri qışdı mülk-i Qübbədə h' oşdur mənə ammə
Bəhār olcaq **düşər yədīmə** Şirvān yüz fəğānım var (*Kaside 7, Mısra 14*). [*düşər yədīmə,]*

dut-: *Tutmaq, tapdirmek, elinde bulundurmaq.*

‘Arizündən nūr oğurlar mərdüm-i çeşmim onı
Hək tək ol həlqə-i zülf içrə sal zindānə **dut** (*Gazel 33, Mısra 6*). [*dut,]*

Qurubdur Yüsif-i gül Mişr-i gülşən içrə bəzārın
Dutub cən nəqdin əldə şanki bülbullər Züleyhədur (*Gazel 40, Mısra 8*). [*dutub, -ub]*

Zülf-i siyəhin hörməgə ol zülf-i pərişān
Hür āynə **dutsun** u pəri şānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 4*). [*dutsun, -sun]*

Cəm' oldı müştəri **dutubən** əldə nəqd-i cən
N' oldı ki Yüsifim belə bəzārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 7*). [*dutubən, -ubən]*

Dutmə tuğyān edüb ey aşk gözüm revzənini
Səni Tarı qoy edim onlə nəzərə mənī (*Gazel 224, Mısra 3*). [*dutmə, -mə]*

Mollāyā sāhibi deyər hər həftə bir şāhı
Vermüb o şāhını **dutə** āhır hüşüməti (*Kaside 2, Mısra 14*). [*dutə, -ə]*

Bu gözəl məzhəb olmayə fānī
Dutmayə cəhl ü fitnə dünyānı (*Mesnevi 11, Mısra 100*). [*dutmayə, -ma, -y, -ə]*

Dutə gər hür u gilmān 'āləmi bi'llāh nigāh etmən
Cəhānı çeşmimə Žū'ı şifət hər gün siyāh etmən (*Tahmis 1, Mısra 27*). [*dutə, -ə]*

Dutdı zülfün bāğ-i hüsün görmədim ruhsārını
Hüldən Adəm kənār olmazdı şeytān olmasa (*Gazel 13, Mısra 3*). [*dutdı, -di]*

Yoh 'eybi hizr-i hət **dutə** lə'lün kənārını
Tüfi gızāsı rəsmidür 'āləmdə qənd olub (*Gazel 24, Mısra 9*). [*dutə, -ə]*

Āynə-i dünyānı **dutmuş** yohdur İskəndər şifət
Cəm çohdur lək bəzm-i 'eyş için Cəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 7*). [*dutmuş, -muş]*

Dutub āyina-rū dünyānı cəm 'āləmdə çoh çohdur
Vəlikən yohdur İskəndər nə bir Cəmşid nə Cəm var (*Gazel 70, Mısra 3*). [*dutub, -ub]*

Behişt olmuş cəhān ləkən **dutub** şeytān ilə 'āləm
'Əbəz sözdür ki söylərlərdi cənnət içrə adəm var (*Gazel 70, Mısra 5*). [*dutub, -ub]*

Zülmət **dutub** 'āləmi yoh Hizr ilə İlyās
İskəndər ilə çeşmə-i heyvān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 5*). [*dutub, -ub]*

Yüzünü zülf içrə elə ol sīmīn-bədən **dutmuş**
Görən sölər ki məhdür bürc-i əqrəbdə vətən **dutmuş** (*Gazel 103, Mısra 1*). [*dutmuş, -muş]*

Yüzün dövrində müşkīn hət midir ey gül sənün yā kim
Kənār-ı mülk-i dīni həyl-i rəng-i Əhrimən **dutmuş** (*Gazel 103, Mısra 8*). [*dutmuş, -muş]*

İlāhī var mı Žū'ı tək cəhān bağında gəm çəkmiş
Gecə gündüz melek-i dərd ü gəm qüşşə-i hün **dutmuş**
(*Gazel 103, Mısra 10*). [*dutmuş, -muş]*

Nə dildə şəbr qoyubdur nə əldə cəm fələk
Gözün qarasını **dutsun** yüzün zəlam fələk (*Gazel 118, Mısra 2*). [*dutsun, -sun]*

Āvəze-i hüsün ki təmām 'āləmi **dutdı**
Ey mäh bu şöhrətdə səbəbkār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 7*). [*dutdı, -di]*

Görüb cəməlivə 'eşqün könlüdə **dutdı** qərār
Gətirdi hicr-i ruhun başımə belə kəzīm (*Gazel 137, Mısra 21*). [*dutdı, -di]*

Dutdı zülfün bağ-ı hüsnün görmədim ruhsarıvı
Hülddən Adam kənər olmazdı şeytən olmasə (*Gazel 197, Mısra 3*). [*dutdı, -di*]

Tə'zīm ilə **dutub** yüzüvi qarə tellərün
Kāfirdə var görün genə imān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 9*). [*dutub, -ub*]

Dünyədə 'elm ü mə'rifət-i fəzl tərək olub
Dövrən **dutubdı** mərdüm-i nā-dānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 22*). [*dutubdı, -ub, -di*]

Fövc-i sərmə ki əhātə eləyüb şəhrānı
Görməyürsən ki tāmām dağları **dutmuşdur** qar (*Kaside 6, Mısra 24*). [*dutmuşdur, -miş, -dur*]

Dedi ey Zü'i-i bī-çārə vü möhnət-dīdə
Nə **dutubdur** səni bu növ' səqām u ālām (*Kaside 13, Mısra 10*). [*dutubdur, -ub, -dur*]

Dutubdı 'ərşə-i āfāqı cümlə hīkmət ü 'elm
Çıhur səməyə həlā'ıq bugün fərāsətdən (*Kaside 15, Mısra 3*). [*dutubdu, -ub, -du*]

Yavaş yavaş bularə gəlmişdi kāmīl ādəmlər
Yetürdī tā bu məqāmə ki **dutdı** dünyānı (*Kaside 23, Mısra 42*). [*dutdı, -di*]

Bular də bīşədə cəngəllər içrə qalmışdı
Məqām **dutmuş** idi özlərinə şəhrānı (*Kaside 23, Mısra 40*). [*dutmuş, -muş*]

Gəl imdi vāqitdūr ey şāhibü'z-zəmə'n gəl gül
Dutubdı 'ālami Yə'cüc-tynət ü Dəccāl (*Kaside 23, Mısra 90*). [*dutubdı, -ub, -di*]

dut-: Tutmak, bulundurmak; Uyuşmak, saymaq, addetmək, eşit tutmak, aynı kefedə görmək, eteğini tutmak.

Bādəyə gīybat ü məğrūrluqı tay **dutaq**
Gīybatün nəhyinə var çün neçə 'āyət zāhid (*Gazel 39, Mısra 13*). [*dutaq, -aq*]

Hərīdār-ı mətā'-ı hüsnün ey H'urşīd-rū dil-bər
Bir əldə dīn-i dünyānı bir əldə cān-ı tən **dutmuş** (*Gazel 103, Mısra 4*). [*dutmuş, -*]

Binā-yı dostluqım **dutmamış** nigārım ilə
Pozub harāb elədim çeşm aşkbārım ilə (*Gazel 191, Mısra 1*). [*dutmamış, -ma, -miş*]

Hardə çatar məqsədə vādī-i həyrətdə gör
Şīd q ilə tā mürşīdün **dutmasə** dāmānını (*Gazel 245, Mısra 14*). [*dutmasə, -ma, -sə*]

Gər **dutmayaıdı** şīd q ilə Mūsā şəfi'
Olmazdı hiç əsāsı onun əjdəhā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 17*). [*dutmayaıdı, -ma, -ya, -y, -dı*]

dut-: Dilinin ezberi yapmak.

H'urşīd **dutub** etməz idi köñüldə məqāmın
Olsaydı 'āyān pərdə Məsīhāyə cəmālun (*Gazel 147, Mısra 3*). [*dutub, -ub*]

Līk şəd-həyf ki bu 'əşrdə məhlūq tāmām
Dutub ol köhnə sözi kim belə sölbüddi babam (*Mesnevi 9, Mısra 60*). [*dutub, -ub*]

dut-: Kurmak, oluşturmak, düzenlemek.

Dur gözün qurbānı sāqı bir də mey-hānə **dut**
Gəm humāri Pāy-māl etdi məni peymānə **dut** (*Gazel 33, Mısra 1*). [*dut, -*]

Var yeri cəm'ıyyətün zülfündə bər-həm olsə gər
Kim dedi ey dil sən ol mənəzildə get kāsānə **dut** (*Gazel 33, Mısra 4*). [*dut, -*]

Bilmək istərsən köñül gər hīkmət Əflātün kimi
Çək ayağın bādəvəş hūm içrə sən də hānə **dut** (*Gazel 33, Mısra 8*). [*dut, -*]

Dutan ey övc-i istīgnədə dāim āşyān Şāhīn
Səni şayd eylər āhırdə 'uqāb-ı āsmān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 1*). [*dutan, -an*]

Dutub köñlüm quşu zülfündə ey bī-mehr kāsānə
Dağıtmə urmə şānə lütf qıl bir ol pərişānə (*Gazel 192, Mısra 1*). [*dutub, -ub*]

Məskən etmək mümkün olmaz bəhr-i 'ummān üstünə
Söladim ey sərv **dut** çeşm-i üzə mənzil dedi (*Gazel 203, Mısra 5*). [*dut, -*]

dut-: Vermek, sunmak.

Dur gözün qurbānı sāqı bir də mey-hānə **dut**
Gəm humāri Pāy-māl etdi məni peymānə **dut** (*Gazel 33, Mısra 2*). [*dut, -*]

dut-: olarak görmek, etmek, edinmek

Mən özüm billəm nəyəm sən Zü'ini ey şeyh-i şəhr
H'āh bir 'āqıl həyāl et h'āh bir dīvānə **dut** (*Gazel 33, Mısra 10*). [*dut, -*]

Düşübdür ərgüvānī rüyuvə ol qarə gīsülər
Dutubdur cənnətü'l-mə'vədə mə'və sanki hindülər (*Gazel 57, Mısra 2*). [*dutubdur, -ub, -dur*]

Yüzünü zülfü içrə elə ol sīmīn-bədən **dutmuş**
Görən sölər ki məhdür bürc-i əqrəbdə vətən **dutmuş** (*Gazel 103, Mısra 2*). [*dutmuş, -muş*]

dutul-: Tutulmak, konuşamamak (heyecandan).

H'oş ol zəmə'nə ol məh ilə həm-zəbān olam
Hər sözdə bir dilim **dutulub** nā-təvān olam (*Gazel 128, Mısra 2*). [*dutulub, -ul, -ub*]

dut-: Kiralamak.

Dutub sipəh müjə-i Türkmən-i qatıldən
Açubdı gərət için rüzgārə dəst gözün (*Gazel 158, Mısra 5*).
[*dutub, -ub*]

dut-: İzlemek, takip etmek, yol edinmek.

Qət'-i ülfət eylədüñ **dutdun** tərīq-i zülm-i kin
Bu döğüldi 'āqibət səndən gümāni köñlümün (*Gazel 161, Mısra 15*). [*dutdun, -du, -n*]

dut-: Tutmak, bulundurmak, ...halde tutmak.

Var isə 'əqlün əgər h'vāb-ı həyālun h' oş **dut**
Nə çihar muncə gəm ü möhnət-i cān-fərsādən (*Gazel 173, Mısra 15*). [*dut,]*

dut: Çevirmək (yüzünü).

Hər yanə eyləsən nəzər āynə-i suvər
Hər cānibə yüzün **dutasan** yüz sürür idi (*Gazel 246, Mısra 12*). [*dutasan, -a, -san*]

dut-: Tutmak, elinde bulundurmak.

Dur ayağə gülşən içrə cām **dut**
Şür ilə mey nüş edib ārām **dut** (*Mesnevi 5, Mısra 49*). [*dut,]*

Hümārə dəgməyür sāqī şəfəsi verdigün cāmun
Əlim **dut** ol ayağ ilə ki başında hümār olmaz (*Gazel 99, Mısra 4*). [*dut,]*

Əşk-i hünin içrə gərqəm zülfünü **dutmaq** için
Necə kim sevdā için təcir çəkər dəryā gəmin (*Gazel 156, Mısra 3*). [*dutmaq,]*

dut-: Ele geçirmək, yakalamak, tutmak.

Cān ilə **dutsun** gərək gül kimi bi'llāh 'əziz
Kə'bə-i vəsl istəyən hār-ı muğeylānını (*Gazel 245, Mısra 9*).
[*dutsun, -sun*]

dut-: Herhangi bir durumda kalmasını sağlamak, tutmak, kaplamak.

Gəh **dutar** hürşid-rüyin sehr ilə gāhī açar
Necə cādūdur nigārım zülf-i müşkīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 5*). [*dutar,]*

duz: Tuz.

Buyurub şəhs libās ilə hünərmənd olmaz
Rəngi ağ olmaq ilə **duz** gəlübən qənd olmaz (*Mesnevi 9, Mısra 30*). [*duz,]*

düzül-: Dizilmək, sıra sıra olmaq.

Yüzündə tərdurur yə lələ üzrə jələdür yə kim
Məh-i ənvər kənārində **düzülmüş** 'ıqd-ı pərvindür (*Gazel 56, Mısra 4*). [*düzülmüş, -miş*]

düzəh: Cehennem.

Düzəh cəfəsini çəkənə şanki bir həbər
Cənnət təcī təhtiə'l-ənhərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 11*).
[*düzəh,]*

Düzəh cəfəsini çəkənə şanki bir həbər
Cənnət təcī təhtiə'l-ənhərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 3*).
[*düzəh,]*

Dedi vā'iz ki var belə qiyamət belə **düzəh** mən
Onı qəddinə oğşatdım muni hicrənə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 5*). [*düzəh,]*

Dünyanı behişt eyləmişən bir pərə şəhşə
Bir pərəsinə **düzəhi** qismət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 8*). [*düzəhi, -i*]

'Əriflərə həqiqəti **düzəh** 'əzābıdur
Getmək behiştə zāhid-i bəd e'tiqād ilə (*Gazel 193, Mısra 9*).
[*düzəh,]*

Bu günə zəhr-i firāqı ki içmişən Zü'ī
Həmim **düzəh** olur şəhd tək məzəqunda (*Gazel 196, Mısra 10*). [*düzəh,]*

Pül olsə növ-bəhār olı qış mövsümü əgər
Pül olmasə olarsan **düzəhdə** nārdə (*Kaside 19, Mısra 22*).
[*düzəhdə, -də*]

Nə var yoh gəmi nə 'əyālun həcāləti
Nə cənnət ərzüsü nə **düzəh** məhəbəti (*Muhammes 2, Mısra 6*). [*düzəh,]*

Düzəh içində qalmış idim yüz 'əz[ā]b ilə
Hələ behiştə rövze-i rizvānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 43*). [*düzəh,]*

düzəh-i hicr: Ayrılık cehennemi.

Bir iki ləhzə behişt-vüşāl sora **düzəh-i hicr**
Çü āhırı budur əvvəl vəşldə cəhənnəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 5*). [*düzəh-i hicr,]*

də: -da/-de bağlacı.

Salınub 'işrət ilə mən **də** du'ālar eləyüb
'Ömrüvə dövlətüvə tā nə qədər cānım var (*Kaside 6, Mısra 37*). [*də,]*

Āb-ı həyāt olsə **də** tər qılmanam ləbim
Cāmımdə sāqiyā mey-i şəhbādan olmasə (*Gazel 4, Mısra 3*).
[*də,]*

Zāhid şərābı çoh **də** hərəm etmə küfrdür
Çün bu sözlərlə meykədə beytül-l-hatəm olur (*Gazel 77, Mısra 7*). [də,]

Yüz ağız açsə **də** şənə belə müşkil olu həll
‘Əql ü cən piç ü ham-ı zülfidə sər-gərdəndur (*Gazel 126, Mısra 14*). [də,]

Könlül cərahəti çün zəhm-i tığ-i əbrüdur
Əgər öləm **də** h’oşam dəhi mərhəm istəmənam (*Gazel 135, Mısra 6*). [də,]

Başa bi’llāh yegdür belə zillət pədsəhlıqdan
Məni ‘eşqindən anun çoh **də** gəl mən’ etmə ey nəsih (*Gazel 151, Mısra 12*). [də,]

Mə’lüm edər idin bizə **də** sirr-i cəhānı
Əsrərvı bilməkliyə həyrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 17*). [də,]

Məni bu növ’ ilə vallāhi **də** nöçün qoydun
Kələm-i Həqqdə və ş-şəms əyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 5*). [də,]

Dīvānə olmaduqsə **də** bir məst olaq bārı
Tā kim mu‘āf olaq bu günāh u şavābdan (*Gazel 178, Mısra 5*). [də,]

Bu ‘ərşə qalmıya həlī hərīfdən yā Rəb
Gəlib gedübsə **də** ol şəh-süvār bir **də** gələ (*Gazel 211, Mısra 8*). [də,]

Cəhāndən olub tərک insāniyət üslub-ı qānūnī
Dönübdür leyliyə zər həlq **də** Məcnūn-ı şeydəyə (*Gazel 212, Mısra 8*). [də,]

Lələlər çün doldurub şəhbā-yı jələ cāmınə

Biz **də** cāmə dolduraq ləzımdı şəhbālar genə (*Gazel 217, Mısra 10*). [də,]

Mənim **də** istəyürəm məhrībān nigārım olaydı
Ki zövq-i vəşli ilə yaşı rüzgārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 1*). [də,]

Əgərçi olmasa **də** nəqd-i cānımız məqbül
Yanında zərrə qədər bārı e’tibārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 5*). [də,]

Etsən **də** eylə tır-i bələyə nişān məni
Salmə nəzərdən ey büt-i nā-məhrībān məni (*Gazel 227, Mısra 1*). [də,]

Əgərçi olmuşuq imdi əsir-i qayd-ı ‘əyāl
Döğüldi belə bizim **də** zəmənamiz var idi (*Gazel 236, Mısra 8*). [də,]

Hər şey’ kəm ü ziyād olur ‘ələmdə rəsmidür
Zü’i nədən mənim **də** gənim bir kəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 14*). [də,]

H’oş ol zəməni ki vüşālun başa ‘eyid idi
Behişt-i ‘ədn məqāmım mīm **də** Kövsər idi (*Gazel 240, Mısra 2*). [də,]

Həlil idi başa çün yār nār-ı Nəmrüdü
Nə qədr olsə **də** gülzār u gülsitānı idi (*Gazel 249, Mısra 6*). [də,]

İnsāfla tə‘əşşüb edün ‘elmə ‘elm için
Həl yəstəvilləzīnə **də** Qur’āndə əyəti (*Kaside 2, Mısra 28*). [də,]

Bir cigər **də** ayda almə əkl qıl hün-ı cigər
Yıq gələn qoy qalsun əhirdə nədəmət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 11*). [də,]

Yüz həzinün **də** əgər olsə ölümdür əhırı
Hərc qılmə səhlə fikr eylə səfəhət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 13*). [də,]

Mən **də** belə vü möhnət ü əndüh-ı güşşədən
Dər güşə-e həzizə pərişān o delfekār (*Kaside 9, Mısra 5*). [də,]

Du‘ā ilən elə Zü’i təmām əş‘arun
Murād-i mətləbimə mən **də** kām-kār oldım (*Kaside 12, Mısra 26*). [də,]

Mən **də** bir Türki qəşidə deyübən əhvālım
Etdim ol mənbə’-i əltāf u səhāyə i‘lām (*Kaside 13, Mısra 31*). [də,]

Zü’iyə qā’idədür şe’rdə əhirdə du‘ā
Tül vermə elə bu tərz ilə sən **də** itmām (*Kaside 13, Mısra 34*). [də,]

Gəlmişəm getməgimə yohdı kərām ki gedim
Bu **də** bir məs’ələ-i sa‘b idi ey rüh-i rəvān (*Kaside 14, Mısra 18*). [də,]

Şəbr qıl etmə çoh **də** āh u fəğān
Nə qədər həstə vü nizār oldun (*Kaside 16, Mısra 11*). [də,]

Bunlar təmāmı olsə **də** bī-zövq olur əgər
Cib ü bəğəldə sikkə-i sım u zər olmasa (*Gazel 6, Mısra 3*). [də,]

İsmün ziyadə mənfə’ətün yohdı olsə **də**
Məhlūq tābə’ əyə-i Qur’ānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 9*). [də,]

Küfrdür Zü’i bu söz çoh **də** dərīhma nəzər et
Hər nə var isə Hüdā kāmīl-i insānə verüb (*Gazel 20, Mısra 15*). [də,]

Mən **də** bülbül **də** gül ‘eşqində şəriküz līkən
Zü’iyə giryə fəğān bülbül-i şeydəyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 13*). [də,]

Mən **də** bülbül **də** gül ‘eşqində şəriküz līkən
Zü’iyə giryə fəğān bülbül-i şeydəyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 13*). [də,]

Getmiş nizām-ı ‘əql **də** həm şəhīb-‘əqldən
Dīvānəliq şü‘arı **də** dīvānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 11*). [də,]

Getmiş nizām-ı ‘əql **də** həm şəhīb-‘əqldən
Dīvānəliq şü‘arı **də** dīvānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 12*). [də,]

Dur gözün qurbanı sâqī bir **də** mey-hānə dut
Ğəm hūmārī Pāy-māl etdi məni peymānə dut (*Gazel 33, Mısra 1*). [*də,]*

Bilmək istərsən köñül gər hikmət Əflāqūn kimi
Çək ayağın bādəvəş hūm içrə sən **də** hānə dut (*Gazel 33, Mısra 8*). [*də,]*

Şəhrā vü bağ versə **də** firdövşdən nişān
Göz açmağə nəzārəyə mənə dimāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 5*). [*də,]*

Gər ‘ədālətlə olur həşr günündə dīvān
Sən **də** mən **də** çəkərük ondə əziyyət zāhid (*Gazel 39, Mısra 8*). [*də,]*

Gər ‘ədālətlə olur həşr günündə dīvān
Sən **də** mən **də** çəkərük ondə əziyyət zāhid (*Gazel 39, Mısra 8*). [*də,]*

Hür u cənnətdi sənün şavm u şəlātun də gərəz
Fikr qıl nəfsüvəddür gör bu ‘ibādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 19*). [*də,]*

Lə‘lündə mey tərəşşühi qan qan deyür genə
Göstərmə görməsün dəhi çeşmim **də** qan çəkər (*Gazel 61, Mısra 4*). [*də,]*

Əlbəttə mən təkī o **də** bir gül əsiridür
Bī-cā döğül bu qədri ki bülbul fəğān çəkər (*Gazel 61, Mısra 7*). [*də,]*

Gər cənnətə **də** imdiki ādəm gedəcəksə
Bī‘llāh elə olsə mənə cənnət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 25*). [*də,]*

İslām **də** tə‘əşşüb-i dīndən hesab olur
Bu ‘əşrdə nə ‘ār u nə geyrət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 5*). [*də,]*

Yansə **də** şəm‘ kimi cān-figārım gecələr
Dögi pərvānə kimi vəşl müyəssər Zū‘ī (*Gazel 72, Mısra 10*). [*də,]*

Bilməm nöçün bu hīlənī məhlūq bilməyür
Kūr **də** bilir ki balıqı ‘āləmdə şürdur (*Gazel 74, Mısra 12*). [*də,]*

Allāhə inanmaq idi imān ‘əməl etmək
Sīm ü zər olub Tari **də** imān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 12*). [*də,]*

Gəzsən o yerün hər tərəfin güşə-bə-güşə
Nə cām nə bādə nə **də** peymānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 4*). [*də,]*

Çəkmənəm ol kūdən əl gər cövr-i əğyār olsə **də**
Bülbul eylər mi gülüstān tərkinī hūvār olsə **də**

Kəc-tərəzū olmə çoh gördükdə mähim müstərī
Yüsifə olmaz Züleyhā yüz hərīdār olsə **də**

Yüz qərīnə keçsə sən tək mäh bulmaz gər fələk
Gündə min kəz kürrə(?) -i ərz üzrə səyyār olsə **də** (*Gazel 218, Mısra 1-6*). [*də,]*

Başda var şür əgər əldə ayag olmasə **də**

H‘oş keçir yār ilə bəzm içrə çırāğ olmasə **də**

Küy-y yārə yürüyür ‘āşiq-i sādīq bi‘llāh
Mār tək gər əzilüb kəlləsi sağ olmasə **də**

Təki bir gül-bədəntün vəşli müyəssər olsun
H‘oş keçər ‘āşiq içün güşə-i bağ olmasə **də** (*Gazel 219, Mısra 6*). [*də,]*

Övlādi olmayan **də** verür hərc məktəbə
Şərf eyləyür mü‘əllimə ətfālə dövləti (*Kaside 2, Mısra 19*). [*də,]*

Bī‘elm olan vücūdlərə Həq deyübdü kim
Heyvāndan **də** bəl hum əzallü kināyətī (*Kaside 2, Mısra 30*). [*də,]*

‘Elm ‘āləmə dolubdu bu ‘əşr özgə ‘əşrdür
Siz **də** tapun bu ‘elmdən āhır şərafəti (*Kaside 2, Mısra 32*). [*də,]*

Rə‘īs-i şəhr-i səhāvət əmīr-i mülk-i ‘əfā
Ki fəzldə dögi həmtā-yı Hātəm-i Tā **də** (*Kaside 18, Mısra 22*). [*də,]*

Yohdur əzəlki qā‘idədə cəzbə hüsndə
Dil-bər döğül o tavr ilə ruhsār-yār **də** (*Kaside 19, Mısra 6*). [*də,]*

Vermir nəşāti hātīrə nə şüh-ı şāh-nāz
Nə zərrə qədri şür u humāyün hişārdə (*Kaside 19, Mısra 8*). [*də,]*

Yā Rəb nədəndi cümləsi tə‘şīrdən qalub
Cām-ı mey ü sürür-ı ney ü çəng tār **də** (*Kaside 19, Mısra 12*). [*də,]*

Gərəkdi bizdə **də** olsun mədāris ü məktəb
‘Ulüm-i fəzlə çataq məktəb içrə zəhmət ilə (*Kaside 20, Mısra 21*). [*də,]*

Su‘āl edəndə gəzəb-nāk olub der dīnmə
Ki kəfir oldun bir **də** demə bu kəlmət ilə (*Kaside 20, Mısra 28*). [*də,]*

Etdi hītāb bəndiyə Zū‘ī nə var genə
Çoh **də** həyālə getmə dil-i dəğdār ilə (*Kaside 21, Mısra 24*). [*də,]*

Əzəl zəməndə **də** insəndə var idi çıplaq
Nə düşsə əhl qılurdi keçirdi sāmānı (*Kaside 23, Mısra 37*). [*də,]*

Bular **də** bışədə cəngəllər içrə qalmışdı
Məqām dutmuş idi özlərinə şəhrānı (*Kaside 23, Mısra 39*). [*də,]*

Mü‘əllimi **də** gərək olsun ‘elm-i ‘ummānī
Bu ‘elm mədrəsə məktəblər içrə həşil olur (*Kaside 23, Mısra 50*). [*də,]*

Nədür səbəb bunə pəs bī-nizāmlıqdur həm
Nə yohdı yəhşi mü‘əllim **də** öyrədə anı (*Kaside 23, Mısra 60*). [*də,]*

Qəbül-i qəvllə girmə bu dām-ı təqlidə
Uşul-i dində **də** bir ictimadət at cānı (*Kaside 23, Mısra 78*).
[də,]

Bu iddi'ā **də** bir olsa nə eybi hər mollā
Beş on 'əvām yıqub qalğızır buğāğunı (*Kaside 23, Mısra 83*). [də,]

Eləyürsən hamunun hālınə lütf ilə nəzər
Bir mənim **də** dəhi bu 'ərzimə baq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 6*). [də,]

Žū'iyəm mən **də** Şəmāhıdə sənün maddāhın
Düşmənin dīdāsınə çəkməgə dāq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 15*). [də,]

Ātəş-i harman-ı gəmdür özi ki āb isə **də**
Heyrdür cān u tənə gər adı şərāb isə **də** (*Mesnevi 1, Mısra 5*). [də,]

Ātəş-i harman-ı gəmdür özi ki āb isə **də**
Heyrdür cān u tənə gər adı şərāb isə **də** (*Mesnevi 1, Mısra 6*). [də,]

Əgər təhlə olsa **də** şirīn olur kām
Ki şirīnliq gərək olsun sər-əncām (*Mesnevi 3, Mısra 11*).
[də,]

Tək tək ādəmdə qalub 'elm ü səhā vü imān
Yohdı onları **də** bu əhl-i cəhāndən tanıyan (*Mesnevi 6, Mısra 8*). [də,]

Var bu 'əşrdə **də** bir neçə mümtāz 'uləmā
Oları hifz eləsün zıll-i pənāhində Hüdā (*Mesnevi 6, Mısra 25*). [də,]

At istəməgimdən imdi sən **də**
Kim mərhəmət olma durma kəndə (*Mesnevi 8, Mısra 59*).
[də,]

O sözlün **də** genə bir yaxşısını əhiz etmüb
Hər nə pöhrəsi vardır oları əzbər edüb (*Mesnevi 9, Mısra 61*). [də,]

Bilmürəm kim nə edək tā bu cünün-ı cəhli
Gedübən biz **də** olaq 'elm ilə 'ürfān əhli (*Mesnevi 9, Mısra 64*). [də,]

'Elmsiz ādəmə Qur'āndə Hüdā-yı 'əllām
Heyivāndan **də** deyüb əksük ədallu'l-ən'ām (*Mesnevi 9, Mısra 74*). [də,]

Tā desünlər ki müsəlmāndə **də** var 'əllāmə
Deməsünlər ki müsəlmāndi qurı 'əmmāmə (*Mesnevi 9, Mısra 77*). [də,]

Siz **də** hər buq'ədə bir məktəb bünyād eyləyün (*Mesnevi 9, Mısra 83*). [də,]

Olsa Buqrāt 'elmdən bī-pül
Hiç kim eyləməz sözlün **də** qəbül (*Mesnevi 11, Mısra 32*).
[də,]

Sən **də** bir 'ālim ol şərf'ətdə
Yohsə ortaql ol risālətdə (*Mesnevi 11, Mısra 63*). [də,]

Yā Rəb olur mu bir **də** dönüb növ-cəvān olam
Eyş [ü] nəşāt-ı ləzzət ilə kām-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 1*). [də,]

Hər bir qədər əgər olə **də** māl ü dövləti
Ağsaqqalun dutar mı cavānlarlə şöhbəti (*Muhammes 1, Mısra 15*). [də,]

Verməzdim 'elmə māzī vü müstəqbəl hālını
Mən **də** zər ilə doldurur idim çuvālını (*Muhammes 2, Mısra 22*). [də,]

İmdi mənim **də** yaxşı günim müstədam idi
Vafiqətə bu əşrdə yoh bir rəfiq olan (*Muhammes 2, Mısra 23*). [də,]

Çünki həl yəstəvi Qur'āndə bunə imāndur
Şürəti olsə **də** insān özi lək ədnādur (*Muhammes 5, Mısra 8*).
[də,]

Dil bilən kimsə ilə bilməyəne eylə nəzər
Şürəti olsə **də** ādəm heyevāndan bədtər (*Muhammes 5, Mısra 22*). [də,]

Dünyası olur behişt tək āhırı **də**
Bir 'avrət alub əgər iki dövlət alur (*Rübai 6, Mısra 3*). [də,]

Nə dildə bir gəm-i hicrān nə küdürət idi
Dögüldi belə dəmən **də** bir əhl-i 'işrət idi (*Tahmis 2, Mısra 14*). [də,]

Milyaner Tarıdı Yüzminni **də** peyğənbər imiş
Olmasə pülü Fəlatün isə derlər hər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 7*). [də,]

Olmasə pülü əgər olsə **də** 'elmulāhi
Hələq sölər ki qovun getsün elə kəm-rāhi (*Terci-bend 1, Mısra 19*). [də,]

dəccāl: Kiyāmet alāmetlerinden olarak kiyāmete yakın zamanda insanları kandırmak, halkı azdırmak için ortaya çıkacağı haber verilen, çok kötü, fesatçı ve yalancı kimse.

Söleyüblər ki cəhānə gələcək bir **Dəccāl**
Bilməyüblər ki mülhīd (?) nədən firāvān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 9*). [dəccāl,]

Bir kimsədə yoh şivə-i inşāf u mürüvvət
Dəccālə dönüb hələq qiyāmət məgər oldı (*Gazel 239, Mısra 4*). [dəccālə, -ə]

Gəl imdi vəqtidür ey şāhibü'z-zəmə'n gəl gül
Dutubdı 'āləmi Yə'cüc-tıynət ü **Dəccāl** (*Kaside 23, Mısra 90*). [dəccāl,]

Məzhəbləri bər-həm eləyüb dīni pozan
Bu 'əşrdə **Dəccāldı** cümlə 'üləmə (*Rübai 1, Mısra 4*).
[dəccāldı, -dı]

dədi: Aslan, kaplan vb. et yiyen yırtıcı hayvanların ortak adı.

Nə hər ādəm-i zədə **dəddəndi** hūb
Ki də-ādəm-i şüm u bəddəndi hūb (*Rübai 1, Mısra 1*).
[dəddəndi, -dən, -di]

dəf: *Parmakla vurulmaq sürətiylə çalınan, bir tərəfinə incə bir deri gerilmiş və etrafına birkaç çift zil konmuş, yuvarlak bir kasnakdan ibarət musiki əleti, dəirə.*

Hansı şirün bənd edüb dil mürğini ey hür-liqā
Ya **dəf** [ü] tənbur yā kim nəğmə-i tārūn sənün (Gazel 179, Mısra 6). [dəf,]

Bir əldə sāğər-i minā bir əldə türre-i yār
Təmām tār u **dəf** çəng cümlə āmādə (Gazel 206, Mısra 4). [dəf,]

Şām [u] səhər bağlarda yār ilə
Ərğan u tənbur **dəf** [u] tār ilə (Mesnevi 4, Mısra 8). [dəf,]

Sāqī-i gül-çöhrə gətür cām-ı mey
Barbat [u] mizmār u **dəf** [u] rüd u ney (Mesnevi 5, Mısra 2). [dəf,]

dəf: *Savma, savuşturma, kovma, ortadan kaldırma.*

Ol mäh firāqı mənə yüz min gəm olubdur
Sāqī hanı gəm **dəf'inə** peymānə yetürsün (Gazel 157, Mısra 8). [dəf'inə, -i, -n, -ə]

Bārī o gəlmədisə gənim **dəf** etməgə
Sən nışə ey nəşətim olan bədə gəlmədin (Gazel 166, Mısra 5). [dəf,]

Gəm **dəf-i** həşil olmadı cām u şərabdan
Rövşən olur mı hənə gecə āftābdan (Gazel 178, Mısra 1). [dəf-i, -i]

Rəşk edüb dövr-i fələk məndən ayırdı 'āqibət
Dərd gəm **dəf'inə** kim bir gəm-küsārım var idi (Gazel 225, Mısra 10). [dəf'inə, -i, -n, -ə]

dəfātir: *Defterler.*

Mədl u zəm bāqıdır qiyāmətəcən
Çünki mə'lumdur **dəfātirdən** (Mesnevi 2, Mısra 28). [dəfātirdən, -dən]

dəf-i dārū: *Uzaklaşdırma/savma ilacı.*

Gəflət mərizinə dəf-**i dārūyu** və'z elə
Şəhhət verür həmişə təbibānə Şərq-i Rus (Kaside 10, Mısra 9). [dəf-i dārūyu, -y, -un]

dəf-i dərd ü gəm qıl: *Dert ve kederi uzaklaşdırmaq.*

Bir cām ilə **dəf-i dərd ü gəm qıl**
Tədbir-i humārım et kərəm qıl (Mesnevi 7, Mısra 3). [dəf-i dərd ü gəm qıl,]

dəf-i gəm-i hicr: *Ayrılik kederinin uzaklaşdırılması.*

Şəhd-i ləb-i yār olsa mey-i Dərgəmi neylər
Dəf-i gəm-i hicr içün içər Zü'î bu zəhri (Gazel 69, Mısra 9). [dəf-i gəm-i hicr,]

dəf-i gəm: *Kederi kovmaq, uzaklaşdırmaq.*

Gəh bədə gāh sādə gəh nəğmədən 'əlāc
Etdim vəli köñüldən **dəf-i gənim** olmadı (Gazel 238, Mısra 8). [dəf-i gənim, -im]

dəfn et: *Gömmək, mezara koymak.*

Ölsəm gəmilə küy-i nigārimdə **dəfn edün**
Şāyəd o küy iti basə bir gün məzārımı (Gazel 228, Mısra 11). [dəfn edün, -ün]

dəftər: *Defter.*

Ol ātəşin şərabı gətür sāqī Zü'iyə
Bəlkə günāh **dəftəri** bu sulə yuile (Gazel 214, Mısra 18). [dəftəri, -i]

dəfə: *Sayı sıfatları ile və ilk, son, her, bəzi, bu, çox... gibi sıfatlarla kullanıldığında bir şeyin oluş, yapılış ve tekrarlanış sayısını, zamanını, sırasını bildirir, kere, kez, sefer.*

Var idi bir yabum kətdən gələndə şəhrə bu **dəfə**
Yoruldu yolda qaldı şattım onda bir yalānım var (Kaside 7, Mısra 21). [dəfə,]

dəy-: *Değmek, dokunmak; Değmek, etki etmek; Yönelmek.*

Hər bir məqāmə **dəgə** ayağın hərəb edir
Vay ol kəsə ala ələ peymānə ey şərab (Gazel 15, Mısra 13). [dəgə, -ə]

Cām-ı şərsəri dönəm başına sāqī mənə ver
Məndən özgə nə rəvādur bu ayağə **dəgə** əl (Gazel 126, Mısra 6). [dəgə, -ə]

H'oşdı yüz həcər-i bərrəndə dil ü cənə **dəgə**
İstəmə zülf-i pərişānuvə kim şənə **dəgə**

Açılır şənə şifət zār-i tənimdən min ağız
Ey pəri şənə gər ol zülf-i pərişānə **dəgə**

Lələ pəjmürdə şənübər həm olur ey gül-rü
Qədəm-i lütfün əgər tər-i gülüstānə **dəgə**

Atmayun səng-i cünün muncə mən-i əfkārə
Qorhum oldur keçübən şişə'-i pünhənə **dəgə**

Möhnət-i dərd-i firāqundə sənün tə'nə-ohı
Görmə ey şüh rəvā Zü'î-i nālānə **dəgə** (Gazel 189, Mısra 10). [dəgə, -ə]

Humārə **dəgməyür** sāqī şəfəsi verdigün cāmın
Əlim dut ol ayağ ilə ki başında humār olmaz (Gazel 99, Mısra 3). [dəgməyür, -mə, -y, -ür]

dəgirman: *İri və tənəli şeyləri ögütməyə yarayan, elle veya su, rüzgâr, elektrik vb. bir güclə çalışdırılan âlet.*

Mülk-i dünyâyə nə məğrursan ey təlib olan
Bu cəhān əhri bir köhnə **dəgirman** olacaq (Gazel 113, Mısra 20). [*dəgirman*,]

dəviş-: *Değişmek, başkalaşmak.*

Yā Rəb nədi bā'ış belə dövrən **dəgişübdür**
Tə'şir-i kəvəkib məh-i tərbān **dəgişübdür**

İnsān arasında var idi rəsm-i məhəbbət
Müzī-heyivānə dönüb insān **dəgişübdür**

'Ənqāyə dönüb mə'rifət ərbābı cəhāndə
Yoh 'elm ü ədəb məşrəb-i 'ürfān **dəgişübdür**

Əvvəlki şədəqətlər olub indi həyənət
Qalmub dəhi həqq-i nəmək [ü] nān **dəgişübdür**

Almaqlıq edər āyə ittifaqıdə təfsir
Molla dəgişübdür demə Qur'an **dəgişübdür**

Allāhə inanmaq idi imān 'əməl etmək
Sīm ü zər olub Tarı də imān **dəgişübdür**

Nə şər' ü şəri'ətdə qalub rəvnəq-i İslām
Nə rəsm-i 'ədələt var [o] dīvān **dəgişübdür**

'Āləmdə nə var isə tapub cümləsi təgyir
Hər şeydə qədimi sər ü sāmān **dəgişübdür**

Nə güldə şəfā var nə bülbülde tərənnüm
Seyr-i gül ü gülzār u gülüstān **dəgişübdür**

Cənə fərəh idi mey ilə şürət-i zibā
Şürət pozulub rüh itüb cān **dəgişübdür**

Var idi mənim birçə nəfər hān-ı qədimim
Bilməm nə olubdur o da əl-ān **dəgişübdür**

Çoh sormagilən tövsən-i əş'arivü Zū'ī
Lāl ol nəzər et səhət-i meydān **dəgişübdür** (Gazel 76, Mısra 1-24). [*dəgişübdür*, -üb, -dür]

Bir hāl ilə qalmaz bu şifət dövr-i zəmənə
Əhri **dəgişər** gərdiş-i dövrən belə qalmaz (Gazel 97, Mısra 14). [*dəgişər*, -ər]

Yā Rəb genə vüslət dəmi hicrānə dəgişdi
Gül-nār-ı şərābım dönübən qanə **dəgişdi**

Nirānə bədəl oldı baña rövze-i rizvān
Şəhrā-yı Muğān səhət-i Şirvānə **dəgişdi**

Hər güşədə var idi təməm əhl-i ma'arif
İmdi olarun cümləsi nə-dānə **dəgişdi**

Nəzzārə-i gülzār u gül-i sūrī vü sünbül
Əfsūs ki yolqun u firāq anə **dəgişdi**

Bir çārə Hüdāyā ki nöçün Yūsif-i zərđan
'İzzətdəki kəşānəsi zindānə **dəgişdi**

Şəbr eyləmək əfzəldi ki Əyyüb-fikārun
Dərd ü ələmi şövkət ilə şānə **dəgişdi**

Şəd-heyf ki bu çərḥ-i mühālif-i sitəmdən
'Eyş ü fərəhim möhnət-i hirmānə **dəgişdi**

Şāf idi 'əməl meykədədə imdi riyādan
Təsbiḥə qədəḥ məscidə mey-hānə **dəgişdi**

Yā Rəb n'olı bu Zū'ī-i şeydā görə bir də
Kim beyt-i hüzn bağ u gülüstānə **dəgişdi** (Gazel 251, Mısra 1-18). [*dəgişdi*, -di]

dəhān: *Ağız.*

Dişləründür mi **dəhānunda** sənün ey hətt-i Hizr
Çəşmə-i heyvān ara yā şəddə-i lü'lü müdür (Gazel 52, Mısra 7). [*dəhānunda*, -un, -də]

Dəhānun dedilər mən görmədim ondan əsər ləkən
Təşəvvürlə onı həm çəşmə-i heyvānə bənzətdim (Gazel 145, Mısra 3). [*dəhānun*, -un]

Dəhānı sirrini şəndüq-i dildə məhfi qılmışdım
Gözüm fəş etdi ağah olcaqın bu rāz-ı pünhānə (Gazel 192, Mısra 3). [*dəhānı*, -ı]

Təköllümi şükürim lə'li bədə-i nābım
Dəhānı gönçə yuzi bağ u büstānım idi (Gazel 249, Mısra 4). [*dəhānı*, -ı]

Dəhānım eyləmişəm gönçə gönçəyə təsbih
Görün ki cövhər-i fərdə nə iftirā demişəm (Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 3). [*dəhānım*, -ı, -n]

dəhi: (Eski Türk. *takı*, *tak-mak*'tan zarf-fiil ekinin kalıplaşmasıyla *tak-ı > dakı > dağı > dəhi > dahi*) "Fazla olarak, üstelik, daha, bile, de" anlamlarına gelen kuvvetlendirme sözü.

Qəzādan olmisan 'āləmdə sən özün mövcüd
Bu rəmzi bil **dəhi** sirr-i qəzānı axtarma (Gazel 9, Mısra 6). [*dəhi*,]

Hər dəm görüm səni dönəsən qanə ey şərāb
Gətdün bu təlḥ-kāmi **dəhi** cənə ey şərāb (Gazel 15, Mısra 2). [*dəhi*,]

Sordum ləbi bəhāsını cāndur dedi baña
Arı cəhāndə cənə bəhā **dəhi** cən gülüb (Gazel 22, Mısra 12). [*dəhi*,]

Qaşun həyālī ilə qəmətim kəmənə dönüb
Tərənnümüm **dəhi** fəryād ilə fəğānə dönüb (Gazel 25, Mısra 2). [*dəhi*,]

Həşrə dək gər söyləyim hiç tükənməz vəşfün
Dəhi bundan belə göstərmə kərāmət zāhid (Gazel 39, Mısra 28). [*dəhi*,]

Cəhānun cümlə dərdinə dəvādur bilməmək ancaq
Bu dārüyə **dəhi** fikr elə bir [ki] cüz' ü ə'zəmdür (Gazel 41, Mısra 4). [*dəhi*,]

'Ālim gərək olsun **dəhi** mə'qıldə kāmıl
Tā həlq desün bundə nə söz istəsələr var (Gazel 42, Mısra 7). [*dəhi*,]

Qurbān saña şā'ir gərək içsün mey-i gül-gün
Sevsün **dəhi** bir dil-bər ü dildarı Səməndər (Gazel 43, Mısra 12). [*dəhi*,]

Žū`ī saña müştāqđı şıdq ilə köñüldən
Qurtar **dəhi** bu həsrət-i didarı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 18*). [*dəhi,]*

Gəlməsün zəğ u zəğan gülşənə kim gül yeridür
Gül olan yer **dəhi** bu rəsmidi bülbül yeridür (*Gazel 49, Mısra 2*). [*dəhi,]*

Ləbün zikri baña şəhd ü şəkerdən **dəhi** şirindür
Ruğ u zülfün həyəli həm fərag-ı bağ u nəsrindür (*Gazel 56, Mısra 1*). [*dəhi,]*

Lə`lündə mey tərəşşühi qan qan deyür genə
Göstərmə görməsün **dəhi** çeşmim də qan çəkər (*Gazel 61, Mısra 4*). [*dəhi,]*

Hələqün **dəhi** yoh mətləbi bir püldən özgə
Nəməs həyə `ār ilə geyrət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 19*). [*dəhi,]*

Hər `əşiqə kim lə`l-i ləbün vəşlidi həşil
Övrəng-i Süleyməni **dəhi** hətəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 4*). [*dəhi,]*

Əvvəlki şədəqətlər olub indi həyənat
Qalmub **dəhi** həqq-i nəmək [ü] nən dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 8*). [*dəhi,]*

Sən idin ey büt-i məh-rüy cismimün cəni
Nə zövq edər **dəhi** bu mürdə cism ü cən sənsiz (*Gazel 92, Mısra 10*). [*dəhi,]*

Hər büt **dəhi** Şirīn tək şəkkər şikən olmaz
Hər əşiq-i Həsrovvəşi həm küh-kən olmaz (*Gazel 94, Mısra 3*). [*dəhi,]*

Hər ləbdə bulunmaz **dəhi** e`cəz-ı Məsīhā
Hər bəndə gəlüb Yüsif-i gül-pirəhən olmaz (*Gazel 94, Mısra 5*). [*dəhi,]*

Olmaz belə `üryān **dəhi** ətfāl-i şüküfə
Cümlə geyünür həl`ət-i əlvān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 3*). [*dəhi,]*

Bu cism ilə cāndan öteri çəkmə çox əfsūs
Topraq olacaq cism **dəhi** cən belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 12*). [*dəhi,]*

Əzəldə olmə idi hılqət-i cəhān ey kəş
Cəhān içində **dəhi** bu bələ-yı cən ey kəş (*Gazel 106, Mısra 2*). [*dəhi,]*

Əlimdən aldun o H`ursīd-i `āləm-ārāni
İşiq günim **dəhi** çox etmə tırə şām fələk (*Gazel 118, Mısra 10*). [*dəhi,]*

Rüz-ı vəşl ol şühə qurbān olmadun ey cən **dəhi**
Şām-ı hicrān mən saña sanmə ki imdād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 5*). [*dəhi,]*

Təğāfūl eyləyübən salmə əhl-i `eşqi gəmə
Bu qədri cövrə **dəhi** olmə çox rızā kəzım (*Gazel 137, Mısra 20*). [*dəhi,]*

Mən bī-nəvāyə rəhm elə ey sərv qəmətim
Kim qalmayub firəqə **dəhi** istiqəmətim (*Gazel 138, Mısra 2*). [*dəhi,]*

Üzüldi rıştə-i cənım qutardı mənə-i şəbr
Nə qaldı Žū`ī **dəhi** tək ki bir də anı yazım (*Gazel 141, Mısra 14*). [*dəhi,]*

Əldən yerə qoymazdı **dəhi** zāhid ayāğı
Gər `əks şalə səğər-i şəhbāyə cəmālun (*Gazel 147, Mısra 7*). [*dəhi,]*

Gər gənim var ərzü-yı vəşl-i yərə zāhidā
`Eyb dutmə kim çəkərsən sən **dəhi** havrā gəmin (*Gazel 156, Mısra 6*). [*dəhi,]*

Möhnət-i `eşqün nə h`oş dārū imiş kim görəcəgin
Çəkmənəm bi`llāh **dəhi** dünyā vü mā-fi-hā gəmin (*Gazel 156, Mısra 8*). [*dəhi,]*

Hər təvr eylədim bu gəmə çərə tapmadım
Zāhirdə gəlmədən **dəhi** rü`yadə gəlmədən (*Gazel 166, Mısra 8*). [*dəhi,]*

Žū`ī **dəhi** bəsdür nə gərək sirdə güftār
Bihüdə özün dəhil-i hikmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 37*). [*dəhi,]*

Ey nün və`l-qələm qədd ü qaşun kināyət
Və`ş-şəms sürəsi **dəhi** ruhsārūn āyət
[*dəhi,]*

Əs-sā`ət ātiyət həbəri qəmətündədür
Gisüləründədür **dəhi** Mūsā kərəməti (*Gazel 229, Mısra 6*). [*dəhi,]*

Oğrun nigāhi bir şənəmün aldı cənımı
Pünhān təbəssümi **dəhi** tək u təvānımı (*Gazel 234, Mısra 2*). [*dəhi,]*

Meşām-ı cən o qara tūrradə mütəttər idi
Dəhi sərəçə-i könlüm o mähdan rövşən (*Gazel 240, Mısra 11*). [*dəhi,]*

Etməz qəbül qılmə nəşihət ki həqq-i yüz
Tə`sir eyləməz **dəhi** şeytānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 16*). [*dəhi,]*

Yohdı bir kəs şöhibətdən rüh u cən ləzzət tapə
Arədim gəzdim **dəhi** hər güşə hər yan qalmayub (*Kaside 4, Mısra 14*). [*dəhi,]*

Mührə-i `əql düşüb şeşdəre bağlandı qapı
Kə`bəteyn-i hünər ü fəzlə **dəhi** yoh həcət (*Kaside 5, Mısra 28*). [*dəhi,]*

Ərdəbil içrə o həftānə **dəhi** mähir var
Elə həftān ki anı səz edər ustād-ı Qūcān (*Kaside 6, Mısra 16*). [*dəhi,]*

Yorulmuş yabını sattım başımdan eylədim ammə
Qalubdur üç taqar arpam **dəhi** bir dam samanım var (*Kaside 7, Mısra 24*). [*dəhi,]*

Mən etmişəm bunu yə kim bu iş müqəddər imiş
Bu fikr ilə gecə gündüz **dəhi** fikər oldım (*Kaside 12, Mısra 6*). [*dəhi,]*

Ayağ yalın **dəhi** getməkdə bî-qərār oldım
‘Əcəbdi pîr zəmənimdə pây piyadə qalub (*Kaside 12, Mısra 10*). [*dəhi,]*

Adındı ins döğül vəhş ey gözim nûrı
Dəhi müsəlmān ‘ibārətdurur səlāmətdən (*Kaside 15, Mısra 16*). [*dəhi,]*

Dedi ey Zü’î-i dil-həstə **dəhi** gəm çəkmə
Dərd-i möhnətlərvə müjdə ki dərmān oldı (*Kaside 17, Mısra 11*). [*dəhi,]*

Bāb-ı ‘ədl oldı qapun həlqə **dəhi** Zü’î-i zār
Şidqlə dərgəhüvə bəndə-i fərmān oldı (*Kaside 17, Mısra 31*). [*dəhi,]*

Şād ol cəhəndə çəkmə **dəhi** var yoh gəmin
Yohdur təfəvvüti əcəlün yoh var ilə (*Kaside 21, Mısra 29*). [*dəhi,]*

Bu ‘əşrdə **dəhi** çoh pādşāhə eylə nəzər
Nə tövr zillətə āhırdə döndü dövrāni (*Kaside 23, Mısra 7*). [*dəhi,]*

Eləyürsən hamunun həlinə lütf ilə nəzər
Bir mənim də **dəhi** bu ‘ərzimə baq istəyürəm (*Kit’a 2, Mısra 6*). [*dəhi,]*

Həliqi **dəhi** Rəsülü’llāhi inşāfdı kim
Nəfsdən ötri özündən belə bızār edəsən (*Kit’a-ı Kebir 3, Mısra 17*). [*dəhi,]*

Mə’mənim güşə’-i mey-hānə idi hər gəmdən
Olmuş idim **dəhi** əsüdə gəm-i ‘āləmdən (*Mesnevi 1, Mısra 17*). [*dəhi,]*

Behişt-i ‘ədn həsil oldı güyā
Dəhi qılmaz köñül firdövsə pərvā (*Mesnevi 3, Mısra 24*). [*dəhi,]*

Dəhi ihām ilə qılmışdun inşā
Ki şāhib əz-kələm həm qah u alma (*Mesnevi 3, Mısra 25*). [*dəhi,]*

Gəlmişəm tiz Dəvəçi bazarına
Beş gün olub [ki] və’dən **dəhi** ötüb (*Mesnevi 4, Mısra 70*). [*dəhi,]*

Belə mollā olanun kəsdiği kəbindi zinā
Dəhi bundan betərindən bizi hifz eylə Hüdā (*Mesnevi 6, Mısra 20*). [*dəhi,]*

Kasıblara qərz ver **dəhi** māl
Gör necə sora olur bu əhvāl (*Mesnevi 8, Mısra 55*). [*dəhi,]*

Cām-ı cəmdür **dəhi** İskəndərün əynəsidiür
Məst olandə bilisən ‘āləməün ədəm nəsidür (*Mesnevi 9, Mısra 5*). [*dəhi,]*

‘Elm ü ‘üfrān nədür ‘āləmdə **dəhi** vāzeh edək
Sora inşāfi olan şəhşlərə şərh eliyək (*Mesnevi 9, Mısra 17*). [*dəhi,]*

Sən **dəhi** bil ‘ulūmı diqqət ilə
Bizə təfsir qıl həqiqət ilə (*Mesnevi 11, Mısra 61*). [*dəhi,]*

Elə əşhāş istəyəndə dəlil
Onə göstərdi **dəhi** Rəb -i cəlil (*Mesnevi 11, Mısra 88*). [*dəhi,]*

Həmishə hətirivi Həliq eyləsün məmnün
Cəlāl u dövləti ‘ömrüvü həm **dəhi** əfzün (*Mesnevi 14, Mısra 18*). [*dəhi,]*

Bu şəfqət ilə mən-i zārı sər-firāz edəsən
Təmām dost **dəhi** həm saña edə [bir] əhsən (*Mesnevi 14, Mısra 20*). [*dəhi,]*

Qalmub ağızda gözdə **dəhi** dizdə təqəti
Bî-zövq cism ü cən diri qalmaq nə ləzzəti (*Muhammes 1, Mısra 5*). [*dəhi,]*

Getmiş qədimdə olan ‘əhd ü vəfā **dəhi**
İnsāf ilə şədəqət cüd [u] səhā **dəhi** (*Muhammes 1, Mısra 23*). [*dəhi,]*

Getmiş qədimdə olan ‘əhd ü vəfā **dəhi**
İnsāf ilə şədəqət cüd [u] səhā **dəhi** (*Muhammes 1, Mısra 24*). [*dəhi,]*

Bir gün həyāt istəmürəm Zü’iyā **dəhi**
Çün yoh bədəndə zərrəcə zövq ü şəfā **dəhi** (*Muhammes 1, Mısra 25*). [*dəhi,]*

Bir gün həyāt istəmürəm Zü’iyā **dəhi**
Çün yoh bədəndə zərrəcə zövq ü şəfā **dəhi** (*Muhammes 1, Mısra 26*). [*dəhi,]*

Pirənəsər tapandə kişi çün fuqārəti
Bî-həyr ü bî-nəvā **dəhi** durmaqə təqəti (*Muhammes 3, Mısra 32*). [*dəhi,]*

Dünyāni fikr edəndə gedir mægər zü’l-cəlāl
Tər eyləsən hərāmı tapulmur **dəhi** həlāl (*Muhammes 3, Mısra 36*). [*dəhi,]*

Dünyā dutanda arturu rəzilə həm vəbāl
Həqqi həyālə salmaqə qalmır **dəhi** məcāl (*Muhammes 3, Mısra 38*). [*dəhi,]*

Zülfündədi məd gəm gözəlīm mö’cüz-i Mūsā
Mužmərdi ləbində **dəhi** e’cāz-ı Məsīhā (*Muhammes 4, Mısra 14*). [*dəhi,]*

Min müşk-i hıfā kəkül-i müşkīniña sədqə
Cānım **dəhi** ey gül ləb-i şirīniña sədqə (*Muhammes 4, Mısra 20*). [*dəhi,]*

Pəyām-ı yārə sən Tarı **dəhi** az eylə ihmālı
Şəbā kuyunda dildārın nədür üftādələr həlālı (*Tahmis 1, Mısra 13*). [*dəhi,]*

Əl ayağ göz düşüb əldən **dəhi** dişsizdi dəhən
Qorhurarım kim dəm-i āhırdə tapulmayə kəfən (*Terci-bend 1, Mısra 23*). [*dəhi,]*

dəhil: Birinin himāyesinə sığınan, ilticā eden (kimse).

Ey sərvər-i bülənd məqām ki şidiq ilə
Dərgāhivə **dəhl** ü həqirānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 2*). [*dəhl,]*

dəhl: *Gelir, vâridat.*

Belədür çün **dəhl** ü hərcün gözlə işrəf eyləmə
Hərc qıl vâcib yerə gör ‘eyş [ü] ‘işrət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 9*). [*dəhl,]*

dəhr: *Dünya, cihan, âlem.*

Süvār-ı əsb-i nəşāt ol köñül nə māt ki dəhr
Məqām-ı güşşədi gər şāh gər vəzir oləsən (*Gazel 170, Mısra 3*). [*dəhr,]*

Bahıram **dəhrdə** hər yerdə ki var müfsid ü şər
Nə mət ü dövlət-i dünyanı Hüdā anə verüb (*Gazel 20, Mısra 5*). [*dəhrdə, -də]*

Cüd u səhā vü mə‘rifət āsāri **dəhrdən**
Nə vəchdəndi bilmürəm āyā nədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 9*). [*dəhrdən, -dən]*

Heyf olə kim **dəhrdə** bir zāt-ı əkrəm qalmayub
Qalmayandə eylə ādəm şanki ‘āləm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 1*). [*dəhrdə, -də]*

Əhl-i ‘ürfāni qoyub **dəhrdə** dāim ‘üryān
Cühələ firqəsine hıl‘ət-i zər Tarı olub (*Gazel 32, Mısra 5*). [*dəhrdə, -də]*

Zāhidliq işi şā‘irə ‘äləmdə nə ləzım
Hər şəhşün olur **dəhrdə** bir kārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 4*). [*dəhrdə, -də]*

Sevdā-yı sər-i zülfüna başın verən ‘āşiq
Cāndan keçib ol **dəhrdə** bış ü kəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 6*). [*dəhrdə, -də]*

Ğəm oldur Žü‘iyā kim olmayə mey cāmına qüdrət
Mey-i Dərgəm gər olsə fikr qılə **dəhrdə** ğəm var (*Gazel 70, Mısra 14*). [*dəhrdə, -də]*

Hər ildə gərçi **dəhrdə** bir lələzār olur
Tiflis içində hər gecə yüz növ-bəhār olur (*Gazel 82, Mısra 1*). [*dəhrdə, -də]*

Rāh-ı tələbdə bār-ı cəfāyə təhəmmül et
Rāhət olur mı **dəhrdə** tā zəhmət olmamış (*Gazel 105, Mısra 6*). [*dəhrdə, -də]*

Əhl-i ‘ürfān bu şifət zār u pərişān oləcəq
Nə bilim **dəhrdə** āhır belə dövrān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 1*). [*dəhrdə, -də]*

Bir ləhzə qoymadun məni āsüdə **dəhrdə**
Gəldim əlündən āhırı mən cənə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 7*). [*dəhrdə, -də]*

Dögül bu **dəhrdə** səyyādliq qanūnī bi‘llāhi
Ki şaydın tərək edüb dönsün havā üzrə məkān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 9*). [*dəhrdə, -də]*

Totalum **dəhrdə** Cəmşid ü Firidün oldun
Hanı sölə nədi tə‘bir belə bir rō‘yādən (*Gazel 173, Mısra 9*). [*dəhrdə, -də]*

Nāyāb olubdu **dəhrdə**ərbāb-ı mə‘rifət
Düşmüş o qədər fəzl ü hünər e‘tibārdan (*Gazel 176, Mısra 3*). [*dəhrdə, -də]*

Bir zərrə qədri anlamadım rüzgārdan
Nə **dəhrdən** nə bu fələk-i kəc-mədārdan (*Gazel 176, Mısra 2*). [*dəhrdən, -dən]*

Ey cān çoh etmə lə‘l-i ləbi ārzūsuni
İskəndər öldi **dəhrdə** bu ārzū ilə (*Gazel 214, Mısra 8*). [*dəhrdə, -də]*

Dəhr bağında qurı nəhlə dönübdür cismim
Könlümün meyvəsi çün bərg ilə bārım getdi (*Gazel 248, Mısra 11*). [*dəhr,]*

Cān-ı ‘äləmdür həqiqət əhl-i ‘ürfān **dəhrdə**
Həlq imdi şürət-i dīvārdur cān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 9*). [*dəhrdə, -də]*

Bir Əmīrhān Şīrvān igiddən səvāyi **dəhrdə**
Bir nəfər şəhş-i səhāvət peşə əlān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 17*). [*dəhrdə, -də]*

Kəs ümīd ey dil cəhāndə əhl-i ‘ürfān qalmayub
Ādəm itmiş **dəhrdən** āsār-ı insān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 2*). [*dəhrdən, -dən]*

Bu idi doğrı söz kim ‘ərz olundu hāk-ı pāyunda
Əgərçi şā‘irəm mən dəhrdə yüz min yalanım [var] (*Kaside 7, Mısra 36*). [*dəhrdə, -də]*

Tül etmə Žü‘i ‘ārı burah dövlətün olə
Dövlət olur mu **dəhrdə** nāmūs u ‘ār ilə (*Kaside 21, Mısra 42*). [*dəhrdə, -də]*

Bunı ‘alən buyurubdur rəsul-i ‘ürfānī
Nə olsə **dəhrdə** cəhlindən ‘elm əfzəldür (*Kaside 23, Mısra 73*). [*dəhrdə, -də]*

Nədür bu **dəhrdə** bundan ötəri bī-hüdə
Şinhiyyəti vermə nə hāl olsə şād qıl cānı (*Kaside 23, Mısra 11*). [*dəhrdə, -də]*

Dünyā vü āhīrət işi mübhəmdı **dəhrdə**
Həll etməyüb bu müşkili fərzānənin biri (*Kit‘a-ı Kebir 6, Mısra 5*). [*dəhrdə, -də]*

İsm-i müsəmmā tək Aqabəg olub
Belə aqa **dəhrdə** tək tək olub (*Mesnevi 4, Mısra 56*). [*dəhrdə, -də]*

Nə qaldı **dəhrdə** kim çəkmədiyim dərd ü bələlardan
Yetüşdim cənə āhır möhnət ü cövr ü cəfālardan (*Tahmis 1, Mısra 1*). [*dəhrdə, -də]*

İmdi bildim ki hünər **dəhrdə** ancaq zər imiş
Mə‘rifət əhli cəhān çeşminə hākistər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 5*). [*dəhrdə, -də]*

İndi bildim ki hünər **dəhrdə** ancaq zər imiş
Çünki ləzımdı dedim gərçi döğüldür lətiq (*Terci-bend 1, Mısra 25*). [*dəhrdə, -də*]

Nə gərək 'elm hələ'iq pülə sölər Həliq
İndi bildim ki hünər **dəhrdə** ancaq zər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 30*). [*dəhrdə, -də*]

İndi bildim ki hünər **dəhrdə** ancaq zər imiş
Səndən özgə kimə mən şərh eləsəm əhvəli (*Terci-bend 1, Mısra 35*). [*dəhrdə, -də*]

Vəy o şəhşə ki cəbi püldən olsun həli
İndi bildim ki hünər **dəhrdə** ancaq zər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 40*). [*dəhrdə, -də*]

İndi bildim ki hünər **dəhrdə** ancaq zər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 45*). [*dəhrdə, -də*]

dəhr-ārā: Cihan süsleyen.

Ələ ey növ-gül-i bağ-ı vüüdüm
Ələ ey **dəhr-ārā** bəd nə-büdüm (*Mesnevi 12, Mısra 4*). [*dəhr-ārā,]*

dəhrī: Dehriye doktrinini benimseyen kimseler.

Müsəvi 'İsəvi **Dəhrī** Hikəmi Dövrüyyə
Nūr vü nār vü hürşidi vü əhl-i bid'ət (*Kaside 5, Mısra 21*). [*dəhrī,]*

dəhən: Ağız.

Zəhr-i firāq ilə **dəhən** təlh 'əşiqə
Şəhd-i vüsal lə'l-i şəkərbərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 9*). [*dəhən,]*

Dəhənin sordum əb-i rüsi ilə çeşmindən
Baña bu nüktəni bir rənz ilə pünhən dedilər (*Gazel 62, Mısra 7*). [*dəhənin, -i, -n*]

Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i heyvən dedilər
Zü'ni rəşk həlak etdi yenə anlamayub (*Gazel 62, Mısra 10*). [*dəhənin, -i, -n*]

Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i heyvən dedilər
Kim inanur bu sözə güzğüdə böhtən dedilər (*Gazel 62, Mısra 1*). [*dəhənün, -ü, -n*]

Nə var mey-hənəldə e'tibərüm cür'e-i cəmə
Nə **dəhən** bədəyə əcnəsən bir vərımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 8*). [*dəhən,]*

Bilsə idim **dəhənün** vüsləti nə-mümkündür
Mən əzəl gün anı cən içrə nihən eylər idim (*Gazel 144, Mısra 3*). [*dəhənün, -ü, -n*]

Hosrovə şəkkər-dəhənələr könlünü Fərhəd tək
Dağlayubdur rəşk ilə ol lə'l-i şirinin sənün (*Gazel 154, Mısra 7*). [*dəhənlər, -lər*]

Dəhənün sirrinə vāqif olan əlbəttə bilür
Hizr bi-cə tələb-i çeşmə-i heyvən etdi (*Gazel 233, Mısra 3*). [*dəhənün, -ün*]

Dəhənün mö'cüzini gördi cəhən içrə Məsli
Qaçuban gökdə özün 'əcz ilə pünhən etdi (*Gazel 233, Mısra 9*). [*dəhənün, -ün*]

Əl ayağ göz düşüb əldən dəhi dişsizdi **dəhən**
Qorhurarım kim dəm-i əhirdə tapulmayə kəfən (*Terci-bend 1, Mısra 23*). [*dəhən,]*

dəhən-dəgə: Damağa degen, dokunan. Lezzetli, güzel şiiir anlamında.

Bir əhl-i 'elm yoh süzə rühə şəfə verə
Nə əhl-i şe'r söhbəti **dəhən dəgə** verə (*Muhammes 3, Mısra 46*). [*dəhən-dəgə,]*

dəhəndən dəhən içrə düşdi: Ağızdan ağıza düşmek, herkesin dilinde olmak, herkes tarafından konuşulur olmak.

Geyrət odı bir dəmdə vüüdüm 'ədəm etdi
Tə **düşdi** ləbün vəşfi **dəhəndən dəhən içrə** (*Gazel 187, Mısra 10*). [*dəhəndən dəhən içrə düşdi,]*

dəhən-i təlh: Acı ağızlı.

Zəhr-i firāqdan **dəhən-i təlh** 'əşiqə
Şəhd-i lu'əb lə'l-i şəkərbərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 5*). [*dəhən-i təlh,]*

dəhən-i yār: Sevgilinin dudağı.

Dəhən-i yār demək çeşmə-i heyvəni gələt
Varə təşbih yoh etmək olur ə'yāni gələt (*Gazel 109, Mısra 1*). [*dəhən-i yār,]*

dələlət: Doğru yoldan ayrılma, yoldan çıkmə, sapıtma, sapıklık.

Dürüst bəhson əgər bilməz öz adın yazmaq
Bu qism ədəm-i molladı nə **dələlət** ilə (*Kaside 20, Mısra 34*). [*dələlət,]*

dəlil: İpucu, iz, işəret, nişan, alâmet.

Cəbr ilə ihtiyərdə yoh bir qədər **dəlil**
Hər nə kələm var 'uləmə-yı kibərdən (*Gazel 176, Mısra 21*). [*dəlil,]*

Dəlil idi baña Zü'ni cəməli vəş-şəmsi
Siyah tūrrələri sürə-i duhānım idi (*Gazel 249, Mısra 9*). [*dəlil,]*

Olsa gər 'eyb istəyəndə **dəlil**
Pəs nöçün Həqdən istəyübdü Həlil (*Mesnevi 11, Mısra 81*). [*dəlil,]*

Elə əşhəş istəyəndə **dəlil**
Onə göstərdi dəhi Rəb -i cəlil (*Mesnevi 11, Mısra 87*). [*dəlil,]*

dəlləl: *Təlləl* keliməsinin eski metinlərdə istifadə edilən asıl şəklidir. Bir malın satışının yapılacağını və ya hər hansı bir şeyi halka bildirmək üçün çarşı, bazar, qəfəş kimi kalabalıq yerlərdə yüksək səsle bağırmaq və ya qışqırmaq kimi işlərdə istifadə edilən söz.

Yusifəm vəşfün 'utarıd eləyübdür ki bugün
Zöhrə dəllələ olub müştəri bəzərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 6*). [*dəllələ, -ə*]

dəm: *Zaman, an, çağ.*

Hər dəm görim səni dönsən qanə ey şərəb
Gətdün bu təhl-kəmi dəhi cənə ey şərəb (*Gazel 15, Mısra 1*). [*dəm,]*

Hər dəm ollam qanıma gəltən tən-i məcrül ilə
'Ərşə-i hüsn içrə ey şahım bu cövlənin görüb (*Gazel 19, Mısra 5*). [*dəm,]*

Hər dəm ollam qanıma gəltən tən-i məcrül ilə
'Ərşə-i hüsn içrə ey şahım bu cövlənin görüb (*Gazel 31, Mısra 5*). [*dəm,]*

İcmisən min 'əşiqün qanın şəhəddət eyləyür
Ləblərindən qan kimi hər dəm çılhan təhlələlər (*Gazel 48, Mısra 4*). [*dəm,]*

Əşkərə qanıma hər dəm tökər gəlmənin oğlu
Bir təbəssüm ilə lə'lün cənnəti pünhən alır (*Gazel 59, Mısra 3*). [*dəm,]*

Lə'lün gəmində Zü'l-i hünin-cigər sənün
Hər dəm ələmdən əh qılıb əl-əməni çəkər (*Gazel 61, Mısra 14*). [*dəm,]*

Əlimdə şisə-i mey ol pəri bəni təhlər
Hanı o dəm bu şifət şahir olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 8*). [*dəm,]*

'Eys ü 'işrət azalır 'ömr çəldi qəfəş bəli
Ləzzət ol tıfl dəmində əmilən şirdədir (*Gazel 75, Mısra 6*). [*dəmində, -i, -n, -də*]

İmāni yohdı bədəyə zəhid inanmasə
Hər dəmdə meydə mō'cüz-i yuhyi'l-'izām olur (*Gazel 77, Mısra 12*). [*dəmdə, -də*]

Nə dəm ki mərifət əhlilə h'os keçər bi'llāh
Yüz il gər 'ömrün olə hāşili həməni dəmdür (*Gazel 80, Mısra 3*). [*dəm,]*

Dəm yohdı o bī-qərə için kim gəmi yohdur
Hər kimsə ki dər ü gəminə həmə-dəmi yohdur (*Gazel 86, Mısra 1*). [*dəm,]*

Qılır əhvāl-ı bātin zāhir 'ālem içrə bir dəmdə
Desəm mən küfr olur mu cəm-i bədə gər peyambərdür (*Gazel 88, Mısra 3*). [*dəmdə, -də*]

Nə tökməkdir cəfə tığilə hər dəm qanın 'uşşāqun
Bu zülm ey dil-bər-i āhü nigəh qəşşəbdən gəlməz (*Gazel 96, Mısra 3*). [*dəm,]*

Müdəm olmaq gərək nə sūd içüb mey bir dəm oldun şād
Cəhəndə bu məşəddür bir gül ilə növ-bəhər olmaz (*Gazel 99, Mısra 5*). [*dəm,]*

Gözüm peymənəsin doldurdu hər dəm bağrımun qanı
Nöçün kim həlq sözlər filāni mey-güsər olmuş (*Gazel 108, Mısra 3*). [*dəm,]*

Hər dəm bəhər cəməlivə gər ağlasam nola
H'urşidə bəhsə kimsə edər əşkbərlik (*Gazel 111, Mısra 11*). [*dəm,]*

Ləbi şövqilə göz peymənəsin qan ilə doldurmaq
Cəməl-ātəşin 'əşqilə hər dəmdə kabəb olmaq (*Gazel 115, Mısra 4*). [*dəmdə, -də*]

Qovruldu könlül zülfüvi rüyundə görəni dəm
Müslim necə beytə'llāh ara kəfiri görək (*Gazel 117, Mısra 7*). [*dəm,]*

Vüslət dəmidür səqə gətür cəm pey-ə-pey
Həyr işdə gözüm nuri bu tə'hir nə ləziz (*Gazel 131, Mısra 9*). [*dəmidür, -i, -dür*]

Bəhşis dəmi sım ü zər ələmdən
Hər dəm çəkür əl-əməni Əmirhən (*Gazel 136, Mısra 8*). [*dəm,]*

Bəhşis dəmi sım ü zər ələmdən
Hər dəm çəkür əl-əməni Əmirhən (*Gazel 136, Mısra 7*). [*dəmi, -i*]

Cənə meyl etsə idi Zü'l-i gər ol 'İsā-dəm
Şəddə hər dəmdə dil ü cəmi rəvān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 9*). [*dəm,]*

Cənə meyl etsə idi Zü'l-i gər ol 'İsā-dəm
Şəddə hər dəmdə dil ü cəmi rəvān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 10*). [*dəmdə, -də*]

Bəzm-i geyr içrə görəni dəm ol gül-i rə'nā yüzün
Ātəşin meydən yəhər əhim odı dünyā yüzün (*Gazel 148, Mısra 1*). [*dəm,]*

Bir dəm olmaz kim könlül əndühdən āzād olə
Eylə san gökdən yaqır möhnət mən-i nālān için (*Gazel 152, Mısra 3*). [*dəm,]*

Lələ-rülar döndürüblər qanə hünin könlümi
İmdi çeşmədən düşər hər dəmdə qanı könlümün (*Gazel 161, Mısra 10*). [*dəmdə, -də*]

Töküldi üstümə gəm ləşkəri firəqundə
Nəzərdən ey məh-i bī-mehr kim o dəm getdün (*Gazel 163, Mısra 8*). [*dəm,]*

Cəhənnəm möhnətin hicrində ol hürivəşin çəkdün
Bu dəm cənnət təciri təhtihə'l-ənhāra yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 4*). [*dəm,]*

Ātəşin meydən yəhər əhim odı dünyā yüzün
Bəzm-i geyr içrə görəni dəm o gül-i rə'nā yüzün (*Gazel 170, Mısra 1*). [*dəm,]*

Süçüd-ı t̤āq-ı əbrusun qıl ihlās ilə hər **dəmdə**
Riyā-yı zāhid-i h̤ud-bīn kimi mehrābı neylərsən (*Gazel 183, Mısra 3*). [*dəmdə, -də*]

Geyrət odı bir **dəmdə** vüçüdüm 'ədəm etdi
Tā düşdi ləbün vəsfı dəhəndən dəhən içrə (*Gazel 187, Mısra 9*). [*dəmdə, -də*]

Olan **dəmdə** pərişān gecələr sevdā-yı zülfünlə
Çəkən Leylā gəmin Məcnūn-ı sər-gərdān düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 5*). [*dəmdə, -də*]

Hər **dəm** qılurdum ol gül-i ruhsārınə nəzər
Qış mövsümü yəqīn baña bir növ-bəhār idi (*Gazel 222, Mısra 5*). [*dəm,]*

Cān verməyübdü cān almış mürdədən Məsīh
Bir **dəmdə** aldı çün ləbi rüḥ-ı rəvānımı (*Gazel 234, Mısra 4*). [*dəmdə, -də*]

Rəfiq-i həmə-dəm ü sāqī vü sādə vü bādə
Dəm ol dēm idi o dəmlər 'əcəb dəmim var idi (*Gazel 237, Mısra 6*). [*dəm,]*

Rəfiq-i həmə-dəm ü sāqī vü sādə vü bādə
Dəm ol **dəm** idi o dəmlər 'əcəb dəmim var idi (*Gazel 237, Mısra 6*). [*dəm,]*

Rəfiq-i həmə-dəm ü sāqī vü sādə vü bādə
Dəm ol dēm idi o **dəmlər** 'əcəb dəmim var idi (*Gazel 237, Mısra 6*). [*dəmlər, -lər*]

Hər bəzmdə ki 'āşiqə bir həmə-dəm olmadı
Yüz bādə sādə olsə o **dəm** bir **dəm** olmadı (*Gazel 238, Mısra 2*). [*dəm,]*

Yā Rəb genə vüslət **dəmi** hicrānə dəğişdi
Gül-nār-ı şərābım dönübən qanə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 1*). [*dəmi, -i*]

Nə yəḥşi **dəmlər** idi sākin-i şərḥ olduğum günlər
Həyālmdə sanurdum şəhri kim bir gülsitānım var (*Kaside 7, Mısra 7*). [*dəmlər, -lər*]

Düşəndə yādimə əhbāblar bəzmindəki **dəmlər**
Bu həsrət könlümü dəğ eyləyüb hər ləhzə qan qılmış (*Kaside 11, Mısra 3*). [*dəmlər, -lər*]

Şəkvə āğāz qılub dərd ü gəm-i 'āləmdən
Āh u əfğān ilə hər **dəm** keçürürdüm əyyām (*Kaside 13, Mısra 6*). [*dəm,]*

Gərəz nə h̤vāhiş edirdisə əhl-i məclisdən
Olurdi həzır o **dəm** misl-i rövzə-i rižvān (*Kut'a-ı Kebir 1, Mısra 32*). [*dəm,]*

Həm-dənim şām [u] səhər hər **dəm** sāhib-i fiṭnət
Bilməyürdüm nədi dünyədə bələ vü möhnət (*Mesnevi 1, Mısra 15*). [*dəm,]*

Eləyən **dəmdə** kīsəmiz dər-hāl
Olur idi pülilə mālāmāl (*Mesnevi 2, Mısra 21*). [*dəmdə, -də*]

Bülbül edüb sahn-ı yüngülü sānı sāz
Şür ilə hər **dəmdə** qılır şāhə nāz (*Mesnevi 5, Mısra 36*). [*dəmdə, -də*]

Hər **dəm** çəkür əl-əmān Əmirhān
Bəḥşiş dəmi sīm ü zər əlündən (*Mesnevi 7, Mısra 18*). [*dəm,]*

Hənlar adını eşitcək ol **dəm**
Şövq ilə dedim ki həyr məqdəm (*Mesnevi 7, Mısra 37*). [*dəm,]*

Hər dəm çəkür əl-əmān Əmirhān
Bəḥşiş **dəmi** sīm ü zər əlündən (*Mesnevi 7, Mısra 17*). [*dəmi, -i*]

Ya cəhənnəm yā cənnətü'l-mə'vā
Pül bir **dəmdə** eyləyür peydā (*Mesnevi 11, Mısra 28*). [*dəmdə, -də*]

Yoh Žū'ī tək bahār-ı bələyə qərīq olan
Əfsūs o **dəm** ki çərḥ baña hāmān qulām idi (*Muhammes 2, Mısra 28*). [*dəm,]*

Žū'ī bilür ki hāl o **dəm** nə səyāğ idi
Günlər o günlər idi damāğ ol damāğ idi (*Müseddes 1, Mısra 29*). [*dəm,]*

Dəmlər ki ol zəməən keçinüb yāḥşi h̤vābdur
Ey cān bu günlərin nəyə sölə həsābdur (*Müseddes 1, Mısra 21*). [*dəmlər, -lər*]

Kül başım üzrə bu **dəm** ey şəh-i əbrār ölürəm
Qaldı könlimdə nihān cümle-i əsrār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 1*). [*dəm,]*

Dərdə ki cəhāndə dil bilən həmə-dəm yoh
'Ömrün yüz olə də şād keçən bir **dəm** yoh (*Rübai 5, Mısra 2*). [*dəm,]*

Yüz il 'ömrün olə hər keçdügün h̤'āyə qiyās eylə
Sənünçün 'ömr bir āḥir nəfəsdə çəkdiğün **dəmdür** (*Gazel 41, Mısra 12*). [*dəmdür, -dür*]

Nə dəm ki mə'rifət əhlilə h̤'oş keçər bi'llāh
Yüz il gər 'ömrün olə h̤āşili həməən **dəmdür** (*Gazel 80, Mısra 4*). [*dəmdür, -dür*]

Dünyədə yüz il 'ömr olə gər bir **dəmdür**
Hər kəs ki bunu bilsə bənī ādəmdür (*Rübai 4, Mısra 1*). [*dəmdür, -dür*]

dəm: Çakır keyif, güzel an, vakit.

Rəfiq-i həmə-dəm ü sāqī vü sādə vü bādə
Dəm ol dēm idi o dəmlər 'əcəb **dənim** var idi (*Gazel 237, Mısra 6*). [*dənim, -im*]

dəm ur-: Bahsetmek, konu edinmek.

Vüçüdüm ney kimi sürāḥ sürāḥ olsə āh etmən
Məhəbbətdən **dəm urduq** içməmək olmaz bələlardan (*Tahmis 1, Mısra 30*). [*dəm urduq, -du, -q*]

dəm-ā-dəm: *Her vakit, dâima, her an.*

Əfsüs ki yol bir nəfər ‘arif ki **dəm-ā-dəm**
Cân tūfî sənə şəhd-i kəlāmında şəkər var (*Gazel 42, Mısra 5*). [*dəm-ā-dəm,]*

Dəm-ā-dəm cənnət-i rüyunda seyr eylər qara zülfün
Tə‘əccüb ‘əqli kəmlər söyləyürlər zülfə kəfirdür (*Gazel 88, Mısra 7*). [*dəm-ā-dəm,]*

Olub ol şəm‘ geyrə mən onun rü-yı firāqında
Dəm-ā-dəm yandım ahım atəşindən nərə bî-hüdə (*Gazel 200, Mısra 4*). [*dəm-ā-dəm,]*

Cühələ dövlət ü ne‘mətlə **dəm-ā-dəm** həndən
‘Ürəfə zār zəbün kīsə-i āməli təhî (*Kaside 14, Mısra 10*). [*dəm-ā-dəm,]*

Ey vəfā kânî Əmirhân ki **dəm-ā-dəm** Həqdən
Şıd q ilə vətəti h‘oş keyfivi ça q istəyürəm (*Kıt’a 2, Mısra 1*). [*dəm-ā-dəm,]*

dəm-bə-dəm: *Her an, dâima.*

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə və‘iz **dəm-bə-dəm**
Hiç utanmur bir məgər sərv-i hürāmānun görüb (*Gazel 31, Mısra 3*). [*dəm-bə-dəm,]*

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə və‘iz **dəm-bə-dəm**
Hiç utanmur bir məgər sərv-i hürāmānun görüb (*Gazel 19, Mısra 3*). [*dəm-bə-dəm,]*

Dəm-bə-dəm Zü‘t-i nālānun içərlər qanını
Bir bu bî-rəhm ü büt ü kəfir ü bəd-hülərə bağ (*Gazel 35, Mısra 9*). [*dəm-bə-dəm,]*

Səlsəbül-i bəddədür rində təsəlsül gözləyüb
Dəm-bə-dəm sâ‘ət-bə-sâ‘ət şübḥ şām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 6*). [*dəm-bə-dəm,]*

Dəm-bə-dəm gülşənlər içrə bülbül-i şüridə tək
Ergənün u tərdən şür u nəvā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 3*). [*dəm-bə-dəm,]*

Gər biləydin ki edər ol büt-i bî-mehrə əşər
Dəm-bə-dəm nälə vü fəryād u fəğān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 6*). [*dəm-bə-dəm,]*

Hədəng-i gəməzün ey məh səpməsəydi **dəm-bə-dəm** sulər
Dil-i pür-hünı çohdan yahnı idı nār-ı hicrānun (*Gazel 160, Mısra 9*). [*dəm-bə-dəm,]*

Nə zīməm [u] nə pərəstār nə münis nə rəfiq
Dəm-bə-dəm dīdālərimdən dökübən qan oldı (*Kaside 17, Mısra 6*). [*dəm-bə-dəm,]*

Eyləyürdük **dəm-bə-dəm** ‘eyş ü nəşāt
Hər çəməndə döşəyirdük bir bisāt (*Mesnevi 4, Mısra 13*). [*dəm-bə-dəm,]*

Dəm-bə-dəm Fərhad Şirīn-ləblərindən qan yeyüb
Qeys Leylā tūrrəsi yādilə bəs qara geyüb (*Tahmis 3, Mısra 11*). [*dəm-bə-dəm,]*

dəm-i āhır: *Son dem, zaman.*

Əl ayağ göz düşüb əldən dəhi dişsizdi dəhən
Qorhıram kim **dəm-i āhırda** tapulmayə kəfən (*Terci-bend 1, Mısra 24*). [*dəm-i āhırda, -də]*

dəm-i cövr-i cəfā: *Sıkıntı zulmünün nefesi, zamanı.*

Mağmüm dil-şikəstə həzīn bî-nəvā ikən
Həm zār-ı dər ü həm **dəm-i cövr-i cəfā** ikən (*Muhammes 3, Mısra 6*). [*dəm-i cövr-i cəfā,]*

dəm-i həcər-i cānān: *Sevgilinin hançerle yaralama anı, sevgilinin bakışı.*

Atəş-i ‘eşq ‘əlācını ətibbālardan
İstədim āb-ı **dəm-i həcər-i cānān** dedilər (*Gazel 62, Mısra 4*). [*dəm-i həcər-i cānān,]*

dəm-i rihlāt: *Göç, sefer anı.*

Biz kimi var mı bələ-keş bu bənī ādəmdə
Yetüşübdür **dəm-i rihlāt** mən-i bīmār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 8*). [*dəm-i rihlāt,]*

dəm-i şəmşir: *Kılıç zamanı (Sevgilinin kaşları, bakişları kılıç gibi yaralar.).*

Tiğ-i əbrülərün eylər mənı gəməndən āzād
Şayd-ı pür-bəstə ‘əlācı **dəm-i şəmşirdədür** (*Gazel 75, Mısra 4*). [*dəm-i şəmşirdədür, -də, -dür]*

dəm-i vədā‘dı: *Ayrılık zamanı.*

Dəm-i vədā‘dı gəl qoymə intizār mənı
Vədā‘ı bāz pəsīn qoymə əşkbār mənı (*Müseddes 2, Mısra 3*). [*dəm-i vədā‘dı, -dı]*

dəmən: *Etek.*

Nə dildə bir gəm-i hicrān nə küdürət idi
Dögüldi belə **dəmən** də bir əhl-i ‘işrət idi (*Tahmis 2, Mısra 14*). [*dəmən,]*

dənī: *Alçak, soysuz, bayağı, aşağılık.*

Hər **dənī** təb‘ələr ‘āləmdə olub dövlətmənd
Şāhib-i ‘izz ü şərəf bî-sər ü sāmān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 7*). [*dənī,]*

dər-ādəm-i şüm: *Uğursuz, meş‘um, şom insanlar içinde.*

Nə hər ʾādəm-i zādə dəddəndi hūb
Ki **dər-ʾādəm-i şūm** u bəddəndi hūb (*Rūbai 1, Mısra 2*).
[*dər-ʾādəm-i şūm,]*

dərc: *Toplama, bir araya getirme.*

Hər kəlməsində **dərc** idi çün kəlmə-i Məsīh
Oḡsatmanam o çeşmə-i heyvānə ey Ğərīb (*Kaside 3, Mısra 7*). [*dərc,]*

dərc elə-: *Yayımlamak, neşretmek.*

Budur bir qaʾəmiz ey həyāt-ı cān-pərvər
Ġazetdə **dərc elə** bu şeʾri bir kināyət ilə (*Kaside 20, Mısra 48*). [*dərc elə,]*

dərc-i dəhān: *Dudağın emri.*

Çün **dərc-i dəhānundı** ʾələcım gər ətibbā
Yoḡdur dedilər çārə bu bī-çārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 11*). [*dərc-i dəhānundı, -un, -dı]*

dərd: *Keder.*

Ğərəz ki şəbr elə Zūʾi nə gəlsə **dərd** ü bələ
Bu əmr-i Həqqdi hökm-i Hüdāni aḡtarma (*Gazel 9, Mısra 13*). [*dərd,]*

Zūʾiyə qurʾa-ı qəssām əzəldən deyəsən
Dərd ü gəm cövr ü cəfā cümlə mən-i zārə düşüb (*Gazel 17, Mısra 12*). [*dərd,]*

Həq nədəndür bu qədər **dərd** ü gəm insānə verüb
Hər nə var **dərd** ü bələ məcməʾ-i ʾürfānə verüb (*Gazel 20, Mısra 1*). [*dərd,]*

Həq nədəndür bu qədər **dərd** ü gəm insānə verüb
Hər nə var **dərd** ü bələ məcməʾ-i ʾürfānə verüb (*Gazel 20, Mısra 2*). [*dərd,]*

Bəlkə bu dərd-i möhnət ü gəmdən kənār olaq
Hərçənd **dərd** ü möhnətə hədd ü kənār yoḡ (*Gazel 38, Mısra 14*). [*dərd,]*

Cəhānun cümlə **dərdinə** dəvādur bilməmək ancaq
Bu dārüyə dəḡi fikr elə bir [ki] cüzʾ ü əʾzəmdür (*Gazel 41, Mısra 3*). [*dərdinə, -i, -n, -ə]*

Nədür ey lələ-ruḡ yārım bu qədri bī-vəfālıq kim
Deməzsən kim mənim bir **dərd** çəkmiş dəğdārım var (*Gazel 45, Mısra 6*). [*dərd,]*

Cəhālət əhlinün Yəʾcücünə Zūʾi giriftārəm
Bu **dərdi** çəkməgə sād heyf kim İskəndərim yoḡdur (*Gazel 47, Mısra 14*). [*dərdi, -i]*

Məni öldürdilər **dərd** ü gəm-i ʾeşq ilə āḡırdə
Səmən sīmā vü sünbül müy u süsən ləb-i gül-rülər (*Gazel 57, Mısra 5*). [*dərd,]*

Hāṭırım cəmʾ döğül tā şaḡa **dərdim** söyləyüm
Bu pərişān yüzi ol zülfi-müʾənbərdən sor (*Gazel 63, Mısra 7*). [*dərdim, -im]*

Bu qədri **dərd** ü möhnətlə ölüb qurtarmadun Zūʾi
Şəmāḡı əhliyüq məşhūr sözdür ʾarımız yoḡdur (*Gazel 79, Mısra 11*). [*dərd,]*

Şikāyət eyləmirəm hiç kimsədən biʾllāh
Nə gəlsə **dərd** ü bələ cümləsi Hüdādandur (*Gazel 83, Mısra 4*). [*dərd,]*

Dəm yoḡdı o bī-çārə içün kim gəmi yoḡdur
Hər kimsə ki **dərd** ü gəminə həm-dəmi yoḡdur (*Gazel 86, Mısra 2*). [*dərd,]*

Demisən yoḡsə gəm ü **dərdüvi** cānānə köñül
Lütf edüb eylədi əfzün baḡa ol məh sitəmin (*Gazel 124, Mısra 6*). [*dərdüvi, -üv, -i]*

Bu ʾərzimə şəfqət ilə güş et
Dərdim eləyüm bəyān Əmirḡān (*Gazel 136, Mısra 12*).
[*dərdim, -im]*

Dərdim budur ki görməyüb ey məh cəmālıvı
Hicründə cān verim qalə köñlümde həsrətim (*Gazel 138, Mısra 7*). [*dərdim, -im]*

Yazım o səng-i dilə **dərd** firqətin yoḡsə
Zəmənə cövrini yā möhnət-i cəhāni yazım (*Gazel 141, Mısra 3*). [*dərd,]*

Məbāda olmaya əğyārə fāş dərd-i dilim
Köñül dilər ki gəm ü **dərdimi** nihāni yazım (*Gazel 141, Mısra 6*). [*dərdimi, -im, -i]*

Nöçün fələk məni sən zār-i bī-nəvā qıldun
Firāq-ı yārdə yüz **dərdə** mübtələ qıldun (*Gazel 167, Mısra 2*). [*dərdə, -ə]*

O gün kim ey pəri rü dil-bərim oldım cüdā səndən
Töküldi üstümə fəvc-i gəm ü **dərd** ü bələ səndən (*Gazel 168, Mısra 2*). [*dərd,]*

Əbləḡ gər olaydım nə gəm ü **dərdim** olurdı
Sən məndə bu gəm çəkməgi ḡişlət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 5*). [*dərdim, -im]*

Hʾoşbəht odur kim içübən bādə-i vəhdət
Nə möhnət-i dünyāni nə **dərd** ü gəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 6*). [*dərd,]*

Rəh-i ʾeşqündə nə cürm eyləmişdim kim məni saldun
Həbibim muncə **dərd** ü möhnət-i rənc-i firāvānə (*Gazel 192, Mısra 8*). [*dərd,]*

Təbībā Zūʾinün **dərdi** saqalmaz dərd-i hicrəndür
Cəfā çəkmə ʾəlāc etmə belə bīmāra bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 9*). [*dərdi, -i]*

Əğyārə vermə **dərd** ü gəmin ol pəri vəşün
Yā Rəb nəsiḡ-i dərdini qıl əşnālərə (*Gazel 201, Mısra 5*).
[*dərd,]*

Gərəz bu **dərd** ü bələ cümləsi gedər Zü'î
Tərəhüm eyləyübən gər o yār yārim olaydı (*Gazel 223, Mısra 13*). [*dərd,]*

Rəşk edüb dövr-i fələk məndən ayırdı 'āqibət
Dərd gəm dəf'inə kim bir gəm-küsārım var idi (*Gazel 225, Mısra 10*). [*dərd,]*

H' oş ol zəməni ki mey-i şāf u Dərgəməim var idi
Nə **dərd** ü möhnət-i dünyā vü nə gəməim var idi (*Gazel 237, Mısra 2*). [*dərd,]*

Şəbr eylə gəl liyəbluvəkum āyəsini oğlu
Zü'î bu **dərd** bəlkə saña imtāhān idi (*Gazel 242, Mısra 18*). [*dərd,]*

Gərīb ü 'āciz ü müztər bələ vü möhnət-i hier
Bu qədr **dərdimə** ey kəş birca həm-dəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 10*). [*dərdimə, -im, -ə]*

Olmə āzərdə gözim nūri gəməim şərhində
'Oqlimi əldən alub **dərd** ü gəməni tuğyāni (*Gazel 250, Mısra 22*). [*dərd,]*

Şəbr eyləmək əfzəldi ki Əyyüb-fikārın
Dərd ü ələmi şövkət ilə şānə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 12*). [*dərd,]*

Şikāyət eyləyürdüm bir rəfiqə çərḡ-i kəc-rov dan
Məni nişə fələk **dərd** ü gəm ilə tev' əmān qılmış (*Kaside 11, Mısra 14*). [*dərd,]*

İlāhī sahlā bələdən özünü övlādin
Bu **dərd** zikrinə hər leyl hər nəhār oldım (*Kaside 12, Mısra 28*). [*dərd,]*

Beytū 'l-əhzānım ara əgləşübən həsrət ilə
Könlümə **dərd ü gəm** u güşşə firāvān oldı (*Kaside 17, Mısra 4*). [*dərd,]*

Çərḡün nədür 'ədāvəti mən dil-fikār ilə
Qoymuş məni bu **dərd** ü gəm-i bī-şümār ilə (*Kaside 21, Mısra 2*). [*dərd,]*

'Ömrün keçürtmə **dərd** ilə 'eyş ü nəşāt qıl
Az cəng eylə hökm-i Hüdāvəndigār ilə (*Kaside 21, Mısra 31*). [*dərd,]*

Fədə qədəmlərivə ey 'ədālətün kəni
Nəcət ver bizə sənsən bu **dərd** dərmāni (*Kaside 23, Mısra 92*). [*dərd,]*

Bəhr-i 'ürfān Əmirhān ki Hüdā-yı mənān
Eyləyüb zātını **dərd** əhlilə içün dərmān (*Mesnevi 1, Mısra 28*). [*dərd,]*

Dögi çərə gəmə nə dövlət ü nə təht nə təc
Ondan özgə nədi 'āləmdə gəm u **dərdə** 'əlāc (*Mesnevi 1, Mısra 4*). [*dərdə, -ə]*

Tə deyübən qəşidə bəhşiş alam
Hürmən u **dərd ü gəmə** bir od salam (*Mesnevi 5, Mısra 62*). [*dərd,]*

Yüz **dərd** ü bələyə eylədüz tüş
Bəzar-ı Qalaqayında müddət (*Mesnevi 7, Mısra 53*). [*dərd,]*

Bu 'ərzimə şəfqət ilə güş et
Dərdim eləyüm bəyān Əmirhān (*Mesnevi 7, Mısra 22*). [*dərdim, -im]*

Dərdimi çəküb bəyānə [məni]
İzhār eləyüm cənāb-ı Hānə (*Mesnevi 7, Mısra 9*). [*dərdimi, -im, -i]*

Şərḡ etməgə həlimə müvāfiq
Bəḡ **dərdimə** nə məqāmə çatdım (*Mesnevi 7, Mısra 58*). [*dərdimə, -im, -ə]*

Lütf eylə bu həlqi qıl kənārə
Sən bārī bu **dərdə** eylə çərə (*Mesnevi 8, Mısra 48*). [*dərdə, -ə]*

Dərs ü məktəbdə təşəvvür elə bu **dərdə** dəvā
Ohuyub 'elm ilə tapmış nəzər et telğrama (*Mesnevi 9, Mısra 67*). [*dərdə, -ə]*

Salmamısan yadə qalub bī-nəvā
Hər cəhətdən **dərd** ü gəmə mübtəlä (*Mesnevi 10, Mısra 52*). [*dərd,]*

Hüzürunla həmişə şəer olə həl
Bələ vü **dərddən** āzād olə dil (*Mesnevi 12, Mısra 24*). [*dərddən, -dən]*

Bir zərrə qədri bilməz idim **dərd** ü möhnəti
Dərdim müdām Hərov [u] Şirīn həkəyati (*Muhammes 2, Mısra 4*). [*dərd,]*

Fikrim həmişə ol büt-i tūbā məqāmidı idi
Bilməzdim hiç güşşə vü **dərd** ü kədər nədür (*Muhammes 2, Mısra 8*). [*dərd,]*

Əhirdə çərḡ əlində çe rübāh-ı pīr idim
Fövc-i bələ vü **dərd** gəmə dəst-gīr idim (*Muhammes 3, Mısra 12*). [*dərd,]*

Əz-bəs ki **dərd** ü möhnət-i dünyā-yı pūr-fitən
Cəm' etmiş idi üstümə hər yerdə [var] miḡən (*Muhammes 3, Mısra 15*). [*dərd,]*

İmdi qaçub bu mənəbə'-i 'ürfānə gəlmişəm
Ölməkdən özgə yohdı bu **dərdün** təbəbati (*Muhammes 3, Mısra 30*). [*dərdün, -ün]*

Qoyma keçə hicrində gəm ü **dərd** ilə həlim
Öldür məni məhsüb elə qurbānə 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 11*). [*dərd,]*

Ənbiyā firqəsində hər nə gəlüb **dərd** ü bələ
Bu müşəhḡəsdi Hüseynə dögi kimsə həmtā (*Müseddes 2, Mısra 29*). [*dərd,]*

Yetüşdi hər nə bələ vü müşibət etdim şəbr
Vəlik qıldı Hüseyn **dərdi** dəğdār məni (*Müseddes 2, Mısra 28*). [*dərdi, -i]*

Dəhənin dil-bərimün **dərdimə** dərmān dedilər
Kim inanur bu sözə yoh yerə böhtān dedilər (*Gazel 62, Mısra 1*). [*dərdimə, -im, -ə]*

Hər kimsə ki bu cəhəndə pis 'avrət alur
Öz cəni üçün **dərd** ü gəm ü möhnət alur (*Rübai 7, Mısra 2*).
[*dərd,]*

Gər deyəm **dərdimi** dövlətlü olan bî-həbərə
Bəb-i hikmət açubən şərh eləyim min fığrə (*Terci-bend 1, Mısra 31*). [*dərdimi, -im, -i*]

dərd çək-: Dert çekmek, kederlenmek.

Nə qaldı dəhrdə kim **çəkmədiyim dərd** ü bəlləlardan
Yetüsdim cənə əhür möhnət ü cövr ü cəfəlardan (*Tahmis 1, Mısra 1*). [*dərd çəkmədiyim, -mə, -di, -y, -im*]

Biləsən hələt-i İskəndər ü Cəmşid ü Cəmi
Dövlət-i fəni üçün **çəkməyədən dərd** ü gəmi (*Mesnevi 15, Mısra 18*). [*dərd çəkməyədən, -mə, -y, -ə, -sən*]

dərd ü gəm-i 'ələmdən: Alemin keder ve derdi.

Şəkvə ağaz qılub **dərd ü gəm-i 'ələmdən**
Ah u əfgən ilə hər dəm keçürürdüm əyyəm (*Kaside 13, Mısra 5*). [*dərd ü gəm-i 'ələmdən, -dən*]

dərdə: Ne derttir ki!

Dərdə ki rüzgərdə bir yār qalmadı
Şəhr ü vəfə vü 'əşrdə diyār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 1*).
[*dərdə,]*

Dərdə ki cəhəndə dil bilən həm-dəm yol
'Ömrün yüz olə də şad keçən bir dəm yol (*Rübai 5, Mısra 1*). [*dərdə,]*

dərd-i bî-kəran: Sonsuz, uçsuz bucaksız dert.

Olub sər-məst tə əfsənəmi təqdīm edim bir bir
Tərəhhum eylə başunçün ki **dərd-i bî-kəranım** var (*Kaside 7, Mısra 6*). [*dərd-i bî-kəranım, -ım*]

dərd-i cüdā: Ayrılık derdi.

Kim ölmək yaşıdır bî'llāh bu günə mübtəlālıqdan
Məni yā öldür ey məh yā qutar **dərd-i cüdālıqdan** (*Gazel 151, Mısra 1*). [*dərd-i cüdālıqdan, -lıq, -dan*]

dərd-i dağ: Aşk, elem, keder vb. içə işləyən duyğuların verdiği yanıklıq, yara derdi.

Anlar bəhār u lələ vü gül zövqini o kəs
Kim hətərinə zərrə qədər **dərd-i dağ** yol (*Gazel 37, Mısra 8*). [*dərd-i dağ,]*

dərd-i dil: Gönül derdi.

Sāqiyā mey ver ki yārə **dərd-i dil** izhār edim
Meydən özgə hiç kəs dil sirrinə mərəhm döğül (*Gazel 125, Mısra 7*). [*dərd-i dil,]*

Sāqī gətür cām-i mey-i h'əş-güvār
'Ərz qılum **dərd-i dilim** hər nə var (*Mesnevi 4, Mısra 2*).
[*dərd-i dilim, -im*]

Məbāda olmaya əğyārə fəş **dərd-i dilim**
Könlül dilər ki gəm ü dərdimi nihānī yazım (*Gazel 141, Mısra 5*). [*dərd-i dilim, -im*]

Yā Rəb kim olur 'ərzimi cənānə yetürsün
Dərd-i dilim ol həsrov-i hūbānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 2*). [*dərd-i dilim, -im*]

dərd-i dil-i zū'ī: Zū'ī'nin gönül derdi.

Nüş-ı ləbündi **dərd-i dil-i Zū'iyə** dəvā
Loqman 'ələc bilməz onə yüz dəvā ilə (*Gazel 213, Mısra 17*). [*dərd-i dil-i zū'iyə, -y, -ə*]

dərd-i 'eşq: Aşk derdi.

Nəşih məzəmmət etmə məni **dərd-i 'eşqdə**
Nə çārə rüzgərdə hökm-i qəzā ilə (*Gazel 213, Mısra 5*).
[*dərd-i 'eşqdə, -də*]

dərd-i firāq: Ayrılık derdi.

Gəlməzdi hiç hətəirə əndüh-i hicr-i yār
Bilməzdi dil bu növ' ilə **dərd-i firāq** var (*Müseddes 1, Mısra 10*). [*dərd-i firāq,]*

dərd-i firqət: Ayrılık kederi.

Bileydi çəkdiyimi **dərd-i firqətimdə** onun
Qılanda 'ərz cəfəsini şərm-sərim olaydı (*Gazel 223, Mısra 3*). [*dərd-i firqətimdə, -i, -n, -də*]

dərd-i gürbət: Gurbet derdi.

Keçür həmişə gəm-i hicr ü **dərd-i gürbət** ilə
Nolurdi belə keçən 'ömr hamudan kəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 11*). [*dərd-i gürbət,]*

dərd-i güşşə-i dil şövqi: Gönül kederinin derdinin sevinci.

Şikəstə hətəirimin zövqi Seyyid-i Qāzi
Bu **dərd-i güşşə-i dil şövqi** Seyyid-i Qāzi (*Mesnevi 14, Mısra 8*). [*dərd-i güşşə-i dil şövqi,]*

dərd ü gəm: Keder derdi.

Rəşk edüb dövr-i fələk məndən ayırdı 'əqibət
Dərd gəm dəf'inə kim bir gəm-küsərim var idi (*Gazel 225, Mısra 10*). [*dərd ü gəm,]*

dərd ü gəmdən: *Keder sıkıntısı.*

Žū`iyā tut dāmənindən **dərd ü gəmdən** əymən ol
Çünki ondan özgə kən-i cüd u ehsən qalmayub (*Kaside 4, Mısra 19*). [*dərd ü gəmdən, -j*]

dərd ü gəmdən: *Keder tasası.*

Dərd ü gəmdən cānim boğāza yetüb
Şəd şükürlə ki yetişdim hüdmetə (*Mesnevi 4, Mısra 71*).
[*dərd ü gəmdən, -dən*]

dərd ü gəm-i möhnət: *İztırap kaygısının üzüntüsü (İztırap, kaygı ve üzüntü).*

Nədəndi ey dil-i gəm-dīdə belə zār oldım
Bələ vü **dərd ü gəm-i möhnət** ilə yār oldım (*Kaside 12, Mısra 2*). [*dərd ü gəm-i möhnət, -j*]

dərd-i hicrən: *Ayrılık derdi, kederi.*

Nələ qılmə hicrdən ey dil ki ne'mətdür bu həm
Kim bilürdi vəşl zövqin **dərd-i hicrən** olmasa (*Gazel 13, Mısra 12*). [*dərd-i hicrən, -j*]

Hər şeyün öz ziddi ilə hələti təşhīs olur
Ləzzət-i vüşlət olur mu **dərd-i hicrən** olmasa (*Gazel 14, Mısra 6*). [*dərd-i hicrən, -j*]

Nələ qılmə hicrdən ey dil ki ne'mətdür bu həm
Kim bilürdi vəşl zövqin **dərd-i hicrən** olmasa (*Gazel 197, Mısra 12*). [*dərd-i hicrən, -j*]

Təbībā Žū`tnün dərdi saqalmaz **dərd-i hicrəndir**
Cəfā çəkmə 'əlāc etmə belə bīmāra bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 9*). [*dərd-i hicrəndir, -dır*]

Görüb əndüh-i hicrənı olur kim lütf edə ol məh
Görüm düşsün onı yā Rəb mənim tək **dərd-i hicrənə** (*Gazel 192, Mısra 6*). [*dərd-i hicrənə, -ə*]

dərd-i möhnət ü gəmdən: *Keder ve mihnet derdi.*

Bəlkə bu **dərd-i möhnət ü gəmdən** kənār olaq
Hərçənd dərd ü möhnətə hədd ü kənār yoh (*Gazel 38, Mısra 13*). [*dərd-i möhnət ü gəmdən, -dən*]

dərd-i möhnət: *Üzüntü sıkıntısı.*

Nə müddətdir köñül kim tərək-i mülk-i Şirvān qılmış
Diyār-ı Qübbədə yüz **dərd-i möhnətlə** məkān qılmış
(*Kaside 11, Mısra 2*). [*dərd-i möhnətlə, -lə*]

Dedi ey Žū`i dil-həstə dəhi gəm çəkmə
Dərd-i möhnətlərüvə müjdə ki dərmān oldı (*Kaside 17, Mısra 12*). [*dərd-i möhnətlərüvə, -lər, -iv, -ə*]

dərd-i müşibət: *Uğursuzluk derdi.*

Bilməkdə imiş hər nə gəm ü **dərd-i müşibət**
Bilməkliqi sən bizdə təb'itə nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 23*). [*dərd-i müşibət, -j*]

dərd-i nihān: *Saklı dert.*

Yār kəsdi əşnālıq rəsmini Žū`i genə
Zāhır oldı şən oña **dərd-i nihānı** köñlümün (*Gazel 161, Mısra 18*). [*dərd-i nihānı, -ı*]

dərd-i rüzgār: *Zamanenin, talihin derdi.*

Nə var idi köñüldə gəm ü **dərd-i rüzgār**
Nə var u yoh küdürəti olmazdı aşkār (*Müseddes 1, Mısra 7*).
[*dərd-i rüzgār, -j*]

dərd-i şərāb-ı hum: *Şarap küpü derdi.*

Dərd-i şərāb-ı humda Fələtün gubārıdır
Dövrən nə hək gör gətürüb rüzgārına (*Gazel 207, Mısra 11*).
[*dərd-i şərāb-ı humda, -da*]

dərd-i žū`i: *Žū`i'nin derdi.*

Ondan olur 'əlāc genə **dərd-i Žū`iyə**
Yohdur səhā rəviyyəsi güşə kənārda (*Kaside 19, Mısra 35*).
[*dərd-i žū`iyə, -y, -ə*]

dərdnāk: *Kederli.*

Əl-qışşə min həyāllara məbhūt u **dərdnāk**
Əfsurdə vo şikəstə pərişān o bī-qərār (*Kaside 9, Mısra 21*).
[*dərdnāk, -j*]

dərgāh: *Bir büyüğün, büyük bir yerin herkes için başvurma yeri olan kapısı, huzuru, eşigi.*

Žū`i-i məhcūr u mən 'əciz ilə gəldük lütf qıl
Ey pəri-rü dil-bərim **dərgāhına** zinhār içün (*Gazel 153, Mısra 10*). [*dərgāhına, -n, -a*]

Ey sərvər-i bülənd məqām ki şidiq ilə
Dərgāhıvə dəhil ü həqirənə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 2*). [*dərgāhıvə, -iv, -ə*]

dərgāh-ı həq: *Allah katı, kapısı.*

Keçən ovqatımın sənsiz cəzāsın ey pəri-peykər
Yəqin bil eylərəm **dərgāh-ı Həqdə** iddi'ā səndən (*Gazel 168, Mısra 16*). [*dərgāh-ı həqdə, -də*]

dərgāh -i Loqmān: *Lokman`ın huzuru.*

Bimār qaluban gəm-i 'innāb-ı ləbindən
Ey cən yihıl ol **dərgəh -i Loqmānə** yolun yoğ (*Gazel 36, Mısra 12*). [*dərgəh -i Loqmānə, -ə*]

dərgəh: *Bir büyüğün, büyük bir yerin herkes için başvurma yeri olan kapısı, huzuru, eşiği.*

Qalmışam pāy-ı piyādə gəlübən **dərgəhiñə**
'Əcz ilə mərhamətündən bir ayaq istəyürəm (*Kaside 8, Mısra 83*). [*dərgəhiñə, -iñ, -ə*]

Şām u səhər olgilən **dərgəhinə** cəbhə-sā
Ərzü-yı vüşāl qıl nə hür u gilmānını (*Gazel 245, Mısra 17*). [*dərgəhinə, -i, -n, -ə*]

Piyādə rəh dönüb bu **dərgəhə** bir atə gəldim mən
Əgər fıl olsa gəm yoğ sən tək şāh-ı cəhānım var (*Kaside 7, Mısra 33*). [*dərgəhə, -ə*]

Bāb-ı 'ədl oldı qapın həlqə dəhi Zü'ī-i zār
Şidqlə **dərgəhüvə** bəndə-i fərmān oldı (*Kaside 17, Mısra 32*). [*dərgəhüvə, -üv, -ə*]

dər-hāl: *O anda, hemen, hiç vakit geçirmeksizin, süratle, acilen.*

Hansı səhətdə eşitdim ki var onda fəzil
Müşkilim həllinə **dər-hāl** çoh etdim sür'ət (*Kaside 5, Mısra 18*). [*dər-hāl,]*

Eləyən dəmdə kışəmiz **dər-hāl**
Olur idi pülilə mālāmāl (*Mesnevi 2, Mısra 21*). [*dər-hāl,]*

dər-i ehsān u 'əfā: *Cömertlik ve ihsan kapısı.*

Dər-i ehsān u 'əfā səndədi cümlə çākər
Bāb-ı əltāf u səhā səndədi şidq ilə qulām (*Kaside 13, Mısra 25*). [*dər-i ehsān u 'əfā,]*

dərək et-: *Anlamak, kavramak.*

Göz görməyən cəvāhiri mən necə **dərək edim**
Zāhirdə çün nə var bu mərəyādə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 15*). [*dərək edim, -im*]

Dərək eyləmədim hiç təcəllā-yı cəməlun
Mūsā kimi gər təlib-i dīdār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 19*). [*dərək eyləmədim, -mə, -di, -m*]

dər-kənār: *Çıkıntı, hāmiş, hāşiye.*

Zāhid-i dīn behişt ki 'uqbādə sölənür
Hər bir zəməndə 'āşiq için **dər-kənār** olur (*Gazel 82, Mısra 4*). [*dər-kənār,]*

dərmān: *İlāç, şifā, devā, çāre.*

Zü'ī-i bimār-ı 'eşq oldun ölimdir çārəsi
Hər gedən geyri həyāl etmə ki bir **dərmānı** var (*Gazel 54, Mısra 10*). [*dərmānı, -ı*]

Altmış yaş olanda genə bir növ' səhā var
Bu təzə cavānlarda ki **dərmānə** tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 12*). [*dərmānə, -ə*]

Çeşm-i məstün görübən həstə vü bimār oldım
Şərbət-i lə'ī-i ləbündür bu gəmün **dərmānı** (*Gazel 250, Mısra 4*). [*dərmānı, -i*]

Dedi ey Zü'ī-i dil-həstə dəhi gəm çəkmə
Dərd-i möhnətlərvə müjdə ki **dərmān** oldı (*Kaside 17, Mısra 12*). [*dərmān,]*

Fədā qədəmlərvə ey 'ədālətün kənā
Nicāt ver bizə sənən bu dərd **dərmānı** (*Kaside 23, Mısra 92*). [*dərmānı, -i*]

Bəhr-i 'ürlən Əmīrhān ki Hudā-yı mənñān
Eyləyüb zātını dərd əhlilərlə için **dərmān** (*Mesnevi 1, Mısra 28*). [*dərmān,]*

Dəhənin dil-bərimün dərdimə **dərmān** dedilər
Kim inanur bu sözə yoğ yerə böhtān dedilər (*Gazel 62, Mısra 1*). [*dərmān,]*

dər-: *Toplamak, biriktirmek (meyve).*

Ümid dutmə ki hürmə verə dirəht-i çinār
Olur mu **dərmək** 'əzizim tikandan almanı (*Kaside 23, Mısra 20*). [*dərmək,]*

dərs: *Öğretim, okuma, okutma. Bir öğreticinin belli bir konuda öğrencilərə verdiği bilgi.*

Fikr eylə **dərsiz** olu mı həşil 'elmlər
Tə'fimsiz cəhəndə tapan yoğ fərāsəti (*Kaside 2, Mısra 7*). [*dərsiz, -siz*]

Dərs ü məktəbdə təşəvvür elə bu dərdə dəvā
Ohuyub 'elm ilə tapmış nəzər et telğrama (*Mesnevi 9, Mısra 67*). [*dərs,]*

Nə qədər fikr elədim diqqət ilə bu kārə
Məktəb ü **dərsdən** özgə bunə yoğdur çārə (*Mesnevi 9, Mısra 66*). [*dərsdən, -dən*]

Çünkü bilməz nə təvārīh nə āyāt u həbər
Kişiye **dərsdi** Zü'ī bu cəhān içrə hünər (*Muhammes 5, Mısra 24*). [*dərsdi, -di*]

dərs al-: *Dərs almak.*

Cəməlun səfəhsindən **alməmiş dərs** həttün ey gül [kim]
Müfəssir müşəf-ı Həqqün bilür mi hiç mə'nāsın (*Gazel 162, Mısra 7*). [*dərs alməmiş, -mə, -iş*]

dərs de-: *Dərs vermek.*

Bular t  m  m   li moll  sıdı yey     lv  
N  nki d  rs dey     ikm  t    t  b  b  td  n (*Kaside 15, Mısra 74*). [*d  rs dey  , -y, - *]

d  rs-i b  hs-  elm: *  lim konusunun   ğretimi.*

D  rs-i b  hs-  elm n   l  zımdı bu q  d  m-d  n  
Bud   vall  hi d  nl  r   k  z   meym  n   (*Mesnevi 6, Mısra 23*).
[*d  rs-i b  hs-  elm,]*

d  rs-i b  hs-i   ikm  t: *Hikmet konusu   ğretimi.*

T    vv  r e  l  m  y  rl  r ki m  nc     ş  y  nı
Tapubdılar hamusın **d  rs-i b  hs-i   ikm  t** il   (*Kaside 20, Mısra 20*). [*d  rs-i b  hs-i   ikm  t,]*

d  rs-i b  hs-i   ul  m: *  lmi mevzusunun   ğretimi.   limler bahsinin   ğretimi.*

N   bir niz  m var idi n   **d  rs-i b  hs-i   ul  m**
Behi  t Olubdı c  h  n ind   n  z u ne   m  td  n (*Kaside 15, Mısra 33*). [*d  rs-i b  hs-i   ul  m,]*

d  rs-i   elm: *  lim bahsi, dersi,   ğretimi.*

D  rs-i   elm il   o   d  m  d   m  n oldım   eyv  n
  st  s   h  r c  r   n  ht   ur      qd  r   s  n (*Mesnevi 9, Mısra 71*).
[*d  rs-i   elm,]*

d  rv  s: *B  yl   bir hakikat yolcusunun niteliklerini ta  şıyan, kan  atk  r, saf, al  cak g  n  ll  , her   eyi ho   g  r  n kimse.*

   lim-i      r  m **d  rv  s**    f  q  r    m      r
H  ns   v   h il   des  n m  n o say  q ist  y  r  m (*Kıt'a 2, Mısra 13*). [*d  rv  s,]*

d  rv  : *Deniz;   ok; D  nya.*

    me-i    rf  n olubdur      k-i     k-   c  hl il  
M   rif  t **d  rv  s  ** i  r   q   r  -i n  m qalmayub (*Gazel 30, Mısra 6*). [*d  rv  s  , -s, -i*]

    s-i       n g  rm  dim bir      m-i n  m-n  kım  d   m  n
B  s n     n derl  r g  z  r d   im     r **d  rv  ** y  z  n (*Gazel 148, Mısra 6*). [*d  rv  ,]*

N   bir z  hidd  r ancaq r  h-   r   m-i     r-d  n     r
T  m  m  n g  r  qd  r bu g     t    c  hl il   **d  rv  y  ** (*Gazel 212, Mısra 6*). [*d  rv  y  , -y, - *]

  l   ey s  rv  r-i v  l  -n  s  b kim bu c  h  n i  r  
Dil [  ] d  st-i g  h  r-me     nl   min **d  rv  ** v   k  nım var
(*Kaside 7, Mısra 32*). [*d  rv  ,]*

M  s      r etdi   ul  m il   fil    b  br    p  l  ng
    r qıldı f  r  s  t n    ng **d  rv  n  ** (*Kaside 23, Mısra 44*).
[*d  rv  n  , -n, -i*]

Y    d   k  n  r   elmin  n **d  rv  s  n  **
V        atmaz c  d  n   s    s  n   (*Mesnevi 5, Mısra 71*).
[*d  rv  s  n  , -si, -n, - *]

K    l  nd   d  r-i   ul  m   **d  rv  **
D  st  nd   s    y   k  n   m  r    n (*Mesnevi 7, Mısra 15*).
[*d  rv  ,]*

    k-i     n  n i  r   g  r  q  m z  l  f  n   dutmaq i    n
N  c   kim sevd   i    n t  c  r      r **d  rv  ** g  min (*Gazel 156, Mısra 4*). [*d  rv  ,]*

  st  m   d  v  l  ti             ma     n g  z  
Y  ng  l el   y  k  v  i ke  m  y   bu **d  rv  d  n** (*Gazel 173, Mısra 18*). [*d  rv  d  n, -d  n*]

d  rv  -y   dil: *G  n  l denizi.*

K  s       l  d  r b    r   yy  m   artar m    n  tim
M  vc   urar **d  rv  -y   d  ld  ** min t  m  nn  lar gen   (*Gazel 217, Mısra 12*). [*d  rv  -y   d  ld  , -d  *]

d    t: *Bozkır, ova, sahr  ,     .*

Be-  m  du   ll  h c  h  nd   t  z  d  n f    l-i b    r olmu  
S  t  br  q-p     u s  nd  s-i c  m   **d    t**    k    s  r (*Gazel 101, Mısra 2*). [*d    t,]*

d    t: *El.*

K    l  nd   d  r-i   ul  m   **d  rv  **
D  st  nd   s    y   k  n   m  r    n (*Mesnevi 7, Mısra 16*).
[*d  st  nd  , -  n, -di*]

d    t a  : *El a  mak, m  racaat etmək, bir istek i    n bir kimse veya mak  ma ba  vurma, ba  vuru.*

Dutub sip  h m  j  -i T  rkm  n-i q  tild  n
A  ub  d   g    r  t i    n r  zg  r   **d    t** g  z  n (*Gazel 158, Mısra 6*).
[*d    t a  ub  d  , -ub, -di*]

d    t d  r-g  rd  n: *El boyunda, sarıllarak.*

Edey  d  k h  r t  r  f   seyr **d    t d  r-g  rd  n**
N  z  r  y   biz   r    k il   h  r nig  r g  l  yd   (*Gazel 235, Mısra 5*). [*d    t d  r-g  rd  n,]*

d    t-g  r: *Tutulmu  , esir.*

N   s  d m    n  t-i d  ny  y   **d    t-g  r** ol  s  n
    b  -     m  rd   g  m  d  n   m  id   p  r ol  s  n (*Gazel 170, Mısra 1*). [*d    t-g  r,]*

    rd     r       l  nd      r  b  h-   p  r idim
F  vc   b  l   v   d  rd g  m   **d    t-g  r** idim (*Muhammes 3, Mısra 12*). [*d    t-g  r,]*

d    t-i c  n  n: *Delilik, cinnet     l  .*

Əgər **dəşt-i cünun** içrə mənim tək olsə Məcnūnı
Nə mümkün sən tək olsun ey pəri Leyləsi dövrənün (*Gazel 160, Mısra 3*). [*dəşt-i cünun,]*

dəst-i gədā: *Dilenci, yoksul, fakir eli.*

Açar hər bir həsis ədnəyə imdi
Fəzilət şahibi **dəst-i gədālıq** (*Gazel 112, Mısra 4*). [*dəst-i gədālıq, -lıq]*

dəst-i qüdrət: *İktidar eli.*

Feyz-i əhbəbtə le yə'rif bā'is-i icād olub
Dəst-i qüdrət hilqət-i əşyayə qıldı ibtidā (*Gazel 3, Mısra 4*). [*dəst-i qüdrət,]*

dəst-rəs: *Eli eren, yetişmiş olan, ermiş, ulaşmış (kimse).*

Nə var firəqə táb nə dildərə **dəst-rəs**
Çərhlün nədür huşuməti mən-bi-nəvā ilə (*Gazel 213, Mısra 9*). [*dəst-rəs,]*

Rüstəm-i Zābili həftānı olur Kābildə
Hər kəsün **dəst-rəsi** olsə olur Sām-süvār (*Kaside 6, Mısra 14*). [*dəst-rəsi, -i]*

dəvā: *Deva, derman, ilac.*

Mənim tək olmayə şad pərə tığ-i həsrət ilə
Cirāhət-i dilinə yərdən **dəvāsi** olə (*Gazel 10, Mısra 6*). [*dəvāsi, -si]*

Şirvənə təzədən genə bir məh-liqə gəlüb
Vəh vəh nə məh-liqə dil-i zārə **dəvā** gəlüb (*Gazel 22, Mısra 2*). [*dəvā,]*

Cəhānun cümlə dərdinə **dəvādur** bilməmək ancaq
Bu dārüyə dəhi fikr elə bir [ki] cüz' ü ə'zəmdür (*Gazel 41, Mısra 3*). [*dəvādur, -dur]*

Nüş-ı ləbündi dərd-i dil-i Żū'iyə **dəvā**
Loqman 'əlāc bilməz onə yüz **dəvā** ilə (*Gazel 213, Mısra 17*). [*dəvā,]*

Nüş-ı ləbündi dərd-i dil-i Żū'iyə **dəvā**
Loqman 'əlāc bilməz onə yüz **dəvā** ilə (*Gazel 213, Mısra 18*). [*dəvā,]*

Mərit-i 'eşqdi Żū'ī 'əlāci lə'l-i ləbün
Gərək şükür edim 'innābdən **dəvā** demişəm (*Kıt'a-ı Kebir 4, Mısra 12*). [*dəvā,]*

Dərs ü məktəbdə təşəvvür elə bu dərdə **dəvā**
Ohuyub 'elm ilə tapmış nəzər et telğrama (*Mesnevi 9, Mısra 67*). [*dəvā,]*

dəvə: *Geviş getiren memelilerden, sırtı bir veya iki hörgüçlü, eti yenip süti içilen, bacakları ve boynu çok uzun yük ve binek hayvanı, deve.*

Görən olur mu **dəvə** çevrilüb olə ādəm
Vəyā gəzāl edəsən qurdu yā ki aşlani (*Kaside 23, Mısra 23*). [*dəvə,]*

dəvəci: *Azərbaycan'da bölgə ismi.*

Gəlmişəm tiz **Dəvəci** bəzārınə
Beş gün olub [ki] və'dən dəhi ötüb (*Mesnevi 4, Mısra 69*). [*dəvəci,]*

də'vət: *Çağırma, gelmesini isteme, çağrı.*

Behiştə gərçi məni **də'vət** etsələr sənsiz
Özimə rövzə' -i hüld-i cəhənnəm istəmənm (*Gazel 135, Mısra 3*). [*də'vət,]*

Edəndə məscidə **də'vət** bizi mü'əzzinlər
Su'ālı rəddinə yüz min bahənəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 3*). [*də'vət,]*

dəy-: *Dokunmaq; Bakmaq.*

Tə çeşm-i zəhm o 'ariz-i könlünə **dəyməsün**
Ruhsarı ātəşinə dil ü cən sipənd olub (*Gazel 24, Mısra 3*). [*dəyməsün, -mə, -sün]*

dəviş-: *Değişmek.*

Bir nəfəs vəslüvə ey şüh **dəyişmə** bi'llāh
Versələr Tarı bilür gər bāna bu dünyanı (*Gazel 250, Mısra 5*). [*dəyişmə, -m, -əm]*

E

edüb tərki vətən: *Vatani terk etmək.*

'Ərz qıldım ki Şəmāhīdən **edüb tərki vətən**
Mülk-i Qudyalda bir vəz'lə dil tutdi məqām (*Kaside 13, Mısra 11*). [*edüb tərki vətən,]*

edə bilməz inkār: *İnkār edemez, yalanlayamaz.*

Nəsl-bə-nəsl səhəvət sizə irş ilə çatub
Kimsə bu qışşəni hərgiz **edə bilməz inkār** (*Kaside 6, Mısra 34*). [*edə bilməz inkār,]*

əhrām-ı həcc: *Kabe'yi ziyarətə gidenlerin giydikleri kıyafet.*

Getməz təvāf-ı Kə'bəyə rindān-i meykədə
Əhrām-ı həccə pənbə-i minādan olmasə (*Gazel 4, Mısra 8*). [*əhrām-ı həcc,]*

əhsən: *İhsən, iyilik etme, bağışta bulunma.*

Çünkü ʾādəm yā səhā eylər yā **ehsān** Həq üçün
Nə səhāvət var nə rāh-ı Həqdə **ehsān** qalmayub (*Kaside 4, Mısra 5*). [*ehsān,]*

Çünkü ʾādəm yā səhā eylər yā **ehsān** Həq üçün
Nə səhāvət var nə rāh-ı Həqdə **ehsān** qalmayub (*Kaside 4, Mısra 6*). [*ehsān,]*

Tikdirir məscid ilə yüz **ehsān**
Alı bir gündə rövze-i rızvān (*Mesnevi 11, Mısra 23*). [*ehsān,]*

Kim olur ‘āləm saña ‘āşiq bu **ehsānun** görüb
Rəşkdən ölləm qıləndə sən baña bī-dādlər (*Gazel 19, Mısra 12*). [*ehsānun, -u, -n]*

Dedim ey dost nədür bir belə bəhcət həbəri
Dedi şe‘r ol ki Hüdādən saña **ehsān** oldı (*Kaside 17, Mısra 16*). [*ehsān,]*

ehtirām: Saygı, hümrət, tázim.

Nə qədri saq olu həlq içrə **ehtirām** tapar
Öləndə qəbri olur mövqe‘-i ziyārətdən (*Kaside 15, Mısra 25*). [*ehtirām,]*

ehtivāc: Gereklı olan, elde bulunmayan bir şeyin eksikliğini duyma.

‘Eşq ‘āləmində zūr-ı zırh yohdur **ehtiyāc**
Tərk-i sər etməsin belə meydānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 7*). [*ehtiyāc,]*

Sözün danışmaqə dilmācə **ehtiyācun** var
O da sənün təki ʾādəmdı öl həcālətdən (*Kaside 15, Mısra 47*). [*ehtiyācun, -un]*

Əltāf ilə sordu **ehtiyācım**
Hər vəcfədən eylədi ‘əläcım (*Mesnevi 7, Mısra 63*). [*ehtiyācım, -ım]*

Ğəm ləkəđ kübi cəfā təpdaqı bu Zü‘i-i zār
Ehtiyāc anləsalar nıfret edüb hamı qaçar (*Terci-bend 1, Mısra 44*). [*ehtiyāc,]*

el: Halk, ahali, kendisine yabancı olanlar, başkası; Hısım, akraba, yabancı olmayan, dost, yār; Oba, aşiret.

Lāzımdı kim Şəməhiyə **el** Tūr söləsün
Ondə zühürə münəcə ki nūr-ı Hüdā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 5*). [*el,]*

Zü‘inün pəndin eşit eyləmə çox bādəyə meyl
Tā ki **el** söləməsün bī-h‘od-ı dıvānə səni (*Gazel 226, Mısra 10*). [*el,]*

elə-: Etmek, eylemek.

Tā ki düşə başımə şūr u nəvā
Şərḥ **elim** hər nə ki var mā-cərə (*Mesnevi 10, Mısra 14*). [*elim, -m]*

‘elm: İlim, bilme, biliş.

Var idi keçən ‘əşrdə **‘elm** ilə səhāvət
Derlər bu zəməñ əhl-i səhāvət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 13*). [*‘elm,]*

‘Ənqāyə döñüb mə‘rifət ərbābi cəhāndə
Yoh **‘elm** ü ədəb məşrəb-i ‘ürfān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 6*). [*‘elm,]*

Bənzəyürsə n‘olə nə-şnās əgər insānə
Vəli nə-şnās gəlüb **‘elmdə** insān olmaz (*Gazel 90, Mısra 10*). [*‘elmdə, -də]*

Hər **‘elmdən** əgəh görək olsun ki desün şe‘r
Zü‘i kimi şā‘ir gəlübən hər yetən olmaz (*Gazel 94, Mısra 11*). [*‘elmdən, -dən]*

Mə‘rifət **‘elm** hələ‘iq nəzərindən düşübən
Dədə-i həlqədən ‘ənqā kimi pünhān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 3*). [*‘elm,]*

Tapson səbəb bu cəhl gedüb **‘elm** gəlməyə
Hansı tərıqdür bu ‘ulūmun tərıqəti (*Kaside 2, Mısra 5*). [*‘elm,]*

Təşşil-i ‘elmə mədrəsə məktəb görəkdi tā
Övlād həşil eyləyə **‘elm** ilə hıkməti (*Kaside 2, Mısra 10*). [*‘elm,]*

‘Elm ilə oldı gör ki şəhəñşāh İngilis
Kəmdür əgərçi cümlə mıləldən cəmə‘əti (*Kaside 2, Mısra 23*). [*‘elm,]*

Yüzdən biri bizimkilərün yazı bilməyür
Onlar təməməsi bilür **‘elm** ü kitābəti (*Kaside 2, Mısra 26*). [*‘elm,]*

İñşāfla tə‘əşşüb edün ‘elmə **‘elm** üçün
Həl yastəvilləzīnə də Qur‘āndə āyəti (*Kaside 2, Mısra 27*). [*‘elm,]*

‘Elm ‘āləmə dolubdı bu ‘əşr özgə ‘əşrdür
Siz də tapun bu ‘elmdən āhır şərəfəti (*Kaside 2, Mısra 31*). [*‘elm,]*

‘Elm ‘āləmə dolubdı bu ‘əşr özgə ‘əşrdür
Siz də tapun bu **‘elmdən** āhır şərəfəti (*Kaside 2, Mısra 32*). [*‘elmdən, -dən]*

Fıkr eylə dərsiz olu mı həşil **‘elmlər**
Tə‘lİmsiz cəhāndə tapan yoh fərəsəti (*Kaside 2, Mısra 7*). [*‘elmlər, -lər]*

İñşāfla tə‘əşşüb edün **‘elmə** ‘elm üçün
Həl yastəvilləzīnə də Qur‘āndə āyəti (*Kaside 2, Mısra 27*). [*‘elmə, -ə]*

Dünyādə **‘elm** ü mə‘rifət-i fəzl tərək olub
Dövrān dutubdı mərdüm-i nə-dānə ey Gərİb (*Kaside 3, Mısra 21*). [*‘elm,]*

Hüdāvənd-i cəhān ol bāğə zātın bāğbān qılmuş
Kəməl ü **‘elm** ü fəzl ü cüd bir bāğ-ı dil-ārādur (*Kaside 11, Mısra 23*). [*‘elm,]*

Dutubdı 'ərşə-i āfāqı cümlə hıkmət ü **'elm**
Çıxur səməyə hələ'iq bugün fərāsətdən (*Kaside 15, Mısra 3*). [*'elm,]*

Cəhəndə əfzəl-i ə'māl hansıdur sölə
Buyurdi **'elmdür** əfzəl təmām-ı hıdmətdən (*Kaside 15, Mısra 52*). [*'elmdür, -dür]*

Buyurdi **'elmdən** əfzəl olur mı tər'ətdən Belə olandə nöçün
qoymayursən İslāmı
Kı həşil eyləyə 'elm-i nücüm u hey'ətdən (*Kaside 15, Mısra 55*). [*'elmdən, -dən]*

Bəhşiş ü cüd u səhəvət sizə zāfı həşlöt
'Elm ü ādāb u hünər sizdə fīrāvān oldı (*Kaside 17, Mısra 24*). [*'elm,]*

Bizim bu mülkdə bī-mə'rifət belə qalmaz
Dolar mürür ilə yüz **'elm** ü min fərāsət ilə (*Kaside 20, Mısra 36*). [*'elm,]*

Əgərçi şürət-i şəhşiyyə tapmayur təğyür
Vəlik **'elm** qılır çox ziyadə nöqsanı (*Kaside 23, Mısra 30*). [*'elm,]*

O rütbədən bu məqāmə nədən çatub sölə
'Ulüm ilən bəli **'elm** eyləyib belə ani (*Kaside 23, Mısra 46*). [*'elm,]*

Sölə bu **'elm** nə tərz ilə pəs olur həşil
Kı kāmīl ādəm edə bir o növ' heyvānı (*Kaside 23, Mısra 47*). [*'elm,]*

Mü'əllimi də gərək olsun 'elm-i 'ummānī
Bu **'elm** mədrəsə məktəblər içrə həşil olur (*Kaside 23, Mısra 49*). [*'elm,]*

Bunı 'alən buyurubdur rəsul-i 'ürfānī
Nə olsa dəhirdə cəhlindən **'elm** əfzəldür (*Kaside 23, Mısra 73*). [*'elm,]*

Yüzdən birinün yohdı bu ovqətdə fəhmi
'Elm ü ədəb ü fəhm ü fərāsət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 12*). [*'elm,]*

Zəbān-i Fərsə cün yohdı cümlənin **'elmi**
Bu cəşn Türk dilində gərəkdür olə bəyān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 15*). [*'elmi, -i]*

Yohdı kənār **'elminün** dəryāsınə
Vəşf çatmaz cüdnə səhāsınə (*Mesnevi 5, Mısra 71*). [*'elminün, -i, -n, -ün]*

Tək tək ādəmdə qalub **'elm** ü səhā vü imān
Yohdı onları də bu əhl-i cəhəndən tanıyan (*Mesnevi 6, Mısra 7*). [*'elm,]*

'Elm ü inşāf u səhəvət bu cəhəndən qutarub
Hər nə şey' var isə 'āləmdə qurı ad qalub (*Mesnevi 6, Mısra 11*). [*'elm,]*

'Elm ü ədəb ilə rəşk-i Buqrāt
Hıkmətdə tələmizündi Soqrāt (*Mesnevi 8, Mısra 19*). [*'elm,]*

Bəli insān odı kim **'elm** ilə 'ürfānı olə
Yohsə zāhirdə elə şürət-i insānı olə (*Mesnevi 9, Mısra 13*). [*'elm,]*

'Elm ü 'ürfān nədür 'āləmdə dəhı vāzəh edək
Sora inşāfı olan şəhşlərə şərh eliyək (*Mesnevi 9, Mısra 17*). [*'elm,]*

'Elm ü 'ürfān görən āyā yekə 'əmmāmədür
Enni qurşaq u uzun saqqal uzun cāmədür (*Mesnevi 9, Mısra 21*). [*'elm,]*

Bilmürəm kim nə edək tā bu cünün-ı cəhli
Gedübən biz də olaq **'elm** ilə 'ürfān əhli (*Mesnevi 9, Mısra 64*). [*'elm,]*

Dərs ü məktəbdı təşəvvür elə bu dərdə dəvā
Ohuyub **'elm** ilə tapmış nəzər et telğrama (*Mesnevi 9, Mısra 68*). [*'elm,]*

Pəs gözim nürü gəlüb məktəbə **'elm** et həsil
Oləsən məclis-i 'ürfān 'əzizim vāşil (*Mesnevi 9, Mısra 75*). [*'elm,]*

Dögi bir şürət-i şəhşiyyə ilə insānlıq
'Elmlən həşil olur mərtəbə vü 'ürfānlıq (*Mesnevi 9, Mısra 20*). [*'elmlən, -lən]*

'Elmsiz ādəmə Qur'āndə Hudā-yı 'əllām
Heyivāndan də deyüb əksük ədallu'l-ən'ām (*Mesnevi 9, Mısra 73*). [*'elmsiz, -siz]*

Şəməhmun qədim bəg-zādəsi
'Elm ü hünər təb' u Hudā-dādəsi (*Mesnevi 10, Mısra 46*). [*'elm,]*

'Elm ü 'ürfān Olubdı bī-'izzət
İmdi pül şāhbinədür hörmət (*Mesnevi 11, Mısra 29*). [*'elm,]*

Olsa hıkmətdə bir kişi Loqmān
'Elm ilə mürdəyə əgər verə cān (*Mesnevi 11, Mısra 34*). [*'elm,]*

'Elm az pül çox olan ādam
Həlq içində olur imām ə'zəm (*Mesnevi 11, Mısra 37*). [*'elm,]*

Olsa Buqrāt **'elmdən** bī-pül
Hiç kim eyləməz söztün də qəbül (*Mesnevi 11, Mısra 31*). [*'elmdən, -dən]*

Verməzdim **'elmə** mazi vü müstəqbel həlımı
Mən də zər ilə doldurur idim çuvālımı (*Muhammes 2, Mısra 21*). [*'elmə, -ə]*

Olsa şəhzadə kişi bilməsə gər **'elm** ü bəyān
Həlq sölər ki fəlānkəsdi nə kevdən nə-dān (*Muhammes 5, Mısra 11*). [*'elm,]*

Dövləti hörməti **'elm** ilə tapubdur insān
Çox gəddə-zadə gəlüb **'elm** ilə olmuş sultān (*Muhammes 5, Mısra 13*). [*'elm,]*

Dövləti hörməti **‘elm** ilə tapubdur insān
Çoğ gədə-zadə gələb **‘elm** ilə olmuş sultān (*Muhammes 5, Mısra 14*). [*‘elm,]*

Oğuyub yazmasə hər şeydən o kimsə kəmdür
‘Elm şahiblərinün hāfiri cām-ı Cəmdür (*Muhammes 5, Mısra 18*). [*‘elm,]*

Əl-həq insān olanə niq ü bəyāndur məktəb
Hər kəsün olmasə gər **‘elmi** yəqin ə‘mədur (*Muhammes 5, Mısra 6*). [*‘elmi, -i]*

Nə gərək **‘elm** hələ`iq pülə sölər Hāliq
İndi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 29*). [*‘elm,]*

Gər hünər kəsbi içün əlli il dil-hün oləsən
Arturub fəzl ü hünər **‘elmdə** ceyhün oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 14*). [*‘elmdə, -də]*

Kimdi hər **‘elmdə** göstər baña olsun fā`iq
Tərk edüb mərifəti pülə olublar şaiq (*Terci-bend 1, Mısra 27*). [*‘elmdə, -də]*

‘elm-i nücüm u hey`āt: *Heyetler ve yıldızlar ilmi.*

Belə olandə nöçün qoymayursən İslāmi
Ki hāşil eyləyə **‘elm-i nücüm u hey`ātdən** (*Kaside 15, Mısra 56*). [*‘elm-i nücüm u hey`ātdən, -dən]*

‘elm-i nūrānī: *Nurlu ilim.*

Gözətlə Zü`i bu zülmāt-ı şām-ı cəhl gedər
Qılur zəmənanəni H`urşid **‘elm-i nūrānī** (*Kaside 23, Mısra 94*). [*‘elm-i nūrānī,]*

‘elm-i ‘ummānī: *Engin ilim.*

Mü`əllimi də gərək olsun **‘elm-i ‘ummānī**
Bu ‘elm mədrəsə məktəblər içrə hāşil olur (*Kaside 23, Mısra 50*). [*‘elm-i ‘ummānī,]*

‘elm-i ‘ürfān: *İrfan, bilme ilmi.*

Pəs nəcəbət belə olduqda təbi`ətdə olur
‘Elm-i ‘ürfān vücūdunda səhəvətdə olur (*Mesnevi 6, Mısra 62*). [*‘elm-i ‘ürfān,]*

‘elmu`llāh: *Allah`ın ilmi.*

Olmasə püli əgər olsə də **‘elmu`llāhi**
Hələq sölər ki qovun getsün elə kəm-rāhi (*Terci-bend 1, Mısra 19*). [*‘elmulāhi, -ı]*

elə-: *Etme, eylemek.*

Gərəz ki səbr **elə** Zü`i nə gəlsə dərd ü bələ
Bu əmr-i Həqqdi hökm-i Hüdāni ahtarma (*Gazel 9, Mısra 13*). [*elə,]*

Hişār çəksən olur cümlə tərmār hərāb
Segāh-ı ‘işrəti pəncgāh **elə** şəb ü rüz (*Gazel 29, Mısra 9*). [*elə,]*

Bizə qismət **eləyüb** şām u səhər hün-ı cigər
Cāhilün şərbət-i līmū mey-i gül-nāri olub (*Gazel 32, Mısra 9*). [*eləyüb, -y, -üb]*

Zāhidā bircə götür güşə-i mehrābdən əl
Elə bu mähə nəzər ol ham-i əbrülərə bağ (*Gazel 35, Mısra 8*). [*elə,]*

Bədə-hvārə **eləyür** gərçi məzəmmət zāhid
Çəkər āhır özi bu işdə nədəmət zāhid (*Gazel 39, Mısra 1*). [*eləyür, -y, -ür]*

Ey tərk **eləyən** bədə-i gül-nāri Səməndər
Əldən burāqan tūrrə-i tərāri Səməndər (*Gazel 43, Mısra 1*). [*eləyən, -y, -ən]*

Ey dil nəzərə eylə kim ol dil-rübā keçər
‘Uşşəqə nəz ilə **eləyüb** yüz cəfā keçər (*Gazel 51, Mısra 2*). [*eləyüb, -y, -üb]*

Könlümi qan **eləyüb** mihr-i ruhi ey nəşə
Etməsən bəvər əgər lə`l ü ləb-i tərden sor (*Gazel 63, Mısra 5*). [*eləyüb, -y, -üb]*

Məfqud olub ‘əngə kimi əhbāb-ı mürüvvət
Seyir **eləsən** ‘āləmi hər yanə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 10*). [*eləsən, -sə, -n]*

Qıl tərəhhi **elə** bir tığ ilə səd-pārə mənə
Nəyə ləzimdı sər ü cism ü dil [ü] cən sənsiz (*Gazel 95, Mısra 5*). [*elə,]*

Hər u mātəmkədədür çeşmimə bi`llāh əgər
Eləsəm gəşt-i gül ü seyr-i gülüstān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 4*). [*eləsəm, -sə, -m]*

Məryəm ü ruh-ı QüdüS ‘İsā üçi bir sözdür
Üç deyə səhv **eləyübdür** oğuyur sənı gələt (*Gazel 109, Mısra 8*). [*eləyübdür, -y, -üb, -dür]*

Ayə təşbih eləyən hüsni ruh-ı cānāni
Oğudı şanki ‘əbəş əyə-i Qur`anı gələt (*Gazel 109, Mısra 5*). [*eləyən, -y, -ən]*

Gər rüzgārdan **eləsən** şəkvə ‘āqibət
Rəsmi pozub edər mi bizə sən-kārlıq (*Gazel 111, Mısra 15*). [*eləsən, -sə, -n]*

Dəhmədür çün yerün āhırdə yoxə səbr **elə**
Tāq-ı Kisra hanı ‘āləm hamı vīrān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 17*). [*elə,]*

Əgərçi mey günāh olmaq bizə naşş ilə səbitdür
Vəli yār ilə mey nüş **eləyüb** əhl-i səvāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 10*). [*eləyüb, -y, -üb]*

Hər ləhzə ki görsəm diləram lə`lvi öpmək
Tüfi nə təhəmmül **eləsün** şəkkəri görəcəq (*Gazel 117, Mısra 6*). [*eləsün, -sün]*

Bilmən ki baña nāz **eləyür** yā ki sitəmdür
Ğafil ki ötar yār mən-i müzğəri görçək (*Gazel 117, Mısra 3*).
[eləyür, -y, -ür]

Sələmdən sora ‘əczinlə ‘ərz-i hāl **elə**
Əgərçi könlü olubdur mişāl-i səng-i ruḥām (*Gazel 129, Mısra 5*). [elə,]

Ey şənəm zāhir **elə** Zū‘i şeydəyə yerün
Məscidə deyə ḥarābātə kilisāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 13*). [elə,]

Belə zənnim yoh idi kim bizi gərdün ayırə
Bī-vəfālīq **eləyüb** ayrılacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 10*). [eləyüb, -y, -üb]

Öz mərḥəmətin Cənāb Bārī
Səndə **eləyüb** ‘əyān Əmirḥān (*Gazel 136, Mısra 4*). [eləyüb, -y, -üb]

Bu ‘ərzimə şəfqət ilə güş et
Dərdim **eləyüm** bəyān Əmirḥān (*Gazel 136, Mısra 12*).
[eləyüm, -y, -üm]

Ğərəz nə zülmülər etsən qəbül-i ‘āşiqdūr
Həmişə sağ **eləsün** cānıvı Hüdā kəzīm (*Gazel 137, Mısra 6*).
[eləsün, -sün]

Mən bī-nəvāyə rəhm **elə** ey sərv qəmətim
Kim qalmayub firāqə dəhi istiḳāmətim (*Gazel 138, Mısra 1*).
[elə,]

Həllāq-ı cəhān lütf **eləyüb** Zū‘i-zərə
Bu aydə o məh-pərəni Şirvānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 9*). [eləyüb, -y, -üb]

Təmām ‘ömrü hət ü ḥāk u zülüfədür həvəsün
Könlü həyā **elə** bu nāmə-i siyāhundən (*Gazel 185, Mısra 4*).
[elə,]

Çol etmə həvəs rüyinə ey cān u dil āhır
Səziş **eləməz** ḥār ilə ḥas nār yanında (*Gazel 186, Mısra 6*).
[eləməz, -məz]

Həq səni dövlət ü ‘işrətdə sələmət **eləsin**
Kurratü‘l-‘ərzī və mā-filhi metā mā-dāmət (*Kaside 5, Mısra 53*). [eləsin, -sin]

‘Ācizəm mədhivə hər nəhv ilə tövşif **eləsəm**
Āftabə verirəm şö‘lə-i şu‘ā‘nı şifət (*Kaside 5, Mısra 43*).
[eləsəm, -sə, -m]

Niş-i kəməndār elə oḥlar atur sərmādən
Ki onə tīb **eləməz** Rüstəm ilə İsfəndār (*Kaside 6, Mısra 4*).
[eləməz, -məz]

Şəb düşün **eləyirdim** neçə yüz min əfkār
Ki şabāḥ qış gələcək necə keçər leyl nəhār (*Kaside 6, Mısra 1*). [eləyirdim, -y, -ir, -di, -m]

Salınub ‘işrət ilə mən də du‘ālar **eləyüb**
‘Ömrüvə dövlətüvə tā nə qədr cānım var (*Kaside 6, Mısra 37*). [eləyüb, -y, -üb]

Du‘ā ilə **elə** Zū‘i tēmām əş‘arun
Murād-i mətləbimə mən də kām-kār oldım (*Kaside 12, Mısra 25*). [elə,]

Zū‘iyā qā‘idədür şe‘rdə āḥırdə du‘ā
Tül vermə **elə** bu tərzi ilə sən də itmām (*Kaside 13, Mısra 34*). [elə,]

Nə qədər var cəhān içrə şühür u a‘vām
Dövlət u ‘ömrüvi əfzün **eləsün** bārī Hüdā (*Kaside 13, Mısra 35*). [eləsün, -sün]

Nədi bā‘is ki Hüdāvənd ü kərim ü ‘ādīl
Eləyüb ‘ārif-i dānāni əsir-i nā-dān (*Kaside 14, Mısra 6*).
[eləyüb, -y, -üb]

Bəhş edübdür neçə hər tınətə fərr-i Fir‘ovun
Eləyübdür neçə Mūsā şifəti çöldə şubān (*Kaside 14, Mısra 8*). [eləyübdür, -y, -üb, -dür]

Eləsün bəqī Hüdā şövkət-i şān ilə səni
Çünki səndən hamuyə şövkət ilə şān oldı (*Kaside 17, Mısra 27*). [eləsün, -sün]

Əmirḥān ki Hüdāvənd zātını **eləyüb**
Əmir-i məmləkət-i fəzl ü cüd mə‘nədə (*Kaside 18, Mısra 19*). [eləyüb, -y, -üb]

Yohdur bu gündə mə‘rifət u şe‘rə müştəri
Hərçənd cüst [ü] cü **elədim** hər diyərdə (*Kaside 19, Mısra 30*). [elədim, -di, -m]

Nə qədri dād **elədim** məktəb eyləyün bün[y]ād
Oḥu oyan yuhudan qalma ḥvāb-ı qəflət ilə (*Kaside 20, Mısra 39*). [elədim, -di, -m]

Yoh əhl-i hāl şərh **eləyim** tā bələlərim
Çohdur şikāyətim mənim pərvərdigār ilə (*Kaside 21, Mısra 3*). [eləyim, -y, -im]

Çü yohdı kimsədə qüdrət qəzāyə təğyirə
Rizā ilə **elə** ḥ‘oş ḥātir-i pərişānı (*Kaside 23, Mısra 14*).
[elə,]

Otuz üç il **elədi** ‘āləm içrə sultānlıq
Gör āḥır eylədilər həbs o növ‘ sultānı (*Kaside 23, Mısra 9*).
[elədi, -di]

Ziyadə fikrlərə düşmə anla bu rəmzi
Nə gücdə həlq **eləyüb** Həq əzəldən insānı (*Kaside 23, Mısra 16*). [eləyüb, -y, -üb]

Eləyürsən hamunun həlīmə lütf ilə nəzər
Bir mənim də dəhi bu ‘ərzimə baq istəyürəm (*Kit‘a 2, Mısra 5*). [eləyürsən, -y, -ür, -sən]

Nə qədri vəşf **eləsəm** hələtin bu bəzmün mən
Bürüz-ı ‘əcz edər āḥırdə qüvvə-i əzmān (*Kit‘a-ı Kebir 1, Mısra 33*). [eləsəm, -sə, -m]

Həq sələmət **eləsün** cümlə bələdən cānun
Bu gələb getməkidən mən özüm bīmār oldım (*Kit‘a-ı Kebir 5, Mısra 5*). [eləsün, -sün]

Dün şikāyet **eləyürdüm** fələk-i bəd-hüdan
Ki nöçün bağladı gərdün yolunu hər südən (*Mesnevi 1, Mısra 21*). [*eləyürdüm, -y, -ür, -düm*]

Bād-ı Kübə səhrinə **elə** güzər
Həq onə lütf ilə edübdür nəzər (*Mesnevi 5, Mısra 51*). [*elə,]*

Sāqiyā bir kərəm et durma gözün qurbānı
Bir iki cām ilə sərşār **elə** mən nālānı (*Mesnevi 6, Mısra 2*). [*elə,]*

Gün-bə-gündən **eləsün** Bārī Hüdā 'ömrin uzun
Kərəmindən ələyüb cümlə fəqiri məmnün (*Mesnevi 6, Mısra 31*). [*eləsün, -sün*]

Gün-bə-gündən eləsün Bārī Hüdā 'ömrin uzun
Kərəmindən **eləyüb** cümlə fəqiri məmnün (*Mesnevi 6, Mısra 32*). [*eləyüb, -y, -üb*]

İndi izhār **eləyüm** gəl nücəbə silsiləsin
Bəg ü hən-zadə vü cümlə ümərā silsiləsin (*Mesnevi 6, Mısra 33*). [*eləyüm, -y, -üm*]

İzhār **elədi** dövr elə iqdām
Dövrən saña eyləyübdü ikrām (*Mesnevi 7, Mısra 31*). [*elədi, -di*]

Dərdimi çəküb bəyānə [mən]
İzhār **eləyüm** cənāb-ı Hānə (*Mesnevi 7, Mısra 10*). [*eləyüm, -y, -üm*]

Tā 'ömr-i təvīl **elə** ilāhī
Versün saña təc-i pādşāhi (*Mesnevi 8, Mısra 71*). [*elə,]*

Dərs ü məktəbdü təşəvvür **elə** bu dərdə dəvā
Oğuyub 'elm ilə tapmış nəzər et telğrama (*Mesnevi 9, Mısra 67*). [*elə,]*

Atuban dīnün üşülün **eləyüb** fər'ī uşul
Bī-dəlīl eyləyəsən hər nə desə anı qəbül (*Mesnevi 9, Mısra 49*). [*eləyüb, -y, -üb*]

Žū'ī nə lāzım belə tül-i kəlām
Mətləbivi zāhir **elə** vəssəlām (*Mesnevi 10, Mısra 34*). [*elə,]*

Zāhir **elə** mətləbivi mühtəşər
Kim eləsün çārə o kən-i hünər (*Mesnevi 10, Mısra 35*). [*elə,]*

Zāhir **elə** mətləbivi mühtəşər
Kim **eləsün** çārə o kən-i hünər (*Mesnevi 10, Mısra 36*). [*eləsün, -sün*]

Nədür səbəb çərḥ olub kəc-mədār
Mə'rifət əhlin **eləyür** hıvār u zār (*Mesnevi 10, Mısra 16*). [*eləyür, -y, -ür*]

Pəndinə bī-dəlīl eylə qəbül
Höküm edər pənd qəbül **elə** tez ol (*Mesnevi 11, Mısra 90*). [*elə,]*

Hər nə olsun gedəcəksən bu fənā dünyādən
Bārī bir 'işrət **elə** çəkmə gəm-i bī-cādən (*Mesnevi 15, Mısra 22*). [*elə,]*

O behişt ki Hüdāvənd qılıb zikr ü bəyān
Ələyüb imdi bizə səhət-i dünyadə 'əyān (*Mesnevi 15, Mısra 8*). [*eləyüb, -y, -üb*]

Hikmət sözün bürüz **eləsən** yolə onə cəvāb
Bir şərḥ anlamaz deyəsən gündə yüz kitab (*Muhammes 3, Mısra 27*). [*eləsən, -sə, -n*]

Qoyma keçə hicrində gəm ü dərd ilə həlīm
Öldür məni məhsüb **elə** qurbānə 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 12*). [*elə,]*

Vəşlünlə **elə** gəl mən-i dil-həstəyə çārə
Etmək diləsən gər günimi cövrə qarə (*Muhammes 4, Mısra 29*). [*elə,]*
Belə ki səni həlq **eləyib** Hāliq-i dəvər
Gər görsə yüzün min yüz zāhid müztər (*Muhammes 4, Mısra 5*). [*eləyib, -y, -ib*]

Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü şəndür məktəb
Yəhşi diqqət **eləsən** bəg-i cinəndür məktəb (*Muhammes 5, Mısra 4*). [*eləsən, -sə, -n*]

'Əlimün 'izzətinə bəh ki nə h'os 'ələmdür
Yəhşi diqqət **eləsən** bəg-i cinəndür məktəb (*Muhammes 5, Mısra 20*). [*eləsən, -sə, -n*]

Cüş edüb yerdən çılıb nəsrin süsən nəstərən
Seyr-i gülizār **elər** yüz nəzənin-i gül-bədən (*Murabba 1, Mısra 14*). [*elər, -r*]

Atamun firqəti gərçi məni əfkār **elədi**
Zülm-i 'udvān mən-i möhnət-zədəni zār **elədi** (*Müseddes 2, Mısra 11*). [*elədi, -di*]

Atamun firqəti gərçi məni əfkār **elədi**
Zülm-i 'udvān mən-i möhnət-zədəni zār **elədi** (*Müseddes 2, Mısra 12*). [*elədi, -di*]

Fərək əhvāl-i mən-i müztəri bīmār **elədi**
O cəfānı ki bana eylədi əğyār ölüərəm (*Müseddes 2, Mısra 13*). [*elədi, -di*]

Bu Hüseyinə **eləyən** zülmi o qövəm-i əsrār
Bir onə eyləməyüb tək mən-i zār ölüərəm (*Müseddes 2, Mısra 25*). [*eləyən, -y, -ən*]

Məzhəbləri bər-həm **eləyüb** dīni pozan
Bu 'əşrdə Dəccāldı cümlə 'üləmə (*Rübai 1, Mısra 3*). [*eləyüb, -y, -üb*]

Vüşāl olanda köñül titrəşüb hərās **elər**
Ki hər kəmələ yəqin 'əqibət zəvāl gəlür (*Kit'a 7, Mısra 3*). [*elər, -r*]

Mürəd-i məşrəb-i zühhād gördüğün köñlüm
Nə gündi kim **eləməz** çərḥ-i dūn məni məğmūm (*Tahmis 2, Mısra 26*). [*eləməz, -məz*]

İndi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Səndən özgə kimə mən şərḥ **eləsəm** əhvālī (*Terci-bend 1, Mısra 36*). [*eləsəm, -sə, -m*]

Gər dəyəm dərdimi dövrlətlü olan bī-həbəbə
Bāb-ı hikmət açubən şərḥ **eləyim** min fiqrə (*Terci-bend 1, Mısra 32*). [*eləyim, -y, -im*]

Yüz min vücüdün **eləmiş** hənəsin hərəb
 Əhirdə qılımsan onu divənə ey şərab (Gazel 15, Mısra 15).
 [eləmiş, -miş]

Tə ki mükşin zülfünə vermişsən **eləmə** piç [ü] táb
 Almışan pəjmürdə könlümdən mənim arām u táb (Gazel 16, Mısra 1). [eləmə, -mə]

Hər lə həm-dəm **eləmişdür** gül ü gülzəri məgər
 Gül-i pəjmürdə qılıb pərvəriş-i hən olub (Gazel 32, Mısra 3). [eləmişdür, -miş, -dür]

Nə vəşldə nə hicrdə 'əşi qərər edər
 Zülf-i nigār tək **eləyər** bī-qərārlıq (Gazel 111, Mısra 6).
 [eləyər, -y, -ər]

Şəb-i hicrān **elədün** mərg təmənənəsini sən
 Etmədün táb məgər ātəş-i hicrānə könlül (Gazel 124, Mısra 7). [elədün, -dü, -n]

İstəyürsən sölə tərsə balası nəz **eləmə**
 Burahub məzhəbimi dīn-i Məsīhāyə gəlīm (Gazel 134, Mısra 5). [eləmə, -mə]

Zəncir-i zülfünə **eləyə** geyrilər həvəs
 N'etsünfəğānə bu dil-i divənə gəlməsün (Gazel 146, Mısra 11). [eləyə, -y, -ə]

Pərhiz bədədən **eləmə** kim bu cövhərün
 Āmizişi olubdi Cəm ü Keyqubād ilə (Gazel 193, Mısra 7).
 [eləmə, -mə]

Nəşə-i lə'l-i ləbün zövqünü zāhid bilsə
 Kāfirəm meyl **eləyə** Kövsər ilə həvrāyə (Gazel 209, Mısra 8). [eləyə, -y, -ə]

Qoymə həzān-ı həvə gülşən-i şövqün pozub
 Lāl **eləyə** zikrdən bülbül-i h'os-h'vānını (Gazel 245, Mısra 12). [eləyə, -y, -ə]

Nədi dünyə özi bir fikr **elə** ey məst-i gürür
 Bār 'ibrət **elə** bir Ādəm ilə Həvvādən (Gazel 173, Mısra 4).
 [elə,]

İstəmə dövləti çoh Zū'ī ma'āşun gözle
 Yüngül **elə** yüküvi keçməyə bu dəryādən (Gazel 173, Mısra 18). [elə,]

Binā-yı dostluqım dutmamış nigārim ilə
 Pozub hərəb **elədim** çeşm əşkbārim ilə (Gazel 191, Mısra 2). [elədim, -di, -m]

Lütf eylə Zū'iyə **elə** cövrün ziyadə kim
 Divənə könlüm 'ādət edubdir cəfālarə (Gazel 201, Mısra 9).
 [elə,]

Zū'iyə yoh **elə** dil-dün-i gəm hicrānında
 İstəsən vüslət əgər qönçə-i həndāni ilə (Gazel 204, Mısra 13). [elə,]

Özün inşāf **elə** ey şüh sitəmdür bəddür
 Eləməzlər bu qədər zülm-i sitəm tərsāyə (Gazel 209, Mısra 9). [elə,]

Özün inşāf **elə** ey şüh sitəmdür bəddür
 Eləməzlər bu qədər zülm-i sitəm tərsāyə (Gazel 209, Mısra 10). [eləməzlər, -məz, -lər]

Eləməzdi bu şifət ləşkər-i dər ü gəm əsir
 Görməsəydi belə bī-tāqət ü bī-çārə məni (Gazel 224, Mısra 5). [eləməzdi, -məz, -di]

Hər şām u səhər Zū'ī münācāt **elədim** çoh
 Bilməm nə içün muncə du 'ā bī-əşər oldı (Gazel 239, Mısra 9). [elədim, -di, -m]

Ləzım dögi bu 'əşrdə nə nām nə nāmüs
 Pül olsun tək 'eyb **eləməz** hər nə gər oldı (Gazel 239, Mısra 8). [eləməz, -məz]

Kimə izhār **eləyim** gāyət-i dərdim bilsün
 'ārif anlar nədi bu nükte ki yārım getdi (Gazel 248, Mısra 9). [eləyim, -y, -im]

Maña Məcnūn desələr lā'iq olur 'eşqündə
 Nə rəvādur saña təşbih **eləyim** Leylāni (Gazel 250, Mısra 20). [eləyim, -y, -im]

Öz mərhəmətin Cənāb-ı Bārī
 Səndə **eləyüb** 'əyān Əmirhān (Mesnevi 7, Mısra 14).
 [eləyüb, -y, -üb]

Bu 'ərzimə şəfqət ilə güş et
 Dərdim **eləyüm** bəyān Əmirhān (Mesnevi 7, Mısra 22).
 [eləyüm, -y, -üm]

Bu necə şam'dı kim bəzmi pür-nür **elədi**
 Bu hərəbə könlül eyvānını mə'mūr **elədi**

Möhnət-i hicr ilə məğmüm idi bu hātir-i zār
 Ləzzət-i vüsləti bir ləhzə-i məsrūr **elədi**

Vād-i Eymənə döndürdi təcəllā-yı ruhi
 Beytül-əhžānını güyā cəbəl-i Tūr **elədi**

Bu riyadə bu riyā ilə olan ə'mālun
 Nədi zāhid ki səni bir belə məğrūr **elədi**

Kim ki tātətinə məğrūr olə Zū'ī bi'llāh
 Bil yəqindir ki [o] Həqqdən özini dūr **elədi** (Gazel 241, Mısra 1-10). [elədi, -di]

elə: Öyle, o şəkildə.

Yezid tək adı məl'un özi cəhənnəmdə
 Nə fā'idə **elə** olsə hökümət-i dünyā (Gazel 7, Mısra 14).
 [elə,]

Zāhidün mənzili qoy məscid ü mehrāb olsun
 Zū'iyə bir **elə** vīrənə nə 'āqil yeridür (Gazel 49, Mısra 10).
 [elə,]

Elə həyāl edərəm şāh-ı hökmürānam gər
 Desə filāni mənim berkimin qulāmımdur (Gazel 55, Mısra 3). [elə,]

Gər cənnətə də imdiki ādəm gedəcəksə
 Bi'llāh **elə** olsə mənə cənnət nə içündür (Gazel 68, Mısra 26). [elə,]

Yüzünü zülfü içrə **elə** ol sımın-bədən dutmuş
Görən sölər ki məhdür bürc-i əqrəbdə vətən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 1*). [*elə,]*

Niş-i kəməndər **elə** oğlar atur sərmədən
Ki onə táb eləməz Rüstəm ilə İsfəndər (*Kaside 6, Mısra 3*). [*elə,]*

Ərdəbil içrə o həftənə dəhi məhir var
Elə həftən ki anı sáz edər ustād-ı Qüçən (*Kaside 6, Mısra 15*). [*elə,]*

Dolar cəhīmə bu ‘äləm-nümā-yı fāsiq **elə**
Bizə yer olamaz Allāh qoysə kəsətdən (*Kaside 15, Mısra 61*). [*elə,]*

Cümlə həlq ilə vüüd əhlinə eylər hörmət
Elə bəg-zadələrin hüdmeti ‘ayn-ı dövlət (*Mesnevi 6, Mısra 54*). [*elə,]*

İzhār elədi dövr **elə** iqdām
Dövrən saña eyləyübdü ikrām (*Mesnevi 7, Mısra 31*). [*elə,]*

Küdək ədəm **elə** bu şüret-i şəhsiyyə olur
Yā vüüdündə onun geyr-i kərəmət tapulur (*Mesnevi 9, Mısra 11*). [*elə,]*

Bəli insān odı kim ‘elm ilə ‘ürfanı olə
Yohsə zāhirdə **elə** şüret-i insāni olə (*Mesnevi 9, Mısra 14*). [*elə,]*

Elə əşhās istəyəndə dəlil
Onə göstərdi dəhi Rəb -i cəlil (*Mesnevi 11, Mısra 87*). [*elə,]*

Olmasə pūli əgər olsə də ‘elmulāhi
Hələq sölər ki qovun getsün **elə** kəm-rāhi (*Terci-bend 1, Mısra 20*). [*elə,]*

Nə fā’idə **elə** gündən ki fəvət olub Żū’ī
Baña gəlür **elə** kim gördüğündi rö’yədə (*Gazel 206, Mısra 13*). [*elə,]*

elə: *Söylemek.*

Bī-həbərsən dedi yohsə nədi çarun söyləyüm
Yaz Hüseyn Hānə **elə** mətləbüvi sən izhār (*Kaside 6, Mısra 28*). [*elə,]*

Gəflət mərizinə dəf’-i dārūyu və’z **elə**
Şəhət verür həmişə təbibānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 9*). [*elə,]*

Yazubən bu sözi məhfī saña izhār **elədim**
Öz hərəbə evimə getməgə qıl bir sāmān (*Kaside 14, Mısra 23*). [*elədim, -di, -m]*

Eləyən dəmdə kīsəməz dər-hāl
Olur idi pūlilə məlāmāl (*Mesnevi 2, Mısra 21*). [*eləyən, -y, -ən]*

elə: *Tam da, aynen.*

Yer gök **elə** onlardı cəhān ilə o dünyā
Keçmişdəki inşāf u mürüvvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 15*). [*elə,]*

elə: *Saymak, batilden görmək.*

Var imiş yüz bu növ’ ədəmlər
Ki özindən səvāni bātīl **elər** (*Mesnevi 11, Mısra 52*). [*elər, -r]*

elə: *Yazmak; Söylemek.*

Yüsifəm vəşfün ‘utārid **eləyübdür** ki bugün
Zöhrə dəllələ olub müştəri bāzāra düşüb (*Gazel 17, Mısra 5*). [*eləyübdür, -y, -üb, -dür]*

elə bil kim: *Sanki.*

Elə bil kim təzə düşdim cənnətə (*Mesnevi 4, Mısra 73*). [*elə bil kim,]*

elə təşəvvürim oldı ki: *Sanki, öyle düşündüm ki.*

Gəlüb hülüs ilə yetdim qədimi dərgāhə
Elə təşəvvürim oldı ki təcār oldım (*Kaside 12, Mısra 22*). [*elə təşəvvürim oldı ki,]*

eləmək: *Etmək, eylemək.*

Kibr ü gıybət gəzəb ü zərq ü riyā vü sālūs
Eləmək görmədügi əmrə şəhādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 12*). [*eləmək,]*

Yohsə Qur’ānı tilāvət **eləməkdən** qaçuban
Virdüvi şām u səhər bir bərbət ü mizmār edəsən (*Kıt’a-ı Kebir 3, Mısra 15*). [*eləməkdən, -dən]*

en-: *İnmək.*

Bävər etməm sənə həmtā olə dünyədə bu gün
Enə gökdən yerə bir vəchdə yüz min āyə (*Gazel 209, Mısra 4*). [*enə, -ə]*

Gər kim **enə** Firdövs-i bərindən yerə havrā
Dil-cüy-ı pəri-rüy mələk təl’ət ü rə’nā (*Muhammes 4, Mısra 24*). [*enə, -ə]*

enni: *Eni fazla olan, enli.*

Sağğal uzun qurşaqını **enni** eyləmək
Hansında hökm şadır olub dört kitābdan (*Gazel 178, Mısra 9*). [*enni,]*

Enni qurşaqı uzun börki uzun saqqalı
Hər kəsün olsa odur məsnəd-i ‘elmə vāli (*Mesnevi 6, Mısra 21*). [*enni,]*

‘Elm ü ‘üfñ görñ āyā yekə ‘əmmāmədür
Enni qurşaq u uzun saqqal uzun cāmədür (*Mesnevi 9, Mısra 22*). [*enni,]*

erganün: *Org denen çalgı.*

Dəm-bə-dəm gülşənlər içrə bülbül-i şürdə tak
Erganün u tərden şür u nəvā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 4*). [*erganün,]*

əsit-: *İşitme, duyma.*

Eşitdim ol büt-i nə-mehribānım bādə-h^vār olmuş
 Mey içmiş geyrlərlə məst-i cām-i h^oş-güvār olmuş (*Gazel 108, Mısra 1*). [*eşitdim, -di, -m]*

Žü`nün pəndin **eşit** eyləmə çox bādəyə meyl
 Tā ki el söləməsün bī-h^ood-ı dīvānə səni (*Gazel 226, Mısra 9*). [*eşit,]*

Hansı sähətdə **eşitdim** ki var onda fəzil
 Müşkilim həllinə dər-hāl çox etdim sür‘ət (*Kaside 5, Mısra 17*). [*eşitdim, -di, -m]*

Eşitdün imdi qoy övlādun eyləsün təhşil
 Saña çatə iki dünyədə bağ-ı cənnətdən (*Kaside 15, Mısra 63*). [*eşitdün, -dü, -n]*

Eşitmisen ki Süleymān gedirdi bād üzərə
 Olurdi kölgəligi quş qanadı zəhmət ilə (*Kaside 20, Mısra 9*). [*eşitmisen, -mi, -sən]*

Žü`nün pəndin **eşit** çıqmə şəf‘ətdən hiç
 Tā ki ‘uqbādə yerün rövzətü`l-əbrār edəsən (*Kit‘a-ı Kebir 3, Mısra 29*). [*eşit,]*

Eşitməyüb nəğmədə şür u nəvā
 ‘Eyb döğül anlamasə bī-nəvā (*Mesnevi 5, Mısra 91*). [*eşitməyüb, -mə, -y, -üb]*

Hənlər adını **eşitcək** ol dəm
 Şövk ilə dedim ki həyr məqdəm (*Mesnevi 7, Mısra 37*). [*eşitcək, -cək]*

Hər nə söz kim **eşitmisen** ey cān
 Əşl ü günāhın əvvəl eylə bəyān (*Mesnevi 11, Mısra 75*). [*eşitmisen, -mi, -sən]*

eşitcəgin: *İşitir işitmez.*

Özi behiştə gedib var özi kimi hələfi
 Eşitcəgin buni h^oş-hāl-ı rüzgār oldım (*Kaside 12, Mısra 16*). [*eşitcəgin,]*

‘eşq: *Aşk.*

Şükrələr kim Žü`iyə **‘eşqindən** ol məh-pārənün
 Döndülər əhl-i cəhān çäk-ı gürbānün görüb (*Gazel 19, Mısra 15*). [*‘eşqindən, -i, -n, -dən]*

Mən də bülbül də gül **‘eşqində** şərküz līkən
 Žü`iyə giryə fəğān bülbül-i şeydāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 13*). [*‘eşqində, -i, -n, -də]*

Oldı bu ‘āləmdə Žü`i həmcü məcnūn **‘eşq** ilə
 Çün sənün ey mäh-rü ‘āləmdə həyrānün görüb (*Gazel 31, Mısra 9*). [*‘eşq,]*

Ol şəm‘-i şəb-əfrüzə vüşāl istəsən ey cān
 Tā olmayəsən **‘eşqdə** pərvānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 10*). [*‘eşqdə, -də]*

Hər ‘āşiqün keçür mi belə qara günləri
 Yohsə qara gün **‘eşqdə** ancaq baña keçər (*Gazel 51, Mısra 8*). [*‘eşqdə, -də]*

Dostlar bahmun namāz-ı bātilinə zāhidün
‘Eşqini inkār edüb kəfir demün imāni var (*Gazel 54, Mısra 8*). [*‘eşqini, -i, -n, -i]*

Alcaqın könlümi **‘eşqün** qıldı bī-dād u sitəm
 Rəsmidür təhdid edər bir mülki kim sultān alır (*Gazel 59, Mısra 7*). [*‘eşqün, -ün]*

‘Āşiq ki fənā bəzminə **‘eşq** içrə yetişdi
 Ol məs‘ələdə şāfi‘ yā ə‘zəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 7*). [*‘eşq,]*

Düşüb **‘eşqün** həvāsınə sə‘y eyləyüb şəfāsınə
 Bu həqiqət mināsınə qurbānə gəlmək yəhşidür (*Gazel 85, Mısra 15*). [*‘eşqün, -ün]*

Kimün ki **‘eşq** ələmindən köñüldə yarası var
 Vüşāl-i yərdən özgə sağınmə çārəsi var (*Gazel 87, Mısra 1*). [*‘eşq,]*

‘Eşq içrə hīdmət eylə vüşāl istəsən əgər
 Tārı verür mi cənnətinə tār‘ət olmamış (*Gazel 105, Mısra 7*). [*‘eşq,]*

Cövr ü cəfā-yı yərdür **‘eşqə** məhək əgər
 Şəbr etməsə zühürə gəlür kəm ‘əyārlıq (*Gazel 111, Mısra 7*). [*‘eşqə, -ə]*

Nədür bir bī-vəfā **‘eşqinə** ey qanə dönən köñlüm
 Yetən hər nə-kəs ü bī-fəhmən tər‘n ü tər‘adda çək (*Gazel 116, Mısra 9*). [*‘eşqinə, -i, -n, -ə]*

Sanmə zāhid yetişürsən bu ‘əməllə hūldə
‘Eşqdür şidq gərək mündə itər məkr ü hiyəl (*Gazel 126, Mısra 10*). [*‘eşqdür, -dür]*

Almış cəhār güşədən ətrāfımı gəməün
‘Eşqün əgər baña verə bir fūrşət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 16*). [*‘eşqün, -ün]*

Qutarub ‘ömr-i həvā çılmış idi başımdan
 Gətürdi təzə məni **‘eşqivə** qəzā kəzım (*Gazel 137, Mısra 18*). [*‘eşqivə, -iv, -ə]*

Görüb cəməlivı **‘eşqün** köñüldə dutdı qərār
 Gətürdi hicr-i ruhun başımə bələ kəzım (*Gazel 137, Mısra 21*). [*‘eşqün, -ün]*

‘Eşq ‘äləmində zür-ı zırh yohdur ehtiyac
Tərk-i sər etməsin belə meydənə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 7*). [*‘eşq,]*

Baňa bi’llāh yegdür belə zillət pādşahlıqdan
Məni ‘eşqindən anun çolh də gəl mən’ etmə ey nāsih (*Gazel 151, Mısra 12*). [*‘eşqindən, -i, -n, -dən]*

Žū’iyā ‘eşqün nə olsə hāşili vācibdi çək
Ya sürürün yā nəşātın yā bələsın yā gəmin (*Gazel 156, Mısra 9*). [*‘eşqün, -ün]*

Nə etməmiş bunı Məcnūnə yā ki Fərhədə
O cövr ü zülüm ki ‘eşq içrə sən baňa qıldun (*Gazel 167, Mısra 10*). [*‘eşq,]*

Mələhət Mişrdə bāzār qurmuş Yüsif-i sənī
Züleyhəvəş bu gün ‘eşq ilə bu bāzərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 6*). [*‘eşq,]*

Yanmaqə pərvānə tək bir şəm’-i ruhsār ‘eşqinə
Yā gəm-i bir lələ-ruhlə dağdār olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 3*). [*‘eşqinə, -i, -n, -ə]*

Mey nəş’əsini görməmiş ‘eşqün məzāqını
Zāhid sölər ki mərifətim var bu əd ilə (*Gazel 193, Mısra 3*). [*‘eşqün, -ün]*

Lə’lün ‘eşqi olmasaydı məndə etməzdün cəfā
Çün küdürət məhiv olur gər aradə qan olmasə (*Gazel 197, Mısra 9*). [*‘eşqi, -i]*

Kim verdi dil mənim tək bu dil-rübələrə
Kim düşdi ‘eşqdən belə mən tək bələlərə (*Gazel 201, Mısra 2*). [*‘eşqdən, -dən]*

Qoy ‘eşqinün hələki olum ey göz ağlama
Yoh həcəti şəhīd olanun şüst ü şü ilə (*Gazel 214, Mısra 11*). [*‘eşqinün, -i, -n, -ün]*

‘Eşqün yolundə verməyin imāni Žū’i tək
Getməz behiştə yüz il olə gər ‘ibadəti (*Gazel 229, Mısra 9*). [*‘eşqün, -ün]*

Kim ki Birāhīm tək istəsə olmaq həlil
‘Eşq minəsində zəbh eyləyə qurbānını (*Gazel 245, Mısra 6*). [*‘eşq,]*

Qıymasə cānānına kim ki dil ü cānını
Zāhir edər ‘äləmə ‘eşqdə nöqsānını (*Gazel 245, Mısra 2*). [*‘eşqdə, -də]*

Qıymasə cānānına kim ki dil ü cānını
Zāhir edər ‘äləmə ‘eşqdə nöqsānını (*Gazel 245, Mısra 22*). [*‘eşqdə, -də]*

Maňa Məcnūn desələr lā’iq olur ‘eşqündə
Nə rəvādur saňa təşbīh ələyim Leylāni (*Gazel 250, Mısra 19*). [*‘eşqündə, -ün, -də]*

Lə’lün ‘eşqi olmasaydı məndə etməzdün cəfā
Çün küdürət məhiv olur gər aradə qan olmasə (*Gazel 13, Mısra 9*). [*‘eşqi, -i]*

Bülbüldə var nə nəğmə-səralıq nə güldə rəng
‘Eşq ataşına yanmaqı pərvānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 8*). [*‘eşq,]*

‘eşq-hətt: Sevgilinin ayva tüyünün aşkı.

‘Eşq-həttün ilə cümlə bələdən əmin edüb
Tir-i qəzāyə Hizr-i həttün cövşən eylədün (*Gazel 164, Mısra 13*). [*‘eşq-həttün, -ün]*

‘eşq-i bīmār: Aşk hastası.

Humār-ı hicr ilə qoydun bu ‘eşq-i bīmārın
Gözimdən ey büt-i məh-rüy u cām-ı Cəm getdün (*Gazel 163, Mısra 3*). [*‘eşq-i bīmārın, -i, -n]*

‘eşq-i ləb: Dudağın aşkı.

Ey firāq ol yār göndərdi səni tək qanıma
Haqqıdır kim məndə ‘eşq-i ləblərindən qanı var (*Gazel 54, Mısra 4*). [*‘eşq-i ləblərindən, -lər, -i, -n, -dən]*

‘eşq-i mäh-rü: Ay yüzli güzellerin aşkı.

Demə nāsih ki ‘eşq-i mäh-rüldən çək əl Žū’i
Ki ondan çəkməzəm əl tə əlimdə ihtiyarım var (*Gazel 50, Mısra 9*). [*‘eşq-i mäh-rüldən, -lər, -dən]*

‘eşq-i müşkil: Zor aşk.

Gətürdi ‘əcz görüb ‘eşq-i müşkil olduqunu
Qamu hünərlərə ustād gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 19*). [*‘eşq-i müşkil,]*

‘eşq-i vār: Sevgilinin aşkı.

Tərtib-i bəzmə kəsəməzün yolhı təcəti
Nə başdə ‘eşq-i vār nə əldə ayağ yolh (*Gazel 37, Mısra 4*). [*‘eşq-i vār,]*

‘eşq-i zülf: Saçın aşkı (Sevgilinin saçının aşkı ilə).

‘Eşq-i zülfünlə könlü nələ-i şəb-girdədür
Gərdən-i cān deyəsən kim genə zəncirdədür (*Gazel 75, Mısra 1*). [*‘eşq-i zülfünlə, -ün, -lə]*

et-: Etmək, eylemək.

Edeydük hər tərəfə seyr dəst dər-gərdən
Nəzərəyə bizə rəşk ilə hər nigər gələydi (*Gazel 235, Mısra 5*). [*edeydük, -e, -y, -dük]*

Dostlar bahmun namāz-ı bātilinə zāhidün
‘Eşqini inkār edüb kəfir demün imāni var (*Gazel 54, Mısra 8*). [*edüb, -üb]*

Nə səhr **edüb** ki müjün kimi mərdümü ey gül
Edübdü düdə-i çeşmədə pây-bəst gözün (*Gazel 158, Mısra 3*). [*edüb, -üb*]

Leşkər-i hemm u gəm etdi dil-i məhzünə hücum
Zığəm-i möhnət **edüb** hətər-i vıranı konām (*Kaside 13, Mısra 4*). [*edüb, -üb*]

Güşə baña çox **edüb** sirayət
İmdi saña eyləyim şikayət (*Mesnevi 7, Mısra 71*). [*edüb, -üb*]

Zü'ni şad **edüb** İslamda bir ad eyləyün (*Mesnevi 9, Mısra 86*). [*edüb, -üb*]

Şür-i cünün-ı 'eşq haçan başda cüş **edər**
Cäm-i şərābdan ləb-i 'āşiqə tər olmasa (*Gazel 6, Mısra 5*). [*edər, -ər*]

Lütf etməsün baña nə 'əcəb rəhm eyləməz
Yüz güsənd əgər **edə** qəşşabə ilticā (*Gazel 11, Mısra 6*). [*edə, -ə*]

Qaşun həyalı zāhidi gər etməyüb cünün
Dutmuş yüzün **edər** niyə mehrəbə ilticā (*Gazel 11, Mısra 4*). [*edər, -ər*]

Gördükdə ilticā **edərəm** küyun itlərin
Əhbəblər bəli **edər** əhbəbə ilticā (*Gazel 11, Mısra 8*). [*edər, -ər*]

Gördükdə ilticā **edərəm** küyun itlərin
Əhbəblər bəli **edər** əhbəbə ilticā (*Gazel 11, Mısra 7*). [*edərəm, -ər, -əm*]

Lütf **edüb** bir tür-i gəməz birlə al gəl cənımı
Pəyə dönmüş qəmətim ol təc əbründən cüdā (*Gazel 12, Mısra 7*). [*edüb, -ip*]

Hər bir məqəmə dəgə ayağın hərəb **edir**
Vay ol kəsə ala ələ peymənə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 13*). [*edir, -ir*]

Çeşmənin etsə gər baña min cövr könlüm inciməz
Rəsmidür bīmār **edər** əhbəbə dā'im 'ətib (*Gazel 18, Mısra 6*). [*edər, -ər*]

Gər səni gördükdə Zü'ī nälə eylər incimə
Rəsmidür fəryād **edər** gördükdə gülşən 'əndəlib (*Gazel 18, Mısra 10*). [*edər, -ər*]

Güşə-i çeşmənin ilə zülfün **edər** sər-küşü
Görünür kim genə bir təcə sevdəyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 3*). [*edər, -ər*]

Beytül-həcər təvəfin **edər** gərçi həcilər
Dil həlidün ziyarətinə müstəmənd olub (*Gazel 24, Mısra 11*). [*edər, -ər*]

Nə qədr güşə-i gülşəndə nəgmə-səz **edəsən**
Gəlür qulağə mühəlif nəvə-yı tər hərəb (*Gazel 29, Mısra 7*). [*edəsən, -ə, -sən*]

Səbəb-i fəqr ü gınanı aradım 'āləmdə
Olmadı zāhır **edən** kim nə səbəb-karı olub (*Gazel 32, Mısra 12*). [*edən, -ən*]

'Āşiq öldürməyə müjgənin **edüb** həcər-i tiz
Qəsd eyləyənlə ol nərgis-i cādülərə bəh (*Gazel 35, Mısra 3*). [*edüb, -ip*]

Özi gəfildir məgər əyə-lə yəğtəbdən
Kim **edir** gündə həzər ədəmə gıybət zāhid (*Gazel 39, Mısra 4*). [*edir, -ir*]

Sən **edən** fışqların nəş'əsi yoh ləzzəti yoh
Meydə var zövq ü fərəh 'işrət ü ləzzət zāhid (*Gazel 39, Mısra 17*). [*edən, -ən*]

'Əmməməsinə bəhmagilən məs'ələ şorma
Mollā özi çox həyr **edi** yalnız nə qədər var (*Gazel 42, Mısra 14*). [*edi, -i*]

Dil-cüy dil-āviz u gəzəl-güy u gəzəl-han
'İsā kimi i'cāz **edə** güftəri Səməndər (*Gazel 43, Mısra 10*). [*edə, -ə*]

Zü'iyə məcnūn **edən** sən bī-dili nəz ilə ol
Qəndəhār çeşm ü hindī zülf ü rümī-rū mudur (*Gazel 52, Mısra 9*). [*edən, -ən*]

Elə həyal **edərəm** şah-ı hökmürānam gər
Desə filāni mənim berkimin qulāmımdur (*Gazel 55, Mısra 3*). [*edərəm, -ər, -əm*]

Alcaqın könlümü 'eşqün qıldı bī-dād u sitəm
Rəsmidür təhdid **edər** bir mülki kim sultān alur (*Gazel 59, Mısra 8*). [*edər, -ər*]

Şərābı şanmə ki vā'iz belə məzəmmət **edər**
Şərābə çatmaz əli ləfzina qənā'ət **edər** (*Gazel 60, Mısra 1*). [*edər, -ər*]

Bahəndə nəz ilə çeşmənin qılır 'əcəb gərət
Gələn zəməndə qiyāmə qədün qiyāmət **edər** (*Gazel 60, Mısra 4*). [*edər, -ər*]

Gözüm yaşın görübən tə'nə daşın atsa n'olə
Könlül sarayını bu tərhlə 'imāret **edər** (*Gazel 60, Mısra 8*). [*edər, -ər*]

Bu e'tibār ilə 'āləmlərə fəhāret **edər**
Gulām-ı hək-ı dərün oldı Zü'ī-i müztər (*Gazel 60, Mısra 10*). [*edər, -ər*]

Bir iki cām-ı həkimānə əhl-i hāl ilə
Əgərçi nüş **edəsən** zəhm-i cənə mərhəmdür (*Gazel 80, Mısra 8*). [*edəsən, -ə, -sən*]

Yüz əyəni təfsir **edəsən** güşunə almaz
Yoh bəvər **edən** hörmət-i Qur'an qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 10*). [*edən, -ən*]

Yüz əyəni təfsir **edəsən** güşunə almaz
Yoh bəvər **edən** hörmət-i Qur'an qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 9*). [*edəsən, -ə, -sən*]

Təşəvvür eyləmə kim sənsiz 'eys **edir** Zü'ī
İşimdi şām u səhər nälə vü fəğān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 13*). [*edir, -ir*]

Sən idin ey büt-i məh-rüy cismimün cəmi
Nə zəvq **edər** dəhi bu mürdə cism ü cən sənsiz (*Gazel 92, Mısra 10*). [*edər, -ər*]

Ey baña tə'nə **edən** bir düşsən hicrənə
Görəsən tə ki nələr Zü'iyə hicrən etmiş (*Gazel 104, Mısra 9*). [*edən, -ən*]

‘Əşiq olan əgərçi **edər** əh zərliq
‘Əşiqə h'əşdi yər yolundə nizərliq (*Gazel 111, Mısra 1*). [*edər, -ər*]

Nə vəşldə nə hicrdə ‘əşiq qərər **edər**
Zülf-i nigār tək eləyər bī-qərərliq (*Gazel 111, Mısra 5*). [*edər, -ər*]

Hər dəm baħub cəməlivə gər aqlasam nola
H'urşidə baħsə kimsə **edər** əşkbərliq (*Gazel 111, Mısra 12*). [*edər, -ər*]

Gər rüzgərdən eləsən şəkvə ‘əqibət
Rəsmi pozub **edər** mi bizə səz-kərliq (*Gazel 111, Mısra 16*). [*edər, -ər*]

Edəcək hənə-nişin təli'-i bəd Bəhrəmi
Bī-hünər Zāl gəlüb Rüstəm-i dəstān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 11*). [*edəcək, -əcək*]

Gözim sitərə-fəşəndur bu güşşədən hər şəb
Ki hansı bürci **edüb** ol məhə məqām fələk (*Gazel 118, Mısra 6*). [*edüb, -ip*]

Yatmə Zü'ı yoh şəbātı bu cəhānün cəhd **edüb**
Əhirdə lütuf-ı həyyü'l-əyām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 9*). [*edüb, -ip*]

Demisən yohsə gəm ü dərduvi cənānə köñül
Lütf **edüb** eylədi əfzün baña ol məh sitəmin (*Gazel 124, Mısra 5*). [*edüb, -ip*]

Səqiyyə mey ver ki yərə dərduvi dil izhār **edim**
Meydən özgə hıç kəs dil sirrinə mərhəm döğül (*Gazel 125, Mısra 7*). [*edim, -im*]

O bədələr ki içürsüz bu Zü'idən ayru
Edə behişt şərābi kimi İlahi hərəm (*Gazel 129, Mısra 26*). [*edə, -ə*]

Mən aqlaram əgərçi baña ‘eyb **edərsə** həlq
Bī'İlah firāqə yohdı belə təqət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 3*). [*edərsə, -ər, -sə*]

Edər məqām gül-i rüyün üzrə zəğ-ı hətün
Kim eyliyə o pozug bağə e'tinā kəzım (*Gazel 137, Mısra 11*). [*edər, -ər*]

Mənim tək ‘əşiqə inşəfdur mı cövr etmək
H'əşəm nə qədr **edəsən** Zü'iyə cəfā kəzım (*Gazel 137, Mısra 24*). [*edəsən, -ə, -sən*]

Sən eyləsən baña bī-dədi ey cəfā-küstər
Kimə şikāyə **edim** yə kimə ‘əyāni yazım (*Gazel 141, Mısra 10*). [*edim, -im*]

Nə sərvə meyl **edəram** nə şənübərə kim mən
O qədri ol büt-i tūbā-qiyāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 5*). [*edəram, -ər, -əm*]

Gər biləydım ki **edər** ol büt-i bī-mehrə əşər
Dəm-bə-dəm nələ vü fəryād u fəğān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 5*). [*edər, -ər*]

Zü'ı əgərçi mənə **edürəm** həlqi yərdən
Mümkün mi şəm' dövrinə pərvənə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 13*). [*edürəm, -ür, -əm*]

Fitrətdə təməm oldı çü yüz ayə cəməlün
Təfsir **edə** bilməz gülə yüz ayə cəməlün (*Gazel 147, Mısra 2*). [*edə, -ə*]

Nə sehr edüb ki müjün kimi mərdümü ey gül
Edübdü dūdə-i çeşməndə pāy-bəst gözün (*Gazel 158, Mısra 4*). [*edübdü, -üb, -di*]

Yüzün nəzzərəsindən mənə **edübdür** Zü'ini zülfün
Bu kəfir əldən almış dinini gər kim müsləmənnun (*Gazel 160, Mısra 13*). [*edübdür, -üb, -dür*]

‘Eşq-həttün ilə cümlə bələdən əmin **edüb**
Tir-i qəzāyə Hızr-ı hətün cövşən eylədün (*Gazel 164, Mısra 13*). [*edüb, -ip*]

Məcnün eyləyüb məni saldun bu çöllərə
Leylə **edüb** mi bu sitəmi kim sən eylədün (*Gazel 164, Mısra 16*). [*edüb, -üb*]

Bəd-ı şəbā yetürmədi Zü'ı fəğānını
İnsāf **edüb** bu növ' ilə fəryādə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 10*). [*edüb, -ip*]

Tə o yār-ı növ-həş u əhü vəşim seyr eyləsün
Səbzələr istəbraq ilə fərş **edüb** səhrā yüzün (*Gazel 170, Mısra 8*). [*edüb, -üb*]

Döğül bu dəhrdə şəyyādliq qanūnı bi'llāhi
Ki şaydın tərək **edüb** dönsün havā üzrə məkən Şāhın (*Gazel 171, Mısra 10*). [*edüb, -ip*]

Gərəz sizdən təvəqqe' eylərəm kim bu gələn həftə
Həvāsün bizlərə mərhūm **edüb** eylə bəyān Şāhın (*Gazel 171, Mısra 20*). [*edüb, -üb*]

Mə'lūm **edər** idin bizə də sirr-i cəhāni
Əsrārıvı bilməkliyə həyrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 17*). [*edər, -ər*]

Hansı şirün bənd **edüb** dil mürğini ey hür-liqā
Ya dəf [ü] tənbur yā kim nəğmə-i tārün sənün (*Gazel 179, Mısra 5*). [*edüb, -ip*]

Olmasun bir növ-gülün gīsusi sevdəsiylə hər
Cəm' **edün** əhır pərīşān bī-qərār olmaqdəsən (*Gazel 184, Mısra 6*). [*edün, --ün*]

Görüb əndüh-ı hicrāni olur kim lütf **edə** ol məh
Görim düşsün onu yə Rəb mənim tək dərduvi hicrənə (*Gazel 192, Mısra 5*). [*edə, -ə*]

Lütf eylə Zü'iyə elə cövrün ziyadə kim
Dīvānə könlüm 'adət **edübdür** cəfəlarə (*Gazel 201, Mısra 10*). [*edübdür, -üb, -dir*]

Cəm' **edüb** zülfün belə heylin gəlüb cən üstünə
Gör nə cəm'iyyət qılublar bir pərişan üstünə (*Gazel 203, Mısra 1*). [*edüb, -ip*]

Rəhm et ey məh Zü'iyə möhnət-i hicrün bu gün
Qəşd **edübdür** imdi cən-i zər u nälən üstünə (*Gazel 203, Mısra 10*). [*edübdür, -üb, -dir*]

Dil-i sür eylmək ülfət ləb-i həndanı ilə
Görək əhır nə **edir** çərğ çalışır cəni ilə (*Gazel 204, Mısra 2*). [*edir, -ir*]

Ber-bād oldı əhırı bād üzrə hökm **edən**
Bilqəys-i təht-i mülk-i səbādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 13*). [*edən, -ən*]

Sor həlumi tərəhhüm ilə kim əsiriñəm
Nə 'eybi gər təkəllüm **edə** şəh gədə ilə (*Gazel 213, Mısra 16*). [*edə, -ə*]

Olə Hosrov **edə** şirīn ü şəkarlə 'işrət
Tə'nə bir şürətə bənd olmaqə Fərhədə qılə (*Gazel 215, Mısra 9*). [*edə, -ə*]

Özün təşbih **edübdür** lələ çün ruhsarıña ey gül
Budur vəchi ki qalmışdur biyābānlarda dāğ ilə (*Gazel 216, Mısra 3*). [*edübdür, -üb, -dür*]

Bizi süzən tək gözəndən salubdur rıştə-i zülfin
N'olə zəncir **edüb** qeyd etsə bu məcnūn-ı 'uryāni (*Gazel 220, Mısra 6*). [*edüb, -ip*]

Ya tərək **edün** bu bəzmi yıqun bu būsəti yā
Ol bī-vəfā nigərə **edün** çərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 3*). [*edün, --üñ*]

Ya tərək **edün** bu bəzmi yıqun bu būsəti yā
Ol bī-vəfā nigərə **edün** çərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 4*). [*edün, --üñ*]

Dutmə tuğyān **edüb** ey əşk gözim revzənini
Səni Tarı qoy **edim** oñlə nəzərə məni (*Gazel 224, Mısra 4*). [*edim, -im*]

Dutmə tuğyān **edüb** ey əşk gözim revzənini
Səni Tarı qoy **edim** oñlə nəzərə məni (*Gazel 224, Mısra 3*). [*edüb, -ip*]

Yār küyundan o kəs kim **edüb** āvārə məni
Bār'İlāhī görim olsun belə mən tək nälən (*Gazel 224, Mısra 8*). [*edüb, -ip*]

Ya **edün** həcər-i bī-dād ilə şad pərə məni
Qana döndü cigərim yā yetirün yāra məni (*Gazel 224, Mısra 1*). [*edün, --üñ*]

Rəşk **edüb** dövr-i fələk məndən ayırdı 'əqibət
Dərd gəm dəf'inə kim bir gəm-küsarı mən idi (*Gazel 225, Mısra 9*). [*edüb, -ip*]

Zü'İ gəm-i dəhāni ilə ol sitəmgərin
Görsən vücudımı yoh **edərsən** gümān məni (*Gazel 227, Mısra 10*). [*edərsən, -ər, -sən*]

Əğyərə ilticə **edəram** imdi hicrə
Salmış nə günə günlərə gör əsmān məni (*Gazel 227, Mısra 3*). [*edəram, -ər, -əm*]

Zü'iyə məhrəm **edib** zülfünə rüyun hər gün
Kəfirī hāzin-i gəncinə-i imān etdi (*Gazel 233, Mısra 11*). [*edib, -ib*]

Kəçən bəhār kimi n'olə bu bəhār gələydi
O lələ-ruhlə **edək** gəşt-i lələzār gələydi (*Gazel 235, Mısra 2*). [*edək, -ək*]

Edəndə məscidə də'vət bizi mü'əzzinlər
Su'āl rəddinə yüz min bahānəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 3*). [*edəndə, -ən, -də*]

Bād-ı bəhār cənnət **edüb** gərçi 'ələmi
Şad-heyf yohdı belə behiştün bir ədəmi (*Gazel 243, Mısra 1*). [*edüb, -ip*]

Qıymasə cənānına kim ki dil ü cənini
Zəhir **edər** 'ələmə 'eşqdə nöqsənini (*Gazel 245, Mısra 2*). [*edər, -ər*]

Neyl-i tərīqət ara şidq ilə gəvvāş olan
Mə'rifətün əhəz **edər** lü'lü'-i qəltānını (*Gazel 245, Mısra 16*). [*edər, -ər*]

Qıymasə cənānına kim ki dil ü cənini
Zəhir **edər** 'ələmə 'eşqdə nöqsənini (*Gazel 245, Mısra 22*). [*edər, -ər*]

Fələgün qāmətini yā ki hilālun qəddin
Ham **edən** zülfidi ol məhvəşün yā qaşı (*Gazel 247, Mısra 4*). [*edən, -ən*]

Güşə-i çeşmün ilə zülfün **edər** sər-küşī
Məstə bah necə tapub qəlbi qara yoldaşı (*Gazel 247, Mısra 7*). [*edər, -ər*]

Gər işrət **edə** şəmşir-i kəc-əbrüvun (*Gazel 250, Mısra 25*). [*edə, -ə*]

Nühi keşisi ilə gərçə **edər** gird-əbə
Ağlamaqdan şəb-i hicrān gözümlün tūfānī (*Gazel 250, Mısra 13*). [*edər, -ər*]

Ey şir-i Kirdgār ki məcmū'-ı ənbiyā
Məhşər günü saña **edəcek** ibtidā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 34*). [*edəcek, -əcek*]

İnşāfla tə'əşşüb **edün** 'elmə 'elm içün
Həl yəstəvilləzənə də Qur'āndə āyətī (*Kaside 2, Mısra 27*). [*edün, -ün*]

Zü'iyə tül ilə şəkkər olə tül-i kələm
Müstəmi' hāfiri ondan **edər** əhır nifrət (*Kaside 5, Mısra 46*). [*edər, -ər*]

Kürk-i həftāni gərək rədd edə sərmā-tərīn
Yohdı yolum ki **edəm** mən ona tə istihzār (*Kaside 6, Mısra 26*). [*edəm, -əm*]

Olub sər-məst tã əfsənəmi təqdīm **edim** bir bir
Tərəhhum cyla başuğun ki dörd-i bī-kəranım var (*Kaside 7, Mısra 5*). [*edim, -im*]

Hədişu mən sələmə`l-müslimün min yədihi
‘Əyān **edübdī** müsəlmānlıqı bu hələtdən (*Kaside 15, Mısra 40*). [*edübdī, -üb, -di*]

Hudā yaratduqı əşyādan eyləyüb mümtāz
Mələkdən artuq **edübdür** səhā kərəmətdən (*Kaside 15, Mısra 12*). [*edübdür, -üb, -dür*]

Keçürdə fəşl-i bəhārı riyāz-ı rızvān tək
Behişt-i ‘ədnī mühəyyā **edə** bu dünyədə (*Kaside 18, Mısra 6*). [*edə, -ə*]

‘Əbā qəbā uzun arhaluq u ‘imāmət ilə
Nəinki bizdəki tək zāhīrīn **edə** bər-bād (*Kaside 20, Mısra 25*). [*edə, -ə*]

Ki bəlkə Zū`i-i kəm-nām künc-i ‘üzlətdə
Edən du`āsı huşulə yetə icəbət ilə (*Kaside 20, Mısra 50*). [*edən, -ən*]

‘Uryān **edübdī** nərgis-i bīmārı sərnigün
Həm-dəm qılubdı gör gül-i həmrānı hār ilə (*Kaside 21, Mısra 5*). [*edübdī, -üb, -di*]

Nə növ` hilqət **edübdürsə** Həliqū`l-əşşā`
Muḥāldur onə ey dil təğayyür imkānı (*Kaside 23, Mısra 21*). [*edübdürsə, -üb, -dür, -sə*]

Genə təşəvvür **edür** ‘əql-i nūktə-dān ki Hudā
Ziyədə qüvvədə həlq eyləyübdı insānı (*Kaside 23, Mısra 25*). [*edür, -ür*]

Sölə bu ‘elm nə tərz ilə pəs olur həşil
Ki kāmīl ādəm **edə** bir o növ` həyyvānı (*Kaside 23, Mısra 48*). [*edə, -ə*]

Görəñ olur mu dəvə çevrilüb olə ādəm
Vəyā gəzāl **edəsən** qurdı yā ki aslanı (*Kaside 23, Mısra 24*). [*edəsən, -ə, -sən*]

Gərəz nə hıvāhiş **edirdisə** əhl-i məclisdən
Olurdu həzır o dəm mīsl-i rövzə-i rızvān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 31*). [*edirdisə, -ir, -di, -sə*]

Edübdī oğlı içün cəşn-i hətnə āmədə
Rə`ts-i hıttə-i Şīrvān Əs`ədullah Hān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 17*). [*edübdī, -üb, -di*]

Nə qədri vəşf eləsəm hələtin bu bəzmün mən
Bürüz-ı ‘əcz **edər** əhırdə qüvvə-i əzmān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 34*). [*edər, -ər*]

Sənsən həmişə şād qılan həstə könlümi
Məhzün **edəndə** cövr ilə bu çərḥ-i kəc-mədar (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 14*). [*edəndə, -ən, -də*]

Ey mənīm təc-ı sərim hān-ı ‘əzīmu`ş-şānım
Ramažāndur bu gərək bundə sən əzkār **edəsən**

Nəzirün muşḥaf-ı Həqqə olə təsbīḥ müdām
Yohsə bir məhvəşün zülfünü zünnār **edəsən**

Gecələr qā`im olub gündüz oləsən şā`im

Yohsə həm-şəhbətüvi müṭrib ilə tār **edəsən**

Demürəm asma qulaq şavt-ı müğənnī tārə
Līk vāqtındə gərək hər şey`i izhār **edəsən**

On bir ay ‘işrət ü ‘eyş ilə keçür ovqātun
Bārī bir ay keçən əhvālə sitigfār **edəsən**

Bu bir aydur Ramažān mundə özüvi dāḥil
Cənnətə təcī min təhtiḥə`l-ənhār **edəsən**

Ramažān ayıdı bu mundə olur şavm u şəlat
‘Əməl-i şāleḥi hər ləḥzədə təkrār **edəsən**

Yohsə Qur`ānı tilāvət eləməkdən qaçuban
Virdüvi şām u səḥər bir bərbəṭ ü mizmār **edəsən**

Həliqi dəḥi rəsulu`llāhi inşāfdı kim
Nəfsdən ötri özündən belə bīzār **edəsən**

‘Āləm-i zərrədə təklifi qəbül eyləmişən
İmdi lā`iqdi ki iqrārıvı inkār **edəsən**

Həq huzūrundə bəli kəlməsi məqbül olub
Bu nə inşāfdı iqbālıvı idbār **edəsən**

Ey ‘əzizim bu cəhān məzrə`ə-i ‘uqbādur
Cānıvı ‘āləm-i ‘uqbədə ziyānkār **edəsən**

Əmrədən çımaq hər məzhəb arasındədi ‘eyib
Öz vüçüdün niyə mə`yüb edəsən hıvār **edəsən**

Yüzi qarə gələsən məḥşərə ‘āşī mücrim
Həlq içində özüvi bir belə bī-`ār **edəsən**

Zū`tün pəndin eşit çıqmə şərt`ətdən hiç
Tā ki ‘uqbədə yerün rövzətü`l-əbrār **edəsən** (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 30*). [*edəsən, -ə, -sən*]

Məriz-i ‘eşqdi Zū`T ‘ələc lə`l-i ləbtün
Gərək şükür **edim** ‘innābdən dəvā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 12*). [*edim, -im*]

Bu rövşən əmrə zāhid həlāl **edüb** qanım
Nöçün ki ‘ārizivə āyət-i Hudā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 9*). [*edüb, -ip*]

Lütf **edüb** güş qıl mən-i zārə
Gətürim ‘ərz-i həlīm izhārə (*Mesnevi 2, Mısra 5*). [*edüb, -ip*]

Edə mədhində Zū`T-i şeyda
Hər zəməndə qəşidələr inşā (*Mesnevi 2, Mısra 33*). [*edə, -ə*]

Bir vüçüdi ki Həq **edə** mümtāz
Nə desən vəşfinə olur çolḥ āz (*Mesnevi 2, Mısra 43*). [*edə, -ə*]

Səni övlədıvı Hudā-yı kərīm
Kərəmilə bələdan **edə** səlīm (*Mesnevi 2, Mısra 54*). [*edə, -ə*]

Həqqə **edirdüm** gecə mən bir du`ā
Oturmuşkən həstə-bəstə mübtələ (*Mesnevi 4, Mısra 39*). [*edirdüm, -ir, -dü, -m*]

Bilməz idük kim fələk-i bī-vəfā
Bizləə əḥır **edəcək** yüz cəfā (*Mesnevi 4, Mısra 24*). [*edəcək, -əcək*]

Sər-be-sər əhvālını təqṛir **edim**
Cümlə hekayətini təhṛir **edim** (*Mesnevi 5, Mısra 7*). [*edim, -im*]

Sər-be-sər əhvālını təqṛir **edim**
Cümlə hekayətini təhṛir **edim** (*Mesnevi 5, Mısra 8*). [*edim, -im*]

Rüstəm-i təb'īm olə tā məst-i cām
Fəth edə 'əqlim cəhānı tēmām (*Mesnevi 5, Mısra 4*). [*edə, -ə*]

Hanı Şəmāhı ki yazam şe'rlər
Hər birinə bəzl **edələr** sım u zər (*Mesnevi 5, Mısra 60*). [*edələr, -ə, -lər*]

Ver sāqī baña şərāb-ı gül-nār
Kim dövr-i fələk **edüb** mənı hār (*Mesnevi 8, Mısra 2*). [*edüb, -ip*]

Sizə hər gündə deyür məktəb [ü] məktəb İrşād
Mollā Nəşrə d-dīn **edir** hıkmət ilə yüz fəryād (*Mesnevi 9, Mısra 82*). [*edir, -ir*]

Gör bölüblər neçə yüz firqələrə bir dīni
Muẓməhıl zāy' **edüblər** bu gözəl āyənı (*Mesnevi 9, Mısra 48*). [*edüblər, -üb, -lər*]

Olə da bir sözi təşhīs-i tēmīz etməzlər
Həq sözün cānına diqqət **edübən** getməzlər (*Mesnevi 9, Mısra 44*). [*edübən, -übən*]

Var yüz söz ürəgimdə **edə** bilməm izhār
Olu yā Rəb o zəməni kim söləyəm hər nə ki var (*Mesnevi 9, Mısra 87*). [*edə, -ə*]

Bī-nəvā görəcəyin 'əmmāməni başdan gedəcək
Nə desə şāhib-i 'əmmāmə bu təşdiq **edəcək** (*Mesnevi 9, Mısra 38*). [*edəcək, -əcək*]

'Elm ü 'ürfān nədür 'āləmdə dəhı vāzəh **edək**
Sora inşāfi olan şəhşlərə şərḥ eliyək (*Mesnevi 9, Mısra 17*). [*edək, -ək*]

Bilmürəm kim nə **edək** tā bu cünün-i cəhli
Gedübən biz də olaq 'elm ilə 'ürfān əhli (*Mesnevi 9, Mısra 63*). [*edək, -ək*]

Tə'sīr-i məst olub bu pīr-i kühən
Hələqə mə'lūm **edim** nə var sə sülḥən (*Mesnevi 11, Mısra 10*). [*edim, -im*]

Cün bilübdür bunı ki sīm ilə zər
Məhv **edər** hər nə olsə 'eyb ü kədər (*Mesnevi 11, Mısra 18*). [*edər, -ər*]

Pəndinə bī-dəfil eylə qəbül
Hökm **edər** pənd qəbül elə tez ol (*Mesnevi 11, Mısra 90*). [*edər, -ər*]

Təvəqqe'm budı əhvālını bəyān **edəsən**
Həqır Zū'ini bir sözlə şād-mān **edəsən** (*Mesnevi 14, Mısra 15*). [*edəsən, -ə, -sən*]

Təvəqqe'm budı əhvālını bəyān **edəsən**
Həqır Zū'ini bir sözlə şād-mān **edəsən** (*Mesnevi 14, Mısra 16*). [*edəsən, -ə, -sən*]

Bu şəfqət ilə mən-i zārı sər-firāz **edəsən**
Təmām dost dəhı həm saña edə [bir] aḥsən (*Mesnevi 14, Mısra 19*). [*edəsən, -ə, -sən*]

Mən kəfirəm ār **edə** ğilmāna 'Öleykān
Ey dil-bər-i məh-rüy u büt-i h'os hətt ü hālim (*Muhammes 4, Mısra 7*). [*edə, -ə*]

Cüş **edüb** yerdən çihub nəsrin süsən nəstərən
Seyr-i gülizār elər yüz nəzənīn-i gül-bədən (*Murabba 1, Mısra 13*). [*edüb, -üb*]

Gülsitānlar içrə hər yan bāng-ı nüş-ā-nüş olub
'Eys **edən** 'uşşāq içün bir qāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 12*). [*edən, -ən*]

Hālından əhṣ **edirdi** köñül mürği dānəni
Ol gül üzündə tūrır-i tərārə şānəni (*Müseddes 1, Mısra 27*). [*edirdi, -ir, -di*]

Bu bələ vāqə'əsin sābit **edir** Kərb-i bələ
O səbəbdən çəkübən āh-ı şərərbār ölürem (*Müseddes 2, Mısra 31*). [*edir, -ir*]

Çəkər bār-ı hər həyr **edər** həlq içün
O hər mərdüm-i āzār bəddəndi hūb (*Rūbai 1, Mısra 3*). [*edər, -ər*]

Təşəvvür eyləmə kim tərək **edim** sāgər tēmənnāsın
Gözimdən salmışam Bī' llāh bağ-ı huld-ı havrāsın (*Tahmis 1, Mısra 17*). [*edim, -im*]

Edübdı dām-ı bələdə fələk mənı pā-bəst
Olubdı şışə-i dil səng-i möhnət ilə şikəst (*Tahmis 2, Mısra 21*). [*edübdı, -üb, -di*]

Yüz qəşidə deyübən vāqif **edim** nüktələrə
Bir qəpik qədri o əş'arı gətürməz nəzərə (*Terci-bend 1, Mısra 33*). [*edim, -im*]

Kimdi hər 'elmdə göstər baña olsun fā'iq
Tərək **edüb** mə'rifəti pülə olublar şāiq (*Terci-bend 1, Mısra 28*). [*edüb, -ip*]

Gəm ləkəd kübi cəfā təpdaqı bu Zū'i-i zār
Ehtiyac anləsalar nifrət **edüb** hamı qaçar (*Terci-bend 1, Mısra 44*). [*edüb, -üb*]

Qədəhlər **edi** baña şāmlar du'ā-yı qədəh
Kitābı şışələr əldə kitāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 9*). [*edi, -i*]

Qədəhlər **edi** baña şāmlar du'ā-yı qədəh
Kitābı şışələr əldə kitāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 9*). [*edi, -i*]

Əşk-i çeşmim hörməti bī-cā döğül ey gül-'izār
Bāğbān-ı dil gül-i rüyundan **etmişdür** gül-āb (*Gazel 16, Mısra 12*). [*etmişdür, -miş, -dür*]

‘Āşiqi müstəğnī **etmişdür** həyələn vəşlədən
N’olə sən hər ləhzə göstərsən bu istigənə yüzün (*Gazel 148, Mısra 11*). [*etmişdür, -miş, -dür*]

‘Āşiqi müstəğnī **etmişdür** həyələn vəşlədən
N’olə sən hər ləhzə göstərsən bu istigənə yüzün (*Gazel 170, Mısra 11*). [*etmişdür, -miş, -dür*]

Etmişdi mehr-i dīn bənī küfrdən kusūf
Verdi bu tǝzə mö‘cüz oda incilā ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 37*).
[*etmişdi, -mişdi*]

Žū‘iyā innə ǧāfūr āyəsində bağlə ümīd
Etmişün qoy saña məhşərdə şəfā‘ət zāhid (*Gazel 39, Mısra 30*). [*etmişün, -mə, -sün*]

Gər **etməsaydı** cān ilə hīdmət saña Məsīh
Qoymaz āsmān-ı cəhārumda pā ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 15*).
[*etməsaydı, -mə, -sə, -y, -di*]

Bir beytinə bir əşrəfi bəhşāyış **etdilər**
Firdovs-i həkīm-i sühəndānə ey Ğərīb (*Kaside 3, Mısra 23*).
[*etdilər, -di, -lər*]

Mən **etmişəm** bunı yā kim bu iş müqəddər imiş
Bu fikr ilə gecə gündüz dəhi fikār oldım (*Kaside 12, Mısra 5*). [*etmişəm, -miş, -əm*]

Žū‘īni qurbān qəbūl **et** çün əzəldən olmuşam
Kə‘bə-i ruhsārnivə şıd q ilə züvvārūn sənün (*Gazel 179, Mısra 9*). [*et*]

Dedim ki Žū‘iyə lütf **et** dedi zihī hiclēt
Hənüz zindədür ol hicr-i cān-şikārım ilə (*Gazel 191, Mısra 9*). [*et*]

Rəhm **et** ey məh Žū‘iyə möhnət-i hicrūn bu gün
Qəşd edübdür imdi cān-ı zār u nālān üstünə (*Gazel 203, Mısra 9*). [*et*]

Pəs gözim nūri ǧəlūb məktəbə ‘elm **et** həsil
Oləsən məclis-i ‘üfrān ‘əzizim vāşil (*Mesnevi 9, Mısra 75*).
[*et*]

Vəqtün cəhənnəm **etmə** yanə yanə aǧlama
Şəbr eylə hər nə cövr ǧələ rüzǧārdən (*Gazel 5, Mısra 4*).
[*etmə, -mə*]

Gözətlə əhīrətün Žū‘ī **etməsün** məǧbūn
Səni bu bādə vū sādə bu ne‘mət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 17*). [*etməsün, -mə, -sün*]

Lütf **etməsün** baña nə ‘acəb rəhm eyləməz
Yüz ǧüsfənd əgər edə qəşşabə ilticā (*Gazel 11, Mısra 5*).
[*etməsün, -mə, -sün*]

Qaşun həyəli zāhidi gər **etməyüb** cünün
Dutmuş yüzin edər niyə mehrābə ilticā (*Gazel 11, Mısra 3*).
[*etməyüb, -mə, -y, -üb*]

Lə‘lün ‘eşqi olmasaydı məndə **etməzdün** cəfā
Çün küdürət məhv olur gər aradə qan olmasa (*Gazel 13, Mısra 9*). [*etməzdün, -məz, -düz, -n*]

Çəşmün **etsə** gər baña min cövr könlüm inciməz
Rəşmdür bīmār edər əhbābınə dā‘im ‘ətib (*Gazel 18, Mısra 5*). [*etsə, -sə*]

Küfrdür Žū‘ī bu söz çoh də dərīhma nəzər **et**
Hər nə var isə Hudā kāmīl-i insānə verüb (*Gazel 20, Mısra 15*). [*et*]

Mən özīm billəm nəyəm sən Žū‘īni ey şeyh-i şəhr
H‘āh bir ‘āqil həyəli **et** h‘āh bir dīvānə dut (*Gazel 33, Mısra 10*). [*et*]

Məni **etmə** cüdā küyündən ey ǧül
Ayırmə bülbuli ǧülşəndən ey dost (*Gazel 34, Mısra 7*).
[*etmə, -mə*]

Sāqī gözün nidāsı o cān cövherin ǧötür
Lütf **et** vücūdum etdi ǧəm-i rüzǧār yoh (*Gazel 38, Mısra 12*). [*et*]

Sāqī gözün nidāsı o cān cövherin ǧötür
Lütf **et** vücūdum **etdi** ǧəm-i rüzǧār yoh (*Gazel 38, Mısra 12*). [*etdi, -di*]

Nə qədri diqqət **etdim** hīlqətimdən qanmadım zərrə
Bilür bu rəmzi Žū‘ī ol ki sirru‘llāh-ı məhrəmdür (*Gazel 41, Mısra 13*). [*etdim, -di, -m*]

Nədür muncə təǧāfūl səndə ey səyyād-i bī-pərvā
Nöçün yād **etmişən** dāmımdə āhır bir şikārım var (*Gazel 45, Mısra 8*). [*etmişən, -mi, -sən*]

Əgər cāndur təmənnā hāk-ı pāyun sədqəsi başım
Nə yüzdəndür bəyān **et** hātīrində nə ǧubārın var (*Gazel 46, Mısra 4*). [*et*]

Qalub hicrān zīmīstānında Žū‘ī nālə qoy etsün
Sən **etmə** nālə ey bülbul sənün hər il bəhārın var (*Gazel 46, Mısra 10*). [*etmə, -mə*]

Bu qədri **etmə** bana cövr ey büt-i bī-mehr
Ki səndən özgə mənim sölə kim pənāhımdur (*Gazel 53, Mısra 5*). [*etmə, -mə*]

Nə qədri olsə günāhım onun hüzürində
Ǧəm **etmə** Žū‘ī ki əltāf-ı ‘üzr-hvāhımdur (*Gazel 53, Mısra 10*). [*etmə, -mə*]

Yeridi tǧ ilə gər **etsə** pərə pərə məni
Onun məhəbbəti əlbəttə kim günāhımdur (*Gazel 53, Mısra 3*). [*etsə, -sə*]

Žū‘ī-i bīmār-ı ‘eşq oldun ölimdir çārəsi
Hər gedən ǧeyri həyəli **etmə** ki bir dərmāni var (*Gazel 54, Mısra 10*). [*etmə, -mə*]

Məni bəd-ǧülər **etdi** küy-ı dildārımdan āvərə
Görim olsun ilāhī mən kimi āvərə bəd-ǧülər (*Gazel 57, Mısra 7*). [*etdi, -di*]

Çəşm-i bīmārınun əhvālını sorson ey dil
Ǧülsitānə ǧüzər **et** bu sözi ‘əbhərdən sor (*Gazel 63, Mısra 4*). [*et*]

Könlümi qan eləyüb mihr-i ruhi ey nāşeh
Etməsön bəvər əgər lə'l ü ləb-i tərdən sor (*Gazel 63, Mısra 6*). [*etməsön, -mə, -sön*]

Hüsn şərtini yekün **etmisan** ey mäh tēmām
Çıqmə nöqsən gətürür hüsnuvə yārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 3*). [*etmisən, -mi, -sən*]

Fəqih-i mədrəsə yā şeyh-i hanqāh yüz il
‘İbādət **etsə** dili zikr-i Haqqə əgmədür (*Gazel 73, Mısra 8*). [*etsə, -sə*]

Zāhid şərābi çox də hərəm **etmə** küfrdür
Çün bu sözlənlə meykədə beytü'l-hatām olur (*Gazel 77, Mısra 7*). [*etmə, -mə*]

‘Ar **etmə** küy-yı yārdə Zū’i gədālıqı
‘Aşiqdə kim görübdü ki nəng ilə nām olur (*Gazel 77, Mısra 13*). [*etmə, -mə*]

Gəm **etmə** Zū’i cəhān yā həyāldur yā hıvāb
O şey’ ki hıvāb u həyāl oldı sölə nə gəmdür (*Gazel 80, Mısra 17*). [*etmə, -mə*]

Könlül āhəng-i gülzār **et** həyāl-i tār-ı zülfiyə
Ki şür-ı ‘eşqün ey bī-nəvā belə məqām olmaz (*Gazel 93, Mısra 5*). [*et, -*]

Halāl **etmiş** bizə cām-ı şərābi pīr-i mey-hānə
Həbibim vā’iz-i hüd-bīn kəlām ilə hərəm olmaz (*Gazel 93, Mısra 9*). [*etmiş, -miş*]

Cəfā-yı yārdən incimə hərgiz āh u zār **etmə**
Bu mülk-i ‘eşqdür əlbəttə ey dil bir nizām olmaz (*Gazel 93, Mısra 11*). [*etmə, -mə*]

Ço qədr baña ‘āşiq deyüb ey mäh sitəm **etmə**
Hər tırə nəzər Zū’i hünin-kəfən olmaz (*Gazel 94, Mısra 9*). [*etmə, -mə*]

Cəfā peykānlar ilə gərəqdür cismim fəğān **etmin**
Müşəhəşdü bu Zū’i kim fəğān gər-qəbdən gəlməz (*Gazel 96, Mısra 9*). [*etmin, -m, -in*]

Məni mən’ **etmə** zāhid təc əbrüsü sücüdindən
Kərəmətlər ki qəşindən gəlür mehrəbdən gəlməz (*Gazel 96, Mısra 5*). [*etmə, -mə*]

Zāhid ki **etməyüb** həvəs sər ü qəmətün
Firdövs içində sidrə vü tūbāni anlamaz (*Gazel 100, Mısra 5*). [*etməyüb, -mə, -y, -üb*]

‘Anādil zāhir **etmiş** həlqə āhəng-i Nəkişāni
Həzārān ləhn küya Bərbəddən yādgār olmuş (*Gazel 101, Mısra 3*). [*etmiş, -miş*]

Bahun ol büt işinə rüyinə qoymuş zülfü
Kāfiri hāzən-i gəncinə-i imān **etmiş**

Bəs ki zikr-i dəhəni düşdü ağızdan ağızə
Səbəb oldur ki nəzərdən oni pünhān **etmiş**

Sən nə səhhərsən ey mäh ləb-i lə’lün ‘eşqi
Gözlərimdən tökülən lü’luyi məcān **etmiş**

Ey baña tənə edən bir düşəsən hicrānə

Görəsən tā ki nələr Zū’iyə hicrān **etmiş** (*Gazel 104, Mısra 4-10*). [*etmiş, -miş*]
Cövr ü cəfā-yı yārdur ‘eşqə məhək əgər
Şəbr **etməsə** zühürə gəlür kəm ‘əyārlıq (*Gazel 111, Mısra 8*). [*etməsə, -mə, -sə*]

Zuhür **etmiş** cəhāndə bī-vəfālıq
İtūbdür rāh-ı rəsm-i āşnālıq (*Gazel 112, Mısra 1*). [*etmiş, -miş*]

Neylərəm gülşən [ü] gülzārı ki seyr **etdükdə**
Hər tərəf zāğ zəğān bang-ı nümāyān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 11*). [*etdükdə, -dükdə*]

Nə yād **et** ‘āriz-i gülfām nə zülf-i pərişānı
Nə hünin aşk-riz ol nə belā vü rənc-i sevdā çək (*Gazel 116, Mısra 5*). [*et, -*]

Qurbānun olum gəl bu qədər **etmə** təğāfūl
Qurbānun olan Zū’i gəm-pərvəri görcək (*Gazel 117, Mısra 9*). [*etmə, -mə*]

Rəmiyə etdün əgərçi hətā ilə məndən
Rəqibə Bār ol āhūni **etmə** rām fələk (*Gazel 118, Mısra 8*). [*etmə, -mə*]

Əlimdən aldun o Hırsid-i ‘āləm-ārāni
İşiq günim dəhi çox **etmə** tırə şām fələk (*Gazel 118, Mısra 10*). [*etmə, -mə*]

Vəşl-i dildār ahtarur hicrānə şəbr **etmə** genə
Anlamub təqdür-i təğayyür qəzā istər könlül (*Gazel 122, Mısra 11*). [*etmə, -m, -üb*]

Şəb-i hicrān elədən mərg tēmānnāsını sən
Etmədən tīb məgər ātəş-i hicrānə könlül (*Gazel 124, Mısra 8*). [*etmədən, -mə, -dün*]

Həfir-i Həvvā içün Ādəm burahdı cənnəti
Hıvāhiş-i yārı sər-əncām **etməyən** ādəm döğül (*Gazel 125, Mısra 6*). [*etməyən, -mə, -y, -ən*]

Susuyub Kövsərə öz nəfsivə **etdün** tāt
Zāhidā ādəmi cənnətdən atar sū’i ‘əməl (*Gazel 126, Mısra 11*). [*etdün, -dün, -n*]

Tā görməgə ruhsārın o küyə həvəs **etdim**
Mūsā kimi ol küydan əhiz-i qəbə **etdim** (*Gazel 130, Mısra 1*). [*etdim, -di, -m*]

Ol pādşəhim bādəyə meyl **etdügi** gündən
Cən nəqdini hər şāmdə nəzr-i asəs etdim (*Gazel 130, Mısra 5*). [*etdügi, -düg, -i*]

Təqsirimün işbātınə şahid tələb **etmə**
Bir şāh ki zālīm olə təqsir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 3*). [*etmə, -mə*]

Geyz ilə baña qəş əgüb **etmə** belə bahmə
Bu küştə-i hicrānəvə şəmşir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 7*). [*etmə, -mə*]

Behiştə gərçi məni dəvət **etsələr** sənsiz
Özimə rövzə-i hüld-i cəhənnəm istəmənm (*Gazel 135, Mısra 3*). [*etsələr, -sə, -lər*]

Gəl **etmə** muncə cəfā yadə şal o günlərivi
Ki hiç kəs deməz əhirdə gəl baña kəzım (Gazel 137, Mısra 7). [etmə, -mə]

Gərəz nə zülmülər **etsön** qəbül-i 'əşiqdür
Həmişə sağ eləsün cənıvı Hüdā kəzım (Gazel 137, Mısra 5). [etsön, -sön]

Az eyləməklə cövri cəfā **etmə** Zü'iyə
Kim eyləməz bu qədri cəfālər kifayətim (Gazel 138, Mısra 9). [etmə, -mə]

Cənə meyl **etsə** idi Zü'ı gər ol 'İsā-dəm
Şədqə hər dəmdə dil ü cənı rəvān eylər idim (Gazel 144, Mısra 9). [etsə, -sə]

'Eşq 'ələmində zür-ı zırh yohdur ehtiyac
Tərk-i sər **etməsin** belə meydānə gəlməsün (Gazel 146, Mısra 8). [etməsin, -mə, -sin]

H'urşid dutub **etməz** idi köñüldə məqāmın
Olsaydı 'əyān pərdə Məsīhāyə cəmālun (Gazel 147, Mısra 3). [etməz, -məz]

Əgər görməz gözim ruhsāruvi 'eyb **etmə** ey gül-ruh
Yüzündən dūr olan gözde nə mümkündür ki nūr olsun (Gazel 150, Mısra 3). [etmə, -mə]

Sər-i küyundan **etmə** Zü'ini məhrüm ey bī-mehr
Süleymān bārgāhında gərəkdür çünki mūr olsun (Gazel 150, Mısra 11). [etmə, -mə]

Baňa bi'llāh yegdür belə zillət pādşāhlıqdan
Məni 'eşqindən anun çoh də gəl mən' **etmə** ey nəsīh (Gazel 151, Mısra 12). [etmə, -mə]

Zü'ini **etmiş** pərəkəndə benātu'n-nā'sək
Ey büt-i zöhrə cəbīn ol mäh u pərvīnün sənün (Gazel 154, Mısra 9). [etmiş, -miş]

'Əvām həlq kimi şöhrət içün ey Seyyid
Atub Hüdānı gedüb nāqış **etmə** İmānun (Gazel 155, Mısra 10). [etmə, -mə]

Yüzün tə'sīrilə 'uşşāq aşkin lə'l-gün **etmiş**
Bu yüzdən sən nigārum mehr-i 'ələm-tābə bənzərsən (Gazel 159, Mısra 5). [etmiş, -miş]

Şəbə qoymə dağıtsun tār-ı zülf-i 'ənbər-əfsānun
Pərişān **etməsün** cəm'ıyyətin tā mən pərişānun (Gazel 160, Mısra 2). [etməsün, -mə, -sün]

Hərīm-i Kə'bə küyundan ki olsun cən u dil məhrüm
Minā-yı küyun içrə **etməsəm** onları qurbānun (Gazel 160, Mısra 6). [etməsəm, -mə, -sə, -m]

Nə **etməmiş** bunı Məcnūnə yā ki Fərhādə
O cövr ü zülm ki 'eşq içrə sən baňa qıldun (Gazel 167, Mısra 9). [etməmiş, -mə, -miş]

Yā Rəb məni bu hāl ilə hılqət nöçün **etdün**
Hər gündə nəşibim gəm ü möhnət nöçün **etdün** (Gazel 172, Mısra 1). [etdün, -dün, -n]

Telaţţuf eylə köñül şəhrin **etgilən** mə'mūr
Hərābə qoymə kərəm qıl vilāyətündi sənün (Gazel 174, Mısra 9). [etgilən, -gilən]

Nə muşhaf-ı ruħə nə küfr-i zülfə meyl **etdün**
Nədəndi döndü o zāhid belə ilāhundan (Gazel 185, Mısra 5). [etdün, -dün, -n]

Çoh **etmə** həvəs rüyinə ey cən u dil āhır
Sāziş eləməz hər ilə həs nār yanında (Gazel 186, Mısra 5). [etmə, -mə]

Lə'lün 'eşqi olmasaydı məndə **etməzdün** cəfā
Çün küdürət məhv olur gər aradə qan olmasə (Gazel 197, Mısra 9). [etməzdün, -məz, -dün, -n]

Təbībā Zü'ın dərdi saqalmaz dərd-i hicrāndır
Cəfā çəkmə 'ələc **etmə** belə bīmāra bī-hüdə (Gazel 200, Mısra 10). [etmə, -mə]

Nəsīh məzəmmət **etmə** məni dərd-i 'eşqdə
Nə çərə rüzgārdə hökm-i qəzā ilə (Gazel 213, Mısra 5). [etmə, -mə]

Zülf-i tək oldı mi necə sin qara günlərin
Mehr **etmə** demədim saňa hər məh-liqā ilə (Gazel 213, Mısra 14). [etmə, -mə]

Ey cən çoh **etmə** lə'l-i ləbi ərzūsunu
İskəndər öldi dəhrdə bu ərzü ilə (Gazel 214, Mısra 7). [etmə, -mə]

Bizi süzən tək gözəndə salubdur rıştə-i zülfin
N'olə zəncir edüb qeyd **etsə** bu məcnūn-ı 'uryānı (Gazel 220, Mısra 6). [etsə, -sə]

Etsön də eylə tır-i bələyə nişān məni
Salmə nəzərdən ey büt-i nə-mehribān məni (Gazel 227, Mısra 1). [etsön, -sön]

Dil kişvərini etdi müsəhhər sipāh-ı gəm
Yā Rəb tərəhhüm **et** yetür ol şəh-süvārımı (Gazel 228, Mısra 10). [et,]

Gönçə tək köñlümü lə'lün həvəsi qan **etdi**
Mehr-i ruhsārun onı lə'l-i Bədəhşān **etdi**

Dəhənün sirrinə vāqif olan əlbəttə bilür
Hizir bī-cā tələb-i çeşmə-i həyvān **etdi**

Zülf-i tərārə nəzər eylə ki cāduluq ilə
Da'vā-yı mö'cüzə-i Mūsī-i 'ümrān **etdi**

Tirə etmişdi dil-əynəsini jəng-i firāq
Vəşl-i ruhsārun onı bir məh-i təbān **etdi**

Dəhənün mö'cüzini gördi cəhān içrə Məsīh
Qaçuban gökdə özin 'əcz ilə pünhān **etdi**

Zü'iyə məhrəm edib zülfünə rüyün hər gün
Kāfiri həzin-i gəncinə-i imān **etdi** (Gazel 233, Mısra 12). [etdi, -di]

Tirə **etmişdi** dil əynəsini jəng-i firāq
Vəşl-i ruhsārun onı bir məh-i təbān etdi (Gazel 233, Mısra 7). [etmişdi, -miş, -di]

Mütəfəkkir belə həyrətdə idim kim nā-gəh
Mülhəm-i qeybī nidā **etdi** nədir bu həlālət (*Kaside 5, Mısra 30*). [*etdi, -di*]

Hansı səhətdə eşitdim ki var onda fəzil
Müşkilim həllinə də-r-həl çox **etdim** sür'ət (*Kaside 5, Mısra 18*). [*etdim, -di, -m*]

İmddən titrəməyə durdı vücudım yek-sər
Nā-gəhən bir nəfər əhbāb bəna etdi güzər (*Kaside 6, Mısra 20*). [*etdi, -di*]

Liyāğ mey gətir sāqī mənī gəm Pāy-māl **etdi**
Mənim şərh-i gəm etməkçün zəbān-ı tərçümənəm var
(*Kaside 7, Mısra 3*). [*etdi, -di*]

Bu müjdə ilə dil tapub āram güşşədən
Bir taze mətlə' **etdi** mədihində āşkār (*Kaside 9, Mısra 30*).
[*etdi, -di*]

Dün ki bāz-ı fələk öz lānəsin **etdi** məqām
Məş'əl-i şidi əhātə elədi zəng ü zəlām (*Kaside 13, Mısra 1*).
[*etdi, -di*]

Leşkər-i hemm u gəm **etdi** dil-i məhzünə hücum
Zığəm-i möhnət edüb hātir-i vīrānı konām (*Kaside 13, Mısra 3*). [*etdi, -di*]

Mən də bir Türki qəşidə deyübən əhvālım
Etdim ol mənəbə'-i əltāf u səhāyə i'lām (*Kaside 13, Mısra 32*). [*etdim, -di, -m*]

Həmşə **etdügi** inşāflən mürüvvətdən
Kişi tapar iki dünyədə 'izzət-i 'uzəmə (*Kaside 15, Mısra 23*). [*etdügi, -düg, -i*]

Şəbr qıl **etmə** çox də āh u fəğān
Nə qədər həstə vü nizār oldun (*Kaside 16, Mısra 11*). [*etmə, -mə*]

Sözüm bu dāşə dönən həlqə **etməyür** tə'sir
Nə dim nə çārə deyüm bu sözi nə şürət ilə (*Kaside 20, Mısra 41*). [*etməyür, -mə, -y, -ür*]

Nə sūd o vaxtə bizim 'ömrümüz vəfā **etməz**
Tükəndi əhl-i cəhālət içində həsrət ilə (*Kaside 20, Mısra 37*). [*etməz, -məz*]

Tül **etmə** Zü'ī 'arı burah dövlətün olə
Dövlət olur mu dəhrdə nāmūs u 'ār ilə (*Kaside 21, Mısra 41*). [*etmə, -mə*]

Rəqibi məhrəm-i bəzm **etmişən** mənī məhrüm
Gələt sənün kimi bī-mehrə āšnā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 5*). [*etmişən, -mi, -sən*]

Dur saña qurbān gəti sāqī şərab
'Ömr keçir qoymə şitāb **et** şitāb (*Mesnevi 5, Mısra 28*). [*et,]*

Həyli zəməndür mənī yād **etmədün**
Dirhəm ü dīnār ilə şād **etmədün** (*Mesnevi 5, Mısra 97*).
[*etmədün, -mə, -dün*]

Həyli zəməndür mənī yād **etmədün**
Dirhəm ü dīnār ilə şād **etmədün** (*Mesnevi 5, Mısra 98*).
[*etmədün, -mə, -dün*]

Ğeyri hānlar bizə 'əfā **etməsə**
Hil'ət-i dīnār 'əfā **etməsə** (*Mesnevi 5, Mısra 87*). [*etməsə, -mə, -sə*]

Ğeyri hānlar bizə 'əfā **etməsə**
Hil'ət-i dīnār 'əfā **etməsə** (*Mesnevi 5, Mısra 88*). [*etməsə, -mə, -sə*]

Sāqiyā bir kərəm **et** durma gözün qurbānı
Bir iki cām ilə sərşār elə mən nālāmı (*Mesnevi 6, Mısra 1*).
[*et,]*

Bir cām ilə dəf'-i dərd ü gəm qıl
Tədbir-i humarım **et** kərəm qıl (*Mesnevi 7, Mısra 4*). [*et,]*

Yā at bəhāsını bərāt **et**
Yā inki bərātımı bir at **et** (*Mesnevi 8, Mısra 69*). [*et,]*

Yā at bəhāsını bərāt **et**
Yā inki bərātımı bir at **et** (*Mesnevi 8, Mısra 70*). [*et,]*

Olə da bir sözi təşhīş-i təmīz **etməzlər**
Həq sözün cānına diqqət edübən getməzlər (*Mesnevi 9, Mısra 43*). [*etməzlər, -məz, -lər*]

Etməmiş hiç uşul-i dīni həll
Başlayublar furū'd-dində cədal (*Mesnevi 11, Mısra 45*).
[*etməmiş, -mə, -miş*]

Gər mənə bəvər **etməsön** əşlən
'Öməlüdür həbā' mənşürən (*Mesnevi 11, Mısra 65*).
[*etməsön, -mə, -sön*]

Bī-dəlīl **etməsün** sözim bəvər
Hamı ə'māl-i həyrün oldı hədər (*Mesnevi 11, Mısra 57*).
[*etməsün, -mə, -sün*]

Pülsüz olsə kimsə meyl **etməz**
Bir gurusə o hikməti getməz (*Mesnevi 11, Mısra 35*).
[*etməz, -məz*]

Hiç millət qəbül **etməzlər**
Belə rāh-ı həfāyə getməzlər (*Mesnevi 11, Mısra 69*).
[*etməzlər, -məz, -lər*]

Cümlənün qəvli belədür bu məhəl
Mundan özgə sözinə **etsön** 'əməl (*Mesnevi 11, Mısra 54*).
[*etsön, -sön*]

Əz-bəs ki dərd ü möhnət-i dünyā-yı pür-fitən
Cəm' **etmiş** idi üstümə hər yerdə [var] mişən (*Muhammes 3, Mısra 16*). [*etmiş, -miş*]

Şimşād qədd ü lələ həd u mäh-cəməlim
Çox **etmə** mən-i zərə sitəm türfə gəzālım (*Muhammes 4, Mısra 10*). [*etmə, -mə*]

Yetüşdi hər nə bələ vü müşibət **etdim** şəbr
Vəlik qıldı Hüseyn dərdi dağdār mənī (*Müseddes 2, Mısra 27*). [*etdim, -di, -m*]

Nədür tədbir bilmən cənə yetdim bī-vəfālardan
Könlül mülkündə bundan sora ondan ğeyri şah **etmə**
(*Tahmis 1, Mısra 26*). [*etmə, -mə*]

Dutə gər hür u gılmən 'äləmi Bi'llāh nigāh **etmə**n
Cəhānı çeşmimə Zü'ī şifət hər gün siyāh **etmə**n (*Tahmis 1, Mısra 27*). [*etmə*n, -mən]

Dutə gər hür u gılmən 'äləmi Bi'llāh nigāh **etmə**n
Cəhānı çeşmimə Zü'ī şifət hər gün siyāh **etmə**n (*Tahmis 1, Mısra 28*). [*etmə*n, -mən]

Vücüdüm ney kimi sürāh sürāh olsə āh **etmə**n
Məhəbbətdən dəm urduq içməmək olmaz bəllərdən
(*Tahmis 1, Mısra 29*). [*etmə*n, -mən]

Hansı dil-bərdür ki öz 'uşşaqına cövr etməyüb
Cövrdən āh **etmə** ey 'āşiq yaħar könlüm deyüb (*Tahmis 3, Mısra 14*). [*etmə*, -mə]

Hic sultānım deyən mülkini vīrān istəməz
Məhr ilə dövr **etmə**di hərgiz bu cərħ-i bī-həyə (*Tahmis 3, Mısra 16*). [*etmə*di, -mə, -di]

Hansı dil-bərdür ki öz 'uşşaqına cövr **etmə**yüb
Cövrdən āh **etmə** ey 'āşiq yaħar könlüm deyüb (*Tahmis 3, Mısra 13*). [*etmə*yüb, -mə, -y, -üb]

Zünnār ilə salibi qəbul **etdi** zühdi tərək
Sən eylədin bu işləri Şən'ānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 7*).
[*etdi*, -di]

Dur gözün qurbānı sāqī bir də mey-hānə dut
Gəm hümāri Pāy-māl **etdi** məni peymānə dut (*Gazel 33, Mısra 2*). [*etdi*, -di]

Etdi şəyyād gözi şayd dil-i 'uşşaqı
Həbbəzə şir şikār eyləyən āhülərə baħ (*Gazel 35, Mısra 5*).
[*etdi*, -di]

Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i heyvān dedilər
Zü'īni rəşk hələk **etdi** yenə anlamayub (*Gazel 62, Mısra 9*).
[*etdi*, -di]

Əl üz ey məh cəfādan rəh-güzār-ı zülmdən pā çək
Nə cövr **et** 'āşiq-i zārə nə fəryādından izā çək (*Gazel 116, Mısra 2*). [*et*,]

'Əcəb əzādə idim yād ol günlər ki nəgəhdən
Əsir **etdi** məni zəncir-i zülf ü çeşm-fəttānun (*Gazel 149, Mısra 4*). [*etdi*, -di]

Geyrət odı bir dəmdə vücüdüm 'ədəm **etdi**
Tā düşdi ləbün vəşfi dəhəndən dəhən içrə (*Gazel 187, Mısra 9*). [*etdi*, -di]

Dəhānı sirrini şandūq-ı dildə məhfi qılmışdım
Gözim fəş **etdi** āgəh olcaqın bu rāz-ı pünhānə (*Gazel 192, Mısra 4*). [*etdi*, -di]

Şayd **etdi** təzədən dil-i əndühuna kimi
Peykān-ı gəməzədən o büt-i bī-vəfā genə (*Gazel 202, Mısra 3*). [*etdi*, -di]

Həzānun āfəti yetmək gülə odur bā'is
Ki həddini tanımub **etdi** bəħş 'izārun ilə (*Gazel 205, Mısra 6*). [*etdi*, -di]

Nə məndən **et** şikāyəti nə yārdan könl
Hər nə 'ədəvətün olə eylə Hüdā ilə (*Gazel 213, Mısra 7*).
[*et*,]

Şəkkər ləbim məzāqını təll **etdi** Zü'īnün
Bu bəzmdə ki lütf ilə güftārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 13*).
[*etdi*, -di]

Əz-bəs ki nālə qıldı firāqundə ey pəri
Rüsvā-yı 'äləm **etdi** dil-i nā-təvān məni (*Gazel 227, Mısra 6*). [*etdi*, -di]

Dil kişvərini **etdi** müsəhhər sipāh-ı gəm
Yā Rəb tərəhhüm et yetür ol şəh-süvārımı (*Gazel 228, Mısra 9*). [*etdi*, -di]

Cövr-i zəməne möhnət-i hicrān cəfā-yı yār
Zü'ī tək āhır **etdi** qara rüzgārımı (*Gazel 228, Mısra 14*).
[*etdi*, -di]

Bilmürəm hansı zəbānlə saña şərħ eyləyüm
O sitəmlər ki baña **etdi** yüzün hicrānı (*Gazel 250, Mısra 12*).
[*etdi*, -di]

Bir də gördün 'ināyət **etdi** Hüdā
Hər murād üzrə kām-kār oldun (*Kaside 16, Mısra 13*). [*etdi*, -di]

Etdi hiṭāb bəndiyə Zü'ī nə var genə
Çəh də həyālə getmə dil-i dəğdār ilə (*Kaside 21, Mısra 23*).
[*etdi*, -di]

Müsəhhər **etdi** 'ulüm ilə fil ü bəbr ü pələng
Əsir qıldı fərəsət nəhəng dəryānı (*Kaside 23, Mısra 43*).
[*etdi*, -di]

Eylərlər idi cümlə 'ulüm əhlinə hörmət
Cövr **etdi** 'əṭā batdı səhāvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 10*). [*etdi*, -di]

Bu 'ərzimə şəfqət ilə güş **et**
Dərdim eləyüm bəyān Əmīrhān (*Mesnevi 7, Mısra 21*). [*et*,]

Tā āhırı sā'atımı satdım
Nā-gāh fələk tərəhhüm **etdi** (*Mesnevi 7, Mısra 60*). [*etdi*, -di]

Hāl-ı dilimi çəküb bəyānə
Çün güşşə sirāyət **etdi** cānə (*Mesnevi 8, Mısra 12*). [*etdi*, -di]

Həttindən olub 'äləm ara Hızr hüveydā
İncilə qəsəm **etdi** məni āhırı rüsvā (*Muhammes 4, Mısra 16*).
[*etdi*, -di]

Rəmiyə **etdün** əgərçi həṭā ilə məndən
Rəqibə Bārī ol āhünü etmə rām fələk (*Gazel 118, Mısra 7*).
[*etdün*, -di, -n]

Etdün siyāh çeşmün ilə şayd əhl-i dil
Āhūları nə seħr ilə şir-əfgən eylədin (*Gazel 164, Mısra 11*).
[*etdün*, -di, -n]

Yā Rəb məni bu hāl ilə hilqət nöçün **etdün**
Hər gündə nəşibim gəm ü möhnət nöçün **etdün**

Əvvəldə məni əbləh ü nə-dən yaradaydın
Məndə belə bu hər şey`ə diqqət nöçün **etdün**

Əbləh gər olaydım nə gəm ü dərdim olurdu
Sən məndə bu gəm çəkməgi hişlət nöçün **etdün**

Dünyanı behişt eyləmişən bir pərə şəhşə
Bir pərəsinə düzəhi qismət nöçün **etdün**

Dindirson əgər adını bilməz kəsə hədsiz
Verdün gərəyin şahib-i dövlət nöçün **etdün**

Çoh əbləh ü nə-dənləri ne`mətlə yaratdın
Çoh `arif ü fəzilləri nikbət nöçün **etdün**

`Əşilərə verdin nə qədər var isə ne`mət
Öz əmrünə təbə`lərə zillət nöçün **etdün**

`arifləri fəqr içrə gəm ü güşşədə qoydun
Bı-mə`rifəti şahib-i qüdrət nöçün **etdün**

Mə`lüm edər idün bizə də sirr-i cəhānı
Əsrərvı bilməkliyə həyrət nöçün **etdün**

Fışəgoresi kim odı `əlləme-i əvvəl
Cəhillər əlilə onə zəhmət nöçün **etdün**

`İsānı biyābānlarə saldun tək ü tənha
Şam`undə belə təht-i hökumət nöçün **etdün**

Bilməkdə imiş hər nə gəm ü dərd-i müşibət
Bilməkliqi sən bizdə təb`tət nöçün **etdün**

Nə vəhdəti bildük nədi nə kəsrəti qandıq
Sən vəhdəti bu qədr ilə kəsrət nöçün **etdün**

Bizdən saña nə fā`idə var bəri Hüdāyā
Sən bizlərə yüz lütf-i kərəmət nöçün **etdün**

Sən cümlə bizə verdiyüvi bı-`əvəz **etdün**
Firdövsə `əvəz tə`ət `ibadət nöçün **etdün**

Sənsən bu cəhān Həliqi məhlūq təməmi
Hər şəhşdə bir rəng ilə tınət nöçün **etdün**

Yandursə əgər ot nədi təqşiri fəqirün
Bəs rüz-i əzəl ondə hərərət nöçün **etdün**

Sən qoymışən hər kimsədə bir həl-i təb`ət
Nərə necə sölərsən [o] hırqət nöçün **etdün**

Žü`i dəhi bəsdür nə gərək sirrdə güftər
Bı-hüdə özün dəhil-i hikmət nöçün **etdün** (Gazel 172, Mısra 1-38). [etdün, -di, -n]
Dövlət-i dünyanı cəm' **etdün** deyək ahır nədür
Hanı İskəndər cəhəndə bəqi `izzət kimdədür (Kaside 8, Mısra 3). [etdün, -di, -n]

Qalub hicrān zımistānında Žü`i nələ qoy **etsün**
Sən etmə nələ ey bülbul sənün hər il bəhārun var (Gazel 46, Mısra 9). [etsün, -sün]

Tə görməgə ruhsārūn o küyə həvəs etdim
Müsā kimi ol küydan əhş-i qəbəş **etdim**

Ol gün ki gözüm Yüsifimün görmədi rüym
Yə`qub-ı həzīn-nələsin `ələmdə pəs **etdim**

Ol pədsəhim bədəyə meyl etdügi gündən
Cān nəqdini hər şəmdə nəzr-i asəs **etdim**

Gül hərə ənīs oldı vü həslər baña həm-dəm
Ahırdə gözəl `ömrimi gör hər u həs **etdim**

Tə etməyə əyīnə-i ruhsārıvı petrə
Ahır nəfəs-i `ömrə dəhs-i nəfəs **etdim** (Gazel 130, Mısra 2-10). [etdim, -di, -m]
Nə əvəzun səmə` **etdim** nə zövq-i vəslüvi gördüm
Təmām-ı `ömrə ey mäh mən bəhti qara səndən (Gazel 168, Mısra 9). [etdim, -di, -m]

Ruḥ u zülfün həyālını köñüldə tə görüb **etdim**
Yəqın bu sirri kim gənc ilə mār olı hərəb içrə (Gazel 188, Mısra 7). [etdim, -di, -m]

Gəh bədə gəh sədə gəhi nəgmədən `ələc
Etdim vəli köñüldən dəf-i gəmim olmadı (Gazel 238, Mısra 8). [etdim, -di, -m]

Yə Rəb məni bu həl ilə hilqət nöçün **etdün**
Hər gündə nəşibim gəm ü möhnət nöçün **etdün** (Gazel 172, Mısra 2). [etdün, -dü, -n]

Əvvəldə məni əbləh ü nə-dən yaradaydın
Məndə belə bu hər şey`ə diqqət nöçün **etdün** (Gazel 172, Mısra 4). [etdün, -dü, -n]

Qiyām-ı qəmətün hicrānı ilə **etdigün** zülmi
Budur vəhmim qiyāmətdə sü`āl edə Hüdā səndən (Gazel 168, Mısra 11). [etdigün, -ün]

Məhrəm gəl eylə lütf ilə küyün Mināsınə
Kim cānın **etməgə** saña Žü`i fədə gəlüb (Gazel 22, Mısra 14). [etməgə, -ə]

Səd-heyf nə məşşətə nə bir şənə tapulmaz
Zülf-i sübhəni şənələyüb **etməgə** zīnət (Gazel 91, Mısra 7). [etməgə, -ə]

Cəhəndə hiç cövhər-bədə kimi h`oş-güvər olmaz
Ki hər bir şəhşi təşhīs **etməgə** kāmīl `əyār olmaz (Gazel 99, Mısra 2). [etməgə, -ə]

Qutarub sübhə şümār olmaqdan məsciddə
Şəhn-i mey-hənədə nüş **etməgə** peymānə gedəm (Gazel 140, Mısra 8). [etməgə, -ə]

Cümlə şahiddi sənün cüd-ı səhā **etməginə**
Müddə`i əvvəldə əltāfuva eylər iqrār (Kaside 6, Mısra 35). [etməginə, -i, -n, -ə]

Çü vəşfin **etməgə** `əcizdi Žü`inün təb`i
Şəritə vəcib olub zāhīr **etməgə** `əlān (Kut'a-ı Kebir 1, Mısra 35). [etməgə, -ə]

Çü vəşfin **etməgə** `əcizdi Žü`inün təb`i
Şəritə vəcib olub zāhīr **etməgə** `əlān (Kut'a-ı Kebir 1, Mısra 36). [etməgə, -ə]

Şərḥ **etməgə** həlīmə müvāfiq
Baḥ dərdimə nə məqāmə çatdım (Mesnevi 7, Mısra 57). [etməgə, -ə]

Əlli il kəsb-i `ulūm **etməgə** qıldım iqdām
Şād olurdım ki `əcəb yəhşi hünərdür bu məqām (Terci-bend 1, Mısra 9). [etməgə, -ə]

Bəri o gəlmədisə gəmim dəf **etməgə**
Sən nişə ey nəşātım olan bədə gəlmədün (Gazel 166, Mısra 5). [etməgə, -ə]

Şö'lə-i mey nə şərər cānıvə salmış kim olub
Şəm'-i mey-hānəni təvf **etməgə** pərvānə səni (*Gazel 226, Mısra 6*). [*etməgə, -ə*]

L'əl-i gəmində türə-i pərtəbə ilticā
Etmək nə sūd eylə mey-i ol nābə ilticā (*Gazel 11, Mısra 2*). [*etmək,]*

Çün yohdı vəfā 'ömrə dövlət nə içündür
Cəm' **etmək** içün dövləti zəhmət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 2*). [*etmək,]*

Dəhən-i yār demək çeşmə-i heyvāni gələt

Varə təşbīh yoh **etmək** olur ə'yāni gələt (*Gazel 109, Mısra 2*). [*etmək,]*

Nə h'osdur bir müvāfiq yār ilə gül-gəşt-i bağ **etmək**
Gəzüb seyr eyləyüb hər yanə təfrīh-i dimāğ **etmək** (*Gazel 120, Mısra 1*). [*etmək,]*

Nə h'osdur bir müvāfiq yār ilə gül-gəşt-i bağ **etmək**
Gəzüb seyr eyləyüb hər yanə təfrīh-i dimāğ **etmək** (*Gazel 120, Mısra 2*). [*etmək,]*

Bəhār **etmək** səmən-bərlər vüşālī ilə bağ içrə
Həzān-ı möhnət-i hicrāni hātirdən uzağ **etmək** (*Gazel 120, Mısra 11*). [*etmək,]*

Bəhār **etmək** səmən-bərlər vüşālī ilə bağ içrə
Həzān-ı möhnət-i hicrāni hātirdən uzağ **etmək** (*Gazel 120, Mısra 12*). [*etmək,]*

Mənim tək 'āşiqə inşāfdur mı cövr **etmək**
H'osəm nə qədr edəsən Zū'iyə cəfā kəzım (*Gazel 137, Mısra 23*). [*etmək,]*

Nə günə gör səmərd gördüm nihāl-ı āşnālıqdan
Məni bīgānələr səndən cüdā **etmək** nə mümkündür (*Gazel 151, Mısra 8*). [*etmək,]*

Məskən **etmək** mümkün olmaz bəhr-i 'ümmān üstünə
Sölədim ey sərv dut çeşm-i üzə mənzil dedi (*Gazel 203, Mısra 6*). [*etmək,]*

Vəli nə sūd ki mümkün döğül ziyād **etmək**
Nə şey' ki rüz-ı əzəldə olub Hüdā-dədə (*Kaside 18, Mısra 7*). [*etmək,]*

Zū'ī-i dil-həstəyə göstərmədi zərrə vəfā
'Ādəti əhl-i kəmələ dā'im **etməkdür** cəfā (*Tahmis 3, Mısra 18*). [*etməkdür, -dür*]

Tā **etməyə** āyīnə-i ruhsārvı petrə
Āhır nəfəs-i 'ömrə həbs-i nəfəs etdim (*Gazel 130, Mısra 9*). [*etməyə, -ə*]

et: Yetişmek, varmak.

Tapdı o şəhş hər iki dünyədə bir nicāt
Hər kəs ki **etdi** yetmişə həştādəcən həyāt (*Muhammes 1, Mısra 20*). [*etdi, -di*]

e'tibār: İnam, vəfa, itimat, saygınlık.

Nə pīr-i meykədə yanında zərrə **e'tibārım** var
Nə rəhn-i cāmə hırqəsicə nə sım u zərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 3*). [*e'tibārım, -ım*]

Nə var mey-hānələrdə **e'tibārım** cür'e-i cāmə
Nə dəhən bādəyə əcnāsdan bir vārimız yohdur (*Gazel 79, Mısra 7*). [*e'tibārım, -ım*]

E'tibārı yulunun yohdı əgər 'āləmdə
Sıdqlə çünki gətürdim saña imān yuludə (*Gazel 210, Mısra 7*). [*e'tibārı, -ı*]

Əgərçi olmasa də nəqd-i cānımız məqbül
Yanında zərrə qədər bārı **e'tibārım** olaydı (*Gazel 223, Mısra 6*). [*e'tibārım, -ım*]

Bu **e'tibār** ilə 'āləmlərə fəhārət edər
Gulām-ı hāk-ı dərün oldı Zū'ī-i müztər (*Gazel 60, Mısra 10*). [*e'tibār,]*

Cəməl-i yārdur Zū'ī təməttü'dār dünyədə
Ki əhl-i mə'nā içrə bu mətā'ə **e'tibār** olmuş (*Gazel 102, Mısra 12*). [*e'tibār,]*

Nāyāb Olubdı dəhrdəərbāb-ı mə'rifət
Düşmüş o qədər fəzl ü hünər **e'tibārdan** (*Gazel 176, Mısra 4*). [*e'tibārdan, -dan*]

Bilməm nə növ'lən keçəcək bu bəhārimız
Nə nəqdimiz nə meykədədə **e'tibār** yoh (*Gazel 38, Mısra 6*). [*e'tibār,]*

Mənim yoh hörmətim mey-hānələrdə deyr ü məsciddə
Sənün hər yerdə olsun 'izzətün həm **e'tibārın** var (*Gazel 46, Mısra 8*). [*e'tibārın, -un*]

'Ömr ilə dünyəyə çü yoh **e'tibār**
Qoymə keçə fəşl ü gül ü lāləzār (*Mesnevi 5, Mısra 31*). [*e'tibār,]*

Həlq-i cəhān səhāni səfih **e'tibār** edir
Bā'is budur bir əhl-i səhāvət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 9*). [*e'tibār edir, -ir*]

e'tinā: Bir şeyin istenildiği gibi olması için gereken dikkati gösterme, dikkat, özen, özenme, ihtimam.

'Āmilān-i pādşāh-ı hıttə-i ərz u səmə
Mə'rifətdən başqə qılmaz bir mətā'ə **e'tinā** (*Gazel 3, Mısra 8*). [*e'tinā,]*

Edər məqām gül-i rüyun üzrə zāğ-ı həştün
Kim eyliyər o pozuğ bağə **e'tinā** kəzım (*Gazel 137, Mısra 12*). [*e'tinā,]*

e'tiqād: İtikat, inanç.

Zū'īdə meyl zāhidə gördüm məgər olub
Həm-dəm hüdānəkərdə o bəd **e'tiqād** ilə (*Gazel 193, Mısra 12*). [*e'tiqād,]*

et-: *Olmak.*

Ələ almaq ayağımı o yerdə bir pəri-rülə
Verüb baş başə Zü'î tək iki baş dörd ayağ **etmək** (*Gazel 120, Mısra 14*). [*etmək,]*

etməkçün: *Etmək için.*

Liyəğ mey gətir səqī mənī gəm Pāy-māl etdi
Mənīm şərh-i gəm **etməkçün** zəbān-ı tərçümānım var
(*Kaside 7, Mısra 4*). [*etməkçün,]*

etməz qəbül: *Kabul etmək. (Kabul etmez.).*

Etməz qəbül qılmə nəşihət ki həqq-i yüz
Tə'sir eyləməz dəhi şeytānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 15*).
[*etməz qəbül, -məz]*

ev: *Ev, mekan.*

Həqqün 'ibādətī o itā'ət olur ki hiç
Mənzūr evində cənnət-i həvrədən olmasə (*Gazel 4, Mısra 12*). [*evinde, -i, -n, -də]*

Oldı pəjmürdə könlü tə düşdi **evlərdən** cüdā
Adı mähir fövt olur gər kim düşə sūdən cüdā (*Gazel 12, Mısra 1*). [*evlərdən, -lər, -dən]*

Yazubən bu sözi məhfi saña izhār elədim
Öz hərəbə **evimə** getməgə qıl bir sāmān (*Kaside 14, Mısra 24*). [*evimə, -im, -ə]*

Evində görmədiğün hər tə'ām levn-be-levn
Gəlməz hüzürüvə hər mənzilində 'işrət ilə (*Kaside 20, Mısra 7*). [*evində, -i, -n, -də]*

Bu bəzm-i hās qaryə-i Sābunçidə olub
Ev şahibi Həlil Bəg-i pür-şü'ür idi (*Gazel 246, Mısra 14*).
[*ev,]*

Nə bu libās var idi nə bu tə'ām nə **ev**
Dögüldi ədəmə təşbih hiç bəbətdən (*Kaside 15, Mısra 31*).
[*ev,]*

ev: *Ev; Kabe.*

Zərə Həlilə deyürlər səhlayurlar çoh 'əziz anı
Verüblər dīn **evin** bu küfr ilə tārāc-ı nə'māyə (*Gazel 212, Mısra 10*). [*evin, -i, -n]*

ev eşik: *Ev oba, var yok.*

Hər nəyimiz var idi şərf eylədük
Ev eşik şatub təmāmən yedük (*Mesnevi 4, Mısra 20*). [*ev eşik,]*

evāmir-i şər'-i şərif-i beyzā: *Çok şərəfli şariat emirleri.*

İnanmayandə nöçün bātil oldı çin bilürəm
Təmām **evāmir-i şər'-i şərif-i beyzā** (*Kaside 23, Mısra 80*). [*evāmir-i şər'-i şərif-i beyzā, -n, -ı]*

övc-i istiğnā: *Tok gözlülüğün en yüksek noktası.*

Dutan ey **övc-i istiğnədə** dāim āşyān Şāhīn
Səni sayd eylər āhirdə 'uqāb-ı āsmān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 1*). [*övc-i istiğnədə, -də]*

övc-i sürəyyā: *Ülker yıldızı noktası (yüksek makamda anlamında).*

'Aqibət mənzili çün təht-i şərādur bī-şək
Gər bu gün məsnədini **övc-i sürəyyədə** qılə (*Gazel 215, Mısra 4*). [*övc-i sürəyyədə, -də]*

övzā: *Durumlar, duruşlar, haller, vaziyetler.*

Könlü nə vəşlinə şükr eylə nə şəkvə firāqından
Təmām **övzā-i** yek-sər hıvābdur məkkārə dünyānun (*Gazel 149, Mısra 10*). [*övzā-i, -i]*

övzā-ı cəhān: *Dünya halleri/vaziyetleri.*

Bilməyirdim nədi **övzā-ı cəhān** pəst [ü] bülənd
Birinə nə'mət olub rüzī birinə niqmət (*Kaside 5, Mısra 7*).
[*övzā-ı cəhān,]*

övzā-ı gülüstān: *Gül bahçesinin durumlar.*

Tāzə ziynət verüb **övzā-ı gülüstānə** bəhār
Fərş-i sündüs döşüyüb şəhn-i dil-i cānə bəhār (*Mesnevi 15, Mısra 3*). [*övzā-ı gülüstānə, -ə]*

ey: *Edat-ı nida.*

Gəlmışdi bəhr-i nəzmün fəvərənə **ey** Gərīb
Saçmışdı hər tərəf neçə dürdānə **ey** Gərīb (*Kaside 3, Mısra 1*). [*ey,]*

Ey Yəhūdā nəsl-i Yə'qub ism-i Yūsif hüsni kim
Hüsniyə min müştəri yüz məh hərīdār eylədün (*Gazel 181, Mısra 3*). [*ey,]*

Ey kərəm kəni böyük hən mən-i sər-gərdānun
'Ərzinə güş elə əltāflə bu nālānun (*Terci-bend 1, Mısra 1*).
[*ey,]*

Ey risālət mülkünə sultān zu'l- 'izz u 'ələ
Ənbiyə-yı övliyāyə müqtədə vü pīşvā (*Gazel 1, Mısra 1*).
[*ey,]*

Həq qəsəmlə sürə-i yāsində izhār eyləyüb
Şānuvi **ey** məhrəm-i əsrār-ı sirr-i yā vü sā (*Gazel 1, Mısra 6*). [*ey,]*

Ey risələt mülkünə rüz-ı əzəldən pādşā
Rizə-ḥVār-ı ḥVān 'elmündür şəfi'-i ənbiyā (Gazel 2, Mısra 1). [ey,]

Ey cān bu qədri möhnət-i hicrānə aqlama
Çəkmə bu güşşə vü gəmi bī-cānə aqlama (Gazel 5, Mısra 1). [ey,]

Əlbəttə her həzān olanun bir bəhāri var
Şəbr eylə ey köñül gəm-i dövrənə aqlama (Gazel 5, Mısra 12). [ey,]

Nə şeydə var cəhāndə 'işrət ey dil cāmdan başqa
Təmām əşyadə var gəm bir mey-i gül-fāmdan başqa (Gazel 8, Mısra 1). [ey,]

Sənünçün dənədür dünyədəki ləzzətlər ey gāfil
Dürüst etsən nəzər zımnında yohdur dəmdən başqa (Gazel 8, Mısra 3). [ey,]

Cəhāndə sīm u zər cəm' eyləyüb 'ömrün tələf qılma
Nə zövqə sīmün ey dil yār-ı sīm əndəmdən başqa (Gazel 8, Mısra 6). [ey,]

Nələ qılmə hicrdən ey dil ki ne'mətdür bu həm
Kim bilürdi vəşl zövqin dərd-i hicrān olmasa (Gazel 13, Mısra 11). [ey,]

Şürəti insān olandan umma ey dil mə'rifət
Mə'rifət həşil olur mu zātı insān olmasa (Gazel 14, Mısra 7). [ey,]

Hər dəm görüm səni dənəsən qanə ey şərab
Gətdün bu təlh-kāmi dəhi cənə ey şərab

Şə'nündə nəzil oldı sənün hörmət əyəsi
Səndəndi hər bələ gələ insānə ey şərab

Ümmü'l-ḥəbā'is oldı adun çünki salmış
Bəbildə ol mələkləri zindānə ey şərab

Zünnār ilə salibi qəbül etdi zühdi tərək
Sən eylədüñ bu işləri Şən'ānə ey şərab

İsmün ziyadə mənfə'ətün yohdı olsə də
Məhlūq təbə' əyə-i Qur'ānə ey şərab

Hər qüvvə tənə nəqış olur içələr səni
Bilməm nədəndi vəsf bu nöqsānə ey şərab

Hər bir məqāmə dəgə ayağun hərək edir
Vāy ol kəsə ala ələ peymānə ey şərab

Yüz min vücüdün eləmiş hənəsin hərək
Əhirdə qılmısan onı divānə ey şərab

İçdükcə 'əql-i zāil olur Zü'ī anlamaz
Mundan nə zövq var sölə bu cənə ey şərab (Gazel 15, Mısra 18). [ey,]

Əşk-i çeşmim hörməti bī-cā döğül ey gül-'izār
Bəğbān-ı dil gül-i rüyundan etmişdür gül-əb (Gazel 16, Mısra 11). [ey,]

Çəşm ü zülf ü hətt ü həl u rüy alun ey həbīb
Aldı bəndən 'əql ü hüş u şəbr ü āram u şəkīb (Gazel 18, Mısra 1). [ey,]

Neyləsün 'əşiq saña dil verməsün ey məh-liqā
Hər nigāhun cān-sitān hər nəz u gəmkün dil-firib (Gazel 18, Mısra 3). [ey,]

Görcəyin ruhsāruvi ol çin-i zülfündə dedim
Ey köñül vəhm ilə kim mäh 'əqrəbə olmuş gərīb (Gazel 18, Mısra 8). [ey,]

Hər dəm ollam qanıma gəltān tən-i məcrüh ilə
'Ərşə-i hüsn içrə ey şahım bu cövlānun görüb (Gazel 19, Mısra 6). [ey,]

Zəhr-i nəb eylər təşəvvür nüsdārü şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəhm-i peykānun görüb (Gazel 19, Mısra 8). [ey,]

Təht-i 'izzətdə olur Yüsif şifət əhır 'əziz
Ey Züleyhā şifətim kim bənd-i zindānun görüb (Gazel 19, Mısra 10). [ey,]

Təht-i 'izzətdən gəlür ḥ'oş bənd-i zindānun baña
Hər kim ey Yüsifvəşim çāh-ı zənəhdānun görüb (Gazel 19, Mısra 14). [ey,]

Ey səbə get cənib-i Mısrə Züleyhāyə sölə
Kim Şəmāhı mişrinə bir Yüsif-i digər gəlüb (Gazel 21, Mısra 5). [ey,]

Dögi Ḥ'urşid ü məh ey lələ 'izārım gökdə
'Əks-i rüyundi sənün çərḥ-i mü'əllāyə düşüb (Gazel 23, Mısra 11). [ey,]

Ze-bəs ki lə'l-i ləbün fikrin eylərəm ey gül
Əlimdə cām-ı meyim həsrət ilə qanə dönüb (Gazel 25, Mısra 3). [ey,]

Günüm gecə gözümə hər gülsitān səniz
Bəhārım ey gül-i növləz kədər həzānə dönüb (Gazel 25, Mısra 8). [ey,]

Ze-bəs ki fikr-i ruḥundur köñüldə Zü'īniñ
Köñül sərəçəsi ey mäh gülsitānə dönüb (Gazel 25, Mısra 14). [ey,]

Şükr eylə ey köñül ki həbər yərdən gəlüb
Hicrān-keşidə 'əşiqə dildərdən gəlüb (Gazel 26, Mısra 1). [ey,]

Hər dəm ollam qanıma gəltān tən-i məcrüh ilə
'Ərşə-i hüsn içrə ey şahım bu cövlānun görüb (Gazel 31, Mısra 6). [ey,]

Zəhr-i nəb eylər təşəvvür nüsdārü şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəhm-i peykānun görüb (Gazel 31, Mısra 8). [ey,]

Oldı bu 'ələmdə Zü'ī həmçü məcnūn 'eşq ilə
Çün sənün ey mäh-rü 'ələmdə həyrānun görüb (Gazel 31, Mısra 10). [ey,]

Var yeri cəm'iyyətün zülfündə bər-həm olsə gər
Kim dedi ey dil sən ol mənzildə get kəşānə dut (Gazel 33, Mısra 4). [ey,]

Mən özüm billəm nəyəm sən Zü'ni **ey** şeyh-i şəhr
H'ah bir 'aql həyal et h'ah bir divānə dut (*Gazel 33, Mısra 9*). [ey,]

Uçubdur mürğ-i rühüm təndən **ey** dost
Olan sə'ət mən ayru səndən **ey** dost

Be-ğeyr-əz başına dönmək dolanmaq
Nə gördün kəsdün ülfət məndən **ey** dost

Ğəməndür münisim **ey** gül ayırmə
Məni ondan onı həm məndən **ey** dost

Məni etmə cüdā kūyundən **ey** gül
Ayırmə bülbuli gülşəndən **ey** dost (*Gazel 34, Mısra 8*). [ey,]
Ey könlül 'ariz-i dildərdə gışülərə bəh
Şəfhə-i gülşən-i Firdövsdə hindülərə bəh (*Gazel 35, Mısra 1*). [ey,]

Ey həstə könlül səhət-i Şirvānə yolun yoh
Ey bülbul-i bī-çərə gülüstānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 1*). [ey,]

Ol şəm'-i şəb-əfrüzə vüşāl istəsən **ey** cān
Tā olmayəsən 'eşqdə pərvānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 9*). [ey,]

Bimār qaluban ğəm-i 'innāb-ı ləbindən
Ey cān yihıl ol dərgəh -i Loqmānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 12*). [ey,]

Ey tərək eləyən bədə-i gül-nārı Səməndər
Əldən burahən türre-i tərərı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 1*). [ey,]

Bəh bəh əzəl günündə sə'adət nəşibi var
Hər bir kəsün ki sən kimi **ey** məh həbibi var (*Gazel 44, Mısra 1*). [ey,]

Nə ğəm **ey** gül sənün tək bir nigār-ı gül-'izārım var
Sühən-dān u ənīs u münis u ğəm-ıvār yārım var (*Gazel 45, Mısra 1*). [ey,]

Nədür **ey** lələ-ruh yārım bu qədri bī-vəfālıq kim
Deməzsən kim mənim bir dərd çəkmiş dəğdārım var (*Gazel 45, Mısra 5*). [ey,]

Nədür muncə təğāfül səndə **ey** şəyyād-i bī-pərvā
Nöçün yād etmişən dāmımdə əhır bir şikārım var (*Gazel 45, Mısra 7*). [ey,]

Nə yerdən **ey** pəri rüyum koñıldə intizārın var
Ki pozdun əhl-i bəzmün hətirin sölə nə kārın var (*Gazel 46, Mısra 1*). [ey,]

Qalub hicrān zimistānında Zü'ī nālə qoy etsün
Sən etmə nālə **ey** bülbul sənün hər il bəhārın var (*Gazel 46, Mısra 10*). [ey,]

Nə ğəflətdür bu səndə **ey** təğāfül-pişə şəyyādım
Deməzsən kim mənim dāmımdə əhır bir şikārım var (*Gazel 50, Mısra 5*). [ey,]

Ey dil nəzərə eylə kim ol dil-rübə keçər
'Uşşāqə nāz ilə elayüb yüz cəfā keçər (*Gazel 51, Mısra 1*). [ey,]

Ey büt ol ruhsārun üzrə müşk bū gışū mudur
Yā ki gülzār içrə məskən eyləmiş hindū mudur (*Gazel 52, Mısra 1*). [ey,]

Dişləründür mi dəhānundə sənün **ey** hətt-i Hızr
Çəşmə-i həyvān ara yā şəddə-i lü'lü müdür (*Gazel 52, Mısra 7*). [ey,]

Bu qədri etmə bana cövr **ey** büt-i bī-mehr
Ki səndən özgə mənim sölə kim pənāhımdur (*Gazel 53, Mısra 5*). [ey,]

Sağınmə bī-kəsəm **ey** süh yohdı bir kimsəm
Bələ vü möhnət ü əndüh u ğəm sipāhımdur (*Gazel 53, Mısra 7*). [ey,]

Məni öldürdi **ey** məh nāz u ğəməzün təlh güftārın
'Əcəb bī-məhrsən **ey** bī-mürüvvət bu nə āyındür (*Gazel 56, Mısra 7*). [ey,]

Məni öldürdi **ey** məh nāz u ğəməzün təlh güftārın
'Əcəb bī-məhrsən **ey** bī-mürüvvət bu nə āyındür (*Gazel 56, Mısra 8*). [ey,]

Firqətündə āh-ı cānsüz u fəğānımdan mənim
Gecələr **ey** məh-liqə gərdün-ı gərdān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 6*). [ey,]

Bir nəfəsdə lə'lün **ey** məh aldı Zü'ī cānını
Nişə bəs derlər ki 'əqli bədə-i reyhān alur (*Gazel 59, Mısra 9*). [ey,]

Cəllād ğəməzün **ey** pəri müjgān u qaşun
Ki tır alur əlinə bānə ki kəməñ çəkər (*Gazel 61, Mısra 5*). [ey,]

Ey dil yüzündə zülfünə çoş meyl eyləmə
Hər kəs bu günə eyləsə sevdā ziyān çəkər (*Gazel 61, Mısra 9*). [ey,]

Təfāhür eylə ki bāğ-ı cəməlün **ey** gül
Cəhāndə Zü'ī-i nālān kimi həzārası var (*Gazel 87, Mısra 7*). [ey,]

Şərəb-ı nəb **ey** səqī cəhān içrə o cövhdür
Ki ondan zāhır eylər hər kəsün zāti nə gövhərdür (*Gazel 88, Mısra 1*). [ey,]

Ey dövlət-i hün 'āşiq içün hün-bəhā nədür
Səndən gər 'āşiq istər isə hün bəhānədür (*Gazel 89, Mısra 1*). [ey,]

Zülfün dağıtmə günüm [olu] qarə **ey** şəbā
Kim zār-ı könlümün quşunə āşyānədür (*Gazel 89, Mısra 5*). [ey,]

Ey dil-i bī-çərə bülbul kimi zār olmaqdasən
Bir gül-i növ-hiz 'eşqi ilə zār olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 1*). [ey,]

'Eys [ü] 'işrət bəzmivi bir Türk yağma eylədi
Ey dil ü cān ləhzə ləhzə tərmār olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 8*). [ey,]

Bu qədri cürm ilə zāhid behiştə göz tikmə
Utangilən Bāri **ey** bî-həyā günāhundan (*Gazel 185, Mısra 8*).
[ey,]

Çoh etmə həvəs rüyınə **ey** cān u dil āhır
Sāziş eləməz hār ilə hās nār yanında (*Gazel 186, Mısra 5*).
[ey,]

Ol çeşm yanında demə dil hālını **ey** zülf
Bīmār sözün söləmə bīmār yanında (*Gazel 186, Mısra 11*).
[ey,]

Dedi **ey** Zū'î-i bî-çārə nədür bu hālət
'Örz qıldım ki soyuqdan yetüşüb bir āzār (*Kaside 6, Mısra 21*). [ey,]

Ələ **ey** sərvər-i vālā-nəsəb kim bu cəhān içrə
Dil [ü] dəst-i göhər-meşhūnlə min dəryā vü kənīm var
(*Kaside 7, Mısra 31*). [ey,]

Ey hərif-i sīm u zər fikr eylə dövlət kimdədür
Bu güzər-gāh-ı fənədə zövq ü ləzzət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 1*). [ey,]

Ey şahib-i güzün Həmid ağa ki Kirdgār
Lütf ilə eyləmiş səni 'āləmdə kām-kār (*Kaside 9, Mısra 31*).
[ey,]

Nədəndi **ey** dil-i gəm-dīdə belə zār oldım
Bələ vü dərd ü gəm-i möhnət ilə yār oldım (*Kaside 12, Mısra 1*). [ey,]

Dedi **ey** Zū'î-i bî-çārə vü möhnət-dīdə
Nə dutubdur səni bu növ' saqām u ālām (*Kaside 13, Mısra 9*). [ey,]

Dedi **ey** Zū'î-i gəm-dīdə həbərsizsənmiş
Ol hünər kənī səhā mə'dəni kim hās ilə 'āmm (*Kaside 13, Mısra 23*). [ey,]

Ey gülüstān-ı fəzilətdə Birāhīm-i zəmən
Fəzldə şahid-i 'ādildi təmām-ı cəhān (*Kaside 14, Mısra 1*).
[ey,]

Gəlmişəm getməgimə yohdı kərāim ki gedim
Bu da bir məs' ələ-i şa'b idi **ey** rūh-i rəvān (*Kaside 14, Mısra 18*). [ey,]

Adındı ins döğül vəhş **ey** gözüm nūrī
Dəhi müsəlmān 'ibərətdurur sələmətdən (*Kaside 15, Mısra 15*). [ey,]

Ey könlü bəsdı bî-qərār oldun
Ğəm-i əndühlə fikār oldun (*Kaside 16, Mısra 1*). [ey,]

Dedi **ey** Zū'î-i dil-həstə dəhi gəm çəkmə
Dərd-i möhnətlərivə müjdə ki dərmān oldı (*Kaside 17, Mısra 11*). [ey,]

Dedim **ey** dost nədür bir belə behcət həbəri
Dedi şe'r ol ki Hüdādan saña ehsān oldı (*Kaside 17, Mısra 15*). [ey,]

Cəvāb verdi ki **ey** Zū'î-i gəm ālūdə
Məgər ki görməmişən ol Əmirhān-zadə (*Kaside 18, Mısra 17*). [ey,]

Lütf ilə gəldi nişqə dedi **ey** fəqir-i sən
Qıl bir nəzər cəhānə nihān āşkərdə (*Kaside 19, Mısra 15*).
[ey,]

Mənim 'ömrimsən **ey** sāqī yetüşdim bəs ki mən cānə
Nədür fəvət eyləmək vəqti gətür sən cām-ı peymānə (*Kaside 22, Mısra 1*). [ey,]

Dedi **ey** bî-həbər güyā həbərsizsən bu 'işrətdən
Ki 'āləm sər-bə-sər dönmüş behişt-i 'ədn rizvānə (*Kaside 22, Mısra 17*). [ey,]

Nə növ' hilqət edübdürsə Hāliqü'l-əşya'
Muḥāldur onə **ey** dil təğayyür imkāni (*Kaside 23, Mısra 22*).
[ey,]

Gəl imdi vəqtidür **ey** şahibü' z-zəmən gəl gül
Dutubdı 'āləmi Yə' cüc-tıynət ü Dəccāl (*Kaside 23, Mısra 89*). [ey,]

Fədə qədəmlərivə **ey** 'ədələtün kənī
Nicāt ver bizə sənsən bu dərd dərmāni (*Kaside 23, Mısra 91*). [ey,]

Ey vəfā kənī Əmirhān ki dəm-ə-dəm Həqdən
Şıd q ilə vəqtivi h' oş keyfivi ça q istəyürəm (*Kıt'a 2, Mısra 1*). [ey,]

Ey müşikāf-ı dəhr ki Zū'ini hülüşlə
Bir şe'r-i nəzik eylədi mədhündə āşkār (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 1*). [ey,]

Ey mənim təc-ı sərim hən-ı 'əzimu's-şānım
Ramazāndur bu gərək bundə sən əzkār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 1*). [ey,]

Ey 'əzizim bu cəhān məzrə'-ə-i 'uqbādur
Cānıvı 'āləm-i 'uqbədə ziyān-kār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 23*). [ey,]

Ey h' oş ol vəqt ki mən sakin-i mey-hānə idim
Başdə mey nəş'əsi həm məşrəb-i cānānə idim (*Mesnevi 1, Mısra 13*). [ey,]

Mülhim-i geybī bana eylədi nə-gəh ilhām
Ey giriftār-ı bələ Zū'î-i zār u nə-kām (*Mesnevi 1, Mısra 24*).
[ey,]

Ey olan sıbt-ı pāk-ı peyğənbər
Ey səlil-i kənəndə-i Həybər (*Mesnevi 2, Mısra 2*). [ey,]

Ey bahār-ı 'ulüm-ı fəzl u kəməl
Midhətündə zəbān-ı nətiqə lāl (*Mesnevi 2, Mısra 45*). [ey,]

Ələ **ey** mə'dən-i fəzl-i bələğət
Sücad-ı mə'rifət kən-i fəşāhət (*Mesnevi 3, Mısra 1*). [ey,]

Dün baña bir yār-ı 'adimü'l-mişāl
Sələdi **ey** Zū'î-i şirīn məqāl (*Mesnevi 5, Mısra 42*). [ey,]

Sələdi **ey** Zū'î-i bî-hānmān
'Əqlün çaşub divānəsən bî-gümān (*Mesnevi 5, Mısra 63*).
[ey,]

Ey şəh-i iqlim fünün-i ədəb
Cəm'di zātundə húb həmi nəşəb (*Mesnevi 5, Mısra 73*). [ey,]

Fikr elə ey sərvər-i vālā təbār
Sən var ikən mən qalam bī-çiz-i hār (*Mesnevi 5, Mısra 83*). [ey,]

Ey mīr-i büzürgvār Əmirhān
Qurbān saña yüz mənim kimi cān (*Mesnevi 7, Mısra 65*). [ey,]

Ey sərvər-i əhl-i fəzl-i āləm
Mümtāz u güzīn-i nəsl-i ādəm (*Mesnevi 8, Mısra 15*). [ey,]

Bilməm nədi bā'is̄ ey nīk ü nām
Kim bu işə verməyürsən əncām (*Mesnevi 8, Mısra 21*). [ey,]

Gər istəsən ey 'əziz-i 'āləm
Kim gəlməyə yarıña bir ādəm (*Mesnevi 8, Mısra 51*). [ey,]

Dövrə gəl dövrüvə qurbān tən u cān ey sāqī
Bədən-i mürdə içün rüh-i rəvān ey sāqī (*Mesnevi 9, Mısra 1*). [ey,]

Dövrə gəl dövrüvə qurbān tən u cān ey sāqī
Bədən-i mürdə içün rüh-i rəvān ey sāqī (*Mesnevi 9, Mısra 2*). [ey,]

Fikr qıl 'əqlivi yıq başuña ey bī-çārə
Sən özün günəhinə bağ ki yazılub divārə (*Mesnevi 9, Mısra 57*). [ey,]

Ey şəh-i iqlim-i fünün-i ədəb
Zātūña muzmər həşəb u həm nəşəb (*Mesnevi 10, Mısra 47*). [ey,]

Ey mənim məzhəb içrə qardaşım
Şürət-i ādəmiyyə yoldaşım (*Mesnevi 11, Mısra 73*). [ey,]

Hər nə söz kim eşitmisən ey cān
Əşl ü günāhın əvvəl eylə bəyān (*Mesnevi 11, Mısra 75*). [ey,]

Əlā ey hātīr-i zārım sürürü
Əlā ey dīdə'-i gəm-dīdə nūrı (*Mesnevi 12, Mısra 1-2*). [ey,]

Əlā ey növ-gül-i bağ-ı vücüdüm
Əlā ey dəhr-ārā būd nə-būdım (*Mesnevi 12, Mısra 3-4*). [ey,]

Əlā ey könlümün āram-gāhı
Şikəstə Zū'inün püşt [ü] pənāhı (*Mesnevi 12, Mısra 5*). [ey,]

Səlām olsun saña ey nūr-i dīdə
Gül-i h'os-bü olan bağ-ı ümīdə (*Mesnevi 12, Mısra 7*). [ey,]

Səlām olsun saña ey cān nihānı
Vücüdün könlümündür mülk māli (*Mesnevi 12, Mısra 9*). [ey,]

Səlām olə saña ey bəhr-i əhsən-i əhlāq
Səlām olə saña ey bərgüzīde-i həllāq (*Mesnevi 13, Mısra 1-2*). [ey,]

Səlām olə saña ey fəzl-i mərifət kani
Səlām olə saña ey Zū'i-i hərin cānı (*Mesnevi 13, Mısra 5-6*). [ey,]

Səlām olə saña ey təcār-ı əhl-i vəfā
Səlām olə saña ey bər-güzīdə-i 'ürəfā (*Mesnevi 14, Mısra 1-2*). [ey,]

Səlām olə saña ey fəzl-i dāniş-i rəh-bər
Səlām olə saña ey müqtədīr -i əhl-i hünər (*Mesnevi 14, Mısra 3*). [ey,]

Səlām olə saña ey fəzl-i dāniş-i rəh-bər
Səlām olə saña ey müqtədīr -i əhl-i hünər (*Mesnevi 14, Mısra 4*). [ey,]

Səlām olə saña ey fəzl-i mərifət kani
Səlām olə saña ey Zū'i-i hərin cānı (*Mesnevi 14, Mısra 5*). [ey,]

Səlām olə saña ey fəzl-i mərifət kani
Səlām olə saña ey Zū'i-i hərin cānı (*Mesnevi 14, Mısra 6*). [ey,]

İmdi ki həşil olubdur saña bu hüld-i bərīn
Qoymə ey nə-hələf əldən çihə bu mā'-i ma'in (*Mesnevi 15, Mısra 14*). [ey,]

Qoymə bī-hüdə keçə 'ömr-i 'əziz ey nə-dān
Həşə bu vəqt-i gül ü mövsüm-i bağ u bustān (*Mesnevi 15, Mısra 27*). [ey,]

Ey çərğ bilmədim bu işün var imiş sənün
Sifründə şəhd lā'iqinə hār imiş sənün (*Muhammes 2, Mısra 13*). [ey,]

Ey sərvər-i bülənd məqām ki sidiq ilə
Dərgāhivə dəhlil ü həqirānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 1*). [ey,]

Ey 'ārizi məh zülfü siyəh qāməti 'ər'ər
Təlh oldu ləbin rəşki ilə bədə-i əhmər (*Muhammes 4, Mısra 3*). [ey,]

Mən kəfirəm ər edə gilmānə 'Əleykən
Ey dil-bər-i məh-rüy u büt-i h'os hətt ü həlīm (*Muhammes 4, Mısra 8*). [ey,]

Zülfün salıban rəhnələr imānə 'Əleykən
Kīn eyləmə ey şüh olum kīniñə sədqə (*Muhammes 4, Mısra 18*). [ey,]

Min müşk-i hıta kəkül-i müşkīniñə sədqə
Cānım dəhi ey gül ləb-i şirīniñə sədqə (*Muhammes 4, Mısra 20*). [ey,]

Mənənd olə bilməz saña ey şüh-i dil-ārā
Heyhāt sənün tək gələ dövrənə 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 25*). [ey,]

Ey 'əzizən-i cəhān mə'dən-i cāndur məktəb
Bədən-i mürdə için rüh-i rəvāndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 1*). [ey,]

Kül başım üzrə bu dəm ey şəh-i əbrār ölürəm
Qaldı könlimdə nihān cümlə-i əsrār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 1*). [ey,]

Firəqə razıyam ey mäh bu ümüd ilə
Ki 'əqibət bunə āhırdə bir vüşāl gəlür (*Kıt'a 7, Mısra 1*). [ey,]

Nədən sölə görək ey bī-nəvā ümmüd olur həşil
Fələkdür mehr-i zā'il yār-ı gāfil 'ömr müstə'məl (*Tahmis 1, Mısra 23*). [ey,]

Küfr-i zülfün 'əşiqə ey şüh imān istəməz
'ərizun müştəqı ey gül bağ-ı rizvān istəməz (*Tahmis 3, Mısra 1*). [ey,]

Küfr-i zülfün 'əşiqə ey şüh imān istəməz
'ərizun müştəqı ey gül bağ-ı rizvān istəməz (*Tahmis 3, Mısra 2*). [ey,]

Gözlərin bīmārı ey mäh şəhət-i cān istəməz
Təşnə-i cām-ı vüşālun āb-ı heyvān istəməz (*Tahmis 3, Mısra 3*). [ey,]

Hansı dil-bərdür ki öz 'uşşāqınə cövr etməyüb
Cövrdən āh etmə ey 'əşiq yəhər könlüm deyüb (*Tahmis 3, Mısra 14*). [ey,]

Ey Füzüli müttəşil dövrən mühəlifdür baña
Gəlibə ərbāb-ı iste'dadı dövrən istəməz (*Tahmis 3, Mısra 19*). [ey,]

Ey firəq ol yār göndərdi səni tök qanı
Həqiqədir kim məndə 'eşq-i ləblərindən qanı var (*Gazel 54, Mısra 3*). [ey,]

Gün səhəb içrə qalandə h'əşdu gəl ey mäh-liqə
Zülfüvi çək 'ərizindən hüsnuñə nöqsānı var (*Gazel 54, Mısra 5*). [ey,]

Həstə cānım sənsiz ey mäh möhnət-i hicrān alır
Bu müşəhəşdir əcəl əlbəttə āhır cān alır (*Gazel 59, Mısra 1*). [ey,]

Hüsn şərtini yekün etmişən ey mäh tāmām
Çıqmə nöqsān gətürür hüsnuvə yārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 3*). [ey,]

Qalusən mən kimi āvərə cəhān kārində
Ey deyən kimsə ki işlər hamı tədbirdədir (*Gazel 75, Mısra 10*). [ey,]

Ayağə düşmək ilə qara günüm ey Zü'ī
Cibilli həşiyətidir baña sirəyəti var (*Gazel 78, Mısra 9*). [ey,]

Ləbündi çeşmə-i Kövsər o qāmətün tūbā
Vüşālun ey büt-i mäh-rüy bağ-ı rizvāndur (*Gazel 81, Mısra 12*). [ey,]

Minā-yı küyun ara ey Həlil-i Kə'bə-i hüsn
Qəbül qıl kəsübən Zü'ini ki qurbāndur (*Gazel 81, Mısra 13*). [ey,]

Zülf ü ruhun firəqı ilə ey pəri-liqə
Fikr eylə Zü'iyə necə leyl ü nəhār olur (*Gazel 82, Mısra 9*). [ey,]

Nə çərə ey dil-i dīvānə təli'-i məhluc
Biri bəhāra düşübdür biri şitādandur (*Gazel 83, Mısra 7*). [ey,]

Ey mäh bugün yerdə cəməlun kimi āyə
Olsun qəsəm ol āyə-i Qur'ānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 5*). [ey,]

Dil oldı qönçə kimi həsrətünlə qan sənsiz
Bəhārım ey gül-i növ-rəstə çün hərəb sənsiz (*Gazel 92, Mısra 2*). [ey,]

Əgərçi həlq-i cəhān 'eys ü 'işrəti istər
Cəhəmdür baña ey dost bu cəhān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 4*). [ey,]

Sən idin ey büt-i mäh-rüy cismimün cānı
Nə zövq edər dəhi bu mürdə cism ü cān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 9*). [ey,]

Əgər baña verələr hür u rövzə-i rizvān
Behiştə getməyəm ey yār-ı mehrībān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 12*). [ey,]

Könlü āhəng-i gülzār et həyāl-i tār-ı zülfilə
Ki şür-ı 'eşqün ey bī-nəvā belə məqām olmaz (*Gazel 93, Mısra 6*). [ey,]

Cəfā-yı yārdan incimə hərgiz āh u zār etmə
Bu mülk-i 'eşqdür əlbəttə ey dil bir nizām olmaz (*Gazel 93, Mısra 12*). [ey,]

Hər sādə-ruh ey dil o büt-i simtən olmaz
Hər səbz-i nümāyəndə bisāt-ı cəmən olmaz (*Gazel 94, Mısra 1*). [ey,]

Ço qədr baña 'əşiq deyüb ey mäh sitəm etmə
Hər tırə nəzər Zü'ī-i hünin-kəfən olmaz (*Gazel 94, Mısra 9*). [ey,]

Gəlməyür çeşminə həlqün gecələr zərrə yuqu
Bes ki ey mäh qıluram nālə vü əfgān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 8*). [ey,]

Nə tökməkdür cəfā tiğilə hər dəm qanın 'uşşāqun
Bu zülm ey dil-bər-i āhū nigəh qəşşābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 4*). [ey,]

Ey mäh bu gün sən kimi meh-pərə tapulmaz
Nə mən kimi dünyədə günü qarə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 1*). [ey,]

Cəfādan incinüb ey dil fəğānə gəlmə bülbül tək
O hansı güldü kim pīrāmənində hüşk-i hərəb olmaz (*Gazel 99, Mısra 7*). [ey,]

Həzən oldı nə sūd ondan cəhən təzə bəhər olmuş
Bəhər-i ömrüm **ey** növ-gülbün-i bağ-i mələhət heyf (*Gazel 102, Mısra 7*). [ey,]

Hərīdār-ı mətā'-ı hüsün **ey** h'urşīd-rū dil-bər
Bir əldə dīn-i dünyāni bir əldə cān-ı tən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 3*). [ey,]

Yüzün dövrində müşkīn hət mıdır **ey** gül sənün yā kim
Kənār-ı mülk-i dīni həyl-i rəng-i Əhrimən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 7*). [ey,]

Sən nə səhhərsən **ey** məh ləb-i lə'lün 'eşqi
Gözlərimdən tökülən lü'lüyü mərcān etmiş (*Gazel 104, Mısra 7*). [ey,]

Ey baña tə'nə edən bir düşsən hicrānə
Görəsən tā ki nələr Zū'iyə hicrān etmiş (*Gazel 104, Mısra 9*). [ey,]

Məcmū'-ı yār olmuşam əğyārə **ey** pəri
İnşāfdır sən eyləyəsen geyrə yārlıq (*Gazel 111, Mısra 13*). [ey,]

Mülk-i dünyāyə nə məğrursan **ey** təlib olan
Bu cəhən əhīrı bir köhnə dəgirman oləcəq (*Gazel 113, Mısra 19*). [ey,]

Əl üz **ey** məh cəfādan rəh-güzār-ı zülmdən pā çək
Nə cövr et 'əşiq-i zārə nə fəryādından izā çək (*Gazel 116, Mısra 1*). [ey,]

Həvā-yı lə'l-i ruhsārından **ey** hūn-gəştə könlüm keç
Nə süz-ı ātəş-i pūnhāni gör nə rənc-i beydā çək (*Gazel 116, Mısra 3*). [ey,]

Zə-bəs səngin dil 'əşiq-keş ü bəd-hūdūr ol məh-rū
Nə vəslə dut ümīd **ey** dil nə āh-ı zār bī-cā çək (*Gazel 116, Mısra 8*). [ey,]

Nədūr bir bī-vəfā 'eşqinə **ey** qanə dənən könlüm
Yetən hər nə-kəs ü bī-fəhmdən tə'n ü tə'əddā çək (*Gazel 116, Mısra 9*). [ey,]

Məni ki şəhərdən **ey** mäh saldı āvərə
Bu gündə eylədi kəc-rov yəqīn təmām fələk (*Gazel 118, Mısra 3*). [ey,]

Hanı Cəm n'oldı Sīkəndər fūrşəti fəvət eyləmə
Ey dil-i dīvānə bunlardan nīzām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 8*). [ey,]

Dönsün yeridi gönçə kimi qanə **ey** könlül

Kim şəbr edər bu növ'lə hicrānə **ey** könlül

Zəncīr-i tār-ı zülfünə çün çatmayur əlün
Ölsün rəvādī mən kimi dīvānə **ey** könlül

Çün səndə yohdı Nūhdan artuq bəlayə şəbr
Ver göz yaşunlə 'ələmi tūfānə **ey** könlül

Bir ləhzə qoymadun məni əsüdə dəhrdə
Gəldim əlündən əhīrı mən cənə **ey** könlül

Sən bilmədün ki əhīrı bəhtī qara olur

Bənd olsə kimsə zülf-i pərişānə **ey** könlül

Hic bir 'ələc möhnət-i hicrānə tapmuram
Fikr eylərəm nə qədr ilə hər yanə **ey** könlül

Vəslində hicr ātəşini yadə salmadun
Qal Zū'ī tək bu gündə yanə yanə **ey** könlül (*Gazel 123, Mısra 14*). [ey,]

Çoh ayağə salmə **ey** gül al ələ bir lütf qıl
Zū'itün könlün həqiqət cām-ı meydən kəm dögül (*Gazel 125, Mısra 9*). [ey,]

Əcəlün əvvəli cān içrə əgər olmayaydı
Necə səndən məni **ey** cān aralar tığ-i əcəl (*Gazel 126, Mısra 4*). [ey,]

Gecələr kim qayd-i zülfün **ey** pəri yād eylərəm
Tā şəhər dīvānələr tək ay u fəryād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 1*). [ey,]

Rüz-ı vəsl ol şühə qurbān olmadun **ey** cān dəhi
Şām-ı hicrān mən saña sanmə ki imdād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 5*). [ey,]

Ləzzət-i qaydun harām oldı baña **ey** sərvin kim
Sormuş idün ol əsiri bir gün āzād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 9*). [ey,]

Məndən artuq eyləyür səndən şikāyət āşkār
Cövr ü bī-dādundan **ey** məh hər gecə dād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 12*). [ey,]

Ki **ey** həmişə bələ günlərində gəm-h'vārim
Verən iyāric-i güftarı könlümə ārām (*Gazel 129, Mısra 7*). [ey,]

Mənim bu növ' döğüldi ümīdim **ey** Seyyid
Ki hic aparmıyasən Zū'ī-i həzindən nām (*Gazel 129, Mısra 15*). [ey,]

Şəbā sölə özün ol gāfil-i dil āgāhə
Ki gāfil olmə əhībādān **ey** rəfiq-i müdām (*Gazel 129, Mısra 22*). [ey,]

Hüm-hüm baña ver bādəni **ey** sāqī piyalə
Bu köhnə hərīfə belə bir bir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 11*). [ey,]

Ey şüh saña rüz-ı əzəl yār mən oldım
Dām-ı sər-i zülfündə giriftār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 1*). [ey,]

Pərvīn saçub **ey** mäh gözimdən gecə dā'im
Hicrində gürəyyā kimi bī-dār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 3*). [ey,]

Āvāze-i hüsün ki təmām ələmi dutdı
Ey mäh bu şöhrətdə səbəbkār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 8*). [ey,]

Lə'lün həvəsində hamı cān verməgə qaçdı
Bu 'ərşədə **ey** yār vəfādār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 14*). [ey,]

Ey məh vüşālīnə çəkübən həsrət ağlaram
Yandurdu cism-i cānımı bu firqət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 1*). [ey,]

Mey cāmı gərçi həlqə verür şadlıq vəli
Cām əldə sənsiz ey büt-i məh zülmət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 10*). [ey,]

Yalqız döğül bu nälə vü fəryadım ey pəri
Öz könlim içrə sənə qılıb şöhbət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 13*). [ey,]

Ey şənəm zahir elə Zü'î-i şeydāyə yerün
Məscidə deyər hərəbətə kilisāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 13*). [ey,]

Ey Hən-ı 'Əzīm-i şān Əmīrhān
Hənlər arasında cān Əmīrhān (*Gazel 136, Mısra 1*). [ey,]

Səlam olə saña ey şüh-i dil-rübā kəzīm
Həmişə 'əşiqinə eyləyən cəfā kəzīm (*Gazel 137, Mısra 1*). [ey,]

Mən bī-nəvāyə rəhm elə ey sərv qəmətim
Kim qalmayub firəqə dəhi istiqəmətim (*Gazel 138, Mısra 1*). [ey,]

Yüz min cəfāyə tək u təvānım var ey nigār
Yoğ görməgə rəqib ilə sən məhi təqətim (*Gazel 138, Mısra 5*). [ey,]

Dərdim budur ki görməyub ey məh cəməlivı
Hicrində cān verim qalə könlümdə həsrətim (*Gazel 138, Mısra 7*). [ey,]

Təngə gəldim bu riyā məslək olan zāhiddən
Ey h'os ol bəzm-i şəfā məşrəb-i rindānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 10*). [ey,]

Sən eyləsən bəna bī-dādı ey cəfā-küstər
Kimə şikāyətim edim yā kimə 'əyānı yazım (*Gazel 141, Mısra 9*). [ey,]

Bəna hər nə bələ gəlsə gəlür könlümdən ey Həliq
Gözəllər hicrinə yansın görüm bundan bətrə könlüm (*Gazel 143, Mısra 3*). [ey,]

Əgərçi həsrət-i zülfünlə bir sevdā-yı məcnūndur
Görəndə 'arızün ey məh olur dīvānətər könlüm (*Gazel 143, Mısra 6*). [ey,]

Sənün bu bī-vəfā olmaqlıqından āgəh olsaydım
Könlül verməzdim ey məh düşdi bəndə bī-həbər könlüm (*Gazel 143, Mısra 8*). [ey,]

Ləb-i lə'lün görüb həyrdəndən ey gül cənə bənzətdim
Sora sordum yaqın bildim ki bī-cā anə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 1*). [ey,]

Şām-ı hicrün rüz-ı vəşlə oldı təbdil ey könlül
Gördüyüncə bəri ol məhr-i cəhān-ārā yüzün (*Gazel 148, Mısra 9*). [ey,]

Nə gəm sənsiz gözüm gər giryədən ey məh kür olsun
Rəqibimdir yüzün nəzzərəsindən qoy ki dūr olsun (*Gazel 150, Mısra 1*). [ey,]

Əgər görməz gözüm ruhsāruvı 'eyb etmə ey gül-ruh
Yüzündən dūr olan gözde nə mümkündür ki nūr olsun (*Gazel 150, Mısra 3*). [ey,]

Bəna sölərsən ey məh nə-r-ı hicrə şəbr qıl sölə
Olur mı kimsə kim atəş arasında şəbür olsun (*Gazel 150, Mısra 7*). [ey,]

Sər-i küyundan etmə Zü'ini məhrum ey bī-məhr
Süleymān bərgāhında gərəkdür çünki mūr olsun (*Gazel 150, Mısra 11*). [ey,]

Kim ölmək yaşıdır bī'llāh bu günə mübtəlalıqdan
Məni yā öldür ey məh yā qutar dərd-i cüdālıqdan (*Gazel 151, Mısra 1*). [ey,]

Bəna bī'llāh yəgdür belə zillət pādşahlıqdan
Məni 'eşqindən anın çoh də gəl mən' etmə ey nəşih (*Gazel 151, Mısra 12*). [ey,]

Çəkməzəm əl səndən ey gül geyrilər cövrilə kim
'Əndəlib eylər mi gül tərkin cəfā-yı hər üçün (*Gazel 153, Mısra 3*). [ey,]

Zü'î-i məhcür u mən 'əcz ilə gəldük lütf qıl
Ey pəri-rü dil-bərim dərgāhına zinhār üçün (*Gazel 153, Mısra 10*). [ey,]

Olse məhrim qədri gər ey bī-vəfā künün sənün
Qanımı tökməkdən özgə olmaz āyınun sənün (*Gazel 154, Mısra 1*). [ey,]

Kāfiri bütəndən ayırdun zāhidi məhrəbdən
Bilmirəm bir hiç ey zālīm nədür dīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 4*). [ey,]

Zü'ini etmiş pərəkəndə bənātu'n-nā's tək
Ey büt-i zöhrə cəbin ol məh u pərvinün sənün (*Gazel 154, Mısra 10*). [ey,]

'Əvām həlq kimi şöhrət üçün ey Seyyid
Atub Hüdānı gedüb nəqiş etmə imānün (*Gazel 155, Mısra 9*). [ey,]

Nə sehr edüb ki müjün kimi mərdümü ey gül
Edübdü dūda-i çeşməndə pāy-bəst gözün (*Gazel 158, Mısra 3*). [ey,]

Əgərçi ey mey-i gül-fām lə'l-i nəbə bənzərsən
Ləb-i yarım yanında lək sən hün-əbə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 1*). [ey,]

Budur vəhmim ki zāhidlər sücudun eyləsün vəcib
Nöçün ey əbrü-yı dildār sən məhrəbə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 4*). [ey,]

Gözəllər həncər-i nəz ilə ey məcrüh olan Zü'î
Bu meydan-ı məhəbbət içrə sən Söhrəbə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 9*). [ey,]

Əgər dəşt-i cünun içrə mənim tək olse Məcnūnı
Nə mümkün sən tək olsun ey pəri Leylāsı dövrənün (*Gazel 160, Mısra 4*). [ey,]

Hədəng-i gəməzün ey məh səpməsəydi dəm-bə-dəm sulər
Dil-i pür-hünı çohdan yaqın idi nə-r-ı hicrənün (*Gazel 160, Mısra 9*). [ey,]

Ey nəşihət-gü çək al əhür məni əfkərdən
Almış əldən ihtiyarın zidd-i fəni könlümün (*Gazel 161, Mısra 7*). [ey,]

Bəs ki süzişin qılır hicrində nələ **ey** sənəm
Yandırur hər gecə əhim əsmāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 11*). [ey,]

O gündən kim görüb ruhsārıvı bī-pərdə **ey** məh-rū
Salur topraqlarə hər gün fələk hürşid-i ‘əzrāsın (*Gazel 162, Mısra 3*). [ey,]

Cəməlun səffəsinəndə alməmiş dərs həttün **ey** gül [kim]
Müfəssir muşəf-i Həqqün bilür mi hiç mə'nāsın (*Gazel 162, Mısra 7*). [ey,]

Əgərçi ayrıluban mənəndə **ey** sənəm getdün
Fırəqun ilə baña eyləyüb sitəm getdün (*Gazel 163, Mısra 1*). [ey,]

Humār-ı hicr ilə qoydun bu ‘eşq-i bīmārın
Gözimdən **ey** büt-i məh-rüy u cām-ı Cəm getdün (*Gazel 163, Mısra 4*). [ey,]

Töküldi üstümə gəm ləşkəri firəqundə
Nəzərdən **ey** məh-i bī-mehr kim o dəm getdün (*Gazel 163, Mısra 8*). [ey,]

Ey gül ruğunlə məclisimiz gülşən eylədün
Nūr-ı cəməlun ilə ‘əcəb rövşən eylədün (*Gazel 164, Mısra 1*). [ey,]

Ey Yüsifim çü və‘de-i vəsl eylədün baña
Yə‘qubə şanki müjdə-i pīrəhən eylədün (*Gazel 164, Mısra 5*). [ey,]

Ey şüh lütf qıl ki əzəl yarıñam sənün
Zəncir-i zülfün içrə giriftārıñam sənün (*Gazel 165, Mısra 1*). [ey,]

Ey Yüsif-i zəmənə Züleyhā şifət bugün
Cən nəqdi əldə gör ki həridārıñam sənün (*Gazel 165, Mısra 3*). [ey,]

Olson qəsəm o tār-ı sər-i zülfə **ey** sənəm
Qıllam sücüd gər söləsən tarıñam sənün (*Gazel 165, Mısra 11*). [ey,]

Bārī o gəlmədisə gənim dəf’ etməgə
Sən nişə **ey** nəşətim olan bədə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 6*). [ey,]

O gün kim **ey** pəri rü dil-bərim oldım cüdā səndən
Töküldi üstümə fəvce-i gəm ü dərd ü bələ səndən (*Gazel 168, Mısra 1*). [ey,]

Nə əvəzun səmə‘ etdim nə zövq-i vəslüvi gördüm
Təmām-ı ‘ömrə **ey** mäh mən bəh̄ti qara səndən (*Gazel 168, Mısra 10*). [ey,]

Keçən ovqatımın sənsiz cəzāsın **ey** pəri-peykar
Yəqin bil eyləmə dərgāh-ı Həqdə iddi‘ā səndən (*Gazel 168, Mısra 15*). [ey,]

Cəfā qılmə kərəm qıl Zü‘iyə **ey** şüh lütf eylə
Əgərçi yol gözəllərdə n’olur görsəm vəfā səndən (*Gazel 168, Mısra 17*). [ey,]

Çəküb hicrən həzānın bülbül-i şeydā tək **ey** Zü‘ī
Bəhār əyyāmı gül vəslinə **ey** bī-çərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 13*). [ey,]

Çəküb hicrən həzānın bülbül-i şeydā tək **ey** Zü‘ī
Bəhār əyyāmı gül vəslinə **ey** bī-çərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 14*). [ey,]

Şām-ı hicrün rüz-ı vəslə oldı təbdil **ey** könl
Gördüyüncə bārī ol mehr-i cəhān ārā yüzün (*Gazel 170, Mısra 9*). [ey,]

Dutan **ey** övc-i istiğnədə dāim āşyān Şāhın
Səni sayd eylər əhirdə ‘uqāb-ı əsmān Şāhın (*Gazel 171, Mısra 1*). [ey,]

Bu mülkə vārid olduqda mən-i məhcūr u nākāmi
Nöçün məhv eylədün hətirdən **ey** ārām-ı cən Şāhın (*Gazel 171, Mısra 12*). [ey,]

Nədi dünyā özi bir fikr elə **ey** məst-i gürür
Bārī ‘ibrət elə bir Ādəm ilə Həvvādən (*Gazel 173, Mısra 3*). [ey,]

Ayağə düşmək ilə qarə könlüm **ey** Zü‘ī
Baña əzəldə bu işlər sirayətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 11*). [ey,]

Yahşi təşəvvür eyləmə vārin zəmənenün
Ey dil çü gördüm əhri kərin zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 2*). [ey,]

‘İsə-i Məryəm desəm küfr olmaz **ey** tərsā pəri
Cən verür ‘uşşāqə çün lə‘l-i şəkər bərun sənün (*Gazel 179, Mısra 3*). [ey,]

Hansı şirün bənd edüb dil mürğini **ey** hür-liqā
Ya dəf [ün] tənbur yā kim nəğmə-i tārın sənün (*Gazel 179, Mısra 5*). [ey,]

Hər səhər kim **ey** pəri rü ‘ərz-i ruhsār eylədün
Küçə vü bəzārı rəşk-i bağ u gülzār eylədün (*Gazel 181, Mısra 1*). [ey,]

Sanasan āftāb-ı ələm-ārədur səhāb içrə
Yüzün **ey** məh-i liqā ol gisū-yı pīç ü tək içrə (*Gazel 188, Mısra 1*). [ey,]

Açılır şənə şifət zār-ı tənimdən min ağız
Ey pəri şənə gər ol zülf-i pərişənə dəgə (*Gazel 189, Mısra 4*). [ey,]

Lələ pəjmürdə sənübər ham olur **ey** gül-rü
Qədəm-i lütfün əgər tərifi gülüstənə dəgə (*Gazel 189, Mısra 5*). [ey,]

Möhnət-i dərd-i firəqundə sənün tə‘nə oğlu
Görmə **ey** şüh rəvā Zü‘ī-nə nālənə dəgə (*Gazel 189, Mısra 10*). [ey,]

İnşafə gəlüb qoymə gəl **ey** məh səni Tarı
Hicrində bu möhnət-keşi qayqulər içində (*Gazel 190, Mısra 7*). [ey,]

Ne vəslə təsnəsən **ey** dil usan döğül mümkün
Onun vüsalı bu bəht-i siyāh-kārim ilə (*Gazel 191, Mısra 3*). [ey,]

Dutub könlüm quşu zülfündə **ey** bī-mehr kāsānə
Dağıtmə urmə şānə lütf qıl bir ol pərişānə (*Gazel 192, Mısra 1*). [ey,]

Sölə **ey** Bād-ı şəbā ol büt-i məh-sīmāyə
Ki salubdur məni məstānə gözün gəvgəyə (*Gazel 194, Mısra 1*). [ey,]

Əlündən alcaqın **ey** sāqī başdə şūr artdı
Nə var idi sənə qurbān sənün ayāğunda (*Gazel 196, Mısra 5*). [ey,]

Nālə qılmə hicrdən **ey** dil ki ne'mətdür bu həm
Kim bilirdi vəsl zövqin dər-d-i hicrān olmasə (*Gazel 197, Mısra 11*). [ey,]

Gecə günüz çəkürəm intizārun **ey** məh-rū
Nə gün tāmām olacaq intizārim āhırdə (*Gazel 198, Mısra 5*). [ey,]

Şāhı olə sənün tək **ey** mäh bir kəsün
İnşāfdur kim olə yüvünci gadālarə (*Gazel 201, Mısra 7*). [ey,]

Saldun həzār möhnətə **ey** çərḥ-i dūn məni
Sölə görim nə eylədim āyā saña genə (*Gazel 202, Mısra 5*). [ey,]

Məskən etmək mümkün olmaz bəhr-i 'ümmān üstünə
Sölədim **ey** sərv dut çeşm-i üzə mənzil dedi (*Gazel 203, Mısra 5*). [ey,]

Rəhm et **ey** məh Zū'iyə möhnət-i hicrūn bu gün
Qəşd edübdür imdi cān-ı zār u nālān üstünə (*Gazel 203, Mısra 9*). [ey,]

Ey dil nəzərə eylə cəhān kār u bārınə
Aldanmə gülşən ü gülünə növ-bəhārınə (*Gazel 207, Mısra 1*). [ey,]

Məğrūr olmə **ey** dil-i dīvānə 'ibrət al
Bāḥ diqqət ilə bu fələkūn bir mədārınə (*Gazel 207, Mısra 13*). [ey,]

Cəməşid yā Sikəndər əgər olson **ey** köñül
Āhır fənādi çünki fənādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 7*). [ey,]

Kāş 'āşiq saña olmaydım əzəldən **ey** mäh
Salmayaydım başımı muncə gəm-i govqāyə (*Gazel 209, Mısra 11*). [ey,]

Çək imdi **ey** köñül gəm-i hicrān bəlasını
Sən nişə ülfət eylədin hər bī-vəfā ilə (*Gazel 213, Mısra 11*). [ey,]

Ey cān çoh etmə lə'l-i ləbi ārzüsünü
İskəndər öldi dəhrdə bu ārzū ilə (*Gazel 214, Mısra 7*). [ey,]

Qoy 'eşqinün həlakı olum **ey** göz ağlama
Yoh həcəti şəhid olanun şüst ü şū ilə (*Gazel 214, Mısra 11*). [ey,]

Özün təşbih edübdür lələ çün ruhsārınə **ey** gül
Budur vəchi ki qalmışdur biyābānlardə dāğ ilə (*Gazel 216, Mısra 3*). [ey,]

Dutmə tuğyān edüb **ey** əşk gözim revzənini
Səni Tarı qoy edim oñlə nəzərə məni (*Gazel 224, Mısra 3*). [ey,]

Ey h'əş ol günlər ki bəzmimdə nigārım var idi
Zövq-i didārılə könlümdə qərarım var idi (*Gazel 225, Mısra 1*). [ey,]

Almısan **ey** gözi məhmūr ələ peymānə
Yohsə təngə gətürüb sübhə-i şad dānə səni (*Gazel 226, Mısra 3*). [ey,]

Həzər et gövhər-i nə-süftəsən **ey** gül mey-i nəb
Çəkməsün meykədələr gəncinə əfsānə səni (*Gazel 226, Mısra 7*). [ey,]

Etsön də eylə tır-i bəlayə nişān məni
Salmə nəzərdən **ey** büt-i nə-mehribān məni (*Gazel 227, Mısra 2*). [ey,]

Əz-bəs ki nālə qıldı firāqundə **ey** pəri
Rüsvā-yı 'āləm etdi dil-i nə-təvān məni (*Gazel 227, Mısra 5*). [ey,]

Ey nūn və'l-qələm qədd ü qaşun kināyəti
Və'ş-şəms sürəsi dəhi ruhsārūn āyətī (*Gazel 229, Mısra 1*). [ey,]

Ey kəməñ-əbrü müjün peykānı yüz min cān alur
Yayə dönmüş qāmətim tır ü kəməñun şadqəsi (*Gazel 230, Mısra 5*). [ey,]

Ey rüy-ı ālı rövzə-i rizvān nişānəsi
Hižr-i həftündi çeşmə-i heyvān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 1*). [ey,]

Ey şüh urmusan kimi bilməm qanaryə
Var dāmənündə təzə genə qan nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 7*). [ey,]

Gəl **ey** gözəl gəm-i 'eşqünlə zār qoymə məni
Firāq-ı zülfün ilə bī-qərār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 1*). [ey,]

Bir nəfəs vəslüvə **ey** şüh dəyişməmə bi'llāh
Versələr Tarı bilür gər baña bu dünyānı (*Gazel 250, Mısra 5*). [ey,]

Ey sāqī əl-əlmān bana hüm-hüm şərāb ver
Tə'sir eyləməz bizə peymānənün biri (*Kit'a-ı Kebir 6, Mısra 1*). [ey,]

Dəmlər ki ol zəməñ keçinüb yāḥşı h'vābdur
Ey cān bu günlərin nəyə sölə hesabdur (*Müseddes 1, Mısra 22*). [ey,]

Ey nür-i zātı əvvəl hər mäsivä 'Öli
Məhşər günü saña edəcək itidä 'Öli (*Kaside 1, Mısra 1*). [ey,]

Ey şir-i Kirdgār ki məcmü'-i ənbıyā
Məhşər günü saña edəcək itidä 'Öli (*Kaside 1, Mısra 33*). [ey,]

Gəlmişdi bəhr-i nəzmün fəvərənə ey Gərīb
Saçmışdı hər tərəf neçə dūr-dānə ey Gərīb

Gördükdə şe'rivi köñül ol növ' şād olub
'Aşiq yetəndə şād olı cānənə ey Gərīb

Hər ləfzi gönçə mə'nisi gül tək fərəh-fəzā
Ohşatsam 'eyb yohdı gülüstānə ey Gərīb

Hər kəlməsində dərc idi çün kəlmə-i Məsīh
Ohşatmanam o çeşmə-i heyvānə ey Gərīb

Şad-heyf hörmət eyləməyür həlq mürcan
Qürbət vilayət içrə Süleymānə ey Gərīb

Şā'ir nə növ' [ilə] desün hüsn-i qönçəni
Yoh bir nəfər [ki] tā oquyub qanə ey Gərīb

Bi'llāh qədim vəqtdə var idi mə'rifət
Bilməm nolubdı mərdüm-i Şirvānə ey Gərīb

Etməz qəbül qilmə nəsihət ki həqq-i yüz
Tə'sir eyləməz dəhi şeytānə ey Gərīb

Heyvāndılar həqiqəti insān döğül tamām
Bənzər Əgərçi zāhiri insānə ey Gərīb

Həq əhli ilə olmaqə h'əşdur baña cəhīm
Getməm bularla rövzə-i rizvānə ey Gərīb

Dünyədə 'elm ü mə'rifət-i fəzl tərək olub
Dövrənə tutubdı mərdüm-i nā-dānə ey Gərīb

Bir beytinə bir əşrəfi bəhşəyiş etdilər
Firdovsi-i həkim-i sühən-dānə ey Gərīb

Bir beytə bir qəpik verələr mən də tə çəküm
Rüyintən ü Təhəmtəni meydānə ey Gərīb

Sən bu ticarətünlə sənə belə tənq olur
Bağ gör nolur bu Zü'ri nā-dānə ey Gərīb

Olaydı ihtisān ilə Toğrul Tigin əgər
Həqānılar gəlür genə dövrənə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 1-30*). [ey,]
Kəs ümüd ey dil cəhāndə əhl-i 'ürfān qalmayub
Ədəm itmiş dəhrdən āsār-i insān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 1*). [ey,]

Ey nəcibü'n-nücebā zādə-i Hən-i Şirvān
Ki adun tək həsən-i hütl qātundə şī'ār (*Kaside 6, Mısra 31*). [ey,]

Nə Qudyal əhlim imdi nə Şirvān əhli ey sərvər
Gərəz kim dār-i dünyədə pərişān hənümānum var (*Kaside 7, Mısra 11*). [ey,]

Vəzir-i 'əql qıldım məşvərət bir at fikrində
Dedim ey 'əql bir fikr et sənün tək genə dānım var (*Kaside 7, Mısra 26*). [ey,]

Ey olan sıbt-ı pāk-ı peyğənbər
Ey səlil-i kənəndə-i Heybər (*Mesnevi 2, Mısra 1*). [ey,]

Ey h'əş ol gün ki köñüldə yoh idi bir möhnət
H'əşcə həlāt ilə āsūdəvār idim rāhət (*Kaside 5, Mısra 1*). [ey,]

Ləzzət-i āb-ı bəqāni mey-i əhmərdən sor
Yə'nī ey təşnə köñül get ləb-i dil-bərdən sor (*Gazel 63, Mısra 2*). [ey,]

Çeşm-i bīmārınun əhvālını sorson ey dil
Gülsitānə güzər et bu sözi 'əbhərdən sor (*Gazel 63, Mısra 3*). [ey,]

Könlümi qan eləyub mihr-i ruhi ey nəşə
Etməsən bəvər əgər lə'l ü ləb-i tərden sor (*Gazel 63, Mısra 5*). [ey,]

Özün inşaf elə ey şüh sitəmdür bəddür
Eləməzlər bu qədr zülm-i sitəm tərsāyə (*Gazel 209, Mısra 9*). [ey,]

Şükr eylə ey köñül ki həbər yərdən gəlüb
Hicrən-keşidə 'bülbulə gülsərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 1*). [ey,]

Ey hən-i 'Özim-i şān Əmirhān
Hənlər arasında cān Əmirhān (*Mesnevi 7, Mısra 11*). [ey,]

ey kās: *Keşke.*

Ey kās olaydı əlli il əqdəm bu 'əşrdən
Tə döndürəydi 'āləmi Loqmānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 11*). [ey kās,]

Əzəldə olmə idi hülqət-i cəhān ey kās
Cəhān içində dəhi bu bələ-yı cān ey kās

Nə dövr-i gərdis-i gərdün olaydı nə əyyām
Nə āftāb nə əncüm nə āsmān ey kās

Nə gül nə bülbul olaydı nə gülsitān gülşən
Nə növ-bəhār nə gülsār nə həzān ey kās

Nə hüsn olaydı nə 'āşiq nə vəsl nə hicrān
Nə şür-i 'eşq ü məhəbbət nə imtāhān ey kās

Nə hülə olaydı nə ədəm nə hılə-i şeytān
Nə əmr ü nəhy nə təqdīr-i kun fākān (?) ey kās

Nə eyləyaydı pərəstiş bu həlq sīm ü zərə
Olaydı pül bu məhlūqdən nihān ey kās

Gözətlə Zü'ri cəhān nür-i 'elm ilən parlar
O vəqtdə olubsan çün sən nihān ey kās (*Gazel 106, Mısra 12*). [ey kās,]

Ey kās doğmayaydı bizi mādər-i cəhān
Yə fərq verməyən qılə leyli nahārdan (*Gazel 176, Mısra 9*). [ey kās,]

Gərīb ü 'əciz ü müztər bələ vü möhnət-i hicr
Bu qədr dərdimə ey kās bircə həmə-dəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 10*). [ey kās,]

'eyb: *Ayıp, utanılacaq kusur.*

Hər ləfzi qönçə mə'nisi gül tək fərəh-fəzā
Oşatsam **'eyb** yohdı gülüstənə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 6*). [*'eyb,]*

Yoh **'eybi** hizr-i hət dutə lə'lün kənārını
Tūfī gızası rəsmdür 'äləmdə qənd olub (*Gazel 24, Mısra 9*).
[*'eybi, -i]*

Bu 'əsrə çün mə'rifəti **'eyb** sanurlar
Çün belədi iş fəhm ü fərəsət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 15*). [*'eyb,]*

Ləbün zövqi əgər mey nəş'əsindən gəlməsə yoh **'eyb**
Ki nūr-ı āftāb əlbəttə kim meh-tābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 7*). [*'eyb,]*

Mən ağlaram əgərçi baña **'eyb** edərsə həlq
Bī' llāh firāqə yohdı belə təcət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 3*).
[*'eyb,]*

Mö'cüz-i 'İsəvī tək cən verür əmvātə ləbün
Nədi **'eybi** dönübən məzhəb-i 'İsāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 12*). [*'eybi, -i]*

Nigārim **'eyb** tutmə sirr-i 'eşqün fəş qılsam gər
Pərişān eyləyüb bəs kim məni zülf-i pərişānun (*Gazel 149, Mısra 5*). [*'eyb,]*

Əgər görməz gözim ruhsāruvi **'eyb** etmə ey gül-ruh
Yüzündən dūr olan gözdə nə mümkündür ki nūr olsun
(*Gazel 150, Mısra 3*). [*'eyb,]*

Pərvānə kimi yanmaqımə eyləməyün **'eyb**
Kim şəbrimi ol şəm-i 'şəbistān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 7*). [*'eyb,]*

Nəşih baña **'eyb** eyləmə dīvānə görüb kim
Olmum necə məcnūn bu pəri-rülər içində (*Gazel 190, Mısra 5*). [*'eyb,]*

Sor həlumi tərəhhüm ilə kim əsiriñəm
Nə **'eybi** gər təkəllüm edə şəh gədə ilə (*Gazel 213, Mısra 16*). [*'eybi, -i]*

Gər ləb-i lə'lünə verdi Zū'ī cən **'eyb** eyləmə
Rəsmidür bu kim qılurlar cānı cānun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 9*). [*'eyb,]*

Ləzım dögi bu 'əşrdə nə nām nə nāmūs
Pül olsun tək **'eyb** eləməz hər nə gər oldı (*Gazel 239, Mısra 8*). [*'eyb,]*

Nə **'eybi** vardır kim muşlihi'd-din
Verübdür gülsitənə belə təzyil (*Mesnevi 3, Mısra 15*). [*'eybi, -i]*

Eşitməyüb nəğmədə şūr u nəvā
'Eyb döğül anlamasə bī-nəvā (*Mesnevi 5, Mısra 92*). [*'eyb,]*

Çün bilübdür bunı ki sīm ilə zər
Məhv edər hər nə olsə **'eyb** ü kədər (*Mesnevi 11, Mısra 18*).
[*'eyb,]*

Olsa gər **'eyb** istəyəndə dəlil
Pəs nöçün Həqdən istəyübdü Həlil (*Mesnevi 11, Mısra 81*).
[*'eyb,]*

Nə qədər **'eybi** olsə pül örtər
Çirk ü pāsın təmizləyüb örtər (*Mesnevi 11, Mısra 19*).
[*'eybi, -i]*

Bu iddi'ā də bir olsə nə **'eybi** hər mollā
Beş on 'əvām yıqub qalızır buğāğunı (*Kaside 23, Mısra 83*). [*'eybi, -i]*

Əmrdən çıxmaq hər məzhəb arasındədi **'eyib**
Öz vücudun niyə mə'yüb edəsən hıvār edəsən (*Kut'a-ı Kebir 3, Mısra 25*). [*'eyib,]*

'eyb dut-: *Ayıp, utanılacak kusur saymak.*

Gər gəmmim var ərzü-yı vaşl-i yāra zāhidā
'Eyb dutmə kim çəkərsən sən dəhi havrā gəmin (*Gazel 156, Mısra 6*). [*'eyb dutmə, -mə]*

'eyid: *İyd, bayram.*

H'oş ol zəməni ki vüşālun baña **'eyid** idi
Behişt-i 'ədn məqāmım mīm də Kövsər idi (*Gazel 240, Mısra 1*). [*'eyid,]*

'eylə-: *Etmək, eylemek.*

Üç ildə gör necə kāmīl 'Ərəb dilini bilür
Ki Rusə tərcümə **'eylir** hədiği Qur'ānı (*Kaside 23, Mısra 58*).
[*'eylir, -ir]*

Bədv-i hilqətdə Kirdgār-ı 'alīm
Sizi **'eylūbdü** ahsən-i təqvīm (*Mesnevi 2, Mısra 38*). [*'eylūbdü, -üb, -di]*

Hanı Sikəndər ü Cəm hanı dövlət-i Qārūn
Təşəvvür **'eylə** nədür bağı bu şövkət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 10*). [*'eylə,]*

Edər məqām gül-i rüyun üzrə zāğ-ı hətün
Kim **'eyliyə** o pozuğ bağə e'tinā kəzīm (*Gazel 137, Mısra 12*). [*'eyliyə, -y, -ər]*

Yüz il 'ulūm-ı hikməti cəm' **'eyləsən** əgər
'Āləm saña səfeh der [əgər] dövlət olmamış (*Gazel 105, Mısra 11*). [*'eyləsən, -sən]*

Zū'ī-ti bī-çārə kim cāndan gūlāmındur sənün
Sər-bülənd **'eylə** şəfā'ətlə onı rüz-ı cəzā (*Gazel 1, Mısra 8*).
[*'eylə,]*

Həq qəsəmlə sürə-i yāsində izhār **'eyləyüb**
Şānuvi ey məhrəm-i əsrār-ı sirr-i yā vü sā (*Gazel 1, Mısra 5*). [*'eyləyüb, -y, -üb]*

Şāfi'-i 'üşyān əhl-i mə'siyət rüz-ı cəzā
Həq səni həlq **'eyləyübdür** rəsm-nə'mā li'l-'āləmīn (*Gazel 2, Mısra 5*). [*'eyləyübdür, -y, -üb, -dür]*

Mā-hələqtu'l-cinnə və'l insə lə yə'rif əyətini
Güş-i cənə şübh ü şām **eylər** münādīlər nidə (*Gazel 3, Mısra 6*). [*eylər, -r*]

Vəqtün cəhənnəm etmə yanə yanə aqlama
Şəbr **eylə** hər nə cövr gələ rüzgərdən (*Gazel 5, Mısra 3*). [*eylə,]*

Əlbəttə her həzən olanun bir bəhəri var
Şəbr **eylə** ey könlü gəm-i dövrənə aqlama (*Gazel 5, Mısra 12*). [*eylə,]*

Zü'ldən **eyləmə** tələb əşər-i dil-nişin
Həlləl-i müşkilət olan zərgər olmasa (*Gazel 6, Mısra 9*). [*eyləmə, -mə*]

Cəhəndə sım u zər cəm' **eyləyüb** 'ömrün tələf qılma
Nə zövqi sımün ey dil yār-i sım əndəmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 5*). [*eyləyüb, -y, -üb*]

Lütf etməsün bəna nə 'əcəb rəhm **eyləməz**
Yüz güşənd əgər edə qəşşabə ilticə (*Gazel 11, Mısra 5*). [*eyləməz, -məz, -*]

'ərif ü 'əşiqdən özgə Zü'iyə bir kimsənə
Eyləməzlərdi 'ibadət hür u gilmən olmasa (*Gazel 13, Mısra 14*). [*eyləməzlərdi, -məz, -lər, -di*]

Şəbr qıl Zü'ı pərişən həlivə şükr **eylə** kim
Hiç iş sāmən tapar mı tə pərişən olmasa (*Gazel 14, Mısra 9*). [*eylə,]*

Vüslətün zövqin ziyad **eylər** cəfə-yı hicr-i yār
Növ-bəhərun zövqi olmaz gər zəmistən olmasa (*Gazel 14, Mısra 3*). [*eylər, -r*]

Zünnār ilə salibi qəbul etdi zühdi tərək
Sən **eylədin** bu işləri Şən'ənə ey şərəb (*Gazel 15, Mısra 8*). [*eylədin, -dü, -n*]

Pərtöv-i rüyün görüb nälən olur 'əşiqlərin
Rəsmidür **eylər** fəğən itlər görəndə mäh-tāb (*Gazel 16, Mısra 10*). [*eylər, -r*]

Rüstəm-i dil qəşdinə çeşmün çəküb müjgən oħın
Şanki tır-əndəzlar cəm' **eyləyüb** Əfrəsiyāb (*Gazel 16, Mısra 4*). [*eyləyüb, -y, -üb*]

Gər səni gördükdə Zü'ı nälə **eylər** incimə
Rəsmidür fəryād edər gördükdə gülşən 'əndəlīb (*Gazel 18, Mısra 9*). [*eylər, -r*]

Nəhl-i tūbā vəşfin **eylər** həlqə və'iz dəm-bə-dəm
Hiç utanmur bir mægər sərv-i hürāmānun görüb (*Gazel 19, Mısra 3*). [*eylər, -r*]

Zəhr-i nəb **eylər** təşəvvür nüşdārü şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmānım zəhm-i peykānun görüb (*Gazel 19, Mısra 7*). [*eylər, -r*]

'Əzm-i Şirvān **eyləyüb** bir dil-bər-i şürin sühən
Dağ-i qəlb-i həstə-i Fərhad için şəkkər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 3*). [*eyləyüb, -y, -üb*]

Məhrəm gəl **eylə** lütf ilə küyun Mināsınə
Kim cānın etməgə saña Zü'ı fədə gəlüb (*Gazel 22, Mısra 13*). [*eylə,]*

Şükr **eylə** ey könlü ki həbər yərdən gəlüb
Hicrən-keşidə 'əşiqə dildərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 1*). [*eylə,]*

Nəhl-i tūbā vəşfin **eylər** həlqə və'iz dəm-bə-dəm
Hiç utanmur bir mægər sərv-i hürāmānun görüb (*Gazel 31, Mısra 3*). [*eylər, -r*]

Zəhr-i nəb **eylər** təşəvvür nüşdārü şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmānım zəhm-i peykānun görüb (*Gazel 31, Mısra 7*). [*eylər, -r*]

Etdi səyyād gözi şayd dil-i 'uşşāqı
Həbbəzə şir şikār **eyləyən** əhülərə bəh (*Gazel 35, Mısra 6*). [*eyləyən, -y, -ən*]

'Əşiq öldürməyə müjgənin edüb həcər-i tiz
Qəşd **eyləyəne** ol nərgis-i cādülərə bəh (*Gazel 35, Mısra 4*). [*eyləyəne, -y, -ən, -ə*]

Zülf ü ruħı həyālī ilə **eyləyim** bəna
Müddətdi kim təfəvüt-i leyl ü nahār yoħ (*Gazel 38, Mısra 3*). [*eyləyim, -y, -im*]

Fəhr qılmə oħı bir əyā-i muhtāl-i fəhür
Sürə-i Hüdə bəhüb **eylə** bir 'ibrət zāhid (*Gazel 39, Mısra 6*). [*eylə,]*

Bādənün nəhyinə bir fəctənibü ləfzi gəlüb
İmdi çək **eylədiyün** fe'lə həcələt zāhid (*Gazel 39, Mısra 16*). [*eylədiyün, -di, -y, -ün*]

Bircə kəlmə degilən ki ənə Rabb'ül-a'lā
Bu 'əvām təyfe **eylərlər** itā'ət zāhid (*Gazel 39, Mısra 26*). [*eylərlər, -r, -lər*]

Zəmistāni bəhār **eylər** nəşāt əsbābın əmādə
Kimün kim sım ilə zər kisəsində ləhzə peydādur (*Gazel 40, Mısra 11*). [*eylər, -r*]

Bu həkī-rəh ki üstündə gəzərsən çox fəhərətlə
Təşəvvür **eylə** hər bir məsti bir Kāvūs bir Cəmdür (*Gazel 41, Mısra 10*). [*eylə,]*

Zü'ı həzər et zād-i rəhün **eylə** mühəyyā
Bir qəht gələ buq'əyə əhır səfərün var (*Gazel 42, Mısra 19*). [*eylə,]*

Əl-cinsu iləl cinsi yəmīlu deylübdür
Lütf **eyləyibən** tap mən bīmāri Səməndər (*Gazel 43, Mısra 16*). [*eyləyibən, -y, -ibən*]

Gərəkdi mən yudam qan **eyləyəm** yüz fikr-i tülānī
Sənün kim 'əriş-i gül-gün u zülf-i təbdārın var (*Gazel 46, Mısra 5*). [*eyləyəm, -y, -əm*]

İçmisən min 'əşiqün qanın şəhādət **eyləyür**
Ləbləründən qan kimi hər dəm çıxan təbhələlər (*Gazel 48, Mısra 3*). [*eyləyür, -y, -ür*]

Ey dil nəzərə **eylə** kim ol dil-rübə keçər
‘Uşşəqə nəz ilə elayüb yüz cəfə keçər (*Gazel 51, Mısra 1*).
[eylə,]

Ey büt ol ruhsarun üzrə müşk büt gışu mudur
Yə ki gülzār içrə məskən **eyləmiş** hindu mudur (*Gazel 52, Mısra 2*). [eyləmiş, -miş]

Şikəstə könlümi cövrüylə **eyləyür** vīrān
Demir ki bir bu hərəbə mənim məqamımdur (*Gazel 55, Mısra 5*). [eyləyür, -y, -ür]

Muşəvvər **eyləyübdür** mərdüm-i çeşmim qədün sərvīn
Döğül bī-hüdə cārī eyləmək hər ləhzə bu cülər (*Gazel 57, Mısra 3*). [eyləyübdür, -y, -üb, -dür]

Könlümi şayd **eylədi** bir göz açınca gözlərin
Eylə kim bir şayd ləğərini iki tərən alur (*Gazel 59, Mısra 5*). [eylədi, -di]

Ey dil yüzündə zülfünə çox meyl **eyləmə**
Hər kəs bu günə eyləsə sevdā ziyān çəkər (*Gazel 61, Mısra 9*). [eyləmə, -mə]

Ey dil yüzündə zülfünə çox meyl eyləmə
Hər kəs bu günə **eyləsə** sevdā ziyān çəkər (*Gazel 61, Mısra 10*). [eyləsə, -sə]

Bu günki günlərimi fikr edəndə zāhirdür
Behişt imiş mənim ol ‘işrət **eyləyən** günlər (*Gazel 67, Mısra 8*). [eyləyən, -y, -ən]

Tiğ-i əbrülərün **eylər** məni gəmdən āzād
Şayd-ı pür-bəstə ‘əlāci dəm-i şəmşirdədür (*Gazel 75, Mısra 3*). [eylər, -r]

Nə küşiş **eyləsə** çatmaz murādə āhırdə
O kəs ki rüz-ı əzəl tāli‘i onun kəmdür (*Gazel 80, Mısra 13*).
[eyləsə, -sə]

Şikāyət **eyləmirəm** hiç kimsədən bi‘llāh
Nə gəlsə dərd ü bələ cümləsi Hüdādandur (*Gazel 83, Mısra 3*). [eyləmirəm, -m, -ir, -əm]

Sitəm həqiqəti mə‘şuqədən təğāfüldür
Cəfā gər **eyləsə** Zü‘ī genə vəfādandur (*Gazel 83, Mısra 14*).
[eyləsə, -sə]

Allāh peyām-bər sözinə kim həvəs **eylər**
Bir adı qalub dīn ilə imān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 11*).
[eylər, -r]

Düşüb ‘eşqün həvāsınə sə‘y **eyləyüb** şəfāsınə
Bu həqiqət mināsınə qurbānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 15*). [eyləyüb, -y, -üb]

Təfāhür **eylə** ki bağ-ı cəməlün ey gül
Cəhāndə Zü‘ī-i nālān kimi həzārasi var (*Gazel 87, Mısra 7*).
[eylə,]

Şərāb-ı nāb ey sāqī cəhān içrə o cövhərdür
Ki ondan zāhīr **eylər** hər kəsün zātī nə gövhərdür (*Gazel 88, Mısra 2*). [eylər, -r]

Dəm-ā-dəm cənnət-i rüyundə seyr **eylər** qara zülfün
Tə‘accüb ‘əqli kəmlər söləyürlər zülfə kəfirdür (*Gazel 88, Mısra 7*). [eylər, -r]

Vüşālı təşnəsidim **eylədi** sırāb tığindən
Demün kim yārdan ‘uşşəqə həşil hiç kām olmaz (*Gazel 93, Mısra 3*). [eylədi, -di]

Şəbr **eylə** könlü möhnət-i hicrān belə qalmaz
Nov-rüz olı bu fəşl-i zīmīstān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 1*). [eylə,]

Zü‘ī kimi çox çəkməgilən āh u fəğānı
Şəbr **eylə** könlü möhnət-i hicrān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 18*). [eylə,]

Könlü tərək **eyləmə** cām-ı şərāb-ı ‘eşqi tā məhşər
Ki bu mey məsti gəm bilməz cəhāndə hüş-yār olmuş (*Gazel 102, Mısra 9*). [eyləmə, -mə]

Ləbi şövqi mey-i gül-nār tək məst **eylər** ‘uşşəqı
Bu mə‘nīdən mənim tək çəhləri məst ü humār olmuş (*Gazel 102, Mısra 3*). [eylər, -r]

‘Eşq içrə hīdmət **eylə** vüşāl istəsən əgər
Tari verür mi cənnətini tā‘ət olmamış (*Gazel 105, Mısra 7*).
[eylə,]

Nə **eyləyəydi** pərəstış bu həlq sīm ü zərə
Olaydı pul bu məhlūqdan nihān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 11*). [eyləyəydi, -y, -ə, -y, -di]

Hər növ‘ cövr gər gələ şəbr **eylə** Zü‘iyā
H‘oşdur o gül yolundə nə qədr olsa hərliq (*Gazel 111, Mısra 17*). [eylə,]

Məcmū‘-ı yār olmuşam əğyārə ey pərī
İnşāfdur sən **eyləyəsen** geyrə yārliq (*Gazel 111, Mısra 14*).
[eyləyəsen, -y, -ə, -sən]

Təhəmmül **eylə** Zü‘ī yohdı təğyır
Təmām işlərdi təqdīr-i qəzālīq (*Gazel 112, Mısra 17*). [eylə,]

O kəs kim cāhil ü əbləhdī **eylər**
Büsāt-ı dövlət içrə pādşāhliq (*Gazel 112, Mısra 7*). [eylər, -r]

Əgər bir əhl-i hāl olsə mey iç ‘eys **eylə** Zü‘ī tək
Həşādur bī-sər ü pālə içüb əhl-i ‘əzāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 13*). [eylə,]

Hət-i dildārdan dā‘im alub dərs-i kəlamu‘llāh
Cəməli muşhafın vird **eyləyüb** əhl-i kitāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 6*). [eyləyüb, -y, -üb]

Məni ki şəhərdən ey mäh saldı āvārə
Bu gündə **eylədi** kəc-rov yəqīn təmām fələk (*Gazel 118, Mısra 4*). [eylədi, -di]

Nə h‘oşdur bir müvāfiq yār ilə gül-gəşt-i bağ etmək
Gəzüb seyr **eyləyüb** hər yanə təfīrīh-i dimāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 2*). [eyləyüb, -y, -üb]

Şəm'-i ruhsarına meyl **eylədi** divānə könlül
Saldı gör kim özini atəş-i süzənə könlül (*Gazel 124, Mısra 1*). [*eylədi, -di*]

Gecələr kim qayd-ı zülfün ey pəri yad **eylərəm**
Tə səhər divānələr tək ay u fəryad **eylərəm**

Şənmə kim ol bədə'-i gül-fāmə vardur rəğbətim
Könlümü qan içməgə hicrində mu'tād **eylərəm**

Rüz-ı vəşl ol şühə qurbān olmadun ey cən dəhi
Şəm-ı hicrən mən saña şənmə ki imdād **eylərəm**

Və'də-i vəşlün şəb-i hicrəndə təkrār **eyləyüb**
Bu firib ilə dil-i məhzunumu şad **eylərəm**

Ləzzət-i qaydun hərəm oldı baña ey sərv kim
Söləmişdün ol əsiri bir gün əzād **eylərəm**

Məndən artuq **eyləyür** səndən şikāyət əşikār
Cövr ü bī-dādundan ey məh hər gecə dād **eylərəm** (*Gazel 127, Mısra 1-12*). [*eyləyür, -y, -ür*]

Sünbül təki bəllərlərimi rəhm qıl baña
Qoy həlq **eyləsün** baña yüz töhmət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 6*). [*eyləsün, -sün*]

Təğāfül **eyləyübən** salmə əhl-i 'eşqi gəmə
Bu qədri cövrə dəhi olmə çoh rızā kəzım (*Gazel 137, Mısra 19*). [*eyləyübən, -y, -übən*]

Səlam olə saña ey şüh-i dil-rübā kəzım
Həmişə 'əşiqinə **eyləyən** cəfā kəzım (*Gazel 137, Mısra 2*). [*eyləyən, -y, -ən*]

Az eyləməklə cövrə cəfā etmə Zü'iyə
Kim **eyləməz** bu qədri cəfālər kifayətim (*Gazel 138, Mısra 10*). [*eyləməz, -məz, -*]

Sən **eyləsən** baña bī-dādı ey cəfā-küstər
Kimə şikāyət edim yā kimə 'əyānı yazım (*Gazel 141, Mısra 9*). [*eyləsən, -sən*]

Ağzıvı gönçə bilüb həlqə bəyān **eylər** idim
'Əqli yohluqdan bah gör nə güman **eylər** idim

Bilsə idim dənənün vüsləti nə-mümkündür
Mən əzəl gün anı cən içrə nihān **eylər** idim

Gər biləydım ki edər ol büt-i bī-mehrə əşər
Dəm-bə-dəm nələ vü fəryād u fəğān **eylər** idim

Anləsaydım baña vəşl-i ləb-i məqdūr olmaz
Həvəs ilə dil-i şad pərəmi qan **eylər** idim

Cənə meyl etsə idi Zü'ı gər ol 'İsā dəm
Şədqə hər dəmdə dil ü cənı rəvān **eylər** idim (*Gazel 144, Mısra 1-10*). [*eylər, -r*]
Bütləri tərək Yüsif **eylərdi** həcālətdən nihān
Görsə idi gər Züleyhā bu büt-i tərsə yüzin (*Gazel 148, Mısra 3*). [*eylərdi, -r, -di*]

Könlül nə vəşlinə şükr **eylə** nə şəkve firāqından
Təmām övzā'i yek-sər hıvābdur məkkārə dünyānun (*Gazel 149, Mısra 9*). [*eylə, -*]

Nigārım 'eyb tutmə sirr-i 'eşqün fāş qılsam gər
Pərişān **eyləyüb** bəs kim mənı zülf-i pərişānun (*Gazel 149, Mısra 6*). [*eyləyüb, -y, -üb*]

Hər səhər kim ey pəri-rü 'ərz-i ruhsār **eylədün**
Küçə vü bazarı rəşk-i bağ u gülzār **eylədün**

Ey Yəhüdā nəsl-i Yə'qub ism-i Yüsif hüsn kim
Hüsnüvə min müştəri yüz məh hər idər **eylədün**

Gāh e'cāz-ı Məsihānı ləb-i lə'lündə gāh
Mö'cüz-i Məsānı ruhsārundə izhār **eylədün** (*Gazel 181, Mısra 1-6*). [*eylədün, -dü, -n*]

Pərvānə kimi yanmaqumə **eyləməyün** 'eyb
Kim şəbrimi ol şəm'-i şəbistān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 7*). [*eyləməyün, -mə, -y, -ün*]

'Eys [ü] 'işrət bəzmivi bir Türk yağma **eylədi**
Ey dil ü cən ləhzə ləhzə təmrār olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 7*). [*eylədi, -di*]

Çəkmənəm ol küdən əl gər cövr-i əğyār olsə də
Bülbül **eylər** mi gülüstān tərkinə hıvār olsə də (*Gazel 218, Mısra 2*). [*eylər, -r*]

Lütfünlə 'əfv **eylə** qüşürnı Zünnün
Cür'ətlə oldı şə'nüvə midhət-sərə 'Əli (*Kaside 1, Mısra 39*). [*eylə, -*]

Təhşil-i 'elmə mədrəsə məktəb gərəkdi tə
Övləd həşil **eyləyə** 'elm ilə hikməti (*Kaside 2, Mısra 10*). [*eyləyə, -y, -ə*]

Şəd-həyf hörmət **eyləməyir** həlq mürəcan
Qürbət vilayət içrə Süleymāna ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 9*). [*eyləməyir, -mə, -y, -ir*]

Çünki ədəm yā səhā **eylər** yā əhsān Həq içün
Nə səhəvət var nə rāh-ı Həqdə əhsān qalmaqub (*Kaside 4, Mısra 5*). [*eylər, -r*]

Mülk-i mə'mürə-i cismim 'əcəb əbādə idi
Ləşkər-i həyl-i həyāl **eyləməmişdi** qārət (*Kaside 5, Mısra 4*). [*eyləməmişdi, -mə, -miş, -di*]

Cümlə əhləqi həsən ismi Hüseyn Hān ki Hudā
Eyləyib əhsən-i təqvimdə zātın hilqət (*Kaside 5, Mısra 36*). [*eyləyib, -y, -ib*]

Şāh-ı h'urşid məqām **eylədi** bürc-i qövsi
Düşəcək ləşkər-i sərmāyə 'əcəb qar-ı məqār (*Kaside 6, Mısra 7*). [*eylədi, -di*]

Cümlə şahiddi sənün cüd-ı səhā etməginə
Müddə't əvvəldə əltāfuva **eylər** iqrār (*Kaside 6, Mısra 36*). [*eylər, -r*]

Olub sər-məst tə əfsənəmi təqdīm edim bir bir
Tərəhhum **eylə** başunçün ki dərd-i bī-kərānım var (*Kaside 7, Mısra 6*). [*eylə, -*]

Ey şahib-i güzün Həmid ağa ki Kirdgār
Lütf ilə **eyləmiş** səni 'ələmdə kām-kār (*Kaside 9, Mısra 32*). [*eyləmiş, -miş*]

İlāhī **eylə** gün-gündən füzün 'ömrün cəlalın kim
Səhāb-ı şəfqətin fərq-i cəhānə səybān qılmış (*Kaside 11, Mısra 31*). [*eylə, -*]

Düşəndə yədimə əhbəblər bəzmindəki dəmlər
Bu həsrət könlümü dəg **eyləyüb** hər ləhzə qan qılmış (*Kaside 11, Mısra 4*). [*eyləyüb, -y, -üb*]

Şikayət **eyləyürdüm** bir rəfiqə çərç-i kəc-rov dan
Məni nişə fələk dərd ü gəm ilə tev'əmən qılmış (*Kaside 11, Mısra 13*). [*eyləyürdüm, -y, -ür, -düm, -m*]

Yoğdı bir kimsədə həl-i dil-i divanəmizə
Bir 'əlac **eyləyübən** kərimə versün əncəm (*Kaside 13, Mısra 22*). [*eyləyübən, -yübən*]

Nəzərə **eylə** təvərlə gör bəni ədəm
Necə tərəqqi edüb imdi bəd u hilqətdən (*Kaside 15, Mısra 29*). [*eylə, -*]

Qoyubdi başına lütf ilə təc kərrəmnə
Vücudun **eyləmə** həyvən belə şərərətdən (*Kaside 15, Mısra 14*). [*eyləmə, -mə*]

Hudə yaratduqi əşyadan **eyləyüb** mümtəz
Mələkdən artuq edübdür səhə kərəmətdən (*Kaside 15, Mısra 11*). [*eyləyüb, -y, -üb*]

O şəh-i məsnəd-i 'ürfəni ki beytu'llah
'Əzm-i təvf **eyləyübən** zəir-i rizvən oldı (*Kaside 17, Mısra 18*). [*eyləyübən, -yübən*]

Pül **eyləyür** təməm könlül ərzuların
Bı-pül cümlə həlq qalır iztirərdə (*Kaside 19, Mısra 27*). [*eyləyür, -y, -ür*]

Təşəvvür **eyləməyürlər** ki muncə əşyanı
Tapubdılar hamusun dərs-i bəhş-i hikmət ilə (*Kaside 20, Mısra 19*). [*eyləməyürlər, -mə, -y, -ür, -lər*]

Nə qədri dād elədim məktəb **eyləyün** bün[y]ād
Oğu oyan yuhudan qalma hıvab-ı qəflət ilə (*Kaside 20, Mısra 39*). [*eyləyün, -y, -ün*]

Vəqtün h'oş **eylə** gənimə dövr növ-bəhərdur
Tər **eylə** bir damağı mey-i h'oş-güvər ilə (*Kaside 21, Mısra 25*). [*eylə, -*]

'Ömrün keçürtmə dərd ilə 'eys ü nəşət qıl
Az cəng **eylə** hökm-i Hudəvəndigər ilə (*Kaside 21, Mısra 32*). [*eylə, -*]

'ərifləri bələ vü gəmə həm-dəm **eyləyüb**
Nə-dən olanı sım u zər-i bı-şümər ilə (*Kaside 21, Mısra 9*). [*eyləyüb, -y, -üb*]

Bir sirr var bu işdə Hudəvənd-i zü'l-minen
Hələq **eyləyübdü** hər birini bir qərər ilə (*Kaside 21, Mısra 36*). [*eyləyübdü, -y, -üb, -dü*]

Otuz üç il elədi 'ələm içrə sultānlıq
Gör əhır **eylədilər** həbs o növ' sultānı (*Kaside 23, Mısra 10*). [*eylədilər, -di, -lər*]

O qüvvələr ki bəni ədəmə verib Həliq
O gücdə **eyləməyüb** həlq hiç bir cəni (*Kaside 23, Mısra 28*). [*eyləməyüb, -mə, -y, -üb*]

O rütbedən bu məqamə nədən çatub sölə
'Ulüm ilən bəli 'elm **eyləyib** belə ani (*Kaside 23, Mısra 46*). [*eyləyib, -y, -ib*]

On on beş il bizim ədəmlər **eyləyür** təhsil
Nə dil bilür 'Ərəbicən nə yalşı imlānı (*Kaside 23, Mısra 53*). [*eyləyür, -y, -ür*]

Biləndə Rus dilin kimsə **eyləyür** təkfir
Ki kəsb-i mə'rifətə qoymayur müsəlmānı (*Kaside 23, Mısra 65*). [*eyləyür, -y, -ür*]

Hələq **eylər** idi birbirinə mehr ü vəfələr
Ol mehr ü vəfə ilə şədəqət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 5*). [*eylər, -r*]

Eylərlər idi cümlə 'ulüm əhlinə hörmət
Cövr etdi 'əfə batdı həyəvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 9*). [*eylərlər, -r, -lər*]

Nə cəsn kim mişilin görməyübdü dīdə-i çərç
Nə sūr görmiyəcək bir də **eylə** həlq-i cəhān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 22*). [*eylə, -*]

Ey müşikāf-ı dəhr ki Zü'ni hülüşlə
Bir şe'r-i nəzik **eylədi** mədhündə əşkār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 2*). [*eylədi, -di*]

'Ələm-i zərrədə təklifi qəbul **eyləmişən**
İmdi lā'iqdi ki iqrarını inkār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 19*). [*eyləmişən, -mi, -sən*]

Dəhānın **eyləmişəm** gönçə gönçəyə təşbih
Görün ki cövhər-i fərdə nə iftirā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 3*). [*eyləmişəm, -miş, -əm*]

Ey sāqī əl-əlmān bana hüm-hüm şərəb ver
Tə'sir **eyləməz** bizə peymānənün biri (*Kit'a-ı Kebir 6, Mısra 2*). [*eyləməz, -məz*]

Mülhim-i geybi bana **eylədi** nə-gəh ilhām
Ey giriftār-ı bələ Zü'ni zār u nə-kām (*Mesnevi 1, Mısra 23*). [*eylədi, -di*]

Eyləyüb çünki fəramüş məni pīr-i muğān
Gör necə olmuşam āvərə-i şəhrə-yı Muğān (*Mesnevi 1, Mısra 9*). [*eyləyüb, -y, -üb*]

Bəhr-i 'ürfān Əmīrhān ki Hudā-yı mənān
Eyləyüb zātını dərd əhlilər için dərmān (*Mesnevi 1, Mısra 28*). [*eyləyüb, -y, -üb*]

'Əcz ilə **eylədim** sözüüm itmām
Vəsfivə 'əcizəm mən-i nə-kām (*Mesnevi 2, Mısra 48*). [*eylədim, -di, -m*]

Çərç-i gəddār rüzgār-dənī
Eyləyüb Pāy-māl güşşə məni (*Mesnevi 2, Mısra 8*). [*eyləyüb, -y, -üb*]

Necə Firdovsi-i həkim-i cəhān
Həl-i sultānı **eyləyübdü** 'əyān (*Mesnevi 2, Mısra 26*). [*eyləyübdü, -y, -üb, -dü*]

Güzərşim tã olê hêlqə ‘əyān
Eyləyüm əhvālını şərh ü bəyān (*Mesnevi 4, Mısra 4*).
[eyləyüm, -y, -üm]

Eyləyürdük dəm-bə-dəm ‘eyş ü nəşāt
 Hər çəməndə döşəyirdük bir bisāt (*Mesnevi 4, Mısra 13*).
[eyləyürdük, -y, -ür, -dük, -k]

Žü’i du‘ā **eylə** sözə vermə tül
 İmdi olur çünki du‘alar qəbül (*Mesnevi 5, Mısra 99*). *[eylə,]*

Yeddi yüz il pādşāhlıq **eylədi**
 Çərḥ-i caḥān içrə məhliq **eylədi** (*Mesnevi 5, Mısra 19*).
[eylədi, -di]

Yeddi yüz il pādşāhlıq **eylədi**
 Çərḥ-i caḥān içrə məhliq **eylədi** (*Mesnevi 5, Mısra 20*).
[eylədi, -di]

Āḥırı bu çərḥ-i qədimü’l-bīnā
Eyləyə bir ləhzədə anı fənā (*Mesnevi 5, Mısra 22*). *[eyləyə, -y, -ə]*

Pəs belə əşḥāsı ki bu çərḥ-i dūn
Eyləyə bir ləhzədə zār u zəbūn (*Mesnevi 5, Mısra 24*).
[eyləyə, -y, -ə]

Yeddi yüz il ‘ömr ilə olan fənā
 Bizlərə nə **eyləyəcəkdür** vəfā (*Mesnevi 5, Mısra 26*).
[eyləyəcəkdür, -y, -əcək, -dür]

Cümlə hêlq ilə vüüd əhlinə **eylər** hörmət
 Elə bəg-zadələrin ḥidməti ‘ayn-ı dövlət (*Mesnevi 6, Mısra 53*). *[eylər, -r]*

Mə‘rifət əhli səḥā əhlinə ḥān sözlər
 Kimə hər naḥv-i ḥitāb **eyləsə** cān sözlər (*Mesnevi 6, Mısra 52*). *[eyləsə, -sə]*

Əltāf ilə sordu eḥtiyācım
 Hər vəcfdən **eylədi** ‘ələcım (*Mesnevi 7, Mısra 64*). *[eylədi, -di]*

Gəh Bākıdan **eylədim** sifāriş Gəh Aqcaqabūldan nigāriş
 Bir kimsədən olmadı ḥimāyət (*Mesnevi 7, Mısra 47*).
[eylədim, -di, -m]

Yüz dərd ü bələyə **eylədüz** tüş
 Bāzar-ı Qalaqayındə müddət (*Mesnevi 7, Mısra 53*).
[eylədüz, -dük, -z]

Başdə əsər-i şərāb-ı gül-nār
 Nə olsə köñüldə **eylər** izhār (*Mesnevi 7, Mısra 8*). *[eylər, -r]*

Güşsə baña çolḥ edüb sirāyət
 İmdi saña **eyləyim** şikāyət (*Mesnevi 7, Mısra 72*). *[eyləyim, -y, -im]*

İzhār elədi dövr elə iqdām
 Dövrən saña **eyləyübdü** ikrām (*Mesnevi 7, Mısra 32*).
[eyləyübdü, -y, -üb, -di]

Kim mərhəmət **eylə** pādşāhım
 Bildür baña kim nədür günāhım (*Mesnevi 8, Mısra 27*).
[eylə,]

Lütf **eylə** bu hêlqi qıl kənārə
 Sən bārī bu dərdə **eylə** çārə (*Mesnevi 8, Mısra 47*). *[eylə,]*

Hêlq **eylədi** izdiḥām-ı kəsərət
 Qalmadı mürīdə zövq-i vəḥdət (*Mesnevi 8, Mısra 41*).
[eylədi, -di]

‘Elm ü ‘ürfān nədür ‘āləmdə dəḥi vāzəḥ edək
 Sora inşāfı olan şəḥşlərə şərh eliyək (*Mesnevi 9, Mısra 18*).
[eyliyək, -y, -ək]

Atuban dīnün üşūlin eləyüb fər’i uşūl
 Bī-dəlīl **eyliyəsən** hər nə desə anı qəbül (*Mesnevi 9, Mısra 50*). *[eyliyəsən, -y, -ə, -sən]*

‘ārifə māzi vü müstəqbəli ilhām **eylər**
 Geybdə məḥfī olan ḥāləti i‘lām **eylər** (*Mesnevi 9, Mısra 7*).
[eylər, -r]

‘ārifə māzi vü müstəqbəli ilhām **eylər**
 Geybdə məḥfī olan ḥāləti i‘lām **eylər** (*Mesnevi 9, Mısra 8*).
[eylər, -r]

Siz də hər buq‘ədə bir məktəb bünyād **eyləyün** (*Mesnevi 9, Mısra 83*). *[eyləyün, -y, -ün]*

Žü’ini şād edüb İslāmdə bir ād **eyləyün** (*Mesnevi 9, Mısra 86*). *[eyləyün, -y, -ün]*

Hər zəməndə olubsə bir əhl-i dil
 Çərḥ **eyləyübdür** onı zār u zəlīl (*Mesnevi 10, Mısra 18*).
[eyləyübdür, -y, -üb, -dür]

Deməyüb bu sözi rəsul-i əmīn
 Sözü mü bī-dəlīl **eylə** yəqīn (*Mesnevi 11, Mısra 60*). *[eylə,]*

Hər nə söz kim eşitmisən ey cān
 Əşl ü günāḥın əvvəl **eylə** bəyān (*Mesnevi 11, Mısra 76*).
[eylə,]

Pəndinə bī-dəlīl **eylə** qəbül
 Hökm edər pənd qəbül elə tez ol (*Mesnevi 11, Mısra 89*).
[eylə,]

Olse Buqrāt ‘elmdən bī-pül
 Hiç kim **eyləməz** sözü də qəbül (*Mesnevi 11, Mısra 32*).
[eyləməz, -məz, -]

Nə söz olsə gərək əzəldə qanam
 Şədrdə çolḥ diqqət **eyləyüb** inanam (*Mesnevi 11, Mısra 80*).
[eyləyüb, -y, -üb]

Çün bilübdür bu zəhr-i mār dövlət
 Şeytānə ḥāşil **eyləyür** cənnət (*Mesnevi 11, Mısra 22*).
[eyləyür, -y, -ür]

Ya cəhənnəm yā cənnətü’l-mə’vā
 Pül bir dəmdə **eyləyür** peydā (*Mesnevi 11, Mısra 28*).
[eyləyür, -y, -ür]

Māl-i dünyādən ötri hər mollā
 Rəhnələr dīndə **eyləyür** peydā (*Mesnevi 11, Mısra 94*).
[eyləyür, -y, -ür]

Fikir cənsiz bədəndə təb olur mu
Həyalət **eyləyəndə** h'vəb olur mu (*Mesnevi 12, Mısra 20*).
[eyləyəndə, -y, -ən, -də]

Həmişə hətirivi Həliq **eyləsün** məmnün
Cəlāl u dövləti 'ömrüvü həm dəhi əfzün (*Mesnevi 14, Mısra 17*). [eyləsün, -sün]

Bu 'anədil bu bələbil bu gülüstən bu çəmən
'Eyni cənnətdi nəşət **eylə** əgər ədəmsən (*Mesnevi 15, Mısra 10*). [eylə,]

Zülfün həvəsi **eylədi** təsbihimi zünnār
Döndürdü məni əh'ır şı'ānə 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 35*). [eylədi, -di]

Zülfün salıban rəhnələr imānə 'Əleykən
K'n **eyləmə** ey şüh olum k'niña sədqə (*Muhammes 4, Mısra 18*). [eyləmə, -mə]

Fərək əhvāl-i mən-i müztəri bīmār elədi
O cəfānı ki bana **eylədi** əğyār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 14*). [eylədi, -di]

Nə müsibət var isə **eylədi** çər'h-i gəddār
Şəbr qıldım nə bələ oldı əgər cümlə dūçār (*Müseddes 2, Mısra 23*). [eylədi, -di]

Atam rəsul-i Hüdādən şora nifāq əhli
Nə növ' **eylədilər** gör ki tərmar məni (*Müseddes 2, Mısra 16*). [eylədilər, -di, -lər]

Cəzadə qoyməyalar t'a ki şərm-sār məni
Həmişə **eyləgilən** Zū'ı zikr-i əl-i 'əbā (*Müseddes 2, Mısra 33*). [eyləgilən, -gilən]

Pəyām-ı yārə sən Tarı dəhi az **eylə** ihmālı
Şəbā küyündə dildārın nədür üstədələr hālı (*Tahmis 1, Mısra 13*). [eylə,]

Təşəvvür **eyləmə** kim tərək edim sāğər təmənnāsın
Gözimdən salmışam Bi'llāh bağ-ı huld-ı həvrāsın (*Tahmis 1, Mısra 17*). [eyləmə, -mə]

Füzüli **eylədi** əhəng-i 'eyş-i hənə-i Rüm
Əsir-i möhnət-i Bağdād gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 29*). [eylədi, -di]

Yəqin **eyləmişəm** imdi gəfil olduğunı
Fənāyə verdi firāqunla həsil olduğunı (*Tahmis 2, Mısra 17*).
[eyləmişəm, -miş, -əm]

Bu qanlar içməgə mu'tād gördüğün könlüm
Könlü ki **eylər** idi lāf 'əqil olduğunı (*Tahmis 2, Mısra 16*).
[eylər, -r]

Eyləməz meyil behişt-i üstədə hək-ı dərün
Səkin-i künc-i gəmənin seyr-i gülüstən istəməz (*Tahmis 3, Mısra 9*). [eyləməz, -məz, -]

Şükr **eylə** ey könlü ki həbər yərdən gəlüb
Hicrən-keşidə 'bülbulə gülzərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 1*).
[eylə,]

Onun yanında oldım 'əqibət bığənədən kəmtər
Ayaqun sədqəsi başım ayağə dur şitāb **eylə** (*Gazel 151, Mısra 5*). [eylə,]

Ba'na h'əşdur gədə-yı küyü olmaq pādşahlıqdan
Bu qədri cövrələr kim Zū'iyə **eylər** firāq ilə (*Gazel 151, Mısra 14*). [eylər, -r]

Vəfādandur bu həm şanmun kim **eylər** bi-vəfālıqdan (*Gazel 151, Mısra 15*). [eylər, -r]

Çəkməzəm əl səndən ey gül geyrilər cövrilə kim
'Əndəlib **eylər** mi gül tərkin cəfā-yı hār içün (*Gazel 153, Mısra 4*). [eylər, -r]

Məgər ki eyləmədün tēb-ı nış-i cānānə
Qəbül **eyləmisən** möhnətin muğilānun (*Gazel 155, Mısra 6*).
[eyləmisən, -mi, -sən]

Məgər ki **eyləmədün** tēb-ı nış-i cānānə
Qəbül eyləmisən möhnətin muğilānun (*Gazel 155, Mısra 5*).
[eyləmədün, -mə, -dün, -n]

Budur vəhmim ki zāhidlər sücudun **eyləsün** vəcib
Nəçün ey əbrü-yı dildār sən mehrəbə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 3*). [eyləsün, -sün]

Ləbün rəşkilə ancaq lə'l-i bağı dönməmiş qanə
Həd-i qan **eyləyübdür** könlünü gül-bərg-i həndānun (*Gazel 160, Mısra 8*). [eyləyübdür, -y, -üb, -dür]

Eyləmir ol əhən'in dil-yārə neylüm bir əşər
Daşə tə'sir eyləyir bu əl-əməni könlümün (*Gazel 161, Mısra 13*). [eyləmir, -m, -ir]

Əgərçi ayrıluban məndən ey şənəm getdün
Firāqun ilə ba'na **eyləyüb** sitəm getdün (*Gazel 163, Mısra 2*).
[eyləyüb, -y, -üb]

Məcnūn **eyləyüb** məni saldun bu çöllərə
Leylə edüb mi bu sitəmi kim sən eylədün (*Gazel 164, Mısra 15*). [eyləyüb, -y, -üb]

Şir'in-ləbündən **eyləmə** nevmidi Zū'ini
Fərhədvār yār-ı vəfədərini sənün (*Gazel 165, Mısra 13*).
[eyləmə, -mə]

Hər tavr **eylədim** bu gəmə çərə tapmadım
Zāhirdə gəlmədün dəhi rü' yadə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 7*). [eylədim, -di, -m]

Minā-yı küyunə Zū'ı yetüsməmiş yərun
Təvāfin **eyləməmiş** cānıvı fədə qıldun (*Gazel 167, Mısra 12*). [eyləməmiş, -mə, -miş]

Cəfā qılmə kərəm qıl Zū'iyə ey şüh lütf **eylə**
Əgərçi yoh gözəllərdə n'olur görsəm vəfā səndən (*Gazel 168, Mısra 17*). [eylə,]

Dügāh-ı şüh ü şām içrə mənı oldum ki şür ilə
Səmə' **eylərdi** güşum gəh səgāh u gəh nəvā səndən (*Gazel 168, Mısra 14*). [eylərdi, -r, -di]

Keçən ovqatımın sənəz cəzāsın ey pəri-peykər
Yəqin bil **eylərəm** dərgāh-ı Həqdə iddi'ā səndən (*Gazel 168, Mısra 16*). [eylərəm, -r, -əm]

Könlül şükr **eylə** kim vəsl-i ruḥ-i dildərə yetdün sən
Həzən-i hicr-i cövrün çoh görüb gülzərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 1*). [*eylə,]*

Bütləri tək Yüsifin **eylərdi** həclətdən nihən
Görsə idi gər Züleyhə bu büt-i tərsə yüzün (*Gazel 170, Mısra 3*). [*eylərdi, -r, -di]*

Tə o yār-ı növ-ḥəṭ u āhü vəşim seyr **eyləsün**
Səbzələr istəbraq ilə fərş edüb səhrə yüzün (*Gazel 170, Mısra 7*). [*eyləsün, -sün]*

Ğərəz sizdən təvəqqe' **eylərəm** kim bu gələn həftə
Həvəşun bizlərə mərqüm edüb **eylə** bəyən Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 20*). [*eylə,]*

Əgər şāhīnə hər gün **eyləmək** bir qan olub ruzi
Təğāfūl birlə min min **eyləmə** hər gündə qan Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 6*). [*eyləmə, -mə]*

Dutan ey övc-i istiğnədə dāim āşyān Şāhīn
Səni şayd **eylər** əhirdə 'uqāb-ı āsmān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 2*). [*eylər, -r]*

Ğərəz sizdən təvəqqe' **eylərəm** kim bu gələn həftə
Həvəşun bizlərə mərqüm edüb **eylə** bəyən Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 19*). [*eylərəm, -r, -əm]*

Hudāvənd **eyləsün** əhbābivə lütfün ziyād 'ömrün
Nə qədri dövr edər əflāk bāqīdūr cəhān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 23*). [*eyləsün, -sün]*

Dünyanı behişt **eyləmisən** bir pərə şəhşə
Bir pərəsinə düzəli qismət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 7*). [*eyləmisən, -mi, -sən]*

Telaṭṭuf **eylə** könlül şəhrin etgilən mə'mūr
Hərəbə qoymə kərəm qıl vilāyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 9*). [*eylə,]*

Bir 'ibrət al Sikkəndər ü Cəmşiddən könlül
Vəqtün h'əş **eylə** anlə mədārın zəmənnün (*Gazel 175, Mısra 6*). [*eylə,]*

Get sat 'əvāmə qəlb 'əməl 'ārif istəməz
Vəhm **eylə** leyl-i 'as'as-i yəvmü'l həsəbdan (*Gazel 178, Mısra 12*). [*eylə,]*

Bāğ-ı hüsünündən 'ināyət **eylə** bir gəl 'āşiqə
Olməmiş fəsl-i həzən gül-gəşt-i gülzərun sənün (*Gazel 179, Mısra 7*). [*eylə,]*

Görəndə şərhə şərhə könlümi **eylə** təkəllüm kim
Bu 'ādətdür nəmək pāşidə **eylərlər** kəbāb içrə (*Gazel 188, Mısra 5*). [*eylə,]*

Gözimdə 'əks-i rüyün cilvə **eylər** çoh tə'əccübdür
Necə sakin olubdur ātəş-i süzəndə āb içrə (*Gazel 188, Mısra 3*). [*eylər, -r]*

Qılır Zū'ī ruḥundə ol məhün cünbüş qara zülfü
Bəli 'ādətdür **eylər** cünbüş 'əqrəb māl-tāb içrə (*Gazel 188, Mısra 10*). [*eylər, -r]*

Görəndə şərhə şərhə könlümi **eylə** təkəllüm kim
Bu 'ādətdür nəmək pāşidə **eylərlər** kəbāb içrə (*Gazel 188, Mısra 6*). [*eylərlər, -r, -lər]*

Nəsiḥ bāña 'eyb **eyləmə** dīvānə görüb kim
Olmum necə məcnūn bu pərī-rülər içində (*Gazel 190, Mısra 5*). [*eyləmə, -mə]*

Tə'n **eyləmə** həyrānlıqinə Zū'ī-i zārun
Tūṭī bəli həyrān olı güzgülər içində (*Gazel 190, Mısra 9*). [*eyləmə, -mə]*

Rəh-i 'eşqündə nə cürm **eyləmişdim** kim məni saldun
Həbībim muncə dərd ü möhnət-i rənc-i firāvānə (*Gazel 192, Mısra 7*). [*eyləmişdim, -miş, -dim]*

Ləb ü ruḥsārıvı gördükdə yəqīn **eyləmişəm**
Kim olub məskən-i H'urşid məqām 'İsāyə (*Gazel 194, Mısra 5*). [*eyləmişəm, -miş, -əm]*

İstəsən **eyləyəsen** hānə-i 'uşşāqı hərəb
Al ələ şānə çək ol zülf-i 'əbīrāsāyə (*Gazel 194, Mısra 7*). [*eyləyəsen, -y, -ə, -sən]*

Demə Zū'ī ki əfğān **eylərəm** görcək firāqından
Görəndə ol məhi cān düşməyür əfğān düşər yādə (*Gazel 195, Mısra 9*). [*eylərəm, -r, -əm]*

'ārif ü 'āşiqdən özgə Zū'iyə bir kimsənə
Eyləməzlərdi 'ibādət hür u gilmān olmasə (*Gazel 197, Mısra 14*). [*eyləməzlərdi, -məz, -lər, -di]*

Nigārə bir zəmən āhır bizim sarı güzər **eylə**
Həzən-i hicrimi vəsl-i ruḥunlə növ-bəhār **eylə**

Bu həṭṭ ü zülf ü qəddinlə gülüstənə qədəm bas bir
Bənəfşə sünbülü pəjmürdə sərvı sər-mişər **eylə**

Qızarmış lə'l tək lələ qılır mənlik fəhərətə
Ruḥ-ı rəhşānıvı göstər onı həm dəğdər **eylə**

Görünməz söyləyürlər çeşmə hərgiz çeşmə-i həyvān
Təkəllümlə bu pūnhān sirri bir aç āşkār **eylə**

Əgər ol büt əlində Zū'iyə mey cāmını görsən
Dil ü dünyā vü dīn ü cān ayağına nişār **eylə** (*Gazel 199, Mısra 1-10*). [*eylə,]*

Lütf **eylə** Zū'iyə elə cövrün ziyadə kim
Dīvānə könlüm 'ādət edübdür cəfālārə (*Gazel 201, Mısra 9*). [*eylə,]*

Saldun həzār möhnətə ey çərḥ-i dūn məni
Söla görim nə **eylədim** āyā saña genə (*Gazel 202, Mısra 6*). [*eylədim, -di, -m]*

Bī-'ārlıq görün nə qədərdür bu Zū'ida
Ol bī-vəfāyə cānını **eylər** fədā genə (*Gazel 202, Mısra 10*). [*eylər, -r]*

Ey dil nəzərə **eylə** cəhān kār u bārınə
Aldanmə gülşən ü gülünə növ-bəhārınə (*Gazel 207, Mısra 1*). [*eylə,]*

Gör 'āqibət nə **eylədi** bu zərə küj-püş
Beş gün içində Rüstəm ü İsfəndiyārmə (*Gazel 207, Mısra 3*). [*eylədi, -di]*

Bihüdə çoh da qılma namāz **eyləmə** du'ā
 Zū'ī bu nā-qəbül du'adan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 17*).
[eyləmə, -mə]

Vəşldə yetmiş idim zövq-i şəfā **eylər** idim
 O şifət kim olə bir kimsənə sultān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 3*). *[eylər, -r]*

Nə məndən et şikāyəti nə yārdan köñül
 Hər nə 'ədāvətün olə **eylə** Hüdā ilə (*Gazel 213, Mısra 8*).
[eylə,]

Gərək mə'sūq özi cəzb **eyləsün** 'uşşāqını vəşlə
 Yetüşməz vüslətə gər gəzse yüz min il sorəğ ilə (*Gazel 216, Mısra 7*). *[eyləsün, -sün]*

Ol āhū-yı rəmīdə-i şəhrā-yı ülfəti
 Kim **eylədi** bu bəzmdən āvārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 10*). *[eylədi, -di]*

Gərəz bu dərd ü bələ cümləsi gedər Zū'ī
 Tərəhşüm **eyləyübən** gər o yār yārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 14*). *[eyləyübən, -y, -übən]*

Zū'īnün pəndin çit **eyləmə** çoh bādəyə meyl
 Tā ki el söləməsün bī-ḥ'od-ı dīvānə səni (*Gazel 226, Mısra 9*). *[eyləmə, -mə]*

Etsən də **eylə** tır-i bələyə nişān məni
 Salmə nəzərdən ey büt-i nā-mehribān məni (*Gazel 227, Mısra 1*). *[eylə,]*

Gər ləb-i lə'lüñə verdi Zū'ī cān 'eyb **eyləmə**
 Rəsmidür bu kim qılurlar cāni cānün şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 9*). *[eyləmə, -mə]*

Nəhl-i tūbāyə verür rizvān həmişə pərvərīş
 Tā ki bir gün **eyləsün** sürür u əlvān şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 8*). *[eyləsün, -sün]*

Şikəstə-i ələm-i rüzgār qoymə məni
 Cəfādan əl göti rəhm **eylə** Zū'ī-i zārə (*Gazel 232, Mısra 11*).
[eylə,]

Şəb-i firəqdə yārun həyāl-i çeşmi ilə
 Hələk **eylədi** sāqī humār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 8*).
[eylədi, -di]

Gisülərin gəmində pərişānam **eylə** kim
 Bir əjdəhā alubdı mənim iki yanımı (*Gazel 234, Mısra 7*).
[eylə,]

Nə ḥVāhiş **eylər** idim mətləbim olurdı rəvā
 Ze-bəs ki kīsədə dīnār u dirhəmin var idi (*Gazel 237, Mısra 9*). *[eylər, -r]*

Hüdā bilür ki o günlər nə zövq **eylər** idük
 Gözimdə 'āriz-i sāqī əlimdə sāğər idi (*Gazel 240, Mısra 9*).
[eylər, -r]

Şəbr **eylə** gəl liyəbluvəkum āyəsini oḥı
 Zū'ī bu dərd bəlkə səni imtāhān idi (*Gazel 242, Mısra 17*).
[eylə,]

Kim ki Birāhīm tək istəsə olmaq həlāl
 'Eşq mināsində zəbh **eyləyə** qurbānını (*Gazel 245, Mısra 6*).
[eyləyə, -y, -ə]

Hər yanə **eyləsün** nəzər āynə-i şuvər
 Hər cānibə yüzün dutasan yüz sürür idi (*Gazel 246, Mısra 11*). *[eyləsün, -sün]*

Bu kühən 'āşiqi qurbānə qəbül **eyləmədün**
 Bəs Minā içrə kəsillər niyə hər qurbāni (*Gazel 250, Mısra 17*). *[eyləmədün, -mə, -dün, -n]*

Bilmürəm hansı zəbānlə səni şərh **eyləyüm**
 O sitəmlər ki bānə etdi yüzün hicrāni (*Gazel 250, Mısra 11*).
[eyləyüm, -y, -üm]

Hələqün nə növ' qüdrəti tə'rīfün **eyləsün**
 Həliq deyübdü mədhüvə çün həl ətā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 35*). *[eyləsün, -sün]*

Gərdün-e goşud əz gəm o zülf təbdār
 Dün həbsdə çü Yūsif-i çərḥ **eylədi** qərār (*Kaside 9, Mısra 1*).
[eylədi, -di]

Deyürlər ātəş ara məskən **eyləməz** āhū
 Nədəndi köñlüm ara bəs qılıb nişəst gözün (*Gazel 158, Mısra 7*). *[eyləməz, -məz]*

Qət'-i ülfət **eylədün** dutdun tərīq-i zülm-i kin
 Bu döğüldü 'āqibət səndən gümāni köñlümün (*Gazel 161, Mısra 15*). *[eylədün, -dün, -n]*

Eyləmir ol āhənīn dil-yārə neylüm bir əgər
 Daşə tə'sir **eyləyir** bu əl-əməni köñlümün (*Gazel 161, Mısra 14*). *[eyləyir, -y, -ir]*

Günümü Zū'ī kimi qara **eylədün** gəmdən
 Qaşun gəmilə qılıb qəmətimi həm getdün (*Gazel 163, Mısra 13*). *[eylədün, -dün, -n]*

Ey gül ruḥunlə məclisimiz gülşən **eylədün**
 Nūr-ı cəməlun ilə 'əcəb rövşən **eylədün**

Hər yerdə qıldı çünki təcəllā bānə ruḥun
 Hər bir məqāmi Mūsā içün Eymən **eylədün**

Ey Yūsifim çü və'de-i vəşl eylədün bānə
 Yə'qübə şanki müjdə-i pīrāhən **eylədün**

Əz-bəs ki ātəşin-ruḥə yandurmısan məni
 Zərdüşť vəqt olub məni Rüyintən **eylədün**

Saldun ləbün kənārınə zülf-i siyāhıvı
 Əngüşťəri nəstibə-i Əhrimən **eylədün**

Etdün siyāh çeşmün ilə şayd əhl-i dil
 Āhūları nə seḥr ilə şir-əfgən **eylədün**

'Eşq-həttün ilə cümlə bələdan əmin edüb
 Tır-i qəzāyə Hızr-i həttün cövşən **eylədün**

Məcnün eyləyüb məni saldun bu çöllərə
 Leylə edüb mi bu sitəmi kim sən **eylədün**

Zū'ī məh-i cəməlunə nəzzārə qılmaqə
 Dil həlvətinə dīdələrim rövzən **eylədün** (*Gazel 164, Mısra 1-18*). *[eylədün, -dün, -n]*

Günəş misəl yüzün **eylədün** nihān məndən
Həyəli-i zülfü ilə günlərim qara qıldun (*Gazel 167, Mısra 3*).
[eylədün, -dū, -n]

Bu mülkə vərirdə olduqda mən-i məhcür u nākāmi
Nöçün məhv **eylədün** hətirdən ey āram-ı cān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 12*). [eylədün, -dū, -n]

Žū`ī çü şəhr məhlərinün vəşfin **eylədün**
Həşdur baña həmişə desən bu kəlamdan (*Gazel 177, Mısra 11*). [eylədün, -dū, -n]

Çək imdi ey könlül gəm-i hicrān bələsini
Sən nişə ülfət **eylədün** hər bī-vəfā ilə (*Gazel 213, Mısra 12*).
[eylədün, -dū, -n]

Žū`ī nə **eyləyübdü** saña bilməzəm ki var
Hər bəhşində qətlinə fərmān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 11*). [eyləyübdü, -y, -üb, -di]

Muşəvvər eyləyübdür mərdüm-i çeşmim qədün sərvini
Döğül bī-hüdə cārī **eyləmək** hər ləhzə bu cülər (*Gazel 57, Mısra 4*). [eyləmək,]

Həmə`il **eyləmək** bir ağ cəməlun qara gīsüsün
Keçən möhnətlə qarə günləri `işrətlə ağ etmək (*Gazel 120, Mısra 9*). [eyləmək,]

Az **eyləməklə** cövrü cəfā etmə Žū`iyə
Kim eyləməz bu qədri cəfālər kifāyətini (*Gazel 138, Mısra 9*). [eyləməklə, -lə]

Əgər şāhinə hər gün **eyləmək** bir qan olub ruzi
Təğāfūl birlə min min eyləmə hər gündə qan Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 5*). [eyləmək,]

Səğgāl uzun qurşağını enni **eyləmək**
Hənsində hökm şādır olub dörd kitabdan (*Gazel 178, Mısra 9*). [eyləmək,]

Dil-i sür **eyləmək** ülfət ləb-i həndāni ilə
Görək əhır nə edir çərḡ çalışır cāni ilə (*Gazel 204, Mısra 1*).
[eyləmək,]

Şəbr **eyləmək** əfzəldi ki Əyyüb-fikārun
Dərd ü ələmi şövkət ilə şānə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 11*).
[eyləmək,]

Nə həşil **eyləmək** gəflət mənim tək mübtəlālardan
Kərəm qıl kəsmə sāqī iltifātun bī-nəvālardan (*Tahmis 1, Mısra 3*). [eyləmək,]

eylə diqqət: Dikkat et, bak!.

Belə döğül bəradər [o] məktəb nə mədrəsə
Qeyri miləl məkātibinə **eylə diqqəti** (*Kaside 2, Mısra 16*).
[eylə diqqəti,]

eylə: Ögrenmek.

Əşitdün imdi qoy övlādun **eyləsün** təhşil
Saña çatə iki dünyədə bağ-ı cənnətdən (*Kaside 15, Mısra 63*). [eyləsün, -sün]

eylə: Öyle; Sanki.

L`əl-i gəmində türre-i pərtəbə ilticā
Etmək nə sūd **eylə** mey-i ol nəbə ilticā (*Gazel 11, Mısra 2*).
[eylə,]

Həyf olə kim dəhrdə bir zāt-ı əkrəm qalmayub
Qalmayanda **eylə** ədəm şanki `ələm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 2*). [eylə,]

Gönçəsi dövrində kim zülf-i pərişān titrəşür
Eylə kim cādū görüb möhr-i Süleymān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 2*). [eylə,]

Titrəşür könlüm həyəli- `arizindən **eylə** kim
Ātəş-i süzəndə üzrə qətrə-i qan titrəşür (*Gazel 58, Mısra 3*).
[eylə,]

İlāh bir də mümkündür mi görmək **eylə** əyyāmi
Ki bilmirdük gəm ədin Žū`ī tək divānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 9*). [eylə,]

Bir dəm olmaz kim könlül əndühdən əzād olə
Eylə san gökdən yaqır möhnət mən-i nələn içün (*Gazel 152, Mısra 4*). [eylə,]

Çəkməyübdür fəşl-i dey bülbul gül-i rə`nā gəmin
Eylə kim hicrində mən çəkdim o bī-pərvā gəmin (*Gazel 156, Mısra 2*). [eylə,]

Sünbül-i zülfü tökülmüş rüyına ol güllər hün
Eylə kim əbr-i bəhār məhr-i rəhşān üstünə (*Gazel 203, Mısra 4*). [eylə,]

Žū`īnün qış sitəməndən quruyub cān-ı tənī
Kürk ilqā`ı sızıla **eylə** gələr təzə bəhār (*Kaside 6, Mısra 40*).
[eylə,]

Gəməzə peykānın dilər şövq-i ruḥundan cān u dil
Eylə kim gün təbişindən təşnələr istərlər əb (*Gazel 16, Mısra 6*). [eylə kim,]

Könlümi şayd eylədi bir göz açınca gözlərin
Eylə kim bir şayd ləğərini iki tərən alır (*Gazel 59, Mısra 6*). [eylə kim,]

eylə mə`rifət: Marifet göstermek, hüner eylemek.

`Ulümə sə`y qılub **eylə mə`rifət** kəşbin
Ki tā həbər biləsən `ələm-i həqīqətdən (*Kaside 15, Mısra 27*). [eylə mə`rifət,]

eylə yəqīn: Muhtemelen.

Olmasaydı o əgər **eylə yəqīn** kim mən-i zār
Az zəmənda tən-i bīmārim olurdı bī-cān (*Kaside 14, Mısra 21*). [eylə yəqīn,]

eylən: Eyleyen.

Könlül verdim vəfali sanubən bir yārə bī-hüdə
Cəfā **eylən** o bəd-hū bī-vəfā hūn-h'vārə bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 2*). [*eylən,]*

eymən: *Müsā peygamberin Tur dağında Cenāb-ı Hakk'ın tecellisine mazhar olduğu yer.*

Hər yerdə qıldı çünki təcəllā baña ruğun
Hər bir məqāmı Mūsā için **Eymən** eylədün (*Gazel 164, Mısra 4*). [*eymən,]*

'eyni: *Birbirinin eşi, ayırt edilemeyecek kadar benzeri, tıpkısı.*

Zāhidlərin 'ibādəti hūr u qüşürdür
Həqqā belə itā'əti **'eyni** qüşürdür (*Gazel 74, Mısra 2*). [*'eyni,]*

Bu 'anādil bu bələbil bu gülüstān bu çəmən
'Eyni cənnətdi nəşāt eylə əgər ədəmsən (*Mesnevi 15, Mısra 10*). [*'eyni,]*

eyş: *Hayātın zevkini çıxarma, yiyip içme, zevk ü safā.*

Heyf ol qərinə kim baña dövrān be-kām idi
H'os ol zəməni ki 'işrət ü **eyşim** təmām idi (*Muhammes 2, Mısra 17*). [*eyşim, -im]*

Əvvəlki hüsn cəzbəsi cānānədən gedüb
'Eys ü nəşāt güşə-i mey-hānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 2*). [*'eyş,]*

Nə bağlarda səfā var nə meyde **'eys** ü nəşāt
Dönüb zəməne olub dövr-i rüzgār hərəb (*Gazel 29, Mısra 3*). [*'eyş,]*

'Eys ü 'işrət azalur 'ömr çəhəlduqə bəli
Ləzzət ol tıfl dəmində əmilən şirdədür (*Gazel 75, Mısra 5*). [*'eyş,]*

Hər şəb ki bəzmim içrə o mäh ilə cām olur
'Eys ü nəşāt ləzzət-i dünyā təmām olur (*Gazel 77, Mısra 2*). [*'eyş,]*

Əgərçi həlq-i cəhān **'eys** ü 'işrəti istər
Cəhīmdür baña ey dost bu cəhān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 3*). [*'eyş,]*

Təşəvvür eyləmə kim sənsiz **'eys** edir Zū'ī
İşimdi şām u səhər nələ vü fəğān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 13*). [*'eyş,]*

İmdi bildim ki cəhān mülki nə vīrānə imiş
Hər nə **'eys** ü tərəbi var isə əfsānə imiş (*Gazel 107, Mısra 2*). [*'eyş,]*

'Eys ü 'işrət ilə çox vəqt keçürdüm ammā
İmdi bildim bu hərəbə necə gəm-h'ānə imiş (*Gazel 107, Mısra 3*). [*'eyş,]*

Əgər bir əhl-i hāl olsa mey iç **'eys** eylə Zū'ī tək
Həttādür bī-sər ü pālə içüb əhl-i 'əzāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 13*). [*'eyş,]*

Səniñlə getdi təmām **'eys** ü nüş u ləzzət-i zövq
Qoyub yerində baña hər nə var gəm getdün (*Gazel 163, Mısra 5*). [*'eyş,]*

Çünki bəzmimdən ayağ çəkdi nigārım getdi
Ləzzət ü **'eys** ü tərəb yoñ ilə vārim getdi (*Gazel 248, Mısra 2*). [*'eyş,]*

Şəd-heyf ki bu çərḥ-i mühālif-i sitəmdən
'Eys ü fərhīm möhnət-i hirmānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 14*). [*'eyş,]*

'Ömrün keçürtmə dərd ilə **'eys** ü nəşāt qıl
Az cəng eylə həkmi-i Hüdāvəndigār ilə (*Kaside 21, Mısra 31*). [*'eyş,]*

Yā Rəb o qədim 'əsr o ləzzət hara getdi
Həlq içrə olan **'eys** ilə 'işrət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 2*). [*'eyş,]*

On bir ay 'işrət ü **'eys** ilə keçür ovqātun
Bāri bir ay keçən əhvālə sitiğfār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 9*). [*'eyş,]*

Eyləyürdük dəm-bə-dəm **'eys** ü nəşāt
Hər çəməndə döşəyirdük bir bisāt (*Mesnevi 4, Mısra 13*). [*'eyş,]*

Bir belə əyyāmdə 'āləm təmām
'Eys ilə 'işrətdədi yek-sər müdām (*Mesnevi 5, Mısra 44*). [*'eyş,]*

Şād idi könlü o səhət içrə
Hər ləhzədə **'eys** ü 'işrət içrə (*Mesnevi 7, Mısra 26*). [*'eyş,]*

H'os ol zəməni ki 'işrət ü **'eyşim** təmām idi
Baş şür-i 'eşq gözde o mäh əldə cām idi (*Muhammes 2, Mısra 1*). [*'eyşim, -im]*

Gülsitānlar içrə hər yan bāng-ı nüş-ā-nüş olub
'Eys edən 'uşşāq için bir qāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 12*). [*'eyş,]*

Yā Rəb olur mu bir də görəm ol zəmənəni
'Eys ü nəşāt u şöhbət-i cəng ü çəğānəni (*Müseddes 1, Mısra 26*). [*'eyş,]*

'eys [ül] 'işrət: *Yeme içme, içki içme. Zevk ü Safa.*

Belədür çün dəhl ü hərəcün gözlə işrəf eyləmə
Hərç qıl vəcib yerə gör **'eys [ül] 'işrət** kimdədür (*Kaside 8, Mısra 10*). [*'eys [ül] 'işrət,]*

Görüb bu 'işrət-i pünhāni sordum bağ-bānlardan
Nədür bu **'eys [ül] 'işrət** vāqif et bir sirr-i pünhānə (*Kaside 22, Mısra 16*). [*'eys [ül] 'işrət,]*

'Eys [ül] 'işrət bəzmivi bir Türk yağma eylədi
Ey dil ü cān ləhzə ləhzə tərmar olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 7*). [*'eys [ül] 'işrət,]*

‘eyş [ü] nəşāt : *Zevk u safə sevinci.*

Həmişə **‘eyş [ü] nəşāt** ilə h’oş keçə ‘ömrün
Nə qədri var cəhān içrə gərdis-i dövrān (*Kut’a-ı Kebir 1, Mısra 37*). [*‘eyş [ü] nəşāt ,]*

‘eyş [ü] nəşāt-ı ləzzət: *İçkinin sevincinin lezzeti.*

Yə Rəb olur mu bir də dönüb növ-cəvān olam
Eyş [ü] nəşāt-ı ləzzət ilə kām-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 2*). [*Eyş [ü] nəşāt-ı ləzzət,]*

eyvān: *Köşk.*

Bu necə şəm‘di kim bəzmi pür-nür elədi
Bu hərəbə köñül **eyvānını** mə‘mür elədi (*Gazel 241, Mısra 2*). [*eyvānını, -ı, -n, -i]*

F

fāi‘də: *Fayda, yarar.*

Bizdən saña nə **fāi‘də** var bārī Hüdāyā
Sən bizlərə yüz lütf-i kərāmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 27*). [*fāidə,]*

Nə **fāi‘də** elə gündən ki fəvt olub Žü‘ī
Baña gəlür elə kim gördüğümdi rə‘yadə (*Gazel 206, Mısra 13*). [*fāidə,]*

Bu hāl ilə nə **fāi‘də** şah-ı cəhān olam (*Muhammes 1, Mısra 27*). [*fāydə, -də]*

Yezīd tək adı məl‘ün özi cəhənnəmdə
Nə **fāi‘də** elə olsə həkūmət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 14*). [*fāydə,]*

Mümkirliqün yoh **fāi‘dəsi** imānə gəlmək yaşıdır
Nār-ı cəhənnəmdən qaçub rizvānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 1*). [*fāydəsi, -s, -i]*

Meysiz bəhār u seyr ü şəfādan nə **fāi‘də**
Bī-yār cām-ı rüh-fəzādan nə **fāi‘də**

Mey bəzmi yār vəşli gülüstāndə h’oşdu līk
Bī-həm-dəm ilə bəzm-i şəfādan nə **fāi‘də**

Bir gün mənim murādım ilə dövr qılmađı
Dövr-i sipihr ü çərḡ-i dağādan nə **fāi‘də**

Cəməşīd yā Sikəndər əgər olson ey köñül
Əhīr fənādı çünki fənādan nə **fāi‘də**

Çoh olma şīftə gül-i gülzār -ı ‘ələmə
Hər bir nigār-ı bī-sər ü pādan nə **fāi‘də**

Bəd-bəht ü nīk-bahtlıqun bā‘işin bilən
Çün yohdı lāf-ı zəhn ü zəkādan nə **fāi‘də**

Bər-bād oldı əhīr bād üzrə həkūm edən
Bilqəys-i təht-i mülk-i səbādan nə **fāi‘də**

Əhīr çürir hākdə pāy-māl-i həlq olur
Bu təmtərāq rüf‘ət-i cādan nə **fāi‘də**

Bī-hüdə çoh da qılma namāz eyləmə du‘ā
Žü‘ī bu nə-qəbül du‘ādan nə **fāi‘də** (*Gazel 208, Mısra 18*). [*fāydə,]*

Vəli çe **fāi‘də** ədəmlərinə hīkmət-i elm
Döğül mü‘əssir bir zərrəcə sirāyət ilə (*Kaside 20, Mısra 17*). [*fāi‘də,]*

fāi‘iq: *Seçkin, yüksek, güzide.*

Kimdi hər ‘elmdə göstər baña olsun **fāi‘iq**
Tərk edüb mə‘rifəti pülə olublar şaiq (*Terci-bend 1, Mısra 27*). [*fāi‘iq,]*

fānī: *Bekası olmayan, fəna bulan, devamsız, sonlu.*

Deyür ki müctəhidə bağlamaz isən boynun
Təmām ‘əməllərün olur qətrə olur **fānī** (*Kaside 23, Mısra 82*). [*fānı,]*

Bu gözəl məzhəb olmayə **fānī**
Dutmayə cəhl ü fitnə dünyānı (*Mesnevi 11, Mısra 99*). [*fānı,]*

Fānī dünyādan əgərçi belə nālān gedürəm
Bī-vəfā ümmət əlindən cigəri qan gedürəm (*Müseddes 2, Mısra 17*). [*fānı,]*

Dürüst diqqət elə bir umür-ı dünyāyə
Təmām şah u gədə cümləsi olur **fānī** (*Kaside 23, Mısra 6*). [*fānı,]*

fāqə: *İhtiyaç, zarüret, yoksulluk.*

Yə fəqr u **fāqə** necədi yā sīm u zər nədür
Yə rāhət-i Hīzīr nədü rənc-i səfər nədür (*Muhammes 2, Mısra 9*). [*fāqə,]*

Fārs-ı meydān: *Farsça şiir söyləyənlerin meydanı.*

Gər ağacdan yonasan göstərəsən Sām-süvār
Zü‘ī vəqtində gəlüb **Fārs-ı meydān** olmaz (*Gazel 90, Mısra 12*). [*Fārs-ı meydān,]*

fārsī: *Farsça.*

Fārsī vü Rūsī Firəng ‘Ərəb
Hər bir zəbān şən dilidir cəvvāb (*Mesnevi 10, Mısra 39*). [*fārsī,]*

fās: *Açığa çıxarmak, belirgin hale getirmək.*

Məbāda olmaya əğyərə **fās** dərd-i dilim
Köñül dilər ki gəm ü dərdimi nihānī yazım (*Gazel 141, Mısra 5*). [*fās,]*

Nigārim ‘eyb tutmə sirr-i ‘eşqün **fāş** qılsam gər
Pərişān eyləyüb bəs kim məni zülf-i pərişānün (*Gazel 149, Mısra 5*). [*fāş,]*

Dəhānı sirrini şandüq-ı dildə məhfi qılmışdım
Gözüm **fāş** etdi ağəh olcaqın bu rāz-ı pünhānə (*Gazel 192, Mısra 4*). [*fāş,]*

fəzil: Faziletli, fazilet sahibi, erdemli, üstün, cömertlik, iyilik, lütuf, kerem.

O kəs kim ‘arif ü **fəzildi** görməz
Gəm ü fəqrün əlindən bir rəhəliq (*Gazel 112, Mısra 5*). [*fəzildi, -di]*

Çoş əbləh ü nā-dānları ne‘mətlə yaratdın
Çoş ‘arif ü **fəzilləri** nikbət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 12*). [*fəzilləri, -lər, -i]*

Hörmət ü rəhəti hər cəhil ü nā-dānə verüb
‘arif ü **fəzil** ü kəmilləri zillətdə qoyub (*Gazel 20, Mısra 9*). [*fəzil,]*

Hansı səhətdə eşitdim ki var onda **fəzil**
Müşkilim həllinə dər-həl çoş etdim sür‘ət (*Kaside 5, Mısra 17*). [*fəzil,]*

fekā: İsrə suresi, 96. ayet.

Kāfi olur mı şānuvə gər gəlsə Həqqdən
Fəzlün zühürə qılmaqə yüz qul **fekā** Əli (*Kaside 1, Mısra 30*). [*fekā,]*

fövrən: Fevren, aləlacele, birdenbire, derhal.

Fövc-i sərmānün əlindən səni **fövrən** qutarur
Ləzzət ü ‘eys-i cəhāndən oləsən ber-tərrār (*Kaside 6, Mısra 29*). [*fövrən,]*

feyz-i cəhān: Dünyanın nimeti.

Həqān-i zəməənədi hər növ‘ şe‘rdə
Feyz-i cəhānə gün kimidür iştihār ilə (*Kaside 21, Mısra 22*). [*feyz-i cəhānə, -ə]*

feyz-i dīdār: Yüz, çehre nimeti.

Görmədim şöhbət-i dīdārıvı hərçənd ki mən
Feyz-i dīdārıvə cən ilə tələbkār oldım (*Kut'a-ı Kebir 5, Mısra 4*). [*feyz-i dīdārıvə, -iv, -ə]*

feyz-i hüzür: Eşiğin(in) nimeti(ni).

Çohdandı könlül istər idi **feyz-i hüzürün**
Qorhıtdı bu söz lək bu əfkəri Səməndər (*Gazel 43, Mısra 13*). [*feyz-i hüzürün, -u, -n]*

feyz-i məqdəm: Gelmenin feyzi, sevgiliyə kavuşma feyzi.

Dilərdi cən ki bulə **feyz-i məqdəmün** gəl gör
Ki az qalubdı o həm çıqsun intizārın ilə (*Gazel 205, Mısra 3*). [*feyz-i məqdəmün, -ün]*

feyz-i təqərrüb: Yaklaşma nimeti.

Bərgāh-ı ‘izzətə **feyz-i təqərrüb** tapdılar
Mā-sivādan nūr-ı ‘ürfān ilə fəvc-i ənbiyā (*Gazel 3, Mısra 11*). [*feyz-i təqərrüb,]*

feyz-i vüşül: Ulaşma, erişmə ihsanı.

Huşul olsə əgər **feyz-i vüşülün**
Yetüşsə şəmme gər zövq-i məqālun (*Mesnevi 3, Mısra 21*). [*feyz-i vüşülün, -un]*

feyz-i ziyārət: Ziyaretin uğurlu tesiri.

Sərvərə **feyz-i ziyārət** tələbiyçün neçə yol
Kə'bə-i vüslətivə şidq ilə züvvār oldım (*Kut'a-ı Kebir 5, Mısra 1*). [*feyz-i ziyārət,]*

fe'l: Olup gerçəkleşmiş iş, yapılp gerçəkleşmiş hareket veya davranış, kasıtlı kasıtsız her türlü iş, eylem, amel.

Bādənün nəhyinə bir fəctənibü ləfzi gəlüb
İmdi çək eylədiyün **fe'lə** həcələt zāhid (*Gazel 39, Mısra 16*). [*fe'lə, -ə]*

fəğān: İztırapla bağırma, haykırma, feryat.

Cəfādan incinüb ey dil **fəğānə** gəlmə bülbül tək
O hansı güldü kim pīrāmənində hüşk-i hār olmaz (*Gazel 99, Mısra 7*). [*fəğānə, -ə]*

Zəncir-i zülfünə eləyə geyrilər həvəs
N'etsün**fəğānə** bu dil-i dīvānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 12*). [*fəğānə, -ə]*

Nədən artub bu gecə könlümün fəryād u **fəğānı**
Məgər şānə dağıtmış yə şəbə zülf-i pərişānı (*Gazel 252, Mısra 3*). [*fəğānı, -i]*

‘Aqibət qıldı məni rüsvā **fəğānı** könlümün
Qalmayub hicrānə çün tīb u təvānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 1*). [*fəğānı, -i]*

Zü'i kimi çoş çəkməgilən āh u **fəğānı**
Şəbr eylə könlül möhnət-i hicrān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 17*). [*fəğānı, -ı]*

Şəbr qıl etmə çoş də āh u **fəğān**
Nə qədər həstə vü nizār oldun (*Kaside 16, Mısra 11*). [*fəğān,]*

Təşəvvür eyləmə kim sənsiz 'eyş edir Zü'î
İşimdi şām u səhər nələ vü **fəğān** sənsiz (*Gazel 92, Mısra 14*). [*fəğān,]*

Gər biləydim ki edər ol büt-i bī-mehrə əşər
Dəm-bə-dəm nələ vü fəryād u **fəğān** eylər idim (*Gazel 144, Mısra 6*). [*fəğān,]*

Cəfā peykānlarilə gərqudər cismim **fəğān** etmin
Müşəhəşdər bu Zü'î kim **fəğān** gərqu-ābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 9*). [*fəğān,]*

Cəfā peykānlarilə gərqudər cismim **fəğān** etmin
Müşəhəşdər bu Zü'î kim **fəğān** gərqu-ābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 10*). [*fəğān,]*

fəğānını: *İztırap ile bağırıp çağıрма, inleme.*

Bād-ı şəbā yetürmədi Zü'î **fəğānını**
İnsāf edüb bu növ' ilə fəryādə gəlmədən (*Gazel 166, Mısra 9*). [*fəğānını,]*

fikār: *Yaralı, mecruh.*

Mən etmişəm bunu yā kim bu iş müqəddər imiş
Bu fikr ilə gecə gündüz dəhi **fikār** oldım (*Kaside 12, Mısra 6*). [*fikār,]*

Ey könlül bəsdı bī-qərār oldun
Gəm-i əndühlə **fikār** oldun (*Kaside 16, Mısra 2*). [*fikār,]*

Babam firāqını düşməni cəfāsını çəkdim
Bir özge güşşə var oldur qılan **fikār** məni (*Müseddes 2, Mısra 22*). [*fikār,]*

fikir: *Düşünce, fikir; Endişə, muhterizāne düşünmə.*

Vəzir-i 'əql qıldım məşvərət bir at **fikrində**
Dedim ey 'əql bir fikr et sənün tək genə dānım var (*Kaside 7, Mısra 25*). [*fikrində, -i, -n, -də]*

Fikir cənsiz bədəndə təb olur mu
Həyālāt eyləyəndə hıvāb olur mu (*Mesnevi 12, Mısra 19*). [*fikir,]*

Mən etmişəm bunu yā kim bu iş müqəddər imiş
Bu **fikr** ilə gecə gündüz dəhi fikār oldım (*Kaside 12, Mısra 6*). [*fikr,]*

Nəzərə-i gül-i ruhsārının həvāsılə
Nə dildə **fikr** nə çeşmimdə hıvāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 4*). [*fikr,]*

Bəs ki zülf ü ruḥ **fikrindədi** könlüm yohdur
Nə günüz şəbr ü şəbātım nə qərarım gecələr (*Gazel 72, Mısra 5*). [*fikrindədi, -i, -n, -də, -di]*

Olub bigānə cāndan çəkməzəm əl əşnālıqdan
Ayaqun topraqı olmaqdan özge yohdı bir **fikrim** (*Gazel 151, Mısra 10*). [*fikrim, -im]*

Fikrim həmişə ol büt-i tūbā məqāmidı idi
Bilməzdim hiç güşşə vü dərd ü kədər nədür (*Muhammes 2, Mısra 7*). [*fikrim, -im]*

Bir cövhər-i nəfisidi bu pül ki cənnəti
Pulla verür hələ'iqə **fikr** ilə tərde (*Kaside 19, Mısra 24*). [*fikr,]*

Nəzərə-i gül-i ruhsārının həvāsılə
Nə dildə **fikr** nə çeşmimdə hıvāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 4*). [*fikr,]*

Mən belə **fikrlərdə** könlül içrə müztərib
Cəng ü cidālda fələk-i kəc-mədar ilə (*Kaside 21, Mısra 15*). [*fikrlərdə, -lər, -də]*

fikr et-: *Düşünmək.*

Fikr edirdim ki nə növ' ilə sərəncām qılaq
Tā ki tapsun bu pozuğ hələtim ol işdə nizām (*Kaside 13, Mısra 17*). [*fikr edirdim, -ir, -di, -m]*

Fikr edirdim nədi cürmim ki bu qürbətdə mənim
Həm-dənim şām [u] səhər nələ vü əfğān oldı (*Kaside 17, Mısra 7*). [*fikr edirdim, -ir, -di, -m]*

fikr edirdüm: *Düşünmək. (Ummak. Dua etmək.).*

Fikr edirdüm ki Hudāyā baña qıl bir cārə
Nə təvānım nə cībim içrə də bir dirhəm var (*Kaside 6, Mısra 17*). [*fikr edirdüm, -ir, -di, -ma]*

Yoh **fikr edən** ki nişə bu dövrənə gəlmişəm
Tər olmamışdı hüşk ləbim bir şərab ilə (*Muhammes 3, Mısra 39*). [*fikr edən, -ən]*

Dünyanı **fikr edəndə** gedir məgər zü'l-cəlal
Tər eyləsən hərāmı tapulmır dəhi hələl (*Muhammes 3, Mısra 35*). [*fikr edəndə, -ən, -də]*

Bu həli fikr **edəndə** başımdan tütün çıxar
Püsüdə püstə salur əhim odı şərar (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 11*). [*fikr edəndə, -ən, -də]*

Bu günki günlərimi **fikr edəndə** zəhirdür
Behişt imiş mənim ol 'işrət eyləyən günlər (*Gazel 67, Mısra 7*). [*fikr edəndə, -ən, -də]*

Fikr etmə ki dāim qalı bu dövlət ü nikbət
Təgyir tapar müşkil ü əsən belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 15*). [*fikr etmə, -mə]*

fikr elə-: *Düşünmək.*

Fikr elə ey sərvar-i vālā təbār
Sən var ikən mən qalam bī-çiz-i hār (*Mesnevi 5, Mısra 83*). [*fikr elə,]*

Bir hədiş etsə rəvāyət sənə bir **fikr elə**
Gör yaraşur mi desün həq peyām-bər belə (*Mesnevi 9, Mısra 53*). [*fikr elə,]*

Cəhānun cümlə dərdinə dəvədür bilməmək ancaq
Bu dəriyə dəhi **fikr elə** bir [ki] cüz' ü ə'zəmdür (*Gazel 41, Mısra 4*). [*fikr elə,]*

Nədi dünyə özi bir **fikr elə** ey məst-i gürür
Bārī 'ibrət elə bir Ādəm ilə Həvvədən (*Gazel 173, Mısra 3*). [*fikr elə,]*

Nə qədər **fikr elədim** diqqət ilə bu kərə
Məktəb ü dərsdən özgə bunə yohdur çərə (*Mesnevi 9, Mısra 65*). [*fikr elədim, -di, -m]*

Ey həriş-i sīm u zər **fikr eylə** dövlət kimdədür
Bu güzər-gāh-ı fənədə zövq ü ləzzət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 1*). [*fikr eylə,]*

Yüz həzinün də əgər olsə ölümdür āhırı
Hərc qilmə səhlə **fikr eylə** səfəhət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 14*). [*fikr eylə,]*

Fikr eylə dərssiz olu mı həşil 'elmlər
Tə'limsiz cəhāndə tapan yoh fərəsəti (*Kaside 2, Mısra 7*). [*fikr eylə,]*

Zülf ü ruhun firāqı ilə ey pəri-liqā
Fikr eylə Zü'iyə necə leyl ü nəhār olur (*Gazel 82, Mısra 10*). [*fikr eylə,]*

Həbībā bir özün **fikr eylə** gör āyā rəvādur mı
Çəkə bigənələr ləzzət görəm mən min bələ səndən (*Gazel 168, Mısra 5*). [*fikr eylə gör,]*

Çoh **fikr eylədim** qəzā ilən təqdīrə
Dünyədə olan umür için tədbirə (*Rübai 2, Mısra 1*). [*fikr eylədim, -di, -m]*

Bələ **fikr eylər** idim həsrə kimi hicr olmaz
Bu qəzā kārıdı belə olacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 3*). [*fikr eylər, -r]*

Əgərçi tənə gəldim getdim ol vīrənə qalmışdan
Genə **fikr eylərəm** kim andə yüz gənc-i nihānım var (*Kaside 7, Mısra 16*). [*fikr eylərəm, -, -]*

Hic bir 'ələc möhnət-i hicrənə tapmuram
Fikr eylərəm nə qədr ilə hər yanə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 12*). [*fikr eylərəm, -r, -əm]*

fikr qıl-: *Düşünmek.*

Fikr qıl 'əqlivi yıq başuñə ey bī-çərə
Sən özün günəhinə bañ ki yazılıb divərə (*Mesnevi 9, Mısra 57*). [*fikr qıl,]*

Hür u cənnətdi sənün şavm u şəlātun də gərəz
Fikr qıl nəfsüvədür gör bu 'ibādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 20*). [*fikr qıl,]*

Çohı fəhr ilə deyürlər ki mənəm hān-zadə
Fikr qılmır 'urəfə bənd döğüldür adə (*Mesnevi 6, Mısra 36*). [*fikr qılmır, -mı, -r]*

Fikr qılmır danışan bu sözi 'əmmāmə döğül
Ya uzun saqqal ilə yā ki uzun cāmə döğül (*Mesnevi 9, Mısra 39*). [*fikr qılmır, -mı, -r]*

Fikr qilmə tapə tədbir ilə həlun təgyir
Döğü tədbir ilə iş hāmə-i təqdirdədür (*Gazel 75, Mısra 11*). [*fikr qilmə, -mə]*

Səd-heyf həft ududım [o] həftād səlimi
Bir **fikr qılsa** idim əgər mən [ki] məlimi (*Muhammes 2, Mısra 20*). [*fikr qılsa idim,]*

Gəm oldur Zü'iyə kim olmayə mey cāmına qüdrət
Mey-i Dərgəm gər olsə **fikr qılə** dəhrdə gəm var (*Gazel 70, Mısra 14*). [*fikr qılə, -ə]*

fikr-i 'āriz: *Yanağın düşüncəsi.*

Ki **fikr-i 'āriz** ü ləb-i mey-gün-ı yārdan
Büdəm dər-ātəş əz-dəhənəm rīhtī şərār (*Kaside 9, Mısra 7*). [*fikr-i 'āriz,]*

fikr-i bünyād et-: *Fikir bina etmək, fikir vermek.*

Ustādi təbəşşüm eyləyüb şād
Etdi onə belə **fikr-i bünyād** (*Mesnevi 8, Mısra 50*). [*fikr-i bünyād etdi, -di]*

fikr-i rövzə: *Cennət düşüncəsi.*

Gecə günüz keçinürdi nəşāt ilə həlim
Nə **fikr-i rövzə** nə bīm-i 'əzāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 12*). [*fikr-i rövzə,]*

fikr-i ruh: *(Sevgilinin)Yüzünün düşüncəsi.*

Zə-bəs ki **fikr-i ruhundur** könlüdə Zü'iniñ
Könlül səraçəsi ey mäh gülsitānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 13*). [*fikr-i ruhundur, -un, -dur]*

fikr-i tülānī: *Uzun uzun düşünmek.*

Gərəkədür mən yudam qan eyləyəm yüz **fikr-i tülānī**
Sənün kim 'āriz-i gül-gün u zülf-i təbdārın var (*Gazel 46, Mısra 5*). [*fikr-i tülānī,]*

fikrin eylə-: *Dertlenmek, dertli dertli düşünmek.*

Ləzım döğül bu var yohun **fikrin eyləmək**
Əlbəttə 'əqibət olacaq cümlə var yoh (*Gazel 38, Mısra 9*). [*fikrin eyləmək,]*

Zə-bəs ki lə'l-i ləbün **fikrin eylərəm** ey gül
Əlimdə cām-ı meyim həsrət ilə qanə dönüb (*Gazel 25, Mısra 3*). [*fikrin eylərəm, -r, -əm]*

fikrlərə düş-: *Düşüncələrə dalmak, endişelenmek.*

Ziyadə **fikrlərə düşmə** anla bu rəmzi
Nə gücdə həlq eləyüb Həq əzəldən insānı (*Kaside 23, Mısra 15*). [*fikrlərə düşmə, -mə]*

fil: Afrika və Asya'nın sıcak bölgelerinde yaşayan, çok iri, kalın derili hayvan maruf hortumlu büyük hayvan.

Müsəhhər etdi 'ulüm ilə **fil** ü bəbr ü pələng
Əsir qıldı fərəsət nəhəng dəryanı (*Kaside 23, Mısra 43*). [fil,]

Piyadə rəh dönüb bu dərgəhə bir atə gəldim mən
Əgər **fil** olsə gəm yoh sən tək şāh-ı cəhānim var (*Kaside 7, Mısra 34*). [fil,]

filān: Belirtilmesi gerekli görülməyən isimlerin önüne getirilerek onları belirsiz şekilde niteler.

Gözüm peymānəsini doldurdu hər dəm bağrımın qanı
Nöçün kim həlq sözlərlər **filāni** mey-güsār olmuş (*Gazel 108, Mısra 4*). [filāni, -i]

Elə həyələndərəm şāh-ı hökmürānam gər
Desə **filāni** mənim berkimin qulāmımdır (*Gazel 55, Mısra 4*). [filāni, -i]

fil-i fələk-i kəc-rəftār: Gidişatı eğri olan dünyanın (satranç oyununda) çapraz hareket eden taşı.

Māt qıldı məni **fil-i fələk-i kəc-rəftār**
Fərz-i 'əql açmaq üçün beydāqını yoh cūr'ət (*Kaside 5, Mısra 25*). [fil-i fələk-i kəc-rəftār,]

fiqrə: İnsan topluluğu, bölük, cəməat, təifə.

Gər deyəm dərdimi dövlətlü olan bī-həbərə
Bāb-ı hikmət açubən şərh eləyim min **fiqrə** (*Terci-bend 1, Mısra 32*). [fiqrə,]

firāq: Ayrılıq.

Ey **firāq** ol yār göndərdi səni tək qanıma
Həqiqətdir kim mənə 'əşq-i ləblərindən qanı var (*Gazel 54, Mısra 3*). [firāq,]

Hicrində hər gecə bāna yəvmü'l-hesābdur
Hər gün qədən **firāqı** qiyāmət qiyām olur (*Gazel 77, Mısra 10*). [firāqı, -ı]

Zülf ü ruhun **firāqı** ilə ey pərī-liqā
Fikr eylə Zü'iyə necə leyl ü nəhār olur (*Gazel 82, Mısra 9*). [firāqı, -ı]

Dā'im **firāqdə** budur övrədi Zü'inün
H' oş ol zəməni ki ol məh ilə həmə-zəbān olam (*Gazel 128, Mısra 9*). [firāqdə, -də]

Mən ağlaram əgərçi bāna 'eyb edərsə həlq
Bī' llāh **firāqə** yohdı belə təqət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 4*). [firāqə, -ə]

Mən bī-nəvāyə rəhm elə ey sərv qāmətim
Kim qalmayub **firāqə** dəhi istiqāmətim (*Gazel 138, Mısra 2*). [firāqə, -ə]

Ləbün **firāqı** ilə qanə dönməgün cigərün
Vəyā gözimdən aqan qətrə qətrə qanı yazım (*Gazel 141, Mısra 7*). [firāqı, -ı]

Könlü nə vəslinə şükr eylə nə şəkə **firāqından**
Təmām övzā'i yek-sər h'vābdur məkkārə dünyānun (*Gazel 149, Mısra 9*). [firāqından, -ı, -n, -dan]

Bāna h' oşdur gədə-yı küyü olmaq pādşāhlıqdan
Bu qədri cövlər kim Zü'iyə eylər **firāq** ilə (*Gazel 151, Mısra 14*). [firāq,]

Bir nəfəs keçməz **firāqında** o bəd-hü dil-bərtün
Kim tapulmaz min bələ mən zār u sər-gərdān içün (*Gazel 152, Mısra 5*). [firāqında, -ı, -n, -də]

Ol mäh **firāqı** mənə yüz min gəm olubdur
Sāqī hani gəm dəf'inə peymānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 7*). [firāqı, -ı]

Çünki ol gül-rüdü bağ u büstāni könlümün
Bāğ seyrin istəmin məndən **firāqında** onun (*Gazel 161, Mısra 3*). [firāqında, -ı, -n, -də]

Əgərçi ayrıluban məndən ey sənəm getdün
Firāqun ilə bāna eyləyüb sitəm getdün (*Gazel 163, Mısra 2*). [firāqun, -un]

Töküldü üstümə gəm ləşkəri **firāqunda**
Nəzərdən ey məh-i bī-mehr kim o dəm getdün (*Gazel 163, Mısra 7*). [firāqunda, -un, -də]

Əl-intizār əşəddə min-əl-mövtdür nöçün
Qoydun **firāq** əlində bizi dādə gəlmədin (*Gazel 166, Mısra 4*). [firāq,]

Demə Zü'ı ki əfgān eylərəm görçək **firāqından**
Görəndə ol məhi cān düşməyür əfgān düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 9*). [firāqından, -ı, -n, -dan]

Ümid h' oşdı **firāq** içrə vəslədən Zü'ı
Ki şād olur dil-i ümmədvarım āhırdə (*Gazel 198, Mısra 9*). [firāq,]

Firāqə döndi mənim vəsl-i yārım āhırdə
Nə növ'lən keçəcəkdir rüzgārım āhırdə (*Gazel 198, Mısra 1*). [firāqə, -ə]

Nə var **firāqə** táb nə dildərə dəst-rəs
Çərhuñ nədür huşuməti mən-bi-nəvā ilə (*Gazel 213, Mısra 9*). [firāqə, -ə]

Əz-bəs ki nālə qıldı **firāqunda** ey pərī
Rüsvā-yı 'āləm etdi dil-i nā-təvān məni (*Gazel 227, Mısra 5*). [firāqunda, -un, -də]

Firāq zəhrini görmüb damağımız şirīn
Məzāqə təlh-i kəlamun mişāl-i şəkkər idi (*Gazel 240, Mısra 5*). [firāq,]

Babam **firāqını** düşməni cəfāsını çəkdim
Bir özgə güşşə var oldur qılan fikr məni (*Müseddes 2, Mısra 21*). [firāqını, -ı, -n, -ı]

Firāqə razıyam ey mäh bu ümüd ilə
Ki 'āqibət bunə āhırdə bir vüſāl gəlür (*Kıt'a 7, Mısra 1*).
[firāqə, -ə]

Yəqin eyləmişəm imdi gəfil olduqunı
Fənāyə verdi **firāqunlə** həsil olduqunı (*Tahmis 2, Mısra 18*).
[firāqunlə, -un, -lə]

firāq anə: Ayrılığa uyğun, ayrılığa.

Nəzzərə-i gülzār u gül sūrī vü sünbül
Əfsūs ki yolqun u **firāq anə** dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 8*).
[firāq anə,]

firāq-ı möhnət: Ayrılık eziyeti.

Firāq-ı möhnəti ham qılşə qāmətin nə 'əcəb
Əlində türre-i dildārdan 'əşāsı olə (*Gazel 10, Mısra 3*).
[firāq-ı möhnəti, -i]

Firāq-ı möhnəti gürbət bələsi çərğ ələmi
Nolurdı munca gəmə birçə gəm-küsārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 7*). [firāq-ı möhnəti, -i]

Dedim o yārə gəm-i hicr-i cān-sitān ı yazım
Firāq-ı möhnətini yā gəm-i zəmānı yazım (*Gazel 141, Mısra 2*). [firāq-ı möhnətini, -n, -i]

firāq-ı yār: Sevgilinin ayrılığı.

Cövr-i zəmānə möhnət-i gürbət **firāq-ı yār**
Zü'ī demək cəfādi bu tuğyānə aqlama (*Gazel 5, Mısra 13*).
[firāq-ı yār,]

Nöçün fələk mənə sən zār-ı bī-nəvā qıldun
Firāq-ı yārdə yüz dərdə mübtəlä qıldun (*Gazel 167, Mısra 2*). [firāq-ı yārdə, -də]

firāq-ı zülf: (Sevgilinin) Saçının ayrılığı.

Gəl ey gözəl gəm-i 'eşqünlə zār qoymə mənə
Firāq-ı zülfün ilə bī-qərār qoymə mənə (*Gazel 232, Mısra 2*). [firāq-ı zülfün, -ün]

firār: Kaçmak, savuşmak.

Fələk ki Hosrovı çəkmiş kəməni Rüstəm-i çərğə
Cünüd-ı bəhmən ü isfənd ü dey mähü **firār** olmuş (*Gazel 101, Mısra 8*). [firār,]

firārī: Kaçan, kaçmış olan.

Həzırdı yanımdə pırgavārı
Gəl olmə bu işdə sən **firārī** (*Mesnevi 7, Mısra 36*). [firārī,]

firāvān: Bol, aşırı, çok.

Söləyüblər ki cəhānə gələcək bir Dəccāl
Bilməyüblər ki müllhid (?) nədən **firāvān** oləcəq (*Gazel 114, Mısra 10*). [firāvān,]

Beytül'əhznām ara əglašübən həsrət ilə
Könlümə dərd ü gəm u güşşə **firāvān** oldı (*Kaside 17, Mısra 4*). [firāvān,]

Bəhşiş ü cüd u səhəvət sizə zātī həslət
'Elm ü ədəb u hünər sizdə **firāvān** oldı (*Kaside 17, Mısra 24*). [firāvān,]

firdövs: Firdevs cenneti.

Səhrə vü bāğ versə də **firdövsdən** nişān
Göz açmağə nəzərəyə məndə dimāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 5*). [firdövsdən, -dən]

Bir həbbəyə **firdövs** u behiştı satun almaz
Çün müştəri -i rövze-i rizvān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 7*). [firdövs,]

Gər cənnət ü **firdövsdür** 'ələm bu zəmāndə
Şad-heyf ki bir rəmz bilən ədəmi yohdur (*Gazel 86, Mısra 5*). [firdövsdür, -dür]

Firdövs ümüdinə könlü aldanmə vā'izə
Firdövs vəsl-i yārdı bāqı fəsānədür (*Gazel 89, Mısra 7*).
[firdövs,]

Firdövs ümüdinə könlü aldanmə vā'izə
Firdövs vəsl-i yārdı bāqı fəsānədür (*Gazel 89, Mısra 8*).
[firdövs,]

Zāhid ki etməyüb həvəs sər ü qāmətün
Firdövs içində sidrə vü tūbānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 6*). [firdövs,]

Sən cümlə bizə verdiyüvi bī-'əvəz etdün
Firdövsə 'əvəz tə'ət 'ibādət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 30*). [firdövsə, -ə]

Behişt-i 'ədn həsil oldı güyā
Dəhi qılmaz könlü **firdövsə** pərvā (*Mesnevi 3, Mısra 24*).
[firdövsə, -ə]

firdövs-i bərin: Yüce cennet.

'Ummāl-i təməm cismə gəlür yaħşı yamandan
Bə'zilərə **firdövs-i bərin** bə'zə saqar var (*Gazel 42, Mısra 18*). [firdövs-i bərin,]

Zülfün təki yoh sünbülə **firdövs-i bərində**
Rüyun kimi yoh bir gül-i həmrā cəməni içrə (*Gazel 187, Mısra 5*). [firdövs-i bərində, -də]

Gər kim enə **Firdövs-i bərindən** yerə havrā
Dil-cüy-ı pəri-rüy mələk təl'ət ü rə'nā (*Muhammes 4, Mısra 24*). [firdövs-i bərindən, -dən]

firdövs-i ə'lā: Yüce Firdevs cenneti.

Riyadan həlq üçün qurmuş neçə yüz dām-ı təzvīrin
Aparur cənnətə şahib olub **firdövs-i ə'lāyə** (*Gazel 212, Mısra 4*). [*firdövs-i ə'lāyə, -y, -ə*]

firdovsi-i həkim-i cəhān: *Dünyanın tabibi Firdevsi. Firdevsi'nin təhəllüsü olup sayğı anlamında kullanılmıştır.*

Necə **Firdovsi-i həkim-i cəhān**
Həl-i sultāni eyləyübdü 'əyān (*Mesnevi 2, Mısra 25*).
[*firdovsi-i həkim-i cəhān, -*]

firdovsi-i həkim-i sühəndān: *Söz bilgini Firdevsi. Düzgün və güzel söz söylemekte (şiir söylemekte) usta olan Firdevsi.*

Bir beytinə bir əsrəfi bəhşāyiş etdilər
Firdovsi-i həkim-i sühəndānə ey Gərbi (*Kaside 3, Mısra 24*). [*firdovsi-i həkim-i sühəndānə, -ə*]

firdösvār: *Firdevs cenneti gibi.*

Vād-i Qüds ü Türe haqıqət döğül şüpe
Firdösvār əyət-i rəhmān zühür idi (*Gazel 246, Mısra 6*).
[*firdösvār, -*]

firib: *Aldatıcı, aldatan.*

Məhrəb qaşınə köñül aldanma əgmə baş
Bağ görkəmində nərgis-i mərdüm **firibi** var (*Gazel 44, Mısra 8*). [*firibi, -i*]

Və'də-i vəslün şəb-i hicrəndə təkrār eyləyüb
Bu **firib** ilə dil-i məhzunumu şad eylərəm (*Gazel 127, Mısra 8*). [*firib, -*]

firidün: *İsmi Şehname'de geçen Feridun, Cemşid'den sonra gelen padişahların en büyüğü olup Dahhak'tan sonra tahta oturmuştur.*

Tutalum dəhrdə Cəməşid ü **Firidün** oldun
Hanı sölə nədi tə'bīr belə bir rō'yādən (*Gazel 173, Mısra 9*).
[*firidün, -*]

Hələt-i Cəməşid ilə Hüşəngün
Tür **Firidün** ilə Pəşəngün (*Mesnevi 5, Mısra 6*). [*firidün, -*]

Ondan sora gəldi **Firidün Şah**
Şəh demə çərḥ üzrə yəqin çıxdı māl (*Mesnevi 5, Mısra 15*).
[*firidün, -*]

fir'ovn: *Mısır hükümdarı Firavun.*

Fir'ovni rüd-i Nildə qoymazdı qərğ olə
Gər şidq ilə çağırsa idi birca yə 'Əf (*Kaside 1, Mısra 27*).
[*fir'ovni, -i*]

fir'ovn-ı cəhl: *Cəhalet Firavun'undan/kibrinden.*

Fir'ovn-ı cəhlədn qutarub millətini çün
Oḥşar bu işdə Müst-i 'İmrənə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 19*). [*fir'ovn-ı cəhlədn, -*]

firqə: *İnsan topluluğu, bölük, cemâat, tâife.*

Əhl-i 'ürfāni qoyub dəhrdə dāim 'üryān
Cühələ **firqəsinə** ḥil'ət-i zər Tarı olub (*Gazel 32, Mısra 6*).
[*firqəsinə, -si, -n, -ə*]

Odur ki millət-i İslām Olubdı yüz **firqə**
Gedüb o qüvvə qalub həl-i nəz'ədə cāni (*Kaside 23, Mısra 85*). [*firqə, -*]

'Ulāmā **firqəsinün** bir adı 'ālim deyülür
Özi vallāh nə üşül u nə fūrū'atı bilür (*Mesnevi 6, Mısra 13*).
[*firqəsinün, -si, -n, -ün*]

Gör bölüblər neçə yüz **firqələrə** bir dīni
Muẓməḥil zāy' edüblər bu gözəl əyāni (*Mesnevi 9, Mısra 47*). [*firqələrə, -lər, -ə*]

'Ürəfā zümrəsinə cām-i cəhān bin meydür
Cühələ **firqəsinə** bir qurı hay vəhimdür (*Mesnevi 9, Mısra 4*). [*firqəsinə, -si, -n, -ə*]

Ənbiyā **firqəsinə** hər nə gəlüb dərd ü bələ
Bu müşəḥḥəsdi Hüseynə dögi kimsə həmtā (*Müseddes 2, Mısra 29*). [*firqəsinə, -si, -n, -ə*]

firqət: *Ayrılıq, ayrılış, firak, hicrən.*

Olub 'āşiq cəhāndə hər kəs öz mə'sūqəsin tapdı
Mənəm kim hər zəməñ **firqətdə** min min āh u zārım var (*Gazel 50, Mısra 4*). [*firqətdə, -də*]

Firqətündə āh-ı cānsüz u fəğānımdan mənəm
Gecələr ey məh-liqā gərdün-ı gərdān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 5*). [*firqətündə, -ün, -də*]

Şəd-heyf saldı **firqətə** dövrən-ı kəc-mədār
Ol məh bənımlə bir gecə həmə-şəḥbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 3*). [*firqətə, -ə*]

Ey məh vüḣālünə çəkübən həsrət ağlaram
Yandurdu cism-i cānımı bu **firqət** ağlaram (*Gazel 133, Mısra 2*). [*firqət, -*]

Yazım o səng-i dilə dərd **firqətin** yohsə
Zəməñə cövrini yā möḥnət-i cəhāni yazım (*Gazel 141, Mısra 3*). [*firqətin, -i, -n*]

Atamun **firqəti** gərçi məni əfkār elədi
Zülm-i 'udvān mən-i möḥnət-zədəni zār elədi (*Müseddes 2, Mısra 11*). [*firqəti, -i*]

firəng: *Fransız.*

Nəyi artuqdi vücüdində **Firəngün** səndən
Əl ayağ qaş u göz ilə hamı şeydə tənsən (*Mesnevi 9, Mısra 69*). [*firəngün, -ün*]

Fārsī vü Rūsī **Firəng** ‘Ərəb
Hər bir zəbān şən dilidir cəvvāb (*Mesnevi 10, Mısra 39*).
[firəng,]

fisāgores: *Pythagoras (Pisagor) yā da Pythagoras*
(*Yunanca: Πυθαγόρας*), MÖ 570 - MÖ 495 yılları arasında
yaşamış olan İyonyalı filozof, matematikçi ve Pisagorculuk
olarak bilinen akımın kurucusudur.

Fisāgoresi kim odu ‘əllāme-i əvvəl
Cāhillər əlilə onə zəhmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 19*). [fisāgoresi, -i]

fisq: *Hak yoldan çıxıp her türlü günāhı işlemeyi huy hāline
getirme, sefāhata dalma, fenālık, ahlāksızlık.*

Sən edən **fisqlərün** nəş‘əsi yoh ləzzəti yoh
Meydə var zövq ü fərah ‘işrət ü ləzzət zāhid (*Gazel 39, Mısra 17*). [fisqlərün, -lər, -ün]

Gər ma‘şiyət əhlində olur dövlət-i bī-həđ
Fisq əhli içün pəs belə zillət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 10*). [fisq,]

fitnə: *Karışıklık, fesat, kargaşa.*

Bu gözəl məzhəb olmayə fānī
Dutmayə cəhl ü **fitnə** dünyānı (*Mesnevi 11, Mısra 100*).
[fitnə,]

fitrət: *Yaratılış, hilkat, halk, tekvin.*

Fitrətdə tēmām oldu çü yüz ayə cəmālun
Təfsir edə bilməz gülə yüz ayə cəmālun (*Gazel 147, Mısra 1*). [fitrətdə, -də]

‘Əlī Baba Bəg ki Huda fīnətin
Zəhn-i zəkāvətlə qılub **fitrətin** (*Mesnevi 10, Mısra 44*).
[fitrətin, -i, -n]

fövc-i bələ: *Bela kalabalığı, çokluğu.*

Əhirdə çərḥ əlində çe rübāh-ı pīr idim
Fövc-i bələ vü dərd gəmə dəst-gīr idim (*Muhammes 3, Mısra 12*). [fövc-i bələ,]

fövc-i gəm: *Keder kitlesi.*

O gün kim ey pəri rü dil-bərim oldım cüdā səndən
Töküldi üstümə **fövc-i gəm** ü dərd ü bələ səndən (*Gazel 168, Mısra 2*). [fövc-i gəm,]

fövc-i sərmā: *Kış bölüğü, soğuk topluluğu.*

Fövc-i sərmā atəcaq tīr-i həlāk u bərfi
Hər kəsün olmasə həftānı qalır zār-ı nizār (*Kaside 6, Mısra 11*). [fövc-i sərmā,]

Fövc-i sərmā ki əhātə eləyüb səhrānı
Görməyürsən ki tēmām dağları dutmuşdur qar (*Kaside 6, Mısra 23*). [fövc-i sərmā,]

Fövc-i sərmānun əlindən səni fəvrən qutarur
Ləzzət ü ‘eyş-i cəhāndən oləsən ber-tərrār (*Kaside 6, Mısra 29*). [fövc-i sərmānun, -nun]

fövc-i ənbīyā: *Peygamber cemaati.*

Bərgāh-ı ‘izzətə feyz-i təqərrüb tapdılar
Mā-sivādan nūr-ı ‘ürfān ilə **fövc-i ənbīyā** (*Gazel 3, Mısra 12*). [fövc-i ənbīyā,]

fövt: *Bir şeyi bir daha ele geçmeyecek şekilde kaybetme,
elden kaçırma; Ölüm, mevt.*

Oldı pəjmürdə köñül tā düşdi evlərdən cüdā
Adı mähir **fövt** olur gər kim düşə sūdən cüdā (*Gazel 12, Mısra 2*). [fövt,]

Nə fā‘idə elə gündən ki **fövt** olub Zū‘ī
Baña gəlür elə kim gördüğümdü rö‘yadə (*Gazel 206, Mısra 13*). [fövt,]

fövt elə-: *(Bir firsatı) Kaçırmak, kaybetmek, yitirmek.*

İmdi ki oldu [‘əyān] qā‘idə-i dəhr sənə
Fürşəti **fövt eləmə** seyr elə tərəf cəmənə (*Mesnevi 15, Mısra 26*). [fövt eləmə, -mə]

Hanı Cəm n’oldı Sikəndər fūrşəti **fövt eyləmə**
Ey dil-i dīvānə bunlardan nizām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 7*). [fövt eyləmə, -mə]

Mənim ‘ömrimsən ey sāqī yettüşdim bəs ki mən cānə
Nədür **fövt eyləmək** vəqti gətür sən cām-ı peymānə (*Kaside 22, Mısra 2*). [fövt eyləmək,]

fünün: *Fenler, bilimler.*

Ayağ yalın baş açuq mündəris məkānlardə
Olur mī həsil öyrədə **fünün** hīkmətdən (*Kaside 15, Mısra 68*). [fünün,]

fünün-ı ədəb: *Zarāfet, edeb biliminin dalları.*

Ey şəh-i iqlīm **fünün-ı ədəb**
Cəm‘di zātundə hūb həmi nəşəb (*Mesnevi 5, Mısra 73*).
[fünün-ı ədəb,]

fūqārət: *İbadet, taat; Yoksulluklar, fakirliklər.*

Tā‘ətdədi gər vüs‘ət-i əndəzə-i dünyā
Pəs əhl-i ‘ibādətdə **fūqārət** nə içündür (*Gazel 68, Mısra 8*).
[fūqārət,]

Pirānəsər tapandə kişi çün **fuqārəti**
Bī-heyər ü bī-nəvā dəhi durmaqə təqəti (*Muhammes 3, Mısra 31*). [*fuqārəti, -i*]

fürşət: *Fırsat, bir şeyin yapılması için uygun düşən, elden kaçırılmayacak durum ve zaman, vesile.*

Hanı Cəm n'oldı Sikəndər **fürşəti** fəvt eyləmə
Ey dil-i dīvānə bunlardan nizām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 7*). [*fürşəti, -i*]

Almış cəhār güşədən ətrəfimi gəmün
‘Eşqün əgər başa verə bir **fürşət** aqlaram (*Gazel 133, Mısra 16*). [*fürşət, -i*]

İmdi ki oldu [‘əyān] qā‘idə-i dəhr sənə
Fürşəti fəvt eləmə seyr elə tərəf cəmənə (*Mesnevi 15, Mısra 26*). [*fürşəti, -i*]

fürü‘at: *Dallar budaklar, asıldan ayrılan kollar, fűrü.*

‘Uləmā fırqəsinün bir adı ‘ālim deyülür
Özi vallāh nə üşül u nə **fürü‘atı** bilür (*Mesnevi 6, Mısra 14*). [*fürü‘atı, -ı*]

fürü‘d-din: *Dinin kaideleri; Ehl-i beyt taraftarları dini iki bölümde inceler. 1. İtikat ve inanç boyutu: Buna, kısaca usuli‘d-din (dinin esasları) denir. 2. Amel ve fiil boyutu: Buna da kısaca furu‘d-din (dinin teferruatı) denir. Usuli‘d-din insanın herşeyden önce bilmesi ve yakinde bulunması gereken şeylerdir ki şöyle sıralanır: Tevhid, Adl, Nübüvvet, İmamet, Mead. Furu‘d-din 10 maddeden oluşur: Namaz, Oruç, Zekat, Hums, Hac, Cihat, Emr be maruf, Nahy ez müinker, Tevelli, Teberri.*

Etməmiş hiç üşül-i dīni həll
Başlayublar **fürü‘d-dində** cədəl (*Mesnevi 11, Mısra 46*). [*fürü‘d-dində, -də*]

fürüş: *Döşəmə, yataq, yaygı; Kuş yuvasının çoğulu.*

Hərəbə mülki həruf u **fürüş** əbə vü qəbə
Şərəbə şərf elədük hər təvənəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 5*). [*fürüş, -i*]

Fərş ü **fürüş** zīnəti istəbrəq ü hərİR
Huddām-ı bəzm-i hāş həqiqətdə hÜR idi (*Gazel 246, Mısra 9*). [*fürüş, -i*]

füsürdə: *Donmuş, donuk.*

Ümİd var bu bəzmə o yār bir də gələ
Füsürdə gülşənə ol növ-bəhār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 2*). [*füsürdə, -i*]

füzüli: *Boş yere; Fuzuli, Türk şairi.*

Füzüli eylədi āhəng-i ‘eyş-i hənə-i Rüm
Əsir-i möhnət-i Bağdād gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 29*). [*füzüli, -i*]

Ey **Füzüli** müttəşil dövrən mühəlİfdür başa
Gəlibəərbəb-i iste‘dādi dövrən istəməz (*Tahmis 3, Mısra 19*). [*füzüli, -i*]

füzün: *Çok fazla, pek çok.*

İlāhİ eylə gün-gündən **füzün** ‘ömrün cəlālın kim
Səhāb-ı şəfqətin fərq-i cəhānə səybān qılmış (*Kaside 11, Mısra 31*). [*füzün, -i*]

Bə‘zün alubdı ‘əqlini mālın verüb **füzün**
‘Ömri keçür hesab ilə āh u zār ilə (*Kaside 21, Mısra 37*). [*füzün, -i*]

fədā: *Bir şey uğrunda değerli bir şeyden vazgeçme, uğruna verme, gözden çıkarmak.*

Məhrəm gəl eylə lütf ilə küyun Mināsınə
Kim cānın etməgə saña Zū‘ī **fədā** gəlüb (*Gazel 22, Mısra 14*). [*fədā, -i*]

Minā-yı küyunə Zū‘ī yetüşməmiş yārun
Təvāfin eyləməmiş cānıvı **fədā** qıldun (*Gazel 167, Mısra 12*). [*fədā, -i*]

Bİ-‘ārlıq görün nə qədərdür bu Zū‘idə
Ol bİ-vəfāyə cānıvı eylər **fədā** genə (*Gazel 202, Mısra 10*). [*fədā, -i*]

Gətür sāqİ qədəh kim yandı cān bu zəhr-i bİ-cāyə
Fədā cān u tənİmdür doğrı rİnd-i bādə-peymāyə (*Gazel 212, Mısra 2*). [*fədā, -i*]

Cān **fədādır** olə hər buq‘ədə hāl əhli əgər
Qİl ü qāl əhlinə lāzım açə bār-ı nəhvət (*Kaside 5, Mısra 47*). [*fədādır, -dır*]

Fədā qədəmlərİvə ey ‘ədālətün kāmı
Nİcāt ver bİzə sənən bu dərđ dərēmānı (*Kaside 23, Mısra 91*). [*fədā, -i*]

fədā-yı çİN-i zülf: *Kıvrım saçının fedası.*

Əsir-i āhū-yı çeşmün sənün yüz āhū-yı Tātār
Fədā-yı çİN-i zülfün şəd həzārān nəfə-i Çİndür (*Gazel 56, Mısra 6*). [*fədā-yı çİN-i zülfün, -ün*]

fəğān: *İztirapla bağırma, haykırma, feryat.*

Pərtöv-i rüyun görüb nālān olur ‘āşİqlərün
Rəsmİdür eylər fəğān İtlər görəndə māh-tāb (*Gazel 16, Mısra 10*). [*fəğān, -i*]

Mən də bülbül də gül 'eşqində şəriküz ləkən
Zü'iyə giryə **fəğān** bülbül-i şeydəyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 14*). [*fəğān,]*

Qaşun həyalı ilə qəmətım kəmānə dönüb
Tərənnümüm dəhı fəryād ilə **fəğānə** dönüb (*Gazel 25, Mısra 2*). [*fəğānə, -ə]*

Ğeyriyə yār olmaqındur Zü'ı-i sər-gəştəyə
Çəkdürən fəryād-ı cān-süz u **fəğān** u nālələr (*Gazel 48, Mısra 10*). [*fəğān,]*

Fırqətündə āh-ı cānsüz u **fəğānımdan** mənım
Gecələr ey məh-liqə gərdün-ı gərdān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 5*). [*fəğānımdan, -ım, -dan]*

Əlbəttə mən təkı o də bir gül əsridür
Bı-cā döğül bu qədri ki bülbül **fəğān** çəkər (*Gazel 61, Mısra 8*). [*fəğān,]*

Bülbül kimi **fəğān** ilə qan oldı könlümüz
Ol növ-şüküftə gəncə bu gülzārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 5*). [*fəğān,]*

N'etsün**fəğānə** Zü'ı-i bı-çārə gəlməsün
Yoh bu hərəbə mülkdə bir yār u həm-dəmi (*Gazel 243, Mısra 9*). [*fəğānə, -ə]*

Tükəndi 'ömr-i kirāmi **fəğān** u āh ilə Zü'ı
Nolaydı 'əqibət ālām şād u hürrem olaydı (*Gazel 244, Mısra 13*). [*fəğān,]*

Nə qədri qışdı mülk-i Qübbədə h'osdur mənə ammā
Bəhār olcaq düşər yədımə Şirvān yüz **fəğānım** var (*Kaside 7, Mısra 14*). [*fəğānım, -ım]*

Fəsl-i həzān Olubdı bizim növ-bəhārımız
Bülbüllərin **fəğānı** idi çəng ü tārımız (*Müseddes 1, Mısra 16*). [*fəğānı, -ı]*

fəhārət: Övünme, iftihar.

Bu həkı-rəh ki üstündə gəzərsən çox **fəhārətlə**
Təşəvvür eylə hər bir məsti bir Kāvüs bir Cəmdür (*Gazel 41, Mısra 9*). [*fəhārətlə, -lə]*

Bu e'tibār ilə 'ələmlərə **fəhārət** edər
Gülām-ı hək-ı dərin oldı Zü'ı-i müztər (*Gazel 60, Mısra 10*). [*fəhārət,]*

Qızarmış lə'1 tək lələ qılır mənlik **fəhārətlə**
Ruğ-i rəhşānıvı göstər onı həm dəğdār eylə (*Gazel 199, Mısra 5*). [*fəhārətlə, -lə]*

fəhm: Anlama, anlayış, idrak.

Bu 'əsrə cün mə'rifəti 'eyb sanurlar
Çün belədi iş **fəhm** ü fərəsət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 16*). [*fəhm,]*

Yüzdən birinün yohdı bu ovqətdə fəhmi
'Elm ü ədəb ü **fəhm** ü fərəsət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 12*). [*fəhm,]*

Yüzdən birinün yohdı bu ovqətdə **fəhmi**
'Elm ü ədəb ü fəhm ü fərəsət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 11*). [*fəhmi, -ı]*

fəhr: Övünme, iftihar, gururlanma.

Fəhr qılmə oğı bir āyə-i muhtāl-i fəhūr
Sürə-i Hüdə bəhüb eylə bir 'ibrət zāhid (*Gazel 39, Mısra 5*). [*fəhr,]*

Ki fəhr ilə desün ol sərvərimdən bir nişānım [var]
Gərəz bir atdur mənüzür-ı Zü'ı sərvār səndən (*Kaside 7, Mısra 38*). [*fəhriylə, -ilə]*

Çohı **fəhr** ilə deyürlər ki mənəm hān-zadə
Fıkr qılmır 'urəfə bənd döğüldür adə (*Mesnevi 6, Mısra 35*). [*fəhr,]*

fəlānkəs: Adı denilmek istenmeyen şahıs; filan insan.

Olse şəhzadə kişi bilməsə gər 'elm ü bəyān
Həq sölər ki **fəlānkəsdi** nə kevdən nə-dān (*Muhammes 5, Mısra 12*). [*fəlānkəsdi, -di]*

fəlātün: Eflatun.

Dərd-i şərab-ı humda **Fəlātün** gubarıdur
Dövrən nə hək gör gətürüb rüzgārınə (*Gazel 207, Mısra 11*). [*fəlātün,]*

Hər nihān ilə gərīb 'elmlərə āğəhdür
Gər **Fəlātün** olə tə'lim alı ondan hikmət (*Kaside 5, Mısra 42*). [*fəlātün,]*

Olmasa pülü gər **Fəlātündür**
Həq sölər oña ki məcnündür (*Mesnevi 11, Mısra 39*). [*fəlātündür, -dür]*

Milyanə Tarıdı Yüzminni də peyğənbər imiş
Olmasə pülü **Fəlātün** isə derlər hər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 8*). [*fəlātün,]*

Gər pirsajni vəkillər böyüğü sovn oləsən
Kimsə qədr etməyəcək gərçi **Fəlātün** oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 16*). [*fəlātün,]*

fələk: Felek, talih; Dünya, əlem, devran.

Fələgün qəmətini yə ki hilālun qəddin
Həm edən zülfidi ol mähvəşün yə qaşı (*Gazel 247, Mısra 3*). [*fələgün, -ün]*

Vüşəlun ilə keçən günləri həyalə salub
Fələk əlindən işim imdi əl-əmənə dönüb (*Gazel 25, Mısra 6*). [*fələk,]*

Zəhm-i dil behbūdını Zü'ı **fələkdən** ummə kim
'Ələmün dəru' ş-şəfəsi içrə mərham qalmayub (*Gazel 30, Mısra 9*). [*fələkdən, -dən]*

Sitərə şanmə **fələkdə** şərər-i ahımdur
Bu əmrə atəş-i dil bir qəvi güvähımdur (*Gazel 53, Mısra 1*).
[fələkdə, -də]

Fələk ki Həsrovi çəkmiş kəməni Rüstəm-i cərhə
Cünüd-i bəhmən ü isfənd ü dey mähı firār olmuş (*Gazel 101, Mısra 7*). [fələk,]

Nə dildə səbr qoyubdur nə əldə cəm **fələk**
Gözün qarasını dutsun yüzün zəlam **fələk**

Məni ki şəhərdən ey mäh saldı əvərə
Bu gündə eylədi kəc-rov yaqın təmām **fələk**

Gözüm sitərə-fəşəndur bu güşşədən hər şəb
Ki hansı bürclü edüb ol məhə məqām **fələk**

Rəmiyə etdün əgərçi hətə ilə məndən
Rəqibə bərr ol əhünə etmə rəm **fələk**

Əlimdən aldun o hıvurşid-i 'ələm-ārəni
İşiq günim dəhi çolh etmə tırə-şəm **fələk** (*Gazel 118, Mısra 10*). [fələk,]

Növ-bəhər oldı ələ gülşəndə cəm almaq görə
Cəm dövrində **fələkdən** intiqām almaq görə (*Gazel 119, Mısra 2*). [fələkdən, -dən]

O gündən kim görüb ruhsārıvı bī-pərdə ey məh-rū
Salur topraqlarə hər gün **fələk** hıvurşid-i 'əzrāsın (*Gazel 162, Mısra 4*). [fələk,]

Nöçün **fələk** məni sən zār-i bī-nəvā qıldun
Fırəq-ı yərdə yüz dərdə mübtəla qıldun (*Gazel 167, Mısra 1*). [fələk,]

Məğrūr olmə ey dil-i dīvānə 'ibrət al
Bəh diqqət ilə bu **fələkün** bir mädərinə (*Gazel 207, Mısra 14*). [fələkün, -ün]

Yüz qərinə keşə sən tək mäh bulmaz gər **fələk**
Gündə min kəz kürrə-i ərz üzrə səyyār olsa də (*Gazel 218, Mısra 5*). [fələk,]

Vəlikən hər üç aydan bir gəlüb Şirvənə getməkdən
Əzildi rıştə-i cənım **fələkdən** əl-əmānım var (*Kaside 7, Mısra 20*). [fələkdən, -dən]

Əz-bəs ki əşk saçdı Züleyhə şifət **fələk**
Şod dāmənəş ze gerye por əz dürr-e şāhvār (*Kaside 9, Mısra 3*). [fələk,]

Şikāyət eyləyürdüm bir rəfiqə cərh-i kəc-rov dan
Məni nişə **fələk** dərd ü gəm ilə tev'əmān qılmış (*Kaside 11, Mısra 14*). [fələk,]

Fələkdən güşşə dövrəndən bələdur həsilim hər gün
Məgər Həq şadlıq H'urşidini məndən nihān qılmış (*Kaside 11, Mısra 9*). [fələkdən, -dən]

Budur vəchi Məhəmməd Bəg būsāt-ı toy binā etmiş
Fələk cedy ü həməldən bəzmə vermiş bərrə büryənə (*Kaside 22, Mısra 20*). [fələk,]

Tə āhırı sā'atımı satdım
Nə-gāh **fələk** tərəhhüm etdi (*Mesnevi 7, Mısra 60*). [fələk,]

Nədən sölə görə ey bī-nəvā ümmid olur həsil
Fələkdür mehr-i zā' il yār-ı gāfil 'ömr müstə'məl (*Tahmis 1, Mısra 24*). [fələkdür, -dür]

Edübdü dām-ı bələdə **fələk** məni pā-bəst
Olubdı şışə-i dil səng-i möhnət ilə şikəst (*Tahmis 2, Mısra 21*). [fələk,]

fələk-i bī-vəfā: Vefasız dünya.

Bilməz idük kim **fələk-i bī-vəfā**
Bilzlərə āhır edəcək yüz cəfā (*Mesnevi 4, Mısra 23*). [fələk-i bī-vəfā,]

fələk-i bəd-hü: Kötü huylu felek.

Dün şikāyət eləyürdüm **fələk-i bəd-hüdan**
Ki nöçün bağladı gərdün yolunu hər sūdən (*Mesnevi 1, Mısra 21*). [fələk-i bəd-hüdan, -dan]

fələk-i bər-bād: Kötü dünya, talih.

Hərəb olaydı cəhān kəş bu **fələk-i bər-bād**
Mənim bu mollalıqə intihāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 15*). [fələk-i bər-bād,]

Hərəb olaydı cəhān kəş bu **fələk-i bər-bād**
Mənim bu mollalıqə intihāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 15*). [fələk-i bər-bād,]

fələk-i kəc-mədār: Eğri dönlü felek. Gidişatı/döngüsü eğri talih.

Mən belə fikrlərdə könlü içrə müztərib
Cəng ü cidəldə **fələk-i kəc-mədār** ilə (*Kaside 21, Mısra 16*). [fələk-i kəc-mədār,]

Bir zərrə qədri anlamadım rüzgərdən
Nə dəhərdən nə bu **fələk-i kəc-mədārdan** (*Gazel 176, Mısra 2*). [fələk-i kəc-mədārdan, -dan]

fənā: Gelip keçici olma durumu, devamlı ve kalıcı olmama, ölümlü və son bulucu olma, ölümlülük, fənilik.

'Aşiq ki **fənā** bəzminə 'eşq içrə yetişdi
Ol məs'ələdə şāfi' yā ə'zəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 7*). [fənā,]

Könlü çü yohdı bəqā 'ömrə çəkmə gəm bī-cā
Demün gənīmət bil cümləsi **fənādandur** (*Gazel 83, Mısra 12*). [fənādandur, -dan, -dur]

Cəmşid yā Sikəndər əgər olson ey könlü
Āhır fənādi çünki **fənādan** nə fā'ida (*Gazel 208, Mısra 8*). [fənādan, -dan]

Cəmşid yā Sikəndər əgər olson ey könlü
Āhır **fənādi** çünki fənādan nə fā'ida (*Gazel 208, Mısra 8*). [fənādi, -di]

Əhri bu cərh-i qədimü'l-bīnā
Eyləyə bir ləhzədə anı **fənā** (*Mesnevi 5, Mısra 22*). [*fənā,]*

Yeddi yüz il 'ömr ilə olan **fənā**
Bizlərə nə eyləyəcəkdür vəfā (*Mesnevi 5, Mısra 25*). [*fənā,]*

Dünyā üzi sər-be-sər **fənādur**
Bir yaxşılıq adı kim bəqādur (*Mesnevi 8, Mısra 61*).
[*fənādur, -dur]*

Hər nə olsun gedəcəksən bu **fənā** dünyādən
Bārī bir 'işrət elə çəkmə gəm-i bī-cādən (*Mesnevi 15, Mısra 21*). [*fənā,]*

Yəqin eyləmişəm imdi gāfil olduğunı
Fənāyə verdi firāqunlə hāşil olduğunı (*Tahmis 2, Mısra 18*).
[*fənāyə, -y, -ə]*

fənā: *Hoşa gitmeyecek durumda olan, istenen veya gereken nitelikte bulunmayan, kötü, bet.*

Cəhānun dövlətin çoh istəyən əşhāslar bi'llāh
Fənādur çün bunun təlībləri dīvānə sərsəmdür (*Gazel 41, Mısra 8*). [*fənādur, -dur]*

fəqih-i mədrəsə: *Medresenin fıkıh alimi.*

Fəqih-i mədrəsə yā şeyh-i hənqāh yüz il
'İbādət etsə dili zikr-i Haqqə əgmədür (*Gazel 73, Mısra 7*).
[*fəqih-i mədrəsə,]*

fəqir: *Yoksul (kimse), muhtaç, fukarā.*

Fəqir ü əğniyə şāh u gədə olmaqa bā'is nə
Bilən yohdur bu əmri līk munda sirr-i mübhəm var (*Gazel 70, Mısra 7*). [*fəqir,]*

Bī-mə'rifət gənidi **fəqir** əhl-i mə'rifət
Fəqr ü gınā nədəndi bu dünyədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 5*). [*fəqir,]*

Yandursə əgər ot nədi təqşiri **fəqirün**
Bəs rüz-ı əzəl ondə hərərət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 33*). [*fəqirün, -ün]*

'Ālim-i şā'irəm dərvīş ü **fəqir** ü müztər
Hansı vəch ilə desən mən o sayāq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 13*). [*fəqir,]*

Çün **fəqirün** yüzidür hər iki dünyədə qara
Kərəminlə bu qara yüzimi aq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 9*).
[*fəqirün, -ün]*

Gün-bə-gündən eləsün Bārī Hudā 'ömrin uzun
Kərəmindən eləyüb cümlə **fəqiri** məmnün (*Mesnevi 6, Mısra 32*). [*fəqiri, -i]*

fəqir ü mün'im-i əhl-i zəmənə: *Zamane ehlinin zengin ve fakiri.*

Fəqir ü mün'im-i əhl-i zəmənənün birisi
Tapulmayur çatə gəm günlərində imdādə (*Kaside 18, Mısra 11*). [*fəqir ü mün'im-i əhl-i zəmənənün, -n, -ün]*

fəqir-i hātəmdür: *Hatəm-i Tai'nin dilencisi.*

Diyār-ı mə'rifət ol mülkdür kim ol yerdə
Həqir Zāl idi Rüstəm **fəqir-i Hātəmdür** (*Gazel 73, Mısra 11*). [*fəqir-i hātəmdür, -dür]*

fəqir-i sən: *Zavallı sen.*

Lütf ilə gəldi niqə dedi ey **fəqir-i sən**
Qıl bir nəzər cəhānə nihān āşkərdə (*Kaside 19, Mısra 15*).
[*fəqir-i sən,]*

fəqr: *Fakirlik, yoksulluk.*

Birisi **fəqr** ü biri dövlətilə olmaqlıq
Təmām əhl-i cəhānə bu sirr mübhəmdür (*Gazel 80, Mısra 15*). [*fəqr,]*

O kəs kim 'ārif ü fāzildi görməz
Gəm ü **fəqrün** əlindən bir rəhālıq (*Gazel 112, Mısra 6*).
[*fəqrün, -ün]*

Bī-mə'rifət gənidi fəqir əhl-i mə'rifət
Fəqr ü gınā nədəndi bu dünyədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 6*). [*fəqr,]*

'ārifləri **fəqr** içrə gəm ü güşşədə qoydun
Bī-mə'rifəti şāhib-i qüdrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 15*). [*fəqr,]*

Hardə olə 'ārif-i zü'l-əhtidā
Cərh-i fələk **fəqrə** qılır mübtəlā (*Mesnevi 10, Mısra 20*).
[*fəqrə, -ə]*

Ya **fəqr** u fəqə necədi yā sīm u zər nədür
Ya rāhət-i Hızir nədü rənc-i səfər nədür (*Muhammes 2, Mısra 9*). [*fəqr,]*

fərag: *Rahatlık, dinlenme; Bırakma, vazgeçme, terk etme.*

Neylüm bəhār olubdı köñüldə **fərag** yoh
Gül-gəşt-i gülsitān təməşā-yı bāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 1*).
[*fərag,]*

fərag-i bāğ u nəsrin: *Yaban gülü ve bahçe rahatlığı, huzuru.*

Ləbün zikri baña şəhd ü şəkərdən dəli şirindür
Ruḥ u zülfün həyālī həm **fərag-i bāğ u nəsrindür** (*Gazel 56, Mısra 2*). [*fərag-i bāğ u nəsrindür, -dür]*

fəragət-i tən ü cān: *Can ve vücut huzuru.*

Fəragət-i tən ü cān məstliqdədür sâqī
Gözün fədâsı olum hüş-yār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 9*). [*fəragət-i tən ü cān,]*

fərahim elə-: *Bir araya gəlmək, toplanmaq.*

Mümkün olduqca **fərahim elə** əsbab-ı sürür
Mey ayəğin ələ al tã gətürə başına şür (*Mesnevi 15, Mısra 15*). [*fərahim elə,]*

fəramüş: *Unutmaq.*

Eyləyüb çünki **fəramüş** məni pîr-i muğān
Gör necə olmuşam ävārə-i şəhrā-yı Muğān (*Mesnevi 1, Mısra 9*). [*fəramüş,]*

fərasət: *Hemen anlama, çabuk kavrama, zihin uyanıqlığı, anlayış, sezgi, iz'an.*

Bu 'əsrdə çün mə'rifəti 'eyb sanurlar
Çün belədi iş fəhm ü **fərasət** nə içündür (*Gazel 68, Mısra 16*). [*fərasət,]*

Fikr eylə dərssiz olu mı həsil 'elmlər
Tə'limsiz cəhəndə tapan yol **fərasəti** (*Kaside 2, Mısra 8*). [*fərasəti, -i]*

Dutubdı 'ərşə-i āfāqı cümlə hikmət ü 'elm
Çıhur səməyə hələ'iq bugün **fərasətdən** (*Kaside 15, Mısra 4*). [*fərasətdən, -dən]*

Bizim bu mülkdə bî-mə'rifət belə qalmaz
Dolar mürür ilə yüz 'elm ü min **fərasət** ilə (*Kaside 20, Mısra 36*). [*fərasət,]*

Müsəhhər etdi 'ulüm ilə fîl ü bəbr ü pələng
Əsir qıldı **fərasət** nəhəng dəryanı (*Kaside 23, Mısra 44*). [*fərasət,]*

Yüzdən birinin yoluđı bu ovqətdə fəhmi
'Elm ü ədəb ü fəhm ü **fərasət** hara getdi (*Kaside 24, Mısra 12*). [*fərasət,]*

fərhād: *Ferhat ilə Şirin, konusunu Hüsrev ü Şirin adlı İran öyküsündən almışdır. Gerek Hüsrev ü Şirin gerek Ferhad ilə Şirin, İran və Türk Dîvan şairləri tərəfindən mesnevi biçimində yazılmışdır.*

Verdi cān **Fərhād** Şirinin vəfāsın görmədi
'Əqlə bağ gör mäh-rülərdən vəfā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 9*). [*fərhād,]*

Fərhād ilə Məcnün qaçubən çöllərə düşdi
Žü'ī kimi bu 'ərşədə mən tã ki səs etdim (*Gazel 130, Mısra 11*). [*fərhād,]*

Hosrovā şəkkər-dəhənlər könlünü **Fərhād** tək
Dağlayubdur rəşk ilə ol lə'l-i şirinin sənün (*Gazel 154, Mısra 7*). [*fərhād,]*

Nə etməmiş buni Məcnünə yā ki **Fərhādə**
O cövr ü zülm ki 'eşq içrə sən baña qıldun (*Gazel 167, Mısra 9*). [*fərhādə, -ə]*

Əgər **Fərhād** tək zəhr içdün isə yār-ı Şirinlə
Vəlikən şükr qıl əhır nəfəs dildərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 11*). [*fərhād,]*

Olə Hosrov edə şirīn ü şəkərlə 'işrət
Tə'nə bir şürətə bənd olmaqə **Fərhādə** qılə (*Gazel 215, Mısra 10*). [*fərhādə, -ə]*

Dəm-bə-dəm **Fərhād** Şirīn-ləblərindən qan yeyüb
Qeys Leylā türresī yədilə bəs qara geyüb (*Tahmis 3, Mısra 11*). [*fərhād,]*

fərhādvār: *Ferhat gibi.*

Şirīn-ləbündən eyləmə nevmidi Žü'ini
Fərhādvār yār-ı vəfədəriñam sənün (*Gazel 165, Mısra 14*). [*fərhādvār,]*

fərhādvəş: *Ferhat gibi.*

Bisütün-ı cismimə yüz tışə-i möhnət uran
Həstə cān **Fərhādvəş** Şirīn zəbānun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 4*). [*fərhādvəş,]*

fər'ī: *Bir kökten, bir asıldan ayrılan kolların her biri, asıl olmayan, şübe. Asla değil fer'e âit olan, ayrıntılarla ilgili olan, şübe, dal ve kollara âit bulunan.*

Atuban dînin üşülin eləyüb **fər'ī** uşul
Bî-dəlîl eylləsən hər nə desə anı qəbül (*Mesnevi 9, Mısra 49*). [*fər'ī,]*

fərmān: *Emir, buyruk.*

Təvāf-ı küyī fərah-bəhşdir o məh-rüyun
Mən istetā'də **fərmānı** həlqə yəzdānun (*Gazel 155, Mısra 8*). [*fərmānı, -ı]*

Žü'ī nə eylləyübdü saña bilməzəm ki var
Hər bəhüşundə qətlinə **fərmān** nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 12*). [*fərmān,]*

fərmāvişāt: *Emretmə, buyurma.*

Gərək **fərmāvişātun** qənd olaydı
Fərhədən cān u dil pür-hənd olaydı (*Mesnevi 3, Mısra 9*). [*fərmāvişātun, -un]*

fərq: *İki şeyin birbirindən ayrılmasını sağlayan değişik taraf, başkalık, farklılık.*

Gər var isə gözi vəlī ə'mādi bāṭini
Bir **fərq** verməyür gül-i həmrāyə hārdan (*Gazel 176, Mısra 8*). [*fərq,]*

Ey kəş doğmayaydı bizi mādər-i cəhān
Yā **fərq** verməyən qılə leyli nahārdan (*Gazel 176, Mısra 10*). [*fərq,]*

Həqiqət 'āləmində yoh təfəvüt zərrə miqdārı
Nə **fərqi** yā Menātə qulluq et yā Lāt u 'Uzzāyə (*Gazel 212, Mısra 12*). [*fərqi, -i]*

Həq saña 'əql verübdür budur əqdi sənün
Ki bununlə verəsən **fərqini** hər nīk ü bədün (*Mesnevi 9, Mısra 36*). [*fərqini, -i, -ni]*

fərq-i cəhān: *Dünyanın başının tepesi.*

İlāhī eylə gün-gündən füzün 'ömrün cəlālın kim
Səhāb-ı şəfqətin **fərq-i cəhānə** səybān qılmış (*Kaside 11, Mısra 32*). [*fərq-i cəhānə, -ə]*

fərr-i fir'ovun: *Firavun iktidarı.*

Bəhş edübdür neçə hər tīnətə **fərr-i Fir'ovun**
Eləyübdür neçə Mūsā şifəti çöldə şubān (*Kaside 14, Mısra 7*). [*fərr-i fir'ovun,]*

fərs: *Yayma, serme, döşəmə.*

Tā o yār-ı növ-ḥəṭ ü āhū vəşim seyr eyləsün
Səbzələr istəbrəq ilə **fərs** edüb səhrā yüzün (*Gazel 170, Mısra 8*). [*fərs,]*

Fərs ü fūrüş zīnəti istəbrəq ü hərīr
Huddām-ı bəzm-i ḥāş həqiqətdə hūr idi (*Gazel 246, Mısra 9*). [*fərs,]*

fərs et-: *Döşəmək, sermek, kaplamak.*

Tā o yār-ı növ-ḥəṭ ü āhūvəşim səbr eyləsün
Səbzələr istəbrəq ilə **fərs edüb** səhrā yüzün (*Gazel 148, Mısra 8*). [*fərs edüb, -üb]*

fərs-i istəbrəq: *İstəbrak (Sırma ilə dokunmuş bir cins kalın kumaş) kilimi, döşəməsi.*

Müjdə olsun kim gəlüb dünyāyə Nov-rüz bayramı
Fərs-i istəbrəq salub səhrāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 2*). [*fərs-i istəbrəq,]*

fərs-i rəh: *Yol zemini.*

Hər zərrə ḥāk bir şənəmün al yuvaqıdur
Fərs-i rəh olmuş imdikinin rəh kənārına (*Gazel 207, Mısra 16*). [*fərs-i rəh,]*

fərs-i sündüs: *İpek kumaştan kilim.*

Təzə ziynət verüb övzā'-ı gülüstānə bəhār
Fərs-i sündüs döşüyüb şəhn-i dil-i cənə bəhār (*Mesnevi 15, Mısra 4*). [*fərs-i sündüs,]*

fərs-i zümürürd: *Zümürüt döşəmə, yeşil halı.*

Səbzə şalub **fərs-i zümürürd** yərə
Təht qurub gül qoyub əfsər sərə (*Mesnevi 5, Mısra 33*). [*fərs-i zümürürd,]*

fəryād: *Yüksek sesle ve kuvvetle bağırma, bağırtı, haykırış, çığlık, âvâze, figan.*

Gər səni gördükdə Zū'î nālə eylər incimə
Rəsmdür **fəryād** edər gördükdə gülşən 'əndəlīb (*Gazel 18, Mısra 10*). [*fəryād,]*

Qaşun həyālī ilə qāmətim kəmānə dönüb
Tərannümüm dəhī **fəryād** ilə fəğānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 2*). [*fəryād,]*

Əl üz ey məh cəfādan rəh-güzār-ı zülmdən pā çək
Nə cövr et 'āşiq-i zārə nə **fəryādından** izā çək (*Gazel 116, Mısra 2*). [*fəryādından, -i, -n, -dan]*

Gecələr kim qayd-i zülfiñ ey pəri yād eylərəm
Tā səhər divānələr tək ay u **fəryād** eylərəm (*Gazel 127, Mısra 2*). [*fəryād,]*

Yalqız döğül bu nālə vü **fəryādim** ey pəri
Öz könlüm içrə sənə qılub şöhbət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 13*). [*fəryādim, -im]*

Gər biləydim ki edər ol büt-i bī-mehrə əsər
Dəm-bə-dəm nālə vü **fəryād** u fəğān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 6*). [*fəryād,]*

Bād-ı şəbā yetürmədi Zū'î fəğānını
İnşāf edüb bu növ' ilə **fəryāda** gəlmədin (*Gazel 166, Mısra 10*). [*fəryāda, -ə]*

Nədən artub bu gecə könlümün **fəryād** u fəğānı
Məgər şānə dağıtmış yā şəbā zülf-i pərişānı (*Gazel 252, Mısra 3*). [*fəryād,]*

Sizə hər gündə deyür məktəb [ü] məktəb İrşād
Mollā Nəsrə`d-din edir ḥikmət ilə yüz **fəryād** (*Mesnevi 9, Mısra 82*). [*fəryād,]*

fəryād-ı cən-süz: *Can yakan inleme.*

Geyriyə yār olmaqındur Zū'î-i sər-gəştəyə
Çəkdürən **fəryād-ı cən-süz** u fəğān u nālələr (*Gazel 48, Mısra 10*). [*fəryād-ı cən-süz,]*

fəryād [u] əfğān: *İztirap inlemesi.*

Bəhār əyyāmıdır baḥ gör gülüstān içrə bülbullər
Gəlbübdür gül həvāsılə necə **fəryād [u] əfğānə** (*Kaside 22, Mısra 4*). [*fəryād [u] əfğānə, -ə]*

fəryadə çat-: *İmdada yetmek.*

Dünən təzərrü' ilə belə 'əqldən sordum
Cəhəndə kimdi **çatan** belə gündə **fəryadə** (*Kaside 18, Mısra 16*). [*fəryadə çatan, -an*]

fərz: *Şart ve gerekli olan şey.*

Bu 'əməllər ki sənün var nə deyüm tül u dirəz
Fərz olubdur saña şeytən kimi lə'nət zāhid (*Gazel 39, Mısra 22*). [*fərz,]*

fərzānə: *Âlim, bilgin, hakîm, feylesof.*

İçüb mey məst olub 'äləm gəmin bir zərrə çəkməzdük
Həqiqət 'äləmində 'əqil ü **fərzānə** olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 6*). [*fərzānə,]*

Dünyə vü əhīrət işi mübhəmdī dəhrdə
Həll etməyüb bu müşkili **fərzānənin** biri (*Kit'a-ı Kebir 6, Mısra 6*). [*fərzānənin, -n, -in*]

fərz-i 'əql: *Aklın yükümlülüğü/gereği.*

Māt qıldı məni fīl-i fələk-i kəc-rəftār
Fərz-i 'əql açmaq içün beydāqını yoh cür'ət (*Kaside 5, Mısra 26*). [*fərz-i 'əql,]*

fərəh: *Hoşa giden bir haldən duyulan zevk, gönül açıklığı, sevinç, sevinmə.*

Gərək fərmāyişātun qənd olaydı
Fərəhdən cān u dil pür-hənd olaydı (*Mesnevi 3, Mısra 10*). [*fərəhdən, -dən*]

Sən edən fışqların nəş'əsi yoh ləzzəti yoh
Meydə var zövq ü **fərəh** 'işrət ü ləzzət zāhid (*Gazel 39, Mısra 18*). [*fərəh,]*

Cānə **fərəh** idi mey ilə şürət-i zibā
Şürət pozulub rüh itüb cān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 19*). [*fərəh,]*

Şəd-heyf ki bu çərḥ-i müḥālif-i sitəmdən
'Eys ü **fərəhim** möhnət-i hirmānə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 14*). [*fərəhim, -im*]

fərəh-bəhş: *Ferah veren, iç açıcı.*

Təvāf-ı kūyi **fərəh-bəhşdir** o məh-rüyun
Mən istetā'də fərmāni həlqə yəzdānun (*Gazel 155, Mısra 7*). [*fərəh-bəhşdir, -dir*]

fərəh-fəzā: *Sevinç arttıran.*

Hər ləfzi qönçə mə'nisi gül tək **fərəh-fəzā**
Ohşatsam 'eyb yohdı gülüstānə ey Gərib (*Kaside 3, Mısra 5*). [*fərəh-fəzā,]*

fərək: *Düşman.*

Fərək əhvāl-i mən-i müztəri bīmār elədi
O cəfāni ki bana eylədi əğyār ölürem (*Müseddes 2, Mısra 13*). [*fərək,]*

fəşāhət: *İfādədə, kelimelerden her birinin ve bu kelimelerden meydana gelen cümlelerin lafız, mánâ, âhenk ve kurallara uygunluk bakımından yerinde, düzgün ve doğru olması durumu; dilin söylenmesi güç, âhenksiz, alışılmamış kelimelere, yadırganacak yabancı sözlere, kusurlu cümle, mecaz ve terkiplere yer verilmemesi sûretiyle açık, duru ve doğru kullanılması.*

Şüca'ətdə Rüstəm-i Zālī kimi
Fəşāhətdə ləhcəsi bülbül kimi (*Mesnevi 4, Mısra 52*). [*fəşāhətdə, -də*]

fəşānə-i məcnūn: *Mecnun efsanesi.*

Köñül **fəşānə-i Məcnūn** həkəyətində sənün
Məzāq-ı Həsrova Şirīn rəvāyətində sənün (*Gazel 174, Mısra 1*). [*fəşānə-i məcnūn,]*

fəşānə: *Efsānə sözünün eski metinlerde rastlanan bir şekli. Aslı olmayan hikaye.*

Firdövs ümīdində köñül aldanmə vā'izə
Firdövs vəşl-i yārdı bāqī **fəşānədür** (*Gazel 89, Mısra 8*). [*fəşānədür, -dür*]

fəsl: *Mevsim.*

Həmī 'ömrün qışı çatmış mənə həm qış **fəşli**
Belə əhvālə necə şəbr eləsin pəs bīmār (*Kaside 6, Mısra 5*). [*fəşli, -i*]

Gər həzān **fəşlidi** ləkin qədəməndən biz içün
Növ-bəhār oldı cəhān mövsüm-i büstān oldı (*Kaside 17, Mısra 25*). [*fəşlidi, -i, -di*]

'Ömr ilə dünyāyə çü yoh 'etibār
Qoymə keçə **fəşl** ü gül ü lələzār (*Mesnevi 5, Mısra 32*). [*fəşl,]*

fəsl-i bəhār: *Bahar mevsimi.*

Şirīn kəlāmı hətīr-i fərmədə dəğ idi
Fəsl-i bəhār məskənimiz tərīf-i bağ idi (*Müseddes 1, Mısra 4*). [*fəsl-i bəhār,]*

Be-həmdü'llāh cəhəndə təzədən **fəsl-i bəhār** olmuş
Sitəbrəq-püş u sündüs-i cəmə dəşt ü kühsār (*Gazel 101, Mısra 1*). [*fəsl-i bəhār,]*

Keçürdə **fəşl-i bəhārı** riyāz-ı rızvān tək
Behişt-i 'ədni mülhəyyā edə bu dünyədə (*Kaside 18, Mısra 5*). [*fəşl-i bəhārı, -ı*]

fəşl-i dey: *Kış mevsimi.*

Çəkməyübdür **fəşl-i dey** bülbül gül-i rə'nā gəmin
Eylə kim hicrində mən çəkdim o bī-pərvā gəmin (*Gazel 156, Mısra 1*). [*fəşl-i dey,]*

fəşl-i gül: *Gül mevsimi.*

Demün kim **fəşl-i gül** vardur şəfəsi bağ u bustānun
Nə zövqi bir gül üzlü yārsız seyr-i gülüstānun (*Gazel 149, Mısra 1*). [*fəşl-i gül,]*

Şəd-heyf keçdi **fəşl-i gül** ü mövsüm-i bəhār
Bir dil bilən müşāhib ü bir məhrəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 11*). [*fəşl-i gül,]*

fəşl-i gülüstān: *Gül bahçesi mevsimi.*

H'osdı 'uşşāqə tamāşā-yı gül-i rüyun əgər
Yüz min ay u il keçüb **fəşl-i gülüstān** olmasa (*Gazel 13, Mısra 6*). [*fəşl-i gülüstān,]*

H'osdı 'uşşāqə tamāşā-yı gül-i rüyun əgər
Yüz min ay u il keçüb **fəşl-i gülüstān** olmasa (*Gazel 197, Mısra 6*). [*fəşl-i gülüstān,]*

fəşl-i həzān: *Sonbahar mevsimi.*

Fəşl-i həzān Olubdı bizim növ-bəhārımız
Bülbüllərin fəğāni idi çəng ü tārımız (*Müseddes 1, Mısra 15*). [*fəşl-i həzān,]*

Bāğ-ı hüsündən 'ināyət eylə bir gəl 'āşiqə
Olməmiş **fəşl-i həzān** gül-gəşt-i gülzārun sənün (*Gazel 179, Mısra 8*). [*fəşl-i həzān,]*

fəşl-i şitā: *Kış mevsimi.*

Fəşl-i şitā otaqdə tənbur u tār ilə
Olcaq bəhār mənzilimiz gülsitān idi (*Gazel 242, Mısra 5*). [*fəşl-i şitā,]*

fəşl-i zimistān: *Kış mevsimi.*

Şəbr eylə köñül möhnət-i hicrān belə qalmaz
Nov-rüz olı bu **fəşl-i zimistān** belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 2*). [*fəşl-i zimistān,]*

fətiḥ: *Fethetmek.*

Rüstəm-i təb'īm olə tā məst-i cām
Fəth edə 'əqlim cəhānı tēmām (*Mesnevi 5, Mısra 4*). [*fətiḥ,]*

fəvərān: *Kaynayıp fişkırma.*

Gəlmişdi bəhr-i nəzmün **fəvərānə** ey Gərīb
Saçmışdı hər tərəf neçə dürdānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 1*). [*fəvərānə, -ə*]

fəzā-yı vəsl: *Kavuşma gökyüzü.*

Diyār-ı hicrdə seyl-i sitəmdən oldı hərāb
Fəzā-yı vəşldə ābād gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 10*). [*fəzā-yı vəşldə, -də*]

fəzilət: *Dürüstlük, iffet, nāmus, merhamet, alçaq gönüllülük, yiğürlük, sadakat, adālet, kerem ve ihsan gibi ahlākī meziyetlerin hepsine birden verilen isim, erdem.*

Açar hər bir həsīs ədnāyə imdi
Fəzilət şahibi dəst-i gədalıq (*Gazel 112, Mısra 4*). [*fəzilət,]*

fəzl: *Alıcenaplıq və cömertlik, iyilik, lutuf, kerem.*

Nāyāb olubdı dəhrdə ərbāb-ı mə'rifət
Düşmüş o qədər **fəzl** ü hünər e'tibārdan (*Gazel 176, Mısra 4*). [*fəzl,]*

Çün yohdı **fəzl** ü mə'rifət ü şe'rə müştəri
Bī-qədr ü nə-rəvāc olub zəhr-i mārđan (*Gazel 176, Mısra 11*). [*fəzl,]*

Kāfi olur mı şānuvə gər gəlsə Həqqdən
Fəzlün zühürə qılmaqə yüz qul fekā Əlī (*Kaside 1, Mısra 30*). [*fəzlün, -ün*]

'Ərz qıl hālıvı ol hān-i 'əzīmü' ş-şānə
Ki 'ulüm u hünər ü **fəzlədi** şahib-miknət (*Kaside 5, Mısra 34*). [*fəzlədi, -ə, -di*]

Dedi güyā ki aqadan həbərsizsən o aqa kim
Mütəvəvəl **fəzl** mə'nāsını kövn zərrə bəyān qılmış (*Kaside 11, Mısra 18*). [*fəzl,]*

Sipih-r-i 'izzət ü H'urşid **fəzl** ü cüd Mīr Mehdī
Ki həsən həlqəni Həq rəşk-i firdövs-i cənān qılmış (*Kaside 11, Mısra 21*). [*fəzl,]*

Hüdāvənd-i cəhān ol bāğə zātın bağbān qılmış
Kəməl ü 'elm ü **fəzl** ü cüd bir bāğ-ı dil-ārādur (*Kaside 11, Mısra 23*). [*fəzl,]*

Ey gülüstān-ı fəzilətdə Birāhīm-i zəmən
Fəzldə şahid-i 'ədildi tēmām-ı cəhān (*Kaside 14, Mısra 2*). [*fəzldə, -də*]

Rə'īs-i şəhr-i səhāvət əmīr-i mülk-i 'əfā
Ki **fəzldə** dögi həmtā-yı Hātəm-i Tā də (*Kaside 18, Mısra 22*). [*fəzldə, -də*]

Var vücūdundə çün hüdā-dədə
Cümlə **fəzl** ü kəməl āmādə (*Mesnevi 2, Mısra 42*). [*fəzl,]*

Gər hünər kəsbi içün əlli il dil-hün oləsən
Arturub **fəzl** ü hünər 'elmdə ceyhün oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 14*). [*fəzl,]*

fəzl-i cūd: Cömertlik lütfü.

O nəcibü'l-nücebā cūd Səttār Bəg kim
Fəzl-i cūd ilə adı şöhrət-i Şirvān oldu (*Kaside 17, Mısra 22*).
[*fəzl-i cūd,]*

fəzl-i dāniş-i rəh-bər: *İrfan faziletinin yol göstəreni.*

Səlam olə saña ey **fəzl-i dāniş-i rəh-bər**
Səlam olə saña ey müqtədər -i əhl-i hünər (*Mesnevi 14, Mısra 3*). [*fəzl-i dāniş-i rəh-bər,]*

fəzl-i mə'rifət kəni: *Hünər, marifət fazileti madeni.*

Səlam olə saña ey **fəzl-i mə'rifət kəni**
Səlam olə saña ey Zü'l-i hərin cāni (*Mesnevi 13, Mısra 5*).
[*fəzl-i mə'rifət kəni, -i]*

Səlam olə saña ey **fəzl-i mə'rifət kəni**
Səlam olə saña ey Zü'l-i hərin cāni (*Mesnevi 14, Mısra 5*).
[*fəzl-i mə'rifət kəni,]*

G/Ğ

ğafil: *Çevresindən və gerçəklerden habersiz olan, yapacağını və bundan dolayı başına geleceğini önceden düşünmeyip ihməl edən, gəflətdə bulunan, dalgın, dikkətsiz və düşüncesiz (kimse), basiretsiz, aymaz.*

Özi **ğafildi** məğər əyə-i lə yəğtəbdən
Kim edir gündə həzər ədəmə gıybət zāhid (*Gazel 39, Mısra 3*). [*ğafildi, -di]*

Yəqin eyləmişəm imdi **ğafil** olduğunı
Fənāyə verdi firāqunlə həşil olduğunı (*Tahmis 2, Mısra 17*).
[*ğafil,]*

Sənünçün dənədür dünyədəki ləzzətlər ey **ğafil**
Dürüst etsən nəzər zımnında yohdur dəmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 3*). [*ğafil,]*

Şəbə sölə özün ol **ğafil-i dil ağahə**
Ki **ğafil** olma əhəbbədən ey rəfiq-i müdām (*Gazel 129, Mısra 22*). [*ğafil,]*

Ğafil qəzadən əhırı günlərdə qismətim
Nər-i səqər nişanı hərəbə muğān idi (*Gazel 242, Mısra 13*).
[*ğafil,]*

Yəqin budur əhır dūr olub mehr ü vəfā zā'il
Bu həm bir zülmdür kim yār olur 'uşşāqdan **ğafil** (*Tahmis 1, Mısra 22*). [*ğafil,]*

Bilmən ki başa nəz eləyür yā ki sitəmdür
Ğafil ki ölər yār mən-i müştəri görcək (*Gazel 117, Mısra 4*).
[*ğafil,]*

ğafil-i dil ağah: *Gönül bilen gafil.*

Şəbə sölə özün ol **ğafil-i dil ağahə**
Ki **ğafil** olma əhəbbədən ey rəfiq-i müdām (*Gazel 129, Mısra 21*). [*ğafil-i dil ağahə, -ə]*

ğah: *"Gāh ... gāh ..." bağlacı. Bazen, ara sıra.*

Ğah e'cāz-ı Məsīhāni ləb-i lə'lündə **ğah**
Mö'cüz-i Mūsāni ruhsārundə izhār eylədün (*Gazel 181, Mısra 5*). [*ğah,]*

Ğah e'cāz-ı Məsīhāni ləb-i lə'lündə **ğah**
Mö'cüz-i Mūsāni ruhsārundə izhār eylədün (*Gazel 181, Mısra 5*). [*ğah,]*

Gəh dolanub başına ol kākül-i müşkīni tək
Ğah qurb-ı vəşldə būs u kənārım var idi (*Gazel 225, Mısra 4*). [*ğah,]*

ğahi: *"Geh ... gehi/gāhi ..." bağlacı. Bazen de, kimi zaman da.*

Gəh dutar hürşid-rüyın sehr ilə **ğahi** açar
Necə cādūdur nigārım zülf-i müşkīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 5*). [*ğahi,]*

Ğahi həyāl-i tūrrə-i mərəğül-i yār ilə
Picān berəm çü mār ke başəd dərün-e nār (*Kaside 9, Mısra 11*). [*ğahi,]*

ğalibā: *Herhalde, sanırım, ihtimal ki, zannıma görə.*

Ey Füzüli müttəşil dövrən mühəlifdūr başa
Ğalibā ərbāb-ı iste'dādı dövrən istəmər (*Tahmis 3, Mısra 20*). [*ğalibā,]*

ğarət: *Yağma, çalıp alma, talan.*

Bahəndə nəz ilə çeşmün qılır 'əcəb **ğarət**
Gələn zəməndə qiyāmə qədün qiyāmət edər (*Gazel 60, Mısra 3*). [*ğarət,]*

Dutub sipəh müjə-i Türkmān-i qātildən
Açubdı **ğarət** içün rüzgārə dəst gözün (*Gazel 158, Mısra 6*).
[*ğarət,]*

Nədəndi müzi-i heyvān tək tökürsən qan
Saña nə həşil olur belə qətl ü **'ğarətdən** (*Kaside 15, Mısra 18*). [*'ğarətdən, -dən]*

ğarət ol-: *Yağmalanmaq; Ölmək.*

Dünyā köçübdü əhīrətə bir zəhīrə qoy
Cān nəqdi Zü'iyə nə qədər **ğarət olmamış** (*Gazel 105, Mısra 14*). [*ğarət olmamış, -ma, -mış]*

ğavğā: *Döğüşmə, gürültü.*

Söle ey Bād-ı şəbā ol büt-i məh-sīmāyə
Ki salubdur məni məstānə gözün **ğavğāyə** (*Gazel 194, Mısra 2*). [*ğavğāyə, -y, -ə*]

Bir tərəf şavt-ı bələbil bir tərəf āvāz-ı tār

Ğülğül-i mīnā salur bağ gör nə **ğavğālar** genə (*Gazel 217, Mısra 8*). [*ğavğālar, -lar*]

ğayd: *Zincir, bağ.*

Rüz u şəb birdi baña **ğayd** u sələsil içərə
Mürğ-i dil tā hamısı zülf ü ruḥ-i yāra düşüb (*Gazel 17, Mısra 7*). [*ğayd,]*

ğāvət-i dərd: *Dərdin çoxluğu.*

Kimə izhār eləyim **ğāvət-i dərdim** bilsün
‘ārif anlar nədi bu nūktə ki yārim getdi (*Gazel 248, Mısra 9*). [*ğāvət-i dərdim, -im*]

ğazet: *Gazete.*

Bir Zū‘ī-i fəqir döğüldür **ğazetçilər**
Hər gün deyür cəmə‘ətə belə nəşihəti (*Kaside 2, Mısra 35*). [*ğazetçilər, -çi, -lər*]

O söz ki sən onı bir ildə hiç bilməzdün
Ğazet verür həbər in gündə yüz hekāyət ilə (*Kaside 20, Mısra 14*). [*ğazet, -də*]

Budur bir qa‘əmiz ey həyāt-ı cān-pərvər
Ğazetdə dərc elə bu şe‘ri bir kināyət ilə (*Kaside 20, Mısra 48*). [*ğazetdə, -də*]

ğecə: *Güneş battıktan sonra başlayan və gün ağarıncaya kadar süren karanlık zaman.*

Mihr-i ruḥun həvəsi ilə Zū‘ī-i fikār
Gündüz günə qılır **ğecə** meh-tābə ilticā (*Gazel 11, Mısra 10*). [*ğecə,]*

Gecə gündüz gəm-i hicrānını çəksəm h‘oşam zīrā
Məqām-ı vəşldə şəd şükr kim būs u kənārım var (*Gazel 45, Mısra 3*). [*ğecə,]*

Zülf-i həvəsi ilə basır qara **ğecələr**
Həli həyālī ilə günüm həm qara keçər (*Gazel 51, Mısra 5*). [*ğecələr, -lər*]

O məh bənımlə olan **ğecə** bəzmdə deyürəm
Ki āftāb meyimdür hilāl cāmımdur (*Gazel 55, Mısra 7*). [*ğecə,]*

Fırqətündə āh-ı cānsüz u fəğānımdan mənim
Gecələr ey məh-liqə gərdün-ı gərdān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 6*). [*ğecələr, -lər*]

Gecə günüz keçinürdi nəşāt ilə həlīm
Nə fikr-i rövzə nə bīm-i ‘əzāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 11*). [*ğecə,]*

H‘oşā o məhlə həm-bistər olduqum **ğecələr**
Cəməli şam‘inə həkistər olduqum **ğecələr**

Gəhī cəməlinə gəh küfr-i zülfə səcdim idi
Gəhī müsəlmān gəh kəfir olduqum **ğecələr**

Gecəm günüz tək olurdu şu‘ā‘ rüyundan
O məh-rüy ilə həm-sāğər olduqum **ğecələr**

Əlimdə şişə-i mey ol pəri baña təşhīr
Hanı o dəm bu şişət səhīr olduqum **ğecələr**

Dilimdə zikr-i ləbi əldə əf‘ī zülfü
Şikəstə Zū‘ī tək əfsüngər olduqum **ğecələr** (*Gazel 64, Mısra 1-10*). [*ğecəm, -m*]
Gecə günüz keçinürdi nəşāt ilə həlīm
Nə fikr-i rövzə nə bīm-i ‘əzāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 11*). [*ğecə,]*

Yandurur bəs ki məni hicr-i nigārım **ğecələr**
Mənim olmuş deyəsən rüz-şümārım **ğecələr**

Hüsən şərtini yekün etməsən ey məh təmām
Çıqma nöqsān gətürür hüsünüvə yārim **ğecələr**

Bəs ki zülf ü ruḥı fikrindədi könlüm yohdur
Nə günüz şəbr ü şəbātım nə qərarım **ğecələr**

Dəğ-bər-dəğ qoyur həl-i ruḥı sīnəm ara
Düşcəgin həfīrə ol lələ-‘izārım **ğecələr**

Dögi pərvānə kimi vəşl müyəssər Zū‘ī
Yansa də şam‘ kimi cān-figārım **ğecələr** (*Gazel 72, Mısra 1-10*). [*ğecələr, -lər*]

Hicrində hər **ğecə** baña yəvmü‘l-həsābdur
Hər gün qədün firāqı qiyāmət qiyām olur (*Gazel 77, Mısra 9*). [*ğecə,]*

Hər ildə gərçi dəhrdə bir lələzār olur
Tiflis içində hər **ğecə** yüz növ-bəhār olur (*Gazel 82, Mısra 2*). [*ğecə,]*

Gəlməyür çeşminə həlqün **ğecələr** zərrə yuqu
Bəs ki ey məh qıluram nələ vü əfğān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 7*). [*ğecələr, -lər*]

Ruḥ u gīsū-yı dil-bər görməyən gün gün hesab etmə
Qaqanqəsiz **ğecə** H‘urşidsiz Zū‘ī bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 10*). [*ğecə,]*

İlāhī var mı Zū‘ī tək cəhān bağında gəm çəkmiş
Gecə gündüz melek-i dərd ü gəm qüşşə-i hūn dutmuş (*Gazel 103, Mısra 10*). [*ğecə,]*

Şəd-həyf saldı fırqətə dövrān-ı kəc-mədār
Ol məh bənımlə bir **ğecə** həm-şəhbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 4*). [*ğecə,]*

O məhə çadrə salun **ğecələr** yanmaq içün
Şəm‘-i ruḥsārınə pərvānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 9*). [*ğecələr, -lər*]

Sən tək bir gözəl olmaqlıqə nəqqāş-i əzəl
Gecə gündüz məh ü H‘urşidə verür yüz şayqəl (*Gazel 126, Mısra 2*). [*ğecə,]*

Məndən artuq eyləyür səndən şikayət aşkār
Cövr ü bi-dadundan ey məh hər **gecə** dād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 12*). [*gecə,]*

Gecələr kim qayd-i zülfün ey pəri yād eylərəm
Tə səhər dīvānələr tək ay u fəryād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 1*). [*gecələr, -lər]*

Pərvin saçub ey mäh gözimdən **gecə** dā'im
Hicrində sürəyyā kimi bi-dār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 3*). [*gecə,]*

Ay u gün söyləməyüb mətləbi muğləqdi ki mən
Gecə gündüz gəm-i hicrān ilə āh vāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 4*). [*gecə,]*

Hər **gecə** yanur şəm' kimi hicrə Zū'ī
Tā ki salə bir gün başına sāyə cəmālun (*Gazel 147, Mısra 9*). [*gecə,]*

Bəs ki süzişin qılır hicrində nālə ey şənəm
Yandırur hər **gecə** āhim āsmānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 12*). [*gecə,]*

Qaranqu **gecələrə** səbr eylə Zū'ī tək
Dilərsən āhırı H'urşid tək munir oləsən (*Gazel 170, Mısra 9*). [*gecələrə, -lər, -ə]*

Gəm dəf'i həşil olmadı cām u şərābdan
Rövşən olur mı hānə **gecə** āftābdan (*Gazel 178, Mısra 2*). [*gecə,]*

Ol mäh ruhi görməməgim yaşıdı bi'llāh
Görək görürəm hər **gecə** əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 10*). [*gecə,]*

Zū'ī yanuram şəm' şifət ol məhi görək
Hər **gecə** gəzən nāz ilə əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 14*). [*gecə,]*

Olan dəmdə pərişān **gecələr** sevdā-yı zülfünlə
Çəkən Leylā gəmin Məcnūn-ı sər-gərdān düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 5*). [*gecələr, -lər]*

Gecə günüz çəkürəm intizārun ey məh-rū
Nə gün tāmām olacaq intizārim āhırdə (*Gazel 198, Mısra 5*). [*gecə,]*

Görmüşəm dün **gecə** hürşid-i dirəhşān yuhudə
Yetüşür vüslətə kim görsə bu 'ünvān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 1*). [*gecə,]*

Ləb-i şirīn şəkərbārivə verdim könlüm
Sanki oldım o **gecə** həsrov-i dövrān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 6*). [*gecə,]*

Qışın uzun **gecəsi** getdi dağlən Zū'ī
Bəhār ilə belə ol sərvi gül-'izār gələydi (*Gazel 235, Mısra 9*). [*gecəsi, -si]*

Nədən artub bu **gecə** könlümün fəryād u fəğānı
Məgər şānə dağıtmış yā şəbā zülf-i pərişānı (*Gazel 252, Mısra 3*). [*gecə,]*

Gecə meh-tābda həm-hvābə-i cānānə idim
Vəsl-i yār u mey-i şəhbāyə var idi 'ādət (*Kaside 5, Mısra 5*). [*gecə,]*

Mən etmişəm bunı yā kim bu iş müqəddər imiş
Bu fikr ilə **gecə** gündüz dəhi fikār oldım (*Kaside 12, Mısra 6*). [*gecə,]*

Çün cüyüş-i şəhü'l-leyl nümāyān oldı
Gecə gəldükdə yaqın həşr-i gərībān oldı (*Kaside 17, Mısra 2*). [*gecə,]*

Yohsə həm şöhbətüvi mütrib ilə tār edəsən
Gecələr qāim olub gündüz oləsən şāim (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 5*). [*gecələr, -lər]*

Dün **gecə** əndüh-i gəm u güşşədən
Danışurdum başə gələn qışşədən (*Mesnevi 4, Mısra 31*). [*gecə,]*

Həqqə edirdüm **gecə** mən bir du'ā
Oturmuşkən həstə-bəstə mübtəlā (*Mesnevi 4, Mısra 39*). [*gecə,]*

Gecə günüz gəm ü əndüh-i bi-şümār içrə
Neçə sipənd yanar şiddət ilə nār içrə (*Mesnevi 14, Mısra 13*). [*gecə,]*

Yād ol zəməni ki qara **gecəm** gün tək ağ idi
Günlər o günlər idi damāğ ol damāğ idi (*Müseddes 1, Mısra 23*). [*gecəm, -m]*

Gecə şübḥ oldı dur az zülf-i pərişānuvi aç
Şübḥ-i şərməndə ilə çək-i giriyanuvı aç (*Gazel 255, Mısra 1*). [*gecə,]*

Günüm **gecə** gözümə hər gülsitān sənsiz
Bəhārim ey gül-i növlḥiz kədər həzānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 7*). [*gecə,]*

get-: Gitmek, uzaklaşmak.

Əvvəlki hüsn cəzbəsi cānānədən **gedüb**
'Eys ü nəşāt güşə-i mey-hānədən **gedüb** (*Gazel 28, Mısra 1*). [*gedüb, -üb]*

Zū'ī-i bīmār-ı 'eşq oldun ölimdir cārəsi
Hər **gedən** geyri həyāl etmə ki bir dərmānı var (*Gazel 54, Mısra 10*). [*gedən, -ən]*

Gər cənnətə də imdiki ādəm **gedəcəksə**
Bi'llāh elə olsə mənə cənnət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 25*). [*gedəcəksə, -əcəksə, -sə]*

Hər kəsün adını sultān qoyəsən hān deyəsən
Bir ad ilə o **gedüb** Rüşdə sultān olmaz (*Gazel 90, Mısra 6*). [*gedüb, -üb]*

Gedər bu zövq şəfā gülşən-i cəmālundan
Olursan āhırı pəjmürdə mübtəlā kəzım (*Gazel 137, Mısra 13*). [*gedər, -ər]*

Olu yā Rəb bu ki mən rövze-i rizvānə **gedəm**
Rāhət-i cānım içün hıdmət-i cānānə **gedəm**

Qutarub məhbəs-i şəhrə-yı Muğān cövrindən
Rəşk-i firdövs-i bərin səhət-i Şirvānə **gedəm**

Hər ü hışak u qarağan-ı Muğāndan qutarub
Gül-i gülzār-ı Şamāhīdə gülüstānə **gedəm**

Qutarub sübhə şümār olmaqdan məsciddə
Səhn-i mey-hānədə nüş etməgə peymānə **gedəm**

Təngə gəldim bu riyā məslək olan zāhiddən
Ey hoş ol bəzm-i şəfā məşrəb-i rindānə **gedəm**

Məscid əhlində ki yolə zövq Hüdāyā n'olı bir
Güşə-i meykədədə məclis-i 'üfrānə **gedəm**

Žū'ī tək bang-ı mü'əzzindən olub əsüdə
Nəğmə-ı tār u daf ü bərbət-i hoş-h'vanə **gedəm** (*Gazel 140, Mısra 1-14*). [*gedəm, -əm*]
'Əvām həlq kimi şöhrət için ey Seyyid
Atub Hüdānı **gedüb** nāqış etmə ĩmānun (*Gazel 155, Mısra 10*). [*gedüb, -üb*]

Gedəndə görmədim ol āftāb ruhsārın
Qoyub köñüldə kədər çeşmim içrə nəm getdün (*Gazel 163, Mısra 11*). [*gedəndə, -əndə*]

Həzār heyf ki getdi o günlərim əldən
Ne'dim bu çərħün əlindən kimə **gedim** dādə (*Gazel 206, Mısra 8*). [*gedim, -im*]

Bu 'ərsə qalımıyā hālī hərifdən yā Rəb
Gələb **gedübsə** də ol şəh-süvār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 8*). [*gedübsə, -üb, -sə*]

Gərəz bu dörd ü belā cümləsi **gedər** Žū'ī
Tərəhhüm eyləyübən gər o yār yārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 13*). [*gedər, -ər*]

Tapson səbəb bu cəhl **gedüb** 'elm gəlməyə
Hansı tərəiqdür bu 'ulūmun tərəiqəti (*Kaside 2, Mısra 5*). [*gedüb, -üb*]

Özi behiştə **gedib** var özi kimi hələfi
Eşitcəgin bunı h'os-hāl-ı rüzgār oldım (*Kaside 12, Mısra 15*). [*gedib, -ib*]

Gedüb izhār elə ol sərvərə hāl-i zārın
Tā kifayət edə hər nəhv saña olsə mərəm (*Kaside 13, Mısra 27*). [*gedüb, -üb*]

Gəlmişəm getməgimə yohdı kərāim ki **gedim**
Bu də bir məs'ələ-i şa'b idi ey rüh-i rəvān (*Kaside 14, Mısra 17*). [*gedim, -im*]

Tərk qıldun Şemāhı gülşənini
Gedüb əhır Muğānda hər oldun (*Kaside 16, Mısra 6*). [*gedüb, -üb*]

Sölə ki hansı zəmənda var idi bir telefon
Yā teleqram vağon kim **gedir** bu sür'ət ilə (*Kaside 20, Mısra 4*). [*gedir, -ir*]

Semend sur'ət ilə on günə gedən rāhı
Vağon **gedir** onı bir gündə istirāhət ilə (*Kaside 20, Mısra 6*). [*gedir, -ir*]

Eşitmişən ki Süleymān **gedirdi** bād üzərə
Olurdi kölgəligi quş qanadı zəhmət ilə (*Kaside 20, Mısra 9*). [*gedirdi, -ir, -di*]

Semend sur'ət ilə on günə **gedən** rāhı
Vağon gedir onı bir gündə istirāhət ilə (*Kaside 20, Mısra 5*). [*gedən, -ən*]

Odur ki millət-i İslām Olubdı yüz firqə
Gedüb o qüvvə qalub hāl-i nəz'ədə cānı (*Kaside 23, Mısra 86*). [*gedüb, -üb*]

Gözətlə Žū'ī bu zülmāt-ı şām-ı cəhl **gedər**
Qılır zəmənanı H'urşid 'elm-i nūrānı (*Kaside 23, Mısra 93*). [*gedər, -ər*]

Bir cām ilə güşşə **gedə** məndən
Gəm jəngini tā silüb köñüldən (*Mesnevi 8, Mısra 9*). [*gedə, -ə*]

Bilmürəm kim nə edək tā bu cünün-ı cəhli
Gedübən biz də olaq 'elm ilə 'üfrān əhli (*Mesnevi 9, Mısra 64*). [*gedübən, -übən*]

Hər nə olsun **gedəcəksən** bu fənā dünyādən
Bāri bir 'işrət elə çəkmə gəm-i bī-cādən (*Mesnevi 15, Mısra 21*). [*gedəcəksən, -əcək, -sən*]

Hic kimsə görməsün belə sin-i kuhüləti
Çün cismdən **gedübdü** o sükkər şəbābəti (*Muhammes 1, Mısra 4*). [*gedübdü, -üb, -di*]

Dünyānı fikr edəndə **gedir** mægər zü'l-cəlāl
Tər eyləsən hərāmı tapulmır dəhi həlāl (*Muhammes 3, Mısra 35*). [*gedir, -ir*]

Fānī dünyādən əgərçi belə nālān **gedürəm**
Bī-vəfā ümmət əlindən cigəri qan **gedürəm** (*Müseddes 2, Mısra 17*). [*gedürəm, -ür, -əm*]

Fānī dünyādən əgərçi belə nālān **gedürəm**
Bī-vəfā ümmət əlindən cigəri qan **gedürəm** (*Müseddes 2, Mısra 18*). [*gedürəm, -ür, -əm*]

Çəkdigüm cövr ü cəfādan nə pərişān **gedürəm**
Līk bir taze belā var görübən zār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 19*). [*gedürəm, -ür, -əm*]

Līk şəd-heyf ki pis vəqtə həbərdāram mən
Qocalub 'ömr **gedüb** zə'f tapub quvvət-i tən (*Terci-bend 1, Mısra 22*). [*gedüb, -üb*]

Əvvəlki hüsən cəzbəsi cānānədən **gedüb**
'Eys ü nəşāt güşə-i mey-hānədən **gedüb**

Nə güldə var sürür nə gülşəndə rəng bū
Zövq ü sürür sağər ü peymānədən **gedüb**

Qalmub cəhāndə zərrə qədər zövq ilə şəfā
Yā Rəb tāmām ləzzət-i dünyā nədən **gedüb**

Bülbüldə var nə nəğmə-sərālıq nə güldə rəng
'eşq ātəşinə yanmaqı pərvānədən **gedüb**

Cüd u səhā vü mə'rifət āsāri dəhrdən
Nə vəchdəndi bilmürəm āyā nədən **gedüb**

Getmiş nizām-ı 'əql də həm şahib-'əqldən

Dīvānəliq şü'arı də dīvānədən **gedüb**

Pozğundi Žü'i vəz'-i zəməne qədimdən
Güyä ki hənə şahibi bu hənədən **gedüb** (*Gazel 28, Mısra 1-14*). [*gedüb, -üb*]

O günlərin biri yüz min ilə bərabər idi
Gedüb qayıtmayacaq həyf ol keçən günlər (*Gazel 67, Mısra 10*). [*gedüb, -üb*]

H'oşā o möhnət-i hicrānə tāb olan günlər
Gedübdü tāb u təvān cism-i nā-təvānımdan (*Gazel 65, Mısra 7*). [*gedübdü, -üb, -di*]

geh: "Gāh ... gāh/geh ..." bağlacı. Bazen de, ara sıra da.

Geh dolanub başına ol kākül-i müşkīni tək
Gāh qurb-ı vəşldə būs u kənārım var idi (*Gazel 225, Mısra 3*). [*geh,*]

gənc-i nihān: Saklı hazinə.

Əgərçi tənə gəldim getdim ol vīrānə qalmışdan
Genə fikr eylərəm kim andə yüz **gənc-i nihānım** var (*Kaside 7, Mısra 16*). [*gənc-i nihānım, -ım*]

gənc-i şaygān: Hüsrev Perviz'in hazinesi.

Žü'iyə devr-i məh-i ruhsārına gīsüləri
Sanki **gənc-i şaygān** üstünə bir əjdər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 10*). [*gənc-i şaygān,*]

genə: Yeniden, bir daha, tekrar, gene, yine; Ne de olsa.

Həqānılər gəlür **genə** dövrānə ey Gərīb
Olaydı ihtisān ilə Toğrul Tigin əgər (*Kaside 3, Mısra 30*). [*genə,*]

Əgərçi tənə gəldim getdim ol vīrānə qalmışdan
Genə fikr eylərəm kim andə yüz gənc-i nihānım var (*Kaside 7, Mısra 16*). [*genə,*]

Görmədim zərrə qədər məşrəb-i zāhiddə şəfā
Zövq ü behcət **genə** mey-hənədəki pīrdədür (*Gazel 75, Mısra 14*). [*genə,*]

Vəzīr-i 'əql qıldım məşvərət bir at fikrində
Dedim ey 'əql bir fikr et sənün tək **genə** dānım var (*Kaside 7, Mısra 26*). [*genə,*]

Bəhār olubdı cavānliq düşüb **genə** yadə
Könlül dilər olə bəzmində sağər-i bādə (*Kaside 18, Mısra 1*). [*genə,*]

Mürüvvətün əşəri yoğdı hiç kimsənədə
Genə səhā tapulur rind-i bādə-peymədə (*Kaside 18, Mısra 10*). [*genə,*]

Ondan olur 'əlāc **genə** dərd-i Žü'iyə
Yoğdur səhā rəviyyəsi güşə kənərdə (*Kaside 19, Mısra 35*). [*genə,*]

Gözlərin şədqəsi cān sāqī ayağın ələ al
Dön pey-ə-pey **genə** bir şür-ı cünun başımə sal (*Mesnevi 1, Mısra 8*). [*genə,*]

Rum-i ruhsārıvun ətrəfin alub hindü-yı zülf
Āh şəd-āh ki nüsrət **genə** küffərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 4*). [*genə,*]

Şəhr-i Şirvānə **genə** bir sərv-i qədd dil-bər gəlüb
Vah nə dil-bər bir yüzi gül ləbləri şəkkər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 1*). [*genə,*]

Şirvānə təzədən **genə** bir məh-liqə gəlüb
Vah vəh nə məh-liqə dil-i zārə dəvə gəlüb (*Gazel 22, Mısra 1*). [*genə,*]

Güşə-i çeşmün ilə zülfün edər sər-küş
Görünür kim **genə** bir təzəcə sevdəyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 4*). [*genə,*]

Pīrənəsər könlül **genə** bir şühə bənd olub
Kim tār-ı zülf-i gərdəni cānə kəmənd olub (*Gazel 24, Mısra 1*). [*genə,*]

Lə'lündə mey tərəşşühi qan qan deyür **genə**
Göstərmə görməsün dəhi çeşmim də qan çəkər (*Gazel 61, Mısra 3*). [*genə,*]

'Eşq-i zülfünlə könlül nālə-i şəb-gīrdədür
Gərdən-i cān deyəsən kim **genə** zəncirdədür (*Gazel 75, Mısra 2*). [*genə,*]

Sitəm həqiqəti mə'sūqədən təğfəldür
Cəfā gər eyləsə Žü'ı **genə** vəfādandur (*Gazel 83, Mısra 14*). [*genə,*]

Altmış yaş olanda **genə** bir növ' səhā var
Bu təzə cavānlarda ki dərmənə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 11*). [*genə,*]

Genə pīrənəsər dil mürği bir şühə nigār olmuş
Pərişān zülfü tək hicrində dā'im bī-qərar olmuş (*Gazel 102, Mısra 1*). [*genə,*]

Növ-bəhār oldı **genə** seyr-i şəfā istər könlül
Səbzələr tək bādədən nəşv ü nəmə istər könlül (*Gazel 122, Mısra 1*). [*genə,*]

Vəşl-i dildār ahtarur hicrānə şəbr etmüb **genə**
Anlamub təqdīr-i təğayyür qəzā istər könlül (*Gazel 122, Mısra 11*). [*genə,*]

Məgər **genə** səni bir müşk-büy əhūnuñ
Qara gözi həvəs ilə basubdı jəng ü zālām (*Gazel 129, Mısra 17*). [*genə,*]

Məgər ki bir büt-i gül-çöhrənün qara zülf
Yolundə təzə **genə** Seyyidə qurubdur dām (*Gazel 129, Mısra 20*). [*genə,*]

Yār kəsdi əşnəliq rəsmi Žü'ı **genə**
Zāhır oldı şən oña dərd-i nihānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 17*). [*genə,*]

Gördüm o mähı oldı könlül mübtələ **genə**
Düşdi bələlərə bu dil-i pür-bələ **genə**

Sayd etdi tázədən dil-i əndühuna kimi
Peykân-ı gəməzədən o büt-i bî-vəfâ **genə**

Saldun həzər möhnətə ey çərḥ-i dün məni
Sölə görüm nə eylədim ayā saña **genə**

Başın kəsüb ayağə sal ol zülf-i pür-həmi
Çün baş olur o yüzi qaradan hətā **genə**

Bî-‘arlıq görüm nə qədərdir bu Zü‘îdə
Ol bî-vəfāyə cānını eylər fədā **genə** (*Gazel 202, Mısra 1-10*).
[*genə,]*

Düşdi güzārımız **genə** bir dil-rübā ilə
Yā Rəb günim necə keçəcək bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 1*). [*genə,]*

Bənd oldı çin-i zülfünə dil mürği nā-gəhān
Düşdim bu dām-ı ‘eşqə **genə** mən hətā ilə (*Gazel 213, Mısra 4*). [*genə,]*

Növ-bəhār oldı cəmə-n-püş oldı şəhrələr **genə**
Səbzələr tək qaynaşur başlarda sevdələr **genə**

Nəqd-i firdövs-i bərin hāşil qılub yüz sür ilə
Əyləşürlər rövzələrdə bədə-peymələr **genə**

Cənnət-i ə‘lādan artuq zövq var hər güşədə
Bağlar-ı firdövs hürri mäh-simələr **genə**

Bir tərəf savt-ı bələbil bir tərəf āvāz-ı tār
Gülğül-i minā salur baḥ gör nə gāvğələr **genə**

Lələlər çün doldurub şəhbə-yı jalə cāmınə
Biz də cāmə dolduraq lāzımdı şəhbələr **genə**

Kisə həlidiür bəhār əyyāmı artar möhnətim
Mövc urar dəryā-yı dildə min təmənnələr **genə**

Növ-bəhārın yohdı zövqi cām u cibi həliyə
Rəhn-i cām-ı mey olub çox cübbə çuḥalar **genə** (*Gazel 217, Mısra 1-14*). [*genə,]*
Ey şüh urmusan kimi bilməm qanaryə
Var dāmənündə təzə **genə** qan nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 8*). [*genə,]*

Tə‘zīm ilə dutub yüzüvi qarə tellərün
Kāfirdə var görüm **genə** imān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 10*). [*genə,]*

Yā Rəb **genə** vüslət dəmi hicrānə dəğişdi
Gül-nār-ı şərabım dönübən qanə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 1*). [*genə,]*

Etdi hiṭāb bəndiyə Zü‘î nə var **genə**
Çoh də həyālə getmə dil-i dāğdār ilə (*Kaside 21, Mısra 23*).
[*genə,]*

Genə təşəvvür edür ‘əql-i nükte-dān ki Hüdā
Ziyadə qüvvədə həlq eyləyübdü insānı (*Kaside 23, Mısra 25*). [*genə,]*

Əgərçi ismdə şe‘rimdə səktə vāqə‘dür
Lətifədür **genə** əş‘ərdə o səktə ‘əyān (*Kit‘a-ı Kebir 1, Mısra 20*). [*genə,]*

O sözün də **genə** bir yahşısını əhž etməüb
Hər nə pöhrəsi vardur oları əzbər edüb (*Mesnevi 9, Mısra 61*). [*genə,]*

Düşdi güzārımız **genə** bir dil-rübā ilə
Yā Rəb günim necə keçəcək bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 1*). [*genə,]*

gerü: *Geri, arka; Cahil.*

Nöçün ‘ulümə deyüb pis yazıq müsəlmānı
Gerüdə sahlamısan indi sa‘īr ümmətdən (*Kaside 15, Mısra 58*). [*gerüdə, -də]*

get-: *Gitmek, uzaklaşmak, ayrılmak.*

Səniñlə **getdi** tēmām ‘eyş ü nüş u ləzzət-i zövq
Qoyub yerində baña hər nə var gəm getdün (*Gazel 163, Mısra 5*). [*getdi, -di]*

Cəhāmı belə görüb əhl-i mə‘rifət **getdi**
Bu ‘əşrdə sölə Zü‘î nə var bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 9*).
[*getdi, -di]*

Getdi ol günlər ki zülf ü ‘arizindən ol gülün
Sünbülüm müşküm gülüm bağım bəhārım var idi (*Gazel 225, Mısra 5*). [*getdi, -di]*

Getdi bana bir oḥ urub o şüh-ı tünd-ḥū
Tapşurdu yahşı sahlə mənim yadigārımı (*Gazel 228, Mısra 3*). [*getdi, -di]*

Qışun uzun gecəsi **getdi** dāğlən Zü‘î
Bəhār ilə belə ol sərv-i gül-‘izār gələydi (*Gazel 235, Mısra 9*). [*getdi, -di]*

Çünki bəzmimdən ayağ çəkdi nigārım **getdi**
Ləzzət ü ‘eyş ü tərəb yoh ilə vārım **getdi**

Getdi ol zülf-i siyəh qoydı qara gündə məni
Qalmışam imdi pərişān u qərārım **getdi**

Zülf ü ruhsarı həvāsı ilə ḥ‘oşdı həlīm
Getcəgin rüz u şəbim leyl ü nəhārım **getdi**

Lələzār idi cəhān çeşmimə ruhsarı ilə
Oldı pəjmürdə gülüm bağ ü bəhārım **getdi**

Kimə izhār eləyim gāyət-i dərdim bilsün
‘arif anlar nədi bu nükte ki yārım **getdi**

Dəhr bağında qurı nəhlə dönübdür cismim
Könlümün meyvəsi çün bərg ilə bārım **getdi**

Güy tək Zü‘îdi çövgən-ı belə sər-kübı
Çünki bu ‘ərsədən ol şah-süvārım **getdi** (*Gazel 248, Mısra 4*). [*getdi, -di]*
Çəkdigün qürbət-i zillət ü möhünət **getdi**
Gəm zimistānı saña bağ-ı gülüstān oldı (*Kaside 17, Mısra 13*). [*getdi, -di]*

Şəhləğindən görmədi bir ‘işrəti
Qoydu **getdi** özi için lə‘nəti (*Mesnevi 5, Mısra 14*). [*getdi, -di]*

Getmiş nizām-ı ‘əql də həm şəhīb-‘əqldən
Divānəliq şü‘arı də divānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 11*).
[*getmiş, -miş]*

Əgər baña verələr hür u rövzə-i rizvān
Behiştə **getmənam** ey yār-ı mehrیبān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 12*). [*getmənam, -mən, -əm*]

Getdi ol qaşı hilālüm dedi bir āyə gəlīm
Hansı aydur nə bilim tā ki tamāşāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 1*). [*getdi, -di*]

Nə gəldigim məqāmımı nə **getdiyim** yerim
Gəlmək bu getməyə nə var ortadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 9*). [*getdiyim, -di, -y, -im*]

Əgərçi ayrılıuban məndən ey şənəm **getdün**
Fırāqun ilə baña eyləyüb sitəm **getdün**

Hümār-ı hicr ilə qoydun bu 'eşq-i bīmārın
Gözimdən ey büt-i məh-rüy u cām-ı Cəm **getdün**

Səniñlə getdi tamām 'eyş ü nüş u ləzzət-i zövq
Qoyub yerində baña hər nə var gəm **getdün**

Töküldi üstümə gəm ləşkəri firāqunda
Nəzərdən ey məh-i bī-mehr kim o dəm **getdün**

Qoyub zəlil ü zəbün gürbət içrə 'uşşāqı
Üzün vətən sarı çoh şād u möhtərəm **getdün**

Gedəndə görmədim ol āftāb-ruhsārūn
Qoyub köñüldə kədər çeşmim içrə nəm **getdün**

Günümi Zū'ī kimi qara eylədən gəmdən
Qaşun gəmilə qılub qāmətini həm **getdün** (*Gazel 163, Mısra 14*). [*getdün, -dün, -n*]

Getməzdi Hizr çeşmə-i āb-ı həyātə hıç
Mühbir olaydı gər bu ləb-i lə'l-fāmdan (*Gazel 177, Mısra 5*). [*getməzdi, -məz, -di*]

Həzār heyf ki **getdi** o günlərim əldən
Ne'dim bu çərğün əlindən kimə gedim dādə (*Gazel 206, Mısra 7*). [*getdi, -di*]

Həq əhli ilə olmaqa h'əşdur baña cəhīm
Getməm bularla rövzə-i rizvānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 20*). [*getmə, -mə, -m*]

Əgərçi tənə gəldim **getdim** ol vīrənə qalmışdan
Genə fikr eylərəm kim andə yüz gənc-i nihānım var (*Kaside 7, Mısra 15*). [*getdim, -di, -m*]

Bizimki **getdigi təhşil 'əbādı** 'əmmāmə
Biri tə'əşşüb-i məzhəb ki yıhdi dünyānı (*Kaside 23, Mısra 61*). [*getdigi, -di, -g, -i*]

Getmiş qədimdə olan 'əhd ü vəfā dəhi
İnşāf ilə şədəqət cüd [u] səhā dəhi (*Muhammes 1, Mısra 23*). [*getmiş, -miş*]

Olmasə pūli əgər olsə də 'elmulāhi
Həlq sölər ki qovun **getsün** elə kəm-rāhi (*Terci-bend 1, Mısra 20*). [*getsün, -s, -ün*]

Getməz təvāf-ı Kə'bəyə rindān-i meykədə
Ehram-ı həcc pənbə-i minādan olmasə (*Gazel 4, Mısra 7*). [*getməz, -məz*]

'Eşqün yolundə verməyin imānı Zū'ī tək
Getməz behiştə yüz il olə gər 'ibādəti (*Gazel 229, Mısra 10*). [*getməz, -məz*]

Ey səbā **get** cānib-i Mısrə Züleyhāyə sölə
Kim Şəmāhi mışrınə bir Yüsif-i digər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 5*). [*get,]*

Var yeri cəm'iyyətün zülfündə bər-həm olsə gər
Kim dedi ey dil sən ol mənildə **get** kəşānə dut (*Gazel 33, Mısra 4*). [*get,]*

Ləzzət-i āb-ı bəqānı mey-i əhmərdən sor
Yə'nī ey təsnə köñül **get** ləb-i dil-bərdən sor (*Gazel 63, Mısra 2*). [*get,]*

Zāhid baña satmə bu riyānı **get** özün sən
Zū'ī kimiye hilə vü təzvīr nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 13*). [*get,]*

Get sat 'əvāmə qəlb 'əməl 'ārif istəməz
Vəhm eylə leyl-i 'as'as-i yəvmü'l hesābdan (*Gazel 178, Mısra 11*). [*get,]*

Nə gəldigim məqāmımı nə getdiyim yerim
Gəlmək bu **getməyə** nə var ortadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 10*). [*getməyə, -ə*]

Gəlmişəm **getməgimə** yohdı kərāim ki gedim
Bu də bir məs'ələ-i şa'b idi ey rüh-i rəvān (*Kaside 14, Mısra 17*). [*getməgimə, -im, -ə*]

Yazubən bu sözi məhfi saña izhār elədim
Öz hərābə evimə **getməyə** qıl bir sāmān (*Kaside 14, Mısra 24*). [*getməyə, -ə*]

Vəlikən hər üç aydan bir gəlüb Şīrvānə **getməkdən**
Əzildi riştə-i cānım fələkdən əl-əmānım var (*Kaside 7, Mısra 19*). [*getməkdən, -dən*]

Ayağ yalın dəhi **getməkdə** bī-qərār oldım
'Əcəbdi pīr zəmənimdə pāy piyadə qalub (*Kaside 12, Mısra 10*). [*getməkdə, -də*]

Həq səlāmət eləsün cümlə bələdan cānun
Bu gəlüb **getməkidən** mən özüm bīmār oldım (*Kıt'a-ı Kebir 5, Mısra 6*). [*getməkidən, -idən*]

'āriflərə həqiqəti düzəh 'əzābidur
Getmək behiştə zāhid-i bəd e'tiqād ilə (*Gazel 193, Mısra 10*). [*getmək,]*

Olə da bir sözi təşhīş-i təmīz etməzlər
Həq sözün cānına diqqət edübən **getməzlər** (*Mesnevi 9, Mısra 44*). [*getməzlər, -məz, -lər*]

Hıç millət qəbül etməzlər
Belə rāh-ı həqāyə **getməzlər** (*Mesnevi 11, Mısra 70*). [*getməzlər, -məz, -lər*]

Getsə bircə 'əvām-ı kəl-ən'ām
Ki dutub gözlərini zində zəlām (*Mesnevi 11, Mısra 71*). [*getsə, -sə*]

get-: Para etmez, değersiz kalır anlamında.

Pülsüz olsə kimsə meyl etməz
Bir güruşə o hikməti **getməz** (*Mesnevi 11, Mısra 36*). [*getməz, -məz*]

get: *Rahmetli olma, ahirete göçüp gitme.*

H' oş ol kəs həlinə kim heyrdə hərc eyləyüb **getdi**
Cəhəndə qoymadı Nüşirəvən tək nəmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 7*). [*getdi, -di*]

Getdükə: *Her gün biraz daha, zaman ilerledikçe.*

Getdükə 'ömr-i həşiyətün dād imiş sənün
İqbālınun əvəhəri idbār imiş sənün (*Muhammes 2, Mısra 15*).
[*getdükə, -dükə*]

gey-: *Giymək, giyinmək.*

Olmaz belə 'üryan dəhi ətfāl-i şüküfə
Cümlə **geyünür** həl'ət-i əlvān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 4*). [*geyünür, -ün, -ür*]

Geyüblər hil'ət-i həzrə cəvānān-ı çəmən Zū'ī
Dür-i jālə gülüstān içrə gül üzrə nişār olmuş (*Gazel 101, Mısra 9*). [*geyüblər, -üb, -lər*]

Hikmətullāhə nəzər qıl məzhər-i əsrərə bağ
Hil'ət-i gülgün **geyüb** a'zāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 20*). [*geyüb, -üb*]

Səbzlər güllər çəmənlər **geyünübdür** təzədən
Zib-i zinətlər verüb ruhsərə rəng-i qönçədən (*Murabba 1, Mısra 5*). [*geyünübdür, -ün, -üb, -dür*]

Cümlə **geyüb** hil'ət-i istəbrəqin
Cümlə tapub hüld-i bərin rəvnəqin (*Mesnevi 10, Mısra 3*).
[*geyüb, -üb*]

Dəm-bə-dəm Fərhād Şirīn-ləblərindən qan yeyüb
Qeys Leylā türresə yādilə bəs qara **geyüb** (*Tahmis 3, Mısra 12*). [*geyüb, -üb*]

geyb: *Gayb, göz önünde olmayan, gözle görülemeyen, gizli olan şey, hal və keyfiyyət.*

İlhām olundu könlümə nə-gāh **geybdən**
K'ey Zū'ī-e sitəmzədə bəs kon to āh o zār (*Kaside 9, Mısra 23*). [*geybdən, -dən*]

'ārifə mazi vü müstəqbəli ilhām eylər
Geybdə məhfi olan hələti i'lām eylər (*Mesnevi 9, Mısra 8*).
[*geybdə, -də*]

geyr: *Başka.*

Eşitdim ol büt-i nə-mehribānım bədə-h'vār olmuş
Mey içmiş **geyrlərlə** məst-i cām-ı h' oş-güvār olmuş (*Gazel 108, Mısra 2*). [*geyrlərlə, -lər, -lə*]

Zū'ī rızā-yı Həqqə olur şaf bəndəlik
Olmaz qəbul **geyrə** təbərrədən olmasə (*Gazel 4, Mısra 14*).
[*geyrə, -ə*]

Zū'iyə hər gün 'əzāb içrə əsirəm neyləyüm

Görməmək yarı 'əzāb u **geyr** ilə görmək 'əzāb (*Gazel 16, Mısra 14*). [*geyr,]*

Bu bəhiti qarəliqə **geyrdən** səbəb sanmə
Əzəl günündə yazan kətib-i qəzādandır (*Gazel 83, Mısra 5*).
[*geyrdən, -dən*]

Məcmū'-ı yār olmuşam əğyərə ey pəri
İnsāfdur sən eyləyəsen **geyrə** yārliq (*Gazel 111, Mısra 14*).
[*geyrə, -ə*]

Cām-ı 'eyşim olacaqmış belə meydən həli
Səğər-i 'işrəti **geyrün** dolacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 6*). [*geyrün, -ü, -n*]

Olub ol şəm' **geyrə** mən onun rü-yı firāqında
Dəm-ā-dəm yandım āhım ātəşindən nəre bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 3*). [*geyrə, -ə*]

Könlüm h' oş idi lālə kimi 'ārizin görüb
Həsretlə **geyrlər** yürəgi dağdār idi (*Gazel 222, Mısra 4*).
[*geyrlər, -lər*]

Qılandə **geyrə** cəfā öldürür mənə qırıyət
Yerindədür səna mən gərçi bī-vəfā demişəm (*Kut'a-ı Kebir 4, Mısra 1*). [*geyrə, -ə*]

Nədən həm-cinsivə yə **geyr** cinsə yohdur əltāfun
Yəqinimdür ki yohdur sənə şahindən nişān Şāhin (*Gazel 171, Mısra 15*). [*geyr,]*

geyri: *Başkası.*

Geyri hānlar bizə 'əfā etməsə
Hil'ət-i dinār 'əfā etməsə (*Mesnevi 5, Mısra 87*). [*geyri,]*

Nə var künc-i qəfəsdə āb u dānəm əşkdən **geyri**
Nə şah-i vüslətə uqmaq içün bāl u pərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 5*). [*geyri,]*

Geyriyə yār olmaqındur Zū'ī-i sər-gəştəyə
Çəkdürən fəryād-ı cān-süz u fəğān u nālələr (*Gazel 48, Mısra 9*). [*geyriyə, -y, -ə*]

Zū'ī-i bīmār-ı 'eşq oldun ölimdir cārəsi
Hər gedən **geyri** həyāl etmə ki bir dərmānı var (*Gazel 54, Mısra 10*). [*geyri,]*

Nə var ol məhvəşə āhimdan özgə qəşidim hər şəb
Hərīm-i küyünə bād-ı şəbādan **geyri** məhrəm var (*Gazel 70, Mısra 12*). [*geyri,]*

Zəncir-i zülfünə eləyə **geyrlər** həvəs
N'etsünfəğānə bu dil-i divānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 11*). [*geyrlər, -lər*]

Çəkməzəm əl səndən ey gül **geyrlər** cövrilə kim
'Əndəlib eylər mi gül tərkin cəfā-yı hər içün (*Gazel 153, Mısra 3*). [*geyrlər, -lər*]

Nədür tədbir bilmən cənə yetdim bī-vəfālardan
Könlül mülkündə bundan sora ondan **geyri** şah etmən (*Tahmis 1, Mısra 26*). [*geyri,]*

Demə məhlûq yanında qoyulub taze nizâm
Puldan **ğeyri** nə iş var isə məcmû'-ı haram (Terci-bend 1, Mısra 12). [ğeyri,]

ğeyr-i kərāmət: Kerametsizlik.

Küdək âdəm elə bu şürət-i şəhsiyyə olur
Yə vücūdında onun **ğeyr-i kərāmət** tapulur (Mesnevi 9, Mısra 12). [ğeyr-i kərāmət,]

ğeyr-i mümkün: Mümkün olmayan.

Əgərçi şürətə təgyir **ğeyr-i mümkün**
Vəli təğayyuri mümküni hâl-i mə'nani (Kaside 23, Mısra 31). [ğeyr-i mümkün, -dür]

ğeyrət: Şeref, haysiyet.

Hələqün dəhi yoh mətləbi bir puldan özgə
Nāmüs həyā 'ār ilə **ğeyrət** nə içündür (Gazel 68, Mısra 20). [ğeyrət,]

İslām də tə'əşşüb-i dindən hesab olur
Bu 'əşrdə nə 'ār u nə **ğeyrət** görünməyür (Gazel 71, Mısra 6). [ğeyrət,]

Ğeyrət odı bir dəmdə vücūdım 'adəm etdi
Tā düşdi ləbün vəşfi dəhəndən dəhən içrə (Gazel 187, Mısra 9). [ğeyrət,]

ğeyz: Öz alma arzusu ilə bilənmiş öfke, kızgınlıq, hiddet, hinc, gazap.

Ğeyz ilə baña qaş əgüb etmə belə bahmə
Bu küştə-i hicrānıvə şəmşir nə lāzım (Gazel 131, Mısra 7). [ğeyz,]

gider-: Ortadan kaldırmak, yok etmək, izəle etmək.

Bī-'elmliqdi bizləri nə-büd məhv edən
Bir vəç ilə **gidərsün** bizdən cəhələti (Kaside 2, Mısra 4). [gidərsün, -sün]

Sāqiyyā dur gəti ol zədə-i Cəməşid-i Cəmi
Ki **gidərsün** dil-i şəd-pərədən əndüh-ı gəmi (Mesnevi 1, Mısra 2). [gidərsün, -sün]

ğilmān: Cennette hizmet gördüğüne inanılan delikanlılar.

Dutə gər hür u **ğilmān** 'āləmi Bī'llāh nigāh etmən
Cəhāni çeşmimə Zū'ī sifət hər gün siyāh etmən (Tahmis 1, Mısra 27). [ğilmān,]

'arif ü 'āşiqdən özgə Zū'iyā bir kimsənə
Eyləməzlərdi 'ibādət hür u **ğilmān** olmasə (Gazel 197, Mısra 14). [ğilmān,]

Sām u səhər olgilən dərgəhinə cəbhə-sā
Arzū-yı vüşāl qıl nə hür u **ğilmānı** (Gazel 245, Mısra 18). [ğilmānı, -i, -n, -ı]

Mən kəfirəm ar edə **ğilmāna** 'Əleykən
Ey dil-bər-i məh-rüy u büt-i h'os hətt ü hālim (Muhammes 4, Mısra 7). [ğilmāna, -a]

Zāhidün səcdəsi Allāhimə döğül vallāh
Nəfs-i əmmārəsine hürü vü **ğilmāna** imiş (Gazel 107, Mısra 6). [ğilmāna, -ə]

'arif ü 'āşiqdən özgə Zū'iyā bir kimsənə
Eyləməzlərdi 'ibādət hür u **ğilmān** olmasə (Gazel 13, Mısra 14). [ğilmān,]

Zū'iyā dünyədə gər ol mäh olsə həm-dənim
Kəfirəm ümmid dutsam hürü vü **ğilmān** içün (Gazel 152, Mısra 10). [ğilmān,]

Nə vəşl olaydı İllāhı nə hicr-i pür-gəm olaydı
Nə hür u cənnət ü **ğilmān** nə nəsl-i âdəm olaydı (Gazel 244, Mısra 2). [ğilmān,]

ğınā: Varlıq, zenginlik.

Bī-mə'rifət gənidi fəqir əhl-i mə'rifət
Fəqr ü **ğınā** nədəndi bu dünyədə bilmədim (Gazel 139, Mısra 6). [ğınā,]

gır-: Girmek, yer tutmaq; Atılmak.

Qəbül-i qəvlə **girmə** bu dām-ı təqlidə
Uşul-i dində də bir ictihadə at cāni (Kaside 23, Mısra 77). [girmə, -mə]

Məst olub tevsen-i təb'im götürüb cövlənə
Şe'r-i şəmşir ilə tā ki **gırub** meydana (Mesnevi 6, Mısra 4). [gırub, -üb]

gird-āb: Denizlerde, nehirlerde suların döndüğü tehlikeli yer, anafor, su çevrintisi.

Nūhi keştişi ilə gər qə edər **gird-ābə**
Ağlamaqdan şəb-i hicrān gözimün tūfānı (Gazel 250, Mısra 13). [gird-ābə, -ə]

giriftār: Tutulmuş, yakalanmış, müptela.

Cəhələt əhlinün Yə'cücünə Zū'ī **giriftārəm**
Bu dərdi çəkməgə səd heyf kim İskəndərim yohdur (Gazel 47, Mısra 13). [giriftārəm, -əm]

Ey şūh lütf qıl ki əzəl yārınam sənün
Zəncir-i zülfün içrə **giriftārınam** sənün (Gazel 165, Mısra 2). [giriftārınam, -ın, -am]

Ey şūh saña rüz-ı əzəl yār mən oldım
Dām-ı sər-i zülfündə **giriftār** mən oldım (Gazel 132, Mısra 2). [giriftār,]

Zülfünə nə lā'iq söləsəm nəfə-i Tātār
Zü'î kimi oldum gəm-i 'eşqində **giriftār** (Muhammes 4,
Mısra 34). [giriftār,]

Yanında demə zülf sözün bu dil-i zārın
Zəncir adını çəkmə **giriftār** yanında (Gazel 186, Mısra 8).
[giriftār,]

giriftār-ı bələ: Belaya uğramış.

Mülhim-i geybî bana eylədi nə-gəh ilhām
Ey **giriftār-ı bələ** Zü'î-i zār u nə-kām (Mesnevi 1, Mısra
24). [giriftār-ı bələ,]

girişmə: Naz, işve, kaş ve gözle yapılan işâret.

Gəh nəz u gəh **girişmə** gəhî lütf ü gəh 'itâb
Vəşlində Zü'î gör ki nə hängəmə var idi (Gazel 222, Mısra
13). [girişmə,]

giryân: Gözyaşı dökən, ağlayan.

O çeşm-i məstüvə cənım o növ' həyrəndur
Ki rüz [u] şəb gəm-i 'eşqində dīdə **giryāndur** (Gazel 81,
Mısra 2). [giryāndur, -dur]

giryə: Ağlamak, gözyaşı.

Mən də bülbül də gül 'eşqində şəriküz līkən
Zü'iyə **giryə** fəğān bülbül-i şeydəyə düşüb (Gazel 23, Mısra
14). [giryə,]

Nə gəm sənsiz gözüm gər **giryədən** ey mäh kür olsun
Rəqibimdir yüzün nəzzərəsindən qoy ki dūr olsun (Gazel
150, Mısra 1). [giryədən, -dən]

giryəzār: Ağlanan yer.

Bir şey' bu **giryəzārdən** olmaz kəm ü ziyād
Bī-hüdə olmə gəl belə dīvānə ağlama (Gazel 5, Mısra 9).
[giryəzārdən, -dən]

gīsū: Omuz üstünə dökülen saç.

Zü'iyə devr-i məh-i ruhsārına **gīsüləri**
Sanki gənc-i şāygān üstünə bir əjdər gəlüb (Gazel 21, Mısra
9). [gīsüləri, -lər, -i]

Ey köñül 'ariz-i dildərdə **gīsülərə** bəh
Şəfəhə-i gülşən-i Firdövsdə hindülərə bəh (Gazel 35, Mısra
1). [gīsülərə, -lər, -ə]

Düşübdür ərgüvānī rüyuvə ol qarə **gīsülər**
Dutubdur cənnəti 'l-mə' vādə mə' vā sanki hindülər (Gazel
57, Mısra 1). [gīsülər, -lər]

Həmə' il eyləmək bir ağ cəməlün qarə **gīsūsın**
Keçən möhnətlə qarə günləri 'işrətlə ağ etmək (Gazel 120,
Mısra 9). [gīsūsın, -s, -i, -n]

Olmasun bir növ-gülün **gīsüsü** sevdəsiylə hār
Cəm' edün āhır pərişān bī-qərār olmaqdesən (Gazel 184,
Mısra 5). [gīsüsü, -s, -i]

Hürşid cəməlundı mı **gīsülər** içində
Yā ātəş-i süzəndədi hindülər içində (Gazel 190, Mısra 1).
[gīsülər, -lər]

Əs-sā'ət ātiyət həbəri qəmətündədir
Gīsüləründədir dəhi Mūsā kərāməti (Gazel 229, Mısra 6).
[gīsüləründədir, -lər, -ün, -də, -dür]

Gīsülərin gəmində pərişānam eylə kim
Bir əjdəhə alubdi mənim iki yanımı (Gazel 234, Mısra 7).
[gīsülərin, -lər, -ün]

gīsü-yı pīç ü tīb: Karışık, büküm saç.

Sanasan āftāb-ı āləm-ārādur şəhāb içrə
Yüzün ey məh-i liqā ol **gīsü-yı pīç ü tīb** içrə (Gazel 188,
Mısra 1). [gīsü-yı pīç ü tīb,]

gīsü-yı 'anbər-fəşān: Çok güzel kokulu, amber kokulu saç.

Bah gör nə növ' saldı qarə günlərə köñül
Hāl-i siyāh u **gīsü-yı 'anbər-fəşān** məni (Gazel 227, Mısra
8). [gīsü-yı 'anbər-fəşān,]

giybət: Bir kimsenin arkasından aleyhinde bulunma,
duyacağı zaman üzüleceği bir sözü arkasından söyleme,
çekiştirme, koğuculuk.

Özi gāfildi məğər āyə-i lā yəğtəbdən
Kim edir gündə həzār ādəmə **giybət** zāhid (Gazel 39, Mısra
4). [giybət,]

Kibr ü **giybət** gəzəb ü zərq ü riyā vü sālūs
Eləmək görməduği əmrə şəhādət zāhid (Gazel 39, Mısra
11). [giybət,]

Bədəyə **giybət** ü məğrurluqı tay dutaq
Giybətün nəhyinə var çün neçə 'āyət zāhid (Gazel 39, Mısra
13). [giybət,]

Bədəyə **giybət** ü məğrurluqı tay dutaq
Giybətün nəhyinə var çün neçə 'āyət zāhid (Gazel 39, Mısra
14). [giybətün, -ün]

gizā: Gıda, yiyecek.

Yoh 'eybi hīzr-i hət dutə lə'lün kənārını
Tūfī **gizāsı** rəsmədür 'āləmdə qənd olub (Gazel 24, Mısra
10). [gizāsı, -s, -i]

gök: Gökyüzü, sema, asuman.

Yer **gök** elə onlardı cəhān ilə o dünyā
Keçmişdəki inşāf u mürüvvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 15*). [*gök,]*

Təb-ı meydən ruh-i alında ərəq dānəsi san
‘İqd-i pərvīn qırılıb **gökda** ruh-i ayə düşüb (*Gazel 23, Mısra 8*). [*gökda, -da]*

Dögi h’urşid ü məh ey lələ ‘izārım **gökda**
‘Əks-i rüyüdi sənün çərḥ-i mü‘əllāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 11*). [*gökda, -da]*

Bənd olub h’urşidə ‘İsā **gökda** dutmazdı qərār
Žū’iyā görsəydi bu mäh-i mələk-sīmā yüzün (*Gazel 148, Mısra 13*). [*gökda, -da]*

Bənd olub h’urşidə ‘İsā **gökda** dutmazdı qərār
Žū’iyā görsəydi bu mäh-i mələk-sīmā yüzün (*Gazel 170, Mısra 13*). [*gökda, -da]*

Dəhənün mö‘cüzini gördi cəhān içrə Məsīh
Qaçuban **gökda** özin ‘əz ilə pünhān etdi (*Gazel 233, Mısra 10*). [*gökda, -da]*

Nə yer olaydı nə **göklər** nə sābit ü səyyār
Nə dövr-i gərđiṣ-i gərdün nə belə ‘āləm olaydı (*Gazel 244, Mısra 3*). [*göklər, -lər]*

Dögi pāyəndə nə ‘ömr ü nə hökümət Žū’ī
Yer ü **gök** küllüsi āhırdə ki min qan oləcəq (*Gazel 113, Mısra 22*). [*gök,]*

Bir dəm olmaz kim köñül əndühdən āzād olə
Eylə san **gökdan** yaqır möhnət mən-i nālān için (*Gazel 152, Mısra 4*). [*gökdan, -dan]*

Bāvər etməm sənə həmtā olə dünyādə bu gün
Enə **gökdan** yerə bir vəchdə yüz min āyə (*Gazel 209, Mısra 4*). [*gökdan, -dan]*

gönçə: *Henüz açılmamış çiçək, tomurcuk; Sevgili və sevgilinin ağzı.*

Gönçəsi dövrində kim zülf-i pərişān titrəşür
Eylə kim cādū görüb möhr-i Süleymān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 1*). [*gönçəsi, -s, -i]*

Dəhānın eyləmişəm **gönçə** gönçəyə təşbīh
Görün ki cövhər-i fərdə nə iftirā demişəm (*Kıt'a-ı Kebir 4, Mısra 3*). [*gönçə,]*

Qismət-i cövhər-i fərdə qəṭ'i münkirdi höküm
Onı lələ ilə gülüm **gönçə** həndānuvi aç (*Gazel 255, Mısra 4*). [*gönçə,]*

Oldı sünbüllər həcəl zülf-i pərişānün görüb
Gönçələr qan utdılar lə'l-i dūr-əfşānün görüb (*Gazel 19, Mısra 2*). [*gönçələr, -lər]*

Zəhr-i gəmənlə Žū’ī-i ciyər-hündi **gönçə** tək
Tā ‘āşiq o lə'l-i ləb-i nüş-həndə bənd olub (*Gazel 24, Mısra 13*). [*gönçə,]*

Oldı sünbüllər həcəl zülf-i pərişānün görüb
Gönçələr qan utdılar lə'l-i dūr-əfşānün görüb (*Gazel 31, Mısra 2*). [*gönçələr, -lər]*

Hanı qədün kimi gülbündə istiqāmət ü nāz
Ləbün təkī sölə bir **gönçənün** tərāvəti var (*Gazel 78, Mısra 4*). [*gönçənün, -n, -ün]*

Ləbün təkī hanı bir **gönçədə** tərāvət ü lütf
Qədün tək hansı səhī-sərvlər hürāmāndur (*Gazel 81, Mısra 7*). [*gönçədə, -də]*

Dönsün yeridi **gönçə** kimi qanə ey köñül
Kim şəbr edər bu növ'lə hicrānə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 1*). [*gönçə,]*

Ağzıvı **gönçə** bilüb həlqə bəyān eylər idim
‘Əqli yohluqdan baḥ gör nə gümān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 1*). [*gönçə,]*

Bülbül kimi fəğān ilə qan oldı köñlümüz
Ol növ-şüküftə **gönçə** bu gülzārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 6*). [*gönçə,]*

Gönçə tək köñlümü lə'lün həvəsi qan etdi
Məhr-i ruhsārūn onı lə'l-i Bədəhşān etdi (*Gazel 233, Mısra 1*). [*gönçə,]*

Təkəllümü şükürim lə'li bədə-i nābım
Dəhānı **gönçə** yüzü bağ u büstānım idi (*Gazel 249, Mısra 4*). [*gönçə,]*

‘Ərizün güldi ləbün **gönçə** vüṣālun cənnət
Neylərəm mən sən olan yerdə güli reyḥānı (*Gazel 250, Mısra 15*). [*gönçə,]*

Sölə o **gönçə** ləb ü növ-gülə vərəq-bə-vərəq
O sirrlər ki gəmindən saña şəbā demişəm (*Kıt'a-ı Kebir 4, Mısra 7*). [*gönçə,]*

Dəhānın eyləmişəm gönçə **gönçəyə** təşbīh
Görün ki cövhər-i fərdə nə iftirā demişəm (*Kıt'a-ı Kebir 4, Mısra 3*). [*gönçəyə, -y, -ə]*

göndər-: Göndermək.

Ey firāq ol yār **göndərdi** səni tök qanıvı
Haqqıdır kim məndə ‘eşq-i ləblərindən qanı var (*Gazel 54, Mısra 3*). [*göndərdi, -di]*

gör-: Görmək; İdrak etmək, düşünmək; Yaşamak.

Görüb həyat u məmātında ləzzət-i dünyā
H’oşā o kimsələrə adı yaḥşılıqlə qalub (*Gazel 7, Mısra 12*). [*görüb, -üb]*

Gördükdə ilticā edərəm küyun itlərin
Əhbəblər bəli edər əhbəbə ilticā (*Gazel 11, Mısra 7*). [*gördükdə, -dük, -də]*

Dutdı zülfün bağ-ı hüsnün **görmədim** ruhsārıvı
Hülddən Ādəm kənār olmazdı şeytān olmasa (*Gazel 13, Mısra 3*). [*görmədim, -mə, -di, -m]*

Hər dəm **görüm** səni dönəsən qanə ey şərāb
Gətdün bu təlḥ-kāmi dəḥi cənə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 1*).
[görüm, -im]

Zülf-i ruhsārun mıdır **gördükdə** qıldım iştibāh
Yā ki mizān bürcini məskən qılıbdur āftāb (*Gazel 16, Mısra 7*). [gördükdə, -dük, -də]

Žü'iyā hər gün 'əzāb içrə əsirəm neyləyüm
Görməmək yarı 'əzāb u geyr ilə görmək 'əzāb (*Gazel 16, Mısra 14*). [görməmək, -mə, -mək]

Pərtöv-i rüyun **görüb** nālān olur 'āşiqlərin
Rəsmidür eylər fəğān itlər görəndə mäh-tāb (*Gazel 16, Mısra 9*). [görüb, -üb]

Pərtöv-i rüyun görüb nālān olur 'āşiqlərin
Rəsmidür eylər fəğān itlər **görəndə** mäh-tāb (*Gazel 16, Mısra 10*). [görəndə, -ən, -də]

Gər səni **gördükdə** Žü'ī nālə eylər incimə
Rəsmidür fəryād edər **gördükdə** gülşən 'əndəlīb (*Gazel 18, Mısra 9*). [gördükdə, -dük, -də]

Gər səni **gördükdə** Žü'ī nālə eylər incimə
Rəsmidür fəryād edər **gördükdə** gülşən 'əndəlīb (*Gazel 18, Mısra 10*). [gördükdə, -dük, -də]

Oldı sünbüllər həcil zülf-i pərişānun **görüb**
Gönçələr qan utdılar lə'l-i dūr-əfşānun **görüb**

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə vā'iz dām-bə-dām
Hiç utanmur bir mægər sərv-i hürāmānun **görüb**

Hər dəm ollam qanıma gəltān tən-i məcrūḥ ilə
'Ərşə-i hüsən içrə ey şāhım bu cövlānun **görüb**

Zəhr-i nāb eylər təşəvvür nüş-dārū şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəḥm-i peykānun **görüb**

Təht-i 'izzətdə olur Yüsif şifət āḥır 'əziz
Ey Züleyhā şifətim kim bənd-i zindānun **görüb**

Rəşkdən ölləm qılandə sən baña bī-dādlər
Kim olur 'āləm saña 'āşiq bu ehsānun **görüb**

Təht-i 'izzətdən gəlür ḥ'oş bənd-i zindānun baña
Hər kim ey Yüsifvəşim çāh-ı zənəhdānun **görüb**

Şükrələr kim Žü'iyā 'eşqindən ol mäh-pārənün
Döndülər əhl-i cəhān çāk-ı girībānun **görüb** (*Gazel 19, Mısra 1*). [görüb, -üb]

Oldı sünbüllər həcil zülf-i pərişānun **görüb**
Gönçələr qan utdılar lə'l-i dūr-əfşānun **görüb**

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə vā'iz dām-bə-dām
Hiç utanmur bir mægər sərv-i hürāmānun **görüb**

Hər dəm ollam qanıma gəltān tən-i məcrūḥ ilə
'Ərşə-i hüsən içrə ey şāhım bu cövlānun **görüb**

Zəhr-i nāb eylər təşəvvür nüş-dārū şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəḥm-i peykānun **görüb**

Oldı bu 'āləmdə Žü'ī həm-çü məcnūn 'eşq ilə
Çün sənün ey mäh-rü 'āləmdə həyrānun **görüb** (*Gazel 31, Mısra 10*). [görüb, -üb]

Kibr ü gıybət gəzəb ü zərq ü riyā vü sālūs
Eləmək **görmədügi** əmrə şəhādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 12*). [görmədügi, -mə, -düg, -i]

Gönçəsi dövrində kim zülf-i pərişān titrəşür
Eylə kim cādū **görüb** möhr-i Süleymān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 2*). [görüb, -üb]

Gözüm yaşın **görübən** tənə daşın atsa n'olə
Könlül sarayımı bu tərhlə 'imāret edər (*Gazel 60, Mısra 7*).
[görübən, -übən]

Dil ü cən **görcəgin** ol zülf-i siyāhın yüzdə
Bir birinə budı ol rəhzen-i imān dedilər (*Gazel 62, Mısra 5*).
[görcəgin, -cəgin]

Görəndə bādəni ol şüh mey həvāsı ilə
Vücudi bərg-i gül-i sūr tək əsən günlər (*Gazel 67, Mısra 3*).
[görəndə, -ən, -də]

Bilməm nöçün bu 'əşrdə rāhət **görünməyür**
İslām içində hiç sələmət **görünməyür**

Ədyān mühtəlif hamı əhl-i savāddur
Yüzdən birində bizdə kitābət **görünməyür**

İslām də tə'əşşüb-i dindən hesab olur
Bu 'əşrdə nə 'ār u nə geyrət **görünməyür**

'Ənqā kimi nişānəsi yoh nāmı zikr olur
Bəzl ü 'əfā vü lütf ü himāyet **görünməyür**

Həlq-i cəhān səhāni səfih e'tibār edir
Bə'is budur bir əhl-i səhāvət **görünməyür**

Keçmiş zəməndə var idi əsbāb-ı fəzl ü cüd
Bir kimsədə bu vəqt kəramət **görünməyür**

Şöhrət tapubdı bid'ət Žü'ī zəməndə
Pā-māl-i həlq olubdı şərit'ət **görünməyür** (*Gazel 71, Mısra 1-14*). [görünməyür, -ün, -mə, -y, -ür]

Görmədim zərrə qədər məşrəb-i zāhiddə şəfā
Zövq ü behcət genə mey-hānədəki pirdədür (*Gazel 75, Mısra 13*). [görmədim, -mə, -di, -m]

'Ar etmə küy-ı yārdə Žü'ī gədālıqı
'Aşiqdə kim **görübdü** ki nəng ilə nām olur (*Gazel 77, Mısra 14*). [görübdü, -üb, -di]

Āyınə-i qəlbi silüb Həq cəlvəsən ondə **görüb**
'Əql-i ma'āş tərək edüb dīvānə gəlmək yāşsıdır (*Gazel 85, Mısra 7*). [görüb, -üb]

Görünürlərsə tikanlar gözə gər səbz ü çəmən
Ləkən ondan gül-i gülzār-ı gülistan olmaz (*Gazel 90, Mısra 7*). [görünürlərsə, -ün, -ür, -lər, -sə]

Ruḥ u gīsū-yı dil-bər **görməyən** gün gün hesab etmə
Qaqanquş gecə H'urşidsiz Žü'ī bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 9*). [görməyən, -mə, -y, -ən]

Yüzünü zülf-i içrə elə ol sīmīn-bədən dutmuş
Görən sölər ki məhdür bürc-i əqrəbdə vətən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 2*). [görən, -ən]

Ruḥ-i rəşşān u çeşm-i fitnə-əngizün **görən** sölər
Ki rüy-ı şəfhəsində məskən āhū-yı ḥotən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 5*). [görən, -ən]

O kəs kim 'ārif ü fāzildi **görməz**
Ğəm ü fəqrün əlindən bir rəhəliq (*Gazel 112, Mısra 5*).
[görməz, -məz]

Görüb yüz dağ bir H'urşid için min daşə baş urmaq
Olub rəngin cığır qan ilə bir lə'l-i h'uş-əb olmaq (*Gazel 115, Mısra 7*). [görüb, -üb]

Hər ləhzə ki **görsəm** dilərəm lə'lüvi öpmək
Tüfi nə təhəmmül eləsün şəkkəri görcək (*Gazel 117, Mısra 5*). [görsəm, -sə, -m]

Qovruldi köñül zülfüvi rüyunda **görən** dəm
Müslim necə beytu'llah ara kəfiri görcək (*Gazel 117, Mısra 7*). [görən, -ən]

Həzərən lələ-ruh hər güşəsində yüz qəmərlə təl'ət
Görüb bu həli həsrətdən dil-i pür-hüni dağ etmək (*Gazel 120, Mısra 6*). [görüb, -üb]

Ol gün ki gözim Yüsifimün **görmədi** rüyın
Yə'qub-i həzrin nələsin 'äləmdə pəs etdim (*Gazel 130, Mısra 3*). [görmədi, -mə, -di]

Sənsiz nə ləzzəti mey ü çəng ü çəğənənün
Yədunlə aqlamaqdə **görüb** ləzzət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 12*). [görüb, -üb]

Görüb cəməlivü 'eşqün köñüldə dutdı qərər
Gətürdi hicr-i ruhun başımə belə kəzım (*Gazel 137, Mısra 21*). [görüb, -üb]

Dərdim budur ki **görməyüb** ey məh cəməlivü
Hicrində cən verim qalə köñlümdə həsrətim (*Gazel 138, Mısra 7*). [görməyüb, -mə, -y, -üb]

Göz **görməyən** cəvāhiri mən necə dərk edim
Zəhirdə çün nə var bu məryādə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 15*). [görməyən, -mə, -y, -ən]

H'vab içrə hər nə **görsə** yəqındır oyanməmiş
Nə sirr var bu 'äləm-i rü'yadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 7*). [görsə, -sə]

Baňa hər nə belə gəlsə gəlür köñlümdən ey Həliq
Gözəllər hicrinə yansun **görüm** bundan betər köñlüm (*Gazel 143, Mısra 4*). [görüm, -im]

Əgərçi həsrət-i zülfünlə bir sevdə-yı məcnündür
Görəndə 'arizün ey məh olur divānətər köñlüm (*Gazel 143, Mısra 6*). [görəndə, -ən, -də]

Dəhānün dedilər mən **görmədim** ondan əşər ləkən
Təşəvvürlə onu həm çeşmə-i həyvānə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 3*). [görmədim, -mə, -di, -m]

Ləb-i lə'lün **görüb** həyrətdən ey gül cənə bənzətdim
Sora sordum yəqın bildim ki bī-cə anə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 1*). [görüb, -üb]

Şəm-i hicrün rüz-ı vəşlə oldı təbdil ey köñül
Gördüyüncə bār ol məhr-i cəhān-ārə yüzün (*Gazel 148, Mısra 10*). [gördüyüncə, -dü, -y, -üncə]

'Əks-i həttün **görmədim** bir çeşmə-i nəm-nəkimdə mən
Bəs nöçün derlər gəzər dāim Hızr dəryā yüzün (*Gazel 148, Mısra 5*). [görmədim, -mə, -di, -m]

Bütləri tərək Yüsif eylərdi həcələtdən nihān
Görsə idi gər Züleyhā bu büt-i tərsə yüzün (*Gazel 148, Mısra 4*). [görsə, -sə]

Bənd olub H'urşidə 'İsā gökdə dutmazdı qərər
Zü'iyə **görsəydi** bu mäh-i mələk-simā yüzün (*Gazel 148, Mısra 14*). [görsəydi, -sə, -y, -di]

Bəzm-i geyr içrə **görən** dəm ol gül-i rə'nā yüzün
Ataşın meydan yəhər əhım odı dünyā yüzün (*Gazel 148, Mısra 1*). [görən, -ən]

Köñül hicrində vəşlindən ümüdün kəsmə kim bülbül
Şəfə-yı gül **görər** mi çəkməsə cövrin zimistānün (*Gazel 149, Mısra 8*). [görər, -ər]

Əgər **görməz** gözim ruhsāruvi 'eyb etmə ey gül-ruh
Yüzündən dūr olan gözdə nə mümkündür ki nūr olsun (*Gazel 150, Mısra 3*). [görməz, -məz]

Möhnət-i 'eşqün nə h'uş dārū imiş kim **görcəgin**
Çəkmənəm bi'llāh dəhi dünyā vü mā-fi-hā gəmin (*Gazel 156, Mısra 7*). [görcəgin, -cəgin]

O gündən kim **görübdür** bağbān sərv-i hürāmānün
Həsəddən sudə tikmiş sərvini tā kim rəvān olsun (*Gazel 160, Mısra 12*). [görübdür, -üb, -dür]

O gündən kim **görüb** ruhsārıvı bī-pərdə ey məh-rū
Salur topraqlarə hər gün fəlak hürşid-i 'əzrāsın (*Gazel 162, Mısra 3*). [görüb, -üb]

Bu pīç ü tīb ilə ol gül-ruhun zülf-i mutarrāsın
Əgər tərsə **görə** bi'llāh salur gözəndən çəlipāsın (*Gazel 162, Mısra 2*). [görə, -ə]

Olur Zü'ī kimi Mūsā gəm-i 'eşqünlə həkistər
Əgər Sīnā-yı küyundə **görə** rüyün təcəllāsın (*Gazel 162, Mısra 10*). [görə, -ə]

Gedəndə **görmədim** ol əftāb ruhsārın
Qoyub köñüldə kədər çeşmim içrə nəm getdün (*Gazel 163, Mısra 11*). [görmədim, -mə, -di, -m]

Cəfā qılmə kərəm qıl Zü'iyə ey şüh lütf eylə
Əgərçi yoh gözəllərdə n'olur **görsəm** vəfā səndən (*Gazel 168, Mısra 18*). [görsəm, -sə, -m]

Şəm-i hicrün rüz-ı vəşlə oldı təbdil ey köñül
Gördüyüncə bār ol məhr-i cəhān ārə yüzün (*Gazel 170, Mısra 10*). [gördüyüncə, -dü, -y, -üncə]

Bütləri tək Yüsifin eylərdi həcələtdən nihān
Görsə idi gər Züleyhā bu büt-i tərsə yüzün (*Gazel 170, Mısra 4*). [görsə, -sə]

Bənd olub H'urşidə 'İsā gökdə dutmazdı qərər
Zü'iyə **görsəydi** bu mäh-i mələk-simā yüzün (*Gazel 170, Mısra 14*). [görsəydi, -sə, -y, -di]

Ātəşin meydən yaħar āhim odı dünya yüzün
Bəzm-i ğeyr içrə **görən** dəm o gül-i rə'nā yüzün (*Gazel 170, Mısra 1*). [*görən, -ən*]

Gər **görsə** idi 'āriz-i lə'lin çəkərdi əl
Āynədən Sikəndər ü Cəməşid cəmdən (*Gazel 177, Mısra 9*). [*görsə, -sə*]

Ol mäh ruħı **görməməgim** yaħşıdı bi'llāh
Görcək görürəm hər gecə əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 9*). [*görməməgim, -mə, -məg, -im*]

Ol mäh ruħı görməməgim yaħşıdı bi'llāh
Görcək **görürəm** hər gecə əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 10*). [*görürəm, -ür, -əm*]

Pərvənə olə könlüm əgər sən tək bir şəm'
Görməz gözəlīm gər gəzə yüz əncümən içrə (*Gazel 187, Mısra 8*). [*görməz, -məz*]

Ruħ u zülfün həyālını könlüdə tə **görüb** etdim
Yəqin bu sirri kim gənc ilə mār olı hərəb içrə (*Gazel 188, Mısra 7*). [*görüb, -üb*]

Görəndə şərhə şərhə könlümi eylə təkəllüm kim
Bu 'ādətdür nəmək pəşidə eylərlər kəbāb içrə (*Gazel 188, Mısra 5*). [*görəndə, -ən, -də*]

Nəşih bānə 'eyb eyləmə dīvānə **görüb** kim
Olmum necə məcnūn bu pəri-rülər içində (*Gazel 190, Mısra 5*). [*görüb, -üb*]

Görüb əndüh-i hicrānı olur kim lütf edə ol mäh
Görüm düşsün onı yā Rəb mənim tək dərd-i hicrānə (*Gazel 192, Mısra 6*). [*görüm, -im*]

Görüb əndüh-i hicrānı olur kim lütf edə ol mäh
Görüm düşsün onı yā Rəb mənim tək dərd-i hicrānə (*Gazel 192, Mısra 5*). [*görüb, -üb*]

Mey nəş'əsini **görməmiş** 'eşqün məzāqını
Zāhid sölə ki mə'rifətim var bu əd ilə (*Gazel 193, Mısra 3*). [*görməmiş, -mə, -miş*]

Ləb ü ruhsārıvı **gördükdə** yəqin eyləmişəm
Kim olub məskən-i H'urşid məqām 'İsāyə (*Gazel 194, Mısra 5*). [*gördükdə, -dük, -də*]

Demə Zū'ı ki əfgān eylərəm görcək firāqından
Görəndə ol məhi cān düşməyür əfgān düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 10*). [*görəndə, -ən, -də*]

Dutdı zülfün bağ-ı hüsünün **görmədim** ruhsārıvı
Hülddən Ādəm kənār olmazdı şeytān olmasə (*Gazel 197, Mısra 3*). [*görmədim, -mə, -di, -m*]

Əgər ol büt əlində Zū'iyā mey cāmını **görsən**
Dil ü dünyā vü dīn ü cān ayağınə nişār eylə (*Gazel 199, Mısra 9*). [*görsən, -sən*]

Bī-'ārlıq **görün** nə qədərdür bu Zū'ıdə
Ol bī-vəfāyə cāmını eylər fəddā genə (*Gazel 202, Mısra 9*). [*görün, -ün*]

Sanmə bī-hüşluqım bī-hüdə **gördükdə** yüzün
Alur ārāmımı bir gəməzə-i pünhānı ilə (*Gazel 204, Mısra 11*). [*gördükdə, -dük, -də*]

Necə əğyārı **görüm** mən ki ölürdüm gəmədən
Gər görirdim ki düşüb sāyə gəzir yanı ilə (*Gazel 204, Mısra 5*). [*görüm, -im*]

Necə əğyārı görüm mən ki ölürdüm gəmədən
Gər **görirdim** ki düşüb sāyə gəzir yanı ilə (*Gazel 204, Mısra 6*). [*görirdim, -ir, -di, -m*]

Nə fā'idə elə gündən ki fəv't olub Zū'ı
Bānə gəlür elə kim **gördüğündi** rə'yadə (*Gazel 206, Mısra 14*). [*gördüğündi, -düg, -üm, -di*]

Şübh qıldı yüzüvə Zū'ı iradətlə nəzər
Çünkü mən **görmüş** idim bağ-i gülüstān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 10*). [*görmüş, -miş*]

Görmüşəm dün gecə hürşid-i dirəhşān yuhudə
Yetüşür vüslətə kim görsə bu 'ünvān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 1*). [*görmüşəm, -müş, -əm*]

Görmüşəm dün gecə hürşid-i dirəhşān yuhudə
Yetüşür vüslətə kim **görsə** bu 'ünvān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 2*). [*görsə, -sə*]

O lələ-ruħ gözəlīm lütf ilə şükuftələntüb
Məni bu növ' **görüb** dəğdār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 4*). [*görüb, -üb*]

Cəhām belə **görüb** əhl-i mə'rifət getdi
Bu 'əşrdə sölə Zū'ı nə var bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 9*). [*görüb, -üb*]

Kəc tərəzū olmə çox **gördükdə** mähim müştəri
Yüsifə olmaz Züleyhā yüz hərīdār olsə də (*Gazel 218, Mısra 3*). [*gördükdə, -dük, -də*]

Könlüm h'oş idi lələ kimi 'ārizin **görüb**
Həsərtlə ğeyrlər yürəgi dəğdār idi (*Gazel 222, Mısra 3*). [*görüb, -üb*]

Yār küyundan o kəs kim edüb āvərə məni
Bār 'İlāhī **görüm** olsun belə mən tək nālān (*Gazel 224, Mısra 7*). [*görüm, -im*]

Eləməzdi bu şifət ləşkər-i dərd ü gəm əsir
Görməsəydi belə bī-təqət ü bī-çərə məni (*Gazel 224, Mısra 6*). [*görməsəydi, -mə, -sə, -y, -di*]

Kim vüşāl-i yārdən h'oş rüzgārım var idi
Bār 'İlāhī bir də mən **görrəm** olə ol günləri (*Gazel 225, Mısra 11*). [*görrəm, -r, -əm*]

Zū'iyā bir də **görüb** ölsəm əgər olmaz gəməm
Ol nihānı kim vüşāl-ı gül-'izārım var idi (*Gazel 225, Mısra 13*). [*görüb, -üb*]

Zū'ı gəm-i dəhānı ilə ol sitəmgərin
Görsən vüçüdümü yoh edərsən gümān məni (*Gazel 227, Mısra 10*). [*görsən, -sən*]

Tā māh rüyün 'əqrəb-i zülfündə **görmüşəm**
Bildim yaqın budur qəmərdə Qur'anımı (*Gazel 234, Mısra 9*). [*görmüşəm, -müş, -əm*]

Firāq zəhrini **görmüb** damağımız şirîn
Məzəqə təlhi-i kəlamun mişāl-i şəkkər idi (*Gazel 240, Mısra 5*). [*görmüb, -m, -üb*]

'arizün Zū'ini gər **görməsə** zāhır nə 'əcəb
Gün hüşüsündə nə həcət qınəmaq huffāşı (*Gazel 247, Mısra 13*). [*görməsə, -mə, -sə*]

Çeşm-i məstün **görübn** həstə vü bīmār oldım
Şərbət-i lə'l-i ləbündür bu gəmün dərmāni (*Gazel 250, Mısra 3*). [*görübn, -übn*]

Yā Rəb n'olı bu Zū'ı-ı şeydā **görə** bir də
Kim beyt-i hüznün bağ u gülüstānə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 17*). [*görə, -ə*]

Bir **gör** mü'allimi necə səhib-i 'elmdür
Yā məktəbə nə növ' qılurlar himāyəti (*Kaside 2, Mısra 17*). [*gör, -*]

Hər gürühun nə qədər var isə əhl-i 'elmi
Görmədim hiç birinün qolu için bir qüvvət (*Kaside 5, Mısra 24*). [*görmədim, -mə, -di, -m*]

Fövc-i sərmā ki əhātə eləyüb səhrāni
Görməyürsən ki təmām dağları dutmuşdur qar (*Kaside 6, Mısra 24*). [*görməyürsən, -mə, -y, -ür, -sən*]

Görənlər həlimi çərhuñ əlindən əl-əmān qılmış
O növ' ilə qılıb Pā-māl-i dərd ü gəm mənı gərdün (*Kaside 11, Mısra 12*). [*görənlər, -ən, -lər*]

Mən kimi şā'ir ü mähir ki gəzāl-i gəzəlim
Görsələr vāleh ü şeydā olə Sə'd ü Səlmān (*Kaside 14, Mısra 12*). [*görsələr, -sə, -lər*]

Nəzərə eylə təvārīhə **gör** bənī ādəm
Necə tərəqqi edüb imdi bəd u hılqətdən (*Kaside 15, Mısra 29*). [*gör, -*]

Cəvāb verdi ki ey Zū'ı-ı gəm ālūdə
Məgər ki **görməmişən** ol Əmīrhān-zādə (*Kaside 18, Mısra 18*). [*görməmişən, -mə, -mi, -sən*]

Evində **görmədigün** hər tə'ām levn-be-levn
Gəlür hüzürüvə hər mənzilündə 'işrət ilə (*Kaside 20, Mısra 7*). [*görmədigün, -mə, -di, -g, -ün*]

Qədəm bas gülüstānə bağ ara **gör** kim nə şür ilə
Nəvələr səz edüb 'uşşāq için qumrī-i dīvānə (*Kaside 22, Mısra 7*). [*gör, -*]

Görübn bu 'işrət-i pünhāni sordum bağ-bānlardan
Nədür bu 'eyş [ü] 'işrət vāqif et bir sirr-i pünhānə (*Kaside 22, Mısra 15*). [*görübn, -übn*]

Görəñ olur mu dəvə çevrilüb olə ādəm
Vəyā gəzāl edəsən qurdi yā ki aşlani (*Kaside 23, Mısra 23*). [*görəñ, -əñ*]

H'osā o şəhşə ki min dört yüz ildə dünyāyə
Gələ **görər** ki behişt-i bərīndi dünyanı (*Kaside 23, Mısra 96*). [*görər, -ər*]

Nə cəşn kim mişilin görməyübdü dīdə-i çərḥ
Nə sūr **görməyəcək** bir də eylə həlq-i cəhān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 22*). [*görməyəcək, -mi, -y, -əcək*]

Nə cəşn kim mişilin **görməyübdü** dīdə-i çərḥ
Nə sūr görməyəcək bir də eylə həlq-i cəhān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 21*). [*görməyübdü, -mə, -y, -übn, -di*]

Görmədim şöhbət-i dīdārıvı hərçənd ki mən
Feyz-i dīdārıvə cān ilə tələbkār oldım (*Kıt'a-ı Kebir 5, Mısra 3*). [*görmədim, -mə, -di, -m*]

Kīsə həlī olanda dirhəmdən
Görməz idük nə güşşə nə gəmdən (*Mesnevi 2, Mısra 18*). [*görməz, -məz*]

Açub **gördüm** bir nāmə-i dil-güşā
Kāh-i gülşən sīni sünbül cān-fəzā (*Mesnevi 4, Mısra 45*). [*gördüm, -dü, -m*]

Görməyübn hiç kimsədən bir nicāt
Rüzimiz āhır oləcaq həm zəkāt (*Mesnevi 4, Mısra 29*). [*görməyübn, -mə, -y, -übn*]

Gərəz **görübn** nāmədə bu müjdəni
Sanki 'İsā diriltdi bu mürdəni (*Mesnevi 4, Mısra 63*). [*görübn, -übn*]

Səhlığından **görmədi** bir 'işrəti
Qoydu getdi özi için lə'nəti (*Mesnevi 5, Mısra 13*). [*görmədi, -mə, -di*]

Tutmazam mən onlara hiç diqqəti
Görməyüblər bəhşişi səhāvəti (*Mesnevi 5, Mısra 90*). [*görməyüblər, -mə, -y, -übn, -lər*]

Bī-nəvā **görəcəyin** 'əmmāməni başdan gedəcək
Nə desə səhib-i 'əmmāmə bu təşdiq edəcək (*Mesnevi 9, Mısra 37*). [*görəcəyin, -əcəyin*]

'Elm ü 'ürfān **görəñ** āyā yekə 'əmmāmədür
Enni qurşaq u uzun saqqal uzun cāmədür (*Mesnevi 9, Mısra 21*). [*görəñ, -əñ*]

Görməyüm tā zəmənadən bir cövr
Təkgilən təsə bədə tā hət-i cövr (*Mesnevi 11, Mısra 4*). [*görməyüm, -mə, -y, -üm*]

Vəlī sənsiz köñül āramı yohdur
Cəməlun **görməmiş** dil-kāmi yohdur (*Mesnevi 12, Mısra 18*). [*görməmiş, -mə, -miş*]

İlāhı bir səbəb qılsun kərəmdən
Görübn vəşlün olum āzād gəmdən (*Mesnevi 12, Mısra 22*). [*görübn, -übn*]

Oləsən Rüstəm-i dəstān vəyā Rüyıntən
Zāl-i gərdündən ölüm zəhmīni āhır **görəsən** (*Mesnevi 15, Mısra 24*). [*görəsən, -ə, -sən*]

Belə ki səni həlq eləyib Həliq-i dəvər
Gər **görsə** yüzün min yüz zəhid müztər (*Muhammes 4, Mısra 6*). [görsə, -sə]

Yə Rəb olur mu bir də **göram** ol zəmənanə
‘Eys ü nəşāt u şöhbət-i çəng ü çəğənənə (*Müseddes 1, Mısra 25*). [göram, -əm]

Dögül ‘əbəş gəm-i hicrində olduqum sər-məst
Nə **gördi** bədədə bilmən ki oldı bədə-pərəst (*Tahmis 2, Mısra 24*). [gördi, -di]

Gətürdi ‘əc **görüüb** ‘əc-i müşkil olduqunı
Qamu hünərlərə ustād gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 19*). [görüüb, -üb]

O bələlər ki **görməyüb** hiç kəs
Özün əhır onə düşər oldı (*Kaside 16, Mısra 3*). [görməyüb, -mə, -y, -üb]

Üç ildə **gör** necə kəmil ‘Ərəb dilini bilür
Ki Rusə tərçümə eylər hədişi Qur’ānı (*Kaside 23, Mısra 57*). [gör,]

Eyləyüb çünki fəramüş məni pır-i muğān
Gör necə olmuşam āvərə-i şəhrə-yı Muğān (*Mesnevi 1, Mısra 10*). [gör,]

Bah o söz **gör** ki kimlərə yaraşur
Tə pəri yə peyambərə yaraşur (*Mesnevi 11, Mısra 77*). [gör,]

Çəkdiğüm cövr ü cəfadan nə pərişān gedürəm
Lik bir təzə bələ var **görüübən** zər ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 20*). [görüübən, -übən]

Gördükdə şe‘rivi könlül ol növ’ şād olub
‘Aşiq yetəndə şād olı cānənə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 3*). [gördükdə, -dük, -də]

Həbībā bir özün fikr eylə gör āyā rəvādur mı
Çəkə bığənələr ləzzət **göram** mən min bələ səndən (*Gazel 168, Mısra 6*). [göram, -əm]

Be-ğeyr-əz başına dönmək dolanmaq
Nə **gördün** kəsdün ülfət məndən ey dost (*Gazel 34, Mısra 4*). [gördün, -dū, -n]

Nə āvāzun səmə’ etdim nə zövq-i vəslüvi **gördüm**
Təmām-ı ‘ömrə ey mäh mən bəhiti qara səndən (*Gazel 168, Mısra 9*). [gördüm, -dū, -m]

Həvā-yı lə‘l-i ruhsārından ey hun-gəştə könlüm keç
Nə süz-ı ātəş-i pünhānı **gör** nə rənc-i beydā çək (*Gazel 116, Mısra 4*). [gör,]

Dərd-i şərāb-ı humda Fəlātün gubārıdur
Dövrān nə hək **gör** gətürüb rüzgārınə (*Gazel 207, Mısra 12*). [gör,]

‘Əmmāmə vü ‘əbā ilə minbərde və‘zə bah
Gəl həlvət içrə **gör** nə ‘ələmət zühürdür (*Gazel 74, Mısra 8*). [gör,]

Ağzıvı gönçə bilüb həlqə bəyān eylər idim
‘Əqli yolhıluqdan bah **gör** nə gümān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 2*). [gör,]

Gör bölüblər neçə yüz fırqələrə bir dīni
Muzməhil zāy’ edüblər bu gözəl āyənə (*Mesnevi 9, Mısra 47*). [gör,]

Bir hədiş etsə rəvāyət sənə bir fikr elə
Gör yaraşur mi desün həq peyām-bər belə (*Mesnevi 9, Mısra 54*). [gör,]

Vəzīr idi Nəvā’i-i nükta-dān
Gör necə Həyyāmə olub pāsbān (*Mesnevi 10, Mısra 24*). [gör,]

Yüzün nəzzərəsindən mən’ edübdür Zū’ini zülfün
Bu kəfir əldən almış dīnini **gör** kim müsəlmānun (*Gazel 160, Mısra 14*). [gör,]

Dəhānın eyləmişəm gönçə gönçəyə təşbīh
Görün ki cövhər-i fərdə nə iftirā demişəm (*Kut’a-ı Kebir 4, Mısra 4*). [görün, -ün]

Cəfā vü cövrünü ol bī-mürüvvət bī-vəfā yārun
‘Əbəş bī-hüdə **gör** kim Zū’iyā dā’im çəkər könlüm (*Gazel 143, Mısra 10*). [gör,]

Bu nə inşāfdur kim mən çəkəm əndüh-ı hicrānun
Görə əğyārlər vəslünlə yüz zövq ü şəfā səndən (*Gazel 168, Mısra 4*). [görə, -ə]

Sərvərə Zū’i-i bī-çərə gəlүbdür kəhvə
Qoyma mundan sora dünyāda **görə** bir zillət (*Kaside 5, Mısra 50*). [görə, -ə]

Hür u cənnətdi sənün şavm u şəlatun də gərəz
Fikr qıl nəfsüvədür **gör** bu ‘ibādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 20*). [gör,]

Cəm’ edüb zülfün bələ heylin gəlүb cān üstünə
Gör nə cəm’iyyət qılıblar bir pərişān üstünə (*Gazel 203, Mısra 2*). [gör,]

Gör ‘āqibət nə eylədi bu zərə küj-püşt
Beş gün içində Rüstəm ü İsfəndiyārınə (*Gazel 207, Mısra 3*). [gör,]

‘Uryān edübdü nərgis-i bīmārı sərnigün
Həm-dəm qılıbdı **gör** gül-i həmrānı hār ilə (*Kaside 21, Mısra 6*). [gör,]

Kemer-i sīm belini qucmaq içün həlqələnüb
Təma’-i hāmını **gör** kim nə təmənnāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 6*). [gör,]

Gül hərə ənīs oldı vü həslər baña həm-dəm
Aħırdə gözəl ‘ömrimi **gör** hār u həs etdim (*Gazel 130, Mısra 8*). [gör,]

Əsir-i hicr-i nigār u gərīb-i şəhr ü diyār
Mənimçün əhırı **gör** kim nə mē-cərə qıldun (*Gazel 167, Mısra 6*). [gör,]

Qurudı nəhl-i şəfā şarşar-ı həvādiş ilə
Töküldi **gör** nə şifət bərg ü bərim əhirdə (*Gazel 198, Mısra 8*). [gör,]

Təcəllā-yı cəməlin **gör** o şüh-ı mäh sīmānun
Ki döndürmüş şü'ā'-i vādi-i sīnāyə Şirvānı (*Gazel 220, Mısra 3*). [gör,]

Gəh nəz u gəh girişmə gəhī lütf ü gəh 'itāb
Vəşlində Zū'ī **gör** ki nə həngāmə var idi (*Gazel 222, Mısra 14*). [gör,]

Əğyərə ilticā edərəm imdi hicrde
Salmış nə günə günlərə **gör** əsmān məni (*Gazel 227, Mısra 4*). [gör,]

Yol tapə bilməz kişi bədrəqəsiz mətləbə
Gör nə san qəf' edər Kə'bə biyābānını (*Gazel 245, Mısra 4*). [gör,]

Hardə çatar məqşədə vādi-i heyratdə **gör**
Şidq ilə tā mürşidün dutmasə dāmānını (*Gazel 245, Mısra 13*). [gör,]

'Elm ilə oldı **gör** ki şəhəşəh İngilis
Kəmdür əgərçi cümlə miləldən cəmə'əti (*Kaside 2, Mısra 23*). [gör,]

İstəyürsən hər iki dünyədə rəhətliq əgər
Həqqinə bəhş eylə mey key **gör** ki rəhət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 18*). [gör,]

Hanı Bəhrām ü Sifəndār u Nərimān ilə Sām
Əsüb onlar tərəfə **gör** nə şifət şarşar-i sām (*Mesnevi 15, Mısra 20*). [gör,]

Atam rəsul-i Hüdādən şora nifāq əhli
Nə növ' eylədilər **gör** ki tərmar məni (*Müseddes 2, Mısra 16*). [gör,]

Necə ki şürət ilən müttəhiddi cümlə bəşər
Muğāyərət nə qədərdir **gör** əhl-i 'ürfānī (*Kaside 23, Mısra 36*). [gör,]

Kasıblara qərz ver dəhi māl
Gör necə sora olur bu əhvāl (*Mesnevi 8, Mısra 56*). [gör,]

Lə'lündə mey tərəşşühi qan qan deyür genə
Göstərmə **görməsün** dəhi çeşmim də qan çəkər (*Gazel 61, Mısra 4*). [görməsün, -mə, -sün]

Hic kimsə **görməsün** belə sin-i kuhüləti
Çün cismdən gedübdü o sükkər şəbābəti (*Muhammes 1, Mısra 3*). [görməsün, -mə, -sün]

O mäh vəşlinə bir gün yetüşmədim əhır
Mənim bu tələ'imün **gör** nə bəd sitərəsi var (*Gazel 87, Mısra 4*). [gör,]

Gər şürəti insān **görünən** çoxdı vəli
Həşiyyəti insān olan ədem kəmdür (*Rübai 4, Mısra 3*). [görünən, -ün, -ən]

Ey baña tə'nə edən bir düşəsən hicrənə
Görəsən tā ki nələr Zū'iyə hicrān etmiş (*Gazel 104, Mısra 10*). [görəsən, -ə, -sən]

Verdi cān Fərhād Şirīnün vəfāsın **görmədi**
'Əqlə bəh gör mäh-rülərdən vəfā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 9*). [görmədi, -mə, -di]

Nə günə gör səmə **gördüm** nihāl-ı əşnālıqdan
Məni bigānələr səndən cüdā etmək nə mümkündür (*Gazel 151, Mısra 7*). [gördüm, -dü, -m]

Köñül şükr eylə kim vəşl-i ruh-i dildərə yetdün sən
Həzān-ı hicr-i cövrün çox **görüüb** gülzərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 2*). [görüüb, -üb]

Beş gün içində bər-həm olur gülşəni güli
Çox **görmüşəm** bəhār u həzānın zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 4*). [görmüşəm, -miş, -əm]

Zū'ide meyl zāhidə **gördüm** məgər olub
Həm-dəm hüdānəkərdə o bəd e'tiqād ilə (*Gazel 193, Mısra 11*). [gördüm, -dü, -m]

Görünməz söyləyürlər çeşmə hərgiz çeşmə-i heyvān
Təköllümlə bu pünhān sirri bir aç əşkār eylə (*Gazel 199, Mısra 7*). [görünməz, -ün, -məz]

Gördüm o mähü oldı köñül mübtələ genə
Düşdi bəlalərə bu dil-i pür-bələ genə (*Gazel 202, Mısra 1*). [gördüm, -dü, -m]

Dəhənün mö'cüzini **gördi** cəhān içrə Məsīh
Qaçuban gökdə özin 'əciz ilə pünhān etdi (*Gazel 233, Mısra 9*). [gördi, -di]

Maña əğyār oldı hər-f-i əğyār ilə yār əhır
Görün əğyārə muncə yār olan bir gül-'izārım var (*Gazel 50, Mısra 8*). [görün, -ün]

Yahşı təşəvvür eyləmə vārin zəmənenün
Ey dil çü **gördüm** əhırın kārın zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 2*). [gördüm, -dü, -m]

Gör nəfs için 'ibādətini zāhidün haçan
Başın əgərdi səcdəyə gər cənnət olmamış (*Gazel 105, Mısra 9*). [gör,]

Nə günə **gör** səmə **gördüm** nihāl-ı əşnālıqdan
Məni bigānələr səndən cüdā etmək nə mümkündür (*Gazel 151, Mısra 7*). [gör,]

Ey Yüsif-i zəməne Züleyhā şifət bugün
Cən nəqdi əldə **gör** ki hərīdārīnam sənün (*Gazel 165, Mısra 4*). [gör,]

Gör kimdədür qüşür əgər yohdı meyvəsi
Ummaq olur mī bu sözi bīd ü çinārdan (*Gazel 176, Mısra 15*). [gör,]

Belədür çün dəhl ü hərcün gözle işrāf eyləmə
Hərc qıl vācib yerə **gör** 'eyş [ü] 'işrət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 10*). [gör,]

Otuz üç il elədi 'ələm içrə sultānlıq
Gör əhır eylədilər həbs o növ' sultānı (*Kaside 23, Mısra 10*). [gör,]

Görməgə cām-ı ləb ü āyīnə-i rühsārını
Qalğızbaş qəbrdən Cəmşid ü İskəndər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 7*). [*görməgə, -ə*]

Tə **görməgə** ruhsārın o küyə həvəs etdim
Müsə kimi ol küydan əhəz-i qəbəs etdim (*Gazel 130, Mısra 1*). [*görməgə, -ə*]

Yüz min cəfāyə tāt u təvānım var ey nigār
Yoh **görməgə** rəqib ilə sən mähı tāqətim (*Gazel 138, Mısra 6*). [*görməgə, -ə*]

Žü'iyā hər gün 'əzāb içrə əsīrəm neyləyüm
Görməmək yarı 'əzāb u geyr ilə **görmək** 'əzāb (*Gazel 16, Mısra 14*). [*görmək,]*

İlāhı bir də mümkündür mi **görmək** eylə əyyāmi
Ki bilmirdük gəm adın Žü'ı tək dīvānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 9*). [*görmək,]*

Şürətdə bənı növ'-i bəşər çox **görmür**
Bāfındə vəli dil anlayan ādəm yoh (*Rübai 5, Mısra 3*). [*görmür, -ür*]

gör-: Sanmak, zannetmek, öyle olabileceğini düşünmek.

Həmişə vüslətə mu'tād **gördüğün** könlüm
Tutuşdı gəm odinə şād **gördüğün** könlüm (*Tahmis 2, Mısra 3*). [*gördüğün, -düg, -ün*]

gör ki: Bak gör ki.

Bu bilməmək bizə tə'sir **gör ki** kimdən edüb
Uzun ətək yekə qurşaq böyük 'imāmətdən (*Kaside 15, Mısra 7*). [*gör ki,]*

gör kim: Bak gör ki.

Səbzələr səhrədə **gör kim** necə sündüs-püş olub
Hər tərəfdə 'āşiq ü mə'suq həm-āğuş olub (*Murabba 1, Mısra 9*). [*gör kim,]*

Şəm'-i ruhsārına meyl eylədi dīvānə könlül
Saldı **gör kim** özini ātəş-i süzānə könlül (*Gazel 124, Mısra 2*). [*gör kim,]*

görcək: Görünce, görür görmez.

Dil-i süzənimi gəm ləşkəri **görcək** dayanub
Dedi hər yerdə yanar od olə mənzil yeridür (*Gazel 49, Mısra 3*). [*görcək,]*

Žü'iyā **görcək** mənim bu ābdār əş'arımı
Bihūd u Seyyid Bəhār bəhr-i 'ürfān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 9*). [*görcək,]*

Məcnūn oluram ol büt-i məh-peykəri **görcək**
Əlbəttə ki məcnūn olu mərdüm parı **görcək**

Bilmən ki bāña nəz eləyür yā ki sitəmdür
Gəfil ki ötər yār mən-i müztəri **görcək**

Hər ləhzə ki görsəm dilərəm lə'lüvi öpmək
Tüfi nə təhəmmül eləsün şəkkəri **görcək**

Qovruldu könlül zülfüvi rüyundə görən dəm
Müslim necə beytu'llāh ara kəfiri **görcək**

Qurbānun olum gəl bu qədər etmə təğāfül
Qurbānun olan Žü'ı-i gəm-pərvəri **görcək** (*Gazel 117, Mısra 10*). [*görcək,]*

Ol mäh ruhi görməməgim yəşidsi bi'llāh
Görcək görürəm hər gecə əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 10*). [*görcək,]*

Žü'ı yanuram şəm' şifət ol məhi **görcək**
Hər gecə gözən nəz ilə əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 13*). [*görcək,]*

Demə Žü'ı ki əfğan eylərəm **görcək** firāqından
Görəndə ol məhi cən düşməyür əfğan düşər yədə (*Gazel 195, Mısra 9*). [*görcək,]*

Görcəyin ruhsārı ol çin-i zülfündə dedim
Ey könlül vəhm ilə kim mäh 'əqrəbə olmuş gərīb (*Gazel 18, Mısra 7*). [*görcəyin,]*

görim olsun: Dilerim, temenni ederim olsun.

Məni bəd-gülər etdi küy-ı dildārımdan āvərə
Görim olsun İlāhı mən kimi āvərə bəd-gülər (*Gazel 57, Mısra 8*). [*görim olsun,]*

görkəm: Görünüş; Gösterişli olma durumu, ihtişam, tantana, şâşaa.

Məhrāb qaşınə könlül aldanma əgmə baş
Bağ **görkəmində** nərgis-i mərdüm firibi var (*Gazel 44, Mısra 8*). [*görkəmində, -i, -n, -də*]

görün-: Anlaşılmak, hissedilmək, sezilmək, galiba.

Güşə-i çeşmün ilə zülfün edər sər-küşü
Görünür kim genə bir təcə sevdāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 4*). [*görünür, -ür*]

görün: Bakın! Görün!.

Tə'zīm ilə dutub yüzüvi qarə tellərün
Kəfirdə var **görün** genə imān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 10*). [*görün,]*

görünməz gözə: Göze görünmez.

Dövr-i gərdün məni bir növ' ayağə saldı
Ay u gün keçdi **görünməz gözə** bir bədə vü cām (*Kaside 13, Mısra 14*). [*görünməz gözə,]*

görək: (Söyle) Bakalım.

Nədən sölə **görək** ey bî-nəvā ümmid olur həşil
Fələkdür mehr-i zā'il yār-ı gāfil 'ömr müstə'məl (Tahmis 1, Mısra 23). [görək,]

Dil-i sür eyləmək ülfət ləb-i həndāni ilə
Görək əhır nə edir çərḥ çalışır cāni ilə (Gazel 204, Mısra 2). [görək,]

Qiyəmət qoyurlar imdi onə nısf-i hərcimi
İnşāf-ı hərc ilə **görək** bundə nəf' var (Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 10). [görək,]

göstər: Göstermek.

Şəfrā-yı güşşəni sər ü sīmāsi **göstərür**
Cāmində 'ārifün ki mey-i əhmər olmasa (Gazel 6, Mısra 7). [göstərür, -ür]

Həşrə dək gər söləyim hiç tükənməz vəşfün
Dəhi bundan belə **göstərmə** kərāmət zāhid (Gazel 39, Mısra 28). [göstərmə, -mə]

Mövtālarun 'āmilləridür indiki mollā
'āriflərə mollā olanı **göstər** əgər var (Gazel 42, Mısra 10). [göstər,]

Göstərür şun'-i Hüdāvəndi yüzün 'āşiqlərə
Şəfhə-i ruşār pür ənvār yā güzgülü müdür (Gazel 52, Mısra 5). [göstərür, -ür]

Lə'lündə mey tərəşşühi qan qan deyür genə
Göstərmə görməsün dəhi çeşmim də qan çəkər (Gazel 61, Mısra 4). [göstərmə, -mə]

Gər ağacdən yonasan **göstərəsən** Sām-süvār
Zü'i vəqtində gəlüb Fārs-ı meydān olmaz (Gazel 90, Mısra 11). [göstərəsən, -ə, -sən]

'Āşiqi müstəğnī etmişdür həyālun vəşldən
N'olə sən hər ləhzə **göstərsən** bu istignā yüzün (Gazel 148, Mısra 12). [göstərsən, -sən]

'Āşiqi müstəğnī etmişdür həyālun vəşldən
N'olə sən hər ləhzə **göstərsən** bu istignā yüzün (Gazel 170, Mısra 12). [göstərsən, -sən]

Qızarmış lə'l tək lələ qılır mənlik fəhārətlə
Ruḥ-i rəhşānıvı **göstər** onı həm dəğdār eylə (Gazel 199, Mısra 6). [göstər,]

Həq səni məzhər qılıb əynə-i zātınə
Āynəsi şāf olan **göstəri** cānānını (Gazel 245, Mısra 8). [göstəri, -i]

Āvərə idi həlq biyābān cəhlə
Göstərdi rāh mənəbə'-i 'ürləne Şərq-i Rus (Kaside 10, Mısra 8). [göstərdi, -di]

Göstərmədi kimsə bir səhāvət
Əvvəl mənə nişə istədüz siz (Mesnevi 7, Mısra 49). [göstərmədi, -mə, -di]

Ayəni kəyfə təciri əl-mövtā
Yə'nī **göstər** mənə hüdāvəndə (Mesnevi 11, Mısra 84). [göstər,]

Elə əşhās istəyəndə dəlil
Onə **göstərdi** dəhi Rəb -i cəlil (Mesnevi 11, Mısra 88). [göstərdi, -di]

Bülbül [ü] qumri açub şövq ilə hər yan pər ü bāl
Göstəribdür gül-i həmrā nə nəzakətlə cəmāl (Mesnevi 15, Mısra 6). [göstəribdür, -üb, -dür]

Žü'ī-i dil-həstəyə **göstərmədi** zərrə vəfā
'Ādəti əhl-i kəmələ dā'im etməkdür cəfā (Tahmis 3, Mısra 17). [göstərmədi, -mə, -di]

Kimdi hər 'elmdə **göstər** baña olsun fā'iq
Tərk edüb mə'rifəti pülə olublar şāiq (Terci-bend 1, Mısra 27). [göstər,]

götür-: Açmaq, kaldırmak.

Götürmüşdük köñüldən nəng ü nām u 'ār sevdāsın
Diyār-ı 'eşqdə Məcnūn ilə həm-hānə olmuşduq (Gazel 110, Mısra 7). [götürmüşdük, -miş, -dük]

götür-: Birdən yerindən (kalkarak) hareket etmək, koşmaq; Aniden.

Məst olub tevsen-i təb'im **götürüb** cövlənə
Şe'r-i şəmşir ilə tā ki girüb meydānə (Mesnevi 6, Mısra 3). [götürüb, -üb]

götür-: Kaldırmak, yok etmək.

Götürmüş hətirimdən 'āriz ü lə'lün təməşāsı
Behişt-i 'ədn pərvāsın mey-i Kövsər təmənnāsın (Gazel 162, Mısra 5). [götürmüş, -müş]

gövhər: Bir şeyin özü, esası, varlığındakı dəğişməyən aslı mayya, cevher.

Şərab-ı nāb ey sāqi cəhān içrə o cövhərdür
Ki ondan zāhir eylər hər kəsün zātı nə **gövhərdür** (Gazel 88, Mısra 2). [gövhərdür, -dür]

gövhər-i 'elm ü fəzilət: Fazilet ve ilim cevheri.

Tapupdur **gövhər-i 'elm ü fəzilət**
Bu günlərdə 'əcā'ib bî-bəhālıq (Gazel 112, Mısra 13). [gövhər-i 'elm ü fəzilət,]

gövhər-i nə-süftə: Delinmemiş gevher.

Həzər et **gövhər-i nə-süftəsən** ey gül mey-i nāb
Çəkməsün meykədələr gəncinə əfsānə səni (Gazel 226, Mısra 7). [gövhər-i nə-süftəsən, -sən]

gövhər-i nəzm: *Şiirin özü.*

Bəhār ilə Seyyid-i şirīn kəlām
Təzə verən **gövhər-i nəzmə** nizām (*Mesnevi 4, Mısra 12*).
[*gövhər-i nəzmə, -ə*]

gövhər-i əsrār: *Gizli cəvher.*

Yohdur bu hələ vāqif olan Zū'ī hiç kəs
Gəlməz bu növ' **gövhər-i əsrār** kārınə (*Gazel 207, Mısra 20*).
[*gövhər-i əsrār, -*]

göz: *Görme organı.*

‘Aşıqların **gözünə** o şüh-i sitəm şit'ər
Hək-ı rəh ilə çəkmək için tütiyə gəlüb (*Gazel 22, Mısra 7*).
[*gözünə, -i, -n, -ə*]

Gözim peymānəsini doldurdu hər dəm bağrımın qanı
Nöçün kim həlq sölərlər filāni mey-güsār olmuş (*Gazel 108, Mısra 3*).
[*gözüm, -üm*]

Ancaq o məhün zülf-i nā imān alur əldən
Əhü bağışı qara **gözi** cān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 2*).
[*gözi, -i*]

Olsun nəşibi dostuvun şir ü şəhd ü nüş
Batsun **gözünə** düşməniyin tır ü nış ü hər (*Kaside 9, Mısra 36*).
[*gözünə, -i, -n, -ə*]

Nəyi artuqdu vücūdində Firəngün səndən
Əl ayağ qaş u **göz** ilə hamı şeydə tənsən (*Mesnevi 9, Mısra 70*).
[*göz, -*]

Bir şənə çək ol zülf-i pərişanə ‘Öleykən
Desəm nə rəvā **gözlərin** nərgis-i bīmār (*Muhammes 4, Mısra 32*).
[*gözlərin, -lər, -in*]

Ruhsārına ol gün ki **gözüm** qıldı nəzārā
Lə'lin həvəsi saldı dil ü cənə şərārā (*Muhammes 4, Mısra 27*).
[*gözüm, -üm*]

Ki qoymayub tən ü cəndə hümār-ı hicrān tāb
Ze-bəs ahtıdı **gözimdən** bəlāların seyl-āb (*Tahmis 2, Mısra 8*).
[*gözimdən, -im, -dən*]

Könlümi şayd eylədi bir göz açınca **gözlərin**
Eylə kim bir şayd ləğərini iki tərən alur (*Gazel 59, Mısra 5*).
[*gözlərin, -lər, -in*]

Gözim yaşın görübən tə'nə daşın atsa n'olə
Könlül sarayını bu tərhlə 'imārət edər (*Gazel 60, Mısra 7*).
[*gözüm, -im*]

Əlimdə səğər-i bədə başımdə nəş'ə-i cām
Gözimdə 'əriz-i cənānə olduğım günlər (*Gazel 66, Mısra 8*).
[*gözimdə, -im, -də*]

Görünürlərsə tikanlar **gözə** gər səbz ü çəmən
Likən ondan gül-i gülzār-ı gülistan olmaz (*Gazel 90, Mısra 7*).
[*gözə, -ə*]

Gözümə cümlə nə'im-i cəhān cəhīm gəlür
Nə növ'lən keçəcək bilmürəm zəmə'n sənsiz (*Gazel 92, Mısra 5*).
[*gözümə, -im, -ə*]

Sən nə səhhərsən ey məh ləb-i lə'lün 'eşqi
Gözlərimdən tökülən lü'lüyü mərcān etmiş (*Gazel 104, Mısra 8*).
[*gözlərimdən, -lər, -im, -dən*]

Gözüm sitərə-fəşəndür bu güşşədən hər şəb
Ki hansı bürci edüb ol məhə məqām fələk (*Gazel 118, Mısra 5*).
[*gözüm, -im*]

Ol gün ki **gözüm** Yüsifimün görmədi rüyün
Yə'qüb-i həzīn näləsin 'āləmdə pəs etdim (*Gazel 130, Mısra 3*).
[*gözüm, -im*]

Pərvīn saçub ey mäh **gözimdən** gecə də'im
Hicrində gürəyyā kimi bī-dār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 3*).
[*gözimdən, -im, -dən*]

Ləbün firāqı ilə qanə dönməgün cigərün
Vəyā **gözimdən** aqan qətrə qətrə qanı yazım (*Gazel 141, Mısra 8*).
[*gözimdən, -im, -dən*]

Əgər görməz **gözüm** ruhsāruvı 'eyb etmə ey gül-ruh
Yüzündən dūr olan **gözde** nə mümkündür ki nūr olsun
(*Gazel 150, Mısra 4*).
[*gözde, -də*]

Əgər görməz **gözüm** ruhsāruvı 'eyb etmə ey gül-ruh
Yüzündən dūr olan **gözde** nə mümkündür ki nūr olsun
(*Gazel 150, Mısra 3*).
[*gözüm, -im*]

Bahāndə nəz ilə hər güşşədən o məst **gözün**
Qılır həzār könlül şışəsin şikəst **gözün** (*Gazel 158, Mısra 1*).
[*gözün, -ün*]

Hümār-ı hicr ilə qoydun bu 'eşq-i bīmārın
Gözimdən ey büt-i məh-rüy u cām-ı Cəm getdün (*Gazel 163, Mısra 4*).
[*gözimdən, -im, -dən*]

Gözimdə 'əks-i rüyün cəlvə eylər çox tə'əccübdür
Necə sakin olubdur ataş-i süzəndə āb içrə (*Gazel 188, Mısra 3*).
[*gözimdə, -im, -də*]

Hər ləhzə **gözimdən** həvəs-i tır-i müjünlə
Gərqəm mən-i dil-hün gözəlīm cülər içində (*Gazel 190, Mısra 3*).
[*gözimdən, -im, -dən*]

Dəhānı sirrini şandüq-ı dildə məhfi qılmışdım
Gözüm fəş etdi āğəh olcaqın bu rāz-ı pünhānə (*Gazel 192, Mısra 4*).
[*gözüm, -im*]

Dögi müjgān şafı çeşmimdəki peykānlarıdır
Ki çıxub dişrə **gözimdən** cigərim qanı ilə (*Gazel 204, Mısra 4*).
[*gözimdən, -im, -dən*]

H'oş ol ki var idi başımdə nəş'ə-i bədə
Gözimdə 'əriz-i gül-gün-ı dil-bər-i sādə (*Gazel 206, Mısra 2*).
[*gözimdə, -im, -də*]

Dutmə tuğyān edüb ey əşk **gözüm** revzənini
Səni Tarı qoy edim oñlə nəzərə mənə (*Gazel 224, Mısra 3*).
[*gözüm, -im*]

Hicründə **gözlərimdən** ahan qətrə qətrə qan
Döndürdi lələzərə nigərim kənārımı (*Gazel 228, Mısra 5*).
[*gözlərimdən, -lər, -im, -dən*]

Hudā bilür ki o günlər nə zövq eylər idük
Gözimdə ‘āriz-i sāqī əlimdə sāğər idi (*Gazel 240, Mısra 10*). [*gözimdə, -im, -də*]

Gözdə cəməl-i yār qulağımda şavtnı
Əldə müdām cām-ı mey-i ərğüvān idi (*Gazel 242, Mısra 9*).
[*gözdə, -də*]

Olmə āzərdə **gözüm** nūri gəməim şərhində
‘Əqlimi əldən alub dərd ü gəmənin tuğyanı (*Gazel 250, Mısra 21*). [*gözüm, -im*]

Gözlərin şədqəsi cān sāqī ayağın ələ al
Dön pey-ā-vey genə bir şür-ı cünun başımə sal (*Mesnevi 1, Mısra 7*). [*gözlərin, -lər, -ün*]

Qalmub ağızda **gözdə** dəhi didə təqəti
Bī-zövq cism ü cān diri qalmaq nə ləzzəti (*Muhammes 1, Mısra 5*). [*gözdə, -də*]

H’oş ol zəməni ki ‘işrət ü ‘eyşim təməni idi
Baş şür-ı ‘eşq **gözdə** o mäh əldə cām idi (*Muhammes 2, Mısra 2*). [*gözdə, -də*]

H’oş ol zəməni ki yār baña həm ayāğ idi
Ruhsāri **gözlərimə** münəvvər cırāğ idi (*Müseddes 1, Mısra 2*). [*gözlərimə, -lər, -im, -ə*]

Gözlərin bīmāri ey mäh şəhhet-i cān istəmər
Təşnə-i cām-ı vüşālun āb-ı heyvān istəmər (*Tahmis 3, Mısra 3*). [*gözlərin, -lər, -ün*]

Nūhi keşfisi ilə gərçə edər gird-ābə
Ağlamaqdan şəb-i hicrān **gözümün** tūfāni (*Gazel 250, Mısra 14*). [*gözümün, -im, -ün*]

Gözüm yaşıdurur çevrəmdə yā kim şehrün ətfāli
Tamāşā etməgə gəlmiş mən-i məcnūn-ı ‘üryāni (*Gazel 252, Mısra 5*). [*gözüm, -üm*]

Şəhrə vü bāğ versə də firdövsdən nişān
Göz açmağə nəzārəyə məndə dimāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 6*). [*göz,]*

Qoy ‘eşqinün həlakı olum ey **göz** ağlama
Yoh həcəti şəhīd olanun şüst ü şü ilə (*Gazel 214, Mısra 11*).
[*göz,]*

Əl ayāğ **göz** düşüb əldən dəhi dişsizdi dəhən
Qorhıram kim dəm-i āhirdə tapulmayə kəfən (*Terci-bend 1, Mısra 23*). [*göz,]*

Şəd-heyf Zū’i yohdı bu təzviri anlayan
Zāhirdə var **gözi** vəli bātində kürdür (*Gazel 74, Mısra 14*).
[*gözi, -i*]

Göz ü qaş u əl ayāğ pülilə döğül insān
Əgər məlik olə bī-mə’rifət nə ədəmdür (*Gazel 80, Mısra 11*). [*göz,]*

Ləbi şövqilə **göz** peymānesin qan ilə doldurmaq
Cəməl-ātəşin ‘eşqilə hər dəmdə kabāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 3*). [*göz,]*

Məgər genə səni bir müşk-büy āhünüñ
Qara **gözi** həvəsile basubdı jəng ü zalām (*Gazel 129, Mısra 18*). [*gözi, -i*]

Göz görməyən cəvāhiri mən necə dərk edim
Zāhirdə çün nə var bu mərəyadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 15*). [*göz,]*

O qədri iştıyāqım var sə-r-i küyində āzərə
Göz açmam məskənim cənnət ənīsīm gərçi hür olsun (*Gazel 150, Mısra 6*). [*göz,]*

Gər var isə **gözi** vəli ə’mādi bātini
Bir fərq verməyür gül-i həmrāyə hārdan (*Gazel 176, Mısra 7*). [*gözi, -i*]

Göz ‘ārizində ləb ləbi üstündə başda şür
Dil şād-kām u əldə mey-i h’oş-güvār idi (*Gazel 222, Mısra 11*). [*göz,]*

Almısan ey **gözi** məhmür ələ peymānə
Yohsə təngə gətürüb sübhə-i şəd dānə səni (*Gazel 226, Mısra 3*). [*gözi, -i*]

Nə dildə şəbr qoyubdur nə əldə cām fələk
Gözün qarasını dutsun yüzün zəlam fələk (*Gazel 118, Mısra 2*). [*gözün, -ün*]

Sölə ey Bād-ı şəbə ol büt-i mäh-simāyə
Ki salubdur məni məstānə **gözün** gəvgəyə (*Gazel 194, Mısra 2*). [*gözün, -ün*]

Məst ü məhmür **gözün** gəməzə-i hədənglə nədür
Turuqu’l-‘eyndə dünyāyə salur pərħāşı (*Gazel 247, Mısra 9*). [*gözün, -ün*]

Etdi şəyyād **gözi** şayd dil-i ‘uşşāqı
Həbbəzā şır şikār eyləyən āhülərə bāh (*Gazel 35, Mısra 5*).
[*gözi, -i*]

Nə gəm sənsiz **gözüm** gər giryədən ey mäh kür olsun
Rəqibimdir yüzün nəzzārəsindən qoy ki dūr olsun (*Gazel 150, Mısra 1*). [*gözüm, -üm*]

Bahandə nəz ilə hər güşədən o məst **gözün**
Qılır həzār könlül şışəsin şikəst **gözün**

Nə sehr edüb ki müjün kimi mərdümü ey gül
Edübdü dūda-i çeşməndə pāy-bəst **gözün**

Dutub sipəh müjə-i Türkmān-ı qātildən
Açubdı gārət içün rüzgārə dəst **gözün**

Deyürlər ātəş ara məskən eyləməz āhü
Nədəndi könlüm ara bəs qılıb nişəst **gözün**

Götürməz əynədə ‘əks-i şüretündən göz
Olubdı Zū’i kimi yohsə büt-pərəst **gözün** (*Gazel 158, Mısra 1-10*). [*gözün, -ün*]

göz açınca: Gözü açıp kapatmaq arasındakı kısa zaman dilimi.

Könlümi şayd eyladi bir **göz açınca** gözlərin
Eylə kim bir şayd ləğərini iki tərən alır (*Gazel 59, Mısra 5*). [*göz açınca,]*

göz tik-: *Bir şeyi ele geçirmək arzusunda olmaq, çox istemek, almaya niyyətli olmaq, meyilli olmaq.*

Bu qədri cürm ilə zāhid behiştə **göz tikmə**
Utangilən Bārī ey bī-həyā günāhundan (*Gazel 185, Mısra 7*).
[*göz tikmə, -mə]*

Bənd olmə māl u dövlətə **göz tikmə** şən u şöhrətə
Bu ərəsə-i tərīqətə mərdənə gəlmək yalşıdır (*Gazel 85, Mısra 5*). [*göz tikmə, -mə]*

gözyaşı: Gözyaşı.

O məhün gəlsə 'itəbə ləb-i gövhər-pāşı
Dönəcəək lə'lə cigər qanı ilə **göz yaşı** (*Gazel 247, Mısra 2*).
[*göz yaşı,]*

Göz yaşı bəs ki tökülür 'ələm ara qan sənsiz
Qandan əhır salacaq 'ələmə tūfān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 1*). [*göz yaşı, -ım]*

Çün səndə yohdı Nūhdan artuq bəlayə şəbr
Ver **göz yaşunla** 'ələmi tūfānə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 6*). [*göz yaşunla, -n, -lə]*

Gözüm yaşından olur bir də nūh tūfānı
Bu qədri hicrūn ilə əşkbār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 5*). [*gözüm yaşından, -n, -dan]*

gözdən sal-: *Kendindən uzaklaştırmək, kenar etmek; Değerini düşürmək.*

Bizi sūzən tək **gözdən salubdur** rīştə-i zūlfın
N'olə zəncir edüb qeyd etsə bu məcnūn-ı 'uryānı (*Gazel 220, Mısra 5*). [*gözdən salubdur, -ub, -dur]*

Bu pīç ü tīb ilə ol gül-ruhın zūlf-i mutarrāsın
Əgər tərsə görə bi'llāh **salur gözdən** çəlipāsın (*Gazel 162, Mısra 2*). [*gözdən salur, -ur]*

göz nūrı: Göz nuru, değerli (kimse).

Pəs **gözüm nūrı** gəlüb məktəbə 'elm et həsil
Oləsən məclis-i 'üfān 'əzizim vāşil (*Mesnevi 9, Mısra 75*).
[*gözüm nūrı,]*

Təşəvvür eyləmə kim tərək edim sığər təmənnāsın
Gözimdən salmışam bi'llāh bağ-ı hūld-i həvrāsın (*Tahmis 1, Mısra 18*). [*gözimdən salmışam, -mış, -am]*

gözdən düş-: *Gözden düşmək, eski itibarını, değerini, nüfuzunu kaybetmək.*

Dīdə'-i 'ələmdə gərçi hıvār oldım yār içün
'Aqibət **düşdim gözindən** hātir-i əğyār içün (*Gazel 153, Mısra 2*). [*gözindən düşdim, -di, -m]*

gözlə-: *Dikkət et! İhtiyatlı ol!; Korumak, dikkət etmək; Beklemek.*

Belədür çün dəhl ü hərcün **gözlə** işrāf eyləmə
Hərc qıl vācib yerə gör 'eyş [ü] 'işrət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 9*). [*gözlə,]*

Yohdur bizim bu 'əşrimizün əhl-i himməti
Tə **gözləsün** tə'əşşüb ilə dīn ü milləti (*Kaside 2, Mısra 2*).
[*gözləsün, -sen]*

Gözlərdi təməm əhl-i cəhān həqq-i sələmi
N'oldı o şədāqət o məhəbbət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 7*). [*gözlərdi, -r, -di]*

Səlsəbil-i bādədür rində təsəlsül **gözləyüb**
Dəm-bə-dəm sā'ət-bə-sā'ət şübh şām almaq görək (*Gazel 119, Mısra 5*). [*gözləyüb, -y, -üb]*

İstəmə dövləti çox Zū'ī ma'āşun **gözlə**
Yüngül elə yüküvi keçməyə bu dəryādən (*Gazel 173, Mısra 17*). [*gözlə,]*

gözlərini zəlam dut-: *Gözleri doğruları, hakkı görmüyor. Gözlerini karanlık kaplamış.*

Getsə bircə 'əvām-ı kəl-ən'ām
Ki **dutub gözlərini** zində **zəlam** (*Mesnevi 11, Mısra 72*).
[*gözlərini zəlam dutub, -ub]*

gözlərin aç-: *Gözlerini açmaq, farkında olmaq.*

Zū'iyə **aç gözlərin** bir səfhə-i gülzərə bağ
Əyə-i cənnət təcərī təhtiha' l-ənhərə bağ (*Murabba 1, Mısra 17*). [*gözlərin aç,]*

gözüm nūrı: *Birine sevgiylə seslenme şekli, gözün ışığı anlamında.*

Adındı ins döğül vəhş ey **gözüm nūrı**
Dəhi müsəlmān 'ibārətdurur sələmətdən (*Kaside 15, Mısra 15*). [*gözüm nūrı,]*

Vüşlöt dəmidür sāqī gətür cām pey-ā-pey
Həyr işdə **gözüm nūrı** bu tə'hīr nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 10*). [*gözüm nūrı,]*

gözün fədəsi: *Birine sevgiylə seslenme şekli, gözünə kurban olmaq, gözü uğruna kendini feda etmək.*

Müqəyyəd oldı ol əzād gördüğün könlüm
Gözün fədəsi gətür sāqī cām-ı bādə-i nāb (*Tahmis 2, Mısra 6*). [*gözün fədəsi, -sı]*

Fərəğət-i tən ü cān məstliqdədür sāqī
Gözün fədəsi olum hüş-yār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 10*). [*gözün fədəsi,]*

gözün nidəsi: *Gözün hakkı anlamında.*

Sāqī **gözün nidəsi** o cān cövhərin gətür
Lütf et vücudum etdi gəm-i rüzgār yol (Gazel 38, Mısra 11). [gözün nidəsi, -s, -i]

gözün qurbanı: Doğruluk və teslimiyyət içinde gönülden bağlanmaq, bağlılığın gerektirdiyi fedakârlığı yapmaya hazır olmak anlamına gelen deyim. Gözüne canım feda!.

Sāqiya bir kərəm et durma **gözün qurbanı**
Bir iki cām ilə sərşār elə mən nālānı (Mesnevi 6, Mısra 1). [gözün qurbanı,]

Dur **gözün qurbanı** sāqī bir də mey-hānə dut
Gəm hūmārī Pāy-māl etdi məni peymāna dut (Gazel 33, Mısra 1). [gözün qurbanı,]

gözəl: Güzel.

Nə h`oşdur bir **gözəl** dil-bərlə həm-bəzm-i şərāb olmaq
Hərāb ābād-ı dünyādə içüb məst ü hərāb olmaq (Gazel 115, Mısra 1). [gözəl,]

Sən tək bir **gözəl** olmaqlıq nəqqāş-i əzəl
Gecə gündüz mäh ü H`urşidə verür yüz şayqəl (Gazel 126, Mısra 1). [gözəl,]

Gül hārə ənis oldı vü həsər baña həm-dəm
Āhırdə **gözəl** `ömrümi gör hār u həs etdim (Gazel 130, Mısra 8). [gözəl,]

Baña hər nə bələ gəlsə gəlür könlümdən ey Hāliq
Gözəllər hicrinə yansun görüm bundan betər könlüm (Gazel 143, Mısra 4). [gözəllər, -lər]

Gözəllər həcər-i nāz ilə ey məcrūh olan Zü`ī
Bu meydān-ı məhəbbət içrə sən Söhrābə bənzərsən (Gazel 159, Mısra 9). [gözəllər, -lər]

Cəfā qılmə kərəm qıl Zü`iyə ey şüh lütf eylə
Əgərçi yol **gözəllərdə** n`olur görsəm vəfā səndən (Gazel 168, Mısra 18). [gözəllərdə, -lər, -də]

Pərvānə olə könlüm əgər sən tək bir şəm`
Görməz **gözəlim** gər gəzə yüz əncümən içrə (Gazel 187, Mısra 8). [gözəlim, -im]

Hər ləhzə gözimdən həvəs-i tır-i müjünlə
Gərqəm mən-i dil-hün **gözəlim** cülər içində (Gazel 190, Mısra 4). [gözəlim, -im]

O lələ-ruh **gözəlim** lütf ilə şüküftələnüb
Məni bu növ` görüb dəğdār bir də gələ (Gazel 211, Mısra 3). [gözəlim, -im]

Gəl ey **gözəl** gəm-i `eşqünlə zār qoymə məni
Fırāq-ı zülfün ilə bī-qərār qoymə məni (Gazel 232, Mısra 1). [gözəl,]

Çohdı dünyādə əgər şahib-i dövlət nə gərək
Hāl bilməz **gözəli** istəməz əhl-i `işrət (Kaside 5, Mısra 52). [gözəli, -i]

Bu beş gün `ömr içün incitmə çoh **gözəl** cānı
Könlül bir `ibrət ilə qıl nəzārə dünyānı (Kaside 23, Mısra 2). [gözəl,]

Gör bölüblər neçə yüz firqələrə bir dīni
Muźməhil zāy` edüblər bu **gözəl** āyənı (Mesnevi 9, Mısra 48). [gözəl,]

Bu **gözəl** məzhəb olmayə fānī
Dutmayə cəhl ü fitnə dünyānı (Mesnevi 11, Mısra 99). [gözəl,]

Zülfündədi məd gəm **gözəlim** mö`cüz-i Mūsā
Muźmərdi ləbində dəhi e`cāz-ı Məsīhā (Muhammes 4, Mısra 13). [gözəlim, -im]

gözəllik: Güzellik.

Āləmun rüyə tərəqqiliqi bundan tanı
Saña Yüsifdi **gözəlliqdə** həbībim şānı (Gazel 250, Mısra 2). [gözəlliqdə, -də]

gözət: Merak etme!.

Gözətlə Zü`ī cəhān nūr-ı `elm ilən parlar
O vəqtdə olubsan çün sən nihān ey kās (Gazel 106, Mısra 13). [gözətlə, -lə]

gözətlə-: Beklemek, ümid etmək; Dikkat etmək, sakınmak.

Gözətlə Zü`i bu zülmāt-ı şām-ı cəhl gedər
Qılr zəməneni H`urşid `elm-i nūrānı (Kaside 23, Mısra 93). [gözətlə,]

Gözətlə āhıretün Zü`i etməsün məğbün
Səni bu bādə vü sādə bu ne`mət-i dünyā (Gazel 7, Mısra 17). [gözətlə,]

gubār: Toz? toprak; Kötü düşünce, fikir.

Dərd-i şərāb-ı hūmda Fəlātūn **gubāridur**
Dövrān nə hāk gör gətürüb rüzgārınə (Gazel 207, Mısra 11). [gubāridur, -ı, -dur]

Əgər cəndür təmənnā hāk-ı pāyun şədqəsi başım
Nə yüzdəndür bəyān et hātiründə nə **gubārın** var (Gazel 46, Mısra 4). [gubārın, -un]

Əczā-yı hāk cümlə şəhənşəh vücüdidur
Ol baş qarışmış imdi bu başmaq **gubārınə** (Gazel 207, Mısra 8). [gubārınə, -i, -n, -ə]

gubernat bāğı: Bakü`nün merkezinde bulunan park.

Vücüdün kəm qılıb hər hürdan yārın sorəg etmək
Gubernat bāğı içrə kəşrət-i ğilmān [u] hūrādān (Gazel 120, Mısra 3). [gubernat bāğı,]

güc: Güç, iktidar.

Ziyadə fikrlərə düşmə anla bu rəmzi
Nə **gücdə** həlq eləyüb Həq əzəldən insani (Kaside 23, Mısra 16). [gücdə, -də]

O qüvvələr ki bəni ədəmə verib Həliq
O **gücdə** eyləməyüb həlq hıç bir cəni (Kaside 23, Mısra 28). [gücdə, -də]

Gücündən artıqə ümmid dutmə gəm çəkmə
Nə gəlsə şad qıl əhır dil-i gəm-əfzani (Kaside 23, Mısra 17). [gücündən, -ün, -dən]

güftār: Söz, kəlam, konuşma.

Məni öldürdi ey məh nəz u gəmzün təlh **güftārın**
‘Əcəb bī-mehrən ey bī-mürüvvət bu nə əyindür (Gazel 56, Mısra 7). [güftārın, -ün]

Žū’i dəhi bəsdür nə gərək sirrə **güftār**
Bihüdə özün dəhil-i hikmət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 37). [güftār,]

Žū’iyə açma çoh da əsrəri
Mollalar küfr oğur bu **güftārı** (Mesnevi 11, Mısra 102). [güftārı, -ı]

Dil-cüy dil-əvız u gəzəl-güy u gəzəl-han
‘İsə kimi i‘cəz edə **güftārı** Səməndər (Gazel 43, Mısra 10). [güftārı, -ı]

Şəkkər ləbim məzəqını təlh etdi Žū’inün
Bu bəzmdə ki lütf ilə **güftārə** gəlmədi (Gazel 221, Mısra 14). [güftārə, -ə]

Belə ətvəri belə kirdəri
Bu şifət nə-qəbül **güftārı** (Mesnevi 11, Mısra 68). [güftārı, -ı]

Gül-: Gülmək.

Dil istər idi qədün sərvini yüzün **güləni**
Nə zövqi hətirə yüz bağ u büstān sənsiz (Gazel 92, Mısra 7). [güləni, -ən, -i]

gül: Çok sevilen ve beğenilen, katmerli ve kokulu olan çiçek, gül. Şairler arasında bülbülün maşuku olarak bilinir; Sevgili.

Sünbül-i zülfü tökülmüş rüyinə ol **güllər** hün
Eylə kim əbr-i bəhəri mehr-i rəhşān üstünə (Gazel 203, Mısra 3). [güllər, -lər]

Təki bir **gül-bədənün** vəşli müyəssər olsun
H’oş keçər ‘āşiq içün güşə-i bağ olmasə də (Gazel 219, Mısra 5). [gül,]

Mə’işət büstānında cəhān əhlinə **gül** yetdi
Mənim bu qara bəhtimdən piyāz u kəndənə çıxdı (Gazel 254, Mısra 5). [gül,]

Gəl imdi vəqtdür ey şāhibü’z-zəməñ gəl **gül**
Fədə qədəmlərvə ey ‘ədələtün kani (Kaside 23, Mısra 89). [gül,]

‘Ömr ilə dünyāya çü yoh ‘etibār
Qoymə keçə fəşl-i **gül** ü lələzār (Mesnevi 5, Mısra 32). [gül,]

Səbzə şalub fəş-i zümürürd yerə
Təht qurub **gül** qoyub əfsər sərə (Mesnevi 5, Mısra 34). [gül,]

Sünbül [ü] **gül** lələ vü nəsrin ü bağ
Sinə-i firdövsə qoyub təzə dāğ (Mesnevi 5, Mısra 39). [gül,]

Səbzələr **güllər** cəmənlər geyünübür təzədən
Zib-i zīnətlər verüb ruhsərə rəng-i gönçədən (Murabba 1, Mısra 5). [güllər, -lər]

Həlindən əhəz edirdi köñül mürği dənəni
Ol **gül** üzündə türmə-i tərərə şənəni (Müseddes 1, Mısra 28). [gül,]

Desəm **gülün** ki ruh-ı alinə şəbəhəti var
Gələt sühəndi **gülün** rüyinə nə nisbəti var (Gazel 78, Mısra 2). [gülün, -ün]

Çəküb hicrən həzānın bülbül-i şeydə tək ey Žū’i
Bəhər əyyāmı **gül** vəşlinə ey bī-çərə yetdün sən (Gazel 169, Mısra 14). [gül,]

Getdi ol günlər ki zülf ü ‘ārizindən ol **gülün**
Sünbülüm müşküm **gülüm** bağım bəhərim var idi (Gazel 225, Mısra 5). [gülün, -ün]

Nə kül töküm başıma Žū’i yadə düşdükdə
O **gül** əlilə ayağımə mey tökən günlər (Gazel 67, Mısra 12). [gül,]

‘Ārizün **güldi** ləbün gönçə vüşəlün cənnət
Neylərəm mən sən olan yerdə güli reyhəni (Gazel 250, Mısra 15). [güldi, -di]

Sərbərdur təməm mey ü bəzm ü yār u **gül**
Gər olmasə bəğəldə zər-i sikkədərdə (Kaside 19, Mısra 19). [gül,]

Nə **gül** nə bülbül olaydı nə gülsitən gülşən
Nə növ-bəhər nə gülzār nə həzān ey kəş (Gazel 106, Mısra 5). [gül,]

Ey dil nəzərə eylə cəhān kār u bārınə
Aldanmə gülşən ü **gülünə** növ-bəhərinə (Gazel 207, Mısra 2). [gülünə, -ü, -n, -ə]

Getdi ol günlər ki zülf ü ‘ārizindən ol **gülün**
Sünbülüm müşküm **gülüm** bağım bəhərim var idi (Gazel 225, Mısra 6). [gülüm, -üm]

Həzər et gövhər-i nə-süftəsən ey **gül** mey-i nəb
Çəkməsün meykədələr gəncinə əfsənə səni (Gazel 226, Mısra 7). [gül,]

Toprağə döndürüb neçə yüz min pərvəşi
Həkindan imdi **gül** bitüb oğşar ‘izārınə (Gazel 207, Mısra 10). [gül,]

Hər ləfzi gönçə mə’nisi **gül** tək fərəh-fəzā
Oğşatsam ‘eyb yohdı gülüstənə ey Gərīb (Kaside 3, Mısra 5). [gül,]

Desəm **gülün** ki ruh-ı alinə şəbəhəti var
Gələt sühəndi **gülün** rüyinə nə nisbəti var (Gazel 78, Mısra 1). [gülün, -ün]

Mən də bülbül də **gül** ‘eşqində şəriküz ləkən
Žū’iyə giryə fəğān bülbül-i şeydəyə düşüb (Gazel 23, Mısra 13). [gül,]

Ze-bəs ki lə'l-i ləbün fikrin eylərəm ey **gül**
Əlimdə cəm-i meyim həsrət ilə qanə dönüb (*Gazel 25, Mısra 3*). [*gül,]*

Bülbül şifət tərənə çəküb sürə gəl könlül
Gül müjdəsi yaqın saña gülzərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 10*). [*gül,]*

Şəhr-i Şirvənə genə bir sərv-qədd dil-bər gəlüb
Vah nə dil-bər bir yüzi **gül** ləbləri şəkkər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 2*). [*gül,]*

Geyüblər həl'ət-i həzrə cavānān-ı cəmən Zü'ī
Dür-i jālə gülüstān içrə **gül** üzrə nişār olmuş (*Gazel 101, Mısra 10*). [*gül,]*

Bülbül **gül** üzrə şövlə əhəng-i şübdə
Səlsol be-vəcd o zövq-e zənd ərgənün o tār (*Kaside 9, Mısra 17*). [*gül,]*

Qismət-i cövher-i fərdə qə't-i münkirdi höküm
Onı lələ ilə **gülüm** göncə həndānuvi aç (*Gazel 255, Mısra 4*). [*gülüm, -üm]*

Hər növ' cövr gər gələ səbr eylə Zü'iyā
H'əşdur o **gül** yolunda nə qədr olsa hərlıq (*Gazel 111, Mısra 18*). [*gül,]*

Nə **güldə** var sürür nə gülşəndə rəng bür
Zövq ü sürür sağər ü peymānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 3*). [*güldə, -də]*

Bülbüldə var nə nəgmə-səralıq nə **güldə** rəng
'eşq ātəşinə yanmaqı pərvānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 7*). [*güldə, -də]*

Qalub nə **güldə** nə gülşəndə bir nəşāt-əşəri
Olub tāmām cəhān içrə hər nə var hərāb (*Gazel 29, Mısra 11*). [*güldə, -də]*

Nə güldə şəfā nə mey-i **gül**-gündə əşər var
Bilməm nədi bā'ış hamı əşyādə kədr var (*Gazel 42, Mısra 1*). [*güldə, -də]*

Nə güldə şəfā var nə bülbüldə tərənnüm
Seyr-i **gül** ü gülzār u gülüstān dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 17*). [*güldə, -də]*

Nə **güldə** 'ətr var nə bülbüldə bir nəvā
Nə zövq-i sāyə 'ər'ər ü sərv çinārdə (*Kaside 19, Mısra 3*). [*güldə, -də]*

Bəhār əyyāmıdır bağ gör gülüstān içrə bülbüllər
Gəlübdür **gül** həvāsiylə necə fəryād [u] əfğānə (*Kaside 22, Mısra 4*). [*gül,]*

Açılmış gülşən içrə yüz **gül** ü rə'nā nəzakətlə
Verübdür nāmiyə min zib-i zīnətlər gülüstānə (*Kaside 22, Mısra 5*). [*gül,]*

Küfr-i zülfün 'əşiqə ey şüh imān istəməz
'Ərizün müştāqı ey **gül** bağ-ı rizvān istəməz (*Tahmis 3, Mısra 2*). [*gül,]*

Mın müşk-i Hıttā kākül-i müşkīniñə sədqə
Cānım dəhi ey **gül** ləb-i şiriniñə sədqə (*Muhammes 4, Mısra 20*). [*gül,]*

Təfəhür eylə ki bağ-ı cəmālun ey **gül**
Cəhāndə Zü'ī-ni nālān kimi həzārəsi var (*Gazel 87, Mısra 7*). [*gül,]*

Gəməndür münisim ey **gül** ayırmə

Məni ondan onı həm məndən ey dost (*Gazel 34, Mısra 5*). [*gül,]*

Məni etmə cüdā küyündən ey **gül**
Ayırmə bülbülü gülşəndən ey dost (*Gazel 34, Mısra 7*). [*gül,]*

Əşk-i çeşmim hörməti bī-cā döğül ey **gül**-izār

Bəğbān-ı dil **gül**-i rüyundan etmişdür gül-əb (*Gazel 16, Mısra 11*). [*gül,]*

Hərlə həm-dəm eləmişdür **gül** ü gülzārı məgər
Gül-i pəjmürdə qılub pərvəriş-i hārı olub (*Gazel 32, Mısra 3*). [*gül,]*

Anlar bəhār u lələ vü **gül** zövqini o kəs
Kim hātirində zərrə qədər dərd-i dəğ yoh (*Gazel 37, Mısra 7*). [*gül,]*

Nə gəm ey gül sənün tək bir nigār-ı **gül**-izārım var
Sühən-dān u ənis u münis u gəm-hvār yārım var (*Gazel 45, Mısra 1*). [*gül,]*

Gəlməsün zāğ u zəğan gülşənə kim **gül** yeridür
Gül olan yer dəhi bu rəsmidi bülbül yeridür (*Gazel 49, Mısra 1*). [*gül,]*

Gəlməsün zāğ u zəğan gülşənə kim **gül** yeridür
Gül olan yer dəhi bu rəsmidi bülbül yeridür (*Gazel 49, Mısra 2*). [*gül,]*

Əlbəttə mən tək o də bir **gül**-əsiridür
Bī-cā döğül bu qədri ki bülbül fəğān çəkər (*Gazel 61, Mısra 7*). [*gül,]*

Müdəm olmaq gərək nə sūd içüb mey bir dəm oldun şād
Cəhāndə bu məşəldür bir **gül** ilə növ-bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 6*). [*gül,]*

Cəfādan incinüb ey dil fəğānə gəlmə bülbül tək
O hansı **güldi** kim pīrāmənində hüşk-i hār olmaz (*Gazel 99, Mısra 8*). [*güldi, -dü]*

Nə mən nə bülbül-i şüridə nə pərvānə 'əşiqdü
Necə yüz lələ ruh ol **gül** gəmində dəğdār olmuş (*Gazel 102, Mısra 6*). [*gül,]*

Yüzün dövrində müşkīn-hə't midir ey **gül** sənün yā kim
Kənār-ı mülk-i dīni həyl-ı rəng-i Əhrimən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 7*). [*gül,]*

O **gülün** öpmək içün cəm-i ləb-i mey-günin
Sākin-i güşə-i mey-hānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 3*). [*gülün, -ün]*

Çoh ayağə salmə ey **gül** al ələ bir lütf qıl
Zü'īnün könlün həqiqət cəm-i meydən kəm döğül (*Gazel 125, Mısra 9*). [*gül,]*

Gül hārə ənis oldı vü həslər baña həm-dəm
Əhirdə gözəl 'ömrimi gör hər u həs etdim (*Gazel 130, Mısra 7*). [*gül,]*

'Ərəqlədüv vərəq-i 'ərizün 'ərəq tayı
Bu qədri Zü'ī **gül** üstündə şəbnəm istəmənm (*Gazel 135, Mısra 10*). [*gül,]*

Ləb-i lə'lün görüb həyrətdən ey **gül** cənə bənzətdim
Sora sordum yaqın bildim ki bī-cā anə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 1*). [*gül,]*

Fitrətdə tāmām oldı çü yüz ayə cəmālun
Təfsir edə bilməz **gülə** yüz ayə cəmālun (*Gazel 147, Mısra 2*). [*gülə, -ə]*

Həzənün əfəti yetmək **güla** odur bā'is
Ki həddini tanımub etdi bəhs 'izārun ilə (Gazel 205, Mısra 5). [güla, -ə]

Demün kim fəsl-i **gül** vardır şəfəsi bağ u bustānün
Nə zövqi bir gül-üzlü yārsız seyr-i gülüstānün (Gazel 149, Mısra 2). [gül,]

Çəkməzəm əl səndən ey **gül** geyrilər cövrilə kim
'Əndəlib eylər mi **gül** tərkin cəfā-yı hār içün (Gazel 153, Mısra 3). [gül,]

Nə sehr edüb ki müjün kimi mərdümü ey **gül**
Edübdü dūda-i çeşməndə pāy-bəst gözün (Gazel 158, Mısra 3). [gül,]

Cəməlün şəfəhsindən alməmiş dərs həttün ey **gül** [kim]
Müfəssir müşəf-i Həqqün bilür mi hiç mə'nāsın (Gazel 162, Mısra 7). [gül,]

Ey **gül** ruğunla məclisimiz gülşən eylədün
Nür-i cəməlün ilə 'əcəb rövşən eylədün (Gazel 164, Mısra 1). [gül,]

Beş gün içində bərhəm olur gülşəni **güli**
Çoh görmüşəm bəhār u həzānın zəmənanün (Gazel 175, Mısra 3). [güli, -i]

İstəməm ləzzət-i vəslin o sitəm-kārə **gülün**
Hü dutub bəs ki könlül möhnət-i hicrānı ilə (Gazel 204, Mısra 7). [gülün, -ün]

Özün təsbih edübdür lālə çün ruhsārına ey **gül**
Budur vəchi ki qalmışdır biyābānlarda dāğ ilə (Gazel 216, Mısra 3). [gül,]

Şimşād u sərvini qoparun **güllərin** pozun
Hər bağdə o sərv ki rəftərə gəlmədi (Gazel 221, Mısra 11). [güllərin, -lər, -in]

Cān ilə dutsun görək **gül** kimi bi'llāh 'əziz
Kə'bə-i vəsl istəyən hār-ı muğeylānını (Gazel 245, Mısra 9). [gül,]

Ab u ātəşdi ləbün mey kimi **gül** bərgi üzi
Necə üstəddi yā Rəb bu şüvər-nəqqāşı (Gazel 247, Mısra 11). [gül,]

Lāləzār idi cəhān çeşmimə ruhsārı ilə
Oldı pəjmürdə **gülim** bağ u bəhārım getdi (Gazel 248, Mısra 8). [gülim, -im]

'Arizün güldi ləbün gönçə vüşālun cənnət
Neylərəm mən sən olan yerdə **güli** reyhānı (Gazel 250, Mısra 16). [güli, -i]

Nəzzərə-i gülzār u **gül-i sūr** vü sünbül
Əfsūs ki yolqun u firāq anə dəgişdi (Gazel 251, Mısra 7). [gül,]

Bülbül şifət tərənə çəküb şüra gəl könlül
Gül müjdəsi yaqın saña gülzərdən gəlüb (Gazel 26, Mısra 4). [gül müjdəsi gülzərdən gəlüb, -üb]

gül ü gülzār-ı cəhān: Dünyanın gül ve gül bahçesi.

Şavt-ı bülbül dönəcək belə nəfir-i zəğə
Gül ü gülzār-ı cəhān hār-ı muğilān oləcəq (Gazel 113, Mısra 14). [gül ü gülzār-ı cəhān,]

gül üzlü dil-bər: Gül yüzlü gönlü kendine çeken sevgili.

Nə sūd ondan bəhār oldı əlimdə səğərim yohdur

Əgər gülşəndi bəzmim bir **gül üzlü dil-bərim** yohdur (Gazel 47, Mısra 2). [gül üzlü dil-bərim, -im]

gül-əb: Gül suyu.

Əşk-i çeşmim hörməti bī-cā döğül ey **gül**-izār
Bəğbān-ı dil **gül**-i rüyundan etmişdür **gül-əb** (Gazel 16, Mısra 12). [güləb,]

gülām: Kul, köle, esir, bende.

Žü'ī-i bī-çārə kim cāndan **gülāmındur** sənün
Sər-bülənd eylə şəfā'ətlə onı rüz-ı cəzā (Gazel 1, Mısra 7). [gülāmındur, -in, -dur]

Kirām-ı hülqi ki vermiş saña bu növ' Hudā
Gülāmdur sənə hər yerdə var isə 'ürəfā (Mesnevi 13, Mısra 10). [gülāmdur, -dur]

gülām-ı hāk-ı dər: Ayağın toprağının kölesi.

Gülām-ı hāk-ı dərün oldı Žü'ī-i müztər
Bu e'tibār ilə 'āləmlərə fəhārət edər (Gazel 60, Mısra 9). [gülām-ı hāk-ı dərün, -ün]

gülām-ı rü-siyəh: Yüzü kara, aciz köle.

Qıl şəfā'ət Žü'ī-i miskinə şahim həşrdə
Bir **gülām-ı rü-siyəhdür** şidq-dildən çün saña (Gazel 2, Mısra 10). [gülām-ı rüsiyəhdür, -dür]

gülām-ı zülf: Saçın kölesi.

Bu gün yüz min 'Əziz olmuş **gülām-ı zülf** Žü'ī tək
Budur vəchi cəməlin Yüsif-i Kən'ānə bənzətdim (Gazel 145, Mısra 9). [gülām-ı zülf, -i]

gülbün: Gül fidanı.

Hanı qədən kimi **gülbündə** istiqāmət ü nəz
Ləbün tək sölə bir gönçənün tərāvəti var (Gazel 78, Mısra 3). [gülbündə, -də]

gül-bərg-i həndān: Sevgilinin yüzünün gül yaprağı, yanağı.

Ləbün rəşkilə ancaq lə'l-i bağı dönəmmiş qanə
Həd-i qan eyləyübdür könlünü **gül-bərg-i həndān** (Gazel 160, Mısra 8). [gül-bərg-i həndān, -un]

gül-gül-ı mey: Şarap içmə sesi.

H'os ol ki meykədədə āşiyānəmiz var idi
Müdām **gül-gül-ı meydən** tərənəmiz var idi (Gazel 236, Mısra 2). [gül-gül-ı meydən, -dən]

gül-gül-ı mīnā: Şarap şişesi sesi.

Bir tərəf şavt-ı bələbil bir tərəf āvāz-ı tār
Gül-gül-ı mīnā salur bağ gör nə gəvğələr genə (Gazel 217, Mısra 8). [gül-gül-ı mīnā,]

gül-gəşt-i bāğ: Bağda gül seyrinə çıkmak.

Nə h'osdur bir müvāfiq yār ilə **gül-gəşt-i bāğ** etmək
Gəzüb seyr eyləyüb hər yanə tərifi dimāğ etmək (Gazel 120, Mısra 1). [gül-gəşt-i bāğ,]

gül-gəşt-i gülsitān: Gül bahçesinde gül fidanları ve çiçeklerle süslü olan gezinti yerine gitme, gül seyrinə çıkma.

Neylüm bəhār olubdı könlüdə fərəğ yoh
Gül-gəşt-i gülsitān təməşā-yı bağ yoh (Gazel 37, Mısra 2). [gül-gəşt-i gülsitān,]

gül-gəst-i gülzār: *Gül bahçesinin gül fidanları və çiçəklərlə süslü olan gezinti yerine girmə, gül seyrinə çıkmə.*

Bağ-ı hüsnündən 'ināyət eylə bir gəl 'āşiqə
Olməmiş fəsl-i həzən **gül-gəst-i gülzārın** sənün (*Gazel 179, Mısra 8*). [*gül-gəst-i gülzārın, -un*]

gül-i gülzār -ı 'āləm: *Dünyanın gül bahçesinin gülü.*

Çoğ olma şifə **gül-i gülzār -ı 'āləmə**
Hər bir nigār-ı bī-sər ü pādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 9*).
[*gül-i gülzār -ı 'āləmə, -ə*]

gül-i gülzār: *Gül bahçesinin gülü.*

Batdı yüz min hār-ı möhnət-i nāhün ümmədimə
Gərçi yüz min cövr çəkdim ol **gül-i gülzār** içün (*Gazel 153, Mısra 6*). [*gül-i gülzār, -ı*]

gül-i gülzār-ı gülüstān: *Gül bahçesinin gülü.*

Görünürsə tikanlar gözə gər səbz ü çəmən
Likən ondan **gül-i gülzār-ı gülüstān** olmaz (*Gazel 90, Mısra 8*). [*gül-i gülzār-ı gülüstān, -ı*]

gül-i gülzār-ı Şamāhı: *Şamāhı'nın gül bahçesinin gülü.*

Hār ü hāşāk u qarağan-ı Muğāndan qutarub
Gül-i gülzār-ı Şamāhıdā gülüstānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 6*). [*gül-i gülzār-ı Şamāhıdā, -də*]

gül-i h'os-bū: *Güzel kokulu gül.*

Sələm olsun saña ey nūr-ı dīdə
Gül-i h'os-bū olan bağ-ı ümīdā (*Mesnevi 12, Mısra 8*). [*gül-i h'os-bū, -ı*]

Sələm olsun saña ey nūr-ı dīdə
Gül-i h'os-bū olan bağ-ı ümīdā (*Mesnevi 12, Mısra 8*). [*gül-i h'os-bū, -ı*]

gül-i həmrā: *Kırmızı gül.*

Bülbül [ü] qumrı açub şövrq ilə hər yan pər ü bāl
Göstərübdür **gül-i həmrā** nə nəzakətlə cəmāl (*Mesnevi 15, Mısra 6*). [*gül-i həmrā, -ı*]

Zülfün tək yoh sünbülə firdəvs-i bərīndə
Rüyun kimi yoh bir **gül-i həmrā** çəmən içrə (*Gazel 187, Mısra 6*). [*gül-i həmrā, -ı*]

Uryān edübdü nərgis-i bīmārī sərnigün
Həm-dəm qılubdı gör **gül-i həmrānı** hār ilə (*Kaside 21, Mısra 6*). [*gül-i həmrānı, -n, -ı*]

Gər var isə gözi vəlī ə'mādı bātini
Bir fərq verməyür **gül-i həmrāyə** hārdan (*Gazel 176, Mısra 8*). [*gül-i həmrāyə, -y, -ə*]

gül-i növ-hiz 'eşqi: *Yeni yetişmiş, taze gül (gibi sevgilinin) aşkı.*

Ey dil-i bī-çārə bülbül kimi zār olmaqdasən
Bir **gül-i növ-hiz 'eşqi** ilə zār olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 2*). [*gül-i növ-hiz 'eşqi, -i*]

gül-i növ-hiz: *Yeni tomurcuklanmış gül.*

Günüm gecə gözüme hār gülsitən sənsiz
Bəhārım ey **gül-i növ-hiz** kədər-həzānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 8*). [*gül-i növ-hiz, -ı*]

Gülüstān içrə olmuş hər **gül-i növ-hiz** bir Həsrovi

'Anādil Bārbəd bu bəzmə bülbüllər Nəkişādur (*Gazel 40, Mısra 3*). [*gül-i növ-hiz, -ı*]

gül-i növ-rəstə: *Genç, yeni yetişmiş gül.*

Dil oldı qönçə kimi həsrətünlə qan sənsiz
Bəhārım ey **gül-i növ-rəstə** çün hārəb sənsiz (*Gazel 92, Mısra 2*). [*gül-i növ-rəstə, -ı*]

gül-i pəjmürdə: *Solmuş gül, gülü soldurmuş.*

Hārlə həm-dəm eləmişdür **gül ü gülzārı** məgər
Gül-i pəjmürdə qılub pərvəriş-i hārı olub (*Gazel 32, Mısra 4*). [*gül-i pəjmürdə, -ı*]

gül-i ruhsār: *Gül yüz.*

Hər dəm qılurdum ol **gül-i ruhsārınə** nəzər
Qış mövsümü yaqın baña bir növ-bəhār idi (*Gazel 222, Mısra 5*). [*gül-i ruhsārınə, -i, -n, -ə*]

gül-i rüy: *Gül yüz.*

Edər məqām **gül-i rüyün** üzrə zāğ-ı hətün
Kim eyliyə o pozuğ bağə e'tinā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 11*). [*gül-i rüyün, -ı*]

Əşk-i çeşmim hörməti bī-cā döğül ey gül-'izār
Bağbān-ı dil **gül-i rüyundan** etmişdür gül-āb (*Gazel 16, Mısra 12*). [*gül-i rüyundan, -un, -dan*]

gül-i rə'nā: *İç i kirmizi, dışı sarı makbul bir gül çeşidi.*

Bəzm-i geyr içrə görən dəm ol **gül-i rə'nā** yüzin
Ātəşin-meydən yaħar āhım odı dünyā yüzin (*Gazel 148, Mısra 1*). [*gül-i rə'nā, -ı*]

Çəkməyübdür fəsl-i dey bülbül **gül-i rə'nā** gəmin
Eylə kim hicrində mən çəkdim o bī-pərvə gəmin (*Gazel 156, Mısra 1*). [*gül-i rə'nā, -ı*]

Bəzm-i geyr içrə görən dəm ol **gül-i rə'nā** yüzin
Ātəşin-meydən yaħar āhım odı dünyā yüzin (*Gazel 170, Mısra 1*). [*gül-i rə'nā yüzin, -i, -n*]

gül-i səhā: *Cömertlik gülü.*

Olubdı bağ-ı cəhāndən **gül-i səhā** məfqud
Odur ki mən kimi şā'ir bu növ' hār oldım (*Kaside 12, Mısra 7*). [*gül-i səhā, -ı*]

gül-'izār: *Gül yanaklı.*

Maña əğyār oldı hər f-i əğyār ilə yār āħır
Görün əğyārə muncə yār olan bir **gül-'izārım** var (*Gazel 50, Mısra 8*). [*gül-'izārım, -ım*]

Nəçə rəfiq-i müvāfiqlə əldə bādə-i gül-gün
O **gül-'izār** cəfā-cüy-ı bādə-h'vār gələydi (*Gazel 235, Mısra 4*). [*gül-'izār, -ı*]

Əşk-i çeşmim hörməti bī-cā döğül ey **gül-'izār**
Bağbān-ı dil gül-i rüyundan etmişdür gül-āb (*Gazel 16, Mısra 11*). [*gül-'izār, -ı*]

gül-nār-ı şərāb: *Nar çiçəgi (gibi) şarap.*

Yā Rəb genə vüslət dəmi hicrənə dəgişdi
Gül-nār-ı şərābım dönübən qanə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 2*). [*gül-nār-ı şərābım, -ım*]

gül-rü: *Gül yüzü.*

Bağ seyrin istəmin məndən firəqində onun

Çünkü ol **gül-rüdi** bağ u büstani könlümün (*Gazel 161, Mısra 4*). [*gül-rüdi, -di*]

Lələ pəjmürdə şənübər həm olur ey **gül-rü**
Qədəm-i lütfün əgər tər-f-i gülüstənə dəgə (*Gazel 189, Mısra 5*). [*gül-rü,]*

gül-ruh: *Gül çiçəgi gibi hoş kokulu ve al renkli yanaklı sevgili.*

Əgər görməz gözim ruhsaruvı 'eyb etmə ey **gül-ruh**
Yüzündən dır olan gözdə nə mümkündür ki nür olsun (*Gazel 150, Mısra 3*). [*gül-ruh,]*

Bu pıç ü táb ilə ol **gül-ruhun** zülf-i mutarrāsın
Əgər tərsə görə bi'llāh salur gözdən çəlipāsın (*Gazel 162, Mısra 1*). [*gül-ruhun, -un*]

gülsitān: *Gül bahçesi; Sevgili, sevgilinin yüzü/oturduğu, yaşadığı yer.*

Çeşm-i bīmārınun əhvālını sorson ey dil
Gülsitānə güzər et bu sözi 'əbhərdən sor (*Gazel 63, Mısra 4*). [*gülsitānə, -ə*]

Fəşl-i şitə otaqdə tənbur u tār ilə
Olcaq bəhār mənzilimiz **gülsitān** idi (*Gazel 242, Mısra 6*). [*gülsitān,]*

Nə gül nə bülbül olaydı nə **gülsitān** gülşən
Nə növ-bəhār nə gülzār nə həzān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 5*). [*gülsitān,]*

Günüm gecə gözümə hər **gülsitān** sənsiz
Bəhərim ey gül-i növ-ḥiz kədər-həzānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 7*). [*gülsitān,]*

Ze-bəs ki fikr-i ruhundur köñüldə Zü'ī tək
Köñül sərəçəsi ey mäh **gülsitānə** dönüb (*Gazel 25, Mısra 14*). [*gülsitānə, -ə*]

Həlil idi baña cün yār nār-ı Nəmrūdun
Nə qədr olsa də gülzār u **gülsitānım** idi (*Gazel 249, Mısra 6*). [*gülsitānım, -ım*]

Nə yaşı dəmlər idi sakin-i şərh olduğum günlər
Həyālimdə sanurdum şəhri kim bir **gülsitānım** var (*Kaside 7, Mısra 8*). [*gülsitānım, -ım*]

Mürüvvət nükhəti sizdəndi də'im əhl-i 'ürfənə
Kul-i cüd u səhəyə zātıvı Həq **gülsitān** qılmış (*Kaside 11, Mısra 28*). [*gülsitān,]*

Nə 'eybi vardır kim müşlihi'd-din
Verübdür **gülsitānə** belə təzyil (*Mesnevi 3, Mısra 16*). [*gülsitānə, -ə*]

Gülsitānlar içrə hər yan bāng-ı nüş-ā-nüş olub
'Eyş edən 'uşşaq için bir gəyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 11*). [*gülsitānlar, -lar*]

gülsitān: *Sadi Şirazi'nin eseri.*

Bir yaşı məşəl bu dəstəndə
Sə'di buyurubdi **Gülsitāndə** (*Mesnevi 8, Mısra 38*). [*gülsitāndə, -də*]

gülşən: *Gül bahçesi; Sevgili, sevgilinin yüzü/oturduğu, yaşadığı yer.*

Nə meydə zövq nə **gülşəndə** var şəfə Zü'iyə
O lələ-rüsi inənmə ki bir şəfəsi ola (*Gazel 10, Mısra 9*). [*gülşəndə, -də*]

Gər səni gördükdə Zü'ī nələ eylər incimə

Rəsmdür fəryād edər gördükdə **gülşən** 'əndəlīb (*Gazel 18, Mısra 10*). [*gülşən,]*

Nə güldə var sürür nə **gülşəndə** rəng bü
Zövq ü sürür sağər ü peymānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 3*). [*gülşəndə, -də*]

Qalub nə güldə nə **gülşəndə** bir nəşə-t-əşəri
Olub təmmām cəhān içrə hər nə var hərəb (*Gazel 29, Mısra 11*). [*gülşəndə, -də*]

Məni etmə cüdā küyündən ey gül
Ayırmə bülbülü **gülşəndən** ey dost (*Gazel 34, Mısra 8*). [*gülşəndən, -dən*]

Zü'ī sañadı Leyliyə Məcnūn gəzəl-sərə
Hər **gülşənün** bir özgətəhər 'əndəlībı var (*Gazel 44, Mısra 12*). [*gülşənün, -ün*]

Nə sūd ondan bəhār oldı əlimdə sağərim yohdur
Əgər **gülşəndi** bəzmim bir gül üzlü dil-bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 2*). [*gülşəndi, -di*]

Gəlməsün zāğ u zəğan **gülşənə** kim gül yeridür
Gül olan yer dəhi bu rəsmidi bülbül yeridür (*Gazel 49, Mısra 1*). [*gülşənə, -ə*]

Nə gül nə bülbül olaydı nə gülsitān **gülşən**
Nə növ-bəhār nə gülzār nə həzān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 5*). [*gülşən,]*

Bəhmamaq zāhid sözinə mey ayağın səqīdən
Gülşən içrə gər həlāl u gər hərəm almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 4*). [*gülşən,]*

Növ-bəhār oldı ələ **gülşəndə** cām almaq gərək
Cām dövrində fələkdən intiqām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 1*). [*gülşəndə, -də*]

Dəm-bə-dəm **gülşənlər** içrə bülbül-i şüridə tək
Ərganün u tərden şür u nəvā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 3*). [*gülşənlər, -lər*]

Bağ u **gülşən** güşə-i mey-hənə tək hürrem dögül
Cām-ı mey tək hiç şey' dil-zəhminə mərhəm dögül (*Gazel 125, Mısra 1*). [*gülşən,]*

Ey gül ruhunlə məclisimiz **gülşən** eylədin
Nür-ı cəməlun ilə 'əcəb rövşən eylədin (*Gazel 164, Mısra 1*). [*gülşən,]*

Beş gün içində bərhəm olur **gülşəni** güli
Çəh görmişəm bəhār u həzānın zəmənnün (*Gazel 175, Mısra 3*). [*gülşəni, -i*]

Ey dil nəzərə eylə cəhān kār u bārınə
Aldanmə **gülşən** ü gülünə növ-bəhārınə (*Gazel 207, Mısra 2*). [*gülşən,]*

Ümid var bu bəzmə o yār bir də gələ
Füsürdə **gülşənə** ol növ-bəhār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 2*). [*gülşənə, -ə*]

Zāhid dilər ki hür ilə olsun behiştə
Mən **gülşən** içrə bir neçə həmə-dəm səbū ilə (*Gazel 214, Mısra 14*). [*gülşən,]*

Nə yerdə olsa 'āşiq yār ilən **gülşəndən** əfzəldür
Açılmaz köñli bi'llāh yərsiz yüz seyr-i bağ ilə (*Gazel 216, Mısra 9*). [*gülşəndən, -dən*]

Müdām **gülşən** ü gülzār-ı 'eyş ü 'işrətimə
Şərəb-ı nāb ilə hər şəbdə şəbnəmin var idi (*Gazel 237, Mısra 11*). [*gülşən,]*

Bəli çıqsun nə günə səhət-i Şirvān həyalımdan
Kim ol **gülşəndə** bir Seyyid kimi şirin-zəbānım var (*Kaside 7, Mısra 18*). [*gülşəndə, -də*]

Tərk qıldun Şəmāhı **gülşənini**
Gedüb āhır Muğānda hər oldun (*Kaside 16, Mısra 5*).
[*gülşənini, -i, -n, -i*]

Açılmış **gülşən** içrə yüz gül ü rə'nā nəzakətlə
Verübdür nāmiyə min zib-i zīnətlər gülüstānə (*Kaside 22, Mısra 5*). [*gülşən, -*]

Açub hər güşəsində **gülşənün** yüz məclis-i 'işrət
Bələbil ləhn-i müsīqār ilə gəlmiş nə əlhānə (*Kaside 22, Mısra 9*). [*gülşənün, -ün*]

Dur ayağə **gülşən** içrə cām dut
Şür ilə mey nüş edib ārām dut (*Mesnevi 5, Mısra 49*).
[*gülşən, -*]

Hüld-i bərin cənnət-i mev'üd-ı Həq
İmdiki **gülşəndən** ötür bir vərəq (*Mesnevi 5, Mısra 38*).
[*gülşəndən, -dən*]

Zülf-i siyəhündür mi sənün dövr-i ruḥundə
Ya zəğ u zəğan **gülşən** ü gülzār yanında (*Gazel 186, Mısra 4*). [*gülşən, -*]

gülşən-i cəmāl: *Gülbahçesi gibi güzellik.*

Gedər bu zövq-i şəfā **gülşən-i cəmālundan**
Olursan āhır pəjmürdə mübtəla Kāzım (*Gazel 137, Mısra 13*). [*gülşən-i cəmālundan, -un, -dan*]

gülşən-i cəmən: *Çimen gülbahçesi.*

Çeşmimdə hərə dönmüş idi **gülşən-i cəmən**
Bī-mə'rīfət cəmā'ət əlində bī-tən-i mən (*Muhammes 3, Mısra 17*). [*gülşən-i cəmən, -*]

gülşən-i gülzār: *Gül bahçesinin gülləri.*

Neylərəm gülşən [ü] gülzārı ki seyr etdükdə
Hər tərəf zəğ [u] zəğan bang-ı nümāyān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 11*). [*gülşən-i gülzārı, -ı*]

gülşən-i rüy: *Yüz gülü/gül bahçesi.*

Vəlik hovf elə ondan ki **gülşən-i rüyün**
Dönər həzānə tapılmaz bir āšnā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 9*). [*gülşən-i rüyün, -un*]

gülşən-i şövq: *Şiddətli arzu, istek gül bahçesi.*

Qoymə həzān-ı həvā **gülşən-i şövqün** pozub
Lāl eləyə zikrdən bülbül-i h'oş-h'vānımı (*Gazel 245, Mısra 11*). [*gülşən-i şövqün, -ü, -n*]

gülüstān: *Gül bahçesi, gülü çok olan yer, gülşən, gülzār; Sevgili, sevgilinin yüzü/oturduğu, yaşadığı yer.*

Açılmış gülşən içrə yüz gül ü rə'nā nəzakətlə
Verübdür nāmiyə min zib-i zīnətlər **gülüstānə** (*Kaside 22, Mısra 6*). [*gülüstānə, -ə*]

Qədəm bas **gülüstānə** bağ ara gör kim nə şür ilə
Nəvālar sāz edüb 'uşşāq için qumrī-i dīvānə (*Kaside 22, Mısra 7*). [*gülüstānə, -ə*]

Şəd şükr 'āqibət ki **gülüstānə** gəlmişəm
Gərçi əzəldə zəğəm-i dövrān-ı şir idim (*Muhammes 3, Mısra 9*). [*gülüstānə, -ə*]

Geyüblər həl'ət-i həzrā cavānān-ı cəmən Zū'ī

Dür-i jālə **gülüstān** içrə gül üzrə nişār olmuş (*Gazel 101, Mısra 10*). [*gülüstān, -*]

Əğyārlar nişimən-i cānānə gəlməsün
Bīgānə mürğlar bu **gülüstānə** gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 2*). [*gülüstānə, -ə*]

Ey həstə könlül səhət-i Şirvānə yolun yoḥ
Ey bülbül-i bī-çārə **gülüstānə** yolun yoḥ (*Gazel 36, Mısra 2*). [*gülüstānə, -ə*]

Gülüstān içrə olmuş hər gül-i növhiz bir Həsro
'Anādil Bārbəd bu bəzmə bülbüllər Nəkişādur (*Gazel 40, Mısra 3*). [*gülüstān, -*]

Odlarə əgər saldısa Nəmrüd vəlikən
Nār oldı Bīrāhīmə **gülüstān** belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 10*). [*gülüstān, -*]

Hār ü hāşāk u qarağan-ı Muğāndan qutarub
Gül-i gülzār-ı Şamāhədə **gülüstānə** gedəm (*Gazel 140, Mısra 6*). [*gülüstānə, -ə*]

Bu hətt ü zülf ü qəddinlə **gülüstānə** qədəm bas bir
Bənəfşə sünbülü pəjmürdə sərvī sər-mişār eylə (*Gazel 199, Mısra 3*). [*gülüstānə, -ə*]

Mey bəzmi yār vəşli **gülüstāndə** h'oşdu līk
Bī-həm-dəm ilə bəzm-i şəfādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 3*). [*gülüstāndə, -də*]

Çəkmənəm ol küdən əl gər cövr-i əğyār olsə də
Bülbül eylər mi **gülüstān** tərkinə h'vār olsə də (*Gazel 218, Mısra 2*). [*gülüstān, -*]

Yā Rəb n'olı bu Zū'ī-i şeydə görə bir də
Kim beyt-i hüzün bağ u **gülüstānə** dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 18*). [*gülüstānə, -ə*]

Hər ləfzi gönçə mə'nisi gül tək fərəh-fəzā
Ohşatsam 'eyb yoḥdi **gülüstānə** ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 6*). [*gülüstānə, -ə*]

Ādāb-ı mə'rīfət gülü ilən bu 'əşrdə
Hər bəzmi döndərübdü **gülüstānə** Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 4*). [*gülüstānə, -ə*]

Bəhār əyyāmıdır baḥ gör **gülüstān** içrə bülbüllər
Gələbdür gül həvāsiylə necə fəryād [u] əfğānə (*Kaside 22, Mısra 3*). [*gülüstān, -*]

Bu 'anādil bu bələbil bu **gülüstān** bu cəmən
'Eyni cənnətdi nəşāt eylə əgər ādəmsən (*Mesnevi 15, Mısra 9*). [*gülüstān, -*]

gülüstān-ı fəzilət: *Meziyet gül bahçesi.*

Ey **gülüstān-ı fəzilətdə** Bīrāhīm-i zəmən
Fəzldə şahid-i 'ādildi təmām-ı cəhān (*Kaside 14, Mısra 1*). [*gülüstān-ı fəzilətdə, -də*]

gülzār: *Gül bahçesi; Sevgilinin oturduğu, yaşadığı yer; Sevgili, sevgilinin yüzü/oturduğu, yaşadığı yer.*

Ey büt ol ruḥsārın üzrə müşk-bü gīsū mıdır
Yā ki **gülzār** içrə məskən eyləmiş Hindū mıdır (*Gazel 52, Mısra 2*). [*gülzār, -*]

Həlil idi baña çün yār nār-ı Nəmrüdün
Nə qədr olsə də **gülzār** u gūlsitānım idi (*Gazel 249, Mısra 6*). [*gülzār, -*]

Bülbül şifət tərānə çəkib şürə gəl könl
Gül müjdəsi yəqin saña **gülzārdan** gələb (*Gazel 27, Mısra 10*). [*gülzārdan, -dan*]

Könlül şükr eylə kim vəsl-i ruḥ-ı dildārə yetdün sən
Həzān-ı hicr-i cövrün çoh görüb **gülsārə** yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 2*). [*gülsārə, -a*]

Ğəm-i ruḥsārı bəsdır güşə-i möhnətdə mən zārə
Aparmun dostlar bi'llāh mənı **gülsārə** bi-hüdə (*Gazel 200, Mısra 8*). [*gülsārə, -a*]

Hārə həmə-dəm eləmişdür gül ü **gülsārı** məgər
Gül-i pəjmürdə qılub pərvəriş-i ḥārı olub (*Gazel 32, Mısra 3*). [*gülsārı, -ı*]

Nə gül nə bülbül olaydı nə gülsitān gülşən
Nə növ-bəḥār nə **gülsār** nə həzān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 6*). [*gülsār,]*

Bülbül kimi fəğān ilə qan oldı könlümüz
Ol növ-şüküftə göncə bu **gülsārə** gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 6*). [*gülsārə, -ə*]

Şükr eylə ey könlül ki həbər yārdən gəlüb
Hicrān-keşidə 'bülbülə **gülsārdən** gəlüb (*Gazel 27, Mısra 2*). [*gülsārdən, -dən*]

Zülf-i siyohündür mi sənün dövr-i ruḥundə
Ya zağ u zağān gülşən ü **gülsār** yanındə (*Gazel 186, Mısra 4*). [*gülsār,]*

gülsār-ı 'eyş ü 'işrət: Eğlence ve içki gül bahçesi.

Müdəm gülşən ü **gülsār-ı** 'eyş ü 'işrətimə
Şərāb-ı nāb ilə hər şəbdə şəbnəmin var idi (*Gazel 237, Mısra 11*). [*gülsār-ı 'eyş ü 'işrətimə, -im, -ə*]

gümān: Şüphe, sanma, sezme, kuşku, ihtimal; Ümit (etmek); Bekleniti

Žü'ī ğəm-i dəḥānı ilə ol sitəmgərin
Görsən vücüdümü yoh edərsən **gümān** mənı (*Gazel 227, Mısra 10*). [*gümān,]*

Qalub bir heyli müddət māt-ı ḥeyrān sölədi nā-ğəh
Bu müşkil əmri həll etməkdə bir şəḥsə **gümānım** var (*Kaside 7, Mısra 28*). [*gümānım, -ım*]

Ağzıvı göncə bilüb həlqə bəyān eylər idim
'Əqli yohluqdan baḥ gör nə **gümān** eylər idim (*Gazel 144, Mısra 2*). [*gümān,]*

Qət'-i ülfət eylədüñ dutdun tərīq-i zülm-i kin
Bu döğüldi 'əqibət səndən **gümānı** könlümün (*Gazel 161, Mısra 16*). [*gümānı, -ı*]

gün: Yirmi dörd saatlik zaman dilimi; Zaman, vakit; Ömür.

Žü'iyā hər **gün** 'əzāb içrə əsirəm neyləyüm
Görməmək yarı 'əzāb u geyr ilə görmək 'əzāb (*Gazel 16, Mısra 13*). [*gün,]*

Özi ğāfildı məgər āyə-i lā yəğtəb dən
Kim edir **gündə** həzār ədəmə ğiybət zāhid (*Gazel 39, Mısra 4*). [*gündə, -də*]

Qoyubdur sīnəmə hər **gündə** yüz min dəğ-ı pünhānı
Onunçün 'ārizin mən lālə-i nu'mānə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 7*). [*gündə, -də*]

Günümi Žü'ī kimi qara eylədüñ ğəmdən
Qaşun ğəmilə qılub qāmətimi həmə getdün (*Gazel 163, Mısra 13*). [*günümi, -üm, -i*]

Günəş mişāl yüzin eylədüñ nihān məndən
Həyāl-i zülfı ilə **günlərim** qara qıldun (*Gazel 167, Mısra 4*). [*günlərim, -lər, -im*]

Yā Rəb mənı bu ḥāl ilə ḥilqət nöçün etdün
Hər **gündə** nəşibim ğəm ü möhnət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 2*). [*gündə, -də*]

Həzār ḥeyf ki getdi o **günlərim** əldən
N'edim bu çərḥün əlindən kimə gedim dādə (*Gazel 206, Mısra 7*). [*günlərim, -lər, -im*]

Yüz qərīnə keçsə sən tək mäh bulmaz gər fələk
Gündə min kəz kürrə(?)-i ərz üzrə səyyār olsə də (*Gazel 218, Mısra 6*). [*gündə, -də*]

Žü'iyā möhnət-i hicrində dil-i ḥünindür
Belə möhtāc qılan **gündə** yüz əğyārə mənı (*Gazel 224, Mısra 10*). [*gündə, -də*]

Žü'iyā məhrəm edib zülfünə rüyun hər **gün**
Kāfiri ḥāzin-i ğəncinə-i imān etdi (*Gazel 233, Mısra 11*). [*gün,]*

Bələ-yı hicrə dücār oldım 'əqibət Žü'ī
O vəşlədn ki **güni** bir ilə bərarəb idi (*Gazel 240, Mısra 14*). [*güni, -i*]

Nə yaḥşı dəmlər idi sakin-i şərh olduqım **günlər**
Həyālimdə sanurdum şəhri kim bir gülsitānım var (*Kaside 7, Mısra 7*). [*günlər, -lər*]

'İzzət-i dövləti dā'imī qılsun Hāliq
Çünki 'āləm sənə hər **gündə** sənā-ḥ'ān oldı (*Kaside 17, Mısra 30*). [*gündə, -də*]

Dünən təzərrü' ilə belə 'əqlədn sordum
Cəhāndə kimdi çatan belə **gündə** fəryādə (*Kaside 18, Mısra 16*). [*gündə, -də*]

Fəqir ü mün'im-i əhl-i zəmənenün birisi
Tapulmayur çatə ğəm **günlərində** imdādə (*Kaside 18, Mısra 12*). [*günlərində, -lər, -i, -n, -də*]

Yohdur bu **gündə** mərifət ü şe'rə müştərī
Hərçənd cüst [ü] cü elədim hər diyərdə (*Kaside 19, Mısra 29*). [*gündə, -də*]

Səmənd sür'ət ilə on günə gedən rāḥı
Vağon gedir onı bir **gündə** istirāḥət ilə (*Kaside 20, Mısra 6*). [*gündə, -də*]

O söz ki sən onı bir ildə hiç bilməzdün
Gəzet verür həbər in **gündə** yüz həkəyət ilə (*Kaside 20, Mısra 14*). [*gündə, -də*]

Səmənd sür'ət ilə on **günə** gedən rāḥı
Vağon gedir onı bir gündə istirāḥət ilə (*Kaside 20, Mısra 5*). [*günə, -ə*]

Yohdur bir ağ **gün** mən-i bəḥti qara içün
'Ömrüm keçir 'əbəş belə leyl ü nəḥār ilə (*Kaside 21, Mısra 11*). [*gün,]*

Sizə hər **gündə** deyür məktəb [ü] məktəb İrşād
Mollā Nəsrəddin edir ḥikmət ilə yüz fəryād (*Mesnevi 9, Mısra 81*). [*gündə, -də*]

Və'dəsina yā ki vəfə etməyə
Ğəm **günündə** imdādına yetməyə (*Mesnevi 10, Mısra 56*). [*günündə, -ü, -n, -də*]

Tikdirir məscid ilə yüz əḥsān
Alı bir **gündə** rövze-i rizvān (*Mesnevi 11, Mısra 24*). [*gündə, -də*]

Bir **gün** həyāt istəməyəm Žü'iyā dəḥi

Çün yol bədəndə zərrəcə zövq ü şəfə dəhi (Muhammes 1, Mısra 25). [gün,]

Hikmət sözün bürüz eləsən yol onə cəvəb
Bir sərf anlamaz deyəsən **gündə** yüz kitab (Muhammes 3, Mısra 28). [gündə, -də]

Nə yaşı **günlər** idi ol nə yaşı müddət idi
Ki şüglimiz o pəri-rüy ilə məhəbbət idi (Tahmis 2, Mısra 11). [günlər, -lər]

Vüsalun ilə **keçən günləri** həyələ salub
Fələk əlindən işim imdi əl-əmənə döndüb (Gazel 25, Mısra 5). [günləri, -lər, -i]

Hər 'əşiqün keçür mi belə qara **günləri**
Yohsə qara gün 'eşqdə ancaq başa keçər (Gazel 51, Mısra 7). [günləri, -lər, -i]

Ki ey həmişə belə-**günlərində** gəm-h^varım
Verən iyəric-i güftarı könlümə āram (Gazel 129, Mısra 7). [günlərində, -lər, -i, -n, -də]

Dövr-i gərdün məni bir növ' ayağə saldı
Ay u **gün** keçdi görünməz gözə bir bədə vü cām (Kaside 13, Mısra 14). [gün,]

Gər 'ədələtlə olur haşr **günündə** dīvān
Sən də mən də çəkərik ondə əziyyət zāhid (Gazel 39, Mısra 7). [günündə, -ü, -n, -də]

Hər bir kəsün ki sən kimi ey məh həbibi var
Bəh bəh əzəl **günündə** sə'ādət nəşibi var (Gazel 44, Mısra 2). [günündə, -ü, -n, -də]

O **günlərün** biri yüz min ilə bərabər idi
Gedüb qayıtmayacaq heyf ol keçən günlər (Gazel 67, Mısra 9). [günlərün, -lər, -ün]

Bu bəhti qarəliqə geyrdən səbəb sanmə
Əzəl **günündə** yazan kətib-i qəzādandur (Gazel 83, Mısra 6). [günündə, -ü, -n, -də]

Tapupdur gövhər-i 'elm ü fəzilət
Bu **günlərdə** 'əcā'ib bəhəliq (Gazel 112, Mısra 14). [günlərdə, -lər, -də]

Düşəndə yədimə cism içrə titrəşür cānim
O **günləri** ki keçərdi h' oş ittifaqundə (Gazel 196, Mısra 8). [günləri, -lər, -i]

Zülfü tək oldı mı necə sin qara **günlərün**
Məhr etmə demədim səna hər məh-liqə ilə (Gazel 213, Mısra 13). [günlərün, -lər, -ün]

Bar' İlāhī bir də mən götrəm olə ol **günləri**
Kim vüsal-i yərdən h' oş-rüzgārım var idi (Gazel 225, Mısra 11). [günləri, -lər, -i]

Əğyərə ilticə edəram imdi hicrdə
Salmış nə günə **günlərə** gör āsmān məni (Gazel 227, Mısra 4). [günlərə, -lər, -ə]

H' oş ol zəmən o **günki** bu sinnim cavān idi
Şām u səhər vətəndə könlül şādmān idi (Gazel 242, Mısra 1). [günki, -ki]

Ğāfil qəzādan ahırı **günlərdə** qismətim
Nār-ı səqər nişānı hərəbə muğān idi (Gazel 242, Mısra 13). [günlərdə, -lər, -də]

Hanı o **gün** ki o məh-rüy mehrbānım idi
Ənīs-i məclis ü həm-bəzm-i həm-zəbānım idi (Gazel 249, Mısra 1). [gün,]

Ol pādşəhim bədəyə meyl etdügi **gündən**
Cān nəqdini hər şāmdə nəzr-i asəs etdim (Gazel 130, Mısra 5). [gündən, -dən]

O kimsələr ki səna cān fədə edər imdi
O **gündə** bircəsi qılmaz nəzər səna Kāzım (Gazel 137, Mısra 16). [gündə, -də]

Həsəddən sudə tikmiş sərvini tā kim rəvān olsun
O **gündən** kim görübdür bağbān sərv-i (Gazel 160, Mısra 12). [gündən, -dən]

O **gündən** kim görüb ruhsārını bī-pərdə ey məh-rü
Salur topraqlarə hər gün fələk h'vurşid-i 'əzrāsın (Gazel 162, Mısra 3). [gündən, -dən]

Əgər şāhinə hər gün eyləmək bir qan olub rüzī
Təğāfül birlə min min eyləmə hər **gündə** qan Şāhīn (Gazel 171, Mısra 6). [gündə, -də]

Nə fā' idə elə **gündən** ki fəvt olub Zū'ī
Baña gəlür elə kim gördüğümdü rö'yadə (Gazel 206, Mısra 13). [gündən, -dən]

Getdi ol zülf-i siyəh qoydı qara **gündə** məni
Qalmışam imdi pərişān u qərārım getdi (Gazel 248, Mısra 3). [gündə, -də]

Zülfü həvāsı ilə basır qara gecələr
Hālī həyəli ilə **günüm** həm qara keçər (Gazel 51, Mısra 6). [günüm, -üm]

Bu günki **günlərimi** fikr edəndə zāhirdür
Behişt imiş mənim ol 'işrət eyləyən günlər (Gazel 67, Mısra 7). [günlərimi, -lər, -im, -i]

Ayağə düşmək ilə qarə **günüm** ey Zū'ī
Cibillī hāşiyətidir başa sirayəti var (Gazel 78, Mısra 9). [günüm, -üm]

Bir **gün** olı kim Mişr-i hökümətdə olur şāh
Çāh-ı gəm ara Yüsif-i Kən'ān belə qalmaz (Gazel 97, Mısra 5). [gün,]

Ey mäh bu **gün** sən kimi meh-pārə tapulmaz
Nə mən kimi dünyadə günü qarə tapulmaz (Gazel 98, Mısra 1). [gün,]

Āzād o **gün** olur gəm ü əndühdən könlül
Kim şayd-ı tiz ol büt-i nə-məhrbān olam (Gazel 128, Mısra 7). [gün,]

Ol **gün** ki gözüm Yüsifimün görmədi rüyün
Yə'qub-ı həzīn-nələsin 'āləmdə pəs etdim (Gazel 130, Mısra 3). [gün,]

Ay u **gün** söyləməyüb mətləbi muğləqdi ki mən
Gecə gündüz gəm-i hicrān ilə āh vāyə gəlīm (Gazel 134, Mısra 3). [gün,]

Bilsə idim dāhənün vüsləti nə-mümkündür
Mən əzəl **gün** anı cān içrə nihān eylər idim (Gazel 144, Mısra 4). [gün,]

Bu qədri tökmə qanın həcər-i müjgānlə 'uşşāqun
Dilərər qanını məhşər **günü** hər mübtələ səndən (Gazel 168, Mısra 8). [günü, -i]

Əgər şāhinə hər **gün** eyləmək bir qan olub rüzī
Təğāfül birlə min min eyləmə hər gündə qan Şāhīn (Gazel 171, Mısra 5). [gün,]

Bir **gün** mənim murādım ilə dövr qılmadı
Dövr-i sipihr ü çərḥ-i dāğādan nə fā' idə (Gazel 208, Mısra 5). [gün,]

Bävər etməmə sənə həmtā olə dünyādə bu **gün**
Enə gökdən yerə bir vəchdə yüz min āyə (*Gazel 209, Mısra 3*). [*gün,]*

İki ay var hilālə döndürübdür cismimi bu gəm
Kim ol h̄vurşid ilə yā Rəb nə **gündür** vüslət-imkānı (*Gazel 220, Mısra 10*). [*gündür, -dür]*

Yoh idi dildə gəm-i hicr şād vəslün ilə
O **gün** bir özgə gün idi o vəqt digər idi (*Gazel 240, Mısra 4*). [*gün,]*

Mələhət Mişrdə bāzār qurmuş Yüsif-i şānī
Züleyhəvəş bu **gün** 'eşq ilə bu bāzārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 6*). [*gün,]*

Günüm gecə gözümə h̄ar gülsitān sənsiz
Bəhārım ey gül-i növ-ḥiz kədər-həzānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 7*). [*günüm, -üm]*

Hicründə hər gecə baña yəvmü'l-həsəbdur
Hər **gün** qədün firāqı qiyāmət-qiyām olur (*Gazel 77, Mısra 10*). [*gün,]*

Gecə günüz çəkürəm intizārın ey məh-rū
Nə **gün** tēmām olacaq intizārım āhırdə (*Gazel 198, Mısra 6*). [*gün,]*

Əzəl **gün** bār ilāha məndən āyā nə həfā çıldı
Ki bu dünyādə belə kövkəb-i bəhtim qara çıldı (*Gazel 254, Mısra 1*). [*gün,]*

Biri birinün ətin qurd kimi didir hər **gün**
Haçan bular çıxacaqdur bu növ' bid'ətdən (*Kaside 15, Mısra 37*). [*gün,]*

Hər 'āşiqün keçür mi belə qara günləri
Yohsə qara **gün** 'eşqdə ancaq baña keçər (*Gazel 51, Mısra 8*). [*gün,]*

Şirvān içrə bu **gün** Həqānī-i şānī mənəm
Sehr-i şe'rimdən tēmām İrān u Tūrān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 7*). [*gün,]*

O məh vəslinə bir **gün** yetüşmədim āhır
Mənim bu tələ'imün gör nə bəd sitərəsi var (*Gazel 87, Mısra 3*). [*gün,]*

Ruḥ u gīsū-yı dil-bər görməyən **gün** gün hesāb etmə
Qaqanqusız gecə h̄vurşidsiz Zū'ī bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 9*). [*gün,]*

Ruḥ u gīsū-yı dil-bər görməyən **gün** gün hesāb etmə
Qaqanqusız gecə h̄vurşidsiz Zū'ī bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 9*). [*gün,]*

Bu **gün** yüz min 'Əziz olmuş gūlām-ı zülfi Zū'ī tək
Budur vəchi cəmālın Yüsif-i Kən'ānə bəñzətdim (*Gazel 145, Mısra 9*). [*gün,]*

Lə'l-i ləbi həvāsı ilə məh-cəbinün
Döndərməsin bu **gün** cigərin qanə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 10*). [*gün,]*

O gündən kim görüb ruhsārını bī-pərdə ey məh-rū
Salur topraqlarə hər **gün** fələk h̄vurşid-i 'əzrāsın (*Gazel 162, Mısra 4*). [*gün,]*

O **gün** kim ey pəri-rū dil-bərim oldım cüdā səndən
Töküldi üstümə fəvc-i gəm ü dərd ü belā səndən (*Gazel 168, Mısra 1*). [*gün,]*

Bir Zū'ī-i fəqir döğüldür gəzetçilər

Hər **gün** deyür cəmə'ətə belə nəşihəti (*Kaside 2, Mısra 36*). [*gün,]*

Fələkdən güşşə dövrəndən bələdur həsilim hər **gün**
Məgər Həq şādliq-h̄vurşidini məndən nihān qılmış (*Kaside 11, Mısra 9*). [*gün,]*

Könlül bir 'ibrət ilə qıl nəzārə dünyānı
Bu beş **gün** 'ömr üçün incitmə çox gözəl cānı (*Kaside 23, Mısra 2*). [*gün,]*

Gəlmişəm tiz Dəvəçi bāzārınə
Beş **gün** olub [ki] və'dən dəhi ötüb (*Mesnevi 4, Mısra 70*). [*gün,]*

Yohdı bir kimsə əşldən āgāh
Pülə derlər bugünkü **gün** Allāh (*Mesnevi 11, Mısra 44*). [*gün,]*

Ruhsārınə ol **gün** ki gözüm qıldı nəzārə
Lə'lün həvəsi saldı dil ü cənə şərārə (*Muhammes 4, Mısra 27*). [*gün,]*

Hər **gün** keçirdi 'işrət ilə rüzgārımız
Dil şād-kām u əldə mey-i h̄'os-güvārımız (*Müseddes 1, Mısra 13*). [*gün,]*

Yād ol zəməñ ki qara gecəm **gün** tək ağ idi
Günlər o günlər idi damāğ ol dimāğ idi (*Müseddes 1, Mısra 23*). [*gün,]*

Dutə gər hūr u gūlmān 'āləmi bi'llāh nigāh etməñ
Cəhānı çeşmimə Zū'ī şifət hər **gün** siyāh etməñ (*Tahmis 1, Mısra 28*). [*gün,]*

Yoh idi dildə gəm-i hicr şād vəslün ilə
O **gün** bir özgə gün idi o vəqt digər idi (*Gazel 240, Mısra 4*). [*gün,]*

Ey h̄'os ol **gün** ki köñüldə yoh idi bir möhnət
H̄'osçə hālāt ilə əsüdəvār idim rəhət (*Kaside 5, Mısra 1*). [*gün,]*

'Əqibət mənzili çün təht-i şərādur bī-şək
Gər bu **gün** məsnədini evc-i şürrəyādə qılə (*Gazel 215, Mısra 4*). [*gün,]*

'Əqibət mənzili çün təht-i şərādur bī-şək
Gər bu **gün** məsnədini övc-i şürrəyādə qılə (*Gazel 228, Mısra 12*). [*gün,]*

Nəhl-i tūbāyə verür rizvān həmişə pərvəriş
Tā ki bir **gün** eyləsün sürür u əlvān şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 8*). [*gün,]*

Gör 'əqibət nə eylədi bu zārə küj-püşt
Beş **gün** içində Rüstəm ü İsfəndiyārınə (*Gazel 207, Mısra 4*). [*gün,]*

Ləzzət-i qaydun hārām oldı baña ey sərv kim
Söhləmişdün ol əsiri bir **gün** əzād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 10*). [*gün,]*

Hər gecə yanur şam' kimi hicrdə Zū'ī
Tā ki salə bir **gün** başınə səyə cəmālun (*Gazel 147, Mısra 10*). [*gün,]*

Dəmlər ki ol zəməñ keçinüb yāhşı h̄vābdur
Ey cān bu **günlərin** nəyə sölə hesābdur (*Müseddes 1, Mısra 22*). [*günlərin, -lər, -ün]*

Cövr-i rəqib səhbətimizdən irağ idi
Günlər o **günlər** idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 6*). [*günlər, -lər]*

Cövr-i rəqib şöhbətimizdən iraq idi
Günlər o **günlər** idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 6*). [günlər, -lər]

Məndən bələ vü möhnət-i hicrən uzağ idi
Günlər o **günlər** idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 12*). [günlər, -lər]

Məndən bələ vü möhnət-i hicrən uzağ idi
Günlər o **günlər** idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 12*). [günlər, -lər]

Nə güşimə kədər gətürən savt-ı zəğ idi
Günlər o **günlər** idi dimağ ol dimağ (*Müseddes 1, Mısra 18*). [günlər, -lər]

Nə güşimə kədər gətürən savt-ı zəğ idi
Günlər o **günlər** idi dimağ ol dimağ (*Müseddes 1, Mısra 18*). [günlər, -lər]

Yad ol zəməni ki qara gecəm gün tək ağ idi
Günlər o **günlər** idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 24*). [günlər, -lər]

Yad ol zəməni ki qara gecəm gün tək ağ idi
Günlər o **günlər** idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 24*). [günlər, -lər]

Žü'î bilür ki hāl o dəm nə səyāğ idi
Günlər o **günlər** idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 30*). [günlər, -lər]

Žü'î bilür ki hāl o dəm nə səyāğ idi
Günlər o **günlər** idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 30*). [günlər, -lər]

İşrətlə keçən **günlərivi** yadə sal imdi
Adam şifət ol rövzə-i rizvānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 3*). [günlərivi, -lər, -iv, -i]

Gəl etmə muncə cəfā yadə şal o **günlərivi**
Ki hiç kəs deməz əhirdə gəl baña Kāzım (*Gazel 137, Mısra 7*). [günlərivi, -lər, -iv, -i]

Hanı o şühlə məst-i şərāb olan **günlər**
Məhim piyalə meyim āftāb olan **günlər**

Nəzərə-i gül-i ruhsārınun həvāsı ilə
Nə dildə fikr nə çeşmimdə h̄vāb olan **günlər**

‘İmārət-i tənimi seyl-ābə vermişdi
Diyār-ı ‘eşqdə yek-sər hərāb olan **günlər**

Gedübdü tāb [u] təvān cism-i nā-təvānımdan
H̄’oşā o möhnət-i hicrānə tāb olan **günlər**

Qədəhlər edi baña şāmlar du‘ā-yı qədəh
Kitābī şışələr əldə kitāb olan **günlər**

Gecə günüz keçinürdi nəşāt ilə həlīm
Nə fikr-i rövzə nə bīm-i ‘əzāb olan **günlər**

Olubdı bang-ı mü‘əzzin tərānəmiz imdi
H̄’oşā sürürim o çəng ü rübāb olan **günlər**

Hərāb olaydı cəhān kāş bu fələk-i bər-bād
Mənim bu mollālıqə intihāb olan **günlər**

Nə sūd Žü'î bu məscid imāmı olmaqdan
H̄’oşā o meykədə rindi hesab olan **günlər** (*Gazel 65, Mısra 19*). [günlər, -lər]

H̄’oşā o sakin-i mey-hānə olduğum **günlər**
Əlimdə sāğər ü peymānə olduğum **günlər**

Təmām dā’irə-i ‘əql möhnət ü gəmdür
H̄’oşā o cāhil ü divānə olduğum **günlər**

Yanub tə‘əşşuq ilə nārluqa (?) vəsl içrə
Cəməli şām’inə pərvānə olduğum **günlər**

Əlimdə sāğər-i bādə başımdə nəş’ə’-i cām
Gözimdə ‘āriz-i cānānə olduğum **günlər**

Düşübdü Žü'î biyābānə imdi məcnūn tək
H̄’oşā o məhvəşə həmə-h̄vānə olduğum **günlər** (*Gazel 66, Mısra 10*). [günlər, -lər]

H̄’oşā Şəməhıdā dildār ilə keçən **günlər**
Müdām mäh-liqārlə mey içən **günlər**

Görəndə bādəni ol şühlə mey həvāsı ilə
Vücudi bərg-i gül-i sūr tək əsən **günlər**

Müşāhibimdi Bəhār ilə Seyyid ü Bihūd
Rumüz-ı ‘eşqdə hər ləhzə bəhş edən **günlər**

Bu günki günlərimi fikr edəndə zāhirdür
Behişt imiş mənim ol ‘işrət eyləyən **günlər**

O günlərin biri yüz min ilə bərabər idi
Gedüb qayıtmayacaq heyf ol keçən **günlər**

Nə kül tökümlə başıma Žü'î yadə düşdükdə
O gül əlilə ayağıma mey tökən **günlər** (*Gazel 67, Mısra 10*). [günlər, -lər]

Nə kül tökümlə başıma Žü'î yadə düşdükdə
O gül əlilə ayağıma mey tökən **günlər** (*Gazel 67, Mısra 12*). [günlər, -lər]

H̄’oş ol **günlər** ki biz məhlūqdan bīgānə olmuşduq
Qələndərvār dā’im sakin-i mey-hānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 1*). [günlər, -lər]

‘Əcəb əzadə idim yad ol **günlər** ki nā-gəhdən
Əsir etdi məni zəncir-i zülf ü çeşm-fəttānun (*Gazel 149, Mısra 3*). [günlər, -lər]

Ey h̄’oş ol **günlər** ki bəzmimdə nigārım var idi
Zövq-i didāriylə könlümdə qərarım var idi (*Gazel 225, Mısra 1*). [günlər, -lər]

Getdi ol **günlər** ki zülf ü ‘ārizindən ol gülün
Sünbülüm müşküm gülüm bağım bəhārım var idi (*Gazel 225, Mısra 5*). [günlər, -lər]

İçüb şərāb olub məst künc-i meykədədə
Hudā bilür ki o **günlər** nə ‘ələmim var idi (*Gazel 237, Mısra 4*). [günlər, -lər]

Hudā bilür ki o **günlər** nə zövq eylər idük
Gözimdə ‘āriz-i sāqī əlimdə sāğər idi (*Gazel 240, Mısra 9*). [günlər, -lər]

Aldanməgilən Žü'î cəhānə nədi dünyā
Beş **günlük** olan ‘işrət ü behcət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 28*). [günlük, -lük]

Şādmān idi könlü şübh-i vüşālə Žü'î
Bu **günün** ‘āqibətində nə olacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 12*). [günün, -ün]

Əgər behiştə min hūr versə Tarı baña
Dögül ‘əvəz birinə ol **günün** bu dünyədə (*Gazel 206, Mısra 10*). [günün, -ün]

gün: Gezegənlərə və yer yuvarlağına ıstıq və ısı verən böyük gök cismi günəş; Aydınlik.

Mihr-i ruḥun həvāsı ilə Zū'ī-i fikār
Gündüz **günə** qılır gecə meh-tābə ilticā (*Gazel 11, Mısra 10*). [*günə, -ə*]

Tā yüzün şa'sa'a-ı sāgər ü şəhbāyə düşüb
Rəşkdən ay ilə **gün** küh ilə şəhrāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 2*). [*gün,]*

Gün səhāb içrə qalandə h'oşdu gəl ey məh-liqā
Zülfüvi çək 'arizindən hüsniñə nōqsānı var (*Gazel 54, Mısra 5*). [*gün,]*

'Uşşāqun almaz āynə-qəlbini jəng-kədər
Hər yerdə olsə **gün** o yerə yoḥdı tārliq (*Gazel 111, Mısra 4*). [*gün,]*

Hāqānī-i zəmānədi hər növ' şe'rdə
Feyz-i cəhānə **gün** kimidür iştihār ilə (*Kaside 21, Mısra 22*). [*gün,]*

Ğəməzə peykānın dilər şövq-i ruḥundan cān u dil
Eylə kim **gün** təbişindən təşnələr iştərlər āb (*Gazel 16, Mısra 6*). [*gün,]*

gün: Yaşayış, geçim.

Əlimdən aldun o h'vurşid-i 'āləm-ārānı
İşiq **günim** dəhi çəh etmə tırə-şām fələk (*Gazel 118, Mısra 10*). [*günim, -im*]

Düşdi güzārımız genə bir dil-rübā ilə
Yā Rəb **günim** necə keçəcək bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 2*). [*günim, -im*]

İmdi mənim də yaḥşı **günim** müstədam idi
Vafırqatā bu əşrdə yoḥ bir rəfiq olan (*Muhammes 2, Mısra 23*). [*günim, -im*]

Düşdi güzārımız genə bir dil-rübā ilə
Yā Rəb **günim** necə keçəcək bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 2*). [*günim, -im*]

'Arizün Zū'īni gər görməsə zāhır nə 'əcəb
Gün hüşüşündə nə həcət qınəmaq huffāşı (*Gazel 247, Mısra 14*). [*gün,]*

günāh: Allah'ın emirlerine aykırı olan davranış, məsiyyət. Suç, kusur.

Əgərçi mey **günāh** olmaq bizə naşş ilə səbitdür
Vəli yār ilə mey-nüş ələyüb əhl-i şavāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 9*). [*günāh,]*

Dīvānə olmaduqşə də bir məst olaq bārī
Tā kim mu'āf olaq bu **günāh** u şavābdan (*Gazel 178, Mısra 6*). [*günāh,]*

Ol ātəşin-şərabı gətür sāqī Zū'iyə
Bəlkə **günāh** dəftəri bu sulə yuile (*Gazel 214, Mısra 18*). [*günāh,]*

Bir yerdəəm təfəvüti yoḥ tūfī vü gürāb
Bilməz nədür cəhāndə **günāh** ilə yā şavāb (*Muhammes 3, Mısra 26*). [*günāh,]*

Nə qədri olsə **günāhım** onun hüzürində
Ğəm etmə Zū'ī ki ətəf-i 'üzr-h'vāhımdur (*Gazel 53, Mısra 9*). [*günāhım, -im*]

Yeridi tūğ ilə gər etsə pərə pərə məni
Onun məhəbbəti əlbəttə kim **günāhımdur** (*Gazel 53, Mısra 4*). [*günāhımdur, -im, -dur*]

Bu qədri cürm ilə zāhid behiştə göz tikmə

Utangilən bārī ey bī-həyā **günāhundan** (*Gazel 185, Mısra 8*). [*günāhundan, -un, -dan*]

Əgərçi Rus dilini bilməgi **günāh** desən
Qamu dili niyə dərən bilən Süleymānı (*Kaside 23, Mısra 71*). [*günāh,]*

Kim mərhəmət elə pādşāhım
Bildür bānə kim nədür **günāhım** (*Mesnevi 8, Mısra 28*). [*günāhım, -im*]

Hər nə söz kim eşitmişən ey cān
Əşl ü **günahın** əvvəl eylə bəyān (*Mesnevi 11, Mısra 76*). [*günahın, -ı, -n*]

Ver sāqī bādə tā içək ol mäh-rū ilə
Bəlkə **günāh** hətti pozulsun bu su ilə (*Gazel 214, Mısra 2*). [*günāh,]*

gün-bə-gün: Günden güne. Her gün biraz daha.

Bārī Hüdā 'ömri ilə dövlətın
Arturgilən **gün-bə-gündən** şövkətin (*Mesnevi 5, Mısra 102*). [*gün-bə-gündən, -dən*]

Gün-bə-gündən eləsün Bārī Hüdā 'ömrin uzun
Kərəmindən ələyüb cümlə faqiri məmnün (*Mesnevi 6, Mısra 31*). [*gün-bə-gündən, -dən*]

Olsun ziyadə **gün-bə-gün** 'ələmdə dövlətın
'Ömrün bu növ' 'izzət ü cüd ilə pəydār (*Kaside 9, Mısra 33*). [*günbəgün,]*

gündüz: Güneşin doğuşu ilə batışı arasındakı aydınlıq zaman, gün.

Mən etmişəm bunu yā kim bu iş müqəddər imiş
Bu fikr ilə gecə **gündüz** dəhi fikār oldım (*Kaside 12, Mısra 6*). [*gündüz,]*

Mihr-i ruḥun həvāsı ilə Zū'ī-i fikār
Gündüz günə qılır gecə meh-tābə ilticā (*Gazel 11, Mısra 10*). [*gündüz,]*

Gecə **gündüz** gəm-i hicrānını çəksəm h'oşam zīrā
Maqām-ı vəşldə şəd şükr kim būs u kənārım var (*Gazel 45, Mısra 3*). [*gündüz,]*

İlāhi var mı Zū'ī tək cəhān bağında gəm çəkmiş
Gecə **gündüz** melek-i dərd ü gəm qüşşə-i hūn dutmuş (*Gazel 103, Mısra 10*). [*gündüz,]*

Sən tək bir gözəl olmaqlıqə nəqqāş-ı əzəl
Gecə **gündüz** məh ü h'vurşidə verür yüz sayqəl (*Gazel 126, Mısra 2*). [*gündüz,]*

Ay u gün söyləməyüb mətləbi muğləqdi ki mən
Gecə **gündüz** gəm-i hicrān ilə āh vāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 4*). [*gündüz,]*

Gecələr qā'im olub **gündüz** oləsən şā'im
Yoḥsə həm-şəhbətüvi mütrib ilə tār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 5*). [*gündüz,]*

gündə: Şekilde, tarzda.

Məni ki şəhərdən ey mäh saldı āvərə
Bu **gündə** eylədi kəc-rov yəqin təmām fələk (*Gazel 118, Mısra 4*). [*gündə,]*

gün gündən: Her gün biraz daha.

İlāhi eylə **gün gündən** füzün 'ömrün cəlālın kim
Səhāb-ı şəfqətin fərq-i cəhānə saybān qılmış (*Kaside 11, Mısra 31*). [*gün-gündən,]*

güni qarə ol-: *Hayatı zindan olmaq, yaşamı zorlaşmaq*
Bahtsız, talihsiz, eziyyət içində olan..

Çərhin əlində ‘əciz ü bî-çərə olmuşam
Aħır nəfəsdə bah nə **güni qarə olmuşam** (Muhammes 3,
Mısra 22). [*güni qarə olmuşam, -muş, -am*]

Ey mäh bu gün sən kimi meh-pərə tapulmaz
Nə mən kimi dünyədə **güni qarə** tapulmaz (Gazel 98, Mısra 2). [*güni qarə,]*

N’oldı bugün bu bəzmə o mäh-pərə gəlmədi
Qoydı bizi bu növ’ **güni qarə** gəlmədi (Gazel 221, Mısra 2). [*güni qarə,]*

Zülfün kimi olubdı **günim qarə** hicrdən
Qaşun kimi olubdı bəli qədd ü qəmätim (Gazel 138, Mısra 3). [*günim qarə olubdı,]*

Salmış ‘izār-ı alınə zülf-i siyähini
‘Aşiq **günini etməgə** güyā **qara** gəlüb (Gazel 22, Mısra 4). [*günini qara etməgə, -ə*]

Zülfün dağıtmə **günüm [olu] qarə** ey şəbā
Kim zār-ı könlümün quşunə aşyānədür (Gazel 89, Mısra 5). [*günüm [olu] qarə,]*

Nigārım **oldı günüm qara** hicrdə bi’llāh
Həyāl-i həlqə-i gisū-yı təbdārın ilə (Gazel 205, Mısra 7). [*günüm qara oldı, -di-üm*]

Vəslünlə elə gəl mən-i dil-həstəyə çərə
Etmək diləsən gör **günimi** cövrə qarə (Muhammes 4, Mısra 30). [*günümü qara etmək,]*

günüz: *Gündüz.*

Gecə **günüz** keçinürdi nəşät ilə hālım
Nə fikr-i rövzə nə bīm-i ‘əzāb olan günlər (Gazel 62, Mısra 11). [*günüz,]*

Gecəm **günüz** tək olurdu şu‘ā’ rüyundan
O mäh-rüy ilə həm-sāğər olduqum gecələr (Gazel 64, Mısra 5). [*günüz,]*

Gecə **günüz** keçinürdi nəşät ilə hālım
Nə fikr-i rövzə nə bīm-i ‘əzāb olan günlər (Gazel 65, Mısra 11). [*günüz,]*

Bəs ki zülf ü ruḥı fikrindədi könlüm yoḥdur
Nə **günüz** şəbr ü şəbātım nə qərarım gecələr (Gazel 72, Mısra 6). [*günüz,]*

Gecə **günüz** çəkürəm intizārın ey mäh-rü
Nə gün tāmām olacaq intizārım aḥırdə (Gazel 198, Mısra 5). [*günüz,]*

Gecə **günüz** gəm ü əndüh-i bî-şümār içrə
Neçə sipənd yanar şiddət ilə nār içrə (Mesnevi 14, Mısra 13). [*günüz,]*

günə: *Tür, nevi, çeşit, tarz.*

Onun yanında oldım ‘āqibət biğānədən kəmtər
Nə **günə** gör şəmər gördüm nihāl-i āšnālıqdan (Gazel 151, Mısra 7). [*günə,]*

günəh: *Günah.*

Fikr qıl ‘aqlivi yıq başuḥna ey bî-çərə
Sən özün **günəhinə** bah ki yazılıb dīvārə (Mesnevi 9, Mısra 58). [*günəhinə, -in, -ə*]

günəş: *Güneş.*

Günəş mişāl yüzün eylədün nihān məndən
Həyāl-i zülfü ilə günlərim qara qıldun (Gazel 167, Mısra 3). [*günəş,]*

ğurāb: *Karga.*

Bir yerdəəm təfāvüti yoḥ tūṭi vü **ğurāb**
Bilməz nədür cəhāndə günāh ilə yā şavāb (Muhammes 3, Mısra 25). [*ğurāb,]*

Ləb təşnə vaxtlar keçürürdük şərāb ilə
Bî-cinslrlə həm-dəm ü tūṭi **ğurāb** ilə (Muhammes 3, Mısra 42). [*ğurāb,]*

ğurbət: *Yabancı memleket, yad el.*

Qoyub zəlil ü zəbün **ğurbət** içrə ‘uşşāqı
Üzün vətən sarı çoh şād u möhtərəm getdün (Gazel 163, Mısra 9). [*ğurbət,]*

Qoyub belə gəm-i hicrānün ilə **ğurbət** ara
Əsir-i dər-d-i qəddər möhnət-i qəzā qıldun (Gazel 167, Mısra 7). [*ğurbət,]*

Firāq-ı möhnəti **ğurbət**-bələsi çərḥ-ələmi
Nolurdu muncə gəmə birçə gəm-küsārım olaydı (Gazel 223, Mısra 7). [*ğurbət,]*

Zillət ilə aḥır salur **ğurbətə**
Ğurbət içrə yüz min gəm u möhnətə (Mesnevi 4, Mısra 28). [*ğurbət,]*

Zillət ilə aḥır salur **ğurbətə**
Ğurbət içrə yüz min gəm u möhnətə (Mesnevi 4, Mısra 27). [*ğurbətə, -ə*]

Əgərçi h’oşdu hālım **ğurbət** içrə
Vücūdimdur sələmət səhhət içrə (Mesnevi 12, Mısra 15). [*ğurbət,]*

ğurubət: *Gurbet, yabancı memleket, yad el.*

Çoh çəkdim [o] **ğurbət** içrə zillət
Çün olmadı bir rəfiq-i şādiq (Mesnevi 7, Mısra 55). [*ğurubət,]*

ğürüh: *Topluluk, cemāat, bölük.*

Hər **ğürühun** nə qədər var isə əhl-i ‘elmi
Görmədim hiç birinün qolı içün bir qüvvət (Kaside 5, Mısra 23). [*ğürühun, -un*]

ğuruş: *Kuruş, küçük para.*

Pülsüz olsə kimsə meyl etməz
Bir **ğuruşə** o ḥikməti getməz (Mesnevi 11, Mısra 36). [*ğuruşə, -ə*]

güş et-: *Dinlemek, kulak vermek.*

Bu ‘ərzimə şəfqət ilə **güş et**
Dərdim eləyüm bəyān Əmīrhān (Mesnevi 7, Mısra 21). [*güş,]*

Ey kəram kənı böyük hān mən-i sər-gərdānün
‘Ərzinə **güş elə** əltāflə bu nālānün (Terci-bend I, Mısra 2). [*güş elə,]*

Bu ‘ərzimə şəfqət ilə **güş et**
Dərdim eləyüm bəyān Əmīrhān (Gazel 136, Mısra 11). [*güş et,]*

güs: *Kulak.*

Dügāh-ı şübḥ ü şām içrə māni oldum ki şūr ilə
Səmā' eylərdi **güşum** gəh segāh u gəh nəvə səndən (*Gazel 168, Mısra 14*). [*güşum, -um*]

İşārətlə rəməz ilə yazmış baña
Məgər bu söz yetməyübdü **güşuña** (*Mesnevi 4, Mısra 60*).
[*güşuña, -uñ, -a*]

Nə **güşimə** kədər gətürən şavt-ı zāğ idi
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 17*). [*güşimə, -im, -ə*]

güş qıl-: *Dinlemek, kulak vermek.*

Lütf edüb **güş qıl** mən-i zārə
Gətürim 'ərz-i ḥālīm izhārə (*Mesnevi 2, Mısra 5*). [*güş qıl,*

güşād: *Açma, açılma, açılış.*

Əmr-i hökümətdə qılır 'ədl ü dād
Süfrə-i əlḫāfī həmişə **güşād** (*Mesnevi 5, Mısra 70*). [*güşād,*

güşə-i bağ: *Bahçe köşesi.*

Təki bir gül-bədənün vəşli müyəssər olsun
H' oş keçər 'āşiq içün **güşə-i bağ** olmasə də (*Gazel 219, Mısra 6*). [*güşə-i bağ,*

güşfənd: *Koyun.*

Lütf etməsün baña nə 'əcəb rəḥm eyləməz
Yüz **güşfənd** əgər edə qəşşabə ilticā (*Gazel 11, Mısra 6*).
[*güşfənd,*

güş-ı cān: *Can kulağı.*

Mā-ḥaləqtu'l-cinnə və'l insə lə-yə'rif āyətini
Güş-ı cānə şübḥ ü şām eylər münādilər nidā (*Gazel 3, Mısra 6*). [*güş-ı cānə, -ə*]

güşis: *Çalışma, uğraşma, çabalama.*

Düşdim yolə sə'y ü **güşiş** ilə
Bī-rāḥ ilə zār u püşiş ilə (*Mesnevi 7, Mısra 41*). [*güşiş,*

güşsə: *Gam, keder, hüznün, tasa.*

Ənbiyāya 'ürəfā silkinə inşāf ilə baḥ
Zillət ü **güşşədən** özgə sölə āyā nə verüb (*Gazel 20, Mısra 14*). [*güşşədən, -dən*]

Gözim sitārə-fəşāndur bu **güşşədən** hər şəb
Ki hansı bürci edüb ol məhə məqām fələk (*Gazel 118, Mısra 5*). [*güşşədən, -dən*]

'ārifləri fəqr içrə gəm ü **güşşədə** qoydun
Bī-mə'rifəti şāhib-i qüdrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 15*). [*güşşədə, -də*]

Hər kim istər özini **güşşədən** āzādə qılə
Olmasun kim tələb-i rüzi nihādə qılə (*Gazel 215, Mısra 1*).
[*güşşədən, -dən*]

Bu müjdə ilə dil tapub ārām **güşşədən**
Bir təzə mətlə' etdi mədiḥində āşkār (*Kaside 9, Mısra 29*).
[*güşşədən, -dən*]

Fələkdən **güşşə** dövrəndən bələdur ḥāşilim hər gün
Məgər Həq şādliq-ḥıvurşidini məndən nihān qılmış (*Kaside 11, Mısra 9*). [*güşşə,*

Qoyub Şəmālı kimi rəşk-i bağ-ı firdövsi
Muğāndə **güşsə** muğīlānına dūcār oldım (*Kaside 12, Mısra 4*). [*güşsə,*

Bunun 'əlācını dün pīr-i 'əqlədən şordum
Cəvābı ilə gəm ü **güşşədən** kənār oldım (*Kaside 12, Mısra 12*). [*güşşədən, -dən*]

Beytū'l-əḥzānım ara əgləşübən (?) həsrət ilə
Könlümə dərd ü gəm ü **güşşə** firāvān oldı (*Kaside 17, Mısra 4*). [*güşşə,*

Çərḥ-i gəddār rüzgār-ı dənī
Eyləyüb Pāy-māl **güşşə** mənī (*Mesnevi 2, Mısra 8*). [*güşşə,*

Kīsə ḥālī olanda dirhəmdən
Görməz idük nə **güşşə** nə gəmdən (*Mesnevi 2, Mısra 18*).
[*güşşə,*

Verdi baña **güşşə** vü gəmdən nicāt
İskəndərə yetüşdi āb u ḥəyāt (*Mesnevi 4, Mısra 43*). [*güşşə,*

Dün gecə əndüh-ı gəm u **güşşədən**
Danışurdum başə gələn qışşədən (*Mesnevi 4, Mısra 31*).
[*güşşədən, -dən*]

Ver cām ləb-ā-ləb ü pey-ā-pey
Kim **güşşə** vü gəm 'əlācıdır mey (*Mesnevi 7, Mısra 6*).
[*güşşə,*

Güşşə baña çoh edüb sirāyət
İmdi saña eyləyim şikāyət (*Mesnevi 7, Mısra 71*). [*güşşə,*

Ver cām-ı ləb-ā-ləbi pey-ā-pey
Kim **güşsə** vü gəm əlācıdır mey (*Mesnevi 8, Mısra 8*).
[*güşsə,*

Bir cām ilə **güşşə** gedə məndən
Gəm jəngini tā silüb könlüdən (*Mesnevi 8, Mısra 9*). [*güşşə,*

Hāl-i dilimi çəküb bəyānə
Çün **güşşə** sirāyət etdi cānə (*Mesnevi 8, Mısra 12*). [*güşşə,*

Fikrim həmişə ol büt-i tūbā məqām idi
Bilməzdim hiç **güşşə** vü dərd ü kədər nədür (*Muhammes 2, Mısra 8*). [*güşşə,*

Babam firāqını düşməən cəfāsını çəkdim
Bir özgə **güşşə** var oldur qılan fikār mənī (*Müseddes 2, Mısra 22*). [*güşşə,*

güşşə vü gəmi çək-: *Dert ve keder çekmek, hüznlenmek, üzülmek.*

Ey cān bu qədri möhnət-i hicrānə ağılama
Çəkmə bu **güşşə vü gəmi** bī-cānə ağılama (*Gazel 5, Mısra 2*). [*güşşə vü gəmi çəkmə, -mə*]

güşunə al-: *Dinlemek, nasihat almak.*

Yüz āyənī təfsīr edəsən **güşunə almaz**
Yoh bəvər edən hörmət-i Qur'an qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 9*). [*güşunə almaz, -maz*]

güşə: *Köşe.*

Həzārān lələ-ruḥ hər **güşəsində** yüz qəmər-təl'ət
Görüb bu ḥālī həsrətdən dil-i pūr-ḥūnı dāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 5*). [*güşəsində, -si, -n, -də*]

Almış cəhār **güşədən** ətrāfımı gəməün
'Eşqün əgər baña verə bir fūrşət ağılaram (*Gazel 133, Mısra 15*). [*güşədən, -dən*]

Bahāndə nəz ilə hər **güşədən** o məst gözün
Qılır həzār könlü şışəsin şikəst gözün (*Gazel 158, Mısra 1*).
[*güşədən, -dən*]

Cənnət-i ə'lədan artuq zövq var hər **güşədə**
Bağlar-ı firdövs hürri mäh-simälär genə (*Gazel 217, Mısra 5*). [*güşədə, -də*]

Çü yār yār idi hər **güşə** vādī-i Eymən
Nihāl qəddi inə'l-llāhə tərümənəm idi (*Gazel 249, Mısra 7*). [*güşə,]*

Hər **güşədə** var idi tāmām əhl-i ma'ārif
İmdi olarun cümləsi nā-dānə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 5*). [*güşədə, -də*]

Yohdı bir kəs şöhibətdən rüh u cān ləzzət tapə
Aradım gəzdim dəhi hər **güşə** hər yan qalmayub (*Kaside 4, Mısra 14*). [*güşə,]*

Ondan olur 'əläc genə dər-d-i Zü'iyə
Yohdur səhā rəviyyəsi **güşə** kənərdə (*Kaside 19, Mısra 36*). [*güşə,]*

Oğur vəşf-i behişt-i 'ədn hər bir **güşədə** şulşul
Dügāh şübh ü şām içrə neçə 'uşşāq-ı divānə (*Kaside 22, Mısra 13*). [*güşədə, -də*]

Açub hər **güşəsində** gülşonun yüz məclis-i 'işrət
Bələbil ləhn-i müsīqār ilə gəlmiş nə əlhānə (*Kaside 22, Mısra 9*). [*güşəsində, -si, -n, -də*]

güşə-bə-güşə: Köşe köşe, her taraf, her köşe.

Gəzsən o yerün hər tərəfin **güşə-bə-güşə**
Nə cām nə bədə nə də peymānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 3*). [*güşə-bə-güşə,]*

güşə-i çeşm: Gözün ucu, bakiş.

Güşə-i çeşmün ilə zülfün edər sər-küşü
Görünür kim genə bir tüzəcə sevdāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 3*). [*güşə-i çeşmün, -ün*]

Güşə-i çeşmün ilə zülfün edər sər-küşü
Məstə bağı necə tapub qəlbi qara yoldaşı (*Gazel 247, Mısra 7*). [*güşə-i çeşmün, -ün*]

güşə-i gülşən: Gül bahçesi köşesi.

Nə qədr **güşə-i gülşəndə** nəğmə-sāz edəsən
Gəllür qulağə mühālif nəvā-yı tār hərəb (*Gazel 29, Mısra 7*). [*güşə-i gülşəndə, -də*]

güşə-i mehrāb: Mihrap köşesi.

Zāhidə bircə götür **güşə-i mehrābdən** əl
Elə bu mähə nəzər ol həm-i əbrülarə bağı (*Gazel 35, Mısra 7*). [*güşə-i mehrābdən, -dən*]

güşə-i mey-hānə: Meyhane köşesi.

Cəhāndə **güşə-i mey-hānə** tək nə cāy-ı hür-rəm var
Nə cām-ı bədə-i gül-günə bənzər yār-ı həm-dəm var (*Gazel 70, Mısra 1*). [*güşə-i mey-hānə,]*

Bağ u gülşən **güşə-i mey-hānə** tək hür-rəm dögül
Cām-ı mey tək hiç şey' dil-zəhlminə mərhəm dögül (*Gazel 125, Mısra 1*). [*güşə-i mey-hānə,]*

Əvvəlki hüsn cəzbəsi cānānədən gedüb
'Eys ü nəşāt **güşə-i mey-hānədən** gedüb (*Gazel 28, Mısra 2*). [*güşə-i mey-hānədən, -dən*]

Çəkməsin **güşə-i mey-hānəyə** peymānə səni
Nə rəvādür deyələr zā'ir-i mey-hānə səni (*Gazel 226, Mısra 1*). [*güşə-i mey-hānəyə, -yə, -ə*]

Olmuş idim dəhi əsūdə gəm-i 'ələmdən
Mə'mənim **güşə-i mey-hānə** idi hər gəmdən (*Mesnevi 1, Mısra 18*). [*güşə-i mey-hānə,]*

güşə-i meykədə: Meyhane köşesi.

Məscid əhlində ki yoh zövq Hüdāyā n'olı bir
Güşə-i meykədədə məclis-i 'ürfānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 12*). [*güşə-i meykədədə, -də*]

güşə-i möhnət: Keder köşesi.

Gəm-i ruhsarı bəsdır **güşə-i möhnətdə** mən zārə
Aparmun dostlar bi'llāh məni gülzārā bī-hüdā (*Gazel 200, Mısra 7*). [*güşə-i möhnətdə, -də*]

güşə-nişin: Köşədə oturan.

Sən nə üçün olmusan zār u həzīn
Qaryələrdə həstə vü **güşə-nişin** (*Mesnevi 5, Mısra 46*). [*güşə-nişin,]*

güvāh: Şahit, tanık; Delil.

Sitərə şanmə fələkdə şərār-ı āhımdur
Bu omrə ātəş-i dil bir qəvī **güvāhımdur** (*Gazel 53, Mısra 2*). [*güvāhımdur, -ım, -dur*]

güv: Çevgan oyununda oynanan top.

Güy tək Zü'idi çövgən-ı bələ sər-küşü
Çünki bu 'ərşədən ol şāh-süvārım getdi (*Gazel 248, Mısra 13*). [*güy,]*

güvā: Sanki, faraza, sözde, galiba, adeta, diyelim ki.

Behişt-i 'ədn həşil oldı **güvā**
Dəhi qılmaz könlü firdövsə pərvā (*Mesnevi 3, Mısra 23*). [*güvā,]*

Salmış 'izār-ı alinə zülf-i siyāhını
'Aşiq günini etməgə **güvā** qara gələb (*Gazel 22, Mısra 4*). [*güvā,]*

Pozğundı Zü'ı vəz'-i zəmənə qədimdən
Güvā ki hānə şāhibi bu hānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 14*). [*güvā,]*

Dedi ey bī-həbər **güvā** həbərsizsən bu 'işrətdən
Ki 'ələm sər-bə-sər dönmüş behişt-i 'ədn-i rizvānə (*Kaside 22, Mısra 17*). [*güvā,]*

Məhlūq üçün cəhāndə qəzā vü qədər nədür
Güvā ki məskənəim baña dārū's-sələm idi (*Muhammes 2, Mısra 12*). [*güvā,]*

Nəqşbənd-i kərgāh-ı dəhr **güvā** çəkməyüb
Şadlıq-nəqşin mən-i dil-həstə vü hey-rān üçün (*Gazel 152, Mısra 7*). [*güvā,]*

Vādī-i Eymənə döndürdi təcəllā-yı ruhı
Beytū'l-əhzānımı **güvā** cəbəli-i Tūr elədi (*Gazel 241, Mısra 6*). [*güvā,]*

Əl-həq Məsīhvār qılır zində mürdəni
Güvā ki cān verür öli əbdānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 14*). [*güvā ki,]*

Dedi **güvā** ki aqadan həbərsizsən o aqa kim
Mütəvvəl fəzl mə'nāsını kövn zərrə bəyān qılmış (*Kaside 11, Mısra 17*). [*güvā ki,]*

güvīvā: Adeta.

Bir zəmən h'əş keçməyür hicrān əlindən cān üçün

Güyyä Həliq yaratmışdır məni hicrən içün (*Gazel 152, Mısra 2*). [*güyyä,]*

‘Äriz-i gül-günün üzrə ol iki hāl-i siyāh
Güyyä ol nöqtədür kim yazılır qāl üstünə (*Gazel 203, Mısra 8*). [*güyyä,]*

güzär: *Geçme, geçiş, yol, istikamet; Geçici, geçiren; İcra, ifa, eda.*

İmdidən titrəməyə durdu vücudım yek-sər
Nə-gəhən bir nəfər əhbāb bāna etdi güzər (*Kaside 6, Mısra 20*). [*güzär,]*

Düşdi **güzärımız** genə bir dil-rübā ilə
Yə Rəb günim necə keçəcək bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 1*). [*güzärımız, -ımız]*

Nigārā bir zəməñ ahır bizim sarı **güzär** eylə
Həzən-i hicrimi vəsl-i ruhunlə növ-bəhār eylə (*Gazel 199, Mısra 1*). [*güzär,]*

güzäriş: *Geçme, geçiş; Geçim; Ruh hali.*

Güzärişim tā olə həlqə ‘əyān
Eyləyüm əhvālımı şərh ü bəyān (*Mesnevi 4, Mısra 3*). [*güzärişim, -im]*

güzäru düş-: *Yolu düşmək, təsadüfən bir yere gitmək, denk gəlmək.*

Düşsə səbə **güzärun** əgər küy-ı yārə bir
Sölə bu möhnət ü gəmmi ah [u] zārımı (*Gazel 228, Mısra 7*). [*güzärun düşsə, -sə]*

güzgü: *Ayna.*

Göstərür şun‘-ı Hüdävəndi yüzün ‘āşiqlərə
Şəfhə-i ruhsār pür-ənvār yə **güzgü** midir (*Gazel 52, Mısra 6*). [*güzgü,]*

Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i heyvān dedilər
Kim inanur bu sözə **güzgüdə** böhtān dedilər (*Gazel 62, Mısra 2*). [*güzgüdə, -də]*

Tə‘n eyləmə heyranlıqınə Žü‘i-zārın
Tüf bəli heyran olı **güzgülər** içində (*Gazel 190, Mısra 10*). [*güzgülər, -lər]*

güzün-i nəsl-i ādām: *İnsan neslinin seçkini.*

Ey sərvər-i əhl-i fəzl-i āləm
Mümtāz u **güzün-i nəsl-i ādām** (*Mesnevi 8, Mısra 16*). [*güzün-i nəsl-i ādām,]*

güzər: *Geçme, gitme.*

Çəşmə-i bīmārının əhvālını sorson ey dil
Gülsitānə **güzər** et bu sözi ‘əbhərdən sor (*Gazel 63, Mısra 4*). [*güzər,]*

Bād-ı Kūbə şəhrinə olə **güzər**
Həq onə lütf ilə edübdür nəzər (*Mesnevi 5, Mısra 51*). [*güzər,]*

güzərgāh-ı fənā: *Gəlip geçici yol, geçici dünya.*

Ey həriş-i sım u zər fikr eylə dövlət kimdədür
Bu **güzərgāh-ı fənāda** zövq ü ləzzət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 2*). [*güzər-gāh-ı fənāda, -də]*

gədə: *Dilenci, yoksul, fakir.*

Fəqir ü əğniyā şah u **gədə** olmaqa bā‘is nə

Bilən yohdur bu əmri ilk mundə sirr-i mübhəm var (*Gazel 70, Mısra 7*). [*gədə,]*

‘Är etmə küy-ı yārde Žü‘i **gədəliq**
‘Aşiqdə kim görübdü ki nəng ilə nām olur (*Gazel 77, Mısra 13*). [*gədəliq, -liq, -ı]*

Hər **gədə**-tīnət bir isim ilə sultān olmaz
Qurı əngüştər ilə dīv-i Süleymān olmaz (*Gazel 90, Mısra 1*). [*gədə,]*

Olub bir ‘əks-i övzā‘-ı zəməñə
Gədə şəhliq qılır şəhlər **gədəliq** (*Gazel 112, Mısra 12*). [*gədə,]*

Olub bir ‘əks-i övzā‘-ı zəməñə
Gədə şəhliq qılır şəhlər **gədəliq** (*Gazel 112, Mısra 12*). [*gədəliq, -liq]*

Şāhı olə sənün tək ey mäh bir kəsün
İnsāfdur kim olə yüvüncü **gədəlarə** (*Gazel 201, Mısra 8*). [*gədəlarə, -lar, -ə]*

Sor həlimi tərəhhüm ilə kim əsiriniəm
Nə ‘eybi gər təkəllüm edə şah **gədə** ilə (*Gazel 213, Mısra 16*). [*gədə,]*

Dürüst diqqət olə bir umür-ı dünyāyə
Təmām şah u **gədə** cümləsi olur fānī (*Kaside 23, Mısra 6*). [*gədə,]*

Hätəm-i ‘əşrdən agāh döğülsən əslā
Ki onun süfrəsinə həzirdur şah u **gədə** (*Mesnevi 1, Mısra 26*). [*gədə,]*

Ol həlātün **gədəliq** bir şəhriyār idi
Bu hāl ilə nə zövqi əgər hökm-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 11*). [*gədəliq, -liq, -ı]*

Əlündən gəldügi heyri dirəğ etmə **gədəlardan**
Nə bəzm-i ‘işrət içrə dil-bər-i hürri-liqāmız yoh (*Tahmis 1, Mısra 5*). [*gədəlardan, -lar, -dan]*

gədə-yı küy: *Sevgilinin sokağının dilencisi.*

Başa h‘oşdur **gədə-yı küy** olmaq pādşāhlıqdan
Bu qədri cövrür kim Žü‘iyə eylər firāq ilə (*Gazel 151, Mısra 13*). [*gədə-yı küy, -ı]*

gədə-zāda: *Dilenci çocuğu.*

Dövləti hörməti ‘elm ilə tapubdur insān
Çoh **gədə-zāda** gəlib ‘elm ilə olmuş sultān (*Muhammes 5, Mısra 14*). [*gədə-zāda,]*

ğəflət: *Çevresinde olanları farkedememe, açık gerçeği görememe, dalgınlık, dikkatsizlik, basiretsizlik, aymazlık, gəfillik.*

Nə **ğəflətdür** bu səndə ey təğäfül-pişə səyyādım
Deməzsən kim mənim dāmımdə ahır bir şikārım var (*Gazel 50, Mısra 5*). [*ğəflətdür, -dür]*

Nə bir zāhiddür ancaq rāh-ı rəsm-i şər‘dən hāric
Təmāmən **ğərqdür** bu **ğəflət** ü cəhl ilə dəryāyə (*Gazel 212, Mısra 6*). [*ğəflət,]*

Ğəflət mərizinə dəf-i dārü-yı və‘z olə
Şəhhet verür həmişə təbibānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 9*). [*ğəflət,]*

Nə həşil eyləmək **ğəflət** mənim tək mübtəlälərdən
Kərəm qıl kəsmə sāqı iltifātun bī-nəvālərdən (*Tahmis 1, Mısra 3*). [*ğəflət,]*

gəh: "Geh ... gehi/gāhī ..." bağlacı. Bazen de, kimi zaman da.

Gəhī cəməlinə **gəh** küfr-i zülfə səcdim idi
Gəhī müsəlmān **gəh** kəfir olduqum gecələr (Gazel 64, Mısra 3). [gəh,]

Gəhī cəməlinə **gəh** küfr-i zülfə səcdim idi
Gəhī müsəlmān **gəh** kəfir olduqum gecələr (Gazel 64, Mısra 4). [gəh,]

Gəh Bəkidən eylədim sifəriş **Gəh** Aqcaqabüldən nigəriş
(Mesnevi 7, Mısra 47). [gəh,]
Bir kimsədən olmadı himāyət

Gəh Bəkidən eylədim sifəriş **Gəh** Aqcaqabüldən nigəriş
(Mesnevi 7, Mısra 47). [gəh,]
Bir kimsədən olmadı himāyət

Gəh dutar h'vurşid-rüyün sehr ilə gāhī açar
Necə cādūdur nigərim zülf-i müşkinün sənün (Gazel 154, Mısra 5). [gəh,]

Dügāh-ı şübḥ ü şām içrə māni oldum ki şūr ilə
Səmə' eylərdi güşüm **gəh** segāh u gəh nəvə səndən (Gazel 168, Mısra 14). [gəh,]

Dügāh-ı şübḥ ü şām içrə māni oldum ki şūr ilə
Səmə' eylərdi güşüm **gəh** segāh u **gəh** nəvə səndən (Gazel 168, Mısra 14). [gəh,]

Gəhī əndüh-ı rəşk-i geyr ü **gəh** cövr ü cəfā-yı yār
Kim olmaz sölə Zü'ī muncə əndüh ilə dīvānə (Gazel 192, Mısra 9). [gəh,]

Gəh nəz u gəh girişmə gəhī lütf ü **gəh** 'itāb
Vəşlində Zü'ī gör ki nə həngāmə var idi (Gazel 222, Mısra 13). [gəh,]

Gəh nəz u **gəh** girişmə gəhī lütf ü **gəh** 'itāb
Vəşlində Zü'ī gör ki nə həngāmə var idi (Gazel 222, Mısra 13). [gəh,]

Gəh nəz u **gəh** girişmə gəhī lütf ü **gəh** 'itāb
Vəşlində Zü'ī gör ki nə həngāmə var idi (Gazel 222, Mısra 13). [gəh,]

Gəh bədə gāh sādə gəhī nəğmədən 'əlāc
Etdim vəlī köñüldən dəf-i gənim olmadı (Gazel 238, Mısra 7). [gəh,]

gəhī: "Geh ... gehi/gāhī ..." bağlacı. Bazen de, kimi zaman da.

Gəhī cəməlinə gəh küfr-i zülfə səcdim idi
Gəhī müsəlmān gəh kəfir olduqum gecələr (Gazel 64, Mısra 3). [gəhī,]

Gəhī cəməlinə gəh küfr-i zülfə səcdim idi
Gəhī müsəlmān gəh kəfir olduqum gecələr (Gazel 64, Mısra 4). [gəhī,]

Gəhī əndüh-ı rəşk-i geyr ü gəh cövr ü cəfā-yı yār
Kim olmaz sölə Zü'ī muncə əndüh ilə dīvānə (Gazel 192, Mısra 9). [gəhī,]

Gəh nəz u gəh girişmə **gəhī** lütf ü gəh 'itāb
Vəşlində Zü'ī gör ki nə həngāmə var idi (Gazel 222, Mısra 13). [gəhī,]

Gəh bədə gāh sādə **gəhī** nəğmədən 'əlāc
Etdim vəlī köñüldən dəf-i gənim olmadı (Gazel 238, Mısra 7). [gəhī,]

gəl-: Ulaşmaq, varmak, gəlmək.

Ğərəz ki şəbr elə Zü'ī nə **gəlsə** dərd ü bələ
Bu əmr-i Həqqdi hökm-i Hüdānı ahtarma (Gazel 9, Mısra 13). [gəlsə, -sə]

Təht-i 'izzətdən **gəlür** h' oş bənd-i zindānun baña
Hər kim ey Yüsifvəşim çāh-ı zənəhdənün görüb (Gazel 19, Mısra 13). [gəlür, -ür]

Şəhr-i Şirvānə genə bir sərv-qədd dil-bər **gəlüb**
Vəh nə dil-bər bir yüzi gül ləbləri şəkkər **gəlüb** (Gazel 21, Mısra 1). [gəlüb, -üb]

Şəhr-i Şirvānə genə bir sərv-qədd dil-bər **gəlüb**
Vəh nə dil-bər bir yüzi gül ləbləri şəkkər **gəlüb** (Gazel 21, Mısra 2). [gəlüb, -üb]

'Əzm-i Şirvān eyləyüb bir dil-bər-i şirīn-sülhən
Dəğ-ı qəlb-i həstə-i Fərhād için şəkkər **gəlüb** (Gazel 21, Mısra 4). [gəlüb, -üb]

Ey səbə get cənib-i Mısrə Züleyhəyə sölə
Kim Şəməhī mısrinə bir Yüsif-i digər **gəlüb** (Gazel 21, Mısra 6). [gəlüb, -üb]

Görməgə cām-ı ləb ü āyīnə-i rühşārını
Qalḥızub baş qəbrdən Cəmşid ü İskəndər **gəlüb** (Gazel 21, Mısra 8). [gəlüb, -üb]

Zü'iyə dövr-i məh-i ruhşārına gīsüləri
Sanki gənc-i şāygān üstünə bir əjdər **gəlüb** (Gazel 21, Mısra 10). [gəlüb, -üb]

Şirvānə təzədən genə bir məh-liqə **gəlüb**
Vəh vəh nə məh-liqə dil-i zərə dəvə **gəlüb** (Gazel 22, Mısra 1). [gəlüb, -üb]

Şirvānə təzədən genə bir məh-liqə **gəlüb**
Vəh vəh nə məh-liqə dil-i zərə dəvə **gəlüb** (Gazel 22, Mısra 2). [gəlüb, -üb]

Salmış 'izār-ı alınə zülf-i siyāhını
'Aşiq günini etməgə güyā qara **gəlüb** (Gazel 22, Mısra 4). [gəlüb, -üb]

Ləzımdı kim Şəməhıyə el Tūr söləsün
Onda zühürə muncə ki nūr-ı Hüdā **gəlüb** (Gazel 22, Mısra 6). [gəlüb, -üb]

'Aşıqlərün gözinə o şüh-ı sitəm-şi'ār
Hək-i rəh ilə çəkmək için tütüiyə **gəlüb** (Gazel 22, Mısra 8). [gəlüb, -üb]

Rüyun təvəfinə gələcək Kə'bə vü Şəfā
Küyun ziyāratinə məqām u Minā **gəlüb** (Gazel 22, Mısra 10). [gəlüb, -üb]

Sordum ləbi bəhāsını cāndur dedi baña
Ərī cəhāndə cənə bəhā dəhī cān **gəlüb** (Gazel 22, Mısra 12). [gəlüb, -üb]

Məhrəm gəl eylə lütf ilə küyun Mināsınə
Kim cānım etməgə saña Zü'ī fədə **gəlüb** (Gazel 22, Mısra 14). [gəlüb, -üb]

Rüyun təvəfinə gələcək Kə'bə vü Şəfā
Küyun ziyāratinə məqām u Minā **gəlüb** (Gazel 22, Mısra 9). [gələcək, -əcək]

Şükr eylə ey köñül ki həbər yərdən **gəlüb**
Hicrān-keşidə 'aşiqə dildərdən **gəlüb** (Gazel 26, Mısra 1). [gəlüb, -üb]

Şükr eylə ey könlü ki həbər yərdən **gəlüb**
Hicrən-keşidə 'aşiqa dildərdən **gəlüb** (*Gazel 26, Mısra 2*).
[*gəlüb, -üb*]

Tür-ı məhəbbət içrə gəlim [ol] bələ-keşə
Bir cüz'də san nihən pür-ənvərdən **gəlüb** (*Gazel 26, Mısra 6*). [*gəlüb, -üb*]

Zəhirdə nəmədür vəli bətin məşāmımə
Şan təblə təblə müşkdi Tātərdən **gəlüb** (*Gazel 26, Mısra 8*).
[*gəlüb, -üb*]

Zəhr-i firāq ilə dəhən təhl 'aşiqa
Şəhd-i vüşāl lə'l-i şəkərbərdən **gəlüb** (*Gazel 26, Mısra 10*).
[*gəlüb, -üb*]

Düzəh cəfāsını cəkənə şanki bir həbər
Cənnət təcī təhtihə'l-ənhərdən **gəlüb** (*Gazel 26, Mısra 12*).
[*gəlüb, -üb*]

Bir sirr var bu nəmə-i əltəf-i fəzlə
Zü'ī bilür ki məhrəm-i əsrərdən **gəlüb** (*Gazel 26, Mısra 14*).
[*gəlüb, -üb*]

Nə qədr güşə-i gülşəndə nəğmə-səz edəsən
Gəlür qulağə mühləlif nəvə-yı tār hərəb (*Gazel 29, Mısra 8*).
[*gəlür, -ür*]

Bədənün nəhyinə bir fəctənibü ləfzi **gəlüb**
İmdi çək eylədiyün fe'lə həcəlet zəhid (*Gazel 39, Mısra 15*).
[*gəlüb, -üb*]

'Ummāl-i təmām cismə **gəlür** yaşşı yamandan
Bə'zilərə firdövs-i bərin bə'zə saqar var (*Gazel 42, Mısra 17*). [*gəlür, -ür*]

Və'iz **gəlür** mi məscidə gər pül olmasə
Anlar bu rəmzi kimsə ki şahib-şü'ürdür (*Gazel 74, Mısra 9*).
[*gəlür, -ür*]

Şikāyət eyləmirəm hiç kimsədən bi'llāh
Nə **gəlsə** dərd ü bələ cümləsi Hüdādandur (*Gazel 83, Mısra 4*). [*gəlsə, -sə*]

Bənzəyürsə n'olə nə-şünās əgər insənə
Vəli nə-şünās **gəlüb** 'elmdə insən olmaz (*Gazel 90, Mısra 10*). [*gəlüb, -üb*]

Gər ağacdan yonasan göstərəsən Sām-süvār
Zü'ī vəqtində **gəlüb** Fərs-ı meydan olmaz (*Gazel 90, Mısra 12*). [*gəlüb, -üb*]

Hər ləbdə bulunmaz dəhi e'cāz-ı Məsīhā
Hər bəndə **gəlüb** Yüsif-i gül-pirəhən olmaz (*Gazel 94, Mısra 6*). [*gəlüb, -üb*]

Hər 'elmdən āgah gərək olsun ki desün şe'r
Zü'ī kimi şā'ir **gəlübən** hər yetən olmaz (*Gazel 94, Mısra 12*). [*gəlübən, -übən*]

Məni mən' etmə zəhid təq-ı əbrüsü sücüdindən
Kəramətlər ki qaşından **gəlür** məhrəbdən gəlməz (*Gazel 96, Mısra 6*). [*gəlür, -ür*]

Edəcəh hənə-nişin təli'-i bəd Bəhrāmı
Bī-hünər Zāl **gəlüb** Rüstəm-i dəstān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 12*). [*gəlüb, -üb*]

Sölyüblər ki cəhənə **gələcək** bir Dəccāl
Bilməyüblər ki mühlid (?) nədən firāvān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 9*). [*gələcək, -əcək*]

Baňa hər nə bələ **gəlsə** gəlür könlümdən ey Həliq
Gözəllər hicrinə yansun görüm bundan bəter könlüm (*Gazel*

143, *Mısra 3*). [*gəlsə, -sə*]

Baňa hər nə bələ **gəlsə** gəlür könlümdən ey Həliq
Gözəllər hicrinə yansun görüm bundan bəter könlüm (*Gazel 143, Mısra 3*). [*gəlür, -ür*]

Müsə kimi bilməm niyə məhv olmayur 'aşiqa
Gəldükdə bu Türinə təcəllayə cəməlun (*Gazel 147, Mısra 6*). [*gəldükdə, -dik, -də*]

Əbrülürün mü'əyyənədür nün sürası
Gəlmiş bəyān-ı 'ərizüvə və' d-duhā 'Əli (*Kaside 1, Mısra 8*).
[*gəlmiş, -diş*]

Kəff olur mı şənüvə gər **gəlsə** Həqqdən
Fəzlün zühürə qılmaqə yüz qul fəkə Əli (*Kaside 1, Mısra 29*). [*gəlsə, -sə*]

Gəlmişdi bəhr-i nəzmün fəvərənə ey Gərīb
Saçmışdı hər tərəf neçə dūr-dənə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 1*). [*gəlmişdi, -miş, -di*]

Olaydı ihtisān ilə Toğrul Tigin əgər
Həqānilər **gəlür** genə dövrənə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 30*). [*gəlür, -ür*]

Sərvərə Zü'ī-i bī-çərə **gəlübdir** kəhvə
Qoymə mundan sora dünyədə görə bir zillət (*Kaside 5, Mısra 49*). [*gəlübdir, -üb, -dir*]

Şəb düşin[i] eləyirdüm neçə yüz min əfkār
Ki şabāh qış **gələcək** necə keçər leyl [ü] nəhār (*Kaside 6, Mısra 2*). [*gələcək, -əcək*]

Piyadə rəh dönüb bu dərgəhə bir atə gəldim mən
Əgər fil olsə gəm yoh sən tək şāh-ı cəhānım var (*Kaside 7, Mısra 33*). [*gəldim, -di, -m*]

Vəlīkən hər üç aydan bir **gəlüb** Şirvənə getməkdən
Əzildi riştə-i cānım fələkdən əl-əmānım var (*Kaside 7, Mısra 19*). [*gəlüb, -üb*]

Var idi bir yabum kətdən **gələndə** şəhrə bu dəfə
Yoruldu yolda qaldı şattım onda bir pālānım var (*Kaside 7, Mısra 21*). [*gələndə, -ən, -də*]

Çəhdən **gəleydi** kəş bu dövrənə Şərq-i Rus
Tā zə'f-i milləti gətürə cənə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 1*). [*gəleydi, -e, -y, -di*]

Gəlmişəm getməgimə yohdı kəraim ki gedim
Bu də bir məs'ələ-i şa'b idi ey ruh-ı rəvān (*Kaside 14, Mısra 17*). [*gəlmişəm, -miş, -əm*]

Lik şəd-heyf ki müddətdi **gəlüb** Qudyalə
Qalmışam kīsə təhi həstə vü zār u heyran (*Kaside 14, Mısra 13*). [*gəlüb, -üb*]

Hədiş ilə yetüşübdür bu söz ki əşhəbə
Soruşdilər **gəlübən** hātəm-i risālətdən (*Kaside 15, Mısra 50*). [*gəlübən, -übən*]

Çün cüyüş-ı şəhü'l-leyl nümāyān oldu
Gecə **gəldükdə** yəqin həşr-i gərībən oldu (*Kaside 17, Mısra 2*). [*gəldükdə, -dik, -də*]

İmdi şəd şükr ki öz şövkət-i şanıyla bugün
Gəlüb öz təht-i humāyününə sultān oldu (*Kaside 17, Mısra 20*). [*gəlüb, -üb*]

Evində görmədigün hər tə'ām lövn-bə-lövn
Gəlür hüzürüvə hər mənzilində 'işrət ilə (*Kaside 20, Mısra 8*). [*gəlür, -ür*]

Açub hər güşəsində gülşənün yüz məclis-i 'işrət

Bələbil ləhn-i müsīqār ilə **gəlmiş** nə əlhānə (*Kaside 22, Mısra 10*). [*gəlmiş, -miş*]

Gücündən artıqə ümmīd dutmə gəm çəkmə
Nə **gəlsə** şād qıl āhır dil-i gəm-əfzānı (*Kaside 23, Mısra 18*).
[*gəlsə, -sə*]

Qalmışam pāy-ı piyādə **gəlübən** dərgəhiñə
‘Əcz ilə mərhəmətündən bir ayaq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 11*). [*gəlübən, -übən*]

Həq sələmət eləsün cümlə bələdan cənun
Bu **gəlüb** getməkidən mən özüm bīmār oldım (*Kit'a-ı Kebir 5, Mısra 6*). [*gəlüb, -üb*]

Olı bir müddət-i bə‘īd ki mən
Gəlmişəm Qübbəyə Şamāhīdən (*Mesnevi 2, Mısra 30*).
[*gəlmişəm, -miş, -əm*]

Gəlmişəm tiz Dəvəci bāzārına
Beş gün olub [ki] və‘dən dəhi ötüb (*Mesnevi 4, Mısra 69*).
[*gəlmişəm, -miş, -əm*]

Qurı ad ilə döğül hān u bəg ü mollalıq
Ləfz için mə‘nı gərək yohsə **gəlür** rüsvāliq (*Mesnevi 6, Mısra 44*). [*gəlür, -ür*]

Üç ay olı **gəlmişəm** mən-i zār
Hərc etməgimə nə sīm ü zər var (*Mesnevi 7, Mısra 45*).
[*gəlmişəm, -miş, -əm*]

Müddətdi ki **gəlmişəm** burayə
Yohdur yetən çatan harayə (*Mesnevi 7, Mısra 69*).
[*gəlmişəm, -miş, -əm*]

Pəs gözim nūri **gəlüb** məktəbə ‘elm et həsil
Oləsən məclis-i ‘üfrān əzizim vāsil (*Mesnevi 9, Mısra 75*).
[*gəlüb, -üb*]

Buyurub şəhş libās ilə hünərmənd olmaz
Rəngi ağ olmaq ilə duz **gəlübən** qənd olmaz (*Mesnevi 9, Mısra 30*). [*gəlübən, -übən*]

Sāqī dayanmə ki **gəlüb** növ-bəhār
Cənnət-i mev‘ūdi qılub āşkār (*Mesnevi 10, Mısra 1*). [*gəlüb, -üb*]

Ey sərvər-i bülənd məqām ki şidiq ilə
Dərgāhivə dəhīl ü həqirānə **gəlmişəm** (*Muhammes 3, Mısra 2*). [*gəlmişəm, -miş, -əm*]

Bir mūr-ı bī-nəvā tēki sər-gəştə dövr edüb
Āhırdə bərgāh-ı Süleymānə **gəlmişəm** (*Muhammes 3, Mısra 4*). [*gəlmişəm, -miş, -əm*]

Şəd şükr ‘āqibət ki gülüstānə **gəlmişəm**
Gərçi əzəldə zəğəm-i dövrən-ı şir idim (*Muhammes 3, Mısra 9*). [*gəlmişəm, -miş, -əm*]

Yə‘qūbvəş ki beyt-i həzində əsir idim
Āhır hüzür-ı Yūsif-i Kən‘ānə **gəlmişəm** (*Muhammes 3, Mısra 14*). [*gəlmişəm, -miş, -əm*]

San kəfir idim imdicə imānə **gəlmişəm**
Yār-ı diyārdan keçüb əvārə olmuşam (*Muhammes 3, Mısra 19*). [*gəlmişəm, -miş, -əm*]

İmdi qaçub bu mənbə‘-i ‘üfrānə **gəlmişəm**
Ölməkdən özgə yohdı bu dərdün təbəbətī (*Muhammes 3, Mısra 29*). [*gəlmişəm, -miş, -əm*]

Bələ həyātə var ölmün çox şərəqəti
Pəs nişə mən bu ‘āləm ü imkānə **gəlmişəm** (*Muhammes 3, Mısra 34*). [*gəlmişəm, -miş, -əm*]

Yoh fikr edən ki nişə bu dövrānə **gəlmişəm**
Tər olmamışdı hüşk-ləbim bir şərəb ilə (*Muhammes 3, Mısra 39*). [*gəlmişəm, -miş, -əm*]

Düzəh içində qalmış idim yüz ‘əz[ā]b ilə
Hələ behişte rövze-i rizvānə **gəlmişəm** (*Muhammes 3, Mısra 44*). [*gəlmişəm, -miş, -əm*]

Āhır nəfəsde mənbə‘-i ‘üfrānə **gəlmişəm** (*Muhammes 3, Mısra 49*). [*gəlmişəm, -miş, -əm*]

Dövləti hörməti ‘elm ilə tapubdur insān
Çoh gədə-zadə **gəlüb** ‘elm ilə olmuş sultān (*Muhammes 5, Mısra 14*). [*gəlüb, -üb*]

Müjdə olsun kim **gəlüb** dünyāyə Nov-rüz bayramı
Fərs-i istəbrəq salub şəhrāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 1*). [*gəlüb, -üb*]

Ənbiyə firqəsinə hər nə **gəlüb** dərd ü bələ
Bu müşəhəsdī Hüseynə dögi kimsə həmtā (*Müseddes 2, Mısra 29*). [*gəlüb, -üb*]

Firəqə rāziyam ey mäh bu ümīd ilə
Ki ‘āqibət bunə āhırdə bir vüşāl **gəlür** (*Kit'a 7, Mısra 2*).
[*gəlür, -ür*]

Vüşāl olanda köñül titrəşüb hərəs elər
Ki hər kəmələ yəqin ‘āqibət zəvāl **gəlür** (*Kit'a 7, Mısra 4*).
[*gəlür, -ür*]

Şəbr eylə hər nə cövr **gələ** rüzgərdən
Vəqtün cəhənnəm etmə yanə yanə aqlama (*Gazel 5, Mısra 3*). [*gələ, -ə*]

Lütf edüb bir tır-i gəməzə birlə al **gəl** cānımı
Pəyə dönmüş qəmətim ol t̄āq-ı əbründən cüdā (*Gazel 12, Mısra 7*). [*gəl, -*]

Şə‘nündə nəzil oldı sənün hörmət āyəsi
Səndəndi hər bələ **gələ** insānə ey şərəb (*Gazel 15, Mısra 4*).
[*gələ, -ə*]

Tə həd-pəsənd idi yoh idi müştəri o məh
Hətti **gəlūbdi** imdicə ‘āşiq-pəsənd olub (*Gazel 24, Mısra 8*).
[*gəlūbdi, -üb, -di*]

Tür-ı məhəbbət içrə **gəlim** [ol] bələ-keşə
Bir cüz‘ də san nihān pür-ənvārdən **gəlüb** (*Gazel 26, Mısra 5*). [*gəlim, -im*]

Tür-ı məhəbbət içrə **gəlim** [ol] müsāfirə
Sən bir qabəs o nəhl-i pür ənvārdən **gəlüb** (*Gazel 27, Mısra 7*). [*gəlim, -im*]

Şükr eylə ey köñül ki həbər yārdən **gəlüb**
Hicrān-keşidə ‘bülbulə gülzārdən **gəlüb** (*Gazel 27, Mısra 1*).
[*gəlüb, -üb*]

Şükr eylə ey köñül ki həbər yārdən **gəlüb**
Hicrān-keşidə ‘bülbulə gülzārdən **gəlüb** (*Gazel 27, Mısra 2*).
[*gəlüb, -üb*]

Düzəh cəfāsını çəkənə şanki bir həbər
Cənnāt təcəri təhtihə‘l-ənhārdən **gəlüb** (*Gazel 27, Mısra 4*).
[*gəlüb, -üb*]

Zəhr-i firāqdan dəhən-i təhl ‘āşiqə
Şəhd-i lu‘āb lə‘l-i şəkərbārdən **gəlüb** (*Gazel 27, Mısra 6*).
[*gəlüb, -üb*]

Tür-ı məhəbbət içrə **gəlim** [ol] müsāfirə
Sən bir qabəs o nəhl-i pür ənvārdən **gəlüb** (*Gazel 27, Mısra 8*). [*gəlüb, -üb*]

Bülbül şifət tərəinə çəkib şürə gəl köñül
Gül müjdəsi yaqın saña gülzərdən **gəlib** (*Gazel 27, Mısra 10*). [*gəlib, -üb*]

Bir sirr var bu nəmə-i ətəf ü fəzlə
‘ərif bilür ki məhrəm-i əsrərdən gəlib (*Gazel 27, Mısra 12*). [*gəlib, -üb*]

Zəhirdə nəmədür vəli bətin Zü’iyə
Bir nəfə-i müşk-i nəbdü Tātərdən **gəlib** (*Gazel 27, Mısra 14*). [*gəlib, -üb*]

Gəlməsün zəğ u zəğan gülşənə kim gül yeridür
Gül olan yer dəhi bu rəsmidi bülbül yeridür (*Gazel 49, Mısra 1*). [*gəlməsün, -mə, -sün*]

Gün səhəb içrə qalandə h’oşdu **gəl** ey məh-liqə
Zülfüvi çək ‘ərizindən hüsnuñə nöqsənə var (*Gazel 54, Mısra 5*). [*gəl,]*

‘Əmməmə vü ‘əbə ilə minbərde və’zə bağ
Gəl həlvət içrə gör nə ‘ələmət zühürdür (*Gazel 74, Mısra 8*). [*gəl,]*

Bağa ol mäh-i bī-mehrim iki ay var ki rəm olmaz
Bu nöqsənəm də bir **gəlməz** əcəl ‘ömrün təmām olmaz (*Gazel 93, Mısra 2*). [*gəlməz, -məz*]

Gəlməyür çeşminə həlqün gecələr zərrə yuqu
Bes ki ey məh qıluram nələ vü əfğan səsiz (*Gazel 95, Mısra 7*). [*gəlməyür, -mə, -y, -ür*]

Ləbün zövqi əgər mey-nəş’əsindən **gəlməsə** yoh ‘eyb
Ki nür-i əftəb əlbəttə kim meh-təbdən **gəlməz** (*Gazel 96, Mısra 7*). [*gəlməsə, -mə, -sə*]

Nə tökməkdir cəfə tığilə hər dəm qanın ‘uşşaqun
Bu zülm ey dil-bər-i əhü-nigəh qəşşəbdən **gəlməz** (*Gazel 96, Mısra 4*). [*gəlməz, -məz*]

Məni mən’ etmə zəhid təq-i əbrusı sücüdindən
Kəramətlər ki qasından gəlür mehrəbdən **gəlməz** (*Gazel 96, Mısra 6*). [*gəlməz, -məz*]

Ləbün zövqi əgər mey-nəş’əsindən gəlməsə yoh ‘eyb
Ki nür-i əftəb əlbəttə kim meh-təbdən **gəlməz** (*Gazel 96, Mısra 8*). [*gəlməz, -məz*]

Cəfə peykənlərlə gərəqdür cismim fəğan etmin
Müşəhşəddür bu Zü’i kim fəğan gər-qəbdən **gəlməz** (*Gazel 96, Mısra 10*). [*gəlməz, -məz*]

Hər növ’ cövr gər **gələ** səbr eylə Zü’iyə
H’oşdur o gül yolunda nə qədr olsa hərəliq (*Gazel 111, Mısra 17*). [*gələ, -ə*]

Gəldi ədəm bu yerə dözmədi bir şeytənə
Bilmədi burda təmām ədəm-i şeytən oləcəq (*Gazel 114, Mısra 7*). [*gəldi, -di*]

Getdi ol qaşı hiləlüm dedi bir əyə **gəlim**
Hansı aydur nə bilim tə ki taməşəyə **gəlim** (*Gazel 134, Mısra 1*). [*gəlim, -im*]

Getdi ol qaşı hiləlüm dedi bir əyə gəlim
Hansı aydur nə bilim tə ki taməşəyə **gəlim** (*Gazel 134, Mısra 2*). [*gəlim, -im*]

Ay u gün söyləməyüb mətləbi muğləqdi ki mən
Gecə gündüz gəm-i hicrən ilə əh vāyə **gəlim** (*Gazel 134, Mısra 4*). [*gəlim, -im*]

İstəyürsən sölə tərsə balası nəz eləmə
Burağub məzhəbimi dīn-i Məşihəyə **gəlim** (*Gazel 134, Mısra 6*). [*gəlim, -im*]

Taylasən ilə rəvāni burağub burnus alım
Atuban səccəni zünnār u çəlipəyə **gəlim** (*Gazel 134, Mısra 8*). [*gəlim, -im*]

Bilmürəm məskənüvi hardədi tə var u yohım
Şərf edüb küyun ətrəfinə həm-sāyə **gəlim** (*Gazel 134, Mısra 10*). [*gəlim, -im*]

Mö’cüz-i ‘İsəvī tək cān verür əmvātə ləbün
Nədi ‘eybi dönübən məzhəb-i ‘İsāyə **gəlim** (*Gazel 134, Mısra 12*). [*gəlim, -im*]

Ey şənəm zəhir elə Zü’i-şeydəyə yerün
Məscidə deyə hərəbətə kilisəyə **gəlim** (*Gazel 134, Mısra 14*). [*gəlim, -im*]

Gəl etmə muncə cəfə yadə şal o günlərivi
Ki hiç kəs deməz əhirdə **gəl** bağa Kəzım (*Gazel 137, Mısra 8*). [*gəl,]*

Nə **gəldigim** məqamımı nə getdiyim yerim
Gəlmək bu getməyə nə var ortada bilmədim (*Gazel 139, Mısra 9*). [*gəldigim, -dig, -im*]

Əğyərər nişimən-i cənānə **gəlməsün**
Bigənə mürğlər bu gülüstənə **gəlməsün** (*Gazel 146, Mısra 1*). [*gəlməsün, -mə, -sün*]

Əğyərər nişimən-i cənānə **gəlməsün**
Bigənə mürğlər bu gülüstənə **gəlməsün** (*Gazel 146, Mısra 2*). [*gəlməsün, -mə, -sün*]

Şövk-i ləbilə küyunə bir kəs dolanmasun
Lə’l-arzısı ilə Bədəhşənə **gəlməsün** (*Gazel 146, Mısra 4*). [*gəlməsün, -mə, -sün*]

Hər bir Sikəndərə döğül əb-i bəqə nəşib
Hiçr olmayan bu çeşmə-i heyvənə **gəlməsün** (*Gazel 146, Mısra 6*). [*gəlməsün, -mə, -sün*]

‘Eşq ‘ələmində zür-i zırh yohdūr ehtiyac
Tərk-i sər etməsin belə meydənə **gəlməsün** (*Gazel 146, Mısra 8*). [*gəlməsün, -mə, -sün*]

Lə’l-i ləbi həvəsi ilə məh-cəbünün
Döndərməsin bu gün cigərin qanə **gəlməsün** (*Gazel 146, Mısra 10*). [*gəlməsün, -mə, -sün*]
Zəncir-i zülfünə eləyə geyrilər həvəs
N’etsünfəğənə bu dil-i dīvənə **gəlməsün** (*Gazel 146, Mısra 12*). [*gəlməsün, -mə, -sün*]

Zü’i əgərçi mən’ edürəm həlqi yərdən
Mümkün mi şam’-dövrinə pərvənə **gəlməsün** (*Gazel 146, Mısra 14*). [*gəlməsün, -mə, -sün*]

Zü’i-məhcür u mən ‘əciz ilə **gəldük** lütf qıl
Ey pəri-rü dil-bərim dərgəhiñə zinhər içün (*Gazel 153, Mısra 9*). [*gəldük, -dük, -k*]

Bəri o **gəlmədisə** gəmim dəf’ etməyə
Sən nişə ey nəşətim olan bədə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 5*). [*gəlmədisə, -mə, -di, -sə*]

N’oldı saña ki və’de-i mu’tədə **gəlmədün**
Qoydun bizi hərəb bu bər-bədə **gəlmədün** (*Gazel 166, Mısra 1*). [*gəlmədün, -mə, -dük, -n*]

N’oldı saña ki və’de-i mu’tədə **gəlmədün**
Qoydun bizi hərəb bu bər-bədə **gəlmədün** (*Gazel 166, Mısra 2*). [*gəlmədün, -mə, -dük, -n*]

Əl-intizār əşəddə min-əl-mövtdür nöçün
Qoydun firəq əlində bizi dədə **gəlmədün** (*Gazel 166, Mısra 4*). [*gəlmədün, -mə, -dük, -n*]

Bārī o gəlmədisə gənim dəf' etməyə
Sən nişə ey nəşətim olan bədə **gəlmədün** (*Gazel 166, Mısra 6*). [*gəlmədün, -mə, -dū, -n*]

Hər təvr eylədim bu gəmə çərə tapmadım
Zəhirdə **gəlmədün** dəhi rü'yədə **gəlmədün** (*Gazel 166, Mısra 8*). [*gəlmədün, -mə, -dū, -n*]

Hər təvr eylədim bu gəmə çərə tapmadım
Zəhirdə **gəlmədün** dəhi rü'yədə **gəlmədün** (*Gazel 166, Mısra 8*). [*gəlmədün, -mə, -dū, -n*]

Bəd-i şəbə yetürmədi Zü'î fəğānını
İnşaf edüb bu növ' ilə fəryədə **gəlmədün** (*Gazel 166, Mısra 10*). [*gəlmədün, -mə, -dū, -n*]

Gəlir o pādşəh-i mülk hüsni-şövkət ilə
Qıl 'ərz-i həl-i məqām şikayətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 3*). [*gəlir, -ir*]

Bəğ-i hüsündən 'ināyət eylə bir **gəl** 'əşiqə
Olməmiş fəsl-i həzān gül-gəşt-i gülzārün sənün (*Gazel 179, Mısra 7*). [*gəl,]*

Nəsl-i ədəmdə sənün tək məh-i h'vurşid-liqā
Gər mələk **gəlsə** inanmam gələcək dünyāyə (*Gazel 194, Mısra 4*). [*gəlsə, -sə*]

Nəsl-i ədəmdə sənün tək məh-i h'vurşid-liqā
Gər mələk gəlsə inanmam **gələcək** dünyāyə (*Gazel 194, Mısra 4*). [*gələcək, -əcək*]

Cəm' edüb zülfün bələ heylin **gəlüb** cən üstünə
Gör nə cəm'iyyət qılublar bir pərişān üstünə (*Gazel 203, Mısra 1*). [*gəlüb, -üb*]

Yohdur bu hələ vāqif olan Zü'î hiç kəs
Gəlməz bu növ' gövhər-i əsrār kərinə (*Gazel 207, Mısra 20*). [*gəlməz, -məz*]

Bu 'ərsə qalmıyā həl'i hərifdən yā Rəb
Gəlüb gedübsə də ol şəh-süvār bir də **gələ** (*Gazel 211, Mısra 8*). [*gələ, -ə*]

Ümüd kəsmə könlül tır-i gəzməsindən kim
Su arhə bir gəlüb ümmüd var bir də **gələ** (*Gazel 211, Mısra 1*). [*gələ, -ə*]

Ümüd var bu bəzmə o yār bir də **gələ**
Füsürdə gülşənə ol növ-bəhār bir də **gələ** (*Gazel 211, Mısra 2*). [*gələ, -ə*]

O lələ-ruḥ gözəlüm lütf ilə şükuftələnlüb
Məni bu növ' görüb dəğdār bir də **gələ** (*Gazel 211, Mısra 4*). [*gələ, -ə*]

Bu 'ərsə qalmıyā həl'i hərifdən yā Rəb
Gəlüb gedübsə də ol şəh-süvār bir də **gələ** (*Gazel 211, Mısra 8*). [*gələ, -ə*]

Cəhānı belə görüb əhl-i mə'rifət getdi
Bu 'əşrdə sölə Zü'î nə var bir də **gələ** (*Gazel 211, Mısra 10*). [*gələ, -ə*]

N'oldı bugün bu bəzmə o məh-pərə **gəlmədi**
Qoydı bizi bu növ' günü qarə **gəlmədi** (*Gazel 221, Mısra 1*). [*gəlmədi, -mə, -di*]

N'oldı bugün bu bəzmə o məh-pərə **gəlmədi**
Qoydı bizi bu növ' günü qarə **gəlmədi** (*Gazel 221, Mısra 2*). [*gəlmədi, -mə, -di*]

Ya tərək edün bu bəzmi yıqun bu būsəti ya

Ol bī-vəfā nigərə edün çərə **gəlmədi** (*Gazel 221, Mısra 4*). [*gəlmədi, -mə, -di*]

Bülbül kimi fəğān ilə qan oldı könlümüz
Ol növ-şüküftə gönçə bu gülzərə **gəlmədi** (*Gazel 221, Mısra 6*). [*gəlmədi, -mə, -di*]

Cəm' oldı müştəri dutubən əldə nəqd-i cən
N'oldı ki Yüsifim belə bāzərə **gəlmədi** (*Gazel 221, Mısra 8*). [*gəlmədi, -mə, -di*]

Ol əhü-yı rəmide-i şəhrə-yı ülfəti
Kim eylədi bu bəzmdən əvərə **gəlmədi** (*Gazel 221, Mısra 10*). [*gəlmədi, -mə, -di*]

Şimşād u sərvini qoparun güllərin pozun
Hər bəğdə o sərv ki rəftərə **gəlmədi** (*Gazel 221, Mısra 12*). [*gəlmədi, -mə, -di*]

Şəkkər-ləbim məzāqını təlḥ etdi Zü'ün
Bu bəzmdə ki lütf ilə güftərə **gəlmədi** (*Gazel 221, Mısra 14*). [*gəlmədi, -mə, -di*]

Keçən bəhār kimi n'olə bu bəhār **gələydi**
O lələ-ruḥlə edək gəşt-i lələzār **gələydi** (*Gazel 235, Mısra 1*). [*gələydi, -ə, -y, -di*]

Keçən bəhār kimi n'olə bu bəhār **gələydi**
O lələ-ruḥlə edək gəşt-i lələzār **gələydi** (*Gazel 235, Mısra 2*). [*gələydi, -ə, -y, -di*]

Neçə rəfiq-i müvāfiqlə əldə bədə-i gül-gün
O gül-'izār cəfā-cüy-i bədə-h'vār **gələydi** (*Gazel 235, Mısra 4*). [*gələydi, -ə, -y, -di*]

Edeydük hər tərəfə seyr dəst dərgərdən
Nəzərəyə bizə rəşk ilə hər nigər **gələydi** (*Gazel 235, Mısra 6*). [*gələydi, -ə, -y, -di*]

Bəhār odur ki olub cīb ü cām mālāmāl
Bizimlə şöhbətə həl əhli hər nə var **gələydi** (*Gazel 235, Mısra 8*). [*gələydi, -ə, -y, -di*]

Qışun uzun gecəsi getdi dəğlən Zü'î
Bəhār ilə belə ol sərv-i gül-'izār **gələydi** (*Gazel 235, Mısra 10*). [*gələydi, -ə, -y, -di*]

Şəbr eylə **gəl** li-yəbluvəkum āyəsini oḥi
Zü'î bu dərd bəlkə saña imtaḥān idi (*Gazel 242, Mısra 17*). [*gəl,]*

N'etsünfəğānə Zü'î-i bī-çərə **gəlməsün**
Yoh bu hərəbə mülkdə bir yār u həmə-dəmi (*Gazel 243, Mısra 9*). [*gəlməsün, -mə, -sün*]

O məhün **gəlsə** 'itābə ləb-i gövhər-pāşı
Dönəcək lə'lə cigər qanı ilə göz yaşı (*Gazel 247, Mısra 1*). [*gəlsə, -sə*]

Hət-i zülfü içindən **gəldi** basdı lə'l-i cənānı
Nə san kim zülmət içrə Hızır tapdı āb-i heyvānı (*Gazel 252, Mısra 1*). [*gəldi, -di*]

Gözüm yaşı durur çevrəmdə yā kim şəhrün ətfāli
Tamāşā etməyə **gəlmiş** mən-i məcnūn-ı 'üryānı (*Gazel 252, Mısra 6*). [*gəlmiş, -miş*]

Zü'ünün qış sitəmündən qurıyub cān [u] tənı
Kürk ilqā sıyılə eylə **gələr** təzə bəhār (*Kaside 6, Mısra 40*). [*gələr, -ər*]

Mü'əllim ədəmə tapşur **gəl** oğlunu yohsə
Hər adı mollā döğül şahib-i fəzilətdən (*Kaside 15, Mısra 65*). [*gəl,]*

Bəhār əyyāmidur baḥ gör gülüstān içrə bülbüllər
Gəlibdür gül həvāsıyla necə fəryād [u] əfḡānə (*Kaside 22, Mısra 4*). [*gəlibdür, -üb, -dür*]

Gəl imdi vəqtidür ey şāhibü'z-zəməñ **gəl** gül
Dutubdı 'āləmi Yə'cüc-tıynət ü Dəccāl (*Kaside 23, Mısra 89*). [*gəl,*]

Gəl imdi vəqtidür ey şāhibü'z-zəməñ **gəl** gül
Dutubdı 'āləmi Yə'cüc-tıynət ü Dəccāl (*Kaside 23, Mısra 89*). [*gəl,*]

Yavaş yavaş bularə **gəldi** kāmīl ādəmlər
Yətürdi tā bu məqāmə ki dutdı dünyānı (*Kaside 23, Mısra 41*). [*gəldi, -di*]

Bārī Hüdāyā səncə olur bu iş
Dağ yerində **gəldi** souq çatdı qış (*Mesnevi 4, Mısra 36*). [*gəldi, -di*]

Kān-ı 'əṭā 'ayn-ı səḥā bəhr-i cūd
Gəlməyüb hiç 'āləmə belə vüçüd (*Mesnevi 4, Mısra 50*). [*gəlməyüb, -mə, -y, -üb*]

Ondan sora **gəldi** Firidün şāh
Şəh demə çərḥ üzrə yaqın çıxdı māh (*Mesnevi 5, Mısra 15*). [*gəldi, -di*]

Nərrād-ı qəzā çəküb baña dav
Gəldi o məqāmə bir piristav (*Mesnevi 7, Mısra 30*). [*gəldi, -di*]

Gəlün bu məqāmə sölədüz siz
Həftirdən edüb şora fəramüş (*Mesnevi 7, Mısra 51*). [*gəlün, -ün*]

Vəslünlə elə **gəl** mən-i dil-həstəyə çərə
Etmək diləsən gər günimi cövrə qarə (*Muhammes 4, Mısra 29*). [*gəl,*]

Mənənd olə bilməz saña ey şūḥ-ı dil-ārā
Heyhāt sənün tək **gələ** dövrənə 'Öleykən (*Muhammes 4, Mısra 26*). [*gələ, -ə*]

Həṭ-i zülfi içindən **gəldi** basdı lə'l-i cānānı
Nə san kim zülmət içrə Hızr tapdı āb-ı heyvānı (*Gazel 252, Mısra 1*). [*gəldi, -di*]

Bizim yerdən **gəlırsən** bir həbər ver āşnālardan
Mürür-ı dəhr ilə sındırmasə tā çərḥ mīnāsın (*Tahmis 1, Mısra 15*). [*gəlırsən, -ür, -sən*]

Münkirliqün yoh fā'idəsi imānə **gəlmək** yaşıdır
Nār-ı cəhənnəmdən qaçub rızvānə **gəlmək** yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 2*). [*gəlmək,*]

'Āləmlərə rüsvalanub Həqq şürindən sevdālanub
Bülbül kimi şeydālanub bustānə **gəlmək** yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 4*). [*gəlmək,*]

Bənd olmə māl u dövlətə göz tikmə şān u şöhrətə
Bu ərəsə-i tərīqətə mərdənə **gəlmək** yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 6*). [*gəlmək,*]

Āyınə-i qəlbi silüb Həqq-cilvəsini ondə görüb
'Əql-i ma'āşı tərək edüb dīvānə **gəlmək** yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 8*). [*gəlmək,*]

Aldanmə dünyā-malınə həm cāhınə cəlalınə
Düş bir Həqün həyālınə rəhmānə **gəlmək** yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 10*). [*gəlmək,*]

Usan 'əql-i ma'āşdan dünyā için tələşdan

Keçüb cān ilə başdan meydənə **gəlmək** yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 12*). [*gəlmək,*]

Tərək eylə hāb-ı gəfləti bu zülmət-i cəhāləti
Tapub rāh-ı həqiqəti 'ürfənə **gəlmək** yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 14*). [*gəlmək,*]

Düşüb 'eşqün həvāsınə sə'y eyləyüb səfāsınə
Bu həqiqət mināsınə qurbānə **gəlmək** yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 16*). [*gəlmək,*]

Çıq kəsrətdən düş vəhdətə gərək ol mey-i məhəbbətə
Zü'ī tək bəzm-i 'işrətə məstānə **gəlmək** yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 18*). [*gəlmək,*]

Həttün nə rəvā muşḥaf-ı ruḥsārınə **gəlmək**
Bu rövşən olan āyətə təfsīr nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 5*). [*gəlmək,*]

Nə gəldigim məqāmımı nə getdiyim yerim
Gəlmək bu getməgə nə var ortadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 10*). [*gəlmək,*]

Tapson səbəb bu cəhl gedüb 'elm **gəlməyə**
Hansı tərīqdür bu 'ulūmun tərīqəti (*Kaside 2, Mısra 5*). [*gəlməyə, -ə*]

Gər istəsən ey 'əziz-i 'āləm
Kim **gəlməyə** yanına bir ādəm (*Mesnevi 8, Mısra 52*). [*gəlməyə, -ə*]

Bahandə nəz ilə çeşmün qılır 'əcəb gərarət
Gələn zəməndə qiyāmə-qədün qiyāmət edər (*Gazel 60, Mısra 4*). [*gələn,*]

Gərəz sizdən təvəqqe' eylərəm kim bu **gələn** həftə
Həvāşun bizlərə mərqum edüb eylə bəyān Şāhın (*Gazel 171, Mısra 19*). [*gələn,*]

Yə Rəb **gələn** bəhār səfā-yı vüṣāl ver
Çün yetmişük kərəvət-i hicr ilə bu ilə (*Gazel 214, Mısra 15*). [*gələn,*]

gəl: Biriktirilen, toplanan, ele geçen.

Bir cigər də ayda almə əkl qıl hün-i cigər
Yıq **gələn** qoy qalsun əhirdə nədəmət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 12*). [*gələn, -ən*]

Dün gecə əndüh-ı gəm u güşşədən
Danışurdum başə **gələn** qışşədən (*Mesnevi 4, Mısra 32*). [*gələn, -ən*]

gəl: Hadi!

Bir şey' bu giryəzərdən olmaz kəm ü ziyād
Bı-hüdə olmə **gəl** belə dīvānə ağlama (*Gazel 5, Mısra 10*). [*gəl,*]

Məhrəm **gəl** eylə lütf ilə küyün Mināsınə
Kim cānın etməgə saña Zü'ī fədā **gəlib** (*Gazel 22, Mısra 13*). [*gəl,*]

Zāhid inkār-ı mey-i nəb qılursə nə bilür
Gəl onun zövqünü bu Zü'ī-i müztərdən sor (*Gazel 63, Mısra 10*). [*gəl,*]

Qurbānun olum **gəl** bu qədər etmə təğāfül
Qurbānun olan Zü'ī-i gəm-pərvəri görcək (*Gazel 117, Mısra 9*). [*gəl,*]

Gəl etmə muncə cəfā yadə şal o günlərivi
Ki hiç kəs deməz əhirdə **gəl** baña Kāzım (*Gazel 137, Mısra 7*). [*gəl,*]

Başa bi'llāh yegdür belə zillət pādşāhlıqdan
Məni 'eşqindən anun çoh də **gəl** mən' etmə ey nāşih (*Gazel 151, Mısra 12*). [*gəl,]*

İnşafə gəlüb qoymə **gəl** ey məh səni Tarı
Hicrində bu möhnət-keşi qayqulər içində (*Gazel 190, Mısra 7*). [*gəl,]*

Gəl ey gözəl gəm-i 'eşqünlə zār qoymə məni
Fırāq-ı zülfün ilə bī-qərār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 1*). [*gəl,]*

İndi izhār eləyüm **gəl** nücəbə silsiləsin
Bəg ü hān-zadə vü cümlə ümərə silsiləsin (*Mesnevi 6, Mısra 33*). [*gəl,]*

Həzirdi yanımda pīrgəvārı
Gəl olma bu işdə sən firārī (*Mesnevi 7, Mısra 36*). [*gəl,]*

Dəm-i vədə'di **gəl** qoymə intizār məni
Vədə'-ı bāz-pəsin qoymə aşkbār məni (*Müseddes 2, Mısra 3*). [*gəl,]*

gəl: *Doğmaq; Dünyaya elmek.*

Şəd-heyf cəhān bağına bəd vəqtdə **gəldük**
H'osgīdə olub nəhl nə şāh u nə şəmər var (*Gazel 42, Mısra 3*). [*gəldük, -dü, -k]*

Şəd-heyf ki pis vəqtdə **gəldük** bu cəhānə
Çün müştərī yohdur bu bizā'ət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 17*). [*gəldük, -dü, -k]*

gəl: *Görünmek, görünür.*

Gözimə cümlə nə'im-i cəhān cəhīm **gəlməz**
Nə növ'lən keçəcək bilmürəm zəmān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 5*). [*gəlməz, -ür]*

Cövr ü cəfā-yı yārdur 'eşqə məhək əgər
Şəbr etməsə zühürə **gəlməz** kəm 'əyərliq (*Gazel 111, Mısra 8*). [*gəlməz, -ür]*

gəl: *Gelmək, tətəkmək.*

Ləbün zövqi pərī-rüyim şərāb-ı nābdan **gəlməz**
Bu rövşən əmrdir kim nəş'ə-i mey ābdan **gəlməz** (*Gazel 96, Mısra 1*). [*gəlməz, -məz]*

Ləbün zövqi pərī-rüyim şərāb-ı nābdan **gəlməz**
Bu rövşən əmrdir kim nəş'ə-i mey ābdan **gəlməz** (*Gazel 96, Mısra 2*). [*gəlməz, -məz]*

gəl: *Etmək, eylemək.*

Cəfādan incinüb ey dil fəğānə **gəlməz** bülbul tək
O hansı güldi kim pīrāmənində hüşk-i hār olmaz (*Gazel 99, Mısra 7*). [*gəlməz, -mə]*

İnşafə gəlüb qoymə **gəl** ey məh səni Tarı
Hicrində bu möhnət-keşi qayqulər içində (*Gazel 190, Mısra 7*). [*gəl, -üb]*

gəl ey: *Seslenme sözü!*

Gəl ey edən sər-i küyini tərək cānānun
Düşən həvāsınə beyt-i Həlīl-i rəhmānun (*Gazel 155, Mısra 1*). [*gəl ey,]*

gəl gör: *Gel gör ki, ne yazık ki.*

Dilərdi cān ki bulə feyz-i məqdəmün **gəl gör**
Ki az qalubdi o həm çıqsun intizārın ilə (*Gazel 205, Mısra 3*). [*gəl gör,]*

gələt: *Yanlış, hatə, sehiv.*

Desəm gülün ki ruh-ı alnā səbəhəti var
Gələt sühəndi gülün rüyınə nə nisbəti var (*Gazel 78, Mısra 2*). [*gələt,]*

Dəhən-i yār demək çeşmə-i heyvānı **gələt**
Varə təşbih yoh etmək olur ə'yānı **gələt**

Sürət-i vāqə'əmə nār-ı cəhənnəm söyləyür
Kürdu zāhid oğur āyə-sürə-rəhmānı **gələt**

Ayə təşbih eləyən hüsni ruh-ı cānānı
Oğrudı şanki 'əbəş āyə-i Qur'ānı **gələt**

Məryəm ü ruh-ı Qüddüs 'İsā üçi bir sözdür
Üç deyəni səhv eləyübdür oğuyur sənı **gələt**

İctihād ilə gərək Zü'ī kişi 'āləmdə
Bağlanan rīştə-i təqlidədi imānı **gələt** (*Gazel 109, Mısra 1-10*). [*gələt,]*

Rəqibi məhrəm-i bəzm etmişən məni məhrüm
Gələt sənün kimi bī-mehrə āsnā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 6*). [*gələt,]*

gəm: *Gam, kaygı, tasa, keder, iç darlığı.*

Təmām 'əqləddür hər nə var möhnət ü **gəm**
Nə qədr çoh olə çoh olı zillət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 7*). [*gəm,]*

Nə şey'də var cəhāndə 'işrət ey dil cəmdan başqa
Təmām əşyadə var **gəm** bir mey-i gül-fəmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 2*). [*gəm,]*

Bəs ki Zü'ī hū dutub könlüm gəm-i hicrān ilə
Olmayur bir ləhzə **gəmdən** ayru qaygudan cüdā (*Gazel 12, Mısra 10*). [*gəmdən, -dən]*

Zü'iyə qur'a-ı qəssām əzəldən deyəsən
Dərd ü **gəm** cövr ü cəfā cümlə mən-i zārə düşüb (*Gazel 17, Mısra 12*). [*gəm,]*

Həq nədəndür bu qədər dərd ü **gəm** insānə verüb
Hər nə var dərd ü belə məcmə'-i 'ürfānə verüb (*Gazel 20, Mısra 1*). [*gəm,]*

Dur gözün qurbānı sāqī bir də mey-hānə dut
Gəm hūmārı Pāy-māl etdi məni peymānə dut (*Gazel 33, Mısra 2*). [*gəm,]*

Gəməndür münisim ey gül ayırma
Məni ondan onı həm məndən ey dost (*Gazel 34, Mısra 5*). [*gəməndür, -ün, -dür]*

Gər var bəhār lək büt-i gül-'izār yoh
Hicrān **gəmilə** meyl-i gül-i lələzār yoh (*Gazel 38, Mısra 2*). [*gəmiylə, -i, -y, -lə]*

Gətür sāqī qədəh tā bilməyüm 'āləm nə 'āləmdür
Ki ləzzət bilməməkdür māvərāsı möhnət ü **gəmdür** (*Gazel 41, Mısra 2*). [*gəmdür, -dür]*

Nə **gəm** ey gül sənün tək bir nigār-ı gül-'izārım var
Sühən-dān u ənis u münis u gəm-hvār yārım var (*Gazel 45, Mısra 1*). [*gəm,]*

Dil-i süzənimi **gəm** ləşkəri görcək dayanub
Dedi hər yerdə yanar od olə mənzil yeridür (*Gazel 49, Mısra 3*). [*gəm,]*

Sağınma bī-kəsəm ey şüh yohdı bir kimsəm

Bələ vü möhnət ü əndüh u **gəm** sipāhımdur (*Gazel 53, Mısra 8*). [*gəm,]*

Nə qədri olsa günāhım onun hüzürində
Gəm etmə Zū'ı ki ətāf-ı 'üzr-hvāhımdur (*Gazel 53, Mısra 10*). [*gəm,]*

Lə'lün **gəmində** Zū'ı-i hünin-cigər sənün
Hər dəm əlündən āh qılub əl-əmān çəkər (*Gazel 61, Mısra 13*). [*gəmində, -i, -n, -də]*

Təmām dā'irə-i 'əql möhnət ü **gəmdür**
H'osā o cāhil ü divānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 3*). [*gəmdür, -dür]*

Gəm oldur Zū'iyā kim olmayə mey cāmına qüdrət
Mey-i Dərgəm gər olsa fikr qıl dəhrdə gəm var (*Gazel 70, Mısra 13*). [*gəm,]*

Gəm oldur Zū'iyā kim olmayə mey-cāmına qüdrət
Mey-i Dərgəm gər olsa fikr qıl dəhrdə **gəm** var (*Gazel 70, Mısra 14*). [*gəm,]*

Nədür həzā'inə yā təht ü təc mülk ü haşəm
Təşəvvür eylə bular cümlə möhnət ü **gəmdür** (*Gazel 73, Mısra 4*). [*gəmdür, -dür]*

Tig-i əbrülərün eylər mənə **gəmdən** əzād
Şayd-ı pür-bəstə 'əlāci dəm-i şəmşirdədur (*Gazel 75, Mısra 3*). [*gəmdən, -dən]*

Gəm etmə Zū'ı cəhān yā həyəldur yā hvāb
O şey' ki hvāb u həyəəl oldı sölə nə **gəmdür** (*Gazel 80, Mısra 17*). [*gəm,]*

Gəm etmə Zū'ı cəhān yā həyəldur yā hvāb
O şey' ki hvāb u həyəəl oldı sölə nə **gəmdür** (*Gazel 80, Mısra 18*). [*gəmdür, -dür]*

Dəm yoħdı o bī-çārə içün kim **gəmi** yoħdur
Hər kimsə ki dərđ ü gəminə həm-dəmi yoħdur (*Gazel 86, Mısra 1*). [*gəmi, -i]*

Dəm yoħdı o bī-çārə içün kim gəmi yoħdur
Hər kimsə ki dərđ ü **gəminə** həm-dəmi yoħdur (*Gazel 86, Mısra 2*). [*gəminə, -i, -n, -ə]*

Gəm çəkmə biyābān isə məskən sənə Zū'ı
Məcnūn olanə qā'idədur hānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 13*). [*gəm,]*

Könlül tərək eyləmə cām-ı şərāb-ı 'eşqi tā məhşər
Ki bu mey-məsti **gəm** bilməz cəhāndə hüş-yār olmuş (*Gazel 102, Mısra 10*). [*gəm,]*

Nə mən nə bülbül-i şürīdə nə pərvānə 'əşiqdür
Neçə yüz lələ-ruħ ol gül-**gəmində** dəğdār olmuş (*Gazel 102, Mısra 6*). [*gəmində, -i, -n, -də]*

İlāhi var mı Zū'ı tək cəhān bağında gəm çəkmiş
Gecə gündüz melek-i dərđ ü **gəm** qüşşə-i hün dutmuş (*Gazel 103, Mısra 9*). [*gəm,]*

İlāhī bir də mümkündür mi görmək eylə əyyāmi
Ki bilmirdük **gəm** adın Zū'ı tək divānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 10*). [*gəm,]*

İcüb mey məst olub 'ələm-**gəmin** bir zərrə çəkməzdük
Həqiqət 'ələmində 'āqıl ü fərzānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 5*). [*gəmin, -i, -n]*

O kəs kim 'ārif ü fəzildi görməz
Gəm ü fəqrün əlindən bir rəhālıq (*Gazel 112, Mısra 6*). [*gəm,]*

Lütf edüb eylədi əfzün baña ol məh sitəmin
Demisən yoħsə **gəm** ü dərđüvi cānānə könlül (*Gazel 124, Mısra 6*). [*gəm,]*

Gəm odur ki olmuyə cām-ı şərābə nəqdimiz
Bədə olsun tək nə qədri möhnət olsa gəm döğül (*Gazel 125, Mısra 3*). [*gəm,]*

Gəm odur ki olmuyə cām-ı şərābə nəqdimiz
Bədə olsun tək nə qədri möhnət olsa gəm döğül (*Gazel 125, Mısra 4*). [*gəm,]*

Əzād o gün olur **gəm** ü əndühdən könlül
Kim şayd-ı tiz ol büt-i nə-məhrbān olam (*Gazel 128, Mısra 7*). [*gəm,]*

Almış çəhār güşədən ətrāfımı **gəmin**
'Eşqün əgər baña verə bir fūrşət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 15*). [*gəmin, -ün]*

Ahtarub **gəm** mənə āhır bulacaqmış nə bilim
Küll-i ümmidimiz āhır solacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 1*). [*gəm,]*

Məbāda olmaya əğyārə fās dərđ-i dilim
Könlül dilər ki **gəm** ü dərđimi nihānı yazım (*Gazel 141, Mısra 6*). [*gəm,]*

Nə **gəm** sənsiz gözüm gər giryədən ey məh kür olsun
Rəqibindir yüzün nəzzārəsindən qoy ki dūr olsun (*Gazel 150, Mısra 1*). [*gəm,]*

Baña təklif-i gülşən qılmaıun bu **gəmlü** könlümdə
Dil-i 'əşiqdə mümkündür mi dil-bərsiz sürür olsun (*Gazel 150, Mısra 9*). [*gəmlü, -lü]*

Gər **gəmin** var ərzü-yı vaşl-i yārə zāhidā
'Eyb dutmə kim çəkərsən sən dəhi havrā **gəmin** (*Gazel 156, Mısra 5*). [*gəmin, -im]*

Çəkməyübdür fəsl-i dey bülbül gül-i rə'nā **gəmin**
Eylə kim hicrində mən çəkdim o bī-pərvā **gəmin** (*Gazel 156, Mısra 1*). [*gəmin, -i, -n]*

Çəkməyübdür fəsl-i dey bülbül gül-i rə'nā **gəmin**
Eylə kim hicrində mən çəkdim o bī-pərvā **gəmin** (*Gazel 156, Mısra 2*). [*gəmin, -i, -n]*

Əşk-i hünin içrə gərqəm zülfünü dutmaq içün
Necə kim sevdā içün təcir çəkər dəryā **gəmin** (*Gazel 156, Mısra 4*). [*gəmin, -i, -n]*

Gər gəmin var ərzü-yı vaşl-i yārə zāhidā
'Eyb dutmə kim çəkərsən sən dəhi havrā **gəmin** (*Gazel 156, Mısra 6*). [*gəmin, -i, -n]*

Möhnət-i 'eşqün nə h'os dərü imiş kim görəcəgin
Çəkmənəm bi'llāh dəhi dünyā vü mā-fi-hā **gəmin** (*Gazel 156, Mısra 8*). [*gəmin, -i, -n]*

Zū'iyā 'eşqün nə olsə hāşili vācibdi çək
Ya sürürün yā nəşātın yā bələsın yā **gəmin** (*Gazel 156, Mısra 10*). [*gəmin, -i, -n]*

Ol məh firāqı mənə yüz min **gəm** olubdur
Sāqı hanı **gəm** dəf'inə peymānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 7*). [*gəm,]*

Ol məh firāqı mənə yüz min **gəm** olubdur
Sāqı hanı **gəm** dəf'inə peymānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 8*). [*gəm,]*

Səniñlə getdi təmām 'eyş ü nüş u ləzzət-i zövq
Qoyub yerində baña hər nə var **gəm** getdün (*Gazel 163, Mısra 6*). [*gəm,]*

Töküldi üstümə **ğəm ləşkəri** firāqundə
Nəzərdən ey məh-i bī-mehr kim o dəm getdün (*Gazel 163, Mısra 7*). [*ğəm,]*

Günümi Żū'ı kimi qara eylədün **ğəmdən**
Qaşun **ğəmilə** qılıb qāmətimi həm getdün (*Gazel 163, Mısra 13*). [*ğəmdən, -dən]*

Günümi Żū'ı kimi qara eylədün **ğəmdən**
Qaşun **ğəmilə** qılıb qāmətimi həm getdün (*Gazel 163, Mısra 14*). [*ğəmiylə, -i, -y, -lə]*

Bārī o gəlmədisə **ğəmin** dəf' etməgə
Sən nişə ey nəşātım olan bədə gəlmədən (*Gazel 166, Mısra 5*). [*ğəmin, -im]*

Hər tavr eylədim bu **ğəmə** çārə tapmadım
Zəhirdə gəlmədən dəhi rü'yədə gəlmədən (*Gazel 166, Mısra 7*). [*ğəmə, -ə]*

Nə sūd möhnət-i dünyāyə dəst-gīr oləsən
Şəbāb-ı 'ömrədə **ğəmdən** həmidə-pīr oləsən (*Gazel 170, Mısra 2*). [*ğəmdən, -dən]*

Yā Rəb məni bu hāl ilə hılqət nöçün etdün
Hər gündə nəşībim **ğəm** ü möhnət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 2*). [*ğəm,]*

Əbləh gər olaydım nə **ğəm** ü dərdim olurdu
Sən məndə bu **ğəm** çəkməgi hişlət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 5*). [*ğəm,]*

'ārifləri fəqr içrə **ğəm** ü güşşədə qoydun
Bī-mə'rifəti səhib-i qüdrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 15*). [*ğəm,]*

Bilməkde imiş hər nə **ğəm** ü dərd-i müşibət
Bilməkliqi sən bizdə təb'tət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 23*). [*ğəm,]*

Var isə 'əqlün əgər hıvāb-ı həyālun h'uş dūt
Nə çıxar muncə **ğəm** ü möhnət-i cān-fərsādən (*Gazel 173, Mısra 16*). [*ğəm,]*

Ğəm dəf'i həşil olmadı cām u şərābdən
Rövşən olur mı hānə gecə āftābdən (*Gazel 178, Mısra 1*). [*ğəm,]*

H'uş-bəht odur kim içübən bədə-i vəhdət
Nə möhnət-i dünyāni nə dərd ü **ğəmi** bilsün (*Gazel 180, Mısra 6*). [*ğəmi, -i]*

'Əcəbdi çərḥ yanub həm kəvākib odlanmaz
Yüzün **ğəmində** mənim āh-ı pūr-şərārım ilə (*Gazel 191, Mısra 6*). [*ğəmində, -i, -n, -də]*

Ruḥ u zulfün həyālilə köñül hər rüz u şəb **ğəmdən**
Olubdur zār u sər-gərdān gəzər āvāra bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 5*). [*ğəmdən, -dən]*

Əğyāra vermə dərd ü **ğəmin** ol pərivəşün
Yā Rəb nəşīb-i dərdini qıl āşnalarə (*Gazel 201, Mısra 5*). [*ğəmin, -i, -n]*

Necə əğyārı görüm mən ki ölürdüm **ğəmdən**
Gər görirdim ki düşüb səyə gəzir yanı ilə (*Gazel 204, Mısra 5*). [*ğəmdən, -dən]*

İki ay var hilālə döndürübdür cismimi bu **ğəm**
Kim ol hıvurşid ilə yā Rəb nə gündür vüşlət-imkāni (*Gazel 220, Mısra 9*). [*ğəm,]*

Firāq-ı möhnəti gürbət-bəlası çərḥ-ələmi

Nolurdu muncə **ğəmə** birçə **ğəm-küsārım** olaydı (*Gazel 223, Mısra 8*). [*ğəmə, -ə]*

Ya ol nigərdə yā Rəb olaydı meyr ü vəfā
Ya məndə muncə **ğəmə** t̄aqət ü qərārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 12*). [*ğəmə, -ə]*

Rəşk edüb dövr-i fələk məndən ayırdı 'āqibət
Dərd [ü] **ğəm** dəf'inə kim bir **ğəm-küsārım** var idi (*Gazel 225, Mısra 10*). [*ğəm,]*

Żū'iyā bir də görüb ölsəm əgər olmaz **ğəmin**
Ol nihāni kim vüşāl-ı gül-'izārım var idi (*Gazel 225, Mısra 13*). [*ğəmin, -im]*

Düşsə şəbā gūzārın əgər kūy-ı yārə bir
Sölə bu möhnət ü **ğəmini** āh [u] zārımı (*Gazel 228, Mısra 8*). [*ğəmini, -im, -i]*

Ölsəm **ğəmilə** kūy-ı nigārımdə dəfn edün
Şayəd o kūy iti basə bir gün məzārımı (*Gazel 228, Mısra 11*). [*ğəmiylə, -i, -y, -lə]*

Ğəmdən incimiş tənim müy-ı meyānun şədqəsi
Çəşm-i pūr-hünüm ləb-i gövhər-fəşānun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 1*). [*ğəmdən, -dən]*

Gīsülərin **ğəmində** pərişānam eylə kim
Bir əjdəhā alubdə mənim iki yanımı (*Gazel 234, Mısra 7*). [*ğəmində, -i, -n, -də]*

H'uş ol zəməni ki mey-i səf u Dərgəmin var idi
Nə dərd ü möhnət-i dünyā vü nə **ğəmin** var idi (*Gazel 237, Mısra 2*). [*ğəmin, -im]*

Hər şey' kəm ü ziyād olur 'āləmdə rəsmdür
Żū'ı nədən mənim də **ğəmin** bir kəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 14*). [*ğəmin, -im]*

Möhnət nə şey' di bilməz idim yā ki **ğəm** nədür
Köñlim həzār 'işrət ilə kām-rān idi (*Gazel 242, Mısra 11*). [*ğəm,]*

Olmə āzərdə gözüm nūri **ğəmin** şərhində
'Əqlimi əldən alub dərd ü **ğəmin** tuğyāni (*Gazel 250, Mısra 21*). [*ğəmin, -im]*

Çəşm-i məstün görübən həstə vü bīmār oldım
Şərbət-i lə'l-i ləbündür bu **ğəmin** dərmāni (*Gazel 250, Mısra 4*). [*ğəmin, -ün]*

Olmə āzərdə gözüm nūri **ğəmin** şərhində
'Əqlimi əldən alub dərd ü **ğəmin** tuğyāni (*Gazel 250, Mısra 22*). [*ğəmin, -ün]*

Liyāğ-ı mey gətür səqī məni **ğəm** pāy-māl etdi
Mənim şərh-i **ğəm** etməkçün zəbān-ı tərçümānım var (*Kaside 7, Mısra 3*). [*ğəm,]*

Piyādə rəḥ dönüb bu dərgəhə bir atə gəldim mən
Əgər fil olsə **ğəm** yoḥ sən təki şāh-ı cəhānım var (*Kaside 7, Mısra 34*). [*ğəm,]*

Şikāyət eyləyürdüm bir rəfiqə çərḥ-i kəc-rovdan
Məni nişə fələk dərd ü **ğəm** ilə tev'əmān qılmış (*Kaside 11, Mısra 14*). [*ğəm,]*

Mənim tək hansı 'āşiqdūr de t̄aq-ı əbrū-yı cānān
Hilālə döndürübdür qāmətin **ğəmdən** kəməni qılmış (*Kaside 11, Mısra 8*). [*ğəmdən, -dən]*

Bunun 'ələcını dün pīr-i 'əqlədən sordum
Cəvābı ilə **ğəm** ü güşşədən kənār oldım (*Kaside 12, Mısra 12*). [*ğəm,]*

Beytül-əhznim ara əgləşübən (?) həsrət ilə
Könlümə dərd ü **ğəm** ü güşşə firavın oldı (*Kaside 17, Mısra 4*). [*ğəm,]*

Çəkdiğün qübrət-i zillət ü möhnət getdi
Ğəm zimistānı saña bağ-ı gülüstān oldı (*Kaside 17, Mısra 14*). [*ğəm,]*

Fəqir ü mün'im-i əhl-i zəmənnünün birisi
Tapulmayur çatə **ğəm** günlərində imdādə (*Kaside 18, Mısra 12*). [*ğəm,]*

Vəqtün h'əşşə eylə **ğəminə dövr** növ-bəhərdur
Tər eylə bir damağı mey-i h'əşşə-güvār ilə (*Kaside 21, Mısra 25*). [*ğəminə, -im, -ə]*

'ərifləri bələ vü **ğəmə** həm-dəm eyləyüb
Nə-dən olanı sım u zər-i bī-şümār ilə (*Kaside 21, Mısra 9*). [*ğəmə, -ə]*

Sələ o gönçə ləb ü növ-gülə vərəq-bə-vərəq
O sirtlər ki **ğəmindən** saña şəbə demişəm (*Kut'a-ı Kebir 4, Mısra 8*). [*ğəmindən, -in, -dən]*

Dögi çərə **ğəmə** nə dövlət ü nə təht nə təc
Ondan özgə nədi 'äləmdə **ğəm** ü dərde 'ələc (*Mesnevi 1, Mısra 4*). [*ğəm,]*

Olmuş idim dəhi əsüdə **ğəm**-i 'äləmdən
Mə'mənim güşə'-i mey-hənə idi hər **ğəmdən** (*Mesnevi 1, Mısra 18*). [*ğəmdən, -dən]*

Dögi çərə **ğəmə** nə dövlət ü nə təht nə təc
Ondan özgə nədi 'äləmdə **ğəm** ü dərde 'ələc (*Mesnevi 1, Mısra 3*). [*ğəmə, -ə]*

Kisə həli olanda dirhəmdən
Görməz idük nə güşşə nə **ğəmdən** (*Mesnevi 2, Mısra 18*). [*ğəmdən, -dən]*

Zillət ilə əhür salur gurbətə
Gurbət içə yüz min **ğəm** u möhnətə (*Mesnevi 4, Mısra 28*). [*ğəm,]*

Verdi baña güşşə vü **ğəmdən** nicət
İskəndərə yetişdi əb u həyət (*Mesnevi 4, Mısra 43*). [*ğəmdən, -dən]*

Çəkməyürdük pül ilə məlun **ğəmin**
Hən u māl u əhl-i 'əyānun **ğəmin** (*Mesnevi 4, Mısra 17*). [*ğəmin, -i, -n]*

Çəkməyürdük pül ilə məlun **ğəmin**
Hən u māl u əhl-i 'əyānun **ğəmin** (*Mesnevi 4, Mısra 18*). [*ğəmin, -i, -n]*

'Ədələtlə zində qıldı 'ələmi
Könlüldən silübən jəng ü **ğəmi** (*Mesnevi 5, Mısra 18*). [*ğəmi, -i]*

Tə deyübən qəşidə bəhşiş alam
Hırmən ü dərde ü **ğəmə** bir od salam (*Mesnevi 5, Mısra 62*). [*ğəmə, -ə]*

Səqī gətür ol şərab-ı nābi
Kim yetdi nişabə **ğəm** hesabı (*Mesnevi 7, Mısra 2*). [*ğəm,]*

Ver cām ləb-ə-ləb ü pey-ə-pey
Kim güşşə vü **ğəm** 'ələcədir mey (*Mesnevi 7, Mısra 6*). [*ğəm,]*

Ver cām ləb-ə-ləb ü pey-ə-pey
Kim güşşə vü **ğəm** 'ələcədir mey (*Mesnevi 8, Mısra 8*). [*ğəm,]*

Bir cām ilə güşşə gedə məndən
Ğəm jəngini tā silüb könlüldən (*Mesnevi 8, Mısra 10*). [*ğəm,]*

Və'dəsinə yə ki vəfə etməyə
Ğəm günündə imdādına yetməyə (*Mesnevi 10, Mısra 56*). [*ğəm,]*

Salmamisan yadə qalub bī-nəvā
Hər cəhətdən dərd ü **ğəmə** mübtəla (*Mesnevi 10, Mısra 52*). [*ğəmə, -ə]*

İlahi bir səbəb qılsun kərəmdən
Görüb vəslün olum əzād **ğəmdən** (*Mesnevi 12, Mısra 22*). [*ğəmdən, -dən]*

Gecə günüz **ğəm** ü əndüh-ı bī-şümār içrə
Neçə sipənd yanar şiddət ilə nār içrə (*Mesnevi 14, Mısra 13*). [*ğəm,]*

Biləsən hələt-i İskəndər ü Cəmşid ü Cəmi
Dövlət-i fāni için çəkməyəsen dərd ü **ğəmi** (*Mesnevi 15, Mısra 18*). [*ğəmi, -i]*

Əhirdə çərḥ əlində çe rübāh-ı pīr idim
Fövc-i bələ vü dərd **ğəmə** dəst-gīr idim (*Muhammes 3, Mısra 12*). [*ğəmə, -ə]*

Qoyma keçə hicrində **ğəm** ü dərd ilə həlīm
Öldür məni məhsüb elə qurbānə 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 11*). [*ğəm,]*

Zülfündədi məd-**ğəm** gözəlīm mö'cüz-i Mūsā
Muzmərđi ləbündə dəhi e'cāz-ı Məsīhā (*Muhammes 4, Mısra 13*). [*ğəm,]*

Nə var idi könlüldə **ğəm** ü dərde-i rüzgār
Nə var u yoh küdürəti olmazdı əşikār (*Müseddes 1, Mısra 7*). [*ğəm,]*

Hər kimsə ki bu cəhəndə pis 'avret alur
Öz cāni için dərd ü **ğəm** ü möhnət alur (*Rübai 7, Mısra 2*). [*ğəm,]*

Həmişə vüslətə mu'tād gördüğün könlüm
Tutuşdı **ğəm** odına şād gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 4*). [*ğəm,]*

ğəm çək-: Gamlanmak, kederlenmek. dert etmek, üzülmək.

Dedi ey Zū'ī-i dil-həstə dəhi **ğəm çəkmə**
Dərd-i möhnətlərvə müjdə ki dərmən oldı (*Kaside 17, Mısra 11*). [*ğəm çəkmə, -mə]*

Gücündən artıqə ümmid dutmə **ğəm çəkmə**
Nə gəlsə şād qıl əhür dil-i **ğəm**-əfzāni (*Kaside 23, Mısra 17*). [*ğəm çəkmə, -mə]*

Könlül çü yohdı bəqə 'ömrə **çəkmə** **ğəm** bī-cā
Demün gənīmət bil cümləsi fənādandur (*Gazel 83, Mısra 11*). [*ğəm çəkmə, -mə]*

Əbləh gər olaydım nə **ğəm** ü dərdim olurdu
Sən məndə bu **ğəm çəkməgi** hislət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 6*). [*ğəm çəkməgi, -i]*

Dil sirr-i gönçə-i dəhənün bilmək istəyür
Yüz **ğəm** bu işdə heyli zəməndür nihən çəkər (*Gazel 61, Mısra 12*). [*ğəm çəkər, -ər]*

ğəm ü möhnəti çək-: Üzüntü və eziyyət çəkmək. Kederlenmək, sıkıntı içinde olmak.

Çəkmışəm hər nə **ğəm** ü möhnəti var 'äləmdə

Qalmışam şām u səhər şivən ilə mātəmdə (*Müseddes 2, Mısra 5*). [*ğəm ü möhnəti çəkmişəm, -miş, -əm*]

ğəməmə'l-ihtifā: Saklanmış bulut.

Qəd izā'ət şəms-i vəhdət min **ğəməmə'l-ihtifā**
Kənz-i məhfī nūr-ı 'üfān ilə tapdı incilā (*Gazel 3, Mısra 1*).
[*ğəməmə'l-ihtifā,*]

ğəm-h'ānə: Keder sofrası.

Eyş ü 'işrət ilə çoh vəqt keçürdüm ammə
İmdi bildim bu hərābə necə **ğəm-h'ānə** imiş (*Gazel 107, Mısra 4*). [*ğəm-h'ānə,*]

ğəm-h'ār: Gam yiyen, kedere ortak olan, kederlenen, tasalanan, üzülen.

Nə yārunə həm-zəbān nə **ğəm-h'ār**
Nə mūnis ü dost nə pərəstār (*Mesnevi 8, Mısra 5*). [*ğəm-h'ār,*]

Sən olmasən ər bənimlə **ğəm-h'ār**
Qallam belə bī-nəvā vü əfkār (*Mesnevi 8, Mısra 31*). [*ğəm-h'ār,*]

Nə **ğəm** ey gül sənün tək bir nigār-ı gül-'izārım var
Sühən-dān u ənīs u mūnis u **ğəm-h'ār** yārım var (*Gazel 45, Mısra 2*). [*ğəm-h'ār,*]

Ki ey həmişə bələ-günlərində **ğəm-h'ārım**
Verən iyāric-i güftārı könlümə ārām (*Gazel 129, Mısra 7*).
[*ğəm-h'ārım, -im*]

ğəm-i 'āləm: Dünyanı tasanı/kederi.

Olmuş idim dəli āsüdə **ğəm-i 'āləmdən**
Mə mənim güşə'-i mey-hānə idi hər **ğəmdən** (*Mesnevi 1, Mısra 17*). [*ğəm-i 'āləmdən, -dən*]

ğəm-i bī-cā: Boşuna kederlenme, yersiz tasa.

Deyülbüddür bizə bir rəmz-i 'izā qālūdə
Belə olduqda nə həşil bu **ğəm-i bī-cādən** (*Gazel 173, Mısra 14*). [*ğəm-i bī-cādən, -dən*]

ğəm-i bī-cādən çək-: Boş yere kederlenme!.

Hər nə olsun gedəcəksən bu fənā dünyādən
Bārī bir 'işrət elə çəkmə **ğəm-i bī-cādən** (*Mesnevi 15, Mısra 22*). [*ğəm-i bī-cādən çəkmə,*]

ğəm-i bir lālə ruh: Bir lalə yüzlünün kederi.

Yanmaqə pərvānə tək bir şām'-ı ruhsār 'eşqinə
Yə **ğəm-i bir lālə-ruhlə** dağdār olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 4*). [*ğəm-i bir lālə ruhlə, -lə*]

ğəm-i bī-şümār: Sayısız keder.

Çərhlün nədür 'ədāvəti mən dil-fikār ilə
Qoymuş məni bu dərd ü **ğəm-i bī-şümār** ilə (*Kaside 21, Mısra 2*). [*ğəm-i bī-şümār,*]

ğəm-i dövrān: Devranın, talihin kederi.

Təğyir-i ihtiyārı çü yohdur qəzā içün
Təqdīrə rāzı ol **ğəm-i dövrānə** ağlama (*Gazel 5, Mısra 6*).
[*ğəm-i dövrānə, -ə*]

Əlbəttə hər həzān olanun bir bəhārı var
Şəbr eylə ey könlü **ğəm-i dövrānə** ağlama (*Gazel 5, Mısra 12*). [*ğəm-i dövrānə, -ə*]

ğəm-i dünyā: Dünyanın kederi.

Zəhr-i qātil baña ver sāqī demim şəhbādən
Qutarub rāhət olum tā ki **ğəm-i dünyādən** (*Gazel 173, Mısra 2*). [*ğəm-i dünyādən, -dən*]

ğəm-i dəhān: Ağız kederi.

Žū'ī **ğəm-i dəhānı** ilə ol sitəmgərin
Görsən vücūdımı yoh edərsən gümān məni (*Gazel 227, Mısra 9*). [*ğəm-i dəhānı, -ı*]

ğəm-i dərd: Dərdin kederi.

Qəzā kätibləri hər şəhş içün bir iş yazub lövhə
Mənim lövhimdəki cümlə **ğəm-i dərd** ü bələ çıxdı (*Gazel 254, Mısra 4*). [*ğəm-i dərd,*]

ğəm-i 'eşq: Aşk kederi.

Məni öldürdilər dərd ü **ğəm-i 'eşq** ilə āhırdə
Səmən-simā vü sünbül-müy u süsən-ləb [ü] gül-rülər (*Gazel 57, Mısra 5*). [*ğəm-i 'eşq,*]

Zülfñə nə lā'iq söləşəm nəfə-i Tātār
Žū'ī kimi oldum **ğəm-i 'eşqündə** giriftār (*Muhammes 4, Mısra 34*). [*ğəm-i 'eşqində, -in, -də*]

O çeşm-i məstüvə cānım o növ' heyrāndur
Ki rüz [u] şəb **ğəm-i 'eşqində** didə giryāndur (*Gazel 81, Mısra 2*). [*ğəm-i 'eşqində, -i, -n, -də*]

Olur Žū'ī kimi Mūsā **ğəm-i 'eşqünlə** həkistər
Əgər Sīnā-yı küyündə görə rüyün təcəllāsın (*Gazel 162, Mısra 9*). [*ğəm-i 'eşqünlə, -ün, -lə*]

Gəl ey gözəl **ğəm-i 'eşqünlə** zār qoymə məni
Fīrāq-ı zülfün ilə bī-qərrār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 1*).
[*ğəm-i 'eşqünlə, -ün, -lə*]

ğəm-i firāq: Ayrılık kederi.

Ğəm-i firāq ilən imdi belə olmazdım
Qoyaydı gər məni könlüm öz ihtiyārım ilə (*Gazel 191, Mısra 7*). [*ğəm-i firāq,*]

Həmişə istər idim cān verim qabaqunda
Vəlī nə sūd ki verdim **ğəm-i firāqunda** (*Gazel 196, Mısra 2*). [*ğəm-i firāqunda, -un, -də*]

ğəm-i gəvqā: Savaş, mücadele kederi.

Kāş 'āşiq saña olmaydım əzəldən ey mäh
Salmayaydım başımı muncə **ğəm-i gəvqāyə** (*Gazel 209, Mısra 12*). [*ğəm-i gəvqāyə, -y, -ə*]

ğəm-i hicr: Ayrılık kederi.

Yoh idi dildə **ğəm-i hicr** şād vəslün ilə
O gün bir özgə gün idi o vəqt digər idi (*Gazel 240, Mısra 3*).
[*ğəm-i hicr,*]

Keçür həmişə **ğəm-i hicr** ü dərd-i gürbət ilə
N'olurdu belə keçən 'ömr hamudan kəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 11*). [*ğəm-i hicr,*]

ğəm-i hicrān: Ayrılık kederi.

Nə dildə bir **ğəm-i hicrān** nə küdürət idi
Dögüldi belə dāmən də bir əhl-i 'işrət idi (*Tahmis 2, Mısra 13*). [*ğəm-i hicrān,*]

Bəs ki Žū'ī hū dutub könlüm **ğəm-i hicrān** ilə
Olmayur bir ləhzə **ğəmdən** ayru qaygudan cüdā (*Gazel 12, Mısra 9*). [*ğəm-i hicrān,*]

Ay u gün söyləməyüb mətləbi muğləqdi ki mən
Gecə gündüz **ğəm-i hicrən** ilə əh vāyə gəlīm (Gazel 134, Mısra 4). [*ğəm-i hicrən*,]

Çək imdi ey könlül **ğəm-i hicrən** bələsini
Sən nişə ülfət eylədin hər bī-vəfā ilə (Gazel 213, Mısra 11).
[*ğəm-i hicrən bələsini*, -sı, -n, -ı]

Gecə gündüz **ğəm-i hicrənini** çəksəm h' oşam zirə
Məqām-ı vəşldə şad şükr kim būs u kənārım var (Gazel 45, Mısra 3). [*ğəm-i hicrənini*, -in , -ı]

Qoyub belə **ğəm-i hicrənün** ilə gürbət ara
Əsir-i dərd-i qədər möhnət-i qəzā qıldun (Gazel 167, Mısra 7). [*ğəm-i hicrənün*, -un]

ğəm-i hicr-i cən-sitān : Kalp ülkesinin ayrılık acısı.

Dedim o yārə **ğəm-i hicr-i cən-sitān** ı yazım
Fırāq-ı möhnəti yā **ğəm-i zəmānı** yazım (Gazel 141, Mısra 1). [*ğəm-i hicr-i cən-sitān* ı, -i]

ğəm-i hicr-i ləb-i dildār: Gönlü kendine bağlamış olan
sevgilinin dudağının ayrılık kederi.

Ğəm-i hicr-i ləb-i dildārə nāfi'-bādədür Zū'ī
Ayağın sāqinün öp bī-təvəqquf başə səhbə çək (Gazel 116, Mısra 11). [*ğəm-i hicr-i ləb-i dildārə*, -ə]

ğəm-i hicr: Ayrılık kederi.

Dögül 'əbəs **ğəm-i hicründə** olduqum sər-məst
Nə gördi bādədə bilmən ki oldı bādə-pərəst (Tahmis 2, Mısra 23). [*ğəm-i hicründə*, -ün, -də]

ğəm-i ruhsār: Yanağının kederi.

Ğəm-i ruhsārı bəsdır güşə-i möhnətdə mən zārə
Aparmun dostlar bī'llāh mənı gülzārə bī-hüdə (Gazel 200, Mısra 7). [*ğəm-i ruhsārı*, -ı]

ğəm-i rüzgār: Zamanın, talihin kederi.

Sāqī gözün nidāsı o cən-cövhərin gətür
Lütf et vücudum etdi **ğəm-i rüzgār** yoh (Gazel 38, Mısra 12). [*ğəm-i rüzgār*,]

ğəm-i 'innāb-ı ləbin: Ünnap dudağın kederi.

Bīmār qaluban **ğəm-i 'innāb-ı ləbindən**
Ey cən yihıl ol dərgāh -i Loqmānə yolun yoh (Gazel 36, Mısra 11). [*ğəm-i 'innāb-ı ləbindən*, -in, -dən]

ğəm-i zəmān: Keder zamanı.

Dedim o yārə **ğəm-i hicr-i cən-sitān** ı yazım
Fırāq-ı möhnəti yā **ğəm-i zəmānı** yazım (Gazel 141, Mısra 2). [*ğəm-i zəmānı*, -i]

ğəm-i əndüh: Keder tasası.

Ey könlül bəsdı bī-qərar oldun
Ğəm-i əndühlə fikār oldun (Kaside 16, Mısra 2). [*ğəm-i əndühlə*, -lə]

ğəm çək:- Kederlenmek.

Olan dəmdə pərişān gecələr sevdā-yı zülfünlə
Çəkən Leylā **ğəmin** Məcnūn-ı sər-gərdān düşər yadə (Gazel 195, Mısra 6). [*ğəmin çəkən*, -ən]

ğəm-küsār: Derde ortak olan, teselli eden.

Fırāq-ı möhnəti gürbət-bələsı çərḥ-ələmi

Nolurdu muncə **ğəm**ə birçə **ğəm-küsārım** olaydı (Gazel 223, Mısra 8). [*ğəm-küsārım*, -im]

Rəşk edüb dövr-i fələk məndən ayırdı 'əqibət
Dərd [ü] **ğəm** dəf'inə kim bir **ğəm-küsārım** var idi (Gazel 225, Mısra 10). [*ğəm-küsārım*, -im]

ğəməz: Gözlə, kaşla işəret etmə, göz kırpması.

Neyləsün 'əşiq səña dil verməsün ey məh-liqā
Hər nigāhun cən-sitān hər nāz u **ğəməzün** dil-firib (Gazel 18, Mısra 4). [*ğəməzün*, -ün]

Məni öldürdi ey məh nāz u **ğəməzün** təlh-güftārın
'Əcəb bī-məhrsən ey bī-mürüvvət bu nə āyındır (Gazel 56, Mısra 7). [*ğəməzün*, -ün]

Əşikārə qanımlı hər dəm tökər **ğəməzün** oḥı
Bir təbəssüm ilə lə'lün cənımı pünhān alır (Gazel 59, Mısra 3). [*ğəməzün*, -ün]

Cəllād-**ğəməzün** ey pəri müjgān u qaşın
Ki tır alır əlinə bānə ki kəməñ çəkər (Gazel 61, Mısra 5). [*ğəməzün*, -ün]

Gər zāhır alır cənımı **ğəməzün** oḥı ləkən
Ağzun həvəsi könlümü pünhān alır əldən (Gazel 182, Mısra 5). [*ğəməzün*, -ün]

ğəməz: Göz süzərək göz ucu ilə bakma, göz kuyruğunda
görülen gönlü çəkici hərəkət, göz kırpması.

Ğəməz peykānın dilər şövq-i ruḥundan cən u dil
Eylə kim gün təbişindən təşnələr istərlər əb (Gazel 16, Mısra 5). [*ğəməz*,]

ğəməz-i hədəng: Göz süzərək göz ucu ilə bakma oku.

Məst ü məhmür gözün **ğəməz-i hədənglə** nədir
Turuqu 'l-'eyndə dünyāyə salur pərḥāşı (Gazel 247, Mısra 9). [*ğəməz-i hədənglə*, -lə]

ğəməz-i pünhān: Gizli gamze, çene çukuru.

Sanmə bī-hüşluqım bī-hüdə gördükdə yüzün
Alur arāmımı bir **ğəməz-i pünhānı** ilə (Gazel 204, Mısra 12). [*ğəməz-i pünhānı*, -ı]

ğəmə sal:- Kederlendirmek.

Təğāfül eyləyübən salmə əhl-i 'eşqi **ğəmə**
Bu qədri cövrə dəhi olmə çoh rızā Kāzım (Gazel 137, Mısra 19). [*ğəmə salmə*, -mə]

ğənc: Hazine.

Ruḥ u zülfün həyālını könlüldə tā görüb etdim
Yəqīn bu sirri kim **ğənc** ilə mār olı hərəb içrə (Gazel 188, Mısra 8). [*ğənc*,]

Həzər et gövhər-i nā-süftəsən ey gül mey-i nāb
Çəkməsün meykədələr **ğəncinə** əfsānə səni (Gazel 226, Mısra 8). [*ğəncinə*, -i, -n, -ə]

ğənc-i mərifət: Hüner hazinesi, marifet, ilim hazinesi..

Mülk ü māl [u] təht [ü] təc-ı 'ələmə meyl eyləməz
Zū'ī **ğənc-i mərifət** künc-i qənā'ət kimdədür (Kaside 8, Mısra 20). [*ğənc-i mərifət*,]

Kimün ki künc-i qənā'ətlə **ğənc-i mərifəti**
Müyəssər oldı rumüz-i dəqiqə məhrəmdür (Gazel 73, Mısra 5). [*ğənc-i mərifəti*, -i]

ğənc-i səvgān: Bol hazine.

Aqabəg əvvəl-i dəryā-yı ‘izzət mə’dən-i himmət
Ki bəzlindən anun ‘ələmdə **gənc-i şaygānım** var (*Kaside 7, Mısra 30*). [*gənc-i şaygānım, -ım*]

gəni: *Bol, çox fazla.*

Bī-mə’rifət **gənidi** fəqir əhl-i mə’rifət
Fəqr ü ğinā nədəndi bu dünyədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 5*). [*gənidi, -di*]

gənimət: *Beklenmedik zamanda ve şekilde ele geçen şey veya fırsat, emeksiz ve bedavadan elde edilen menfaat.*

Könlül çü yohdı bəqā ‘ömrə çəkmə ğəm bī-cā
Demün **gənimət** bil cümləsi fənādandur (*Gazel 83, Mısra 12*). [*gənimət,*]

gər: *Eğer edatının nazımda kullanılan şekli.*

Könlül **gər** istər isön istirəhət-i dünyā
Şərāb-ı nəbdədür cümlə rāhət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 1*). [*gər,*]

Qaşun həyəli zāhidi **gər** etməyüb cünün
Dutmuş yüzün edər niyə mehrābə ilticā (*Gazel 11, Mısra 3*). [*gər,*]

Oldı pəjmürdə könlül tā düşdi ol rüdan cüdā
Adı mähir-fövt olur **gər** kim düşə sūdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 2*). [*gər,*]

Lə’lün ‘eşqi olmasaydı məndə etməzdün cəfā
Çün küdürət məhv olur **gər** aradə qan olmasa (*Gazel 13, Mısra 10*). [*gər,*]

Nə nəşəti məclisün gər ondə cānān olmasa
Sā’ir ə’zānun nə südi təndə **gər** cān olmasa (*Gazel 14, Mısra 1*). [*gər,*]

Nə nəşəti məclisün **gər** ondə cānān olmasa
Sā’ir ə’zānun nə südi təndə **gər** cān olmasa (*Gazel 14, Mısra 2*). [*gər,*]

Vüslətün zövqin ziyād eylər cəfā-yı hicr-i yār
Növ-bəhārün zövqi olmaz **gər** zimistān olmasa (*Gazel 14, Mısra 4*). [*gər,*]

Çəsmün etsə **gər** baña min cövr könlüm incimaz
Rəsmdür bīmār edər əhbābına dā’im ‘ətib (*Gazel 18, Mısra 5*). [*gər,*]

Gər səni gördükdə Zū’i nələ eylər incimə
Rəsmdür fəryād edər gördükdə gülşən ‘əndəlīb (*Gazel 18, Mısra 9*). [*gər,*]

Var yeri cəm’iyyətün zülfündə bər-həm olsə **gər**
Kim dedi ey dil sən ol mənzildə get kəşānə dut (*Gazel 33, Mısra 3*). [*gər,*]

Bilmək istərsən könlül **gər** hikmət Əflātün kimi
Çək ayağun bədavəş hum içrə sən də hənə dut (*Gazel 33, Mısra 7*). [*gər,*]

Gər var bəhār lək büt-i gül-‘izār yoh
Hicrān ğəmilə meyl-i gül-i lələzār yoh (*Gazel 38, Mısra 1*). [*gər,*]

Gər ‘ədələtlə olur həşr günündə dīvān
Sən də mən də çəkərük ondə əziyyət zāhid (*Gazel 39, Mısra 7*). [*gər,*]

Həşrədək **gər** söləyim hiç tükənməz vəşfün
Dəhi bundan belə göstərmə kərāmət zāhid (*Gazel 39, Mısra 27*). [*gər,*]

Yeridi tığ ilə **gər** etsə pərə pərə mənə
Onun məhəbbəti əlbəttə kim (*Gazel 53, Mısra 3*). [*gər,*]

Elə həyələ edərəm şāh-ı hökmürānam **gər**
Desə filāni mənim bir kəmin qulāmımdur (*Gazel 55, Mısra 3*). [*gər,*]

Gər bağludı təqdīr-i qəzāyə hamu işlər
Bī-cā yerə bu sə’y bu zillət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 3*). [*gər,*]

Gər sə’y ilədür dövlət ü şövkət bu cəhəndə
Çoh kimsədə bī-sə’y bu şövkət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 5*). [*gər,*]

Tā’ətdədi **gər** vüs’ət-i əndāzə-i dünyā
Pəs əhl-i ‘ibādətdə fuqārət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 7*). [*gər,*]

Gər mə’siyət əhlində olur dövlət-i bī-həd
Fısq əhli içün pəs belə zillət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 9*). [*gər,*]

Gər cənnətə də imdiki ādəm gedəcəksə
Bi’llāh elə olsə mənə cənnət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 25*). [*gər,*]

Ğəm oldur Zū’iyā kim olmayə mey-cāmına qüdrət
Mey-i Dərgəm **gər** olsə fikr qılə dəhrdə ğəm var (*Gazel 70, Mısra 14*). [*gər,*]

Vā’iz gəlür mi məscidə **gər** pül olmasə
Anlar bu rəmzi kimsə ki şāhib-şü’üdr (*Gazel 74, Mısra 9*). [*gər,*]

Nə dəm ki mə’rifət əhlilə h’oş keçər bi’llāh
Yüz il **gər** ‘ömrün olə hāşili həmān dəmdür (*Gazel 80, Mısra 4*). [*gər,*]

Sitəm-həqiqəti mə’sūqədən təğāfüldür
Cəfā **gər** eyləsə Zū’i genə vəfādandur (*Gazel 83, Mısra 14*). [*gər,*]

Gər cənnət ü firdövsdür ‘ələm bu zəməndə
Şəd-həyf ki bir rəmz bilən ādəmi yohdur (*Gazel 86, Mısra 5*). [*gər,*]

Qılır əhvāl-ı bātin zāhir ‘ələm içrə bir dəmdə
Desəm mən küfr olur mu cām-ı bədə **gər** peyām-bərdür (*Gazel 88, Mısra 4*). [*gər,*]

Ey dövlət-i hün ‘āşiq içün hün-bəhā nədür
Səndən **gər** ‘āşiq istər isə hün bəhānədür (*Gazel 89, Mısra 2*). [*gər,*]

Görünürlərsə tikanlar gözə **gər** səbz ü çəmən
Ləkən ondan gül-i gülzār-ı gülüstān olmaz (*Gazel 90, Mısra 7*). [*gər,*]

Gər ağacdən yonasan göstərəsən Sām-süvār
Zū’i vəqtində gəlüb Fārs-ı meydān olmaz (*Gazel 90, Mısra 11*). [*gər,*]

Ləb-i dildār tək var bədə-i gül-gündə **gər** nəş’ə
Nə sūd ondan ki tiz başə çıxar qalmaz müdām olmaz (*Gazel 93, Mısra 7*). [*gər,*]

Gər yolun düşsə şəbə Ağdaşə məndən sölə kim
Verdi cān həsrət ilə Zū’i-nālən sənəzsiz (*Gazel 95, Mısra 9*). [*gər,*]

Çün dərc-i dəhānundı ‘ələcīm **gər** ətibbā
Yohdur dedilər çərə bu bī-çərə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 11*). [*gər,*]

Gör nəfs için 'ibādətini zāhidün haçan
Başın əgərdi səcdəyə **gər** cənnət olmamış (*Gazel 105, Mısra 10*). [gər,]

Hər dəm bəhəb cəməlivə **gər** ağlasam nola
Hıvurşidə bəhsə kimsə edər əşkbərlıq (*Gazel 111, Mısra 11*). [gər,]

Gər rüzgərdən eləsən şəkvə 'əqibət
Rəsmi pozub edər mi bizə səzkərlıq (*Gazel 111, Mısra 15*). [gər,]

Hər növ' cövr **gər** gələ səbr eylə Zü'iyə
Hıvurşidə o gül yolunda nə qədr olsa hərəliq (*Gazel 111, Mısra 17*). [gər,]

Nuh-tüfənin sahlardı bugünçün Zü'ı
Gər bilirdi ki cəhəndə belə tūğyān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 14*). [gər,]

Dəğ-ı hicrān ilə ol şirīn-ləbün **gər** cān verəm
Küh-kən tək Zü'iyə mən dəhi bir ad eylərəm (*Gazel 127, Mısra 13*). [gər,]

Dərk eyləmədim hiç təcəllā-yı cəməlün
Mūsā kimi **gər** təlib-i didār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 20*). [gər,]

Rəhət məqām yohdı cəhān içrə Zü'iyə
Gər bir məqām tapsə idim rəhət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 18*). [gər,]

Gər biləydım ki edər ol büt-i bī-mehrə əşər
Dəm-bə-dəm nələ vü fəryād u fəğān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 5*). [gər,]

Cənə meyl etsə idi Zü'ı **gər** ol 'İsā dəm
Şədqə hər dəmdə dil ü cānı rəvān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 9*). [gər,]

Əldən yerə qoymazdı dəhi zāhid ayağı
Gər 'əks şalə səğər-i şəhbāyə cəməlün (*Gazel 147, Mısra 8*). [gər,]

Bütləri tərək Yüsif eylərdi həcələtdən nihān
Görsə idi **gər** Züleyhā bu büt-i tərsā yüzün (*Gazel 148, Mısra 4*). [gər,]

Nigārım 'eyb dutmə sirr-i 'eşqün fəş qılsam **gər**
Pərişān eyləyüb bəs kim mənı zülf-i pərişānün (*Gazel 149, Mısra 5*). [gər,]

Nə gəm sənsiz gözüm **gər** giryədən ey mäh kür olsun
Rəqibimdir yüzün nəzzərəsindən qoy ki dūr olsun (*Gazel 150, Mısra 1*). [gər,]

Zü'iyə dünyədə **gər** ol mäh olsə həm-dənim
Kāfirəm ümmid dutsam hūri vü gilmān için (*Gazel 152, Mısra 9*). [gər,]

Olsə mehrim qədr **gər** ey bī-vəfā kīnün sənün
Qanımlı tökməkdən özgə olmaz āyīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 1*). [gər,]

Gər gənim var ərzü-yı vaşl-i yārə zāhidā
'Eyb dutmə kim çəkərsən sən dəhi havrā gəmin (*Gazel 156, Mısra 5*). [gər,]

Olsun qəsəm o tār-ı sər-i zülfə ey şənəm
Qıllam sücüd **gər** söləsən Təriām sənün (*Gazel 165, Mısra 12*). [gər,]

Bütləri tərək Yüsif eylərdi həcələtdən nihān

Görsə idi **gər** Züleyhā bu büt-i tərsā yüzün (*Gazel 170, Mısra 4*). [gər,]

Əbləh **gər** olaydım nə gəm ü dərdim olurdu
Sən məndə bu gəm çəkməgi hişlət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 5*). [gər,]

Gər var isə gözi vəli ə'mādi bātinı
Bir fərğ verməyür gül-i həmrāyə hārdan (*Gazel 176, Mısra 7*). [gər,]

Getməzdi Hızr çeşmə-i āb-ı həyātə hiç
Mühbir olaydı **gər** bu ləb-i lə'l-fəmdan (*Gazel 177, Mısra 6*). [gər,]

Gər görsə idi 'əriz-i lə'lin çəkərdi əl
Ayınədən Sikəndər ü Cəməşid cəmdan (*Gazel 177, Mısra 9*). [gər,]

Gər cānımı lə'lün həvəsi alsə 'əcəb yoh
Kim nəqdələri bədə-i reyhān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 3*). [gər,]

Gər zāhir alur cānımı gəmzün ohi ləkən
Ağzun həvəsi könlümü pünhān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 5*). [gər,]

Pərvānə olə könlüm əgər sən tək bir şam'
Görməz gözəlīm **gər** gəzə yüz əncümən içrə (*Gazel 187, Mısra 8*). [gər,]

Açılır şənə şifət zār-ı tənimdən min ağız
Ey pəri şənə **gər** ol zülf-i pərişānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 4*). [gər,]

Gəm-i firāq ilən imdi belə olmazdım
Qoyaydı **gər** mənı könlüm öz ihtiyārım ilə (*Gazel 191, Mısra 8*). [gər,]

Olsun hərām bədə-i firdövs zāhidə
Mey içməgi hərām deyə **gər** cavād ilə (*Gazel 193, Mısra 6*). [gər,]

Nəsl-i ādəmdə sənün tək məh-i hıvurşid-liqā
Gər mələk gəlsə inanmam gələcək dünyāyə (*Gazel 194, Mısra 4*). [gər,]

Necə əğyārı görüm mən ki ölürdüm gəmdən
Gər görirdim ki düşüb səyə gəzir yanı ilə (*Gazel 204, Mısra 6*). [gər,]

Hiç kimsə mülk-i dövlətə məğrūr olmasun
Cəməşidü **gər** peşin nə apardı məzārınə (*Gazel 207, Mısra 6*). [gər,]

Sor həlimi tərəhhum ilə kim əsiriñəm
Nə 'eybi **gər** təkəllüm edə şəh gədə ilə (*Gazel 213, Mısra 16*). [gər,]

Bi'llāh behiştür baña hər yerdə **gər** olam
Ol müşk-i mü-nigār u mey-i müşk-bü ilə (*Gazel 214, Mısra 3*). [gər,]

'Əqibət mənzili çün təht-i şərādür bī-şək
Gər bu gün məsnədini övc-i şürəyyədə qılə (*Gazel 215, Mısra 4*). [gər,]

Gərək mə'sūq özi cəzb eyləsün 'uşşāqını vəşlə
Yetüşməz vüslətə **gər** gəzə yüz min il sorəğ ilə (*Gazel 216, Mısra 8*). [gər,]

Çəkmənəm ol küdən əl **gər** cövr-i əğyār olsə də
Bülbül eylər mi gülüstān tərkinə hıvār olsə də (*Gazel 218, Mısra 1*). [gər,]

Yüz qərinə keçsə sən tək mäh bulmaz **gər** fələk
Gündə min kəz kürrə(?) -i ərz üzrə səyyār olsə də (*Gazel 218, Mısra 5*). [gər,]

Küy-ı yārə yürüyür 'āşiq-i sādīq bi'llāh
Mār tək **gər** əzilüb kəlləsi sağ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 4*). [gər,]

Gərəz bu dərd ü bələ cümləsi gedər Zü'î
Tərəhüm eyləyübən **gər** o yār yārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 14*). [gər,]

'Eşqün yolundə verməyin İmānı Zü'î tək
Getməz behiştə yüz il olə **gər** 'ibadəti (*Gazel 229, Mısra 10*). [gər,]

Gər ləb-i lə'lünə verdi Zü'î cān 'eyb eyləmə
Rəsmidür bu kim qılurlar cānı cānün şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 9*). [gər,]

Lāzım dögi bu 'əşrdə nə nām nə nāmūs
Pül olsun tək 'eyb eləməz hər nə **gər** oldı (*Gazel 239, Mısra 8*). [gər,]

'Arizün Zü'ini **gər** görməsə zāhir nə 'əcəb
Gün hüşüşundə nə həcət qınəmaq huffāşı (*Gazel 247, Mısra 13*). [gər,]

Bir nəfəs vəşlünə ey şüh dəyişməm bi'llāh
Versələr Tarı bilür **gər** baña bu dünyānı (*Gazel 250, Mısra 6*). [gər,]

Āvərə çöllər içrə qalur idi həşrə tək
Olmaydı Hızrə lütfə **gər** rəh-nümā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 10*). [gər,]

Gər etməsəydi cān ilə hüdmet saña Məsūh
Qoymaz əsmān-ı çəhārumdə pā ['Əlī] (*Kaside 1, Mısra 15*). [gər,]

Gər dutmayaydı şidq ilə Mūsā səni şəfi'
Olmazdı hiç əsāsı onun əjdəhā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 17*). [gər,]

Fir'ovni rüd-ı Nildə qoymazdı qərq olə
Gər şidq ilə çağırsa idi bircə yā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 28*). [gər,]

Kāfi olur mı şānuvə **gər** gəlsə Həqqdən
Fəzlün zühürə qılmaqə yüz qul fəkā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 29*). [gər,]

Hər nihān ilə gərīb 'elmələrə āgəhdür
Gər Fəlatün olə tə'līm alı ondan hikmət (*Kaside 5, Mısra 42*). [gər,]

Gər şövq-i qönçə [ləb] dəhəni ol pərvəşün
Təngəm ze çəşm-e mür nemüdə əst rüzgār (*Kaside 9, Mısra 9*). [gər,]

Gər həzān fəslidi ləkin qədəmündən biz içün
Növ-bəhār oldı cəhān mövsüm-i büstān oldı (*Kaside 17, Mısra 25*). [gər,]

Sərbərdür təmām mey ü bəzm ü yār u gül
Gər olmasə bəğəldə zər-i sikkədərdə (*Kaside 19, Mısra 20*). [gər,]

Rāhil təhəllüş ol ki qılur kür dīdəsi
Gər olə həmə-nəbərd yüz İsfəndiyār ilə (*Kaside 21, Mısra 20*). [gər,]

Bə'zə verübdü 'əql ziyadə nə sīm ü zər
'Əqlilə h'əşdi olmasə **gər** bərg ü bār ilə (*Kaside 21, Mısra 40*). [gər,]

Ātəş-i hərmən-ı gəmdür özi ki āb isə də
Həyrdür cān u tənə **gər** adı şərāb isə də (*Mesnevi 1, Mısra 6*). [gər,]

Huşul olə əgər feyz-i vüşulun
Yetüşsə şəmme **gər** zövq-i məqālun (*Mesnevi 3, Mısra 22*). [gər,]

Eyləsən inşāf ilə **gər** bir nəzər
Demək olmaz bu sözlərdən bir həbər (*Mesnevi 5, Mısra 77*). [gər,]

Olə hər kəsə səhāvət özi ol hələtdür
Olmasə **gər** hünəri neylüm adı Rüstəmdür (*Mesnevi 6, Mısra 40*). [gər,]

Gər əşbdən olmusan pərişān
Qurbān saña at bəlkə həmə cān (*Mesnevi 8, Mısra 35*). [gər,]

Gər istəsən ey 'əziz-i 'āləm
Kim gəlməyə yarıña bir ədəm (*Mesnevi 8, Mısra 51*). [gər,]

Pəs olə **gər** əhl-i ma'ārifdə zər
Həm-cinsinə nə yerdə olə verər (*Mesnevi 10, Mısra 31*). [gər,]

Olmasə pülü **gər** Fəlatündür
Hələq sölər oña ki məcnündür (*Mesnevi 11, Mısra 39*). [gər,]

Gər mənə bəvər etməsən əşlən
'Əmələndür həbə' mənşürən (*Mesnevi 11, Mısra 65*). [gər,]

Olə **gər** 'eyb istəyəndə dəlil
Pəs nöçün Həqdən istəyübdü Həlil (*Mesnevi 11, Mısra 81*). [gər,]

Dünyadə indi istəmürəm bir zəmənlə olam
Altmış yaşında isə [o] bir kimsə **gər** vəfāt (*Muhammes 1, Mısra 18*). [gər,]

Belə ki səni hələq eləyüb Həlil-i dāvər
Gər görsə yüzün min yüz zāhid-müztər (*Muhammes 4, Mısra 6*). [gər,]

Dil-cüy-ı pəri-rüy mələk-təl'ət ü rə'nā
Gər kim enə firdövs-i bərindən yerə havrā (*Muhammes 4, Mısra 24*). [gər,]

Vəşlünə elə gəl mən-i dil-həstəyə çārə
Etmək diləsən **gər** günimi cövrə qarə (*Muhammes 4, Mısra 30*). [gər,]

Əlhəq insān olanə nitq ü bəyāndur məktəb
Hər kəsün olmasə **gər** 'elmi yaqin ə'mādür (*Muhammes 5, Mısra 6*). [gər,]

Olə səh-zadə kişi bilməsə **gər** 'elm ü bəyān
Hələq sölər ki filānkəsdi nə kevdən nā-dān (*Muhammes 5, Mısra 11*). [gər,]

Səbəb-i mərtəbə vü şövket ü şāndur məktəb
Kişi beş dil bilə **gər** ondə təmām ədəmdür (*Muhammes 5, Mısra 16*). [gər,]

Dünyadə yüz il 'ömr olə **gər** bir dəmdür
Hər kəs ki bunu bilsə bənī ədəmdür (*Rübai 4, Mısra 1*). [gər,]

Gər şüreti insān görünən çəldi vəli
Həşiyəti insān olan ədəm kəmdür (*Rübai 4, Mısra 3*). [gər,]

Dutə **gər** hür u gülman 'ālami bi'llāh nigāh etmən

Cəhānı çeşmimə Zü'î şifət hər gün siyāh etmən (*Tahmis 1, Mısra 27*). [gər,]

Gər hünər kəsbi üçün əlli il dil-hün oləsən
Arturub fəzl ü hünər 'elmdə ceyhün oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 13*). [gər,]

Gər pirsajni vəkillər böyüğü şovn (?) oləsən
Kimsə qədr etməyəcək gərçi Fəlatün oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 15*). [gər,]

Gər deyəm dərdimi dövlətlü olan bī-həbəyə
Bāb-ı hikmət açubən şərh eləyim min fiqrə (*Terci-bend 1, Mısra 31*). [gər,]

gər: *İster...ister.*

Bahmamaq zāhid sözünə mey ayağın sāqıdən
Gülşən içrə **gər** həlāl u **gər** hərəm almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 4*). [gər,]

Bahmamaq zāhid sözünə mey ayağın sāqıdən
Gülşən içrə **gər** həlāl u **gər** hərəm almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 4*). [gər,]

Süvār-ı əsb-i nəşāt ol köñül nə māt ki dəhr
Məqām-ı güşşədi **gər** şah **gər** vəzir oləsən (*Gazel 170, Mısra 4*). [gər,]

Süvār-ı əsb-i nəşāt ol köñül nə māt ki dəhr
Məqām-ı güşşədi **gər** şah **gər** vəzir oləsən (*Gazel 170, Mısra 4*). [gər,]

gərçi: *Aslına bakılırsa, aslında, filvaki.*

Beytül-həcər təvəfin edər **gərçi** həcələr
Dil həlidün ziyarətünə müstəmənd olub (*Gazel 24, Mısra 11*). [gərçe,]

Bədə-hvārə eləyür **gərçi** məzəmmət zāhid
Çəkər əhır özi bu işdə nədəmət zāhid (*Gazel 39, Mısra 1*). [gərçe,]

Hər ildə **gərçi** dəhərdə bir lələzər olur
Tiflis içində hər gecə yüz növ-bəhər olur (*Gazel 82, Mısra 1*). [gərçe,]

Mey-cāmı **gərçi** həlqə verür şadlıq vəli
Cām əldə sənsiz ey büt-i məh zülmət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 9*). [gərçe,]

Behiştə **gərçi** məni də'vət etsələr sənsiz
Özimə rövzə'-i hüld-i cəhənnəm istəməmə (*Gazel 135, Mısra 3*). [gərçe,]

O qədri iştıyāqım var sər-i küyində āzərə
Göz açmam məskənəm cənnət ənəsim **gərçi** hür olsun (*Gazel 150, Mısra 6*). [gərçe,]

Dədə'-i 'ələmdə **gərçi** hıvər oldım yār üçün
'Əqibət düşdim gözündən hətəir-i əğyār üçün (*Gazel 153, Mısra 1*). [gərçe,]

Batdı yüz min hār-ı möhnət-i nəhün ümmədimə
Gərçi yüz min cövr çəkdim ol gül-i gülzār üçün (*Gazel 153, Mısra 6*). [gərçe,]

Bād-ı bəhər cənnət edüb **gərçi** 'ələmi
Şad-heyf yohdı belə behiştün bir ədəmi (*Gazel 243, Mısra 1*). [gərçe,]

Qılanda geyrə cəfə öldürür məni qıryət
Yerindədür saña məni **gərçi** bī-vəfə demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 2*). [gərçe,]

Şad şükr 'əqibət ki gülüstənə gəlmişəm
Gərçi əzəldə zəğəm-i dövrən-ı şır idim (*Muhammes 3, Mısra 10*). [gərçe,]

Bimār tənim nərgis-i məstənə 'Öleykən
Bu şəhərdə var **gərçi** həzārən büt-i zibā (*Muhammes 4, Mısra 22*). [gərçe,]

Atamun firqəti **gərçi** məni əfkār elədi
Zülm-i 'udvən məni-möhənzadəni zār elədi (*Müseddes 2, Mısra 11*). [gərçe,]

Gər pirsajni vəkillər böyüğü şovn (?) oləsən
Kimsə qədr etməyəcək **gərçi** Fəlatün oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 16*). [gərçe,]

İndi bildim ki hünər dəhərdə ancaq zər imiş
Çünki ləzimdı dedim **gərçi** döğüldür lə'iq (*Terci-bend 1, Mısra 26*). [gərçe,]

gərdis-i dövrən: *Feleğin, talihin dönüşü.*

Həmişə 'eyş [ü] nəşāt ilə h'os keçə 'ömrün
Nə qədri var cəhən içrə **gərdis-i dövrən** (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 38*). [gərdis-i dövrən,]

gərdis-i dövrən: *Devranın dönüşü.*

Bir hāl ilə qalmaz bu şifət dövr-i zəməne
Əhır dəğişər **gərdis-i dövrən** belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 14*). [gərdis-i dövrən,]

gərdis-i peymānə: *İçki kadehi döngüsü, devri.*

Döndürən səcdə içün pāy-ı hamı məhrəbə
Səccəsi **gərdis-i peymānə** ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 6*). [gərdis-i peymānə,]

gərdün: *Dünya, semâ, felek.*

Belə zənnim yoh idi kim bizi **gərdün** ayırə
Bī-vəfəliq eləyüb ayrılacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 9*). [gərdün,]

O növ' ilə qılıb pā-māl-i dərd ü gəm məni **gərdün**
Görənlər həlümü çərhuñ əlindən əl-əmən qılmış (*Kaside 11, Mısra 11*). [gərdün,]

Dün şikāyət eləyürdüm fələk-i bəd-hüdan
Ki nöçün bağladı **gərdün** yolunu hər südən (*Mesnevi 1, Mısra 22*). [gərdün,]

gərdün-ı gərdān: *Çene altındaki etli kısmın devri.*

Firqətüdə āh-ı cān-süz u fəğānımdan mənim
Gecələr ey məh-liqə **gərdün-ı gərdān** titrəşür (*Gazel 58, Mısra 6*). [gərdün-ı gərdān,]

ğərīb: *XIX. yüzyılda yaşamış Molla Maḥmūd Zü'î'nin çağdaşı şair.*

Gəlmişdi bəhr-i nəzmün fəvərənə ey **Ğərīb**
Saçmışdı hər tərəf neçə dūr-dənə ey **Ğərīb** (*Kaside 3, Mısra 1*). [ğərīb,]

Gəlmişdi bəhr-i nəzmün fəvərənə ey **Ğərīb**
Saçmışdı hər tərəf neçə dūr-dənə ey **Ğərīb** (*Kaside 3, Mısra 2*). [ğərīb,]

Gördükdə şe'rivi köñül ol növ' şad olub
'Aşiq yetəndə şad olı cānənə ey **Ğərīb** (*Kaside 3, Mısra 4*). [ğərīb,]

Hər ləfzi gönçə mə'nisi gül tək fərəh-fəzā

Ohşatsam 'eyb yohdı gülüstānə ey **Ġarīb** (Kaside 3, Mısra 6). [ġarīb,]

Hər kəlməsində dərc idi çün kəlmə-i Məsliḥ
Ohşatmanam o çeşmə-i heyvānə ey **Ġarīb** (Kaside 3, Mısra 8). [ġarīb,]

Şəd-heyf hörmət eyləməyür həlq mürçan
Qürbət vilāyət içrə Süleymānə ey **Ġarīb** (Kaside 3, Mısra 10). [ġarīb,]

Şā'ir nə növ' [ilə] desün hüsn-i qönçəni
Yoh bir nəfər [ki] tā ohuyub qanə ey **Ġarīb** (Kaside 3, Mısra 12). [ġarīb,]

Bi'llāh qədim vəqtdərə var idi mə'rifət
Bilməm nolubdı mərdüm-i Şirvānə ey **Ġarīb** (Kaside 3, Mısra 14). [ġarīb,]

Etmez qəbul qilmə nəsihət ki həqq-i yüz
Tə'sir eyləməz dəhi şeytānə ey **Ġarīb** (Kaside 3, Mısra 16). [ġarīb,]

Heyvāndılar həqiqəti insān döğül tāmām
Bənzər Əgərçi zāhiri insānə ey **Ġarīb** (Kaside 3, Mısra 18). [ġarīb,]

Hāk əhli ilə olmaqə h'osdur bānə cəhīm
Getməm bularlə rövzə-i rizvānə ey **Ġarīb** (Kaside 3, Mısra 20). [ġarīb,]

Dünyədə 'elm ü mə'rifət-i fəzl tərək olub
Dövrənə tutubdı mərdüm-i nā-dānə ey **Ġarīb** (Kaside 3, Mısra 22). [ġarīb,]

Bir beytinə bir əsrəfi bəhşəyiş etdilər
Firdovsi-i həkim-i sülhən-dānə ey **Ġarīb** (Kaside 3, Mısra 24). [ġarīb,]

Bir beytə bir qəpik verələr mən də tə çəküm
Rüyintən ü Təhəmtəni meydānə ey **Ġarīb** (Kaside 3, Mısra 26). [ġarīb,]

Sən bu ticarətünlə sənə belə tənq olur
Bəh gör nölür bu Zü'ri nā-dānə ey **Ġarīb** (Kaside 3, Mısra 28). [ġarīb,]

Olaydı ihtisān ilə Toğrul Tigin əgər
Həqāniler gəlür genə dövrānə ey **Ġarīb** (Kaside 3, Mısra 30). [ġarīb,]

ġarīb: Kimsesiz, zavallı, biçərə (kimse).

Görcəyin ruhsāruvı ol çin-i zülfündə dedim
Ey könlü vəhm elə kim mäh 'əqrəbə olmuş **ġarīb** (Gazel 18, Mısra 8). [ġarīb,]

Ġarīb ü 'əciz ü müştər bələ vü möhnət-i hier
Bu qədr dərdimə ey kəş bircə həm-dəm olaydı (Gazel 244, Mısra 9). [ġarīb,]

Ġarīb ü bi-nəvā kəsər pənāhi
Bu Zü'inün həqiqət qiblə-gāhi (Mesnevi 3, Mısra 3). [ġarīb,]

ġarīb 'elm: Kolay anlaşılmayan, gizli tərəfləri bulunan, sirlı ilimler.

Hər nihān ilə **ġarīb** 'elmlərə əgəhdür
Gər Fəlatūn olə tə'lim alı ondan hikmət (Kaside 5, Mısra 41). [ġarīb 'elmlərə,]

ġarīb-i şəhr ü diyār: Memleket ve şəhirdən uzak, memleket ve şəhir garibi.

Əsir-i hier-i nigār u **ġarīb-i şəhr ü diyār**
Mənimçün əhür gör kim nə mē-cərə qıldun (Gazel 167, Mısra 5). [ġarīb-i şəhr ü diyār,]

ġaribə: İçə dokunan, dokunaklı, müessi, garip.

Gətür səqī qədəh kim bir **ġaribə** dəstānım var
Bu çərḥ-i kīnə-pərdəzin əlindən əl-əmənim var (Kaside 7, Mısra 1). [ġaribə,]

ġarīq: Bir şeylə aşırı derecede dolmuş olma, bir şeye batmış, boğulmuş halde bulunma, müstağrak.

Gəlib məsliḥ-i könlü zāra āh u zārın ilə
Olub **ġarīq** cəhān çeşm-i əşkbārın ilə (Gazel 205, Mısra 2). [ġarīq,]

ġarq: Bir şeylə aşırı derecede dolmuş olma, bir şeye batmış, boğulmuş halde bulunma, müstağrak.

Düşən bu qulzüm-i 'eşq içrə **ġarq** olur bi'llāh
Bu bəd mühlidi kim sanmayun kənārəsi var (Gazel 87, Mısra 5). [ġarq,]

Dəründə ağlamaqdan qanə **ġarq** oldım nigārə hər
Deməzsən kim məgər bu Zü'i məhcür u miskindir (Gazel 56, Mısra 9). [ġarq,]

Cəfā peykānlarılə **ġarqədür** cismim fəğān etmin
Müşəhḥəşdür bu Zü'i kim fəğān ġarq-əbdan gəlməz (Gazel 96, Mısra 9). [ġarqədür, -ə, -dür]

Əşk-i hünin içrə **ġarqəm** zülfünü dutmaq üçün
Necə kim sevdā üçün təcir çəkər dəryā gəmin (Gazel 156, Mısra 3). [ġarqəm, -əm]

Hər ləhzə gözümdən həvəs-i tır-i müjünlə
Ġarqəm mən-i dil-hün gözəlīm cülər içində (Gazel 190, Mısra 4). [ġarqəm, -əm]

Nə bir zāhiddür ancaq rāh-ı rəsm-i şər'dən hāric
Təmāmən **ġarqdür** bu ġəflət ü cəhl ilə dəryāyə (Gazel 212, Mısra 6). [ġarqdür, -dür]

Nühi keşisi ilə **ġarqə** edər gird-əbə
Ağlamaqdan şəb-i hicrān gözümin tūfānı (Gazel 250, Mısra 13). [ġarqə, -ə]

ġarq ol-: Batma, vahdete gark olma.

Çıq kəsərdən düş vəhdətə **ġarq ol** mey-i məhəbbətə
Zü'i tək bəzm-i 'işrətə məstānə gəlmək yəhşidür (Gazel 85, Mısra 17). [ġarq ol,]

ġarq-əb: Suyu batmaq, suya gark olmaq.

Cəfā peykānlarılə **ġarqədür** cismim fəğān etmin
Müşəhḥəşdür bu Zü'i kim fəğān **ġarq-əbdan** gəlməz (Gazel 96, Mısra 10). [ġarq-əbdan, -dan]

ġarək: Herhangi bir şeyin yapılabilmesi veya olabilmesi için şart olan (şey), lazım.

'Əlim **ġarək** olsun dəhi mə'qıldə kāmīl
Tə həlq desün bundə nə söz istəsələr var (Gazel 42, Mısra 7). [ġarək,]

Şā'ir **ġarək** 'əşiq olə bir mäh-cəmələ
Cān təzəliyə lə'l-i şəkərbāri Səməndər (Gazel 43, Mısra 5). [ġarək,]

Qurbān saña şā'ir **ġarək** içsün mey-i gül-gün
Sevsün dəhi bir dil-bər ü dildāri Səməndər (Gazel 43, Mısra 11). [ġarək,]

Gərəkdür mən yudam qan eyləyəm yüz fikr-i tülānī
Sənün kim 'ariz-i gül-gün u zülf-i təbdārūn var (*Gazel 46, Mısra 5*). [*gərək*dür, -dür]

Həl-i dərd etməyə həl əhli **gərək** 'arif-i vəqt
Əmr-i müşkil keçər ol yerdə ki cəhil yeridür (*Gazel 49, Mısra 5*). [*gərək*,]

Hər 'elmdən ağah **gərək** olsun ki desün şe'r
Zü'ī kimi şa'ir gəlübən hər yetən olmaz (*Gazel 94, Mısra 11*). [*gərək*,]

Müdəm olmaq **gərək** nə süd içüb mey bir dəm oldun şād
Cəhəndə bu məşəldür bir gül ilə növ-bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 5*). [*gərək*,]

İctihād ilə **gərək** Zü'ī kişi 'ələmdə
Bağlanan rıftə-i təqlidədi İmānı gələt (*Gazel 109, Mısra 9*). [*gərək*,]

Növ-bəhār oldı ələ gülşəndə cām almaq **gərək**
Cām dövrində fələkdən intiqām almaq **gərək** (*Gazel 119, Mısra 1*). [*gərək*,]

Növ-bəhār oldı ələ gülşəndə cām almaq **gərək**
Cām dövrində fələkdən intiqām almaq **gərək** (*Gazel 119, Mısra 2*). [*gərək*,]

Bahmamaq zāhid sözinə mey ayağın səqīdən
Gülşən içrə gər həlāl u gər hərəm almaq **gərək** (*Gazel 119, Mısra 4*). [*gərək*,]

Səlsəbil-i bədəddür rində təsəlsül gözləyüb
Dəm-bə-dəm sə'ət-bə-sə'ət şübh [ü] şām almaq **gərək**
(*Gazel 119, Mısra 6*). [*gərək*,]

Sanmə zāhid yetüşürsən bu 'əməllə hülde
'Eşqdür siddiq **gərək** munda itər məkr ü hiyəl (*Gazel 126, Mısra 10*). [*gərək*,]

Sər-i küyundan etmə Zü'ini məhrum ey bī-mehr
Süleymān bərgāhında **gərək**dür çünki mür olsun (*Gazel 150, Mısra 12*). [*gərək*dür, -dür]

Dilərsən ər olasan bənd-i güşşədən āzād
Gərək kəmənd-i sər-i zülfde əsir oləsən (*Gazel 170, Mısra 6*). [*gərək*,]

Zü'ī dəhi bəsdür nə **gərək** sirrde güftār
Bī-hüdə özün dəhil-i hikmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 37*). [*gərək*,]

Şu'ā'-ı mey **gərək**dür bəzm için h'vürşid nə lāzım
Saña h'vürşid-i rövşən var ikən meh-tābi neylərsən (*Gazel 183, Mısra 7*). [*gərək*dür, -dür]

Gərək mə'sūq özi cəzb eyləsün 'uşşāqını vəslə
Yetüşməz vüslətə gər gəzse yüz min il sorağ ilə (*Gazel 216, Mısra 7*). [*gərək*,]

Cān ilə dutsun **gərək** gül kimi bi'llāh 'əziz
Kə'bə-i vəsl istəyən hər-ı muğeylānını (*Gazel 245, Mısra 9*). [*gərək*,]

Təhşil-i 'elmə mədrəsə məktəb **gərək**di tā
Övlād həşil eyləyə 'elm ilə hikməti (*Kaside 2, Mısra 9*). [*gərək*di, -di]

Kürk-i həftāni **gərək** rədd edə sərmātərin
Yohdı yolun ki edəm mən onə tā istiḥzār (*Kaside 6, Mısra 25*). [*gərək*,]

Gərək mü'əllim-i qəbil olə o məktəbdə
Cəvāb söliyə hər bir su'ālə diqqət ilə (*Kaside 20, Mısra 23*). [*gərək*,]

Dögül bu növ'lə cānım 'ulūm əhli **gərək**
Verə cəvāb mətin sālə ləyāqət ilə (*Kaside 20, Mısra 29*). [*gərək*,]

Gərəkdi bizdə də olsun mədāris ü məktəb
'Ulūm-ı fəzlə çataq məktəb içrə zəhmət ilə (*Kaside 20, Mısra 21*). [*gərək*di, -di]

Bu 'elm mədrəsə məktəblər içrə həşil olur
Mü'əllimi də **gərək** olsun 'elm-i 'ummānī (*Kaside 23, Mısra 50*). [*gərək*,]

Zəbān-ı Fārsə çün yohdı cümlənün 'elmi
Bu cəşn Türk dilində **gərək**dür olə bəyān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 16*). [*gərək*dür, -dür]

Ey mənim təc-ı sərīm hān-ı 'əzīmu'ş-şānım
Ramazāndur bu **gərək** bundə sən əzkār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 2*). [*gərək*,]

Demürəm asma qulaq şavt-ı müğənni tārə
Lək vāqtində **gərək** hər şey'i izhār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 8*). [*gərək*,]

Məriz-i 'eşqdi Zü'ī 'ələci lə'l-i ləbün
Gərək şükür edim 'innābdən dəvā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 12*). [*gərək*,]

Gərək fərmāyişātun qənd olaydı
Fərəhdən cān u dil pür-hənd olaydı (*Mesnevi 3, Mısra 9*). [*gərək*,]

Əgər təllə olsə də şirīn olur kām
Ki şirīnliq **gərək** olsun sər-əncām (*Mesnevi 3, Mısra 12*). [*gərək*,]

Qurī ad ilə dögül hān u bəg ü mollālıq
Ləfz için mə'ni **gərək** yohsə gəlür rüsvālıq (*Mesnevi 6, Mısra 44*). [*gərək*,]

Nə söz olsə **gərək** əzəldə qanam
Şədrdə çoh diqqət eyləyüb inanam (*Mesnevi 11, Mısra 79*). [*gərək*,]

Nə **gərək**dür hədiş ü āyə
Māl [u] dövlət gərəkdi mollāyə (*Mesnevi 11, Mısra 104*). [*gərək*di, -di]

Nə gərəkdir hədiş ü āyə
Māl [u] dövlət **gərək**di mollāyə (*Mesnevi 11, Mısra 103*). [*gərək*dür, -dür]

Tərk edüb mə'rifəti pülə olublar şā'iq
Nə **gərək** 'elm həlā'iq pülə sölər Hāliq (*Terci-bend 1, Mısra 29*). [*gərək*,]

gərəvin: Varlığına ihtiyaç duyulan, yapılması, edinilmesi icap eden (şey).

Dindirson əgər adını bilməz kəsə hədsiz
Verdün **gərəvin** şahib-i dövlət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 10*). [*gərəvin*,]

gərəz: Hulasə, sözün kəsəsi, kəsəcəsi.

Gərəz ki şəbr elə Zü'ī nə gəlsə dərd ü bələ
Bu əmr-i Həqqdi hökm-i Hüdāni ahtarma (*Gazel 9, Mısra 13*). [*gərəz*,]

Hür u cənnətdi sənün şavm u səlātun də **gərəz**
Fikr qıl nəfsüvəddür gər bu 'ibādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 19*). [*gərəz*,]

Gərəz nə zülmələr etsən qəbül-i 'əşiqdür

Həmişə sağ eləsün cənıvı Hüdā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 5*).
[*ğərəz,]*

Ğərəz ki Zū'ī kimi anlə olmə çoh bî-h'od
Kəməli- 'eşqdi ancaq vücudi insānun (*Gazel 155, Mısra 13*).
[*ğərəz,]*

Ğərəz sizdən təvəqqe' eylərəm kim bu gələn həftə
Həvāşun bizlərə mərqūm edüb eylə bəyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 19*). [*ğərəz,]*

Ğərəz bu dərd ü bələ cümləsi gedər Zū'ī
Tərəhhüm eyləyübən gər o yār yārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 13*). [*ğərəz,]*

Nə Qudyal əhlim imdi nə Şirvān əhli ey sərvər
Ğərəz kim dār-ı dünyədə pərişān hānmānım var (*Kaside 7, Mısra 12*). [*ğərəz,]*

Ğərəz bir atdurur mənşür-ı Zū'ī sərvərə səndən
Ki fəhr ilə desün ol sərvərimdən bir nişānım [var] (*Kaside 7, Mısra 37*). [*ğərəz,]*

Ğərəz nə h'vāhiş edirdisə əhl-i məclisdən
Olurdu hāzır o dəm mişl-i rövzə-i rızvān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 31*). [*ğərəz,]*

Ğərəz görüb nāmədə bu müjdəni
Sanki 'İsā diriltidi bu mürdəni (*Mesnevi 4, Mısra 63*). [*ğərəz,]*

Hət-i bəndli yā ki cövr ilə
Ğərəz ortada heyli dövr ilə (*Mesnevi 11, Mısra 6*). [*ğərəz,]*

gəst-i gül: *Gül gezmesi, seyri.*

Hər u mātəmkədədür çeşmimə bi'llāh əgər
Eləsəm **gəst-i gül** ü seyr-i gülüstān səsiz (*Gazel 95, Mısra 4*). [*gəst-i gül,]*

gəst-i lələzār: *Lale bahçesi gezmesi.*

Keçən bəhār kimi n'olə bu bəhār gələydi
O lələ-ruhlə edək **gəst-i lələzār** gələydi (*Gazel 235, Mısra 2*). [*gəst-i lələzār,]*

gət-: *Getirmek, canlandırmaq.*

Deyəcəkdir haradan **gətdi** bu qıl ü qalı
'Alim u 'ārif ü şā'ir qurı söz timsālī (*Terci-bend 1, Mısra 37*). [*gətdi, -di]*

gəti: *Getirmek filinin Emir Kipi. Gelmesini sağla, ilet.*

Sāqiya dur **gəti** ol zədə-i Cəmşid-i Cəmi
Ki gidersün dil-i şəd-pərədən əndül-ı gəmi (*Mesnevi 1, Mısra 1*). [*gəti,]*

Dur saña qurbān **gəti** sāqī şərāb
'Ömr keçir qoymə şitāb et şitāb (*Mesnevi 5, Mısra 27*). [*gəti,]*

Liyāğ-ı mey **gətür** sāqī mənə gəm pāy-māl etdi
Mənim şərḥ-i gəm etməkçün zəbān-ı tərçümānım var (*Kaside 7, Mısra 3*). [*gətür,]*

Hüsni şərtini yekün etmişən ey mäh tēmām
Çiqmə nōqşān **gətürür** hüsniyə yārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 4*). [*gətürür, -ür]*

Çohdan gələydi kəş bu dövrənə Şərq-i Rus
Tā zə'f-i milləti **gətürə** cənə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 2*). [*gətürə, -ə]*

Mümkün olduqca fərāhim elə əsbāb-ı sürür

Mey ayağın ələ al tā **gətürə** başına şür (*Mesnevi 15, Mısra 16*). [*gətürə,]*

Dərd-i şərāb-ı hūmda Fələtūn gubāridur
Dövrənə nə hāk gör **gətürüb** rüzgārınə (*Gazel 207, Mısra 12*). [*gətürüb, -üb]*

Nə güşimə kədər **gətürən** şavt-ı zāğ idi
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 17*). [*gətürən, -ən]*

gətür: *Getirmek fiilinin Emir Kipi. Gelmesini sağla, ilet.*

Sāqī gözün nidāsı o cən-cövhərin **gətür**
Lütf et vücudum etdi gəm-i rüzgār yoh (*Gazel 38, Mısra 11*). [*gətür,]*

Gətür sāqī qədəh tā bilməyüm 'āləm nə 'āləmdür
Ki ləzzət bilməməkdir māvərəsi möhnət ü gəmdür (*Gazel 41, Mısra 1*). [*gətür,]*

Vüslət dəmidür sāqī **gətür** cām pey-ā-pey
Heyr işdə gözüm nuri bu tə'hīr nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 9*). [*gətür,]*

Gətür sāqī qədəh kim yandı cən bu zəhr-i bī-cāyə
Fədə cən u tənimdür doğrı rind-i bədə-peymāyə (*Gazel 212, Mısra 1*). [*gətür,]*

Ol atəşin-şərābı **gətür** sāqī Zū'iyə
Bəlkə günāh dəftəri bu sulə yuile (*Gazel 214, Mısra 17*). [*gətür,]*

Gətür sāqī qədəh kim bir gərībə dəstānım var
Bu çərḥ-i kīnə-pərdāzın əlindən əl-əmānım var (*Kaside 7, Mısra 1*). [*gətür,]*

Mənim 'ömrimsən ey sāqī yetüşdim bəs ki mən cənə
Nədür fəvət eyləmək vəqti **gətür** sən cām-ı peymānə (*Kaside 22, Mısra 2*). [*gətür,]*

Sāqī **gətür** cām-ı mey-i h'ş-ş-güvār
'Ərz qılum dərd-i dilim hər nə var (*Mesnevi 4, Mısra 1*). [*gətür,]*

Sāqī **gətür** cām-ı mey-i h'ş-ş-güvār
'Ərz qılum dərd-i dilim hər nə var (*Mesnevi 5, Mısra 1*). [*gətür,]*

Sāqī **gətür** ol şərāb-ı nābı
Kim yetdi nişābə gəm hēsābı (*Mesnevi 7, Mısra 1*). [*gətür,]*

Sāqī **gətür** bəzmə mey-i Dərgəmi
Tā ki silə könlüdən rəng-i gəmi (*Mesnevi 10, Mısra 9*). [*gətür,]*

Sāqiya dövrə **gətür** cām-ı mey-i gül-narı
Gəti bir hālma şərāb ilə dil-i bīmāri (*Mesnevi 15, Mısra 1*). [*gətür,]*

Müqəyyəd oldı ol əzād gördüğün könlüm
Gözün fədəsi **gətür** sāqī cām-ı bədə-i nāb (*Tahmis 2, Mısra 6*). [*gətür,]*

Mü sölədim meyānına yohdur sözün dedi
Zū'ī **gətürmə** ortalıqə mumiyanımı (*Gazel 234, Mısra 12*). [*gətürmə, -mə]*

gətür: *Göstərmək, davranmaq, canlandırmaq; Değer etmek.*

Gətürdi 'əcz görüb 'eşq-i müşkil olduqunu
Qamu hünərlərə ustad gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 19*). [*gətürdi, -di]*

Qutarub 'ömr-i həvā çılmiş idi başımdan

Gətürdi təzə məni 'eşqivə qəzā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 18*). [*gətürdi, -di*]

Yüz qəşidə deyübən vāqif edim nüktələrə
Bir qəpik qədri o əş'arı **gətürməz** nəzərə (*Terci-bend 1, Mısra 34*). [*gətürməz, -məz*]

ğəvvāş: *Dalğıç.*

Neyl-i tərīqət ara şıd q ilə **ğəvvāş** olan
Mə'rifətün əhiz edər lü'lü'-i qəltānını (*Gazel 245, Mısra 15*). [*ğəvvāş,*]

gəz-: *Gezmək; Aramak, seçici olmaq.*

Cəhānı hər tərəfdən diqqət ilə **gəzdim** ahtardım
Tapulmaz Zü'ī bir kəs 'ām-ı kə'l-'āmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 9*). [*gəzdim, -di, -m*]

Bu hāki-rəh ki üstündə **gəzərsən** çoh fəhārətlə
Təşəvvür eylə hər bir məsti bir Kāvüs bir Cəmdür (*Gazel 41, Mısra 9*). [*gəzərsən, -ər, -sən*]

Gəzsən o yerün hər tərəfin güşə-bə-güşə
Nə cām nə bədə nə də peymānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 3*). [*gəzsən, -sə, -n*]

Şəhrā-yı gəm ü möhnəti başdan baş **gəzsən**
Bir mən kimi möhnət-zədə-āvārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 9*). [*gəzsən, -sə, -n*]

Nə h'əşdur bir müvāfiq yār ilə gül-gəşt-i bāğ etmək
Gəzüb seyr eyləyüb hər yanə təfrīh-i dimāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 2*). [*gəzüb, -üb*]

'Əks-i həttün görmədim bir çeşm-i nəmnākımdə mən
Bəs neçün derlər **gəzər** dā'im Hīzr dəryā yüzün (*Gazel 148, Mısra 6*). [*gəzər, -ər*]

'Əks-i həttün görmədim bir çeşm-i nəmnākımdə mən
Bəs neçün derlər **gəzər** dā'im Hīzr dəryā yüzün (*Gazel 170, Mısra 6*). [*gəzər, -ər*]

Zü'ī yanuram şam' şifət ol məhi görçək
Hər gecə **gəzən** nəz ilə əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 14*). [*gəzən, -ən*]

Ruḥ u zülfün həyālilə köñül hər rüz u şəb gəmdən
Olubdur zār u sər-gərdān **gəzər** āvāra bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 6*). [*gəzər, -ər*]

Gərək mə'sūq özi cəzb eyləsin 'uşşāqını vəşlə
Yetüşməz vüslətə gər **gəzsə** yüz min il sorağ ilə (*Gazel 216, Mısra 8*). [*gəzsə, -sə*]

Yohdı bir kəs şöhibətdən rüḥ u cān ləzzət tapə
Arədim gözdim dəli hər **güşə** hər yan qalmayub (*Kaside 4, Mısra 14*). [*gəzdim, -di, -m*]

Hüsusi hər dili hər məzhəbi **gəzüb** bilmək
Tətəbbu' ilə qəbül eylə şər'-i gərrānı (*Kaside 23, Mısra 75*). [*gəzüb, -üb*]

Çoh **gəzmə** bəhtün ağ u qara olmaqındə sən
Bī-cā ötürmə leyl ü nəhārın zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 7*). [*gəzmə, -mə*]

Pərvānə olə könlüm əgər sən tək bir şam'
Görməz gözəlīm gər **gəzə** yüz əncümən içrə (*Gazel 187, Mısra 8*). [*gəzə, -ə*]

Necə əğyārı görüm mən ki ölürdüm gəmdən
Gər görirdim ki düşüb səyə **gəzir** yanı ilə (*Gazel 204, Mısra 6*). [*gəzir, -ir*]

Qarə zülfün belə rüyundə **gəzir** əsüdə
Hülddən bəs deyülür Tarı qovub şeytānı (*Gazel 250, Mısra 7*). [*gəzir, -ir*]

ğəzāl: *Geyik yavrusu, ahū, ceylān; (Ahu gibi güzel) Sevgili.*

Görən olur mu dəvə çevrilüb olə ādəm
Vəyā **ğəzāl** edəsən qurdu yā ki aşlanı (*Kaside 23, Mısra 24*). [*ğəzāl,*]

Səd-heyf düşdim ayrı o növ-rəs **ğəzāldan**
Kim çin-zülfü həsrət-i müşk-i Tatār idi (*Gazel 222, Mısra 7*). [*ğəzāldan, -dan*]

Şimşād-qədd ü lələ-ḥad u mäh-cəməlim
Çoh etmə mən-i zārə sitəm türfə-**ğəzālīm** (*Muhammes 4, Mısra 10*). [*ğəzālīm, -im*]

ğəzāl-i ғəzāl: *Gazel/şiiir ceylanı.*

Mən kimi şā'ir ü mähir ki **ğəzāl-i ғəzālīm**
Görsələr vāleh ü şeydā olə Sə'd ü Səlmān (*Kaside 14, Mısra 11*). [*ğəzāl-i ғəzālīm, -im*]

ğəzəb: *Aşırı hiddet, intikam alma duyusunu ilə qarışık öfke, kızgınlık, huşum.*

Kibr ü gıyət **ğəzəb** ü zər q ü riyā vü sālūs
Eləmək görməduği əmrə şəhādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 11*). [*ğəzəb,*]

ğəzəbnāk: *Öfkeli, kızgın.*

Su'āl edəndə **ğəzəbnāk** olub der dinmə
Ki kəfir oldun bir də demə bu kəlmət ilə (*Kaside 20, Mısra 27*). [*ğəzəb-nāk,*]

ğəzəl-güy: *Gazel söyleyen.*

Dil-cüy dil-āviz u **ğəzəl-güy** u **ğəzəl-hān**
'İsā kimi i'cāz edə güftārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 9*). [*ğəzəl-güy,*]

ğəzəl-hān: *Gazel okuyan.*

Dil-cüy dil-āviz u **ğəzəl-güy** u **ğəzəl-hān**
'İsā kimi i'cāz edə güftārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 9*). [*ğəzəl-hān,*]

ğəzəl-sərə: *Gazel tarzında eser veren, gazel yazan (kimse).*

Zü'ī sañadı Leyliyə Məcnūn **ğəzəl-sərə**
Hər gülşünün bir özgətəhər 'əndəlībı var (*Gazel 44, Mısra 11*). [*ğəzəl-sərə,*]

Ğ

ğalā: *Pahalılık.*

Zü'ī həzər et zād-ı rəhūn eylə mühəyyā
Bir qəht **ğalā** buq'əyə āhır səfərün var (*Gazel 42, Mısra 20*). [*ğalā,*]

H

həb-i ғəflət: *Çevresinde olanları farkedememe, açık gerçeği görememe, dalgınlık, dikkatsizlik, basîretsizlik, aymazlık, gâfillik uykusu.*

Tərk eylə **həb-i ғəfləti** bu zülmət-i cəhāləti
Tapub rāh-ı həqiqəti 'ürfənə gəlmək yalıdır (*Gazel 85, Mısra 13*). [*həb-i ғəfləti, -i*]

haçan: *Ne zaman?*

Şür-ı cünün-ı ‘eşq **haçan** başda cüş edər
Cām-ı şərābdan ləb-i ‘āşiqə tər olmasa (*Gazel 6, Mısra 5*).
[*haçan,]*

Ādāb-ı hīdmət-i Həqī zāhid **haçan** bilər
Dünyədə çünki hīdmət-i insānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 9*).
[*haçan,]*

Gör nəfs için ‘ibādətini zāhidün **haçan**
Başın əgərdi səcdəyə gər cənnət olmamış (*Gazel 105, Mısra 9*).
[*haçan,]*

Bu cəhān yā Rəb **haçan** rövzə-i rizvān oləcəq
Cəhl-i zülmat qutarub mə’dən-i ūrfān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 1*).
[*haçan,]*

Olur dīvānə tək zəncirə lā’iq mübtəlā könlüm
Haçan kim həlqə-i ol zülf-i müşk-əfşān düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 4*).
[*haçan,]*

Biri birinün ətin qurd kimi didir hər gün
Haçan bular çıxacaqdır bu növ’ bid’ətdən (*Kaside 15, Mısra 38*).
[*haçan,]*

hacı: *Hac fərizəsini yerine getiren, hacca giden kimse.*

Beytül-‘həcər təvāfın edər gərçi **hacılar**
Dil həlidün ziyarətində müstəmənd olub (*Gazel 24, Mısra 11*).
[*hacılar, -lar]*

hacı məcid əfəndi: *Özel isim.*

Əvvəlinci biridür **Hacı Məcid Əfəndi**
Ki olub ‘āləm onun mev’izəsi hursəndi (*Mesnevi 6, Mısra 27*).
[*hacı məcid əfəndi,]*

hacət: *Gerek duyulan, muhtaç olunan şey, ihtiyaç.*

Çünki hər şəhsə deyürsən ənə heyron minhə
Bu sənün şə’niñ sıqmaz bu nə **hacət** zāhid (*Gazel 39, Mısra 24*).
[*hacət,]*

Qoy ‘eşqinün hələki olum ey göz ağlama
Yoh **hacəti** şəhid olanun şüst [ü] şü ilə (*Gazel 214, Mısra 12*).
[*hacəti, -i]*

‘Ārizün Zū’ini gər görməsə zāhir nə ‘əcəb
Gün hüşüşündə nə **hacət** qınəmaq huffaşı (*Gazel 247, Mısra 14*).
[*hacət,]*

Mührə-i ‘əql düşüb şeş-dərə bağlandı qapı
Kə’bətəyn-i hünər ü fəzlə dəhi yoh **hacət** (*Kaside 5, Mısra 28*).
[*hacət,]*

had: *Yanak.*

Şimşād-qədd ü lələ-**had** u mäh-cəmālīm
Çoh etmə mən-i zərə sitəm türfə-gəzālīm (*Muhammes 4, Mısra 9*).
[*had,]*

hədim: *Hizmetçi.*

Hic tərīq içrə döğül mö’təbər
Soruşmuyə **hədimini** məhdümlar (*Mesnevi 10, Mısra 54*).
[*hədimini, -i, -n, -i]*

h’āh: *İster....ister anlamında bağlaç.*

Mən özīm billəm nəyəm sən Zū’ini ey şeyh-i şəhr
H’āh bir ‘āqil həyāl et **h’āh** bir dīvānə dut (*Gazel 33, Mısra 10*).
[*h’āh,]*

Mən özīm billəm nəyəm sən Zū’ini ey şeyh-i şəhr

H’āh bir ‘āqil həyāl et **h’āh** bir dīvānə dut (*Gazel 33, Mısra 10*).
[*h’āh,]*

hāk: *Toprak.*

Təmām ‘ömür hət ü **hāk** u zülufədür həvəsün
Köñül həyā elə bu nāmə-i siyāhundan (*Gazel 185, Mısra 3*).
[*hāk,]*

Dərd-i şərāb-ı humda Fəlātün gubārıdır
Dövrən nə **hāk** gör gətürüb rüzgārınə (*Gazel 207, Mısra 12*).
[*hāk,]*

Hər zərrə **hāk** bir şənəmün al yuvaqidır
Fəş-i rəh olmuş imdikinün rəh-kənārınə (*Gazel 207, Mısra 15*).
[*hāk,]*

Topraqə döndürüb neçə yüz min pərivəşi
Hākından imdi gül bitüb oşşar ‘izārınə (*Gazel 207, Mısra 10*).
[*hākından, -ı, -n, -dan]*

Āhır çürir **hākda** pāy-māl-i həlq olur
Bu təmtəraq ruf’ət-i cādan nə fā’idə (*Gazel 208, Mısra 15*).
[*hākda, -də]*

‘Ārizündən nūr oğurlar mərdüm-i çeşmim onı
Hāk tək ol həlqə-i zülf içrə sal zindānə dut (*Gazel 33, Mısra 6*).
[*hāk,]*

haqq əhli: *Ehl-i Hak. Gerçəge uygun inanç, hüküm ve düşünceleri benimseyenler. İman, İslamiyet ve Hak yolunda olan. Hak mezhebine olan. Hakka, hakikata vasıl olmuş olan.*

Hāk əhli ilə olmaqə h’oşdur baña cəhīm
Getməm bularlə rövzə-i rizvānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 19*).
[*haqq əhli,]*

hākī: *Toprak.*

Bu **hākī**-rəh ki üstündə gəzərsən çoh fəhərətə
Təşəvvür eylə hər bir məsti bir Kāvūs bir Cəmdür (*Gazel 41, Mısra 9*).
[*hākī,]*

hāk-i dər *Ayağının, kapının tozu.*

Şəbə yetür mən-i dil-həstədən dürüd u səlām
Ədəblə **hāk-ı dərindən** öpüb qılım ikrām (*Gazel 129, Mısra 2*).
[*hāk-ı dərindən, -i, -n, -dən]*

Eyləməz meyl-i behişt üftadə-i **hāk-i dərün**
Sākin-i künc-i gəməün seyr-i gülüstān istəmər (*Tahmis 3, Mısra 9*).
[*hāk-ı dərün, -ün]*

hāk-ı pāyun şədqəsi başım: *Başım ayağının tozuna feda/sadaka.*

Əgər cāndur təmənnā **hāk-ı pāyun şədqəsi başım**
Nə yüzdəndür bəyān et hātiründə nə gubārın var (*Gazel 46, Mısra 3*).
[*hāk-ı pāyun şədqəsi başım, -ım]*

hāk-ı pāy: *Ayağının tozu.*

Bu idi doğrı söz kim ‘ərz olundu **hāk-ı pāyunda**
Əgərçi şā’irəm mən dəhrdə yüz min yalanım [var] (*Kaside 7, Mısra 35*).
[*hāk-ı pāyunda, -un, -də]*

hāk-ı rəh: *Yolunun, ayağının toprağı.*

‘Āşiqlərin gözinə o şüh-ı sitəm-şi’ər
Hāk-ı rəh ilə çəkmək için tütüyə gəlüb (*Gazel 22, Mısra 8*).
[*hāk-ı rəh,]*

hākim: *Hükmeden, buyruğunu yürüten, hākimiyet kurmuş olan, egemen.*

Hakim olubdı mülk-i Süleymānə dīvlər
Bər-bād olubdı təht-i Süleymān u Hātəmī (*Gazel 243, Mısra 7*). [*hākīm, j*]

hakīm-i nūktədān: *Söz/şiir üstadları/yargıçları.*

Şərifə rəsmidür əş'ərdə Zü'ī ədə qılmaq
Ki bu qānūnı əvvəldə **hakīm-i nūktə-dān** qılmış (*Kaside 11, Mısra 30*). [*hakīm-i nūktədān, j*]

hakistər: *Kül.*

H' oşāo məhlə həm-bistər olduqum gecələr
Cəməli şəm'inə **hakistər** olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 2*). [*hakistər, j*]

Olur Zü'ī kimi Mūsā gəm-i 'eşqünlə **hakistər**
Əgər Sīnā-yı küyündə görə rüyün təcəllāsın (*Gazel 162, Mısra 9*). [*hakistər, j*]

İmdı bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Mə'rifət əhli cəhān çeşminə **hakistər** imiş (*Terci-bend 1, Mısra 6*). [*hakistər, j*]

hāl: *Ben.*

Hətt ü **hālun** rüy-i alundə durubdur vəchi var
Tā ki dīn-i 'āşiqə hər ləhzə rəhnə şalələr (*Gazel 48, Mısra 5*). [*hālun, -ün j*]

Çeşm ü zülf ü hətt ü **hāl** u rüy-i alun ey həbīb
Aldı bəndən 'əql ü hüş u şəbr ü āram u şəkīb (*Gazel 18, Mısra 1*). [*hāl, j*]

Nə **hālə** yetdi ləbim nə əlim qara zülfə
Nə sūd bəhtimizün qarəliqdə qisməti var (*Gazel 78, Mısra 5*). [*hālə, -ə j*]

hāl: *Oluş, buluş, surət, keyfiyyət. Durum, vəziyyət.*

Yohdur bu **hālə** vāqif olan Zü'ī hiç kəs
Gəlməz bu növ' gövhər-i əsrār kārına (*Gazel 207, Mısra 19*). [*hālə, -ə j*]

Dün 'əcz ilə soruşdım mən pīr-i 'əqldən
Bā'is nədür bu **hālə** bugün rüzgərdə (*Kaside 19, Mısra 14*). [*hālə, -ə j*]

Ol hālütün gədəliqi bir şəhriyār idi
Bu **hāl** ilə nə zövqi əgər hökm-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 12*). [*hāl, j*]

Zü'ī bilir ki **hāl** o dəm nə səyāğ idi
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 29*). [*hāl, j*]

Şəbr qıl Zü'ī pərişān **hālīvə** şükr eylə kim
Hiç iş sāmān tapar mı tā pərişān olmasa (*Gazel 14, Mısra 9*). [*hālīvə, -iv, -ə j*]

Fikr qilmə tapə tədbir ilə **hālun** təğyir
Dögi tədbir ilə iş hāmə-i təqdirdədür (*Gazel 75, Mısra 11*). [*hālun, -un j*]

Ol çeşm yanında demə dil-**hālını** ey zülf
Bimār sözün söləmə bimār yanında (*Gazel 186, Mısra 11*). [*hālını, -i, -n, -ı j*]

Sor **hālını** tərəhhiüm ilə kim əsirriñəm
Nə 'eybi gər təkəllüm edə şəh gədə ilə (*Gazel 213, Mısra 15*). [*hālını, -im, -ı j*]

Pəyām-ı yārə sən Tarı dəhi az eylə ihmāli
Şəbā küyündə dildārun nədür üfiādələr **hāl** (*Tahmis 1, Mısra 14*). [*hāl, -ı j*]

Həzārān lālə-ruh hər güşəsində yüz qəmər-təl'ət
Görüb bu **hāl**ı həsrətdən dil-i pür-hūnı dāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 6*). [*hāl, -ı j*]

Yā Rəb mənə bu **hāl** ilə hilqət nöçün etdün
Hər gündə nəşibim gəm ü möhnət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 1*). [*hāl, j*]

Çohdı dünyədə əgər şahib-i dövlət nə gərək
Hāl bilməz gözəli istəmər əhl-i 'işrət (*Kaside 5, Mısra 52*). [*hāl, j*]

Bu hālī fikr edəndə başımdan tütün çıxar
Püsida-püstə salur āhim odı şərār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 11*). [*hālī, -i j*]

Bir **hāl** ilə qalmaz bu şifət dövr-i zəməne
Ahr dəgişər gərdis-i dövrān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 13*). [*hāl, j*]

Bu **hāl** ilə nə fā'idə şah-ı cəhān olam (*Muhammes 1, Mısra 27*). [*hāl, j*]

Āsüdə **hāl** u şūr u həzārān sürür ilə
Qılsun rəvānə məskənüvə ol kərəm-şü'ār (*Kaside 9, Mısra 27*). [*hāl, j*]

'Ərz qıl **hālını** ol hān-ı 'əzīmü'ş-şānə
Ki 'ulūm u hünər ü fəzlədi şahib-miknət (*Kaside 5, Mısra 33*). [*hālını, -iv, -ı j*]

O növ' ilə qılıb pā-māl-i dərd ü gəm mənə gərdün
Görənlər **hālını** çərhiün əlindən əl-əmān qılmış (*Kaside 11, Mısra 12*). [*hālını, -im, -ı j*]

Keçür bəhār ilə 'ömrüm 'əbəş yərə bī-cā
Bu **hāldə** bizi qoyma ilāhi yet dədə (*Kaside 18, Mısra 14*). [*hāldə, -də j*]

Kim qalubdur Zü'ī-i bī-hānmān
Hānlər arasındədi **hāl**ı yaman (*Mesnevi 5, Mısra 80*). [*hāl, -ı j*]

Şərh etməgə **hālımə** müvāfiq
Bağ dərdimə nə məqāmə çatdım (*Mesnevi 7, Mısra 57*). [*hālımə, -im, -ə j*]

Var yoqum u yohluqum kim anlar
Kim **hālımdan** olur həbərdār (*Mesnevi 8, Mısra 34*). [*hālımdan, -im, -dan j*]

Gecə günüz keçinürdi nəşāt ilə **hālım**
Nə fikr-i rövzə nə bīm-i 'əzāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 11*). [*hālım, -im j*]

Gecə günüz keçinürdi nəşāt ilə **hālım**
Nə fikr-i rövzə nə bīm-i 'əzāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 11*). [*hālım, -im j*]

Zülf ü ruhsārı həvāsı ilə h' oşdu **hālım**
Getcəgin rüz u şəbim leyl ü nəhārim getdi (*Gazel 248, Mısra 5*). [*hālım, -im j*]

Əgərçi h' oşdu **hālım** gürbət içrə
Vücüdumdur sələmət şəhhet içrə (*Mesnevi 12, Mısra 15*). [*hālım, -im j*]

Qoyma keçə hicrində gəm ü dərd ilə **hālım**
Öldür mənə məhsüb elə qurbānə 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 11*). [*hālım, -im j*]

Verməzdim 'elmə mazi vü müstəqbel **hālımı**
Mən də zər ilə doldurur idim çuvālını (*Muhammes 2, Mısra 21*). [*hālımı, -im, -ı j*]

Hälindən əhiz edirdi köñül mürği dənəni
Ol gül üzündə türmə-i tərərə şənəni (*Müseddes 1, Mısra 27*).
[*hālindən, -in, -dan*]

H' oş ol kəs **hālınə** kim heyrdə hərc eyləyüb getdi
Cəhəndə qoymadı Nüsrəvən tək nāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 7*). [*hālınə, -i, -n, -ə*]

Eləyürsən hamunun **hālınə** lütf ilə nəzər
Bir mənim də dəhi bu 'ərzimə baq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 5*). [*hālınə, -i, -n, -ə*]

Bu **hələcən** qəşidəməzə çatmayub şıla
Qoymaq nədəndi Zü'ni sən muncə intizār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 15*). [*hələcən, -əcən*]

hāl əhli: *Bir mənəvi derecenin tecellisini və zevkini rühunda hissedən(ler), sözdə kalmayıp mənəviyyət zevkini, ilāhi tecelliləri və vahdet neşesini bizzat yaşayan(lar), vecd sāhipleri, hakikat ehli. Seyr-i sülük yolunda olan, amelleri və bilgiyi geliştirme, güzelleştirme çabasında olanlar..*

Cən fədādür olə hər buq'ədə **hāl əhli** əgər
Qıl ü qāl əhlinə lāzım açə bār-ı nəhvət (*Kaside 5, Mısra 47*).
[*hāl əhli,*]

Həl-i dərd etməyə **hāl əhli** gərək 'arif-i vəqt
Əmr-i müşkil keçər ol yerdə ki cəhil yeridür (*Gazel 49, Mısra 5*). [*hāl əhli,*]

Nə zövqi hətirə **hāl əhli** olmasə yārun
Əgərçi həndə-i Yüsif hünərdə Rüstəmdür (*Gazel 80, Mısra 9*). [*hāl əhli,*]

Bəhār odur ki olub cīb ü cām mālāmāl
Bizimlə şöhbətə **hāl əhli** hər nə var gələydi (*Gazel 235, Mısra 8*). [*hāl əhli,*]

hālə: *Bu zamāna kadar, daha, henüz, şimdi bile, hələ.*

Düzəh içində qalmış idim yüz 'əz[ā]b ilə
Hālā behiştə rövzə-i rızvānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 44*). [*hālā,*]

Əzəldə istər idim vəşlini vəli **hālā**
Nüvid-i qətl veren bir pəyāmə müştəqam (*Gazel 142, Mısra 7*). [*hālā,*]

hālāl: *Helal, sakıncası olmayan.*

Hālāl etmiş bizə cām-ı şərābı pīr-i mey-hānə
Həbībim vā'iz-i hüd-bīn-kəlam ilə hərəm olmaz (*Gazel 93, Mısra 9*). [*hālāl,*]

Bahmamaq zāhid sözünə mey ayağın sāqīdən
Gülşən içrə gər **hālāl** u gər hərəm almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 4*). [*hālāl,*]

Bu rövşən əmrə zāhid **hālāl** edüb qanım
Nöçün ki 'ərizivə āyət-i Hüdā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 9*). [*hālāl,*]

hālāt: *Həllər, durumlar.*

Ey h' oş ol gün ki köñüldə yoh idi bir möhnət
H' oşca **hālāt** ilə əsüdəvār idim rāhət (*Kaside 5, Mısra 2*).
[*hālāt,*]

hālī: *Boş, her şeyden arınmış.*

Cām u cīb ü kīsə **hālī** Zü'ni bī-çərə tək
Cām-ı bədə vəşl-i sādə bī-bəhā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 13*). [*hālī,*]

Kīsə **hālīdür** bəhār əyyāmı artar möhnətim
Mövc urar dəryā-yı dildə min təmənnələr genə (*Gazel 217, Mısra 11*). [*hālīdür, -dür*]

Növ-bəhārın yohdı zövqi cām u cīb **hālīyə**
Rəhn-i cām-ı mey olub çolh cübbə çuğalar genə (*Gazel 217, Mısra 13*). [*hālīyə, -y, -ə*]

Cām-ı 'eyşim olacaqmış belə meydən **hālī**
Sāğər-i 'işrəti geyrün dolacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 5*). [*hālī,*]

Bu 'ərşə qalmıy **hālī** hərifdən yā Rəb
Gəlib gedübsə də ol şəh-süvār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 7*). [*hālī,*]

'Əlim u 'arif ü şā'ir qurı söz timsālī
Vāy o şəhşə ki cibi püldən olsun **hālī** (*Terci-bend 1, Mısra 39*). [*hālī,*]

Kīsə **hālī** olanda dirhəmdən
Görməz idük nə güşşə nə gəmdən (*Mesnevi 2, Mısra 17*).
[*hālī,*]

Meydān-ı 'eşq **hālīdi** yoh bir nəfər hərif
Nə bir dil-əvərə sər ü sərdār qalmaq (*Gazel 253, Mısra 5*).
[*hālīdi, -di*]

Hālīdi kīsəm zər ilə sīmdən
Hāşil olmaz bir qəpik hiç kimdən (*Mesnevi 5, Mısra 81*).
[*hālīdi, -di*]

Kimün yā Rəb dönübdür mən kimi 'ələmdə iqbālī
Olubdur ərzü cāmı şərāb-ı vəşldən **hālī** (*Tahmis 1, Mısra 12*).
[*hālī,*]

hāl-ı dil-i dīvānə: *Deli gönlün vəziyeti/durumu.*

Yohdı bir kimsədə **hāl-ı dil-i dīvānəmizə**
Bir 'ələc eyləyübən kārımə versün əncām (*Kaside 13, Mısra 21*). [*hāl-ı dil-i dīvānəmizə, -ə*]

hāl-i dil: *Gönlü hali, durumu.*

Nə lāzımdır şəb-i hicrān ara **hāl-i** dilim sormağ
Bilürsən rövşən olmaz 'āşiqün bəzmi çirāğ ilə (*Gazel 216, Mısra 5*). [*hāl-i dilim, -im*]

Hāl-i dilimi çəküb bəyānə
Çün güşşə sirāyət etdi cānə (*Mesnevi 8, Mısra 11*). [*hāl-i dilimi, -im, -i*]

hālī həyāl: *(Sevgilinin) Beninin hayali.*

Zülfı həvāsı ilə basır qara gecələr
Hālī həyālī ilə günüm həm qara keçər (*Gazel 51, Mısra 6*).
[*hālī həyālī,*]

hāl -i mehr: *Güneş beni.*

Qaldım o **hāl-i mehr**i ilə küfrdə əsir
Düşdim o çin-zülfün ucundan hətəlarə (*Gazel 201, Mısra 3*).
[*hāl-i mehr, -i*]

hāl-i mə'nā: *Batını tutum, ruhsal davranış.*

Əgərçi şürətə təğyir geyr-i mümkündür
Vəli təğayyüri mümkündi **hāl-i mə'nānı** (*Kaside 23, Mısra 32*). [*hāl-i mə'nānı, -n, -i*]

hāl-i nəz'ə: *Can çekişir halde.*

Odur ki millət-i İslām olubdı yüz firqə
Gedüb o qüvvə qalub **hāl-i nəz'ədə** cānı (*Kaside 23, Mısra 86*). [*hāl-i nəz'ədə, -ə, -də*]

hāl-i ruh: *Yüzdeki ben.*

Dəğ-bər-dəğ qoyur **hāl-i ruhi** sənəm ara
Düşcəğin hātirə ol lələ-‘izārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 7*).
[*hāl-i ruhi, -i*]

hāl-i siyāh: *Siyah ben.*

Sölədim ey sərv dut çeşm-i üzə mənzil dedi
Məskən etmək mümkün olmaz bəhr-i ‘ümmān üstünə (*Gazel 203, Mısra 6*). [*hāl-i siyāh,]*

Bah gör nə növ’ saldı qara günlərə könlül
Hāl-i siyāh u gisū-yı ‘anbər-fəşān məni (*Gazel 227, Mısra 8*).
[*hāl-i siyāh,]*

Kənār-ı Zəməzəm-i lə‘l-i ləbündə **hāl-i siyāh**
Durubdi Kə‘bə-i ruhsārını ziyarət edə (*Gazel 60, Mısra 5*).
[*hāl-i siyāh,]*

Hāl-i siyāhün türre-i tarrār yanında
Əfsüngər-i Hindüdi yaqın mār yanında (*Gazel 186, Mısra 1*).
[*hāl-i siyāhün, -ün*]

hāl-i sultān: *İlim, sanat vb. bir alanın en büyüünün, en yücəsinin durumu.*

Necə Firdovsī-i həkīm-i cəhān
Hāl-i sultānı eyləyübdü ‘əyān (*Mesnevi 2, Mısra 26*). [*hāl-i sultānı, -i*]

hāl-i təbī‘ət: *Yaratılış hali, huy, tabiat.*

Sən qoymısən hər kimsədə bir **hāl-i təbī‘ət**
Nərə necə sölərsən [o] hürqət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 35*). [*hāl-i təbī‘ət,]*

hāl-i zār: *İnleyen durum/vaziyet.*

Gedüb izhār elə ol sərvərə **hāl-i zārın**
Tā kifayət edə hər nəhv saña olsa mərām (*Kaside 13, Mısra 27*). [*hāl-i zārın, -un*]

hālid: *Bəki, daim. hālidən: Hālid olaraq, olduğu haldə. Cəm‘i: hālidün, hālidin.*

Beytül‘l-həcər təvāfin edə gərçi həcılar
Dil **hālidün** ziyarətinə müstəmənd olub (*Gazel 24, Mısra 12*).
[*hālidün, -ün*]

hāliq: *Allah, Yaratən.*

Çü kimsə bilmədi **Hāliq** iradəsin hərgiz
Sən imdi bī-hüdə çün ü çərānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 11*).
[*hāliq,]*

Hāliq çü bir şey‘ə dögi möhtac həlqdən
Nə sirr var bu hılqət-i əşyadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 3*).
[*hāliq,]*

Baňa hər nə bələ gəlsə gəltür könlümdən ey **Hāliq**
Gözəllər hicrinə yansun görüm bundan bəter könlüm (*Gazel 143, Mısra 3*). [*hāliq,]*

Bir zəməh h‘oş keçməyür hicrən əlindən cən için
Güyyə **Hāliq** yaratmışdır məni hicrən için (*Gazel 152, Mısra 2*). [*hāliq,]*

Sənsən bu cəhān Hāliqi məhlūq təməmi
Hər şəhşdə bir rəng ilə fīnət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 31*). [*hāliqi, -i*]

Həlqün nə növ’ qüdrəti tərifün eyləsün

Hāliq deyübdü mədhüvə çün həl ətā ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 36*). [*hāliq,]*

‘İzzət-i dövləti dā‘imī qılsun **Hāliq**
Çünkü ‘āləm sənə hər gündə şənā-h‘ān oldı (*Kaside 17, Mısra 29*). [*hāliq,]*

O qüvvələr ki bənī ādəmə verib **Hāliq**
O gücdə eyləməyüb həlq hıç bir cānı (*Kaside 23, Mısra 27*).
[*hāliq,]*

Sıdq ü ihlās ilə hər şübh ü məsā **Hāliqdən**
Rüz u şəb ‘işrət ilə cānıvı saq istəyürəm (*Kıt‘a 2, Mısra 3*).
[*hāliqdən, -dən*]

Hāliqi dəhi rəsulu‘llāhi inşəfdi kim
Nəfsdən ötri özündən belə bızār edəsən (*Kıt‘a-ı Kebir 3, Mısra 17*). [*hāliqi, -i*]

Həmīşə hātirivi **Hāliq** eyləsün məmnün
Cəlāl u dövləti ‘ömrüvi həm dəhi əfzün (*Mesnevi 14, Mısra 17*). [*hāliq,]*

Tərk edüb mərifəti pülə olublar şā‘iq
Nə gərək ‘elm hələ‘iq pülə sölər **Hāliq** (*Terci-bend 1, Mısra 29*). [*hāliq,]*

Zərə **Hāliq** deyürlər sahlayurlar çoh ‘əziz anı
Verüblər dīn evin bu küfr ilə tārəc-ı nə‘məyə (*Gazel 212, Mısra 9*). [*hāliq,]*

hāliq-i dāvər: *Adil Allah.*

Belə ki səni həlq eləyüb Hāliq-i dāvər
Gər görsə yüzün min yüz zāhid-müztər (*Muhammes 4, Mısra 5*). [*hāliq-i dāvər,]*

hāliqü‘l-əşya: *Yaratılmış eşyalar.*

Nə növ’ hılqət edübdürsə **hāliqü‘l-əşya**
Muħāldur onə ey dil təgəyyür imkānı (*Kaside 23, Mısra 21*).
[*hāliqü‘l-əşya,]*

həlvā: *Helva tatlısı. Günümüzde Azərbaycan`da genelliklə ölürlərin arkasından təziyədə yapılır..*

Bular təməh öli molləsıdı yeyə **həlvā**
Nəinki dərs deyə hıkmət ü təbəbətdən (*Kaside 15, Mısra 74*).
[*həlvā,]*

hələt: *Hal, nitelik, keyfiyet.*

Hər şey‘ün öz ziddi ilə **hələti** təşbış olur
Ləzzət-i vüslət olur mu dərd-i hicrən olmasa (*Gazel 14, Mısra 5*). [*hələti, -i*]

Bu məs‘ələdə yüz min ‘ārifdi mə‘əttəl
Bir kimsənə bilməz ki bu **hələt** nə içündür (*Gazel 68, Mısra 12*). [*hələt,]*

Nə şahinsən nə bülbül nə həzār-āhəng nə şulşul
Tuyurun **hələtindən** səndə yoh bir şey‘ ‘əyān Şāhın (*Gazel 171, Mısra 18*). [*hələtindən, -i, -n, -dən*]

Yā Rəb niyə dövrən belə bī-pā vü sər oldı
Vəz‘i dolanub **hələti** bəddən bəter oldı (*Gazel 239, Mısra 2*).
[*hələti, -i*]

Mütəfəkkir belə həyrətdə idim kim nə-gəh
Mülhəm-i geybī nidə etdi nədür bu **hələt** (*Kaside 5, Mısra 30*). [*hələt,]*

Dedi ey Zü‘t-i bī-çərə nədür bu **hələt**
‘Ərz qıldım ki soyuqdan yetüşüb bir əzār (*Kaside 6, Mısra 21*). [*hələt,]*

Durub ayağa qocə **hələt** ilə sə'y qılıb
Ümüd Kə'bəsinə cənlə rəh-sipər oldım (*Kaside 12, Mısra 19*).
[*hələt,]*

Hədişu mən sələmə'l-müslimün min yədihi
'Öyən edübdü müsəlmənliqi bu **hələtdən** (*Kaside 15, Mısra 40*). [*hələtdən, -dən]*

Nə qədri vəşf eləsəm **hələtin** bu bəzmün mən
Bürüz-ı 'əcz edər əhirdə qüvvə-i əzmən (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 33*). [*hələtin, -i, -n]*

Olse hər kəsde səhəvət özi ol **hələtdür**
Olmasa gər hünəri neylüm adı Rüstəmdür (*Mesnevi 6, Mısra 39*). [*hələtdür, -dür]*

'ərifə mazi vü müstəqbeli ilhām eylər
Geybdə məhfi olan **hələti** i'lām eylər (*Mesnevi 9, Mısra 8*).
[*hələti, -i]*

Pirənəliqdə çün kişinün yoh o **hələti**
Çoh məclisə oturmaqə olmaz ləyqəti (*Muhammes 1, Mısra 13*). [*hələti, -i]*

Fikr edirdim ki nə növ' ilə sər-əncām qılaq
Tā ki tapsun bu pozuğ **hələtim** ol işdə nizām (*Kaside 13, Mısra 18*). [*hələtim, -im]*

hələt-i cəmsid ilə hüşəngün: *Huşəng ve Cəmsid'in nitelikleri.*

Hələt-i Cəmsid ilə Hüşəngün
Tür-ı Firidün ilə Pəşəngün (*Mesnevi 5, Mısra 5*). [*hələt-i cəmsid ilə hüşəngün,]*

hələt-i həyāt: *Canlılıq halində, yaşarken.*

Həm **hələt-i həyātdə** həm vəqt-i mərkdə
Ləzımdı bu cəhəndə olan cümlə kərdə (*Kaside 19, Mısra 25*).
[*hələt-i həyātdə, -də]*

hələt-i iskəndər ü cəmsid ü cəm: *Cem, Cəmsit ve İskender'in hali, durumu.*

Biləsən **hələt-i İskəndər ü Cəmsid ü Cəmi**
Dövlət-i fānı için çəkməyəsən dərd ü gəmi (*Mesnevi 15, Mısra 17*). [*hələt-i iskəndər ü cəmsid ü cəmi, -i]*

hələt-i zəhhāk: *Dahhak'ın nitelikleri.*

Əvvəl edim **hələt-i Zəhhāki** yād
Sitməgər ü zālīm ü bī-bāki yād (*Mesnevi 5, Mısra 9*). [*hələt-i zəhhāki, -i]*

hələt-i əhbāb: *Arkadaşların hali, durumu.*

Məqām-ı mehr ü məhəbbətdə rəsm-i dīrindür
Həmişə **hələt-i əhbābi** qılmaq istifhām (*Gazel 129, Mısra 24*). [*hələt-i əhbābi, -i]*

ham: *Eğri, bükülmüş.*

Lələ pəjmürdə şənübər **ham** olur ey gül-rü
Qədəm-i lütfün əgər tər'i gülüstānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 5*). [*ham,]*

Lə'lün həvəsində **hamı** cən verməgə qaçdı
Bu 'ərsədə ey yār vəfədār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 13*).
[*hamı, -ı]*

ham: *Eğri, bükülmüş, yay biçimində, kemerli.*

Firəq-ı möhnəti **Ham** qılsa qamətin nə 'əcəb

Əlində tūrrə-i dildərdən 'əşəsi olə (*Gazel 10, Mısra 3*). [*ham,]*

Ham-qədim bir çəng olub cən-riştəsi ol çəngə tār
Tā ki oldım mən zə'if ol tār-ı gisüdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 3*). [*ham,]*

Fələgün qamətini yā ki hilālun qəddin
Ham edən zülfidi ol mähvəşün yā qaşı (*Gazel 247, Mısra 4*).
[*ham,]*

ham ham: *Büklüm büklüm.*

Qurban olum ol nərgis-i fəttānə 'Əleykən
Ham ham tökülən zülf-i pərişānə 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 2*). [*ham ham,]*

hamān: *Derhal, hemen, her zaman; Göz önünde olmayan ve yā uzakta olan bir şeyi ve yā kişiyi göstermək için kullanılan kelimedir.*

Yoh Zū'ī tək bahār-ı belāyə gərīq olan
Əfsūs o dəm ki çərḥ bāña **hamān** qulām idi (*Muhammes 2, Mısra 28*). [*hamān,]*

hamı: *Hep, hepsi, her, hem, herkes.*

Qalusən mən kimi āvārə cəhān kārında
Ey deyəm kimsə ki işlər **hamı** tədbirdədür (*Gazel 75, Mısra 10*). [*hamı,]*

Nə güldə səfā nə mey-i gül-gündə əşər var
Bilməm nədi bā'is **hamı** əşyadə kədr var (*Gazel 42, Mısra 2*). [*hamı,]*

Yā Rəb nə olubdur səbəbi kim bu zəməndə
İnsən arasında **hamı** millətdə hətər var (*Gazel 42, Mısra 16*).
[*hamı,]*

Ədyən mühtəlif **hamı** əhl-i savāddur
Yüzdən birində bizdə kitəbət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 3*). [*hamı,]*

Dahmədür çün yerün əhirdə yohə səbr elə
Təq-ı Kirsā hani 'āləm **hamı** vīrən oləcəq (*Gazel 113, Mısra 18*). [*hamı,]*

Nəyi artuqdı vücūdında Firəngün səndən
Əl ayağ qaş u göz ilə **hamı** şeydə tənsən (*Mesnevi 9, Mısra 70*). [*hamı,]*

Bī-dəlīl etməsün sözim bəvər
Hamı ə'māl-i həyrün oldı hədər (*Mesnevi 11, Mısra 58*).
[*hamı,]*

Gəm ləkəd kübi cəfā təpdaqı bu Zū'i-i zār
Ehtiyac anləsalar nifrət edüb **hamı** qaçar (*Terci-bend 1, Mısra 44*). [*hamı,]*

ham-ı zülf: *Saç kıvrımı.*

'Əql ü cən pīç ü **ham-ı zülf**də sər-gördəndür
Yüz ağır açsə də şənə belə müşkil olı həll (*Gazel 126, Mısra 13*). [*ham-ı zülf, -də]*

ham-i əbrü: *Eğri, kavisli saç.*

Zəhidā bircə götür güşə-i mehrəbdən ol
Elə bu mähə nəzər ol **ham-i əbrülərə** baḥ (*Gazel 35, Mısra 8*). [*ham-i əbrülərə, -lər, -ə]*

hamısı: *Hepsi.*

Rüz u şəb birdi bāña gəyd u sələsil içərə

Mürğ-i dil tã **hamısı** zülf ü ruh-ı yārə düşüb (*Gazel 17, Mısra 8*). [*hamısı,]*

hamu: *Kamu, bütün, herkes.*

Eləstün bāqī Hüdā şövkət-i şān ilə səni
Çünki səndən **hamuyə** şövkət ilə şān oldı (*Kaside 17, Mısra 28*). [*hamuyə, -y, -ə]*

Gər bağludı təqdīr-i qəzāyə hamu işlər
Bī-cā yerə bu sə'y bu zillət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 3*). [*hamu,]*

Hər kiməsənün kim olə cāmī Cəmi neylər
‘Āləm **hamusı** cāmdədür ‘āləmi neylər (*Gazel 69, Mısra 2*). [*hamusı, -s, -ı]*

Keçür həmişə gəm-i hier ü dərd-i gürbət ilə
N’olurdı belə keçən ‘ömr **hamudan** kəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 12*). [*hamudan, -dan]*

Eləyürsən **hamunun** hālınə lütf ilə nəzər
Bir mənim də dəhi bu ‘ərziyə bəq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 5*). [*hamunun, -n, -un]*

Təşəvvür eyləməyürlər ki muncə əşyānı
Tapubdılar **hamusın** dərs-i bəhş-i hikmət ilə (*Kaside 20, Mısra 20*). [*hamusın, -n]*

hāmə-i təqdīr: *Kalemin (kader kaleminin) idare etmesi.*

Fikr qılmə tapə tədbīr ilə hālun təğyīr
Dögi tədbīr ilə iş **hāmə-i təqdīrdədür** (*Gazel 75, Mısra 12*). [*hāmə-i təqdīrdədür, -də, -dür]*

hān: *Eski Türklerde Hakan da denen devlet reisi.*

Çəkməyürdük pül ilə məlun gəmin
Hān u māl u əhl-i ‘əyānün gəmin (*Mesnevi 4, Mısra 18*). [*han,]*

Hān o kəsdür ki həqiqətdə səhəvətlə olə
Mə’rifət şahibi vəqtində şüca’ətlə olə (*Mesnevi 6, Mısra 49*). [*han,]*

Bī-rūh cismdir o müqəvvādı bī-səbāt
Nə behcəti o ‘ömr ki ‘āləmdə **hān** olam (*Muhammes 1, Mısra 22*). [*han,]*

Qoymə çıxə cərhə dūd-ı āhım
Hānım şəhim ümidgāhım (*Mesnevi 7, Mısra 74*). [*hanım, -ım]*

Kim qalubdur Żū’i-bī-hānmān
Hānlar arasındədi hālı yaman (*Mesnevi 5, Mısra 80*). [*hanlar, -lar]*

Ğeyri **hānlar** bizə ‘əfā etməsə
Həl’ət-i dīnār ‘əfā etməsə (*Mesnevi 5, Mısra 87*). [*hanlar, -lar]*

Hər kəsün adını sultān qoyəsən **hān** deyəsən
Bir ad ilə o gedüb Rüşdə sultān olmaz (*Gazel 90, Mısra 5*). [*han,]*

Hān u bəg at kənd pül bəhş eylər idi şā’irə
Şāhsevən tək imdi çohdı adı hān hān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 15*). [*hān,]*

Hān u bəg at kənd pül bəhş eylər idi şā’irə
Şāhsevən tək imdi çohdı adı hān hān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 16*). [*hān,]*

Hān u bəg at kənd pül bəhş eylər idi şā’irə

Şāhsevən tək imdi çohdı adı **hān** hān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 16*). [*hān,]*

Cümlə əhlāqı həsən ismi Hüseyn **hān** ki Hüdā
Eyləyüb əhsən-i təqvīmdə zātın hılqət (*Kaside 5, Mısra 35*). [*hān,]*

Nə ‘āləm ü nə ‘ārif u nə **hān** u nə bəg var
N’oldı bularə muncə cəmə’ət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 13*). [*han,]*

Qurı ad ilə döğül **hān** u bəg ü mollālıq
Ləfz içün mə’ni gərək yohsə gəlür rüsvālıq (*Mesnevi 6, Mısra 43*). [*han,]*

Mə’rifət əhli səhā əhlinə **hān** sözlərlər
Kimə hər nəhvi-i hıfāb eyləsə cān sözlərlər (*Mesnevi 6, Mısra 51*). [*han,]*

Ey kərəm kāmı böyük **hān** məni sər-gərdānün
‘Ərzinə güş elə əltāflə bu nālānün (*Terci-bend 1, Mısra 1*). [*han,]*

Yohdı Şəmāhı buradə var vəlī
Şəmāhınun **hānlarınun** əfzəli (*Mesnevi 5, Mısra 66*). [*hanlarınun, -lar, -ı, -n, -un]*

Bī-həbərsən dedi yohsə nədi çārūn söləyüm
Yaz Hüseyn **hānə** elə mətləbüvi sən izhār (*Kaside 6, Mısra 28*). [*hanə, -ə]*

Hānlar səni istəyübdü mollā
Rūhānī umür içrə dārā (*Mesnevi 7, Mısra 33*). [*hanlar, -lar]*

Hānlar adını eşitcək ol dəm
Şövk ilə dedim ki həyr məqdəm (*Mesnevi 7, Mısra 37*). [*hanlar, -lar]*

Ey hān-ı ‘Əzīm-i şān Əmīrhān
Hānlar arasındə cān Əmīrhān (*Mesnevi 7, Mısra 12*). [*hānlar, -lar]*

hanı: *Nerede?*

Hanı Sikəndər ü Cəm hanı dövlət-i Qārūn
Təşəvvür eyle nədür bağı bu şövkət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 9*). [*hanı,]*

Hanı Şəmāhı ki yazam şe’rlər
Hər birinə bəzl edələr sīm ü zər (*Mesnevi 5, Mısra 59*). [*hanı,]*

Söle **hanı** Hātəmün vücutı
Bāqīdi vəlīk adı cūdı (*Mesnevi 8, Mısra 63*). [*hanı,]*

Hanı Sikəndər ü Cəm hanı dövlət-i Qārūn
Təşəvvür eyle nədür bağı bu şövkət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 9*). [*hanı,]*

Hanı o mehr-i məhəbbət ki var idi səndə
Sitəmgər olmışən imdi məgər zəmənə dönüb (*Gazel 25, Mısra 9*). [*hanı,]*

Hanı o şühlə məst-i şərāb olan günlər
Məhim piyālə meyim āftāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 1*). [*hanı,]*

Əlimdə şışə-i mey ol pəri baña təshīr
Hanı o dəm bu şifət səhīr olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 8*). [*hanı,]*

Hanı qədün kimi gülbündə istiqāmət ü nəz
Ləbün təkī sölə bir gönçənün tərāvəti var (*Gazel 78, Mısra 3*). [*hanı,]*

Ləbün təkı hanı bir göncədə tərāvət ü lütf
Qədün tək **hansı** səhī-sərvlər hürāmāndur (*Gazel 81, Mısra 7*). [*hanı,]*

Dağmədür çün yerün ağırdə yoğə səbr elə
Təq-ı Kısra **hanı** ‘ələm hamı vırān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 18*). [*hanı,]*

Hanı Cəm n’oldı Sikəndər fūrətı fəvt eyləmə
Ey dil-i dīvānə bunlardan nızām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 7*). [*hanı,]*

Ol mäh firāqı mənə yüz min gəm olubdur
Sāqī **hanı** gəm dəf’inə peymānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 8*). [*hanı,]*

Dutalum dəhrdə Cəmsīd ü Firīdün oldun
Hanı sölə nədi tə‘bīr belə bir rō‘yādən (*Gazel 173, Mısra 10*). [*hanı,]*

Hanı behiştə ol şüh tək rəfiq-i şəfiq
Ki mümiyā-yı fərəhdür qulüb-ı nā-şādə (*Gazel 206, Mısra 11*). [*hanı,]*

Hanı o gün ki o mäh-rüy mehrbānım idi
Ənīs-i məclis ü həm-bəzm-i həm-zəbānım idi (*Gazel 249, Mısra 1*). [*hanı,]*

Dövlət-i dünyāni cəm’ etdün deyək ağır nədür
Hanı İskəndər cəhāndə bāqī ‘izzət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 4*). [*hanı,]*

Var idi çoh üftādələrə əl dutan imdi
Hanı o şifət əhl-i mürüvvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 18*). [*hanı,]*

Hanı Bəhrām ü Sifəndār u Nərimān ilə Sām
Əsüb onlar tərəfə gör nə şifət şarşar-ı Sām (*Mesnevi 15, Mısra 19*). [*hanı,]*

Hanı Sikəndər ü Cəmsīd ü Bəhmən ü Dārā
Ki imdi topraqə dönmüş o nəzlu əbdāni (*Kaside 23, Mısra 3*). [*hanı,]*

Hanı o şühə məst-i şərāb olan günlər
Məhim piyalə meymīn āftāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 1*). [*hanı,]*

hān-ı qədim: *Eski han.*

Var idi mənim birəcə nəfər **hān-ı qədimim**
Bilməm nə olubdur o da əl-ān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 21*). [*hān-ı qədimim, -im]*

han-ı şirvān: *Şirvan’ın hanı.*

Gəlün bu məqāmə sölədüz siz
Hāfirdən edüb şora fərāmüş (*Mesnevi 7, Mısra 51*). [*han-ı şirvān,]*

hān-ı ‘əzim-i sən: *Şanı yüce han.*

Ey **hān-ı ‘Əzim-i sən** Əmīrhān
Hānlar arasındə cān Əmīrhān (*Gazel 136, Mısra 1*). [*han-ı ‘əzim-i sən,]*

Ey **hān-ı ‘Əzim-i sən** Əmīrhān
Hānlar arasındə cān Əmīrhān (*Mesnevi 7, Mısra 11*). [*hān-ı ‘əzim-i sən,]*

Ey mənim təc-ı sərim **hān-ı ‘əzimü’s-şānım**
Ramazāndur bu gərək bundə sən əzkār edəsən (*Kut’a-ı Kebir 3, Mısra 1*). [*han-ı ‘əzimü’s-şānım, -ım]*

‘Ərz qıl hālvı ol **hān-ı ‘əzimü’s-şānə**

Ki ‘ulūm u hünər ü fəzlədi şāhib-miknət (*Kaside 5, Mısra 33*). [*hān-i ‘əzimü’s-şānə, -ə]*

hansı: *Hangi?*

Hansı səhətdə eşitdim ki var ondə fəzil
Müşkilim həllinə dər-hāl çoh etdim sür‘ət (*Kaside 5, Mısra 17*). [*hansı,]*

Tənhā nə mən bələ vü gəm-i dərdəəm əsir
Hansı köñüldi lələ kimi dāğdār yoğ (*Gazel 38, Mısra 16*). [*hansı,]*

Zāhidün kibr ü riyādur ‘əməli bir nəzər et
Hansı əyətədi bu söz necə təğyirdədür (*Gazel 75, Mısra 8*). [*hansı,]*

Ləbün təkı hanı bir göncədə tərāvət ü lütf
Qədün tək **hansı** səhī-sərvlər hürāmāndur (*Gazel 81, Mısra 8*). [*hansı,]*

Cəfādān incinüb ey dil fəğānə gəlmə bülbül tək
O **hansı** güldi kim pīrāmənində hüşk-i hār olmaz (*Gazel 99, Mısra 8*). [*hansı,]*

Gözüm sitārə-fəşāndur bu güşşədən hər şəb
Ki **hansı** bürci edüb ol məhə məqām fələk (*Gazel 118, Mısra 6*). [*hansı,]*

Žü‘iyā zülf-i ‘arūs-ı sühənün zivərinə
Hansı şā‘ir sözidür şānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 12*). [*hansı,]*

Getdi ol qaşı hilālım dedi bir əyə gəlīm
Hansı aydur nə bilim tə ki tamāşāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 2*). [*hansı,]*

Cān özgə cism özgədi yā müttəhiddülər
Cān **hansı** cüzvdür tən ü ə‘zādə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 14*). [*hansı,]*

Sāğgal uzun qurşaqımı enni eyləmək
Hansındə hökm şādir olub dōrt kitābdan (*Gazel 178, Mısra 10*). [*hansındə, -n, -də]*

Könlüm aldı bilməyürəm **hansı** rəftārun sənün
Çəşm-i məhmūrun sənün yā zülf-i tərārūn sənün (*Gazel 179, Mısra 1*). [*hansı,]*

Hansı şirūn bənd edüb dil-mürğini ey hūr-liqā
Ya dəf [ü] tənbur yā kim nəgmə-i tārūn sənün (*Gazel 179, Mısra 5*). [*hansı,]*

Küfr-i zülfələdi imānun ilən zāhid kim
Hansı zāhiddi qalan şəhrdə imāni ilə (*Gazel 204, Mısra 10*). [*hansı,]*

Nə dīndür **hansı** məzhəbindü yā Rəb kim səhā əhlin
Səfāhət əhli derlər şāhib-i əhsān-ı ə‘tāyə (*Gazel 212, Mısra 13*). [*hansı,]*

Bilmürəm **hansı** zəbānlə saña şərh eyləyüm
O sitəmlər ki baña etdi yüzün hicrāni (*Gazel 250, Mısra 11*). [*hansı,]*

Tapson səbəb bu cəhl gedüb ‘elm gəlməyə
Hansı tərīqdür bu ‘ulūmun tərīqəti (*Kaside 2, Mısra 6*). [*hansı,]*

Mənim tək **hansı** kəsdür kim düşüb əhbābdən ayru
Mənim tək **hansı** bülbül tərək-i bağ u büstān qılmış (*Kaside 11, Mısra 5*). [*hansı,]*

Mənim tək **hansı** kəsdür kim düşüb əhbābdən ayru

Mənim tək **hansı** bülbul türk-i bağ u büstān qılmış (*Kaside 11, Mısra 6*). [*hansı, j*]

Mənim tək **hansı** 'āşiqdūr de tāq-ı əbrü-yı cānān
Hilālə döndürübdür qāmətin gəmdən kəməni qılmış (*Kaside 11, Mısra 7*). [*hansı, j*]

Sölə ki **hansı** kəs 'āləmdə tapdı rāhətliq
Belə şərərət ilə yā bu qətl ü sirqətdən (*Kaside 15, Mısra 21*). [*hansı, j*]

Cəhəndə əfzəl-i ə'māl **hansıdır** sölə
Buyurdi 'elmdür əfzəl tāmām-ı hīdmətdən (*Kaside 15, Mısra 51*). [*hansıdır, -dur j*]

Sölə ki **hansı** zəməndə var idi bir telefon
Yā teleqram vaqon kim gedir bu sür'ət ilə (*Kaside 20, Mısra 3*). [*hansı, j*]

'Əlim-i şā'irəm dərvīş ü fəqīr ü müzṭər
Hansı vəch ilə desən mən o sayāq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 14*). [*hansı, j*]

Hansı dil-bərdür ki öz 'uşşāqinə cövr etməyüb
Cövrədən āh etmə ey 'āşiq yaḥar könlüm deyüb (*Tahmis 3, Mısra 13*). [*hansı, j*]

hānmān: *Ev bark, ocak. Vücut, beden. Gönül.*

Nə Qudyal əhlīm imdi nə Şirvān əhli ey sərvər
Gərəz kim dār-ı dünyədə pərişān **hānmānım** var (*Kaside 7, Mısra 12*). [*hānmānım, -ım j*]

han-zadə: *Han soyundan gələn.*

İndi izhār eləyüm gəl nücəbə silsiləsin
Bəg ü **hān-zadə** vü cümlə ümərə silsiləsin (*Mesnevi 6, Mısra 34*). [*han-zadə, j*]

Çoḥı fəhr ilə deyürlər ki mənəm **hān-zadə**
Fikr qılmır 'urəfā bənd döğüldür adə (*Mesnevi 6, Mısra 35*). [*han-zadə, j*]

hānə: *Ev.*

Yüz min vücüdün eləmiş **hānəsin** hərəb
Əhirdə qılmısan onu dīvānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 15*). [*hānəsin, -si, -n j*]

Pozğundi Żü'i vəz'-i zəmənə qədimdən
Güyā ki **hānə** şahibi bu hānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 14*). [*hānə, j*]

Pozğundi Żü'i vəz'-i zəmənə qədimdən
Güyā ki hānə şahibi bu **hānədən** gedüb (*Gazel 28, Mısra 14*). [*hānədən, -dən j*]

Bilmək istərsən könlül gər hīkmət Əflātūn kimi
Çək ayağın bādəvəş ḥum içrə sən də **hānə** dut (*Gazel 33, Mısra 8*). [*hānə, j*]

Gəm çəkmə biyābān isə məskən sənə Żü'ī
Məcnūn olanə qā'idədür **hānə** tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 14*). [*hānə, j*]

Gəm dəfi hāşil olmadı cām u şərābdan
Rövşən olur mı **hānə** gecə āftābdan (*Gazel 178, Mısra 2*). [*hānə, j*]

Əgərçi Żü'ī kimi imdi **hānə** bərdüşam
Hoş ol ki meykədələr içrə hānəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 9*). [*hānə, j*]

Əgərçi Żü'ī kimi imdi hānə bərdüşam
Hoş ol ki meykədələr içrə **hānəmiz** var idi (*Gazel 236, Mısra*

10). [*hānəmiz, -miz j*]

Dünyədə **hānə** məscid ü mey-hānədür vəli
Olmub bizə nəşib iki hānənün biri (*Kit'a-ı Kebir 6, Mısra 3*). [*hānə, j*]

Dünyədə hānə məscid ü mey-hānədür vəli
Olmub bizə nəşib iki **hānənün** biri (*Kit'a-ı Kebir 6, Mısra 4*). [*hānənün, -n, -ün j*]

hānə-i şəbr: *Sabır evi.*

Aldı o Türk-i məst mənim iḥtiyārımı
Tārəc qıldı **hānə-i şəbr** ü qərarımı (*Gazel 228, Mısra 2*). [*hānə-i şəbr, j*]

hānə-i 'uşşāq: *Aşıkların evi, kalbi.*

İstəsən eyləyəsen **hānə-i 'uşşāqı** hərəb
Al ələ şānə çək ol zülf-i 'əbirāsāyə (*Gazel 194, Mısra 7*). [*hānə-i 'uşşāqı, -ı j*]

hānə-nişin ṭāli'-i bəd bəhrām: *Kötü kəder merih yıldızını ev yapacak.*

Edəcək **hānə-nişin ṭāli'-i bəd Bəhrāmı**
Bī-hünər Zāl gəlüb Rüstəm-i dəstān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 11*). [*hānə-nişin ṭāli'-i bəd bəhrāmı, -ı j*]

hāqāni: *Azərbaycanlı şair Hakani-i Şirvani (ö. 1199).*

Olaydı iḥtisān ilə Toğrul Tigin ağər
Hāqānilər gəlür genə dövrənə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 30*). [*hāqānilər, -lər j*]

hāqāni-i sāni: *İkinci Hakani (Şirvani).*

Şirvān içrə bu gün **Hāqāni-i sāni** mənəm
Seḥr-i şe'rimdən tāmām İrān u Tūrān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 7*). [*hāqāni-i sāni, j*]

hāqāni-i zəmənə: *Devrin Hakani'si.*

Hāqāni-i zəmənədi hər növ' şe'rdə
Feyz-i cəhānə gün kimidür iştihār ilə (*Kaside 21, Mısra 21*). [*hāqāni-i zəmənədi, -di j*]

haqq: *Hisse, pay, hak.*

Ey firāq ol yār göndərdi səni tək qanıma
Haqqıdır kim məndə 'eşq-i ləblərindən qanı var (*Gazel 54, Mısra 4*). [*haqqıdır, -dı, -r j*]

hār: *Hor, hakir, aşığı; Diken, çalı.*

Hər növ' cövr gər gələ şəbr eylə Żü'iyā
H'osdur o gül yolundə nə qədr olsa **hārliq** (*Gazel 111, Mısra 18*). [*hārliq, -lıq j*]

Olmasun bir növ-gülün gīsüsü sevdəsiylə **hār**
Cəm' edün āḥır pərişān bī-qərār olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 5*). [*hār, j*]

Gər var isə gözi vəli ə'mādi bāṭini
Bir fərq verməyür gül-i həmrāyə **hārdan** (*Gazel 176, Mısra 8*). [*hārdan, -dan j*]

Gül **hārə** ənis oldı vü həslər baña həmə-dəm
Əhirdə gözəl 'ömrimi gör hār u həs etdim (*Gazel 130, Mısra 7*). [*hārə, -ə j*]

Ey çərḥ bilmədim bu işün var imiş sənün
Sifründə şəhd lā'iqinə **hār** imiş sənün (*Muhammes 2, Mısra 14*). [*hār, j*]

Çeşmimdə **hārā** dönmüş idi gülşən-i cəmən
Bī-mə'rifət cəmə'ət əlində bī-tən-i mən (*Muhammes 3, Mısra 17*). [*hārə, -ə*]

Hār u mātəmkədədür çeşmimə bi'llāh əgər
Eləsəm gəşt-i gül ü seyr-i gülüstān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 3*). [*hār,]*

Cəfādan incinüb ey dil fəğānə gəlmə bülbul tək
O hansı güldi kim pīrāmənində hüşk-i **hār** olmaz (*Gazel 99, Mısra 8*). [*hār,]*

Olsun nəşibi dostuvun şīr ü şəhd ü nüş
Batsun gözinə düşməninün tīr ü nış ü **hār** (*Kaside 9, Mısra 36*). [*hār,]*

'Uryān edübdü nərgis-i bīmārı sər-nigün
Həm-dəm qılıbdı gör gül-i həmrānı **hār** ilə (*Kaside 21, Mısra 6*). [*hār,]*

Ver sāqī baña şərāb-ı gül-nār
Kim dövr-i fələk edüb məni **hār** (*Mesnevi 8, Mısra 2*). [*hār,]*

Günüm gecə gözümə **hār** gülsitān sənsiz
Bəhārım ey gül-i növ-hīz kədər-həzānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 7*). [*hār,]*

Hārə həm-dəm eləmişdür gül ü gülzārı məgər
Gül-i pəjmürdə qılıb pərvəriş-i **hār**ı olub (*Gazel 32, Mısra 3*). [*hārə, -lə*]

hār ilə has: *Çalı çırpı, çerçöp.*

Çoğ etmə həvəs rüynə ey cān u dil āhır
Sāziş eləməz **hār ilə has** nār yanındə (*Gazel 186, Mısra 6*). [*hār ilə has,]*

hār ol-: *Rezil olmak.*

Olubdı bağ-ı cəhāndən gül-i səhā məfqud
Odur ki mən kimi şā'ir bu növ' **hār oldum** (*Kaside 12, Mısra 8*). [*hār oldum, -dı, -m*]

Tərk qıldun Şəmāhı gülşənini
Gedüb āhır Muğānda **hār oldun** (*Kaside 16, Mısra 6*). [*hār oldun, -du, -n*]

h'ār qıl-: *Aşağılık, adi etmek, hor düşürmək.*

Kim lütfüqi şü'ār qılmə
Žü'ini nəzərdə **h'ār qılmə** (*Mesnevi 8, Mısra 26*). [*h'ār qılmə, -mə*]

hār ü hāşāk: *Diken ve çöp, çerçöp.*

Hār ü hāşāk u qarağan-ı Muğāndan qutarub
Gül-i gülzār-ı Şamāhīdə gülüstānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 5*). [*hār ü hāşāk,]*

hār u həs: *Çalı çırpı.*

Gül hārə ənīs oldı vü həslər baña həm-dəm
Āhirdə gözəl 'ömrimi gör **hār u həs** etdim (*Gazel 130, Mısra 8*). [*hār u həs,]*

hara: *Nere?*

Deyəcəkdür **haradan** gətədi bu qıl ü qāl
'Ālim u 'ārif ü şā'ir qurı söz timsālī (*Terci-bend 1, Mısra 37*). [*haradan, -dan*]

hara getdi: *Nerede? Noldu?*

Hələq eylər idi birbirinə mehr ü vəfālar

Ol mehr ü vəfā ilə şadāqət **hara getdi** (*Kaside 24, Mısra 6*). [*hara getdi, -dı*]

Var idi çoğ üftādələrə əl dutan imdi
Hanı o şifət əhl-i mürüvvət **hara getdi** (*Kaside 24, Mısra 18*). [*hara getdi,]*

Yā Rəb o qədim 'əşr o ləzzət **hara getdi**
Hələq içrə olan 'eyş ilə 'işrət **hara getdi** (*Kaside 24, Mısra 1*). [*hara getdi,]*

Yā Rəb o qədim 'əşr o ləzzət **hara getdi**
Hələq içrə olan 'eyş ilə 'işrət **hara getdi** (*Kaside 24, Mısra 2*). [*hara getdi,]*

Var idi mey-i nəbdə çoğ zövq ü şəfālar
Pəs ondə olan nəş'ə-i behcət **hara getdi** (*Kaside 24, Mısra 4*). [*hara getdi,]*

Gözlərdi təmām əhl-i cəhān həqq-i səlāmı
N'oldı o şadāqət o məhəbbət **hara getdi** (*Kaside 24, Mısra 8*). [*hara getdi,]*

Eylərlər idi cümlə 'ulüm əhlinə hörmət
Cövr etdi 'əfā batdı səhāvət **hara getdi** (*Kaside 24, Mısra 10*). [*hara getdi,]*

Yüzdən birinün yohdı bu ovqātdə fəhmi
'Elm ü ədəb ü fəhm ü fərāsət **hara getdi** (*Kaside 24, Mısra 12*). [*hara getdi,]*

Nə 'āləm ü nə 'ārif u nə hān u nə bəg var
N'oldı bularə muncə cəmə'ət **hara getdi** (*Kaside 24, Mısra 14*). [*hara getdi,]*

Yer gök elə onlardı cəhān ilə o dünyā
Keçmişdəki inşāf u mürüvvət **hara getdi** (*Kaside 24, Mısra 16*). [*hara getdi,]*

Zərdür bu cəhān əhlinə mə'būd-ı həqiqi
Allāh peyğəmbər o 'ibādət **hara getdi** (*Kaside 24, Mısra 20*). [*hara getdi,]*

Dünyā dolanub Žü'ī dönüb çərḥ-i cəfā-cü
Çoğ söləmə ol köhnə şər'i'ət **hara getdi** (*Kaside 24, Mısra 22*). [*hara getdi,]*

Var idi çoğ üftādələrə əl dutan imdi
Hanı o şifət əhl-i mürüvvət **hara getdi** (*Kaside 24, Mısra 18*). [*hara getdi,]*

harāb: *Harap olmuş, yıkılmış. Harabe, viran; Perişan, hüznü, kederli, gamlı.*

Yüz min vücudın eləmiş hənəsin **harāb**
Āhirdə qılmısan onı dīvānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 15*). [*harāb,]*

Nədəndi yā Rəb olub çərḥ-i kəc-mədār **harāb**
Düşüb şəfādan olub bağ u lālə-zār **harāb** (*Gazel 29, Mısra 1*). [*harāb,]*

Nədəndi yā Rəb olub çərḥ-i kəc-mədār **harāb**
Düşüb şəfādan olub bağ u lālə-zār **harāb** (*Gazel 29, Mısra 2*). [*harāb,]*

Nə bağlarda şəfā var nə meydə 'eyş ü nəşāt
Dönüb zəmənə olub dövr-i rüzgār **harāb** (*Gazel 29, Mısra 4*). [*harāb,]*

Keçən zəməndə əgər var idi bəhārdə zövq
Olubdı mövsim-i qışdan betər bəhār **harāb** (*Gazel 29, Mısra 6*). [*harāb,]*

Nə qədr güşə-i gülşəndə nəgmə-sāz edəsən

Gəlür qulağə mühəlîf nəvā-yı tār **harāb** (*Gazel 29, Mısra 8*).
[*harāb,]*

Segāh-ı 'işrətiyi pəncgāh elə şəb ü rüz
Hişār çəksön olur cümlə tārmar **harāb** (*Gazel 29, Mısra 10*).
[*harāb,]*

Qalub nə güldə nə gülşəndə bir nəşāt-əşəri
Olub tamām cəhān içrə hər nə var **harāb** (*Gazel 29, Mısra 12*). [i>harāb,]

Ya bu zəmənadə mə'düm olubdı zövq-i şəfā
Ya Zū'î səndə olub zövq-i 'eşq-i yār **harāb** (*Gazel 29, Mısra 14*). [i>harāb,]

'İmārət-i tənimi seyl-əbə vermişdi
Diyār-ı 'eşqdə yek-sər **harāb** olan günlər (*Gazel 62, Mısra 6*). [i>harāb,]

Harāb olaydı cəhān kəş bu fələk-i bər-bād
Mənim bu mollalıqə intihāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 15*).
[i>harāb,]

Dil oldı qönçə kimi həsrətünlə qan sənsiz
Bəhārım ey gül-i növ-rəstə çün **harāb** sənsiz (*Gazel 92, Mısra 2*). [i>harāb,]

N'oldı saña ki və'de-i mu'tadə gəlmədün
Qoydun bizi **harāb** bu bər-bādə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 2*). [i>harāb,]

Binā-yı dostluqım dutmamış nigārım ilə
Pozub **harāb** elədim çeşm-i əşkbārım ilə (*Gazel 191, Mısra 2*). [i>harāb,]

Diyār-ı hicrə seyl-i sitəmdən oldı **harāb**
Fəzā-yı vəşləd əbād gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 9*).
[i>harāb,]

Nə h'əşdur bir gözəl dil-bərlə həm-bəzm-i şərāb olmaq
Harāb-əbād-ı dünyədə içüb məst ü **harāb** olmaq (*Gazel 115, Mısra 2*). [i>harāb,]

'İmārət-i tənimi seyl-əbə vermişdi
Diyār-ı 'eşqdə yek-sər **harāb** olan günlər (*Gazel 65, Mısra 6*). [i>harāb,]

Harāb olaydı cəhān kəş bu fələk-i bər-bād
Mənim bu mollalıqə intihāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 15*).
[i>harāb,]

Ruḥ u zülfün həyālını könlüdə tē görüb etdim
Yəqīn bu sirri kim gənc ilə mār olı **harāb** içrə (*Gazel 188, Mısra 8*). [i>harāb,]

İstəsən eyləyəsən hənə-i 'uşşāqı **harāb**
Al ələ şənə çək ol zülf-i 'əbirāsāyə (*Gazel 194, Mısra 7*).
[i>harāb,]

'Eys ü 'işrət ilə çox vəqt keçürdüm ammā
İmdı bildim bu **harāb** necə gəm-h'ənə imiş (*Gazel 107, Mısra 4*). [i>harāb,]

Şikəstə könlümi cövrüylə eyləyür vīrān
Demir ki bir bu **harāb** mənim məqāmımdır (*Gazel 55, Mısra 6*). [i>harāb,]

Tələttuf eylə könlül şəhrin etgilən mə'mūr
Harābə qoymə kərəm qıl vilāyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 10*). [i>harāb,]

Bu necə şəm'di kim bəzmi pür-nür elədi
Bu **harāb**ə könlül eyvānını mə'mūr elədi (*Gazel 241, Mısra 2*). [i>harāb,]

Gāfil qəzādān əhırı günlərdə qismətim
Nār-ı səqər nişānı **harāb**ə muğān idi (*Gazel 242, Mısra 14*).
[i>harāb,]

N'etsünfəğānə Zū'î-i bī-çārə gəlməsün
Yoḥ bu **harāb**ə mülkdə bir yār u həm-dəmi (*Gazel 243, Mısra 10*). [i>harāb,]

harāb əbād-ı dünyā: *Harabiyetle dolu olan, yıkılmış dünya.*

Nə h'əşdur bir gözəl dil-bərlə həm-bəzm-i şərāb olmaq
Harāb-əbād-ı dünyādə içüb məst ü **harāb** olmaq (*Gazel 115, Mısra 2*). [i>harāb əbād-ı dünyāda, -də]

harābāt: *Meyhane, içki içilen yer.*

Nə rind-i lāubālī tək **harābāt** içrə zövqüm var
Nə zāhid tək ümīd-i hūld ü hūr u kövsərim yoḥdur (*Gazel 47, Mısra 9*). [i>harābāt,]

Ey şənəm zāhir elə Zū'î-i seydāyə yerün
Məscidə deyə **harābāt**ə kılısāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 14*).
[i>harābātə, -ə]

harābāt-ı dəhrdə: *Cihan meyhanəsi.*

Hüm-hənə-i cəhāndə **harābāt-ı dəhrdə**
Sər-məst-i 'eşq oləndədi çün hūş-yārlıq (*Gazel 111, Mısra 9*).
[i>harābāt-ı dəhrdə, -də]

harām: *Din kurallarına aykırı olan, dinî bakımdan yasak olan, helal karşısı; yasak.*

Sənsiz behişt-i 'ədni baña versələr məqām
Təsnīm ü Səlsəbil ilə Kövsər **harām** olur (*Gazel 77, Mısra 4*). [i>harām,]

Ləzzət-i qaydun **harām** oldı baña ey sərv kim
Sölməşdün ol əsiri bir gün əzād eyləmə (*Gazel 127, Mısra 9*). [i>harām,]

Dünyānı fikr edəndə gedir məgər zü'l-cəlal
Tər eyləsən **harāmı** tapulmır dəhi həlal (*Muhammes 3, Mısra 36*). [i>harāmı, -ı]

harām: *Din kurallarına aykırı olan, dini bakımdan yasak olan.*

Zāhid şərābı çox də **harām** etmə küfrdür
Çün bu sözünlə meykədə beytū'l-harām olur (*Gazel 77, Mısra 7*). [i>harām,]

Halāl etmiş bizə cām-ı şərābı pīr-i mey-hənə
Həbibim vā'iz-i hūd-bīn-kələm ilə **harām** olmaz (*Gazel 93, Mısra 10*). [i>harām,]

Bahmamaq zāhid sözinə mey ayağın sāqīdən
Gülşən içrə gər halāl u gər **harām** almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 4*). [i>harām,]

O bədələr ki içürsüz bu Zū'īdən ayru
Edə behişt şərābı kimi İlahi **harām** (*Gazel 129, Mısra 26*).
[i>harām,]

İçüb mey məst olub nəz ilə bir sər-h'əş-hurām ilə
Ki tē şəd sālə zāhid əl götürsün pārsalıqdan (*Gazel 151, Mısra 3*). [i>harām,]

Olsun **harām** bədə-i firdövs zāhidə
Mey içməgi **harām** deyə gər cavād ilə (*Gazel 193, Mısra 5*).
[i>harām,]

Olsun **harām** bədə-i firdövs zāhidə
Mey içməgi **harām** deyə gər cavād ilə (*Gazel 193, Mısra 6*).

[*harām*,]

Cəsəliq olmaqı istər məni çərḥ-i kəc-rov
Kı qılub ləzzət-i dünyanı baña cümlə **harām** (*Kaside 13, Mısra 16*). [*harām*,]

hardə: *Nerede?*

Bilmürəm məskənüvi **hardədi** tã var u yohım
Şərf edüb küyun ətrāfinə həm-sāyə gəlim (*Gazel 134, Mısra 9*). [*hardədi*, -di]

Hardə çatar məqsədə vādī-i həyrətdə gör
Şıd q ilə tã mürşidün dutmasə dāmānını (*Gazel 245, Mısra 13*). [*hardə*,]

Hardə olə ‘arīf-i zü’l-ehtidā
Çərḥ-i fəlek fəqrə qılır mübtələ (*Mesnevi 10, Mısra 19*). [*hardə*,]

hāric: *Dış, dışarı.*

Nə bir zāhiddür ancaq rāh-ı rəsm-i şər’dən **hāric**
Təmāmən gərqdür bu gəflət ü cəhl ilə dəryāyə (*Gazel 212, Mısra 5*). [*hāric*,]

harūf: *Kuzu, koyun yavrusu.*

Harābə mülki **harūf** u fūrūş əbā vü qəbā
Şərābə şərf elədük hər təvənəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 5*). [*harūf*,]

həs ilə ‘amm: *Seçkin kimseler ve halk, herkes.*

Dedi ey Zü’l-i gəm-dīdə həbərsizsənmiş
Ol hünər kani səhā mə’dəni kim **həs ilə ‘am** (*Kaside 13, Mısra 24*). [*həs ilə ‘amm*,]

hasār: *Taştan, tuğladan vb. örülen duvar, sedd.*

Bir vəqt olur ki imdikinün qədd ü qəmətin
Kərpik kəsüb qoyarlar o vəqtə **hasārına** (*Gazel 207, Mısra 18*). [*hasārına*, -i, -n, -ə]

həsıl: *Ortaya çıkan, türeyen, kar, kazanç.*

Nə dəm ki mərifət əhlilə h’oş keçər bi’llāh
Yüz il gər ‘ömrün olə **həsili** həmən dəmdür (*Gazel 80, Mısra 4*). [*həsili*, -i]

Zü’iyā ‘eşqün nə olə **həsili** vəcibdi çək
Ya sürürün yā nəşətin yā bələsın yā gəmin (*Gazel 156, Mısra 9*). [*həsili*, -i]

Fikr eylə dərsiz olu mı **həsıl** ‘elmlər
Tə’limsiz cəhəndə tapan yoh fərsəti (*Kaside 2, Mısra 7*). [*həsıl*,]

Təhşil-i ‘elmə mədrəsə məktəb gərəkdi tã
Övləd **həsıl** eyləyə ‘elm ilə hıkməti (*Kaside 2, Mısra 10*). [*həsıl*,]

Fələkdən güşşə dövrəndən bələdur **həsılim** hər gün
Məgər Həq şādıq-ı vürşidini məndən nihān qılmış (*Kaside 11, Mısra 9*). [*həsılim*, -im]

Nədəndi müzi-i heyvān tək tökürsən qan
Səna nə **həsıl** olur belə qətl ü ‘gərətdən (*Kaside 15, Mısra 18*). [*həsıl*,]

Ayağ yalın baş açuq mündəris məkənlərdə
Olur mu **həsıl** öyrədə fūnün hıkmətdən (*Kaside 15, Mısra 68*). [*həsıl*,]

Əhl-i ‘ürfān müşāhibim var idi

Həsıl idi nə mətləbim var idi (*Mesnevi 2, Mısra 14*). [*həsıl*,]

Pəs gözüm nürü gəlüb məktəbə ‘elm et **həsıl**
Oləsən məclis-i ‘ürfān əzizim vāşıl (*Mesnevi 9, Mısra 75*). [*həsıl*,]

Şürəti insān olandan umma ey dil mərifət
Mərifət **həsıl** olur mu zātı insān olmasa (*Gazel 14, Mısra 8*). [*həsıl*,]

Nə **həsıl** şe’rdən Zü’l-i nə nəf’i hıkmət-i ‘elmün
Bu sə’ət səhib-i zər hər hünər əhlindən ə’lādur (*Gazel 40, Mısra 13*). [*həsıl*,]

Hər ‘əşiqə kim lə’l-i ləbün vəslidi **həsıl**
Övrəng-i Süleymāni dəhi hātəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 3*). [*həsıl*,]

Vüsalı təşnəsidim eylədi sīrəb tığindən
Demün kim yārdan ‘uşşəqə **həsıl** hiç kām olmaz (*Gazel 93, Mısra 4*). [*həsıl*,]

Deyülübdür bizə bir rəməz-i ‘izə qālūdə
Bela olduqda nə **həsıl** bu gəm-i bi-cādən (*Gazel 173, Mısra 14*). [*həsıl*,]

Gəm dəf’i **həsıl** olmadı cām u şərābdan
Rövşən olur mı hənə gecə āftābdan (*Gazel 178, Mısra 1*). [*həsıl*,]

Nəqd-i firdövs-i bərīn **həsıl** qılub yüz sür ilə
Öyləşürlər rövzələrdə bədə-peymālar genə (*Gazel 217, Mısra 3*). [*həsıl*,]

Behişt-i ‘ədn **həsıl** oldı güyā
Dəhi qılmaz könlül firdövse pərvā (*Mesnevi 3, Mısra 23*). [*həsıl*,]

Anlayubdur çü ‘əqldür kāmıl
Pül ilən hər bir iş olur **həsıl** (*Mesnevi 11, Mısra 16*). [*həsıl*,]

Çün bilübdür bu zəhr-i mār dövlət
Şeytānə **həsıl** eyləyür cənnət (*Mesnevi 11, Mısra 22*). [*həsıl*,]

İmdi ki **həsıl** olubdur səna bu hıld-i bərīn
Qoymə ey nə-hələf əldən çihə bu mā’i ma’tin (*Mesnevi 15, Mısra 13*). [*həsıl*,]

Nə **həsıl** eyləmək gəflət mənim tək mübtələlardan
Kərəm qıl kəsmə səqı iltifātun bī-nəvālardan (*Tahmis 1, Mısra 3*). [*həsıl*,]

Nədən sölə görək ey bī-nəvā ümmid olur **həsıl**
Fələk dūr mehri zā’il yār gāfil ‘ömr müstə’cil (*Tahmis 1, Mısra 23*). [*həsıl*,]

Yəqin eyləmişəm imdi gāfil olduğunı
Fənāyə verdi firāqunlə **həsıl** olduğunı (*Tahmis 2, Mısra 18*). [*həsıl*,]

Bela olanda nöçün qoymayursən İslāmı
Ki **həsıl** eyləyə ‘elm-i nücūm u hey’ətdən (*Kaside 15, Mısra 56*). [*həsıl eyləyə*, -y, -ə]

Həlidi kīsəm zər ilə sīmdən
Həsıl olmaz bir qəpik hiç kimdən (*Mesnevi 5, Mısra 82*). [*həsıl olmaz*, -maz]

Sölə bu ‘elm nə tərız ilə pəs olur **həsıl**
Ki kāmıl ədəm edə bir o növ’ heyvānı (*Kaside 23, Mısra 47*). [*həsıl olur*, -ur]

Bu ‘elm mədrəsə məktəblər içrə **həsıl** olur

Mü'əllimi də gərək olsun 'elm-i 'ummānī (Kaside 23, Mısra 49). [həşil olur, -ur]

Dögi bir şüret-i şəhsiyyə ilə insənliq
'Elmlən **həşil olur** mərtəbə vü 'ürfənliq (Mesnevi 9, Mısra 20). [həşil olur, -ur]

həşivvət: Bir şeyə has nitelik, o nesnədə bulunan meziyet, kuvvet, tesir, hassa. Karakter, huy.

Üftədələr əlin dutuban bir şəfiq olan
Həşivvəti həlīm kəlāmı rəfiq olan (Muhammes 2, Mısra 26). [həşivvəti, -i]

Gər şüret-i insən görünən çoxdı vəli
Həşivvəti insən olan ədem kəmdür (Rübai 4, Mısra 4). [həşivvəti, -i]

Ayağə düşmək ilə qarə günüm ey Zü'ī
Cibilli **həşivvətidir** baña sirəyəti var (Gazel 78, Mısra 10). [həşivvətidir, -i, -dir]

Döğöldür **həşivvət** şəh-bəzə vəhşət rüz-i əvvəldən
Olub insən ilə ülfətdə də'im tev'əmān Şāhīn (Gazel 171, Mısra 13). [həşivvət,]

həşlət: Yaratılıştan gelen özellik, huy, tabiat.

Bəhşiş ü cüd u səhəvət sizə zātī **həşlət**
'Elm ü ədāb u hünər sizdə firāvān oldı (Kaside 17, Mısra 23). [həşlət,]

həşş u 'əmm: Herkes, seçkinler ve halktan kimseler.

Qoydı cəhān içrə neçə bəd-nizām
Ondan oldu rənce tēmām **həşş u 'əm** (Mesnevi 5, Mısra 12). [həşş u 'əmm,]

həşə: Hasse: duyu.

Qoymə bī-hüdə keçə 'ömr-i 'əziz ey nā-dān
Həşə bu vəqt-i gül ü mövsüm-i bağ u bustān (Mesnevi 15, Mısra 28). [həşə,]

həşəb: Kişinin kendine mahsus olan ve kendi hasletlerinden doğan değeri, asalet.

Həşəblə 'ələm-i hılqətdə çünki ə'lāsān
Odur səbəb ki 'Əlī isminə müsəmmāsān (Mesnevi 13, Mısra 7). [həşəblə, -lə]

həşəm: Bir kimsenin yanında bulunan adamları, maiyet.

Nədür həzā'inə yā təht ü təc mülk ü **həşəm**
Təşəvvür eylə bular cümlə möhnət ü gəmdür (Gazel 73, Mısra 3). [həşəm,]

hətif-i geybī: Gaybdan seslenir gibi haber veren melek. Gaipden seslenen.

Nā-gəhān **hətif-i geybī** kimi bir yār-ı 'əziz
Müjdə-i şövq kimi hürrem ü həndān oldı (Kaside 17, Mısra 9). [hətif-i geybī,]

hətir: Gönül, gönüldə olan his; Akıl, zihin, həfiza.

Zü'iyə tül ilə şəkkər olə tül-i kəlām
Müstəmi' **hətiri** ondan edər ahır nifrət (Kaside 5, Mısra 46). [hətiri, -i]

Anlar bəhār u lələ vü gül zövqini o kəs
Kim **hətirində** zərrə qədar dər-də dəğ yoh (Gazel 37, Mısra 8). [hətirində, -i, -n, -də]

Bəhər etmək səmən-bərlər vüşəli ilə bağ içrə

Həzān-ı möhnət-i hicrānı **hətirədən** uzağ etmək (Gazel 120, Mısra 12). [hətirədən, -dən]

Nolubdı kim bu şifət məhv olubdı **hətirədən**
Sənün rəfiq-i qədimün bu Zü'ī-i kəm-nām (Gazel 129, Mısra 9). [hətirədən, -dən]

Bu mülkə vārid olduqda mən-i məhcür u nā-kāmı
Nöçün məhv eylədün **hətirədən** ey ārām-ı cān Şāhīn (Gazel 171, Mısra 12). [hətirədən, -dən]

Şikəstə-**hətirimin** zövqi Seyyid-i qāzī
Bu dər-də güşə-i dil şövqi Seyyid-i qāzī (Mesnevi 14, Mısra 7). [hətirimin, -im, -in]

Qəsəm deməqliqə mollāsını edüb tə'yin
Şikəstə **hətirimə** nəşb ilə verüb tərfin (Mesnevi 14, Mısra 22). [hətirimə, -im, -ə]

Həmīşə **hətirivi** Həliq eyləsün məmnün
Cəlāl u dövləti 'ömrüvi həm dəhi əfzün (Mesnevi 14, Mısra 17). [hətirivi, -i, -v, -i]

Nə zövqi **hətirə** həl əhli olmasə yārun
Əgərçi həndə-i Yüsif hünərdə Rüstəmdür (Gazel 80, Mısra 9). [hətirə, -ə]

Dil istər idi qədün sərvini yüzün güləni
Nə zövqi **hətirə** yüz bağ u büstān səsiz (Gazel 92, Mısra 8). [hətirə, -ə]

Vermir nəşəti **hətirə** nə şüh-ı şāh-nāz
Nə zərrə qədri şür u humāyün hişərdə (Kaside 19, Mısra 7). [hətirə, -ə]

Oğuyub yazmasə hər şey' dən o kimsə kəmdür
'Elm şāhībələrindən **hətiri** cām-ı Cəmdür (Muhammes 5, Mısra 18). [hətiri, -i]

Nə yerdən ey pəri-rüyum köñüldə intizārun var
Ki pozdun əhl-i bəzmün **hətirin** solə nə kārūn var (Gazel 46, Mısra 2). [hətirin, -i, -n]

Əgər cāndur təmənnā hāk-i pāyūn şədqəsi başım
Bu pərişān yüzü ol zülf-i mü'ənbərdən sor (Gazel 46, Mısra 4). [hətirində, -ün, -də]

Hətirim cəm' döğül tā şāña dərdim soləyüm
Bu pərişān yüzü ol zülf-i mü'ənbərdən sor (Gazel 63, Mısra 7). [hətirim, -im]

Götürmüş **hətirimdən** 'əriz ü lə'lün təməşası
Behişt-i 'ədn pərvāsın mey-i Kövsər təmənnāsın (Gazel 162, Mısra 5). [hətirimdən, -im, -dən]

hətirədən fəramuş et-: Aklından çıkarmak, unutmak.

Düşdim yolə sə'y ü güşiş ilə
Bī-rāh ilə zār u püşiş ilə (Mesnevi 7, Mısra 41). [hətirədən fəramuş edüb, -üb]

hətir-i fərmā: Hatur; Gönül.

Şirīn kəlāmı **hətir-i fərmədə** dəğ idi
Fəşl-i bəhār məskənimiz tər-f-i bağ idi (Müseddes 1, Mısra 3). [hətir-i fərmədə, -də]

hətir-i həvvə için: Havva hatırı için.

Hətir-i Həvvə için Ədəm burahdı cənnəti
Həvāhiş-i yāri sər-əncām etməyən ədəm döğül (Gazel 125, Mısra 5). [hətir-i həvvə için,]

hətir-i pərişān: Pərişan gönül.

Çü yohdı kimsədə qüdrət qəzāyə təğyirə
Rizā ilən elə h'əş **həfir-i pərişanı** (*Kaside 23, Mısra 14*).
[*həfir-i pərişanı, -i*]

həfir-i virən: *Harap/kederli zihin.*

Ləşkər-i həmm ü gəm etdi dil-i məhzünə hücum
Zığəm-i möhnət edüb **həfir-i viranı** konām (*Kaside 13, Mısra 4*). [*həfir-i viranı, -i*]

həfir-i zār: *İnleyen gönül.*

Möhnət-i hicr ilə məğmüm idi bu **həfir-i zār**
Ləzzət-i vüsləti bir ləhzə-i məsrur elədi (*Gazel 241, Mısra 3*).
[*həfir-i zār, -i*]

Ələ ey **həfir-i zārım** sürürü
Ələ ey didə'-i gəm-didə nürü (*Mesnevi 12, Mısra 1*). [*həfir-i zārım, -im*]

həfir-i əğyār: *Başkası için, yabancı uğruna.*

Didə'-i 'ələmdə gərçi h'vār oldım yār için
'Əqibət düşdim gözümdən **həfir-i əğyār** için (*Gazel 153, Mısra 2*). [*həfir-i əğyār, -i*]

həfirə gəl-: *Aklına gelmek.*

Gəlməzdi hiç **həfirə** əndüh-i hicr-i yār
Bilməzdi dil bu növ' ilə dər-d-i firəq var (*Müseddes 1, Mısra 9*). [*həfirə gəlməzdi, -məz, -di*]

həftu'l-bəqā: *Ebedilik çizgisi. Sonsuzluk yazısı.*

Pərgār-ı rüh də'irə-i çərḥ mərkəzi
Cəffə'l-qələm kətibəsi **həftu'l-bəqā** 'Əli (*Kaside 1, Mısra 6*).
[*həftu'l-bəqā, -i*]

hətam: *Hatəm-i Tai; Hz. Süleymān'ın yüzüğü, mühür.*

Hər 'əşiqə kim lə'l-i ləbün vəslidi həsil
Övrəng-i Süleymāni dəhi **hətəmi** neylər (*Gazel 69, Mısra 4*).
[*hətəmi, -i*]

Olub bu 'əsrədə bə-redaña ilə hamı bir Rüstəm
Nə sūd ondan ki nə bir əl-i Bərmək var nə **Hətam** var (*Gazel 70, Mısra 10*). [*hətam, -i*]

Rəsm-i səhā vücut-d-i cəhāndən olubdı teyy
Yoh bir nəfər bu həlqün arasında **Hətamı** (*Gazel 243, Mısra 4*). [*hətamı, -i*]

Həkim olubdı mülk-i Süleymānə dīvlər
Bər-bād olubdı təht-i Süleymān u **hətamı** (*Gazel 243, Mısra 8*). [*hətamı, -i*]

Sölə hanı **Hətamün** vücutı
Bəqədi vəlik adı cüdi (*Mesnevi 8, Mısra 63*). [*hətamün, -ün*]

Hətam ü hökmdən əvərə Süleymān düşübən
Şəhr təht-i şərəfə şəhib-i dīvān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 9*).
[*hətam, -i*]

hətam-i risələt: *Peygamberliğin sonuncusu. Peygamberlik/elçilik mühürü.*

Hədəş ilən yetüşübdür bu söz ki əşhəbə
Soruşdılar gəlübən **hətam-i risələtdən** (*Kaside 15, Mısra 50*). [*hətam-i risələtdən, -dən*]

hətam-i zəməna: *Dönemin Hətamı.*

Ancaq əmir-i məmləkət-i cüd Əmirhən
Kim **Hətam-i zəmənədi** bu rüzgərdə (*Kaside 19, Mısra 32*).
[*hətam-i zəmənədi, -di*]

hətam-i 'əsr: *Asrın Hatəm'i.*

Hətam-i 'əşrdən ağah döğülsən əslə
Ki onun süfrəsinə həzirdur şah u gədə (*Mesnevi 1, Mısra 25*).
[*hətam-i 'əşrdən, -dən*]

havā üzrə: *Havada.*

Dögül bu dəhrdə şəyyadlıq qanūnı bi'llāhi
Ki şaydın tərək edüb dönsün **havā üzrə** məkān Şāhin (*Gazel 171, Mısra 10*). [*havā üzrə, -i*]

havrā: *Ahu gözlü kadın, kız. Cennetteki Huri adı verilen kızlar.*

Nəş'ə-i lə'l-i ləbün zövqünü zāhid bilsə
Kāfirəm meyl eləyə Kövsər ilə **havrāya** (*Gazel 209, Mısra 8*). [*havrāya, -y, -ə*]

Gər gənim var ərzü-yı vaşl-i yārə zāhidā
'Eyb dutmə kim çəkərsən sən dəhi **havrā** gəmin (*Gazel 156, Mısra 6*). [*havrā, -i*]

Dil-cüy-i pəri-rüy mələk-təl'ət ü rə'nā
Gər kim enə firdövs-i bərindən yerə **havrā** (*Muhammes 4, Mısra 24*). [*havrā, -i*]

həy u hü: *Kuru gürlüti, şamata, kalabalığın yaptığı gürlüti.*

'Ürəfə zümərəsinə cām-i cəhān bīn meydür
Cühələ firqəsinə bir qurı **həy u huydur** (*Mesnevi 9, Mısra 4*).
[*hay, -i*]

Yüz əh-i süznək ilə vəslə yetüşmədim
Zāhid necə tapar sölə bu **həy u hü** ilə (*Gazel 214, Mısra 10*).
[*həy u hü, -i*]

Çoh baħmə **həy [u] hüyunə** zāhirdə zāhidün
Dıqqətlə baħ ki bāḥini əhl-i kəfurdur (*Gazel 74, Mısra 5*).
[*həy-i hüyunə, -u, -n, -ə*]

həyl-i bələ: *Bela atları.*

Qılıb o mäh vüsalından 'əqibət məhrüm
Zə-bəs ki **həyl-i bələ** qıldı Zü'ī üstə hücum (*Tahmis 2, Mısra 28*). [*həyl-i bələ, -i*]

həyl-i rəng-i əhrimən: *Karanlık (şer Allahı'nın) renginin at sürüsü.*

Yüzün dövrində müşkīn-həṭ midir ey gül sənün yā kim
Kənar-ı mülk-i dīni **həyl-i rəng-i Əhrimən** dutmuş (*Gazel 103, Mısra 8*). [*həyl-i rəng-i əhrimən, -i*]

həzin-i gəncinə-i imān: *İman hazinesinin bekçisi.*

Zü'iyə məhrəm edib zülfünə rüyün hər gün
Kāfiri **həzin-i gəncinə-i imān** etdi (*Gazel 233, Mısra 12*).
[*həzin-i gəncinə-i imān, -i*]

həzir: *Her duruma karşı hazırlıklı, uygun vaziyette olmak, hazır.*

Həzirdi yanımda pırgavəri
Gəl olma bu işdə sən firəri (*Mesnevi 7, Mısra 35*). [*həzirdi, -di*]

Tər-zən-i hədim ü səqi nə var
Həzir idi bəzminə leyl ü nahār (*Mesnevi 10, Mısra 28*).
[*həzir, -i*]

O bəzmə cəm'diərbəb-i şərvət ü dövlət

O bəzmə **həzır** idi cümlə səhib-i 'ürfən (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 26*). [*həzır,]*

Hätəm-i 'əşrdən ağah döğülsən əslā
Ki onun süfrəsinə **həzırdur** şah u gədə (*Mesnevi 1, Mısra 26*).
[*həzırdur, -dur]*

Sürəhi vü mey ü mīnā **hesābınız həzır**
Piyāləhā-yı mürəşşə' qinīnə-i əlvān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 29*). [*həzır,]*

Ğərəz nə hıvāhiş edirdisə əhl-i məclisdən
Olurdu **həzır** o dəm mişl-i rövze-i rizvān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 32*). [*həzır,]*

həzən-i gəncinə-i imān: *İman hazinesinin hazinedarı.*

Bahun ol büt işinə rüynə qoymuş zülf
Kāfiri **həzən-i gəncinə-i imān** etmiş (*Gazel 104, Mısra 4*).
[*həzən-i gəncinə-i imān,]*

hekayāt: *Hikāyeler.*

Sər-be-sər əhvālımı təqrır edim
Cümlə **hekayātım** təhrır edim (*Mesnevi 5, Mısra 8*).
[*hekayātım, -i, -n, -ı]*

hekayāt: *Hikāye, mesnevi.*

Köñül fəsāne-i Məcnūn **hekayātındı** sənün
Məzāq-ı Həsrova şirīn-rəvāyətındı sənün (*Gazel 174, Mısra 1*). [*hekayātındı, -in, -di]*

O söz ki sən onı bir ildə hiç bilməzdün
Ğazet verür həbərin gündə yüz **hekayāt** ilə (*Kaside 20, Mısra 14*). [*hekayāt,]*

Və'n-nəcm qətrə-i 'əraq-i 'ərizivə şərh
Və'l-leyl çin-i zülf-i siyāhun **hekayāti** (*Gazel 229, Mısra 4*).
[*hekayāti, -i]*

Derdim müdām Həsrov [u]
Şirīn **hekayāti** Bir zərrə qədri bilməz idim dörd ü möhnəti
(*Muhammes 2, Mısra 3*). [*hekayāti, -i]*

hər: "Bütün, hər bir" anlamlarında belgesiz sıfat.

Əlbəttə **hər** həzən olanun bir bəhəri var
Şəbr eylə ey köñül gəm-i dövrənə ağlama (*Gazel 5, Mısra 11*). [*her,]*

herod: Kral Herod kardeşinin karısı olan Hirodias ile evlenme arzusunu açığa vurduğunda, Yahya Peygamber, buna şiddetle karşı çıkar. Çünkü bu evlilik hukuka (Hz. Musa'nın şeriatına) uygun düşmemektedir. Ne ki, Hirodias muhteris bir kadındır ve illa da bir kral karısı olmaya azimlidir. Herod'un kendine mahsus tereddütleri olmakla birlikte kadının ihtirasına ram olur ve onunla evlenir. Kadının kışkırtmasıyla da Hz. Yahya'yı hapse attırır. Herod, doğum gününde yakın adamlarına ve Galile'nin ileri gelenlerine bir ziyafet verir. Bu ziyafette Hirodias'ın kızı Salome bir karakter dansı yapar. Kral, rakkasenin performansından fevkalade etkilenir ve ona ne dilerse vermeyi vaat eder, isterse, ona ülkesinin yarısını verebileceğini söyler. Salome annesine danışınca, o da: "Vaftizci Yahya'nın başını iste" der. Böylece, evliliğini gayrimeşru bulan Hz. Yahya'dan intikamını almak ister. Kız, talebi krala bildirir ve: "Yahya'nın başını hemen şimdi bir tepsi içinde bana vermeni istiyorum" der. Kral, bu taleple sarsılır. Ancak verdiği sözden dönemez. Adamlarına gerekli talimatı verir, zindanda bulunan Hz. Yahya'nın başı tepsi içinde kızı sunulur, o da aynı hediyeği annesine sunar.

Kəsdirüb zülm ilə Yəhyā başını zindānda

Qüdrət ü şövkəti bir bağ ki **Herodna** nə verüb (*Gazel 20, Mısra 12*). [*herodna, -n, -a]*

hesāb: *Sayı, adet, hesap, ölçme, para, harçlık; Alacaklı veya verecekli olma durumu, sorgu, hesap verme, mesele.*

Sāqı gətür ol şərab-ı nābı
Kim yetdi nişābə gəm **hesābı** (*Mesnevi 7, Mısra 2*). [*hesābı, -i]*

Bə'zün alubdı 'əqlini mālın verüb füzün
'Ömri keçür **hesāb** ilə āh u zār ilə (*Kaside 21, Mısra 38*).
[*hesāb,]*

Sürəhi vü mey ü mīnā **hesābınız** həzır
Piyāləhā-yı mürəşşə' qinīnə-i əlvān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 29*). [*hesābınız, -ı, -nız]*

Hər nə ki bağlərdən alurduq **hesāb**
Əlimizdən alırdı cām u şərab (*Mesnevi 4, Mısra 21*). [*hesāb,]*

Əvvəlki **hesābdə** döğülsən
Ol āb ilə təbdə döğülsən (*Mesnevi 8, Mısra 23*). [*hesābdə, -də]*

Yandurursan bī-muḥābā hər zəmān 'āşiqləri
Vāy əgər kim bu **hesābı** səndən ay məh alələr (*Gazel 48, Mısra 8*). [*hesābı, -ı]*

Nə sūd Zū'ī bu məscid imāmı olmaqdan
H'əşā o meykədə rindi **hesāb** olan günlər (*Gazel 65, Mısra 19*). [*hesāb,]*

hesāb etmə: *Hesap etmək, öyle düşünmek, saymaq.*

Ruḥ u gīsū-yı dil-bər görməyən gün gün **hesāb etmə**
Qaqanqusız gecə hıvurşidsiz Zū'ī bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 9*). [*hesāb etmə, -mə]*

Nə sūd Zū'ī bu məscid imāmı olmaqdan
H'əşā o meykədə rindi **hesāb olan** günlər (*Gazel 62, Mısra 18*). [*hesāb olan, -an]*

hesāb ol-: *Düşünmek, zannetmek, (öyle) saymaq.*

İslām də tə'əşşüb-i dindən **hesāb olur**
Bu 'əşrdə nə 'ār u nə geyrət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 5*).
[*hesāb olur, -ur]*

heydər: *Hə. Ali'nin lakaplarından biri.*

Hiç kəs ism-i Məhəmmədlə peyğən-bər olmaz
'Əli olmaqla adı **Heydər** ü Şəfədr olmaz (*Mesnevi 6, Mısra 42*). [*heydər,]*

heyivān: *Akılız, idraksiz, kaba kimse.*

İnsān arasındə var idi rəsm-i məhəbbət
Müzī-**heyivānə** dönüb insān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 4*).
[*heyivānə, -ə]*

Dil bilən kimsə ilə bilməyəne eylə nəzər
Şürəti olsə də ədəm **heyivāndan** bədtər (*Muhammes 5, Mısra 22*). [*heyevāndan, -dan]*

Hər kəsün mə'rifəti olsə təməm ədəmdür
Olmasə ədəmə oşşar **heyivāndan** kəmdür (*Mesnevi 9, Mısra 16*). [*heyivāndan, -dan]*

'Elmsiz ədəmə Qur'əndə Hüdā-yı 'əllām
Heyivāndan də deyüb əksük ədallu'l-ən'ām (*Mesnevi 9, Mısra 74*). [*heyivāndan, -dan]*

hevf: *Yazık! Eyyah, yazık, heyhat.*

Çəkdi həncər nəz ilə öldürmədi şad-heyf kim
Qıymadı bir qətrə əbi bu dil-əfkər üçün (*Gazel 153, Mısra 7*).
[heyf,]

Şad-heyf düşdim ayrı o növ-rəs gözəldən
Kim çin-zülfü həsrət-i müşk-i Tatār idi (*Gazel 222, Mısra 7*).
[heyf,]

Heyf keçdi rüzgārım hicr ilə yād ol zəməni
Kim ənəsim münisim yārım nigārım var idi (*Gazel 225, Mısra 7*).
[heyf,]

Bəd-ı bəhār cənnət edüb gərçi 'āləmi
Şad-heyf yohdı belə behiştün bir ədəmi (*Gazel 243, Mısra 2*).
[heyf,]

Lik şad-heyf ki müddətədi gəlüb Qudyələ
Qalmışam kisə təhī həstə vü zār u heyran (*Kaside 14, Mısra 13*).
[heyf,]

Lik şad-heyf ki bu 'əşrdə məhlūq təmām
Dutub ol köhnə sözi kim belə söləbdü babam (*Mesnevi 9, Mısra 59*).
[heyf,]

Heyf olə kim dəhrdə bir zāt-ı əkrəm qalmayub
Qalmayandə eylə ədəm şanki 'āləm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 1*).
[heyf,]

Şad-heyf cəhān bāğına bəd vəqtdə gəldük
H'osğidə olub nəhl nə şāh u nə səməv var (*Gazel 42, Mısra 3*).
[heyf,]

Cəhālət əhlinün Yə' cücünə Zū'ı giriftārəm
Bu dərdi çəkməgə şad **heyf** kim İskəndərım yohdur (*Gazel 47, Mısra 14*).
[heyf,]

O günlərin biri yüz min ilə bərabər idi
Gedüb qayıtmayacaq **heyf** ol keçən günlər (*Gazel 67, Mısra 10*).
[heyf,]

Şad-heyf ki pis vəqtdə gəldük bu cəhānə
Çün müştəri yohdur bu bizə'ət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 17*).
[heyf,]

Şad-heyf Zū'ı yohdı bu təzviri anlayan
Zāhirdə var gözi vəli bāfində kürdür (*Gazel 74, Mısra 13*).
[heyf,]

Gər cənnət ü firdövsdür 'āləm bu zəməndə
Şad-heyf ki bir rənz bilən ədəmi yohdur (*Gazel 86, Mısra 6*).
[heyf,]

Zülf-i sühəni şənəlayüb etməgə zīnət
Şad-heyf nə məşşəfə nə bir şənə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 8*).
[heyf,]

Bəhār-ı ömrım ey növ-gülbün-i bāğ-ı mələhət **heyf**
Həzān oldı nə sūd ondan cəhān taze bəhār olmuş (*Gazel 102, Mısra 7*).
[heyf,]

Şad-heyf saldı firqətə dövrən-ı kəc-mədar
Ol məh bənımlə bir gecə həm-şəhbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 3*).
[heyf,]

Həzār **heyf** ki getdi o günlərim əldən
N'edim bu çərħün əlindən kimə gedim dədə (*Gazel 206, Mısra 7*).
[heyf,]

Şad-heyf keçdi fəsl-i gül ü mövsüm-i bəhār
Bir dil bilən müşāhīb ü bir məhrəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 11*).
[heyf,]

Şad-heyf ki bu çərħ-i mühālif-i sitəmdən

'Eys ü fərəhim möhnət-i hirmānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 13*).
[heyf,]

Şad-heyf hörmət eyləməyür həlq mürcan
Qürbət vilāyət içrə Süleymānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 9*).
[heyf,]

H'os ol zəməni ki 'işrət ü eysim təmām idi
Heyf ol qərīnə kim baña dövrən be-kām idi (*Muhammes 2, Mısra 18*).
[heyf,]

Şad-heyf həft udurdım [o] həftād sālımı
Bir fikr qılsa idim əgər mən [ki] mālımı (*Muhammes 2, Mısra 19*).
[heyf,]

Lik şad-heyf ki pis vəqtdə həbərdārəm mən
Qocalub 'ömr gedüb zə'f tapub quvvət-i tən (*Terci-bend 1, Mısra 21*).
[heyf,]

heyhāt: "Yazık, ne yazık" anlamında kullanılan bir söz.

Mənənd olə bilməz saña ey sūh-ı dil-ārā
Heyhāt sənün tək gələ dövrənə 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 26*).
[heyhāt,]

heyl: At, at sürüsü, yulki.

Cəm' edüb zülfün bələ **heylin** gəlüb cən üstünə
Gör nə cəm'iyyət qılublar bir pərişān üstünə (*Gazel 203, Mısra 1*).
[heylin, -i, -n]

heyli: Hayli.

Dil sirr-i gönçə-i dəhənün bilmək istəyür
Yüz gəm bu işdə **heyli** zəməndür nihān çəkər (*Gazel 61, Mısra 12*).
[heyli,]

Heyli zəməndür mənə yād etmədün
Dirhəm ü dinār ilə şad etmədün (*Mesnevi 5, Mısra 97*).
[heyli,]

Hət-i bəndli yā ki cövr ilə
Gərəz ortadə **heyli** dövr ilə (*Mesnevi 11, Mısra 6*).
[heyli,]

heyr: İyi, faydalı, hayırlı, uğurlu, yararlı.

Ataş-i harman-ı gəmdür özi ki əb isə də
Heyrdür cən u tənə gər adı şərāb isə də (*Mesnevi 1, Mısra 6*).
[heyrdür, -dür]

H'os ol kəs hālınə kim **heyrdə** hərc eyləyüb getdi
Cəhāndə qoymadı Nüşirəvān tək nāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 7*).
[heyrdə, -də]

'Əmmāməsınə bəhmagılən məs'ələ şorma
Mollā özi çoh **heyr** edi yalnız nə qədər var (*Gazel 42, Mısra 14*).
[heyr,]

Qāni'di köñül bir qurı nəzzārəyə **heyrçün**
Cövr-i sitəmindən rəh-i nəzzārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 5*).
[heyrçün, -çün]

Vüslət dəmidür sāqı gətür cəm pey-ā-pey
Heyr işdə gözüm nuri bu tə'hir nə ləzım (*Gazel 131, Mısra 10*).
[heyr,]

Tā inki üç ay bundan əqdəm
Bir yəhşi zəməndə **heyr** məqdəm (*Mesnevi 7, Mısra 28*).
[heyr,]

Hānlar adını eşitcək ol dəm
Şövq ilə dedim ki **heyr** məqdəm (*Mesnevi 7, Mısra 38*).
[heyr,]

'ərz eyləyüm ol büzürgvərə

Tā **hey**r nədür bu kār-ı zārə (*Mesnevi 8, Mısra 14*). [*hey*r,]

Çəkər bār-ı hər **hey**r edər həlq içün
O hər mərdüm-əzār bəddəndi hüb (*Rübai 1, Mısra 3*). [*hey*r,
]

heyr: *Yok, hayır!*

Biri der **hey**r Bəhbəhānīdūr
Biri der mür-İşfəhānīdir (*Mesnevi 11, Mısra 49*). [*hey*r,]

heyrān: *Çok tutkun olmak; Şaşkın, hayran.*

Oldı bu 'āləmdə Zū'ī həmə-çü məcnūn 'eşq ilə
Çün sənün ey mäh-rü 'āləmdə **hey**rānün görüb (*Gazel 31, Mısra 10*). [*hey*rānün, -un]

O çeşm-i məstüvə cānım o növ' **hey**rāndur
Ki rüz [u] şəb gəm-i 'eşqində dīdə giryāndur (*Gazel 81, Mısra 1*). [*hey*rāndur, -dur]

Sikəndər tək belə zülmātı içrə qalmışam **hey**rān
Vüşāl-i çeşmə-i heyvānə Hızrım rəh-bərim yohdūr (*Gazel 47, Mısra 7*). [*hey*rān,]

Nəqşbənd-i kərgāh-ı dəhr güyā çəkməyüb
Şadlıq-nəqşin mən-i dil-həstə vü **hey**rān içün (*Gazel 152, Mısra 8*). [*hey*rān,]

Nədi zülmāt-ı gəm içrə belə **hey**rān qalmaq
Oşı Şəh-nāmədə İskəndər ilə Dārādən (*Gazel 173, Mısra 7*). [*hey*rān,]

Tə'n eyləmə hey'rānlıqınə Zū'ī-i zārun
Tūfī bəli **hey**rān olı güzgülər içində (*Gazel 190, Mısra 10*). [*hey*rān,]

Tə'n eyləmə **hey**rānlıqınə Zū'ī-i zārun
Tūfī bəli hey'rān olı güzgülər içində (*Gazel 190, Mısra 9*). [*hey*rānlıqınə, -lıq, -ı, -n, -ə]

Līk şəd-heyf ki müddətdi gəlüb Qudyalə
Qalmışam kīsə təhī həstə vü zār u **hey**rān (*Kaside 14, Mısra 14*). [*hey*rān,]

Niyə yā Rəb belə bī-çārə vü **hey**rān oldım
Bilmirəm çārəmi hey'rətlə pərişān oldım (*Mesnevi 1, Mısra 11*). [*hey*rān,]

Nə biləcək qədrüvi əhl-i davāt
Qalmışan bu növ' ilə **hey**rān māt (*Mesnevi 5, Mısra 48*). [*hey*rān,]

Bir buq'ədəəm əsīr ü **hey**rān
Salmış məni min bələyə dövrān (*Mesnevi 8, Mısra 3*). [*hey*rān,]

Olubdur təzədən dilim pəri-ruhsār **hey**rānı
Ki vardır zülf-i sevdāsılə yüz mən tək pərişānı (*Gazel 220, Mısra 1*). [*hey*rānı, -ı]

Ləb-i lə'lün görüb **hey**rətdən ey gül cənə bənzətdim
Sora sordum yaqın bildim ki bī-cā anə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 1*). [*hey*rətdən, -dən]

Mə'lüm edər idün bizə də sirr-i cəhānı
Əsrārıvı bilməklilyə **hey**rət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 18*). [*hey*rət,]

Mütəfəkkir belə **hey**rətdə idim kim nə-gəh
Mülhəm-i geybī nidə etdi nədür bu hələt (*Kaside 5, Mısra 29*). [*hey*rətdə, -də]

Niyə yā Rəb belə bī-çārə vü hey'rān oldım

Bilmirəm çārəmi **hey**rətlə pərişān oldım (*Mesnevi 1, Mısra 12*). [*hey*rətlə, -lə]

heyvān: *Hissetme yeteneği olan canlı yaratık; Akılsız, idraksız, kaba kimse.*

Qoyubdı başına lütf ilə təc kərrəmnā
Vücūdun eyləmə **heyvān** belə şərārətdən (*Kaside 15, Mısra 14*). [*heyvān,]*

Bī-'elm olan vücūdlərə Həq deyübdü kim
Heyvāndan də bəl hum əzallū kināyətī (*Kaside 2, Mısra 30*). [*heyvāndan, -dan]*

Heyvāndılar həqiqəti insān döğül tēmām
Bənzər Əgərçi zāhiri insānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 17*). [*heyvāndılar, -dı, -lar]*

Dərs-i 'elm ilə o ədəmdə mən oldım **heyvān**
İstəsə hər cürə nohtə urə həqdür əsān (*Mesnevi 9, Mısra 71*). [*heyvān,]*

Sölə bu 'elm nə tərz ilə pəs olur həşīl
Ki kāmīl ədəm edə bir o növ' **heyvānı** (*Kaside 23, Mısra 48*). [*heyvānı, -ı]*

hiç: *Olumsuz cümlelerde ve soru cümlelerinde anlamı kuvvetlendirir; Asla, hiçbir zaman, hiçbir.*

Hər gürūhun nə qədər var isə əhl-i 'elmi
Görmədim **hiç** birinün qolı içün bir qüvvət (*Kaside 5, Mısra 24*). [*hiç,]*

Gər dutmayaydı şidq ilə Mūsā səni səfī'
Olmazdı **hiç** əsāsı onun əjdəhā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 18*). [*hiç,]*

'Ələmə mə'lüm olubdur qoydıqun ədəb-i dīn
Hiç bir mürsəl nəbīdə yohdı belə ihtidā (*Gazel 2, Mısra 8*). [*hiç,]*

Təqdīr iləndi 'izzət ü zillət zəmənadə
Təgyirə **hiç** kimsənədə ihtiyār yoh (*Gazel 38, Mısra 8*). [*hiç,]*

Sāqiyā mey ver ki yārə dərd-i dil izhār edim
Meydən özgə **hiç** kəs dil-sirrinə mərḥəm döğül (*Gazel 125, Mısra 8*). [*hiç,]*

Bir mür qədri **hiç** Süleymānı bilmənəm
Küiyndə itlərinə əgər pəsbān olam (*Gazel 128, Mısra 5*). [*hiç,]*

Mənim bu növ' döğüldi ümīdim ey Seyyid
Ki **hiç** aparmıyasən Zū'ī-i həzīndən nām (*Gazel 129, Mısra 16*). [*hiç,]*

Gəl etmə muncə cəfā yədə şal o günlərivi
Ki **hiç** kəs deməz əhirdə gəl baña Kāzım (*Gazel 137, Mısra 8*). [*hiç,]*

Kāfiri bütədən ayırdun zāhidi məhrābdan
Bilmirəm bir **hiç** ey zālīm nədür dīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 4*). [*hiç,]*

Getməzdi Hızr çeşmə-i əb-i həyātə **hiç**
Mülhəm olaydı gər bu ləb-i lə'l-fāmdan (*Gazel 177, Mısra 5*). [*hiç,]*

Mürüvvətün əşəri yohdı **hiç** kimsənədə
Genə səhā tapulur rind-i bədə-peymədə (*Kaside 18, Mısra 9*). [*hiç,]*

O söz ki sən onu bir ildə **hiç** bilməzdün

Gəzet verür həbərin gündə yüz hekāyət ilə (*Kaside 20, Mısra 13*). [hīç,]

Görməyübən **hīç** kimsədən bir nicāt
Rūzimiz āhır olacaq həm zəkāt (*Mesnevi 4, Mısra 29*). [hīç,]

Hīç kəs ism-i Məhəmmədlə peyğən-bər olmaz
‘Əli olmaqla adı Heydər ü Şəfər olmaz (*Mesnevi 6, Mısra 41*). [hīç,]

Hīç millət qəbül etməzlər
Belə rāh-ı hətāyə getməzlər (*Mesnevi 11, Mısra 69*). [hīç,]

Hīç kimsə görməsün belə sin-i kuhūlāti
Çün cismdən gedübdü o sükkər şəbābətī (*Muhammes 1, Mısra 3*). [hīç,]

Olsə Buqrāt ‘elmdən bī-pül
Hīç kim eyləməz sözüñ də qəbül (*Mesnevi 11, Mısra 32*). [hīç,]

Həqqün ‘ibādətī o itā‘ət olur ki **hīç**
Mənzür evində cənnət-i həvrādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 11*). [hīç,]

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə vā‘iz dām-bə-dām
Hīç utanmur bir məgər sərv-i hürāmānun görüb (*Gazel 19, Mısra 4*). [hīç,]

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə vā‘iz dām-bə-dām
Hīç utanmur bir məgər sərv-i hürāmānun görüb (*Gazel 31, Mısra 4*). [hīç,]

Həsrədək gər söləyim **hīç** tükənməz vəşfün
Dəhi bundan belə göstərmə kərāmət zāhid (*Gazel 39, Mısra 27*). [hīç,]

Bilməm nöçün bu ‘əşrdə rāhət görünməyür
İslām içində **hīç** səlāmət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 2*). [hīç,]

Şikāyət eyləmirəm **hīç** kimsədən bi’llāh
Nə gəlsə dərd ü belā cümləsi Hüdādandur (*Gazel 83, Mısra 3*). [hīç,]

Vüşālī təşnəsidi eylədi sīrāb tığindən
Demün kim yārdan ‘uşşāqə həşil **hīç** kām olmaz (*Gazel 93, Mısra 4*). [hīç,]

Cəhəndə **hīç** cövher-bədə kimi h’oş-güvār olmaz
Ki hər bir şəhsi təşhīş etməgə kāmīl-‘əyār olmaz (*Gazel 99, Mısra 1*). [hīç,]

Dərk eyləmədim **hīç** təcəllā-yı cəməlun
Mūsā kimi gər təlib-i didār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 19*). [hīç,]

Hīç kimsə mülk-i dövlətə məğrūr olmasun
Cəməşidü ki peşin nə apardı məzārınə (*Gazel 207, Mısra 5*). [hīç,]

Tapmazdı **hīç** Nüh o tūfāndan nicāt
Nüh içün olmasaydı əgər nəhūdā ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 25*). [hīç,]

Nə bu libās var idi nə bu tə‘ām nə ev
Döğüldi ədəmə təşbīh **hīç** bābətədən (*Kaside 15, Mısra 32*). [hīç,]

Žū‘nün pəndin eşit çıqmə şəri‘ətdən **hīç**
Tā ki ‘uqbədə yerün rövzətü’l-əbrār edəsən (*Kut’a-ı Kebir 3, Mısra 29*). [hīç,]

Kān-ı ‘əfā ‘ayn-ı səhā bəhr-i cüd

Gəlməyüb **hīç** ‘āləmə belə vüçüd (*Mesnevi 4, Mısra 50*). [hīç,]

Tutmazam mən onlarə **hīç** diqqəti
Görməyüblər bəhşişi səhāvəti (*Mesnevi 5, Mısra 89*). [hīç,]

İndi lāzımdı ki izhār eləyüm əhvālī
Qalmasun **hīç** kəsün bī-hüdə qıl ü qālī (*Mesnevi 6, Mısra 10*). [hīç,]

Etməmiş **hīç** uşul-i dīni həll
Başlayublar fūrū‘d-dində cədəl (*Mesnevi 11, Mısra 45*). [hīç,]

Fikrim həmişə ol büt-i tūbā məqām idi
Bilməzdim **hīç** güşşə vü dərd ü kədər nədür (*Muhammes 2, Mısra 8*). [hīç,]

Gəlməzdi **hīç** hətīrə əndüh-ı hicr-i yār
Bilməzdi dil bu növ’ ilə dərd-i firāq var (*Müseddes 1, Mısra 9*). [hīç,]

Təqdīr-i qəzā vü qədərün məs’ələsin
Sordum demədi **hīç** biri birdür ‘izzī kəlām (*Rübai 3, Mısra 4*). [hīç,]

Hīç sultānım deyən mülkini vīrān istəməz
Məhr ilə dövr etmədi hərgiz bu çərḡ-i bī-həyā (*Tahmis 3, Mısra 15*). [hīç,]

Bəğ u gülşən güşə-i mey-hānə tək hürām döğül
Cām-ı mey tək **hīç** şey’ dil-zəhminə mərhəm döğül (*Gazel 125, Mısra 2*). [hīç,]

Məst olub tā ki hər kəlāmı deyüm
Qalmasun **hīç** söz təməmi deyüm (*Mesnevi 11, Mısra 12*). [hīç,]

Hīç bir ‘ələc möhnət-i hicrānə tapmıram
Fikr eyləmə nə qədr ilə hər yanə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 11*). [hīç,]

Hīç inşāf idi şā‘ir qədəh-i meysiz olə
Qalə bī-bədə vü bī-sadə həzīn ü nā-kām (*Kaside 13, Mısra 19*). [hīç,]

O bəlālər ki görməyüb **hīç** kəs
Özün āhır onə düçār oldun (*Kaside 16, Mısra 3*). [hīç,]

Hīç tərīq içrə döğül mö’təbər
Soruşmuyə hədimini məhdūmlar (*Mesnevi 10, Mısra 53*). [hīç,]

Şəbr qıl Žū‘ī pərişān həlīvə şükr eylə kim
Hīç iş sāmān tapar mı tā pərişān olmasa (*Gazel 14, Mısra 10*). [hīç,]

Yüz ay olur müşəvvər-i nəqş-i dəhān çəkər
Yohdur aradə **hīç** nişān yohsə cān çəkər (*Gazel 61, Mısra 2*). [hīç,]

Cəməlun şəfhəsindən alməmiş dərs həttün ey gül [kim]
Müfəssir müşəf-fı Həqqün bilür mi **hīç** mə’nāsın (*Gazel 162, Mısra 8*). [hīç,]

hīç bir: *Hīçbir. Bir addan önce getirilerek o adın bildirdiği varlıktan bir tanesinin bile olmadığını anlatan bir söz.*

O qüvvələr ki bənī ədəmə verib Həlīq
O gücdə eyləməyüb həlq **hīç bir** cāmı (*Kaside 23, Mısra 28*). [hīç bir,]

hīç kim: *Herhangi biri anlamında belgisiz zamir (hiçkimse).*

Həlīdi kīsəm zər ilə sīmdən

Həşil olmaz bir qəpik **hiç kimdən** (*Mesnevi 5, Mısra 82*). [*hiç kimdən, -dən*]

Çoş çəkmə rüzgār gəmin yoh var için
Hiç kimsə çün bacarmadı bu rüzgār ilə (*Kaside 21, Mısra 28*).
[*hiç kimsə,*]

hiç kəs: *Kimse.*

Yohdur bu hələ vāqif olan Zū'ī **hiç kəs**
Gəlməz bu növ' gövhər-i əsrār kārınə (*Gazel 207, Mısra 19*).
[*hiç kəs,*]

hiç nə: *Hİçbir şey.*

Bə'is budur ki hiç nə 'ömrimdə bilmədim
Çohdur deyən ki mən bilürəm hər kənārdan (*Gazel 176, Mısra 19*). [*hiç nə,*]

hiçlət: *Utanma, mahcup olma, utanç.*

Dedim ki Zū'iyə lütf et dedi zihī **hiçlət**
Hənuz zindədür ol hier-i cān-şikārım ilə (*Gazel 191, Mısra 9*). [*hiçlət,*]

hier: *Ayrılik.*

Nələ qılmə **hierdən** ey dil ki ne'mətdür bu həm
Kim bilürdi vəsl zövqin dərd-i hierān olmasə (*Gazel 13, Mısra 11*). [*hierdən, -dən*]

Nə yetmə vəslə ārāmım nə **hierində** qərārım var
Hudāvəndə nə bəd-ovqat u müşkil rüzgārım var (*Gazel 50, Mısra 1*). [*hierində, -in, -də*]

Hierində hər gecə bānə yəvmü'l-hesābdur
Hər gün qədün firāqı qiyāmət-qiyām olur (*Gazel 77, Mısra 9*). [*hierində, -ün, -də*]

Genə pīrānəsər dil-mürği bir şühə nigār olmuş
Pərişān zülfi tək **hierində** dā'im bī-qərār olmuş (*Gazel 102, Mısra 2*). [*hierində, -in, -də*]

Nə vəşldə nə **hierdə** 'āşiq qərār edər
Zülf-i nigār tək eləyər bī-qərārliq (*Gazel 111, Mısra 5*).
[*hierdə, -də*]

Şanmə kim ol bādə'-i gül-fāmə vardur rəğbətim
Könlümi qan içməgə **hieründə** mu'tād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 4*). [*hieründə, -ün, -də*]

Pərvin saçub ey mäh gözimdən gecə dā'im
Hierində sürəyyā kimi bī-dār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 4*). [*hierində, -in, -də*]

Şād oldılar əğyār vüşālunlə həmişə
Hieründə şəb ü rüz dil-əfkār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 6*). [*hieründə, -ün, -də*]

Belə fikr eylər idim həşrə kimi **hier** olmaz
Bu qəzā kārıdı belə olacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 3*).
[*hier,*]

Zülfün kimi olubdı günim qarə **hierdən**
Qaşun kimi olubdı bəli qədd ü qāmətim (*Gazel 138, Mısra 3*).
[*hierdən, -dən*]

Dərdim budur ki görməyüb ey mäh cəmālını
Hieründə cān verim qalə könlümdə həsrətim (*Gazel 138, Mısra 8*). [*hieründə, -ün, -də*]

Bānə hər nə bələ gəlsə gəlür könlümdən ey Hāliq
Gözəllər **hierinə** yansun görüm bundan bəter könlüm (*Gazel 143, Mısra 4*). [*hierinə, -i, -n, -ə*]

Hər gecə yanur şam' kimi **hierdə** Zū'ī
Tā ki salə bir gün başınə sāyə cəmālun (*Gazel 147, Mısra 9*).
[*hierdə, -də*]

Könlül **hierində** vəşlindən ümüdün kəsmə kim bülbül
Şəfā-yı gül görər mi çəkməsə cövrin zimistānun (*Gazel 149, Mısra 7*). [*hierində, -in, -də*]

Çəkməyübdür fəşl-i dey bülbül gül-i rə'nā gəmin
Eylə kim **hierində** mən çəkdim o bī-pərvā gəmin (*Gazel 156, Mısra 2*). [*hierində, -i, -n, -də*]

Bəs ki süzişin qılır **hieründə** nələ ey şənəm
Yandurur hər gecə āhim āsmānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 11*). [*hieründə, -ün, -də*]

Cəhənnəm möhnətin **hierində** ol hürivəşün çəkdün
Bu dəm cənnāt təcī təhtihə'l-ənhārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 3*). [*hierində, -i, -n, -də*]

Zū'ī yanuram şam' kimi **hierdə** çünkim
Salmış yüzünün şövqi bir ātəş bədən içrə (*Gazel 187, Mısra 13*). [*hierdə, -də*]

İnşāfə gəlüb qoymə gəl ey mäh səni Tarı
Hieründə bu möhnət-keşi qayqulər içində (*Gazel 190, Mısra 8*). [*hieründə, -ün, -də*]

Nələ qılmə **hierdən** ey dil ki ne'mətdür bu həm
Kim bilürdi vəsl zövqin dərd-i hierān olmasə (*Gazel 197, Mısra 11*). [*hierdən, -dən*]

Pozuldu rəvnaq-i ürdibehişt **hierünlə**
Həzānə döndi 'əcəb növ-bəhārım āhirdə (*Gazel 198, Mısra 3*). [*hierünlə, -ün, -lə*]

Nigārım oldı günüm qara **hierdə** bi'llāh
Həyāl-i həlqə-i gīsū-yı təbdārın ilə (*Gazel 205, Mısra 7*).
[*hierdə, -də*]

Həyf keçdi rüzgārım **hier** ilə yād ol zəmə
Kim ənisim münisim yārım nigārım var idi (*Gazel 225, Mısra 7*). [*hier,*]

Əğyārə ilticā edərəm imdi **hierdə**
Salmış nə günə günlərə gör āsmān mənə (*Gazel 227, Mısra 3*). [*hierdə, -də*]

Hieründə gözlərimdən ahan qətrə qətrə qan
Döndürdi lələzārə nigārım kənārımı (*Gazel 228, Mısra 5*).
[*hieründə, -ün, -də*]

Qoyma keçə **hierində** gəm ü dərd ilə həlim
Öldür mənə məhsüb elə qurbānə 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 11*). [*hierində, -in, -də*]

Gözüm yaşından olur bir də Nüh tūfānı
Bu qədri **hierün** ilə əşkbār qoymə mənə (*Gazel 232, Mısra 6*).
[*hierün, -ün*]

Vəşlində **hier** ātəşini yādə salmadun
Qal Zū'ī tək bu gündə yanə yanə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 13*). [*hier,*]

hierān: *Ayrılik, ayrılık acısı.*

Qalub **hierān** zimistānında Zū'ī nələ qoy etsün
Sən etmə nələ ey bülbül sənün hər il bəhārın var (*Gazel 46, Mısra 9*). [*hierān,*]

Ey bānə tə'nə edən bir düşəsən hierānə
Görəsən tā ki nələr Zū'iyə **hierān** etmiş (*Gazel 104, Mısra 10*). [*hierān,*]

Ey bānə tə'nə edən bir düşəsən hierānə

Görəsən tə ki nələr Zü'iyə **hicrān** etmiş (Gazel 104, Mısra 9).
[hicrānə, -ə]

Nə hüsn olaydı nə 'əşiq nə vəşl nə **hicrān**
Nə şür-ı 'eşq ü məhəbbət nə imtahān ey kəş (Gazel 106, Mısra 7). [hicrān,]

Vəşl-i dildār ahtarur **hicrānə** şəbr etmə bəna
Anlamub təqdīr-i təgəyyūr qəzā istər könlül (Gazel 122, Mısra 11). [hicrānə, -ə]

Dönsün yeridi gönçə kimi qanə ey könlül
Kim şəbr edər bu növ'lə **hicrānə** ey könlül (Gazel 123, Mısra 2). [hicrānə, -ə]

Dedi vā'iz ki var belə qiyāmət belə düzəh mən
Onı qəddinə oşatdım muni **hicrānə** bənzətdim (Gazel 145, Mısra 6). [hicrānə, -ə]

Bir zəməñ h'os keçməyür **hicrān** əlindən cān içün
Güyyā Həliq yaratmışdır məni **hicrān** içün (Gazel 152, Mısra 1). [hicrān,]

Bir zəməñ h'os keçməyür **hicrān** əlindən cān içün
Güyyā Həliq yaratmışdır məni **hicrān** içün (Gazel 152, Mısra 2). [hicrān,]

'Əqibət qıldı məni rüsvā fəğānı könlümün
Qalmayub **hicrānə** çün tēb u təvānı könlümün (Gazel 161, Mısra 2). [hicrānə, -ə]

Çəküb **hicrān** həzānıñ bülbul-i şeydā tək ey Zü'ī
Bəhār əyyāmı gül veylinə ey bī-çārə yetdün sən (Gazel 169, Mısra 13). [hicrān,]

Zü'iyə yol elə dil-dün-i gəm **hicrānında**
İstəsən vüslət əgər gönçə-i həndānı ilə (Gazel 204, Mısra 13).
[hicrānında, -i, -n, -də]

Bilmürəm hansı zəbānlə saña şərh eyləyüm
O sitəmlər ki baña etdi yüzün **hicrānı** (Gazel 250, Mısra 12).
[hicrānı, -i]

Yā Rəb gənə vüslət dəmi **hicrānə** dəgişdi
Gül-nār-ı şərabım dönübən qanə dəgişdi (Gazel 251, Mısra 1). [hicrānə, -ə]

H'osā o 'əşiqə kim yārınun vəfāsı ola
Nə rəşk-əsiri nə **hicrān**-mübtəlası olə (Gazel 10, Mısra 2).
[hicrān,]

Gər var bəhār līk büt-i gül-'izār yol
Hicrān gəmilə meyl-i gül-i lələzār yol (Gazel 38, Mısra 2).
[hicrān,]

hicrān-keşidə: Ayrılık çeken.

Şükr eylə ey könlül ki həbər yārdən gəlüb
Hicrān-keşidə 'bülbulə gülzārdən gəlüb (Gazel 26, Mısra 2). [hicrān-keşidə,]

Şükr eylə ey könlül ki həbər yārdən gəlüb
Hicrān-keşidə 'bülbulə gülzārdən gəlüb (Gazel 27, Mısra 2). [hicrān-keşidə,]

hicrān-ı həlak: Ayrılık ölümü.

Hicrān-ı həlakım məni lütfünlə zində qıl
Müdgəmdi ləblərində çü 'İsā 'əlāməti (Gazel 229, Mısra 7).
[hicrān-ı həlakım, -ım]

hicr-i cān-şikār Can avlayan, paralayan ayrılık.

Dedim ki Zü'iyə lütf et dedi zihī hiclēt
Hənüz zindədür ol **hicr-i cān-şikārım** ilə (Gazel 191, Mısra

10). [hicr-i cān-şikārım, -ım]

hicr-i nigār: Sevgilinin ayrılığı.

Yandurur bəs ki məni **hicr-i nigārım** gecələr
Mənim olmuş dəyəsən rüz-şümārım gecələr (Gazel 72, Mısra 1). [hicr-i nigārım, -ım]

hicr-i pür-gəm: Keder dolu ayrılık.

Nə vəşl olaydı İlahī nə **hicr-i pür-gəm** olaydı
Nə hür u cənnət ü gilmān nə nəsl-i ādəm olaydı (Gazel 244, Mısra 1). [hicr-i pür-gəm,]

hicr-i ruh: Yüzün ayrılığı, sevgiliden ayrı olma.

Görüb cəməlivı 'eşqün könlüdə dutdı qərār
Gətürdi **hicr-i ruhun** başımə bələ Kāzım (Gazel 137, Mısra 22). [hicr-i ruhun, -un]

hicr-i yār: Sevgilinin ayrılığı.

Əgərçi olmuş idün mürdə **hicr-i yār** iləñ āhır
Məsīhi vāqt olan ol lə'l-i gövhərbārə yetdün sən (Gazel 169, Mısra 9). [hicr-i yār,]

hidmət: Bir işin yapılması için beden veya kafa gücü sarfederek yardımda bulunma, yardım, katkı.

'Eşq içrə **hidmət** eylə vüsl istəsən əgər
Tari verür mi cənnətinə tē'ət olmamış (Gazel 105, Mısra 7).
[hidmət,]

Əzəldə şidq ilə **hidmət** qıl istəyürsən əgər
Məqām-ı qurb tapub 'əqibət əmīr oləsən (Gazel 170, Mısra 7). [hidmət,]

Gər etməsəydi cān ilə **hidmət** saña Məsīh
Qoymaz əsmān-ı çəhārumdə pā ['Əlī] (Kaside 1, Mısra 15).
[hidmət,]

Dərd [ü] gəmdən cānım boğāzə yetüb
Şəd şükürlə ki yetişdim **hidmətə** (Mesnevi 4, Mısra 72).
[hidmətə, -ə]

Hər nəhv olə Zü'ī saña bəndədür
Du'ā-güdür **hidmətə** pāyəndədür (Mesnevi 10, Mısra 58).
[hidmətdə, -də]

Çārə qıl mətləbinə bu cigəri sūzānun
'Ərz edim **hidmətivə** tē rəvişin dünyānun (Terci-bend 1, Mısra 4). [hidmətivə, -iv, -ə]

Cümlə həlq ilə vücūd əhlinə eylər hörmət
Elə bağ-zādələrün **hidməti** 'ayn-ı dövlət (Mesnevi 6, Mısra 54). [hidməti, -i]

hidmət-i cānānə: Sevgiliyə hizmet.

Olu yā Rəb bu ki mən rövze-i rizvānə gedəm
Rəhət-i cānım içün **hidmət-i cānānə** gedəm (Gazel 140, Mısra 2). [hidmət-i cānānə, -ə]

hidmət-i insān: İnsana hizmet.

Ādāb-ı hidmət-i Həqi zāhid haçan bilər
Dünyədə çünki **hidmət-i insānı** anlamaz (Gazel 100, Mısra 10). [hidmət-i insānı, -ı]

hişf edə: Koruya, muhafaza edə!

Bu verdiyim mənim du'älərdən
Həq səni **hişf edə** bələlərdən (Mesnevi 2, Mısra 52). [hişf edə, -ə]

Var bu 'əşrdə də bir neçə mümtəz 'üləmə
Oları **hifz eləsün** zıll-ı pənāhında Hüdā (Mesnevi 6, Mısra 26). [*hifz eləsün, -sün*]

Belə mollā olanun kəsdiği kəbindi zinā
Dəhi bundan bəterindən bizi **hifz eylə** Hüdā (Mesnevi 6, Mısra 20). [*hifz eylə,]*

hifz eləsün: (Allah) Koru(sun). Muhafaza eyle(sin)!

Tarı **hifz eləsün** övlədini hər bələdan
Ol səhā-ṭəb' Nəcəf Bəg odı kən-ı ehsān (Kaside 14, Mısra 19). [*hifz eləsün, -sün*]

Səni **hifz eləsün** cümlə bələdan
Budur dā'im təmənnāmız Hüdādan (Mesnevi 12, Mısra 13). [*hifz eləsün, -sün*]

hikmət: Hakimlik, bilgelik.

Bilmək istərsən könlü gör **hikmət** Əflātün kimi
Çək ayağın bədəvəş hüm içrə sən də hənə dut (Gazel 33, Mısra 7). [*hikmət,]*

Təhşil-i 'elmə mədrəsə məktəb gərəkdı tā
Övlād hāşil eyləyə 'elm ilə **hikməti** (Kaside 2, Mısra 10). [*hikməti, -i*]

Hər nihān ilə gərīb 'elmlərə āgəhdür
Gər Fəlātün olə tə'lim alı ondan **hikmət** (Kaside 5, Mısra 42). [*hikmət,]*

Dutubdı 'ərsə-i āfāqı cümlə **hikmət** ü 'elm
Çıhr səməyə həlā'iq bugün fərəsətdən (Kaside 15, Mısra 3). [*hikmət,]*

Nəinki dərş deyə **hikmət** ü təbəbətdən
Nə qədri söyləyəsən Zü'ī kimsə pənd almaz (Kaside 15, Mısra 75). [*hikmət,]*

Qalubdı bircə bu İslām milləti məhrüm
Təmām millət-i 'āləm dolubdı **hikmətdən** (Kaside 15, Mısra 6). [*hikmətdən, -dən*]

Ayağ yalın baş açuq mündəris məkənlərdə
Olur mu hāşil öyrədə fünün **hikmətdən** (Kaside 15, Mısra 68). [*hikmətdən, -dən*]

'Elm ü ədəb ilə rəşk-i Buqrāt
Hikmətdə tələmizündi Soqrāt (Mesnevi 8, Mısra 20). [*hikmətdə, -də*]

Sizə hər gündə deyür məktəb [ü] məktəb İrşād
Mollā Nəşrəddin edir **hikmət** ilə yüz fəryād (Mesnevi 9, Mısra 82). [*hikmət,]*

Bu mişālı söyləyib şahib-i 'elm ü 'ürfān
Sə'di ol kim onə **hikmətdə** yetüşməz Loqmān (Mesnevi 9, Mısra 28). [*hikmətdə, -də*]

Olə **hikmətdə** bir kişi Loqmān
'Elm ilə mürdəyə əgər verə cān (Mesnevi 11, Mısra 33). [*hikmətdə, -də*]

Pülsüz olə kimsə meyl etməz
Bir gürüşə o **hikməti** getməz (Mesnevi 11, Mısra 36). [*hikməti, -i*]

Hikmət sözün bürüz eləsən yolə onə cəvāb
Bir şərif anlamaz deyəsən gündə yüz kitab (Muhammes 3, Mısra 27). [*hikmət,]*

hikmət-i elm: İlim hikmeti/bilgeliği.

Vəli çe fā'idə ədəmlərinə **hikmət-i 'elm**

Döğül mü'əssir bir zərrəcə sirāyət ilə (Kaside 20, Mısra 17). [*hikmət-i elm,]*

hikmət-i 'elm-i zəmin-i yünān: Yunan toprağının ilminin sebebi.

Cəmi'-i hikmət-i 'elm-i zəmin[i] **Yünān**
Bu yerdə zāhir olubdur əgər sühulət ilə (Kaside 20, Mısra 15). [*hikmət-i 'elm-i zəmin-i yünān, -un*]

hikmətu'llāh: Allah'ın hikmeti.

Hikmətu'llāh nəzər qıl məzhər-i əsrārə bəh
Həl'ət-i gül-gün geyüb ə'zāyə Nov-rüz bayramı (Murabba 1, Mısra 19). [*hikmətu'llāh, -ə*]

hikəmi: Hikmet ve felsefəyle ilgilenenler.

Müsəvi 'İsəvi Dəhrī **Hikəmi** Dövryyə
Nürü vü nārü vü hürşidi vü əhl-i bid'ət (Kaside 5, Mısra 21). [*hikəmi,]*

hilāl: Yeni ay.

Getdi ol qaşı **hilāl** dedi bir āyə gəlīm
Hansı aydur nə bilim tā ki tamāşāyə gəlīm (Gazel 134, Mısra 1). [*hilāl, -ım*]

İki ay var **hilāl** döndürübdür cismimi bu gəm
Kim ol hürşid ilə yā Rəb nə gündür vüslət-imbānı (Gazel 220, Mısra 9). [*hilāl, -ə*]

Mənim tək hansı 'āşiqdür de tāq-ı əbrü-yı cānān
Hilāl döndürübdür qəmətin gəmdən kəməni qılmış (Kaside 11, Mısra 8). [*hilāl, -ə*]

Fələgün qəmətini yā ki **hilāl** qəddin
Həm edən zülfidi ol məhvəşün yā qaşı (Gazel 247, Mısra 3). [*hilāl, -ün*]

Qaşun **hilāl** 'izərun məh-i təməmumdur
Du'a-yı zülf ü ruğun vird-i şübh ü şəmumdur (Gazel 55, Mısra 1). [*hilāl,]*

O məh bənimlə olan gecə bəzmdə deyürəm
Ki āftəb meyimdür **hilāl** cəmumdur (Gazel 55, Mısra 8). [*hilāl,]*

Çərğ ohşatmaq içün qaşına bir yengi **hilāl**
Çəkdi nəqişdi təməm olmadı hər āy başı (Gazel 247, Mısra 5). [*hilāl,]*

hilās: Kurtulma.

Kāvüsvar dīv-i gəmə olmuşam əsir
Bu həbsdən **hilāsimə** bir Rüstəm olmadı (Gazel 238, Mısra 6). [*hilāsimə, -ım, -ə*]

hilqət: Yaratma, yaratılma, yaratılış.

Nə qədri diqqət etdim **hilqətimdən** qanmadım zərrə
Bilür bu rəmzi Zü'ī ol ki sirr'ullāh-ı məhrəmdür (Gazel 41, Mısra 13). [*hilqətimdən, -im, -dən*]

Yā Rəb məni bu hāl ilə **hilqət** nöçün etdün
Hər gündə nəşibim gəm ü möhnət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 1). [*hilqət,]*

Cümlə əhləqı həsən ismi Hüseyn hən ki Hüdā
Eyləyüb əhsən-i təqvimdə zātun **hilqət** (Kaside 5, Mısra 36). [*hilqət,]*

Nə növ' **hilqət** edübdürsə həliqü'l-əşya'
Mühəldür onə ey dil təgəyyür imkənı (Kaside 23, Mısra 21). [*hilqət,]*

Nəzərə eylə təvārīhə gör bənī ādēm
Necə tərəqqi edüb imdi bəd-i **hılqətdən** (*Kaside 15, Mısra 30*). [*hılqətdən, -dən*]

hılqət-i bu ‘āləm: *Bu alemin yaratılışı.*

Kim istər isə **hılqət-i** bu ‘āləmi bilsün
‘Āləmdəki əsrār-ı həfī mübhəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 1*). [*hılqət-i bu ‘āləmi, -i*]

hılqət-i cəhān: *Dünyanın yaratılmışları.*

Əzəldə olmə idi **hılqət-i cəhān** ey kəş
Cəhān içində dəhi bu bələ-yı cān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 1*). [*hılqət-i cəhān, -*]

hılqət-i əşyā: *Eşyanın yaratılışı.*

Həliq çü bir şey’ə dögi möhtāc həlqdən
Nə sirr var bu **hılqət-i əşyadə** bilmədim (*Gazel 139, Mısra 4*). [*hılqət-i əşyadə, -də*]

Feyz-i əhbəbtə lə-yə’rif bā’is-i icād olub
Dəst-i qüdrət **hılqət-i əşyāyə** qıldı ibtidā (*Gazel 3, Mısra 4*). [*hılqət-i əşyāyə, -yə, -ə*]

hılə: *Bir kimseyi aldatmaq, kandırmak və yanıltmaq
amacıyla yapılan tertip, düzen.*

Bilməm nöçün bu **hıləni** məhlūq bilməyür
Kür də bilir ki balıqı ‘āləmdə şürrdür (*Gazel 74, Mısra 11*). [*hıləni, -n, -i*]

hılə-i şeytān: *Şeytanın hilesi.*

Nə hüld olaydı nə ādēm nə **hılə-i şeytān**
Nə əmr ü nəhy nə təqdīr-i kun fəkān (?) ey kəş (*Gazel 106, Mısra 9*). [*hılə-i şeytān, -*]

həl‘ət-i dīnār: *Dinar (Altın liranın dördte biri dəğərində
olan eski bir para) hədiyyəsi, bəhiş.*

Geyri hānlar bizə ‘əfā etməsə
Həl‘ət-i dīnār ‘əfā etməsə (*Mesnevi 5, Mısra 88*). [*hıl‘ət-i dīnār, -*]

həl‘ət-i gülgün: *Gül renkli, pembe kaftan.*

Hikmətu’llāhə nəzər qıl məzhər-i əsrārə bəh
Həl‘ət-i gül-gün geyüb ə’zāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 20*). [*hıl‘ət-i gülgün, -*]

həl‘ət-i həzrā: *Yeşil kaftan.*

Geyüblər həl‘ət-i həzrā cavānān-ı çəmən Zü’ī
Dür-i jālə **gülgün** içrə gül üzrə nişār olmuş (*Gazel 101, Mısra 9*). [*hıl‘ət-i həzrā, -*]

həl‘ət-i istəbrəq: *İstəbrak (kumaşından) kaftan.*

Cümlə geyüb **həl‘ət-i istəbrəqin**
Cümlə tapub hüld-i bərrin rövnaqin (*Mesnevi 10, Mısra 3*). [*hıl‘ət-i istəbrəqin, -i, -n*]

həl‘ət-i zər: *Altın kaftan, ödül.*

Əhl-i ‘ürfāni qoyub dəhrdə dā’im ‘üryān
Cühələ firqəsində **həl‘ət-i zər** Tarı olub (*Gazel 32, Mısra 6*). [*hıl‘ət-i zər, -*]

hımār: *Eşək, har.*

‘İsā kimi vücūd-ı piyādə hımārı yoh

Nəqə verüb **hımār** olana yüz qatār ilə (*Kaside 21, Mısra 8*). [*hımār, -*]

‘İsā kimi vücūd-ı piyādə **hımārı** yoh
Nəqə verüb hımār olana yüz qatār ilə (*Kaside 21, Mısra 7*). [*hımārı, -ı*]

hımāyət: *Himāye.*

‘Ənqā kimi nişānəsi yoh nāmı zikr olur
Bəzl ü ‘əfā vü lütf ü **hımāyət** görünməyür (*Gazel 71, Mısra 8*). [*hımāyət, -*]

Gəh Bākıdan eylədim sifariş Gəh Aqcaqabūldan nigāriş
Bir kimsədən olmadı **hımāyət** (*Mesnevi 7, Mısra 48*). [*hımāyət, -*]

hımāyəti qıl: *Korumaq, esirgəmək, sâhip çıkmak.*

Bir gör mü’əllimi necə şāhib-i ‘elmdür
Yā məktəbə nə növ’ **qılurlar hımāyəti** (*Kaside 2, Mısra 18*). [*hımāyəti qıl, -ur, -lar*]

hind: *Hint mənşəli, Hintli; Sevgilinin beni və yā saçı.*

Zü’iyā məcnūn edən sən bī-dili nəz ilə ol
Qəndəhār-ı çeşm ü **Hind**-zülf ü Rūmī-rū mıdır (*Gazel 52, Mısra 10*). [*hind, -*]

hindü: *Hint mənşəli, Hintli; Sevgilinin beni və yā saçı.*

Ey köñül ‘āriz-i dildərdə gīsūlarə bəh
Şəfə-i gülşən-i firdövsdə **hindülər** bəh (*Gazel 35, Mısra 2*). [*hindülər, -lər, -ə*]

Ey büt ol ruhsārūn üzrə müşk-bü gīsū mıdır
Yā ki gülrār içrə məskən eyləmiş **Hindü** mıdır (*Gazel 52, Mısra 2*). [*hindü, -*]

Düşübdür ərgüvānī rüyuvə ol qarə gīsūlar
Dutubdur cənnəti’l-mə’vədə mə’və sanki **Hindülər** (*Gazel 57, Mısra 2*). [*hindülər, -lər*]

Hıvurşid-cəməlundı mı gīsūlar içində
Yā ātəş-i süzəndədi **Hindülər** içində (*Gazel 190, Mısra 2*). [*hindülər, -lər*]

hindü-yi zülf: *Siyah saç.*

Rūm-ı ruhsārūvun ətrəfin alub **hindü-yi zülf**
Āh şad-āh ki nüsrət genə küffərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 3*). [*hindü-yi zülf, -*]

hırmən: *Nasipsizlik, mahrūmiyyət.*

Tā deyübən qəşidə bəhiş alam
Hırmən ü dərd ü gəmə bir od salam (*Mesnevi 5, Mısra 62*). [*hırmən, -*]

hırqə: *Takım, cemaat.*

Bir sınıq cāmə verin zühd ü riyā **hırqəsinə**
Yol tapan məhfəl-i ‘ürfānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 7*). [*hırqəsinə, -si, -n, -ə*]

hısār: *Klasik Türk müziğinde tiz sekizliedeki küçük mücenneb diyez almış re veya bakiye bemolü almış mi sesi. Klasik Türk müziğinde kullanılan birleşik makam. Süz-i Dil makamının temel dizisine Hüseyinî beşlisinin veya Hüseyinî makamının temel dizisinin eklenmesiyle meydana getirilmiştir. İnci-çıkıcı bir seyir özelliğine sahiptir. Karar sesi düğâh (la), güçlü sesi hüseyinî (mi)’dir. Asma kararları, hüseyinî (mi) sesi üzerine aktarılmış Uşşak ve Kürdî, nevâ (re) sesi üzerine aktarılmış Rast ve Büselik, çârgâh (do) sesi üzerinde (yerinde) Çârgâh, çârgâh sesi üzerine aktarılmış Pencgâh,*

segāh (koma bemolü almış si) sesi üzerinde (yerinde) Segāh, segāh sesi üzerine aktarılmış Eksik ve Tam Ferahnāk çeşnileri ile Segāh üçlüsüdür.

Vermir nəşəti hātīrə nə şūh-ı şāh-nāz
Nə zərrə qədri şūr u humāyūn **hişārdə** (Kaside 19, Mısra 8).
[hişār,]

hişār: Mūsikimizdə beş buçuk asırlık bir birleşik makam.

Segāh-ı ‘işrətivi pəncgāh elə şəb ü rüz
Hişār çəksön olur cümlə tərmār hārāb (Gazel 29, Mısra 10).
[hişār,]

Şulşul ü dürrāc tezerv [ü] həzār
Ləhn-i mü‘əllifdə oğurlar **hişār** (Mesnevi 10, Mısra 8).
[hişār,]

hişlöt: *Tabiat, yaratılıştan gelen huy.*

Belə inşāf olur əhbābını yād eyləməz əhbāb
Səna əhır bu **hişlötədən** yetər çoh çoh ziyān Şāhīn (Gazel 171, Mısra 8). [hişlötədən, -dən]

Əbləh gər olaydım nə gəm ü dərdim olurdu
Sən məndə bu gəm çəkməgi **hişlöt** nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 6). [hişlöt,]

Vəli nədür ki ədəm çohı əzəlki tək
Qalubdı vəhşət ilə çılmayub o **hişlötədən** (Kaside 15, Mısra 36). [hişlötədən, -dən]

hişāb: *Seslenme.*

Etdi **hişāb** bəndiyə Zū‘ī nə var genə
Çoh də həyālə getmə dil-i dāğdār ilə (Kaside 21, Mısra 23).
[hişāb,]

hişāb-ı qəhr: *İnsanın içine işleyen derin üzüntü veren seslenme.*

‘İtāb u nəzun olur əhl-i ‘eşq için ‘işrət
Hişāb-ı qəhrün ‘uşşāqə tāzədən cāndur (Gazel 81, Mısra 10).
[hişāb-ı qəhrün, -ün]

hişām: *İz.*

Yetüşdi nəmə-i müşkīn **hişāmın**
Yəqīn mə‘lūm olundu həm məramun (Mesnevi 3, Mısra 7).
[hişāmın, -un]

hişā-i şīrvāndə: *Şirvan memleketi.*

Müddət ilə **hişā-i Şīrvāndə**
Şamāhī-ı rəşk-i gülüstāndə (Mesnevi 4, Mısra 5). [hişā-i şīrvāndə, -də]

hişə: *Bir kimseyi aldatmaq, kandırmak ve yanıltmaq amacıyla yapılan tertip, düzen.*

Zāhid baña satmə bu riyānı get özün sən
Zū‘ī kimiye **hişə** vü təzvīr nə lāzım (Gazel 131, Mısra 14).
[hişlə,]

hişəl: *Hileler, aldatmacalar, dalavereler.*

Sanmə zāhid yetüşsənsən bu ‘əməllə hūldə
‘Eşqdür şidq gerek mündə itər məkr ü **hişəl** (Gazel 126, Mısra 10). [hişəl,]

hişir: *Abıhayat içtiği için ölümsüzlüğe erdiğine, bereketi temsil ettiğine ve kul sıkıştığında imdadına yetiştiğine inanılan, bir görüşə göre peygamber, bir görüşə göre veli olan zat.*

‘Əks-i həttün görmədim bir çeşm-i nəmnākımdə mən
Bəs neçün derlər gəzər dā‘im **Hişir** dəryə yüzün (Gazel 170, Mısra 6). [hişir,]

Sikəndər tək bələ zūlmātı içrə qalmışam heyran
Vüşāl-i çeşme-i heyvānə **Hişrim** rəh-bərim yohdur (Gazel 47, Mısra 8). [hişrim, -im]

Āvārə çöllər içrə qalur idi həşrə tək
Olmaydı **Hişrə** lütfə gər rəh-nümā ‘Əlī (Kaside 1, Mısra 10).
[hişrə, -ə]

Zūlmāt dutub ‘āləmi yoh **Hişir** ilə İlyās
İskəndər ilə çeşme-i heyvān qutarubdur (Gazel 84, Mısra 5).
[hişir,]

Hər bir Sikəndərə döğül āb-ı bəqā nəşib
Hişir olmayan bu çeşme-i heyvānə gəlməsün (Gazel 146, Mısra 6). [hişir,]

‘Əks-i həttün görmədim bir çeşm-i nəmnākımdə mən
Bəs neçün derlər gəzər dā‘im **Hişir** dəryə yüzün (Gazel 148, Mısra 6). [hişir,]

Getməzdi **Hişir** çeşme-i āb-ı həyātə hiç
Mühbir olaydı gər bu ləb-i lə‘l-fāmdan (Gazel 177, Mısra 5).
[hişir,]

Dəhənün sirrinə vāqif olan əlbəttə bilür
Hişir bī-cā tələb-i çeşme-i heyvān etdi (Gazel 233, Mısra 4).
[hişir,]

Hət-i zūlfı içindən gəldi basdı lə‘l-i cānānı
Nə san kim zūlmət içrə **Hişir** tapdı āb-ı heyvānı (Gazel 252, Mısra 2). [hişir,]

Zūlmāt-ı gəflət içrə idi həlq nə-gəhān
Hişrə rəh oldı çeşme-i heyvānə Şərq-i Rus (Kaside 10, Mısra 6). [hişrə, -ə]
Həttündən olub ‘āləm ara **Hişir** hüveydā
İncilə qəsəm etdi məni əhırı rüsvā (Muhammes 4, Mısra 15).
[hişir,]

hişir-i hət: *Sevgilinin Hızır gibi ayva tüyleri.*

‘Eşq-həttün ilə cümlə bələdan əmīn edüb
Tir-i qəzāyə **Hişir-i hətün** cövşən eylədün (Gazel 164, Mısra 14). [Hişir-i hətün, -ün]

hişir-i hət: *Sevgilinin dudağının üzerindeki ayva tüyler.*

Yoh ‘eybi **Hişir-i hət** dutə lə‘lün kənārını
Tüfī gızāsı rəsmdür ‘āləmdə qənd olub (Gazel 24, Mısra 9).
[hişir-i hət,]

Ey rüy-ı alı rövze-i rızvān nişānəsi
Hişir-i hətündi çeşme-i heyvān nişānəsi (Gazel 231, Mısra 2). [hişir-i hətündi, -ün, -di]

hiş lə-i məkr: *Hile düzeni.*

Məhv olub ləfz-i ədvvāt qutarə **hişə-i məkr**
Şeytānət rəsmīn atub cümləsi insān oləcəq (Gazel 114, Mısra 3). [hiş lə-i məkr,]

hod-pəsənd: *Kendini beğenmiş (kimse), mağrur.*

Tə **hod-pəsənd** idi yoh idi müştəri o məh
Hətti gəlubdi imdicə ‘āşiq-pəsənd olub (Gazel 24, Mısra 7).
[hod-pəsənd,]

hökm: *Hüküm, karar, emir, yargı.*

Nə qədri çoh olə çohdur yəqīn bil āzārı
Riyāsət ü ‘əməl ü **hökm** ü dövlət ü dünyā (Gazel 7, Mısra 4).

[*hökm,]*

Hätəm ü **hökm**dən āvārə Süleymān düşübən
Şahr təht-i şərəfə şahib-i divān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 9*).
[*hökm*dən, -dən]

Sağgal uzun qurşaqını enni eyləmək
Hansında **hökm** şadır olub dörd kitabdan (*Gazel 178, Mısra 10*). [*hökm,]*

Bər-bād oldı ahırı bād üzrə **hökm** edən
Bilqəys-i təht-i mülk-i səbādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 13*). [*hökm,]*

Pəndinə bī-dəlil eylə qəbül
Hökm edər pənd qəbül elə tez ol (*Mesnevi 11, Mısra 90*).
[*hökm,]*

hökm-i hudā: Allah'ın hükmüleri.

Gərəz ki səbr elə Zū'ī nə gəlsə dərd ü belā
Bu əmr-i Həqqdi **hökm-i Hudānı** ahtarma (*Gazel 9, Mısra 14*). [*hökm-i hudānı, -n, -ı]*

hökm-i hudāvəndigār: Allah'ın emri.

Ömrün keçürtmə dərd ilə 'eys ü nəşāt qıl
Az cəng eylə **hökm-i Hudāvəndigār** ilə (*Kaside 21, Mısra 32*). [*hökm-i hudāvəndigār,]*

hökm-i mətin: Yazılı yargı.

Bizə buyurmuş əzəldən ki utlubū'l-'ilmə
Çatub bu **hökm-i mətin** mənə'-i nübüvvətdən (*Kaside 15, Mısra 42*). [*hökm-i mətin,]*

hökm-i qəzā: Kader hükmü.

Nəşih məzəmmət etmə məni dərd-i 'eşqdə
Nə çarə rüzgərdə **hökm-i qəzā** ilə (*Gazel 213, Mısra 6*).
[*hökm-i qəzā,]*

hökm-rān: Emir veren, hükmü süren, hakim olan.

Ol hələtün gədālıqı bir şəhriyār idi
Bu həl ilə nə zövqi əgər **hökm-rān** olam (*Muhammes 1, Mısra 12*). [*hökm-rān,]*

höküm: Karar, emir.

Qismət-i cəvhər-i fərdə qə't'i münkirdi **höküm**
Onı lālə ilə gülüm gönçə həndānuvi aç (*Gazel 255, Mısra 3*).
[*höküm,]*

hökümət: Devlet, idare etme, yönetme.

Dögi pāyəndə nə 'ömr ü nə **hökümət** Zū'ī
Yer ü gök küllüsi ahırdə ki min qan oləcəq (*Gazel 113, Mısra 21*). [*hökümət,]*

Yā məhbəs içrə qalursan nə qədri 'ömrün var
Hələk olursan u yā əmr olur **hökümətdən** (*Kaside 15, Mısra 20*). [*hökümətdən, -dən]*

hökümət-i dünyā: Dünyanın yürütmə organı, yönetme.

Yezid tək adı məl'ün özi cəhənnəmdə
Nə fā'idə elə olsə **hökümət-i dünyā** (*Gazel 7, Mısra 14*).
[*hökümət-i dünyā,]*

hökümət-i dünyā: Dünyanın yürütmə organı, yönetme.

Yezid tək adı məl'ün özi cəhənnəmdə
Nə fā'idə elə olsə **hökümət-i dünyā** (*Gazel 7, Mısra 14*).
[*hökümət-i dünyā,]*

hör-: Örnek.

Zülf-i siyəhin **hörməgə** ol zülf-i pərīşān
Hür āynə dutsun u pəri şānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 3*).
[*hörməgə, -ə]*

hörmət: Bir şeye veya bir kimseye değer vermekten ileri gelen ölçülü davranma hissi, çekinme ile karışık bir sevginin verdiği dikkat ve itinâ gösterme duygusu, saygı.

Şə'nündə nəzil oldı sənün **hörmət** āyəsi
Səndəndi hər belā gələ insānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 3*).
[*hörmət,]*

Əşk-i çeşmim **hörməti** bī-cā döğül ey gül-'izār
Bāğbān-ı dil gül-i rüyundan etmişdür gül-āb (*Gazel 16, Mısra 11*). [*hörməti, -i]*

'arif ü fāzil ü kāmilleri zillətdə qoyub
Hörmət ü rəhəti hər cāhil ü nā-dānə verüb (*Gazel 20, Mısra 10*). [*hörmət,]*

Mənim yoh **hörmətim** mey-hənəldə deyr ü məsciddə
Sənün hər yerdə olsun 'izzətin həm 'etibārın var (*Gazel 46, Mısra 7*). [*hörmətim, -im]*

Səd-heyf **hörmət** eyləməyür həlq mürəcan
Qürbət vilāyət içrə Süleymānə ey Gərib (*Kaside 3, Mısra 9*).
[*hörmət,]*

Eylərlər idi cümlə 'ulüm əhlinə **hörmət**
Cövr etdi 'əfā batdı səhāvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 9*).
[*hörmət,]*

Şā'irə **hörmət** olunur hər zəmən
Şe'r ilə bāqı qala yahşı yaman (*Mesnevi 5, Mısra 93*).
[*hörmət,]*

Sənsən mənim şahib-vəli-ne'mətim
Həlq içində 'izzət dövlət **hörmətim** (*Mesnevi 5, Mısra 86*).
[*hörmətim, -im]*

Cümlə həlq ilə vücūd əhlinə eylər **hörmət**
Elə bəg-zadələrin **hürməti** 'ayn-ı dövlət (*Mesnevi 6, Mısra 53*). [*hörmət,]*

Nə **hörmətim** olsə **hörmətündür**
Nə dövlətim olsə dövlətiündür (*Mesnevi 8, Mısra 29*).
[*hörmətim, -im]*

Nə **hörmətim** olsə **hörmətündür**
Nə dövlətim olsə dövlətiündür (*Mesnevi 8, Mısra 29*).
[*hörmətiündür, -ün, -dür]*

'Elm ü 'ürfən olubdı bī-'izzət
İmdi pül şahibinədür **hörmət** (*Mesnevi 11, Mısra 30*).
[*hörmət,]*

Dövləti **hörməti** 'elm ilə tapubdur insān
Çoh gədə-zadə gəlüb 'elm ilə olmuş sultān (*Muhammes 5, Mısra 13*). [*hörməti, -i]*

hörmət-i Qur'an: Kur'an-ı Kerim'e saygı.

Yüz āyəni təfsir edəsən güşunə almaz
Yoh bəvər edən **hörmət-i Qur'an** qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 10*). [*hörmət-i qur'an,]*

h'os: Duyguları okşayan, zevk veren, beğenilen, güzel, iyi, latif.

Nə **h'osdur** bir gözəl dil-bərlə həm-bəzm-i şərāb olmaq
Hərāb-ābād-ı dünyādə içüb məst ü hərāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 1*). [*h'osdur, -dur]*

Məktəb nə növ^ə **h'os** olı cındır həşirdə
Ətfāl ayağ yalın çəkə palçıqda zəhməti (*Kaside 2, Mısra 11*).
[h'os,]

Hək əhli ilə olmaqə **h'osdur** baña cəhīm
Gətməm bularlə rövzə-i rızvānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 19*). [h'osdur, -dur]

Ey **h'os** ol gün ki köñüldə yolı idi bir möhnət
H'osçə həlāt ilə əsüdəvār idim rāhət (*Kaside 5, Mısra 2*).
[h'osçə, -cə]

Nə qədri qışdı mülk-i Qübbədə **h'osdur** mənə ammā
Bəhār olcaq düşər yadımə Şirvān yüz fəgānım var (*Kaside 7, Mısra 13*). [h'osdur, -dur]

Bə'zə verübdü 'əql ziyadə nə sīm ü zər
'Əqlilə **h'osdu** olmasə gər bərg ü bār ilə (*Kaside 21, Mısra 40*). [h'osdu, -di]

Də'imā **h'os** keçürdü əhvālım
Çoğ idi mülk ü dövlət ü məlüm (*Mesnevi 2, Mısra 11*). [h'os,]

Əgərçi **h'osdu** həlüm gürbət içrə
Vücüdumdur sələmət şəhət içrə (*Mesnevi 12, Mısra 15*).
[h'osdu, -du]

Yahşı odur ki topraq içində nihān olam
H'os ol zəməni ki qış baña bir növ-bəhār idi (*Muhammes 1, Mısra 8*). [h'os,]

H'os ol kəs həlīm kim heyrdə hərc eyləyüb getdi
Cəhāndə qoymadı Nüşirəvān tək nəmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 7*). [h'os,]

H'osdu 'uşşāqə təməşā-yı gül-i rüyun əgər
Yüz min ay u il keçüb fəşl-i gülüstān olmasa (*Gazel 13, Mısra 5*). [h'osdu, -di]

Təht-i 'izzətdən gəlür **h'os** bənd-i zindānun baña
Hər kim ey Yüsifvəşim çāh-ı zənəhdānun görüb (*Gazel 19, Mısra 13*). [h'os,]

Gün səhəb içrə qalandə **h'osdu** gəl ey məh-liqā
Zülfüvi çək 'ərizindən hüsnuñə nöqsānı var (*Gazel 54, Mısra 5*). [h'osdu, -du]

H'os ol günlər ki biz məhluqdan bīgənə olmuşduq
Qələndərvār də'im sakin-i mey-hānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 1*). [h'os,]

'Əşiq olan əgərçi edər āh [u] zərliq
'Əşiqə **h'osdu** yār yolundə nizərliq (*Gazel 111, Mısra 2*).
[h'osdu, -di]

H'os ol zəməni ki ol məh ilə həm-zəbān olam
Hər sözdə bir dilim dutulub nə-təvān olam (*Gazel 128, Mısra 1*). [h'os,]

Möhnət-i 'eşqün nə **h'os** dərü imiş kim görcəgin
Çəkmənəm bi'llāh dəhi dünyā vü mā-fi-hā gəmin (*Gazel 156, Mısra 7*). [h'os,]

Var isə 'əqlün əgər h'vāb-ı həyālun **h'os** dut
Nə çihar muncə gəm ü möhnət-i cān-fərsādən (*Gazel 173, Mısra 15*). [h'os,]

H'osdu yüz həncər-i bərrəndə dil ü cānə dəgə
İstəməni zülf-i pərişānuvə kim şənə dəgə (*Gazel 189, Mısra 1*). [h'osdu, -di]

Düşəndə yadımə cism içrə titrəşür cānım
O günləri ki keçərdi **h'os** ittifaqundə (*Gazel 196, Mısra 8*).

[h'os,]

H'osdu 'uşşāqə təməşā-yı gül-i rüyun əgər
Yüz min ay u il keçüb fəşl-i gülüstān olmasə (*Gazel 197, Mısra 5*). [h'osdu, -di]

Ümüd **h'osdu** firāq içrə vəşlədən Zü'ī
Ki şād olur dil-i ümmüdvārım āhırdə (*Gazel 198, Mısra 9*).
[h'osdu, -di]

H'os ol ki var idi başımdə nəş'ə-i bādə
Gözimdə 'əriz-i gül-gün-i dil-bər-i sādə (*Gazel 206, Mısra 1*).
[h'os,]

Mey bəzmi yār vəşli gülüstāndə **h'osdu** lək
Bī-həm-dəm ilə bəzm-i şafādən nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 3*). [h'osdu, -du]

H'os ol zəməni ki yār mən-i zərə yār idi
Çəşmim cəməli 'əksi ilə lələzār idi (*Gazel 222, Mısra 1*).
[h'os,]

Könlüm **h'os** idi lələ kimi 'ərizin görüb
Həsərlə geyrlər yürəgi dəğdār idi (*Gazel 222, Mısra 3*).
[h'os,]

Ey **h'os** ol günlər ki bəzimdə nigārım var idi
Zövq-i didāriylə könlümdə qərārım var idi (*Gazel 225, Mısra 1*). [h'os,]

Bar'İlāhī bir də mən görərəm olə ol günləri
Kim vüşāl-i yārdən **h'os**-rüzgārım var idi (*Gazel 225, Mısra 12*). [h'os,]

Əgərçi Zü'ī kimi imdi hānə bərdüşəm
H'os ol ki meykədələr içrə hānəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 10*). [h'os,]

H'os ol zəməni ki mey-i şaf u Dərgəmənim var idi
Nə dərd ü möhnət-i dünyā vü nə gəmim var idi (*Gazel 237, Mısra 1*). [h'os,]

Zülf ü ruhsarı həvəsi ilə **h'osdu** həlüm
Gətcəgin rüz u şəbim leyl ü nəhārım getdi (*Gazel 248, Mısra 5*). [h'osdu, -di]

Çü yohdı kimsədə qüdrət qəzāyə təğyirə
Rızā ilən elə **h'os** hātir-i pərişānı (*Kaside 23, Mısra 14*).
[h'os,]

Ey vəfā kənā Əmīrhān ki dəm-ā-dəm Həqdən
Şıd ilə vəqtivi **h'os** keyfivi çağ istəyürəm (*Kut'a 2, Mısra 2*).
[h'os,]

Ey **h'os** ol vəqt ki mən sakin-i mey-hānə idim
Başda mey nəş'əsi həm məşrəb-i cānənə idim (*Mesnevi 1, Mısra 13*). [h'os,]

H'os ol zəməni ki 'işrət ü 'eyşim təməni idi
Baş şür-ı 'eşq gözdə o mäh əldə cām idi (*Muhammes 2, Mısra 1*). [h'os,]

H'os ol zəməni ki 'işrət ü eyşim təməni idi
Heyf ol qərīnə kim baña dövrən be-kām idi (*Muhammes 2, Mısra 17*). [h'os,]

'Əlimün 'izzətine bəh ki nə **h'os** 'ələmdür
Yahşı diqqət eləsən bağ-ı cināndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 19*). [h'os,]

H'os ol zəməni ki yār baña həm-ayağ idi
Ruhsarı gözlərimə münəvvər çirāğ idi (*Müseddes 1, Mısra 1*).
[h'os,]

Gecə gündüz gəm-i hicrānını çəksəm **h'osam** zīrā

Məqām-ı vəslə şad şükr kim būs u kənārım var (*Gazel 45, Mısra 3*). [*h'osam, -am*]

Könlül cərahəti çün zəhm-i tığ-i əbrüdur
Əgər ölüm də **h'osam** dəhi mərhəm istəmənam (*Gazel 135, Mısra 6*). [*h'osam, -am*]

Mənim tək 'əşiqə inşəfdür mı cövr etmək
H'osam nə qədr edəsən Zü'iyə cəfā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 24*). [*h'osam, -am*]

Dā'im firəqdə budur övrədi Zü'inün
H'os ol zəməni ki ol məh ilə həmə-zəbān olam (*Gazel 128, Mısra 10*). [*h'os,]*

H'os ol ki meykədədə āşiyānəmiz var idi
Müdəm gülgül-ı meydən tərānəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 1*). [*h'os,]*

H'os ol zəməni ki vüsalun baña 'eyid idi
Behişt-i 'ədn məqāmım mīm də Kövsər idi (*Gazel 240, Mısra 1*). [*h'os,]*

H'os ol zəməni o günki bu sinnim cavān idi
Şām u səhər vətəndə könlül şādmān idi (*Gazel 242, Mısra 1*). [*h'os,]*

Vəqtün **h'os** eylə gənimə dövr növ-bəhərdür
Tər eylə bir damağı mey-i h'os-güvār ilə (*Kaside 21, Mısra 25*). [*h'os,]*

Müğənniyān **h'os**-āvāz Bārbəd-i āhəng
Dolubdı nəğmə-i şirini ilə mülk-i cəhān (*Kut'a-ı Kebir 1, Mısra 23*). [*h'os,]*

Nə dəm ki mərifət əhlilə **h'os** keçər bi'llāh
Yüz il gər 'ömrün olə həşili həməni dəmdür (*Gazel 80, Mısra 3*). [*h'os,]*

Təngə gəldim bu riyā məslək olan zāhiddən
Ey **hos** ol bəzm-i şifā məşrəb-i rindānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 10*). [*h'os,]*

Bir zəməni **h'os** keçməyür hicrān əlindən cān için
Güyyiā Hāliq yaratmışdır məni hicrān için (*Gazel 152, Mısra 1*). [*h'os,]*

Ey **h'os** ol gün ki könlüdə yol idi bir möhnət
H'osca həlāt ilə əsüdəvār idim rāhət (*Kaside 5, Mısra 1*). [*h'os,]*

Həmişə 'eys [ü] nəşāt ilə **h'os** keçə 'ömrün
Nə qədri var cəhān içrə gərdis-i dövrān (*Kut'a-ı Kebir 1, Mısra 37*). [*h'os,]*

Başda var şür əgər əldə ayağ olmasə də
H'os keçir yār ilə bəzm içrə çirāğ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 2*). [*h'os,]*

Baňa **h'osdur** gədə-yı küyi olmaq pādşāhlıqdan
Bu qədri cövrələr kim Zü'iyə eylər firāq ilə (*Gazel 151, Mısra 13*). [*h'osdur, -dur*]

Bir 'ibrət al Sikəndər ü Cəməşiddən könlül
Vəqtün **h'os** eylə anlə mədārın zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 6*). [*h'os,]*

Təki bir gül-bədənün vəşli müyassər olsun
H'os keçər 'əşiq için güşə-i bağ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 6*). [*h'os,]*

Hər növ' cövr gər gələ səbr eylə Zü'iyə
H'osdur o gül yolundə nə qədr olsa hərlıq (*Gazel 111, Mısra 18*). [*h'osdur,]*

Nə **h'osdur** bir müvāfiq yār ilə gül-gəşt-i bağ etmək
Gəzüb seyr eyləyüb hər yanə təfirih-i dimāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 1*). [*h'osdur,]*

H'osdur əgərçi əhl-i cəhānə behişt-i hür
Sənsiz əgər məqāmım olə cənnət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 7*). [*h'osdur,]*

Zü'i çü şəhr məhlərinün vəşfin eylədün
H'osdur baňa həmişə desən bu kəlāmdan (*Gazel 177, Mısra 12*). [*h'osdur,]*

h'osā: *Ne hoş!*

H'osā o kimsələrə adı yaşıqlıqla qalub
Görüb həyat u məmātində ləzzət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 11*). [*h'osā,]*

H'osā o şəhşə ki Nüsirəvān-ı 'ədil tək
Həmişə rəhmət oluyə təməmət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 15*). [*h'osā,]*

H'osā o 'əşiqə kim yārınun vəfāsı ola
Nə rəşk-əsiri nə hicrān-mübtəlası olə (*Gazel 10, Mısra 1*). [*h'osā,]*

Gedübdü táb [u] təvān cism-i nə-təvānımdan
H'osā o möhnət-i hicrānə táb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 8*). [*h'osā,]*

Olubdı bang-ı mü'əzzin tərānəmiz imdi
H'osā sürürüm o çəng ü rübāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 14*). [*h'osā,]*

Nə sūd Zü'i bu məscid imāmı olmaqdan
H'osā o meykədə rindi hesab olan günlər (*Gazel 62, Mısra 18*). [*h'osā,]*

H'osā o məhlə həmə-bistər olduqum gecələr
Cəməli şām'ınə həkistər olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 1*). [*h'osā,]*

Gedübdü táb [u] təvān cism-i nə-təvānımdan
H'osā o möhnət-i hicrānə táb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 8*). [*h'osā,]*

Olubdı bang-ı mü'əzzin tərānəmiz imdi
H'osā sürürüm o çəng ü rübāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 14*). [*h'osā,]*

Nə sūd Zü'i bu məscid imāmı olmaqdan
H'osā o meykədə rindi hesab olan günlər (*Gazel 65, Mısra 19*). [*h'osā,]*

H'osā o sākin-i mey-hānə olduğum günlər
Əlimdə sağər ü peymānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 1*). [*h'osā,]*

Təməmə dā'irə-i 'əql möhnət ü gəmdür
H'osā o cāhil ü dīvānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 4*). [*h'osā,]*

Düşübdü Zü'i biyābānə imdi məcnūn tək
H'osā o məhvəşə həmə-hvānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 10*). [*h'osā,]*

H'osā Şəməhıdə dildār ilə keçən günlər
Müdəm məh-liqələrlə mey içən günlər (*Gazel 67, Mısra 1*). [*h'osā,]*

H'osā o şəhşə ki min dörd yüz ildə dünyāyə
Gələ görər ki behişt-i bərindi dünyanı (*Kaside 23, Mısra 95*). [*h'osā,]*

h'osbəht: *Talihli; Sevinçli, mutlu.*

H'os-bəht odur kim içübən bədə-i vəhdət
Nə möhnət-i dünyanı nə dərd ü gəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 5*). [*h'osbəht,]*

h'os-gīdā: *Kuru.*

Şad-heyf cəhān bāğınə bəd vəqtdə gəldük
H'osgīdā olub nəhl nə şāh u nə şəmər var (*Gazel 42, Mısra 4*). [*h'osgīdā,]*

Cəhān bāğında bir **h'osgīdā** nəhlə bənzərəm mən kim
Nə bir şāhım nə sāyəm nə şükūfə nə bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 11*). [*h'osgīdā,]*

h'os-güvār: *Hoş içimli lezzetli, tatlı, leziz.*

Cəhāndə hiç cəvhər-bədə kimi **h'os-güvār** olmaz
Ki hər bir şəhsi təşhīs etməgə kāmīl-‘əyār olmaz (*Gazel 99, Mısra 1*). [*h'os-güvār,]*

h'os-hāl-ı rüzgār: *Zamanın/dünyanın bahtıyarı.*

Özi behiştə gedib var özi kimi hələfi
Eşitcəgin buni **h'os-hāl-ı rüzgār** oldım (*Kaside 12, Mısra 15*). [*h'os-hāl-ı rüzgār,]*

hosrov: *Hükümdar, padişāh; Hüsrev şāh.*

Gülüstān içrə olmuş hər gül-i növhiz bir **Hosrov**
‘Anādīl Bārbəd bu bəzmə bülbüllər Nəkişādur (*Gazel 40, Mısra 3*). [*hosrov,]*

Fələk ki **hosrovi** çəkmiş kəməni Rüstəm-i çərħə
Cünūd-ı bəhmən ü isfənd ü dey māhi firār (*Gazel 101, Mısra 7*). [*hosrovi, -i]*

Olə **Hosrov** edə Şīrīn ü şəkərlə ‘işrət
Tə‘nə bir şürətə bənd olmaqə Fərhādə qılə (*Gazel 215, Mısra 9*). [*hosrov,]*

hosrov [u] şīrīn: *Hüsrev və Şirin (hikayesi).*

Bir zərrə qədri bilməz idim dərd ü möhnəti
Derdim müdām **Hosrov [u] Şīrīn** hekəyəti (*Muhammes 2, Mısra 3*). [*hosrov [u] şīrīn,]*

hosrovā: *Ey padişāh sevgili!*

Hosrovā şəkkər-dəhənlər könlünü Fərhād tək
Dağlayubdur rəşk ilə ol lə‘l-i şīrīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 7*). [*hosrovā,]*

hosrov-ı dövrān: *Dönemin padişāhi.*

Ləb-i şīrīn şəkərbārvə verdim könlüm
Sanki oldım o gecə **hosrov-ı dövrān** yuħudə (*Gazel 210, Mısra 5*). [*hosrov-ı dövrān,]*

hosrov-i hūbān: *Güzeller padişāhi.*

Yā Rəb kim olur ‘ərzimi cānānə yetürsün
Dərd-i dilim ol **hosrov-i hūbānə** yetürsün (*Gazel 157, Mısra 2*). [*hosrov-i hūbānə, -ə]*

hovf el-: *Korkmak.*

Vəlīk **hovf elə** ondan ki gülşən-i rüyun
Dönər həzānə tapılmaz bir āşnā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 9*). [*hovf elə,]*

hovf-ı ātəş-i düzəh: *Cehennem ateşinin korkusu.*

Nə **hovf-ı ātəş-i düzəh** nə meyl-i rövze-i hūld

Nə hūr u cənnət-i gūlmān düşərdi mi yādə (*Gazel 206, Mısra 5*). [*hovf-ı ātəş-i düzəh,]*

hovf-i cəhīm: *Cehennem korkusu.*

Hovf-i cəhīm ü Kövgər ü Təsnīm istəyür
Həqqdən belə ‘ibādət əlbəttə dūrdur (*Gazel 74, Mısra 3*). [*hovf-i cəhīm,]*

hū dut-: *Alışmaq, huy edinmek.*

Bəs ki Zū‘ī **hū dutub** könlüm gəm-i hicrān ilə
Olmayur bir ləhzə gəmdən ayru qaygudan cüdā (*Gazel 12, Mısra 9*). [*hū dutub, -ub]*

hū tutub: *Huy tutmaq, alışkanlıq haline getirmək, huy edinmek.*

İstəməm ləzzət-i vəşlin o sitəm-kārə gülün
Hū dutub bəs ki könlül möhnət-i hicrānı ilə (*Gazel 204, Mısra 8*). [*hū dutub, -ub]*

hūb: *İyi, güzel, hoş.*

Ey şəh-i iqlīm fūnūn-ı ədəb
Cəm‘di zātundə **hūb** həmi nəşəb (*Mesnevi 5, Mısra 74*). [*hūb,]*

Nə hər ədəm-i zādə dəddəndi **hūb**
Ki dərd-ədəm-i şūm u bəddəndi **hūb** (*Gazel 256, Mısra 2*). [*hūb,]*

Çəkər bār-ı hər heyər edər həlq içün
O hər mərdüm-āzār bəddəndi **hūb** (*Gazel 256, Mısra 4*). [*hūb,]*

hüccāc: *Hacılar.*

Ol Kə‘bə-i cəmālīvə **hüccāclər** kimi
Sər pā bərəhnə şidq ilə züvvārīnām sənū (*Gazel 165, Mısra 5*). [*hüccāclər,]*

hücum: *Saldırış, saldıрма.*

Ləşkər-i həmm ü gəm etdi dil-i məhzünə **hücum**
Zīgəm-i möhnət edüb hātīr-i vīrānı konām (*Kaside 13, Mısra 3*). [*hücum,]*

Qılıb o māh vüşālından ‘āqibət məhrüm
Zə-bəs ki həyl-ı bələ qıldı Zū‘ī üstə **hücum** (*Tahmis 2, Mısra 28*). [*hücum,]*

hücum-ı dərd ü bələ: *Dert və belə saldırası.*

Hücum-ı dərd ü bələ keşti-i həyātımdan
Bu bəhr-i möhnət ü gəmdən qılır kənārə məni (*Müseddes 2, Mısra 9*). [*hücum-ı dərd ü bələ,]*

hudā: *Allah, Tanrı, Rəbb.*

Zū‘ī tēmām qıl sözüvi həlq təmr urur (?)
Bilməz kəlām rəmzini sölər **Hudā** ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 42*). [*hudā,]*

Şikāyət eyləmirəm hiç kimsədən bi‘llāh
Nə gəlsə dərd ü bələ cümləsi **Hudādandur** (*Gazel 83, Mısra 4*). [*hudādandur, -dan, -dur]*

‘Əvām həlq kimi şöhrət içün ey Seyyid
Atub **Hudāni** gedüb nəqış etmə tīmānun (*Gazel 155, Mısra 10*). [*hudāni, -n, -i]*

Dedim ey dost nədür bir belə behcət həbəri
Dedi şe‘r ol ki **Hudādan** saña əhsān oldı (*Kaside 17, Mısra 16*). [*hudādan, -dan]*

Səni hifz eyləsün cümlə bələdən
Budur dā'im tənənnəmiz **Hudādan** (Mesnevi 12, Mısra 14).
[hudādan, -dan]

Hələq söylər yaradub cənnəti Həq ədəm içün
Bu 'əbəş sözdə **Hudā** cənnəti şeytənə verüb (Gazel 20, Mısra 4). [hudā,]

Bahıram dəhrdə hər yerdə ki var müfsid ü şər
Nə'mət ü dövlət-i dünyanı **Hudā** anə verüb (Gazel 20, Mısra 6). [hudā,]

Küfrdür Zü'î bu söz çox də darıhma nəzər et
Hər nə var isə **Hudā** kəmil-i insənə verüb (Gazel 20, Mısra 16). [hudā,]

Bu bid'ətlər ki var hələqün içində
Hudā verməz belə əmrə rızalıq (Gazel 112, Mısra 16). [hudā,]

Gərəz nə zülmülər etsən qəbül-i 'əşiqdür
Həmişə sağ eləsün cənıvı **Hudā** Kəzım (Gazel 137, Mısra 6).
[hudā,]

Qiyām-ı qāmətün hicrānı ilə etdigün zülmü
Budur vəhmim qiyāmətdə sü'āl edə **Hudā** səndən (Gazel 168, Mısra 12). [hudā,]

Nə məndən et şikāyəti nə yārdan könlül
Hər nə 'ədavətün olə eylə **Hudā** ilə (Gazel 213, Mısra 8).
[hudā,]

İcüb şərāb olub məst künc-i meykədədə
Hudā bilür ki o günlər nə 'ələmim var idi (Gazel 237, Mısra 4). [hudā,]

Hudā bilür ki o günlər nə zövq eylər idük
Gözimdə 'ariz-i səqī əlimdə səğər idi (Gazel 240, Mısra 9).
[hudā,]

Cümlə əhlāqı həsən ismi Hüseyin hən ki **Hudā**
Eyləyüb əhsən-i təqvimdə zātın hilqət (Kaside 5, Mısra 35).
[hudā,]

Dövlət ü 'ömrüvi əfzün eləsün bəri **Hudā**
Nə qədər var cəhān içrə şühür u a'vām (Kaside 13, Mısra 35).
[hudā,]

Hudā yaratduqı əşyādan eyləyüb mümtāz
Mələkdən artuq edübdür səhā kərāmətdən (Kaside 15, Mısra 11). [hudā,]

Bir də gördün 'ināyət etdi **Hudā**
Hər murād üzrə kām-kār oldun (Kaside 16, Mısra 13). [hudā,]

Eləsün bəqī **Hudā** şövkət-i şān ilə səni
Çünki səndən hamuyə şövkət ilə şān oldı (Kaside 17, Mısra 27). [hudā,]

Genə təşəvvür edür 'əql-i nükət-dān ki **Hudā**
Ziyadə qüvvədə hələq eyləyübdü insānı (Kaside 23, Mısra 25).
[hudā,]

Hudā vü Marrat u Kristos u Tarı bir sözdür
Bu küfr olur mu kişi bilsə bu mü'əmmānı (Kaside 23, Mısra 69). [hudā,]

Belə mollā olanun kəsdigi kəbindi zinā
Dəhı bundan bəterindən bizi hifz eylə **Hudā** (Mesnevi 6, Mısra 20). [hudā,]

Var bu 'əşrdə də bir neçə mümtāz 'üləmə

Oları hifz eləsün zıll-ı pənāhında **Hudā** (Mesnevi 6, Mısra 26). [hudā,]

'Əlibaba Bəg ki **Hudā** tınətin
Zehn-i zəkāvətlə qılıb fitrətin (Mesnevi 10, Mısra 43). [huda,]

Kirām-ı hülqi ki vermiş səna bu növ' **Hudā**
Güləmdür sənə hər yerdə var isə 'ürəfā (Mesnevi 13, Mısra 9). [hudā,]

Fikr edirdüm ki **Hudāyā** baña qıl bir cārə
Nə təvānım nə cibim içrədə bir dirhəm var (Kaside 6, Mısra 17). [hudāyā, -yā]

hudā-dād: Allah vergisi.

Vəli nə sūd ki mümkün döğül ziyād etmək
Nə şey' ki rüz-i əzəldə olub **Hudā-dādə** (Kaside 18, Mısra 8). [hudā-dādə, -ə]

Var vücūdunda çün **Hudā-dādə**
Cümlə fəzl ü kəməl əmədə (Mesnevi 2, Mısra 41). [hudā-dādə, -ə]

Şəmāhımın qədim bəg-zadəsi
'Elm ü hünər təb' u **Hudā-dādəsi** (Mesnevi 10, Mısra 46).
[hudā-dādəsi, -s, -i]

hudānəkərdə: Allah korusun!.

Zü'İdə meyl zāhida gördüm məğər olub
Həm-dəm **Hudā-nəkərdə** o bəd-e'tiqād ilə (Gazel 193, Mısra 12). [hudānəkərdə,]

hudāvənd: Allah.

Hudāvənd eyləsün əhbābıvə lütfün ziyād 'ömrün
Nə qədri dövr edər əflək bəqīdür cəhān Şāhın (Gazel 171, Mısra 23). [hudāvənd,]

Nədi bā'is ki **Hudāvənd** ü kərim ü 'ādil
Eləyüb 'arif-i dānānı əsir-i nə-dān (Kaside 14, Mısra 5).
[hudāvənd,]

Əmirhən ki **Hudāvənd** zātını eləyüb
Əmir-i məmləkət-i fəzl ü cüd mə'nədə (Kaside 18, Mısra 19).
[hudāvənd,]

O behişt ki **Hudāvənd** qılıb zikr ü bəyān
Eləyüb imdi bizə səhət-i dünyədə 'əyān (Mesnevi 15, Mısra 7). [hudāvənd,]

hudāvəndə: Ey Allah!.

Nə yetmə vəşlə ərāmım nə hicrində qərarım var
Hudāvəndə nə bəd-ovqāt u müşkil rüzgārım var (Gazel 50, Mısra 2). [hudāvəndə,]

Hudāvəndə nə bəd-sā'ətdə məhlūq olmuşuq biz kim
Hələ'iqlər yanında zərrəcə miqdārımız yohdūr (Gazel 79, Mısra 9). [hudāvəndə,]

Ayəni keyfə təcrid əl-mövta
Yə'nī göstər mənə **Hudāvəndə** (Mesnevi 11, Mısra 84).
[hudāvəndə,]

hudāvənd-i 'alim ü dānā: Bilən və alim Allah.

Bunu bilmür ki **Hudāvənd-i 'alim ü dānā**
Buyurubdur ki hələqnə zəkərün vəl-ungā (Mesnevi 6, Mısra 57). [hudāvənd-i 'alim ü dānā,]

hudāvənd-i cəhān: Alemin Rabbi.

Kəməli u 'əlm ü fəzl ü cüd bir bağ-ı dil-ārādur
Hüdävənd-i cəhān ol bağə zātın bağbān qılmış (*Kaside 11, Mısra 24*). [*hüdävənd-i cəhān,]*

hüdävənd-i zü'l-minen: *Minnet sahibi, iyiliklər sahibi Allah.*

Bir sirr var bu işdə **Hüdävənd-i zü'l-minən**
Hələq eyləyübdü hər birini bir qərar ilə (*Kaside 21, Mısra 35*). [*hüdävənd-i zü'l-minen,]*

hüdäyā: *Ey Allah'ım!*

Bir çarə **Hüdäyā** ki nöçün Yüsif-i zərdan
'İzzətdəki kəşənəsi zindənə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 9*). [*hüdäyā,]*

hüdä-yi cəhān: *Kainatın Allah'ı.*

Bilmürəm neçə 'əşrdür bu zəməni
Hələq pülə deyür **Hüdä-yi cəhān** (*Mesnevi 11, Mısra 42*). [*hüdä-yi cəhān,]*

hüdä-yi kərim: *Kerim Allah.*

Səni övlədini **Hüdä-yi kərim**
Kərəmilə bələdan edə səlim (*Mesnevi 2, Mısra 53*). [*hüdä-yi kərim,]*

hüdä-yi mənnān: *Kullarına hədsiz hesapsız nimetlər verən, sınırsız iyilik və ihsanda bulunan Allah.*

Bəhr-i 'üfrān Əmīrhān ki **Hüdä-yi mənnān**
Eyləyüb zātını dərd əhlər için dərmān (*Mesnevi 1, Mısra 27*). [*hüdä-yi mənnān,]*

hüdä-yi 'əllām: *Her şeyi bilən Allah.*

'Elmsiz ədəmə Qur'əndə **Hüdä-yi 'əllām**
Heyivāndan də deyüb əksük ədallu'l-ən'am (*Mesnevi 9, Mısra 73*). [*hüdä-yi 'əllām,]*

huddām-ı bəzm-i hāş: *Has meclis xidmətçiləri.*

Fərş ü fūrüş zīnəti istəbrəq ü hərīr
Huddām-ı bəzm-i hāş həqiqətdə hür idi (*Gazel 246, Mısra 10*). [*huddām-ı bəzm-i hāş,]*

huffās: *Yarasa.*

'Ərizün Zü'ini gər görməsə zāhīr nə 'əcəb
Gün hüşüşündə nə həcət qınəmaq **huffāşı** (*Gazel 247, Mısra 14*). [*huffāşı, -ı]*

hükəmə: *Hakimlər, filozoflar, ilim adamları.*

Ətəş-i 'eşq-i ruh-ı yār 'əlācin **hükəmə**
İstədim əb-ı dəm-i həncər-i cānān dedilər (*Gazel 62, Mısra 3*). [*hükəmə,]*

hüld: *Cennət.*

Dutdı zülfün bağ-ı hüsün görmədim ruhsarıvı
Hülddən Ādəm kənār olmazdı şeytān olmasa (*Gazel 13, Mısra 4*). [*hülddən, -dən]*

Nə **hüld** olaydı nə Ādəm nə hīlə-i şeytān
Nə əmr ü nəhy nə təqdīr-i kun fəkān (?) ey kəş (*Gazel 106, Mısra 9*). [*hüld,]*

Sanmə zāhid yetüşsən bu 'əməllə **hüldə**
'Eşqdür şidq gərək mündə itər məkr ü hīyəl (*Gazel 126, Mısra 9*). [*hüldə, -ə]*

Dutdı zülfün bağ-ı hüsün görmədim ruhsarıvı

Hülddən Ādəm kənār olmazdı şeytān olmasə (*Gazel 197, Mısra 4*). [*hülddən, -dən]*

Qarə zülfün belə rüyunda gəzir əsüdə
Hülddən bəs deyülür Tārı qovub şeytānı (*Gazel 250, Mısra 8*). [*hülddən, -dən]*

Əhsən-i təqvim ilə olmuş mürəkkəb peykərün
Qədəmin tūbādı kuyun **hüld** kövsər ləblərün (*Tahmis 3, Mısra 8*). [*hüld,]*

hüld-i bərin: *En yüksek, ən yüce cennət.*

Hüld-i bərin cənnət-i mev'üd-i Həq
İmdiki gülşəndən ötür bir vərəq (*Mesnevi 5, Mısra 37*). [*hüld-i bərin,]*

İmdi ki həşil olubdur saña bu **hüld-i bərin**
Qoymə ey nə-hələf əldən çihə bu mā'-i ma'tin (*Mesnevi 15, Mısra 13*). [*hüld-i bərin,]*

hüld-i bərin rəvnəqin: *Göz alıcı güzellikteki ən yüksek cennət.*

Cümlə geyüb həl'ət-i istəbrəqin
Cümlə tapub **hüld-i bərin rəvnəqin** (*Mesnevi 10, Mısra 4*). [*hüld-i bərin rəvnəqin, -i, -n]*

hulūs: *Həlis və saf olma, kalp təmizliyi.*

Ey müşikāf-ı dəhr ki Zü'ini **hulūslə**
Bir şe'r-i nəzik eylədi mədhündə āşkār (*Kut'a-ı Kebir 2, Mısra 1*). [*hulūslə, -lə]*

humār: *İçkiden sonra gələn baş ağrısı, mahnurluk.*

Ayağın şədqəsi başım əlim dut səqiyyə mey ver
Məhəbbət bədəsindən Zü'ı tək başda **humārım** var (*Gazel 45, Mısra 10*). [*humārım, -ım]*

Humārə dəgməyür səqī şəfəsi verdigün cāmūn
Əlim dut ol ayağ ilə ki başında **humār** olmaz (*Gazel 99, Mısra 4*). [*humār,]*

Humārə dəgməyür səqī şəfəsi verdigün cāmūn
Əlim dut ol ayağ ilə ki başında humār olmaz (*Gazel 99, Mısra 3*). [*humārə, -ə]*

Ləbi şövqi mey-i gül-nār tək məst eylər 'uşşaqı
Bu mə'nədən mənim tək çohları məst ü **humār** olmuş (*Gazel 102, Mısra 4*). [*humār,]*

Şəb-i firəqdə yārun həyāl-i çeşmi ilə
Hələk eylədi səqī **humār** qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 8*). [*humār,]*

Dur gözü qurbāni səqī bir də mey-hənə dut
Gəm **humārı** Pāy-māl etdi məni peymānə dut (*Gazel 33, Mısra 2*). [*humārı, -ı]*

humār-ı hīcr: *Ayrılıq sersemi.*

Humār-ı hīcr ilə qoydun bu 'eşq-i bīmārın
Gözimdən ey büt-i məh-rüy u cām-ı Cəm getdün (*Gazel 163, Mısra 3*). [*humār-ı hīcr,]*

humār-i hīcrān: *Ayrılıq sersemliyi.*

Ki qoymayub tən ü cəndə **humār-ı hīcrān** tīb
Ze-bəs ahtıdı gözimdən bələlərun seyl-əb (*Tahmis 2, Mısra 7*). [*humār-i hīcrān,]*

humāyūn: *Musiki makamı. Azərbaycan klasik muğamlarından birinin adı. "Rast", "Şur", "Segah", "Şüştər", "Çargah", "Bayatı-Şiraz" və "Humayun".*

Vermir nəşəti hātīrə nə şüh-ı şāh-nāz
Nə zərrə qədri şūr u **humāyūn** hişārdə (*Kaside 19, Mısra 8*).
[*humāyūn, j*]

hüm-hanə-i cəhāndə: *Meyhane, dünyanın şarap küpü evi.*

Hüm-hanə-i cəhāndə hərābāt-ı dəhrdə
Sər-məst-i 'eşq olandədi çün hüş-yārlıq (*Gazel 111, Mısra 9*).
[*hüm-hanə-i cəhāndə, -də j*]

hüm: *Küp, şarap küpü.*

Bilmək istərsən könlül gör hikmət Əflātūn kimi
Çək ayağın bədəvəş **hüm** içrə sən də hənə dut (*Gazel 33, Mısra 8*). [hüm, j]

Hüm sâyəsində meykədədə məst yatmayan
Hür u qüşür-ı rövze-i rizvānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 7*).
[hüm, j]

hüm-hüm: *Küp küp.*

Ey sâqî əl-əlmān bana **hüm-hüm** şərab ver
Tə'şir eyləməz bizə peymānənün biri (*Kut'a-ı Kebir 6, Mısra 1*). [hüm, j]

Ey sâqî əl-əlmān bana **hüm-hüm** şərab ver
Tə'şir eyləməz bizə peymānənün biri (*Kut'a-ı Kebir 6, Mısra 1*). [hüm, j]

Hüm-hüm baña ver bədāni ey sâqî piyālə
Bu köhnə hərifə belə bir bir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 11*).
[hüm-hüm, j]

hün: *Kan, kanlı.*

Ey dövlət-i **hün** 'āşiq için **hün**-bəhā nədür
Səndən gər 'āşiq istər isə **hün** bəhānədür (*Gazel 89, Mısra 2*).
[hün, j]

Sünbül-i zülfü tökülmüş rüyınə ol güllər **hün**
Eylə kim əbr-i bəhārı mehr-i rəşşān üstünə (*Gazel 203, Mısra 3*). [hün, j]

hün-āb: *Kanlı su/gözyaşı.*

Əgərçi ey mey-i gül-fām lə'l-i nābə bənzərsən
Ləb-i yārım yanında lək sən **hün-āb** bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 2*). [hün-āb, -ə j]

hün-bəhā: *Kan bedeli.*

Ey dövlət-i **hün** 'āşiq için **hün-bəhā** nədür
Səndən gər 'āşiq istər isə **hün** bəhānədür (*Gazel 89, Mısra 1*).
[hün-bəhā, j]

hün-gəştə könlül: *Kan olmuş gönül.*

Həvā-yı lə'l-i ruhsārından ey **hün-gəştə könlüm** keç
Nə süz-ı ātəş-i pünhānı gör nə rənc-i beydā çək (*Gazel 116, Mısra 3*). [hün-gəştə könlüm, j]

hün-hvārə: *Kana susamış, kan dökücü, zâlim, gaddar, cāni (sevgili).*

Cəllād-ı siyāh məst gözün tək bu cəhāndə
Bir āhū-yı şir-əfkən ü **hün-hvārə** tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 4*). [hün-hvārə, j]

Könlül verdim vəfālī sanubən bir yārə bī-hüdə
Cəfā eylən o bəd-hū bī-vəfā **hün-hvārə** bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 2*). [hün-hvārə, j]

hün-ı cığər: *Ciğəri kanla dolu.*

Bir cığər də aydā almə əkl qıl **hün-ı cığər**
Yıq gələn qoy qalsun āhırdə nədəmət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 11*). [hün-ı cığər, j]

Yeyürəm **hün-ı cığər** həsrət-i lə'lüñə mägər
Ki qəzādan baña ruzi dil-i şəd pərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 9*). [hün-ı cığər, j]

Bizə qismət eləyüb şām u səhər **hün-ı cığər**
Cāhilün şərbət-i līmū mey-i gül-nārı olub (*Gazel 32, Mısra 9*). [hün-ı cığər, j]

hünin: *Kanlı.*

Lələ-rülar döndürüblər qanə **hünin** könlümü
İmdi çeşmimdən düşər hər dəmdə qanı könlümün (*Gazel 161, Mısra 9*). [hünin, j]

Lələ-rülar döndürüblər qanə **hünin** könlümü
İmdi çeşmimdən düşər hər dəmdə qanı könlümün (*Gazel 187, Mısra 12*). [hünin, j]

hünin aşk-riz: *Kanlı göz yaşı dökən, ağlayan.*

Nə yād et 'āriz-i gül-fām nə zülf-i pərişānın
Nə **hünin-əşk-riz** ol nə bələ vü rənc-i sevdā çək (*Gazel 116, Mısra 6*). [hünin aşk-riz, j]

hünər: *Bir işte göstərilən ustalık, beceriklik, mahāret. Bir şeyi iyi bilməkten, iyi yapabilməkten gelen üstün hal, mārifet.*

Nə hāşil şe'rdən Zū'ı nə nəf'i hikmət-i 'elmün
Bu sâ'ət şāhib-i zər hər **hünər** əhlindən ə'lādur (*Gazel 40, Mısra 14*). [hünər, j]

Nə zövcü hātīrə hāl əhli olmasə yārun
Əgərçi həndə-i Yūsif **hünərdə** Rüstəmdür (*Gazel 80, Mısra 10*). [hünərdə, -də j]

Nāyāb olubdı dəhrdəərbāb-ı mə'rifət
Düşmüş o qədər fəzl ü **hünər** e'tibārdan (*Gazel 176, Mısra 4*). [hünər, j]

'Ərz qıl hālını ol hān-ı 'əzīmü'ş-şānə
Ki 'ulūm u **hünər** ü fəzlədi şāhib-miknət (*Kaside 5, Mısra 34*). [hünər, j]

Dedi ey Zū'ı-i gəm-dīdē həbərsizsənmiş
Ol **hünər** kani səhā mə'dəni kim hāş ilə 'ām (*Kaside 13, Mısra 24*). [hünər, j]

Bəhşiş ü cüd u səhāvət sizə zātī hişlēt
'Elm ü ādāb u **hünər** sizdə firāvān oldı (*Kaside 17, Mısra 24*). [hünər, j]

Olse hər kəsə səhāvət özi ol hālətdür
Olmasa gər **hünəri** neylüm adı Rüstəmdür (*Mesnevi 6, Mısra 40*). [hünəri, -i j]

Hər lisānə 'ālim-i kāmildurur
Hər nə **hünər** zātınə şāmildurur (*Mesnevi 10, Mısra 38*). [hünər, j]

Şəmāhımın qədim bəg-zādəsi
'Elm ü **hünər** təb' u Hüdā-dādəsi (*Mesnevi 10, Mısra 46*). [hünər, j]

Çünki bilməz nə təvārīh nə āyāt u həbər
Kişiyə dərsdi Zū'ı bu cəhān içrə **hünər** (*Muhammes 5, Mısra 24*). [hünər, j]

Gətürdi 'əc görüb 'eşq-i müşkil olduqını

Qamu **hünərlərə** ustād gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 20*). [*hünərlərə, -lər, -ə*]

İmdi bildim ki **hünər** dəhrdə ancaq zər imiş
Mərifət əhli cəhən çeşminə həkistər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 5*). [*hünər,]*

Gər **hünər** kəsbi üçün əlli il dil-hün oləsən
Arturub fəzl ü **hünər** ‘elmdə ceyhün oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 13*). [*hünər,]*

Gər **hünər** kəsbi üçün əlli il dil-hün oləsən
Arturub fəzl ü **hünər** ‘elmdə ceyhün oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 14*). [*hünər,]*

İmdi bildim ki **hünər** dəhrdə ancaq zər imiş
Çünkü ləzımdı dedim gərçi döğüldür lə’iq (*Terci-bend 1, Mısra 25*). [*hünər,]*

Nə gərək ‘elm hələ’iq pülə sölər Həliq
İmdi bildim ki **hünər** dəhrdə ancaq zər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 30*). [*hünər,]*

İmdi bildim ki **hünər** dəhrdə ancaq zər imiş
Səndən özgə kimə mən şərh eləsəm əhvāl (*Terci-bend 1, Mısra 35*). [*hünər,]*

Vəy o şəhşə ki cibi püldən olsun həlī
İmdi bildim ki **hünər** dəhrdə ancaq zər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 40*). [*hünər,]*

İmdi bildim ki **hünər** dəhrdə ancaq zər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 45*). [*hünər,]*

Əlli il kəsb-i ‘ulüm etməyə qıldım iqdām
Şād olurdım ki ‘əcəb yaşı **hünərdür** bu məqām (*Terci-bend 1, Mısra 10*). [*hünərdür, -dür*]

hünərmənd: Hünerli.

Buyurub şəhş libās ilə **hünərmənd** olmaz
Rəngi ağ olmaq ilə duz gəlibən qənd olmaz (*Mesnevi 9, Mısra 29*). [*hünər-mənd,]*

hür: Cennet kızı, çok güzel kız veya kadın, huri.

Gubernat baği içrə kəsrət-i gilmān [u] hürādan
Vücūdun kəm qılub hər **hürdan** yārın sorag etmək (*Gazel 120, Mısra 4*). [*hürdan, -dan*]

Mā’il-i mür-ı hətün mülk-i Süleymān istəmāz
Nəqs edübdür **hürdan** ə’lā səni şürətgərün (*Tahmis 3, Mısra 6*). [*hürdan, -dan*]

Niyə **hür** u Kövsər istər zāhid-i hūd-bīn vəlī
Cām-ı Kövsərvəş büt-i hürī-liqā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 7*). [*hür,]*

‘arif ü ‘āşiqdən özgə Zū’iyā bir kimsənə
Eyləməzlərdi ‘ibādət **hür** u gilmān olmasə (*Gazel 13, Mısra 14*). [*hür,]*

Hür u cənnətdi sənün şavm u səlātun də gərəz
Fikr qıl nəfsüvədür gör bu ‘ibādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 19*). [*hür,]*

Zāhidlərin ‘ibādəti **hür** u qüşürdür
Həqqə belə itā’əti ‘eyni qüşürdür (*Gazel 74, Mısra 1*). [*hür,]*

Hür u qüşür u cənnət-i rizvān təməmdür
Hər bəzmdə ki cām-ı mey-i h’oş-güvār olur (*Gazel 82, Mısra 5*). [*hür,]*

Əgər baña verələr **hür** u rövze-i rizvān

Behiştə getmənməy ey yār-ı mehrbān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 11*). [*hür,]*

Hüm səyəsində meykədədə məst yatmayan
Hür u qüşür-ı rövze-i rizvānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 8*). [*hür,]*

O qədri iştıyāqım var sər-i küyində āzərə
Göz açmam məskənim cənnət ənīsım gərçi **hür** olsun (*Gazel 150, Mısra 6*). [*hür,]*

Zülf-i siyəhin hörməgə ol zülf-i pərişān
Hür əynə dutsun u pəri şānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 4*). [*hür,]*

‘arif ü ‘āşiqdən özgə Zū’iyā bir kimsənə
Eyləməzlərdi ‘ibādət **hür** u gilmān olmasə (*Gazel 197, Mısra 14*). [*hür,]*

Nə hovf-ı ātəş-i düzəh nə meyl-i rövze-i hüld
Nə **hür** u cənnət-i gilmān düşərdi mi yādə (*Gazel 206, Mısra 6*). [*hür,]*

Əgər behiştə min **hür** versə Tarı baña
Dögül ‘əvəz birinə ol günün bu dünyədə (*Gazel 206, Mısra 9*). [*hür,]*

Zāhid dilər ki **hür** ilə olsun behiştə
Mən gülşən içrə bir neçə həm-dəm səbū ilə (*Gazel 214, Mısra 13*). [*hür,]*

Nə vəşl olaydı İllāhī nə hicr-i pür-gəm olaydı
Nə **hür** u cənnət ü gilmān nə nəsl-i ādəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 2*). [*hür,]*

Şām u səhər olgilən dərgəhinə cəbhə-sā
Ārzü-yı vüşāl qıl nə **hür** u gilmānını (*Gazel 245, Mısra 18*). [*hür,]*

Bir məclisə yetüşdim [o] hür u qüşür idi
Çəşm-i rəqib ü həsid o məclisdə dövr idi (*Gazel 246, Mısra 1*). [*hür,]*

Fərş ü fūrüş zīnəti istəbrəq ü hərir
Huddām-ı bəzm-i həş həqiqətdə **hür** idi (*Gazel 246, Mısra 10*). [*hür,]*

Dutə gər **hür** u gilmān ‘āləmi bi’ llāh nigāh etmən
Cəhānı çeşmimə Zū’i şifət hər gün siyāh etmən (*Tahmis 1, Mısra 27*). [*hür,]*

hürā: Ahu gözlülər, cennet kızları.

Gubernat baği içrə kəsrət-i gilmān [u] hürādan
Vücūdun kəm qılub hər **hürdan** yārın sorag etmək (*Gazel 120, Mısra 3*). [*hürdan, -dan*]

hurāmān: Salınarak yürüyən.

Ləbün təkı hanı bir gönçədə tərāvət ü lütf
Qədin tək hansı səhī-sərvlər **hurāmāndur** (*Gazel 81, Mısra 8*). [*hurāmāndur, -dur*]

hürī: Cennet kızı, huri.

Zāhidün səcdəsi Allāhımə dögül vallāh
Nəfs-i əmmārəsine **hürī** vü gilmānə imiş (*Gazel 107, Mısra 6*). [*hürī,]*

Hürī tək məhbūbı Kövsər tək şərabı bağda
Həzihi cənnət təcři təhtihā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 5*). [*hürī,]*

Zū’iyā dünyədə gər ol mäh olsə həm-dənim

Kāfirəm ümmid dutsam **hür**i vü gilmän içün (*Gazel 152, Mısra 10*). [*hür*],]

Şirvən köçübdi lütf ilə dārū`-s-sələmdan
Yüz **hür**i istəsən tapulur hər məqāmdan (*Gazel 177, Mısra 2*). [*hür*],]

Hər küçəsində **hür**i pəri şəf şəf əyləşüb
İzhār-ı yüz qiyāmət olur hər məqāmdan (*Gazel 177, Mısra 3*). [*hür*],]

Cənnət-i ə`lādan artuq zövq var hər güşədə
Bağlar-ı firdövs **hür**i mäh-simālar genə (*Gazel 217, Mısra 6*). [*hür*],]

Zāhidün səcdəsi Allāhımə döğül vallāh
Nəfs-i əmmārəsina **hür**i vü gilmānə imiş (*Gazel 107, Mısra 2*). [*hür*],]

Hər kimsə cəhāndə bir nəcib `avrat alır
Dünyədə behişt ü **hür** ilə cənnət alır (*Rübai 6, Mısra 2*). [*hür*],]

hür-i behişt: Cennet hurisi.

Zāhid nə zövq-yāb olı **hür-i behişt**dən
Bir şühə mən tək `āşiq-i şeydādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 5*). [*hür-i behişt*dən, -dən]

Hür-i behiştə verməz idim hər pərivəşin
Şirvən demə həqiqət-i rəşk-i cinān idi (*Gazel 242, Mısra 3*). [*hür-i behiştə*, -ə]

hürivəş: Huri gibi olan.

Cəhənnəm möhnətin hicrində ol **hürivəş**ün çəkdün
Bu dəm cənnət təcrid təhtihə`l-ənhārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 3*). [*hürivəş*ün, -ün]

hür-liqā: Huri yüzli.

Hansı şirün bənd edüb dil-mürğini ey **hür-liqā**
Ya dəf [ü] tənbur yā kim nəğmə-i tārūn sənün (*Gazel 179, Mısra 5*). [*hür-liqā*,]

hurma: Hurma meyvəsi.

Ümid dutmə ki **hurma** verə dirəht-i çinār
Olur mu dərmək `əzizim tikandan almanı (*Kaside 23, Mısra 19*). [*hurma*],]

hurqət: Yanık, yanıklık, yanma.

Sən qoymısən hər kimsədə bir hāl-i təbī`ət
Nārə necə söylərsən [o] **hurqət** nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 36*). [*hurqət*,]

hürəm: Sevinçli, şən, gönül açıcı.

Bağ u gülşən güşə-i mey-hānə tək **hürəm** döğül
Cām-ı mey tək hiç şey` dil-zəhminə mərhəm döğül (*Gazel 125, Mısra 1*). [*hürəm*,]

Tükəndi `ömr-i kirāmi fəğān u āh ilə Zū`i
N`olaydı `āqibət ālām şād u **hürəm** olaydı (*Gazel 244, Mısra 14*). [*hürəm*,]

Nā-gəhān hātif-i geybi kimi bir yār-ı `əziz
Müjdə-i şövq kimi **hürəm** ü həndān oldı (*Kaside 17, Mısra 10*). [*hürəm*,]

hurşid: Güneş; Sevgili.

Zülf-i müşkin dögi ruhsārınə həm-sāyə olan

Bāl-ı Cibrildi **hürşid** üzünə sāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 10*). [*hurşid*,]

Dögi **hürşid** ü mäh ey lālə-`izārım gökdə
`Əks-i rüyundı sənün çərḥ-i mü`əllāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 11*). [*H`urşid*,]

Ruḥ u gīsū-yı dil-bər görməyən gün gün hesab etmə
Qaqanqusız gecə **hürşidsiz** Zū`i bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 10*). [*H`urşidsiz*, -siz]

Hər dəm baḥub cəməlivə gər ağlasam nola
Hürşidə bahsə kimsə edər əşkbərliq (*Gazel 111, Mısra 12*). [*H`urşidə*, -ə]

Sən tək bir gözəl olmaqlıqə nəqqāş-ı əzəl
Gecə gündüz mäh ü **hürşidə** verür yüz şayqəl (*Gazel 126, Mısra 2*). [*H`urşidə*, -ə]

Hürşid dutub etməz idi köñüldə məqāmın
Olsaydı `əyān pərdə Məsīhāyə cəməlün (*Gazel 147, Mısra 3*). [*H`urşid*,]

Bənd olub **hürşidə** `İsā gökdə dutmazdı qərar
Zū`iyə görsəydi bu mäh-ı mələk-sīma yüzün (*Gazel 148, Mısra 13*). [*H`urşidə*, -ə]

Qaranqu gecələrə səbr eylə Zū`i tək
Dilərsən āḫır **hürşid** tək munir oləsən (*Gazel 170, Mısra 10*). [*H`urşid*,]

Bənd olub **hürşidə** `İsā gökdə dutmazdı qərar
Zū`iyə görsəydi bu mäh-ı mələk-sīma yüzün (*Gazel 170, Mısra 13*). [*H`urşidə*, -ə]

Şu`ā`-ı mey gərəkdür bəzm içün **hürşid** nə lāzım
Saḥnə **hürşid**-i rövşən var ikən meh-tābi neylərsən (*Gazel 183, Mısra 7*). [*H`urşid*,]

Hürşid-cəməlundı mı gīsülər içində
Yā atəş-i süzəndədi Hindülər içində (*Gazel 190, Mısra 1*). [*hurşid*,]

İki ay var hilālə döndürübdir cismimi bu gəm
Kim ol **hürşid** ilə yā Rəb nə gündür vüslət-ımkānı (*Gazel 220, Mısra 10*). [*H`urşid*,]

Hürşid tək cəməlivə mən şam` sölədim
Vəcibdi yandırub mənə kəssün zəbānımı (*Gazel 234, Mısra 5*). [*hurşid*,]

Fələkdən güşşə dövrəndən bələdur həsilim hər gün
Məgər Həq şādliq-**hürşidini** məndən nihān qılmış (*Kaside 11, Mısra 10*). [*H`urşidini*, -i, -ni]

Gözətlə Zū`i bu zülmāt-ı şām-ı cəhl gedər
Qılır zəmənanəni **hürşid**-i `elm nürāni (*Kaside 23, Mısra 94*). [*H`urşid*,]

Görüb yüz dağ bir **hürşid** içün min daşə baş urmaq
Olub rəngin-cigər qan ilə bir lə`l-i ḥ`oş-āb olmaq (*Gazel 115, Mısra 7*). [*H`urşid*,]

hurşidi: Güneşe tapan.

Müsəvi `İsəvi dəhrī hikəmi dövriyyə
Nürü vü nāri vü **hürşidi** vü əhl-i bid`ət (*Kaside 5, Mısra 22*). [*hurşidi*,]

H`urşid-i `ələm-ārā: Dünyayı süsleyen güneş (gibi sevgili).

Əlimdən aldun o **H`urşid-i `ələm-ārānı**
İşiq günim dəhi çəh etmə tırə şām fələk (*Gazel 118, Mısra 9*). [*H`urşid-i `ələm-ārānı*, -n, -ı]

hurşid-i dirəhşān: *Parlayan güneş (sevgili).*

Görmüşəm dün gecə **h'vurşid-i dirəhşān** yuhudə
Yetüşür vüslətə kim görsə bu 'ünvān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 1*). [*hurşid-i dirəhşān,]*

hurşid-i rövşān: *Güneşin parlaklığı, parlak güneş.*

Şu'ā'-ı mey gərəkdür bəzm içün h'vurşid nə lāzım
Saña **h'vurşid-i rövşān** var ikən meh-tābı neylərsən (*Gazel 183, Mısra 8*). [*hurşid-i rövşān,]*

hurşid-i 'əzrā: *Bakire; maşuka güneş.*

O gündən kim görüb ruhsārıvı bī-pərdə ey məh-rū
Salur topraqlarə hər gün fələk **h'vurşid-i 'əzrāsın** (*Gazel 162, Mısra 4*). [*hurşid-i 'əzrāsın, -sı, -n]*

h'vurşid-rū dil-bər: *Güneş yüzlü gönlü kendine çeken sevgili.*

Hərīdār-ı mətā'-ı hüsnün ey **h'vurşid-rū dil-bər**
Bir əldə dīn-i dünyānı bir əldə cān-ı tən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 3*). [*H'vurşid-rū dil-bər,]*

hurşid-rūy: *Güneş gibi parlak yüz.*

Gəh dutar **h'vurşid-rūyın** sehr ilə gāhī açar
Necə cādūdur nigārım zülf-i müşkīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 5*). [*hurşid-rūyın, -i, -n]*

hürsənd: *Kanaatkâr, tok gözlü, kismetinə rāzı olan (kimse), mütevekkil.*

Əvvəlimgi biridür Hacı Məcid Əfəndi
Ki olub 'āləm onun mev'izəsi **hürsəndi** (*Mesnevi 6, Mısra 28*). [*hürsəndi, -i]*

hüs: *Akı, fikir, us.*

Çəsm ü zülf ü hətt ü hāl u rüy-ı alun ey həbīb
Aldı bəndən 'əql ü **hüs** u şəbr ü āram u şəkīb (*Gazel 18, Mısra 2*). [*hüs,]*

hüseyn: *Özel isim.*

Cümlə əhlāqı həsən ismi **Hüseyn** hān ki Hudā
Eyləyüb əhsən-i təqvīmdə zātın hilqət (*Kaside 5, Mısra 35*). [*hüseyn,]*

Bī-həbərsən dedi yohsə nadi çārun söləyüm
Yaz **Hüseyn** hānə elə mətləbüvi sən izhār (*Kaside 6, Mısra 28*). [*hüseyn,]*

hüseyn: *Həz. Peygamber'in torunu Həz. Hüseyin.*

Bu **Hüseynə** eləyən zülmi o qöv-m-i əşrār
Bir onə eyləməyüb tāb mən-i zār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 25*). [*hüseynə, -ə]*

Ənbiyā firqəsina hər nə gəlüb dərd ü bələ
Bu müşəhəsdī **Hüseynə** dögi kimsə həmtā (*Müseddes 2, Mısra 30*). [*hüseynə, -ə]*

Yetüşdi hər nə bələ vü müşibət etdim şəbr
Vəlik qıldı **Hüseyn** dərdi dəğdār mənī (*Müseddes 2, Mısra 28*). [*hüseyn,]*

hüşk: *Kuru.*

Cəfādan incinüb ey dil fəğānə gəlmə bülbul tək
O hansı güldi kim pīrāmənində **hüşk-i** hār olmaz (*Gazel 99, Mısra 8*). [*hüşk,]*

Yoh fikr edən ki nişə bu dövrənə gəlmişəm
Tər olmamışdı **hüşk-ləbim** bir şərāb ilə (*Muhammes 3, Mısra 40*). [*hüşk,]*

Hüşk oldı nəhl-i 'eyş ü nihāl-i ümīdimiz
'Ömrimdə bir hədiqə-i 'eyşim nəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 3*). [*hüşk,]*

hüşk-i hāk-ı cəhl: *Cehalet toprağının feyzsizliyi.*

Çəsmə-i 'ürfān olubdur **hüşk-i hāk-ı cəhl** ilə
Mə'rifət dəryāsı içrə qətrə-i nəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 5*). [*hüşk-i hāk-ı cəhl,]*

hüsn: *Güzellik, çekicilik.*

Gün səhāb içrə qalandə h'uşdu gəl ey məh-liqā
Zülfüvi çək 'ārizindən **hüsnüñə** nöqşanı var (*Gazel 54, Mısra 6*). [*hüsnüñə, -ü, -ñ, -ə]*

Hüsn şərtini yekün etmişən ey mäh tēmām
Çıqmə nöqşān gətürür **hüsnüvə** yārim gecələr (*Gazel 72, Mısra 4*). [*hüsnüvə, -üv, -ə]*

Nə **hüsn** olaydı nə 'āşiq nə vəşl nə hicrān
Nə şūr-ı 'eşq ü məhəbbət nə imtahān ey kās (*Gazel 106, Mısra 7*). [*hüsn,]*

Ey Yəhūdā nəsl-i Yə'qūb ism-i Yüsif **hüsn** kim
Hüsnüvə min müştərī yüz məh hərīdār eylədün (*Gazel 181, Mısra 4*). [*hüsnüvə, -üv, -ə]*

Yohdur əzəlki qā'idədə cəzbə **hüsndə**
Dil-bər düğül o tavr ilə ruhsār-ı yār də (*Kaside 19, Mısra 5*). [*hüsndə, -də]*

Əvvəlki **hüsn** cəzbəsi cānānədən gedüb
'Eys ü nəşāt güşə-i mey-hānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 1*). [*hüsn,]*

Hüsn şərtini yekün etmişən ey mäh tēmām
Çıqmə nöqşān gətürür hüsnüvə yārim gecələr (*Gazel 72, Mısra 3*). [*hüsn,]*

Öz kəsbidür mi Zü'ī cəhān içrə **hüsn** ü qūbh
Yā Həq verübdi 'āləm-i mə'nāda bilmədim (*Gazel 139, Mısra 17*). [*hüsn,]*

Ey Yəhūdā nəsl-i Yə'qūb ism-i Yüsif **hüsn** kim
Hüsnüvə min müştərī yüz məh hərīdār eylədün (*Gazel 181, Mısra 3*). [*hüsn,]*

hüsn-i dil-ārā: *Gönlü süsleyen güzellik.*

Cəzbə nədəndi **hüsn-i dil-ārədə** bilmədim
Nəş'ə nədəndi bədə-i həmrədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 1*). [*hüsn-i dil-ārədə, -də]*

hüsn-i qönçə: *Gül güzelliği. Sevgili ve sevgilinin ağzının güzelliği.*

Şā'ir nə növ' [ilə] desün **hüsn-i qönçəni**
Yoh bir nəfər [ki] tā oħuyub qanə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 11*). [*hüsn-i qönçəni, -n, -i]*

hüsn-i ruh-ı cānān: *Sevgilinin yanağının güzelliği.*

Ayə təşbīh eləyən **hüsn-i ruh-ı cānānı**
Oħudı şanki 'əbəş āyə-i Qur'ānı gələt (*Gazel 109, Mısra 5*). [*hüsn-i ruh-ı cānānı, -ı]*

hüsn-i şövkət: *Büyük güzellik.*

Gəlir o pādşəh-i mülk **hüsn-i şövkət** ilə

Qıl 'ərz-i hāl-i məqām şikāyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 3*). [*hüsni-i şövkat, j*]

hüsul: *Həsul olmuş, meydana gelmiş.*

Hüşul olsə əgər feyz-i vüşulun
Yetişsə şəmme gər zövq-i məqālun (*Mesnevi 3, Mısra 21*).
[*hüşul, j*]

Müşkilün həllinə seyr eylə kənār-ı ərəsə
Mətləbün ondə **hüşülə** yetişür hər bəbət (*Kaside 5, Mısra 32*).
[*hüşülə, -ə*]

Ki bəlkə Zü'ī-i kəm-nām künc-i 'üzlətdə
Edən du'āsı **hüşülə** yetə icəbət ilə (*Kaside 20, Mısra 50*).
[*hüşülə, -ə*]

hüşumət: *Hasımlıq, düşmanlıq, adəvet.*

Nə var firəqə táb nə dildərə dəst-rəs
Çərħün nədür **hüşuməti** mən bi-nəvā ilə (*Gazel 213, Mısra 10*). [*hüşuməti, -i*]

Mollāyə səhībi deyə hər həftə bir şāhı
Vermüb o şāhını dutə āhır **hüşuməti** (*Kaside 2, Mısra 14*).
[*hüşuməti, -i*]

hüşüs: *Şekil, yol, konu.*

Sənün nā-məhrbān olmaqlıqun Rāhıl **hüşüsündə**
Nədür bā'ış yazub bu şe'r-i qıldım imtiħān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 21*). [*hüşüsündə, -u, -n, -də*]

'Arizün Zü'īni gər görməsə zāhır nə 'əcəb
Gün **hüşüşündə** nə həcət qınəmaq hıflāşı (*Gazel 247, Mısra 14*). [*hüşüşündə, -u, -n, -də*]

hüşüsi: *Kıscası.*

Hüşüşi hər dili hər məzhəbi gəzüb bilmək
Təttəbbu' ilə qəbül eylə şe'r-i gərrāmı (*Kaside 23, Mısra 75*).
[*hüşüş, j*]

hüş-yār: *Aklı kendisine yar olan, yarayan, akıllı.*

Hüm-hānə-i cəhāndə hərābāt-ı dəhrdə
Sər-məst-i 'eşq olandədi çün **hüş-yārlıq** (*Gazel 111, Mısra 10*). [*hüş-yārlıq, -lıq*]

Könlül tərək eyləmə cām-ı şərāb-ı 'eşqi tā məhşər
Ki bu mey-məsti gəm bilməz cəhāndə **hüş-yār** olmuş (*Gazel 102, Mısra 10*). [*hüş-yār, j*]

Fərəğət-i tən ü cān məstliqdədür sāqı
Gözün fədāsı olum **hüşyār** qoymə mənı (*Gazel 232, Mısra 10*). [*hüş-yār, j*]

hüveydā: *Belli, apaçık, aşkār, zāhır.*

Səbā rūhu'l-Qüddüsdür Məryəm-i İsādan çün kūha
Ki hər bir nəfhəsində yüz Məsīhāvəş **hüveydādur** (*Gazel 40, Mısra 6*). [*hüveydādur, -dur*]

Həttündən olub 'āləm ara Hızır **hüveydā**
İncilə qəsəm etdi mənı āhırı rüsvā (*Muhammes 4, Mısra 15*).
[*hüveydā, j*]

hüzür: *Önemli bir makāmın veya kişinin var olduğu, bulunduğu yer, o makam veya şahsın önü, katı, yanı; İç rahatlığı, hālindən memnun olup gönlünde rahatlık duyma, kendini rahat ve memnun hissetme durumu.*

Evində görmədiğün hər tə'am lövn-bə-lövn
Gəllür **hüzürüvə** hər mənzilündə 'işrət ilə (*Kaside 20, Mısra 8*). [*hüzürüvə, -uv, -ə*]

Nə qədri olsə günāhım onun **hüzüründə**
Gəm etmə Zü'ī ki əltāf-ı 'üzr-h'vāhımdur (*Gazel 53, Mısra 9*).
[*hüzüründə, -i, -n, -də*]

Hüzürünlə həmişə şər olə həl
Bələ vü dərddən āzād olə dil (*Mesnevi 12, Mısra 23*).
[*hüzürünlə, -un, -la*]

Həq **hüzüründə** bəli kəlməsi məqbül olub
Bu nə inşāfdı iqbālını idbār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 21*). [*hüzüründə, -un, -də*]

Zāhid qəbül olur o itā'ət **hüzürdə**
Zimmində zərrə qədri təmənnādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 9*).
[*hüzürdə, -də*]

hüzür-ı yüsif-i kən'an: *H. Yusuf'un huzuru, makamı.*

Yə'qūbvəş ki beyt-i həzində əsir idim
Āhır **hüzür-ı Yüsif-i Kən'anə** gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 14*). [*hüzür-ı yüsif-i kən'anə, -ə*]

həbā: *Boşa gitme, ziyan olma.*

Gər mənə bəvər etməsən əşlən
'Əmələndür **həbā** mənsürən (*Mesnevi 11, Mısra 66*). [*həbā, j*]

həbbə: *Küçük tane, buğday, arpa vb. tahl tənəsi.*

Bir **həbbə** için birbirini öldürü nā-həq
Derlər nədi inşāf-ı mürüvvət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 21*).
[*həbbə, j*]

Cānın verı bir **həbbəni** verməz bu həlā'iq
Pəs bu şifət insān ilə şöhbət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 23*).
[*həbbəni, -n, -i*]

Bir **həbbəyə** firdövs ü behiştı satun almaz
Çün müştəri-i rövze-i riżvān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 7*).
[*həbbəyə, -y, -ə*]

Sən yıqub hərc etmədün bir **həbbə** Həqqə cānuvə
'Āləm-i 'uqbədə bəh gör kim 'uqbət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 5*). [*həbbə, j*]

həbbəzə: *Ne güzel, ne hoş!*

Etdi şəyyād-gözi şayd dil-i 'uşşāqı
Həbbəzə şir-şikār eyləyən āhülərə bəh (*Gazel 35, Mısra 6*).
[*həbbəzə, j*]

həbib: *Sevilen kimse, sevgili, dost.*

Çəşm ü zülf ü hətt ü hāl u rüy-ı alun ey **həbib**
Aldı bəndən 'əql ü hüş u şəbr ü ārām u şəkīb (*Gazel 18, Mısra 1*). [*həbib, j*]

Hər bir kəsün ki sən kimi ey məh **həbib**i var
Bəh bəh əzəl günündə sə'ədət nəşibi var (*Gazel 44, Mısra 1*).
[*həbib, -i*]

Halāl etmiş bizə cām-ı şərābı pır-ı mey-hānə
Həbibim vā'iz-i hüd-bīn-kəlam ilə hərām olmaz (*Gazel 93, Mısra 10*). [*həbibim, -im*]

Çəkürsən həcər-i müjgān tőkürsən qan alursan cān
Həbibim səndə bu 'ədət nədür qəşşabə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 8*). [*həbibim, -im*]

Rəh-i 'eşqündə nə cürm eyləmişdim kim mənı saldun
Həbibim muncə dərd ü möhnət-i rənc-i firāvānə (*Gazel 192, Mısra 8*). [*həbibim, -im*]

Äləmün rüya tərəqqiliqi bundan tanı
Saña Yüsifdi gözəlliqdə **həbibim** sən (Gazel 250, Mısra 2).
[həbibim, -im]

həbibə: Ey sevilen!

Həbibə bir özün fikr eylə gör ayə rəvədür mı
Çəkə bigənələr ləzzət görəm mən min belə səndən (Gazel 168, Mısra 5). [həbibə,]

həbibu'llah: Allah'ın çox sevdiği kulu (Hz. Muhammed).

Beytül'l-əhzānə qədam basdı kərəmdən nā-gəh
Bir rəfiqim ki **həbibu'llahə** olmuş həm-nām (Kaside 13, Mısra 8). [həbibullahə, -ə]

həbs: Suçluların kapatıldığı yer, həpishə. Dışarı
çıkmasına izin vermək üzere bir yere kapatma.

Kāvüsvār dīv-i gəmə olmuşam əsir
Bu **həbsdən** hiləsimə bir Rüstəm olmadı (Gazel 238, Mısra 6). [həbsdən, -dən]

Dün **həbsdə** çü Yüsif-i çərğ eylədi qərār
Gərdün goşüd əz-gəm-i ü zülf-i təbdār (Kaside 9, Mısra 1).
[həbsdə, -də]

Otuz üç il elədi 'ələm içrə sultānluq
Gör əhır eylədilər **həbs** o növ' sultānı (Kaside 23, Mısra 10).
[həbs,]

həbs-i nəfəs: Nefesini tutmak.

Tə etməyə əyīnə-i ruhsarivə petrə
Əhır nəfəs-i 'ömrə **həbs-i nəfəs** etdim (Gazel 130, Mısra 10). [həbs-i nəfəs,]

həbər: Olmuş veya olmakta bulunan bir şeye dair orada
olmayanlara erişen bilgi, ondan ona nakledilen söz.

Dedi güyā ki aqadan **həbərsizsən** o aqa kim
Mütəvvəl fəzl mə'nāsını kövn zərrə bəyān qılmış (Kaside 11, Mısra 17). [həbərsizsən, -siz, -sən]

Dedi ey bī-həbər güyā **həbərsizsən** bu 'işrətdən
Ki 'ələm sər-bə-sər dönmüş behişt-i 'ədn-i rizvānə (Kaside 13, Mısra 23). [həbərsizsənmiş, -siz, -sən, -miş]

Dedi ey bī-həbər güyā **həbərsizsən** bu 'işrətdən
Ki 'ələm sər-bə-sər dönmüş behişt-i 'ədn-i rizvānə (Kaside 22, Mısra 17). [həbərsizsən, -siz, -sən]

Şükr eylə ey könl ki **həbər** yərdən gəlüb
Hicrān-keşidə 'əşiqə dildərdən gəlüb (Gazel 26, Mısra 1).
[həbər,]

Düzəh cəfāsını çəkənə şanki bir **həbər**
Cənnət təciri təhtihə'l-ənhərdən gəlüb (Gazel 26, Mısra 11).
[həbər,]

Şükr eylə ey könl ki **həbər** yərdən gəlüb
Hicrān-keşidə 'bülbulə gülzərdən gəlüb (Gazel 27, Mısra 1).
[həbər,]

Düzəh cəfāsını çəkənə şanki bir **həbər**
Cənnət təciri təhtihə'l-ənhərdən gəlüb (Gazel 27, Mısra 3).
[həbər,]

Əs-sə'ət ātiyət **həbəri** qəmətündədür
Gisüləründədür dəhi Mūsā kərəməti (Gazel 229, Mısra 5).
[həbəri, -i]

Dedim ey dost nədür bir belə behcət **həbəri**
Dedi şe'r ol ki Hüdādan saña əhsən oldı (Kaside 17, Mısra 15). [həbəri, -i]

Eyləsən inşaf ilə gər bir nəzər
Demək olmaz bu sözlərdən bir **həbər** (Mesnevi 5, Mısra 78).
[həbər,]

Çünki bilməz nə təvārīh nə āyāt u **həbər**
Kişiye dərdsi Zü'ī bu cəhān içrə hünər (Muhammes 5, Mısra 23). [həbər,]

Bizim yərdən gəlırsən bir **həbər** ver əşnələrdən
Mürür-i dəhr ilə sındırmasə tā çərğ mīnāsın (Tahmis 1, Mısra 15). [həbər,]

həbər bil-: Haberdar olmak.

'Ulümə sə'y qılub eylə mə'rifət kəsbın
Ki tā **həbər biləsən** 'ələm-i həqiqətdən (Kaside 15, Mısra 28).
[həbər biləsən, -ə, -sən]

həbərdār: Haberi olan, haberli, vâkıf.

Lik şəd-heyf ki pis vəqtə **həbərdāram** mən
Qocalub 'ömr gedüb zə'f tapub quvvət-i tən (Terci-bend 1, Mısra 21). [həbərdāram, -am]

həbərdār ol-: Haberi olan, haberli, vâkıf olmak.

Var yoqum u yoqluqum kim anlar
Kim hālımdan olur **həbərdār** (Mesnevi 8, Mısra 34).
[həbərdār olur, -ur]

həbər ver-: Haber vermek.

O söz ki sən onı bir ildə hiç bilməzdün
Gazet **verür həbərin** gündə yüz hekāyət ilə (Kaside 20, Mısra 14). [həbərin verür, -ür]

həcālət: Utanma, utanmaya sebep olan şey.

Bütləri tərک Yüsif eylərdi **həcālətdən** nihān
Görsə idi gər Züleyhā bu büt-i tərsā yüzin (Gazel 148, Mısra 3). [həcālətdən, -lət, -dən]

Nə var yoh gəmi nə 'əyālun **həcāləti**
Nə cənnət ərzüsü nə düzəh məhābəti (Muhammes 2, Mısra 5).
[həcāləti, -i]

Bütləri tərک Yüsif eylərdi **həcālətdən** nihān
Görsə idi gər Züleyhā bu büt-i tərsā yüzin (Gazel 170, Mısra 3). [həcālətdən, -dən]

həcālət çək-: Çok utanmak, çok sıkılmak, utancından yüzü
kızarmak.

Bādünün nəhyinə bir fəctənibü ləfzi gəlüb
İmdi çək eylədiyün fe'lə **həcālət** zāhid (Gazel 39, Mısra 16).
[həcālət çək,]

həcil: Utancından kimsenin yüzüne bakamayacak duruma
düşmüş olan, küçük düşüp utanmış, mahcup olmuş (kimse).

Oldı sünbüllər **həcil** zülf-i pərişānun görüb
Gönçələr qan utdılar lə'l-i dūr-əfşānun görüb (Gazel 31, Mısra 1). [həcil,]

hədd: Sınır; Derece.

Bəlkə bu dərd-i möhnət ü gəmdən kənār olaq
Hərçənd dərd ü möhnətə **hədd** ü kənār yoh (Gazel 38, Mısra 14). [hədd,]

həddini tanıma-: Haddini bilmemek, haddini aşmak.

Həzānun āfəti yetmək gülə odur bā'ış

Ki **həddini tanımub** etdi bəhş 'izārun ilə (*Gazel 205, Mısra 6*). [*həddini tanımub, -m, -ub*]

həd-i qan: *Kanla dolu.*

Ləbün rəşkilə ancaq lə'l-i bağı dönməmiş qanə
Həd-i qan eyləyübdür könlünü gül-bərg-i həndānun (*Gazel 160, Mısra 8*). [*həd-i qan, -i*]

hədiqə-i 'eysim: *Eğlence, içki bahçesi.*

Hüşk oldı nəhl-i 'eyş ü nihāl-i ümīdimiz
'Ömrimdə bir **hədiqə-i 'eysim** nəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 4*). [*hədiqə-i 'eysim, -im*]

hədis: *Hadis.*

Hədis ilən yetüşübdür bu söz ki əşhābə
Soruşdılar gəlübən hātəm-i risālətdən (*Kaside 15, Mısra 49*). [*hədis, -i*]

Nə növ' söz söləsə bənd edər **hədisə** anı
Deyər bəli bunu Qur'an deyübdü āyət ilə (*Kaside 20, Mısra 31*). [*hədisə, -ə*]

Üç ildə gör necə kāmīl 'Ərəb dilini bilür
Ki Rusə tərcümə eylər **hədisi** Qur'ānı (*Kaside 23, Mısra 58*). [*hədisi, -i*]

Bir **hədis** etsə rəvāyət sənə bir fikr elə
Gör yaraşur mı desün həqq-i peyām-bər belə (*Mesnevi 9, Mısra 53*). [*hədis, -i*]

Diqqət etmir ki bu söz oḡşarı var Qur'ānə
Ya **hədisə** yā bu söz oḡşarı var hər yanə (*Mesnevi 9, Mısra 42*). [*hədisə, -ə*]

Nə görəkdür **hədis** ü āyə
Māl [u] dövlət görəkdi mollāyē (*Mesnevi 11, Mısra 103*). [*hədis, -i*]

hədsiz: *Sınırsız.*

Dindirsön əgər adını bilməz kəsə **hədsiz**
Verdün gərəyin şahib-i dövlət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 9*). [*hədsiz, -i*]

hədəng-i gəməz: *Göz kırpmə oku.*

Hədəng-i gəməzün ey məh səpməsəydi dəm-bə-dəm sulər
Dil-i pür-hūnı çohdan yaḡmıy idı nār-ı hıcrānun (*Gazel 160, Mısra 9*). [*hədəng-i gəməzün, -ün*]

hədar: *Boşa gitmə, yok yere harcanma, ziyan olma.*

Bī-dəlīl etməsün sözim bəvər
Hamı ə'māl-i heyriün oldı **hədar** (*Mesnevi 11, Mısra 58*). [*hədar, -i*]

həft: *Yedi sayısı.*

Şəd-heyf **həft** uduzdım [o] həftād sālımı
Bir fikr qılsa idim əgər mən [ki] mālımı (*Muhammes 2, Mısra 19*). [*həft, -i*]

həftād: *Yetmiş sayısı.*

Şəd-heyf həft uduzdım [o] **həftād** sālımı
Bir fikr qılsa idim əgər mən [ki] mālımı (*Muhammes 2, Mısra 19*). [*həftād, -i*]

həftān: *Kaftan.*

Elə **həftān** ki anı sāz edər ustād-ı Qūçān

Ərdəbil içrə o həftānə dəḡi mähir var (*Kaside 6, Mısra 15*). [*həftān, -i*]

Fövc-i sərmā atəcaq tır-i həlāk u bərff
Hər kəsün olmasə **həftānı** qalır zār [u] nizār (*Kaside 6, Mısra 12*). [*həftānı, -ı*]

Rüstəm-i Zābilī **həftānı** olur Kābildə
Hər kəsün dəst-rəsi olsə olur Sām-süvār (*Kaside 6, Mısra 13*). [*həftānı, -ı*]

Elə **həftān** ki anı sāz edər ustād-ı Qūçān
Ərdəbil içrə o həftānə dəḡi mähir var (*Kaside 6, Mısra 16*). [*həftānə, -ər*]

həftə: *Birbiri arkasına gelen yedi günden ibaret zaman bölümü.*

Gərəz sizdən təvəqqe' eylərəm kim bu gələn **həftə**
Həvāşun bizlərə mərquḡm edüb eylə bəyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 19*). [*həftə, -i*]

Mollāyē şahibi deyər hər **həftə** bir şahı
Vermüb o şahını dutə ahır hüşüməti (*Kaside 2, Mısra 13*). [*həftə, -i*]

Hər **həftədə** sorardı əhvālını
Hvāhişinə şərf edərdi mālını (*Mesnevi 10, Mısra 29*). [*həftədə, -də*]

həlāk: *Ölmə, mahvolma, yok olma.*

Žū'ini rəşk həlāk etdi yenə anlamayub
Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i heyvān dedilər (*Gazel 62, Mısra 9*). [*həlāk, -i*]

Qoy 'eşqinün **həlākı** olum ey göz ağlama
Yoh həcəti şəhīd olanun şüst [ü] şü ilə (*Gazel 214, Mısra 11*). [*həlākı, -ı*]

Şəb-i firāqdə yārun həyāl-ı çeşmi ilə
Həlāk eylədi sāqı humār qoymə mənı (*Gazel 232, Mısra 8*). [*həlāk, -i*]

həlāk ol-: *Yok olmak, ölmek.*

Yā məhbəs içrə qalursan nə qədri 'ömrün var
Həlāk olursan u yā əmr olur həkūmətdən (*Kaside 15, Mısra 20*). [*həlāk olursan, -ur, -san*]

həlāl: *Dinin yasaklamadığı (şey, hareket ve davranış).*

Dünyānı fikr edəndə gedir mægər zü'l-cəlāl
Tər eyləsön hārāmı tapulmır dəḡi **həlāl** (*Muhammes 3, Mısra 36*). [*həlāl, -i*]

həlā'iq: *Yaratılmış olanlar, mahlukat, insanlar.*

Cānın veri bir həbbəni verməz bu **həlā'iq**
Pəs bu şifət insān ilə şöhbət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 23*). [*həlā'iq, -i*]

Hudāvəndə nə bəd-sā'ətdə məhlūq olmuşuq biz kim
Həlā'iqlər yanındə zərrəcə miqdārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 10*). [*həlā'iqlər, -lar*]

Mə'rifət 'elm **həlā'iq** nəzərindən düşübən
Dədə-i həlqdən 'əngə kimi pūnhān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 3*). [*həlā'iq, -i*]

Dutubdı 'ərşə-i āfāqı cümlə hıkmət ü 'elm
Çihur səməyə **həlā'iq** bugün fərəsətdən (*Kaside 15, Mısra 4*). [*həlā'iq, -i*]

Bir cövhər-i nəfıdı bu pūl ki cənnəti

Püllə verür **hələ'iqə** fikr elə tərde (*Kaside 19, Mısra 24*).
[*hələ'iqə, -ə*]

Bu daş baqırlı **hələ'iq** qəbul etmədilər
Nizām-ı mərifəti qaldılar zəlalət ilə (*Kaside 20, Mısra 45*).
[*hələ'iq,]*

Mərd nə-mərdi qılıb cümlə cəhān içrə 'əyān
Zişt [ü] zibānı **hələ'iqlərə** izhār u bəyān (*Mesnevi 6, Mısra 6*).
[*hələ'iqlərə, -lər, -ə*]

Cəm' oldı **hələ'iq** üstümə çox
Da hər nə 'ibādətə yolım yox (*Mesnevi 8, Mısra 45*). [*hələ'iq,]*

Tərk edüb mərifəti pülə olublar şā'iq
Nə gərək 'elm **hələ'iq** pülə sölər Hāliq (*Terci-bend 1, Mısra 29*). [*hələ'iq,]*

həl-i dərd et-: *Derdi gidermek, çözmek.*

Həl-i dərd etməyə hāl əhli gərək 'ārif-i vəqt
Əmr-i müşkil keçər ol yerdə ki cāhil yeridür (*Gazel 49, Mısra 5*). [*həl-i dərd etməyə, -ə*]

həlil: "Allah'ın dostu", Hz. İbrāhim.

Olsa gər 'eyb istəyəndə dəlil
Pəs nöçün Həqdən istəyübdü **Həlil** (*Mesnevi 11, Mısra 82*).
[*həlil,]*

Kim ki Birāhīm tək istəsə olmaq **həlil**
'Eşq mināsində zəhb eyləyə qurbānını (*Gazel 245, Mısra 5*).
[*həlil,]*

Həlil idi baña çün yār nār-ı Nəmrūdun
Nə qədr olsə də gülzār u gülsitānım idi (*Gazel 249, Mısra 5*).
[*həlil,]*

həlil bəg-i pür-şü'ür: *Şuur dolu, anlayışlı Halil Bey.*

Bu bəzm-i hās qaryə-i Sābunçidə olub
Ev səhibi **Həlil Bəg-i pür-şü'ür** idi (*Gazel 246, Mısra 14*).
[*həlil bəg-i pür-şü'ür,]*

həlil-i kə'bə-i hüsən: *Güzəllikdə Kəbə'nin sevgilisi.*

Minā-yı kuyun ara ey **Həlil-i Kə'bə-i hüsən**
Qəbül qıl kəsüban Zü'ni ki qurbāndur (*Gazel 81, Mısra 13*).
[*həlil-i kə'bə-i hüsən,]*

həlīm: *Yumuşaq huylu, yumuşak.*

Üftadələr əlin dutuban bir şəfiq olan
Həsiyyəti **həlīm** kəlāmı rəfiq olan (*Muhammes 2, Mısra 26*).
[*həlīm,]*

həll: *Bağlı bir şeyi, bir düğümü açma. Bir işin zor və karanlık tərəflərini çözmə, çözümləmə.*

Hüzürnlə həmişə şəər olə **həl**
Belə vü dərddən āzād olə dil (*Mesnevi 12, Mısra 23*). [*həl,]*

'Əql ü cān piç ü həmə-i zülfdə sər-gərdāndur
Yüz ağz açsə də şānə belə müşkil olı **həll** (*Gazel 126, Mısra 14*). [*həll,]*

Hansı səhətdə eşitdim ki var ondə fəzil
Müşkilim **həllinə** dər-hāl çox etdim sür'ət (*Kaside 5, Mısra 18*). [*həllinə, -i, -n, -ə*]

Müşkilün **həllinə** seyr eylə kənār-ı ərşə
Mətləbün ondə hüşulə yetişür hər bəbət (*Kaside 5, Mısra 31*).
[*həllinə, -i, -n, -ə*]

Etməmiş hiç uşul-i dīni **həll**
Başlayublar furtü'd-dində cədal (*Mesnevi 11, Mısra 45*). [*həll,]*

həll et-: *Çözüm yolu bulup sonuca bağlamak, çözmək.*

Qalub bir heyli müddət māt-ı heyran sölədi nə-gəh
Bu müşkil əmri **həll etməkdə** bir şəhsə gümānım var (*Kaside 7, Mısra 28*). [*həll etməkdə, -də*]

Dünyā vü əhīrət işi mübhəmdə dəhrdə
Həll etməyüb bu müşkilə fərzənənün biri (*Kıt'a-ı Kebir 6, Mısra 6*). [*həll etməyüb, -mə, -y, -üb*]

Var bir məs'ələ-i müşkilim **həll eylə** onı
Sañadur çünki həmişə dil ü cānım qurbān (*Kaside 14, Mısra 3*). [*həll eylə,]*

həlləl-i müşkilət: *Müşkilləri, zorlukları çözen.*

Zü'İdən eyləmə tələb əş'ār-ı dil-nişin
Həlləl-i müşkilət olan zərgər olmasa (*Gazel 6, Mısra 10*).
[*həlləl-i müşkilət,]*

həlləq-i 'āləm: *Alemin yaratanı!*

Ələ ey mə'dən-i ehsān ələ ey mənəbə'-i 'ürfān
Səni **Həlləq-i 'āləm** bəzl ü lütf ü cüdə kān qılmış (*Kaside 11, Mısra 26*). [*həlləq-i 'āləm,]*

həlləq-i cəhān: *Dünyanın yaratıcısı, Allah.*

Həlləq-i cəhān lütf eləyüb Zü'İ-zə rə
Bu ayda o məh-pərəni Şirvānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 9*).
[*həlləq-i cəhān,]*

həlq: *Bir milleti meydana getiren insan topluluğu, halk; Yaratma eylemi.*

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər **həlqə** vā'iz dəm-bə-dəm
Hiç utanmur bir məgər sərv-i hürāmānün görüb (*Gazel 19, Mısra 3*). [*həlqə, -ə*]

Həlq söylər yaradub cənnəti Həq ədəm içtün
Bu 'əbəş sözdü Hüdā cənnəti şeytānə verüb (*Gazel 20, Mısra 3*). [*həlq,]*

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər **həlqə** vā'iz dəm-bə-dəm
Hiç utanmur bir məgər sərv-i hürāmānün görüb (*Gazel 31, Mısra 3*). [*həlqə, -ə*]

'Ālim gərək olsun dəhi mə'qıldə kāmıl
Tā **həlq** desün bundə nə söz istəsələr var (*Gazel 42, Mısra 8*).
[*həlq,]*

Həlqün dəhi yoh mətləbi bir pūldan özgə
Nāmūs həyā 'ār ilə geyrət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 19*).
[*həlqün, -ün*]

Hər mübhəm iş ki anlamayur **həlq** sirrini
Cəm-i cəhān-nümədə bizə āşkār olur (*Gazel 82, Mısra 7*).
[*həlq,]*

Gəlməyür çeşminə **həlqün** gecələr zərrə yuqu
Bes ki ey məh qıluram nələ vü əfğan sənsiz (*Gazel 95, Mısra 7*). [*həlqün, -ün*]

'Anādil zāhīr etmiş **həlqə** əhəng-i Nəkisānı
Həzārān ləhn kūya Bərbəddən yədgār olmuş (*Gazel 101, Mısra 3*). [*həlqə, -ə*]

Nə eyləyəydi pərəstış bu **həlq** sīm ü zərə
Olaydı pül bu məhlūqdan nihān ey kās (*Gazel 106, Mısra 11*).
[*həlq,]*

Gözüm peymānəsini doldurdu hər dəm bağrımın qanı
Nöçün kim **həlq** sözlər filāni meyl-güsār olmuş (*Gazel 108, Mısra 4*). [*həlq,]*

Bu bid'ətlər ki var **həlqün** içində
Hudā verməz belə əmrə rızalıq (*Gazel 112, Mısra 15*).
[*həlqün, -ün]*

Mən ağlaram əgərçi baña 'eyb edərsə **həlq**
Bilāh firāqə yohdı belə t̄aqət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 3*).
[*həlq,]*

Sünbül t̄aki bələlərimi rəhm qıl baña
Qoy **həlq** eyləsün baña yüz töhmət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 6*). [*həlq,]*

Mey-cāmı gərçi **həlqə** verür şādliq vālī
Cām əldə sənsiz ey büt-i məh zülmət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 9*). [*həlqə, -ə]*

Ağzıyı gōnçə bilüb **həlqə** bəyān eylər idim
'Əqli yohluqdan bağ gör nə gümān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 1*). [*həlqə, -ə]*

Žū'ī əgərçi mən' edürəm **həlqi** yārdan
Mümkün mi şam'-dövrinə pərvānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 13*). [*həlqi, -i]*

'Əvām **həlq** kimi şöhrət için ey Seyyid
Atub Hudāni gedüb nāqiş etmə ĩmānun (*Gazel 155, Mısra 9*).
[*həlq,]*

Təvāf-ı kuyı fərəh-bəhşdir o məh-rüyun
Mən istetā'də fərmāni **həlqə** Yəzdānun (*Gazel 155, Mısra 8*).
[*həlqə, -ə]*

Riyādan **həlq** için qurmuş neçə yüz dām-ı təzvīrin
Aparur cənnətə şāhib olub firdōvs-i ə'lāyə (*Gazel 212, Mısra 3*). [*həlq,]*

Cəhāndən olub tərک insāniyət üslub-ı qānūnī
Dönübdür Leyliyə zər **həlq** də Məcnūn-ı şeydāyə (*Gazel 212, Mısra 8*). [*həlq,]*

Bir kimsədə yoh şivə-i inşāf u mürüvvət
Dəcələ dönüb **həlq** qiyāmət məgər oldı (*Gazel 239, Mısra 4*). [*həlq,]*

Rəsm-i səhā vüçüd-i cəhāndən olubdı t̄eyy
Yoh bir nəfər bu **həlqün** arasında Hātəmī (*Gazel 243, Mısra 4*). [*həlqün, -ün]*

Žū'ī tāmām qıl sözüvi **həlq** təmr urur (?)
Bilməz kəlām rəmzini sölər Hudā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 41*).
[*həlq,]*

Həlqün nə növ' qüdrəti tə'rīfün eyləsün
Hāliq deyübdü mədhüvə çün həl ətā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 35*).
[*həlqün, -ün]*

Şəd-heyf hörmət eyləməyür **həlq** mürcan
Qürbət vilāyət içrə Süleymānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 9*).
[*həlq,]*

Cān-ı 'āləmdür həqiqət əhl-i 'ürfān dəhrdə
Həlq imdi şü'rət-i divārdur cān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 10*). [*həlq,]*

Zülmāt-ı gəflət içrə idi **həlq** nə-gəhān
Hizrə rəh oldı çeşmə-i heyvānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 5*). [*həlq,]*

Āvārə idi **həlq** biyābān-ı cəhlədə
Göstərdi rāh mənəbə'-i 'ürfānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 7*). [*həlq,]*

Nə qədri saq olı **həlq** içrə ehtirām tapar
Öləndə qəbri olur mövqə'-i ziyārətdən (*Kaside 15, Mısra 25*).
[*həlq,]*

Nöçün qoyursan u **həlqi** 'əvām-ı kə'l-əğnām
Utangilən kişi vəhm eylə bir qiyāmətdən (*Kaside 15, Mısra 59*). [*həlqi, -i]*

Bāb-ı 'ədl oldı qapun **həlqə** dəhi Žū'ī-i zār
Şidqlə dərgəhüvə bəndə-i fərmān oldı (*Kaside 17, Mısra 31*).
[*həlqə, -ə]*

Pül eyləyür tāmām köñül ārzuların
Bil-pül cümlə **həlq** qalır iztīrārdə (*Kaside 19, Mısra 28*).
[*həlq,]*

Cəhān köçübdü behiştəndə əgərçi ləzzət ilə
Nə süd **həlq** qalub zülmət-i cəhālət ilə (*Kaside 20, Mısra 2*).
[*həlq,]*

Sözüm bu dāşə dönən **həlqə** etməyür tə'sīr
Nə dim nə çārə deyüm bu sözi nə şü'rət ilə (*Kaside 20, Mısra 41*). [*həlqə, -ə]*

Bir sirr var bu işdə Hudāvənd-i zü'l-minən
Həlq eyləyübdü hər birini bir qərār ilə (*Kaside 21, Mısra 36*).
[*həlq,]*

Ziyādə fikrlərə düşmə anla bu rəmzi
Nə gücdə **həlq** eləyüb Həq əzəldən insānı (*Kaside 23, Mısra 16*). [*həlq,]*

Yā Rəb o qədim 'əsr o ləzzət hara getdi
Həlq içrə olan 'eyş ilə 'işrət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 2*).
[*həlq,]*

Həlq eylər idi birbirinə meyr ü vəfālar
Ol meyr ü vəfā ilə şədāqət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 5*).
[*həlq,]*

Yüzi qarə gələsən məhşərə 'āsī mücrim
Həlq içində özüvi bir belə bī-'ār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 28*). [*həlq,]*

Güzārişim t̄a olə **həlqə** 'əyān
Eyləyüm əhvālımı şərh ü bəyān (*Mesnevi 4, Mısra 3*). [*həlqə, -ə]*

Sənsən mənim şāhib-vālī-ne 'mətim
Həlq içində 'izzət dövlət hörmətim (*Mesnevi 5, Mısra 86*).
[*həlq,]*

Cümlə **həlq** ilə vüçüd əhlinə eylər hörmət
Elə bəg-zādələrün hīdməti 'ayn-ı dövlət (*Mesnevi 6, Mısra 53*). [*həlq,]*

Həlq eylədi izdihām-ı kəsərət
Qalmaq mürīdə zövc-i vəhdət (*Mesnevi 8, Mısra 41*). [*həlq,]*

Lütf eylə bu **həlqi** qıl kənārə
Sən bārī bu dərədə eylə çārə (*Mesnevi 8, Mısra 47*). [*həlqi, -i]*

'Elm az pül çoh olan ādəm
Həlq içində olur imām-ə ā'zam (*Mesnevi 11, Mısra 38*). [*həlq,]*

Olmasa pül gər Fəlātündür
Həlq sölər oña ki məcnündür (*Mesnevi 11, Mısra 40*). [*həlq,]*

Bilmürəm neçə 'əşrdür bu zəmān

Həlq pülə deyür Hüdā-yı cəhān (*Mesnevi 11, Mısra 42*).
[*həlq,]*

Tə'sir-i məst olub bu pır-i kühən
Həlqə mə'lüm edim nə varsə sühən (*Mesnevi 11, Mısra 10*).
[*həlqə, -ə]*

Olse şəh-zadə kişi bilməsə gər 'elm ü bəyān
Həlq sölər ki filənkəsdi nə kevdən nə-dən (*Muhammes 5, Mısra 12*). [*həlq,]*

Çəkər bār-ı hər həyr edər **həlq** içün
O hər mərdüm-əzər bəddəndi hūb (*Rübai 1, Mısra 3*). [*həlq,]*

Olmasə pūli əgər olse də 'elmu'llāhı
Həlq sölər ki qovun getsün elə kəm-rāhı (*Terci-bend 1, Mısra 20*). [*həlq,]*

Həq səni **həlq** eyləyübdür rəsm-na'mā li'l-'ālēmīn
Şāfi'-i 'üşyān əhl-i mə'siyət rüz-ı cəzā (*Gazel 2, Mısra 5*).
[*həlq,]*

O qüvvələr ki bəni'adəmə verib Həliq
O gücdə eyləməyüb **həlq** hiç bir cāni (*Kaside 23, Mısra 28*).
[*həlq,]*

Belə ki səni **həlq** eləyüb Həliq-i dāvər
Gər görsə yüzün min yüz zāhid-müztər (*Muhammes 4, Mısra 5*). [*həlq,]*

Həliq çü bir şey'ə dögi möhtəc **həlqdən**
Nə sirr var bu hılqət-i əşyadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 3*).
[*həlqdən, -dən]*

həlq ara: *Halk arasında.*

Üz görədür hər söz olse **həlq ara** kizb ü riyā
Doğrı söz şidq-i diyānət 'əhd [ü] peymān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 7*). [*həlq ara,]*

həlq eylə- *Yaratmaq.*

Genə təşəvvür edür 'əql-i nükte-dən ki Hüdā
Ziyadə qüvvədə **həlq eyləyübdü** insāni (*Kaside 23, Mısra 26*).
[*həlq eyləyübdü, -y, -üb, -di]*

həlq-i cəhān: *Dünya insanları, toplulukları.*

Nə cəşn kim mişilin görməyübdü dīdə-i çərḥ
Nə sür görmiyəcək bir də eylə **həlq-i cəhān** (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 22*). [*həlq-i cəhān,]*

Həlq-i cəhān səhāni səfih e'tibār edir
Bā'is budur bir əhl-i səhāvət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 9*). [*həlq-i cəhān,]*

Əgərçi **həlq-i cəhān** 'eyş ü 'işrəti istər
Cəhīmdür baña ey dost bu cəhān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 3*).
[*həlq-i cəhān,]*

həlq-i mā-sivā: *Allah'ın zātı dışındakı bütün varlıklar topluluğu.*

Sənsən ol sərvər ki zāt-ı pākun olmuşdur əzəl
'İllət-i gā'ıyyə mövcüdāt u **həlq-i mā-sivā** (*Gazel 1, Mısra 4*). [*həlq-i mā-sivā,]*

həlq-i zəmən: *Zaman halkı.*

Əhkām-ı Hüdā şə'r-i peyām-bər unuduldı
Bu **həlq-i zəmənun** Tarısı sīm ü zər oldı (*Gazel 239, Mısra 6*). [*həlq-i zəmənun, -un]*

həlqə: *Bir yere tutunmaq veya bir şeyi bir yere tutturmaq için kullanılan madden, tahta veya plastikten çember.*

Kəmə-r-i sīm belini qucmaq içün **həlqələnüb**
Tama'-ı hāmını gör kim nə təmənnāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 5*). [*həlqələnüb, -lən, -üb]*

həlqə-i ol zülf-i müşk-əfsān: *O misk saçan sevgilinin saçının bükümü, kıvrımı.*

Olur dīvānə tək zəncirə lā'iq mübtelā könlüm
Haçan kim **həlqə-i ol zülf-i müşk-əfsān** düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 4*). [*həlqə-i ol zülf-i müşk-əfsān,]*

həlqə-i zülf: *Saçın halkası, çemberi.*

'Ərizündən nūr oğurlar mərdüm-i çeşmim onı
Hək tək ol **həlqə-i zülf** içrə sal zindānə dut (*Gazel 33, Mısra 6*). [*həlqə-i zülf,]*

həlqə-i zülf-i siyāh: *Siyah saçın halkası.*

Həlqə-i zülf-i siyāh 'əriz-i gül-nārə düşüb
Lə'ldür şanki dil-ihzārı içün nārə düşüb (*Gazel 17, Mısra 1*).
[*həlqə-i zülf-i siyāh,]*

həlvət: *Çevre ile her türlü ilişkiyi kesip yalnız kalma, tənəyə çekilme.*

'Əmmāmə vü 'əbā ilə minbərde və'zə bah
Gəl **həlvət** içrə gör nə 'ələmət zühürdür (*Gazel 74, Mısra 8*).
[*həlvət,]*

Vüşāl-i yārdə istər könlü ki **həlvət** olə
Behişt-i 'ədn idi çün ondə ədəm istəmənəm (*Gazel 135, Mısra 7*). [*həlvət,]*

Žü'ti məh-i cəməluvə nəzzārə qılmaqə
Dil **həlvətinə** dīdələrim rövzən eylədüñ (*Gazel 164, Mısra 18*). [*həlvətinə, -i, -n, -ə]*

hələ: *Daha.*

Qədim 'əşrdə insān ki vəhş'i idi təməm
Bular **hələ** deyəsən çılmayubdı vəhşətdən (*Kaside 15, Mısra 10*). [*hələ,]*

hələf: *Sonradan gelen ve birinin yerine geçen kimse. Evlat, zürriyet.*

Özi behiştə gedib var özi kimi **hələfi**
Eşitcəgin bunu h'os-hāl-i rüzgār oldım (*Kaside 12, Mısra 15*).
[*hələfi, -i]*

hələf-i zī-i hib-i mustafa hān-ı şirvān: *Şirvan'ın hanı sevgili Mustafa (gibi) evlat sahibi (sahip olan).*

Hələf-i zī-i hib-i Mustafa hān-ı Şirvān
Ki müsəlləmdi əzəldən onə dövlət-şövkət (*Kaside 5, Mısra 37*). [*hələf-i zī-i hib-i mustafa hān-ı şirvān,]*

hələl: *Bozukluk, eksiklik, fesat, noksan.*

Küfr-i sər-i zülfi o büt-i lələ-'izārın
Az qaldı **hələl** dīn ilə imānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 6*).
[*hələl,]*

həl'ət-i əlvān: *Renkli elbiseler, baharın gelişi ile renklenən doğa kastedilmiştir.*

Olmaz belə 'üryān dəhi ətfāl-i şüküfə
Cümlə geyünür **həl'ət-i əlvān** belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 4*). [*həl'ət-i əlvān,]*

həm: *Kullanıldığı cümleye “üstelik, bir de, şu da var ki, zâten” mânâları katarak anlamı kuvvetlendirir. Birden fazla şeyin birlikte bulunduğunu veya birden fazla işin birlikte yapıldığını gösterir.*

Əsl-i vücüd ‘illət-i gâ’iyyə-kâ’ināt
Həm ibtidâ vücüd ilə **həm** intəhâ ‘Əlî (Kaside 1, Mısra 4).
[həm,]

Əsl-i vücüd ‘illət-i gâ’iyyə-kâ’ināt
Həm ibtidâ vücüd ilə həm intəhâ ‘Əlî (Kaside 1, Mısra 4).
[həm,]

Həmi ‘ömrün qısı çatmış mənə **həm** qış fəşli
Belə əhvālə necə şəbr eləsün pəs bīmār (Kaside 6, Mısra 5).
[həmi, -i]

Ey şəh-i iqlim fünün-i ədəb
Zātınə muzmər həsəb u **həm** nəsəb (Mesnevi 5, Mısra 74).
[həmi, -i]

Nələ qılmə hicrdən ey dil ki ne’mətdür bu **həm**
Kim bilürdi vəsl-zövqin dər-d-i hicrən olmasa (Gazel 13, Mısra 11). [həm,]

Getmiş nizām-ı ‘əql də **həm** şahib-‘əqldən
Divānəliq şü’arı də divānədən gedüb (Gazel 28, Mısra 11).
[həm,]

Gəməndür münisim ey gül ayırmə
Məni ondan onı **həm** məndən ey dost (Gazel 34, Mısra 6).
[həm,]

Mənim yoh hərmətim mey-hənəldə deyr ü məsciddə
Sənün hər yerdə olsun ‘izzətün **həm** ‘etibārın var (Gazel 46, Mısra 8). [həm,]

Zülfü həvəsi ilə basır qara gecələr
Həli həyali ilə günüm **həm** qara keçər (Gazel 51, Mısra 6).
[həm,]

Ləbün zikri baña şəhd ü şəkərdən dəhi şirindür
Ruḥ u zülfün həyali **həm** fərag-ı bağ u nəsrindür (Gazel 56, Mısra 2). [həm,]

Nə küll-i cəbr ilədür **həm** nə ihtiyār ilə
Bu sirri anlamuram mən nə məcəradandır (Gazel 83, Mısra 9). [həm,]

Nə-büd olub mə’rifət-əhli bu zəməndə
Həm ‘əhdə vəfə ‘əhd ilə peymān qutarubdur (Gazel 84, Mısra 4). [həm,]

Aldanmə dünyā-malınə **həm** cāhınə cəlālınə
Düş bir Həqün həyālınə rəhmānə gəlmək yaşıdır (Gazel 85, Mısra 9). [həm,]

Hər büt dəhi Şirīn təkī şəkkər-şikən olmaz
Hər əşiq-i Həsrovvəşi **həm** küh-kən olmaz (Gazel 94, Mısra 4). [həm,]

Dəhānün dedilər mən görmədim ondan əşər ləkən
Təşəvvürlə onı **həm** çeşmə-i həyvānə bənzətdim (Gazel 145, Mısra 4). [həm,]

Vəfādandır bu **həm** şanmun kim eylər bī-vəfālıqdan (Gazel 151, Mısra 15). [həm,]

‘Əcəbdi cərh yanub **həm** kəvākib odlanmaz
Yüzün gəmində mənim əh-ı pür-şərarım ilə (Gazel 191, Mısra 5). [həm,]

Nələ qılmə hicrdən ey dil ki ne’mətdür bu **həm**

Kim bilürdi vəsl zövqin dər-d-i hicrən olmasə (Gazel 197, Mısra 11). [həm,]

Qızarmış lə’l tək lələ qılır mənlük fəhārətlə
Ruḥ-ı rəhşānıvı göstər onı **həm** dāğdār eylə (Gazel 199, Mısra 6). [həm,]

Dilərdi cān ki bulə feyz-i məqdəmün gəl gör
Ki az qalubdı o **həm** çıqsun intizārın ilə (Gazel 205, Mısra 4). [həm,]

Mā təştəhi’-n-nüfūs u tələzzu’-l-‘uyün **həm**
Bu bəzm içində bi’llāhi yüz min kurūr idi (Gazel 246, Mısra 7). [həm,]

Bilsə idim nədi mənzūr saña vəslün içün
Nəzr edərdim yoluzə dīn ilə **həm** tīmānı (Gazel 250, Mısra 10). [həm,]

İbrāz-ı şövkətündədi əkməltü āyəsi
İzhār-ı dövlətündədi **həm** innəmə ‘Əlī (Kaside 1, Mısra 32).
[həm,]

Həmi ‘ömrün qısı çatmış mənə **həm** qış fəşli
Belə əhvālə necə şəbr eləsün pəs bīmār (Kaside 6, Mısra 5).
[həm,]

Üç il içində nədən Rus məktəbdə təliblər
Bilürlər üç dili **həm** oḥumaqlə yazmanı (Kaside 23, Mısra 56). [həm,]

Nədür səbəb bunə pəs bī-nizāmıqdur **həm**
Nə yohdı yaşı mü’əllim də öyrədə anı (Kaside 23, Mısra 59).
[həm,]

Ey h’oş ol vəqt ki mən sākin-i mey-hənə idim
Başdə mey nəş’əsi **həm** məşrəb-i cānənə idim (Mesnevi 1, Mısra 14). [həm,]

Həm həsəb həm nəsəbdə bī-həmtā
İsmi tək **həm** özi böyük aqa (Mesnevi 2, Mısra 4). [həm,]

Yetüşdi nāmə-i müşkīn hitāmın
Yəqīn mə’lūm olundu **həm** mərāmın (Mesnevi 3, Mısra 8).
[həm,]

Dəhi ihām ilə qılmışdun inşā
Ki şahib əz-kələm **həm** qah u alma (Mesnevi 3, Mısra 26).
[həm,]

Görməyübən hiç kimsədən bir nicāt
Rüzimiz āḥır oləcəq **həm** zəkāt (Mesnevi 4, Mısra 30). [həm,]

Gər əsbdən olmusan pərişān
Qurbān saña at bəlkə **həm** cān (Mesnevi 8, Mısra 36). [həm,]

Ey şəh-i iqlim fünün-i ədəb
Zātınə muzmər həsəb u **həm** nəsəb (Mesnevi 10, Mısra 48).
[həm,]

Həmişə hāṭirivi Hāliq eyləsün məmnūn
Cəlāl u dövləti ‘ömrüvi **həm** dəhi əfzūn (Mesnevi 14, Mısra 18). [həm,]

Bu şəfqət ilə mən-i zārı sər-firāz edəsən
Təməm dost dəhi **həm** saña edə [bir] əhsən (Mesnevi 14, Mısra 20). [həm,]

Dünyā dutanda arturu rəzilə **həm** vəbāl
Həqqi həyālə salmaqə qalmır dəhi məcāl (Muhammes 3, Mısra 37). [həm,]

Yəqīn budur āḥır dūr olub mehr ü vəfə zā’il

Bu **həm** bir zülmüdür kim yār olur 'uşşāqdan gāfīl (*Tahmis 1, Mısra 22*). [*həm,]*

Hər kəsün cüz'ī savādı olə **həm** tən-h'vāhı
Mülk-i 'elmün sölənür kim odı şāhənşāhı (*Terci-bend 1, Mısra 17*). [*həm,]*

həm: *Hem...hem tekrarlı bağlaç.*

Həm hālət-i həyātdə **həm** vəqt-i mərkdə
Lāzımdı bu cəhāndə olan cümlə kārde (*Kaside 19, Mısra 25*). [*həm,]*

Həm hālət-i həyātdə **həm** vəqt-i mərkdə
Lāzımdı bu cəhāndə olan cümlə kārde (*Kaside 19, Mısra 25*). [*həm,]*

Həm həsəb **həm** nəşəbdə bī-həmtā
İsmi tək **həm** özi böyük aqa (*Mesnevi 2, Mısra 3*). [*həm,]*

Həm həsəb **həm** nəşəbdə bī-həmtā
İsmi tək **həm** özi böyük aqa (*Mesnevi 2, Mısra 3*). [*həm,]*

Məğmüm dil-şikəstə həzīn bī-nəvā ikən
Həm zār-ı dərd ü **həm** dəm-i cövr-i cəfā ikən (*Muhammes 3, Mısra 6*). [*həm,]*

Məğmüm dil-şikəstə həzīn bī-nəvā ikən
Həm zār-ı dərd ü **həm** dəm-i cövr-i cəfā ikən (*Muhammes 3, Mısra 6*). [*həm,]*

həm: *Eğri, bükük.*

Günümi Zū'ī kimi qara eylədən gəmədən
Qaşun gəmilə qılıb qāmətimi **həm** getdün (*Gazel 163, Mısra 14*). [*həm,]*

həm ayāğ: *Kadeh arkadaşı, kadehtaş.*

H'os ol zəməñ ki yār baña **həm-ayağ** idi
Ruhsarı gözlərimə münəvvər cırāğ idi (*Müseddes 1, Mısra 1*). [*həm ayāğ,]*

həm-bəzm-i şərāb: *Şarap meclisində beraber.*

Nə h'osdur bir gözəl dil-bərlə **həm-bəzm-i şərāb** olmaq
Hərāb-ābād-ı dünyāda içüb məst ü hərāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 1*). [*həm-bəzm-i şərāb,]*

həm şöhbət: *Birbiriylə sohbet və arkadaşlıq eden kimse, arkadaş.*

Gecələr qā'im olub gündüz oləsən sā'im
Yohsə **həm-şöhbətüvi** mütrib ilə tār edəsən (*Kut'a-ı Kebir 3, Mısra 6*). [*həm şöhbətüvi, -üv, -i]*

həm-āğūs: *Kucak kucağa, sarmaş dolaş.*

Səbzlər şəhrədə gör kim necə sündüs-püş olub
Hər tərəfdə 'āşiq ü mə'sūq **həm-āğūs** olub (*Murabba 1, Mısra 10*). [*həm-āğūs,]*

həməñ: *O, aynı.*

Nə dəm ki mə'rifət əhlilə h'os keçər bi'llāh
Yüz il gər 'ömrün olə həşili **həməñ** dəmdür (*Gazel 80, Mısra 4*). [*həməñ,]*

həmə'il: *Muska, tılsım.*

Həmə'il eyləmək bir ağ cəməlun qara gīsūsın
Keçən möhnətlə qarə günləri 'işrətlə ağ etmək (*Gazel 120, Mısra 9*). [*həmə'il,]*

həm-bistər: *Aynı yataкта, aynı döşekte.*

H'osəo mähle **həm-bistər** olduqum gecələr
Cəməli şam'ınə həkistər olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 1*). [*həm-bistər,]*

həm-bəzm: *Aynı mecliste.*

Həm-bəzm idi bu məclisə Səttār Bəg kim ol
'İrfāniyyət kitabına əvvəl sūtür idi (*Gazel 246, Mısra 15*). [*həm-bəzm,]*

həm-bəzm-i həm-zəbān: *Aynı mecliste aynı dili konuşan.*

Hanı o gün ki o məh-rüy mehrbānım idi
Ənīs-i məclis ü **həm-bəzm-i həm-zəbānım** idi (*Gazel 249, Mısra 2*). [*həm-bəzm-i həm-zəbānım, -ım]*

həm-cins: *Aynı cinsten olan (şey veya kimse).*

Nədən **həm-cinsivə** yā geyr cinsə yohdur əltāfun
Yəqinimdür ki yohdur səndə şāhīndən nişān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 15*). [*həm-cinsivə, -iv, -ə]*

Pəs olə gər əhl-i mə'ārifdə zər
Həm-cinsinə nə yerdə olsə verər (*Mesnevi 10, Mısra 32*). [*həmcinsinə, -i, -n, -ər]*

həm-cü: *Gibi, benzer.*

Oldı bu 'ələmdə Zū'ī **həm-cü** məcnün 'eşq ilə
Çün sənün ey mäh-rü 'ələmdə həyrānün görüb (*Gazel 31, Mısra 9*). [*həm-cü,]*

həm-dəm: *Birlikte bulunan, samimi, canciğer arkadaş, dost.*

Hərle **həm-dəm** ələmişdür gül ü gülzārı məgər
Gül-i pəjmürdə qılıb pərvəriş-i hāri olub (*Gazel 32, Mısra 3*). [*həm-dəm,]*

Dəm yohdı o bī-çərə içün kim gəmi yohdur
Hər kimsə ki dərd ü gəminə **həm-dəmi** yohdur (*Gazel 86, Mısra 2*). [*həm-dəmi, -i]*

Gül hərə ənīs oldı vü həslər baña **həm-dəm**
Ağırda gözəl 'ömrimi gör hər ü həs etdim (*Gazel 130, Mısra 7*). [*həm-dəm,]*

Zū'iyə dünyāda gər ol mäh olsə **həm-dənim**
Kāfirəm ümmid dutsam hūri vü gūlmān içün (*Gazel 152, Mısra 9*). [*həm-dənim, -im]*

Zū'idə meyl zāhidə gördüm məgər olub
Həm-dəm Hüdā-nəkərdə o bəd-e'tiqād ilə (*Gazel 193, Mısra 12*). [*həm-dəm,]*

Zāhid dilər ki hūr ilə olsun behiştə
Mən gülşən içrə bir neçə **həm-dəm** səbū ilə (*Gazel 214, Mısra 14*). [*həm-dəm,]*

'Aqil ādəm odı kim olməyə dīvānə-i māl
Həm-dəmin cām-ı mey ü yār-ı pəri-zāde qılə (*Gazel 215, Mısra 8*). [*həm-dəmin, -i, -n]*

Hər bəzmdə ki 'āşiqə bir **həm-dəm** olmadı
Yüz bādə-sādə olsə o dəm bir dəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 1*). [*həm-dəm,]*

Bihūdle Rāğib idi həmişə müşāhibim
Həm-dəm müdām Seyyid-i şirīn-zəbān idi (*Gazel 242, Mısra 8*). [*həm-dəm,]*

N'etsünfəğānə Zū'ī-i bī-çərə gəlməsün
Yoh bu hərābə mülkdə bir yār u **həm-dəmi** (*Gazel 243, Mısra 10*). [*həm-dəmi, -i]*

Ğərīb ü 'əciz ü müztər belə vü möhnət-i hier
Bu qədr dərdimə ey kəş birçə **həm-dəm** olaydı (*Gazel 244, Mısra 10*). [*həm-dəm,]*

Həm-dəmün idi tütü vü bülbül
İmdi həm-rəz-i mür u mār oldun (*Kaside 16, Mısra 9*). [*həm-dəmün, -ün]*

Fikr edirdim nədi cürmim ki bu qürbətdə mənim
Həm-dənim şəm [u] səhər nələ vü əfgən oldı (*Kaside 17, Mısra 8*). [*həm-dənim, -im]*

Həm-dənim şəm [u] səhər hər dəm səhib-i fətnət
Bilməyürdüm nədi dünyədə belə vü möhnət (*Mesnevi 1, Mısra 15*). [*həm-dənim, -im]*

Ləb təsnə vəqtlər keçürürdük şərəb ilə
Bī-cinslərlə **həm-dəm** ü tütü gürəb ilə (*Muhammes 3, Mısra 42*). [*həm-dəm,]*

Dərdə ki cəhəndə dil bilən **həm-dəm** yoh
'Ömrün yüz olə də şad keçən bir dəm yoh (*Rübai 5, Mısra 1*). [*həm-dəm,]*

'Uryən edübdü nərgis-i bīmāri sər-nigün
Həm-dəm qılubdı gör gül-i həmrānı hər ilə (*Kaside 21, Mısra 6*). [*həmdəm,]*

'ərifləri belə vü gəmə **həm-dəm** eyləyüb
Nə-dən olanı sīm u zər-i bī-şümār ilə (*Kaside 21, Mısra 9*). [*həmdəm,]*

həm-hānə: *Aynı evi paylaşan.*

Götürmüşdük könlüdən nəng [ü] nām u 'ār sevdāsın
Diyār-ı 'eşqdə Məcnūn ilə **həm-hānə** olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 8*). [*həm-hānə,]*

həm-hvābə-i cānānə: *Sevgiliylə aynı rüyada/uykuda olmak.*

Gecə meh-təbdə **həm-hvābə-i cānānə** idim
Vəsl-i yār u mey-i şəhbəyə var idi 'ādət (*Kaside 5, Mısra 5*). [*həm-hvābə-i cānānə, -ə]*

həm-hvānə: *Aynı sofrayı paylaşan.*

Düşübdü Żū'ī biyābānə imdi məcnūn tək
H'osā o məhvəşə **həm-hvānə** olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 10*). [*həm-hvānə,]*

həmidə: *Eğik, eğri.*

Nə süd möhnət-i dünyāyə dəst-gür oləsən
Şəbāb-ı 'ömrə də gəmdən **həmidə**-pīr oləsən (*Gazel 170, Mısra 2*). [*həmidə,]*

həmim: *Çok sıcak, çok kızgın.*

Bu günə zəhr-i firāqı ki içmişən Żū'ī
Həmim-i düzəh olur şəhd tək məzāqundə (*Gazel 196, Mısra 10*). [*həmim,]*

həmin: *"Yerine göre, ancak, hemen, her zaman, aynı, o" vb. anlamlar ifadə eden bir çeşit doldurma kelime.*

Adı Rüstəm olə həm-şəhrədə Zābil bi'llāh
Bu səbəblərlə **həmin** Rüstəm-i dəstān olmaz (*Gazel 90, Mısra 4*). [*həmin,]*

həmişə: *Her zaman, daima.*

H'osā o şəhşə ki Nüsirəvān-ı 'ādil tək
Həmişə rəhmət oluyə təməmət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 16*). [*həmişə,]*

Ki ey **həmişə** belə-günlərində gəm-hvārim
Verən iyāric-i güftarı könlümə āram (*Gazel 129, Mısra 7*). [*həmişə,]*

Məqām-ı mehr ü məhəbbətdə rəsm-i dīrindür
Həmişə hələt-i əhbābı qılmaq istifhām (*Gazel 129, Mısra 24*). [*həmişə,]*

Şad oldılar əgyār vüsālunlə **həmişə**
Hicrində şəb ü rüz dil-əfkār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 5*). [*həmişə,]*

Səlam olə saña ey şüh-ı dil-rübā Kāzım
Həmişə 'əşiqinə eyləyən cəfā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 2*). [*həmişə,]*

Ğərəz nə zülmülər etsən qəbül-i 'əşiqdür
Həmişə sağ eləsün cānıvı Hüdā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 6*). [*həmişə,]*

Ğəflət mərizinə dəf-i dārū-yı və'z elə
Şəhşət verür **həmişə** təbibānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 10*). [*həmişə,]*

Dedi məgər ki çıxub hətīrindən ol Atabəg
Həmişə mərhəmət ilə şəraf-şi'ār oldım (*Kaside 12, Mısra 14*). [*həmişə,]*

Həmişə çün mənə sizdən yetübdü cüd u səhā
Genə bu dərgəhə gəldim ümüdvar oldım (*Kaside 12, Mısra 22*). [*həmişə,]*

Var bir məs'ələ-i müşkilim həll eylə onı
Sañadur çünki **həmişə** dil ü cānım qurbān (*Kaside 14, Mısra 4*). [*həmişə,]*

Kişi tapar iki dünyədə 'izzət-i 'uzəmə
Həmişə etdügi inşāflən mürüvvətdən (*Kaside 15, Mısra 23*). [*həmişə,]*

Yā Rəb **həmişə** belə olubdur mı rüzgār
Yā rüzgār imdi olub bu qərār ilə (*Kaside 21, Mısra 13*). [*həmişə,]*

Həmişə 'eyş [ü] nəşāt ilə h'os keçə 'ömrün
Nə qədri var cəhān içrə gərdis-i dövrān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 37*). [*həmişə,]*

Sənsən **həmişə** şad qılan həstə könlümi
Məhzün edəndə cövr ilə bu çərç-i kəc-mədār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 13*). [*həmişə,]*

Ömr-i hökümətdə qılır 'ədl ü dād
Süfrə-i əltāfi **həmişə** güşād (*Mesnevi 5, Mısra 70*). [*həmişə,]*

Hüzürunlə **həmişə** şər olə həl
Belə vü dərdən əzād olə dil (*Mesnevi 12, Mısra 23*). [*həmişə,]*

Olan müşāhibətində **həmişə** zövq-i şəfā
Salan təkəllümi tār tək könlüm içrə ziyā (*Mesnevi 14, Mısra 9*). [*həmişə,]*

Həmişə hətīrivi Hāliq eyləsün məmnün
Cəlāl u dövləti 'ömrüvi həm dəhi əfzün (*Mesnevi 14, Mısra 17*). [*həmişə,]*

Fikrim **həmişə** ol büt-i tūbā məqām idi
Bilməzdim hiç güşşə vü dərd ü kədər nədür (*Muhammes 2, Mısra 7*). [*həmişə,]*

Həmişə eyləgilən Żū'ī zikr-i āl-i 'əbā
Cəzadə qoyməyələr tā ki şərm-sār mənə (*Miseddes 2, Mısra 33*). [*həmişə,]*

Həmışə vüslətə mu'tād gördüğün könlüm
Tutuşdı gəm odına şad gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 3*). [*həmışə,]*

Žü'î çü şəhr möhlərinün vəşfin eylədün
H' oşdur baña **həmışə** desön bu (*Gazel 177, Mısra 12*).
[*həmışə,]*

Həmışə istər idim cən verim qabaqunda
Vəli nə sūd ki verdim gəm-i firəqunda (*Gazel 196, Mısra 1*).
[*həmışə,]*

Nəhl-i tübəyə verür rizvān **həmışə** pərvəriş
Tā ki bir gün eyləsün sürür u əlvān şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 7*). [*həmışə,]*

Bihüdlə Rāğib idi **həmışə** müşāhibim
Həm-dəm müdām Seyyid-i şīrīn-zəbān idi (*Gazel 242, Mısra 7*). [*həmışə,]*

Bələ-yı hicr cəfā-yı rəqib olmaydı
Şərəb u şahid ü sāqī **həmışə** bāhəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 8*). [*həmışə,]*

Keçür **həmışə** gəm-i hicr ü dər-d-i ğürbət ilə
N' olurdu belə keçən 'ömr hamudan kəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 11*). [*həmışə,]*

həm-nām: *Adaş.*

Beytū 'l-əhzānə qədəm basdı kərəmdən nə-gəh
Bir rəfiqim ki həbibu'llāhə olmuş **həm-nām** (*Kaside 13, Mısra 8*). [*həmnām,]*

Oldı dücār baña ədīb-i zəmənə kim
Həm-nāmdur birisinə ol həşt ü çār ilə (*Kaside 21, Mısra 18*).
[*həm-nāmdur, -dur]*

həm-nəbər: *Aynı mücadelede.*

Rāhil təhəllül ol ki qılır kūr dīdəsi
Gər olsə **həm-nəbər** yüz İsfəndiyār ilə (*Kaside 21, Mısra 20*). [*həm-nəbər,]*

həm-rāz-ı mür u mār: *Karınca ve yılanın dostu.*

Həm-dəmün idi tūti vü bülbül
İmdi **həm-rāz-ı mür u mār** oldun (*Kaside 16, Mısra 10*).
[*həm-rāz-ı mür u mār,]*

həm-rəng: *Aynı renk.*

Urub çün bərg-i gül **həm-rəngliq** lāfın dodağ ilə
Şəbə toprağə salmış hər yetən tapdar ayağ ilə (*Gazel 216, Mısra 1*). [*həm-rəngliq, -liq]*

həm-sāğər: *Aynı kadehi paylaşan.*

Gecəm günüz tək olurdu şu 'ā' rüyundan
O mäh-rüy ilə **həm-sāğər** olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 6*). [*həm-sāğər,]*

həm-sāyə: *Komşu, denk; Gölge.*

Zülf-i müşkīn dögi ruhsārınə **həm-sāyə** olan
Bāl-ı Cibrildı h'vurşid üzünə sāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 9*).
[*həm-sāyə,]*

Çəşmün nə vəchdendi ki bīmārdur müdām
Həm-sāyəşində 'İsā-yı ləb tək təbibi var (*Gazel 44, Mısra 4*).
[*həm-sāyəşində, -s, -i, -n, -də]*

Bilmürəm məskənüvi hardədi tā var u yolım
Şərf edüb küyun ətrəfinə **həm-sāyə** gəlim (*Gazel 134, Mısra 10*). [*həm-sāyə,]*

Salmasun nərgis-i məhmūruva zülfün sāyə
Qoymə şah-bāzə olə zāğ [u] zəğanın **həm-sāyə** (*Gazel 209, Mısra 2*). [*həm-sāyə,]*

həm-şəhbət: *Sohbettaş, sohbet edilebilecek biri.*

Şəd-heyf saldı firqətə dövrən-ı kəc-mədār
Ol mäh bənimlə bir gecə **həm-şəhbət** olmamış (*Gazel 105, Mısra 4*). [*həm-şəhbət,]*

İmdi əvārə vü bī-çārə vü əsīr-ğürbət
Nə pərəstār nə bir münis nə [bir] **həm-şəhbət** (*Mesnevi 1, Mısra 20*). [*həm-şəhbət,]*

həm-şəhr: *Aynı şəhir və memlekətdən olan kişilərdən hər biri.*

Adı Rüstəm olə **həm-şəhrdə** Zābil bi'llāh
Bu səbəblərlə həmin Rüstəm-i dəstān olmaz (*Gazel 90, Mısra 3*). [*həm-şəhrdə, -də]*

həmtā: *Benzer, eşit, gibi.*

Bəvər etməm sənə **həmtā** olə dünyədə bu gün
Enə gökdən yerə bir vəchdə yüz min āyə (*Gazel 209, Mısra 3*). [*həmtā,]*

Ənbiyə firqəsinə hər nə gəlüb dər-d ü bələ
Bu müşəhəşdi Hüseynə dögi kimsə **həmtā** (*Müseddes 2, Mısra 30*). [*həmtā,]*

həmtā-vı hətəm-i tā: *Hətəm-i Tā gibi. Hətəm-i Tā benzeri.*

Rə'īs-i şəhr-i səhəvət əmīr-i mülk-i 'əfā
Ki fəzldə dögi **həmtā-yı Hətəm-i Tā** də (*Kaside 18, Mısra 22*). [*həmtā-yı hətəm-i tā,]*

həm-zəbān: *Aynı dili konuşan.*

H' oş ol zəmən ki ol mäh ilə **həm-zəbān** olam
Hər sözdə bir dilim dutulub nə-təvān olam (*Gazel 128, Mısra 1*). [*həm-zəbān,]*

Dā'im firəqdə budur övrədi Žü'ün
H' oş ol zəmən ki ol mäh ilə **həm-zəbān** olam (*Gazel 128, Mısra 10*). [*həm-zəbān,]*

Nə yārünə **həm-zəbān** nə gəm-h'ār
Nə münis ü dost nə pərəstā (*Mesnevi 8, Mısra 5*). [*həm-zəbān,]*

həməl: *Koç, koç burcu.*

Budur vəchi Məhəmməd Bəg būsāt-ı toy binə etmiş
Fələk cedy ü **həməldən** bəzmə vermış bərrə büryān (*Kaside 22, Mısra 20*). [*həməldən, -dən]*

həncər çək-: *Hançerini çıxarmak.*

Çəkdi **həncər** nəz ilə öldürmədi şəd-heyf kim
Qıymadı bir qətrə ābı bu dil-əfkār içün (*Gazel 153, Mısra 7*).
[*həncər çəkdi, -di]*

həncər-i bī-dād: *Adələtsiz hançer.*

Ya edün **həncər-i bī-dād** ilə şəd pərə mənə
Qana döndi cigərim yā yetirün yārə mənə (*Gazel 224, Mısra 1*). [*həncər-i bī-dād,]*

həncər-i bərrəndə: *Keskin hançer.*

H' oşdı yüz **həncər-i bərrəndə** dil ü cənə dəgə
İstəməm zülf-i pərişānuvə kim şənə dəgə (*Gazel 189, Mısra 1*). [*həncər-i bərrəndə,]*

həncər-i cānān: *Sevgilinin hançeri.*

Ātəş-i 'eşq-i ruh-ı yār 'əlācın hükəmə
İstədim āb-ı dām-i **həncər-i cānān** dedilər (*Gazel 62, Mısra 4*). [*həncər-i cānān,]*

həncər-i müjgān çək-: *Kirpik hançeri çıxarmak, sevgilinin bakması.*

Çəkürsən **həncər-i müjgān təkürsən** qan alursan cān
Həbibim səndə bu 'ādət nədür qəşşābə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 7*). [*həncər-i müjgān çəkürsən, -ür, -sən]*

həncər-i müjgānlə: *Kirpik hançeri.*

Bu qədri tökmə qanın **həncər-i müjgānlə** 'uşşāqun
Dilərlər qanını məhşər günü hər mübtələ səndən (*Gazel 168, Mısra 7*). [*həncər-i müjgānlə, -lə]*

həncər-i nəz: *İşve, cilve hançeri.*

Gözəllər **həncər-i nəz** ilə ey məcrüh olan Zü'ī
Bu meydān-ı məhəbbət içrə sən Söhrəbə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 9*). [*həncər-i nəz,]*

həncər-i tiz: *Keskin hançer.*

'Āşiq öldürməyə müjgānın edüb **həncər-i tiz**
Qəsd eyləyənə ol nərgis-i cādūlarə bah (*Gazel 35, Mısra 3*). [*həncər-i tiz,]*

həndān: *Gülen, şen, neşeli.*

'Ürəfā zār [u] zəbūn kīsə-i āməli təhī
Cühələ dövlət ü ne'mətlə dām-ā-dəm **həndān** (*Kaside 14, Mısra 10*). [*həndān,]*

Nə-gəhān hātīf-i geybī kimi bir yār-ı 'əziz
Müjdə-i şövq kimi hürtrəm ü **həndān** oldu (*Kaside 17, Mısra 10*). [*həndān,]*

Qismət-i cövher-i fərdə qə't-i münkirdi höküm
Onı lələ ilə gülüm gönçə **həndānuvi aç** (*Gazel 255, Mısra 4*). [*həndānuvi, -uv, -i]*

həndə-i yūsif: *Hz. Yusuf'un gülüşü.*

Nə zövqi hātirə hāl əhlə olmasə yārun
Əgərçi **həndə-i Yūsif** hünərdə Rüstəmdür (*Gazel 80, Mısra 10*). [*həndə-i yūsif,]*

həngām: *Vakit, zaman, mevsim.*

Bəzm **həngāmi** səhəvətdədi qaān-hişlət
Rəzm əyyāmı şüca'ətdə Sikəndər-həşmət (*Kaside 5, Mısra 39*). [*həngāmi, -ı]*

həngāmə: *Gürültü, patırtı, kavgə.*

Gəh nəz u gəh girişmə gəh lütf ü gəh 'itāb
Vəşlində Zü'ī gör ki nə **həngāmə** var idi (*Gazel 222, Mısra 14*). [*həngāmə,]*

hənüz: *Daha.*

Dedim ki Zü'iyə lütf et dedi zihī hiclət
Hənüz zindədür ol hicr-i cān-şikārım ilə (*Gazel 191, Mısra 10*). [*hənüz,]*

həqq: *Allah.*

Həqq qəsəmlə sūrə-i yāsində izhār eyləyüb
Şānuvı ey məhrəm-i əsrār-ı sirr-i yā vü sā (*Gazel 1, Mısra 5*). [*həq,]*

Həqq səni həlq eyləyübdür rəsm-na'mā li'l-'ālāmın
Şāfi'-i 'üsyān əhl-i mə'siyət rüz-i cəzā (*Gazel 2, Mısra 5*). [*həq,]*

Həqq nədəndür bu qədər dərd ü gəm insānə verüb
Hər nə var dərd ü bələ məcmə'-i 'ürfānə verüb (*Gazel 20, Mısra 1*). [*həq,]*

Həlq söylər yaradub cənnəti **Həqq** ədəm içün
Bü 'əbəş sözdü Hüdā cənnəti şeytānə verüb (*Gazel 20, Mısra 3*). [*həq,]*

Aldanmə dünyā-malınə həm cāhınə cəlālınə
Düş bir **Həqqün** həyālınə rəhmānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 10*). [*həqün, -ün]*

Öz kəsbidür mi Zü'ī cəhān içrə hüsn ü qübh
Yā **Həqq** verübdü 'āləm-i mə'nada bilmədim (*Gazel 139, Mısra 18*). [*həq,]*

Özgədür şivəsi Zü'ī bu pəri ruhşarun
Verməyüb **Həqq** bunı hər mäh-i mələk sīmāyə (*Gazel 209, Mısra 14*). [*həq,]*

Həqq səni məzhər qılıb āynə-i zātınə
Āynəsi şāf olan göstəri cānānını (*Gazel 245, Mısra 7*). [*həq,]*

Həqq səni dövlət ü 'işrətdə sələmət eləsün
Kurrətü'l-'ərzi və mäh-fihī mətā mäh-dāmət (*Kaside 5, Mısra 53*). [*həq,]*

Fələkdən güşşə dövrəndən bələdür həsilim hər gün
Məgər **Həqq** şādliq-hvurşidini məndən nihān qılmış (*Kaside 11, Mısra 10*). [*həq,]*

Səli bir əhsən-i səbt-i peyām-bər vāris-i Əhməd
Ki cədd-i pākını **Həqq** bā'is-i kövn ü məkən qılmış (*Kaside 11, Mısra 20*). [*həq,]*

Sipih-r-i 'izzət ü hvurşid fəzl ü cüd Mīr Mehdi
Ki həsən həlqəni **Həqq** rəşk-i firdövs-i cənān qılmış (*Kaside 11, Mısra 22*). [*həq,]*

Mürüvvət nükhəti sizdəndi dā'im əhl-i 'ürfānə
Kul-i cüd u səhāyə zātını **Həqq** gülsitən qılmış (*Kaside 11, Mısra 28*). [*həq,]*

Ziyadə fikrlərə düşmə anla bu rəmzi
Nə gücdə həlq eləyüb **Həqq** əzəldən insānı (*Kaside 23, Mısra 16*). [*həq,]*

Ey vəfā kāmı Əmīrhān ki dām-ā-dəm **Həqqdən**
Sıd q ilə vəqtivi h'oş keyfivi ça q istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 1*). [*həqdən, -dən]*

Həqq hüzüründə bəli kəlməsi məqbül olub
Bu nə inşa fdi iqbālını idbār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 21*). [*həq,]*

Həqq sələmət eləsün cümlə bələdən cānun
Bu gəlüb getməkdən mən özüm bīmār oldım (*Kit'a-ı Kebir 5, Mısra 5*). [*həq,]*

Bir vücdü ki **Həqq** edə mümtāz
Nə desən vəşfinə olur çolh āz (*Mesnevi 2, Mısra 43*). [*həq,]*

Bu verdiyim mənəm du'älərdən
Həqq səni hifz edə bələlərdən (*Mesnevi 2, Mısra 52*). [*həq,]*

Bād-ı Kūbə şəhrinə elə güzər
Həqq onə lütf ilə edübdür nəzər (*Mesnevi 5, Mısra 52*). [*həq,]*

Olə də bir sözi təşhīs-i təmiz etməzlər

Həqq sözün cəminə diqqət edübən getməzlər (*Mesnevi 9, Mısra 44*). [həq,]

Həqq saña ‘əql verübdür budur əqdi sənün

Ki bununla verəsən fərqini hər nük ü bədən (*Mesnevi 9, Mısra 55*). [həq,]

Olsa gər ‘eyb istəyəndə dəlil

Pəs nöçün **Həqqdən** istəyübdü Həlil (*Mesnevi 11, Mısra 82*). [həqdən, -dən]

Nə olubdur sizə bi’llāh ki tə‘əşşüb-dindür

Qulaq asmaz bu sözə kim ki **Həqqə** kəc-bındür (*Mesnevi 9, Mısra 80*). [həqə, -ə]

Həqqün ‘ibadəti o itā‘ət olur ki hiç

Mənzür evində cənnət-i havrādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 11*). [həqqün, -ün]

Hovf-ı cəhīm ü Kövsər ü Təsnim istəyür

Həqqdən belə ‘ibadət əlbəttə dürdür (*Gazel 74, Mısra 4*). [həqqdən, -dən]

‘Āləmlərə rüsvālanub **Həqq** şürindən sevdālanub

Bülbül kimi şeydālanub bustānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 3*). [həq,]

Āyınə-i qəlbi silüb **Həqq**-civəsinə onda görüb

‘Əql-i ma‘āşı tərək edüb dīvānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 7*). [həq,]

Kim ki tǎ‘ətinə məğrūr olə Zū’ī bi’llāh

Bil yəqındır ki [o] **Həqqdən** özini dūr elədi (*Gazel 241, Mısra 10*). [həqqdən, -dən]

Kāfi olur mı şānuvə gər gəlsə **Həqqdən**

Fəzlün zühürə qılmaqə yüz qul fəkā Əlī (*Kaside 1, Mısra 29*). [həqqdən, -dən]

Bī-‘elm olan vücūdlərə **Həqq** deyübdü kim

Həyvāndan də bəl hum əzallü kināyətī (*Kaside 2, Mısra 29*). [həq,]

Çünki ādəm yā səhā eylər yā çhsān **Həqq** içün

Nə səhāvət var nə rāh-ı Həqdə çhsān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 5*). [həq,]

Sən yıqub hərə etmədün bir həbbə **Həqqə** cānuvə

‘Āləm-i ‘uqbədə bəh gör kim ‘uqubət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 5*). [həqqə, -ə]

Kān-ı fəzl ü hünər ü cüd

Ki qılubdur onə **Həqq** öz kərəmindən ikrām (*Kaside 13, Mısra 30*). [həq,]

Həqqə edirdüm gecə mən bir du‘ā

Oturmuşkən həstə bəstə mübtəla (*Mesnevi 4, Mısra 39*). [həqqə, -ə]

həqq: Doğrusu, gerçekten, hakikaten. Hakiki, gerçək.

‘Ərz qıldım **həqqdi** kəlāmın təmām

Lik bu ovqāt alınmur kəlām (*Mesnevi 5, Mısra 53*). [həqdi, -di]

Dərs-i ‘elm ilə o ādəmdi mən oldım həyvān

İstəsə hər cürə nohtə urə **həqqdür** āsān (*Mesnevi 9, Mısra 72*). [həqdür, -dür]

həq-i nān u nəmək: Tuz ve ekmek hakkı.

Nə **həq-i nān u nəmək** var nə şü‘ār-ı bəzl ü cüd

‘Ərsədə zən-‘əb’lərdür mərd-i meydān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 3*). [həq-i nān u nəmək,]

həqiqiyyət-i əqvāl: Sözlərin gerçəkliyi.

Sən ki ādəmsən **həqiqiyyət-i əqvāl** ilə

Māzī müstəqbələ bəh diqqət-i əhvāl ilə (*Mesnevi 9, Mısra 51*). [həqiqiyyət-i əqvāl,]

həqiqət: Asıl olan durum ve şəkil, gerçək, asıl, künh. Var

olan, gerçəkleşmiş bulunan, fikir, tasavvur veya hayal olmayıp fiili olarak var olan şey, vākia.

Behişt şöhbət-i yār-ı şəfiq-ı həm-dəmdür

Həqiqət ādəm-i bī-mə‘rifət cəhənnəmdür (*Gazel 80, Mısra 2*). [həqiqət,]

Sitəm-**həqiqəti** mə‘şuqədən təğāfüldür

Cəfā gər eyləsə Zū’ī genə vəfādandur (*Gazel 83, Mısra 13*). [həqiqəti, -i]

Düşüb ‘eşqün həvāsınə sə’y eyləyüb səfāsınə

Bu **həqiqət** mināsınə qurbānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 16*). [həqiqət,]

İçüb mey məst olub ‘āləm-ğəmin bir zərrə çəkməzdük

Həqiqət ‘āləmində ‘āqil ü fərzənə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 6*). [həqiqət,]

Çəh ayağə salmə ey gül al ələ bir lütf qıl

Zū’īnün könlün **həqiqət** cəm-ı meydən kəm döğül (*Gazel 125, Mısra 10*). [həqiqət,]

‘āriflərə **həqiqəti** düzəh ‘əzābıdır

Getmək behiştə zāhid-i bəd-e‘tiqād ilə (*Gazel 193, Mısra 9*). [həqiqəti, -i]

Həqiqət ‘āləmində yolə təfəvüt zərrə miqdārı

Nə fərqi yā Menātə qulluq et yā Lāt u ‘Uzzāyə (*Gazel 212, Mısra 11*). [həqiqət,]

Vādī-i Qüds ü Tūrə **həqiqət** döğül şüpə

Firdövsvār əyət-i rəhmān zühür idi (*Gazel 246, Mısra 5*). [həqiqət,]

Fərs ü fūrüş zīnəti istəbrəq ü hərir

Hüddām-ı bəzm-i hāş **həqiqətdə** hür idi (*Gazel 246, Mısra 10*). [həqiqətdə, -də]

Həyvāndılar **həqiqəti** insān döğül təmām

Bənzər Əgərçi zāhiri insānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 17*). [həqiqəti, -i]

Cān-ı ‘āləmdür **həqiqət** əhl-i ‘ürfān dəhrdə

Həlq imdi şüret-i divārdur cān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 9*). [həqiqət,]

Gərīb ü bī-nəvā kəslər pənāhı

Bu Zū’īnün **həqiqət** qıbləğāhı (*Mesnevi 3, Mısra 4*). [həqiqət,]

Hān o kəsdür ki **həqiqətdə** səhāvətlə olə

Mə‘rifət səhībi vəqtində şücā‘ətlə olə (*Mesnevi 6, Mısra 49*). [həqiqətdə, -də]

Sən dəhi bil ‘ulūmı diqqət ilə

Bizə təfsir qıl **həqiqət** ilə (*Mesnevi 11, Mısra 62*). [həqiqət,]

Həqiqət ‘āləmi içrə bəradər-i cānı

Sədaqət ‘āləmi içrə rəfiq-i rühānī (*Mesnevi 13, Mısra 3*). [həqiqət,]

həqiqət-i rəşk-i cinān: Cennetlerin kıskanma durumu, olayı.

Hür-ı behiştə verməz idim hər pərivəşin

Şirvān demə **həqiqət-i rəşk-i cinān** idi (*Gazel 242, Mısra 4*).
[*həqiqət-i rəşk-i cinān,]*

həqiqətən: *Hakikat bu ki, gerçekten, doğrusu.*

O kəs ki mülk-i ma'ārif onə müsəlləmdür
Həqiqətən nəzər et pādşāh-ı 'āləmdür (*Gazel 73, Mısra 2*).
[*həqiqətən,]*

həqir: *Değersiz, itibarsız, kiçik.*

Diyār-ı mərifət ol mülkdür kim ol yerdə
Həqir Zāl idi Rüstəm fəqir-i Hätəmdür (*Gazel 73, Mısra 12*).
[*həqir,]*

Təvəqqe'm budı əhvālvı bəyān edəsən
Həqir Zū'ini bir sözlə şadmān edəsən (*Mesnevi 14, Mısra 16*). [həqir,]

həqirānə: *İtibarsızca; Korkarak, çekinerek.*

Ey sərvər-i bülənd məqām ki şidiq ilə
Dərgāhivə dəhil ü **həqirānə** gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 2*). [həqirānə,]

həqir-i zāl: *İtibarsız Zal (Rüstəm'in babası).*

Diyār-ı mərifət ol mülkdür kim ol yerdə
Həqir Zāl idi Rüstəm fəqir-i Hätəmdür (*Gazel 73, Mısra 11*).
[*həqir-i zāl,]*

həqq peyəmbər: *Allah'ın peygamberi; Hakiki peygamber.*

Bir hədiş etsə rəvāyet sənə bir fikr elə
Gör yaraşur mı desün **həqq-i peyām-bər** belə (*Mesnevi 9, Mısra 54*). [həqq peyəmbər,]

həqqā: *Gerçekten, doğrusu, elhak.*

Zāhidlərin 'ibadəti hür u qüşürdür
Həqqā belə itā'əti 'eyni qüşürdür (*Gazel 74, Mısra 2*).
[*həqqā,]*

Hər kəs ki lələ-i ruh-ı dildārə meyli yoh
Həqqā səfā-yı bāğ u gülüstānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 4*).
[*həqqā,]*

həqqi: *Hakiki, gerçək.*

Dinc ü rāhət olə hər kimsə müsəlmān odı kim
Dinc ü rāhətliğı çün **həqqi** müsəlmānə verüb (*Gazel 20, Mısra 8*). [həqqi,]

Həqqi mollā odı kim hər sözi yazub oħuyə
Yohsə ki bilməyə bir hərfi yalandan toħuyə (*Mesnevi 6, Mısra 45*). [həqqi,]

Dünyā dutanda arturu rəzilə həm vəbāl
Həqqi həyālə salmaqə qalmır dəhi məcāl (*Muhammes 3, Mısra 38*). [həqqi,]

həqq-i nəmək [ü] nān: *Ekmek ve tuz hakkı.*

Əvvəlki şədəqətlər olub indi həyānət
Qalmub dəhi **həqq-i nəmək [ü] nān** dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 8*). [həqq-i nəmək [ü] nān,]

həqq-i səlām: *Selam hakkı.*

Gözlərdi təməm əhl-i cəhān **həqq-i səlāmı**
N'oldı o şədəqət o məhəbbət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 7*).
[*həqq-i səlāmı, -i]*

həqq-i yüz: *Yüz doğru.*

Etməz qəbül qılmə nəşihət ki **həqq-i yüz**
Tə'sir eyləməz dəhi şeytānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 15*).
[*həqq-i yüz,]*

hər: *Bütün, cümle, her, herhangi (kimse).*

Hər bəzmdə ki bādə-i həmrādan olmasa
Nəql ü məzə o lə'l-i şəkər-hādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 1*).
[*hər,]*

Səbr eylə **hər** nə cövr gələ rüzgārdən
Vəqtün cəhənnəm etmə yanə yanə aqlama (*Gazel 5, Mısra 3*).
[*hər,]*

Təmām 'əqləddür **hər** nə var möhnət ü gəm
Nə qədr çoh olə çoh olı zillət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 7*). [hər,]

Cəhānı **hər** tərəfdən diqqət ilə gəzdim ahtardum
Tapulmaz Zū'ı bir kəs 'ām-ı kə'l-'āmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 9*). [hər,]

Yohdı cānı **hər** kimün könlündə cānān olmasə
Çün cəmədə bənzəyir **hər** yerdə kim cān olmasə (*Gazel 13, Mısra 1*). [hər,]

Yohdı cānı **hər** kimün könlündə cānān olmasə
Çün cəmədə bənzəyir **hər** yerdə kim cān olmasə (*Gazel 13, Mısra 2*). [hər,]

Mürdə cismin 'āşiqün qılmazdun əhyā **hər** nəfəs
Mö'cüz-i 'İsā əgər lə'lündə pünhān olmasə (*Gazel 13, Mısra 7*). [hər,]

Hər şey'ün öz ziddi ilə hələti təşhīs olur
Ləzzət-i vüslət olur mu dərd-i hicrān olmasa (*Gazel 14, Mısra 5*). [hər,]

Hər dəm görüm səni dönəsən qanə ey şərāb
Gətdün bu təlh-kāmı dəhi cānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 1*).
[*hər,]*

Şə'nündə nəzil oldı sənün hörmət əyəs
Səndəndi **hər** bələ gələ insānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 4*).
[*hər,]*

Hər qüvvə təndə nəqış olur içələr səni
Bilməm nədəndi vəsf bu nöqsānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 11*). [hər,]

Hər bir məqāmə dəgə ayağun hərāb edir
Vāy ol kəsə ala ələ peymānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 13*).
[*hər,]*

Zū'iyā **hər** gün 'əzāb içrə əsirəm neyləyüm
Görməmək yarı 'əzāb u geyr ilə görmək 'əzāb (*Gazel 16, Mısra 13*). [hər,]

Neyləsün 'āşiq sənə dil verməsün ey məh-liqā
Hər nigāhun cān-sitān hər nəz u gəzmün dil-firīb (*Gazel 18, Mısra 4*). [hər,]

Neyləsün 'āşiq sənə dil verməsün ey məh-liqā
Hər nigāhun cān-sitān hər nəz u gəzmün dil-firīb (*Gazel 18, Mısra 4*). [hər,]

Hər dəm ollam qanıma gəltān tən-i məcrüh ilə
'Ərsə-i hüsn içrə ey şāhım bu cövlānun görüb (*Gazel 19, Mısra 5*). [hər,]

Təht-i 'izzətdən gəlür h'oş bənd-i zindānun baña
Hər kim ey Yüsifvəşim çāh-i zənəhdānun görüb (*Gazel 19, Mısra 14*). [hər,]

Həq nədəndür bu qədər dərd ü gəm insānə verüb

Hər nə var dərd ü belə məcmə'-i 'üfrənə verüb (*Gazel 20, Mısra 2*). [*hər,]*

Bahıram dəhrdə **hər** yerdə ki var müfsid ü şər
Ne'mət ü dövlət-i dünyanı Hüdā anə verüb (*Gazel 20, Mısra 5*). [*hər,]*

Dinc ü rəhət olə **hər** kimsə müsəlmān odı kim
Dinc ü rəhətliği çün həqqi müsəlmānə verüb (*Gazel 20, Mısra 7*). [*hər,]*

'ərif ü fəzil ü kāmilleri zillətdə qoyub
Hörmət ü rəhət **hər** cāhil ü nā-dānə verüb (*Gazel 20, Mısra 10*). [*hər,]*

Küfrdür Zü'ī bu söz çox də darlıma nəzər et
Hər nə var isə Hüdā kāmīl-i insānə verüb (*Gazel 20, Mısra 16*). [*hər,]*

Qalub nə güldə nə gülşəndə bir nəşāt-əşəri
Olub tāmām cəhān içrə **hər** nə var hərəb (*Gazel 29, Mısra 12*). [*hər,]*

Hər cəhətdən 'āləm olmuş cənnəti'l-mə'və vəli
Neylərəm mən cənnəti çün onda ādām qalmayub (*Gazel 30, Mısra 3*). [*hər,]*

Hər dəm ollam qanıma gəltān tən-i məcrūh ilə
'Ərşə-i hüsən içrə ey şahım bu cövlānun görüb (*Gazel 31, Mısra 5*). [*hər,]*

Çünki **hər** səhşə deyürsən ənə heyran minhə
Bu sənün şə'niñə sıqmaz bu nə həcət zāhid (*Gazel 39, Mısra 23*). [*hər,]*

Gülüstān içrə olmuş **hər** gül-i növhiz bir Hosrov
Anādil Bərbəd bu bəzmə bülbüllər Nəkişādur (*Gazel 40, Mısra 3*). [*hər,]*

Səbā rūhu'l-Qüdüsdür Məryəm-i İsadān çün kūha
Ki **hər** bir nəfəsində yüz Məsihəvəş hüveydādur (*Gazel 40, Mısra 6*). [*hər,]*

Nə həşil şe'rdən Zü'ī nə nəf'i hikmət-i 'elmün
Bu sə'ət şahib-i zər **hər** hünər əhlindən ə'lādur (*Gazel 40, Mısra 14*). [*hər,]*

Nə qədri cüst ü cü etdim cəhəndə tapmadım bir kəs
Ki zəhm-i möhnət ü dərdə onun **hər** ləfzi mərhəmdür (*Gazel 41, Mısra 6*). [*hər,]*

Bu həkī-rəh ki üstündə gəzərsən çox fəhərətlə
Təşəvvür eylə **hər** bir məsti bir Kāvüs bir Cəmdür (*Gazel 41, Mısra 10*). [*hər,]*

Zāhidliq işi şā'irə 'āləmdə nə ləzım
Hər şəhşün olur dəhrdə bir kār Səməndər (*Gazel 43, Mısra 4*). [*hər,]*

Hər bir kəsün ki sən kimi ey məh həbibi var
Bəh bəh əzəl günündə sə'ādət nəşibi var (*Gazel 44, Mısra 1*). [*hər,]*

Yağmalayubdı türrələrin Çin məmālikin
Hər çini içrə müşk-i Hıttādan kəsibi var (*Gazel 44, Mısra 6*). [*hər,]*

Zü'ī sañadı Leyliyə Məcnūn gəzəl-sərə
Hər gülşənün bir özgətəhər 'əndəlibi var (*Gazel 44, Mısra 12*). [*hər,]*

Mənim yoh hörmətim mey-hənərdə deyr ü məsciddə
Sənün **hər** yerdə olsun 'izzətün həm 'etibārun var (*Gazel 46, Mısra 8*). [*hər,]*

Qalub hicrān zımistānında Zü'ī nələ qoy etsün
Sən etmə nələ ey bülbül sənün **hər** il bəhārun var (*Gazel 46, Mısra 10*). [*hər,]*

'Ərizün kim bədə tābindan açubdur lələlər
Hər tərəf tər qətrəsi ol lələ üzrə jələlər (*Gazel 48, Mısra 2*). [*hər,]*

İcmisən min 'əşiqün qanın şəhādət eyləyür
Ləblərdəndən qan kimi **hər** dəm çıxan təbhələlər (*Gazel 48, Mısra 4*). [*hər,]*

Hətt ü həlun rüy-ı alundə durubdur vəchi var
Tā ki dīn-i 'əşiqə **hər** ləhzə rəhnə şalələr (*Gazel 48, Mısra 6*). [*hər,]*

Yandurursan bī-muhabə **hər** zəməñ 'əşiqləri
Vāy əgər kim bu hesabı səndən ay məh alələr (*Gazel 48, Mısra 7*). [*hər,]*

Dil-i süzənimi gəm ləşkəri görcək dayanub
Dedi **hər** yerdə yanar od olə mənzil yeridür (*Gazel 49, Mısra 4*). [*hər,]*

Olub 'əşiq cəhəndə hərəkəs öz mə'sşüqəsin tapdı
Mənim kim **hər** zəməñ fıqətdə min min əh u zərim var (*Gazel 50, Mısra 3*). [*hər,]*

Olub 'əşiq cəhəndə hərəkəs öz mə'sşüqəsin tapdı
Mənim kim **hər** zəməñ fıqətdə min min əh u zərim var (*Gazel 50, Mısra 4*). [*hər,]*

Hər 'əşiqün keçür mi belə qara günləri
Yohsə qara gün 'eşqdə ancaq baña keçər (*Gazel 51, Mısra 7*). [*hər,]*

Şirvān Kürün ki vādī-ələmindən arturub
Qılson nəzərə **hər** yaña nūr-ı Hüdā keçər (*Gazel 51, Mısra 4*). [*hər,]*

'Āləm içrə **hər** kimün bir bī-vəfā cānāni var
Sölmün bir də onə dünyā vü dīn ü cāni var (*Gazel 54, Mısra 1*). [*hər,]*

Zü'ī-i bīmār-ı 'eşq oldun ölimdir cārəsi
Hər gedən geyri həyāl etmə ki bir dərmāni var (*Gazel 54, Mısra 10*). [*hər,]*

Muşəvvər eyləyübdür mərdüm-i çeşmim qədün sərvin
Dögül bī-hüdə cārī eyləmək **hər** ləhzə bu cülər (*Gazel 57, Mısra 4*). [*hər,]*

Əşikərə qanımi **hər** dəm təkər gəməzün ohi
Bir təbəssüm ilə lə'lün cānımı pünhān alur (*Gazel 59, Mısra 3*). [*hər,]*

Ey dil yüzündə zülfünə çox meyl eyləmə
Hər kəs bu günə eyləsə sevdā ziyān çəkər (*Gazel 61, Mısra 10*). [*hər,]*

Lə'lün gəmində Zü'ī-i hünin-cigər sənün
Hər dəm əlündən əh qılub əl-əməñ çəkər (*Gazel 61, Mısra 14*). [*hər,]*

Müşəhibimdi Bəhār ilə Seyyid ü Bihūd
Rumüz-ı 'eşqdə **hər** ləhzə bəhş edən günlər (*Gazel 67, Mısra 6*). [*hər,]*

Hər kiməsnənün kim olə cāmi Cəmi neylər
'Āləm hamısı cəmdədür 'āləmi neylər (*Gazel 69, Mısra 1*). [*hər,]*

Hər 'əşiqə kim lə'l-i ləbün vəşlidi həşil
Övrəng-i Süleymāni dəhi hətəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 3*). [*hər,]*

Nə var ol məhvəşə ahiından özgə qəşidim **hər** şəb
Hərīm-i küyunə bād-ı şəbādan geyri məhrəm var (*Gazel 70, Mısra 11*). [*hər,]*

‘Āləmdə nə var isə tapub cümləsi təğyir
Hər şeydə qədimi sər ü sāmān dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 16*). [*hər,]*

Hər şəb ki bəzmim içrə o mäh ilə cām olur
‘Eys ü nəşāt ləzzət-i dünyā tēmām olur (*Gazel 77, Mısra 1*). [*hər,]*

Hicründə hər gecə baña yəvmü`l-hesābdur
Hər gün qədün firāqi qiyāmət-qiyām olur (*Gazel 77, Mısra 9*). [*hər,]*

Hicründə hər gecə baña yəvmü`l-hesābdur
Hər gün qədün firāqi qiyāmət-qiyām olur (*Gazel 77, Mısra 10*). [*hər,]*

İmānı yohdı bādəyə zāhid inanmasə
Hər dəmdə meydə mö`cüz-i yuhyi`l-‘izām olur (*Gazel 77, Mısra 12*). [*hər,]*

Hər ildə gərçi dəhrdə bir läləzār olur
Tiflīs içində **hər** gecə yüz növ-bəhār olur (*Gazel 82, Mısra 1*). [*hər,]*

Hər ildə gərçi dəhrdə bir läləzār olur
Tiflīs içində hər gecə yüz növ-bəhār olur (*Gazel 82, Mısra 2*). [*hər,]*

Zāhid deyən behişt ki ‘uqbādə sölənür
Hər bir zəməndə ‘āşiq için dər-kənār olur (*Gazel 82, Mısra 4*). [*hər,]*

Hür u qüşür u cənnət-i rizvān tēmāmdur
Hər bəzmdə ki cām-ı mey-i h’oş-güvār olur (*Gazel 82, Mısra 6*). [*hər,]*

Hər mübhəm iş ki anlamayur həlq sirrini
Cām-ı cəhān-nümādə bizə āşkār olur (*Gazel 82, Mısra 7*). [*hər,]*

Dəm yohdı o bī-çārə için kim gəmi yohdur
Hər kimsə ki dərđ ü gəminə həm-dəmi yohdur (*Gazel 86, Mısra 2*). [*hər,]*

Şərāb-ı nəb ey sāqī cəhān içrə o cövhərdür
Ki ondan zāhir eylər **hər** kəsün zātı nə gövhərdür (*Gazel 88, Mısra 2*). [*hər,]*

Hər gədə-ṭinət bir isim ilə sultān olmaz
Qurı əngüştər ilə dīv-i Süleymān olmaz (*Gazel 90, Mısra 1*). [*hər,]*

Hər kəsün adını sultān qoyəsən hān deyəsən
Bir ad ilə o gedüb Rüşdə sultān olmaz (*Gazel 90, Mısra 5*). [*hər,]*

Hər buq`ədə kim ‘ārif-i fərzānə tapulmaz
Əlbəttə o vīrānədə mey-hānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 1*). [*hər,]*

Gəzsən o yerün **hər** tərəfin güşə-bə-güşə
Nə cām nə bādə nə də peymānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 3*). [*hər,]*

Məfqud olub ‘ənqā kimi əhbāb-ı mürüvvət
Seyir eləsən ‘āləmi **hər yanə** tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 10*). [*hər,]*

Hər sādə-ruḥ ey dil o büt-i sīm-tən olmaz

Hər səbz-i nümāyəndə bisāt-ı cəmən olmaz (*Gazel 94, Mısra 1*). [*hər,]*

Hər sādə-ruḥ ey dil o büt-i sīm-tən olmaz
Hər səbz-i nümāyəndə bisāt-ı cəmən olmaz (*Gazel 94, Mısra 2*). [*hər,]*

Hər büt dəhi Şīrīn təkī şəkkər-şikən olmaz
Hər āşiq-i Ḥosrovvəşi həm küh-kən olmaz (*Gazel 94, Mısra 3*). [*hər,]*

Hər büt dəhi Şīrīn təkī şəkkər-şikən olmaz
Hər āşiq-i Ḥosrovvəşi həm küh-kən olmaz (*Gazel 94, Mısra 4*). [*hər,]*

Hər ləbdə bulunmaz dəhi e`cāz-ı Məsīhā
Hər bəndə gəlüb Yūsif-i gül-pirəhən olmaz (*Gazel 94, Mısra 5*). [*hər,]*

Hər ləbdə bulunmaz dəhi e`cāz-ı Məsīhā
Hər bəndə gəlüb Yūsif-i gül-pirəhən olmaz (*Gazel 94, Mısra 6*). [*hər,]*

Hər zülf olamaz rüh-fəzā zülfi tək anun
Hər rəngi siyəh nəfə-i müşk-i ḥotən olmaz (*Gazel 94, Mısra 7*). [*hər,]*

Hər zülf olamaz rüh-fəzā zülfi tək anun
Hər rəngi siyəh nəfə-i müşk-i ḥotən olmaz (*Gazel 94, Mısra 8*). [*hər,]*

Ço qədr baña ‘āşiq deyüb ey məh sitəm etmə
Hər tīrə-nəzər Zū`ī-i ḥünīn-kəfən olmaz (*Gazel 94, Mısra 10*). [*hər,]*

Hər ‘elmdən āgah gərək olsun ki desün şe`r
Zū`ī kimi şā`ir gəlübən hər yetən olmaz (*Gazel 94, Mısra 11*). [*hər,]*

Nə tökməkdür cəfā tīgīlə **hər** dəm qanın ‘uşşāqun
Bu zülm ey dil-bər-i āhū-nigəh qəşşābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 3*). [*hər,]*

Cəhāndə hiç cövhər-bādə kimi h’oş-güvār olmaz
Ki **hər** bir şəhsi təşhīs etməgə kāmīl-‘əyār olmaz (*Gazel 99, Mısra 2*). [*hər,]*

Hər kim ki nəş`ə-i mey-i şəhbānı anlamaz
Bi`llāh ki zövq-i Kövsər ü ḥūrānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 1*). [*hər,]*

Hər kəs ki lələ-i ruḥ-ı dildārə meyli yoh
Həqqā şəfā-yı bāğ u gülüstānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 3*). [*hər,]*

‘Uqbādə Zū`iyā nə bilür zövq-i cənnəti
Hər kəs cəhāndə ləzzət-i dünyānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 12*). [*hər,]*

İmdi bildim ki cəhān mülki nə vīrānə imiş
Hər nə ‘eys ü tərəbı var isə əfsānə imiş (*Gazel 107, Mısra 2*). [*hər,]*

Gözüm peymānəsin doldurdu **hər** dəm bağrımun qanı
Nöçün kim həlq sölərlər filānı mey-güsār olmuş (*Gazel 108, Mısra 3*). [*hər,]*

‘Uşşāqun almaz əynə-qəlbini jəng-kədər
Hər yerdə olsə gün o yerə yohdı tārliq (*Gazel 111, Mısra 4*). [*hər,]*

Hər dəm baḥub cəməlivə gər ağlasam nola
Ḥvurşidə baḥsə kimsə edər əşkbārliq (*Gazel 111, Mısra 11*). [*hər,]*

Hər növ' cövr gər gələ səbr eylə Zü'iyā
H' oşdur o gül yolunda nə qədr olsa hārlıq (*Gazel 111, Mısra 17*). [hər,]

Açar **hər** bir həsīs-ədnāyə imdi
Fəzilət səhibi dəst-i gədəliq (*Gazel 112, Mısra 3*). [hər,]

Hər dənī-təb'ələr 'äləmdə olub dövlətmənd
Şəhib-i 'izz ü şərəf bī-sər ü sāmān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 7*). [hər,]

Neylərəm gülşən [ü] gülzārı ki seyr etdükdə
Hər tərəf zāğ [u] zəğan bang-ı nümāyān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 12*). [hər,]

Ləbi şövqilə göz-peymānəsin qan ilə doldurmaq
Cəməl-ātəşin 'eqşilə **hər** dəmdə kabāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 4*). [hər,]

Nədür bir bī-vəfā 'eqşinə ey qanə dönən könlüm
Yətən **hər** nā-kəs ü bī-fəhmdən tən'ü tə'əddā çək (*Gazel 116, Mısra 10*). [hər,]

Hər ləhzə ki görsəm dilərəm lə'lüvi öpmək
Tūfī nə təhəmmül eləsün şəkkəri görcək (*Gazel 117, Mısra 5*). [hər,]

Gözüm sitərə-fəşəndur bu güşşədən **hər** şəb
Ki hansı bürci edüb ol məhə məqām fələk (*Gazel 118, Mısra 5*). [hər,]

Nə h' oşdur bir müvāfiq yār ilə gül-gəşt-i bāğ etmək
Gəzüb seyr eyləyüb **hər** yanə təfrit-i dimāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 2*). [hər,]

Gubernat baği içrə kəsrət-i ғılman [u] hüradan
Vücudun kəm qılub **hər** hürdan yārın sorag etmək (*Gazel 120, Mısra 4*). [hər,]

Həzārān lələ-ruḥ **hər** güşşində yüz qəmə-r-təl'ət
Görüb bu ḥālī həsrətdən dil-i pür-hūnı dağ etmək (*Gazel 120, Mısra 5*). [hər,]

Hic bir 'əlac möhnət-i hicrānə tapmuram
Fikr eylərəm nə qədr ilə **hər** yanə ey könlü (*Gazel 123, Mısra 12*). [hər,]

Məndən artuq eyləyür səndən şikāyət əşikār
Cövr ü bī-dādundan ey məh **hər** gecə dād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 12*). [hər,]

H' oş ol zəməni ki ol məh ilə həm-zəbān olam
Hər sözdə bir dilim dutulub nā-təvān olam (*Gazel 128, Mısra 2*). [hər,]

Ol pādşəhim bādəyə meyl etdügi gündən
Cān nəqdini **hər** şāmdə nəzr-i asəs etdim (*Gazel 130, Mısra 6*). [hər,]

Bādām-ı siyeh-çeşm ilə 'innāb-ı ləbünçün
Hər ləhzədə cān verdim o bīmār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 10*). [hər,]

Bəhşiş dəmi sīm ü zər əlündən
Hər dəm çəkür əl-əməni Əmirhān (*Gazel 136, Mısra 8*). [hər,]

Hər bəzmdə səndən özgə kimdür
Tā kim olə zər-fəşān Əmirhān (*Gazel 136, Mısra 9*). [hər,]

H'vab içrə **hər** nə görsə yəqindür oyanmamiş
Nə sirr var bu 'äləm-i rü'yədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 7*). [hər,]

Sevübdür bir cavān-ı nəzənin pīrənəsər könlüm

Yanar şövq-i ruḥuylə nārə **hər** şām ü səhər könlüm (*Gazel 143, Mısra 2*). [hər,]

Baḥa **hər** nə bələ gəlsə gəlür könlümdən ey Hāliq
Gözəllər hicrīnə yansun görüm bundan bətər könlüm (*Gazel 143, Mısra 3*). [hər,]

Cānə meyl etsə idi Zü'ī gər ol 'İsā dəm
Şədqə **hər** dəmdə dil ü cānı rəvān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 10*). [hər,]

Qoyubdur sīnəmə **hər** gündə yüz min dağ-ı pūnhānı
Onunçün 'ārizin mən lələ-i nu'mānə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 7*). [hər,]

Hər bir Sikəndərə dögül āb-ı bəqā nəşib
Hizir olmayan bu çeşmə-i heyvānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 5*). [hər,]

Hər gecə yanur şām' kimi hicrdə Zü'ī
Tā ki salə bir gün başınə sāyə cəməlun (*Gazel 147, Mısra 9*). [hər,]

'Əşiqi müstəğni etmişdür həyālun vəşldən
N' olə sən **hər** ləhzə göstərsən bu istigānə yüzün (*Gazel 148, Mısra 12*). [hər,]

Nə hānə səhib-i hānə gərəkdi 'äləmdə
Bu nüktədür sözi **hər** yerdə əhl-i 'ürfānun (*Gazel 155, Mısra 12*). [hər,]

Bahandə nəz ilə **hər** güşşədən o məst gözün
Qılır həzār könlül şifşəsin şikəst gözün (*Gazel 158, Mısra 1*). [hər,]

Lələ-rūlar döndürüblər qanə hūnün könlümü
İmdi çeşmimdən düşər **hər** dəmdə qanı könlümün (*Gazel 161, Mısra 10*). [hər,]

Bəs ki süzişin qılır hicrində nālə ey sənəm
Yandurur **hər** gecə āhım āsmānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 12*). [hər,]

O gündən kim görüb ruḥsārıvı bī-pərdə ey məh-rū
Salur topraqlarə **hər** gün fələk h'vurşid-i 'əzrāsın (*Gazel 162, Mısra 4*). [hər,]

Səniñlə getdi təməm 'eyş ü nüş u ləzzət-i zövq
Qoyub yerində baḥa **hər** nə var gəm getdün (*Gazel 163, Mısra 6*). [hər,]

Hər yerdə qıldı çünki təcəllā baḥa ruḥun
Hər bir məqāmı Mūsā içün Eymən eylədün (*Gazel 164, Mısra 3*). [hər,]

Hər təvr eylədim bu gəmə çərə tapmadım
Zāhirdə gəlmədün dəhi rü'yədə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 7*). [hər,]

Bu qədri tökmə qanın həncər-i müjgānlə 'uşşāqun
Dilərlər qanını məhşər günü **hər** mübtəla səndən (*Gazel 168, Mısra 8*). [hər,]

'Əşiqi müstəğni etmişdür həyālun vəşldən
N' olə sən **hər** ləhzə göstərsən bu istigānə yüzün (*Gazel 170, Mısra 12*). [hər,]

Əgər səhīnə **hər** gün eyləmək bir qan olub rüzī
Təğāfül birlə min min eyləmə **hər** gündə qan Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 5*). [hər,]

Əgər səhīnə **hər** gün eyləmək bir qan olub rüzī
Təğāfül birlə min min eyləmə **hər** gündə qan Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 6*). [hər,]

Yə Rəb məni bu həl ilə hılqət nöçün etdün
Hər gündə nəşibim gəm ü möhnət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 2*). [hər,]

Əvvəldə məni əbləh ü nə-dən yaradaydın
 Məndə belə bu **hər** şey'ə diqqət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 4*). [hər,]

Bilməkdə imiş **hər** nə gəm ü dər-i müşibət
 Bilməkliqi sən bizdə təb'tət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 23*). [hər,]

Sənsən bu cəhən Həliqi məhlūq təməmi
Hər şəhsdə bir rəng ilə fīnət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 32*). [hər,]

Sən qoymısan **hər** kimsədə bir həl-i təb'tət
 Nərə necə sölərsən [o] hırqət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 35*). [hər,]

O Süleymən ki yel əmrində idi şəm u səhər
 İmdi topraqı yel ağzındədi **hər** şəhrədən (*Gazel 173, Mısra 6*). [hər,]

Pəs **hər** vüçüdə mücid-i əşli verüb şifət
 Əşyadə yohdı zərrə qədər ihtiyərdən (*Gazel 176, Mısra 17*). [hər,]

Bə'is budur ki hiç nə 'ömrində bilmədim
 Çohdur deyə ki mən bilürəm **hər** kənərdən (*Gazel 176, Mısra 20*). [hər,]

Cəbr ilə ihtiyərdə yoh bir qədər dəlil
Hər nə kələm var 'uləmə-yı kibərdən (*Gazel 176, Mısra 22*). [hər,]

Şirvən köçübdü lütf ilə dər'i s-sələmdən
 Yüz hürri istəsən tapulur **hər** məqəmdən (*Gazel 177, Mısra 2*). [hər,]

Hər küçəsində hürri pəri şəf şəf əyləşüb
 İzhər-i yüz qiyamət olur hər məqəmdən (*Gazel 177, Mısra 3*). [hər,]

Hər küçəsində hürri pəri şəf şəf əyləşüb
 İzhər-i yüz qiyamət olur **hər** məqəmdən (*Gazel 177, Mısra 4*). [hər,]

Hər səhər kim ey pəri-rü 'ərz-i ruhsār eylədün
 Kūçə vü bəzəri rəşk-i bağ u gülzār eylədün (*Gazel 181, Mısra 1*). [hər,]

Süçüd-i təc-i əbrusun qıl ihlās ilə **hər** dəmdə
 Riyə-yı zāhid-i h'od-bīn kimi mehrābı neylərsən (*Gazel 183, Mısra 3*). [hər,]

Ol mäh-ruhı görməməgim yahşıdı bi'llāh
 Görcək görürəm **hər** gecə əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 10*). [hər,]

Zü't yanuram şəm' şifət ol məhi görcək
Hər gecə gözən nəz ilə əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 14*). [hər,]

Hər ləhzə gözimdən həvəs-i tır-i müjünlə
 Gərqəm mən-i dil-hün gözəlīm cülər içində (*Gazel 190, Mısra 3*). [hər,]

Yohdı cəni **hər** kimün könlündə cənən olmasə
 Çün cəmədə bənzayir **hər** yerdə kim cən olmasə (*Gazel 197, Mısra 1*). [hər,]

Yohdı cəni **hər** kimün könlündə cənən olmasə
 Çün cəmədə bənzayir **hər** yerdə kim cən olmasə (*Gazel 197, Mısra 2*). [hər,]

Mürdə cismın 'āşiqün qılmazdun əhyā **hər** nəfəs
 Mö'cüz-i 'İsā əgər lə'lündə pünhān olmasə (*Gazel 197, Mısra 7*). [hər,]

Ruh u zülfün həyālilə köñül **hər** rüz u şəb gəmdən
 Olubdur zār u sər-gərdən gəzər əvərə bi-hüdə (*Gazel 200, Mısra 5*). [hər,]

Hər zərrə hək bir şənəmün al yuvaqidur
 Fərs-i rəh olmuş imdikinün rəh-kənārınə (*Gazel 207, Mısra 15*). [hər,]

Çoh olmə şiftə gül-i gülzār -ı 'āləmə
Hər bir nigār-ı bi-sər ü pādan nə fā' idə (*Gazel 208, Mısra 10*). [hər,]

Nə məndən et şikāyəti nə yārdən köñül
Hər nə 'ədāvətün olə eylə Hüdā ilə (*Gazel 213, Mısra 8*). [hər,]

Çək imdi ey köñül gəm-i hicrān bələsını
 Sən nişə ülfət eylədün **hər** bi-vəfā ilə (*Gazel 213, Mısra 12*). [hər,]

Zülfü tək oldı mı necə sən qara günlərin
 Mehr etmə demədim səna **hər** məh-liqə ilə (*Gazel 213, Mısra 14*). [hər,]

Bi'llāh behiştür bāna **hər** yerdə gər olam
 Ol müşk-i mü-nigār u mey-i müşk-bü ilə (*Gazel 214, Mısra 3*). [hər,]

Urub çün bərg-i gül həm-rəngliq lāfin dodağ ilə
 Şəbə toprağə salmış **hər** yetən tapdar ayağ ilə (*Gazel 216, Mısra 2*). [hər,]

Cənnət-i ə'lādən artuq zövq var **hər** güşədə
 Bağlar-ı firdövs hürri mäh-simālar genə (*Gazel 217, Mısra 5*). [hər,]

Şimşād u sərvini qoparun güllərin pozun
Hər bāğdə o sərv ki rəftārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 12*). [hər,]

Hər dəm qılurdum ol gül-i ruhsārınə nəzər
 Qış mövsümü yaqın bāna bir növ-bəhār idi (*Gazel 222, Mısra 5*). [hər,]

Zü't nə eyləyübdü səna bilməzəm ki var
Hər bahışundə qətlinə fərmān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 12*). [hər,]

Zü'iyə məhrəm edib zülfünə rüyün **hər** gün
 Kāfiri həzin-i gəncinə-i imān etdi (*Gazel 233, Mısra 11*). [hər,]

Edeydük **hər** tərəfə seyr dəst dər-gərdən
 Nəzārəyə bizə rəşk ilə hər nigār gələydi (*Gazel 235, Mısra 5*). [hər,]

Edeydük hər tərəfə seyr dəst dər-gərdən
 Nəzārəyə bizə rəşk ilə **hər** nigār gələydi (*Gazel 235, Mısra 6*). [hər,]

Bəhār odur ki olub cīb ü cām mālāmāl
 Bizimlə şöhbətə həl əhli **hər** nə var gələydi (*Gazel 235, Mısra 8*). [hər,]

Hərəbə mülki həruf u fūrüş əbə vü qəbə
 Şərəbə şərf elədik **hər** təvənəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 6*). [hər,]

Müdām gülşən ü gülzār-ı 'eyş ü 'işrətimə

Şərāb-ı nāb ilə **hər** şəbdə şəbnəmin var idi (*Gazel 237, Mısra 12*). [hər,]

Hər bəzmdə ki 'āşiqə bir həm-dəm olmadı
Yüz bədə-sədə olsə o dəm bir dəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 1*). [hər,]

Hər şey' kəm ü ziyād olur 'āləmdə rəsmdür
Žū'ı nədən mənim də gəmə bir kəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 13*). [hər,]

Lāzım dögi bu 'əşrdə nə nām nə nāmūs
Pül olsun tək 'eyb ələməz **hər** nə gər oldı (*Gazel 239, Mısra 8*). [hər,]

Hər sām u səhər Žū'ı münācāt elədim çol
Bilməm nə içün muncə du'ā bī-əşər oldı (*Gazel 239, Mısra 9*). [hər,]

Hər bir tərəfdə vardı təcəllā-yı nūr u nār
Vādū'l-müqəddəs ondə 'əyān küh-i Tūr idi (*Gazel 246, Mısra 3*). [hər,]

Hər yana eyləsən nəzər āynə-i şüvər
Hər cānibə yüzün dutasan yüz sürür idi (*Gazel 246, Mısra 11*). [hər,]

Hər yana eyləsən nəzər āynə-i şüvər
Hər cānibə yüzün dutasan yüz sürür idi (*Gazel 246, Mısra 12*). [hər,]

Çərḥ oḥşatmaq içün qasınə bir yengī hilāl
Çəkdi nəqışdi tēmām olmadı **hər** āy başı (*Gazel 247, Mısra 6*). [hər,]

Çü yār yār idi **hər** güşə vādī-i Eymən
Nihāl qəddi inə'l-llāhə tərəcəmānım idi (*Gazel 249, Mısra 7*). [hər,]

Bu kühən 'āşiqi qurbānə qəbül eyləmədü
Bəs Minā içrə kəsillər niyə **hər** qurbānı (*Gazel 250, Mısra 18*). [hər,]

Hər güşədə var idi tēmām əhl-i mə'ārif
İmdi oların cümlesi nə-dənə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 5*). [hər,]

Qəzā kätibləri **hər** şəḥş içün bir iş yazub lövhə
Mənim lövhimdəki cümlə gəm-i dərd ü bələ çıxdı (*Gazel 254, Mısra 3*). [hər,]

Ey nūr-ı zātı əvvəl **hər** mə-sivā 'Əlī
Mā təhtə Rəb u Rəb inə tē'ət-nümā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 1*). [hər,]

Mollāyə şāhibi deyə **hər** həftə bir şāhi
Vermüb o şāhını duta āḥır ḥüşüməti (*Kaside 2, Mısra 13*). [hər,]

Bir Žū'ı fəqir döğüldür gəzetçilər
Hər gün deyür cəmə'ətə belə nəşihəti (*Kaside 2, Mısra 36*). [hər,]

Gəlmişdi bəhr-i nəzmün fəvərānə ey Gərib
Saçmışdı **hər** tərəf neçə dūr-dənə ey Gərib (*Kaside 3, Mısra 2*). [hər,]

Hər ləfzi göncə mə'nisi gül tək fərəh-fəzā
Oḥşatsam 'eyb yohdı gülüstānə ey Gərib (*Kaside 3, Mısra 5*). [hər,]

Hər kəlməsində dərc idi çün kəlmə-i Məsīh
Oḥşatmanam o çeşmə-i həyvanə ey Gərib (*Kaside 3, Mısra 7*). [hər,]

Üz görüdü **hər** söz olsə həlq ara kizb ü riyā
Doğrı söz şidq-i diyānət 'əhd [ü] peymān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 7*). [hər,]

Yohdı bir kəs şöhibətdən rūh u cān ləzzət tapə
Arədim gəzdim dəhi **hər** güşə **hər** yan qalmayub (*Kaside 4, Mısra 14*). [hər,]

Yohdı bir kəs şöhibətdən rūh u cān ləzzət tapə
Arədim gəzdim dəhi **hər** güşə **hər** yan qalmayub (*Kaside 4, Mısra 14*). [hər,]

Hər gürühun nə qədər var isə əhl-i 'elmi
Görmədim hiç birinün qolı içün bir qüvvət (*Kaside 5, Mısra 23*). [hər,]

Müşkilün həllinə seyr eylə kənār-ı ərşə
Mətləbün ondə ḥuşulə yetişür **hər** bəbət (*Kaside 5, Mısra 32*). [hər,]

Hər nihān ilə gərib 'elmlərə āgəhdür
Gər Fələtün olə tə'līm alı ondan ḥikmət (*Kaside 5, Mısra 41*). [hər,]

'Ācizəm mədhivə **hər** nəhv ilə tövşif eləsəm
Āftābə verürəm şö'lə-i şu'ā'nı şifət (*Kaside 5, Mısra 43*). [hər,]

Cān fədādur olə **hər** buq'ədə həl əhli əgər
Qıl ü qāl əhlinə lāzım açə bār-ı nəhvət (*Kaside 5, Mısra 47*). [hər,]

Tapşə **hər** yerdə mənim kimi zəlil-i müztər
Dödürüb öldürəcəkdir zār [u] zəlil bīmār (*Kaside 6, Mısra 9*). [hər,]

Fövc-i sərmā atəcaq tūr-i həlak u bərfi
Hər kəsün olmasə həftānı qalır zār [u] nizār (*Kaside 6, Mısra 12*). [hər,]

Rüstəm-i Zābilī həftānı olur Kābildə
Hər kəsün dəst-rəsi olsə olur Sām-süvār (*Kaside 6, Mısra 14*). [hər,]

Vəlīkən **hər** üç aydan bir gülüb Şirvānə getməkdən
Əzildi riştə-i cānım fələkdən əl-əmānım var (*Kaside 7, Mısra 19*). [hər,]

İstəyürsən **hər** iki dünyədə rāhətlik əgər
Həqqinə bəḥş eylə mey key gör ki rāhət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 17*). [hər,]

Ādāb-ı mə'rifət güli ilə bu 'əşrdə
Hər bəzmi döndərübdi gülüstānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 4*). [hər,]

Düşəndə yədımə əhbāblar bəzmindəki dəmlər
Bu həsrət könlümü dəğ eyləyüb **hər** ləhzə qan qılmış (*Kaside 11, Mısra 4*). [hər,]

Fələkdən güşə dövrəndən bələdur həşilim **hər** gün
Məgər Həq şadlıq-ḥvurşidini məndən nihān qılmış (*Kaside 11, Mısra 9*). [hər,]

İlahi saḥla bələdan özüni övlədin
Bu dərd zikrinə **hər** leyl **hər** nəhər oldım (*Kaside 12, Mısra 28*). [hər,]

İlahi saḥla bələdan özüni övlədin
Bu dərd zikrinə **hər** leyl **hər** nəhər oldım (*Kaside 12, Mısra 28*). [hər,]

Şəkvə-āğaz qılub dərd ü gəm-i 'āləmdən
Āh u əfgān ilə **hər** dəm keçürdüüm əyyām (*Kaside 13, Mısra 6*). [hər,]

Gedüb izhār elə ol sərvərə hāl-i zārun
Tā kifāyet edə **hər** nəhv saña olsə mərəm (*Kaside 13, Mısra 28*). [hər,]

Tarı hifz eyləsün övlədini **hər** bələdan
Ol səhā-təb' Nəcəf Bəg odı kân-ı ehsân (*Kaside 14, Mısra 19*). [hər,]

Biri birinün atın qurd kimi didir **hər** gün
Haçan bular çıxacaqdur bu növ' bid'ətdən (*Kaside 15, Mısra 37*). [hər,]

Mü'əllim ədəmə tapşur gəl oğlunu yohsə
Hər adı mollā döğül şahib-i fəzilətdən (*Kaside 15, Mısra 66*). [hər,]

Hər adı mollā olur mu 'əziz-i mən mollā
Nə fā'ida qurı ad bilməsə kitabətdən (*Kaside 15, Mısra 69*). [hər,]

Bir də gördün 'ināyet etdi Hüdā
Hər murād üzrə kām-kār oldun (*Kaside 16, Mısra 14*). [hər,]

O kərəm kani kim müdām ondan
Hər zəməndə nəvələ-h'vār oldun (*Kaside 16, Mısra 18*). [hər,]

'İzzət-i dövləti dā'imī qılsun Hāliq
Çünkü 'āləm sənə **hər** gündə sənā-h'ān oldu (*Kaside 17, Mısra 30*). [hər,]

Yohdur bu gündə mərifət ü şe'rə müştəfī
Hərçənd cüst [ü] cü elədim **hər** diyərdə (*Kaside 19, Mısra 30*). [hər,]

Evində görmədigün **hər** tə'ām lövn-bə-lövn
Gölür hüzürvə **hər** mənzilündə 'işrət ilə (*Kaside 20, Mısra 7*). [hər,]

Evində görmədigün **hər** tə'ām lövn-bə-lövn
Gölür hüzürvə **hər** mənzilündə 'işrət ilə (*Kaside 20, Mısra 8*). [hər,]

Gərək mü'əllim-i qābil olə o məktəbdə
Cəvāb söliyə **hər** bir su'ālə diqqət ilə (*Kaside 20, Mısra 24*). [hər,]

Hāqānī-i zəmənədi **hər** növ' şe'rədə
Feyz-i cəhānə gün kimidür iştihār ilə (*Kaside 21, Mısra 21*). [hər,]

Bir sirr var bu işdə Hüdāvənd-i zü'l-minən
Həlq eyləyübdü **hər** birini bir qərar ilə (*Kaside 21, Mısra 36*). [hər,]

Açub **hər** güşəsində gülşənün yüz məclis-i 'işrət
Bələbil ləhn-i müsīqār ilə gəlmiş nə əlhānə (*Kaside 22, Mısra 9*). [hər,]

Oğur vəsf-i behişt-i 'ədn **hər** bir güşədə şulşul
Dügāh şübḥ ü şām içrə neçə 'uşşāq-ı dīvānə (*Kaside 22, Mısra 13*). [hər,]

Hüsusi **hər** dili **hər** məzhəbi gəzüb bilmək
Tətabbu' ilə qəbül eylə şər'-i gərrānı (*Kaside 23, Mısra 75*). [hər,]

Hüsusi **hər** dili **hər** məzhəbi gəzüb bilmək
Tətabbu' ilə qəbül eylə şər'-i gərrānı (*Kaside 23, Mısra 75*). [hər,]

Bu iddi'ā də bir olsə nə eybi **hər** mollā

Beş on 'əvām yıqub qalḥızır buğāğunu (*Kaside 23, Mısra 83*). [hər,]

Sıdḳ ü ihlās ilə **hər** şübḥ ü məsā Hāliqdən
Rüz u şəb 'işrət ilə cānıvı saq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 3*). [hər,]

Çün fəqirün yüzidür **hər** iki dünyədə qara
Kərəminlə bu qara yüzimi aq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 9*). [hər,]

Özünlə dəhi bəradərlərlərlə övlədun
Olə tənə'um ilə **hər** nə qədri var cəhān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 40*). [hər,]

Demürəm asma qulaq şavt-ı müğənni tārə
Lək vaxtında gərək **hər** şey'i izhār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 8*). [hər,]

Ramazan ayıdı bu mundə olur şavm u şəlāt
'Əməl-i şālḥi **hər** ləhzədə təkrār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 14*). [hər,]

Əmrdən çıxmaq **hər** məzhəb arasındədi 'eyib
Öz vücudun niyə mə'yüb edəsən h'vār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 25*). [hər,]

Həm-dənim şām [u] səhər **hər** dəm şahib-i fitnət
Bilməyürdüm nədi dünyədə belə vü möhnət (*Mesnevi 1, Mısra 15*). [hər,]

Olmuş idim dəhi əsüdə gəm-i 'ələmdən
Mə'mənim güşə'-i mey-hānə idi **hər** gəmdən (*Mesnevi 1, Mısra 18*). [hər,]

Dün şikāyət eləyürdüm fələk-i bəd-hüdan
Ki nöçün bağladı gərdün yolunu **hər** sūdən (*Mesnevi 1, Mısra 22*). [hər,]

Bir neçə şā'ir ü qələndər idük
Hər tərīq ü sənə mähir idük (*Mesnevi 2, Mısra 16*). [hər,]

Edə mədhində Zü't-i şeyda
Hər zəməndə qəşidələr inşā (*Mesnevi 2, Mısra 34*). [hər,]

Olsə **hər** yerdə Zü't-i müştər
Saña maddāhdur kəmin çākər (*Mesnevi 2, Mısra 49*). [hər,]

Sāqī gətür cām-ı mey-i h'oş-güvār
'Ərz qılum dərd-i dilim **hər** nə var (*Mesnevi 4, Mısra 2*). [hər,]

'ərif u şā'ir neçə yoldaş idük
Hər bir işdə birbirə sir-dāş idük (*Mesnevi 4, Mısra 10*). [hər,]

Eyləyürdük dəm-bə-dəm 'eyş ü nəşāt
Hər çəməndə döşəyirdük bir būsāt (*Mesnevi 4, Mısra 14*). [hər,]

Hər nəyimiz var idi şərf eylədük
Ev çşik şatub təməmən yedük (*Mesnevi 4, Mısra 19*). [hər,]

Hər nə ki bəglərdən alurduq həsəb
Əlimizdən alırdı cām u şərāb (*Mesnevi 4, Mısra 21*). [hər,]

Bülbül edüb sahn-ı yüngülü sāni sāz
Şür ilə **hər** dəmdə qılır şahə nāz (*Mesnevi 5, Mısra 36*). [hər,]

Hanı Şəmāhı ki yazam şe'rlər
Hər birinə bəzl edələr sım ü zər (*Mesnevi 5, Mısra 60*). [hər,]

Əmīrhān kim zübdə-i āfāqdur

Səhəvətdə **hər** mülükdə təcür (Mesnevi 5, Mısra 68). [hər,]

Şə'irə hörmət olunur **hər** zəmə
Şe'r ilə bəqə qala yahşi yaman (Mesnevi 5, Mısra 93). [hər,]

'Elm ü inşaf u səhəvət bu cəhəndən qutarub
Hər nə şey' var isə 'əlmə qurı ad qalub (Mesnevi 6, Mısra 12). [hər,]

Enni qurşaqı uzun borki uzun saqqalı
Hər kəsün olsə odur məsnəd-i 'elmə vālı (Mesnevi 6, Mısra 22). [hər,]

Hər adı Rüstəm olanlarda şüca'ət olu mı
Hər adı Yüsif olan kəsde mələhət olu mı (Mesnevi 6, Mısra 37). [hər,]

Hər adı Rüstəm olanlarda şüca'ət olu mı
Hər adı Yüsif olan kəsde mələhət olu mı (Mesnevi 6, Mısra 38). [hər,]

Olsə **hər** kəsde səhəvət özi ol hələtdür
Olmasa gər hünəri neylüm adı Rüstəmdür (Mesnevi 6, Mısra 39). [hər,]

Həqqi mollā odı kim **hər** sözi yazub oğuyə
Yohsə ki bilməyə bir hərfi yalandan toğuyə (Mesnevi 6, Mısra 45). [hər,]

Mə'rifət əhli səhə əhlina hən sözlərlər
Kimə **hər** nəhv-i hütəb cəyləsə cən sözlərlər (Mesnevi 6, Mısra 52). [hər,]

Şad idi könlü o səhət içrə
Hər ləhzədə 'eyş ü 'işrət içrə (Mesnevi 7, Mısra 26). [hər,]

Əltəf ilə sordı ehtiyəcım
Hər vəcfdən eylədi 'ələcım (Mesnevi 7, Mısra 64). [hər,]

Hər kəsün mə'rifəti olsə təməm ədəmdür
Olmasa ədəmə oğşar heyivəndən kəmdür (Mesnevi 9, Mısra 15). [hər,]

Hər nə olsə bu libəs ilə müləbbəs olsə
Onə 'əlim deyülür hər cürə nə-kəs olsə (Mesnevi 9, Mısra 23). [hər,]

Hər nə olsə bu libəs ilə müləbbəs olsə
Onə 'əlim deyülür **hər** cürə nə-kəs olsə (Mesnevi 9, Mısra 24). [hər,]

Diqqət etmir ki bu söz oğşarı var Qur'əne
Ya hədişə yə bu söz oğşarı var **hər** yanə (Mesnevi 9, Mısra 42). [hər,]

Atuban dīnün üşülün eləyüb fər'i uşül
Bī-dəlil eyliyəsen **hər** nə desə anı qəbül (Mesnevi 9, Mısra 50). [hər,]

Həq saña 'əql verübdür budur əqdi sənün
Ki bununlə verəsən fərqi **hər** nık ü bədən (Mesnevi 9, Mısra 56). [hər,]

O sözün də genə bir yahşısını əhəz etmüb
Hər nə pöhrəsi vardur oları əzbər edüb (Mesnevi 9, Mısra 62). [hər,]

Dərs-i 'elm ilə o ədəmdi mən oldum heyvən
İstəsə **hər** cürə nohtə urə həqdür əsən (Mesnevi 9, Mısra 72). [hər,]

Sizə **hər** gündə deyür məktəb [ü] məktəb İrşad
Mollā Nəşrəddin edir hikmət ilə yüz fəryad (Mesnevi 9, Mısra 81). [hər,]

Siz də **hər** buq'ədə bir məktəb bünyad eyləyün (Mesnevi 9, Mısra 83). [hər,]

Var yüz söz ürəgimdə edə bilməm izhər
Olu yə Rəb o zəmə kim söləyəm **hər** nə ki var (Mesnevi 9, Mısra 88). [hər,]

Tə ki düşə başımə şür u nəvə
Şərğ elim **hər** nə ki var mə-cərə (Mesnevi 10, Mısra 14). [hər,]

Hər zəmədə olubsə bir əhl-i dil
Çərğ eyləyübdür onı zər u zəlil (Mesnevi 10, Mısra 17). [hər,]

Hər həftədə sorardı əhvəlini
Hvəhişinə şərğ edərdi məlini (Mesnevi 10, Mısra 29). [hər,]

Hər lisənə 'əlim-i kəmindurur
Hər nə hünər zātınə şəmindurur (Mesnevi 10, Mısra 38). [hər,]

Salmamisan yadə qalub bī-nəvə
Hər cəhətdən dər ü gəmə mübtələ (Mesnevi 10, Mısra 52). [hər,]

Hər nəhv olə Zü'ī saña bəndədür
Du'ā-güdur hıdmətə pəyəndədür (Mesnevi 10, Mısra 57). [hər,]

Məst olub tə ki **hər** kəlamı deyüm
Qalmasun hiç söz təməmi deyüm (Mesnevi 11, Mısra 11). [hər,]

Hər kəsün olsə dövləti varı
Ol kəsün çoxdı 'izzəti 'adı (Mesnevi 11, Mısra 13). [hər,]

Anlayubdur çü 'əqldür kəmil
Pül ilə **hər** bir iş olur həsil (Mesnevi 11, Mısra 16). [hər,]

Çün bilübdür bunu ki sım ilə zər
Məhv edər **hər** nə olsə 'eyb ü kədər (Mesnevi 11, Mısra 18). [hər,]

Hər nə söz kim eşitmisen ey cən
Əşl ü günahın əvvəl cəylə bəyən (Mesnevi 11, Mısra 75). [hər,]

Məl-i dünyadən ötri **hər** mollā
Rəhnələr dində eyləyür peydə (Mesnevi 11, Mısra 93). [hər,]

Kirām-ı hülqi ki vermiş saña bu növ' Hudā
Güləmdür sənə **hər** yerdə var isə 'ürəfə (Mesnevi 13, Mısra 10). [hər,]

Bülbül [ü] qumrı açub şövq ilə **hər** yan pər ü bəl
Göstərübdür gül-i həmrə nə nəzakətlə cəməl (Mesnevi 15, Mısra 5). [hər,]

Hər nə olsun gedəcəksən bu fənə dünyadən
Bəri bir 'işrət elə çəkmə gəm-i bī-cadən (Mesnevi 15, Mısra 21). [hər,]

Tapdı o şəhş **hər** iki dünyadə bir nicət
Hər kəs ki etdi yetmişə həştadəcən həyāt (Muhammes 1, Mısra 19). [hər,]

Tapdı o şəhş **hər** iki dünyadə bir nicət
Hər kəs ki etdi yetmişə həştadəcən həyāt (Muhammes 1, Mısra 20). [hər,]

Əz-bəs ki dər ü möhnət-i dünyə-yı pür-fiten
Cəm' etmiş idi üstümə **hər** yerdə [var] mişən (Muhammes 3, Mısra 16). [hər,]

Əlhəq insān olanə niṭq ü bəyāndur məktəb
Hər kəsün olmasə gər ‘elmi yəqin ə‘mādur (*Muhammes 5, Mısra 6*). [hər,]

Oḡuyub yazmasə **hər** şey’dən o kimsə kəmdür
 ‘Elm səhıblərinün ḡāṭiri cām-ı Cəmdür (*Muhammes 5, Mısra 17*). [hər,]

Səbzlər səhrədə gör kim necə sündüs-püş olub
Hər tərəfdə ‘āşiq ü mə‘şuq həm-āğūş olub (*Murabba 1, Mısra 10*). [hər,]

Gülsitānlar içrə **hər** yan bāng-ı nüş-ā-nüş olub
 ‘Eyş edən ‘uşşāq içün bir ḡāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 11*). [hər,]

Hər gün keçirdi ‘işrət ilə rüzgārımız
 Dil şād-kām u əldə mey-i ḡ’oş-güvārımız (*Müseddes 1, Mısra 13*). [hər,]

Çəkmişəm **hər** nə gəm ü möhnəti var ‘äləmdə
 Qalmışam şām u səhər şivən ilə mātəmdə (*Müseddes 2, Mısra 5*). [hər,]

Yetüşdi **hər** nə bələ vü müşibət etdim səbr
 Vəlīk qıldı Hüseyn dərdi dağdār mənī (*Müseddes 2, Mısra 27*). [hər,]

Ənbiyā firqəsində **hər** nə gəlüb dərđ ü bələ
 Bu müşəḡḡəsdi Hüseynə dögi kimsə həmtā (*Müseddes 2, Mısra 29*). [hər,]

Qurşaq ilə saqqaldı cümlə ‘üləmə
Hər dində bu minvāldı cümlə ‘üləmə (*Rübai 1, Mısra 2*). [hər,]

Nə **hər** ədəm-i zādə dəddəndi hüb
 Ki dər-ədəm-i şüm u bəddəndi hüb (*Gazel 256, Mısra 1*). [hər,]

Çəkər bār-ı hər ḡeyr edər həlq içün
 O **hər** mərdüm-əzār bəddəndi hüb (*Gazel 256, Mısra 4*). [hər,]

Vüşāl olanda köñül titrəşüb hərās elər
 Ki **hər** kəmələ yəqin ‘āqibət zəvāl gəlür (*Kut’a 7, Mısra 4*). [hər,]

Dünyədə yüz il ‘ömr olə gər bir dəmdür
Hər kəs ki bunı bilsə bənī ədəmdür (*Rübai 4, Mısra 2*). [hər,]

Dutə gər hür u ḡilmān ‘äləmi bi’llāh nigāh etmən
 Cəhānı çeşmimə Zü’i şifət **hər** gün siyāh etmən (*Tahmis 1, Mısra 28*). [hər,]

Hər kəsün cüz’i savādı olə həm tən-ḡvāhı
 Mülk-i ‘elmün sölənür kim odi şāhəşāhı (*Terci-bend 1, Mısra 17*). [hər,]

Kimdi **hər** ‘elmdə göstər bāna olsun fā’iq
 Tərk edüb mə‘rifəti pülə olublar şā’iq (*Terci-bend 1, Mısra 27*). [hər,]

Hər kim istər özini ḡüşşədən əzādə qılə
 Olmasun kim tələb-i ruzi nihādə qılə (*Gazel 215, Mısra 1*). [hər,]

Hür-i behiştə verməz idim **hər** pərivəşin
 Şirvān demə həqiqət-i rəşk-i cinān idi (*Gazel 242, Mısra 3*). [hər,]

Hər kimsə cəhāndə bir nəcib ‘avrat alur

Dünyədə behişt ü hür ilə cənnət alur (*Rübai 6, Mısra 1*). [hər,]

Hər kimsə ki bu cəhāndə pis ‘avrat alur
 Öz cānı içün dərđ ü ḡəm ü möhnət alur (*Rübai 7, Mısra 1*). [hər,]

Bəhşiş dəmi sīm ü zər əlündən
Hər dəm çəkür əl-əmən Əmīrhān (*Mesnevi 7, Mısra 18*). [hər,]

Hər bəzmdə səndən özgə kimdür
 Tā kim olə zər-fəşān Əmīrhān (*Mesnevi 7, Mısra 19*). [hər,]

hər: *Eşek. Merkep.*

Dəründə aḡlamaqdan qanə ḡərç oldım nigārā **hər**
 Deməzsən kim məgər bu Zü’i-i məhcür u miskindür (*Gazel 56, Mısra 9*). [hər,]

Bəhş edübdür neçə **hər** tınətə fərr-i Fir’ovun
 Eləyübdür neçə Mūsā şifəti çöldə şubān (*Kaside 14, Mısra 7*). [hər,]

Milyaner Tarıdı yüzminni də peyḡən-bər imiş
 Olmasə pülü Fəlātün isə derlər **hər** imiş (*Terci-bend 1, Mısra 8*). [hər,]

hər bir: *Her bir, bütün.*

Fərsi vü Rüsī Firəng ‘Ərəb
Hər bir zəbān şān dilidir cəvvāb (*Mesnevi 10, Mısra 40*). [hər bir,]

Hər yerdə qıldı çünki təcəllā bāna ruḡun
Hər bir məqāmı Mūsā içün Eymən eylädün (*Gazel 164, Mısra 4*). [hər bir,]

hər bir qədər: *Her ne kadar.*

Hər bir qədər əgər olə də māl ü dövləti
 Ağsaqqalun dutar mı cavānlarlə şöhbəti (*Muhammes 1, Mısra 15*). [hər bir qədər,]

hər nə: *Artık.*

Cəm’ oldı hələ’iq üstümə coq
 Da **hər nə** ‘ibādətə yolım yoq (*Mesnevi 8, Mısra 46*). [hər nə,]

hər yetən: *Herkes, her yoldan keçən, her kişi.*

Hər ‘elmdən āḡah ḡərək olsun ki desün şe’r
 Zü’i kimi şā’ir gəlübən hər yetən olmaz (*Gazel 94, Mısra 12*). [hər yetən,]

hərāb: *Harap, yıkılmaya yüz tutmuş binā, çok harap ev.*

Hər bir məqāmə dəḡə ayaḡun **hərāb** edir
 Vāy ol kəsə ala ələ peymānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 13*). [hərāb,]

Əsās-ı mülk-i vüçüdüm zəlāzil-i ḡəmdən
Hərāb olub daḡılıb şəhr-i Şirvānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 12*). [hərāb,]

hərābə: *Harap, yıkılmaya yüz tutmuş binā, çok harap ev.*

Hərābə mülki ḡarūf u fūrūş əbā vü qəbā
 Şərābə şərf elədük hər təvānəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 5*). [hərābə,]

Yazubən bu sözi məḡfi saña izhār elədim
 Öz **hərābə** evimə getməḡə qıl bir sāmān (*Kaside 14, Mısra 24*). [hərābə,]

hərərət: *Hararet, sıcaqlık.*

Yandursə əgər ot nədi təqsiri fəqirün
Bəs rüz-i əzəl ondə **hərərət** nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 34*). [*hərərət,]*

hərās: *Korku, ürəküntü.*

Vüşāl olanda köñül titrəşüb hərās elər
Ki **hər** kəmələ yəqin `əqibət zəvāl gəlür (*Kut'a 7, Mısra 3*). [*hərās,]*

hərc / hərc et-: *Bir iş için harcanan para, masraf. Sarfetme, harcama.*

Övlədi olmayan də verür **hərc** məktəbə
Şərf eyləyür mü`əllimə ətfələ dövləti (*Kaside 2, Mısra 19*). [*hərc,]*

Belədür çün dəhl ü hərcün gözlə işraf eyləmə
Hərc qıl vəcib yerə gör `eyş [ü] `işrət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 9*). [*hərcün, -ün]*

Sən yıqub **hərc** etmədün bir həbbə Həqqə cənuvə
`Aləm-i `uqbədə bağ gör kim `uqubət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 5*). [*hərc etmədün, -mə, -di, -n]*

Hənlar səni istəyübdü mollā
Rühāni umür içrə dārā (*Mesnevi 7, Mısra 34*). [*hərc etməgimə, -im, -ə]*

H`oş ol kəs həlilə kim həyrdə **hərc eyləyüb** getdi
Cəhəndə qoymadı Nüfirəvān tək nāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 7*). [*hərc eyləyüb, -y, -üb]*

hərc qıl: *Harca! Sarfet!*

Belədür çün dəhl ü hərcün gözlə işraf eyləmə
Hərc qıl vəcib yerə gör `eyş [ü] `işrət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 10*). [*hərc qıl,]*

Yüz həzinün də əgər olsə ölümdür əhır
Hərc qılmə səhla fikr eylə səfəhət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 14*). [*hərc qılmə, -mə]*

hərc-i təmām: *Bütün masraflar.*

İldə nə olur idi **hərc-i təmām**
Bil-muzā`af verürdi ol nık [ü] nām (*Mesnevi 10, Mısra 25*). [*hərc-i təmām,]*

hərçənd: *Ama, ancak, fakat anlamında bağlaç.*

Bəlkə bu dərđ-i möhnət ü gəmdən kənār olaq
Hərçənd dərđ ü möhnətə hədd ü kənār yoh (*Gazel 38, Mısra 14*). [*hərçənd,]*

Yohdur bu gündə mə`rifət ü şe`rə müştərī
Hərçənd cüst [ü] cü elədim hər diyərdə (*Kaside 19, Mısra 30*). [*hərçənd,]*

Görmədim şöhbət-i didārivı **hərçənd** ki mən
Feyz-i didārivā cān ilə tələbkār oldım (*Kut'a-ı Kebir 5, Mısra 3*). [*hərçənd,]*

hərf: *Harf, dildeki sesleri gösteren ve alfabeyi meydana getiren işaretlerden her biri.*

Həqqi mollā odı kim hər sözi yazub ohuyə
Yohsə ki bilməyə bir **hərifi** yalandan tohuyə (*Mesnevi 6, Mısra 46*). [*hərifi, -i]*

hərf-i əğyār: *Rakibin sözü.*

Maña əğyār oldı **hərf-i əğyār** ilə yār əhır
Görün əğyārə muncə yār olan bir gül-`izārim (*Gazel 50, Mısra 7*). [*hərf-i əğyār,]*

hərgiz: *Asla, kat'iyen, hiçbir vakit, hiçbir şekilde.*

Çü kimsə bilmədi Həliq iradəsin **hərgiz**
Sən imdi bi-hüdə çün ü çerāni ahtarma (*Gazel 9, Mısra 11*). [*hərgiz,]*

Cəfā-yı yārdan incimə **hərgiz** əh u zār etmə
Bu mülk-i `eşqdür əlbəttə ey dil bir nizām olmaz (*Gazel 93, Mısra 11*). [*hərgiz,]*

Görünməz söyləyürlər çeşmə **hərgiz** çeşmə-i heyvān
Təköllümlə bu pünhān sirri bir aç əşkār eylə (*Gazel 199, Mısra 7*). [*hərgiz,]*

Nəsl-bā-nəsl səhəvət sizə irş ilə çatub
Kimsə bu qışşəni **hərgiz** edə bilməz inkār (*Kaside 6, Mısra 34*). [*hərgiz,]*

Hiç sultānım deyən mülkini vīrān istəməz
Mehr ilə dövr etmədi **hərgiz** bu çərḡ-i bi-həyā (*Tahmis 3, Mısra 16*). [*hərgiz,]*

hərīdār: *Alıcı, müşteri.*

Ey Yüsif-i zəmənə Züleyhā şifət bugün
Cān nəqdi əldə gör ki **hərīdārınām** sənün (*Gazel 165, Mısra 4*). [*hərīdārınām, -ın, -am]*

Ey Yəhūdā nəsl-i Yə`qub ism-i Yüsif hüsni kim
Hüsniyə min müştərī yüz məh **hərīdār** eylədün (*Gazel 181, Mısra 4*). [*hərīdār,]*

Kəc-tərəzū olmə çoh gördükdə məhım müştərī
Yüsifə olmaz Züleyhā yüz **hərīdār** olsə də (*Gazel 218, Mısra 4*). [*hərīdār,]*

hərīdār-i mətā`-ı hüsni: *Güzellik sermayesinin alıcısı.*

Hərīdār-ı mətā`-ı hüsni ey hıvırşid-rü dil-bər
Bir əldə dīn-i dünyāni bir əldə cān-ı tən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 3*). [*hərīdār-i mətā`-ı hüsni, -ün]*

hərif: *Adam.*

Hüm-hüm baña ver bādəni ey səqī piyālə
Bu köhnə **hərifə** belə bir bir nə lızım (*Gazel 131, Mısra 12*). [*hərifə, -ə]*

Bu `ərşə qalmıyə həlī **hərifdən** yə Rəb
Gəlüb gedübsə də ol şəh-süvār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 7*). [*hərifdən, -dən]*

Meydān-ı `eşq həlidi yoh bir nəfər **hərif**
Nə bir dil-əvərə sər ü sərdār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 5*). [*hərif,]*

hərīm-i küy: *Muhterem sokak.*

Nə var ol məhvəşə əhımdan özgə qəşidim hər şəb
Hərīm-i küyünə bād-i şəbādan geyri məhrəm var (*Gazel 70, Mısra 12*). [*hərīm-i küyünə, -u, -n, -ə]*

hərīm-i Kə`bə-küy: *Kabe gibi sokağın mahremi.*

Hərīm-i Kə`bə küyundan ki olsun cān u dil məhrüm
Minā-yı küyun içrə etməsəm onları qurbānun (*Gazel 160, Mısra 5*). [*hərīm-i Kə`bə-küyundan, -u, -n, -dan]*

hərir: *İpek.*

Fərş ü fūrüş zīnəti istəbrəq ü **hərir**

Huddām-ı bəzm-i hās həqiqətdə hür idi (*Gazel 246, Mısra 9*).
[hərır,]

hərīs-i sīm u zər: *Gümüş və altın hırsısı.*

Ey hərīs-i sīm u zər fikr eylə dövlət kimdədür
Bu güzərgāh-ı fənədə zövq ü ləzzət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 1*). [hərīs-i sīm u zər,]

hərə: *Herkes, toplu olan insanlardan hər biri.*

Hərə bir dīn gətirmiş izhərə
Bir olan dīn olubdı şəd pərə (*Mesnevi 11, Mısra 95*). [hərə,]

həram-i vəsl: *Hər kəsə nasip olmayan kavuşma.*

‘Əql ilə döğüldür **həram-i vəslə** yetüsmək
Tā olmayəsən ‘āşiq-i dīvānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 7*).
[həram-i vəslə, -ə]

hərər: *Zarar, kötü sonuç, ziyan.*

Çün bilmür özi məs’ələ sorduqda deyürlər
Kāfir olı sən dinmə belə sözde **hərər** var (*Gazel 42, Mısra 12*). [hərər,]

həs: *Çer çöp.*

Gül hərə ənīs oldu vü **həslər** baña həm-dəm
Āhırdə gözəl ‘ömrimi gör hār u həs etdim (*Gazel 130, Mısra 7*). [həslər, -lər]

həşir: *Bazı ağacların liflerinden, kamıştan vb. dokunan mamulat. Yere sermek için kullanılır.*

Məktəb nə növ’ h’oş olı cındır **həşirdə**
Ətfāl ayağ yalın çəkə palçıqda zəhməti (*Kaside 2, Mısra 11*).
[həşirdə, -də]

həsīs: *Paraya, mala aşırı düşkünlüğü yüzünden elindekini harcamayan (kimse), cimri, pinti, bahil.*

Açar hər bir **həsīs**-ədnāyə imdi
Fəzilət şahibi dəst-i gadalıq (*Gazel 112, Mısra 3*). [həsīs,]

həşmət: *İnsanda büyüklük duygusu uyandıran etkili görünüş, gösterişlilik, debdebe, heybet.*

Sən indi təht-i rəvān üzrə ondan artuqraq
Vağonda seyr eləyirsən həzār **həşmət** ilə (*Kaside 20, Mısra 12*). [həşmət,]

həşmət-i cəm: *Cəm heybeti.*

Cəməl-əynəsilə Sikəndər ilə könlül
Şərəb u cəmlə yüz **həşmət-i Cəmim** var idi (*Gazel 237, Mısra 8*). [həşmət-i cəmim, -im]

həşr: *Ölülerin diriltilip bir araya toplandığı zaman, kıyamət.*

Qıl şəfə’ət Zü’l-i miskinə şahım **həşrdə**
Bir gulām-ı rü-siyəhdür şidq-dildən çün saña (*Gazel 2, Mısra 9*). [həşrdə, -də]

Gər ‘ədālətlə olur **həşr** günündə dīvān
Sən də mən də çəkərük ondə əziyyət zāhid (*Gazel 39, Mısra 7*). [həşr,]

Həşrədək gər söyləyim hiç tükənməz vəşfün
Dəhī bundan belə göstərmə kərəmət zāhid (*Gazel 39, Mısra 27*). [həşrə, -a]

Belə fikr eylər idim **həşrə** kimi hicr olmaz

Bu qəzā kārıdı belə olacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 3*).
[həşrə, -a]

Āvərə çöllər içrə qalır idi **həşrə tək**
Olmaydı Hızrə lütfə gər rəh-nümā ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 9*).
[həşrə, -a]

həşr-i gərībān: *Zavallıların kıyameti.*

Çün cüyüş-ı şəhü’l-leyl nümāyān oldu
Gecə gəldükdə yaqın **həşr-i gərībān** oldu (*Kaside 17, Mısra 2*). [həşr-i gərībān,]

həsərət: *Ayrı kalınan veya elden kaçırılan bir şeye karşı duyulan istek, tekrar görme ve kavuşma arzusu, özleyiş, özlem.*

Zə-bəs ki lə’l-i ləbün fikrin eylərəm ey gül
Əlimdə cəm-i meyim **həsərət** ilə qanə dönüb (*Gazel 25, Mısra 4*). [həsərət,]

Dil oldu qönçə kimi **həsərətünlə** qan sənsiz
Bəhārım ey gül-i növ-rəstə çün hərəb sənsiz (*Gazel 92, Mısra 1*). [həsərətünlə, -ün, -lə]

Gər yolun düşsə səbə Ağdaşə məndən sölə kim
Verdi cən **həsərət** ilə Zü’l-i nālān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 10*).
[həsərət,]

Qara pül **həsərəti** ilə ağarub çeşm-i ümīd
Ārzü-yı mey-i gül-günlə cigər qan oləcəq (*Gazel 113, Mısra 15*). [həsərəti, -i]

Həzārān lələ-ruh hər güşəsində yüz qəmər-təl’ət
Görüb bu hālī **həsərətdən** dil-i pür-hūmī dāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 6*). [həsərətdən, -dən]

Ey məh vüşālūna çəkübən **həsərət** aqlaram
Yandurdi cism-i cənımı bu firqət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 1*). [həsərət,]

Dərdim budur ki görməyüb ey məh cəməlivi
Hicründə cən verim qalə könlümdə **həsərətim** (*Gazel 138, Mısra 8*). [həsərətim, -im]

Cəhāndə kimsə belə **həsərət** olmasun yā Rəb
Bu **həsərət** ilə ki mən oldum iştiyāqundə (*Gazel 196, Mısra 3*).
[həsərət,]

Cəhāndə kimsə belə **həsərət** olmasun yā Rəb
Bu **həsərət** ilə ki mən oldum iştiyāqundə (*Gazel 196, Mısra 4*).
[həsərət,]

Könlüm h’oş idi lələ kimi ‘ārizin görüb
Həsərətlə geyrlər yürəgi dāğdār idi (*Gazel 222, Mısra 4*).
[həsərətlə, -lə]

Yüz **həsərət** ilə āh çəküb qanlar aqlaram
Zin gəm be mövsem-e gül o əyyām növ-bəhār (*Kaside 9, Mısra 13*). [həsərət,]

Düşəndə yədımə əhbāblar bəzmindəki dəmlər
Bu **həsərət** könlümü dāğ eyləyüb hər ləhzə qan qılmış (*Kaside 11, Mısra 4*). [həsərət,]

Beytül’əhzanım ara əqləşübən (?) **həsərət** ilə
Könlümdə dərd ü gəm ü güşşə firāvān oldu (*Kaside 17, Mısra 3*). [həsərət,]

Nə süd o vəqtə bizim ‘ömrimiz vəfə etməz
Tükəndi əhl-i cəhālət içində həsrət ilə (*Kaside 20, Mısra 38*).
[həsərət,]

həsərət-i didəri: *Yüzün hasreti, tecelli özlemi.*

Žū`i saña müştāqdı şıd q ilə köñüldən
Qurtar dəhi bu **həsərət-i dīdārı** Səməndər (Gazel 43, Mısra 18). [*həsərət-i dīdārı, -ı*]

həsərət-i lə`l: Parlak kırmızı renkli dudağın hasreti.

Yeyürəm hün-ı cığər **həsərət-i lə`lünə** məgər
Ki qəzadan baña rüzi dil-i şəd pərə düşüb (Gazel 17, Mısra 9). [*həsərət-i lə`lün, -ün*]

həsərət-i müşk-i tatār: Tatar miskinini özlemi.

Şəd-heyf düşdim ayrı o növ-rəs gəzəldən
Kim çin-zülfü **həsərət-i müşk-i Tatār** idi (Gazel 222, Mısra 8). [*həsərət-i müşk-i tatār, -ı*]

həsərət-i zülf: Saçın özlemi.

Əgərçi **həsərət-i zülfünlə** bir sevdə-yı məcnündür
Görəndə `arizün ey məh olur dīvānətər könlüm (Gazel 143, Mısra 5). [*həsərət-i zülfünlə, -ün, -lə*]

həşt: Sekiz sayısı.

Oldı düşcər baña ədib-i zəməne kim
Həm-nəmdur birisinə ol **həşt** ü çār ilə (Kaside 21, Mısra 18). [*həşt, -ı*]

həştād: Seksen sayısı.

Tapdı o şəhş hər iki dünyədə bir nicət
Hər kəs ki etdi yetmişə **həştādəcən** həyāt (Muhammes 1, Mısra 20). [*həştādəcən, -ə, -cən*]

həstə: Sıhhati yerində/iyi olmayan.

Ey **həstə** köñül səhət-i Şīrvāne yolun yoh
Ey bülbül-i bī-çərə gülüstāne yolun yoh (Gazel 36, Mısra 1). [*həstə, -ı*]

Həstə cānım sənsiz ey məh möhnət-i hicrān alur
Bu müşəhşəşdir əcəl əlbəttə əhır cān alur (Gazel 59, Mısra 1). [*həstə, -ı*]

Bisütün-ı cismimə yüz tışə-i möhnət uran
Həstə cān Fərhādvəş Şīrīn-zəbānun şədqəsi (Gazel 230, Mısra 4). [*həstə, -ı*]

Çəşm-i məstün görübən **həstə** vü bīmār oldım
Şərbət-i lə`l-i ləbündür bu gəmənin dərmānı (Gazel 250, Mısra 3). [*həstə, -ı*]

Lik şəd-heyf ki müddətdi gəlüb Qudyalə
Qalmışam kīsə təhi **həstə** vü zār u heyran (Kaside 14, Mısra 14). [*həstə, -ı*]

Şəbr qıl etmə çox də əh u fəğān
Nə qədər **həstə** vü nizār oldun (Kaside 16, Mısra 12). [*həstə, -ı*]

Sənsən həmişə şād qılan **həstə** könlümi
Məhzün edəndə cövr ilə bu çərğ-i kəc-mədār (Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 13). [*həstə, -ı*]

Sən nə içün olmusan zār u həzīn
Qaryələrdə **həstə** vü güşə-nişin (Mesnevi 5, Mısra 46). [*həstə, -ı*]

həstə-bəstə: Sağlığı bozuk, çaresiz.

Həqqə edirdüm gecə mən bir du`ā
Oturmuşkən **həstə bəstə** mübtələ (Mesnevi 4, Mısra 40). [*həstə-bəstə, -ı*]

həsəb: Kişinin kendine mahsus olan və kendi hasletlerinden

doğan dəğəri, asālet [Daha çox nesep kelimesiylə birlikdə hasep və nesep şəklində istifadəsi, hasep kelimesinə də nesep mənəsi verilməsinə səbəp olmuşdur].

Həm **həsəb** həm nəsəbdə bī-həmtā
İsmi tək həm özi böyük aqa (Mesnevi 2, Mısra 3). [*həsəb, -ı*]

Ey şəh-i iqlim fūnūn-ı ədəb
Zātınə muzmər **həsəb** u həm nəsəb (Mesnevi 10, Mısra 48). [*həsəb, -ı*]

həsəd: Başkasında olan bir nımeti çekememe, kendisine faydası olmadığı halde kışkıncılıq səbəbiylə karşısındakının sâhip olduğu nımetten mahrum kalmasını isteme, çekememe, günileme.

Həsəddən sudə tikmiş sərvini tā kim rəvān olsun
O gündən kim görübdür bağbān sərv-i hūrāmānun (Gazel 160, Mısra 11). [*həsəddən, -dən*]

həsən həlqəni: Güzellik çemberi.

Sipih-r-i `izzət ü hıvurşid fəzl ü cūd Mīr Mehdi
Ki **həsən həlqəni** Həq rəşk-i firdövs-i cənān qılmış (Kaside 11, Mısra 22). [*həsən həlqəni, -n, -i*]

həsən-i hülq: Huyu, yaratılışı, təbiəti gözəl.

Ey nəcībū`n-nücebā zədə-i hān-ı Şīrvān
Ki adun tək **həsən-i hülq** zātundə şī`ār (Kaside 6, Mısra 32). [*həsən-i hülq, -ı*]

həf: Sevgilinin ayva tüyleri.

Yüzün dövrində müşkīn-**həf** midir ey gül sənün yā kim
Kənār-ı mülk-i dīni həyl-ı rəng-i Əhrimən dutmuş (Gazel 103, Mısra 7). [*həf, -ı*]

Təmām `ömür **həf** ü hāk u zülufədür həvəsün
Könlül həyā elə bu nāmə-i siyāhundən (Gazel 185, Mısra 3). [*həf, -ı*]

həfā: Makbul olmayan iş, kusurlu davranış, kabahat.

Demün **həfāludur** ol çin-i zülfə çinlüyün
Ki muncə üz verilir mi əgər həfāsi olə (Gazel 10, Mısra 7). [*həfāludur, -lu, -dur*]

Demün həfāludur ol çin-i zülfə çinlüyün
Ki muncə üz verilir mi əgər **həfāsi olə** (Gazel 10, Mısra 8). [*həfāsi, -sı*]

Əgər bir əhl-i hāl oləsə mey iç `eys eylə Žū`i tək
Həfādur bī-sər ü pālə içüb əhl-i `əzāb olmaq (Gazel 115, Mısra 14). [*həfādur, -dur*]

Rəmīdə etdün əgərçi **həfā** ilə məndən
Rəqībə bārī ol əhūnı etmə rām fələk (Gazel 118, Mısra 7). [*həfā, -ı*]

Başın kəsüb ayağə sal ol zülf-i pür-həmi
Çün baş olur o yüzi qaradan **həfā** genə (Gazel 202, Mısra 8). [*həfā, -ı*]

Bənd oldı çin-zülfünə dil-mürği nə-gəhān
Düşdim bu dām-ı `eşqə genə mən **həfā** ilə (Gazel 213, Mısra 4). [*həfā, -ı*]

Əzəl gün bār`ilāha məndən āyā nə **həfā** çıhdı
Ki bu dünyədə belə kövkəb-i bəhtim qara çıhdı (Gazel 254, Mısra 1). [*həfā, -ı*]

həfəlarə düş-: Belaya, hataya uğramak, yakalanmaq.

Qaldım o hāl-i mehri ilə küfrdə əsir

Düşdim o çin-zülfün ucundan **hətələri** (*Gazel 201, Mısra 4*).
[*hətələri düşdim, -di, -m*]

hət-i cövr: Cefa hattı.

Tökgilən təsə bədə tə **hət-i cövr**
Görməyüm tə zəmənadən bir cövr (*Mesnevi 11, Mısra 3*).
[*hət-i cövr, -i*]

hət-i dildar: Gönlü kendine bağlamış olan sevgilinin ayva tüyləri.

Hət-i dildardan də'im alub dərs-i kəlamu'llāh
Cəməli müşafin vird eyləyüb əhl-i kitab olmaq (*Gazel 115, Mısra 5*). [*hət-i dildardan, -dan*]

hət-i zülf: Saçların telləri.

Hət-i zülf içindən gəldi basdı lə'l-i cənānı
Nə san kim zülmət içrə Hızır tapdı əb-i heyvānı (*Gazel 252, Mısra 1*). [*hət-i zülf, -i*]

Hət-i zülf içindən gəldi basdı lə'l-i cənānı
Nə san kim zülmət içrə Hızır tapdı əb-i heyvānı (*Gazel 252, Mısra 1*). [*hət-i zülf, -i*]

hətt: Sevgilinin ayva tüyləri.

Çeşm ü zülf ü **hətt** ü hāl u rüy-i alun ey həbīb
Aldı bəndən 'əql ü hüs u şəbr ü āram u şəkīb (*Gazel 18, Mısra 1*). [*hətt, -i*]

Hətt ü hālun rüy-i alundə durubdur vəchi var
Tā ki dīn-i 'āşiqə həl ləhəzə rəhnə şalələr (*Gazel 48, Mısra 5*).
[*hətt, -i*]

Həttün nə rəvā müşaf-ı ruhsārınā gəlmək
Bu rövşən olan āyətə təfsīr nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 5*).
[*həttün, -ün*]

Cəməlun şəfəhsindən alməmiş dərs **həttün** ey gül [kim]
Müfəssir müşaf-ı Həqqün bilür mi hiç mə'nāsın (*Gazel 162, Mısra 7*). [*həttün, -ün*]

Bu **hətt** ü zülf ü qəddinlə gülüstānə qədəm bas bir
Bənəşə sünbülü pəjmürdə sərvī sər-mişār eylə (*Gazel 199, Mısra 3*). [*hətt, -i*]

Rüyun bəyāzı mətlə'-i hürşid-i āsmān
Həttün səvādi āyə-i Qur'an nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 6*).
[*həttün, -ün*]

Həttündən olub 'āləm ara Hızır hüveydā
İncilə qəsəm etdi məni āhır rüsvā (*Muhammes 4, Mısra 15*).
[*həttündən, -in, -dən*]

hətt: Mektup, yazı.

Tā hōd-pəsənd idi yoh idi müstəfī o məh
Həttī gəlübdi imdicə 'āşiq-pəsənd olub (*Gazel 24, Mısra 8*).
[*həttī, -i*]

hətt: Sevgilinin ayva tüyləri; Sınır.

Ver sāqī bədə tə içək ol mäh-rū ilə
Bəlkə günāh **həttī** pozulsun bu su ilə (*Gazel 214, Mısra 2*).
[*həttī, -i*]

hətt-i hıız: Sevgilinin dudağı əb-i hayat, hattı/ayva tüyləri
de Hızır'a bəzətilmişdir.

Dişləründür mi dəhānundə sənün ey **hətt-i Hızır**
Çeşmə-i heyvān ara yā şəddə-i lü'lü midir (*Gazel 52, Mısra 7*). [*hətt-i hıız, -i*]

həttər: Tehlike, güvensizlik.

Yā Rəb nə olubdur səbəbi kim bu zəməndə
İnsān arasındə hamı millətdə **həttər** var (*Gazel 42, Mısra 16*).
[*həttər, -i*]

həvā: Meyil, istek. (Nefisten gelen) Arzu, iptilā; İklim, hava.

Mihr-i ruḥun **həvāsı** ilə Zü'l-i fikār
Gündüz günə qılur gecə meh-tābə ilticā (*Gazel 11, Mısra 9*).
[*həvāsı, -sı*]

Zülfü **həvāsı** ilə basır qara gecələr

Hālī həyālī ilə günüm həm qara keçər (*Gazel 51, Mısra 5*).
[*həvāsı, -s, -im*]

Görəndə bādēni ol şūh mey **həvāsı** ilə
Vücudi bərg-i gül-i sūr tək əsən günlər (*Gazel 67, Mısra 3*).
[*həvāsı, -s, -i*]

Düşdi güzārımız genə bir dil-rübā ilə
Yā Rəb günim necə keçəcək bu **həvā** ilə (*Gazel 213, Mısra 2*). [*həvā, -i*]

Zülf ü ruhsārı **həvāsı** ilə h'osdı hālīm
Getcəgin rüz u şəbim leyl ü nəhārim getdi (*Gazel 248, Mısra 5*). [*həvāsı, -s, -im*]

Düşdi güzārımız genə bir dil-rübā ilə
Yā Rəb günim necə keçəcək bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 2*). [*həvā, -i*]

Nə yazdı kätib-i təqdīr yoh onə təğyīr
Həvāyə düşmə belə mā-cərānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 8*).
[*həvāyə, -y, -ə*]

Bu şūr-i təzə sərim üzrə nə **həvādandur**
Yəqin ki tār-ı sər-i zülf ilə şəbādandur (*Gazel 83, Mısra 1*).
[*həvādandur, -dan, -dur*]

həvās: Meyil, istek.

Nəzārə-i gül-i ruhsārınun **həvāsı** ilə
Nə dildə fikr nə çeşmimdə h'vāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 3*). [*həvāsıylə, -ilə*]

Düşüb 'əşqün **həvāsınə** sə'y eyləyüb şəfāsınə
Bu həqiqət mināsınə qurbānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 15*). [*həvāsınə, -i, -n, -ə*]

Bəhār əyyāmıdır bəh gör gülüstān içrə bülbüllər
Gəlübür gül **həvāsıylə** necə fəryād [u] əfğānə (*Kaside 22, Mısra 4*). [*həvāsıylə, -ilə*]

həvās: Nitelikler, keyfiyetler, hassalar.

Ğərəz sizdən təvəqqe' eylərəm kim bu gələn həftə
Həvāşun bizlərə mərqūm edüb eylə bəyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 20*). [*həvāşun, -un*]

həvāsınə düş-: Hevesinə düşmək, arzusunda olmaq.

Gəl ey edən sər-i küyini tərək cənānün
Düşən **həvāsınə** beyt-i Həlil-i rəhmānün (*Gazel 155, Mısra 2*). [*həvāsınə düşən, -i*]

həvā-yı lə'l-i ruhsār: Al yanağının isteği.

Həvā-yı lə'l-i ruhsārından ey hun-gəştə könlüm keç
Nə sūz-ı ātəş-i pünhānı gör nə rənc-i beydā çək (*Gazel 116, Mısra 3*). [*həvā-yı lə'l-i ruhsārından, -in, -dan*]

həvvā: Hz. Adem'in eşi.

Nədi dünyā özi bir fikr elə ey məst-i gürür
Bārī 'ibrat elə bir Ādəm ilə **Həvvādən** (*Gazel 173, Mısra 4*).
[həvvādən, -dən]

həvəs: *İstek, arzu, meyl.*

Allāh peyām-bər sözünə kim **həvəs** eylər
Bir adı qalub dīn ilə imān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 11*).
[həvəs,]

Zāhid ki etməyüb **həvəs** sər ü qāmətün
Firdövs içində sidrə vü tūbānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 5*).
[həvəs,]

Məgər genə səni bir müşk-büy-āhūnuñ
Qara gözi **həvəsilə** basubdı jəng ü zəlām (*Gazel 129, Mısra 18*). [həvəsiylə, -ilə]

Tā görməgə ruhsārūn o küyə **həvəs** etdim
Mūsā kimi ol küydan əẖz-i qəbəs etdim (*Gazel 130, Mısra 1*).
[həvəs,]

Lə'lün **həvəsində** hamı cān verməgə qaçdı
Bu 'ərşədə ey yār vəfādār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 13*).
[həvəsində, -i, -n, -dən]

Anləsaydım baña vəsl-i ləb-i maqdūr olmaz
Həvəsilə dil-i şəd pərəmi qan eylər idim (*Gazel 144, Mısra 8*). [həvəsiylə, -ilə]

Zəncir-i zülfünə eləyə geyrilər **həvəs**
N'etsünfəğānə bu dil-i dīvānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 11*). [həvəs,]

Gər cānımı lə'lün **həvəsi** alsə 'əcəb yoñ
Kim nəqlərī bāda-i reyhān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 3*).
[həvəsi, -i]

Gər zāhir alur cānımı gəzmün oñ līkən
Əgzun **həvəsi** könlümü pūnhān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 6*). [həvəsi, -i]

Təmām 'ömür hət ü hāk u zülüfədür **həvəsün**
Könlül həyā elə bu nāmā-i siyāhundən (*Gazel 185, Mısra 3*).
[həvəsün, -ün]

Çoñ etmə **həvəs** rüyınə ey cān u dil añır
Səziş eləməz hār ilə has nār yanında (*Gazel 186, Mısra 5*).
[həvəs,]

Gönçə tək könlümü lə'lün **həvəsi** qan etdi
Məhr-i ruhsārūn onı lə'l-i Bədəşşān etdi (*Gazel 233, Mısra 1*). [həvəsi, -i]

Ruhsārivə ol gün ki gözim qıldı nəzərə
Lə'lün **həvəsi** saldı dil ü cānə şərārə (*Muhammes 4, Mısra 28*). [həvəsi, -i]

Zülfün **həvəsi** eylədi təsbihimi zünnār
Döndürdi mənī añır şī'ānə 'Əleykān (*Muhammes 4, Mısra 35*). [həvəsi, -i]

həvəs-i tır-i müj: *Kirpik okunun arzusu.*

Hər ləẖzə gözimdən **həvəs-i tır-i müjünlə**
Gərqəm mən-i dil-hūn gözəlīm cülər içində (*Gazel 190, Mısra 3*). [həvəs-i tır-i müjünlə, -lə]

həyā: *Utanma, sıklma; Ar, nāmus, edep.*

Həlgün dəhi yoñ mətləbi bir pūldan özgə
Nāmūs **həyā** 'ār ilə geyrət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 20*).
[həyā,]

Təmām 'ömür hət ü hāk u zülüfədür həvəsün
Könlül **həyā** elə bu nāmā-i siyāhundən (*Gazel 185, Mısra 4*).
[həyā,]

həyāl: *Bir kişi, olay veya nesnenin zihinde canlanan, biçimlenen süreti.*

Mən özüm billəm nəyəm sən Zū'ini ey şeyh-i şəhr
H'āh bir 'āqıl **həyāl** et h'āh bir dīvānə dut (*Gazel 33, Mısra 10*). [həyāl,]

Zū'ı-bimār-ı 'eşq oldun ölimdir çārəsi
Hər gedən geyri **həyāl** etmə ki bir dərmānı var (*Gazel 54, Mısra 10*). [həyāl,]

Elə **həyāl** edərəm şāh-ı hökmürānam gər
Desə filānı mənīm bir kəmin qulāmımdur (*Gazel 55, Mısra 3*). [həyāl,]

Gəm etmə Zū'ı cəhān yā həyāldur yā h'vāb
O şey' ki h'vāb u **həyāl** oldu sölə nə gəmdür (*Gazel 80, Mısra 18*). [həyāl,]

Bəs ki ruhsārī **həyāhiylə** keçür ovqatım
Odi Zū'ı səbəbi dönməğünün qanə könlül (*Gazel 124, Mısra 9*). [həyāhiylə, -i, -y, -lə]

Könlül əgərçi sən-i zārı pür-gəm istəmənəm
Vəli **həyālın** o məh-pārənün kəm istəmənəm (*Gazel 135, Mısra 2*). [həyālın, -i, -n]

'Əşiqi müstəğnī etmişdür **həyālun** vəslədən
N'olə sən hər ləẖzə göstərsən bu istignā yüzün (*Gazel 148, Mısra 11*). [həyālun, -un]

'Əşiqi müstəğnī etmişdür **həyālun** vəslədən
N'olə sən hər ləẖzə göstərsən bu istignā yüzün (*Gazel 170, Mısra 11*). [həyālun, -un]

Nə yañşı dəmlər idi sakin-i şərh olduqım günlər
Həyālumdə sanurdum şəhri kim bir gūlsitānım var (*Kaside 7, Mısra 8*). [həyālumdə, -im, -da]

Əl-qışşə min **həyāllarə** məbhūt u dərđnāk
Əfsurdə vo şikəstə pərīşān o bī-qərār (*Kaside 9, Mısra 21*).
[həyāllarə, -lar, -a]

Qaşun **həyālī** zāhidi gər etməyüb cünün
Dutmuş yüzün edər niyə məhrābə ilticā (*Gazel 11, Mısra 3*).
[həyālī, -i]

Qaşun **həyālī** ilə qāmətīm kəmənə dönüb
Tərənnümüm dəhi fəryād ilə fəğānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 1*). [həyālī, -i]

Zülf ü ruñ **həyālī** ilə eyləyim baña
Müddətdi kim təfāvüt-i leyl ü nəhār yoñ (*Gazel 38, Mısra 3*).
[həyālī, -i]

Ləbün zikri baña şəhd ü şəkərdən dəhi şirindür
Ruñ u zülfün **həyālī** həm fərag-ı bağ u nəsrindür (*Gazel 56, Mısra 2*). [həyālī, -i]

Gəm etmə Zū'ı cəhān yā həyāldur yā h'vāb
O şey' ki h'vāb u **həyāl** oldu sölə nə gəmdür (*Gazel 80, Mısra 17*). [həyāldur, -dur]

Ruñ u zülfün **həyālını** könlüdə tə görüb etdim
Yəqin bu sirri kim gənc ilə mār olı hārāb içrə (*Gazel 188, Mısra 7*). [həyālını, -i, -n, -i]

Ruñ u zülfün **həyālilə** könlül hər rüz u şəb gəmdən
Olubdur zār u sər-gərdān gəzər āvāra bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 5*). [həyālilə, -i, -y, -lə]

həyālāt: *Hayaller, tasarlanan ve zihinde canlandırılan şeylər.*

Məgər cənsiz bədəndə təb olur mu
Həyālāt eyləyəndə həvab olur mu (*Mesnevi 12, Mısra 20*).
[həyālāt,]

həyāl-i 'ariz: *Sevgilinin yanağının hayali.*

Titrəşür könlüm **həyāl-i 'arizindən** eylə kim
Aşağı süzəndə üzrə qətrə-i qan titrəşür (*Gazel 58, Mısra 3*).
[həyāl-i 'arizindən, -in, -dən]

həyāl-ı çeşm: *Gözün hayali.*

Şəb-i firəqdə yərun **həyāl-ı çeşmi** ilə
Hələk eylədi səq'i humar qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 7*).
[həyāl-ı çeşmi, -i]

həyāl-i həlqə-i gisü-yı təbdār: *Parlak saçının halkasının, kıvrımının hayali.*

Nigərim oldı günüm qara hicrdə bi'llāh
Həyāl-i həlqə-i gisü-yı təbdārın ilə (*Gazel 205, Mısra 8*).
[həyāl-i həlqə-i gisü-yı təbdārın, -un]

həyāl-i ləb: *Dudağın hayali.*

Şir'in olur **həyāl-i ləbünlə** məzəq-ı cən
Zülfün təfəkkürüylə mü'əttər məşəmm olur (*Gazel 77, Mısra 5*).
[həyāl-i ləbinlə, -in, -lə]

həyāl-i tār-ı zülf: *Saçın telinin hayali.*

Könlül əhəng-i gülzər et **həyāl-i tār-ı zülf** ilə
Ki şür-ı 'eşqçün ey bi-nəvā belə məqām olmaz (*Gazel 93, Mısra 5*).
[həyāl-i tār-ı zülfüylə, -ilə]

həyāl-i türre-i mərəgöl-i yār: *Sevgilinin kıvrık saç lülesinin düşüncəsi.*

Gāhī **həyāl-i türre-i mərəgöl-i yār** ilə
Pisən berəm çü mār ke başəd dərün-e nār (*Kaside 9, Mısra 11*).
[həyāl-i türre-i mərəgöl-i yār,]

həyāl-i zülf: *Saçın hayali.*

Günəş mişāl yüzin eylədü nihan məndən
Həyāl-i zülf ilə günlərim qara qıldun (*Gazel 167, Mısra 4*).
[həyāl-i zülf, -i]

həyālınə düş-: *Aklına gəlmək.*

Aldanmə dünyə-malınə həm cəhinə cəlalınə
Düş bir Həqün **həyālınə** rəhmənə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 10*).
[həyālınə düş,]

həyālə get-: *Düşünmək.*

Etdi hiṭāb bəndiyə Zū'ī nə var genə
Çoh də **həyālə getmə** dil-i dağdār ilə (*Kaside 21, Mısra 24*).
[həyālə getmə, -mə]

həyālə salmaq: *Yadına salmaq, aklına getirmək.*

Dünyə dutanda arturu rəzilə həm vəbāl
Həqqi **həyālə salmaq** qalmır dəhi məcāl (*Muhammes 3, Mısra 38*).
[həyālə salmaq, -ə]

həyālə salub: *Aklına getirmək, düşünmək.*

Vüşəlun ilə keçən günləri **həyālə salub**
Fələk əlindən işim imdi əl-əmənə dönüb (*Gazel 25, Mısra 5*).
[həyālə salub, -ub]

həyənət: *Sonuna kadar bağlı olması gereken bir şeye karşı kendisinden beklenen sadəkati göstermə, güveni kötüye kullanma, ihmali ve hilekârlık göstererek sözünü ve ahdini tutmama, ihânet etme.*

Əvvəlki şadlıqlar olub indi **həyənət**
Qalmub dəhi həqq-i nəmək [ü] nən dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 7*).
[həyənət,]

həyāt: *Ömür, yaşam.*

H'osā o kimsələrə adı yaşıllıqla qalub
Görüb **həyāt** u məmātində ləzzət-i dünyə (*Gazel 7, Mısra 12*).
[həyāt,]

Simya tək bu cəhən içrə **həyātun** yohdur
Ayulandə bilüsən şüritə ol mə'nādən (*Gazel 173, Mısra 11*).
[həyātun, -un]

Tapdı o şəhş hər iki dünyədə bir nicāt
Hər kəs ki etdi yetmişə həştədən **həyāt** (*Muhammes 1, Mısra 20*).
[həyāt,]

Bir gün **həyāt** istəmirəm Zū'iyə dəhi
Çün yoh bədəndə zərrəcə zövq ü şəfə dəhi (*Muhammes 1, Mısra 25*).
[həyāt,]

Belə **həyātə** var ölümün çoh şəraqəti
Pəs nişə mən bu 'äləm ü imkənə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 33*).
[həyātə, -ə]

həyāt-ı cəvidān: *Ebedi hayat.*

Bahmə dünyə məlinə kəsb et **həyāt-ı cəvidān**
Cəhl ü 'ürləndür **həyāt-ı** mövtün əslī Zū'iyə (*Gazel 3, Mısra 13*).
[həyāt-ı cəvidān,]

həyāt-ı mövt: *Ölüm hayatı.*

Bahmə dünyə məlinə kəsb et **həyāt-ı cəvidān**
Cəhl ü 'ürləndür **həyāt-ı mövtün** əslī Zū'iyə (*Gazel 3, Mısra 14*).
[həyāt-ı mövtün, -ün]

həyyām: *İranlı astronom, bilim adamı, şair, bilgin və filozofdur. Asıl adı Giyaseddin Ebu'l Feth Bin İbrahim El Hayyam'dır. Ömer Hayyam, İran və doğu edebiyatında rubai türünün kurucusudur.*

Vəzir idi Nəvā'i-i nükət-dən
Gör necə **Həyyāmə** olub pəsbān (*Mesnevi 10, Mısra 24*).
[həyyāmə, -ə]

həzān: *Güz, sonbahar; Yaşlılık, kocamak; Kötü gün.*

Bülbül şifət **həzān**-ı gəmə mübtələ ikən
Şəd şükr 'əqibət ki gülüstənə gəlmişəm (*Gazel 5, Mısra 11*).
[həzān,]

Günüm gecə gözümə hər gülsitən səsiz
Bəhərim ey gül-i növ-hiz kədər-**həzānə** dönüb (*Gazel 25, Mısra 8*).
[həzānə, -ə]

Nə gül nə bülbül olaydı nə gülsitən gülşən
Nə növ-bəhār nə gülzār nə **həzān** ey kəş (*Gazel 106, Mısra 6*).
[həzān,]

Vəlik hovf elə ondan ki gülşən-i rüyun
Dönər **həzānə** tapılmaz bir əşnə Kəzım (*Gazel 137, Mısra 10*).
[həzānə, -ə]

Çəküb hicrən **həzānın** bülbül-i şeydā tək ey Zū'ī
Bəhār əyyāmı gül vəşlinə ey bi-cərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 13*).
[həzānın, -i, -n]

Pozuldu rövnaq-i ürdübehişt hicrünlə
Həzānə döndi ‘acəb növ-bəhārim āhırdə (*Gazel 198, Mısra 4*). [*həzānə, -ə*]

Həzānun āfəti yetmək gülə odur bā‘ış
 Kİ həddini tanımub etdi bəhs ‘izārun ilə (*Gazel 205, Mısra 5*).
 [*həzānun, -un*]

Gər **həzān** fəşlidi lākin qədəmündən biz için
 Növ-bəhār oldı cəhān mövsüm-i büstān oldı (*Kaside 17, Mısra 25*). [*həzān,]*

Bəhār-ı ömrin ey növ-gülbün-i bağ-ı mələhət heyf
Həzān oldı nə süd ondan cəhān təzə bəhār olmuş (*Gazel 102, Mısra 8*). [*həzān,]*

Beş gün içində bərhəm olur gülşəni güli
 Çoğ görmişəm bəhār u **həzānın** zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 4*). [*həzānın, -i, -n*]

həzān-ı gəm: *Kederin son baharı.*

Dövrən ‘ədü vü yār baña bī-vəfā ikən
 Bülbül şifət **həzān-ı gəm** mübtelā ikən (*Muhammes 3, Mısra 8*). [*həzān-ı gəm, -ə*]

həzān-ı hicr: *Ayrılık sonbaharı.*

Həzān-ı hicrdə ‘ömrüm tükəndi şəd əfsūs
 N’olurdu yā Rəb vəşli ilə növ-bəhārim olayd (*Gazel 223, Mısra 9*). [*həzān-ı hicrdə, -də*]

Nigārā bir zəməñ āhır bizim sarı güzār eylə
Həzān-ı hicrimi vəşli-i ruğunlə növ-bəhār eylə (*Gazel 199, Mısra 2*). [*həzān-ı hicrimi,]*

həzān-ı hicr-i cövr: *Ayrılık kederinin güzü.*

Köñül şükr eylə kim vəşli-i ruğ-ı dildərə yetdün sən
Həzān-ı hicr-i cövrün çoğ görüb gülzərə yetdün sə (*Gazel 169, Mısra 2*). [*həzān-ı hicr-i cövrün, -ün*]

həzān-ı həvā: *İstek, meyil sonbaharı.*

Qoymə **həzān-ı həvā** gülşən-i şövqün pozub
 Lāl eləyə zikrdən bülbül-i h’oş-həvānını (*Gazel 245, Mısra 11*). [*həzān-ı həvā,]*

həzān-ı möhnət-i hicrən: *Ayrılık eziyyətinin son baharı.*

Bəhār etmək səmən-bərlər vüşālī ilə bağ içrə
Həzān-ı möhnət-i hicrənī hāfirdən uzağ etmə (*Gazel 120, Mısra 12*). [*həzān-ı möhnət-i hicrənī, -ı*]

həzār: *Binlerce.*

Özi gāfildı məgər āyə-i lā yağtəbdən
 Kim edir gündə **həzār** ədəmə gıybət zāhid (*Gazel 39, Mısra 4*). [*həzār,]*

Bahandə nāz ilə hər güşədən o məst gözün
 Qılır **həzār** köñül şışəsin şikəst gözü (*Gazel 158, Mısra 2*).
 [*həzār,]*

Saldun **həzār** möhnətə ey çərğ-i dün məni
 Sölə görim nə eylədim āyā saña genə (*Gazel 202, Mısra 5*).
 [*həzār,]*

Həzār heyf ki getdi o günlərim əldən
 N’edim bu çərğün əlindən kimə gedim dədə (*Gazel 206, Mısra 7*). [*həzār,]*

Möhnət nə şey`di bilməz idim yā ki gəm nədür
 Köñlim **həzār** ‘ışrət ilə kām-rān idi (*Gazel 242, Mısra 12*).
 [*həzār,]*

Sən indi təht-i rəvān üzrə ondan artuqraq
 Vəğonda seyr eləyürsən **həzār** həsmət ilə (*Kaside 20, Mısra 12*). [*həzār,]*

həzār: *Bülbül.*

Təfāhür eylə ki bağ-ı cəməlün ey gül
 Cəhāndə Zū‘ī-i nālān kimi **həzārəsi** var (*Gazel 87, Mısra 8*).
 [*həzārəsi, -a, -s, -ı*]

Olmuş cəhālət ol qədər āfəqə mündəric
 Qılmaz təməyyüz bang-ı gürābı **həzārdan** (*Gazel 176, Mısra 6*). [*həzārdan, -dan*]

Şulşul ü dürrəc tezerv [ü] **həzār**
 Ləhn-i mü‘əllifdə oğurlar şişār (*Mesnevi 10, Mısra 7*).
 [*həzār,]*

həzār-āhəng: *Bülbül sesi, ahengi.*

Nə şāhinsən nə bülbül nə **həzār-āhəng** nə şulşul
 Tuyurun hālətindən səndə yoh bir şey` ‘əyāñ Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 17*). [*həzār āhəng,]*

həzārān: *Binlerce.*

Əsir-i āhū-yı çeşmün sənün yüz āhū-yı Tātār
 Fədə-yı çin-zülfün şəd **həzārān** nəfə-i Çindür (*Gazel 56, Mısra 6*). [*həzārān,]*

‘Anādil zāhir etmiş həlqə āhəng-i Nəkişānı
Həzārān ləhn kūya Bərbəddən yədgār olmuş (*Gazel 101, Mısra 4*). [*həzārān,]*

Həzārān lələ-ruğ hər güşəsində yüz qəmər-təl‘ət
 Görüb bu hālī həsrətdən dil-i pür-hūnı dāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 5*). [*həzārān,]*

Āsüdə hāl u şür u **həzārān** sürür ilə
 Qılsun rəvānə məskənüvə ol kərəm-şü‘ār (*Kaside 9, Mısra 27*). [*həzārān,]*

Bimār tənim nərgis-i məstānə ‘Əleykən
 Bu şəhrdə var gərçi **həzārān** büt-i zibā (*Muhammes 4, Mısra 22*). [*həzārān,]*

həzā`in: *Hazineler.*

Nədür **həzā`inə** yā təht ü təc mülk ü həşəm
 Təşəvvür eylə bular cümlə möhnət ü gəmdür (*Gazel 73, Mısra 3*). [*həzā`inə, -ə*]

həzīn: *Hazine.*

Yüz **həzīnün** də əgər olsə ölümdür āhırı
 Hərc qılmə sahlə fikr eylə səfāhət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 13*). [*həzīnün, -ün*]

həzīn: *Hüzünlü.*

Hic inşāf idi şā`ir qədəh-i meysiz olə
 Qalə bī-bədə vü bī-sədə **həzīn** ü nə-kām (*Kaside 13, Mısra 20*). [*həzīn,]*

Sən nə için olmusan zār u **həzīn**
 Qaryələrdə həstə vü güşə-nişin (*Mesnevi 5, Mısra 45*). [*həzīn,]*

Məğmüm dil-şikəstə **həzīn** bī-nəvā ikən
 Həm zār-ı dərđ ü həm dəm-i cövr-i cəfā ikən (*Muhammes 3, Mısra 5*). [*həzīn,]*

həzər et: *Sakınmak, ihtiyatlı olmak, çekinmek, uzak olmak.*

Žü`i **həzər et** zād-ı rəhün eylə mühəyyā
Bir qəh̄t̄ gālā buq`əyə āhır səfərün var (*Gazel 42, Mısra 19*).
[*həzər et,]*

Həzər et gövhər-i nā-süftəsən ey gül mey-i nāb
Çəkməsün meykədələr gəncinə əfsānə səni (*Gazel 226, Mısra 7*). [*həzər et,]*

hVāb: *Uyku, rüya.*

Nəzārə-i gül-i ruhsārınun həvāsı ilə
Nə dildə fikr nə çeşmimdə **hVāb** olan günlər (*Gazel 65, Mısra 4*). [*hVāb,]*

Məgər cənsiz bədəndə t̄āb olur mu
Həyālāt eyləyəndə **hVāb** olur mu (*Mesnevi 12, Mısra 20*).
[*hVāb,]*

Nəzārə-i gül-i ruhsārınun həvāsı ilə
Nə dildə fikr nə çeşmimdə **hVāb** olan günlər (*Gazel 62, Mısra 4*). [*hVāb,]*

Ğəm etmə Žü`i cəhān yā həyāldur yā **hVāb**
O şey` ki **hVāb** u həyāl oldı sölə nə gəmdür (*Gazel 80, Mısra 17*). [*hVāb,]*

Ğəm etmə Žü`i cəhān yā həyāldur yā **hVāb**
O şey` ki **hVāb** u həyāl oldı sölə nə gəmdür (*Gazel 80, Mısra 18*). [*hVāb,]*

HVāb içrə hər nə görsə yəqīndür oyanməmiş
Nə sirr var bu `āləm-i rü`yādə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 7*). [*hVāb,]*

Könlül nə vəslinə şükər eylə nə şəkvə firāqından
Təməm övzā`ı yek-sər **hVābdur** məkkərə dünyānun (*Gazel 149, Mısra 10*). [*hVābdur, -dur]*

Dəmlər ki ol zəməən keçinüb yāhşı **hVābdur**
Ey cān bu günlərin nəyə sölə hesabdur (*Müseddes 1, Mısra 21*). [*hVābdur, -dur]*

hVāb-ı həyāl: *Hayal düzeni.*

Var isə `əqlün əgər **hVāb-ı həyālun** h`oş dut
Nə çihar muncə ğəm ü möhnət-i cān-fərsādən (*Gazel 173, Mısra 15*). [*hVāb-ı həyālun, -u, -n]*

hVāb-ı qəflət: *Gaflet uykusu, basiretsizlik.*

Nə qədri dād elədim məktəb eyləyün bün[y] ād
Ohi oyan yuhudan qalma **hVāb-ı qəflət** ilə (*Kaside 20, Mısra 40*). [*hVāb-ı qəflət,]*

Dolubdı millətimiz zülmət-i cəhālətdən
Oyanmayur nədi bā`ış bu **hVāb-ı qəflətdən** (*Kaside 15, Mısra 2*). [*hVāb-ı qəflətdən, -dən]*

hVāhiş: *İstek, arzu.*

Nə **hVāhiş** eylər idim mətləbim olurdı rəvā
Zə-bas ki kīsədə dīnār u dirhəmin var idi (*Gazel 237, Mısra 9*). [*hVāhiş,]*

Ğərəz nə **hVāhiş** edirdisə əhl-i məclisdən
Olurdı hāzır o dəm mişl-i rövzə-i rīzvān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 31*). [*hVāhiş,]*

Hər həftədə sorardı əhvālını
HVāhişinə şərf edərdi məlını (*Mesnevi 10, Mısra 30*).
[*hVāhişinə, -i, -n, -ə]*

hVāhiş-i yār: *Sevgilinin isteği, arzusu.*

Hātir-i Həvvā içün Ādəm burahdı cənnəti

HVāhiş-i yārı sər-əncām etməyən ādəm döğül (*Gazel 125, Mısra 6*). [*hVāhiş-i yārı, -ı]*

hVar: *Değersiz, itibarsız, hakim.*

Əmrdən çıxmaq hər məzhəb arasındədi `eyib
Öz vücudun niyə mə`yüb edəsen **hVār** edəsen (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 26*). [*hVār,]*

Nədür səbəb çərḥ olub kəc-mədār
Mə`rifət əhlin eləyür **hVār** u zār (*Mesnevi 10, Mısra 16*).
[*hVār,]*

Çəkmənəm ol küdən əl gər cövr-i əğyār olsə də
Bülbül eylər mi gülüstān tərkinə **hVār** olsə də (*Gazel 218, Mısra 2*). [*hVār,]*

Didə`-i `ələmdə gərçi **hVār** oldım yār içün
`Āqibət düşdim gözündən hātir-i əğyār içün (*Gazel 153, Mısra 1*). [*hVār,]*

hVar: *Yiyen.*

O kərəm kəni kim müdām ondan
Hər zəməndə nəvələ-**hVār** oldun (*Kaside 16, Mısra 18*).
[*hVār,]*

hudāyā: *Ey Allāh!*

Məscid əhlində ki yoh zövq **Hudāyā** n`olı bir
Güşə-i meykədədə məclis-i `ürfənə gedəm (*Gazel 140, Mısra 11*). [*hudāyā,]*

Bizdən saña nə fā`idə var bārī **Hudāyā**

Sən bizlərə yüz lütf-i kərəmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 27*). [*hudāyā,]*

i

i: *I- ek fiili.*

Sən **idin** ey büt-i məh-rüy cismimün cāni
Nə zövq edər dəhi bu mürdə cism ü cān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 9*). [*idin, -y, -di, -n]*

Ləzzət-i qaydun hərəm oldı baña ey sərv kim
Sölemiş**dün** ol əsiri bir gün āzād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 10*). [*idün, -dü, -n]*

Mə`lüm edər **idün** bizə də sirr-i cəhāni
Əsrārını bilməkliyə heyrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 17*). [*idün, -y, -di, -n]*

Həmişə istər **idim** cān verim qabaqunda
Vəli nə sūd ki verdim ğəm-i firāqunda (*Gazel 196, Mısra 1*).
[*idim, -di, -m]*

Bir püst lütf qılmış **idin** şe`rdən qabaq
Əş`ār-ı nəşr vāqe` olub nəzmdən kənār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 3*). [*idin, -di, -n]*

Mülk-i mə`mürə-i cismim `əcəb ābədə **idi**
Ləşkər-i həyl-ı həyāl eyləməmişdi qārət (*Kaside 5, Mısra 3*).
[*idi, -di]*

Zülmāt-ı ğəflət içrə **idi** həlq nə-ğəhān
Hizrə rəh oldı çeşmə-i heyvānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 5*). [*idi, -di]*

Hic inşāf **idi** şā`ir qədəh-i meysiz olə
Qalə bi-bədə vü bi-sadə həzrin ü nā-kām (*Kaside 13, Mısra 19*). [*idi, -di]*

Ey çərḥ bilmədim bu işün var **imiş** sənün

Sifründə şəhd lā'iqinə hər **imiş** sənün (*Muhammes 2, Mısra 13*). [*imiş, -miş*]

Tā həd-pəsənd **idi** yoh **idi** müştərī o məh
Hətti gəlūbdi imdicə 'āşiq-pəsənd olub (*Gazel 24, Mısra 7*).
[*idi, -di*]

Tā həd-pəsənd **idi** yoh **idi** müştərī o məh
Hətti gəlūbdi imdicə 'āşiq-pəsənd olub (*Gazel 24, Mısra 7*).
[*idi, -di*]

Hanı o mehr-i məhəbbət ki var **idi** səndə
Sitəmgər olmışən imdi məgər zəməinə dönüb (*Gazel 25, Mısra 9*). [*idi, -di*]

Keçən zəməndə əgər var **idi** bəhərdə zövq
Olubdi mövsim-i qışdan betər bəhər hərəb (*Gazel 29, Mısra 5*). [*idi, -di*]

Çohdandı könlül istər **idi** feyz-i hüzurun
Qorhıtdı bu söz lık bu əfkārī Səməndər (*Gazel 43, Mısra 13*). [*idi, -di*]

Gəhī cəməlinə gəh küfr-i zülfə səcdim **idi**
Gəhī müsəlmān gəh kəfir olduğum gecələr (*Gazel 64, Mısra 3*). [*idi, -di*]

O günlərin biri yüz min ilə bərabər **idi**
Gedüb qayıtmayacaq həyf ol keçən günlər (*Gazel 67, Mısra 9*). [*idi, -di*]

Keçmiş zəməndə var **idi** əsbāb-ı fəzl ü cüd
Bir kimsədə bu vəqt kərəmət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 11*). [*idi, -di*]

Diyār-ı mərifət ol mülkdür kim ol yerdə
Həqir Zāl **idi** Rüstəm fəqir-i Hätəmdür (*Gazel 73, Mısra 12*). [*idi, -di*]

İnsən arasında var **idi** rəsm-i məhəbbət
Müzi-həyivənə dönüb insən dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 3*).
[*idi, -di*]

Allāhə inanmaq **idi** imān 'əməl etmək
Sim ü zər olub Tarı də imān dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 11*). [*idi, -di*]

Əzəldə olmə **idi** hilqət-i cəhān ey kəş
Cəhān içində dəhi bu bələ-yı cən ey kəş (*Gazel 106, Mısra 1*). [*idi, -di*]

Vüşāl-i yərdə istər könlül ki həlvət olə
Behişt-i 'ədn **idi** çün ondə ədəm istəmənenəm (*Gazel 135, Mısra 8*). [*idi, -di*]

Belə zənnim yoh **idi** kim bizi gərdün ayırə
Bī-vəfəliq eləyüb ayrılacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 9*). [*idi, -di*]

Belə fikr eylər **idim** həsrə kimi hier olmaz
Bu qəzā kəridi belə olacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 3*). [*idim, -di, -m*]

Əzəldə istər **idim** vəşlini vəli hālā
Nüvīd-i qətl veren bir pəyāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 7*). [*idim, -di, -m*]

Cənə meyl etsə idi Zū'ī gər ol 'İsā dəm
Şədqə hər dəmdə dil ü cənı rəvān eylər **idim** (*Gazel 144, Mısra 9*). [*idi, -di*]

Ağzıvı gönçə bilüb həlqə bəyān eylər **idim**
'Əqli yohluqdan bah gör nə gümān eylər **idim**

Bilsə idim dəhənün vüsləti nə-mümkündür

Mən əzəl gün anı cən içrə nihān eylər **idim**

Gər biləydim ki edər ol büt-i bī-mehrə əşər
Dəm-bə-dəm nələ vü fəryād u fəğān eylər **idim**

Anləsaydım bānə vəşl-i ləb-i məqdūr olmaz
Həvəs ilə dil-i şəd pərəmi qan eylər **idim**

Cənə meyl etsə idi Zū'ī gər ol 'İsā dəm
Şədqə hər dəmdə dil ü cənı rəvān eylər **idim** (*Gazel 144, Mısra 10*). [*idim, -di, -m*]

Hvurşid dutub etməz **idi** könlüdə məqāmın
Olsaydı 'əyān pərdə Məsīhəyə cəməlun (*Gazel 147, Mısra 3*). [*idi, -di*]

O Süleymān ki yel əmrində **idi** şām u səhər
İmdi topraqı yel ağzındədi hər şəhrādən (*Gazel 173, Mısra 5*). [*idi, -di*]

Gər görəsə **idi** 'əriz-i lə'lin çəkərdi əl
Əyindən Səkindər ü Cəmşid cəmdan (*Gazel 177, Mısra 9*).
[*idi, -di*]

Əlündən alcaqın ey səqī başdə şūr artdı
Nə var **idi** sənə qurbān sənün ayağundə (*Gazel 196, Mısra 6*). [*idi, -di*]

H'os ol ki var **idi** başımdə nəş'ə-i bədə
Gözimdə 'əriz-i gül-gün-ı dil-bər-i sādə (*Gazel 206, Mısra 1*). [*idi, -di*]

Vəşldə yetmiş idim zövq-i şəfə eylər **idim**
O şifət kim olə bir kimsənə sultān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 3*). [*idim, -di, -m*]

Vəşldə yetmiş **idim** zövq-i şəfə eylər **idim**
O şifət kim olə bir kimsənə sultān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 3*). [*idim, -di, -m*]

Şübh qıldı yüzüvə Zū'ī iradətlə nəzər
Çünkü mən görmüş **idim** bağ-ı gülüstān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 10*). [*idim, -di, -m*]

H'os ol zəməni ki yār mən-i zārə yār **idi**
Çəşmim cəməli 'əksi ilə lələzār **idi**

Könlüm h'os idi lələ kimi 'ərizin görüb
Həsətlə geyrlər yurəgi dəğdār **idi**

Hər dəm qılurdum ol gül-i ruhsārınə nəzər
Qış mövsümü yəqin bānə bir növ-bəhār **idi**

Şəd-həyf düşdim ayrı o növ-rəs gəzəldən
Kim çin-zülfü həsrət-i müşk-i Tatār **idi**

Əfsüs yandım ātəş-i hicrənə 'əqibət
Yād ol ki vəşli ilə könlül kām-kār **idi**

Göz 'ərizində ləb ləbi üstündə başdə şūr
Dil şād-kām u əldə mey-i h'os-güvār **idi**

Gəh nəz u gəh girişmə gəh lütf ü gəh 'itāb
Vəşlində Zū'ī gör ki nə həngāmə var **idi** (*Gazel 222, Mısra 1-14*). [*idi, -di*]

Ey h'os ol günlər ki bəzmimdə nigārim var **idi**
Zövq-i didāriylə könlümdə qərarım var **idi** (*Gazel 225, Mısra 1*). [*idi, -di*]

Ey h'os ol günlər ki bəzmimdə nigārim var **idi**
Zövq-i didāriylə könlümdə qərarım var **idi** (*Gazel 225, Mısra 2*). [*idi, -di*]

Gəh dolanub başınə ol kākül-i müşkini tək

Gāh qurb-ı vəşldə būs u kənārım var **idi** (*Gazel 225, Mısra 4*). [*idi, -di*]

Getdi ol günlər ki zülf ü 'arizindən ol gülün
Sünbülüm müşküm gülüm bağım bəhārım var **idi** (*Gazel 225, Mısra 6*). [*idi, -di*]

Həyf keçdi rüzgārım hicr ilə yād ol zəmə
Kim ənisim münisim yārım nigārım var **idi** (*Gazel 225, Mısra 8*). [*idi, -di*]

Rəşk edüb dövr-i fələk məndən ayırdı 'əqibət
Dərd [ü] gəm dəf'inə kim bir gəm-küsārım var **idi** (*Gazel 225, Mısra 10*). [*idi, -di*]

Bar'İlāhī bir də mən görəm olə ol günləri
Kim vüşāl-i yārdən h' oş-rüzgārım var **idi** (*Gazel 225, Mısra 12*). [*idi, -di*]

Žü'iyā bir də görüb ölsəm əgər olmaz gəmim
Ol nihāni kim vüşāl-ı gül-'izārım var **idi** (*Gazel 225, Mısra 14*). [*idi, -di*]

H'oş ol ki meykədədə āşiyānəmiz var **idi**
Müdām gülgül-ı meydən tərānəmiz var **idi** (*Gazel 236, Mısra 1*). [*idi, -di*]

H'oş ol ki meykədədə āşiyānəmiz var **idi**
Müdām gülgül-ı meydən tərānəmiz var **idi** (*Gazel 236, Mısra 2*). [*idi, -di*]

Edəndə məscidə də'vət bizi mü'əzzinlər
Su'āl rəddinə yüz min bahānəmiz var **idi** (*Gazel 236, Mısra 4*). [*idi, -di*]

Harābə mülki harūf u fūrūş əbā vü qəbā
Şərābə şərf elədükdə hər təvānəmiz var **idi** (*Gazel 236, Mısra 6*). [*idi, -di*]

Əgərçi olmuşuq imdi əsir-i qayd-ı 'əyāl
Döğüldi belə bizim də zəmənəmiz var **idi** (*Gazel 236, Mısra 8*). [*idi, -di*]

Əgərçi Žü'ī kimi imdi hānə bərdüşam
Hoş ol ki meykədələr içrə hānəmiz var **idi** (*Gazel 236, Mısra 10*). [*idi, -di*]

H'oş ol zəməni ki mey-i şāf u Dərgəməim var **idi**
Nə dərd ü möhnət-i dünyā vü nə gəmim var **idi** (*Gazel 237, Mısra 1*). [*idi, -di*]

H'oş ol zəməni ki mey-i şāf u Dərgəməim var **idi**
Nə dərd ü möhnət-i dünyā vü nə gəmim var **idi** (*Gazel 237, Mısra 2*). [*idi, -di*]

İçüb şərāb olub məst künc-i meykədədə
Hudā bilür ki o günlər nə 'āləmim var **idi** (*Gazel 237, Mısra 4*). [*idi, -di*]

Rəfiq-i həmə-dəm ü sāqī vü sādə vü bādə
Dəm ol dəm idi o dəmlər 'əcəb dəməim var **idi** (*Gazel 237, Mısra 6*). [*idi, -di*]

Cəməl-əynəs ilə Səkindər ilə köñül
Şərāb u cəmlə yüz həşmət-i Cəməim var **idi** (*Gazel 237, Mısra 8*). [*idi, -di*]

Nə h'vāhiş eylər idim mətləbim olurdu rəvā
Ze-bəs ki kīsədə dīnār u dirhəməim var **idi** (*Gazel 237, Mısra 10*). [*idi, -di*]

Müdām gülşən ü gülzār-ı 'eyş ü 'işrətimə
Şərāb-ı nāb ilə hər şəbdə şəbnəməim var **idi** (*Gazel 237, Mısra 12*). [*idi, -di*]

Nə növ' zəhləmlərim oləsə dildə Žü'ī tək
Əmirhān səhāsiylə mərhəməim var **idi** (*Gazel 237, Mısra 14*). [*idi, -di*]

Nə h'vāhiş eylər idim mətləbim olurdu rəvā
Ze-bəs ki kīsədə dīnār u dirhəməim var **idi** (*Gazel 237, Mısra 9*). [*idim, -di, -m*]

Nəzərdə əynə-i rüyun əldə cəm-ı meyim
Qulām idi baña Cəm çəkərim Səkindər **idi** (*Gazel 240, Mısra 8*). [*idi, -di*]

Hudā bilür ki o günlər nə zövq eylər idük
Gözimdə 'ariz-i sāqī əlimdə sāğər **idi** (*Gazel 240, Mısra 10*). [*idi, -di*]

Dəhi sərəçə-i könlüm o mähdan rövşən
Məşām-ı cən o qara tūrrədən mü'əttər **idi** (*Gazel 240, Mısra 12*). [*idi, -di*]

Bələ-yı hicrə dücār oldım 'əqibət Žü'ī
O vəşldən ki günü bir ilə bərabər **idi** (*Gazel 240, Mısra 14*). [*idi, -di*]

H'oş ol zəməni ki vüşālun baña 'eyid idi
Behişt-i 'ədn məqāmım mīm də Kövşər **idi** (*Gazel 240, Mısra 1*). [*idi, -di*]

H'oş ol zəməni ki vüşālun baña 'eyid **idi**
Behişt-i 'ədn məqāmım mīm də Kövşər **idi** (*Gazel 240, Mısra 2*). [*idi, -di*]

Yoh **idi** dildə gəm-i hicr şād vəşlün ilə
O gün bir özge gün **idi** o vəqt digər **idi** (*Gazel 240, Mısra 3*). [*idi, -di*]

Yoh **idi** dildə gəm-i hicr şād vəşlün ilə
O gün bir özge gün **idi** o vəqt digər **idi** (*Gazel 240, Mısra 4*). [*idi, -di*]

Yoh **idi** dildə gəm-i hicr şād vəşlün ilə
O gün bir özge gün **idi** o vəqt digər **idi** (*Gazel 240, Mısra 4*). [*idi, -di*]

Firəq zəhrini görmüb damağımız şīrīn
Məzāqə təlh-i kəlamun mişāl-i şəkkər **idi** (*Gazel 240, Mısra 6*). [*idi, -di*]

Nəzərdə əynə-i rüyun əldə cəm-ı meyim
Qulām idi baña Cəm çəkərim Səkindər **idi** (*Gazel 240, Mısra 8*). [*idi, -di*]

Möhnət-i hicr ilə məğmüm **idi** bu həftir-i zār
Ləzzət-i vüsləti bir ləhzə-i məsrūr elədi (*Gazel 241, Mısra 3*). [*idi, -di*]

H'oş ol zəməni o günki bu sinnim cavān **idi**
Şām u səhər vətəndə köñül şādmān **idi** (*Gazel 242, Mısra 1*). [*idi, -di*]

H'oş ol zəməni o günki bu sinnim cavān **idi**
Şām u səhər vətəndə köñül şādmān **idi** (*Gazel 242, Mısra 2*). [*idi, -di*]

Hür-ı behiştə verməz idim hər pərivəşin
Şīrvān demə həqiqət-i rəşk-i cinān **idi** (*Gazel 242, Mısra 4*). [*idi, -di*]

Fəsl-i şitə otaqdə tənbur u tār ilə
Olcaq bəhār mənzilimiz gūlsitān **idi** (*Gazel 242, Mısra 6*). [*idi, -di*]

Bihüdlə Rəğib idi həmişə müşāhibim
Həmə-dəm müdām Seyyid-i şīrīn-zəbān **idi** (*Gazel 242, Mısra 8*). [*idi, -di*]

Gözdə cəməl-i yār qulağımdə şavtını
Əldə müdām cəm-i mey-i ərğüvān **idi** (*Gazel 242, Mısra 10*). [*idi, -di*]

Möhnət nə şey`di bilməz idim yā ki gəm nədür
Könlüm həzār `ışrət ilə kām-rān **idi** (*Gazel 242, Mısra 12*). [*idi, -di*]

Ğāfil qəzādān āhırı günlərdə qismətim
Nār-ı səqər nişānı hərābə muğān **idi** (*Gazel 242, Mısra 14*). [*idi, -di*]

Şavt-ı bələbilə bədəl oldı nəfir-i zāğ
Təqdirdən baña bu bələ ərməğan **idi** (*Gazel 242, Mısra 16*). [*idi, -di*]

Şəbr eylə gəl li-yəbluvəkum āyəsini oğlu
Zū`ī bu dərd bəlkə saña imtāhān **idi** (*Gazel 242, Mısra 18*). [*idi, -di*]

Hür-ı behişte verməz idim hər pərivəşin
Şirvān demə həqiqət-i rəşk-i cinān **idi** (*Gazel 242, Mısra 3*). [*idim, -di, -m*]

Möhnət nə şey`di bilməz idim yā ki gəm nədür
Könlüm həzār `ışrət ilə kām-rān **idi** (*Gazel 242, Mısra 11*). [*idim, -di, -m*]

Bir məclisə yetüsdüm [o] hür u qüşür **idi**
Çeşm-i rəqib ü hāsidi o məclisdə dövr **idi** (*Gazel 246, Mısra 1*). [*idi, -di*]

Bir məclisə yetüsdüm [o] hür u qüşür **idi**
Çeşm-i rəqib ü hāsidi o məclisdə dövr **idi** (*Gazel 246, Mısra 2*). [*idi, -di*]

Hər bir tərəfdə vardı təcəllā-yı nūr u nār
Vādū`l-müqəddəs ondə `əyān küh-ı Tūr **idi** (*Gazel 246, Mısra 4*). [*idi, -di*]

Vādī-i Qüds ü Tūrə həqiqət döğül şüpe
Firdövsvār āyət-i rəhmān zühür **idi** (*Gazel 246, Mısra 6*). [*idi, -di*]

Mā təştəhi`n-nüfūs u tələzzu`l-`uyün həm
Bu bəzm içində bi`llāhi yüz min kurūr **idi** (*Gazel 246, Mısra 8*). [*idi, -di*]

Fərş ü fūrüş zīnəti istəbrəq ü hərİR
Huddām-ı bəzm-i hāş həqiqətdə hür **idi** (*Gazel 246, Mısra 10*). [*idi, -di*]

Hər yanə eyləsən nəzər āynə-i şuvər
Hər cānibə yüzün dutasan yüz sürür **idi** (*Gazel 246, Mısra 12*). [*idi, -di*]

Bu bəzm-i hās qaryə-i Sābunçidə olub
Ev şāhibi Həlil Bəg-i pür-şü`ür **idi** (*Gazel 246, Mısra 14*). [*idi, -di*]

Həm-bəzm idi bu məclisə Səttār Bəg kim ol
`İrfāniyyət kitabına əvvəl sūtür **idi** (*Gazel 246, Mısra 15*). [*idi, -di*]

Həm-bəzm **idi** bu məclisə Səttār Bəg kim ol
`İrfāniyyət kitabına əvvəl sūtür **idi** (*Gazel 246, Mısra 16*). [*idi, -di*]

Zülmāt-ı gəmdə didə-i ə`mā-yı Zū`iyə
Kuhlu`l-cəvāhir-i kərəm ü lütf-i nūr **idi** (*Gazel 246, Mısra 18*). [*idi, -di*]

Hanı o gün ki o məh-rüy mehrbānım idi

Ənīs-i məclis ü həm-bəzm-i həm-zəbānım **idi** (*Gazel 249, Mısra 1*). [*idi, -di*]

Hanı o gün ki o məh-rüy mehrbānım **idi**
Ənīs-i məclis ü həm-bəzm-i həm-zəbānım **idi** (*Gazel 249, Mısra 2*). [*idi, -di*]

Təkəllümi şükürim lə`li bədə-i nābım
Dəhānı gönçə yüzü bağ u büstānım **idi** (*Gazel 249, Mısra 4*). [*idi, -di*]

Həlil idi baña çün yār nār-ı Nəmrüdün
Nə qədr olsə də gülzār u gülsitānım **idi** (*Gazel 249, Mısra 5*). [*idi, -di*]

Həlil idi baña çün yār nār-ı Nəmrüdün
Nə qədr olsə də gülzār u gülsitānım **idi** (*Gazel 249, Mısra 6*). [*idi, -di*]

Çü yār yār idi hər güşə vādī-i Eymən
Nihāl qəddi inə`l-llāhə tərçümānım **idi** (*Gazel 249, Mısra 7*). [*idi, -di*]

Çü yār yār **idi** hər güşə vādī-i Eymən
Nihāl qəddi inə`l-llāhə tərçümānım **idi** (*Gazel 249, Mısra 8*). [*idi, -di*]

Dəlil idi baña Zū`ī cəmālī və`ş-şəmsi
Siyāh tūrrələri sürə-i duhānım **idi** (*Gazel 249, Mısra 9*). [*idi, -di*]

Dəlil **idi** baña Zū`ī cəmālī və`ş-şəmsi
Siyāh tūrrələri sürə-i duhānım **idi** (*Gazel 249, Mısra 10*). [*idi, -di*]

Həlq eylər **idi** birbirinə mehr ü vəfələr
Ol mehr ü vəfə ilə şədəqət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 5*). [*idi, -di*]

Eylərlər **idi** cümlə `ulüm əhlinə hörmət
Cövr etdi `əfā batdı səhəvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 9*). [*idi, -di*]

O bəzmə cəm`di ərbāb-ı şərvət ü dövlət
O bəzmə həzır **idi** cümlə şāhib-i `urfān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 26*). [*idi, -di*]

Rəngi qara **idi** şəb-i yeldā təkī vəlī
Yüz min sitārə zāhir idi ondə āşikār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 5*). [*idi, -di*]

Rəngi qara **idi** şəb-i yeldā təkī vəlī
Yüz min sitārə zāhir **idi** ondə āşikār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 6*). [*idi, -di*]

Olmuş **idim** dəhi əsüdə gəm-i `ələmdən
Mə`mənım güşə`-i mey-hānə idi hər (*Mesnevi 1, Mısra 18*). [*idi, -di*]

Ey h`oş ol vəqt ki mən sākin-i mey-hānə **idim**
Başdə mey nəş`əsi həm məşrəb-i cānānə **idim** (*Mesnevi 1, Mısra 14*). [*idim, -di, -m*]

Də`imā h`oş keçürdi əhvālüm
Çoh **idi** mülk ü dövlət ü məlüm (*Mesnevi 2, Mısra 12*). [*idi, -di*]

Əhl-i `urfān müşāhibim var **idi**
Hāşil idi nə mətləbim var **idi** (*Mesnevi 2, Mısra 13*). [*idi, -di*]

Əhl-i `urfān müşāhibim var **idi**
Hāşil idi nə mətləbim var **idi** (*Mesnevi 2, Mısra 14*). [*idi, -di*]

Hər nəyimiz var **idi** şərf eylədik
Ev eşik şatub təmāmən yedik (*Mesnevi 4, Mısra 19*). [*idi, -di*]

Bundan əqdəm əhl-i səhā var **idi**
Kān-ı ‘əttār bəhr-i səhā var **idi** (*Mesnevi 5, Mısra 55*). [*idi, -di*]

Bundan əqdəm əhl-i səhā var **idi**
Kān-ı ‘əttār bəhr-i səhā var **idi** (*Mesnevi 5, Mısra 56*). [*idi, -di*]

Şirəzde bir mürīd-i kāmīl
Mürşidliqə olmuş **idi** qābil (*Mesnevi 8, Mısra 40*). [*idi, -di*]

Vəzir **idi** Nəvā’i-i nükte-dān
Gör necə Həyyāmə olub pāsān (*Mesnevi 10, Mısra 23*).
[*idi, -di*]

İldə nə olur **idi** hərc-i təmām
Bī’l-muzā’af verürdi ol nīk [ü] nām (*Mesnevi 10, Mısra 25*).
[*idi, -di*]

Tār-zən-i hādīm ü sāqī nə var
Hāzır **idi** bəzminə leyl ü nahār (*Mesnevi 10, Mısra 28*). [*idi, -di*]

Yaşşı odur ki topraq içində nihān olam
H’oş ol zəməni ki qış baña bir növ-bəhār **idi** (*Muhammes 1, Mısra 8*). [*idi, -di*]

Manqal kənārī yār ilə bir lālə-zār **idi**
Ruhsārəsində cənnət-i hūr āşkār **idi** (*Muhammes 1, Mısra 9*).
[*idi, -di*]

Manqal kənārī yār ilə bir lālə-zār **idi**
Ruhsārəsində cənnət-i hūr āşkār **idi** (*Muhammes 1, Mısra 10*). [*idi, -di*]

Ol hālütin gədālīqı bir şəhriyār **idi**
Bu hāl ilə nə zövqı əgər hökm-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 11*). [*idi, -di*]

H’oş ol zəməni ki ‘işrət ü ‘eyşim təmām **idi**
Baş şūr-ı ‘eşq gözde o mäh əldə cām **idi** (*Muhammes 2, Mısra 1*). [*idi, -di*]

H’oş ol zəməni ki ‘işrət ü ‘eyşim təmām **idi**
Baş şūr-ı ‘eşq gözde o mäh əldə cām **idi** (*Muhammes 2, Mısra 2*). [*idi, -di*]

Fikrim həmişə ol büt-i tūbā məqām **idi**
Bilmədim hiç güşşə vü dərd ü kədər nədür (*Muhammes 2, Mısra 7*). [*idi, -di*]

Məhlūq için cəhāndə qəzā vü qədər nədür
Güyā ki məskənim baña dārū’ s-səlām **idi** (*Muhammes 2, Mısra 12*). [*idi, -di*]

H’oş ol zəməni ki ‘işrət ü eyşim təmām **idi**
Heyf ol qərīnə kim baña dövrān be-kām **idi** (*Muhammes 2, Mısra 17*). [*idi, -di*]

H’oş ol zəməni ki ‘işrət ü eyşim təmām **idi**
Heyf ol qərīnə kim baña dövrān be-kām **idi** (*Muhammes 2, Mısra 18*). [*idi, -di*]

İmdi mənim də yaşı günim müstədām **idi**
Vafırqətā bu əsrdə yoh bir rəfiq olan (*Muhammes 2, Mısra 23*). [*idi, -di*]

Yoh Zū’i tək bahār-ı bəlayə gərīq olan
Əfsūs o dəm ki çərḥ baña həməni qulām **idi** (*Muhammes 2, Mısra 28*). [*idi, -di*]

Bir zərrə qədri bilməz **idim** dərd ü möhnəti
Derdim müdām Həsrovi [u] Şirīn həkayəti (*Muhammes 2, Mısra 4*). [*idim, -di, -m*]

Çəşmimdə hərə dönmüş **idi** gülşən-i cəməni
Bī-mə’rifət cəmə’ət əlində bī-tən-i mən (*Muhammes 3, Mısra 17*). [*idi, -di*]

Şəd şükr ‘āqibət ki gülüstānə gəlmişəm
Gərçi əzəldə zağəm-i dövrān-ı şir **idim** (*Muhammes 3, Mısra 10*). [*idim, -di, -m*]

Əhirdə çərḥ əlində çe rübāh-ı pīr **idim**
Fövc-i bələ vü dərd gəmə dəst-gir **idim** (*Muhammes 3, Mısra 11*). [*idim, -di, -m*]

Əhirdə çərḥ əlində çe rübāh-ı pīr **idim**
Fövc-i bələ vü dərd gəmə dəst-gir **idim** (*Muhammes 3, Mısra 12*). [*idim, -di, -m*]

Yə’qubvəş ki beyt-i həzində əsir **idim**
Əhır hüzür-ı Yüsif-i Kən’ānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 13*). [*idim, -di, -m*]

Düzəh içində qalmış **idim** yüz ‘əz[ā]b ilə
Hālā behiştə rövze-i rizvānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 43*). [*idim, -di, -m*]

H’oş ol zəməni ki yār baña həmə-ayağ **idi**
Ruhsārī gözlərimə münəvvər çirāğ **idi** (*Müseddes 1, Mısra 1*). [*idi, -di*]

Nə yaşı günler **idi** ol nə yaşı müddət **idi**
Ki şüglimiz o pəri-rüy ilə məhəbbət **idi** (*Tahmis 2, Mısra 11*). [*idi, -di*]

Nə dildə bir gəm-i hicrān nə küdürət **idi**
Döğüldi belə dəməni də bir əhl-i ‘işrət **idi** (*Tahmis 2, Mısra 13*). [*idi, -di*]

Bu qanlar içməgə mu’tād gördüğün könlüm
Könlü ki eylər **idi** lāf ‘āqıl olduğunu (*Tahmis 2, Mısra 16*).
[*idi, -di*]

Bu günki günlərimi fikr edəndə zəhirdür
Behişt imiş mənim ol ‘işrət eyləyən günlər (*Gazel 67, Mısra 8*). [*imiş, -miş*]

İmdi bildim ki cəhān mülki nə vīrānə imiş
Hər nə ‘eyş ü tərābı var isə əfsānə imiş (*Gazel 107, Mısra 1*). [*imiş, -miş*]

Möhnət-i ‘eşqün nə h’oş dārū **imiş** kim görcəgin
Çəkmənəm bi’llāh dəhi dünyā vü mā-ft-hā gəmin (*Gazel 156, Mısra 7*). [*imiş, -miş*]

Bilməkdə **imiş** hər nə gəm ü dərd-i müşibət
Bilməliqi sən bizdə təb’tət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 23*). [*imiş, -miş*]

Ey çərḥ bilmədim bu işün var **imiş** sənün
Sifründə şəhd lā’iqinə hər **imiş** sənün (*Muhammes 2, Mısra 14*). [*imiş, -miş*]

Getdükcə ‘ömr-i həşiyətün dād imiş sənün
İqbālınvun əvāhəri idbār imiş sənün (*Muhammes 2, Mısra 15*).
[*imiş, -miş*]

Getdükcə ‘ömr-i həşiyətün dād imiş sənün
İqbālınvun əvāhəri idbār **imiş** sənün (*Muhammes 2, Mısra 16*). [*imiş, -miş*]

İmdi bildim ki hünər dəhirdə ancaq zər **imiş**

Mə'rifət əhli cəhān çeşminə həkistər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 5*). [*imiş, -miş*]

İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər **imiş**
Mə'rifət əhli cəhān çeşminə həkistər **imiş** (*Terci-bend 1, Mısra 6*). [*imiş, -miş*]

Milyanər Tarıdı yüzminni də peyğən-bər **imiş**
Olmasə pülü Fələtün isə derlər hər **imiş** (*Terci-bend 1, Mısra 7*). [*imiş, -miş*]

Milyanər Tarıdı yüzminni də peyğən-bər **imiş**
Olmasə pülü Fələtün isə derlər hər **imiş** (*Terci-bend 1, Mısra 8*). [*imiş, -miş*]

İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər **imiş**
Mə'rifət əhli cəhān çeşminə həkistər **imiş** (*Terci-bend 1, Mısra 25*). [*imiş, -miş*]

Nə görək 'elm hələ'iq pülə sölər Həliq
İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər **imiş** (*Terci-bend 1, Mısra 30*). [*imiş, -miş*]

İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər **imiş**
Səndən özgə kimə mən şərh eləsəm əhvəli (*Terci-bend 1, Mısra 35*). [*imiş, -miş*]

Vəy o şəhşə ki cibi püldən olsun həli
İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər **imiş** (*Terci-bend 1, Mısra 40*). [*imiş, -miş*]

İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər **imiş** (*Terci-bend 1, Mısra 45*). [*imiş, -miş*]

Ey h'os ol gün ki köndüdə yoh idi bir möhnət
H'osca həlāt ilə əsüdəvər **idim** rəhət (*Kaside 5, Mısra 1*). [*idi, -di*]

Gecə meh-təbdə həm-hvəbə-i cənānə **idim**
Vəsl-i yār u mey-i şəhbəyə var idi 'adət (*Kaside 5, Mısra 6*). [*idi, -di*]

Gecə meh-təbdə həm-hvəbə-i cənānə **idim**
Vəsl-i yār u mey-i şəhbəyə var idi 'adət (*Kaside 5, Mısra 5*). [*idim, -di, -m*]

Hudā bilür ki o günlər nə zövq eylər **idük**
Gözimdə 'ariz-i səqī əlimdə sağər idi (*Gazel 240, Mısra 9*). [*idük, -dü, -k*]

Bir neçə şā'ir ü qələndər **idük**
Hər tərīq ü sənə mähir **idük** (*Mesnevi 2, Mısra 15*). [*idük, -dü, -k*]

Bir neçə şā'ir ü qələndər **idük**
Hər tərīq ü sənə mähir **idük** (*Mesnevi 2, Mısra 16*). [*idük, -dü, -k*]

Bilsə idim dəhənün vüsləti nə-mümkündür
Mən əzəl gün anı cən içrə nihən eylər **idim** (*Gazel 144, Mısra 3*). [*idim, -y, -di, -m*]

'Əcəb əzadə **idim** yād ol günlər ki nə-gəhdən
Əsir etdi məni zəncir-i zülf ü çeşm-fəttānün (*Gazel 149, Mısra 3*). [*idim, -y, -di, -m*]

Bilsə **idim** nədi mənşür saña vəslün içün
Nəzr edərdim yoluzə dīn ilə həm imānı (*Gazel 250, Mısra 9*). [*idim, -y, -di, -m*]

Bütləri tərək Yüsif eylərdi həcələtdən nihən
Görsə **idi** gər Züleyhə bu büt-i tərsə yüzün (*Gazel 148, Mısra 4*). [*idi, -y, -di*]

Hədəng-i gəməzün ey məh səpməsəydi dəm-bə-dəm sulər

Dil-i pür-hünü çoxdan yalmış **idi** nār-ı hicrānün (*Gazel 160, Mısra 10*). [*idi, -y, -di*]

Bütləri tərək Yüsif eylərdi həcələtdən nihən
Görsə idi gər Züleyhə bu büt-i tərsə yüzün (*Gazel 170, Mısra 4*). [*idi, -y, -di*]

Könlüm h'os **idi** lələ kimi 'arizin görüb
Həsətlə geyrlər yürəgi dəğdār idi (*Gazel 222, Mısra 3*). [*idi, -y, -di*]

Cəməl-əynəsilə Sikəndər ilə könlü
Şərab u cəmlə yüz həşmət-i Cəməm var **idi** (*Gazel 237, Mısra 7*). [*idi, -y, -di*]

Bihüdlə Rəğib idi həmişə müşāhibim
Həm-dəm müddām Seyyid-i şirīn-zəbān **idi** (*Gazel 242, Mısra 7*). [*idi, -y, -di*]

Lələzār **idi** cəhān çeşminə ruhsarı ilə
Oldı pəjmürdə gülüm bağ u bəhārim getdi (*Gazel 248, Mısra 7*). [*idi, -y, -di*]

Hər güşədə var **idi** təməm əhl-i mə'arif
İmdi olarun cümləsi nə-dānə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 5*). [*idi, -y, -di*]

Şāf idi 'əməl meykədədə **imdi** riyādan
Təsbihə qədəh məscidə mey-hānə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 15*). [*idi, -y, -di*]

Əgərçi olmuş **idün** mürdə hicr-i yār ilən āhır
Məslihi vəqt olan ol lə'l-i gövhərbārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 9*). [*iydün, -y, -dü, -n*]

Əvārə çöllər içrə qalır **idi** həşrə tək
Olmaydı Hızrə lütfə gər rəh-nümā 'Əli (*Kaside 1, Mısra 9*). [*idi, -di*]

Hər kəlməsində dərc **idi** çün kəlmə-i Məslihi
Olaşatmanam o çeşmə-i heyvānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 7*). [*idi, -di*]

Fir'ovni rüd-ı Nildə qoymazdı qərq olə
Gər şidq ilə çağırsa **idi** bircə yā 'Əli (*Kaside 1, Mısra 28*). [*idi, -di*]

Düşdi nə-gāh həyālātə üşül'l-'imān
Mücid-i əvvəl-i əşyadə **idim** bər-şəhbət (*Kaside 5, Mısra 12*). [*idim, -m*]

Mütəfəkkir belə həyrətdə **idim** kim nə-gəh
Mülhəm-i geybi nidā etdi nədür bu həlāt (*Kaside 5, Mısra 29*). [*idim, -m*]

Əzəl zəməndə də inşandə var **idi** çıplaq
Nə düşsə əhl qılurdi keçirdi sāmānı (*Kaside 23, Mısra 37*). [*idi, -di*]

Bular də bışədə cəngəllər içrə qalmışdı
Məqām dutmuş **idi** özlərinə şəhrānı (*Kaside 23, Mısra 40*). [*idi, -di*]

Ey h'os ol vəqt ki mən sakin-i mey-hānə **idim**
Başda mey nəş'əsi həm məşrəb-i cənānə **idim** (*Mesnevi 1, Mısra 13*). [*idim, -m*]

Gəlmişəm getməgimə yohdı kərəim ki gedim
Bu də bir məs'ələ-i şa'b **idi** ey ruh-ı rəvān (*Kaside 14, Mısra 18*). [*idi, -di*]

Rəhət məqām yohdı cəhān içrə Zü'iyā
Gər bir məqām tapsə **idim** rəhət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 18*). [*idim, -m*]

‘ārif u şā’ir neçə yoldaş **idüq**
Hər bir işdə birbirə sır-dəş **idüq** (*Mesnevi 4, Mısra 9*). [*idüq, -q*]

‘ārif u şā’ir neçə yoldaş **idüq**
Hər bir işdə birbirə sır-dəş **idüq** (*Mesnevi 4, Mısra 10*). [*idüq, -q*]

Mən etmişəm bunu yā kim bu iş müqəddər **imiş**
Bu fikr ilə gecə gündüz dəhi fikār oldım (*Kaside 12, Mısra 5*). [*imiş, -*]

Var **imiş** yüz bu növ’ ādəmlər
Ki özindən səvāni bātil elər (*Mesnevi 11, Mısra 51*). [*imiş, -*]

Var **idi** keçən ‘əsrə ‘elm ilə səhāvət
Derlər bu zəməñ əhl-i səhāvət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 13*). [*idi, -*]

Cānə fərəh **idi** mey ilə şürət-i zibā
Şürət pozulub rüh itüb cān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 19*). [*idi, -*]

Var **idi** mənim birçə nəfər hān-ı qədimim
Bilməm nə olubdur o da əl-ān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 21*). [*idi, -*]

Dil istər **idi** qədən sərvini yüzün güləni
Nə zövqi hāfirə yüz bağ u büstān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 7*). [*idi, -*]

Şādmān **idi** köñül şübhi- vüşālə Zū’ī
Bu günün ‘āqibətində nə olacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 11*). [*idi, -*]

Qutarub ‘ömr-i həvā çılmış **idi** başımdan
Gətirdi taze məni ‘eşqivə qəzā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 17*). [*idi, -*]

Rəfiq-i həmə-dəm ü sāqī vü sādə vü bādə
Dəm ol dəm idi o dəmlər ‘əcəb dəmim var **idi** (*Gazel 237, Mısra 6*). [*idi, -*]

Bī’ llāh qədim vəqtdərə var **idi** mə’rifət
Bilməm noldub mərdüm-i Şirvānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 13*). [*idi, -*]

Hān u bəg at kənd pül bəhş eylər **idi** şā’irə
Şāhsevən tək imdi çohdi adı hān hān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 15*). [*idi, -*]

Qaldım āvərə vü sər-gəştə cəhān kārində
Məndə bu ‘uqdəni açmaqə yoh **idi** təqət (*Kaside 5, Mısra 16*). [*idi, -*]

Nə yaxşı dəmlər **idi** sakin-i şərh olduqım günlər
Həyālimdə sanurdum şəhri kim bir gülsitānım var (*Kaside 7, Mısra 7*). [*idi, -*]

Var **idi** bir yabum kətdən gələndə şəhrə bu dəfə
Yoruldu yolda qaldı şattım onda bir pālānım var (*Kaside 7, Mısra 21*). [*idi, -*]

Bu **idi** doğru söz kim ‘ərz olundu hāk-i pāyundə
Əgərçi şā’irəm mən dəhrdə yüz min yalanım [var] (*Kaside 7, Mısra 35*). [*idi, -*]

Āvərə **idi** həlq biyābān-i cəhlədə
Göstərdi rāh mənbə’-i ‘üfānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 7*). [*idi, -*]

Qədim ‘əşrdə insān ki vəhşi **idi** tēmām
Bular hələ deyəsən çılmayıbdı vəhşətdən (*Kaside 15, Mısra 9*). [*idi, -*]

Nə bu libās var **idi** nə bu tē’ām nə ev
Dəğüldi ādəmə təşbih hiç bābətdən (*Kaside 15, Mısra 31*). [*idi, -*]

Nə bir nizām var **idi** nə dərs-i bəhş-i ‘ulüm
Behişt olubdu cəhān indı nāz u ne’mətdən (*Kaside 15, Mısra 33*). [*idi, -*]

Həm-dəmün **idi** tūfı vü bülbul
İmdi həm-rāz-ı mür u mār oldun (*Kaside 16, Mısra 9*). [*idi, -*]

Sölə ki hansı zəməndə var **idi** bir telefon
Yā teleqram vağon kim gedir bu sür’ət ilə (*Kaside 20, Mısra 3*). [*idi, -*]

Var **idi** mey-i nəbdə çoh zövq ü şəfələr
Pəs ondə olan nəş’ə-i behcət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 3*). [*idi, -*]

Var **idi** çoh üftādələrə əl dutan imdi
Hanı o şifət əhl-i mürüvvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 17*). [*idi, -*]

Əhl-i ‘üfān müşāhibim var **idi**
Hāşil idi nə mətləbim var **idi** (*Mesnevi 2, Mısra 14*). [*idi, -*]

Eləyən dəmdə kīsəməz dəh-hāl
Olur **idi** pülilə mālāmāl (*Mesnevi 2, Mısra 22*). [*idi, -*]

Şād **idi** köñül o səhət içrə
Hər ləhzədə ‘eyş ü ‘işrət içrə (*Mesnevi 7, Mısra 25*). [*idi, -*]

Əz-bəs ki dərd ü möhnət-i dünyā-yı pür-fitən
Cəm’ etmiş **idi** üstümə hər yerdə [var] mişən (*Muhammes 3, Mısra 16*). [*idi, -*]

Çılmış **idi** möhnət-i fəsl-i şitā əndəzədən
Şükrlər kim saldı başə sāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 7*). [*idi, -*]

Cövr-i rəqib səhbətimizdən irağ **idi**
Günlər o günlər **idi** dimağ ol dimağ **idi** (*Müseddes 1, Mısra 6*). [*idi, -*]

Məndən bələ vü möhnət-i hicrān uzağ **idi**
Günlər o günlər **idi** dimağ ol dimağ **idi** (*Müseddes 1, Mısra 12*). [*idi, -*]

Nə güşimə kədər gətürən savt-ı zāğ **idi**
Günlər o günlər **idi** dimağ ol dimağ **idi** (*Müseddes 1, Mısra 18*). [*idi, -*]

Yād ol zəməñ ki qara gecəm gün tək ağ **idi**
Günlər o günlər **idi** dimağ ol dimağ **idi** (*Müseddes 1, Mısra 24*). [*idi, -*]

Zū’ī bilür ki hāl o dəm nə səyāğ **idi**
Günlər o günlər **idi** dimağ ol dimağ **idi** (*Müseddes 1, Mısra 30*). [*idi, -*]

Ey h’oş ol gün ki köñüldə yoh idi bir möhnət
H’oşcə hālāt ilə āsūdəvār **idim** rāhət (*Kaside 5, Mısra 2*). [*idim, -m*]

Olmuş **idim** dəhi āsūdə gəm-i ‘āləmdən
Mə’mənim güşə’-i mey-hānə idi hər gəmdən (*Mesnevi 1, Mısra 17*). [*idim, -m*]

Verməzdim ‘elmə mazi vü müstəqbel hālını
Mən də zər ilə doldurur **idim** çuvālını (*Muhammes 2, Mısra 22*). [*idim, -m*]

San kəfir **idim** imdicə imānə gəlmişəm
Yār-ı diyərdən keçüb āvərə olmuşam (*Muhammes 3, Mısra 19*). [*idim, -m*]

Kisə həli olanda dirhəmdən
Görməz **idük** nə güşşə nə gəmdən (*Mesnevi 2, Mısra 18*).
[iydük, -k]

Bilməz **idük** kim fələk-i bî-vəfə
Bizlərə əhür edəcək yüz cəfə (*Mesnevi 4, Mısra 23*). [iydük, -k]

‘ibādət: İbadət, İnsanın tek Tanrılı dinlerde Allah’a, diğer din ve inanışlarda ise inanıp bağlandığı kudrete kulluğunu göstermek üzere yaptığı hareketler, tapma, tapınma.

Həqqün **‘ibādət**i o itā‘ət olur ki hīç
Mənzür evində cənnət-i həvrədən olmasa (*Gazel 4, Mısra 11*). [‘ibādət, -i]

‘arif ü ‘āşiqdən özgə Zū‘iyā bir kimsənə
Eyləməzlərdi **‘ibādət** hür u ğilmān olmasa (*Gazel 13, Mısra 14*). [‘ibādət,]

Fəqih-i mədrəsə yə şeyh-i hənqāh yüz il
‘ibādət etsə dili zikr-i Həqqə əgmədür (*Gazel 73, Mısra 8*). [‘ibādət,]

Hovf-ı cəhīm ü Kövsər ü Təsnīm istəyür
Həqqdən belə **‘ibādət** əlbəttə dürdür (*Gazel 74, Mısra 4*).
[‘ibādət,]

Zəhidlərin **‘ibādət**i hür u qüşürdür
Həqqə belə itā‘əti ‘eyni qüşürdür (*Gazel 74, Mısra 1*).
[‘ibādət, -i]

Gör nəfs için **‘ibādətini** zəhidün haçan
Başın əgərdi səcdəyə gər cənnət olmamış (*Gazel 105, Mısra 9*). [‘ibādətini, -i, -n, -i]

Sən cümlə bizə verdiyüvi bî-‘əvəz etdün
Firdövse ‘əvəz tāt ‘**ibādət** nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 30*). [‘ibādət,]

‘arif ü ‘āşiqdən özgə Zū‘iyā bir kimsənə
Eyləməzlərdi **‘ibādət** hür u ğilmān olmasə (*Gazel 197, Mısra 14*). [‘ibādət,]

‘Eşqün yolundə verməyin imāni Zū‘i tək
Getməz behiştə yüz il olə gər **‘ibādət**i (*Gazel 229, Mısra 10*). [‘ibādət, -i]

Zərdür bu cəhān əhlinə mə‘būd-ı həqiqi
Allāh peyām-bər o **‘ibādət** hara getdi (*Kaside 24, Mısra 20*).
[‘ibādət,]

Cəm‘ oldı həlā‘iq üstümə çox
Da hər nə **‘ibādətə** yolım yox (*Mesnevi 8, Mısra 46*).
[‘ibādətə, -ə]

‘ibārət: Müteşekkik, tertip edilmiş. Şəkil ve sûret kazanan, şekillenen, teşekkül eden.

Adındı ins döğül vəhş ey gözüml nūri
Dəhi müsəlmān **‘ibārətdurur** səlāmətdən (*Kaside 15, Mısra 16*). [‘ibārət,]

ibrāz-ı şövkət: Ululuğun göstergesi, büyüklüğünü ortaya koyan.

Fir‘ovni rüd-ı Nildə qoymazdı qərç olə
Gər şidq ilə çağırsa **idi** birçə yā ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 28*).
[ibrāz-ı şövkətiündədi,]

‘ibrət: Bir olaydan çıxarılan göz açıcı, uyarıcı ders.

Nədi dünyā özi bir fikr elə ey məst-i gürür

Bārī **‘ibrət** elə bir Ādəm ilə Həvvādən (*Gazel 173, Mısra 4*). [‘ibrət,]

Könlül bir **‘ibrət** ilə qıl nəzərə dünyāni
Bu beş gün ‘ömr için incitmə çox gözəl cāni (*Kaside 23, Mısra 1*). [‘ibrət,]

‘ibrət al-: Bir olaydan göz açıcı, uyarıcı ders çıkarmak.

Bir **‘ibrət** al Sikəndər ü Cəmşiddən könlül
Vəqtün h‘oş eylə anlə mədārın zəmənnənün (*Gazel 175, Mısra 5*). [‘ibrət al,]

Məğrūr olmə ey dil-i dīvānə **‘ibrət** al
Bāh diqqət ilə bu fələkün bir mədārınə (*Gazel 207, Mısra 13*). [‘ibrət al,]

ibtidā: İlkin, en önce, başta.

Ey şir-i Kirdgār ki məcmū‘-ı ənbiyā
Məhşər günü saña edəcək **ibtidā** ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 34*).
[ibtidā,]

Feyz-i əhbəbtə lə-yə‘rif bā‘is-i icād olub
Dəst-i qüdrət hılqət-i əşyāyə qıldı **ibtidā** (*Gazel 3, Mısra 4*).
[ibtidā,]

ibtidā vüüd: Varlığın başlangıcı.

Əşl-i vüüd ‘illət-i ğā‘iyyə-kā‘ināt
Həm ibtidā vüüd ilə həm intəhā ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 4*).
[ibtidā vüüd,]

ic-: Bir sıvıyı ağza alıp yudumlamak.

İçdükə ‘əql-i zāil olur Zū‘i anlamaz
Mundan nə zövq var sölə bu cənə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 17*). [içdükə, -dükə]

Hər qüvvə təndə nəqış olur **içələr** səni
Bilməm nədəndi vəsf bu nöqsənə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 11*). [içələr, -ə, -lər]

Dəm-bə-dəm Zū‘i nālānün **içərlər** qanını
Bir bu bî-rəhm ü büt ü kəfir ü bəd-hülərə bāh (*Gazel 35, Mısra 9*). [içərlər, -ər, -lər]

Qurbān saña şā‘ir gərək **içsün** mey-i gül-gün
Sevsün dəhi bir dil-bər ü dildārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 11*). [içsün, -sün]

İçmisən min ‘āşiqün qanın şəhādət eyləyür
Ləbləründən qan kimi hər dəm çıhan təbhālələr (*Gazel 48, Mısra 3*). [içmisən, -mi, -sən]

H‘oşə Şəmāhıdə dildār ilə keçən günlər
Müdām mäh-liqārlə mey **içən** günlər (*Gazel 67, Mısra 2*).
[içən, -ən]

Dəf‘-i ğəm-i hicr **içün** içər Zū‘i bu zəhri
Şəhd-i ləb-i yār olsa mey-i Dərgəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 9*). [içər, -ər]

Əgərçi əb-ı həyāt olsə **içmə** nə-dānlə
Kī ‘āqibət əşəri cənə zəhrdür rəsmdür (*Gazel 80, Mısra 5*).
[içmə, -mə]

Müdām olmaq gərək nə sūd **içüb** mey bir dəm oldun şād
Cəhāndə bu məşəldür bir gül ilə növ-bəhər olmaz (*Gazel 99, Mısra 5*). [içüb, -üb]

İçüb mey məst olub ‘ələm-ğəmin bir zərrə çəkməzdük
Həqiqət ‘ələmində ‘āqil ü fərzənə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 5*). [içüb, -üb]

Nə h' oşdur bir gözəl dil-bərlə həm-bəzm-i şərāb olmaq
Hərāb-ābād-ı dünyādə **İçüb** məst ü hərāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 2*). [*İçüb, -üb*]

İçüb pīrānəsər bir sāqī-i hūrīvəşün cāmın
Olub dāhil behiştə tǝzǝlikdən şeyh [ü] şāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 11*). [*İçüb, -üb*]

Əgər bir əhl-i hāl olsa mey iç 'eyş eylə Zū'ī tək
Həfādur bī-sər ü pālə **İçüb** əhl-i 'əzāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 14*). [*İçüb, -üb*]

O bādələr ki **İçürsüz** bu Zū'īdən ayru
Edə behişt şərābı kimi İlahi hərām (*Gazel 129, Mısra 25*).
[*İçürsüz, -ür, -süz*]

İçüb mey məst olub nāz ilə bir sər-h' oş-hıram ilə
Ki tā şəd sālə zāhid əl götürsün pārsālıqdan (*Gazel 151, Mısra 3*). [*İçüb, -üb*]

Əgər Fərhad tək zəhr **İçdün** isə yār-ı Şirīnlə
Vəlikən şükr qıl āhır nəfəs dildārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 11*). [*İçdün, -dü, -n*]

H' oş-bəht odur kim **İçübən** bādə-i vəhdət
Nə möhnət-i dünyāni nə dörd ü gəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 5*). [*İçübən, -übən*]

Bu günə zəhr-i firāqı ki **İçmisən** Zū'ī
Həmim-i düzəh olur şəhd tək məzāqundə (*Gazel 196, Mısra 9*). [*İçmisən, -mi, -sən*]

Ver sāqī bādə tā **İçək** ol mäh-rü ilə
Bəlkə günāh həttī pozulsun bu su ilə (*Gazel 214, Mısra 1*).
[*İçək, -ək*]

İçüb şərāb olub məst künc-i meykədədə
Hudā bilür ki o günlər nə 'ələmim var idi (*Gazel 237, Mısra 3*). [*İçüb, -üb*]

Vücüdüm ney kimi sūrāh sūrāh olsa āh etmə
Məhəbbətdən dəm urduq **İçməmək** olmaz bələlardan
(*Tahmis 1, Mısra 30*). [*İçməmək, -mə, -mək*]

Zāhid ki etməyüb həvəs sər ü qāmətün
Firdövs **İçində** sidrə vü tūbāni anlamaz (*Gazel 100, Mısra 6*). [*İçində, -in, -də*]

Əzəldə olmə idi hılqət-i cəhān ey kəş
Cəhān **İçində** dəhi bu bələ-yı cān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 2*). [*İçində, -i, -n, -də*]

Bu bid'ətlər ki var həlqün **İçində**
Hudā verməz belə əmrə rızālıq (*Gazel 112, Mısra 15*).
[*İçində, -i, -n, -də*]

Nə sūd o vəqtə bizim 'ömrimiz vəfā etməz
Tükəndi əhl-i cəhālət **İçində** həsrət ilə (*Kaside 20, Mısra 38*). [*İçində, -in, -də*]

Üç il **İçində** nədən Rus məktəbdə təliblər
Bilürlər üç dili həm oğumaqlə yazmanı (*Kaside 23, Mısra 55*). [*İçində, -i, -n, -də*]

Sənsən mənim şāhib-vəlī-ne' mətim
Hələq **İçində** 'izzət dövlət hörmətim (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 28*). [*İçində, -in, -də*]

Sənsən mənim şāhib-vəlī-ne' mətim
Hələq **İçində** 'izzət dövlət hörmətim (*Mesnevi 5, Mısra 86*).
[*İçində, -i, -n, -də*]

Qoymə məni intizār **İçində**
Şām u səhər āh u zār **İçində** (*Mesnevi 8, Mısra 67*). [*İçində, -in, -də*]

Qoymə məni intizār **İçində**
Şām u səhər āh u zār **İçində** (*Mesnevi 8, Mısra 68*). [*İçində, -in, -də*]

'Elm az pül çolh olan ādəm
Hələq **İçində** olur imām- ā'zām (*Mesnevi 11, Mısra 38*).
[*İçində, -in, -də*]

Dühāt **İçində** nə müddətdi qalmışam məğmüm
Ləziz şöhbət-i cān-bəhşdən olub məhrüm (*Mesnevi 14, Mısra 11*). [*İçində, -in, -də*]

Yahşı odur ki topraq **İçində** nihān olam
H' oş ol zəməni ki qış baña bir növ-bəhār idi (*Muhammes 1, Mısra 7*). [*İçində, -in, -də*]

Düzəh **İçində** qalmış idim yüz 'əz[ā]b ilə
Hələ şöhbət-i cān-bəhşdən olub məhrüm (*Muhammes 3, Mısra 43*). [*İçində, -in, -də*]

Əgər bir əhl-i hāl olsa mey iç 'eyş eylə Zū'ī tək
Həfādur bī-sər ü pālə içüb əhl-i 'əzāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 13*). [*İç, -*]

Eşitdim ol büt-i nā-məhrbānım bādə-h'vār olmuş
Mey **İçmiş** geyrlərlə məst-i cām-ı h' oş-güvār olmuş (*Gazel 108, Mısra 2*). [*İçmiş, -miş*]

İç: *İçinde, arasında, -da/-de.*

Zū'iyā hər gün 'əzāb **İçrə** əsirəm neyləyüm
Görməmək yār 'əzāb u geyr ilə görmək 'əzāb (*Gazel 16, Mısra 13*). [*İçrə, -re*]

Hər dəm ollam qanıma gəltān tən-i məcrüh ilə
'Ərsə-i hüsn **İçrə** ey şāhim bu cövlānun görüb (*Gazel 19, Mısra 6*). [*İçrə, -re*]

Tür-ı məhəbbət **İçrə** gəlīm [ol] bələ-keşə
Bir cüz' də san nihān pür-ənvārdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 5*). [*İçrə, -re*]

Tür-ı məhəbbət **İçrə** gəlīm [ol] müsāfirə
Sən bir qabəs o nəhl-i pür-ənvārdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 7*). [*İçrə, -re*]

Qalub nə güldə nə gülşəndə bir nəşāt-əşəri
Olub tāmām cəhān **İçrə** hər nə var hərāb (*Gazel 29, Mısra 12*). [*İçrə, -re*]

Çeşmə-i 'ürfān olubdur hüşk-i hāk-ı cəhl ilə
Mərifət dəryāsı **İçrə** qətrə-i nəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 6*). [*İçrə, -re*]

Zəhm-i dil behbūdını Zū'ī fələkdən ummə kim
'Ələmün dārü' ş-şəfāsı **İçrə** mərhəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 10*). [*İçrə, -re*]

Hər dəm ollam qanıma gəltān tən-i məcrüh ilə
'Ərsə-i hüsn **İçrə** ey şāhim bu cövlānun görüb (*Gazel 31, Mısra 6*). [*İçrə, -re*]

'Ərizündən nūr oğurlar mərdüm-i çeşmim onı
Hāk tək ol həlqə-i zülf **İçrə** sal zindānə dut (*Gazel 33, Mısra 6*). [*İçrə, -re*]

Bilmək istərsən könlü gər hikmət Əflātün kimi
Çək ayağın bādəvəş hum **İçrə** sən də hānə dut (*Gazel 33, Mısra 8*). [*İçrə, -re*]

Əgərçi 'ələm **İçrə** növ-bəhār dirəht-əfzādur
Behişt-i 'ədn əsāsı küş şəhrələrdə bərpādur (*Gazel 40, Mısra 1*). [*İçrə, -re*]

Gülüstān **icrā** olmuş hər gül-i növhiz bir Hosrov
‘Anādil Bārbəd bu bəzmə bülbüllər Nəkisādur (*Gazel 40, Mısra 3*). [*icrā, -re*]

Qurubdur Yüsif-i gül Mişr-i gülşən **icrā** bəzārın
Dutub cān nəqdin əldə şanki bülbüllər Züleyhādur (*Gazel 40, Mısra 7*). [*icrā, -re*]

Yağmalayubdı türələrün Çin məmālikin
Hər çini **icrā** müşk-i Hıttādan kəsibi var (*Gazel 44, Mısra 6*). [*icrā, -re*]

Sikəndər tək bələ zülmātü **icrā** qalmışam heyran
Vüşāl-i çeşmə-i heyvānə Hızrim rəh-bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 7*). [*icrā, -re*]

Nə rind-i lāubālī tək harābāt **icrā** zövqüm var
Nə zāhid tək ümīd-i hülūd ü hür u kövgərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 9*). [*icrā, -re*]

Ey büt ol ruhsārün üzrə müşk-bü gīsū midır
Yā ki gülzār **icrā** bitmiş eyləmiş Hindū midır (*Gazel 52, Mısra 2*). [*icrā, -re*]

Māh-ruhsārīn midır zülfün arası sərv-qəd
Yā ki reyhān **icrā** bitmiş lālə-i hədd rū midır (*Gazel 52, Mısra 4*). [*icrā, -re*]

‘Āləm **icrā** hər kimün bir bī-vəfā cānānı var
Söləmun bir də onə dünyā vü dīn ü cānı var (*Gazel 54, Mısra 1*). [*icrā, -re*]

Gün səhāb **icrā** qalandə h’oşdu gəl ey məh-liqā
Zülfüvi çək ‘ārizindən təmām İrān u Tūrān titrəşür (*Gazel 54, Mısra 5*). [*icrā, -re*]

Şīrvān **icrā** bu gün Hāqānī-i sənī mənəm
Sehr-i şe’rimdən təmām İrān u Tūrān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 7*). [*icrā, -re*]

Yanub tə‘əşşuq ilə nārluqa (?) vəşl **icrā**
Cəməli şəm’inə pərvānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 5*). [*icrā, -re*]

‘Āşiq ki fənā bəzminə ‘eşq **icrā** yetişdi
Ol məs’ələdə şāfi’ yā ə’zəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 7*). [*icrā, -re*]

Behişt olmuş cəhān līkən dutub şeytān ilə ‘āləm
‘Əbəş sözdür ki söylərlərdi cənnət **icrā** ādəm var (*Gazel 70, Mısra 6*). [*icrā, -re*]

‘Əmmāmə vü ‘əbā ilə minbərde və’zə bəh
Gəl həlvət **icrā** gör nə ‘ələmət zühürdür (*Gazel 74, Mısra 8*). [*icrā, -re*]

Hər şəb ki bəzmim **icrā** o mäh ilə cām olur
‘Eys ü nəşāt ləzzət-i dünyā təmām olur (*Gazel 77, Mısra 1*). [*icrā, -re*]

Düşən bu qulzüm-i ‘eşq **icrā** gərq olur bi’llāh
Bu bəd mühtədi kim sanmayun kənārəsi var (*Gazel 87, Mısra 5*). [*icrā, -re*]

Şərāb-ı nāb ey sāqī cəhān **icrā** o cövhərdür
Ki ondan zāhir eylər hər kəsün zātı nə gövhərdür (*Gazel 88, Mısra 1*). [*icrā, -re*]

Qılır əhvāl-i bāñin zāhir ‘āləm **icrā** bir dəmdə
Desəm mən küfr olur mu cām-ı bādə gər peyəm-bərdür (*Gazel 88, Mısra 3*). [*icrā, -re*]

Geyüblər həl’ət-i həzrə cavānān-ı cəmən Zū’ī
Dür-i jālə gülüstān **icrā** gül üzrə nişār olmuş (*Gazel 101, Mısra 10*). [*icrā, -re*]

Cəməl-i yārdur Zū’ī təməttü’dār dünyādə
Ki əhl-i mə’nā **icrā** bu mətā’ə e’tibār olmuş (*Gazel 102, Mısra 12*). [*icrā, -re*]

Yüzünü zülfü **icrā** elə ol sīmīn-bədən dutmuş
Görən sölər ki məhdür bürc-i əqrəbdə vətən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 1*). [*icrā, -re*]

Bəzm **icrā** zövq olur mı o məh-təl’ət olmamış
Şəhd-i ləbindən ‘āşiq içün şərbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 1*). [*icrā, -re*]

‘Eşq **icrā** hüdmet eylə vüşāl istəsən əgər
Tarı verür mı cənnətini tāt’ət olmamış (*Gazel 105, Mısra 7*). [*icrā, -re*]

O kəs kim cāhil ü əbləhdi eylər
Büsāt-ı dövlət **icrā** pādşāhlıq (*Gazel 112, Mısra 8*). [*icrā, -re*]

Bahmamaq zāhid sözinə mey ayağın sāqīdən
Gülşən **icrā** gər həlāl u gər harām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 4*). [*icrā, -re*]

Ğubernat bāğı **icrā** kəşrat-i ğilmān [u] hürādan
Vücūdun kəm qılıb hər hürdan yārin sorəğ etmək (*Gazel 120, Mısra 3*). [*icrā, -re*]

Dəm-bə-dəm gülşənlər **icrā** bülbül-i şūrīdə tək
Ərganün u tārədən şūr u nəvā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 3*). [*icrā, -re*]

Əcəlün əvvəli cān **icrā** əgər olmayaydı
Necə səndən mənə ey cān aralar tığ-i əcəl (*Gazel 126, Mısra 3*). [*icrā, -re*]

Əz-bəs ki ləbün zikri dilim əzbəri oldı
Cümlə şü’ərä **icrā** şəkərbār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 18*). [*icrā, -re*]

Yalquz döğül bu nālə vü fəryādım ey pərī
Öz könlüm **icrā** sənə qılıb şöhbət ağılaram (*Gazel 133, Mısra 14*). [*icrā, -re*]

Rāhət məqām yohdı cəhān **icrā** Zū’iyā
Gər bir məqām tapsə idim rāhət ağılaram (*Gazel 133, Mısra 17*). [*icrā, -re*]

Hıvab **icrā** hər nə görsə yəqīndür oyanməmiş
Nə sirr var bu ‘āləm-i rū’yādə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 7*). [*icrā, -re*]

Öz kəsbidür mı Zū’ī cəhān **icrā** hüsən ü qübh
Yā Həq verübdü ‘āləm-i mə’nādə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 17*). [*icrā, -re*]

Bilsə idim dəhənün vüsləti nə-mümkündür
Mən əzəl gün anı cān **icrā** nihān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 4*). [*icrā, -re*]

Bəzm-i geyr **icrā** görən dəm ol gül-i rə’nā yüzün
Ātəşin-meydən yaħar āhum odı dünyā yüzün (*Gazel 148, Mısra 1*). [*icrā, -re*]

Əşk-i hünin **icrā** gərqəm zülfünü dutmaq içün
Necə kim sevda içün təcir çəkər dəryā ğəmin (*Gazel 156, Mısra 3*). [*icrā, -re*]

Gözəllər həcər-i nəz ilə ey məcrüh olan Zū’ī
Bu meydān-ı məhəbbət **icrā** sən Söhrābə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 10*). [*icrā, -re*]

Əgər dəşt-i cünun **icrā** mənim tək olsə Məcnūnı

Nə mümkündür sən tək olsun ey pəri Leylasi dövrünün (*Gazel 160, Mısra 3*). [*ıçrə, -re*]

Hərım-i Kə'bə küyundan ki olsun cən u dil məhrum
Minə-yı küyun **ıçrə** etməsəm onları qurbənin (*Gazel 160, Mısra 6*). [*ıçrə, -re*]

Qoyub zəlil ü zəbün gürbət **ıçrə** 'uşşaqı
Üzün vətən sarı çoh şad u möhtərəm getdün (*Gazel 163, Mısra 9*). [*ıçrə, -re*]

Gedəndə görmədim ol āftāb-ruhsārun
Qoyub könlüdə kədar çeşmim **ıçrə** nəm getdün (*Gazel 163, Mısra 12*). [*ıçrə, -re*]

Ey şüh lütf qıl ki əzəl yarınam sənün
Zəncir-i zülfün **ıçrə** giriftarınam sənün (*Gazel 165, Mısra 2*). [*ıçrə, -re*]

Nə etməmiş bunu Məcnūnə yə ki Fərhədə
O cövr ü zülm ki 'eşq **ıçrə** sən baña qıldun (*Gazel 167, Mısra 10*). [*ıçrə, -re*]

Dügāh-ı şüh ü şām **ıçrə** mənī oldum ki şür ilə
Səmə' eylərdi güşum gəh səgāh u gəh nəvə səndən (*Gazel 168, Mısra 13*). [*ıçrə, -re*]

Bəzm-i geyr **ıçrə** görən dəm ol gül-i rə'nā yüzün
Ātəşin-meydān yəhər āhım odı dünyā yüzün (*Gazel 170, Mısra 1*). [*ıçrə, -re*]

'ārifləri fəqr **ıçrə** gəm ü güşsədə qoydun
Bī-mə'rifəti şāhib-i qüdrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 15*). [*ıçrə, -re*]

Nədi zülmāt-i gəm **ıçrə** belə heyran qalmaq
Olū Şəh-nāmədə İskəndər ilə Dārādən (*Gazel 173, Mısra 7*). [*ıçrə, -re*]

Sīmyā tək bu cəhān **ıçrə** həyatun yohdur
Ayulanda bilüsən şüreti ol mə'nādən (*Gazel 173, Mısra 11*). [*ıçrə, -re*]

Rüyun mıdur ol zülf-i şikən-dər-şikən **ıçrə**
Yā lālə-i hədd-rüydü müşk-i hətən **ıçrə**

Çeşmün midı çin ü şikən-i zülfə müqārın
Yā āhū-yı Çindür belə dām-ı rəsən **ıçrə**

Zülfün təkı yoh sünbülə firdövs-i bərində
Rüyun kimi yoh bir gül-i həmrā çəmən **ıçrə**

Pərvānə olə könlüm əgər sən təkı bir şam'
Görməz gözəlīm gər gəzə yüz əncümən **ıçrə**

Geyrət odı bir dəmdə vücūdım 'ədəm etdi
Tā düşdi ləbün vəşfi dəhəndən dəhən **ıçrə**

Lālə dögi dağ üzərə bin dağ ilə yanmış
'Uşşāqa ruhundur belə hünin-kəfən **ıçrə**

Žū'ı yanuram şam' kimi hicrə çünkim
Salmış yüzünün şövqi bir ātəş bədən **ıçrə** (*Gazel 187, Mısra 1-14*). [*ıçrə, -rə*]

Gözimdə 'əks-i rüyun cılvə eylər çoh tə'əccübdür
Necə sakin olubdur ātəş-i süzəndə āb **ıçrə**

Görəndə şərhə şərhə könlümü eylə təkəllüm kim
Bu 'ādətdür nəmək pāşida eyllər kabāb **ıçrə**

Ruh u zülfün həyalını könlüdə tā görüb etdim
Yəqin bu sirri kim gənc ilə mār olı hərāb **ıçrə** (*Gazel 188, Mısra 4-8*). [*ıçrə, -re*]

Düşəndə yədımə cism **ıçrə** titrəşür cānım
O günləri ki keçərdi h'os ittifaqunda (*Gazel 196, Mısra 7*). [*ıçrə, -re*]

Ümüd h'osdi firāq **ıçrə** vəşldən Žū'ı
Ki şād olur dil-i ümmüdvārım āhırdə (*Gazel 198, Mısra 9*). [*ıçrə, -re*]

Zāhid dilər ki hür ilə olsun behiştə
Mən gülşən **ıçrə** bir neçə həmə-dəm səbū ilə (*Gazel 214, Mısra 14*). [*ıçrə, -re*]

Başda var şür əgər əldə ayağ olmasə də
H'os keçir yār ilə bəzm **ıçrə** çırāğ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 2*). [*ıçrə, -re*]

Dəhənün mö'cüzini gördi cəhān **ıçrə** Məsīh
Qaçuban gökdə özin 'əcz ilə pünhān etdi (*Gazel 233, Mısra 9*). [*ıçrə, -re*]

Əgərçi Žū'ı kimi imdi hānə bərdüşam
Hoş ol ki meykədələr **ıçrə** hānəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 10*). [*ıçrə, -re*]

Bu kühən 'āşiqi qurbānə qəbül eyləmədün
Bəs Minā **ıçrə** kəsillər niyə hər qurbānı (*Gazel 250, Mısra 18*). [*ıçrə, -re*]

Hət-i zülfü içindən gəldi basdı lə'l-i cənānı
Nə san kim zülmət **ıçrə** Hızr tapdı āb-ı heyvāmı (*Gazel 252, Mısra 2*). [*ıçrə, -re*]

Şəd-heyf hörmət eyləməyür həlq mürcan
Qurbət vilāyət **ıçrə** Süleymānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 10*). [*ıçrə, -re*]

Birisi 'izzət ilə ne'mət-i nəz **ıçrə** gərīq
Birinə zillət ilə möhnət-i dünyā qismət (*Kaside 5, Mısra 9*). [*ıçrə, -re*]

Elə həftān ki anı sāz edər ustād-ı Qūçān
Ərdəbil **ıçrə** o həftānə dəhi mähir var (*Kaside 6, Mısra 16*). [*ıçrə, -re*]

Fikr edirdüm ki Hudāyā baña qıl bir çārə
Nə təvānım nə cəbim **ıçrədə** bir dirhəm var (*Kaside 6, Mısra 18*). [*ıçrə, -re*]

Vəlīkən düşmüşəm āvārə müddətdür Şəmāhıdan
Diyār-ı Qübbə **ıçrə** bir nişiməndə məkənım var (*Kaside 7, Mısra 10*). [*ıçrə, -re*]

Olə ey sərvər-i vālā-nəsəb kim bu cəhān **ıçrə**
Dil [ü] dəst-i göhər-məşhūnlə min dəryā vü kənım var (*Kaside 7, Mısra 31*). [*ıçrə, -re*]

Zülmāt-i gəflət **ıçrə** idi həlq nə-gəhān
Hızrə rəh oldı çeşmə-i heyvānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 5*). [*ıçrə, -re*]

Yā məhbəs **ıçrə** qalursan nə qədri 'ömrün var
Hələk olursan u yā əmr olur hökümətdən (*Kaside 15, Mısra 19*). [*ıçrə, -re*]

Nə qədri saq olı həlq **ıçrə** ehtirām tapar
Öləndə qəbri olur mövqe'-i ziyarətdən (*Kaside 15, Mısra 25*). [*ıçrə, -re*]

Gərəkdi bizdə də olsun mədāris ü məktəb
'Ulüm-ı fəzlə çataq məktəb **ıçrə** zəhmət ilə (*Kaside 20, Mısra 22*). [*ıçrə, -re*]

Mən belə fikrlərdə könl **ıçrə** müztərib
Cəng ü cıdaldə fələk-i kəc-mədar ilə (*Kaside 21, Mısra 15*). [*ıçrə, -re*]

Bəhār əyyāmidur bah gör gülüstān **icrā** bülbüllər
Gölübdür gül həvāsıyla necə fəryād [u] əfğanə (Kaside 22, Mısra 3). [icrā, -re]

Açılmış gülşən **icrā** yüz gül ü rə'nā nəzakətlə
Verübdür nāmiyə min zib-i zīnətlər gülüstānə (Kaside 22, Mısra 5). [icrā, -re]

Ohur vəsf-i behişt-i 'ədn hər bir güşədə şulşul
Dügāh şübh ü şām **icrā** neçə 'uşşāq-ı dīvānə (Kaside 22, Mısra 14). [icrā, -re]

Otuz üç il eladi 'āləm **icrā** sultānluq
Gör āhır eylədilər həbs o növ' sultānı (Kaside 23, Mısra 9). [icrā, -re]

Bular də bışədə cəngəllər **icrā** qalmışdı
Məqām dutmuş idi özlərinə şəhranı (Kaside 23, Mısra 39). [icrā, -re]

Bu 'elm mədrəsə məktəblər **icrā** həşil olur
Mü'əllimi də gərəksə olsun 'elm-i 'ummānī (Kaside 23, Mısra 49). [icrā, -re]

Nə çārə belə bu 'āləm təmāmı cühhələ
Ki saldı zülmət-i cəhl **icrā** əhl-i imānı (Kaside 23, Mısra 68). [icrā, -re]

Yā Rəb o qədim 'əsr o ləzzət hara getdi
Hələq **icrā** olan 'eyş ilə 'işrət hara getdi (Kaside 24, Mısra 2). [icrā, -re]

Həmişə 'eyş [ü] nəşāt ilə h'os keçə 'ömrün
Nə qədri var cəhān **icrā** gərdis-i dövrān (Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 38). [icrā, -re]

Bir zəmən şəhr-i Şīrvān **icrā**
Var idim bağ u büstān **icrā** (Mesnevi 2, Mısra 9). [icrā, -re]

Bir zəmən şəhr-i Şīrvān **icrā**
Var idim bağ u büstān **icrā** (Mesnevi 2, Mısra 10). [icrā, -re]

Zillət ilə āhır salur gurbətə
Gurbət **icrā** yüz min gəm u möhnətə (Mesnevi 4, Mısra 28). [icrā, -re]

Qoydı cəhān **icrā** neçə bəd-nizām
Ondan oldu rəncə təmām həşş u 'ām (Mesnevi 5, Mısra 11). [icrā, -re]

Yeddi yüz il pādşahlıq eylədi
Çərḥ-i cəhān **icrā** məhliq eylədi (Mesnevi 5, Mısra 20). [icrā, -re]

Dur ayağə gülşən **icrā** cām dut
Şūr ilə mey nüş edib āram dut (Mesnevi 5, Mısra 49). [icrā, -re]

Mərd nə-mərdi qılıb cümlə cəhān **icrā** 'əyān
Zişt [ü] zibānı hələ'ıqlərə izhār u bəyān (Mesnevi 6, Mısra 5). [icrā, -re]

Yə'nī məcmū'-ı cəhān **icrā** bənī növ'-i bəşər
Yaranub bir kişi bir 'övrətindən sər-tā-sər (Mesnevi 6, Mısra 59). [icrā, -re]

Şād idi könlü o səhət **icrā**
Hər ləhzədə 'eyş ü 'işrət **icrā** (Mesnevi 7, Mısra 25). [icrā, -re]

Şād idi könlü o səhət **icrā**
Hər ləhzədə 'eyş ü 'işrət **icrā** (Mesnevi 7, Mısra 26). [icrā, -re]

Hānlar səni istəyübdü mollā
Rūhānī umūr **icrā** dārā (Mesnevi 7, Mısra 34). [icrā, -re]

Çoh çəkdim [o] gürbət **icrā** zillət
Çün olmadı bir rəfiq-i şādiq (Mesnevi 7, Mısra 55). [icrā, -re]

Ustādınə 'ərz qıldı āhır
K'ey rāh-ı tərifiqət **icrā** māhir (Mesnevi 8, Mısra 44). [icrā, -re]

Hic tərifiq **icrā** dögül mö'təbər
Soruşmuyə hədimini məhdümlar (Mesnevi 10, Mısra 53). [icrā, -re]

Ey mənim məzhəb **icrā** qardaşım
Şürət-i ədəmiyyə yoldaşım (Mesnevi 11, Mısra 73). [icrā, -re]

Əgərçi h'osdu həlim gürbət **icrā**
Vücüdumdur sələmət şəhət **icrā** (Mesnevi 12, Mısra 15). [icrā, -re]

Əgərçi h'osdu həlim gürbət **icrā**
Vücüdumdur sələmət şəhət **icrā** (Mesnevi 12, Mısra 16). [icrā, -re]

Həqiqət 'āləmi **icrā** bərādər-i cānı
Sədaqət 'āləmi **icrā** rəfiq-i rūhānī (Mesnevi 13, Mısra 3). [icrā, -re]

Həqiqət 'āləmi **icrā** bərādər-i cānı
Sədaqət 'āləmi **icrā** rəfiq-i rūhānī (Mesnevi 13, Mısra 4). [icrā, -re]

Olan müşāhibətində həmişə zövq-i səfā
Səlan təkəllümi tār təkī könlüm **icrā** ziyyə (Mesnevi 14, Mısra 10). [icrā, -re]

Gecə günüz gəm ü əndüh-ı bī-şümār **icrā**
Neçə sipənd yanar şiddət ilə nār **icrā** (Mesnevi 14, Mısra 13). [icrā, -re]

Gecə günüz gəm ü əndüh-ı bī-şümār **icrā**
Neçə sipənd yanar şiddət ilə nār **icrā** (Mesnevi 14, Mısra 14). [icrā, -re]

Çünki bilməz nə təvārīḥ nə āyāt u həbər
Kişiyyə dərdsi Żū'ī bu cəhān **icrā** hünər (Muhammes 5, Mısra 24). [icrā, -re]

Gülsitānlar **icrā** hər yan bāng-ı nüş-ā-nüş olub
'Eys edən 'uşşāq için bir gāyə Nov-rüz bayramı (Murabba 1, Mısra 11). [icrā, -re]

Əlündən gəldügi heyri dirig etmə gədələrdən
Nə bəzm-i 'işrət **icrā** dil-bər-i hürī-liqāmız yoh (Tahmis 1, Mısra 6). [icrā, -re]

Nə mülk-i gürbət **icrā** bir ənis-i dil-güşāmız yoh
Şəbə səndən səvā bir kimsəyə bi'llāh ricāmız yoh (Tahmis 1, Mısra 7). [icrā, -re]

Hət-i zülfi içindən gəldi basdı lə'l-i cānānı
Nə san kim zülmət **icrā** Hızr tapdı āb-ı heyvāmı (Gazel 252, Mısra 1). [icrā, -re]

Hət-i zülfi içindən gəldi basdı lə'l-i cānānı
Nə san kim zülmət **icrā** Hızr tapdı āb-ı heyvāmı (Gazel 252, Mısra 1). [icrā, -re]

Rüz u şəb birdi baña gəyd u sələsil **icrā**
Mürğ-ı dil tā hamısı zülfi ü ruh-ı yārə düşüb (Gazel 17, Mısra 7). [icrā, -re]

Bilməm nöçün bu 'əsrdə rāhət görünməyür
İslām **icində** hiç səlāmət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 2*).
[icində, -i, -n, -də]

Hər ildə gərçi dəhrdə bir lələzār olur
Tiflīs **icində** hər gecə yüz növ-bəhār olur (*Gazel 82, Mısra 2*). [icində, -i, -n, -də]

Hvurşid-cəmālundi mı gīsülər icində
Yā ātəş-i süzəndədi Hindülər icində

Hər ləhzə gözimdən həvəs-i tır-i müjünlə
Gərqəm mən-i dil-hün gözəlīm cülər icində

Nāşih baña 'eyb eyləmə dīvānə görüb kim
Olmum necə məcnūn bu pəri-rülər icində

İnşāfə gəlüb qoymə gəl ey məh səni Tārī
Hicründə bu möhnət-keşi qayqulər icində

Tə'n eyləmə heyranlıqınə Żū'ī-i zārūn
Tūfī bəli heyran olı güzgülər icində (*Gazel 190, Mısra 1-10*).
[icində, -i, -n, -də]

icād: Yeni bir şey bulma, ortaya koyma, varlığı bilinmeyen
bir şeyi meydana getirmə.
Mümkināt **icād** olub 'ārif-i be-həq olmaqə
Mə'rifətdür bā'is-i icād-ı küll-i mā-sivā (*Gazel 3, Mısra 9*).
[icād,]

i'cāz: Mucizə sayılacaq kadar düzgün söz söylemə, mucizə
derecesinde yüksek eser meydana getirmə, belâğatin son
mertebesi.

Dil-cüy dil-āviz u gəzəl-güy u gəzəl-hān
'İsā kimi **i'cāz** edə güftārī Səməndər (*Gazel 43, Mısra 10*).
[i'cāz,]

i'cāz-ı 'İsəvī: İsa'nın mucizəsi.

i'cāz-ı 'İsəvī ləb-i lə'lündədür nolur
Versön şəfā vü şəhd ki bīmārınām sənün (*Gazel 165, Mısra 7*). [i'cāz-ı 'İsəvī,]

ic-: İçmek.

Şanmə kim ol bādə'-i gül-fāmə vardır rəğbətīm
Könlümü qan **icmāğə** hicründə mu'tād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 4*). [icmāğə, -ə]

Olsun hərəm bādə-i firdövs zāhidə
Mey **icmāğə** hərəm deyə gər cavād ilə (*Gazel 193, Mısra 6*).
[icmāğə, -i]

Bu qanlar **icmāğə** mu'tād gördüğün könlüm
Könlü ki eylər idi lāf 'āqil olduqunı (*Tahmis 2, Mısra 15*).
[icmāğə, -ə]

Məndə vardır əgər 'āşiq oluban meyl **icmāk**
Səndə var bir qulağ as gör neçə 'ādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 9*). [icmāk,]

icrə: İçinde, arasında, -da/-de.

Dövlət ü 'ömrüvi əfzün eləsün bārī Hüdā
Nə qədər var cəhān **icrə** şühür u a'vām (*Kaside 13, Mısra 36*). [icrə,]

ictihād: Gücü kuvveti yerinde; Din bilginlerinin, ayet, hadis
ve kıyası uyararak ve onlardan hareket edərək dinî konuları
açıklamak için çalışmaları.

İctihād ilə gərək Żū'ī kişi 'āləmdə

Bağlanan rīştə-i təqlidədi imānı gələt (*Gazel 109, Mısra 9*).
[ictihād,]

Qəbül-i qəvlə girmə bu dām-ı təqlidə
Uşul-i dīndə də bir **ictihādə** at cānı (*Kaside 23, Mısra 78*).
[ictihādə, -ə]

icün: İçin.

Zāhid deyən behişt ki 'uqbədə sölənür
Hər bir zəməndə 'āşiq **icün** dər-kənār olur (*Gazel 82, Mısra 4*). [icün,]

Bir nəfəs keçməz firāqında o bəd-hü dil-bərün
Kim tapulmaz min bələ mən zār u sər-gərdān **icün** (*Gazel 152, Mısra 6*). [icün,]

Nəqşbənd-i kərgāh-ı dəhr güyā çəkməyüb
Şadlıq-nəqşin mən-i dil-həstə vü heyran **icün** (*Gazel 152, Mısra 8*). [icün,]

Nə var künc-i qəfəsdə āb u dānəm əşkdən geyri
Nə şāh-ı vüslətə uçmaq **icün** bāl u pərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 6*). [icün,]

Çün yohdı vəfā 'ömrədə dövlət nə **icündür**
Cəm' etmək icün dövləti zəhmət nə **icündür**

Gər bağludı təqdīr-i qəzāyə hamu işlər
Bī-cā yerə bu sə'y bu zillət nə **icündür**

Gər sə'y ilədür dövlət ü şövkət bu cəhāndə
Çoh kimsədə bī-sə'y bu şövkət nə **icündür**

Tā'ətdədi gər vüs'ət-i əndəzə-i dünyā
Pəs əhl-i 'ibādətədi fūqārət nə **icündür**

Gər mə'siyət əhlində olur dövlət-i bī-həd
Fısq əhli icün pəs belə zillət nə **icündür**

Bu məs'ələdə yüz min 'ārifdi mə'əttəl
Bir kimsənə bilməz ki bu hālət nə **icündür**

Var idi keçən 'əsrədə 'elm ilə səhəvət
Derlər bu zəmən əhl-i səhəvət nə **icündür**

Bu 'əsrədə çün mə'rifəti 'eyb sanurlar
Çün belədi iş fəhm ü fərasət nə **icündür**

Şəd-heyf ki pis vaxtdə gəldük bu cəhānə
Çün müştəri yohdur bu bizā'ət nə **icündür**

Həlqün dəhi yoh mətləbi bir pūldan özgə
Nāmūs həyā 'ār ilə geyrət nə **icündür**

Bir həbbə icün birini öldürü nā-həq
Derlər nədi inşāf-ı mürüvvət nə **icündür**

Cānın veri bir həbbəni verməz bu hələ'iq
Pəs bu şifət insān ilə şöhbət nə **icündür**

Gər cənnətə də imdiki ādəm gedəcəksə
Bī'llāh elə olsə mənə cənnət nə **icündür**

Aldanməgilən Żū'ī cəhānə nədi dünyā
Beş günlük olan 'işrət ü behcət nə **icündür** (*Gazel 68, Mısra 1-28*). [icündür, -dür]

Olu yā Rəb bu ki mən rövze-i rizvānə gedəm
Rāhət-i cānım **icün** hüdmet-i cānānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 2*). [icün,]

Şu'ā'-ı meyl gərəkür bəzm **icün** hvurşid nə lāzım
Sāña hvurşid-i rövşən var ikən meh-tābi neylərsən (*Gazel 183, Mısra 7*). [icün,]

Çün vücüdün 'illət-i gâ'iyə-mövcüdâtur
Cövhər-i zātı **içün** olmuşdur 'ərz-i ərz səmā (*Gazel 2, Mısra 4*). [*içün,]*

Äynə-i dünyanı dutmuş yohdur İskəndər şifət
Cām çohdur lük bəzm-i 'eys **içün** Cəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 8*). [*içün,]*

Nə zövqi Zü'î pərtöv-i şəms ü bəhārdan
Ol şəhs **içün** ki yanmaqə neftin çıraq yoh (*Gazel 37, Mısra 10*). [*içün,]*

Əgərçi türələrün kəfir-i siyəh-dildür
Mənim tək 'āşiq **içün** lük dīn ü imāndur (*Gazel 81, Mısra 6*). [*içün,]*

'İtāb u nəzun olur əhl-i 'eşq **içün** 'işrət
Hıttāb-ı qəhrün 'uşşāqə təzədən cāndur (*Gazel 81, Mısra 9*). [*içün,]*

Görüb yüz dağ bir hıvurşid **içün** min daşə baş urmaq
Olub rəngin-cığar qan ilə bir lə'l-i h'os-āb olmaq (*Gazel 115, Mısra 7*). [*içün,]*

'Aşiqlər **içün** vüslətə tədbir nə lāzım
Təqdīr-i qəzā kārınə təgyir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 1*). [*içün,]*

Dīdə'-i 'āləmdə gərçi h'vār oldum yār **içün**
'Aqibət düşdim gözindən hātīr-i əgyār **içün**

Çəkməzəm əl səndən ey gül geyrilər cövrilə kim
'Əndəlib eylər mi gül tərkin cəfā-yı hār **içün**

Batdı yüz min hār-ı möhnət-i nəhün ümmidimə
Gərçi yüz min cövr çəkdim ol gül-i gülzār **içün**

Çəkdi həcər nəz ilə öldürmədi şad-heyf kim
Qıymadı bir qatır əbi bu dil-əfkār **içün**

Zü'î-i məhcür u mən 'əciz ilə gəldük lütf qıl
Ey pəri-rü dil-bərim dərğahına zinhār **içün** (*Gazel 153, Mısra 1-10*). [*içün,]*

'Əvām həlq kimi şöhrət **içün** ey Seyyid
Atub Hüdāni gedüb nəqış etmə imānun (*Gazel 155, Mısra 9*). [*içün,]*

Hər yerdə qıldı çünki təcəllā baña ruhun
Hər bir məqāmı Mūsā **içün** Eymən eylədün (*Gazel 164, Mısra 4*). [*içün,]*

Zü'î mənəm ki (?) āyət-i lā təqnəti de bəs
Tə'rīf-i hülq-i zāhid için şeyh [ü] şābdan (*Gazel 178, Mısra 14*). [*içün,]*

Təki bir gül-bədənün vəşli müyəssər olsun
H'os keçər 'āşiq **içün** güşə-i bağ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 6*). [*içün,]*

Vüslət-i yār olmasə Zü'î-i şeydā **içün**
Tari bilür istəməm rövze-i rizvānını (*Gazel 245, Mısra 19*). [*içün,]*

Gər həzān fəşlidi ləkin qədəmündən biz **içün**
Növ-bəhār oldı cəhān mövsüm-i büstān oldı (*Kaside 17, Mısra 25*). [*içün,]*

Edübdü oğlu **içün** cəsn-i hətnə āmədə
Rə'īs-i hıttə-i Şīrvān Əs'ədullah hān (*Kut'a-ı Kebir 1, Mısra 17*). [*içün,]*

Sən nə **içün** olmusan zār u həzn

Qaryələrdə həstə vü güşə-nişin (*Mesnevi 5, Mısra 45*). [*içün,]*

Dövrə gəl dövrüvə qurbān tən u cān ey sāqī
Bədən-i mürdə **içün** rüh-ı rəvān ey sāqī (*Mesnevi 9, Mısra 2*). [*içün,]*

Biləsən hālət-i İskəndər ü Cəmşid ü Cəmi
Dövlət-i fānī **içün** çəkməyəsən dərd ü gəmi (*Mesnevi 15, Mısra 18*). [*içün,]*

Məhlūq **içün** cəhāndə qəzā vü qədər nədür
Güyā ki məskənim baña dārū' s-sələm idi (*Muhammes 2, Mısra 11*). [*içün,]*

Gülsitānlar içrə hər yan bāng-ı nüş-ā-nüş olub
'Eys edən 'uşşāq **içün** bir gāyā Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 12*). [*içün,]*

Çəkər bār-ı hər heyf edər həlq **içün**
O hər mərdüm-āzār bəddəndi hūb (*Gazel 256, Mısra 3*). [*içün,]*

'Aşiqlərin gözinə o şüh-ı sitəm-şī'ār
Hāk-i rəh ilə çəkmək **içün** tütüyə gəlüb (*Gazel 22, Mısra 8*). [*içün,]*

Kəməri-ı sīm belini qucmaq **içün** həlqələnlüb
Təma'-ı hāmını gör kim nə təmənnāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 5*). [*içün,]*

Bir həbbə **içün** birbirini öldürü nā-həq
Derlər nədi inşāf-ı mürüvvət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 21*). [*içün,]*

Bir dəm olmaz kim köñül əndühdən əzād olə
Eylə sən gökdən yaqır möhnət mən-i nālān **içün** (*Gazel 152, Mısra 4*). [*içün,]*

Zü'iyə dünyadə gər ol mäh olsə həm-dənim
Kāfirəm ümmid dutsam hūri vü gilmān **içün** (*Gazel 152, Mısra 10*). [*içün,]*

Əşk-i hünün içrə gərçəm zülfünü dutmaq için
Necə kim sevdā **içün** təcir çəkər dəryə gəmin (*Gazel 156, Mısra 4*). [*içün,]*

Dutub sipəh müjə-i Türkmān-ı qātildən
Aqubdı gərət **içün** rüzgārə dəst gözün (*Gazel 158, Mısra 6*). [*içün,]*

İnşāfla tə'əşşüb edün 'elmə 'elm **içün**
Həl yəstəvilləzīnə də Qur'āndə āyətī (*Kaside 2, Mısra 27*). [*içün,]*

Qədəm bas gülüstānə bağ ara gör kim nə şür ilə
Nəvālar sız edüb 'uşşāq **içün** qumri-i divān (*Kaside 22, Mısra 8*). [*içün,]*

Ey dövlət-i hün 'āşiq **içün** hün-bəhā nədür
Səndən gər 'āşiq istər isə hün bəhānədür (*Gazel 89, Mısra 1*). [*içün,]*

Qəzā kätibləri hər şəhs **içün** bir iş yazub lövhə
Mənim lövhimdəki cümlə gəm-i dərd ü bələ çıxdı (*Gazel 254, Mısra 3*). [*içün,]*

Ölür bātini zāhirdə əgər əhyādür
Bədən-i mürdə **içün** rüh-ı rəvāndür məktə (*Muhammes 5, Mısra 10*). [*içün,]*

Tapmazdı hiç Nüh o tūfāndan nicāt
Nüh **içün** olmasaydı əgər nəhūdā 'Əli (*Kaside 1, Mısra 26*). [*içün,]*

Ey 'əzizān-ı cəhān mə'dən-i cāndur məktəb
Bədən-i mürdə **içün** rüh-i rəvāndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 2*). [*içün,]*

Şəhlığından görmədi bir 'işrəti
Qoydı getdi özi **içün** lə'nəti (*Mesnevi 5, Mısra 14*). [*içün,]*

Hələqə-i zülf-i siyəh 'əriz-i gül-nərə düşüb
Lə'ldür şanki dil-ihzārı **içün** nərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 2*). [*içün,]*

Hələq söylər yaradub cənnəti Həq ədəm **içün**
Bu 'əbəş sözdü Hüdā cənnəti şeytānə verüb (*Gazel 20, Mısra 3*). [*içün,]*

'Əzm-i Şirvān eyləyüb bir dil-bər-i şirīn-sühən
Dəğ-i qəlb-i həstə-i Fərhād **içün** şəkkər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 4*). [*içün,]*

Zü'ī bu şeş-dər-i gəm **içün** tasun atmadı
Bu 'ərşədə sənün tək bir bəd qumār yoğ (*Gazel 38, Mısra 17*). [*içün,]*

Çün yoğdı vəfā 'ömrədə dövlət nə **içündür**
Cəm' etmək için dövləti zəhmət nə **içündür** (*Gazel 68, Mısra 2*). [*içün,]*

Gər mə'siyət əhlində olur dövlət-i bī-həd
Fısq əhli için pəs belə zillət nə **içündür** (*Gazel 68, Mısra 10*). [*içün,]*

Dəf-i gəm-i hier **içün** içər Zü'ī bu zəhri
Şəhd-i ləb-i yār olsa mey-i Dərgəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 9*). [*içün,]*

Usan 'əql-i mə'āşdan dünyā **içün** tələşdən
Keçüb cān ilə başdan meydānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 11*). [*içün,]*

Bəzm **icrə** zövq olur mı o məh-təl'ət olmamış
Şəhd-i ləbindən 'āşiq için şərbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 2*). [*içün,]*

Gör nəfs **içün** 'ibadətinə zāhidün haçan
Başın əgərdi səcdəyə gər cənnət olmamış (*Gazel 105, Mısra 9*). [*içün,]*

O gülün öpmək **içün** cām-ı ləb-i mey-günün
Səkin-i güşə-i mey-hānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 3*). [*içün,]*

Döndürən səcdə **içün** pāy-ı hamı mehrābə
Səccəsi gərdiş-i peymānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 5*). [*içün,]*

O məhə çadrə salun gecələr yanmaq **içün**
Şam'-ı ruhsārınə pərvānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 9*). [*içün,]*

Nə **içün** yoğ sözi təşbih qılublar varə
Ləb-i mey-günüvü cān verməgə 'İsāyə məşəl (*Gazel 126, Mısra 7*). [*içün,]*

Bir zəməh h'os keçməyür hicrān əlindən cān **içün**
Güyyə Həlīq yaratmışdır məni hicrān için (*Gazel 152, Mısra 2*). [*içün,]*

Əşk-i hünin icrə gərçəm zülfünü dutmaq **içün**
Necə kim sevdā için təcir çəkər dəryə gəmin (*Gazel 156, Mısra 3*). [*içün,]*

Riyādan həlq **içün** qurmuş neçə yüz dām-ı təzvīrin
Aparur cənnətə şahib olub firdövs-i ə'lāyə (*Gazel 212, Mısra 3*). [*içün,]*

Hər şām u səhər Zü'ī münacāt elədim çoh
Bilməm nə **içün** muncə du'ā bī-əşər oldı (*Gazel 239, Mısra 10*). [*içün,]*

Çərğ ohşatmaq **içün** qasınə bir yengi hilāl
Çəkdi nəqışdı təmām olmadı hər ay başı (*Gazel 247, Mısra 5*). [*içün,]*

Hər gürühun nə qədər var isə əhl-i 'elmi
Görmədim hiç birinin qolu **içün** bir qüvvət (*Kaside 5, Mısra 24*). [*içün,]*

Māt qıldı məni fil-i fələk-i kəc-rəfiār
Fərz-i 'əql açmaq **içün** beydāqını yoğ cür'ət (*Kaside 5, Mısra 26*). [*içün,]*

Könlül bir 'ibrət ilə qıl nəzərə dünyāni
Bu beş gün 'ömr **içün** incitmə çoh gözəl cānı (*Kaside 23, Mısra 2*). [*içün,]*

Bəhr-i 'ürlən Əmīrhān ki Hüdā-yı mənñān
Eyləyüb zātını dərd əhlər **içün** dərman (*Mesnevi 1, Mısra 28*). [*içün,]*

Çoh fikr eylədim qəzā ilə təqdīrə
Dünyədə olan umür **içün** tədbirə (*Rübai 2, Mısra 2*). [*içün,]*

Dəm yoğdı o bī-çərə **içün** kim gəmi yoğdur
Hər kimsə ki dərd ü gəminə həm-dəmi yoğdur (*Gazel 86, Mısra 1*). [*içün,]*

Gər hünər kəsbi **içün** əlli il dil-hün oləsən
Arturub fəzl ü hünər 'elmdə ceyhün oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 13*). [*içün,]*

Çoh çəkmə rüzgār gəmin yoğ var **içün**
Hiç kimsə çün bacarmadı bu rüzgār ilə (*Kaside 21, Mısra 27*). [*içün,]*

Çünki ədəm yā səhā eylər yā əhsān Həqq **içün**
Nə səhāvət var nə rāh-ı Həqdə əhsān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 5*). [*içün,]*

Yoğdur bir ağ gün mən-i bəhti qara **içün**
'Ömrüm keçir 'əbəş belə leyl ü nəhār ilə (*Kaside 21, Mısra 11*). [*içün,]*

Qırı ad ilə döğül hān u bəğ ü mollalıq
Ləfz **içün** mə'ni gərək yoğsə gəlür rüsvālıq (*Mesnevi 6, Mısra 44*). [*içün,]*

Təğyir-i ihtiyārı çü yoğdur qəzā **içün**
Təqdīrə rāzi ol gəm-i dövrənə ağlama (*Gazel 5, Mısra 5*). [*içün,]*

Bir zəməh h'os keçməyür hicrān əlindən cān **içün**
Güyyə Həlīq yaratmışdır məni hicrān için (*Gazel 152, Mısra 1*). [*içün,]*

Bilsə idim nədi mənzür saña vəşlün **içün**
Nəzr edərdim yoluzə dīn ilə həm imāni (*Gazel 250, Mısra 9*). [*içün,]*

Çəkməzəm əl səndən ey gül geyrilər cövrilə kim
'Əndəlīb eylər mi gül tərkin cəfā-yı hār **içün** (*Gazel 153, Mısra 4*). [*içün,]*

Hər kimsə ki bu cəhāndə pis 'avrat alır
Öz cānı **içün** dərd ü gəm ü möhnət alır (*Rübai 7, Mısra 2*). [*içün,]*

Həq hüzüründə bəli kəlməsi məqbül olub
Bu nə inşāfdı iqbālını **idbār** edəsən (*Kut'a-ı Kebir 3, Mısra 22*). [*idbār,]*

Getdükcə 'ömr-i həşiyətün dād imiş sənün
İqbālın əvəliri **idbār** imiş sənün (*Muhammes 2, Mısra 16*). [*idbār,]*

iddi'a: İleri sürülen və savunulan düşünce.

Keçən ovqatımın sənsiz cəzāsın ey pəri-peykər
Yəqin bil eylərəm dərgāh-ı Həqdə **iddi'a** səndən (*Gazel 168, Mısra 16*). [*iddi'a,]*

Bu **iddi'a** da bir olsə nə eybi hər mollā
Beş on 'əvām yıqub qalhızır buğāğunı (*Kaside 23, Mısra 83*). [*iddi'a,]*

Öz adın yazmaqı bilməz nə bilür kāf ilə nün
İddi'ası budı lükən ki mənəm Əflātün (*Mesnevi 6, Mısra 16*). [*iddi'ası, -sı]*

iftirā: Bir kimsenin yapmadığı bir kötülüğü kendisine isnat etmək.

Dəhānın eyləmişəm gönçə gönçəyə təşbih
Görün ki cövher-i fərdə nə **iftirā** demişəm (*Kıt'a-ı Kebir 4, Mısra 4*). [*iftirā,]*

igid: Yiğit, yürekli, gözü pek, kahraman (kimse).

Bir Əmīrhān Şirvān **igiddən** səvāyı dəhrdə
Bir nəfər şəhə-i səhāvət-pişə ələn qalmayub (*Kaside 4, Mısra 17*). [*igiddən,]*

ihām: İki anlamlı kelimelerden en az kullanılanı bilerek kullanma; Şüphe, vehim ve tereddüde düşürmə.

Dəhi **ihām** ilə qılmışdun inşā
Ki şahib əz-kələm həm qah u alma (*Mesnevi 3, Mısra 25*). [*ihām,]*

ihlās: Doğruluk, samimiyet.

Sücut-ı təc-ı əbrusun qıl **ihlās** ilə hər dəmdə
Riyā-yı zāhid-i h'od-bın kimi mehrābı neylərsən (*Gazel 183, Mısra 3*). [*ihlās,]*

Şıd q ü **ihlās** ilə hər şüb ü məsə Həlīqdən
Rüz u şəb 'işrət ilə cānıvı saq istəyürəm (*Kıt'a 2, Mısra 3*). [*ihlās,]*

ihlās: Gönülden gelen dostluk, samimiyet, doğruluk, bağlılıq.

Nə mümkündür səna bu Zü't-i zār
Qılə **ihlāsı**ni kəğızlə izhār (*Mesnevi 3, Mısra 20*). [*ihlāsını, -ı, -n, -ı]*

ihlās edən: İhlasin kelime manası; arıtma, saflaşdırma, ayırma, katışığını giderme manasına gelmektedir. Ferdin, ibadet ve taatinde Cenab-ı Hakk'ı emir, istek ve ihsanlarının dışında her şeye karşı kapanması.

Bir il olur mənim kimi muştəri
Cān u dildən **ihlās edən** çākəri (*Mesnevi 10, Mısra 50*). [*ihlās edən, -ən]*

ihmāl: Üstünə düşeni zamanında yapmama, gereken ilgiyi göstərmə, önem verməyip kendi hālınə bırakma.

Pəyām-ı yārə sən Tarı dəhi az eylə **ihmāl**
Şəbə küyündə dildārın nədür üstədelər hālı (*Tahmis 1, Mısra 13*). [*ihmāl, -ı]*

ihtidā: Doğru yola girme, hidayete erme.

'Āləmə mə'lūm olubdur qoydıqun ədəb-i dīn

Hic bir mürsəl nəbədə yohdı belə **ihtidā** (*Gazel 2, Mısra 8*). [*ihtidā,]*

ihtisān: İyilik, iyilik eden, eli açık olan.

Olaydı **ihtisān** ilə Toğrul Tigin əgər
Həqānilər gəlür genə dövrənə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 29*). [*ihtisān,]*

ihtiyār: Seçme, tercih etme, irade.

Təqdīr iləndi 'izzət ü zillət zəmənadə
Təğyirə hic kimsənədə **ihtiyār** yoh (*Gazel 38, Mısra 8*). [*ihtiyār,]*

Nə küll-i cəbr ilədür həm nə **ihtiyār** ilə
Bu sirri anlamuram mən nə məcəradandur (*Gazel 83, Mısra 9*). [*ihtiyār,]*

Demə nəşih ki 'eşq-i mäh-rülərdən çək əl Zü't
Ki ondan çəkməzəm əl tə əlimdə **ihtiyārım** var (*Gazel 50, Mısra 10*). [*ihtiyārım, -ım]*

Gəm-i firāq ilən imdi belə olmazdım
Qoyaydı gər məni könlüm öz **ihtiyārım** ilə (*Gazel 191, Mısra 8*). [*ihtiyārım, -ım]*

Aldı o Türk-i məst mənim **ihtiyārımı**
Tārəc qıldı hənə-i şəbr ü qərarımı (*Gazel 228, Mısra 1*). [*ihtiyārımı, -ım, -ı]*

Pəs hər vücüdə mücid-i əsl verüb şifət
Əşyadə yohdı zərərə qədər **ihtiyārdan** (*Gazel 176, Mısra 18*). [*ihtiyārdan, -dan]*

Cəbr ilə **ihtiyārdə** yoh bir qədər dəlil
Hər nə kələm var 'uləmā-yı kibārdan (*Gazel 176, Mısra 21*). [*ihtiyārdə, -də]*

ihzār: Hazırlama, hazırlanma, hazır etme, hazır edilmə.

Həlqə-i zülf-i siyəh 'āriz-i gül-nārə düşüb
Lə'ldür şanki dil-**ihzārı** için nārə düşüb (*Gazel 17, Mısra 2*). [*ihzārı, -ı]*

iki: Birden sonra gelen sayı, sayı sıfatı.

Çərç-i kəc-rov ki bizimlə belə rəftāri olub
Bundan əqdəm **iki** ildə nə şifət kārı olub (*Gazel 32, Mısra 2*). [*iki,]*

Könlümü şayd eylədi bir göz açıncə gözlerün
Eylə kim bir şayd-ləğərini **iki** tərən alır (*Gazel 59, Mısra 6*). [*iki,]*

Ələ almaq ayağımı o yerdə bir pəri-rülə
Verüb baş başə Zü't tək **iki** baş dörd ayağ etmək (*Gazel 120, Mısra 14*). [*iki,]*

'Āriz-i gül-günün üzrə ol **iki** hāl-i siyāh
Güiyə ol nōqtədür kim yazılır qāl üstünə (*Gazel 203, Mısra 7*). [*iki,]*

İki ay var hilālə döndürübdür cismimi bu gəm
Kim ol h'vurşid ilə yə Rəb nə gündür vüslət-imkānı (*Gazel 220, Mısra 9*). [*iki,]*

Gisülərün gəmində pərişānam eylə kim
Bir əjdəhə alubdı mənim **iki** yanımı (*Gazel 234, Mısra 8*). [*iki,]*

Bir **iki** ləhzə behişt-i vüslə şora düzəh-i hicr
Çü āhırı budur ol vəsl də cəhənnəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 5*). [*iki,]*

İstəyürsən hər **iki** dünyədə rəhətliq əgər
Həqiqinə bəhş eylə mey key gör ki rəhət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 17*). [iki,]

Kişi tapar **iki** dünyədə 'izzət-i 'uzəmə
Həmişə etdügi inşaflən mürüvvətdən (*Kaside 15, Mısra 24*). [iki,]

Eşitdün imdi qoy övlədu eyləsün təhşil
Saña çatə **iki** dünyədə bəğ-i cənnətdən (*Kaside 15, Mısra 64*). [iki,]

Çün fəqirün yüzidür hər **iki** dünyədə qara
Kərəminlə bu qara yüzimi aq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 9*). [iki,]

Dünyədə hənə məscid ü mey-hənədür vəli
Olmub bizə nəşib **iki** hənənün biri (*Kit'a-ı Kebir 6, Mısra 4*). [iki,]

Səqiyyə bir kərəm et durma gözün qurbanı
Bir **iki** cəm ilə sərsər elə mən näləni (*Mesnevi 6, Mısra 2*). [iki,]

Tapdı o şəhş hər **iki** dünyədə bir nicət
Hər kəs ki etdi yetmişə həştədən həyət (*Muhammes 1, Mısra 19*). [iki,]

Dünyəsi olur behişt tək əhri də
Bir 'avrət alub əgər **iki** dövlət alır (*Rübai 6, Mısra 4*). [iki,]

Şirən-i cəhən bir 'avrətə 'əcizdurur
Vəy ol kəsə olsun ki **iki** 'avrət alır (*Rübai 7, Mısra 4*). [iki,]

Bir **iki** cəm-i həkiməni əhl-i hāl ilə
Əgərçi nüş edəsən zəhm-i cənə mərhəmdür (*Gazel 80, Mısra 7*). [iki,]

Başa ol mäh-i bī-məhrim **iki** ay var ki rəm olmaz
Bu nöqsənüm de bir gəlməz əcəl 'ömrüm təmām olmaz (*Gazel 93, Mısra 1*). [iki,]

İki səhə əhlinə mümtəzsan
Səhəvətdə zübdə-i Qafqəzsan (*Mesnevi 5, Mısra 75*). [iki,]

ikrām: Ağrlamak, hürmet etmək sayğı göstərmək; Allah'ın lütfu və ihsanı. İhsan, lütuf, iyilik, yardım.

Şəbə yetür mən-i dil-həstədən dürüd u səlām
Ədəblə hək-i dərinədən öpüb qılım **ikrām** (*Gazel 129, Mısra 2*). [ikrām,]

Kən-i fəzl ü hünər ü cüd
Ki qılubdur onə Həqq öz kərəmindən **ikrām** (*Kaside 13, Mısra 30*). [ikrām,]

ikrām: İhsan, lütuf, iyilik, yardım.

İzhər elədi dövr elə iqdām
Dövrən saña eyləyübdü **ikrām** (*Mesnevi 7, Mısra 32*). [ikrām,]

ikən: Kendinden önceki sözcüğe durum ve zaman kavramı yükler, istendiğinde kendinden önceki sözcükle bitştirilebilir ve o zaman –ken biçimine girer, eklediği zaman da büyük ses uyumuna uymaz.

Şu'a-ı mey gərəkdür bəzm için hıvurşid nə ləzım
Saña hıvurşid-i rövşən var **ikən** meh-tābi neylərsən (*Gazel 183, Mısra 8*). [ikən,]

Fikr elə ey sərvər-i vālā-təbār
Sən var **ikən** mən qalam bī-çiz-i hār (*Mesnevi 5, Mısra 84*). [ikən,]

Məğmüm dil-şikəstə həzrin bī-nəvā **ikən**
Həm zār-ı dərđ ü həm dəm-i cövr-i cəfā **ikən** (*Muhammes 3, Mısra 5*). [ikən,]

Məğmüm dil-şikəstə həzrin bī-nəvā **ikən**
Həm zār-ı dərđ ü həm dəm-i cövr-i cəfā **ikən** (*Muhammes 3, Mısra 6*). [ikən,]

Dövrən 'ədü vü yār başa bī-vəfā **ikən**
Bülbül şifət həzən-i gəmə mübtələ **ikən** (*Muhammes 3, Mısra 7*). [ikən,]

Dövrən 'ədü vü yār başa bī-vəfā **ikən**
Bülbül şifət həzən-i gəmə mübtələ **ikən** (*Muhammes 3, Mısra 8*). [ikən,]

'iqd-ı pərvindür: Ülker takım yıldızı gerdanlığı, dizisi.

Yüzündə tərdurur yā lələ üzrə jələdür yā kim
Məh-i ənvər kənərində düzülmüş **'iqd-ı pərvindür** (*Gazel 56, Mısra 4*). ['iqd-ı pərvindür, -dür]

il: Yıl.

Çərç-i kəc-rov ki bizimlə belə rəftarı olub
Bundan əqdəm iki **ildi** nə şifət kəri olub (*Gazel 32, Mısra 2*). [ildi, -di]

Qalub hicrən zımistānında Zū'ī nələ qoy etsün
Sən etmə nələ ey bülbül sənün hər **il** bəhərun var (*Gazel 46, Mısra 10*). [il,]

Bir **il** olur mənim kimi muştəri
Cən u dildən ihləs edən çəkəri (*Mesnevi 10, Mısra 49*). [il,]

H'osdı 'uşşāqə tamāşā-yı gül-i rüyün əgər
Yüz min ay u **il** keçüb fəşl-i gülüstān olmasə (*Gazel 13, Mısra 6*). [il,]

Yüz min **il** 'ömrün olə çün bir nəfəsdür 'əqibət
'Ömr-i bəqilə cəhəndə şən u şövkət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 15*). [il,]

On on beş **il** bizim ədəmlər eyləyür təhşil
Nə dil bilür 'Ərəbicən nə yaşı imlāni (*Kaside 23, Mısra 53*). [il,]

Üç **il** içində nədən Rus məktəbdə təliblər
Bilürlər üç dili həm oğumaqlə yazmanı (*Kaside 23, Mısra 55*). [il,]

Yeddi yüz **il** pədsəhləq eylədi
Çərç-i cəhən içrə məhləq eylədi (*Mesnevi 5, Mısra 19*). [il,]

Yeddi yüz **il** 'ömr ilə olan fənā
Bizlə nə eyləyəcəkdür vəfā (*Mesnevi 5, Mısra 25*). [il,]

Dünyədə yüz **il** 'ömr olə gər bir dəmdür
Hər kəs ki bunu bilsə bənī ədəmdür (*Rübai 4, Mısra 1*). [il,]

Əlli **il** kəsbi 'ulüm etməgə qıldım iqdām
Şād olurdım ki 'əcəb yaşı hünərdür bu məqām (*Terci-bend 1, Mısra 9*). [il,]

Gər hünər kəsbi için əlli **il** dil-hün oləsən
Arturub fəzl ü hünər 'elmdə ceyhün oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 13*). [il,]

Ey kəş olaydı əlli **il** əqdəm bu 'əşrdən
Tā döndürəydi 'ələmi Loqmānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 11*). [il,]

Hər **ildə** gərçi dəhrdə bir lələzər olur

Tiflīs içində hər gecə yüz növ-bəhār olur (*Gazel 82, Mısra 1*). [*ildə, -də*]

O söz ki sən onı bir **ildə** hiç bilməzdün
Gəzət verür həbər in gündə yüz hekāyət ilə (*Kaside 20, Mısra 13*). [*ildə, -də*]

Üç **ildə** gör necə kāmīl ‘Ərəb dilini bilür
Ki Rusə tərcümə eylər hədişi Qur’ānı (*Kaside 23, Mısra 57*). [*ildə, -də*]

H’oşa o şəhşə ki min dörd yüz **ildə** dünyāyə
Gələ görür ki behişt-i bərīndi dünyānı (*Kaside 23, Mısra 95*). [*ildə, -də*]

İldə nə olur idi hərə-i tēmām
Bi’l-muzā’af verürdi ol nīk [ü] nām (*Mesnevi 10, Mısra 25*). [*ildə, -də*]

Otuz üç **il** elədi ‘ālēm içrə sultānluq
Gör əhīr eylədilər həbs o növ’ sultānı (*Kaside 23, Mısra 9*). [*il, -*]

O günlərin biri yüz min **ilə** bərabər idi
Gedüb qayıtmayacaq heyf ol keçən günlər (*Gazel 67, Mısra 9*). [*ilə, -ə*]

Bələ-yı hicrə dūcār oldım ‘āqibət Zū’ī
O vəslədn ki günü bir **ilə** bərabər idi (*Gazel 240, Mısra 14*). [*ilə, -ə*]

Fəqīh-i mədrəsə yā şeyh-i hānqāh yüz **il**
‘İbādət etsə dili zikr-i Həqqə əgmədür (*Gazel 73, Mısra 7*). [*il, -*]

Yüz **il** ‘ulūm-ı hīkməti cəm’ eyləsən əgər
‘Ālēm saña səfəh der [əgər] dövlət olmamış (*Gazel 105, Mısra 11*). [*il, -*]

Gərək mə’sūq özi cəzb eyləsün ‘uşşāqını vəslə
Yettüşməz vüslətə gər gəzsə yüz min **il** sorağ ilə (*Gazel 216, Mısra 8*). [*il, -*]

‘Eşqün yolundə verməyin imānı Zū’ī tək
Getməz behiştə yüz **il** olə gər ‘ibādəti (*Gazel 229, Mısra 10*). [*il, -*]

Nə dəm ki mə’rifət əhlilə h’oş keçər bi’l-lāh
Yüz **il** gər ‘ömrün olə həşili həməñ dəmdür (*Gazel 80, Mısra 4*). [*il, -*]

H’oşdı ‘uşşāqə tamāşā-yı gül-i rüyun əgər
Yüz min ay u **il** keçüb fəşl-i gülüstān olmasə (*Gazel 197, Mısra 6*). [*il, -*]

il: *El, oba, memleket, yer.*

Yā Rəb gələn bəhār şəfā-yı vüşāl ver
Çün yetmişük kərəvət-i hicr ilə bu **ilə** (*Gazel 214, Mısra 16*). [*ilə, -ə*]

ilāh: *Yaratıcı, Allah.*

Nə muşhaf-ı ruḥə nə küfr-i zülfə meyl etdün
Nədəndi döndü o zāhid belə **ilāhundan** (*Gazel 185, Mısra 6*). [*ilāhundan, -un, -dan*]

ilāhī: *Allah, Rab.*

İlahi eylə gün gündən füzün ‘ömrün cəlalın kim
Şəhāb-ı şəfqətin fərq-i cəhānə səybān qılmış (*Kaside 11, Mısra 31*). [*ilāhī, -*]

İlahi saḥla belədən öziñ övlādın

Bu dərd zikrinə hər leyl hər nəhār oldım (*Kaside 12, Mısra 27*). [*ilāhī, -*]

Keçür bəhār ilə ‘ömrüm ‘əbəğ yərə bī-cā
Bu həldə bizi qoyma **İlahi** yet dādə (*Kaside 18, Mısra 14*). [*ilāhī, -*]

İlahi var mı Zū’ī tək cəhān bağında gəm çəkmiş
Gecə gündüz melek-i dərd ü gəm qüşşə-i ḥūn dutmuş (*Gazel 103, Mısra 9*). [*ilāhī, -*]

İlahi bir də mümkündür mi görmək eylə əyyāmı
Ki bilmirdük gəm adın Zū’ī tək divānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 9*). [*ilāhī, -*]

O bādələr ki içürsüz bu Zū’īdən ayru
Edə behişt şərabı kimi **İlahi** hərəm (*Gazel 129, Mısra 26*). [*ilāhī, -*]

Nə vəsl olaydı **İlahi** nə hicr-i pür-gəm olaydı
Nə ḥūr u cənnət ü ḡilmān nə nəsl-i ādəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 1*). [*ilāhī, -*]

İlahi mərhəmətündən özn yetüş dādə
Götür üşülə bu cühhāl adı mollānı (*Kaside 23, Mısra 87*). [*ilāhī, -*]

İlahi bir səbəb qılsun kərəmdən
Görüb vəslün olum āzād gəmdən (*Mesnevi 12, Mısra 21*). [*ilāhī, -*]

Məni bəd-gülər etdi küy-ı dildārımdan āvərə
Görüm olsun **İlahi** mən kimi āvərə bəd-gülər (*Gazel 57, Mısra 8*). [*ilāhī, -*]

i’lām: *Bildirmək, belli etmək, anlatmak.*

Mən də bir Türki qəşidə deyübən əhvālım
Etdim ol mənəbə’-i əltāf u səhāyə **i’lām** (*Kaside 13, Mısra 32*). [*i’lām, -*]

‘ārifə māzi vü müstəqbəli ilhām eylər
Geybdə məḥfī olan hələti **i’lām** eylər (*Mesnevi 9, Mısra 8*). [*i’lām, -*]

ilhām: *Allah tərəfindən kulun gönlündə doğan bilgi, sezgi.*

İlhām olundı könlümə nə-gāh geybdən
Key Zū’ī-e sitəm-zədə bəs kon to āh o zār (*Kaside 9, Mısra 23*). [*ilhām, -*]

‘ārifə māzi vü müstəqbəli **ilhām** eylər
Geybdə məḥfī olan hələti i’lām eylər (*Mesnevi 9, Mısra 7*). [*ilhām, -*]

Mülhim-i geybī bana eylədi nə-gāh **ilhām**
Ey giriftār-ı bələ Zū’ī-i zār u nə-kām (*Mesnevi 1, Mısra 23*). [*ilhām, -*]

‘illət: *Hastalık.*

Bā’iş odur olardan olur zī-fünūnlər
Bizlərdə olmayur budı vallāhi **‘illəti** (*Kaside 2, Mısra 22*). [*‘illəti, -i*]

‘illət-i gəvə-i kəināt: *Dünyanın asıl amacı.*

Əsl-i vücūd ‘illət-i gə’iyyə-kā’ināt
Həm ibtidā vücūd ilə həm intəhā ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 3*). [*‘illət-i gəvə-i kəināt, -*]

‘illət-i ‘gə’iyye: *Asıl gaye, amaç.*

‘İllət-i ‘gə’iyye-‘ālim nədi bu ‘āləmdə

Bu kərəmətlə olan kimdi bənī ādəmdə (*Mesnevi 9, Mısra 9*).
[‘illət-i gā’iyye,]

Sənsən ol sərvər ki zāt-ı pākun olmuşdur əzəl
‘**İllət-i gā’iyyə** mövcüdāt u həlq-i mā-sivā (*Gazel 1, Mısra 4*). [‘illət-i gā’iyyə,]

Çün vücudun ‘**İllət-i gā’iyyə**-mövçüdātdur
Cövhər-i zātu için olmuşdur ‘ərz-i ərz səmā (*Gazel 2, Mısra 3*). [‘illət-i gā’iyyə,]

ilqā’: *Atma; Bırakma.*

Žū’ın qış sitəmündən qurıyub cān [u] tənī
Kürk **ilqā’** sıylā eylə gələr tǝzə bəhār (*Kaside 6, Mısra 40*).
[ilqā’ sıylā, -sı, -y, -tlā]

ilticā: *Himayesine girmek, sığınma, dayanma, dayanak edinme, güvenme.*

Mihr-i ruhun həvāsı ilə Žū’-i fikār
Gündüz günə qılır gecə meh-tābə **ilticā** (*Gazel 11, Mısra 10*). [ilticā,]

Qaşun həyālī zāhidi gər etməyüb cünün
Dutmuş yüzün edər niyə mehrābə **ilticā** (*Gazel 11, Mısra 4*).
[ilticā,]

Lütf etməsün baña nə ‘əcəb rəhm eyləməz
Yüz güsfənd əgər edə qəşşabə **ilticā** (*Gazel 11, Mısra 6*).
[ilticā,]

Gördükdə ilticā edərəm küyun itlərin
Əhbāblər bəli edər əhbābə **ilticā** (*Gazel 11, Mısra 7*). [ilticā,]

Gördükdə **ilticā** edərəm küyun itlərin
Əhbāblər bəli edər əhbābə **ilticā** (*Gazel 11, Mısra 8*). [ilticā,]

Əğyərə **ilticā** edərəm imdi hicrə
Salmış nə günə günlərə gör əsmān məni (*Gazel 227, Mısra 3*). [ilticā,]

L’əl-i gəmində tǝrrə-i pərtābə **ilticā**
Etmək nə sūd elə mey-i ol nābə **ilticā** (*Gazel 11, Mısra 1*).
[ilticā,]

L’əl-i gəmində tǝrrə-i pərtābə **ilticā**
Etmək nə sūd elə mey-i ol nābə **ilticā** (*Gazel 11, Mısra 2*).
[ilticā,]

iltifāt: *Teveccüh, ilgi, güler yüz.*

Nə həsil eyləmək gəflət mənim tək mübtəlälərdən
Kərəm qıl kəsmə sāqī **iltifātun** bī-nəvālardan (*Tahmis 1, Mısra 4*). [iltifātun, -uñ]

ilyās: *Hızır ile birlikte abıhayatı bulan ve ölümsüz olup denizde zor durumda kalan insanlara yardım eden İlyas peygamber.*

Zülmāt dutub ‘āləmi yolū Hızr ilə **İlyās**
İskəndər ilə çeşmə-i heyvān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 5*).
[ilyās,]

ilə: *İki kelimeyi, iki öbeği birbirine bağlayan söz/bağlaç; İle edatı.*

Gər sə’y **ilədür** dövlət ü şövkət bu cəhəndə
Çoğ kimsədə bī-sə’y bu şövkət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 5*). [ilədür, -dür]

Nə küll-i cəbr ilədür həm nə ihtiyār **ilə**

Bu sirri anlamuram mən nə məcəradandur (*Gazel 83, Mısra 9*). [ilədür, -dür]

Əşl-i vücūd ‘illət-i gā’iyyə-kā’ināt
Həm ibtidā vücūd **ilə** həm intəhā ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 4*).
[ilə,]

Bəhrü’l (?) -elmdə tǝ’ifə-i cinn cümləsi
Övşəfun **ilə** oldıla midhət-sərə ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 12*).
[ilə,]

‘Ācizəm mədhivə hər nəhv **ilə** tövşif eləsəm
Āflābə vertürəm şö’lə-i şu’a’nı şifət (*Kaside 5, Mısra 43*).
[ilə,]

Eləsün bāqī Hüdā şövkət-i şān **ilə** səni
Çünki səndən hamuyə şövkət ilə şān oldı (*Kaside 17, Mısra 28*). [ilə,]

Beytū’l-əhzānım ara əgləşübən (?) həsrət **ilə**
Könlümə dərd ü gəm ü güşə firāvān oldı (*Kaside 17, Mısra 3*). [ilə,]

Keçür bəhār **ilə** ‘ömrüm ‘əbəş yerə bī-cā
Bu həldə bizi qoyma ilāhi yet dādə (*Kaside 18, Mısra 13*).
[ilə,]

Dünən təzərru’ **ilə** belə ‘əqldən sordum
Cəhəndə kimdi çatan belə gündə fəryādə (*Kaside 18, Mısra 15*). [ilə,]

Dün ‘əciz **ilə** soruşdım mən pīr-i ‘əqldən
Bā’iş nədür bu hələ bugün rüzgərdə (*Kaside 19, Mısra 13*).
[ilə,]

Tā yüzün şa’sa’a-ı sāğər ü şəhbāyə düşüb
Rəşkdən ay ilə gün küh **ilə** şəhrāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 2*). [ilə,]

Tā yüzün şa’sa’a-ı sāğər ü şəhbāyə düşüb
Rəşkdən ay ilə gün küh **ilə** şəhrāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 2*). [ilə,]

Güşə-i çeşmün **ilə** zülfün edər sər-küşī
Görünür kim genə bir tǝzəcə sevdāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 3*). [ilə,]

Qaşun həyālī **ilə** qāmətim kəməne dönüb
Tərənnümüm dəhi fəryād **ilə** fəğānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 2*). [ilə,]

Qalmub cəhəndə zərrə qədər zövq **ilə** şəfā
Yā Rəb tǝmām ləzzət-i dünyā nədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 5*). [ilə,]

Žū’iyā səbr qıl əhirdə verir Bārī Hüdā
Bu cəhəndə nə ki ə’māl **ilə** pərgārı olub (*Gazel 32, Mısra 14*). [ilə,]

Təsbīh ü ‘əşā təht-i hənəkdən şey’ açılmaz
‘Əmmāmə **ilə** məclis-i ‘ürfānə yolun yolū (*Gazel 36, Mısra 6*). [ilə,]

Nə sūdī ādəmə belə bəhārvəş-i firdövsdən
Əgər kim kīsəsində sīm **ilə** zər nā-hüveydādur (*Gazel 40, Mısra 10*). [ilə,]

Zimistānı bəhār eylər nəşāt-əsbābın āmədə
Kimün kim sīm **ilə** zər kīsəsində ləhzə peydādur (*Gazel 40, Mısra 12*). [ilə,]

Dəhənin sordum āb-ı rūsī **ilə** çeşmindən
Baña bu nükəni bir rənz ilə pūnhān dedilər (*Gazel 62, Mısra 7*). [ilə,]

Nā-būd olub mərifət-əhli bu zəməndə
Həm 'əhdə vəfə 'əhd **ilə** peymān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 4*). [ilə,]

Zülmāt dutub 'āləmi yoh Hızr **ilə** İlyās
İskəndər ilə çeşmə-i heyvān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 5*). [ilə,]

Zülmāt dutub 'āləmi yoh Hızr **ilə** İlyās
İskəndər ilə çeşmə-i heyvān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 6*). [ilə,]

Allāh peyām-bər sözinə kim həvəs eylər
Bir adı qalub dīn **ilə** imān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 12*). [ilə,]

Bu cism **ilə** cāndan ötəri çəkmə çox əfsūs
Topraq olacaq cism dəhi cān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 11*). [ilə,]

Fərhad **ilə** Məcnūn qaçubən çöllərə düşdi
Zü'ṭ kimi bu 'ərşədə mən tā ki səs etdim (*Gazel 130, Mısra 11*). [ilə,]

Gər etməseydi cān **ilə** hüdmet saña Məsīh
Qoymaz əsmān-ı cəhārumdə pā ['Əlī] (*Kaside 1, Mısra 15*). [ilə,]

Gər dutmayaydı şidq **ilə** Mūsā səni şəft'
Olmazdı hiç əsāsı onun əjdəhā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 17*). [ilə,]

Fir'ovni rūd-ı Nildə qoymazdı qərq olə
Gər şidq **ilə** çağırsa idi birca yā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 28*). [ilə,]

Təhşil-i 'elmə mədrəsə məktəb gərəkdi tā
Övlād həşil eyləyə 'elm **ilə** hikməti (*Kaside 2, Mısra 10*). [ilə,]

Ey h' oş ol gün ki köñüldə yoh idi bir möhnət
H' oşca hālāt **ilə** əsūdəvār idim rāhət (*Kaside 5, Mısra 2*). [ilə,]

Birisi 'izzət **ilə** ne'mət-i nāz içrə gərīq
Birinə zillət **ilə** möhnət-i dünyā qismət (*Kaside 5, Mısra 9*). [ilə,]

Birisi 'izzət **ilə** ne'mət-i nāz içrə gərīq
Birinə zillət **ilə** möhnət-i dünyā qismət (*Kaside 5, Mısra 10*). [ilə,]

Zü'iyā tül **ilə** şəkkər olə tül-i kəlām
Müstəmi' hātiri ondan edər āhır nifrət (*Kaside 5, Mısra 45*). [ilə,]

Niş-i kəməndār elə oğlar atur sərmādan
Ki onə tīb eləməz Rüstəm **ilə** İsfəndār (*Kaside 6, Mısra 4*). [ilə,]

Yā Rəb o qədim 'əsr o ləzzət hara getdi
Hələq içrə olan 'eyş **ilə** 'işrət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 2*). [ilə,]

Çəkməyürdük pül **ilə** mālun gəmin
Hān u māl u əhl-i 'əyānun gəmin (*Mesnevi 4, Mısra 17*). [ilə,]

Hālət-i Cəmşid **ilə** Hüşəngün
Tür-ı Firidün ilə Pəşəngün (*Mesnevi 5, Mısra 6*). [ilə,]

'Ömr **ilə** dünyāyə cü yoh 'etibār
Qoymə keçə fəşl-i gül ü lələzār (*Mesnevi 5, Mısra 31*). [ilə,]

Öz adın yazmaqı bilməz nə bilür kəf **ilə** nūn
İddi'ası budı līkən ki mənəm Əflātūn (*Mesnevi 6, Mısra 15*). [ilə,]

Bəlī insān odı kim 'elm **ilə** 'ürfāni olə
Yohsə zāhirdə elə şürət-i insāni olə (*Mesnevi 9, Mısra 13*). [ilə,]

Bilmürəm kim nə edək tā bu cünün-ı cəhli
Gedübən biz də olaq 'elm **ilə** 'ürfān əhli (*Mesnevi 9, Mısra 64*). [ilə,]

Çün bilübdür bunı ki sīm **ilə** zər
Məhv edər hər nə olsə 'eyb ü kədər (*Mesnevi 11, Mısra 17*). [ilə,]

Hanı Bəhrām ü Sifəndār u Nərimān **ilə** Sām
Əsüb onlar tərəfə gör nə şifət şarşar-ı Sām (*Mesnevi 15, Mısra 19*). [ilə,]

Getmiş qədimdə olan 'əhd ü vəfə dəhi
İnsāf **ilə** şədəqət cüd [u] səhā dəhi (*Muhammes 1, Mısra 24*). [ilə,]

Ləb təşnə vaxtlər keçürürdük şərāb **ilə**
Bf-cinslərlə həmə-dəm ü tūfī gürāb ilə (*Muhammes 3, Mısra 41*). [ilə,]

Yā şür-ı 'eşq **ilə** dīvānə ol ələm çəkmə
Yā məst-i bədə olub bilmə möhnət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 5*). [ilə,]

Mənim tək olmayə şəd pərə tığ-i həsrət **ilə**
Cirāhət-i dilinə yārdan dəvəsi olə (*Gazel 10, Mısra 5*). [ilə,]

Mihr-i ruhun həvəsi **ilə** Zü'ṭ-i fikār
Gündüz günə qılır gecə meh-tābə ilticā (*Gazel 11, Mısra 9*). [ilə,]

Bəs ki Zü'ṭ hū dutub könlüm gəm-i hicrān **ilə**
Olmayur bir ləhzə gəmdən ayru qaygudan cüdā (*Gazel 12, Mısra 9*). [ilə,]

Zünnār **ilə** salibi qəbul etdi zühdi tərək
Sən eylədün bu işləri Şən'ānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 7*). [ilə,]

Zü'iyā hər gün 'əzāb içrə əsirəm neyləyüm
Görməmək yarı 'əzāb u geyr **ilə** görmək 'əzāb (*Gazel 16, Mısra 14*). [ilə,]

Hər dəm ollam qanıma gəltān tən-i məcrüh **ilə**
'Ərsə-i hüsn içrə ey şahim bu cövlānun görüb (*Gazel 19, Mısra 5*). [ilə,]

Kəsdirüb zülm **ilə** Yəhyā başını zindānda
Qüdrət ü şövkəti bir bağ ki Herodna nə verüb (*Gazel 20, Mısra 11*). [ilə,]

Ənbiyāyə 'ürəfə silkinə insāf **ilə** bağ
Zillət ü güşşədən özgə sölə āyā nə verüb (*Gazel 20, Mısra 13*). [ilə,]

Məhrəm gəl eylə lütf **ilə** küyün Mināsınə
Kim cānin etməgə saña Zü'ṭ fədə gəlüb (*Gazel 22, Mısra 13*). [ilə,]

Qaşun həyāl **ilə** qāmətim kəmənə dönüb
Tərənnümüm dəhi fəryād ilə fəğānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 1*). [ilə,]

Zəhr-i firāq **ilə** dəhən təlh 'əşiqə
Şəhd-i vüşāl lə'li-i şəkərbərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 9*). [ilə,]

Çeşmə-i 'üfrān olubdur hüşk-i hāk-ı cəhl **ilə**
Mərifət dəryası içrə qətrə-i nəm qalmayıb (*Gazel 30, Mısra 5*). [ilə,]

Hər dəm ollam qanıma gələn tən-i məcrüh **ilə**
'Ərşə-i hüsn içrə ey şahım bu cövlənin görüb (*Gazel 31, Mısra 5*). [ilə,]

Oldı bu 'ələmdə Zü'î həm-çü məcnūn 'eşq **ilə**
Çün sənün ey mäh-rü 'ələmdə həyrānün görüb (*Gazel 31, Mısra 9*). [ilə,]

Zülf ü ruḥı həyālī **ilə** eyləyim baña
Müddətdi kim təfəvüt-i leyl ü nəhār yoh (*Gazel 38, Mısra 3*). [ilə,]

Təqdīr **iləndi** 'izzət ü zillət zəmənadə
Təğyīrə hiç kimsənədə iḥtiyār yoh (*Gazel 38, Mısra 7*).
[iləndi, -n, -di]

Ey dil nəzərə eylə kim ol dil-rübā keçər
'Uşşāqə nəz **ilə** eləyüb yüz cəfā keçər (*Gazel 51, Mısra 2*).
[ilə,]

Yeridi tığ **ilə** gər etsə pərə pərə məni
Onun məhəbbəti əlbəttə kim günāhımdur (*Gazel 53, Mısra 3*). [ilə,]

Bahandə nəz **ilə** çeşmün qılır 'əcəb gərat
Gələn zəməndə qiyāmə-qəduḥ qiyāmət edər (*Gazel 60, Mısra 3*). [ilə,]

Ğulām-ı hāk-ı dərin oldı Zü'î-i müztər
Bu e'tibār **ilə** 'ələmlərə fəhāret edər (*Gazel 60, Mısra 10*).
[ilə,]

Dəhənin sordum əb-ı rūsī **ilə** çeşmindən
Baña bu nükətəni bir rəzm **ilə** pünhān dedilər (*Gazel 62, Mısra 8*). [ilə,]

Gecə günüz keçinürdi nəşāt **ilə** həlīm
Nə fikr-i rövzə nə bīm-i 'əzāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 11*). [ilə,]

Gecəm günüz tək olurdu şu'ā' rüyundan
O mäh-rüy **ilə** həm-sāğər olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 6*). [ilə,]

Gecə günüz keçinürdi nəşāt **ilə** həlīm
Nə fikr-i rövzə nə bīm-i 'əzāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 11*). [ilə,]

Yanub tə'əşşuq **ilə** nərluqa (?) vəsl içrə
Cəməli şam'ınə pərvānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 5*). [ilə,]

H'osā Şemāhıdə dildār **ilə** keçən günlər
Müdām mäh-liqārlə mey içən günlər (*Gazel 67, Mısra 1*).
[ilə,]

Görəndə bādəni ol şūḥ mey həvāsı **ilə**
Vücudi bərg-i gül-i sūr tək əsən günlər (*Gazel 67, Mısra 3*).
[ilə,]

Hələqün dəhi yoh mətləbi bir pūldan özgə
Nāmūs həyā 'ār **ilə** geyrət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 20*).
[ilə,]

Cānın veri bir həbbəni verməz bu hələ'iq
Pəs bu şifət insān **ilə** şöhbət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 24*). [ilə,]

Behişt olmuş cəhān līkən dutub şeytān **ilə** 'ələm
'Əbəş sözdür ki söylərlərdi cənnət içrə ədəm var (*Gazel 70, Mısra 5*). [ilə,]

'Əmmāmə vü 'əbā **ilə** minbərədə və'zə baḥ
Gəl həlvət içrə gör nə 'ələmət zühürdür (*Gazel 74, Mısra 7*). [ilə,]

Fikr qılmə tapə tədbir **ilə** həlun təğyir
Dögi tədbir **ilə** iş həmə-i təqdirdədür (*Gazel 75, Mısra 11*).
[ilə,]

Fikr qılmə tapə tədbir **ilə** həlun təğyir
Dögi tədbir **ilə** iş həmə-i təqdirdədür (*Gazel 75, Mısra 12*).
[ilə,]

Cānə fərəḥ idi mey **ilə** sürət-i zibā
Dögi pozulub ruḥ itüb cān dəğişibdür (*Gazel 76, Mısra 19*).
[ilə,]

Sənsiz behişt-i 'ədni baña versələr məqām
Təsnim ü Səlsəbil **ilə** Kövsər hərəm olur (*Gazel 77, Mısra 4*). [ilə,]

Bir iki cām-ı həkimānə əhl-i həl **ilə**
Əgərçi nüş edəsən zəhm-i cānə mərhəmdür (*Gazel 80, Mısra 7*). [ilə,]

Zülf ü ruḥun firāqı **ilə** ey pəri-liqā
Fikr eylə Zü'iyə necə leyl ü nəhār olur (*Gazel 82, Mısra 9*).
[ilə,]

Bu sür-ı təzə sərim üzrə nə həvādandur
Yaqın ki tār-ı sər-i zülf **ilə** şəbādandur (*Gazel 83, Mısra 2*).
[ilə,]

Nə küll-i cəbr ilədür həm nə iḥtiyār **ilə**
Bu sirri anlamuram mən nə məcəradandur (*Gazel 83, Mısra 9*). [ilə,]

Hər gədə-ḥinət bir isim **ilə** sultān olmaz
Qurı əngüştər **ilə** div-i Süleymān olmaz (*Gazel 90, Mısra 1*).
[ilə,]

Hər gədə-ḥinət bir isim **ilə** sultān olmaz
Qurı əngüştər **ilə** div-i Süleymān olmaz (*Gazel 90, Mısra 2*).
[ilə,]

Qıl tərəhḥüm elə bir tığ **ilə** səd-pərə məni
Nəyə ləzımdı sər ü cism ü dil [ü] cān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 5*). [ilə,]

Gər yolun düşsə şəbā Ağdaşə məndən sölə kim
Verdi cān həsrət **ilə** Zü'î-i nələn sənsiz (*Gazel 95, Mısra 10*).
[ilə,]

Bir həl **ilə** qalmaz bu şifət dövr-i zəmənə
Aḥır dəğişər gərdiş-i dövrən belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 13*). [ilə,]

'Eys ü 'işrət **ilə** çoh vəqt keçürdüm ammā
İmdi bildim bu hərəbə necə gəm-h'ānə imiş (*Gazel 107, Mısra 3*). [ilə,]

Götürmişdük köñüldən nəng [ü] nām u 'ār sevdāsın
Diyār-ı 'eşqdə Məcnūn **ilə** həm-hānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 8*). [ilə,]

Rəmiyə etdün əgərçi hətā **ilə** məndən
Rəqibə bārī ol əhūnı etmə rām fələk (*Gazel 118, Mısra 7*).
[ilə,]

Nə h'osdur bir müvāfiq yār **ilə** gül-gəşt-i bağ etmək
Gəzüb seyr eyləyüb hər yanə təfrīh-i dimāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 1*). [ilə,]

Hiç bir 'ələc möhnət-i hicrānə tapmuram

Fikr eylərəm nə qədr **ilə** hər yanə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 12*). [ilə,]

H'os ol zəməni ki ol məh **ilə** həm-zəbən olam
Hər sözdə bir dilim dutulub nə-təvən olam (*Gazel 128, Mısra 1*). [ilə,]

Də'im firəqdə budur övrədi Zü'inün
H'os ol zəməni ki ol məh **ilə** həm-zəbən olam (*Gazel 128, Mısra 10*). [ilə,]

Bādām-ı siyāh-çəşm **ilə** 'innāb-ı ləbünçün
Hər ləhzədə cən verdim o bīmār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 9*). [ilə,]

Ay u gün söyləməyüb mətləbi muğləqdi ki mən
Gecə gündüz gəm-i hicrən **ilə** əh vāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 4*). [ilə,]

Yüz min cəfāyə tīb u təvānım var ey nigār
Yoğ görməgə rəqib **ilə** sən məhi təqətim (*Gazel 138, Mısra 6*). [ilə,]

Ləbün firəqi **ilə** qanə dönməgün cigərün
Vəyə gözimdən aqan qətrə qətrə qanı yazım (*Gazel 141, Mısra 7*). [ilə,]

Nə nāməyə sıqışur nə zəbān-ı təqrirə
Nə şürot **ilə** sölə belə mə-cəranı yazım (*Gazel 141, Mısra 12*). [ilə,]

Lə'l-i ləbi həvāsı **ilə** məh-cəbīnün
Döndərməsən bu gün cigərini qanə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 9*). [ilə,]

Çəkdi həncər nəz **ilə** öldürmədi şəd-heyf kim
Qıymadı bir qətrə əbi bu dil-əfkār için (*Gazel 153, Mısra 7*). [ilə,]

Gəh dutar h'vurşid-rüyün seyr **ilə** gāhı açar
Necə cādūdur nigārım zülf-i müşkinün sənün (*Gazel 154, Mısra 5*). [ilə,]

Hosrovā şəkkər-dəhənlər könlünü Fərhād tək
Dağlayubdur rəşk **ilə** ol lə'l-i şirīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 8*). [ilə,]

Küfr-i sər-i zülf-i o büt-i lələ-izārun
Az qaldı hələl dīn **ilə** imānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 6*). [ilə,]

Bahandə nəz **ilə** hər güşədən o məst gözün
Qılır həzər könlül şişəsin şikəst gözün (*Gazel 158, Mısra 1*). [ilə,]

Bu piç ü tīb **ilə** ol gül-ruhun zülf-i mutarrāsın
Əgər tərsə görə bi'llāh salur gözdən çəlipāsın (*Gazel 162, Mısra 1*). [ilə,]

Hümār-ı hicr **ilə** qoydun bu 'eşq-i bīmārın
Gözimdən ey büt-i məh-rüy u cām-ı Cəm getdün (*Gazel 163, Mısra 3*). [ilə,]

Etdün siyāh çəşmün **ilə** sayd əhl-i dil
Əhuları nə seyr **ilə** şir-əfgən eylədün (*Gazel 164, Mısra 11*). [ilə,]

Etdün siyāh çəşmün **ilə** sayd əhl-i dil
Əhuları nə seyr **ilə** şir-əfgən eylədün (*Gazel 164, Mısra 12*). [ilə,]

Ol Kə'bə-i cəmālīvə hüccəclər kimi
Sər pə bərəhnə şidq **ilə** züvvārīnām sənün (*Gazel 165, Mısra 6*). [ilə,]

Bād-ı şəbā yetürmədi Zü'ī fəğānını
İnşāf edüb bu növ' **ilə** fəryādə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 10*). [ilə,]

Günəş mişāl yüzün eylədün nihān məndən
Həyāl-i zülf-i **ilə** günlərim qara qıldun (*Gazel 167, Mısra 4*). [ilə,]

Mələhət Mışrədə bəzār qurmuş Yüsif-i şānī
Züleyhāvəş bu gün 'eşq **ilə** bu bəzārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 6*). [ilə,]

Əzəldə şidq **ilə** hıdmət qıl istəyürsən əgər
Məqām-ı qurb tapub 'əqibət əmir oləsən (*Gazel 170, Mısra 7*). [ilə,]

Döğüldür həşiyət şəh-bəzə vəhşət rüz-ı əvvəldən
Olub insān **ilə** ülfətdə də'im tev'əmān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 14*). [ilə,]

Yə Rəb məni bu həl **ilə** hılqət nöçün etdün
Hər gündə nəşibim gəm ü möhnət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 1*). [ilə,]

Nə vəhdəti bildük nədi nə kəşrəti qanduc
Sən vəhdəti bu qədr **ilə** kəşrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 26*). [ilə,]

Sənsən bu cəhān Həliqi məhlūq təmāmı
Hər şəhədə bir rəng **ilə** fīnət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 32*). [ilə,]

Nədi dünyā özi bir fikr elə ey məst-i gürür
Bārī 'ibrət elə bir Ədəm **ilə** Həvvādən (*Gazel 173, Mısra 4*). [ilə,]

Nədi zülmāt-ı gəm içrə belə həyrən qalmaq
Ohi Şəh-nāmədə İskəndər **ilə** Dārādən (*Gazel 173, Mısra 8*). [ilə,]

Gəlir o pādşəh-i mülk hüsni-şövkət **ilə**
Qıl 'ərz-i həl-i məqām şikāyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 3*). [ilə,]

Məni bu növ' **ilə** vallāhi də nöçün qoydun
Kələm-ı Həqqdə və ş-şəms əyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 5*). [ilə,]

Ayağə düşmək **ilə** qarə könlim ey Zü'ī
Baña əzəldə bu işlər sirāyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 11*). [ilə,]

Şirvān köçübdü lütf **ilə** dārū's-sələmdən
Yüz hürri istəsən tapulur hər məqāmdan (*Gazel 177, Mısra 1*). [ilə,]

Sücüd-ı təc-ı əbrusun qıl ihlās **ilə** hər dəmdə
Riyā-yı zāhid-i h'od-bīn kimi mehrābı neylərsən (*Gazel 183, Mısra 3*). [ilə,]

Ey dil-i bī-çərə bülbül kimi zār olmaqdasən
Bir gül-i növ-hiz 'eşqi **ilə** zār olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 2*). [ilə,]

Bu qədri cürm **ilə** zāhid behişte göz tikmə
Utangilən bārī ey bī-həyā günāhundan (*Gazel 185, Mısra 7*). [ilə,]

Zü'ī yanuram şam' şifət ol məhi görcək
Hər gecə gəzən nəz **ilə** əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 14*). [ilə,]

Lələ dögi dağ üzərə bin dağ **ilə** yanmış
'Uşşāqa ruğundur belə hünin-kəfən içrə (*Gazel 187, Mısra 11*). [ilə,]

Binā-yı dostluqum dutmamış nigārım **ilə**
 Pozub harāb elədim çeşm-i aşkbārım **ilə** (*Gazel 191, Mısra 1*). [ilə,]

Binā-yı dostluqum dutmamış nigārım **ilə**
 Pozub harāb elədim çeşm-i aşkbārım **ilə** (*Gazel 191, Mısra 2*). [ilə,]

Ne vəslə təşnəsən ey dil usan döğül mümkündür
 Onun vüsalı bu bəh̄t-i siyāh-kārım **ilə** (*Gazel 191, Mısra 4*). [ilə,]

‘Əcəbdi cərh yanub həm kəvāķib odlanmaz
 Yüzün gəmində mənim āh-ı pür-şərārım **ilə** (*Gazel 191, Mısra 6*). [ilə,]

Gəm-i firāq ilən imdi belə olmazdım
 Qoyaydı gər məni könlüm öz ihtiyārım **ilə** (*Gazel 191, Mısra 8*). [ilə,]

Qorhuzmə zāhidā məni bi’səlmihār **ilə**
 Āsüdəəm mən āyə-i qul yā ‘ibād **ilə** (*Gazel 193, Mısra 1*). [ilə,]

Qorhuzmə zāhidā məni bi’səlmihār **ilə**
 Āsüdəəm mən āyə-i qul yā ‘ibād **ilə** (*Gazel 193, Mısra 2*). [ilə,]

Olsun harām bādə-i firdövs zāhidə
 Mey içməgi harām deyər gər cavād **ilə** (*Gazel 193, Mısra 4*). [ilə,]

Olsun harām bādə-i firdövs zāhidə
 Mey içməgi harām deyər gər cavād **ilə** (*Gazel 193, Mısra 6*). [ilə,]

Pərhiz bādədən eləmə kim bu cövhərün
 Āmizişi olubdı Cəm ü Keyqubād **ilə** (*Gazel 193, Mısra 8*). [ilə,]

‘āriflərə həqiqəti düzəh ‘əzābıdır
 Getmək behiştə zāhid-i bəd-e’tiqād **ilə** (*Gazel 193, Mısra 10*). [ilə,]

‘āriflərə həqiqəti düzəh ‘əzābıdır
 Getmək behiştə zāhid-i bəd-e’tiqād **ilə** (*Gazel 193, Mısra 12*). [ilə,]

Qurudı nəhl-i şəfā şarşar-ı həvādiş **ilə**
 Töküldi gör nə şifət bərg ü bārım āhırdə (*Gazel 198, Mısra 7*). [ilə,]

Qaldım o hāl-i mehri **ilə** küfrdə əsir
 Düşdim o çin-zülfün ucundan hətālārə (*Gazel 201, Mısra 3*). [ilə,]

Dil-i sür eyləmək ülfət ləb-i həndānı **ilə**
 Görək āhır nə edir cərh çalışır cānı **ilə** (*Gazel 204, Mısra 1*). [ilə,]

Dil-i sür eyləmək ülfət ləb-i həndānı **ilə**
 Görək āhır nə edir cərh çalışır cānı **ilə** (*Gazel 204, Mısra 2*). [ilə,]

Dögi müjgān-safı çeşmimdəki peykānlardır
 Ki çıxub dışrə gözimdən cigərım qanı **ilə** (*Gazel 204, Mısra 4*). [ilə,]

Necə əğyārı görüm mən ki ölürdüm gəmədən
 Gər görirdim ki düşüb səyə gəzir yanı ilə (*Gazel 204, Mısra 6*). [ilə,]

İstəməm ləzzət-i vəslin o sitəm-kərə gülün

Hü dutub bəs ki könlül möhnət-i hicrānı **ilə** (*Gazel 204, Mısra 8*). [ilə,]

Küfr-i zülflədi imānun ilən zāhid kim
 Hansı zāhiddi qalan şəhrdə imānı **ilə** (*Gazel 204, Mısra 10*). [ilə,]

Sanmə bi-hüşluqum bi-hüdə gördükdə yüzün
 Alur ārāmımı bir gəmzə-i pünhāmı **ilə** (*Gazel 204, Mısra 12*). [ilə,]

Žü’iyā yoh elə dil-dün-ı gəm hicrānında
 İstəsən vüslət əgər gönçə-i həndānı **ilə** (*Gazel 204, Mısra 14*). [ilə,]

Gəlib məsəl-i könlül zāra āh u zārın **ilə**
 Olub gəriq cəhān çeşm-i aşkbārın **ilə** (*Gazel 205, Mısra 1*). [ilə,]

Gəlib məsəl-i könlül zāra āh u zārın **ilə**
 Olub gəriq cəhān çeşm-i aşkbārın **ilə** (*Gazel 205, Mısra 2*). [ilə,]

Dilərdi cān ki bulə feyz-i məqdəmün gəl gör
 Ki az qalubdı o həm çıqsın intizārın **ilə** (*Gazel 205, Mısra 4*). [ilə,]

Həzānun āfəti yetmək gülə odur bā’iş
 Ki həddini tanımub etdi bəhş ‘izārın **ilə** (*Gazel 205, Mısra 6*). [ilə,]

Nigārım oldı günüm qara hicrdə bi’llāh
 Həyāl-i həlqə-i gīsü-yı təbdārın **ilə** (*Gazel 205, Mısra 8*). [ilə,]

Budur cəhāndə təmənnāsı Žü’i-zārın
 Olə şəhid sənün tığ-i ābdārın **ilə** (*Gazel 205, Mısra 10*). [ilə,]

Bir gün mənim murādım **ilə** dövr qılmađı
 Dövr-i sipihr ü cərh-i dəğādan nə fā’idə (*Gazel 208, Mısra 5*). [ilə,]

Nəş’ə-i lə’l-i ləbün zövqünü zāhid bilsə
 Kāfirəm meyl eləyə Kövsər **ilə** havrāyə (*Gazel 209, Mısra 8*). [ilə,]

O lələ-ruh gözəlīm lütf **ilə** şüküftələnüb
 Məni bu növ’ görüb dəğdār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 3*). [ilə,]

Zərə Həliq deyürlər sahlayurlar çoh ‘əziz anı
 Verüblər dīm evin bu küfr **ilə** tārāc-ı nə’māyə (*Gazel 212, Mısra 10*). [ilə,]

Düşdi güzārımız genə bir dil-rübā **ilə**
 Yā Rəb günim necə keçəcək bu həvā **ilə** (*Gazel 213, Mısra 1*). [ilə,]

Düşdi güzārımız genə bir dil-rübā **ilə**
 Yā Rəb günim necə keçəcək bu həvā **ilə** (*Gazel 213, Mısra 2*). [ilə,]

Bənd oldı çin-zülfünə dil-mürği nə-gəhān
 Düşdim bu dām-ı ‘eşqə genə mən hətā **ilə** (*Gazel 213, Mısra 4*). [ilə,]

Nəsih məzəmmət etmə məni dərd-i ‘eşqdə
 Nə cərə rüzgārdə hökm-i qəzā **ilə** (*Gazel 213, Mısra 6*). [ilə,]

Nə məndən et şikāyəti nə yārdan könlül
 Hər nə ‘ədāvətün olə eylə Hüdā **ilə** (*Gazel 213, Mısra 8*). [ilə,]

Nə var firəqə tǎb nə dildārə dəst-rəs
Çərḥūn nədür ḥüṣūməti mən bī-nəvā **ilə** (*Gazel 213, Mısra 10*). [ilə,]

Çək imdi ey köñül gəm-i hicrān bəlāsını
Sən nişə ülfət eylädün hər bī-vəfā **ilə** (*Gazel 213, Mısra 12*). [ilə,]

Zülf-i tək oldı mı necə sin qara günlörün
Məhr etmə demədim səñə hər məh-liqā **ilə** (*Gazel 213, Mısra 14*). [ilə,]

Sor ḥālimı tərəḥḥüm ilə kim əsiriniəm
Nə ‘eybi gər təkəllüm edə şəḥ gədə **ilə** (*Gazel 213, Mısra 15*). [ilə,]

Sor ḥālimı tərəḥḥüm ilə kim əsiriniəm
Nə ‘eybi gər təkəllüm edə şəḥ gədə **ilə** (*Gazel 213, Mısra 16*). [ilə,]

Nüş-ı ləbündi dərd-i dil-i Zü’iyə dəvā
Loqman ‘əläc bilməz onə yüz dəvā **ilə** (*Gazel 213, Mısra 18*). [ilə,]

Ver sāqī bādə tā içək ol mäh-rü **ilə**
Bəlkə günāḥ ḥəṭṭi pozulsun bu su **ilə** (*Gazel 214, Mısra 1*). [ilə,]

Ver sāqī bādə tā içək ol mäh-rü **ilə**
Bəlkə günāḥ ḥəṭṭi pozulsun bu su **ilə** (*Gazel 214, Mısra 2*). [ilə,]

Bī’llāḥ behiştür baña hər yerdə gər olam
Ol müşk-i mü-nigār u mey-i müşk-bü **ilə** (*Gazel 214, Mısra 4*). [ilə,]

Az cəhd qıl vüṣālə köñül şəbr qıl dayan
Kim tapdı ərzüsünü bu cüst [ü] cü **ilə** (*Gazel 214, Mısra 6*). [ilə,]

Ey cən çoh etmə lə’l-i ləbi ərzüsünü
İşkəndər öldi dəhrdə bu ərzü **ilə** (*Gazel 214, Mısra 8*). [ilə,]

Yüz āḥ-ı süznāk ilə vəşlə yetüşmədim
Zāhid necə tapar sölə bu həy u hü **ilə** (*Gazel 214, Mısra 9*). [ilə,]

Qoy ‘eşqinün hələki olum ey göz ağlama
Yoḥ ḥəcəti şəhīd olanun şüst [ü] şü **ilə** (*Gazel 214, Mısra 10*). [ilə,]

Qoy ‘eşqinün hələki olum ey göz ağlama
Yoḥ ḥəcəti şəhīd olanun şüst [ü] şü **ilə** (*Gazel 214, Mısra 12*). [ilə,]

Qoy ‘eşqinün hələki olum ey göz ağlama
Yoḥ ḥəcəti şəhīd olanun şüst [ü] şü **ilə** (*Gazel 214, Mısra 13*). [ilə,]

Qoy ‘eşqinün hələki olum ey göz ağlama
Yoḥ ḥəcəti şəhīd olanun şüst [ü] şü **ilə** (*Gazel 214, Mısra 14*). [ilə,]

Nəqd-i firdövs-i bərin ḥāşil qılub yüz sür **ilə**
Əyləşürlər rövzələrdə bādə-peymālar genə (*Gazel 217, Mısra 3*). [ilə,]

Başda var sür əgər əldə ayağ olmasə də
Ḥ’oş keçir yār **ilə** bəzm içrə çıraq olmasə də (*Gazel 219, Mısra 2*). [ilə,]

İki ay var hilālə döndürübdür cismimi bu gəm
Kim ol ḥvurşid **ilə** yā Rəb nə gündür vüṣlət-inkāmı (*Gazel 220, Mısra 10*). [ilə,]

Bülbül kimi fəğān **ilə** qan oldı könlümüz
Ol növ-şüküftə gōnçə bu gülzārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 5*). [ilə,]

Şəkkər-ləbim məzāqını təlḥ etdi Zü’ünün
Bu bəzmdə ki lütf **ilə** güftārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 14*). [ilə,]

Ḥ’oş ol zəməñ ki yār mən-i zārə yār idi
Çəşmim cəməli ‘əksi **ilə** lāləzār idi (*Gazel 222, Mısra 2*). [ilə,]

Mənim də istəyürəm mehrbān nigārım olaydı
Ki zövq-i vəşli **ilə** yaḥşı rüzgārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 2*). [ilə,]

Ya edün həncər-i bī-dād **ilə** şəd pərə mənı
Qana döndi cigərim yā yetirün yārə mənı (*Gazel 224, Mısra 1*). [ilə,]

Heyf keçdi rüzgārım hicr **ilə** yād ol zəməñ
Kim ənisim münisim yārım nigārım var idi (*Gazel 225, Mısra 7*). [ilə,]

Zü’i gəm-i dəḥānı **ilə** ol sitəmgərin
Görsön vüçüdümü yoh edərsən gümāñ mən (*Gazel 227, Mısra 9*). [ilə,]

Yüsifdən irş **ilə** bu vəcāḥət yetüb səñə
Sənsən zəməñədə məh-i Kən’āñ nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 3*). [ilə,]

Tə’zīm **ilə** dutub yüzüvi qarə tellərün
Kāfirdə var görün genə imāñ nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 9*). [ilə,]

Gəl ey gözəl gəm-i ‘eşqünlə zār qoymə mənı
Firəq-ı zülfün **ilə** bī-qərār qoymə mənı (*Gazel 232, Mısra 2*). [ilə,]

Gözim yaşıñdan olur bir də Nüh tūfāñı
Bu qədr-i hicrün **ilə** əşkbār qoymə mənı (*Gazel 232, Mısra 6*). [ilə,]

Şəb-i firəqdə yārın həyāl-i çeşmi **ilə**
Hələk eylədi sāqī humār qoymə mənı (*Gazel 232, Mısra 7*). [ilə,]

Zülf-i tərārə nəzər eylə ki cādülüq **ilə**
Da’vā-yı mö’cüzə-i Mūsī-i ‘ümrāñ etdi (*Gazel 233, Mısra 5*). [ilə,]

Zülf-i tərārə nəzər eylə ki cādülüq **ilə**
Da’vā-yı mö’cüzə-i Mūsī-i ‘ümrāñ etdi (*Gazel 233, Mısra 10*). [ilə,]

Edeydük hər tərəfə seyr dəst dəg-gərdən
Nəzārəyə bizə rəşk **ilə** hər nigār gələydi (*Gazel 235, Mısra 6*). [ilə,]

Qışun uzun gecəsi getdi dağlən Zü’i
Bəhār **ilə** belə ol sərv-i gül-izār gələydi (*Gazel 235, Mısra 10*). [ilə,]

Müdəm gülşən ü gülzār-ı ‘eyş ü ‘işrətimə
Şərāb-ı nəb **ilə** hər şəbdə şəbnənim var idi (*Gazel 237, Mısra 12*). [ilə,]

Yoḥ idi dildə gəm-i hicr şād vəşlün **ilə**
O gün bir özgə gün idi o vəqt digər idi (*Gazel 240, Mısra 3*). [ilə,]

Möḥnət-i hicr **ilə** məğmüm idi bu ḥātir-i zār
Ləzzət-i vüṣləti bir ləḥzə-i məsrür elədi

Möhnət-i hicr **ilə** məğmüm idi bu hātir-i zār
Ləzzət-i vüsləti bir ləhzə-i məsrür elədi (*Gazel 241, Mısra 3*). [ilə,]

Fəşl-i şitə otaqda tənbur u tār **ilə**
Olcaq bəhār mənzilimiz gülsitən idi (*Gazel 242, Mısra 5*). [ilə,]

Möhnət nə şey'di bilməz idim yā ki gəm nədür
Könlüm həzār 'işrət **ilə** kām-rən idi (*Gazel 242, Mısra 12*). [ilə,]

Keçür həmişə gəm-i hicr ü dər-d-i gürbət **ilə**
N'olurdu belə keçən 'ömr hamudan kəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 11*). [ilə,]

Tükəndi 'ömr-i kirāmī fəgān u āh **ilə** Zū'ī
N'olaydı 'āqibət ālām şād u hürəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 13*). [ilə,]

Cān **ilə** dutsun gərək gül kimi bi'llāh 'əziz
Kə'bə-i vəsl istəyən hār-ı muğeylānını (*Gazel 245, Mısra 9*). [ilə,]

Hardə çatar məqsədə vādi-i heyrdə gör
Şidq **ilə** tā mürşidün dutmasə dāmānını (*Gazel 245, Mısra 14*). [ilə,]

Neyl-i tərīqət ara şidq **ilə** gəvvāş olan
Mə'rifətün əhəz edər lü'lü'-i qəltānını (*Gazel 245, Mısra 15*). [ilə,]

O məhün gəlsə 'itabə ləb-i gövhər-pāşı
Dönəcəklə 'lə cigər qanı **ilə** göz yaşı (*Gazel 247, Mısra 2*). [ilə,]

Güşə-i çeşmün **ilə** zülfün edər sər-küş
Məstə bah necə tapub qəlbi qara yoldaşı (*Gazel 247, Mısra 7*). [ilə,]

Çünkü bəzmimdən ayağ çəkdi nigārım getdi
Ləzzət ü 'eys ü tarab yoh **ilə** vārım getdi (*Gazel 248, Mısra 2*). [ilə,]

Zülf ü ruhsārı həvāsı **ilə** h'osdı hālim
Getcəgin rüz u şəbim leyl ü nəhārım getdi (*Gazel 248, Mısra 5*). [ilə,]

Lələzār idi cəhān çeşmimə ruhsārı **ilə**
Oldı pəjmürdə gülüm bağ u bəhārım getdi (*Gazel 248, Mısra 7*). [ilə,]

Dəhr bağında qurı nəhlə dönübdür cismim
Könlümün meyvəsi çün bərk **ilə** bərım getdi (*Gazel 248, Mısra 12*). [ilə,]

Bilsə idim nadi mənzür saña vəslün için
Nəzr edərdim yoluzə dīn **ilə** həm imānı (*Gazel 250, Mısra 10*). [ilə,]

Nūhı keştsi **ilə** gərqə edər gird-ābə
Ağlamaqdan şəb-i hicrān gözümün tūfānı (*Gazel 250, Mısra 13*). [ilə,]

Şəbr eyləmək əfzəldi ki Əyyüb-fikārun
Dərd ü ələmi şövkət **ilə** şānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 12*). [ilə,]

Yohdur bizim bu 'əsrimizün əhl-i himməti
Tā gözələsün tə'əşşüb **ilə** dīn ü milləti (*Kaside 2, Mısra 2*). [ilə,]

Bī-'əlmliqdi bizləri nə-büd məhv edən
Bir vəç **ilə** gıdərün bizdən cəhāləti (*Kaside 2, Mısra 4*). [ilə,]

Olaydı ihtisān **ilə** Toğrul Tigin əgər
Həqānilər gəlür genə dövrənə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 29*). [ilə,]

Salınub 'işrət **ilə** mən də du'ālar eləyüb
'Ömrüvə dövlətüvə tā nə qədər cānım var (*Kaside 6, Mısra 37*). [ilə,]

Gāhī həyāl-i tūrrə-i mərəgöl-i yār **ilə**
Pīcān bəram çü mār ke başəd dərün-e nār (*Kaside 9, Mısra 11*). [ilə,]

Āsüdə hāl u şūr u həzārān sürür **ilə**
Qılun rəvānə məskənüvə ol kərəm-şü'ār (*Kaside 9, Mısra 27*). [ilə,]

Mən etmişəm bunı yā kim bu iş müqəddər imiş
Bu fikr **ilə** gecə gündüz dəhi fikər oldım (*Kaside 12, Mısra 6*). [ilə,]

Zū'iyə qā'idədür şe'rdə əhirdə du'ā
Tül vermə elə bu tərz **ilə** sən də itmām (*Kaside 13, Mısra 34*). [ilə,]

Söle ki hansı kəs 'āləmdə tapdı rəhətlük
Belə şərarət **ilə** yā bu qətl ü sirqətdən

Belə şərarət **ilə** yā bu qətl ü sirqətdən (*Kaside 15, Mısra 22*). [ilə,]
Vəli nədür ki ādəm çoxı əzəlki tək

Qalubdı vəhşət **ilə** çılmayub o hişlətdən (*Kaside 15, Mısra 36*). [ilə,]

Necə mişāl **ilə** Pərvərdgār Qur'āndə
Bəyān edüb bizə lə-yəstəvī bu bəbətdən (*Kaside 15, Mısra 43*). [ilə,]

Necə rəfiq-i müvāfiqlə şəhn-i gülşəndə
Sürüd-ı rüd **ilə** cām-ı şərabı āmədə (*Kaside 18, Mısra 3*). [ilə,]

Yohdur əzəlki qā'idədə cəzbə hüsində
Dil-bər döğül o tavr **ilə** ruhsār-ı yār də (*Kaside 19, Mısra 6*). [ilə,]

Cəhān köçübdü behiştəndə əgərçi ləzzət **ilə**
Nə süd həlq qalub zülmət-i cəhālət **ilə** (*Kaside 20, Mısra 1*). [ilə,]

Cəhān köçübdü behiştəndə əgərçi ləzzət **ilə**
Nə süd həlq qalub zülmət-i cəhālət **ilə** (*Kaside 20, Mısra 2*). [ilə,]

Söle ki hansı zəməndə var idi bir telefon
Yā teleqram vağon kim gedir bu sür'ət **ilə** (*Kaside 20, Mısra 4*). [ilə,]

Səmənd sür'ət **ilə** on günə gedən rāhı
Vağon gedir onı bir gündə istirāhət **ilə** (*Kaside 20, Mısra 5*). [ilə,]

Səmənd sür'ət **ilə** on günə gedən rāhı
Vağon gedir onı bir gündə istirāhət **ilə** (*Kaside 20, Mısra 6*). [ilə,]

Evində görmədigün hər tə'ām lövn-bə-lövn
Gəlür hüzürüvə hər mənzilində 'işrət **ilə** (*Kaside 20, Mısra 8*). [ilə,]

Eşitmişən ki Süleymān gedirdi bād üzərə
Olurdu kölgəligi quş qanadı zəhmət **ilə** (*Kaside 20, Mısra 10*). [ilə,]

Sən indi təht-i rəvān üzrə ondan artuqraq
Vağonda seyr eləyirsən həzār həşmət **ilə** (Kaside 20, Mısra 12). [ilə,]

O söz ki sən onı bir ildə hiç bilməzdün
Gəzet verür həbərin gündə yüz həkəyət **ilə** (Kaside 20, Mısra 14). [ilə,]

Cəmi' -i hikmət-i 'elm-i zəmin[i] Yünānun
Bu yerdə zāhir olubdur əgər sühulət **ilə** (Kaside 20, Mısra 16). [ilə,]

Vəli çe fā'idə ədəmlərinə hikmət-i 'elm
Dögül mü' əssir bir zərrəcə sirāyət **ilə** (Kaside 20, Mısra 18). [ilə,]

Təşəvvür eyləməyürlər ki muncə əşyānı
Tapubdılar hamusın dərs-i bəhş-i hikmət **ilə** (Kaside 20, Mısra 20). [ilə,]

Gərəkdi bizdə də olsun mədāris ü məktəb
'Ulūm-ı fəzlə çataq məktəb içrə zəhmət **ilə** (Kaside 20, Mısra 22). [ilə,]

Gərək mü'əllim-i qābil olə o məktəbdə
Cəvāb söliyə hər bir su'ālə diqqət **ilə** (Kaside 20, Mısra 24). [ilə,]

Nəinki bizdəki tək zāhirin edə bər-bād
'Əbā qəbā uzun arhaluq u 'imāmət **ilə** (Kaside 20, Mısra 26). [ilə,]

Su'āl edəndə gəzəbnək olub der dinmə
Ki kəfir oldun bir də demə bu kəlmət **ilə** (Kaside 20, Mısra 28). [ilə,]

Dögül bu növ'lə cānım 'ulūm əhli gərək
Verə cəvāb mətin sā'ilə ləyāqət **ilə** (Kaside 20, Mısra 30). [ilə,]

Nə növ' söz söləsə bənd edər hədişə anı
Deyər bəli bunı Qur'an deyübdü āyət **ilə** (Kaside 20, Mısra 32). [ilə,]

Dürüst bəhşon əgər bilməz öz adın yazmaq
Bu qism ədəm-i molladı nə dəlālet **ilə** (Kaside 20, Mısra 34). [ilə,]

Bizim bu mülkdə bī-mə'rifət belə qalmaz
Dolar mürür ilə yüz 'elm ü min fərāsət **ilə** (Kaside 20, Mısra 36). [ilə,]

Bizim bu mülkdə bī-mə'rifət belə qalmaz
Dolar mürür ilə yüz 'elm ü min fərāsət **ilə** (Kaside 20, Mısra 36). [ilə,]

Nə sūd o vəqtə bizim 'ömrümüz vəfā etməz
Tükəndi əhl-i cəhālət içində həsrət **ilə** (Kaside 20, Mısra 38). [ilə,]

Nə qədri dād elədim məktəb eyləyün bün[y] ād
Ohı oyan yuhudan qalma hıvāb-ı qəflət **ilə** (Kaside 20, Mısra 40). [ilə,]

Sözüm bu dāşə dənən həlqə etməyür tə'sir
Nə'dim nə çārə deyüm bu sözi nə şürət **ilə** (Kaside 20, Mısra 42). [ilə,]

Nə qədri söylədi İrşād Mollā Nəsrə'd-din
Bu yaşı sözləri yüz və'z min nəşihət **ilə** (Kaside 20, Mısra 44). [ilə,]

Bu daş baqırlı hələ'iq qəbül etmədilər
Nizām-ı mə'rifəti qaldılar zəlālət **ilə** (Kaside 20, Mısra 46). [ilə,]

Budur bu ... ey həyāt-i cān-pərvər
Gəzetdə dərc elə bu şe'ri bir kināyət **ilə** (Kaside 20, Mısra 48). [ilə,]

Ki bəlkə Zü'ī-i kəm-nām künc-i 'üzletdə
Edən du'āsı huşulə yetə icābət **ilə** (Kaside 20, Mısra 50). [ilə,]

Çərḥün nədür 'ədāvəti mən dil-fikār ilə
Qoymuş məni bu dərd ü gəm-i bī-şümār **ilə** (Kaside 21, Mısra 1). [ilə,]

Çərḥün nədür 'ədāvəti mən dil-fikār ilə
Qoymuş məni bu dərd ü gəm-i bī-şümār **ilə** (Kaside 21, Mısra 2). [ilə,]

'Uryān edübdü nərgis-i bīmāri sər-nigün
Həm-dəm qılubdı gör gül-i həmrāni hār **ilə** (Kaside 21, Mısra 4). [ilə,]

'Uryān edübdü nərgis-i bīmāri sər-nigün
Həm-dəm qılubdı gör gül-i həmrāni hār **ilə** (Kaside 21, Mısra 6). [ilə,]

'İsā kimi vücūd-ı piyādə hümāri yoḥ
Nəqə verüb hümār olanə yüz qatār **ilə** (Kaside 21, Mısra 8). [ilə,]

Yoḥdur bir ağ gün mən-i bəḥti qara içün
'Ömrüm keçir 'əbəş belə leyl ü nəhār **ilə** (Kaside 21, Mısra 12). [ilə,]

Yā Rəb həmişə belə olubdur mı rüzgār
Yā rüzgār imdi olub bu qərār **ilə** (Kaside 21, Mısra 14). [ilə,]

Mən belə fikrlərdə könlü içrə müzṭərib
Cəng ü cidāldə fələk-i kəc-mədar **ilə** (Kaside 21, Mısra 16). [ilə,]

Oldı dūçār baña ədib-i zəməna kim
Həm-nəmdur birisinə ol həşt ü çār **ilə** (Kaside 21, Mısra 18). [ilə,]

Rəḥil təḥəllüs ol ki qılır kür dīdəsi
Gər olsə həm-nəbərd yüz İsfəndiyār **ilə** (Kaside 21, Mısra 20). [ilə,]

Həqānī-i zəmənədi hər növ' şe'rdə
Feyz-i cəhānə gün kimidür iştiḥār **ilə** (Kaside 21, Mısra 22). [ilə,]

Etdi ḥitāb bəndiyə Zü'ī nə var genə
Çoḥ də həyālə getmə dil-i dağdār **ilə** (Kaside 21, Mısra 24). [ilə,]

Vəqtün h'oş eylə gəminə dövr növ-bəhārdur
Tər eylə bir damağı mey-i h'oş-güvār **ilə** (Kaside 21, Mısra 26). [ilə,]

Çoḥ çəkmə rüzgār gəmin yoh var içün
Hiç kimsə çün bacarmadı bu rüzgār **ilə** (Kaside 21, Mısra 28). [ilə,]

Şād ol cəhāndə çəkmə dəḥi var yoh gəmin
Yoḥdur təfəvüti əcəlün yoh var **ilə** (Kaside 21, Mısra 30). [ilə,]

'Ömrün keçürtmə dərd ilə 'eyş ü nəşāt qıl
Az cəng eylə hökm-i Hüdāvəndgār **ilə** (Kaside 21, Mısra 31). [ilə,]

'Ömrün keçürtmə dərd ilə 'eyş ü nəşāt qıl
Az cəng eylə hökm-i Hüdāvəndgār **ilə** (Kaside 21, Mısra 32). [ilə,]

Bu nüktəni əzəldən əbəd kimsə açmayub
Sən bunda bəhş eyləmə çox Kirdgār **ilə** (Kaside 21, Mısra 34). [ilə,]

Bir sirr var bu işdə Hüdävənd-i zü'l-minən
Hələq eyləyübdü hər birini bir qərār **ilə** (Kaside 21, Mısra 36). [ilə,]

Bə'zün alubdı 'əqlini mälın verüb füzün
'Ömri keçür hesāb ilə āh u zār **ilə** (Kaside 21, Mısra 38). [ilə,]

Bə'zün alubdı 'əqlini mälın verüb füzün
'Ömri keçür hesāb ilə āh u zār **ilə** (Kaside 21, Mısra 38). [ilə,]

Bə'zə verübdü 'əql ziyadə nə sīm ü zər
'Əqlilə h'əşdi olmasə gər bərg ü bār **ilə** (Kaside 21, Mısra 40). [ilə,]

Tül etmə Zü'ī 'ārı burah dövlətün olə
Dövlət olur mu dəhrdə nāmüs u 'ār **ilə** (Kaside 21, Mısra 42). [ilə,]

Açub hər güşəsində gülşənün yüz məclis-i 'işrət
Bələbil ləhn-i müsīqār **ilə** gəlmiş nə əlhānə (Kaside 22, Mısra 10). [ilə,]

Könlül bir 'ibrət **ilə** qıl nəzārə dünyānı
Bu beş gün 'ömr içün incitmə çox gözəl cānı (Kaside 23, Mısra 1). [ilə,]

Ey vəfā kānı Əmīrhān ki dəm-ā-dəm Həqdən
Şıdq **ilə** vəqtivi h'əş keyfivi çaq istəyürəm (Kit'a 2, Mısra 2). [ilə,]

Şıdq ü ihlās **ilə** hər sübh ü məsā Həliqdən
Rüz u şəb 'işrət ilə cānıvı saq istəyürəm (Kit'a 2, Mısra 3). [ilə,]

Şıdq ü ihlās **ilə** hər sübh ü məsā Həliqdən
Rüz u şəb 'işrət ilə cānıvı saq istəyürəm (Kit'a 2, Mısra 4). [ilə,]

Qalmışam pāy-ı piyadə gəlübən dərgəhiñə
'Əcz **ilə** mərhəmətündən bir ayaq istəyürəm (Kit'a 2, Mısra 12). [ilə,]

Özünlə dəhi bəradərlərlənlə övlādun
Olə tənə'um **ilə** hər nə qədri var cəhān (Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 40). [ilə,]

Sənsən həmişə şād qılan həstə könlümi
Məhzün edəndə cövr **ilə** bu çərç-i kəc-mədār (Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 14). [ilə,]

Gecələr qā'im olub gündüz oləsən sā'im
Yohsə həm-səhbətüvi mütrib **ilə** tār edəsən (Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 6). [ilə,]

Sərvərə feyz-i ziyərət tələbiyçün neçə yol
Kə'bə-i vüslətivə şıdq **ilə** züvvār oldım (Kit'a-ı Kebir 5, Mısra 2). [ilə,]

Vəsfivə 'əcizəm mən-i nā-kām
'Əcz **ilə** eylədim sözüm itmām (Mesnevi 2, Mısra 48). [ilə,]

Dəhi ihām **ilə** qılmışdun inşa
Ki şahib əz-kələm həm qah u alma (Mesnevi 3, Mısra 25). [ilə,]

Şām [u] səhər bağlarda yār **ilə**
Ərgən u tənbur dəf [u] tār **ilə** (Mesnevi 4, Mısra 7). [ilə,]

Şām [u] səhər bağlarda yār **ilə**
Ərgən u tənbur dəf [u] tār **ilə** (Mesnevi 4, Mısra 8). [ilə,]

Zillət ilə əhır salur gurbətə
Gurbət içrə yüz min gəm u möhnətə (Mesnevi 4, Mısra 27). [ilə,]

İşārətlə rəmz **ilə** yazmış baña
Məgər bu söz yetməyübdü güşuñā (Mesnevi 4, Mısra 59). [ilə,]

Yeddi yüz il 'ömr **ilə** olan fənā
Bizlərə nə eyləyəcəkdür vəfā (Mesnevi 5, Mısra 25). [ilə,]

Bülbül edüb sahn-ı yüngülü sāni sāz
Şür **ilə** hər dəmdə qılır şāhə nāz (Mesnevi 5, Mısra 36). [ilə,]

Bir belə əyyāmdə 'āləm təmām
'Eys **ilə** 'işrətdədi yek-sər müdām (Mesnevi 5, Mısra 44). [ilə,]

Nə biləcək qədrüvi əhl-i davāt
Qalmısən bu növ' **ilə** həyrān māt (Mesnevi 5, Mısra 48). [ilə,]

Dur ayağə gülşən içrə cām dut
Şür **ilə** mey nüş edib āram dut (Mesnevi 5, Mısra 50). [ilə,]

Bād-ı Kūbə şəhrinə elə güzər
Həq onə lütf **ilə** edübdür nəzər (Mesnevi 5, Mısra 52). [ilə,]

Eyləsən inşāf **ilə** gər bir nəzər
Demək olmaz bu sözlərdən bir həbər (Mesnevi 5, Mısra 77). [ilə,]

Həlidi kīsəm zər **ilə** sīmdən
Həsil olmaz bir qəpik hiç kimdən (Mesnevi 5, Mısra 81). [ilə,]

Şā'irə hörmət olunur hər zəmān
Şe'r **ilə** bəqī qala yahşi yaman (Mesnevi 5, Mısra 94). [ilə,]

Heyli zəməndür mənə yād etmədün
Dirhəm ü dīnār **ilə** şād etmədün (Mesnevi 5, Mısra 98). [ilə,]

Sāqiyā bir kərəm et durma gözün qurbānı
Bir iki cām **ilə** sərşār elə mən-nālānı (Mesnevi 6, Mısra 2). [ilə,]

Məst olub tövsən-i təb'im göttürüb cövlānə
Şe'r-i şəmşir **ilə** tā ki girüb meydānə (Mesnevi 6, Mısra 4). [ilə,]

Bir cām **ilə** dəf-i dərd ü gəm qıl
Tədbir-i humārum et kərəm qıl (Mesnevi 7, Mısra 3). [ilə,]

Bu 'ərzimə şəfqət **ilə** güş et
Dərdim eləyüm bəyān Əmīrhān (Mesnevi 7, Mısra 21). [ilə,]

Düşdim yolə sə'y ü güşiş **ilə**
Bī-rāh **ilə** zār u püşiş **ilə** (Mesnevi 7, Mısra 42). [ilə,]

Əltāf **ilə** sordı ehtiyācım
Hər vəcfdən eylədi 'ələcım (Mesnevi 7, Mısra 63). [ilə,]

Bir cām **ilə** güşşə gedə məndən
Gəm jəngini tā silüb könlüldən (Mesnevi 8, Mısra 9). [ilə,]

Dögi bir sürət-i şəhşiyə **ilə** insānlıq
'Elmlən həsil olur mərtəbə vü 'ürfānlıq (Mesnevi 9, Mısra 19). [ilə,]

Buyurub şəhş libās **ilə** hünərmənd olmaz
Rəngi ağ olmaq **ilə** duz gəlübən qənd olmaz (*Mesnevi 9, Mısra 30*). [ilə,]

Fikr qılmır danışan bu sözi ‘əmmāmə döğül
Ya uzun saqqal **ilə** yā ki uzun cāmə döğül (*Mesnevi 9, Mısra 40*). [ilə,]

Nə qədər fikr elədim diqqət **ilə** bu kərə
Məktəb ü dərsdən özgə bunə yohdur çārə (*Mesnevi 9, Mısra 65*). [ilə,]

Dərs ü məktəbdə təşəvvür elə bu dərdə dəvə
Oğuyub ‘elm **ilə** tapmış nəzər et telğrama (*Mesnevi 9, Mısra 68*). [ilə,]

Sizə hər gündə deyür məktəb [ü] məktəb İrşād
Mollā Nəsrəddin edir hikmət **ilə** yüz fəryād (*Mesnevi 9, Mısra 82*). [ilə,]

Olsə hikmətdə bir kişi Loqmān
‘Elm **ilə** mürdəyə əgər verə cān (*Mesnevi 11, Mısra 34*). [ilə,]

Sən dəhi bil ‘ulūmı diqqət **ilə**
Bizə təfsir qıl həqiqət **ilə** (*Mesnevi 11, Mısra 61*). [ilə,]

Sən dəhi bil ‘ulūmı diqqət **ilə**
Bizə təfsir qıl həqiqət **ilə** (*Mesnevi 11, Mısra 62*). [ilə,]

Qəsəm deməkliqə mollāsını edüb tə‘yīn
Şikəstə hātirimə nəşb **ilə** verüb tərīn (*Mesnevi 14, Mısra 22*). [ilə,]

Bülbül [ü] qumrī açub şövq **ilə** hər yan pər ü bāl
Göstərübür gül-i həmrā nə nəzakətlə cəmāl (*Mesnevi 15, Mısra 5*). [ilə,]

Yā Rəb olur mu bir də dönüb növ-cavān olam
Eys [ü] nəşāt-ı ləzzət **ilə** kām-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 2*). [ilə,]

Manqal kənārī yār **ilə** bir lālə-zār idi
Ruhsārəsində cənnət-i hūr aşkār idi (*Muhammes 1, Mısra 9*). [ilə,]

Ol hālütin gədəliqı bir şəhriyār idi
Bu hāl **ilə** nə zövqi əgər hökm-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 12*). [ilə,]

Bu hāl **ilə** nə zövqi əgər hökm-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 27*). [ilə,]

Ey sərvər-i bülənd məqām ki şidiq **ilə**
Dərgāhivə dəhīl ü həqirānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 1*). [ilə,]

Yoh fikr edən ki nişə bu dövrānə gəlmişəm
Tər olmamışdı hüşk-ləbim bir şərāb **ilə** (*Muhammes 3, Mısra 40*). [ilə,]

Ləb təşnə vəqtlər keçürürdük şərāb **ilə**
Bī-cinslərlə həm-dəm ü tūti gürāb **ilə** (*Muhammes 3, Mısra 42*). [ilə,]

Düzəh içində qalmış idim yüz ‘əz[ā]b **ilə**
Hālā behiştə rövzə-i rizvānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 43*). [ilə,]

Ey ‘ārizi məh zülfi siyəh qāməti ‘ər’ər
Təlh oldı ləbün rəşki **ilə** bādə-i əhmər (*Muhammes 4, Mısra 4*). [ilə,]

Qoyma keçə hicrində gəm ü dərd **ilə** hālīm

Öldür məni məhsüb elə qurbānə ‘Öleykān (*Muhammes 4, Mısra 11*). [ilə,]

Dövləti hörməti ‘elm **ilə** tapubdur insān
Çoh gədə-zadə gəlüb ‘elm ilə olmuş sultān (*Muhammes 5, Mısra 14*). [ilə,]

Dil bilən kimsə **ilə** bilməyəne eylə nəzər
Şürəti olsə də ədəm heyivāndan bədtər (*Muhammes 5, Mısra 21*). [ilə,]

Gəlməzdi hiç hātirə əndüh-ı hicr-i yār
Bilməzdi dil bu növ’ **ilə** dərd-i firāq var (*Müseddes 1, Mısra 10*). [ilə,]

Hər gün keçirdi ‘işrət **ilə** rüzgārımız
Dil şād-kām u əldə mey-i h’oş-güvārımız (*Müseddes 1, Mısra 13*). [ilə,]

Çəkmişəm hər nə gəm ü möhnəti var ‘ələmdə
Qalmışam şām u səhər şivən **ilə** mātəmdə (*Müseddes 2, Mısra 6*). [ilə,]

Gecə sübh oldı dur az zülf-i pərişānuvı aç
Sübh-i şərməndə **ilə** çāk-ı giribānuvı aç (*Gazel 255, Mısra 2*). [ilə,]

Qismət-i cövhər-i fərdə qət’i münkirdi höküm
Onı lālə **ilə** gülüm göncə həndānuvı aç (*Gazel 255, Mısra 4*). [ilə,]

Qurşaq **ilə** saqqaldı cümlə ‘üləmə
Hər dində bu minvāldı cümlə ‘üləmə (*Rübai 1, Mısra 1*). [ilə,]

Düşdi güzārımız genə bir dil-rübā **ilə**
Yā Rəb günim necə keçəcək bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 1*). [ilə,]

Düşdi güzārımız genə bir dil-rübā **ilə**
Yā Rəb günim necə keçəcək bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 2*). [ilə,]

Firāqə rāziyam ey mäh bu ümīd **ilə**
Ki ‘āqibət bunə āhırdə bir vüşāl gəlür (*Kit’a 7, Mısra 1*). [ilə,]

Bir zərrə söz olmadı qəzādan mə‘lūm
Çoh bəhdım əgər diqqət **ilə** təfsirə (*Rübai 2, Mısra 4*). [ilə,]

Bizim yerdən gəlürsən bir həbər ver əşnālardan
Mürür-ı dəhr **ilə** sındırmasə tā çərḥ-i mīnāsın (*Tahmis 1, Mısra 16*). [ilə,]

Nə yaşı günlər idi ol nə yaşı müddət idi
Ki şuglīmiz o pəri-rüy **ilə** məhəbbət idi (*Tahmis 2, Mısra 12*). [ilə,]

Hiç sultānım deyən mülkini vīrān istəməz
Mehr **ilə** dövr etmədi hərgiz bu çərḥ-i bī-həyā (*Tahmis 3, Mısra 16*). [ilə,]

Ayağə düşmək **ilə** qarə günüm ey Zū’ī
Cibillī həşiyətidir baña sirāyəti var (*Gazel 78, Mısra 9*). [ilə,]

Şəkvə-əğāz qılub dərd ü gəm-i ‘ələmdən
Āh u əfgān **ilə** hər dəm keçürürdüm əyyām (*Kaside 13, Mısra 6*). [ilə,]

‘ārifləri bələ vü gəmə həm-dəm eyləyüb
Nā-dān olanı sīm u zər-i bī-şümār **ilə** (*Kaside 21, Mısra 10*). [ilə,]

Gözətlə Zū’ī cəhān nūr-ı ‘elm **ilən** parlar

O vaxtda olubsan çün sən nihən ey kəş (*Gazel 106, Mısra 13*). [ilən,]

Əgərçi olmuş idün mürdə hicr-i yār **ilən** əhır
Məsīhi vaxt olan ol lə'l-i gövhərbərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 9*). [ilən,]

Ğəm-i firāq ilən imdi belə olmazdım
Qoyaydı gər məni könlüm öz ihtiyarım **ilə** (*Gazel 191, Mısra 7*). [ilən,]

Küfr-i zülfiyədi imānun ilən zāhid kim
Hansı zāhiddi qalan şəhrdə imānı **ilə** (*Gazel 204, Mısra 9*). [ilən,]

Nə yerdə olsə 'āşiq yār ilən gülşəndən əfzəldür
Açılmaz könlü bi'llāh yārsız yüz seyr-i bağ **ilə** (*Gazel 216, Mısra 9*). [ilən,]

Du'ā **ilən** elə Zū'ī tēmām əş'arun
Murād-ı mətləbimə mən də kām-kār oldım (*Kaside 12, Mısra 25*). [ilən,]

Hədiş **ilən** yetüşübdür bu söz ki əşhəbə
Soruşdılar gəlübən hātəm-i risālətdən (*Kaside 15, Mısra 49*). [ilən,]

Çü yohdı kimsədə qüdrət qəzəyə təğyirə
Rizā **ilən** elə h'əş hātir-i pərişanı (*Kaside 23, Mısra 14*). [ilən,]

Necə ki şürət ilən müttəhiddi cümlə bəşər
Muğayərət nə qədərdir gör əhl-i 'ürfānı (*Kaside 23, Mısra 35*). [ilən,]

O rütbədən bu məqāmə nədən çatub sölə
'Ulüm **ilən** bəli 'elm eyləyüb belə anı (*Kaside 23, Mısra 46*). [ilən,]

Anlayubdur çü 'əqldür kəmil
Pül **ilən** hər bir iş olur həşil (*Mesnevi 11, Mısra 16*). [ilən,]

Çoh fikr eylədim qəzā **ilən** təqdīrə
Dünyədə olan umür üçün tədbirə (*Rübai 2, Mısra 1*). [ilən,]

Dedim ki Zū'iyə lütf et dedi zih'i hiclət
Hənüz zindədir ol hicr-i cān-şikārim **ilə** (*Gazel 191, Mısra 10*). [ilə]

Qəd izə'tə şəms-i vəhədet min gəməmə'l-i-ihitfā
Kənz-i məhfi nūr-ı 'ürfān **ilə** tapdı incilə (*Gazel 3, Mısra 2*). [ilə,]

Bārgāh-ı 'izzətə feyz-i təqərrüb tapdılar
Mā-sivādan nūr-ı 'ürfān **ilə** fəvc-i ənbīyā (*Gazel 3, Mısra 12*). [ilə,]

Cəhānı hər tərəfdən diqqət **ilə** gəzdim ahtardım
Tapulmaz Zū'ī bir kəs 'ām-ı kə'l-'āmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 9*). [ilə,]

Könlü bu 'əşrdə 'əhd ü vəfānı ahtarma
Şədəqət **ilə** olan əşnānı ahtarma

Könlü bu 'əşrdə 'əhd ü vəfānı ahtarma
Şədəqət **ilə** olan əşnānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 2*). [ilə,]

Hər şey'ün öz ziddi **ilə** hələti təşbiş olur
Ləzzət-i vüslət olur mu dərd-i hicrān olmasa (*Gazel 14, Mısra 5*). [ilə,]

'Āşiqlərin gözinə o şüh-ı sitəm-şi'ār
Hək-i rəh **ilə** çəkmək üçün tütüyə gəlüb (*Gazel 22, Mısra 8*). [ilə,]

Ze-bəs ki lə'l-i ləbün fikrin eylərəm ey gül
Əlimdə cām-ı meyim həsrət **ilə** qanə dönüb (*Gazel 25, Mısra 4*). [ilə,]

Vüşəlun **ilə** keçən günləri həyālə salub
Fələk əlindən işim imdi əl-əməinə dönüb (*Gazel 25, Mısra 5*). [ilə,]

'Əql **ilə** döğüldür hərəm-i vəslə yetüşmək
Tə olmayəsən 'āşiq-i dīvānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 7*). [ilə,]

Zū'ī saña müştəqdı şidq **ilə** könlüdən
Qurtar dəhi bu həsrət-i didānı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 17*). [ilə,]

Maña əğyār oldı hər-f-i əğyār **ilə** yār əhır
Görün əğyārə muncə yār olan bir gül-'izārim var (*Gazel 50, Mısra 7*). [ilə,]

Zülfü həvəsi **ilə** basır qara gecələr
Həli həyāl **ilə** günüm həm qara keçər (*Gazel 51, Mısra 5*). [ilə,]

Zülfü həvəsi **ilə** basır qara gecələr
Həli həyāl **ilə** günüm həm qara keçər (*Gazel 51, Mısra 6*). [ilə,]

'Āləm dolubdı nükhət-i müşk **ilə** Zū'iyə
Ol qara tellər üzrə məgər kim şəbə keçər (*Gazel 51, Mısra 9*). [ilə,]

Zū'iyə məcnūn edən sən bī-dili nəz **ilə** ol
Qəndəhār-ı çeşm ü Hindī-zülf ü Rümī-rū mıdır (*Gazel 52, Mısra 9*). [ilə,]

Məni öldürdilər dərd ü gəm-i 'eşq **ilə** əhırdə
Səmən-simā vü sünbül-müy u süsən-ləb [ü] gül-rülər (*Gazel 57, Mısra 5*). [ilə,]

Qılublar Zū'ini min 'işvə vü nəz **ilə** sər-gərdān
Bu kəfir-din ü cövr-ayın ü məh-ruhsār u bəd-hülər (*Gazel 57, Mısra 9*). [ilə,]

Āşikərə qanımı hər dəm tökər gəməzün ohi
Bir təbəssüm **ilə** lə'lün cānımı pünhān alır (*Gazel 59, Mısra 4*). [ilə,]

Müşāhibimdi Bəhār **ilə** Seyyid ü Bihūd
Rumüz-ı 'eşqdə hər ləhzə bəhş edən günlər (*Gazel 67, Mısra 5*). [ilə,]

Var idi keçən 'əşrdə 'elm **ilə** səhəvət
Derlər bu zəməni əhl-i səhəvət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 13*). [ilə,]

Hər şəb ki bəzmim içrə o mäh **ilə** cām olur
'Eys ü nəşāt ləzzət-i dünyā tēmām olur (*Gazel 77, Mısra 1*). [ilə,]

'Ār etmə küy-ı yərdə Zū'ī gədālıqı
'Āşiqdə kim görübdü ki nəng **ilə** nām olur (*Gazel 77, Mısra 14*). [ilə,]

Usan 'əql-i ma'āşdan dünyā üçün tələşdən
Keçüb cān **ilə** başdan meydānə gəlmək yəhşidir (*Gazel 85, Mısra 12*). [ilə,]

Hər kəsün adını sultān qoyəsən hən deyəsən
Bir ad **ilə** o gedüb Rüşdə sultān olmaz (*Gazel 90, Mısra 6*). [ilə,]

Hümərə dəgməyür səqī şəfəsi verdigün cāmın
Əlim dut ol ayağ **ilə** ki başında hümār olmaz (*Gazel 99, Mısra 4*). [ilə,]

Müdəm olmaq gərək nə süd içüb mey bir dəm oldun şad
Cəhəndə bu məşəddür bir gül **ilə** növ-bəhər olmaz (*Gazel 99, Mısra 6*). [ilə,]

İctihād **ilə** gərək Zü'î kişi 'äləmdə
Bağlanan rıftə-i təqlidədi imāni gələt (*Gazel 109, Mısra 9*). [ilə,]

Qara pül həsrəti **ilə** ağarub çeşm-i ümüd
Ərzü-yı mey-i gül-günlə cigər qan olacaq (*Gazel 113, Mısra 15*). [ilə,]

Ləbi şövqilə göz-peymānəsin qan **ilə** doldurmaq
Cəməl-ātəşin 'eşqilə hər dəmdə kabāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 3*). [ilə,]

Görüb yüz dağ bir hıvurşid için min daşə baş urmaq
Olub rəngin-cigər qan **ilə** bir lə'l-i h' oş-əb olmaq (*Gazel 115, Mısra 8*). [ilə,]

Əgərçi mey günāh olmaq bizə naşş **ilə** səbitdür
Vəli yār **ilə** mey-nüş eləyüb əhl-i şavāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 9*). [ilə,]

Əgərçi mey günāh olmaq bizə naşş **ilə** səbitdür
Vəli yār **ilə** mey-nüş eləyüb əhl-i şavāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 10*). [ilə,]

Bu müşkīn-mü'y u nəsrin-rüy tərsə-bəççələr bi'llāh
Alurlar dīni əldən bunlar **ilə** nə səyāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 8*). [ilə,]

Bəhər etmək səmən-bərlər vüsalı **ilə** bağ içrə
Həzān-ı möhnət-i hicrāni hātirdən uzağ etmək (*Gazel 120, Mısra 11*). [ilə,]

Və'də-i vəslün şəb-i hicrāndə təkrār eləyüb
Bu firib **ilə** dil-i məhzunumu şad eyləmə (*Gazel 127, Mısra 8*). [ilə,]

Dəğ-i hicrān **ilə** ol şirīn-ləbün gər cān verəm
Kūh-kən tək Zü'iyə mən dağı bir ad eyləmə (*Gazel 127, Mısra 13*). [ilə,]

Ğeyz **ilə** baña qaş əgüb etmə belə baħmə
Bu küştə-i hicrānıvə şəmşir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 7*). [ilə,]

Taylasān **ilə** rəvāni burahıb burnus alım
Atuban səccəni zünnār u çəlipāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 7*). [ilə,]

Bu 'ərzimə şəfqət **ilə** güş et
Dərdim eləyüm bəyān Əmīrhān (*Gazel 136, Mısra 11*). [ilə,]

Şövq-i ləbilə küyunə bir kəs dolanmasun
Lə'l-arzısı **ilə** Bədəhşānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 4*). [ilə,]

Tə o yār-ı növ-həq ü ahüvəşim səbr eyləsün
Səbzələr istəbrəq **ilə** fərş edüb şəhrə yüzün (*Gazel 148, Mısra 8*). [ilə,]

İçüb mey məst olub nəz **ilə** bir sər-h' oş-hıram ilə
Ki tə şad sālə zāhid əl götürsün pərsālıqdan (*Gazel 151, Mısra 3*). [ilə,]

İçüb mey məst olub nəz **ilə** bir sər-h' oş-hıram ilə
Ki tə şad sālə zāhid əl götürsün pərsālıqdan (*Gazel 151, Mısra 3*). [ilə,]

Baňa h' oşdur gədə-yı küyi olmaq pədsāhlıqdan

Bu qədri cövlər kim Zü'iyə eylər firāq **ilə** (*Gazel 151, Mısra 14*). [ilə,]

Zü'î-i məhcür u mən 'əcz **ilə** gəldük lütf qıl
Ey pərī-rü dil-bərim dərgāhına zinhār için (*Gazel 153, Mısra 9*). [ilə,]

Gözəllər həcər-i nəz **ilə** ey məcrüh olan Zü'î
Bu meydān-ı məhəbbət içrə sən Səhrābə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 9*). [ilə,]

Əgərçi ayrıluban məndən ey şənəm getdün
Firāqun **ilə** baña eyləyüb sitəm getdün (*Gazel 163, Mısra 2*). [ilə,]

Ey gül ruħunlə məclisimiz gülşən eylədün
Nür-ı cəməlun **ilə** 'əcəb rövşən eylədün (*Gazel 164, Mısra 2*). [ilə,]

'Eşq-həttün **ilə** cümlə belādan əmīn edüb
Tir-i qəzāyə Hızr-i həttün cövşən eylədün (*Gazel 164, Mısra 13*). [ilə,]

Qoyub belə gəm-i hicrānun **ilə** gürbət ara
Əsir-i dərd-i qəder möhnət-i qəzā qıldun (*Gazel 167, Mısra 7*). [ilə,]

Qiyām-ı qəmətün hicrāni **ilə** etdigün zülmi
Budur vəhmim qiyāmətdə sū'āl ədə Hüdā səndən (*Gazel 168, Mısra 11*). [ilə,]

Tə o yār-ı növ-həq ü ahüvəşim səbr eyləsün
Səbzələr istəbrəq **ilə** fərş edüb şəhrə yüzün (*Gazel 170, Mısra 8*). [ilə,]

Cəbr **ilə** ihtiyārdə yoh bir qəder dəlil
Hər nə kəlam var 'uləmə-yı kibārdan (*Gazel 176, Mısra 21*). [ilə,]

Zü'ini qurbān qəbul et çün əzəldən olmuşam
Kə'bə-i ruhsānıvə şıd q **ilə** züvvārun sənün (*Gazel 179, Mısra 10*). [ilə,]

Ruħ u zülfün həyālını köñüldə tə görüb etdim
Yəqin bu sirri kim gənc **ilə** mār olı hərəb içrə (*Gazel 188, Mısra 8*). [ilə,]

Gəhī əndüh-ı rəşk-i geyr ü gəh cövr ü cəfā-yı yār
Kim olmaz sölə Zü'î muncə əndüh **ilə** dīvānə (*Gazel 192, Mısra 10*). [ilə,]

Cəhəndə kimsə belə həsrət olmasun yā Rəb
Bu həsrət **ilə** ki mən oldum iştiyāqundə (*Gazel 196, Mısra 4*). [ilə,]

Məğrūr olmə ey dil-i dīvānə 'ibrət al
Bəh diqqət **ilə** bu fələkūn bir mədārınə (*Gazel 207, Mısra 14*). [ilə,]

Mey bəzmi yār vəslə gülüstəndə h' oşdu lək
Bī-həm-dəm **ilə** bəzm-i şəfādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 4*). [ilə,]

Nə bir zāhiddür ancaq rāh-ı rəsm-i şər'dən hāric
Təmāmən gərəqdür bu gəflət ü cəhl **ilə** dəryāyə (*Gazel 212, Mısra 6*). [ilə,]

Yā Rəb gələn bəhər şəfā-yı vüsal ver
Çün yetmişük kərəvət-i hicr ilə bu **ilə** (*Gazel 214, Mısra 16*). [ilə,]

Urub çün bərg-i gül həm-rəngliq lāfin dodağ **ilə**
Şəbə topırağə salmış hər yetən tapdar ayağ **ilə** (*Gazel 216, Mısra 1*). [ilə,]

Urub çün bərg-i gül həm-rəngliq lāfın dodağ **ilə**
Şəbə toprağə salmış hər yetən tapdar ayağ **ilə** (*Gazel 216, Mısra 2*). [ilə,]

Özün təşbīh edübdür lālə çün ruhsārına ey gül
Budur vəchi ki qalmışdır biyābānlardə dağ **ilə** (*Gazel 216, Mısra 4*). [ilə,]

Nə lāzımdır şəb-i hicrān ara hāl-i dilim sormaq
Bilürsən rövşən olmaz 'āşiqün bəzmi çırāğ **ilə** (*Gazel 216, Mısra 6*). [ilə,]

Gərək mə'sūq özi cəzb eyləsün 'uşşāqını vəslə
Yetüşməz vüslətə gər gözə yüz min il sorəğ **ilə** (*Gazel 216, Mısra 8*). [ilə,]

Nə yerdə olsə 'āşiq yār ilən gülşəndən əfzəldür
Açılmaz könlü bi' llāh yārsız yüz seyr-i bağ **ilə** (*Gazel 216, Mısra 10*). [ilə,]

Mənəm Məhmūd-ı zār ol Ayāz-ı şānīnün Zū'ī
Ki çāruq **ilə** olmuş şəhrdə məşhūr dükkānı (*Gazel 220, Mısra 12*). [ilə,]

Əfsūs yandım ātəş-i hicrānə 'āqibət
Yād ol ki vəşli **ilə** könlü kām-kār idi (*Gazel 222, Mısra 10*). [ilə,]

Həzān-ı hicrə 'ömrüm tükəndi şəd əfsūs
N' olurdi yā Rəb vəşli **ilə** növ-bəhārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 10*). [ilə,]

'Elm **ilə** oldı gör ki şəhənşāh İngilis Kəmdür
Əğərçi cümlə miləldən cəmə'əti (*Kaside 2, Mısra 23*). [ilə,]

Hāk əhli ilə olmaqə h' oşdur baña cəhīm
Getməm bularlə rövzə-i rızvānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 19*). [ilə,]

Hər nihān **ilə** gərīb 'elmlərə āgəhdür
Gər Fəlatün olə tə'lim alı ondan hīkmət (*Kaside 5, Mısra 41*). [ilə,]

Nəsl-bā-nəsl səhəvət sizə irş **ilə** çatub
Kimsə bu qışşəni hərgiz edə bilməz inkār (*Kaside 6, Mısra 33*). [ilə,]

Yüz həsrət **ilə** āh çəküb qanlar ağlaram
Zin gəm be mövsem-e gül o əyyām növ-bəhār (*Kaside 9, Mısra 13*). [ilə,]

Bu müjdə **ilə** dil tapub ārām güşşədən
Bir taze mətlə' etdi mədīhində āşkār (*Kaside 9, Mısra 29*). [ilə,]

Ey şahib-i güzīn Həmid ağa ki Kirdgār
Lütf **ilə** eyləmiş səni 'āləmdə kām-kār (*Kaside 9, Mısra 32*). [ilə,]

Olsun ziyadə gün-bə-gün 'āləmdə dövlətün
'Ömrün bu növ' 'izzət ü cüd **ilə** pāydār (*Kaside 9, Mısra 34*). [ilə,]

O növ' **ilə** qılub pā-māl-i dərd ü gəm məni gərdün
Görənlər hālını çərḥün əlindən əl-əmən qılmış (*Kaside 11, Mısra 11*). [ilə,]

Şikāyət eyləyürdüm bir rəfiqə çərḥ-i kəc-rovdan
Məni nişə fələk dərd ü gəm **ilə** tev'əmən qılmış (*Kaside 11, Mısra 14*). [ilə,]

Nədəndi ey dil-i gəm-dīdə belə zār oldım
Bələ vü dərd [ü] gəm [ü] möhnət **ilə** yār oldım (*Kaside 12, Mısra 2*). [ilə,]

Bunun 'ələcımı dün pīr-i 'əqldən sordum
Cavābı **ilə** gəm ü güşşədən kənār oldım (*Kaside 12, Mısra 12*). [ilə,]

Dedi mægər ki çıhub hāḫirindən ol Atabəg
Həmişə mərhəmət **ilə** şəraf-şi'ār oldım (*Kaside 12, Mısra 14*). [ilə,]

Bahış bəg ol ki səhāsı 'əyāndi Qafqāzə
Bu müjdə **ilə** ümidimdə üstvār oldım (*Kaside 12, Mısra 18*). [ilə,]

Durub ayağə qocə hālət **ilə** sə'y qılub
Ümid Kə'bəsine cānlə rəh-sipār oldım (*Kaside 12, Mısra 19*). [ilə,]

Fikr edirdim ki nə növ' **ilə** sər-əncām qılaq
Tā ki tapsun bu pozuğ hālətim ol işdə nizām (*Kaside 13, Mısra 17*). [ilə,]

Dər-i ehsān u 'əṭā səndədi cümlə çākər
Bāb-ı əltāf u səhā səndədi şidq **ilə** qulām (*Kaside 13, Mısra 26*). [ilə,]

Qoyubdı başına lütf **ilə** təc kərrəmnā
Vücüdün eyləmə heyvān belə şərarətdən (*Kaside 15, Mısra 13*). [ilə,]

O nəcībū' l-nücəbā cüd Səttār Bəg kim
Fəzl-i cüd **ilə** adı şəhrət-i Şīrvān oldı (*Kaside 17, Mısra 22*). [ilə,]

Eləsün bāqī Hudā şövkət-i şān **ilə** səni
Çünki səndən hamuyə şövkət ilə şān oldı (*Kaside 17, Mısra 27*). [ilə,]

Lütf **ilə** gəldi niqə dedi ey fəqīr-i sən
Qıl bir nəzər cəhānə nihān āşkərdə (*Kaside 19, Mısra 15*). [ilə,]

Bir cövhər-i nəfisdi bu pül ki cənnəti
Pulla verür hələ'iqə fikr elə tərde (*Kaside 19, Mısra 24*). [ilə,]

Qədəm bas gülüstānə bağ ara gör kim nə şür **ilə**
Nəvālar sız edüb 'uşşāq içün qumrī-i dīvānə (*Kaside 22, Mısra 7*). [ilə,]

Müsəhhər etdi 'ulüm **ilə** fīl ü bəbr ü pələng
Əsir qıldı fərəsət nəhəng dəryānı (*Kaside 23, Mısra 43*). [ilə,]

Söle bu 'elm nə tərz **ilə** pəs olur həşıl
Ki kāmīl ādəm edə bir o növ' heyvānı (*Kaside 23, Mısra 47*). [ilə,]

Hüsusi hər dili hər məzhəbi gəzüb bilmək
Təṭəbbu' **ilə** qəbül eylə şə'r'-i gərrānı (*Kaside 23, Mısra 76*). [ilə,]

Həlq eylər idi birbirinə mehr ü vəfələr
Ol mehr ü vəfə **ilə** şədəqət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 6*). [ilə,]

Yer gök elə onlardı cəhān **ilə** o dünyā
Keçmişdəki inşāf u mürüvvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 15*). [ilə,]

Eləyürsən hamunun hālınə lütf **ilə** nəzər
Bir mənim də dəhi bu 'ərzimə baq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 5*). [ilə,]

'Ālim-i şā'irəm dərvīş ü fəqīr ü müztər
Hansı vəch **ilə** desən mən o sayāq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 14*). [ilə,]

Müğənniyān h' oş-āvāz Bārbəd-i āhəng
Dolubdı nəgmə-i şīrini **ilə** mülk-i cəhān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 24*). [ilə,]

Həmişə 'eyş [ü] nəşāt **ilə** h' oş keçə 'ömrün
Nə qədri var cəhān içrə gərdiş-i dövrān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 37*). [ilə,]

Qiyəmət qoyurlar imdi onə nısf-ı hərçimi
İnşāf-ı hər **ilə** görək bundə nəf' var (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 10*). [ilə,]

On bir ay 'işrət ü 'eyş **ilə** keçür ovqātun
Bārī bir ay keçən əhvālə sitiğfār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 9*). [ilə,]

Müddət **ilə** hıttə-i Şīrvāndə
Şamāhī-ı rəşk-i gülüstāndə (*Mesnevi 4, Mısra 5*). [ilə,]

Bəhār **ilə** Seyyid-i şīrīn-kəlām
Təzə verən gövhər-i nəzmə nizām (*Mesnevi 4, Mısra 11*). [ilə,]

Āh [u] fəğān **ilə** köñül darıhıub
Öz işimün əhīrınə bəd baħıub (*Mesnevi 4, Mısra 33*). [ilə,]

Bārī Hudā 'ömrü **ilə** dövlətin
Arturgilən gün-bə-gündən şövkətin (*Mesnevi 5, Mısra 101*). [ilə,]

Çohı fəhır **ilə** deyürlər ki mənəm hān-zadə
Fikr qılınır 'urəfā bənd döğüldür adə (*Mesnevi 6, Mısra 35*). [ilə,]

Qurı ad **ilə** döğül hān u bəg ü mollālıq
Ləfz içün mə'ni gərək yohsə gəlür rüsvālıq (*Mesnevi 6, Mısra 43*). [ilə,]

Cümlə həlq **ilə** vüüd əhlinə eylər hörmət
Elə bəg-zadələrin hıdməti 'ayn-ı dövlət (*Mesnevi 6, Mısra 53*). [ilə,]

Hānlar adını eşitcək ol dəm
Şövq **ilə** dedim ki həyr məqdəm (*Mesnevi 7, Mısra 38*). [ilə,]

Düşdim yolə sə'y ü güşiş **ilə**
Bī-rāh **ilə** zār u püşiş **ilə** (*Mesnevi 7, Mısra 41*). [ilə,]

Düşdim yolə sə'y ü güşiş **ilə**
Bī-rāh **ilə** zār u püşiş **ilə** (*Mesnevi 7, Mısra 42*). [ilə,]

'Elm ü ədəb **ilə** rəşk-i Buqrāt
Hikmətdə tələmizündi Soqrāt (*Mesnevi 8, Mısra 19*). [ilə,]

Hər nə olsə bu libās **ilə** müləbbəs olsə
Onə 'ālim deyülür hər cürə nə-kəs olsə (*Mesnevi 9, Mısra 23*). [ilə,]

Buyurub şəhş libās **ilə** hünərmənd olmaz
Rəngi ağ olmaq **ilə** duz gəlübən qənd olmaz (*Mesnevi 9, Mısra 29*). [ilə,]

Sən ki ədəmsən həqiqiyyət-i əqvāl **ilə**
Māzī müstəqbələ bəh diqqət-i əhvāl **ilə** (*Mesnevi 9, Mısra 51*). [ilə,]

Sən ki ədəmsən həqiqiyyət-i əqvāl **ilə**
Māzī müstəqbələ bəh diqqət-i əhvāl **ilə** (*Mesnevi 9, Mısra 52*). [ilə,]

Nəyi artuqdı vüüdində Firəngün səndən
Əl ayağ qaş u göz **ilə** hamı şeydə tənsən (*Mesnevi 9, Mısra 70*). [ilə,]

Dərs-i 'elm **ilə** o ədəmdi mən oldım həyvān (*Mesnevi 9, Mısra 71*). [ilə,]

Tikdirir məscid **ilə** yüz ehsān
Alı bir gündə rövzə-i rizvān (*Mesnevi 11, Mısra 23*). [ilə,]

Gecə günüz gəm ü əndüh-ı bī-şümār içrə
Neçə sipənd yanar şiddət **ilə** nār içrə (*Mesnevi 14, Mısra 14*). [ilə,]

Bu şəfqət **ilə** mən-i zārı sər-firāz edəsən
Təmām dost dəhi həm saña edə [bir] əhsən (*Mesnevi 14, Mısra 19*). [ilə,]

Sāqiya dövrə gətür cām-i mey-i gül-nārı
Gəti bir həlmə şərab **ilə** dil-i bīmārı (*Mesnevi 15, Mısra 2*). [ilə,]

Verməzdim 'elmə māzī vü müstəqbel həlīmı
Mən də zər **ilə** doldurur idim çuvālımı (*Muhammes 2, Mısra 22*). [ilə,]

Bir yerdəəm təfəvüti yoh tütü vü gurāb
Bilməz nədür cəhāndə günāh **ilə** yə savāb (*Muhammes 3, Mısra 26*). [ilə,]

Dövləti hörməti 'elm **ilə** tapubdur insān
Çoh gədə-zadə gəlüb 'elm **ilə** olmuş sultān (*Muhammes 5, Mısra 13*). [ilə,]

Kibr **ilə** Nəşārə vü Yəhūd u İslām (*Rübai 3, Mısra 2*). [ilə,]

Hər kimsə cəhāndə bir nəcib 'avrtə alur
Dünyədə behişt ü hür **ilə** cənnət alur (*Rübai 6, Mısra 2*). [ilə,]

Edübdü dām-ı belədə fələk məni pā-bəst
Olubdı şīşə-i dil səng-i möhnət **ilə** şikəst (*Tahmis 2, Mısra 22*). [ilə,]

Bəhşiş **ilən** əhl-i dövlət şān u şövkət arturur
Yohdı bəhşiş bā'ış oldur şövkət-i şān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 11*). [iylən,]

Ādāb-ı mə'rifət güli ilən bu 'əşrdə
Hər bəzmi döndərübdü gülüstānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 3*). [iylən,]

imām: *İmam, önder kişi; Cemāatle kılınan namazlarda en öndə duran ve namaz kılınırken kendisine uyulan kimse.*

'Elm az pül çoh olan ədəm
Həlq içində olur **imām**- ā'zam (*Mesnevi 11, Mısra 38*). [imām,]

Nə süd Zū'ī bu məscid imāmı olmaqdan (*Gazel 65, Mısra 17*). [imāmı, -ı]

'imāmət: *İmam olma durumu. Din ve mənəviyyət önderliyi.*

Bu bilməmək bizə tə'sir gör ki kimdən edüb
Uzun ətək yekə qurşaq böyük **'imāmətdən** (*Kaside 15, Mısra 8*). [imāmətdən, -dən]

Nəinki bizdəki tək zāhīrīn edə bər-bād
'Əbə qəbə uzun arħaluq u **'imāmət** **ilə** (*Kaside 20, Mısra 26*). [imāmət,]

imān: *Allah'a inanma, dini inanç.*

Allāhə inanmaq idi **imān** 'əməl etmək
Sīm ü zər olub Tarı də imān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 11*). [imān,]

Allāhə inanmaq idi **īmān** 'əməl etmək
Sīm ü zər olub Tārı də īmān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 12*). [*īmān,]*

Əgərçi türölərün kəfir-i siyəh-dildür
Mənīm tək 'āşiq içün līk dīn ü **īmāndur** (*Gazel 81, Mısra 6*). [*īmāndur, -dur]*

'Əvām həlq kimi şöhrət içün ey Seyyid
Atub Hüdānı gedüb nāqış etmə **īmānun** (*Gazel 155, Mısra 10*). [*īmānun, -u, -n]*

Küfr-i sər-i zülfi o büt-i lälə-'izārun
Az qaldı hələl dīn ilə **īmānə** yetürsün (*Gazel 157, Mısra 6*). [*īmānə, -ə]*

Ancaq o məhün zülfi nə **īmān** alur əldən
Əhü bahışı qara gözi cān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 1*). [*īmān,]*

Küfr-i zülfilədi īmānun ilən zāhid kim
Hansı zāhiddi qalan şəhrdə **īmānı** ilə (*Gazel 204, Mısra 9*). [*īmānun, -un]*

Tə'zīm ilə dutub yüzüvi qarə tellərün
Kəfirdə var görün genə **īmān** nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 10*). [*īmān,]*

Bilsə idim nədi mənşür saña vəşlün içün
Nəzr edərdim yoluzə dīn ilə həm **īmānı** (*Gazel 250, Mısra 10*). [*īmānı, -i]*

Tək tək ədəmdə qalub 'elm ü səhā vü **īmān**
Yoşdı onları də bu əhl-i cəhāndən tanıyan (*Mesnevi 6, Mısra 7*). [*īmān,]*

San kəfir idim imdicə **īmānə** gəlmişəm
Yār-ı diyārdan keçüb əvārə olmuşam (*Muhammes 3, Mısra 19*). [*īmānə, -ə]*

Zülfün saluban rəhnələr **īmānə**
'Əleykən Kīn eyləmə ey şüḥ olum kīniñə sədqə
(*Muhammes 4, Mısra 17*). [*īmānə, -ə]*

Çünki həl yəstəvī Qur'əndə bunə **īmāndur**
Şüreti olsə də insān özi līk ədnādur (*Muhammes 5, Mısra 7*). [*īmāndur, -dur]*

Küfr-i zülfün 'āşiqə ey şüḥ **īmān** istəməz
'Ərizun müştāqı ey gül bağ-ı rizvān istəməz (*Tahmis 3, Mısra 1*). [*īmān,]*

Allāh peyām-bər sözinə kim həvəs eylər
Bir adı qalub dīn ilə **īmān** qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 12*). [*īmān,]*

Dostlar bahmun namāz-ı bātilinə zāhidün
'Eşqini inkār edüb kəfir demün **īmānı** var (*Gazel 54, Mısra 8*). [*īmānı, -ı]*

İmānı yoşdı bādəyə zāhid inanmasə
Hər dəmdə meydə mö'cüz-i yuhyi'l-'izām olur (*Gazel 77, Mısra 11*). [*īmānı, -ı]*

Küfr-i zülfilədi īmānun ilən zāhid kim
Hansı zāhiddi qalan şəhrdə **īmānı** ilə (*Gazel 204, Mısra 10*). [*īmānı, -ı]*

'Eşqün yolundə verməyin **īmānı** Zü'ī tək
Getməz behişte yüz il olə gər 'ibādəti (*Gazel 229, Mısra 9*). [*īmānı, -ı]*

İctihād ilə gərək Zü'ī kişi 'äləmdə
Bağlanan rıştə-i təqlidədi **īmānı** gələt (*Gazel 109, Mısra 10*). [*īmānı, -ı]*

īmān gətür-: *İnanmak.*

E'tibārı yuḥunun yoşdı əgər 'äləmdə
Şidqlə çünki gətürdim saña **īmān** yuḥudə (*Gazel 210, Mısra 7*). [*īmān gətürdim, -dı, -m]*

īmānə gəl-: *Allah'a inama gelmek, dini inanç yoluna girmek.*

Münkirliqün yoḥ fā'idəsi **īmānə gəlmək** yaḥşıdır
Nār-ı cəhənnəmdən qaçub rizvānə gəlmək yaḥşıdır (*Gazel 85, Mısra 1*). [*īmānə gəlmək,]*

'imārət: *Bir yeri bayındır ve māmur etme, bayındırlık.*

Gözim yaşın görübən tə'nə-daşın atsa n'olə
Köñül sarāyını bu tərhilə **'imārət** edər (*Gazel 60, Mısra 8*). [*'imārət,]*

'imārət-i tən: *Vücut mülkü, bayındır vücut (evi).*

'İmārət-i tənimi seyl-əbə vermişdi
Diyār-ı 'eşqdə yek-sər hərəb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 5*). [*'imārət-i tənı, -i]*

'İmārət-i tənimi seyl-əbə vermişdi
Diyār-ı 'eşqdə yek-sər hərəb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 5*). [*'imārət-i tənı,]*

'İmārət-i tənimi seyl-əbə vermişdi
Diyār-ı 'eşqdə yek-sər hərəb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 5*). [*'imārət-i tənimi, -im, -i]*

imdād eylə-: *Yardım etmək.*

Rüz-ı vəşl ol şüḥ qurbān olmadun ey cān dəhi
Şām-ı hicrān mən saña sanmə ki **imdād eylərəm** (*Gazel 127, Mısra 6*). [*imdād eylərəm, -r, -əm]*

imdādına yet-: *Yardıma yetişmek.*

Və'dəsinə yā ki vəfā etməyə
Gəm günündə **imdādına yetməyə** (*Mesnevi 10, Mısra 56*). [*imdādına yetməyə, -ə, -]*

imdi: *Bunun için, bu sebepten, bundan dolayı, o halde, öyle ise, binənaleyh, şimdi.*

Vüḣālun ilə keçən günləri həyālə salub
Fələk əlindən işim **imdi** əl-əmənə dönüb (*Gazel 25, Mısra 6*). [*imdi,]*

Güşşə baña çoh edüb sirāyət
İmdi saña eyləyim şikāyət (*Mesnevi 7, Mısra 72*). [*imdi,]*

İmddidən titrəməyə durdı vüçüdüm yek-sər
Nə-gəhən bir nəfər əhbāb baña etdi güzər (*Kaside 6, Mısra 19*). [*imddidən, -dən]*

Yā Rəb həmişə belə olubdur mı rüzgār
Yā rüzgār **imdi** olub bu qərar ilə (*Kaside 21, Mısra 14*). [*imdi,]*

Hanı o mehr-i məhəbbət ki var idi səndə
Sitəmgər olmisən **imdi** məgər zəmənə dönüb (*Gazel 25, Mısra 10*). [*imdi,]*

'İşrətlə keçən günlərivi yadə sal **imdi**
Ədəm şifət ol rövze-i rizvānə yolun yoḥ (*Gazel 36, Mısra 3*). [*imdi,]*

Zāhid şifət-i Zü'ī riyā əhlisən **imdi**

Nə məscidə nə məşrəb-i rindənə yolun yoh (Gazel 36, Mısra 13). [imdi,]

Bədənin nəhyinə bir fəctənibü ləfzi gəlüb
İmdi çək eylədiyün fe'lə həcəlat zāhid (Gazel 39, Mısra 16). [imdi,]

İmdi bildim ki cəhān mülki nə vīrənə imiş
Hər nə 'eyş ü 'tarabı var isə əfsānə imiş (Gazel 107, Mısra 1). [imdi,]

'Eys ü 'işrət ilə çox vəqt keçürdüm ammā
İmdi bildim bu hərəbə necə gəm-h'ānə imiş (Gazel 107, Mısra 4). [imdi,]

Açar hər bir həsis-ədnāyə **imdi**
Fəzilət şāhibi dəst-i gədalıq (Gazel 112, Mısra 3). [imdi,]

Rəhm et ey məh Zū'iyə möhnət-i hicrūn bugün
Qəsd edubdir **imdi** cān-ı zār u nālān üstünə (Gazel 203, Mısra 10). [imdi,]

Əczā-yı hāk cümlə şəhənşəh vücūdidur
Ol baş qarışmış **imdi** bu başmaq gubārınə (Gazel 207, Mısra 8). [imdi,]

Topraqə döndürüb neçə yüz min pərvəşi
Hākından **imdi** gül bitüb oşar 'izārınə (Gazel 207, Mısra 10). [imdi,]

Əğyərə ilticā edərəm **imdi** hicrdə
Salmış nə günə günlərə gör āsmān mənə (Gazel 227, Mısra 3). [imdi,]

Əgərçi olmuşuq **imdi** əsir-i qayd-ı 'əyāl
Döğüldi belə bizim də zəmənamiz var idi (Gazel 236, Mısra 7). [imdi,]

Əgərçi Zū'ī kimi **imdi** hənə bərdüşəm
Hoş ol ki meykədələr içrə hənəmiz var idi (Gazel 236, Mısra 9). [imdi,]

Getdi ol zülf-i siyəh qoydı qara gündə mənə
Qalmışam **imdi** pərişān u qərarım getdi (Gazel 248, Mısra 4). [imdi,]

Hər güşədə var idi təmām əhl-i ma'ārif
İmdi olarun cümləsi nə-dənə dəgişdi (Gazel 251, Mısra 6). [imdi,]

Şāf idi 'əməl meykədədə **imdi** riyādan
Təsbihə qədəh məscidə mey-hānə dəgişdi (Gazel 251, Mısra 15). [imdi,]

Hən u bəg at kənd pül bəhş eylər idi şā'irə
Şāhsevən tək **imdi** çohdi adı hən hən qalmayub (Kaside 4, Mısra 16). [imdi,]

İmdi şəd şükr ki öz şövkət-i şāniyla bugün
Gəlüb öz təht-i humāyūnuna sultān oldı (Kaside 17, Mısra 19). [imdi,]

Hanı Sikəndər ü Cəməşid ü Bəhmən ü Dārā
Ki **imdi** topraqə dönmüş o nəzlu əbdānı (Kaside 23, Mısra 4). [imdi,]

Gəl **imdi** vəqtidür ey şāhibü'z-zəmən gəl gül
Dutubdı 'āləmi Yə'cüc-tıynət ü Dəccāl (Kaside 23, Mısra 89). [imdi,]

Var idi çox üftadələrə əl dutan **imdi**
Hanı o şifət əhl-i mürüvvət hara getdi (Kaside 24, Mısra 17). [imdi,]

Qiyəmət qoyurlar **imdi** onə nısf-ı hərçimi

İnsāf-ı hərç ilə görək bundə nəf' var (Kut'a-ı Kebir 2, Mısra 9). [imdi,]

İmdi əvārə vü bī-çārə vü əsir-ğürbət
Nə pərəstār nə bir münis nə [bir] həm-şöhbət (Mesnevi 1, Mısra 19). [imdi,]

Lik çü yoh **imdi** bir əhl-i səhā
Qəsīdə vü şe'rə desün mərḥəbā (Mesnevi 5, Mısra 57). [imdi,]

At istəməgimdən **imdi** sən də
Kim mərḥəmət olma durma kəndə (Mesnevi 8, Mısra 59). [imdi,]

O behişt ki Hüdāvənd qılub zikr ü bəyān
Eləyüb **imdi** bizə səhət-i dünyādə 'əyān (Mesnevi 15, Mısra 8). [imdi,]

İmdi ki hāşil olubdur səhā bu hıld-i bərīn
Qoymə ey nə-hələf əldən çihə bu mā'-i ma'in (Mesnevi 15, Mısra 13). [imdi,]

İmdi mənim də yaşı günim müstədam idi
Vafırqətə bu əsrdə yoh bir rəfiq olan (Muhammes 2, Mısra 23). [imdi,]

Yəqin eyləmişəm **imdi** gəfil olduğunı
Fənāyə verdi firəqunlə hāşil olduğunı (Tahmis 2, Mısra 17). [imdi,]

Olubdı bang-ı mü'əzzin tərənəməz **imdi**
H'osā sürürim o çəng ü rübāb olan günlər (Gazel 62, Mısra 13). [imdi,]

Olubdı bang-ı mü'əzzin tərənəməz **imdi**
H'osā sürürim o çəng ü rübāb olan günlər (Gazel 65, Mısra 13). [imdi,]

Düşübdü Zū'ī biyābənə **imdi** məcnūn tək
H'osā o məhvəşə həm-hvānə olduğum günlər (Gazel 66, Mısra 9). [imdi,]

O kimsələr ki səhā cān fədə edər **imdi**
O gündə bircəsi qılmaz nəzər səhā Kāzım (Gazel 137, Mısra 15). [imdi,]

Lələ-rülar döndürüblər qanə hūnīn könlümi
İmdi çeşmimdən düşər hər dəmdə qanı könlümün (Gazel 161, Mısra 10). [imdi,]

O Süleymān ki yel əmrində idi şām u səhər
İmdi topraqı yel ağzındədi hər şəhrādən (Gazel 173, Mısra 6). [imdi,]

Gəm-i firāq ilən **imdi** belə olmazdım
Qoyaydı gər mənə könlüm öz ihtiyārım ilə (Gazel 191, Mısra 7). [imdi,]

Cān-ı 'āləmdür həqiqət əhl-i 'ürfān dəhrdə
Hələq **imdi** şürət-i divārdur cān qalmayub (Kaside 4, Mısra 10). [imdi,]

Nə Qudyal əhlim **imdi** nə Şirvān əhli ey sərvər
Gərəz kim dār-ı dünyādə pərişān hənəmānım var (Kaside 7, Mısra 11). [imdi,]

Nəzərə eylə təvārīḥə gör bənī ādəm
Necə tərəqqi edüb **imdi** bəd-i hılqətdən (Kaside 15, Mısra 30). [imdi,]

Eşitdün **imdi** qoy övlādun eyləsün təhşil
Səhā çatə iki dünyādə bağ-ı cənnətdən (Kaside 15, Mısra 63). [imdi,]

İmdi qaçub bu mənəb'-i 'ürfənə gəlmişəm
Ölməkdən özgə yohdı bu dərduñ təbəbətī (*Muhammes 3, Mısra 29*). [*imdi, j*]

İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Mə'rifət əhlī cəhān çeşminə həkistər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 5*). [*imdi, j*]

Həm-dəmün idi tütī vü bülbül
İmdi həm-rāz-ı mür u mār oldun (*Kaside 16, Mısra 10*). [*imdi, j*]

Çü kimsə bilmədi Həliq iradəsin hərgiz
Sən **imdi** bī-hüdə çün ü çerānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 12*). [*imdi, j*]

'Ələm-i zərrədə təklifi qəbül eyləmişəm
İmdi lā'iqdi ki iqrārıvı inkār edəsən (*Kut'a-ı Kebir 3, Mısra 20*). [*imdi, j*]

Zü'ī du 'ā eylə sözə vermə tül
İmdi olur çünki du 'ālar qəbül (*Mesnevi 5, Mısra 100*). [*imdi, j*]

'Elm ü 'ürfən Olubdı bī-'izzət
İmdi pül şāhibinədür hörmət (*Mesnevi 11, Mısra 30*). [*imdi, j*]

İmdi ki oldu ['əyān] qā'idə-i dəhr sənə
Fürşəti fəvət eləmə seyr elə tərəf cəmənə (*Mesnevi 15, Mısra 25*). [*imdi, j*]

İmdi: *O halde, öyleyse.*

Çək **imdi** ey köñül gəm-i hicrān bələsını
Sən nişə ülfət eylədün hər bī-vəfā ilə (*Gazel 213, Mısra 11*). [*imdi, j*]

Çün yəqındır ki kil-i küzəgər āhır olacaq
İmdi ləzımdı səbülərdə mey āmāda qılə (*Gazel 215, Mısra 6*). [*imdi, j*]

İmdicə: *Yeni, şimdi.*

Tə həd-pəsənd idi yoh idi müştəri o məh
Həttī gəlübdi **İmdicə** 'āşiq-pəsənd olub (*Gazel 24, Mısra 8*). [*İmdicə, j*]

San kəfir idim **İmdicə** imānə gəlmişəm
Yār-ı diyārdan keçüb āvārə olmuşam (*Muhammes 3, Mısra 19*). [*İmdicə, j*]

İmdiki: *Şimdiki.*

Gər cənnətə də **İmdiki** ədəm gedəcəksə
Bi'llāh elə olsə mənə cənnət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 25*). [*İmdiki, j*]

Hər zərrə hək bir sənəmə al yuvaqıdır
Fərş-i rəh olmuş **İmdikinün** rəh-kənārına (*Gazel 207, Mısra 16*). [*İmdikinün, -n, -ün j*]

Bir vəqt olur ki **İmdikinün** qədd ü qəmətin
Kərpic kəsüb qoyarlar o vəqtə həşārına (*Gazel 207, Mısra 17*). [*İmdikinün, -n, -ün j*]

Hüld-i bərin cənnət-i mev'üd-ı Həq
İmdiki gülşəndən ötür bir vərəq (*Mesnevi 5, Mısra 38*). [*İmdiki, j*]

İmkān: *Olanak.*

İki ay var hilālə döndürübdür cismimi bu gəm
Kim ol hıvurşid ilə yā Rəb nə gündür vüslət-**İmkānı** (*Gazel 220, Mısra 10*). [*İmkānı, -ı j*]

Nə növ' hilqət edübdürsə həliqü'l-əşya'
Muğaldur onə ey dil təğayyür **İmkānı** (*Kaside 23, Mısra 22*). [*İmkānı, -ı j*]

Bələ həyātə var ölümün çoh şərəqəti
Pəs nişə mən bu 'āləm ü **İmkānə** gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 34*). [*İmkānə, -ə j*]

İmlā: *Bir lisanın kelimelerini doğru yazmaq fənni.*

Nəinki bir qurı 'əmmāmə vü 'əyāl olə
Vəlik bilməyə **İmlānı** yā ki inşānı (*Kaside 23, Mısra 52*). [*İmlānı, -n, -ı j*]

On on beş il bizim ədəmlər eyləyür təhşil
Nə dil bilir 'Ərəbicən nə yaşı **İmlānı** (*Kaside 23, Mısra 54*). [*İmlānı, -n, -ı j*]

İmtahān: *Tecrübe etme, tecrübedən keçirme, sınaq, deneme.*

Nə hüsən olaydı nə 'āşiq nə vəşl nə hicrān
Nə şür-ı 'eşq ü məhəbbət nə **İmtahān** ey kəş (*Gazel 106, Mısra 8*). [*İmtahān, j*]

Şəbr eylə gəl li-yəbluvəkum āyəsini olı
Zü'ī bu dərđ bəlkə saña **İmtahān** idi (*Gazel 242, Mısra 18*). [*İmtahān, j*]

Sənün nə-mehrbān olmaqlıqun Rāhil hüşüsündə
Nədür bā'is yazub bu şer'i qıldım **İmtihān** Şāhın (*Gazel 171, Mısra 22*). [*İmtihān, j*]

İnan-: *İnanmaq, inanma işi.*

İmānı yohdı bādəyə zāhid **İnanmasə**
Hər dəmdə meydə mö'cüz-i yuhyi'l-'izām olur (*Gazel 77, Mısra 11*). [*İnanmasə, -ma, -sə j*]

Nəsl-i ədəmdə sənün tək məh-i hıvurşid-liqə
Gər mələk gəlsə **İnanmam** gələcək dünyəyə (*Gazel 194, Mısra 4*). [*İnanmam, -m, -am j*]

İnanmayandə nöçün bātil oldı cın bilürəm
Təmām əvāmır-i şər'-i şərif-i beyzānı (*Kaside 23, Mısra 79*). [*İnanmayandə, -ma, -y, -an, -də j*]

Nə söz olsə gərək əzəldə qanam
Şədrdə çoh diqqət eyləyüb **İnanam** (*Mesnevi 11, Mısra 80*). [*İnanam, -am j*]

Nə meydə zövq nə gülşəndə var şəfā Zü'iyā
O lələ-rūsız **İnānmam** ki bir şəfāsı olə (*Gazel 10, Mısra 10*). [*İnānmam, -ma, -m j*]

Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i heyvān dedilər
Kim **İnanur** bu sözə güzğüdə böhtān dedilər (*Gazel 62, Mısra 2*). [*İnanur, -ur j*]

Allāhə **İnanmaq** idi imān 'əməl etmək
Sīm ü zər olub Tarı də imān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 11*). [*İnanmaq, j*]

'İnāyət: *Lutuf, ihsan, iyilik.*

Bāğ-ı hüsündən **'İnāyət** eylə bir gəl 'āşiqə
Olməmiş fəşl-i həzān gül-gəşt-i gülzārun sənün (*Gazel 179, Mısra 7*). [*'İnāyət, j*]

Bir də gördün **'İnāyət** etdi Hüdā
Hər murād üzrə kām-kār oldun (*Kaside 16, Mısra 13*). [*'İnāyət, j*]

inci-: Gücənmək, incinmək, darılmək, küsmək, kalbi kırılmək.

Gəmdən **incimiş** tənim müy-ı meyānun şədqəsi
Çəsm-i pür-hünüm ləb-i gövhər-fəşānun şədqəsi (Gazel 230, Mısra 1). [incimiş, -miş]

Gər səni gördükdə Zü'î nələ eylər **incimə**
Rəsmdür fəryād edər gördükdə gülşən 'əndəlīb (Gazel 18, Mısra 9). [incimə, -mə]

Çəsmün etsə gər baña min cövr könlüm **inciməz**
Rəsmdür bīmār edər əhbābına dā'im 'ətīb (Gazel 18, Mısra 5). [inciməz, -məz]

Cəfā-yı yārdan **incimə** hərgiz āh u zār etmə
Bu mülk-i 'eşqdür əlbəttə ey dil bir nizām olmaz (Gazel 93, Mısra 11). [incimə, -mə]

incil: Dört kutsal kitaptan Hz. İsa'ya indirileni.

Həttündən olub 'āləm ara Hızr hüveydā
İncilə qəsəm etdi məni əhırı rüsvā (Muhammes 4, Mısra 16). [incilə, -ə]

incilə: Cilālənma, parlama, görünmə, belli olma, açılma.

Qəd izā'ət şəms-i vəhdət min gəməmə'l-ihtifā
Kənz-i məhfi nūr-ı 'ürfān ilə tapdı **incilə** (Gazel 3, Mısra 2). [incilə,]

Etmışdi mehr-i dīn bəni küfrdən küsüf
Verdi bu tüzə mö'cüz oda **incilə** 'Əlī (Kaside 1, Mısra 38). [incilə,]

incin-: Gücənmək, gönül koymək, gücünə gitmək.

Cəfādan **incinüb** ey dil fəğānə gəlmə bülbül tək
O hansı güldi kim pīrāmənində hüşk-i hār olmaz (Gazel 99, Mısra 7). [incinüb, -üb]

incit-: Kirmək, zarar vermək, üzmək.

Könlü bir 'ibrət ilə qıl nəzārə dünyānı
Bu beş gün 'ömr üçün **incitmə** çox gözəl cānı (Kaside 23, Mısra 2). [incitmə, -mə]

indi: İmdi, şimdi.

Mövtāların 'āmillərیدür **indiki** mollā
'āriflərə mollā olanı göstər əgər var (Gazel 42, Mısra 9). [indiki, -ki]

Əvvəlki şədqətlər olub **indi** həyānət
Qalmub dəhi həqq-i nəmək [ü] nān dəgişübdür (Gazel 76, Mısra 7). [indi,]

Nə bir nizām var idi nə dərs-i bəhş-i 'ulüm
Behişt olubdı cəhān **indi** nāz u ne'mətdən (Kaside 15, Mısra 34). [indi,]

Nöçün 'ulümə deyüb pis yazıq müsəlmānı
Gerüdə səhlāmısan **indi** sā'ir ümmətdən (Kaside 15, Mısra 58). [indi,]

Sən **indi** təht-i rəvān üzrə ondan artuqraq
Vağonda seyr əlyürsən həzār həşmət ilə (Kaside 20, Mısra 11). [indi,]

İndi izhār ələyüm gəl nücəbə silsiləsin
Bəg ü hān-zadə vü cümlə ümərə silsiləsin (Mesnevi 6, Mısra 33). [indi,]

Dünyədə **indi** istəmərəm bir zəmən olam

Altmış yaşında isə [o] bir kimsə gər vəfāt (Muhammes 1, Mısra 17). [indi,]

İndi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Mə'rifət əhli cəhān çeşminə həkistər imiş (Terci-bend 1, Mısra 25). [indi,]

Nə gərək 'elm hələ'iq pülə sölər Həliq
İndi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş (Terci-bend 1, Mısra 30). [indi,]

İndi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Səndən özgə kimə mən şərh eləsəm əhvālı (Terci-bend 1, Mısra 35). [indi,]

Vāy o şəhşə ki cəbi püldən olsun həli
İndi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş (Terci-bend 1, Mısra 40). [indi,]

İndi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş (Terci-bend 1, Mısra 45). [indi,]

İndi lāzımdı ki izhār ələyüm əhvālı
Qalmasun hıç kəsün bi-hüdə qıl ü qālı (Mesnevi 6, Mısra 9). [indi,]

İngilis: İngiliz.

'Elm ilə oldı gör ki şəhənşāh **İngilis**
Kəmdür Əgərçi cümlə milədən cəmə'əti (Kaside 2, Mısra 23). [İngilis,]

İnkār: İnkār, kabul ve tasdik etməmə, tanımama.

Dostlar bəhmun namāz-ı bātilinə zāhidün
'Eşqini **İnkār** edüb kəfir demün imānı var (Gazel 54, Mısra 8). [İnkār,]

'Āləm-i zərrədə təklifi qəbul eyləmişən
İndi lā'iqdi ki iqrārını **İnkār** edəsən (Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 20). [İnkār,]

İnkār-ı mey-i nāb: Halis şərabın inkarı.

Zāhid **İnkār-ı mey-i nāb** qılursə nə bilər
Gəl onun zövqünü bu Zü'î-i müztərdən sor (Gazel 63, Mısra 9). [İnkār-ı mey-i nāb,]

İnki: -da/-de anlamında iştirak bağlacı.

Tā **İnki** üç ay bundan əqdəm
Bir yaşşı zəməndə həyr məqdəm (Mesnevi 7, Mısra 27). [İnke,]

Yā at bəhāsını bərāt et
Yā **İnki** bərātımı bir at et (Mesnevi 8, Mısra 70). [İnke,]

'İnnāb-ı ləbünçün: Hünnap gibi kırmızı dudağın için.

Bādām-ı siyəh-çəsm ilə **'İnnāb-ı ləbünçün**
Hər ləhzədə cān verdim o bīmār mən oldım (Gazel 132, Mısra 9). ['İnnāb-ı ləbünçün,]

'İnqād-ı fəzl: Fazilet kümesi.

Özi yoh adı var **'İnqād-ı fəzl** vüçüd-ı səhā
'Əbəş yerə dolanub kīmyānı ahtarma (Gazel 9, Mısra 3). ['İnqād-ı fəzl,]

İns: İnsan, beşer.

Adındı **İns** döğül vəhş ey gözüm nürü
Dəhi müsəlmān 'ibārətdurur sələmətdən (Kaside 15, Mısra 15). [İns,]

inşā: *Divan edebiyatı sanatlarına çok fazla yer veren, Arapça, Farsça kelimelerle yüklü, süslü, secili nesir; Yazma, kaleme alma.*

Nəinki bir qurı ‘əmmāmə vü ‘əyālī olə
Vəlīk bilməyə imlānı yā ki **inşānı** (*Kaside 23, Mısra 52*).
[inşānı, -n, -i]

O zəməñ bir qəşīdə-i qərrā
Midhət-i bir əmīrdə **inşā** (*Mesnevi 2, Mısra 20*). [inşā,]

Edə mədhində Zū’ī şeyda
Hər zəməñdə qəşīdələr **inşā** (*Mesnevi 2, Mısra 34*). [inşā,]

Dəhi thām ilə qılmışdun **inşā**
Ki şahib əz-kələm həm qah u alma (*Mesnevi 3, Mısra 25*).
[inşā,]

inşāf: *Acıma duyğusuna, merhamete ve vicdana dayalı adalet.*

Ənbiyāya ‘ürəfā silkinə **inşāf** ilə bağ
Zillət ü güşşədən özgə sölə āyā nə verüb (*Gazel 20, Mısra 13*). [inşāf,]

Bād-ı şəbə yetürmədi Zū’ī fəğānını
İnşāf edüb bu növ’ ilə fəryadə gəlmədən (*Gazel 166, Mısra 10*). [inşāf,]

İnşāfə gəlüb qoymə gəl ey məh səni Tarı
Hicrəndə bu möhnət-keşi qayqulər içində (*Gazel 190, Mısra 7*). [inşāfə, -ə]

Özün **inşāf** elə ey sūh sitəmdür bəddür
Eləməzlər bu qədər zūlm-i sitəm tərsāyə (*Gazel 209, Mısra 9*). [inşāf,]

İnşāfla tə‘əşşüb edün ‘elmə ‘elm için
Həl yəstəvilləzīnə də Qur’əndə āyətī (*Kaside 2, Mısra 27*).
[inşāfla, -la]

Kişi tapar iki dünyədə ‘izzət-i ‘uzəmə
Həmişə etdügi **inşāflən** mürüvvətdən (*Kaside 15, Mısra 23*).
[inşāflən, -lən]

Həliqi dəhi rəsūlū’llāhi **inşāfdı** kim
Nəfsdən ötri özündən belə bīzār edəsən (*Kıt’a-ı Kebir 3, Mısra 17*). [inşāfdı, -dı]

Həq hüzüründə bəli kəlməsi məqbūl olub
Bu nə **inşāfdı** iqbālını idbār edəsən (*Kıt’a-ı Kebir 3, Mısra 22*). [inşāfdı, -dı]

‘Elm ü ‘ürfān nədür ‘ələmdə dəhi vāzəh edək
Sora **inşāfi** olan şəhslərə şərh eliyək (*Mesnevi 9, Mısra 18*).
[inşāfi, -ı]

Bu nə **inşāfdı** kim bir belə əyyām-ı bəhār
Keçə bī-bədə vü bī-sadə vü bī-bərbəṭ ü tār (*Mesnevi 15, Mısra 11*). [inşāfdı, -dı]

Getmiş qədimdə olan ‘əhd ü vəfā dəhi
İnşāf ilə şədaqət cüd [u] səhā dəhi (*Muhammes 1, Mısra 24*). [inşāf,]

Hic **inşāf** idi şā’ir qədəh-i meysiz olə
Qalə bī-bədə vü bī-sadə həzīn ü nā-kām (*Kaside 13, Mısra 19*). [inşāf,]

Yer gök elə onlardı cəhān ilə o dünyā
Keçmişdəki **inşāf** u mürüvvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 16*). [inşāf,]

Eyləsən **inşāf** ilə gər bir nəzər

Demək olmaz bu sözlərdən bir həbər (*Mesnevi 5, Mısra 77*).
[inşāf,]

‘Elm ü **inşāf** u səhəvət bu cəhāndən qutarub
Hər nə şey’ var isə ‘ələmdə qurı ad qalub (*Mesnevi 6, Mısra 11*). [inşāf,]

Məcmū’-ı yār olmuşam əğyərə ey pərī
İnşāfdur sən eyləyəsən geyrə yārlıq (*Gazel 111, Mısra 14*).
[inşāfdur, -dur]

Mənim tək ‘āşiqə **inşāfdur** mı cövr etmək
H’oşam nə qədr edəsən Zū’iyə cəfā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 23*). [inşāfdur, -dur]

Bu nə **inşāfdur** kim mən cəkəm əndüh-ı hicrānun
Görə əğyārlər vəslünə yüz zövq ü şəfā səndən (*Gazel 168, Mısra 3*). [inşāfdur, -dur]

Şāhi olə sənün tək ey mäh bir kəsün
İnşāfdur kim olə yüvüncü gədələrə (*Gazel 201, Mısra 8*).
[inşāfdur, -dur]

Belə **inşāf** olur əhbābını yād eyləməz əhbāb
Saña āhır bu hişlətdən yetər çəh çəh ziyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 7*). [inşāf,]

inşāf-ı hərc: *İnsaflı harcama.*

Qiymət qoyurlar imdi onə nişf-ı hərcimi
İnşāf-ı hərc ilə görək bundə nəf’ var (*Kıt’a-ı Kebir 2, Mısra 10*). [İnşāf-ı hərc,]

inşāf-ı mürüvvət: *İnsanlık insaflı.*

Bir həbbə için birbirini öldürü nā-həq
Derlər nədi **inşāf-ı mürüvvət** nə içündür (*Gazel 68, Mısra 21*). [inşāf-ı mürüvvət,]

inşāf-ı ulūhiyyətə sıqmaz: *Tanrılıq davranışına sığmaz/yakışmaz.*

Nədən olmuş belə āyā bu mədār-ı gərdün
‘Ədl ü **inşāf-ı ulūhiyyətə sıqmaz** bu şifət (*Kaside 5, Mısra 14*). [inşāf-ı ulūhiyyətə sıqmaz,]

insān: *İnsan, şahıs, adam, beni âdem, beni âdemden her fert.*

Qədim ‘əşrdə **insān** ki vəhşī idi təməñ
Bular hələ deyəsən çılmayubdı vəhşətdən (*Kaside 15, Mısra 9*). [insān,]

Ziyadə fikrlərə düşmə anla bu rəmzi
Nə gücdə həlq eləyüb Həq əzəldən **insānı** (*Kaside 23, Mısra 16*). [insānı, -i]

Genə təşəvvür edür ‘əql-i nüktə-dān ki Hüdā
Ziyadə qüvvədə həlq eyləyübdü **insānı** (*Kaside 23, Mısra 26*). [insānı, -i]

Bəli insān odı kim ‘elm ilə ‘ürfānı olə
Yoşsə zāhirdə elə şüret-i **insānı** olə (*Mesnevi 9, Mısra 13*).
[insān,]

Yā Rəb nə olubdur səbəbi kim bu zəməñdə
İnsān arasında hamı millətdə hətər var (*Gazel 42, Mısra 16*). [insān,]

İnsān arasında var idi rəsm-i məhəbbət
Müzī-heyivānə dönüb **insān** dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 3*). [insān,]

İnsān arasında var idi rəsm-i məhəbbət

Müzî-heyivânə dönüb **insân** dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 4*). [*insân, j*]

Göz ü qaş u əl ayağ pülilə döğül **insân**
Əgər məlik olə bî-mə'rifət nə ədəmdür (*Gazel 80, Mısra 11*). [*insân, j*]

Bənzəyürsə n'olə nā-şünās əgər insānə
Vəli nā-şünās gəlüb 'elmdə **insân** olmaz (*Gazel 90, Mısra 10*). [*insân, j*]

Ğərəz ki Żū'î kimi anlə olmə çolh bî-h'od
Kəməli-i 'eşqdi ancaq vücutü **insānun** (*Gazel 155, Mısra 14*). [*insānun, -uñ j*]

Döğüldür həşiyət şəh-bəzə vəhşət rüz-ı əvvəldən
Olub **insân** ilə ülfətdə də'im tev'əməñ Şāhın (*Gazel 171, Mısra 14*). [*insân, j*]

Əzəl zəməndə də **inşandə** var idi çıplaq
Nə düşsə əhl qılurdi keçirdi sāmānı (*Kaside 23, Mısra 37*). [*inşandə, -də j*]

Əlhəq **insân** olanə niq ü bəyāndur məktəb
Hər kəsün olmasə gər 'elmi yaqın ə'mādur (*Muhammes 5, Mısra 5*). [*insân, j*]

Dövləti hörməti 'elm ilə tapubdur **insân**
Çolh gədə-zədə gəlüb 'elm ilə olmuş sultān (*Muhammes 5, Mısra 13*). [*insân, j*]

Əlhəq **insân** olanə niq ü bəyāndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 25*). [*insân, j*]

Gər şürəti **insân** görünən çolhdi vəli
Həşiyəti **insân** olan ədəm kəmdür (*Rübai 4, Mısra 3*). [*insân, j*]

Gər şürəti **insân** görünən çolhdi vəli
Həşiyəti **insân** olan ədəm kəmdür (*Rübai 4, Mısra 4*). [*insân, j*]

Cānın veri bir həbbəni verməz bu hələ'i q
Pəs bu şifət **insân** ilə şöhbət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 24*). [*insân, j*]

Şürəti **insân** olandan umma ey dil mə'rifət
Mə'rifət həşil olur mu zāti **insân** olmasa (*Gazel 14, Mısra 7*). [*insân, j*]

Şürəti **insân** olandan umma ey dil mə'rifət
Mə'rifət həşil olur mu zāti **insân** olmasa (*Gazel 14, Mısra 8*). [*insân, j*]

Məhv olub ləfz-i ədvvāt qutarə hīlə-i məkr
Şeytānət rəsmın atub cümləsi **insân** oləcəq (*Gazel 114, Mısra 4*). [*insân, j*]

Heyvāndılar həqiqəti **insân** döğül tēmām
Bənzər Əgərçi zāhiri **insānə** ey Ğərīb (*Kaside 3, Mısra 17*). [*insân, j*]

Şə'nündə nəzil oldı sənün hörmət əyəsi
Səndəndi hər belə gələ **insānə** ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 4*). [*insānə, -ə j*]

Həq nədəndür bu qəder dərd ü gəm **insānə** verüb
Hər nə var dərd ü belə məcmə'-i 'ürfānə verüb (*Gazel 20, Mısra 1*). [*insānə, -ə j*]

Bənzəyürsə n'olə nā-şünās əgər **insānə**
Vəli nā-şünās gəlüb 'elmdə insān olmaz (*Gazel 90, Mısra 9*). [*insānə, -ə j*]

Heyvāndılar həqiqəti insān döğül tēmām

Bənzər Əgərçi zāhiri **insānə** ey Ğərīb (*Kaside 3, Mısra 18*). [*insānə, -ə j*]

Çünki həl yəstəvi Qur'āndə bunə imāndur
Şürəti olə də **insân** özi līk ədnādur (*Muhammes 5, Mısra 8*). [*insân, j*]

Döğü bir şürət-i şəhşiyə ilə **insānlıq**
'Elmlən həşil olur mərtəbə vü 'ürfānlıq (*Mesnevi 9, Mısra 19*). [*insānlıq, -lıq j*]

insāniyyət: İnsanlık.

Cəhāndən olub tərki **insāniyyət** üslub-ı qānūnī
Dönübdür Leyliyə zər həlq də Məcnūn-ı şeydāyə (*Gazel 212, Mısra 7*). [*insāniyyət, j*]

insānlıq: İnsan olma durumu.

Bî-'elm vəhşiyānə qırır birbirin tēmām
İnsānlıqı kənār edüb əhş etmə vəhşəti (*Kaside 2, Mısra 34*). [*insānlıq, -ı j*]

intihāb: Seçme, seçilme.

Hərāb olaydı cəhān kās bu fələk-i bər-bād
Mənim bu mollālıqə **intihāb** olan günlər (*Gazel 62, Mısra 16*). [*intihāb, j*]

Hərāb olaydı cəhān kās bu fələk-i bər-bād
Mənim bu mollālıqə **intihāb** olan günlər (*Gazel 65, Mısra 16*). [*intihāb, j*]

intiqām al-: Öc almak, yapılan bir kötülüğe gereken karşılığı verip acısını çıkarmak.

Növ-bəhār oldı ələ gülşəndə cām almaq gərək
Cām dövrində fələkdən **intiqām almaq** gərək (*Gazel 119, Mısra 2*). [*intiqām almaq, j*]

intizār: Bekleme, bekleyiş, gözleme.

Qoymə məni **intizār** içində
Şām u səhər āh u zār içində (*Mesnevi 8, Mısra 67*). [*intizār, j*]

Dəm-i vədə'dı gəl qoymə **intizār** məni
Vədə'-ı bāz-pəsın qoymə əşkbār məni (*Müseddes 2, Mısra 3*). [*intizār, j*]

Gecə günüz çəkürəm **intizārun** ey məh-rū
Nə gün tēmām olacaq **intizārım** əhirdə (*Gazel 198, Mısra 5*). [*intizārun, -uñ j*]

Dilərdi cān ki bulə feyz-i məqdəmün gəl gör
Ki az qalubdı o həm qıqsun **intizārun** ilə (*Gazel 205, Mısra 4*). [*intizārun, -uñ j*]

Ümīd-i və'de-i vəşlünlə qanə döndi cigər
Amāndı qanımı tək **intizār** qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 4*). [*intizār, j*]

Nə yerdən ey pəri-rüyum köñüldə **intizārun** var
Ki pozdun əhl-i bəzmün hətərin sölə nə kārın var (*Gazel 46, Mısra 1*). [*intizārun, -un j*]

Gecə günüz çəkürəm intizārun ey məh-rū
Nə gün tēmām olacaq **intizārım** əhirdə (*Gazel 198, Mısra 6*). [*intizārım, -ım j*]

intizār qov-: Bekleyişte bırakmak.

Bu hələcən qəşidəmizə çatmayub şılə
Qoymaq nədəndi Żū'ini sən muncə **intizār** (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 16*). [*intizār qoymaq, j*]

Əşl-i vücüd 'illət-i gâ' iyyə-kā' ināt
Həm ibtidā vücüd ilə həm **intəhā** 'Əli (Kaside 1, Mısra 4).
[intəhā,]

inə'l-llāhə: Muhakkak ki Allah.

Çü yār yār idi hər güşə vādi-i Eymən
Nihāl qəddi **inə'l-llāhə** tərəcəmənəm idi (Gazel 249, Mısra 8). [inə'l-llāhə,]

iqbāl: Təli və baht açıqlığı, mutluluk, saadet.

Həq hüzüründə bəli kəlməsi məqbül olub
Bu nə inşafdı **iqbāl**ı idbār edəsən (Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 22). [iqbāl, -iv, -ı]

Getdükə 'ömr-i həşiyətün dād imiş sənün
iqbālvun əvəhəri idbār imiş sənün (Muhammes 2, Mısra 16). [iqbāl, -iv, -un, -ı]

Kimün yā Rəb dönübdür mən kimi 'ələmdə **iqbāl**
Olubdur ərzü cəmi şərəb-i vəşldən həli (Tahmis 1, Mısra 11). [iqbāl, -ı]

iqdām: Bir şeyi elde etmək üçün sebatla və gayretlə çalışma, sürekli çaba gösterme.

İzhār elədi dövr elə **iqdām**
Dövrən saña eyləyübdü ikrām (Mesnevi 7, Mısra 31).
[iqdām,]

iqdām qıl: Çaba göstərmək.

Əlli il kəsb-i 'ulüm etməgə **qıldım iqdām**
Şad olurdım ki 'əcəb yaşı hünərdür bu məqām (Terci-bend 1, Mısra 9). [iqdām qıldım, -dı, -m]

'iqd-i pərvin: Ülker takım yıldızı, Süreyya gerdanlığı, dizisi.

Təb-i meydən ruḥ-ı alində əraq dənəsi san
'iqd-i pərvin qırılıb gökdə ruḥ-ı ayə düşüb (Gazel 23, Mısra 8). ['iqd-i pərvin,]

iqrār: Kabul etme, tasdik etme. Gizlemeyip açıklama, itiraf etme.

Cümlə şahiddi sənün cüd-ı səhə etməginə
Müddə't əvvəldə əltəfuvə eylər **iqrār** (Kaside 6, Mısra 36).
[iqrār,]

'Ələm-i zərrədə təklifi qəbül eyləmişən
İmdi lā'iqdi ki **iqrār**ıvı inkār edəsən (Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 20). [iqrārıvı, -iv, -ı]

iradə: Bir şeyi yapıp yapmama hususunda karar verebilme və bunu uygulama gücü.

Çü kimsə bilmədi Həliq **iradəsin** hərgiz
Sən imdi bī-hüdə çün ü çərənı ahtarma (Gazel 9, Mısra 11).
[iradəsin, -si, -n]

iradət: Gönlə hâkim olan istek, arzu.

Şübḥ qıldı yüzüvə Żū't **iradətlə** nəzər
Çünki mən görmüş idim bağ-ı gülüstān yuhədə (Gazel 210, Mısra 9). [iradətlə, -lə]

irağ: Uzak.

Cövr-i rəqib şöhbətimizdən **irağ** idi
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (Müseddes 1, Mısra 5). [irağ,]

irān: Günümüzde Türkiyə'ye komşu olan İran ülkesi.

Şirvān içrə bu gün Həqānī-i sənī mənəm
Seḥr-i şe'rimdən təməm **İrān** u Tūrān titrəşür (Gazel 58, Mısra 8). [irān,]

'irfāniyyət: Biliş.

Həm-bəzm idi bu məclisə Səttār Bəg kim ol
'irfāniyyət kitabına əvvəl sūtūr idi (Gazel 246, Mısra 16).
['irfān-iyyət,]

irs: Kalıtım, soya çekim.

Yüsifdən **irs** ilə bu vəcəhət yetüb saña
Sənsən zəməndə məh-i Kən'ān nişānəsi (Gazel 231, Mısra 3). [irs,]

Nəsl-bə-nəsl səhəvət sizə **irs** ilə çatub
Kimsə bu qışqanı hərgiz edə bilməz inkār (Kaside 6, Mısra 33). [irs,]

irsād: 1905—1908'li yıllarda Bakı'de çıkmış gazete.

Nə qədri söylədi **İrsād** Mollā Nəsrə'd-din
Bu yaşı sözləri yüz və'z min nəşihət ilə (Kaside 20, Mısra 43). [irsād,]

Sizə hər gündə deyür məktəb [ü] məktəb **İrsād**
Mollā Nəsrəddin edir hikmət ilə yüz fəryād (Mesnevi 9, Mısra 81). [irsād,]

is: Yapılan şey, davranış, eylem, uğraş, meşguliyet.

Bədə-hVərə eləyür gərçi məzəmmət zāhid
Çəkər āhır özi bu **işdə** nədəmət zāhid (Gazel 39, Mısra 2).
[işdə, -də]

Dil sirr-i gönçə-i dəhənün bilmək istəyür
Yüz gəm bu **işdə** həyli zəməndür nihān çəkər (Gazel 61, Mısra 12). [işdə, -də]

Bahun ol büt **işinə** rüyinə qoymuş zülfi
Kəfiri həzən-i gəncinə-i imān etmiş (Gazel 104, Mısra 3).
[işinə, -i, -n, -ə]

Vüslət dəmidür sâqī gətür cām pey-ā-pey
Həyr **işdə** gözüm nuri bu tə'hīr nə lāzım (Gazel 131, Mısra 10). [işdə, -də]

Fir'ovn-ı cəhldən qutarub millətini çün
Oḥşar bu **işdə** Müsī-i 'İmrānə Şərq-i Rus (Kaside 10, Mısra 20). [işdə, -də]

Fikr edirdim ki nə növ' ilə sər-əncām qılaq
Tā ki tapsun bu pozuq hələtim ol **işdə** nizām (Kaside 13, Mısra 18). [işdə, -də]

Bir sirr var bu **işdə** Hüdāvənd-i zü'l-minən
Həlq eyləyübdü hər birini bir qərār ilə (Kaside 21, Mısra 35).
[işdə, -də]

Dünyā vü āhīrət **işi** mübhəmdü dəhrdə
Həll etməyüb bu müşkili fərzānənün biri (Kit'a-ı Kebir 6, Mısra 5). [iş, -i]

'ārif u şā'ir neçə yoldaş idüq
Hər bir **işdə** birbirə sīr-dāş idüq (Mesnevi 4, Mısra 10).
[işdə, -də]

Həzırdı yanımda pırgavāri
Gəl olma bu **işdə** sən firārī (Mesnevi 7, Mısra 36). [işdə, -də]

Bilməm nədi bā'is ey nık ü nām

Kim bu **işə** verməyürsən əncām (*Mesnevi 8, Mısra 22*). [*işə, -ə*]

Zünnār ilə salibi qəbul etdi zühdi tərki
Sən eylədin bu **işləri** Şən'ānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 8*).
[*işləri, -lər, -i*]

‘Əcəb bī-kārə vü āvārə vü bī-çārə olduq kim
Nə dünyā vü nə ‘uqbā **işlərindən** kārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 6*). [*işlərindən, -lər, -i, -n, -dən*]

Təşəvvür eyləmə kim sənsiz ‘eyş edir Zū’ī
işimdi şām u səhər nālə vü fəğān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 14*). [*işimdi, -im, -di*]

Āh [u] fəğān ilə köñül darıhub
Öz **işimün** āhırınə bəd baħub (*Mesnevi 4, Mısra 34*).
[*işimün, -im, -ün*]

Anlayubdur çü ‘əqldür kāmīl
Pül ilən hər bir **iş** olur hāşil (*Mesnevi 11, Mısra 16*). [*iş,*]

Səbr qıl Zū’ī pərişān hālīvə şükr eylə kim
Hic **iş** sāmān tapar mı tā pərişān olmasa (*Gazel 14, Mısra 10*). [*iş,*]

Vüşālun ilə keçən günləri həyālə salub
Fələk əlindən **işim** imdi əl-əmənə dönüb (*Gazel 25, Mısra 6*). [*işim, -im*]

Zāhidliq **işi** şā’irə ‘āləmdə nə lāzım
Hər şəhşün olur dəhrdə bir kārī Səməndər (*Gazel 43, Mısra 3*). [*işi, -i*]

Gər bağludı təqdīr-i qəzāyə hamu **işlər**
Bī-cā yerə bu sə’y bu zillət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 3*).
[*işlər, -lər*]

Fikr qılmə tapə tədbir ilə hālun təğyir
Dögi tədbir ilə **iş** hāmə-i təqdīrdədür (*Gazel 75, Mısra 12*).
[*iş,*]

Qalusən mən kimi āvārə cəhān kārində
Ey deyən kimsə ki **işlər** hamı tədbīrdədür (*Gazel 75, Mısra 10*). [*işlər, -lər*]

Olubdı zūlf-i pərişānıvə köñül mā’il
O vəchdəndi **işim** dā’imə pərişāndur (*Gazel 81, Mısra 4*).
[*işim, -im*]

Təhəmmül eylə Zū’ī yohdı təğyir
Təmām **işlərdi** təqdīr-i qəzālıq (*Gazel 112, Mısra 18*).
[*işlərdi, -lər, -di*]

Ayağə düşmək ilə qarə köñlim ey Zū’ī
Baña əzəldə bu **işlər** sirāyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 12*). [*işlər, -lər*]

Çünki dövlet o şey’di kim ondan
Nə çətin **iş** olə olur āsān (*Mesnevi 11, Mısra 26*). [*iş,*]

Ey çərḥ bilmədim bu **işün** var imiş sənün
Sifründə şəhd lā’iqinə hār imiş sənün (*Muhammes 2, Mısra 13*). [*işün, -ün*]

Demə məhlūq yanında qoyulub tāzə nizām
Pūldan ġeyri nə **iş** var isə məcmū’-ı hārām (*Terci-bend 1, Mısra 12*). [*iş,*]

Bārī Hüdāyā sənə olur bu **iş**
Dağ yerində gəldi souq çatdı qış (*Mesnevi 4, Mısra 35*). [*iş,*]

Mən etmişəm bunu yā kim bu **iş** müqəddər imiş

Bu fikr ilə gecə gündüz dəḥi fikār oldım (*Kaside 12, Mısra 5*). [*iş,*]

Bu ‘əsrə çün mə’rifəti ‘eyb sanurlar
Çün belədi **iş** fəhm ü fərəsət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 16*). [*iş,*]

Hər mübhəm **iş** ki anlamayur həlq sirrini
Cām-ı cəhān-nümədə bizə āşkār olur (*Gazel 82, Mısra 7*).
[*iş,*]

iş: Yazı; Kader.

Qəzā kätibləri hər şəhş için bir **iş** yazub lövhə
Mənim lövhimdəki cümlə ġəm-i dərd ü bələ çıhdı (*Gazel 254, Mısra 3*). [*iş,*]

‘İsā: Hz. İsa.

Dil-cüy dil-āvīz u ġəzəl-ğüy u ġəzəl-hān
‘İsā kimi i’cāz edə ġüftārī Səməndər (*Gazel 43, Mısra 10*).
[*‘isā,*]

Məryəm ü ruh-ı Qüdüš **‘İsā** üçü bir sözdür
Üç deyən səhv ələyübdür oḥuyur sənī ġələt (*Gazel 109, Mısra 7*). [*‘isā,*]

Cənə meyl etsə idi Zū’ī gər ol **‘İsā** dəm
Şədqə hər dəmdə dil ü cənī rəvān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 9*). [*‘isā,*]

Bənd olub hıvırşidə **‘İsā** gökdə dutmazdı qərār
Zū’iyā ġörsəydi bu mäh-i mələk-sīma yüzün (*Gazel 148, Mısra 13*). [*‘isā,*]

Bənd olub hıvırşidə **‘İsā** gökdə dutmazdı qərār
Zū’iyā ġörsəydi bu mäh-i mələk-sīma yüzün (*Gazel 170, Mısra 13*). [*‘isā,*]

Hicrān-ı hələkīm məni lütfünlə zində qıl
Müdgəmdi ləbləründə çü **‘İsā** ‘ələməti (*Gazel 229, Mısra 8*).
[*‘isā,*]

‘İsā-ləb āhü-çəşm təbī’ət mərīz-i ‘eşq
Çohdur vəli bu ‘əsrə bīmār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 3*).
[*‘isā,*]

‘İsā kimi vücūd-ı piyadə hımārı yoh
Nəqə verüb hımār olanə yüz qatār ilə (*Kaside 21, Mısra 7*).
[*‘isā,*]

Ġərəz ġörüb nəmədə bu müjdəni
Sanki **‘İsā** dirilti bu mürdəni (*Mesnevi 4, Mısra 64*). [*‘isā,*]

Nə için yoh sözi təşbih qılublər varə
Ləb-i mey-ğünuvı cən verməğə **‘İsāyə** məşəl (*Gazel 126, Mısra 8*). [*‘isāyə, -y, -ə*]

‘İsānı biyābānlərə saldun tək ü tənḥā
Şam’undə belə təht-i hökümət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 21*). [*‘isānı, -n, -ı*]

Ləb ü ruhsārıvı ġördükdə yəqīn eyləmişəm
Kim olub məskən-i hıvırşid məqām **‘İsāyə** (*Gazel 194, Mısra 6*). [*‘isāyə, -y, -ə*]

‘İsā-vı məryəm: Meryem’in oğlu İsa.

‘İsā-yı Məryəm desəm küfr olmaz ey tərsā-pərī
Cən verür ‘uşşāqə çün lə’l-i şəkərbārun sənün (*Gazel 179, Mısra 3*). [*‘İsā-i məryəm,*]

işərədan: İşaret bilenlər.

işərə-dān neçə yüz sāqiyān bəzlə-sərə

Kināyə-dān neçə yüz mütribān-ı h' oş əlhān (*Kut'a-ı Kebir 1, Mısra 27*). [*İşārədan, J*]

işārət: *Bir şeyin var olduğunu, meydana çıktığını göstərən belirti, aləmet, emare.*

İşārətlə rəməz ilə yazmış baña
Məgər bu söz yetməyübdü güşuña (*Mesnevi 4, Mısra 59*).
[*İşārətlə, -lə J*]

Gər **işārət** edə şəmşir-i kəc-əbrüvun (*Gazel 250, Mısra 25*).
[*İşārət, J*]

‘İsā-yı ləb: *Hə. İsa'nın mucizə yapan dudakları gibi.*

Çeşmün nə vəchdəndi ki bīmārdur müdām
Həm-sāyəsində **‘İsā-yı ləb** tək təbibi var (*Gazel 44, Mısra 4*). [*‘İsā-yı ləb, J*]

İsbāt: *Kanıt, delil.*

Təqsirimün **İsbātınə** şahid tələb etmə
Bir şah ki zālīm olə təqsir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 3*).
[*İsbātınə, -i, -n, -ə J*]

İsfəhānī: Şāfi mezhebinden olan Ebu Nuaym İsfəhani'nin tərəftarları.

Biri der həyr Bəhbəhānīdür
Biri der mür-**İsfəhānīdür** (*Mesnevi 11, Mısra 50*).
[*İsfəhānīdür, -dir J*]

İsfəndār: İsfəndiyar. Keyaniyan'dan Küştəsb'in oğludur. İranlılarca böyük kahramandır. Milattan 549 yıl önce Rüstəm'le etdiyi savaşta vəfat etmişdir. Lakabı Ruyinten'dir (*Tunç bedenli*).

Niş-i kəməndār elə oğlar atur sərmādan
Ki onə təb eləməz Rüstəm ilə **İsfəndār** (*Kaside 6, Mısra 4*).
[*İsfəndār, J*]

İsfəndiyār: İsfəndiyar. Keyaniyan'dan Küştəsb'in oğludur. İranlılarca böyük kahramandır. Milattan 549 yıl önce Rüstəm'le etdiyi savaşta vəfat etmişdir. Lakabı Ruyinten'dir (*Tunç bedenli*).

Gör ‘āqibət nə əylədi bu zārə küj-püş
Beş gün içində Rüstəm ü **İsfəndiyārınə** (*Gazel 207, Mısra 4*). [*İsfəndiyārınə, -i, -n, -ə J*]

Rəhil təhəllüş ol ki qılır kür dīdəsi
Gər olə həm-nəbərd yüz **İsfəndiyār** ilə (*Kaside 21, Mısra 20*). [*İsfəndiyār, J*]

İsim: *Ad.*

Hər gədə-tīnət bir **İsim** ilə sultān olmaz
Qurı əngüşlər ilə dīv-i Süleymān olmaz (*Gazel 90, Mısra 1*).
[*İsim, J*]

İşıq: *Işıq, aydın.*

Əlimdən aldun o h'vurşid-i ‘āləm-ārānı
İşıq günim dəhi çəh etmə tūrə-şām fələk (*Gazel 118, Mısra 10*). [*İşıq, J*]

İskəndər: Böyük İskender olaraq bilinen III. Aleksandros, Makedoniyalı hökümədar.

Görməgə cām-ı ləb ü āyınə-i rühşārını
Qalhızub baş qəbrdən Cəmşid ü **İskəndər** gəlüb (*Gazel 21, Mısra 8*). [*İskəndər, J*]

Āynə-i dünyānı dutmuş yohdur **İskəndər** şifət

Cām çohdur līk bəzm-i ‘eyş için Cəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 7*). [*İskəndər, J*]

Cəhələt əhlinün Yə'cücünə Zū'ī giriftārəm
Bu dərdi çəkməgə səd həyf kim **İskəndərim** yohdur (*Gazel 47, Mısra 14*). [*İskəndərim, -im J*]

Dutub āyınə-rü dünyānı cām ‘āləmdə çoh çohdur
Vəlīkən yohdur **İskəndər** nə bir Cəmşid nə Cəm var (*Gazel 70, Mısra 4*). [*İskəndər, J*]

Zülmət dutub ‘āləmi yoh Hızr ilə İlyās
İskəndər ilə çeşmə-i həyvān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 6*). [*İskəndər, J*]

Nədi zülmət-ı gəm içrə belə həyrān qalmaq
Ohı Şəh-nāmədə **İskəndər** ilə Dārādən (*Gazel 173, Mısra 8*). [*İskəndər, J*]

Ey cān çoh etmə lə'l-i ləbi ārzusunu
İskəndər öldi dəhrdə bu ārzü ilə (*Gazel 214, Mısra 8*).
[*İskəndər, J*]

Dövlət-i dünyānı cəm' etdün deyək āhır nədür
Hanı **İskəndər** cəhəndə bāqı ‘izzət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 4*). [*İskəndər, J*]

Verdi baña güşə vü gəmdən nicāt
İskəndərə yetüşdi āb u həyāt (*Mesnevi 4, Mısra 44*).
[*İskəndərə, -ə J*]

İskəndərin āynəsi: İskender'in aynası. "Ayine-i ālem-nümā (Cihānı göstərən ayna)" olaraq da bilinen bu ayna hakkında çeşitli rivayətlər mevcut olup bunların birçoğu efsane niteliği arz eder. İskender İskenderiye şehrini kurduğu zaman orada bulunan hekimlerden Belinas, Hermis ve Valines bir ayna yapmışlar ve yüksek bir yere koymuşlardı. Güya bu aynada oraya gelmekte olan gemiler daha bir aylık yolda iken görülebilmiş. Eğer gelen düşman gemisi ise bu aynadan güneş ışığı yansıtılarak daha uzaktayken yakılabilmiş. İskender tarafından hocası Aristo'ya yaptırıldığı da rivayət edilen bu aynanın bir gece, bekçileri uyurken çalınıp denize atıldığı yine efsaneler arasındadır. Bazı kaynaklarda bu aynanın Hind hükümdarı Kayd tarafından İskender'e hediye edilen dört kıymetli eşyadan biri olduğu söylenir. Yuvarlak (top ayna) ve düz olduğu hakkında ihtilaf bulunan bu aynanın iki tarafı da gösterirmiş. Arka yüzüne yalancılar baktığı zaman görüntü vermezmiş ve İskender de kimin yalan söylediğini bu ayna vasıtasıyla anlarmış. Çünkü aynanın arka yüzü yalancıların görüntüsünü kabul etmezmiş.

Cām-ı cəmdür dəhi **İskəndərin** āynəsidiür
Məst olandə bilisən ‘āləmün ādəm nəsidür (*Mesnevi 9, Mısra 5*). [*İskəndərin āynəsidiür, -dür J*]

İslām: Allah'ın Kur'an ile vahyettiği və esasları Hz. Muhammed tərəfindən bildirilen din, müslümanlık.

Bilməm nöçün bu ‘əşrdə rāhət görünməyür
İslām içində hiç sələmət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 2*).
[*İslām, J*]

İslām də tə'əşşüb-i dīndən həsəb olur
Bu ‘əşrdə nə ‘ār u nə geyrat görünməyür (*Gazel 71, Mısra 5*). [*İslām, J*]

İslām deyən sözlərə kimsə qulaq asmaz
Qurānə qəsəm doğrı müsəlmān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 13*). [*İslām, J*]

Qalubdı birçə bu **İslām** milləti məhrüm
Təmām millət-i ‘āləm dolubdı hīkmətdən (*Kaside 15, Mısra 5*). [*İslām, J*]

Zü'ni şād edüb **İslāmdə** bir ād eyləyün (*Mesnevi 9, Mısra 86*). [*islāmdə, -də*]

Kibr ilə Naşārā vü Yəhūd u **İslām** (*Rübai 3, Mısra 2*). [*islām, -*]

Belə olandə nöçün qoymayursən **İslāmı**
Ki hāşil eyləyə 'elm-i nücüm u hey' ātdən (*Kaside 15, Mısra 55*). [*islāmı, -ı*]

Bār' ilāhī özün 'əlāc elə
Qoymə **İslāmı** tərək olə belə (*Mesnevi 11, Mısra 98*). [*islāmı, -ı*]

ism: *Ad, nam.*

Əgərçi **ismdə** şe'rimdə səktə vāqə'dür
Lətifädür genə əş'ārdə o səktə 'əyān (*Kut'a-ı Kebir 1, Mısra 19*). [*ismdə, -də*]

Həm həsəb həm nəşəbdə bī-həmtā
İsmi tək həm özi böyük aqa (*Mesnevi 2, Mısra 4*). [*ismi, -i*]

Çünki şərif **ismidi** 'Əlībaba
Ol səbəbdən tapubdı 'izz ü 'əlā (*Mesnevi 10, Mısra 41*). [*ismidi, -i, -di*]

Hasəblə 'āləm-i hilqətdə çünki ə'lāsan
Odur səbəb ki 'Əlī **isminə** müsəmmāsan (*Mesnevi 13, Mısra 8*). [*isminə, -i, -n, -ə*]

Cümlə əhlāqı həsən **ismi** Hüseyin hān ki Hudā
Eyləyüb əhsən-i təqvīmdə zātın hilqət (*Kaside 5, Mısra 35*). [*ismi, -i*]

İsmün ziyadə mənfa'ətün yoħdı olsə də
Məhlūq təbə'āyə-i Qur'ānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 9*). [*ismün, -ün*]

ism-i bəg: *Bey ismi.*

Yohsə çoh dūnbülü-bāz **ism-i bəg** əhəz eyləyüb
Özini bir adı bəgliklə nəcəbətli bilüb (*Mesnevi 6, Mısra 55*). [*ism-i bəg, -*]

ism-i müsəmmā: *İsimlendirilmiş kişi.*

İsm-i müsəmmā tək Aqabəg olub
Belə aqa dəhrdə tək tək olub (*Mesnevi 4, Mısra 55*). [*ism-i müsəmmā, -*]

ism-i məhəmmədlə: *Muhammed ismiyle, ismi Muhammet olmaqla.*

Hic kəs **ism-i Məhəmmədlə** peyğən-bər olmaz
'Əli olmaqla adı Heydər ü Şəfdər olmaz (*Mesnevi 6, Mısra 41*). [*ism-i məhəmmədlə, -*]

ism-i pāk: *Temiz isim.*

Zāhirdə Mürtezā deyülür **ism-i pākuvə**
Bāfində nəfs-i nātiqə-i Muşafā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 13*). [*ism-i pākuvə, -ü, -və*]

ism-i yūsif: *Həz. Yusuf'un adı.*

Ey Yəhūdā nəsl-i Yə'qub **ism-i Yūsif** hüsn kim
Hüsnüvə min müştəri yüz məh hərīdər eylədün (*Gazel 181, Mısra 3*). [*ism-i yūsif, -*]

isön: *İsen.*

Könlü gər istər **isön** istirāhət-i dünyā
Şərāb-ı nəbdədür cümlə rāhət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 1*). [*isön, -*]

Deyür ki müctəhidə bağlamaz **isön** boynun
Təmām 'əməllərün olur qətrə olur fānī (*Kaside 23, Mısra 81*). [*isön, -*]

isrāf eylə-: *Gereksiz yere harcamak, boşuna sarf etmək.*

Belədür çün dəhl ü hərcün gözlə **isrāf eyləmə**
Hərc qıl vācib yerə gör 'eys [ü] 'isrət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 9*). [*isrāf eyləmə, -mə*]

'isrət: *İçki içmə, içki, eğlence.*

'İsrətlə keçən günlərivi yadə sal imdi
Adəm şifət ol rövzə-i rızvānə yolun yoħ (*Gazel 36, Mısra 3*). [*'isrətlə, -lə*]

Bu günki günlərimi fikr edəndə zāhirdür
Behişt imiş mənim ol **'isrət** eyləyən günlər (*Gazel 67, Mısra 8*). [*'isrət, -*]

Aldanməgilən Zü'ī cəhānə nədi dünyā
Beş günlük olan **'isrət** ü behcət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 28*). [*'isrət, -*]

'Eys ü **'isrət** azalur 'ömr çohalduqçə bəli
Ləzzət ol tıfl dəmində əmilən şirdədür (*Gazel 75, Mısra 5*). [*'isrət, -*]

'İtāb u nəzün olur əhl-i 'eşq için **'isrət**
Hiṭāb-ı qəhrün 'uşşāqə təzədən cəndür (*Gazel 81, Mısra 9*). [*'isrət, -*]

Əgərçi həlq-i cəhān 'eys ü **'isrəti** istər
Cəhīmdür bānə ey dost bu cəhān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 3*). [*'isrəti, -i*]

Həmə'il eyləmək bir ağ cəməlün qara gīsūsın
Keçən möhnətlə qarə günləri **'isrətlə** ağ etmək (*Gazel 120, Mısra 10*). [*'isrətlə, -lə*]

Möhnət nə şey'di bilməz idim yā ki gəm nədür
Könlüm həzār **'isrət** ilə kām-rān idi (*Gazel 242, Mısra 12*). [*'isrət, -*]

Həq səni dövlət ü **'isrətdə** sələmət eləstün (*Kaside 5, Mısra 53*). [*'isrətdə, -də*]

Bir belə əyyāmdə 'āləm təmām
'Eys ilə **'isrətdədi** yek-sər müdām (*Mesnevi 5, Mısra 44*). [*'isrətdədi, -də, -di*]

Şāhlğından görmədi bir **'isrəti**
Qoydı getdi özi için lə'nəti (*Mesnevi 5, Mısra 13*). [*'isrəti, -i*]

Nə şey'də var cəhāndə **'isrət** ey dil cəmdən başqa
Təmām əşyadə var gəm bir mey-i gül-fāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 1*). [*'isrət, -*]

'Eys ü **'isrət** ilə çoh vəqt keçürdüm ammā
İmdi bildim bu hərābə necə gəm-h'ānə imiş (*Gazel 107, Mısra 3*). [*'isrət, -*]

Olə Həsrovar edə Şirīn ü şəkərlə **'isrət**
Tə'nə bir şürətə bənd olmaqlə Fərhədə qılə (*Gazel 215, Mısra 9*). [*'isrət, -*]

Salınub **'isrət** ilə mən də du'ālar eləyüb
'Ömrüvə dövlətvə tā nə qədər cānım var (*Kaside 6, Mısra 37*). [*'isrət, -*]

Evində görmədigün hər tə'ām lövn-bə-lövn
Gəlür hüzürüvə hər mənzilündə **'isrət** ilə (*Kaside 20, Mısra 8*). [*'isrət, -*]

Dedi ey bî-həbər güyā həbərsizsən bu **‘işrətdən**
Ki ‘āləm sər-bə-sər dönmüş behişt-i ‘ədn-i rizvānə (*Kaside 22, Mısra 17*). [*‘işrətdən, -dən*]

Yā Rəb o qədim ‘əsr o ləzzət hara getdi
Həqiq içrə olan ‘eyş ilə **‘işrət** hara getdi (*Kaside 24, Mısra 2*).
[*‘işrət,]*

Şıd q ü ihlās ilə hər şübḥ ü məsā Həliqdən
Rüz u şəb **‘işrət** ilə cānıvı saq istəyürəm (*Kıt’a 2, Mısra 4*).
[*‘işrət,]*

On bir ay **‘işrət** ü ‘eyş ilə keçür ovqātun
Bārī bir ay keçən əhvālə sitiğfār edəsən (*Kıt’a-ı Kebir 3, Mısra 9*). [*‘işrət,]*

Şād idi könlü o səhət içrə
Hər ləhzədə ‘eyş ü **‘işrət** içrə (*Mesnevi 7, Mısra 26*). [*‘işrət,]*

Hər nə olsun gedəcəksən bu fənā dünyādən
Bārī bir **‘işrət** elə çəkmə gəm-i bî-cādən (*Mesnevi 15, Mısra 22*). [*‘işrət,]*

H’oş ol zəməni ki **‘işrət** ü ‘eyşim təmām idi
Baş şür-ı ‘eşq gözdə o mäh əldə cām idi (*Muhammes 2, Mısra 1*). [*‘işrət,]*

H’oş ol zəməni ki **‘işrət** ü ‘eyşim təmām idi
Heyf ol qərīnə kim baña dövrən be-kām idi (*Muhammes 2, Mısra 17*). [*‘işrət,]*

Hər gün keçirdi **‘işrət** ilə rüzgārımız
Dil şād-kām u əldə mey-i h’oş-güvārımız (*Müseddes 1, Mısra 13*). [*‘işrət,]*

‘işrət-i pünhān: *Gizli içki (meclisi).*

Görüb bu **‘işrət-i pünhānı** sordum bağbānlardan
Nədür bu ‘Eyş [ü] ‘işrət vāqif et bir sirr-i pünhānə (*Kaside 22, Mısra 15*). [*‘işrət-i pünhānı, -ı*]

istibāh: *Şüphe, şüphelenme.*

Zülf-i ruhsārun mıdır gördükdə qıldım **istibāh**
Yā ki mizān bürəcini məskən qılubdur āftāb (*Gazel 16, Mısra 7*). [*istibāh,]*

istifhām: *Sormak.*

Məqām-ı mehr ü məhəbbətdə rəsm-i dīrindür
Həmişə həlālət-i əhbābı qılmaq **istifhām** (*Gazel 129, Mısra 24*). [*istifhām,]*

istiğnā: *Çekinmek, geri durmaq.*

‘Āşiqi müstəğnī etmişdür həyālun vəşldən
N’olə sən hər ləhzə göstərsən bu istiğnā yüzün (*Gazel 148, Mısra 12*). [*istiğnā,]*

istiğnā: *Bir şeyə qarşı nazlı davranma, tenezzül etmə.*

‘Āşiqi müstəğnī etmişdür həyālun vəşldən
N’olə sən hər ləhzə göstərsən bu **istiğnā** yüzün (*Gazel 170, Mısra 12*). [*istiğnā,]*

istihār: *Məşhur olma, ünü yayılma, nam kazanma, şöhrət, nam.*

Həqānī-i zəmənədi hər növ ‘şərdə
Feyz-i cəhānə gün kimidür **istihār** ilə (*Kaside 21, Mısra 22*). [*istihār,]*

istihzār: *Hazırlama, hazırlanma, hazır etme, hazır edilme.*

Kürk-i həftānı görək rədd edə sərmātarin
Yohdı yolun ki edəm mən onə tā **istihzār** (*Kaside 6, Mısra 26*). [*istihzār,]*

istiqāmət: *Bir şeyin belli tarafa uzanması.*

Hanı qədün kimi gülbündə **istiqāmət** ü nāz
Ləbün tək sölə bir gönçənün tərāvəti var (*Gazel 78, Mısra 3*). [*istiqāmət,]*

Mən bî-nəvāyə rəhm elə ey sərv-qāmətim
Kim qalmayub firāqə dəhi **istiqāmətim** (*Gazel 138, Mısra 2*). [*istiqāmətim, -im*]

istirāhət: *Dinlenme.*

Səmənd sür‘ət ilə on günə gedən rāhı
Vağon gedir onı bir gündə **istirāhət** ilə (*Kaside 20, Mısra 6*). [*istirāhət,]*

istirāhət-i dünyā: *Dünyanın rahatlığı.*

Könlü gör istər isən **istirāhət-i dünyā**
Şərab-ı nəbdədür cümlə **rāhət-i dünyā** (*Gazel 7, Mısra 1*). [*istirāhət-i dünyā,]*

istivāq: *Büyük arzu duyma, özleme, özleyiş.*

O qədri **istivāqım** var sər-i küyində āzərə
Göz açmam məskənim cənnət ənīsım gərçi hür olsun (*Gazel 150, Mısra 5*). [*istivāqım, -im*]

Cəhāndə kimsə belə həsrət olmasın yā Rəb
Bu həsrət ilə ki mən oldum istivāqundə (*Gazel 196, Mısra 4*). [*istivāqundə, -un, -də*]

istə-: *İstemek, arzu etmək.*

Könlü gör **istər** isən **istirāhət-i dünyā**
Şərab-ı nəbdədür cümlə **rāhət-i dünyā** (*Gazel 7, Mısra 1*). [*istər, -r*]

Gəməzə peykānı dilər şövq-i ruḥundan cān u dil
Eylə kim gün təbişindən təşnələr **istərlər** āb (*Gazel 16, Mısra 6*). [*istərlər, -r, -lər*]

Ol şam-ı şəb-əfrüzə vüşāl **istəsən** ey cān
Tā olmayasən ‘eşqdə pərvānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 9*). [*istəsən, -sən*]

Cəhānun dövlətin çox **istəyən** əşhāşlar bi’llāh
Fənādur çün bunun təlibləri divānə sərsəmdür (*Gazel 41, Mısra 7*). [*istəyən, -y, -ən*]

Çohdandı könlü **istər** idi feyz-i hüzurun
Qorhutdı bu söz lək bu əfkār Səməndər (*Gazel 43, Mısra 13*). [*istər, -r*]

Ātəş-i ‘eşq-i ruḥ-ı yār ‘əlācın həkəmə
İstədim āb-ı dām-i həncər-i cānān dedilər (*Gazel 62, Mısra 4*). [*istədim, -di, -m*]

Ey dövlət-i hün ‘āşiq için hün-bəhā nədür
Səndən gər **‘āşiq istər** isə hün bəhānədür (*Gazel 89, Mısra 2*). [*istər, -r*]

Əgərçi həlq-i cəhān ‘eyş ü ‘işrəti istər
Cəhīmdür baña ey dost bu cəhān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 3*). [*istər, -r*]

Dil **istər** idi qədün sərvini yüzün güləni
Nə zövq-i həfırə yüz bağ u büstān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 7*). [*istər, -r*]

‘Eşq içrə hüdmet eylə vüşāl **istəsön** əgər
Tarı verür mi cənnətinə tã‘ət olmamış (*Gazel 105, Mısra 7*).
[istəsön, -sön]

Növ-bəhār oldı genə seyr-i səfā **istər** köñül
Səbzələr tək bədədən nəşv ü nəmā **istər** köñül (*Gazel 122, Mısra 1*). [istər, -r]

Növ-bəhār oldı genə seyr-i səfā **istər** köñül
Səbzələr tək bədədən nəşv ü nəmā **istər** köñül (*Gazel 122, Mısra 2*). [istər, -r]

Dəm-bə-dəm gülşənlər içrə bülbul-i şürdə tək
Ərganün u tərden şür u nəvā **istər** köñül (*Gazel 122, Mısra 4*). [istər, -r]

Hürī tək məhbūbī Kōvsər tək şərābī bağda
Həzihi cənnāt təcři təhtihā **istər** köñül (*Gazel 122, Mısra 6*).
[istər, -r]

Niyə hür u Kōvsər **istər** zāhid-i hüd-bīn vəlī
Cām-ı Kōvsərvəş büt-i hürī-liqā **istər** köñül (*Gazel 122, Mısra 7*). [istər, -r]

Niyə hür u Kōvsər **istər** zāhid-i hüd-bīn vəlī
Cām-ı Kōvsərvəş büt-i hürī-liqā **istər** köñül (*Gazel 122, Mısra 8*). [istər, -r]

Verdi cān Fərhad Şirīnün vəfāsın görmədi
‘Əqlə bəh gör mäh-rülərdən vəfā **istər** köñül (*Gazel 122, Mısra 10*). [istər, -r]

Vəşl-i dildār ahtarur hicrānə şəbr etmüb genə
Anlamub təqdīr-i təğayyür qəzā **istər** köñül (*Gazel 122, Mısra 12*). [istər, -r]

Cām u cīb ü kīsə hālī Zū‘ī-i bī-cārə tək
Cām-ı bāda vəşl-i sādə bī-bəhā **istər** köñül (*Gazel 122, Mısra 14*). [istər, -r]

İstəyürsən sölə tərsə balası nəz eləmə
Burahub məzhəbimi dīn-i Məsīhāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 5*). [istəyürsən, -y, -ür, -sən]

Köñül əgərçi sən-i zārī pür-ğəm **istəmənəm**
Vəli həyālın o məh-pārənün kəm **istəmənəm** (*Gazel 135, Mısra 1*). [istəmənəm, -mə, -n, -əm]

Köñül əgərçi sən-i zārī pür-ğəm **istəmənəm**
Vəli həyālın o məh-pārənün kəm **istəmənəm** (*Gazel 135, Mısra 2*). [istəmənəm, -mə, -n, -əm]

Behiştə gərçi mənī də‘vət etsələr sənsiz
Özimə rövzə‘-i hüd-i cəhənnəm **istəmənəm** (*Gazel 135, Mısra 4*). [istəmənəm, -mə, -n, -əm]

Köñül cərahəti çün zəhm-i tığ-i əbrüdur
Əgər öləm də h‘oşam dəhi mərhəm **istəmənəm** (*Gazel 135, Mısra 6*). [istəmənəm, -mə, -n, -əm]

Vüşāl-i yārdə istər köñül ki həlvət olə
Behişt-i ‘ədn idi çün ondə ādəm **istəmənəm** (*Gazel 135, Mısra 8*). [istəmənəm, -mə, -n, -əm]

‘Ərəqlədüv vərəq-i ‘ərizün ‘ərəq tayı
Bu qədri Zū‘ī gül üstündə şəbnəm **istəmənəm** (*Gazel 135, Mısra 10*). [istəmənəm, -mə, -n, -əm]

Vüşāl-i yārdə istər köñül ki həlvət olə
Behişt-i ‘ədn idi çün ondə ādəm **istəmənəm** (*Gazel 135, Mısra 7*). [istər, -r]

Əzəldə **istər** idim vəşlini vəli hālā
Nüvīd-i qətl veren bir pəyāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 7*). [istər, -r]

Əzəldə şidq ilə hüdmet qıl **istəyürsən** əgər
Məqām-ı qurb tapub ‘āqibət əmīr oləsən (*Gazel 170, Mısra 7*). [istəyürsən, -y, -ür, -sən]

Kim **istər** isə hılqət-i bu ‘āləmi bilsün
‘Āləmdəki əsrār-ı həfī mübhəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 1*). [istər, -r]

Həmişə **istər** idim cān verim qabaqundə
Vəli nə sūd ki verdim ğəm-i firāqundə (*Gazel 196, Mısra 1*).
[istər, -r]

Mənim də **istəyürəm** mehrbān nigārım olaydı
Ki zövq-i vəşli ilə yəhşi rüzgārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 1*). [istəyürəm, -y, -ür, -əm]

Çohdı dünyədə əgər səhīb-i dövlət nə gərək
Həl bilməz gözəli **istəməz** əhl-i ‘işrət (*Kaside 5, Mısra 52*).
[istəməz, -məz]

İstəyürsən hər iki dünyədə rāhətliq əgər
Həqqinə bəhş eylə mey key gör ki rāhət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 17*). [istəyürsən, -y, -ür, -sən]

Cəşəliq olmaqı **istər** mənī çərḡ-i kəc-rov
Ki qılub ləzzət-i dünyāni bāna cümlə hərəm (*Kaside 13, Mısra 15*). [istər, -r]

Ey vəfā kānı Əmīrhān ki dəm-ā-dəm Həqdən
Şidq ilə vətqivi h‘oş keyfivi çaq **istəyürəm** (*Kit'a 2, Mısra 2*). [istəyürəm, -y, -ür, -əm]

Şidq ü ihlās ilə hər şübḡ ü məsā Həliqdən
Rüz u şəb ‘işrət ilə cānıvı saq **istəyürəm** (*Kit'a 2, Mısra 4*).
[istəyürəm, -y, -ür, -əm]

Eləyürsən hamunun həlinə lütf ilə nəzər
Bir mənim də dəhi bu ‘ərzimə baq **istəyürəm** (*Kit'a 2, Mısra 6*). [istəyürəm, -y, -ür, -əm]

Söndürüb bād-i fələk şam‘ımı qılmış tırə
Zülmət-i leyli ‘ələcimə çırāq **istəyürəm** (*Kit'a 2, Mısra 8*).
[istəyürəm, -y, -ür, -əm]

Qalmışam pāy-ı piyadə gəlübən dərgəhiñə
‘Əcz ilə mərhəmətündən bir ayaq **istəyürəm** (*Kit'a 2, Mısra 12*). [istəyürəm, -y, -ür, -əm]

‘Ālim-i şā‘irəm dərvīş ü fəqīr ü müztər
Hansı vəch ilə desən mən o sayāq **istəyürəm** (*Kit'a 2, Mısra 14*). [istəyürəm, -y, -ür, -əm]

Zū‘iyəm mən də Şamāhīdə sənün məddāhın
Düşmənin didəsinə çəkməgə dəq **istəyürəm** (*Kit'a 2, Mısra 16*). [istəyürəm, -y, -ür, -əm]

Bilməyürdük zəmənnənin möhnətin
İstəməyürdük Tarının cənnətin (*Mesnevi 4, Mısra 16*).
[istəməyürdük, -mə, -y, -ür, -dük, -k]

Göstərmədi kimsə bir səhāvət
Əvvəl mənī nişə **istədüz** siz (*Mesnevi 7, Mısra 50*). [istədüz, -düz, -z]

Hānlar səni **istəyübdü** mollā
Rūhānī umūr içrə dārā (*Mesnevi 7, Mısra 33*). [istəyübdü, -y, -übd, -di]

Dövlətlü olan müridlərdən
Qərz **istə** ‘əziz-i sīm ü zərdən (*Mesnevi 8, Mısra 54*). [istə,]

Gər **istəsön** ey ‘əziz-i ‘āləm
Kim gəlməyə yanıña bir ādəm (*Mesnevi 8, Mısra 51*).
[istəsön, -sön]

Dərs-i 'elm ilə o ədəmdə mən oldım heyvān
İstəsə hər cürə nohtə urə həqdür əsān (*Mesnevi 9, Mısra 72*).
[istəsə, -sə]

Olsa gər 'eyb istəyəndə dəlil
Pəs nöçün Həqdən **istəyübdü** Həlil (*Mesnevi 11, Mısra 82*).
[istəyübdü, -y, -üb, -di]

Ātəş-i 'eşq-i ruh-i yār 'əlācın hükəmə
İstədim āb-ı dəm-i həncər-i cānān dedilər (*Gazel 62, Mısra 4*). [istədim, -di, -m]

Küfr-i zülfün 'āşiqə ey şüh ĩmān **istəmāz**
'Ārizun müştāqı ey gül bāğ-ı rızvān **istəmāz** (*Tahmis 3, Mısra 1*). [istəmāz, -māz]

Küfr-i zülfün 'āşiqə ey şüh ĩmān **istəmāz**
'Ārizun müştāqı ey gül bāğ-ı rızvān **istəmāz** (*Tahmis 3, Mısra 2*). [istəmāz, -māz]

Gözlərin bīmārı ey mōh səhhet-i cān **istəmāz**
Təşnə-i cām-ı vüşālun āb-ı heyvān **istəmāz** (*Tahmis 3, Mısra 3*). [istəmāz, -māz]

Gözlərin bīmārı ey mōh səhhet-i cān **istəmāz**
Təşnə-i cām-ı vüşālun āb-ı heyvān **istəmāz** (*Tahmis 3, Mısra 4*). [istəmāz, -māz]

Mā'il-i mūr-ı hətün mülk-i Süleymān **istəmāz**
Nəqş edübdür hürdən ə'lā səni şürətgərün (*Tahmis 3, Mısra 5*). [istəmāz, -māz]

Eyləmāz meyl-i behişt üftādə-i hāk-i dərün
Sākin-i künc-i gēmün seyr-i gülüstān **istəmāz** (*Tahmis 3, Mısra 10*). [istəmāz, -māz]

Hic sultānım deyən mülkini vīrān **istəmāz**
Mehr ilə dövr etmədi hərgiz bu çərḥ-i bī-həyā (*Tahmis 3, Mısra 15*). [istəmāz, -māz]

Ey Füzül müttəşil dövrān mühālifdür baña
Gālibā ərbāb-ı iste'dādı dövrān **istəmāz** (*Tahmis 3, Mısra 20*). [istəmāz, -māz]

Bilmək **istərsən** könlül gər hīkmət Əflātün kimi
Çək ayağın bādəvəş hūm içrə sən də hānə dut (*Gazel 33, Mısra 7*). [istərsən, -r, -sən]

'Ālim gərək olsun dəhi mə'qıldə kāmīl
Tā həlq desün bundə nə söz **istəsələr** var (*Gazel 42, Mısra 8*). [istəsələr, -sə, -lər]

Dil sirr-i gönçə-i dəhənün bilmək **istəyür**
Yüz gəm bu işdə heyli zəməndür nihān çəkər (*Gazel 61, Mısra 11*). [istəyür, -y, -ür]

Hovf-i cəhīm ü Kövşər ü Təsnīm **istəyür**
Həqqdən belə 'ibādət əlbəttə dūrdur (*Gazel 74, Mısra 3*). [istəyür, -y, -ür]

Bāğ seyrin **istəmün** məndən firāqındə onun
Çünki ol gül-rüdi bāğ u büstāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 3*). [istəmün, -m, -ün]

İstəmə dövləti çoh Zū'ī ma'āşun gözle
Yüngül elə yüküvi keçməyə bu dəryādən (*Gazel 173, Mısra 17*). [istəmə, -mə]

H'oşdı yüz həncər-i bərrəndə dil ü cānə dəgə
İstəməm zülf-i pərişānuvə kim şānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 2*). [istəməm, -m, -əm]

İstəməm ləzzət-i vəşlin o sitəm-kārə gülün

Hü dutub bəs ki könlül möhnət-i hicrāni ilə (*Gazel 204, Mısra 7*). [istəməm, -m, -əm]

Hər kim **istər** özini güşşədən əzadə qılə
Olmasun kim tələb-i rüzī nihādə qılə (*Gazel 215, Mısra 1*).
[istər, -r]

Vüslət-i yār olmasə Zū'ī-i şeydə içün
Tārī bilür **istəməm** rövze-i rızvānını (*Gazel 245, Mısra 20*).
[istəməm, -m, -əm]

Cān ilə dutsun gərək gül kimi bi'llāh 'əziz
Kə'bə-i vəsl **istəyən** hār-ı muğeylānını (*Gazel 245, Mısra 10*). [istəyən, -y, -ən]

Olsa gər 'eyb **istəyəndə** dəlil
Pəs nöçün Həqdən istəyübdü Həlil (*Mesnevi 11, Mısra 81*).
[istəyəndə, -y, -ən, -də]

Elə əşhāş **istəyəndə** dəlil
Onə göstərdi dəhi Rəb -i cəlil (*Mesnevi 11, Mısra 87*).
[istəyəndə, -y, -ən, -də]

Dünyādə indi **istəmürəm** bir zəmənlə olam
Altmış yaşındə isə [o] bir kimsə gər vəfāt (*Muhammes 1, Mısra 17*). [istəmürəm, -m, -ür, -əm]

Bir gün həyāt **istəmürəm** Zū'iyā dəhi
Çün yoh bədəndə zərrəcə zövq ü səfā dəhi (*Muhammes 1, Mısra 25*). [istəmürəm, -m, -ür, -əm]

Şīrvān köcübdi lütf ilə dārū's-sələmdən
Yüz hūrī **istəsən** tapulur hər məqāmdan (*Gazel 177, Mısra 2*). [istəsən, -sən]

İstəsən eyləyəsen hānə-i 'uşşāqı harāb
Al ələ şānə çək ol zülf-i 'əbirāsāyā (*Gazel 194, Mısra 7*).
[istəsən, -sən]

Zū'iyā yoh elə dil-dün-ı gəm hicrānında
İstəsən vüslət əgər gönçə-i həndāni ilə (*Gazel 204, Mısra 14*). [istəsən, -sən]

Get sat 'əvāmə qəlb-i 'əməl 'ārif **istəmāz**
Vəhm eylə leyl-i 'as'as-ı yəvmü'l həsābdan (*Gazel 178, Mısra 11*). [istəmāz, -māz]

Kim ki Birāhīm təkī **istəsə** olmaq həlil
'Eşq mināsində zəbb eyləy qurbānını (*Gazel 245, Mısra 5*).
[istəsə, -sə]

İstəbrəq: Sırma ile dokunmuş bir cins kalın kumaş.

Tā o yār-ı növ-həṭ ü āhüvəşim səbr eyləsün
Səbzələr **istəbrəq** ilə fərş edüb səhrā yüzün (*Gazel 170, Mısra 8*). [istəbrəq,]

Tā o yār-ı növ-həṭ ü āhüvəşim səbr eyləsün
Səbzələr **istəbrəq** ilə fərş edüb səhrā yüzün (*Gazel 148, Mısra 8*). [istəbrəq,]

Fərş ü fūrüş zīnəti **istəbrəq** ü hərİR
Huddām-ı bəzm-i hāş həqiqətdə hūr idi (*Gazel 246, Mısra 9*). [istəbrəq,]

'İşvə: Güzelin gönül çekici ve şuh hāli, cilvesi, naz ve edası.

Qılublar Zū'ini min **'İşvə** vü nāz ilə sər-gərdān
Bu kāfir-dīn ü cövr-āyın ü mōh-ruhsār u bəd-hülər (*Gazel 57, Mısra 9*). [işvə,]

İsə: İse bağlacı.

Bir mən-i zār dögüldür bilə cövr ü zülmi

Əhl-i hikmət nə qədər var **isə** əzəri olub (*Gazel 32, Mısra 8*).
[isə,]

‘Ələmdə nə var **isə** tapub cümləsi təğyir
Hər şeydə qədimi sər ü sāmān dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 15*). [isə,]

Ey dövlət-i hün ‘āşiq için hün-bəhā nədür
Səndən gər ‘āşiq istər **isə** hün bəhānədür (*Gazel 89, Mısra 2*). [isə,]

Gəm çəkmə biyābān **isə** məskən sənə Zū‘ī
Məcnūn olanə qā‘idədür hānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 13*). [isə,]

İmdi bildim ki cəhān mülki nə vīrənə imiş
Hər nə ‘eys ü tarabı var **isə** əfsānə imiş (*Gazel 107, Mısra 2*). [isə,]

‘Āşilərə verdin nə qədər var **isə** ne‘mət
Öz əmrünə təbə‘lərə zillət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 13*). [isə,]

Var **isə** ‘əqlün əgər h‘vāb-ı həyālun h‘oş dut
Nə çihar muncə gəm ü möhnət-i cān-fərsādən (*Gazel 173, Mısra 15*). [isə,]

Gər var **isə** gözi vālī ə‘mədi bātini
Bir fərq verməyür gül-i həmrəyə hārdan (*Gazel 176, Mısra 7*). [isə,]

Kim istər **isə** hilqət-i bu ‘āləmi bilsün
‘Ələmdəki əsrār-i həfti mübhəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 1*). [isə,]

Hər gürühun nə qədər var **isə** əhl-i ‘elmi
Görmədim hiç birinün qolı için bir qüvvət (*Kaside 5, Mısra 23*). [isə,]

Ātəş-i hərman-ı gəmədür özi ki əb **isə** də
Heyrdür cān u tənə gər adı şərab **isə** də (*Mesnevi 1, Mısra 5*). [isə,]

Ātəş-i hərman-ı gəmədür özi ki əb **isə** də
Heyrdür cān u tənə gər adı şərab **isə** də (*Mesnevi 1, Mısra 6*). [isə,]

‘Elm ü inşāf u səhāvət bu cəhāndən qutarub
Hər nə şey’ var **isə** ‘ələmdə qurı ad qalub (*Mesnevi 6, Mısra 12*). [isə,]

Kirām-ı hülqi ki vermiş saña bu növ’ Hüdā
Gulāmdur sənə hər yerdə var **isə** ‘ürəfā (*Mesnevi 13, Mısra 10*). [isə,]

Nə müsibət var **isə** eylədi çərç-i gəddār
Şəbr qıldım nə bələ oldı əgər cümlə düçār (*Müseddes 2, Mısra 23*). [isə,]

Milyaner Tarıdı yüzminni də peyğən-bər imiş
Olmasə pılı Fələtün **isə** derlər hər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 8*). [isə,]

Demə məhlūq yanında qoyulub tüzə nizām
Puldan geyri nə iş var **isə** məcmū‘-ı hərəm (*Terci-bend 1, Mısra 12*). [isə,]

Küfrdür Zū‘ī bu söz çox də darıhma nəzər et
Hər nə var **isə** Hüdā kāmīl-i insānə verüb (*Gazel 20, Mısra 16*). [isə,]

Əgər Fərhād tək zəhr içdün **isə** yār-ı Şirīnlə
Vəlīkən şükr qıl ahır nəfəs dildərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 11*). [isə,]

Dünyədə indi istəməürəm bir zəmənlə olam
Altmış yaşında **isə** [o] bir kimsə gər vəfāt (*Muhammes 1, Mısra 18*). [isə,]

‘İsəvī: İsa peyğamərin dindən olan (kimsələr), Hristiyan.

‘İsəvī Məsəvī vü Sünni Şī‘ə qutarub
Mə‘rifət kəsib qılub cümlə müsəlmān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 5*). [‘İsəvī,]

Məsəvī **‘İsəvī** dəhrī hikəmi dövriyyə
Nürī vü nārī vü h‘vurşīdī vü əhl-i bid‘ət (*Kaside 5, Mısra 21*). [‘İsəvī,]

it: Köpek; Rakip.

Pərtöv-i rüyun görüb nələnlər olur ‘āşiqlərün
Rəsmidür eylər fəğān **itlər** görəndə mäh-tāb (*Gazel 16, Mısra 10*). [itlər, -lər]

Bir mür qədri hiç Süleymānı bilmənəm
Küyündə **itlər**inə əgər pəsban olam (*Gazel 128, Mısra 6*).
[itlər, -lər, -i, -n, -ə]

Ölsəm gəmilə küy-ı nigārimdə dəfn edün
Şayəd o küy **iti** basə bir gün məzārımı (*Gazel 228, Mısra 12*). [iti, -i]

it: Kaybolmaq, yok olmak.

Kəs ümīd ey dil cəhāndə əhl-i ‘ürfān qalmayub
Ādəm **itmiş** dəhrdən āşār-ı insān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 2*). [itmiş, -miş]

Gördükdə ilticə edərəm küyun **itlərin**
Əhbāblər bəli edər əhbābə ilticə (*Gazel 11, Mısra 7*).
[itlərin, -lər, -in]

Cənə fərəh idi mey ilə şüret-i zibā
Şüret pozulub rüh **itüb** cān dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 20*).
[itüb, -üb]

Olmur köñül cərahətinə kimsədən ‘ələc
Dārū‘ ş-şəfā-yı dəhrün **itüb** sanki mərhəmi (*Gazel 243, Mısra 6*). [itüb, -üb]

Zuhūr etmiş cəhāndə bī-vəfālıq
itübdür rāh-ı rəsm-i āşnālıq (*Gazel 112, Mısra 2*). [itübdür, -üb, -dür]

Sanmə zāhid yetüşürsən bu ‘əməllə hülde
‘Eşqdür şidq görək munde **itər** məkr ü hiyəl (*Gazel 126, Mısra 10*). [itər, -ər]

‘itāb: Azarlama, paylama.

İtāb u nəzun olur əhl-i ‘eşq için ‘işrət
Hittāb-ı qəhrün ‘uşşāqə tüzədən cāndur (*Gazel 81, Mısra 9*).
[‘itāb,]

Gəh nəz u gəh girişmə gəhi lütf ü gəh **‘itāb**
Vəşlində Zū‘ī gör ki nə həngāmə var idi (*Gazel 222, Mısra 13*). [‘itāb,]

O məhün gəlsə **‘itābə** ləb-i gövhər-pāşı
Dönəcək lə‘lə cigər qanı ilə göz yaşı (*Gazel 247, Mısra 1*).
[‘itābə, -ə]

itā‘ət: Emre uyma, söz dinleme.

Zāhid qəbul olur o **itā‘ət** hüzürdə
Zimnində zərre qədri təmənnādən olmasa (*Gazel 4, Mısra 9*). [itā‘ət,]

Həqqün 'ibadəti o **itā'ət** olur ki hıç
Mənzür evində cənnət-i həvradan olmasa (*Gazel 4, Mısra 11*). [*itā'ət, j*]

Bircə kəlmə degilən ki ənə Rabb'ül-a'lā
Bu 'əvām təyfə eyrlər **itā'ət** zāhid (*Gazel 39, Mısra 26*).
[*itā'ət, j*]

Zāhidlərin 'ibadəti hür u **qüşürdur**
Həqqə belə itā'əti 'eyni **qüşürdur** (*Gazel 74, Mısra 2*).
[*itā'əti, -i j*]

itmām: *Tamamlama, bitirme.*

Žū'iyā qā'idədür şe'rdə āhirdə du'ā
Tül vermə elə bu tərz ilə sən də **itmām** (*Kaside 13, Mısra 34*). [*itmām, j*]

Vəsfivə 'əcizəm mən-i nā-kām
'Əcz ilə eylədim sözüm **itmām** (*Mesnevi 2, Mısra 48*).
[*itmām, j*]

ittifāq: *Fikir birliyinə varmaq, uyusmaq.*

Düşəndə yədimə cism içrə titrəşür cānım
O günləri ki keçərdi h'əş **ittifāqunda** (*Gazel 196, Mısra 8*).
[*ittifāqunda, -un, -də j*]

iyāric-i güftār: *Rahatlətici söz, kəlam.*

Ki ey həmişə bələ-günlərində gəm-h'vārim
Verən **iyāric-i güftārı** könlümə āram (*Gazel 129, Mısra 8*).
[*iyāric-i güftārı, -ı j*]

izā: *Eziyyət verme, eziyyət etmə.*

Əl üz ey məh cəfādan rəh-güzār-ı zülmədən pā çək
Nə cövr et 'āşiq-i zārə nə fəryādından **izā** çək (*Gazel 116, Mısra 2*). [*izā, j*]

'izār: *Yanak, yüz.*

Qaşun hilāl **'izārın** məh-i təmāmımdur
Du'ā-yı zülf ü ruğun vird-i şüb ü şāmımdur (*Gazel 55, Mısra 1*). [*'izārın, -un j*]

Həzānun āfəti yetmək gülə odur bā'is
Ki həddini tanımub etdi bəhş **'izārın** ilə (*Gazel 205, Mısra 6*). [*'izārın, -un j*]

Dögi h'vürşid ü məh ey lələ-**'izārım** gökdə
'Əks-i rüyundı sənün çərğ-i mü'əllāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 11*). [*'izārım, -ım j*]

Dəğ-bər-dəğ qoyur hāl-i ruhi sīnəm ara
Düşcəğin hātirə ol lələ-**'izārım** gecələr (*Gazel 72, Mısra 8*).
[*'izārım, -ım j*]

Nə rəvādür ki qoyə sən kimi bir lələ-**'izār**
Bu qədər dəğ-i ələm Žū'ī-i gəm-fərsāyə (*Gazel 194, Mısra 9*). [*'izār, j*]

Toprağə döndürüb neçə yüz min pərvəşi
Hākından imdi gül bitüb oğşar **'izārına** (*Gazel 207, Mısra 10*). [*'izārına, -i, -n, -ə j*]

'izār-ı al: *Al, kırmızı yanak.*

Salmış **'izār-ı alınə** zülf-i siyāhını
'Āşiq günini etməgə güyā qara gəlüb (*Gazel 22, Mısra 3*).
[*'izār-ı alınə, -ı, -n, -ə j*]

izā'ət: *Kaybetmə, zāyi etmə.*

Qəd izā'ət şəms-i vəhdət min gəmāmü'l-ihitfā

Kənz-i məhfi nūr-ı 'üfrān ilə tapdı incilā (*Gazel 3, Mısra 1*).
[*izā'ət, j*]

izdihām-ı kəsərət: *Çokluğun izdihamı.*

Həlq eylədi **izdihām-ı kəsərət**
Qalmadı mürīdə zövq-i vəhdət (*Mesnevi 8, Mısra 41*).
[*izdihām-ı kəsərət, j*]

izhār: *Açığa vurma, meydana çıkarma, gösterme, aşikar etme.*

Həq qəsəmlə sürə-i yāsində **izhār** eyləyüb
Şānuvı ey məhrəm-i əsrār-ı sirr-i yā vü sā (*Gazel 1, Mısra 5*). [*izhār, j*]

Gāh e'cāz-ı Məsihānı ləb-i lə'lündə gāh
Mö'cüz-i Mūsānı ruhsārundə **izhār** eylədün (*Gazel 181, Mısra 6*). [*izhār, j*]

Kimə **izhār** eləyim gāyət-i dərdim bilsün
'ārif anlar nədi bu nüktə ki yārim getdi (*Gazel 248, Mısra 9*). [*izhār, j*]

Bı-həbərsən dedi yohsə nədi çārın söyləyüm
Yaz Hüseyn hānə elə mətləbünü sən **izhār** (*Kaside 6, Mısra 28*). [*izhār, j*]

Yazubən bu sözi məhfi saña **izhār** elədim
Öz hərəbə evimə getməgə qıl bir sāmān (*Kaside 14, Mısra 23*). [*izhār, j*]

Demürəm asma qulaq şavt-ı müğənni tārə
Lək vāqtində gərək hər şey'i **izhār** edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 8*). [*izhār, j*]

Nə mümkündür saña bu Žū'ī-i zār
Qılə ihlāşını kəğızlə **izhār** (*Mesnevi 3, Mısra 20*). [*izhār, j*]

İndi **izhār** eləyüm gəl nücəbə silsiləsin
Bəğ ü hān-zədə vü cümlə ümərə silsiləsin (*Mesnevi 6, Mısra 33*). [*izhār, j*]

Başdə əsər-i şərāb-ı gül-nār
Nə olsə könlüdə eylər **izhār** (*Mesnevi 7, Mısra 8*). [*izhār, j*]

Dərdimi çəküb bəyānə [mən]
izhār eləyüm cənāb-ı hānə (*Mesnevi 7, Mısra 10*). [*izhār, j*]

izhār elədi dövr elə iqdām
Dövrən saña eyləyübdü ikrām (*Mesnevi 7, Mısra 31*). [*izhār, j*]

Var yüz söz ürəgimdə edə bilməm **izhār**
Olu yā Rəb o zəməni kim söyləyəm hər nə ki var (*Mesnevi 9, Mısra 87*). [*izhār, j*]

Sāqiyā mey ver ki yārə dərd-i dil **izhār** edim
Meydən özgə hiç kəs dil-sirrinə mərhəm döğül (*Gazel 125, Mısra 7*). [*izhār, j*]

Mərd nəmərdi qılıb cümlə cəhān içrə 'əyān
Zişt zibānı hələ iqlərə **izhār** u bəyān (*Mesnevi 6, Mısra 6*).
[*izhār, j*]

izhār elə: *Açığa vurmaq, meydana çıkarmak, göstermek.*

Gedüb **izhār elə** ol sərvərə hāl-i zārın
Tā kifāyət edə hər nəhv saña olsə mərām (*Kaside 13, Mısra 27*). [*izhār elə, j*]

İndi lāzımdı ki **izhār eləyüm** əhvālı
Qalmasun hiç kəsün bı-hüdə qıl ü qālı (*Mesnevi 6, Mısra 9*).
[*izhār eləyüm, -y, -üm j*]

izhār-ı yüz: Yüz göstərmək.

Hər küçəsində hürri pəri şaf şaf əyləşüb
İzhār-ı yüz qiyamət olur hər məqāmdan (*Gazel 177, Mısra 4*). [*izhār-ı yüz, j*]

izhārə gətir-: Meydana çıxarma, aşkar etmək, söylemək.

Hərə bir dīn gətirmiş **izhārə**
Bir olan dīn olubdı şəd pərə (*Mesnevi 11, Mısra 95*). [*izhārə gətirmiş, -miş j*]

Lütf edüb güş qıl mən-i zərə
Gətürim 'ərz-i həlim **izhārə** (*Mesnevi 2, Mısra 6*). [*izhārə gətürim, -im j*]

iztirār: Çaresiz kalma, çaresizlik, mecburiyyət.

Pül eyləyür təmām könlül arzuların
Bī-pül cümlə həlq qalır **iztirārda** (*Kaside 19, Mısra 28*). [*iztirārda, -də j*]

'izz: Büyüklük.

Çünkü şərif ismidī 'Ölībaba
Ol səbəbdən tapubdı **'izz** ü 'ələ (*Mesnevi 10, Mısra 42*). [*'izz, j*]

'izz-i kəlam: Yüce kəlam.

Təqdīr-i qəzā vü qədərün mäs'ələsin
Sordum demədi hiç biri birdür **'izzī kəlam** (*Rübai 3, Mısra 4*). [*'izz-i kəlam, j*]

'izzət: Hürmet, saygı, ikram, kıymət, itibar, büyüklük, yücelik. Mertebe və rütbə yüksəkliyi, şeref.

Təqdīr iləndi **'izzət** ü zillət zəmənadə
Təğyirə hiç kimsənədə ihtiyār yoh (*Gazel 38, Mısra 7*). [*'izzət, j*]

Mənim yoh hörmətim mey-hənələrə deyir ü məsciddə
Sənün hər yerdə olsun **'izzətün** həm 'etibārın var (*Gazel 46, Mısra 8*). [*'izzətün, -ün j*]

Bir çərə Hüdāyā ki nöçün Yüsif-i zərdan
'İzzətdəki kəşənəsi zindənə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 10*). [*'izzətdəki, -dəki j*]

Birisi **'izzət** ilə ne'mət-i nəz içrə gərīq
Birinə zillət ilə möhnət-i dünyā qismət (*Kaside 5, Mısra 9*). [*'izzət, j*]

Dövlət-i dünyāni cəm' etdün deyək əhır nədür
Hanı İskəndər cəhəndə bəqī **'izzət** kimdədür (*Kaside 8, Mısra 4*). [*'izzət, j*]

Olsun ziyadə gün-bə-gün 'ələmdə dövlətün
'Ömrün bu növ' **'izzət** ü cüd ilə pəydār (*Kaside 9, Mısra 34*). [*'izzət, j*]

Sənsən mənim şəhīb-vəli-ne'mətim
Hələq içində **'izzət** dövlət hörmətim (*Mesnevi 5, Mısra 86*). [*'izzət, j*]

Hər kəsün olsə dövləti varı
Ol kəsün çohdı **'izzəti** 'ādı (*Mesnevi 11, Mısra 14*). [*'izzəti, -i j*]

'Əlimün **'izzətinə** bəh ki nə h'oş 'ələmdür
Yəhşi diqqət eləsən bağ-ı cinəndür məktəb (*Muhammes 5, Mısra 19*). [*'izzətinə, -i, -n, -ə j*]

'izzət-fəzā-yı beyt-i şərif-i Hudā: Allah'ın şərəfli evini kıymətləndirən.

Səndən səvāy kimdi ki oldı vilādəti
'İzzət-fəzā-yı beyt-i şərif-i Hudā 'Əli (*Kaside 1, Mısra 24*). [*'izzət-fəzā-yı beyt-i şərif-i Hudā, j*]

'izzət-i dövlət: Məvki saygınlığı.

'İzzət-i dövləti dā'imī qılsun Həliq
Çünkü 'ələm sənə hər gündə sənə-h'ən oldı (*Kaside 17, Mısra 29*). [*'izzət-i dövləti, -iv, -i j*]

'izzət-i 'uzamā: Məvki bakımından büyük olan kimselerin yüceliyi.

Kişi tapar iki dünyədə **'izzət-i 'uzamā**
Həmişə etdüyü inşaflən mürüvvətdən (*Kaside 15, Mısra 24*). [*'izzət-i 'uzamā, j*]

J

jälə: Sabahları yaprak və çiçəklərdə görülen su damlaları, çiy, şebnem [*Dīvan edebiyatında sevgilinin yanak və dudağındakı ter için mazmun olarak kullanılmıştır*].

'Ərizün kim bədə təbından açubdur lälələr
Hər tərəf tər qətrəsi ol lälə üzrə **jälələr** (*Gazel 48, Mısra 2*). [*jälələr, -lər j*]

Yüzündə tədurur yā lälə üzrə **jälədür yā** kim
Məh-i ənvər kənārında düzülmüş 'iqd-i pərvindür (*Gazel 56, Mısra 3*). [*jälədür, -dür j*]

jəng: Pas, küf, kir.

'Uşşāqun almaz əynə-qəlbini **jəng**-kədər
Hər yerdə olsə gün o yerə yohdı tərliq (*Gazel 111, Mısra 3*). [*jəng, j*]

Məgər genə səni bir müşk-büy-əhūnuñ
Qara gözi həvəs ilə basubdı **jəng** ü zəlam (*Gazel 129, Mısra 18*). [*jəng, j*]

'Ədələtlə zində qıldı 'ələmi
Könlüllərdən silübən **jəng** ü gəmi (*Mesnevi 5, Mısra 18*). [*jəng, j*]

Bir cām ilə güşşə gedə məndən
Gəm **jəngini** tā silüb könlüldən (*Mesnevi 8, Mısra 10*). [*jəngini, -i, -n, -i j*]

jəng-i firāq: Ayrılik pası.

Tirə etmişdi dil-əynəsini **jəng-i firāq**

Vəşl-i ruhsārın onı bir məh-i təbān etdi (*Gazel 233, Mısra 7*). [*jəng-i firāq, j*]

K

kabāb: Kavrulmak, kebab olmaq.

Ləbi şövqilə göz-peymānəsini qan ilə doldurmaq
Cəməl-ətəşin 'eşqilə hər dəmdə **kabāb** olmaq (*Gazel 115, Mısra 4*). [*kabāb, j*]

kābil: Afganistan'ın başkenti və en büyük şəhri.

Rüstəm-i Zābili həftāni olur **Kābildə**
Hər kəsün dəst-rəsi olsə olur Sām-süvār (*Kaside 6, Mısra 13*). [*kābildə, -də j*]

kābin kəs-: Nikāh yapmak, molla'nın nikah kıyması.

Belə mollā olanun **kəsdigi kəbindi** zinā
Dəhi bundan bəterindən bizi hiǧz eylā Hūdā (Mesnevi 6, Mısra 19). [*kəbindi kəsdigi, -di, -di, -g, -i*]

kāf: *Kaf harfi, Arapça "kul" (söyle) sözcüğünün ilk harfi.*

Öz adın yazmaqı bilməz nə bilür **kāf** ilə nūn
İddi'ası budı līkən ki mənəm Əflātūn (Mesnevi 6, Mısra 15). [*kāf,]*

kāfi: *Yeten, yetişən, elveren, yeterli, kifāyet eden.*

Kāfi olur mı şānuvə gər gəlsə Həqqdən
Fəzlün zühürə qılmaqə yüz qul fəkā Əlī (Kaside 1, Mısra 29). [*kāfi,]*

Məritz-i 'eşqə **kāfidür** köñül şəhd-i ləb-i cānān
Təbib-i nā-şinās u şərbət-i 'innābi neylərsən (Gazel 183, Mısra 5). [*kāfidür, -dür*]

kāfir: *Allah'ın varlığını inkar eden; Rakip.*

Dəm-ā-dəm cənnət-i rüyundə seyr eylər qara zülfün
Tə'əccüb 'əqli kəmlər söyləyürlər zülfə **kāfirdür** (Gazel 88, Mısra 8). [*kāfirdür, -dür*]

Žü'iyā dünyədə gər ol māh olsa həmə-dənim
Kāfirəm ümmid dutsam hürü vü ğılmān için (Gazel 152, Mısra 10). [*kāfirəm, -əm*]

Kāfiri bütədən ayırdun zāhidi mehrābdan
Bilmirəm bir hiǧ ey zālīm nədür dīnün sənün (Gazel 154, Mısra 3). [*kāfiri, -i*]

Nəş'ə-i lə'l-i ləbün zövcünü zāhid bilsə
Kāfirəm meyl eləy Kövsər ilə həvrāyā (Gazel 209, Mısra 8). [*kāfirəm, -əm*]

Tə'zīm ilə dutub yüzüvi qarə tellərin
Kāfirdə var görün genə imān nişānəsi (Gazel 231, Mısra 10). [*kāfirdə, -də*]

Su'āl edəndə ğəzəbnāk olub der dinmə
Ki **kāfir** oldun bir də demə bu kəlmə ilə (Kaside 20, Mısra 28). [*kāfir,]*

Deyür danışmāgilən Rusī rüzə bātil olur
Yəqin ki **kāfir** olur qoy sə başə şapqanı (Kaside 23, Mısra 64). [*kāfir,]*

Mən **kāfirəm** ār edə ğilmānə 'Əleykən
Ey dil-bər-i məh-rüy u büt-i h'əş-hətt ü həlīm (Muhammes 4, Mısra 7). [*kāfirəm, -əm*]

Çün bilmür özi məs'ələ sorduqdə deyürlər
Kāfir olı sən dinmə belə sözdə hərər var (Gazel 42, Mısra 12). [*kāfir,]*

Dostlar bəhmun namāz-ı bātilinə zāhidün
'Eşqini inkār edüb **kāfir** demün imāni var (Gazel 54, Mısra 8). [*kāfir,]*

Qılublar Žü'ini min 'işvə vü nāz ilə sər-gərdān
Bu **kāfir**-dīn ü cövr-āyın ü məh-ruhsār u bəd-hülər (Gazel 57, Mısra 10). [*kāfir,]*

Gəhi cəməlinə gəh küfr-i zülfə səcdim idi
Gəhi müsəlmān gəh **kāfir** olduqum gecələr (Gazel 64, Mısra 4). [*kāfir,]*

Yüzün nəzzərəsindən mən' edübdür Žü'ini zülfün
Bu **kāfir** əldən almış dīnini gör kim müsəlmānun (Gazel 160, Mısra 14). [*kāfir,]*

Dəm-bə-dəm Žü'i-i nālānun içərlər qanını
Bir bu bi-rəhm ü büt ü **kāfir** ü bəd-hülərə bəh (Gazel 35, Mısra 10). [*kāfir,]*

San **kāfir** idim imdicə imānə gəlmişəm
Yār-ı diyārdan keçüb āvərə olmuşam (Muhammes 3, Mısra 19). [*kāfir,]*

Qovruldu köñül zülfüvi rüyundə görən dəm
Müslim necə beytu'llah ara **kāfiri** görcək (Gazel 117, Mısra 8). [*kāfiri, -i*]

Žü'iyā məhrəm edib zülfünə rüyün hər gün
Kāfiri həzin-i gəncinə-i imān etdi (Gazel 233, Mısra 12). [*kāfiri, -i*]

Bəhun ol büt işinə rüyünə qoymuş zülfü
Kāfiri həzən-i gəncinə-i imān etmiş (Gazel 104, Mısra 4). [*kāfiri, -i*]

kāfir-i siyəh-dil: *gönlünü siyah kaplamış kafir.*

Əgərçi türrelərin **kāfir-i siyəh-dildür**
Mənim tək 'əşiq için līk dīn ü imāndur (Gazel 81, Mısra 5). [*kāfir-i siyəh,]*

kāğəz: *Mektup, kağıt.*

Nə mümkündür səna bu Žü'i-i zār
Qıla ihlāsını **kāğızla** izhār (Mesnevi 3, Mısra 20). [*kāğızla, -lə*]

Mən-i şikəstəyə səndən nə vaxtlərdi ki yoh
Nə qəsid ü nə pəyām u nə **kāğəz** ü nə səlām (Gazel 129, Mısra 14). [*kāğəz,]*

Səbəb nədür ki məni **kāğəzində** yazmamısan
Məgər bu qədri olar yār bi-vəfā Kāzım (Gazel 137, Mısra 3). [*kāğəzində, -ün, -də*]

kāh-ı gülşən: *Gül bahçesi köşkü.*

Açub gördüm bir nāmə-i dil-güşā
Kāh-ı gülşən sīn-i-sünbül cān-fəzā (Mesnevi 4, Mısra 46). [*kāh-ı gülşən,]*

kākül-i müşkīn: *Misk kokulu saç.*

Gəh dolanub başınə ol **kākül-i müşkīni** tək
Gəh qurb-ı vəşldə būs u kənārım var idi (Gazel 225, Mısra 3). [*kākül-i müşkīni, -i*]

Min müşk-i Hıttā **kākül-i müşkīniñə** sədqə
Cānım dəhi ey gül ləb-i şīrīniñə sədqə (Muhammes 4, Mısra 19). [*kākül-i müşkīniñə, -iñ, -ə*]

kām: *Arzu, meram, maksat.*

Vüşālı təşnəsidim eylədi sīrāb tīgindən
Demün kim yārdan 'uşşāqə həşil hiǧ **kām** olmaz (Gazel 93, Mısra 4). [*kām,]*

Vəlī sənsiz köñül āramı yohdur
Cəməlün görməmiş dil-**kāmı** yohdur (Mesnevi 12, Mısra 18). [*kāmı, -ı*]

kām: *Damak.*

Əgər təllə olsa də şīrīn olur **kām**
Ki şīrīnliq gərək olsun sər-əncām (Mesnevi 3, Mısra 11). [*kām,]*

kəməñ: *Yay.*

Cəllād-ğəməzün ey pəri müjgān u qaşun

Ki tır alur əlinə baña ki **kəmān** çəkər (*Gazel 61, Mısra 6*).
[*kəmān, j*]

kəmān-ı rüstəm-i çərḥə çəkmiş: *Talih Rüstəm'inin yayına kurban gitmek.*

Fələk ki həsrovı **çəkmiş kəmān-ı Rüstəm-i çərḥə**
Cünüd-ı bəhmən ü isfənd ü dey mähı firār olmuş (*Gazel 101, Mısra 7*). [*kəmān-ı rüstəm-i çərḥə çəkmiş, -miş j*]

kāmil: *Büsbütün, tam, noksansız. İlim, fazilet ve hüner sâhibi, mânevî meziyetleri bakımından belli bir olgunluğa erişmiş (kimse).*

Anlayubdur çü 'əqldür **kāmil**
Pül ilən hər bir iş olur həşil (*Mesnevi 11, Mısra 15*). [*kāmil, j*]

'ərif ü fəzil ü **kāmilləri** zillətdə qoyub
Hörmət ü rəḥətü hər cāhil ü nā-dānə verüb (*Gazel 20, Mısra 9*). [*kāmilləri, -lər, -i j*]

'Ālim görək olsun dəḥi mə'qıldə **kāmil**
Tā həlq desün bundə nə söz istəsələr var (*Gazel 42, Mısra 7*). [*kāmil, j*]

Cəhāndə hiç cövḥər-bədə kimi ḥ'oş-güvār olmaz
Ki hər bir şəḥsi təşḥis etməgə **kāmil**-əyār olmaz (*Gazel 99, Mısra 2*). [*kāmil, j*]

Yavaş yavaş bularə gəldi **kāmil** ədəmlər
Yetürdi tā bu məqāmə ki dutdı dünyāni (*Kaside 23, Mısra 41*). [*kāmil, j*]

Sölə bu 'elm nə tərḥ ilə pəs olur həşil
Ki **kāmil** ədəm edə bir o növ' ḥeyvāni (*Kaside 23, Mısra 48*). [*kāmil, j*]

Üç ildə gör necə **kāmil** 'Ərəb dilini bilür
Ki Rusə tərçümə eyilr hədişi Qur'āni (*Kaside 23, Mısra 57*).
[*kāmil, j*]

Kāmil külāh-düz u rəfūkārlar onı
Tā bir külāh tikdi çəküb rənc-i bī-şümār (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 7*). [*kāmil, j*]

kāmil-i insān: *İlim, fazilet ve hüner sâhibi, mânevî meziyetleri bakımından belli bir olgunluğa erişmiş insan.*

Küfrdür Zü'î bu söz çoḥ də dərīḥma nəzər et
Hər nə var isə Hüdā **kāmil-i insānə** verüb (*Gazel 20, Mısra 16*). [*kāmil-i insānə, -ə j*]

kām-kār: *Muradına ermiş.*

Əfsüs yandım ataş-i hicrānə 'əqibət
Yād ol ki vəşli ilə könlül **kām-kār** idi (*Gazel 222, Mısra 10*).
[*kām-kār, j*]

Ey şāḥib-i güzīn Həmid ağa ki Kirdgār
Lütf ilə eyləmiş səni 'āləmdə **kām-kār** (*Kaside 9, Mısra 32*). [*kām-kār, j*]

Du'ā ilən elə Zü'î təmām aş'ārun
Murād-ı mətləbimə mən də **kām-kār** oldım (*Kaside 12, Mısra 26*). [*kām-kār, j*]

Bir də gördün 'ināyət etdi Hüdā
Hər murād üzrə **kām-kār** oldun (*Kaside 16, Mısra 14*).
[*kām-kār, j*]

kām-rān: *Arzusuna, muradına ermiş, bahtiyar.*

Şīrīn qılə məzāqımı şəḥd-i təkəllümi

Dövr-i ruḥundə zülfi təki **kām-rān** olam (*Gazel 128, Mısra 4*). [*kām-rān, j*]

Yā Rəb olur mu bir də dönüb növ-cavān olam
Eyş [ü] nəşāt-ı ləzzət ilə **kām-rān** olam (*Muhammes 1, Mısra 2*). [*kām-rān, j*]

Möhnət nə şey' di bilməz idim yā ki gəm nədür
Könlüm həzār 'işrət ilə **kām-rān** idi (*Gazel 242, Mısra 12*).
[*kām-rān, j*]

kān: *Maden. Bir şeyin çok bol bulunduğu yer veya kimse, kaynak, memba.*

Qıl həlun 'ərḥ ol kərəmün **kānını** ki tā
Səzəd to rā rəḥā ze-ğəm-e çərḥ-e kəc-mədār (*Kaside 9, Mısra 25*). [*kānını, -i, -n, -ə j*]

Fədə qədəmlərivə ey 'ədələtün **kāni**
Nicāt ver bizə sənən bu dərd dərmāni (*Kaside 23, Mısra 91*). [*kāni, -i j*]

Əlvi dutdı bir kərəm **kāni**
Şāḥib-i 'izz-i e'tibār oldun (*Kaside 16, Mısra 15*). [*kāni, -i j*]

O kərəm **kāni** kim müdām ondan
Hər zəməndə nəvələ-ḥvār oldun (*Kaside 16, Mısra 17*).
[*kāni, -i j*]

Ey vəfā **kāni** Əmīrhān ki dəm-ā-dəm Həqdən
Şıd qılə vəqtivi ḥ'oş keyfivi çaḡ istəyürəm (*Kıt'a 2, Mısra 1*). [*kāni, -i j*]

Ələ ey mə'dən-i eḥsān ələ ey mənəb'-i 'üfān
Səni Həllāq-ı 'āləm bəzl ü lütf ü cüdə **kān** qılmiş (*Kaside 11, Mısra 26*). [*kān, j*]

Könlündi dūr-i 'ulümə dəryā
Dəstündi səḥāyə **kān** Əmīrhān (*Gazel 136, Mısra 6*). [*kān, j*]

Könlündi dūr-i 'ulümə dəryā
Dəstündi səḥāyə **kān** Əmīrhān (*Mesnevi 7, Mısra 16*). [*kān, j*]

Dedi ey Zü'î-gəm-dīdə həbərsizsənmiş
Ol hünər **kāni** səḥā mə'dəni kim həş ilə 'ām (*Kaside 13, Mısra 24*). [*kāni, -i j*]

Ələ ey sərvər-i vālā-nəsəb kim bu cəhān içrə
Dil [ü] dəst-i göḥər-məşḥünlə min dəryā vü **kānım** var (*Kaside 7, Mısra 32*). [*kānım, -im j*]

kān-ı cūd u eḥsān: *Bağış ve ihsan madeni.*

Zü'iyā dut dāmənindən dərd [ü] gəmdən əymən ol
Çünki ondan özgə **kān-ı cūd u eḥsān** qalmayub (*Kaside 4, Mısra 20*). [*kān-ı cūd u eḥsān, j*]

kān-ı eḥsān: *İhsan/bağış ocağı.*

Tarı ḥifz eyləsün övlədıvı hər bələdan
Ol səḥā-təb' Nəcəf Bəg odı **kān-ı eḥsān** (*Kaside 14, Mısra 20*). [*kān-ı eḥsān, j*]

kān-ı fəḥḥət: *Fesahat madeni. (Fesahat - İfadede, kelimelerden her birinin ve bu kelimelerden meydana gelen cümlelerin lafız, mânâ, âhenk ve kurallara uygunluk bakımından yerinde, düzgün ve doğru olması durumu; dilin söylenmesi güç, âhenksiz, alıştırılmamış kelimelere, yadırganacak yabancı sözlere, kusurlu cümle, mecaz ve terkiplere yer verilmemesi sūretiyle açık, duru ve doğru kullanılması.).*

Ələ ey mə'dən-i fəzl-i bələgət

Sücad-ı mərifət **kān-ı** fəşāḥət (*Mesnevi 3, Mısra 2*). [*kān-ı fəşāḥət,]*

kān-ı fəzl ü hünər ü cüd: Cömertlik, hünər və kerem ocağı.

Kān-ı fəzl ü hünər ü cüd

Ki qılıbdur onə Həqq öz kərəmindən ikrām (*Kaside 13, Mısra 29*). [*kān-ı fəzl ü hünər ü cüd,]*

kān-ı hünər: Hünər, maharet madeni.

Zāhir elə mətləbüvi mültəşər
Kim eləsün çārə o kān-ı hünər (*Mesnevi 10, Mısra 36*). [*kān-ı hünər,]*

kān-ı səhā: Cömertlik ocağı.

Ümmət-i 'İsādə bunun tək aqa

Kān-ı səhā mə'dən-i cüd u 'əṭā (*Mesnevi 4, Mısra 58*). [*kān-ı səhā,]*

kān-ı 'əṭā: İhsan ocağı.

Kān-ı 'əṭā 'ayn-ı səhā bəhr-i cüd

Gəlməyüb hiç 'āləmə belə vüüd (*Mesnevi 4, Mısra 49*). [*kān-ı 'əṭā,]*

kān-ı 'əṭṭār: Güzel koku, aktar madeni.

Bundan əqdəm əhl-i səhā var idi

Kān-ı 'əṭṭār bəhr-i səhā var idi (*Mesnevi 5, Mısra 56*). [*kān-ı 'əṭṭār,]*

kār: Fayda, kazanç.

Zāhidliq işi şā'irə 'āləmdə nə lāzım

Hər şəhşün olur dəhrdə bir **kārı** Səməndər (*Gazel 43, Mısra 4*). [*kārı, -ı]*

Nə yerdən ey pəri-rüyum köñüldə intizārun var

Ki pozdun əhl-i bəzmün hātirin sölə nə **kārun** var (*Gazel 46, Mısra 2*). [*kārun, -uñ]*

'Əcəb bī-kārə vü āvārə vü bī-çārə olduq kim

Nə dünyā vü nə 'uqbā işlərindən **kārimız** yohdur (*Gazel 79, Mısra 6*). [*kārimız, -ı, -mız]*

'Aşıqlər içün vüslətə tədbir nə lāzım

Təqdīr-i qəzā **kārinə** təğyir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 2*). [*kārinə, -ı, -n, -ə]*

Qaldım āvārə vü sər-gəştə cəhān **kārinədə**

Məndə bu 'uqdənı açmaqa yoh idi təqət (*Kaside 5, Mısra 15*). [*kārinədə, -ı, -n, -də]*

kār: İş, çalışma.

Qalusən mən kimi āvārə cəhān **kārinədə**

Ey deyən kimsə ki işlər hamı tədbirdədür (*Gazel 75, Mısra 9*). [*kārinədə, -ı, -n, -də]*

Belə fikr eylər idim həsrə kimi hicr olmaz

Bu qəzā **kārıdı** belə olacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 4*). [*kārıdı, -ı, -dı]*

Yahşı təşəvvür eyləmə vārin zəmənanənün

Ey dil çü gördüm əhırı **kārın** zəmənanənün (*Gazel 175, Mısra 2*). [*kārın, -ı, -n]*

Yohdur bu hālə vāqif olan Zū'ī hiç kəs

Gəlməz bu növ' gövhər-i əsrār **kārinə** (*Gazel 207, Mısra 20*). [*kārinə, -ı, -n, -ə]*

Yohdı bir kimsədə hāl-i dil-i divānemizə

Bir 'ələc eyləyübən **kārimə** versün əncām (*Kaside 13, Mısra 22*). [*kārimə, -ım, -ə]*

Həm hālət-i həyətdə həm vəqt-i mərkdə

Lāzımdı bu cəhāndə olan cümlə **kārdə** (*Kaside 19, Mısra 26*). [*kārdə, -də]*

Nə qədər fikr elədim diqqət ilə bu **kārə**

Məktəb ü dərsdən özgə bunə yohdur çārə (*Mesnevi 9, Mısra 65*). [*kārə, -ə]*

Çərḥ-i kəc-rov ki bizimlə belə rəftārı olub

Bundan əqdəm iki ildı nə şifət **kārı** olub (*Gazel 32, Mısra 2*). [*kārı, -ı]*

Ey dil nəzārə eylə cəhān **kār** u bārınə

Aldanmə gülşən ü gülünə növ-bəhārınə (*Gazel 207, Mısra 1*). [*kār,]*

Bu söz su'āl olunsə cəvābun nədür sölə

Təqşir **kār-gərdən** olur yā ki **kārdan** (*Gazel 176, Mısra 14*). [*kārdan, -dan]*

kār-gər: İş yapan, çalışan.

Bu söz su'āl olunsə cəvābun nədür sölə

Təqşir **kār-gərdən** olur yā ki **kārdan** (*Gazel 176, Mısra 14*). [*kār-gərdən, -dən]*

kār-ı nihān: Gizli işlər.

Müşəvvirün kəm ü keyfin bilür mi bir şürət

Bu vāzeh əmrđi **kār-ı nihānı** ahtarma (*Gazel 9, Mısra 10*). [*kār-ı nihānı, -ı]*

kār-ı zār: İnleyenin kırı, çıkarı.

'ərz eyləyüm ol büzürgvārə

Tā həyr nədür bu **kār-ı zārə** (*Mesnevi 8, Mısra 14*). [*kār-ı zārə, -ə]*

kāş: Keşke, ne olurdu.

Harāb olaydı cəhān **kāş** bu fələk-i bər-bād

Mənim bu mollalıqə intihāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 15*). [*kāş,]*

Harāb olaydı cəhān **kāş** bu fələk-i bər-bād

Mənim bu mollalıqə intihāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 15*). [*kāş,]*

Çohdan gəleydi **kāş** bu dövrənə Şərq-i Rus

Tā zə'f-i milləti gətürə cənə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 1*). [*kāş,]*

Kāş 'āşiq saña olmaydım əzəldən ey mäh

Salmayaydım başımı muncə gəm-i gövqāyə (*Gazel 209, Mısra 11*). [*kāş,]*

kāşānə: Böyük, süslü köşk, mükellefev.

Var yeri cəm'ıyyətün zülfündə bər-həm olsə gər

Kim dedi ey dil sən ol mənzildə get **kāşānə** dut (*Gazel 33, Mısra 4*). [*kāşānə,]*

Dutub könlüm quşı zülfündə ey bī-mehr **kāşānə**

Dağıtmə urmə şənə lütf qıl bir ol pərişānə (*Gazel 192, Mısra 1*). [*kāşānə,]*

Bir çārə Hüdāyā ki nöçün Yüsif-i zārdan

'İzzətdəki **kāşānəsi** zindānə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 10*). [*kāşānəsi, -si]*

kasib: Fakir.

Kasıblarə qərz ver dəhi māl
Gör necə sora olur bu əhvāl (*Mesnevi 8, Mısra 55*).
[kasıblarə, -lar, -ə]

kātib: *Yazan, yazıcı.*

Qəzā **kātibləri** hər şəhş içün bir iş yazub lövhə
Mənim lövhimdəki cümlə gəm-i dərd ü belə çıxdı (*Gazel 254, Mısra 3*). [kātibləri, -lər, -i]

kātib-i qəzā: *Kader katibi, yazarı.*

Bu bəhti qarəliqə geyrdən səbəb sanmə
Əzəl günündə yazan **kātib-i qəzādandır** (*Gazel 83, Mısra 6*). [kātib-i qəzādandır, -dan, -dur]

kātib-i təqdīr: *Takdir yazarları.*

Nə yazdı **kātib-i təqdīr** yoh onə təğyır
Həvāyə düşmə belə mē-cəranı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 7*).
[kātib-i təqdīr,]

kāvūs: *İran'da Keyaniyan sülalesinin ikinci hükümdarı olan Keykāvūs.*

Bu hāki-rəh ki üstündə gəzərsən çox fəhāretlə
Təşəvvür eylə hər bir məsti bir **Kāvūs** bir Cəmdür (*Gazel 41, Mısra 10*). [kāvūs,]

kāvüsvār: *Şehname'de kahramanlıqlarıyla bilinen Kavus gibi.*

Kāvüsvār dīv-i gəmə olmuşam əsir
Bu həbsdən hīlāşimə bir Rüstəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 5*). [kāvüs-vār,]

kāzım: *Özel isim.*

Səlam olə saña ey şüh-i dil-rübā **Kāzım**
Həmişə 'āşiqinə eyləyən cəfā **Kāzım**

Səbəb nədür ki məni kəğəzində yazmamısan
Məgər bu qədri olar yār bī-vəfā **Kāzım**

Gərəz nə zülmülər etsən qəbül-i 'āşiqdūr
Həmişə sağ eləsin cānıvı **Hudā Kāzım**

Gəl etmə muncə cəfā yədə şal o günlərivi
Ki hīç kəs deməz əhirdə gəl başa **Kāzım**

Vəlik hovf elə ondan ki gülşən-i rüyun
Dönər həzānə tapılmaz bir āşnā **Kāzım**

Edər məqām gül-i rüyun üzrə zāğ-ı hətün
Kim eyliyər o pozuğ bağə e'tinā **Kāzım**

Gedər bu zövq-i şəfā gülşən-i cəməlundan
Olursan əhırı pəjmürdə mübtələ **Kāzım**

O kimsələr ki saña cān fədə edər imdi
O gündə bircəsi qılmaz nəzər saña **Kāzım**

Qutarub 'ömr-i həvā çılmış idi başımdan
Gətirdi təzə məni 'eşqivə qəzā **Kāzım**

Təğāfül eyləyübən salmə əhl-i 'eşqi gəmə
Bu qədri cövrə dəhi olmə çox rızā **Kāzım**

Görüb cəməlivi 'eşqün köñüldə dutdı qərār
Gətirdi hier-i ruşun başımə belā **Kāzım**

Mənim tək 'āşiqə inşāfdır mı cövr etmək
H'şəm nə qədr edəsən Zü'iyə cəfā **Kāzım** (*Gazel 137, Mısra 1-24*). [kāzım,]

keç-: *Ötmək, geçmek, ilerlemek; Yaşamak; Vaz geç!*

Ey dil nəzərə eylə kim ol dil-rübā **keçər**
'Uşşāqə nəz ilə eləyüb yüz cəfā **keçər** (*Gazel 51, Mısra 1*).
[keçər, -ər]

Ey dil nəzərə eylə kim ol dil-rübā **keçər**
'Uşşāqə nəz ilə eləyüb yüz cəfā **keçər** (*Gazel 51, Mısra 2*).
[keçər, -ər]

Zülfü həvāsı ilə basır qara gecələr
Həli həyālı ilə günüm həm qara **keçər** (*Gazel 51, Mısra 6*).
[keçər, -ər]

'Āləm dolubdı nükhət-i müşk ilə Zü'iyə
Ol qara tellər üzrə məgər kim şəbā **keçər** (*Gazel 51, Mısra 10*). [keçər, -ər]

Nə dəm ki mərifət əhlilə h'ş **keçər** bi'llāh
Yüz il gər 'ömrün olə hāşili həmə dəmdür (*Gazel 80, Mısra 3*). [keçər, -ər]

Təki bir gül-bədənün vəşli müyəsər olsun
H'ş **keçər** 'āşiq içün güşə-i bağ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 6*). [keçər, -ər]

Heyf **keçdi** rüzgārım hier ilə yād ol zəmə
Kim ənisim münisim yārım nigārım var idi (*Gazel 225, Mısra 7*). [keçdi, -di]

Səd-heyf **keçdi** fəsl-i gül ü mövsüm-i bəhār
Bir dil bilən müşāhib ü bir məhrəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 11*). [keçdi, -di]

Dövr-i gərdün məni bir növ' ayağə saldı
Ay u gün **keçdi** görünməz gözə bir bədə vü cām (*Kaside 13, Mısra 14*). [keçdi, -di]

Keçürdə fəsl-i bəhārı riyāz-ı rızvān tək
Behişt-i 'ədni mühəyyā edə bu dünyədə (*Kaside 18, Mısra 5*). [keçürdə, -ürd, -ə]

Hər 'āşiqün **keçür** mi belə qara günləri
Yohsə qara gün 'eşqdə ancaq başa keçər (*Gazel 51, Mısra 7*). [keçür, -ür]

Bəs ki ruhsarı həyāliylə **keçür** ovqātım
Odi Zü'ī səbəbi dönməginün qanə köñül (*Gazel 124, Mısra 9*). [keçür, -ür]

Keçür bəhār ilə 'ömrüm 'əbəş yerə bī-cā
Bu həldə bizi qoyma İlahi yet dədə (*Kaside 18, Mısra 13*).
[keçür, -ür]

Bə'zün alubdı 'əqlini məlin verüb füzün
'Ömri **keçür** həsəb ilə əh u zār ilə (*Kaside 21, Mısra 38*).
[keçür, -ür]

On bir ay 'işrət ü 'eyş ilə **keçür** ovqātun
Bərf bir ay keçən əhvālə sitiğfār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 9*). [keçür, -ür]

Yohdur bir ağ gün məni bəhti qara içün
'Ömrüm **keçir** 'əbəş belə leyl ü nəhār ilə (*Kaside 21, Mısra 12*). [keçir, -ir]

Həmişə 'eyş [ü] nəşāt ilə h'ş **keçə** 'ömrün
Nə qədri var cəhān içrə gərdis-i dövrān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 37*). [keçə, -ə]

Dur saña qurbān gəti sāqī şərāb
'Ömr **keçir** qoymə şitāb et şitāb (*Mesnevi 5, Mısra 28*).
[keçir, -ir]

‘Ömr ilə dünyāyə çü yoh ‘etibār
Qoymə **keçə** fəşl-i gül ü läləzār (*Mesnevi 5, Mısra 32*).
[keçə, -ə]

Bu nə inşafdı kim bir belə əyyām-ı bəhār
Keçə bī-bādə vü bī-sādə vü bī-bərbəṭ ü tār (*Mesnevi 15, Mısra 12*). [keçə, -ə]

Qoymə bī-hüdə **keçə** ‘ömr-i ‘əziz ey nā-dān
Həşə bu vəqt-i gül ü mövsüm-i bağ u bustān (*Mesnevi 15, Mısra 27*). [keçə, -ə]

Qoymə **keçə** hicrində gəm ü dərd ilə həlīm
Öldür məni məhsüb elə qurbānə ‘Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 11*). [keçə, -ə]

Biri öküz təkī nāqışdı ādəmiyyətdən
Biri ‘ulūm oḡuyubdur **keçübdü** Loqmānı (*Kaside 23, Mısra 34*). [keçübdü, -üb, -di]

Dā’imā h’oş **keçürdi** əhvālīm
Çoh idi mülk ü dövlət ü mālīm (*Mesnevi 2, Mısra 11*).
[keçürdi, -ür, -di]

Hər gün **keçirdi** ‘işrət ilə rüzgārımız
Dil şād-kām u əldə mey-i h’oş-güvārımız (*Müseddes 1, Mısra 13*). [keçirdi, -ir, -di]

Dəmlər ki ol zəmən **keçinüb** yāhşı h’vābdur
Ey cān bu günlərin naya sölə hesabdur (*Müseddes 1, Mısra 21*). [keçinüb, -in, -üb]

‘Eys ü ‘işrət ilə çoh vəqt **keçürdüm** ammə
İmdi bildim bu hərəbə necə gəm-h’ānə imiş (*Gazel 107, Mısra 3*). [keçürdüm, -ür, -dü, -mə]

Yüz qərīnə **keçsə** sən tək mäh bulmaz gər fələk
Gündə min kəz kürə(?)-i ərz üzrə səyyār olsə də (*Gazel 218, Mısra 5*). [keçsə, -sə]

Başda var şür əgər əldə ayağ olmasə də
H’oş **keçir** yār ilə bəzm içrə çırāğ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 2*). [keçir, -ir]

Bilməm nə növ‘lən **keçəcək** bu bəhārımız
Nə nəqdımız nə meykədədə ‘etibār yoh (*Gazel 38, Mısra 5*).
[keçəcək, -əcək]

Gözimə cümlə nə‘īm-i cəhān cəhīm gəlür
Nə növ‘lən **keçəcək** bilmürəm zəmən sənsiz (*Gazel 92, Mısra 6*). [keçəcək, -əcək]

Firəqə döndi mənim vəsl-i yārım āhırdə
Nə növ‘lən **keçəcək** rüzgārım āhırdə (*Gazel 198, Mısra 2*).
[keçəcək, -əcək]

Düşdi güzārımız genə bir dil-rübā ilə
Yā Rəb günim necə **keçəcək** bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 2*). [keçəcək, -əcək]

Düşdi güzārımız genə bir dil-rübā ilə
Yā Rəb günim necə **keçəcək** bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 2*). [keçəcək, -əcək]

Vüşālun ilə **keçən** günləri həyālə salub
Fələk əlindən işim imdi əl-əmənə dönüb (*Gazel 25, Mısra 5*). [keçən, -ən]

‘İşrətlə **keçən** günlərivi yadə sal imdi
Ādəm şifət ol rövzə-i rizvānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 3*).
[keçən, -ən]

H’oşə Şəməhıd dildār ilə **keçən** günlər
Müdām mäh-liqārlə mey içən günlər (*Gazel 67, Mısra 1*).
[keçən, -ən]

Keçür həmişə gəm-i hicr ü dərd-i gürbət ilə
N’olurdı belə **keçən** ‘ömr hamudan kəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 12*). [keçən, -ən]

On bir ay ‘işrət ü ‘eys ilə keçür ovqātun
Bārī bir ay **keçən** əhvālə sitigfār edəsən (*Kıt’a-ı Kebir 3, Mısra 10*). [keçən, -ən]

Dərdə ki cəhāndə dil bilən həm-dəm yoh
‘Ömrün yüz olə da şād **keçən** bir dəm yoh (*Rübai 5, Mısra 2*). [keçən, -ən]

H’oşdı ‘uşşāqə tēmāşā-yı gül-i rüyun əgər
Yüz min ay u il **keçüb** fəşl-i gülüstān olmasə (*Gazel 13, Mısra 6*). [keçüb, -üb]

Usan ‘əql-i ma‘āşdan dünyā için tələşdan
Keçüb cān ilə başdan meydānə gəlmək yāhşıdur (*Gazel 85, Mısra 12*). [keçüb, -üb]

H’oşdı ‘uşşāqə tamāşā-yı gül-i rüyun əgər
Yüz min ay u il **keçüb** fəşl-i gülüstān olmasə (*Gazel 197, Mısra 6*). [keçüb, -üb]

Həl-i dərd etməyə həl əhli görək ‘ārif-i vəqt
Əmr-i müşkil **keçər** ol yerdə ki cəhil yeridür (*Gazel 49, Mısra 6*). [keçər, -ər]

Şirvān Kürün ki vādī-ələmindən arturub
Qılson nəzərə hər yaña nūr-ı Hüdā **keçər** (*Gazel 51, Mısra 4*). [keçər, -ər]

Hər ‘āşiqün keçür mi belə qara günləri
Yohsə qara gün ‘eşqdə ancaq baña **keçər** (*Gazel 51, Mısra 8*). [keçər, -ər]

Səvdə-yı sər-i zülfünə başın verən ‘āşiq
Cāndan **keçüb** ol dəhrdə bış ü kəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 6*). [keçib, -ib]

Həvā-yı lə‘l-i ruhsārından ey hun-gəştə könlüm **keç**
Nə sūz-ı ataş-i pünhānı gör nə rənc-i beydā çək (*Gazel 116, Mısra 3*). [keç,]

Şəb düşin[i] eləyirdüm neçə yüz min əfkār
Ki şabāh qış gələcək necə **keçər** leyl [ü] nəhār (*Kaside 6, Mısra 2*). [keçər, -ər]

Bir zəmən h’oş **keçməyür** hicrān əlindən cān için
Güyyā Həliq yaratmışdır məni hicrān için (*Gazel 152, Mısra 1*). [keçməyür, -mə, -y, -ür]

Bir nəfəs **keçməz** firəqində o bəd-hü dil-bərün
Kim tapulmaz min bələ mən zār u sər-gərdān için (*Gazel 152, Mısra 5*). [keçməz, -məz]

Atmayun səng-i cünün muncə mən-i əfkārə
Qorhum oldur **keçübən** şişə‘-i pünhānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 8*). [keçübən, -übən]

Düşəndə yədımə cism içrə titrəşür cānım
O günləri ki **keçərdi** h’oş ittifāqundə (*Gazel 196, Mısra 8*).
[keçərdi, -ər, -di]

Keçür həmişə gəm-i hicr ü dərd-i gürbət ilə
N’olurdı belə **keçən** ‘ömr hamudan kəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 11*). [keçür, -ür]

Gecə günüz **keçinürdi** nəşāt ilə həlīm
Nə fikr-i rövzə nə bīm-i ‘əzāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 11*). [keçinürdi, -ür, -di]

Gecə günüz **keçinürdi** nəşāt ilə həlīm

Nə fikr-i rövzə nə bīm-i 'əzāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 11*). [*keçinürdi, -ür, -di*]

Qüdyāl məmālikində rāḥət
Vəqtim **keçinürdi** bī-əziyyət (*Mesnevi 7, Mısra 24*).
[*keçinürdi, -ür, -di*]

İstəmə dövləti çoh Zü'ī ma'āsun gözle
Yüngül elə yüküvi **keçməyə** bu dəryādən (*Gazel 173, Mısra 18*). [*keçməyə, -ə*]

Şəkvə-āğāz qılıb dərd ü gəm-i 'ələmdən
Ah u əfgān ilə hər dəm **keçürürdüm** əyyām (*Kaside 13, Mısra 6*). [*keçürürdüm, -ür, -düm, -m*]

Ləb təsnə vəqtlər **keçürürdük** şərāb ilə
Bī-cinslrlə həm-dəm ü tūfī gürāb ilə (*Muhammes 3, Mısra 41*). [*keçürürdük, -ür, -dük*]

keçmiş: *Geçmiş, eski zaman.*

Keçmiş zəməndə var idi əsbāb-ı fəzl ü cūd
Bir kimsədə bu vəqt kəramət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 11*). [*keçmiş, -*]

Yer gök elə onlardı cəhān ilə o dünyā
Keçmişdəki inşāf u mürüvvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 16*). [*keçmişdəki, -dəki*]

Keçən zəməndə əgər var idi bəhārdə zövq
Olubdı mövsim-i qışdan betər bəhār hārāb (*Gazel 29, Mısra 5*). [*keçən, -*]

O günlərin biri yüz min ilə bərabər idi
Gedüb qayıtmayacaq həyf ol **keçən** günlər (*Gazel 67, Mısra 10*). [*keçən, -*]

Var idi **keçən** 'əşrdə 'elm ilə səhāvət
Dərlər bu zəməni əhl-i səhāvət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 13*). [*keçən, -*]

Keçən ovqātımın sənsiz cəzāsın ey pəri-peykər
Yəqin bil eyləmə dərgāh-ı Həqdə iddi'ā səndən (*Gazel 168, Mısra 15*). [*keçən, -*]

Keçən bəhār kimi n'olə bu bəhār gələydi
O lələ-ruhlə edək gəşt-i lələzār gələydi (*Gazel 235, Mısra 1*). [*keçən, -*]

keçən gün: *Geçmiş gün.*

Həmə'il eyləmək bir ağ cəməlun qara gīsūsın
Keçən möhnətlə qarə günləri 'işrətlə ağ etmək (*Gazel 120, Mısra 10*). [*keçən günləri, -lər, -i*]

kemer-i sīm: *Gümüş kemer.*

Kəməri-i sīm belini qucmaq için həlqələnlüb
Təmə'i hāmını gör kim nə təmənnāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 5*). [*kemer-i sīm, -*]

keşti: *Gemi.*

Nūhı keştisi ilə gərqa edər gird-ābə (*Gazel 250, Mısra 13*). [*keştisi, -s, -i*]

keşti-i həyāt: *Hayat, yaşam gemisi.*

Hücum-ı dərd ü belā **keşti-i həyātmdan**
Bu bəhr-i möhnət ü gəmdən qılır kənārə məni (*Müseddes 2, Mısra 9*). [*keşti-i həyātmdan, -ım, -dan*]

keşti-i nūh: *Nuh'un gemisi.*

Tūfān-ı cəhl cümlə cəhānı tutub vəli

Keşti-i Nūhdur belə tūfānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 18*). [*keşti-i nūhdur, -dur*]

key: *Ahmak.*

Olse şəh-zadə kişi bilməsə gər 'elm ü bəyān
Həlq sölər ki filānkəsdi nə **kevdən** nə-dān (*Muhammes 5, Mısra 12*). [*kevdən, -dən*]

kövkəb-i bəhtim: *Bahtın yıldızı.*

Əzəl gün bār'ilāha məndən āyā nə hətā çıhdı
Ki bu dünyədə belə **kövkəb-i bəhtim** qara çıhdı (*Gazel 254, Mısra 2*). [*kövkəb-i bəhtim, -im*]

kövn: *Varlık, kainat.*

Dedi güyā ki aqadan həbərsizsən o aqa kim
Mütəvvəl fəzl mə'nāsını **kövn** zərrə bəyān qılmış (*Kaside 11, Mısra 18*). [*kövn, -*]

key: *Çok, pek, gayet, pek çok; İyi, iyice, hakkıyla.*

İstəyürsən hər iki dünyədə rāḥətliq əgər
Həqqinə bəhş eylə mey **key** gör ki rāḥət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 18*). [*key, -*]

keyf: *Ferahlık, rahatlık, huzur duyğusu, gönül açıklığı.*

Müşəvvirün kəm ü **keyfin** bilür mi bir sūrət
Bu vāzəh əmrədi kār-ı nihānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 9*). [*keyfin, -i, -n*]

Ey vəfā kāmı Əmrhān ki dəmə-ā-dəm Həqdən
Şıd qıl vətivi h'oş **keyfivi** çaq istəyürəm (*Kut'a 2, Mısra 2*). [*keyfivi, -iv, -i*]

keyqubād: *Keykubad, padişah.*

Pərhiş bādədən eləmə kim bu cövḥərtün
Əmizişi olubdı Cəm ü **Keyqubād** ilə (*Gazel 193, Mısra 8*). [*keyqubād, -*]

ki: *Ki bağlacı.*

Şā'ir nə növ' [ilə] desün hüsni-qönçəni
Yoh bir nəfər **[ki]** tā oḥuyub qanə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 12*). [*[ki, -]*]

'Ərz qıldım **ki** Şəməhıdan edüb tərki vətən
Mülk-i Qudyalda bir vəz'lə dil dutdı məqām (*Kaside 13, Mısra 11*). [*ki, -*]

Cəşəliq olmaqı istər məni çərḥ-i kəc-rov
Ki qılıb ləzzət-i dünyanı bāña cümlə hārām (*Kaside 13, Mısra 16*). [*ki, -*]

Fikr edirdim **ki** nə növ' ilə sər-əncām qılaq
Tā **ki** tapsun bu pozuq hələtim ol işdə nizām (*Kaside 13, Mısra 17*). [*ki, -*]

Fikr edirdim ki nə növ' ilə sər-əncām qılaq
Tā **ki** tapsun bu pozuq hələtim ol işdə nizām (*Kaside 13, Mısra 18*). [*ki, -*]

Görən olur mu dəvə çevrilüb olə ādəm
Vəyā gəzāl edəsən qurdı yā **ki** aşlanı (*Kaside 23, Mısra 24*). [*ki, -*]

Genə təşəvvür edür 'əql-i nükte-dān **ki** Hudā
Ziyədə qüvvədə həlq eyləyübdü insānı (*Kaside 23, Mısra 25*). [*ki, -*]

O qüvvələr **ki** bənī ādəmə verib Həliq

O gücdə eyləməyüb həlq hiç bir cānı (*Kaside 23, Mısra 27*).
[ki,]

Gəlmişəm tiz Dəvəçi bāzārına
Beş gün olub [ki] və'dən dəhi ötüb (*Mesnevi 4, Mısra 70*).
[[ki],]

Getsə birçə 'əvām-ı kəl'ən'ām
Ki dutub gözlərini zində zəlam (*Mesnevi 11, Mısra 72*). [ki,
]

Şəd-həyf həft ududım [o] həftād sālını
Bir fikr qılsa idim əgər mən [ki] məlimi (*Muhammes 2, Mısra 20*). [[ki],]

Qıl hālun 'ərz ol kərəmün kânınə ki tā
Sāzed to rā rəhā ze-ğəm-e çərḡ-e kəc-mədār (*Kaside 9, Mısra 25*). [ki,]

Əgər təlh olsa də şirīn olur kām
Ki şirīnliq gərək olsun sər-əncām (*Mesnevi 3, Mısra 12*). [ki,
]

Əgərçi āb-ı həyāt olsa içmə nə-dānlə
Ki 'āqibət əsəri cānə zəhrdür rəsmdür (*Gazel 80, Mısra 6*).
[ki,]

Ki qoymayub tən ü cāndə hūmār-ı hicrān tāb
Ze-bəs ahtıdı gözimdən bəlāların seyl-āb (*Tahmis 2, Mısra 7*). [ki,]

Diqqət etmir ki bu söz oḡşarı var Qur'ānə
Ya hədişə yā bu söz oḡşarı var hər yanə (*Mesnevi 9, Mısra 41*). [ki,]

Ki fikr-i 'āriz ü ləb-i mey-gün-ı yārdan
Büdəm dər-ātəş əz-dəhənəm rīḡtī şərār (*Kaside 9, Mısra 7*).
[ki,]

Sənsən ol sərvər ki zāt-ı pākun olmuşdur əzəl
'İllət-i gā'ıyyə mövcūdāt ü həlq-i mā-sivā (*Gazel 1, Mısra 3*). [ki,]

Hər bəzmdə ki bādə-i həmrādan olmasa
Nəql ü məzə o lə'l-i şəkər-hādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 1*).
[ki,]

Həqqün 'ibādət-i o itā'ət olur ki hiç
Mənzür evində cənnət-i həvrādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 11*). [ki,]

Şəfrā-yı güşşəni sər ü sīmāsı göstərür
Cāmində 'ārifün ki mey-i əhmər olmasa (*Gazel 6, Mısra 8*).
[ki,]

H'osā o şəhşə ki Nüşirəvān-ı 'ādil tək
Həmişə rəhmət oḡuyə təmāmət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 15*).
[ki,]

Ğərəz ki şəbr elə Zū'ī nə gəlsə dərd ü bəlā
Bu əmr-i Həqqdi hökm-i Hüdānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 13*). [ki,]

Demün hətāludur ol çin-i zülfə çinlüyün
Ki muncə üz verilir mi əgər hətāsı olə (*Gazel 10, Mısra 8*).
[ki,]

Nə meydə zövq nə gülşəndə var səfā Zū'iyā
O lələ-rūsız inānmam ki bir şəfāsı olə (*Gazel 10, Mısra 10*).
[ki,]

Həm-qədim bir çəng olub cān-riştəsi ol çəngə tār
Tā ki oldım mən zə'tif ol tār-ı gīsūdan cūdā (*Gazel 12, Mısra 4*). [ki,]

Çəşm-i pür-hünüm mənim tūfānə verdi 'āləmi
Bəs ki tökdü qanlı yaş ol sərv-i dil-cūdan cūdā (*Gazel 12, Mısra 6*). [ki,]

Bəs ki Zū'ī hū dutub könlüm gəm-i hicrān ilə
Olmayur bir ləhzə gəmdən ayru qaygudan cūdā (*Gazel 12, Mısra 9*). [ki,]

Nələ qılmə hicrdən ey dil ki ne'mətdür bu həm
Kim bilürdi vəşl-zövqin dərd-i hicrān olmasa (*Gazel 13, Mısra 11*). [ki,]

Tā ki mükşin zülfñə vermişsən eləmə pīç [ü] tāb
Almışan pəjmürdə könlümdən mənim ārām u tāb (*Gazel 16, Mısra 1*). [ki,]

Zülf-i ruhsārın mıdır gördükdə qıldım iştibāh
Yā ki mizān bürcini məskən qılubdur āftāb (*Gazel 16, Mısra 8*). [ki,]

Rüm-ı ruhsārıvun ətrāfın alub hindü-yı zülf
Āh şəd-āh ki nüsrət genə küffārə düşüb (*Gazel 17, Mısra 4*).
[ki,]

Yüsifim vəşfün 'utārid eləyübdür ki bugün
Zəhrə dəllālə olub müştəri bāzārə düşüb (*Gazel 17, Mısra 5*). [ki,]

Yeyürəm hün-ı cigər həsrət-i lə'lüñə məgər
Ki qəzādān baña rüzī dil-i şəd pərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 9*). [ki,]

Yeyürəm hün-ı cigər həsrət-i lə'lüñə məgər
Ki qəzādān baña rüzī dil-i şəd pərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 10*). [ki,]

Zəhr-i nəb eylər təşəvvür nüş-dārū şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəhm-i peykānün görüb (*Gazel 19, Mısra 8*). [ki,]

Bahıram dəhrdə hər yerdə ki var müfsid ü şər
Ne'mət ü dövlət-i dünyānı Hüdā anə verüb (*Gazel 20, Mısra 5*). [ki,]

Kəsdirüb zülm ilə Yəhyā başını zindānda
Qüdrət ü şövkəti bir bah ki Herodna nə verüb (*Gazel 20, Mısra 12*). [ki,]

Lāzımdı kim Şəmāhıyā el Tūr söləsün
Ondə zühürə münəcə ki nūr-ı Hüdā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 6*). [ki,]

Ze-bəs ki lə'l-i ləbün fikrin eylərəm ey gül
Əlimdə cām-ı meyim həsrət ilə qanə dönüb (*Gazel 25, Mısra 3*). [ki,]

Hanı o mehr-i məhəbbət ki var idi səndə
Sitəmgər olmuşsən imdi məgər zəmənə dönüb (*Gazel 25, Mısra 9*). [ki,]

Şükr eylə ey könlül ki həbər yārdən gəlüb
Hicrān-keşidə 'āşiqə dildərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 1*).
[ki,]

Bir sirr var bu nəmə-i əltāf-ı fəzldə
Zū'ī bilür ki məhrəm-i əsrərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 14*).
[ki,]

Pozğundı Zū'ı vəz'-i zəmənə qədimdən
Güyā ki hənə şahibi bu hənədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 14*). [ki,]

Zəhr-i nəb eylər təşəvvür nüş-dārū şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəhm-i peykānün görüb (*Gazel 31, Mısra 8*). [ki,]

Çərhi-i kəc-rov **ki** bizimlə belə rəftarı olub
Bundan əqdəm iki ildə nə şifət kārı olub (*Gazel 32, Mısra 1*).
[ki,]

Žū`iyā şəbr qıl āhırdə verir Bārī Hūdā
Bu cəhāndə nə **ki** ə`māl ilə pərgārı olub (*Gazel 32, Mısra 14*). [ki,]

Nə zövqi Žū`ī pərtöv-i şəms ü bəhārdan
Ol şəhs üçün **ki** yanmaqə neftin cırāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 10*). [ki,]

Bu `əməllər **ki** sənün var nə deyüm tül u dirāz
Fərz olubdur saña şeytān kimi lə`nət zāhid (*Gazel 39, Mısra 21*). [ki,]

Bircə kəlmə degilən **ki** ənə Rabb`ül-a`lā
Bu `əvām təyfə eylərlər itā`ət zāhid (*Gazel 39, Mısra 25*).
[ki,]

Səbā rūhu`l-Qüdüsdür Məryəm-i İsadān çün kūha
Ki hər bir nəfhəsində yüz Məsīhəvəş hüveydādur (*Gazel 40, Mısra 6*). [ki,]

Gətür sāqī qədəh tā bilməyüm `āləm nə `āləmdür
Ki ləzzət bilməməkdür māvərəsı möhnət ü gəmdür (*Gazel 41, Mısra 2*). [ki,]

Nə qədri cüst ü cü etdim cəhāndə tapmadım bir kəs
Ki zəhm-i möhnət ü dərde onun hər ləfzi mərhəmdür (*Gazel 41, Mısra 6*). [ki,]

Bu hākī-rəh **ki** üstündə gəzərsən çoh fəhārətlə
Təşəvvür eylə hər bir məsti bir Kāvūs bir Cəmdür (*Gazel 41, Mısra 9*). [ki,]

Nə qədri diqqət etdim hilqətimdən qanmadım zərrə
Bilür bu rəmzi Žū`ī ol **ki** sirr`ullāh-ı məhrəmdür (*Gazel 41, Mısra 14*). [ki,]

Əfsūs **ki** yoh bir nəfər `ārif **ki** dəm-ā-dəm
Cān-tüfīsınə şəhd-i kəlamında şəkər var (*Gazel 42, Mısra 5*).
[ki,]

Əfsūs **ki** yoh bir nəfər `ārif **ki** dəm-ā-dəm
Cān-tüfīsınə şəhd-i kəlamında şəkər var (*Gazel 42, Mısra 5*).
[ki,]

Hər bir kəsün **ki** sən kimi ey məh həbibi var
Bəh bəh əzəl günündə sə`ādət nəşibi var (*Gazel 44, Mısra 1*). [ki,]

Çəşmün nə vəchdəndi **ki** bīmārdur müdām
Həm-sāyəsində `İsā-yı ləb tək təbibi var (*Gazel 44, Mısra 3*). [ki,]

Nə yerdən ey pəri-rüyum köñüldə intizārun var
Ki pozdun əhl-i bəzmün hātirin sölə nə kārın var (*Gazel 46, Mısra 2*). [ki,]

Hətt ü həlun rüy-i alundə durubdur vəchi var
Tā **ki** dīn-i `āşiqə hər ləhzə rəhnə şalələr (*Gazel 48, Mısra 6*). [ki,]

Həl-i dərd etməyə həl əhli gərək `ārif-i vəqt
Əmr-i müşkil keçər ol yerdə **ki** cāhil yeridür (*Gazel 49, Mısra 6*). [ki,]

Kim **ki** bī-nām u nişān olmasə `ārif deməzəm
Çünki bī-nām u nişān `ārif-i kāmīl yeridür (*Gazel 49, Mısra 7*). [ki,]

Demə nəsih **ki** `eşq-i mäh-rülərdən çək əl Žū`ī
Ki ondan çəkməzəm əl tā əlimdə ihtiyārım var (*Gazel 50*,

Mısra 9). [ki,]

Demə nəsih **ki** `eşq-i mäh-rülərdən çək əl Žū`ī
Ki ondan çəkməzəm əl tā əlimdə ihtiyārım var (*Gazel 50, Mısra 10*). [ki,]

Şirvān Kürün **ki** vādī-ələmindən arturub
Qılson nəzārə hər yaña nūr-ı Hūdā keçər (*Gazel 51, Mısra 3*). [ki,]

Ey büt ol ruhsārın üzrə müşk-bü gīsū mıdır
Yā **ki** gülzār içrə məskən eyləmiş Hindū mıdır (*Gazel 52, Mısra 2*). [ki,]

Mäh-ruhsārın mıdır zülfün arası sərv-qəd
Yā **ki** reyhān içrə bitmiş lələ-i hədd rü mıdır (*Gazel 52, Mısra 4*). [ki,]

Bu qədri etmə bana cövr ey büt-i bī-mehr
Ki səndən özgə mənim sölə kim pənāhımdur (*Gazel 53, Mısra 6*). [ki,]

Nə qədri olsə günāhım onun hüzürində
Gəm etmə Žū`ī **ki** əltāf-ı `üzr-hüvāhımdur (*Gazel 53, Mısra 10*). [ki,]

Žū`ī-i bīmār-ı `eşq oldun ölimdir cārəsi
Hər gedən geyri həyāl etmə **ki** bir dərmanı var (*Gazel 54, Mısra 10*). [ki,]

Şikəstə köñlümü cövrüylə eyləyür vīrən
Demir **ki** bir bu hərəbə mənim məqāmımdur (*Gazel 55, Mısra 6*). [ki,]

O məh bənimlə olan gecə bəzmdə deyürəm
Ki āftāb meyimdür hilāl cāmımdur (*Gazel 55, Mısra 8*). [ki,]

Bir nəfəsdə lə`lün ey məh aldı Žū`ī cānını
Nişə bəs derlər **ki** `əqli bādə-i reyhān alur (*Gazel 59, Mısra 10*). [ki,]

Şərābı şanmə **ki** vā`iz belə məzəmmət edər
Şərābə çatmaz əli ləfzina qənā`ət edər (*Gazel 60, Mısra 1*).
[ki,]

Collād-gəməzün ey pəri müjgān u qaşun
Ki tır alur əlinə baña **ki** kəməñ çəkər (*Gazel 61, Mısra 6*).
[ki,]

Collād-gəməzün ey pəri müjgān u qaşun
Ki tır alur əlinə baña **ki** kəməñ çəkər (*Gazel 61, Mısra 6*).
[ki,]

Əlbəttə mən təkə o də bir gül-əsiridür
Bī-cā döğül bu qədri **ki** bülbul fəğān çəkər (*Gazel 61, Mısra 8*). [ki,]

Bu məs`ələdə yüz min `ārifdi mə`əttəl
Bir kimsənə bilməz **ki** bu hələt nə içündür (*Gazel 68, Mısra 12*). [ki,]

Şəd-heyf **ki** pis vəqtdə gəldük bu cəhānə
Çün müştəri yohdur bu bizā`ət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 17*). [ki,]

`Āşiq **ki** fənā bəzminə `eşq içrə yetişdi
Ol məs`ələdə şāfi` yā ə`zəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 7*). [ki,]

Behişt olmuş cəhān İlkən dutub şeytān ilə `āləm
`Əbəs sözdür **ki** söylərlərdi cənnət içrə ədəm var (*Gazel 70, Mısra 6*). [ki,]

Olub bu `əşrdə bā-redaña ilə hamı bir Rüstəm

Nə sūd ondan **ki** nə bir əl-i Bərmək var nə Hātəm var (*Gazel 70, Mısra 10*). [ki,]

Yandurur bəs **ki** məni hicr-i nigārım gecələr
Mənim olmuş deyəsən rüz-şümārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 1*). [ki,]

Bəs **ki** zülf ü ruḥı fikrindədi könlüm yoḥdur
Nə günüz səbr ü şəbātım nə qərārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 5*). [ki,]

O kəs **ki** mülk-i mə'ārif onə müsəlləmdür
Həqiqətən nəzər et pādşāh-ı 'āləmdür (*Gazel 73, Mısra 1*). [ki,]

Kimün **ki** künc-i qənā'ətlə gənc-i mə'rifəti
Müqəssər oldı rumüz-i dəqiqə məhrəmdür (*Gazel 73, Mısra 5*). [ki,]

Çoḥ baḥmə həy [u] hüyunə zāhirdə zāhidün
Diqqətlə baḥ **ki** bāṭını əhl-i kəfurdur (*Gazel 74, Mısra 6*). [ki,]

Və'iz gəlür mi məscidə gör pül olmasə
Anlar bu rəmzi kimsə **ki** səhib-şü'ürdür (*Gazel 74, Mısra 10*). [ki,]

Bilməm nəçün bu ḥiləni məhlūq bilməyür
Kür də bilir **ki** balıqı 'āləmdə şürrdür (*Gazel 74, Mısra 12*). [ki,]

Qalusən mən kimi əvərə cəhān kārındə
Ey deyən kimsə **ki** işlər hamı tədbirdədir (*Gazel 75, Mısra 10*). [ki,]

Hər şəb **ki** bəzmim içrə o māl ilə cām olur
'Eys ü nəşāt ləzzət-i dünyā təmām olur (*Gazel 77, Mısra 1*). [ki,]

'Ar etmə küy-ı yārdə Zü't gədālıqı
'Aşiqdə kim görübdü **ki** nəng ilə nām olur (*Gazel 77, Mısra 14*). [ki,]

Desəm gülün **ki** ruḥ-ı alnıa şəbāḥəti var
Gələt süḥəndi gülün rüyına nə nisbəti var (*Gazel 78, Mısra 1*). [ki,]

Bəhār oldı nə sūd ondan **ki** bir dildārımız yoḥdur
Mey-i gül-nārımız nə dirhəm ü dīnārımız yoḥdur (*Gazel 79, Mısra 1*). [ki,]

Nə dəm **ki** mə'rifət əhlilə ḥ'oş keçər bi'llāh
Yüz il gər 'ömrün olə ḥəşili həməñ dəmdür (*Gazel 80, Mısra 3*). [ki,]

Nə küşiş eyləsə çatmaz murādə āḥirdə
O kəs **ki** rüz-ı əzəl tāli'i onun kəmdür (*Gazel 80, Mısra 14*). [ki,]

Gəm etmə Zü't cəhān yə həyəldür yə ḥvāb
O şey' **ki** ḥvāb u həyəl oldı sölə nə gəmdür (*Gazel 80, Mısra 18*). [ki,]

O çeşm-i məstüvə cānım o növ' həyrəndür
Ki rüz [u] şəb gəm-i 'eşqində didə giryəndür (*Gazel 81, Mısra 2*). [ki,]

Minə-yı küyun ara ey Həlil-i Kə'bə-i ḥüsn
Qəbül qıl kəsübən Zü'tni **ki** qurbəndür (*Gazel 81, Mısra 14*). [ki,]

Zāhid deyən behişt **ki** 'uqbədə sölənür
Hər bir zəməndə 'āşiq için dərkənār olur (*Gazel 82, Mısra 3*). [ki,]

Hür u qūşūr u cənnət-i rüzvān təməmdür
Hər bəzmdə **ki** cām-ı mey-i ḥ'oş-güvār olur (*Gazel 82, Mısra 6*). [ki,]

Hər mübhəm iş **ki** anlamayur həlq sirrini
Cām-ı cəhān-nümədə bizə āşkār olur (*Gazel 82, Mısra 7*). [ki,]

Bu şür-ı təzə sərim üzrə nə həvādandur
Yəqin **ki** tār-ı sər-i zülf ilə şəbādandur (*Gazel 83, Mısra 2*). [ki,]

Dəm yoḥdı o bī-çərə için kim gəmi yoḥdur
Hər kimsə **ki** dərd ü gəminə həmə-dəmi yoḥdur (*Gazel 86, Mısra 2*). [ki,]

Gər cənnət ü firdövsdür 'āləm bu zəməndə
Şəd-həyf **ki** bir rəmz bilən ədəmi yoḥdur (*Gazel 86, Mısra 6*). [ki,]

Kimün **ki** 'eşq ələmindən könlüdə yārəsi var
Vüṣāl-i yārdən özgə sağınmə çārəsi var (*Gazel 87, Mısra 1*). [ki,]

Təfāḥur eylə **ki** bağ-ı cəməlün ey gül
Cəhāndə Zü't-i nālən kimi həzārəsi var (*Gazel 87, Mısra 7*). [ki,]

Şərāb-ı nəb ey sāqī cəhān içrə o cövhərdür
Ki ondan zāhır eylər hər kəsün zātı nə gövhərdür (*Gazel 88, Mısra 2*). [ki,]

Altmış yaş olandə genə bir növ' səhā var
Bu təzə cavānlardə **ki** dərmənə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 12*). [ki,]

Baḥa ol māl-ı bī-məhrim iki ay var **ki** rām olmaz
Bu nöqsānım de bir gəlməz əcəl 'ömrüm təmām olmaz (*Gazel 93, Mısra 1*). [ki,]

Könlü āhəng-i gülzār et həyəli-tār-ı zülf ilə
Ki şür-ı 'eşqçün ey bī-nəvā belə məqām olmaz (*Gazel 93, Mısra 6*). [ki,]

Ləb-i dildār tək var bādə-i gül-gündə gər nəş'ə
Nə sūd ondan **ki** füz başə çıxar qalmaz müdəm olmaz (*Gazel 93, Mısra 8*). [ki,]

Hər 'elmdən āgah gərək olsun **ki** desün şe'r
Zü't kimi şā'ir gələbən hər yetən olmaz (*Gazel 94, Mısra 11*). [ki,]

Göz yaşı bəs **ki** tökür 'āləm ara qan sənsiz
Qandan āhır salacaq 'āləmə tūfān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 1*). [ki,]

Gəlməyür çeşminə həlqün gecələr zərrə yuqu
Bəs **ki** ey məh qıluram nālə vü əfḡān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 8*). [ki,]

Məni mən' etmə zāhid tāq-ı əbrüsü sücüdindən
Kərəmətlər **ki** qaşından gəlür məhrəbdən gəlməz (*Gazel 96, Mısra 6*). [ki,]

Ləbün zövqi əgər mey-nəş'əsindən gəlməsə yoh 'eyb
Ki nūr-ı āftāb əlbəttə kim məh-tābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 8*). [ki,]

Fikr etmə **ki** dā'im qalı bu dövlət ü nikbət
Təğyir tapar müşkil ü əsān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 15*). [ki,]

Ḥumārə dəgməyür sāqī səfəsi verdigün cāmün
Əlim dut ol ayağ ilə **ki** başında ḥumār olmaz (*Gazel 99, Mısra 4*). [ki,]

Hər kim **ki** nəş`ə-i mey-i şəhbāni anlamaz
Bi`llāh ki zövq-i Kövsər ü hürāni anlamaz (*Gazel 100, Mısra 1*). [ki,]

Hər kim **ki** nəş`ə-i mey-i şəhbāni anlamaz
Bi`llāh ki zövq-i Kövsər ü hürāni anlamaz (*Gazel 100, Mısra 2*). [ki,]

Hər kəs **ki** lələ-i ruh-ı dildārə meyli yoh
Həqqā şəfā-yı bāğ u gülüstāni anlamaz (*Gazel 100, Mısra 3*). [ki,]

Zāhid **ki** etməyüb həvəs sər ü qāmətün
Firdövs içində sidrə vü tūbāni anlamaz (*Gazel 100, Mısra 5*). [ki,]

Açub rizvān behişt-i `ədn bā-pāy səhn-i gülzārə
Ki təciri təhtiha`l-ənhār u cənnət āşkār olmuş (*Gazel 101, Mısra 6*). [ki,]

Fələk **ki** həsrovı çəkmiş kəməni Rüstəm-i çərħə
Cünüd-ı bəhmən ü isfənd ü dey māhi firār olmuş (*Gazel 101, Mısra 7*). [ki,]

Yüzünü zülf-i içrə elə ol sīmīn-bədən dutmuş
Görən sözlər **ki** məhdür bürc-i əqrəbdə vətən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 2*). [ki,]

Ruh-ı rəhşān u çeşm-i fitnə-əngizün görən sözlər
Ki rüy-ı şəfəhsində məskən āhū-yı hətən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 6*). [ki,]

Bəs **ki** zikr-i dəhəni düşdi ağızdan ağızə
Səbəb oldur ki nəzərdən onu pünhān etmiş (*Gazel 104, Mısra 5*). [ki,]

Bəs **ki** zikr-i dəhəni düşdi ağızdan ağızə
Səbəb oldur ki nəzərdən onu pünhān etmiş (*Gazel 104, Mısra 6*). [ki,]

Ey bāna tə'nə edən bir düşəsən hicrānə
Görəsən tā **ki** nələr Zū`iyə hicrān etmiş (*Gazel 104, Mısra 10*). [ki,]

İmdi bildim **ki** cəhān mülki nə vīrānə imiş
Hər nə `eys ü tarabı var isə əfsānə imiş (*Gazel 107, Mısra 1*). [ki,]

H`oş ol günlər **ki** biz məhluqdan bīgānə olmuşduq
Qələndərvār dā`im sākin-i mey-hānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 1*). [ki,]

Bu bid`ətlər **ki** var həlqün içində
Hudā verməz belə əmrə rızalıq (*Gazel 112, Mısra 15*). [ki,]

Dögi pāyəndə nə `ömr ü nə hökümət Zū`i
Yer ü gök küllüsi āhırdə **ki** min qan oləcəq (*Gazel 113, Mısra 22*). [ki,]

Söläyüblər **ki** cəhānə gələcək bir Dəccāl
Bilməyüblər **ki** mülhid (?) nədən firāvān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 9*). [ki,]

Söläyüblər **ki** cəhānə gələcək bir Dəccāl
Bilməyüblər **ki** mülhid (?) nədən firāvān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 10*). [ki,]

Neylərəm gülşən [ü] gülzārı **ki** seyr etdükdə
Hər tərəf zāğ [u] zəğān bang-ı nümāyān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 11*). [ki,]

Nüh-tüfānını səhlardı bugünçün Zū`i
Gər bilirdi **ki** cəhāndə belə tüğyān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 14*). [ki,]

Məcnūn oluram ol büt-i məh-peykəri görcək
Əlbəttə **ki** məcnūn olu mərdüm pəri görcək (*Gazel 117, Mısra 2*). [ki,]

Bilmən **ki** bāna nəz eləyür yā **ki** sitəmdür
Gəfil **ki** ötər yār mən-i müştəri görcək (*Gazel 117, Mısra 3*). [ki,]

Bilmən **ki** bāna nəz eləyür yā **ki** sitəmdür
Gəfil **ki** ötər yār mən-i müştəri görcək (*Gazel 117, Mısra 3*). [ki,]

Bilmən **ki** bāna nəz eləyür yā **ki** sitəmdür
Tüfi **ki** ötər yār mən-i müştəri görcək (*Gazel 117, Mısra 4*). [ki,]

Hər ləhzə **ki** görsəm dilərəm lə`lüvi öpmək
Tüfi nə təhəmmül eləsün şəkəri görcək (*Gazel 117, Mısra 5*). [ki,]

Məni **ki** şəhrdən ey mäh saldı āvərə
Bu gündə eylədi kəc-rov yəqin təmām fələk (*Gazel 118, Mısra 3*). [ki,]

Gözüm sitərə-fəşəndür bu güşşədən hər şəb
Ki hansı bürci edüb ol məhə məqām fələk (*Gazel 118, Mısra 6*). [ki,]

Bəstə-i türre-i cānānə **ki** derlər o bizük
Boynı zəncirli dīvānə **ki** derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 1*). [ki,]

Bəstə-i türre-i cānānə **ki** derlər o bizük
Boynı zəncirli dīvānə **ki** derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 2*). [ki,]

O gülün öpmək üçün cām-ı ləb-i mey-günün
Sākin-i güşə-i mey-hānə **ki** derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 4*). [ki,]

Döndürən səcdə üçün pāy-ı hamı mehrābə
Səccəsi gərdiş-i peymānə **ki** derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 6*). [ki,]

Bir sınıq cāmə verin zühd ü riyā hırqəsina
Yol tapan məhfəl-i `üfrānə **ki** derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 8*). [ki,]

O məhə çadrə salun gecələr yanmaq üçün
Şam`-ı ruhsārınə pərvānə **ki** derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 10*). [ki,]

Zū`iyə zülf-i `arūs-ı sühənin zivərinə
Hansı şā`ir sözidür şānə **ki** derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 12*). [ki,]

Sən bilmədün **ki** āhırı bəh̄ti qara olur
Bənd olsə kimsə zülf-i pərişānə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 9*). [ki,]

Bəs **ki** ruhsārı həyāliylə keçür ovqatım
Odı Zū`i səbəbi dönmgənin qanə köñül (*Gazel 124, Mısra 9*). [ki,]

Ğəm odur **ki** olmuyə cām-ı şərābə nəqdımız
Bədə olsun tək nə qədri möhnət olsə ğəm döğül (*Gazel 125, Mısra 3*). [ki,]

Sāqiyā mey ver **ki** yārə dərd-i dil izhār edim
Meydən özgə h̄ic kəs dil-sirrinə mərħəm döğül (*Gazel 125, Mısra 7*). [ki,]

Rüz-i vəşl ol şühə qurbān olmadun ey cān dəhi

Şām-ı hicrān mən saña sanmə **ki** imdād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 6*). [ki,]

Dā'im firāqdə budur övrədi Zū'ınün
H'uş ol zəməni **ki** ol məh ilə həm-zəbān olam (*Gazel 128, Mısra 10*). [ki,]

Ki ey həmişə bələ-günlərində gəm-h'vārim
Verən iyāric-i güftārı könlümə ārām (*Gazel 129, Mısra 7*). [ki,]

Məgər **ki** belə olur rəsm-i dostlıq āhır
Əyā şəhənşəh-i Həsrovi rəhi vü şāh-ı qulām (*Gazel 129, Mısra 11*). [ki,]

Mən-i şikəstəyə səndən nə vaxtlərdi **ki** yoh
Nə qāşid ü nə pəyām u nə kəğəz ü nə səlām (*Gazel 129, Mısra 13*). [ki,]

Mənim bu növ' döğüldi ümīdim ey Seyyid
Ki hiç aparmıyasan Zū'ı-i həzīndən nām (*Gazel 129, Mısra 16*). [ki,]

Məgər **ki** bir büt-i gül-çöhrənün qara zülfi
Yolundə təzə genə Seyyidə qurubdur dām (*Gazel 129, Mısra 19*). [ki,]

Şəbā sölə özün ol gāfil-i dil-āgāhə
Ki gāfil olma əhlibbādan ey rəfiq-i mūdām (*Gazel 129, Mısra 22*). [ki,]

O bādələr **ki** içürsüz bu Zū'ıdən ayrı
Edə behişt şərābi kimi İlāhi haram (*Gazel 129, Mısra 25*). [ki,]

Ol gün **ki** gözüm Yūsifimün görmədi rüyün
Yə'qub-ı həzīn-nələsin 'āləmdə pəs etdim (*Gazel 130, Mısra 3*). [ki,]

Fərhad ilə Məcnūn qaçubən çöllərə düşdi
Zū'ı kimi bu 'ərşədə mən tə **ki** səs etdim (*Gazel 130, Mısra 12*). [ki,]

Təqşirimün işbātunə şahid tələb etmə
Bir şah **ki** zālīm olə təqşir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 4*). [ki,]

Āvāze-i hüsnün **ki** təmām āləmi dutdı
Ey mäh bu şöhrətdə səbəb-kār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 7*). [ki,]

Getdi ol qaşı hilālım dedi bir āyə gəlīm
Hansı aydur nə bilim tə **ki** tamāşāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 2*). [ki,]

Ay u gün söyləməyüb mətləbi muğləqdi **ki** mən
Gecə gündüz gəm-i hicrān ilə āh vāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 3*). [ki,]

Vüşāl-i yārdə istər könlü **ki** həlvət olə
Behişt-i 'ədn idi çün ondə ādəm istəmənəm (*Gazel 135, Mısra 7*). [ki,]

Səbəb nədür **ki** mənə kəğəzində yazmamısan
Məgər bu qədri olar yār bī-vəfā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 3*). [ki,]

Gəl etmə muncə cəfā yədə şal o günlərivi
Ki hiç kəs deməz āhırdə gəl başa Kāzım (*Gazel 137, Mısra 8*). [ki,]

Vəlik hovf elə ondan **ki** gülşən-i rüyun
Dönər həzānə tapılmaz bir āşnā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 9*). [ki,]

O kimsələr **ki** saña cān fədā edər imdi
O gündə bircəsi qılmaz nəzər saña Kāzım (*Gazel 137, Mısra 15*). [ki,]

Dərdim budur **ki** görməyüb ey məh cəmālivi
Hicründə cān verim qalə könlümdə həsrətim (*Gazel 138, Mısra 7*). [ki,]

Olu yā Rəb bu **ki** mən rövze-i rizvānə gedəm
Rəhət-i cānım içün hüdmet-i cānānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 1*). [ki,]

Məscid əhlində **ki** yoh zövq Hüdāyā n'olı bir
Güşə-i meykədədə məclis-i 'ürfānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 11*). [ki,]

Məbāda olmaya əğyārə fāş dərd-i dilim
Könlü dilər **ki** gəm ü dərdimi nihānı yazım (*Gazel 141, Mısra 6*). [ki,]

Üzüldi rīştə-i cānım qutardı mənbə-i şəbr
Nə qaldı Zū'ı dəhi tə **ki** bir də anı yazım (*Gazel 141, Mısra 14*). [ki,]

Be-sān-ı zəhr məzāqımdə təlhür şəkkər
Ze-bəs **ki** ol məh-i şirīn-kələmə müştāq (*Gazel 142, Mısra 4*). [ki,]

Gər biləydim **ki** edər ol büt-i bī-mehrə əşər
Dəm-bə-dəm nələ vü fəryād u fəğān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 5*). [ki,]

Ləb-i lə'lün görüb həyrətdən ey gül cānə bənzətdim
Sora sordum yaqın bildim **ki** bī-cā anə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 2*). [ki,]

Dedi vā'iz **ki** var belə qiyāmət belə düzəh mən
Onı qəddinə olşatdım mumi hicrānə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 5*). [ki,]

Hər gecə yanur şam' kimi hicrə Zū'ı
Tə **ki** salə bir gün başınə sayə cəmālun (*Gazel 147, Mısra 10*). [ki,]

'Əcəb āzadə idim yād ol günlər **ki** nə-gəhdən
Əsir etdi mənə zəncir-i zülfi ü çeşm-fəttānun (*Gazel 149, Mısra 3*). [ki,]

Ümīdün kəşgilən Zū'ı **ki** sən tək rind ü rüsvāyə
Dögül mümkün vüşālī bir onun tək pāk-ı dāmānun (*Gazel 149, Mısra 11*). [ki,]

Nə gəm sənsiz gözüm gər giryədən ey mäh kür olsun
Rəqibimdir yüzün nəzzārəsindən qoy **ki** dūr olsun (*Gazel 150, Mısra 2*). [ki,]

Əgər görməz gözüm ruhsāruvı 'eyb etmə ey gül-ruh
Yüzündən dūr olan gözde nə mümkündür **ki** nūr olsun (*Gazel 150, Mısra 4*). [ki,]

İçüb mey məst olub nəz ilə bir sər-h'uş-hıram ilə
Ki tə şəd sālə zāhid əl götürsün pərsālīqdan (*Gazel 151, Mısra 4*). [ki,]

Məgər **ki** eyləmədün tīb-ı nış-i cānānə
Qəbul eyləmişən möhnətin muğlānun (*Gazel 155, Mısra 5*). [ki,]

Gərək **ki** Zū'ı kimi anlə olmə çox bī-h'od
Kəməli 'eşqdi ancaq vüdü insānun (*Gazel 155, Mısra 13*). [ki,]

Nə sehr edüb **ki** müjün kimi mərdümü ey gül
Edübdü dūda-i çeşmədə pāy-bəst gözün (*Gazel 158, Mısra 3*). [ki,]

Budur vəhmim **ki** zāhidlər sücudun eyləsün vəcib
Nöçün ey əbrü-yi dildār sən mehrābə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 3*). [ki,]

Hərīm-i Kə'bə küyundan **ki** olsun cān u dil məhrüm
Minā-yı küyun içrə etməsəm onları qurbānun (*Gazel 160, Mısra 5*). [ki,]

Bəs **ki** süzişin qılur hicründə nälə ey şənəm
Yandurur hər gecə āhim āsmānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 11*). [ki,]

Ey şüh lütf qıl **ki** əzəl yarıñnam sənün
Zənci-ni zülüm içrə giriftārñnam sənün (*Gazel 165, Mısra 1*). [ki,]

Ey Yüsif-i zəməne Züleyhā şifət bugün
Cān nəqdi əldə gör **ki** həriddārñnam sənün (*Gazel 165, Mısra 4*). [ki,]

İ'cāz-ı 'İsəvi ləb-i lə'lündədür nolur
Versən şafə vü şəhd **ki** bīmārñnam sənün (*Gazel 165, Mısra 8*). [ki,]

N'oldı saña **ki** və'de-i mu'tadə gəlmədən
Qoydun bizi hərəb bu bər-bədə gəlmədən (*Gazel 166, Mısra 1*). [ki,]

Nə etməmiş bunı Məcnūnə yā **ki** Fərhədə
O cövr ü zülüm **ki** 'eşq içrə sən baña qıldun (*Gazel 167, Mısra 9*). [ki,]

Nə etməmiş bunı Məcnūnə yā **ki** Fərhədə
O cövr ü zülüm **ki** 'eşq içrə sən baña qıldun (*Gazel 167, Mısra 10*). [ki,]

Süvār-ı əsb-i nəşāt ol könlül nə māt ki dəhr
Məqām-ı güşşədi gər şah gər vəzir oləsən (*Gazel 170, Mısra 3*). [ki,]

Döğül bu dəhrdə şəyyādliq qanūnı bi'llāhi
Ki şaydın tərək edüb dönsün havā üzrə məkān Şāhın (*Gazel 171, Mısra 10*). [ki,]

Nədən həm-cinsivə yā geyr cinsə yohdur əltāfun
Yəqinimdür **ki** yohdur səndə şahindən nişān Şāhın (*Gazel 171, Mısra 16*). [ki,]

Zəhr-i qātil baña ver sāqī demim şəhbədən
Qutarub rāhət olum tā **ki** gəm-i dünyādən (*Gazel 173, Mısra 2*). [ki,]

O Süleymān **ki** yel əmrində idi şām u səhər
İmdi topraqı yel ağzındədi hər şəhrədən (*Gazel 173, Mısra 5*). [ki,]

Bu söz su'āl olunsə cəvābun nədür sölə
Təqşir kār-gərdən olur yā **ki** kārden (*Gazel 176, Mısra 14*). [ki,]

Bā'is budur **ki** hiç nə 'ömrimdə bilmədim
Çohdur deyən ki mən bilürəm hər kənārdan (*Gazel 176, Mısra 19*). [ki,]

Bā'is budur **ki** hiç nə 'ömrimdə bilmədim
Çohdur deyən ki mən bilürəm hər kənārdan (*Gazel 176, Mısra 20*). [ki,]

Žū'ī mənəm **ki** (?) āyət-i lā təqnəti de bəs
Tə'rif-i hülq-i zāhid için şeyh [ü] şābdan (*Gazel 178, Mısra 13*). [ki,]

Dedim **ki** Žū'iyə lütf et dedi zihī hiclət
Hənüz zindədür ol hicr-i cān-şikārim ilə (*Gazel 191, Mısra*

9). [ki,]

Mey nəş'əsini görməmiş 'eşqün məzāqını
Zāhid sölər **ki** mərifətim var bu ād ilə (*Gazel 193, Mısra 4*). [ki,]

Sölə ey bād-ı şəbā ol büt-i məh-simāyə
Ki salubdur məni məstānə gözün gəvgəyə (*Gazel 194, Mısra 2*). [ki,]

Nə rəvādur **ki** qoya sən kimi bir lələ-'izār
Bu qədər dāğ-ı ələm Žū'ī-i gəm-fərsāyə (*Gazel 194, Mısra 9*). [ki,]

Demə Žū'ī **ki** əfgān eylərəm görək firāqından
Görəndə ol məhi cān düşməyür əfgān düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 9*). [ki,]

Həmişə istər idim cān verim qabaqunda
Vəli nə sūd **ki** verdim gəm-i firāqunda (*Gazel 196, Mısra 2*). [ki,]

Cəhəndə kimsə belə həsrət olmasın yā Rəb
Bu həsrət ilə **ki** mən oldum iştiyāqunda (*Gazel 196, Mısra 4*). [ki,]

Düşəndə yədımə cism içrə titrəşür cānım
O günləri **ki** keçərdi h'os ittifāqunda (*Gazel 196, Mısra 8*). [ki,]

Bu günə zəhr-i firāqı **ki** içmisən Žū'ī
Həmişə-i düzəh olur şəhd tək məzāqunda (*Gazel 196, Mısra 9*). [ki,]

Nələ qılmə hicrdən ey dil **ki** ne'mətdür bu həm
Kim bilirdi vəsl zövqin dərd-i hicrān olmasə (*Gazel 197, Mısra 11*). [ki,]

Ümüd h'osdi firāq içrə vəşlədən Žū'ī
Ki şad olur dil-i ümmüdvārım ahırdə (*Gazel 198, Mısra 10*). [ki,]

Dögi müjgān-şafı çeşmimdəki peykānlarıdur
Ki çiqub dişrə gözimdən cigərim qanı ilə (*Gazel 204, Mısra 4*). [ki,]

Necə əğyārı görüm mən **ki** ölürdüm gəmdən
Gər görirdim **ki** düşüb sāyə gəzir yanı ilə (*Gazel 204, Mısra 5*). [ki,]

Necə əğyārı görüm mən **ki** ölürdüm gəmdən
Gər görirdim **ki** düşüb sāyə gəzir yanı ilə (*Gazel 204, Mısra 6*). [ki,]

İstəməm ləzzət-i vəşlin o sitəm-kārə gülün
Hü dutub bəs **ki** könlül möhnət-i hicrānı ilə (*Gazel 204, Mısra 8*). [ki,]

Dilərdi cān **ki** bulə feyz-i məqdəmün gəl gör
Ki az qalubdı o həm çıqsun intizārın ilə (*Gazel 205, Mısra 3*). [ki,]

Dilərdi cān **ki** bulə feyz-i məqdəmün gəl gör
Ki az qalubdı o həm çıqsun intizārın ilə (*Gazel 205, Mısra 4*). [ki,]

Həzānun āfəti yetmək gülə odur bā'is
Ki həddini tanımub etdi bəhş 'izārın ilə (*Gazel 205, Mısra 6*). [ki,]

H'os ol **ki** var idi başımdə nəş'ə-i bədə
Gözimdə 'āriz-i gül-gün-i dil-bər-i sādə (*Gazel 206, Mısra 1*). [ki,]

Həzār heyf **ki** getdi o günlərim əldən

N'edim bu çərhlün əlindən kimə gedim dadə (*Gazel 206, Mısra 7*). [ki,]

Hanı behiştə ol şüh tək rəfiq-i şəfiq
Ki mumiyyə-yı fərəhdür qulüb-ı nā-şadə (*Gazel 206, Mısra 12*). [ki,]

Nə fā'idə elə gündən **ki** fövt olub Zü'î
 Baña gəlür elə kim gördüğümdü rō'yadə (*Gazel 206, Mısra 13*). [ki,]

Bir vəqt olur **ki** imdikinün qədd ü qāmətin
 Kərpic kəsüb qoyarlar o vəqtə həşārınə (*Gazel 207, Mısra 17*). [ki,]

Zāhid dilər **ki** hür ilə olsun behiştə
 Mən gülşən içrə bir neçə həm-dəm səbū ilə (*Gazel 214, Mısra 13*). [ki,]

Çün yəqində **ki** kil-i küzəgər āhır oləcaq
 İmdi ləzımdı səbülərdə mey āmədə qılə (*Gazel 215, Mısra 5*). [ki,]

Özün təşbīh edübdür lālə cün ruhsārınə ey gül
 Budur vəchi **ki** qalmışdır biyābānlarda dāğ ilə (*Gazel 216, Mısra 4*). [ki,]

Olubdur təzədən dilim pəri-ruhsār heyranı
Ki vardur zülf-i sevdāsılə yüz mən tək pərişanı (*Gazel 220, Mısra 2*). [ki,]

Təcəllā-yı cəmālın gör o şüh-ı mäh-simānun
Ki döndürmüş şü'ā'-ı vādī-i Sīnāyə Şirvānı (*Gazel 220, Mısra 4*). [ki,]

Mənəm Maḥmūd-ı zārī ol Ayāz-ı şānīnün Zü'î
Ki çāruq ilə olmuş şəhrdə məşhūr dükkānı (*Gazel 220, Mısra 12*). [ki,]

Cəm' oldı müştəri dutubən əldə nəqd-i cān
 N'oldı **ki** Yüsifim belə bāzərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 8*). [ki,]

Şimşād u sərvini qoparun güllərin pozun
 Hər bāğdə o sərv **ki** rəftərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 12*). [ki,]

Şəkkər-ləbim məzāqını təhl etdi Zü'ün
 Bu bəzmdə **ki** lütf ilə güftərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 14*). [ki,]

H'oş ol zəməni **ki** yār mən-i zərə yār idi
 Çəsmim cəmālı 'əksi ilə lələzār idi (*Gazel 222, Mısra 1*). [ki,]

Əfsūs yandım ātəş-i hicrānə 'əqibət
 Yād ol **ki** vəşli ilə könlül kām-kār idi (*Gazel 222, Mısra 10*). [ki,]

Gəh nāz u gəh girişmə gəh lütf ü gəh 'itāb
 Vəşlində Zü'î gör **ki** nə həngāmə var idi (*Gazel 222, Mısra 14*). [ki,]

Mənim də istəyürəm mehrbān nigārım olaydı
Ki zövq-i vəşli ilə yaşı rüzgārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 2*). [ki,]

Ey h'oş ol günlər **ki** bəzmimdə nigārım var idi
 Zövq-i didəriylə könlümdə qərārım var idi (*Gazel 225, Mısra 1*). [ki,]

Getdi ol günlər **ki** zülf ü 'ərizindən ol gülün
 Sünbülüm müşküm gülüm bağım bəhārım var idi (*Gazel 225, Mısra 5*). [ki,]

Zü'ünün pəndin eşit eyləmə çəh bādəyə meyl
 Tə **ki** el söləməsün bi-h'od-ı divānə səni (*Gazel 226, Mısra 10*). [ki,]

Nəhl-i tūbāyə verür rižvān həmişə pərvəriş
 Tə **ki** bir gün eyləsün sürür u əlvān şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 8*). [ki,]

Zü'î nə eyləyübdü saña bilməzəm **ki** var
 Hər bəhşində qətlinə fərmān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 11*). [ki,]

Zülf-i tərārə nəzər eylə **ki** cādülüq ilə
 Də'vā-yı mö'cüzə-i Mūsī-i 'ümran etdi (*Gazel 233, Mısra 5*). [ki,]

Bəhār odur **ki** olub cīb ü cām mālāmāl
 Bizimlə şöhbətə həl əhl hər nə var gələydi (*Gazel 235, Mısra 7*). [ki,]

H'oş ol **ki** var idi başımdə nəş'ə-i bādə
 Gözimdə 'əriz-i gül-gün-ı dil-bər-i sādə (*Gazel 236, Mısra 1*). [ki,]

Əgərçi Zü'î kimi imdi hənə bərdüşam
 H'oş ol **ki** meykədələr içrə hənəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 10*). [ki,]

H'oş ol zəməni **ki** mey-i şāf u Dərgənim var idi
 Nə dərd ü möhnət-i dünyā vü nə gənim var idi (*Gazel 237, Mısra 1*). [ki,]

İçüb şərab olub məst künc-i meykədədə
 Hüdā bilür **ki** o günlər nə 'āləmin var idi (*Gazel 237, Mısra 4*). [ki,]

Hər bəzmdə **ki** 'əşiqə bir həm-dəm olmadı
 Yüz bādə-sādə olsə o dəm bir dəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 1*). [ki,]

H'oş ol zəməni **ki** vüşālun baña 'eyid idi
 Behişt-i 'ədn məqāmım mīm də Kövsər idi (*Gazel 240, Mısra 1*). [ki,]

Hüdā bilür **ki** o günlər nə zövq eylər idük
 Gözimdə 'əriz-i sāqī əlimdə sāğər idi (*Gazel 240, Mısra 9*). [ki,]

Bələ-yı hicrə düçar oldım 'əqibət Zü'î
 O vəşldən **ki** günü bir ilə bərabər idi (*Gazel 240, Mısra 14*). [ki,]

Bu riyadə bu riyā ilə olan ə'mālun
 Nədi zāhid **ki** səni bir belə məğrūr elədi (*Gazel 241, Mısra 8*). [ki,]

Kim **ki** tātətinə məğrūr olə Zü'î bi'llāh
 Bil yəqindir **ki** [o] Həqqdən özini dūr elədi (*Gazel 241, Mısra 9*). [ki,]

Kim **ki** tātətinə məğrūr olə Zü'î bi'llāh
 Bil yəqindir **ki** [o] Həqqdən özini dūr elədi (*Gazel 241, Mısra 10*). [ki,]

Möhnət nə şey' di bilməz idim yā **ki** gəm nədür
 Könlüm həzār 'işrət ilə kām-rān idi (*Gazel 242, Mısra 11*). [ki,]

Qıymasə cānānıne kim **ki** dil ü cānını
 Zāhir edər 'āləmə 'əşqdə nöqsānını (*Gazel 245, Mısra 1*). [ki,]

Kim **ki** Birāhım tək istəsə olmaq həlil
 'Eşq mināsində zəbh eyləyə qurbānını (*Gazel 245, Mısra 5*). [ki,]

Qıymasə cānānıne kim **ki** dil ü cānını
Zāhir edər ‘āləmə ‘eşqde nöqsānını (*Gazel 245, Mısra 21*).
[ki,]

Fələgün qāmətini yā **ki** hilālun qəddin
Həm edən zülfidi ol mähvəşün yā qaşı (*Gazel 247, Mısra 3*).
[ki,]

Kimə izhār eləyim gāyət-i dərdim bilsün
‘ārif anlar nədi bu nükte **ki** yārim getdi (*Gazel 248, Mısra 10*). [ki,]

Hanı o gün **ki** o mäh-rüy mehrbānım idi
Ənīs-i məclis ü həm-bəzm-i həm-zəbānım idi (*Gazel 249, Mısra 1*). [ki,]

Bilmürəm hansı zəbānlə saña şərh eyləyüm
O sitəmlər **ki** baña etdi yüzün hicrānı (*Gazel 250, Mısra 12*).
[ki,]

Nəzzərə-i gülzār u gül-i süri vü sünbül
Əfsūs **ki** yolqun u firāq anə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 8*).
[ki,]

Bir çārə Hüdāyā **ki** nöçün Yūsif-i zārdan
‘İzzətdəki kəşānəsi zindānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 9*).
[ki,]

Şəbr eyləmək əfzəldi **ki** Əyyüb-fikārın
Dərd ü ələmi şövkət ilə şānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 11*).
[ki,]

Şəd-heyf **ki** bu çərḥ-i müḥālif-i sitəmdən
‘Eys ü fərəhim möhnət-i hirmānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 13*). [ki,]

Dərdə **ki** rüzgərdə bir yār qalmadı
Şəhr ü vəfā vü ‘əşrdə diyār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 1*).
[ki,]

Əzəl gün bār-ilāha məndən āyā nə hətā çılıdı
Ki bu dünyədə belə kövkəb-i bəhtim qara çılıdı (*Gazel 254, Mısra 2*). [ki,]

Səndən səvāy kimdi **ki** oldı vilādəti
‘İzzət-fəzā-yı beyt-i şərif-i Hüdā ‘Əli (*Kaside 1, Mısra 23*).
[ki,]

‘Elm ilə oldı gör **ki** şəhənşāh İngilis
Kəmdür Əgərçi cümlə miləldən cəmə’əti (*Kaside 2, Mısra 23*). [ki,]

Etməz qəbül qılmə nəşihət **ki** həqq-i yüz
Tə’sir eyləməz dəhi şeytānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 15*).
[ki,]

Ey ḥ’oş ol gün **ki** köñüldə yoh idi bir möhnət
Ḥ’oşə həlāt ilə əsūdəvār idim rāhət (*Kaside 5, Mısra 1*). [ki,]

Şəb düşün[i] eləyirdüm neçə yüz min əfkār
Ki şabāḥ qış gələcək necə keçər leyl [ü] nəhār (*Kaside 6, Mısra 2*). [ki,]

Niş-i kəməndār elə oḥlar atur sərmādan
Ki onə táb eləməz Rüstəm ilə İsfəndār (*Kaside 6, Mısra 4*).
[ki,]

Elə həftān **ki** anı sāz edər ustād-ı Qūçān
Ərdəbil içrə o həftānə dəhi mähir var (*Kaside 6, Mısra 15*).
[ki,]

Dedi ey Zū’i-bi-çārə nədür bu həlāt

‘Ərz qıldım **ki** soyuqdan yetüşüb bir āzār (*Kaside 6, Mısra 22*). [ki,]

Fövc-i sərmā **ki** əhātə eləyüb şəhrānı
Görməyürsən **ki** təmām dağları dutmuşdur qar (*Kaside 6, Mısra 23*). [ki,]

Fövc-i sərmā **ki** əhātə eləyüb şəhrānı
Görməyürsən **ki** təmām dağları dutmuşdur qar (*Kaside 6, Mısra 24*). [ki,]

Kürk-i həftānı görək rədd edə sərmātərin
Yohdı yolım **ki** edəm mən onə tā istihzār (*Kaside 6, Mısra 26*). [ki,]

Ey nəciḥü’n-nücebā zādə-i ḥān-ı Şīrvān
Ki adun tək həsən-i hülq zātundə şi’ār (*Kaside 6, Mısra 32*).
[ki,]

Olub sər-məst tā əfsānəmi təqdīm edim bir bir
Tərəhhüm eylə başunçün **ki** dərd-i bi-kəranım var (*Kaside 7, Mısra 6*). [ki,]

Aqabəg əvvəl-i dəryā-yı ‘izzət mə’dən-i himmət
Ki bəzləndən anun ‘āləmdə gənc-i şāyğānım var (*Kaside 7, Mısra 30*). [ki,]

Ğərəz bir atdurur mənüzür-ı Zū’i sərvərə səndən
Ki fəhr ilə desün ol sərvərimdən bir nişānım [var]
(*Kaside 7, Mısra 38*). [ki,]

Ümidim var **ki** bu əş’ār olə məqbül-i dərgāhun
Süleymān bəzminə pāy-ı mələhdən ərməğanım var (*Kaside 7, Mısra 39*). [ki,]

İstəyürsən hər iki dünyədə rāhətliq əgər
Həqqinə bəhş eylə mey key gör **ki** rāhət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 18*). [ki,]

Ey səhib-i güzīn Həmid ağa **ki** Kirdgār
Lütf ilə eyləmiş səni ‘āləmdə kām-kār (*Kaside 9, Mısra 31*).
[ki,]

Qurbān o kimsəyə **ki** tə’əşşüblə anlayə
Kim təqviyə verür bu müsəlmānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 21*). [ki,]

Dedi məgər **ki** çihub hətīrindən ol Atabəg
Həmişə mərhəmət ilə şəraf-şi’ār oldım (*Kaside 12, Mısra 13*). [ki,]

Bahış bəg ol **ki** səhāsı ‘əyāndı Qafqāzə
Bu müjdə ilə ümidimdə üstvār oldım (*Kaside 12, Mısra 17*).
[ki,]

Dün **ki** bāz-ı fələk öz lānəsini etdi məqām
Məş’əl-i şidi əhātə elədi zəng ü zəlām (*Kaside 13, Mısra 1*).
[ki,]

Beytül-l-əhznə qədam basdı kərəmdən nə-gəh
Bir rəfiqim **ki** həbibu’llāhə olmuş həm-nām (*Kaside 13, Mısra 8*). [ki,]

Nədi bā’is **ki** Hüdāvənd ü kərim ü ‘ādil
Eləyüb ‘ārif-i dānānı əsir-i nə-dān (*Kaside 14, Mısra 5*). [ki,]

Mən kimi şā’ir ü mähir **ki** gəzāl-i gəzəlim
Görsələr vāleh ü şeydə olə Sə’d ü Səlmān (*Kaside 14, Mısra 11*). [ki,]

Lik şəd-heyf **ki** müddətdi gəlüb Qudyalə
Qalmışam kīsə təhi həstə vü zār u heyran (*Kaside 14, Mısra 13*). [ki,]

Gəlmişəm getməgimə yolhdı kərāim **ki** gedim
Bu də bir mäs'ələ-i şa'b idi ey rūh-ı rəvān (*Kaside 14, Mısra 17*). [ki,]

Qədim 'əsrdə insān **ki** vəhşī idi tāmām
Bular hələ deyəsən çılmayıbdı vəhşətdən (*Kaside 15, Mısra 9*). [ki,]

Sölə **ki** hansı kəs 'äləmdə tapdı rāhətlüq
Belə şərārət ilə yā bu qətl ü sirqətdən (*Kaside 15, Mısra 21*). [ki,]

'Ulūmə sə'y qılıb eylə mə'rifət kəsbin
Ki tā həbər biləsən 'äləm-i həqiqətdən (*Kaside 15, Mısra 28*). [ki,]

Vəli nədür **ki** ādəm çolı əzəlki tək
Qalubdı vəhşət ilə çılmayıb o hişlətdən (*Kaside 15, Mısra 35*). [ki,]

Bizə buyurmuş əzəldən **ki** utlubū'l-'ilmə
Çatub bu hökm-i mətīn mənəbə'-i nübüvvətdən (*Kaside 15, Mısra 41*). [ki,]

Hədiş ilən yetüşübdür bu söz **ki** əshābə
Soruşdılar gəlübən hātəm-i risālətdən (*Kaside 15, Mısra 49*). [ki,]

Soruşdılar neçə kərrə **ki** ondan artuqını (*Kaside 15, Mısra 53*). [ki,]

O bəllələr **ki** görməyüb hiç kəs
Özün āhır onə düçār oldun (*Kaside 16, Mısra 3*). [ki,]

Fikr edirdim nədi cürmim **ki** bu qübrətdə mənim
Həm-dənim şām [u] səhər nələ vü əfğan oldı (*Kaside 17, Mısra 7*). [ki,]

Dedim ey dost nədür bir belə behcət həbəri
Dedi şe'r ol **ki** Hüdādan saña əhsān oldı (*Kaside 17, Mısra 16*). [ki,]

O şəh-i məsnəd-i 'ürfāni **ki** beytu'llāh
'Əzm-i təvfiyəyləyübən zā'ir-i riziān oldı (*Kaside 17, Mısra 17*). [ki,]

İmdi şəd şükr **ki** öz şövkət-i şāniyla bugün
Gəlüb öz təht-i humāyūnunə sultān oldı (*Kaside 17, Mısra 19*). [ki,]

Vəli nə sūd **ki** mümkün döğül ziyād etmək
Nə şey' **ki** rüz-i əzəldə olub Hüdā-dədə (*Kaside 18, Mısra 7*). [ki,]

Vəli nə sūd **ki** mümkün döğül ziyād etmək
Nə şey' **ki** rüz-i əzəldə olub Hüdā-dədə (*Kaside 18, Mısra 8*). [ki,]

Cəvāb verdi ki ey Zū'ī-ğəm-ālūdə
Məgər **ki** görməmişən ol Əmirhān-zadə (*Kaside 18, Mısra 17*). [ki,]

Əmirhān **ki** Hüdāvənd zātını eləyüb
Əmir-i məmləkət-i fəzl ü cüd mə'nədə (*Kaside 18, Mısra 19*). [ki,]

Rə'īs-i şəhr-i səhāvət əmir-i mülk-i 'əqā
Ki fəzlə döği həmtā-yı Hātəm-i Tā də (*Kaside 18, Mısra 22*). [ki,]

Bir cövhər-i nəfisdi bu pül **ki** cənnəti
Pulla verür hələ'iqə fikr elə tārde (*Kaside 19, Mısra 23*). [ki,]

Sölə **ki** hansı zəməndə var idi bir telefon

Yā teleqram vağon kim gedir bu sür'ət ilə (*Kaside 20, Mısra 3*). [ki,]

Eşitmisen **ki** Süleymān gedirdi bād üzərə
Olurdi kölgəligi quş qanadı zəhmət ilə (*Kaside 20, Mısra 9*). [ki,]

O söz **ki** sən onı bir ildə hiç bilməzdün
Gəzet verür həbərin gündə yüz hekāyət ilə (*Kaside 20, Mısra 13*). [ki,]

Təşəvvür eyləməyürlər **ki** muncə əşyāni
Tapubdılar hamusın dər-i bəhş-i hikmət ilə (*Kaside 20, Mısra 19*). [ki,]

Su'āl edəndə gəzəbnāk olub der dinmə
Ki kəfir oldun bir də demə bu kəlmət ilə (*Kaside 20, Mısra 28*). [ki,]

Ki bəlkə Zū'ī-i kəm-nām künc-i 'üzlətdə
Edən du'āsı huşulə yetə icābət ilə (*Kaside 20, Mısra 49*). [ki,]

Rāhil təhəllüş ol **ki** qılır kür dīdəsi
Gər olsa həm-nəbərd yüz İsfəndiyār ilə (*Kaside 21, Mısra 19*). [ki,]

Mənim 'ömrimsən ey sāqī yetüşdim bəs **ki** mən cānə
Nədür fəvzi eyləmək vəqti gətür sən cām-ı peymānə (*Kaside 22, Mısra 1*). [ki,]

Hanı Sikəndər ü Cəmşid ü Bəhmən ü Dārā
Ki imdi topraqə dönmüş o nəzlu əbdāni (*Kaside 23, Mısra 4*). [ki,]

Ümid dutmə **ki** hürmə verə dirəht-i çinār
Olur mu dərmək 'əzizim tikandan almanı (*Kaside 23, Mısra 19*). [ki,]

Necə **ki** şürət ilən müttəhiddi cümle bəşər
Muğayərət nə qədərdür gör əhl-i 'ürfāni (*Kaside 23, Mısra 35*). [ki,]

Yavaş yavaş bularə gəldi kāmīl ədəmlər
Yetürdi tā bu məqāmə **ki** dutdı dünyāni (*Kaside 23, Mısra 42*). [ki,]

Sölə bu 'elm nə tərəz ilə pəs olur həşil
Ki kāmīl ədəm edə bir o növ' heyvāni (*Kaside 23, Mısra 48*). [ki,]

Nəinki bir qurı 'əmmāmə vü 'əyāl olə
Vəlik bilməyə imlāni yā **ki** inşāni (*Kaside 23, Mısra 52*). [ki,]

Üç ildə gör necə kāmīl 'Ərəb dilini bilür
Ki Rusə tərcümə eyliir hədişi Qur'āni (*Kaside 23, Mısra 58*). [ki,]

Bizim**ki** getdigi təhşil 'əbādi 'əmmāmə
Biri tə'əşşüb-i məzhəb ki yihdı dünyāni (*Kaside 23, Mısra 62*). [ki,]

Deyür danışməgilən Rusi rüzə bātil olur
Yəqin **ki** kəfir olur qoyse başə şapqanı (*Kaside 23, Mısra 64*). [ki,]

Biləndə Rus dilin kimsə eyləyür təkfir
Ki kəsbi mə'rifətə qoymayur müsəlmāni (*Kaside 23, Mısra 66*). [ki,]

Nə çərə belə bu 'äləm tāmāni cühhālə
Ki saldı zülmət-i cəhl içrə əhl-i imāni (*Kaside 23, Mısra 68*). [ki,]

Deyür danışməgilən Rusi rüzə bətil olur
Yəqin **ki** kəfir olur qoysə başə şapqanı (*Kaside 23, Mısra 81*). [ki,]

Odur **ki** millət-i İslām olubdı yüz firqə
Gedüb o qüvvə qalub həl-i nəz'ədə cānı (*Kaside 23, Mısra 85*). [ki,]

H'osə o şəhşə **ki** min dörd yüz ildə dünyāyə
Gələ görər **ki** behişt-i bərindi dünyānı (*Kaside 23, Mısra 95*). [ki,]

H'osə o şəhşə **ki** min dörd yüz ildə dünyāyə
Gələ görər **ki** behişt-i bərindi dünyānı (*Kaside 23, Mısra 96*). [ki,]

Ey vəfā kəni Əmirhən **ki** dəm-ə-dəm Həqdən
Şıd q ilə vəqtivi h'os keyfivi ça q istəyürəm (*Kıt'a 2, Mısra 1*). [ki,]

Ey müşikāf-ı dəhr **ki** Zü'ini hülüşlə
Bir şe'r-i nəzik eylədi mədhündə aşkār (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 1*). [ki,]

'Aləm-i zərrədə təklifi qəbul eyləmişən
İndi lə'iqdi **ki** iqrarını inkār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 20*). [ki,]

Zü'ün pəndin eşit çıqmə şəri'ətdən hiç
Tə **ki** 'uqbədə yerün rövzətü'l-əbrār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 30*). [ki,]

Dəhānın eyləmişəm gönçə gönçəyə təşbih
Eyləyüb zātını dərd əhlər için dərmān (*Mesnevi 1, Mısra 27*). [ki,]

Olı bir müddət-i bə'id **ki** mən
Gəlmişəm Qübbəyə Şamāhiden (*Mesnevi 2, Mısra 29*). [ki,]

Bir vücūdi **ki** Həq edə mümtāz
Nə desən vəsfinə olur çoh əz (*Mesnevi 2, Mısra 43*). [ki,]

Dəhi thām ilə qılmışdun inşā
Ki şahib əz-kələm həm qah u alma (*Mesnevi 3, Mısra 26*). [ki,]

Yəqindür bu **ki** sizdə çohdur alma
Vəli əşəri mə'lum olmaz əslā (*Mesnevi 3, Mısra 27*). [ki,]

Hər nə **ki** bəglərdən alurduq hesāb
Əlimizdən alırdı cām u şərab (*Mesnevi 4, Mısra 21*). [ki,]

Ki nə-gəhən bir qəsid-i h'os-həbər
Əlində bir nəmə-i fərruḥ-əşər (*Mesnevi 4, Mısra 41*). [ki,]

Dərd [ü] gəmdən cānım boğəzə yetüb
Şəd şükürlə **ki** yetişdim hüdmetə (*Mesnevi 4, Mısra 72*). [ki,]

Pəs belə əşhəsi **ki** bu çərḥ-i dün
Eyləyə bir ləhzədə zār u zəbün (*Mesnevi 5, Mısra 23*). [ki,]

Hən Şemāhı **ki** yazam şe'rlər
Hər birinə bəzl edələr sım ü zər (*Mesnevi 5, Mısra 59*). [ki,]

Məst olub tövsən-i təb'im götürüb cövlənə
Şe'r-i şəmşir ilə tə **ki** girüb meydənə (*Mesnevi 6, Mısra 4*). [ki,]

İndi lāzımdı **ki** izhār ələyüm əhvāli
Qalmasun hiç kəsün bī-hüdə qıl ü qāl (*Mesnevi 6, Mısra 9*). [ki,]

Öz adın yazmaqı bilməz nə bilür kəf ilə nün

Görün **ki** cövhər-i fərdə nə iftirā demişəm (*Kıt'a-ı Kebir 4, Mısra 4*). [ki,]

Söle o gönçə ləb ü növ-gülə vərəq-bə-vərəq
O sirrlər **ki** gəmindən saña şəbə demişəm (*Kıt'a-ı Kebir 4, Mısra 8*). [ki,]

Bu rövşən əmrde zāhid həlāl edüb qanım
Nöçün **ki** 'ərizivə ayət-i Hüdā demişəm (*Kıt'a-ı Kebir 4, Mısra 10*). [ki,]

Görmədim şöhbət-i dīdārını hərçənd **ki** mən
Feyz-i dīdārivə cān ilə tələbkār oldım (*Kıt'a-ı Kebir 5, Mısra 3*). [ki,]

Ātəş-i ḥarman-ı gəmdür özi **ki** əb isə də
Həydür cān u tənə gər adı şərab isə də (*Mesnevi 1, Mısra 5*). [ki,]

Ey h'os ol vəqt **ki** mən sakin-i mey-hənə idim
Başda mey nəş'əsi həm məşrəb-i cānənə idim (*Mesnevi 1, Mısra 13*). [ki,]

Dün şikāyət ələyürdüm fələk-i bəd-hüdan
Ki nöçün bağladı gərdün yolunu hər südən (*Mesnevi 1, Mısra 22*). [ki,]

Hātəm-i 'əşrdən agāh döğülsən əslā
Ki onun süfrəsinə həzirdur şah u gədə (*Mesnevi 1, Mısra 26*). [ki,]

Bəhr-i 'ürfən Əmirhən **ki** Hüdā-yı mənān

İddi'ası budı ləkən **ki** mənəm Əflātün (*Mesnevi 6, Mısra 16*). [ki,]

Əvvəlincı biridür Hacı Məcid Əfəndi
Ki olub 'aləm onun mev'izəsi hərsənd (*Mesnevi 6, Mısra 28*). [ki,]

Çohı fəhr ilə deyürlər **ki** mənəm hən-zadə
Fikr qılmır 'urəfə bənd döğüldür adə (*Mesnevi 6, Mısra 35*). [ki,]

Həqqi mollā odı kim hər sözi yazub oḥuyə
Yohsə **ki** bilməyə bir hərfi yalandan toḥuyə (*Mesnevi 6, Mısra 46*). [ki,]

Hən o kəsdür **ki** həqiqətdə səhəvətlə olə
Mə'rifət şahibi vəqtində şücə'ətlə olə (*Mesnevi 6, Mısra 49*). [ki,]

Bunu bilmür **ki** Hüdāvənd-i 'alim ü dānā
Buyurubdur **ki** hələqnə zəkərun vəl-unşā (*Mesnevi 6, Mısra 57*). [ki,]

Bunu bilmür **ki** Hüdāvənd-i 'alim ü dānā
Buyurubdur **ki** hələqnə zəkərun vəl-unşā (*Mesnevi 6, Mısra 58*). [ki,]

Hənlər adını eşitcək ol dəm
Şövq ilə dedim **ki** həyr məqdəm (*Mesnevi 7, Mısra 38*). [ki,]

Dedim **ki** nə var cəhən mənimdür
Çün şəfqət ü lütf-i hən mənimdür (*Mesnevi 7, Mısra 43*). [ki,]

Müddətdi **ki** gəlmişəm burayə
Yohdur yetən çatan harayə (*Mesnevi 7, Mısra 69*). [ki,]

Fikr qılmır danışan bu sözi 'əmmāmə döğül
Ya uzun saqqal ilə yā **ki** uzun cāmə döğül (*Mesnevi 9, Mısra 40*). [ki,]

Sən **ki** ədəmsən həqiqiyyət-i əqval ilə
Māzī müstəqbalə bəh diqqət-i əhvāl ilə (*Mesnevi 9, Mısra 51*). [ki,]

Həq saña ‘əql verubdür budur əqdi sənün
Ki bununla verəsən fərqi hər nük ü bədün (*Mesnevi 9, Mısra 56*). [ki,]

Fikr qıl ‘əqlivi yığ başuna ey bī-çārə
Sən özün günəhinə bəh **ki** yazılıb dīvārə (*Mesnevi 9, Mısra 58*). [ki,]

Lik şad-heyf **ki** bu ‘əşrdə məhlük təmām
Dutub ol köhnə sözi kim belə sölbüdi babam (*Mesnevi 9, Mısra 59*). [ki,]

Tā desünlər **ki** müsəlmāndə də var ‘əllāmə
Deməsünlər **ki** müsəlmāndi qurı ‘əmmāmə (*Mesnevi 9, Mısra 77*). [ki,]

Tā desünlər **ki** müsəlmāndə də var ‘əllāmə
Deməsünlər **ki** müsəlmāndi qurı ‘əmmāmə (*Mesnevi 9, Mısra 78*). [ki,]

Nə olubdur sizə bi’llāh **ki** tə‘əşşüb-dīndür
Qulaq asmaz bu sözə kim **ki** Həqə kəc-bīndür (*Mesnevi 9, Mısra 79*). [ki,]

Nə olubdur sizə bi’llāh **ki** tə‘əşşüb-dīndür
Qulaq asmaz bu sözə kim **ki** Həqə kəc-bīndür (*Mesnevi 9, Mısra 80*). [ki,]

Var yüz söz ürəgimdə edə bilməm izhār
Olu yā Rəb o zəməni kim söləyəm hər nə **ki** var (*Mesnevi 9, Mısra 88*). [ki,]

Sāqī dayanmā **ki** gəlüb növ-bəhār
Cənnət-i mev‘ūdi qılıb āşkār (*Mesnevi 10, Mısra 1*). [ki,]

Tā **ki** düşə başına şür u nəvā
Şərḥ elim hər nə **ki** var mā-cərā (*Mesnevi 10, Mısra 14*). [ki,]

‘Əlībaba Bəg **ki** Huda tīnətin
Zəhn-i zəkāvətlə qılıb fitrətin (*Mesnevi 10, Mısra 43*). [ki,]

Və‘dəsinə yā **ki** vəfā etməyə
Gəm günündə imdādına yetməyə (*Mesnevi 10, Mısra 55*). [ki,]

Məst olub tā **ki** hər kəlāmı deyüm
Qalmasun hiç söz təmāmı deyüm (*Mesnevi 11, Mısra 11*). [ki,]

Çün bilübdür bunu **ki** sīm ilə zər
Məhv edər hər nə olsə ‘eyb ü kədər (*Mesnevi 11, Mısra 17*). [ki,]

Olmasa pūli gər Fəlāfūndur
Hələq sölər oña **ki** məcnūndur (*Mesnevi 11, Mısra 40*). [ki,]

Var imiş yüz bu növ‘ ədəmlər
Ki özindən səvāni bāfil elər (*Mesnevi 11, Mısra 52*). [ki,]

Bah o söz gör **ki** kimlərə yaraşur
Tā pəri yā peyām-bərə yaraşur (*Mesnevi 11, Mısra 77*). [ki,]

Çürüyüb belə müzməhil mövtā
Nə qılursan **ki** tā olur əhyā (*Mesnevi 11, Mısra 86*). [ki,]

Həsəblə ‘āləm-i hülqətdə çünki ə‘lāsən
Odur səbəb **ki** ‘Əlī isminə müsəmmāsən (*Mesnevi 13, Mısra 8*). [ki,]

Kirām-ı hülqi **ki** vermiş saña bu növ‘ Hūdā

Gülāmdur sənə hər yerdə var isə ‘ürəfā (*Mesnevi 13, Mısra 9*). [ki,]

O behişt **ki** Hüdāvənd qılıb zikr ü bəyān
Eləyüb imdi bizə səhət-i dünyədə ‘əyān (*Mesnevi 15, Mısra 7*). [ki,]

İmdi **ki** həsil olubdur saña bu hülid-i bərin
Qoymə ey nā-hələf əldən çihə bu mā‘-i ma‘īn (*Mesnevi 15, Mısra 13*). [ki,]

İmdi **ki** oldu [‘əyān] qā‘idə-i dəhr sənə
Fürşəti fəvt eləmə seyr elə tərəf çəmənə (*Mesnevi 15, Mısra 25*). [ki,]

Yahşı odur ki topraq içində nihān olam
H‘oş ol zəməni **ki** qış başa bir növ-bəhār idi (*Muhammes 1, Mısra 8*). [ki,]

Tapdı o şəhş hər iki dünyədə bir nicāt
Hər kəs **ki** etdi yetmişə həştādəcən həyāt (*Muhammes 1, Mısra 20*). [ki,]

Bī-rūh cismdir o müqəvvādi bī-səbāt
Nə behcəti o ‘ömr **ki** ‘āləmdə hān olam (*Muhammes 1, Mısra 22*). [ki,]

H‘oş ol zəməni **ki** ‘işrət ü ‘eysim təmām idi
Baş şür-ı ‘eşq gözədə o mäh əldə cām idi (*Muhammes 2, Mısra 1*). [ki,]

Məhlük içün cəhāndə qəzā vü qədər nədür
Güyā **ki** məskənim başa dārū‘ s-sələm idi (*Muhammes 2, Mısra 12*). [ki,]

H‘oş ol zəməni **ki** ‘işrət ü eysim təmām idi
Heyf ol qərīnə kim başa dövrən be-kām idi (*Muhammes 2, Mısra 17*). [ki,]

Yoh Zū‘ tək bahār-ı bələyə gərīq olan
Əfsūs o dəm **ki** çərḥ başa hāmān qulām idi (*Muhammes 2, Mısra 28*). [ki,]

Ey sərvər-i bülənd məqām **ki** sidiq ilə
Dərgāhivə dəhīl ü həqīrənə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 1*). [ki,]

Şad şükr ‘āqibət **ki** gülüstānə gəlmişəm
Gərçi əzəldə zəğəm-i dövrən-ı şīr idim (*Muhammes 3, Mısra 9*). [ki,]

Yə‘qūbvəş **ki** beyt-i həzində əsir idim
Əhır hüzür-ı Yūsif-i Kən‘ānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 13*). [ki,]

Yoh fikr edən **ki** nişə bu dövrənə gəlmişəm
Tər olmamışdı hüşk-ləbim bir şərāb ilə (*Muhammes 3, Mısra 39*). [ki,]

Nə ‘ārif **ki** sığərə bəzl ü ‘əṭā verə (*Muhammes 3, Mısra 47*). [ki,]

Belə **ki** səni hələq eləyüb Həliq-i dāvər
Gər gərsə yüzün min yüz zāhid-müztər (*Muhammes 4, Mısra 5*). [ki,]

Ruhsārivə ol gün **ki** gözim qıldı nəzərə
Lə‘lün həvəsi saldı dil ü cənə şərārə (*Muhammes 4, Mısra 27*). [ki,]

Olsə şəh-zadə kişi bilməsə gər ‘elm ü bəyān
Hələq sölər **ki** filānkəsdī nə kəvdən nā-dān (*Muhammes 5, Mısra 12*). [ki,]

‘Ālimün ‘izzətinə bəh **ki** nə h‘oş ‘āləmdür

Yəhşi diqqət eləsən bağ-ı cinəndür məktəb (*Muhammes 5, Mısra 19*). [ki,]

H' oş ol zəməni **ki** yār baña həm-ayağ idi
Ruhsarı gözlerimə münəvvər cırığ idi (*Müseddes 1, Mısra 1*). [ki,]

Dəmlər **ki** ol zəməni keçinüb yəhşi h'vəbdür
Ey cən bu günlərin nəyə sölə hesabdur (*Müseddes 1, Mısra 21*). [ki,]

Yəd ol zəməni **ki** qara gecəm gün tək ağ idi
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 23*). [ki,]

Žū' i bilür **ki** hāl o dəm nə səyəğ idi
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 29*). [ki,]

Fərak əhvāl-i mən-i müztəri bīmār elədi
O cəfāni **ki** bana eylədi əğyār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 14*). [ki,]

Atam rəsul-i Hüdādən şora nifāq əhli
Nə növ' eylədilər gör **ki** tarmār məni (*Müseddes 2, Mısra 16*). [ki,]

Həmişə eyləgilən Žū' i zikr-i āl-i 'əbā
Cəzadə qoyməyələr tā **ki** şərm-sār məni (*Müseddes 2, Mısra 34*). [ki,]

Firəqə rəziyām ey māl bu ümīd ilə
Ki 'əqibət bunə āhırdə bir vüšāl gəlür (*Kut'a 7, Mısra 2*). [ki,]

Vüšāl olanda könlül titrəşüb hərās elər
Ki hər kəmələ yəqin 'əqibət zəvāl gəlür (*Kut'a 7, Mısra 4*). [ki,]

Dünyədə yüz il 'ömr olə gər bir dəmdür
Hər kəs **ki** bunı bilsə bəni 'ədəmdür (*Rübai 4, Mısra 2*). [ki,]

Dəmə zāhid **ki** tərək et sīm-bər-bütlər tēmāşāsın
Bəni kim qurtarur Təñri sataşdurmuş bələlərdən (*Tahmis 1, Mısra 19*). [ki,]

Bu qanlar içməgə mu'tād gördüğün könlüm
Könlül **ki** eylər idi lāf 'əqil olduğunu (*Tahmis 2, Mısra 16*). [ki,]

Dögül 'əbəs gəm-i hicrində olduğum sər-məst
Nə gördi bədədə bilmən **ki** oldı bədə-pərəst (*Tahmis 2, Mısra 24*). [ki,]

Hansı dil-bərdür **ki** öz 'uşşāqınə cövr etməyüb
Cövrədən āh etmə ey 'āşiq yəhər könlüm deyüb (*Tahmis 3, Mısra 13*). [ki,]

İmdi bildim **ki** hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Mə'rifət əhli cəhān çeşminə həkistər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 5*). [ki,]

Əlli il kəsib-i 'ulüm etməgə qıldım iqdām
Şād olurdım **ki** 'əcəb yəhşi hünərdür bu məqām (*Terci-bend 1, Mısra 10*). [ki,]

Olmasə pūli əgər olsə də 'elmu' llāhi
Həlq sölər **ki** qovun getsün elə kəm-rāhi (*Terci-bend 1, Mısra 20*). [ki,]

Lik şəd-heyf **ki** pis vəqtə həbərdāram mən
Qocalub 'ömr gedüb zə'f tapub quvvət-i tən (*Terci-bend 1, Mısra 21*). [ki,]

İmdi bildim **ki** hünər dəhrdə ancaq zər imiş

Mə'rifət əhli cəhān çeşminə həkistər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 25*). [ki,]

İmdi bildim **ki** hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Nə gərək 'elm hələ' i q pūlə sölər Həliq (*Terci-bend 1, Mısra 30*). [ki,]

İmdi bildim **ki** hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Səndən özgə kimə mən şərhi eləsəm əhvāl (*Terci-bend 1, Mısra 35*). [ki,]

Vāy o şəhşə **ki** cibi pūldan olsun hālī
İmdi bildim **ki** hünər dəhrdə ancaq zər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 39*). [ki,]

Vāy o şəhşə **ki** cibi pūldan olsun hālī
İmdi bildim **ki** hünər dəhrdə ancaq zər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 40*). [ki,]

İmdi bildim **ki** hünər dəhrdə ancaq zər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 45*). [ki,]

Ey şir-i Kirdgār **ki** məcmū' -ı ənbiyā
Məşşər günü saña edəcək tibtidā 'Əli (*Kaside 1, Mısra 33*). [ki,]

Hansı səhətdə eşitdim **ki** var ondə fəzil
Müşkilim həllinə dər-hāl çoh etdim sür'ət (*Kaside 5, Mısra 17*). [ki,]

'Ərz qıl hālını ol hən-i 'əzimü' ş-şānə
Ki 'ulūm u hünər ü fəzlədi şāhib-miknət (*Kaside 5, Mısra 34*). [ki,]

Cümlə əhləqi həsən ismi Hüseyn hən **ki** Hudā
Eyləyüb əhsən-i təqvīmdə zātın hılqət (*Kaside 5, Mısra 35*). [ki,]

Hələf-i zi-i hib-i Mustafā hən-i Şirvān
Ki müsəlləmdi əzəldən onə dövlət-şövkət (*Kaside 5, Mısra 38*). [ki,]

Fikr edirdüm **ki** Hudāyā baña qıl bir çərə
Nə təvānım nə cəbim içrədə bir dirhəm var (*Kaside 6, Mısra 17*). [ki,]

Olubdı bağ-ı cəhāndən gül-i səhā məfqud
Odur **ki** mən kimi şā'ir bu növ' hār oldım (*Kaside 12, Mısra 8*). [ki,]

Səlil bir əhsən-i səbt-i peyām-bər vāriş-i Əhməd
Ki cədd-i pākını Həq bā'is-i kövn ü məkān qılmış (*Kaside 11, Mısra 20*). [ki,]

Sipih-i 'izzət ü h'vurşid fəzl ü cüd Mīr Mehdi
Ki həsən həlqəni Həq rəşk-i firdövs-i cənān qılmış (*Kaside 11, Mısra 22*). [ki,]

Nə hər ədəm-i zədə dəddəndi hūb
Ki dər-ədəm-i şüm u bəddəndi hūb (*Gazel 256, Mısra 2*). [ki,]

Cəhāndə hiç cövhər-bədə kimi h' oş-güvār olmaz
Ki hər bir şəhşi təşhīs etməgə kāmīl-əyār olmaz (*Gazel 99, Mısra 2*). [ki,]

Könlül tərək eyləmə cām-ı şərāb-ı 'əşqi tā məşşər
Ki bu mey-məsti gəm bilməz cəhāndə hūş-yār olmuş (*Gazel 102, Mısra 10*). [ki,]

Cəməl-i yārdur Žū' i tēməttu' dār dünyədə
Ki əhl-i mə'nā içrə bu mətā'ə e'tibār olmuş (*Gazel 102, Mısra 12*). [ki,]

İlāhi bir də mümkündür mi görmək eylə əyyāmı

Ki bilmirdük gəm adın Zü'î tək dīvānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 10*). [ki,]

Kān-ı fəzl ü hünər ü cüd
Ki qılubdur onə Həqq öz kərəmindən ikrām (*Kaside 13, Mısra 30*). [ki,]

Sāqiya dur gəti ol zədə-i Cəmşid-i Cəmi
Ki gıdarsün dil-i şəd-pərədən əndüh-ı gəmi (*Mesnevi 1, Mısra 2*). [ki,]

Nə yaxşı günlər idi ol nə yaxşı müddət idi
Ki şüglimiz o pəri-rüy ilə məhəbbət idi (*Tahmis 2, Mısra 12*). [ki,]

Şərifə rəsmidür əş'ərdə Zü'î ədā qılmaq
Ki bu qānūnı əvvəldə həkīm-i nükta-dān qılmış (*Kaside 11, Mısra 30*). [ki,]

Nə deyüm bu sözi mən çıxdı tütün başımdan
Ki tütün almaqınə olmayə ədəmdə təvān (*Kaside 14, Mısra 16*). [ki,]

Belə olandə nöçün qoymayursən İslāmı
Ki hāşil eyləyə 'elm-i nücüm u hey'ətdən (*Kaside 15, Mısra 56*). [ki,]

Dedi ey Zü'î-i dil-həstə dəhi gəm çəkmə
Dərd-i möhnətlərvə müjdə **ki** dərmən oldı (*Kaside 17, Mısra 12*). [ki,]

Dərdə **ki** cəhəndə dil bilən həm-dəm yoh
'Ömrün yüz olə da şād keçən bir dəm yoh (*Rübai 5, Mısra 1*). [ki,]

Dedi ey bi-həbər güyā həbərsizsən bu 'işrətdən
Ki 'āləm sər-bə-sər dönmüş behişt-i 'ədn-i rizvānə (*Kaside 22, Mısra 18*). [ki,]

Şükr eylə ey köñül **ki** həbər yərdən gəlüb
Hicrən-keşidə 'əşiqa dildərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 1*). [ki,]

Bir sirr var bu nāmə-i iltāf-ı fəzlə
Zü'î bilür **ki** məhrəm-i əsrərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 12*). [ki,]

Hər kimsə **ki** bu cəhəndə pis 'avrət alur
Öz cāni içün dərd ü gəm ü möhnət alur (*Rübai 7, Mısra 1*). [ki,]

Şirən-ı cəhān bir 'avrətə 'əcizdurur
Vəy ol kəsə olsun **ki** iki 'avrət alur (*Rübai 7, Mısra 4*). [ki,]

kibār: *Büyükler, ulular.*

Yoh Zü'iyə vəfā vü səhānun nişānəsi
Ahtarmışam şigār u **kibārın** zəmənanün (*Gazel 175, Mısra 10*). [kibārın, -i, -n]

kibr: *Büyüklik taslama, kendini herkesten üstün görme, burun büyüklüğü.*

Kibr ü gıybət gözəb ü zərq ü riyā vü sālūs
Eləmək görməduği əmrə şəhādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 11*). [kibr,]

Zāhidün **kibr** ü riyādur 'əməli bir nəzər et
Hansı ayətdədi bu söz necə təğyirdədür (*Gazel 75, Mısra 7*). [kibr,]

Dünyədə olan məzhəb-i Bābīlinü'n-nām
Kibr ilə Naşārā vü Yəhūd u İslām (*Rübai 3, Mısra 2*). [kibr,]

kifayət: *Yeter miktarda olma, yetişmə, elvermə, kafi olma.*

Az eyləməklə cövri cəfā etmə Zü'iyə
Kim eyləməz bu qədri cəfālər **kifayətim** (*Gazel 138, Mısra 10*). [kifayətim, -im]

kifayət et-: *Kafi gelmek. Yetmek. Razi olmak. Kifayet etmek.*

Gedüb izhār elə ol sərvərə hāl-i zārun
Tā **kifayət edə** hər nəhv saña olə mərām (*Kaside 13, Mısra 28*). [kifayət edə,]

kilisə: *Kilise, Hristiyan mabedi.*

Ey şənəm zāhir elə Zü'î-i şeydəyə yerün
Məscidə deyə hərəbātə **kilisəyə** gəlīm (*Gazel 134, Mısra 14*). [kilisəyə, -y, -ə]

kim: *"Ki" gibi kullanılan bir bağlaç.*

Cəməlun səfhəsindən alməmiş dərs həttün ey gül **[kim]**
Müfəssir müşaf-ı Həqqün bilür mi hiç mə'nāsın (*Gazel 162, Mısra 7*). [[kim],]

Söle ki hansı zəməndə var idi bir telefon
Yā teleqram vağon **kim** gedir bu sür'ət ilə (*Kaside 20, Mısra 4*). [kim,]

Qədəm bas gülüstənə bağ ara gör **kim** nə şür ilə
Nəvələr səz edüb 'uşşaq içün qumr-i dīvānə (*Kaside 22, Mısra 7*). [kim,]

Ancaq əmir-i məmləkət-i cüd Əmirhān
Kim Hātəm-i zəmənadı bu rüzgərdə (*Kaside 19, Mısra 32*). [kim,]

Gözüm peymānəsin doldurdi hər dəm bağrımun qanı
Nöçün **kim** həlq sölərlər filāni mey-güsār olmuş (*Gazel 108, Mısra 4*). [kim,]

İlāh eylə gün gündən füzün 'ömrün cəlalın **kim**
Səhāb-ı şəfqətin fərqi cəhānə səybān qılmış (*Kaside 11, Mısra 31*). [kim,]

Bilməm nədi bā'ış ey nīk ü nām
Kim bu işə verməyürsən əncām (*Mesnevi 8, Mısra 22*). [kim,]

Nə yaxşı dəmlər idi sakin-i şərh olduqım günlər
Həyālumdə sanurdum şəhri **kim** bir gülsitānım var (*Kaside 7, Mısra 8*). [kim,]

Pirānəsər köñül genə bir şühə bənd olub
Kim tār-ı zülf-i gərdəni cānə kəmənd olub (*Gazel 24, Mısra 2*). [kim,]

Gətür səqī qədəh **kim** bir gərībə dəstānım var
Bu çərhi-i kīnə-pərdəzin əlindən əl-əmānım var (*Kaside 7, Mısra 1*). [kim,]

Qurbān o kimsəyə ki tə'əşşüblə anlayə
Kim təqviyə verür bu müsəlmānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 22*). [kim,]

Rəşkdən ölləm qılandə sən baña bī-dādlər
Kim olur 'āləm saña 'əşiq bu əhsānun görüb (*Gazel 19, Mısra 12*). [kim,]

Məhrəm gəl eylə lütf ilə küyun Mināsınə
Kim cānım etməgə saña Zü'î fəddə gəlüb (*Gazel 22, Mısra 14*). [kim,]

Hüdāvəndə nə bəd-sā'ətdə məhlūq olmuşuq biz **kim**

Hələ iqlər yanında zərrəcə miqdārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 9*). [kim,]

Düşən bu qulzüm-i 'eşq içrə gərç olur bi'llāh
Bu bəd mühl̄tdi **kim** sanmayun kənārəsi var (*Gazel 87, Mısra 6*). [kim,]

Mən bi-nəvāyə rəhm elə ey sər-v-qāmətim
Kim qalmayub firāqə dəhi istiqāmətim (*Gazel 138, Mısra 2*). [kim,]

Bir nəfəs keçməz firāqında o bəd-hū dil-bərün
Kim tapulmaz min bələ mən zār u sər-gərdān için (*Gazel 152, Mısra 6*). [kim,]

Gər cānımı lə'lün həvəsi alsə 'əcəb yoh
Kim nəqləri bədə-i reyhān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 4*). [kim,]

Bəlī çıqsun nə günə səhət-i Şīrvān həyālından
Kim ol gülşəndə bir Seyyid kimi şīrin-zəbānım var (*Kaside 7, Mısra 18*). [kim,]

Töküldi üstümə gəm ləşkəri firāqunda
Nəzərdən ey məh-i bi-mehr **kim** o dəm getdün (*Gazel 163, Mısra 8*). [kim,]

O nəcībū'l-nəcəbā cüd Səttār Bəg **kim**
Fəzl-i cüd ilə adı şöhrət-i Şīrvān oldı (*Kaside 17, Mısra 21*). [kim,]

Žū'ī-i bi-çārə **kim** cāndan gulāmındur sənün
Sər-bülənd eylə şəfā'ətlə onı rüz-ı cəzā (*Gazel 1, Mısra 7*). [kim,]

H'oş ol kəs həlinə **kim** heyrdə hərc eyləyüb getdi
Cəhəndə qoymadı Nüşīrvān tək nəmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 7*). [kim,]

H'oşə o 'āşiqə **kim** yārinun vəfāsı ola
Nə rəşk-əsiri nə hicrān-mübtəlāsı olə (*Gazel 10, Mısra 1*). [kim,]

Oldı pəjmürdə könlül tā düşdi ol rūdan cüdā
Adı mähir-fəvt olur gər **kim** düşə sūdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 2*). [kim,]

Yohdı cānı hər kimün könlündə cānān olmasə
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə **kim** cān olmasə (*Gazel 13, Mısra 2*). [kim,]

Görəyin ruhsāruvı ol çin-i zülfündə dedim
Ey könlül vəhm elə **kim** mäh 'əqrəbə olmuş gərīb (*Gazel 18, Mısra 8*). [kim,]

Təht-i 'izzətdə olur Yüsif şifət āhır 'əziz
Ey Züleyhā şifətim **kim** bənd-i zindānun görüb (*Gazel 19, Mısra 10*). [kim,]

Şükrələr **kim** Žū'iyə 'eşqindən ol məh-pārənün
Döndülər əhl-i cəhān çāk-ı giribānun görüb (*Gazel 19, Mısra 15*). [kim,]

Dinc ü rāhət olə hər kimsə müsəlmān odı **kim**
Dinc ü rāhətliği çün həqqi müsəlmānə verüb (*Gazel 20, Mısra 7*). [kim,]

Ey səbā get cānib-i Mişrə Züleyhāyə sölə
Kim Şəməhī mişrinə bir Yüsif-i dīgər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 6*). [kim,]

Lāzımdı **kim** Şəməhīyə el Tūr söləsün
Ondə zühürə münəcə ki nūr-ı Hūdā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 5*). [kim,]

Kəmə-i sīm belini qucmaq için həlqələnüb
Təmə'-i hāmını gör **kim** nə təmənnāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 6*). [kim,]

Heyf olə **kim** dəhrdə bir zāt-ı əkrəm qalmayub
Qalmayandə eylə ədəm şanki 'ələm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 1*). [kim,]

Zəhm-i dil behbūdını Žū'ī fələkdən ummə **kim**
'Ələmün dārū'ş-şəfāsı içrə mərhəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 9*). [kim,]

Səbəb-i fəqr ü ğinānı aradım 'ələmdə
Olmadı zāhır edən **kim** nə səbəbkārı olub (*Gazel 32, Mısra 12*). [kim,]

Anlar bəhār u lələ vü gül zövqini o kəs
Kim hātirində zərrə qədər dərd-i dāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 8*). [kim,]

Zülf ü ruhi həyālī ilə eyləyim baña
Müddətdi **kim** təfəvüt-i leyli ü nəhār yoh (*Gazel 38, Mısra 4*). [kim,]

Özi ğāfildə məgər āyə-i lā yəğtəb dən
Kim edir gündə həzār ədəmə ğiybət zāhid (*Gazel 39, Mısra 4*). [kim,]

Nə sudi ədəmə belə bəhārvəş-i firdövsdən
Əgər **kim** kəsəsində sīm ilə zər nə-hüveydādur (*Gazel 40, Mısra 10*). [kim,]

Zimistānı bəhār eylər nəşāt-əsbābın əmədə
Kimün **kim** sīm ilə zər kəsəsində ləhzə peydādur (*Gazel 40, Mısra 12*). [kim,]

Yə Rəb nə olubdur səbəbi **kim** bu zəməndə
İnsān arasındə hamı millətdə hətər var (*Gazel 42, Mısra 15*). [kim,]

Gecə gündüz gəm-i hicrānını çəksəm h'oşam zīrā
Məqām-ı vəşldə şəd şükr **kim** būs u kənārım var (*Gazel 45, Mısra 4*). [kim,]

Nədür ey lələ-ruh yārim bu qədri bi-vəfālıq **kim**
Deməzsən **kim** mənim bir dərd çəkmiş dəğdārım var (*Gazel 45, Mısra 5*). [kim,]

Nədür ey lələ-ruh yārim bu qədri bi-vəfālıq **kim**
Deməzsən **kim** mənim bir dərd çəkmiş dəğdārım var (*Gazel 45, Mısra 6*). [kim,]

Gərəkdür mən yudam qan eyləyəm yüz fikr-i tülānī
Sənün **kim** 'āriz-i gül-gün u zülf-i təbdārın var (*Gazel 46, Mısra 6*). [kim,]

Cəhān bağında bir h'oşgīdə nəhlə bənzərəm mən **kim**
Nə bir şāhım nə səyəm nə şüküfə nə bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 11*). [kim,]

Cəhālət əhlinün Yə'cücünə Žū'ī giriftārəm
Bu dərdi çəkməgə şəd heyf **kim** İskəndərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 14*). [kim,]

'Ārizün **kim** bədə təbindən açubdur lələlər
Hər tərəf tər qətrəsi ol lələ üzrə jələlər (*Gazel 48, Mısra 1*). [kim,]

Yandurursan bi-muhabā hər zəməni 'āşiqləri
Vay əgər **kim** bu həsābı səndən ay məh alələr (*Gazel 48, Mısra 8*). [kim,]

Gəlməsün zāğ u zəğan gülşənə **kim** gül yeridür
Gül olan yer dəhi bu rəsmidi bülbul yeridür (*Gazel 49, Mısra 1*). [kim,]

Olub 'āşiq cəhəndə həkəs öz mə'suqəsin tapdı
Mənim **kim** hər zəmə'n firqətdə min min āh u zārım var
(*Gazel 50, Mısra 4*). [kim,]

Nə gəflətdür bu səndə ey təgəfül-pişə səyyadım
Deməzsən **kim** mənim dāmımdə āhır bir şikārım var (*Gazel 50, Mısra 6*). [kim,]

Ey dil nəzərə eylə **kim** ol dil-rübə keçər
'Uşşāqə nəz ilə eləyüb yüz cəfā keçər (*Gazel 51, Mısra 1*).
[kim,]

'Āləm dolubdı nükhət-i müşk ilə Żū'iyā
Ol qara tellər üzrə mægər **kim** şəbə keçər (*Gazel 51, Mısra 10*). [kim,]

Yeridi tığ ilə gər etsə pərə pərə məni
Onun məhəbbəti əlbəttə **kim** günāhımdur (*Gazel 53, Mısra 4*). [kim,]

Ey firqə ol yār göndərdi səni tök qanı
Haqqıdır **kim** məndə 'eşq-i ləblərindən qanı var (*Gazel 54, Mısra 4*). [kim,]

Yüzündə tədrur yā lələ üzrə jələdür yā **kim**
Məh-i ənvər kənərində düzülmüş 'iqd-i pərvindür (*Gazel 56, Mısra 3*). [kim,]

Dəründə ağlamaqdan qanə gərçə oldım nigārā hər
Deməzsən **kim** mægər bu Żū'ı-i məhcür u miskindür (*Gazel 56, Mısra 10*). [kim,]

Gönçəsi dövrində **kim** zülf-i pərişān titrəşür
Eylə **kim** cādū görüb möhr-i Süleymān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 1*). [kim,]

Gönçəsi dövrində **kim** zülf-i pərişān titrəşür
Eylə **kim** cādū görüb möhr-i Süleymān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 2*). [kim,]

Titrəşür könlüm həyāl-i 'ārizindən eylə **kim**
Ātəş-i süzəndə üzrə qətrə-i qan titrəşür (*Gazel 58, Mısra 3*).
[kim,]

Alcaqın könlümi 'eşqün qıldı bī-dād u sitəm
Rəsmidür təhdid edər bir mülki **kim** sultān alır (*Gazel 59, Mısra 8*). [kim,]

Hər kiməsənün **kim** olə cāmı Cəmi neylər
'Āləm hamısı cəmdədür 'āləmi neylər (*Gazel 69, Mısra 1*).
[kim,]

Hər 'āşiqə **kim** lə'l-i ləbün vəslidi həşil
Övrəng-i Süleymānı dəhi hātəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 3*).
[kim,]

Gəm oldur Żū'iyā **kim** olmayə mey-cāmınə qüdrət
Mey-i Dərgəm gər olsə fıkır qıla dəhrdə gəm var (*Gazel 70, Mısra 13*). [kim,]

Sərir-i fəqr ü qənā'ətdə pādşāh ol **kim**
O bārgəhdə Süleymān mürdən kəmdür (*Gazel 73, Mısra 9*).
[kim,]

Diyār-ı mə'rifət ol mülkdür **kim** ol yerdə
Həqır Zāl idi Rüstəm fəqır-i Hātəmdür (*Gazel 73, Mısra 11*).
[kim,]

'Eşq-i zülfünlə könlü nələ-i şəb-girdədür
Gərdən-i cān deyəsən **kim** genə zəncirdədür (*Gazel 75, Mısra 2*). [kim,]

'Əcəb bī-kərə vü āvərə vü bī-çərə olduq **kim**

Nə dünyā vü nə 'uqbā işlərindən kārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 5*). [kim,]

Dəm yohdı o bī-çərə içün **kim** gəmi yohdur
Hər kimsə ki dərd ü gəminə həm-dəmi yohdur (*Gazel 86, Mısra 1*). [kim,]

Zülfün dağıtmə günüm [olu] qarə ey şəbə
Kim zār-ı könlümün quşunə āşyānədür (*Gazel 89, Mısra 6*).
[kim,]

Hər buq'ədə **kim** 'ārif-i fərzānə tapulmaz
Əlbəttə o vīrənədə mey-hānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 1*).
[kim,]

Təşəvvür eyləmə **kim** sənsiz 'eyş edir Żū'ı
İşimdi şām u səhər nələ vü fəgān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 13*). [kim,]

Vüşālı təşnəsidim eylədi sīrəb tığindən
Demün **kim** yərdən 'uşşāqə həşil hiç kām olmaz (*Gazel 93, Mısra 4*). [kim,]

Gər yolun düşsə şəbə Ağdaşə məndən sölə **kim**
Verdi cān həsrət ilə Żū'ı-i nālān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 9*).
[kim,]

Ləbün zövqi pəri-rüyım şərāb-ı nəbdən gəlməz
Bu rövşən əmrədür **kim** nəş'ə-i mey ābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 2*). [kim,]

Ləbün zövqi əgər mey-nəş'əsindən gəlməsə yoh 'eyb
Ki nūr-ı āftāb əlbəttə **kim** meh-tābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 8*). [kim,]

Cəfā peykānlarılə gərçədür cismim fəgān etmin
Müşəhşəddür bu Żū'ı **kim** fəgān gərçə-ābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 10*). [kim,]

Bir gün olı **kim** Mışr-i hökümətdə olur şāh
Çāh-ı gəm ara Yüsif-i Kən'ān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 5*). [kim,]

Cəfādan incinüb ey dil fəgānə gəlmə bülbül tək
O hansı güldi **kim** pīrāmənində hüşk-i hār olmaz (*Gazel 99, Mısra 8*). [kim,]

Yüzün dövrində müşkīn-həf midir ey gül sənün yā **kim**
Kənār-ı mülk-i dīni həyl-ı rəng-i Əhrimən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 7*). [kim,]

O kəs **kim** 'ārif ü fəzildi görməz
Gəm ü fəqrün əlindən bir rəhālıq (*Gazel 112, Mısra 5*). [kim,]

O kəs **kim** cāhil ü əbləhdi eylər
Büsāt-ı dövlət içrə pādşāhlıq (*Gazel 112, Mısra 7*). [kim,]

Demədim mi saña **kim** zār u pərişān olusan
'Āşiq olma o sər-i zülf-i pərişānə könlü (*Gazel 124, Mısra 3*). [kim,]

Gecələr **kim** qayd-ı zülfün ey pəri yād eylərəm
Tā səhər dīvānələr tək ay u fəryād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 1*). [kim,]

Şanmə **kim** ol bādə'-i gül-fāmə vardur rəğbətim
Könlümi qan içməgə hīcündə mu'tād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 3*). [kim,]

Ləzzət-i qaydun harām oldı baña ey sərvi **kim**
Sölməşdün ol əsiri bir gün āzād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 9*). [kim,]

Nolubdı **kim** bu şifət məhv olubdı hātirdən

Sənün rəfiq-i qədimün bu Zü'î-i kəm-nām (*Gazel 129, Mısra 9*). [kim,]

Hər bəzmdə səndən özgə kimdür
Tə **kim** olə zər-fəşān Əmirhān (*Gazel 136, Mısra 10*). [kim,]

Belə zənnim yoh idi **kim** bizi gərdün ayırə
Bī-vəfāliq eləyüb ayrılacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 9*). [kim,]

Edər məqām gül-i rüyun üzrə zāğ-ı hətün
Kim eyliyə o pozug bağə e'tinā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 12*). [kim,]

Az eyləməklə cövrü cəfə etmə Zü'iyə
Kim eyləməz bu qədri cəfālər kifayətim (*Gazel 138, Mısra 10*). [kim,]

Nə sərvə meyl edərəm nə şənübərə **kim** mən
O qədri ol büt-i tūbā-qiyāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 5*). [kim,]

Cəfə vü cövrünü ol bī-mürüvvət bī-vəfā yārun
'Əbəş bī-hüdə gör **kim** Zü'iyə dā'im çəkər könlüm (*Gazel 143, Mısra 10*). [kim,]

Demün **kim** fəşl-i gül vardır şəfəsi bağ u bustānün
Nə zövqi bir gül-üzlü yārsız seyr-i gülüstānün (*Gazel 149, Mısra 1*). [kim,]

Nigārım 'eyb dutmə sirr-i 'eşqün fāş qılsam gər
Pərişān eyləyüb bəs **kim** mənə zülf-i pərişānün (*Gazel 149, Mısra 6*). [kim,]

Könlül hicrində vəslindən ümidün kəsmə **kim** bülbul
Şəfə-yı gül görər mi çəkməsə cövrin zimistānün (*Gazel 149, Mısra 7*). [kim,]

Baňa sölərsən ey məh nār-ı hicrə səbr qıl sölə
Olur mı kimsə **kim** ataş arasında şəbūr olsun (*Gazel 150, Mısra 8*). [kim,]

Baňa h'əşdur gədə-yı küyü olmaq pədsəhliqdan
Bu qədri cövrülər **kim** Zü'iyə eylər firāq ilə (*Gazel 151, Mısra 14*). [kim,]

Vəfədadur bu həm şanmun **kim** eylər bī-vəfāliqdan (*Gazel 151, Mısra 15*). [kim,]

Bir dəm olmaz **kim** könlül əndühdən əzād olə
Eylə sən gökdən yaqır möhnət mən-i nālān için (*Gazel 152, Mısra 3*). [kim,]

Çəkdi həncər nəz ilə öldürmədi şəd-heyf **kim**
Qıymadı bir qətrə ābi bu dil-əfkār için (*Gazel 153, Mısra 7*). [kim,]

Çəkməyübdür fəşl-i dey bülbul gül-i rə'nā gəmin
Eylə **kim** hicrində mən çəkdim o bī-pərvā gəmin (*Gazel 156, Mısra 2*). [kim,]

Əşk-i hūnīn içrə gərçəm zülfünü dutmaq için
Necə **kim** sevdā için təcir çəkər dəryā gəmin (*Gazel 156, Mısra 4*). [kim,]

Gər gəmin var ərzü-yı vaşl-i yārə zāhidā
'Eyb dutmə **kim** çəkərsən sən dəhi havrā gəmin (*Gazel 156, Mısra 6*). [kim,]

Möhnət-i 'eşqün nə h'əş dārū imiş **kim** gərçəgin
Çəkmənəm bī'llāh dəhi dünyā vü mā-fi-hā gəmin (*Gazel 156, Mısra 7*). [kim,]

Həsəddən sudə tikmiş sərvini tə **kim** rəvān olsun

O gündən **kim** görübdür bağbān sərv-i hürāmānün (*Gazel 160, Mısra 11*). [kim,]

Həsəddən sudə tikmiş sərvini tə **kim** rəvān olsun
O gündən **kim** görübdür bağbān sərv-i hürāmānün (*Gazel 160, Mısra 12*). [kim,]

Yüzün nəzzārəsindən mən' edübdür Zü'ini zülfün
Bu kəfir əldən almış dinini gör **kim** müsəlmānün (*Gazel 160, Mısra 14*). [kim,]

O gündən **kim** görüb ruhsārıvı bī-pərdə ey məh-rū
Salur topraqlarə hər gün fələk h'vurşid-i 'əzrāsın (*Gazel 162, Mısra 3*). [kim,]

Məcnūn eyləyüb mənə saldun bu çöllərə
Leylə edüb mi bu sitəmi **kim** sən eylədün (*Gazel 164, Mısra 16*). [kim,]

Əsir-i hicr-i nigār u gərīb-i şəhr ü diyār
Mənimçün āhırn gör **kim** nə mā-cərə qıldun (*Gazel 167, Mısra 6*). [kim,]

O gün **kim** ey pəri-rū dil-bərim oldım cüdā səndən
Töküldü üstümə fəvc-i gəm ü dərd ü bələ səndən (*Gazel 168, Mısra 1*). [kim,]

Bu nə inşəfdür **kim** mən çəkəm əndüh-ı hicrānün
Görə əğyərələr vəslünlə yüz zövq ü şəfə səndən (*Gazel 168, Mısra 3*). [kim,]

Könlül şükr eylə **kim** vəsl-i ruh-ı dildərə yetdün sən
Həzān-ı hicr-i cövrün çoh görüb gülzərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 1*). [kim,]

Gərəz sizdən təvəqqe' eylərəm **kim** bu gələn həftə
Həvāşun bizlərə mərqūm edüb eylə bəyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 19*). [kim,]

Fişəgoresi **kim** odı 'əllāme-i əvvəl
Cəhiller əlilə onə zəhmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 19*). [kim,]

Dīvānə olmaduqsə də bir məst olaq bərt
Tə **kim** mu'af olaq bu günāh u şavābdan (*Gazel 178, Mısra 6*). [kim,]

Hansı şirün bənd edüb dil-mürğini ey hür-liqā
Ya dəf [ü] tənbur yā **kim** nəğmə-i tārūn sənün (*Gazel 179, Mısra 6*). [kim,]

H'əş-bəht odur **kim** içübən bədə-i vəhdət
Nə möhnət-i dünyāni nə dərd ü gəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 5*). [kim,]

Ey Yəhūdā nəsl-i Yə'qub ism-i Yüsif hüsən **kim**
Hüsünvə min müştərī yüz məh hərīdər eylədün (*Gazel 181, Mısra 3*). [kim,]

Hər səhər **kim** ey pəri-rū 'ərz-i ruhsār eylədün
Küçə vü bazarı rəşk-i bağ u gülzār eylədün (*Gazel 181, Mısra 1*). [kim,]

Görəndə şərhə şərhə könlümü eylə təkəllüm **kim**
Bu 'ədətdür nəmək pəşidə eylərlər kabāb içrə (*Gazel 188, Mısra 5*). [kim,]

Ruh u zülfün həyālını könlüdə tə görüb etdim
Yəqīn bu sirri **kim** gənc ilə mār olı hərəb içrə (*Gazel 188, Mısra 8*). [kim,]

H'əşdi yüz həncər-i bərrəndə dil ü cənə dəgə
İstəməm zülf-i pərişānuvə **kim** şənə dəgə (*Gazel 189, Mısra 2*). [kim,]

Nəsih bəna 'eyb eyləmə dīvānə görüb **kim**
Olmum necə məcnūn bu pəri-rülər içində (*Gazel 190, Mısra 5*). [kim,]

Görüb əndüh-ı hicrānı olur **kim** lütf edə ol məh
Görüm düşsün onu yā Rəb mənim tək dərd-i hicrānə (*Gazel 192, Mısra 5*). [kim,]

Rəh-i 'eşqündə nə cürm eyləmişdim **kim** məni saldun
Həbībim muncə dərd ü möhnət-i rənc-i firāvānə (*Gazel 192, Mısra 7*). [kim,]

Pərhiş bədədən eləmə **kim** bu cövhərün
Əmizişi olubdı Cəm ü Keyqubād ilə (*Gazel 193, Mısra 7*). [kim,]

Ləb ü ruhsārıvı gördükdə yaqın eyləmişəm
Kim olub məskən-i h'vurşid məqām 'İsāyə (*Gazel 194, Mısra 6*). [kim,]

Bələ-yı hicrdə ancaq ləb-i cānān düşər yadə
Nöçün **kim** rəsmidür bu qorhuluqda cān düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 2*). [kim,]

Olur dīvānə tək zəncirə lā'iq mübtəla könlüm
Haçan **kim** hələqə-i ol zülf-i müşk-əfşān düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 4*). [kim,]

Yohdı cānı hər kimün könlündə cānān olmasə
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə **kim** cān olmasə (*Gazel 197, Mısra 2*). [kim,]

Nələ qılmə hicrdən ey dil ki ne'mətdür bu həm
Kim bilürdi vəşl zövqin dərd-i hicrān olmasə (*Gazel 197, Mısra 12*). [kim,]

Şāhı olə sənün tək ey mäh bir kəsün
İnşāfdur **kim** olə yüvüncü gədələrə (*Gazel 201, Mısra 8*). [kim,]

Lütf eyle Zü'iyə elə cövrün ziyadə **kim**
Dīvānə könlüm 'ədət edübdür cəfālarə (*Gazel 201, Mısra 9*). [kim,]

Sünbül-i zülfü tökülmüş rüyinə ol güllər hün
Eylə **kim** əbr-i bəhārı mehr-i rəşşān üstünə (*Gazel 203, Mısra 4*). [kim,]

'Əriz-i gül-günun üzrə ol iki hāl-i siyāh
Güyyā ol nöqtədür **kim** yazılır qāl üstünə (*Gazel 203, Mısra 8*). [kim,]

Küfr-i zülfi lədi imānun ilən zāhid **kim**
Hansı zāhiddi qalan şəhrdə imānı ilə (*Gazel 204, Mısra 9*). [kim,]

Görmüşəm dün gecə h'vurşid-i dirəşşān yuhudə
Yetüşür vüslətə **kim** görsə bu 'ünvān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 2*). [kim,]

Ümüd kəsmə könlü tır-i gəzməsindən **kim**
Su arhə bir gəlüb ümmüd var bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 5*). [kim,]

Gətür sāqı qədəh **kim** yandı cān bu zəhr-i bī-cāyə
Fədə cān u tanımdür doğrı rind-i bədə-peymāyə (*Gazel 212, Mısra 1*). [kim,]

Nə dündür hansı məzhəbindü yā Rəb **kim** səhə əhlin
Səfāhət əhli derlər şāhib-i ehsān-ı ə'tāyə (*Gazel 212, Mısra 13*). [kim,]

Sor həlümü tərəhhüm ilə **kim** əsirinəm
Nə 'eybi gər təkəllüm edə şəh gədə ilə (*Gazel 213, Mısra 15*). [kim,]

Hər kim istər özini güşşədən əzadə qılə
Olmusun **kim** tələb-i rüzī nihadə qılə (*Gazel 215, Mısra 2*). [kim,]

'Əqil ədəm odı **kim** olməyə dīvānə-i māl
Həm-dəmin cām-ı mey ü yār-ı pəri-zadə qılə (*Gazel 215, Mısra 7*). [kim,]

İki ay var hilālə döndürübdür cismimi bu gəm
Kim ol h'vurşid ilə yā Rəb nə gündür vüslət-imkānı (*Gazel 220, Mısra 10*). [kim,]

Şəd-heyf düşdim ayrı o növ-rəs gəzəldən
Kim çin-zülfü həsrət-i müşk-i Tatār idi (*Gazel 222, Mısra 8*). [kim,]

Bār 'İlāhı görüm olsun belə mən tək nələn
Yār küyundan o kəs **kim** edüb əvərə məni (*Gazel 224, Mısra 8*). [kim,]

Heyf keçdi rüzgārım hier ilə yād ol zəmə
Kim ənisim münisim yārım nigārım var idi (*Gazel 225, Mısra 8*). [kim,]

Rəşk edüb dövr-i fələk məndən ayırdı 'əqibət
Dərd [ü] gəm dəf inə **kim** bir gəm-küsārım var idi (*Gazel 225, Mısra 10*). [kim,]

Bar 'İlāhı bir də mən görərəm olə ol günləri
Kim vüşāl-i yərdən h'vurşid-rüzgārım var idi (*Gazel 225, Mısra 12*). [kim,]

Zü'iyə bir də görüb ölsəm əgər olmaz gənim
Ol nihānı **kim** vüşāl-ı gül-'izārım var idi (*Gazel 225, Mısra 14*). [kim,]

Şö'lə-i mey nə şərər cānıvə salmış **kim** olub
Şam'-ı mey-hənəni təvf etməgə pərvānə səni (*Gazel 226, Mısra 5*). [kim,]

Gər ləb-i lə'lünə verdi Zü'ı cān 'eyb eyləmə
Rəsmidür bu **kim** qılurlar cānı cānun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 10*). [kim,]

Gisülərün gəmində pərişānam eyle **kim**
Bir əjdəhə alubdı mənim iki yanıma (*Gazel 234, Mısra 7*). [kim,]

Bu necə şam'dı **kim** bəzmi pür-nür elədi
Bu harəbə könlü eyvānını mə'mür elədi (*Gazel 241, Mısra 1*). [kim,]

Həm-bəzm idi bu məclisə Səttār Bəg **kim** ol
'İrfāniyyət kitabına əvvəl süttür idi (*Gazel 246, Mısra 15*). [kim,]

Yā Rəb n'olı bu Zü'ı-i şeydə görə bir də
Kim beyt-i hüznün bağ u gülüstānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 18*). [kim,]

Gözüm yaşı durur çevrəmdə yā **kim** şəhrün ətfālı
Tamāşā etməgə gəlmiş mən-i məcnūn-ı 'üryānı (*Gazel 252, Mısra 5*). [kim,]

Mütəfəkkir belə heyrətdə idim **kim** nə-gəh
Mülhəm-i geybı nidə etdi nədür bu hālət (*Kaside 5, Mısra 29*). [kim,]

Nə Qudyal əhlim imdi nə Şirvan əhli ey sərvər
Gərəz **kim** dār-ı dünyadə pərişān hānmānım var (*Kaside 7, Mısra 12*). [kim,]

Əgərçi təngə gəldim getdim ol vīrənə qalmışdan

Genə fikr eylərəm **kim** andə yüz gənc-i nihānım var (*Kaside 7, Mısra 16*). [kim,]

Ələ ey sərvər-i vālā-nəsəb **kim** bu cəhān içrə
Dil [ü] dəst-i göhər-məşhūnlə min dəryā vü kənīm var
(*Kaside 7, Mısra 31*). [kim,]

Bu idi doğru söz **kim** 'ərz olundu hək-i pāyundə
Əgərçi şā'irəm mən dəhrdə yüz min yalanım [var] (*Kaside 7, Mısra 35*). [kim,]

Sən yıqub hərc etmədün bir həbbə Həqqə cānuvə
'Āləmə-i 'uqbədə bəh gör **kim** 'uqubət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 6*). [kim,]

Nə müddətdür köñül **kim** tərək-i mülk-i Şīrvān qılmış
Diyār-ı Qübbədə yüz dər [ü] möhnətlə məkān qılmış
(*Kaside 11, Mısra 1*). [kim,]

Mənim tək hansı kəsdür **kim** düşüb əhbəbdən ayru
Mənim tək hansı bülbul tərək-i bağ u büstān qılmış (*Kaside 11, Mısra 5*). [kim,]

Dedi güyā ki aqadan həbərsizsən o aqa **kim**
Müştəvvəl fəzl mə'nāsını kövn zərrə bəyān qılmış (*Kaside 11, Mısra 17*). [kim,]

Mən etmişəm bunu yā **kim** bu iş müqəddər imiş
Bu fikr ilə gecə gündüz dəhi fikər oldım (*Kaside 12, Mısra 5*). [kim,]

Dedi ey Zū'ī-i gəm-dīdə həbərsizsənmiş
Ol hünər kənī səhā mə'dəni **kim** hās ilə 'ām (*Kaside 13, Mısra 24*). [kim,]

Olmasaydı o əgər elə yəqīn **kim** mən-i zār
Az zəməndə tən-i bīmārım olurdi bī-cān (*Kaside 14, Mısra 21*). [kim,]

Zū'ī bəhr-i səhā Səlīm Bəg **kim**
Pāy-ı pūsınə rəh-sipār oldun (*Kaside 16, Mısra 19*). [kim,]

Nə cəşn **kim** mişilin görməyübdü dīdə-i çərḥ
Nə sūr görmiyəcək bir də eylə həlq-i cəhān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 21*). [kim,]

Həliqi dəhi rəsūl-illāhi inşāfdı **kim**
Nəfsdən ötri özündən belə bīzār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 17*). [kim,]

Əmīrhān **kim** zübdə-i āfəqdur
Səhāvətdə hər mülükdə təqdur (*Mesnevi 5, Mısra 67*). [kim,]

Səqī gətür ol şərāb-ı nābı
Kim yetdi nişabə gəm hesabı (*Mesnevi 7, Mısra 2*). [kim,]

Kim lütfliqi şü'ār qılma
Zū'īni nəzərdə h'ār qılma (*Mesnevi 8, Mısra 25*). [kim,]

Kim mərhəmət elə pādşāhım
Bildür baña kim nədür günāhım (*Mesnevi 8, Mısra 27*). [kim,]

Kim mərhəmət elə pādşāhım
Bildür baña kim nədür günāhım (*Mesnevi 8, Mısra 28*). [kim,]

Gər istəsən ey 'əzīz-i 'āləm
Kim gəlməyə yanıña bir ədəm (*Mesnevi 8, Mısra 52*). [kim,]

At istəməgimdən imdi sən də
Kim mərhəmət olma durma kəndə (*Mesnevi 8, Mısra 60*). [kim,]

Dünyā üzi sər-bə-sər fənādur
Bir yaşıllıq adı **kim** bəqādur (*Mesnevi 8, Mısra 62*). [kim,]

Cühələ məhəz libāsə söləyürlər 'ālim
Odi **kim** zülmət-i gəflətdə qalublar dā'im (*Mesnevi 9, Mısra 26*). [kim,]

Bu mişālī söləyüb səhīb-i 'elm ü 'ürfān
Sə'di ol **kim** onə hīkmətdə yetüşməz Loqmān (*Mesnevi 9, Mısra 28*). [kim,]

Bu zəmən əhlidi **kim** anlamayub nīk [ü] bədi
Deyər 'ālim onə kim başınə bir ağ dolədi (*Mesnevi 9, Mısra 35*). [kim,]

Bu zəmən əhlidi **kim** anlamayub nīk [ü] bədi
Deyər 'ālim onə kim başınə bir ağ dolədi (*Mesnevi 9, Mısra 36*). [kim,]

Budı bizdəki neçə təfriqələr peydādur
Nəbīdür ümməti var söləmə **kim** mollādur (*Mesnevi 9, Mısra 46*). [kim,]

Līk şəd-heyf ki bu 'əşrdə məhlūq tēmām
Dutub ol köhnə sözi **kim** belə söləbdü babam (*Mesnevi 9, Mısra 60*). [kim,]

Bilmürəm **kim** nə edək tā bu cünün-ı cəhli
Gedübən biz də olaq 'elm ilə 'ürfān əhli (*Mesnevi 9, Mısra 63*). [kim,]

Var yüz söz ürəgimdə edə bilməm izhār
Olu yā Rəb o zəmən **kim** söləyəm hər nə ki var (*Mesnevi 9, Mısra 88*). [kim,]

Çünki dövlət o şey'di **kim** ondan
Nə çətin iş olə olur əsān (*Mesnevi 11, Mısra 25*). [kim,]

Hər nə söz **kim** eşitmişən ey cān
Əşl ü günahın əvvəl eylə bəyān (*Mesnevi 11, Mısra 75*). [kim,]

Bu nə inşāfdı **kim** bir belə əyyām-ı bəhār
Keçə bī-bədə vü bī-sadə vü bī-bərbəṭ ü tār (*Mesnevi 15, Mısra 11*). [kim,]

H' oş ol zəmən ki 'işrət ü 'eyşim tēmām idi
Heyf ol qərinə **kim** baña dövrən be-kām idi (*Muhammes 2, Mısra 18*). [kim,]

Müjdə olsun **kim** gəlüb dünyāyə Nov-rüz bayramı
Fəş-i istəbrəq salub şəhrāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 1*). [kim,]

Çıhmış idi möhnət-i fəşl-i şitā əndəzədən
Şükrlər **kim** saldı başə sāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 8*). [kim,]

Şükr qıl Allāhə **kim** çıhduq bəhərə saq əsən
Çünki cənnətdür qədəh-peymāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 15*). [kim,]

Nə qaldı dəhrdə **kim** çəkmədiyim dər ü bəlālardan
Yetüşdim cānə āhır möhnət ü cövr ü cəfālardan (*Tahmis 1, Mısra 1*). [kim,]

Təşəvvür eyləmə **kim** tərək edim səgər təmənnāsın
Gözimdən salmışam bi'llāh bağ-ı hülūd-i həvrāsın (*Tahmis 1, Mısra 17*). [kim,]

Demə zāhid ki tərək et sīm-bər-bütlər təməşāsın
Bəni **kim** qurtarur Təñri sataşdurmuş bəlālardan (*Tahmis 1, Mısra 20*). [kim,]

Yəqin budur aḥır dūr olub mehr ü vəfā zā'il
Bu həm bir zūlmdür **kim** yār olur 'uşşāqdan gāfil (*Tahmis 1, Mısra 22*). [kim,]

Hər kəsün cüz'i savadı olə həm tən-hvāhı
Mülk-i 'elmün sölənür **kim** odı şāhənşāhı (*Terci-bend 1, Mısra 18*). [kim,]

Əl ayağ göz düşüb əldən dəhi dişsizdi dāhən
Qorhıram **kim** dēm-i āhırdə tapulmayə kəfən (*Terci-bend 1, Mısra 24*). [kim,]

Şəbr qıl Zū'i pərişān hālīvə şükr eylə **kim**
Hic iş sāmān tapar mı tā pərişān olmasa (*Gazel 14, Mısra 9*). [kim,]

Āzād o gün olur gəm ü əndühdən köñül
Kim sayd-ı tiz ol büt-i nā-mehrān olam (*Gazel 128, Mısra 8*). [kim,]

Bī-'elm olan vücüdlərə Həq deyübdü **kim**
Heyvāndan də bəl hum əzallü kināyətı (*Kaside 2, Mısra 29*). [kim,]

O kərəm kənā **kim** müdām ondan
Hər zəməndə nəvālə-hvār oldun (*Kaside 16, Mısra 17*). [kim,]

Nə 'eybi vardır **kim** muşlihi'd-din
Verübdür gülsitānə belə təzyil (*Mesnevi 3, Mısra 15*). [kim,]

Bilməz idük **kim** fələk-i bī-vəfā
Bizlərdə āhır edəcəkdir yüz cəfā (*Mesnevi 4, Mısra 23*). [kim,]

Kim qalubdur Zū'i bī-hānmān
Hānlar arasındədi hāl yaman (*Mesnevi 5, Mısra 79*). [kim,]

Həqqi mollā odı **kim** hər sözi yazub oḥuyə
Yoḥsə ki bilməyə bir hərfi yalandan toḥuyə (*Mesnevi 6, Mısra 45*). [kim,]

Ver cām ləb-ā-ləb ü pey-ā-pey
Kim güşşə vü gəm 'ələcidür mey (*Mesnevi 7, Mısra 6*). [kim,]

Ver sāqī baña şərāb-ı gül-nār
Kim dövr-i fələk edüb məni hār (*Mesnevi 8, Mısra 2*). [kim,]

Ver sāqī baña şərāb-ı gül-nār
Kim dövr-i fələk edüb məni hār (*Mesnevi 8, Mısra 8*). [kim,]

Bəlī insān odı **kim** 'elm ilə 'ürfānı olə
Yoḥsə zāhırdə elə şüret-i insānı olə (*Mesnevi 9, Mısra 13*). [kim,]

Oldı düşcār baña ədīb-i zəmənə **kim**
Həm-nāmdur birisinə ol həşt ü çār ilə (*Kaside 21, Mısra 17*). [kim,]

Zāhır elə mətləbüvi mühtəşər
Kim eləsün çārə o kən-i hünər (*Mesnevi 10, Mısra 36*). [kim,]

Məni yā öldür ey məh yā qutar dər-d-i cüdālıqdan
Kim ölmək yaḥsıdır bi'llāh bu günə mübtəlālıqdan (*Gazel 151, Mısra 2*). [kim,]

Çəkməzəm əl səndən ey gül geyrilər cövrilə **kim**
'Əndəlib eylər mi gül tərkin cəfā-yı hār içün (*Gazel 153, Mısra 3*). [kim,]

Pərvānə kimi yanmaqımə eyləməyün 'eyb

Kim şəbrimi ol şam'-ı şəbistān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 8*). [kim,]

Güşə-i çeşmün ilə zülfün edər sər-küşü
Görünür **kim** genə bir təzəcə sevdāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 4*). [kim,]

Hər bəzmdə səndən özgə kimdür
Tā **kim** olə zər-fəşān Əmīrhān (*Mesnevi 7, Mısra 20*). [kim,]

kim: Belgisizlik ve soru zamiri.

Zəhr-i nāb eylər təşəvvür nüş-dārü şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəḥm-i peykānun görüb (*Gazel 19, Mısra 8*). [kim,]

Dünən təzərru' ilə belə 'əqləndən sordum
Cəhəndə **kimdi** çatan belə gündə fəryādə (*Kaside 18, Mısra 16*). [kimdi, -di]

Dil-cüy-ı pəri-rüy mələk-təl'ət ü rə'nā
Gər **kim** enə firdövs-i bərinəndən yerə havrā (*Muhammes 4, Mısra 24*). [kim,]

'Āləm içrə hər **kimün** bir bī-vəfā cānānı var
Sölmün bir də onə dünyā vü dīn ü cānı var (*Gazel 54, Mısra 1*). [kimün, -ün]

Sən eyləsən baña bī-dādı ey cəfā-küstər
Kimə şikāyət edim yā kimə 'əyānı yazım (*Gazel 141, Mısra 10*). [kimə, -ə]

Sən eyləsən baña bī-dādı ey cəfā-küstər
Kimə şikāyət edim yā kimə 'əyānı yazım (*Gazel 141, Mısra 10*). [kimə, -ə]

Həzər heyf ki getdi o günlərim əldən
N'edim bu çərḥün əlindən **kimə** gedim dādə (*Gazel 206, Mısra 8*). [kimə, -ə]

Kimə izhār eləyim gāyət-i dərdim bilsün
'ārif anlar nədi bu nüktə ki yārim getdi (*Gazel 248, Mısra 9*). [kimə, -ə]

İstəyürsən hər iki dünyādə rāḥətliq əgər
Həqqinə bəḥş eylə mey key gör ki rāḥət **kimdədür** (*Kaside 8, Mısra 18*). [kimdədür, -də, -dür]

Nədən yeyüm bu qış nədən yandırım
Mən belə əhvālı **kimə** qandırım (*Mesnevi 4, Mısra 38*). [kimə, -ə]

Mə'rifət əhli səḥā əhlinə hān sözlər
Kimə hər nəḥv-i ḥitāb eyləsə cān sözlərlər (*Mesnevi 6, Mısra 52*). [kimə, -ə]

Səndən özgə **kimə** mən şərḥ eləsəm əhvālı
Deyəcəkdür haradan gətirdi bu qıl ü qālı (*Terci-bend 1, Mısra 36*). [kimə, -ə]

Baḥ o söz gör ki **kimlərdə** yaraşur
Tā pəri yā peyām-bərə yaraşur (*Mesnevi 11, Mısra 77*). [kimlərdə, -lərdə, -ə]

Yoḥdı cānı hər **kimün** könlündə cānān olmasa
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə kim cān olmasa (*Gazel 13, Mısra 1*). [kimün, -ün]

Nələ qılmə hicrdən ey dil ki ne'mətdür bu həm
Kim bilürdi vəşl-zövqin dər-d-i hicrān olmasa (*Gazel 13, Mısra 12*). [kim,]

Zimistānı bəhār eylər nəşāt-əsbābın āmədə

Kimün kim sîm ilə zər kîsəsində ləhzə peydədur (*Gazel 40, Mısra 12*). [*kimün, -üñ*]

Kim ki bî-nām u nişān olmasə ‘ārif deməzəm
Çünkü bî-nām u nişān ‘ārif-i kāmîl yeridür (*Gazel 49, Mısra 7*). [*kim,]*

Bu qədri etmə bana cövr ey büt-i bî-mehr
Ki səndən özgə mənim sölə **kim** pənāhımdur (*Gazel 53, Mısra 6*). [*kim,]*

Kimün ki ‘eşq ələmindən köñüldə yārəsi var
Vüşāl-i yārdən özgə sağınmə çārəsi var (*Gazel 87, Mısra 1*). [*kimün, -üñ*]

Yā Rəb **kim** olur ‘ərzi cānānə yetürsün
Dərd-i dilim ol həsrov-i hūbānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 1*). [*kim,]*

Gəhī əndüh-i rəşk-i ğeyr ü gəh cövr ü cəfā-yı yār
Kim olmaz sölə Zū’î muncə əndüh ilə dīvānə (*Gazel 192, Mısra 10*). [*kim,]*

Kim verdi dil mənim təkî bu dil-rübälərə
Kim düşdi ‘eşqdən belə mən tək bəlälərə (*Gazel 201, Mısra 2*). [*kim,]*

Qıymasə cānānıñ **kim** ki dil ü cānını
Zāhîr edər ‘ālēmə ‘eşqdə nöqsānını (*Gazel 245, Mısra 21*). [*kim,]*

Kimün yā Rəb dönübdür mən kimi ‘āləmdə iqbāl
Olubdur ərzü cāmı şərāb-ı vəşldən həlî (*Tahmîs 1, Mısra 11*). [*kimün, -üñ*]

Ey şüh urmusan **kimi** bilməm qanaryə
Var dāmənündə təzə genə qan nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 7*). [*kimi, -i*]

kim: "Hangi kişi?" anlamında soru zamiri.

Kim ki Birāhîm təkî istəsə olmaq həlîl
‘Eşq mināsində zəbh eyləy qurbānını (*Gazel 245, Mısra 5*). [*kim,]*

Var yoqum u yohluqum **kim** anlar
Kim həlîmdən olur həbərdār (*Mesnevi 8, Mısra 33*). [*kim,]*

Səndən səvāy **kimdi** ki oldı vilādət
‘İzzət-fəzā-yı beyt-i şərîf-i Hüdā ‘Əlî (*Kaside 1, Mısra 23*). [*kimdi,]*

Kimdi hər ‘elmdə göstər baña olsun fā’iq
Tərk edüb mərifəti pülə olublar şā’iq (*Terci-bend 1, Mısra 27*). [*kimdi,]*

Zəhr-i nāb eylər təşəvvür nüş-dārü şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəhm-i peykānun görüb (*Gazel 31, Mısra 8*). [*kim,]*

Var yeri cəm’iyyətün zülfündə bər-həm olsə gör
Kim dedi ey dil sən ol mənzildə get kəşānə dut (*Gazel 33, Mısra 4*). [*kim,]*

Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i həyvān dedilər
Kim inanur bu sözə güzgüdə böhtān dedilər (*Gazel 62, Mısra 2*). [*kim,]*

‘Ār etmə küy-i yārdə Zū’î gədālıqı
‘Aşiqdə **kim** görübdü ki nəng ilə nām olur (*Gazel 77, Mısra 14*). [*kim,]*

Allāh peyğəmbər sözinə **kim** həvəs eylər
Bir adı qalub dîn ilə imān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 11*). [*kim,]*

Dönsün yeridi gönçə kimi qanə ey köñül
Kim şəbr edər bu növ’lə hicrānə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 2*). [*kim,]*

Kim istər isə hülqət-i bu ‘āləmi bilsün
‘Āləmdəki əsrār-ı həfî mübhəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 1*). [*kim,]*

Kim verdi dil mənim təkî bu dil-rübälərə
Kim düşdi ‘eşqdən belə mən tək bəlälərə (*Gazel 201, Mısra 1*). [*kim,]*

Az cəhd qıl vüşālə köñül şəbr qıl dayan
Kim tapdı ərzüsünü bu cüst [ü] cü ilə (*Gazel 214, Mısra 6*). [*kim,]*

Hər **kim** istər özini güşşədən əzadə qılə
Olmasun kim tələb-i ruzi nihadə qılə (*Gazel 215, Mısra 1*). [*kim,]*

Ol əhü-yı rəməd-i şəhrə-yı ülfəti
Kim eylədi bu bəzmdən āvərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 10*). [*kim,]*

Kim ki tǎ’ətinə məğrūr olə Zū’î bi’llāh
Bil yəqındır ki [o] Həqqdən özini dūr elədi (*Gazel 241, Mısra 9*). [*kim,]*

Qıymasə cānānıñ **kim** ki dil ü cānını
Zāhîr edər ‘ālēmə ‘eşqdə nöqsānını (*Gazel 245, Mısra 1*). [*kim,]*

Var yoqum u yohluqum kim anlar
Kim həlîmdən olur həbərdār (*Mesnevi 8, Mısra 34*). [*kim,]*

Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i həyvān dedilər
Kim inanur bu sözə güzgüdə böhtān dedilər (*Gazel 62, Mısra 2*). [*kim,]*

Cəhāndə əşnālıqdə vəfā vü ‘əhd derlər var
Baña **kim** əşnā oldısa əhîr bî-vəfā çıldı (*Gazel 254, Mısra 8*). [*kim,]*

Bu bilməmək bizə tə’sîr gör ki **kimdən** edüb
Uzun ətək yekə qurşaq böyük ‘imāmətdən (*Kaside 15, Mısra 7*). [*kimdən, -dən*]

Hər bəzmdə səndən özgə **kimdür**
Tā **kim** olə zər-fəşān Əmîrhān (*Gazel 136, Mısra 9*). [*kimdür, -dür*]

Ağzımdə söz deyüb danışan şəxsi qanmadım
Kimdür bağan bu dīdə-i bünyādə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 12*). [*kimdür, -dür*]

Hər bəzmdə səndən özgə **kimdür**
Tā kim olə zər-fəşān Əmîrhān (*Mesnevi 7, Mısra 19*). [*kimdür, -dür*]

‘İllət-i ‘ğā’iyyə-‘ālim nədi bu ‘āləmdə
Bu kərəmətlə olan **kimdi** bənî ādəmdə (*Mesnevi 9, Mısra 10*). [*kimdi, -di*]

Nə olubdur sizə bi’llāh ki tə’əşşüb-dīndür
Qulaq asmaz bu sözə **kim** ki Həqə kəc-bīndür (*Mesnevi 9, Mısra 80*). [*kim,]*

Olsə Buqrāt ‘elmdən bî-pül
Hiç **kim** eyləməz sözün də qəbül (*Mesnevi 11, Mısra 32*). [*kim,]*

Təht-i ‘izzətdən gəlür h’oş bənd-i zindānun baña
Hər **kim** ey Yüsifvəşim çāh-ı zənəhdānun görüb (*Gazel 19, Mısra 14*). [*kim,]*

Kimün ki künc-i qənā'ətlə gənc-i mə'rifəti
Müyəssər oldı rumüz-ı dəqiğə məhrəmdür (*Gazel 73, Mısra 5*). [*kimün, -ün*]

Hər **kim** ki nəş'ə-i mey-i şəhbāni anlamaz
Bi'llāh ki zövq-i Kövsər ü hürāni anlamaz (*Gazel 100, Mısra 1*). [*kim, j*]

Yohdı cāni hər **kimün** könlündə cānān olmasə
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə kim cān olmasə (*Gazel 197, Mısra 1*). [*kimün, -ün*]

kimdədür: Kişi, birey, şahis, insan. Hangi kişidedir?
Kimdedir? Soru zamiri.

Gör **kimdədür** qüşür əgər yohdı meyvəsi
Ummaq olur mı bu sözi bīd ü çinārdan (*Gazel 176, Mısra 15*). [*kimdədür, j*]

Ey hərīş-i sīm u zər fikr eylə dövlət **kimdədür**
Bu güzərgāh-ı fənədə zövq ü ləzzət **kimdədür**

Dövlət-i dünyāni cəm' etdün deyək āhır nədür
Hanı İskəndər cəhāndə bāqı 'izzət **kimdədür**

Sən yıqub hərc etmədün bir həbbə Həqqə cānuvə
'Āləmə-i 'uqbədə bəh gör kim 'uqbət **kimdədür**

Mən yeyüb bəhş eylərəm rāh-ı Həqqə şərf eylərəm
Rūz-ı məhşərdə nəzər qıl bağ-ı cənnət **kimdədür**

Belədür çün dəhl ü hərcün gözlə işrəf eyləmə
Hərc qıl vācib yerə gör 'eyş [ü] 'işrət **kimdədür**

Bir cigər də aydə almə əkl qıl hün-ı cigər
Yıq gələn qoy qalsun āhirdə nədəmət **kimdədür**

Yüz həzinün də əgər olsə ölümdür āhır
Hərc qılmə səhlə fikr eylə səfəhət **kimdədür**

Yüz min il 'ömrün olə çün bir nəfəsdür 'əqibət
'Ömr-i bāqılə cəhāndə şān u şövkət **kimdədür**

İstəyirsən hər iki dünyədə rāhətliq əgər
Həqqinə bəhş eylə mey key gör ki rāhət **kimdədür**

Mülk ü māl [u] təht [ü] təc-ı 'āləmə meyl eyləməz
Zū'ī gənc-i mə'rifət künc-i qənā'ət **kimdədür** (*Kaside 8, Mısra 1-20*). [*kimdədür, j*]

kimi: *Belgisiz zamir.*

Nə sehr edüb ki müjün **kimi** mərdümü ey gül
Edübdü dūdə-i çeşməndə pāy-bəst gözün (*Gazel 158, Mısra 3*). [*kimi, j*]

kimi: *Gibi.*

Məni bəd-gülər etdi küy-ı dildārimdan āvərə
Görim olsun İllāhī mən **kimi** āvərə bəd-gülər (*Gazel 57, Mısra 8*). [*kimi, j*]

Təfəhür eylə ki bağ-ı cəməlün ey gül
Cəhāndə Zū'ī-i nālān **kimi** həzārəsi var (*Gazel 87, Mısra 8*). [*kimi, j*]

Zāhid baña satmə bu riyāni get özün sən
Zū'ī **kimiyə** hīlə vü təzvīr nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 14*). [*kimiyə, -y, -ə*]

Leylə **kimi** sən pərdə-i 'ismətdə oturdun
Məcnūn-ı sər-i küçə vü bāzār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 11*). [*kimi, j*]

Pərvānə kimi yanmaqımə eyləməyün 'eyb
Kim şəbrimi ol şəm'-ı şəbistān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 7*). [*kimi, j*]

Çü var bu bəndədə doğrı şədəqət
Verür tənəkü şəkkər **kimi** ləzzət (*Mesnevi 3, Mısra 14*). [*kimi, j*]

Münşī-i gərdün kimi təhrirdə
Bəliğ u ibl **kimi** təqirdə (*Mesnevi 4, Mısra 53*). [*kimi, j*]

Vücüdüm ney **kimi** sürāh sürāh olsə āh etmə
Məhəbbətdən dəm urduq içməmək olmaz bəllərdən
(*Tahmis 1, Mısra 29*). [*kimi, j*]

Bilmək istərsən könlü gər hīkmət Əflātün **kimi**
Çək ayağın bādəvəş hūm içrə sən də hānə dut (*Gazel 33, Mısra 7*). [*kimi, j*]

Tənhā nə mən belə vü gəm-i dərdəəm əsir
Hansı könlüdi lālə **kimi** dəğdər yoh (*Gazel 38, Mısra 16*). [*kimi, j*]

Bu 'əməllər ki sənün var nə deyüm tül u dirāz
Fərz olubdur saña şeytān **kimi** lə'nət zāhid (*Gazel 39, Mısra 22*). [*kimi, j*]

Dil-cüy dil-āvīz u gəzəl-güy u gəzəl-hān
'İsā **kimi** i'cāz edə güftārī Səməndər (*Gazel 43, Mısra 10*). [*kimi, j*]

Hər bir kəstün ki sən **kimi** ey məh həbbibi var
Bəh bəh əzəl günündə sə'ədət nəşibi var (*Gazel 44, Mısra 1*). [*kimi, j*]

İçmisən min 'āşiqün qanın şəhādət eyləyür
Ləbləründən qan **kimi** hər dəm çilhan təbhālələr (*Gazel 48, Mısra 4*). [*kimi, j*]

'Ənqā **kimi** nişānəsi yoh nāmı zikr olur
Bəzl ü 'əfā vü lütf ü hīməyət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 7*). [*kimi, j*]

Dögi pərvānə **kimi** vəsl müyəssər Zū'ī
Yansə də şəm' **kimi** cān-figārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 9*). [*kimi, j*]

Dögi pərvānə **kimi** vəsl müyəssər Zū'ī
Yansə də şəm' **kimi** cān-figārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 10*). [*kimi, j*]

Qalusən mən **kimi** āvərə cəhān kārində
Ey deyən kimsə ki işlər hamı tədbirdədür (*Gazel 75, Mısra 9*). [*kimi, j*]

Hanı qədən **kimi** gülbündə istiqāmət ü nāz
Ləbün təkī sölə bir gönçənün tərəvəti var (*Gazel 78, Mısra 3*). [*kimi, j*]

'Āləmlərə rüsvālanub Həqq şürindən sevdālanub
Bülbül **kimi** şeydālanub bustānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 4*). [*kimi, j*]

Ey mäh bugün yerdə cəməlün **kimi** āyə
Olsun qəsəm ol āyə-i Qur'ānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 5*). [*kimi, j*]

Məfqud olub 'ənqā **kimi** əhbāb-ı mürüvvət
Seyr eləsən 'āləmi hər yanə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 9*). [*kimi, j*]

Dil oldı qönçə **kimi** həsrətünlə qan sənsiz
Bəhārım ey gül-i növ-rəsta çün hārāb sənsiz (*Gazel 92, Mısra 1*). [*kimi, j*]

Hər 'elmdən āgah gərək olsun ki desün şe'r
Zü'î **kimi** şa'ir gəlübən hər yetən olmaz (*Gazel 94, Mısra 12*). [*kimi,]*

Zü'î **kimi** çoh çəkməgilən āh u fəğānı
Şəbr eylə köñül möhnət-i hicrān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 17*). [*kimi,]*

Ey mäh bu gün sən **kimi** meh-pārə tapulmaz
Nə mən **kimi** dünyədə günü qarə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 1*). [*kimi,]*

Ey mäh bu gün sən **kimi** meh-pārə tapulmaz
Nə mən **kimi** dünyədə günü qarə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 2*). [*kimi,]*

Şəhrā-yı gəm ü möhnəti başdan başə gəzsən
Bir mən **kimi** möhnət-zədə-āvārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 10*). [*kimi,]*

Cəhāndə hiç cövher-bədə **kimi** h'oş-güvār olmaz
Ki hər bir şəhsi təşhīs etməgə kāmīl-'əyār olmaz (*Gazel 99, Mısra 1*). [*kimi,]*

Mə'rifət 'elm hələ'iq nəzərindən düşübən
Dīdə-i həlqdən 'ənqā **kimi** pünhān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 4*). [*kimi,]*

Bāğ-ı cənnət **kimi** 'āləm boşalub ədəmdən
Məskən-i dīv ü dəd ü gül biyābān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 5*). [*kimi,]*

Dönsün yeridi gönçə **kimi** qanə ey köñül
Kim şəbr edər bu növ'lə hicrānə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 1*). [*kimi,]*

Zəncir-i tār-ı zülfünə cün çatmayur əlün
Ölsün rəvādi mən **kimi** dīvānə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 4*). [*kimi,]*

O bədələr ki içürsüz bu Zü'İdən ayru
Edə behişt şərābi **kimi** ilāhi hārām (*Gazel 129, Mısra 26*). [*kimi,]*

Tā görməgə ruhsārūn o küyə həvəs etdim
Mūsā **kimi** ol küydan əhž-i qəbəs etdim (*Gazel 130, Mısra 2*). [*kimi,]*

Fərhad ilə Məcnūn qaçubən çöllərə düşdi
Zü'î **kimi** bu 'ərşədə mən tā ki səs etdim (*Gazel 130, Mısra 12*). [*kimi,]*

Pərvin saçub ey mäh gözimdən gecə də'im
Hicrində şüreyyā **kimi** bī-dār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 4*). [*kimi,]*

Dərk eyləmədim hiç təcəllā-yı cəmālun
Mūsā **kimi** gər təlib-i didār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 20*). [*kimi,]*

Zü'î **kimi** bənd-i girih-i zülfünə düşdim
Əşuftə-i ol tūrrə-i tərār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 21*). [*kimi,]*

Zülfün **kimi** olubdı günim qarə hicrdən
Qaşun **kimi** olubdı bəli qədd ü qəmətīm (*Gazel 138, Mısra 3*). [*kimi,]*

Zülfün **kimi** olubdı günim qarə hicrdən
Qaşun **kimi** olubdı bəli qədd ü qəmətīm (*Gazel 138, Mısra 4*). [*kimi,]*

Mūsā **kimi** bilməm niyə məhv olmayur 'əşiq

Gəldükdə bu Tūrinə təcəllāyə cəmālun (*Gazel 147, Mısra 5*). [*kimi,]*

Hər gecə yanur şam' **kimi** hicrdə Zü'İ
Tā ki salə bir gün başınə səyə cəmālun (*Gazel 147, Mısra 9*). [*kimi,]*

'Əvām həlq **kimi** şöhrət içün ey Seyyid
Atub Hūdānı gedüb nāqiş etmə imānun (*Gazel 155, Mısra 9*). [*kimi,]*

Gərək ki Zü'İ **kimi** anlə olmə çoh bī-h'od
Kəmāl-i 'eşqdi ancaq vüçüdi insānun (*Gazel 155, Mısra 13*). [*kimi,]*

Götürməz āynədə 'əks-i şüretündən göz
Olubdı Zü'İ **kimi** yohsə büt-pərəst gözün (*Gazel 158, Mısra 10*). [*kimi,]*

Olur Zü'İ **kimi** Mūsā gəm-i 'eşqünlə həkistər
Əgər Sīnā-yı küyundə görə rüyün təcəllāsın (*Gazel 162, Mısra 9*). [*kimi,]*

Günümü Zü'İ **kimi** qara eylədün gəmdən
Qaşun gəmilə qılıb qəmətīmı həm getdün (*Gazel 163, Mısra 13*). [*kimi,]*

Ol Kə'bə-i cəmālīvə hüccəclər **kimi**
Sər pā bərəhnə şıd q ilə züvvārīnām sənün (*Gazel 165, Mısra 5*). [*kimi,]*

Şubān-ı vādī-i Eymən **kimi** yüz min çəküb möhnət
Vəli əhirdə Tūr-ı vəşldə didārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 7*). [*kimi,]*

Ey dil-i bī-çərə bülbül **kimi** zār olmaqdəsən
Bir gül-i növ-hiz 'eşqi ilə zār olmaqdəsən (*Gazel 184, Mısra 1*). [*kimi,]*

Zülfün tək yoh sünbülə firdövs-i bərində
Rüyün **kimi** yoh bir gül-i həmrā çəmən içrə (*Gazel 187, Mısra 6*). [*kimi,]*

Zü'İ yanuram şam' **kimi** hicrdə çünkim
Salmış yüzünün şövqi bir atəş bədən içrə (*Gazel 187, Mısra 13*). [*kimi,]*

Nə rəvādur ki qoyə sən **kimi** bir lālə-'izār
Bu qədr dəğ-ı ələm Zü'İ-i gəm-fərsāyə (*Gazel 194, Mısra 9*). [*kimi,]*

Bülbül **kimi** fəğān ilə qan oldı könlümüz
Ol növ-şüküftə gönçə bu gülzārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 5*). [*kimi,]*

Könlüm h'oş idi lālə **kimi** 'ərizin görüb
Həsərlə geyrlər yürəgi dəğdār idi (*Gazel 222, Mısra 3*). [*kimi,]*

Keçən bəhār **kimi** n'olə bu bəhār gələydi
O lālə-ruhlə edək gəşt-i lāləzār gələydi (*Gazel 235, Mısra 1*). [*kimi,]*

Əgərçi Zü'İ **kimi** imdi hānə bərdüşam
H'oş ol ki meykədələr içrə hānəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 9*). [*kimi,]*

Cən ilə dutsun gərək gül **kimi** bi'llāh 'əziz
Kə'bə-i vəşl istəyən hār-ı muğeylānını (*Gazel 245, Mısra 9*). [*kimi,]*

Əb u atəşdi ləbün mey **kimi** gül bərgi üzi
Necə ustəddi yā Rəb bu şüvər-nəqqāşı (*Gazel 247, Mısra 11*). [*kimi,]*

Bəli çıqsun nə günə səhət-i Şirvān həyālından
Kim ol gülşəndə bir Seyyid kimi şirin-zəbānım var (*Kaside 7, Mısra 18*). [*kimi,]*

Qoyub Şəmāhı **kimi** rəşk-i bağ-ı firdövsi
Muğāndə güssə muğlānına dūçār oldım (*Kaside 12, Mısra 3*). [*kimi,]*

Olubdı bağ-ı cəhāndən gül-i səhā məfqūd
Odur ki mən **kimi** şā'ir bu növ' hār oldım (*Kaside 12, Mısra 8*). [*kimi,]*

Özi behiştə gedib var özi **kimi** hələfi
Eşitcənin bunı h' oş-hāl-i rüzgār oldım (*Kaside 12, Mısra 15*). [*kimi,]*

Mən **kimi** şā'ir ü mähir ki gəzāl-i gəzəlim
Görsələr vāleh ü şeydā olā Sə'd ü Səlmān (*Kaside 14, Mısra 11*). [*kimi,]*

Rəqibi məhrəm-i bəzm etmişən məni məhrüm
Gələt sənün **kimi** bī-mehrə āšnā demişəm (*Kıt'a-ı Kebir 4, Mısra 6*). [*kimi,]*

Zü'ṭ **kimi** oldum gəm-i 'eşqündə giriftār
Zülfün həvəsi eylədi təsbihimi zünnār (*Muhammes 4, Mısra 34*). [*kimi,]*

Kimün yā Rəb dönübdür mən **kimi** 'ələmdə iqbāl
Olubdur ərzü cāmı şərāb-ı vəşldən həlī (*Tahmis 1, Mısra 11*). [*kimi,]*

Tapsə hər yerdə mənim **kimi** zəlil-i müztər
Dodurub öldürəcək zār [u] zəlil bīmār (*Kaside 6, Mısra 9*). [*kimi,]*

Nə-gəhān hətif-i geybī **kimi** bir yār-ı 'əziz
Müjdə-i şövq **kimi** hürrem ü həndān oldı (*Kaside 17, Mısra 9*). [*kimi,]*

Nə-gəhān hətif-i geybī kimi bir yār-ı 'əziz
Müjdə-i şövq **kimi** hürrem ü həndān oldı (*Kaside 17, Mısra 10*). [*kimi,]*

Biz **kimi** var mı bələkəş bu bənī ādəmdə
Yətüşübdür dəm-i rihlāt mən-i bīmār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 7*). [*kimi,]*

Nə süd daş **kimi** məhlūqə bu lüğətçədən (*Kaside 15, Mısra 77*). [*kimi,]*

'İsā **kimi** vücüd-ı piyadə hımārı yoh
Nəqə verüb hımār olanə yüz qatār ilə (*Kaside 21, Mısra 7*). [*kimi,]*

Həqānī-i zəmənedi hər növ' şe'rdə
Feyz-i cəhānə gün **kimidür** iştiħār ilə (*Kaside 21, Mısra 22*). [*kimidür, -dür]*

Şüca'ətdə Rüstəm ü Zālī **kimi**
Fəşāhətdə ləhcəsi bülbul **kimi** (*Mesnevi 4, Mısra 51-52*). [*kimi,]*

Ey mür-i büzürgvār Əmirhān
Qurbān saña yüz mənim **kimi** cān (*Mesnevi 7, Mısra 66*). [*kimi,]*

Sücüd-ı təc-ı əbrūsün qıl ihlās ilə hər dəmdə
Riyā-yı zāhid-i h' od-bīn **kimi** mehrābı neylərsən (*Gazel 183, Mısra 4*). [*kimi,]*

Bir il olur mənim **kimi** muztəri
Cān u dildən ihlās edən çəkəri (*Mesnevi 10, Mısra 49*). [*kimi,]*

kimi: *Kadar, ...dəğin.*

Belə fikr eylər idim həsrə **kimi** hicr olmaz
Bu qəzā kārıdı belə olacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 3*). [*kimi,]*

Şayd etdi təzədən dil-i əndühuna **kimi**
Peykār-ı gəməzədən o büt-i bī-vəfā genə (*Gazel 202, Mısra 3*). [*kimi,]*

kimivā: *Ender bulunan kıymetli şey; Kişinin adı mädenler mesâbesinde olan nefs-i emmâresini tasfiye ederek altın mesâbesindeki güzel ahlâk ve kemâle dönüştürme yolu.*

kimiyā: *Kişinin adı mädenler mesâbesinde olan nefs-i emmâresini tasfiye ederek altın mesâbesindeki güzel ahlâk ve kemâle dönüştürme yolu; Ender bulunan kıymetli şey, iksir.*

Özi yoh adı var 'inqād-ı fəzl vücüd-ı səhā
'Əbəs yerə dolanub **kimiyānı** ahtarma (*Gazel 9, Mısra 4*). [*kimiyānı, -ı]*

kimsə: *Belgisiz zamir.*

Çü **kimsə** bilmədi Həliq iradəsin hərgiz
Sən imdi bī-hüdə çün ü çerānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 11*). [*kimsə,]*

Şikāyət eyləmirəm hiç **kimsədən** bi'llāh
Nə gəlsə dərd ü bələ cümləsi Hüdādandır (*Gazel 83, Mısra 3*). [*kimsədən, -dən]*

Cəhāndə kimsə belə həsrət olmasun yā Rəb
Bu həsrət ilə ki mən oldum iştiyāqundə (*Gazel 196, Mısra 3*). [*kimsə,]*

Olmur köñül cərəhətinə **kimsədən** 'ələh
Dārū' ş-şəfā-yı dəhrün itüb sanki mərhəmi (*Gazel 243, Mısra 5*). [*kimsədən, -dən]*

Nəsl-bə-nəsl səhəvət sizə irş ilə çatub
Kimsə bu qışşəni hərgiz edə bilməz inkār (*Kaside 6, Mısra 34*). [*kimsə,]*

Nəinki dərs deyə hikmət ü təbəbətdən
Nə qədri söyləyəsən Zü'ṭ **kimsə** pənd almaz (*Kaside 15, Mısra 76*). [*kimsə,]*

Bu nüktəni əzəldən əbəd **kimsə** açmayub
Sən bundə bəhş eyləmə çox Kirdgār ilə (*Kaside 21, Mısra 33*). [*kimsə,]*

Biləndə Rus dilin **kimsə** eyləyür təkfir
Ki kəsb-i mə'rifətə qoymayur müsəlmānı (*Kaside 23, Mısra 65*). [*kimsə,]*

Görməyübən hiç **kimsədən** bir nicāt
Rüzimiz əhır oləcəq həm zəkāt (*Mesnevi 4, Mısra 29*). [*kimsədən, -dən]*

Şiğəsin bilməyə bir **kimsə** nikāhun əslā
Rükniyi şərtini məşdərligini anlamaya (*Mesnevi 6, Mısra 17*). [*kimsə,]*

Göstərmədi **kimsə** bir səhəvət
Əvvəl məni nişə istədüz siz (*Mesnevi 7, Mısra 49*). [*kimsə,]*

Bir **kimsədən** olmadı himāyət
Göstərmədi kimsə bir səhəvət (*Mesnevi 7, Mısra 48*). [*kimsədən, -dən]*

Pülsüz olsə **kimsə** meyl etməz

Bir ğuruşə o ħikməti getməz (*Mesnevi 11, Mısra 35*).
[kimsə,]

Yohdı bir **kimsə** əşldən āgāh
Pülə derlər bugünkü gün Allāh (*Mesnevi 11, Mısra 43*).
[kimsə,]

Hİç **kimsə** görməsün belə sin-i kuhüləti
Çün cismdən gedübdü o sükkər şəbābətī (*Muhammes 1, Mısra 3*). [kimsə,]

Dünyədə indi istəmürəm bir zəmənlə olam
Altıncı yaşında isə [o] bir **kimsə** gər vəfāt (*Muhammes 1, Mısra 18*). [kimsə,]

Ənbiyā firqəsina hər nə gəlüb dərd ü bələ
Bu müşəhhəsdi Hüseynə dögi **kimsə** həmtā (*Müseddes 2, Mısra 30*). [kimsə,]

Gər pirsajni vəkillər böyüğü sovn (?) oləsən
Kimsə qədr etməyəcək gərçi Fələtün oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 16*). [kimsə,]

Qurbān o **kimsəyə** ki tə'əşşüblə anlayə
Kim təqviyə verür bu müsəlmānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 21*). [kimsəyə, -y, -ə]

Nə mülk-i ğürbət içrə bir ənīs-i dil-ğüşāmız yoh
Şəbā səndən səvā bir **kimsəyə** bi'llāh ricāmız yoh (*Tahmis 1, Mısra 8*). [kimsəyə, -y, -ə]

Gər sə'y ilədür dövlət ü şövkət bu cəhāndə
Çoh **kimsədə** bī-sə'y bu şövkət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 6*). [kimsədə, -də]

Keçmiş zəməndə var idi əsbāb-ı fəzl ü cüd
Bir **kimsədə** bu vəqt kərəmət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 12*). [kimsədə, -də]

Yohdı bir **kimsədə** həl-i dil-i dīvānəmizə
Bir 'əlāc eyləyübən kārīmə versün əncām (*Kaside 13, Mısra 21*). [kimsədə, -də]

Çü yohdı **kimsədə** qüdrət qəzāyə təğyirə
Rızā ilən elə h'əş hətīr-i pərişānı (*Kaside 23, Mısra 13*).
[kimsədə, -də]

H'əşə o **kimsələrə** adı yəhşılıqlə qalub
Görüb həyat u məmātında ləzzət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 11*). [kimsələrə, -lər, -ə]

Dinc ü rəhət olə hər **kimsə** müsəlmān odı kim
Dinc ü rəhətliğı çün həqqi müsəlmānə verüb (*Gazel 20, Mısra 7*). [kimsə,]

Sağınmə bī-kəsəm ey şüh yohdı bir **kimsəm**
Bələ vü möhnət ü əndüh u ğəm sipāhımdur (*Gazel 53, Mısra 7*). [kimsəm, -m]

Və'iz gəlür mi məscidə gər pül olmasə
Anlar bu rəmzi **kimsə** ki səhib-şü'ürdur (*Gazel 74, Mısra 10*). [kimsə,]

Qalusən mən kimi āvārə cəhān kārında
Ey deyən **kimsə** ki işlər hamı tədbirdədür (*Gazel 75, Mısra 10*). [kimsə,]

İslām deyən sözlərə **kimsə** qulaq asmaz
Qurānə qəsəm doğrı müsəlmān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 13*). [kimsə,]

Dəm yohdı o bī-çārə için kim ğəmi yohdur
Hər **kimsə** ki dərd ü ğəminə həm-dəmi yohdur (*Gazel 86, Mısra 2*). [kimsə,]

Hər dəm baħub cəməlivə gər ağlasam nola
H'vurşidə baħsə **kimsə** edər əşkbārliq (*Gazel 111, Mısra 12*).
[kimsə,]

Sən bilmədün ki āhırı bəhti qara olur
Bənd oləsə **kimsə** zülf-i pərişānə ey könl (*Gazel 123, Mısra 10*). [kimsə,]

O **kimsələr** ki sənə cān fədā edər imdi
O gündə bircəsi qılmaz nəzər sənə Kāzım (*Gazel 137, Mısra 15*). [kimsələr, -lər]

Baħa sölərsən ey məh nār-ı hicrə səbr qıl sölə
Olur mı **kimsə** kim atəs arasında səbūr olsun (*Gazel 150, Mısra 8*). [kimsə,]

Sən qoymışən hər **kimsədə** bir həl-i təbī'ət
Nārə necə sölərsən [o] hürqət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 35*). [kimsədə, -də]

Hİç **kimsə** mülk-i dövlətə məğrūr olmasun
Cəmsidü ki peşin nə apardı məzārınə (*Gazel 207, Mısra 5*).
[kimsə,]

Bir **kimsədə** yoh şivə-i inşāf u mürüvvət
Daccālə dönüb həlq qiyāmət məğr oldu (*Gazel 239, Mısra 3*). [kimsədə, -də]

Oħuyub yazmasə hər şey'dən o **kimsə** kəmdür
'Elm səhiblərinün hətīri cām-ı Cəmdür (*Muhammes 5, Mısra 17*). [kimsə,]

Dil bilən **kimsə** ilə bilməyəne eylə nəzər
Şürəti oləsə də ədəm həyivāndan bədtər (*Muhammes 5, Mısra 21*). [kimsə,]

Hər **kimsə** cəhāndə bir nəctib 'avrat alır
Dünyədə behişt ü hür ilə cənnət alır (*Rübai 6, Mısra 1*).
[kimsə,]

Hər **kimsə** ki bu cəhāndə pis 'avrat alır
Öz cāmı için dərd ü ğəm ü möhnət alır (*Rübai 7, Mısra 1*).
[kimsə,]

kimsənə: Belgisiz zamir.

Təqdīr iləndi 'izzət ü zillət zəmənadə
Təğyirə hİç **kimsənədə** iħtiyār yoh (*Gazel 38, Mısra 8*).
[kimsənədə, -də]

Bu məs'ələdə yüz min 'ərifdi mə'əttəl
Bir **kimsənə** bilməz ki bu həlāl nə içündür (*Gazel 68, Mısra 12*). [kimsənə,]

'ərif ü 'əşiqdən özgə Žü'iyā bir **kimsənə**
Eyləməzlərdi 'ibādət hür u ğilmān olmasa (*Gazel 197, Mısra 13*). [kimsənə,]

Vəşldə yetmiş idim zövq-i səfā eylər idim
'Şifət kim olə bir **kimsənə** sultān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 4*). [kimsənə,]

Mürüvvətün əşəri yohdı hİç **kimsənədə**
Genə səhā tapulur rind-i bədə-peymədə (*Kaside 18, Mısra 9*). [kimsənədə, -də]

Hər **kimsənənün** kim olə cāmı Cəmi neylər
'Āləm hamısı cəmdədür 'āləmi neylər (*Gazel 69, Mısra 1*).
[kimsənənün, -n, -ün]

kīn: Düşmanlıq.

Oləsə meħrim qədri gər ey bī-vəfā **kīnün** sənün
Qanı mı tökməkdən özgə olmaz āyınün sənün (*Gazel 154, Mısra 1*). [kīnün, -ün]

Yüz nāfə-i Çin gīsü-yı pür-çiniñə şədqə
Kīn eyləmə ey şūh olum **kīniñə** şədqə (*Muhammes 4, Mısra 18*). [*kīn, j*]

Yüz nāfə-i Çin gīsü-yı pür-çiniñə şədqə
Kīn eyləmə ey şūh olum **kīniñə** şədqə (*Muhammes 4, Mısra 18*). [*kīniña, -iñ, -a j*]

Kināyə-dān : *Kinayeden anlayanlar.*

İşārə-dān neçə yüz sāqiyān bəzlə-sərə
Kināyə-dān neçə yüz mütribān-ı h'os əlhān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 28*). [*Kināyə-dān , j*]

kināyət: *Sitemli, dokunaklı, üstü kapalı söz. Gerçek mânası da anlaşılabilecek bir sözü mecaz mânası ile kullanma.*

Əgərçi sürə-i və ş-şəms ü və d-duhā oğunur
Vəlik bātini ruhsārīña **kināyət**i var (*Gazel 78, Mısra 8*).
[*kināyət, -i j*]

Bī-'elm olan vücüdlərə Həq deyübdü kim
Həyvāndan də bəl hum əzallü **kināyət**i (*Kaside 2, Mısra 30*). [*kināyət, -i j*]

Budur bu ... ey həyāt-ı cān-pərvər
Gazetdə dərc elə bu şe'ri bir **kināyət** ilə (*Kaside 20, Mısra 48*). [*kināyət, j*]

Əgərçi zāhiri və ş-şəms və d-duhā oğunur
Vəlik bātini bi'llāh **kināyətündi** sənün (*Gazel 174, Mısra 8*). [*kināyətündi, -ün, -di j*]

Ey nün və l-qələm qədd ü qaşun **kināyət**i
Və ş-şəms sürəsi dəhi ruhsārūn āyət (*Gazel 229, Mısra 1*).
[*kināyət, -i j*]

kirām-ı hülq: *Soyu temiz yaratılışlı.*

Kirām-ı hülqi ki vermiş saña bu növ' Hüdā
Gülāmdur sənə hər yerdə var isə 'ürəfā (*Mesnevi 13, Mısra 9*). [*kirām-ı hülq, -i j*]

kirdār: *İş, amel, fiil.*
Belə ətvāri belə **kirdār**i Belə ətvāri belə kirdārı (*Mesnevi 11, Mısra 67*). [*kirdār, -i j*]

Kirdgār: *Allah.*

Ey sāhib-i güzün Həmid ağa ki **Kirdgār**
Lütf ilə eyləmiş səni 'äləmdə kām-kār (*Kaside 9, Mısra 31*).
[*Kirdgār, j*]

Bu nüktəni əzəldən əbəd kimsə açmayub
Sən bundə bəhş eyləmə çoh **Kirdgār** ilə (*Kaside 21, Mısra 34*). [*Kirdgār, j*]

Kirdgār-ı 'alim: *İlmi ezeli ve ebedi olan Allah.*

Bədv-i hılqətdə **Kirdgār-ı 'alim**
Sizi eylübdü əhsən-i təqvīm (*Mesnevi 2, Mısra 37*).
[*Kirdgār-ı 'alim, j*]

kişi: *Adam; İnsan, kimse, şahıs.*

Çünkü bilməz nə təvārīh nə āyāt u həbər
Kişiyə dərsdi Zū'ī bu cəhān içrə hünər (*Muhammes 5, Mısra 24*). [*kişiyə, -y, -ə j*]

Yol tapə bilməz **kişi** bədrəqəsiz mətləbə
Gör nə san qəf' edər Kə'bə biyābānımı (*Gazel 245, Mısra 3*).
[*kişi, j*]

Kişi tapar iki dünyədə 'izzət-i 'uzəmə

Həmİşə etdügi inşāflən mürüvvətdən (*Kaside 15, Mısra 24*).
[*kişi, j*]

Nöçün qoyursan u həlqi 'əvām-ı kə'l-əğnām
Utangilən **kişi** vəhm eylə bir qiyāmətdən (*Kaside 15, Mısra 60*). [*kişi, j*]

Hüdā vü Marrat u Kristos u Tarı bir sözdür
Bu küfr olur mu **kişi** bilsə bu mü'əmmānı (*Kaside 23, Mısra 70*). [*kişi, j*]

Olsə hıkmətdə bir **kişi** Loqmān
'Elm ilə mürdəyə əgər verə cān (*Mesnevi 11, Mısra 33*).
[*kişi, j*]
Pirānəliqdə çün **kişinün** yoh o hələti
Çoh məclisə oturmaqə olmaz ləyāqəti (*Muhammes 1, Mısra 13*). [*kişinün, -n, -ün j*]

Pirānəsər tapandə **kişi** çün fuqārəti
Bī-heyf ü bī-nəvā dəhi durmaqə t̄āqəti (*Muhammes 3, Mısra 31*). [*kişi, j*]

İctihād ilə gərək Zū'ī **kişi** 'äləmdə
Bağlanan rīştə-i t̄əqlidədi imānı ḡələt (*Gazel 109, Mısra 9*).
[*kişi, j*]

Yə'nī məcmū'-ı cəhān içrə bənī növ'-i bəşər
Yaranub bir **kişi** bir 'övrətidən sər-tā-sər (*Mesnevi 6, Mısra 60*). [*kişi, j*]

Olsə səh-zadə **kişi** bilməsə gər 'elm ü bəyān
Həlq sölər ki filānkəsdi nə kevdən nā-dān (*Muhammes 5, Mısra 11*). [*kişi, j*]

Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü şāndur məktəb
Kişi beş dil bilə gər ondə tāmām ādəmdür (*Muhammes 5, Mısra 16*). [*kişi, j*]

kisə: *Kese sözünün eski ve asıl şekli. Cep, cüzdan.*

Tərtīb-i bəzmə **kisə**mizün yohdı t̄āqəti
Nə başdə 'eqq-i yār nə əldə ayağ yoh (*Gazel 37, Mısra 3*).
[*kisə*mizün, -miz, -ün j]

Nə sūdī ādəmə belə bəhārvəş-i firdövdsən
Əgər kim **kisəsində** sīm ilə zər nā-hüveydādur (*Gazel 40, Mısra 10*). [*kisəsində, -s, -i, -n, -də j*]

Zimistānı bəhār eylər nəşāt-əsbābın āmədə
Kimün kim sīm ilə zər **kisəsində** ləhzə peydādur (*Gazel 40, Mısra 12*). [*kisəsində, -s, -i, -n, -də j*]

Cām u cīb ü **kisə** həlī Zū'ī-i bī-çərə tək
Cām-ı bādə vəşl-i sādə bī-bəhā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 13*). [*kisə, j*]

Kisə həlīdür bəhār əyyāmı artar möhnətim
Mövc urar dəryā-yı dildə min tāmənnālar genə (*Gazel 217, Mısra 11*). [*kisə, j*]

Lik şəd-heyf ki müddətdi gəlüb Qudyalə
Qalmışam **kisə** təhī həstə vü zār u heyran (*Kaside 14, Mısra 14*). [*kisə, j*]

Kisə həlī olanda dirhəmdən
Görməz idük nə gūşşə nə gəmdən (*Mesnevi 2, Mısra 17*).
[*kisə, j*]

Eləyən dəmdə **kisə**miz dər-hāl
Olur idi pülilə mālāmāl (*Mesnevi 2, Mısra 21*). [*kisə*miz, -miz j]

Həlīdi **kisəm** zər ilə sīmdən
Həşil olmaz bir qəpik hiç kimdən (*Mesnevi 5, Mısra 81*).
[*kisəm, -m j*]

Nə hVāhiş eylər idim mətləbim olurdı rəvā
Ze-bəs ki **kīsədə** dīnār u dirhəminim var idi (*Gazel 237, Mısra 10*). [*kīsədə, -də*]

kīsə-i āmāl: *Ameller kesesi.*

‘Ürəfā zār [u] zəbūn **kīsə-i āmāl** təhī
Cühələ dövlət ü ne‘mətlə dəm-ā-dəm hündān (*Kaside 14, Mısra 9*). [*kīsə-i āmāl, -i*]

kitāb: *Yazılmış və basılmış eser, kitab; Söz, cümle, nasihat.*

Həm-bəzm idi bu məclisə Səttār Bəg kim ol
‘İrfāniyyət **kitābına** əvvəl sūtūr idi (*Gazel 246, Mısra 16*). [*kitābına, -ı, -n, -ə*]

Qədəhlər edi baña şamlar du‘ā-yı qədəh
Kitābī şişələr əldə **kitāb** olan günlər (*Gazel 62, Mısra 10*). [*kitāb, -*]

Səğgal uzun qurşaqını enni eyləmək
Hənsində hökm şadır olub dörd **kitābdan** (*Gazel 178, Mısra 10*). [*kitābdan, -dan*]

Hikmət sözün bürüz eləsən yoh onə cəvāb
Bir şərf anlamaz deyəsən gündə yüz **kitāb** (*Muhammes 3, Mısra 28*). [*kitāb, -*]

kitābət: *Yazı yazma. Bir şeyi düzgün və kurallara uyğun şəkildə kaleme alma.*

Ədyān mühtəlif hamı əhl-i savāddur
Yüzdən birində bizdə **kitābət** görülməyür (*Gazel 71, Mısra 4*). [*kitābət, -*]

Yüzdən biri bizimkilərün yazı bilməyür
Onlar təməmisı bilür ‘elm ü **kitābət**i (*Kaside 2, Mısra 26*). [*kitābət, -i*]

Hər adı mollā olur mu ‘əziz-i mən mollā
Nə fā’idə qurı ad bilməsə **kitābətdən** (*Kaside 15, Mısra 70*). [*kitābətdən, -dən*]

kizb: *Yalan, hilaf, dürüg.*

Üz görədür hər söz olsa həlq ara **kizb** ü riyā
Doğrı söz şidq-i diyənət ‘əhd [ü] peymān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 7*). [*kizb, -*]

köç-: *Göçmek, taşınmaq, ayrılmaq.*

Cəhān **köçübd**i behiştəndə əgərçi ləzzət ilə
Nə sūd həlq qalub zülmət-i cəhālət ilə (*Gazel 105, Mısra 13*). [*köçübd, -üb, -di*]

Cəhān **köçübd**i behiştəndə əgərçi ləzzət ilə
Nə sūd həlq qalub zülmət-i cəhālət ilə (*Kaside 20, Mısra 1*). [*köçübd, -üb, -di*]

San kəfir idim imdicə imānə gəlmişəm
Yār-ı diyərdən **keçüb** əvārə olmuşam (*Muhammes 3, Mısra 20*). [*köçüb, -üb*]

Şirvān **köçübd**i lütf ilə dārü’s-sələmdan
Yüz hürī istəsən tapulur hər məqāmdan (*Gazel 177, Mısra 1*). [*köçübd, -üb, -di*]

köhnə: *Eski, kadim.*

Mülk-i dünyāyə nə məğrursan ey təlib olan
Bu cəhān əhri bir **köhnə** dəgirman oləcəq (*Gazel 113, Mısra 20*). [*köhnə, -*]

Hüm-hüm baña ver bādəni ey sāqī piyālə

Bu **köhnə** hərtifə belə bir bir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 12*). [*köhnə, -*]

Dünyā dolanub Zü’ī dönüb çərḡ-i cəfā-cü
Çoh söləmə ol **köhnə** şərḡ-ət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 22*). [*köhnə, -*]

Lik şəd-heyf ki bu ‘əşrdə məhlūq tēmām
Dutub ol **köhnə** sözi kim belə sölbüdi babam (*Mesnevi 9, Mısra 60*). [*köhnə, -*]

kölgə: *Gölge.*

Eşitmisən ki Süleymān gedirdi bād üzərə
Olurdu **kölgəligi** quş qanadı zəhmət ilə (*Kaside 20, Mısra 10*). [*kölgəligi, -lig, -i*]

konām: *Ev, yurt.*

Ləşkər-i həmm ü gəm etdi dil-i məhzünə hücum
Zigəm-i möhnət edüb hātir-i vīrāni **konām** (*Kaside 13, Mısra 4*). [*konām, -*]

könlü açılmaq: *Gönlün kederden uzak olması, gönül rahatlığına erişme.*

Nə yerdə olsa ‘āşiq yār ilən gülşəndən əfzəldür
Açılmaz **könlü** bi’llāh yārsız yüz seyr-i bağ ilə (*Gazel 216, Mısra 10*). [*könlü açılmaz, -i-maz*]

könlü: *Gönül, kalp.*

Əlbəttə hər həzān olanun bir bəhāri var
Şəbr eylə ey **könlü** gəm-i dövrənə ağlama (*Gazel 5, Mısra 12*). [*könlü, -*]

Könlü gər istər isən istirāhət-i dünyā
Şərab-ı nəbdədür cümle rāhət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 1*). [*könlü, -*]

Könlü bu ‘əşrdə ‘əhd ü vəfāni ahtarma
Sədəqət ilə olan əşnāni ahtarma (*Gazel 9, Mısra 1*). [*könlü, -*]

Oldı pəjmürdə **könlü** tā düşdi ol rüdan cüdā
Adı mähir-fövt olur gər kim düşə sūdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 1*). [*könlü, -*]

Görcəyin ruhsāruvı ol çin-i zülfündə dedim
Ey **könlü** vəhm elə kim mäh ‘əqrəbə olmuş gərīb (*Gazel 18, Mısra 8*). [*könlü, -*]

Pirānəsər **könlü** genə bir şülhə bənd olub
Kim tār-ı zülf-i gərdəni cānə kəmənd olub (*Gazel 24, Mısra 1*). [*könlü, -*]

Ze-bəs ki fikr-i ruḥundur **könlüldə** Zü’ī tək
Könlü sərəçəsi ey mäh gülsitānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 14*). [*könlü, -*]

Ze-bəs ki fikr-i ruḥundur **könlüldə** Zü’ī tək
Könlü sərəçəsi ey mäh gülsitānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 13*). [*könlüldə, -də*]

Şükr eylə ey **könlü** ki həbər yārdən gəlüb
Hicrān-keşidə ‘āşiqə dildərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 1*). [*könlü, -*]

Bülbül şifət tərənə çəküb şürə gəl **könlü**
Gül müjdəsi yəqin saña gülzārdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 3*). [*könlü, -*]

Şükr eylə ey **könlü** ki həbər yārdən gəlüb
Hicrān-keşidə ‘bülbülə gülzārdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 1*). [*könlü, -*]

Bülbül şifət tərənə çəküb sürə gəl **köñül**
Gül müjdəsi yaqın saña gülzərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 9*). [*köñül,]*

Bilmək istərsən **köñül** gər hikmət Əflātün kimi
Çək ayağın bədəvəş hum içrə sən də hənə dut (*Gazel 33, Mısra 7*). [*köñül,]*

Ey **köñül** 'ariz-i dildərdə gisülərə bah
Şəfə-i gülşən-i firdövsdə hindülərə bah (*Gazel 35, Mısra 1*). [*köñül,]*

Ey həstə **köñül** səhət-i Şirvənə yolun yoh
Ey bülbül-i bî-çərə gülüstənə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 1*). [*köñül,]*

Neylüm bəhər olubdı **köñüldə** fəragə yoh
Gül-gəst-i gülsitən təməşə-yı bağ yoh (*Gazel 37, Mısra 1*). [*köñüldə, -dən]*

Tənha nə mən bələ vü gəm-i dərdaəm əsir
Hansı **köñüldi** lələ kimi dağdər yoh (*Gazel 38, Mısra 16*). [*köñüldi, -di]*

Çohdandı **köñül** istər idi feyz-i hüzurun
Qorhutdı bu söz lək bu əfkəri Səməndər (*Gazel 43, Mısra 13*). [*köñül,]*

Žu'ı saña müştəqdi şidq ilə **köñüldən**
Qurtar dəhi bu həsrət-i dīdāri Səməndər (*Gazel 43, Mısra 17*). [*köñüldən, -dən]*

Məhrəb qaşınə **köñül** aldanma əgmə baş
Bağ görkəmində nərgis-i mərdüm-firəbi var (*Gazel 44, Mısra 7*). [*köñül,]*

Nə yerdən ey pəri-rüyum **köñüldə** intizərun var
Ki pozdun əhl-i bəzmün hətərin sölə nə kərun var (*Gazel 46, Mısra 1*). [*köñüldə, -dən]*

Gözüm yaşın görübən tə'nə-daşın atsa n'olə
Köñül sarayını bu tərhlə 'imərat edər (*Gazel 60, Mısra 8*). [*köñül,]*

Ləzzət-i əb-i bəqāni meyl-i əhmərdən sor
Yə'nī ey təşnə-**köñül** get ləb-i dil-bərdən sor (*Gazel 63, Mısra 2*). [*köñül,]*

'Eşq-i zülfünlə **köñül** nələ-i şəb-gürdədür
Gərdən-i cən dəyəsən kim genə zəncirdədür (*Gazel 75, Mısra 1*). [*köñül,]*

Olubdı zülf-i pərişānıvə **köñül** mā'il
O vəhdəndi işim dā'imā pərişāndur (*Gazel 81, Mısra 3*). [*köñül,]*

Köñül çü yohdı bəqā 'ömrə çəkmə gəm bī-cā
Demün gənīmət bil cümləsi fənādandur (*Gazel 83, Mısra 11*). [*köñül,]*

Kimün ki 'eşq ələmindən **köñüldə** yārəsi var
Vüşāl-i yārdən özgə sağınmə çārəsi var (*Gazel 87, Mısra 1*). [*köñüldə, -də]*

Firdövs ümīdinə **köñül** aldanmə vā'izə
Firdövs vəşl-i yārdi bāqī fəsānədür (*Gazel 89, Mısra 7*). [*köñül,]*

Köñül əhəng-i gülzər et həyāl-i tār-ı zülf ilə
Ki şür-ı 'eşqün ey bī-nəvā belə məqām olmaz (*Gazel 93, Mısra 5*). [*köñül,]*

Şəbr eylə **köñül** möhnət-i hicrən belə qalmaz
Nov-rüz olı bu vəşl-i zimistən belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 1*). [*köñül,]*

Žu'ı kimi çoh çəkməgilən āh u fəğāni
Şəbr eylə **köñül** möhnət-i hicrən belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 18*). [*köñül,]*

Qāni'di **köñül** bir qurı nəzzārəyə həyrçün
Cövr-i sitəmindən rəh-i nəzzārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 5*). [*köñül,]*

Köñül tərək eyləmə cām-ı şərāb-ı 'eşqi tā məhşər
Ki bu meyl-məsti gəm bilməz cəhəndə hüş-yār olmuş (*Gazel 102, Mısra 9*). [*köñül,]*

Tā **köñül** meyl-i ruh u zülf-i pərişān etmiş
Qayd u zəncirə düşübdür dəyəsən qan etmiş (*Gazel 104, Mısra 1*). [*köñül,]*

Götürmüşdüq **köñüldən** nəng [ü] nām u 'ār sevdāsın
Diyār-ı 'eşqdə Məcnūn ilə həm-hənə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 7*). [*köñüldən, -dən]*

Qovruldu **köñül** zülfüvi rüyundə görəndə
Müslim necə beytu'llāh ara kəfiri görçək (*Gazel 117, Mısra 7*). [*köñül,]*

Növ-bəhər oldu genə seyr-i şəfā istər **köñül**
Səbzələr tək bədəndən nəşv ü nəmə istər **köñül**

Dəm-bə-dəm gülşənlər içrə bülbül-i şürīdə tək
Ərganün u tərden şür u nəvā istər **köñül**

Hür tək məhbūbı Kövşər tək şərābı bağda
Həzihi cənnət təcəri təhtihā istər **köñül**

Niyə hür u Kövşər istər zāhid-i hüd-bīn vəli
Cām-ı Kövşərvəş büt-i hür-ıliqā istər **köñül**

Verdi cən Fərhād Şirīnün vəfāsın görmədi
'Əqlə bah gör məh-rülərdən vəfā istər **köñül**

Vəşl-i dildər ahtarur hicrənə şəbr etmüb genə
Anlamub təqdīr-i təğayyur qəzā istər **köñül**

Cām u cīb ü kīsə hālī Žu'ı bī-çərə tək
Cām-ı bədə vəşl-i sādā bī-bəhā istər **köñül** (*Gazel 122, Mısra 1-14*). [*köñül,]*

Dönsün yeridi gönçə kimi qanə ey **köñül**
Kim şəbr edər bu növ'lə hicrənə ey **köñül**

Zəncir-i tār-ı zülfünə çün çatmayur əlün
Ölsün rəvādi mən kimi dīvānə ey **köñül**

Çün səndə yohdı Nūhdan artuq bələyə şəbr
Ver göz yaşunlə 'ələmi tūfānə ey **köñül**

Bir ləhzə qoymadun məni əsūdə dəhrdə
Gəldim əlündən əhırrı mən cənə ey **köñül**

Sən bilmədün ki əhırrı bəhtı qara olur
Bənd olə kimsə zülf-i pərişānə ey **köñül**

Hıç bir 'ələc möhnət-i hicrənə tapmuram
Fikr eyləmə nə qədr ilə hər yanə ey **köñül**

Vəşlində hicr ətəşini yadə salmadun
Qal Žu'ı tək bu gündə yanə yanə ey **köñül** (*Gazel 123, Mısra 1-14*). [*köñül,]*

Şam'-ı ruhsārınə meyl eylədi dīvānə **köñül**
Saldı gör kim özini ətəş-i sūzānə **köñül**

Demədim mi saña kim zār u pərişān olusan

‘Āşiq olmə o sər-i zülf-i pərişānə **köñül**

Lütf edüb eylədi əfzün baña ol məh sitəmin
Demisən yohşə gəm ü dərduvi cānānə **köñül**

Şəb-i hicrān elədün mərg-təmənnāsını sən
Etmədün táb məgər ātəş-i hicrānə **köñül**

Bəs ki ruhsārı həyālıylə keçür ovqatım
Odi Zü‘ī səbəbi dönməginün qanə **köñül** (*Gazel 128, Mısra 1-10*). [*köñül,]*

Köñül əgərçi sən-i zārı pür-gəm istəmənəm
Vəli həyālın o məh-pārənün kəm istəmənəm (*Gazel 135, Mısra 1*). [*köñül,]*

Köñül cərahəti çün zəhm-i tığ-i əbrüdur
Əgər öləm də h‘oşəm dəhi mərhəm istəmənəm (*Gazel 135, Mısra 5*). [*köñül,]*

Vüsal-i yərdə istər **köñül** ki həlvət olə
Behişt-i ‘ədn idi çün ondə ədəm istəmənəm (*Gazel 135, Mısra 7*). [*köñül,]*

Şədmān idi **köñül** şübhi-vüsalə Zü‘ī
Bu günün ‘āqibətində nə olacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 11*). [*köñül,]*

Görüb cəməlivı ‘eşqün **köñüldə** dutdı qərār
Gətürdi hicr-i ruhun başımə belā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 21*). [*köñüldə, -dən]*

Məbədə olmaya əğyārə fəş dərd-i dilim
Köñül dilər ki gəm ü dərdimi nihānı yazım (*Gazel 141, Mısra 6*). [*köñül,]*

Hıvurşid dutub etməz idi **köñüldə** məqāmın
Olsaydı ‘əyān pərdə Məsihəyə cəməlün (*Gazel 147, Mısra 3*). [*köñüldə, -dən]*

Şām-ı hicrün rüz-vəşlə oldı təbdil ey **köñül**
Gördüyüncə bərt ol mehr-i cəhān-ārā yüzün (*Gazel 148, Mısra 9*). [*köñül,]*

Köñül hicrində vəşlindən ümidün kəsmə kim bülbül
Şəfā-yı gül görər mi çəkməsə cövrin zimistānün (*Gazel 149, Mısra 7*). [*köñül,]*

Köñül nə vəşlinə şükr eylə nə şəkvə firqından
Təmām övzā‘ı yek-sər hıvābdur məkkərə dünyānün (*Gazel 149, Mısra 9*). [*köñül,]*

Bir dəm olmaz kim **köñül** əndühdən əzād olə
Eylə sən gökdən yaqır möhnət mən-i nālān için (*Gazel 152, Mısra 3*). [*köñül,]*

Bahandə nəz ilə hər güşədən o məst gözün
Qılır həzār **köñül** şışəsin şikəst gözün (*Gazel 158, Mısra 2*). [*köñül,]*

Gedəndə görmədim ol āftāb-ruhsārın
Qoyub **köñüldə** kədər çeşmim içrə nəm getdün (*Gazel 163, Mısra 12*). [*köñüldə, -dən]*

Köñül şükr eylə kim vəşl-i ruh-i dildərə yetdün sən
Həzān-ı hicr-i cövrün çoh görüb gülzārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 1*). [*köñül,]*

Süvār-ı əsb-i nəşāt ol **köñül** nə māt ki dəhr
Məqām-ı güşədi gər şah gər vəzir oləsən (*Gazel 170, Mısra 3*). [*köñül,]*

Şām-ı hicrün rüz-vəşlə oldı təbdil ey **köñül**
Gördüyüncə bərt ol mehr-i cəhān-ārā yüzün (*Gazel 170, Mısra 9*). [*köñül,]*

Köñül fəsānə-i Məcnün həkəyətündi sənün
Məzāq-ı Həsrovə şirīn-rəvāyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 1*). [*köñül,]*

Tələttuf eylə **köñül** şəhrin etgilən mə‘mür
Hərəbə qoymə kərəm qıl vilāyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 9*). [*köñül,]*

Bir ‘ibrət al Sikəndər ü Cəmşiddən **köñül**
Vəqtün h‘oş eylə anlə mədārın zəmənnənün (*Gazel 175, Mısra 5*). [*köñül,]*

Köñül tə var ləb-i cānān şərab-ı nābi neylərsən
Durarkən çeşmə-i heyvān sərāb u ābi neylərsən (*Gazel 183, Mısra 1*). [*köñül,]*

Məriz-i ‘eşqə kəfidür **köñül** şəhd-i ləb-i cānān
Tətib-i nə-şinās u şərbət-i ‘innābi neylərsən (*Gazel 183, Mısra 5*). [*köñül,]*

Əgərçi yandı **köñül** çərhi dūd-ı əhundan
Nə sūd rəşhə-i əltāf yohdı məhundan (*Gazel 185, Mısra 1*). [*köñül,]*

Təmām ‘ömrür hət ü hək u zülufədür həvəsün
Köñül həyā elə bu nāmə-i siyāhundan (*Gazel 185, Mısra 4*). [*köñül,]*

Ruh u zülfün həyālını **köñüldə** tə görüb etdim
Yəqin bu sirri kim gənc ilə mār olı hərəb içrə (*Gazel 188, Mısra 7*). [*köñüldə, -də]*

Ruh u zülfün həyālilə **köñül** hər rüz u şəb gəmdən
Olubdur zār u sər-gərdān gəzər āvərə bi-hüdə (*Gazel 200, Mısra 5*). [*köñül,]*

Gördüm o mähı oldı **köñül** mübtələ genə
Düşdi bəlālārə bu dil-i pür-bələ genə (*Gazel 202, Mısra 1*). [*köñül,]*

İstəməm ləzzət-i vəşlin o sitəm-kərə gülün
Hü dutub bəs ki **köñül** möhnət-i hicrānı ilə (*Gazel 204, Mısra 8*). [*köñül,]*

Cəmşid yə Sikəndər əgər olson ey **köñül**
Əhır fənādi çünki fənādan nə fā‘idə (*Gazel 208, Mısra 7*). [*köñül,]*

Çək cəzādur sənə dīvānə **köñül** mən demədim
Zülfünə bağlama dil düşmə belə sevdāyə (*Gazel 209, Mısra 5*). [*köñül,]*

Ümid kəsmə **köñül** tır-i gəməzəsindən kim
Su arhə bir gəlüb ümmid var bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 5*). [*köñül,]*

Nə məndən et şikəyəti nə yərdən **köñül**
Hər nə ‘ədāvətün olə eylə Hüdā ilə (*Gazel 213, Mısra 7*). [*köñül,]*

Çək imdi ey **köñül** gəm-i hicrān bələsını
Sən nişə ülfət eylədün hər bi-vəfā ilə (*Gazel 213, Mısra 11*). [*köñül,]*

Az cəhd qıl vüsalə **köñül** şəbr qıl dayan
Kim tapdı ərzüsünü bu cüst [ü] cü ilə (*Gazel 214, Mısra 5*). [*köñül,]*

Əfsüs yandım ātəş-i hicrānə ‘āqibət
Yād ol ki vəşli ilə **köñül** kām-kār idi (*Gazel 222, Mısra 10*). [*köñül,]*

Bah gör nə növ’ saldı qara günlərə **köñül**
Həl-i siyāh u gisü-yı ‘anbər-fəşān mənı (*Gazel 227, Mısra*

7). [köñül,]

Cəməl-əynəsilə Sikəndər ilə **köñül**
Şərab u cəmlə yüz həşmət-i Cəmim var idi (Gazel 237, Mısra 7). [köñül,]

Gəh bədə gəh sədə gəh nəğmədən ‘ələc
Etdim vəli **köñüldən** dəf-i gənim olmadı (Gazel 238, Mısra 8). [köñüldən, -dən]

Bu necə şam’dı kim bəzmi pür-nür elədi
Bu hərəbə **köñül** eyvənini mə’mür elədi (Gazel 241, Mısra 2). [köñül,]

H’oş ol zəməni o günki bu sinnim cavān idi
Şām u səhər vətəndə **köñül** şadmān idi (Gazel 242, Mısra 2). [köñül,]

Olmur **köñül** cərahətinə kimsədən ‘ələc
Dərtü ş-şəfā-yı dəhrün itüb sanki mərhəmi (Gazel 243, Mısra 5). [köñül,]

Gördükdə şe’rivi **köñül** ol növ’ şad olub
‘Aşiq yetəndə şad olı cənānə ey Gərīb (Kaside 3, Mısra 3). [köñül,]

Ey h’oş ol gün ki **köñüldə** yoğ idi bir möhnət
H’oşca həlāt ilə əsūdəvār idim rəhət (Kaside 5, Mısra 1). [köñüldə, -dən]

Nə müddətdür **köñül** kim tərki-i mülk-i Şirvān qılmış
Diyār-ı Qübbədə yüz dərd [ü] möhnətlə məkān qılmış
(Kaside 11, Mısra 1). [köñül,]

Ey **köñül** bəsdı bī-qərār oldun
Gəm-i əndühlə fikār oldun (Kaside 16, Mısra 1). [köñül,]

Bəhār olubdı cavānliq düşüb genə yadə
Köñül dilər olə bəzmində sağər-i bədə (Kaside 18, Mısra 2). [köñül,]

Pül eyləyür təməm **köñül** arzuların
Bī-pül cümlə həlq qalır iztirərdə (Kaside 19, Mısra 27). [köñül,]

Mən belə fikrlərdə **köñül** içrə müztərrib
Cəng ü cidəldə fələk-i kəc-mədār ilə (Kaside 21, Mısra 15). [köñül,]

Köñül bir ‘ibrət ilə qıl nəzərə dünyānı
Bu beş gün ‘ömr üçün incitmə çox gözəl cānı (Kaside 23, Mısra 1). [köñül,]

Təpəmadım bir vücūd lā’iq olə
Nəzm-i əş’ārə **köñli** şā’iq olə (Mesnevi 2, Mısra 32). [köñül,]

Behişt-i ‘ədn həsil oldı güyā
Dəhi qılmaz **köñül** firdövşə pərvā (Mesnevi 3, Mısra 24). [köñül,]

Əh [u] fəğān ilə **köñül** danıhub
Öz işimün əhırınə bəd baħub (Mesnevi 4, Mısra 33). [köñül,]

‘Ədələtlə zində qıldı ‘ələmi
Köñüllərdən silübən jəng ü gəmi (Mesnevi 5, Mısra 18). [köñüllərdən, -lər, -dən]

Şad idi **köñül** o səhət içrə
Hər ləhzədə ‘eys ü ‘işrət içrə (Mesnevi 7, Mısra 25). [köñül,]

Başda əsər-i şərab-ı gül-nār

Nə olə **köñüldə** eylər izhār (Mesnevi 7, Mısra 8). [köñüldə, -də]

Bir cām ilə güşşə gedə məndən
Gəm jəngini tā silüb **köñüldən** (Mesnevi 8, Mısra 10). [köñüldən, -dən]

Sāqī gətür bəzmə mey-i Dərgəmi
Tā ki silə **köñüldən** rəng-i gəmi (Mesnevi 10, Mısra 10). [köñüldən, -dən]

Vəli sənsiz **köñül** āramı yoğdur
Cəməlün görməmiş dil-kāmi yoğdur (Mesnevi 12, Mısra 17). [köñül,]

Nə var idi **köñüldə** gəm ü dərd-i rüzgār
Nə var u yoğ küdürəti olmazdı āşikār (Müseddes 1, Mısra 7). [köñüldə, -dən]

Vüsal olanda **köñül** titrəşüb hərəs elər
Ki hər kəmələ yəqin ‘āqibət zəvāl gəlür (Kit’a 7, Mısra 3). [köñül,]

Nədür tədbir bilmən cənə yetdim bī-vəfālardan
Köñül mülkündə bundan sora ondan geyri şah etmən
(Tahmis 1, Mısra 26). [köñül,]

Bu qanlar içməgə mu’tād gördüğün köñlüm
Köñül ki eylər idi lāf ‘āqıl olduğunı (Tahmis 2, Mısra 16). [köñül,]

Bəs ki Zū’i hū dutub **köñlüm** gəm-i hicrān ilə
Olmayur bir ləhzə gəmdən ayru qaygudan cüdā (Gazel 12, Mısra 9). [köñlüm, -üm]

Yoğdı cānı hər kimün **köñlündə** cənān olmasa
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə kim cān olmasa (Gazel 13, Mısra 1). [köñlündə, -ün, -də]

Tā ki mükşin zülfñə vermişsən eləmə piç [ü] táb
Almsan pəjmürdə **köñlümədən** mənim āram u táb (Gazel 16, Mısra 2). [köñlümədən, -üm, -dən]

Çəşmün etsə gər baña min cövr **köñlüm** inciməz
Rəsmdür bīmār edər əhbābınə dā’im ‘ətib (Gazel 18, Mısra 5). [köñlüm, -üm]

Bir nəzlu mələhətlü nigārə verə **köñlin**
Tā düzlü olə cümülə əş’arı Səməndər (Gazel 43, Mısra 7). [köñlin, -i, -n]

Şikəstə **köñlümü** cövrüylə eyləyür vīrān
Demir ki bir bu hərəbə mənim məqāmımdur (Gazel 55, Mısra 5). [köñlümü, -üm, -i]

Titrəşür **köñlüm** həyāl-i ‘ārizindən eylə kim
Ātəş-i sūzəndə üzrə qətrə-i qan titrəşür (Gazel 58, Mısra 3). [köñlüm, -üm]

Köñlümü şayd eylədi bir göz açınca gözlərin
Eylə kim bir şayd-ləğərini iki tərən alur (Gazel 59, Mısra 5). [köñlümü, -üm, -i]

Alcaqın **köñlümü** ‘eşqün qıldı bī-dād u sitəm
Rəsmidür təhdid edər bir mülki kim sultān alur (Gazel 59, Mısra 7). [köñlümü, -üm, -i]

Köñlümü qan eləyüb mehr-i ruħı ey nəşəh
Etməsən bəvər əgər lə’l ü ləb-i tərden sor (Gazel 63, Mısra 5). [köñlümü, -üm, -i]

Bəs ki zülf ü ruħı fikrindədi **köñlüm** yoğdur
Nə günüz şəbr ü şəbātım nə qərarım gecələr (Gazel 72, Mısra 5). [köñlüm, -üm]

Mey-i gül-nârdan derlər olubdur lâlə-gün rüyı
Bunun rəşkilə **könlüm** lâlə nisbət dağdâr olmuş (*Gazel 108, Mısra 6*). [*könlüm, -üm, -ə*]

Nədür bir bî-vəfâ 'eşqinə ey qanə döənən **könlüm**
Yetən hər nâ-kəs ü bî-fəhmən tə'n ü tə'əddâ çək (*Gazel 116, Mısra 9*). [*könlüm, -üm, -i*]

Çoğ ayağə salmə ey gül al ələ bir lütf qıl
Zü'ünün **könlün** həqiqət cām-ı meydən kəm döğül (*Gazel 125, Mısra 10*). [*könlün, -i, -n*]

Şənmə kim ol bədə'-i gül-fāmə vardır rəğbətım
Könlümü qan içməgə hicrində mu'tād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 4*). [*könlümü, -üm, -i*]

Sələmdən sora 'əczinlə 'ərz-i hāl elə
Əgərçi **könlü** olubdur mişāl-i səng-i ruḥām (*Gazel 129, Mısra 6*). [*könlü, -i*]

Ki ey həmişə bələ-günlərində gəm-ḥvārım
Verən iyāric-i güftān **könlümə** ārām (*Gazel 129, Mısra 8*). [*könlümə, -üm, -ə*]

Yalqız döğül bu nālə vü fəryādım ey pərī
Öz **könlüm** içrə sənə qılub şöhbət ağılaram (*Gazel 133, Mısra 14*). [*könlüm, -im*]

Könlündi dūr-i 'ulümə dəryā
Dəstündi səhāyə kân Əmīrhān (*Gazel 136, Mısra 5*). [*könlündü, -ün, -dü*]

Dərdim budur ki görməyüb ey məh cəməlvı
Hicrində cān verim qalə **könlümdə** həsrətım (*Gazel 138, Mısra 8*). [*könlümdə, -üm, -də*]

Əgərçi həsrət-i zülfünlə bir sevdā-yı məcnündür
Görəndə 'ārizün ey məh olur dīvānətər **könlüm** (*Gazel 143, Mısra 6*). [*könlüm, -üm*]

Sevübdür bir cavān-ı nəzənin pīrənəsər **könlüm**
Yanar şövq-i ruḥuylə nārə hər şām ü şəhər **könlüm**

Baḥa hər nə bələ gəlsə gəltür könlümdən ey Hāliq
Gözəllər hicrinə yansun görüm bundan bəter **könlüm**

Əgərçi həsrət-i zülfünlə bir sevdā-yı məcnündür
Görəndə 'ārizün ey məh olur dīvānətər **könlüm**

Sənün bu bî-vəfā olmaqlıqından āgəh olsaydım
Könlül verməzdım ey məh düşdi bəndə bî-həbər **könlüm**

Cəfā vü cövrünü ol bî-mürüvvət bî-vəfā yārun
'Əbə bî-hüdə gör kim Zü'iyā dā'im çəkər **könlüm** (*Gazel 143, Mısra 1-10*). [*könlümdən, -üm, -dən*]

Baḥa təklif-i gülşən qılmayun bu gəmlü **könlümdə**
Dil-i 'āşiqdə mümkündür mi dil-bərsiz sürür olsun (*Gazel 150, Mısra 9*). [*könlümdə, -üm, -də*]

Deyürlər atəş ara məskən eyləməz āhū
Nədəndi **könlüm** ara bəs qılub nişəst gözü (*Gazel 158, Mısra 8*). [*könlüm, -üm*]

Gər zāhır alur cānımı gəməzün oḥı ləkən
Ağzun həvəsi **könlümü** pünhān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 6*). [*könlümü, -üm, -i*]

Nədən artub bu gecə **könlümün** fəryād u fəğānı
Məgər şənə dağıtmış yā şəbə zülf-i pərişānı (*Gazel 252, Mısra 3*). [*könlümün, -üm, -ün*]

İlhām olundu **könlümə** nā-gāh geybdən

Key Zü'ī-e sitəm-zədə bəs kon to āh o zār (*Kaside 9, Mısra 23*). [*könlümə, -üm, -ə*]

Düşəndə yādımə əhbāblar bəzmindəki dəmlər
Bu həsrət **könlümü** dağ eyləyüb hər ləhzə qan qılmış (*Kaside 11, Mısra 4*). [*könlümü, -üm, -i*]

Beytül-əhznām ara əgləşübən (?) həsrət ilə
Könlümə dərd ü gəm ü güşşə firāvān oldı (*Kaside 17, Mısra 4*). [*könlümə, -üm, -ə*]

Sənsən həmişə şād qılan həstə **könlümü**
Məhzün edəndə cövr ilə bu çərḥ-i kəc-mədār (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 13*). [*könlümü, -üm, -i*]

Olə ey **könlümün** ārāmgāhı
Şikəstə Zü'ünün püşt [ü] pənāhı (*Mesnevi 12, Mısra 5*). [*könlümün, -üm, -ün*]

Sələm olsun saḥa ey cān nihānı
Vücūdün **könlümündür** mülk [ü] mālı (*Mesnevi 12, Mısra 10*). [*könlümündür, -üm, -ün, -dür*]

Olan müşāhibətində həmişə zövq-i səfā
Salan təkəllümü tār tək **könlüm** içrə ziyā (*Mesnevi 14, Mısra 10*). [*könlüm, -üm*]

Kül başım üzrə bu dəm ey şəh-i əbrār ölürəm
Qaldı **könlümdə** nihān cümələ-i əsrār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 2*). [*könlümdə, -im, -də*]

Ənīs ol büt-i növ-şād gördüğün **könlüm**
Qərīn māl-ı pərī-zād gördüğün **könlüm**

Həmişə vüslətə mu'tād gördüğün **könlüm**
Tutuşdı gəm odına şād gördüğün **könlüm**

Müqəyyəd oldı ol āzād gördüğün **könlüm** (*Tahmis 2, Mısra 1-5*). [*könlüm, -üm*]

Hosrovā şəkkər-dəhənlər **könlünü** Fərhād tək
Dağlayubdur rəşk ilə ol lə'l-i şirīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 7*). [*könlünü, -ü, -n, -i*]

Ləbün rəşkilə ancaq lə'l-i bağı dönməmiş qanə
Həd-i qan eyləyübdür **könlünü** gül-bərg-i həndānun (*Gazel 160, Mısra 8*). [*könlünü, -ü, -n, -i*]

Lālə-rülar döndürüblər qanə hünin könlümü
İmdi çeşmimdən düşər hər dəmdə qanı **könlümün** (*Gazel 161, Mısra 9*). [*könlümü, -üm, -i*]

'Aqibət qıldı məni rüsvā fəğānı **könlümün**
Qalmayub hicrənə çün táb u təvāmı **könlümün**

Bağ seyrin istəmin məndən firāqında onun
Çünki ol gül-rüdi bağ u büstānı **könlümün**

Dād-ı hicrən tə'nə-i yārān cəfā-yı rüzgār
Öldürür āhır əgər min olə cānı **könlümün**

Ey nəşihət-gü çək al āhır məni əfkərdən
Almış əldən iḥtiyārın zidd-i fānı **könlümün**

Lālə-rülar döndürüblər qanə hünin könlümü
İmdi çeşmimdən düşər hər dəmdə qanı **könlümün**

Bəs ki süzişin qılır hicrində nālə ey sənəm
Yandurur hər gecə āhım āsmānı **könlümün**

Eyləmir ol āhənīn-dil yārə neylüm bir əşər
Daşə tə'sir eyləyir bu əl-əməni **könlümün**

Qət'-i ülfət eylədün dutdun tərīq-i zülm-i kin
Bu döğüldi 'āqibət səndən gümānı **könlümün**

Yār kəsdi aşnəliq rəsmiñi Zū'ī genə
Zāhīr oldı şan oña dər-d-i nihānı **könlümün** (Gazel 161,
Mısra 1-18). [*könlümün, -üm, -ün*]

Görəndə şərhe şərhe **könlümü** eylə təkəllüm kim
Bu 'adətdür nəmək pāşide eylərlər kabāb içrə (Gazel 188,
Mısra 5). [*könlümü, -üm, -i*]

Gönçə tək **könlümü** lə'lün həvəsi qan etdi
Məhr-i ruhsarun onı lə'l-i Bədəhşān etdi (Gazel 233, Mısra 1). [*könlümü, -üm, -i*]

Dəhr bağında qurı nəhlə dönübdür cismim
Könlümün meyvəsi çün bərk ilə bərim getdi (Gazel 248,
Mısra 12). [*könlümün, -üm, -ün*]

Ayağə düşmək ilə qarə **könlüm** ey Zū'ī
Baña əzəldə bu işlər sirayətündi sənün (Gazel 174, Mısra 11). [*könlüm, -im*]

Yohdı cānı hər kimün **könlündə** cānān olmasə
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə kim cān olmasə (Gazel 197,
Mısra 1). [*könlündə, -ün, -də*]

Bülbül kimi fəğān ilə qan oldı **könlümüz**
Ol növ-şüküftə gönçə bu güzlərə gəlmədi (Gazel 221, Mısra 5). [*könlümüz, -ümüz*]

Könlüm h'əş idi lələ kimi 'ərizin görüb
Həsərlə geyrlər yürəgi dağdār idi (Gazel 222, Mısra 3). [*könlüm, -im*]

Ey h'əş ol günlər ki bəzmimdə nigārım var idi
Zövq-i didarıyla **könlümdə** qərārım var idi (Gazel 225,
Mısra 2). [*könlümdə, -üm, -də*]

Möhnət nə şey'di bilməz idim yā ki gəm nədür
Könlüm həzār 'işrət ilə kām-rān idi (Gazel 242, Mısra 12). [*könlüm, -im*]

Könlündi dūr-i 'ulümə dəryā
Dəstündi səhəyə kən Əmrhān (Mesnevi 7, Mısra 15). [*könlündi, -ün, -di*]

Könlüm aldı bilməyürəm hansı rəftārun sənün
Çəsm-i məhmūrun sənün yā zülf-i tərārūn sənün (Gazel 179, Mısra 1). [*könlüm, -üm*]

Pərvānə olə **könlüm** əgər sən tək bir şam'
Görməz gözəlīm gər gəzə yüz əncümən içrə (Gazel 187,
Mısra 7). [*könlüm, -üm*]

Gəm-i firāq ilən imdi belə olmazdım
Qoyaydı gər məni **könlüm** öz ihtiyārım ilə (Gazel 191,
Mısra 8). [*könlüm, -üm*]

Dutub **könlüm** quşı zülfündə ey bī-məhr kəşānə
Dağıtmə urmə şānə lütf qıl bir ol pərişānə (Gazel 192, Mısra 1). [*könlüm, -üm*]

Olur dīvānə tək zəncirə lə'iq mübtalā **könlüm**
Haçan kim həlqə-i ol zülf-i müşk-əfşān düşər yādə (Gazel 195, Mısra 3). [*könlüm, -üm*]

Dilində vā'iz-i övşāf-ı belā rüz-ı məhşərdən
Yanar nār-ı gəmə **könlüm** şəb-i hicrān düşər yādə (Gazel 195, Mısra 8). [*könlüm, -üm*]

Lütf eylə Zū'iyə elə cövrün ziyādə kim
Dīvānə **könlüm** 'adət edübdür cəfālārə (Gazel 201, Mısra 10). [*könlüm, -üm*]

könlül mürği: Gönül kuşu.

Həlindən əhiz edirdi **könlül** mürği dānəni
Ol gül üzündə tūrrə-i tərārə şānəni (Müseddes 1, Mısra 27). [*könlül mürği,*]

könlü qanə dön-: Gönlü kan dolmaq, dertlenmek.

Bəs ki ruhsarı həyāliylə keçür ovqātım
Odi Zū'ī səbəbi dönməginün qanə **könlül** (Gazel 124, Mısra 10). [*könlül qanə dönməginün, -i, -n, -ün*]

könlül ver-: Sevmək, aşık olmak.

Könlül verdim vəfālı sanubən bir yārə bī-hüdə
Cəfā eylən o bəd-hū bī-vəfā hūn-h'vārə bī-hüdə (Gazel 200,
Mısra 1). [*könlül verdim, -di, -m*]

Sənün bu bī-vəfā olmaqlıqundan ağəh olsaydım
Könlül verməzdim ey məh düşdi bəndə bī-həbər könlüm
(Gazel 143, Mısra 8). [*könlül verməzdim, -məz, -di, -m*]

Kür: Görme engelli.

Sürət-i vəqə'əmə nār-ı cəhənnəm söyləyür
Kürdu zāhid oğur əy-ə-sürə-rəhmānı gələt (Gazel 109, Mısra 4). [*kordu, -du*]

Bilməm nöçün bu hīlənə məhlūq bilməyür
Kür də bilir ki balıqı 'ələmdə şüddür (Gazel 74, Mısra 12). [*kor,*]

Rāhil təhəllüs ol ki qılır **kür** dīdəsi
Gər olsə həm-nəbərd yüz İsfəndiyār ilə (Kaside 21, Mısra 19). [*kür,*]

Nə gəm sənsiz gözüm gər giryədən ey mäh **kür** olsun
Rəqibimdir yüzün nəzzārəsindən qoy ki dūr olsun (Gazel 150, Mısra 1). [*kür,*]

Şəd-heyf Zū'ī yohdı bu təzviri anlayan
Zāhirdə var gözi vəli bātində **kürdür** (Gazel 74, Mısra 14). [*kürdür, -dur*]

kövsər: Cennətte bir nehir veya havuz; Cana can katan, hayat veren, saf, temiz, tatlı su.

Hovf-ı cəhīm ü **Kövsər** ü Təsnīm istəyür
Həqqdən belə 'ibādət əlbəttə dūrdur (Gazel 74, Mısra 3). [*kövsər,*]

Sənsiz behişt-i 'ədni baña versələr məqām
Təsnīm ü Səlsəbil ilə **Kövsər** hərəm olur (Gazel 77, Mısra 4). [*kövsər,*]

Əhsən-i təqvim ilə olmuş mürəkkəb peykərün
Qədəmin tūbādı küyun hüld **Kövsər** ləblərün (Tahmis 3, Mısra 8). [*kövsər,*]

Hürī tək məhbūbı **Kövsər** tək şərəbı bağda
Həzili cənnət təciri təhtihə istər könlül (Gazel 122, Mısra 5). [*kövsər,*]

Niyə hür u **Kövsər** istər zāhid-i hüd-bīn vəli
Cām-ı Kövsərvəş büt-i hürī-liqā istər könlül (Gazel 122, Mısra 7). [*kövsər,*]

Susuyub **Kövsərə** öz nəfsivə etdün tē'ət
Zāhidə ədəmi cənnətdən atar sū'-i 'əməl (Gazel 126, Mısra 11). [*kövsərə, -ə*]

Nəş'ə-i lə'l-i ləbün zövqünü zāhid bilsə
Kāfirəm meyl ələyə **Kövsər** ilə həvrəyə (Gazel 209, Mısra 8). [*kövsər,*]

H'əş ol zəməñ ki vüşəlun baña 'eyid idi

Behişt-i 'ədn məqāmım mīm də **Kövşər** idi (*Gazel 240, Mısra 2*). [*kövşər, j*]

kristos: *Hiristiyan, hiristiyanlıq.*

Hudā vü Marrat u **Kristos** u Tarı bir sözdür
Bu küfr olur mu kişi bilsə bu mü'əmmānı (*Kaside 23, Mısra 69*). [*kristos, j*]

kü: *Köy, mahalle, semt; Sevgilinin bulunduğu yer.*

Çəkmənəm ol **küdən** əl gər cövr-i əğyār olsa də
Bülbül eylər mi gülüstān tərkinə h̄vār olsa də (*Gazel 218, Mısra 1*). [*küdən, -dən j*]

Şəfadan əl götürüb etməyin Minā-'əzmin
Məgər qəbül döğüldür o **küdə** qurbānı (*Gazel 155, Mısra 4*). [*küdə, -də j*]

küçə: *Sokak, yol.*

Hər **küçəsində** hūrī pəri şəf şəf əyləşüb
İzhār-ı yüz qiyāmat olur hər məqāmdan (*Gazel 177, Mısra 3*). [*küçəsində, -s, -i, -n, -də j*]

Hər səhər kim ey pəri-rü 'ərz-i ruhsār eylədün
Küçə vü bāzārı rəşk-i bağ u gülzār eylədün (*Gazel 181, Mısra 2*). [*küçə, j*]

küdürət: *Tasa, gam, kaygı, gussa.*

Lə'lün 'eşqi olmasaydı məndə etməzdün cəfā
Çün **küdürət** məhv olur gər aradə qan olmasə (*Gazel 13, Mısra 10*). [*küdürət, j*]

Nə var idi köñüldə gəm ü dörd-i rüzgār
Nə var u yoh **küdürəti** olmazdı aşikār (*Müseddes 1, Mısra 8*). [*küdürəti, -i j*]

Nə dildə bir gəm-i hicrān nə **küdürət** idi
Döğüldi belə dənən də bir əhl-i 'işrət idi (*Tahmis 2, Mısra 13*). [*küdürət, j*]

küdürət məhv olur gər aradə qan olmasə: *Kan dökülməmişse düşmanlık dağılıp gider.*

Lə'lün 'eşqi olmasaydı məndə etməzdün cəfā
Çün **küdürət** məhv olur gər aradə qan olmasə (*Gazel 197, Mısra 10*). [*küdürət məhv olur gər aradə qan olmasə, -ur j*]

küdək: *Çocuk; Küçük.*

Küdək ədəm elə bu şüret-i şəhsiyyə olur
Yə vücūdında onun geyr-i kərəmət tapulur (*Mesnevi 9, Mısra 11*). [*küdək, j*]

küffār: *Kâfîler, müslüman olmayanlar.*

Rüm-ı ruhsārıvun ətrāfın alub hindü-yı zülf
Əh şəd-əh ki nüsrət genə **küffārə** düşüb (*Gazel 17, Mısra 4*). [*küffārə, -a j*]

küfr: *Dinsizlik, imansızlık. Allah'ın varlığını, birliğini, peyğamberlərini, vahyettiği esasları inkâr etme.*

Küfrdür Zü'î bu söz çox də dərīhma nəzər et
Hər nə var isə Hudā kâmil-i insānə verüb (*Gazel 20, Mısra 15*). [*küfrdür, -dür j*]

Zāhid şərabı çox də hərəm etmə **küfrdür**
Çün bu sözünlə meykədə beytül-l-hərəm olur (*Gazel 77, Mısra 7*). [*küfrdür, -dür j*]

Qılır əhvāl-i bātin zāhir 'ələm içrə bir dəmdə

Desəm mən **küfr** olur mu cām-ı bādə gər peyām-bərdür
(*Gazel 88, Mısra 4*). [*küfr, j*]

Hudā vü Marrat u Kristos u Tarı bir sözdür
Bu **küfr** olur mu kişi bilsə bu mü'əmmānı (*Kaside 23, Mısra 70*). [*küfr, j*]

'İsā-yı Məryəm desəm **küfr** olmaz ey tərsā-pəri
Cān verür 'uşşāqə çün lə'l-i şəkərbārun sənün (*Gazel 179, Mısra 3*). [*küfr, j*]

Qaldım o hāl-i mehri ilə **küfrdə** əsir
Düşdim o çin-zülfün ucundan hətālārə (*Gazel 201, Mısra 3*). [*küfrdə, -də j*]

Zərə Hāliq deyürlər səhlayurlar çox 'əziz anı
Verüblər dīn evin bu **küfr** ilə tārāc-ı nə'māyə (*Gazel 212, Mısra 10*). [*küfr, j*]

küfr ohu-: *Küfür olarak anlamak.*

Zü'iyə açma çox da əsrəri
Mollələr **küfr oğur** bu güftəri (*Mesnevi 11, Mısra 102*). [*küfr oğur, -ur j*]

küfr-i sər-i zülf: *Saçının ucunun küfrü.*

Küfr-i sər-i zülf o büt-i lələ-'izārın
Az qaldı hələl dīn ilə imānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 5*). [*küfr-i sər-i zülf, -i j*]

küfr-i zülf: *Küfr, sevgilinin saçının rengidir. İman da beyaz yüzdür. Saç, yüzü gizlediği ve örtüğü, nuru sakladığı için küfür diye nitelenir.*

Küfr-i zülfədi imānün ilən zāhid kim
Hansı zāhiddi qalan şəhrdə imānı ilə (*Gazel 204, Mısra 9*). [*küfr-i zülfədi, -i, -lə, -di j*]

Küfr-i zülfün 'əşiqə ey şüh imān istəmər
'Ərizun müştāqı ey gül bağ-ı rızvān istəmər (*Tahmis 3, Mısra 1*). [*küfr-i zülfün, -ün j*]

Nə muşhaf-ı ruħə nə **küfr-i zülfə** meyl etdün
Nədəndi döndü o zāhid belə İlahundan (*Gazel 185, Mısra 5*). [*küfr-i zülfə, -ə j*]

Gəhī cəməlinə gəh **küfr-i zülfə** səcdim idi
Gəhī müsəlmān gəh kəfir olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 3*). [*küfr-i zülfə, -ə j*]

küh: *Dağ, cebel, dağlık arazi.*

Tə yüzün şa'sa'a-ı sağər ü şəhbāyə düşüb
Rəşkdən ay ilə gün **küh** ilə şəhrāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 2*). [*küh, j*]

Səbā rūhu'l-Qüdüsdür Məryəm-i İsadən çün **kūha**
Ki hər bir nəfhəsində yüz Məsīhəvəş hüveydādur (*Gazel 40, Mısra 5*). [*kūha, -a j*]

Əgərçi 'ələm içrə növ-bəhār dirəht-əfzādur
Behişt-i 'ədn əsası **küh** şəhrālārda bərpādur (*Gazel 40, Mısra 2*). [*küh, j*]

küh-ı tür: *Tur dağı.*

Hər bir tərəfdə vardı təcəllā-yı nūr u nār
Vādü'l-müqəddəs onda 'əyān **küh-ı Tür** idi (*Gazel 246, Mısra 4*). [*küh-ı tür, j*]

küh-kən: *Dağı delen, dağı kazan.*

Hər büt dəhi Şirīn təkī şəkər-şikən olmaz

Hər əşiq-i Həsrovvəşi həm **küh-kən** olmaz (*Gazel 94, Mısra 4*). [*küh-kən, j*]

Dəğ-i hicrən ilə ol şirîn-ləbün gər cən verəm
Küh-kən tək Zü'iyə mən dahı bir ad eylərəm (*Gazel 127, Mısra 14*). [*küh-kən, j*]

kuhlu'l-cəvāhir-i kərəm: *Kerem cəvherinin göz ilacı.*

Zülmāt-i gömdə didə-i ə'mā-yı Zü'iyə
Kuhlu'l-cəvāhir-i kərəm ü lütf-i nūr idi (*Gazel 246, Mısra 18*). [*kuhlu'l-cəvāhir-i kərəm, j*]

kühsār: *Dağ, dağlıq.*

Be-həmdü'llāh cəhāndə təzədən fəsl-i bəhār olmuş
Sitrəq-püş u sündüs-cāmə dəşt ü **kühsār** [olmuş] (*Gazel 101, Mısra 2*). [*kühsār, j*]

kühən: *Köhne, eski.*

Bu **kühən** 'əşiqi qurbānə qəbül eyləmədən
Bəs Minā içrə kəsillər niyə hər qurbānı (*Gazel 250, Mısra 17*). [*kühən, j*]

küj-püş: *Beli eğri, çarpık sırtlı, kambur.*

Gör 'əqibət nə eylədi bu zārə **küj-püş**
Beş gün içində Rüstəm ü İsfəndiyarına (*Gazel 207, Mısra 3*). [*küj-püş, j*]

kül başım üzrə: *Başıma küller olsun ki! Hayıflanma, içinin yanması gibi anlamlar katmaktadır.*

Kül başım üzrə bu dəm ey şəh-i əbrār ölürəm
Qaldı könlimdə nihān cümlə-i əsrār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 1*). [*kül başım üzrə, j*]

külāh: *Başa giyilen şapka.*

Kāmil külāh-düz u rəfūkərlər onı
Tā bir **külāh** tikdi çəküb rənc-i bī-şümār (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 8*). [*külāh, j*]

külāh-düz: *Şapka yapan, şapkaçı.*

Kāmil **külāh-düz** u rəfūkərlər onı
Tā bir külāh tikdi çəküb rənc-i bī-şümār (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 7*). [*külāh-düz, j*]

kul-i cüd u səhāyə: *Bütün cömertlik və el açıklığı.*

Mürüvvət nükhəti sizdəndi də'im əhl-i 'ürfənə
Kul-i cüd u səhāyə zātını Həq gülsitən qılmış (*Kaside 11, Mısra 28*). [*kul-i cüd u səhāyə, -y, -ə j*]

küll-i cəbr: *Tamamen zorlama, zorakı.*

Nə **küll-i cəbr** ilədür həm nə ihtiyār ilə
Bu sirri anlamuram mən nə məcerādandır (*Gazel 83, Mısra 9*). [*küll-i cəbr, j*]

küll-i ümmid: *Tüm arzu edilen, beklenti, umut.*

Ahtarub gəm məni əhır bulacaqmış nə bilim
Küll-i ümmidimiz əhır solacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 2*). [*küll-i ümmidimiz, -imiz j*]

kül: *Bütün, hepsi.*

Dögi pəyəndə nə 'ömrü nə hökümət Zü'İ
Yer ü gök **küllüsi** əhirdə ki min qan oləcəq (*Gazel 113, Mısra 22*). [*küllüsi, -si j*]

künc-i meykədə: *Meyhane köşesi.*

İçüb şərab olub məst **künc-i meykədədə**
Hudā bilür ki o günlər nə 'ələmim var idi (*Gazel 237, Mısra 3*). [*künc-i meykədədə, -də j*]

künc-i qəfəs: *Kafes (ev, harem) köşesi.*

Nə var **künc-i qəfəs**də əb u dənəm aşkdən geyri
Nə şah-ı vüslətə uçmaq içün bāl u pərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 5*). [*künc-i qəfəs, -də j*]

künc-i qənā'ət: *Kanaat köşesi.*

Mülk ü māl [u] təht [ü] təc-ı 'ələmə meyl eyləməz
Zü'İ gənc-i mə'rifət **künc-i qənā'ət** kimdədür (*Kaside 8, Mısra 20*). [*künc-i qənā'ət, j*]

Kimün ki **künc-i qənā'ət**lə gənc-i mə'rifəti
Müyəssər oldı rumüz-ı dəqiqə məhrəmdür (*Gazel 73, Mısra 5*). [*künc-i qənā'ət, -lə j*]

künc-i 'üzlet: *Uzlet köşesi.*

Ki bəlkə Zü'İ-i kəm-nām **künc-i 'üzlet**də
Edən du'ası huşulə yetə icəbət ilə (*Kaside 20, Mısra 49*). [*künc-i 'üzlet, -də j*]

kür: *Azərbaycan'da nehir ismi.*

Şirvān **Kürün** ki vādī-ələmindən arturub
Qılson nəzərə hər yaña nūr-ı Hudā keçər (*Gazel 51, Mısra 3*). [*kürün, -ün j*]

kürk: *Bazı hayvanların, giyecək yapmak için işlenmiş postu.*

Zü'İ'nün qış sitəmindən qurıyub cən [u] tənī
Kürk ilqā'sıylə eylə gələr təzə bəhār (*Kaside 6, Mısra 40*). [*kürk, j*]

kürk-i həftān: *Kaftan postu.*

Kürk-i həftānı gərək rədd edə sərmātərin
Yohdı yolım ki edəm mən onə tā istihzār (*Kaside 6, Mısra 25*). [*kürk-i həftānı, -ı j*]

kürre-i ərz: *Dünya.*

Yüz qərinə keçsə sən tək mäh bulmaz gər fələk
Gündə min kəz **kürre(?)**-i ərz üzrə səyyār olsə də (*Gazel 218, Mısra 6*). [*kürre-i ərz, j*]

kurür: *Gözün parlak olması.*

Mā təştəhi'n-nüfüs u tələzzu'l-'uyün həm
Bu bəzm içində bi'llāhi yüz min **kurür** idi (*Gazel 246, Mısra 8*). [*kurür, j*]

küşis: *Çalışma, çabalama, gayret sarfetmə, uğraşma.*

Nə **küşis** eyləsə çatmaz muradə əhirdə
O kəs ki rüz-ı əzəl təli'i onun kəmdür (*Gazel 80, Mısra 13*). [*küşis, j*]

küşə-i hicrən: *Ayrılığın maktulu, öldürülmüşü.*

Geyz ilə baña qas əgüb etmə belə bəhmə
Bu **küşə-i hicrən**ivə şəmsir nə ləzım (*Gazel 131, Mısra 8*). [*küşə-i hicrənivə, -iv, -ə j*]

küsuf: *Güneş tutulması.*

Etmişdi mehr-i dīn bəni küfrdən **küsuf**
Verdi bu təzə mö'cüz oda incilə 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 37*). [*küsuf, j*]

küy: Sevgilinin bulunduğu yer, semt, mahalle.

Məhrəm gəl eylə lütf ilə **küyun** Mināsınə
Kim cənin etməyə saña Zü'î fədə gəlüb (Gazel 22, Mısra 13). [küyun, -un]

Bilmürəm məskənüvi hardədi tã var u yohım
Şərf edüb **küyun** ətrəfinə həm-səyə gəlim (Gazel 134, Mısra 10). [küyun, -uñ]

Nədür çəkmək ayağ əl tã'nəsilə yār **küyündən**
Məgər bilməzsən 'āşiqlərdə Zü'î nəng [ü] nām olmaz (Gazel 93, Mısra 13). [küyündən, -i, -n, -dən]

Bir mür qədri hıç Süleymānı bilmənəm
Küyündə itlərinə əgər pəsbān olam (Gazel 128, Mısra 6). [küyündə, -i, -n, -də]

Bār'İlāhī görüm olsun belə mən tək nālān
Yār **küyundan** o kəs kim edüb āvərə məni (Gazel 224, Mısra 8). [küyundan, -u, -n, -dan]

Tã görməyə ruhsārın o küyə həvəs etdim
Mūsā kimi ol **küydan** əẖz-i qəbəs etdim (Gazel 130, Mısra 2). [küydan, -dan]

Ölsəm gəmilə küy-i nigārimdə dəfn edün
Şāyəd o **küy** iti basə bir gün məzārımı (Gazel 228, Mısra 12). [küy,]

Şövq-i ləbilə **küyuna** bir kəs dolanmasun
Lə'l-arzūsi ilə Bədəhşānə gəlməsün (Gazel 146, Mısra 3). [küyuna, -u, -ñ, -a]

Pəyām-ı yārə sən Tarı dəhi az eylə ihmālī
Şəbə **küyunda** dildarın nədür üftādələr hālī (Tahmis 1, Mısra 14). [küyunda, -un, -də]

Gördükdə ilticā edərəm **küyun** itlərin
Əẖbəblər bəli edər əẖbəbə ilticā (Gazel 11, Mısra 7). [küyun, -un]

Rüyun təvāfinə gələcək Kə'bə vü Şəfā
Küyun ziyāretinə məqām u Minā gəlüb (Gazel 22, Mısra 10). [küyun, -un]

Əhsən-i təqvīm ilə olmuş mürəkkəb peykərün
Qədəmin tūbādı **küyun** hūld kövşər ləblərün (Tahmis 3, Mısra 8). [küyun, -un]

Məni etmə cüdā **küyündən** ey gül
Ayırmə bülbuli gülşəndən ey dost (Gazel 34, Mısra 7). [küyündən, -un, -dən]

'Anādil zāhır etmiş həlqə āhəng-i Nəkīsānı
Həzārān ləhn **küya** Bərbəddən yādgār olmuş (Gazel 101, Mısra 4). [küya, -a]

Tã görməyə ruhsārın o **küyə** həvəs etdim
Mūsā kimi ol küydan əẖz-i qəbəs etdim (Gazel 130, Mısra 1). [küyə, -ə]

küy-i dildār: Gönlü kendine bağlamış olan sevgilinin semti, mahalləsi.

Məni bəd-gülər etdi **küy-i dildārımdan** āvərə
Görüm olsun İlāhī mən kimi āvərə bəd-gülər (Gazel 57, Mısra 7). [küy-i dildārımdan, -ım, -dan]

küy-i nigār: Sevgilinin semti, mahalləsi.

Ölsəm gəmilə **küy-i nigārımdə** dəfn edün
Şāyəd o küy iti basə bir gün məzārımı (Gazel 228, Mısra 11). [küy-i nigārımdə, -ım, -də]

küy-i yār: Yarin semti.

'Ār etmə **küy-i yārdə** Zü'î gədəliqı
'Āşiqdə kim görübdü ki nəng ilə nām olur (Gazel 77, Mısra 13). [küy-i yārdə, -də]

Küy-i yārə yürüyür 'āşiq-i sādīq bi'llāh
Mār tək gər əzilüb kəlləsi sağ olmasə də (Gazel 219, Mısra 3). [küy-i yārə, -ə]

Düşsə şəbə gūzārın əgər **küy-i yārə** bir
Söle bu möhnət ü gəmimi āh [u] zārımı (Gazel 228, Mısra 7). [küy-i yārə, -ə]

K'ey: Ki ey.

Ustadına 'ərz qıldı āhır
K'ey rāh-ı tərīqət içrə māhīr (Mesnevi 8, Mısra 44). [k'ey,]

kəbāb: Kebap.

Görəndə şərhə şərhə könlümi eylə təkəllüm kim
Bu 'ādətdür nəmək pāşidə eyrlər **kəbāb** içrə (Gazel 188, Mısra 6). [kəbāb,]

kə'bə: Ka'be.

Rüyun təvāfinə gələcək **Kə'bə** vü Şəfā
Küyun ziyāretinə məqām u Minā gəlüb (Gazel 22, Mısra 9). [kə'bə,]

Yol tapə bilməz kişi bədrəqəsiz mətləbə
Gör nə san qat' edər **Kə'bə** biyābānını (Gazel 245, Mısra 4). [kə'bə,]

Durub ayağə qocə hālət ilə sə'y qılıb
Ümid **Kə'bəsinə** cānlə rəh-sipār oldım (Kaside 12, Mısra 20). [kə'bəsinə, -si, -n, -ə]

kə'bə-i ruhsār: Kabe gibi yanak, yüz.

Kənār-ı Zəməzəm-i lə'l-i ləbündə hāl-i siyəh
Durubdı **Kə'bə-i ruhsārıvı** ziyāret edər (Gazel 60, Mısra 6). [kə'bə-i ruhsārıvı, -ıv, -ı]

Zü'ini qurbān qəbul et çün əzəldən olmuşam
Kə'bə-i ruhsārıvə şıd q ilə züvvārın sənün (Gazel 179, Mısra 10). [kə'bə-i ruhsārıvə, -ıv, -ə]

kə'bə-i vəşl: Kabe'ye kavuşma, kavuşma Kabesi (sevgiliye kavuşma).

Cān ilə dutsun gərək gül kimi bi'llāh 'əziz
Kə'bə-i vəşl istəyən hār-ı muğeylānını (Gazel 245, Mısra 10). [kə'bə-i vəşl,]

kə'bəteyn-i hünər ü fəzlə: Cömertlik və hünər Kabeləri (İki Kabe: Mekke'deki Kabe və Kudüs'teki Mescid-i Aksa).

Mührə-i 'əql düşüb şeş-dərə bağlandı qapı
Kə'bəteyn-i hünər ü fəzlə dəhi yoh həcət (Kaside 5, Mısra 28). [kə'bəteyn-i hünər ü fəzlə,]

kəc-bin: Eğri bakan, yanlış.

Nə olubdur sizə bi'llāh ki tã'əşşüb-dində
Qulaq asmaz bu sözə kəm ki Həqə kəc-bində (Mesnevi 9, Mısra 80). [kəc-bində, -dür]

kəc-mədār: Uğursuzluk, istek ve arzusun aksine hareket eden felek.

Nədür səbəb çərçəli olub **kəc-mədār**

Mə'rifət əhlin eləyür h̄vār u zār (*Mesnevi 10, Mısra 15*).
[kəc-mədār,]

kəc-rov: Eğri gidişli, düşüncəsi ve gidişi kötü, tuttuğu yol çarpık olan.

Məni ki şəhərdən ey mäh saldı āvərə
Bu gündə eylədi **kəc-rov** yaqın təmām fələk (*Gazel 118, Mısra 4*). [kəc-rəv,]

kədər: Keder.

Günüm gecə gözümə hār gülsitən sənsiz
Bəhərim ey gül-i növ-hiz **kədər**-həzənə döndüb (*Gazel 25, Mısra 8*). [kədər,]

Nə güldə şəfə nə mey-i gül-gündə əşər var
Bilməm nədi bā'is hamı əşyadə **kədər** var (*Gazel 42, Mısra 2*). [kədər,]

‘Uşşaqun almaz əynə-qəlbini jəng-**kədər**
Hər yerdə olsə gün o yerə yoħdı tərliq (*Gazel 111, Mısra 3*).
[kədər,]

Gedəndə görmədim ol āftāb-ruhsārın
Qoyub könlüdə **kədər** çeşmim içrə nəm getdün (*Gazel 163, Mısra 12*). [kədər,]

Çün bilübdür bunı ki sīm ilə zər
Məhv edər hər nə olsə ‘eyb ü **kədər** (*Mesnevi 11, Mısra 18*).
[kədər,]

Fikrim həmişə ol büt-i tūbā məqām idi
Bilməzdim hiç güşşə vü dərd ü **kədər** nədür (*Muhammes 2, Mısra 8*). [kədər,]

Nə güşimə **kədər** gətürən şavt-ı zāğ idi
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 17*). [kədər,]

kəfən: Kefen.

Lələ dögi dəğ üzərə bin dəğ ilə yanmış
‘Uşşaq ruħundur belə hūnīn-**kəfən** içrə (*Gazel 187, Mısra 12*). [kəfən,]

Əl ayağ göz düşüb əldən dəhi dişsizdi dəhən
Qorħuram kim dəm-i əhirdə tapulmayə **kəfən** (*Terci-bend 1, Mısra 24*). [kəfən,]

kəhvə: At nalı; Ezilmiş, küçük; Sarhoş.

Sərvərə Zü'ī-i bī-çārə gəlūbdır **kəhvə**
Qoymə mundan sora dünyadə görə bir zillət (*Kaside 5, Mısra 49*). [kəhvə,]

kəlām: Kelam, söz, ifadə.

Halāl etmiş bizə cām-ı şərābı pīr-i mey-hānə
Həbībim vā'iz-i hūd-bīn-**kəlām** ilə hārām olmaz (*Gazel 93, Mısra 10*). [kəlāmiylə, -ilə]

Zü'ī təmām qıl sözüvi həlq təmr urur (?)
Bilməz **kəlām** rəmzini sölər Hūdā ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 42*).
[kəlām,]

‘Ərz qıldım həqdi kəlāmun təmām
Lik bu ovqāt alınmur **kəlām** (*Mesnevi 5, Mısra 54*). [kəlām,]

‘Ərz qıldım həqdi kəlāmun təmām
Lik bu ovqāt alınmur **kəlām** (*Mesnevi 5, Mısra 53*).
[kəlāmun, -un]

Məst olub tā ki hər **kəlāmı** deyüm

Qalmasun hiç söz təmāmı deyüm (*Mesnevi 11, Mısra 11*).
[kəlāmı, -ı]

Üfādələr əlin dutuban bir şəfiq olan
Həşiyəti həlīm **kəlāmı** rəfiq olan (*Muhammes 2, Mısra 26*).
[kəlāmı, -ı]

Şīrīn **kəlāmı** hətīr-i fərmədə dəğ idi
Fəşl-i bəhār məskənimiz tərif-i bāğ idi (*Müseddes 1, Mısra 3*). [kəlāmı, -ı]

Cəbr ilə iħtiyārda yoħ bir qədər dəlil
Hər nə **kəlām** var ‘uləmā-yı kibārdan (*Gazel 176, Mısra 22*).
[kəlām,]

Zü'ī çü şəhr məhlərinün vəşfin eylədün
H'osdur bānə həmişə desən bu **kəlāmdan** (*Gazel 177, Mısra 12*). [kəlāmdan, -dan]

kəlām-ı həqq: Allah'ın kəlamı, sözü.

Məni bu növ' ilə vallāhi də nöçün qoydun
Kəlām-ı Həqqdə və ş-şəms əyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 6*). [kəlām-i həqqdə, -də]

kəlla: Baş, kafa.

Küy-ı yārə yūriyür ‘āşiq-i sādīq bi'llāh
Mār tək gər əzilüb **kəlləsi** sağ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 4*). [kəlləsi, -s, -i]

kəlmə: Bir veya birkaç hecedən meydana gelen anlamlı söz, sözcük.

Bircə **kəlmə** degilən ki ənə Rabb'ül-a'lā
Bu ‘əvām tayıfə eylərlər itā'ət zāhid (*Gazel 39, Mısra 25*).
[kəlmə,]

Mə'yūs qilmə ‘āşiqi lən **kəlməsilə** sən
Mūsā şifət çü təlib-i didāriham sənün (*Gazel 165, Mısra 9*).
[kəlməsiylə, -si, -y, -lə]

Hər **kəlməsində** dərc idi çün kəlmə-i Məsīh
Oħşatmanam o çeşmə-i həyyvānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 7*). [kəlməsində, -si, -n, -də]

Həq hūzüründə bəli **kəlməsi** məqbūl olub
Bu nə inşəfdi iqbālını idbār edəsən (*Kut'a-ı Kebir 3, Mısra 21*). [kəlməsi, -s, -i]

kəlmə-i məsih: İsa'nın kəlamı.

Hər kəlməsində dərc idi çün **kəlmə-i Məsīh**
Oħşatmanam o çeşmə-i həyyvānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 7*). [kəlmə-i məsih,]

kəlmət: Kelimeler, sözler.

Su'āl edəndə gəzəbnāk olub der dinmə
Ki kəfir oldun bir də demə bu **kəlmət** ilə (*Kaside 20, Mısra 28*). [kəlmət,]

kəm: Eksik, noksan, az.

Bir şey' bu giryəzərdən olmaz **kəm** ü ziyād
Bī-hūdə olmə gəl belə divānə aqlama (*Gazel 5, Mısra 9*).
[kəm,]

Müşəvvirün **kəm** ü keyfin bilür mi bir sūrət
Bu vāzeh əmrđi kār-i nihānı aħtarma (*Gazel 9, Mısra 9*).
[kəm,]

Sərīr-i fəqr ü qənā'ətdə pādşāh ol kim
O bārgəhdə Süleymān mürdən **kəmdür** (*Gazel 73, Mısra 10*). [kəmdür, -dür]

Nə küşiş eyləsə çatmaz murādə āhırdə
O kəs ki rüz-ı əzəl t̄ālī'i onun **kəmdür** (*Gazel 80, Mısra 14*).
[*kəmdür, -dür*]

Dəm-ā-dəm cənnət-i rüyundə seyr eylər qara zülfün
Tə'əccüb 'əqli **kəmlər** söləyürlər zülfə kəfirdür (*Gazel 88, Mısra 8*). [*kəmlər, -lər*]

Cövr ü cəfā-yı yārdur 'eşqə məhək əgər
Şəbr etməsə zühürə gəlür **kəm** 'əyərliq (*Gazel 111, Mısra 8*). [*kəm,]*

Gubernat bāğı içrə kəşrət-i ǧilmān [u] hürādan
Vücüdün **kəm** qılıb hər hürdan yārın sorag etmək (*Gazel 120, Mısra 4*). [*kəm,]*

Çoğ ayağə salmə ey gül al ələ bir lütf qıl
Zü'ñün köñlin həqiqət cām-ı meydən **kəm** döğül (*Gazel 125, Mısra 10*). [*kəm,]*

Köñül əgərçi sən-i zārı pür-ğəm istəmənəm
Vəli həyālın o məh-pārənün **kəm** istəmənəm (*Gazel 135, Mısra 2*). [*kəm,]*

Hər şey' **kəm** ü ziyād olur 'āləmdə rəsmdür
Zü'ī nədən mənim də ǧəməim bir kəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 13*). [*kəm,]*

Hər şey' **kəm** ü ziyād olur 'āləmdə rəsmdür
Zü'ī nədən mənim də ǧəməim bir **kəm** olmadı (*Gazel 238, Mısra 14*). [*kəm,]*

Keçür həmişə ǧəm-i hicr ü dərd-i ǧürbət ilə
N'olurdu belə keçən 'ömr hamudan **kəm** olaydı (*Gazel 244, Mısra 12*). [*kəm,]*

'Elm ilə oldı gör ki şəhənşāh İngilis
Kəmdür Əgərçi cümlə miləldən cəmə'əti (*Kaside 2, Mısra 24*). [*kəmdür, -dür*]

Hər kəsün mə'rifəti olsə təməm ədəmdür
Olmasa ədəmə oğşar heyivāndan **kəmdür** (*Mesnevi 9, Mısra 16*). [*kəmdür, -dür*]

Oğuyub yazmasə hər şey'dən o kimsə **kəmdür**
'Elm şəhıblərinün h̄atiri cām-ı Cəmdür (*Muhammes 5, Mısra 17*). [*kəmdür, -dür*]

Gər şürəti insān görünən çoxdı vəli
Həşiyəti insān olan ədəm **kəmdür** (*Rübai 4, Mısra 4*).
[*kəmdür, -dür*]

Sevdā-yı sər-i zülfünə başın verən 'āşiq
Cāndan keçüb ol dəhrdə biş ü **kəmi** neylər (*Gazel 69, Mısra 6*). [*kəmi, -i*]

kəməl: *En olgun, en yetişkin dönməndə olma, olgunluk.*

Kəməl u 'elm ü fəzl ü cüd bir bāğ-ı dil-ārādur
Hudāvənd-i cəhān ol bāğə zātın bāğbān qılmış (*Kaside 11, Mısra 23*). [*kəməl,]*

Var vücüdündə çün Hudā-dədə
Cümlə fəzl ü **kəməl** əmədə (*Mesnevi 2, Mısra 42*). [*kəməl,]*

Vüşāl olanda köñül titrəşüb hərās elər
Ki hər **kəmələ** yaqın 'əqibət zəvāl gəlür (*Kıt'a 7, Mısra 4*).
[*kəmələ, -ə*]

kəməl-i 'eşq: *Kamil aşk.*

Ğərəz ki Zü'ī kimi anlə olmə çox bī-h̄'od
Kəməl-i 'eşqdi ancaq vücüdi insānun (*Gazel 155, Mısra 14*). [*kəməl-i 'eşqdi, -di*]

kəmən: *Yay.*

Zəhr-i nāb eylər təşəvvür nüş-dārü şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəhm-i peykānun görüb (*Gazel 19, Mısra 8*). [*kəmənim, -im*]

Qaşun həyālı ilə qəmətim **kəmənə** döñüb
Tərənnümüm dəhi fəryād ilə fəğānə döñüb (*Gazel 25, Mısra 1*). [*kəmənə, -ə*]

Ey kəmən-əbrü müjün peykānı yüz min cān alur
Yayə döñmüş qəmətim tır ü **kəmənun** şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 6*). [*kəmənun, -un*]

Mənim tək hansı 'āşiqdür de t̄aq-ı əbrü-yı cānān
Hilālə döñdürübdür qəmətin ǧəmədən **kəmən** qılmış (*Kaside 11, Mısra 8*). [*kəmən,]*

kəmən-əbrü: *Kaşı yay gibi düzgün olan, keman kaşlı.*

Ey **kəmən-əbrü** müjün peykānı yüz min cān alur
Yayə döñmüş qəmətim tır ü kəmənun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 5*). [*kəmən-əbrü,]*

kəmin: *Çok az.*

Olşə hər yerdə Zü'ī-i müştər
Saña məddāhdur **kəmin** çəkər (*Mesnevi 2, Mısra 50*).
[*kəmin,]*

kəm-rāh: *Yolsuz.*

Olmasə pülü əgər olsə də 'elmu'llāhı
Hələq sölər ki qovun getsün elə **kəm-rāhı** (*Terci-bend 1, Mısra 20*). [*kəm-rāhı, -ı*]

kəm-tər: *Aciz, yazık, miskin; Alçak, aşağı.*

Onun yanında oldım 'əqibət bīğānədən **kəmtər**
Nə ǧünə gör şəmər gördüm nihāl-i āşnālıqdan (*Gazel 151, Mısra 6*). [*kəm-tər,]*

kəmənd: *Uzaktaki bir kimseyi veya şeyi çekip yakına getirmek için atılan ucu ilmekli ip. Sevgilinin saçı kastetilmıştır.*

Pirānəsər köñül genə bir şühə bənd olub
Kim tār-ı zülf-i ǧərdəni cānə **kəmənd** olub (*Gazel 24, Mısra 2*). [*kəmənd,]*

kəmənd-i sər-i zülf: *Saçın ucunun ilmekli ipi.*

Dilərsən ər olasan bənd-i ǧüşşədən əzād
Gərək **kəmənd-i sər-i zülfə** əsir oləsən (*Gazel 170, Mısra 6*). [*kəmənd-i sər-i zülfə, -də*]

kənār: *Bir şeyin bitiş kısmı, bitiş yeri, uçta kalan kısmı. Merkezden uzak olan yer, uç, köşe, yan.*

Bəlkə bu dərd-i möhnət ü ǧəmədən **kənār** olaq
Hərçənd dərd ü möhnətə hədd ü kənār yoğ (*Gazel 38, Mısra 14*). [*kənār,]*

Ondan olur 'ələc genə dərd-i Zü'iyə
Yoğdur səhā rəviyyəsi ǧüşə **kənārdə** (*Kaside 19, Mısra 36*).
[*kənārdə, -də*]

Bir püst lütf qılmış idin şe'rdən qabaq
Əş'ār-ı nəşr vāqə' olub nəzmdən **kənār** (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 4*). [*kənār,]*

Yoğdı **kənār** 'elminün dəryāsınə
Vəşf çatmaz cüdünə səhāsınə (*Mesnevi 5, Mısra 71*). [*kənār,]*

Yüzündə tərdurur yā lālə üzrə jələdür yā kim
Məh-i ənvər **kənārında** düzülmiş 'ıqd-ı pərvindür (Gazel 56, Mısra 4). [*kənārında, -i, -n, -də*]

Düşən bu qulzüm-i 'eşq içrə gərç olur bi'llāh
Bu bəd mühlətdi kim sanmayun **kənārəsi** var (Gazel 87, Mısra 6). [*kənārəsi, -a, -s, -ı*]

kənār: *Başı, yanı (Mangal yanı).*

Mañqal **kənārı** yār ilə bir lālə-zār idi
Ruhsārəsində cənnət-i hür āşkār idi (Muhammes 1, Mısra 9). [*kənārı, -ı*]

kənār: *Uzak, ayrı.*

Dutdı zülfün bağ-ı hüsün görmədim ruhsārıvı
Hülldən Ādəm **kənār** olmadı şeytān olmasə (Gazel 13, Mısra 4). [*kənār,]*

Dutdı zülfün bağ-ı hüsün görmədim ruhsārıvı
Hülldən Ādəm **kənār** olmadı şeytān olmasə (Gazel 197, Mısra 4). [*kənār,]*

Bunun 'əlacını dün pīr-i 'əqldən şordum
Cəvābı ilə gəm ü güşsədən **kənār** oldım (Kaside 12, Mısra 12). [*kənār,]*

Hər zərrə hāq bir şənəmün al yuvaqıdır
Fərş-i rəh olmuş imdikinin rəh-**kənārına** (Gazel 207, Mısra 16). [*kənārına, -i, -n, -ə*]

kənār: *Kenar, dudağın yanı ve üstü kastedilmiştir.*

Yoh 'eybi Hizr-i hət dutə lə'lün **kənārını**
Tūfı gızası rəsmdür 'äləmdə qənd olub (Gazel 24, Mısra 9). [*kənārını, -i, -n, -ı*]

Saldun ləbün **kənārına** zülf-i siyāhıvı
Əngüşteri nəsibə-i Əhrimən eylədün (Gazel 164, Mısra 9). [*kənārına, -i, -n, -ə*]

Hicrində gözlərimdən ahan qətrə qətrə qan
Döndürdi lələzərə nigərim **kənārımı** (Gazel 228, Mısra 6). [*kənārımı, -im, -ı*]

kənār: *Her köşeden, her şeyden.*

Bā'is budur ki hiç nə 'ömrimdə bilmədim
Çohdur dəyən ki mən bilürəm hər **kənārdan** (Gazel 176, Mısra 20). [*kənārdan, -dan*]

kənār: *Kucak, kucaklama.*

Gecə gündüz gəm-i hicrānını çəksəm h'oşam zīrā
Məqām-ı vəşldə şad şükr kim būs u **kənārım** var (Gazel 45, Mısra 4). [*kənārım, -im*]

Gəh dolanub başına ol kākül-i müşkīni tək
Gāh qurb-ı vəşldə būs u **kənārım** var idi (Gazel 225, Mısra 4). [*kənārım, -im*]

kənār et-: *Kenar etmek, uzaklaştırmak.*

Bī-'elm vəşşiyānə qırır birbirin tāmām
İnsānlıq **kənār edüb** əhç etmə vəşşəti (Kaside 2, Mısra 34). [*kənār edüb, -üb*]

kənār ol-: *Kenar olmak, uzak olmak.*

Bəlkə bu dərd-i möhnət ü gəmdən **kənār olaq**
Hərçənd dərd ü möhnətə hədd ü kənār yoh (Gazel 38, Mısra 13). [*kənār olaq, -aq*]

kənār-ı mülk-i dīn: *Din ülkesinin kenarı, etrafı.*

Yüzün dövrində müşkīn-həş midir ey gül sənün yā kim
Kənār-ı mülk-i dīni həyl-ı rəng-i Əhrimən dutmuş (Gazel 103, Mısra 8). [*kənār-ı mülk-i dīni, -i*]

kənār-ı zəməzəm-i lə'l-i ləb: *Zemzem suyu gibi olan kırmızı dudağının kenarı.*

Kənār-ı Zəməzəm-i lə'l-i ləbündə həl-i siyāh
Durubdı Kə'bə-i ruhsārıvı ziyərət edər (Gazel 60, Mısra 5). [*kənār-ı zəməzəm-i lə'l-i ləbündə, -ün, -də*]

kənār-ı ərsə: *Meydanın uçta kalan kısmı/kenarı.*

Müşkilün həllinə seyr eylə **kənār-ı ərsə**
Mətləbün ondə huşulə yetişür hər bəbət (Kaside 5, Mısra 31). [*kənār-ı ərsə,]*

kənārə qıl-: *Uzaklaştırmak.*

Lütf eylə bu həlqi **qıl kənārə**
Sən bārī bu dərda eylə çərə (Mesnevi 8, Mısra 47). [*kənārə qıl,]*

Hücüm-ı dərd ü bələ keşti-i həyātımdan
Bu bəhr-i möhnət ü gəmdən **qılır kənārə** mənī (Müseddes 2, Mısra 10). [*kənārə qılır, -ur*]

kənd: *Köy.*

Yohdur tāmām şəhərdə bir belə mäh-rü
Bu vəchdəndi məskənim əhirdə **kənd** olub (Gazel 24, Mısra 6). [*kənd,]*

Hən u bəg at **kənd** pül bəhş eylər idi şā'irə
Şāhsevən tək imdi çohdı adı hən hən qalmayub (Kaside 4, Mısra 15). [*kənd,]*

At istəməgimdən imdi sən də
Kim mərhəmət olma durma **kəndə** (Mesnevi 8, Mısra 60). [*kəndə, -ə*]

kəndənə: *Kötü koku, ufunet.*

Mə'ışət büstānında cəhān əhlinə gül yetdi
Mənīm bu qara bəhtimdən piyāz u **kəndənə** çıldı (Gazel 254, Mısra 6). [*kəndənə, -n, -ə*]

kənz-i məhfi: *Saklı hazinə.*

Qəd izā'ət şəms-i vəhdət min gəməmə'l-i-ihfā
Kənz-i məhfi nūr-ı 'ürfān ilə tapdı incilə (Gazel 3, Mısra 2). [*kənz-i məhfi,]*

kəraim: *Cömertliklər.*

Gəlmişəm getməgimə yohdı **kəraim** ki gedim
Bu də bir məs'ələ-i şa'b idi ey rüh-ı rəvān (Kaside 14, Mısra 17). [*kəraim,]*

kəramət: *Bir ermişin, Allah'ın kendisine yakın kullarına lutfettiği olağanüstü şeyler yapma gücü ile ortaya koyduğu, akıl sınırlarını aşan tabiat üstü iş, hârikulâde hal.*

Həşrədək gər söləyim hiç tükənməz vəşfün
Dəhi bundan belə göstərmə **kəramət** zāhid (Gazel 39, Mısra 28). [*kəramət,]*

Keçmiş zəməndə var idi əsbāb-ı fəzl ü cüd
Bir kimsədə bu vəqt **kəramət** görünməyür (Gazel 71, Mısra 12). [*kəramət,]*

Mənī mən' etmə zāhid təc-ı əbrüsü sücüdindən

Kərāmətlər ki qaşından gəlir mehrəbdən gəlməz (*Gazel 96, Mısra 6*). [*kərāmətlər, -lər*]

Əs-sə'ət ātiyəti həbəri qāmətündədir
Gisüləründədir dəhi Mūsā **kərāməti** (*Gazel 229, Mısra 6*).
[*kərāməti, -i*]

Hudā yaratduqı əşyadan eyləyib mümtəz
Mələkdən artıq edübdür səhā **kərāmətdən** (*Kaside 15, Mısra 12*). [*kərāmətdən, -dən*]

‘İllət-i ‘gā’iyyə-‘ālim nədi bu ‘āləmdə
Bu **kərāmətlə** olan kimdi bənī ādəmədə (*Mesnevi 9, Mısra 10*). [*kərāmətlə, -lə*]

kərb-i bələ: *Kərbela musibetine diqqət çekilmiştir.*

Bu bələ vāqə‘əsin gābit edir **Kərb-i bələ**
O səbəbdən çəkübən āh-ı şərərbār ölürem (*Müseddes 2, Mısra 31*). [*kərb-i bələ, -*]

kərim: *Kerem sāhibi (Allah), cömert.*

Nədi bā‘is ki Hudāvənd ü **kərim** ü ‘ādil
Eləyüb ‘ārif-i dānāni əsir-i nā-dān (*Kaside 14, Mısra 5*).
[*kərim, -*]

kərpic kəs-: *Çamurdan kerpiç tuğla yapmak.*

Bir vəqt olur ki imdikinün qədd ü qāmətin
Kərpic kəsüb qoyarlar o vəqtə haşārınə (*Gazel 207, Mısra 18*). [*kərpic kəsüb, -üb*]

kərrəmnā: *Biz yüceltik, şereflendirdik, kerim kıldık (İsra suresi 70. ayette geçer.).*

Qoyubdı başına lütf ilə təc **kərrəmnā**
Vücudun eyləmə heyvān belə şərərətdən (*Kaside 15, Mısra 13*). [*kərrəmnā, -*]

kəram: *Ruh asāletinin gereği olan cömertlik, ālicenaplık.*

Cəfā qılmə **kəram** qıl Zū‘iyyə ey şūh lütf eylə
Əgərçi yoh gözəllərdə nolur görsəm vəfā səndən (*Gazel 168, Mısra 17*). [*kəram, -*]

Tələttuf eylə köñül şəhrin etgilən mə‘mür
Hərəbə qoymə **kəram** qıl vilāyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 10*). [*kəram, -*]

Āsüdə hāl u şür u həzārān sürür ilə
Qılsun rəvānə məskənüb ol **kəram**-şü‘ār (*Kaside 9, Mısra 28*). [*kəram, -*]

Qıl hālun ‘ərz ol **kəramün** kəninə ki tā
Sāzed to rā rəhā ze-ğəm-e çərḥ-e kəc-mədār (*Kaside 9, Mısra 25*). [*kəramün, -ün*]

Beytū‘l-əhžānə qədəm basdı **kəramdən** nā-gəh
Bir rəfiqim ki həbibu‘llāhə olmuş həmə-nām (*Kaside 13, Mısra 7*). [*kəramdən, -dən*]

Kān-ı fəzl ü hünər ü cüd
Ki qılıbdur onə Həqq öz **kəramindən** ikrām (*Kaside 13, Mısra 30*). [*kəramindən, -i, -n, -dən*]

Əlüvi dutdı bir **kəram** kəni
Şāhib-i ‘izz-i e‘tibār oldun (*Kaside 16, Mısra 15*). [*kəram, -*]

O **kəram** kəni kim müdām ondan
Hər zəməndə nəvələ-hvār oldun (*Kaside 16, Mısra 17*).
[*kəram, -*]

Çün fəqirün yüzidür hər iki dünyədə qara

Kəraminlə bu qara yüzimi aq istəyürəm (*Kıt'a 2, Mısra 10*).
[*kəraminlə, -in, -lə*]

Səni övlədini Hudā-yı kərim
Kəramilə bələdən edə səlim (*Mesnevi 2, Mısra 54*).
[*kəramiylə, -ilə*]

Sāqiyā bir **kəram** et durma gözün qurbāni
Bir iki cām ilə sərşār elə mən-nālāni (*Mesnevi 6, Mısra 1*).
[*kəram, -*]

Gün-bə-gündən eləsin Bārī Hudā ‘ömrin uzun
Kəramindən eləyüb cümlə fəqiri məmnün (*Mesnevi 6, Mısra 32*). [*kəramindən, -in, -dən*]

İlāhī bir səbəb qılsun **kəramdən**
Görüb vəslün olum āzād gəmədən (*Mesnevi 12, Mısra 21*).
[*kəramdən, -dən*]

Nə hāşil eyləmək gəflət mənim tək mübtəlālardan
Kəram qıl kəsmə sāqī iltifātun bī-nəvālardan (*Tahmis 1, Mısra 4*). [*kəram, -*]

kəram kəni: *Cömertlik madeni.*

Ey **kəram kəni** böyük hān mən-i sər-gərdānun
‘Ərzinə güş elə əltāflə bu nālānun (*Terci-bend 1, Mısra 1*).
[*kəram kəni, -*]

kəram qıl-: *İyilik etmək.*

Bir cām ilə dəf-i dərd ü gəm qıl
Tədbir-i humārım et **kəram** qıl (*Mesnevi 7, Mısra 4*). [*kəram qıl, -*]

kəravət-i hicr: *Ayrılık sediri.*

Yā Rəb gələn bəhār səfā-yı vüśāl ver
Çün yetmişük **kəravət-i hicr** ilə bu ilə (*Gazel 214, Mısra 16*). [*kəravət-i hicr, -*]

kəs: *Belgisiz zamir.*

H’oş ol **kəs** hālınə kim heyrdə hərc eyləyüb getdi
Cəhāndə qoymadı Nüşirəvān tək nāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 7*). [*kəs, -*]

Cəhāni hər tərəfdən diqqət ilə gəzdim ahtardım
Tapulmaz Zū‘ī bir **kəs** ‘ām-ı kə‘l-‘āmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 10*). [*kəs, -*]

Hər bir məqāmə dəgə ayağun hərəb edir
Vay ol **kəsə** ala ələ peymānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 14*).
[*kəsə, -ə*]

Anlar bəhār u lālə vü gül zövqini o **kəs**
Kim hātirində zərrə qədr dərd-i dāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 7*). [*kəs, -*]

Nə qədiri cüst ü cü etdim cəhāndə tapmadım bir **kəs**
Ki zəhm-i möhnət ü dərdə onun hər ləfzi mərhəmdür (*Gazel 41, Mısra 5*). [*kəs, -*]

Hər bir **kəsün** ki sən kimi ey məh həbibī var
Bəh bəh əzəl günündə sə‘ādət nəşibi var (*Gazel 44, Mısra 1*). [*kəsün, -ün*]

Olub ‘āşiq cəhāndə **hərkəs** öz mə‘şuqəsin tapdı
Mənim kim hər zəməni firqətdə min min āh u zārım var (*Gazel 50, Mısra 3*). [*kəs, -*]

Ey dil yüzündə zülfünə çoh meyl eyləmə
Hər **kəs** bu günə eyləsə sevdə ziyān çəkər (*Gazel 61, Mısra 10*). [*kəs, -*]

O **kəs** ki mülk-i ma'ārif onə müsəlləmdür
Həqiqədən nəzər et pādşāh-ı 'āləmdür (*Gazel 73, Mısra 1*).
[*kəs,]*

Nə küşiş eyləsə çatmaz muradə āhırdə
O **kəs** ki rüz-ı əzəl t̄ālī'ı onun kəmdür (*Gazel 80, Mısra 14*).
[*kəs,]*

Şərāb-ı nəb ey s̄aqī cəhān içrə o cövhərdür
Ki ondan zāhır eylər hər **kəsün** zātı nə gövhərdür (*Gazel 88, Mısra 2*). [*kəsün, -ün]*

Hər **kəsün** adını sultān qoyəsən hān deyəsən
Bir ad ilə o gedüb Rüşdə sultān olmaz (*Gazel 90, Mısra 5*).
[*kəsün, -ün]*

Hər **kəs** ki lālə-i ruḥ-ı dildārə meylı yoh
Həqqə şəfā-yı bağ u gülüstānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 3*). [*kəs,]*

'Uqbədə Zū'iyā nə bilür zövq-i cənnəti
Hər **kəs** cəhāndə ləzzət-i dünyānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 12*). [*kəs,]*

O **kəs** kim 'ārif ü fāzildi görməz
Gəm ü fəqrün öləndən bir rəhālıq (*Gazel 112, Mısra 5*). [*kəs,]*

O **kəs** kim cāhil ü əbləhdi eylər
Büşāt-ı dövlət içrə pādşāhlıq (*Gazel 112, Mısra 7*). [*kəs,]*

Sāqiyā mey ver ki yārə dər-dil izhār edim
Meydən özgə hiç **kəs** dil-sirrınə mərḥəm döğül (*Gazel 125, Mısra 8*). [*kəs,]*

Gəl etmə muncə cəfā yādə sal o günlərivi
Ki hiç **kəs** deməz āhırdə gəl baña Kāzım (*Gazel 137, Mısra 8*). [*kəs,]*

Yohdı bir **kəs** şöhibətdən rüḥ u cān ləzzət tapə
Arədim gəzdim dəhi hər güşə hər yan qalmayub (*Kaside 4, Mısra 13*). [*kəs,]*

Fövc-i sərmā atəcaq tır-i həlāk u bərfi
Hər **kəsün** olmasə həftānı qalır zār [u] nizār (*Kaside 6, Mısra 12*). [*kəsün, -ün]*

Mənım tək hansı **kəsdür** kim düşüb əhbābdən ayru
Mənım tək hansı bülbül tərki bağ u büstān qılmış (*Kaside 11, Mısra 5*). [*kəsdür, -dür]*

Sölə ki hansı **kəs** 'āləmdə tapdı rāhətlük
Belə şərārət ilə yā bu qətl ü sirqətdən (*Kaside 15, Mısra 21*).
[*kəs,]*

O bələlər ki görməyüb hiç **kəs**
Özün āhır onə düşər oldun (*Kaside 16, Mısra 3*). [*kəs,]*

Gərīb ü bī-nəvā **kəslər** pənāhi
Bu Zū'ınün həqiqət qıbləgāhi (*Mesnevi 3, Mısra 3*). [*kəslər, -lər]*

Hiç **kəs** ism-i Məhəmmədlə peyğən-bər olmaz
'Əli olmaqla adı Heydər ü Şəfədr olmaz (*Mesnevi 6, Mısra 41*). [*kəs,]*

Hān o **kəsdür** ki həqiqətdə səhəvətlə olə
Mə'rifət səhibi vəqtində şüca'ətlə olə (*Mesnevi 6, Mısra 49*).
[*kəsdür, -dür]*

Hər adı Rüstəm olanlardə şüca'ət olu mı
Hər adı Yüsif olan **kəsdə** mələhət olu mı (*Mesnevi 6, Mısra 38*). [*kəsdə, -də]*

Olsə hər **kəsdə** səhəvət özi ol hələtdür

Olmasa gər hünəri neylüm adı Rüstəmdür (*Mesnevi 6, Mısra 39*). [*kəsdə, -də]*

İndi ləzımdı ki izhār eləyüm əhvāl
Qalmasun hiç **kəsün** bī-hüdə qıl ü qālı (*Mesnevi 6, Mısra 10*). [*kəsün, -ün]*

Enni qurşaqı uzun börki uzun saqqalı
Hər **kəsün** olsə odur məsnəd-i 'elmə vālı (*Mesnevi 6, Mısra 22*). [*kəsün, -ün]*

Hər **kəsün** mə'rifəti olsə təmām ādəmdür
Olmasa ādəmə oşsar həyivāndan kəmdür (*Mesnevi 9, Mısra 15*). [*kəsün, -ün]*

Hər **kəsün** olsə dövləti varı
Ol **kəsün** çohdı 'izzəti 'ādı (*Mesnevi 11, Mısra 13*). [*kəsün, -ün]*

Hər **kəsün** olsə dövləti varı
Ol kəsün çohdı 'izzəti 'ādı (*Mesnevi 11, Mısra 14*). [*kəsün, -ün]*

Tapdı o şəhş hər iki dünyədə bir nicāt
Hər **kəs** ki etdi yetmişə həştādəcən həyāt (*Muhammes 1, Mısra 20*). [*kəs,]*

Əlhəq insān olanə niṭq ü bəyāndur məktəb
Hər **kəsün** olmasə gər 'elmi yəqin ə'mādur (*Muhammes 5, Mısra 6*). [*kəsün, -ün]*

Dünyədə yüz il 'ömr olə gər bir dəmdür
Hər **kəs** ki bunı bilsə bənī ādəmdür (*Rübai 4, Mısra 2*). [*kəs,]*

Hər **kəsün** cüz'ı savādı olə həm tən-h'vāhi
Mülk-i 'elmün sölənür kim odı şāhənşāhi (*Terci-bend 1, Mısra 17*). [*kəsün, -ün]*

Dindirsən əgər adını bilməz **kəsə** hədsiz
Verdün gərəyin səhib-i dövlət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 9*). [*kəsə, -ə]*

Şāhi olə sənün təkı ey mäh bir **kəsün**
İnşāfdur kim olə yüvünci gədlərə (*Gazel 201, Mısra 7*).
[*kəsün, -ün]*

Rüstəm-i Zābilī həftānı olur Kābildə
Hər **kəsün** dəst-rəsi olsə olur Sām-süvār (*Kaside 6, Mısra 14*). [*kəsün, -ün]*

Bār'İlāhi görüm olsun belə mən tək nālān
Yār küyundan o **kəs** kim edüb āvərə mənı (*Gazel 224, Mısra 8*). [*kəs,]*

Şövq-i ləbilə küyunə bir **kəs** dolanmasun
Lə'l-arzısı ilə Bədəhşānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 3*).
[*kəs,]*

kəs-: Kesmek.

Kəsdirüb zūlm ilə Yəhyā başını zindənda
Qüdrət ü şövkəti bir baḥ ki Herodna nə verüb (*Gazel 20, Mısra 11*). [*kəsdirüb, -dir, -üb]*

Minā-yı küyun ara ey Həlil-i Kə'bə-i ḥüsn
Qəbül qıl **kəsübən** Zū'ını ki qurbāndur (*Gazel 81, Mısra 14*). [*kəsübən, -übən]*

Bu mollələr birisi bilsə Leyli Məcnūnı
Qulaqımı **kəsərəm** nəzr edüb bu bābətdən (*Kaside 15, Mısra 72*). [*kəsərəm, -ər, -əm]*

Nə həşil eyləmək gəflət mənım tək mübtəlälərdən

Kərəm qıl **kəsmə** səqī iltifātun bī-nəvālardan (*Tahmis 1, Mısra 4*). [*kəsmə, -mə*]

Əsir-i gübrətüz biz səndən özgə əsnāmız yoh
Ayağun **kəsmə** başunçün bizim möhnət-səralardan (*Tahmis 1, Mısra 10*). [*kəsmə, -mə*]

Yār **kəsdī** əsnālıq rəsmini Zū'ī genə
Zāhīr oldı şən oña dər-d-i nihānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 17*). [*kəsdī, -dī*]

Başın **kəsüb** ayağə sal ol zülf-i pür-həmi
Çün baş olur o yüzi qaradan hətə genə (*Gazel 202, Mısra 7*). [*kəsüb, -üb*]

Hıvurşid tək cəməlivə mən şəm' sölədim
Vəcibdi yandırub mənə **kəssün** zəbānımı (*Gazel 234, Mısra 6*). [*kəssün, -sün*]

Bu kühən 'əşiqi qurbānə qəbul eyləmədün
Bəs Minə içrə **kəsillər** niyə hər qurbānı (*Gazel 250, Mısra 18*). [*kəsillər, -il, -lər*]

kəs ümüd: Umudu kesmek, artık ummaz olmak, umudu kalmamak.

Kəs ümüd ey dil cəhəndə əhl-i 'üfrān qalmayub
Ədəm itmiş dərhdən əşār-ı insān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 1*). [*kəs ümüd,]*

kəsb: Kazanma, çalışarak kazanma, kazanç.

'İsəvī Məsəvī vü Sünni Şt'ə qutarub
Mə'rifət **kəsb** qılıb cümle müsəlmān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 6*). [*kəsb,]*

Öz **kəsbidür** mi Zū'ī cəhān içrə hüsn ü qübh
Yā Həq verübdi 'ələm-i mə'nədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 17*). [*kəsbidür, -i, -dür*]

'Ulümə sə'y qılıb eylə mə'rifət **kəsbīn**
Kı tā həbər biləsən 'ələm-i həqiqətdən (*Kaside 15, Mısra 27*). [*kəsbīn, -i, -n*]

Gər hünər **kəsbī** içün əlli il dil-hün oləsən
Arturub fəzl ü hünər 'elmdə ceyhün oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 13*). [*kəsbī, -i*]

kəsb et-: Kazanmak, edinmek.

Bahmə dünyə mālınə **kəsb et** həyāt-ı cəvidān
Cəhl ü 'üfrāndur həyāt-ı mövtün əşli Zū'iyā (*Gazel 3, Mısra 13*). [*kəsb et,]*

kəsb-i mə'rifət: Hüner kazanma.

Biləndə Rus dilin kimsə eyləyür təkfir
Kı **kəsb-i mə'rifətə** qoymayur müsəlmānı (*Kaside 23, Mısra 66*). [*kəsb-i mə'rifətə, -ə*]

kəsb-i 'ulüm: İlimler kazanmak.

Əlli il **kəsb-i 'ulüm** etməgə qıldım iqdām
Şād olurdım ki 'əcəb yahşı hünərdür bu məqām (*Terci-bend 1, Mısra 9*). [*kəsb-i 'ulüm,]*

kəsib: Kazanç.

Yağmalayubdı türrelərin Çin məmālikin
Hər çini içrə müşk-i Hıttadan **kəsibi** var (*Gazel 44, Mısra 6*). [*kəsibi, -i*]

kəsrət: Çokluk, mahlūkātın çokluğu.

Çıq **kəsrətdən** düş vəhdətə gərç ol mey-i məhəbbətə

Zū'ī tək bəzm-i 'işrətə məstānə gəlmək yahşıdır (*Gazel 85, Mısra 17*). [*kəsrətdən, -dən*]

Nə vəhdəti bildük nədi nə **kəsrəti** qanduc
Sən vəhdəti bu qədr ilə **kəsrət** nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 26*). [*kəsrət,]*

Nə vəhdəti bildük nədi nə **kəsrəti** qanduc
Sən vəhdəti bu qədr ilə **kəsrət** nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 25*). [*kəsrəti, -i*]

kəsrət-i gülman: Gulamların, gençlerin çokluğu.

Gubernat baği içrə **kəsrət-i gülman** [u] hürādan
Vücūdun kəm qılıb hər hürdan yārin sorəğ etmək (*Gazel 120, Mısra 3*). [*kəsrət-i gülman,]*

kəsət: Çokluk, bolluk, fazlalık, ziyâdelik.

Dolar cəhīmə bu 'ələm-nümā-yı fəsiq ilə
Bizə yer olamaz Allāh qoysə **kəşətdən** (*Kaside 15, Mısra 62*). [*kəşətdən, -dən*]

kət: Kənd = köy.

Var idi bir yabum **kətdən** gələndə şəhrə bu dəf'ə
Yoruldu yolda qaldı şattım onda bir pālānım var (*Kaside 7, Mısra 21*). [*kətdən, -dən*]

kəvākih: Yıldızlar.

'Əcəbdi cərh yanub həm **kəvākih** odlanmaz
Yüzün gəmində mənim əh-i pür-şərarım ilə (*Gazel 191, Mısra 5*). [*kəvākih,]*

kəyfə təciri əl-mövtā: Allah'ım bana göster.

Ayəni **keyfə təciri əl-mövtā**
Yə'nī göstər məñə Hüdāvəndə (*Mesnevi 11, Mısra 83*). [*kəyfə təciri əl-mövtā,]*

kəz: Defa.

Yüz qərinə keçsə sən tək mäh bulmaz gər fələk
Gündə min **kəz** kürrə(?)-i ərz üzrə səyyār olsə də (*Gazel 218, Mısra 6*). [*kəz,]*

kə'bə-i cəməl: Kabe gibi güzellik.

Ol **Kə'bə-i cəməlivə** hüccəclər kimi
Sər pā bərəhnə şidq ilə züvvārınam sənün (*Gazel 165, Mısra 5*). [*kə'bə-i cəməlivə, -iv, -ə*]

kə'bə-i vüslət: Kavuşma Kabe'si.

Sərvərə feyz-i ziyərət tələbiyçün neçə yol
Kə'bə-i vüslətivə şidq ilə züvvār oldım (*Kit'a-ı Kebir 5, Mısra 2*). [*kə'bə-i vüslətivə, -iv, -ə*]

L

lāf: Söz, lakırdı.

Urub çün bərg-i gül həm-rəngliq **lāfın** dodağ ilə
Şəbā toprağə salmış hər yetən tapdar ayağ ilə (*Gazel 216, Mısra 1*). [*lāfın, -i, -n*]

Bu qanlar içməgə mu'tād gördüğün könlüm
Könlü ki eylər idi **lāf** 'āqıl olduqunu (*Tahmis 2, Mısra 16*). [*lāf,]*

lāf-ı zəhn ü zəkādan: Akıl ve zeka lafi.

Bəd-bəht ü nik-bahtlıqun bā'ışın bilən

Çün yohdı **lâf-ı zəhn ü zəkādan** nə fā`idə (Gazel 208, Mısra 12). [*lâf-ı zəhn ü zəkādan, -dan*]

lāğər: Zayıf, etsiz, arık.

Könlümi şayd eylədi bir göz açınca gözlərün
Eylə kim bir şayd-**lāğərini** iki tərən alır (Gazel 59, Mısra 6). [*lāğərini, -i, -n, -i*]

lakin: Ama, ancaq, fakat.

Gər həzən fəslidi **lakin** qədəmindən biz için
Növ-bəhər oldı cəhən mövsüm-i büstān oldı (Kaside 17, Mısra 25). [*lakin, j*]

lāl: Dilsiz.

Qoymə həzən-ı həvā gülşən-i şövqün pozub
Lāl eləyə zikrdən bülbül-i h`oş-h`vānını (Gazel 245, Mısra 12). [*lāl, j*]

Ey bihər-ı `ulüm-ı fəzl u kəməl
Midhətündə zəbən-ı nātiqə **lāl** (Mesnevi 2, Mısra 46). [*lāl, j*]

Çoş sormagilən tövsən-i əş`arını Zü`l
Lāl ol nəzər et səhət-i meydān dəğişübdür (Gazel 76, Mısra 24). [*lāl, j*]

lāl: Lale çiçəgi.

Dögi h`vurşid ü məh ey **lāl**-`izārim gökdə
`Əks-i rüyundı sənün çərḥ-i mü`əllāyə düşüb (Gazel 23, Mısra 11). [*lāl, j*]

Anlar bəhər u **lāl** vü gül zövqini o kəs
Kim hātirində zərrə qədər dər-d-i dāğ yoh (Gazel 37, Mısra 7). [*lāl, j*]

Tənhə nə mən bələ vü gəm-i dər-dəəm əsir
Hansı könlüdi **lāl** kimi dāğdār yoh (Gazel 38, Mısra 16). [*lāl, j*]

Nədür ey **lāl**-ruḥ yārim bu qədri bī-vəfālıq kim
Deməzsən kim mənim bir dər-d çəkmiş dāğdārim var (Gazel 45, Mısra 5). [*lāl, j*]

`Arizün kim bədə tábından aqıbdur **lālölər**
Hər tərəf tər qətrəsi ol lālə üzrə jālölər (Gazel 48, Mısra 2). [*lāl, j*]

`Arizün kim bədə tábından aqıbdur **lālölər**
Hər tərəf tər qətrəsi ol lālə üzrə jālölər (Gazel 48, Mısra 1). [*lālölər, -lər*]

Yüzündə tərdirur yā **lāl** üzrə jālödür yā kim
Məh-i ənvər kənārında düzülmüş `ıqd-ı pərvindür (Gazel 56, Mısra 3). [*lāl, j*]

Dāğ-bər-dāğ qoyur hāl-i ruḥı sīnəm ara
Düşcəgin hātirə ol **lāl**-`izārim gecələr (Gazel 72, Mısra 8). [*lāl, j*]

Nə mən nə bülbül-i şüridə nə pərvānə `āşıqdür
Neçə yüz **lāl**-ruḥ ol gül-gəmində dāğdār olmuş (Gazel 102, Mısra 6). [*lāl, j*]

Mey-i gül-nārdan derlər olubdur **lāl**-gün rüyı
Bunun rəşkilə könlüm lālə nisbət dāğdār olmuş (Gazel 108, Mısra 6). [*lāl, j*]

Lāl dögi dāğ üzərə bin dāğ ilə yanmış
`Uşşāqa ruḥundur belə hünin-kəfən içrə (Gazel 187, Mısra 11). [*lāl, j*]

Lāl pəjmürdə şənübər həm olur ey gül-rü

Qədəm-i lütfün əgər tərəf-i gülüstānə dəgə (Gazel 189, Mısra 5). [*lāl, j*]

Bu qədər dāğ-ı ələm Zü`l-i gəm-fərsāyə
Nə rəvādür ki qoyə sən kimi bir **lāl**-`izār (Gazel 194, Mısra 9). [*lāl, j*]

Qızarmış lə`l tək **lāl** qılır mənlük fəhārətlə
Ruḥ-ı rəşşānıvı göstər onı həm dāğdār eylə (Gazel 199, Mısra 5). [*lāl, j*]

O **lāl**-ruḥ gözəlüm lütf ilə şükuftələnüb
Məni bu növ` görüb dāğdār bir də gələ (Gazel 211, Mısra 3). [*lāl, j*]

Özün təşbīh edübdür **lāl** çün ruḥsārīnə ey gül
Budur vəchi ki qalmışdur biyābānlardə dāğ ilə (Gazel 216, Mısra 3). [*lāl, j*]

Lālölər çün doldurub şəhbə-yı jālə cəminə
Biz də cəmə dolduraq lāzımdı şəhbələr genə (Gazel 217, Mısra 9). [*lālölər, -lər*]

Könlüm h`oş idi **lāl** kimi `arizün görüb
Həsərlə geyrlər yürəgi dāğdār idi (Gazel 222, Mısra 3). [*lāl, j*]

Sünbül [ü] gül **lāl** vü nəsrin ü bağ
Sīnə-i firdövsə qoyub təzə dāğ (Mesnevi 5, Mısra 39). [*lāl, j*]

Şimşād-qədd ü **lāl**-had u məh-cəməlim
Çoş etmə mən-i zārə sitəm türfə-gəzālım (Muhammes 4, Mısra 9). [*lāl, j*]

Qismət-i cövhər-i fərdə qə`i münkirdi höküm
Onı **lāl** ilə gülüm gönçə həndānuvi aç (Gazel 255, Mısra 4). [*lāl, j*]

lāl-ruḥ: Lale yanak.

Həzārān **lāl-ruḥ** hər güşəsində yüz qəmət-təl`ət
Görüb bu hālī həsrətdən dil-i pür-hünı dāğ etmək (Gazel 120, Mısra 5). [*lāl ruḥ, j*]

lāl-rü: Lale yanaklı.

Lāl-rülar döndürüblər qanə hünin könlümi
İmdi çeşmimdən düşər hər dəmdə qanı könlümün (Gazel 161, Mısra 9). [*lāl rūlar, -lar*]

Nə meydə zövq nə gülşəndə var şəfā Zü`iyā
O **lāl-rūsiz** inānmam ki bir şəfāsı olə (Gazel 10, Mısra 10). [*lāl rūsiz, -siz*]

lāl-gün: Lale gibi, lälə rengində, pembe.

Mey-i gül-nārdan derlər olubdur **lāl-gün** rüyı
Bunun rəşkilə könlüm lālə nisbət dāğdār olmuş (Gazel 108, Mısra 5). [*lāl-gün, j*]

lāl-i hədd-rüy: Lale yanaklı yüz.

Rüyun mıdır ol zülf-i şikən-dər-şikən içrə
Yā **lāl-i hədd-rüy** müşk-i hətən içrə (Gazel 187, Mısra 2). [*lāl-i hədd-rüydu, j*]

Məh-ruḥsārın mıdır zülfün arası sərv-qəd
Yā ki reyḥān içrə bitmiş **lāl-i hədd rū** mıdır (Gazel 52, Mısra 4). [*lāl-i hədd-rü, j*]

lāl-i nu`mān: Çok kırmızı lälə ve şakāyık.

Qoyubdur sīnəmə hər gündə yüz min dāğ-ı pūnhānı

Onunçün 'ārizin mən **lālə-i nu'mānə** bəñzətdim (*Gazel 145, Mısra 8*). [*lālə-i nu'mānə, -ə*]

lālə-i ruh-i dildār: *Lale yanaklı gönlü kendine bağlamış olan sevgili.*

Hər kəs ki **lālə-i ruh-i dildārə** meyli yoh
Həqqə səfə-yı bağ u gülüstāni anlamaz (*Gazel 100, Mısra 3*). [*lālə-i ruh-i dil-dārə, -ə*]

lālə-ruh: *Lale yüzlü.*

Keçən bəhār kimi n'olə bu bəhār gələydi
O **lālə-ruhlə** edək gəşt-i läləzār gələydi (*Gazel 235, Mısra 2*). [*lālə-ruhlə, -lə*]

läləzār: *Lale bahçesi.*

'Ömr ilə dünyəyə çü yoh 'etibār
Qoymə keçə fəş-i gül ü **läləzār** (*Mesnevi 5, Mısra 32*). [*läləzār, -*]

Nədəndi yə Rəb olub çərḥ-i kəc-mədār ḥarāb
Düşüb şəfādən olub bağ u **läləzār** ḥarāb (*Gazel 29, Mısra 2*). [*lälə-zār, -*]

Hər ildə gərçi dəhrdə bir **läləzār** olur
Tiflis içində hər gecə yüz növ-bəhār olur (*Gazel 82, Mısra 1*). [*lälə-zār, -*]

H'oş ol zəməni ki yār mən-i zārə yār idi
Çəsmim cəməli 'əksi ilə **läləzār** idi (*Gazel 222, Mısra 2*). [*lälə-zār, -*]

Hicrində gözlərimdən aḥan qətrə qətrə qan
Döndürdi **läləzārə** nigārim kənārımı (*Gazel 228, Mısra 6*). [*lälə-zārə, -a*]

Läləzār idi cəhān çəsmimə ruhsārı ilə
Oldı pəjmürdə gülüm bağ u bəhārim getdi (*Gazel 248, Mısra 7*). [*lälə-zār, -*]

Bilməm nədəndi yohdı səfə bu bəhārda
Nə seyr-i gülşən ü gül ü nə **läləzārdə** (*Kaside 19, Mısra 2*). [*lälə-zārdə, -də*]

Manqal kənāri yār ilə bir **läləzār** idi
Ruhsārəsində cənnət-i ḥür aşkār idi (*Muhammes 1, Mısra 9*). [*lälə-zār, -*]

lām: *Bakara suresi birinci ayete gönderme; Önünde üç defa baş eğmek anlamında.*

O bəhr-i fəzl ü kəməllāt Seyyid-i zārə
Səlämlər sölə təbəqində muzmər olə sə **lām** (*Gazel 129, Mısra 4*). [*lām, -*]

lānə: *Kuş yuvası; Yuva, ev.*

Zāhirdü **lānə** muşhaf-ı ruhsārə zülfi līk
Bāṭın o qarə türrelərün yüz şəlībi var (*Gazel 44, Mısra 9*). [*lānə, -*]

Dün ki bāz-ı fələk öz **lānəsin** etdi məqām
Məş'əl-i şidi əḥtə elədi zəng ü zəlām (*Kaside 13, Mısra 1*). [*lānəsin, -s, -i, -n*]

lāt: *Araplar'ın tapdığı putların en önde gelenleri Menāt, Lāt ve 'Uzzā'dır. Sakīf kabilesinin putu olan Lāt Tâif'te bulunuyordu. Dört köşe bir kaya parçasından ibaret olup saygınlığı Menāt'tan sonra gelirdi. Kureys halkı ve bütün Araplar ona saygı gösterirdi.*

Həqiqət 'äləmində yoh təfəvüt zərrə miqdārı

Nə fərqi yə Menātə qulluq et yə **Lāt** u 'Uzzāyə (*Gazel 212, Mısra 12*). [*lāt, -*]

lāübālī: *Kayıtsız, çekinmez, hümrətsiz.*

Bürküldi qılub bu nəhv-i ḥālī
Dağıldı tāmām **lāübālī** (*Mesnevi 8, Mısra 58*). [*lāübālī, -*]

lā'iq: *Uygun, yaraşır, münāsip.*

İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Çünki lāzımdı dedim gərçi döğüldür **lā'iq** (Terci-bend 1, Mısra 26). [*lā'iq, -*]

Olur dīvānə tək zəncirə **lā'iq** mübtəlä könlüm
Haçan kim həlqə-i ol zülf-i müşk-əfşān düşər yādə (*Gazel 195, Mısra 3*). [*lā'iyiq, -*]

Maña Məcnūn desələr **lā'iq** olur 'eşqündə
Nə rəvādur saña təşbih eləyim Leylāni (*Gazel 250, Mısra 19*). [*lā'iyiq, -*]

Nüqrə-i ḥām demək cismivə **lā'iq** dögi çün
Məhz bu rühdü cismün bədən anun cāni (*Gazel 250, Mısra 23*). [*lā'iyiq, -*]

'Āləm-i zərrədə təklifi qəbül eyləmişən
İmdi **lā'iqdi** ki iqrārını inkār edəsen (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 20*). [*lā'iyiqdi, -di*]

Tapmadım bir vücüd **lā'iq** olə
Nəzm-i əş'ərə könlü şā'iq olə (*Mesnevi 2, Mısra 31*). [*lā'iyiq, -*]

Ey çərḥ bilmədim bu işün var imiş sənün
Sifrində şəhd **lā'iqinə** ḥār imiş sənün (Muhammes 2, Mısra 14). [*lā'iyiqinə, -i, -n, -ə*]

Zülfñə nə **lā'iq** söləsəm nəfə-i Tātār
Zü't kimi oldum gəm-i 'eşqündə giriftār (*Muhammes 4, Mısra 33*). [*lā'iyiq, -*]

lā'iq-i sənā gör-: *Övgüyə layık görmek.*

Bir sizi **lā'iq-i sənā gördüm**
Mədh-i təvşifə müqtəzā gördüm (*Mesnevi 2, Mısra 35*). [*lā'iyiq-i sənā gördüm, -dū, -m*]

lā-yəstəvī: *Müsavi olmaz, bir olmaz, eşit olmaz (Haşr suresi, 20. ayet/).*

Neçə mişāl ilə Pərvərdgār Qur'āndə
Bəyān edüb bizə **lā-yəstəvī** bu bəbətədən (*Kaside 15, Mısra 44*). [*lā-yəstəvī, -*]

lāzım: *Gerekli.*

Lāzımdı kim Şəmāhiyə el Tūr söləsün
Ondə zühürə münəcə ki nūr-ı Hüdā gələb (*Gazel 22, Mısra 5*). [*lāzımdı, -dı*]

Şu'ā'-ı mey gərəkdür bəzm içün ḥvurşid nə **lāzım**
Saña ḥvurşid-i rövşən var ikən meh-tābi neylərsən (*Gazel 183, Mısra 7*). [*lāzım, -*]

Çün yəqındır ki kil-i küzəgər āhır oləcaq
İmdi **lāzımdı** səbülərdə mey āmədə qıla (*Gazel 215, Mısra 6*). [*lāzımdı, -dı*]

Lälələr çün doldurub şəhbə-yı jālə cāmınə
Biz də cāmə dolduraq **lāzımdı** şəhbələr genə (*Gazel 217, Mısra 10*). [*lāzımdı, -dı*]

İndi **lāzımdı** ki izhār eləyüm əhvālı

Qalmasun hiç kəsün bî-hüdə qıl ü qālî (*Mesnevi 6, Mısra 9*).
[lâzımdı, -dı]

Dərs-i bəhş-i ‘elm nə **lâzımdı** bu qədəm-dünə
Budu vallâhi dînler öküzə meymünə (*Mesnevi 6, Mısra 23*).
[lâzımdı, -dı]
İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Çünkü **lâzımdı** dedim gərçi doğuldur lâ‘iq (*Terci-bend 1, Mısra 26*). [lâzımdı, -dı]

Lâzım döğül bu var yohun fikrin eyləmək
Əlbəttə ‘əqibət olacaq cümlə var yoh (*Gazel 38, Mısra 9*).
[lâzım,]

Zähidliq işi şā‘irə ‘äləmdə nə **lâzım**
Hər şəhşün olur dəhrdə bir kārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 3*). [lâzım,]

‘Əşqlər üçün vüslətə tədbir nə **lâzım**
Təqdır-i qəzā kārınə təğyir nə **lâzım** (*Gazel 131, Mısra 1*).
[lâzım,]

‘Əşqlər üçün vüslətə tədbir nə **lâzım**
Təqdır-i qəzā kārınə təğyir nə **lâzım** (*Gazel 131, Mısra 2*).
[lâzım,]

Təqşirimün işbātınə şahid tələb etmə
Bir şāh ki zālīm olə təqşir nə **lâzım** (*Gazel 131, Mısra 4*).
[lâzım,]

Həttün nə rəvā müşhaf-ı ruhsārınə gəlmək
Bu rövşən olan āyətə təfşir nə **lâzım** (*Gazel 131, Mısra 6*).
[lâzım,]

Ğeyz ilə baña qaş əgüb etmə belə bañmə
Bu küştə-i hicrānıvə şəmşir nə **lâzım** (*Gazel 131, Mısra 8*).
[lâzım,]

Vüslət dəmidür sāqī gətür cām pey-ā-pey
Həyr işdə gözim nūrı bu tə‘hır nə **lâzım** (*Gazel 131, Mısra 10*). [lâzım,]

Hüm-hüm baña ver bādəni ey sāqī piyālə
Bu köhnə hərifə belə bir bir nə **lâzım** (*Gazel 131, Mısra 12*).
[lâzım,]

Zähid baña satmə bu riyānı get özün sən
Žū‘ī kimiye hılə vü təzvır nə **lâzım** (*Gazel 131, Mısra 14*).
[lâzım,]

Lâzım döği bu ‘əşrdə nə nām nə nāmūs
Pül olsun təkī ‘eyb eləməz hər nə gər oldı (*Gazel 239, Mısra 7*). [lâzım,]

Cān fədādur olə hər buq‘ədə hāl əhli əgər
Qıl ü qāl əhlinə **lâzım** açə bār-ı nəhvət (*Kaside 5, Mısra 48*).
[lâzım,]

Žū‘ī nə **lâzım** belə tül-i kəlām
Mətləbivi zāhir elə və‘s-səlām (*Mesnevi 10, Mısra 33*).
[lâzım,]

Qıl tərəhşüm elə bir tiğ ilə səd-pārə mənı
Nəyə **lâzımdı** sər ü cism ü dil [ü] cān ənsiz (*Gazel 95, Mısra 6*). [lâzımdı, -dı]

Mey-hānədə **lâzımdı** olə çillə-nişin tā
Āyınə-i İskəndəri cām-ı Cəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 3*).
[lâzımdı, -dı]

Həm hālət-i həyātə həm vəqt-i mərkdə
Lâzımdı bu cəhāndə olan cümlə kārde (*Kaside 19, Mısra 26*). [lâzımdı, -dı]

Nə **lâzımdır** şəb-i hicrān ara hāl-i dilim sormaq

Bilürsən rövşən olmaz ‘əşiqün bəzmi çıraq ilə (*Gazel 216, Mısra 5*). [lâzımdır, -dır]

leşkər-i hemm u ğəm: *Üzüntü ve keder askerleri.*

Ləşkər-i həmm ü ğəm etdi dil-i məhzünə hücum
Žigəm-i möhnət edüb hātir-i vīrānı konām (*Kaside 13, Mısra 3*). [leşkər-i hemm u ğəm,]

lövn-bə-lövn: *Rengarenk, çeşit çeşit.*

Evində görmədigün hər tə‘ām **lövn-bə-lövn**
Gəlür hüzürvə hər mənzilündə ‘işrət ilə (*Kaside 20, Mısra 7*). [lövn-bə-lövn,]

leyl: *Gece, şəb.*

Çoh gəzmə bəhtün ağ u qara olmağında sən
Bī-cā ötürmə **leyl** ü nəhārın zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 8*). [leyl,]

Zülf ü ruhsārı həvāsı ilə h‘oşdı hālım
Getcəgin rüz u şəbim **leyl** ü nəhārım getdi (*Gazel 248, Mısra 6*). [leyl,]

Şəb düşün[i] eləyirdüm neçə yüz min əfkār
Kī şabāh qış gələcək necə keçər **leyl** [ü] nəhār (*Kaside 6, Mısra 2*). [leyl,]

Yohdur bir ağ gün mən-i bəhti qara içün
‘Ömrüm keçir ‘əbəş belə **leyl** ü nəhār ilə (*Kaside 21, Mısra 12*). [leyl,]

Zülf ü ruhun firāqı ilə ey pəri-liqā
Fikr eylə Žū‘iyə necə **leyl** ü nəhār olur (*Gazel 82, Mısra 10*).
[leyl,]

Ey kəş doğmayaydı bizi mādər-i cəhān
Yā fərq verməyən qılə **leyli** nəhārdan (*Gazel 176, Mısra 10*). [leyli, -i]

İlāhi sahlə bələdan özini övlādın
Bu dərđ zikrinə hər **leyl** hər nəhār oldım (*Kaside 12, Mısra 28*). [leyl,]

Tār-zən-i hədim ü sāqī nə var
Həzır idi bəzminə **leyl** ü nəhār (*Mesnevi 10, Mısra 28*). [leyl,]

leylā: *Leyla ile Mecnun hikayesinin kadın kahramanı.*

Əgər dəşt-i cünun içrə mənim tək olsə Məcnunı
Nə mülkün sən tək olsun ey pəri **Leylāsı** dövrānün (*Gazel 160, Mısra 4*). [leylāsı, -s, -i]

Maña Məcnun desələr lā‘iq olur ‘eşqündə
Nə rəvādur saña təşbih eləyim **Leylāmi** (*Gazel 250, Mısra 20*). [leylāni, -n, -i]

Leylā kimi sən pərdə-i ‘ismətdə oturdun
Məcnun-ı sər-i küçə vü bāzār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 11*). [leylā,]

Məcnun eyləyüb məni saldun bu çöllərə
Leylā edüb mi bu sitəmi kim sən eylədün (*Gazel 164, Mısra 16*). [leylā,]

Olan dəmdə pərişān gecələr sevdā-yı zülfünlə
Çəkən **Leylā** ğəmin Məcnun-ı sər-gərdān düşər yādə (*Gazel 195, Mısra 6*). [leylā,]

Dəm-bə-dəm Fərhād Şirīn ləblərindən qan yeyüb
Qeys **Leylā** türresı yədilə bəs qarə geyüb (*Tahmis 3, Mısra 12*). [leylā,]

leyli: *Mecnun'un sevdiği kız. Aynı zamanda kelimenin karanlığa ait anlamı saçın rengini de çağrıştırıyor.*

Žü'î sañadı **Leyliyə** Məcnūn gözəl-sərə
Hər gülşənün bir özgətəhər 'əndəlībi var (*Gazel 44, Mısra 11*). [*leyliyə, -y, -ə*]

Cəhəndən olub türk insāniyyət üslub-ı qānūnī
Dönübdür **Leyliyə** zər həlq də Məcnūn-ı şeydəyə (*Gazel 212, Mısra 8*). [*leyliyə, -y, -ə*]

Bu mollalar birisi bilsə **Leyli** Məcnūnı
Qulaqını kəsərəm nəzr edüb bu bābətdən (*Kaside 15, Mısra 71*). [*leyli,*]

leyl-i 'as'as-ı yəvmü'l hesābdan: *Hesap gününün (Kiyamet gününün) gece bekcisi.*

Get sat 'əvāmə qəlb-i 'əməl 'ārif istəməz
Vəhm eylə **leyl-i 'as'as-ı yəvmü'l hesābdan** (*Gazel 178, Mısra 12*). [*leyl-i 'as'as-ı yəvmü'l hesābdan, -dan*]

libās: *Elbise, giysi.*
Nə bu **libās** var idi nə bu tə'ām nə ev
Döğüldi ədəmə təşbih hīç bābətdən (*Kaside 15, Mısra 31*). [*libās,*]

Hər nə olsə bu **libās** ilə müləbbəs olsə
Onə 'ālim deyülür hər cürə nə-kəs olsə (*Mesnevi 9, Mısra 23*). [*libās,*]

Buyurub şəhş **libās** ilə hünərmənd olmaz
Rəngi ağ olmaq ilə duz gəlübən qənd olmaz (*Mesnevi 9, Mısra 29*). [*libās,*]

Cühələ məhş **libāsə** söyləyürlər 'ālim
Odı kim zülmət-i gəflətdə qalublar də'im (*Mesnevi 9, Mısra 25*). [*libāsə, -ə*]

lik: *Ama, fakat.*

Äynə-i dünyāni dutmuş yohdur İskəndər şifət
Cām çoxdur **lik** bəzm-i 'eyş için Cəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 8*). [*lik,*]

Gər var bəhār **lik** büt-i gül-'izār yoh
Hicrān gəmilə meyl-i gül-i läləzār yoh (*Gazel 38, Mısra 1*). [*lik,*]

Lik şəd-heyf ki müddətdi gəlüb Qudyalə
Qalmışam kīsə təhī həstə vü zār u heyran (*Kaside 14, Mısra 13*). [*lik,*]

Əgərçi şürət-i şəhsiyyə tapmayur təğyir
Vəlik 'elm qılır çox ziyadə nōqsāni (*Kaside 23, Mısra 30*). [*lik,*]

Nəinki bir qurı 'əmmāmə vü 'əyalı olə
Vəlik bilməyə imlāni yā ki inşanı (*Kaside 23, Mısra 52*). [*lik,*]

Demürəm asma qulaq şavt-ı müğənni tārə
Lik vəqtində gərək hər şey'i izhār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 8*). [*lik,*]

'Ərz qıldım həqdi kəlāmın tēmām
Lik bu ovqāt alınmur kəlām (*Mesnevi 5, Mısra 54*). [*lik,*]

Lik çü yoh imdi bir əhl-i səhā
Qəsīdə vü şe'rə desün mərḥəbə (*Mesnevi 5, Mısra 57*). [*lik,*]

Sölə hanı Hātəmün vücūdi
Bāqīdi **vəlik** adı cūdi (*Mesnevi 8, Mısra 64*). [*lik,*]

Lik şəd-heyf ki bu 'əşrdə məhlūq tēmām
Dutub ol köhnə sözi kim belə sölbüdi babam (*Mesnevi 9, Mısra 59*). [*lik,*]

Çünki həl yəstəvi Qur'əndə bunə imāndur
Şürəti olsə də insān özi **lik** ədnədur (*Muhammes 5, Mısra 8*). [*lik,*]

Çəkdigüm cövr ü cəfadan nə pərişān gedürəm
Lik bir taze bələ var görübən zār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 20*). [*lik,*]

Yətüşdi hər nə bələ vü müşibət etdim şəbr
Vəlik qıldı Hüseyn dərdi dāğdār mənī (*Müseddes 2, Mısra 28*). [*lik,*]

Lik şəd-heyf ki pis vəqtə həbərdāram mən
Qocalub 'ömr gedüb zə'f tapub quvvət-i tən (*Terci-bend 1, Mısra 21*). [*lik,*]

Çəhdəndi köñül istər idi feyz-i hüzürün
Qorutdı bu söz **lik** bu əfkār Səməndər (*Gazel 43, Mısra 14*). [*lik,*]

Zāhirdü lānə muşḥaf-ı ruḥsārə zülfi **lik**
Bātin o qarə türrelərün yüz səlibi var (*Gazel 44, Mısra 9*). [*lik,*]

Fəqir ü əğniyə şāh u gədə olmaqə bā'is nə
Bilən yohdur bu əmrī **lik** munda sirr-i mübhəm var (*Gazel 70, Mısra 8*). [*lik,*]

Əgərçi sürə-i və's-şəms ü və'd-ḡuḡā oḡunur
Vəlik bātinī ruḥsārınā kināyəti var (*Gazel 78, Mısra 8*). [*lik,*]

Əgərçi türrelərün kəfir-i siyeh-dildür
Mənim tək 'āşiq için **lik** dīn ü imāndur (*Gazel 81, Mısra 6*). [*lik,*]

Vəlik ḡovf elə ondan ki gülşən-i rüyun
Dönər həzānə tapılmaz bir āşnā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 9*). [*lik,*]

Əgərçi ey mey-i gül-fām lə'l-i nābə bənzərsən
Ləb-i yārım yanında **lik** sən hūn-ābə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 2*). [*lik,*]

Əgərçi zāhiri və's-şəms və'd-ḡuḡā oḡunur
Vəlik bātinī bi'llāh kināyəti sənün (*Gazel 174, Mısra 8*). [*lik,*]

Mey bəzmi yār vəşli gülüstāndə ḡoşdu **lik**
Bī-həm-dəm ilə bəzm-i şəfadan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 3*). [*lik,*]

likən: *Ama, ancak, fakat.*

Mən də bülbül də gül 'eşqində şəriküz **likən**
Žü'iyə giryə fəğān bülbül-i şeydəyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 13*). [*likən,*]

Dutub āyina-rü dünyāni cām 'āləmdə çox çoxdur
Vəlikən yohdur İskəndər nə bir Cəməşid nə Cəm var (*Gazel 70, Mısra 4*). [*likən,*]

Behişt olmuş cəhān **likən** dutub şeytān ilə 'āləm
'Əbəş sözdür ki söylərlərdi cənnət içrə ədəm var (*Gazel 70, Mısra 5*). [*likən,*]

Görünürlərsə tikanlar gözə gər səbz ü cəmən
Likən ondan gül-i gülzār-ı gülüstān olmaz (*Gazel 90, Mısra 8*). [*likən,*]

Görünürsə tikanlar gözə gər səbz ü çəmən
Likən ondan gül-i gülzār-ı gülüstan olmaz (*Gazel 97, Mısra 9*). [*likən, j*]

Dəhənün dedilər mən görmədim ondan əşər **likən**
Təşəvvürlə oni həm çeşmə-i heyvānə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 3*). [*likən, j*]

Əgər Fərhād tək zəhr içdün isə yār-ı Şīrīnlə
Vəlikən şükr qıl āhır nəfəs dildārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 12*). [*likən, j*]

Gər zāhīr alur cānımı gəmzün oğlu **likən**
Ağzun həvəsi könlümü pünhān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 5*). [*likən, j*]

Vəlikən düşmüşəm āvārə müddətdür Şəmāhıdan
Diyār-ı Qübbə içrə bir nişiməndə məkənəm var (*Kaside 7, Mısra 9*). [*likən, j*]

Öz adın yazmaqı bilməz nə bilür kāf ilə nūn
İddi'ası budı **likən** ki mənəm Əflātūn (*Mesnevi 6, Mısra 16*). [*likən, j*]

liyāğ: Uyğun, yaraşır, münāsip.

Liyāğ-ı mey gətür sāqī mənə gəm pāy-māl etdi
Mənəm şərh-i gəm etməkçün zəbān-ı tərçümānım var (*Kaside 7, Mısra 3*). [*liyāğ, j*]

li-əbluvəkum: Mülk suresi, ikinci ayetine gönderme yapılmıştır.

Şəbr eylə gəl **li-yəbluvəkum** āyəsini oğlu
Zü'ī bu dərd bəlkə saña imtāhān idi (*Gazel 242, Mısra 17*). [*liyəbluvəkum, j*]

loqmān: Böyük bir həkim, kıymətli sözləri və hikayeleriyle ün salmış bir hakim olan efsənevi şahsın ismi.

Ey kəş olaydı əlli il əqdəm bu 'əşrdən
Tā döndürəydi 'āləmi **Loqmānə** Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 12*). [*loqmānə, -ə j*]

Biri öküz tək nāqışdı ādəmiyyətdən
Biri 'ulūm oğuyubdur keçübdi **Loqmāni** (*Kaside 23, Mısra 34*). [*loqmāni, -i j*]

Bu mişālī söləyüb şahib-i 'elm ü 'ürfān
Sə'di ol kim onə hıkmətdə yetüşməz **Loqmān** (*Mesnevi 9, Mısra 28*). [*loqmān, j*]

Olsə hıkmətdə bir kişi **Loqmān**
'Elm ilə mürdəyə əgər verə cān (*Mesnevi 11, Mısra 33*). [*loqmān, j*]

Nüş-ı ləbündi dərd-i dil-i Zü'iyə dəvā
Loqman 'əlāc bilməz onə yüz dəvā ilə (*Gazel 213, Mısra 18*). [*loqman, j*]

lövh: Üzerine yazı yazılabilecek ve resim yapılabilecek yassı düz nesne veya yüzey.

Qəzā kätibləri hər şəhş için bir iş yazub lövhə
Mənəm **lövhimdəki** cümlə gəm-i dərd ü bələ çıhdı (*Gazel 254, Mısra 4*). [*lövhimdəki, -im, -dəki j*]

Qəzā kätibləri hər şəhş için bir iş yazub **lövhə**
Mənəm lövhimdəki cümlə gəm-i dərd ü bələ çıhdı (*Gazel 254, Mısra 3*). [*lövhə, -ə j*]

lüğətçə: Dilin bir kısım kelimelerini veya belli bir konuya ait kelimeleri içine alan küçük sözlük. Şair söylədiği kelimelerden/kelamlardan bahseder.

Nə sūd daş kimi məhlūqə bu **lüğətçədən** (*Kaside 15, Mısra 77*). [*lüğətçədən, -dən j*]

lütf: Yardım, inayət, ihsan, iyilik. Allah'ın bir şeyi ve durumu yorgunluk ve sıkıntı çektirmeden kullarına ihsan etməsi, kulun işini rast getirməsi.

Āvārə çöllər içrə qalır idi həşrə tək
Olmaydı Hızrə **lütf**lə gər rəh-nümā 'Əli (*Kaside 1, Mısra 10*). [*lütf, -lər j*]

Ey şahib-i güzīn Həmid ağa ki Kirdgār
Lütf ilə eyləmiş səni 'āləmdə kām-kār (*Kaside 9, Mısra 32*). [*lütf, j*]

Olə ey mə'dən-i cəhān ələ ey mənəbə'-i 'ürfān
Səni Həllāq-ı 'āləm bəzl ü **lütf** ü cüdə kām qılmış (*Kaside 11, Mısra 26*). [*lütf, j*]

Qoyubdı başına **lütf** ilə təc kərrəmnā
Vücūdun eyləmə heyvān belə şərarətdən (*Kaside 15, Mısra 13*). [*lütf, j*]

Lütf edüb güş qıl mən-i zārə
Gətürim 'ərz-i həlīm izhārə (*Mesnevi 2, Mısra 5*). [*lütf, j*]

Hicrān-ı həlākım mənə **lütfün**lə zində qıl
Müdgəmdə ləblərində çü 'İsā 'əlāməti (*Gazel 229, Mısra 7*). [*lütfün, -ün, -le j*]

Əyyüb dedi məsənniyə əd-dürü ərhəmi
Lütfünlə cism-i zārına yetdi əfā 'Əli (*Kaside 1, Mısra 22*). [*lütfün, -ün, -le j*]

Lütfünlə 'əfv eylə qüşürünü Zü'īnün
Cür'ətlə oldı şə'nüvə midhət-sərə 'Əli (*Kaside 1, Mısra 39*). [*lütfün, -ün, -le j*]

Eləyürsən hamunun həlinə **lütf** ilə nəzər
Bir mənim də dəhi bu 'ərzimə baq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 5*). [*lütf, j*]

Kim **lütf**lüqi şü'ār qılma
Zü'īni nəzərdə h'ār qılma (*Mesnevi 8, Mısra 25*). [*lütf, -ü j*]

Hudāvənd eyləsün əhbābivə **lütfün** ziyād 'ömrün
Nə qədri dövr edər əflək bəqəddür cəhān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 23*). [*lütfün, j*]

Şīrvān köçübdi **lütf** ilə dārü's-sələmdən
Yüz hürri istəsən tapulur hər məqəmdən (*Gazel 177, Mısra 1*). [*lütf, j*]

Lütf etməsün bānə nə 'əcəb rəhm eyləməz
Yüz güsfənd əgər edə qəşşabə ilticā (*Gazel 11, Mısra 5*). [*lütf, j*]

Bir püst **lütf** qılmış idin şə'rdən qabaq
Əş'ār-ı nəsr vāqə' olub nəzmədən kənār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 3*). [*lütf, j*]

Sāqī gözün nidāsı o cān-cövhərin gətür
Lütf et vücūdum etdi gəm-i rüzgār yoh (*Gazel 38, Mısra 12*). [*lütf, j*]

'Ənqā kimi nişānəsi yoh nāmı zikr olur
Bəzl ü 'əfā vü **lütf** ü himāyət görməyür (*Gazel 71, Mısra 8*). [*lütf, j*]

Ləbün təkı hanı bir göncədə tərāvət ü **lütf**
Qədün tək hānsı səhi-sərvlər hürāməndür (*Gazel 81, Mısra 7*). [*lütf, j*]

Lütf edüb eylədi əfzün bānə ol məh sitəmin

Demisən yohsə gəm ü dərduvi cānānə köñül (*Gazel 124, Mısra 5*). [lüt̪f,]

Çoğ ayağə salmə ey gül al ələ bir **lüt̪f** qıl
Zü'ınün köñlün həqıqət cām-ı meydən kəm döğül (*Gazel 125, Mısra 9*). [lüt̪f,]

Zü'ı-i məhcür u mən 'əc̪z ilə gəldük **lüt̪f** qıl
Ey pərı-rü dil-bərim dərğahına zinhār içün (*Gazel 153, Mısra 9*). [lüt̪f,]

Ey şüh **lüt̪f** qıl ki əzəl yārınam sənün
Zəncır-i zülfün içrə giriftārınam sənün (*Gazel 165, Mısra 1*). [lüt̪f,]

Cəfā qılmə kərəm qıl Zü'iyə ey şüh **lüt̪f** eylə
Əgərçi yoh gözəllərdə nölur görsəm vəfā səndən (*Gazel 168, Mısra 17*). [lüt̪f,]

Dedim ki Zü'iyə **lüt̪f** et dedi zih̪i hiclət
Hənüz zindədür ol hicr-i cān-şikārım ilə (*Gazel 191, Mısra 9*). [lüt̪f,]

Dutub köñlüm quşı zülfündə ey bī-mehr kəşānə
Dağıtmə urmə şānə **lüt̪f** qıl bir ol pərişānə (*Gazel 192, Mısra 2*). [lüt̪f,]

Görüb əndüh-ı hicrānı olur kim **lüt̪f** edə ol məh
Görim düşsün onı yā Rəb mənim tək dər-dı hicrānə (*Gazel 192, Mısra 5*). [lüt̪f,]

Lüt̪f eylə Zü'iyə elə cövrün ziyādə kim
Dīvānə köñlüm 'ədət edübdır cəfālārə (*Gazel 201, Mısra 9*). [lüt̪f,]

O lələ-ruh̪ gözəlīm **lüt̪f** ilə şüküftələnb
Məni bu növ' görüb dāğdār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 3*). [lüt̪f,]

Şəkkər-ləbim məzāqını təlh̪ etdi Zü'ınün
Bu bəzmdə ki **lüt̪f** ilə güftārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 14*). [lüt̪f,]

Lüt̪f edüb bir tır-i gəmzə birlə al gəl cānımı
Pəyə dönmüş qəmətīm ol t̪āq-ı əbründən cüdā (*Gazel 12, Mısra 7*). [lüt̪f,]

Məhrəm gəl eylə **lüt̪f** ilə küyun Mināsınə
Kim cānın etməgə saña Zü'ı fədā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 13*). [lüt̪f,]

Həlləq-ı cəhān **lüt̪f** eləyüb Zü'ı-i zārə
Bu aydə o məh-pārəni Şirvānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 9*). [lüt̪f,]

Gəh nəz u gəh girişmə gəh **lüt̪f** ü gəh 'itāb
Vəşlində Zü'ı gör ki nə həngāmə var idi (*Gazel 222, Mısra 13*). [lüt̪f,]

Lüt̪f ilə gəldi niṭqə dedi ey fəqır-i sən
Qıl bir nəzər cəhānə nihān āşkərdə (*Kaside 19, Mısra 15*). [lüt̪f,]

Bād-ı Kūbə şəhrinə elə güzər
Həq onə **lüt̪f** ilə edübdır nəzər (*Mesnevi 5, Mısra 52*). [lüt̪f,]

Lüt̪f eylə bu həlqi qıl kənārə
Sən bārı bu dərde eylə cārə (*Mesnevi 8, Mısra 47*). [lüt̪f,]

Əl cinsu iləl cinsi yəmīlu deyülbübdır
Lüt̪f eyləyübən tap mən-bīmārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 16*). [lüt̪f,]

lüt̪f-i hān: *Hanın inayeti, ihsanı.*

Dedim ki nə var cəhān mənimdür
Çün şəfqət ü **lüt̪f-i hān** mənimdür (*Mesnevi 7, Mısra 32*). [lüt̪f-i hān,]

lüt̪f-i kərəmət: *Bir ermişin, Allah'ın kendisine yakın kullarına lutfettiği olağanüstü şeylər yapma gücü ilə ortaya koyduğu, akıl sınırlarını aşan tabiat üstü iş, hârikulâde hal ihsanı.*

Bizdən saña nə fā'idə var bārı Hüdāyā
Sən bizlərə yüz **lüt̪f-i kərəmət** nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 28*). [lüt̪f-i kərəmət,]

lüt̪f-i nūr: *Nur, aydınlık yardımı.*

Zülmāt-ı gəzmdə dīdə-i ə'mā-yı Zü'iyə
Kuhlu'l-cəvāhir-i kərəm ü **lüt̪f-i nūr** idi (*Gazel 246, Mısra 18*). [lüt̪f-i nūr,]

lū'lū: *İnci; Göz yaşı.*

Sən nə səhhārsan ey məh ləb-i lə'lün 'eşqi
Gözlərimdən tökülən **lū'lūy** mərəcān etmiş (*Gazel 104, Mısra 8*). [lū'lūy, -y, -i]

lū'lū'-i qəltān: *İnci, gözyaşı yuvarlanması, akması.*

Neyl-i tərīqət ara şidq ilə gəvvāş olan
Mə'rifətün əh̪z edər **lū'lū'-i qəltānını** (*Gazel 245, Mısra 16*). [lū'lū'-i qəltānını, -ı, -n, -ı]

ləb: *Dudak.*

Āb-ı həyāt olsə də tər qılmanam **ləbim**
Cāmımdə sāqiyā mey-i şəhbādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 3*). [ləbim, -im]

Şəhr-i Şirvānə genə bir sərv-qədd dil-bər gəlüb
Vəh̪ nə dil-bər bir yūzi gül **ləbləri** şəkkər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 2*). [ləbləri, -lər, -i]

Sordum **ləbi** bəhāsını cāndur dedi baña
Ārı cəhāndə cānə bəhā dəh̪i cān gəlüb (*Gazel 22, Mısra 11*). [ləbi, -i]

İcmisən min 'āşiqün qanın şəhādət eyləyür
Ləbləründən qan kimi hər dəm çılhan təbhālələr (*Gazel 48, Mısra 4*). [ləbləründən, -lər, -ün, -dən, -]

Ləbün zikri baña şəhd ü şəkkərdən dəh̪i şirındır
Ruḥ u zülfün həyālı həm fərāğ-ı bağ u nəsrındır (*Gazel 56, Mısra 1*). [ləbün, -ün]

Nə hālə yetdi **ləbim** nə əlim qara zülfə
Nə sūd bəhtimizün qarəliqdə qisməti var (*Gazel 78, Mısra 5*). [ləbim, -im]

Hanı qəddün kimi gülbündə istiqāmət ü nəz
Ləbün təki sölə bir gönçənün tərāvəti var (*Gazel 78, Mısra 4*). [ləbün, -ün]

Ləbün təki hanı bir gönçədə tərāvət ü lüt̪f
Qəddün tək hansı səh̪i-sərvlər hürāmāndur (*Gazel 81, Mısra 7*). [ləbün, -ün]

Ləbüdi çeşmə-i Kövsər o qāmətün tūbā
Vüşālun ey büt-i məh-rüy bağ-ı rızvāndur (*Gazel 81, Mısra 11*). [ləbüdi, -ün, -di]

Hər **ləbdə** bulunmaz dəh̪i e'cāz-ı Məsīhā
Hər bəndə gəlüb Yūsif-i gül-pirəhən olmaz (*Gazel 94, Mısra 5*). [ləbdə, -də]

Ləbün zövqi pərı-rüyım şərab-ı nəbdan gəlməz

Bu rövşən əmrdir kim nəş`ə-i mey ābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 1*). [*ləbün, -ün*]

Ləbün zövqi əgər mey-nəş`əsindən gəlməsə yolh 'eyb
Ki nür-ı āftāb əlbəttə kim meh-tābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 7*). [*ləbün, -ün*]

Ləbi şövqi mey-i gül-nār tək məst eylər 'uşşāqı
Bu mə'nīdən mənim tək çohları məst ü hūmār olmuş (*Gazel 102, Mısra 3*). [*ləbi, -i*]

Ləbi şövqilə göz-peymānəsin qan ilə doldurmaq
Cəməl-ātəşin 'eşqilə hər dəmdə kabāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 3*). [*ləbi, -i*]

Dāğ-ı hicrān ilə ol şīrīn-**ləbün** gər cān verəm
Kūh-kən tək Zū'iyā mən dahı bir ad eylərəm (*Gazel 127, Mısra 13*). [*ləbün, -ün*]

Əz-bəs ki **ləbün** zikri dilim əzbəri oldı
Cümlə şü'ərə içrə şəkərbār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 17*). [*ləbün, -ün*]

Mö'cüz-i 'İsəvi tək cān verür əmvātə **ləbün**
Nədi 'eybi dönübən məzhəb-i 'İsāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 11*). [*ləbün, -ün*]

Ləbün firāqı ilə qanə dönməgün cigərün
Vəyā gözimdən aqan qətrə qətrə qanı yazım (*Gazel 141, Mısra 7*). [*ləbün, -ün*]

Ləbün rəşkilə ancaq lə'l-i bağrı dönməmiş qanə
Həd-i qan eyləyübdür könlünü gül-bərg-i həndānun (*Gazel 160, Mısra 7*). [*ləbün, -ün*]

Saldun **ləbün** kənārına zülf-i siyāhıvı
Əngüştəri nəsibə-i Əhrimən eylādün (*Gazel 164, Mısra 9*). [*ləbün, -ün*]

Şīrīn **ləbündən** eyləmə nevmidī Zū'ini
Fərhādvār yār-ı vəfādarınam sənün (*Gazel 165, Mısra 13*). [*ləbündən, -ün, -dən*]

Geyrət odı bir dəmdə vücdüm 'ədam etdi
Tā düşdi **ləbün** vəşfi dəhəndən dəhən içrə (*Gazel 187, Mısra 10*). [*ləbün, -ün*]

Ləb ü ruhsārıvı gördükdə yəqin eyləmişəm
Kim olub məskən-i h'vurşid məqām 'İsāyə (*Gazel 194, Mısra 5*). [*ləb, -i*]

Şəkkər-**ləbim** məzāqını təlḥ etdi Zū'inün
Bu bəzmdə ki lütf ilə güftərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 13*). [*ləbim, -im*]

Göz 'ārizində **ləb** ləbi üstündə başda şür
Dil şād-kām u əldə mey-i h'oş-güvār idi (*Gazel 222, Mısra 11*). [*ləb, -i*]

Göz 'ārizində **ləb ləbi** üstündə başda şür
Dil şād-kām u əldə mey-i hoş-güvār idi (*Gazel 222, Mısra 11*). [*ləbi, -i*]

Hicrān-ı hələkim məni lütfünlə zində qıl
Müdgəmdi **ləblərində** çü 'İsā 'ələməti (*Gazel 229, Mısra 8*). [*ləblərində, -lər, -ün, -də*]

Cān verməyübdü cān almış mürdədən Məsīh
Bir dəmdə aldı çün **ləbi** rūh-ı rəvānımı (*Gazel 234, Mısra 4*). [*ləbi, -i*]

Āb u ātəşdi **ləbün** mey kimi gül bərgi üzi
Necə ustāddı yā Rəb bu şüvər-nəqqāşı (*Gazel 247, Mısra 11*). [*ləbün, -ün*]

'Ārizün güldi **ləbün** gönçə vüsālun cənnət
Neylərəm mən sən olan yerdə güli reyḥānı (*Gazel 250, Mısra 15*). [*ləbün, -ün*]

'İsā-**ləb** āhü-çəşm ləbi'ət məriz-i 'eşq
Çohdur vəli bu 'əşrdə bīmār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 3*). [*ləb, -i*]

Söle o gönçə **ləb** ü növ-gülə vərəq-bə-vərəq
O sirrlər ki gəmindən səñə şəbā demişəm (*Kıt'a-ı Kebir 4, Mısra 7*). [*ləb, -i*]

Ləb təşnə vaxtlər keçürürdük şərāb ilə
Bt-cinslrlə hām-dəm ü tūḥi ḡurāb ilə (*Muhammes 3, Mısra 41*). [*ləb, -i*]

Tər olmamışdı ḡüşk-**ləbim** bir şərāb ilə
Yolḥ fikr edən ki nişə bu dövrənə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 40*). [*ləbim, -im*]

Ey 'ārizi məh zülf-i siyāh qāməti 'ər'ər
Təḥ oldı **ləbün** rəşki ilə bādə-i əhmər (*Muhammes 4, Mısra 4*). [*ləbin, -in*]

Zülfündədi məd-gəm gözəlīm mö'cüz-i Mūsā
Muzmərdi **ləbünda** dəḥi e'cāz-ı Məsīhā (*Muhammes 4, Mısra 14*). [*ləbində, -in, -də*]

Dəm-bə-dəm Fərhād Şīrīn **ləblərindən** qan yeyüb
Qeys Leylā tūrrəsi yādilə bəs qarə geyüb (*Tahmis 3, Mısra 11*). [*ləblərindən, -lər, -in, -dən*]

Əhsən-i təqvim ilə olmuş mürəkkəb peykərün
Qədəmin tūbādi kūyun ḥüld kövsər **ləblərün** (*Tahmis 3, Mısra 8*). [*ləblərün, -lər, -ün*]

ləb-ā-ləb: Ağzına kada dolu.

Ver cām **ləb-ā-ləb** ü pey-ā-pey
Kim ḡüşşə vü gəm 'ələcīdur mey (*Mesnevi 7, Mısra 5*). [*ləb-ā-ləb, -i*]

ləb-i cānān: Sevgilinin dudağı.

Könlü tā var **ləb-i cānān** şərāb-ı nābi neylərsən
Durarkən çəşmə-i ḥeyvān şərāb u ābi neylərsən (*Gazel 183, Mısra 1*). [*ləb-i cānān, -i*]

Bələ-yı hierdə ancaq **ləb-i cānān** düşər yadə
Nöçün kim rəsmidür bu qorḥuluqda cān düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 1*). [*ləb-i cānān, -i*]

ləb-i dil-bər: Gönlü kendine çeken sevgilinin dudağı.

Ləzzət-i āb-ı bəqāmı mey-i əhmərdən sor
Yə'nī ey təşnə-könlü get **ləb-i dil-bərdən** sor (*Gazel 63, Mısra 2*). [*ləb-i dilbərdən, -dən*]

ləb-i dildār: Gönlü kendine bağlamış olan sevgilinin dudağı.

Ləb-i dildār tək var bādə-i gül-gündə gər nəş`ə
Nə sūd ondan ki tiz başə çıxar qalmaz müdām olmaz (*Gazel 93, Mısra 7*). [*ləb-i dil-dār, -i*]

ləb-i gövhər-fəşān: İnci saçan dudak.

Gəmdən incimiş tənīm müy-ı meyānun şədqəsi
Çəşm-i pūr-ḥünüm **ləb-i gövhər -fəşānun** şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 2*). [*ləb-i gövhər-fəşānun, -un*]

ləb-i gövhər-pāş: Mücevher serpen dudak.

O məhün gəlsə 'itābə **ləb-i gövhər-pāşı**

Dönəcək lə'lə cığır qanı ilə göz yaşı (Gazel 247, Mısra 1).
[ləb-i gövhər-pāşı, -ı]

ləb-i gül-rü: Gül yüzünün dudağı.

Məni öldürdilər dərd ü gəm-i 'eşq ilə āhırdə
Səmə-n-simā vü sünbül-müy u sūsən-ləb [ü] gül-rülər
(Gazel 57, Mısra 6). [ləb-i gül-rülər,]

ləb-i həndān: Gülen dudak.

Dil-i sür eyləmək ülfət **ləb-i həndānı** ilə
Görək āhır nə edir çərğ çalışır cānı ilə (Gazel 204, Mısra 1).
[ləb-i həndānı, -ı]

ləb-i lə'l-fām: Kırmızı renkli dudak.

Getməzdi Hızr çeşmə-i āb-ı həyātə hıç
Mühbir olaydı gör bu **ləb-i lə'l-fāmdan** (Gazel 177, Mısra 6). [ləb-i lə'l-fāmdan, -dan]

ləb-i lə'l: Kırmızı dudak.

Ləb-i lə'lün görüb həyrətdən ey gül cānə bənzətdim
Sora sordum yaqın bildim ki bī-cā anə bənzətdim (Gazel 145, Mısra 1). [ləb-i lə'lün, -ü, -n]

Gāh e'cāz-ı Məsīhānı **ləb-i lə'lündə** gāh
Mö'cüz-i Mūsānı ruhsārundə izhār eylədün (Gazel 181, Mısra 5). [ləb-i lə'lündə, -ün, -də]

İ'cāz-ı 'İsəvī **ləb-i lə'lündədür** n olur
Versön şəfā vü şəhd ki bīmārīnām sənün (Gazel 165, Mısra 7). [ləb-i lə'lündədür, -ün, -də, -dür]

Gər **ləb-i lə'lüñə** verdi Zü'ī cān 'eyb eyləmə
Rəsmidür bu kim qılurlar cānı cānun şədqəsi (Gazel 230, Mısra 9). [ləb-i lə'lüñə, -üñ, -ə]

ləb-i lə'lün 'eşqi: Al dudağın aşkı.

Sən nə səhhərsən ey məh ləb-i lə'lün 'eşqi
Gözlərimdən tökülən lü'lüyü mərcān etmiş (Gazel 104, Mısra 7). [ləb-i lə'lün 'eşqi, -i]

ləb-i mey-gün-ı yār: Sevgilinin şarap renkli dudağı.

Ki fikr-i 'āriž ü **ləb-i mey-gün-ı yārdan**
Büdəm dər-ātəş əz-dəhənəm rihlī şərār (Kaside 9, Mısra 7).
[ləb-i mey-gün-ı yārdan, -dan]

ləb-i mey-gün: Şarap rengi, açıq kırmızı renk və bu renkte olan dudak.

Nə içün yoh sözi təşbīh qılublar varə
Ləb-i mey-günuvı cān verməgə 'İsāyə məşəl (Gazel 126, Mısra 8). [ləb-i mey-günuvı, -u, -v, -ı]

ləb-i şirīn: Tatlı dudak.

Vəşldə yetmiş idim zövc-i şəfā eylər idim
O şifət kim olə bir kimsənə sultān yuhudə (Gazel 210, Mısra 4). [ləb-i şirīn,]

ləb-i şirīn: Tatlı dudak.

Min müşk-i Hıttā kākül-i müşkīniñə sədqə
Cānım dəhi ey gül **ləb-i şirīniñə** sədqə (Muhammes 4, Mısra 20). [ləb-i şirīniñə, -iñ, -a]

ləb-i tər: Islak, taze dudak.

Könlümi qan eləyüb mehr-i ruhı ey nəşə
Etməsön bəvər əgər lə'l ü **ləb-i tərđən** sor (Gazel 63, Mısra 6). [ləb-i tərđən, -dən]

ləb-i yār: Sevgilinin dudağı.

Əgərçi ey mey-i gül-fām lə'l-i nəbə bənzərsən
Ləb-i yārim yanında lək sən hün-ābə bənzərsən (Gazel 159, Mısra 2). [ləb-i yārim, -ım]

ləb-i 'āşiq: Sevgilinin dudağı.

Şür-ı cünün-ı 'eşq haçan başdə cüş edər
Cām-ı şərābdan **ləb-i 'āşiqə** tər olmasa (Gazel 6, Mısra 6).
[ləb-i 'āşiqə, -ə]

ləfz: Gerek anlamlı olsun (kelime), gerek anlamı başka kelimelerle ortaya çıksın (edat) ağızdan çıkan veya yazılan söz.

Bədənün nəhyinə bir fəctənibü **ləfzi** gəlüb
İmdi çək eylədiyün fe'lə həcələt zāhid (Gazel 39, Mısra 15). [ləfzi, -i]

Nə qədri cüst ü cü etdim cəhāndə tapmadım bir kəs
Ki zəhm-i möhnət ü dərdə onun hər **ləfzi** mərhəmdür (Gazel 41, Mısra 6). [ləfzi, -i]

Şərābı şanmə ki vā'iz belə məzəmmət edər
Şərābə çatmaz əli **ləfziñə** qənā'ət edər (Gazel 60, Mısra 2). [ləfziñə, -i, -n, -ə]

Hər **ləfzi** gönçə mə'nisi gül tək fərəh-fəzā
Ohşatsam 'eyb yohdı gülüstānə ey Gərīb (Kaside 3, Mısra 5). [ləfzi, -i]

Qurı ad ilə döğül hān u bəğ ü mollalıq
Ləfz içün mə'ni görək yohsə gəlür rüsvālıq (Mesnevi 6, Mısra 44). [ləfz,]

ləfz-i adüvvāt: Düşmanlık kelimesi.

Məhv olub **ləfz-i adüvvāt** qutarə hılə-i məkr
Şeytānət rəsmiñ atub cümləsi insān oləcəq (Gazel 114, Mısra 3). [ləfz-i adüvvāt,]

ləhcə: Dialekt, ağız.

Şüca'ətdə Rüstəm ü Zālī kimi
Fəşāhətdə **ləhcəsi** bülbul kimi (Mesnevi 4, Mısra 52).
[ləhcəsi, -s, -i]

ləhn: Belli bir kurala görə olmuş güzel və düzgün ses, āhenkli ses, nağmə, ezgi, melodi.

'Anādil zāhir etmiş həlqə āhəng-i Nəkişānı
Həzārān **ləhn** kūya Bərbəddən yādgār olmuş (Gazel 101, Mısra 4). [ləhn,]

ləhn-i müsīqār: Musikar nağmesi. (Musikar: Türk müsikisinde, pestten tize doğru ağız armonikası şəklində yanyana dizilmiş birkaç kamıştan meydana gelen ve ney gibi üflenen bir çeşit nefesli saz, muskal.).

Açub hər güşəsində gülşənün yüz məclis-i 'işrət
Bələbil **ləhn-i müsīqār** ilə gəlmiş nə əlhānə (Kaside 22, Mısra 10). [ləhn-i müsīqār,]

ləhzə: Zamanın göz açıp kapayıncaya kadar geçen en kısa parçası, an.

Bəs ki Zü'ī hū dutub könlüm gəm-i hicrān ilə

Olmayur bir **ləhzə** gəmdən ayru qaygudan cüdā (*Gazel 12, Mısra 10*). [*ləhzə,]*

Zimistāni bəhār eylər nəşāt-əsbābın āmadə
Kimün kim sīm ilə zər kīsəsində **ləhzə** peydādur (*Gazel 40, Mısra 12*). [*ləhzə,]*

Hətt ü həlun rüy-ı alundə durubdur vəchi var
Tā ki dīn-i ‘āşiqə hər **ləhzə** rəhnə şalələr (*Gazel 48, Mısra 6*). [*ləhzə,]*

Muşəvvər eyləyübdür mərdüm-i çeşmim qədün sərvīn
Döğül bī-hüdə cārī eyləmək hər **ləhzə** bu cülər (*Gazel 57, Mısra 4*). [*ləhzə,]*

Müşāhibimdi Bəhār ilə Seyyid ü Bihūd
Rumüz-ı ‘eşqdə hər **ləhzə** bəhş edən günlər (*Gazel 67, Mısra 6*). [*ləhzə,]*

Hər **ləhzə** ki görsəm dilərəm lə‘lüvi öpmək
Tüfi nə təhəmmül eləsün şəkkəri görcək (*Gazel 117, Mısra 5*). [*ləhzə,]*

Bir **ləhzə** qoymadun məni āsüdə dəhrdə
Gəldim əlündən āhırı mən cənə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 7*). [*ləhzə,]*

Bādām-ı siyəh-çeşm ilə ‘innāb-ı ləbünçün
Hər **ləhzədə** cən verdim o bīmār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 10*). [*ləhzədə, -də]*

‘Āşiqi müstəğnī etmişdür həyālun vəşldən
N’olə sən hər **ləhzə** göstərsən bu istignā yüzün (*Gazel 148, Mısra 12*). [*ləhzə,]*

‘Eyş [ü] ‘işrət bəzmivi bir Türk yağma eylədi
Ey dil ü cən ləhzə **ləhzə** tərmar olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 8*). [*ləhzə,]*

‘Eyş [ü] ‘işrət bəzmivi bir Türk yağma eylədi
Ey dil ü cən ləhzə **ləhzə** tərmar olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 8*). [*ləhzə,]*

Hər ləhzə gözimdən həvə-i tīr-i mütjünlə
Görqəm mən-i dil-hün gözəlīm cülər içində (*Gazel 190, Mısra 3*). [*ləhzə,]*

Bir iki **ləhzə** behişt-i vüşāl şora düzəh-i hier
Çü āhırı budur ol vəşl də cəhənnəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 5*). [*ləhzə,]*

Düşəndə yədīmə əhbāblar bəzmindəki dəmlər
Bu həsrət könlümü dāğ eyləyüb hər **ləhzə** qan qılmış (*Kaside 11, Mısra 4*). [*ləhzə,]*

Ramazān ayıdı bu mündə olur şavm u şəlāt

‘Əməl-i şālēhi hər **ləhzədə** təkrār edəsən (*Kit’u-ı Kebir 3, Mısra 14*). [*ləhzədə, -də]*
Āhırı bu çərḥ-i qədfimü’l-bīnā
Eyləyə bir **ləhzədə** anı fənā (*Mesnevi 5, Mısra 22*). [*ləhzədə, -də]*

Pəs belə əşhāsı ki bu çərḥ-i dūn
Eyləyə bir **ləhzədə** zār u zəbūn (*Mesnevi 5, Mısra 24*). [*ləhzədə, -də]*

Şād idi könlül o səhət içrə
Hər **ləhzədə** ‘eyş ü ‘işrət içrə (*Mesnevi 7, Mısra 26*). [*ləhzədə, -də]*

ləhzə-i məsrūr: *Sevinçli an.*

Möhnət-i hier ilə məğmüm idi bu hātīr-i zār

Ləzzət-i vüşlāti bir **ləhzə-i məsrūr** elədi (*Gazel 241, Mısra 4*). [*ləhzə-i məsrūr,]*

lə’l: *Parlak kırmızı renkli kıymetli taş; Kırmızı dudak.*

Mürdə cismīn ‘āşiqün qılmazdun əhyā hər nəfəs
Mö’cüz-i ‘İsā əgər **lə’lündə** pünhān olmasa (*Gazel 13, Mısra 8*). [*lə’lündə, -ün, -də]*

Lə’lündə mey-tərəşşühi qan qan deyür genə
Göstərmə görməsün dəhi çeşmim də qan çəkər (*Gazel 61, Mısra 3*). [*lə’lündə, -ün, -də]*

Könlümü qan eləyüb mehr-i ruḥı ey nəşəh
Etməsən bəvər əgər **lə’l ü** ləb-i tərdən sor (*Gazel 63, Mısra 6*). [*lə’l,]*

Şövq-i ləbilə küyunə bir kəs dolanmasun
Lə’l-arzüsü ilə Bədəhşānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 4*). [*lə’l,]*

Mürdə cismīn ‘āşiqün qılmazdun əhyā hər nəfəs
Mö’cüz-i ‘İsā əgər **lə’lündə** pünhān olmasa (*Gazel 197, Mısra 8*). [*lə’lündə, -ün, -də]*

Təköllümü şükürim **lə’li** bədə-i nābım
Dəhānı gönçə yüzi bağ u büstānım idi (*Gazel 249, Mısra 3*). [*lə’li, -i]*

Ruhsārīvə ol gün ki gözim qıldı nəzərə
Lə’lün həvəsi saldı dil ü cənə şərərə (*Muhammes 4, Mısra 28*). [*lə’lün, -in]*

Lə’lün ‘eşqi olmasaydı məndə etməzdün cəfā
Çün küdürət məhv olur gər aradə qan olmasa (*Gazel 13, Mısra 9*). [*lə’lün, -ün]*

Yoh ‘eybi Hīzr-i hət dutə **lə’lün** kənārını
Tüfi gızāsı rəsmdür ‘āləmdə qənd olub (*Gazel 24, Mısra 9*). [*lə’lün, -ün]*

Āşikərə qanımı hər dəm tökər gəməzün oḥı
Bir təbəssüm ilə **lə’lün** cənımı pünhān alır (*Gazel 59, Mısra 4*). [*lə’lün, -ün]*

Bir nəfəsdə **lə’lün** ey məh aldı Zū’ī cənını
Nişə bəs derlər ki ‘əqli bədə-i reyḥān alır (*Gazel 59, Mısra 9*). [*lə’lün, -ün]*

Lə’lün gəmində Zū’ī-i hūnīn-cigər sənün
Hər dəm əlündən āh qılub əl-əmān çəkər (*Gazel 61, Mısra 13*). [*lə’lün, -ün]*

Hər ləhzə ki görsəm dilərəm **lə’lüvi** öpmək
Tüfi nə təhəmmül eləsün şəkkəri görcək (*Gazel 117, Mısra 5*). [*lə’lüvi, -üv, -i]*

Lə’lün həvəsində hamı cən verməgə qaçdı
Bu ‘ərşədə ey yār vəfādār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 13*). [*lə’lün, -ün]*

Götürmüş hātīrimdən ‘āriz ü **lə’lün** təməşāsı
Behişt-i ‘ədn pərvāsın mey-i Kövşər təmənnāsın (*Gazel 162, Mısra 5*). [*lə’lün, -ün]*

Gər cənımı **lə’lün** həvəsi əlsə ‘əcəb yoh
Kim nəqdləri bədə-i reyḥān alır əldən (*Gazel 182, Mısra 3*). [*lə’lün, -ün]*

Lə’lün ‘eşqi olmasaydı məndə etməzdün cəfā
Çün küdürət məhv olur gər aradə qan olmasa (*Gazel 197, Mısra 9*). [*lə’lün, -ün]*

Gönçə tək könlümü **lə’lün** həvəsi qan etdi

Mehr-i ruhsarun onı lə'l-i Bədəhşān etdi (Gazel 233, Mısra 1). [lə'lün, -ün]

Həlqə-i zülf-i siyəh 'ariz-i gül-nərə düşüb
Lə'ldür şanki dil-ihzārı üçün nərə düşüb (Gazel 17, Mısra 2). [lə'ldür, -dür]

O məhün gəlsə 'itabə ləb-i gövhər-pāşı
Dönəcək lə'lə cigər qanı ilə göz yaşı (Gazel 247, Mısra 2). [lə'lə, -ə]
Qızarmış lə'l tək lələ qılır mənlik fəhərətə
Ruḥ-ı rəhşānıvı göstər onı həm dəğdār eylə (Gazel 199, Mısra 5). [lə'l,]

lə'l-gün: Parlak kırmızı renkli.

Yüzün tə'sirə 'uşşāq aşkin lə'l-gün etmiş
Bu yüzdən sən nigārım mehr-i 'āləm-tābə bənzərsən (Gazel 159, Mısra 5). [lə'l-gün,]

lə'l-i bağr: Kırmızı renkli kalp, göğüs; Kana dönmüş gönül, yürek.

Ləbün rəşkilə ancaq lə'l-i bağrı dönməmiş qanə
Hə-d-i qan eyləyübdür könlünü gül-bərg-i həndān (Gazel 160, Mısra 7). [lə'l-i bağrı, -ı]

lə'l-i bədəhşān: Bedaḥşān şəhridə işlənən çox dəğərli yâkut, lə'l-i Bedaḥşān.

Gönçə tək könlümü lə'lün həvəsi qan etdi
Mehr-i ruhsarun onı lə'l-i Bədəhşān etdi (Gazel 233, Mısra 2). [lə'l-i bədəhşān,]

lə'l-i cānān: Sevgilinin (lal gibi kırmızı) dudağı.

Hə-t-i zülf-i içindən gəldi basdı lə'l-i cānānı
Nə san kim zülmət içrə Hızr tapdı əb-i heyvānı (Gazel 252, Mısra 1). [lə'l-i cānānı,]

lə'l-i dūr-əfşān: İnci saçan lal gibi dudak.

Oldı sünbüllər həcəl zülf-i pərişān (Gazel 19, Mısra 2). [lə'l-i dūr-əfşān, -u, -n]

Oldı sünbüllər həcəl zülf-i pərişān (Gazel 31, Mısra 2). [lə'l-i dūr-əfşān, -u, -n]

lə'l-i gövhər-bār: Gəvher yağdıran, cəvher yüklü olan dudak.

Əgərçi olmuş idün mürdə hicr-i yār ilən āhır
Məsīhi vəqt olan ol lə'l-i gövhərbārə yetdün sən (Gazel 169, Mısra 10). [lə'l-i gövhər-bārə, -a]

l'əl-i gəm: (Sevgilinin) Dudağının kederi.

L'əl-i gəmində tūrrə-i pərtābə ilticā
Etmək nə sūd elə mey-i ol nābə ilticā (Gazel 11, Mısra 1). [l'əl-i gəmində, -i, -n, -də]

lə'l-i hoş-əb: Tatlı dudak.

Görüb yüz dəğ bir hıvursid için min daşə baş urmaq
Olub rəngin-cigər qan ilə bir lə'l-i h'os-əb olmaq (Gazel 115, Mısra 8). [lə'l-i hoş-əb,]

lə'l-i ləbi arzusu: Kırmızı dudağının arzusu.

Ey cān çox etmə lə'l-i ləbi arzusu
İskəndər öldi dəhrdə bu arzū ilə (Gazel 214, Mısra 7). [lə'l-i ləbi arzusu, -su, -n, -ı]

lə'l-i ləbi həvəsi: Kırmızı dudağının isteği.

Lə'l-i ləbi həvəsi ilə məh-cəbün
Döndərməsin bu gün cigər qanə gəlməsün (Gazel 146, Mısra 9). [lə'l-i ləbi həvəsi, -s, -ı]

lə'l-i ləb-i nüş-hənd: Hoş güllü kırmızı dudak.

Zəhr-i gəmənlə Zū'ī-i ciyər-hündi gönçə tək
Tā 'āşiq o lə'l-i ləb-i nüş-hənd[ə bənd] olub (Gazel 24, Mısra 14). [lə'l-i ləb-i nüş-həndə, -ə]

lə'l-i ləb: Lal gibi dudak.

Zə-bəs ki lə'l-i ləbün fikrin eyləmə ey gül
Əlimdə cām-ı meyim həsrət ilə qanə dönüb (Gazel 25, Mısra 3). [lə'l-i ləbün, -ün]

Mərz-i 'eşqdi Zū'ī 'əlāci lə'l-i ləbün
Gərək şükür edim 'innəbdən dəvə demişəm (Kıt'a-ı Kebir 4, Mısra 11). [lə'l-i ləbün, -ün]

lə'l-i ləbün vəşli: Lal gibi kırmızı dudağa kavuşma.

Hər 'āşiqə kim lə'l-i ləbün vəşlidi həşil
Övrəng-i Süleymāni dəhi hətəmi neylər (Gazel 69, Mısra 3). [lə'l-i ləbün vəşlidi, -i, -di]

lə'l-i nāb: Berrak ve katıksız kırmızı şarap.

Əgərçi ey mey-i gül-fām lə'l-i nābə bənzərsən
Ləb-i yārım yanında lək sən hün-əbə bənzərsən (Gazel 159, Mısra 1). [lə'l-i nābə, -ə]

lə'l-i şirīn: Tatlı dudak.

Hosrovə şəkkər-dəhənler könlünü Fərhād tək
Dağlayubdur rəşk ilə ol lə'l-i şirīnün sənün (Gazel 154, Mısra 8). [lə'l-i şirīnün, -ün]

lə'l-i şəkərbār: "Etrāfa şeker saçan" tatlı dudak, şeker yağdıran dudak.

'İsə-yı Məryəm desəm küfr olmaz ey tərsə-pəri
Cān verür 'uşşāqə çün lə'l-i şəkərbārın sənün (Gazel 179, Mısra 4). [lə'l-i şəkər bārın, -un]

Zəhr-i firāq ilə dəhən təlh 'āşiqə
Şəhd-i vüşāl lə'l-i şəkərbārdən gəlüb (Gazel 26, Mısra 10). [lə'l-i şəkər-bārdən, -dən]

Zəhr-i firāqdan dəhən-i təlh 'āşiqə
Şəhd-i lu'āb lə'l-i şəkərbārdən gəlüb (Gazel 27, Mısra 6). [lə'l-i şəkərbārdən, -dən]

Şā'ir gərək 'āşiq olə bir mäh-cəmələ
Cān təzəliyə lə'l-i şəkərbārı Səməndər (Gazel 43, Mısra 6). [lə'l-i şəkər-bārı, -ı]

lə'l-i şəkər-hā: Tatlı sözlü, tatlı söyleyen dudak.

Hər bəzmdə ki bādə-i həmrādan olmasa
Nəql ü məzə o lə'l-i şəkər-hādan olmasa (Gazel 4, Mısra 2). [lə'l-i şəkər-hādan, -dan]

lən: Lanet.

Mə'yūs qılma 'āşiqi lən kəlməsilə sən
Müsā şifət çü təlib-i dīdārınam sənün (Gazel 165, Mısra 9). [lən,]

lə'nət: Allah'ın rahmetinden, af ve merhametindən mahrum olma, lanet.

Bu 'əməllər ki sənün var nə deyüm tül u dirāz
Fərz olubdur saña şeytān kimi **lə'nət** zāhid (*Gazel 39, Mısra 22*). [*lə'nət,]*

Şəhliğindən görmədi bir 'işrəti
Qoydı getdi özi için **lə'nəti** (*Mesnevi 5, Mısra 14*). [*lə'nəti, -i]*

ləşkər: *Asker.*

Dil-i süzənimə gəm **ləşkəri** görcək dayanub
Dedi hər yerdə yanar od olə mənzil yeridür (*Gazel 49, Mısra 3*). [*ləşkəri, -i]*

Töküldi üstümə gəm **ləşkəri** firāqunda
Nəzərdən ey məh-i bī-mehr kim o dəm getdün (*Gazel 163, Mısra 7*). [*ləşkəri, -i]*

ləşkər-i dərd u gəm: *Keder ve dert askerleri.*

Eləməzdi bu şifət **ləşkər-i dərd ü gəm** əsir
Görməsəydi belə bī-təqət ü bī-çārə məni (*Gazel 224, Mısra 5*). [*ləşkər-i dərd u gəm,]*

ləşkər-i həyl-i həyāl: *Düşünce asker(ler)inin atları, at sürüsü.*

Mülk-i mə'murə-i cismim 'əcəb əbādə idi
Ləşkər-i həyl-i həyāl eyləməmişdi qārət (*Kaside 5, Mısra 4*). [*ləşkər-i həyl-i həyāl,]*

ləşkər-i sərmā: *Kış asker(ler)i.*

Şāh-ı h'vursid-məqām eylədi bürc-i qövsī
Düşəcək **ləşkər-i sərmāyə** 'əcəb qar-ı məqār (*Kaside 6, Mısra 8*). [*ləşkər-i sərmāyə, -y, -ə]*

lətifə: *İnce ve hoş mənə, kelimelerle açıqca anlatılamayan, ancak rumuzlu olaraq ehline sezdirilen ince anlam.*

Əgərçi ismdə şe'rimdə səktə vāqə'dür
Lətifədür genə əş'ərdə o səktə 'əyān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 20*). [*lətifədür, -dür]*

ləyāqət: *Ləyik olmaya sebep teşkil eden yetenek, yeterlilik, kifayət.*

Döğül bu növ'lə cānım 'ulüm əhli gərək
Verə cavāb mətīn sā' ilə **ləyāqət** ilə (*Kaside 20, Mısra 30*). [*ləyāqət,]*

Pirānəliqdə çün kişinün yoh o hāləti
Çoh məclisə oturmaqə olmaz **ləyāqəti** (*Muhammes 1, Mısra 14*). [*ləyāqəti, -i]*

ləziz: *Zevk veren, hoş giden.*

Dühāt içində nə müddətdi qalmışam məğmüm
Ləziz şöhbət-i cān-bəhşdən olub məhrüm (*Mesnevi 14, Mısra 12*). [*ləziz,]*

ləzzət: *Zevk, haz, safə.*

Sənünçün dənədür dünyədəki **ləzzətlər** ey gāfil
Dürüst etsən nəzər zımnında yohdur dāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 3*). [*ləzzətlər, -lər]*

Sən edən fışqlərün nəş'əsi yoh **ləzzəti** yoh
Meydə var zövq ü fərah 'işrət ü **ləzzət** zāhid (*Gazel 39, Mısra 18*). [*ləzzət,]*

Sən edən fışqlərün nəş'əsi yoh **ləzzəti** yoh
Meydə var zövq ü fərah 'işrət ü **ləzzət** zāhid (*Gazel 39, Mısra 17*). [*ləzzəti, -i]*

Gətür sāqī qədəh tā bilməyüm 'āləm nə 'āləmdür
Ki **ləzzət** bilməməkdür məvərəsi möhnət ü gəmdür (*Gazel 41, Mısra 2*). [*ləzzət,]*

'Eys ü 'işrət azalur 'ömr çohalduqə bəli
Ləzzət ol tıfl dəmində əmilən şirdədür (*Gazel 75, Mısra 6*). [*ləzzət,]*

Sənsiz nə **ləzzəti** mey ü çəng ü çəğənənün
Yādunlə ağlamaqdə görüb **ləzzət** ağlaram (*Gazel 133, Mısra 12*). [*ləzzət,]*

Sənsiz nə **ləzzəti** mey ü çəng ü çəğənənün
Yādunlə ağlamaqdə görüb **ləzzət** ağlaram (*Gazel 133, Mısra 11*). [*ləzzəti, -i]*

Həbibə bir özüñ fikr eylə gör āyā rəvādur mı
Çəkə bığənələr **ləzzət** görəm mən min bələ səndən (*Gazel 168, Mısra 6*). [*ləzzət,]*

Çünki bəzmimdən ayağ çəkdi nigārum getdi
Ləzzət ü 'eys ü tərəb yoh ilə vārim getdi (*Gazel 248, Mısra 2*). [*ləzzət,]*

Yohdı bir kəs şöhibətdən rülh u cān **ləzzət** tapə
Arədim gəzdim dəhi hər güşə hər yan qalmayub (*Kaside 4, Mısra 13*). [*ləzzət,]*

Ey hərış-i sīm u zər fikr eylə dövlət kimdədür
Bu güzərgāh-ı fənədə zövq ü **ləzzət** kimdədür (*Kaside 8, Mısra 2*). [*ləzzət,]*

Cəhān köçübdü behiştəndə əgərçi **ləzzət** ilə
Nə sūd həlq qalub zülmət-i cəhālət ilə (*Kaside 20, Mısra 1*). [*ləzzət,]*

Yā Rəb o qədim 'əsr o **ləzzət** hara getdi
Həlq içrə olan 'eys ilə 'işrət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 1*). [*ləzzət,]*

Qalmub ağızda gözdə dəhi dizdə təqəti
Bī-zövq cism ü cān diri qalmaq nə **ləzzəti** (*Muhammes 1, Mısra 6*). [*ləzzəti, -i]*

ləzzət ü 'eys-i cəhān: *Dünyanın zevk və safası/lezzeti.*

Fövc-i sərmānün əlindən səni fəvrən qutarur
Ləzzət ü 'eys-i cəhāndən oləsən bər-tərrār (*Kaside 6, Mısra 30*). [*ləzzət ü 'eys-i cəhāndən, -dan]*

ləzzət ver-: *Lezzet vermek.*

Çü var bu bəndədə doğrı sādəqət
Verür tənəkü şəkkər kimi **ləzzət** (*Mesnevi 3, Mısra 14*). [*ləzzət verür, -ür]*

ləzzət-i əb-i bəqā: *Ölmezlik suyunun lezzeti.*

Ləzzət-i əb-i bəqāni mey-i əhmərdən sor
Yə'nī ey təşnə-köñül get ləb-i dil-bərdən sor (*Gazel 63, Mısra 1*). [*ləzzət-i əb-i bəqāni, -n, -i]*

ləzzət-i dünyā: *Dünyanın lezzeti.*

H' oşā o kimsələrə adı yəhşılıqlə qalub
Görüb həyat u məmātında **ləzzət-i dünyā** (*Gazel 7, Mısra 12*). [*ləzzət-i dünyā,]*

Qalmub cəhāndə zərrə qədər zövq ilə şəfā
Yā Rəb tāmām **ləzzət-i dünyā** nədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 6*). [*ləzzət-i dünyā,]*

Hər şəb ki bəzmim içrə o mäh ilə cām olur
'Eys ü nəşāt **ləzzət-i dünyā** tāmām olur (*Gazel 77, Mısra 2*). [*ləzzət-i dünyā,]*

Cəşəliq olmağı istər məni çərhi-i kəc-rov
Ki qılıb **ləzzət-i dünyanı** başa cümlə hərəm (Kaside 13, Mısra 16). [*ləzzət-i dünyanı, -n, -ı*]

‘Uqbədə Zü’iyyə nə bilür zövq-i cənnəti
Hər kəs cəhəndə **ləzzət-i dünyanı** anlamaz (Gazel 100, Mısra 12). [*ləzzət-i dünyanı, -ı*]

ləzzət-i ‘işrət: İçki lezzeti.

‘Āləm təməm **ləzzət-i ‘işrətdə** şadmən
Mən bə-hezār güşşə həzidə be-künc-e tār⁵¹ (Kaside 9, Mısra 19). [*ləzzət-i ‘işrətdə, -də*]

ləzzət-i qayd: Bağ, saçın bükümünün lezzeti, zevki.

Ləzzət-i qaydun hərəm oldı başa ey sərv kim
Sölämişdün ol əsiri bir gün əzād eylərəm (Gazel 127, Mısra 9). [*ləzzət-i qaydun, -un*]

ləzzət-i vüslət: Kəşmə lezzeti.

Hər şey’ün öz ziddi ilə hələti təşhīs olur
Ləzzət-i vüslət olur mu dər-d-i hicrən olmasa (Gazel 14, Mısra 6). [*ləzzət-i vüslət, -ı*]

Möhnət-i hicr ilə məğmüm idi bu hətir-i zār
Ləzzət-i vüsləti bir ləhzə-i məsrür elədi (Gazel 241, Mısra 4). [*ləzzət-i vüsləti, -i*]

ləzzət-i vəsl: Kəşmə lezzeti.

İstəmə **ləzzət-i vəslin** o sitəm-kərə gülün
Hü dutub bəs ki könlü möhnət-i hicrəni ilə (Gazel 204, Mısra 7). [*ləzzət-i vəslin, -i, -n*]

ləzzət-i zövq: Zevkin tadı.

Səniñlə getdi təməm ‘eyş ü nüş u **ləzzət-i zövq**

Qoyub yerində başa hər nə var gəm getdün (Gazel 163, Mısra 5). [*ləzzət-i zövq, -ı*]

M

ma’arif: Marifet, ilim, hüner.

Āsmān-ı hünər ü cüd u **ma’arif** māhi
Məsnəd-i məmləkət-i cüd [u] səhəvət şahı (Mesnevi 1, Mısra 31). [*ma’arif, -ı*]

ma’as: Maaş.

İstəmə dövləti çox Zü’iyyə **ma’aşun** gözle
Yüngül elə yüküvi keçməyə bu dəryādən (Gazel 173, Mısra 17). [*ma’aşun, -u, -n*]

mācerā: Sonu belirsiz təhlükəli və heyecanlı yaşayış, sərgüzəşt, sərvən.

Nə küll-i cəbr ilədür həm nə ihtiyār ilə
Bu sirri anlamuram mən nə **mācerādandur** (Gazel 83, Mısra 10). [*mācerādandur, -dan, -dur*]

mā-cərə: Yaşanan olaylar dizisi, baştan keçən, vukü bulan hal və olay.

Nə yazdı kətib-i təqdīr yoh onə təg'yir
Həvāyə düşmə belə **mā-cərəni** axtarma (Gazel 9, Mısra 8). [*mā-cərəni, -n, -ı*]

Nə nəməyə sıqışur nə zəbān-ı təqrīrə
Nə şüret ilə sölə belə **mā-cərəni** yazım (Gazel 141, Mısra 12). [*mā-cərəni, -n, -ı*]

Əsir-i hicr-i nigār u gərīb-i səhr ü diyār
Mənimçün əhri gör kim nə **mā-cərə** qıldun (Gazel 167, Mısra 6). [*mā-cərə, -ı*]

Tə ki düşə başımə şür u nəvā
Şərh elim hər nə ki var **mā-cərə** (Mesnevi 10, Mısra 14). [*mā-cərə, -ı*]

māder-i cəhān: Dünya anası, dünyanın anası.

Ey kəş doğmayaydı bizi **māder-i cəhān**
Yə fərq verməyən qılə leyli nəhərdən (Gazel 176, Mısra 9). [*māder-i cəhān, -ı*]

məğmüm: Gəmlü, kederli.

Dühāt içində nə müddətdi qalmışam **məğmüm**
Ləziz şöhbət-i cən-bəhşdən olub məhrüm (Mesnevi 14, Mısra 11). [*məğmüm, -ı*]

Məğmüm dil-şikəstə həzən bī-nəvā ikən
Həm zār-ı dər-d ü həm də-m-i cövr-i cəfā ikən (Muhammes 3, Mısra 5). [*məğmüm, -ı*]

māh: Ay (yüzlü sevgili), kamer.

Görcəyin ruhsəruvı ol çin-i zülfündə dedim
Ey könlü vəhm elə kim **māh** ‘əqrəbə olmuş gərīb (Gazel 18, Mısra 8). [*māh, -ı*]

Zü’ini etmiş pərakəndə benātu’n-nā‘şək
Ey büt-i zöhrə-cəbīn ol **māh** u pərvinün sənün (Gazel 154, Mısra 10). [*māh, -ı*]

Āsmān-ı hünər ü cüd u ma’arif **māhi**
Məsnəd-i məmləkət-i cüd [u] səhəvət şahı (Mesnevi 1, Mısra 31). [*māhi, -ı*]

Ondan sora gəldi Firidün şah
Şəh demə çərhi üzrə yəqin çıldı **māh** (Mesnevi 5, Mısra 16). [*māh, -ı*]

Ze-bəs ki fikr-i ruğundur könlüldə Zü’iyyə tək
Könlü səvāçəsi ey **māh** gülsitənə dönüb (Gazel 25, Mısra 14). [*māh, -ı*]

Şā‘ir görək ‘āşiq olə bir **māh**-cəmələ
Cən təzəliyə lə‘l-i şəkərbəri Səməndər (Gazel 43, Mısra 5). [*māh, -ı*]

Gecəm günüz tək olurdı şü‘ā‘ rüyundan
O **māh**-rüy ilə həm-səğər olduqum gecələr (Gazel 64, Mısra 6). [*māh, -ı*]

H’oşāo **māhlə** həm-bistər olduqum gecələr
Cəməli şām‘inə həkistər olduqum gecələr (Gazel 64, Mısra 1). [*māhlə, -lə*]

Hüsn şərtini yekün etmişən ey **māh** təməm
Çıqmə nöqsən gətürür hüsnüvə yərim gecələr (Gazel 72, Mısra 3). [*māh, -ı*]

O **māh** vəslinə bir gün yetüşmədim əhri
Mənim bu tələ‘imün gör nə bəd sitərəsi var (Gazel 87, Mısra 3). [*māh, -ı*]

Ey **māh** bugün yerdə cəməlün kimi əyə
Olsun qəsəm ol əyə-i Qur’ānə tapulmaz (Gazel 91, Mısra 5). [*māh, -ı*]

Ey **māh** bu gün sən kimi meh-pərə tapulmaz
Nə mən kimi dünyədə günü qarə tapulmaz (Gazel 98, Mısra 1). [*māh, -ı*]

Məni ki şəhərdən ey **māh** saldı āvərə
Bu gündə eylədi kəc-rov yəqin təmām fələk (*Gazel 118, Mısra 3*). [*māh,]*

Pərvin saçub ey **māh** gözimdən gecə də'im
Hicrində şüreyyə kimi bi-dār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 3*). [*māh,]*

Āvāze-i hüsnün ki təmām āləmi dutdı
Ey **māh** bu şöhrətdə səbəb-kār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 8*). [*māh,]*

Nə gəm sənsiz gözüm gər giryədən ey **māh** kür olsun
Rəqibimdir yüzün nəzzərəsindən qoy ki dūr olsun (*Gazel 150, Mısra 1*). [*māh,]*

Žū'iyā dünyədə gər ol **māh** olsə həm-dənim
Kāfirəm ümmid dıtsam hūr vü gılmān için (*Gazel 152, Mısra 9*). [*māh,]*

Ol **māh** firāqı mənə yüz min gəm olubdur
Sāqī hanı gəm dəf'inə peymānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 7*). [*māh,]*

Nə āvāzün səmə' etdim nə zövq-i vəşlivi gördüm
Təmām-ı 'ömrə ey **māh** mən bəh'ti qara səndən (*Gazel 168, Mısra 10*). [*māh,]*

Əgərçi yandı köñül çərhi dūd-ı āhundan
Nə sūd rəşhə-i əltāf yoħdı **māhundan** (*Gazel 185, Mısra 2*). [*māhundan, -un, -dan]*

Kāş 'āşiq saña olmaydım əzəldən ey māh
Salmayaydım başımı muncə gəm-i gəvqāyə (*Gazel 209, Mısra 11*). [*māh,]*

Dəhi sərəçə-i könlüm o **māhdan** rövşən
Məşām-ı cān o qara tūrrədən mü'əttər idi (*Gazel 240, Mısra 11*). [*māhdan, -dan]*

Firāqə rāziyam ey **māh** bu ümid ilə
Ki 'āqibət bunə āhırdə bir vüşāl gəlür (*Kit'a 7, Mısra 1*). [*māh,]*

Qılıb o **māh** vüşālından 'āqibət məhrüm
Ze-bəs ki həyl-ı bələ qıldı Žū'ī üstə hücum (*Tahmis 2, Mısra 27*). [*māh,]*

Yüz min cəfāyə tīb u təvānım var ey nigār
Yoħ görməgə rəqib ilə sən **māhi** təqətim (*Gazel 138, Mısra 6*). [*māhi, -ı]*

Gördüm o **māhi** oldı köñül mübtələ genə
Düşdi bələlərə bu dil-i pür-bələ genə (*Gazel 202, Mısra 1*). [*māhi, -ı]*

Kəc-tərzü olmə çoh gördükdə **māhim** müştərī
Yüsifə olmaz Züleyhā yüz hərīdār olsə də (*Gazel 218, Mısra 3*). [*māhim, -im]*

Hər şəb ki bəzmim içrə o **māh** ilə cām olur
'Eys ü nəşāt ləzzət-i dünyā təmām olur (*Gazel 77, Mısra 1*). [*māh,]*

O **māh**-vəşli döğül ārzü baña Žū'ī
Dilindən ol şənəmün bir səlāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 9*). [*māh,]*

Ol **māh**-ruhi görməməgim yaħşıdı bi'llāh
Görək görürəm hər gecə əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 9*). [*māh,]*

Şāhi olə sənün tək ey **māh** bir kəsün
İnşāfdur kim olə yüvünci gədələrə (*Gazel 201, Mısra 7*). [*māh,]*

Cənnət-i ə'lādan artuq zövq var hər güşədə
Bağlar-ı firdövs hūr **māh**-sīmālar genə (*Gazel 217, Mısra 6*). [*māh,]*

Yüz qərīnə keçsə sən tək **māh** bulmaz gər fələk
Gündə min kəz kürrə(?)-i ərz üzrə səyyār olsə də (*Gazel 218, Mısra 5*). [*māh,]*

Şimşād-qədd ü lələ-had u **māh**-cəməlim
Çoh etmə mən-i zārə sitəm türfə-gəzālım (*Muhammes 4, Mısra 9*). [*māh,]*

H'os ol zəməni ki 'işrət ü 'eyşim təmām idi
Baş şūr-ı 'eşq gözdə o **māh** əldə cām idi (*Muhammes 2, Mısra 2*). [*māh,]*

Zāhidā bircə götür güşə-i məhrəbdən əl
Elə bu **māhə** nəzər ol həm-i əbrürlərə baħ (*Gazel 35, Mısra 8*). [*māhə, -ə]*

Tā **māh**-rüyün 'əqrəb-i zülfündə görmüşəm
Bildim yəqin budur qəmərde Qur'anımı (*Gazel 234, Mısra 9*). [*māh,]*

māh pārə: "Ay parçası", yüzü ay gibi parlak ve güzel olan kimse.

O **māh-pārə** bütün məqdəmində cān vermək
Cəhāndə Žū'ī mənim bircə bu mərāmımdır (*Gazel 55, Mısra 9*). [*māh pārə,]*

māh-ı bī-mehr: Sevgisiz ay gibi güzel sevgili.

Baňa ol **māh-ı bī-mehrim** iki ay var ki rām olmaz
Bu nöqsānım de bir gəlməz əcəl 'ömrüm təmām olmaz (*Gazel 93, Mısra 1*). [*māh-ı bī-mehrim, -im]*

māh-i mələk sīmā: Melek yüzlü ay (sevgili).

Özgədür şivəsi Žū'ī bu pəri ruhsārın
Verməyüb Həq bunı hər **māh-ı mələk sīmāyə** (*Gazel 209, Mısra 14*). [*māh-i mələk sīmāyə, -y, -ə]*

Bənd olub h'vurşidə 'İsā gökdə dutmazdı qərār
Žū'iyā görsəydi bu **māh-ı mələk-sīmā** yüzün (*Gazel 148, Mısra 14*). [*māh-i mələk-sīmā,]*

Bənd olub h'vurşidə 'İsā gökdə dutmazdı qərār
Žū'iyā görsəydi bu **māh-ı mələk-sīmā** yüzün (*Gazel 170, Mısra 14*). [*māh-i mələk-sīmā,]*

māh-ı pərişād: Periden doğmuş ay.

Ənīs ol büt-i növ-şād gördüğün könlüm
Qərīn **māh-ı pəri-zād** gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 2*). [*māh-ı pərişād,]*

māh-i ruhsār: Ay (gibi) yüz.

Māh-ruhsārın mıdır zülfün arası sərv-qəd
Yā ki reyhān içrə bitmiş lələ-i hədd rü mıdır (*Gazel 52, Mısra 3*). [*māh-i ruhsārın, -ın]*

māh-i təməmdan: Bütün ay.

Oldı düçār dün baña bir āftāb-rü
Yüz mərtəbə vəcīhdi **māh-ı təməmdan** (*Gazel 177, Mısra 8*). [*māh-i təməmdan, -dan]*

māhir: Mahir, hünerli, becerikli.

Oldı pəjmürdə köñül tā düşdi ol rüdan cüdā
Adı **māhir**-fəvt olur gər kim düşə sūdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 2*). [*māhir,]*

Mən kimi şa'ir ü **māhīr** ki gözəl-i gözəlīm
Görsələr vāleh ü şeydā olā Sə'd ü Səlmān (*Kaside 14, Mısra 11*). [*māhīr, j*]

Elə həftān ki anı sāz edər ustād-ı Qūcān
Ərdəbil içrə o həftānə dəhi **māhīr** var (*Kaside 6, Mısra 16*). [*māhīr, j*]

Bir neçə şa'ir ü qələndər idük
Hər tərəf ü sənə **māhīr** idük (*Mesnevi 2, Mısra 16*). [*māhīr, j*]

Ustādınə 'ərz qıldı āhır
K'ey rāh-ı tərīqət içrə **māhīr** (*Mesnevi 8, Mısra 44*). [*māhīr, j*]

māh-liqā: *Yüzü ay gibi olan, ay yüzü güzel kadın.*

H'əşā Şəmāhıd dildār ilə keçən günlər
Müdəm **māh-liqālarlā** mey içən günlər (*Gazel 67, Mısra 2*). [*māh-liqālarlā, -lār, -lə j*]

Mahmūd-ı zārī: *İnleyen Mahmud.*

Mənəm **Mahmūd-ı zārī** ol Ayāz-ı şānīnün Zū'ī
Ki çāruq ilə olmuş şəhərdə məşhūr dükkānı (*Gazel 220, Mısra 11*). [*Mahmūd-ı zārī, -ı j*]

māh-rū: *Ay yüzü, yüzü ay gibi parlak olan.*

Verdi cān Fərhād Şīrīnün vəfāsın görmədi
'Əqlə bāh gör **māh-rūlərdən** vəfā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 10*). [*māh-rūlərdən, -lār, -dən j*]

Yohdur təməm şəhərdə bir belə **māh-rū**
Bu vəhdəndi məskənīm āhırdə kənd olub (*Gazel 24, Mısra 5*). [*māh-rū, j*]

Oldı bu 'āləmdə Zū'ī həm-çü məcnūn 'eşq ilə
Çün sənün ey **māh-rū** 'āləmdə həyrānün görüb (*Gazel 31, Mısra 10*). [*māh-rū, j*]

Ver sāqī bādə tā içək ol **māh-rū** ilə
Bəlkə günāh həfti pozulsun bu su ilə (*Gazel 214, Mısra 1*). [*māh-rū, j*]

māh-tāb: *Ay ışıqı, dolunay; Sevgilinin yüzü.*

Pərtöv-i rüyün görüb nālān olur 'əşiqlərin
Rəsmidür eylər fəğān itlər görəndə **māh-tāb** (*Gazel 16, Mısra 10*). [*māhtāb, j*]

Qılır Zū'ī ruḥundə ol məhün cünbüş qara zülfi
Bəli 'ādətdir eylər cünbüş 'əqrəb **māh-tāb** içrə (*Gazel 188, Mısra 10*). [*māh-tāb, j*]

Bī-nūr-ı rüy-ı yār münəvvər olur mı bəzm⁴⁶⁹
Yüz şam' pərtəvindən ü min **māh-tābdan** (*Gazel 178, Mısra 4*). [*māhtābdan, -dan j*]

māhvəş: *Ay yüzü (güzel).*

Fələgün qāmətini yā ki hilālun qəddin
Həm edən zülfidi ol **māhvəşün** yā qaşı (*Gazel 247, Mısra 4*). [*māhvəşün, -ün j*]

Nəzirün muşhaf-ı Həqqə olə təsbīh müdəm
Yohsə bir **māhvəşün** zülfünü zünnār edəsən (*Kut'a-ı Kebir 3, Mısra 4*). [*māhvəşün, -ün j*]

mā'il: *Meyilli, istekli, hevesli.*

Olubdı zülf-i pərişānıvə köñül **mā'il**

O vəhdəndi işim dā'imā pərişāndur (*Gazel 81, Mısra 3*). [*māl, j*]

māl: *Varlık, servet, mal mülk, para, nakit, gelir.*

Bə'zün alubdı 'əqlini **mālın** verüb füzūn
'Ömri keçür hesab ilə āh u zār ilə (*Kaside 21, Mısra 37*). [*mālın, -in j*]

Dā'imā h'əş keçürdi əhvālım
Çoh idi mülk ü dövlət ü **mālım** (*Mesnevi 2, Mısra 12*). [*mālım, -ım j*]

Çəkməyürdük pül ilə **mālun** gəmin
Hān u māl u əhl-i 'əyānün gəmin (*Mesnevi 4, Mısra 18*). [*māl, j*]

Çəkməyürdük pül ilə **mālun** gəmin
Hān u māl u əhl-i 'əyānün gəmin (*Mesnevi 4, Mısra 17*). [*mālun, -un j*]

Hər həftədə sorardı əhvālını
Hvāhişinə şərf edərdi **mālını** (*Mesnevi 10, Mısra 30*). [*mālını, -ı, -n, -ı j*]

Səd-həyf həft udurdım [o] həftād sālını
Bir fikr qılsa idim əgər mən [ki] **mālını** (*Muhammes 2, Mısra 20*). [*mālını, -ım, -ı j*]

Səlam olsun saña ey cān nihānı
Vücūdun köñlümündür mülk [ü] **māl** (*Mesnevi 12, Mısra 10*). [*māl, -ı j*]

Kasıblarə qərz ver dəhi **māl**
Gör necə sora olur bu əhvāl (*Mesnevi 8, Mısra 55*). [*māl, j*]

Bənd olmə **māl** u dövlətə göz tikmə şān u şöhrətə
Bu ərşə-i tərīqətə mərdənə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 5*). [*māl, j*]

Nə gərəkdür hədiş ü āyə
Māl [u] dövlət gərəkdü mollāyə (*Mesnevi 11, Mısra 104*). [*māl, j*]

Hər bir qədər əgər olə də **māl** ü dövləti
Ağsaqqalun dutar mı cavānlarlā şöhbəti (*Muhammes 1, Mısra 15*). [*māl, j*]

Mülk ü **māl** [u] təht [ü] təc-ı 'āləmə meyl eyləməz
Zū'ī gənc-i mərifət künc-i qənā'ət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 19*). [*māl, j*]

Bəhmə dünyā **mālınə** kəsb et həyāt-ı cəvidān
Cəhl ü 'ürfəndür həyāt-ı mövtün əşli Zū'iyā (*Gazel 3, Mısra 13*). [*mālınə, -ı, -n, -ə j*]

Aldanmə dünyā-**mālınə** həm cāhınə cəlalınə
Düş bir Həqün həyālınə rəhmānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 9*). [*mālınə, -ı, -n, -ə j*]

mālāmāl: *Çok dolu, dopdolu.*

Bəhār odur ki olub cīb ü cām **mālāmāl**
Bizimlə şöhbətə hāl əhli hər nə var gələydi (*Gazel 235, Mısra 7*). [*mālāmāl, j*]

Eləyən dəmdə kīsəməz dər-hāl
Olur idi pülilə **mālāmāl** (*Mesnevi 2, Mısra 22*). [*mālāmāl, j*]

māl-i dünyādən: *Dünya malı.*

Māl-i dünyādən ötri hər mollā
Rəhnələr dində eyləyür peydā (*Mesnevi 11, Mısra 93*). [*māl-i dünyādən, -dən j*]

mālikī: *Maliki mezhebine mensup olanlar.*

Biri der ā‘zamīdi məzhəb-i Həq
Biri der **Mālikī**durur mütləq (*Mesnevi 11, Mısra 48*).
[*mālikī, j*]

mañ: *Birinci tekil şahıs zamiri.*

Maña əğyār oldı hərf-i əğyār ilə yār āhır
Görün əğyārə munca yār olan bir gül-‘izārım var (*Gazel 50, Mısra 7*). [*maña, -a j*]

Maña Məcnūn desələr lā‘iq olur ‘eşqündə
Nə rəvādūr saña təşbīh eləyim Leylānı (*Gazel 250, Mısra 19*). [*maña, -a j*]

manqal: *İçinde ateş yakmak için demirden, misten ve yâ gilden yapılmış çeşitli biçimlerde olan kab Azerbaycan'da genellikle kebab yapmak için kullanılır.*

Manqal kənārı yār ilə bir lālə-zār idi
Ruhsərəsində cənnət-i hūr aşkār idi (*Muhammes 1, Mısra 9*). [*manqal, j*]

mānənd: *Benzer, eş, misil, nazir, menend.*

Mānənd olə bilməz saña ey şüh-i dil-ārā
Heyhāt sənün tək gələ dövrənə ‘Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 25*). [*mānənd, j*]

mār: *Yılan.*

Ruḥ u zülfün həyəlini köñüldə tã görüb etdim
Yəqin bu sirri kim gənc ilə **mār** olı hərəb içrə (*Gazel 188, Mısra 8*). [*mār, j*]

Küy-ı yārə yürüyür ‘āşiq-i sadiq bi‘llāh
Mār tək gər əzilüb kəlləsi sağ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 4*). [*mār, j*]

mār: *Yılan (Sevgilinin saçı).*

Hāl-i siyəhün türə-i tarrār yanında
Əfsüngər-i Hindüdi yəqin **mār** yanında (*Gazel 186, Mısra 2*). [*mār, j*]

mār-ı sər-küftə: *Başı ezilmiş yılan.*

Bilməyüb verdim əlimdən sər-i zülfün yərun
Mār-ı sər-küftə tək qopulacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 8*). [*mār-ı sər-küftə, j*]

marrat: *Andromeda takımyıldızı.*

Hudā vü **Marrat** u Kristos u Tarı bir sözdür
Bu küft olur mu kişi bilsə bu mü‘əmmānı (*Kaside 23, Mısra 69*). [*marrat, j*]

mā-sivā: *Bir şeyin dışında kalan ve ondan başka olan her şey; (Māsiyallah sözündən kısaltılarak) Allah'ın zātı dışındaki bütün varlıklar.*

Ey nūr-ı zātı əvvəl hər **mā-sivā** ‘Əlī
Mā təhtə Rəb u Rəb inə tã‘ət-nümā ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 1*). [*mā-sivā, j*]

Bərgāh-ı ‘izzətə feyz-i təqərrüb tapdılar
Mā-sivādan nūr-ı ‘ürfān ilə fəvc-i ənbiyā (*Gazel 3, Mısra 12*). [*mā-sivādan, -dan j*]

ma‘şiyət: *Günah; Âsîlik, itâatsizlik.*

Gər **ma‘şiyət** əhlində olur dövlət-i bî-həd

Fısq əhli için pəs belə zillət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 9*).
[*ma‘şiyət, j*]

māt: *Satranç oyununda mağlubiyyət; Yenilmiş, mağlup olmuş, yetersiz kalmış.*

Süvār-ı əsb-i nəşāt ol köñül nə **māt ki dəhr**
Məqām-ı güşşədi gər şah gər vəzir oləsən (*Gazel 170, Mısra 3*). [*mat, j*]

Nə biləcək qədrüvi əhl-i davāt
Qalmısən bu növ‘ ilə həyrən **māt** (*Mesnevi 5, Mısra 48*). [*māt, j*]

Māt qıldı məni fıl-i fələk-i kəc-rəftār
Fərz-i ‘əql açmaq için beydāqını yoh cür‘ət (*Kaside 5, Mısra 25*). [*māt, j*]

māt-ı həyrən: *Şaşkın.*

Qalub bir həyli müddət **māt-ı həyrən** sölədi nə-gəh
Bu müşkil əmri həll etməkdə bir şəhsə gümənim var (*Kaside 7, Mısra 27*). [*māt-ı həyrən, j*]

mātəm: *Sevilen bir kimsenin ölümündən duyulan büyük acı ve bu acı sebebiyle ağlayıp inleme, zevk ve eğlenceden uzaklaşma, yas.*

Çəkmişəm hər nə gəm ü möhnəti var ‘äləmdə
Qalmışam şām u səhər şivən ilə **mātəmdə** (*Müseddes 2, Mısra 6*). [*mātəmdə, -də j*]

mātəmkədə: *Yaslı, matəmli, ümitsiz.*

Hār u **mātəmkədədür** çeşmimə bi‘llāh əgər
Eləsəm gəşt-i gül ü seyr-i gülüstān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 3*). [*mātəm-gədədür, -dür j*]

māvərā: *Bir şeyin ötesinde, arkasında, gerisinde bulunan yer, zaman vb., öte; Görülen âlemin ötesi.*

Gətür sâqī qədəh tã bilməyüm ‘äləm nə ‘äləmdür
Ki ləzzət bilməməkdür **māvərāsı** möhnət ü gəmdür (*Gazel 41, Mısra 2*). [*māvərāstı, -s, -ı j*]

māyil-i mūr-ı hət: *Ayva tüylerine meyleden karınca.*

Mā‘il-i mūr-ı hətün mülk-i Süleymān istəməz
Nəqş edübdür hürdən ə‘lā səni şüretgərün (*Tahmis 3, Mısra 5*). [*māyil-i mūr-ı hətün, -ün j*]

māzi: *Geçmiş, geride kalmış, yaşanıp bitmiş (olay).*

‘arīfə **māzi** vü müstəqbəli ilhām eylər
Geybdə məhfı olan hələti i‘lām eylər (*Mesnevi 9, Mısra 7*). [*māzi, j*]

Sən ki ədəmsən həqiqiyyət-i əqvāl ilə
Māzi müstəqbələ bəh diqqət-i əhvāl ilə (*Mesnevi 9, Mısra 52*). [*māzi, j*]

Verməzdim ‘elmə **māzi** vü müstəqbəl həlīmı
Mən də zər ilə doldurur idim çuvālımı (*Muhammes 2, Mısra 21*). [*māzi, j*]

mā‘-i ma‘īn: *Cənnət pınarının suyu.*

İmdi ki həşil olubdur saña bu hüld-i bərin
Qoymə ey nə-hələf əldən çihə bu **mā‘-i ma‘īn** (*Mesnevi 15, Mısra 14*). [*mā‘-i ma‘īn, j*]

meh-pārə: *“Ay parçası”, yüzü ay gibi parlak ve güzel olan kimse.*

Ey mäh bu gün sən kimi **meh-pārə** tapulmaz

Nə mən kimi dünyədə günü qarə tapulmaz (Gazel 98, Mısra 1). [meh-pərə,]

mehr: *Mihr, şevkat, muhabbet, sevgi.*

Olse **mehrim** qədri gər ey bî-vəfā künün sənün
Qanımı tökməkdən özgə olmaz ayınun sənün (Gazel 154, Mısra 1). [mehrim, -im]

Ya ol nigərdə yā Rəb olaydı **mehr** ü vəfā
Ya məndə muncə gəmə t̄aqət ü qərārım olaydı (Gazel 223, Mısra 11). [mehr,]

Hələq eylər idi birbirinə **mehr** ü vəfālar
Ol **mehr** ü vəfā ilə şədəqət hara getdi (Kaside 24, Mısra 5). [mehr,]

Hələq eylər idi birbirinə **mehr** ü vəfālar
Ol **mehr** ü vəfā ilə şədəqət hara getdi (Kaside 24, Mısra 6). [mehr,]

Yəqin budur āhır dūr olub **mehr** ü vəfā zā'il
Bu həm bir zülmüdür kim yār olur 'uşşaqdan gāfil (Tahmis 1, Mısra 21). [mehr,]

Hic sultānım deyən mülkini vīrān istəməz
Mehr ilə dövr etmədi hərgiz bu çərḡ-i bī-həyā (Tahmis 3, Mısra 16). [mehr,]

Zülfü tək oldu mī necə sin qara günlərin
Mehr etmə demədim saña hər məh-liqā ilə (Gazel 213, Mısra 14). [mehr,]

mehrab: *Camide imamın namaz kıldırdığı yer.*
Qaşun həyālī zāhidi gər etməyüb cünün
Dutmuş yüzün edər niyə **mehrabə** ilticā (Gazel 11, Mısra 4). [mehrabə, -ə]

Mehrab qaşınə könlü aldanma əgmə baş
Bağ görkəmində nərgis-i mērdüm-firibi var (Gazel 44, Mısra 7). [mehrab,]

Zāhidün mənzili qoy məscid ü **mehrab** olsun
Žü'iyā bir elə vīrānə nə 'āqil yeridür (Gazel 49, Mısra 9). [mehrab,]

Mehrab u məscid olə sənün zāhidā baña
Mehrab-ı qaşı səcdəgəh ol āstānədür (Gazel 89, Mısra 3). [mehrab,]

Məni mən' etmə zāhid t̄aq-ı əbrūsü sücūdından
Kəramətlər ki qaşından gəlür **mehrabdan** gəlməz (Gazel 96, Mısra 6). [mehrabdan, -dan]

Döndürən səcdə için pāy-ı hamı **mehrabə**
Səccəsi gərdis-i peymānə ki derlər o bizük (Gazel 121, Mısra 5). [mehrabə, -ə]

Kāfiri bütədən ayırdun zāhidi **mehrabdan**
Bilmirəm bir hic ey zālīm nədür dīnün sənün (Gazel 154, Mısra 3). [mehrabdan, -dan]

Budur vəhmim ki zāhidlər sücūdun eyləsün vəcib
Nöçün ey əbrü-yi dil-dār sən **mehrabə** bənzərsən (Gazel 159, Mısra 4). [mehrabə, -ə]

Süçüd-ı t̄aq-ı əbrūsün qıl ihlās ilə hər dəmdə
Riyā-yı zāhid-i ḡ'od-bīn kimi **mehrabı** neylərsən (Gazel 183, Mısra 4). [mehrabı, -ı]

mehrab-ı qas: *Sevgilinin kemer şeklindeki kaşları və kaşların arasında kalan kısım.*

Mehrab u məscid olə sənün zāhidā baña

Mehrab-ı qaşı səcdəgəh ol āstānədür (Gazel 89, Mısra 4). [mehrab-ı qaşı, -ı]

mehr-i 'āləm-tāb: *Dünyayı aydınlatan güneş.*

Yüzün tē'şirilə 'uşşāq aşkin lə'l-gün etmiş
Bu yüzdən sən nigārım **mehr-i 'āləm-tābə** bənzərsən (Gazel 159, Mısra 6). [mehr-i 'āləm-tābə, -ə]

mehr-i cəhān-ārā-yüz: *Dünyayı süsleyen güneş yüz.*

mehr-i cəhān-ārā yüzin: *Dünyayı süsleyen şefkatli yüz, taraf, yön.*

Şām-ı hicrün rüz-ı vəşlə oldı təbdil ey könlü
Gördüyünə bārī ol **mehr-i cəhān-ārā yüzin** (Gazel 148, Mısra 10). [mehr-i cəhān-ārā yüzin,]

mehr-i məhəbbət: *Sevgi dostluğu.*

Hanı o **mehr-i məhəbbət** ki var idi səndə
Sitəmgər olmişən imdi məgər zəmənə dönüb (Gazel 25, Mısra 9). [mehr-i məhəbbət,]

mehr-i ruhsār: *Yüz güneşi.*

Gönçə tək könlümi lə'lün həvəsi qan etdi
Mehr-i ruhsārın onı lə'l-i Bədəlşān etdi (Gazel 233, Mısra 2). [mehr-i ruhsārın, -un]

mehr-i rəhşān: *Parlak güneş.*

Sünbül-i zülfü tökülmüş rüyınə ol güllər hün
Eylə kim əbr-i bəhārı **mehr-i rəhşān** üstünə (Gazel 203, Mısra 4). [mehr-i rəhşān,]

mehr-i zā'il: *Daimi olmayan sevgili, dost.*

Nədən sölə görək ey bī-nəvā ümmid olur həşil
Fələk dūr **mehri zā'il** yār gāfil 'ömr müstə'cil (Tahmis 1, Mısra 24). [mehr-i zā'il,]

mehrbān: *Merhamet və şefkat sahibi. Muhabbetli, sevimli, yumuşak huylu və güler yüzlü.*

Əgərçi cins cinsə meyl qılmaq mö'təbər sözdür
Döğülsən nişə bəs şā'irlərə sən **mehrbān** Şāhīn (Gazel 171, Mısra 4). [mehrbān,]
Mənim də istəyürəm **mehrbān** nigārım olaydı
Ki zövq-i vəşli ilə yaşı rüzgārım olaydı (Gazel 223, Mısra 1). [mehribān,]

Hanı o gün ki o məh-rüy **mehrbānım** idi
Ənīs-i məclis ü həm-bəzm-i həm-zəbānım idi (Gazel 249, Mısra 1). [mehribānım, -ım]

meh-tāb: *Ay aydınlığı, ay ışığı.*

Mihr-i ruḡun həvəsi ilə Žü'ī-i fikār
Gündüz günə qılır gecə **meh-tābə** ilticā (Gazel 11, Mısra 10). [mehtābə, -ə]

Gecə **meh-tābdə** həm-hvābə-i cānānə idim
Vəşl-i yār u mey-i şəhbāyə var idi 'ādət (Kaside 5, Mısra 5). [mehtābda, -dan]

Şu'ā'-ı mey gərəkdür bəzm için hvurşid nə lāzım
Saña hvurşid-i rövşən var ikən **meh-tābı** neylərsən (Gazel 183, Mısra 8). [mehtābı, -ı]

Ləbün zövqi əgər mey-nəş'əsindən gəlməsə yoh 'eyb
Ki nūr-ı āftāb əlbəttə kim **meh-tābdan** gəlməz (Gazel 96, Mısra 8). [mehtābdan, -dan]

me'mār-ı fikr: *Fikrin/düşüncenin mimarı.*

Me'mār-ı fikri təzəçə tə'mir eyləyüb
Qoymur qalə bu milləti vırana Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 15*). [*me'mār-ı fikri, -i*]

menāt: Araplar'ın tapdığı putların en öndə gelenləri Menāt, Lāt və Uzzā'dır. Menāt bunların en eskisi olup Mekke ilə Medine arasında Müşellel yöresində Kudeyd'e yakın bir yerdedi. Əvs və Hazrec kabileləriylə Medine halkından onlara tâbi olanların putuydu.

Həqiqət 'äləmində yoh təfəvüt zərrə miqdarı
Nə fərqi yə **Menātə** qulluq et yə Lāt u 'Uzzāyə (*Gazel 212, Mısra 12*). [*menātə, -ə*]

meşām-ı cān: Can burnu.

Dəhi sərəçə-i könlüm o mähdan rövşən
Məşām-ı cān o qara tırrədən mü'əttər idi (*Gazel 240, Mısra 12*). [*meşām-ı cān, -i*]

mevc: Dalga.

Kisə həlidiür bəhār əyyamı artar möhnətim
Mövc urar dəryā-yı dildə min təmənnələr genə (*Gazel 217, Mısra 12*). [*mevc, -i*]

mev'izə: Kötülüklerden uzaklaştırmak, iyiliğe və doğruluğa yönəltmek maksadıyla verilen öğüt, nasihat.

Əvvəlinci biridür Hacı Məcid Əfəndi
Ki olub 'äləm onun **mev'izəsi** hürsəndi (*Mesnevi 6, Mısra 28*). [*mev'izəsi, -s, -i*]

mövtä: Ölümlər.

Mövtäların 'ämilləridür indiki mollā
'ariflərə mollā olanı göstər əgər var (*Gazel 42, Mısra 9*). [*mövtäların, -lar, -un*]

Çürüyüb belə müzməhil **mövtä**
Nə qılursan ki tã olur əhyā (*Mesnevi 11, Mısra 85*). [*mövtä, -i*]

mey: Şarap, bədə, hamr.

Liyāğ-ı **mey** gətür sâqî mənî gəm pây-māl etdi
Mənim şərḥ-i gəm etməkçün zəbān-ı tərçümānım var (*Kaside 7, Mısra 3*). [*mey, -i*]

Ey ḥ'oş ol vəqt ki mən sâkin-i mey-hānə idim
Başda **mey** nəş'əsi həm məşrəb-i cānānə idim (*Mesnevi 1, Mısra 14*). [*mey, -i*]

Ver cām ləb-ā-ləb ü pey-ā-pey
Kim güşşə vü gəm 'əlācidür **mey** (*Mesnevi 7, Mısra 6*). [*mey, -i*]

'Ürəfā zümrəsinə cām-ı cəhān bīn **meydür**
Cühələ firqəsinə bir qurı hāy u huydur (*Mesnevi 9, Mısra 3*). [*meydür, -dür*]

Məndə vardır əgər 'āşiq oluban **mey** içmək
Səndə var bir qulağ as gör neçə 'ādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 9*). [*mey, -i*]

Sən edən fışqların nəş'əsi yoh ləzzəti yoh
Meyde var zövq ü fərəḥ 'işrət ü ləzzət zāhid (*Gazel 39, Mısra 18*). [*meyde, -de*]

Ayağın sədqəsi başım əlim dut sâqiyyə **mey** ver
Məhəbbət bədəsindən Zü'î tək başda ḥumārım var (*Gazel 45, Mısra 9*). [*mey, -i*]

Ḥ'oş Şəməhədə dildār ilə keçən günlər

Müdəm mäh-liqārlar **mey** içən günlər (*Gazel 67, Mısra 2*). [*mey, -i*]

Görəndə bədāni ol şüḥ **mey** həvəsi ilə
Vücudi bərg-i gül-i sūr tək əsən günlər (*Gazel 67, Mısra 3*). [*mey, -i*]

Ğəm oldur Zü'iyā kim olmayə **mey**-cāmına qüdrət
Mey-i Dərgəm gər olsə fikr qılə dəhrdə ğəm var (*Gazel 70, Mısra 13*). [*mey, -i*]

Cənə fərəḥ idi **mey** ilə şüret-i zibā
Şüret pozulub rüḥ itüb cān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 19*). [*mey, -i*]

Müdəm olmaq gərək nə sūd içüb **mey** bir dəm oldun şād
Cəhəndə bu məşəldür bir gül ilə növ-bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 5*). [*mey, -i*]

İçüb **mey** məst olub 'äləm-ğəmin bir zərrə çəkməzdük
Həqiqət 'äləmində 'āqil ü fərzənə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 5*). [*mey, -i*]

Əgərçi **mey** günāh olmaq bizə naşş ilə səbitdür
Vəli yār ilə mey-nüş ələyüb əhl-i şavāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 9*). [*mey, -i*]

Əgər bir əhl-i ḥāl olsə **mey** iç 'eys eylə Zü'î tək
Həqədür bī-sər ü pālə içüb əhl-i 'əzāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 13*). [*mey, -i*]

Sâqiyyə mey ver ki yārə dərd-i dil izhār edim
Meydən özgə hiç kəs dil-sirrinə mərhəmət döğül (*Gazel 125, Mısra 7*). [*mey, -i*]

Sənsiz nə ləzzəti mey ü çəng ü çəğənənün
Yadunlə ağlamaqdə görüb ləzzət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 11*). [*mey, -i*]

İçüb **mey** məst olub nəz ilə bir sər-ḥ'oş-ḥurām ilə
Ki tã şəd sālə zāhid əl götürsün pərsālıqdan (*Gazel 151, Mısra 3*). [*mey, -i*]

Mey nəş'əsini görməmiş 'eşqün məzāqını
Zāhid sölər ki mərifətim var bu əd ilə (*Gazel 193, Mısra 3*). [*mey, -i*]

Olsun ḥarām bədə-i firdövs zāhidə
Mey içməgi ḥarām deyər gər cavād ilə (*Gazel 193, Mısra 6*). [*mey, -i*]

Əgər ol büt əlində Zü'iyā **mey** cāmını görsön
Dil ü dünyā vü dīn ü cān ayağına nişār eylə (*Gazel 199, Mısra 9*). [*mey, -i*]

Mey bəzmi yār vəşli gülüstəndə ḥ'oşdu līk
Bī-həm-dəm ilə bəzm-i şəfādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 3*). [*mey, -i*]

Āb u ātəşdi ləbün **mey** kimi gül bərgi üzi
Necə ustāddı yā Rəb bu şüvər-nəqqāşı (*Gazel 247, Mısra 11*). [*mey, -i*]

İstəyürsən hər iki dünyədə rəhətliq əgər
Həqqinə bəşş eylə **mey** key gör ki rəhət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 18*). [*mey, -i*]

Sürāhi vü **mey** ü mīnā ḥesābınız həzır
Piyāləhə-yı mürəşşə' qininə-i əlvān (*Kut'a-ı Kebir 1, Mısra 29*). [*mey, -i*]

Dur ayağə gülşən içrə cām dut
Şür ilə **mey** nüş edib ārām dut (*Mesnevi 5, Mısra 50*). [*mey, -i*]

Nə **meydə** zövq nə gülşəndə var səfə Zü'iyā
O lələ-rüsüz inəmmə ki bir şəfəsi olə (Gazel 10, Mısra 9).
[meydə, -də]

Nə bağlarda səfə var nə **meydə** 'eyş ü nəşāt
Dönüb zəməinə olub dövr-i rüzgār hərəb (Gazel 29, Mısra 3). [meydə, -də]

O məh bənimlə olan gecə bəzmdə deyürəm
Ki āftāb **meyimdür** hilāl cāmımdur (Gazel 55, Mısra 8).
[meyimdür, -im, -dür]

Lə'lündə **mey**-tərəşşühi qan qan deyür genə
Göstərmə görməsün dəhi çeşmim də qan çəkər (Gazel 61, Mısra 3). [mey,]

Hanı o şühlə məst-i şərāb olan günlər
Məhim piyalə **meyim** āftāb olan günlər (Gazel 65, Mısra 2).
[meyim, -im]

İmānı yohdı bədəyə zāhid inanmasə
Hər dəmdə **meydə** mö'cüz-i yuhyi'l-'izām olur (Gazel 77, Mısra 12). [meydə, -də]

Eşitdim ol büt-i nə-mehrānım bədə-hvār olmuş
Mey içmiş geyrlərlə məst-i cām-ı h'os-güvār olmuş (Gazel 108, Mısra 2). [mey,]

Meysiz bəhār u seyr ü şəfādān nə fā'idə
Bī-yār cām-ı rüh-fəzādān nə fā'idə (Gazel 208, Mısra 1).
[meysiz, -siz]

Sərbərdur təməm **mey** ü bəzm ü yār u gül
Gər olmasə bəğəldə zər-i sikkədārdə (Kaside 19, Mısra 19).
[mey,]

Ver cām-ı ləb-ā-ləbi pey-ā-pey
Kim güssə vü gəm ələcidur **mey** (Mesnevi 8, Mısra 8).
[mey,]

Mümkün olduqca fərāhim elə əsbāb-ı sürür
Mey ayağın ələ al tā gətürə başına şür (Mesnevi 15, Mısra 16). [mey,]

Sāqiya **mey** ver ki yārə dər-dil izhār edim
Meydən özgə hiç kəs dil-sirrinə mərḥəm döğül (Gazel 125, Mısra 8). [meydən, -dən]

Cām-ı 'eyşim olacaqmış belə **meydən** hālī
Sāğər-i 'işrəti geyrün dolacaqmış nə bilim (Gazel 136, Mısra 5). [meydən, -dən]

Bəzm-i geyr içrə görən dəm ol gül-i rə'nā yüzin
Ātəşin-**meydən** yəhər āhım odı dünyā yüzin (Gazel 148, Mısra 2). [meydən, -dən]

'İmārət-i tənimi seyl-ābə vermişdi
Diyār-ı 'eşqdə yek-sər hərəb olan günlər (Gazel 62, Mısra 5). [mey,]

Nə kül tökümlə başıma Zü'ī yədə düşdükdə
O gül əlilə ayağımə **mey** tökən günlər (Gazel 67, Mısra 12).
[mey,]

Ləbün zövqi əgər **mey**-nəş'əsindən gəlməsə yoh 'eyb
Ki nūr-ı āftāb əlbəttə kim meh-tābdan gəlməz (Gazel 96, Mısra 7). [mey,]

Könlül tərək eyləmə cām-ı şərāb-ı 'eşqi tā məhşər
Ki bu **mey**-məsti gəm bilməz cəhāndə hüş-yār olmuş (Gazel 102, Mısra 10). [mey,]

Bahmamaq zāhid sözünə **mey** ayağın sāqīdən
Gülşən içrə gər halāl u gər hərəm almaq gərək (Gazel 119, Mısra 3). [mey,]

Çün yəqīndür ki kil-i küzəgər āhır oləcaq
İmdi ləzimdü səbülərdə **mey** āmədə qılə (Gazel 215, Mısra 6). [mey,]

mey cāmı: Şarap kadehi.

Mey-cāmı gərçi həlqə verür şādliq vəli
Cām əldə sənsiz ey büt-i məh zülmət aqlaram (Gazel 133, Mısra 9). [mey cāmı,]

meyān: Bel.

Mü sölədim **meyānına** yohdur sözün dedi
Zü'ī gətürmə ortalıqə mümiyānımı (Gazel 234, Mısra 11).
[meyānına, -i, -n, -ə]

meydān: Geniş yer, açıqlıq, saha; Savaş alanı; Yarışma, oyun yeri.

Bir beytə bir qəpik verələr mən də tā çəküm
Rüyintən ü Təhəmtəni **meydānə** ey Gərīb (Kaside 3, Mısra 26). [meydānə, -ə]

Usan 'əql-i ma'āşdan dünyā içün tələşdən
Keçüb cān ilə başdan **meydānə** gəlmək yəhşidur (Gazel 85, Mısra 12). [meydānə, -ə]

'Eşq 'āləmində zür-ı zırılı yohdur ehtiyāc
Tərk-i sər etməsin belə **meydānə** gəlməsün (Gazel 146, Mısra 8). [meydānə, -ə]

Məst olub tövsən-i təb'im göttürüb cövlənə
Şe'r-i şəmşir ilə tā ki girüb **meydānə** (Mesnevi 6, Mısra 4).
[meydānə, -ə]

meydān-ı 'eşq: Aşk meydanı.

Meydān-ı 'eşq hālidi yoh bir nəfər hərif
Nə bir dil-āvərə sər ü sərdār qalmadı (Gazel 253, Mısra 5).
[meydān-ı 'eşq,]

meydān-i məhəbbət: Aşk meydanı.

Gözəllər həcər-i nəz ilə ey məcrüh olan Zü'ī
Bu meydān-ı məhəbbət içrə sən Söhrābə bənzərsən (Gazel 159, Mısra 10). [meydān-i məhəbbət,]

mey-güsār: Şarap içən.

Gözüm peymānəsini doldurdu hər dəm bağrımun qanı
Nöçün kim həlq sölərlər filāni **mey-güsār** olmuş (Gazel 108, Mısra 4). [mey-güsār,]

mey-hānə: İçində şarap vb. içkilər içilən və satılan yer.

Dur gözün qurbāni sāqī bir də **mey-hānə** dut
Gəm hūməri pāy-māl etdi məni peymānə dut (Gazel 33, Mısra 1). [mey-hānə,]

Mənim yoh hörmətim **mey-hānələrdə** deyir ü məsciddə
Sənün hər yerdə olsun 'izzətün həm 'etibārın var (Gazel 46, Mısra 7). [mey-hānələrdə, -lər, -də]

Görmədim zərrə qədər məşrəb-i zāhiddə səfə
Zövq ü behcət genə **mey-hānədəki** pirdədür (Gazel 75, Mısra 14). [mey-hānədəki, -dəki]

Nə var **mey-hānələrdə** e'tibārim cür'e-i cāmə
Nə dəhən bədəyə əcnāsdan bir vārımız yohdur (Gazel 79, Mısra 7). [mey-hānələrdə, -lər, -də]

Hər buq'ədə kim 'ārif-i fərzānə tapulmaz
Əlbəttə o vīrānədə **mey-hānə** tapulmaz (Gazel 91, Mısra 2).
[mey-hānə,]

Şaf idi 'əməl meykədədə imdi riyadan
Təsbihə qədəh məscidə **mey-hənə** dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 16*). [*mey-hənə, -j*]

Mey-hənədə ləzımdı olə çillə-nişin tã
Äyınə-i İskəndəri cām-ı Cəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 3*).
[*meyhanədə, -də*]

Dünyədə hənə məscid ü **mey-hənədür** vəli
Olmub bizə nəşib iki hənənün biri (*Kit'a-ı Kebir 6, Mısra 3*).
[*meyhanədür, -dür*]

mey-i Dərgəm: Dergam şarabı.

Sāqī gətür bəzmə **mey-i Dərgəmi**
Tā ki silə köñüldən rəng-i gəmi (*Mesnevi 10, Mısra 9*).
[*mey-i der-gəmi, -i*]

Gəm oldur Zü'iyā kim olmayə mey-cāminə qüdrət
Mey-i Dərgəm gər olə fikr qılə dəhrdə gəm var (*Gazel 70, Mısra 14*). [*mey-i dərgəm, -j*]

Dəf-i gəm-i hier içün içər Zü'ī bu zəhri
Şəhd-i ləb-i yār olsa **mey-i Dərgəmi** neylər (*Gazel 69, Mısra 10*). [*mey-i dərgəmi, -i*]

mey-i gül-fām: Gül renkli şarap.

Əgərçi ey **mey-i gül-fām** lə'l-i nābə bənzərsən
Ləb-i yārım yanında lək sən hün-əbə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 1*). [*mey-i gül-fām, -j*]

Nə şey'də var cəhəndə 'işrət ey dil cəmdan başqa
Təmām əşyadə var gəm bir **mey-i gül-fəmdan** başqa (*Gazel 8, Mısra 2*). [*mey-i gül-fəmdan, -dan*]

mey-i gül-gün: Gül renkli şarap, kırmızı şarap.
Qurbān saña şā'ir gərək içsün **mey-i gül-gün**
Sevsün dəhi bir dil-bər ü dildarı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 11*). [*mey-i gül-gün, -j*]

Nə güldə şəfā nə **mey-i gül-gündə** əşər var
Bilməm nədi bā'ış hamı əşyadə kədər var (*Gazel 42, Mısra 1*). [*mey-i gül-gündə, -də*]

mey-i gül-nār: Nar çiçeği şarabı.

Ləbi şövqi **mey-i gül-nār** tək məst eylər 'uşşāqı
Bu mə'nidən mənim tək çohları məst ü hümār olmuş (*Gazel 102, Mısra 3*). [*mey-i gül-nār, -j*]

Mey-i gül-nārdan derlər olubdur lələ-gün rüyı
Bunun rəşkilə köñlüm lələ nisbət dəğdār olmuş (*Gazel 108, Mısra 5*). [*mey-i gül-nārdan, -dan*]

Bizə qismət eləyüb şām u səhər hün-ı cigər
Cāhilün şərbət-i līmū **mey-i gül-nārı** olub (*Gazel 32, Mısra 10*). [*mey-i gül-nārı, -ı*]

mey-i gülnār: Nar çiçeği renkli şarap.

Bəhār oldı nə sūd ondan ki bir dildarımız yohdur
Mey-i gül-narımız nə dirhəm ü dīnārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 2*). [*mey-i gülnarımız, -ımız*]

mey-i h'os-güvār: Hoş içimli, lezzetli şarap.

Göz 'arizində ləb ləbi üstündə başdə şür
Dil şād-kām u əldə **mey-i h'os-güvār** idi (*Gazel 222, Mısra 12*). [*mey-i hoş-güvār, -j*]

Vəqtün h'os eylə gəminə dövr növ-bəhərdür
Tər eylə bir damağı **mey-i h'os-güvār** ilə (*Kaside 21, Mısra 26*). [*mey-i hoş-güvār, -j*]

Nə var nəşāt meykədə səhnində 'arifə
Nə bir əşər nə nəş'ə **mey-i h'os-güvərdə** (*Kaside 19, Mısra 10*). [*mey-i hoş-güvərdə, -də*]

Hər gün keçirdi 'işrət ilə rüzgərimiz
Dil şād-kām u əldə **mey-i h'os-güvārımız** (*Müseddes 1, Mısra 14*). [*mey-i hoş-güvārımız, -ımız*]

mey-i kövsər: Kevser gibi şarap, kevser şarabı.

Götürmüş hātirimdən 'ariz ü lə'lün təməşāsı
Behişt-i 'ədn pərvāsın **mey-i Kövsər** təmənnāsın (*Gazel 162, Mısra 6*). [*mey-i kövsər, -j*]

mey-i lə'l-fām: Kırmızı renkli şarap.

Nə sāqī vü nə **mey-i lə'l-fāmə** müştāqam
Nə rāh-ı rüh-fəzāyə nə cāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 1*). [*mey-i lə'l-fāmə, -ə*]

mey-i müşk-bū: Misk kokulu şarap.

Bi'llāh behiştür bāna hər yerdə gər olam
Ol müşk-i mü-nigār u **mey-i müşk-bū** ilə (*Gazel 214, Mısra 4*). [*mey-i müşk-bū, -j*]

mey-i məhəbbət: Muhabbet, aşk şarabı, ilahi aşk sevgisi.
Çiq kəsrətdən düş vəhdətə gərək ol **mey-i məhəbbətə**
Zü'ī tək bəzm-i 'işrətə məstānə gəlmək yəhşidur (*Gazel 85, Mısra 17*). [*mey-i məhəbbətə, -ə*]

mey-i nāb: Halis, arı duru, saf şarap.

Həzər et gövhər-i nā-süftəsən ey gül **mey-i nāb**
Çəkməsün meykədələr gəncinə əfsānə səni (*Gazel 226, Mısra 7*). [*mey-i nāb, -j*]

Var idi **mey-i nābdə** çoh zövq ü şəfālār
Pəs ondə olan nəş'ə-i behcət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 3*). [*mey-i nābdə, -də*]

mey-i ol nābə: O halis şarap.

L'əl-i gəmində türri-pörtəbə ilticā
Etmək nə sūd elə **mey-i ol nābə** ilticā (*Gazel 11, Mısra 2*).
[*mey-i ol nābə, -ə*]

mey-i şāf u dərgəm: Dergam ve halis şarap.

H'os ol zəmān ki **mey-i şāf u Dərgənim** var idi
Nə dərd ü möhnət-i dünyā vü nə gəmin var idi (*Gazel 237, Mısra 1*). [*mey-i şāf u dərgənim, -im*]

mey-i şəhbā: Kırmızı şarap.

Āb-ı həyāt olə də tər qılmanam ləbim
Cāmində sāqiyā **mey-i şəhbādan** olmasa (*Gazel 4, Mısra 4*). [*mey-i şəhbādan, -dan*]

Gecə meh-tābdə həm-h'vābə-i cānānə idim
Vəşl-i yār u **mey-i şəhbāyə** var idi 'ādət (*Kaside 5, Mısra 6*). [*mey-i şəhbāyə, -yə*]

mey-i əhmər: Kırmızı şarap.

Şəfrā-yı güşşəni sər ü sīmāsı göstərür
Cāmində 'arifün ki **mey-i əhmər** olmasa (*Gazel 6, Mısra 8*).
[*mey-i əhmər, -j*]

Ləzzət-i āb-ı bəqāmı **mey-i əhmərdən** sor
Yə'nī ey təsnə-köñül get ləb-i dil-bərdən sor (*Gazel 63, Mısra 1*). [*mey-i əhmərdən, -dən*]

meykədə: Meyhane.

Bilməm nə növ'ən keçəcək bu bəhārımız
Nə nəqdimiz nə **meykədədə** 'etibār yol (Gazel 38, Mısra 6).
[meykədədə, -də]

Nə süd Zū'ī bu məscid imāmı olmaqdan
Hoş o **meykədə** rindi hesāb olan günlər (Gazel 65, Mısra 19). [meykədə,]

Zāhid şərabı çox də hərəm etmə küfrdür
Çün bu sözünlə **meykədə** beytū'l-hərəm olur (Gazel 77, Mısra 8). [meykədə,]

Hüm sâyəsində **meykədədə** məst yatmayan
Hür u qüşür-rövzə-i rızvānı anlamaz (Gazel 100, Mısra 7).
[meykədədə, -də]

Şāf'idi 'əməl **meykədədə** imdi riyādan
Təsbihə qədəh məscidə mey-hānə dəgişdi (Gazel 251, Mısra 15). [meykədədə, -də]

Nə var nəşāt **meykədə** şəhnində 'ārifə
Nə bir əsər nə nəş'ə mey-i h'uş-güvārdə (Kaside 19, Mısra 9). [meykədə,]

H'uş ol ki **meykədədə** aşıyanəmiz var idi
Müdəm gülgül-i meydən tərənəmiz var idi (Gazel 236, Mısra 1). [mey-kədədə, -də]

Əgərçi Zū'ī kimi imdi hānə bərdüşəm
Hoş ol ki **meykədələr** içrə hānəmiz var idi (Gazel 236, Mısra 10). [mey-kədələr, -lər]

meyl: Eğilim, temayül; İlgi, gönül verme.

Eyləməz **meyl**-i behişt üftədə-i hək-i dərün
Sākin-i künc-i gəməün seyr-i gülistān istəməz (Tahmis 3, Mısra 9). [meyl,]

Ey dil yüzündə zülfünə çox **meyl** eyləmə
Hər kəs bu günə eyləsə sevdā ziyān çəkər (Gazel 61, Mısra 9). [meyl,]

Hər kəs ki lələ-i ruh-i dildārə **meyli** yol
Həqqə şəfā-yı bāğ u gülistānı anlamaz (Gazel 100, Mısra 3). [meyli, -i]

Şam'-ı ruhsārīnə **meyl** eylədi dīvānə köñül
Saldı gör kim özini ātəş-i süzānə köñül (Gazel 124, Mısra 1). [meyl,]

Nə sərvə **meyl** edərəm nə şənübərə kim mən
O qədri ol büt-i tūbā-qiyāmə müştāqam (Gazel 142, Mısra 5). [meyl,]

Cənə **meyl** etsə idi Zū'ī gər ol 'İsā dām
Şədqə hər dəmdə dil ü cānı rəvān eylər idim (Gazel 144, Mısra 9). [meyl,]

Nə muşhaf-ı ruhə nə küfr-i zülfə **meyl** etdün
Nədəndi döndü o zāhid belə İlahundan (Gazel 185, Mısra 5). [meyl,]

Pülsüz olsə kimsə **meyl** etməz
Bir güruşə o hīkməti getməz (Mesnevi 11, Mısra 35). [meyl,]

Ol pādşəhim bādəyə **meyl** etdügi gündən
Cān nəqdini hər şāmdə nəzr-i asəs etdim (Gazel 130, Mısra 5). [meyl,]

Nəş'ə-i lə'l-i ləbün zövgünü zāhid bilsə
Kāfirəm **meyl** eləyə Kövsər ilə həvrāyə (Gazel 209, Mısra 8). [meyl,]

Zū'īdə **meyl** zāhidə gördüm məgər olub
Həm-dəm Hüdā-nəkərdə o bəd-e'tiqād ilə (Gazel 193, Mısra 11). [meyl,]

Zū'īnün pəndin eşit eyləmə çox bādəyə **meyl**
Tā ki el söləməsün bī-h'od-ı dīvānə səni (Gazel 226, Mısra 9). [meyl,]

meyl eylə-: Yönelmek, sevgi, ilgi, alāka göstərmək, istek ve arzu duymak.

Mülk ü māl [u] təht [ü] təc-ı 'āləmə **meyl eyləməz**
Zū'ī gənc-i mə'rifət künc-i qənā'ət kimdədür (Kaside 8, Mısra 19). [meyl eyləməz, -məz]

meyl-i gül-i lələzār: Lāle bahçesi gülünün meyli.

Gər var bəhār lək büt-i gül-'izār yol
Hicrān gəmilə **meyl-i gül-i lələzār** yol (Gazel 38, Mısra 2). [meyl-i gül-i lələ-zār,]

meyl-i rövzə-i hüld: Cennet bahçesi meyli.

Nə hovf-ı ātəş-i düzəh nə **meyl-i rövzə-i hüld**
Nə hür u cənnət-i gilmān düşərdi mi yādə (Gazel 206, Mısra 5). [meyl-i rövzə-i hüld,]

meyl-i ruh u zülf-i pərişān et-: Sevgilinin yanağına ve dağınık saçına meyletmek, istekli olmak.

Tā köñül **meyl-i ruh u zülf-i pərişān etmiş**
Qayd u zəncirə düşübdür dəyəsen qan etmiş (Gazel 104, Mısra 1). [meyl-i ruh u zülf-i pərişān etmiş, -miş]

meymün: Maymun; Çok çirkin ve tuhaf görünüşlü kimse.

Dərs-i bəhş-i 'elm nə lāzımdı bu qədəm-dünə
Budu vallāhi dīnlər öküze **meymünə** (Mesnevi 6, Mısra 24). [meymünə, -ə]

meyvə: Meyve; Ürün, kazanç.

Gör kimdədür qüşür əgər yolhı **meyvəsi**
Ummaq olur mī bu sözi bīd ü çinārdan (Gazel 176, Mısra 15). [meyvəsi, -s, -i]

Dəhr bāğında qurı nəhlə dönübdür cismim
Köñlümün **meyvəsi** çün bərk ilə bārın getdi (Gazel 248, Mısra 12). [meyvəsi, -s, -i]

mī/mi/mu/mü: Soru edatı.

Kāf olur **mī** şānuvə gər gəlsə Həqqdən
Fəzlün zühürə qılmaqə yüz qul fəkā Əlī (Kaside 1, Mısra 29). [mī,]

Çəşmün **midi** çin ü şikən-i zülfə müqārın
Yā āhū-yı Çindür belə dām-ı rəsən içrə (Gazel 187, Mısra 3). [midi, -di]

Müşəvvirün kəm ü keyfin bilür **mī** bir sūrət
Bu vāzeh əmrđi kār-ı nihānı ahtarma (Gazel 9, Mısra 9). [mī,]

Demün həşludur ol çin-i zülfə çinlüyün
Ki muncə üz verilir **mī** əgər həşāsı olə (Gazel 10, Mısra 8). [mī,]

Zülf-i ruhsārın **mıdır** gördükdə qıldım iştibāh
Yā ki mizān bürcini məskən qılubdur āftāb (Gazel 16, Mısra 7). [mıdır, -dır]

Hər 'āşiqün keçür **mī** belə qara günləri
Yoşsə qara gün 'eşqdə ancaq baña keçər (Gazel 51, Mısra 7). [mī,]

Dişlöründür **mi** dəhānundə sənün ey hətt-i Hızr
Çeşmə-i heyvān ara yā şəddə-i lü' lü midir (*Gazel 52, Mısra 7*). [mi,]

Vā'iz gəlür **mi** məscidə gər pül olmasə
Anlar bu rəmzi kimsə ki şahib-şü'ürdur (*Gazel 74, Mısra 9*). [mi,]

Yüzün dövrində müşkīn-hətt **midir** ey gül sənün yā kim
Kənar-ı mülk-i dīni həyl-i rəng-i Əhrimən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 7*). [midir, -dir]

Bəzm içrə zövq olur **mi** o məh-təl'ət olmamış
Şəhd-i ləbindən 'āşiq için şərbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 1*). [mi,]

Rāh-ı tələbdə bār-ı cəfāyə təhəmmül et
Rəhət olur **mi** dəhrdə tā zəhmət olmamış (*Gazel 105, Mısra 6*). [mi,]

'Eşq içrə hüdmet eylə vüşāl istəsən əgər
Tari vertür **mi** cənnətinə tā'ət olmamış (*Gazel 105, Mısra 8*). [mi,]

İlāhī bir də mümkündür **mi** görmək eylə əyyāmı
Ki bilmirdük gəm adın Zū'ī tək divānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 9*). [mi,]

Gər rüzgārdan eləsən şəkvə 'āqibət
Rəsmi pozub edər **mi** bizə səzkārlıq (*Gazel 111, Mısra 16*). [mi,]

Demədim **mi** saña kim zār u pərişān olusan
'Āşiq olmə o sər-i zülf-i pərişānə könlül (*Gazel 124, Mısra 3*). [mi,]

Mənim tək 'āşiqə inşāfdur **mi** cövr etmək
H' oşam nə qədr edəsən Zū'iyə cəfā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 23*). [mi,]

Öz kəsbidür **mi** Zū'ī cəhān içrə hüsni ü qübh
Yā Həq verübdü 'āləm-i mə'nāda bilmədim (*Gazel 139, Mısra 17*). [mi,]

Zū'ī əgərçi mən' edürəm həlqi yārdan
Mümkün **mi** şam'-dövrinə pərvānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 14*). [mi,]

Könlül hicrində vəşlindən ümidün kəsmə kim bülbül
Şəfā-yı gül görər **mi** çəkməsə cövrin zimistānun (*Gazel 149, Mısra 8*). [mi,]

Baňa sölərsən ey məh nār-ı hicrə şəbr qıl sölə
Olur **mi** kimsə kim ataş arasında şəbūr olsun (*Gazel 150, Mısra 8*). [mi,]

Baňa təklif-i gülşən qılmayun bu gəmlü könlümdə
Dil-i 'āşiqdə mümkündür **mi** dil-bərsiz sürür olsun (*Gazel 150, Mısra 10*). [mi,]

Çəkməzəm əl səndən ey gül geyrilər cövrilə kim
'Əndəlīb eylər **mi** gül tərkin cəfā-yı hər için (*Gazel 153, Mısra 4*). [mi,]

Cəməlun şəfhəsindən alməmiş dərs həttün ey gül [kim]
Müfəssir müşəf-ı Həqqün bilür **mi** hiç mə'nāsın (*Gazel 162, Mısra 8*). [mi,]

Məcnūn eyləyüb məni saldun bu çöllərə
Leylə edüb **mi** bu sitəmi kim sən eylədün (*Gazel 164, Mısra 16*). [mi,]

Həbibə bir özün fikr eylə gör āyā rəvādur **mi**

Çəkə bīgānələr ləzzət görəm mən min bələ səndən (*Gazel 168, Mısra 5*). [mi,]

Gör kimdədür qüşür əgər yohdi meyvəsi
Ummaq olur **mi** bu sözi bīd ü çinārdan (*Gazel 176, Mısra 16*). [mi,]

Rövşən olur **mi** hənə gecə āftābdan
Gəm dəf'i həşil olmadı cām u şərabdan (*Gazel 178, Mısra 2*). [mi,]

Bī-nūr-ı rüy-ı yār münəvvər olur **mi** bəzm
Yüz şam' pərtəvindən ü min mäh-tābdan (*Gazel 178, Mısra 3*). [mi,]

Zülf-i siyəhündür **mi** sənün dövr-i ruşundə
Yə zağ u zəğan gülşən ü gülzār yanında (*Gazel 186, Mısra 3*). [mi,]

Rüyun **midur** ol zülf-i şikən-dər-şikən içrə
Yā lālə-i hədd-rüydi müşk-i hotən içrə (*Gazel 187, Mısra 1*). [midir, -dir]

Nə hovf-ı atəş-i düzəh nə meyl-i rövze-i hüld
Nə hür u cənnət-i gülman düşərdi **mi** yadə (*Gazel 206, Mısra 6*). [mi,]

Zülf-i tək oldı **mi** necə sin qara günlərin
Məhr etmə demədim saña hər məh-liqā ilə (*Gazel 213, Mısra 13*). [mi,](*Gazel 218, Mısra 2*). [mi,]

Buyurdi 'elmdən əfzəl olur **mi** tə'ətdən
Belə olanda nöçün qoymayursən İslāmı (*Kaside 15, Mısra 55*). [mi,]

Ayağ yalın baş açuq mündəris məkənlərdə
Olur **mu** həşil öyrədə fūnün hikmətdən (*Kaside 15, Mısra 68*). [mi,]

Hər adı mollā olur **mu** 'əziz-i mən mollā
Nə fā'idə qurı ad bilməsə kitābətdən (*Kaside 15, Mısra 69*). [mi,]

Yā Rəb həmişə belə olubdur **mi** rüzgār
Yā rüzgār imdi olub bu qərār ilə (*Kaside 21, Mısra 13*). [mi,]

Bir hədiş etsə rəvāyət sənə bir fikr elə
Gör yaraşur **mi** desün həqq-i peyām-bər belə (*Mesnevi 9, Mısra 54*). [mi,]

Şəbr qıl Zū'ī pərişān həlīvə şükr eylə kim
Hiç iş sāmān tapar **mi** tā pərişān olmasa (*Gazel 14, Mısra 10*). [mi,]

İlāhi var **mi** Zū'ī tək cəhān bağında gəm çəkmiş
Gecə gündüz melek-i dərd ü gəm qüşşə-i hün dutmuş (*Gazel 103, Mısra 9*). [mi,]

H'vurşid-cəməlundı **mi** gīsülər içində
Yā atəş-i süzəndədi Hindülər içində (*Gazel 190, Mısra 1*). [mi,]

Hər bir qədər əgər olə də māl ü dövləti
Ağsaqqalun dutar **mi** cavānlarlə şöhbəti (*Muhammes 1, Mısra 16*). [mi,]

Biz kimi var **mi** bələkəş bu bəni ədəmdə
Yetüşübdür dəm-i rihlēt mən-i bīmār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 7*). [mi,]

Mäh-ruhsārın midir zülfün arası sərv-qəd
Yā ki reyhān içrə bitmiş lālə-i hədd rü **midir** (*Gazel 52, Mısra 3*). [midir, -dur]

Fikr eylə dərsiz olu **mi** həsil 'elmlər
Tə'limsiz cəhəndə tapan yoh fərsəti (*Kaside 2, Mısra 7*).
[mu,]

Hər şey'ün öz ziddi ilə hələti təşhış olur
Ləzzət-i vüslət olur **mu** dər-d-i hicrən olmasa (*Gazel 14, Mısra 6*). [mu,]

Şürəti insən olandan umma ey dil mə'rifət
Mə'rifət həsil olur **mu** zəti insən olmasa (*Gazel 14, Mısra 8*). [mu,]

Qılır əhvāl-ı bāṭin zāhir 'āləm içrə bir dəmdə
Desəm mən küfr olur **mu** cām-ı bādə gər peyəm-bərdür
(*Gazel 88, Mısra 4*). [mu,]

Ṭul etmə Zū'ī 'ārı burah dövlətün olə
Dövlət olur **mu** dəhrdə nāmūs u 'ār ilə (*Kaside 21, Mısra 42*). [mu,]

Ümīd dutmə ki hürmə verə dirəht-i çinār
Olur **mu** dərmək 'əzizim tikandan almanı (*Kaside 23, Mısra 20*). [mu,]

Görən olur **mu** dəvə çevrilüb olə ādəm
Vəyā gəzāl edəsən qurdı yā ki aşlanı (*Kaside 23, Mısra 23*).
[mu,]

Hudā vü Marrat u Kristos u Tarı bir sözdür
Bu küfr olur **mu** kişi bilsə bu mü'əmmānı (*Kaside 23, Mısra 70*). [mu,]

Hər adı Rüstəm olanlarda şücā'ət olu **mi**
Hər adı Yüsif olan kəsə mələhət olu **mi** (*Mesnevi 6, Mısra 37*). [mu,]

Hər adı Rüstəm olanlarda şücā'ət olu **mi**
Hər adı Yüsif olan kəsə mələhət olu **mi** (*Mesnevi 6, Mısra 38*). [mu,]

Məgər cənsiz bədəndə tīb olu **mu**
Həyālāt eyləyəndə hıvāb olur **mu** (*Mesnevi 12, Mısra 19*).
[mu,]

Məgər cənsiz bədəndə tīb olu **mu**
Həyālāt eyləyəndə hıvāb olur **mu** (*Mesnevi 12, Mısra 20*).
[mu,]

Yā Rəb olu **mu** bir də dönüb növ-cavān olam
Eys [ü] nəşāt-ı ləzzət ilə kām-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 1*). [mu,]

Yā Rəb olu **mu** bir də görəm ol zəmənanı
'Eys ü nəşāt u şöhbət-i çəng ü çəgānəni (*Müseddes 1, Mısra 25*). [mu,]

Ey büt ol ruhsārun üzrə müşk-bü gīsū **mıdır**
Yā ki gülzār içrə məskən eyləmiş hindū **mıdır** (*Gazel 52, Mısra 1*). [mıdır, -dur]

Ey büt ol ruhsārun üzrə müşk-bü gīsū **mıdır**
Yā ki gülzār içrə məskən eyləmiş hindū **mıdır** (*Gazel 52, Mısra 2*). [mıdır, -dur]

Māh-ruhsāriñ mıdır zülfün arası sərv-qəd
Yā ki reyhān içrə bitmiş lələ-i hədd rū **mıdır** (*Gazel 52, Mısra 4*). [mıdır, -dur]

Göstərür şun'-ı Hudāvəndi yüzün 'āşiqlərə
Şəfhə-i ruhsār pür-ənvār yā güzgülü **mıdır** (*Gazel 52, Mısra 6*). [mıdır, -dur]

Dişləründür mi dəhānundə sənün ey hətt-i Hızr
Çeşmə-i heyvān ara yā şəddə-i lü'lü **mıdır** (*Gazel 52, Mısra 8*). [mıdır, -dur]

Zū'iyā məcnūn edən sən bī-dili nəz ilə ol
Qəndəhārī-çəşm ü Hindī-zülf ü Rūmī-rū **mıdır** (*Gazel 52, Mısra 10*). [mıdır, -dur]

midhət: Övme, methetme.

Ey bihār-ı 'ulūm-ı fəzl u kəməl
Midhətündə zəbān-ı nātiqə lāl (*Mesnevi 2, Mısra 46*).
[midhətündə, -ün, -de]

midhət-i bir əmir: Bir emirin methine.

O zəmən bir qəşidə-i qərrā
Midhət-i bir əmirdə inşā (*Mesnevi 2, Mısra 20*). [midhət-i bir əmirdə, -də]

midhət-i ol əmir-i əhl-i səhā: O cömertlik ehlinin emirinin övgüsü.

Midhət-i ol əmir-i əhl-i səhā
Oğunur tā be-həşr cā-yı be-cā (*Mesnevi 2, Mısra 23*).
[midhət-i ol əmir-i əhl-i səhā,]

midhət-sərə: Övgü söyleyen.

Bəhrü'l (?)-elmdə tā'ifə-i cinn cümləsi
Övşāfun ilə oldıla **midhət-sərə** 'Əli (*Kaside 1, Mısra 12*).
[midhət-sərə,]

Lütfünlə 'əfv eylə qüşurını Zū'īnün
Cür'ətlə oldı şə'nüvə **midhət-sərə** 'Əli (*Kaside 1, Mısra 40*). [midhət-sərə,]

mıhr-i ruh: Güneş gibi yanak.

Könlümi qan eləyüb **mehr-i ruhi** ey nəşəh
Etməsən bəvər əgər lə'l ü ləb-i tərđən sor (*Gazel 63, Mısra 5*). [mıhr-i ruhi, -i]

Mıhr-i ruhun həvāsı ilə Zū'ī-i fikār
Gündüz günə qılır gecə meh-tābə ilticā (*Gazel 11, Mısra 9*).
[mıhr-i ruhun, -u, -n]

mihən: Mıhnetler, eziyetlər, sıkıntılar.

Əz-bəs ki dərđ ü möhnət-i dünyā-yı pür-fitən
Cəm' etmiş idi üstümə hər yerdə [var] **mihən** (*Muhammes 3, Mısra 16*). [mihən,]

millət: Genellikle aynı topraklar üzerinde yaşayan, aynı soydan gelen ve aralarında dil, din, tārīh, sanat, töre, dünya görüşü və ülkü birliğı bulunan insanlar topluluğı, ulus.

Yā Rəb nə olubdur səbəbi kim bu zəməndə
İnsān arasındə hamı **millətdə** hətər var (*Gazel 42, Mısra 16*).
[millətdə, -də]

Yohdur bizim bu 'əşrimizün əhl-i himməti
Tā gözləsün tə'əşşüb ilə dīn ü **milləti** (*Kaside 2, Mısra 2*).
[milləti, -i]

Me'mār-ı fikri tēzəçə tə'mir eyləyüb
Qoymur qalə bu **milləti** vīrānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 16*). [milləti, -i]

Fir'ovn-ı cəhldən qutarub **millətini** çün
Oşşar bu işdə Müsī-i 'İmrānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 19*). [millətini, -i, -n, -i]

Qalubdı birçə bu İslām **milləti** məhrum
Təmām millət-i 'āləm dolubdı hıkmətdən (*Kaside 15, Mısra 5*). [milləti, -i]

Dolubdı **millətimiz** zülmət-i cəhəldəndən

Oyanmayur nədi bā'is bu h'vāb-ı qəflətdən (*Kaside 15, Mısra 1*). [millətimiz, -i, -miz]

Hic **millət** qəbül etməzlər
Belə rāh-ı hətāyə getməzlər (*Mesnevi 11, Mısra 69*). [millət,]

Belə döğül bərādər [o] məktəb nə mədrəsə
Qeyri **miləl** məkətibinə eylə diqqəti (*Kaside 2, Mısra 16*). [miləl,]

'Elm ilə oldı gör ki şəhənşāh İngilis
Kəmdür Əgərçi cümlə **miləldən** cəmə'əti (*Kaside 2, Mısra 24*). [miləldən, -dən]

millət-i 'āləm: Dünya ulusları/topluları.

Qalubdı birə bu İslām milləti məhrūm
Təmām **millət-i 'āləm** dolubdı hıkmətdən (*Kaside 15, Mısra 6*). [millət-i 'āləm,]

millət-i islām: İslam milleti.

Odur ki **millət-i İslām** olubdı yüz fırqə
Gedüb o qüvvə qalub hāl-i nəz'ədə cānı (*Kaside 23, Mısra 85*). [millət-i islām,]

milyaner: Milyonları olan kişi kastedilmiş.

Milyaner Tarıdı yüzminni də peyğən-bər imiş
Olmasə pūli Fələtūn isə derlər hər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 7*). [milyaner,]

mīm: Sevgilinin mīm harfi gibi küçücük olan ağzı.

H' oş ol zəməni ki vüşālun baña 'eyid idi
Behişt-i 'ədn məqəmmim **mīm** də Kövsər idi (*Gazel 240, Mısra 2*). [mīm,]

min: Bin (sayı sıfatı).

H' oşdı 'uşşāqə təməşā-yı gül-i rüyun əgər
Yüz **min** ay u il keçüb fəşl-i gülüstān olmasa (*Gazel 13, Mısra 6*). [min,]

Yüz **min** vücüdün eləmiş hānəsin hərəb
Əhirdə qılmsan onı divānə ey şərəb (*Gazel 15, Mısra 15*). [min,]

Çəşmün etsə gər baña **min** cövr könlüm inciməz
Rəsmdür bīmār edər əhbābına dā'im 'ətib (*Gazel 18, Mısra 5*). [min,]

İcmisən **min** 'āşiqün qanın şəhādət eyləyür
Ləbləründən qan kimi hər dəm çıxan təbhālələr (*Gazel 48, Mısra 3*). [min,]

Qılublar Žū'ini **min** 'işvə vü nəz ilə sər-gərdān
Bu kəfir-din ü cövr-ayın ü məh-ruhsār u bəd-hülər (*Gazel 57, Mısra 9*). [min,]

O günlərin biri yüz **min** ilə bərabər idi
Gedüb qayıtmayacaq heyf ol keçən günlər (*Gazel 67, Mısra 9*). [min,]

Bu məs'ələdə yüz **min** 'ārifdi mə'əttəl
Bir kimsənə bilməz ki bu hālət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 11*). [min,]

Əgər şā'ir desə bir şe'r-i şīrīn
Çəkər **min** tə'nə-söz yūzi qaralıq (*Gazel 112, Mısra 10*). [min,]

Görüb yüz dāğ bir h'vurşid için **min** daşə baş urmaq

Olub rəngin-cigər qan ilə bir lə'l-i h' oş-əb olmaq (*Gazel 115, Mısra 7*). [min,]

Yüz **min** cəfāyə tāt u təvānim var ey nigər
Yoh görməgə rəqib ilə sən mähü təqətim (*Gazel 138, Mısra 5*). [min,]

Qoyubdur sīnəmə hər gündə yüz **min** dāğ-ı pūnhānı
Onunçün 'ārizin mən lələ-i nu'mānə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 7*). [min,]

Bu gün yüz **min** 'Əziz olmuş gulām-ı zülfi Žū'ī tək
Budur vəchi cəməlin Yūsif-i Kən'ānə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 9*). [min,]

Bir nəfəs keçməz firāqında o bəd-hü dil-bərün
Kim tapulmaz **min** bələ mən zār u sər-gərdān için (*Gazel 152, Mısra 6*). [min,]

Batdı yüz **min** hār-ı möhnət-i nəhun ümmidimə
Gərçi yüz min cövr çəkdim ol gül-i gülzār için (*Gazel 153, Mısra 5*). [min,]

Batdı yüz **min** hār-ı möhnət-i nəhun ümmidimə
Gərçi yüz min cövr çəkdim ol gül-i gülzār için (*Gazel 153, Mısra 6*). [min,]
Ol mäh firāqı mənə yüz **min** gəm olubdur
Sāqī hanı gəm dəf'inə peymānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 7*). [min,]

Dād-ı hierān tə'nə-i yārān cəfā-yı rüzgār
Öldürür āhır əgər **min** olsə cānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 6*). [min,]

Həbībā bir özün fikr eylə gör āyā rəvādur mı
Çəkə bīgānələr ləzzət görəm mən **min** bələ səndən (*Gazel 168, Mısra 6*). [min,]

Şubān-ı vādī-i Eymən kimi yüz **min** çəküb möhnət
Vəli əhirdə Tür-ı vəşldə didārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 7*). [min,]

Bf-nür-ı rüy-ı yār münəvvər olur mı bəzm
Yüz şam' pərtəvindən ü **min** mäh-tābdan (*Gazel 178, Mısra 4*). [min,]

Ey Yəhūdā nəsli Yə'qub ism-i Yūsif hüsən kim
Hüsünvə **min** müştəri yüz məh hərیدər eylədün (*Gazel 181, Mısra 4*). [min,]

H' oşdı 'uşşāqə tamāşā-yı gül-i rüyun əgər
Yüz **min** ay u il keçüb fəşl-i gülüstān olmasə (*Gazel 197, Mısra 6*). [min,]

Əgər behiştə **min** hür versə Tarı baña
Döğül 'əvəz birinə ol günün bu dünyədə (*Gazel 206, Mısra 9*). [min,]

Toprağə döndürüb neçə yüz **min** pərivəşi
Hākından imdi gül bitüb oşsar 'izārınə (*Gazel 207, Mısra 9*). [min,]

Bəvər etməm sənə həmtā olə dünyədə bu gün
Enə gökdən yerə bir vəchdə yüz **min** āyə (*Gazel 209, Mısra 4*). [min,]

Gərək mə'sūq özi cəzb eyləsün 'uşşāqını vəşlə
Yetüşməz vüslətə gər gəzsə yüz **min** il sorağ ilə (*Gazel 216, Mısra 8*). [min,]

Kisə hālīdür bəhār əyyāmı artar möhnətim
Mövc urar dəryā-yı dildə **min** təmənnālar genə (*Gazel 217, Mısra 12*). [min,]

Yüz qərinə keçsə sən tək mäh bulmaz gər fələk

Gündə **min** kəz kürrə(?) -i ərz üzrə səyyār olsa də (*Gazel 218, Mısra 6*). [*min,]*

Ey kəməñ-əbrü müjün peykāñi yüz **min** cān alur
Yayə dönmüş qəmətim tır ü kəməñun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 5*). [*min,]*

Edəndə məscidə də'vət bizi mü'əzzinlər
Su'ālī rəddinə yüz **min** bahānəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 4*). [*min,]*

Mā təştəhi'n-nüfūs u tələzzu'l-'uyün həmə
Bu bəzm içində bi'llāhi yüz **min** kurūr idi (*Gazel 246, Mısra 8*). [*min,]*

Şəb düşün[i] eləyirdüm neçə yüz **min** əfkār
Ki sabāh qış gələcək necə keçər leyli [ü] nəhār (*Kaside 6, Mısra 1*). [*min,]*

Ələ ey sərvər-i vālā-nəsəb kim bu cəhān içrə
Dil [ü] dəst-i göhər-məşhūnlə **min** dəryā vü kənīm var (*Kaside 7, Mısra 32*). [*min,]*

Bu idi doğru söz kim 'ərz olundu hək-i pāyundə
Əgərçi şā'irəm mən dəhrdə yüz min yalanım [var] (*Kaside 7, Mısra 36*). [*min,]*

Yüz **min** il 'ömrün olə çün bir nəfəsdür 'əqibət
'Ömr-i bāqilə cəhāndə şān u şövkət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 15*). [*min,]*

Bizim bu mülkdə bī-mə'rifət belə qalmaz
Dolar mürür ilə yüz 'elm ü min fərāsət ilə (*Kaside 20, Mısra 36*). [*min,]*

H'osā o şəhşə ki min dōrt yüz ildə dünyāyə
Gələ görər ki behişt-i bərindī dünyāni (*Kaside 23, Mısra 95*). [*min,]*

Rəngi qara idi şəb-i yeldā tək vəlī
Yüz min sitārə zāhīr idi ondə aşikār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 6*). [*min,]*

Zillət ilə āhır salur gurbətə
Gurbət içrə yüz min gəm u möhnətə (*Mesnevi 4, Mısra 28*). [*min,]*

Bir buq'ədəəm əsir ü həyrān
Salmış məni min bəlayə dövrān (*Mesnevi 8, Mısra 4*). [*min,]*

Belə ki səni həlq eləyüb Həliq-i dāvər
Gər görsə yüzün **min** yüz zāhid-müztər (*Muhammes 4, Mısra 6*). [*min,]*

Min müşk-i Hittā kākül-i müşkīniñə sədqə
Cānım dəhi ey gül ləb-i şirīniñə sədqə (*Muhammes 4, Mısra 19*). [*min,]*

Dögi pāyəndə nə 'ömr ü nə hökümət Zū'ī
Yer ü gök küllüsü āhirdə ki **min** qan oləcəq (*Gazel 113, Mısra 22*). [*min,]*

Açılır şānə şifət zār-i tənimdən **min** ağız
Ey pəri şānə gər ol zülf-i pərişānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 3*). [*min,]*

Əl-qışşə **min** həyāllarə məbhūt u dərdnāk
Əfsurdə vo şikəstə pərişān o bī-qərār (*Kaside 9, Mısra 21*). [*min,]*

Açılmış gülşən içrə yüz gül ü rə'nā nəzākətlə
Verübdür nāmiyə **min** zīb-i zīnətlər gülüstānə (*Kaside 22, Mısra 6*). [*min,]*

Gər deyəm dərdimi dövlətlü olan bī-həbərə
Bāb-ı hīkmət açubən şərh eləyim **min** fiqrə (*Terci-bend 1, Mısra 32*). [*min,]*

Nə qədri söylədi İrşād Mollā Nəsrə'd-dīn
Bu yaşı sözləri yüz və'z **min** nəsihət ilə (*Kaside 20, Mısra 44*). [*min,]*

min: -dan/den eki; Bin sayı sıfatı.

Qəd izā'ət şəms-i vəhdət **min** gəməmə' l-ihtifā
Kənz-i məhfi nūr-ı 'üfān ilə tapdı incilā (*Gazel 3, Mısra 1*). [*min,]*

min min: Binlerce.

Olub 'āşiq cəhāndə hərəkəs öz mə'shūqəsin tapdı
Mənim kim hər zəməñ firqətdə **min min** āh u zārım var (*Gazel 50, Mısra 4*). [*min min,]*

Əgər şāhīnə hər gün eyləmək bir qan olub rüzī
Təğāfül birlə **min min** eyləmə hər gündə qan Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 6*). [*min min,]*

minā: Şarap şişesi; Şişə, cam; Mine, kuyumcuların gümüş
üzərinə nakşetdikləri lacivert və ya yeşil renkli sırça.

Sürāhi vü mey ü **minā** hesabımız həzır
Piyālöhə-yı mürəşşə' qinīnə-i əlvān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 29*). [*minā,]*

Mürür-ı dəhr ilə sındırmasə tā cərh **mināsın**
Bizim yerdən gəlişən bir həbər ver əşnālardan (*Tahmis 1, Mısra 16*). [*mināsın, -sı, -n, -ə*]

minā: Məkkə ilə Müzdəlifə arasında Məscid-i Harām'ın
yaklaşık 7 km. kuzeydoğusunda və Harem sınırları içinde
bulunan Mina şeytan taşlama, kurban kesme, bayram
günlerinde konaklama gibi hac ibadetlerinin (menāsik)
yapıldığı yer; Sevgilinin sokağı.

Kim ki Bīrāhīm tək istəsə olmaq həlīl
'Eşq **mināsındə** zəbh eyləyə qurbānını (*Gazel 245, Mısra 6*). [*mināsındə, -sı, -n, -ə*]

Rüyun təvāfinə gələcək Kə'bə vü Şəfā
Küyun ziyarətinə məqām u **Minā** gəlüb (*Gazel 22, Mısra 10*). [*minā,]*

Məhrəm gəl eylə lütf ilə küyun **Mināsınə**
Kim cānın etməgə saña Zū'ī fədā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 13*). [*mināsınə, -s, -ı, -n, -ə*]

Şəfādan əl götürüb etməyin **Minā**-əzmin
Məgər qəbül döğüldür o küdə qurbānun (*Gazel 155, Mısra 3*). [*minā,]*

Bu kühən 'āşiqi qurbānə qəbül eyləmədün
Bəs **Minā** içrə kəsillər niyə hər qurbāni (*Gazel 250, Mısra 18*). [*minā,]*

Düşüb 'eşqün həvāsınə sə'y eyləyüb şəfāsınə
Bu həqiqət **mināsınə** qurbānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 16*). [*mināsınə, -s, -ı, -n, -ə*]

minā-yı küy: Mina, Hz. İbrahim ile oğlu İsmail'in Allah'a
olan bağlılığının sındığı yerdur. Sevgilinin sokağı Minā'ya
benzetilmiştir.

Minā-yı küyun ara ey Həlīl-i Kə'bə-i hüsn
Qəbül qıl kəsübən Zū'īni ki qurbāndur (*Gazel 81, Mısra 13*). [*minā-yı küyun, -un*]

Hərīm-i Kə'bə küyundan ki olsun cān u dil məhrūm

Minā-yı kūyun içrə etməsəm onları qurbānün (Gazel 160, Mısra 6). [minā-yı kūyun, -un]

Minā-yı kūyunə Zü'î yetüşməmiş yārun
Təvafın eyləməmiş cānıvı fəda qıldun (Gazel 167, Mısra 11). [minā-yı kūyunə, -u, -n, -ə]

minbər: Cāmi içinde genellikle mihrâbın sağ tarafında bulunan, cuma namazının farzından önce hatibin üzerine çıkıp hutbə okuduğu merdivenli kürsü.

‘Əmmāmə vü ‘əbā ilə **minbərdə** və‘zə bah
Gəl həlvət içrə gör nə ‘ələmət zühürdür (Gazel 74, Mısra 7). [minbərdə, -də]

minvāl: Şekil; Yol, tarz.

Qurşaq ilə saqqaldı cümlə ‘üləmə
Hər dində bu minvāldı cümlə ‘üləmə (Rübai 1, Mısra 2). [minvāldı, -dı]

miqdār: Bir şeyin ölçüsü, sayısı veya ölçülebilmə, sayılabilme, azaltıp çoğalabilme durumu, nicelik, kemiyet.

Hudāvəndə nə bəd-sā‘ətdə məhlūq olmuşuq biz kim
Hələ‘iqlər yanında zərrəcə **miqdārımız** yohdur (Gazel 79, Mısra 10). [miqdārımız, -ımız]

Həqiqət ‘ələmində yoh təfəvüt zərrə **miqdārı**
Nə fərqi yā Menātə qulluq et yā Lāt u ‘Uzzāyə (Gazel 212, Mısra 11). [miqdārı, -ı]

mīr: Baş, başkan.

Biri der həyr Bəhbəhānīdūr
Biri der **mīr**-İşfəhānīdır (Mesnevi 11, Mısra 50). [mīr,]

mīr mehdī: Özel isim.

Sipīhr-i ‘izzət ü h‘vurşid fəzl ü cüd **Mīr Mehdi**
Ki həsən həlqəni Həq rəşk-i firdövs-i cənān qılmış (Kaside 11, Mısra 21). [mīr mehdī,]

mīr-i büzürgvār: Yüksek mertebelilerin başkanı.

Ey **mīr-i büzürgvār** Əmirhān
Qurbān saña yüz mənim kimi cān (Mesnevi 7, Mısra 55). [mīr-i büzürg-vār,]

misāl: Örnek; Gibi.

Neçə **misāl** ilə Pərvərdgār Qur‘āndə
Bəyān edüb bizə lā-yəstəvī bu bəbətədən (Kaside 15, Mısra 43). [misāl,]

Bu **misāl**ı söləyüb şāhib-i ‘elm ü ‘ürfān
Sə‘dī ol kim onə hīkmətdə yetüşməz Loqmān (Mesnevi 9, Mısra 27). [misāl, -ı]

Günəş **misāl** yüzün eylədün nihān məndən
Həyāl-i zülf-i ilə günlərim qara qıldun (Gazel 167, Mısra 3). [misāl,]

misāl-i şəkkər: Şeker gibi.

Firāq zəhrini görmüb damağımız şīrīn
Məzəqə təlh-i kəlamun **misāl-i şəkkər** idi (Gazel 240, Mısra 6). [misāl-i şəkkər,]

misāl-i səng-i ruḥām: Mermer taş misali.

Səlamdan sora ‘əcizlə ‘ərz-i həl ələ
Əgərçi könlü olubdur **misāl-i səng-i ruḥām** (Gazel 129, Mısra 6). [misāl-i səng-i ruḥām,]

mişāl-i zünnün: Zünnün (Hz. Yunus'un lakabı) misali.

Tā‘ətdə olan **mişāl-i Zünnün**
Dövlətdə şərik-i māl-i Qārūn (Mesnevi 8, Mısra 17). [mişāl-i zünnün,]

misil: Benzer, gibi.

Nə cəsn kim **mişilin** görməyübdü dīdə-i çərḥ
Nə sür görmiyəcək bir də eylə həlq-i cəhān (Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 21). [mişilin, -i, -n]

misli-rövze-i rižvān: Cennet(deki) gibi.

Gəraz nə h‘vāhiş edirdisə əhl-i məclisdən
Olurdu həzır o dəm **misli-rövze-i rižvān** (Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 32). [mişli-rövze-i rižvān,]

misr: Böyük şəhir, başşehir, hükümet merkezi; Ülke; Mısır.

Mələhət **Mışrdə** bəzār qurmuş Yüsif-i şānī
Züleyhəvəş bu gün ‘eşq ilə bu bəzārə yetdün sən (Gazel 169, Mısra 5). [mişrdə, -də]

Ey səbā get cānib-i **Mışrə** Züleyhəyə sölə
Kim Şəmāhı mişrinə bir Yüsif-i digər gəlüb (Gazel 21, Mısra 6). [mişrinə, -i, -n, -ə]

mişr-i gülşən: Mısır gül bahçesi, gül bahçesi ülkesi.

Qurubdur Yüsif-i gül **Mışr-i gülşən** içrə bəzārın
Dutub cān nəqdin əldə şanki bülüllər Züleyhədur (Gazel 40, Mısra 7). [mişr-i gülşən,]

mişr-i hökümət: Mısır devleti, hükumeti.

Bir gün olı kim **Mışr-i hökümətdə** olur şāh
Çāh-ı gəm ara Yüsif-i Kən‘ān belə qalmaz (Gazel 97, Mısra 5). [mişr-i hökümətdə, -də]

mizān: Tartı, ölçü, terazi.

Zülf-i ruhsārın mıdır gördükdə qıldım iştibāh
Yā ki **mizān** bürcini məskən qılubdur āftāb (Gazel 16, Mısra 8). [mizān,]

mizmār: XVIII. yüzyıla kadar mûsikimizde kullanılıp sonra unutulmuş ney, kaval, düdük türünden nefesli saz.

Yohsə Qur‘ānı tiləvət ələməkdən qaçuban
Virdüvi şām u səhər bir bərbəş ü **mizmār** edəsən (Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 16). [mizmār,]

Sāqī-i gül-çöhrə gətür cām-ı mey
Bərbəş [ü] **mizmār** u dəf [ü] rüd u ney (Mesnevi 5, Mısra 2). [mizmār,]

mö‘cüz: Mucize.

Dəhənün **mö‘cüzini** gördi cəhān içrə Məsīh
Qaçuban gökdə özün ‘əcz ilə pünhān etdi (Gazel 233, Mısra 9). [mö‘cüzini, -i, -n, -ı]

Etmişdi mehr-i dīn bəni küfrdən küsüf
Verdi bu təzə **mö‘cüz** oda incilə ‘Əlī (Kaside 1, Mısra 38). [mö‘cüz,]

mö‘cüz-i ‘İsā: Hz. İsa'nın mucizesi.

Mürdə cismīn ‘āşiqün qılmazdun əhyā hər nəfəs
Mö‘cüz-i ‘İsā əgər lə‘lündə pünhān olmasa (Gazel 13, Mısra 8). [mö‘cüz-i ‘İsā,]

Mürdə cismīn ‘āşiqün qılmazdun əhyā hər nəfəs

Mö'cüz-i 'İsā əgər lə'lündə pünhān olmasa (*Gazel 197, Mısra 8*). [*mö'cüz-i 'İsā,]*

mö'cüz-i müsā: *Hə. Musa'nın mucizəsi.*

Zülfündədi məd-gəm gözəlīm **mö'cüz-i Mūsā**
Mužmərđi ləbündə dəhi e'cāz-ı Məsīhā (*Muhammes 4, Mısra 13*). [*mö'cüz-i müsā,]*

möhnət: *Mihnet. Sıkıntı, zorluk, eziyet, zahmet, meşakkat.*

Təmām 'əqldədür hər nə var **möhnət** ü gəm
Nə qədr çoh olə çoh olı zillət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 7*).
[*möhnət,]*

Bəlkə bu dərd-i **möhnət** ü gəmdən kənār olaq
Hərçənd dərd ü möhnətə hədd ü kənār yol (*Gazel 38, Mısra 14*). [*möhnətə, -ə]*

Gətür sāqī qədəh tā bilməyüm 'äləm nə 'äləmdür
Kı ləzzət bilməməkdür māvərəsı **möhnət** ü gəmdür (*Gazel 41, Mısra 2*). [*möhnət,]*

Sağınmə bī-kəsəm ey şüh yolđı bir kimsəm
Bələ vü **möhnət** ü əndüh u gəm sipāhımdur (*Gazel 53, Mısra 8*). [*möhnət,]*

Təmām dā'irə-i 'əql **möhnət** ü gəmdür
H'osā o cāhil ü dīvānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 3*).
[*möhnət,]*

Nədür həzā'inə yā təht ü təc mülk ü haşəm
Təşəvvür eylə bular cümlə **möhnət** ü gəmdür (*Gazel 73, Mısra 4*). [*möhnət,]*

Bu qədri dərd ü **möhnətlə** ölüb qurtarmadun Zü'ī
Şəmālı əhliyyüq məşhūr sözdür 'arımız yoğdur (*Gazel 79, Mısra 11*). [*möhnətlə, -lə]*

Həmə'il eyləmək bir ağ cəməlun qara gīsūsın
Keçən **möhnətlə** qarə günləri 'işrətlə ağ etmək (*Gazel 120, Mısra 10*). [*möhnətlə, -lə]*

Gəm odur ki olmuə cām-ı şərābə nəqdimiz
Bədə olsun tək nə qədri **möhnət** olse gəm döğül (*Gazel 125, Mısra 4*). [*möhnət,]*

Bir dəm olmaz kim köñül əndühdən əzād olə
Eylə sən gökdən yaqır **möhnət** mən-i nālān içün (*Gazel 152, Mısra 4*). [*möhnət,]*

Məgər ki eyləmədün tīb-ı nış-i cānānə
Qəbül eyləmişən **möhnətin** muğtīlānun (*Gazel 155, Mısra 6*). [*möhnətin, -i, -n]*

Şubān-ı vādī-i Eymən kimi yüz min çəküb möhnət
Vəli āhırdə Tür-ı vəşldə didərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 7*). [*möhnət,]*

Cəhənnəm **möhnətin** hicrində ol hürivəşün çəkdün
Bu dəm cənnət təcī təhtihə'l-ənhārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 3*). [*möhnətin, -i, -n]*

Yā Rəb məni bu hāl ilə hılqət nöçün etdün
Hər gündə nəşibim gəm ü **möhnət** nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 2*). [*möhnət,]*

Saldun həzār **möhnətə** ey çərğ-i dūn məni
Sölə görim nə eylədim āyā saña genə (*Gazel 202, Mısra 5*).
[*möhnətə, -ə]*

Kīsə hālīdür bəhār əyyāmı artar **möhnətim**
Mövc urar dəryā-yı dildə min təmənnələr genə (*Gazel 217, Mısra 11*). [*möhnətim, -im]*

Düşsə şəbə güzārūn əgər küy-ı yārə bir
Sölə bu **möhnət** ü gəmimi āh [u] zārımı (*Gazel 228, Mısra 8*). [*möhnət,]*

Möhnət nə şey'di bilməz idim yā ki gəm nədür
Köñlim həzār 'işrət ilə kām-rān idi (*Gazel 242, Mısra 11*).
[*möhnət,]*

Ey h'oş ol gün ki köñüldə yol idi bir **möhnət**
H'oşcə hālāt ilə əsūdəvār idim rāhət (*Kaside 5, Mısra 1*).
[*möhnət,]*

Mən də belə vü **möhnət** ü əndüh [u] güşşədən
Dər-güşə-c həzide pərişān o del-fekār (*Kaside 9, Mısra 5*).
[*möhnət,]*

Həm-dənim sām [u] səhər hər dəm şahib-i fiqnət
Bilməyürdüm nədi dünyadə belə vü **möhnət** (*Mesnevi 1, Mısra 16*). [*möhnət,]*

Bilməyürdük zəmənenin **möhnətin**
İstəməyürdük Tarının cənnətin (*Mesnevi 4, Mısra 15*).
[*möhnətin, -i, -n]*

Zillət ilə āhır salur gurbətə
Gurbət içrə yüz min gəm u **möhnətə** (*Mesnevi 4, Mısra 28*).
[*möhnətə, -ə]*

Derdim müdām Hosrov [u] Şirīn hekāyəti
Bir zərrə qədri bilməz idim dərd ü **möhnəti** (*Muhammes 2, Mısra 4*). [*möhnəti, -i]*

Hər kimsə ki bu cəhāndə pis 'avrət alur
Öz cānı içün dərd ü gəm ü **möhnət** alur (*Rübai 7, Mısra 2*).
[*möhnət,]*

Nə qaldı dəhrdə kim çəkmədiyim dərd ü bəlalardan
Yetüşdim cānə āhır **möhnət** ü cövr ü cəfāllardan (*Tahmis 1, Mısra 2*). [*möhnət,]*

möhnət-dīdə: *Zahmet görmüş.*

Dedi ey Zü'i-i bī-çārə vü **möhnət-dīdə**
Nə dutubdur səni bu növ' səqām u ālām (*Kaside 13, Mısra 9*). [*möhnət-dīdə,]*

möhnət-i cəhān: *Dünyanın eziyeti.*

Yazım o səng-i dilə dərd-fırqətin yoğsə
Zəmənə cövrini yā **möhnət-i cəhānı** yazım (*Gazel 141, Mısra 4*). [*möhnət-i cəhāni, -i]*

möhnət-i cān-fərsādən: *Can tüketen eziyet, keder.*

Var isə 'əqlün əgər h'vāb-ı həyālun h'oş dut
Nə çılhar muncə gəm ü **möhnət-i cān-fərsādən** (*Gazel 173, Mısra 16*). [*möhnət-i cān-fərsādən, -dən]*

möhnət-i dünyā: *Dünya sıkıntısı.*

Birisi 'izzət ilə ne'mət-i nəz içrə gərīq
Birinə zillət ilə **möhnət-i dünyā** qismət (*Kaside 5, Mısra 10*). [*möhnət-i dünyā,]*

Yā şür-ı 'eşq ilə dīvānə ol ələm çəkmə
Yā məst-i bədə olub bilmə **möhnət-i dünyā** (*Gazel 7, Mısra 6*). [*möhnət-i dünyā,]*

H'oş ol zəməni ki mey-i şāf u Dərgədim var idi
Nə dərd ü **möhnət-i dünyā** vü nə gəmim var idi (*Gazel 237, Mısra 2*). [*möhnət-i dünyā,]*

H'oş-bəht odur kim içübən bədə-i vəhdət
Nə **möhnət-i dünyānı** nə dərd ü gəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 6*). [*möhnət-i dünyānı, -n, -ı]*

Nə süd **möhnət-i dünyāya** dəst-gir oləsən
Şəbāb-ı 'ömrə dəğmədən həmədə-pir oləsən (*Gazel 170, Mısra 1*). [*möhnət-i dünyāya, -y, -ə*]

möhnət-i dünyā-yı pür-fitən: *Fitnelerle dolu dünyanın üzüntüsü, sıkıntısı.*

Əz-bəs ki dərd ü **möhnət-i dünyā-yı pür-fitən**
Cəm' etmiş idi üstümə hər yerdə [var] mihən (*Muhammes 3, Mısra 15*). [*möhnət-i dünyā-yı pür-fitən,]*

möhnət-i dərd-i firāq: *Ayrılık derdinin eziyeti.*

Möhnət-i dərd-i firāqunda sənün tə'nə-olı
Görmə ey şüh rəvā Żū'ı-nālānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 9*). [*möhnət-i dərd-i firāqunda, -un, -də*]

möhnət-i 'esq: *Aşkın eziyeti.*

Möhnət-i 'esqün nə h'os dārū imiş kim görcəgin
Çəkmənəm bi'llāh dəhi dünyā vü mā-fi-hā gəmin (*Gazel 156, Mısra 7*). [*möhnət-i 'esqün, -ün*]

möhnət-i fəşl-i şitā: *Kış mevsiminin ızdırabı.*

Çıxmış idi **möhnət-i fəşl-i şitā** əndəzədən
Şükrələr kim saldı başə sāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 7*). [*möhnət-i fəşl-i şitā,]*

möhnət-i gürbət: *Gurbət sıkıntısı.*

Cövr-i zəmənə **möhnət-i gürbət** firāq-ı yār
Żū'ı demək cəfadi bu tuğyānə ağlama (*Gazel 5, Mısra 13*). [*möhnət-i gürbət,]*

möhnət-i hicr: *Ayrılık eziyeti.*

Möhnət-i hicr ilə məğmüm idi bu hātir-i zār
Ləzzət-i vüshəti bir ləhzə-i məsrūr elədi (*Gazel 241, Mısra 3*). [*möhnət-i hicr,]*

Gərīb ü 'əciz ü müştər belā vü **möhnət-i hicr**
Bu qədr dərdimə ey kəş bircə həmə-dəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 9*). [*möhnət-i hicr,]*

Məndən belā vü **möhnət-i hicrān** uzağ idi
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 11*). [*möhnət-i hicrān,]*

Həstə cānım sənsiz ey məh **möhnət-i hicrān** alır
Bu müşəhəşdir əcəl əlbəttə əhır cān alır (*Gazel 59, Mısra 1*). [*möhnət-i hicrān,]*

Şəbr eylə könlül **möhnət-i hicrān** belə qalmaz
Nov-rüz olı bu fəşl-i zimistān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 1*). [*möhnət-i hicrān,]*

Żū'ı kimi çol çəkməgilən āh u fəğānı
Şəbr eylə könlül **möhnət-i hicrān** belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 18*). [*möhnət-i hicrān,]*

Cövr-i zəmənə **möhnət-i hicrān** cəfā-yı yār
Żū'ı tək əhır etdi qara rüzgārımı (*Gazel 228, Mısra 13*). [*möhnət-i hicrān,]*

İstəmə ləzzət-i vəşlin o sitəm-kārə gülün
Hü dutub bəs ki könlül **möhnət-i hicrānı** ilə (*Gazel 204, Mısra 8*). [*möhnət-i hicrānı, -ı*]

Ey cān bu qədri **möhnət-i hicrānə** ağlama
Çəkmə bu güşşə vü gəmi bi-cānə ağlama (*Gazel 5, Mısra 1*). [*möhnət-i hicrānə, -ə*]

Gedübdü táb [u] təvān cism-i nā-təvānımdan

H'osā o **möhnət-i hicrānə** táb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 8*). [*möhnət-i hicrānə, -ə*]

Hic bir 'əlac **möhnət-i hicrānə** tapmuram
Fikr eylərəm nə qədr ilə hər yanə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 11*). [*möhnət-i hicrānə, -ə*]

Gedübdü táb [u] təvān cism-i nā-təvānımdan
H'osā o **möhnət-i hicrānə** táb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 8*). [*möhnət-i hicrānə, -ə*]

Żū'iyā **möhnət-i hicrində** dil-i hünündür
Belə möhtāc qılan gündə yüz əğyārə mənə (*Gazel 224, Mısra 9*). [*möhnət-i hicrində, -i, -n, -də*]

Şəd-heyf ki bu çərḥ-i mühālif-i sitəmdən
'Eys ü fərəhim **möhnət-i hirmānə** dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 14*). [*möhnət-i hirmānə, -ə*]

Qoyub belə gəm-i hicrānün ilə gürbət ara
Əsir-i dərd-i qədr **möhnət-i qəzā** qıldun (*Gazel 167, Mısra 8*). [*möhnət-i qəzā,]*

möhnət-i rənc-i firāvān: *Aşırı eziyet kederi.*

Rəh-i 'eşqündə nə cürm eyləmişdim kim mənə saldun
Həbibim muncə dərd ü **möhnət-i rənc-i firāvānə** (*Gazel 192, Mısra 8*). [*möhnət-i rənc-i firāvānə, -ə*]

möhnət-keş: *Eziyet çeken.*

İnsāfə gəlüb qoymə gəl ey məh səni Tarı
Hicrində bu **möhnət-keşi** qayqulər içində (*Gazel 190, Mısra 8*). [*möhnət-keşi, -i*]

möhnət-sərə: *Sıkıntılı, keder söyleyen.*

Əsir-i gürbətüz biz səndən özgə əşnāmız yolı
Ayağın kəsmə başuncün bizim **möhnət-sərələrdən**
(*Tahmis 1, Mısra 10*). [*möhnət-sərələrdən, -lar, -dan*]

möhnət-zədə: *Musibətə uğramış, mihnet görmüş, sıkıntı çekmiş.*

Səhrā-yı gəm ü möhnəti başdan başə gəzsən
Bir mən kimi **möhnət-zədə**-əvārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 10*). [*möhnət-zədə,]*

möhr-i süleymān: *Rivayet edilir ki, Hz. Süleymān Peygamber bu yüzüğü gücü sayəsində insanlar dışındaki varlıklara (cinlere, hayvanlara), tabiata ve nesnelere de hükmedirdi. Hatta bir rivayette bu yüzüğü bir dönem cinler tarafından alındığı ve Hz. Süleymān Peygamber'in gücünü ve hükmünü kaybettiği ve bu dönemde yer yüzünde birçok karmaşanın yaşandığı söylenir. Sonra Hz. Süleymān Peygamber tekrar yüzüğü ele geçirir ve hem gücünü kazanır hem de yer yüzündeki karmaşaya son verir.*

Gönçəsi dövrində kim zülf-i pərişān titrəşür
Eylə kim cādü görüb **möhr-i Süleymān** titrəşür (*Gazel 58, Mısra 2*). [*möhr-i süleymān,]*

möhtāc: *Muhtaç, gereksinimi olan.*

Hāliq çü bir şey'ə dögi **möhtāc** həlqədən
Nə sirr var bu hılqət-i əşyadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 3*). [*möhtāc,]*

Żū'iyā möhnət-i hicrində dil-i hünündür
Belə **möhtāc** qılan gündə yüz əğyārə mənə (*Gazel 224, Mısra 10*). [*möhtāc,]*

möhtərəm: *Saygı gösterilen, saygıya layık olan, saygı değer.*

Qoyub zəlil ü zəbün gürbət içrə 'uşşāqı
Üzün vətən sarı çoh şād u **möhtərəm** getdün (*Gazel 163, Mısra 10*). [*möhtərəm,]*

mollā: Müslüman ruhanisi, molla.

Budı bizdəki neçə təfriqələr peydādur
Nəbədür ümməti var söləmə kim **mollādur** (*Mesnevi 9, Mısra 46*). [*mollādur, -dur]*

Mövtəların 'āmilləridür indiki **mollā**
'āriflərə mollā olanı göstər əgər var (*Gazel 42, Mısra 9*). [*mollā,]*

'Əmmāməsində bahmagılən məs'ələ şorma
Mollā özi çoh həyr edi yalnız nə qədər var (*Gazel 42, Mısra 14*). [*mollā,]*

Hərəb olaydı cəhān kəş bu fələk-i bər-bād
Mənəm bu **mollālıq** intihāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 16*). [*mollālıq, -lıq, -ə]*

Hərəb olaydı cəhān kəş bu fələk-i bər-bād
Mənəm bu **mollālıq** intihāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 16*). [*mollālıq, -lıq, -ə]*

Almaqlıq edər āyə ittifaqıda təfsir
Molla dəğişübdür demə Qur'ān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 10*). [*molla,]*

Mollāyə şahibi deyər hər həftə bir şahı
Vermüb o şahını dutə āhır hüşüməti (*Kaside 2, Mısra 13*). [*mollāyə, -y, -ə]*

Mü'əllim ādəmə tapşur gəl oğlunu yohsə
Hər adı **mollā** döğül şahib-i fəzilətdən (*Kaside 15, Mısra 66*). [*mollā,]*

Hər adı **mollā** olur mu 'əziz-i mən mollā
Nə fā'idə qurı ad bilməsə kitəbətədən (*Kaside 15, Mısra 69*). [*mollā,]*

Hər adı **mollā** olur mu 'əziz-i mən mollā
Nə fā'idə qurı ad bilməsə kitəbətədən (*Kaside 15, Mısra 69*). [*mollā,]*

Bu **mollalar** birisi bilsə Leyli Məcnūnı
Qulaqını kəsərəm nəzr edüb bu bəbətədən (*Kaside 15, Mısra 71*). [*mollalar, -lar]*

Bu iddi'ā də bir olsə nə eybi hər **mollā**
Beş on 'əvām yıqub qalhızır buğāğını (*Kaside 23, Mısra 83*). [*mollā,]*

İlāhī mərhəmətündən özün yetüş dədə
Gətür üşülə bu cühhāl adı **mollāni** (*Kaside 23, Mısra 88*). [*mollāni, -n, -i]*

Belə **mollā** olanun kəsdigi kəbindi zinā
Dəhi bundan bəterindən bizi hifz eylə Hüdā (*Mesnevi 6, Mısra 19*). [*mollā,]*

Hənlar səni istəyübdü **mollā**
Rūhānī umür içrə dārā (*Mesnevi 7, Mısra 33*). [*mollā,]*

Māl-i dünyādən ötri hər **mollā**
Rağnələr dində eyləyür peydā (*Mesnevi 11, Mısra 93*). [*mollā,]*

Žū'iyā açma çoh da əsrəri
Mollalar küfr oğur bu güftarı (*Mesnevi 11, Mısra 102*). [*mollalar, -lar]*

Nə gərəkdür hədiş ü āyə

Māl [u] dövlət gərəkdü **mollāyə** (*Mesnevi 11, Mısra 104*). [*mollāyə, -y, -ə]*

Qəsəm deməqliqə **mollāsını** edüb tə'yin
Şikəstə hātirimə nəşb ilə verüb tərīn (*Mesnevi 14, Mısra 21*). [*mollāsını, -sı, -n, -ı]*

Həqqi **mollā** odı kim hər sözi yazub oğuyə
Yohsə ki bilməyə bir hərfi yalandan toğuyə (*Mesnevi 6, Mısra 45*). [*mollā,]*

Qurı ad ilə döğül hən u bəğ ü **mollālıq**
Ləfz için mə'ni gərək yohsə gəlür rüsvālıq (*Mesnevi 6, Mısra 43*). [*mollālıq, -lıq]*

mollā aqa: Özel isim.

Olan əlfəzi məhbüb u dil-ārā
Müsəmmāyə muṭābıq **Mollā aqa** (*Mesnevi 3, Mısra 8*). [*mollā aqa,]*

mollā nəsrə'd-din: 20. yüzyl başında Celil Memmedguluzade editörlüğünde Azərbaycan Türkçesi ilə yayımlanan haftalık siyasi mizahi gazete.

Sizə hər gündə deyür məktəb [ü] məktəb İrşād
Mollā Nəsrəddin edir hikmət ilə yüz fəryād (*Mesnevi 9, Mısra 82*). [*mollā nəsrəddin,]*

Nə qədri söylədi İrşād **Mollā Nəsrə'd-din**
Bu yaşşı sözləri yüz və'z min nəşihət ilə (*Kaside 20, Mısra 43*). [*mollā nəsrə'd-din,]*

mö'təbər: Saygı gören, hatırı sayılır, saygın, itibarlı.

Əgərçi cins cinsə meyl qılmaq **mö'təbər** sözdür
Döğülsən nişə bəs şā'irlərə sən mehrbān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 3*). [*mö'təbər,]*

Hiç tərīq içrə döğül **mö'təbər**
Soruşmuyə hədimini məhdümlar (*Mesnevi 10, Mısra 53*). [*mö'təbər,]*

mövcüd: Var olan, bulunan (şey veya kimse).

Qəzādan olmsan 'āləmdə sən özün **mövcüd**
Bu rəmzi bil dəhi sirt-i qəzāni ahtarma (*Gazel 9, Mısra 5*). [*mövcüd,]*

mövcüdāt: Var olanlar, yaratılan şeylerin tamāmi, canlı cansız bütün varlıklar, mahlukat.

Sənsən ol sərvər ki zāt-ı pākun olmuşdur əzəl
'İllət-i gā'iyə **mövcüdāt** u həlq-i mā-sivā (*Gazel 1, Mısra 4*). [*mövcüdāt,]*

Çün vücüdun 'illət-i gā'iyə-**mövcüdātdur**
Cövher-i zātu için olmuşdur 'ərz-i ərz səmā (*Gazel 2, Mısra 3*). [*mövcüdātıdır, -i, -dur]*

mövqe'-i ziyārət: Ziyaret yeri.

Nə qədri saq olı həlq içrə ehtirām tapar
Öləndə qəbri olur **mövqe'-i ziyārətdən** (*Kaside 15, Mısra 26*). [*mövqe'-i ziyārətdən, -dən]*

mövsim-i qış: Kış mevsimi.

Keçən zəməndə əgər var idi bəhərdə zövq
Olubdı **mövsim-i qışdan** bəter bəhər hərəb (*Gazel 29, Mısra 6*). [*mövsim-i qışdan, -dan]*

mövsüm: Mevsim.

Hər dəm qıldurdum ol gül-i ruhsārınə nəzər

Qış **mövsümi** yaqın baña bir növ-bəhār idi (*Gazel 222, Mısra 6*). [*mövsümi, -i*]

Pül olsə növ-bəhār olı qış **mövsümi** əgər
Pül olmasə olarsan düzəhdə nārdə (*Kaside 19, Mısra 21*).
[*mövsümü, -ü*]

mövsüm-i bağ u bostān: *Bağ ve bahçe mevsimi.*

Qoymə bī-hüdə keçə ‘ömr-i ‘əziz ey nā-dān
Həsə bu vəqt-i gül ü **mövsüm-i bağ u bostān** (*Mesnevi 15, Mısra 28*). [*mövsüm-i bağ u bostān,]*

mövsüm-i bəhār: *İlkbahar mevsimi.*

Şəd-heyf keçdi fəşl-i gül ü **mövsüm-i bəhār**
Bir dil bilən müşāhib ü bir məhrəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 11*). [*mövsüm-i bəhār,]*

mövsüm-i bostān: *Gül bahçesi mevsimi, yaz.*

Gər həzān fəşlidi lākin qədəməndən biz içün
Növ-bəhār oldı cəhān **mövsüm-i bostān** oldı (*Kaside 17, Mısra 26*). [*mövsüm-i bostān,]*

mü: *Bu, işaret zamiri.*

İçdükcə ‘əql-i zā’ıl olur Zū’i anlamaz
Mundan nə zövq var sölə bu cənə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 18*). [*mundan, -n, -dan*]

Sərvərə Zū’i-bi-çārə gəlūbdır kəhvə
Qoymə **mundan** sora dünyədə görə bir zillət (*Kaside 5, Mısra 50*). [*mundan, -n, -dan*]

Cümlənün qəvli belədür bu məhəl
Mundan özgə sözinə etsən ‘əməl (*Mesnevi 11, Mısra 54*).
[*mundan, -n, -dan*]

Fəqir ü əgriyā şāh u gədə olmaqə bā’is nə
Bilən yoğdur bu əmrī līk **mundə** sirr-i mübhəm var (*Gazel 70, Mısra 8*). [*mundə, -n, -də*]

Sanmə zāhid yetüşürsən bu ‘əməllə hūldə
‘Eşqdür şidq görək **mundə** itər məkr ü hiyəl (*Gazel 126, Mısra 10*). [*mundə, -n, -də*]

Bu bir aydur Ramazān **mundə** özüvi dāhil
Cənnətə təciri min təhtihə’l-ənhār edəsən (*Kit’a-ı Kebir 3, Mısra 11*). [*mundə, -n, -də*]

Ramazān ayıdı bu **mundə** olur şavm u şəlat
‘Əməl-i şālehi hər ləhzədə təkrār edəsən (*Kit’a-ı Kebir 3, Mısra 13*). [*mundə, -n, -də*]

Dedi vā’iz ki var belə qiyāmət belə düzəh mən
Onı qəddinə oşşatdım **muni** hicrənə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 6*). [*muni, -n, -i*]

mü: *Saç teli.*

Mü sölədim meyānına yoğdur sözün dedi
Zū’i gətürmə ortalıqə mümiyānımı (*Gazel 234, Mısra 11*).
[*mü,]*

mü’āf: *Farklı muāmeleyi gerektiren bir sebepten dolayı yükümlülük ve sorumluluğu kaldırılan, kendisine ayrıcalık tanınan (kimse), imtiyazlı.*

Dīvānə olmadıqsə də bir məst olaq bārī
Tā kim **mü’āf** olaq bu günāh u şavābdan (*Gazel 178, Mısra 6*). [*mu’āf,]*

mübhəm: *Ne olduğu açıqca anlaşılmayan, belirsiz.*

Birisi fəqr ü biri dövlət ilə olmaqıq
Təmām əhl-i cəhānə bu sirr **mübhəmdür** (*Gazel 80, Mısra 16*). [*mübhəmdür, -dür*]

Hər **mübhəm** iş ki anlamayur həlq sirrini
Cām-ı cəhān-nümədə bizə āşkār olur (*Gazel 82, Mısra 7*).
[*mübhəm,]*

Kim istər isə hılqət-i bu ‘āləmi bilsün
‘Āləmdəki əsrār-i həfi **mübhəmi** bilsün (*Gazel 180, Mısra 2*). [*mübhəmi, -i*]

Dünyā vü āhırat işi **mübhəmdi** dəhrdə
Həll etməyüb bu müşkili fərzənənün biri (*Kit’a-ı Kebir 6, Mısra 5*). [*mübhəmdi, -di*]

mübtələ: *Tutulmuş.*

Həqqə edirdüm gecə mən bir du‘ā
Oturmuşkən həstə bəstə **mübtələ** (*Mesnevi 4, Mısra 40*).
[*mübtələ,]*

H’oşə o ‘āşiqə kim yārmınun vəfāsı ola
Nə rəşk-əsrī nə hicrən-**mübtələsi** olə (*Gazel 10, Mısra 2*).
[*mübtələsi, -sı*]

Gedər bu zövq-i şəfā gülşən-i cəməlundan
Olursan āhırı pəjmürdə **mübtələ** Kāzım (*Gazel 137, Mısra 14*). [*mübtələ,]*

Məni yā öldür ey məh yā qutar dərd-i cüdālıqdan
Kim ölmək yəhsıdır bi’llāh bu günə **mübtələlıqdan** (*Gazel 151, Mısra 2*). [*mübtələlıqdan, -lıq, -dan*]

Nöçün fələk məni sən zār-ı bī-nəvā qıldun
Fırāq-ı yārdə yüz dərdə **mübtələ** qıldun (*Gazel 167, Mısra 2*). [*mübtələ,]*

Bu qədri tökmə qanın həncər-i müjgānlə ‘uşşāqun
Dilərlər qanını məhşər günü hər **mübtələ** səndən (*Gazel 168, Mısra 8*). [*mübtələ,]*

Olur dīvānə tək zəncirə lā’iq **mübtələ** könlüm
Haçan kim həlqə-i ol zülf-i müşk-əfşān düşər yādə (*Gazel 195, Mısra 3*). [*mübtələ,]*

Gördüm o māhi oldı könlü **mübtələ** genə
Düşdi bələlərə bu dil-i pür-bələ genə (*Gazel 202, Mısra 1*).
[*mübtələ,]*

Salmamısan yādə qalub bī-nəvā
Hər cəhətdən dərd ü gəmə **mübtələ** (*Mesnevi 10, Mısra 52*).
[*mübtələ,]*

Dövrən ‘ədü vü yār baña bī-vəfā ikən
Bülbül şifət həzān-ı gəmə **mübtələ** ikən (*Muhammes 3, Mısra 8*). [*mübtələ,]*

Nə hāşil eyləmək gəflət mənim tək **mübtələlərdən**
Kərəm qıl kəsmə səqī iltifātun bī-nəvālərdən (*Tahmis 1, Mısra 3*). [*mübtələlərdən, -lər, -dan*]

Hardə olə ‘ārif-i zü’l-ehidā
Çərḥ-i fələk fəqrə qılır **mübtələ** (*Mesnevi 10, Mısra 20*).
[*mübtələ qılır, -ur*]

mücid-i əsl: *Allah, asıl mucit.*

Pəs hər vücūdə **mücid-i əsl** verüb şifət
Əsyādə yoğdı zərrə qədər ihtiyārdan (*Gazel 176, Mısra 17*).
[*mücid-i əsl, -i*]

mücid-i əvvəl-i əşyā: *Başlangıçtaki şeylərin yaratanı, Allah.*

Düşdi nə-gāh həyālātə üşülü'l-İmān
Mücid-i əvvəl-i əşyadə idim bər-şöhbət (*Kaside 5, Mısra 12*). [*mücid-i əvvəl-i əşyadə, -da*]

mö'cüz-i 'İsavi: Hıristiyanlığın, İsa peyğambərin mucizəsi gəlib.

Mö'cüz-i 'İsavi tək cən verür əmvātə ləbün
Nədi 'eybi dönübən məzhəb-i 'İsəyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 11*). [*mö'cüz-i 'İsavi, -i*]

mö'cüz-i müsā: Hə. Musa'nın mucizəsi.

Gāh e'cāz-ı Məsīhānı ləb-i lə'lündə gāh
Mö'cüz-i Mūsānı ruhsārundə izhār eylədün (*Gazel 181, Mısra 6*). [*mö'cüz-i mūsānı, -n, -i*]

mücrim: Günahkar, suçlu.
Yüzi qarə gələsən məhsərə 'āşī **mücrim**
Həq içində özünü bir belə bī-'ār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 27*). [*mücrim, -i*]

müctəhid: Kur'an və sünnette bulunmayan və ya açıqca bildirilməyən bir meselede yine Kur'an ve sünnetin özünə, ruhuna uyğun olaraq fikir yürütmək süretiyle şer'i hükmü kəyan böyük din alimi.

Deyür ki **müctəhidə** bağlamaz isən boynun
Təmām 'əməllərün olur qətrə olur fānī (*Kaside 23, Mısra 81*). [*müctəhidə, -ə*]

müdəm: Devam eden, süren, sürekli.

O kərəm kāmı kim **müdəm** ondan
Hər zəməndə nəvələ-hvār oldun (*Kaside 16, Mısra 17*). [*müdəm, -i*]

Ləb-i dildār tək var bədə-i gül-gündə gər nəş'ə
Nə sūd ondan ki tiz başə çıxar qalmaz **müdəm** olmaz (*Gazel 93, Mısra 8*). [*müdəm, -i*]

Müdəm olmaq gərək nə sūd içüb mey bir dəm oldun şād
Cəhəndə bu məşəldür bir gül ilə nəv-bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 5*). [*müdəm, -i*]

Çəşmənin nə vəchəndə ki bīmārdur **müdəm**
Həm-sāyəsində 'İsā-yı ləb tək təbibi var (*Gazel 44, Mısra 3*). [*müdəm, -i*]

H'oşā Şəmāhıdə dildār ilə keçən günlər
Müdəm mäh-liqālarlə mey içən günlər (*Gazel 67, Mısra 2*). [*müdəm, -i*]

H'oş ol ki meykədədə āşiyānəmiz var idi
Müdəm gül-gül-ı meyden tərānəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 2*). [*müdəm, -i*]

Müdəm gülşən ü gülzār-ı 'eyş ü 'işrətimə
Şərāb-ı nəb ilə hər şəbdə şəbnəmin var idi (*Gazel 237, Mısra 11*). [*müdəm, -i*]

Bihüdlə Rāgib idi həmişə müşāhibim
Həm-dəm **müdəm** Seyyid-i şirīn-zəbān idi (*Gazel 242, Mısra 8*). [*müdəm, -i*]

Gözdə cəməl-i yār qulağımdə şavtını
Əldə **müdəm** cəm-i mey-i ərgüvān idi (*Gazel 242, Mısra 10*). [*müdəm, -i*]

Nəzirün müşāf-ı Həqqə olə təsbih **müdəm**
Yohsə bir mähvəşün zülfünü zünnār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 3*). [*müdəm, -i*]

Bir belə əyyāmdə 'āləm təmām

'Eys ilə 'işrətdədi yek-sər **müdəm** (*Mesnevi 5, Mısra 44*). [*müdəm, -i*]

Derdim **müdəm** Həsrovi [u] Şirīn hekāyətī
Bir zərrə qədri bilməz idim dər ü möhnəti (*Muhammes 2, Mısra 3*). [*müdəm, -i*]

müddət: Bir şeyin, bir olayın başı ilə sonu arasında geçen zaman bölümü, süre, zaman, vaxt.

Zülf ü ruhi həyālī ilə eyləyim bānə
Müddətdi kim təfəvüt-i leyl ü nəhār yol (*Gazel 38, Mısra 4*). [*müddətdi, -di*]

Vəlīkən düşmüşəm āvārə **müddətdür** Şəmāhıdan
Diyār-ı Qübbə içrə bir nişiməndə məkānım var (*Kaside 7, Mısra 9*). [*müddətdür, -dür*]

Lik şəd-heyf ki **müddətdi** gəlüb Qudyalə
Qalmışam kīsə təhi həstə vü zār u heyran (*Kaside 14, Mısra 13*). [*müddətdi, -di*]

Müddət ilə hıttə-i Şirvāndə
Şəmāhī-ı rəşk-i gülüstāndə (*Mesnevi 4, Mısra 5*). [*müddət, -i*]

Yüz dər ü bələyə eylədz tüş
Bāzār-ı Qalaqayındə **müddət** (*Mesnevi 7, Mısra 54*). [*müddət, -i*]

Müddətdi ki gəlmişəm burayə
Yohdur yetən çatan harayə (*Mesnevi 7, Mısra 69*). [*müddətdi, -di*]

Dühāt içində nə **müddətdi** qalmışam məğmüm
Ləziz şöhbət-i cən-bəhşdən olub məhrüm (*Mesnevi 14, Mısra 11*). [*müddətdi, -di*]

Nə yahşi günlər idi ol nə yahşi **müddət** idi
Ki şuglimiz o pəri-rüy ilə məhəbbət idi (*Tahmis 2, Mısra 11*). [*müddət, -i*]

müddət-i bə'īd: Uzak zaman.

Olı bir **müddət-i bə'īd** ki mən
Gəlmişəm Qübbəyə Şəmāhıdan (*Mesnevi 2, Mısra 29*). [*müddət-i bə'īd, -i*]

müdgəm: Başka bir şey içine sokulmuş, ithal edilmiş.

Hicrān-ı hələkım məni lütfünlə zində qıl
Müdgəmdi ləbləründə çü 'İsā 'ələməti (*Gazel 229, Mısra 8*). [*müdgəmdi, -di*]

müfsid: Fesatlıq eden, ara açan.
Bahıram dəhrdə hər yerdə ki var **müfsid** ü şər
Ne'mət ü dövlət-i dünyānı Hüdā anə verüb (*Gazel 20, Mısra 5*). [*müfsid, -i*]

müfəssir: Kur'an-ı Kerim ayetlərini tefsir usulünə görə açıqlayan, bu hususta eser yazan kimse.

Cəməlün şəfəhsində almamış dərş həttün ey gül [kim]
Müfəssir müşāf-ı Həqqün bilür mi hiç mə'nāsın (*Gazel 162, Mısra 8*). [*müfəssir, -i*]

muğan: Muğan Vadisi: Azərbaycan'ın güney-doğu sahasında geniş bir araziyyəni kaplamaktadır. Kuzey'de Şirvan, Batı'da Qarabağ, Güney'de isə Güney Azərbaycan'la sınırlıdır.

Qoyub Şəmāhı kimi rəşk-i bağ-ı firdövsi
Muğāndə güssə muğilānı dūçār oldım (*Kaside 12, Mısra 4*). [*muğāndə, -də*]

Nə **Muğan** bəlkə vādī-i Bərəhūt

Əhl-i təsbīhdən şümār oldun (*Kaside 16, Mısra 7*). [*müğān,]*

Tərk qıldun Şəmāhı gülşənini
Gedüb əhır **Muğānda** hər oldun (*Kaside 16, Mısra 6*).
[*muğānda, -da]*

Ğāfil qəzādən əhırı günlərdə qismətim
Nār-ı səqər nişānı hərəbə muğān idi (*Gazel 242, Mısra 14*).
[*muğān,]*

muğāyərət: Başka türülü olma durumu, fərqlilik, aykırılıq, bağdaşmama.

Necə ki şürət ilən müttəhiddi cümlə bəşər
Muğāyərət nə qədərdir gör əhl-i 'üfrānı (*Kaside 23, Mısra 36*). [*muğāyərət,]*

muğlān: Deve diken.

Məgər ki eyləmədün táb-ı nış-i cānānə
Qəbül eyləmişən möhnətin **muğlānun** (*Gazel 155, Mısra 6*). [*muğlānun, -un]*

Qoyub Şəmāhı kimi rəşk-i bağ-ı firdövsi
Muğānda güssə **muğlānına** dūcār oldım (*Kaside 12, Mısra 4*). [*muğlānına, -i, -n, -ə]*

muğlāq: Açık ve net olmayan, anlaşılmaz, karışık, çapraşık.

Ay u gün söyləməyüb mətləbi **muğlāqdi** ki mən
Gecə gündüz gəm-i hicrān ilə āh vāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 3*). [*muğlāqdi, -di]*

müğənniyān: Şarkıcılar.

Müğənniyān h'əş-āvāz Bārbəd-i āhəng
Dolubdı nəğmə-i şirini ilə mülk-i cəhān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 23*). [*müğənniyān,]*

muḥāl: Olması, gerçəkşməsi, yapılması mümkün olmayan, imkənsiz.

Nə növ' hılqət edübdürsə həliqü'l-əşya'
Muḥāldur ona ey dil təgəyyür imkānı (*Kaside 23, Mısra 22*). [*muḥāldur, -dur]*

muḥālif: Ters, uyğun olmayan.

Ey Füzülü müttəşil dövrān **muḥālifdür** baña
Ğalibā ərbāb-ı iste'dādı dövrān istəmāz (*Tahmis 3, Mısra 19*). [*muḥālifdür, -dür]*

Nə qədr güşə-i gülşəndə nəğmə-sāz edəsən
Gəlür qulağə **muḥālif** nəvə-yı tār hərəb (*Gazel 29, Mısra 8*).
[*muḥālif,]*

mühbir: Haber veren, haber ulaştıran (kimse), haberci.

Getməzdi Hizr çeşmə-i āb-ı həyātə hıç
Mühbir olaydı gər bu ləb-i lə'l-fāmdan (*Gazel 177, Mısra 6*). [*mühbir,]*

mühit: Ortam, çevre.

Düşən bu qulzüm-i 'eşq içrə gər q olur bi'llāh
Bu bəd **mühitdi** kim sanmayun kənārəsi var (*Gazel 87, Mısra 6*). [*mühitdi, -di]*

mührə-i 'əql: Akıl cilası.

Mührə-i 'əql düşüb şeş-dərə bağlandı qapı
Kə'bəteyn-i hünər ü fəzlə dəhi yoh' həcət (*Kaside 5, Mısra 27*). [*mührə-i 'əql,]*

mühtəlif: Farklı, çeşitli, çeşit çeşit, türlü.

Ədyān **mühtəlif** hamı əhl-i savāddur
Yüzdən birində bizdə kitabət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 3*). [*mühtəlif,]*

Zāhır elə mətləbüvi **mühtəşər**
Kim eləsün çārə o kən-i hünər (*Mesnevi 10, Mısra 35*).
[*mühtəşər,]*

mühəyyā: Hazır, âmâde.

Žü'ti həzər et zād-ı rəhün eylə **mühəyyā**
Bir qəh't gālā buq'əyə əhır səfərün var (*Gazel 42, Mısra 19*).
[*mühəyyā,]*

Keçürdə fəşl-i bəhārı riyāz-ı rızvān tək
Behişt-i 'ədni **mühəyyā** edə bu dünyədə (*Kaside 18, Mısra 6*). [*mühəyyā,]*

müj: Kirpikler, kirpik.

Nə sehr edüb ki **müjün** kimi mərdümü ey gül
Edübdü dūdə-i çeşməndə pāy-bəst gözün (*Gazel 158, Mısra 3*). [*müjün, -ün]*

Ey kəmən-əbrü **müjün** peykānı yüz min cān alur
Yayə dönmüş qəmətim tır ü kəmənun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 5*). [*müjün, -ün]*

müjdə: Sevinmeye yol açan, sevindirici haber, muştu.

Bülbül şifət tərānə çəküb şürə gəl köñül
Gül **müjdəsi** yaqın saña gülzərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 10*). [*müjdəsi, -s, -i]*

Bu **müjdə** ilə dil tapub āram güşşədən
Bir təzə mətlə' etdi mədihiyə āşkār (*Kaside 9, Mısra 29*).
[*müjdə,]*

Bahış bağ ol ki səhāsi 'əyāndi Qafqāzə
Bu **müjdə** ilə ümüdimdə üstvār oldım (*Kaside 12, Mısra 18*).
[*müjdə,]*

Dedi ey Žü'ti dil-həstə dəhi gəm çəkmə
Dərd-i möhnətlərtüvə **müjdə** ki dərman oldı (*Kaside 17, Mısra 12*). [*müjdə,]*

Ğərəz görüb nəmədə bu **müjdəni**
Sanki 'İsā dirilti bu mürdəni (*Mesnevi 4, Mısra 63*).
[*müjdəni, -n, -i]*

Müjdə olsun kim gəlüb dünyāyə Nov-rüz bayramı
Fərş-i istəbrəq salub şəhrāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 1*). [*müjdə,]*

müjdə-i bəşir: Müjdecinin sevindirici haberi, muştusu.

Əlbəttə vāqtən çatacaq **müjdə-i bəşir**
Yə'qūbvār Yüsif-i Kən'ānə ağılama (*Gazel 5, Mısra 7*).
[*müjdə-i bəşir,]*

müjdə-i pīrāhən: Gömlek muştusu.

Ey Yüsifim çü və'də-i vāsl eylədün baña
Yə'qūbə şanki **müjdə-i pīrāhən** eylədün (*Gazel 164, Mısra 6*). [*müjdə-i pīrāhən,]*

müjdə-i şövq: Sevinçli muştu.

Nə-ğəhān hətif-i geybi kimi bir yār-ı 'əziz
Müjdə-i şövq kimi hürrem ü həndān oldı (*Kaside 17, Mısra 10*). [*müjdə-i şövq,]*

müjgān: *Kirpikler.*

‘Āşiq öldürməyə **müjgān**ın edüb həcər-i tiz
Qəşd eyləyənlə ol nərgis-i cādülərə bəh (Gazel 35, Mısra 3).
[müjgān, -i, -n]

Rüstəm-i dil qəşdinə çeşmün çəküb **müjgān** oğın
Şanki tır-əndəzlər cəm‘ eyləyüb Əfrasiyab (Gazel 16, Mısra 3). [müjgān,]

Cəlləd-gəməzün ey pərī **müjgān** u qaşun
Ki tır alur əlinə bəna ki kəməñ çəkər (Gazel 61, Mısra 5).
[müjgān,]

Dögi **müjgān**-şafı çeşmimdəki peykənlərdir
Ki çıxub dışrə gözimdən cigərim qanı ilə (Gazel 204, Mısra 3). [müjgān,]

mülhid: *Dinsiz, Allah'ı tanımaz.*

Söleyüblər ki cəhənə gələcək bir Dəccāl
Bilməyüblər ki **mülhid** (?) nədən firavən olacaq (Gazel 114, Mısra 10). [mülhid,]

mülhim-i geybī: *Gaybdan ilham edilən.*

Mülhim-i geybī bana eylədi nə-gəh ilhām
Ey giriftār-ı belā Zū‘ī-zār u nə-kām (Mesnevi 1, Mısra 23).
[mülhim-i geybī,]

mülhəm-i qeybī: *Gözlə görünməyən ələmdən/gaybdan ilham edilən/söylenən.*

Mütəfəkkir belə həyrətdə idim kim nə-gəh
Mülhəm-i geybī nidā etdi nədür bu hālət (Kaside 5, Mısra 30). [mülhəm-i qeybī,]

mülk: *Varlıq, mal, eşya; Memleket, ülke.*

Dā‘imā h‘oş keçürdi əhvālım
Çoş idi **mülk** ü dövlət ü mālım (Mesnevi 2, Mısra 12).
[mülk,]

Ey risālət **mülkünə** sultān zu‘l-‘izz u ‘ələ
Ənbiyā-yı övliyāyə müqtədə vü pişvā (Gazel 1, Mısra 1).
[mülkünə, -ü, -n, -ə]

Diyār-ı mə‘rifət ol **mülkdür** kim ol yerdə
Həqır Zāl idi Rüstəm fəqır-i Hātəmdür (Gazel 73, Mısra 11). [mülkdür, -dür]

Bu **mülkə** vārid olduqda mən-i məhcūr u nə-kāmı
Nöçün məhv eylədin hātirdən ey āram-ı cān Şāhın (Gazel 171, Mısra 11). [mülkə, -ə]

N‘etsünfəğānə Zū‘ī-bi-çārə gəlməsün
Yoh bu hərəbə **mülkdə** bir yār u həm-dəmi (Gazel 243, Mısra 10). [mülkdə, -də]

Bizim bu **mülkdə** bī-mə‘rifət belə qalmaz
Dolar mürür ilə yüz ‘elm ü min fərāsət ilə (Kaside 20, Mısra 35). [mülkdə, -də]

Səlām olsun saña ey cān nihānı
Vücudun könlümündür **mülk** [ü] mālī (Mesnevi 12, Mısra 10). [mülk,]

Nədür tədbir bilmən cānə yetdim bī-vəfālardan
Könlül **mülkündə** bundan sora ondan geyri şāh etmən
(Tahmis 1, Mısra 26). [mülkündə, -ü, -n, -də]

Mülk ü māl [u] təht [ü] təc-ı ‘ələmə meyl eyləməz
Zū‘ī gənc-i mə‘rifət künc-i qənā‘ət kimdədür (Kaside 8, Mısra 19). [mülk,]

Alcaqın könlümü ‘eşqün qıldı bī-dād u sitəm
Rəsmidür təhdid edər bir **mülki** kim sultān alur (Gazel 59, Mısra 8). [mülki, -i]

İmdi bildim ki cəhān **mülki** nə vīrənə imiş
Hər nə ‘eyş ü tərəbi var isə əfsānə imiş (Gazel 107, Mısra 1). [mülki, -i]

Hərəbə **mülki** həruf u fūrüş əbā vü qəbā
Şərəbə şərf elədük hər təvənəmiz var idi (Gazel 236, Mısra 5). [mülki, -i]

Nədür həzā‘inə yā təht ü təc **mülk** ü haşəm
Təşəvvür eylə bular cümlə möhnət ü gəmdür (Gazel 73, Mısra 3). [mülk,]

Ey risālət **mülkünə** sultān zu‘l-‘izz u ‘ələ
Ənbiyā-yı övliyāyə müqtədə vü pişvā (Gazel 2, Mısra 1).
[mülkünə, -ü, -n, -ə]

mülk-i cəhān: *Dünya, dünyadaki memleketler.*

Mügənniyān h‘oş-əvāz Bərbəd-i āhəng
Dolubdı nəgmə-i şirini ilə **mülk-i cəhān** (Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 24). [mülk-i cəhān,]

mülk-i dünyā: *Dünya mülkü.*

Mülk-i dünyāyə nə məğrursan ey təlib olan
Bu cəhān āhırı bir köhnə dəgirman olacaq (Gazel 113, Mısra 19). [mülk-i dünyāyə, -y, -ə]

mülk-i dərd u gəm: *Keder ve dert ülkesi.*

İlahi var mı Zū‘ī tək cəhān bağında gəm çəkmiş
Gecə gündüz melek-i **dərd ü gəm** qüşşə-i hūn dutmuş
(Gazel 103, Mısra 10). [mülk-i dərd u gəm,]

mülk-i ‘elm: *İlim diyarı, serveti.*

Hər kəsün cüz‘i savadı olə həm tən-h‘vāhı
Mülk-i ‘elmün sölnür kim odı şāhənşāhı (Terci-bend 1, Mısra 18). [mülk-i ‘elmün, -ün]

mülk-i ‘eşq: *Aşk ülkesi.*

Cəfā-yı yārdan incimə hərgiz āh u zār etmə
Bu **mülk-i ‘eşqdür** əlbəttə ey dil bir nizām olmaz (Gazel 93, Mısra 12). [mülk-i ‘eşqdür, -dür]

mülk-i ma‘ārif: *İlim, bilgelik mülkü, ülkesi.*

O kəs ki **mülk-i ma‘ārif** onə müsəlləmdür
Həqiqətən nəzər et pādşāh-ı ‘ələmdür (Gazel 73, Mısra 1).
[mülk-i ma‘ārif,]

mülk-i mə‘mürə-i cism: *Vücudun mamur olduğu yer, cismin bulunduğu diyar.*

Mülk-i mə‘mürə-i cismim ‘əcəb əbədə idi
Ləşkər-i hayl-ı həyāl eyləməmişdi qārət (Kaside 5, Mısra 3).
[mülk-i mə‘mürə-i cismim, -im]

mülk-i qubbə: *Guba memleketi/diyarı.*

Nə qədri qışdı **mülk-i Qübbədə** h‘oşdur mənə ammə
Bəhār olcaq düşər yadımə Şirvān yüz fəğānım var (Kaside 7, Mısra 13). [mülk-i qubbədə, -dən]

mülk-i qudyāl: *Qudyal eli, Qudyal memleketi.*

‘Ərz qıldım ki Şəmāhıdan edüb tərki-ı vətən
Mülk-i Qudyāldə bir vəz‘lə dil dutdı məqām (Kaside 13, Mısra 12). [mülk-i qudyāldə, -də]

mülk-i süleymān: *Həz. Süleymān'ın hükmürlüğü.*

Mā'il-i mür-i hətün **mülk-i Süleymān** istəməz
Nəqs edubdur hürdən ə'lā səni sürətgörün (*Tahmis 3, Mısra 5*). [*mülk-i süleymān, j*]

Həkim olubdı **mülk-i Süleymānə** dīvlər
Bər-bād olubdı təht-i Süleymān u Hətəmī (*Gazel 243, Mısra 7*). [*mülk-i süleymānə, -ə j*]

mülük: *Memleket.*

Əmīrhān kim zübdə-i āfāqdur
Səhāvətdə hər **mülükdə** t̄aqdur (*Mesnevi 5, Mısra 68*). [*mülükdə, -də j*]

müləbbəs: *(Elbise için) Giyilmiş.*

Hər nə olsə bu libās ilə **müləbbəs** olsə
Onə 'ālim deyülür hər cürə nā-kəs olsə (*Mesnevi 9, Mısra 23*). [*müləbbəs, j*]

mümiyān: *İnce bel.*

Mü sölədim meyānıno yohdur sözün dedi
Žū'ī gətürmə ortalıqə **mümiyānımı** (*Gazel 234, Mısra 12*). [*mümiyānımı, -im, -i j*]

mümiyā-yı fərəh: *İç açan, her derde devā olduğuna inanılan əfsānevi ilac.*

Hanı behiştə ol şüh tək rəfiq-i şəfiq
Ki **mümiyā-yı fərəhdür** qulüb-i nā-şādə (*Gazel 206, Mısra 12*). [*mümiyā-yı fərəhdür, -dür j*]

mümkināt: *Mümkün olan, olabilir veya kabul edilebilir şeylər.*

Mümkināt icād olub 'ārif-i be-həq olmaqə
Mə'rifətdür bə'ış-i icād-ı küll-i mā-sivā (*Gazel 3, Mısra 9*). [*mümkināt, j*]

mümkün: *Olması, gerçəkləşməsi imkan dahilinde olan.*

İlāhī bir də **mümkündür** mi görmək eylə əyyāmı
Ki bilmirdük gəm adın Žū'ī tək divānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 9*). [*mümkündür, -dür j*]

Əgər görməz gözim ruhsāruvı 'eyb etmə ey gül-ruh
Yüzündən dūr olan gözde nə **mümkündür** ki nūr olsun (*Gazel 150, Mısra 3*). [*mümkündür, -dür j*]

Məni bīgānələr səndən cüdā etmək nə **mümkündür**
Nə günə gör səmərd gördüm nihāl-i āşnālıqdan (*Gazel 151, Mısra 8*). [*mümkündür, -dür j*]

Nə **mümkündür** saña bu Žū'ī-i zār
Qılə ihlāşımı kəğızlə izhār (*Mesnevi 3, Mısra 19*). [*mümkündür, -dür j*]

Žū'ī əgərçi mən' edürəm həlqi yārdan
Mümkün mi şam'-dövrinə pərvānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 14*). [*mümkün, j*]

Ümīdün kəşgilən Žū'ī ki sən tək rind ü rüsvāyə
Dögül **mümkün** vüşālī bir onun tək pāk-ı dāmānun (*Gazel 149, Mısra 12*). [*mümkün, j*]

Əgər dəşt-i cünun içrə mənim tək olsə Məcnūnı
Nə **mümkün** sən tək olsun ey pəri Leylāsı dövrānun (*Gazel 160, Mısra 4*). [*mümkün, j*]

Ne vəşlə təşnəsən ey dil usan dögül **mümkün**

Onun vüşālī bu bəht-i siyāh-kārim ilə (*Gazel 191, Mısra 3*). [*mümkün, j*]

Sölədim ey sərv dut çeşm-i üzə mənzil dedi
Məskən etmək **mümkün** olmaz bəhr-i 'ümmān üstünə (*Gazel 203, Mısra 6*). [*mümkün, j*]

Vəli nə sūd ki **mümkün** dögül ziyād etmək
Nə şey' ki rüz-i əzəldə olub Hüdā-dādə (*Kaside 18, Mısra 7*). [*mümkün, j*]

Əgərçi sürətə təğyir geyr-i **mümkündür**
Vəli təğayyüri **mümkündi** həl-i mə'nānı (*Kaside 23, Mısra 32*). [*mümkündi, -di j*]

Mümkün olduqə fərəhim elə əsbāb-ı sürür
Mey ayağın ələ al t̄a gətürə başına şür (*Mesnevi 15, Mısra 15*). [*mümkün, j*]

mümtāz: *Seçilmiş, seçkin, imtiyazlı.*

Hüdā yaratduqı əşyādan eyləyüb **mümtāz**
Mələkdən artuq edubdur səhā kərəmətdən (*Kaside 15, Mısra 11*). [*mümtāz, j*]

Bir vüçüdi ki Həq edə **mümtāz**
Nə desən vəşfinə olur çox āz (*Mesnevi 2, Mısra 43*). [*mümtāz, j*]

İki səhā əhlinə **mümtāzsan**
Səhāvətdə zübdə-i Qafqāzsan (*Mesnevi 5, Mısra 75*). [*mümtāzsan, -san j*]

Var bu 'əşrdə də bir neçə **mümtāz** 'üləmə
Oları hifz eləsün zıll-ı pənāhında Hüdā (*Mesnevi 6, Mısra 25*). [*mümtāz, j*]

Ey sərvər-i əhl-i fəzl-i āləm
Mümtāz u güzīn-i nəsl-i ādəm (*Mesnevi 8, Mısra 16*). [*mümtāz, j*]

münācāt: *Yakarma, Allah'a yalvarma.*

Hər şām u səhər Žū'ī **münācāt** elədim çox
Bilməm nə içün muncə du'ā bī-əşər oldı (*Gazel 239, Mısra 9*). [*münācāt, j*]

münādī: *Bir haberi yüksek sesle duyuran, ilan eden kimse, tellal.*

Mā-hələqtu'l-cinnə və'l insə lə-yə'rif āyətini
Güş-ı cənə şüh ü şām eylər **münādilər** nidā (*Gazel 3, Mısra 6*). [*münādilər, -lər j*]

muncə: *Bu kadar, bunca.*

Kāş 'āşiq saña olmaydım əzəldən ey mäh
Salmayaydım başımı **muncə** gəm-i govqāyə (*Gazel 209, Mısra 12*). [*muncə, j*]

Ya ol nigərdə yā Rəb olaydı mehr ü vəfā
Ya məndə **muncə** gəmə t̄aqət ü qərarım olaydı (*Gazel 223, Mısra 12*). [*muncə, j*]

Demün hətāludur ol çin-i zülfə çinlüyün
Ki **muncə** üz verilir mi əgər hətāsı olə (*Gazel 10, Mısra 8*). [*muncə, j*]

Ləzımdı kim Şəmāhiyə el Tūr söləsün
Ondə zühürə **muncə** ki nūr-ı Hüdā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 6*). [*muncə, j*]

Nədür **muncə** təğāfül səndə ey şəyyād-ı bī-pərvā
N'öçün yād etmisən dāmımdə aħır bir şikārim var (*Gazel 45, Mısra 7*). [*muncə, j*]

Maña əğyār oldı hər-f-i əğyār ilə yār āhır
Görün əğyārə **muncə** yār olan bir gül-izārım var (Gazel 50, Mısra 8). [*muncə*,]

Gəl etmə **muncə** cəfā yādə şal o günlərivi
Ki hiç kəs deməz āhırdə gəl baña Kāzım (Gazel 137, Mısra 7). [*muncə*,]

Var isə 'əqlün əgər h'vāb-ı həyālun h' oş dut
Nə çihār **muncə** gəm ü möhnət-i cān-fərsādən (Gazel 173, Mısra 16). [*muncə*,]

Atmayun səng-i cünün **muncə** mən-i əfkārə
Qorhum oldur keçübən şişə-i pünhānə dəgə (Gazel 189, Mısra 7). [*muncə*,]

Rəh-i 'eşqündə nə cürm eyləmişdim kim mənə saldun
Həbībim **muncə** dərd ü möhnət-i rənc-i firāvānə (Gazel 192, Mısra 8). [*muncə*,]

Gəhī əndüh-ı rəşk-i geyr ü gəh cövr ü cəfā-yı yār
Kim olmaz sölə Zü'ī **muncə** əndüh ilə divānə (Gazel 192, Mısra 10). [*muncə*,]

Firāq-ı möhnəti gürbət-bələsi çərğ-ələmi
Nolurdi **muncə** gəmə bircə gəm-küsārım olaydı (Gazel 223, Mısra 8). [*muncə*,]

Hər şām u səhər Zü'ī münācāt elədim çoh
Bilməm nə içün **muncə** du'ā bī-əşgər oldı (Gazel 239, Mısra 10). [*muncə*,]

Təşəvvür eyləməyürlər ki muncə əşyāni
Tapubdılar hamusın dərs-i bəhş-i hikmət (Kaside 20, Mısra 19). [*muncə*,]

Nə 'āləm ü nə 'ārif u nə hān u nə bəg var
N'oldı bularə **muncə** cəmə'ət hara getdi (Kaside 24, Mısra 14). [*muncə*,]

Bu hāləcən qəşidəmişə çatmayub şıla
Qoymaq nədəndi Zü'ini sən **muncə** intizār (Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 16). [*muncə*,]

mündəric: Bir şeyin içinde yer alan, bulunan.

Olmuş cəhālət ol qədər āfāqə **mündəric**
Qılmaz təməyyüz bang-ı gurābı həzārdən (Gazel 176, Mısra 5). [*mündəric*,]

mündəris: Adı sanı, izi eseri kalmamış, tamāmen yok olmuş.

Ayağ yalın baş açuq **mündəris** məkənlərdə
Olur mu həşil öyrədə fūnūn hikmətdən (Kaside 15, Mısra 67). [*mündəris*,]

münir: Parlak.

Qaranqu gecələrə şəbr eylə Zü'ī tək
Dilərsən āhırı h'vurşid tək **münir** oləsən (Gazel 170, Mısra 10). [*münir*,]

münis: Dost, can yoldaşı.

Gəməndür **münisim** ey gül ayırmə
Məni ondan onı həm mənəndən ey dost (Gazel 34, Mısra 5). [*münisim*, -im]

Heyf keçdi rüzgārım hier ilə yād ol zəməən
Kim ənīsım **münisim** yārım nigārım var idi (Gazel 225, Mısra 8). [*münisim*, -im]

Nə gəm ey gül sənün tək bir nigār-ı gül-izārım var

Sühən-dān u ənīs u **münis** u gəm-h'vār yārım var (Gazel 45, Mısra 2). [*münis*,]

Nə zıməm [ü] nə pərəstār nə **münis** nə rəfiq
Dəm-bə-dəm didələrimdən dökübən qan oldı (Kaside 17, Mısra 5). [*münis*,]

İmdi āvārə vü bī-çārə vü əsir-gürbət
Nə pərəstār nə bir **münis** nə [bir] həm-şəhbət (Mesnevi 1, Mısra 20). [*münis*,]

Nə yārınə həm-zəbān nə gəm-h'ār
Nə **münis** ü dost nə pərəstār (Mesnevi 8, Mısra 6). [*münis*,]

münkir: Tanrı'nın varlığına inanmayan, Tanrı'nın varlığını inkār eden (kimse).

Qismət-i cövhər-i fərdə qə't-i münkirdi höküm
Onı lələ ilə gülüm göncə həndānuvi aç (Gazel 255, Mısra 3). [*münkirdi*, -di]

Münkirliqün yoğ fā'idəsi imānə gəlmək yaşıdır
Nār-ı cəhənnəmdən qaçub rizvānə gəlmək yaşıdır (Gazel 85, Mısra 1). [*münkirliqün*, -liq, -ün]

münəvvər: Aydınlatılmış, aydınlık, ışıqlı, nurlu.

Bī-nūr-ı rüy-ı yār **münəvvər** olur mı bəzm
Yüz şām' pərtəvindən ü min mäh-tābdan (Gazel 178, Mısra 3). [*münəvvər*,]

H' oş ol zəməən ki yār baña həm-ayağ idi
Ruhsāri gözlərimə **münəvvər** çırāğ idi (Müseddes 1, Mısra 2). [*münəvvər*,]

muqār: Bir yerde, bir arada bulunan, birlikte olan, bitişik, yakın.

Çəşmün midə çin ü şikən-i zülfə **müqārın**
Yā āhū-yı Çindür belə dām-ı rəsən içrə (Gazel 187, Mısra 3). [*muqārın*,]

müqtədā: Rehber, kumandan, lider, imam vb. durumunda olup öndə bulunan, uyulan, tibi olunan kimse.

Ey risālət mülkünə sultān zu'l-izz u 'ələ
Ənbiyā-yı övliyəyə **müqtədā** vü pīşvā (Gazel 1, Mısra 2). [*müqtədā*,]

müqtəzā gördüm: Lazım görmek.

Bir sizi lā'iq-i şənā gördüm
Mədh-i təvşifə **müqtəzā gördüm** (Mesnevi 2, Mısra 36). [*müqtəzā gördüm*, -dü, -m]

müqəddər: Allah tərəfindən ezelde belirlənir və takdir edilən, alın yazısında bulunan (şey).

Mən etmişəm bunu yā kim bu iş **müqəddər** imiş
Bu fikr ilə gecə gündüz dəhī fikār oldım (Kaside 12, Mısra 5). [*müqəddər*,]

müqəvvā: Kuru, cansız; İçi kurutulup boşaltılmış hayvan və yā kuş gövdesi.

Bī-rūh cismdir o **müqəvvādı** bī-səbāt
Nə behcəti o 'ömr ki 'āləmdə hān olam (Muhammes 1, Mısra 21). [*müqəvvādı*, -dı]

müqəvvəd: Bir şeye veya kimseye maddi yāhut mənəvi bir bağla bağlanmış olan, bağlı, kayıtlı.

Gözün fədāsi gətür sāqī cām-ı bādə-i nəb

Müqəyyəd oldı ol əzād gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 5*). [*müqəyyəd, j*]

mür: *Karınca.*

Sər-i fəqr ü qənā'ətdə pādşāh ol kim
O bārgəhdə Süleymān **mürdən** kəmdür (*Gazel 73, Mısra 10*). [*mürdən, -dən j*]

Bir **mür** qədri hiç Süleymānı bilmənəm
Küyində itlərinə əgər pāsbān olam (*Gazel 128, Mısra 5*). [*mür, j*]

Sər-i küyundan etmə Zü'ini məhrüm ey bī-mehr
Süleymān bārgəhdə gərəkür çünki **mür** olsun (*Gazel 150, Mısra 12*). [*mür, j*]

murād: *Maksat, meram, niyyət.*

Nə küşiş eyləsə çatmaz **murādə** əhirdə
O kəs ki rüz-ı əzəl t̄ālī'i onun kəmdür (*Gazel 80, Mısra 13*). [*murādə, -ə j*]

Bir gün mənim **murādım** ilə dövr qılma
Dövr-i sipihr ü çərḥ-i dəğadan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 5*). [*murādım, -im j*]

Bir də gördün 'ināyət etdi Hüdā
Hər **murād** üzrə kām-kār oldun (*Kaside 16, Mısra 14*). [*murād, j*]

mürca: *Karınca kadar.*

Şad-heyf hörmət eyləməyür həlq **mürca**
Qərbət vilāyət içrə Süleymānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 9*). [*mürca, j*]

mürdə: *Ölü, ölmüş.*
Mürdə cismın 'āşiqün qılmazdun əhyā hər nəfəs
Mö'cüz-i 'İsā əgər lə'lündə pünhān olmasa (*Gazel 13, Mısra 7*). [*mürdə, j*]

Sən idin ey büt-i məh-rüy cismimün cānı
Nə zövq edər dəhi bu **mürdə** cism ü cān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 10*). [*mürdə, j*]

Əgərçə olmuş iydün **mürdə** hicr-i yār ilən əhır
Məsīhi vāqt olan ol lə'l-i gövhər-bāra yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 9*). [*mürdə, j*]

Mürdə cismın 'āşiqün qılmazdun əhyā hər nəfəs
Mö'cüz-i 'İsā əgər lə'lündə pünhān olmasa (*Gazel 197, Mısra 7*). [*mürdə, j*]

Cān verməyübdü cān almış **mürdədən** Məsīh
Bir dəmdə aldı çün ləbi rüh-i rəvānımı (*Gazel 234, Mısra 3*). [*mürdədən, -dən j*]

Əl-həq Məsīhvār qılır zində **mürdəni**
Güyā ki cān verür öli əbdānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 13*). [*mürdəni, -n, -i j*]

Ğərəz görüb nāmədə bu müjdəni
Sanki 'İsā dirildi bu **mürdəni** (*Mesnevi 4, Mısra 64*). [*mürdəni, -n, -i j*]

Olsə hıkmətdə bir kişi Loqmān
'Elm ilə **mürdəyə** əgər verə cān (*Mesnevi 11, Mısra 34*). [*mürdəyə, -y, -ə j*]

mürğ: *Kuş.*

Genə pīrənəsər dil-**mürği** bir şühə nigār olmuş
Pərişān zülf-i tək hicrində dā'im bī-qərār olmuş (*Gazel 102, Mısra 1*). [*mürği, -i j*]

Bənd oldı çin-zülfünə dil-**mürği** nā-gəhān
Düşdim bu dām-ı 'eşqə genə mən hətā ilə (*Gazel 213, Mısra 3*). [*mürği, -i j*]

Əğyārlar nişimən -i cānānə gəlməsün
Bīgānə **mürğlər** bu gülüstānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 2*). [*mürğlər, -lər j*]

mürğ-i dil: *Gönül kuşu.*

Rüz u şəb birdi baña gəyd u sələsil içərə
Mürğ-i dil tā hamısı zülf ü ruh-ı yārə düşüb (*Gazel 17, Mısra 8*). [*mürğ-i dil, j*]

mürğ-i rüh: *Ruh kuşu, can.*

Uçubdur **mürğ-i rühüm** təndən ey dost
Olan sā'ət mən ayru səndən ey dost (*Gazel 34, Mısra 1*). [*mürğ-i rühüm, -im j*]

mür-i bī-nəvā: *Nasipsiz karınca.*

Bir **mür-i bī-nəvā** tək sər-gəştə dövr edüb
Əhirdə bārgəh-ı Süleymānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 3*). [*mür-i bī-nəvā, j*]

mürīd: *Tarikatte bir şeyh və mürşide bağlanaraq kəndisindən usul və tasavvuf yolunu ögrenen kimse.*

Dövlətlü olan **mürīdlərdən**
Qərz istə 'əziz-i sīm ü zərdən (*Mesnevi 8, Mısra 53*). [*mürīdlərdən, -lər, -dən j*]

Həlq eylədi izdihām-i kəsrət
Qalmaq **mürīdə** zövq-i vəhdət (*Mesnevi 8, Mısra 42*). [*mürīdə, -ə j*]

mürīd-i kāmīl: *Fazilet və hüner sahibi ögrenici.*

Şīrəzdə bir **mürīd-i kāmīl**
Mürşidliqə olmuş idi qābil (*Mesnevi 8, Mısra 39*). [*mürīd-i kāmīl, j*]

mürīd-i məşrəb-i zühhād: *Zahitler məşrebini dərvişi, ögrençisi.*

Mürīd-i məşrəb-i zühhād gördüğün könlüm
Nə gündi kim eləməz çərḥ-i dūn məni məğmūm (*Tahmis 2, Mısra 25*). [*mürīd-i məşrəb-i zühhād, j*]

mürşid: *İrşat eden, doğru yol göstərən.*

Hardə çatar məqsədə vād-i həyrətdə gör
Şidq ilə tā **mürşidün** dutmasə dāmānını (*Gazel 245, Mısra 14*). [*mürşidün, -ün j*]

Şīrəzdə bir mürīd-i kāmīl
Mürşidliqə olmuş idi qābil (*Mesnevi 8, Mısra 40*). [*mürşidliqə, -liq, -ə j*]

mürsəl: *Peygamber, nebī, resul.*

'Ələmə mə'lūm olubdur qoydıqun ədəb-i dīn
Hiç bir **mürsəl** nəbīdə yohdı belə ihtidā (*Gazel 2, Mısra 8*). [*mürsəl, j*]

mürtəzā: *Arapça bir kelimedir. Seçilmiş, beğenilmiş və övləməyə layık olan kişi demektir. Hz. Ali'nin lakabıdır.*

Zāhirdə **Mürtəzā** deyülür ism-i pākuvə
Bāfində nəfs-i nātiqə-i Muştafā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 13*). [*mürtəzā, j*]

mürür: *Tomurcuklanma, yeşermə.*

Bizim bu mülkdə bî-mə'rifət belə qalmaz
Dolar **mürür** ilə yüz 'elm ü min fərāsət ilə (Kaside 20, Mısra 36). [mürür, -j]

mürür-i dähr: *Dünyanın gelip geçişi, gidişatı.*

Mürür-i dähr ilə sındırmasə tā çərğ mīnāsın
Bizim yerdən gəlürsən bir həbər ver əşnälardan (Tahmis 1, Mısra 16). [mürür-i dähr, j]

mürüvvət: *Yiğitlik, mertlik, insanca davranma, insanlıq*

Mürüvvət nükhəti sizdəndi dā'im əhl-i 'üfānə
Kul-i cüd u səhāyə zātıvı Həq gūlsitān qılmış (Kaside 11, Mısra 27). [mürüvvət, j]

Kişi tapar iki dünyədə 'izzət-i 'uzəmə
Həmişə etdügi inşāflən **mürüvvətdən** (Kaside 15, Mısra 23). [mürüvvətdən, -dən j]

Yer gök elə onlardı cəhān ilə o dünyə
Keçmişdəki inşāf u **mürüvvət** hara getdi (Kaside 24, Mısra 16). [mürüvvət, j]

Mürüvvətün əsəri yohdı hiç kimsənədə
Genə səhā tapulur rind-i bādə-peymādə (Kaside 18, Mısra 9). [mürüvvətün, -ün j]

mürəkəb-i peykər: *Yüzün maddəsi, terkihi.*

Əhsən-i təqvim ilə olmuş **mürəkəb peykərün**
Qədəmin tūbādı kuyun hülid kövsər ləblərün (Tahmis 3, Mısra 7). [mürəkəb-i peykərün, -ün j]

müsā: *Hə. Musa.*

Gər dutmayaydı şidq ilə **Müsā** səni şəfi'
Olmazdı hiç əsāsi onun əjdəhā 'Əlī (Kaside 1, Mısra 17). [müsā, j]

Dərk eyləmədim hiç təcəllā-yı cəməlün
Müsā kimi gər təlib-i didār mən oldım (Gazel 132, Mısra 20). [müsā, j]

Müsā kimi bilməm niyə məhv olmayur 'āşiq
Gəldükdə bu Tūrinə təcəllāyə cəməlün (Gazel 147, Mısra 5). [müsā, j]

Mə'yūs qılmə 'āşiqi lən kəlməsilə sən
Müsā şifət çü təlib-i didārınham sənün (Gazel 165, Mısra 10). [müsā, j]

Əs-sā'ət ātiyə həbəri qāmətündədür
Gisüləründədür dəhī **Müsā** kərəməti (Gazel 229, Mısra 6). [müsā, j]

Tā görməgə ruhsārın o küyə həvəs etdim
Müsā kimi ol küydan əhž-i qəbəş etdim (Gazel 130, Mısra 2). [müsā, j]
Olur Zū'ī kimi **Müsā** gəm-i 'eşqünlə həkistər
Əgər Sīnā-yı küyündə görə rüyun təcəllāsın (Gazel 162, Mısra 9). [müsā, j]

Hər yerdə qıldı çünki təcəllā baña ruhun
Hər bir məqāmi **Müsā** için Eymən eylədün (Gazel 164, Mısra 4). [müsā, j]

Bəhş edübdür neçə hər tūnətə fərr-i Fir'ovun
Eləyübdür neçə **Müsā** şifəti çöldə şubān (Kaside 14, Mısra 8). [müsā, j]

müsā ibn-i 'ümran: *İmran oğlu Hz. Musa.*

'Əcəb yol məhv olə cismim təcəllā-yı cəməlindən

Bu şölə yandurubdur dāğlə **Müsā** İbn-i 'Ümrāni (Gazel 220, Mısra 8). [müsā ibn-i 'ümranı, -i j]

müsāfir: *Misafir, konuk.*

Tür-i məhəbbət içrə gəlim [ol] müsāfirə
Sən bir qəbəş o nəhl-i pür ənvārdan gəlib (Gazel 27, Mısra 7). [müsāfirə, -ə j]

müsāhibət: *Karşılıqlı konuşma, görüşmə, sohbet.*

Olan **müsāhibətində** həmişə zövq-i şəfā
Salan təkəllümi tār tək könlüm içrə ziyā (Mesnevi 14, Mısra 9). [müsāhibətində, -i, -n, -də j]

müsāhib: *Biriylə karşılıqlı konuşan, sohbet arkadaşı, samimi arkadaş.*

Müsāhibimdi Bəhār ilə Seyyid ü Bihūd
Rumüz-i 'eşqdə hər ləhzə bəhş edən günlər (Gazel 67, Mısra 5). [müsāhibimdi, -im, -di j]

Bihūdülə Rəgib idi həmişə **müsāhibim**
Həm-dəm müdām Seyyid-i şīrīn-zəbān idi (Gazel 242, Mısra 7). [müsāhibim, -im j]

Əhl-i 'üfān **müsāhibim** var idi
Həşil idi nə mətləbim var idi (Mesnevi 2, Mısra 13). [müsāhibim, -im j]

Şəd-həyf keçdi fəşl-i gül ü mövsüm-i bəhār
Bir dil bilən **müsāhib** ü bir məhrəm olmadı (Gazel 238, Mısra 12). [müsāhib, j]

Müsī-i 'imrān: *İmran'ın (oğlu) Musa.*

Fir'ovn-ı cəhlədən qutarub millətini çün
Olşar bu işdə Müsī-i 'İmrānə Şərq-i Rus (Kaside 10, Mısra 20). [Müsī-i 'imrānə, -ə j]

muşaf: *Kur'an-ı Kerim; sayfa hâlinde meydana getirilmiş şey, kitab; Sevgilinin yüzü ve diğer güzellik unsurları.*

Hət-i dildərdən dā'im alub dərs-i kəlamu'llāh
Cəməli **muşafın** vird eyləyüb əhl-i kitāb olmaq (Gazel 115, Mısra 6). [muşafın, -in j]

muşaf-ı həqq: *Allah'ın kitabı, Allah'ın göndərdiği Kur'an-ı Kerim.*

Cəməlün səfəhsindən alməmiş dərs həttün ey gül [kim]
Müfəssir **muşaf-ı Həqqün** bilür mi hiç mə'nāsın (Gazel 162, Mısra 8). [muşaf-ı həqqün, -ün j]

Nəzirün **muşaf-ı Həqqə** olə təsbih müdām
Yohsə bir məhvəşün zülfünü zünnār edəsən (Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 3). [muşaf-ı həqqə, -ə j]

muşaf-ı ruhsār: *Yüz, yanak kitabı, Kuran gibi yanak, çehre.*

Həttün nə rəvā **muşaf-ı ruhsārına** gəlmək
Bu rövşən olan əyətə təfsir nə ləzım (Gazel 131, Mısra 5). [muşaf-ı ruhsārına, -ın, -a j]

Zāhirdü lənə **muşaf-ı ruhsārə** zülfü lək
Bātin o qarə tūrrələrün yüz səlibi var (Gazel 44, Mısra 9). [muşaf-ı ruhsārə, -ə j]

Nə **muşaf-ı ruhə** nə küfr-i zülfə meyl etdün
Nədəndi döndü o zāhid belə İlahundan (Gazel 185, Mısra 5). [muşaf-ı ruhə, -ə j]

müsibət: *İnsanın başına ansızın gelen belâ, felâket, dert, sıkıntı.*

Nə **müsbət** var isə eylədi çərç-i gəddər
Şəbr qıldım nə belə oldı əgər cümlə düşər (*Müseddes 2, Mısra 23*). [*müsbət, j*]

Yetüşdi hər nə belə vü **müsbət** etdim şəbr
Vəlik qıldı Hüseyn dərdi dāğdār məni (*Müseddes 2, Mısra 27*). [*müsbət, j*]

müşikaf-i dāhr: Bir meseleyi kılı kırk yararcasına büyük bir dikkatle inceleyen, araştıran dünya.

Ey **müşikaf-i dāhr** ki Zū'ni hülüşlə
Bir şe'r-i nāzik eylədi mədhündə āşkār (*Kut'a-ı Kebir 2, Mısra 1*). [*müşikaf-i dāhr, j*]

müsk: Misk yağıdır, misk kokulu.

Zāhirdə nāmədür vəli bātin məşāmimə
Şan təblə təblə **müskdi** Tātərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 8*). [*müskdi, -di j*]

Getdi ol günlər ki zülf ü 'arizindən ol gülün
Sünbülüm **müsküm** gülüm bağım bəhārım var idi (*Gazel 225, Mısra 6*). [*müsküm, -üm j*]

müsk-bü-gisü: Misk kokulu saç.

Ey büt ol ruhsārın üzrə **müsk-bü gisü** mıdır
Yā ki gülzār içrə məskən eyləmiş Hindü mıdır (*Gazel 52, Mısra 1*). [*müsk bü gisü, j*]

müsk-büy: Misk kokulu.

Məgər genə səni bir **müsk-büy**-āhünüñ
Qara gözi həvəs ilə basubdı jəng ü zəlām (*Gazel 129, Mısra 17*). [*müsk-büy, j*]

müsk-i hutā: Huta miski.

Min **müsk-i Hutā** kākül-i müskiniñə sədqə
Cānım dəhi ey gül ləb-i şiriniñə sədqə (*Muhammes 4, Mısra 19*). [*müsk-i hutā, j*]

Yağmalayıbdı türrelərün Çin məmālikin
Hər çini içrə **müsk-i Hutādan** kəsibi var (*Gazel 44, Mısra 6*). [*müsk-i hutādan, -dan j*]

müsk-i hotən: Huta (Hoten) miski.

Rüyün mıdır ol zülf-i şikən-dər-şikən içrə
Yā lələ-i hədd-rüydü **müsk-i hotən** içrə (*Gazel 187, Mısra 2*). [*müsk-i hotən, j*]

müskil: Halledilmesi, çözüme kavuşturulması güç iş veya mesele, zorluk, güçlük.

Dünyā vü āhırət işi mübhəmdi dəhrdə
Həll etməyüb bu **müskili** fərzənənün biri (*Kut'a-ı Kebir 6, Mısra 6*). [*müskili, -i j*]

Nə yetmə vəşlə ārāmım nə hicrində qərarım var
Hudāvəndə nə bəd-ovqāt u **müskil** rüzgārım var (*Gazel 50, Mısra 2*). [*müskil, j*]

Hansı sähətdə eşitdim ki var ondə fāzil
Müskilim həllinə dər-hāl çox etdim sür'ət (*Kaside 5, Mısra 18*). [*müskilim, -im j*]

Fikr etmə ki dā'im qalı bu dövlət ü nikbət
Təg'yir tapar **müskil** ü āsān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 16*). [*müskil, j*]

Əql ü cān pıç ü həmə-i zülfə sər-gərdāndur

Yüz āğız açsə də şānə belə **müskil** olı həll (*Gazel 126, Mısra 14*). [*müskil, j*]

Qalub bir heyli müddət māt-i heyran sölədi nə-gəh
Bu **müskil** əmri həll etməkdə bir şəhsə gümānım var (*Kaside 7, Mısra 28*). [*müskil, j*]

Müskilün həllinə seyr eylə kənār-ı ərsə
Mətləbün ondə hüşülə yetişür hər bəbət (*Kaside 5, Mısra 31*). [*müskilün, -ün j*]

müskin: Misk kokulu.

Yüzün dövrində **müskin**-həz midir ey gül sənün yā kim
Kənār-ı mülk-i dīni həyl-i rəng-i Əhrimən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 7*). [*müskin, j*]

Bu **müskin**-müy u nəsrin-rüy tərsə-bəççələr bi'llāh
Alurlar dīni əldən bunlar ilə nə səyāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 7*). [*müskin, j*]

müsk-i mü: Misk saçlı.

Bi'llāh behiştür bāna hər yerdə gər olam
Ol **müsk-i mü**-nigār u mey-i müsk-bü ilə (*Gazel 214, Mısra 4*). [*müsk-i mü, j*]

muslihi d-din: Dinin salahı için çalışan.

Nə 'eybi vardır kim **muslihi d-din**
Verübdür gülsitənə belə təzyil (*Mesnevi 3, Mısra 15*). [*muslihi d-din, j*]

müslim: Müslüman.

Qovruldi köñül zülfüvi rüyundə görən dəm
Müslim necə beytu'llāh ara kəfiri görcək (*Gazel 117, Mısra 8*). [*müslim, j*]

müştāq: Şiddetle arzu eden, özleyen, hasretini çeken, gönlüden isteyen.

Zū'ī saña **müştāqdı** şidq ilə köñüldən
Qurtar dəhi bu həsrət-i didār Səməndər (*Gazel 43, Mısra 17*). [*müştāqdı, -dı j*]

Nə sāqı vü nə mey-i lə'l-fāmə müştāqam
Nə rāh-ı rüh-fəzāyə nə cāmə **müştāqam** (*Gazel 142, Mısra 1*). [*müştāqam, -am j*]

Nə sāqı vü nə mey-i lə'l-fāmə **müştāqam**
Nə rāh-ı rüh-fəzāyə nə cāmə **müştāqam** (*Gazel 142, Mısra 2*). [*müştāqam, -am j*]

Be-sān-ı zəhr məzāqımdə təlhüdür şəkkər
Zə-bəs ki ol məh-i şirīn-kəlamə **müştāqam** (*Gazel 142, Mısra 4*). [*müştāqam, -am j*]

Nə sərvə meyl edərəm nə sənübərə kim mən
O qədri ol büt-i tūbā-qiyāmə **müştāqam** (*Gazel 142, Mısra 6*). [*müştāqam, -am j*]

Əzəldə istər idim vəşlini vəli hələ
Nüvīd-i qətl veren bir pəyāmə **müştāqam** (*Gazel 142, Mısra 8*). [*müştāqam, -am j*]

O mäh-vəşli döğül ārzū bāna Zū'ī
Dilindən ol sənəmün bir səlāmə **müştāqam** (*Gazel 142, Mısra 10*). [*müştāqam, -am j*]

Küfr-i zülfün 'āşiqə ey şüh imān istəmər
'Arizun **müştāqı** ey gül bağ-ı rizvān istəmər (*Tahmis 3, Mısra 2*). [*müştāqı, -ı j*]

müştādām: Sürüp gitmesi istenilen, sürekli, devamlı, daim.

Vafırqetā bu əsrdə yoh bir rəfiq olan
İmdi mənim də yalşı günim **müstədām** idi (*Muhammes 2, Mısra 23*). [*müstədām,]*

müstəğnī: İhtiyaç və eksiklik duymayan, elində olanla yetinen (kimse), tok, doygun.

‘Āşiqi **müstəğnī** etmişdür həyələn vəşlədən
N’olə sən hər ləhzə göstərsən bu istignā yüzün (*Gazel 148, Mısra 11*). [*müstəğnī,]*

müstəmi’: Dinleyen, kulak veren (kimse).

Žū’iyā tül ilə şəkkər olə tül-i kəlam
Müstəmi’ hātiri ondan edər āhır nifrət (*Kaside 5, Mısra 46*). [*müstəmi’,]*

müstə’məl: Kullanıldığı belli olan, eskimiş, eski.

Nədən sölə görək ey bī-nəvā ümmid olur həsil
Fələk dūr mehri zā’il yār gəfil ‘ömr **müstə’cil** (*Tahmis 1, Mısra 24*). [*müstə’məl,]*

müstəmənd: Gamli, dertli, zavallı.

Beytū’l-həcər təvafin edər gərçi həcirlər
Dil həlildün ziyarətinə **müstəmənd** olub (*Gazel 24, Mısra 12*). [*müstəmənd,]*

müstəqbal: Bir süre sonra, daha iləri bir tārhte olması, gerçəkləşməsi beklenen, ilerideki.

‘ārifə mazi vü **müstəqbali** ilhām eylər
Geybdə məhfi olan hələti i’lām eylər (*Mesnevi 9, Mısra 7*). [*müstəqbali, -i]*

Sən ki ədəmsən həqiqiyyət-i əqvāl ilə
Māzi **müstəqbala** bəh diqqət-i əhvāl ilə (*Mesnevi 9, Mısra 52*). [*müstəqbala, -ə]*

Verməzdim ‘elmə mazi vü **müstəqbal** həlimi
Mən də zər ilə doldurur idim çuvəlimi (*Muhammes 2, Mısra 21*). [*müstəqbal,]*

müştəri: Müştəri. İstekli kimse, tälip.

Yüsifim vəşfün ‘utārid elayübdür ki bugün
Zöhrə dəllələ olub **müştəri** bəzārə düşüb (*Gazel 17, Mısra 6*). [*müştəri,]*

Tā həd-pəsənd idi yoh idi **müştəri** o məh
Hətti gəlibdi imdicə ‘āşiq-pəsənd olub (*Gazel 24, Mısra 7*). [*müştəri,]*

Şəd-həyf ki pis vaxtdə gəldük bu cəhānə
Çün **müştəri** yohdur bu bizā’ət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 18*). [*müştəri,]*

Çün yohdı fəzl ü mə’rifət ü şe’rə **müştəri**
Bī-qədr ü nə-rəvəc olub zəhr-i mārden (*Gazel 176, Mısra 11*). [*müştəri,]*

Ey Yəhūdā nəsli-Yə’qub ism-i Yüsif hüsən kim
Hüsniyə min **müştəri** yüz məh hərīdār eylədün (*Gazel 181, Mısra 4*). [*müştəri,]*

Kəc-tərəzü olmə çox gördükdə mähim **müştəri**
Yüsifə olmaz Züleyhā yüz hərīdār olə də (*Gazel 218, Mısra 3*). [*müştəri,]*

Cəm’ oldı **müştəri** dutubən əldə nəqd-i cān
N’oldı ki Yüsifim belə bəzārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 7*). [*müştəri,]*

Yohdur bu gündə mə’rifət ü şe’rə **müştəri**
Hərçənd cüst [ü] cü elədim hər diyərdə (*Kaside 19, Mısra 29*). [*müştəri,]*

müştəri-i rövze-i rizvān: Rıdvan cennətinin müştərisi, alıcısı.

Bir həbbəyə firdövs ü behiştə satun almaz
Çün **müştəri-i rövze-i rizvān** qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 8*). [*müştəri-i rövze-i rizvān,]*

müsəhhər: Ele geçirilmiş, zapt edilmiş.

Dil-kişvərini etdi **müsəhhər** sipāh-ı gəm
Yā Rəb tərəhüm et yetür ol şəh-süvārımı (*Gazel 228, Mısra 9*). [*müsəhhər,]*

Müsəhhər etdi ‘ulüm ilə fil ü bəbr ü pələng
Əsir qıldı fərəsət nəhəng dəryanı (*Kaside 23, Mısra 43*). [*müsəhhər,]*

müsəhhəs: Elle tutulur, gözle görüldür durumda olan, somut.

Həstə cānım sənsiz ey məh möhnət-i hicrān alur
Bu **müşəhəşdir** əcəl əlbəttə āhır cān alur (*Gazel 59, Mısra 2*). [*müşəhəşdir, -dir]*

Cəfā peykānlarla gərçəddür cismim fəğan etmin
Müşəhəşdür bu Žū’i kim fəğan gərçəq-əbdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 10*). [*müşəhəşdür, -dür]*

Ənbiyā firqəsinə hər nə gəlüb dörd ü bələ
Bu **müşəhəşdi** Hüseynə dögi kimsə həmtā (*Müseddes 2, Mısra 30*). [*müşəhəşdi, -di]*

müsəlləm: Verilmiş, teslim edilmiş, tevdi olunmuş.

O kəs ki mülk-i mə’ārif onə **müsəlləmdür**
Həqiqətdən nəzər et pādşāh-ı ‘āləmdür (*Gazel 73, Mısra 1*). [*müsəlləmdür, -dür]*

Hələf-i zi-i hib-i Mustafā hān-ı Şirvān
Ki **müsəlləmdi** əzəldən onə dövlət-şövkət (*Kaside 5, Mısra 38*). [*müsəlləmdi, -di]*

müsəlmān: Müslüman.

Dinc ü rāhət olə hər kimsə **müsəlmān** odı kim
Dinc ü rāhətliği çün həqqi müsəlmānə verüb (*Gazel 20, Mısra 7*). [*müsəlmān,]*

Dinc ü rāhət olə hər kimsə **müsəlmān** odı kim
Dinc ü rāhətliği çün həqqi müsəlmānə verüb (*Gazel 20, Mısra 8*). [*müsəlmānə, -ə]*

Gəhī cəməlinə gəh küfr-i zülfə sədim idi
Gəhī **müsəlmān** gəh kəfir olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 4*). [*müsəlmān,]*

İslām deyən sözlərə kimsə qulaq asmaz
Qurānə qəsəm doğru **müsəlmān** qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 14*). [*müsəlmān,]*

‘İsəvi Məsəvi vü Sünni Şi’ə qutarub
Mə’rifət kəsib qılıb cümlə **müsəlmān** oləcəq (*Gazel 114, Mısra 6*). [*müsəlmān,]*

Yüzün nəzzərəsindən mən’ edübdür Žū’ini zülfün
Bu kəfir əldən almış dinini gör kim **müsəlmānun** (*Gazel 160, Mısra 14*). [*müsəlmānun, -un]*

Qurbān o kimsəyə ki tə’əşşüblə anlayə
Kim təqviyət verür bu **müsəlmānə** Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 22*). [*müsəlmānə, -ə]*

Adındı ins döğül vəhş ey gözüm nürü
Dəhi **müsləmə** 'ibərətdurur sələmətdən (*Kaside 15, Mısra 16*). [*müsləmə*,]

Nöçün 'ulümə deyüb pis yazıq **müsləməni**
Gerüdə səhləmişən indı sâ'ir ümmətdən (*Kaside 15, Mısra 57*). [*müsləməni*, -ı]

Hədəşu mən sələmə'l-müslimün min yədihi
'Əyən edübdı **müsləmənlıqı** bu hələtdən (*Kaside 15, Mısra 40*). [*müsləmənlıqı*, -lıq, -ı]

Biləndə Rus dilin kimsə eyləyür təkfır
Ki kəsib-i mə'rifətə qoymayur **müsləməni** (*Kaside 23, Mısra 66*). [*müsləməni*, -i]

Tə desünlər ki **müsləməndə** də var 'əlləmə
Deməsünlər ki müsləməndı qurı 'əmməmə (*Mesnevi 9, Mısra 78*). [*müsləməndı*, -dı]

Tə desünlər ki **müsləməndə** də var 'əlləmə
Deməsünlər ki müsləməndı qurı 'əmməmə (*Mesnevi 9, Mısra 77*). [*müsləməndə*, -də]

müəmmə: İsimlendirilmiş, belli bir isimle anılmış.

Olan əlfəzi məhbub u dil-ārā
Müəmməyə muṭābiq Mollā Aqa (*Mesnevi 3, Mısra 6*). [*müəmməyə*, -y, -ə]

Həsəblə 'ələm-i hılqətdə çünki ə'lāsan
Odur səbəb ki 'Əlī isminə **müəmməsan** (*Mesnevi 13, Mısra 8*). [*müəmməsan*, -san]

müəsvi: Hz. Mūsā'nın getirdiği dīne mensup olan kimse, Yahüdi.

'İsəvi **Müəsvi** vü Sünni Şi'a qutarub
Mə'rifət kəsb qılıb cümlə müsləmə oləcəq (*Gazel 114, Mısra 5*). [*müəsvi*,]

Müəsvi 'İsəvi dəhrī hikəmi dövriyyə
Nürü vü nārı vü h'vurşidı vü əhl-i bid'ət (*Kaside 5, Mısra 21*). [*müəsvi*,]

müəsvir: Bir kimse veya bir şeyi söz yâhut yazı ile anlatıp göz önünde canlandıran, tasvir eden (kimse); Allah.

Müəsvirin kəm ü keyfin bilür mi bir şürət
Bu vāzeh əmrđi kār-ı nihānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 9*). [*müəsvirin*, -ün]

müəsvər: Zihinde tasarlanmış, düşünülmüş, canlandırılmış, tasavvur edilmiş.

Müəsvər eyləyübdır mərdüm-i çeşmim qədün sərvın
Döğül bī-hüdə cārı eyləmək hər ləhzə bu cülər (*Gazel 57, Mısra 3*). [*müəsvər*,]

müəsvər-i nəqs-i dəhān: Ağız nakşının sureti.

Yüz ay olur **müəsvər-i nəqs-i dəhān** çəkər
Yohdur aradə hiç nişān yohsə cān çəkər (*Gazel 61, Mısra 1*). [*müəsvər-i nəqs-i dəhān*,]

muṭābiq: Uygun, münāsip, müvāfık.

Olan əlfəzi məhbub u dil-ārā
Müəmməyə **muṭābiq** Mollā Aqa (*Mesnevi 3, Mısra 6*). [*muṭābiq*,]

mu'tād: Alışkanlık hâline gelmiş, âdet edinilmiş, alışılmış.

Şanmə kim ol bāde' -i gül-fāmə vardır rəğbətım

Könlümi qan içməgə hicründə **mu'tād** eylərəm (*Gazel 127, Mısra 4*). [*mu'tād*,]

Həmişə vüslətə **mu'tād** gördüğün könlüm
Tutuşdı gəm odına şād gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 3*). [*mu'tād*,]

Bu qanlar içməgə **mu'tād** gördüğün könlüm
Könlül ki eylər idi lāf 'āqıl olduqunı (*Tahmis 2, Mısra 15*). [*mu'tād*,]

mütəlq: Kayıtsız şartsız.

Biri der ā'zamīdi məzhəb-i Həq
Biri der Mālikīdurur **mütəlq** (*Mesnevi 11, Mısra 48*). [*mütəlq*,]

mütərib: Bir mūsikī âleti çalan kimse, sâzende.

Gecələr qā'im olub gündüz oləsən sâ'im
Yohsə həm-şəhbətüvi **mütərib** ilə tār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 6*). [*mütərib*,]

mütəribān-ı hoş əlhān: Hoş sesli çalgıcılar, hanendeler.

İşārə-dān neçə yüz sâqiyan bəzle-sərā
Kināyə-dān neçə yüz **mütəribān-ı h'oş əlhān** (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 28*). [*mütəribān-ı hoş əlhān*,]

müttəhid: Birləşmiş, birlik olmuş, birləşik.

Cān özgə cism özgədi yā **müttəhiddülər**
Cān hansı cüzvdür tən ü ə'zadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 13*). [*müttəhiddülər*, -dü, -lər]

Necə ki şürət ilə **müttəhiddi** cümlə bəşər
Muğāyerət nə qədərdür gör əhl-i 'üfrānı (*Kaside 23, Mısra 35*). [*müttəhiddi*, -di]

müttəşil: Həmişə, hər zaman, daima.

Ey Füzüli **müttəşil** dövrān mühəlīfdür baña
Galibə ərbāb-ı iste'dādı dövrān istəmər (*Tahmis 3, Mısra 19*). [*müttəşil*,]

mütəfəkkir: Düşünən, tefekkür eden, tefekküre dalmış.

Mütəfəkkir belə həyrətdə idim kim nā-gəh
Mülhəm-i geybī nidā etdi nədür bu hələt (*Kaside 5, Mısra 29*). [*mütəfəkkir*,]

mütəvvəl: Uzun uzadıya anlatılmış, uzun, mufasssal.

Dedi güyā ki aqadan həbərsizsən o aqa kim
Mütəvvəl fəzl mə'nāsını kövn zərrə bəyān qılmış (*Kaside 11, Mısra 18*). [*mütəvvəl*,]

mütə'əddid: Çok sayıda, birçok.

Əhl-i İslāmdə çohdur **mütə'əddid** məzhəb
Sünni vü Şi'a vü Şeyhī vü Tənāsüh 'üzlet (*Kaside 5, Mısra 19*). [*mütə'əddid*,]

müvāfiq: Uygun, münāsip.

Nə h'oşdur bir **müvāfiq** yār ilə gül-gəşt-i bağ etmək
Gəzüb seyr eyləyüb hər yanə təfrīh-i dimāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 1*). [*müvāfiq*,]

Bah dərdimə nə məqāmə çatdım
Şərh etməgə həlimə **müvāfiq** (*Mesnevi 7, Mısra 57*). [*müvāfiq*,]

müy: Saç, saç teli.

Məni öldürdilər dərd ü gəm-i 'eşq ilə āhırdə
Səmən-simā vü sünbül-**müy** u sūsən-ləb [ü] gül-rülər (*Gazel*
57, *Mısra* 6). [*müy*,]

Bu müşkīn-**müy** u nəsrīn-rüy tərsā-bəççələr bi'llāh
Alurlar dīni əldən bunlar ilə nə səyāğ etmək (*Gazel* 120,
Mısra 7). [*müy*,]

müy-i meyan: *Beli kıl gibi denecek kadar ince olan, çok ince belli (güzel).*

Gəmdən incimiş tənīm **müy-i meyanun** şədqəsi
Çəsm-i pür-hünüm ləb-i gövhər -fəşānun şədqəsi (*Gazel*
230, *Mısra* 1). [*müy-i meyanun*, -un]

müyəssər: *Kolaylıkla olan, kolaylıkla yapılan, kolaylaştırılmış; Nasip olan.*

Kimün ki künc-i qənā'ətlə gənc-i mə'rifəti
Müyəssər oldı rumüz-i dəqıqə məhrəmdür (*Gazel* 73,
Mısra 6). [*müyəssər*,]

Təki bir gül-bədənün vəşli **müyəssər** olsun
H'oş keçər 'āşiq içün güşə-i bağ olmasə də (*Gazel* 219,
Mısra 5). [*müyəssər*,]

Dögi pərvānə kimi vəşl **müyəssər** Zū'ī
Yansə də şam' kimi cān-figārım gecələr (*Gazel* 72, *Mısra*
9). [*müyəssər*,]

müzi: *İnciten, eziyet veren, rahat bırakmayan, zalim.*

İnsān arasındə var idi rəsm-i məhəbbət
Müzī-heyivānə dönüb insān dəğişübdür (*Gazel* 76, *Mısra* 4).
[*müzī*,]

müzi-i heyvān: *Eziyet veren hayvan.*

Nədəndi **müzī-i heyvān** tək tökürsən qan
Saña nə həşil olur belə qətl ü 'gārətdən (*Kaside* 15, *Mısra*
17). [*müzī-i heyvān*,]

müzməhil: *Çökmüş, yıkılmış, perişan duruma gəlmiş.*

Gör bölüblər neçə yüz firqələrə bir dīni
Müzməhil zāy' edüblər bu gözəl āyənə (*Mesnevi* 9, *Mısra*
48). [*müzməhil*,]

Çürüyüb belə **müzməhil** mövtā
Nə qılursan ki tā olur əhyā (*Mesnevi* 11, *Mısra* 85).
[*müzməhil*,]

müzmər: *Gizlenmiş, saklanmış.*

O bəhr-i fəzl ü kəməllāt Seyyid-i zāra
Səlämlər sölə təbəqində **müzmər** olə sə lām (*Gazel* 129,
Mısra 4). [*müzmər*,]

Ey şəh-i iqlīm fütūn-ı ədəb
Zātuña **müzmər** həsəb u həm nəsəb (*Mesnevi* 10, *Mısra* 48).
[*müzmər*,]

Zülfündədi məd-gəm gözəlīm mö'cüz-i Mūsā
Müzmərdi ləbündə dəhi e'cāz-ı Məsīhā (*Muhammes* 4,
Mısra 14). [*müzmərdi*, -di]

müztər: *Sıkıntı ve ızdırap içinde olma.*

Gərīb ü 'āciz ü **müztər** belā vü möhnət-i hicr
Bu qədr dərdimə ey kəş birəcə həm-dəm olaydı (*Gazel* 244,
Mısra 9). [*müztər*,]

'Ālim-i şā'irəm dərvīş ü fəqīr ü **müztər**
Hansı vəch ilə desən mən o sayāq istəyürəm (*Kıt'a* 2, *Mısra*
13). [*müztər*,]

Bir il olur mənim kimi **müztəri**
Cān u dildən ihlās edən çəkəri (*Mesnevi* 10, *Mısra* 49).
[*müztəri*, -i]

Belə ki səni həlq eləyüb Hāliq-i dāvər
Gər görsə yüzün min yüz zāhid-**müztər** (*Muhammes* 4,
Mısra 6). [*müztər*,]

müztərib: *Sıkıntı ve ızdırap içinde olma.*

Mən belə fikrlərdə köñül içrə **müztərib**
Cəng ü cidəldə fələk-i kəc-mədār ilə (*Kaside* 21, *Mısra* 15).
[*müztərib*,]

mü'əssir: *Tesir eden, tesirli, etkili, etkileyici.*

Vəlī çe fā'idə ādəmlərinə hikmət-i 'elm
Döğül **mü'əssir** bir zərrəcə sirāyət ilə (*Kaside* 20, *Mısra* 18).
[*mü'əssir*,]

mü'əllim: *Muallim, öğretən, tâlim eden, öğretici, eğitici kimse.*

Bir gör **mü'əllimi** necə şāhib-i 'elmdür
Yā məktəbə nə növ' qılurlar himāyətī (*Kaside* 2, *Mısra* 17).
[*mü'əllimi*, -i]

Övlədi olmayan də verür hərc məktəbə
Şərf eyləyür **mü'əllimə** ətfālə dövləti (*Kaside* 2, *Mısra* 20).
[*mü'əllimə*, -ə]

Mü'əllim ādəmə tapşur gəl oğlunu yohsə
Hər adı mollā döğül şāhib-i fəzilətdən (*Kaside* 15, *Mısra*
65). [*mü'əllim*,]

Nədür səbəb bunə pəs bī-nizāmlıqdur həm
Nə yohdı yaşı **mü'əllim** də öyrədə anı (*Kaside* 23, *Mısra*
60). [*mü'əllim*,]

Bu 'elm mədrəsə məktəblər içrə həşil olur
Mü'əllimi də gərək olsun 'ummāni (*Kaside* 23, *Mısra*
50). [*mü'əllimi*, -i]

mü'əllim-i qābil: *Kabiliyetli öğretmen.*

Gərək **mü'əllim-i qābil** olə o məktəbdə
Cəvāb söliyə hər bir su'ālə diqqət ilə (*Kaside* 20, *Mısra* 23).
[*mü'əllim-i qābil*,]

mü'əmmā: *Muamma, anlaşılmaz, halledilməz şəkildə güc, hallı müşkil iş veya şey.*

Hudā vü Marrat u Kristos u Tarı bir sözdür
Bu küfr olur mu kişi bilsə bu **mü'əmmāni** (*Kaside* 23,
Mısra 70). [*mü'əmmāni*, -n, -i]

mü'əttər: *Güzel kokulu, ıtırli.*

Şīrīn olur həyāl-i ləbünlə məzāq-i cān
Zülfün təfəkkürüylə **mü'əttər** məşāmm olur (*Gazel* 77,
Mısra 6). [*mü'əttər*,]

Dəhi sərəçə-i könlüm o mähdan rövşən
Məşām-i cān o qara türrədən **mü'əttər** idi (*Gazel* 240, *Mısra*
12). [*mü'əttər*,]

mü'əyyən: *Belli, belirli.*

Əbrülərün **mü'əyyən**idür nün sürəsi
Gəlmiş bəyān-ı 'ārizüvə və'd-đuhā 'Əlī (*Kaside* 1, *Mısra*
7). [*mü'əyyən*idür, -i, -dür]

mü'əzzin: *Namaz vakitlerini haber vermek için ezan okumakla görevli kimse.*

Edəndə məscidə də'vət bizi **mü'əzzinlər**
Sü'ali rəddinə yüz min bahənəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 3*). [*mü'əzzinlər, -lər*]

məbāda: *Olmaya ki, olmasın, sakın, zinhar.*

Məbāda olmaya əğyərə fəş dörd-i dilim
Könlül dilər ki gəm ü dərdimi nihānı yazım (*Gazel 141, Mısra 5*). [*məbāda, ,*]

məbhūt: *Şaşkın.*

Əl-qışşə min həyəllərə **məbhūt** u dərđnək
Əfsurdə vö şikəstə pərişān o bī-qərār (*Kaside 9, Mısra 21*). [*məbhūt, ,*]

mə'būd-ı həqiqi: *Hakiki Allah.*

Zərdür bu cəhān əhlinə **mə'būd-ı həqiqi**
Allāh peyğəm-bər o 'ibādət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 19*). [*mə'būd-ı həqiqi, ,*]

məcāl qalma-: *Güç kalmamak, gücsüzleşmek.*

Dünyā dutanda arturu rəzilə həm vəbāl
Həqiqi həyələ salmaqə **qalmır** dəhi **məcāl** (*Muhammes 3, Mısra 38*). [*məcāl qalmır, ,*]

məclis: *Meclis.*

Nə nəşəti **məclisün** gər ondə cənān olmasa
Sā'ir ə'zānun nə südi təndə gər cən olmasa (*Gazel 14, Mısra 1*). [*məclisün, -ün*]

Ey gül ruhunlə **məclisimiz** gülşən eylädün
Nūr-i cəmālun ilə 'əcəb rövşən eylädün (*Gazel 164, Mısra 1*). [*məclisimiz, -imiz*]

Bir **məclisə** yetüšdim [o] hür u qüşür idi
Çəşm-i rəqib ü həsid o məclisədə dövr idi (*Gazel 246, Mısra 2*). [*məclisədə, -də*]

Bir **məclisə** yetüšdim [o] hür u qüşür idi
Çəşm-i rəqib ü həsid o **məclisədə** dövr idi (*Gazel 246, Mısra 1*). [*məclisə, -ə*]

Həm-bəzm idi bu **məclisə** Səttār Bəg kim ol
'İrfāniyyə kitābına əvvəl sütür idi (*Gazel 246, Mısra 15*). [*məclisə, -ə*]

Pirānəliqdə çün kişinün yoh o hələti
Çoh **məclisə** oturmaqə olmaq ləyqəti (*Muhammes 1, Mısra 14*). [*məclisə, -ə*]

məclis-i 'işrət: *İçki meclisi.*

Açub hər güşəsində gülşənün yüz **məclis-i 'işrət**
Bələbil ləhn-i müsīqār ilə gəlmiş nə əlhānə (*Kaside 22, Mısra 9*). [*məclis-i 'işrət, ,*]

məclis-i 'ürfān: *İrfan meclisi.*

Pəs gözim nūri gəlüb məktəbə 'elm et həsil
Oləsən **məclis-i 'ürfān** əzizim vāšil (*Mesnevi 9, Mısra 76*). [*məclis-i 'ürfān, ,*]

Təsbiḥ ü 'əşā təht-i hənəkədən şey' açılmaz
'Əmmāmə ilə **məclis-i 'ürfānə** yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 6*). [*məclis-i 'ürfānə, -ə*]

Olub sər-məst bilmirdük nədür nīk [ü] bəd-i dünyā
Bu məcnūnluluq məhrəm **məclis-i 'ürfānə** olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 4*). [*məclis-i 'ürfānə, -ə*]

Məscid əhlində ki yoh zövq Hüdāyā n' olı bir

Güşə-i meykədədə **məclis-i 'ürfānə** gedəm (*Gazel 140, Mısra 12*). [*məclis-i 'ürfānə, -ə*]

məcmü'-i cəhān: *Dünyanın tümü.*

Yə'nī **məcmü'-i cəhān** içrə bənī növ'-i bəşər
Yaranub bir kişi bir 'övrətidən sər-tā-sər (*Mesnevi 6, Mısra 59*). [*məcmü'-i cəhān, ,*]

məcmü'-i hərām: *Haramların, yasakların toplamı.*
Demə məhlūq yanında qoyulub taze nizām
Püldan geyri nə iş var isə **məcmü'-i hərām** (*Terci-bend 1, Mısra 12*). [*məcmü'-i hərām, ,*]

məcmü'-i yār: *Yardan ibaret olmak, yarla dolmak.*

Məcmü'-i yār olmuşam əğyərə ey pəri
İnsāfdur sən eyləyəsen geyrə yārliq (*Gazel 111, Mısra 13*). [*məcmü'-i yār, ,*]

məcmə'-i 'ürfān: *İrfan sahiplerinin toplamı, hepsi.*

Həq nədəndür bu qədər dərđ ü gəm insānə verüb
Hər nə var dərđ ü bələ **məcmə'-i 'ürfānə** verüb (*Gazel 20, Mısra 2*). [*məcmə'-i 'ürfānə, -ə*]

məcnūn: *Leyla ve Mecnun hikayesindeki erkek kahraman; Deli, divane, çılgın.*

Əgər dəşt-i cūnun içrə mənim tək olsə **Məcnūni**
Nə mükün sən tək olsun ey pəri Leylāsı dövrənün (*Gazel 160, Mısra 3*). [*məcnūni, -i*]

Nə etməmiş buni **Məcnūnə** yā ki Fərhədə
O cövr ü zülm ki 'eşq içrə sən baña qıldun (*Gazel 167, Mısra 9*). [*məcnūnə, -ə*]

Bu mollələr birisi bilsə Leyli **Məcnūni**
Qulaqımı kəsərəm nəzr edüb bu bəbətədən (*Kaside 15, Mısra 71*). [*məcnūni, -i*]

Oldı bu 'ələmdə Zü'ī həm-çü **məcnūn** 'eşq ilə
Çün sənün ey mäh-rü 'ələmdə həyrənün görüb (*Gazel 31, Mısra 9*). [*məcnūn, ,*]

Zü'iyā **məcnūn** edən sən bī-dili nəz ilə ol
Qəndəhār-çəşm ü Hindī-zülf ü Rūmī-rü mıdır (*Gazel 52, Mısra 9*). [*məcnūn, ,*]

Olub sər-məst bilmirdük nədür nīk [ü] bəd-i dünyā
Bu **məcnūnluluq** məhrəm məclis-i 'ürfānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 4*). [*məcnūnluluq, -luq, -lə*]

Məcnūn oluram ol büt-i məh-peykəri görcək
Əlbəttə ki **məcnūn** olu mərdüm pəri görcək (*Gazel 117, Mısra 1*). [*məcnūn, ,*]

Məcnūn oluram ol büt-i məh-peykəri görcək
Əlbəttə ki **məcnūn** olu mərdüm pəri görcək (*Gazel 117, Mısra 2*). [*məcnūn, ,*]

Nəsih baña 'eyb eyləmə divānə görüb kim
Olmum necə **məcnūn** bu pəri-rülər içində (*Gazel 190, Mısra 6*). [*məcnūn, ,*]

Olmasa pūli gər Fəlātündür
Hələq sölər oña ki **məcnūndur** (*Mesnevi 11, Mısra 40*). [*məcnūndur, -dur*]

Zü'ī saḥadı Leyliyə **Məcnūn** gəzəl-sərə
Hər gülşənün bir özgətəhər 'əndəlibi var (*Gazel 44, Mısra 11*). [*məcnūn, ,*]

Düşübdü Zü'ī biyābənə imdi **məcnūn** tək

H' oşā o məhvəşə həm-h'vānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 9*). [*məcnün,]*

Gəm çəkmə biyābān isə məskən sənə Zū'ī
Məcnün olanə qā'idədür hānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 14*). [*məcnün,]*

Götürmüşdük köñüldən nəng [ü] nām u 'ār sevdāsın
Diyār-ı 'eşqdə **Məcnün** ilə həm-hānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 8*). [*məcnün,]*

Fərhād ilə **Məcnün** qaçubən çöllərə düşdi
Zū'ī kimi bu 'ərşədə mən tā ki səs etdim (*Gazel 130, Mısra 11*). [*məcnün,]*

Məcnün eyləyüb məni saldun bu çöllərə
Leylā edüb mi bu sitəmi kim sən eylədün (*Gazel 164, Mısra 15*). [*məcnün,]*

Maña **Məcnün** desələr lā'iq olur 'eşqündə
Nə rəvādür saña təşbīh ələyim Leylāni (*Gazel 250, Mısra 19*). [*məcnün,]*

məcnün-i şeydā: *Deli Mecnun.*
Cəhāndən olub tərək insāniyyət üslub-ı qānūnī
Dönübdür Leyliyə zər həlq də **Məcnün-i şeydāyə** (*Gazel 212, Mısra 8*). [*məcnün-i şeydāyə, -y, -ə]*

məcnün-i sər-gərdān: *Şaşkın, başı dönen Mecnun.*

Olan dəmdə pərişān gecələr sevdā-yı zülfünlə
Çəkən Leylā gəmin **Məcnün-i sər-gərdān** düşər yadə
(*Gazel 195, Mısra 6*). [*məcnün-i sər-gərdān,]*

məcnün-i sər-i küçə: *Sokağın başının delisi, Mecnun`u.*

Leylā kimi sən pərdə-i 'ismətdə oturdun
Məcnün-i sər-i küçə vü bāzār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 12*). [*məcnün-i sər-i küçə,]*

məcnün-i 'uryān: *Çıplak mecnun.*

Bizi sūzən tək gözəndən salubdur rīştə-i zülfün
N'olə zəncir edüb qeyd etsə bu **məcnün-i 'uryāni** (*Gazel 220, Mısra 6*). [*məcnün-i 'uryāni, -ı]*

məcrüh: *İncinmiş, kargın.*

Gözəllər həcər-i nāz ilə ey **məcrüh** olan Zū'ī
Bu meydān-ı məhəbbət içrə sən Söhrābə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 9*). [*məcrüh,]*

məd: *Gelgit (meddücezir), deniz veya nehir sularının yükseldiği devre, yükselme, kabarma (Saçın dalgalanması).*

Zülfündədi **məd**-gəm gözəlīm mö'cüz-i Mūsā
Mužmərđi ləbündə dəhī e'cāz-ı Məsīhā (*Muhammes 4, Mısra 13*). [*məd,]*

mədəhil: *Kazanç, gelir, kar.*

Yoh bir **mədəhilim** belə bī-kārə olmuşam
Əl-qışşə çərḥ əlindən mən cānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 23*). [*mədəhilim, -im]*

mədār: *Dönme, dönüş.*

Bir 'ibrət al Sikəndər ü Cəməşiddən köñül
Vəqtün h' oş eylə anlə **mədārın** zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 6*). [*mədārın, -ı, -n]*

Məğrūr olmə ey dil-i dīvānə 'ibrət al
Bāh diqqət ilə bu fələkün bir **mədārınə** (*Gazel 207, Mısra 14*). [*mədārınə, -i, -n, -ə]*

mədār-ı gərdün: *Dünyanın dönüşü.*

Nədən olmuş belə āyā bu **mədār-ı gərdün**
'Ədl ü inşāf-ı ulūhiyyətə sıqmaz bu şifət (*Kaside 5, Mısra 13*). [*mədār-ı gərdün,]*

mədāris: *Medreseler.*

Gərəkdi bizdə də olsun **mədāris** ü məktəb
'Ulūm-ı fəzlə çataq məktəb içrə zəhmət ilə (*Kaside 20, Mısra 21*). [*mədāris,]*

məddāh: *Çok öven.*

Zū'iyəm mən də Şamāhīdə sənün **məddāhun**
Düşmənin didəsinə çəkməgə dəq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 15*). [*məddāhun, -un]*

Olse hər yerdə Zū'ī-i müştər
Saña **məddāhdur** kəmin çəkər (*Mesnevi 2, Mısra 50*). [*məddāhdur, -dur]*

mədh: *Övgü.*

'Acizəm **mədhivə** hər nəhv ilə tövşif eləsəm
Əftābə verürəm şö'lə-i şu'ā'nı şifət (*Kaside 5, Mısra 43*). [*mədhivə, -iv, -ə]*

Ey müşikāf-ı dəhr ki Zū'ini hülüşlə
Bir şe'r-i nəzik eylədi **mədhündə** āşkār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 2*). [*mədhündə, -ün, -də]*

Mədh u zəm bāqīdūr qiyāmətəcən
Çünki mə'lumdur dəfātirdən (*Mesnevi 2, Mısra 27*). [*mədh,]*

Həlqün nə növ' qüdrəti tə'rīfün eyləsün
Həlīq deyübdü **mədhüvə** çün həl ətā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 36*). [*mədhüvə, -ü, -və]*

Edə **mədhində** Zū'ī-i şeydā
Hər zəməndə qəşidələr inşā (*Mesnevi 2, Mısra 33*). [*mədhində, -in, -də]*

mədh-i təvşif: *Vasıfların övgüsü.*

Bir sizi lā'iq-i şənā gördüm
Mədh-i təvşifə müqtəzā gördüm (*Mesnevi 2, Mısra 36*). [*mədh-i təvşifə, -ə]*

mədh: *Bir kimse veya bir şeyin iyiliklerini, üstün niteliklerini söyleyerek değerini yüceltme, övme, övgü, senə.*

Bu müjdə ilə dil tapub ārām güşşədən
Bir təzə mətlə' etdi **mədhində āşkār** (*Kaside 9, Mısra 30*). [*mədhində, -in, -də]*

mədrəsə: *Medrese. Ders okutulan, İslām dininin koyduğu esaslara uyğun olaraq eğitim öğretim yapılan yer, mektep.*

Təhşil-i 'elmə **mədrəsə** məktəb gərəkdi tā
Övlād hāşil eyləyə 'elm ilə hīkməti (*Kaside 2, Mısra 9*). [*mədrəsə,]*

Belə döğül bəradər [o] məktəb nə **mədrəsə**
Qeyri mīləl məkātibinə eylə diqqəti (*Kaside 2, Mısra 15*). [*mədrəsə,]*

Bu 'elm **mədrəsə** məktəblər içrə hāşil olur
Mü'əllimi də gərək olsun 'elm-i 'ummāni (*Kaside 23, Mısra 49*). [*mədrəsə,]*

mə'düm: *Var olmayan, mevcut olmayan, yok, nâbud.*

Ya bu zəmənadə **mə'dūm** olubdi zövq-i şəfā
Ya Zū'ī səndə olub zövq-i 'eşq-i yār hərəb (*Gazel 29, Mısra 13*). [*mə'dūm,]*

mə'dən: *Maden ocağı.*

Dedi ey Zū'ī-i gəm-dədə həbərsizsənmiş
Ol hünər kəni səhə **mə'dəni** kim hāş ilə 'ām (*Kaside 13, Mısra 24*). [*mə'dəni, -i]*

mə'dən-i bəzl-i 'əfā: *Cömertçe harcayan maden.*

Mə'dən-i bəzl-i 'əfā mənəbə'-i fəzl-i 'ürfān
Şādiqū'l-qəvl səhī-tīnət [ü] bəhşāyışə-kān (*Mesnevi 1, Mısra 29*). [*mə'dən-i bəzl-i 'əfā,]*

mə'dən-i cān: *Canın cevheri.*

Ey 'əzizān-ı cəhān **mə'dən-i cāndur** məktəb
Bədən-i mürdə içün rüh-i rəvāndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 1*). [*mə'dən-i cāndur, -dur]*

mə'dən-i cūd: *Cömertlik madeni.*

Ümmət-i 'İsādə bunun tək aqa
Kān-ı səhā **mə'dən-i cūd** u 'əfā (*Mesnevi 4, Mısra 58*). [*mə'dən-i cūd,]*

mə'dən-i ehsān: *Bağış madeni.*

Əlā ey **mə'dən-i ehsān** əlā ey mənəbə'-i 'ürfān
Səni Həllāq-ı 'āləm bəzl ü lütf ü cūdə kən qılmış (*Kaside 11, Mısra 25*). [*mə'dən-i ehsān,]*

mə'dən-i fəzl-i bələğət: *Beləgat faziletinin madeni.*

Əlā ey **mə'dən-i fəzl-i bələğət**
Sücad-ı mərifət kən-i fəşāhət (*Mesnevi 3, Mısra 1*). [*mə'dən-i fəzl-i bələğət,]*

mə'dən-i himmət: *İhsan kaynağı/madeni.*

Aqabəg əvvəl-i dəryə-yı 'izzət mə'dən-i himmət
Ki bəzlindən anun 'ālmədə gənc-i şāyğānım var (*Kaside 7, Mısra 29*). [*mə'dən-i himmət,]*

mə'dən-i kən-i kərəm: *İylilik madeninin ocağı.*

Yazub baña bir nāmə-i möhtərəm
Bəhr-i səhā **mə'dən-i kən-i kərəm** (*Mesnevi 4, Mısra 48*). [*mə'dən-i kən-i kərəm,]*

mə'dən-i ürfān: *İrfan ocağı.*

Bu cəhān yā Rəb haçan rövzə-i rızvān oləcəq
Cəhl-i zülmət qutarub **mə'dən-i ürfān** oləcəq (*Gazel 114, Mısra 2*). [*mə'dən-i ürfān,]*

məfqūd: *Mevcut olmayan, bulunmayan, yok.*

Məfqūd olub 'ənqā kimi əhbāb-ı mürüvvət
Seyir eləsən 'āləmi hər yanə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 9*). [*məfqūd,]*

Olubdi bāğ-ı cəhāndən gül-i səhā **məfqūd**
Odur ki mən kimi şā'ir bu növ' hār oldım (*Kaside 12, Mısra 7*). [*məfqūd,]*

məğbūn: *Aldanmış, kanmış olan.*

Gözətlə əhīrətün Zū'ī etməsün **məğbūn**
Səni bu bədə vü sādə bu ne'mət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 17*). [*məğbūn,]*

məğmūm: *Gamlı, kederli, hüznüli.*

Möhnət-i hicr ilə **məğmūm** idi bu hātir-i zār
Ləzzət-i vüsləti bir ləhəzə-i məsrūr elədi (*Gazel 241, Mısra 3*). [*məğmūm,]*

Mürəd-i məsrəb-i zühhād gördüğün könlüm
Nə gündi kim eləməz çərḥ-i dūn məni **məğmūm** (*Tahmis 2, Mısra 26*). [*məğmūm,]*

məğrūr: *Kendini beğenen, böbürlənən, kibirli, gururlu, mutaazzım.*

Bədəyə gıybət ü **məğrūrluqı** tay dutaq
Gıybətün nəhyinə var çün neçə 'āyət zāhid (*Gazel 39, Mısra 13*). [*məğrūrluqı, -luq, -i]*

Mülk-i dünyāyə nə **məğrūrsan** ey təlīb olan
Bu cəhān āhırı bir köhnə dəğirman oləcəq (*Gazel 113, Mısra 19*). [*məğrūrsan, -san]*

Hic kimsə mülk-i dövlətə **məğrūr** olmasun
Cəmsidü ki peşin nə apardı məzārınə (*Gazel 207, Mısra 5*). [*məğrūr,]*

Məğrūr olma ey dil-i dīvānə 'ibrət al
Bəh diqqət ilə bu fələkün bir mədārınə (*Gazel 207, Mısra 13*). [*məğrūr,]*

Bu riyadə bu riyā ilə olan ə'mālun
Nədi zāhid ki səni bir belə **məğrūr** elədi (*Gazel 241, Mısra 8*). [*məğrūr,]*

Kim ki tātətinə **məğrūr** olə Zū'ī bi'llāh
Bil yəqındır ki [o] Həqqdən özini dūr elədi (*Gazel 241, Mısra 9*). [*məğrūr,]*

məğz-i sər: *Başın içi, akıl.*

Tök ayağə şərāb-ı sər-h'oşı
Tapə anunlə **məğz-i sər** cüşı (*Mesnevi 11, Mısra 8*). [*məğz-i sər,]*

məğər: *Oysa ki, halbuki; Meğər, yoksa.*

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə vā'iz dəm-bə-dəm
Hiç utanmur bir **məğər** sərv-i hürāmānun görüb (*Gazel 19, Mısra 4*). [*məğər,]*

Nədən artub bu gecə könlümün fəryād u fəğānı
Məğər şənə dağıtmış yā şəbə zülf-i pərişanı (*Gazel 252, Mısra 4*). [*məğər,]*

Fələkdən güşə dövrəndən bələdur hāşilim hər gün
Məğər Həq şādliq-h'vurşidini məndən nihān qılmış (*Kaside 11, Mısra 10*). [*məğər,]*

İşəratlə rəmz ilə yazmış baña
Məğər bu söz yetməyübdü güşuñā (*Mesnevi 4, Mısra 60*). [*məğər,]*

Yeyürəm hūn-ı cigər həsrət-i lə'lüñə **məğər**
Ki qəzādən baña rüzī dil-i şəd pərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 9*). [*məğər,]*

Özi gəfildü **məğər** āyə-i lā yəğtəb dən
Kim edir gündə həzār ədəmə gıybət zāhid (*Gazel 39, Mısra 3*). [*məğər,]*

Dəründə ağılamaqdan qanə gərç oldım nigārə hər
Deməzsən kim **məğər** bu Zū'ī-i məhcūr u miskındür (*Gazel 56, Mısra 10*). [*məğər,]*

Şəb-i hicrān elədün mərg-təmənnāsını sən
Etmədün tāt **məğər** ātəş-i hicrānə köñül (*Gazel 124, Mısra 8*). [*məğər,]*

Dedi mægər ki çılıb hātirindən ol Atabəg
Həmişə mərhəmət ilə şərəf-şi'ār oldım (*Kaside 12, Mısra 13*). [*mægər,]*

Dünyāni fikr edəndə gedir **mægər** zü'l-cəlāl
Tər eyləsən hərāmı tapulmur dəhi həlāl (*Muhammes 3, Mısra 35*). [*mægər,]*

Hanı o mehr-i məhəbbət ki var idi səndə
Sitəmgər olmışən imdi **mægər** zəməinə dönüb (*Gazel 25, Mısra 10*). [*mægər,]*

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə və'iz dəm-bə-dəm
Hiç utanmur bir **mægər** sərv-i hürāmānun görüb (*Gazel 31, Mısra 4*). [*mægər,]*

Hərlə həm-dəm eləmişdür gül ü gülzārı **mægər**
Gül-i pəjmürdə qılıb pərvəriş-i hāri olub (*Gazel 32, Mısra 3*). [*mægər,]*

‘Āləm dolubdı nükhət-i müşk ilə Zü'iyā
Ol qara tellər üzrə **mægər** kim şəbə keçər (*Gazel 51, Mısra 10*). [*mægər,]*

Nədür çəkmək ayağ əl tə'nasilə yār küyindən
Mægər bilməzsən 'āşiqlərdə Zü'ı nəng [ü] nām olmaz (*Gazel 93, Mısra 14*). [*mægər,]*

Mægər ki belə olur rəsm-i dostlıq āhır
Əyā şəhənşəh-i Həsrovi rəhi vü şah-ı qulām (*Gazel 129, Mısra 11*). [*mægər,]*

Mægər genə səni bir müşk-büy-āhūnuñ
Qara gözi həvəsilə basubdı jəng ü zəlām (*Gazel 129, Mısra 17*). [*mægər,]*

Mægər ki bir büt-i gül-çöhrənün qara zülfi
Yolundə təzə genə Seyyidə qurubdur dām (*Gazel 129, Mısra 19*). [*mægər,]*

Səbəb nədür ki məni kəğəzində yazmamısan
Mægər bu qədri olar yār bī-vəfā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 4*). [*mægər,]*

Şəfadan əl götürüb etməyin Minā-‘əzmin
Mægər qəbül döğüldür o küdə qurbānun (*Gazel 155, Mısra 4*). [*mægər,]*

Mægər ki eyləmədin tīb-ı nış-i cānənə
Qəbül eyləmişən möhnətin muğilānun (*Gazel 155, Mısra 5*). [*mægər,]*

Zü'ıdə meyl zāhidə gördüm **mægər** olub
Həm-dəm Hüdā-nəkərdə o bəd-e'tiqād ilə (*Gazel 193, Mısra 11*). [*mægər,]*

Bir kimsədə yoh şivə-i inşāf u mürüvvət
Dəccələ dönüb həlq qiyāmət **mægər** oldı (*Gazel 239, Mısra 4*). [*mægər,]*

mægər ki: *Oysa ki, halbuki.*

Cəvāb verdi ki ey Zü'ı-i gəm-ālūdə
Mægər ki görməmişən ol Əmrhān-zadə (*Kaside 18, Mısra 18*). [*mægər ki,]*

məh: *Gökteki ay, kamer: Hükümdarlık.*

Yeddi yüz il pədsāhlıq eylədi
Çərḥ-i cahān içrə **məhliq** eylədi (*Mesnevi 5, Mısra 20*). [*məhliq, -liq]*

məh: *Ay, ay gibi güzel sevgili.*

Tə həd-pəsənd idi yoh idi müştəri o **məh**
Hətti gəlūbdı imdicə 'āşiq-pəsənd olub (*Gazel 24, Mısra 7*). [*məh,]*

Hər bir kəsün ki sən kimi ey **məh** həbibi var
Bəh bəh əzəl günündə sə'ədət nəşibi var (*Gazel 44, Mısra 1*). [*məh,]*

Yandurursan bī-muḥābā hər zəməni 'āşiqləri
Vay əgər kim bu həsəbi səndən ay **məh** alələr (*Gazel 48, Mısra 8*). [*məh,]*

O **məh** bənimlə olan gecə bəzmdə deyürəm
Ki āftāb meyimdür hilāl cāmımdur (*Gazel 55, Mısra 7*). [*məh,]*

Məni öldürdi ey **məh** nəz u gəmzün təlh-güftārun
'Əcəb bī-məhrsən ey bī-mürüvvət bu nə āyındır (*Gazel 56, Mısra 7*). [*məh,]*

Həstə cānım sənsiz ey **məh** möhnət-i hicrān alur
Bu müşəhḥəşdir əcəl əlbəttə āhır cān alur (*Gazel 59, Mısra 1*). [*məh,]*

Bir nəfəsdə lə'lün ey **məh** aldı Zü'ı cānını
Nişə bəs derlər ki 'əqli bədə-i reyḥān alur (*Gazel 59, Mısra 9*). [*məh,]*

Ço qədr baña 'āşiq deyüb ey **məh** sitəm etmə
Hər tūrə-nəzər Zü'ı-i hūnīn-kəfən olmaz (*Gazel 94, Mısra 9*). [*məh,]*

Gəlməyür çeşminə həlqün gecələr zərrə yuqu
Bəs ki ey **məh** qıluram nələ vü əfgān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 8*). [*məh,]*

Sən nə səhḥārsən ey **məh** ləb-i lə'lün 'eşqi
Gözlərimdən tökülən lü' lüyi mərcān etmiş (*Gazel 104, Mısra 7*). [*məh,]*

Bəzm içrə zövq olur mı o **məh**-təl'ət olmamış
Şəhd-i ləbindən 'āşiq için şərbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 1*). [*məh,]*

Şəd-heyf saldı firqətə dövrān-ı kəc-mədār
Ol **məh** bənimlə bir gecə həm-şəhbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 4*). [*məh,]*

Əl üz ey **məh** cəfadan rəh-güzār-ı zülmdən pə çək
Nə cövr et 'āşiq-i zārə nə fəryādından izā çək (*Gazel 116, Mısra 1*). [*məh,]*

Gözüm sitərə-fəşāndur bu güşşədən hər şəb
Ki hansı bürci edüb ol **məhə** məqām fələk (*Gazel 118, Mısra 6*). [*məhə, -ə]*

O **məhə** çadrə salın gecələr yanmaq için
Şam'-ı ruḥsārınə pərvānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 9*). [*məhə, -ə]*

Lütf edüb eylədi əfzün baña ol **məh** sitəmin
Demisən yohsə gəm ü dərduvi cānənə köñül (*Gazel 124, Mısra 5*). [*məh,]*

Məndən artuq eyləyür səndən şikāyət āşikār
Cövr ü bī-dādundan ey **məh** hər gecə dād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 12*). [*məh,]*

H' oş ol zəməni ki ol **məh** ilə həm-zəbān olam
Hər sözdə bir dilim dutulub nə-təvān olam (*Gazel 128, Mısra 1*). [*məh,]*

Dā'im firāqdə budur övrədi Zü'ınun
H' oş ol zəməni ki ol **məh** ilə həm-zəbān olam (*Gazel 128, Mısra 10*). [*məh,]*

Ey **məh** vüsalına çəkübən həsrət ağlaram
Yandurdu cism-i cənımı bu firqət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 1*). [*məh, j*]

Dərdim budur ki görməyüb ey **məh** cəməlini
Hicründə cən verim qalə könlümdə həsrətim (*Gazel 138, Mısra 7*). [*məh, j*]

Əgərçi həsrət-i zülfünl bir sevdə-yı məcnündür
Görəndə 'ərizün ey **məh** olur divənətər könlüm (*Gazel 143, Mısra 6*). [*məh, j*]

Sənün bu bî-vəfə olmaqlıqından ağəh olsaydım
Könlül verməzdim ey **məh** düşdi bəndə bî-həbər könlüm (*Gazel 143, Mısra 8*). [*məh, j*]

Lə'l-i ləbi həvəsi ilə məh-cəbînün
Döndərməsin bu gün cigərin qanə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 9*). [*məh, j*]

Başa sölərsən ey məh nər-i hicrə şəbr qıl sölə
Olur mı kimsə kim ataş arasında şəbür olsun (*Gazel 150, Mısra 7*). [*məh, j*]

Məni yə öldür ey **məh** yə qutar dərd-i cüdəliqdan
Kim ölmək yaşıdır bî'llah bu günə mübtəlälıqdan (*Gazel 151, Mısra 1*). [*məh, j*]

Hədəng-i gəməzün ey **məh** səpməsəydi dəm-bə-dəm sülər
Dil-i pür-hünü çoxdan yaşımış idi nər-i hicrənün (*Gazel 160, Mısra 9*). [*məh, j*]

Ancaq o **məhün** zülfı nə imān alur əldən
Əhü bahışı qara gözi cən alur əldən (*Gazel 182, Mısra 1*). [*məhün, -ün j*]

Zü'î yanuram şam' sifət ol **məhi** görək
Hər gecə gözən nəz ilə əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 13*). [*məhi, -i j*]

Qılır Zü'î ruhunda ol **məhün** cünbüş qara zülfı
Bəli 'ədətdir eylər cünbüş 'əqrəb mäh-tāb içrə (*Gazel 188, Mısra 9*). [*məhün, -ün j*]

İnşafə gəlüb qoymə gəl ey **məh** səni Təri
Hicründə bu möhnət-keşi qayqulər içində (*Gazel 190, Mısra 7*). [*məh, j*]

Görüb əndüh-i hicrənı olur kim lütf edə ol **məh**
Görim düşsün onı yə Rəb mənim tək dərd-i hicrənə (*Gazel 192, Mısra 5*). [*məh, j*]

Demə Zü'î ki əfgān eylərəm görək firāqından
Görəndə ol **məhi** cən düşməyür əfgān düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 10*). [*məhi, -i j*]

Rəhm et ey **məh** Zü'iyə möhnət-i hicrün bugün
Qəşd edübdür imdi cən-i zār u nālān üstünə (*Gazel 203, Mısra 9*). [*məh, j*]

O **məhün** gəlsə 'itābə ləb-i gövhər-pāşı
Dönəcək lə'lə cigər qanı ilə göz yaşı (*Gazel 247, Mısra 1*). [*məhün, -ün j*]

Ey 'ərizi **məh** zülfı siyəh qəməti 'ər'ər
Təlh öldi ləbün rəşki ilə bədə-i əhmər (*Muhammes 4, Mısra 3*). [*məh, j*]

Gözlərün bīmāri ey **məh** səhhət-i cən istəmər
Təşnə-i cām-i vüsalun āb-i həyvān istəmər (*Tahmis 3, Mısra 3*). [*məh, j*]

Dögi hıvurşid ü **məh** ey lələ-'izārım gökdə

'Əks-i rüyundı sənün çərhi-i mü'əllāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 11*). [*məh, j*]

Yüzünü zülfı içrə elə ol sīmīn-bədən dutmuş
Görən sölər ki **məhdür** bürc-i əqrəbdə vətən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 2*). [*məhdür, -dür j*]

Sən tək bir gözəl olmaqlıqə nəqqāş-ı əzəl
Gecə gündüz **məh** ü hıvurşidə verür yüz şayqəl (*Gazel 126, Mısra 2*). [*məh, j*]

Ey Yəhüdā nəsli-i Yə'qūb ism-i Yūsif hüsni kim
Hüsniyə min müştəri yüz **məh** hərیدər eylədün (*Gazel 181, Mısra 4*). [*məh, j*]

Hanı o şühlə məst-i şərab olan günlər
Məhim piyalə meyim āftāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 2*). [*məhim, -im j*]

Hanı o şühlə məst-i şərab olan günlər
Məhim piyalə meyim āftāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 2*). [*məhim, -im j*]

Zü'î çü şəhr **məhlərinün** vəsfın eylədün
H'osdur başa həmişə desön bu kələmdan (*Gazel 177, Mısra 11*). [*məhlərinün, -lər, -i, -n, -ün j*]

məh-ruhsār: Ay gibi güzel sevgili.

Qılublar Zü'ini min 'işvə vü nəz ilə sər-gərdān
Bu kəfir-din ü cövr-āyın ü **məh-ruhsār** u bəd-hülər (*Gazel 57, Mısra 10*). [*məh ruhsār, j*]

məh-rüy: Ay yüzlü sevgili.

Təvāf-ı küyü fərəh-bəhşdir o **məh-rüyun**
Mən istəfā'də fərmāni həlqə Yəzdānün (*Gazel 155, Mısra 7*). [*məh rüyun, -un j*]

məhəbat: Korku.

Nə var yoh gəmi nə 'əyālun həcāləti
Nə cənnət ərzüsü nə düzəh **məhəbatı** (*Muhammes 2, Mısra 6*). [*məhəbatı, -i j*]

məhbüb: Sevilen kimse, sevgili.

Hürī tək **məhbubi** Kövsər tək şərabı bağda
Həzihi cənnət təcəri təhtihā istər könlül (*Gazel 122, Mısra 5*). [*məhbubi, -i j*]

Olan əlfāzı **məhbüb** u dil-ārā
Müsəmmāyə muṭābiq Mollā Aqa (*Mesnevi 3, Mısra 5*). [*məhbüb, j*]

məhbəs: Suçluların hapsedilip cəzalarını çektikleri yer, cəzə evi, həpishəne. Həpishəne hissini veren karanlıq, sıktınlı yer.

Yə **məhbəs** içrə qalursan nə qədri 'ömrün var
Hələk olursan u yə əmr olur hökümətdən (*Kaside 15, Mısra 19*). [*məhbəs, j*]

məhdüm: Kendisine hizmet edilən kimse, efendi.

Hic tərifi içrə döğül mö'təbər
Soruşmuyə hədimini **məhdümlər** (*Mesnevi 10, Mısra 54*). [*məhdümlər, -lər j*]

məhfi: Mahfi, saklı, gizli.

Yazubən bu sözi **məhfi** saña izhār elədim
Öz hərəbə evimə getməgə qıl bir sāmān (*Kaside 14, Mısra 23*). [*məhfi, j*]

‘arīfə māzi vü müstəqbəli illām eylər
Geybdə **məhfi** olan hələti i‘lām eylər (*Mesnevi 9, Mısra 8*).
[*məhfi*,]

Dəhānı sirrini şandūq-ı dildə **məhfi** qılmışdım
Gözüm fəş etdi ağəh olcaqın bu rāz-ı pūnhānə (*Gazel 192, Mısra 3*). [*məhfi*,]

məhfəl-i ‘ürfān: *İrfan meclisi.*

Bir sınıq cāmə verin zühd ü riyā hırqəsina
Yol tapan **məhfəl-i ‘ürfānə** ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 8*). [*məhfəl-i ‘ürfānə*, -ə]

məh-i bī-mehr: *Şefkatsiz ay sevgili.*

Töküldi üstümə gəm ləşkəri firāqunda
Nəzərdən ey **məh-i bī-mehr** kim o dəm getdün (*Gazel 163, Mısra 8*). [*məh-i bī-mehr*,]

məh-i cəmāl: *Ay gibi olan güzellik.*

Žü‘ī **məh-i cəmāl**uvə nəzzərə qılmaqə
Dil həlvətinə dīdələrim revzən eylədün (*Gazel 164, Mısra 17*). [*məh-i cəmāl*uvə, -uv, -ə]

məh-i hürşid-liqā: *Güneş yüzü ay sevgili.*

Nəsl-i ədəmdə sənün tək **məh-i hürşid-liqā**
Gər mələk gəlsə inanmam gələcək dünyāyə (*Gazel 194, Mısra 3*). [*məh-i hürşid-liqā*,]

məh-i kən‘ān: *Kenanlı Hz. Yusuf gibi ay (sevgili).*

Yüsifdən irş ilə bu vəcəhət yetüb saña
Sənsən zəmənadə **məh-i Kən‘ān** nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 4*). [*məh-i kən‘ān*,]

məh-i şirīn-kəlām: *Tatlı sözlü ay (sevgili).*

Be-sān-ı zəhr məzāqımdə təlhür şəkkər
Ze-bəs ki ol **məh-i şirīn-kəlām**ə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 4*). [*məh-i şirīn-kəlām*, -ə]

məh-i səhā: *Cömertlik ayı.*

Sən mənəb‘-i çeşmə-i ‘əfāsən
Əbr-i kərəm ü **məh-i səhāsən** (*Mesnevi 8, Mısra 66*). [*məh-i səhāsən*, -sən]

məh-i təbān: *Yüzü ay gibi parlayan, ay gibi parlak yüzü.*

Yā Rəb nədi bā‘iş belə dövrān dəğişübdür
Tə‘şir-i kəvākib **məh-i təbān** dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 2*). [*məh-i təbān*,]

Tirə etmişdi dil-əynəsini jəng-i firāq
Vəşl-i ruhsārūn onı bir **məh-i təbān** etdi (*Gazel 233, Mısra 8*). [*məh-i təbān*,]

məh-i təməm: *Bütün ay, dolun ay.*

Qaşun hilāl ‘izārūn **məh-i təməm**umdur
Du‘ā-yı zülf ü ruḥun vird-i şübḥ ü şāmımdur (*Gazel 55, Mısra 1*). [*məh-i təməm*umdur, -im, -dur]

məh-i ənvər: *Nurlu ay.*

Yüzündə tərdurur yā lālə üzrə jələdür yā kim
Məh-i ənvər kənārındə düzülmüş ‘iqd-ı pərvındur (*Gazel 56, Mısra 4*). [*məh-i ənvər*,]

məh-liqā: *Yüzü ay gibi olan, ay yüzü güzel.*

Yüzün ey **məh-liqā** ol gīsū-yı pīç ü tīb içrə

Sanasan āftāb-ı āləm-ārādur səhāb içrə (*Gazel 188, Mısra 1*).
[*məh-i liqā*,]

Neyləsün ‘āşiq saña dil verməsün ey **məh-liqā**
Hər nigāhun cān-sitān hər nāz u gəmzün dil-firīb (*Gazel 18, Mısra 3*). [*məh-liqā*,]

Şirvānə təzədən genə bir **məh-liqā** gəlüb
Vəh vəh nə məh-liqā dil-i zārə dəvā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 1*). [*məh-liqā*,]

Şirvānə təzədən genə bir **məh-liqā** gəlüb
Vəh vəh nə məh-liqā dil-i zārə dəvā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 2*). [*məh-liqā*,]

Gün səhāb içrə qalandə h‘oşdu gəl ey **məh-liqā**
Zülfüvi çək ‘arizindən ḥüsnuñə nöqşāni var (*Gazel 54, Mısra 5*). [*məh-liqā*,]

Firqətündə āh-ı cān-süz u fəğānımdan mənəm
Gecələr ey **məh-liqā** gərdün-ı gərdān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 6*). [*məh-liqā*,]

Zülfü tək oldı mı necə sin qara günlərin
Mehr etmə demədim saña hər **məh-liqā** ilə (*Gazel 213, Mısra 14*). [*məh-liqā*,]

məhlūq: *Mahluk. Yaradılmış şey, insan, hayvan, yaratık.*

İşmün ziyadə mənəf‘ətün yohdı olsa də
Məhlūq təbə‘ āyə-i Qur‘ānə ey sərāb (*Gazel 15, Mısra 10*).
[*məhlūq*,]

Bilməm nöçün bu hīlənə **məhlūq** bilməyür
Kür də bilir ki balıqı ‘āləmdə şürdur (*Gazel 74, Mısra 11*).
[*məhlūq*,]

Hudāvəndə nə bəd-sā‘ətdə **məhlūq** olmuşuq biz kim
Hələ‘iqlər yanındə zərrəcə miqdārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 9*). [*məhlūq*,]

Nə eyləyəydi pərəstis bu həlq sım ü zərə
Olaydı pül bu **məhlūqdan** nihān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 12*). [*məhlūqdan*, -dan]

H‘oş ol günlər ki biz **məhlūqdan** bīgānə olmuşduq
Qələndərvār dā‘im sakin-i mey-ḥānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 1*). [*məhlūqdan*, -dan]

Sənsən bu cəhān Hāliqi **məhlūq** təməmı
Hər şəhəsdə bir rəng ilə fīnət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 31*). [*məhlūq*,]

Nə sūd daş kimi **məhlūqə** bu luğətçədən (*Kaside 15, Mısra 77*). [*məhlūqə*, -ə]

Lik şəd-heyf ki bu ‘əşrdə **məhlūq** təməm
Dutub ol köhnə sözi kim belə sölübdü babam (*Mesnevi 9, Mısra 59*). [*məhlūq*,]

Məhlūq için cəhāndə qəzā vü qədər nədür
Güya ki məskənim baña dārū‘ s-sələm idi (*Muhammes 2, Mısra 11*). [*məhlūq*,]

Demə **məhlūq** yanındə qoyulub təzə nizām
Püldən geyri nə iş var isə məcmū‘-ı hərəm (*Terci-bend 1, Mısra 11*). [*məhlūq*,]

məhmür: *Süzülmüş, baygınlaşmış.*

Almısan ey gözi **məhmür** ələ peymānə
Yohsə tənqə gətürüb sübhə-i şəd dānə səni (*Gazel 226, Mısra 3*). [*məhmür*,]

Məst ü **məhmür** gözün gəmzə-i hədənglə nədür

Turuqu'l-‘eyndə dünyāyə salur pərḥāşı (*Gazel 247, Mısra 9*). [*məḥmür*,]

məh-pārə: “*Ay parçası*”, yüzü ay gibi parlak ve güzel olan kimse.

Şükrələr kim Zü'iyə ‘eşqindən ol **məh-pārənün**
Döndülər əhl-i cəhān çək-i giribānun görüb (*Gazel 19, Mısra 15*). [*məh-pārənün*, -n, -ün, -]

Könlül əgərçi sən-i zārı pür-gəm istəmənam
Vəli həyəlin **o məh-pārənün** kəm istəmənam (*Gazel 135, Mısra 2*). [*məh-pārənün*, -n, -ün, -]

Həlləq-i cəhān lütf eləyüb Zü'ī-i zārə
Bu aydə **o məh-pārəni** Şirvənə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 10*). [*məh-pārəni*, -n, -i]

N'oldı bugün bu bəzmə **o məh-pārə** gəlmədi
Qoydı bizi bu növ' günü qarə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 1*). [*məh-pārə*,]

məh-rü: *Ay yüzü.*

Ze-bəs səngin dil ‘āşiq-keş ü bəd-hüdur ol **məh-rü**
Nə vəşlə dut ümid ey dil nə āh [u] zār bī-cā çək (*Gazel 116, Mısra 7*). [*məh-rü*,]

O gündən kim görüb ruhsārıvı bī-pərdə ey **məh-rü**
Salur topraqlarə hər gün fələk hıvurşid-i ‘əzrāsın (*Gazel 162, Mısra 3*). [*məh-rü*,]

Gecə günüz çəkürəm intizārun ey **məh-rü**
Nə gün tamām olacaq intizārım āhırdə (*Gazel 198, Mısra 5*). [*məh-rü*,]

məhrüm: *Yoksun, nasipsiz.*

Qalubdı birçə bu İslām milləti **məhrüm**
Təmām millət-i ‘āləm dolubdı hikmətdən (*Kaside 15, Mısra 5*). [*məhrüm*,]

Rəqibi məhrəm-i bəzm etmişən məni **məhrüm**
Gələt sənün kimi bī-mehrə āšnā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 5*). [*məhrüm*,]

Dühāt içində nə müddətdi qalmışam məğmüm
Ləziz şöhbət-i cān-bəhşdən olub **məhrüm** (*Mesnevi 14, Mısra 12*). [*məhrüm*,]

Qılub o mäh vüşālından ‘əqibət **məhrüm**
Ze-bəs ki ḥayl-ı bələ qıldı Zü'ī üstə hücum (*Tahmis 2, Mısra 27*). [*məhrüm*,]

Sər-i küyundan etmə Zü'ini **məhrüm** ey bī-mehr
Süleymān bərgāhındə gərəkdür çünki mür olsun (*Gazel 150, Mısra 11*). [*məhrüm*,]

Hərīm-i Kə'bə küyundan ki olsun cān u dil **məhrüm**
Minā-yı küyun içrə etməsəm onları qurbānun (*Gazel 160, Mısra 5*). [*məhrüm*,]

məh-rüy: *Ay yüzü.*

Hanı o gün ki o **məh-rüy** mehrbānım idi
Ənis-i məclis ü həm-bəzm-i həm-zəbānım idi (*Gazel 249, Mısra 1*). [*məh-rüy*,]

məhrəm: *Başkalarından saklanan, başkaları tərəfindən görülmesi, bilinmesi, duyulması istenmeyen, gizli.*

Məhrəm gəl eylə lütf ilə küyun Mināsınə
Kim cānın etməyə saña Zü'ī fədā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 13*). [*məhrəm*,]

Nə var ol məhvəşə āhimdan özgə qəşidim hər şəb
Hərīm-i küyunə bād-ı şəbādan geyri **məhrəm** var (*Gazel 70, Mısra 12*). [*məhrəm*,]

Kimün ki künc-i qənā'ətlə gənc-i mərifəti
Müyəssər oldı rumüz-i dəqiqə **məhrəmdür** (*Gazel 73, Mısra 6*). [*məhrəmdür*, -dür]

Olub sər-məst bilmirdüq nədür nıḳ [ü] bəd-i dünyā
Bu məcnūnluluq məhrəm məclis-i ‘ürfənə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 4*). [*məhrəm*,]

Zü'iyə **məhrəm** edib zülfünə rüyun hər gün
Kəfiri ḥəzin-i gəncinə-i imān etdi (*Gazel 233, Mısra 11*). [*məhrəm*,]

Şəd-heyf keçdi fəşl-i gül ü mövsüm-i bəhār
Bir dil bilən müşāhib ü bir **məhrəm** olmadı (*Gazel 238, Mısra 12*). [*məhrəm*,]

məhrəm-i bəzm: *Meclisin mahremi, dostu, yakını.*

Rəqibi **məhrəm-i bəzm** etmişən məni məhrüm
Gələt sənün kimi bī-mehrə āšnā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 5*). [*məhrəm-i bəzm*,]

məhrəm-i əsrār: *Sırların gizliliği, mahremiyeti.*

Bir sirr var bu nāmə-i əltāf-ı fəzldə
Zü'ī bilür ki **məhrəm-i əsrərdən** gəlüb (*Gazel 26, Mısra 14*). [*məhrəm-i əsrərdən*, -dən]

Bir sirr var bu nāmə-i əltāf-ı fəzldə
Zü'ī bilür ki **məhrəm-i əsrərdən** gəlüb (*Gazel 27, Mısra 12*). [*məhrəm-i əsrərdən*, -dən]

məhrəm-i əsrār-ı sirr-i yā vü sā: *Yasin suresindeki yā ve sin harflerinin sırrının esrarının ilacı, cevabı.*

Həq qəsəmlə sürə-i yāsində izhār eyləyüb
Şānuvı ey **məhrəm-i əsrār-ı sirr-i yā vü sā** (*Gazel 1, Mısra 6*). [*məhrəm-i əsrār-ı sirr-i yā vü sā*,]

məhsüb: *Hesaplanmış, hesaba geçirilmiş, hesaba dâhil edilmiş.*

Qoyma keçə hicrində gəm ü dörd ilə həlim
Öldür məni **məhsüb** elə qurbānə ‘Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 12*). [*məhsüb*,]

məhşər: *Əhiret həyātında bütün insanların, dünyada yaptıklarının hesabını Allah huzurunda vermek üzere tekrar dirilip toplanacakları yer.*

Zü'iyə innə gəfūr əyəsində bağlə ümid
Etməsün qoy saña **məhşərdə** şəfə'ət zāhid (*Gazel 39, Mısra 30*). [*məhşərdə*, -də]

Könlül tərək eyləmə cām-ı şərāb-ı ‘eşqi tā **məhşər**
Ki bu mey-məsti gəm bilməz cəhāndə hüş-yār olmuş (*Gazel 102, Mısra 9*). [*məhşər*,]

Bu qədri tökmə qanın həncər-i müjgānlə ‘uşşāqun
Dilərlər qanını **məhşər** günü hər mübtələ səndən (*Gazel 168, Mısra 8*). [*məhşər*,]

Yüzi qarə gələsən **məhşərə** ‘āşī mücrim
Həlq içində özüvi bir belə bī-‘ār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 27*). [*məhşərə*, -ə]

məhv: *Yok etme, varlığına son verme.*

Lə'lün ‘eşqi olmasaydı məndə etməzdün cəfā
Çün küdürət **məhv** olur gər aradə qan olmasa (*Gazel 13, Mısra 10*). [*məhv*,]

Məhv olub ləfz-i ədvüvāt qutarə hılə-i məkr
Şeytānət rəsmın atub cümləsi insān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 3*). [*məhv,]*

Nolubdı kim bu şifət **məhv** olubdı hātirdən
Sənün rəftiq-i qədimün bu Zü'î-i kəm-nām (*Gazel 129, Mısra 9*). [*məhv,]*

Bu mülkə vārid olduqdə mən-i məhcür u nā-kāmı
Nöçün **məhv** eylədüñ hātirdən ey ārām-ı cān Şāhın (*Gazel 171, Mısra 12*). [*məhv,]*

‘Əcəb yoh **məhv** olə cismim təcəllā-yı cəməlindən
Bu şöla yandurubdur dəğlə Mūsā İbn-i ‘Ümrānı (*Gazel 220, Mısra 7*). [*məhv,]*

Çün bilübdür bunı ki sīm ilə zər
Məhv edər hər nə oləsə ‘eyb ü kədər (*Mesnevi 11, Mısra 18*). [*məhv,]*

məhv et-: Mahvetmek.

Bī-‘elmlıqdi bizləri nā-büd **məhv edən**
Bir vəçh ilə gıdərşün bizdən cəhāləti (*Kaside 2, Mısra 3*). [*məhv edən, -ən]*

məhv ol-: Yok olmak, varlığına son vermek.

Mūsā kimi bilməm niyə **məhv olmayur** ‘āşiq
Gəldükdə bu Tūrinə təcəllāyə cəməlün (*Gazel 147, Mısra 5*). [*məhv olmayur, -ma, -y, -ur]*

məhvəş: Yüzü aya benzeyen, ay gibi güzel kadın.

Düşübdü Zü'î biyābānə imdi məcnūn tək
H’oşā o **məhvəşə** həm-h’vānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 10*). [*məhvəşə, -ə]*

Nə var ol **məhvəşə** əhumdan özgə qəşidim hər şəb
Hərīm-i küyunə bād-ı şəbādan geyri məhrəm var (*Gazel 70, Mısra 11*). [*məhvəşə, -ə]*

məhız: Sırf.

Nüqrə-i hām demək cismivə lā’iq dögi çün
Məhız bu rühdi cismün bədən anun cānı (*Gazel 250, Mısra 24*). [*məhız,]*

Cühələ **məhız** libāsə söləyürlər ‘ālim
Odı kim zülmət-i gəflətdə qalublar dā’im (*Mesnevi 9, Mısra 25*). [*məhız,]*

məhızün: Üzüntülü, gamlı, kederli, hüznülü.

Sənsən həmişə şād qılan həstə könlümü
Məhızün edəndə cövr ilə bu çərç-i kəc-mədar (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 14*). [*məhızün,]*

məhəbbət: Sevgi, muhabbet.

Ayağın şədqəsi başım əlim dut səqiyyə mey ver
Məhəbbət bədəsindən Zü'î tək başda humarım var (*Gazel 45, Mısra 10*). [*məhəbbət,]*

Yeridi tığ ilə gər etsə pərə pərə məni
Onun **məhəbbəti** əlbəttə kim günāhımdur (*Gazel 53, Mısra 4*). [*məhəbbəti, -i]*

Nə hüsən olaydı nə ‘āşiq nə vəşl nə hicrən
Nə sür-ı ‘eşq ü **məhəbbət** nə imtāhən ey kəş (*Gazel 106, Mısra 8*). [*məhəbbət,]*

Gözlərdi təməm əhl-i cəhān həqq-i sələmi

N’oldı o şədaqət o **məhəbbət** hara getdi (*Kaside 24, Mısra 8*). [*məhəbbət,]*

Vücüdüm ney kimi sürāh sürāh oləsə āh etmən
Məhəbbətdən dəm urduq içməmək olmaz bələlardan (*Tahmis 1, Mısra 30*). [*məhəbbətdən, -dən]*

Nə yaşı günlər idi ol nə yaşı müddət idi
Ki şuglimiz o pəri-rüy ilə **məhəbbət** idi (*Tahmis 2, Mısra 12*). [*məhəbbət,]*

məhək: Bir kimse veya nesnenin değerini ölçmeye, anlamaya yarayan şey, ölçü, miyar, میزان.

Cövr ü cəfā-yı yārdur ‘eşqə **məhək** əgər
Şəbr etməsə zühürə gəlür kəm ‘əyərliq (*Gazel 111, Mısra 7*). [*məhək,]*

məhəl: Mevki.

Cümlənün qəvli belədür bu **məhəl**
Mundan özgə sözinə etsön ‘əməl (*Mesnevi 11, Mısra 53*). [*məhəl,]*

məhəmməd bəg: Özel isim.

Budur vəchi **Məhəmməd Bəg** būsāt-ı toy binə etmiş
Fələk cedy ü həməldən bəzmə vermiş bərrə büryənə (*Kaside 22, Mısra 19*). [*məhəmməd bəg,]*

mə’işət: Yaşamak için gerekli olan şeyler, geçim, dirlik.

Mə’işət büstānında cəhān əhlinə gül yetdi
Mənim bu qara bəhtimdən piyāz u kəndənə çıxdı (*Gazel 254, Mısra 5*). [*mə’işət,]*

məkān: Durulan, oturulan yer, ev, mesken, ikāmetgāh.

Döğül bu dəhrdə şəyyādliq qanūnī bi’llāhi
Ki şaydın tərək edüb dönsün havā üzrə **məkān** Şāhın (*Gazel 171, Mısra 10*). [*məkān,]*

Nə müddətdür köñül kim tərək-i mülk-i Şīrvān qılmış
Diyār-ı Qübbədə yüz dərd [ü] möhnətlə **məkān** qılmış (*Kaside 11, Mısra 2*). [*məkān,]*

Ayağ yalın baş açuq mündəris **məkānlarda**
Olur mu həşil öyrədə fūnün hīkmətdən (*Kaside 15, Mısra 67*). [*məkānlarda, -lar, -də]*

Vəlikən düşmüşəm āvərə müddətdür Şəməhıdan
Diyār-ı Qübbə içrə bir nişiməndə **məkānım** var (*Kaside 7, Mısra 10*). [*məkānım, -ım]*

məkātīb: Mektepler, okullar.

Bələ döğül bərədər [o] məkəb nə mədrəsə
Qeyri müləl **məkātibinə** eylə diqqəti (*Kaside 2, Mısra 16*). [*məkātibinə, -i, -n, -ə]*

məkkərə: At, deve, katır gibi eşyâ taşımak için kirâlanan hayvan, yük hayvanı.

Köñül nə vəşlinə şükr eylə nə şəkvə firāqından
Təməm övzā’ı yek-sər h’vābdur **məkkərə** dünyānün (*Gazel 149, Mısra 10*). [*məkkərə,]*

məkr: Hile, düzen, aldatma.

Sanmə zāhid yetüşürsən bu ‘əməllə hıldə
‘Eşqdür şidq gərək mündə itər **məkr** ü hiyəl (*Gazel 126, Mısra 10*). [*məkr,]*

məktəb: Mektep, okul.

Təhsil-i 'elmə mədrəsə **məktəb** gərəkdi tə
Övləd həsil eyləyə 'elm ilə hikməti (*Kaside 2, Mısra 9*).
[*məktəb,]*

Məktəb nə növ' h' oş olı cındır həşirdə
Ətfəl ayağ yalın çəkə palçıqda zəhməti (*Kaside 2, Mısra 11*). [*məktəb,]*

Belə döğül bərədar [o] **məktəb** nə mədrəsə
Qeyri miləl məkətibinə eylə diqqəti (*Kaside 2, Mısra 15*).
[*məktəb,]*

Bir gör mü'əllimi necə səhib-i 'elmdür
Yə **məktəbə** nə növ' qılurlar himəyəti (*Kaside 2, Mısra 18*).
[*məktəbə, -ə]*

Övlədi olmayan də verür hərc məktəbə
Şərf eyləyür mü'əllimə ətfələ dövləti (*Kaside 2, Mısra 19*).
[*məktəbə, -ə]*

Gərəkdi bizdə də olsun mədərīs ü **məktəb**
'Ulüm-i fəzlə çataq **məktəb** içrə zəhmət ilə (*Kaside 20, Mısra 21*). [*məktəb,]*

Gərəkdi bizdə də olsun mədərīs ü məktəb
'Ulüm-i fəzlə çataq **məktəb** içrə zəhmət ilə (*Kaside 20, Mısra 22*). [*məktəb,]*

Nə qədri dād elədim **məktəb** eyləyün bün[y] ad
Ohı oyan yuhudan qalma h'vəb-i qəflət ilə (*Kaside 20, Mısra 39*). [*məktəb,]*

Gərək mü'əllim-i qəbil olə o **məktəbdə**
Cəvəb söliyə hər bir su'ālə diqqət ilə (*Kaside 20, Mısra 23*).
[*məktəbdə, -də]*

Üç il içində nədən Rus **məktəbdə** təliblər
Bilürlər üç dili həm oğumaqlə yazmanı (*Kaside 23, Mısra 55*). [*məktəbdə, -də]*

Bu 'elm mədrəsə **məktəblər** içrə həsil olur
Mü'əllimi də gərək olsun 'elm-i 'ummānī (*Kaside 23, Mısra 49*). [*məktəblər, -lər]*

Nə qədər fikr elədim diqqət ilə bu kərə
Məktəb ü dərindən özgə bunə yohdur cərə (*Mesnevi 9, Mısra 66*). [*məktəb,]*

Sizə hər gündə deyür **məktəb** [ü] məktəb İrşad
Mollā Nəşrəddin edir hikmət ilə yüz fəryad (*Mesnevi 9, Mısra 81*). [*məktəb,]*

Sizə hər gündə deyür **məktəb** [ü] məktəb İrşad
Mollā Nəşrəddin edir hikmət ilə yüz fəryad (*Mesnevi 9, Mısra 81*). [*məktəb,]*

Siz də hər buq'ədə bir **məktəb** bünyad eyləyün (*Mesnevi 9, Mısra 83*). [*məktəb,]*

Dərs ü məktəbdə təşəvvür elə bu dərədə dəvə
Ohuyub 'elm ilə tapmış nəzər et telğrama (*Mesnevi 9, Mısra 67*). [*məktəbdə, -di]*

Pəs gözüm nürü gəlüb **məktəbə** 'elm et həsil
Oləsən məclis-i 'ürfən əzizim vəsil (*Mesnevi 9, Mısra 75*).
[*məktəbə, -ə]*

Ey 'əzizən-i cəhān mə'dən-i cāndur **məktəb**
Bədən-i mürdə için rüh-i rəvāndur **məktəb** (*Muhammes 5, Mısra 1*). [*məktəb,]*

Ey 'əzizən-i cəhān mə'dən-i cāndur **məktəb**
Bədən-i mürdə için rüh-i rəvāndur **məktəb** (*Muhammes 5, Mısra 2*). [*məktəb,]*

Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü şāndur **məktəb**
Yəhşi diqqət eləsən bəğ-i cināndur **məktəb** (*Muhammes 5, Mısra 3*). [*məktəb,]*

Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü şāndur **məktəb**
Yəhşi diqqət eləsən bəğ-i cināndur **məktəb** (*Muhammes 5, Mısra 4*). [*məktəb,]*

Əlhəq insān olanə niq ü bəyāndur **məktəb**
Hər kəsün olmasə gər 'elmi yəqin ə'mādur (*Muhammes 5, Mısra 5*). [*məktəb,]*

Ölүdür bātinə zāhirdə əgər əhyādur
Bədən-i mürdə için rüh-i rəvāndur **məktəb** (*Muhammes 5, Mısra 10*). [*məktəb,]*

Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü şāndur **məktəb**
Kişi beş dil bilə gər ondə tāmām ādəmdür (*Muhammes 5, Mısra 15*). [*məktəb,]*

'Ālimün 'izzətine bəh ki nə h' oş 'āləmdür
Yəhşi diqqət eləsən bəğ-i cināndur **məktəb** (*Muhammes 5, Mısra 20*). [*məktəb,]*

Əlhəq insān olanə niq ü bəyāndur **məktəb** (*Muhammes 5, Mısra 25*). [*məktəb,]*

mələhət: Güzellik.

Bir nəzlu **mələhətlü** nigərə verə könlün
Tə düzlü olə cümülə əş'arı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 7*).
[*mələhətlü, -lü]*

Mələhət Mışrədə bazar qurmuş Yüsif-i şānī
Züleyhəvəş bu gün 'eşq ilə bu bazarə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 5*). [*mələhət,]*

Hər adı Rüstəm olanlarda sücā'ət olu mī
Hər adı Yüsif olan kəsə **mələhət** olu mī (*Mesnevi 6, Mısra 38*). [*mələhət,]*

məlik: Hükümdar, pādīşah, hākan.

Göz ü qaş u əl ayağ pülilə döğül insān
Əgər məlik olə bī-mə'rifət nə ādəmdür (*Gazel 80, Mısra 12*). [*məlik,]*

mə'lüm: Herkes tərəfindən bilinen, ögənilmiş olan (şey).

'Āləmə **mə'lüm** olubdur qoydıqun ədəb-i dīn
Hiç bir mürsəl nəbədə yohdı belə ihtidā (*Gazel 2, Mısra 7*).
[*mə'lüm,]*

Mə'lüm edər idün bizə də sirr-i cəhānī
Əsrārıvı bilməkliyə həyrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 17*). [*mə'lüm,]*

Mədh u zəm bəqīdūr qiyāmətəcən
Çünki **mə'lümdür** dəfātirdən (*Mesnevi 2, Mısra 28*).
[*mə'lümdür, -dur]*

Yetüşdi nəmə-i müşkīn hitāmun
Yəqin **mə'lüm** olundı həm məramun (*Mesnevi 3, Mısra 8*).
[*mə'lüm,]*

Yəqīndür bu ki sizdə çohdur alma
Vəlī əşārı **mə'lüm** olmaz əslā (*Mesnevi 3, Mısra 28*).
[*mə'lüm,]*

Tə'sir-i məst olub bu pīr-i kühən
Hələqə **mə'lüm** edim nə varsə sühən (*Mesnevi 11, Mısra 10*).
[*mə'lüm,]*

Bir zərrə söz olmadı qəzādan **mə'lüm**

Çoh bəhdım əgər diqqət ilə təfsirə (Rübai 2, Mısra 3).
[mə'lüm,]

məl'un: Allah'ın lənətinə uğramış, rahmetindən mahrum kalmış, lənətlənmiş, lənətli.

Yezid tək adı **məl'un** özi cəhənnəmdə
Nə fə'idə elə olsə hökumət-i dünyə (Gazel 7, Mısra 13).
[mə'lün,]

mələk: Melek, gözle görülməyən, yiyip içməyən, cinsiyyət farkı bulunmayan, sadece Allah'a itaat etmək və daima hayra vəsita olmaq üzere yaratılmış olan sayısız nûrânî varlıklardan hər biri.

Hudâ yaratduqı əşyadan eyləyüb mümtəz
Mələkdən artuq edubdür səhâ kərəmətdən (Kaside 15, Mısra 12). [mələkdən, -dən]

Ümmü'l-həbbə'is oldı adun çünki salmış
Bəbildə ol **mələkləri** zindənə ey şərāb (Gazel 15, Mısra 6).
[mələkləri, -lər, -i]

Nəsl-i ədəmdə sənün tək məh-i h'vurşid-liqā
Gər **mələk** gəlsə inanmam gələcək dünyəyə (Gazel 194, Mısra 4). [mələk,]

mələk-təl'ət: Melek yüzli.

Dil-cüy-i pər-rüy **mələk-təl'ət** ü rə'nā
Gər kim enə firdövs-i bərindən yerə havrā (Muhammes 4, Mısra 23). [mələk təl'ət,]

məməlik: Memleket.

Yağmalayubdı türrelərin Çin **məməlikin**
Hər çini içrə müşk-i Hıttadan kəsibi var (Gazel 44, Mısra 5).
[məməlikin, -i, -n]

Qüdyāl **məməlikində** rāhət
Vəqtim keçinürdi bī-əziyyət (Mesnevi 7, Mısra 23).
[məməlikində, -i, -n, -də]

məmət: Ölümlük, mevt.

H'osā o kimsələrə adı yaşıqlıqla qalub
Görüb həyat u **məmətində** ləzzət-i dünyə (Gazel 7, Mısra 12). [məmətində, -i, -n, -də]

məmnün: Hoşnut olan (kimse), razi.

Gün-bə-gündən eləsün Bārī Hudā 'ömrin uzun
Kərəmindən eləyüb cümlə fəqiri **məmnün** (Mesnevi 6, Mısra 32). [məmnün,]

Həmişə hātirivi Hāliq eyləsün **məmnün**
Cəlāl u dövləti 'ömrüvi həm dəhi əfzün (Mesnevi 14, Mısra 17). [məmnün,]

mə'mür: Gəlişip güzelleşmiş, bayındır duruma gəlmiş, şənlikli.

Tələttuf eylə könlü şəhrin etgilən **mə'mür**
Hərəbə qoymə kərəm qıl vilāyətündi sənün (Gazel 174, Mısra 9). [mə'mür,]

Bu necə şam'dı kim bəzmi pür-nür elədi
Bu hərəbə könlü evyanını **mə'mür** elədi (Gazel 241, Mısra 2). [mə'mür,]

mən': Engel olmak, alı koymak.

Məni **mən'** etmə zāhid təc-i əbrüsü sücüdindən
Kərəmətlər ki qaşından gəlür mehrəbdən gəlməz (Gazel 96, Mısra 5). [mən',]

Žü't əgərçi **mən'** edürəm həlqi yārdan
Mümkün mi şam'-dövrinə pərvānə gəlməsün (Gazel 146, Mısra 13). [mən',]

Baḥa bi'llāh yegdür belə zillət pādşahlıqdan
Məni 'eşqindən anun çoh də gəl **mən'** etmə ey nāşih (Gazel 151, Mısra 12). [mən',]

Yüzün nəzzərəsindən **mən'** edubdür Žü'ini zülfün
Bu kəfir əldən almış dinini gör kim müsəlmānun (Gazel 160, Mısra 13). [mən',]

mən: Ben, birinci şahıs tekil zamiri.

Zāhid nə zövq-yāb olı hür-i behiştədən
Bir şühə **mən** tək 'əşiq-i şeydadan olmasa (Gazel 4, Mısra 6). [mən,]

Mənim tək olmayə şad pərə tığ-i həsrət ilə
Cirāhət-i dilinə yārdan dəvəsi olə (Gazel 10, Mısra 5).
[mənim, -im]

Həm-qədim bir çəng olub cən-riştəsi ol çəngə tār
Tə ki oldum **mən** zə'f ol tār-i girsudan cüdā (Gazel 12, Mısra 4). [mən,]

Çəşm-i pür-hünüm **mənim** tufānə verdi 'ələmi
Bəs ki tökdü qanlı yaş ol sərv-i dil-cüdan cüdā (Gazel 12, Mısra 5). [mənim, -im]

Lə'lün 'eşqi olmasaydı **məndə** etməzdün cəfā
Çün küdürət məhiv olur gər aradə qan olmasa (Gazel 13, Mısra 9). [məndə, -də]

Tə ki mükşin zülfinə vermişsən eləmə piç [ü] táb
Almışan pəjmürdə könlümdən **mənim** arām u táb (Gazel 16, Mısra 2). [mənim, -im]

Mən də bülbül də gül 'eşqində şəriküz ləkən
Žü'iyə giryə fəğan bülbül-i şeydāyə düşüb (Gazel 23, Mısra 13). [mən,]

Hər cəhətdən 'ələm olmuş cənnəti'l-mə'vā vəli
Neylərəm **mən** cənnəti çün onda ədəm qalmayub (Gazel 30, Mısra 4). [mən,]

Mən özüm billəm nəyəm sən Žü'ini ey şeyh-i şəhr
H'āh bir 'əqil həyāl et h'āh bir dīvānə dut (Gazel 33, Mısra 9). [mən,]

Dur gözün qurbāni sāqī bir də mey-hānə dut
Gəm humarı pāy-māl etdi **məni** peymānə dut (Gazel 33, Mısra 2). [məni, -i]

Uçubdur mürğ-i rühim təndən ey dost
Olan sā'ət **mən** ayru səndən ey dost (Gazel 34, Mısra 2).
[mən,]

Be-ğeyr-əz başına dönmək dolanmaq
Nə gördün kəsədin ülfət **məndən** ey dost (Gazel 34, Mısra 4). [məndən, -dən]

Gəməndür münisim ey gül ayırmə
Məni ondan onı həm **məndən** ey dost (Gazel 34, Mısra 6).
[məndən, -dən]

Gəməndür münisim ey gül ayırmə
Məni ondan onı həm məndən ey dost (Gazel 34, Mısra 6).
[məni, -i]

Məni etmə cüdā küyündən ey gül
Ayırmə bülbülü gülşəndən ey dost (Gazel 34, Mısra 7).
[məni, -i]

Şəhrā vü bağ versə də firdövsdən nişān
Göz açmağə nəzārəyə **məndə** dimağ yoh (*Gazel 37, Mısra 6*). [*məndə, -də*]

Tənhā nə **mən** belā vü gəm-i dərdəəm əsir
Hansı könlüdi lālə kimi dağdār yoh (*Gazel 38, Mısra 15*). [*mən,]*

Gər 'ədālətlə olur həşr günündə divān
Sən də **mən** də çəkərük ondə əziyyət zāhid (*Gazel 39, Mısra 8*). [*mən,]*

Məndə vardur əgər 'əşiq oluban mey içmək
Səndə var bir qulağ as gör neçə 'adət zāhid (*Gazel 39, Mısra 9*). [*məndə, -də*]

Əl cinsu ilə cinsi yəmīlu deyülbüdü
Lütf eyləyübən tap **mən**-bimārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 16*). [*mən,]*

Nədür ey lālə-ruh yārim bu qədri bī-vəfālıq kim
Deməzsən kim **mənim** bir dərd çəkmiş dağdārım var (*Gazel 45, Mısra 6*). [*mənim, -im*]

Gərəkdi **mən** yudam qan eyləyəm yüz fikr-i tülānī
Sənün kim 'āriz-i gül-gün u zülf-i təbdārın var (*Gazel 46, Mısra 5*). [*mən,]*

Mənim yoh hörmətim mey-hənəldə deyr ü məsciddə
Sənün hər yerdə olsun 'izzətün həm 'etibārın var (*Gazel 46, Mısra 7*). [*mənim, -im*]

Cəhān bağında bir h'əşgīdə nəhlə bənzərəm **mən** kim
Nə bir şāhım nə sāyəm nə şükūfə nə bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 11*). [*mən,]*

Olub 'əşiq cəhāndə hərəkəs öz mə'sūqəsin tapdı
Mənim kim hər zəməni firqətdə min min āh u zārım var (*Gazel 50, Mısra 4*). [*mənim, -im*]

Nə gəflətdür bu səndə ey təgāfūl-pişə səyyādım
Deməzsən kim **mənim** dāmımdə āhır bir şikārım var (*Gazel 50, Mısra 6*). [*mənim, -im*]

Yeridi tığ ilə gər etsə pərə pərə **məni**
Onun məhəbbəti əlbəttə kim günāhımdur (*Gazel 53, Mısra 3*). [*məni, -i*]

Bu qədri etmə bana cövr ey büt-i bī-mehr
Ki səndən özgə **mənim** sölə kim pənāhımdur (*Gazel 53, Mısra 6*). [*mənim, -im*]

Ey firāq ol yār göndərdi səni tök qanı
Həqiqidir kim **məndə** 'əşq-i ləblərindən qanı var (*Gazel 54, Mısra 4*). [*məndə, -də*]

Elə həyāl edərəm şāh-ı hökmürānam gər
Desə filāni **mənim** bir kəmin qulāmımdur (*Gazel 55, Mısra 4*). [*mənim, -im*]

Şikəstə könlümi cövrüylə eyləyür vīrān
Demir ki bir bu hərābə **mənim** məqāmımdur (*Gazel 55, Mısra 6*). [*mənim, -im*]

Məni öldürdi ey məh nāz u gəmzün təlh-güftārın
'Əcəb bī-məhrsən ey bī-mürüvvət bu nə āyındur (*Gazel 56, Mısra 7*). [*məni, -i*]

Məni bəd-gülər etdi küy-i dildārımdan āvərə
Görüm olsun İllāhī mən kimi āvərə bəd-gülər (*Gazel 57, Mısra 8*). [*mən,]*

Məni öldürdilər dərd ü gəm-i 'əşq ilə āhırdə
Səməni-simā vü sünbül-müy u süsən-ləb [ü] gül-rülər (*Gazel 57, Mısra 5*). [*məni, -i*]

Məni bəd-gülər etdi küy-i dildārımdan āvərə
Görüm olsun İllāhī mən kimi āvərə bəd-gülər (*Gazel 57, Mısra 7*). [*məni, -i*]

Firqətündə āh-ı cān-süz u fəğānımdan **mənim**
Gecələr ey məh-liqə gərdün-i gərdān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 5*). [*mənim, -im*]

Žü'iyə görçək **mənim** bu ābdār əş'ārımı
Bihūd u Seyyid Bəhār bəhr-i 'ūrfān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 9*). [*mənim, -im*]

Şīrvān içrə bu gün Həqānī-i sənī **mənəm**
Səhr-i şe'rımdən tāmām İrān u Tūrān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 7*). [*mənəm, -əm*]

Əlbəttə **mən** tək i o də bir gül-əsīridür
Bī-cā döğül bu qədri ki bülbul fəğān çəkər (*Gazel 61, Mısra 7*). [*mən,]*

Hərāb olaydı cəhān kəş bu fələk-i bər-bād
Mənim bu mollāhıqə intihāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 16*). [*mənim, -im*]

Bu günki günlərimi fikr edəndə zāhirdür
Behişt imiş **mənim** ol 'işrət eyləyən günlər (*Gazel 67, Mısra 8*). [*mənim, -im*]

Gər cənnətə də imdiki ādəm gedəcəksə
Bī'İllāh elə olsə **mənə** cənnət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 26*). [*mənə, -ə*]

Yandırur bəs ki məni hicr-i nigārım gecələr
Mənim olmuş deyəsən rüz-şümārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 1*). [*məni, -i*]

Yandırur bəs ki məni hicr-i nigārım gecələr
Mənim olmuş deyəsən rüz-şümārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 2*). [*mənim, -im*]

Qalusən **mən** kimi āvərə cəhān kārında
Ey deyən kimsə ki işlər hamı tədbirdədür (*Gazel 75, Mısra 9*). [*mən,]*

Tığ-i əbrülərün eylər **məni** gəməndən āzād
Şayd-ı pür-bəstə 'əlāci dəm-i şəmşirdədür (*Gazel 75, Mısra 3*). [*məni, -i*]

Var idi **mənim** bircə nəfər hən-ı qədimim
Bilməm nə olubdur o da əl-ān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 21*). [*mənim, -im*]

Əgərçi türrelərün kəfir-i siyāh-dildür
Mənim tək 'əşiq için lək dīn ü imāndur (*Gazel 81, Mısra 6*). [*mənim, -im*]

Nə küll-i cəbr ilədür həm nə ihtiyār ilə
Bu sirri anlamuram **mən** nə məcərrəndür (*Gazel 83, Mısra 10*). [*mən,]*

O mäh vəşlinə bir gün yetişmədim āhır
Mənim bu tələ'imün gör nə bəd sitərəsi var (*Gazel 87, Mısra 4*). [*mənim, -im*]

Qılır əhvāl-ı bātin zāhır 'āləm içrə bir dəmdə
Desəm **mən** küfr olur mu cām-ı bədə gər peyām-bərdür (*Gazel 88, Mısra 4*). [*mən,]*

Gər yolun düşsə səbə Ağdaşə **məndən** sölə kim
Verdi cān həsrət ilə Žü'i-i nālən sənəz (*Gazel 95, Mısra 9*). [*məndən, -dən*]

Məni mən' etmə zāhid təc-i əbrüsü sücüdindən

Kərāmətlər ki qaşından gəlür mehrəbdən gəlməz (*Gazel 96, Mısra 5*). [*məni, -i*]

Ey mäh bu gün sən kimi meh-pərə tapulmaz
Nə **mən** kimi dünyədə günü qarə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 2*). [*mən,]*

Səhrə-yı gəm ü möhnəti başdan başə gəzsən
Bir **mən** kimi möhnət-zədə-əvərə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 10*). [*mən,]*

Nə **mən** nə bülbül-i şüridə nə pərvənə 'āşıqdür
Neçə yüz lälə-ruh ol gül-gəmində dāğdār olmuş (*Gazel 102, Mısra 5*). [*mən,]*

Ləbi şövqi mey-i gül-nār tək məst eylər 'uşşāqı
Bu mə'nidən **mənim** tək çohları məst ü humār olmuş
(*Gazel 102, Mısra 4*). [*mənim, -im*]

Rəmīdə etdün əgərçi hətā ilə **məndən**
Rəqibə bārī ol əhūnı etmə rām fələk (*Gazel 118, Mısra 7*).
[*məndən, -dən*]

Məni ki şəhrdən ey mäh saldı əvərə
Bu gündə eylədi kəc-rov yəqin təmām fələk (*Gazel 118, Mısra 3*). [*məni, -i*]

Zəncir-i tār-ı zülfünə cün çatmayur əlün
Ölsün rəvādi **mən** kimi dīvānə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 4*). [*mən,]*

Bir ləhzə qoymadun məni əsüdə dəhrdə
Gəldim əlündən əhır **mən** cənə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 8*). [*mən,]*

Bir ləhzə qoymadun məni əsüdə dəhrdə
Gəldim əlündən əhır **mən** cənə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 7*). [*məni, -i*]

Cām-ı sər-şāri dönəm başına sāqı **mənə** ver
Məndən özgə nə rəvādur bu ayağə dəgə əl (*Gazel 126, Mısra 6*). [*məndən, -dən*]

Əcəlün əvvəli cən içrə əgər olmayaydı
Necə səndən **məni** ey cən aralar tığ-i əcəl (*Gazel 126, Mısra 4*). [*məni, -i*]

Cām-ı sər-şāri dönəm başına sāqı **mənə** ver
Məndən özgə nə rəvādur bu ayağə dəgə əl (*Gazel 126, Mısra 5*). [*mənə, -ə*]

Rüz-i vəsl ol şühə qurbān olmadun ey cən dəhi
Şām-ı hicrān **mən** saña sanmə ki imdād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 6*). [*mən,]*

Dāğ-ı hicrān ilə ol şirīn-ləbün gər cən verəm
Küh-kən tək Zū'iyā **mən** dəhi bir ad eylərəm (*Gazel 127, Mısra 14*). [*mən,]*

Məndən artuq eyləyür səndən şikāyət āşikār
Cövr ü bī-dādundan ey məh hər gecə dād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 11*). [*məndən, -dən*]

Mənim bu növ' döğüldi ümīdim ey Seyyid
Ki hiç aparmıyasən Zū'ī-i həzīndən nām (*Gazel 129, Mısra 15*). [*mənim, -im*]

Fərhād ilə Məcnūn qaçubən çöllərə düşdi
Zū'ī kimi bu 'ərşədə **mən** tā ki səs etdim (*Gazel 130, Mısra 12*). [*mən,]*

Ey şüh saña rüz-ı əzəl yār mən oldım
Dām-ı sər-i zülfündə giriftār **mən** oldım (*Gazel 132, Mısra 1*). [*mən,]*

Ey şüh saña rüz-ı əzəl yār mən oldım
Dām-ı sər-i zülfündə giriftār **mən** oldım (*Gazel 132, Mısra 2*). [*mən,]*

Pərvīn saçub ey mäh gözimdən gecə dā'im
Hicrində sürəyyā kimi bī-dār **mən** oldım (*Gazel 132, Mısra 4*). [*mən,]*

Şād oldılar əğyār vüsalunlə həmişə
Hicrində şəb ü rüz dil-əfkār **mən** oldım (*Gazel 132, Mısra 6*). [*mən,]*

Əvāze-i hüsnün ki təmām ələmi dutdı
Ey mäh bu şöhrətdə səbəb-kār **mən** oldım (*Gazel 132, Mısra 8*). [*mən,]*

Bādām-ı siyəh-çəsm ilə 'innāb-ı ləbünçün
Hər ləhzədə cən verdim o bīmār **mən** oldım (*Gazel 132, Mısra 10*). [*mən,]*

Leylā kimi sən pərdə-i 'ismətdə oturdun
Məcnūn-ı sər-i küçə vü bāzār **mən** oldım (*Gazel 132, Mısra 12*). [*mən,]*

Lə'lün həvəsində hamı cən verməgə qaçdı
Bu 'ərşədə ey yār vəfādār **mən** oldım (*Gazel 132, Mısra 14*). [*mən,]*

Dīvānə şifət sən pəriyə 'āşiq olandan
Nāmūsı burahdım belə bī-'ār **mən** oldım (*Gazel 132, Mısra 16*). [*mən,]*

Əz-bəs ki ləbün zikri dilim əzbəri oldı
Cümlə şü'ərə içrə şəkərbār **mən** oldım (*Gazel 132, Mısra 18*). [*mən,]*

Dərk eyləmədim hiç təcəllā-yı cəmālun
Müsā kimi gər təlib-i dīdār **mən** oldım (*Gazel 132, Mısra 20*). [*mən,]*

Zū'ī kimi bənd-i girih-i zülfünə düşdim
Əsuftə-i ol tūrrə-i tərār **mən** oldım (*Gazel 132, Mısra 22*). [*mən,]*

Mən aqlaram əgərçi baña 'eyb edərsə hələq
Bī'llāh firāqə yohdı belə təcət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 3*). [*mən,]*

Ay u gün söyləməyüb mətləbi muğləqdi ki **mən**
Gecə gündüz gəm-i hicrān ilə āh vāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 3*). [*mən,]*

Behiştə gərçi **məni** də'vət etsələr sənsiz
Özimə rövzə'-i hüld-i cəhənnəm istəmənəm (*Gazel 135, Mısra 3*). [*məni, -i*]

Ahtarub gəm **məni** əhır bulacaqmış nə bilim
Küll-i ümmīdimiz əhır solacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 1*). [*məni, -i*]

Səbəb nədür ki **məni** kəğəzündə yazmamısan
Məgər bu qədrī olar yār bī-vəfā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 3*). [*məni, -i*]

Qutarub 'ömr-i həvā çılmiş idi başımdan
Gətürdi taze **məni** 'eşqivə qəzā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 18*). [*məni, -i*]

Mənim tək 'āşiqə inşəfdür mı cövr etmək
H'oşam nə qədr edəsən Zū'iyə cəfā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 23*). [*mənim, -im*]

Mən bī-nəvāyə rəhm elə ey sər-v-qəmətim
Kim qalmayub firāqə dəhi istiqāmətim (*Gazel 138, Mısra 1*). [*mən,]*

Göz görməyən cəvāhiri **mən** necə dərk edim
Zəhirdə çün nə var bu mərayədə bilmədim (Gazel 139,
Mısra 15). [mən,]

Olu yə Rəb bu ki **mən** rövzə-i rizvānə gedəm
Rəhət-i cānım üçün hıdmet-i cānānə gedəm (Gazel 140,
Mısra 1). [mən,]

Nə sərvə meyl edərəm nə şənübərə kim **mən**
O qədri ol büt-i tūbā-qiyāmə müştāqam (Gazel 142, Mısra
5). [mən,]

Bilsə idim dəhənün vüshəti nə-mümkündür
Mən əzəl gün anı cən içrə nihən eylər idim (Gazel 144,
Mısra 4). [mən,]

Dəhənün dedilər **mən** görmədim ondan əşər ləkən
Təşəvvürlə oni həm çeşmə-i həyvānə bənzətdim (Gazel 145,
Mısra 3). [mən,]

Dedi vā'iz ki var belə qiyāmət belə düzəh **mən**
Onı qəddinə oşatdım muni hicrānə bənzətdim (Gazel 145,
Mısra 5). [mən,]

Qoyubdur sīnəmə hər gündə yüz min dāğ-ı pūnhānı
Onunçün 'ārizin **mən** lālə-i nu'mānə bənzətdim (Gazel 145,
Mısra 8). [mən,]

'Əks-i həttün görmədim bir çeşm-i nəmnākımdə **mən**
Bəs neçün derlər gəzər dā'im Hızr dəryā yüzün (Gazel 148,
Mısra 5). [mən,]

'Əcəb əzadə idim yād ol günlər ki nə-gəhdən
Əsir etdi **məni** zəncir-i zülf ü çeşm-fəttānun (Gazel 149,
Mısra 4). [məni, -i]

Nigārim 'eyb dutmə sirr-i 'eşqün fāş qılsam gər
Pərişān eyləyüb bəs kim **məni** zülf-i pərişānun (Gazel 149,
Mısra 6). [məni, -i]

Məni yə öldür ey məh yə qutar dərd-i cüdālıqdan
Kim ölmək yaşıdır bi'llāh bu günə mübtəlalıqdan (Gazel
151, Mısra 1). [məni, -i]

Nə günə gör şəmər gördüm nihāl-i əşnālıqdan
Məni bığənələr səndən cüdā etmək nə mümkündür (Gazel
151, Mısra 8). [məni, -i]

Məni 'eşqindən anun çox də gəl mən' etmə ey nāşih
Baña bi'llāh yegdür belə zillət pādşāhlıqdan (Gazel 151,
Mısra 12). [məni, -i]

Bir nəfəs keçməz firāqında o bəd-hü dil-bərün
Kim tapulmaz min bələ **mən zār** u sər-gərdān için (Gazel
152, Mısra 6). [mən,]

Bir zəməh h'os keçməyür hicrān əlindən cən için
Güiyā Hāliq yaratmışdır **məni** hicrān için (Gazel 152,
Mısra 2). [məni, -i]

Žü't-i məhcür u **mən** 'əcz ilə gəldük lütf qıl
Ey pəri-rü dil-bərim dərgāhına zinhār için (Gazel 153,
Mısra 9). [mən,]

Çəkməyübdür fəsl-i dey bülbul gül-i rə'nā gəmin
Eylə kim hicrində **mən** çəkdim o bī-pərvā gəmin (Gazel
156, Mısra 2). [mən,]

Ol mäh firāqı **mənə** yüz min gəm olubdur
Sāqı hanı gəm dəf'inə peymānə yetürsün (Gazel 157, Mısra
7). [mənə, -ə]

Şəbə qoymə dağıtsun tār-ı zülf-i 'ənbər-əfsānun

Pərişān etməsün cəm'iyyətin tā **mən**-pərişānun (Gazel 160,
Mısra 2). [mən,]

Əgər dəşt-i cünun içrə **mənim** tək olsə Məcnūnı
Nə mümkün sən tək olsun ey pəri Leylāsı dövrānun (Gazel
160, Mısra 3). [mənim, -im]

Bağ seyrin istəmə **məndən** firāqında onun
Çünki ol gül-rüdi bağ u büstānı könlümün (Gazel 161, Mısra
3). [məndən, -dən]

'Aqibət qıldı **məni** rüsvā fəğānı könlümün
Qalmayub hicrānə çün tīb u təvānı könlümün (Gazel 161,
Mısra 1). [məni, -i]

Ey nəşihət-gü çək al āhır **məni** əfkərdən
Almış əldən iştıyārın zidd-i fānı könlümün (Gazel 161,
Mısra 7). [məni, -i]

Əgərçi ayrılıban **məndən** ey şənəm getdün
Firāqun ilə baña eyləyüb sitəm getdün (Gazel 163, Mısra 1).
[məndən, -dən]

Əz-bəs ki atəşin-ruhə yandurmısan **məni**
Zərdüşt vāqt olub **məni** Rüyintən eylədün (Gazel 164, Mısra
7). [məni, -i]

Əz-bəs ki atəşin-ruhə yandurmısan **məni**
Zərdüşt vāqt olub **məni** Rüyintən eylədün (Gazel 164, Mısra
8). [məni, -i]

Məcnūn eyləyüb **məni** saldun bu çöllərə
Leylā edüb mi bu sitəmi kim sən eylədün (Gazel 164, Mısra
15). [məni, -i]

Günəş mişāl yüzün eylədün nihən **məndən**
Həyāl-i zülf-i günlərim qara qıldun (Gazel 167, Mısra 3).
[məndən, -dən]

Nöçün fələk **məni** sən zār-ı bī-nəvā qıldun
Firāq-ı yərdə yüz dərdə mübtəlalı qıldun (Gazel 167, Mısra
1). [məni, -i]

Bu nə inşāfdır kim **mən** çəkəm əndüh-ı hicrānun
Görə əğyārlər vəşlünlə yüz zövq ü şəfə səndən (Gazel 168,
Mısra 3). [mən,]

Həbībā bir özün fikr eylə gör āyā rəvādur mı
Çəkə bığənələr ləzzət görəm **mən** min bələ səndən (Gazel
168, Mısra 6). [mən,]

Nə āvāzun səmə' etdim nə zövq-i vəşlüvi gördüm
Təməh-ı 'ömrə ey mäh **mən** bəhti qara səndən (Gazel 168,
Mısra 10). [mən,]

'Əks-i həttün görmədim bir çeşm-i nəmnākımdə **mən**
Bəs neçün derlər gəzər dā'im Hızr dəryā yüzün (Gazel 170,
Mısra 5). [mən,]

Əvvəldə **məni** əbləh ü nə-dān yaradaydun
Məndə belə bu hər şey'ə diqqət nöçün etdün (Gazel 172,
Mısra 4). [məndə, -də]

Əbləh gər olaydım nə gəm ü dərdim olurdu
Sən **məndə** bu gəm çəkməgi hişlət nöçün etdün (Gazel 172,
Mısra 6). [məndə, -də]

Yə Rəb **məni** bu həl ilə hişlət nöçün etdün
Hər gündə nəşibim gəm ü möhnət nöçün etdün (Gazel 172,
Mısra 1). [məni, -i]

Əvvəldə **məni** əbləh ü nə-dān yaradaydun
Məndə belə bu hər şey'ə diqqət nöçün etdün (Gazel 172,
Mısra 3). [məni, -i]

Məni bu növ' ilə vallāhi də nöçün qoydun
Kələm-ı Həqqdə və ş-şəms əyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 5*). [*məni, -i*]

Bə'is budur ki hiç nə 'ömrimdə bilmədim
Çohdur deyən ki **mən** bilürəm hər kənərdən (*Gazel 176, Mısra 20*). [*mən,]*

Žū'ī **mənəm** ki (?) əyət-i lā təqnəti de bəs
Tə'rif-i hülq-i zāhid için şeyh [ū] şābdan (*Gazel 178, Mısra 13*). [*mənəm, -əm*]

Ğəm-i firāq ilə imdi belə olmazdım
Qoyaydı gər **məni** könlüm öz ihtiyarım ilə (*Gazel 191, Mısra 8*). [*məni, -i*]

'Əcəbdi çərḥ yanub həm kəvākib odlanmaz
Yüzün gəmində **mənəm** əh-ı pür-şərarım ilə (*Gazel 191, Mısra 6*). [*mənəm, -im*]

Rəh-i 'eşqündə nə cürm eyləmişdim kim **məni** saldun
Həbībim muncə dərd ü möhnət-i rənc-i firāvānə (*Gazel 192, Mısra 7*). [*məni, -i*]

Görüb əndüh-i hicrāni olur kim lütf edə ol məh
Görüm düşsün onı yā Rəb **mənəm** tək dərd-i hicrānə (*Gazel 192, Mısra 6*). [*mənəm, -im*]

Qorhuzmə zāhidā **məni** bi'səlmihār ilə
Əsüdəəm mən əyə-i qul yā 'ibād ilə (*Gazel 193, Mısra 2*). [*mən,]*

Qorhuzmə zāhidā məni bi'səlmihār ilə
Əsüdəəm **mən** əyə-i qul yā 'ibād ilə (*Gazel 193, Mısra 1*). [*məni, -i*]

Sölə ey bād-ı şəbā ol büt-i məh-simāyə
Ki salubdur **məni** məstānə gözü'n gəvgəyə (*Gazel 194, Mısra 2*). [*məni, -i*]

Cəhāndə kimsə belə həsrət olmasun yā Rəb
Bu həsrət ilə ki **mən** oldum iştıyāqunda (*Gazel 196, Mısra 4*). [*mən,]*

Lə'lün 'eşqi olmasaydı **məndə** etməzdün cəfā
Çün küdürət məhv olur gər aradə qan olmasə (*Gazel 197, Mısra 9*). [*məndə, -də*]

Firāqə döndi **mənəm** vəsl-i yārim əhirdə
Nə növ'lən keçəcəkdir rüzgārım əhirdə (*Gazel 198, Mısra 1*). [*mənəm, -im*]

Olub ol şam' geyrə **mən** onun rüy-ı firāqında
Dəm-ə-dəm yandım əhim atəşindən nārə bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 3*). [*mən,]*

Ğəm-i ruhsārı bəsdır güşə-i möhnətdə **mən zārə**
Aparmun dostlar bi'llāh məni gülzārə bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 7*). [*mən,]*

Ğəm-i ruhsārı bəsdır güşə-i möhnətdə **mən zārə**
Aparmun dostlar bi'llāh məni gülzārə bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 8*). [*məni, -i*]

Kim verdi dil **mənəm** tək bu dil-rübələrə
Kim düşdi 'eşqdən belə mən tək bəlalərə (*Gazel 201, Mısra 2*). [*mən,]*

Kim verdi dil **mənəm** tək bu dil-rübələrə
Kim düşdi 'eşqdən belə mən tək bəlalərə (*Gazel 201, Mısra 1*). [*mənəm, -im*]

Saldun həzār möhnətə ey çərḥ-i dūn **məni**
Sölə görüm nə eylədim əyā saña genə (*Gazel 202, Mısra 5*). [*məni, -i*]

Necə əğyārı görüm **mən** ki ölürdüm gəmədən
Gər görürdüm ki düşüb səyə gəzir yanı ilə (*Gazel 204, Mısra 5*). [*mən,]*

Bir gün **mənəm** murādım ilə dövr qılma
Dövr-i sipihr ü çərḥ-i dəğādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 5*). [*mənəm, -im*]

Çək cəzādur sənə dīvānə köñül **mən** demədim
Zülfünə bağlama dil düşmə belə sevdāyə (*Gazel 209, Mısra 5*). [*mən,]*

Şübḥ qıldı yüzüvə Žū'ī iradətlə nəzər
Çünki **mən** görmüş idim bağ-ı gülüstān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 10*). [*mən,]*

O lələ-ruḥ gözəlīm lütf ilə şükuftələnlə
Məni bu növ' görüb dəğdār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 4*). [*məni, -i*]

Bənd oldı çin-zülfünə dil-mürği nā-gəhān
Düşdüm bu dām-ı 'eşqə genə **mən** hətā ilə (*Gazel 213, Mısra 4*). [*mən,]*

Nə var firāqə tīb nə dildārə dəst-rəs
Çərḥün nədür hüşüməti **mən** bī-nəvā ilə (*Gazel 213, Mısra 10*). [*mən,]*

Nə məndən et şikāyəti nə yārdan köñül
Hər nə 'ədəvətün olə eylə Hüdā ilə (*Gazel 213, Mısra 7*). [*məndən, -dən*]

Nəşih məzəmmət etmə **məni** dərd-i 'eşqdə
Nə çārə rüzgārdə hökm-i qəzā ilə (*Gazel 213, Mısra 5*). [*məni, -i*]

Zāhid dilər ki hür ilə olsun behiştə
Mən gülşən içrə bir neçə həm-dəm səbū ilə (*Gazel 214, Mısra 14*). [*mən,]*

Olubdur təzədən dilim pəri-ruhsār həyrānı
Ki vardur zülf-i sevdāsılə yüz **mən** tək pərişānı (*Gazel 220, Mısra 2*). [*mən,]*

Mənəm Məhmūd-ı zārī ol Ayāz-ı şāninün Žū'ī
Ki çāruq ilə olmuş şəhrdə məşhūr dükkānı (*Gazel 220, Mısra 11*). [*mənəm, -əm*]

Ya ol nigārdə yā Rəb olaydı mehr ü vəfā
Ya **məndə** muncə gəmə təqət ü qərarım olaydı (*Gazel 223, Mısra 12*). [*məndə, -də*]

Mənəm də istəyürəm mehrbān nigārım olaydı
Ki zövq-i vəsl ilə yaşı rüzgārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 1*). [*mənəm, -im*]

Bār'İlāhī görüm olsun belə **mən** tək nālān
Yār küyundan o kəs kim edüb āvārə **məni** (*Gazel 224, Mısra 7*). [*mən,]*

Ya edün həncər-i bī-dād ilə səd pərə **məni**
Qana döndi cigərım yā yetirün yārə **məni** (*Gazel 224, Mısra 1*). [*məni, -i*]

Ya edün həncər-i bī-dād ilə səd pərə **məni**
Qana döndi cigərım yā yetirün yārə **məni** (*Gazel 224, Mısra 2*). [*məni, -i*]

Dutmə tüğyān edüb ey əşk gözüm rövzənini
Səni Tarı qoy edim önle nəzārə **məni** (*Gazel 224, Mısra 4*). [*məni, -i*]

Eləməzdi bu şifət ləşkər-i dərd ü gəm əsir

Görməsəydi belə bî-təqət ü bî-çārə **məni** (*Gazel 224, Mısra 6*). [*məni, -i*]

Bār' İlahî görüm olsun belə mən tək nālən
Yār küyundan o kəs kim edüb āvārə **məni** (*Gazel 224, Mısra 8*). [*məni, -i*]

Žū'iyā möhnət-i hicrində dil-i hünündür
Belə möhtac qılan gündə yüz əğyārə **məni** (*Gazel 224, Mısra 10*). [*məni, -i*]

Bar' İlahî bir də **mən** görürəm olə ol günləri
Kim vüšāl-i yārdən h' oş-rüzgārım var idi (*Gazel 225, Mısra 11*). [*mən,]*

Rəşk edüb dövr-i fələk **məndən** ayırdı 'əqibət
Dərd [ü] gəm dəf'inə kim bir gəm-küsārım var idi (*Gazel 225, Mısra 9*). [*məndən, -dən*]

Etsön (?) də eylə tır-i bəlayə nişān **məni**
Salmə nəzərdən ey büt-i nā-mehrbān **məni** (*Gazel 227, Mısra 1*). [*məni, -i*]

Etsön (?) də eylə tır-i bəlayə nişān **məni**
Salmə nəzərdən ey büt-i nā-mehrbān **məni** (*Gazel 227, Mısra 2*). [*məni, -i*]

Əğyārə ilticā edərəm imdi hicrdə
Salmış nə günə günlərə gör āsmān **məni** (*Gazel 227, Mısra 4*). [*məni, -i*]

Əz-bəs ki nālə qıldı firəqundə ey pəri
Rüsvā-yı 'āləm etdi dil-i nā-təvān **məni** (*Gazel 227, Mısra 6*). [*məni, -i*]

Bah gör nə növ' saldı qara günlərə köñül
Hāl-i siyāh u gisū-yı 'anbər-fəşān **məni** (*Gazel 227, Mısra 8*). [*məni, -i*]

Žū' gəm-i dəhāni ilə ol sitəmgərin
Görsön vücüdımı yoh edərsən gümān **məni** (*Gazel 227, Mısra 10*). [*məni, -i*]

Aldı o Türk-i məst **mənim** ihtiyārımı
Tārəc qıldı hənə-i şəbr ü qərarımı (*Gazel 228, Mısra 1*). [*mənim, -im*]

Getdi baña bir oğ urub o şülh-ı tünd-hü
Tapşurdu yalşı sahlə **mənim** yədgārımı (*Gazel 228, Mısra 4*). [*mənim, -im*]

Hicrən-i həlakım **məni** lütfünlə zində qıl
Müdgəmdi ləblərində çü 'İsā 'ələməti (*Gazel 229, Mısra 7*). [*məni, -i*]

Gəl ey gözəl gəm-i 'eşqünlə zār qoymə **məni**
Firəq-ı zülfün ilə bî-qərar qoymə **məni** (*Gazel 232, Mısra 2*). [*məni, -i*]

Ümīd-i və'de-i vəşlünlə qanə döndi cigər
Amāndı qanımı tək intizār qoymə **məni** (*Gazel 232, Mısra 4*). [*məni, -i*]

Gözim yaşından olur bir də Nüh tūfānı
Bu qədri hicrün ilə əşkbār qoymə **məni** (*Gazel 232, Mısra 6*). [*məni, -i*]

Şəb-i firəqdə yārun həyāl-i çeşmi ilə
Hələk eylədi sāqı humār qoymə **məni** (*Gazel 232, Mısra 8*). [*məni, -i*]

Fərəğət-i tən ü cān məstliqdədir sāqı
Gözün fədāsı olum hūşyār qoymə **məni** (*Gazel 232, Mısra 10*). [*məni, -i*]

Cəfādan əl göti rəhm eylə Žū'ı-i zārə
Şikəstə-i ələm-i rüzgār qoymə **məni** (*Gazel 232, Mısra 12*). [*məni, -i*]

Hvurşid tək cəmālivə mən şam' sölədim
Vācibdi yandırub **məni** kəssün zəbānımı (*Gazel 234, Mısra 5*). [*mən,]*

Hvurşid tək cəmālivə mən şam' sölədim
Vācibdi yandırub **məni** kəssün zəbānımı (*Gazel 234, Mısra 6*). [*məni, -i*]

Gisülərün gəmində pərişānam eylə kim
Bir əjdəhə alubdı **mənim** iki yanımı (*Gazel 234, Mısra 8*). [*mənim, -im*]

Hər şey' kəm ü ziyād olur 'ələmdə rəsmədir
Žū'ı nədən **mənim** də gəmim bir kəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 14*). [*mənim, -im*]

Getdi ol zülf-i siyāh qoydı qara gündə **məni**
Qalmışam imdi pərişān u qərarım getdi (*Gazel 248, Mısra 3*). [*məni, -i*]

'Arizün güldi ləbün gönçə vüšālun cənnət
Neylərəm **mən** sən olan yerdə güli reyhānı (*Gazel 250, Mısra 16*). [*mən,]*

Əzəl gün bār'ilāha **məndən** āyā nə hətā çıxdı
Ki bu dünyədə belə kövkəb-i bəhtim qara çıxdı (*Gazel 254, Mısra 1*). [*məndən, -dən*]

Qəzā kätibləri hər şəhş için bir iş yazub lövhə
Mənim lövhimdəki cümlə gəm-i dərd ü bələ çıxdı (*Gazel 254, Mısra 4*). [*mənim, -im*]

Mə'ışət büstānında cəhān əhlinə gül yetdi
Mənim bu qara bəhtimdən piyāz u kəndənə çıxdı (*Gazel 254, Mısra 6*). [*mənim, -im*]

Bir beytə bir qəpik verələr **mən** də tā çəküm
Rüyintən ü Təhəmtəni meydānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 25*). [*məndə, -də*]

Qaldım āvārə vü sər-gəştə cəhān kārində
Məndə bu 'uqdəni açmaqə yoh idi təqət (*Kaside 5, Mısra 16*). [*məndə, -də*]

Māt qıldı **məni** fıl-i fələk-i kəc-rəftār
Fərz-i 'əql açmaq için beydāqımı yoh cür'ət (*Kaside 5, Mısra 25*). [*məni, -i*]

Kürk-i həftānı gərək rədd edə sərmāterin
Yohdı yolım ki edəm **mən** onə tā istihzār (*Kaside 6, Mısra 26*). [*mən,]*

Salınub 'işrət ilə **mən** də du'ālar eləyüb
'Ömrüvə dövlətüvə tā nə qədər cānım var (*Kaside 6, Mısra 37*). [*mən,]*

Tapşə hər yerdə **mənim** kimi zəlil-i müztər
Dodurub öldürəcək zār [u] zəlil bīmār (*Kaside 6, Mısra 9*). [*mənim, -im*]

Həmi 'ömrün qışı çatmış **mənə** həm qış fəşli
Belə əhvālə necə şəbr eləsün pəs bīmār (*Kaside 6, Mısra 9*). [*mənə, -ə*]

Piyadə rəh dönüb bu dərgəhə bir atə gəldim mən
Əgər fıl olsə gəm yoh sən tək şāh-i cəhānım var (*Kaside 7, Mısra 33*). [*mən,]*

Bu idi doğru söz kim 'ərz olundu hək-i pāyundə
Əgərçi şā'irəm mən dəhrdə yüz min yalanım [var] (*Kaside 7, Mısra 36*). [*mən,]*

Liyāğ-ı mey gətür sāqī **məni** gəm pāy-māl etdi
Mənim şərh-i gəm etməkçün zəbān-ı tərçümānım var
(*Kaside 7, Mısra 3*). [*məni, -i*]

Liyāğ-ı mey gətür sāqī **məni** gəm pāy-māl etdi
Mənim şərh-i gəm etməkçün zəbān-ı tərçümānım var
(*Kaside 7, Mısra 4*). [*mənim, -im*]

Nə qədri qışdı mülk-i Qübbədə h' oşdur **mənə** ammā
Bəhār olcaq düşər yādımə Şīrvān yüz fəğānım var (*Kaside 7, Mısra 13*). [*mənə, -ə*]

Mən yeyüb bəhş eylərəm rāh-ı Həqə şərf eylərəm
Rüz-i məhşərdə nəzər qıl bağ-ı cənnət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 7*). [*mən,]*

Mən də belə vü möhnət ü əndüh [u] güşşədən
Dər-güşə-e həzidi pərişān o del-fekār (*Kaside 9, Mısra 5*).
[*mən,]*

Fələkdən güşşə dövrəndən belədür həsilim hər gün
Məgər Həq şadlıq-h'vurşidini **məndən** nihān qılmış (*Kaside 11, Mısra 10*). [*məndən, -dən*]

O növ' ilə qılub pā-māl-i dərd ü gəm **məni** gərdün
Görənlər həlimi çərḥün əlindən əl-əmān qılmış (*Kaside 11, Mısra 11*). [*məni, -i*]

Şikāyət eyləyürdüm bir rəfiqə çərḥ-i kəc-rovdan
Məni nişə fələk dərd ü gəm ilə tev' əmān qılmış (*Kaside 11, Mısra 14*). [*məni, -i*]

Mənim tək hansı kəsdür kim düşüb əhbəbdən ayru
Mənim tək hansı bülbül tər-k-i bağ u büstān qılmış (*Kaside 11, Mısra 5*). [*mənim, -im*]

Mənim tək hansı kəsdür kim düşüb əhbəbdən ayru
Mənim tək hansı bülbül tər-k-i bağ u büstān qılmış (*Kaside 11, Mısra 6*). [*mənim, -im*]

Mənim tək hansı 'āşiqdər de tāq-ı əbrü-yı cānān
Hilālə döndürübdür qāmətin gəmdən kəməni qılmış (*Kaside 11, Mısra 7*). [*mənim, -im*]

Mən etmişəm bunu yā kim bu iş müqəddər imiş
Bu fikr ilə gecə gündüz dəhi fikār oldım (*Kaside 12, Mısra 5*). [*mən,]*

Olubdı bağ-ı cəhāndən gül-i səhā məfqud
Odur ki **mən** kimi şā'ir bu növ' hār oldım (*Kaside 12, Mısra 8*). [*mən,]*

Du'ā ilən elə Zü'ī tēmām əş'ārun
Murād-ı mətləbimə **mən** də kām-kār oldım (*Kaside 12, Mısra 26*). [*mən,]*

Həmişə çün **mənə** sizdən yetübdü cüd u səhā (*Kaside 12, Mısra 22*). [*mənə, -ə*]

Mən də bir Türkī qəşidə deyübən əhvālım
Etdim ol mənbə'-i əltāf u səhāyə i'lām (*Kaside 13, Mısra 31*). [*mən,]*

Dövr-i gərdün **məni** bir növ' ayağə saldı
Ay u gün keçdi görünməz gözə bir bədə vü cām (*Kaside 13, Mısra 13*). [*məni, -i*]

Cəşəliq olmağı istər **məni** çərḥ-i kəc-rov
Ki qılub ləzzət-i dünyāni baña cümlə hərəm (*Kaside 13, Mısra 15*). [*məni, -i*]

Mən kimi şā'ir ü mähir ki gəzāl-i gəzəlīm
Görsələr vāleh ü şeydə olə Sə'd ü Səlmān (*Kaside 14, Mısra 11*). [*mən,]*

Nə deyüm bu sözi **mən** çıxdı tütün başımdan
Ki tütün almaqinə olmayə ədəmdə təvān (*Kaside 14, Mısra 15*). [*mən,]*

Fikr edirdim nədi cürmim ki bu qübbətdə **mənim**
Həm-dənim şām [u] səhər nālə vü əfgān oldı (*Kaside 17, Mısra 7*). [*mənim, -im*]

Dün 'əciz ilə soruşdım **mən** pīr-i 'əqldən
Bā'ış nədür bu hələ bugün rüzgərdə (*Kaside 19, Mısra 13*).
[*mən,]*

Çərḥün nədür 'ədāvəti **mən dil-fikār** ilə
Qoymuş məni bu dərd ü gəm-i bī-şümār ilə (*Kaside 21, Mısra 1*). [*mən,]*

Mən belə fikrlərdə könlü içrə müztərib
Cəng ü cidalda fələk-i kəc-mədar ilə (*Kaside 21, Mısra 15*).
[*mən,]*

Çərḥün nədür 'ədāvəti mən dil-fikār ilə
Qoymuş **məni** bu dərd ü gəm-i bī-şümār ilə (*Kaside 21, Mısra 2*). [*məni, -i*]

Yoh əhl-i həl şərh ələyim tā belələrım
Çəhdür şikāyətim **mənim** Pərvərdgār ilə (*Kaside 21, Mısra 4*). [*mənim, -im*]

Mənim 'ömrimsən ey sāqī yetüşdim bəs ki **mən** cənə
Nədür fəvət eyləmək vəqti gətür sən cām-ı peymānə (*Kaside 22, Mısra 1*). [*mən,]*

Mənim 'ömrimsən ey sāqī yetüşdim bəs ki mən cənə
Nədür fəvət eyləmək vəqti gətür sən cām-ı peymānə (*Kaside 22, Mısra 1*). [*mənim, -im*]

'Əlim-i şā'irəm dərviş ü fəqir ü müztər
Hansı vəch ilə desən **mən** o sayəq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 14*). [*mən,]*

Zü'iyəm **mən** də Şamāhīdə sənün məddāhın
Düşmənin didəsinə çəkməgə dəq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 15*). [*mən,]*

Eləyürsən hamunun həlinə lütf ilə nəzər
Bir **mənim** də dəhi bu 'ərzimə baq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 6*). [*mənim, -im*]

Nə qədri vəşf eləsəm hələtin bu bəzmün **mən**
Bürüz-ı 'əciz edər əhürdə qüvvə-i əzmān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 33*). [*mən,]*

Ey **mənim** təc-ı sərim hən-ı 'əzīmu'ş-şānım
Ramažāndur bu gərək bundə sən əzkar edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 1*). [*mənim, -im*]

Qılanda geyrə cəfā öldürür **məni** qıryət
Yerindədür saña mən gərçi bī-vəfā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 2*). [*mən,]*

Qılanda geyrə cəfā öldürür **məni** qıryət
Yerindədür saña mən gərçi bī-vəfā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 1*). [*məni, -i*]

Rəqibi məhrəm-i bəzm etmişəm **məni** məhrüm
Gələt sənün kimi bī-mehrə āşnā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 5*). [*məni, -i*]

Görmədim şöhbət-i didərivə hərçənd ki **mən**
Feyz-i didərivə cān ilə tələbkār oldım (*Kit'a-ı Kebir 5, Mısra 3*). [*mən,]*

Həq sələmət eləsün cümlə belədən cānun

Bu gəlüb getməkidən **mən** özüm bīmār oldım (*Kut'a-ı Kebir 5, Mısra 6*). [*mən,]*

Ey h'os ol vəqt ki **mən** sākin-i mey-hānə idim
Başda mey nəş'əsi həm məşrəb-i cānānə idim (*Mesnevi 1, Mısra 13*). [*mən,]*

Eyləyüb çünki fəramüş **məni** pīr-i Muğān
Gör necə olmuşam āvārə-i şəhrā-yı Muğān (*Mesnevi 1, Mısra 9*). [*məni, -i]*

Olı bir müddət-i bə'īd ki **mən**
Gəlmişəm Qübbəyə Şamāhīdən (*Mesnevi 2, Mısra 29*). [*mən,]*

Çərḥ-i gəddār rüzgār-ı dənī
Eyləyüb pāy-māl güşşə **məni** (*Mesnevi 2, Mısra 8*). [*məni, -i]*

Bu verdiyim **mənim** du'ālardan
Həq səni hifz edə bəlalardan (*Mesnevi 2, Mısra 51*). [*mənim, -im]*

Nədən yeyüm bu qış nədən yandırım
Mən belə əhvālı kimə qandırım (*Mesnevi 4, Mısra 38*). [*mən,]*

Həqqə edirdüm gecə **mən** bir du'ā
Oturmuşkən həstə bəstə mübtəla (*Mesnevi 4, Mısra 39*). [*mən,]*

Söndürübən şam'-ı būsātım **mənim**
Dağıdacaq bəzm-i nəşātım **mənim** (*Mesnevi 4, Mısra 25*). [*mənim, -im]*

Söndürübən şam'-ı būsātım **mənim**
Dağıdacaq bəzm-i nəşātım **mənim** (*Mesnevi 4, Mısra 26*). [*mənim, -im]*

Fikr elə ey sərvər-i vālā-təbār
Sən var ikən **mən** qalam bī-çiz-i hār (*Mesnevi 5, Mısra 84*). [*mən,]*

Tutmazam **mən** onlara hiç diqqəti
Görməyüblər bəhşişi səhəvəti (*Mesnevi 5, Mısra 89*). [*mən,]*

Həyli zəməndür **məni** yād etmədün
Dirhəm ü dīnār ilə şād etmədün (*Mesnevi 5, Mısra 97*). [*məni, -i]*

Sənsən **mənim** şāhīb-vəli-ne'mətim
Həlq içində 'izzət dövlət hörmətim (*Mesnevi 5, Mısra 85*). [*mənim, -im]*

Mənim da'vām sənindədür sərvərə
Qolu sınıq bilür qədr-i mümiyə (*Mesnevi 5, Mısra 95*). [*mənim, -im]*

Səqiyyə bir kərəm et durma gözün qurbanı
Bir iki cām ilə sərşār elə **mən**-nālāni (*Mesnevi 6, Mısra 2*). [*mən,]*

Öz adın yazmaqı bilməz nə bilür kəf ilə nūn
İddi'ası budı līkən ki **mənəm** Əflātūn (*Mesnevi 6, Mısra 16*). [*mənəm, -əm]*

Çohı fəhr ilə deyürlər ki **mənəm** hān-zadə
Fikr qılmır 'urəfā bənd döğüldür adə (*Mesnevi 6, Mısra 35*). [*mənəm, -əm]*

Göstərmədi kimə bir səhəvət
Əvvəl **məni** nişə istədüz siz (*Mesnevi 7, Mısra 50*). [*məni, -i]*

Ey mīr-i büzürgvār Əmīrhān
Qurbān saña yüz **mənim** kimi cān (*Mesnevi 7, Mısra 66*). [*mənim, -im]*

Bir cām ilə güşşə gedə **məndən**
Gəm jəngini tā silüb köñüldən (*Mesnevi 8, Mısra 9*). [*məndən, -dən]*

Ver sāqī baña şərāb-ı gül-nār
Kim dövr-i fəlak edüb **məni** hār (*Mesnevi 8, Mısra 2*). [*məni, -i]*

Bir buq'ədəəm əsir ü heyran
Salmış **məni** min bələyə dövrən (*Mesnevi 8, Mısra 4*). [*məni, -i]*

Qoymə **məni** intizār içində
Şām u səhər āh u zār içində (*Mesnevi 8, Mısra 67*). [*məni, -i]*

Dərs-i 'elm ilə o ədəmdə **mən** oldım heyvān
İstəsə hər cürə nohtə urə həqdür əsān (*Mesnevi 9, Mısra 71*). [*mən,]*

Bir il olur **mənim** kimi muştəri
Cān u dildən ihlāş edən çākəri (*Mesnevi 10, Mısra 49*). [*mənim, -im]*

Ey **mənim** məzhəb içrə qardaşım
Şürət-i ədəmiyyə yoldaşım (*Mesnevi 11, Mısra 73*). [*mənim, -im]*

Gər **mənə** bəvər etməsən əşlən
'Əmələdür həbə' mənşürən (*Mesnevi 11, Mısra 65*). [*mənə, -ə]*

Şəd-heyf həft uduzdım [o] həftād sālımı
Bir fikr qılsa idim əgər **mən** [ki] mālımı (*Muhammes 2, Mısra 20*). [*mən,]*

Verməzdim 'elmə mazi vü müstəqbel hālımı
Mən də zər ilə doldurur idim çuvālımı (*Muhammes 2, Mısra 22*). [*mən,]*

Vafırqətə bu əşrdə yoh bir rəfiq olan
İmdi **mənim** də yaxşı günim müstədam idi (*Muhammes 2, Mısra 23*). [*mənim, -im]*

Yoh bir mədəhilim belə bī-kār olmuşam
Əl-qışşə çərḥ əlindən **mən** cānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 24*). [*mən,]*

Belə həyātə var ölümün çoh şərəqəti
Pəs nişə **mən** bu 'ələm ü imkānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 34*). [*mən,]*

Mən kəfirəm ar edə gilmənə 'Əleykən
Ey dil-bər-i məh-rüy u büt-i h'os-hətt ü hālım (*Muhammes 4, Mısra 7*). [*mən,]*

Qoyma keçə hicrində gəm ü dörd ilə hālım
Öldür **məni** məhsüb elə qurbənə 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 12*). [*məni, -i]*

Həttündən olub 'ələm ara Hızır hüveydā
İncilə qəsəm etdi **məni** ahırı rüsvā (*Muhammes 4, Mısra 16*). [*məni, -i]*

Zülfün həvəsi eylədi təsbihimi zünnār
Döndürdi **məni** ahırı ş'ānə 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 36*). [*məni, -i]*

Məndən bələ vü möhnət-i hicrən uzağ idi
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 11*). [*məndən, -dən]*

Vədə'-ı bāz-pəsin qoymə əşkbār **məni**
Dəm-i vədə'-dı gəl qoymə intizār **məni** (Müseddes 2, Mısra 3). [*məni, -i*]

Vədə'-ı bāz-pəsin qoymə əşkbār **məni**
Dəm-i vədə'-dı gəl qoymə intizār **məni** (Müseddes 2, Mısra 4). [*məni, -i*]

Hücüm-ı dərd ü bələ keşti-i həyātundan
Bu bəhr-i möhnət ü gəmdən qılır kənārə **məni** (Müseddes 2, Mısra 10). [*məni, -i*]

Atamun firqəti gərçi **məni** əfkār elədi
Zülm-i 'udvān mən-i möhnətdəni zār elədi (Müseddes 2, Mısra 11). [*məni, -i*]

Atam rəsul-i Hüdādən şora nifāq əhli
Nə növ' eylədilər gör ki tärmar **məni** (Müseddes 2, Mısra 16). [*məni, -i*]

Babam firəqını düşmən cəfəsini çəkdim
Bir özgə güşşə var oldur qılan fikār **məni** (Müseddes 2, Mısra 22). [*məni, -i*]

Yetüşdi hər nə belə vü müşibət etdim şəbr
Vəlik qıldı Hüseyn dərdi dağdār **məni** (Müseddes 2, Mısra 28). [*məni, -i*]

Həmişə eyləgilən Zü'î zikr-i əl-i 'əbā
Cəzadə qoyməyolar tā ki şərm-sār **məni** (Müseddes 2, Mısra 34). [*məni, -i*]

Kimün yā Rəb dönübdür **mən** kimi 'ələmdə iqbāl
Olubdur ərzü cāmı şərāb-ı vəşldən həlī (Tahmis 1, Mısra 11). [*mən,]*

Nə həsil eyləmək gəflət **mənim** tək mübtəlalardan
Kərəm qıl kəsmə sâqî iltifātun bî-nəvālardan (Tahmis 1, Mısra 3). [*mənim, -im*]

Edübdü dām-ı bələdə fələk **məni** pā-bəst
Olubdı şişə-i dil səng-i möhnət ilə şikəst (Tahmis 2, Mısra 21). [*məni, -i*]

Lik şəd-heyf ki pis vəqtə həbərdaram **mən**
Qocalub 'ömr gedüb zə'f tapub quvvət-i tən (Terci-bend 1, Mısra 21). [*mən,]*

Qıl tərəhhüm elə bir tiğ ilə səd-pərə **məni**
Nəyə ləzımdı sər ü cism ü dil [ü] cən sənsiz (Gazel 95, Mısra 5). [*məni, -i*]

Əsir-i hicr-i nigār ü görüb-i şəhr ü diyār
Mənimçün əhırı gör kim nə mē-cərə qıldun (Gazel 167, Mısra 6). [*mənimçün, -im, -çün*]

Gəl ey gözəl gəm-i 'eşqünlə zār qoymə **məni**
Firəq-ı zülfün ilə bî-qərār qoymə **məni** (Gazel 232, Mısra 1). [*məni, -i*]

Dedim ki nə var cəhān **mənimdür**
Çün şəfqət ü lütf-i hən **mənimdür** (Mesnevi 7, Mısra 43). [*mənimdür, -im, -dür*]

Dedim ki nə var cəhān **mənimdür**
Çün şəfqət ü lütf-i hən **mənimdür** (Mesnevi 7, Mısra 44). [*mənimdür, -im, -dür*]

Ayəni keyfə təcür əl-mövta
Yə'nî göstər **məni** Hüdāvəndə (Mesnevi 11, Mısra 84). [*məni, -a*]

Mürəd-i məşrəb-i zühhād gördüğün könlüm

Nə gündi kim eləməz çərḥ-i dün **məni** məğmüm (Tahmis 2, Mısra 26). [*məni, -i*]

mən' elə-: Engellemek, alı koymak.

Zəhid bizi sən **mən' eləmə** anlamayursan
Zühhādun o rindənə şifət 'ələmi yohdur (Gazel 86, Mısra 3). [*mən' eləmə, -mə*]

mə'nā: Kelime, söz, hareket, davranış vb.nin ifadə etdiyi şey, anlatılmak istenen veya onlardan anlaşılan şey, anlam, medlül, mefhum.

Cəməlun şəfhəsindən alməmiş dərs həttün ey gül [kim]
Müfəssir müşaf-ı Həqqün bilür mi hiç **mə'nāsın** (Gazel 162, Mısra 8). [*mə'nāsın, -s, -ı, -n*]

Sımyā tək bu cəhān içrə həyātun yohdur
Ayulandə biləsən sürəti ol **mə'nādən** (Gazel 173, Mısra 12). [*mə'nādən, -dən*]

Dedi güyā ki aqadan həbərsizsən o aqa kim
Mütəvvəl fəzl **mə'nāsını** kövn zərrə bəyān qılmış (Kaside 11, Mısra 18). [*mə'nāsını, -sı, -n, -i*]

Əmirhən ki Hüdāvənd zātını eləyüb
Əmir-i məmləkət-i fəzl ü cüd **mə'nədə** (Kaside 18, Mısra 20). [*mə'nədə, -də*]

mənbə'-i çeşmə-i 'əfā: Bağış çeşmesinin kaynağı.

Sən **mənbə'-i çeşmə-i 'əfāsən**
Əbr-i kərəm ü məh-i səhāsən (Mesnevi 8, Mısra 65). [*mənbə'-i çeşmə-i 'əfāsən, -sən*]

mənbə'-i fəzl-i 'ürfān: İrfan meziyyətinin kaynağı.

Mə'dən-i bəzl-i 'əfā **mənbə'-i fəzl-i 'ürfān**
Şadiqü'l-qəvl səhī-tinət [ü] bəhşəyişə-kān (Mesnevi 1, Mısra 29). [*mənbə'-i fəzl-i 'ürfān,]*

mənbə'-i nübüvvət: Nebilik/peyğamberlik kaynağı, menşei.

Bizə buyurmuş əzəldən ki utlubu'l-'ilmə
Çatub bu hökm-i məfün **mənbə'-i nübüvvətdən** (Kaside 15, Mısra 42). [*mənbə'-i nübüvvətdən, -dən*]

mənbə-i şəbr: Sabır, dayanmaq kaynağı.

Üzüldi riştə-i cənım qutardı **mənbə-i şəbr**
Nə qaldı Zü'î dəhi tā ki bir də anı yazım (Gazel 141, Mısra 13). [*mənbə-i şəbr,]*

mənbə'-i 'ürfān: İrfan/biliş/anlayış kaynağı.

Ələ ey mə'dən-i cəhān ələ ey **mənbə'-i 'ürfān**
Səni Həllāq-ı 'ələm bəzl ü lütf ü cüdə kən qılmış (Kaside 11, Mısra 25). [*mənbə'-i 'ürfān,]*

Bir 'əşrdəm mərd-i sühən-dən qutarubdur
Ərbāb-ı səhā **mənbə'-i 'ürfān** qutarubdur (Gazel 84, Mısra 2). [*mənbə'-i 'ürfān,]*

Əvārə idi həlq biyābān-ı cəhlə
Göstərdi rāh **mənbə'-i 'ürfānə** Şərq-i Rus (Kaside 10, Mısra 8). [*mənbə'-i 'ürfānə, -ə*]

Ölməkdən özgə yohdı bu dərduñ təbəbət
İmdi qaçub bu **mənbə'-i 'ürfānə** gəlmişəm (Muhammes 3, Mısra 29). [*mənbə'-i 'ürfānə, -ə*]

Əhır nəfəsdə **mənbə'-i 'ürfānə** gəlmişəm (Muhammes 3, Mısra 49). [*mənbə'-i 'ürfānə, -ə*]

mənbə'-i ətāf u səhā: Cömertlik ve lütuflar kaynağı.

Mən də bir Türki qəşidə deyübən əhvəlim
Etdim ol **mənəbə-i əltəf u səhəyə** i'lām (Kaside 13, Mısra 32). [*mənəbə-i əltəf u səhəyə*, -y, -ə]

mənəfə'ət: Fayda, yarar, çıkar, kâr.

İsmün ziyadə **mənəfə'ətün** yohdı olsə də
Məhlūq təbə' əyə-i Qur'ānə ey şərāb (Gazel 15, Mısra 9).
[*mənəfə'ətün*, -in]

mə'nī: Mānā kelimesinin eski şiirlerde geçen şekli; Ebedi, kalıcı, baki, cavidan.

Ləbi şövqi mey-i gül-nār tək məst eylər 'uşşāqı
Bu **mə'nīdən** mənim tək çohları məst ü humār olmuş
(Gazel 102, Mısra 4). [*mə'nīdən*, -dən]
Ze-bəs yoh təlib-i fəzl ü kəməl u şe'r 'āləmdə
Bu **mə'nīdən** baña dövrən əliflərdən sinən qılmış (Kaside 11, Mısra 16). [*mə'nīdən*, -dən]

Qurı ad ilə döğül hən u bəğ ü mollālıq
Ləfz için **mə'nī** gerek yohsə gəltür rüsvālıq (Mesnevi 6, Mısra 44). [*mə'nī*,]

Hər ləfzi gönçə **mə'nisi** gül tək fərəh-fəzā
Oşşatsam 'eyb yohdı gülüstānə ey Gərīb (Kaside 3, Mısra 5). [*mə'nisi*,]

mən-i bīmār: Hasta ben.

Biz kimi var mı bələkəş bu bənī ādəmdə
Yetüşübdür dəm-i rihlāt **mən-i bīmār** ölürəm (Müseddes 2, Mısra 8). [*mən-i bīmār*,]

mən-i bəhti qəra: Kara talihli ben.

Yohdur bir ağ gün **mən-i bəhti qəra** için
'Ömrüm keçir 'əbəş belə leyli ü nəhār ilə (Kaside 21, Mısra 11). [*mən-i bəhti qəra*,]

mən-i dil həstə: Hasta gönüllü ben.

Vəşlünlə elə gəl **mən-i dil-həstəyə** cərə
Etmək diləsən gər günimi cövrə qərə (Muhammes 4, Mısra 29). [*mən-i dil həstəyə*, -y, -ə]

Nəqşbənd-i kərgāh-ı dəhr gūyā çəkməyüb
Şadlıq-naqşın **mən-i dil-həstə** vü həyrān için (Gazel 152, Mısra 8). [*mən-i dil-həstə*,]

Şəbə yetür **mən-i dil-həstədən** dürüd u səlām
Ədəblə hək-ı dərindən öpüb qulum ikrām (Gazel 129, Mısra 1). [*mən-i dil-həstədən*, -dən]

mən-i dil-hün: Gönülü kanlı ben.

Hər ləhzə gözimdən həvəs-i tır-i müjünlə
Gərçəm **mən-i dil-hün** gözəlīm cülər içində (Gazel 190, Mısra 4). [*mən-i dil-hün*,]

mən-i möhnət-zədə: Musibete uğramış, mihnet görmüş, sıkıntı çekmiş ben.

Atamun firqəti gərçə məni əfkār elədi
Zülm-i 'udvān **mən-i möhnət-zədəni** zār elədi (Müseddes 2, Mısra 12). [*mən-i möhnət-zədəni*, -n, -i]

mən-i müztər: İnleyen ben.

Bilmən ki baña nəz eləyür yā ki sitəmdür
Gəfil ki ötar yār **mən-i müztəri** görçək (Gazel 117, Mısra 4). [*mən-i müztəri*, -i]

mən-i məcnūn-i 'ürvān: Çıplak deli ben.

Gözüm yaşı durur çevrəmdə yā kim şəhrün ətfālı
Tamāşə etməgə gəlmiş **mən-i məcnūn-i 'ürvāni** (Gazel 252, Mısra 6). [*mən-i məcnūn-i 'ürvāni*, -i]

mən-i məhcür u nākām: Murādına erememiş ve hacir olan ben.

Bu mülkə vārid olduqda **mən-i məhcür u nā-kāmı**
Nöçün məhv eylədün hātirdən ey ārām-ı cān Şāhīn (Gazel 171, Mısra 11). [*mən-i məhcür u nākāmı*, -i]

mən-i nā-kām: Murādına erememiş ben.

Vəsfivə 'əcizəm **mən-i nā-kām**
'Əcz ilə eylədim sözüm itmām (Mesnevi 2, Mısra 47). [*mən-i nā-kām*,]

Bir dəm olmaz kim könlü əndühdən āzād olə
Eylə sən gökdən yaqır möhnət **mən-i nālān** için (Gazel 152, Mısra 4). [*mən-i nālān*,]

mən-i şikəstəy: Kalbi kırık ben.

Mən-i şikəstəyə səndən nə vəqtlərdi ki yoh
Nə qəşid ü nə pəyām u nə kəğəz ü nə səlām (Gazel 129, Mısra 13). [*mən-i şikəstəyə*, -y, -ə]

mən-i sər-gərdān: Perişan, şaşırmış ben.

Ey kərəm kəni böyük hən **mən-i sər-gərdān**
'Ərzinə güş elə əltāflə bu nālān (Tercibend 1, Mısra 1). [*mən-i sər-gərdān*, -un]

mən-i zār: İnleyen ben.

Olmasaydı o əgər elə yəqīn kim **mən-i zār**
Az zəməndə tən-i bīmārım olurdu bī-cān (Kaside 14, Mısra 21). [*mən-i zār*,]

Bu Hüseynə eləyən zülmi o qövm-i əsrār
Bir onə eyləməyüb tək **mən-i zār** ölürəm (Müseddes 2, Mısra 26). [*mən-i zār*,]

Bir **mən-i zār** döğüldür bilə cövr ü zülmi
Əhl-i hīkmət nə qədər var isə āzārı olub (Gazel 32, Mısra 7). [*mən-i zār*,]

Bu şəfqət ilə **mən-i zārı** sər-firāz edəsən
Təmām dost dəhi həm saña edə [bir] əhsən (Mesnevi 14, Mısra 19). [*mən-i zārı*, -i]

Lütf edüb güş qıl **mən-i zārə**
Gətürim 'ərz-i həlīm izhārə (Mesnevi 2, Mısra 5). [*mən-i zārə*, -ə]

Şimşād-qədd ü lələ-had u mäh-cəməlīm
Çoh etmə **mən-i zārə** sitəm türfə-gəzālīm (Muhammes 4, Mısra 10). [*mən-i zārə*, -ə]

Žü'iyə qur'a-ı qəssām əzəldən deyəsən
Dərd ü gəm cövr ü cəfā cümlə **mən-i zārə** düşüb (Gazel 17, Mısra 12). [*mən-i zārə*, -ə]

H'os ol zəməni ki yār **mən-i zārə** yār idi
Çəşmim cəməli 'əksi ilə lələzār idi (Gazel 222, Mısra 1). [*mən-i zārə*, -ə]

mən-i əfkār: Kederli ben.

Atmayun səng-i cünün muncə **mən-i əfkārə**
Qorhum oldur keçübən şişə'-i pünhānə dəgə (Gazel 189, Mısra 7). [*mən-i əfkārə*, -ə]

mənzil: Yolcuların konakladıkları yer, konak yeri, konak,

ikāmet edilen yer, ev, mesken, ikāmetgāh.; Rütbe, mevki, makam.

Dil-i süzənimə gəm ləşkəri görcək dayanub
Dedi hər yerdə yanar od olə **mənzil** yeridür (Gazel 49, Mısra 4). [*mənzil, -i*]

Zāhidün **mənzili** qoy məscid ü mehrāb olsun
Žū'iyā bir elə vīrānə nə 'āqil yeridür (Gazel 49, Mısra 9). [*mənzili, -i*]

'Āqibət **mənzili** çün təht-i şərādur bī-şək
Gər bu gün məsnədini övc-i şürrəyādə qılə (Gazel 215, Mısra 3). [*mənzili, -i*]

Evinde görmədigün hər tə'ām lövn-bə-lövn
Gəlür hüzürüvə hər **mənzilində** 'işrət ilə (Kaside 20, Mısra 8). [*mənzilində, -ün, -də*]

Var yeri cəm'iyyətün zülfündə bər-həm olə gər
Kim dedi ey dil sən ol **mənzildə** get kəşānə dut (Gazel 33, Mısra 4). [*mənzildə, -də*]

Sölədim ey sərəv dut çeşm-i üzə **mənzil** dedi
Məskən etmək mümkün olmaz bəhr-i 'ümmān üstünə (Gazel 203, Mısra 5). [*mənzil, -i*]

Fəsl-i şitā otaqdə tənbur u tār ilə
Olcaq bəhār **mənzilimiz** gülsitān idi (Gazel 242, Mısra 6). [*mənzilimiz, -imiz*]

mənzür: *Arzu edilen.*
Həqqün 'ibadəti o itā'ət olur ki hiç
Mənzür evində cənnət-i həvrādan olmasa (Gazel 4, Mısra 12). [*mənzür, -i*]

Bilsə idim nədi **mənzür** saña vəşlün içün
Nəzr edərdim yoluza dīn ilə həm imāni (Gazel 250, Mısra 9). [*mənzür, -i*]

mənzür-i žū'ī: *Zu'ī'nin arzusu, isteği.*

Gərəz bir atdurur mənzür-i Žū'ī sərverā səndən
Ki fəhr ilə desün ol sərverimdən bir nişānım [var] (Kaside 7, Mısra 37). [*mənzür-i žū'ī, -i*]

məqām: *Durulacak yer, durak, mekân, mahal.*

Hər bir **məqāmə** dəgə ayağın hərāb edir
Vāy ol kəsə ala ələ peymānə ey şərāb (Gazel 15, Mısra 13). [*məqāmə, -ə*]

Şikəstə könlümi cövrüylə eyləyür vīrān
Demir ki bir bu hərābə mənim **məqāmımdur** (Gazel 55, Mısra 6). [*məqāmımdur, -im, -dur*]

Sənsiz behişt-i 'ədni baña versələr məqām
Təsnīm ü Səlsəbil ilə Kövşər hərām olur (Gazel 77, Mısra 3). [*məqām, -i*]

Könlül āhəng-i gülzār et həyāl-i tār-i zülf ilə
Ki şür-i 'eşqün ey bī-nəvā belə **məqām** olmaz (Gazel 93, Mısra 6). [*məqām, -i*]

Gözim sitərə-fəşāndur bu güşşədən hər şəb
Ki hansı bürci edüb ol məhə **məqām** fələk (Gazel 118, Mısra 6). [*məqām, -i*]

Rəhət **məqām** yoħdı cəhān içrə Žū'iyā
Gər bir **məqām** tapsə idim rəhət ağılaram (Gazel 133, Mısra 17). [*məqām, -i*]

Rəhət **məqām** yoħdı cəhān içrə Žū'iyā
Gər bir **məqām** tapsə idim rəhət ağılaram (Gazel 133, Mısra 18). [*məqām, -i*]

H'osdur əgərçi əhl-i cəhānə behişt-i hūr
Sənsiz əgər **məqāmım** olə cənnət ağılaram (Gazel 133, Mısra 8). [*məqāmım, -im*]

Edər **məqām** gül-i rüyün üzrə zāğ-ı hətün
Kim eyləyər o pozuğ bāğə e'tinā Kāzım (Gazel 137, Mısra 11). [*məqām, -i*]

Nə gəldigim **məqāmımı** nə getdiyim yerim
Gəlmək bu getməgə nə var ortadə bilmədim (Gazel 139, Mısra 9). [*məqāmımı, -im, -i*]

H'vurşid dutub etməz idi könlüdə **məqāmım**
Olsaydı 'əyān pərdə Məsīhāyə cəməlün (Gazel 147, Mısra 3). [*məqāmım, -im*]

Hər yerdə qıldı çünki təcəllā baña ruħun
Hər bir **məqāmı** Mūsā için Eymən eylədü (Gazel 164, Mısra 4). [*məqāmı, -i*]

Şīrvān köçübdü lütf ilə dārü's-səlamdan
Yüz hūr istəsən tapulur hər **məqāmdan** (Gazel 177, Mısra 2). [*məqāmdan, -dan*]

Ləb ü ruhsārıvı gördükdə yəqin eyləmişəm
Kim olub məskən-i h'vurşid **məqām** 'İsāyə (Gazel 194, Mısra 6). [*məqām, -i*]

H'os ol zəməni ki vüşəlun baña 'eyid idi
Behişt-i 'ədn **məqāmım** mīm də Kövşər idi (Gazel 240, Mısra 2). [*məqāmım, -im*]

Şāh-ı h'vurşid-**məqām** eylədi bürc-i qövsī
Düşəcək ləşkər-i sərmāyə 'əcəb qar-ı məqār (Kaside 6, Mısra 7). [*məqām, -i*]

Dün ki bāz-ı fələk öz lənəsin etdi **məqām**
Məş'əl-i şīdi əhātə elədi zəng ü zəlām (Kaside 13, Mısra 1). [*məqām, -i*]

Bular də bışədə cəngəllər içrə qalmışdı
Məqām dutmuş idi özlərinə şəhranı (Kaside 23, Mısra 40). [*məqām, -i*]

Yavaş yavaş bularə gəldi kəmil ədəmlər
Yetürdi tā bu **məqāmə** ki dutdı dünyanı (Kaside 23, Mısra 42). [*məqāmə, -ə*]

O rütbedən bu **məqāmə** nədən çatub sölə
'Ulüm ilə bəli 'elm eyləyüb belə anı (Kaside 23, Mısra 45). [*məqāmə, -ə*]

Şərħ etməgə həlimə müvāfiq
Bağ dərdimə nə **məqāmə** çatdım (Mesnevi 7, Mısra 58). [*məqāmə, -ə*]

Fikrim həmişə ol büt-i tūbā **məqām** idi
Bilməzdüm hiç güşşə vü dərd ü kədər nədür (Muhammes 2, Mısra 7). [*məqāmıdı, -i, -dı*]

Əlli il kəsb-i 'ulüm etməgə qıldım iqdām
Şād olurdum ki 'əcəb yəhşi hünərdür bu **məqām** (Terci-bend 1, Mısra 10). [*məqām, -i*]

Nərrād-ı qəzā çəküb baña dav
Gəldi o **məqāmə** bir piristav (Mesnevi 7, Mısra 30). [*məqāmə, -ə*]

Gəlün bu **məqāmə** sölədü siz
Həftirdən edüb şora fərāmüş (Mesnevi 7, Mısra 51). [*məqāmə, -ə*]

məqām: *İçinde bir yatan bulunsun bulunmasın, peyğamber,*

velî vb. *büyük bir zat adına yaptırılmış olan türbe, mezar, ziyarətgâh.*

Rüyun təvəfinə gələcək Kə'bə vü Şəfə
Küyun ziyarətinə **məqām** u Minā gəlüb (Gazel 22, Mısra 10). [*məqām*,]

məqām: *Taraf, yön.*

Hər küçəsində hürri pəri şəf şəf əyləşüb
İzhār-ı yüz qiyamət olur hər **məqāmdan** (Gazel 177, Mısra 4). [*məqāmdan*, -dan]

məqām-ı güşsə: *Keder makamı.*

Süvār-ı əsb-i nəşāt ol köñül nə māt ki dəhr
Məqām-ı güşsədi gər şāh gər vəzir oləsən (Gazel 170, Mısra 4). [*məqām-ı güşsədi*, -di]

məqām-ı mehr ü məhəbbət: *Sevgi ve sadakat makamı.*

Məqām-ı mehr ü məhəbbətdə rəsm-i dīrindür
Həmişə hələt-i əhbābı qılmaq istihām (Gazel 129, Mısra 23). [*məqām-ı mehr ü məhəbbətdə*, -də]

məqām-ı qurb: *Yakınlık makamı, mahali.*

Əzəldə şidq ilə hīdmət qıl istəyirsən əgər
Məqām-ı qurb tapub 'əqibət əmir oləsən (Gazel 170, Mısra 8). [*məqām-ı qurb*,]

məqām-ı vəsl: *Kavuşma makamı, kavuşma yeri.*

Gecə gündüz gəm-i hicrānını çəksəm h' oşam zīrā
Məqām-ı vəslə şəd şükr kim būs u kənārım var (Gazel 45, Mısra 4). [*məqām-ı vəslə*, -də]

məqbül: *Kabul edilen, reddedilmeyen.*

Əgərçi olmasa də nəqd-i cānımız **məqbül**
Yanında zərrə qədər bārī e'tibārım olaydı (Gazel 223, Mısra 5). [*məqbül*,]

Həq hüžüründə bəli kəlməsi **məqbül** olub
Bu nə inşāfdı iqbālını idbār edəsən (Kut'a-ı Kebir 3, Mısra 21). [*məqbül*,]

məqdəm: *Gelme, geliş, kudüm, muvəsalat.*

O mäh-pārə bütün **məqdəmində** cān vermək
Cəhāndə Zü'ī mənim birə bu **məramımdur** (Gazel 55, Mısra 9). [*məqdəmində*, -i, -n, -də]

Tā inki üç ay bundan əqdəm
Bir yahşı zəməndə həyr **məqdəm** (Mesnevi 7, Mısra 28). [*məqdəm*,]

Hānlr adını eşitcək ol dəm
Şövk ilə dedim ki həyr **məqdəm** (Mesnevi 7, Mısra 38). [*məqdəm*,]

məqsüd: *İstenilen şey, amaç, gāye, maksat.*

Budur bundan səvā yohdur vüşāl-i yārə bir çarə
Tərtiq əhlinə **məqsüdə** yetüşməkçün bu rəh-bərdür (Gazel 88, Mısra 6). [*məqsüdə*, -a]

məqsəd: *Maksat, amaç.*

Hardə çatar **məqsədə** vādi-i həyrətdə gör
Şidq ilə tə mürşidün dutmasə dāmānını (Gazel 245, Mısra 13). [*məqsədə*, -ə]

mə'qül: *Akla uyğun, akla yatkın gelen, mantikî.*

'Ālim gərək olsun dəhi **mə'qüldə** kāmīl
Tā həlq desün bundə nə söz istəsələr var (Gazel 42, Mısra 7). [*mə'qüldə*, -də]

məram: *İstek, niyet, maksat.*

O mäh-pārə bütün məqdəmində cān vermək
Cəhāndə Zü'ī mənim birə bu **məramımdur** (Gazel 55, Mısra 10). [*məramımdur*, -im, -dur]

Gedüb izhār elə ol sərvərə həl-i zārın
Tā kifāyət edə hər nəhv saña olsə **məram** (Kaside 13, Mısra 28). [*məram*,]

Yetüşdi nāmə-i müşkīn hitāmın
Yəqīn mə'lūm olundı həm **məramun** (Mesnevi 3, Mısra 8). [*məramun*, -un]

mərayā: *Aynalar.*

Göz görməyən cəvāhiri mən necə dərk edim
Zāhirdə çün nə var bu **mərayədə** bilmədim (Gazel 139, Mısra 16). [*mərayədə*, -də]

mərcān: *İlik denizlerde yaşayan, ağac gibi kök salarak büyüyüp gelişen, kırmızı renkli, kalker iskeletli hayvan; Göz yaşı.*

Sən nə səhhārsan ey mäh ləb-i lə'lün 'eşqi
Gözlərimdən tökülən lü' lüyi **mərcān** etmiş (Gazel 104, Mısra 8). [*mərcān*,]

mərd: *Yiğit, cesur (kimse), bahadır, kahraman, şecî.*

Mərd nə-mərdi qılub cümlə cəhān içrə 'əyān
Zişt [ü] zibānı hələ iqlərə izhār u bəyān (Mesnevi 6, Mısra 5). [*mərd*,]

mərdānə: *Mert bir insana yakışır tarzda, mertçe, yiğitçe.*

Bənd olmə māl u dövlətə göz tikmə şān u şöhrətə
Bu ərəsə-i tərīqətə **mərdānə** gəlmək yahşıdır (Gazel 85, Mısra 6). [*mərdānə*,]

mərd-i meydān: *Meydan yiğidi. Meydanda mert (kalmamış).*

Nə həq-i nān u nəmək var nə şü'ār-ı bəzl ü cüd
'Ərsədə zən-təb'lərdür **mərd-i meydān** qalmayub (Kaside 4, Mısra 4). [*mərd-i meydān*,]

mərd-i sühəndān: *Söz söylemeyi bilen, düzgün ve güzel söz söyleyen insan.*

Bir 'əşrdəəm **mərd-i sühən-dān** qutarubdur
Ərbāb-ı səhā mənbə'-i 'ürfān qutarubdur (Gazel 84, Mısra 1). [*mərd-i sühəndān*,]

mərdüm: *Adam, insan.*

Məcnūn oluram ol büt-i mäh-peykəri görcək
Əlbəttə ki məcnūn olu **mərdüm** pəri görcək (Gazel 117, Mısra 2). [*mərdüm*,]

Nə səhr edüb ki müjün kimi **mərdümü** ey gül
Edübdü dūdə-i çeşməndə pāy-bəst gözün (Gazel 158, Mısra 3). [*mərdümi*, -i]

mərdüm-i əzār: *Konuşması və hareketleriyle başkalarına zarar yetiren, kötülük yapan (kimse).*

Çəkər bār-ı hər həyr edər həlq içün
O hər **mərdüm-əzār** bəddəndi hūb (Gazel 256, Mısra 4). [*mərdüm-i əzār*,]

mərdüm-i çeşm: *İnsanın gözbebeği, gözün göz bebeği*

‘Ārizündən nūr oğurlar **mərdüm-i çeşmim** onı
Hāk tək ol həlqə-i zülf içrə sal zindānə dut (*Gazel 33, Mısra 5*). [*mərdüm-i çeşmim, -im*]

Muşəvvər eyləyübdür **mərdüm-i çeşmim** qədün sərvin
Dögül bī-hüdə cārī eyləmək hər ləhzə bu cülər (*Gazel 57, Mısra 3*). [*mərdüm-i çeşmim, -im*]

mərdüm-i nādān: *Cāhil, bilmez, bilgisiz insanlar.*

Dünyədə ‘elm ü mərifət-i fəzl tərək olub
Dövrān dutubdi **mərdüm-i nā-dānə** ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 22*). [*mərdüm-i nādānə, -ə*]

mərdüm-i şīrvān: *Şīrvān halkı, Şīrvān insanı.*

Bī’llāh qədim vəqtdərə var idi mərifət
Bilməm nolubdi **mərdüm-i Şīrvānə** ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 14*). [*mərdüm-i şīrvānə, -’*]

mərg: *Ölüm, vefat, mevt.*

Şəb-i hicrān elədən **mərg**-təmənnāsını sən
Etmədən tək məgər ātəş-i hicrānə köñül (*Gazel 124, Mısra 7*). [*mərg,]*

mərhəbə: *Merhaba, selam. Gereken ilgi ve alakayı göstermek anlamında.*

Lik çü yol imdi bir əhl-i səhā
Qəsiddə vü şe’rə desün **mərhəbə** (*Mesnevi 5, Mısra 58*). [*mərhəbə,]*

mərhəm: *İçinde gerekli etkili maddeler bulunan, yumuşak ve koyu kıvamda, yağlı veya yağsız, deri üzerine sürülerek kullanılan ilaqların ortak adı, halk ağzı. melhem.*

Zəhm-i dil behbūdını Żū’ī fələkdən ummə kim
‘Āləmün dārū’ ş-şəfāsi içrə **mərhəm** qalmayub (*Gazel 30, Mısra 10*). [*mərhəm,]*

Nə qədri cüst ü cü etdim cəhāndə tapmadım bir kəs
Ki zəhm-i möhnət ü dərda onun hər ləfzi **mərhəmdür**
(*Gazel 41, Mısra 6*). [*mərhəmdür, -dür*]

Bir iki cām-ı həkimānə əhl-i hāl ilə
Əgərçi nüş edəsən zəhm-i cānə **mərhəmdür** (*Gazel 80, Mısra 8*). [*mərhəmdür, -dür*]

Żū’ī dolə mərhəmlə şifā-hānə-i dünyā
Mərhəm dil-i şəd pərə-i mən zārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 14*). [*mərhəm,]*

Żū’ī dolə mərhəmlə şifā-hānə-i dünyā
Mərhəm dil-i şəd pərə-i mən zārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 13*). [*mərhəmlə, -lə*]

Bāğ u gülşən gūşə-i mey-hānə tək hürirəm dögül
Cām-ı mey tək hiç şey’ dil-zəhmīnə **mərhəm** dögül (*Gazel 125, Mısra 2*). [*mərhəm,]*

Sāqiyyā mey ver ki yārə dər-dil izhār edim
Meydən özgə hiç kəs dil-sirrīnə **mərhəm** dögül (*Gazel 125, Mısra 8*). [*mərhəm,]*

Köñül cərahəti çün zəhm-i tığ-i əbrūdər
Əgər ölüm də h’oşam dəhi **mərhəm** istəmənam (*Gazel 135, Mısra 6*). [*mərhəm,]*

Nə növ’ zəhmlərim olsə dildə Żū’ī tək
Əmirhān səhāsıyla **mərhəmin** var idi (*Gazel 237, Mısra 14*). [*mərhəmin, -im*]

Zəhm-i hədəng-i dər-dil dil-i bī-qərarımə
Dārū’ ş-şəfā-yı dəhrdə bir **mərhəm** olmadı (*Gazel 238, Mısra 10*). [*mərhəm,]*

Olmur köñül cərahətinə kimsədən ‘ələc
Dārū’ ş-şəfā-yı dəhrin itib sanki **mərhəmi** (*Gazel 243, Mısra 6*). [*mərhəmi, -i*]

mərhəmət: *Herhangi bir canlının acısını, kederini, mutsuzluğunu yüreğinde hissedip üzüntü duyma ve ona qarşı yardım hisleriyle dolma, acıma.*

Öz **mərhəmətin** Cənāb-ı Bārī
Səndə eləyüb ‘əyān Əmirhān (*Gazel 136, Mısra 3*). [*mərhəmətin, -in*]

Dedi məgər ki çıhub hātirindən ol Atabəg
Həmişə **mərhəmət** ilə şərəf-şi’ār oldım (*Kaside 12, Mısra 14*). [*mərhəmət,]*

İlāhī **mərhəmətündən** özün yetüş dədə
Gətür üşülə bu cühhāl adı mollānı (*Kaside 23, Mısra 87*). [*mərhəmətündən, -ün, -dən*]

Qalmışam pāy-ı piyadə gəlübən dərgəhiñə
‘Əz ilə **mərhəmətündən** bir ayaq istəyürəm (*Kit’a 2, Mısra 12*). [*mərhəmətündən, -ün, -dən*]

Öz **mərhəmətin** Cənāb-ı Bārī
Səndə eləyüb ‘əyān Əmirhān (*Mesnevi 7, Mısra 13*). [*mərhəmətin, -i, -n*]

Kim **mərhəmət** elə pādşāhım
Bildür baña kim nədür günāhım (*Mesnevi 8, Mısra 27*). [*mərhəmət,]*

At istəməgimdən imdi sən də
Kim **mərhəmət** olma durma kəndə (*Mesnevi 8, Mısra 60*). [*mərhəmət,]*

mərifət: *Marifet, iş yapma hususundakı ustalık, beceriklilik, hüner, mahəret.*

Mümkināt icād olub ‘ārif-i be-həq olmaqə
Mərifətdür bā’iş-i icād-ı küll-i mā-sivā (*Gazel 3, Mısra 10*). [*mərifətdür, -dür*]

‘Āmilān-ı pādşāh-ı hıttə-i ərz u səmā
Mərifətdən başqə qılmaz bir mətā’ə e’tinā (*Gazel 3, Mısra 8*). [*mərifətdən, -dən*]

Sürəti insān olandan umma ey dil mərifət
Mərifət həşil olur mu zātī insān olmasa (*Gazel 14, Mısra 7*). [*mərifət,]*

Sürəti insān olandan umma ey dil mərifət
Mərifət həşil olur mu zātī insān olmasa (*Gazel 14, Mısra 8*). [*mərifət,]*

Cüd u səhā vü **mərifət** əşārı dəhrdən
Nə vəchdəndi bilmürəm āyā nədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 9*). [*mərifət,]*

Çəşmə-i ‘ürlən olubdur hüşk-i hāk-ı cəhl ilə
Mərifət dəryası içrə qətrə-i nəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 6*). [*mərifət,]*

Bu ‘əsrədə çün **mərifəti** ‘eyb sanurlar
Çün belədi iş fəhm ü fərəsət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 15*). [*mərifəti, -i*]

Nə dəm ki **mərifət** əhlilə h’oş keçər bi’llāh
Yüz il gər ‘ömrün olə həşili həmə dəmdür (*Gazel 80, Mısra 3*). [*mərifət,]*

Nā-būd olub **mə'rifət**-əhli bu zəməndə
Həm 'əhdə vəfā 'əhd ilə peymān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 3*). [*mə'rifət,]*

Mə'rifət 'elm hələ'iq nəzərindən düşübən
Dīdə-i həlqdən 'ənqā kimi pūnhān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 3*). [*mə'rifət,]*

'İsəvī Mūsəvī vü Sünni Şt'ə qutarub
Mə'rifət kəsb qılub cümlə müsəlmān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 6*). [*mə'rifət,]*

Çün yoħdı fəzl ü **mə'rifət** ü şe'rə müştəri
Bī-qədr ü nā-rəvāc olub zəhr-i mārden (*Gazel 176, Mısra 11*). [*mə'rifət,]*

Mey nəş'əsini görməmiş 'eşqün məzāqını
Zāhid sölər ki **mə'rifətim** var bu ād ilə (*Gazel 193, Mısra 4*). [*mə'rifətim, -im]*

Neyl-i tərīqət ara şidq ilə gəvvāş olan
Mə'rifətün əhiz edər lü' lü' -i qəltānını (*Gazel 245, Mısra 16*). [*mə'rifətün, -ün]*

Yoħdur bu gündə **mə'rifət** ü şe'rə müştəri
Hərçənd cüst [ü] cü elədim hər diyərdə (*Kaside 3, Mısra 13*). [*mə'rifət,]*

Yoħdur bu gündə **mə'rifət** ü şe'rə müştəri
Hərçənd cüst [ü] cü elədim hər diyərdə (*Kaside 19, Mısra 29*). [*mə'rifət,]*

Hān o kəsdür ki həqiqətdə səhāvətlə olə
Mə'rifət şāhibi vəqtində şüca'ətlə olə (*Mesnevi 6, Mısra 50*). [*mə'rifət,]*

Mə'rifət əhli səhā əhlinə hān sözlər
Kimə hər nəhv-i hītib eyləsə cān sözlərlər (*Mesnevi 6, Mısra 51*). [*mə'rifət,]*

Hər kəsün **mə'rifəti** olsə tāmām ādəmdür
Olmasa ādəmə oħşar heyivāndan kəmdür (*Mesnevi 9, Mısra 15*). [*mə'rifəti, -i]*

Nədür səbəb çərħ olub kəc-mədār
Mə'rifət əhlin eləyür h'vār u zār (*Mesnevi 10, Mısra 16*). [*mə'rifət,]*

Mə'rifət əhlində əgər olsə zər
Həm-cinsində Qoyar mı havf u hətər (*Mesnevi 10, Mısra 21*). [*mə'rifət,]*

İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Mə'rifət əhli cəhān çeşminə hākistər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 6*). [*mə'rifət,]*

mə'rifətərbāb: *Hünər sahipleri.*

'Ənqāyə dönüb **mə'rifətərbābı** cəhāndə
Yoħ 'elm ü ədəb məşrəb-i 'ürfān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 5*). [*mə'rifətərbābi, -i]*

mə'rifət-i fəzl: *İyilik, cömertlik hünəri.*

Dünyādə 'elm ü **mə'rifət-i fəzl tərək** olub
Dövrān dutubdı mərdüm-i nā-dānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 21*). [*mə'rifət-i fəzl,]*

məriz: *Hasta, hastalıklı.*

Gəflət **mərizinə** dəf'-i dārū-yı və'z ilə
Şəhəhət verür həmişə təbibānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 9*). [*mərizinə, -i, -n, -ə]*

məriz-i 'eşq: *Aşk hastası.*

'İsā-ləb āhū-çeşm təbī'ət **məriz-i 'eşq**
Çohdur vəli bu 'əşrdə bīmār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 3*). [*məriz-i 'eşq,]*

Məriz-i 'eşqdi Zū'ī 'əlācı lə'l-i ləbün
Gərək şükür edim 'innābdən dəvā demişəm (*Kıt'a-ı Kebir 4, Mısra 11*). [*məriz-i 'eşqdi, -di]*

Məriz-i 'eşqə kəfīdür köñül şəhd-i ləb-i cānān
Təbib-i nā-şinās u şərbət-i 'innābı neylərsən (*Gazel 183, Mısra 5*). [*məriz-i 'eşqə, -ə]*

mərqūm: *Yazılmış.*

Gərək sizdən təvəqqe' eylərəm kim bu gələn həftə
Həvāsün bizlərə **mərqūm** edüb eylə bəyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 20*). [*mərqūm,]*

mərtəbə: *Kademe, derece, basamak, sıra.*

Oldı dücār dün baña bir āftāb-rū
Yüz **mərtəbə** vəciħdi mäh-i tāmāmdan (*Gazel 177, Mısra 8*). [*mərtəbə,]*

Dögi bir sürət-i şəhşiyyə ilə insānlıq
'Elmlən hāşil olur **mərtəbə** vü 'ürfānlıq (*Mesnevi 9, Mısra 20*). [*mərtəbə,]*

məryəm: *Hə. İsa'nın annesi.*

Məryəm ü rüh-i Qüdüś 'İsā üçü bir sözdür
Üç deyəñ səhv eləyübdür oħuyur sənı gələt (*Gazel 109, Mısra 7*). [*məryəm,]*

məryəm-i isā: *Meryem'in İsa'sı.*

Səbā rühü'l-Qüdüsdür **Məryəm-i İsādan** çün kūha
Ki hər bir nəfhəsində yüz Məsīhəvəş hüveydādür (*Gazel 40, Mısra 5*). [*məryəm-i isādan, -dan]*

məşām: *Koku alma organı, burun.*

Zāhirdə nāmədür vəli bātin **məşāmımə**
Şan təblə təblə müşkdi Tātārdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 7*). [*məşāmımə, -im, -ə]*

Şīrīn olur həyāl-i ləbünlə məzāq-ı cān
Zülfün təfəkkürüylə mü'əttər **məşām** olur (*Gazel 77, Mısra 6*). [*məşāmım,]*

məscid: *Mescit, cami.*

Zāhid şifət-i Zū'ī riyā əhlisən imdi
Nə **məscidə** nə məşrəb-i rindānə yolun yoħ (*Gazel 36, Mısra 14*). [*məscidə, -ə]*

Mənim yoħ hörmətim mey-hānələrdə deyir ü **məsciddə**
Sənün hər yerdə olsun 'izzətün həm 'etibārın var (*Gazel 46, Mısra 7*). [*məsciddə, -də]*

Zāhidün mənzi qoy **məscid** ü mehrāb olsun
Zū'iyā bir elə vīrānə nə 'āqıl yeridür (*Gazel 49, Mısra 9*). [*məscid,]*

Nə sūd Zū'ī bu **məscid** imāmı olmaqdan (*Gazel 65, Mısra 17*). [*məscid,]*

Vā'iz gəlür mi **məscidə** gər pül olmasə
Anlar bu rəmzi kimsə ki şāhib-şü'ürdür (*Gazel 74, Mısra 9*). [*məscidə, -ə]*

Məhrāb u **məscid** olə sənün zāhidā baña

Mehrab-ı qaşı səcdəgəh ol āstānədür (*Gazel 89, Mısra 3*).
[məscid,]

Ey şənəm zāhir elə Zū'ī-i şeydəyə yerün
Məscidə deyə hərābātə kilāsəyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 14*). [məscidə, -ə]

Məscid əhlində ki yoh zövq Hüdāyā n'olı bir
Güşə-i meykədədə məclis-i 'üfānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 11*). [məscid,]

Qutarub sübhə şümār olmaqdan **məsciddə**
Şəhn-i mey-hānadə nüş etməyə peymānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 7*). [məsciddə, -də]

Edəndə **məscidə** də'vət bizi mü'əzzinlər
Su'āl rəddinə yüz min bahānəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 3*). [məscidə, -ə]

Şāf idi 'əməl meykədədə imdi riyādan
Təsbiħə qədəh **məscidə** mey-hānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 16*). [məscidə, -ə]

Dünyədə hānə **məscid** ü mey-hānədür vəlī
Olmub bizə nəşiş iki hānənün biri (*Kit'a-ı Kebir 6, Mısra 3*).
[məscid,]

Tikdirir **məscid** ilə yüz əhsən
Alı bir gündə rövzə-i rizvān (*Mesnevi 11, Mısra 23*).
[məscid,]

məsdər: *Bir şeyin çıktığı, sudur ettiği yer, kaynak, memba.*

Şiğəsin bilməyə bir kimsə nikāhun əslā
Rükni şərfini **məşdərligini** anlamaya (*Mesnevi 6, Mısra 18*). [məşdərligini, -lig, -i, -n, -i]

məşhür: *Herkeşə bilinen, adı sanı her tarafa yayılmış, ünlü, şöhrətli.*

Bu qədri dərd ü möhnətlə ölüb qurtarmadun Zū'ī
Şəməhli əhliyə **məşhür** sözdür 'arımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 12*). [məşhür,]

Mənəm Məhmūd-ı zār ol Ayāz-ı şānīnün Zū'ī
Ki çāruq ilə olmuş şəhərdə **məşhür** dükkāni (*Gazel 220, Mısra 12*). [məşhür,]

məsih: *Həz. İsa.*

Dəhənün mö'cüzini gördi cəhān içrə **Məsih**
Qaçuban gökdə özin 'əcz ilə pünhān etdi (*Gazel 233, Mısra 9*). [məsih,]

Cān verməyübdü cān almış mürdədən **Məsih**
Bir dəmdə aldı çün ləbi rüh-i rəvānımı (*Gazel 234, Mısra 3*). [məsih,]

Gər etməsəydi cān ilə hüdmet saña **Məsih**
Qoymaz əsmān-ı cəhārumdə pā ['Əli] (*Kaside 1, Mısra 15*).
[məsih,]

məsihə: *Həz. İsa.*

H'vursid dubub etməz idi köñüldə məqāmın
Olsaydı 'əyān pərdə **Məsihəyə** cəməlun (*Gazel 147, Mısra 4*). [məsihəyə, -y, -ə]

Səbə rühü'l-Qüdüsdür Məryəm-i İsadān çün kūha
Ki hər bir nəfəsində yüz **Məsihəvəş** hüveydədur (*Gazel 40, Mısra 6*). [məsihəvəş,]

Əl-həq **Məsihvār** qılır zində mürdənə
Güyā ki cān verür öli əbdānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 13*). [məsih-vār,]

Əgərçi olmuş idün mürdə hicr-i yār ilən āhır
Məsihi vəqt olan ol lə'li-i gövhərbərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 10*). [məsihi,]

məsih-i köñül: *Yağla ovulmuş, silinmiş gönül.*

Gəlib **məsih-i köñül** zāra āh u zārūn ilə
Olub gərqi cəhān çeşm-i əşkbārūn ilə (*Gazel 205, Mısra 1*).
[məsih-i köñül,]

məskən: *Oturulan, ikamet edilen yer, ev, konut, ikametgah.*

Zülf-i ruhsārūn mıdır gördükdə qıldım iştibāh
Yā ki mizān bürcini **məskən** qılıbdur āftāb (*Gazel 16, Mısra 8*). [məskən,]

Yohdur təməm şəhərdə bir belə mäh-rū
Bu vəchdəndi **məskənim** āhırdə kənd olub (*Gazel 24, Mısra 6*). [məskənim, -im]

Ey büt ol ruhsārūn üzrə müşk-bü gīsū mıdır
Yā ki gülzār içrə **məskən** eyləmiş Hindū mıdır (*Gazel 52, Mısra 2*). [məskən,]

Gəm çəkmə biyābān isə **məskən** sənə Zū'ī
Məcnūn olanə qā'idədür hānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 13*). [məskən,]

Bilmürəm **məskənüvi** hardədi tā var u yohım
Şərf edüb küyün ətrāfınə həmə-sāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 9*). [məskənüvi, -üv, -i]

O qədri iştıyāqım var sə-i küyində āzərə
Göz açmam **məskənim** cənnət ənisim gərçi hür olsun (*Gazel 150, Mısra 6*). [məskənim, -im]

Deyürlər ātəş ara **məskən** eyləməz āhū
Nədəndi köñlüm ara bəs qılıb nişəst gözün (*Gazel 158, Mısra 7*). [məskən,]

Söladim ey sərv dut çeşm-i üzə mənzil dedi
Məskən etmək mümkün olmaz bəhr-i 'ümmān üstünə
(*Gazel 203, Mısra 6*). [məskən,]

Āsüdə hāl u şür u həzārān sürür ilə
Qılsun rəvānə **məskənüvə** ol kərəm-şü'ār (*Kaside 9, Mısra 28*). [məskənüvə, -üv, -ə]

Məhlūq içün cəhāndə qəzā vü qədər nədür
Güyā ki **məskənim** baña dārū's-sələm idi (*Muhammes 2, Mısra 12*). [məskənim, -im]

Şīrīn kəlamı hātīr-i fərmədə dəğ idi
Fəşl-i bəhār **məskənimiz** tərifi bağ idi (*Müseddes 1, Mısra 4*). [məskənimiz, -im, -iz]

məskən dut-: *İkametgah edinmek, mesken tutmak.*

Ruh-ı rəhşān u çeşm-i fitnə-əngizün görən sölər
Ki rüy-i şəfhəsində **məskən** āhū-yı hotən **dutmuş** (*Gazel 103, Mısra 6*). [məskən dutmuş, -muş]

məskən-i div ü dəd ü gül: *Cin, yırtıcı hayvanlar ve devden oluşan mesken.*

Bāğ-ı cənnət kimi 'ələm boşalub ədəmdən
Məskən-i div ü dəd ü gül biyābān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 6*). [məskən-i div ü dəd ü gül,]

məskən-i hürşid: *Güneşin yeri.*

Ləb ü ruhsārıvı gördükdə yəqin eyləmişəm
Kim olub **məskən-i h'vursid** məqām 'İsāyə (*Gazel 194, Mısra 6*). [məskən-i hürşid,]

məslək: *Bir kimsenin geçimini sağlamak maksadylla seçtiği sürekli iş veya iş dalı.*

Təngə gəldim bu riyā **məslək** olan zāhiddən
Ey hoş ol bəzm-i şəfā məşrəb-i rindānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 9*). [*məslək,]*

məsnəd: *Büyük mevki, makam, rütbe, pâyə, mansıp.*

‘Āqibət mənzili çün təht-i şərādur bî-şək
Gər bu gün məsnədini övc-i şürrəyādə qıla (*Gazel 215, Mısra 4*). [*məsnədini, -i, -n, -i]*

məsnəd-i ‘elm: *İlmin gücü.*

Enni qurşaqı uzun borki uzun saqqalı
Hər kəsün olsə odur **məsnəd-i ‘elmə** vālī (*Mesnevi 6, Mısra 22*). [*məsnəd-i ‘elmə, -ə]*

məsnəd-i məmləkət-i cüd: *Cömertlik memleketinin gücü/dayanağı.*

Āsmān-ı hünər ü cüd u ma‘ārif māhı
Məsnəd-i məmləkət-i cüd [u] səhāvət şāhı (*Mesnevi 1, Mısra 32*). [*məsnəd-i məmləkət-i cüd,]*

məşrəb-i cānān: *Sevgili meyli.*

Ey h‘oş ol vəqt ki mən sākin-i mey-hānə idim
Başdə mey nəş‘əsi həm **məşrəb-i cānānə** idim (*Mesnevi 1, Mısra 14*). [*məşrəb-i cānānə,]*

məşrəb-i rindānə: *Rint olan kimseye yakışır mizaç, karakter, rind meşrep.*

Zāhid şifət-i Zū‘ī riyā əhlisən imdi
Nə məscidə nə **məşrəb-i rindānə** yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 14*). [*məşrəb-i rindānə,]*

Təngə gəldim bu riyā məslək olan zāhiddən
Ey hoş ol bəzm-i şəfā **məşrəb-i rindānə** gedəm (*Gazel 140, Mısra 10*). [*məşrəb-i rindānə, -ə]*

məşrəb-i ‘ürfān: *İrfan yaratılışlı olanlar.*

‘Ənqāyə dönüb mə‘rifət ərbābı cəhāndə
Yoh ‘elm ü ədəb **məşrəb-i ‘ürfān** dəgişibdür (*Gazel 76, Mısra 6*). [*məşrəb-i ‘ürfān,]*

məşrəb-i zāhid: *Kaba sofunun karakteri.*

Görmədim zərrə qədər **məşrəb-i zāhiddə** şəfā
Zövq ü behcet genə mey-hānədəki pīrdədür (*Gazel 75, Mısra 13*). [*məşrəb-i zāhiddə, -də]*

məşşātə: *Eskiden gelinləri giydirip süsleyen, gelin başı yapan, düğün evləri için süsler hazırlayan kadın, bezekçi, məşita.*

Zülf-i sühəni şənələyüb etməgə zīnət
Şəd-heyf nə **məşşātə** nə bir şənə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 8*). [*məşşātə,]*

məst: *İçki vb. sarhoşluk veren bir şeyin etkisiyle şüuru zayıflamış, kendinden geçmiş (kimse), sarhoş.*

Fəragət-i tən ü cān **məstliqdədür** sāqī
Gözün fədāsı olum hüşyār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 9*). [*məstliqdədür, -liq, -də, -dür]*

Bu həkī-rəh ki üstündə gəzərsən çox fəhāretlə
Təşəvvür eylə hər bir **məsti** bir Kāvūs bir Cəmdür (*Gazel 41, Mısra 10*). [*məsti, -i]*

Hüm sāyəsində meykədədə **məst** yatmayan
Hür u qüşür-ı rövze-i rīzvāni anlamaz (*Gazel 100, Mısra 7*). [*məst,]*

Ləbi şövqi mey-i gül-nār tək **məst** eylər ‘uşşāqı
Bu mə‘nīdən mənim tək çoxları **məst** ü hümār olmuş (*Gazel 102, Mısra 3*). [*məst,]*

Ləbi şövqi mey-i gül-nār tək **məst** eylər ‘uşşāqı
Bu mə‘nīdən mənim tək çoxları **məst** ü hümār olmuş (*Gazel 102, Mısra 4*). [*məst,]*

Könlül tərək eyləmə cām-ı şərāb-ı ‘eşqi tā məhşər
Ki bu mey-**məsti** gəm bilməz cəhāndə hüş-yār olmuş (*Gazel 102, Mısra 10*). [*məsti, -i]*

İçüb mey **məst** olub ‘āləm-gəmin bir zərrə çəkməzdük
Həqiqət ‘āləmində ‘āqil ü fərzānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 5*). [*məst,]*

Nə h‘oşdur bir gözəl dil-bərlə həm-bəzm-i şərāb olmaq
Hərāb-ābād-ı dünyədə içüb **məst** ü hərāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 2*). [*məst,]*

İçüb mey **məst** olub nəz ilə bir sər-h‘oş-hıram ilə
Ki tā şəd sālə zāhid əl götürsün pərsālīqdan (*Gazel 151, Mısra 3*). [*məst,]*

Bahāndə nəz ilə hər güşədən o **məst** gözün
Qılır həzār könlül şüşəsin şikəst gözün (*Gazel 158, Mısra 1*). [*məst,]*

Dīvānə olmaduqsa də bir **məst** olaq bārī
Tā kim mu‘āf olaq bu günāh u şavābdan (*Gazel 178, Mısra 5*). [*məst,]*

İçüb şərāb olub **məst** künc-i meykədədə
Hudā bilür ki o günlər nə ‘āləmin var idi (*Gazel 237, Mısra 3*). [*məst,]*

Məst ü məhmür gözün gəmzə-i hədənglə nədür
Turuqu‘l-‘eyndə dünyəyə salur pərğāşī (*Gazel 247, Mısra 9*). [*məst,]*

Güşə-i çeşmün ilə zülfün edər sər-küşī
Məstə bah necə tapub qəlbi qara yoldaşı (*Gazel 247, Mısra 8*). [*məstə, -ə]*

Cām-ı cəmdür dəhi İskəndərün əynəsidür
Məst olandə bilisən ‘āləmin ədəm nəsidür (*Mesnevi 9, Mısra 6*). [*məst,]*

Məst olub tā ki hər kəlamı deyüm
Qalmasun hiç söz təməmi deyüm (*Mesnevi 11, Mısra 11*). [*məst,]*

məst ol-: *Sarhoş olmak.*

Məst olub tövsən-i təb‘im götürüb cövlənə
Şe‘r-i şəmşir ilə tā ki girüb meydənə (*Mesnevi 6, Mısra 3*). [*məst olub, -ub]*

məstānə: *Sarhoş, kendinden geçmiş.*

Çıq kəsrətdən düş vəhdətə gərç ol mey-i məhəbbətə
Zū‘ī tək bəzm-i ‘işrətə **məstānə** gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 18*). [*məstānə,]*

Sölə ey bād-ı şəbə ol büt-i məh-simāyə
Ki salubdur məni **məstānə** gözün gəvgəyə (*Gazel 194, Mısra 2*). [*məstānə,]*

məst-i bədə: *Şarap sarhoşu.*

Yā şür-ı ‘eşq ilə dīvānə ol ələm çəkmə

Yə **məst-i bədə** olub bilmə möhnət-i dünyā (Gazel 7, Mısra 6). [*məst-i bədə, j*]

məst-i cām: İçki sarhoşu.

Rüstəm-i təb'im olə tā **məst-i cām**
Fəth edə 'əqlim cəhānı tēmām (Mesnevi 5, Mısra 3). [*məst-i cām, j*]

məst-i cām-i hoş-güvār: Lezzətli içki kadehinin sarhoşu.

Eşitdim ol büt-i nə-mehrbānım bədə-*h*vār olmuş
Mey içmiş geyrlərlə **məst-i cām-i h'oş-güvār** olmuş (Gazel 108, Mısra 2). [*məst-i cām-i hoş-güvār, j*]

məst-i gürür: Kibir, gurur sarhoşu.

Nədi dünyā özi bir fikr elə ey **məst-i gürür**
Bārī 'ibrət elə bir Adəm ilə Həvvādən (Gazel 173, Mısra 3). [*məst-i gürür, j*]

məst-i şarāb: Şarap sarhoşu.

Hanı o şühlə **məst-i şarāb** olan günlər
Məhim piyalə meyim āftāb olan günlər (Gazel 62, Mısra 1). [*məst-i şarāb, j*]

Hanı o şühlə **məst-i şarāb** olan günlər
Məhim piyalə meyim āftāb olan günlər (Gazel 65, Mısra 1). [*məst-i şarāb, j*]

mə'sūq: Sevgili.

Gərək **mə'sūq** özi cəzb eyləsün 'uşşāqını vəslə
Yetüşməz vüslətə gər gəzsə yüz min il sorəğ ilə (Gazel 216, Mısra 7). [*mə'sūq, j*]

Səbzələr şəhrədə gör kim necə sündüs-püş olub
Hər tərəfdə 'āşiq ü **mə'sūq** həm-əğüş olub (Murabba 1, Mısra 10). [*mə'sūq, j*]

mə'sūqə: Aşkla sevilən, āşık olunan kadın, sevgili.

Olub 'āşiq cəhāndə hərəkəs öz **mə'sūqəsin** tapdı
Mənim kim hər zəmə'n firqətdə min min āh u zārım var (Gazel 50, Mısra 3). [*mə'sūqəsin, -s, -i, -n j*]

Sitəm-həqiqəti **mə'sūqədən** təğāfüldür
Cəfā gər eyləsə Zū'ī genə vəfādandur (Gazel 83, Mısra 13). [*mə'sūqədən, -dən j*]

məs'ələ: Çözümə kavuşturulması, bir sonuca bağlanması gereken durum, sorun.

Çün bilmür özi **məs'ələ** sorduqda deyürlər
Kāfir olı sən dinmə belə sözdə hərər var (Gazel 42, Mısra 11). [*məs'ələ, j*]

'Əmmāməsine bəhmagilən məs'ələ şorma
Mollā özi çoh həyr edi yalnız nə qədər var (Gazel 42, Mısra 13). [*məs'ələ, j*]

Bu **məs'ələdə** yüz min 'ārifdi mə'əttəl
Bir kimsənə bilməz ki bu hələt nə içündür (Gazel 68, Mısra 11). [*məs'ələdə, -də j*]

'Āşiq ki fənā bəzminə 'eşq içrə yetişdi
Ol **məs'ələdə** şāfi' yā ə'zəmi neylər (Gazel 69, Mısra 8). [*məs'ələdə, -də j*]

Zāhिरən zīb verə qurşaq 'əbā saqqalə
Məs'ələ vəqtı qaçub bərk soğulə qanqalə (Mesnevi 6, Mısra 48). [*məs'ələ, j*]

Təqdīr-i qəzā vü qədərün **məs'ələsin**

Sordum demədi hīç biri birdür 'izzī kəlām (Rübai 3, Mısra 3). [*məs'ələsin, -si, -n j*]

məs'ələ-i şa'b: Müşkil mesele/sorun.

Gəlmişəm getməgimə yohdı kəraim ki gedim
Bu də bir **məs'ələ-i şa'b** idi ey rüh-i rəvān (Kaside 14, Mısra 18). [*məs'ələ-i şa'b, j*]

məsəl: Örnek.

Müdām olmaq gərək nə sūd içüb mey bir dəm oldun şād
Cəhāndə bu **məsəldür** bir gül ilə növ-bəhār olmaz (Gazel 99, Mısra 6). [*məsəldür, -dür j*]

Nə içün yoh sözi təşbīh qılublər varə
Ləb-i mey-gününü cān verməgə 'İsāyə **məsəl** (Gazel 126, Mısra 8). [*məsəl, j*]

Bir yaşı **məsəl** bu dəstəndə
Sə'dī buyurubdı Gülsitəndə (Mesnevi 8, Mısra 37). [*məsəl, j*]

məs'al-i şid: Güneş meşali.

Dün ki bāz-ı fələk öz lānəsini etdi məqām
Məs'al-i şidi əhātə elədi zəng ü zəlām (Kaside 13, Mısra 2). [*məs'al-i şidi, -i j*]

məsələ-i müşkil: Zor sorun.

Var bir **məs'ələ-i müşkilim** həll eylə onı
Sañadur çünki həmişə dil ü cānım qurbān (Kaside 14, Mısra 3). [*məsələ-i müşkilim, j*]

mətā': Maddi mənəvi sərməyə, varlıq, servet.

'Āmilān-ı pādşāh-ı hittə-i ərz u səmə
Mə'rifətdən başqə qılmaz bir **mətā'**ə e'tinā (Gazel 3, Mısra 8). [*mətā'ə, -ə j*]

Cəməl-i yārdur Zū'ī təməttu'dār dünyədə
Ki əhl-i mə'nā içrə bu **mətā'**ə e'tibār olmuş (Gazel 102, Mısra 12). [*mətā'ə, -ə j*]

mətā'-ı 'eyş ü 'işrət: İçki və eglence serveti, malı.

Mətā'-ı 'eyş ü 'işrət çohdı dünyānün dükānında
Bizim nə nəqdimiz var ondə nə bəzārımız yohdur (Gazel 79, Mısra 3). [*mətā'-ı 'eyş ü 'işrət, j*]

mətīn: Sağlam, dayanıqlı, kuvvetli, güclü.

Dögül bu növ'lə cānım 'ulūm əhli gərək
Verə cəvāb **mətīn** sā ilə ləyāqət ilə (Kaside 20, Mısra 30). [*mətīn, j*]

mətlə': Kaside, şiir, bir kaside veya gazelin mısraları birbiriylə kəfiyəli olan ilk beyti.

Bu mütjdə ilə dil tapub ārām güşşədən
Bir təzə **mətlə'** etdi mədihində āşkār (Kaside 9, Mısra 30). [*mətlə', j*]

mətləb: İstenilen, talep edilen şey, istek, meram, matlup.

Həlqün dəhi yoh **mətləbi** bir pūldan özgə
Nāmūs həyā 'ār ilə geyrət nə içündür (Gazel 68, Mısra 19). [*mətləbi, -i j*]

Ay u gün söyləməyüb **mətləbi** muğləqdi ki mən
Gecə gündüz gəm-i hicrān ilə āh vāyə gəlīm (Gazel 134, Mısra 3). [*mətləbi, -i j*]

Nə *h*vāhiş eylər idim **mətləbim** olurdı rəvā

Ze-bəs ki kīsədə dīnār u dirhənim var idi (*Gazel 237, Mısra 9*). [*mətləbim, -im*]

Yol tapə bilməz kişi bədrəqəsiz **mətləbə**
Gör nə san qət' edər Kə'bə biyābānını (*Gazel 245, Mısra 3*).
[*mətləbə, -ə*]

Müşkilün həllinə seyr eylə kənār-ı ərşə
Mətləbün ondə hüşülə yetişür hər bəbət (*Kaside 5, Mısra 32*). [*mətləbün, -ün*]

Bī-həbərsən dedi yohsə nədi çārūn söləyüm
Yaz Hüseyn hənə elə **mətləbüvi** sən izhār (*Kaside 6, Mısra 28*). [*mətləbüvi, -üv, -i*]

Əhl-i 'ürfān müşāhəbim var idi
Həsəl idi nə **mətləbim** var idi (*Mesnevi 2, Mısra 14*).
[*mətləbim, -im*]

Žū'ī nə lāzım belə tül-i kəlām
Mətləbivi zāhīr elə və's-sələm (*Mesnevi 10, Mısra 34*).
[*mətləbivi, -i, -v, -i*]

Zāhīr elə **mətləbüvi** mühtəşər
Kim eləsün çārə o kən-ı hünər (*Mesnevi 10, Mısra 35*).
[*mətləbüvi, -ü, -v, -i*]

Çārə qıl **mətləbina** bu cigəri sūzānūn
'Ərz edim hīdmativə tā rəvişin dünyānūn (*Terci-bend 1, Mısra 3*). [*mətləbinə, -i, -n, -ə*]

mətlə'-i hursīd-i əsmān: Gökyüzü güneşinin doğuş yeri.

Rūyun bəyāzi **mətlə'-i hursīd-i əsmān**
Həttün səvādī āyā-i Qurān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 5*).
[*mətlə'-i hursīd-i əsmān, -i*]

mə'yüb: Bir eksiği, bir noksanı olan, ayıplı, kusurlu.

Əmrdən çıxmaq hər məzhəb arasındədi 'eyib
Öz vücudun niyə **mə'yüb** edəsən hıvār edəsən (*Kut'a-ı Kebir 3, Mısra 26*). [*mə'yüb, -i*]

məzəq: Tat alma, lezzet duyma, tat, lezzet, damak.

Şīrīn qılə **məzəqımı** şəhd-i təkəllümi
Dövr-i ruhundə zülfi təkī kām-rān olam (*Gazel 128, Mısra 3*). [*məzəqımı, -im, -i*]

Be-sān-ı zəhr **məzəqımdə** təlhədür şəkkər
Ze-bəs ki ol məh-i şīrīn-kəlāmə müştaqam (*Gazel 142, Mısra 3*). [*məzəqımdə, -im, -də*]

Mey nəş'əsini görməmiş 'eşqün **məzəqımı**
Zāhīd sölər ki mərifətim var bu əd ilə (*Gazel 193, Mısra 3*).
[*məzəqımı, -i, -n, -i*]

Şəkkər-ləbim **məzəqımı** təlh etdi Žū'īnün
Bu bəzmdə ki lütf ilə güftərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 13*).
[*məzəqımı, -i, -n, -i*]

Firəq zəhrini görmüb damağımız şīrīn
Məzəqə təlh-i kəlāmūn mişāl-i şəkkər idi (*Gazel 240, Mısra 6*). [*məzəqə, -ə*]

Bu günə zəhr-i firəqı ki içmişən Žū'ī
Həmmim-i düzəh olur şəhd tək **məzəqımdə** (*Gazel 196, Mısra 10*). [*məzəqımdə, -un, -də*]

məzəq-ı cān: Can ləzzəti.

Şīrīn olur həyāl-i ləbünlə **məzəq-ı cān**
Zülfün təfəkkürüylə mü'əttər məşəmm olur (*Gazel 77, Mısra 5*). [*məzəq-ı cān, -i*]

məzəq-ı həsrov: Hüsrev'in damağı.

Könlül fəsāne-i Məcnūn hekayətündi sənün
Məzəq-ı Həsrovə şīrīn-rəvāyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 2*). [*məzəq-ı həsrovə, -ə*]

məzār: Mezar, kabir.

Hic kimsə mülk-i dövlətə məğrūr olmasun
Cəməşidü ki peşin nə apardı **məzārınə** (*Gazel 207, Mısra 6*).
[*məzārınə, -i, -n, -ə*]

Ölsəm gəmilə küy-ı nigārimdə dəfn edün
Şayəd o küy iti basə bir gün **məzārımı** (*Gazel 228, Mısra 12*). [*məzārımı, -im, -i*]

məzhəb: Bir dinde belirli görüş və anlayış fərqliliklərindən doğan kollarıdan hər biri. Gidilen, benimsənən yol.

İstəyürsən sölə tərsə balası nəz eləmə
Burahub **məzhəbimi** dīn-i Məsīhəyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 6*). [*məzhəbimi, -im, -i*]

Nə dīndür hansı **məzhəbindü** yə Rəb kim səhə əhlin
Səfəhət əhli derlər şāhīb-i əhsān-ı ə'tāyə (*Gazel 212, Mısra 13*). [*məzhəbindü, -in, -dü*]

Əhl-i İslāmdə çoxdur mütə'əddid **məzhəb**
Sünni vü Şī'ə vü Şeyhī vü Tənāsülh 'üzlet (*Kaside 5, Mısra 19*). [*məzhəb, -i*]

Hüsüşü hər dili hər **məzhəbi** gəzüb bilmək
Tətabbu' ilə qəbül eylə şər'-i gərrānı (*Kaside 23, Mısra 75*).
[*məzhəbi, -i*]

Əmrdən çıxmaq hər **məzhəb** arasındədi 'eyib
Öz vücudun niyə mə'yüb edəsən hıvār edəsən (*Kut'a-ı Kebir 3, Mısra 25*). [*məzhəb, -i*]

Ey mənim **məzhəb** içrə qardaşım
Şüret-i ədəmiyyə yoldaşım (*Mesnevi 11, Mısra 73*).
[*məzhəb, -i*]

Məzhəbləri bər-həm eləyüb dīni pozan
Bu 'əşrdə Dəccāldı cümlə 'üləmə (*Rübai 1, Mısra 3*).
[*məzhəbləri, -lər, -i*]

məzhəb: Din, İslam dini.

Bu gözəl **məzhəb** olmayə fānī
Dutmayə cəhl ü fitnə dünyānı (*Mesnevi 11, Mısra 99*).
[*məzhəb, -i*]

məzhəb-i bābīlīnū'n-nām: Babilli halkın mezhepleri.

Dünyədə olan **məzhəb-i Bābīlīnū'n-nām**
Kibr ilə Naşārā vü Yəhūd u İslām (*Rübai 3, Mısra 1*).
[*məzhəb-i bābīlīnū'n-nām, -i*]

məzhəb-i həq: Allah'ın mezhepleri (Bir dinde belirli görüş və anlayış fərqliliklərindən doğan kollarıdan hər biri).

Biri der ā'zamīdi **məzhəb-i Həq**
Biri der Mālikīdurur mütələq (*Mesnevi 11, Mısra 47*).
[*məzhəb-i həq, -i*]

məzhəb-i 'isā: Hz. İsa'nın mezhebi, Hristiyanlıq.

Mö'cüz-i 'İsəvī tək cān verür əmvātə ləbün
Nədi 'eybi dönübən **məzhəb-i 'İsāyə** gəlīm (*Gazel 134, Mısra 12*). [*məzhəb-i 'İsāyə, -y, -ə*]

məzhər: Bir şeyin görünür durumuna gəldiği, görüldüğü, açığa çıktığı, zāhīr olduğu yer veya kimse, tecelli yeri.

Həq səni **məzhər** qılıb əynə-i zātınə
 Āynəsi şaf olan göstəri cānānını (*Gazel 245, Mısra 7*).
[məzhər,]

məzhər-i əsrār: *Sırların tecelli yeri.*

Hikmətu'llāhə nəzər qıl **məzhər-i əsrārə** bah
 Həl'ət-i gül-gün geyüb ə'zāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 19*). *[məzhər-i əsrārə, -ə]*

məzrə'-i 'uqbā: *Ahıret arazisi.*

Ey 'əzizim bu cəhān **məzrə'-i 'uqbādur**
 Cānıvı 'āləm-i 'uqbādə ziyānkār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 23*). *[məzrə'-i 'uqbādur, -dur]*

məzə: *İçki içilirken yanında yenen şeylər, çerez.*

Hər bəzmdə ki bādə-i həmrādan olmasa
 Nəql ü **məzə** o lə'l-i şəkər-hādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 2*).
[məzə,]

məzəmmət: *Kınama, yerme, kötüleme.*

Bādə-hVārə eləyür gərçi **məzəmmət** zāhid
 Çəkər ahır özi bu işdə nədəmət zāhid (*Gazel 39, Mısra 1*).
[məzəmmət,]

Şərābı şanma ki vā'iz belə **məzəmmət** edər
 Şərābə çatmaz əli ləfzində qənā'ət edər (*Gazel 60, Mısra 1*).
[məzəmmət,]

Nāşilə **məzəmmət** etmə məni dər-d-i 'eşqdə
 Nə çārə rüzgārda hökm-i qəzā ilə (*Gazel 213, Mısra 5*).
[məzəmmət,]

mə'mənim: *Sığınak.*

Olmuş idim dəli əsüdə gəm-i 'āləmdən
Mə'mənim güşə'-i mey-hānə idi hər gəmdən (*Mesnevi 1, Mısra 18*). *[mə'mənim,]*

mə'vā: *Sığınacaq yer, makam, yurt, mesken.*

Düşübdür ərgüvānı rüyuvə ol qarə gīsülər
 Dutubdur cənnəti'l-**mə'vādə** mə'və sanki Hindülər (*Gazel 57, Mısra 2*). *[mə'vā,]*

mə'yūs: *Ümidi kalmamış, ümitsizliyə düşmüş, ümitsiz, karamsar, üzgün.*

Mə'yūs qılmə 'āşiqi lən kəlməsilə sən
 Mūsā şifət çü təlib-i didāriñam sənün (*Gazel 165, Mısra 9*).
[mə'yūs,]

mə'əttəl: *Şaşkın, hayret içinde.*

Bu məs'ələdə yüz min 'arifdi **mə'əttəl**

Bir kimsənə bilməz ki bu hələt nə içündür (*Gazel 68, Mısra 11*). *[mə'əttəl,]*

N

nā-būd: *Bulunmayan, yok.*

Nā-būd olub mə'rifət-əhli bu zəməndə
 Həm 'əhdə vəfə 'əhd ilə peymān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 3*). *[nā-būd,]*

Bī-'elmliqdi bizləri **nā-būd** məhv edən
 Bir vəch ilə gidsəün bizdən cəhāləti (*Kaside 2, Mısra 3*).
[nā-būd,]

nā-dān: *Cahil, akılsız.*

'arif ü fəzil ü kāmilleri zillətdə qoyub
 Hörmət ü rəhətə hər cəhil ü **nā-dānə** verüb (*Gazel 20, Mısra 10*). *[nādānə, -ə]*

Əvvəldə məni əbləh ü **nā-dān** yaradaydın
 Məndə belə bu hər şey'ə diqqət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 3*). *[nādān,]*

Çoh əbləh ü **nā-dānları** ne'mətlə yaratdın
 Çoh 'arif ü fəzilləri nikbət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 11*). *[nādānları, -lar, -ı]*

Qoymə bī-hüdə keçə 'ömr-i 'əziz ey **nā-dān**
 Həşə bu vəqt-i gül ü mövsüm-i bağ u bustān (*Mesnevi 15, Mısra 27*). *[nādān,]*

Olse şəh-zadə kişi bilməsə gər 'elm ü bəyān
 Həşə sölər ki filānkəsdi nə kevdən **nā-dān** (*Muhammes 5, Mısra 12*). *[nādān,]*

'arifləri belə vü gəmə həm-dəm eyləyüb
Nā-dān olanı süm u zər-i bī-şümār ilə (*Kaside 21, Mısra 10*).
[nādān,]

Əgərçi əb-i həyāt olse içmə **nā-dānlə**
 Ki 'əqibət əşəri cənə zəhrdūr rəsmdür (*Gazel 80, Mısra 5*).
[nā-dānlə, -lə]

Hər güşədə var idi təmām əhl-i ma'arif
 İmdi olarun cümləsi **nā-dānə** dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 6*).
[nā-dānə, -ə]

nəfe-i çindür: *Çin miski.*

Əsir-i ahü-yı çeşmün sənün yüz ahü-yı Tātār
 Fədā-yı çin-zülfün şəd həzārān **nəfe-i Çindür** (*Gazel 56, Mısra 6*). *[nəfe-i çindür, -dür]*

nəfi': *Gideren, yok eden.*

Gəm-i hicr-i ləb-i dildārə **nəfi'**-bədədür Zü'ī
 Ayağın sığınun öp bī-təvəqquf başə şəhbə çək (*Gazel 116, Mısra 11*). *[nəfi',]*

nəfə-i müşk-i hotən: *Hıta miskinın güzel koku ile dolu kesesi.*

Hər zülf olamaz rüh-fəzā zülfü tək anun
 Hər rəngi siyəh **nəfə-i müşk-i hotən** olmaz (*Gazel 94, Mısra 8*). *[nəfə-i müşk-i hotən,]*

nəfə-i müşk-i nəb: *Halis misk kesesi.*

Zāhirdə nāmədür vəli bātın Zü'iyə
 Bir **nəfə-i müşk-i nəbdı** Tātārdan gəlüb (*Gazel 27, Mısra 14*). *[nəfə-i müşk-i nəbdı, -dı]*

nəfə-i tātār: *Tatar miski.*

Zülfñə nə lā'iq söləsəm **nəfə-i Tātār**
 Zü'ī kimi oldum gəm-i 'eşqündə giriftār (*Muhammes 4, Mısra 33*). *[nəfə-i tātār,]*

nā-gāh: *Ansızın, birdenbire.*

Tā ahırı sā'atımı satdım
Nā-gāh fələk tərəhhüm etdi (*Mesnevi 7, Mısra 60*). *[nāgāh,]*

İlhām olundı könlümə **nā-gāh** geybdən
 Key Zü'ī-e sitəm-zədə bəs kon to āh o zār (*Kaside 9, Mısra 23*). *[nāgāh,]*

nā-gəh: *Ansızın, birdenbire, nâgehan.*

Mülhim-i ǧeybī bana eylədi **nā-gəh** ilhām
Ey giriftār-ı bələ Zū'ī-zār u nā-kām (Mesnevi 1, Mısra 23).
[nā-gəh,]

‘Əcəb əzadə idim yād ol günlər ki **nā-gəhdən**
Əsir etdi məni zəncir-i zülf ü çeşm-fəttānun (Gazel 149, Mısra 3). [nāgəhdən, -dən]

Mütəfəkkir belə heyərdə idim kim **nā-gəh**
Mülhəm-i ǧeybī nidā etdi nədür bu həlālət (Kaside 5, Mısra 29). [nāgəh,]

Qalub bir heyli müddət māt-ı heyran sölədi **nā-gəh**
Bu müşkil əmr-i həll etməkdə bir şəhşə gümānım var (Kaside 7, Mısra 27). [nāgəh,]

Beytül'İ-lhəzənə qədəm basdı kərəmdən **nā-gəh**
Bir rəfqi ki həbibü'llahə olmuş həm-nām (Kaside 13, Mısra 7). [nāgəh,]

nā-gəhān: Birdenbire, ansızın.

İmdidən titrəməyə durdı vücudım yek-sər
Nā-gəhān bir nəfər əhbāb baña etdi güzər (Kaside 6, Mısra 20). [nāgəhān,]

Zülmāt-ı ǧəflət içrə idi həlq nā-gəhān
Hizrə rəh oldı çeşmə-i heyvānə Şərq-i Rus (Kaside 10, Mısra 5). [nāgəhān,]

Nā-gəhān hətif-i ǧeybī kimi bir yār-ı ‘əziz
Müjdə-i şövq kimi hürrem ü həndən oldı (Kaside 17, Mısra 9). [nāgəhān,]

Ki **nā-gəhān** bir qəsid-i h'os-şəbər
Əlində bir nəmə-i fərruḡ-əşər (Mesnevi 4, Mısra 41).
[nāgəhān,]

Bənd oldı cīn-zülfünə dil-mürği **nā-gəhān**
Düşdim bu dām-ı ‘eşqə genə mən hətā ilə (Gazel 213, Mısra 3). [nā-gəhān,]

nahār: Gündüz.

Çoḡ ǧəzmə bəhtün aǧ u qara olmaqında sən
Bī-cā ötürmə leyl ü **nəhārın** zəmənenün (Gazel 175, Mısra 8). [nahārın, -i, -n]

Ey kəş doğmayaydı bizi mādər-i cəhān
Yā fərq verməyən qıla leyl **nəhārdan** (Gazel 176, Mısra 10). [nahārdan, -dan]

Tār-zən-i hədim ü səqī nə var
Həzır idi bəzminə leyl ü **nahār** (Mesnevi 10, Mısra 28).
[nahār,]

nahl: Gelinin önünden götürülüp gelin odasına konan veya sünnet düğünleri için hazırlanan, üstü altın ve gümüş süsler, yapma çiçekler ve meyvələrlə bezənmiş, demir iskelet üzerine bal mumundan yapılmış ağacı; Hurma ağacı.

Şəd-heyf cəhān bağınə bəd vəqtdə gəldük
H'osǧidə olub **nəhl** nə şāh u nə şəmər var (Gazel 42, Mısra 4). [nahl,]

nāhudā: Gemi kaptanı.

Tapmazdı hiç Nüh ü tūfāndan nicāt
Nüh için olmasaydı əgər **nāhudā** ‘Əli (Kaside 1, Mısra 26).
[nāhudā,]

nā-hüveydā: Belli olmayan, zahir olmayan, bulunmayan, olmayan.

Nə sūdi ādəmə belə bəhārvəş-i firdövsdən
Əgər kim kisəsində sım ilə zər **nā-hüveydādur** (Gazel 40, Mısra 10). [nā-hüveydādur, -dur]

nəhv-i hiṭāb: Seslenme cümlesi.

Mə'rifət əhli səhā əhlinə hān sözlər
Kimə hər **nəhv-i hiṭāb** eyləsə cān sözlər (Mesnevi 6, Mısra 52). [nahv-i hiṭāb,]

nā-hələf: Zıyan olmuş, boşa gitmiş (şey).

İmdi ki həsil olubdur saña bu hül-d-i bərin
Qoymə ey **nā-hələf** əldən çıxə bu mā' -i ma'in (Mesnevi 15, Mısra 14). [nā-hələf,]

nā-həq: Haksız yere.

Bir həbbə için birini öldürü **nā-həq**
Dərlər nədi inşāf-ı mürüvvət nə içündür (Gazel 68, Mısra 21). [nā-həq,]

nā-kām: Amacına ulaşamama, mutsuz olma; nasipsizlik, kimsizlik.

Mülhim-i ǧeybī bana eylədi nā-gəh ilhām
Ey giriftār-ı bələ Zū'ī-zār u **nā-kām** (Mesnevi 1, Mısra 24). [nā-kām,]

Hiç inşāf idi şā'ir qədəh-i meysiz olə
Qalə bī-bədə vü bī-sadə həzın ü **nā-kām** (Kaside 13, Mısra 20). [nā-kām,]

nā-kəs: İnsaniyetsiz, aşağılık, bayağı, alçak (kimse).

Nədür bir bī-vəfā ‘eşqinə ey qanə dönən könlüm
Yetən hər **nā-kəs** ü bī-fəhmən tə'n ü tə'əddā çək (Gazel 116, Mısra 10). [nā-kəs,]

Hər nə olsə bu libās ilə müləbbəs olsə
Onə 'ālim deyülür hər cürə **nā-kəs** olsə (Mesnevi 9, Mısra 24). [nā-kəs,]

nālān: İnleyen, ağlayan.

Səqiyā bir kərəm et durma gözün qurbānı
Bir iki cām ilə sərşār elə mən-nālānı (Mesnevi 6, Mısra 2).
[nālānı, -i]

Ey kərəm kāmı böyük hān mən-i sər-ǧərdānun
‘Ərzinə ǧüş elə əltāflə bu **nālānun** (Terci-bend 1, Mısra 2).
[nālānun, -un]

Pərtöv-i rüyun görüb **nālān** olur ‘əşqlərin
Rəsmidür eylər fəǧān itlər görəndə mäh-tāb (Gazel 16, Mısra 9). [nālān,]

Bār'İlāhī ǧörüm olsun belə mən tək **nālān**
Yār küyundan o kəs kim edüb āvārə məni (Gazel 224, Mısra 7). [nālān,]

Fānī dünyādan Əgərçi belə **nālān** gedürəm
Bī-vəfā ümmət əlindən cigəri qan gedürəm (Müseddes 2, Mısra 17). [nālān,]

nālō: İnleme, inilti.

Nālō qılmə hicrən ey dil ki ne'mətdür bu həm
Kim bilürdi vəşl zövqin dərd-i hicrən olmasə (Gazel 13, Mısra 11). [nālō,]

Gər səni gördükdə Zū'ī **nālō** eylər incimə
Rəsmidür fəryād edər gördükdə ǧülşən 'əndəlib (Gazel 18, Mısra 9). [nālō,]

Qalub hicrān zimistānında Żū'ī **nālō** qoy etsün
Sən etmə nālō ey bülbul sənün hər il bəhārūn var (*Gazel 46, Mısra 9*). [*nālō,]*

Qalub hicrān zimistānında Żū'ī **nālō** qoy etsün
Sən etmə **nālō** ey bülbul sənün hər il bəhārūn var (*Gazel 46, Mısra 10*). [*nālō,]*

Geyriyə yār olmaqındır Żū'ī-i sər-gəştəyə
Çəkdürən fəryād-ı cān-süz u fəğān u **nālōlār** (*Gazel 48, Mısra 10*). [*nālōlār, -lār]*

Təşəvvür eylənə kim sənsiz 'eyş edir Żū'ī
İşimdi şām u səhər **nālō** vü fəğān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 14*). [*nālō,]*

Gəlməyür çeşminə həlqün gecələr zərrə yuqu
Bəs ki ey məh qıluram **nālō** vü əfğān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 8*). [*nālō,]*

Ol gün ki gözim Yüsifimün görmədi rüym
Yə'qub-ı həzīn-**nālōsīn** 'āləmdə pəs etdim (*Gazel 130, Mısra 4*). [*nālōsīn, -sī, -n]*

Yalqız döğül bu **nālō** vü fəryādım ey pəri
Öz könlüm içrə sənə qılub şöhbət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 13*). [*nālō,]*

Gər biləydim ki edər ol büt-i bī-mehrə əşər
Dəm-bə-dəm **nālō** vü fəryād u fəğān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 6*). [*nālō,]*

Bəs ki süzişin qılır hicründə **nālō** ey şənəm
Yandırur hər gecə əhim əsmāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 11*). [*nālō,]*

Nālō qılmə hicrdən ey dil ki ne'mətdür bu həm
Kim bilirdi vəşl zövqin dərd-i hicrān olmasə (*Gazel 197, Mısra 11*). [*nālō,]*

Əz-bəs ki **nālō** qıldı firəqundə ey pəri
Rüsvā-yı 'āləm etdi dil-i nā-təvān məni (*Gazel 227, Mısra 5*). [*nālō,]*

Fikr edirdim nədi cürmim ki bu qürbətdə mənim
Həm-dənim şām [u] səhər **nālō** vü əfğān oldı (*Kaside 17, Mısra 8*). [*nālō,]*

nālō-i şəb-girdə: *Geceleri inleyen.*

'Eşq-i zülfünlə könlü **nālō-i şəb-girdədür**
Gərdən-i cān deyəsən kim genə zəncirdədür (*Gazel 75, Mısra 1*). [*nālō-i şəb-girdədür, -dür]*

nām: *Şan, şöhet.*

H' oş ol kəs həlinə kim heyrdə hərc eyləyüb getdi
Cəhəndə qoymadı Nüsrəvān tək **nāmdan** başqa (*Gazel 8, Mısra 8*). [*nāmdan, -dan]*

Nədür çəkmək ayağ əl tə'nəsilə yār küyindən
Məgər bilməzsən 'əşqlərdə Żū'ī nəng [ü] **nām** olmaz (*Gazel 93, Mısra 14*). [*nām,]*

Mənim bu növ' döğüldü ümüdüm ey Seyyid
Ki hiç aparmıyasən Żū'ī-i həzīndən **nām** (*Gazel 129, Mısra 16*). [*nām,]*

Ləzım dögi bu 'əşrdə nə **nām** nə nāmūs
Pül olsun tək 'eyb eləməz hər nə gər oldı (*Gazel 239, Mısra 7*). [*nām,]*

'Ar etmə küy-i yərdə Żū'ī gədālıqı
'Əşqdə kim görübdü ki nəng ilə **nām** olur (*Gazel 77, Mısra 14*). [*nām,]*

Götürmüşdüq könlüdən nəng [ü] **nām** u 'ar sevdāsın
Diyər-ı 'əşqdə Məcnūn ilə həm-hənə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 7*). [*nām,]*

'Ənqə kimi nişānəsi yoğ **nāmı** zikr olur
Bəzl ü 'əfā vü lütf ü himāyət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 7*). [*nāmı, -ı]*

namaz: *İslām'ın beş şartından birini təşkil eden ibadət, namaz.*

Bī-hüdə çox da qılma **namāz** eylənə du'ā
Żū'ī bu nā-qəbül du'adan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 17*). [*namāz,]*

namāz-ı bātilinə zāhid: *Zahidin geçersiz namazı.*

Dostlar bahmun **namāz-ı bātilinə zāhidün**
'Eşqini inkār edüb kəfir demün imāni var (*Gazel 54, Mısra 7*). [*namāz-ı bātilinə zāhidün, -ün]*

nā-mehrbān: *Şəfəksiz.*

Sənün **nā-mehrbān** olmaqlıqun Rāhil hüşüsundə
Nadür bā'is yazub bu şe'ri qıldım imtiḥān Şāhin (*Gazel 171, Mısra 21*). [*nā-mehrbān,]*

nāmiyə: *Büyümə, gelişmə, yerden bitmə hassası.*

Açılmış gülşən içrə yüz gül ü rə'nā nəzākətlə
Verübdür **nāmiyə** min zib-i zinətlər gülüstənə (*Kaside 22, Mısra 6*). [*nāmiyə,]*

nā-mümkün: *Olanaksız.*

Bilsə idim dəhənün vüsləti **nā-mümkündür**
Mən əzəl gün anı cān içrə nihān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 3*). [*nā-mümkündür, -dür]*

nāmūs: *İrz, iffet, edeb, haya, ar.*

Ləzım dögi bu 'əşrdə nə nām nə **nāmūs**
Pül olsun tək 'eyb eləməz hər nə gər oldı (*Gazel 239, Mısra 7*). [*nāmūs,]*

Dīvānə şifət sən pəriyə 'əşiq olandan
Nāmūsı buraḥdım belə bī-'ar mən oldım (*Gazel 132, Mısra 16*). [*nāmūsı, -i]*

Həlqün dəhi yoğ mətləbi bir püldən özgə
Nāmūs həyə 'ar ilə geyrət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 20*). [*nāmūs,]*

Tül etmə Żū'ī 'arı buraḥ dövlətün olə
Dövlət olur mu dəhrdə **nāmūs** u 'ar ilə (*Kaside 21, Mısra 42*). [*nāmūs,]*

nāmə: *Mektup.*

Zāhirdə **nāmədür** vəli bātin məşāmımə
Şan təblə təblə müşkdi Tātərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 7*). [*nāmədür, -dür]*

Zāhirdə **nāmədür** vəli bātin Żū'iyə
Bir nāfə-i müşk-i nəbdü Tātərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 13*). [*nāmədür, -dür]*

Nə **nāməyə** sıqışur nə zəbān-ı təqrirə
Nə sürət ilə sölə belə mā-cərrāni yazım (*Gazel 141, Mısra 11*). [*nāməyə, -y, -ə]*

Gərəz görüb **nāmədə** bu müjdəni
Sanki 'İsā diriltdi bu mürdəni (*Mesnevi 4, Mısra 63*). [*nāmədə, -də]*

nāmā-i dil-güşā: *Gönül açan mektup.*

Açub gördüm bir **nāmā-i dil-güşā**
Kāh-ı gülşən sīnī-sünbül cān-fəzā (*Mesnevi 4, Mısra 45*).
[*nāmā-i dil-güşā, j*]

nāmā-i fərruḥ əsər: *Sevinçli mektup eseri, nişanı.*

Ki nā-gəhān bir qāşid-i h' oş-həbər
Əlində bir **nāmā-i fərruḥ-əşər** (*Mesnevi 4, Mısra 42*).
[*nāmā-i fərruḥ əşər, j*]

nāmā-i möhtərəm: *Saygıdeğer mektup.*

Yazub baña bir **nāmā-i möhtərəm**
Bəhr-i səhā mə'dən-i kân-ı kərəm (*Mesnevi 4, Mısra 47*).
[*nāmā-i möhtərəm, j*]

nāmā-i müşkīn: *Misk kokulu mektup.*

Yetüşdi **nāmā-i müşkīn** hitāmın
Yəqīn mə'lūm olundu həm mə'rāmın (*Mesnevi 3, Mısra 7*).
[*nāmā-i müşkīn, j*]

nāmā-i siyāh: *Kara mektup.*

Təmām 'ömrü hət ü hāk u zülüfədür həvəsün
Könlül həyā elə bu **nāmā-i siyāhundān** (*Gazel 185, Mısra 4*).
[*nāmā-i siyāhundān, -un, -dan j*]

nāmā-i əlṭāf ü fəzl: *Fazilet və lütuf dolu mektup.*

Bir sirr var bu **nāmā-i əlṭāf ü fəzldə**
'ərif bilür ki məhrəm-i əsrərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 11*).
[*nāmā-i əlṭāf ü fəzldə, -də j*]

Bir sirr var bu **nāmā-i əlṭāf-i fəzldə**
Žū'ī bilür ki məhrəm-i əsrərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 13*).
[*nāmā-i əlṭāf-i fəzldə, -də j*]

nāmərd: *Sözünün eri olmayan, insanlıktan mahrum, güvenilməyən, korkak, alçak (kimse).*

Mərd **nā-mərdi** qılub cümlə cəhān içrə 'əyān
Zişt [ü] zibānı hələ'ıqlərə izhār u bəyān (*Mesnevi 6, Mısra 5*).
[*nāmərdi, -i j*]

nāqış: *Tam olmayan, eksik, noksan.*

Hər qüvvə təndə **nāqış** olur içlər səni
Bilməm nədəndi vəsf bu nöqsānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 11*).
[*nāqış, j*]

'Əvām həlq kimi şöhrət için ey Seyyid
Atub Hüdānı gedüb **nāqış** etmə imānun (*Gazel 155, Mısra 10*).
[*nāqış, j*]

Çərḥ oḥşatmaq içün qaşınə bir yengi hilāl
Çəkdi **nāqışdi** təmām olmadı hər āy başı (*Gazel 247, Mısra 6*).
[*nāqışdi, -di j*]

Biri öküz tək **nāqışdi** ədəmiyyətdən
Biri 'ulūm oḥuyubdur keçübdü Loqmānı (*Kaside 23, Mısra 33*).
[*nāqışdi, -di j*]

nāqqə: *Dişi deve.*

'İsā kimi vücūd-ı piyādə hımārı yoh
Nāqqə verüb hımār olana yüz qatār ilə (*Kaside 21, Mısra 8*).
[*nāqqə, j*]

nā-qəbül: *Kabul edilemez.*

Bī-hüdə çoh da qılma namāz eyləmə du'ā

Žū'ī bu **nā-qəbül** du'adan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 18*).
[*nā-qəbül, j*]

Belə ətvārı belə kirdārı
Bu şifət **nā-qəbül** güftārı (*Mesnevi 11, Mısra 68*).
[*nā-qəbül, j*]

nār: *Ateş, od.*

Həlqə-i zülf-i siyāh 'əriz-i gül-nārə düşüb
Lə'ldür şanki dil-ihzārı için **nārə** düşüb (*Gazel 17, Mısra 2*).
[*nārə, -a j*]

Yanub tə'əşşuq ilə **nārluqa** (?) vəşl içrə
Cəməli şəm'inə pərvānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 5*).
[*nārluqa, -luq, -a j*]

Sevübdür bir cavān-ı nəzənin pīrənəsər könlüm
Yanar şövq-i ruḥuylə **nārə** hər şəm ü səhər könlüm (*Gazel 143, Mısra 2*).
[*nārə, -ə j*]

Sən qoymısən hər kimsədə bir hāl-i təb'ət
Nārə necə sölərsən [o] hürqət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 36*).
[*nārə, -ə j*]

Çoh etmə həvəs rüyına ey cān u dil āhır
Sāziş eləməz hər ilə has **nār** yanında (*Gazel 186, Mısra 6*).
[*nār, j*]

Olub ol şəm' geyrə mən onun rüy-ı firāqında
Dəm-ā-dəm yandım āhım ātəşindən **nārə** bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 4*).
[*nārə, -ə j*]

Pül olsə növ-bəhār olı qış mövsümi əgər
Pül olmasə olarsan düzəhdə **nārdə** (*Kaside 19, Mısra 22*).
[*nārdə, -də j*]

Gecə günüz gəm ü əndüh-ı bī-şümār içrə
Neçə sipənd yanar şiddət ilə **nār** içrə (*Mesnevi 14, Mısra 14*).
[*nār, j*]

Odlarə əgər saldısa Nəmrüd vəltəkən
Nār oldı Birāhīmə gülüstān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 10*).
[*nār, j*]

nārī: *Ateşe tapan.*

Müsəvī 'İsəvī dəhrī hikəmī dövrıyyə
Nūrī vü **nārī** vü hürşidī vü əhl-i bid'ət (*Kaside 5, Mısra 22*).
[*nārī, j*]

nār-ı cəhənnəm: *Cəhənnəm atəşi.*

Şürət-i vəqə'əmə **nār-ı cəhənnəm** söləyür
Kürdü zāhid oḥur āyə-sūra-rəḥmānı gələt (*Gazel 109, Mısra 3*).
[*nār-ı cəhənnəm, j*]

Mümkirliqün yoh fā'idəsi imānə gəlmək yaḥşıdur
Nār-ı cəhənnəmdən qaçub rizvānə gəlmək yaḥşıdur (*Gazel 85, Mısra 2*).
[*nār-ı cəhənnəmdən, -dən j*]

nār-ı gəm: *Keder atəşi.*

Dilində vā'iz-i övşāf-ı bələ rüz-ı məḥşərdən
Yanar **nār-ı gəmə** könlüm şəb-i hicrān düşər yādə (*Gazel 195, Mısra 8*).
[*nār-ı gəmə, -ə j*]

nār-ı hicrān: *Ayrılık atəşi.*

Hədəng-i gəməzün ey məh səpməsəydi dəmə-bə-dəm sulər
Dil-i pür-hūnı çohdan yaḥmış idi **nār-ı hicrānun** (*Gazel 160, Mısra 10*).
[*nār-ı hicrānun, -un j*]

nār-ı hicr: *Ayrılık atəşi.*

Başa sölərsən ey məh **nār-ı hicrə** şəbr qıl sölə
Olur mı kimə kim ataş arasındə şəbür olsun (*Gazel 150, Mısra 7*). [*nār-ı hicrə, -ə*]

nār-ı nəmrud: Nemrud'un ateşi.

Həlil idi başa çün yār **nār-ı Nəmrudun**
Nə qədr olsə də gülzār u gülsitānim idi (*Gazel 249, Mısra 5*). [*nār-ı nəmrudun, -un*]

nār-ı səqər: Cehennem ateşi.

Ğafil qəzādən ahırn günlərdə qismətim
Nār-ı səqər nişānı hərəbə muğān idi (*Gazel 242, Mısra 14*).
[*nār-ı səqər, -*]

nā-rəvāc: İtibarsız.

Çün yohdı fəzl ü mə'rifət ü şe'rə müştəri
Bī-qədr ü **nā-rəvāc** olub zəhr-i mārdañ (*Gazel 176, Mısra 12*). [*nā-rəvāc, -*]

naşārā: Hristiyan tə'fesi, nasrāniler.

Dünyədə olan məzhəb-i Bābīlinü'n-nām
Kibr ilə **Naşārā** vü Yəhūd u İslām (*Rūbai 3, Mısra 2*).
[*naşārā, -*]

nāşəh: Nasih, ögüt veren.

Könlümi qan eləyüb mehr-i ruhi ey **nāşəh**
Etməsən bəvər əgər lə'l ü ləb-i tərdañ sor (*Gazel 63, Mısra 5*). [*nāşəh, -*]

Demə **nāşih** ki 'eşq-i mäh-rülərdən çək əl Zü'ī
Ki ondan çəkməzəm əl tə əlimdə ihtiyarım var (*Gazel 50, Mısra 9*). [*nāşih, -*]

Məni 'eşqindən anun çoh də gəl mən' etmə ey **nāşih**
Başa bi'llāh yegdür belə zillət pādşāhlıqdan (*Gazel 151, Mısra 12*). [*nāşih, -*]

Nāşih başa 'eyb eyləmə dīvānə görüb kim
Olmum necə məcnūn bu pəri-rülər içində (*Gazel 190, Mısra 5*). [*nāşih, -*]

Nāşih məzəmmət etmə məni dər-d-i 'eşqdə
Nə çərə rüzgārdə hökm-i qəzā ilə (*Gazel 213, Mısra 5*).
[*nāşih, -*]

na-şünās: Bilmeyən, bilmez, tanımaz.

Bənzəyürsə n'olə **nā-şünās** əgər insānə
Vəli nā-şünās gəlüb 'elmdə insān olmaz (*Gazel 90, Mısra 9*). [*na-şnās, -*]

Bənzəyürsə n'olə **nā-şünās** əgər insānə
Vəli nā-şünās gəlüb 'elmdə insān olmaz (*Gazel 90, Mısra 10*). [*na-şnās, -*]

naşş: Herhangi bir konuda Kur'an'da veya hadislerde
bulunan ve üzerinde tartışılması dīnen cāiz olmayan delil
hükümündeki kesin ifadə.

Əgərçi mey günāh olmaq bizə **naşş** ilə sābitdür
Vəli yār ilə mey-nüş eləyüb əhl-i şavāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 9*). [*naşş, -*]

nā-təvān: Kuvvetsiz, güçsüz, zayıf.

İ'ş ol zəməñ ki ol məh ilə həmə-zəbān olam
Hər sözdə bir dilim dutulub **nā-təvān** olam (*Gazel 128, Mısra 2*). [*nā-təvān, -*]

nāyāb: Bulunmaz, nadir.

Nāyāb olubdı dəhrdə ərbāb-ı mə'rifət
Düşmüş o qədər fəzl ü hünər e'tibārdan (*Gazel 176, Mısra 3*). [*nāyāb, -*]

nāz: İşve, cilve, eda.

Ey dil nəzərə eylə kim ol dil-rübā keçər
'Uşşāqə **nāz** ilə eləyüb yüz cəfā keçər (*Gazel 51, Mısra 2*).
[*nāz, -*]

'İtāb u **nāzun** olur əhl-i 'eşq için 'işrət
Hiṭāb-ı qəhrün 'uşşāqə tāzədən cāndur (*Gazel 81, Mısra 9*).
[*nāzun, -uñ*]

Neyləsün 'āşiq saña dil verməsün ey məh-liqā
Hər nigāhun cān-sitān hər **nāz** u gəməzün dil-firib (*Gazel 18, Mısra 4*). [*nāz, -*]

Zü'iyā məcnūn edən sən bī-dili **nāz** ilə ol
Qəndəhārī-çəşm ü Hindī-zülf ü Rümī-rü mıdır (*Gazel 52, Mısra 9*). [*nāz, -*]

Məni öldürdi ey məh **nāz** u gəməzün təlh-güftārun
'Əcəb bī-məhrsən ey bī-mürüvvət bu nə āyındur (*Gazel 56, Mısra 7*). [*nāz, -*]

Qılublar Zü'ini min 'işvə vü **nāz** ilə sər-gərdān
Bu kəfir-dīn ü cövr-āyın ü məh-ruhsār u bəd-hülər (*Gazel 57, Mısra 9*). [*nāz, -*]

Bahandə **nāz** ilə çəşmün qılır 'əcəb gərət
Gələn zəməndə qiyāmə-qəduñ qiyāmət edər (*Gazel 60, Mısra 3*). [*nāz, -*]

Hanı qəduñ kimi gülbündə istiqāmət ü **nāz**
Ləbün təkī sölə bir gönçənün tərāvəti var (*Gazel 78, Mısra 3*). [*nāz, -*]

Bilmən ki başa **nāz** eləyür yā ki sitəmdür
Ğafil ki ötər yār mən-i müztəri görcək (*Gazel 117, Mısra 3*).
[*nāz, -*]

İstəyürsən sölə tərsā balası **nāz** eləmə
Burahub məzhəbimi dīn-i Məsiḥāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 5*). [*nāz, -*]

İçüb mey məst olub **nāz** ilə bir sər-h'əş-hıram ilə
Ki tā şəd sālə zāhid əl götürsün pārsālıqdan (*Gazel 151, Mısra 3*). [*nāz, -*]

Çəkdi həcər **nāz** ilə öldürmədi şəd-heyf kim
Qıymadı bir qətrə əbı bu dil-əfkār için (*Gazel 153, Mısra 7*).
[*nāz, -*]

Bahandə **nāz** ilə hər güşədən o məst gözün
Qılır həzār köñül şışəsın şikəst gözün (*Gazel 158, Mısra 1*).
[*nāz, -*]

Zü'ī yanuram şam' şifət ol məhi görcək
Hər gecə gözən **nāz** ilə əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 14*). [*nāz, -*]

Gəh **nāz** u gəh girişmə gəhi lütf ü gəh 'itāb
Vəşlində Zü'ī gör ki nə həngāmə var idi (*Gazel 222, Mısra 13*). [*nāz, -*]

Nə bir nizam var idi nə dər-s-i bəhş-i 'ulüm
Behişt olubdı cəhān indi **nāz** u ne'mətdən (*Kaside 15, Mısra 34*). [*nāz, -*]

Bülbül edüb şahın yüngülü sāni sāz
Şür ilə hər dəmdə qılır şāhə **nāz** (*Mesnevi 5, Mısra 36*).
[*nāz, -*]

Bir **nāzlu** mələhətlü nigərə verə köñlin

Tā düzlü olə cümülə əş'arı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 7*).
[nāzlu, -lu]

Hanı Sikəndər ü Cəmşid ü Bəhmən ü Dārā
Ki imdi topraqə dönmüş o **nāzlu** əbdāni (*Kaside 23, Mısra 4*). [nāzlu, -lu]

nāzil: Nüzul olan, yukarıdan aşağı inen.

Şə'nündə **nāzil** oldı sənün hörmət āyəsi
Səndədi hər bələ gələ insānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 3*).
[nāzil,]

nāzənīn-i gül-bədən: Gül bedenli cilveli (sevgili).

Cüş edüb yerdən çıhub nəsrin süsən nəstərən
Seyr-i gülizār elər yüz **nāzənīn-i gül-bədən** (*Murabba 1, Mısra 14*). [nāzənīn-i gül-bədən,]

neçün: Ne için, neden?

'Əks-i həttün görmədim bir çeşm-i nəmnākımdə mən
Bəs **neçün** derlər gəzər dā'im Hızr dəryā yüzün (*Gazel 148, Mısra 6*). [neçün,]

neçə: Eşyanın miktarını belirlemek için kullanılan soru edatı. Kaç? Ne kadar?.

Gəlmişdi bəhr-i nəzmün fəvərənə ey Gərīb
Saçmışdı hər tərəf **neçə** dūr-dānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 2*). [neçə,]

Şəb düşün[i] eləyirdüm **neçə** yüz min əfkār
Ki şabāh qış gələcək necə keçər leyl [ü] nəhār (*Kaside 6, Mısra 1*). [neçə,]

Bəhş edübdür **neçə** hər fīnətə fərr-i Fir'ovun
Eləyübdür **neçə** Mūsā şifəti çöldə şubān (*Kaside 14, Mısra 7*). [neçə,]

Bəhş edübdür **neçə** hər fīnətə fərr-i Fir'ovun
Eləyübdür **neçə** Mūsā şifəti çöldə şubān (*Kaside 14, Mısra 8*). [neçə,]

Neçə mişāl ilə Pərvərdgār Qur'āndə
Bəyān edüb bizə lā-yəstəvī bu bəbətədən (*Kaside 15, Mısra 43*). [neçə,]

Neçə rəfiq-i müvāfiqlə şəhn-i gülşəndə
Sürüd-ı rüd ilə cām-ı şərābī āmādə (*Kaside 18, Mısra 4*).
[neçə,]

Məndə vardur əgər 'āşiq oluban mey içmək
Səndə var bir qulağ as gör **neçə** 'ādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 10*). [neçə,]

Bədəyə gıybət ü məğrurluqı tay dutaq
Gıybətün nəhyinə var çün **neçə** 'āyət zāhid (*Gazel 39, Mısra 14*). [neçə,]

Nə mən nə bülbül-i şüridə nə pərvānə 'āşiqdūr
Neçə yüz lələ-ruh ol gül-gəmində dāğdār olmuş (*Gazel 102, Mısra 6*). [neçə,]

Topraqə döndürüb **neçə** yüz min pərvəşi
Hākından imdi gül bitüb oğşar 'izārına (*Gazel 207, Mısra 9*). [neçə,]

Riyādən həlq üçün qurmuş **neçə** yüz dām-ı təzvīrin
Aparur cənnətə şāhib olub firdövs-i ə'lāyə (*Gazel 212, Mısra 3*). [neçə,]

Zülf-i tək oldı mı **necə** sin qara günlərin
Məhr etmə demədim saña hər məh-liqə ilə (*Gazel 213, Mısra 13*). [necə,]

Neçə rəfiq-i müvāfiqlə (*Gazel 235, Mısra 3*). [neçə,]

Oğur vəşf-i behişt-i 'ədn hər bir güşədə şulşul
Dügāh şübh ü şām içrə **neçə** 'uşşāq-ı dīvānə (*Kaside 22, Mısra 14*). [neçə,]

İşārə-dən **neçə** yüz sāqiyān bəzlə-sərə
Kināyə-dən **neçə** yüz mütribān-ı h' oş əlhān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 27*). [neçə,]

İşārə-dən **neçə** yüz sāqiyān bəzlə-sərə
Kināyə-dən **neçə** yüz mütribān-ı h' oş əlhān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 28*). [neçə,]

Sərvərə feyz-i ziyarət tələbiyçün **neçə** yol
Kə'bə-i vüslətivə şidq ilə züvvār oldım (*Kıt'a-ı Kebir 5, Mısra 1*). [neçə,]

'arif u şā'ir **neçə** yoldaş idüq
Hər bir işdə birbirə sīr-dāş idüq (*Mesnevi 4, Mısra 9*). [neçə,]

Qoydı cəhān içrə **neçə** bəd-nizām
Ondan oldu rəncə təmām hāşş u 'ām (*Mesnevi 5, Mısra 11*).
[neçə,]

Budı bizdəki **neçə** təfriqələr peydādur
Nəbədür ümməti var söləmə kim mollādur (*Mesnevi 9, Mısra 45*). [neçə,]

Gör bölüblər **neçə** yüz firqələrə bir dīni
Muzməhil zāy' edüblər bu gözəl āyəni (*Mesnevi 9, Mısra 47*). [neçə,]

Bilmürəm **neçə** 'əşrdür bu zəmən
Həlq pülə deyür Hūdā-yı cəhān (*Mesnevi 11, Mısra 41*).
[neçə,]

Gecə günüz gəm ü əndüh-ı bī-şümār içrə
Neçə sipənd yanar şiddət ilə nār içrə (*Mesnevi 14, Mısra 14*). [neçə,]

necə: Nasıl?

Zülf ü ruhun firāqı ilə ey pəri-liqā
Fikr eylə Zü'iyə **necə** leyl ü nəhār olur (*Gazel 82, Mısra 10*).
[necə,]

'Eys ü 'işrət ilə çox vəqt keçürdüm ammə
İmdi bildim bu hərābə **necə** gəm-h'ānə imiş (*Gazel 107, Mısra 4*). [necə,]

Əcəlün əvvəli cān içrə əgər olmayaydı
Necə səndən məni ey cān aralar tığ-i əcəl (*Gazel 126, Mısra 4*). [necə,]

Göz görməyən cəvāhiri mən **necə** dərk edim
Zāhirdə çün nə var bu mərəyādə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 15*). [necə,]

Gəh dutar h'vurşid-rüyün sehr ilə gāhı açar
Necə cādūdur nigārım zülf-i müşkīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 6*). [necə,]

Əşk-i hūnün içrə gərçəm zülfünü dutmaq üçün
Necə kim sevdā üçün təcir çəkər dəryā gəmin (*Gazel 156, Mısra 4*). [necə,]

Sən qoymısən hər kimsədə bir hāl-i təbī'ət
Nārə **necə** sölərsən [o] hürqət nəçün etdün (*Gazel 172, Mısra 36*). [necə,]

Gözimdə 'əks-i rüyün cəlvə eylər çox tə'əccübdür
Necə sākin olubdur ataş-i süzəndə āb içrə (*Gazel 188, Mısra 4*). [necə,]

Nəsih bəna 'eyb eyləmə dīvānə görüb kim
Olum **necə** məcnūn bu pəri-rülər içində (*Gazel 190, Mısra 6*). [*necə,]*

Necə əğyārı görüm mən ki ölürdüm gəmdən
Gör gördim ki düşüb səyə gəzir yanı ilə (*Gazel 204, Mısra 5*). [*necə,]*

Düşdi güzərimiz genə bir dil-rübə ilə
Yā Rəb günim **necə** keçəcək bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 2*). [*necə,]*

Yüz əh-ı süznək ilə vəslə yetüşmədim
Zəhid **necə** tapar sölə bu həy u hü ilə (*Gazel 214, Mısra 10*). [*necə,]*

Bu **necə** şam'dı kim bəzmi pür-nür elədi
Bu hərəbə könlül eyvānını mə'mür elədi (*Gazel 241, Mısra 1*). [*necə,]*

Güşə-i çeşmün ilə zülfün edər sər-küşī
Məstə bah **necə** tapub qəlbi qara yoldaşı (*Gazel 247, Mısra 8*). [*necə,]*

Şəb düşün[i] eləyirdüm neçə yüz min əfkār
Ki şabəh qış gələcək **necə** keçər leyl [ü] nəhār (*Kaside 6, Mısra 2*). [*necə,]*

Həmi 'ömrün qışı çatmış mənə həm qış fəşli
Belə əhvālə **necə** şəbr eləsin pəs bīmār (*Kaside 6, Mısra 6*). [*necə,]*

Eyləyüb çünki fəramüş mənə pür-i Muğān
Gör **necə** olmuşam əvārə-i şəhrā-yı Muğān (*Mesnevi 1, Mısra 10*). [*necə,]*

Kasıblara qəz ver dəhi māl
Gör **necə** sora olur bu əhvāl (*Mesnevi 8, Mısra 56*). [*necə,]*

Düşdi güzərimiz genə bir dil-rübə ilə
Yā Rəb günim **necə** keçəcək bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 2*). [*necə,]*

Zəhidün kibr ü riyadur 'əməli bir nəzər et
Hansı əyətədi bu söz **necə** təğyirdədir (*Gazel 75, Mısra 8*). [*necə,]*

Qovruldu könlül zülfüvi rüyunda görən dəm
Müslim **necə** beytu'llah ara kəfiri görcək (*Gazel 117, Mısra 8*). [*necə,]*

Ab u ātəşdi ləbün mey kimi gül bərgi üzi
Necə üstəddi yā Rəb bu şüvər-nəqqāşı (*Gazel 247, Mısra 12*). [*necə,]*

Bir gör mü'əllimi **necə** şahib-i 'elmdür
Yā məktəbə nə növ' qılurlar himāyət (*Kaside 2, Mısra 17*). [*necə,]*

Nəzərə eylə təvārīhə gör bənī ādəm
Necə tərəqqi edüb imdi bəd-i hılqətdən (*Kaside 15, Mısra 30*). [*necə,]*

Bəhār əyyāmıdır bah gör gülüstān içrə bülüllər
Gələbdür gül həvāsıyla **necə** fəryād [u] əfğānə (*Kaside 22, Mısra 4*). [*necə,]*

Necə ki şürət ilən müttəhiddi cümlə bəşər
Muğāyərət nə qədərdir gör əhl-i 'üfānı (*Kaside 23, Mısra 35*). [*necə,]*

Üç ildə gör **necə** kāmīl 'Ərəb dilini bilür
Ki Rusə tərcümə eylər hədişi Qur'ānı (*Kaside 23, Mısra 57*). [*necə,]*

Necə Firdovs-i həkīm-i cəhān
Həl-i sultānı eyləyübdü 'əyān (*Mesnevi 2, Mısra 25*). [*necə,]*

Vəzir idi Nəvā'i-i nükətə-dān
Gör **necə** Həyyāmā olub pāsban (*Mesnevi 10, Mısra 24*). [*necə,]*

Yā fəqr ü fəqə **necədi** yā sīm u zər nədür
Yā rāhət-i Hiziir nədü rənc-i səfər nədür (*Muhammes 2, Mısra 9*). [*necədi, -di]*

Səbzlər şəhrədə gör kim **necə** sündüs-püş olub
Hər tərəfdə 'āşiq ü mə'suq həm-əğüş olub (*Murabba 1, Mısra 9*). [*necə,]*

necə kərrə: Kaç defa?
Soruşdılar **necə kərrə** ki ondan artuqını (*Kaside 15, Mısra 53*). [*necə kərrə,]*

neft: Ham petrol.

Nə zövqi Zū'i pərtöv-i şəms ü bəhārdan
Ol şəhs içün ki yanmaq **neftin** çıraq yoh (*Gazel 37, Mısra 10*). [*neftin, -in]*

ne'mət: Lutufeseri olan iyilik, ihsan, bağış.

Nələ qılmə hicrən ey dil ki **ne'mətdür** bu həm
Kim bilürdi vəsl zövqin dərd-i hicrən olmasə (*Gazel 13, Mısra 11*). [*ne'mətdür, -dür]*

Bahıram dəhrdə hər yerdə ki var müfsid ü şəh
Ne'mət ü dövlət-i dünyanı Hüdā anə verüb (*Gazel 20, Mısra 6*). [*ne'mət,]*

'Aşlərə verdin nə qədər var isə **ne'mət**
Öz əmrünə təbə'lərə zillət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 13*). [*ne'mət,]*

Çoh əbləh ü nə-dānları **ne'mətlə** yaratdun
Çoh 'arif ü fəzilləri nikbət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 11*). [*ne'mətlə, -lə]*

Nələ qılmə hicrən ey dil ki **ne'mətdür** bu həm
Kim bilürdi vəsl zövqin dərd-i hicrən olmasə (*Gazel 197, Mısra 11*). [*ne'mətdür, -dür]*

Bilməyürdüm nədi övzā'-ı cəhān pəst [ü] bülənd
Birənə **ne'mət** olub ruzi birinə niqmət (*Kaside 5, Mısra 8*). [*ne'mət,]*

'Ürəfə zār [u] zəbün kīsə-i āməli təhī
Cühələ dövlət ü **ne'mətlə** dəm-ā-dəm həndān (*Kaside 14, Mısra 10*). [*ne'mətlə, -lə]*

Nə bir nizām var idi nə dərs-i bəhs-i 'ulūm
Behişt olubdı cəhān indi nəz u **ne'mətdən** (*Kaside 15, Mısra 34*). [*ne'mətdən, -dən]*

ne'mət-i dünyā: Dünyanın nimeti.

Gözətlə əhīrətün Zū'i etməsün məğbūn
Səni bu bədə vü sādə bu **ne'mət-i dünyā** (*Gazel 7, Mısra 18*). [*ne'mət-i dünyā,]*

ne'mət-i nəz: İhsan nazı, bağış şımarıqlığı.

Birisi 'izzət ilə **ne'mət-i nəz** içrə gərīq
Birənə zillət ilə möhnət-i dünyā qismət (*Kaside 5, Mısra 9*). [*ne'mət-i nəz,]*

netsün: Ne yapsın?.

Zəncir-i zülfünə eləyə geyrilər həvəs
N'etsünfəğənə bu dil-i divānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 12*). [*netsün,]*

N'etsünfəğənə Zü'î-i bî-çərə gəlməsün
Yoh bu hərəbə mülkdə bir yār u həm-dəmi (*Gazel 243, Mısra 9*). [*netsün,]*

növ-bahār: *İlkbahar.*
Fəsl-i həzən olubdı bizim **növ-bəhārımız**
Bülbüllərün fəğəni idi çəng ü tərımız (*Müseddes 1, Mısra 15*). [*nev-bəhārımız, -ımız]*

Hər ildə gərçi dəhrdə bir lələzər olur
Tiflis içində hər gecə yüz **növ-bəhār** olur (*Gazel 82, Mısra 2*). [*nev-bəhār,]*

Gər həzən fəslidi ləkin qədəməndən biz için
Növ-bəhār oldı cəhən mövsüm-i büstən oldı (*Kaside 17, Mısra 26*). [*nev-bəhār,]*

Səqī dayanmə ki gəlüb **növ-bəhār**
Cənnət-i mev'üdi qılıb aşkār (*Mesnevi 10, Mısra 1*). [*nev-bəhār,]*

Yaşsı odur ki topraq içində nihən olam
H'os ol zəməni ki qış baña bir **növ-bəhār** idi (*Muhammes 1, Mısra 8*). [*nev-bəhār,]*

Pül olsə **növ-bəhār** olı qış mövsümü əgər
Pül olmasə olarsən düzəhdə nərdə (*Kaside 19, Mısra 21*). [*nev-bəhār,]*

Vəqtün h'os eylə gənimə dövr **növ-bəhərdur**
Tər eylə bir damağı mey-i h'os-güvār ilə (*Kaside 21, Mısra 25*). [*nev-bəhərdur, -dur]*

növ-cavān: *Yeni genç.*

Yə Rəb olur mu bir də dönüb **növ-cavān** olam
Eys [ü] nəşāt-ı ləzzət ilə kām-rən olam (*Muhammes 1, Mısra 1*). [*nev-cavān,]*

növ-gül: *Yeni açmış gül.*

Olmasun bir **növ-gülün** gīsüsü sevdəsiylə hər
Cəm' edün ahır pərişān bî-qərār olmaqdəsən (*Gazel 184, Mısra 5*). [*nev-gülün, -ün]*

nev-gül-i bāğ-ı vüçüd: *Beden bəhəmin yeni gülü.*

Ələ ey **növ-gül-i bāğ-ı vüçüdüm**
Ələ ey dəhr-ārā büd nə-büdüm (*Mesnevi 12, Mısra 3*). [*nev-gül-i bāğ-ı vüçüdüm, -im]*

nevmidi: *Ümitsiz olma durumu, ümitsizlik.*

Şirīn ləbündən eyləmə **nevmidi** Zü'ini
Fərhadvār yār-ı vəfədārīnəm sənün (*Gazel 165, Mısra 13*). [*nevmidi,]*

nev: *Kamıştan yapılmış bir arşın uzunluğunda nefesli çalğı.*

Səqī-i gül-çöhrə gətür cəm-ı mey
Bərbət [ü] mizmār u dəf [ü] rüd u **ney** (*Mesnevi 5, Mısra 2*). [*ney,]*

Vüçüdüm **ney** kimi sürəh sürəh olsə ah etmən
Məhəbbətdən dəm urduq içməmək olmaz bələlardan (*Tahmis 1, Mısra 29*). [*ney,]*

neyl-i tərīqət ara: *Tarikat içinde istəğe ulaşma.*

Neyl-i tərīqət ara şidq ilə gövvāş olan

Mərifətin əhiz edər lü'lü'-i qəltānını (*Gazel 245, Mısra 15*). [*neyl-i tərīqət ara,]*

neylüm: *Ne edeyim, ne yapayım.*

Neylüm bəhār olubdı könlüdə fərəğ yoh
Gül-gəst-i gülsitān təməşā-yı bāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 1*). [*neylüm,]*

Eyləmir ol ahənīn-dil yərə **neylüm** bir əşər
Daşə tə'sir eyləyir bu əl-əmāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 13*). [*neylüm,]*

Olsə hər kəsə səhəvət özi ol hələtdür
Olmasə gər hünəri **neylüm** adı Rüstəmdür (*Mesnevi 6, Mısra 40*). [*neylüm,]*

neylər: *Ne eder?*

Hər kiməsənün kim olə cāmı Cəmi **neylər**
'Ələm hamusı cəmdədür 'ələmi **neylər** (*Gazel 69, Mısra 1*). [*neylər,]*

Hər kiməsənün kim olə cāmı Cəmi **neylər**
'Ələm hamusı cəmdədür 'ələmi **neylər** (*Gazel 69, Mısra 2*). [*neylər,]*

Hər 'əşiqə kim lə'l-i ləbün vəslidi həşil
Övrəng-i Süləymāni dəhi hātəmi **neylər** (*Gazel 69, Mısra 4*). [*neylər,]*

Sevdə-yı sər-i zülfünə başın verən 'əşiq
Cəndan keçüb ol dəhrdə bış ü kəmi **neylər** (*Gazel 69, Mısra 6*). [*neylər,]*

'Əşiq ki fənā bəzminə 'eşq içrə yetişdi
Ol məs'ələdə şāfi' yə ə'zəmi **neylər** (*Gazel 69, Mısra 8*). [*neylər,]*

Dəf-i gəm-i hicr için içər Zü'ī bu zəhri
Şəhd-i ləb-i yār olsa mey-i Dərgəmi **neylər** (*Gazel 69, Mısra 10*). [*neylər,]*

neylə-: *Ne etmək, neyinə lazım?*

Könlül tā var ləb-i cənān şərab-ı nābi **neylərsən**
Durarkən çeşmə-i heyvān şərab u ābi **neylərsən** (*Gazel 183, Mısra 1*). [*neylərsən,]*

Könlül tā var ləb-i cənān şərab-ı nābi **neylərsən**
Durarkən çeşmə-i heyvān şərab u ābi **neylərsən** (*Gazel 183, Mısra 2*). [*neylərsən,]*

Sücüd-ı t̄aq-ı əbrusun qıl ihlās ilə hər dəmdə
Riyā-yı zāhid-i h'od-bīn kimi mehrābi **neylərsən** (*Gazel 183, Mısra 4*). [*neylərsən,]*

Məriz-i 'eşqə kəfidür könlül şəhd-i ləb-i cənān
Təbib-i nə-şinās u şərbət-i 'innābi **neylərsən** (*Gazel 183, Mısra 6*). [*neylərsən,]*

Şu'ā'-ı mey gərəkdür bəzm için h'vurşid nə lāzım
Saña h'vurşid-i rövşən var ikən meh-tābi **neylərsən** (*Gazel 183, Mısra 8*). [*neylərsən,]*

Hər cəhətdən 'ələm olmuş cənnətü'l-mə'vā vəli
Neylərəm mən cənnəti çün onda ədəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 4*). [*neylərəm,]*

Neylərəm gülşən [ü] gülzəri ki seyr etdikdə
Hər tərəf zāğ [u] zəğan bang-ı nümāyān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 11*). [*neylərəm,]*

'Ərizün güldi ləbün gönçə vüşālun cənnət

Neylərəm mən sən olan yerdə güli reyhəmi (*Gazel 250, Mısra 16*). [*neylərəm, j*]

ne'dim: *Ne edeyim?*

Həzər heyf ki getdi o günlərim əldən
N'edim bu çərhin əlindən kimə gedim dədə (*Gazel 206, Mısra 8*). [*ne'dim, j*]

nicāt: *Kurtulma, kurtuluş.*

Tapmazdı hiç Nüh o tūfāndan **nicāt**
Nüh için olmasaydı əgər nəhudā 'Əli (*Kaside 1, Mısra 25*). [*nicāt, j*]

Nicāt ver bizə sənsən bu dərd dərməni
Fədə qədəmlərvə ey 'ədālətün kāmı (*Kaside 23, Mısra 92*). [*nicāt, j*]

Görməyübən hiç kimsədən bir **nicāt**
Rüziməz əhır olacaq həm zəkāt (*Mesnevi 4, Mısra 29*). [*nicāt, j*]

Verdi bəna güşsə vü gəmdən **nicāt**
İskəndərə yetmişdi əb u həyāt (*Mesnevi 4, Mısra 43*). [*nicāt, j*]

Tapdı o şəhs hər iki dünyədə bir **nicāt**
Hər kəs ki etdi yetmişə həştədən həyāt (*Muhammes 1, Mısra 19*). [*nicāt, j*]

nidā: *Çağırma, ses etme.*
Mā-hələqtu 'l-cinnə və 'l-insə lə-yə'rif əyətini
Güş-i cənə şübh ü şəm eylər münādilər **nidā** (*Gazel 3, Mısra 6*). [*nidā, j*]

Mütəfəkkir belə həyrətdə idim kim nə-gəh
Mülhəm-i geyb't **nidā** etdi nədür bu həlāl (*Kaside 5, Mısra 30*). [*nidā, j*]

nifāq: *İki yüzlülük, münâfıklık.*

Atam rəsul-i Hüdādən şora **nifāq** əhli
Nə növ' eylədilər gör ki tərmar məni (*Müseddes 2, Mısra 15*). [*nifāq, j*]

nifrət: *Bir şeyi veya bir kimseyi beğenmemekten, kötü bulmaktan ileri gelen şiddetli itici duygu.*

Žü'iyā tül ilə şəkkər olə tül-i kəlam
Müstəmi' hāfiri ondan edər əhır **nifrət** (*Kaside 5, Mısra 46*). [*nifrət, j*]

Gəm ləkəd kübi cəfā təpdaqı bu Zü'i-i zār
Ehtiyac anəsalar **nifrət** edüb hamı qaçar (*Terci-bend 1, Mısra 44*). [*nifrət, j*]

nigāh: *Bakış, nazar.*

Neyləsün 'əşiş saña dil verməsün ey məh-liqā
Hər **nigāhun** cən-sitān hər nəz u gəməzün dil-firib (*Gazel 18, Mısra 4*). [*nigāhun, -uñ j*]

Oğrun **nigāhi** bir şənəmün aldı cənımı
Pünhən təbəssümi dəhi táb u təvānımı (*Gazel 234, Mısra 1*). [*nigāhi, -ı j*]

Dutə gər hür u gilmən 'ələmi bi'llāh **nigāh** etmən
Cəhāni çeşmimə Žü'i şifət hər gün siyāh etmən (*Tahmis 1, Mısra 27*). [*nigāh, j*]

nigār: *Güzel yüzlü sevgili, resim gibi güzel sevgili.*

Bir nəzlu mələhətlü **nigārə** verə könlün
Tā düzlu olə cümülə aş'arı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 7*). [*nigārə, -ə j*]

Yüz min cəfāyə táb u təvānım var ey **nigār**
Yoh görməyə rəqib ilə sən məhi təqətim (*Gazel 138, Mısra 5*). [*nigār, j*]

Nigārım 'eyb dutmə sirr-i 'eşqün fəş qılsam gər
Pərişan eyləyüb bəs kim məni zülf-i pərişanın (*Gazel 149, Mısra 5*). [*nigārım, -ım j*]

Ya tərək edün bu bəzmi yıqın bu būsātı ya
Ol bi-vəfā **nigārə** edün çarə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 4*). [*nigārə, -ə j*]

Ya ol **nigārdə** yā Rəb olaydı mehr ü vəfā
Ya mənə muncə gəmə təqət ü qərārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 11*). [*nigārdə, -də j*]

Bi'llāh behiştür bəna hər yerdə gər olam
Ol müşk-i mü-**nigār** u mey-i müşk-bü ilə (*Gazel 214, Mısra 4*). [*nigār, j*]

Edeydük hər tərəfə seyr dəst dər-gərdən
Nəzərəyə bizə rəşk ilə hər **nigār** gələydi (*Gazel 235, Mısra 6*). [*nigār, j*]

Gəh dutar h'vurşid-rüyün sehr ilə gāhı açar
Necə cādudur **nigārım** zülf-i müşk-inün sənün (*Gazel 154, Mısra 6*). [*nigārım, -ım j*]

Yüzün tə'sirilə 'uşşāq aşkin lə'l-gün etmiş
Bu yüzdən sən **nigārım** mehr-i 'ələm-təbə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 6*). [*nigārım, -ım j*]

Binā-yı dostluqım dutmamış **nigārım** ilə
Pozub harəb elədim çeşm-i aşkbārım ilə (*Gazel 191, Mısra 1*). [*nigārım, -ım j*]

Nigārım oldı günüm qara hicrə bi'llāh
Həyāl-i həlqə-i gisü-yı təbdarun ilə (*Gazel 205, Mısra 7*). [*nigārım, -ım j*]

Mənim də istəyürəm mehrbān **nigārım** olaydı
Ki zövq-i vəşli ilə yaşı rüzgārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 1*). [*nigārım, -ım j*]

Ey h'oş ol günlər ki bəzmimdə **nigārım** var idi
Zövq-i didəriylə könlümdə qərārım var idi (*Gazel 225, Mısra 1*). [*nigārım, -ım j*]

Heyf keçdi rüzgārım hicr ilə yād ol zəməni
Kim ənisim münisim yārim **nigārım** var idi (*Gazel 225, Mısra 8*). [*nigārım, -ım j*]

Hicrində gözlərimdən ahan qətrə qətrə qan
Döndürdi lələzərə **nigārım** kənārımı (*Gazel 228, Mısra 6*). [*nigārım, -ım j*]

Çünki bəzmimdən ayaq çəkdi **nigārım** getdi
Ləzzət ü 'eyş ü tərəb yoh ilə vārim getdi (*Gazel 248, Mısra 1*). [*nigārım, -ım j*]

nigār olmuş: *Nakşolmuş, aşık olmuş.*

Genə pīrənəsər dil-mürği bir şühə **nigār olmuş**
Pərişan zülf-i tək hicrində dā'im bi-qərār olmuş (*Gazel 102, Mısra 1*). [*nigār olmuş, -muş j*]

nigārā: *Ey resim gibi güzel sevgili!*

Dəründə aqlamaqdan qanə gərç oldım **nigārā** hər
Deməzsən kim məgər bu Žü'i-i məhcür u miskindir (*Gazel 56, Mısra 9*). [*nigārā, j*]

Nigārā bir zəməni əhır bizim sarı güzər eyle

Həzən-i hicrimi vəsl-i ruğunla növ-bəhār eylə (Gazel 199, Mısra 1). [nigārā,]

nigār-ı bī-sər ü pā: Səfil sevgili, dost.

Çoş olma şiflə gül-i gülzār -ı ‘āləmə
Hər bir **nigār-ı bī-sər ü pādan** nə fā`idə (Gazel 208, Mısra 10). [nigār-ı bī-sər ü pādan, -dan]

nigār-ı gül-‘izār: Gül yanaklı sevgili.

Nə gəm ey gül sənün tək bir **nigār-ı gül-‘izārım var**
Sühən-dən u ənīs u münis u gəm-ıvār yārım var (Gazel 45, Mısra 1). [nigār-ı gül-‘izārım, -ım]

nigāriş: Yazmaq, kaleme alaraq istemek.

Gəh Bākıdan eylədim sifāriş Gəh Aqcaqabūldan **nigāriş**
Bir kimsədən olmadı himāyət (Mesnevi 7, Mısra 47). [nigāriş,]

niḥād: Huy.

Hər kim istər özini güşşədən əzādə qılə
Olmasun kim tələb-i ruzi **niḥādə** qılə (Gazel 215, Mısra 2). [niḥādə, -ə]

niḥal: Ağaç, fidan.

Çü yār yār idi hər güşə vād-i Eymən
Niḥāl qəddi inə`l-İllāhə tərəcəmānım idi (Gazel 249, Mısra 8). [niḥāl,]

niḥāl-i āšnālıq: Tanışlıq, dostluk fidanı.

Nə günə gör şəmər gördüm **niḥāl-i āšnālıqdan**
Məni biḡānələr səndən cüdā etmək nə mümkündür (Gazel 151, Mısra 7). [niḥāl-i āšnālıqdan, -lıq, -dan]

niḥāl-i ümīd: Umut fidanı.

Hüşk oldı nəhl-i ‘eys ü **niḥāl-i ümīdimiz**
‘Ömrimdə bir hədiqə-i ‘eysim nəm olmadı (Gazel 238, Mısra 3). [niḥāl-i ümīdimiz, -imiz]

niḥān: Saklı, gizli, mahfi. niḥānī.

Fələkdən güşşə dövrəndən bələdur həşilim hər gün
Məgər Həq şādliq-ıvurşidini mənədən **niḥān** qılmış (Kaside 11, Mısra 10). [niḥān,]
Bütləri tərək Yūsif eylərdi həcələtdən **niḥān**
Görsə idi gər Züleyhā bu büt-i tərsə yüzün (Gazel 148, Mısra 3). [niḥān,]

Səlām olsun saña ey cān **niḥānı**
Vücūdun könlümündür mülk [ü] mālı (Mesnevi 12, Mısra 9). [niḥānı, -ı]

Nə eyləyər pərəstiş bu həlq sīm ü zərə
Olardı pül bu məhlūqdan **niḥān** ey kəş (Gazel 106, Mısra 12). [niḥān,]

Bilsə idim dəhənün vüsləti nə-mümkündür
Mən əzəl gün anı cān içrə **niḥān** eylər idim (Gazel 144, Mısra 4). [niḥān,]

Günəş mişāl yüzün eylədü **niḥān** mənədən
Həyāl-i zülfi ilə günlörim qara qıldun (Gazel 167, Mısra 3). [niḥān,]

Hər **niḥān** ilə gərīb ‘elmlərə əgəhdür
Gər Fələtün olə tə`līm alı ondan hikmət (Kaside 5, Mısra 41). [niḥān,]

Lütf ilə gəldi niṭqə dedi ey fəqīr-i sən

Qıl bir nəzər cəhānə **niḥān** āşkərdə (Kaside 19, Mısra 16). [niḥān,]

Kül başım üzrə bu dəm ey şəh-i əbrār ölürəm
Qaldı könlimdə **niḥān** cümlə-i əsrār ölürəm (Müseddes 2, Mısra 2). [niḥān,]

Dil sirr-i gönçə-i dəhənün bilmək istəyür
Yüz gəm bu işdə heyli zəməndür **niḥān** çəkər (Gazel 61, Mısra 12). [niḥān,]

Bütləri tərək Yūsif eylərdi həcələtdən **niḥān**
Görsə idi gər Züleyhā bu büt-i tərsə yüzün (Gazel 170, Mısra 3). [niḥān,]

Žü`iyā bir də görüb ölsəm əgər olmaz gəməm
Ol **niḥānı** kim vüşāl-ı gül-‘izārım var idi (Gazel 225, Mısra 14). [niḥānı, -ı]

Tür-ı məhəbbət içrə gəlim [ol] bələ-keşə
Bir cüz`də san **niḥān** pür-ənvərdən gəlüb (Gazel 26, Mısra 6). [niḥān,]

Yahşı odur ki topraq içində **niḥān** olam
H`oş ol zəməni ki qış baña bir növ-bəhār idi (Muhammes 1, Mısra 7). [niḥān,]

niḥānī: Gizli, saklı.

Məbāda olmaya əğyərə fāş dərd-i dilim
Könlül dilər ki gəm ü dərdimi **niḥānı** yazım (Gazel 141, Mısra 6). [niḥānı,]

nīk ü nām: İyi nam salmış, iyi adlı.

İldə nə olur idi hərc-i təməni
Bi`l-muzā`af verürdi ol **nīk [ü] nām** (Mesnevi 10, Mısra 26). [nīk nām,]

Bilməm nədi bā`is ey **nīk ü nām**
Kim bu işə verməyürsən əncām (Mesnevi 8, Mısra 21). [nīk ü nām,]

Sölmə Cəmşid-i **nīk ü nāmdan**
Söle baña piyālə vü cāmdan (Mesnevi 5, Mısra 29). [nīk ü nāmdan, -dan]

nīk ü bəd: İyi ve kötü.

Bu zəməni əhlidi kim anlamayub **nīk [ü] bədi**
Deyər ‘ālim onə kim başına bir ağ dolədi (Mesnevi 9, Mısra 35). [nīk [ü] bədi, -ı]

Həq saña ‘əql verübdür budur əqdi sənün
Ki bununlə verəsən fərqini hər **nīk ü bədün** (Mesnevi 9, Mısra 56). [nīk ü bədün, -ün]

nīk ü bəd-i dünyā: Dünyanın iyisi ve kötüsü.

Olub sər-məst bilmirdük nədür **nīk [ü] bəd-i dünyā**
Bu məcnūnlıqlə məhrəm məclis-i ‘ürfənə olmuşduq (Gazel 110, Mısra 3). [nīk [ü] bəd-i dünyā,]

nikāh: Kanuni evlenme töreni.

Şiḡosin bilməyə bir kimsə **nikāhun** əslə
Rükni şərfini məşdərligini anlamaya (Mesnevi 6, Mısra 17). [nikāhun, -un]

nīk-baht: Bəhu iyi, talihli.

Bəd-bəht ü **nīk-bahtlıqun** bā`işin bilən
Çün yoḡdı lāf-i zəhn ü zəkādan nə fā`idə (Gazel 208, Mısra 11). [nīk-bahtlıqun, -lıq, -un]

nikbət: *Təlihsizlik, bahtsızlık, düşkünlük; Felâket, musibət.*

Fikr etmə ki də'im qalı bu dövlət ü **nikbət**
Təgyir tapar müşkil ü əsən belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 15*). [*nikbət, j*]

Çoğ əbləh ü nə-dənləri ne'mətlə yaratdın
Çoğ 'ərif ü fəzilləri **nikbət** nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 12*). [*nikbət, j*]

niqmət: *Ceza.*

Bilməyürdüm nədi övzə'-i cəhən pəst [ü] bülənd
Birinə ne'mət olub rüzī birinə **niqmət** (*Kaside 5, Mısra 8*). [*niqmət, j*]

nirān: *Ateş, cehennem.*

Nirānə bədəl oldı baña rövze-i rızvān
Şəhrə-yı Muğān səhət-i Şirvānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 3*). [*nirānə, -ə j*]

nış: *İğne, diken ağı.*

Olsun nəşibi dostuvun şir ü şəhd ü nüş
Batsun gözinə düşməni vün tır ü **nış** ü hār (*Kaside 9, Mısra 36*). [*nış, j*]

nişabə yetdi: *Sınırı geçmek.*

Sāqī gətür ol şərab-ı nābi
Kim **yetdi nişabə** gəm hesabı (*Mesnevi 7, Mısra 2*). [*nişabə yetdi, -di j*]

nişān: *İz, işaret, belirti.*

Kim ki bī-nām u nişān olmasə 'ərif deməzəm
Çünki bī-nām u **nişān** 'ərif-i kāmīl yeridür (*Gazel 49, Mısra 7*). [*nişān, j*]

Yüz ay olur müşəvvər-i nəqş-i dəhān çəkər
Yohdur aradə hiç **nişān** yohsə cān çəkər (*Gazel 61, Mısra 2*). [*nişān, j*]

Kim ki bī-nām u nişān olmasə 'ərif deməzəm
Çünki bī-nām u **nişān** 'ərif-i kāmīl yeridür (*Gazel 49, Mısra 8*). [*nişān, j*]

Nədən həm-cinsivə yā geyr cinsə yohdur əltāfun
Yəqinimdür ki yohdur səndə şāhīndən **nişān** Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 16*). [*nişān, j*]

Gāfil qəzādān ahır günlərdə qismətim
Nār-ı səqər **nişānı** hārəbə muğān idi (*Gazel 242, Mısra 14*). [*nişānı, -ı j*]

Ğərəz bir atdurur mənşür-i Zū'ī sərvərə səndən
Ki fəhr ilə desün ol sərvərimdən bir nişānım [var] (*Kaside 7, Mısra 38*). [*nişānım, -ım j*]

Etsən (?) də eylə tır-i bəlayə **nişān** məni
Salmə nəzərdən ey büt-i nə-məhrbān məni (*Gazel 227, Mısra 1*). [*nişān, j*]

Şəhrə vü bağ versə də firdövsdən **nişān**
Göz açmağə nəzərəyə mənə dimāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 5*). [*nişān versə, -sə j*]

'Ənqā kimi **nişānəsi** yoh nāmı zikr olur
Bəzl ü 'əfā vü lütf ü himāyət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 7*). [*nişānəsi, -sə, -i j*]

Yoh Zū'iyə vəfā vü səhānun **nişānəsi**

Ahtarmışam şığār u kibārın zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 9*). [*nişānəsi, -sə, -i j*]

Ey rüy-i alı rövze-i rızvān **nişānəsi**
Hizir-i hətündi çeşmə-i heyvān **nişānəsi** (*Gazel 231, Mısra 1*). [*nişānəsi, -sə, -i j*]

Ey rüy-i alı rövze-i rızvān **nişānəsi**
Hizir-i hətündi çeşmə-i heyvān **nişānəsi** (*Gazel 231, Mısra 2*). [*nişānəsi, -sə, -i j*]

Yüsifdən irş ilə bu vəcāhət yetüb saña
Sənsən zəmənadə məh-i Kən'ān **nişānəsi** (*Gazel 231, Mısra 4*). [*nişānəsi, -sə, -i j*]

Rüyün bəyāzi mətlə'-i h'vurşid-i āsmān
Həttün səvādı āyə-i Qurān **nişānəsi** (*Gazel 231, Mısra 6*). [*nişānəsi, -sə, -i j*]

Ey şūh urmusan kimi bilməm qanaryə
Var dāmənündə təzə genə qan **nişānəsi** (*Gazel 231, Mısra 8*). [*nişānəsi, -sə, -i j*]

Tə'zīm ilə dutub yüzüvi qarə tellərün
Kāfirdə var görün genə imān **nişānəsi** (*Gazel 231, Mısra 10*). [*nişānəsi, -sə, -i j*]

Zū'ī nə eyləyübdü saña bilməzəm ki var
Hər bahışundə qətlinə fərmān **nişānəsi** (*Gazel 231, Mısra 12*). [*nişānəsi, -sə, -i j*]

nişār: *Saçma, dağıtma.*

Əgər ol büt əlində Zū'iyə mey cāmını görsən
Dil ü dünyā vü dīn ü cān ayağına **nişār** eylə (*Gazel 199, Mısra 10*). [*nişār, j*]

Geyüblər həl'ət-i həzrə cavānān-ı çəmən Zū'ī
Dür-i jələ güllüstān içrə gül üzrə **nişār** olmuş (*Gazel 101, Mısra 10*). [*nişār, j*]

nişbət: *İki şeyin veya parça ile bütününlük nitelik veya nicelik bakımından birbirine göre olan durumu, oran; Ölçü, derece.*

Desəm güllün ki ruh-ı alıña şəbəhəti var
Gələt sühəndi güllün rüyünə nə **nişbəti** var (*Gazel 78, Mısra 2*). [*nişbəti, -i j*]

Mey-i gül-nərdan derlər olubdur lələ-gün rüyü
Bunun rəşkilə könlüm lələ **nişbət** dağdər olmuş (*Gazel 108, Mısra 6*). [*nişbət, j*]

nişf-i hərçim: *Masrafin yarısı.*

Qiymət qoyurlar imdi onə **nişf-i hərçimi**
İnsāf-ı hərç ilə görək bundə nəf' var (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 9*). [*nişf-i hərçimi, -im, -i j*]

nış-i kəməndār: *Yay sahibinin oku.*

Nış-i kəməndār elə oğlar atur sərmādan
Ki onə tīb eləməz Rüstəm ilə İsfəndār (*Kaside 6, Mısra 3*). [*nış-i kəməndār, j*]

nişiməndə: *Oturacak.*

Vəlikən düşmüşəm āvərə müddətdür Şəmāhıdan
Diyār-ı Qübbə içrə bir **nişiməndə** məkənim var (*Kaside 7, Mısra 10*). [*nişiməndə, j*]

nişimən-i cānānə: *Sevgilinin oturduğu, yaşadığı yer.*

Əğyərər **nişimən -i cānānə** gəlməsün
Bīgənə mürğlər bu güllüstānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 1*). [*nişimən-i cānānə, j*]

nışə: *Niye? Neden?*

Bir nəfəsdə lə'lün ey məh aldı Zü'î cānını
Nışə bəs derlər ki 'əqli bədə-i reyhān alur (*Gazel 59, Mısra 10*). [*nışə,]*

Bārī o gəlmədisə gənim dəf' etməyə
Sən nışə ey nəşātım olan bədə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 6*). [*nışə,]*

Əgərçi cins cinsə meyl qılmaq mö'təbər sözdür
Döğülsən nışə bəs şā'irlərə sən mehrbān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 4*). [*nışə,]*

Çək imdi ey könlül gəm-i hicrān bəlasını
Sən nışə ülfət eylədün hər bī-vəfā ilə (*Gazel 213, Mısra 12*). [*nışə,]*

Şikāyət eyləyürdüm bir rəfiqə çərḡ-i kəc-rovdan
Məni nışə fələk dərd ü gəm ilə tev'əmān qılmış (*Kaside 11, Mısra 14*). [*nışə,]*

Göstərmədi kimsə bir səhāvət
Əvvəl məni nışə istədüz siz (*Mesnevi 7, Mısra 50*). [*nışə,]*

Belə həyātə var ölmün çox şərəqəti (?)
Pəs nışə mən bu 'ələm ü imkānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 34*). [*nışə,]*

Yoh fikr edən ki nışə bu dövrənə gəlmişəm
Tər olmamışdı hüşk-ləbim bir şərāb ilə (*Muhammes 3, Mısra 39*). [*nışə,]*

nışəst: *Oturma.*

Deyürlər atəş ara məskən eyləməz āhū
Nədəndi könlüm ara bəs qılub nışəst gözü (*Gazel 158, Mısra 8*). [*nışəst,]*

Əlhəq insān olanə nıṭq ü bəyāndur məktəb
Hər kəsün olmasə gər 'elmi yəqīn ə'mādūr (*Muhammes 5, Mısra 5*). [*nıṭq,]*

Əlhəq insān olanə nıṭq ü bəyāndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 25*). [*nıṭq,]*

nıṭqə gəl-: *Konuşmaya başlamaq, cevap vermek.*

Lütf ilə gəldi nıṭqə dedi ey fəqīr-i sən
Qıl bir nəzər cəhānə nihān āşkərdə (*Kaside 19, Mısra 15*). [*nıṭqə gəldi, -di]*

niyə: *Niye?*

Qaşun həyālī zāhidi gər etməyüb cünün
Dutmuş yüzün edər niyə mehrābə ilticā (*Gazel 11, Mısra 4*). [*niyə,]*

Niyə hür u Kövsər istər zāhid-i hüd-bīn vəlī
Cām-ı Kövsərvəş büt-i hürī-liqā istər könlül (*Gazel 122, Mısra 7*). [*niyə,]*

Müsā kimi bilməm niyə məhv olmayur 'āşiq
Gəldükdə bu Tūrınə təcəllāyə cəməlün (*Gazel 147, Mısra 5*). [*niyə,]*

Yā Rəb niyə dövrən belə bī-pā vü sər oldı
Vəz'i dolanub hāləti bəddən bəter oldı (*Gazel 239, Mısra 1*). [*niyə,]*

Bu kühən 'āşiqi qurbānə qəbül eyləmədün
Bəs Minā içrə kəsillər niyə hər qurbanı (*Gazel 250, Mısra 18*). [*niyə,]*

Əgərçi Rus dilini bilməgi günāh desən
Qamu dili niyə dərən bilən Süleymānı (*Kaside 23, Mısra 72*). [*niyə,]*

Əmrdən çıxmaq hər məzhəb arasındədi 'eyib
Öz vücūdun niyə mə'yüb edəsən h'vār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 26*). [*niyə,]*

Niyə yā Rəb belə bī-çārə vü həyrān oldım
Bilmirəm çārəmi həyrətlə pərişān oldım (*Mesnevi 1, Mısra 11*). [*niyə,]*

nizām: *Düzen, tertip, kural.*

Cəfā-yı yārdan incimə hərgiz āh u zār etmə
Bu mülk-i 'eşqdür əlbəttə ey dil bir nizām olmaz (*Gazel 93, Mısra 12*). [*nizām,]*

Fikr edirdim ki nə növ' ilə sər-əncām qılaq
Tā ki tapsun bu pozug hālətim ol işdə nizām (*Kaside 13, Mısra 18*). [*nizām,]*

Nə bir nizām var idi nə dərs-i bəhş-i 'ulüm
Behişt olubdı cəhān indi nāz u ne'mətdən (*Kaside 15, Mısra 33*). [*nizām,]*

Bəhār ilə Seyyid-i şīrīn-kəlām
Tāzə verən gövhər-i nəzmə nizām (*Mesnevi 4, Mısra 12*). [*nizām,]*

Qoydı cəhān içrə neçə bəd-nizām
Ondan oldu rəncə təmām hāşş u 'ām (*Mesnevi 5, Mısra 11*). [*nizām,]*

nizām almaq gərək: *Ders almak gerek.*

Hanı Cəm n'oldı Sikəndər fursəti fəvət eyləmə
Ey dil-i divānə bunlardan nizām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 8*). [*nizām almaq gərək,]*

nizām-ı 'əql: *Akil düzeni.*

Getmiş nizām-ı 'əql də həm şahib-'əqlədən
Divānəliq şü'ārı də divānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 11*). [*nizām-ı 'əql,]*

nizār: *Zayıf, aciz, düşkün.*

'Āşiq olan əgərçi edər āh [u] zārliq
'Āşiqə h'şədi yār yolundə nizārliq (*Gazel 111, Mısra 2*). [*nizārliq, -lıq]*

Səbr qıl etmə çox də āh u fəğān
Nə qədər həstə vü nizār oldun (*Kaside 16, Mısra 12*). [*nizār,]*

nöçün: *Neden?*

Nədür muncə təğāfūl səndə ey səyyād-ı bī-pərvā
N'öçün yād etməsən dāmımdə āhır bir şikārim var (*Gazel 45, Mısra 8*). [*nöçün,]*

Bilməm nöçün bu 'əşrdə rāhət görünməyür
İslām içində hiç sələmət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 1*). [*nöçün,]*

Bilməm nöçün bu hīlənə məhlūq bilməyür
Kür də bilir ki balıq 'ələmdə şüdr (*Gazel 74, Mısra 11*). [*nöçün,]*

Gözüm peymānəsini doldurdu hər dəm bağrımun qanı
Nöçün kim həlq sölərlər filāni mey-güsār olmuş (*Gazel 108, Mısra 4*). [*nöçün,]*

Budur vəhmim ki zāhidlər sücūdun eyləsün vəcib

Nöçün ey əbrü-yı dildār sən mehrābə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 4*). [*nöçün,]*

Əl-intizār əşəddə min-əl-mövtdür **nöçün**
Qoydun firāq əlində bizi dādə gəlmədən (*Gazel 166, Mısra 3*). [*nöçün,]*

Nöçün fələk məni sən zār-ı bī-nəvā qıldun
Firāq-ı yārdə yüz dərdə mübtələ qıldun (*Gazel 167, Mısra 1*). [*nöçün,]*

‘Əks-i həttün görmədim bir çeşm-i nəmnākımdə mən
Bəs **neçün** derlər gəzər dā’im Hızr dəryā yüzün (*Gazel 170, Mısra 6*). [*nöçün,]*

Bu mülkə vārid olduqdə mən-i məhcūr u nā-kāmı
Nöçün məhv eylədən həttirdən ey āram-ı cān Şāhın (*Gazel 171, Mısra 12*). [*nöçün,]*

Yā Rəb məni bu hāl ilə hılqət **nöçün** etdün
Hər gündə nəşibim gəm ü möhnət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 1*). [*nöçün,]*

Yā Rəb məni bu hāl ilə hılqət **nöçün** etdün
Hər gündə nəşibim gəm ü möhnət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 2*). [*nöçün,]*

Əvvəldə məni əbləh ü nā-dān yaradaydun
Məndə belə bu hər şey’ə diqqət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 4*). [*nöçün,]*

Əbləh gər olaydım nə gəm ü dərdim olurdu
Sən məndə bu gəm çəkməgi hişlēt **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 6*). [*nöçün,]*

Dünyāni behişt eyləmişən bir pərə şəhşə
Bir pərəsinə düzəhi qismət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 8*). [*nöçün,]*

Dindirson əgər adını bilməz kəsə hədsiz
Verdün gərəyin şahib-i dövlət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 10*). [*nöçün,]*

Çoş əbləh ü nā-dānları ne’mətlə yaratdun
Çoş ‘ārif ü fəzilləri nikbət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 12*). [*nöçün,]*

‘Āşilərə verdin nə qədər var isə ne’mət
Öz əmrünə təbə’lərə zillət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 14*). [*nöçün,]*

‘ārifləri fəqr içrə gəm ü güşşədə qoydun
Bī-mə’rifəti şahib-i qüdrət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 16*). [*nöçün,]*

Mə’lüm edər idün bizə də sirr-i cəhāni
Əsrārını bilməkliyə həyrət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 18*). [*nöçün,]*

Fişāgoreşi kim odı ‘əlləme-i əvvəl
Cāhillər əlilə onə zəhmət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 20*). [*nöçün,]*

‘İsāni biyābānlərə saldun tək ü tənḥā
Şam’undə belə təht-i hökümət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 22*). [*nöçün,]*

Bilməkdə imiş hər nə gəm ü dərd-i müşibət
Bilməkliqi sən bizdə təb’tət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 24*). [*nöçün,]*

Nə vəhdəti bildük nədi nə kəsrəti qanduc
Sən vəhdəti bu qədr ilə kəsrət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 26*). [*nöçün,]*

Bizdən saña nə fā’idə var bārī Hüdāyā
Sən bizlərə yüz lütf-i kəramət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 28*). [*nöçün,]*

Sən cümlə bizə verdiyüvi bī-‘əvəz etdün
Firdövsə ‘əvəz tə’ət ‘ibādət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 30*). [*nöçün,]*

Sənsən bu cəhān Həlīqi məhlūq təmāmı
Hər şəhşədə bir rəng ilə fīnət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 32*). [*nöçün,]*

Yandursə əgər ot nədi təqşiri fəqīrün
Bəs rüz-ı əzəl ondə hərrət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 34*). [*nöçün,]*

Sən qoymısən hər kimsədə bir hāl-i təb’tət
Nārə necə sölərsən [o] hırqət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 36*). [*nöçün,]*

Žū’i dəhi bəsdür nə gərək sirdə güftār
Bī-hüdə özün dəhil-i hikmət **nöçün** etdün (*Gazel 172, Mısra 38*). [*nöçün,]*

Məni bu növ’ ilə vallāhi də **nöçün** qoydun
Kəlām-ı Həqqdə və’ ş-şəms āyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 5*). [*nöçün,]*

Bələ-yı hierdə ancaq ləb-i cānān düşər yadə
Nöçün kim rəsmidür bu qorhuluqdə cān düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 2*). [*nöçün,]*

Bir cārə Hüdāyā ki **nöçün** Yüsif-i zārdan
‘İzzətdəki kəşānəsi zindānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 9*). [*nöçün,]*

Belə olandə **nöçün** qoymayursən İslāmı
Ki həşil eyləyə ‘elm-i nücüm u hey’ətdən (*Kaside 15, Mısra 55*). [*nöçün,]*

Nöçün ‘ulümə deyüb pis yazıq müsəlmāni
Gerüdə sahlamısan indı sā’ir ümmətdən (*Kaside 15, Mısra 57*). [*nöçün,]*

Nöçün qoyursən u həlqi ‘əvām-ı kə’l-əğnām
Utangilən kişi vəhm eylə bir qiyāmətdən (*Kaside 15, Mısra 59*). [*nöçün,]*

İnanmayandə **nöçün** bātil oldı çin bilürəm
Təmām əvāmir-i şər’-i şərif-i beyzāni (*Kaside 23, Mısra 79*). [*nöçün,]*

Bu rövşən əmrədə zāhid həlāl edüb qanım
Nöçün ki ‘ārizivə āyət-i Hüdā demişəm (*Kıt’a-ı Kebir 4, Mısra 10*). [*nöçün,]*

Dün şikāyət eləyürdüm fələk-i bəd-hüdan
Ki **nöçün** bağladı gərdün yolunu hər sūdən (*Mesnevi 1, Mısra 22*). [*nöçün,]*

Olsa gər ‘eyb istəyəndə dəlil
Pəs **nöçün** Həqdən istəyübdı Həlil (*Mesnevi 11, Mısra 82*). [*nöçün,]*

nohtə urə: Bitirmək, sonlandırmək.

Dərs-i ‘elm ilə o ədəmdə mən oldım həyvān
İstəsə hər cürə **nohtə urə** həqdür əsān (*Mesnevi 9, Mısra 72*). [*nohtə urə, -ə]*

n`ola: Ne çıxar, şaşılır mı?

Hər dəm baḥub cəməlivə gər ağlasam **n`ola**
Hvursidə bahsə edər əşkbārlıq (*Gazel 111, Mısra 11*). [*nola,]*

n`olaydı: *Ne olurdu? Keşke!*

Tükəndi 'ömr-i kirāmī fəğān u āh ilə Zū'ī
N`olaydı 'āqibət ālām şād u hür-rəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 14*). [*nolaydı, j*]

n`oldı: *Ne oldu?*

Hanı Cəm **n`oldı** Sikəndər fūrşəti fəv't eyləmə
 Ey dil-i dīvānə bunlardan nižām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 7*). [*n`oldı, j*]

N`oldı saña ki və'de-i mu'tadə gəlmədən
 Qoydun bizi hərəb bu bər-bədə gəlmədən (*Gazel 166, Mısra 1*). [*n`oldı, j*]

N`oldı bugün bu bəzmə o məh-pərə gəlmədi
 Qoydun bizi bu növ' günü qarə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 1*). [*n`oldı, j*]

Cəm' oldı müştəri dutubən əldə nəqd-i cān
N`oldı ki Yüsifim belə bəzārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 8*). [*n`oldı, j*]

Gözlərdi təmām əhl-i cəhān həqq-i sələmi
N`oldı o şədəqət o məhəbbət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 8*). [*n`oldı, j*]

Nə 'āləm ü nə 'ārif u nə hān u nə bəg var
N`oldı bularə muncə cəmə 'ət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 14*). [*n`oldı, j*]

n`oli: *Ne olur?*

Məscid əhlində ki yoh zövq Hüdāyā **n`oli** bir
 Güşə-i meykədədə məclis-i 'üfrānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 11*). [*noli, j*]

Yə Rəb **n`oli** bu Zū'ī-i şeydā görə bir də
 Kim beyt-i hüzn bağ u gülüstānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 17*). [*noli, j*]

n`olub: *N`olub. Ne olmuş?*

N`olubdı kim bu şifət məhy olubdı hātirdən
 Sənün rəfiq-i qədimün bu Zū'ī-i kəm-nām (*Gazel 129, Mısra 9*). [*nolubdı, -di j*]
 Bī' llāh qədim vəqtdərə var idi mə'rifət
 Bilməm **nolubdı** mərdüm-i Şirvānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 14*). [*nolubdı, -di j*]

n`olur: *Ne olur?*

İ'cāz-ı 'İsəvī ləb-i lə'lündədür **nolur**
 Versən şəfā vü şəhd ki bīmārīnām sənün (*Gazel 165, Mısra 7*). [*nolur, j*]

Cəfā qılmə kərəm qıl Zū'iyə ey şūh lütf eylə
 Əgərçi yoh gözəllərdə **nolur** görsəm vəfā səndən (*Gazel 168, Mısra 18*). [*nolur, j*]

nolur: *Ne olurdu?*

Firāq-ı möhnəti gürbət-bələsi çərç-ələmi
Nolurdu muncə gəmə bircə gəm-küsārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 8*). [*nolurdu, -di j*]

Həzān-ı hicrdə 'ömrüm tükəndi şad əfsūs
N`olurdu yə Rəb vəşli ilə növ-bəhārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 10*). [*nolurdu, -di j*]

Keçür həmişə gəm-i hicr ü dər-d-i gürbət ilə
N`olurdu belə keçən 'ömr hamudan kəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 12*). [*nolurdu, -di j*]

n`olə: *Ne olur?*

Gözüm yaşın görübən tənə-dəşin atsa **n`olə**
 Köñül sarayımı bu tərhlə 'imāret edər (*Gazel 60, Mısra 7*). [*n`olə, j*]

Bənzəyürsə **n`olə** nə-şünās əgər insānə
 Vəli nə-şünās gəlüb 'elmdə insān olmaz (*Gazel 90, Mısra 9*). [*n`olə, j*]

'Āşiqi müstəğnī etmişdür həyālun vəşldən
N`olə sən hər ləhzə göstərsən bu istignā yüzün (*Gazel 148, Mısra 12*). [*n`olə, j*]

'Āşiqi müstəğnī etmişdür həyālun vəşldən
N`olə sən hər ləhzə göstərsən bu istignā yüzün (*Gazel 170, Mısra 12*). [*n`olə, j*]

Bizi sūzən tək gözəndə salubdur rīştə-i zülfin
N`olə zəncir edüb qeyd etsə bu məcnūn-ı 'uryānı (*Gazel 220, Mısra 6*). [*n`olə, j*]

Keçən bəhār kimi **n`olə** bu bəhār gələydi
 O lələ-ruhlə edək gəşt-i lələzār gələydi (*Gazel 235, Mısra 1*). [*n`olə, j*]

nöqsān: *Eksiklik, kusur.*

Hər qüvvə təndə nəqış olur içələr səni
 Bilməm nədəndi vəsf bu **nöqsānə** ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 12*). [*nöqsānə, -ə j*]

Gün səhāb içrə qalandə h' oşdu gəl ey məh-liqā
 Zülfüvi çək 'arizindən hüsnuñə **nöqsānı** var (*Gazel 54, Mısra 6*). [*nöqsānı, -ı j*]

Hüsən şərfini yekün etmişən ey mäh təmām
 Çıqmə **nöqsān** gətürür hüsnuvə yərim gecələr (*Gazel 72, Mısra 4*). [*nöqsān, j*]

Başa ol mäh-ı bī-məhrim iki ay var ki rām olmaz
 Bu **nöqsānım** de bir gəlməz əcəl 'ömrüm təmām olmaz (*Gazel 93, Mısra 2*). [*nöqsānımdə, -ım, -də j*]

Qıymasə cānānıñ kim ki dil ü cānını
 Zāhir edər 'āləmə 'eşqdə **nöqsānımı** (*Gazel 245, Mısra 2*). [*nöqsānımı, -ı, -n, -ı j*]

Qıymasə cānānıñ kim ki dil ü cānını
 Zāhir edər 'āləmə 'eşqdə **nöqsānımı** (*Gazel 245, Mısra 22*). [*nöqsānımı, -ı, -n, -ı j*]

Əgərçi şürət-i şəhsiyyə tapmayur təg'yir
 Vəlik 'elm qılur çoh ziyadə **nöqsānı** (*Kaside 23, Mısra 30*). [*nöqsānı, -ı j*]

nöqtə: *Nokta.*

'Āriz-i gül-günun üzrə ol iki hāl-i siyāh
 Güyiyə ol **nöqtədür** kim yazılır qāl üstünə (*Gazel 203, Mısra 8*). [*nöqtədür, -dür j*]

növ: *Nev, çeşit, tür, şəkil.*

Gördükdə şe'rivi köñül ol **növ** şad olub
 'Āşiq yetəndə şad ol cānānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 3*). [*növ, j*]

Olsun ziyadə gün-bə-gün 'āləmdə dövlətün
 'Ömrün bu **növ** 'izzət ü cüd ilə pāydār (*Kaside 9, Mısra 34*). [*növ, j*]

Olubdı bağ-ı cəhāndən gül-i səhā məfqud

Odur ki mən kimi şā'ir bu **nöṽ** hār oldım (*Kaside 12, Mısra 8*). [*nöṽ*,]

Dedi ey Zū'i-i bī-çārə vü möhnət-dīdə
Nə dutubdur səni bu **nöṽ** saqām u ālām (*Kaside 13, Mısra 10*). [*nöṽ*,]

Hāqānī-i zəməənədi hər **nöṽ** şe'rdə
Feyz-i cəhānə gün kimidür iştihār ilə (*Kaside 21, Mısra 21*). [*nöṽ*,]

Bilməm nə **nöṽ**-lən keçəcək bu bəhārımız
Nə nəqdimiz nə meykədədə 'etibār yoh (*Gazel 38, Mısra 5*). [*nöṽ*-lən, -lən]

O çeşm-i məstüvə cānım o **nöṽ** heyrāndur
Ki rüz [u] şəb gəm-i 'eşqində dīdə giryāndur (*Gazel 81, Mısra 1*). [*nöṽ*,]

Altımış yaş olandə genə bir **nöṽ** səhā var
Bu taze cəvānlardə ki dərmənə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 11*). [*nöṽ*,]

Gözimə cümlə nə'im-i cəhān cəhīm gəlür
Nə **nöṽ**-lən keçəcək bilmürəm zəmən sənsiz (*Gazel 92, Mısra 6*). [*nöṽ*-lən, -lən]

Hər **nöṽ** cövr gər gələ şəbr eylə Zū'iyā
H'osdur o gül yolunda nə qədr olsa hārliq (*Gazel 111, Mısra 17*). [*nöṽ*,]

Dönsün yeridi gönçə kimi qanə ey köñül
Kim şəbr edər bu **nöṽ**-lə hicrānə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 2*). [*nöṽ*-lə, -lə]

Mənim bu **nöṽ** döğüldi ümīdim ey Seyyid
Ki hiç aparmıyasan Zū'i-i həzīndən nām (*Gazel 129, Mısra 15*). [*nöṽ*,]

Bād-ı şəbā yetürmədi Zū'i fəğānını
İnşāf edüb bu **nöṽ** ilə fəryādə gəlmədən (*Gazel 166, Mısra 10*). [*nöṽ*,]

Məni bu **nöṽ** ilə vallāhi də nöçün qoydun
Kəlam-ı Həqqdə və'ş-şəms əyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 5*). [*nöṽ*,]

Firāqə döndi mənim vəşl-i yārım əhirdə
Nə **nöṽ**-lən keçəcək rüzgārım əhirdə (*Gazel 198, Mısra 2*). [*nöṽ*-lən, -lən]

Yohdur bu hālə vāqif olan Zū'i hiç kəs
Gəlməz bu **nöṽ** gövhər-i əsrār kārınə (*Gazel 207, Mısra 20*). [*nöṽ*,]

O lələ-ruḥ gözəlīm lütf ilə şükuftələnü
Məni bu **nöṽ** görüb dəğdār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 4*). [*nöṽ*,]

N'oldı bugün bu bəzmə o məh-pārə gəlmədi
Qoydı bizi bu **nöṽ** günü qarə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 2*). [*nöṽ*,]

Nə **nöṽ** zəhlmlərim olə dildə Zū'i tək
Əmīrlhān səhāsiylə mərhəmin var idi (*Gazel 237, Mısra 13*). [*nöṽ*,]

Dögül bu **nöṽ**-lə cānım 'ulüm əhli gərək
Verə cəvāb mətin sāl ilə ləyāqət ilə (*Kaside 20, Mısra 29*). [*nöṽ*-lə, -lə]

Otuz üç il elədi 'āləm içrə sultānluq
Gör əhır eylədilər həbs o **nöṽ** sultānı (*Kaside 23, Mısra 10*). [*nöṽ*,]

Sölə bu 'elm nə tərz ilə pəs olur hāşil
Ki kāmīl ādəm edə bir o **nöṽ** heyvānı (*Kaside 23, Mısra 48*). [*nöṽ*,]

Nə biləcək qədrüvi əhl-i davāt
Qalmısan bu **nöṽ** ilə heyrān māt (*Mesnevi 5, Mısra 48*). [*nöṽ*,]

Var imiş yüz bu **nöṽ** ādəmlər
Ki özindən səvānı bātıl elər (*Mesnevi 11, Mısra 51*). [*nöṽ*,]

Kirām-ı hülqi ki vermiş saña bu **nöṽ** Hudā
Gulāmdur sənə hər yerdə var isə 'ürəfā (*Mesnevi 13, Mısra 9*). [*nöṽ*,]

Gəlməzdi hiç hāfirə əndüh-ı hicr-i yār
Bilməzdi dil bu **nöṽ** ilə dərd-i firāq var (*Müseddes 1, Mısra 10*). [*nöṽ*,]

Bah gör nə **nöṽ** saldı qara günlərə köñül
Hāl-i siyāh u gisü-yı 'anbər-fəşān mənı (*Gazel 227, Mısra 7*). [*nöṽ*,]

nöṽ-bəhār: *Nevbahar, yenibahar, ilkbahar.*

Əgərçi 'āləm içrə **nöṽ-bəhār** dirəht-əfzādur
Behişt-i 'ədn əsası küh şəhrālardə bərpādur (*Gazel 40, Mısra 1*). [*nöṽ-bəhār*,]

Pozuldu rəvnəq-i ürdibehişt hicrünlə
Həzānə döndi 'əcəb **nöṽ-bəhārım** əhirdə (*Gazel 198, Mısra 4*). [*nöṽ-bəhārım*, -ım]

Nöṽ-bəhārın yohdı zövqi cām u cibi hālīyə
Rəhn-i cām-ı mey olub çox cübbə çulhalar genə (*Gazel 217, Mısra 13*). [*nöṽ-bəhārın*, -un]

Həzān-ı hicrdə 'ömrüm tükəndi şəd əfsūs
N'olurdu yā Rəb vəşli ilə **nöṽ-bəhārım** olaydı (*Gazel 223, Mısra 10*). [*nöṽ-bəhārım*, -ım]

Müdām olmaq gərək nə sūd içüb mey bir dəm oldun şād
Cəhāndə bu məşəldür bir gül ilə nöṽ-bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 6*). [*nöṽ-bəhār*,]

Nə gül nə bülbül olaydı nə gülsitān gülşən
Nə **nöṽ-bəhār** nə gülzār nə həzān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 6*). [*nöṽ-bəhār*,]

Nöṽ-bəhār oldı ələ gülşəndə cām almaq gərək
Cām dövrində fələkdən intiqām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 1*). [*nöṽ-bəhār*,]

Nöṽ-bəhār oldı genə seyr-i şəfā istər köñül
Səbzələr tək bādədən nəşv ü nəmə istər köñül (*Gazel 122, Mısra 1*). [*nöṽ-bəhār*,]

Nigārā bir zəmən əhır bizim sarı güzār eylə
Həzān-ı hicrimi vəşl-i ruḥunlə **nöṽ-bəhār** eylə (*Gazel 199, Mısra 2*). [*nöṽ-bəhār*,]

Ümīd var bu bəzmə o yār bir də gələ
Füstüdə gülşənə ol **nöṽ-bəhār** bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 2*). [*nöṽ-bəhār*,]

Nöṽ-bəhār oldı cəmən-püş oldı şəhrālar genə
Səbzələr tək qaynaşur başlardə sevdālar genə (*Gazel 217, Mısra 1*). [*nöṽ-bəhār*,]

Hər dəm qılurdum ol gül-i ruḥsārınə nəzər
Qış mövsümü yaqın baña bir **nöṽ-bəhār** idi (*Gazel 222, Mısra 6*). [*nöṽ-bəhār*,]

Ey dil nəzərə eylə cəhān kār u bārınə

Aldanmə gülşən ü gülünə **növ-bəhārınə** (*Gazel 207, Mısra 2*). [*növ-bəhārınə, -i, -n, -ə*]

Vüslətün zövqin ziyadə eylər cəfə-yı hicr-i yār
Növ-bəhārın zövqi olmaz gər zımistān olmasa (*Gazel 14, Mısra 4*). [*növ-bəhārın,*]

növ-gül: *Nevgül, yeni açılmış gül; Sevgili.*

Sölə o gönçə ləb ü **növ-gülə** vərəq-bə-vərəq
O sirrlər ki gəmindən saña şəbə demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 7*). [*növ-gülə, -ə*]

nov-rüz: *Eski takvimlere göre güneşin Koç burcuna girdiği, gece ile gündüzün eşit olduğu, yılın ve ilkbaharın başlangıcı sayılan 21 Mart günü.*

Şəbr eylə könlü möhnət-i hicrān belə qalmaz
Nov-rüz olı bu fəşl-i zımistān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 2*). [*nov-rüz,*]

nov-rüz bayramı: *Nevruz Bayramı.*

Müjdə olsun kim gəlüb dünyəyə **Nov-rüz bayramı**
Fərş-i istəbrəq salub şəhrəyə **Nov-rüz bayramı** (*Murabba 1, Mısra 1*). [*nov-rüz bayramı,*]

nov-rüz bayramı: *Nevruz Bayramı.*

Müjdə olsun kim gəlüb dünyəyə **Nov-rüz bayramı**
Fərş-i istəbrəq salub şəhrəyə **Nov-rüz bayramı** (*Murabba 1, Mısra 2*). [*nov-rüz bayramı,*]

növ-rəs: *Yeni yetişən, yeni biten; Genç.*

Şəd-heyf düşdim ayrı o **növ-rəs** gəzəldən
Kim çin-zülfü həsrət-i müşk-i Tatār idi (*Gazel 222, Mısra 7*). [*növ-rəs,*]

növ-şüküftə: *Yeni açılmış.*

Bülbül kimi fəğān ilə qan oldı könlümüz
Ol **növ-şüküftə** gönçə bu gülzārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 6*). [*növ-şüküftə,*]

nüəcəbə: *Soyu temiz, nesli pāk olan kimseler.*

İndi izhār eləyüm gəl **nüəcəbə** silsiləsin
Bəg ü hān-zadə vü cümlə ümərā silsiləsin (*Mesnevi 6, Mısra 33*). [*nüəcəbə,*]

nüh: *Həz. Nüh Peygamber, Həz. İdris göğə çekildikten sonra Adem oğullarına gönderildi. Nice yıllar kavmini imana davet etti ancak çok az kişi ona iman etti. Həz. Nüh sonunda ümitsizliğe düştü ve onlara beddua etti ve duası neticesinde büyük bir tufan zuhura geldi. Müminlər Həz. Nüh'un önceden yaptığı gemi vasıtasıyla tufandan kurtulabildi.*

Nüh tūfānını sahlardı bugünçün Zū'ı
Gər bilirdi ki cəhāndə belə tūğyān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 13*). [*Nüh, -dan*]

Çün səndə yoħdı **Nühdan** artuq bələyə şəbr
Ver göz yaşunlə 'āləmi tūfānə ey könlü (*Gazel 123, Mısra 5*). [*nühdan, -dan*]

Nühü keştisi ilə gərçə edər gird-əbə
Ağlamaqdan şəb-i hicrān gözümün tūfānı (*Gazel 250, Mısra 13*). [*nühü, -i*]

Tapmazdı hiç **Nüh** o tūfāndan nicāt
Nüh için olmasaydı əgər nəhūdā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 25*). [*nüh,*]

Gözüm yaşıdan olur bir də **Nüh tūfānı**

Bu qədri hicrün ilə əşkbār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 5*). [*nüh,*]

Tapmazdı hiç **Nüh** o tūfāndan nicāt
Nüh için olmasaydı əgər nəhūdā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 26*). [*nüh,*]

nükhət: *Güzel koku.*

Mürüvvət **nükhəti** sizdəndi də'im əhl-i 'ürfānə
Kul-i cüd u səhāyə zātını Həq gūlsitān qılmış (*Kaside 11, Mısra 27*). [*nükhəti, -i*]

nükhət-i müşk: *Miskin güzel kokusu.*

'Āləm dolubdı **nükhət-i müşk** ilə Zū'iyā
Ol qara tellər üzrə məgər kim şəbə keçər (*Gazel 51, Mısra 9*). [*nükhət-i müşk,*]

nüktə: *İnce bir anlam taşıyan, zekâ eseri olduğu için hoş giden zarif ve düşündürücü söz.*

Dəhənin sordum āb-ı rūsı ilə çeşmindən
Baña bu **nüktəni** bir rəmz ilə pünhān dedilər (*Gazel 62, Mısra 8*). [*nüktəni, -n, -i*]

Nə hānə şāhib-i hānə gərəkdi 'āləmdə
Bu **nüktədür** sözi hər yerdə əhl-i 'ürfānun (*Gazel 155, Mısra 12*). [*nüktədür, -dür*]

Kimə izhār eləyim gəyət-i dərdim bilsün
'ārif anlar nədi bu **nüktə** ki yārım getdi (*Gazel 248, Mısra 10*). [*nüktə,*]

Bu **nüktəni** əzəldən əbəd kimsə açmayub
Sən bundə bəhs eyləmə çox Kirdgār ilə (*Kaside 21, Mısra 33*). [*nüktəni, -n, -i*]

Yüz qəşidə deyübən vāqif edim **nüktələrə**
Bir qəpik qədri o əş'arı gətürməz nəzərə (*Terc-i bend 1, Mısra 33*). [*nüktələrə, -lər, -ə*]

nümāyān: *Görünen, açık, aşikâr.*

Çün cüyüş-ı şəhü'l-leyl **nümāyān** oldı
Gecə gəldükdə yaqın həsr-i gərībān oldı (*Kaside 17, Mısra 1*). [*nümāyān,*]

nün: *Kalem suresi, 1. ayet; Arap alfabesinin yirmi sekizinci harfi.*

Öz adın yazmaqı bilməz nə bilür kəf ilə **nün**
İddi'ası budı ləkən ki mənəm Əflātūn (*Mesnevi 6, Mısra 15*). [*nün,*]

Əbrülərün mü'əyyənədür **nün** sūrəsi
Gəlmiş bəyān-ı 'ārizüvə və'd-đuhā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 7*). [*nün,*]

nüqrə-i hām: *Saf, işlenmemiş gümüş.*

Nüqrə-i hām demək cismivə lā'iq döği çün
Məhz bu rühdi cismün bədən anun cānı (*Gazel 250, Mısra 23*). [*nüqrə-i hām,*]

nür: *Işık, ziya, aydınlık, nur.*

Olma əzərdə gözüm **nürü** gəmmim şərhində
'Əqlimi əldən alub dərd ü gəmmün tūğyānı (*Gazel 250, Mısra 21*). [*nürü, -ı*]

Ələ ey hātir-i zārım sürürü
Ələ ey didə'-i gəm-didə **nürü** (*Mesnevi 12, Mısra 2*). [*nürü, -i*]

‘Arizündən **nūr** oğurlar mərdüm-i çeşmim onı
Häk tək ol həlqə-i zülf içrə sal zindānə dut (*Gazel 33, Mısra 5*). [*nūr, j*]

Əgər görməz gözim ruhsāruvı ‘eyb etmə ey gül-ruh
Yüzündən dūr olan gözde nə mümkündür ki **nūr** olsun
(*Gazel 150, Mısra 4*). [*nūr, j*]

nūr-i: *Işığa tapan.*

Müsəvi ‘İsəvi dəhrī hikāmī dövriyyə
Nūrī vü nārī vü h̄vurşidī vü əhl-i bid‘ət (*Kaside 5, Mısra 22*). [*nūrī, j*]

nūr-ı **āftāb**: *Güneş ışığı, nuru.*

Ləbün zövqi əgər mey-nəş‘əsindən gəlməsə yolh ‘eyb
Ki **nūr-ı** **āftāb** əlbəttə kim meh-tābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 8*). [*nūr-ı āftāb, j*]

nūr-i cəmal: *Güzelliğin nuru.*

Ey gül ruhunlə məclisimiz gülşən eylādün
Nūr-ı cəmalun ilə ‘əcəb rövşən eylādün (*Gazel 164, Mısra 2*). [*nūr-i cəmalun, -un j*]

nūr-ı dīdā: *Gözün nuru.*

Sələm olsun saña ey **nūr-ı dīdā**
Gül-i h̄‘oş-bū olan bağ-ı ümīdā (*Mesnevi 12, Mısra 7*). [*nūr-i dīdā, j*]

nūr-ı ‘elm: *İlim ışığı.*

Gözətlə Žū‘ī cəhān **nūr-ı ‘elm** ilən parlar
O vəqtdə olubsan çün sən nihān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 13*). [*nūr-ı ‘elm, j*]

nūr-i hudā: *Allah‘ın ışığı, güzəllikləri.*

Ləzımdı kim Şəməhiyə el Tūr söləsün
Ondə zühürə münəcə ki **nūr-ı Hudā** gəlüb (*Gazel 22, Mısra 6*). [*nūr-i hudā, j*]

Şirvān Kürün ki vādī-ələmindən arturub
Qılson nəzārə hər yaña **nūr-ı Hudā** keçər (*Gazel 51, Mısra 4*). [*nūr-i hudā, j*]

nūr-i ‘ürfān: *İrfan ışığı.*

Qəd izā‘ət şəms-i vəhdət min gəməmə‘l-ihtifā
Kənz-i məhfi **nūr-ı ‘ürfān** ilə tapdı incilā (*Gazel 3, Mısra 2*). [*nūr-i ‘ürfān, j*]

Bərgāh-ı ‘izzətə feyz-i təqərrüb tapdılar
Mā-sivādan **nūr-ı ‘ürfān** ilə fəvc-i ənbīyā (*Gazel 3, Mısra 12*). [*nūr-i ‘ürfān, j*]

nūr-i zāt: *Parlak kişilik, nurlu öz.*

Ey **nūr-ı zāt**ı əvvəl hər mā-sivā ‘Əfi
Mā təhtə Rəb u Rəb inə tāt‘ət-nümā ‘Əfi (*Kaside 1, Mısra 1*). [*nūr-i zāt, j*]

nüş: *İçmek; Tatlı.*

Əgərçi mey günāh olmaq bizə naşş ilə səbitdür
Vəli yār ilə mey-**nüş** eləyüb əhl-i şavāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 10*). [*nüş, j*]

Olsun nəşibi dostuvun şir ü şəhd ü **nüş**
Batsun gözünə düşmənivün tır ü niş ü hār (*Kaside 9, Mısra 35*). [*nüş, j*]

Bir iki cām-ı həkīmānə əhl-i hāl ilə

Əgərçi **nüş** edəsən zəhm-i cānə mərhəmdür (*Gazel 80, Mısra 8*). [*nüş, j*]

Qutarub sübhə şümār olmaqdan məsciddə
Şəhn-i mey-hānədə nüş etməgə peymānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 8*). [*nüş, j*]

Səniñlə getdi təməm ‘eyş ü **nüş** u ləzzət-i zövq
Qoyub yerində baña hər nə var gəm getdün (*Gazel 163, Mısra 5*). [*nüş, j*]

nüş et-: *İçmek.*

Dur ayağə gülşən içrə cām dut
Şür ilə mey **nüş edib** ārām dut (*Mesnevi 5, Mısra 50*). [*nüş edib, -ib j*]

nüş-dārū: *Panzehir.*

Zəhr-i nāb eylər təşəvvür **nüş-dārū** şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəhm-i peykānun görüb (*Gazel 31, Mısra 7*). [*nüşdārū, j*]

Zəhr-i nāb eylər təşəvvür **nüş-dārū** şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəhm-i peykānun görüb (*Gazel 19, Mısra 7*). [*nüş-dārū, j*]

nüş-ı ləb: *Tatlı dudak.*

Nüş-ı ləbündi dərd-i dil-i Žū‘iyə dəvā
Loqman ‘əlāc bilməz onə yüz dəvā ilə (*Gazel 213, Mısra 17*). [*nüş-ı ləbündi, -ün, -di j*]

nüşirəvān: *Adaletiylə bilinen Sasanī hükümdarlarından Nüşirəvān (Nuşirvan-Anuşirvan).*

H̄‘oş ol kəs hālınə kim həyrdə hərc eyləyüb getdi
Cəhāndə qoymadı **Nüşirəvān** tək nāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 8*). [*nüşirəvān, j*]

nüşirəvān-ı ‘ādil: *Nüşirəvān‘ın adaleti.*

H̄‘oşə o şəhşə ki **Nüşirəvān-ı ‘ādil** tək
Həmişə rəhmət ohuyə təməmət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 15*). [*nüşirəvān-ı ‘ādil, j*]

nüşrət: *Üstünlük, başarı, galebe, zafer.*

Rüm-ı ruhsāruvun ətrāfın alub hindü-yı zülf
Āh şəd-āh ki **nüşrət** genə küffārə düşüb (*Gazel 17, Mısra 4*). [*nüşrət, j*]

nüvīd-i qətl: *Ölüm müjdeleyen.*

Əzəldə istər idim vəşlini vəli hālā
Nüvīd-i qətl veren bir pəyāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 8*). [*nüvīd-i qətl, j*]

nüvīd-i qətl veren: *Ölüm müjdesini veren.*

Əzəldə istər idim vəşlini vəli hālā
Nüvīd-i qətl veren bir pəyāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 8*). [*nüvīd-i qətl veren, -ən j*]

nə: *Ne...ne bağlaç.*

H̄‘oşə o ‘āşiqə kim yārimun vəfāsı ola
Nə rəşk-əsiri nə hicrān-mübtəlāsı olə (*Gazel 10, Mısra 2*). [*nə, j*]

H̄‘oşə o ‘āşiqə kim yārimun vəfāsı ola
Nə rəşk-əsiri nə hicrān-mübtəlāsı olə (*Gazel 10, Mısra 2*). [*nə, j*]

Nə meyde zövq nə gülşəndə var şəfā Žū‘iyə

O lələ-rüsiz inānmam ki bir şəfəsi olə (*Gazel 10, Mısra 9*).
[nə,]

Nə meydə zövq nə gülşəndə var şəfə Zü'iyā
O lələ-rüsiz inānmam ki bir şəfəsi olə (*Gazel 10, Mısra 9*).
[nə,]

Nə güldə var sürür nə gülşəndə rəng bə
Zövq ü sürür sağər ü peymānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 3*). [nə,]

Nə güldə var sürür nə gülşəndə rəng bə
Zövq ü sürür sağər ü peymānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 3*). [nə,]

Bülbüldə var nə nəgmə-sərāliq nə güldə rəng
'eşq ātəşinə yanmaqı pərvānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 7*).
[nə,]

Bülbüldə var nə nəgmə-sərāliq nə güldə rəng
'eşq ātəşinə yanmaqı pərvānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 7*).
[nə,]

Nə bağlarda şəfə var nə meydə 'eyş ü nəşāt
Dönüb zəməinə olub dövr-i rüzgār hərāb (*Gazel 29, Mısra 3*). [nə,]

Nə bağlarda şəfə var nə meydə 'eyş ü nəşāt
Dönüb zəməinə olub dövr-i rüzgār hərāb (*Gazel 29, Mısra 3*). [nə,]

Qalub nə güldə nə gülşəndə bir nəşāt-əşəri
Olub təməm cəhān içrə hər nə var hərāb (*Gazel 29, Mısra 11*). [nə,]

Qalub nə güldə nə gülşəndə bir nəşāt-əşəri
Olub təməm cəhān içrə hər nə var hərāb (*Gazel 29, Mısra 11*). [nə,]

Zāhid şifət-i Zü'ī riyā əhlisən imdi
Nə məscidə nə məşrəb-i rindānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 14*). [nə,]

Zāhid şifət-i Zü'ī riyā əhlisən imdi
Nə məscidə nə məşrəb-i rindānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 14*). [nə,]

Tərtīb-i bəzmə kīsəməzün yohdı t̄āqəti
Nə başdə 'eşq-i yār nə əldə ayağ yoh (*Gazel 37, Mısra 4*).
[nə,]

Tərtīb-i bəzmə kīsəməzün yohdı t̄āqəti
Nə başdə 'eşq-i yār nə əldə ayağ yoh (*Gazel 37, Mısra 4*).
[nə,]

Bilməm nə növ'lən keçəcək bu bəhārımız
Nə nəqdimiz nə meykədədə 'etibār yoh (*Gazel 38, Mısra 6*).
[nə,]

Bilməm nə növ'lən keçəcək bu bəhārımız
Nə nəqdimiz nə meykədədə 'etibār yoh (*Gazel 38, Mısra 6*).
[nə,]

Tənhā nə mən bələ vü gəm-i dərđəəm əsir
Hansı köñüldə lələ kimi dəğdār yoh (*Gazel 38, Mısra 15*).
[nə,]

Nə həsil şe'rdən Zü'ī nə nəf'i hikmət-i 'elmün
Bu sə'ət şāhib-i zər hər hünər əhlindən ə'lādur (*Gazel 40, Mısra 13*). [nə,]

Nə həsil şe'rdən Zü'ī nə nəf'i hikmət-i 'elmün
Bu sə'ət şāhib-i zər hər hünər əhlindən ə'lādur (*Gazel 40, Mısra 13*). [nə,]

Nə güldə şəfə nə mey-i gül-gündə əşər var
Bilməm nədi bā'ış hamı əşyadə kədər var (*Gazel 42, Mısra 1*). [nə,]

Nə güldə şəfə nə mey-i gül-gündə əşər var
Bilməm nədi bā'ış hamı əşyadə kədər var (*Gazel 42, Mısra 1*). [nə,]

Şəd-heyf cəhān bağına bəd vəqtdə gəldük
H' oşgide olub nəhl nə şāh u nə səmər var (*Gazel 42, Mısra 4*). [nə,]

Şəd-heyf cəhān bağına bəd vəqtdə gəldük
H' oşgide olub nəhl nə şāh u nə səmər var (*Gazel 42, Mısra 4*). [nə,]

Nə pīr-i meykədə yanında zərrə e'tibārım var
Nə rəhn-i cāmə hırqəsicə nə sīm u zərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 3*). [nə,]

Nə pīr-i meykədə yanında zərrə e'tibārım var
Nə rəhn-i cāmə hırqəsicə nə sīm u zərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 4*). [nə,]

Nə pīr-i meykədə yanında zərrə e'tibārım var
Nə rəhn-i cāmə hırqəsicə nə sīm u zərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 4*). [nə,]

Nə var künc-i qəfəsdə āb u dānəm əşkdən geyri
Nə şāh-ı vüslətə uçmaq içün bāl u pərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 5*). [nə,]

Nə var künc-i qəfəsdə āb u dānəm əşkdən geyri
Nə şāh-ı vüslətə uçmaq içün bāl u pərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 6*). [nə,]

Nə rind-i lāubālī tək hərābāt içrə zövqüm var
Nə zāhid tək ümid-i hüld ü hür u kövsərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 9*). [nə,]

Nə rind-i lāubālī tək hərābāt içrə zövqüm var
Nə zāhid tək ümid-i hüld ü hür u kövsərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 10*). [nə,]

Cəhān bağında bir h' oşgide nəhlə bənzərəm mən kim
Nə bir şāhım nə səyəm nə şüküfə nə bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 12*). [nə,]

Cəhān bağında bir h' oşgide nəhlə bənzərəm mən kim
Nə bir şāhım nə səyəm nə şüküfə nə bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 12*). [nə,]

Cəhān bağında bir h' oşgide nəhlə bənzərəm mən kim
Nə bir şāhım nə səyəm nə şüküfə nə bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 12*). [nə,]

Cəhān bağında bir h' oşgide nəhlə bənzərəm mən kim
Nə bir şāhım nə səyəm nə şüküfə nə bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 12*). [nə,]

Nə yetsem vəşlə ārāmım nə hicrində qərārım var
Hudāvəndə nə bəd-ovqāt u müşkil rüzgārım var (*Gazel 50, Mısra 1*). [nə,]

Nə yetsem vəşlə ārāmım nə hicrində qərārım var
Hudāvəndə nə bəd-ovqāt u müşkil rüzgārım var (*Gazel 50, Mısra 1*). [nə,]

Nəzərə-i gül-i ruhsārımın həvāsı ilə
Nə dildə fikr nə çeşmimdə h'vāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 4*). [nə,]

Nəzərə-i gül-i ruhsārımın həvāsı ilə
Nə dildə fikr nə çeşmimdə h'vāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 4*). [nə,]

Gecə günüz keçinürdi nəşāt ilə həlīm
Nə fikr-i rövzə **nə** bīm-i 'əzāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 12*). [nə,]

Gecə günüz keçinürdi nəşāt ilə həlīm
Nə fikr-i rövzə **nə** bīm-i 'əzāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 12*). [nə,]

Nəzərə-i gül-i ruhsārının həvāsı ilə
Nə dildə fikr **nə** çeşmimdə h̄vāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 4*). [nə,]

Nəzərə-i gül-i ruhsārının həvāsı ilə
Nə dildə fikr **nə** çeşmimdə h̄vāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 4*). [nə,]

Gecə günüz keçinürdi nəşāt ilə həlīm
Nə fikr-i rövzə **nə** bīm-i 'əzāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 12*). [nə,]

Gecə günüz keçinürdi nəşāt ilə həlīm
Nə fikr-i rövzə **nə** bīm-i 'əzāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 12*). [nə,]

Dutub āyīnə-rü dünyāni cām 'āləmdə çoh çohdur
Vəlikən yohdur İskəndər **nə** bir Cəməşid **nə** Cəm var (*Gazel 70, Mısra 4*). [nə,]

Dutub āyīnə-rü dünyāni cām 'āləmdə çoh çohdur
Vəlikən yohdur İskəndər **nə** bir Cəməşid **nə** Cəm var (*Gazel 70, Mısra 4*). [nə,]

Olub bu 'əşrdə bā-redaña ilə hamı bir Rüstəm
Nə sūd ondan ki **nə** bir āl-i Bərmək var **nə** Hātəm var (*Gazel 70, Mısra 10*). [nə,]

Olub bu 'əşrdə bā-redaña ilə hamı bir Rüstəm
Nə sūd ondan ki **nə** bir āl-i Bərmək var **nə** Hātəm var (*Gazel 70, Mısra 10*). [nə,]

Nə var ol məhvəşə āhımdan özgə qəşidim hər şəb
Hərīm-i küyunə bād-ı şəbādan geyri məhrəm var (*Gazel 70, Mısra 11*). [nə,]

İslām də tə'əşşüb-i dīndən hesāb olur
Bu 'əşrdə **nə** 'ār u **nə** geyrət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 6*). [nə,]

İslām də tə'əşşüb-i dīndən hesāb olur
Bu 'əşrdə **nə** 'ār u **nə** geyrət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 6*). [nə,]

Bəs ki zülf ü ruḥı fikrindədi könlüm yohdur
Nə günüz şəbr ü şəbātım **nə** qərarım gecələr (*Gazel 72, Mısra 6*). [nə,]

Bəs ki zülf ü ruḥı fikrindədi könlüm yohdur
Nə günüz şəbr ü şəbātım **nə** qərarım gecələr (*Gazel 72, Mısra 6*). [nə,]

Nə şər' ü şər'i'ətdə qalub rəvnəq-i İslām
Nə rəsm-i 'ədālət var [o] divān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 13*). [nə,]

Nə şər' ü şər'i'ətdə qalub rəvnəq-i İslām
Nə rəsm-i 'ədālət var [o] divān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 14*). [nə,]

Nə güldə şəfā var **nə** bülbülde tərənnüm
Seyr-i gül ü gülzār u gülüstān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 17*). [nə,]

Nə güldə şəfā var **nə** bülbülde tərənnüm

Seyr-i gül ü gülzār u gülüstān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 17*). [nə,]

Nə hələ yetdi ləbim **nə** əlim qara zülfə
Nə sūd bəhtimizün qarəliqdə qisməti var (*Gazel 78, Mısra 5*). [nə,]

Nə hələ yetdi ləbim **nə** əlim qara zülfə
Nə sūd bəhtimizün qarəliqdə qisməti var (*Gazel 78, Mısra 5*). [nə,]

Mətā'-ı 'eyş ü 'işrət çohdı dünyānun dükānında
Bizim **nə** nəqdimiz var ondə **nə** bāzārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 4*). [nə,]

Mətā'-ı 'eyş ü 'işrət çohdı dünyānun dükānında
Bizim **nə** nəqdimiz var ondə **nə** bāzārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 4*). [nə,]

'Əcəb bī-kārə vü āvārə vü bī-çārə olduq kim
Nə dünyā vü **nə** 'uqbā işlərindən kārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 6*). [nə,]

'Əcəb bī-kārə vü āvārə vü bī-çārə olduq kim
Nə dünyā vü **nə** 'uqbā işlərindən kārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 6*). [nə,]

Nə var mey-hānələrdə e'tibārim cür'e-i cāmə
Nə dəhən bādəyə əcnāsdan bir vārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 7*). [nə,]

Nə var mey-hānələrdə e'tibārim cür'e-i cāmə
Nə dəhən bādəyə əcnāsdan bir vārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 8*). [nə,]

Nə küll-i cəbr ilədür həm **nə** iḥtiyār ilə
Bu sirri anlamuram mən **nə** məcərādandur (*Gazel 83, Mısra 9*). [nə,]

Nə küll-i cəbr ilədür həm **nə** iḥtiyār ilə
Bu sirri anlamuram mən **nə** məcərādandur (*Gazel 83, Mısra 9*). [nə,]

Gəzsön o yerün hər tərəfin güşə-bə-güşə
Nə cām **nə** bādə **nə** də peymānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 4*). [nə,]

Gəzsön o yerün hər tərəfin güşə-bə-güşə
Nə cām **nə** bādə **nə** də peymānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 4*). [nə,]

Gəzsön o yerün hər tərəfin güşə-bə-güşə
Nə cām **nə** bādə **nə** də peymānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 4*). [nə,]

Zülf-i sühəni şənələyüb etməgə zīnət
Şəd-heyf **nə** məşşātə **nə** bir şənə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 8*). [nə,]

Zülf-i sühəni şənələyüb etməgə zīnət
Şəd-heyf **nə** məşşātə **nə** bir şənə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 8*). [nə,]

Nə zillət-i dünyā qalı dā'im **nə** cəlālı
Övrəng-i Cəm [ü] təht-i Süleymān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 7*). [nə,]

Nə zillət-i dünyā qalı dā'im **nə** cəlālı
Övrəng-i Cəm [ü] təht-i Süleymān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 7*). [nə,]

Ey mäh bu gün sən kimi meh-pārə tapulmaz
Nə mən kimi dünyādə günü qarə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 2*). [nə,]

Nə mən nə bülbül-i şüridə nə pərvānə 'āşıqdür
Neçə yüz lälə-ruḥ ol gül-ğəmində dāğdār olmuş (*Gazel 102, Mısra 5*). [nə,]

Nə mən nə bülbül-i şüridə nə pərvānə 'āşıqdür
Neçə yüz lälə-ruḥ ol gül-ğəmində dāğdār olmuş (*Gazel 102, Mısra 5*). [nə,]

Nə mən nə bülbül-i şüridə nə pərvānə 'āşıqdür
Neçə yüz lälə-ruḥ ol gül-ğəmində dāğdār olmuş (*Gazel 102, Mısra 5*). [nə,]

Nə dövr-i gərdis-i gərdün olaydı nə əyyām
Nə āftāb nə əncüm nə āsmān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 3*). [nə,]

Nə dövr-i gərdis-i gərdün olaydı nə əyyām
Nə āftāb nə əncüm nə āsmān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 3*). [nə,]

Nə dövr-i gərdis-i gərdün olaydı nə əyyām
Nə āftāb nə əncüm nə āsmān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 4*). [nə,]

Nə dövr-i gərdis-i gərdün olaydı nə əyyām
Nə āftāb nə əncüm nə āsmān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 4*). [nə,]

Nə dövr-i gərdis-i gərdün olaydı nə əyyām
Nə āftāb nə əncüm nə āsmān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 4*). [nə,]

Nə gül nə bülbül olaydı nə gülsitān gülşən
Nə növ-bəhār nə gülzār nə həzān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 5*). [nə,]

Nə gül nə bülbül olaydı nə gülsitān gülşən
Nə növ-bəhār nə gülzār nə həzān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 5*). [nə,]

Nə gül nə bülbül olaydı nə gülsitān gülşən
Nə növ-bəhār nə gülzār nə həzān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 5*). [nə,]

Nə gül nə bülbül olaydı nə gülsitān gülşən
Nə növ-bəhār nə gülzār nə həzān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 6*). [nə,]

Nə gül nə bülbül olaydı nə gülsitān gülşən
Nə növ-bəhār nə gülzār nə həzān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 6*). [nə,]

Nə gül nə bülbül olaydı nə gülsitān gülşən
Nə növ-bəhār nə gülzār nə həzān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 6*). [nə,]

Nə hüsən olaydı nə 'āşiq nə vəşl nə hicrān
Nə şür-ı 'eşq ü məhəbbət nə imtāhān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 7*). [nə,]

Nə hüsən olaydı nə 'āşiq nə vəşl nə hicrān
Nə şür-ı 'eşq ü məhəbbət nə imtāhān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 7*). [nə,]

Nə hüsən olaydı nə 'āşiq nə vəşl nə hicrān
Nə şür-ı 'eşq ü məhəbbət nə imtāhān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 7*). [nə,]

Nə hüsən olaydı nə 'āşiq nə vəşl nə hicrān
Nə şür-ı 'eşq ü məhəbbət nə imtāhān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 7*). [nə,]

Nə hüsən olaydı nə 'āşiq nə vəşl nə hicrān
Nə şür-ı 'eşq ü məhəbbət nə imtāhān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 8*). [nə,]

Nə hüsən olaydı nə 'āşiq nə vəşl nə hicrān
Nə şür-ı 'eşq ü məhəbbət nə imtāhān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 8*). [nə,]

Nə hülid olaydı nə ādəm nə hīlə-i şeytān
Nə əmr ü nəhy nə təqdīr-i kun fākān (?) ey kāş (*Gazel 106, Mısra 9*). [nə,]

Nə hülid olaydı nə ādəm nə hīlə-i şeytān
Nə əmr ü nəhy nə təqdīr-i kun fākān (?) ey kāş (*Gazel 106, Mısra 9*). [nə,]

Nə hülid olaydı nə ādəm nə hīlə-i şeytān
Nə əmr ü nəhy nə təqdīr-i kun fākān (?) ey kāş (*Gazel 106, Mısra 9*). [nə,]

Nə hülid olaydı nə ādəm nə hīlə-i şeytān
Nə əmr ü nəhy nə təqdīr-i kun fākān (?) ey kāş (*Gazel 106, Mısra 10*). [nə,]

Nə hülid olaydı nə ādəm nə hīlə-i şeytān
Nə əmr ü nəhy nə təqdīr-i kun fākān (?) ey kāş (*Gazel 106, Mısra 10*). [nə,]

Nə eyləyəydi pərəstis bu hələq sīm ü zərə
Olaydı pül bu məhlūqdan nihān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 11*). [nə,]

Nə vəşldə nə hicrdə 'āşiq qərār edər
Zülf-i nigār tək eləyər bī-qərārliq (*Gazel 111, Mısra 5*). [nə,]

Nə vəşldə nə hicrdə 'āşiq qərār edər
Zülf-i nigār tək eləyər bī-qərārliq (*Gazel 111, Mısra 5*). [nə,]

Dögi pāyəndə nə 'ömr ü nə hökümət Zü'ṭ
Yer ü gök küllüsi əhirdə ki min qan oləcəq (*Gazel 113, Mısra 21*). [nə,]

Dögi pāyəndə nə 'ömr ü nə hökümət Zü'ṭ
Yer ü gök küllüsi əhirdə ki min qan oləcəq (*Gazel 113, Mısra 21*). [nə,]

Əl üz ey məh cəfādan rəh-güzār-ı zülmdən pā çək
Nə cövr et 'āşiq-i zārə nə fəryādından izā çək (*Gazel 116, Mısra 2*). [nə,]

Əl üz ey məh cəfādan rəh-güzār-ı zülmdən pā çək
Nə cövr et 'āşiq-i zārə nə fəryādından izā çək (*Gazel 116, Mısra 2*). [nə,]

Həvā-yı lə'l-i ruhsārından ey hun-gəştə könlüm keç
Nə sūz-ı ātəş-i pünhānı gör nə rənc-i beydā çək (*Gazel 116, Mısra 4*). [nə,]

Həvā-yı lə'l-i ruhsārından ey hun-gəştə könlüm keç
Nə sūz-ı ātəş-i pünhānı gör nə rənc-i beydā çək (*Gazel 116, Mısra 4*). [nə,]

Nə yād et 'āriz-i gül-fām nə zülf-i pərişānın
Nə hünin-əşk-riz ol nə belā vü rənc-i sevdā çək (*Gazel 116, Mısra 5*). [nə,]

Nə yād et 'āriz-i gül-fām nə zülf-i pərişānın
Nə hünin-əşk-riz ol nə belā vü rənc-i sevdā çək (*Gazel 116, Mısra 5*). [nə,]

Nə yād et 'āriz-i gül-fām nə zülf-i pərişānın
Nə hünin-əşk-riz ol nə belā vü rənc-i sevdā çək (*Gazel 116, Mısra 6*). [nə,]

Nə yād et 'āriz-i gül-fām nə zülf-i pərişānın

Nə hünin-əşk-riz ol nə belə vü rənc-i sevdə çək (*Gazel 116, Mısra 6*). [nə,]

Ze-bəs səngin dil 'āşiq-keş ü bəd-hüdur ol məh-rü
Nə vəslə dut ümid ey dil nə āh [u] zār bī-cā çək (*Gazel 116, Mısra 8*). [nə,]

Ze-bəs səngin dil 'āşiq-keş ü bəd-hüdur ol məh-rü
Nə vəslə dut ümid ey dil nə āh [u] zār bī-cā çək (*Gazel 116, Mısra 8*). [nə,]

Nə dildə şəbr qoyubdur nə əldə cām fələk
Gözün qarasını dutsun yüzün zəlam fələk (*Gazel 118, Mısra 1*). [nə,]

Nə dildə şəbr qoyubdur nə əldə cām fələk
Gözün qarasını dutsun yüzün zəlam fələk (*Gazel 118, Mısra 1*). [nə,]

Mən-i şikəstəyə səndən nə vəqtlərdi ki yoh
Nə qəşid ü nə pəyām u nə kəğəz ü nə səlām (*Gazel 129, Mısra 14*). [nə,]

Mən-i şikəstəyə səndən nə vəqtlərdi ki yoh
Nə qəşid ü nə pəyām u nə kəğəz ü nə səlām (*Gazel 129, Mısra 14*). [nə,]

Mən-i şikəstəyə səndən nə vəqtlərdi ki yoh
Nə qəşid ü nə pəyām u nə kəğəz ü nə səlām (*Gazel 129, Mısra 14*). [nə,]

Mən-i şikəstəyə səndən nə vəqtlərdi ki yoh
Nə qəşid ü nə pəyām u nə kəğəz ü nə səlām (*Gazel 129, Mısra 14*). [nə,]

Nə gəldigim məqāmımı nə getdiyim yerim
Gəlmək bu getməyə nə var ortada bilmədim (*Gazel 139, Mısra 9*). [nə,]

Nə gəldigim məqāmımı nə getdiyim yerim
Gəlmək bu getməyə nə var ortada bilmədim (*Gazel 139, Mısra 9*). [nə,]

Nə nəməyə sıqışur nə zəbān-ı təqrīrə
Nə şüret ilə sölə belə mǝ-cərānı yazım (*Gazel 141, Mısra 11*). [nə,]

Nə nəməyə sıqışur nə zəbān-ı təqrīrə
Nə şüret ilə sölə belə mǝ-cərānı yazım (*Gazel 141, Mısra 11*). [nə,]

Nə nəməyə sıqışur nə zəbān-ı təqrīrə
Nə şüret ilə sölə belə mǝ-cərānı yazım (*Gazel 141, Mısra 12*). [nə,]

Üzüldi riştə-i cānım qutardı mənbə-i şəbr
Nə qaldı Zū'ī dəhi tā ki bir də anı yazım (*Gazel 141, Mısra 14*). [nə,]

Nə sǝqī vü nə mey-i lǝ'l-fāmə müştāqam
Nə rāh-ı rūh-fəzāyə nə cāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 1*). [nə,]

Nə sǝqī vü nə mey-i lǝ'l-fāmə müştāqam
Nə rāh-ı rūh-fəzāyə nə cāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 1*). [nə,]

Nə sǝqī vü nə mey-i lǝ'l-fāmə müştāqam
Nə rāh-ı rūh-fəzāyə nə cāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 2*). [nə,]

Nə sǝqī vü nə mey-i lǝ'l-fāmə müştāqam
Nə rāh-ı rūh-fəzāyə nə cāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 2*). [nə,]

Nə sərvə meyl edərəm nə şənübərə kim mən
O qədri ol büt-i tūbā-qiyāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 5*). [nə,]

Könlül nə vəslinə şükr eylə nə şəkəvə firāqından
Təmām övzā'ı yek-sər hǝvābdur məkkārə dünyānun (*Gazel 149, Mısra 9*). [nə,]

Könlül nə vəslinə şükr eylə nə şəkəvə firāqından
Təmām övzā'ı yek-sər hǝvābdur məkkārə dünyānun (*Gazel 149, Mısra 9*). [nə,]

Nə āvāzun səmā' etdim nə zövc-i vəslüvi gördüm
Təmām-ı 'ömrə ey mǝh mən bəhti qara səndən (*Gazel 168, Mısra 9*). [nə,]

Nə səhinsən nə bülbül nə həzār-āhəng nə şulsul
Tuyurun hǝlətindən səndə yoh bir şey' 'əyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 17*). [nə,]

Nə vəhdəti bildük nədi nə kəşrəti qandüq
Sən vəhdəti bu qədr ilə kəşrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 25*). [nə,]

Nə vəhdəti bildük nədi nə kəşrəti qandüq
Sən vəhdəti bu qədr ilə kəşrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 25*). [nə,]

Bir zərrə qədri anlamadım rüzgārdan
Nə dəhrdən nə bu fələk-i kəc-mədārdan (*Gazel 176, Mısra 2*). [nə,]

Bir zərrə qədri anlamadım rüzgārdan
Nə dəhrdən nə bu fələk-i kəc-mədārdan (*Gazel 176, Mısra 2*). [nə,]

H'os-bəht odur kim içübən bādə-i vəhdət
Nə möhnət-i dünyāni nə dərd ü gəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 6*). [nə,]

H'os-bəht odur kim içübən bādə-i vəhdət
Nə möhnət-i dünyāni nə dərd ü gəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 6*). [nə,]

Nə muşhaf-ı ruḥə nə küfr-i zülfə meyl etdün
Nə dāndi döndü o zāhid belə İlahundan (*Gazel 185, Mısra 5*). [nə,]

Nə muşhaf-ı ruḥə nə küfr-i zülfə meyl etdün
Nə dāndi döndü o zāhid belə İlahundan (*Gazel 185, Mısra 5*). [nə,]

Nə ḥovf-ı ātəş-i düzəḥ nə meyl-i rövze-i hüld
Nə hūr u cənnət-i ḡilmān düşərdi mi yādə (*Gazel 206, Mısra 5*). [nə,]

Nə ḥovf-ı ātəş-i düzəḥ nə meyl-i rövze-i hüld
Nə hūr u cənnət-i ḡilmān düşərdi mi yādə (*Gazel 206, Mısra 5*). [nə,]

Nə ḥovf-ı ātəş-i düzəḥ nə meyl-i rövze-i hüld
Nə hūr u cənnət-i ḡilmān düşərdi mi yādə (*Gazel 206, Mısra 6*). [nə,]

Nə məndən et şikāyəti nə yārdan könlül
Hər nə 'ədāvətün olə eylə Hūdā ilə (*Gazel 213, Mısra 7*). [nə,]

Nə məndən et şikāyəti nə yārdan könlül
Hər nə 'ədāvətün olə eylə Hūdā ilə (*Gazel 213, Mısra 7*). [nə,]

Nə var firāqə tǝb nə dildārə dəst-rəs
Çərḥün nədür ḥüşuməti mən bī-nəvā ilə (*Gazel 213, Mısra 9*). [nə,]

Nə var firəqə táb nə dildərə dəst-rəs
Çərğun nədür hüşuməti mən bī-nəvā ilə (*Gazel 213, Mısra 9*). [nə,]

H' oş ol zəməni ki mey-i şāf u Dərgəməim var idi
Nə dərd ü möhnət-i dünyā vü nə gəməim var idi (*Gazel 237, Mısra 2*). [nə,]

H' oş ol zəməni ki mey-i şāf u Dərgəməim var idi
Nə dərd ü möhnət-i dünyā vü nə gəməim var idi (*Gazel 237, Mısra 2*). [nə,]

Lāzım dögi bu 'əşrdə nə nām nə nāmūs
Pül olsun tək 'eyb eləməz hər nə gər oldı (*Gazel 239, Mısra 7*). [nə,]

Lāzım dögi bu 'əşrdə nə nām nə nāmūs
Pül olsun tək 'eyb eləməz hər nə gər oldı (*Gazel 239, Mısra 7*). [nə,]

Nə vəşl olaydı İlähī nə hicr-i pür-gəm olaydı
Nə hür u cənnət ü gilmān nə nəsl-i ʾədəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 1*). [nə,]

Nə vəşl olaydı İlähī nə hicr-i pür-gəm olaydı
Nə hür u cənnət ü gilmān nə nəsl-i ʾədəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 1*). [nə,]

Nə vəşl olaydı İlähī nə hicr-i pür-gəm olaydı
Nə hür u cənnət ü gilmān nə nəsl-i ʾədəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 2*). [nə,]

Nə vəşl olaydı İlähī nə hicr-i pür-gəm olaydı
Nə hür u cənnət ü gilmān nə nəsl-i ʾədəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 2*). [nə,]

Nə yer olaydı nə göklər nə sābit ü səyyār
Nə dövr-i gərđiş-i gərdün nə belə 'āləm olaydı (*Gazel 244, Mısra 3*). [nə,]

Nə yer olaydı nə göklər nə sābit ü səyyār
Nə dövr-i gərđiş-i gərdün nə belə 'āləm olaydı (*Gazel 244, Mısra 3*). [nə,]

Nə yer olaydı nə göklər nə sābit ü səyyār
Nə dövr-i gərđiş-i gərdün nə belə 'āləm olaydı (*Gazel 244, Mısra 3*). [nə,]

Nə yer olaydı nə göklər nə sābit ü səyyār
Nə dövr-i gərđiş-i gərdün nə belə 'āləm olaydı (*Gazel 244, Mısra 4*). [nə,]

Nə yer olaydı nə göklər nə sābit ü səyyār
Nə dövr-i gərđiş-i gərdün nə belə 'āləm olaydı (*Gazel 244, Mısra 4*). [nə,]

Meydān-ı 'eşq hālidi yoh bir nəfər hərif
Nə bir dil-əvərə sər ü sərdār qalmaq (*Gazel 253, Mısra 6*). [nə,]

Belə döğül bəradər [o] məktəb nə mədrəsə
Qeyri miləl məkātibinə eylə diqqəti (*Kaside 2, Mısra 15*). [nə,]

Nə həq-i nān u nəmək var nə şü'ār-ı bəzl ü cūd
'Ərşədə zən-təb'lərdür mərd-i meydān qalmaq (*Kaside 4, Mısra 3*). [nə,]

Nə həq-i nān u nəmək var nə şü'ār-ı bəzl ü cūd
'Ərşədə zən-təb'lərdür mərd-i meydān qalmaq (*Kaside 4, Mısra 3*). [nə,]

Çünki ʾədəm yā səhā eylər yā ʿhəsān Həqq içün

Nə səhāvət var nə rāh-ı Həqdə ʿhəsān qalmaq (*Kaside 4, Mısra 6*). [nə,]

Çünki ʾədəm yā səhā eylər yā ʿhəsān Həqq içün
Nə səhāvət var nə rāh-ı Həqdə ʿhəsān qalmaq (*Kaside 4, Mısra 6*). [nə,]

Fikr edirdüm ki Hudāyā baña qıl bir çərə
Nə təvānım nə ʿcibim içrədə bir dirhəm var (*Kaside 6, Mısra 18*). [nə,]

Fikr edirdüm ki Hudāyā baña qıl bir çərə
Nə təvānım nə ʿcibim içrədə bir dirhəm var (*Kaside 6, Mısra 18*). [nə,]

Nə Qudyal əhlim imdi nə Şirvān əhli ey sərvər
Gərəz kim dār-ı dünyədə pərişān hānmanım var (*Kaside 7, Mısra 11*). [nə,]

Nə Qudyal əhlim imdi nə Şirvān əhli ey sərvər
Gərəz kim dār-ı dünyədə pərişān hānmanım var (*Kaside 7, Mısra 11*). [nə,]

Nə bu libās var idi nə bu tə'ām nə ev
Dögüldi ʾədəmə təşbih hiç bābətdən (*Kaside 15, Mısra 31*). [nə,]

Nə bu libās var idi nə bu tə'ām nə ev
Dögüldi ʾədəmə təşbih hiç bābətdən (*Kaside 15, Mısra 31*). [nə,]

Nə bu libās var idi nə bu tə'ām nə ev
Dögüldi ʾədəmə təşbih hiç bābətdən (*Kaside 15, Mısra 31*). [nə,]

Nə bir nizām var idi nə dərs-i bəhş-i 'ulūm
Behişt olubdi cəhān indi nāz u ne'mətdən (*Kaside 15, Mısra 33*). [nə,]

Nə bir nizām var idi nə dərs-i bəhş-i 'ulūm
Behişt olubdi cəhān indi nāz u ne'mətdən (*Kaside 15, Mısra 33*). [nə,]

Nə zīməm [ü] nə pərəstār nə münis nə rəfiq
Dəm-bə-dəm didələrimdən dökübən qan oldı (*Kaside 17, Mısra 5*). [nə,]

Nə zīməm [ü] nə pərəstār nə münis nə rəfiq
Dəm-bə-dəm didələrimdən dökübən qan oldı (*Kaside 17, Mısra 5*). [nə,]

Nə zīməm [ü] nə pərəstār nə münis nə rəfiq
Dəm-bə-dəm didələrimdən dökübən qan oldı (*Kaside 17, Mısra 5*). [nə,]

Nə zīməm [ü] nə pərəstār nə münis nə rəfiq
Dəm-bə-dəm didələrimdən dökübən qan oldı (*Kaside 17, Mısra 5*). [nə,]

Bilməm nədəndi yohdı səfā bu bəhārdə
Nə seyr-i gülşən ü gül ü nə lāləzārdə (*Kaside 19, Mısra 2*). [nə,]

Bilməm nədəndi yohdı səfā bu bəhārdə
Nə seyr-i gülşən ü gül ü nə lāləzārdə (*Kaside 19, Mısra 2*). [nə,]

Nə güldə 'ətr var nə bülbüldə bir nəvā
Nə zövq-i sāyə 'ər'ər ü sərv çinārdə (*Kaside 19, Mısra 3*). [nə,]

Nə güldə 'ətr var nə bülbüldə bir nəvā
Nə zövq-i sāyə 'ər'ər ü sərv çinārdə (*Kaside 19, Mısra 3*). [nə,]

Nə güldə 'ətr var nə bülbüldə bir nəvə
Nə zəvq-i səyə 'ər'ər ü sərv çinārdə (*Kaside 19, Mısra 4*).
[nə,]

Vermir nəşəti hətirə nə şüh-ı şah-nāz
Nə zərrə qədri şür u humāyün hişārdə (*Kaside 19, Mısra 7*).
[nə,]

Vermir nəşəti hətirə nə şüh-ı şah-nāz
Nə zərrə qədri şür u humāyün hişārdə (*Kaside 19, Mısra 8*).
[nə,]

Nə var nəşət meykədə şəhnində 'ārifə
Nə bir əşər nə nəş'ə mey-i h' oş-güvārdə (*Kaside 19, Mısra 9*). [nə,]

Nə var nəşət meykədə şəhnində 'ārifə
Nə bir əşər nə nəş'ə mey-i h' oş-güvārdə (*Kaside 19, Mısra 10*). [nə,]

Nə var nəşət meykədə şəhnində 'ārifə
Nə bir əşər nə nəş'ə mey-i h' oş-güvārdə (*Kaside 19, Mısra 10*). [nə,]

Sözüm bu dāşə dönən həlqə etməyür tə'sīr
Nə dim nə çārə deyüm bu sözi nə şürət ilə (*Kaside 20, Mısra 42*). [nə,]

Sözüm bu dāşə dönən həlqə etməyür tə'sīr
Nə dil bilür 'Ərəbicən nə yaşı imlāni (*Kaside 20, Mısra 42*). [nə,]

On on beş il bizim ādəmlər eyləyür təhşīl
Nə dil bilür 'Ərəbicən nə yaşı imlāni (*Kaside 23, Mısra 54*). [nə,]

On on beş il bizim ādəmlər eyləyür təhşīl
Nə dil bilür 'Ərəbicən nə yaşı imlāni (*Kaside 23, Mısra 54*). [nə,]

Nədür səbəb bunə pəs bī-nizāmlıqdur həm
Nə yolıdı yaşı mü'əllim də öyrədə anı (*Kaside 23, Mısra 60*). [nə,]

Nə 'āləm ü nə 'ārif u nə hān u nə bəg var
N'oldı bularə munca cəmə'ət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 13*). [nə,]

Nə 'āləm ü nə 'ārif u nə hān u nə bəg var
N'oldı bularə munca cəmə'ət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 13*). [nə,]

Nə 'āləm ü nə 'ārif u nə hān u nə bəg var
N'oldı bularə munca cəmə'ət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 13*). [nə,]

Nə 'āləm ü nə 'ārif u nə hān u nə bəg var
N'oldı bularə munca cəmə'ət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 13*). [nə,]

Dögi çārə gəmə nə dövlət ü nə təht nə təc
Ondan özgə nədi 'āləmdə gəm ü dərde 'əlāc (*Mesnevi 1, Mısra 3*). [nə,]

Dögi çārə gəmə nə dövlət ü nə təht nə təc
Ondan özgə nədi 'āləmdə gəm ü dərde 'əlāc (*Mesnevi 1, Mısra 3*). [nə,]

Dögi çārə gəmə nə dövlət ü nə təht nə təc
Ondan özgə nədi 'āləmdə gəm ü dərde 'əlāc (*Mesnevi 1, Mısra 3*). [nə,]

İmdi āvārə vü bī-çārə vü əsir-gürbət
Nə pərəstār nə bir münis nə [bir] həm-şəhbət (*Mesnevi 1, Mısra 20*). [nə,]

İmdi āvārə vü bī-çārə vü əsir-gürbət
Nə pərəstār nə bir münis nə [bir] həm-şəhbət (*Mesnevi 1, Mısra 20*). [nə,]

İmdi āvārə vü bī-çārə vü əsir-gürbət
Nə pərəstār nə bir münis nə [bir] həm-şəhbət (*Mesnevi 1, Mısra 20*). [nə,]

Kisə həlī olanda dirhəmdən
Görməz idük nə güşşə nə gəmdən (*Mesnevi 2, Mısra 18*).
[nə,]

Kisə həlī olanda dirhəmdən
Görməz idük nə güşşə nə gəmdən (*Mesnevi 2, Mısra 18*).
[nə,]

'Uləmā firqəsinün bir adı 'ālim deyülür
Özi vallāh nə üşül u nə fūrū'atı bilür (*Mesnevi 6, Mısra 14*).
[nə,]

'Uləmā firqəsinün bir adı 'ālim deyülür
Özi vallāh nə üşül u nə fūrū'atı bilür (*Mesnevi 6, Mısra 14*).
[nə,]

Nə yārənə həm-zəbān nə gəm-h'ār
Nə münis ü dost nə pərəstār (*Mesnevi 8, Mısra 5*). [nə,]

Nə yārənə həm-zəbān nə gəm-h'ār
Nə münis ü dost nə pərəstār (*Mesnevi 8, Mısra 5*). [nə,]

Nə yārənə həm-zəbān nə gəm-h'ār
Nə münis ü dost nə pərəstār (*Mesnevi 8, Mısra 6*). [nə,]

Nə yārənə həm-zəbān nə gəm-h'ār
Nə münis ü dost nə pərəstār (*Mesnevi 8, Mısra 6*). [nə,]

Nə var yoh gəmi nə 'əyālun həcāləti
Nə cənnət ərzüsü nə düzəh məhəbəti (*Muhammes 2, Mısra 5*). [nə,]

Nə var yoh gəmi nə 'əyālun həcāləti
Nə cənnət ərzüsü nə düzəh məhəbəti (*Muhammes 2, Mısra 5*). [nə,]

Nə var yoh gəmi nə 'əyālun həcāləti
Nə cənnət ərzüsü nə düzəh məhəbəti (*Muhammes 2, Mısra 6*). [nə,]

Nə var yoh gəmi nə 'əyālun həcāləti
Nə cənnət ərzüsü nə düzəh məhəbəti (*Muhammes 2, Mısra 6*). [nə,]

Bir əhl-i 'elm yoh süzə-rühə şəfā verə
Nə əhl-i şe'r söhbəti dəhən dəgə verə (*Muhammes 3, Mısra 46*). [nə,]

Çünki bilməz nə təvārīh nə āyāt u həbər
Kişiye dərsdi Zū'ī bu cəhān içrə hünər (*Muhammes 5, Mısra 23*). [nə,]

Çünki bilməz nə təvārīh nə āyāt u həbər
Kişiye dərsdi Zū'ī bu cəhān içrə hünər (*Muhammes 5, Mısra 23*). [nə,]

Nə var idi köñüldə gəm ü dərde-i rüzgār
Nə var u yoh küdürəti olmazdı aşikār (*Müseddes 1, Mısra 7*). [nə,]

Nə var idi köñüldə gəm ü dərde-i rüzgār
Nə var u yoh küdürəti olmazdı aşikār (*Müseddes 1, Mısra 8*). [nə,]

Nə güşimə kədər gətürən savt-ı zāğ idi

Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 17*). [nə,]

Nə bəzm-i 'işrət içrə dil-bər-i hür-liquamızı yoh
Əlündən gəldügi heyri dirig etmə gədalardan (*Tahmis 1, Mısra 6*). [nə,]

Nə bəzm-i 'işrət içrə dil-bər-i hür-liquamızı yoh
Nə mülk-i gürbət içrə bir ənis-i dil-güşamızı yoh (*Tahmis 1, Mısra 7*). [nə,]

Nə dildə bir gəm-i hicrən nə küdürət idi
Döğüldi belə dəməni də bir əhl-i 'işrət idi (*Tahmis 2, Mısra 13*). [nə,]

Nə dildə bir gəm-i hicrən nə küdürət idi
Döğüldi belə dəməni də bir əhl-i 'işrət idi (*Tahmis 2, Mısra 13*). [nə,]

Sərvərə qoymə qalam bi-sər u sāmān nə zār
Kisə bi-sikkə bər u düşim bi-cübbə vü h'vār (*Terci-bend 1, Mısra 41*). [nə,]

Nə güldə şəfə nə mey-i gül-gündə əşər var
Bilməm nədi bā'is hamı əşyadə kədər var (*Gazel 42, Mısra 2*). [nədi, -di]

nə: *Hangi şey, ne?; Nasıl da.*

Aldanməgilən Zü'î cəhānə nədi dünyā
Beş günlüq olan 'işrət ü behcət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 27*). [nədi, -di]

Yā Rəb **nədi** bā'is belə dövrən dəğişübdür
Tə'sir-i kəvākib məh-i tābān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 1*). [nədi, -di]

Nə vəhdəti bildük nədi nə kəsrəti qandüq
Sən vəhdəti bu qədr ilə kəsrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 25*). [nədi, -di]

Bilməyürdüm **nədi** övzā'-ı cəhān pəst [ü] bülənd
Birinə ne'mət olub ruzi birinə niqmət (*Kaside 5, Mısra 7*). [nədi, -di]

Nədi bā'is ki Hüdāvənd ü kərim ü 'ādil
Eləyüb 'arif-i dānāni əsir-i nā-dān (*Kaside 14, Mısra 5*). [nədi, -di]

Dolubdı millətimiz zülmət-i cəhālətdən
Oyanmayur **nədi** bā'is bu h'vāb-ı qəflətdən (*Kaside 15, Mısra 2*). [nədi, -di]

Fikr edirdim **nədi** cürmim ki bu qürbətdə mənim
Həm-dənim şām [u] səhər nələ vü əfğan oldı (*Kaside 17, Mısra 7*). [nədi, -di]

Dögi çərə gəmə nə dövlət ü nə təht nə təc
Ondan özgə **nədi** 'ələmdə gəm ü dərdə 'ələc (*Mesnevi 1, Mısra 4*). [nədi, -di]

Həm-dənim şām [u] səhər hər dəm şahib-i fitnət
Bilməyürdüm **nədi** dünyadə bələ vü möhnət (*Mesnevi 1, Mısra 16*). [nədi, -di]

Bilməm **nədi** bā'is ey nık ü nām
Kim bu işə verməyürsən əncām (*Mesnevi 8, Mısra 21*). [nədi, -di]

'İllət-i 'gā'iyyə-'ālim **nədi** bu 'ələmdə
Bu kərəmətlə olan kimdi bəni 'adəmdə (*Mesnevi 9, Mısra 9*). [nədi, -di]

Mütəfəkkir belə heyretdə idim kim nə-gəh

Mülhəm-i geybī nidā etdi **nədür** bu hālət (*Kaside 5, Mısra 30*). [nədir, -dir]

'ərz eyləyüm ol büzürgvərə
Tā heyri **nədür** bu kār-ı zārə (*Mesnevi 8, Mısra 14*). [nədir, -dir]

Hanı Sikəndər ü Cəm hanı dövlət-i Qārūn
Təşəvvür eyle **nədür** bəh bu şövkət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 10*). [nədür, -dür]

Nədür ey lələ-ruh yārim bu qədri bi-vəfālıq kim
Deməzsən kim mənim bir dərd çəkmiş dəğdārim var (*Gazel 45, Mısra 5*). [nədür, -dür]

Nədür muncə təğāfül səndə ey şəyyād-ı bi-pərvā
N'öçün yād etmişən dāmımdə aħır bir şikārim var (*Gazel 45, Mısra 7*). [nədür, -dür]

Nədür həzā'inə yā təht ü təc mülk ü haşəm
Təşəvvür eyle bular cümlə möhnət ü gəmdür (*Gazel 73, Mısra 3*). [nədür, -dür]

Ey dövlət-i hün 'āşiq için hün-bəhā **nədür**
Səndən gər 'āşiq istər isə hün bəhānədür (*Gazel 89, Mısra 1*). [nədür, -dür]

Nədür çəkmək ayağ əl tə'nəsilə yār küymədən
Məgər bilməzsən 'āşiqlərdə Zü'î nəng [ü] nām olmaz (*Gazel 93, Mısra 13*). [nədür, -dür]

Olub sər-məst bilmirdüq **nədür** nık [ü] bəd-i dünyā
Bu məcnunluqlə məhrəm məclis-i 'ürfānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 3*). [nədür, -dür]

Nədür bir bi-vəfā 'eşqinə ey qanə dönən könlüm
Yetən hər nə-kəs ü bi-fəhmədən tə'n ü tə'əddā çək (*Gazel 116, Mısra 9*). [nədür, -dür]

Səbəb **nədür** ki məni kəğəzində yazmamısan
Məgər bu qədri olar yār bi-vəfā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 3*). [nədür, -dür]

Kāfiri bütənd ayırdun zāhidi məhrəbdən
Bilmirəm bir hiç ey zālim **nədür** dñnün sənün (*Gazel 154, Mısra 4*). [nədür, -dür]

Çəkürsən həncər-i mütigān tökürsən qan alursan cān
Həbibim səndə bu 'ādət **nədür** qəşşābə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 8*). [nədür, -dür]

Sənün nə-məhrbān olmaqlıqun Rāhil hüşüsündə
Nədür bā'is yazub bu şe'ri qıldım imtiħān Şāhın (*Gazel 171, Mısra 22*). [nədür, -dür]

Bu söz su'al olunsə cəvābun **nədür** sölə
Təqşir kār-gərdən olur yā ki kārđan (*Gazel 176, Mısra 13*). [nədür, -dür]

Nə var firāqə təc nə dildərə dəst-rəs
Çərħün **nədür** hüşüməti mən bi-nəvā ilə (*Gazel 213, Mısra 10*). [nədür, -dür]

Möhnət nə şey'di bilməz idim yā ki gəm **nədür**
Könlüm həzār 'işrət ilə kām-rān idi (*Gazel 242, Mısra 11*). [nədür, -dür]

Məst ü məhmür gözün gəmzə-i hədənglə **nədür**
Turuqu'l-'eyndə dünyāyə salur pərħāşı (*Gazel 247, Mısra 9*). [nədür, -dür]

Dedi ey Zü'î-i bi-çərə **nədür** bu hālət
'Ərz qıldım ki soyuqdan yetüşüb bir əzār (*Kaside 6, Mısra 21*). [nədür, -dür]

Dövlət-i dünyanı cəm' etdün deyək əhır **nədür**
Hanı İskəndər cəhəndə bəqī 'izzət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 3*). [*nədür, -dür*]

Vəli **nədür** ki ədəm çoxı əzəlki tək
Qalubdı vəhşət ilə çılmayub o hişlətdən (*Kaside 15, Mısra 35*). [*nədür, -dür*]

Dedim ey dost **nədür** bir belə behcət həbəri
Dedi şe'r ol ki Hüdādan saña əhsən oldı (*Kaside 17, Mısra 15*). [*nədür, -dür*]

Dün 'əcz ilə soruşdım mən pīr-i 'əqldən
Bə'is **nədür** bu hələ bugün rüzgərdə (*Kaside 19, Mısra 14*). [*nədür, -dür*]

Çərhlün **nədür** 'ədavəti mən dil-fikār ilə
Qoymuş mən bu dərd ü gəm-i bī-şümār ilə (*Kaside 21, Mısra 1*). [*nədür, -dür*]

Mənim 'ömrimsən ey sāqī yetüşdüm bəs ki mən cənə
Nədür fəvt eyləmək vəqtı gətür sən cəm-i peymānə (*Kaside 22, Mısra 2*). [*nədür, -dür*]

Görüb bu 'işrət-i pünhānı sordum bağbānlardan
Nədür bu 'Eys [ü] 'işrət vāqif et bir sirr-i pünhānə (*Kaside 22, Mısra 16*). [*nədür, -dür*]

Nədür bu dəhrdə bundan ötəri bī-hüdə
Şinhiyyəti vermə nə həl olsa şād qıl cānı (*Kaside 23, Mısra 11*). [*nədür, -dür*]

Nədür səbəb bunə pəs bī-nizāmlıqdır həm
Nə yolədi yaşı mü'əllim də öyrədə anı (*Kaside 23, Mısra 59*). [*nədür, -dür*]

Kim mərhəmət elə pādşāhım
Bildür baña kim **nədür** günāhım (*Mesnevi 8, Mısra 28*). [*nədür, -dür*]

'Elm ü 'ürfān **nədür** 'āləmdə dəhi vāzeh edək
Sora inşāfi olan şəhslərə şərh eliyək (*Mesnevi 9, Mısra 17*). [*nədür, -dür*]

Nədür səbəb çərhl olub kəc-mədar
Mə'rifət əhlin elaytur hıvār u zār (*Mesnevi 10, Mısra 15*). [*nədür, -dür*]

Fikrim həmişə ol büt-i tūbā məqām idi
Bilməzdim hiç güşşə vü dərd ü kədər **nədür** (*Muhammes 2, Mısra 8*). [*nədür, -dür*]

Yā fəqr ü fəqə necədi yā sīm u zər **nədür**
Yā rəhət-i Hızır nədü rənc-i səfər **nədür** (*Muhammes 2, Mısra 9*). [*nədür, -dür*]

Yā fəqr ü fəqə necədi yā sīm u zər **nədür**
Yā əhət-i Hızır nədü rənc-i səfər **nədür** (*Muhammes 2, Mısra 10*). [*nədür, -dür*]

Məhlūq üçün cəhəndə qəzā vü qədər **nədür**
Güyā ki məskənim baña dārtü' s-sələm idi (*Muhammes 2, Mısra 11*). [*nədür, -dür*]

Bir yerdəəm təfəvvüti yoh tūti vü gürəb
Bilməz **nədür** cəhəndə günāh ilə yā savāb (*Muhammes 3, Mısra 26*). [*nədür, -dür*]

Pəyām-ı yārə sən Tarı dəhi az eylə ihmāl
Şəbā küyündə dildārun **nədür** üftādələr həli (*Tahmis 1, Mısra 14*). [*nədür, -dür*]

Nədür tədbir bilmən cənə yetdim bī-vəfālardan
Könlül mülkündə bundan sora ondan geyri şah etmən (*Tahmis 1, Mısra 25*). [*nədür, -dür*]

Kəmə-i sīm belini qucmaq üçün həlqələnlüb
Tama'-ı hāmını gör kim **nə** təmənnāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 6*). [*nə,]*

Nə yetsem vəslə arāmım **nə** hicrində qərārım var
Hüdāvəndə nə bəd-ovqāt u müşkil rüzgārım var (*Gazel 50, Mısra 2*). [*nə,]*

O māl vəslinə bir gün yetüşmədim əhır
Mənim bu tələ'imün gör **nə** bəd sitərəsi var (*Gazel 87, Mısra 4*). [*nə,]*

İmdi bildim ki cəhān mülki **nə** vīrənə imiş
Hər **nə** 'eyş ü şarabı var isə əfsānə imiş (*Gazel 107, Mısra 1*). [*nə,]*

Mülk-i dünyāyə **nə** məğrursən ey təlib olan
Bu cəhān əhırı bir köhnə dəgirman olacaq (*Gazel 113, Mısra 19*). [*nə,]*

Nə h'əşdur bir gözəl dil-bərlə həm-bəzm-i şərāb olmaq
Hərāb-əbād-ı dünyadə içüb məst ü hərāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 1*). [*nə,]*

Ancaq o məhün zülfü **nə** imān alur əldən
Əhü bağışı qara gözi cən alur əldən (*Gazel 182, Mısra 1*). [*nə,]*

Nə yaşı dəmlər idi sakin-i şərh olduqum günlər
Həyālimdə sanurdum şəhri kim bir gülsitānım var (*Kaside 7, Mısra 7*). [*nə,]*

Nə Muğān bəlkə vādī-i Bərəhūt
Əhl-i təsbihdən şümār oldun (*Kaside 16, Mısra 7*). [*nə,]*

Dürüst bəhşon əgər bilməz öz adın yazmaq
Bu qism ədəm-i molladı **nə** dələlət ilə (*Kaside 20, Mısra 34*). [*nə,]*

Qədəm bas güllüstənə bağ ara gör kim **nə** şür ilə
Nəvālar sız edüb 'uşşāq üçün qumrı-i divānə (*Kaside 22, Mısra 7*). [*nə,]*

Açub hər güşəsində gülsənün yüz məclis-i 'işrət
Bələbil ləhn-i müsīqār ilə gəlmiş **nə** əlhānə (*Kaside 22, Mısra 10*). [*nə,]*

Olse şəh-zadə kişi bilməsə gər 'elm ü bəyān
Həq sölər ki filānkəsdi **nə** kevdən nə-dān (*Muhammes 5, Mısra 12*). [*nə,]*

Çəkdiğüm cövr ü cəfādan **nə** pərişān gedürəm
Lək bir təzə belə var görübən zār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 19*). [*nə,]*

Nə hər ədəm-i zadə dəddəndi hūb
Ki dər-ədəm-i şüm u bəddəndi hūb (*Gazel 256, Mısra 1*). [*nə,]*

nə: Neden? Niye? Ne?

Nə ləzımdır şəb-i hicrān ara həl-i dilim sormaq
Bilürsən rövşən olmaz 'əşiqün bəzmi çıraq ilə (*Gazel 216, Mısra 5*). [*nə,]*

Dedi ey Zü'i-i bī-çərə vü möhnət-dədə
Nə dutubdur səni bu növ' səqām u əlām (*Kaside 13, Mısra 10*). [*nə,]*

Nə deyüm bu sözi mən çıqdı tütün başımdan
Ki tütün almaqınə olmayə ədəmdə təvān (*Kaside 14, Mısra 15*). [*nə,]*

Şəbr eylə hər **nə** cövr gələ rüzgərdən

Vəqtün cəhənnəm etmə yanə yanə ağlama (*Gazel 5, Mısra 3*). [nə,]

Yezid tək adı məl'ün özi cəhənnəmdə
Nə fə'idə elə olsə hökümət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 14*). [nə,]

Nə yazdı kətib-i təqdīr yoh onə təğyir
Həvāyə düşmə belə mā-cəranı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 7*). [nə,]

Ğərəz ki şəbr elə Zū'ī nə gəlsə dərd ü belā
Bu əmr-i Həqqdi hökm-i Hüdāni ahtarma (*Gazel 9, Mısra 13*). [nə,]

Firāq-ı möhnəti Həm qılsə qāmətin nə 'əcəb
Əlində tūrrə-i dildārdan 'əşāsı olə (*Gazel 10, Mısra 3*). [nə,]

L'əl-i gəmində tūrrə-i pərtəbə ilticā
Etmək nə sūd elə mey-i ol nābə ilticā (*Gazel 11, Mısra 2*). [nə,]

Nə nəşəti məclisün gər ondə cānān olmasa
Sā'ir ə'zānun nə sūdi təndə gər cān olmasa (*Gazel 14, Mısra 2*). [nə,]

Kəsdirüb zülmi ilə Yəhyā başını zindānda
Qüdrət ü şövkəti bir baḡ ki Herodna nə verüb (*Gazel 20, Mısra 12*). [nə,]

Ənbīyāyə 'ürəfā silkinə inşāf ilə baḡ
Zillət ü güşşədən özgə sölə āyā nə verüb (*Gazel 20, Mısra 14*). [nə,]

Küfrdür Zū'ī bu söz çoh də darıḡma nəzər et
Hər nə var isə Hüdā kāmīl-i insānə verüb (*Gazel 20, Mısra 16*). [nə,]

Qalub nə güldə nə gülşəndə bir nəşāt-əşəri
Olub tāmām cəhān içrə hər nə var ḡarāb (*Gazel 29, Mısra 12*). [nə,]

Bir mən-i zār döğüldür bilə cövr ü zülmi
Əhl-i ḡikmət nə qədər var isə āzārı olub (*Gazel 32, Mısra 8*). [nə,]

Zū'iyā şəbr qıl āḡırdə verir Bārī Hüdā
Bu cəhāndə nə ki ə'māl ilə pərgārı olub (*Gazel 32, Mısra 14*). [nə,]

Mən özīm billəm nəyəm sən Zū'ini ey şeyḡ-i şəhr
Ḥ'āh bir 'āqıl həyāl et ḡ'āh bir dīvānə dut (*Gazel 33, Mısra 9*). [nəyəm, -y, -əm]

Be-ğeyr-əz başına dönmək dolanmaq
Nə gördün kəsdün ülfət məndən ey dost (*Gazel 34, Mısra 4*). [nə,]

Bu 'əməllər ki sənün var nə deyüm tül ü dirāz
Fərz olubdur saḡa şeytān kimi lə'nət zāhid (*Gazel 39, Mısra 21*). [nə,]

Çünki hər şəḡsə deyürsən ənə ḡeyrən minḡə
Bu sənün şə'niḡə sıqmaz bu nə həcət zāhid (*Gazel 39, Mısra 24*). [nə,]

Nə sūdi ādəmə belə bəḡərvəş-i firdövsdən
Əgər kim kīsəsində sīm ilə zər nə-hüveydādur (*Gazel 40, Mısra 9*). [nə,]

Nə qədri cüst ü cū etdim cəhāndə tapmadım bir kəs
Ki zəḡm-i möhnət ü dərde onun hər ləfzi mərhəmdür (*Gazel 41, Mısra 5*). [nə,]

Yā Rəb nə olubdur səbəbi kim bu zəməndə

İnsān arasında hamı millətdə ḡəḡər var (*Gazel 42, Mısra 15*). [nə,]

Zāhidliq işi şā'irə 'āləmdə nə lāzım
Hər şəḡşün olur dəḡrdə bir kārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 3*). [nə,]

Nə gəm ey gül sənün tək bir nigār-ı gül-'izārım var
Sühən-dān u ənis u mūnis u gəm-ḡvār yārım var (*Gazel 45, Mısra 1*). [nə,]

Əgər cāndur təmənnā ḡāk-ı pāyun şədqəsi başım
Nə yüzdəndür bəyān et ḡātīrində nə ḡubārın var (*Gazel 46, Mısra 4*). [nə,]

Nə sūd ondan bəḡār oldı əlimdə sāḡərim yohdur
Əgər gülşəndi bəzmim bir gül üzlü dil-bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 1*). [nə,]

Nə qədri olsə günāḡım onun ḡüzürində
Gəm etmə Zū'ī ki əltāf-ı 'üzr-ḡvāḡımdur (*Gazel 53, Mısra 9*). [nə,]

Nə sūd Zū'ī bu məscid imāmı olmaqdan (*Gazel 65, Mısra 17*). [nə,]

Çün yohdı vəfā 'ömrə dəvlət nə içündür
Cəm' etmək için dəvləti zəḡmət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 1*). [nə,]

Çün yohdı vəfā 'ömrə dəvlət nə içündür
Cəm' etmək için dəvləti zəḡmət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 2*). [nə,]

Gər baḡludı təqdīr-i qəzāyə hamu işlər
Bī-cā yerə bu sə'y bu zillət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 4*). [nə,]

Gər sə'y ilədür dəvlət ü şövkət bu cəhāndə
Çoh kimsədə bī-sə'y bu şövkət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 6*). [nə,]

Tā'ətdədi gər vūs'ət-i əndāzə-i dünyā
Pəs əhl-i 'ibādətdə fuqārət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 8*). [nə,]

Gər mə'siyət əhlində olur dəvlət-i bī-həd
Fısq əhl-i için pəs belə zillət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 10*). [nə,]

Bu məs'ələdə yüz min 'ārifdi mə'əttəl
Bir kimsənə bilməz ki bu ḡələt nə içündür (*Gazel 68, Mısra 12*). [nə,]

Var idi keçən 'əsrə 'əlm ilə səḡəvət
Derlər bu zəmən əhl-i səḡəvət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 14*). [nə,]

Bu 'əsrə çün mə'rifəti 'eyb sanurlar
Çün belədi iş fəḡm ü fərsət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 16*). [nə,]

Şəd-ḡeyf ki pis vəqtdə gəldük bu cəhānə
Çün müştəri yohdur bu bizā'ət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 18*). [nə,]

Həlqün dəḡi yoh mətləbi bir pūldan özgə
Nāmūs həyā 'ār ilə ḡeyrət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 20*). [nə,]

Bir ḡəbbə için birini öldürü nā-ḡəq
Derlər nədi inşāf-ı mürüvvət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 22*). [nə,]

Cānın veri bir ḡəbbəni verməz bu ḡələ'iq

Pəs bu şifət insān ilə şöhbət **nə** içündür (*Gazel 68, Mısra 24*). [*nə,]*

Gər cənnətə də imdiki ādēm gedəcəksə
Bi' llāh elə olsə mənə cənnət **nə** içündür (*Gazel 68, Mısra 26*). [*nə,]*

Aldanməgilən Żū'ī cəhānə **nədi** dünyā
Beş günlük olan 'işrət ü behcət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 28*). [*nə,]*

Fəqir ü əgriyā şāh u gədə olmaqə bā'is **nə**
Bilən yohdur bu əmri līk munda sirr-i mübhəm var (*Gazel 70, Mısra 7*). [*nə,]*

Olub bu 'əşrdə bə-redaña ilə hamı bir Rüstəm
Nə süd ondan ki nə bir āl-i Bərmək var nə Hātəm var (*Gazel 70, Mısra 10*). [*nə,]*

'Āləmdə **nə** var isə tapub cümləsi təğyir
Hər şeydə qədimi sər ü sāmān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 15*). [*nə,]*

Var idi mənim bircə nəfər hān-ı qədimim
Bilməm **nə** olubdur o da əl-ān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 22*). [*nə,]*

Desəm gülün ki ruh-ı alıña səbəhəti var
Gələt sühəndi gülün rüyına **nə** nisbəti var (*Gazel 78, Mısra 2*). [*nə,]*

Nə hālə yetdi ləbim nə əlim qara zülfə
Nə süd bəhtimizün qarəliqdə qisməti var (*Gazel 78, Mısra 6*). [*nə,]*

Gəm etmə Żū'ī cəhān yā həyəldür yā hıvāb
O şey' ki hıvāb u həyəāl oldı sölə **nə** gəmdür (*Gazel 80, Mısra 18*). [*nə,]*

Nə çərə ey dil-i divānə tāli'-i məhluq
Biri bəhərə düşübdür biri şitādandur (*Gazel 83, Mısra 7*). [*nə,]*

Şərəb-ı nəb ey sāqī cəhān içrə o cövhərdür
Ki ondan zāhir eylər hər kəsün zātı **nə** gövhərdür (*Gazel 88, Mısra 2*). [*nə,]*

Müdām olmaq gərəc **nə** süd içüb mey bir dəm oldun şād
Cəhāndə bu məşəldür bir gül ilə növ-bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 5*). [*nə,]*

'Uqbədə Żū'iyə **nə** bilür zövq-i cənnəti
Hər kəs cəhāndə ləzzət-i dünyanı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 11*). [*nə,]*

Bəhār-ı ömrüm ey növ-gülbün-i bāğ-ı mələhət heyf
Həzān oldı **nə** süd ondan cəhān təzə bəhār olmuş (*Gazel 102, Mısra 8*). [*nə,]*

Ey bāna tə'nə edən bir düşəsən hicrānə
Görəsən tā ki **nələr** Żū'iyə hicrān etmiş (*Gazel 104, Mısra 10*). [*nələr, -lər]*

İmdi bildim ki cəhān mülki **nə** vīrānə imiş
Hər nə 'eyş ü tarabı var isə əfsānə imiş (*Gazel 107, Mısra 2*). [*nə,]*

Nə bilim dəhrdə āhır belə dövrān oləcəq
Əhl-i 'ürfān bu şifət zār u pərişān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 1*). [*nə,]*

Cām-ı sər-şāri dōnəm başına sāqī mənə ver
Məndən özgə **nə** rəvādür bu ayağə dəgə əl (*Gazel 126, Mısra 6*). [*nə,]*

Nə içün yoh sözi təşbīh qılublar varə
Ləb-i mey-günvı cān verməgə 'İsāyə məşəl (*Gazel 126, Mısra 7*). [*nə,]*

Mən-i şikəstəyə səndən **nə** vəqtlərdi ki yoh
Nə qāşid ü **nə** pəyām u **nə** kəğəz ü nə səlām (*Gazel 129, Mısra 13*). [*nə,]*

'Āşiqlər içün vüslətə tədbir nə lāzım
Təqdīr-i qəzā kārınə təğyir **nə** lāzım (*Gazel 131, Mısra 1*). [*nə,]*

'Āşiqlər içün vüslətə tədbir **nə** lāzım
Təqdīr-i qəzā kārınə təğyir **nə** lāzım (*Gazel 131, Mısra 2*). [*nə,]*

Təqsirimin işbātınə şahid tələb etmə
Bir şāh ki zālīm olə təqsir **nə** lāzım (*Gazel 131, Mısra 4*). [*nə,]*

Həttün **nə** rəvā müşaf-ı ruhsārına gəlmək
Bu rövşən olan āyətə təfsir **nə** lāzım (*Gazel 131, Mısra 5*). [*nə,]*

Həttün **nə** rəvā müşaf-ı ruhsārına gəlmək
Bu rövşən olan āyətə təfsir **nə** lāzım (*Gazel 131, Mısra 6*). [*nə,]*

Geyz ilə bāna qaş əgüb etmə belə bəhmə
Bu küştə-i hicrānıvə şəmşir **nə** lāzım (*Gazel 131, Mısra 8*). [*nə,]*

Vüslət dəmidür sāqī gətür cām pey-ā-pey
Heyr işdə gözüm nūri bu tə'hir **nə** lāzım (*Gazel 131, Mısra 10*). [*nə,]*

Hüm-hüm bāna ver bādəni ey sāqī piyālə
Bu köhnə hərifə belə bir bir **nə** lāzım (*Gazel 131, Mısra 12*). [*nə,]*

Zāhid bāna satmə bu riyānı get özün sən
Żū'ī kimiye hılə vü təzvīr **nə** lāzım (*Gazel 131, Mısra 14*). [*nə,]*

Sənsiz **nə** ləzzəti mey ü çəng ü çəğānənün
Yādunlə ağlamaqdə görüb ləzzətə ağlaram (*Gazel 133, Mısra 11*). [*nə,]*

Getdi ol qaşı hilālım dedi bir āyə gəlīm
Hansı aydūr **nə** bilim tā ki tamāşāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 2*). [*nə,]*

Şādmān idi köñül şübḥ-i vüslə Żū'ī
Bu günün 'āqibətində nə olacaqmış **nə** bilim (*Gazel 136, Mısra 12*). [*nə,]*

Gərəz **nə** zülmülər etsən qəbul-i 'āşiqdūr
Həmişə sağ eləsün cānıvı Hūdā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 5*). [*nə,]*

Mənim tək 'āşiqə inşāfdür mı cövr etmək
H'osām **nə** qədr edəsən Żū'iyə cəfā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 24*). [*nə,]*

Hıvab içrə hər **nə** görsə yəqındür oyanməmiş
Nə sirr var bu 'āləm-i rū'yədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 7*). [*nə,]*

Nə gəldigim məqāmımı nə getdiyim yerim
Gəlmək bu getməgə **nə** var ortadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 10*). [*nə,]*

Göz görməyən cəvāhiri mən necə dərk edim
Zāhirdə çün **nə** var bu mərāyadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 16*). [*nə,]*

Baħa hər **nə** bələ gəlsə gəlür könlümdən ey Həliq
Gözəllər hicrinə yansun görüm bundan bətər könlüm (*Gazel 143, Mısra 3*). [*nə,]*

Demün kim fəsl-i gül vardır şəfəsi bağ u bustānun
Nə zövqi bir gül-üzli yərsiz seyr-i gülüstānun (*Gazel 149, Mısra 2*). [*nə,]*

Nə gəm sənsiz gözümlər gər giryədən ey mäh kür olsun
Rəqibimdir yüzün nəzzərəsindən qoy ki dūr olsun (*Gazel 150, Mısra 1*). [*nə,]*

Žū'iyə 'eşqün **nə** olse həşili vəcibdi çək
Ya sürürün yə nəşətin yə bələsin yə gəmin (*Gazel 156, Mısra 9*). [*nə,]*

Nə sūd möhnət-i dünyəyə dəst-gür oləsən
Şəbāb-ı 'ömrə də gəmdən həmidə-pir oləsən (*Gazel 170, Mısra 1*). [*nə,]*

Hudāvənd eyləsün əhbābivə lütfün ziyād 'ömrün
Nə qədri dövr edər əflək bəqədir cəhān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 24*). [*nə,]*

Bizdən saña **nə** fā'idə var bəri Hudāyā
Sən bizlərə yüz lütf-i kərəmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 27*). [*nə,]*

Žū'ī dəhi bəsdür **nə** gərək sirdə güftār
Bī-hüdə özün dəhil-i hikmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 37*). [*nə,]*

Cəbr ilə ihtiyārdə yol bir qədər dəlil
Hər **nə** kələm var 'uləmə-yı kibārdan (*Gazel 176, Mısra 22*). [*nə,]*

Şu'ā'-ı mey gərəkür bəzm için h'vurşid **nə** ləzīm
Saña h'vurşid-i rövşən var ikən meh-tābi neylərsən (*Gazel 183, Mısra 7*). [*nə,]*

Əgərçi yandı könlü çərhi dūd-ı āhundan
Nə sūd rəşhə-i ətəf yoħdı mähundan (*Gazel 185, Mısra 2*). [*nə,]*

Həmişə istər idim cān verim qabaqundə
Vəli **nə** sūd ki verdim gəm-i firāqundə (*Gazel 196, Mısra 2*). [*nə,]*

Əlündən alcaqın ey səqī başdə şür artdı
Nə var idi sənə qurbān sənün ayağundə (*Gazel 196, Mısra 6*). [*nə,]*

Saldun həzār möhnətə ey çərhi dūn mənə
Sələ görüm **nə** eylədim āyā saña genə (*Gazel 202, Mısra 6*). [*nə,]*

Bī-'ārlıq görüm **nə** qədərdür bu Žū'īdə
Ol bī-vəfāyə cānını eylər fəda genə (*Gazel 202, Mısra 9*). [*nə,]*

Görək āhır **nə** edir çərhi çalışır cānı ilə
Dil-i sür eyləmək ülfət ləb-i həndānı ilə (*Gazel 204, Mısra 2*). [*nə,]*

Nə fā'idə elə gündən ki fəvət olub Žū'ī
Baħa gəlür elə kim gördüğümdi rə'yādə (*Gazel 206, Mısra 13*). [*nə,]*

Gör 'əqibət **nə** eylədi bu zārə küj-püş
Beş gün içində Rüstəm ü İsfəndiyārınə (*Gazel 207, Mısra 3*). [*nə,]*

Hic kimsə mülk-i dövlətə məğrur olmasun

Cəmşidü ki peşin **nə** apardı məzārınə (*Gazel 207, Mısra 6*). [*nə,]*

Dərd-i şərāb-ı həmdə Fəlatūn gubāridür
Dövrən **nə** hək gör gətürüb rüzgārınə (*Gazel 207, Mısra 12*). [*nə,]*

Meysiz bəhār u seyr ü şəfādan **nə** fā'idə
Bī-yār cām-ı rüh-fəzādan **nə** fā'idə (*Gazel 208, Mısra 1*). [*nə,]*

Meysiz bəhār u seyr ü şəfādan **nə** fā'idə
Bī-yār cām-ı rüh-fəzādan **nə** fā'idə (*Gazel 208, Mısra 2*). [*nə,]*

Mey bəzmi yār vəşli gülüstāndə h'oşdu lək
Bī-həm-dəm ilə bəzm-i şəfādan **nə** fā'idə (*Gazel 208, Mısra 4*). [*nə,]*

Bir gün mənəm murādım ilə dövr qılma
Dövr-i sipih ü çərhi-i dəğādan **nə** fā'idə (*Gazel 208, Mısra 6*). [*nə,]*

Cəmşid yə Sikəndər əgər olson ey könlü
Āhır fənādi çünki fənādan **nə** fā'idə (*Gazel 208, Mısra 8*). [*nə,]*

Çoh olmə şiftə gül-i gülzār -ı 'āləmə
Hər bir nigār-ı bī-sər ü pādan **nə** fā'idə (*Gazel 208, Mısra 10*). [*nə,]*

Bəd-bəht ü nık-bahtlıqun bā'ışin bilən
Çün yoħdı lāf-ı zəhn ü zəkādan **nə** fā'idə (*Gazel 208, Mısra 12*). [*nə,]*

Bər-bād oldı āhır bād üzrə hökm edən
Bilqəys-i təht-i mülk-i səbādan **nə** fā'idə (*Gazel 208, Mısra 14*). [*nə,]*

Āhır çürir həkə pāy-māl-i həlq olur
Bu tərətərāq rüf'ət-i cādan **nə** fā'idə (*Gazel 208, Mısra 16*). [*nə,]*

Bī-hüdə çoh da qılma namāz eyləmə du'ā
Žū'ī bu nə-qəbül du'adan **nə** fā'idə (*Gazel 208, Mısra 18*). [*nə,]*

Həqiqət 'āləmində yol təfāvüt zərre miqdārı
Nə fərqi yə Menāte qulluq et yə Lāt u 'Uzzāyā (*Gazel 212, Mısra 12*). [*nə,]*

Nə bir zāhiddür ancaq rāh-ı rəsm-i şər'dən hāric
Təmāmən gərəqdür bu gəflət ilə dəryāyā (*Gazel 212, Mısra 5*). [*nə,]*

Nəşih məzəmmət etmə mənə dərd-i 'eşqdə
Nə çərə rüzgārdə hökm-i qəzā ilə (*Gazel 213, Mısra 6*). [*nə,]*

Nə məndən et şikāyəti **nə** yārdan könlü
Hər **nə** 'ədāvətün olə eylə Hudā ilə (*Gazel 213, Mısra 8*). [*nə,]*

Sor həlimi tərəhhüm ilə kim əsrinəm
Nə 'eybi gər təkəllüm edə şəh gəda ilə (*Gazel 213, Mısra 16*). [*nə,]*

Çəkməsin güşə-i mey-hānəyə peymānə səni
Nə rəvādür deyələr zā'ir-i mey-hānə səni (*Gazel 226, Mısra 2*). [*nə,]*

Žū'ī **nə** eyləyübdü saña bilməzəm ki var
Hər bəhışundə qətlinə fərmān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 11*). [*nə,]*

Bəhār odur ki olub cīb ü cām mālāmāl
Bizimlə söhbətə həl əhlī hər **nə** var gələydi (*Gazel 235, Mısra 8*). [nə,]

Nə h̄vāhiş eylər idim mətləbim olurdı rəvā
Ze-bəs ki kīsədə dīnār u dirhəmin var idi (*Gazel 237, Mısra 9*). [nə,]

Lāzım dögi bu ‘əşrdə **nə** nām nə nāmūs
Pül olsun təkī ‘eyb eləməz hər **nə** gər oldı (*Gazel 239, Mısra 8*). [nə,]

Hər şām u səhər Zū’ī münācāt elədim çoh
Bilməm **nə** iğun muncə du’ā bī-əşər oldı (*Gazel 239, Mısra 10*). [nə,]

Möhnət **nə** şey’ di bilməz idim yā ki ğəm nədür
Könlīm həzār ‘işrət ilə kām-rān idi (*Gazel 242, Mısra 11*). [nə,]

‘Arizün Zū’īni gər görməsə zāhīr **nə** ‘əcəb
Gün h̄şüşündə **nə** h̄cət qınəmaq huffāşı (*Gazel 247, Mısra 13*). [nə,]

‘Arizün Zū’īni gər görməsə zāhīr **nə** ‘əcəb
Gün h̄şüşündə **nə** h̄cət qınəmaq huffāşı (*Gazel 247, Mısra 14*). [nə,]

Həlīl idi bāña çün yār nār-ı Nəmrūdun
Nə qədr olsə də gülzār u gūlsitānım idi (*Gazel 249, Mısra 6*). [nə,]

Maña Məcnūn desələr lā’iq olur ‘eşqündə
Nə rəvādur saña təşbīh eləyim Leylāni (*Gazel 250, Mısra 20*). [nə,]

Nədəndi müzī-i heyvān tək tökürsən qan
Saña nə h̄şil olur belə qətl ü ‘gərətdən (*Kaside 15, Mısra 18*). [nə,]

Vəlī **nə** sūd ki mümkün dögül ziyād etmək
Nə şey’ ki rüz-i əzəldə olub Hudā-dədə (*Kaside 18, Mısra 8*). [nə,]

Cəhān köçübdü behiştədən əgərçi ləzzət ilə
Nə sūd həlq qalub zūlmət-i cəhālət ilə (*Kaside 20, Mısra 2*). [nə,]

Bu iddi’ā də bir olsə **nə** eybi hər mollā
Beş on ‘əvām yıqub qalızır buğāğunı (*Kaside 23, Mısra 83*). [nə,]

Nə mümkündür saña bu Zū’ī-i zār
Qılə ihlāşımı kəğizlə izhār (*Mesnevi 3, Mısra 19*). [nə,]

Nə biləcəkdir qədrüvi əhl-i davāt
Qalmısan bu növ’ ilə heyran māt (*Mesnevi 5, Mısra 47*). [nə,]

Dərs-i bəhş-i ‘elm **nə** lāzımdı bu qədəm-dünə
Budu vallāhi dīnlər öküzə meymünə (*Mesnevi 6, Mısra 23*). [nə,]

Nə qədər fikr elədim diqqət ilə bu kārə
Məktəb ü dərsdən özgə bunə yohdur çārə (*Mesnevi 9, Mısra 65*). [nə,]

Nə olubdur sizə bi’llāh ki tə’əşşüb-dīndür
Qulaq asmaz bu sözə kim ki Həqə kəc-bīndür (*Mesnevi 9, Mısra 79*). [nə,]

Cām-ı cəmdür dəhi İskəndərün əynəsīdür
Məst olandə bilisən ‘ələmün ədəm **nəsīdür** (*Mesnevi 9, Mısra 6*). [nəsīdür, -si, -dür]

Nəyi artuqdu vücūdında Firəngün səndən
Əl ayağ qaş u göz ilə hamı şeydə tənsən (*Mesnevi 9, Mısra 69*). [nəyi, -y, -i]

Nə qədər ‘eybi olsə pül örtər
Çirk ü pāsım təmizləyüb örtər (*Mesnevi 11, Mısra 19*). [nə,]

Çünki dövlət o şey’ di kim ondan
Nə çətin iş olə olur əsān (*Mesnevi 11, Mısra 26*). [nə,]

Nə gərəkdür hədiş ü āyə
Māl [u] dövlət gərəkdı mollāyə (*Mesnevi 11, Mısra 103*). [nə,]

Yā fəqr ü fəqə necədi yā sīm u zər **nə**dür
Yā rāhət-i H̄zīr **nə**dü rənc-i səfər nədür (*Muhammes 2, Mısra 10*). [nədi, -dü]

Yetüşdi hər **nə** bələ vü müşibət etdim səbr
Vəlīk qıldı Hüseyn dərdi dāğdār mənī (*Müseddes 2, Mısra 27*). [nə,]

Ənbiyā firqəsinə hər **nə** gəlüb dərd ü bələ
Bu müşəh̄həsdi Hüseynə dögi kimsə həmtā (*Müseddes 2, Mısra 29*). [nə,]

Nə qaldı dəhrdə kim çəkmədiyim dərd ü bələlardan
Yetüşdim cānə aḥır möhnət ü cövr ü cəfālardan (*Tahmis 1, Mısra 1*). [nə,]

Bə’zə verübdü ‘əql ziyadə **nə** sīm ü zər
‘Əqlilə h̄’oşdı olmasə gər bərg ü bār ilə (*Kaside 21, Mısra 39*). [nə,]

Üç ay olı gəlmişəm mən-i zār
Hərc etməgimə **nə** sīm ü zər var (*Mesnevi 7, Mısra 46*). [nə,]

Nə hörmətim olsə hörmətiündür
Nə dövlətim olsə dövlətiündür (*Mesnevi 8, Mısra 29*). [nə,]

Nə hörmətim olsə hörmətiündür
Nə dövlətim olsə dövlətiündür (*Mesnevi 8, Mısra 30*). [nə,]

Demə məhlūq yanında qoyulub təzə nizām
Püldən ğeyri **nə** iş var isə məcmū’-ı h̄arām (*Terci-bend 1, Mısra 12*). [nə,]

Cəhāndə sīm ü zər cəm’ eyləyüb ‘ömrün tələf qılma
Nə zövqi sīmün ey dil yār-ı sīm-əndāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 6*). [nə,]

Nə nəşəti məclisün gər ondə cānān olmasə
Sā’ir ə’zānun **nə** sūdī təndə gər cān olmasə (*Gazel 14, Mısra 1*). [nə,]

İçdükcə ‘əql-i zāil olur Zū’ī anlamaz
Mundan **nə** zövq var sölə bu cānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 18*). [nə,]

Cūd u səhā vü mə’rifət āşārı dəhrdən
Nə vəchdēndi bilmürəm āyā nədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 10*). [nə,]

Səbəb-i fəqr ü ğimānı aradım ‘ələmdə
Olmadı zāhīr edən kim **nə** səbəbkārı olub (*Gazel 32, Mısra 12*). [nə,]

Nə zövqi Zū’ī pərtöv-i şəms ü bəhārdan
Ol şəhs iğun ki yanmaqə neftin çırāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 9*). [nə,]

‘Ālim gərəkdir olsun dəhi mə’qūldə kāmīl
Tā həlq desün bundə **nə** söz istəsələr var (*Gazel 42, Mısra 8*). [nə,]

Çeşmün **nə** vəchdəndi ki bīmārdur mūdām
Həm-sāyəsində 'İsā-yı ləb tək təbibi var (*Gazel 44, Mısra 3*). [*nə,]*

Əgər cāndur tēmānnā hāk-ı pāyun şədqəsi başım
Nə yüzdəndür bəyān et hātiründə nə gubārun var (*Gazel 46, Mısra 4*). [*nə,]*

Nə kül tökümlə başıma Żū'ī yādə düşdükdə
O gül əlilə ayağıma mey tökən günlər (*Gazel 67, Mısra 11*). [*nə,]*

Cəhāndə gūşə-i mey-hānə tək **nə** cāy-ı hūrrəm var
Nə cām-ı bādə-i gül-günə bənzər yār-ı həm-dəm var (*Gazel 70, Mısra 1*). [*nə,]*

Nə dəm ki mə'rifət əhlilə h'os keçər bi'llāh
Yüz il gər 'ömrün olə hāşili həməñ dəmdür (*Gazel 80, Mısra 3*). [*nə,]*

Nə zövqi hātirə hāl əhli olmasə yārun
Əgərçi həndə-i Yüsif hünərdə Rüstəmdür (*Gazel 80, Mısra 9*). [*nə,]*

Bu şūr-ı tēzə sərim üzrə **nə** həvādandur
Yəqīn ki tār-ı sər-i zülf ilə şəbādandur (*Gazel 83, Mısra 1*). [*nə,]*

Nə küll-i cəbr ilədür həm **nə** ihtiyār ilə
Bu sirri anlamuram mən **nə** mācerādandur (*Gazel 83, Mısra 10*). [*nə,]*

Dil istər idi qədün sərvini yüzün güləni
Nə zövqi hātirə yüz bağ u büstān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 8*). [*nə,]*

Ləb-i dildār tək var bādə-i gül-gündə gər nəş`ə
Nə sūd ondan ki tiz başə çıxar qalmaz mūdām olmaz (*Gazel 93, Mısra 8*). [*nə,]*

Nə sərvə meyl edərəm nə şənübərə kim mən
O qədr ol büt-i tūbā-qiyāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 5*). [*nə,]*

Etdün siyāh çeşmün ilə şayd əhl-i dil
Əhüləri **nə** şəhr ilə şir-əfgən eylədün (*Gazel 164, Mısra 12*). [*nə,]*

Firāqə döndi mənim vəşl-i yārim āhırdə
Nə növ'lən keçəcək rüzgārım āhırdə (*Gazel 198, Mısra 2*). [*nə,]*

Gecə günüz çəkürəm intizārun ey məh-rū
Nə gün tēmām olacaq intizārım āhırdə (*Gazel 198, Mısra 6*). [*nə,]*

Nə dındır hansı məzhəbindü yā Rəb kim səhā əhlin
Səfāhət əhli derlər şāhib-i əhsān-ı ə'tāyə (*Gazel 212, Mısra 13*). [*nə,]*

Nə yerdə olə 'āşiq yār ilən gülşəndən əfzəldür
Açılmaz könlü bi'llāh yārsız yüz seyr-i bağ ilə (*Gazel 216, Mısra 9*). [*nə,]*

İki ay var hilālə döndürübdür cismimi bu gəm
Kim ol h'vurşid ilə yā Rəb **nə** gündür vüslət-imkānı (*Gazel 220, Mısra 10*). [*nə,]*

Nə növ' zəhlmlərim olə dildə Żū'ī tək
Əmīrhān səhāsiylə mərhəmin var idi (*Gazel 237, Mısra 13*). [*nə,]*

Əzəl gün bār'ilāha məndən āyā **nə** həfā çıxdı

Ki bu dünyədə belə kövkəb-i bəhtim qara çıxdı (*Gazel 254, Mısra 1*). [*nə,]*

Ziyādə fikrlərə düşmə anla bu rəmzi
Nə gücdə həlq eləyüb Həq əzəldən insānı (*Kaside 23, Mısra 16*). [*nə,]*

Əhl-i 'ürfān müşāhibim var idi
Hāşil idi **nə** mətləbim var idi (*Mesnevi 2, Mısra 14*). [*nə,]*

Şərh etməgə həlimə müvāfiq
Bağ dərdimə **nə** məqāmə çatdım (*Mesnevi 7, Mısra 58*). [*nə,]*

Pəs olə gər əhl-i ma'ārifdə zər
Həm-cinsinə **nə** yerdə olə verər (*Mesnevi 10, Mısra 32*). [*nə,]*

Nə söz olə gərək əzəldə qanam
Şədrdə çoh diqqət eyləyüb inanam (*Mesnevi 11, Mısra 79*). [*nə,]*

Bī-rūh cismdir o müqəvvādi bī-səbāt
Nə behcəti o 'ömr ki 'āləmdə hān olam (*Muhammes 1, Mısra 22*). [*nə,]*

Bu hāl ilə **nə** fāyde şāh-i cəhān olam (*Muhammes 1, Mısra 27*). [*nə,]*
Zāhid **nə** zövq-yāb olı hūr-ı behiştədən
Bir şühə mən tək 'āşiq-i şeydədən olmasa (*Gazel 4, Mısra 5*). [*nə,]*

Təmām 'əqləddür hər **nə** var möhnət ü gəm
Nə qədr çoh olə çoh olı zillət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 7*). [*nə,]*

Zāhid inkār-ı mey-i nəb qılursə nə bilür
Gəl onun zövqünü bu Żū'ī-i müztərdən sor (*Gazel 63, Mısra 9*). [*nə,]*

Nə küşiş eyləsə çatmaz murādə āhırdə
O kəs ki rüz-ı əzəl təli'i onun kəmdür (*Gazel 80, Mısra 13*). [*nə,]*

Şikāyət eyləmirəm hiç kimsədən bi'llāh
Nə gəlsə dərd ü bələ cümləsi Hüdādandur (*Gazel 83, Mısra 4*). [*nə,]*

Süvār-ı əsb-i nəşāt ol köñül **nə** māt ki dəhr
Məqām-ı güşşədi gər şāh gər vəzir oləsən (*Gazel 170, Mısra 3*). [*nə,]*

'Āşilərə verdin **nə** qədr var isə ne'mət
Öz əmrünə təbə'lərə zillət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 13*). [*nə,]*

Bilməkdə imiş hər **nə** gəm ü dərd-i müşibət
Bilməkliqi sən bizdə təb'tət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 23*). [*nə,]*

Deyülübdür bizə bir rəmz-i 'izə qālūda
Belə olduqda **nə** hāşil bu gəm-i bī-cādən (*Gazel 173, Mısra 14*). [*nə,]*

Şām u səhər olgilən dərgəhinə cəbhə-sā
Ārzü-yı vüşāl qıl **nə** hūr u ğilmānımı (*Gazel 245, Mısra 18*). [*nə,]*

Gücündən artıqə ümmid dutmə gəm çəkmə
Nə gəlsə şād qıl āhır dil-i gəm-əfzāniolla (*Məhmūd Żū'ī Divanı, Kaside 23, Mısra 18*). [*nə,]*

Əzəl zəməndə də inşəndə var idi çıplaq
Nə düşsə əhl qılordı keçirdi sāmānı (*Kaside 23, Mısra 38*). [*nə,]*

Nə çārə belə bu ‘äləm tәмämi cühhālə
Ki saldı zülmet-i cəhl içrə əhl-i imānı (*Kaside 23, Mısra 67*).
[nə,]

Nə olsə dəhrdə cəhlindən ‘elm əfzəldür
Bunı ‘alən buyurubdur rəsul-i ‘ürfānı (*Kaside 23, Mısra 73*).
[nə,]

Ğərəz nə h̄vāhiş edirdisə əhl-i məclisdən
Olurdı h̄zır o dəm mişl-i rövze-i rızvān (*Kit’a-ı Kebir 1, Mısra 31*). [nə,]

Nə desə vəşfivə əğər Zü’ī
Deyəcək cüz’-i mühtəşər Zü’ī (*Mesnevi 2, Mısra 39*). [nə,]

Bir vücūdi ki Həq edə mümtāz
Nə desən vəşfinə olur çəh̄ āz (*Mesnevi 2, Mısra 44*). [nə,]

Nə ‘eybi vardur kim muşlihi’ d-dīn
Verübdür gülsitānə belə təzyil (*Mesnevi 3, Mısra 15*). [nə,]

Sāqī gətür cām-ı mey-i h̄’oş-güvār
‘Ərz qılum dər-d-i dilim hər nə var (*Mesnevi 4, Mısra 2*).
[nə,]

Hər nə ki bəglərdən alurduq hesāb
Əlimizdən alırdı cām u şərāb (*Mesnevi 4, Mısra 21*). [nə,]

Nədən yeyüm bu qış nədən yandırım
Mən belə əhvālī kimə qandırım (*Mesnevi 4, Mısra 37*).
[nədən, -dən]

Nədən yeyüm bu qış nədən yandırım
Mən belə əhvālī kimə qandırım (*Mesnevi 4, Mısra 37*).
[nədən, -dən]

Hər nəyimiz var idi şərf eylədik
Ev eşik şatub tәмāmən yedük (*Mesnevi 4, Mısra 19*).
[nəyimiz, -y, -imiz]

Yeddi yüz il ‘ömr ilə olan fənā
Bizlərə nə eyləyəcəkdür vəfā (*Mesnevi 5, Mısra 26*). [nə,]

Sən nə içün olmusan zār u həzīn
Qaryələrdə həstə vü gūşə-nişin (*Mesnevi 5, Mısra 45*). [nə,]

‘Elm ü inşāf u səhāvət bu cəhāndən qutarub
Hər nə şey’ var isə ‘äləmdə qurı ad qalub (*Mesnevi 6, Mısra 12*). [nə,]

Öz adın yazmaqı bilməz nə bilür kāf ilə nūn
İddi’ası budı līkən ki mənəm Əflātūn (*Mesnevi 6, Mısra 15*).
[nə,]

Başdə əsər-i şərāb-ı gül-nār
Nə olsə köñüldə eylər izhār (*Mesnevi 7, Mısra 8*). [nə,]

Hər nə olsə bu libās ilə müləbbəsə olsə
Onə ‘ālim deyülür hər cürə nā-kəsə olsə (*Mesnevi 9, Mısra 23*). [nə,]

Bī-nəvā görəcəyin ‘əmmāməni başdan gedəcək
Nə desə səhīb-i ‘əmmāmə bu təşdiq edəcək (*Mesnevi 9, Mısra 38*). [nə,]

Atuban dīnün üşülün eləyüb fər’ī uşül
Bī-dəlīl eylıyəsən hər nə desə anı qəbül (*Mesnevi 9, Mısra 50*). [nə,]

Bilmürəm kim nə edək tā bu cünün-ı cəhlī
Gedübən biz də olaq ‘elm ilə ‘ürfān əhlī (*Mesnevi 9, Mısra 63*). [nə,]

Var yüz söz ürəgimdə edə bilməm izhār

Olu yā Rəb o zəmān kim söləyəm hər nə ki var (*Mesnevi 9, Mısra 88*). [nə,]

Tā ki düşə başımə şür u nəvā
Şərḥ elim hər nə ki var mā-cərə (*Mesnevi 10, Mısra 14*). [nə,]

İldə nə olur idi hərc-i tәмām
Bi’l-muzā‘af verürdi ol nīk [ü] nām (*Mesnevi 10, Mısra 25*).
[nə,]

Tār-zən-i hədim ü sāqī nə var
H̄zır idi bəzminə leyl ü nahār (*Mesnevi 10, Mısra 27*). [nə,]

Zü’ī nə lāzım belə tül-i kəlām
Mətləbivi zāhir elə və’s-salām (*Mesnevi 10, Mısra 33*). [nə,]

Hər lisānə ‘ālim-i kāmildurur
Hər nə hünər zātınə şāmildurur (*Mesnevi 10, Mısra 38*). [nə,]

Çün bilübdür bunı ki sīm ilə zər
Məhv edər hər nə olsə ‘eyb ü kədər (*Mesnevi 11, Mısra 18*).
[nə,]

Hər nə söz kim eşitmisən ey cān
Əşl ü günahın əvvəl eylə bəyān (*Mesnevi 11, Mısra 75*). [nə,]

Çürüyüb belə müzməhil mövtā
Nə qılursan ki tā olur əhyā (*Mesnevi 11, Mısra 86*). [nə,]

Tə’sir-i məst olub bu pīr-i kühən
Həlqə mə’lūm edim nə varsə sühən (*Mesnevi 11, Mısra 10*).
[nə,]

Dühāt içində nə müddətdi qalmışam məğmūm
Ləziz şöhbət-i cān-bəhşdən olub məhrūm (*Mesnevi 14, Mısra 11*). [nə,]

Hər nə olsun gedəcəksən bu fənā dünyādən
Bārī bir ‘işrət elə çəkmə gəm-i bī-cādən (*Mesnevi 15, Mısra 21*). [nə,]

Qalmub ağızda gözde dəhi dizdə təqəti
Bī-zövq cism ü cān diri qalmaq nə ləzzəti (*Muhammes 1, Mısra 6*). [nə,]

Ol hələtün gədālıqı bir şəhriyār idi
Bu həl ilə nə zövqi əğər hökm-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 12*). [nə,]

Bir şānə çək ol zülf-i pərişānə ‘Əleykān
Desəm nə rəvā gözlərün nergis-i bīmār (*Muhammes 4, Mısra 32*). [nə,]

Zülfñə nə lā’iq söləsəm nəfə-i Tātār
Zü’ī kimi oldum gəm-i ‘eşqündə giriftār (*Muhammes 4, Mısra 33*). [nə,]

Çəkmişəm hər nə gəm ü möhnəti var ‘äləmdə
Qalmışam şām u səhər şivən ilə mātəmdə (*Müseddes 2, Mısra 5*). [nə,]

Nə müsibət var isə eylədi çərḥ-i gəddār
Şəbr qıldım nə bələ oldı əğər cümlə düçār (*Müseddes 2, Mısra 23*). [nə,]

Nə həşil eyləmək gəflət mənim tək mübtəlälərdən
Kərəm qıl kəsmə sāqī iltifātun bī-nəvālərdən (*Tahmis 1, Mısra 3*). [nə,]

Dögül ‘əbəş gəm-i hicrində olduqum sər-məst

Nə gördi bədədə bilmən ki oldı bədə-pərəst (*Tahmis 2, Mısra 24*). [nə,]

İmndi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Mə'rifət əhli cəhān çeşminə həkistər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 29*). [nə,]

nə: *Nasıl? Ne?*

Şəhr-i Şirvānə genə bir sərv-qədd dil-bər gəlüb
Vəh **nə** dil-bər bir yüzi gül ləbləri şəkkər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 2*). [nə,]

Şirvānə təzədən genə bir məh-liqā gəlüb
Vəh vəh **nə** məh-liqā dil-i zərə dəvā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 2*). [nə,]

Çərḫ-i kəc-rov ki bizimlə belə rəftarı olub
Bundan əqdəm iki ildə **nə** şifət kəri olub (*Gazel 32, Mısra 2*). [nə,]

Bilməm **nə** növ'lən keçəcək bu bəhārımız
Nə naqdimiz nə meykədədə 'etibər yol (*Gazel 38, Mısra 5*). [nə,]

Gətür səqī qədəḫ tā bilməyüm 'āləm nə 'āləmdür
Ki ləzzət bilməməkdür məvərəsi möhnət ü gəmdür (*Gazel 41, Mısra 1*). [nə,]

Nə yerdən ey pəri-rüyum köñüldə intizārun var
Ki pozdun əhl-i bəzmün hətirin sölə **nə** kərun var (*Gazel 46, Mısra 2*). [nə,]

Zəhidün mənzili qoy məscid ü mehrāb olsun
Žū'iyā bir elə vīrənə **nə** 'əqil yeridür (*Gazel 49, Mısra 10*). [nə,]

Nə gəflətdür bu səndə ey təğfūl-pişə səyyādım
Deməzsən kim mənim dəmimdə əhır bir şikārım var (*Gazel 50, Mısra 5*). [nə,]

Məni öldürdi ey məh nəz u gəməzün təlh-güftārun
'Əcəb bī-məhrsən ey bī-mürüvvət bu **nə** əyīndür (*Gazel 56, Mısra 8*). [nə,]

'Əmmāmə vü 'əbā ilə minbərde və'zə bəḫ
Gəl həlvət içrə gör **nə** 'ələmət zühürdür (*Gazel 74, Mısra 8*). [nə,]

Hudāvəndə **nə** bəd-sə'tədə məhlūq olmuşuq biz kim
Hələ'ıqlər yanında zərrəcə miqdārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 9*). [nə,]

Göz ü qaş u əl ayağ pülilə döğül insān
Əgər məlik olə bī-mə'rifət **nə** ədəmdür (*Gazel 80, Mısra 12*). [nə,]

Gözimə cümlə nə'im-i cəhān cəhīm gəlür
Nə növ'lən keçəcək bilmürəm zəmə'n sənsiz (*Gazel 92, Mısra 6*). [nə,]

Sən idin ey büt-i məh-rüy cismimün cānı
Nə zövq edər dəḫi bu mürdə cism ü cān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 10*). [nə,]

Nə tökməkdür cəfā tīgīlə hər dəm qanın 'uşşāqun
Bu zülm ey dil-bər-i əhū-nigəḫ qəşşābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 3*). [nə,]

Sən **nə** səhhārsən ey məh ləb-i lə'lün 'eşqi
Gözlərimdən tökülən lü'lüy mərcān etmiş (*Gazel 104, Mısra 7*). [nə,]

Hər ləhzə ki görsəm dilərəm lə'lüvi öpmək

Tütī **nə** təhəmmül eləsün şəkkəri görçək (*Gazel 117, Mısra 6*). [nə,]

Nə h'əşdur bir müvāfiq yār ilə gül-gəşt-i bāğ etmək
Gəzüb seyr eyləyüb hər yanə təfrit-i dimāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 1*). [nə,]

Ahtarub gəm məni əhır bulacaqmış **nə** bilim
Küll-i ümmidimiz əhır solacaqmış **nə** bilim (*Gazel 136, Mısra 1*). [nə,]

Ahtarub gəm məni əhır bulacaqmış **nə** bilim
Küll-i ümmidimiz əhır solacaqmış **nə** bilim (*Gazel 136, Mısra 2*). [nə,]

Belə fikr eylər idim həsrə kimi hier olmaz
Bu qəzā kārıdı belə olacaqmış **nə** bilim (*Gazel 136, Mısra 4*). [nə,]

Cām-ı 'eyşim olacaqmış belə meydən hālī
Sāğər-i 'işrəti geyrün dolacaqmış **nə** bilim (*Gazel 136, Mısra 6*). [nə,]

Bilməyüb verdim əlimdən sər-i zülfün yārun
Mār-ı sər-küftə tək qopulacaqmış **nə** bilim (*Gazel 136, Mısra 8*). [nə,]

Belə zənnim yoh idi kim bizi gərdün ayırə
Bī-vəfāliq eləyüb ayırlacaqmış **nə** bilim (*Gazel 136, Mısra 10*). [nə,]

Şədmān idi köñül şübḫ-i vüṣālə Žū'ī
Bu günün 'əqibətində **nə** olacaqmış **nə** bilim (*Gazel 136, Mısra 12*). [nə,]

Hālīq çü bir şey'ə dögi möhtāc həlqdən
Nə sirr var bu hılqət-i əşyadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 4*). [nə,]

H'vab içrə hər **nə** görsə yəqīndür oyanməmiş
Nə sirr var bu 'āləm-i rü'yadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 8*). [nə,]

Ağzıvı gönçə bilüb həlqə bəyān eylər idim
'Əqli yohluqdan bəḫ gör **nə** gümān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 2*). [nə,]

Əgər görməz gözim ruhsāruvı 'eyb etmə ey gül-ruḫ
Yüzündən dūr olan gözde **nə** mümkündür ki nūr olsun (*Gazel 150, Mısra 4*). [nə,]

Nə gūnə gör səmə'r gördüm nihāl-i əşnālıqdan
Məni bigānələr səndən cüdā etmək **nə** mümkündür (*Gazel 151, Mısra 7*). [nə,]

Nə gūnə gör səmə'r gördüm nihāl-i əşnālıqdan
Məni bigānələr səndən cüdā etmək **nə** mümkündür (*Gazel 151, Mısra 8*). [nə,]

Möhnət-i 'eşqün **nə** h'əş dārū imiş kim görçəgin
Çəkmənəm bi'llāh dəḫi dünyā vü mā-ft-hā gəmin (*Gazel 156, Mısra 7*). [nə,]

Nə seḫr edüb ki müjün kimi mərdümü ey gül
Edübdü dūdə-i çeşmində pāy-bəst gözün (*Gazel 158, Mısra 3*). [nə,]

Əgər dəşt-i cūnun içrə mənim tək olə Məcnūnı
Nə mümkün sən tək olsun ey pəri Leylāsı dövrārun (*Gazel 160, Mısra 4*). [nə,]

Əsīr-i hier-i nigār u gərīb-i şəḫr ü diyār
Mənimçün əhırı gör kim nə mā-cərə qıldun (*Gazel 167, Mısra 6*). [nə,]

Bu **nə** inşəfdur kim mən çəkəm əndüh-i hicrānun
Görə əğyārılar vəşlünlə yüz zövc ü şəfə səndən (*Gazel 168, Mısra 3*). [*nə,]*

Rəh-i 'eşqündə **nə** cürm eyləmişdim kim mənə saldun
Həbibim muncə dərd ü möhnət-i rənc-i firāvānə (*Gazel 192, Mısra 7*). [*nə,]*

Nə rəvādur ki qoyə sən kimi bir lələ-'izār
Bu qədər dəğ-i ələm Zü'ī-i gəm-fərsāyə (*Gazel 194, Mısra 9*). [*nə,]*

Cəm' edüb zülfün bələ heylin gəlüb cən üstünə
Gör **nə** cəm'ıyyət qılublar bir pərişan üstünə (*Gazel 203, Mısra 2*). [*nə,]*

Bir tərəf savt-i bələbil bir tərəf āvāz-ı tār
Gülğül-i mīnə salur bağ gör **nə** gəvğələr genə (*Gazel 217, Mısra 8*). [*nə,]*

Gəh nəz u gəh girişmə gəh lütf ü gəh 'itāb
Vəşlində Zü'ī gör ki **nə** həngāmə var idi (*Gazel 222, Mısra 14*). [*nə,]*

Şö'lə-i mey **nə** şərər cānıvə salmış kim olub
Şam'-ı mey-hānəni təvfi etməgə pərvānə səni (*Gazel 226, Mısra 5*). [*nə,]*

Bah gör **nə** növ' saldı qara günlərə könlül
Həl-i siyāh u gisū-yı 'ənbər-fəşān mənə (*Gazel 227, Mısra 7*). [*nə,]*

İçüb şərāb olub məst künc-i meykədədə
Hudā bilür ki o günlər **nə** 'ālēmim var idi (*Gazel 237, Mısra 4*). [*nə,]*

Hudā bilür ki o günlər **nə** zövc eylər idük
Gözimdə 'āriz-i sāqī əlimdə sāğər idi (*Gazel 240, Mısra 9*). [*nə,]*

Yol tapə bilməz kişi bədrəqəsiz mətləbə
Gör **nə** san qat' edər Kə'bə biyābānımı (*Gazel 245, Mısra 4*). [*nə,]*

Həq hüzüründə bəli kəlməsi məqbül olub
Bu **nə** inşəfdi iqbālını idbār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 22*). [*nə,]*

Dəhānın eyləmişəm gönçə gönçəyə təşbih
Görün ki cövher-i fərdə **nə** iftirā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 4*). [*nə,]*

Bülbül [ü] qumrī açub şövc ilə hər yan pər ü bāl
Göstərübdür gül-i həmrā **nə** nəzakətlə cəmāl (*Mesnevi 15, Mısra 6*). [*nə,]*

Bu **nə** inşəfdi kim bir belə əyyām-ı bəhār
Keçə bī-bədə vü bī-sadə vü bī-bərbəṭ ü tār (*Mesnevi 15, Mısra 11*). [*nə,]*

Hanı Bəhrām ü Sifəndār u Nərimān ilə Sām
Əsüb onlar tərəfə gör **nə** şifət şarşar-ı Sām (*Mesnevi 15, Mısra 20*). [*nə,]*

Çərḥün əlində 'əciz ü bī-çārə olmuşam
Əhır nəfəsə də **nə** günü qarə olmuşam (*Muhammes 3, Mısra 22*). [*nə,]*

'Ālimün 'izzətinə bağı ki **nə** h'əş 'ələmdür
Yəhşi diqqət eləsən bağ-ı cināndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 19*). [*nə,]*

Nə yaşı günlər idi ol **nə** yaşı müddət idi
Ki şüglimiz o pəri-rüy ilə məhəbbət idi (*Tahmis 2, Mısra 11*). [*nə,]*

Nə yaşı günlər idi ol **nə** yaşı müddət idi
Ki şüglimiz o pəri-rüy ilə məhəbbət idi (*Tahmis 2, Mısra 11*). [*nə,]*

nə: *Ne kadar? Ne?*

Həq nədəndür bu qədər dərd ü gəm insānə verüb
Hər **nə** var dərd ü bələ məcmə'-i 'ürfānə verüb (*Gazel 20, Mısra 2*). [*nə,]*

Səniñlə getdi təməm 'eyş ü nüş u ləzzət-i zövc
Qoyub yerində baña hər **nə** var gəm getdün (*Gazel 163, Mısra 6*). [*nə,]*

Nə müsibət var isə eylədi çərḥ-i gəddār
Şəbr qıldım **nə** bələ oldı əgər cümle düçar (*Müseddes 2, Mısra 24*). [*nə,]*

nə: *Öyle bir.*

Nə cəşn kim mişilin görməyübdü dīdə-i çərḥ
Nə sūr görmiyəcək bir də eylə həlq-i cəhān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 21*). [*nə,]*

Nə cəşn kim mişilin görməyübdü dīdə-i çərḥ
Nə sūr görmiyəcək bir də eylə həlq-i cəhān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 22*). [*nə,]*

nə: *Hıç, asla.*

Nə etməmiş bunu Məcnūnə yā ki Fərhādə
O cövr ü zülm ki 'eşq içrə sən baña qıldun (*Gazel 167, Mısra 9*). [*nə,]*

Əbləh gər olaydım **nə** gəm ü dərdim olurdu
Sən mənə bu gəm çəkəməği hişlēt nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 5*). [*nə,]*

nə çihar: *Ne fayda!*

Yalquz bəhārdan **nə çihar** sāğər olmasa
Sāğər içində bədə-i cān-pərvər olmasa (*Gazel 6, Mısra 1*). [*nə çihar, -ar]*

Var isə 'əqlün əgər h'vāb-ı həyālun h'əş dut
Nə çihar muncə gəm ü möhnət-i cān-fərsādən (*Gazel 173, Mısra 16*). [*nə çihar,]*

nə fā'idə: *Ne fayda?*

Hər adı mollā olur mu 'əziz-i mən mollā
Nə fā'idə qurı ad bilməsə kitābətədən (*Kaside 15, Mısra 70*). [*nə fā'idə,]*

nə gündi kim: *Ne kadar zamandır ki, o kadar zamandır.*

Nə gündi kim eləməz çərḥ-i dūn mənə məğmūm
Qılub o māl vüşālından 'āqibət məhrūm (*Tahmis 2, Mısra 26*). [*nə gündi kim,]*

nə günə: *Nasıl? Hangi şəkildə?*

Bəli çıqsun **nə günə** səhət-i Şirvān həyālından
Kim ol gülşəndə bir Seyyid kimi şirīn-zəbānım var (*Kaside 7, Mısra 17*). [*nə günə,]*

Əğyāra ilticā edəmə imdi hicrədə
Salmış **nə günə** günlərə gör āsmān mənə (*Gazel 227, Mısra 4*). [*nə günə,]*

nə gərək: *Neye lazım?*

Çohdı dünyədə əgər səhīb-i dövlet **nə gərək**

Həl bilməz gözəli istəməz əhl-i 'işrət (*Kaside 5, Mısra 51*).
[*nə gərək,]*

nə hənə şahib-i hənə gərəkdi 'ələmdə: *Dünyada ev değil, ev sahibi (Allah) gerek!.*

Nə hənə şahib-i hənə gərəkdi 'ələmdə
Bu nüktədür sözi hər yerdə əhl-i 'ürfənün (*Gazel 155, Mısra 11*). [*nə hənə şahib-i hənə gərəkdi 'ələmdə,]*

nə müddətdir: *Bir müddettir, ne zamandır.*

Nə müddətdür köñül kim tərək-i mülk-i Şirvān qılmış
Diyār-ı Qübbədə yüz dərd [ü] möhnətlə məkān qılmış
(*Kaside 11, Mısra 1*). [*nə müddətdir,]*

nə növ': *Nasıl? Hangi şəkildə?*

Fikr edirdim ki **nə növ'** ilə sər-əncām qılaq
Tā ki tapsun bu pozuğ həlālīm ol işdə nizām (*Kaside 13, Mısra 17*). [*nə növ',]*

nə növ': *Nasıl, ne çeşit, hangi?*

Nə növ' söz söləsə bənd edər hədişə anı
Deyər bəli bunı Qur'an deyübdü ayət ilə (*Kaside 20, Mısra 31*). [*nə növ',]*

Məktəb **nə növ'** h' oş olı cındır həşirdə
Ətfāl ayağ yalın çəkə palçıqda zəhməti (*Kaside 2, Mısra 11*). [*nə növ',]*

Bir gör mü'əllimi necə şahib-i 'elmdür
Yə məktəbə **nə növ'** qılurlar himāyēti (*Kaside 2, Mısra 18*).
[*nə növ',]*

Nə növ' hılqət edübdürsə həliqü'l-əşya'
Mühāldur onə ey dil təğayyür imkāmı (*Kaside 23, Mısra 21*).
[*nə növ',]*

Atam rəsul-i Hüdādən şora nifāq əhli
Nə növ' eylədilər gör ki tarmār mənə (*Müseddes 2, Mısra 16*). [*nə növ',]*

Atam rəsul-i Hüdādən şora nifāq əhli
Nə növ' eylədilər gör ki tarmār mənə (*Müseddes 2, Mısra 16*). [*nə növ',]*

Şā'ir **nə növ'** [ilə] desün hüsni-qönçəni
Yoh bir nəfər [ki] tā oğuyub qanə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 11*). [*nə növ' [iylə],]*

nə qədər: *Ne kadar; Müddətçə; Çok, ne kadar da.*

Təmām 'əqldədür hər nə var möhnət ü gəm
Nə qədr çoh olə çoh olı zillət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 8*).
[*nə qədr,]*

Nə qədr güşə-i gülşəndə nəğmə-sāz edəsən
Gəlü r qulağə mülhālif nəvā-yı tār hārāb (*Gazel 29, Mısra 7*).
[*nə qədr,]*

Hər növ' cövr gər gələ səbr eylə Zü'iyā
H' oşdur o gül yolunda **nə qədr** olsa hārlıq (*Gazel 111, Mısra 18*). [*nə qədr,]*

Hıç bir 'ələc möhnət-i hicrānə tapmuram
Fikr eylərəm **nə qədr** ilə hər yanə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 12*). [*nə qədr,]*

Nə qədri qışdı mülk-i Qübbədə h' oşdur mənə ammā
Bəhār olcaq düşər yadımə Şirvān yüz fəğānım var (*Kaside 7, Mısra 13*). [*nə qədri,]*

Yə məhbəs içrə qalursan **nə qədri** 'ömrün var
Həlak olursan u yə əmr olur həkümətdən (*Kaside 15, Mısra 19*). [*nə qədri,]*

Nə qədri saq olı həlq içrə ehtirām tapar
Öləndə qəbri olur mövqə'-i ziyāratdən (*Kaside 15, Mısra 25*). [*nə qədri,]*

Nə qədri dād elədim məktəb eyləyün bün[y] ād
Ohı oyan yuhudan qalma h'vāb-ı qəflət ilə (*Kaside 20, Mısra 39*). [*nə qədri,]*

Nə qədri söylədi İrsād Mollā Nəsrə'd-din
Bu yaşı sözləri yüz və'z min nəşihət ilə (*Kaside 20, Mısra 43*). [*nə qədri,]*

Nə qədri vəşf eləsəm hələtin bu bəzmün mən
Bürüz-ı 'əcz edər əhirdə qüvvə-i əzmān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 33*). [*nə qədri,]*

Həmişə 'eys [ü] nəşāt ilə h' oş keçə 'ömrün
Nə qədri var cəhān içrə gərdis-i dövrān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 38*). [*nə qədri,]*

Özünlə dəhi bəradərlərlə övlādun
Olə tənə'um ilə hər **nə qədri** var cəhān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 40*). [*nə qədri,]*

Nə qədri çoh olə çohdur yəqin bil āzārı
Riyāsət ü 'əməl ü hökm ü dövlət ü dünyā (*Gazel 7, Mısra 3*). [*nə qədri,]*

Nə qədri diqqət etdim hılqətimdən qanmadım zərrə
Bilür bu rəmzi Zü'ī ol ki sirr'ullāh-ı məhrəmdür (*Gazel 41, Mısra 13*). [*nə qədri,]*

Gəm odur ki olmuyə cām-ı şərābə nəqdimiz
Bədə olsun tək **nə qədri** möhnət olə gəm döğül (*Gazel 125, Mısra 4*). [*nə qədri,]*

Hər gürühun **nə qədər** var isə əhl-i 'elmi
Görmədim hiç birinün qolı içün bir qüvvət (*Kaside 5, Mısra 23*). [*nə qədər,]*

Salınub 'işrət ilə mən də du'ālar ələyüb
'Ömrüvə dövlətvə tā **nə qədər** cānım var (*Kaside 6, Mısra 38*). [*nə qədər,]*

Dövlət ü 'ömrüvi əfzün eləsün bārī Hüdā
Nə qədər var cəhān içrə şühür u a'vām (*Kaside 13, Mısra 36*). [*nə qədər,]*

Səbr qıl etmə çoh də āh u fəğān
Nə qədər həstə vü nizār oldun (*Kaside 16, Mısra 12*). [*nə qədər,]*

'Əmmāməsinə bəhmagilən məs'ələ şorma
Mollā özi çoh həyr edi yalnız **nə qədər** var (*Gazel 42, Mısra 14*). [*nə qədər,]*

Dünyā köçübdü əhīrətə bir zəhīrə qoy
Cān nəqdi Zü'iyā **nə qədər** gārət olmamış (*Gazel 105, Mısra 14*). [*nə qədər,]*

Necə ki şürət ilə mütəhiddi cümlə bəşər
Mugāyərət **nə qədər** gör əhl-i 'ürfānı (*Kaside 23, Mısra 36*). [*nə qədərdir, -dür]*

nə san kim: *Sanki.*

Hət-i zülfi içindən gəldi basdı lə'l-i cānānı
Nə san kim zülmət içrə Hızr tapdı āb-ı həyvānı
(*Gazel 252, Mısra 2*). [*nə san kim,]*

nə sifət: *Nasıl, ne şəkildə.*

Qurudı nəhl-i şəfə şarşar-ı həvādiş ilə
Töküldi gör **nə şifət** bərg ü bərim əhirdə (*Gazel 198, Mısra 8*). [*nə şifət,]*

nə sūd: *Ne fayda?*

Vəli **nə sūd** ki mümkün döğül ziyād etmək
Nə şey' ki rüz-i əzəldə olub Hüdā-dədə (*Kaside 18, Mısra 7*). [*nə sūd,]*

Nə sūd o vaxtə bizim 'ömrümüz vəfā etməz
Tükəndi əhl-i cəhālet içində həsrət ilə (*Kaside 20, Mısra 37*). [*nə sūd,]*

nə səvāğ: *Hangi çeşit, tarz.*

Cövr-i rəqib şöhbətimizdən irəğ idi
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 29*). [*nə səvāğ,]*

nə səvāğ etmək: *Nasıl davranmalı?*

Bu müşkīn-müy u nəsrīn-rüy tərsā-bəççələr bi'llāh
Alurlar dīni əldən bunlar ilə **nə səvāğ etmək** (*Gazel 120, Mısra 8*). [*nə səvāğ etmək,]*

nə tövr: *Nasıl, hangi şəkildə?*

Bu 'əşrdə dəhi çox pādşāhə eylə nəzər
Nə tövr zillətə əhirdə döndi dövrāni (*Kaside 23, Mısra 8*). [*nə tövr,]*

nə tərz: *Nasıl?*

Sölə bu 'elm **nə tərz** ilə pəs olur həşil
Ki kāmīl ādēm edə bir o növ' həyvāni (*Kaside 23, Mısra 47*). [*nə tərz,]*

nə var: *Ne oldu? Niyə?*

Etdi hitāb bəndiyə Zū'ī **nə var** genə
Çoh də həyālə getmə dil-i dāğdār ilə (*Kaside 21, Mısra 23*). [*nə var,]*

Cəhāni belə görüb əhl-i mərifət getdi
Bu 'əşrdə sölə Zū'ī **nə var** bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 10*). [*nə var,]*

nə verdən: *Neden?*

Nə yerdən ey pəri-rūyum köñüldə intizārun var
Ki pozdun əhl-i bəzmün hātirin sölə nə kārūn var (*Gazel 46, Mısra 1*). [*nə yerdən,]*

nə 'əcəb: *Niyə?*

Lütf etməsün baña **nə 'əcəb** rəhm eyləməz
Yüz güsfənd əgər edə qəşşabə ilticā (*Gazel 11, Mısra 5*). [*nə 'əcəb,]*

nəbi: *Nebi, peyğamber.*

'Āləmə mə'lūm olubdur qoydıqun ədəb-i dīn
Hiç bir mürsəl **nəbīdə** yolxdı belə ihtidā (*Gazel 2, Mısra 8*). [*nəbīdə, -də]*

Budı bizdəki neçə təfriqələr peydādur
Nəbīdür ümməti var söləmə kim mollādur (*Mesnevi 9, Mısra 46*). [*nəbīdür, -dür]*

nəcābət: *Soyu temiz, soylu, asil.*

Pəs **nəcābət** belə olduğdā təbi'ətdə olur

'Elm-i 'ürfān vücūdunda səhāvətdə olur (*Mesnevi 6, Mısra 61*). [*nəcābət,]*

Yohsə çoh dūnbülü-bāz ism-i bəğ əhəz eyləyüb
Özini bir adı bəğliklə **nəcābətli** bilüb (*Mesnevi 6, Mısra 56*). [*nəcābətli, -li]*

nəcib: *Soylu, asil.*

Hər kimsə cəhāndə bir **nəcib** 'avrət alır
Dünyədə behişt ü hür ilə cənnət alır (*Rübai 6, Mısra 1*). [*nəcib,]*

nəcibü'l-nücəbā: *Temiz soylu.*

O **nəcibü'l-nücəbā** cüd Səttār Bəğ kim
Fəzl-i cüd ilə adı şöhrət-i Şīrvān oldı (*Kaside 17, Mısra 21*). [*nəcibü'l-nücəbā,]*

Ey **nəcibü'l-nücəbā** zədə-i hān-ı Şīrvān
Ki adun tək həsən-i hülq zātunda şi'ār (*Kaside 6, Mısra 31*). [*nəcibü'n-nücəbā,]*

nədəmət: *Yaptığı iş veya davranışın sonucunu beğenmeyip yaptığına hayıflanma, pişman olma, pişmanlık.*

Bədə-hvārə eləyür gərçi məzəmmət zāhid
Çəkar əhır özi bu işdə **nədəmət** zāhid (*Gazel 39, Mısra 2*). [*nədəmət,]*

Bir cigər də aydə almə əkl qıl hūn-ı cigər
Yıq gələn qoy qalsun əhirdə **nədəmət** kimdədür (*Kaside 8, Mısra 12*). [*nədəmət,]*

nədi: *Nedir? Hangi şeydir?*

Bir həbbə içün birini öldürü nā-həq
Derlər **nədi** inşāf-i mürüvvət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 22*). [*nədi,]*

Mö'cüz-i 'İsəvi tək cān verür əmvātə ləbūn
Nədi 'eybi dönübən məzhəb-i 'İsāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 12*). [*nədi,]*

Bf-həbərsən dedi yohsə **nədi** çarun söləyüm
Yaz Hüseyn hānə elə mətləbūvi sən izhār (*Kaside 6, Mısra 27*). [*nədi,]*

nədən: *Neden? Niyə? Hangi sebepten?*

Hər qüvvə təndə nāqış olur içələr səni
Bilməm **nədəndi** vəsf bu nöqsānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 12*). [*nədəndi, -di]*

Qalmub cəhāndə zərrə qədər zövq ilə şəfā
Yā Rəb tāmām ləzzət-i dünyā **nədən** gedüb (*Gazel 28, Mısra 6*). [*nədən,]*

Cüd u səhā vü mərifət āsāri dəhirdən
Nə vəcəndi bilmürəm āyā **nədən** gedüb (*Gazel 28, Mısra 10*). [*nədən,]*

Nədəndi yā Rəb olub çərḥ-i kəc-mədār hārāb
Düşüb şəfādan olub bāğ u lālə-zār hārāb (*Gazel 29, Mısra 1*). [*nədəndi, -di]*

Söləyüblər ki cəhānə gələcək bir Dəccāl
Bilməyüblər ki mülhid (?) **nədən** firāvān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 10*). [*nədən,]*

Cəzbə nədəndi hüsni dil-ārədə bilmədim
Nəş'ə **nədəndi** bədə-i həmrədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 1*). [*nədəndi, -di]*

Cəzbə nədəndi hüsni dil-ārədə bilmədim

Nəş'ə **nədəndi** bədə-i həmrədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 2*). [*nədəndi, -di*]

Bī-mə'rifət gənidi fəqir əhl-i mə'rifət
Fəqr ü gınā **nədəndi** bu dünyədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 6*). [*nədəndi, -di*]

Deyürlər ātəş ara məskən eyləməz āhū
Nədəndi könlüm ara bəs qılıb nişəst gözün (*Gazel 158, Mısra 8*). [*nədəndi, -di*]

Nədən həm-cinsivə yā geyr cinsə yohdur əltāfun
Yəqinimdür ki yohdur səndə şahindən nişān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 15*). [*nədən, -*]

Nə muşhaf-ı ruḥə nə küfr-i zülfə meyl etdün
Nədəndi döndü o zāhid belə İlahundan (*Gazel 185, Mısra 6*). [*nədəndi, -di*]

Hər şey' kəm ü ziyadə olur 'āləmdə rəsmdür
Žū'ī **nədən** mənim də gənim bir kəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 14*). [*nədən, -*]

Nədən artub bu gecə könlümün fəryad u fəğānı
Məgər şāna dağıtmış yā şəbə zülf-i pərişānı (*Gazel 252, Mısra 3*). [*nədən, -*]

Nədən olmuş belə āyā bu mədār-ı gərdün
'Ədl ü inşāf-ı ulūhiyyətə sıqmaz bu şifət (*Kaside 5, Mısra 13*). [*nədən, -*]

Nədəndi ey dil-i gəm-dīdə belə zār oldım
Bələ vü dərd [ü] gəm [ü] möhnət ilə yār oldım (*Kaside 12, Mısra 1*). [*nədəndi, -di*]

Nədəndi müzi-i heyvān tək tökürsən qan
Saḥa nə hāşil olur belə qətl ü 'gərətdən (*Kaside 15, Mısra 17*). [*nədəndi, -di*]

Bilməm **nədəndi** yohdı şəfā bu bəhārdə
Nə seyr-i gülşən ü gül ü nə lāləzərdə (*Kaside 19, Mısra 1*). [*nədəndi, -di*]

Yā Rəb **nədəndi** cümləsi tə'sīrdən qalub
Cām-ı mey ü sürür-ı ney ü çəng tār də (*Kaside 19, Mısra 11*). [*nədəndi, -di*]

O rütbedən bu məqāmə **nədən** çatub sölə
'Ulüm ilən bəli 'elm eyləyüb belə anı (*Kaside 23, Mısra 45*). [*nədən, -*]

Üç il içində **nədən** Rus məktəbdə təliblər
Bilürlər üç dili həm oğumaqla yazmanı (*Kaside 23, Mısra 55*). [*nədən, -*]

Bu hələcən qəşidəmişə çatmayub şılə
Qoymaq **nədəndi** Žū'īni sən muncə intizār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 16*). [*nədəndi, -di*]

Bilməm **nədəndi** yohdı şəfā bu bəhārdə
Nə seyr-i gülşən ü gül ü nə lāləzərdə (*Kaside 19, Mısra 1*). [*nədəndi, -di*]

Nədən sölə görək ey bī-nəvā ümmid olur hāşil
Fələk dūr mehri zā' il yār gāfil 'ömr müstə'cil (*Tahmis 1, Mısra 23*). [*nədən, -*]

nəf': Fayda, çıxar, kâr, menfaat.

Qiyəmət qoyurlar imdi onə nişf-ı hərçimi
İnşāf-ı hərç ilə görək bundə **nəf'** var (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 10*). [*nəf', -*]

nəfhə: Üfürmə, can veren, ihyā eden üfleme, diriltici nefes.

Səbə rūḥu'l-Qüdsdür Məryəm-i İsadən çün kūha
Ki hər bir **nəfhəsində** yüz Məsīhəvəş hüveydədur (*Gazel 40, Mısra 6*). [*nəfhəsində, -s, -i, -n, -də*]

nəfi hikmət-i 'elm: İlim hikmetinin faydası.

Nə hāşil şe'rdən Žū'ī nə **nəfi hikmət-i 'elmün**
Bu sā'ət şahib-i zər hər hünər əhlindən ə'lədur (*Gazel 40, Mısra 13*). [*nəfi hikmət-i 'elmün, -ün*]

nəfir-i zāğ: Karga bağırtısı.

Şavt-ı beləbilə bədəl oldı **nəfir-i zāğ**
Təqdirdən baña bu belə ərməğan idi (*Gazel 242, Mısra 15*). [*nəfir-i zāğ, -*]

Şavt-ı bülbul dönəcəkdir belə **nəfir-i zāğə**
Gül ü gülzār-ı cəhān hār-ı muğlān oləcəkdir (*Gazel 113, Mısra 13*). [*nəfir-i zāğə, -ə*]

nəfs: Bedene āit yeme, içmə vb. ihtiyacların bütünü, nefis.

Hür u cənnətdi sənün şavm u səlatun də gərəz
Fikr qıl **nəfsüvədür** gör bu 'ibādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 20*). [*nəfsüvədür, -üv, -ə, -dür*]

Gör **nəfs** içün 'ibādətini zāhidün haçan
Başın əgərdi səcdəyə gər cənnət olmamış (*Gazel 105, Mısra 9*). [*nəfs, -*]

Susuyub Kövşərə öz **nəfsivə** etdün tə'ət
Zāhidə ādəmi cənnətdən atar sū'ı 'əməl (*Gazel 126, Mısra 11*). [*nəfsivə, -i, -v, -ə*]

Hāliqi dəhi rəsulu'llāhi inşāfdı kim
Nəfsdən ötri özündən belə bizār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 18*). [*nəfsdən, -dən*]

nəfs-i nətiqə-i mustafā: Muhammed peyğambərin konuşan ruhu/kişiliği/özü.

Zāhirdə Mürtəzā deyülür ism-i pākuvə
Bātinə **nəfs-i nətiqə-i Muştafā** 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 14*). [*nəfs-i nətiqə-i muştafā, -*]

nəfs-i əmmārə: Nəfsinə emreden.

Zāhidün səcdəsi Allāhımə döğül vallāh
Nəfs-i əmmārəsinə hūri vü ğilmānə imiş (*Gazel 107, Mısra 2*). [*nəfs-i əmmārəsinə, -s, -i, -n, -ə*]

Zāhidün səcdəsi Allāhımə döğül vallāh
Nəfs-i əmmārəsinə hūri vü ğilmānə imiş (*Gazel 107, Mısra 6*). [*nəfs-i əmmārəsinə, -si, -n, -ə*]

nəfər: Kişi, kimse, fert, şahis.

Əfsūs ki yoh bir **nəfər** 'arif ki dəmə-ā-dəm
Cən-tüfəsinə şəhd-i kəlamində şəker var (*Gazel 42, Mısra 5*). [*nəfər, -*]

Var idi mənim bircə **nəfər** hən-ı qədimim
Bilməm nə olubdur o da əl-ān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 21*). [*nəfər, -*]

Rəsm-i səhā vücut-ı cəhāndən olubdı təyy
Yoh bir **nəfər** bu həlqün arasında Hātəmi (*Gazel 243, Mısra 4*). [*nəfər, -*]

Meydān-ı 'eşq hālidı yoh bir **nəfər** hərif
Nə bir dil-əvərə sər ü sərdār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 5*). [*nəfər, -*]

Şā'ir nə növ' [ilə] desün hüsni qönçəni

Yoh bir **nəfər** [ki] tã oħuyub qanə ey Ğərīb (*Kaside 3, Mısra 12*). [*nəfər,]*
 Bir Əmirhən Şirvān igiddən səvāyī dəhrdə
 Bir **nəfər** şəhs-i səhəvət-pişə əlān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 18*). [*nəfər,]*

nəfəs: *Akciğerlere hava alıp verme ve bu yolla alınıp verilen hava, soluk.*

Mürdə cismīn ‘āşiqūn qılmazdun əhyā hər **nəfəs**
 Mö‘cüz-i ‘İsā əgər lə‘lündə pünhān olmasa (*Gazel 13, Mısra 7*). [*nəfəs,]*

Yüz il ‘ömrün olə hər keçdügin h‘āyə qiyās eylə
 Sənünçün ‘ömr bir āhır **nəfəs** çəkdiğün dəmdür (*Gazel 41, Mısra 12*). [*nəfəsdə, -də]*

Bir **nəfəs** keçməz firāqında o bəd-hū dil-bərūn
 Kim tapulmaz min bələ mən zār u sər-gördān içün (*Gazel 152, Mısra 5*). [*nəfəs,]*

Əgər Fərhad tək zəhr içdün isə yār-ı Şīrīnlə
 Vəlikən şükr qıl āhır **nəfəs** dildərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 12*). [*nəfəs,]*

Mürdə cismīn ‘āşiqūn qılmazdun əhyā hər **nəfəs**
 Mö‘cüz-i ‘İsā əgər lə‘lündə pünhān olmasa (*Gazel 197, Mısra 7*). [*nəfəs,]*

Bir **nəfəs** vəslüvə ey şūh dəyişməm bi‘llāh
 Versələr Tārī bilür gər baña bu dünyānı (*Gazel 250, Mısra 5*). [*nəfəs,]*

Yüz min il ‘ömrün olə çün bir **nəfəsdür** ‘āqibət
 ‘Ömr-i bāqilə cəhāndə şān u şövkət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 15*). [*nəfəsdür, -dür]*

Çərħün əlində ‘āciz ü bi-çārə olmuşam
 Āhır **nəfəsdə** balı nə günü qarə olmuşam (*Muhammes 3, Mısra 22*). [*nəfəsdə, -də]*

Āhır **nəfəsdə** mənbə‘-i ‘ürfānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 49*). [*nəfəsdə, -də]*

nəfəs-i ‘ömr: *Ömür nefesi.*

Tā etməyə āyīnə-i ruhsārıvı petrə
 Āhır **nəfəs-i ‘ömr**də həbs-i nəfəs etdim (*Gazel 130, Mısra 10*). [*nəfəs-i ‘ömrə, -də]*

nəğmə: *Kulağa hoş gelen əhenkli ses, ezgi.*

Gəh bədə gāh sādə gəhī **nəğmədən** ‘əlāc
 Etdim vəlī köñüldən dəf‘-i ğəminim olmadı (*Gazel 238, Mısra 7*). [*nəğmədən, -dən]*

Eşitməyüb **nəğmədə** şūr u nəvā
 ‘Eyb döğül anlamasə bī-nəvā (*Mesnevi 5, Mısra 91*). [*nəğmədə, -də]*

nəğmə-i şīrīn: *Tatlı nəğmə.*

Müğənniyān h‘oş-āvāz Bārbəd-i āhəng
 Dolubdı **nəğmə-i şīrīni** ilə mülk-i cəhān (*Kit‘a-ı Kebir 1, Mısra 24*). [*nəğmə-i şīrīni,]*

nəğmə-i tār u dəf: *Tar və Def musikisi, nəğməsi.*

Žū‘ī tək bang-ı mü‘əzzindən olub āsüdə
Nəğmə-i tār u dəf ü bərbət-i hoş-h‘vanə gedəm (*Gazel 140, Mısra 14*). [*nəğmə-i tār u dəf,]*

nəğmə-i tār: *Tar nəğməsi.*

Hansı şīrūn bənd edüb dil-mürğini ey hūr-liqā

Ya dəf [ü] tənbur yā kim **nəğmə-i tārūn** sənün (*Gazel 179, Mısra 6*). [*nəğmə-i tārūn, -un]*

nəğmə-sāz: *Nəğmə yapan, şarkı söyleyen.*

Nə qədr güşə-i gülşəndə **nəğmə-sāz** edəsən
 Gəlür qulağə mühālīf nəvā-yı tār hərəb (*Gazel 29, Mısra 7*). [*nəğmə-sāz,]*

Bülbül-i şūrīdə olub **nəğmə-sāz**
 Vüslət-i güldən oħuyur şāh-nāz (*Mesnevi 10, Mısra 5*). [*nəğmə-sāz,]*

nəğmə-sarā: *Şarkı okuyan, türkü söyleyen.*

Bülbüldə var nə **nəğmə-sarālıq** nə güldə rəng
 ‘eşq ātəşinə yanmaqı pərvānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 7*). [*nəğmə-sarālıq, -lıq]*

nəhār: *Gündüz, gün.*

Zülf ü ruħun firāqı ilə ey pərī-liqā
 Fikr eylə Žū‘iyə necə leyl ü **nəhār** olur (*Gazel 82, Mısra 10*). [*nəhār,]*

Şəb düşün[i] eləyirdüm neçə yüz min əfkār
 Kī şabāh qış gələcək necə keçər leyl [ü] **nəhār** (*Kaside 6, Mısra 2*). [*nəhār,]*

İlāhi saħla bələdan özini övlādın
 Bu dərd zikrinə hər leyl hər **nəhār** oldım (*Kaside 12, Mısra 28*). [*nəhār,]*

Yohdur bir ağ gün mən-i bəh̄ti qara içün
 ‘Ömrüm keçir ‘əbəş belə leyl ü **nəhār** ilə (*Kaside 21, Mısra 12*). [*nəhār,]*

Zülf ü ruhsārı həvāsı ilə h‘oşdı hālīm
 Getcəgin rüz u şəbim leyl ü **nəhārım** getdi (*Gazel 248, Mısra 6*). [*nəhārım, -ım]*

nəhl: *Hurma ağacı.*

Cəhān bağında bir h‘oşgīdə **nəhlə** bənzərəm mən kim
 Nə bir şāhım nə sāyəm nə şüküfə nə bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 11*). [*nəhlə, -ə]*

Dəhr bağında qurı **nəhlə** dönübdür cismim
 Könlümün meyvəsi çün bərk ilə bərim getdi (*Gazel 248, Mısra 11*). [*nəhlə, -ə]*

nəhl-i ‘evş: *Eğlence, içki ağacı.*

Hüşk oldı **nəhl-i ‘evş** ü nihāl-i ümīdimiz
 ‘Ömrimdə bir hədiqə-i ‘eyşim nəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 3*). [*nəhl-i ‘evş,]*

nəhl-i pür-ənvārdan: *Işık, nur dolu ağaç.*

Tür-ı məhəbbət içrə gəlīm [ol] bələ-keşə
 Bir cüz‘ də san **nihān pür-ənvārdan** gəlüb (*Gazel 27, Mısra 8*). [*nəhl-i pür ənvārdan, -dan]*

nəhl-i şəfā: *Hurma ağacının safası; Fidan gibi uzun ve ince vücutlu güzelle hemhal olma.*

Qurudı **nəhl-i şəfā** şarşar-ı həvādiş ilə
 Töküldi gör nə şifət bərg ü bərim āhırdə (*Gazel 198, Mısra 7*). [*nəhl-i şəfā,]*

nəhl-i tūbā: *Cennetteki hurma ağacı.*

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə vā‘iz dəm-bə-dəm
 Hiç utanmur bir məgər sər-v-i hūrāmānūn görüb (*Gazel 19, Mısra 3*). [*nəhl-i tūbā,]*

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə vā'iz dām-bə-dəm
Hic utanmur bir mægər sərv-i ħurāmānun görüb (*Gazel 31, Mısra 3*). [*nəhl-i tūbā*,]

Nəhl-i tūbāyə verür rızvān həmişə pərvəriş
Tā ki bir gün eyləsün sürür u əlvān şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 7*). [*nəhl-i tūbāyə*, -y, -ə]

nəhv: Söz dizimi, cümle bilgisi, sentaks.

‘Acizəm mədhivə hər **nəhv** ilə tövşif eləsəm
Āftabə verürəm şö'lə-i şu'ā'nı şifət (*Kaside 5, Mısra 43*). [*nəhv*,]

Gedüb izhār elə ol sərvərə hāl-i zārun
Tā kifāyət edə hər **nəhv** saña olsə mərām (*Kaside 13, Mısra 28*). [*nəhv*,]

Hər **nəhv** olə Žū'ī saña bəndədür
Du'ā-güdür ħidmətə pāyēndədür (*Mesnevi 10, Mısra 57*). [*nəhv*,]

nəhy: Birini bir şeyden alkoyma, bir şeyin yapılmasını yasak etme, menetmə, engelleme.

Bədəyə ğiybət ü məğrurluqı tay dutaq
Ğiybətün **nəhyinə** var çün neçə 'āyət zāhid (*Gazel 39, Mısra 14*). [*nəhyinə*, -i, -n, -ə]

Bādənün **nəhyinə** bir fāctənibü ləfzi gəlüb
İmdi çək eylədiyün fe'lə həcālət zāhid (*Gazel 39, Mısra 15*). [*nəhyinə*, -i, -n, -ə]

Nə ħüld olaydı nə ədəm nə ħilə-i şeytān
Nə əmr ü **nəhy** nə təqdīr-i kun fəkān (?) ey kāş (*Gazel 106, Mısra 10*). [*nəhy*,]

nəhəng: Büyüklük, iri.

Müsəhhər etdi 'ulüm ilə fil ü bəbr ü pələng
Əsir qıldı fərəsət **nəhəng** deryanı (*Kaside 23, Mısra 44*). [*nəhəng*,]

nə'im-i cəhān: Dünya nımeti, bolluk.

Gözimə cümle **nə'im-i cəhān** cəhīm gəlür
Nə növ'lən keçəcək bilmürəm zəmə'n sənəz (*Gazel 92, Mısra 5*). [*nə'im-i cəhān*,]

nəinki: -da/-de anlamında iştirak bağlacı. Karşılaştırma ve birlikliklik anlamı katar.

Nəinki bir qurı 'əmmāmə vü 'əyālī olə
Vəlik bilməyə imlānı yā ki inşānı (*Kaside 23, Mısra 51*). [*nəinke*,]

Nəinki bizdəki tək zāhirin edə bər-bād
'Əbā qəbā uzun arħalūq u 'imāmət ilə (*Kaside 20, Mısra 25*). [*nəinki*,]

nəkisā: Hüsrev Perviz'in müzisyenlerinden biridir.

Gülüstān içrə olmuş hər gül-i növhiz bir Həsrov
'Anādil Bərbəd bu bəzmə bülbüllər **Nəkisādur** (*Gazel 40, Mısra 4*). [*nəkisādur*, -dur]

nəm: Yaş, nem.

Gedəndə görmədim ol āftāb-ruhsārun
Qoyub könlüdə kədər çeşmim içrə **nəm** getdün (*Gazel 163, Mısra 12*). [*nəm*,]

Ĥüşk oldı nəhl-i 'eyş ü nihāl-i ümīdimiz

'Ömrimdə bir hədiqə-i 'eyşim **nəm** olmadı (*Gazel 238, Mısra 4*). [*nəm*,]

nəmrūd: Hz. İbrāhim'i ateşe attıran və Bābil'in kurucusu olduğu söylenen hükümdar.

Odlarə əgər saldısa **Nəmrūd** vəlikən
Nār oldı Bīrāhīmə gülüstān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 9*). [*nəmrūd*,]

nəmək: Tuz.

Görəndə şərħə şərħə könlümü eylə təkəllüm kim
Bu 'ādətdür **nəmək** pāşidə eylərlər kabāb içrə (*Gazel 188, Mısra 6*). [*nəmək*,]

nəng: Ün, şən, şöhrət.

Ār etmə küy-i yārdə Žū'ī gədālıqı
'Āşiqdə kim görübdü ki **nəng** ilə nām olur (*Gazel 77, Mısra 14*). [*nəng*,]

Nədür çəkmək ayağ əl tə 'nəsilə yār küyindən
Məgər bilməzsən 'āşiqlərdə Žū'ī **nəng** [ü] nām olmaz (*Gazel 93, Mısra 14*). [*nəng*,]

Göttürmüşdük könlüdə **nəng** [ü] nām u 'ār sevdāsın
Diyār-ı 'eşqdə Məcnūn ilə həm-ħānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 7*). [*nəng*,]

nəqd: Sevgilinin güzellikleri.

Gər cānımı lə'lün həvəsi alsə 'əcəb yoħ
Kim **nəqdləri** bədə-i reyħān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 4*). [*nəqdləri*, -lər, -i]

nəqd: Elde bulunan geçerli para, akçe.
Bilməm nə növ'lən keçəcək bu bəhārimiz
Nə **nəqdimiz** nə meykədədə 'etibār yoħ (*Gazel 38, Mısra 6*). [*nəqdimiz*, -imiz]

Qurubdur Yūsif-i gül Mısr-i gülşən içrə bāzārın
Dutub cān **nəqdin** əldə şanki bülbüllər Züleyhādur (*Gazel 40, Mısra 8*). [*nəqdin*, -i, -n]

Mətā'-ı 'eyş ü 'işrət çoħdı dünyānun dükānında
Bizim nə **nəqdimiz** var ondə nə bāzārımız yoħdur (*Gazel 79, Mısra 4*). [*nəqdimiz*, -imiz]

Dünyā köçübdü āħirətə bir zəħirə qoy
Cān **nəqdi** Žū'iyə nə qədər ġārət olmamış (*Gazel 105, Mısra 14*). [*nəqdi*, -i]

Ğəm odur ki olmuyə cām-ı şərābə **nəqdimiz**
Bədə olsun tək nə qədri möhnət olsə ġəm döğül (*Gazel 125, Mısra 3*). [*nəqdimiz*, -imiz]

Ey Yūsif-i zəmə'nə Züleyhā şifət bugün
Cān **nəqdi** əldə gör ki ħərīdārīnām sənün (*Gazel 165, Mısra 4*). [*nəqdi*, -i]

nəqd: Elde bulunan, nakit, sermaye.

Ol pādşəhim bədəyə meyl etdügi gündən
Cān **nəqdini** hər şāmdə nəzr-i asəş etdim (*Gazel 130, Mısra 6*). [*nəqdini*, -i, -n, -i]

nəqd-i cān: Can sermayesi.

Cām 'oldı müştərī dutubən əldə **nəqd-i cān**
N'oldı ki Yūsifim belə bāzārə ġəlmədi (*Gazel 221, Mısra 7*). [*nəqd-i cān*,]

Əgərçi olmasa də **nəqd-i cānımız** məqbül

Yanında zərrə qədər bəri e'tibarımlı olaydı (Gazel 223, Mısra 5). [*nəqd-i cənımız, -ımız*]

nəqd-i firdövs-i bərin: Yüce Firdevs cenneti sermayesi.

Nəqd-i firdövs-i bərin həsil qılub yüz sür ilə
Əyləşürlər rövzələrdə bədə-peyməlar genə (Gazel 217, Mısra 3). [*nəqd-i firdövs-i bərin, -i*]

nəql: Anlatma.

Hər bəzmdə ki bədə-i həmrədan olmasa
Nəql ü məzə o lə'i-i şəkər-hədan olmasa (Gazel 4, Mısra 2). [*nəql, -i*]

nəqqāş: Renkli resim və tezyinat yapan sanatkār, kitabları resimleyen, kap və sayfalarını süsleyen, mimārī eserlerin tavan və duvarlarını, çinileri, toprak kapları vb.lerini resim və şekillerle bezeyən süsleme ustası; Allah.

Ab u ātəşdi ləbün mey kimi gül bərgi üzi
Necə ustəddi yā Rəb bu şüvər-**nəqqāş**ı (Gazel 247, Mısra 12). [*nəqqāş, -ı*]

nəqqāş-i əzəl: Allah.

Sən tək bir gözəl olmaqlıqə **nəqqāş-ı əzəl**
Gecə gündüz məh ü h'vurşidə verür yüz şayqəl (Gazel 126, Mısra 1). [*nəqqāş-i əzəl, -i*]

nəqs: Resim, təsvir; İşləmə.

Nəqşbənd-i kərgāh-ı dəhr güyā çəkməyüb
Şadlıq-**nəqşin** mən-i dil-həstə vü həyrān için (Gazel 152, Mısra 8). [*nəqşin, -i, -n*]

nəqs et-: Resmini, təsvirini yapmak, resmini çizmek; Yaratmaq.

Mā'il-i mür-ı hətün mülk-i Süleymān istəmər
Nəqs edübdür hürdən ə'lā səni şüretgərün (Tahmis 3, Mısra 6). [*nəqs edübdür, -üb, -dür*]

nəqşbənd-i kərgāh-ı dəhr: Dünya atölyesinin nakkaşı, ressamı.

Nəqşbənd-i kərgāh-ı dəhr güyā çəkməyüb
Şadlıq-nəqşin mən-i dil-həstə vü həyrān için (Gazel 152, Mısra 7). [*nəqşbənd-i kərgāh-ı dəhr, -i*]

nərgis-i bīmār: Süzgün bakiş.

Bir şənə çək ol zülf-i pərişanə 'Öleykən
Desəm nə rəvā gözlərün **nərgis-i bīmār** (Muhammes 4, Mısra 32). [*nərgis-i bīmār, -i*]

'Uryān edübdü **nərgis-i bīmār**ı sər-nigün
Həm-dəm qılubdı gör gül-i həmrānı hər ilə (Kaside 21, Mısra 5). [*nərgis-i bīmār, -i*]

nərgis-i cādü: Sevgilinin sihirbazlık eden gözü.

'Aşiq öldürməyə müjgānın edüb həncər-i tiz
Qəşd eyləyənə ol **nərgis-i cādülərə** bağ (Gazel 35, Mısra 4). [*nərgis-i cādülərə, -lər, -ə*]

nərgis-i fəttān: Baştan çıxaran göz.

Qurban olum ol **nərgis-i fəttānə** 'Öleykən
Həm həm tökülən zülf-i pərişanə 'Öleykən (Muhammes 4, Mısra 1). [*nərgis-i fəttānə, -ə*]

nərgis-i məhmür: Süzgün bakiş, göz.

Salmasun **nərgis-i məhmür**ə zülfün sāyə

Qoymə şāh-bāzə olə zāğ [u] zəğanın həm-sāyə (Gazel 209, Mısra 1). [*nərgis-i məhmürə, -uv, -a*]

nərgis-i mərdüm: Sevgilinin süzgün bakiş, nergis çiçeği gibi göz bebeği.

Məhrāb qəşinə könlü aldanma əgmə baş
Bağ görkəmində **nərgis-i mərdüm**-firibi var (Gazel 44, Mısra 8). [*nərgis-i mərdüm, -i*]

nərgis-i məstān: Sarhoş, süzgün göz.

Bīmār tənīm **nərgis-i məstānə** 'Öleykən
Bu şəhrdə var gərçi həzārān büt-i zibā (Muhammes 4, Mısra 21). [*nərgis-i məstānə, -i*]

nərimān: Avesta'da dünya pehlivanı Geršasp'ın çox sayıdakı sıfatlarından biri olaraq keçer. Ama zamanlar özel isme dönüşüp Geršasp'ın oğlunun adı olmuştur. Neriman, Rüstəm'in atası ve Sam'ın babasıdır.

Hanı Bəhrām ü Sifəndār u **Nərimān** ilə Sām
Əsüb onlar tərəfə gör nə şifət şarşar-ı Sām (Mesnevi 15, Mısra 19). [*nərimān, -i*]

nərrād-ı qəzā: Tavla ustası (gibi olan) kader.

Nərrād-ı qəzā çəküb baña dav
Gəldi o məqāmə bir piristav (Mesnevi 7, Mısra 17). [*nərrād-ı qəzā, -i*]

nəşāt: Sevinç, neşe, sürur.

Nə **nəşāt**ı məclisün gər ondə cānān olmasa
Sā'ir ə'zānun nə sudi təndə gər cān olmasa (Gazel 14, Mısra 1). [*nəşāt, -i*]

Əvvəlki hüsn cəzbəsi cānānədən gedüb
'Eys ü **nəşāt** güşə-i mey-hānədən gedüb (Gazel 28, Mısra 2). [*nəşāt, -i*]

Nə bağlarda səfə var nə meydə 'eys ü **nəşāt**
Dönüb zəmənə olub dövr-i rüzgār hərəb (Gazel 29, Mısra 3). [*nəşāt, -i*]

Qalub nə güldə nə gülşəndə bir **nəşāt**-əşəri
Olub təməm cəhān içrə hər nə var hərəb (Gazel 29, Mısra 11). [*nəşāt, -i*]

Zimistānı bəhār eylər **nəşāt**-əsbābın āmədə
Kimün kim sım ilə zər kəsəndə ləhzə peydādur (Gazel 40, Mısra 11). [*nəşāt, -i*]

Gecə günüz keçinürdi **nəşāt** ilə həlīm
Nə fikr-i rövzə nə bīm-i 'əzāb olan günlər (Gazel 62, Mısra 11). [*nəşāt, -i*]

Gecə günüz keçinürdi **nəşāt** ilə həlīm
Nə fikr-i rövzə nə bīm-i 'əzāb olan günlər (Gazel 65, Mısra 11). [*nəşāt, -i*]

Hər şəb ki bəzmim içrə o mäh ilə cām olur
'Eys ü **nəşāt** ləzzət-i dünyā təməm olur (Gazel 77, Mısra 2). [*nəşāt, -i*]

Žü'iyā 'eşqün nə olsə həsilə vəcibdi çək
Ya sürürün yā **nəşāt**ın yā bələsın yā gəmin (Gazel 156, Mısra 10). [*nəşātın, -i, -n*]

Bəri o gəlmədisə gənim dəf etməyə
Sən nişə ey **nəşāt**ım olan bədə gəlmədin (Gazel 166, Mısra 6). [*nəşātım, -ım*]

Nə var **nəşāt** meykədə şəhnində 'ərifə

Nə bir əsər nə nəş'ə mey-i h' oş-güvərdə (*Kaside 19, Mısra 9*). [*nəşāt, j*]

Vermir **nəşāti** həfirə nə şüh-ı şāh-nāz
Nə zərrə qədri şūr u humāyūn hişārdə (*Kaside 19, Mısra 7*).
[*nəşātu, -i j*]

‘Ömrün keçürtmə dərd ilə ‘eyş ü **nəşāt** qıl
Az cəng eylə hökm-i Hüdāvəndgār ilə (*Kaside 21, Mısra 31*). [*nəşāt, j*]

Eyləyürdük dəm-bə-dəm ‘eyş ü **nəşāt**
Hər cəməndə döşəyürdük bir būsāt (*Mesnevi 4, Mısra 13*).
[*nəşāt, j*]

Bu ‘anādil bu bələbil bu gülüstān bu cəmən
‘Eyni cənnətdi **nəşāt** eylə əgər ādāmsən (*Mesnevi 15, Mısra 10*). [*nəşāt, j*]

Yā Rəb olur mu bir də görəm ol zəmənanı
‘Eyş ü **nəşāt** u şöhbət-i cəng ü çəgānəni (*Müseddes 1, Mısra 26*). [*nəşāt, j*]

nəşb: *Soy, soy sop, atalar, dedeler silsilesi.*

Qəsəm deməkliqə mollāsını edüb tə'yin
Şikəstə həfirimə **nəşb** ilə verüb tərīn (*Mesnevi 14, Mısra 22*). [*nəşb, j*]

nəşib: *Bir kimsenin payına düşən şey, hisse.*

Hər bir kəsün ki sən kimi ey məh həbibi var
Bəh bəh əzəl günündə sə'ādət **nəşibi** var (*Gazel 44, Mısra 2*). [*nəşibi, -i j*]

Hər bir Sikanərə döğül āb-ı bəqā **nəşib**
Hizir olmayan bu çeşmə-i heyvānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 5*). [*nəşib, j*]

Yā Rəb məni bu hāl ilə hılqət nöçün etdün
Hər gündə **nəşibim** gəm ü möhnət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 2*). [*nəşibim, -im j*]

Olsun **nəşibi** dostuvun şir ü şəhd ü nüş
Batsun gözünə düşməninün tır ü nış ü hār (*Kaside 9, Mısra 35*). [*nəşibi, -i j*]

Dünyədə hənə məscid ü mey-hənədür vəlī
Olmub bizə **nəşib** iki hənənün biri (*Kut'a-ı Kebir 6, Mısra 4*).
[*nəşib, j*]

nəşib-i dərd: *Keder payı.*

Əğyərə vermə dərd ü gəmin ol pərvəşün
Yā Rəb **nəşib-i dərdini** qıl əşnələrə (*Gazel 201, Mısra 6*).
[*nəşib-i dərdini, -i, -n, -i j*]

nəşibə-i əhrimən: *Ehrimen'in nasibi.*

Saldun ləbün kənārınə zülf-i siyāhıvı
Əngüştəri **nəşibə-i Əhrimən** eylədün (*Gazel 164, Mısra 10*).
[*nəşibə-i əhrimən, j*]

nəşihat: *Nasihat, öğüt.*

Bir Zū'ı-i fəqir döğüldür gəzetçilər
Hər gün deyür cəmə'ətə belə **nəşihəti** (*Kaside 2, Mısra 36*).
[*nəşihəti, -i j*]

Nə qədri söylədi İrşād Mollā Nəsrə'd-din
Bu yaxşı sözləri yüz və'z min **nəşihət** ilə (*Kaside 20, Mısra 44*). [*nəşihət, j*]

nəşihət-gü: *Nasihat eden.*

Ey **nəşihət-gü** çək al āhır məni əfkərdən
Almış əldən iştıyārın zidd-i fāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 7*). [*nəşihət-gü, j*]

nəsl-bā-nəsl: *Nesilden nesile.*

Nəsl-bā-nəsl səhəvət sizə irş ilə çatub
Kimsə bu qışşəni hərgiz edə bilməz inkār (*Kaside 6, Mısra 33*). [*nəsl-bā-nəsl, j*]

nəsl-i ādām: *İnsan nesli.*

Nə vəsl olaydı İllāhı nə hicr-i pür-gəm olaydı
Nə hūr u cənnət ü gilmān nə **nəsl-i ādām** olaydı (*Gazel 244, Mısra 2*). [*nəsl-i ādām, j*]

Nəsl-i ādāmdə sənün tək məh-i h'vursid-liqā
Gər mələk gəlsə inanmam gələcək dünyəyə (*Gazel 194, Mısra 3*). [*nəsl-i ādāmdə, -də j*]

nəsl-i yə'qūb: *Yakub, Ken'an diyərində, yəni Fenike denilen Sayda, Sür ve Beyrut ile Filistin ve Suriye'nin bir kısmından ibaret olan bölgede yaşayan insanlara gönderilen peygamber. İsmi Yakub olup İbrānicede Saffetullah, yəni "Allahü teālānın səf və təmiz kıldığı kul" mənāsına gəlmehtir. Digər adı İsrail olup "Allah'ın kulu" mənāsına gəlmehtir. İbrahim aleyhisselamın küçük oğlu olan İshak aleyhisselamın oğludur. Yakub'un nesli.*

Ey Yəhüdā **nəsl-i Yə'qūb** ism-i Yüsif hüsən kim
Hüsünvə min müştəri yüz məh hərīdār eylədün (*Gazel 181, Mısra 3*). [*nəsl-i yə'qūb, j*]

nəsrin: *Yaban gülü, ağustos gülü, Mısır gülü, Van gülü gibi isimler alan bir cins gül.*

Bu müşkīn-müy u **nəsrin**-rüy tərsə-bəççələr bi'llāh
Alurlar dīni əldən bunlar ilə nə səyāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 7*). [*nəsrin, j*]

Sünbül [ü] gül lələ vü **nəsrin** ü bāğ
Sinə-i firdövsə qoyub təzə dāğ (*Mesnevi 5, Mısra 39*).
[*nəsrin, j*]

Cüş edüb yerdən çıxub **nəsrin** süsən nəstərən
Seyr-i gülizār elər yüz nəzənīn-i gül-bədən (*Murabba 1, Mısra 13*). [*nəsrin, j*]

nəstərən: *Yaban gülü, ağustos gülü, nesrin.*

Cüş edüb yerdən çıxub nəsrin süsən **nəstərən**
Seyr-i gülizār elər yüz nəzənīn-i gül-bədən (*Murabba 1, Mısra 13*). [*nəstərən, j*]

nəşv ü nəmə: *Gelişmə, büyüme, gelişim.*

Növ-bəhār oldı genə seyr-i şəfā istər köñül
Səbzələr tək bādədən **nəşv ü nəmə** istər köñül (*Gazel 122, Mısra 2*). [*nəşv ü nəmə, j*]

nəş'ə: *Gönülde duyulan və dışı vuran ferahlık hāli, üzüntüsü olmamaktan ileri gelen ve kendini çeşitli şekillerde belli eden iç ferahlığı, sevinç, sürür.*

Sən edən fisqlərin **nəş'əsi** yoh ləzzəti yoh
Meydə var zövq ü fərəh 'işrət ü ləzzət zāhid (*Gazel 39, Mısra 17*). [*nəş'əsi, -s, -i j*]

Ləb-i dildār tək var bādə-i gül-gündə gər **nəş'ə**
Nə sūd ondan ki tiz başə çıxar qalmaz müdām olmaz (*Gazel 93, Mısra 7*). [*nəş'ə, j*]

Ləbün zövqi əgər mey-nəş'əsindən gəlməsə yoh 'eyb
Ki nūr-i āftāb əlbəttə kim meh-tābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 7*). [*nəş'əsindən, -si, -n, -dən j*]

Cəzbə nədəndi həsən-i dil-ārədə bilmədim
Nəş`ə nədəndi bədə-i həmrədə bilmədim (Gazel 139, Mısra 2). [nəş`ə,]

Mey nəş`əsinə görməmiş `eşqün məzəqını
Zəhid sölər ki mə`rifətim var bu əd ilə (Gazel 193, Mısra 3).
[nəş`əsinə, -ə, -si, -n, -i]

Nə var nəşəft meykədə şəhnində `ərifə
Nə bir əşər nə nəş`ə meyi-i h`oş-güvərdə (Kaside 19, Mısra 10). [nəş`ə,]

Ey h`oş ol vəqt ki mən səkin-i meyi-hənə idim
Başda meyi nəş`əsi həm məşrəb-i cənānə idim (Mesnevi 1, Mısra 14). [nəş`əsi, -s, -i]

nəş`ə-i behcət: Güzellik sevinci.

Var idi meyi-i nəbdə çox zövq ü şəfəlar
Pəs ondə olan nəş`ə-i behcət hara getdi (Kaside 24, Mısra 4). [nəş`ə-i behcət,]

nəş`ə-i meyi: Şarap sevinci, mutluluğu.

Ləbün zövqi pəri-rüym şərəb-i nəbdən gəlməz
Bu rövşən əmrədir kim nəş`ə-i meyi əbdən gəlməz (Gazel 96, Mısra 2). [nəş`ə-i meyi,]

nəsəb: Soy, soy sop, atalar, dedələr silsiləsi.

Ələ ey sərvər-i vələ-nəsəb kim bu cəhən içrə
Dil [ü] dəst-i göhər-məşhünlə min dəryə vü kənim var
(Kaside 7, Mısra 31). [nəsəb,]

Həm həsəb həm nəsəbdə bə-həmtə
İsmi tək həm özi böyük aqa (Mesnevi 2, Mısra 3). [nəsəbdə, -də]

Ey şah-i iqlim fütun-ı ədəb
Cəm` idi zātunda həsəb həm nəsəb (Mesnevi 5, Mısra 74).
[nəsəb,]

Ey şah-i iqlim fütun-ı ədəb
Zətuña muzmər həsəb u həm nəsəb (Mesnevi 10, Mısra 48).
[nəsəb,]

nəşə-i lə`l-i ləbün zövqü: Kırmızı duduğun neşesinin zevki.

Nəş`ə-i lə`l-i ləbün zövqünü zəhid bilsə
Kəfirəm meyl ələyə Kövsər ilə həvrəyə (Gazel 209, Mısra 7). [nəşə-i lə`l-i ləbün zövqünü, -ü, -n, -i]

nəşə-i meyi-şəhbə: Al kırmızı şarabın sevinci.

Hər kim ki nəş`ə-i meyi-şəhbəni anlamaz
Bə`lləh ki zövqi-i Kövsər ü hürəni anlamaz (Gazel 100, Mısra 1). [nəşə-i meyi-şəhbəni, -n, -ı]

nəşə`-i cəm: Kadeh sevinci.

Əlimdə səgər-i bədə başımdə nəş`ə`-i cəm
Gözimdə `əriz-i cənānə olduğum günlər (Gazel 66, Mısra 7).
[nəşə`-i cəm,]

nəvə: Nağmə, əhenk, ses.

Dəm-bə-dəm gülşənlər içrə bülbul-i şürdə tək
Ərganün u tərdən şür u nəvə istər köñül (Gazel 122, Mısra 4). [nəvə,]

Dügəh-i şüh ü şəm içrə mənə oldum ki şür ilə
Səmə` eylərdi güşüm gəh segəh u gəh nəvə səndən (Gazel 168, Mısra 14). [nəvə,]

Nə güldə `ətr var nə bülbuldə bir nəvə
Nə zövqi-i səyə `ər`ər ü sərv çinərdə (Kaside 19, Mısra 3).
[nəvə,]

Qədem bas gülüstəne bağ ara gör kim nə şür ilə
Nəvələr səz edüb `uşşaq içün qumr-i dīvānə (Kaside 22, Mısra 8). [nəvələr, -lar]

Eşitməyüb nəgmədə şür u nəvə
`Eyb döğül anlamasə bə-nəvə (Mesnevi 5, Mısra 91). [nəvə,]

Tə ki düşə başımdə şür u nəvə
Şərğ elim hər nə ki var mən-cərə (Mesnevi 10, Mısra 13).
[nəvə,]

nəvələ: Gereкли yiyecek ve içecek şeyler, azık.

O kərəm kəni kim müdəm ondan
Hər zəməndə nəvələ-h`vār oldun (Kaside 16, Mısra 18).
[nəvələ,]

nəvələ-hər: Azık yiyen, kismet alan.

Müdəm-ı cədd u əbündən nəvələ-h`ər oldum (Kaside 12, Mısra 24). [nəvələhər,]

nəvə-yi tər: Tar nağməsi, ahengi.

Nə qədr güşə-i gülşəndə nəgmə-səz edəsən
Gəlür qulağə mühəlif nəvə-yi tər hərəb (Gazel 29, Mısra 8).
[nəvə-yi tər,]

nəvə`-i nüktə-dən: Nükteli söz söyleyen Nəvə`i.

Vəzir idi Nəvə`-i nüktə-dən
Gör necə Həyyamə olub pəsbən (Mesnevi 10, Mısra 23).
[nəvə`-i nüktə-dən,]

nəvə: Ne için?

Qıl tərəhüm elə bir tiğ ilə səd-pərə mənə
Nəvə ləzımdı sər ü cism ü dil [ü] cən sənəz (Gazel 95, Mısra 6). [nəvə,]

nəvə hesab: Neyin yerinedir, neyin hesabıdır.

Dəmlər ki ol zəməni keçinüb yəhşi h`vəbdür
Ey cən bu günlərin nəvə sölə hesabdur (Müseddes 1, Mısra 22). [nəvə hesabdur,]

nəzakət: Terbiyə, edep, kibarlıq, zərəfet.

Açılmış gülşən içrə yüz gül ü rə`nə nəzakətlə
Verübdür nəmiyə min zib-i zinetlər gülüstəne (Kaside 22, Mısra 5). [nəzakətlə, -lə]

Bülbul [ü] qumr-i açub şövk ilə hər yan pər ü bəl
Göstəribdür gül-i həmrə nə nəzakətlə cəməl (Mesnevi 15, Mısra 6). [nəzakətlə, -lə]

nəzərə: Bakma, bakiş, seyretmə.

Ey dil nəzərə eylə kim ol dil-rübə keçər
`Uşşaqə nəz ilə ələyüb yüz cəfə keçər (Gazel 51, Mısra 1).
[nəzərə,]

Dutmə tüğyən edüb ey əşk gözüm rövzanini
Səni Tarı qoy edim onlə nəzərə mənə (Gazel 224, Mısra 4).
[nəzərə,]

Ruhsarıvə ol gün ki gözüm qıldı nəzərə
Lə`lün həvəsi saldı dil ü cənə şərərə (Muhammes 4, Mısra 27). [nəzərə,]

nəzārə: *Bakma, bakiş, seyretme.*

Səhrā vü bağ versə də firdövsdən nişān
Göz açmağə **nəzārəyə** məndə dimağ yoh (Gazel 37, Mısra 6). [*nəzārəyə, -y, -ə*]

Ey dil **nəzārə** eylə cəhān kār u bārınə
Aldanmə gülşən ü gülünə növ-bəhārınə (Gazel 207, Mısra 1). [*nəzārə,]*

Edeydük hər tərəfə seyr dəst dər-gərdən
Nəzārəyə bizə rəşk ilə hər nigār gələydi (Gazel 235, Mısra 6). [*nəzārəyə, -y, -ə*]

Nəzārə eylə təvārīhə gör bənī ādəm
Necə tərəqqi edüb imdi bəd-i hılqətdən (Kaside 15, Mısra 29). [*nəzārə,]*

Qānī'di köñül bir qurı **nəzārəyə** həyrçün
Cövr-i sitəmindən rəh-i **nəzārə** tapulmaz (Gazel 98, Mısra 5). [*nəzārəyə, -y, -ə*]

Nə gəm sənsiz gözüm gör giryədən ey mäh kür olsun
Rəqibimdir yüzün **nəzārəsindən** qoy ki dūr olsun (Gazel 150, Mısra 2). [*nəzārəsindən, -si, -n, -dən*]

Yüzün **nəzārəsindən** mən' edübdür Zū'ini zülfün
Bu kəfir əldən almış dīnini gör kim müsəlmānun (Gazel 160, Mısra 13). [*nəzārəsindən, -si, -n, -dən*]

Zū'ī mäh-i cəmāluvə **nəzārə** qılmağə
Dil həlvətinə dīdələrim rövzən eylədün (Gazel 164, Mısra 17). [*nəzārə,]*

nəzārə qıl-: *Nazar etmek, bakmak.*

Şirvān Kürün ki vādī-ələmindən arturub
Qılson nəzārə hər yaña nūr-ı Hūdā keçər (Gazel 51, Mısra 4). [*nəzārə qılson, -son*]

Köñül bir 'ibrət ilə **qıl nəzārə** dünyānı
Bu beş gün 'ömr içün incitmə çox gözəl cāmı (Kaside 23, Mısra 1). [*nəzārə qıl,]*

nəzārə-i gül-i ruhsār: *Sevgilinin gül yanağına bakma.*

Nəzārə-i gül-i ruhsārınun həvāsı ilə
Nə dildə fikr nə çeşmimdə h̄vāb olan günlər (Gazel 62, Mısra 3). [*nəzārə-i gül-i ruhsārınun, -i, -n, -un*]

nəzārə-i gül-i ruhsārınun həvāsı: *(Sevgilinin) gül yüzünü izleme hevesi/arzusı ilə.*

Nəzārə-i gül-i ruhsārınun həvāsı ilə
Nə dildə fikr nə çeşmimdə h̄vāb olan günlər (Gazel 65, Mısra 3). [*nəzārə-i gül-i ruhsārınun həvāsıylə,]*

nəzir: *Şarta bağlı vaat, adak adama.*

Nəzirün muşhaf-ı Həqqə olə təsbīh müddām
Yohsə bir mähvəşün zülfünü zünnār edəsən (Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 3). [*nəzirün, -ün*]

nəzm: *Şiir, manzum.*

Bir püst lütf qılmış idin şe'rdən qabaq
Əş'ār-ı nəsr vāqə' olub **nəzmdən** kənār (Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 4). [*nəzmdən, -dən*]

nəzm-i əş'ār: *Şiirler dizisi.*

Tapmadım bir vücūd lā'iq olə
Nəzm-i əş'ārə köñli şā'iq olə (Mesnevi 2, Mısra 32). [*nəzm-i əş'ārə, -ə*]

nəzr et-: *Adak adamak.*

Bu mollālar birisi bilsə Leylī Məcnūnı
Qulaqımı kəsərəm **nəzr edüb** bu bəbətdən (Kaside 15, Mısra 72). [*nəzr edüb, -üb*]

Bilsə idim nədi mənəzür saña vəşlün içün
Nəzr edərdim yoluzə dīn ilə həm īmānı (Gazel 250, Mısra 10). [*nəzr edərdim, -ər, -di, -m*]

nəzārə-i gül-zār: *Gül bahçesi seyri.*

Nəzārə-i gülzār u gül-i sūrī vü sünbül
Əfsūs ki yolqun u firāq anə dəğişdi (Gazel 251, Mısra 7). [*nəzārə-i gül-zār,]*

nəzər: *Göz, bakiş.*

Zāhidā bircə götür güşə-i mehrəbdən əl
Elə bu mähə **nəzər** ol həm-i əbrürlərə bağ (Gazel 35, Mısra 8). [*nəzər,]*

Ço qədr baña 'āşiq deyüb ey mäh sitəm etmə
Hər tūrə-**nəzər** Zū'ī h̄nīn-kəfən olmaz (Gazel 94, Mısra 10). [*nəzər,]*

Nəzərdə āynə-i rüyün əldə cām-ı meym
Qulām idi baña Cəm çəkərim Sikəndər idi (Gazel 240, Mısra 7). [*nəzərdə, -də*]

Hər yanə eyləsən **nəzər** āynə-i şuvər
Hər cənibə yüzün dutasan yüz sürür idi (Gazel 246, Mısra 11). [*nəzər,]*

Küfrdür Zū'ī bu söz çox də darıhma **nəzər** et
Hər nə var isə Hūdā kāmīl-i insānə verüb (Gazel 20, Mısra 15). [*nəzər,]*

Kim lütfliqə şü'ār qılma
Zū'ini **nəzərdə** h̄'ār qılma (Mesnevi 8, Mısra 26). [*nəzərdə, -də*]

Eləyirsən hamunun həlinə lütf ilə **nəzər**
Bir mənim də dəhi bu 'ərzimə baq istəyürəm (Kit'a 2, Mısra 5). [*nəzər,]*

Töküldi üstümə gəm ləşkəri firāqunda
Nəzərdən ey mäh-i bī-mehr kim o dəm getdün (Gazel 163, Mısra 8). [*nəzərdən, -dən*]

Etsən (?) də eylə tūr-i bələyə nişān məni
Salmə **nəzərdən** ey büt-i nā-mehrān məni (Gazel 227, Mısra 2). [*nəzərdən, -dən*]

nəzər: *(O kimsenin) Düşüncesinə görə, dəğər ölçüsünə görə, gözündə.*

Bəs ki zikr-i dəhəni düşdi ağızdan ağızə
Səbəb oldur ki **nəzərdən** onı pūnhān etmiş (Gazel 104, Mısra 6). [*nəzərdən, -dən*]

Yüz qəşidə deyübən vāqif edim nüktələrə
Bir qəpik qədri o əş'ārı gətürməz **nəzərə** (Terci-bend 1, Mısra 34). [*nəzərə, -ə*]

Mə'rifət 'elm hələ'iq **nəzərindən** düşübən
Dīdə-i həlqdən 'ənqā kimi pūnhān oləcəq (Gazel 113, Mısra 3). [*nəzərindən, -i, -n, -dən*]

nəzər et-: *Bakmak.*

Bād-ı Kūbə şəhrinə elə güzər
Həq onə lütf ilə **edübdür nəzər** (Mesnevi 5, Mısra 52). [*nəzər edübdür, -üb, -dür*]

Dərs ü məktəbdə təşəvvür elə bu dərdə dəvə
Oğuyub 'elm ilə tapmış **nəzər et** telğrama (*Mesnevi 9, Mısra 68*). [*nəzər et,]*

O kəs ki mülk-i ma'arif onə müsəlləmdür
Həqiqətən **nəzər et** pədsəh-i 'ələmdür (*Gazel 73, Mısra 2*). [*nəzər et,]*

Zəhidün kibr ü riyadur 'əməli bir **nəzər et**
Hansı əyətədi bu söz necə təğyirdədir (*Gazel 75, Mısra 7*). [*nəzər et,]*

Çoğ sormagilən tövsən-i əş'arivü Zü'î
Ləl ol **nəzər et** səhət-i meydān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 24*). [*nəzər et,]*

Sənünçün dānədür dünyədəki ləzzətlər ey gāfil
Dürüst **ətsön nəzər et** zımnində yohdur dāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 4*). [*nəzər etsön, -sön]*

Bu 'əşrdə dəhi çoğ pədsəhə **eylə nəzər**
Nə tövr zillətə əhirdə döndi dövrəni (*Kaside 23, Mısra 7*). [*nəzər eylə,]*

Dil bilən kimsə ilə bilməyəne **eylə nəzər**
Şüretə olsə də ədəm heyivāndan bədtər (*Muhammes 5, Mısra 21*). [*nəzər eylə,]*

Zülf-i tərərə **nəzər eylə** ki cāduluq ilə
Da'vā-yı mö'cüzə-i Mūsī-i 'ümrān etdi (*Gazel 233, Mısra 5*). [*nəzər eylə,]*

Eyləsən inşaf ilə gər bir **nəzər**
Demək olmaz bu sözlərdən bir həbər (*Mesnevi 5, Mısra 77*). [*nəzər eyləsən, -sə, -n]*

nəzər qıl-: *Seyretmek, bakmak, görüp incelemek, tetkik etmek.*

Mən yeyüb bəhş eylərəm rāh-ı Həqə şərf eylərəm
Rüz-i məhşərdə **nəzər qıl** bağ-ı cənnət kimdədir (*Kaside 8, Mısra 8*). [*nəzər qıl,]*

Lütf ilə gəldi niqə dedi ey fəqir-i sən
Qıl bir nəzər cəhənə nihən əşkərdə (*Kaside 19, Mısra 16*). [*nəzər qıl,]*

Hikmətu'llahə **nəzər qıl** məzhər-i əsrərə bağ
Həl'ət-i gül-gün geyüb ə'zāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 19*). [*nəzər qıl,]*

O kimsələr ki saña cān fədə edər imdi
O gündə bircəsi **qılmaz nəzər** saña Kāzım (*Gazel 137, Mısra 16*). [*nəzər qılmaz, -maz]*

Hər dəm **qılurdum** ol gül-i ruhsarınə **nəzər**
Qış mövsümü yəqin baña bir növ-bəhər idi (*Gazel 222, Mısra 5*). [*nəzər qılurdum, -ur, -du, -m]*

nə'dim: *Ne edeyim?*

Sözüm bu dāşə dənən həlqə etməyür tə'sir

Nə'dim nə çārə deyüm bu sözi nə şüret ilə (*Kaside 20, Mısra 42*). [*nə'dim,]*

O

o: *Üçüncü teklik şahıs ve işaret zamiri.*

Niş-i kəməndər elə oğlar atur sərmədən
Ki **onə** təb eləməz Rüstəm ilə İsfəndər (*Kaside 6, Mısra 4*). [*onə, -n, -ə]*

Kān-ı fəzl ü hünər ü cüd
Ki qılubdur **onə** Həqq öz kərəmindən ikrām (*Kaside 13, Mısra 30*). [*onə, -n, -ə]*

Tarı hifz eyləsün övlədini hər bələdan
Ol səhə-təb' Nəcəf Bəg **odı** kən-i ehsān (*Kaside 14, Mısra 20*). [*odı, -dı]*

Var bir məs'ələ-i müşkilim həll eylə **onı**
Sañadur çünki həmişə dil ü cānım qurbān (*Kaside 14, Mısra 3*). [*onı, -n, -ı]*

Hātəm-i 'əşrdən ağah döğülsən əslə
Ki **onun** süfrəsinə həzirdur şāh u gədə (*Mesnevi 1, Mısra 26*). [*onun, -nun]*

Həqqi mollā **odı** kim hər sözi yazub oğuyə
Yohsə ki bilməyə bir hərfi yalandan toğuyə (*Mesnevi 6, Mısra 45*). [*odı, -dı]*

Hər zəməndə olubsə bir əhl-i dil
Çərğ eyləyübdür **onı** zār u zəli (*Molla Mahmud Zü'î Divanı, Mesnevi 10, Mısra 18*). [*onı, -n, -ı]*

Hər kəsün cüz'i savadı olə həm tən-hvāhı
Mülk-i 'elmün söləntür kim **odı** şahənşāhı (*Terci-bend 1, Mısra 18*). [*odı, -dı]*

Yüz min vücudın eləmiş hənəsin hərəb
Əhirdə qılmısan **onı** dīvānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 16*). [*onı, -n, -ı]*

Dinc ü rāhət olə hər kimsə müsəlmān **odı** kim
Dinc ü rāhətliğı çün həqqi müsəlmānə verüb (*Gazel 20, Mısra 7*). [*odı, -dı]*

'Ərizündən nūr oğurlar mərdüm-i çeşmim **onı**
Hək tək ol həlqə-i zülf içrə sal zindānə dut (*Gazel 33, Mısra 5*). [*onı, -n, -ı]*

Gəməndür münisim ey gül ayırma
Məni ondan **onı** həm məndən ey dost (*Gazel 34, Mısra 6*). [*onı, -n, -ı]*

Hər nihən ilə gərīb 'əmlərə ağəhdür
Gər Fələtün olə tə'līm alı ondan hıkmət (*Kaside 5, Mısra 42*). [*ondan, -n, -dan]*

Bəli insān **odı** kim 'elm ilə 'ürfānı olə
Yohsə zāhirdə elə şüret-i insānı olə (*Mesnevi 9, Mısra 13*). [*odı, -dı]*

Zü'î-i bī-çārə kim cāndan gūlāmındur sənün
Sər-bülənd eylə şəf'ətə **onı** rüz-i cəzā (*Gazel 1, Mısra 8*). [*onı, -n, -ı]*

Nə yazdı kətib-i təqdır yoh **onə** təğyir
Həvāyə düşmə belə mə-cəranı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 7*). [*onə, -n, -ə]*

Nə nəşəti məclisün gər **ondə** cānān olmasa
Sā'ir ə'zānun nə südi təndə gər cān olmasa (*Gazel 14, Mısra 1*). [*ondə, -n, -də]*

Lāzımdı kim Şəmāhiyə el Tūr söləsün
Onə zühürə münəcə ki nūr-ı Hüdā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 6*). [*ondə, -n, -də]*

Hər cəhətdən 'ələm olmuş cənnətü'l-mə'vā vəli
Neylərəm mən cənnəti çün **onda** ədəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 4*). [*onda, -n, -da]*

Gər 'ədələtlə olur həşr günündə dīvān

Sən də mən də çəkərük **ondə** əziyyət zāhid (Gazel 39, Mısra 8). [ondə, -n, -də]

Nə qədri cüst ü cü etdim cəhəndə tapmadım bir kəs
Ki zəhm-i möhnət ü dərde **onun** hər ləfzi mərhəmdür (Gazel 41, Mısra 6). [onun, -n, -un]

Nə sūd **ondan** bəhār oldı əlimdə səgərim yohdur
Əgər gülşəndi bəzmim bir gül üzli dil-bərim yohdur (Gazel 47, Mısra 1). [ondan, -n, -dan]

Demə nāşih ki 'eşq-i mäh-rülərdən çək əl Zü'ī
Ki **ondan** çəkməzəm əl tā əlimdə ihtiyarım var (Gazel 50, Mısra 10). [ondan, -n, -dan]

Yeridi tığ ilə gər etsə pərə pərə məni
Onun məhəbbəti əlbəttə kim günəhimdur (Gazel 53, Mısra 4). [onun, -n, -un]

Nə qədri olsa günəhim **onun** hüzürində
Gəm etmə Zü'ī ki əltāf-ı 'üzr-hvāhimdur (Gazel 53, Mısra 9). [onun, -n, -un]

'Ələm içrə hər kimün bir bī-vəfə cānānı var
Söləmun bir də **onə** dünyā vü dīn ü cānı var (Gazel 54, Mısra 2). [onə, -n, -ə]

Zāhid inkār-ı mey-i nāb qılursə nə bilür
Gəl **onun** zövqünü bu Zü'ī-i müztərdən sor (Gazel 63, Mısra 10). [onun, -n, -un]

O kəs ki mülk-i ma'ārif **onə** müsəlləmdür
Həqiqətən nəzər et pādşāh-ı 'ələmdür (Gazel 73, Mısra 1). [onə, -n, -ə]

Bəhār oldı nə sūd **ondan** ki bir dildārimız yohdur
Mey-i gül-nārimız nə dirhəm ü dīnārimız yohdur (Gazel 79, Mısra 1). [ondan, -n, -dan]

Mətā'-ı 'eyş ü 'işrət çoxdı dünyānun dükānında
Bizim nə nəqdimiz var **ondə** nə bāzārimız yohdur (Gazel 79, Mısra 4). [ondə, -n, -də]

Nə küşiş eyləsə çatmaz murādə āhırdə
O kəs ki rüz-ı əzəl təli'i **onun** kəmdür (Gazel 80, Mısra 14). [onun, -n, -un]

Äyīnə-i qəlbi silüb Həqq-cilvəsin **ondə** görüb
'Əql-i ma'āşı tərək edüb dīvānə gəlmək yəhşidur (Gazel 85, Mısra 7). [ondə, -n, -də]

Görünürsə tikanlar gözə gər səbz ü çəmən
Likən **ondan** gül-i gülzār-ı gülüstan olmaz (Gazel 90, Mısra 8). [ondan, -n, -dan]

Bəs ki ruhşarı həyālıylə keçür ovqātım
Odı Zü'ī səbəbi dönməginün qanə könlü (Gazel 124, Mısra 10). [odı, -dı]

Vüşāl-i yārdə istər könlü ki həlvət olə
Behişt-i 'ədn idi çün **ondə** ədəm istəmənəm (Gazel 135, Mısra 8). [ondə, -n, -də]

Ümüdün kəsgilən Zü'ī ki sən tək rind ü rüsvāyə
Döğül mümkün vüşālı bir **onun** tək pāk-ı dāmānun (Gazel 149, Mısra 12). [onun, -n, -un]

Onun yanında oldım 'əqibət bīgānədən kəmtər
Ayaqun şədqəsi başım ayağə dur şitāb eylə (Gazel 151, Mısra 6). [onun, -n, -un]

Fisāğoreşi kim **odı** 'əllāme-i əvvəl
Cāhillər əlilə **onə** zəhmət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 19). [odu, -du]

Yandursə əgər ot nədi təqsiri fəqirün
Bəs rüz-ı əzəl **ondə** hərərət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 34). [ondə, -n, -də]

Fisāğoreşi kim **odı** 'əllāme-i əvvəl
Cāhillər əlilə **onə** zəhmət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 20). [onə, -n, -ə]

Ne vəşlə təşnəsən ey dil usan döğül mümkün
Onun vüşālı bu bəht-i siyāh-kārim ilə (Gazel 191, Mısra 4). [onun, -n, -un]

Nüş-ı ləbündi dərd-i dil-i Zü'iyə dəvā
Loqman 'ələc bilməz **onə** yüz dəvā ilə (Gazel 213, Mısra 18). [onə, -n, -ə]

'Əqil ədəm **odı** kim olməyə dīvānə-i māl
Həm-dəmin cām-ı mey ü yār-ı pərī-zādə qılə (Gazel 215, Mısra 7). [odı, -dı]

Biləydi çəkdimi dərd-i firqəndə **onun**
Qılandə 'ərz cəfāsını şərm-sārim olaydı (Gazel 223, Mısra 3). [onun, -n, -un]

Hər bir tərəfdə vardı təcəllā-yı nūr u nār
Vādü'l-müqəddəs **ondə** 'əyān küh-ı Tūr idi (Gazel 246, Mısra 4). [ondə, -n, -də]

Bā'ış **odur** olardan olur zī-fünūnlər
Bizlərdə olmayur budı vallāhi 'illəti (Kaside 2, Mısra 21). [olardan, -lar, -dan]

Var idi bir yabum kətdən gələndə şəhrə bu dəfə
Yoruldu yolda qaldı şattım onda bir pālānım var (Kaside 7, Mısra 22). [onda, -n, -da]

Soruşdılar neçə kərrə ki **ondan** artuqını (Kaside 15, Mısra 53). [ondan, -n, -dan]

O kərəm kəni kim müdām **ondan**
Hər zəməndə nəvələ-hvār oldun (Kaside 16, Mısra 17). [ondan, -n, -dan]

O bələlər ki görməyüb hiç kəs
Özün āhır **onə** düşər oldun (Kaside 16, Mısra 4). [onə, -n, -ə]

Səmənd sür'ət ilə on günə gedən rāhı
Vağon gedir **onı** bir gündə istirāhət ilə (Kaside 20, Mısra 6). [onı, -n, -ı]

O söz ki sən **onı** bir ildə hiç bilməzdün
Gəzet verür həbərin gündə yüz hekāyət ilə (Kaside 20, Mısra 13). [onı, -n, -ı]

Nə növ' hılqət edübdürsə həliqü'l-əşya'
Muħāldur **onə** ey dil təğayyür imkānı (Kaside 23, Mısra 22). [onə, -n, -ə]

Var idi mey-i nəbdə çox zövq ü şəfālər
Pəs **ondə** olan nəş'ə-i behcət hara getdi (Kaside 24, Mısra 4). [ondə, -n, -də]

Rəngi qara idi şəb-i yeldā təkı vəlī
Yüz min sitərə zāhır idi **ondə** aşikār (Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 6). [ondə, -n, -də]

Kāmil külāh-düz u rəfūkərlər **onı**
Tā bir külāh tikdi çəküb rənc-i bī-şümār (Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 7). [onı, -n, -ı]

Qiyəmət qoyurlar imdi **onə** nişf-i hərçimi
İnşāf-ı hərəc ilə görək bundə nəf' var (Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 9). [onə, -n, -ə]

Dögi çarə gəmə nə dövlət ü nə təht nə təc

Ondan özgə nadi 'äləmdə gəm ü dərda 'älac (Mesnevi 1, Mısra 4). [ondan, -n, -dan]

Bād-ı Kūbə şəhrinə elə güzər

Həq **onə** lütf ilə edübdür nəzər (Mesnevi 5, Mısra 52). [onə, -n, -ə]

Əvvəlinci biridür Hacı Məcid Əfəndi

Ki olub 'äləm onun mev'izəsi hursəndi (Mesnevi 6, Mısra 28). [onun, -n, -un]

Ustədi təbəşşüm eyləyüb şād

Etdi **onə** belə fikr bünyād (Mesnevi 8, Mısra 50). [onə, -n, -ə]

Küdək ādəm elə bu sürət-i şəhşiyyə olur

Yə vücutındə **onun** geyr-i kərāmət tapulur (Mesnevi 9, Mısra 12). [onun, -n, -un]

Hər nə olsə bu libās ilə müləbbəs olsə

Onə 'ālim deyülür hər cürə nā-kəs olsə (Mesnevi 9, Mısra 24). [onə, -n, -ə]

Bu mişālī söləyüb şahib-i 'elm ü 'ürfān

Sə'dī ol kim **onə** hıkmətdə yetüşməz Loqmān (Mesnevi 9, Mısra 28). [onə, -n, -ə]

Bu zəməñ əhlidi kim anlamayub nık [ü] bədi

Deyər 'ālim **onə** kim başına bir ağ dolədi (Mesnevi 9, Mısra 36). [onə, -n, -ə]

Elə əşhāş istəyəndə dəlil

Onə göstərdi dəhi Rəb -i cəlil (Mesnevi 11, Mısra 88). [onə, -n, -ə]

Hıkmət sözün bürüz eləsən yolə onə cəvāb

Bir şərf anlamaz deyəsən gündə yüz kitāb (Muhammes 3, Mısra 27). [onə, -n, -ə]

Kişi beş dil bilə gər **ondə** tēmām ādəmdür

Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü şāndur məktəb (Muhammes 5, Mısra 16). [ondə, -n, -də]

Bu Hüseynə eləyən zülmi o qövm-i əşrār

Bir **onə** eyləməyüb tīb mən-i zār ölürəm (Müseddes 2, Mısra 26). [onə, -n, -ə]

Qismət-i cövhər-i fərdə qət'i münkirdi höküm

Onı lälə ilə gülüm göncə həndānuvi aç (Gazel 255, Mısra 4). [onı, -n, -ı]

O sözün də genə bir yəhşısını əhž etmüb

Hər nə pöhrəsi vardur oları əzbər edüb (Mesnevi 9, Mısra 62). [oları, -lar, -ı]

Bāğ seyrin istəməñ mēndən firāqındə **onun**

Çünki ol gül-rüdi bāğ u büstāni könlümün (Gazel 161, Mısra 3). [onun, -n, -un]

Olub ol şam' geyrə mən **onun** rüy-ı firāqındə

Dəm-ā-dəm yandım āhım ātəşindən nārə bī-hüdə (Gazel 200, Mısra 3). [onun, -n, -un]

Kürk-i həftāni gərək rədd edə sərmātərin

Yohdı yolım ki edəm mən **onə** tā istiḥzār (Kaside 6, Mısra 26). [onə, -n, -ə]

Dutmə tūğyān edüb ey əşk gözim rövzənini

Səni Tārı qoy edim **onlə** nəzārə mənə (Gazel 224, Mısra 4). [onlə, -n, -lə]

Müşkilün həllinə seyr eylə kənār-ı ərəsə

Mətləbün **ondə** huşulə yetişür hər bābət (Kaside 5, Mısra 32). [onda, -n, -da]

Ğəməndür münisim ey gül ayırmə

Məni ondan **onı** həm mēndən ey dost (Gazel 34, Mısra 6). [ondan, -n, -dan]

Olub bu 'əşrdə bā-redaḡa ilə hamı bir Rüstəm

Nə sūd **ondan** ki nə bir āl-i Bərmək var nə Hātəm var (Gazel 70, Mısra 10). [ondan, -n, -dan]

Şərab-ı nāb ey sāqī cəhān içrə **o** cövhərdür

Ki ondan zāhır eylər hər kəsün zātı nə gövhərdür (Gazel 88, Mısra 2). [ondan, -n, -dan]

Ləb-i dildār tək var bādə-i gül-gündə gər nəş'ə

Ki ondan zāhır eylər hər kəsün zātı nə gövhərdür (Gazel 93, Mısra 8). [ondan, -n, -dan]

Bəhār-ı ömrüm ey növ-gülbün-i bāğ-ı mələhət heyf

Həzān oldı nə sūd **ondan** cəhān tēzə bəhār olmuş (Gazel 102, Mısra 8). [ondan, -n, -dan]

Vəlīk hovf elə **ondan** ki gülşən-i rüyün

Dönər həzānə tapılmaz bir əşnā Kāzım (Gazel 137, Mısra 9). [ondan, -n, -dan]

Zū'iyā dut dāmənindən dərd [ü] gəmdən əymən ol

Çünki **ondan** özgə kən-ı cüd u ehsān qalmayub (Kaside 4, Mısra 20). [ondan, -n, -dan]

Ondan olur 'älac genə dərd-i Zū'iyə

Yohdur şəhā rəviyyəsi gūşə kənārdə (Kaside 19, Mısra 35). [ondan, -n, -dan]

Sən indi təht-i rəvān üzrə **ondan** artuqraq

Vəğonda seyr eləyürsən həzār həşmət ilə (Kaside 20, Mısra 11). [ondan, -n, -dan]

Qoydı cəhān içrə neçə bəd-nizām

Ondan oldu rənce tēmām hāşş u 'ām (Mesnevi 5, Mısra 12). [ondan, -n, -dan]

Ondan sora gəldi Firidün şah

Şəh demə çərḡ üzrə yaqın çıhdı mäh (Mesnevi 5, Mısra 15). [ondan, -n, -dan]

Çünki dövlət o şey'di kim **ondan**

Nə çətin iş olə olur āsān (Mesnevi 11, Mısra 25). [ondan, -n, -dan]

Nədür tədbir bilmən cənə yetdim bī-vəfālardan

Köñül mülkündə bundan sora **ondan** geyri şah etmən (Tahmis 1, Mısra 26). [ondan, -n, -dan]

Əlbəttə mən tək **o** də bir gül-əsiridür

Bī-cā dögül bu qədri ki bülbul fəğān çəkər (Gazel 61, Mısra 7). [o,]

Var idi mənim bircə nəfər hān-ı qədimim

Bilməm nə olubdur **o** da əl-ān dəğişübdür (Gazel 76, Mısra 22). [o,]

Ğəm etmə Zū'ı cəhān yə həyāldur yə hıvāb

O şey' ki hıvāb u həyāl oldı sölə nə gəmdür (Gazel 80, Mısra 18). [o,]

Bəstə-i tūrrə-i cānānə ki derlər **o** bizük

Boynı zəncirli dīvānə ki derlər **o** bizük (Gazel 121, Mısra 1). [o,]

Bəstə-i tūrrə-i cānānə ki derlər **o** bizük

Boynı zəncirli dīvānə ki derlər **o** bizük (Gazel 121, Mısra 2). [o,]

Ğəm **odur** ki olmuya cām-ı şərabə nəqdimiz

Bədə olsun tək nə qədri möhnət olsə gəm döğül (*Gazel 125, Mısra 3*). [odur, -dur]

H' oş-bəht **odur** kim içübən bədə-i vəhdət
Nə möhnət-i dünyanı nə dərd ü gəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 5*). [odur, -dur]

Dilərdi cən ki bulə feyz-i məqdəmün gəl gör
Ki az qalubdı **o** həm çıqsun intizārun ilə (*Gazel 205, Mısra 4*). [o,]

Həzānün əfəti yetmək gülə **odur** bə'is
Ki həddini tanımub etdi bəhş 'izārun ilə (*Gazel 205, Mısra 5*). [odur, -dur]

Bəhār **odur** ki olub cīb ü cām mālāmāl
Bizimlə şöhbətə həl əhli hər nə var gələydi (*Gazel 235, Mısra 7*). [odur, -dur]

Bə'is **odur** olardan olur zī-fününlar
Bizlərdə olmayur budı vallāhi 'illəti (*Kaside 2, Mısra 21*). [odur, -dur]

Qurbān **o** kimsəyə ki tə'əşşüblə anlayə
Kim təqvİYət verür bu müsəlmānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 21*). [o,]

Dedi güyā ki aqadan həbərsizsən **o** aqa kim
Mütəvvəl fəzl mə'nāsını kövn zərrə bəyān qılmış (*Kaside 11, Mısra 17*). [o,]

Olmasaydı **o** əgər elə yəqin kim mən-i zār
Az zəməndə tən-i bīmārim olurdi bī-cān (*Kaside 14, Mısra 21*). [o,]

Sözün danışmaqə dilmācə ehtiyācun var
O da sənün təkī ādəmdə öl həcələtdən (*Kaside 15, Mısra 48*). [o,]

O kərəm kəni kim müdām ondan
Hər zəməndə nəvələ-h'vār oldun (*Kaside 16, Mısra 17*). [o,]

O şəh-i məsnəd-i 'ürfāni ki beytu'llāh
'Əzm-i təvf eyləyübən zā'ir-i rizvān oldı (*Kaside 17, Mısra 17*). [o,]

O nəcībü'l-nücəbə cüd Səttār Bəg kim
Fəzl-i cüd ilə adı şöhrət-i Şirvān oldı (*Kaside 17, Mısra 21*). [o,]

Hanı Sikəndər ü Cəməşid ü Bəhmən ü Dārā
Ki imdi topraqə dönmüş **o** nəzlu əbdāni (*Kaside 23, Mısra 4*). [o,]

O qüvvələr ki bənī ādəmə verib Həliq
O gücdə eyləməyüb həlq hiç bir cāni (*Kaside 23, Mısra 28*). [o,]

Sölə bu 'elm nə tərz ilə pəs olur həşil
Ki kəmil ādəm edə bir **o** növ' heyvāni (*Kaside 23, Mısra 48*). [o,]

Odur ki millət-i İslām olubdı yüz fırqə
Gedüb **o** qüvvə qalub həl-i nəz'ədə cāni (*Kaside 23, Mısra 85*). [odur, -dur]

Enni qurşaqı uzun borki uzun saqqalı
Hər kəsün olsə **odur** məsnəd-i 'elmə vāli (*Mesnevi 6, Mısra 22*). [odur, -dur]

Dərs-i 'elm ilə **o** ādəmdə mən oldım heyvān
İstəsə hər cürə nohtə urə həqdür āsān (*Mesnevi 9, Mısra 71*). [o,]

Həsəblə 'ələm-i hilqətdə çünki ə'lāsən

Odur səbəb ki 'Əli isminə müsəmmāsən (*Mesnevi 13, Mısra 8*). [odur, -dur]

Bī-rūh cismdir **o** müqəvvādi bī-səbāt
Nə behcəti **o** 'ömr ki 'ələmdə hān olam (*Muhammes 1, Mısra 21*). [o,]

Dəhānün dedilər mən görmədim ondan əsər līkən
Təşəvvürlə **oni** həm çeşmə-i heyvānə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 3*). [ondan, -ndan]

Žū'iyā tül ilə şəkkər olə tül-i kələm
Müstəmi' hātiri **ondan** edər āhır nifrət (*Kaside 5, Mısra 46*). [ondan, -ndan]

Gər dutmayaydı şidq ilə Mūsā səni şəft'
Olmazdı hiç əsası **onun** əjdahā 'Əli (*Kaside 1, Mısra 18*). [onun, -nuñ]

Yār kəsdi āsnālıq rəsmini Žū'ī genə
Zāhir oldı şān **oña** dərd-i nihāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 18*). [oña, -ñ, -a]

Hələf-i zī-i hib-i Mustafā hān-ı Şirvān
Ki müsəlləmdə əzəldən **ona** dövlət-şövkət (*Kaside 5, Mısra 38*). [ona, -ñ, -a]

Olmasa pūli gər Fələtündür
Hələq sölər **oña** ki məcnündür (*Mesnevi 11, Mısra 40*). [oña, -ñ, -a]

Bəs ki zikr-i dəhəni düşdi ağızdan ağızə
Səbəb oldur ki nəzərdən **oni** pūnhān etmiş (*Gazel 104, Mısra 6*). [oni, -n, -ı]

Dəhānün dedilər mən görmədim ondan əsər līkən
Təşəvvürlə **oni** həm çeşmə-i heyvānə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 4*). [oni, -n, -ı]

Dedi vā'iz ki var belə qiyāmət belə düzəh mən
Oni qəddinə olşatdım munı hicrānə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 6*). [oni, -n, -ı]

Görüb əndüh-ı hicrāni olur kim lütf edə ol məh
Görim düşsün **oni** yā Rəb mənim tək dərd-i hicrānə (*Gazel 192, Mısra 6*). [oni, -n, -ı]

Qızarmış lə'l tək lələ qılır mənlük fəhārətlə
Ruḥ-i rəhşānıvı göstər **oni** həm dāğ-dār eylə (*Gazel 199, Mısra 6*). [oni, -n, -ı]

Vəşl-i ruḥsārun **oni** bir məh-i təbān etdi
Məhr-i ruḥsārun onı lə'l-i Bədəhşān etdi (*Gazel 233, Mısra 2*). [oni, -n, -ı]

o: O, işaret sıfatı.

Nə şə'r' ü şə'r'i'ətdə qalub rəvnəq-i İslām
Nə rəsm-i 'ədālət var **[o]** dīvān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 14*). [[o],]

Sən qoymısən hər kimsədə bir həl-i təb'i'ət
Nərə necə sölərsən **[o]** hürqət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 36*). [[o],]

Bir məclisə yetişdim **[o]** hür u qüşür idi
Çəşm-i rəqib ü həsid o məclisdə dövr idi (*Gazel 246, Mısra 1*). [[o],]

Belə döğül bərədər **[o]** məktəb nə mədrəsə
Qeyri miləl məkətibinə eylə diqqəti (*Kaside 2, Mısra 15*). [[o],]

Dünyadə indi istəmürəm bir zəmən olam

Altmış yaşında isə **[o]** bir kimsə gər vəfāt (*Muhammes 1, Mısra 18*). *[o,]*

Səd-heyf həft uduzdım **[o]** həftād sālını
Bir fikr qılsa idim əgər mən **[ki]** məlumi (*Muhammes 2, Mısra 19*). *[o,]*

Hər bəzmdə ki 'āşiqə bir həm-dəm olmadı
Yüz bədə-sadə olsə **o** dəm bir dəm olmadı (*Gazel 4, Mısra 2*). *[o,]*

Zəhid qəbul olur **o** itā'ət hüzürdə
Zimnində zərrə qədri təmənnadan olmasa (*Gazel 4, Mısra 9*). *[o,]*

Həqqün 'ibadəti **o** itā'ət olur ki hıç
Mənzür evində cənnət-i havrādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 11*). *[o,]*

H'osā **o** kimsələrə adı yahşılıqla qalub
Görüb həyat u məmātında ləzzət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 11*). *[o,]*

H'osā **o** şəhşə ki Nüşirəvān-ı 'ādil tək
Həmişə rəhmət oğluə təməmət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 15*). *[o,]*

H'osā **o** 'āşiqə kim yārınun vəfəsi ola
Nə rəşk-əsiri nə hicrān-mübtəlāsi olə (*Gazel 10, Mısra 1*). *[o,]*

Nə meydə zövq nə gülşəndə var şəfā Zū'iyā
O lələ-rūsız inānmam ki bir şəfāsi olə (*Gazel 10, Mısra 10*). *[o,]*

'Āşiqlərin gözinə **o** şüh-ı sitəm-şi'ār
Hāk-i rəh ilə çəkmək içün tütüyə gəlüb (*Gazel 22, Mısra 7*). *[o,]*

Tə çeşm-i zəhm **o** 'ariz-i könlünə dəyməsün
Ruhsarı ātəşinə dil ü cān sipənd olub (*Gazel 24, Mısra 3*). *[o,]*

Tə həd-pəsənd idi yoh idi müstərī **o** məh
Hətti gəlübdi imdicə 'āşiq-pəsənd olub (*Gazel 24, Mısra 7*). *[o,]*

Zəhr-i gəminlə Zū'ı-ı ciyə-r-hündi gönçə tək
Tə 'āşiq **o** lə'l-i ləb-i nüş-hənd[ə bənd] olub (*Gazel 24, Mısra 14*). *[o,]*

Hanı **o** mehr-i məhəbbət ki var idi səndə
Sitəmgər olmışən imdi məgər zəməinə dönüb (*Gazel 25, Mısra 9*). *[o,]*

Tür-ı məhəbbət içrə gəlim **[ol]** müsāfirə
Sən bir qabəs **o** nəhl-i pür ənvārdan gəlüb (*Gazel 27, Mısra 8*). *[o,]*

Anlar bəhār u lələ vü gül zövqini **o** kəs
Kim hətirində zərrə qədər dərd-i dāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 7*). *[o,]*

Sāqı gözün nidəsi **o** cān-cövhərin gətür
Lütf et vücudum etdi gəm-i rüzgār yoh (*Gazel 38, Mısra 11*). *[o,]*

Zəhirdü lənə muşhaf-ı ruhsərə zülfı lək
Bātin **o** qarə türrelərin yüz şəlbi var (*Gazel 44, Mısra 10*). *[o,]*

O məh bənimlə olan gecə bəzmdə deyürəm
Ki āftāb meyimdür hilāl cāmımdur (*Gazel 55, Mısra 7*). *[o,]*

O mäh-pərə bütün məqdəmində cān vermək

Cəhāndə Zū'ı mənim birə bu mərāmımdur (*Gazel 55, Mısra 9*). *[o,]*

Hanı **o** şühlə məst-i şərāb olan günlər
Məhim piyalə meyim āftāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 1*). *[o,]*

Gedübdü táb **[u]** təvān cism-i nā-təvānımdan
H'osā **o** möhnət-i hicrānə táb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 8*). *[o,]*

Olubdı bang-ı mü'əzzin tərənəməz imdi
H'osā sürürüm **o** çəng ü rübāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 14*). *[o,]*

Nə sūd Zū'ı bu məscid imāmı olmaqdan
H'osā **o** meykədə rindi hesāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 18*). *[o,]*

H'osā **o** mählə həm-bistər olduqum gecələr
Cəməli şam'ınə hākistər olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 1*). *[o,]*

Gecəm günüz tək olurdu şu'ā' rüyundan
O mäh-rüy ilə həm-sāgər olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 6*). *[o,]*

Əlimdə şışə-i mey ol pəri bānə təşhīr
Hanı **o** dəm bu şifət sāhīr olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 8*). *[o,]*

Əlimdə şışə-i mey ol pəri bānə təşhīr
Hanı **o** dəm bu şifət sāhīr olduqum gecələr (*Gazel 65, Mısra 1*). *[o,]*

Gedübdü táb **[u]** təvān cism-i nā-təvānımdan
H'osā **o** möhnət-i hicrānə táb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 8*). *[o,]*

Olubdı bang-ı mü'əzzin tərənəməz imdi
H'osā sürürüm **o** çəng ü rübāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 14*). *[o,]*

H'osā **o** meykədə rindi hesāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 19*). *[o,]*

H'osā **o** sākin-i mey-hānə olduğum günlər
Əlimdə sāgər ü peymānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 1*). *[o,]*

Təməmə dā'irə-i 'əql möhnət ü gəmdür
H'osā **o** cāhil ü dīvānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 4*). *[o,]*

Düşübdü Zū'ı biyābānə imdi məcnūn tək
H'osā **o** məhvəşə həm-hvānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 10*). *[o,]*

O günlərin biri yüz min ilə bərabər idi
Gedüb qayıtmayacaq heyf ol keçən günlər (*Gazel 67, Mısra 9*). *[o,]*

Nə kül tökümlə başıma Zū'ı yādə düşdükdə
O gül əlilə ayağıma mey təkən günlər (*Gazel 67, Mısra 12*). *[o,]*

O kəs ki mülk-i ma'ārif onə müsəlləmdür
Həqiqətən nəzər et pādşāh-ı 'āləmdür (*Gazel 73, Mısra 1*). *[o,]*

Sərir-i fəqr ü qənā'ətdə pādşāh ol kim
O bərgəhdə Süleymān mürdən kəmdür (*Gazel 73, Mısra 10*). *[o,]*

Hər şəb ki bəzmim içrə **o** mäh ilə cām olur

‘Eys ü nəşāt ləzzət-i dünyā tēmām olur (*Gazel 77, Mısra 1*).
[o,]

Nə küşiş eyləsə çatmaz murādə āhırdə
O kəs ki rüz-ı əzəl t̄ālī‘i onun kəmdür (*Gazel 80, Mısra 14*).
[o,]

O çeşm-i məstüvə cānım o növ‘ heyṛāndur
Ki rüz [u] şəb gəm-i ‘eşqində dīdə giryāndur (*Gazel 81, Mısra 1*). [o,]

O çeşm-i məstüvə cānım o növ‘ heyṛāndur
Ki rüz [u] şəb gəm-i ‘eşqində dīdə giryāndur (*Gazel 81, Mısra 1*). [o,]

Olubdı zülf-i pərişānıvə köñül mā‘il
O vəchdēdi işim dā‘imā pərişāndur (*Gazel 81, Mısra 4*). [o,]

Ləbündi çeşm-i Kövşər o qāmētün tūbā
Vüśālun ey büt-i məh-rüy bağ-ı rızvāndur (*Gazel 81, Mısra 11*). [o,]

Dəm yoḥdı o bī-cārə içün kim gəmi yoḥdur
Hər kimsə ki dərd ü gəminə həmə-dəmi yoḥdur (*Gazel 86, Mısra 1*). [o,]

Zāhid bizi sən mən‘ eləmə anlamayursan
Zühhdən o rindānə şifət ‘āləmi yoḥdur (*Gazel 86, Mısra 4*).
[o,]

O mäh vəşlinə bir gün yetüsmədim āhır
Mənəm bu t̄ālē‘imün gör nə bəd sitārəsi var (*Gazel 87, Mısra 3*). [o,]

Şərāb-ı nāb ey sāqī cəhān içrə o cövhərdür
Ki ondan zāhır eylər hər kəsün zātı nə gövhərdür
(*Gazel 88, Mısra 1*). [o,]

Hər kəsün adını sultān qoyəsən hān deyəsən
Bir ad ilə o gedüb Rüşdə sultān olmaz (*Gazel 90, Mısra 6*).
[o,]

Hər buq‘ədə kim ‘ārif-i fərzānə tapulmaz
Əlbəttə o vīrənədə mey-hānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 2*).
[o,]

Gəzsən o yerün hər tərəfin güşə-bə-güşə
Nə cām nə bādə nə də peymānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 3*). [o,]

Hər sādə-ruḥ ey dil o büt-i sīm-tən olmaz
Hər səbz-i nümāyandə bisāt-ı çəmən olmaz (*Gazel 94, Mısra 1*). [o,]

Bəzm içrə zövq olur mı o məh-təl‘ət olmamış
Şəhd-i ləbindən ‘āşiq içün şərbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 1*). [o,]

‘Uşşāqun almaz āynə-qəlbini jəng-kədər
Hər yerdə olsə gün o yerə yoḥdı tārliq (*Gazel 111, Mısra 4*).
[o,]

Hər növ‘ cövr gər gələ şəbr eylə Zü‘iyā
H‘oşdur o gül yolundə nə qədr olsa hārliq (*Gazel 111, Mısra 18*). [o,]

O kəs kim ‘ārif ü fāzildi görməz
Gəm ü fəqrün əlindən bir rəhāliq (*Gazel 112, Mısra 5*). [o,]

O kəs kim cāhil ü əbləhdi eylər
Büsāt-ı dövlət içrə pādşāhliq (*Gazel 112, Mısra 7*). [o,]

Əlimdən aldun o h‘vurşid-i ‘āləm-ārānı

İşiq günim dəhi çox etmə tūrə-şām fələk (*Gazel 118, Mısra 9*). [o,]

Ələ almaq ayağımı o yerdə bir pəri-rülə
Verüb baş başə Zü‘i tək iki baş dörd ayağ etmək (*Gazel 120, Mısra 13*). [o,]

O gülün öpmək içün cām-ı ləb-i mey-günün
Sākin-i güşə-i mey-hānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 3*). [o,]

O gülün öpmək içün cām-ı ləb-i mey-günün
Sākin-i güşə-i mey-hānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 4*). [o,]

Döndürən səcdə içün pāy-ı hamı meḥrābə
Səccəsi gərdis-i peymānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 6*). [o,]

Bir sınıq cāmə verin zühd ü riyā hırqəsine
Yol tapan məhfəl-i ‘ürfānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 8*). [o,]

O məhə çadrə salun gecələr yanmaq içün
Şam‘-ı ruḥsārınə pərvānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 9*). [o,]

O məhə çadrə salun gecələr yanmaq içün
Şam‘-ı ruḥsārınə pərvānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 10*). [o,]

Zü‘iyā zülf-i ‘arūs-ı sühənin zivərinə
Hansı şā‘ir sözidür şānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 12*). [o,]

Demədim mi saña kim zār u pərişān olusan
‘Āşiq olmə o sər-i zülf-i pərişānə köñül (*Gazel 124, Mısra 4*). [o,]

Āzād o gün olur gəm ü əndühdən köñül
Kim şayd-ı tiz ol büt-i nə-məhrbān olam (*Gazel 128, Mısra 7*). [o,]

O bəhr-i fəzl ü kəməllāt Seyyid-i zāra
Sələmlər sölə təbəqində muzmər olə sə lām (*Gazel 129, Mısra 3*). [o,]

O bādələr ki içürsüz bu Zü‘idən ayru
Edə behişt şərābı kimi İlähi hārām (*Gazel 129, Mısra 25*).
[o,]

Tə görməgə ruḥsārın o küyə həvəs etdim
Müsə kimi ol küydan əh̄z-i qəbəs etdim (*Gazel 130, Mısra 1*). [o,]

Bādām-ı siyəh-çeşm ilə ‘innāb-ı ləbünçün
Hər ləhzədə cān verdim o bīmār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 10*). [o,]

Köñül əgərçi sən-i zārı pür-gəm istəmənəm
Vəli həyālın o məh-pārənün kəm istəmənəm (*Gazel 135, Mısra 2*). [o,]

Gəl etmə muncə cəfā yadə şal o günlərivi
Ki hiç kəs deməz āhırdə gəl baña Kāzım (*Gazel 137, Mısra 7*). [o,]

Edər məqām gül-i rüyun üzrə zāğ-ı hətün
Kim eyliyə o pozuğ bağə e‘tinā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 12*). [o,]

Nə sərvə meyl edərəm nə şənübərə kim mən
O qədri ol büt-i tūbā-qiyāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 6*). [o,]

O mäh-vəşli döğül ärzü baña Žü`i

Dilindən ol şənəmün bir sələmə müştəqam (*Gazel 142, Mısra 9*). [o,]

Nə sərvə meyl edərəm nə şənübərə kim mən

O qədri ol büt-i tūbā-qiyāmə müştəqam (*Gazel 148, Mısra 7*). [o,]

O qədri iştīyāqım var sər-i küyində āzārə

Göz açmam məskənim cənnət ənīsīm gərçi hür olsun (*Gazel 150, Mısra 5*). [o,]

Bir nəfəs keçməz fīrāqında **o** bəd-hü dil-bərün

Kim tapulmaz min bələ mən zār u sər-gərdān içün (*Gazel 152, Mısra 5*). [o,]

Şəfadan əl götürüb etməyin Minā-‘əzmin

Məgər qəbul döğüldür **o** küdə qurbānün (*Gazel 155, Mısra 4*). [o,]

Təvāf-ı küyü fərah-bəhşdir **o** mäh-rüyun

Mən istetā`də fərmāni həlqə Yəzdānün (*Gazel 155, Mısra 7*). [o,]

Çəkməyübdür fəşl-i dey bülbul gül-i rə`nā gəmin

Eylə kim hicrində mən çəkdim **o** bī-pərvā gəmin (*Gazel 156, Mısra 2*). [o,]

Küfr-i sər-i zülfü **o** büt-i lälə-‘izārun

Az qaldı hələl dīn ilə imānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 5*). [o,]

Həllāq-ı cəhān lütf eləyüb Žü`i-i zārə

Bu aydə **o** mäh-pārəni Şīrvānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 10*). [o,]

Bahandə nāz ilə hər güşədən **o** məst gözün

Qılur həzār köñül şişəsin şikəst gözün (*Gazel 158, Mısra 1*). [o,]

Həsəddən sudə tikmiş sərvini tā kim rəvān olsun

O gündən kim görübdür bağbān sərv-i hürāmānün (*Gazel 160, Mısra 12*). [o,]

O gündən kim görüb ruhsārıvı bī-pərdə ey mäh-rü

Salur topraqlarə hər gün fələk hıvurşid-i ‘əzrāsın (*Gazel 162, Mısra 3*). [o,]

Töküldi üstümə gəm ləşkəri fīrāqunda

Nəzərdən ey mäh-i bī-mehr kim **o** dəm getdün (*Gazel 163, Mısra 8*). [o,]

Olson qəsəm **o** tār-ı sər-i zülfə ey şənəm

Qıllam sücüd gər söləsən Tarīnam sənün (*Gazel 165, Mısra 11*). [o,]

Bārī **o** gəlmədisə gəmin dəf` etməgə

Sən nişə ey nəşātım olan bādə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 5*). [o,]

Nə etməmiş bunu Məcnūnə yā ki Fərhādə

O cövr ü zülm ki ‘eşq içrə sən baña qıldun (*Gazel 167, Mısra 10*). [o,]

O gün kim ey pəri-rü dil-bərim oldım cüdā səndən

Töküldi üstümə fəvce-i gəm ü dərd ü bələ səndən (*Gazel 168, Mısra 1*). [o,]

Bəzm-i geyr içrə görən dəm ol gül-i rə`nā yüzün

Ātəşim-meydən yaħar āhım **odı** dünyā yüzün (*Gazel 170, Mısra 1*). [o,]

Tā **o** yār-ı növ-həţ ü āhüvəşim səbr eyləsün

Səbzələr istəbrəq ilə fərş edüb şəhrā yüzün (*Gazel 170, Mısra 7*). [o,]

O Süleymān ki yel əmrində idi şām u səhər

İmdi topraqı yel ağzındədi hər şəhrādən (*Gazel 173, Mısra 5*). [o,]

Gəlir **o** pādşəh-i mülk hüsn-i şövkət ilə

Qıl ‘ərz-i həl-i məqām şikāyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 3*). [o,]

Nāyāb olubdı dəhrdə ərbāb-ı mə‘rifət

Düşmüş **o** qəder fəzl ü hünər e‘tibārdan (*Gazel 176, Mısra 4*). [o,]

Ancaq **o** mähün zülfü nə imān alur əldən

Āhü baħışı qara gözi cān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 1*). [o,]

Nə muşhaf-ı ruħə nə küfr-i zülfə meyl etdün

Nədəndi döndü **o** zāhid belə İlähundan (*Gazel 185, Mısra 6*). [o,]

Žü`idə meyl zāhidə gördüm məgər olub

Həm-dəm Hüdā-nəkərdə **o** bəd-e‘tiqād ilə (*Gazel 193, Mısra 12*). [o,]

Düşəndə yədımə cism içrə titrəşür cānım

O günləri ki keçərdi h`oş ittifāqunda (*Gazel 196, Mısra 8*). [o,]

Köñül verdim vəfālı sanubən bir yārə bī-hüdə

Cəfā eylən **o** bəd-hü bī-vəfā hün-hıvārə bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 2*). [o,]

Qaldım **o** həl-i mehri ilə küfrdə əsir

Düşdim **o** çin-zülfün ucundan hətālārə (*Gazel 201, Mısra 3*). [o,]

Qaldım **o** həl-i mehri ilə küfrdə əsir

Düşdim **o** çin-zülfün ucundan hətālārə (*Gazel 201, Mısra 4*). [o,]

Gördüm **o** mähı oldı köñül mübtəlä genə

Düşdi bələlərə bu dil-i pür-bələ genə (*Gazel 202, Mısra 1*). [o,]

Şayd etdi təzədən dil-i əndühuna kimi

Peykān-ı gəməzədən **o** büt-i bī-vəfā genə (*Gazel 202, Mısra 4*). [o,]

Başın kəsüb ayağə sal ol zülf-i pür-həmi

Çün baş olur **o** yüzü qaradan hətā genə (*Gazel 202, Mısra 8*). [o,]

İstəməm ləzzət-i vəşlin **o** sitəm-kārə gülün

Hü dutub bəs ki köñül möhnət-i hicrāni ilə (*Gazel 204, Mısra 7*). [o,]

Həzār heyf ki getdi **o** günlərim əldən

N`edim bu çərħün əlindən kimə gedim dādə (*Gazel 206, Mısra 7*). [o,]

Bir vəqt olur ki imdikinün qədd ü qəmətin

Kərpic kəsüb qoyarlar **o** vəqtə həşārınə (*Gazel 207, Mısra 18*). [o,]

Ləb-i şīrīn şəkərbārıvə verdim köñlüm

Sanki oldım **o** gecə həsrov-ı dövrān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 6*). [o,]

Ümid var bu bəzmə **o** yār bir də gələ

Füsürdə gülşənə ol növ-bəhār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 1*). [o,]

O lälə-ruħ gözəlīm lütf ilə şükuftələnüb

Məni bu növ' görüb dəğdər bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 3*).
[o,]

Təcəllā-yı cəməlin gör **o** şüh-ı mäh-simānun
Ki döndürmüş şü'ā'-ı vādī-i Sīnāyə Şirvānı (*Gazel 220, Mısra 3*). [o,]

N'oldı bugün bu bəzmə **o** məh-pərə gəlmədi
Qoydı bizi bu növ' günü qarə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 1*).
[o,]

Şimşād u sərvini qoparun güllərin pozun
Hər bəgdə **o** sərv ki rəftərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 12*).
[o,]

Şəd-heyf düşdim ayrı **o** növ-rəs gəzəldən
Kim çin-zülfü həsrət-i müşk-i Tatār idi (*Gazel 222, Mısra 7*).
[o,]

Ğərəz bu dərd ü bələ cümləsi gedər Zū'ī
Tərəhhüm eyləyübən gər **o** yār yārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 14*). [o,]

Bār' İlāhī görüm olsun belə mən tək nālən
Yār küyundan **o** kas kim edüb əvərə məni (*Gazel 224, Mısra 8*). [o,]

Aldı **o** Türk-i məst mənim ihtiyarımı
Tārəc qıldı hənə-i səbr ü qərārımı (*Gazel 228, Mısra 1*). [o,]

Getdi baña bir oğ urub **o** şüh-ı tünd-hü
Tapşurdu yaşşı sahlə mənim yədgārımı (*Gazel 228, Mısra 3*). [o,]

Ölsəm gəmilə küy-i nigārımdə dəfn edün
Şāyəd **o** küy iti basə bir gün məzārımı (*Gazel 228, Mısra 12*). [o,]

Keçən bəhār kimi n'olə bu bəhār gələydi
O lələ-ruhlə edək gəşt-i lələzār gələydi (*Gazel 235, Mısra 2*). [o,]

Neçə rəfiq-i müvəfiqlə əldə bədə-i gül-gün
O gül-'izār cəfā-cüy-ı bədə-hvār gələydi (*Gazel 235, Mısra 4*). [o,]

İçüb sərāb olub məst künc-i meykədədə
Hudā bilür ki **o** günlər nə 'ələmim var idi (*Gazel 237, Mısra 4*). [o,]

Rəfiq-i həm-dəm ü sāqī vü sādə vü bədə
Dəm ol dəm idi **o** dəmlər 'əcəb dəmim var idi (*Gazel 237, Mısra 6*). [o,]

Hər bəzmdə ki 'āşiqə bir həm-dəm olmadı
Yüz bədə-sadə olsə **o** dəm bir dəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 2*). [o,]

Yoh idi dildə gəm-i hier şād vəslün ilə
O gün bir özgə gün idi **o** vəqt dīgər idi (*Gazel 240, Mısra 4*).
[o,]

Yoh idi dildə gəm-i hier şād vəslün ilə
O gün bir özgə gün idi **o** vəqt dīgər idi (*Gazel 240, Mısra 4*).
[o,]

Hudā bilür ki **o** günlər nə zövq eylər idük
Gözimdə 'āriz-i sāqī əlimdə sığər idi (*Gazel 240, Mısra 9*).
[o,]

Dəhi sərəçə-i könlüm **o** mähdan rövşən
Məşām-ı cān **o** qara türrədən mü'əttər idi (*Gazel 240, Mısra 11*). [o,]

Dəhi sərəçə-i könlüm **o** mähdan rövşən

Məşām-ı cān **o** qara türrədən mü'əttər idi (*Gazel 240, Mısra 12*). [o,]

Bələ-yı hierə düçār oldım 'āqibət Zū'ī
O vəşldən ki günü bir ilə bərəbər idi (*Gazel 240, Mısra 14*).
[o,]

H' oş ol zəməən **o** günki bu sinnim cavān idi
Şām u səhər vətəndə köñül şādmān idi (*Gazel 242, Mısra 1*). [o,]

Bir məclisə yetüşdim **[o]** hür u qüşür idi
Çəşm-i rəqib ü hāsəd **o** məclisdə dövr idi (*Gazel 246, Mısra 2*). [o,]

O məhün gəlsə 'itābə ləb-i gövhər-pāşı
Dönəcək lə'lə cigər qanı ilə göz yaşı (*Gazel 247, Mısra 1*).
[o,]

Hanı **o** gün ki **o** məh-rüy mehrbānım idi
Ənīs-i məclis ü həm-bəzm-i həm-zəbānım idi (*Gazel 249, Mısra 1*). [o,]

Hanı **o** gün ki **o** məh-rüy mehrbānım idi
Ənīs-i məclis ü həm-bəzm-i həm-zəbānım idi (*Gazel 249, Mısra 1*). [o,]

Bilmürəm hansı zəbānlə saña sərh eyləyüm
O sitəmlər ki baña etdi yüzün hierānı (*Gazel 250, Mısra 12*).
[o,]

Tapmazdı hiç Nüh **o** tūfāndan nicāt
Nüh için olmasaydı əgər nəhūdā 'Əli (*Kaside 1, Mısra 25*).
[o,]

Hər kəlməsində dərc idi çün kəlmə-i Məsīh
Oşatmanam **o** çəşmə-i heyvānə ey Ğərīb (*Kaside 3, Mısra 8*). [o,]

Elə həftān ki amı sāz edər ustād-ı Qüçān
Ərdəbil içrə **o** həftānə dəhi mähir var (*Kaside 6, Mısra 16*).
[o,]

Vəli nədür ki ədəm çolı əzəlki tək
Qalubdı vəhşət ilə çihmayub **o** hişlətdən (*Kaside 15, Mısra 36*). [o,]

O bələlər ki görməyüb hiç kəs
Özün əhür onə düçār oldun (*Kaside 16, Mısra 3*). [o,]

Yohdur əzəlki qā'idədə cəzbə hüsndə
Dil-bər döğül **o** tavr ilə ruhsār-ı yār də (*Kaside 19, Mısra 6*).
[o,]

O söz ki sən onı bir ildə hiç bilməzdün
Gəzət verür həbərini gündə yüz hekāyət ilə (*Kaside 20, Mısra 13*). [o,]

Gərək mü'allim-i qābil olə **o** məktəbdə
Cəvāb söliyə hər bir su'ālə diqqət ilə (*Kaside 20, Mısra 23*).
[o,]

Nə sūd **o** vəqtə bizim 'ömrimiz vəfā etməz
Tükəndi əhl-i cəhālət içində həsrət ilə (*Kaside 20, Mısra 37*). [o,]

Otuz üç il elədi 'ələm içrə sultānluq
Gör əhür eylədilər həbs **o** növ' sultānı (*Kaside 23, Mısra 10*).
[o,]

O qüvvələr ki bənī ədəmə verib Hāliq
O gücdə eyləməyüb həlq hiç bir cānı (*Kaside 23, Mısra 27*).
[o,]

O rütbədən bu məqāmə nədən çatub sölə

‘Ulüm ilən bəlī ‘elm eyləyüb belə anı (*Kaside 23, Mısra 45*).
[o,]

Odur ki millət-i İslām olubdı yüz fırqə
Gedüb **o** qüvvə qalub hāl-i nəz’ədə cānı (*Kaside 23, Mısra 86*). [o,]

H’oşā **o** şəhşə ki min dörd yüz ildə dünyāyə
Gələ görər ki behişt-i bərīndi dünyānı (*Kaside 23, Mısra 95*). [o,]

Yā Rəb **o** qədim ‘əsr **o** ləzzət hara getdi
Hələq içrə olan ‘eyş ilə ‘işrət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 1*).
[o,]

Yā Rəb **o** qədim ‘əsr **o** ləzzət hara getdi
Hələq içrə olan ‘eyş ilə ‘işrət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 1*).
[o,]

Gözlərdi təmām əhl-i cəhān həqq-i səlāmı
N’oldı **o** şədəqət **o** məhəbbət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 8*). [o,]

Gözlərdi təmām əhl-i cəhān həqq-i səlāmı
N’oldı **o** şədəqət **o** məhəbbət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 8*). [o,]

Yer gök elə onlardı cəhān ilə **o** dünyā
Keçmişdəki inşāf u mürüvvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 15*). [o,]

Var idi çoh üftədələrə əl dutan imdi
Hanı **o** şifət əhl-i mürüvvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 18*).
[o,]

Zərdür bu cəhān əhlinə mə‘būd-ı həqiqī
Allāh peyəm-bər **o** ‘ibādət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 20*).
[o,]

‘Ālim-i şā‘irəm dərvīş ü fəqīr ü müztər
Hansı vəch ilə desön mən **o** sayāq istəyürəm (*Kit’a 2, Mısra 14*). [o,]

Əgərçi ismdə şe‘rimdə səktə vāqə’dür
Lətifədür genə əş‘ərdə **o** səktə ‘əyān (*Kit’a-ı Kebir 1, Mısra 20*). [o,]

O bəzmə cəm’di ərbbāb-ı şərvət ü dövlət
O bəzmə həzır idi cümlə şəhīb-i ‘ürlān (*Kit’a-ı Kebir 1, Mısra 25*). [o,]

O bəzmə cəm’di ərbbāb-ı şərvət ü dövlət
O bəzmə həzır idi cümlə şəhīb-i ‘ürlān (*Kit’a-ı Kebir 1, Mısra 26*). [o,]

Ğərəz nə hıvāhiş edirdisə əhl-i məclisdən
Olurdu həzır **o** dəm mişl-i rövze-i rizvān (*Kit’a-ı Kebir 1, Mısra 32*). [o,]

Sölə **o** gönçə ləb ü növ-gülə vərəq-bə-vərəq
O sirrlər ki gəmindən saña şəbā demişəm (*Kit’a-ı Kebir 4, Mısra 7*). [o,]

Sölə **o** gönçə ləb ü növ-gülə vərəq-bə-vərəq
O sirrlər ki gəmindən saña şəbā demişəm (*Kit’a-ı Kebir 4, Mısra 8*). [o,]

O zəmən bir qəşidə-i qərrā
Midhət-i bir əmirdə inşā (*Mesnevi 2, Mısra 19*). [o,]

Cümlə şəhr əhli du‘ā-güdi **o** zāt-ı pākə
Yetüb əvāzə-i ‘elm ü ‘əməli əflākə (*Mesnevi 6, Mısra 29*).
[o,]

Hān **o** kəsdür ki həqiqətdə səhəvətlə olə

Mə‘rifət şəhīb-i vəqtində şücā‘ətlə olə (*Mesnevi 6, Mısra 49*).
[o,]

Şād idi köñül **o** səhət içrə
Hər ləhzədə ‘eyş ü ‘işrət içrə (*Mesnevi 7, Mısra 25*). [o,]

Nərrād-ı qəzā çəküb baña dav
Gəldi **o** məqāmə bir piristav (*Mesnevi 7, Mısra 30*). [o,]

O sözlün də genə bir yəhşısını əhş etməb
Hər nə pöhrəsi vardır oları əzbər edüb (*Mesnevi 9, Mısra 61*). [o,]

Var yüz söz ürəgimdə edə bilməm izhār
Olu yā Rəb **o** zəmən kim söləyəm hər nə ki var (*Mesnevi 9, Mısra 88*). [o,]

Zāhır elə mətləbüvi mühtəşər
Kim eləsün çārə **o** kən-i hünər (*Mesnevi 10, Mısra 36*). [o,]

Çünki dövlət **o** şey’di kim ondan
Nə çətin iş olə olur əsān (*Mesnevi 11, Mısra 25*). [o,]

Pülsüz olsə kimsə meyl etməz
Bir gürüşə **o** hikməti getməz (*Mesnevi 11, Mısra 36*). [o,]

Bah **o** söz gör ki kimlərə yaraşur
Tə pəri yā peyəm-bərə yaraşur (*Mesnevi 11, Mısra 77*). [o,]

O behişt-i ki Hüdävənd qilub zikr ü bəyān
Eləyüb imdi bizə səhət-i dünyədə ‘əyān (*Mesnevi 15, Mısra 7*). [o,]

Hic kimsə görməsün belə sin-i kuhüləti
Çün cismdən gedübdü **o** sükkər şəbābəti (*Muhammes 1, Mısra 4*). [o,]

Pirənəliqdə çün kişünün yoh **o** hələti
Çoh məclisə oturmaqə olmaz ləyāqəti (*Muhammes 1, Mısra 13*). [o,]

Tapdı **o** şəhş hər iki dünyədə bir nicət
Hər kəs ki etdi yetmişə həştədəcən həyāt (*Muhammes 1, Mısra 19*). [o,]

Bī-rüh cismdir **o** müqəvvadı bī-səbāt
Nə behcəti **o** ‘ömr ki ‘ələmdə hān olam (*Muhammes 1, Mısra 22*). [o,]

H’oş **ol** zəmən ki ‘işrət ü ‘eyşim təmām idi
Baş şür-ı ‘eşq gözde **o** mäh əldə cām idi (*Muhammes 2, Mısra 2*). [o,]

Yoh Zū‘ī tək bahār-ı bələyə gərīq olan
Əfsüs **o** dəm ki çərḥ baña hāmān qulām idi (*Muhammes 2, Mısra 28*). [o,]

Oḡuyub yazmasə hər şey’dən **o** kimsə kəmdür
‘Elm şəhībələrindən hātiri cām-ı Cəmdür (*Muhammes 5, Mısra 17*). [o,]

Cövr-i rəqīb şəhbətimizdən irəg idi
Günlər **o** günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 6*). [o,]

Məndən bələ vü möhnət-i hicrān uzağ idi
Günlər **o** günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 12*). [o,]

Nə güşimə kədər gətürən savt-ı zāğ idi
Günlər **o** günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 18*). [o,]

Yād **ol** zəmən ki qara gecəm gün tək ağ idi

Günlər **o** günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 24*). [o,]

Žü'ī bilür ki hāl **o** dām nə səyāğ idi
Günlər **o** günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 29*). [o,]

Žü'ī bilür ki hāl **o** dām nə səyāğ idi
Günlər **o** günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 30*). [o,]

Fərək əhvāl-i mən-i müztəri bīmār elədi
O cəfānı ki bana eylədi əğyār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 14*). [o,]

Bu Hüseynə eləyən zülmi **o** qövm-i əşrār
Bir **onə** eyləməyüb táb mən-i zār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 25*). [o,]

Bu bələ vāqə'əsin sābit edir Kərb-i bələ
O səbəbdən çəkübən āh-ı şərərbār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 32*). [o,]

Çəkər bār-ı hər həyr edər həlq içün
O hər mərdüm-əzār bəddəndi hüb (*Gazel 256, Mısra 4*). [o,]

Nə yaşı günlər idi ol nə yaşı müddət idi
Ki şüglimiz **o** pəri-rüy ilə məhəbbət idi (*Tahmis 2, Mısra 12*). [o,]

Qılıb **o** mäh vüšālından 'əqibət məhrüm
Ze-bəs ki həyl-i bələ qıldı Žü'ī üstə hücum (*Tahmis 2, Mısra 27*). [o,]

Yüz qəşidə deyübən vāqif edim nüktələrə
Bir qəpik qədri **o** əş'arı gətürməz nəzərə (*Terci-bend 1, Mısra 34*). [o,]

o növ': Öyle, o şəkildə.

O növ' ilə qılıb pā-māl-i dərd ü gəm məni gərdün
Görənlər həlimi çərühün əlindən əl-əmən qılmış (*Kaside 11, Mısra 11*). [o növ',]

o sifət kim: Öyle ki.

Vəşldə yetmiş idim zövq-i şəfā eylər idim
O sifət kim olə bir kimsənə sultān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 4*). [o sifət kim,]

od: Ateş.

Bu həli fikr edəndə başımdan tütün çıxar
Püsida-püstə salur āhım **odi** şərār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 12*). [odi, -i]

Odlarə əgər saldısa Nəmrüd vəlikən
Nār oldı Birāhımə gülistān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 9*). [odlarə, -lar, -ə]

Bəzm-i geyr içrə görən dām ol gül-i rə'nā yüzin
Ātəşin-meydən yaħar āhım **odi** dünyā yüzin (*Gazel 148, Mısra 2*). [odi, -i]

Bəzm-i geyr içrə görən dām ol gül-i rə'nā yüzin
Ātəşin-meydən yaħar āhım **odi** dünyā yüzin (*Gazel 170, Mısra 2*). [odi, -i]

Ğeyrət **odi** bir dəmdə vücūdım 'ədəm etdi
Tā düşdi ləbün vəşfi dəhəndən dəhən içrə (*Gazel 187, Mısra 9*). [odi, -i]

Həmişə vüslətə mu'tād gördüğün könlüm

Tutuşdı gəm **odına** şād gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 4*). [odinə, -i, -n, -ə]

Dil-i süzənimi gəm ləşkəri görcək dayanub
Dedi hər yerdə yanar **od** olə mənzil yeridür (*Gazel 49, Mısra 4*). [od,]

Etmişdi mehr-i dīn bəni küfrdən küsüf
Verdi bu tēzə mö'cüz **oda** incilā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 38*). [oda, -a]

'Əcəbdi çərħ yanub həm kəvākib **odlanmaz**
Yüzün gəmində mənim āh-ı pür-şərārım ilə (*Gazel 191, Mısra 5*). [odlanmaz, -lan, -maz]

od sal-: Ateşe vermek.

Tā deyübən qəşidə bəhşiş alam
Hırmən ü dərd ü gəmə bir **od salam** (*Mesnevi 5, Mısra 62*). [od salam, -a, -m]

odu: Odur ki, bu sebeptendir ki.

Cühələ məhəz libəsə söləyürlər 'ālim
Odi kim zülmət-i gəflətdə qalublar dā'im (*Mesnevi 9, Mısra 26*). [odi,]

odur: Bu sebepten.

Olubdı bāğ-ı cəhāndən gül-i səhā məfqud
Odur ki mən kimi şā'ir bu növ' hār oldım (*Kaside 12, Mısra 8*). [odur,]

oğul: Erkek çocuk.

Mü'əllim ādəmə tapşur gəl **oğluvi** yohsə
Hər adı mollā döğül səhīb-i fəzilətdən (*Kaside 15, Mısra 65*). [oğluvi, -uv, -i]

Edübdü **oğlı** içün cəşn-i hətnə āmədə
Rə'is-i hıttə-i Şirvān Əs'ədullah hān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 17*). [oğlı,]

oğrun: Gizlice, başkalarına sezdirmeden.

Oğrun nigāhı bir şənəmün aldı cānımı
Pünhān təbəssümi dəhi táb u təvānımı (*Gazel 234, Mısra 1*). [oğrun,]

oğurla-: Çalmak (hırsızlık yapmak).

'Ārizündən nūr **oğurlar** mərdüm-i çeşmim onı
Hək tək ol həlqə-i zülf içrə sal zindānə dut (*Gazel 33, Mısra 5*). [oğurlar, -lar]

oh: Ok, yayla atılan ucu sivri çubuk: Sevgilinin kirpiği.

Rüstəm-i dil qəşdinə çeşmün çəküb müjgān **ohın**
Şanki tır-əndəzlar cəm' eyləyüb Əfrāsiyāb (*Gazel 16, Mısra 3*). [ohın, -i, -n]

Getdi baña bir **oh** urub o şüh-ı tünd-hü
Tapşurdu yaşı sahlə mənim yədgārımı (*Gazel 228, Mısra 3*). [oh,]

Niş-i kəməndār elə **ohlar** atur sərmādan
Ki onə táb eləməz Rüstəm ilə İsfəndār (*Kaside 6, Mısra 3*). [ohlar, -lar]

Āşikārə qanımı hər dām tökər gəmzün **ohı**
Bir təbəssüm ilə lə'lün cānımı pünhān alır (*Gazel 59, Mısra 3*). [ohı, -ı]

Gər zāhir alır cānımı gəmzün **ohı** likən

Ağzun həvəsi könlümi pünhān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 5*). [ohi, -i]

Möhnət-i dərd-i firəqündə sənün tə'nə-**ohi**
Görmə ey şüh rəvā Zū'ī-i nālānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 9*).
[ohi, -i]

ohşa-: *Benzemek.*

Toprağə döndürüb neçə yüz min pərvəşi
Həkindan imdi gül bitüb **ohşar** 'izārınə (*Gazel 207, Mısra 10*). [ohşar, -r]

Hər kəlməsində dərc idi çün kəlmə-i Məsīh
Ohşatmanam o çeşmə-i heyvānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 8*). [ohşatmanam, -t, -ma, -n, -am]

Fir'ovn-ı cəhlədn qutarub millətini çün
Ohşar bu işdə Məsī-i 'İmrānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 20*). [ohşar, -r]

Hər kəsün mə'rifəti olse təməm ədəmdür
Olmasa ədəmə **ohşar** heyivāndan kəmdür (*Mesnevi 9, Mısra 16*). [ohşar, -r]

Hər ləfzi gönçə mə'nisi gül tək fərəh-fəzā
Ohşatsam 'eyb yohdi gülüstānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 6*). [ohşatsam, -t, -sa, -m]

Şūr-ı bəhcət bülbül-i şeydāyə Nov-rüz bayramı
Ohşayur çün cənnəti l-məvāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 4*). [ohşayur, -y, -ur]

Dedi vā'iz ki var belə qiyāmət belə düzəh mən
Onı qəddinə **ohşatdim** muni hicrānə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 6*). [ohşatdim, -t, -di, -m]

Diqqət etmir ki bu söz ohşarı var Qur'ānə
Ya hədişə yā bu söz **ohşarı** var hər yanə (*Mesnevi 9, Mısra 41*). [ohşarı, -i]

Diqqət etmir ki bu söz ohşarı var Qur'ānə
Ya hədişə yā bu söz **ohşarı** var hər yanə (*Mesnevi 9, Mısra 42*). [ohşarı, -i]

Çərh **ohşatmaq** içün qasınə bir yengi hilāl
Çəkdi nəqişdi təməm olmadı hər āy başı (*Gazel 247, Mısra 5*). [ohşatmaq,]

ohu-: *Okumak.*

Fəhr qılmə **ohi** bir āyə-i muhtāl-i fəhūr
Sürə-i Hüdə bəhüb eylə bir 'ibrət zāhid (*Gazel 39, Mısra 5*).
[ohi,]

Nədi zülmāt-ı gəm içrə belə heyran qalmaq
Ohi Şəh-nāmədə İskəndər ilə Dārādən (*Gazel 173, Mısra 8*). [ohi,]

Şəbr eylə gəl li-yəbluvəkum āyəsini **ohi**
Zū'ī bu dərd bəlkə saña imtahān idi (*Gazel 242, Mısra 17*).
[ohi,]

Ohur vəşf-i behişt-i 'ədn hər bir güşədə şulşul
Dügāh şühb ü şām içrə neçə 'uşşāq-ı dīvānə (*Kaside 22, Mısra 13*). [ohur, -r]

Şürət-i vāqə'əmə nār-ı cəhənnəm söləyür
Kürdu zāhid **ohur** āyə-sürə-rəhmāni gələt (*Gazel 109, Mısra 4*). [ohur, -r]

Şā'ir nə növ' [ilə] desün hüsni-qönçəni
Yoh bir nəfər [ki] tā **ohuyub** qanə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 12*). [ohuyub, -y, -ub]

Məryəm ü rüh-ı Qüdüd 'İsā üçü bir sözdür
Üç dəyən səhv ələyübdür **ohuyur** sənı gələt (*Gazel 109, Mısra 8*). [ohuyur, -y, -ur]

Əgərçi sürə-i və's-şəms ü və'd-duhā **ohunur**
Vəlik bātini ruhsārīnə kināyətī var (*Gazel 78, Mısra 7*).
[ohunur, -n, -ur]

Ayə təşbīh ələyən hüsni-ruh-ı cānāni
Ohudi şanki 'əbəş āyə-i Qur'āni gələt (*Gazel 109, Mısra 6*).
[ohudi, -di]

Əgərçi zāhiri və's-şəms və'd-duhā **ohunur**
Vəlik bātini bi'llāh kināyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 7*).
[ohunur, -n, -ur]

Nə qədri dād elədim məktəb əyləyün bün[y] əd
Ohi oyan yuhudan qalma h'vāb-ı qəflət ilə (*Kaside 20, Mısra 40*). [ohi,]

Biri öküz tək nəqişdi ədəmiyyətdən
Biri 'ulüm **ohuyubdur** keçübdü Loqmāni (*Kaside 23, Mısra 34*). [ohuyubdur, -y, -ub, -dur]

Midhət-i ol əmīr-i əhl-i səhā
Ohunur tā be-həşr cā-yı be-cā (*Mesnevi 2, Mısra 24*).
[ohunur, -n, -ur]

Həqqi mollā odı kim hər sözi yazub **ohuyə**
Yohsə ki bilməyə bir hərfi yalandan tohuyə (*Mesnevi 6, Mısra 45*). [ohuyə, -y, -ə]

Dərs ü məktəbdə təşəvvür elə bu dərdə dəvā
Ohuyub 'elm ilə tapmış nəzər et telğrama (*Mesnevi 9, Mısra 68*). [ohuyub, -y, -ub]

Ohuyub yazmasə hər şey'dən o kimsə kəmdür
'Elm səhiblərinün hətəri cām-i Cəmdür (*Muhammes 5, Mısra 17*). [ohuyub, -y, -ub]

Üç il içində nədən Rus məktəbdə təliblər
Bilürlər üç dili həm **ohumaqlə** yazmanı (*Kaside 23, Mısra 56*). [ohumaqlə, -lə]

ohu: *Okumak, sesli olarak nağme ile söylemek.*

Şulşul ü dürrəc tezerv [ü] həzār
Ləhn-i mü'əllifdə **ohurlar** hişār (*Mesnevi 10, Mısra 8*).
[ohurlar, -r, -lar]

Bülbül-i şürīdə olub nəgmə-sāz
Vüslət-i güldən **ohuyur** şah-nāz (*Mesnevi 10, Mısra 6*).
[ohuyur, -y, -ur]

ol-: *Olmak, bulunmak, mevcut olmak, var olmak; ... hale gelmek, bir hali, bir vasfi kazanmak; Meydana gelmek, gerçekleşmek, oluşmak.*

Həttü'nə nə rəvā muşhaf-ı ruhsārīnə gəlmək
Bu rövşən **olan** āyətə təfşir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 6*).
[olan, -an]

Həq səni məzhər qilub āynə-i zātınə
Āynəsi şāf **olan** göstəri cānānımı (*Gazel 245, Mısra 8*).
[olan, -an]

Səlam olə saña ey təcār-ı əhl-i vəfā
Səlam olə saña ey bərgüzidə-i 'ürəfā (*Mesnevi 14, Mısra 1*).
[ola, -a]

Səlam olə saña ey təcār-ı əhl-i vəfā
Səlam olə saña ey bərgüzidə-i 'ürəfā (*Mesnevi 14, Mısra 2*).
[ola, -a]

Səlam olə saña ey fəzl-i dāniş-i rəh-bər

Səlam olə saña ey müqtədir -i əhl-i hünər (*Mesnevi 14, Mısra 3*). [ola, -a]

Bî'llah behiştür baña hər yerdə gər **olan**
Ol müşk-i mü-nigār u mey-i müşk-bü ilə (*Gazel 214, Mısra 3*). [olam, -am]

Pərtöv-i rüyun görüb nälən **olur** 'əşqlərin
Rəsmidür eylər fəğan itlər görəndə mäh-tāb (*Gazel 16, Mısra 9*). [olur, -ur]

Dəhən-i yār demək çeşmə-i heyvānı gələt
Varə təşbīh yoh etmək **olur** ə'yānı gələt (*Gazel 109, Mısra 2*). [olur, -ur]

Məgər ki belə **olur** rəsm-i dostlıq āhır
Əyā səhənşəh-i Hosrov rəhi vü şāh-i qulām (*Gazel 129, Mısra 11*). [olur, -ur]

Belə **olanda** nöçün qoymayursən İslāmı
Buyurdi 'elmdən əfzəl olur mı t̄'ətdən (*Kaside 15, Mısra 55*). [olur, -ur]

Kasıblarə qərz ver dəhi māl
Gör necə sora **olur** bu əhvāl (*Mesnevi 8, Mısra 56*). [olur, -ur]

'Elm az pül çox **olan** ədəm
Hələq içində olur imām- ā'zām (*Mesnevi 11, Mısra 38*). [olur, -ur]

Əcəlün əvvəli cān içrə əgər **olmayadı**
Necə səndən məni ey cān aralar t̄ğ-i əcəl (*Gazel 126, Mısra 3*). [olmayadı, -ma, -y, -a, -y, -di]

Hər bir Sikəndərə döğül āb-ı bəqā nəşib
Hizr **olmayan** bu çeşmə-i heyvānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 6*). [olmayan, -ma, -y, -an]

At istəməgimdən imdi sən də
Kim mərhəmət **olma** durma kəndə (*Mesnevi 8, Mısra 60*). [olma, -ma]

Əgərçi həsrət-i zülfünlə bir sevdā-yı məcnündür
Görəndə 'ərizün ey məh **olur** dīvānətər könlüm (*Gazel 143, Mısra 6*). [olur, -ur]

Dād-ı hicrān t̄ə'nə-i yārān cəfā-yı rüzgār
Öldürür āhır əgər min **olsa** cānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 6*). [öldürür, -dür, -ür]

Baña təklif-i gülşən qılmayun bu gəmlü könlümdə
Dil-i 'əşiqdə mümkündür mi dil-bərsiz sürür **olsun** (*Gazel 150, Mısra 10*). [olsun, -sun]

Dünyası **olur** behişt tək āhırı də
Bir 'avrət alub əgər iki dövlət alur (*Rübai 6, Mısra 3*). [olur, -ur]

Gəh Aqcaqabüldan nigəriş
Bir kimsədən **olmadı** himāyət (*Mesnevi 7, Mısra 48*). [olmadı, -ma, -dı]

Hərāb olaydı cəhān kāş bu fələk-i bər-bād
Mənim bu mollālıqə intihāb **olan** günlər (*Gazel 65, Mısra 15*). [olaydı, -a, -(y)di]

Əgər görməz gözim ruhsāruvı 'eyb etmə ey gül-ruh
Yüzündən dūr **olan** gözde nə mümkündür ki nūr olsun (*Gazel 150, Mısra 4*). [olsun, -sun]
Sər-i kuyundan etmə Zū'ini məhrūm ey bī-mehr
Süleymān bərgāhında gərəkdür çünki mūr **olsun** (*Gazel 150, Mısra 12*). [olsun, -sun]

Əgər dəst-i cünun içrə mənim tək **olsa** Məcnūni

Nə mümkün sən tək **olsun** ey pəri Leylāsı dövrānun (*Gazel 160, Mısra 4*). [olsun, -sun]

Kimdi hər 'elmdə göstər baña **olsun** fā'iq
Tərk edüb mə'rifəti pülə olublar şā'iq (*Terci-bend 1, Mısra 27*). [olsun, -sun]

Hər şəb ki bəzmim içrə o mäh ilə cām **olur**
'Eys ü nəşāt ləzzət-i dünyā təmām **olur** (*Gazel 77, Mısra 1*). [olur, -ur]

Hər şəb ki bəzmim içrə o mäh ilə cām **olur**
'Eys ü nəşāt ləzzət-i dünyā təmām **olur** (*Gazel 77, Mısra 2*). [olur, -ur]

Yā Rəb kim **olur** 'ərzimi cānānə yetürsün
Dərd-i dilim ol hosrov-i hūbānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 1*). [olur, -ur]

H'osā o 'əşiqə kim yārmun vəfāsı **ola**
Nə rəşk-əsiri nə hicrān-mübtəlası olə (*Gazel 10, Mısra 1*). [ola, -a]

Firāq-ı möhnəti Həm qılə qāmətin nə 'əcəb
Əlində tūrrə-i dildārdan 'əşāsı olə (*Gazel 10, Mısra 4*). [ola, -a]

Demün hətəludur ol cīn-i zülfə cīnlüyün
Ki muncə üz verilir mi əgər hətāsı olə (*Gazel 10, Mısra 8*). [ola, -a]

Nə meydə zövq nə gülşəndə var səfā Zū'iyā
O lələ-rūsiz inānmam ki bir şəfāsı olə (*Gazel 10, Mısra 10*). [ola, -a]

Hərə bir dīn gətirmiş izhārə
Bir **olan** dīn olubdi şəd pārə (*Mesnevi 11, Mısra 96*). [olan, -an]

Çox fikr eylədim qəzā ilə təqdīrə
Dünyadə **olan** umür içün tədbirə (*Rübai 2, Mısra 2*). [olan, -an]

Dünyadə **olan** məzhəb-i Bābīlinü'n-nām
Kibr ilə Nəşārā vü Yəhūd u İslām (*Rübai 3, Mısra 1*). [olan, -an]

Məcnūn **oluram** ol büt-i məh-peykəri görcək
Əlbəttə ki məcnūn olu mərdüm pəri görcək (*Gazel 117, Mısra 1*). [oluram, -ur, -am]

Sənsən **ol sərvər ki zāt-ı pākun** olmuşdur əzəl
'İllət-i gā'ıyyə mövcüdāt u həlq-i mā-sivā (*Gazel 1, Mısra 3*). [olmuşdur, -muş, -dur]

Çün vücūdun 'illət-i gā'ıyyə-mövcüdātdur
Cəvhər-i zātu içün **olmuşdur** 'ərz-i ərz səmā (*Gazel 2, Mısra 4*). [olmuşdur, -muş, -dur]

'Ələmə mə'lūm **olubdur** qoydıqun ədəb-i dīn
Hiç bir mürsəl nəbīdə yohdı belə ihtidā (*Gazel 2, Mısra 7*). [olubdur, -ub, -dur]

Feyz-i əhbəbtə lə-yə'rif bā'ış-i icād **olub**
Dəst-i qüdrət hılqət-i əşyāyə qıldı ibtidā (*Gazel 3, Mısra 3*). [olub, -ub]

Mümkināt icād olub 'ərif-i be-həq **olmaqə**
Mə'rifətdür bā'ış-i icād-ı küll-i mā-sivā (*Gazel 3, Mısra 9*). [olub, -ub]

Zāhid nə zövq-yāb **oli** hür-ı behiştədən
Bir şūhə mən tək 'əşiq-i şeydādan **olmasa** (*Gazel 4, Mısra 5*). [oli, -i]

Hər bəzmdə ki bədə-i həmrədən **olmasa**

Nəql ü məzə o lə'l-i şəkər-hədən **olmasa** (*Gazel 4, Mısra 1*). [*olmasə, -ma, -sə*]

Hər bəzmdə ki bədə-i həmrədən **olmasa**

Nəql ü məzə o lə'l-i şəkər-hədən **olmasa** (*Gazel 4, Mısra 2*). [*olmasə, -ma, -sə*]

Əb-i həyət olsə də tər qılmanam ləbim

Cāmımdə sāqiyə mey-i şəhbədən **olmasa** (*Gazel 4, Mısra 4*). [*olmasə, -ma, -sə*]

Zəhid nə zövq-yəb olı hür-i behiştədən

Bir şühə mən tək 'āşiq-i şeydādan **olmasa** (*Gazel 4, Mısra 6*). [*olmasə, -ma, -sə*]

Getməz təvəf-i Kə'bəyə rindān-ı meykədə

Ehrām-i həccə pənəb-i mīnādan **olmasa** (*Gazel 4, Mısra 8*). [*olmasə, -ma, -sə*]

Zəhid qəbül olur o itā'ət hüzürdə

Žimnində zərrə qədri təmənnādan **olmasa** (*Gazel 4, Mısra 10*). [*olmasə, -ma, -sə*]

Həqqün 'ibadəti o itā'ət olur ki hīç

Mənzūr evində cənnət-i həvrədən **olmasa** (*Gazel 4, Mısra 12*). [*olmasə, -ma, -sə*]

Zū'ī rızā-yı Həqqə olur şāf bəndəlik

Olmaz qəbül geyrə təbərrādan **olmasa** (*Gazel 4, Mısra 14*). [*olmasə, -ma, -sə*]

Zū'ī rızā-yı Həqqə olur şāf bəndəlik

Olmaz qəbül geyrə təbərrādan **olmasa** (*Gazel 4, Mısra 14*). [*olmaz, -maz*]

Əb-i həyət olsə də tər qılmanam ləbim

Cāmımdə sāqiyə mey-i şəhbədən **olmasa** (*Gazel 4, Mısra 3*). [*olsə, -sə*]

Zəhid nə zövq-yəb olı hür-i behiştədən

Bir şühə mən tək 'āşiq-i şeydādan **olmasa** (*Gazel 4, Mısra 9*). [*olur, -ur*]

Həqqün 'ibadəti o itā'ət olur ki hīç

Mənzūr evində cənnət-i həvrədən **olmasa** (*Gazel 4, Mısra 11*). [*olur, -ur*]

Zū'ī rızā-yı Həqqə olur şāf bəndəlik

Olmaz qəbül geyrə təbərrādan **olmasa** (*Gazel 4, Mısra 13*). [*olur, -ur*]

Əlbəttə hər həzən **olanun** bir bəhəri var

Şəbr eylə ey könlü gəm-i dövrənə ağlama (*Gazel 5, Mısra 11*). [*olanun, -an, -uñ*]

Bir şey' bu giryəzərdən **olmaz** kəm ü ziyād

Bī-hüdə olmə gəl belə dīvānə ağlama (*Gazel 5, Mısra 9*). [*olmaz, -maz*]

Bir şey' bu giryəzərdən **olmaz** kəm ü ziyād

Bī-hüdə olmə gəl belə dīvānə ağlama (*Gazel 5, Mısra 10*). [*olma, -mə*]

Zū'īdən eyləmə tələb əş'ār-ı dil-nişin

Həllāl-i müşkilāt olan zərgər **olmasa** (*Gazel 6, Mısra 10*). [*olan, -an*]

Yalqız bəhərdən nə çıxar sāğər **olmasa**

Sāğər içində bədə-i cən-pərvər **olmasa** (*Gazel 6, Mısra 1*). [*olmasa, -ma, -sa*]

Şūr-ı cünün-ı 'eşq haçan başdə cüş edər

Cām-ı şərbədən ləb-i 'āşiqə tər **olmasa** (*Gazel 6, Mısra 6*). [*olmasa, -ma, -sa*]

Şəfrā-yı güşşəni sər ü sīmāsi göstərür

Cāmımdə 'ārifün ki mey-i əhmər **olmasa** (*Gazel 6, Mısra 8*). [*olmasa, -ma, -sa*]

Zū'īdən eyləmə tələb əş'ār-ı dil-nişin

Həllāl-i müşkilāt olan zərgər **olmasa** (*Gazel 6, Mısra 10*). [*olmasa, -ma, -sa*]

Bunlar təməmi olsə də bī-zövq olur əgər

Cīb ü bəğəldə sikkə-i sīm ü zər **olmasa** (*Gazel 6, Mısra 3*). [*olsə, -sə*]

Bunlar təməmi olsə də bī-zövq olur əgər

Cīb ü bəğəldə sikkə-i sīm ü zər **olmasa** (*Gazel 6, Mısra 3*). [*olur, -ur*]

Yā şūr-ı 'eşq ilə dīvānə **ol** ələm çəkmə

Yā məst-i bədə olub bilmə möhnət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 5*). [*ol, -*]

Təməm 'əqləddür hər nə var möhnət ü gəm

Nə qədr çoh **olə** çoh olı zillət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 8*). [*oli, -i*]

Yezid tək adı məl'ün özi cəhənnəmdə

Nə fā'idə elə **olsə** hökümət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 14*). [*olsə, -sə*]

Yā şūr-ı 'eşq ilə dīvānə ol ələm çəkmə

Yā məst-i bədə **olub** bilmə möhnət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 6*). [*olub, -ub*]

Nə qədri çoh **olə** çohdur yaqın bil āzəri

Riyāsət ü 'əməl ü hökm ü dövlət ü dünyā (*Gazel 7, Mısra 3*). [*olə, -ə*]

Təməm 'əqləddür hər nə var möhnət ü gəm

Nə qədr çoh olə çoh **olı** zillət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 8*). [*olə, -ə*]

Qəzādan **olmisan** 'ələmdə sən özün mövcüd

Bu rəmzi bil dəhi sirt-i qəzāni axtarma (*Gazel 9, Mısra 5*). [*olmisan, -mi, -san*]

H' oşā o 'āşiqə kim yārınun vəfāsi **ola**

Nə rəşk-əsrī nə hicrān-mübtəlāsi olə (*Gazel 10, Mısra 2*). [*ola, -a*]

Mənim tək olmayə şəd pərə tığ-i həsrət ilə

Cirāhət-i dilinə yārdan dəvāsi olə (*Gazel 10, Mısra 6*). [*ola, -a*]

Mənim tək olmayə şəd pərə tığ-i həsrət ilə

Cirāhət-i dilinə yārdan dəvāsi olə (*Gazel 10, Mısra 5*). [*olmayə, -ma, -y, -ə*]

Oldı pejmürdə könlü tā düşdi **ol** rüdan cüdā

Adı mähir-fövt olur gər kim düşə sūdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 1*). [*oldı, -di*]

Həm-qədim bir çəng olub cən-riştəsi **ol** çəngə tār

Tā ki **oldım** mən zə'if ol tār-ı gīsūdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 4*). [*oldım, -di, -m*]

Bəs ki Zū'ī hū dutub könlüm gəm-i hicrān ilə

Olmayur bir ləhzə gəmdən ayru qaygudan cüdā (*Gazel 12, Mısra 10*). [*olmayur, -ma, -y, -ur*]

Həm-qədim bir çəng olub cən-riştəsi ol çəngə tār

Tā ki **oldım** mən zə'if ol tār-ı gīsūdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 3*). [*olub, -ub*]

Oldı pejmürdə könlü tā düşdi **ol** rüdan cüdā

Adı mähir-fövt olur gər kim düşə südan cüdä (Gazel 12, Mısra 2). [olur, -ur]

H' oşdı 'uşşaqə təməşä-yı gül-i rüyun əgər
Yüz min ay u il keçüb fəşl-i gülüstän **olmasa** (Gazel 13, Mısra 6). [olmasa, -ma, -sa]

Mürdə cismün 'əşiqün qılmazdun əhyä hər nəfəs
Mö'cüz-i 'İsə əgər lə'lündə pünhän **olmasa** (Gazel 13, Mısra 8). [olmasa, -ma, -sa]

Lə'lün 'eşqi olmasaydı məndə etməzdün cəfä
Çün küdürət məhv olur gər aradə qan **olmasa** (Gazel 13, Mısra 9). [olmasaydı, -ma, -sa, -y, -dı]

Dutdı zülfün bağ-ı hüsnün görmədim ruhsarıvı
Hülddən Adam kənər olmazdı şeytän **olmasa** (Gazel 13, Mısra 4). [olmazdı, -maz, -dı]

Lə'lün 'eşqi olmasaydı məndə etməzdün cəfä
Çün küdürət məhv olur gər aradə qan **olmasa** (Gazel 13, Mısra 10). [olur, -ur]

Sürəti insān olandan umma ey dil mə'rifət
Mə'rifət həşil olur mu zātı insān **olmasa** (Gazel 14, Mısra 7). [olandan, -an, -dan]

Sürəti insān olandan umma ey dil mə'rifət
Mə'rifət həşil olur mu zātı insān **olmasa** (Gazel 14, Mısra 8). [olmasa, -ma, -sa]

Səbr qıl Zü'î pərişān həlivə şükr eylə kim
Hiç iş sāmān tapar mı tã pərişān **olmasa** (Gazel 14, Mısra 10). [olmasa, -ma, -sa]

Səbr qıl Zü'î pərişān həlivə şükr eylə kim
Hiç iş sāmān tapar mı tã pərişān **olmasa** (Gazel 14, Mısra 4). [olmaz, -maz]

Hər şey'ün öz ziddi ilə hələti təşhış olur
Ləzzət-i vüslət olur mu dərd-i hicrān **olmasa** (Gazel 14, Mısra 5). [olur, -ur]

Hər şey'ün öz ziddi ilə hələti təşhış olur
Ləzzət-i vüslət olur mu dərd-i hicrān **olmasa** (Gazel 14, Mısra 6). [olur, -ur]

Sürəti insān olandan umma ey dil mə'rifət
Mə'rifət həşil olur mu zātı insān **olmasa** (Gazel 14, Mısra 8). [olur, -ur]

Şə'nündə nəzil **oldı** sənün hörmət əyəsi
Səndədi hər belä gələ insānə ey şərāb (Gazel 15, Mısra 3). [oldı, -dı]

Ümmü'l-həbə'is **oldı** adun çünki salmış
Bäbildə ol mələkləri zindānə ey şərāb (Gazel 15, Mısra 5). [oldı, -dı]

İşmün ziyadə mənəf'ətün yohdı **olsə** də
Məhlūq təbə' ayə-i Qur'ānə ey şərāb (Gazel 15, Mısra 9). [olsə, -sə]

Hər qüvvə təndə nəqış **olur** içələr səni
Bilməm nədədi vəsf bu nöqsānə ey şərāb (Gazel 15, Mısra 11). [olur, -ur]

İçdükcə 'əql-i zāil **olur** Zü'î anlamaz
Mundan nə zövq var sölə bu cānə ey şərāb (Gazel 15, Mısra 17). [olur, -ur]

Yüsifim vəşfün 'utārid eləyübdür ki bugün
Zöhrə dəllälə **olub** müştəri bāzərə düşüb (Gazel 17, Mısra 6). [olub, -ub]

Təht-i 'izzətdə **olur** Yüsif şifət əhür 'əziz
Ey Züleyhā şifətim kim bənd-i zindānun görüb (Gazel 19, Mısra 9). [olur, -ur]

Rəşkdən ölləm qıləndə sən baña bī-dədlər
Kim **olur** 'ələm səña 'əşiq bu əhsānun görüb (Gazel 19, Mısra 12). [olur, -ur]

Dinc ü rāhət **olə** hər kimsə müsəlmān odı kim
Dinc ü rāhətliğı çün həqqi müsəlmānə verüb (Gazel 20, Mısra 7). [olə, -ə]

Zülf-i müşkīn dögi ruhsarına həm-sāyə **olan**
Bāl-ı Cibrildi hıvurşid üzünə sāyə düşüb (Gazel 23, Mısra 9). [olan, -an]

Pirānəsər könlül genə bir şühə bənd **olub**
Kim tār-i zülf-i gərdəni cānə kəmənd **olub** (Gazel 24, Mısra 2). [olub, -ub]

Tə çeşm-i zəhm o 'əriz-i könlünə dəyməsün
Ruhsarı atəşinə dil ü cān sipənd **olub** (Gazel 24, Mısra 4). [olub, -ub]

Yohdur təməm şəhərdə bir belə mäh-rü
Bu vəchdəndi məskənim əhirdə kənd **olub** (Gazel 24, Mısra 6). [olub, -ub]

Tə həd-pəsənd idi yoh idi müştəri o məh
Hətti gəlübdi imdicə 'əşiq-pəsənd **olub** (Gazel 24, Mısra 8). [olub, -ub]

Yoh 'eybi Hızr-i hət dutə lə'lün kənārını
Tüfi gızası rəsmdür 'ələmdə qənd **olub** (Gazel 24, Mısra 10). [olub, -ub]

Zəhr-i gəmənlə Zü'î-i ciyə-hündi göncə tək
Tə 'əşiq o lə'l-i ləb-i nüş-hənd[ə bənd] **olub** (Gazel 24, Mısra 14). [olub, -ub]

Hanı o mehr-i məhəbbət ki var idi səndə
Sitemgər **olmısən** imdi məgər zəmənə dönüb (Gazel 25, Mısra 10). [olmısən, -mi, -sən]

Əsās-ı mülk-i vücüdım zələzil-i gəmənd
Hərəb **olub** dağılub şəhr-i Şirvānə dönüb (Gazel 25, Mısra 12). [olub, -ub]

Nədəndi yə Rəb **olub** cərh-i kəc-mədār hərəb
Düşüb şəfadan **olub** bağ u lələ-zār hərəb (Gazel 29, Mısra 1). [olub, -ub]

Nədəndi yə Rəb **olub** cərh-i kəc-mədār hərəb
Düşüb şəfadan **olub** bağ u lələ-zār hərəb (Gazel 29, Mısra 2). [olub, -ub]

Nə bağlarda şəfə var nə meydə 'eyş ü nəşāt
Dönüb zəmənə **olub** dövr-i rüzgār hərəb (Gazel 29, Mısra 4). [olub, -ub]

Qalub nə güldə nə gülşəndə bir nəşāt-əşəri
Olub təməm cəhān içrə hər nə var hərəb (Gazel 29, Mısra 12). [olub, -ub]

Ya bu zəmənədə mə'düm **olubdı** zövq-i şəfə
Ya Zü'î səndə olub zövq-i 'eşq-i yār hərəb (Gazel 29, Mısra 14). [olub, -ub]

Keçən zəməndə əgər var idi bəhərdə zövq
Olubdı mövsim-i qışdan bətrə bəhər hərəb (Gazel 29, Mısra 6). [olubdı, -ub, -dı]

Ya bu zəmənədə mə'düm **olubdı** zövq-i şəfə
Ya Zü'î səndə **olub** zövq-i 'eşq-i yār hərəb (Gazel 29, Mısra 13). [olubdı, -ub, -dı]

Segāh-ı 'işrətiyi pəncgāh elə şəb ü rüz
Hışār çəksön **olur** cümlə tərmār hārāb (Gazel 29, Mısra 10).
[olur, -ur]

Hər cəhətdən 'ələm **olmuş** cənnəti 'l-mə' vā vəli
Neylərəm mən cənnəti çün onda ədəm qalmayub (Gazel 30, Mısra 3). [olmuş, -muş]

Çeşmə-i 'üfrān **olubdur** hüşk-i hāk-ı cəhl ilə
Mə'rifət dəryəsi içrə qətrə-i nəm qalmayub (Gazel 30, Mısra 5). [olubdur, -ub, -dur]

Heyf **olə** kim dəhrdə bir zāt-ı əkrəm qalmayub
Qalmayanda eylə ədəm şanki 'ələm qalmayub (Gazel 30, Mısra 1). [olə, -ə]

Oldı sünbüllər həcil zülf-i pərişānun görüb
Gönçələr qan utdilər lə'l-i dūr-əfşānun görüb (Gazel 31, Mısra 1). [oldı, -dı]

Oldı bu 'ələmdə Zü'ī həm-çü məcnūn 'eşq ilə
Çün sənün ey mäh-rü 'ələmdə heyranun görüb (Gazel 31, Mısra 9). [oldı, -dı]

Çərḥ-i kəc-rov ki bizimlə belə rəftāri **olub**
Bundan əqdəm iki ildə nə şifət kārı **olub** (Gazel 32, Mısra 1). [olub, -ub]

Çərḥ-i kəc-rov ki bizimlə belə rəftāri **olub**
Bundan əqdəm iki ildə nə şifət kārı **olub** (Gazel 32, Mısra 2). [olub, -ub]

Hārlə həm-dəm eləmişdür gül ü gülzārı mægər
Gül-i pəjmürdə qılıb pərvəriş-i hārı **olub** (Gazel 32, Mısra 4). [olub, -ub]

Əhl-i 'üfrānı qoyub dəhrdə dā'im 'üryān
Cühələ firqəsinə həl'ət-i zər Tarı **olub** (Gazel 32, Mısra 6). [olub, -ub]

Bir mən-i zār döğüldür bilə cövr ü zülmi
Əhl-i hīkmət nə qədər var isə āzārı **olub** (Gazel 32, Mısra 8). [olub, -ub]

Bizə qismət eləyüb şām u səhər hūn-ı cigər
Cāhilün şərbət-i līmū mey-i gül-nārı **olub** (Gazel 32, Mısra 10). [olub, -ub]

Səbəb-i fəqr ü ğinānı aradım 'ələmdə
Olmadı zāhır edən kim nə səbəbkārı **olub** (Gazel 32, Mısra 12). [olub, -ub]

Zü'iyə şəbr qıl āhırdə verir Bārī Hūdā
Bu cəhəndə nə ki ə'māl ilə pərgārı **olub** (Gazel 32, Mısra 14). [olub, -ub]

Var yeri cəm'iyyətin zülfündə bər-həm **olsə** gər
Kim dedi ey dil sən ol mənzildə get kəşānə dut (Gazel 33, Mısra 3). [olsə, -sə]

'Əql ilə döğüldür hərəm-i vəslə yetüsmək
Tā **olmayəsən** 'āşiq-i dīvānə yolun yoh (Gazel 36, Mısra 8). [olmayəsən, -ma, -y, -ə, -sən]

Ol şam'-ı şəb-əfrüzə vüsal istəsön ey cān
Tā olmayəsən 'eşqdə pərvānə yolun yoh (Gazel 36, Mısra 10). [olmayəsən, -ma, -y, -ə, -sən]

Neylüm bəhār **olubdı** köñüldə fərag yoh
Gül-gəşt-i gülsitān təməşā-yı bağ yoh (Gazel 37, Mısra 1). [olubdı, -ub, -di]

Lāzım döğül bu var yohun fikrin eyləmək

Əlbəttə 'āqibət **olacaq** cümlə var yoh (Gazel 38, Mısra 10). [olacaq, -acaq]

Məndə vardur əgər 'āşiq **oluban** mey içmək
Səndə var bir qulağ as gör neçə 'ādət zāhid (Gazel 39, Mısra 9). [oluban, -uban]

Bu 'əməllər ki sənün var nə deyüm tül u dirəz
Fərz **olubdur** saña şeytān kimi lə'nət zāhid (Gazel 39, Mısra 22). [olubdur, -ub, -dur]

Gər 'ədələtlə **olur** həşr günündə dīvān
Sən də mən də çəkərük ondə əziyyət zāhid (Gazel 39, Mısra 7). [olur, -ur]

Çün bilmür özi məs'ələ sorduqda deyürlər
Kāfir **olı** sən dinmə belə sözdə hərər var (Gazel 42, Mısra 12). [olı, -ı]

Şəd-heyf cəhān bağına bəd vəqtdə gəldük
H'əşgədə **olub** nəhl nə şəh u nə şəmər var (Gazel 42, Mısra 4). [olub, -ub]

Yā Rəb nə **olubdur** səbəbi kim bu zəməndə
İnsān arasındə hamı millətdə hətər var (Gazel 42, Mısra 15). [olubdur, -ub, -dur]

Şā'ir gərək 'āşiq **olə** bir mäh-cəmələ
Cān təzəliyə lə'l-i şəkərbārı Səməndər (Gazel 43, Mısra 5). [olə, -ə]

Bir nəzlu mələhətlü nigərə verə köñlin
Tā düzli **olə** cümülə əş'arı Səməndər (Gazel 43, Mısra 8). [olə, -ə]

Nə sūd ondan bəhār **oldı** əlimdə sağərim yohdur
Əgər gülşəndi bəzmim bir gül üzlü dil-bərim yohdur (Gazel 47, Mısra 1). [oldı, -dı]

Kim ki bī-nām u nişān **olmasə** 'ārif deməzəm
Çünki bī-nām u nişān 'ārif-i kāmīl yeridür (Gazel 49, Mısra 7). [olmasə, -ma, -sə]

Dil-i süzənimi gəm ləşkəri görcək dayanub
Dedi hər yerdə yanar od **olə** mənzil yeridür (Gazel 49, Mısra 4). [olə, -ə]

Maña əğyār oldı hər-f-i əğyār ilə yār āhır
Görün əğyārə muncə yār **olan** bir gül-'izārım var (Gazel 50, Mısra 7). [oldı, -dı]

Olub 'āşiq cəhəndə hərəkəs öz mə'sūqəsin tapdı
Mənim kim hər zəmən firqətdə min min āh u zārım var (Gazel 50, Mısra 3). [olub, -ub]

Nə qədri **olsə** günāhım onun hüzürində
Gəm etmə Zü'ī ki əltāf-ı 'üzr-h'vāhımdur (Gazel 53, Mısra 9). [olsə, -sə]

Dəründə ağlamaqdan qanə gərç **oldım** nigərə hər
Deməzsən kim mægər bu Zü'ī-i məhcür u miskindür (Gazel 56, Mısra 9). [oldım, -dı, -m]

Gulām-ı hāk-ı dərün **oldı** Zü'ī-i müztər
Bu e'tibār ilə 'ələmlərə fəhārət edər (Gazel 60, Mısra 9). [oldı, -dı]

Yüz ay **olur** müşəvvər-i nəqş-i dəhān çəkər
Yohdur arada hiç nişān yohsə cān çəkər (Gazel 61, Mısra 1). [olur, -ur]

Olubdı bang-ı mü'əzzin tərənəmiş imdi
H'əşā sürürüm o çəng ü rübāb **olan** günlər (Gazel 62, Mısra 13). [olubdı, -ub, -dı]

H'osão mähle həm-bistər **olduqum** gecələr
Cəməli şam'ınə həkistər **olduqum** gecələr (*Gazel 64, Mısra 1*). [*olduqum, -du, -q, -um, -*]

H'osão mähle həm-bistər **olduqum** gecələr
Cəməli şam'ınə həkistər **olduqum** gecələr (*Gazel 64, Mısra 2*). [*olduqum, -du, -q, -um, -*]

Gəhī cəməlinə gəh küfr-i zülfə səcdim idi
Gəhī müsəlmən gəh kəfir **olduqum** gecələr (*Gazel 64, Mısra 4*). [*olduqum, -du, -q, -um, -*]
Gecəm günüz tək olurdu şu'ā' rüyundan
O mäh-rüy ilə həm-səğər **olduqum** gecələr (*Gazel 64, Mısra 6*). [*olduqum, -du, -q, -um, -*]

Əlimdə şışə-i mey ol pəri baña təşhür
Hanı o dəm bu şifət səhər **olduqum** gecələr (*Gazel 64, Mısra 8*). [*olduqum, -du, -q, -um, -*]

Dilimdə zikr-i ləbi əldə əf'i zülfü
Şikəstə Zū'ī tək əfsüngər **olduqum** gecələr (*Gazel 64, Mısra 10*). [*olduqum, -du, -q, -um, -*]

Gecəm günüz tək olurdu şu'ā' rüyundan
O mäh-rüy ilə həm-səğər **olduqum** gecələr (*Gazel 64, Mısra 5*). [*oldurdu, -ur, -di*]

Hanı o şühlə məst-i şərāb **olan** günlər
Məhim piyalə meyim āftāb **olan** günlər (*Gazel 65, Mısra 1*). [*olan, -an*]

Hanı o şühlə məst-i şərāb **olan** günlər
Məhim piyalə meyim āftāb **olan** günlər (*Gazel 65, Mısra 2*). [*olan, -an*]

Nəzərə-i gül-i ruhsārının həvəsi ilə
Nə dildə fikr nə çeşmimdə h'vāb **olan** günlər (*Gazel 65, Mısra 4*). [*olan, -an*]

'İmārət-i tənimi seyl-əbə vermişdi
Diyār-ı 'eşqdə yek-sər hərəb **olan** günlər (*Gazel 65, Mısra 6*). [*olan, -an*]

Gedübdü tīb [u] təvān cism-i nā-təvānimdən
H'osā o möhnət-i hicrānə tīb **olan** günlər (*Gazel 65, Mısra 8*). [*olan, -an*]

Gecə günüz keçinürdi nəşāt ilə həlim
Nə fikr-i rövzə nə bīm-i 'əzāb **olan** günlər (*Gazel 65, Mısra 12*). [*olan, -an*]

Olubdı bang-ı mü'əzzin tərənəməz imdi
H'osā sürürim o çəng ü rübāb **olan** günlər (*Gazel 65, Mısra 14*). [*olan, -an*]

Hərəb olaydı cəhān kəş bu fələk-i bər-bād
Mənəm bu mollālīqə intihāb **olan** günlər (*Gazel 65, Mısra 16*). [*olan, -an*]

H'osā o meykədə rindi hesāb **olan** günlər (*Gazel 65, Mısra 19*). [*olan, -an*]

Olubdı bang-ı mü'əzzin tərənəməz imdi
H'osā sürürim o çəng ü rübāb **olan** günlər (*Gazel 65, Mısra 13*). [*olubdu, -ub, -di*]

H'osā o sākīn-i mey-hānə olduqum günlər
Əlimdə səğər ü peymānə **olduqum** günlər (*Gazel 66, Mısra 1*). [*olduqum, -duq, -im*]

H'osā o sākīn-i mey-hānə **olduqum** günlər
Əlimdə səğər ü peymānə **olduqum** günlər (*Gazel 66, Mısra 2*). [*olduqum, -duq, -im*]

Təmām dā'irə-i 'əql möhnət ü gəmdür

H'osā o cāhil ü dīvānə **olduqum** günlər (*Gazel 66, Mısra 4*). [*olduqum, -duq, -im*]

Yanub tə'əşşuq ilə nārluqa (?) vəsl içrə
Cəməli şam'ınə pərvānə **olduqum** günlər (*Gazel 66, Mısra 6*). [*olduqum, -duq, -im*]

Əlimdə səğər-i bādə başımdə nəş'ə'-i cām
Gözimdə 'āriz-i cānānə **olduqum** günlər (*Gazel 66, Mısra 8*). [*olduqum, -duq, -im*]

Düşübdü Zū'ī biyābānə imdi məcnūn tək
H'osā o məhvəşə həm-h'vānə **olduqum** günlər (*Gazel 66, Mısra 10*). [*olduqum, -duq, -im*]

Aldanməgilən Zū'ī cəhānə nədi dünyā
Beş günlük **olan** 'işrət ü behcət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 28*). [*olan, -an*]

Gər cənnətə də imdiki ādəm gedəcəksə
Bi'llāh elə **olsa** mənə cənnət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 26*). [*olsa, -sə*]

Dəf-i gəm-i hicr içün içər Zū'ī bu zəhri
Şəhd-i ləb-i yār **olsa** mey-i Dərgəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 10*). [*olsa, -sa*]

Hər kiməsnənün kim **olə** cāmi Cəmi neylər
'Āləm hamusı cəmdədür 'āləmi neylər (*Gazel 69, Mısra 1*). [*olə, -ə*]

Gəm oldur Zū'iyā kim **olmayə** mey-cāmınə qüdrət
Mey-i Dərgəm gər olsə fikr qılə dəhrdə gəm var (*Gazel 70, Mısra 13*). [*olmayə, -ma, -y, -ə*]

Gəm oldur Zū'iyā kim **olmayə** mey-cāmınə qüdrət
Mey-i Dərgəm gər olsə fikr qılə dəhrdə gəm var (*Gazel 70, Mısra 14*). [*olsə, -sə*]

Olub bu 'əşrdə bā-redaña ilə hamı bir Rüstəm
Nə sūd **ondan** ki nə bir āl-i Bərmək var nə Hātəm var (*Gazel 70, Mısra 9*). [*olub, -ub*]

Şöhrət tapubdı bid'ət Zū'ī zəmənadə
Pā-māl-i həlq **olubdı** şər'ət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 14*). [*olubdu, -ub, -di*]

'Ənqā kimi nişānəsi yoh nāmı zikr olur
Bəzl ü 'əfā vü lütf ü himāyət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 7*). [*olur, -ur*]

Sərir-i fəqr ü qənā'ətdə pādşāh **ol** kim
O bərgəhdə Süleymān mürdən kəmdür (*Gazel 73, Mısra 9*). [*ol, -*]

Vā'iz gəlür mi məscidə gər pül **olmasə**
Anlar bu rəmzi kimsə ki şāhib-şü'ürdür (*Gazel 74, Mısra 9*). [*olmasə, -ma, -sə*]

Çoh sormagilən tövsən-i əş'arını Zū'ī
Lāl **ol** nəzər et səhət-i meydān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 24*). [*ol, -*]

Əvvəlki şədəqətlər **olub** indi həyānət
Qalmub dəhi həqq-i nəmək [ü] nān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 7*). [*olub, -ub*]

Allāhə inanmaq idi imān 'əməl etmək
Sīm ü zər **olub** Tarı də imān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 12*). [*olub, -ub*]

Var idi mənəm bircə nəfər hān-ı qədimim
Bilməm nə **olubdur** o da əl-ān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 22*). [*olubdur, -ub, -dur*]

Şirîn olur həyāl-i ləbünlə məzāq-ı cān
Zülfün təfəkkürüylə mü‘əttər məşəmm **olur** (Gazel 77, Mısra 5). [olur, -ur]

Şirîn olur həyāl-i ləbünlə məzāq-ı cān
Zülfün təfəkkürüylə mü‘əttər məşəmm **olur** (Gazel 77, Mısra 6). [olur, -ur]

‘Ar etmə küy-ı yārdə Zū‘ī gədalıqı
‘Aşiqdə kim görübdi ki nəng ilə nām **olur** (Gazel 77, Mısra 14). [olur, -ur]

Əcəb bī-kārə vü āvārə vü bī-çārə **olduq** kim
Nə dünyā vü nə ‘uqbā işlərindən kārımız yohdur (Gazel 79, Mısra 5). [olduq, -du, -q]

Ğəm etmə Zū‘ī cəhān yā həyāldur yā h̄vāb
O şey’ ki h̄vāb u həyāl **oldı** sölə nə ğəmdür (Gazel 80, Mısra 18). [oldı, -dı]

Nə zövqi h̄fātirə hāl əhli **olmasə** yārun
Əgərçi h̄ndə-i Yūsif h̄nərdə Rüstəmdür (Gazel 80, Mısra 9). [olmasə, -ma, -sə]

Əgərçi āb-ı həyāt **olsə** içmə nā-dānlə
Ki ‘āqibət əşəri cānə zəhrdür rəsmdür (Gazel 80, Mısra 5). [olsə, -sə]

Nə dəm ki mərifət əhlilə h̄‘oş keçər bi’llāh
Yüz il gər ‘ömrün **olə** h̄şili h̄mān dəmdür (Gazel 80, Mısra 4). [olə, -ə]

Göz ü qaş u əl ayağ pülilə döğül insān
Əgər məlik **olə** bī-mərifət nə ādəmdür (Gazel 80, Mısra 12). [olə, -ə]

Olubdi zülf-i pərişānıvə köñül mā’il
O vəchdāndi işim dā’imā pərişāndur (Gazel 81, Mısra 3). [olubdi, -ub, -dı]

Hər ildə gərçi dəhrdə bir lāləzār **olur**
Tiflis içində hər gecə yüz növ-bəhār **olur** (Gazel 82, Mısra 2). [olur, -ur]

Zāhid deyən behişt ki ‘uqbādə sölənür
Hər bir zəməndə ‘āşiq için dər-kənār **olur** (Gazel 82, Mısra 4). [olur, -ur]

Hər mübhəm iş ki anlamayur h̄ləq sirrini
Cām-ı cəhān-nümədə bizə āşkār **olur** (Gazel 82, Mısra 8). [olur, -ur]

Nā-būd **olub** mərifət-əhli bu zəməndə
Həm ‘əhdə vəfā ‘əhd ilə peymān qutarubdur (Gazel 84, Mısra 3). [olub, -ub]

Bənd **olmə** māl u dövlətə göz tikmə şān u şöhrətə
Bu ərşə-i tərīqətə mardānə gəlmək yaşıdır (Gazel 85, Mısra 5). [olmə, -mə]

Düşən bu qulzüm-i ‘eşq içrə gərç **olur** bi’llāh
Bu bəd müh̄t̄di kim sanmayun kənārəsi var (Gazel 87, Mısra 5). [olur, -ur]

Qılur əhvāl-i bāṭin zāhir ‘āləm içrə bir dəmdə
Desəm mən küfr **olur** mu cām-ı bādə gər peyām-bərdür (Gazel 88, Mısra 4). [olur, -ur]

Məhrāb u məscid olə sənün zāhidə baña
Məhrāb-ı qaşı səcdəgah ol āstānədür (Gazel 89, Mısra 3). [olə, -ə]

Adı Rüstəm **olə** həm-şəhrədə Zābil bi’llāh
Bu səbəblərlə həmin Rüstəm-i dəstān olmaz (Gazel 90, Mısra 3). [olə, -ə]

Altmış yaş **olandə** genə bir növ’ səhā var
Bu taze cavānlardə ki dərmānə tapulmaz (Gazel 91, Mısra 11). [olandə, -an, -də]

Ğəm çəkmə biyābān isə məskən sənə Zū‘ī
Məcnūn **olanə** qā’idədür h̄nə tapulmaz (Gazel 91, Mısra 14). [olanə, -an, -ə]

Ey mäh bugün yerdə cəməlun kimi āyə
Olsun qəsəm **ol** āyə-i Qur’ānə tapulmaz (Gazel 91, Mısra 6). [olsun, -sun]

Məfqud **olub** ‘ənqā kimi əhbāb-ı mürüvvət
Seyir eləsən ‘āləmi hər yanə tapulmaz (Gazel 91, Mısra 9). [olub, -ub]

Dil **oldı** qönçə kimi həsrətünlə qan sənsiz
Bəhārim ey gül-i növ-rəstə çün h̄rāb sənsiz (Gazel 92, Mısra 1). [oldı, -dı]

Baña **ol** mäh-ı bī-məhrim iki ay var ki rām **olmaz**
Bu nöqsānım de bir gəlməz əcəl ‘ömrüm təməm **olmaz** (Gazel 93, Mısra 1). [olmaz, -maz]

Baña **ol** mäh-ı bī-məhrim iki ay var ki rām **olmaz**
Bu nöqsānım de bir gəlməz əcəl ‘ömrüm təməm **olmaz** (Gazel 93, Mısra 2). [olmaz, -maz]

Vüşāl təşnəsidi eylədi sīrāb tīgindən
Demün kim yārdan ‘uşşaqə h̄şil h̄iç kām **olmaz** (Gazel 93, Mısra 4). [olmaz, -maz]

Köñül āhəng-i gülzār et həyāl-i tār-ı zülf ilə
Ki şūr-ı ‘eşqçün ey bī-nəvā belə məqām **olmaz** (Gazel 93, Mısra 6). [olmaz, -maz]

Ləb-i dildār tək var bādə-i gül-gündə gər nəş’ə
Nə sūd ondan ki tiz başə çihar qalmaz müdām **olmaz** (Gazel 93, Mısra 8). [olmaz, -maz]

Halāl etmiş bizə cām-ı şərābı pīr-i mey-hānə
Həbībim vā’iz-i h̄ud-bīn-kəlām ilə h̄rām **olmaz** (Gazel 93, Mısra 10). [olmaz, -maz]

Cəfā-yı yārdan incimə hərgiz āh u zār etmə
Bu mülk-i ‘eşqdür əlbəttə ey dil bir nizām **olmaz** (Gazel 93, Mısra 12). [olmaz, -maz]

Hər sādə-ruḥ ey dil o büt-i sīm-tən **olmaz**
Hər səbz-i nümāyəndə bisāt-ı çəmən **olmaz** (Gazel 94, Mısra 1). [olmaz, -maz]

Hər sādə-ruḥ ey dil o büt-i sīm-tən **olmaz**
Hər səbz-i nümāyəndə bisāt-ı çəmən **olmaz** (Gazel 94, Mısra 2). [olmaz, -maz]

Hər büt dəhi Şirîn tək şəkkər-şikən **olmaz**
Hər āşiq-i Həsrovvāşi həm küh-kən **olmaz** (Gazel 94, Mısra 3). [olmaz, -maz]

Hər büt dəhi Şirîn tək şəkkər-şikən **olmaz**
Hər āşiq-i Həsrovvāşi həm küh-kən **olmaz** (Gazel 94, Mısra 4). [olmaz, -maz]

Hər zülf olamaz rüh-fəzā zülfı tək anun
Hər rəngi siyəh nəfə-i müşk-i ḥotən **olmaz** (Gazel 94, Mısra 8). [olmaz, -maz]

Ço qədr baña ‘āşiq deyüb ey mäh sitəm etmə
Hər tīrə-nəzər Zū‘ī-i h̄nün-kəfən **olmaz** (Gazel 94, Mısra 10). [olmaz, -maz]

Hər ‘elmdən āgah gərək olsun ki desün şe’r

Žū`i kimi šā`ir gəlübən hər yetən **olmaz** (*Gazel 94, Mısra 12*). [*olmaz, -maz*]

Bu cism ilə cəndan öteri çəkmə çoh əfsüs
Topraq **olacaq** cism dəhi cən belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 12*). [*olacaq, -acaq*]

Şəbr eylə köñül möhnət-i hicrən belə qalmaz
Nov-rüz **ol** bu fəşl-i zimistən belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 2*). [*ol, -ı*]

Bir gün **ol** kim Mısr-i hökumətdə olur şah
Çāh-ı gəm ara Yüsif-i Kən`ān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 5*). [*ol, -ı*]

Olmaz belə `üryan dəhi ətfāl-i şüküfə
Cümlə geyünür həl`ət-i əlvān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 3*). [*olmaz, -maz*]

Bir gün **ol** kim Mısr-i hökumətdə olur şah
Çāh-ı gəm ara Yüsif-i Kən`ān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 5*). [*olur, -ur*]

Müdām **olmaq** gerek nə sūd içüb mey bir dəm oldun şād
Cəhāndə bu məşəldür bir gül ilə növ-bəhār **olmaz** (*Gazel 99, Mısra 6*). [*olmaz, -maz*]

Be-həmdü`llāh cəhāndə təzadən fəşl-i bəhār **olmuş**
Sitəbrəq-püş u sündüs-cāmə dəst ü kühsār **olmuş** (*Gazel 101, Mısra 1*). [*olmuş, -muş*]

`Anādil zāhir etmiş həlqə āhəng-i Nəkişānı
Həzārān ləhn kūya Bərbəddən yədgār **olmuş** (*Gazel 101, Mısra 4*). [*olmuş, -muş*]

Açub rizvān behişt-i `ədn bā-pāy şəhn-i gülzārə
Ki təciri təhtihə`l-ənhār u cənnət āşkār **olmuş** (*Gazel 101, Mısra 6*). [*olmuş, -muş*]

Fələk ki həsrovı çəkmiş kəməni Rüstəm-i çərħə
Cünüd-ı bəhmən ü isfənd ü dey mähı firār **olmuş** (*Gazel 101, Mısra 8*). [*olmuş, -muş*]

Geyüblər həl`ət-i həzrā cavanān-ı çəməni Žū`i
Dür-i jələ güllüstān içrə gül üzrə nişār **olmuş** (*Gazel 101, Mısra 10*). [*olmuş, -muş*]

Bəhār-ı ömrin ey növ-gülbün-i bāğ-ı mələhət heyf
Həzān oldı nə sūd ondan cəhān təzə bəhār **olmuş** (*Gazel 102, Mısra 8*). [*oldı, -dı*]

Köñül tərək eyləmə cām-ı şərāb-ı `eşqi tā məhşər
Ki bu mey-məsti gəm bilməz cəhāndə hüş-yār **olmuş**
(*Gazel 102, Mısra 10*). [*olmuş, -muş*]

Bəzm içrə zövq olur mı o məh-təl`ət **olmamış**
Şəhd-i ləbindən `āşiq için şərbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 1*). [*olmamış, -ma, -mış*]

Bəzm içrə zövq olur mı o məh-təl`ət **olmamış**
Şəhd-i ləbindən `āşiq için şərbət **olmamış** (*Gazel 105, Mısra 2*). [*olmamış, -ma, -mış*]

Şəd-heyf saldı firqətə dövrən-ı kəc-mədar
Ol məh bənimlə bir gecə həm-şəhbət **olmamış** (*Gazel 105, Mısra 4*). [*olmamış, -ma, -mış*]

Rāh-ı tələbdə bār-ı cəfāyə təhəmmül et
Rāhət olur mı dəhrdə tā zəhmət **olmamış** (*Gazel 105, Mısra 6*). [*olmamış, -ma, -mış*]
`Eşq içrə hüdmet eylə vüşāl istəsən əgər
Tari verür mı cənnətinə tāt`ət **olmamış** (*Gazel 105, Mısra 8*). [*olmamış, -ma, -mış*]

Gör nəfs için `ibadətinə zāhidün haçan

Başın əgərdi səcdəyə gər cənnət **olmamış** (*Gazel 105, Mısra 10*). [*olmamış, -ma, -mış*]

Yüz il `ulüm-ı hikməti cəm` eyləsən əgər
`Āləm səñā səfeh der [əgər] dövlət **olmamış** (*Gazel 105, Mısra 12*). [*olmamış, -ma, -mış*]

Rāh-ı tələbdə bār-ı cəfāyə təhəmmül et
Rāhət olur mı dəhrdə tā zəhmət **olmamış** (*Gazel 105, Mısra 6*). [*olur, -ur*]

Əzəldə **olma** idi hilqət-i cəhān ey kəş
Cəhān içində dəhi bu bələ-yı cən ey kəş (*Gazel 106, Mısra 1*). [*olma, -mə*]

Mey-i gül-nərdan derlər **olubdur** lələ-gün rüyı
Bunun rəşkilə köñlüm lələ nisbət dəgdār **olmuş** (*Gazel 108, Mısra 5*). [*olubdur, -ub, -dur*]

H`oş ol günlər ki biz məhludan bīgānə **olmuşduq**
Qələndərvār dā`im sakin-i mey-hānə **olmuşduq** (*Gazel 110, Mısra 1*). [*olmuşduq, -muş, -duq*]

H`oş ol günlər ki biz məhludan bīgānə **olmuşduq**
Qələndərvār dā`im sakin-i mey-hānə **olmuşduq** (*Gazel 110, Mısra 2*). [*olmuşduq, -muş, -duq*]

Olub sər-məst bilmirdük nədür nık [ü] bəd-i dünyā
Bu məcnunluqlə məhrəm məclis-i `ürfānə **olmuşduq** (*Gazel 110, Mısra 4*). [*olmuşduq, -muş, -duq*]

İçüb mey məst olub `āləm-gəmin bir zərrə çəkməzdük
Həqiqət `āləmində `āqıl ü fərzānə **olmuşduq** (*Gazel 110, Mısra 6*). [*olmuşduq, -muş, -duq*]

Götürmüşdük köñüldən nəng [ü] nām u `ār sevdāsın
Diyār-ı `eşqdə Məcnun ilə həm-hānə **olmuşduq** (*Gazel 110, Mısra 8*). [*olmuşduq, -muş, -duq*]

İlāhı bir də mümkündür mı görmək eylə əyyāmı
Ki bilmirdük gəm adın Žū`i tək divānə **olmuşduq** (*Gazel 110, Mısra 10*). [*olmuşduq, -muş, -duq*]

Olub sər-məst bilmirdük nədür nık [ü] bəd-i dünyā
Bu məcnunluqlə məhrəm məclis-i `ürfānə **olmuşduq** (*Gazel 110, Mısra 3*). [*olub, -ub*]

İçüb mey məst olub `āləm-gəmin bir zərrə çəkməzdük
Həqiqət `āləmində `āqıl ü fərzānə **olmuşduq** (*Gazel 110, Mısra 5*). [*olub, -ub*]

Hüm-hānə-i cəhāndə hərəbāt-ı dəhrdə
Sər-məst-i `eşq **olandadı** çün hüş-yārlıq (*Gazel 111, Mısra 10*). [*olandadı, -an, -də, -dı*]

Məcmū`-ı yār **olmuşam** əğyārə ey pəri
İnsāfdur sən eyləyəsen geyrə yārlıq (*Gazel 111, Mısra 13*). [*olmuşam, -muş, -am*]

`Uşşāqun almaz āynə-qəlbini jəng-kədar
Hər yerdə **olsə** gün o yerə yohdı tārılıq (*Gazel 111, Mısra 4*). [*olsə, -sə*]

Olub bir `əks-i övzā`-ı zəmənə
Gədə şəhliq qılır şəhlər gədəliq (*Gazel 112, Mısra 11*). [*olub, -ub*]

Hər dənı-təb`ələr `āləmdə **olub** dövlətmənd
Şāhib-i `izz ü şərəf bı-sər ü sāmān **olacaq** (*Gazel 113, Mısra 7*). [*olub, -ub*]

Nə bilim dəhrdə āhır belə dövrən **olacaq**
Əhl-i `ürfān bu şifət zār u pərişān **olacaq** (*Gazel 113, Mısra 1*). [*olacaq, -acaq*]

Nə bilim dəhrdə āhır belə dövrən **oləcəq**
Əhl-i 'ürfān bu şifət zār u pərişān **oləcəq** (*Gazel 113, Mısra 2*). [*oləcəq, -əcəq*]

Mə'rifət 'elm hələ'iq nəzərindən düşübən
Dədə-i həlqdən 'ənqā kimi pünhān **oləcəq** (*Gazel 113, Mısra 4*). [*oləcəq, -əcəq*]

Bāğ-ı cənnət kimi 'āləm boşalub ədəmdən
Məskən-i dīv ü dəd ü gül biyābān **oləcəq** (*Gazel 113, Mısra 6*). [*oləcəq, -əcəq*]

Hər dəni-təb'ələr 'āləmdə olub dövlətmənd
Şāhib-i 'izz ü şərəf bī-sər ü sāmān **oləcəq** (*Gazel 113, Mısra 8*). [*oləcəq, -əcəq*]

Hātəm ü hökmdən āvərə Süleymān düşübən
Şāhr təht-i şərəfə şāhib-i dīvān **oləcəq** (*Gazel 113, Mısra 10*). [*oləcəq, -əcəq*]

Edəcək hənə-nişin tālī'-i bəd Bəhrāmı
Bī-hünər Zāl gəlüb Rüstəm-i dəstān **oləcəq** (*Gazel 113, Mısra 12*). [*oləcəq, -əcəq*]

Şavt-ı bülbul dönəcəkdir belə nəfir-i zāğə
Gül ü gülzār-ı cəhān hār-i muğlān **oləcəq** (*Gazel 113, Mısra 14*). [*oləcəq, -əcəq*]

Qara pül həsrəti ilə ağarub çeşm-i ümīd
Ərzü-yı mey-i gül-günlə cigər qan **oləcəq** (*Gazel 113, Mısra 16*). [*oləcəq, -əcəq*]

Dəhmədür çün yerün āhırdə yohə şəbr elə
Tāq-ı Kistrā hanı 'āləm hamı vīrān **oləcəq** (*Gazel 113, Mısra 18*). [*oləcəq, -əcəq*]

Mülk-i dünyāyə nə məğrursan ey tālib olan
Bu cəhān āhırı bir köhnə dəgirman **oləcəq** (*Gazel 113, Mısra 20*). [*oləcəq, -əcəq*]

Dögi pāyendə nə 'ömr ü nə hökümət Zū'ī
Yer ü gök küllüsi āhırdə ki min qan **oləcəq** (*Gazel 113, Mısra 22*). [*oləcəq, -əcəq*]

Məhv olub ləfz-i ədvvāt qutarə hīlə-i məkr
Şeytānət rəsmi atub cümləsi insān **oləcəq** (*Gazel 114, Mısra 3*). [*olub, -ub*]

Bu cəhān yā Rəb haçan rövze-i rīzvān **oləcəq**
Cəhl-i zülmət qutarub mə'dən-i ürfān **oləcəq** (*Gazel 114, Mısra 1*). [*oləcəq, -əcəq*]

Bu cəhān yā Rəb haçan rövze-i rīzvān **oləcəq**
Cəhl-i zülmət qutarub mə'dən-i ürfān **oləcəq** (*Gazel 114, Mısra 2*). [*oləcəq, -əcəq*]

Məhv olub ləfz-i ədvvāt qutarə hīlə-i məkr
Şeytānət rəsmi atub cümləsi insān **oləcəq** (*Gazel 114, Mısra 4*). [*oləcəq, -əcəq*]

'İsəvī Mūsəvī vü Sünni Şt'ə qutarub
Mə'rifət kəsb qılub cümlə müsəlmān **oləcəq** (*Gazel 114, Mısra 6*). [*oləcəq, -əcəq*]

Gəldi ədəm bu yerə dözmədi bir şeytānə
Bilmədi burda tāmām ədəm-i şeytān **oləcəq** (*Gazel 114, Mısra 8*). [*oləcəq, -əcəq*]

Söläyüblər ki cəhānə gələcək bir Dəccāl
Bilməyüblər ki mülhid (?) nədən firāvān **oləcəq** (*Gazel 114, Mısra 10*). [*oləcəq, -əcəq*]

Neylərəm gülşən [ü] gülzārı ki seyr etdükdə
Hər tərəf zāğ [u] zəğān bang-ı nümāyān **oləcəq** (*Gazel 114, Mısra 12*). [*oləcəq, -əcəq*]

Nüh-tüfānını sahlardı bugünçün Zū'ī
Gər bilirdi ki cəhāndə belə tūğyān **oləcəq** (*Gazel 114, Mısra 14*). [*oləcəq, -əcəq*]

Əgər bir əhl-i hāl olsə mey iç 'eys eylə Zū'ī tək
Hətdür bī-sər ü pələ içüb əhl-i 'əzāb **olmaq** (*Gazel 115, Mısra 13*). [*olsə, -sə*]

Görüb yüz dāğ bir h'vurşid içün min daşə baş urmaq
Olub rəngin-cigər qan ilə bir lə'l-i h'os-əb **olmaq** (*Gazel 115, Mısra 8*). [*olub, -ub*]

Nə yād et 'əriz-i gül-fām nə zülf-i pərişānı
Nə hünin-əşk-riz **ol** nə bələ vü rənc-i sevdā çək (*Gazel 116, Mısra 6*). [*ol, -*]

Məcnūn oluram **ol** büt-i məh-peykəri görcək
Əlbəttə ki məcnūn olu mərdüm pəri görcək (*Gazel 117, Mısra 2*). [*olu, -u*]

Qurbānun **olum** gəl bu qədər etmə təğāfūl
Qurbānun **olan** Zū'ī-i gəm-pərvəri görcək (*Gazel 117, Mısra 9*). [*olum, -um*]

Növ-bəhār **oldı** ələ gülşəndə cām almaq görə
Cām dövündə fələkdən intiqām almaq görə (*Gazel 119, Mısra 1*). [*oldı, -dı*]

Növ-bəhār **oldı** genə seyr-i şəfā istər köñül
Səbzələr tək bādədən nəşv ü nəmə istər köñül (*Gazel 122, Mısra 1*). [*oldı, -dı*]

Demədim mi saña kim zār u pərişān **olusan**
'Aşiq olmə o sər-i zülf-i pərişānə köñül (*Gazel 124, Mısra 4*). [*olmə, -mə*]

Demədim mi saña kim zār u pərişān **olusan**
'Aşiq olmə o sər-i zülf-i pərişānə köñül (*Gazel 124, Mısra 3*). [*olusan, -u, -san*]

Gəm odur ki **olmuyə** cām-ı şərābə nəqdimiz
Bədə **olsun** tək nə qədri möhnət olsə gəm döğül (*Gazel 125, Mısra 3*). [*olmuyə, -mu, -y, -ə*]

Gəm odur ki **olmuyə** cām-ı şərābə nəqdimiz
Bədə **olsun** tək nə qədri möhnət **olsə** gəm döğül (*Gazel 125, Mısra 4*). [*olsun, -sun*]

Gəm odur ki **olmuyə** cām-ı şərābə nəqdimiz
Bədə **olsun** tək nə qədri möhnət **olsə** gəm döğül (*Gazel 125, Mısra 4*). [*olsə, -sə*]

'Əql ü cān pīç ü həm-ı zülfə sər-gərdəndür
Yüz ağır açsə də şənə belə müşkil **olı** həll (*Gazel 126, Mısra 14*). [*olu, -ı*]

Āzād o gün olur gəm ü əndühdən köñül
Kim sayd-ı tiz ol büt-i nə-məhrbān **olam** (*Gazel 128, Mısra 7*). [*olur, -ur*]

Şəbə sölə özün ol gāfil-i dil-āgāhə
Ki gāfil **olmə** əhıbbādan ey rəfiq-i müdām (*Gazel 129, Mısra 22*). [*olmə, -mə*]

Nolubdı kim bu şifət məhv olubdı hətirdən
Sənün rəfiq-i qədimün bu Zū'ī-i kəm-nām (*Gazel 129, Mısra 9*). [*olubdı, -ub, -dı*]

O bəhr-i fəzl ü kəmalət Seyyid-i zərə
Səlämlər sölə təbəqində muzmər **olə** sə lām (*Gazel 129, Mısra 6*). [*olubdur, -ub, -dur*]

O bəhr-i fəzl ü kəmalət Seyyid-i zərə

Səlamlar sölə təbəqində muzmər **olə** sə lām (Gazel 129, Mısra 4). [olə, -ə]

Gül hərə ənīs **oldı** vü həslər baña həm-dəm
Aħırdə gözəl ‘ömrü gör hār u həs etdim (Gazel 130, Mısra 7). [oldı, -dı]

Təqşirimün işbātunə şahid tələb etmə
Bir şah ki zālīm **olə** təqşir nə lāzım (Gazel 131, Mısra 4). [olə, -ə]

Dīvānə şifət sən pəriyə ‘āşiq **olandan**
Nāmūsı burahdım belə bī-‘ār mən **oldım** (Gazel 132, Mısra 15). [olandan, -an, -dan]

Şād oldılar əğyār vüşālunlə həmişə
Hicrində şəb ü rüz dil-əfkār mən **oldım** (Gazel 132, Mısra 5). [oldılar, -dı, -lar]

Ey şüh saña rüz-ı əzəl yār mən **oldım**
Dām-ı sər-i zülfündə giriftār mən **oldım** (Gazel 132, Mısra 1). [oldım, -dı, -m]

Ey şüh saña rüz-ı əzəl yār mən **oldım**
Dām-ı sər-i zülfündə giriftār mən **oldım** (Gazel 132, Mısra 2). [oldım, -dı, -m]

Pərvin saçub ey mäh gözümdən gecə dā‘im
Hicrində şüəyyā kimi bī-dār mən **oldım** (Gazel 132, Mısra 4). [oldım, -dı, -m]

Şād oldılar əğyār vüşālunlə həmişə
Hicrində şəb ü rüz dil-əfkār mən **oldım** (Gazel 132, Mısra 6). [oldım, -dı, -m]

Āvāze-i hüsnün ki tēmām āləmi dutdı
Ey mäh bu şöhrətdə səbəb-kār mən **oldım** (Gazel 132, Mısra 8). [oldım, -dı, -m]

Bādām-ı siyəh-çəşm ilə ‘innāb-ı ləbünçün
Hər ləhzədə cān verdim o bīmār mən **oldım** (Gazel 132, Mısra 10). [oldım, -dı, -m]

Lə‘lün həvəsində hamı cān verməgə qaçdı
Bu ‘ərşədə ey yār vəfādār mən **oldım** (Gazel 132, Mısra 12). [oldım, -dı, -m]

Lə‘lün həvəsində hamı cān verməgə qaçdı
Bu ‘ərşədə ey yār vəfādār mən **oldım** (Gazel 132, Mısra 14). [oldım, -dı, -m]

Dīvānə şifət sən pəriyə ‘āşiq **olandan**
Nāmūsı burahdım belə bī-‘ār mən **oldım** (Gazel 132, Mısra 16). [oldım, -dı, -m]

Əz-bəs ki ləbün zikri dilim əzbəri **oldı**
Cümlə şü‘ərā içrə şəkərbār mən **oldım** (Gazel 132, Mısra 18). [oldım, -dı, -m]

Dərk eyləmədim hiç təcəllā-yı cəmālun
Mūsā kimi gər təlib-i didār mən **oldım** (Gazel 132, Mısra 20). [oldım, -dı, -m]

Žū‘ī kimi bənd-i girih-i zülfünə düşdim
Āşuftə-i ol türre-i tərār mən **oldım** (Gazel 132, Mısra 22). [oldım, -dı, -m]

H‘oşdur əgərçi əhl-i cəhānə behişt-i hür
Sənsiz əgər məqāmım **olə** cənnət ağlaram (Gazel 133, Mısra 8). [olə, -ə]

Vüşāl-i yārdə istər köñül ki həlvət **olə**
Behişt-i ‘ədn idi çün ondə ādəm istəmənəm (Gazel 135, Mısra 7). [olə, -ə]

Belə fikr eylər idim həsrə kimi hicr **olmaz**
Bu qəzā kārıdı belə **olacaqmış** nə bilim (Gazel 136, Mısra 4). [olacaqmış, -acaq, -mış]

Cām-ı ‘eyşim **olacaqmış** belə meydən hālī
Sāğər-i ‘işrəti geyrün dolacaqmış nə bilim (Gazel 136, Mısra 5). [olacaqmış, -acaq, -mış]

Şadmān idi köñül şübḥ-i vüşālə Žū‘ī
Bu günün ‘āqibətində nə **olacaqmış** nə bilim (Gazel 136, Mısra 12). [olacaqmış, -acaq, -mış]

Hər bəzmdə səndən özgə kimdür
Tā kim **olə** zər-fəşān Əmīrhān (Gazel 136, Mısra 10). [olə, -ə]

Səbəb nədür ki mənī kəğəzündə yazmamısan
Məgər bu qədri **olar** yār bī-vəfā Kāzım (Gazel 137, Mısra 4). [olar, -ar]

Təğāfül eyləyübən salmə əhl-i ‘eşqi gəmə
Bu qədri cövrə dəhi **olmə** çoh rızā Kāzım (Gazel 137, Mısra 20). [olmə, -mə]

Gedər bu zövq-i səfā gülşən-i cəmālundan
Olursan āhırı pəjmürdə mübtəlä Kāzım (Gazel 137, Mısra 14). [olursan, -ur, -san]

Səlām **olə** saña ey şüh-ı dil-rübā Kāzım
Həmişə ‘āşiqinə eyləyən cəfā Kāzım (Gazel 137, Mısra 1). [olə, -ə]

Zülfün kimi **olubdı** günim qarə hicrdən
Qaşun kimi **olubdı** bəlī qədd ü qəmətım (Gazel 138, Mısra 4). [olubdı, -ub, -dı]

Məbāda **olmaya** əğyārə fāş dərd-i dilim
Köñül dilər ki gəm ü dərdimi nihāni yazım (Gazel 141, Mısra 5). [olmaya, -ma, -y, -a]

Anləsaydım baña vəşl-i ləb-i məqdūr **olmaz**
Həvəsilə dil-i şəd pərəmi qan eylər idim (Gazel 144, Mısra 7). [olmaz, -maz]

H‘vurşid dutub etməz idi köñüldə məqāmın
Olşaydı ‘əyān pərdə Məsīhāyə cəmālun (Gazel 147, Mısra 4). [olşaydı, -sa, -y, -dı]

Nə gəm sənsiz gözüüm gər giryədən ey mäh kür olsun
Rəqibimdir yüzün nəzzārəsindən qoy ki dūr **olsun** (Gazel 150, Mısra 1). [olsun, -sun]

Nə gəm sənsiz gözüüm gər giryədən ey mäh kür **olsun**
Rəqibimdir yüzün nəzzārəsindən qoy ki dūr **olsun** (Gazel 150, Mısra 2). [olsun, -sun]

O qədri iştıyāqım var sər-i küyində āzārə
Göz açmam məskənim cənnət ənīsım gərçi hür **olsun** (Gazel 150, Mısra 6). [olsun, -sun]

Baña sölərsən ey mäh nār-ı hicrə şəbr qıl sölə
Olur mı kimsə kim atəş arasında şəbūr **olsun** (Gazel 150, Mısra 8). [olsun, -sun]

Ayaqun şədqəsi başım ayağə dur şitāb eylə
Onun yanında **oldım** ‘āqibət bīgānədən kəmtər (Gazel 151, Mısra 6). [oldım, -dı, -m]

İçüb mey məst **olub** nəz ilə bir sər-ḥ‘oş-hıram ilə
Ki tā şəd sālə zāhid əl gütürsün pārsālıqdan (Gazel 151, Mısra 3). [olub, -ub]

Olub bīgānə cāndan çəkməzəm əl āşnālıqdan
Ayaqun topraqı **olmaqdan** özgə yohdı bir fikrim (Gazel 151, Mısra 9). [olub, -ub]

Žū`iyā dünyədə gər **ol** mäh olsə həm-dənim
Kāfirəm ümmid dutsam hürü vü gilmān için (*Gazel 152, Mısra 9*). [*olsə, -sə*]

Bir dəm **olmaz** kim könlül əndühdən āzād olə
Eylə sən gökdən yaqır möhnət mən-i nālān için (*Gazel 152, Mısra 3*). [*olə, -ə*]

Dīdē`-i `āləmdə gərçi h̄vār **oldım** yār için
`Aqibət düşdim gözindən h̄tīr-i əğyār için (*Gazel 153, Mısra 1*). [*oldım, -dı, -m*]

Olsə mehrim qədri gər ey bī-vəfā kīnün sənün
Qanımı tökməkdən özgə **olmaz** āyīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 1*). [*olsə, -sə*]

Gərəz ki Žū`ī kimi anlə **olmə** çolh bī-h`od
Kəməli`-i `eşqdi ancaq vücūdi insānün (*Gazel 155, Mısra 13*). [*olmə, -mə*]

Žū`iyā `eşqün nə **olsə** h̄şili vācibdi çək
Ya sürürün yā nəşātın yā bələsin yā gəmin (*Gazel 156, Mısra 9*). [*olsə, -sə*]

Ol mäh firāqı mənə yüz min gəm **olubdur**
Sāqī hanı gəm dəf`inə peymānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 7*). [*olubdur, -ub, -dur*]

Götürməz əynədə `əks-i şüretündən göz
Olubdı Žū`ī kimi yohsə büt-pərəst gözün (*Gazel 158, Mısra 10*). [*olubdı, -ub, -dı*]

Həsəddən sudə tikmiş sərvini tā kim rəvān **olsun**
O gündən kim görübdür bağbān sərv-i h̄urāmānün (*Gazel 160, Mısra 11*). [*olsun, -sun*]

Əgər dəst-i cünun içrə mənəm tək **olsə** Məcnūnı
Nə mükün sən tək olsun ey pəri Leylāsı dövrānün (*Gazel 160, Mısra 3*). [*olsə, -sə*]

Yār kəsdi aşnālıq rəsmini Žū`ī genə
Zāhīr **oldı** şan oña dər-d-i nihānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 18*). [*oldı, -dı*]

Dād-ı hicrān tə`nə-i yārān cəfā-yı rüzgār
Öldürür āhır əgər min **olsə** cānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 6*). [*olsə, -sə*]

Olur Žū`ī kimi Mūsā gəm-i `eşqünlə h̄ākistər
Əgər Sīnā-yı küyündə görə rüyun təcəllāsın (*Gazel 162, Mısra 9*). [*olur, -ur*]

Əz-bəs ki ātəşin-ruḥə yandurmısan mənı
Zərdüşt vəqt **olub** mənı Rüyintən eylədün (*Gazel 164, Mısra 8*). [*olub, -ub*]

Bārī o gəlmədisə gənim dəf` etməgə
Sən nışə ey nəşātım **olan** bədə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 6*). [*olan, -an*]

O gün kim ey pəri-rü dil-bərim **oldım** cüdā səndən
Töküldi üstümə fəvce-i gəm ü dər-d ü bələ səndən (*Gazel 168, Mısra 1*). [*oldım, -dı, -m*]

Dilərsən ər olasan bənd-i güşşədən āzād
Gərək kəmənd-i sər-i zülfədə əsir **oləsən** (*Gazel 170, Mısra 5*). [*olasan, -a, -san*]

Şām-ı hicrūn rüz-və vəslə **oldı** təbdil ey könlül
Gördüyüncə bārī ol mehr-i cəhān-ārā yüzün (*Gazel 170, Mısra 9*). [*oldı, -dı*]

Bənd **olub** h̄vurşidə `İsā gökdə dutmazdı qərār

Žū`iyā görsəydi bu mäh-i mələk-sīma yüzün (*Gazel 170, Mısra 13*). [*olub, -ub*]

Nə sūd möhnət-i dünyāyə dəst-gir **oləsən**
Şəbāb-ı `ömrdə gəmdən həmidə-pir **oləsən** (*Gazel 170, Mısra 1*). [*oləsən, -ə, -sən*]

Nə sūd möhnət-i dünyāyə dəst-gir **oləsən**
Şəbāb-ı `ömrdə gəmdən həmidə-pir **oləsən** (*Gazel 170, Mısra 2*). [*oləsən, -ə, -sən*]

Süvār-ı əsb-i nəşāt ol könlül nə māt ki dəhr
Məqām-ı güşşədi gər şāh gər vəzir **oləsən** (*Gazel 170, Mısra 4*). [*oləsən, -ə, -sən*]

Dilərsən ər olasan bənd-i güşşədən āzād
Gərək kəmənd-i sər-i zülfədə əsir **oləsən** (*Gazel 170, Mısra 6*). [*oləsən, -ə, -sən*]

Əzəldə şidq ilə h̄idmət qıl istəyürsən əgər
Məqām-ı qurb tapub `āqibət əmir **oləsən** (*Gazel 170, Mısra 8*). [*oləsən, -ə, -sən*]

Qaranqu gecələrə səbr eylə Žū`ī tək
Dilərsən āhırı h̄vurşid tək munir **oləsən** (*Gazel 170, Mısra 10*). [*oləsən, -ə, -sən*]

Bu mülkə vārid **olduqda** mən-i məhcür u nə-kāmı
Nöçün məhv eylədün h̄tīrdən ey ārām-ı cān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 11*). [*olduqda, -duq, -də*]

Əgər şāhīnə hər gün eyləmək bir qan **olub** rüzī
Təğāfül birlə min min eyləmə hər gündə qan Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 5*). [*olub, -ub*]

Dögüldür h̄şiyət şəh-bāzə vəhşət rüz-ı əvvəldən
Olub insān ilə ülfətdə də`im tev`əmən Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 14*). [*olub, -ub*]

Əbləh gər **olaydım** nə gəm ü dərdim olurdu
Sən mənə bu gəm çəkməgi h̄şlət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 5*). [*olaydım, -a, -y, -dı, -m*]

Əbləh gər olaydım nə gəm ü dərdim **olurdu**
Sən mənə bu gəm çəkməgi h̄şlət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 5*). [*olurdu, -ur, -dı*]

Deyülübdür bizə bir rəmz-i `izā qālūdə
Bələ **olduqda** nə h̄şil bu gəm-i bī-cādən (*Gazel 173, Mısra 14*). [*olduqda, -duq, -də*]

Zəhr-i qātıl baña ver sāqī demim şəhbādən
Qutarub rāhət **olum** tā ki gəm-i dünyādən (*Gazel 173, Mısra 2*). [*olum, -um*]

Beş gün içində bərhəm **olur** gülşəni güli
Çolh görmüşəm bəhār u həzānın zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 3*). [*olur, -ur*]

Çün yohdı fəzl ü mə`rifət ü şe`rə müştəri
Bī-qədr ü nə-rəvəc **olub** zəhr-i mārđan (*Gazel 176, Mısra 12*). [*olub, -ub*]

Nāyāb **olubdı** dəhrdə ərbāb-ı mə`rifət
Düşmüş o qədər fəzl ü h̄ünər e`tibārđan (*Gazel 176, Mısra 3*). [*olubdı, -ub, -dı*]

Bu söz su`āl **olunsə** cəvābun nədür sölə
Təqşir kār-gərdən olur yā ki kārđan (*Gazel 176, Mısra 14*). [*olur, -ur*]

Gör kimdədür qüşür əgər yohdı meyvəsi
Ummaq **olur** mı bu sözi bīd ü çinārđan (*Gazel 176, Mısra 16*). [*olur, -ur*]

Oldı düşər dün baña bir āftāb-rū
Yüz märtəbə vəcīhdi mäh-i tēmāmdan (*Gazel 177, Mısra 7*).
[oldı, -dı]

Hər küçəsində hürī pərī şəf şəf əyləşüb
İzhār-ı yüz qiyāmət **olur** hər məqāmdan (*Gazel 177, Mısra 4*). [olur, -ur]

Dīvānə olmaduqsə də bir məst **olaq** bārī
Tā kim mu‘āf olaq bu günāh u şavābdan (*Gazel 178, Mısra 5*). [olaq, -aq]

Dīvānə olmaduqsə də bir məst **olaq** bārī
Tā kim mu‘āf olaq bu günāh u şavābdan (*Gazel 178, Mısra 6*). [olaq, -aq]

Dīvānə olmaduqsə də bir məst **olaq** bārī
Tā kim mu‘āf olaq bu günāh u şavābdan (*Gazel 178, Mısra 5*). [olmaduqsə, -ma, -duq, -sə]

Sağğal uzun qurşağını enni eyləmək
Hansında hökm şādīr **olub** dōrt kitabdan (*Gazel 178, Mısra 10*). [olub, -ub]

Gəm dəf-i hāşıl olmadı cām u şərābdan
Rövşən **olur** mī hānə gecə āftābdan (*Gazel 178, Mısra 2*).
[olur, -ur]

Bī-nūr-ı rüy-ı yār münəvvər **olur** mī bəzm
Yüz şam‘ pərtāvindən ü min mäh-tābdan (*Gazel 178, Mısra 3*). [olur, -ur]

‘İsā-yı Məryəm desəm küfr **olmaz** ey tərsā-pərī
Cān verür ‘uşşāqə çün lə‘l-i şəkərbārun sənün ‘ (*Gazel 179, Mısra 3*). [olmaz, -maz]

Žū‘īni qurbān qəbūl et çün əzəldən **olmuşam**
Kə‘bə-i ruhsārīvə şıd q ilə züvvārun sənün (*Gazel 179, Mısra 9*). [olmuşam, -muş, -am]

Bāğ-ı hüsünündən ‘ināyət eylə bir gəl ‘āşiqə
Olmamış fəşl-i həzān gül-gəşt-i gülzārun sənün (*Gazel 179, Mısra 8*). [olmamış, -mə, -miş]

Mey-hənədə lāzımdı **olə** çillə-nişin tā
Āyınə-i İskəndəri cām-ı Cəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 3*).
[olə, -ə]

Pərvānə **olə** könlüm əgər sən tək bir şam‘
Görməz gözəlīm gər gəzə yüz əncümən içrə (*Gazel 187, Mısra 7*). [olə, -ə]

Ruḥ u zülfün həyālını köñüldə tā görüb etdim
Yəqīn bu sirri kim gənc ilə mār **olı** hərāb içrə (*Gazel 188, Mısra 8*). [olı, -ı]

Gözimdə ‘əks-i rüyün cılvə eylər çolḥ tə‘accübdür
Necə sakin **olubdur** ātəş-i sūzəndə āb içrə (*Gazel 188, Mısra 4*). [olubdur, -ub, -dur]

Lālə pəjmürdə şənübər həm **olur** ey gül-rū
Qədəm-i lütfün əgər tərf-i gülüstānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 5*). [olur, -ur]

Tə‘n eyləmə həyrānlıqınə Žū‘ī-i zārun
Tūfī bəlī həyrān **olı** güzgülər içində (*Gazel 190, Mısra 10*).
[olı, -ı]

Nāşih baña ‘eyb eyləmə dīvānə görüb kim
Olum necə məcnūn bu pərī-rülər içində (*Gazel 190, Mısra 6*). [olum, -m, -um]

Gəm-i firāq ilən imdi belə **olmazdım**
Qoyaydı gər məni könlüm öz ihtiyārım ilə (*Gazel 191, Mısra 7*). [olmazdım, -maz, -dım]

Gəhī əndüh-ı rəşk-i geyr ü gəh cövr ü cəfā-yı yār
Kim **olmaz** sölə Žū‘ī muncə əndüh ilə dīvānə (*Gazel 192, Mısra 10*). [olmaz, -maz]

Görüb əndüh-ı hicrānı **olur** kim lütf edə ol məh
Görim düşsün onı yā Rəb mənim tək dərd-i hicrānə (*Gazel 192, Mısra 5*). [olur, -ur]

Olson hərām bədə-i firdövs zāhidə
Mey içməgi hərām deyə gər cavād ilə (*Gazel 193, Mısra 5*).
[olsun, -sun]

Žū‘idə meyl zāhidə gördüm məgər **olub**
Həm-dəm Hüdā-nəkərdə o bəd-e‘tiqād ilə (*Gazel 193, Mısra 11*). [olub, -ub]

Pərhiz bədədən eləmə kim bu cövhərün
Āmizişi **olubdı** Cəm ü Keyqubād ilə (*Gazel 193, Mısra 8*).
[olubdı, -ub, -dı]

Ləb ü ruhsārīvı gördükdə yəqīn eyləmişəm
Kim **olub** məskən-i h^vurşid məqām ‘İsāyə (*Gazel 194, Mısra 6*). [olub, -ub]

Olan dəmdə pərişān gecələr sevdā-yı zülfünlə
Çəkən Leylā gəmin Məcnūn-ı sər-gərdān düşər yādə (*Gazel 195, Mısra 5*). [olan, -an]

Olur dīvānə tək zəncirə lā‘iq mübtalā könlüm
Haçan kim həlqə-i ol zülf-i müşk-əfşān düşər yādə (*Gazel 195, Mısra 3*). [olur, -ur]

Bu günə zəhr-i firāqı ki içmişən Žū‘ī
Həmīm-i düzəḥ **olur** şəhd tək məzāqundə (*Gazel 196, Mısra 10*). [olur, -ur]

Yohdı cānı hər kimün könlündə cānān **olmasə**
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə kim cān **olmasə** (*Gazel 197, Mısra 1*). [olmasə, -ma, -sə]

Yohdı cānı hər kimün könlündə cānān **olmasə**
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə kim cān **olmasə** (*Gazel 197, Mısra 2*). [olmasə, -ma, -sə]

Dutdı zülfün bāğ-ı hüsün görmədim ruhsārīvı
Hülddən Ādəm kənār olmazdı şeytān **olmasə** (*Gazel 197, Mısra 4*). [olmasə, -ma, -sə]

H^voşdı ‘uşşāqə tamāşā-yı gül-i rüyün əgər
Yüz min ay u il keçüb fəşl-i gülüstān **olmasə** (*Gazel 197, Mısra 6*). [olmasə, -ma, -sə]

Mürdə cismin ‘āşiqün qılmazdun əhyā hər nəfəs
Mö‘cüz-i ‘İsā əgər lə‘lündə pünhān **olmasə** (*Gazel 197, Mısra 8*). [olmasə, -ma, -sə]

Nālə qılmə hicrdən ey dil ki ne‘mətdür bu həm
Kim bilürdi vəşl zövqin dərd-i hicrān **olmasə** (*Gazel 197, Mısra 12*). [olmasə, -ma, -sə]

‘ārif ü ‘āşiqdən özgə Žū‘iyā bir kimsənə
Eyləməzlərdi ‘ibādət hür u ğilmān **olmasə** (*Gazel 197, Mısra 14*). [olmasə, -ma, -sə]

Dutdı zülfün bāğ-ı hüsün görmədim ruhsārīvı
Hülddən Ādəm kənār olmazdı şeytān **olmasə** (*Gazel 197, Mısra 4*). [olmazdı, -maz, -dı]

Gecə günüz çəkürəm intizārun ey məh-rū
Nə gün tēmām **olacaq** intizārım āhırdə (*Gazel 198, Mısra 6*). [olacaq, -acaq]

Ümüd h'osdı firāq içrə vəsldən Zū'ī
Ki şād olur dil-i ümmidvārim āhırdə (*Gazel 198, Mısra 10*).
[olur, -ur]

Olub ol şam' geyrə mən onun rüy-i firāqında
Dəm-ā-dəm yandım āhım ātəşindən nārə bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 3*). [olub, -ub]

Ruḥ u zülfün həyālilə köñül hər rüz u şəb gəmdən
Olubdur zār u sər-gərdən gəzər āvārə bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 6*). [olubdur, -ub, -dur]

Şāhı **olə** sənün təkı ey mäh bir kəsün
İnşāfdur kim olə yüvünci gədälərə (*Gazel 201, Mısra 7*).
[olə, -ə]

Şāhı **olə** sənün təkı ey mäh bir kəsün
İnşāfdur kim **olə** yüvünci gədälərə (*Gazel 201, Mısra 8*).
[olə, -ə]

Başın kəsüb ayağə sal **ol** zülf-i pür-həmi
Çün baş **olur** o yüzi qaradan hətə genə (*Gazel 202, Mısra 8*). [olur, -ur]

Sölədim ey sər v dut çeşm-i üzə mənzil dedi
Məskən etmək mümkün **olmaz** bəhr-i 'ümmān üstünə
(*Gazel 203, Mısra 6*). [olmaz, -maz]

Budur cəhāndə təmənnāsi Zū'ī-i zārun
Olə şəhīd sənün tiğ-i ābdārun ilə (*Gazel 205, Mısra 10*).
[olə, -ə]

Hic kimsə mülk-i dövlətə məğrūr **olmasun**
Cəmsīd ki peşin nə apardı məzārınə (*Gazel 207, Mısra 5*).
[olmasun, -ma, -sun]

Məğrūr **olmə** ey dil-i dīvānə 'ibrət al
Bāh diqqət ilə bu fələkün bir mədārınə (*Gazel 207, Mısra 13*). [olmə, -mə]

Bər-bād **oldı** āhırı bād üzrə hökm edən
Bilqəys-i təht-i mülk-i səbādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 13*). [oldı, -dı]

Çoh **olmə** şiftə gül-i gülzār -ı 'āləmə
Hər bir nigār-ı bī-sər ü pādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 9*).
[olmə, -mə]

Cəmsīd yā Sikəndər əgər **olson** ey köñül
Āhır fənādı çünki fənādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 7*).
[olson, -son]

Āhır çürir hākdə pāy-māl-i həlq **olur**
Bu təmtərāq rüf'ət-i cādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 15*).
[olur, -ur]

Kāş 'āşiq sənə **olmaydım** əzəldən ey mäh
Salmayaydım başımı muncə gəm-i govqāyə (*Gazel 209, Mısra 11*). [olmaydım, -ma, -y, -dı]

Salmasun nərgis-i məhmūruva zülfün sāyə
Qoymə şāh-bāzə **olə** zāğ [u] zəğanın həm-sāyə (*Gazel 209, Mısra 2*). [olə, -ə]

Bāvər etməm sənə həmtə **olə** dünyədə bu gün
Ena gökdən yerə bir vachdə yüz min āyə (*Gazel 209, Mısra 3*). [olə, -ə]

Ləb-i şīrīn şəkərbārvə verdim köñlüm
Sanki **oldım** o gecə həsrov-ı dövrān yuhədə (*Gazel 210, Mısra 6*). [oldım, -dı, -m]

Vəşlə yetmiş idim zövq-i şəfə eylər idim
O şifət kim **olə** bir kimsənə sultān yuhədə (*Gazel 210, Mısra 4*). [olə, -ə]

Bənd **oldı** çīn-zülfünə dil-mürği nā-gəhān
Düşdim bu dām-ı 'eşqə genə mən hətə ilə (*Gazel 213, Mısra 3*). [oldı, -dı]

Zülfü tək **oldı** mī necə sin qara günlərin
Məhr etmə demədim sənə hər məh-liqə ilə (*Gazel 213, Mısra 13*). [oldı, -dı]

Nə məndən et şikāyəti nə yārdan köñül
Hər nə 'ədāvətün **olə** eylə Hüdā ilə (*Gazel 213, Mısra 8*).
[olə, -ə]

Qoy 'eşqinün hələki **olum** ey göz ağlama
Yoh həcəti şəhīd **olanun** şüst [ü] şü ilə (*Gazel 214, Mısra 12*). [olanun, -an, -uñ]

Zāhid dilər ki hūr ilə **olsun** behiştə
Mən gülşən içrə bir neçə həm-dəm səbū (*Gazel 214, Mısra 13*). [olsun, -sun]

Qoy 'eşqinün hələki **olum** ey göz ağlama
Yoh həcəti şəhīd **olanun** şüst [ü] şü ilə (*Gazel 214, Mısra 11*). [olum, -um]

Hər kim istər özini güşşədən əzadə qılə
Olmasun kim tələb-i rüzī nihədə qılə (*Gazel 215, Mısra 2*).
[olmasun, -ma, -sun]

'Āqil ādəm **odı** kim olməyə dīvānə-i māl
Həm-dəmin cām-ı mey ü yār-ı pəri-zadə qılə (*Gazel 215, Mısra 7*). [olməyə, -mə, -y, -ə]

Olə Həsrov edə Şīrīn ü şəkərlə 'işrət
Tə'nə bir şürətə bənd **olmaqə** Fərhədə qılə (*Gazel 215, Mısra 9*). [olə, -ə]

Çün yəqīndür ki kil-i küzəgər āhır **oləcaq**
İmdi lāzımdı səbülərdə mey āmədə qılə (*Gazel 215, Mısra 5*). [oləcaq, -əcaq]

Nə yerdə **olsə** 'āşiq yār ilən gülşəndən əfzəldür
Açılmaz köñli bi'llāh yārsız yüz seyr-i bağ ilə (*Gazel 216, Mısra 9*). [olsə, -sə]

Növ-bəhār **oldı** cəməni-püş oldı şəhrələr genə
Səbzələr tək qaynaşur başlarda sevdələr genə (*Gazel 217, Mısra 1*). [oldı, -dı]

Kəc-tərəzū olmə çoh gördükdə mähim müştəri
Yüsifə **olmaz** Züleyhə yüz həridər olsə də (*Gazel 218, Mısra 3*). [olmə, -mə]

Çəkmənəm ol küdən əl gər cövr-i əğyār **olsə** də
Bülbül eylər mi gülüstān tərkinə h'vār **olsə** də (*Gazel 218, Mısra 1*). [olsə, -sə]

Çəkmənəm ol küdən əl gər cövr-i əğyār **olsə** də
Bülbül eylər mi gülüstān tərkinə h'vār **olsə** də (*Gazel 218, Mısra 2*). [olsə, -sə]

Kəc-tərəzū olmə çoh gördükdə mähim müştəri
Yüsifə **olmaz** Züleyhə yüz həridər **olsə** də (*Gazel 218, Mısra 4*). [olsə, -sə]

Yüz qərīnə keçsə sən tək mäh bulmaz gər fələk
Gündə min kəz kürrə(?) -i ərz üzrə sayyār **olsə** də (*Gazel 218, Mısra 6*). [olsə, -sə]

Başda var şür əgər əldə ayağ **olmasə** də
H'os keçir yār ilə bəzm içrə cırāğ **olmasə** də (*Gazel 219, Mısra 1*). [olmasə, -ma, -sə]

Başda var şür əgər əldə ayağ **olmasə** də

H'oş keçir yār ilə bəzm içrə cırāğ **olmasə** də (*Gazel 219, Mısra 2*). [*olmasə, -ma, -sə*]

Küy-ı yārə yürüyür 'āşiq-i sādiq bi'llāh
Mār tək gər əzilüb kəlləsi sağ **olmasə** də (*Gazel 219, Mısra 4*). [*olmasə, -ma, -sə*]

Təki bir gül-bədənün vəşli müyəssər olsun
H'oş keçər 'āşiq için güşə-i bağ **olmasə** də (*Gazel 219, Mısra 6*). [*olmasə, -ma, -sə*]

Olubdur təzədən dilim pərī-ruhsār həyrānı
Ki vardur zülf-i sevdāsıla yüz mən tək pərişānı (*Gazel 220, Mısra 1*). [*olubdur, -ub, -dur*]

'Əcəb yol məhəv **olə** cismim təcəllā-yı cəmālından
Bu şölə yandurubdur dāğlā Mūsā İbn-i 'Ümrānı (*Gazel 220, Mısra 7*). [*olə, -ə*]

Cəm' **oldı** müştəri dutubən əldə nəqd-i cān
N'oldı ki Yüsifim belə bəzārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 7*). [*oldı, -dı*]

Görəz bu dərd ü bələ cümləsi gedər Zū'ī
Tərəhhüm eyləyübən gər o yār yārim **olaydı** (*Gazel 223, Mısra 14*). [*olaydı, -a, -y, -dı*]

Zū'iyə bir də görüb ölsəm əgər **olmaz** gəməim
Ol nihānı kim vüşāl-i gül-'izārım var idi (*Gazel 225, Mısra 13*). [*olmaz, -maz*]

Bar'İlāhī bir də mən görrəm **olə** ol günləri
Kim vüşāl-i yārdən h'oş-rüzgārım var idi (*Gazel 225, Mısra 11*). [*olə, -ə*]

Şö'lə-i mey nə şərər cānıvə salmış kim **olub**
Şam'-ı mey-hānəni təvfi etməgə pərvānə səni (*Gazel 226, Mısra 5*). [*olub, -ub*]

'Eşqün yolundə verməyin İmānı Zū'ī tək
Getməz behiştə yüz il **olə** gər 'ibādəti (*Gazel 229, Mısra 10*). [*olə, -ə*]

Fərəğət-i tən ü cān məstliqdədür sāqī
Gözün fədāsi **olum** hüşyār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 10*). [*olum, -um*]

Gözim yaşındən **olur** bir də Nüh tūfānı
Bu qədri hicrün ilə əşkbār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 5*). [*olur, -ur*]

Dəhənün sirrinə vāqif **olan** əlbəttə bilür
Hizir bī-cā tələb-i çeşmə-i həyvān etdi (*Gazel 233, Mısra 3*). [*olan, -an*]

Bəhār odur ki **olub** cīb ü cām mālāmāl
Bizimlə şöhbətə hāl əhli hər nə var gələydi (*Gazel 235, Mısra 7*). [*olub, -ub*]

Əgərçi **olmuşuq** imdi əsir-i qayd-ı 'əyāl
Döğüldi belə bizim də zəmənmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 7*). [*olmuşuq, -muş, -uq*]

Nə növ' zəhmlərim **olsə** dildə Zū'ī tək
Əmīrhān səhāsıylə mərhəməim var idi (*Gazel 237, Mısra 13*). [*olsə, -sə*]

İcüb şərāb **olub** məst künc-i meykədədə
Hudā bilür ki o günlər nə 'ələməim var idi (*Gazel 237, Mısra 3*). [*olub, -ub*]

Nə h'vāhiş eylər idim mətləbim **olurdı** rəvā
Ze-bəs ki kīsədə dīnār u dirhəməim var idi (*Gazel 237, Mısra 9*). [*olurdı, -ur, -dı*]

Hüşk **oldı** nəhl-i 'eyş ü nihāl-i ümīdimiz
'Ömrimdə bir hədiqə-i 'eyşim nəm **olmadı** (*Gazel 238, Mısra 3*). [*oldı, -dı*]

Kāvüsvār dīv-i gəmə **olmuşam** əsir
Bu həbsdən hilāşımə bir Rüstəm **olmadı** (*Gazel 238, Mısra 5*). [*olmuşam, -muş, -am*]

Hər şey' kəm ü ziyād **olur** 'ələmdə rəsmdür
Zū'ī nədən mənim də gəməim bir kəm **olmadı** (*Gazel 238, Mısra 13*). [*olur, -ur*]

Bir kimsədə yoh şivə-i inşāf u mürüvvət
Dəcələ dönüb həlq qiyāmət məgər **oldı** (*Gazel 239, Mısra 4*). [*oldı, -dı*]

Əhkām-ı Hudā şər'-i peyām-bər unuduldu
Bu həlq-i zəmənun Tarısı sīm ü zər **oldı** (*Gazel 239, Mısra 6*). [*oldı, -dı*]

Ləzım dögi bu 'əşrdə nə nām nə nāmüs
Pül olsun təki 'eyb eləməz hər nə gər **oldı** (*Gazel 239, Mısra 8*). [*oldı, -dı*]

Hər şām u səhər Zū'ī münācāt elədim çox
Bilməm nə için muncə du'ā bī-əşər **oldı** (*Gazel 239, Mısra 10*). [*oldı, -dı*]

Bələ-yı hicrə düçār **oldım** 'āqibət Zū'ī
O vəşlədən ki günü bir ilə bərəbər idi (*Gazel 240, Mısra 13*). [*oldım, -dı, -m*]

Kim ki tātətinə məğrūr **olə** Zū'ī bi'llāh
Bil yəqındır ki [o] Həqqdən özüni dūr elədi (*Gazel 241, Mısra 9*). [*olə, -ə*]

Olmur köñül cərəhətinə kimsədən 'ələc
Dārü'ş-şəfā-yı dahrün itüb sanki mərhəmi (*Gazel 243, Mısra 5*). [*olmur, -m, -ur*]

Hākim **olubdı** mülk-i Süleymānə dīvlər
Bər-bād **olubdı** təht-i Süleymān u Hātəmī (*Gazel 243, Mısra 3*). [*olubdı, -ub, -dı*]

Hākim **olubdı** mülk-i Süleymānə dīvlər
Bər-bād **olubdı** təht-i Süleymān u Hātəmī (*Gazel 243, Mısra 7*). [*olubdı, -ub, -dı*]

Nə vəşl **olaydı** İlāhī nə hicr-i pür-gəm olaydı
Nə hūr u cənnət ü gılman nə nəsl-i ādəm **olaydı** (*Gazel 244, Mısra 1*). [*olaydı, -a, -y, -dı*]

Bir iki ləhzə behişt-i vüşāl şora düzəb-i hicr
Çü āhırı budur ol vəşl də cəhənnəm **olaydı** (*Gazel 244, Mısra 6*). [*olaydı, -a, -y, -dı*]

Bələ-yı hicr cəfā-yı rəqīb **olmaydı**
Şərāb u şahid ü sāqī həmişə bāhəm **olaydı** (*Gazel 244, Mısra 8*). [*olaydı, -a, -y, -dı*]

Keçür həmişə gəm-i hicr ü dərd-i gürbət ilə
N'olurdı belə keçən 'ömr hamudan kəm **olaydı** (*Gazel 244, Mısra 12*). [*olaydı, -a, -y, -dı*]

Tükəndi 'ömr-i kirāmī fəğān u āh ilə Zū'ī
N'olaydı 'āqibət ālām şād u hürəm **olaydı** (*Gazel 244, Mısra 14*). [*olaydı, -a, -y, -dı*]

Bələ-yı hicr cəfā-yı rəqīb **olmaydı**
Şərāb u şahid ü sāqī həmişə bāhəm **olaydı** (*Gazel 244, Mısra 7*). [*olmaydı, -ma, -y, -dı*]

Şām u səhər **olgılən** dərgəhinə cəbhə-sā
Ərzü-yı vüşāl qıl nə hūr u gılmanını (*Gazel 245, Mısra 17*). [*olgılən, -gilən*]

Vüslət-i yār **olmasə** Zü'î-i şeydā için
Tarı bilür istəməm rövze-i rizvānını (*Gazel 245, Mısra 19*).
[olmasə, -ma, -sə]

Bu bəzm-i hās qaryə-i Sābunçidə **olub**
Ev şahibi Həlil Bəg-i pür-şü'ür idi (*Gazel 246, Mısra 13*).
[olub, -ub]

Çərğ olşatmaq için qaşınə bir yengi hilāl
Çəkdi nāqışdı tāmām **olmadı** hər āy başı (*Gazel 247, Mısra 6*). [olmadı, -ma, -dı]

Lāləzār idi cəhān çeşmimə ruhsārı ilə
Oldı pəjmürdə gülüm bağ u bəhārım getdi (*Gazel 248, Mısra 8*). [oldı, -dı]

Həlil idi baña çün yār nār-ı Nəmrūdun
Nə qədr olsə də gülzār u gūlsitānım idi (*Gazel 249, Mısra 6*). [olsə, -sə]

Çeşm-i məstün görübən həstə vü bīmār **oldım**
Şərbət-i lə'l-i ləbündür bu gəmün dərmānı (*Gazel 250, Mısra 3*). [oldım, -di, -m]

Olmə əzərdə gözüm nūri gəmim şərhində
‘Əqlimi əldən alub dərd ü gəmün tuğyanı (*Gazel 250, Mısra 21*). [olmə, -mə]

Maña Məcnūn desələr lā'iq **olur** ‘eşqündə
Nə rəvādur saña təşbīh eləyim Leylānı (*Gazel 250, Mısra 19*). [olur, -ur]

Nīrənə bədəl **oldı** baña rövze-i rizvān
Şəhrā-yı Muğān səhət-i Şīrvānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 3*). [oldı, -dı]

Cəhāndə əsnālıqdə vəfā vü ‘əhd derlər var
Baña kim əsnā **oldısə** əhır bī-vəfā çıxdı (*Gazel 254, Mısra 8*). [oldısə, -dı, -sə]

Fir'ovni rüd-ı Nīldə qoymazdı qərğ **olə**
Gər şidq ilə çağırsa idi bircə yā ‘Əfī (*Kaside 1, Mısra 27*). [olə, -ə]

Bī-‘elm **olan** vücüdlerə Həq deyübdı kim
Heyvāndan də bəl hum əzallū kināyəti (*Kaside 2, Mısra 29*). [olan, -an]

‘Elm ilə **oldı** gör ki şəhənşāh İngilis
Kəmdür Əgərçi cümle miləldən cəmə‘əti (*Kaside 2, Mısra 23*). [oldı, -dı]

Məktəb nə növ‘ h‘oş **olı** cındır həşirdə
Ətfāl ayağ yalın çəkə palçıqdə zəhməti (*Kaside 2, Mısra 11*). [olı, -ı]

Övlədi **olmayan** də verür hər cə məkəbə
Şərf eyləyür mü‘əllimə ətfālə dövləti (*Kaside 2, Mısra 19*). [olmayan, -ma, -y, -an]

Bā‘iş odur olardan olur zī-fünūnlar
Bizlərdə **olmayur** budı vallāhi ‘illəti (*Kaside 2, Mısra 22*). [olmayur, -ma, -y, -ur]

Fikr eylə dərssiz **olu** mı həşil ‘elmlər
Tə‘limsiz cəhāndə tapan yoh fərāsəti (*Kaside 2, Mısra 7*). [olu, -u]

Bā‘iş odur olardan **olur** zī-fünūnlar
Bizlərdə olmayur budı vallāhi ‘illəti (*Kaside 2, Mısra 21*). [olur, -ur]

Olaydı ihtisān ilə Toğrul Tigin əgər

Həqānilər gəlür genə dövrənə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 29*). [olaydı, -ay, -dı]

Gördükdə şe‘rivi könlü ol növ‘ şād **olub**
‘Aşiq yetəndə şād olı cānənə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 3*). [olub, -ub]

Dünyədə ‘elm ü mə‘rifət-i fəzl tərək **olub**
Dövrən dutubdı mərdüm-i nā-dənə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 21*). [olub, -ub]

Sən bu ticārətünlə sənə belə tənq **olur**
Bağ gör nölür bu Zü‘î-i nā-dənə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 27*). [olur, -ur]

Bilməyürdüm nədi övzə‘-ı cəhān pəst [ü] bülənd
Birənə ne‘mət **olub** rüzü birənə niqmət (*Kaside 5, Mısra 8*). [olub, -ub]

Fövc-i sərmā atəcaq tır-i hələk u bərfi
Hər kəsün **olmasə** həftānı qalır zār [u] nizār (*Kaside 6, Mısra 12*). [olmasə, -ma, -sə]

Rüstəm-i Zābilī həftānı olur Kābildə
Hər kəsün dəst-rəsi olsə **olur** Sām-süvār (*Kaside 6, Mısra 14*). [olsə, -sə]

Rüstəm-i Zābilī həftānı **olur** Kābildə
Hər kəsün dəst-rəsi olsə **olur** Sām-süvār (*Kaside 6, Mısra 14*). [olur, -ur]

Fövc-i sərmānun əlindən səni fəvvrən qutarur
Ləzzət ü ‘eyş-i cəhāndən **oləsən** bər-tərrār (*Kaside 6, Mısra 30*). [oləsən, -ə, -sən]

Piyadə rəh dönüb bu dərgəhə bir atə gəldim mən
Əgər fīl **olsə** gəm yoh sən təkī şah-ı cəhānım var (*Kaside 7, Mısra 34*). [olsə, -sə]

Olub sər-məst tā əfsānəmi təqdīm edim bir bir
Tərəhhüm eylə başunçün ki dərd-i bī-kərānım var (*Kaside 7, Mısra 5*). [olub, -ub]

Bu idi doğrı söz kim ‘ərz **olundu** hək-i pāyundə
Əgərçi şā‘irəm mən dəhrdə yüz min yalanım [var] (*Kaside 7, Mısra 35*). [olundu, -un, -du]

Yüz həzīnün də əgər **olsə** ölümdür əhır
Hər c qılmə sahlə fikr eylə səfəhət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 13*). [olsə, -sə]

İlhām **olundu** könlümə nā-gāh geybdən
Key Zü‘î-e sitəm-zədə bəs kon to āh o zār (*Kaside 9, Mısra 23*). [olundu, -un, -du]

Zülmāt-ı gəflət içrə idi hələq nā-gəhān
Hizrə rəh **oldı** çeşmə-i heyvānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 6*). [oldı, -dı]

Nədəndi ey dil-i gəm-didə belə zār **oldım**
Bələ vü dərd [ü] gəm [ü] möhnət ilə yār **oldım** (*Kaside 12, Mısra 1*). [oldım, -dı, -m]

Nədəndi ey dil-i gəm-didə belə zār **oldım**
Bələ vü dərd [ü] gəm [ü] möhnət ilə yār **oldım** (*Kaside 12, Mısra 2*). [oldım, -dı, -m]

Qoyub Şəmāhı kimi rəşk-i bağ-ı firdövs
Muğāndə güssə muğilānına düçar **oldım** (*Kaside 12, Mısra 4*). [oldım, -dı, -m]

Mən etmişəm bunu yā kim bu iş müqəddər imiş
Bu fikr ilə gecə gündüz dəhı fikər **oldım** (*Kaside 12, Mısra 6*). [oldım, -dım]

Əcəbdi pır zəmənimdə pāy piyadə qalub
Ayağ yalın dəhi getməkdə bī-qərar **oldım** (Kaside 12, Mısra 10). [oldım, -dım]

Bunun 'ələcini dün pır-i 'əqlədən şordum
Cəvābı ilə gəm ü güşşədən kənār **oldım** (Kaside 12, Mısra 12). [oldım, -dım]

Dedi məgər ki çihub hātirindən ol Atabəg
Həmişə mərhəmət ilə şərəf-şi'ār **oldım** (Kaside 12, Mısra 14). [oldım, -dım]

Özi behiştə gedib var özi kimi hələfi
Eşitcəgin bunı h' oş-hāl-i rüzgār **oldım** (Kaside 12, Mısra 16). [oldım, -dım]

Bahış bəg ol ki səhāsı 'əyāndı Qafqāzə
Bu müjdə ilə ümīdimdə üstvār **oldım** (Kaside 12, Mısra 18). [oldım, -dım]

Durub ayağə qocə hələt ilə sə'y qılub
Ümīd Kə'bəsində cānlə rəh-sipār **oldım** (Kaside 12, Mısra 20). [oldım, -dım]

Müdām-ı cədd u əbūndan nəvələ-h'ār **oldım** (Kaside 12, Mısra 24). [oldım, -dı, -m]

Du'ā ilən elə Zū'ī təmām əş'arun
Murād-ı mətləbimə mən də kām-kār **oldım** (Kaside 12, Mısra 26). [oldım, -dım]

İlāhi səhlə bələdən özini övlādın
Bu dərd zikrinə hər leyl hər nəhār **oldım** (Kaside 12, Mısra 28). [oldım, -dım]

Olubdı bağ-ı cəhāndən gül-i səhā məfqūd
Odur ki mən kimi şā'ir bu növ' hār **oldım** (Kaside 12, Mısra 7). [olubdı, -ub, -dı]

Beytū'l-əhzānə qədəm basdı kərəmdən nə-gəh
Bir rəfiqim ki həbibu'llāhə **olmuş** həm-nām (Kaside 13, Mısra 8). [olmuş, -muş]

Gedüb izhār elə ol sərvərə hāl-i zārun
Tā kifayət edə hər nəhəv səña **olsə** mərəm (Kaside 13, Mısra 28). [olsə, -sə]

Hic inşāf idi şā'ir qədəh-i meysiz **olə**
Qalə bī-bədə vü bī-sədə həzīn ü nə-kām (Kaside 13, Mısra 19). [olə, -ə]

Nə deyüm bu sözi mən çıxdı tütün başımdan
Ki tütün almaqınə **olmayə** ədəmdə təvān (Kaside 14, Mısra 16). [olmayə, -ma, -y, -ə]

Olmasaydı o əgər elə yaqın kim mən-i zār
Az zəməndə tən-i bīmārım olurdu bī-cān (Kaside 14, Mısra 22). [olurdu, -ur, -dı]

Mən kimi şā'ir ü mähir ki gəzāl-i gəzəlim
Görsələr vāleh ü şeydā **olə** Sə'd ü Səlmān (Kaside 14, Mısra 12). [olə, -ə]

Belə **olanda** nöçün qoymayursən İslāmi
Buyurdu 'elmdən əfzəl olur mı tē'ətdən (Kaside 15, Mısra 55). [olanda, -an, -də]

Nə bir nizām var idi nə dərs-i bəhs-i 'ulūm
Behişt **olubdı** cəhān indi nəz u ne'mətdən (Kaside 15, Mısra 34). [olubdı, -ub, -dı]

Hər adı mollā **olur** mu 'əziz-i mən mollā
Nə fā'idə qurı ad bilməsə kitabətdən (Kaside 15, Mısra 69). [olur, -ur]

Əlüvi dutdı bir kərəm kāmı
Şāhib-i 'izz-i e'tibār **oldun** (Kaside 16, Mısra 16). [oldun, -du, -n]

O kərəm kāmı kim müdām ondan
Hər zəməndə nəvələ-h'vār **oldun** (Kaside 16, Mısra 18). [oldun, -du, -n]

Zū'ī bəhr-i səhā Səlim Bəg kim
Pāy-ı pūsınə rəh-sipār **oldun** (Kaside 16, Mısra 20). [oldun, -du, -n]

Çün cüyüş-i səhū'l-leyl nümāyān **oldı**
Gecə gəldükdə yaqın həşr-i gərībān **oldı** (Kaside 17, Mısra 1). [oldı, -dı]

Çün cüyüş-i səhū'l-leyl nümāyān **oldı**
Gecə gəldükdə yaqın həşr-i gərībān **oldı** (Kaside 17, Mısra 2). [oldı, -dı]

Beytū'l-əhzānım ara əgləşübən (?) həsrət ilə
Könlümə dərd ü gəm ü güşşə firāvān **oldı** (Kaside 17, Mısra 4). [oldı, -dı]

Nə zīməm [ü] nə pərəstār nə münis nə rəfiq
Dəm-bə-dəm didələrimdən dökübən qan **oldı** (Kaside 17, Mısra 6). [oldı, -dı]

Fikr edirdim nədi cürmim ki bu qürbətdə mənim
Həm-dənim şām [u] səhər nələ vü əfğan **oldı** (Kaside 17, Mısra 8). [oldı, -dı]

Nə-gəhən hətif-i geybī kimi bir yār-ı 'əziz
Müjdə-i şövq kimi hürəm ü həndān **oldı** (Kaside 17, Mısra 10). [oldı, -dı]

Dedi ey Zū'ī-i dil-həstə dəhi gəm çəkmə
Dərd-i möhnətlərvə müjdə ki dərmān **oldı** (Kaside 17, Mısra 12). [oldı, -dı]

Çəkdiğün qürbət-i zillət ü möhünət getdi
Gəm zīmistāni səña bağ-ı gülüstān **oldı** (Kaside 17, Mısra 14). [oldı, -dı]

Dedim ey dost nədür bir belə bəhcət həbəri
Dedi şə'r ol ki Hüdādan səña əhsān **oldı** (Kaside 17, Mısra 16). [oldı, -dı]

O şəh-i məsnəd-i 'üfrāni ki beytū'llāh
'Əzm-i təvfiq eyləyübən zā'ir-i rizvān **oldı** (Kaside 17, Mısra 18). [oldı, -dı]

İmdi şəd şükr ki öz şövkət-i şāniyla bugün
Gəlib öz təht-i humāyūnə sultān **oldı** (Kaside 17, Mısra 20). [oldı, -dı]

O nəci'bū'l-nücebā cüd Səttār Bəg kim
Fəzl-i cüd ilə adı şöhrət-i Şirvān **oldı** (Kaside 17, Mısra 22). [oldı, -dı]

Bəhşiş ü cüd u səhāvət sizə zātī hişlət
'Elm ü ədāb u hünər sizdə firāvān **oldı** (Kaside 17, Mısra 24). [oldı, -dı]

Gər həzān fəslidi ləkin qədəmündən biz üçün
Növ-bəhār oldı cəhān mövsüm-i büstān **oldı** (Kaside 17, Mısra 26). [oldı, -dı]

Gər həzān fəslidi ləkin qədəmündən biz üçün
Növ-bəhār oldı cəhān mövsüm-i büstān **oldı** (Kaside 17, Mısra 26). [oldı, -dı]

Eləsün bāqī Hüdā şövkət-i şān ilə səni
Çünki səndən hamuyə şövkət ilə şān **oldı** (Kaside 17, Mısra 28). [oldı, -dı]

‘İzzət-i dövləti dā’imī qılsun Həliq
Çünkü ‘āləm sənə hər gündə sənə-*h*’ān **oldı** (Kaside 17, Mısra 30). [*oldı, -dı*]

Bāb-ı ‘ədl oldı qapın həlqə dəhi Zū’i-zār
Şidqlə dərgəhüvə bəndə-i fərmān **oldı** (Kaside 17, Mısra 31). [*oldı, -dı*]

Bāb-ı ‘ədl oldı qapın həlqə dəhi Zū’i-zār
Şidqlə dərgəhüvə bəndə-i fərmān **oldı** (Kaside 17, Mısra 32). [*oldı, -dı*]

Vəlī nə sūd ki mümkün döğül ziyād etmək
Nə şey’ ki rüz-i əzəldə **olub** Hüdā-dədə (Kaside 18, Mısra 8). [*olub, -ub*]

Bəhār olubdı cavānliq düşüb genə yadə
Könlül dilər **olə** bəzmində sağər-i bədə (Kaside 18, Mısra 1). [*olubdı, -ub, -dı*]

Bəhār olubdı cavānliq düşüb genə yadə
Könlül dilər **olə** bəzmində sağər-i bədə (Kaside 18, Mısra 2). [*olə, -ə*]

Pül **olsə** növ-bəhār olı qış mövsümi əgər
Pül olmasə olarsan düzəhdə nārdə (Kaside 19, Mısra 22). [*olarsan, -ar, -san*]

Pül **olsə** növ-bəhār olı qış mövsümi əgər
Pül **olmasə** olarsan düzəhdə nārdə (Kaside 19, Mısra 21). [*olı, -ı*]

Sərbərdur təməm mey ü bəzm ü yār u gül
Gər **olmasə** bəğəldə zər-i sikkəddə (Kaside 19, Mısra 20). [*olmasə, -ma, -sə*]

Pül **olsə** növ-bəhār olı qış mövsümi əgər
Pül **olmasə** olarsan düzəhdə nārdə (Kaside 19, Mısra 22). [*olmasə, -ma, -sə*]

Pül **olsə** növ-bəhār olı qış mövsümi əgər
Pül **olmasə** olarsan düzəhdə nārdə (Kaside 19, Mısra 21). [*olsə, -sə*]

Ondan **olur** ‘ələc genə dərd-i Zū’iyə
Yohdur səhā rəviyyəsi güşə kənərdə (Kaside 19, Mısra 35). [*olur, -ur*]

Su’āl edəndə gəzəbnāk **olub** der dinmə
Ki kəfir oldun bir də demə bu kəlmət ilə (Kaside 20, Mısra 28). [*oldun, -dun*]

Gərəkdi bizdə də **olsun** mədāris ü məktəb
‘Ulüm-i fəzlə çataq məktəb içrə zəhmət ilə (Kaside 20, Mısra 21). [*olsun, -sun*]

Su’āl edəndə gəzəbnāk **olub** der dinmə
Ki kəfir **oldun** bir də demə bu kəlmət ilə (Kaside 20, Mısra 27). [*olub, -ub*]

Cəmi’-i hikmət-i ‘elm-i zəmin[i] Yünānun
Bu yerdə zāhır **olubdur** əgər sühulət ilə (Kaside 20, Mısra 16). [*olubdur, -ub, -dur*]

Eşitmisən ki Süleymān gedirdi bād üzərə
Olurdu kölgəliqi quş qanadı zəhmət ilə (Kaside 20, Mısra 10). [*olurdu, -ur, -dı*]

Gərək mü’əllim-i qābil **olə** o məktəbdə
Cəvāb söliyə hər bir su’ālə diqqət ilə (Kaside 20, Mısra 23). [*olə, -ə*]

‘ārifləri bələ vü gəmə həm-dəm eyləyüb

Nā-dān **olanı** sīm u zər-i bī-şümār ilə (Kaside 21, Mısra 10). [*olanı, -an, -ı*]

‘İsā kimi vücūd-ı piyadə hımārı yoh
Nāqə verüb hımār **olanə** yüz qatār ilə (Kaside 21, Mısra 8). [*olanə, -an, -ə*]

Bə’zə verübdi ‘əql ziyadə nə sīm ü zər
‘Əqlilə *h*’oşdı **olmasə** gər bərg ü bār ilə (Kaside 21, Mısra 40). [*olmasə, -ma, -sə*]

Rāhil təhəllüş **ol** ki qılır kür dīdəsi
Gər olsə həm-nəbərd yüz İsfəndiyār ilə (Kaside 21, Mısra 20). [*olsə, -sə*]

Yā Rəb həmīşə belə **olubdur** mı rüzgār
Yā rüzgār imdi **olub** bu qərār ilə (Kaside 21, Mısra 14). [*olub, -ub*]

Yā Rəb həmīşə belə **olubdur** mı rüzgār
Yā rüzgār imdi **olub** bu qərār ilə (Kaside 21, Mısra 13). [*olubdur, -ub, -dur*]

Tül etmə Zū’i ‘ārı burah dövlətün olə
Dövlət **olur** mu dəhrdə nāmūs u ‘ār ilə (Kaside 21, Mısra 41). [*olə, -ə*]

Bu ‘elm mədrəsə məktəblər içrə hāşil **olur**
Mü’əllimi də gərək olsun ‘elm-i ‘ummānī (Kaside 23, Mısra 50). [*olsun, -sun*]

Nə **olsə** dəhrdə cəhlindən ‘elm əfzəldür
Bunı ‘alən buyurubdur rəsul-i ‘urfānī (Kaside 23, Mısra 73). [*olsə, -sə*]

Bu iddi’ā də bir **olsə** nə eybi hər mollā
Beş on ‘əvām yıqub qalızır buğāğunı (Kaside 23, Mısra 83). [*olsə, -sə*]

Odur ki millət-i İslām **olubdı** yüz firqə
Gedüb o qüvvə qalub hāl-i nəz’ədə cānı (Kaside 23, Mısra 85). [*olubdı, -ub, -dı*]

Dürüst diqqət elə bir umūr-ı dünyāyə
Təməm şāh u gədə cümləsi **olur** fānī (Kaside 23, Mısra 6). [*olur, -ur*]

Ümid dutmə ki hürmə verə dirəht-i çinār
Olur mu dərmək ‘əzizim tikandan almanı (Kaside 23, Mısra 20). [*olur, -ur*]

Görən **olur** mu dəvə çevrilüb olə ədəm
Vəyā gəzəl edəsən qurdu yā ki aşlanı (Kaside 23, Mısra 23). [*olur, -ur*]

Deyür danışməgilən Rusī rüzə bātil olur
Yəqin ki kəfir **olur** qoysə başə şapqanı (Kaside 23, Mısra 63). [*olur, -ur*]

Deyür danışməgilən Rusī rüzə bātil olur
Yəqin ki kəfir **olur** qoysə başə şapqanı (Kaside 23, Mısra 64). [*olur, -ur*]

Hüdā vü Marrat u Kristos u Tarı bir sözdür
Bu küfr **olur** mu kişi bilsə bu mü’əmmānı (Kaside 23, Mısra 70). [*olur, -ur*]

Deyür ki müctəhidə bağlamaz isən boynun
Təməm ‘əməllərin **olur** qətrə olur fānī (Kaside 23, Mısra 82). [*olur, -ur*]

Deyür ki müctəhidə bağlamaz isən boynun
Təməm ‘əməllərin **olur** qətrə olur fānī (Kaside 23, Mısra 82). [*olur, -ur*]

Görən olur mu dəvə çevrilüb **olə** ədəm
Vəyə gözəl edəsən qurdi yə ki aşlanı (*Kaside 23, Mısra 23*).
[olə, -ə]

Nəinki bir qurı 'əmmāmə vü 'əyālī **olə**
Vəlik bilməyə imlānı yə ki inşānı (*Kaside 23, Mısra 51*).
[olə, -ə]

Özünlə dəhi bərdərlərlənlə övlādun
Olə tənə'um ilə hər nə qədrī var cəhān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 40*). [olə, -a]

Çü vəşfin etməgə 'əcizdi Zü'nün təb'i
Şərifə vəcib **olub** zāhīr etməgə 'əlān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 36*). [olub, -ub]

Gərəz nə h'vāhiş edirdisə əhl-i məclisdən
Olurdi hāzır o dəm mişl-i rövzə-i rīzvān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 32*). [olurdi, -ur, -dı]

Zəbān-ı Fərsə cün yohdı cümlənün 'elmi
Bu cəşn Türk dilində gərəkdür **olə** bəyān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 16*). [olə, -ə]

Bir püst lütf qılmışı idin şe'rdən qabaq
Əş'ār-ı nəsr vəqə' **olub** nəzmdən kənār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 4*). [olub, -ub]

Gecələr qā'im **olub** gündüz oləsən şā'im
Yohsə həm-şəhbətüvi mütrib ilə tār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 5*). [olub, -ub]

Həq hüzüründə bəli kəlməsi məqbül **olub**
Bu nə inşāfdı iqbālivi idbār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 21*). [olub, -ub]

Nəzirün muşhaf-ı Həqqə **olə** təsbih müdām
Yohsə bir mähvəşün zülfünü zünnār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 3*). [olə, -ə]

Gecələr qā'im olub gündüz **oləsən** şā'im
Yohsə həm-şəhbətüvi mütrib ilə tār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 5*). [oləsən, -ə, -sən]

Sərvərə feyz-i ziyarət tələbiçün neçə yol
Kə'bə-i vüslətivə şidq ilə züvvār **oldım** (*Kit'a-ı Kebir 5, Mısra 2*). [oldım, -dı, -m]

Görmədim şəhbət-i didārvı hərçənd ki mən
Feyz-i didārvı cān ilə tələbkār **oldım** (*Kit'a-ı Kebir 5, Mısra 4*). [oldım, -dı, -m]

Həq sələmət eləsün cümlə bələdan cānun
Bu gəlüb getməkidən mən özüm bīmār **oldım** (*Kit'a-ı Kebir 5, Mısra 6*). [oldım, -dı, -m]

Dünyədə hənə məscid ü mey-hānədür vəli
Olmut bizə nəşib iki hānənün biri (*Kit'a-ı Kebir 6, Mısra 4*). [olmut, -m, -ub]

Niyə yā Rəb belə bi-çārə vü heyran **oldım**
Bilmirəm çārəmi heyratla pərişān oldım (*Mesnevi 1, Mısra 11*). [oldım, -dı, -m]

Niyə yā Rəb belə bi-çārə vü heyran **oldım**
Bilmirəm çārəmi heyratla pərişān **oldım** (*Mesnevi 1, Mısra 12*). [oldım, -dı, -m]

Eyləyüb çünki fəramuş məni pīr-i Muğān
Gör necə **olmuşam** āvārə-i şəhrā-yı Muğān (*Mesnevi 1, Mısra 10*). [olmuşam, -muş, -am]

Kisə həli **olanda** dirhəmdən
Görməz idük nə güşşə nə gəmdən (*Mesnevi 2, Mısra 17*).
[olanda, -an, -da]

Ol bir müddət-i bə'id ki mən
Gəlmişəm Qübbəyə Şamāhīdən (*Mesnevi 2, Mısra 29*). [ol, -ı]

Olə hər yerdə Zü'n-i müztər
Saña maddāhdur kəmin çəkər (*Mesnevi 2, Mısra 49*). [olə, -sə]

Eləyən dəmdə kīsəməz dər-hāl
Olur idi pülilə mālāmāl (*Mesnevi 2, Mısra 22*). [olur, -ur]

Bir vücūdi ki Həq edə mümtāz
Nə desən vəşfinə **olur** çolh āz (*Mesnevi 2, Mısra 44*). [olur, -ur]

Tapmadım bir vücūd lā'iq **olə**
Nəzm-i əş'ārə könlü şā'iq **olə** (*Mesnevi 2, Mısra 31*). [olə, -ə]

Tapmadım bir vücūd lā'iq **ol**
Nəzm-i əş'ārə könlü şā'iq **olə** (*Mesnevi 2, Mısra 32*). [olə, -ə]

Gərək fərmāyişātun qənd **olaydı**
Fərəhdən cān u dil pür-hənd **olaydı** (*Mesnevi 3, Mısra 9*).
[olaydı, -a, -y, -dı]

Gərək fərmāyişātun qənd **olaydı**
Fərəhdən cān u dil pür-hənd **olaydı** (*Mesnevi 3, Mısra 10*).
[olaydı, -a, -y, -dı]

Behişt-i 'ədn həşil **oldı** gūyā
Dəhi qılmaz könlü firdövsə pərvā (*Mesnevi 3, Mısra 23*).
[oldı, -dı]

Əgər təlh **olsə** də şirīn olur kām
Ki şirīnliq gərək **olsun** sər-əncām (*Mesnevi 3, Mısra 11*).
[olsə, -sə]

Huşul **olsə** əgər feyz-i vüşulun
Yetüşsə şəmme gər zövq-i məqālun (*Mesnevi 3, Mısra 21*).
[olsə, -sə]

Yetüşdi nāmə-i müşkīn hitāmun
Yaqın mə'lūm **olundi** həm məramun (*Mesnevi 3, Mısra 8*).
[olundi, -un, -dı]

Əgər təlh **olsə** də şirīn olur kām
Ki şirīnliq gərək **olsun** sər-əncām (*Mesnevi 3, Mısra 11*).
[olur, -ur]

İsm-i müsəmmā tək Aqabəg **olub**
Belə aqa dəhrdə tək tək olub (*Mesnevi 4, Mısra 55*). [olub, -ub]

İsm-i müsəmmā tək Aqabəg **olub**
Belə aqa dəhrdə tək tək **olub** (*Mesnevi 4, Mısra 56*). [olub, -ub]

Gəlmişəm tiz Dəvəçi bāzārına
Beş gün **olub** [ki] və'dən dəhi ötüb (*Mesnevi 4, Mısra 70*).
[olub, -ub]

Bāri Hüdāyā səncə **olur** bu iş
Dağ yerində gəldi souq çatdı qış (*Mesnevi 4, Mısra 35*).
[olur, -ur]

Güzərişim tā **olə** həlqə 'əyān
Eyləyüm əhvālımı şərh ü bəyān (*Mesnevi 4, Mısra 3*). [olə, -ə]

Görməyübən hiç kimsədən bir nicāt
Rüzimiz āhır **oləcaq** həm zəkāt (*Mesnevi 4, Mısra 30*).
[oləcaq, -əcaq]

Sən nə üçün **olmusan** zār u həzîn
Qaryələrdə həstə vü güşə-nişîn (Mesnevi 5, Mısra 45).
[olmusan, -mu, -san]

Žū`ī du`ā eylə sözə vermə tül
İmdi **olur** çünki du`ālar qəbül (Mesnevi 5, Mısra 100). [olur, -ur]

Rüstəm-i təb`im **olə** tā məst-i cām
Fəth edə `əqlim cəhānı təmām (Mesnevi 5, Mısra 3). [olə, -ə]

Hər adı Rüstəm **olanlarda** şücā`ət **olu** mı
Hər adı Yüsif olan kəsə mələhət **olu** mı (Mesnevi 6, Mısra 37). [olanlarda, -an, -lar, -də]

Belə mollā **olanun** kəsdiği kəbindi zinā
Dəhi bundan bəterindən bizi hifz eylə Hüdā (Mesnevi 6, Mısra 19). [olanun, -an, -un]

Pəs nəcəbət belə olduğdə təbi`ətdə **olur**
`Elm-i `ürfān vüçündə səhəvətdə **olur** (Mesnevi 6, Mısra 61). [olduğdə, -duğ, -də]

Olə hər kəsə səhəvət özi ol hələtdür
Olmasa gər hünəri neylüm adı Rüstəmdür (Mesnevi 6, Mısra 39). [olə, -sə]

Hər adı Rüstəm olanlarda şücā`ət **olu** mı
Hər adı Yüsif olan kəsə mələhət **olu** mı (Mesnevi 6, Mısra 37). [olu, -u]

Hər adı Rüstəm olanlarda şücā`ət **olu** mı
Hər adı Yüsif olan kəsə mələhət **olu** mı (Mesnevi 6, Mısra 38). [olu, -u]

Əvvəlinci biridür Hacı Məcid Əfəndi
Ki olub `ələm onun mev`izəsi **hursəndi** (Mesnevi 6, Mısra 28). [olub, -ub]

Hān o kəsdir ki həqiqətdə səhəvətlə **olə**
Mə`rifət səhibi vəqtində şücā`ətlə **olə** (Mesnevi 6, Mısra 49). [olə, -ə]

Hān o kəsdir ki həqiqətdə səhəvətlə **olə**
Mə`rifət səhibi vəqtində şücā`ətlə **olə** (Mesnevi 6, Mısra 50). [olə, -ə]

Həzirdi yanımda pırgavāri
Gəl **olmə** bu işdə sən firārī (Mesnevi 7, Mısra 36). [olmə, -mə]

Başdə əsər-i şərāb-ı gül-nār
Nə **olə** köñüldə eylər izhār (Mesnevi 7, Mısra 8). [olə, -sə]

Üç ay **olı** gəlmişəm mən-i zār
Hərc etməgimə nə sım ü zər var (Mesnevi 7, Mısra 45). [olu, -ı]

Hər bəzmdə səndən özgə kimdür
Tā kim **olə** zər-faşān Əmīrhān (Mesnevi 7, Mısra 20). [olə, -ə]

Cəm` **oldı** hələ`iq üstümə çox
Da hər nə `ibadətə yolım yoq (Mesnevi 8, Mısra 45). [oldı, -dı]

Gər əsbdən **olmusan** pərişān
Qurbān səña at bəlkə həm cān (Mesnevi 8, Mısra 35). [olmusan, -mu, -san]

Nə hörmətim **olə** hörmətdür

Nə dövlətim **olə** dövlətdür (Mesnevi 8, Mısra 29). [olə, -sə]

Nə hörmətim **olə** hörmətdür
Nə dövlətim **olə** dövlətdür (Mesnevi 8, Mısra 30). [olə, -sə]

Cām-ı cəmdür dəhi İskəndərün əynəsidür
Məst **olandə** bilisən `ələmün ədəm nəsidür (Mesnevi 9, Mısra 6). [olandə, -an, -də]

Bilmürəm kim nə edək tā bu cünün-ı cəhli
Gedübən biz də **olaq** `elm ilə `ürfān əhli (Mesnevi 9, Mısra 64). [olaq, -aq]

Dərs-i `elm ilə o ədəmdi mən **oldım** heyvān
İstəsə hər cürə nohtə urə həqdür əsān (Mesnevi 9, Mısra 71). [oldım, -dı, -m]

Buyurub şəhş libās ilə hünərmənd **olmaz**
Rəngi ağ olmaq ilə duz gəlibən qənd **olmaz** (Mesnevi 9, Mısra 29). [olmaz, -maz]

Hər kəsün mə`rifəti **olə** təmām ədəmdür
Olmasa ədəmə oşar heyivāndan kəmdür (Mesnevi 9, Mısra 15). [olə, -sə]

Hər nə **olə** bu libās ilə müləbbəs olə
Onə `ālim deyülür hər cürə nə-kəs **olə** (Mesnevi 9, Mısra 23). [olə, -sə]

Hər nə olə bu libās ilə müləbbəs **olə**
Onə `ālim deyülür hər cürə nə-kəs **olə** (Mesnevi 9, Mısra 23). [olə, -sə]

Hər nə olə bu libās ilə müləbbəs **olə**
Onə `ālim deyülür hər cürə nə-kəs **olə** (Mesnevi 9, Mısra 24). [olə, -sə]

Var yüz söz ürəgimdə edə bilməm izhār
Ol yā Rəb o zəməni kim söyləyər hər nə ki var (Mesnevi 9, Mısra 88). [olu, -u]

Nə **olubdur** sizə bi`llāh ki tə`əşşüb-dındür
Qulaq asmaz bu sözə kim ki Həqə kəc-bındür (Mesnevi 9, Mısra 79). [olubdur, -ub, -dur]

Küdək ədəm elə bu şürət-i şəhşiyyə **olur**
Yā vüçündə onun geyr-i kərəmət tapulur (Mesnevi 9, Mısra 11). [olur, -ur]

Bəli insān odı kim `elm ilə `ürfānı **olə**
Yohsə zāhirdə elə şürət-i insānı **olə** (Mesnevi 9, Mısra 14). [olə, -ə]

Olə də bir sözi təşhış-i təmiz etməzlər
Həq sözün cānına diqqət edübən getməzlər (Mesnevi 9, Mısra 43). [olə, -ə]

Bəli insān **odı** kim `elm ilə `ürfānı **olə**
Yohsə zāhirdə elə şürət-i insānı **olə** (Mesnevi 9, Mısra 13). [olə, -ə]

Pəs gözim nūri gəlib məktəbə `elm et həsil
Oləsən məclis-i `ürfān əzizim vāşil (Mesnevi 9, Mısra 76). [oləsən, -ə, -sən]

Mə`rifət əhlində əgər **olə** zər
Həm-cinsində Qoyar mı həvf u hətər (Mesnevi 10, Mısra 21). [olə, -sə]

Pəs **olə** gər əhl-i mə`arifədə zər
Həm-cinsinə nə yerdə olə verər (Mesnevi 10, Mısra 32). [olə, -sə]

Bülbül-i şürîdə **olub** nəğmə-sāz
Vüslat-i güldən **oluyur** şah-nāz (*Mesnevi 10, Mısra 5*).
[olub, -ub]

Nədür səbəb çərḡ **olub** kəc-mədār
Mə'rifət əhl-in eləyür hıvār u zār (*Mesnevi 10, Mısra 15*).
[olub, -ub]

Vəzir idi Nəvā'î-i nükta-dān
Gör necə Həyyāmə **olub** pāsbān (*Mesnevi 10, Mısra 24*).
[olub, -ub]

Hər zəməndə **olubsə** bir əhl-i dil
Çərḡ eyləyübdür onu zār u zəlil (*Mesnevi 10, Mısra 17*).
[olubsə, -ub, -sə]

Bir il **olur** mənim kimi muḡtəri
Cān u dildən iḡlās edən çəkəri (*Mesnevi 10, Mısra 49*).
[olur, -ur]

Hardə **olə** 'ərif-i zü'l-ehtidā
Çərḡ-i fələk fəqrə qılır mübtəlä (*Mesnevi 10, Mısra 19*).
[olə, -ə]

Pəs **olə** gər əhl-i ma'ārifdə zər
Həm-cinsinə nə yerdə **olsə** verər (*Mesnevi 10, Mısra 31*).
[olə, -ə]

Hər nəhv **olə** Zü'î saña bəndədür
Du'ā-güdur ḡidmətə pāyəndədür (*Mesnevi 10, Mısra 57*).
[olə, -ə]

Sən də bir 'ālim **ol** şəri'ətdə
Yohsə ortaql ol risālətdə (*Mesnevi 11, Mısra 63*). [ol,]

Sən də bir 'ālim **ol** şəri'ətdə
Yohsə ortaql ol risālətdə (*Mesnevi 11, Mısra 64*). [ol,]

Bī-dəlil etməsün sözim bāvər
Hamı ə'māl-i ḡeyrün **oldı** hədər (*Mesnevi 11, Mısra 58*).
[oldı, -dı]

Bu gözəl məzhəb **olmayə** fānī
Dutmayə cəhl ü fitnə dünyānı (*Mesnevi 11, Mısra 99*).
[olmayə, -ma, -y, -ə]

Hər kəsün **olsə** dövləti varı
Ol kəsün çohdı 'izzəti 'ādı (*Mesnevi 11, Mısra 13*). [olsə, -sə]

Çün bilübdür bunı ki sīm ilə zər
Məhv edər hər nə **olsə** 'eyb ü kədər (*Mesnevi 11, Mısra 18*).
[olsə, -sə]

Nə qədər 'eybi **olsə** pül örtər
Çirk ü pāsın təmizləyüb örtər (*Mesnevi 11, Mısra 19*). [olsə, -sə]

Olə Buqrāt 'elmdən bī-pül
Hiç kim eyləməz sözlün də qəbül (*Mesnevi 11, Mısra 31*).
[olə, -sə]

Pülsüz **olsə** kimsə meyl etməz
Bir ḡuruşə o ḡikməti getməz (*Mesnevi 11, Mısra 35*). [olsə, -sə]

Nə söz **olsə** gərək əzəldə qanam
Şədrdə çoh diqqət eyləyüb inanam (*Mesnevi 11, Mısra 79*).
[olsə, -sə]

Məst **olub** tā ki hər kəlāmı deyüm
Qalmasun hiç sözməmi deyüm (*Mesnevi 11, Mısra 11*).
[olub, -ub]

Elm ü 'ürfān **olubdı** bī-'izzət

İmdi pül şahibinədür ḡörmət (*Mesnevi 11, Mısra 29*).
[olubdı, -ub, -dı]

Hərə bir dīn gətirmiş izhāre
Bir **olan** dīn olubdı şəd pāre (*Mesnevi 11, Mısra 96*).
[olubdı, -ub, -dı]

Anlayubdur çü 'əqldür kāmīl
Pül ilən hər bir iş **olur** ḡāşil (*Mesnevi 11, Mısra 16*). [olur, -ur]

Çünki dövlət o şey'di kim ondan
Nə çətin iş olə **olur** āsān Nə qılursan ki tā **olur** əhyā
(*Mesnevi 11, Mısra 86*). [olur, -ur]

İlāhī bir səbəb qılsun kərəmdən
Görüb vəslün **olum** āzād ḡəmdən (*Mesnevi 12, Mısra 22*).
[olum, -um]

Məgər cānsız bədəndə tāb olur mu
ḡəyālāt eyləyəndə ḡvāb **olur** mu (*Mesnevi 12, Mısra 19*).
[olur, -ur]

Məgər cānsız bədəndə tāb **olur** mu
ḡəyālāt eyləyəndə ḡvāb **olur** mu (*Mesnevi 12, Mısra 20*).
[olur, -ur]

Hużurunlə həmişə şər **olə** həl
Bələ vü dərdəndə āzād **olə** dil (*Mesnevi 12, Mısra 23*). [olə, -ə]

Hużurunlə həmişə şər **olə** həl
Bələ vü dərdəndə āzād **olə** dil (*Mesnevi 12, Mısra 24*). [olə, -ə]

Sələm olə saña ey bəhr-i əhsən-i əhlāq
Sələm olə saña ey bərgüzidə-i ḡəllāq (*Mesnevi 13, Mısra 1*).
[olə, -a]

Sələm olə saña ey bəhr-i əhsən-i əhlāq
Sələm olə saña ey bərgüzidə-i ḡəllāq (*Mesnevi 13, Mısra 2*).
[olə, -a]

Sələm **olə** saña ey fəzl-i mə'rifət kānı
Sələm **olə** saña ey Zü'î-i ḡərin cānı (*Mesnevi 13, Mısra 5*).
[olə, -ə]

Sələm **olə** saña ey fəzl-i mə'rifət kānı
Sələm **olə** saña ey Zü'î-i ḡərin cānı (*Mesnevi 13, Mısra 6*).
[olə, -ə]

Dühāt içində nə müddətdi qalmışam məḡmüm
Ləziz şöhbət-i cān-bəḡşdən **olub** məhrüm (*Mesnevi 14, Mısra 12*). [olub, -ub]

Mümkün **olduqca** fərāhim elə əsbāb-ı sürür
Mey ayaḡın olə al tā gətürə başına şür (*Mesnevi 15, Mısra 15*). [olduqca, -duqca]

İmdi ki ḡāşil **olubdur** saña bu hüld-i bərin
Qoymə ey nā-ḡələf əldən çihə bu mā'-i ma'īn (*Mesnevi 15, Mısra 13*). [olubdur, -ub, -dur]

Oləsən Rüstəm-i dəstān vāyā Rüyintən
Zāl-i gərdündən ölüm zəḡmini āḡır ḡörəsən (*Mesnevi 15, Mısra 23*). [oləsən, -ə, -sən]

Hər bir qədər əgər **olə** də māl ü dövləti
Aḡsaqqalun dutar mı cavānlarlə şöhbəti (*Muhammes 1, Mısra 15*). [olə, -ə]

Yoh fikr edən ki nişə bu dövrənə gəlmişəm
Tər **olmamışdı** ḡüşk-ləbim bir şərāb ilə (*Muhammes 3, Mısra 40*). [olmamışdı, -ma, -mış, -dı]

San kâfir idim imdicə imānə gəlmişəm
Yār-ı diyərdən keçüb əvərə **olmuşam** (Muhammes 3, Mısra 20). [*olmuşam, -muş, -am*]

Çərħün əlində ‘əciz ü bî-çərə **olmuşam**
Əhır nəfəsdə baħ nə günü qarə **olmuşam** (Muhammes 3, Mısra 21). [*olmuşam, -muş, -am*]

Yoh bir mədāhılim belə bî-kərə **olmuşam**
Əl-qışşə çərħ əlindən mən cənə gəlmişəm (Muhammes 3, Mısra 23). [*olmuşam, -muş, -am*]

Həttəndən **olub** ‘ələm ara Hızır hüveydā
İncilə qəsəm etdi məni əhırı rüsvā (Muhammes 4, Mısra 15). [*olub, -ub*]

Zülfün saluban rəhnələr imānə ‘Öleykən
Yüz nəfə-i Çin gīsü-yı pür-çiniñə şədqə (Muhammes 4, Mısra 18). [*olum, -um*]

Əlhəq insān **olanə** nitq ü bəyāndur məktəb
Hər kəsün **olmasə** gər ‘elmi yəqin ə‘mədur (Muhammes 5, Mısra 5). [*olanə, -an, -ə*]

Əlhəq insān **olanə** nitq ü bəyāndur məktəb
Hər kəsün **olmasə** gər ‘elmi yəqin ə‘mədur (Muhammes 5, Mısra 6). [*olmasə, -ma, -sə*]

Çünki həl yəstəvī Qur’əndə bunə imāndur
Şürəti **olsə** də insān özi lık ədnədur (Muhammes 5, Mısra 8). [*olsə, -sə*]

Olsə şəh-zadə kişi bilməsə gər ‘elm ü bəyān
Həq sölər ki filənkəsdi nə kevdən nə-dān (Muhammes 5, Mısra 11). [*olsə, -sə*]

Dil bilən kimsə ilə bilməyəne eylə nəzər
Şürəti **olsə** də ədəm heyivāndan bədtər (Muhammes 5, Mısra 22). [*olsə, -sə*]

Səbzlər şəhrədə gör kim necə sündüs-püş **olub**
Hər tərəfdə ‘āşiq ü mə’sūq həm-əğüş **olub** (Murabba 1, Mısra 9). [*olub, -ub*]

Səbzlər şəhrədə gör kim necə sündüs-püş **olub**
Hər tərəfdə ‘āşiq ü mə’sūq həm-əğüş **olub** (Murabba 1, Mısra 10). [*olub, -ub*]

Gülsitənlər içrə hər yan bāng-ı nüş-ā-nüş **olub**
‘Eys edən ‘uşşāq için bir gāyə Nov-rüz bayramı (Murabba 1, Mısra 11). [*olub, -ub*]

Nə var idi köñüldə gəm ü dər-d-i rüzgār
Nə var u yoh küdürəti **olmazdı** āşikār (Müseddes 1, Mısra 8). [*olmazdı, -maz, -dı*]

Fəsl-i həzān **olubdı** bizim növ-bəhārimız
Bülbüllərin fəğānı idi çəng ü tārımız (Müseddes 1, Mısra 15). [*olubdı, -ub, -dı*]

Nə müsibət var isə eylədi çərħ-i gəddār
Şəbr qıldım nə belə **oldı** əgər cümlə düçār (Müseddes 2, Mısra 24). [*oldı, -dı*]

Gecə şübħ **oldı** dur az zülf-i pərişānuvı aç
Şübħ-i şərmandə ilə çāk-ı giribānuvı aç (Gazel 255, Mısra 1). [*oldı, -dı*]

Vüşāl **olanda** köñül titrəşüb hərās elər
Ki hər kəmələ yəqin ‘āqibət zəvāl gəlür (Kit’a 7, Mısra 3). [*olanda, -anda*]

Dünyədə yüz il ‘ömr **olə** gər bir dəmdür
Hər kəs ki bunı bilsə bənī ādəmdür (Rübai 4, Mısra 1). [*olə, -ə*]

Dərdə ki cəhāndə dil bilən həm-dəm yoh
‘Ömrün yüz olə də şād keçən bir dəm yoh (Rübai 5, Mısra 2). [*ola, -a*]

Şirān-ı cəhān bir ‘avrətə ‘əcizdurur
Vāy ol kəsə **olsun** ki iki ‘avrət alur (Rübai 7, Mısra 4). [*olsun, -sun*]

Vücūdım ney kimi sürāħ sürāħ **olsə** āh etməñ
Məhəbbətdən dəm urduq içməmək **olmaz** bələlardan (Tahmis 1, Mısra 30). [*olmaz, -maz*]

Vücūdım ney kimi sürāħ sürāħ **olsə** āh etməñ
Məhəbbətdən dəm urduq içməmək **olmaz** bələlardan (Tahmis 1, Mısra 29). [*olsə, -sə*]

Yəqin budur əhır dūr **olub** mehr ü vəfā zā’il
Bu həm bir zülmdür kim yār **olur** ‘uşşāqdan gāfil (Tahmis 1, Mısra 21). [*olub, -ub*]

Kimün yā Rəb dönübdür mən kimi ‘ələmdə iqbālı
Olubdur arzū cāmı şərab-ı vəşldən hālī (Tahmis 1, Mısra 12). [*olubdur, -ub, -dur*]

Nədən sölə görək ey bî-nəvā ümmid olur hāşil
Fələk dūr mehri zā’il yār gāfil ‘ömr müstə‘cil (Tahmis 1, Mısra 23). [*olur, -ur*]

Müqəyyəd **oldı** ol āzād gördüğün köñlüm
Gözün fədāsı gətür sāqı cām-ı bādə-i nāb (Tahmis 2, Mısra 5). [*oldı, -dı*]

Diyār-ı hicrə seyl-i sitəmdən **oldı** harāb
Fəzā-yı vəşldə ābād gördüğün köñlüm (Tahmis 2, Mısra 9). [*oldı, -dı*]

Dögül ‘əbəş gəm-i hicrində **olduqum** sər-məst
Nə gördi bādədə bilmən ki **oldı** bādə-pərəst (Tahmis 2, Mısra 24). [*oldı, -dı*]

Dögül ‘əbəş gəm-i hicrində **olduqum** sər-məst
Nə gördi bādədə bilmən ki **oldı** bādə-pərəst (Tahmis 2, Mısra 23). [*olduqum, -du, -q, -um, -ı*]

Bu qanlar içməgə mu’tād gördüğün köñlüm
Köñül ki eylər idi lāf ‘āqıl **olduqunı** (Tahmis 2, Mısra 16). [*olduqunı, -du, -q, -u, -n, -ı*]

Yəqin eyləmişəm imdi gāfil **olduqunı**
Fənāyə verdi firāqunlə hāşil **olduqunı** (Tahmis 2, Mısra 17). [*olduqunı, -du, -q, -u, -n, -ı*]

Yəqin eyləmişəm imdi gāfil **olduqunı**
Fənāyə verdi firāqunlə hāşil **olduqunı** (Tahmis 2, Mısra 18). [*olduqunı, -du, -q, -u, -n, -ı*]

Gətürdi ‘əciz görüb ‘eşq-i müşkil **olduqunı**
Qamu hünərlərə ustād gördüğün köñlüm (Tahmis 2, Mısra 19). [*olduqunı, -du, -q, -u, -n, -ı*]

Edübdü dām-ı belədə fələk məni pā-bəst
Olubdı şışə-i dil səng-i möhnət ilə şikəst (Tahmis 2, Mısra 22). [*olubdı, -ub, -dı*]

Əhsən-i təqvīm ilə **olmuş** mürəkkəb peykərün
Qədəmin tūbādi kuyun hıld kövsər ləblərin (Tahmis 3, Mısra 7). [*olmuş, -muş*]

Olmasə pūlı əgər **olsə** də ‘elmu’llāhı
Həq sölər ki qovun getsün elə kəm-rāhı (Terci-bend 1, Mısra 19). [*olmasə, -ma, -sə*]

Milyanər Tarıdı yüzminni də peyğən-bər imiş

Olmasə pūli Fəlatūn isə derlər hər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 8*). [olmasə, -ma, -sə]

Olmasə pūli əgər **olsə** də 'elmu'llāhi
Hələq sölər ki qovun getsün elə kəm-rāhi (*Terci-bend 1, Mısra 19*). [olsə, -sə]

Kimdi hər 'elmdə göstər baña **olsun** fā'i q
Tərk edüb mə'rifəti pülə olublar şā'i q (*Terci-bend 1, Mısra 28*). [olublar, -ub, -lar]

Əlli il kəsib-i 'ulüm etməyə qıldım iqdām
Şād **olurdım** ki 'əcəb yaşı hünərdür bu məqām (*Terci-bend 1, Mısra 10*). [olurdım, -ur, -dı, -m]

Hər kəsün cüz'i savādı **olə** həm tən-hvāhi
Mülk-i 'elmün sölənür kim odı şahənşāhi (*Terci-bend 1, Mısra 17*). [olə, -ə]

Gər hünər kəsbi üçün əlli il dil-hün **oləsən**
Arturub fəzl ü hünər 'elmdə ceyhün **oləsən** (*Terci-bend 1, Mısra 13*). [oləsən, -ə, -sən]

Gər hünər kəsbi üçün əlli il dil-hün **oləsən**
Arturub fəzl ü hünər 'elmdə ceyhün **oləsən** (*Terci-bend 1, Mısra 14*). [oləsən, -ə, -sən]

Gər pırsajni vəkillər böyüğü şovn (?) **oləsən**
Kimsə qədr etməyəcək gərçi Fəlatūn **oləsən** (*Terci-bend 1, Mısra 15*). [oləsən, -ə, -sən]

Yüz həzinün də əgər **olsə** ölumdür ahır
Hərc qılmə sahlə fikr eylə səfəhət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 13*). [ölumdür, -üm, -dür]

Olsun nəşibi dostuvun şir ü şəhd ü nüş
Batsun gözinə düşməninün tir ü nış ü hār (*Kaside 9, Mısra 35*). [olsun, -sun]

Tül etmə Zū'i 'arı burağ dövlətün olə
Dövlət **olur** mu dəhrdə nāmūs u 'ār ilə (*Kaside 21, Mısra 42*). [olur, -ur]

Gördükdə şe'rivi könlül ol növ' şād olub
'Aşiq yetəndə şād olı cānānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 4*). [olu, -u]

Gəlib məsilh-i könlül zāra āh u zārun ilə
Olub gərīq cəhān çeşm-i əşkbārūn ilə (*Gazel 205, Mısra 2*). [olub, -ub]

Nə fā'idə elə gündən ki fəvt **olub** Zū'i
Baña gəlür elə kim gördüğündi rō'yadə (*Gazel 206, Mısra 13*). [olub, -ub]

Olsun ziyadə gün-bə-gün 'äləmdə dövlətün
'Ömrün bu növ' 'izzət ü cüd ilə pāydār (*Kaside 9, Mısra 33*). [olsun, -sun]

Olmuş idim dəhi əsüdə gəm-i 'äləmdən
Mə'mənim güşə'-i mey-hānə idi hər gəmdən (*Mesnevi 1, Mısra 17*). [olmuş, -muş]

Ramazan ayıdı bu munda **olur** şavm u şolāt
'Əməl-i şālehi hər ləhzədə təkrār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 13*). [olur, -ur]

Yeddi yüz il 'ömr ilə **olan** fənā
Bizlərə nə eyləyəcəkdir vəfā (*Mesnevi 5, Mısra 25*). [olan, -an]

Bir zərrə söz **olmadı** qəzadan mə'lūm
Çoh bağdım əgər diqqət ilə təfsirə (*Rübai 2, Mısra 3*). [olmadı, -ma, -dı]

Ey 'ārizi məh zülfi siyəh qāməti 'ər'ər
Təlh **oldı** ləbün rəşki ilə bādə-i əhmər (*Muhammes 4, Mısra 4*). [oldu, -dı]

Hərīm-i Kə'bə küyundan ki **olsun** cān u dil məhrūm
Minā-yı küyun içrə etməsəm onları qurbānūn (*Gazel 160, Mısra 5*). [olsun, -sun]

Təki bir gül-bədənün vəşli müyassər **olsun**
H'oş keçər 'āşiq içün güşə-i bağ **olmasə** də (*Gazel 219, Mısra 5*). [olsun, -sun]

Bār 'ilāhi görüm **olsun** belə mən tək nālān
Yār küyundan o kəs kim edüb āvərə mənī (*Gazel 224, Mısra 7*). [olsun, -sun]

Lāzım dögi bu 'əşrdə nə nām nə nāmūs
Pül **olsun** təki 'eyb eləməz hər nə gər oldı (*Gazel 239, Mısra 8*). [olsun, -sun]

Əgər təlh **olsə** də şirīn olur kām
Ki şirīnliq gərək **olsun** sər-əncām (*Mesnevi 3, Mısra 12*). [olsun, -sun]

Səlam **olsun** saña ey cān nihāni
Vücūdun könlümündür mülk [ü] mālī (*Mesnevi 12, Mısra 9*). [olsun, -sun]

Gər mə'siyət əhlində **olur** dövlət-i bī-hədd
Fısq əhli içün pəs belə zillət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 9*). [olur, -ur]

Gülüstān içrə **olmuş** hər gül-i növhiz bir Hosrov
'Anādil Bārbəd bu bəzmə bülbüllər Nəkişādur (*Gazel 40, Mısra 3*). [olmuş, -muş]

İmdi ki **oldu** ['əyān] qā'idə-i dəhr sənə
Fürşəti fəvt eləmə seyr elə tərəf çəmənə (*Mesnevi 15, Mısra 25*). [oldu, -du]

Zāhidliq işi şā'irə 'äləmdə nə lāzım
Hər şəhşün **olur** dəhrdə bir kārī Səməndər (*Gazel 43, Mısra 4*). [olur, -ur]

Yā Rəb **olur** mu bir də dönüb növ-cavān olam
Eyş [ü] nəşāt-ı ləzzət ilə kām-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 1*). [olur, -ur]

Maña əğyār oldı hərf-i əğyār ilə yār āhır
Görün əğyārə muncə yār **olan** bir gül-'izārım var (*Gazel 50, Mısra 8*). [olan, -an]

O məh bənimlə **olan** gecə bəzmdə deyürəm
Ki āftāb meyimdür hilāl cāmımdur (*Gazel 55, Mısra 7*). [olan, -an]

Gözəllər həcər-i nāz ilə ey məcrūh **olan** Zū'i
Bu meydān-ı məhəbbət içrə sən Söhrābə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 9*). [olan, -an]

Neyl-i tərīqət ara şidq ilə gəvvās **olan**
Mə'rifətün əhiz edər lū'lū'-i qəltānını (*Gazel 245, Mısra 15*). [olan, -an]

Cəhāndə kimsə belə həsrət **olmasun** yā Rəb
Bu həsrət ilə ki mən oldum iştiyāqundə (*Gazel 196, Mısra 3*). [olmasun, -ma, -sun]

Nə dövr-i gərdis-i gərdün **olaydı** nə əyyām
Nə āftāb nə əncüm nə āsmān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 3*). [olaydı, -a, -y, -dı]

Nə gül nə bülbül **olaydı** nə gülsitān gülşən
Nə növ-bəhār nə gülzār nə həzān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 5*). [olaydı, -a, -y, -dı]

Nə eyləyəydi pərəstiş bu həlq sım ü zərə
Olaydı pül bu məhlüqdan nihən ey kəş (Gazel 106, Mısra 12). [olaydı, -a, -y, -dı]

Hər növ' cövr gər gələ səbr eylə Zü'iyə
H' oşdur o gül yolunda nə qədr **olsa** hərlıq (Gazel 111, Mısra 18). [olsa, -sa]

Pəs nəcəbət belə olduğda təbi'ətdə **olur**
'Elm-i 'ürfən vücudunda səhəvətdə **olur** (Mesnevi 6, Mısra 61). [olur, -ur]

Pəs nəcəbət belə olduğda təbi'ətdə **olur**
'Elm-i 'ürfən vücudunda səhəvətdə **olur** (Mesnevi 6, Mısra 62). [olur, -ur]

Qədəhlər edi baña şamlar du'a-yı qədəh
Kitəbi şışələr əldə kitab **olan** günlər (Gazel 62, Mısra 10). [olan, -an]

Olubdı bang-ı mü'əzzin tərənəmiz imdi
H' oşə sürürim o çəng ü rübəb **olan** günlər (Gazel 62, Mısra 14). [olan, -an]

Hər ildə gərçi dəhrdə bir lələzər **olur**
Tiflīs içində hər gecə yüz növ-bəhər **olur** (Gazel 82, Mısra 1). [olur, -ur]

Nə hüsn **olaydı** nə 'əşiq nə vəşl nə hicrən
Nə şür-ı 'eşq ü məhəbbət nə imtəhən ey kəş (Gazel 106, Mısra 7). [olaydı, -a, -y, -dı]

Nə hülid **olaydı** nə ədəm nə hılə-i şeytən
Nə əmr ü nəhy nə təqdīr-i kun fəkən ey kəş (Gazel 106, Mısra 9). [olaydı, -a, -y, -dı]

Belə inşaf **olur** əhbəbını yəd eyləməz əhbəb
Saña əhır bu hişlətdən yetər çox çoh ziyən Şəhīn (Gazel 171, Mısra 7). [olur, -ur]

Getməzdı Hızr çeşmə-i əb-ı həyətə hıç
Mühbir **olaydı** gər bu ləb-i lə'l-fəmdan (Gazel 177, Mısra 6). [olaydı, -a, -y, -dı]

Bir vəqt **olur** ki imdikinün qədd ü qəmətın
Kərpic kəsüb qoyarlar o vəqtə həşərınə (Gazel 207, Mısra 17). [olur, -ur]

Mənim də istəyürəm mehrbən nigərim **olaydı**
Ki zövq-i vəşli ilə yəhşı rüzgərim **olaydı** (Gazel 223, Mısra 1). [olaydı, -a, -y, -dı]

Mənim də istəyürəm mehrbən nigərim **olaydı**
Ki zövq-i vəşli ilə yəhşı rüzgərim **olaydı** (Gazel 223, Mısra 2). [olaydı, -a, -y, -dı]

Mənim də istəyürəm mehrbən nigərim **olaydı**
Ki zövq-i vəşli ilə yəhşı rüzgərim **olaydı** (Gazel 223, Mısra 4). [olaydı, -a, -y, -dı]

Əgərçi olmasa də nəqd-i cānımız məqbül
Yanında zərrə qədər bārī e'tibārım **olaydı** (Gazel 223, Mısra 6). [olaydı, -a, -y, -dı]

Firāq-ı möhnəti gürbət-bələsi çərğ-ələmi
Nolurdı muncə gəmə birçə gəm-küsārım **olaydı** (Gazel 223, Mısra 8). [olaydı, -a, -y, -dı]

Həzən-ı hicrə 'əmrīm tükəndi şəd əfsūs
N' olurdı yə Rəb vəşli ilə növ-bəhərim **olaydı** (Gazel 223, Mısra 10). [olaydı, -a, -y, -dı]

Ya ol nigərdə yə Rəb olaydı meyr ü vəfə

Ya məndə muncə gəmə təqət ü qərarım **olaydı** (Gazel 223, Mısra 11). [olaydı, -a, -y, -dı]

Ya ol nigərdə yə Rəb olaydı meyr ü vəfə
Ya məndə muncə gəmə təqət ü qərarım **olaydı** (Gazel 223, Mısra 12). [olaydı, -a, -y, -dı]

Nə vəşl olaydı İllāhī nə hicr-i pür-gəm **olaydı**
Nə hūr u cənnət ü gılmən nə nəsli-ə dəm **olaydı** (Gazel 244, Mısra 1). [olaydı, -a, -y, -dı]

Nə vəşl olaydı İllāhī nə hicr-i pür-gəm **olaydı**
Nə hūr u cənnət ü gılmən nə nəsli-ə dəm **olaydı** (Gazel 244, Mısra 2). [olaydı, -a, -y, -dı]

Nə yer olaydı nə göklər nə səbit ü səyyār
Nə dövr-i gərdis-i gərdün nə belə 'ələm **olaydı** (Gazel 244, Mısra 3). [olaydı, -a, -y, -dı]

Nə yer olaydı nə göklər nə səbit ü səyyār
Nə dövr-i gərdis-i gərdün nə belə 'ələm **olaydı** (Gazel 244, Mısra 4). [olaydı, -a, -y, -dı]

Gərīb ü 'əciz ü müztər belə vü möhnət-i hicr
Bu qədr dərdimə ey kəş birçə həmə-dəm **olaydı** (Gazel 244, Mısra 10). [olaydı, -a, -y, -dı]

Üz görədür hər söz **olsa** həlq ara kizb ü riyā
Doğrı söz şidq-i diyānət 'əhd [ü] peymān qalmayub (Kaside 4, Mısra 7). [olsa, -sa]

Ey kəş **olaydı** əlli il əqdəm bu 'əşrdən
Tə döndürəydi 'ələmi Loqmānə Şərq-i Rus (Kaside 10, Mısra 11). [olaydı, -a, -y, -dı]

Enni qurşaqı uzun börki uzun saqqalı
Hər kəsün **olsa** odur məsnəd-i 'elmə vālī (Mesnevi 6, Mısra 22). [olsa, -sa]

Ərifə məzi vü müstəqbəli ilhām eylər
Geybdə məhfi **olan** hələti i'lām eylər (Mesnevi 9, Mısra 8). [olan, -an]

Olsa hikmətdə bir kişi Loqmān
'Elm ilə mürdəyə əgər verə cān (Mesnevi 11, Mısra 33). [olsa, -sa]

Olsa gər 'eyb istəyəndə dəlil
Pəs nöçün Həqdən istəyübdü Həlīl (Mesnevi 11, Mısra 81). [olsa, -sa]

Lə'lün 'eşqi olmasaydı məndə etməzdün cəfā
Çün küdürət məhv olur gər aradə qan **olmasa** (Gazel 197, Mısra 9). [olmasaydı, -ma, -sa, -y, -dı]

Tapmazdı hıç Nüh o tūfāndan nicāt
Nüh için **olmasaydı** əgər nəhūdā 'Əlī (Kaside 1, Mısra 26). [olmasaydı, -ma, -sa, -y, -dı]

Yəqīndür bu ki sizdə çohdur alma
Vəli əşārı mə'lūm **olmaz** əslā (Mesnevi 3, Mısra 28). [olmaz, -maz]

Hanı o şühlə məst-i şərāb **olan** günlər
Məhim piyālə meyim əftāb **olan** günlər (Gazel 62, Mısra 2). [olan, -an]

Nəzərə-i gül-i ruhsārının həvəsi ilə
Nə dildə fikr nə çeşmimdə hıvāb **olan** günlər (Gazel 62, Mısra 4). [olan, -an]

Gedübdü tīb [u] təvān cism-i nə-təvānımdan
H' oşə o möhnət-i hicrānə tīb **olan** günlər (Gazel 62, Mısra 8). [olan, -an]

Gecə günüz keçinürdi nəşāt ilə həlim
Nə fikr-i rövzə nə bīm-i 'əzāb **olan** günlər (*Gazel 62, Mısra 12*). [olan, -an]

Həm hələt-i həyatda həm vəqt-i mərkdə
Ləzımdı bu cəhəndə olan cümlə kərdə (*Kaside 19, Mısra 26*). [olan, -an]

Yə Rəb o qədim 'əşr o ləzzət hara getdi
Hələq içrə **olan** 'eyş ilə 'işrət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 2*). [olan, -an]

Var idi mey-i nəbdə çox zövq ü şəfələr
Pəs ondə **olan** nəş'ə-i behcət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 4*). [olan, -an]

Olan əlfəzi məhbub u dil-ārā
Müsəmməyə mutəbıq Mollā Aqa (*Mesnevi 3, Mısra 5*). [olan, -an]

Hər adı Rüstəm olanlarda şüca'ət **olu** mu
Hər adı Yüsif olan kəsde mələhət **olu** mu (*Mesnevi 6, Mısra 38*). [olan, -an]

Dövlətlü **olan** müridlərdən
Qərz istə 'əziz-i sım ü zərdən (*Mesnevi 8, Mısra 53*). [olan, -an]

'Elm ü 'ürfən nədür 'äləmdə dəhi vāzəh edək
Sora inşaftı **olan** şəhslərə şərh eliyək (*Mesnevi 9, Mısra 18*). [olan, -an]

'Elm az pül çox **olan** ədəm
Hələq içində **olur** imām- ā'zəm (*Mesnevi 11, Mısra 37*). [olan, -an]

Səlām **olsun** saña ey nūr-ı dīdə
Gül-i h'os-bü **olan** bağ-ı ümīdə (*Mesnevi 12, Mısra 8*). [olan, -an]

Olan müsəhəbətində həmişə zövq-i şəfā
Salan təkəllümü tār tək könlüm içrə ziyā (*Mesnevi 14, Mısra 9*). [olan, -an]

Getmiş qədimdə **olan** 'əhd ü vəfā dəhi
İnşāf ilə şədəqət cüd [u] şəhā dəhi (*Muhammes 1, Mısra 23*). [olan, -an]

İmdi mənim də yaşı günim müstədam idi
Vafırqətə bu əsrdə yol bir rəfiq **olan** (*Muhammes 2, Mısra 24*). [olan, -an]

Üftədələr əlin dutuban bir şəfiq **olan**
Həşiyəti həlim kəlāmı rəfiq **olan** (*Muhammes 2, Mısra 25*). [olan, -an]

Üftədələr əlin dutuban bir şəfiq **olan**
Həşiyəti həlim kəlāmı rəfiq **olan** (*Muhammes 2, Mısra 26*). [olan, -an]

Yoh Zü'ī tək bahār-ı bəlayə gərīq **olan**
Əfsūs o dəm ki çərğ baña hamān qulām idi (*Muhammes 2, Mısra 27*). [olan, -an]

Gər şürəti insān görünən çoxdı vəli
Həşiyəti insān **olan** ədəm kəmdür (*Rübai 4, Mısra 4*). [olan, -an]

Gər deyəm dərdimi dövlətlü **olan** bī-həbəre
Bāb-ı hikmət açuban şərh eləyim min fiqrə (*Terci-bend 1, Mısra 31*). [olan, -an]

Hic kəs ism-i Məhəmmədlə peyğən-bər **olmaz**
'Əli olmaqla adı Heydər ü Şəfdər **olmaz** (*Mesnevi 6, Mısra 41*). [olmaz, -maz]

Hic kəs ism-i Məhəmmədlə peyğən-bər **olmaz**
'Əli olmaqla adı Heydər ü Şəfdər **olmaz** (*Mesnevi 6, Mısra 42*). [olmaz, -maz]

Gər dutmayaydı şidq ilə Mūsā səni səfi'
Olmazdı hic əsası onun əjdəhə 'Əli (*Kaside 1, Mısra 18*). [olmazdı, -maz, -dı]

Nədür çəkmək ayağ əl tə'nəsilə yār küyindən
Məgər bilməzsən 'əşqlərdə Zü'ī nəng [ü] nām **olmaz** (*Gazel 93, Mısra 14*). [olmaz, -maz]

Ruh u gīsū-yı dil-bər görməyən gün gün hesab etmə
Qaqanqusız gecə h'vurşidsiz Zü'ī bəhār **olmaz** (*Gazel 99, Mısra 10*). [olmaz, -maz]

Cəhəndə hic cövhər-bədə kimi h'os-güvār **olmaz**
Ki hər bir şəhsi təşhīs etməgə kəmil-'əyār **olmaz** (*Gazel 99, Mısra 1*). [olmaz, -maz]

Cəhəndə hic cövhər-bədə kimi h'os-güvār **olmaz**
Ki hər bir şəhsi təşhīs etməgə kəmil-'əyār **olmaz** (*Gazel 99, Mısra 2*). [olmaz, -maz]

Hümārə dəgməyür səqī şəfəsi verdigün cāmun
Əlim dut ol ayağ ilə ki başında hümār **olmaz** (*Gazel 99, Mısra 4*). [olmaz, -maz]

Cəfādan incinüb ey dil fəğānə gəlmə bülbül tək
O hansı güldi kim pīrāmənində hüşk-i hār **olmaz** (*Gazel 99, Mısra 8*). [olmaz, -maz]

Belə fikr eylər idim həsrə kimi hier **olmaz**
Bu qəzā kārıdı belə **olacaqmı** nə bilim (*Gazel 136, Mısra 3*). [olmaz, -maz]

Bir dəm **olmaz** kim könlü əndühdən əzād olə
Eylə sən gökdən yaqır möhnət mən-i nālān içün (*Gazel 152, Mısra 3*). [olmaz, -maz]

Mövtəların 'āmillərində indiki mollā
'əriflərə mollā **olanı** göstər əgər var (*Gazel 42, Mısra 10*). [olanı, -an, -ı]

Uçubdur mürğ-i rühim təndən ey dost
Olan sā'ət mən ayru səndən ey dost (*Gazel 34, Mısra 2*). [olan, -an]

Hanı o şühə məst-i şərab olan günlər
Məhim piyalə meyim āftāb **olan** günlər (*Gazel 62, Mısra 1*). [olan, -an]

'İmārət-i tənimi seyl-əbə vermişdi
Diyər-ı 'əşqdə yek-sər hārāb **olan** günlər (*Gazel 62, Mısra 6*). [olan, -an]

Hārāb olaydı cəhān kās bu fələk-i bər-bād
Mənim bu mollālıqə intihāb **olan** günlər (*Gazel 62, Mısra 16*). [olan, -an]

Qurbānun olum gəl bu qədər etmə təgāfül
Qurbānun **olan** Zü'ī-i gəm-pərvəri görcək (*Gazel 117, Mısra 10*). [olan, -an]

Təngə gəldim bu riyā məslək **olan** zāhiddən
Ey hoş ol bəzm-i şəfā məşrəb-i rindānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 9*). [olan, -an]

Zü'iyā dut dāmənindən dərd [ü] gəmdən əymən ol
Çünki ondan özgə kən-ı cüd u ehsān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 19*). [ol,]

Cəhəndə kimsə belə həsrət **olmasun** yə Rəb

Bu həsrət ilə ki mən **oldum** iştıyāqundə (*Gazel 196, Mısra 4*). [*oldum, -du, -m*]

Zülfünə nə lā'iq söləsəm nəfə-i Tātār
Zü'ī kimi **oldum** gəm-i 'eşqündə giriftār (*Muhammes 4, Mısra 34*). [*oldum, -du, -m*]

Dutalum dəhrdə Cəmşid ü Firədü'n **oldun**
Hani sölə nədi tə'bīr belə bir rō'yādən (*Gazel 173, Mısra 9*). [*oldun, -du, -n*]

Şəbr qıl etmə çox də āh u fəğān
Nə qədər həstə vü nizār **oldun** (*Kaside 16, Mısra 12*). [*oldun, -du, -n*]

Olmasaydı o əgər elə yəqin kim mən-i zār
Az zəməndə tən-i bīmārım **olurdu** bī-cān (*Kaside 14, Mısra 21*). [*olmasaydı, -ma, -sa, -y, -dı*]

Nə lāzımdır şəb-i hicrān ara hāl-i dilim sormaq
Bilürsən rōvsən **olmaz** 'āşiqün bəzmi çirāğ ilə (*Gazel 216, Mısra 6*). [*olmaz, -maz*]

Hər zülf olamaz rüh-fəzā zülfü tək anun
Hər rəngi siyəh nəfə-i müşk-i hətən **olmaz** (*Gazel 94, Mısra 7*). [*olamaz, -a, -maz*]

Dolar cəhīmə bu 'āləm-nümā-yı fāsiq ilə
Bizə yer **olamaz** Allāh qoysə kəşətdən (*Kaside 15, Mısra 62*). [*olamaz, -a, -maz*]

Sənsiz behişt-i 'ədni baña versələr məqām
Təsnīm ü Səlsəbil ilə Kövgər hərām **olur** (*Gazel 77, Mısra 4*). [*olur, -ur*]

Zāhid şərabı çox də hərām etmə küfrdür
Çün bu sözlənlə meykədə beytū'l-hərām **olur** (*Gazel 77, Mısra 8*). [*olur, -ur*]

Hicründə hər gecə baña yəvmü'l-həsəbdür
Hər gün qədən firāqı qiyāmət-qiyām **olur** (*Gazel 77, Mısra 10*). [*olur, -ur*]

İmānı yohdı bādəyə zāhid inanmasə
Hər dəmdə meydə mö'cüz-i yuhyi'l-'izām **olur** (*Gazel 77, Mısra 12*). [*olur, -ur*]

'İtāb u nəzun **olur** əhl-i 'eşq için 'işrət
Hütāb-ı qəhrün 'uşşāqə təzədən cāndur (*Gazel 81, Mısra 9*). [*olur, -ur*]

Zülf ü ruhun firāqı ilə ey pəri-liqā
Fikr eylə Zü'iyə necə leyl ü nəhār **olur** (*Gazel 82, Mısra 10*). [*olur, -ur*]

Çünkü dövlət o şey'di kim ondan
Nə çətin iş olə **olur** āsān (*Mesnevi 11, Mısra 26*). [*olur, -ur*]

Yəqin budur āhır dūr olub mehr ü vəfā zā'il
Bu həm bir zülmdür kim yār **olur** 'uşşāqdan gāfil (*Tahmis 1, Mısra 22*). [*olur, -ur*]

Hür u qüşür u cənnət-i rizvān tēmāmdur
Hər bəzmdə ki cām-i mey-i h'os-güvār **olur** (*Gazel 82, Mısra 6*). [*olur, -ur*]

Görcəyin ruhsāruvı ol çin-i zülfündə dedim
Ey könlü vəhm elə kim mäh 'əqrəbə **olmuş** gərīb (*Gazel 18, Mısra 8*). [*olmuş, -muş*]

Behişt **olmuş** cəhān līkən dutub şeytān ilə 'āləm
'Əbəş sözdür ki söylərlərdi cənnət içrə ādəm var (*Gazel 70, Mısra 5*). [*olmuş, -muş*]

Yandurur bəs ki mənə hicr-i nigārim gecələr
Mənim **olmuş** deyəsən rüz-şümārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 2*). [*olmuş, -muş*]

Genə pīrānəsər dil-mürği bir şühə nigār **olmuş**
Pərişān zülfü tək hicrində dā'im bī-qərār **olmuş** (*Gazel 102, Mısra 2*). [*olmuş, -muş*]

Ləbi şövqi mey-i gül-nār tək məst eylər 'uşşāqı
Bu mə'nidən mənim tək çohları məst ü hümār **olmuş** (*Gazel 102, Mısra 4*). [*olmuş, -muş*]

Nə mən nə bülbul-i şürdə nə pərvānə 'āşiqdūr
Neçə yüz lələ-ruh ol gül-gəmində dāğdār **olmuş** (*Gazel 102, Mısra 6*). [*olmuş, -muş*]

Bəhār-ı ömrüm ey növ-gülbün-i bağ-ı mələhət heyf
Həzān oldı nə sūd ondan cəhān təzə bəhār **olmuş** (*Gazel 102, Mısra 8*). [*olmuş, -muş*]

Cəməl-i yārdur Zü'ī təməttü'dār dünyədə
Ki əhl-i mə'nā içrə bu mətā'ə e'tibār **olmuş** (*Gazel 102, Mısra 12*). [*olmuş, -muş*]

Eşitdim ol büt-i nə-mehrbānım bādə-h'vār **olmuş**
Mey içmiş geyrlərlə məst-i cām-i h'os-güvār **olmuş** (*Gazel 108, Mısra 1*). [*olmuş, -muş*]

Eşitdim ol büt-i nə-mehrbānım bādə-h'vār **olmuş**
Mey içmiş geyrlərlə məst-i cām-i h'os-güvār **olmuş** (*Gazel 108, Mısra 2*). [*olmuş, -muş*]

Gözüm peymānəsini doldurdu hər dəm bağrımun qanı
Nöçün kim həlq sözlərlə filāni mey-güsār **olmuş** (*Gazel 108, Mısra 4*). [*olmuş, -muş*]

Mey-i gül-nārdan derlər olubdur lələ-gün rüyı
Bunun rəşkilə könlüm lələ nisbət dāğdār **olmuş** (*Gazel 108, Mısra 6*). [*olmuş, -muş*]

Bu gün yüz min 'Əziz olmuş gūlām-ı zülfü Zü'ī tək
Budur vəchi cəməlin Yüsif-i Kən'ānə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 9*). [*olmuş, -muş*]

Əgərçi **olmuş** idün mürdə hicr-i yār ilən āhır
Məsihi vəqt olan ol lə'l-i gövhərbərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 9*). [*olmuş, -muş*]

Olmuş cəhālət ol qədər āfāqə mündəric
Qılmaz təməyyüz bang-i gürābı həzārdan (*Gazel 176, Mısra 5*). [*olmuş, -muş*]

Hər zərrə hāk bir şənəmün al yuvaqıdur
Fərş-i rəh **olmuş** imdikinin rəh-kənārınə (*Gazel 207, Mısra 16*). [*olmuş, -muş*]

Mənəm Maḥmūd-ı zārī ol Ayāz-ı şāninün Zü'ī
Ki çāruq ilə **olmuş** şəhrdə məşhūr dükkānı (*Gazel 220, Mısra 12*). [*olmuş, -muş*]

Güln şür-ı (?) ruḥundan nərgis-i bīmār çeşmindən
Biri gərqi 'ərəq **olmuş** biri dolmuşdurur qanə (*Kaside 22, Mısra 12*). [*olmuş, -muş*]

Şirəzədə bir mürəd-i kāmīl
Mürşidliqə **olmuş** idi qābil (*Mesnevi 8, Mısra 40*). [*olmuş, -muş*]

Dövləti hörməti 'elm ilə tapubdur insān
Çoh gədə-zadə gəlüb 'elm ilə **olmuş** sultān (*Muhammes 5, Mısra 14*). [*olmuş, -muş*]

Yalqız bəhārdan nə çihar sāgər **olmasa**
Sāgər içində bādə-i cān-pərvər **olmasa** (*Gazel 6, Mısra 2*). [*olmasa, -ma, -sa*]

Nələ qılmə hicrdən ey dil ki ne'mətdür bu həm
Kim bilürdi vəşl-zövqin dərd-i hicrən **olmasa** (Gazel 13, Mısra 12). [olmasa, -ma, -sa]

'ərif ü 'əşiqdən özgə Zü'iyə bir kimsənə
Eyləməzlərdi 'ibadət hür u gilmən **olmasa** (Gazel 13, Mısra 14). [olmasa, -ma, -sa]

Yoədi cəni hər kimün könlündə cənən **olmasa**
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə kim cən **olmasa** (Gazel 13, Mısra 1). [olmasa, -ma, -sa]

Yoədi cəni hər kimün könlündə cənən **olmasa**
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə kim cən **olmasa** (Gazel 13, Mısra 2). [olmasa, -ma, -sa]

Dutdı zülfün bağ-ı hüsün görmədim ruhsarıvı
Hülldən Ādəm kənər olmadı şeytən **olmasa** (Gazel 13, Mısra 4). [olmasa, -ma, -sa]

Vüslətün zövqin ziyadə eylər cəfə-yı hicr-i yār
Növ-bəhərun zövqi olmaz gər zimistən **olmasa** (Gazel 14, Mısra 4). [olmasa, -ma, -sa]

Hər şey'ün öz ziddi ilə hələti təşbiş **olur**
Ləzzət-i vüslət olur mu dərd-i hicrən **olmasa** (Gazel 14, Mısra 6). [olmasa, -ma, -sa]

Əgərçi olmasa də nəqd-i cənımız məqbül
Yanında zərrə qədər bəri e'tibərım **olaydı** (Gazel 223, Mısra 5). [olmasa, -ma, -sa]

Hər kəsün mə'rifəti olsə təməm ədəmdür
Olmasa ədəmə oşar heyivəndən kəmdür (Mesnevi 9, Mısra 16). [olmasa, -ma, -sa]

H' oş **ol** zəməni ki ol məh ilə həm-zəbən **olam**
Hər sözdə bir dilim dutulub nə-təvən **olam** (Gazel 128, Mısra 1). [olam, -a, -m]

H' oş **ol** zəməni ki ol məh ilə həm-zəbən **olam**
Hər sözdə bir dilim dutulub nə-təvən **olam** (Gazel 128, Mısra 2). [olam, -a, -m]

Şir'in qılə məzəqımı şəhd-i təkəllümi
Dövr-i ruşundə zülfü təkə kəm-rən **olam** (Gazel 128, Mısra 4). [olam, -a, -m]

Bir mür qədrü hıç Süleymanı bilmənəm
Küyində itlərinə əgər pəsbən **olam** (Gazel 128, Mısra 6). [olam, -a, -m]

Āzād o gün olur gəm ü əndühdən köñül
Kim sayd-ı tiz ol büt-i nə-məhrbən **olam** (Gazel 128, Mısra 8). [olam, -a, -m]

Də'im firəqdə budur övrədi Zü'inün
H' oş ol zəməni ki ol məh ilə həm-zəbən **olam** (Gazel 128, Mısra 10). [olam, -a, -m]

Yə Rəb olur mu bir də dönüb növ-cavən **olam**
Eys [ü] nəşət-i ləzzət ilə kəm-rən **olam** (Muhammes 1, Mısra 1). [olam, -a, -m]

Yə Rəb olur mu bir də dönüb növ-cavən **olam**
Eys [ü] nəşət-i ləzzət ilə kəm-rən **olam** (Muhammes 1, Mısra 2). [olam, -a, -m]

Yahşı odur ki topraq içində nihən **olam**
H' oş ol zəməni ki qış baña bir növ-bəhər idi (Muhammes 1, Mısra 7). [olam, -a, -m]

Ol hələtün gədəliqi bir şəhriyər idi

Bu həl ilə nə zövqi əgər hökm-rən **olam** (Muhammes 1, Mısra 12). [olam, -a, -m]

Dünyədə indi istəmürəm bir zəməni **olam**
Altmış yaşında isə [o] bir kimsə gər vəfət (Muhammes 1, Mısra 17). [olam, -a, -m]

Bī-rūh cismdir o müqəvvədi bī-səbāt
Nə behcəti o 'ömr ki 'ələmdə hən **olam** (Muhammes 1, Mısra 22). [olam, -a, -m]

Bu həl ilə nə fā'idə şah-ı cəhən **olam** (Muhammes 1, Mısra 27). [olam, -a, -m]

Odlarə əgər saldısa Nəmrüd vəlikən
Nər **oldı** Bīrāhīmə gülüstən belə qalmaz (Gazel 97, Mısra 10). [oldı, -dı]

Ləzzət-i qaydun harəm **oldı** baña ey sərv kim
Sölməşdün **ol** əsiri bir gün āzād eylərəm (Gazel 127, Mısra 9). [oldı, -dı]

Əz-bəs ki ləbün zikri dilim əzbəri **oldı**
Cümlə şü'ərə içrə şəkərbār mən **oldım** (Gazel 132, Mısra 17). [oldı, -dı]

Fitrətdə təməm **oldı** çü yüz ayə cəməlun
Təfsir edə bilməz gülə yüz ayə cəməlun (Gazel 147, Mısra 1). [oldı, -dı]

Gördüm o mähü **oldı** köñül mübtəla genə
Düşdi bələlərə bu dil-i pür-bələ genə (Gazel 202, Mısra 1). [oldı, -dı]

Bülbül kimi fəğən ilə qan **oldı** könlümüz
Ol növ-şüküftə gönçə bu gülsərə gəlmədi (Gazel 221, Mısra 5). [oldı, -dı]

Yə Rəb niyə dövrən belə bī-pā vü sər **oldı**
Vəz'i dolanub hələti bəddən bəter **oldı** (Gazel 239, Mısra 1). [oldı, -dı]

Yə Rəb niyə dövrən belə bī-pā vü sər **oldı**
Vəz'i dolanub hələti bəddən bəter **oldı** (Gazel 239, Mısra 2). [oldı, -dı]

Savt-ı bələbilə bədəl **oldı** nəfir-i zəğ
Təqdirdən baña bu bələ ərməğan idi (Gazel 242, Mısra 15). [oldı, -dı]

Bəzm içrə zövq olur mı o məh-təl'ət olmamış
Şəhd-i ləbindən 'əşiq için şərbət **olmamış** (Gazel 105, Mısra 1). [olur, -ur]

Əgərçi Zü'i kimi imdi hənə bərdüşam
Hoş **ol** ki meykədələr içrə hənəmiz var idi (Gazel 236, Mısra 10). [ol,]

Baña sölərsən ey məh nə-rı hicrə səbr qıl sölə
Olur mı kimsə kim ātəş arasında şəbūr olsun (Gazel 150, Mısra 8). [olur, -ur]

Mümkināt icad olub 'ərif-i be-həq **olmaqə**
Mə'rifətdür bā'is-i icad-ı küll-i mā-sivā (Gazel 3, Mısra 9). [olmaqə, -ə]

Geyriyə yār **olmaqındur** Zü'i-i sər-gəştəyə
Çəkdürən fəryād-ı cən-süz u fəğən u nələlər (Gazel 48, Mısra 9). [olmaqındur, -ın, -dur]

Nə sūd Zü'i bu məscid imāmı **olmaqdan**
H' oş o meykədə rindi həsəb olan günlər (Gazel 62, Mısra 17). [olmaqdan, -dan]

Nə sūd Zū'ī bu məscid imāmı **olmaqdan** (*Gazel 65, Mısra 17*). [*olmaqdan, -dan*]

Fəqir ü əgriyə şah u gədə **olmaqə** bā'ış nə
Bilən yohdur bu əmri lîk mundə sirr-i mübhəm var (*Gazel 70, Mısra 7*). [*olmaqə, -ə*]

Birisi fəqr ü biri dövlət ilə **olmaqlıq**
Təmām əhl-i cəhānə bu sirr mübhəmdür (*Gazel 80, Mısra 15*). [*olmaqlıq, -lıq*]

Müdām **olmaq** gərək nə sūd içüb mey bir dəm oldun şād
Cəhāndə bu məşəldür bir gül ilə növ-bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 5*). [*olmaq,]*

Nə h'osdur bir gözəl dil-bərlə həm-bəzm-i şərāb **olmaq**
Hərāb-ābād-ı dünyādə içüb məst ü hərāb **olmaq** (*Gazel 115, Mısra 1*). [*olmaq,]*

Nə h'osdur bir gözəl dil-bərlə həm-bəzm-i şərāb **olmaq**
Hərāb-ābād-ı dünyādə içüb məst ü hərāb **olmaq** (*Gazel 115, Mısra 2*). [*olmaq,]*

Ləbi şövqilə göz-peymānəsın qan ilə doldurmaq
Cəməl-ātəşin 'eşqilə hər dəmdə kabāb **olmaq** (*Gazel 115, Mısra 4*). [*olmaq,]*

Hət-i dildərdən dā'im alub dər-s-i kəlamu'llāh
Cəməli müşafin vird eyləyüb əhl-i kitāb **olmaq** (*Gazel 115, Mısra 6*). [*olmaq,]*

Görüb yüz dāğ bir h'vurşid için min daşə baş urmaq
Olub rəngin-cığr qan ilə bir lə'l-i h'os-āb **olmaq** (*Gazel 115, Mısra 8*). [*olmaq,]*

Əgərçi mey günāh olmaq bizə naşş ilə sābitdür
Vəli yār ilə mey-nüş eləyüb əhl-i şavāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 9*). [*olmaq,]*

Əgərçi mey günāh olmaq bizə naşş ilə sābitdür
Vəli yār ilə mey-nüş eləyüb əhl-i şavāb **olmaq** (*Gazel 115, Mısra 10*). [*olmaq,]*

İçüb pīrānəsər bir sāqī-i h'urivəşün cāmın
Olub daħil behiştə təzəlikdən şeyh [ü] şāb **olmaq** (*Gazel 115, Mısra 12*). [*olmaq,]*

Əgər bir əhl-i hāl olsə mey iç 'eys eylə Zū'ī tək
Həfədur bī-sər ü pālə içüb əhl-i 'əzāb **olmaq** (*Gazel 115, Mısra 14*). [*olmaq,]*

Sən tək bir gözəl **olmaqlıqə** nəqqāş-ı əzəl
Gecə gündüz məh ü h'vurşidə verür yüz şayqəl (*Gazel 126, Mısra 1*). [*olmaqlıqə, -lıq, -ə*]

Qutarub sübhə şümār **olmaqdan** məsciddə
Şəhn-i mey-hānədə nüş etməgə peymānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 7*). [*olmaqdan, -dan*]

Sənün bu bī-vəfā **olmaqlıqundan** āgəh olsaydım
Könlül verməzdim ey məh düşdi bəndə bī-həbər könlüm
(*Gazel 143, Mısra 7*). [*olmaqlıqundan, -lıq, -un, -dan*]

Bu qədri cövrələr kim Zū'iyə eylər firāq ilə
Vəfədadur bu həm şanmun kim eylər bī-vəfəliqdan (*Gazel 151, Mısra 13*). [*olmaq,]*

Ayaqun topraqı **olmaqdan** özgə yohdı bir fikrim
Baña bi'llāh yegdür belə zillət pādşāhlıqdan (*Gazel 151, Mısra 10*). [*olmaqdan, -dan*]

Sənün nā-mehrbān **olmaqlıqun** Rāhil hüşüsündə
Nədür bā'ış yazub bu şe'ri qıldım imtiḥān Şāhın (*Gazel 171, Mısra 21*). [*olmaqlıqun, -lıq, -un*]

Çoh gəzmə bəhtün ağ u qara **olmaqunda** sən
Bī-cā ötürmə leyl ü nəhārın zəmənanün (*Gazel 175, Mısra 7*). [*olmaqunda, -ın, -da*]

Ey dil-i bī-çərə bülbül kimi zār **olmaqdasən**
Bir gül-i növ-hiz 'eşqi ilə zār **olmaqdasən** (*Gazel 184, Mısra 1*). [*olmaqdasən, -də, -dən*]

Ey dil-i bī-çərə bülbül kimi zār **olmaqdasən**
Bir gül-i növ-hiz 'eşqi ilə zār **olmaqdasən** (*Gazel 184, Mısra 2*). [*olmaqdasən, -də, -dən*]

Yanmaqə pərvānə tək bir şam'-ı ruhsār 'eşqinə
Yā gəm-i bir lālə-ruhlə dāğdār **olmaqdasən** (*Gazel 184, Mısra 4*). [*olmaqdasən, -də, -dən*]

Olmasun bir növ-gülün gīsüsü sevdasıylə hər
Cəm' edün āhır pərişān bī-qərār **olmaqdasən** (*Gazel 184, Mısra 6*). [*olmaqdasən, -də, -dən*]

'Eys [ü] 'işrət bəzmivi bir Türk yağma eylədi
Ey dil ü cān ləhzə ləhzə tərmar **olmaqdasən** (*Gazel 184, Mısra 8*). [*olmaqdasən, -də, -dən*]

Olə Hosrov edə Şirīn ü şəkərlə 'işrət
Tə'nə bir şürətə bənd **olmaqə** Fərhədə qılə (*Gazel 215, Mısra 10*). [*olmaqə, -ə*]

Kim ki Birāhīm tək istəsə **olmaq** həlil
'Eşq mināsində zəbh eyləyə qurbānını (*Gazel 245, Mısra 5*). [*olmaq,]*

Hāk əhli ilə **olmaqə** h'osdur baña cəhīm
Getmə bularlə rövzə-i rizvānə ey Gərib (*Kaside 3, Mısra 19*). [*olmaqə, -a*]

Cəşəliq **olmaqi** istər məni çərç-i kəc-rov
Ki qılub ləzzət-i dünyāni baña cümlə hərām (*Kaside 13, Mısra 15*). [*olmaqi, -ı*]

Hic kəs ism-i Məhəmmədlə peyğən-bər olmaz
'Əli **olmaqla** adı Heydər ü Səfərdə olmaz (*Mesnevi 6, Mısra 42*). [*olmaqla, -la*]

Sən **olmason** ər bənimlə gəm-h'ār
Qallam belə bī-nəvā vü əfkār (*Mesnevi 8, Mısra 31*). [*olmason, -son*]

Buyurub səhş libās ilə hünərmənd olmaz
Rəngi ağ **olmaq** ilə duz gəlübən qənd olmaz (*Mesnevi 9, Mısra 30*). [*olmaq,]*

Olmasun bir növ-gülün gīsüsü sevdasıylə hər
Cəm' edün āhır pərişān bī-qərār **olmaqdasən** (*Gazel 184, Mısra 5*). [*olmasun,]*

Nədən **olmuş** belə āyā bu mədār-ı gərdün
'Ədl ü inşāf-ı ulūhiyyəyə sıqmaz bu şifət (*Kaside 5, Mısra 13*). [*olmuş,]*

Müjdə **olsun** kim gəlüb dünyāyə Nov-rüz bayramı
Fərş-i istəbrəq salub şəhrāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 1*). [*olsun,]*

Kāfi **olur** mı şānuvə gər gəlsə Həqqdən
Fəzlün zuhūrə qılmaqə yüz qul fəkā Əli (*Kaside 1, Mısra 29*). [*olur,]*

Rüstəm-i Zābilī həftāni olur Kābildə
Hər kəsün dəst-rəsi olsə **olur** Sām-süvār (*Kaside 6, Mısra 13*). [*olur,]*

Nədəndi müzi-i heyvān tək tökürsən qan
Saña nə həsil **olur** belə qətl ü 'gərdədən (*Kaside 15, Mısra 18*). [*olur,]*

ol: Üçüncü teklik şahıs zamiri ve işaret zamiri, O.

Mən də bir Türki qəşidə deyübən əhvəlüm
Etdim **ol** mənəbə-i iltəf u səhəyə i'lām (Kaside 13, Mısra 32). [ol,]

Tarı hifz eyləsün övlədini hər bələdən
Ol səhə-təb' Nəcəf Bəg odı kən-i ehsən (Kaside 14, Mısra 20). [ol,]

Cəvəb verdi ki ey Zü't-i gəm-ālūdə
Məgər ki görməmişən **ol** Əmirhən-zadə (Kaside 18, Mısra 18). [ol,]

Bī-püllüqdı bunları tə'sirdən salan
Bir sirr varmış **ol** adı pül zəhr-i mardə (Kaside 19, Mısra 18). [ol,]

Bu mişālī söləyüb səhīb-i 'elm ü 'üfrān
Sə'di **ol** kim onə hıkmətdə yetüşməz Loqmān (Mesnevi 9, Mısra 28). [ol,]

Bahış bəg **ol** ki səhāsi 'əyəndi Qafqəzə
Bu müjdə ilə ümidimdə üstvār oldım (Kaside 12, Mısra 17). [ol,]

Könlül bu 'əşrdə 'əhd ü vəfānı ahtarma
Şədəqət ilə **olan** əşnānı ahtarma (Gazel 9, Mısra 2). [olan, -an]

Səbəb-i fəqr ü gınānı aradım 'āləmdə
Olmadı zāhır edən kim nə səbəbkārı **olub** (Gazel 32, Mısra 12). [olmadı, -ma, -dı]

'Arizün güldi ləbün gönçə vüsālun cənnət
Neylərəm mən sən **olan** yerdə güli reyhānı (Gazel 250, Mısra 16). [olan, -an]

Tā'ətdə **olan** mişāl-i Zünnün
Dövlətdə şərik-i māl-i Qārūn (Mesnevi 8, Mısra 17). [olan, -an]

Gəm **oldur** Zü'iyā kim olmayə mey-cāminə qüdrət
Mey-i Dərgəh gər olə fikr qılə dəhrdə gəm var (Gazel 70, Mısra 13). [oldur, -dur]

Bəs ki zıkr-i dəhəni düşdi ağızdan ağızə
Səbəb **oldur** ki nəzərdən onı pünhān etmiş (Gazel 104, Mısra 6). [oldur, -dur]

Atmayun səng-i cünün muncə mən-i əfkərə
Qorhum **oldur** keçübən şişə-i pünhānə dəgə (Gazel 189, Mısra 8). [oldur, -dur]

Əfsüs yandım ataş-i hicrānə 'əqibət
Yād **ol** ki vəşli ilə könlül kām-kār idi (Gazel 222, Mısra 10). [ol,]

Həm-bəzm idi bu məclisə Səttār Bəg kim **ol**
'İrfāniyyət kitabına əvvəl sūtür idi (Gazel 246, Mısra 15). [ol,]

Gördükdə şe'rivi könlül **ol** növ' şād olub
'Əşiş yetəndə şād olı cānānə ey Gərīb (Kaside 3, Mısra 3). [ol,]

Bəhşiş ilən əhl-i dövlət şān u şövkət arturur
Yohdı bəhşiş bā'is **oldur** şövkət-i şān qalmayub (Kaside 4, Mısra 12). [oldur, -dur]

Gərəz bir atdurur mənşür-i Zü'ti sərvərə səndən
Ki fəhr ilə desün ol sərvərimdən bir nişānım [var] (Kaside 7, Mısra 38). [ol,]

Dedi məgər ki çihub hətirindən **ol** Atabəg
Həmişə mərhəmət ilə şəraf-şi'ār **oldım** (Kaside 12, Mısra 13). [ol,]

Dedim ey dost nədür bir belə bəhcət həbəri
Dedi şe'r ol ki Hüdādan saña ehsən **oldı** (Kaside 17, Mısra 16). [ol,]

Rəhil təhəllüş ol ki qılır kür didəsi
Gər **olsə** həm-nəbərd yüz İsfəndiyār ilə (Kaside 21, Mısra 19). [ol,]

Səqiyā dur gəti **ol** zadə-i Cəmşid-i Cəmi
Ki gıdərstün dil-i şad-pərədən əndüh-i gəmi (Mesnevi 1, Mısra 1). [ol,]

İldə nə **olur** idi hərc-i təməm
Bi'l-muzā'af verürdi **ol** nık [ü] nām (Mesnevi 10, Mısra 26). [ol,]

Babam firāqını düşməni cəfāsını çəkdim
Bir özgə güşşə var **oldur** qılan fikār mənı (Müseddes 2, Mısra 22). [oldur, -dur]

Nə yaşı günlər idi **ol** nə yaşı müddət idi
Ki şuglimiz o pəri-rüy ilə məhəbbət idi (Tahmis 2, Mısra 11). [ol,]

ol: O, işaret sıfatı.

Gedüb izhār elə **ol** sərvərə hāl-i zārın
Tā kifāyət edə hər nəhv saña olə mərəm (Kaside 13, Mısra 27). [ol,]

Dedi ey Zü't-i gəm-didə həbərsizsənmiş
Ol hünər kani səhā mə'dəni kim hāş ilə 'ām (Kaside 13, Mısra 24). [ol,]

Tür-i məhəbbət içrə gəlim **[ol]** müsāfirə
Sān bir qabəs o nəhl-i pür ənvārdan gəlüb (Gazel 27, Mısra 7). [[ol],]

Sənsən **ol sərvər ki zāt-ı pākun** olmuşdur əzəl
'İllət-i gā'iyə mövcüdāt u həlq-i mā-sivā (Gazel 1, Mısra 3). [ol,]

Təgyir-i ihtiyārı çü yohdur qəzā içün
Təqdīrə rāzi **ol** gəm-i dövrənə aqlama (Gazel 5, Mısra 6). [ol,]

H'oş **ol** kəs hālınə kim heyrdə hərc eyləyüb getdi
Cəhāndə qoymadı Nüşirəvān tək nāmdan başqa (Gazel 8, Mısra 7). [ol,]

Demün hətāludur **ol** cın-i zülfə cınlüyün
Ki muncə üz verilür mi əgər hətāsı olə (Gazel 10, Mısra 7). [ol,]

Həm-qədim bir çəng olub cān-riştəsi ol çəngə tār
Tā ki oldım mən zə'if **ol** tār-ı gīsūdan cüdā (Gazel 12, Mısra 3). [ol,]

Həm-qədim bir çəng olub cān-riştəsi ol çəngə tār
Tā ki oldım mən zə'if **ol** tār-ı gīsūdan cüdā (Gazel 12, Mısra 4). [ol,]

Lütf edüb bir tır-i gəməzə birlə al gəl cānımı
Pāyə dönmüş qəmətım **ol** itaq-ı əbrūndan cüdā (Gazel 12, Mısra 8). [ol,]

Ümmü'l-həbə'is oldı adun çünki salmış
Bābildə **ol** mələkləri zindānə ey şərab (Gazel 15, Mısra 6). [ol,]

Hər bir məqāmə dəgə ayağun hərəb edir

Vāy **ol** kəsə ala ələ peymānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 14*).
[ol,]

Görcəyin ruhsāruvı **ol** çin-i zülfündə dedim
Ey köñül vəhm elə kim mäh 'əqrəbə **olmuş** gərīb (*Gazel 18, Mısra 7*). [ol,]

Şükrələr kim Zü'iyā 'eşqindən **ol** məh-pərənün
Döndülər əhl-i cəhān çāk-ı girībānun görüb (*Gazel 19, Mısra 15*). [ol,]

Tür-ı məhəbbət içrə gəlim **[ol]** bələ-keşə
Bir cüz'də san nihān pür-ənvārdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 5*). [[ol],]

Var yeri cəm'iyyətün zülfündə bər-həm olsə gər
Kim dedi ey dil sən **ol** mənzildə get kəşānə dut (*Gazel 33, Mısra 4*). [ol,]

'Arizündən nūr oğurlar mərdüm-i çeşmim onı
Hək tək **ol** həlqə-i zülf içrə sal zindānə dut (*Gazel 33, Mısra 6*). [ol,]

'Arizündən nūr oğurlar mərdüm-i çeşmim onı
Hək tək **ol** həlqə-i zülf içrə sal zindānə dut (*Gazel 35, Mısra 4*). [ol,]

Zāhidā bircə götür güşə-i mehrābdən əl
Elə bu mähə nəzər **ol** həm-i əbrülərə bəh (*Gazel 35, Mısra 8*). [ol,]

'İşrətlə keçən günlərivi yadə sal imdi
Ədəm şifət **ol** rövzə-i rızvānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 4*).
[ol,]

Ol şam'-ı şəb-əfrüzə vüsāl istəsən ey cān
Tə olmayasən 'eşqdə pərvānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 9*). [ol,]

Bimār qaluban gəm-i 'innāb-ı ləbindən
Ey cān yihıl **ol** dərğəh -i Loqmānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 12*). [ol,]

Nə zövqi Zü'ī pərtöv-i şəms ü bəhārdan
Ol şəhs içün ki yanmaqə neftin cırāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 10*). [ol,]

'Arizün kim bādə tābindan açıbdur lələlər
Hər tərəf tər qətrəsi **ol** lələ üzrə jələlər (*Gazel 48, Mısra 2*).
[ol,]

Həl-i dərd etməyə həl əhli gərək 'ərif-i vəqt
Əmr-i müşkil keçər **ol** yerdə ki cəhil yeridür (*Gazel 49, Mısra 6*). [ol,]

Ey dil nəzərə eylə kim **ol** dil-rübə keçər
'Uşşāqə nəz ilə elayüb yüz cəfā keçər (*Gazel 51, Mısra 1*).
[ol,]

'Ələm dolubdı nūkhət-i müşk ilə Zü'iyā
Ol qara tellər üzrə məgər kim şəbā keçər (*Gazel 51, Mısra 10*). [ol,]

Ey büt **ol** ruhsārun üzrə müşk-bü gīsū mıdır
Yā ki gülzār içrə məskən eyləmiş Hindū mıdır (*Gazel 52, Mısra 1*). [ol,]

Zü'iyā məcnūn edən sən bī-dili nəz ilə **ol**
Qəndəhārī-çeşm ü Hindī-zülf ü Rūmī-rū mıdır (*Gazel 52, Mısra 9*). [ol,]

Ey firāq **ol** yār göndərdi səni tök qanımı
Həqqıdır kim mənə 'eşq-i ləblərindən qanı var (*Gazel 54, Mısra 3*). [ol,]

Düşübdür ərgüvānī rüyuvə **ol** qarə gīsülər
Dutubdur cənnətü'l-mə'vədə mə'və sanki Hindülər (*Gazel 57, Mısra 1*). [ol,]

Dil ü cān görcəgin **ol** zülf-i siyāhın yüzdə
Bir birinə budı **ol** rəh-zən-i imān dedilər (*Gazel 62, Mısra 5*). [ol,]

Dil ü cān görcəgin **ol** zülf-i siyāhın yüzdə
Bir birinə budı **ol** rəh-zən-i imān dedilər (*Gazel 62, Mısra 6*). [ol,]

Həfirim cəm' döğül tē şaḡnə dərdim söləyüm
Bu pərişān yüzi **ol** zülf-i mü'ənbərdən sor (*Gazel 63, Mısra 8*). [ol,]

Əlimdə şışə-i mey ol pəri bāḡnə təşhīr
Hanı o dəm bu şifət səhīr olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 7*). [ol,]

Görəndə bādəni **ol** şüh mey həvāsı ilə
Vücūdi bərg-i gül-i sūr tək əsən günlər (*Gazel 67, Mısra 3*).
[ol,]

Bu günki günlərimi fikr edəndə zāhirdür
Behişt imiş mənim **ol** 'işrət eyləyən günlər (*Gazel 67, Mısra 8*). [ol,]

O günlərin biri yüz min ilə bərabər idi
Gedüb qayıtmayacaq həyf **ol** keçən günlər (*Gazel 67, Mısra 10*). [ol,]

Sevdā-yı sər-i zülfünə başın verən 'āşiq
Cāndan keçüb **ol** dəhrdə biş ü kəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 6*). [ol,]

'Āşiq ki fənā bəzminə 'eşq içrə yetişdi
Ol məs'ələdə şāfi' yā ə'zəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 8*). [ol,]

Nə var **ol** məhvəşə āhimdan özgə qāşidim hər şəb
Hərīm-i küyünə bād-ı şəbādan geyri məhrəm var (*Gazel 70, Mısra 11*). [ol,]

Diyār-ı mə'rifət **ol** mülkdür kim ol yerdə
Həqir Zāl idi Rüstəm fəqir-i Hətəmdür (*Gazel 72, Mısra 8*).
[ol,]

'Eys ü 'işrət azalur 'ömr çəhəlduqə bəli
Ləzzət **ol** tıfl dəmində əmilən şirdədür (*Gazel 75, Mısra 6*).
[ol,]

Məhrāb u məscid olə sənün zāhidā bāḡnə
Məhrāb-ı qaşı səcdəgəh **ol** āstānədür (*Gazel 89, Mısra 4*).
[ol,]

Ey mäh bugün yerdə cəməlün kimi āyə
Olsun qəsəm **ol** āyə-i Qur'ānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 6*).
[ol,]

Bāḡnə **ol** mäh-ı bī-məhrim iki ay var ki rām olmaz
Bu nöqsānım de bir gəlməz əcəl 'ömrüm təmām olmaz
(*Gazel 93, Mısra 1*). [ol,]

Hümārə dəgməyür sāqī şəfāsı verdigün cāmün
Əlim dut **ol** ayağ ilə ki başında hümār olmaz (*Gazel 99, Mısra 4*). [ol,]

Nə mən nə bülbül-i şūrīdə nə pərvānə 'āşiqdür
Neçə yüz lələ-ruḡ **ol** gül-gəmində dəğdār olmuş (*Gazel 102, Mısra 6*). [ol,]

Yüzünü zülf içrə elə **ol** sīmīn-bədən dutmuş
Görən sölər ki məhdür bürc-i əqrəbdə vətən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 1*). [ol,]

Bahun **ol** büt işinə rüyinə qoymuş zülfü
Kāfiri hāzən-i gəncinə-i imān etmiş (*Gazel 104, Mısra 3*).
[ol,]

Şəd-heyf saldı firqətə dövrən-ı kəc-mədar
Ol məh bənimlə bir gecə həm-şöhbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 4*). [ol,]

Eşitdim **ol** büt-i nə-mehrbānım bədə-hvār olmuş
Mey içmiş geyrlərlə məst-i cām-ı hʿoş-güvār olmuş (*Gazel 108, Mısra 1*). [ol,]

Hʿoş **ol** günlər ki biz məhlūqdan bīgānə olmuşduq
Qələndərvār dāʿim sākin-i mey-hānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 1*). [ol,]

Ze-bəs səngin dil ʿāşiq-keş ü bəd-hüdur **ol** məh-rū
Nə vəşlə dut ümid ey dil nə āh [u] zār bī-cā çək (*Gazel 116, Mısra 7*). [ol,]

Məcnūn oluram **ol** büt-i məh-peykəri görcək
Əlbəttə ki məcnūn olu mərdüm pəri görcək (*Gazel 117, Mısra 1*). [ol,]

Gözim sitərə-fəşāndur bu güşşədən hər şəb
Ki hansı bürci edüb **ol** məhə məqām fələk (*Gazel 118, Mısra 6*). [ol,]

Rəmiyə etdün əgərçi hətā ilə məndən
Rəqibə bārī **ol** āhūnı etmə rām fələk (*Gazel 118, Mısra 8*).
[ol,]

Lütf edüb eylədi əfzūn baña **ol** məh sitəmin
Demisən yohsə gəm ü dərdüvi cānānə könlü (*Gazel 124, Mısra 5*). [ol,]

Şənmə kim **ol** bədəʿ-i gül-fāmə vardır rəğbətim
Könlümü qan içməgə hicrində muʿtād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 3*). [ol,]

Rüz-i vəşl **ol** şühə qurbān olmadun ey cān dəhi
Şām-ı hicrān mən saña şənmə ki imdād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 5*). [ol,]

Ləzzət-i qaydun hərəm oldı baña ey sərv kim
Sölämişdün **ol** əsiri bir gün āzād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 10*). [ol,]

Dāğ-ı hicrān ilə **ol** şirīn-ləbün gər cān verəm
Küh-kən tək Zūʿiyā mən dəhi bir ad eylərəm (*Gazel 127, Mısra 13*). [ol,]

Hʿoş ol zəməni ki **ol** məh ilə həm-zəbān olam
Hər sözdə bir dilim dutulub nə-təvān olam (*Gazel 128, Mısra 1*). [ol,]

Hʿoş ol zəməni ki **ol** məh ilə həm-zəbān olam
Hər sözdə bir dilim dutulub nə-təvān olam (*Gazel 128, Mısra 1*). [ol,]

Āzād o gün olur gəm ü əndühdən könlü
Kim şayd-ı tiz **ol** büt-i nə-mehrbān olam (*Gazel 128, Mısra 8*). [ol,]

Dāʿim firāqdə budur övrədi Zūʿinün
Hʿoş ol zəməni ki **ol** məh ilə həm-zəbān olam (*Gazel 128, Mısra 10*). [ol,]

Dāʿim firāqdə budur övrədi Zūʿinün
Hʿoş ol zəməni ki **ol** məh ilə həm-zəbān olam (*Gazel 128, Mısra 10*). [ol,]

Şəbə sölə özün **ol** gāfil-i dil-āgāhə

Ki gāfil olmə əhibbādan ey rəfiq-i müdām (*Gazel 129, Mısra 21*). [ol,]

Tə görməgə ruhsārun o küyə həvəs etdim
Mūsā kimi **ol** küydan əhiz-i qəbəs etdim (*Gazel 130, Mısra 2*). [ol,]

Ol gün ki gözim Yūsifimün görmədi rüyün
Yəʿqub-ı həzīn-nələsin ʿāləmdə pəs etdim (*Gazel 130, Mısra 3*). [ol,]

Ol pādşəhim bədəyə meyl etdügi gündən
Cān nəqdini hər şāmdə nəzr-i əsəs etdim (*Gazel 130, Mısra 5*). [ol,]

Zūʿi kimi bənd-i girih-i zülfünə düşdim
Āşuftə-i **ol** türre-i tərār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 22*).
[ol,]

Getdi **ol** qaşı hilālım dedi bir āyə gəlīm
Hansı aydur nə bilim tā ki taməşāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 1*). [ol,]

Təngə gəldim bu riyā məslək olan zāhiddən
Ey hoş **ol** bəzm-i şəfā məşrəb-i rindānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 10*). [ol,]

Be-sān-ı zəhr məzāqımdə təlhüdur şəkkər
Ze-bəs ki **ol** məh-i şirīn-kələmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 4*). [ol,]

Be-sān-ı zəhr məzāqımdə təlhüdur şəkkər
Ze-bəs ki **ol** məh-i şirīn-kələmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 6*). [ol,]

O məh-vəşli dögül arzū baña Zūʿi
Dilindən **ol** şənəmün bir sələmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 10*). [ol,]

Cəfā vü cövrünü **ol** bī-mürüvvət bī-vəfā yārun
ʿƏbə bī-hüdə gör kim Zūʿiyā dāʿim çəkər könlüm (*Gazel 143, Mısra 9*). [ol,]

Gər biləydim ki edər **ol** büt-i bī-mehrə əşər
Dəm-bə-dəm nələ vü fəryād u fəğān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 5*). [ol,]

Cānə meyl etsə idi Zūʿi gər **ol** ʿİsā dəm
Şədqə hər dəmdə dil ü cānı rəvān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 9*). [ol,]

Bəzm-i geyr içrə görən dəm **ol** gül-i rəʿnə yüzin
Ātəşin-meydən yaħar āhım odı dünyā yüzin (*Gazel 148, Mısra 1*). [ol,]

Şām-ı hicrūn rüz-i vəşlə oldı təbdil ey könlü
Gördüyüncə bārī **ol** mehr-i cəhān-ārā yüzin (*Gazel 148, Mısra 10*). [ol,]

Əsir etdi məni zəncir-i zülf ü çeşm-fəttānun
ʿƏcəb āzādə idim yād **ol** günlər ki nə-gəhdən (*Gazel 149, Mısra 3*). [ol,]

Zūʿiyā dünyədə gər ol məh **olsə** həm-dənim
Kāfirəm ümmid dutsam hürri vü gilmān için (*Gazel 152, Mısra 9*). [ol,]

Batdı yüz min hār-ı möhnət-i nəhün ümmidimə
Gərçi yüz min cövr çəkdim **ol** gül-i gülzār için (*Gazel 153, Mısra 6*). [ol,]

Hosrovā şəkkər-dəhənlər könlünü Fərhād tək
Dağlayubdur rəşk ilə **ol** ləʿl-i şirīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 8*). [ol,]

Zü'ni etmiş pərəkəndə benātu'n-nā's tək
Ey büt-i zöhrə-cəbīn **ol** mäh u pərvinün sənün (*Gazel 154, Mısra 10*). [ol,]

Yə Rəb kim olur 'ərzimi cānānə yetürsün
Dərd-i dilim **ol** həsrov-i hūbānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 2*). [ol,]

Zülf-i siyəhin hörməgə **ol** zülf-i pərişān
Hür əynə dutsun u pəri şānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 3*). [ol,]

Ol mäh firāqı mənə yüz min gəm olubdur
Sāqī hanı gəm dəf'inə peymānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 7*). [ol,]

Bəğ seyrin istəmin məndən firāqında onun
Çünki **ol** gül-rüdi bağ u büstāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 4*). [ol,]

Eyləmir **ol** əhənīn-dil yərə neylüm bir əşər
Hər tər sīr eyləyir bu əl-əməni könlümün (*Gazel 161, Mısra 13*). [ol,]

Bu pīç ü tīb ilə **ol** gül-ruhun zülf-i mutarrāsın
Əgər tərsə görə bi'llāh salur gözdən çəlipāsın (*Gazel 162, Mısra 1*). [ol,]

Gedəndə görmədim **ol** āftāb-ruhsārun
Qoyub könlüdə kədər çeşmim içrə nəm getdün (*Gazel 163, Mısra 11*). [ol,]

Ol Kə'bə-i cəmālīvə hüccəclər kimi
Sər pā bərahnə şidq ilə züvvārīnəm sənün (*Gazel 165, Mısra 5*). [ol,]

Cəhənnəm möhnətin hicrində **ol** hürivəşün çəkdün
Bu dəm cənnət təciri təhtihə'l-ənhārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 3*). [ol,]

Əgərçi olmuş idün mürdə hicr-i yār ilən əhır
Məsīhi vəqt olan **ol** lə'l-i gövhərbārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 10*). [ol,]

Süvār-ı əsb-i nəşāt **ol** könlü nə māt ki dəhr
Məqām-ı güşədi gər şāh gər vəzir **oləsən** (*Gazel 170, Mısra 3*). [ol,]

Şām-ı hicrün rüz-ı vəşlə oldı təbdil ey könlü
Gördüyüncə bəri **ol** mehr-i cəhān-ārā yüzün (*Gazel 170, Mısra 10*). [ol,]

Sīmyā tək bu cəhān içrə həyātun yoğdur
Ayulanda biləsən sürəti **ol** mə'nādən (*Gazel 173, Mısra 12*). [ol,]

Pərvānə kimi yanmaqımə eyləməyün 'eyb
Kim səbrimi **ol** şām-ı şəbistān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 8*). [ol,]

Ol mäh-ruhu görməməgim yaşıdı bi'llāh
Görcək görürəm hər gecə əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 9*). [ol,]

Ol çeşm yanında demə dil-həlmi ey zülf
Bimār sözün söləmə bimār yanında (*Gazel 186, Mısra 11*). [ol,]

Zü'ī yanuram şām' şifət **ol** məhi görcək
Hər gecə gəzən nəz ilə əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 13*). [ol,]

Rüyun mıdır **ol** zülf-i şikən-dər-şikən içrə
Yə lələ-i hədd-rüydü müşk-i hətən içrə (*Gazel 187, Mısra 1*). [ol,]

Yüzün ey məh-liqā **ol** gīsü-yı pīç ü tīb içrə
Sanasan āftāb-ı ələm-ārādur səhāb içrə (*Gazel 188, Mısra 1*). [ol,]

Qılır Zü'ī ruhunda **ol** məhün cünbüş qara zülf
Bəli 'ədətdir eylər cünbüş 'əqrəb mäh-tāb içrə (*Gazel 188, Mısra 9*). [ol,]

Açılır şānə şifət zār-ı tənimdən min ağız
Ey pəri şānə gər **ol** zülf-i pərişānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 4*). [ol,]

Dedim ki Zü'iyə lütf et dedi zihī hiclāt
Hənüz zindədür **ol** hicr-i cān-şikārim ilə (*Gazel 191, Mısra 10*). [ol,]

Dutub könlüm quşu zülfündə ey bī-mehr kāsānə
Dağıtmə urmə şānə lütf qıl bir **ol** pərişānə (*Gazel 192, Mısra 2*). [ol,]

Görüb əndüh-ı hicrāni olur kim lütf edə **ol** məh
Görüm düşsün onı yə Rəb mənim tək dərd-i hicrānə (*Gazel 192, Mısra 5*). [ol,]

Söle ey bād-ı şəbā **ol** büt-i məh-sīmāyə
Ki salubdur məni məstānə gözün gəvgāyə (*Gazel 194, Mısra 1*). [ol,]

İstəsən eyləyəsen hānə-i 'uşşāqı hərəb
Al ələ şānə çək **ol** zülf-i 'əbirāsāyə (*Gazel 194, Mısra 8*). [ol,]

Demə Zü'ī ki əfğan eylərəm görcək firāqından
Görəndə **ol** məhi cān düşməyür əfğan düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 10*). [ol,]

Əgər **ol** büt əlində Zü'iyə mey cāmını görsən
Dil ü dünyā vü dīn ü cān ayağınə nişār eylə (*Gazel 199, Mısra 9*). [ol,]

Olub **ol** şām' geyrə mən onun rüy-ı firāqında
Dəm-ə-dəm yandım ahım atəşindən nəre bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 3*). [ol,]

Əğyāra vermə dərd ü gəmin **ol** pərişāşün
Yə Rəb nəsib-i dərdini qıl əşnālārə (*Gazel 201, Mısra 5*). [ol,]

Başın kəsüb ayağə sal **ol** zülf-i pür-həmi
Çün baş olur o yüzi qaradan hətə genə (*Gazel 202, Mısra 7*). [ol,]

Bī-'ārlıq görün nə qədərdür bu Zü'īdə
Ol bī-vəfāyə cānını eylər fədə genə (*Gazel 202, Mısra 10*). [ol,]

'Əriz-i gül-günun üzrə ol iki hāl-i siyāh
Güiyā **ol** nöqtədür kim yazılır qāl üstünə (*Gazel 203, Mısra 7*). [ol,]

'Əriz-i gül-günun üzrə ol iki hāl-i siyāh
Güiyā **ol** nöqtədür kim yazılır qāl üstünə (*Gazel 203, Mısra 8*). [ol,]

Əgər behiştə min hür versə Tarı baña
Dögül 'əvəz birinə **ol** günün bu dünyadə (*Gazel 206, Mısra 10*). [ol,]

Hanı behiştə **ol** şübh tək rəfiq-i səfiq
Ki mümiyə-yı fərəhdür qulub-ı nə-şadə (*Gazel 206, Mısra 11*). [ol,]

Əczā-yı hək cümlə şəhənşəh vücüdidür

Ol baş qarışmış imdi bu başmaq gubərinə (*Gazel 207, Mısra 8*). [ol,]

Ümüd var bu bəzmə o yār bir də gələ
Füsürdə gülşənə **ol** növ-bəhār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 2*). [ol,]

Bu 'ərşə qalmıya həlī hərīfdən yā Rəb
Gələb gedübsə də **ol** şəh-süvār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 8*). [ol,]

Ver sāqī bədə tā içək **ol** mäh-rū ilə
Bəlkə günāh həfti pozulsun bu su ilə (*Gazel 214, Mısra 1*). [ol,]

Bi'llāh behiştür baña hər yerdə gər olam
Ol müşk-i mü-nigār u mey-i müşk-bü ilə (*Gazel 214, Mısra 4*). [ol,]

Ol ataşın-şərabı gətür sāqī Zū'iyə
Bəlkə günāh dəftəri bu sulə yu ilə (*Gazel 214, Mısra 17*). [ol,]

Çəkmənəm **ol** kütən əl gər cövr-i əğyār olsə də
Bülbül eylər mi gülüstān tərkinə h'vār **olsə** də (*Gazel 218, Mısra 1*). [ol,]

İki ay var hilālə döndürübdür cismimi bu gəm
Kim **ol** h'vurşid ilə yā Rəb nə gündür vüslət-imkāni (*Gazel 220, Mısra 10*). [ol,]

Mənəm Mahmūd-ı zārī **ol** Ayāz-ı şānīnün Zū'ī
Ki çāruq ilə olmuş şəhrdə məşhūr dükkāni (*Gazel 220, Mısra 11*). [ol,]

Bülbül kimi fəğān ilə qan oldı könlümüz
Ol növ-şüküftə gönçə bu gülzārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 6*). [ol,]

Ol āhū-yı rəmīdə-i şəhrā-yı ülfəti
Kim eylədi bu bəzmdən āvārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 9*). [ol,]

H'ş **ol** zəməni ki yār mən-i zārə yār idi
Çəşmim cəmālī 'əksi ilə lāləzār idi (*Gazel 222, Mısra 1*). [ol,]

Hər dəm qıldurdum **ol** gül-i ruhsārınə nəzər
Qış mövsümü yaqın baña bir növ-bəhār idi (*Gazel 222, Mısra 5*). [ol,]

Ya **ol** nigərdə yā Rəb olaydı mehr ü vəfā
Ya məndə muncə gəmə t̄aqet ü qərārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 11*). [ol,]

Ey h'ş **ol** günlər ki bəzmimdə nigārım var idi
Zövq-i didāriylə könlümdə qərārım var idi (*Gazel 225, Mısra 1*). [ol,]

Gəh dolanub başınə **ol** kākül-i müşkīni tək
Gāh qurb-ı vəşldə būs u kənārım var idi (*Gazel 225, Mısra 3*). [ol,]

Getdi **ol** günlər ki zülf ü 'arizindən **ol** gülün
Sünbülüm müşküm gülüm bağım bəhārım var idi (*Gazel 225, Mısra 5*). [ol,]

Getdi **ol** günlər ki zülf ü 'arizindən **ol** gülün
Sünbülüm müşküm gülüm bağım bəhārım var idi (*Gazel 225, Mısra 5*). [ol,]

Heyf keçdi rüzgārım hier ilə yād **ol** zəməni
Kim ənīsım münīsım yārım nigārım var idi (*Gazel 225, Mısra 7*). [ol,]

Bar'İlāhī bir də mən görərəm olə **ol** günləri
Kim vüşāl-i yārdən h'ş-rüzgārım var idi (*Gazel 225, Mısra 11*). [ol,]

Zū'iyə bir də görüb ölsəm əgər olmaz gəmim
Ol nihāni kim vüşāl-i gül-'izārım var idi (*Gazel 225, Mısra 14*). [ol,]

Zū'ī gəm-i dəhāni ilə **ol** sitəmgərin
Görsən vücūdımı yoh edərsən gümān məni (*Gazel 227, Mısra 9*). [ol,]

Dil-kişvərini etdi müsəhhər sipāh-ı gəm
Yā Rəb tərəhhüm et yetür **ol** şəh-süvārımı (*Gazel 228, Mısra 10*). [ol,]

Qışın uzun gecəsi getdi dāğlən Zū'ī
Bəhār ilə belə **ol** sərvi gül-'izār gələydi (*Gazel 235, Mısra 10*). [ol,]

H'ş **ol** zəməni ki mey-i sāf u Dərgəmim var idi
Nə dərd ü möhnət-i dünyā vü nə gəmim var idi (*Gazel 237, Mısra 1*). [ol,]

Rəfiq-i həmə-dəm ü sāqī vü sādə vü bədə
Dəm **ol** dəmi idi o dəmlər 'əcəb dəmim var idi (*Gazel 237, Mısra 6*). [ol,]

H'ş **ol** zəməni ki vüşālun baña 'eyid idi
Behişt-i 'ədn məqāmım mīm də Kəvşər idi (*Gazel 240, Mısra 1*). [ol,]

H'ş **ol** zəməni o günki bu sinnim cavān idi
Şām u səhər vətəndə könlü şādmāni idi (*Gazel 242, Mısra 1*). [ol,]

Fələgün qāmətini yā ki hilālun qəddin
Həm edən zülfidi **ol** mähvəşün yā qaşı (*Gazel 247, Mısra 4*). [ol,]

Getdi **ol** zülf-i siyəh qoydı qara gündə məni
Qalmışam imdi pərişān u qərārım getdi (*Gazel 248, Mısra 3*). [ol,]

Güy tək Zū'idi çövgən-ı bələ sər-kübü
Çünkü bu 'ərşədən **ol** şah-süvārım getdi (*Gazel 248, Mısra 14*). [ol,]

Əgərçi təngə gəldim getdim **ol** vīrənə qalmışdan
Genə fikr eylərəm kim andə yüz gənc-i nihānım var (*Kaside 7, Mısra 15*). [ol,]

Bəli çıqsun nə günə səhət-i Şīrvān həyālımdan
Kim **ol** gülşəndə bir Seyyid kimi şīrīn-zəbānım var (*Kaside 7, Mısra 18*). [ol,]

Ki şövq-i gönçə-i dəhəni **ol** pəriyəşün
Təngəm ze-çəşm-e mūr nemüdəəst rüzgār (*Kaside 9, Mısra 9*). [ol,]

Qıl həlun 'ərz **ol** kərəmün kənīnə ki tā
Səzəd to rā rəhā ze-gəm-e çərḡ-e kəc-mədār (*Kaside 9, Mısra 25*). [ol,]

Əsüdə həl u şūr u həzārān sürür ilə
Qılsun rəvānə məskənüvə **ol** kərəm-şü'ār (*Kaside 9, Mısra 28*). [ol,]

Kəməli u 'elm ü fəzl ü cüd bir bağ-ı dil-ārādur
Hudāvənd-i cəhān **ol** bağə zātın bağbān qılmış (*Kaside 11, Mısra 24*). [ol,]

Fikr edirdim ki nə növ' ilə sər-əncām qılaq
Tā ki tapsun bu pozug hələtim **ol** işdə nizām (*Kaside 13, Mısra 18*). [ol,]

Hələq eylər idi birbirinə mehr ü vəfalar
Ol mehr ü vəfā ilə şədəqət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 6*).
[ol,]

Ey h'os **ol** vəqt ki mən sākin-i mey-hānə idim
 Başda mey nəş'əsi həm məşrəb-i cānānə idim (*Mesnevi 1, Mısra 13*). *[ol,]*

Olsə hər kəsda səhāvət özi **ol** hələtdür
 Olmasa gər hünəri neylüm adı Rüstəmdür (*Mesnevi 6, Mısra 39*). *[ol,]*

Sāqī gətür **ol** şərāb-ı nābı
 Kim yetdi nişābə gəm həsābı (*Mesnevi 7, Mısra 1*). *[ol,]*

Hānlar adını eşitcək **ol** dəm
 Şövk ilə dedim ki həyr məqdəm (*Mesnevi 7, Mısra 37*). *[ol,]*

Baş üstə deyüb ayağə durdum
Ol Kə'bə-i məqsədə yüz urdum (*Mesnevi 7, Mısra 40*). *[ol,]*

'ərz eyləyüm **ol** büzürgvərə
 Tā həyr nədür bu kār-i zārə (*Mesnevi 8, Mısra 13*). *[ol,]*

Əvvəlki hesabda döğülsən
Ol āb ilə fəbdə döğülsən (*Mesnevi 8, Mısra 24*). *[ol,]*

Lik şəd-heyf ki bu 'əşrdə məhlūq tāmām
 Dutub **ol** köhnə sözi kim belə sölübdü babam (*Mesnevi 9, Mısra 60*). *[ol,]*

Çünki şərif ismidi 'Əlibaba
Ol səbəbdən tapubdı 'izz ü 'əlā (*Mesnevi 10, Mısra 42*). *[ol,]*

Hər kəsün olsə dövləti varı
Ol kəsün çohdı 'izzəti 'ādı (*Mesnevi 11, Mısra 14*). *[ol,]*

H'os **ol** zəməni ki qış baña bir növ-bəhār idi
 Yəhşi odur ki topraq içində nihān **olam** (*Muhammes 1, Mısra 8*). *[ol,]*

Ol hələtün gədəliqı bir şəhriyār idi
 Bu həl ilə nə zövqi əgər hökm-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 11*). *[ol,]*

H'os **ol** zəməni ki 'işrət ü 'eyşim tāmām idi
 Baş şür-ı 'eşq gözde o mäh əldə cām idi (*Muhammes 2, Mısra 1*). *[ol,]*

H'os **ol** zəməni ki 'işrət ü eyşim tāmām idi
 Heyf **ol** qərīnə kim baña dövrān be-kām idi (*Muhammes 2, Mısra 17*). *[ol,]*

H'os **ol** zəməni ki 'işrət ü eyşim tāmām idi
 Heyf **ol** qərīnə kim baña dövrān be-kām idi (*Muhammes 2, Mısra 18*). *[ol,]*

Qurban olum **ol** nərgis-i fəttānə 'Əleykən
 Həm həm tökülən zülf-i pərişānə 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 1*). *[ol,]*

Ruhsārnə **ol** gün ki gözim qıldı nəzərə
 Lə'lün həvəsi saldı dil ü cānə şərərə (*Muhammes 4, Mısra 27*). *[ol,]*

Bir şānə çək **ol** zülf-i pərişānə 'Əleykən
 Desəm nə rəvā gözlərin nərgis-i bīmār (*Muhammes 4, Mısra 31*). *[ol,]*

H'os **ol** zəməni ki yār baña həm-ayağ idi
 Ruhsān gözlərimə münəvvər çırāğ idi (*Müseddes 1, Mısra 1*). *[ol,]*

Cövr-i rəqīb şöhbətimizdən irağ idi
 Günlər o günlər idi dimağ **ol** dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 6*). *[ol,]*

Məndən bəla vü möhnət-i hicrān uzağ idi
 Günlər o günlər idi dimağ **ol** dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 12*). *[ol,]*

Nə güşimə kədər gətürən şavt-ı zāğ idi
 Günlər o günlər idi dimağ **ol** dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 18*). *[ol,]*

Dəmlər ki **ol** zəməni keçinüb yāhşı h'vābdur
 Ey cān bu günlərin nəyə sölə həsābdur (*Müseddes 1, Mısra 21*). *[ol,]*

Yād **ol** zəməni ki qara gecəm gün tək ağ idi
 Günlər o günlər idi dimağ **ol** dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 23*). *[ol,]*

Yād **ol** zəməni ki qara gecəm gün tək ağ idi
 Günlər o günlər idi dimağ **ol** dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 24*). *[ol,]*

Yā Rəb olur mu bir də görəm **ol** zəməni
 'Eys ü nəşāt u şöhbət-i çəng ü çəğānəni (*Müseddes 1, Mısra 25*). *[ol,]*

Həlindən əhəz edirdi könlü mürği dānəni
Ol gül üzündə tūrrə-i tərārə şānəni (*Müseddes 1, Mısra 28*). *[ol,]*

Žū'ī bilür ki həl o dəm nə səyāğ idi
 Günlər o günlər idi dimağ **ol** dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 30*). *[ol,]*

Ənis **ol** büt-i növ-şād gördüğün könlüm
 Qərīn mäh-ı pəri-zād gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 1*). *[ol,]*

Müqəyyəd oldı **ol** əzād gördüğün könlüm
 Gözün fədası gətür sāqī cām-ı bādə-i nāb (*Tahmis 2, Mısra 5*). *[ol,]*

ol: (*Selam*) *olsun!*

Selām **olsun** saña ey nūr-ı dīdə
 Gül-i h'os-bū olan bāğ-ı ümīdə (*Mesnevi 12, Mısra 7*).
[olsun, -sun]

Selām olə saña ey fəzl-i dāniş-i rəh-bər
 Selām olə saña ey müqtədīr -i əhl-i hünər (*Mesnevi 14, Mısra 4*). *[ola, -a]*

Selām olə saña ey fəzl-i mərifət kānı
 Selām olə saña ey Žū'ī-i hərin cānı (*Mesnevi 14, Mısra 5*).
[ola, -a]

Selām olə saña ey fəzl-i mərifət kānı
 Selām olə saña ey Žū'ī-i hərin cānı (*Mesnevi 14, Mısra 6*).
[ola, -a]

ola bilməz: *Olamaz.*

Mənənd **ola bilməz** saña ey şüh-ı dil-ārā
 Heyhāt sənün tək gələ dövrənə 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 25*). *[ola bilməz,]*

ola məqbül-i dərğāh: *Huzura kabul ola/edile.*

Ümīdim var ki bu əş'ār **ola məqbül-i dərğāhun**
 Süleymān bəzminə pāy-ı mələhdən erməğanım var (*Kaside 7, Mısra 39*). *[ola məqbül-i dərğāhun, -a]*

on beş: *On beş.*

On **on beş** il bizim adəmlər eyləyür təhşil
Nə dil bilür 'Ərəbicən nə yaşı imlānı (*Kaside 23, Mısra 53*). [*on,]*

on: *Dokuzdan sonra gelen sayı, on.*

Bu iddi'ā də bir olsə nə eybi hər mollā
Beş **on** 'əvām yıqub qalğızır buğāğunı (*Kaside 23, Mısra 84*). [*on,]*

On on beş il bizim adəmlər eyləyür təhşil
Nə dil bilür 'Ərəbicən nə yaşı imlānı (*Kaside 23, Mısra 53*). [*on,]*

on bir: *On bir sayı sıfatı.*

On bir ay 'işrət ü 'eyş ilə keçür ovqātun
Bārī bir ay keçən əhvālə sitiğfār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 9*). [*on bir,]*

onda: *Orada.*

Hansı səhətdə eşitdim ki var **onda** fəzil
Müşkilim həllinə dər-hāl çoh edtim sür'ət (*Kaside 5, Mısra 17*). [*onda, -n, -da]*

onda: *O zaman.*

Onda bāıldi cümlə ə'mālun
Cümlə şavm şalavāt u əf'ālun (*Mesnevi 11, Mısra 55*). [*onda,]*

onlar: *Üçüncü çokluk şahıs zamiri.*

Yüzdən biri bizimkilərin yazı bilməyür
Onlar tēmāmısı bilür 'elm ü kitābeti (*Kaside 2, Mısra 26*). [*onlar, -, -]*

Yer gök elə **onlardı** cəhān ilə o dünyā
Keçmişdəki inşāf u mürüvvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 15*). [*onlardı, -dı]*

Tutmazam mən **onlara** hiç diqqəti
Görməyüblər bəhşişi səhāvəti (*Mesnevi 5, Mısra 89*). [*onlara, -ə]*

Tək tək adəmdə qalub 'elm ü səhā vü imān
Yohdı **onları** də bu əhl-i cəhāndən tanıyan (*Mesnevi 6, Mısra 8*). [*onları, -ı]*

Hanı Bəhrām ü Sifəndār u Nərimān ilə Sām
Əsüb **onlar** tərəfə gör nə şifət şarşar-ı Sām (*Mesnevi 15, Mısra 20*). [*onlar,]*

onunçün: *Bu sebepten dolayı, bu nedenle.*

Qoyubdur sīnemə hər gündə yüz min dāğ-ı pūnhānı
Onunçün 'ārizin mən lālə-i nu'mānə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 8*). [*onunçün,]*

orta: *Meydanda, görünür halde (olan).*

Nə gəldigim məqāmımı nə getdiyim yerim
Gəlmək bu getməgə nə var **ortada** bilmədim (*Gazel 139, Mısra 10*). [*ortada, -də]*

Hət-i bəndli yā ki cövr ilə
Gərəz **ortada** heyli dövr ilə (*Mesnevi 11, Mısra 6*). [*ortada, -də]*

ortalıq: *Ortalık, görünür halde.*

Mü sölədim meyānına yohdur sözün dedi
Zü'ī gətürmə **ortalıqə** mümüyānımı (*Gazel 234, Mısra 12*). [*ortalıqə, -ə]*

ortaq: *Birlikte iş yapan, bir menfaatten pay alan veya müşterek bir şeyi paylaşan kimselerden her biri, şerik, hissedar.*

Sən də bir 'ālim ol şərt'ətdə
Yohsə **ortaq** ol risālətdə (*Mesnevi 11, Mısra 64*). [*ortaq,]*

otaq: *Oda.*

Fəşl-i şitā **otaqda** tənbur u tār ilə
Olcaq bəhār mənzilimiz gülsitān idi (*Gazel 242, Mısra 5*). [*otaqda, -də]*

Leylā kimi sən pərdə-i 'ismətdə **oturdu**
Məcnūn-ı sər-i küçə vü bāzār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 11*). [*oturdu, -du, -n]*

Həqqə edirdüm gecə mən bir du'a
Oturmuşkən həstə bəstə mübtələ (*Mesnevi 4, Mısra 40*). [*oturmuşkən, -muş, -kən]*

Pirānəliqdə çün kişinün yoh o hələti
Çoh məclisə **oturmaqə** olmaz layəqəti (*Muhammes 1, Mısra 14*). [*oturmaqə, -ə]*

otuz: *Otuz sayı sıfatı.*

Otuz üç il elədi 'āləm içrə sultānluq
Gör āhır eylədilər həbs o növ' sultānı (*Kaside 23, Mısra 9*). [*otuz,]*

ot: *Ateş, od.*

Yandursə əgər **ot** nədi təqşiri fəqirün
Bəs rüz-ı əzəl ondə hərərət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 33*). [*ot,]*

ovqāt: *Vakit, zaman; Hal, ahval.*

Bəs ki ruhsānı həyāliylə keçür **ovqātım**
Odı Zü'ī səbəbi dönməginün qanə köñül (*Gazel 124, Mısra 9*). [*ovqātım, -im]*

Yüzdən birinün yohdı bu **ovqātdə** fəhmi
'Elm ü ədəb ü fəhm ü fərəsət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 11*). [*ovqātdə, -də]*

On bir ay 'işrət ü 'eyş ilə keçür **ovqātun**
Bārī bir ay keçən əhvālə sitiğfār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 9*). [*ovqātun, -un]*

'Ərz qıldım həqdi kəlamun tēmām
Lək bu **ovqāt** alınmur kəlam (*Mesnevi 5, Mısra 54*). [*ovqāt,]*

Keçən **ovqātımın** sənsiz cəzāsın ey pəri-peykər
Yəqin bil eylərəm dərgāh-ı Həqdə iddi'ā səndən (*Gazel 168, Mısra 15*). [*ovqātımın, -im, -un]*

oyan-: *Uyanmaq.*

Hvab içrə hər nə görsə yəqindür **oyanməmiş**
Nə sirr var bu 'āləm-i rü'yədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 7*). [*oyanməmiş, -mə, -miş]*

Dolubdı millətimiz zülmət-i cəhālətdən
Oyanmayur nədi bā'ış bu hvab-ı qəflətdən (*Kaside 15, Mısra 2*). [*oyanmayur, -ma, -yur]*

Nə qədrī dād elədim məktəb eyləyün bün[y] ad

Ohı **oyan** yuhudan qalma hıvāb-ı qəflət ilə (*Kaside 20, Mısra 40*). [*oyan, j*]

Ö

öküz: *Kalın kafalı, akılsız, görgüsüz, kaba kimse; Çift sürmək, araba çekmek gibi hizmetlerde kullanılan enenmiş erkek sığır.*

Biri **öküz** təki nəqışdı ədəmiyyətdən
Biri 'ulüm oğuyubdur keçübdü Loqmāni (*Kaside 23, Mısra 33*). [*öküz, j*]

Dərs-i bəhş-i 'elm nə ləzımdı bu qədəm-dünə
Budu vallāhi dīnlər **öküzə** meymünə (*Mesnevi 6, Mısra 24*). [*öküzə, -ə j*]

öl həcələtdən: *Utançtan öl(mek). Mahcubiyetten öl(mek).*

Sözün danışmaq dilmācə ehtiyācun var
O da sənün təki ədəmdı **öl həcələtdən** (*Kaside 15, Mısra 48*). [*öl həcələtdən, -dən j*]

öl-: *Ölmək, yok olmak.*

Qılanda geyrə cəfā **öldürür** məni qıryət
Yerindədür saña mən gərçi bī-vəfā demişəm (*Kıt'a-ı Kebir 4, Mısra 1*). [*öldürür, -ür j*]

Məni **öldürdi** ey məh nəz u gəməzün təlh-güftārın
'Əcəb bī-mehrən ey bī-mürüvvət bu nə āyındır (*Gazel 56, Mısra 7*). [*öldürdi, -di j*]

Çəkdi həcər nəz ilə **öldürmədi** şəd-heyf kim
Qıymadı bir qətrə ābı bu dil-əfkār için (*Gazel 153, Mısra 7*). [*öldürmədi, -mə, -di j*]

Žü't-i bīmār-ı 'eşq oldun **ölindir** çərəsi
Hər gedən geyri həyāl etmə ki bir dərmanı var (*Gazel 54, Mısra 9*). [*ölindir, -dir j*]

Məni yā **öldür** ey məh yā qutar dər-d-i cüdālıqdan
Kim ölmək yaşıdır bi'llāh bu günə mübtəlālıqdan (*Gazel 151, Mısra 2*). [*ölmək, j*]

İmdi qaçub bu mənbə'-i 'üfrənə gəlmişəm
Ölməkdən özgə yohdı bu dərduñ təbābətı (*Muhammes 3, Mısra 30*). [*ölməkdən, -dən j*]

Qoyma keçə hicrində gəm ü dərđ ilə həlīm
Öldür məni məhsüb elə qurbānə 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 12*). [*öldür, -dür j*]

Rəşkdən **ölləm** qılanda sən baña bī-dādlər
Kim olur 'ələm saña 'āşiq bu ehsānun görüb (*Gazel 19, Mısra 11*). [*ölləm, -l, -əm j*]

'Āşiq **öldürməyə** müjgānın edüb həcər-i fız
Qəşd eyləyəne ol nərgis-i cādülərə bəh (*Gazel 35, Mısra 3*). [*öldürməyə, -dür, -məy, -ə j*]

Məni **öldürdilər** dərđ ü gəm-i 'eşq ilə āhırdə
Səməñ-simā vü sünbül-müy u sūsən-ləb [ü] gül-rülər (*Gazel 57, Mısra 5*). [*öldürdilər, -dür, -di, -lər j*]

Məni yā **öldür** ey məh yā qutar dər-d-i cüdālıqdan
Kim **ölmək** yaşıdır bi'llāh bu günə mübtəlālıqdan (*Gazel 151, Mısra 1*). [*öldür, -dür j*]

Bir həbbə için birbirini **öldür**i nə-həq
Dərlər nədi inşāf-ı mürüvvət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 21*). [*öldür, -dür, -i j*]

Könlül cərahəti çün zəhm-i tığ-i əbrüdur
Əgər **ölməm** də h'əşəm dəhi mərhəm istəməməñ (*Gazel 135, Mısra 6*). [*ölməm, -əm j*]

Necə əğyārı görüm mən ki **öldürdüm** gəmdən
Gər görirdim ki düşüb səyə gəzir yanı ilə (*Gazel 204, Mısra 5*). [*öldürdüm, -ür, -dü, -m j*]

Ol nihāni kim vüsāl-ı gül-'izārım var idi
Žü'iyā bir də görüb **ölsəm** əgər olmaz gəmim (*Gazel 225, Mısra 13*). [*ölsəm, -sə, -m j*]

Ölsəm gəmilə küy-i nigārimdə dəfn edün
Şayəd o küy iti basə bir gün məzārımı (*Gazel 228, Mısra 11*). [*ölsəm, -sə, -m j*]

Kül başım üzrə bu dəm ey şəh-i əbrār **ölürəm**
Qaldı könlimdə nihān cümlə-i əsrār **ölürəm** (*Müseddes 2, Mısra 2*). [*ölürəm, -ür, -əm j*]

Biz kimi var mı bələkəş bu bəni ədəmdə
Yetüşübdür dəm-i rihlət mən-i bīmār **ölürəm** (*Müseddes 2, Mısra 8*). [*ölürəm, -ür, -əm j*]

Fərək əhvāl-i mən-i müztəri bīmār elədi
O cəfāni ki bana eylədi əğyār **ölürəm** (*Müseddes 2, Mısra 14*). [*ölürəm, -ür, -əm j*]

Çəkdiğüm cövr ü cəfādan nə pərişān gedürəm
Lək bir təzə bələ var görübən zār **ölürəm** (*Müseddes 2, Mısra 20*). [*ölürəm, -ür, -əm j*]

Bu Hüseynə eləyən zülmi o qöv-m-i əşrār
Bir onə eyləməyüb təb mən-i zār **ölürəm** (*Müseddes 2, Mısra 26*). [*ölürəm, -ür, -əm j*]

Bu bələ vāqə'əsin səbit edir Kərb-i bələ
O səbəbdən çəkübən āh-ı şərəbār **ölürəm** (*Müseddes 2, Mısra 32*). [*ölürəm, -ür, -əm j*]

Kül başım üzrə bu dəm ey şəh-i əbrār **ölürəm**
Qaldı könlimdə nihān cümlə-i əsrār **ölürəm** (*Müseddes 2, Mısra 1*). [*ölürəm, -ür, -əm j*]

Zəncir-i tār-ı zülfünə çün çatmayur əlün
Ölsün rəvādı mən kimi dīvānə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 4*). [*ölsün, -sün j*]

Nə qədri saq olı həlq içrə ehtirām tapar
Öləndə qəbri olur mövqə'-i ziyārətdən (*Kaside 15, Mısra 26*). [*öləndə, -ən, -də j*]

Bələ həyātə var **ölümün** çox şərəqəti
Pəs nişə mən bu 'ələm ü imkənə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 33*). [*ölümün, -ün j*]

ölü: *Ölmüş olan.*

Ölür bātini zāhirdə əgər əhyādur
Bədən-i mürdə için rüh-ı rəvāndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 9*). [*ölür, -dür j*]

Əl-həq Məsīhvār qılır zində mürdəni
Güyā ki cān verür **öli** əbdānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 14*). [*öli, j*]

Bular təməñ **öli** mollasıdı yeyə həlvā (*Kaside 15, Mısra 74*). [*öli, j*]

ölüb qurtar-: *Ölup yok olmak, göçüp gitmek.*

Bu qədri dərđ ü möhnətlə **ölüb qurtarmadun** Žü't
Şəməhı əhliyüq məşhür sözdür 'arımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 11*). [*ölüb qurtarmadun, -ma, -du, -n j*]

‘ömr: Yaşama veya var olma süresi, bir şeyin yaşadığı müddet, hayat, ömür.

Cəhəndə sım ü zər cəm’ eyləyüb **‘ömrün** tələf qılma
Nə zövqi sımün ey dil yār-ı sım-əndāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 5*). [*‘ömrün, -ün*]

Yohdur bir ağ gün mən-i bəhti qara içün
‘Ömrüm keçir ‘əbəş belə leyl ü nəhār ilə (*Kaside 21, Mısra 12*). [*‘ömrüm, -üm*]

Dərdə ki cəhəndə dil bilən həm-dəm yol
‘Ömrün yüz olə da şād keçən bir dəm yol (*Rübai 5, Mısra 2*). [*‘ömrün, -ün*]

Həmi **‘ömrün** qışı çatmış mənə həm qış fəşli
Belə əhvələ necə şəbr eləsün pəs bīmār (*Kaside 6, Mısra 5*). [*‘ömrün, -(ü)n*]

Yüz min il **‘ömrün** olə çün bir nəfəsdür ‘āqibət
‘Ömr-i bāqilə cəhəndə şān u şövkət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 15*). [*‘ömrün, -ün*]

Yüz il **‘ömrün** olə hər keçdügin h’āyə qiyās eylə
Sənünçün ‘ömr bir əhır nəfəsdə çəkdiğün dəmdür (*Gazel 41, Mısra 12*). [*‘ömr, -*]

Çün yohdı vəfā **‘ömrə** dövlət nə içündür
Cəm’ etmək içün dövləti zəhmət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 1*). [*‘ömrə, -də*]

‘Eys ü ‘işrət azalar **‘ömr** çohalduqca bəli
Ləzzət ol tıfl dəmində əmilən şirdədür (*Gazel 75, Mısra 5*). [*‘ömr, -*]

Nə dəm ki mərifət əhlilə h’oş keçər bi’llāh
Yüz il gər **‘ömrün** olə həşili həmə dəmdür (*Gazel 80, Mısra 4*). [*‘ömrün, -ün*]

Könlü çü yohdı bəqā **‘ömrə** çəkmə gəm bi-cā
Demün gənəmət bil cümləsi fənādandur (*Gazel 83, Mısra 11*). [*‘ömrə, -ə*]

Başa ol mäh-i bi-məhrim iki ay var ki rām olmaz
Bu nöqsānım de bir gəlməz əcəl **‘ömrüm** tēmām olmaz (*Gazel 93, Mısra 2*). [*‘ömrüm, -im*]

Dögi pāyəndə nə **‘ömr** ü nə hökümət Zū’ī
Yer ü gök küllüsi əhırdə ki min qan oləcəq (*Gazel 113, Mısra 21*). [*‘ömr, -*]

Gül hārə ənīs oldı vü həslər başa həm-dəm
Əhırdə gözəl **‘ömrüm** gör hər u həs etdim (*Gazel 130, Mısra 8*). [*‘ömrüm, -im, -i*]

Hudāvənd eyləsün əhbābıvə lütfün ziyād **‘ömrün**
Nə qədri dövr edər əflāk bāqıdır cəhān Şāhın (*Gazel 171, Mısra 23*). [*‘ömrün, -ün*]

Bā’iş budur ki hiç nə **‘ömrimdə** bilmədim
Çohdur deyən ki mən bilürəm hər kənārdan (*Gazel 176, Mısra 19*). [*‘ömrimdə, -im, -də*]

Həzān-ı hicrdə **‘ömrüm** tükəndi şəd əfsūs
N’olurdı yā Rəb vəşli ilə növ-bəhārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 9*). [*‘ömrüm, -im*]

Hüşk oldı nəhl-i ‘eys ü nihāl-i ümīdimiz
‘Ömrimdə bir hədiqə-i ‘eysim nəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 4*). [*‘ömrimdə, -im, -də*]

Keçür həmişə gəm-i hier ü dərd-i gürbət ilə

N’olurdı belə keçən **‘ömr** hamudan kəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 12*). [*‘ömr, -*]

Salınub ‘işrət ilə mən də du’alar eləyüb
‘Ömrüvə dövlətüvə tā nə qədər cānım var (*Kaside 6, Mısra 38*). [*‘ömrüvə, -üv, -ə*]

Olsun ziyadə gün-bə-gün ‘āləmdə dövlətün
‘Ömrün bu növ’ ‘izzət ü cüd ilə pāydār (*Kaside 9, Mısra 34*). [*‘ömrün, -ün*]

İlāhı eylə gün gündən füzün **‘ömrün** cəlālın kim
Səhāb-ı şəfqətin fərq-i cəhānə saybān qılmış (*Kaside 11, Mısra 31*). [*‘ömrün, -ün*]

Dövlət ü **‘ömrüvi** əfzün eləsün bārı Hudā
Nə qədər var cəhān içrə şühür u a’vām (*Kaside 13, Mısra 35*). [*‘ömrüvi, -üv, -i*]

Yā məhbəs içrə qalursan nə qədri **‘ömrün** var
Həlak olursan u yā əmr olur hökümətdən (*Kaside 15, Mısra 19*). [*‘ömrün, -ün*]

Keçür bəhār ilə **‘ömrüm** ‘əbəş yerə bi-cā
Bu həldə bizi qoyma İlāhi yet dādə (*Kaside 18, Mısra 13*). [*‘ömrüm, -im*]

Nə sūd o vəqtə bizim **‘ömrümüz** vəfā etməz
Tükəndi əhl-i cəhālət içində həsrət ilə (*Kaside 20, Mısra 37*). [*‘ömrümüz, -i, -miz*]

Bə’zün alubdı ‘əqlini mālın verüb füzün
‘Ömrü keçür həsəb ilə āh u zār ilə (*Kaside 21, Mısra 38*). [*‘ömrü, -i*]

Mənim **‘ömrüm** ey sāqı yetüsdim bəs ki mən cānə
Nədür fəvət eyləmək vəqti gətür sən cām-ı peymānə (*Kaside 22, Mısra 1*). [*‘ömrüm, -im, -sən*]

Könlü bir ‘ibrət ilə qıl nəzərə dünyānı
Bu beş gün **‘ömr** içün incitmə çoh gözəl cāmı (*Kaside 23, Mısra 2*). [*‘ömr, -*]

Həmişə ‘eys [ü] nəşāt ilə h’oş keçə **‘ömrün**
Nə qədri var cəhān içrə gərdiş-i dövrān (*Kit’at-ı Kebir 1, Mısra 37*). [*‘ömrün, -ün*]

Yeddi yüz il **‘ömr** ilə olan fənā
Bizlərə nə eyləyəcəkdür vəfā (*Mesnevi 5, Mısra 25*). [*‘ömr, -*]

Dur saña qurbān gəti sāqı şərāb
‘Ömr keçir qoyma şitāb et şitāb (*Mesnevi 5, Mısra 28*). [*‘ömr, -*]

‘Ömr ilə dünyāyə çü yoh ‘etibār
Qoyma keçə fəşli-gül ü lāləzār (*Mesnevi 5, Mısra 31*). [*‘ömr, -*]

Bārı Hudā **‘ömrü** ilə dövlətin
Arturgilən gün-bə-gündən şövkətin (*Mesnevi 5, Mısra 101*). [*‘ömrü, -i*]

Gün-bə-gündən eləsün Bārı Hudā **‘ömrüm** uzun
Kərəmindən eləyüb cümlə fəqiri məmnün (*Mesnevi 6, Mısra 31*). [*‘ömrüm, -i, -n*]

Həmişə hətərirvi Həliq eyləsün məmnün
Cəlāl u dövləti **‘ömrüvi** həm dəhi əfzün (*Mesnevi 14, Mısra 18*). [*‘ömrüvi, -ü, -v, -ü*]

Bi-rüh cismdir o müqəvvadı bi-səbāt
Nə behcəti o **‘ömr** ki ‘āləmdə hān olam (*Muhammes 1, Mısra 22*). [*‘ömr, -*]

‘Ömrün şəfə-yı mövsümi vəqt-i şəbəbdür
Vəqt-i şəbəb əfzəl-i məst-i şərəbdür (*Müseddes 1, Mısra 19*).
[‘ömrün, -ün]

Dünyədə yüz il **‘ömr** olə gər bir dəmdür
Hər kəs ki bunu bilsə bənī ādəmdür (*Rübai 4, Mısra 1*).
[‘ömr,]

Nədən sölə görək ey bī-nəvā ümmīd olur həsil
Fələk dūr mehri zā’il yār gəfil **‘ömr** müstə‘cıl (*Tahmis 1, Mısra 24*). [‘ömr,]

Lik şəd-heyf ki pis vəqtə həbərdaram mən
Qocalub **‘ömr** gedüb zə‘f tapub quvvət-i tən (*Terci-bend 1, Mısra 22*). [‘ömr,]

Təmām **‘ömr** hət ü hək u zülüfədür həvəsün
Köñül həyə elə bu nāmə-i siyāhundən (*Gazel 185, Mısra 3*).
[‘ömr,]

‘ömr-i bāqi: Ebedi ömr.

Yüz min il **‘ömrün** olə cün bir nəfəsdür ‘āqibət
‘Ömr-i bāqilə cəhāndə şān u şövkət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 16*). [‘ömr-i bāqilə, -lə]

‘ömr-i həşivət: Yaşam meziyyəti.

Getdükcə **‘ömr-i həşivətün** dād imiş sənün
İqbālın əvāhəri idbār imiş sənün (*Muhammes 2, Mısra 15*).
[‘ömr-i həşivətün, -ün]

‘ömr-i həvā: Ömr, yaşam isteği.

Qutarub **‘ömr-i həvā** çıhmış idi başımdan
Gətirdi təzə məni ‘eşqivə qəzā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 17*). [‘ömr-i həvā,]

‘ömr-i kirāmī: Şərəfli ömr, soylu hayat.

Tükəndi **‘ömr-i kirāmī** fəğān u āh ilə Zū’ī
N’olaydı ‘āqibət ālām şād u hürəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 13*). [‘ömr-i kirāmī,]

‘ömr-i təvil: Uzun ömr.

Tā **‘ömr-i təvil** elə ilāhī
Versün saña təc-ı pādşāhı (*Mesnevi 8, Mısra 71*). [‘ömr-i təvil,]

‘ömr-i ‘əziz: Kıymətli ömr, hayat.

Qoymə bī-hüdə keçə **‘ömr-i ‘əziz** ey nā-dān
Həşə bu vəqt-i gül ü mövsüm-i bāğ u bustān (*Mesnevi 15, Mısra 27*). [‘ömr-i ‘əziz,]

‘ömrün keçürt-: Ömr sürmək, yaşamak.

‘Ömrün keçürtmə dərd ilə ‘eyş ü nəşāt qıl
Az cəng eylə hökm-i Hüdāvəndgār ilə (*Kaside 21, Mısra 31*). [‘ömrün keçürtmə, -mə]

öp: Öpmək.

Ğəm-i hicr-i ləb-i dildārə nāfi‘-bādədür Zū’ī
Ayağın sāqinün **öp** bī-təvəqquf başə şəhbā çək (*Gazel 116, Mısra 12*). [öp,]

Şəbə yetür mən-i dil-həstadən dūrūd u səlām
Ədəblə hək-ı dərindən **öpüb** qılım ikrām (*Gazel 129, Mısra 2*). [öpüb, -üb]

O gülün **öpmək** içün cām-ı ləb-i mey-günün
Sākin-i güşə-i mey-hānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 3*). [öpmək,]

Hər ləhzə ki görsəm diləram lə‘lüvi **öpmək**
Tūfī nə təhəmmül eləsün şəkkəri görcək (*Gazel 117, Mısra 5*). [öpmək,]

ört-: Kapatmaq, yok etmək.

Nə qədər ‘eybi olsə pül **örtər**
Çirk ü pāsın təmizləyüb **örtər** (*Mesnevi 11, Mısra 19*).
[örtər,]

Nə qədər ‘eybi olsə pül **örtər**
Çirk ü pāsın təmizləyüb **örtər** (*Mesnevi 11, Mısra 20*).
[örtər,]

öt: Ötmək, ötüp geçmək.

Hüld-i bərīn cənnət-i mev‘ūd-ı Həq
İmdiki gülşəndən **ötür** bir vərəq (*Mesnevi 5, Mısra 38*).
[ötür, -ür]

Bilmən ki baña nəz eləyür yā ki sitəmdür
Gəfil ki **ötər** yār mən-i müştəri görcək (*Gazel 117, Mısra 4*).
[ötər, -ər]

ötəri: Ötrü, yana, dolayı.

Həliqi dəhi rəsulu’llāhı insāfdı kim
Nəfsdən **ötəri** özündən belə bızār edəsən (*Kut’a-ı Kebir 3, Mısra 18*). [ötəri,]

Māl-i dünyādən **ötəri** hər mollā
Rəhnələr dində eyləyür peydā (*Mesnevi 11, Mısra 93*). [ötəri,]

Bu cism ilə cāndan **ötəri** çəkmə çox əfsūs
Topraq olacaq cism dəhi cān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 11*). [ötəri,]

Nədür bu dəhrdə bundan **ötəri** bī-hüdə
Şinhiyyəti vermə nə hāl olsə şād qıl cānı (*Kaside 23, Mısra 11*). [ötəri,]

övləd: Evlat, birinin soyundan gelen kimsələr, soysop, sülə, zürriyet.

Təhşil-i ‘elmə mədrəsə məktəb gərəkdi tā
Övləd həşil eyləyə ‘elm ilə hıkməti (*Kaside 2, Mısra 10*).
[övləd,]

Övladı olmayan də verür hərə məktəbə
Şərf eyləyür mü‘əllimə ətfālə dövləti (*Kaside 2, Mısra 19*).
[övladı, -ı]

İlāhi sahlə bələdan özini **övləd**
Bu dərd zikrinə hər leyl hər nəhər oldım (*Kaside 12, Mısra 27*). [övləd, -ın]

Tarı hifz eyləsün **övləd**ı hər bələdan
Ol səhā-təb‘ Nəcəf Bəg odı kən-i ehsān (*Kaside 14, Mısra 19*). [övləd, -ıv, -ı]

Eşitdün imdi qoy **övləd**ün eyləsün təhşil
Saña çatə iki dünyədə bāğ-ı cənnətdən (*Kaside 15, Mısra 63*). [övləd, -un]

Özünlə dəhi bəradərlərlə **övləd**ün
Olə tənə‘um ilə hər nə qədri var cəhān (*Kut’a-ı Kebir 1, Mısra 39*). [övləd, -un]

Səni **övləd**ıvı Hüdā-yı kərīm
Kərəmilə bələdan edə səlīm (*Mesnevi 2, Mısra 53*).
[övləd, -ıv, -ı]

övräd: *Okunması âdet edinilmiş olan belli âyet, sûre ve duâlar.*

Dâ'im firâqdə budur **övrädi** Zü'inün
H'os ol zəməñ ki ol məh ilə həm-zəbān olam (*Gazel 128, Mısra 9*). [*övrädi, -ı*]

övrəng-i cəm: *Cem'in tahtı.*

Nə zillət-i dünyā qalı dā'im nə cəlālī
Övrəng-i Cəm [ü] təht-i Süleymān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 8*). [*övrəng-i cəm,]*

övrəng-i süleymān: *Süleymān'ın tahtı.*

Hər 'āşiqə kim lə'l-i ləbün vəslidi hāşil
Övrəng-i Süleymānı dəhi hātəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 4*). [*övrəng-i süleymānı, -ı*]

övrət: *Kadın.*

Yə'nī məcmū'-ı cəhān içrə bənī nōv'-i başər
Yaranub bir kişi bir **övrətindən** sər-tā-sər (*Mesnevi 6, Mısra 60*). [*övrətindən, -idən*]

övsāf: *Nitelikler, vasıflar.*

Bəhrü'l (?)-elmdə tā'ifə-i cinn cümləsi
Övsāfun ilə oldıla midhət-sərə 'Ölī (*Kaside 1, Mısra 12*). [*övsāfun, -un*]

övrən-: *Öğrenmek.*

Ayağ yalın baş açuq mündəris məkānlardə
Olur mu hāşil **övrədə** fütun hıkmətdən (*Kaside 15, Mısra 68*). [*övrədə, -ə*]

Nədür səbəb bunə pəs bī-nizāmlıqdur həm
Nə yolđı yāşı mü'əllim də **övrədə** anı (*Kaside 23, Mısra 60*). [*övrədə, -ə*]

öz: *Kendi, şahsı, zati.*

İlāhi sahlə bələdən **özini** övlādn
Bu dərd zikrinə hər leyl hər nəhār oldım (*Kaside 12, Mısra 27*). [*özünü, -ü, -n, -i*]

İlāhī mərhəmətündən **özün** yetüş dədə
Gətür üşülə bu cühhāl adı mollānı (*Kaside 23, Mısra 87*). [*özün, -ün*]

Āh [u] fəğān ilə köñül dārihub
Öz işimün āhırınə bəd bāhub (*Mesnevi 4, Mısra 34*). [*öz,]*

Yohsə çoh dūnbülü-bāz ism-i bəğ əhz eyləyüb
Özini bir adı bəğliklə nəcābətli bilüb (*Mesnevi 6, Mısra 56*). [*özini, -i, -n, -i*]

Qəzādān olmışan 'āləmdə sən özün mövcüd
Bu rəmzi bil dəhi sirr-i qəzānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 5*). [*özün, -ün*]

Hər şey'ün **öz** ziddi ilə hāləti təşbiş olur
Ləzzət-i vüslət olur mu dərd-i hicrān olmasa (*Gazel 14, Mısra 5*). [*öz,]*

Mən **özüm** billəm nəyəm sən Zü'ini ey şeyh-i şəhr
H'āh bir 'āqil həyāl et h'āh bir dīvānə dut (*Gazel 33, Mısra 9*). [*özüm, -im*]

Olub 'āşiq cəhāndə hərəkəs **öz** mə'sūqəsin tapdı
Mənəm kim hər zəməñ firqətdə min min āh u zārim var (*Gazel 50, Mısra 3*). [*öz,]*

Səbā sölə **özün** ol gāfil-i dil-āgāhə
Ki gāfil olmə əhibbādān ey rəfiq-i müdām (*Gazel 129, Mısra 21*). [*özün, -ün*]

Yalquz dögül bu nālə vü fəryādım ey pəri
Öz könlüm içrə sənə qılub şöhbət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 14*). [*öz,]*

Behiştə gərçi məni də'vət etsələr sənsiz
Özümə rövzə'-i hüld-i cəhənnəm istəməmə (*Gazel 135, Mısra 4*). [*özümə, -im, -ə*]

Öz mərhəmətin Cənāb-ı Bārī
Səndə eləyüb 'əyān Əmirhān (*Gazel 136, Mısra 3*). [*öz,]*

Öz kəsbidür mi Zü'ī cəhān içrə hüsn ü qübh
Yā Həq verübdi 'āləm-i mə'nədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 17*). [*öz,]*

Zü'ī dəhi bəsdür nə gərək sirdə güftār
Bī-hüdə **özün** dāhil-i hıkmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 38*). [*özün, -ü, -n*]

Özün təşbiş edübdür lālə çün ruhsārīnə ey gül
Budur vəchi ki qalmışdur biyābānlardə dağ ilə (*Gazel 216, Mısra 3*). [*özün, -ü, -n*]

Dəhənün mö'cüzini gördi cəhān içrə Məsīh
Qaçuban gökdə **özün** 'əcz ilə pünhān etdi (*Gazel 233, Mısra 10*). [*özün, -i, -n*]

Kim ki tātəinə məğrūr olə Zü'ī bī'llāh
Bil yəqındır ki [o] Həqqdən **özünü** dūr elədi (*Gazel 241, Mısra 10*). [*özünü, -i, -n, -i*]

İmdi şəd şükr ki öz şövkət-i şanıyla bugün
Gəlüb **öz** təht-i humāyūnünə sultān oldı (*Kaside 17, Mısra 19*). [*öz,]*

Dürüst bəhson əgər bilməz **öz** adın yazmaq
Bu qism ədəm-i mollādi nə dələlət ilə (*Kaside 20, Mısra 33*). [*öz,]*

Özünlə dəhi bəradərlərtünə övlādun
Olə tənə'um ilə hər nə qədri var cəhān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 39*). [*özünlə, -ün, -lə*]

Əmrdən çıxmaq hər məzhəb arasındədi 'eyib
Öz vücudun niyə mə'yüb edəsən h'vār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 26*). [*öz,]*

Hāliqi dəhi rəsulu'llāhi inşāfdı kim
Nəfsdən ötri **özündən** belə bızār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 18*). [*özündən, -ün, -dən*]

Bu bir aydur Ramazān mündə **özünü** dāhil
Cənnətə təcrid min təhti'ə'l-ənhār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 11*). [*özünü, -ü, -v, -i*]

Yüzi qarə gələsən məşərə 'āşī mücrim
Həq içində **özünü** bir belə bī-'ār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 28*). [*özünü, -ü, -v, -i*]

Həq səlāmət eləsün cümlə bələdən cānun
Bu gəlüb getməkidən mən **özüm** bīmār oldım (*Kit'a-ı Kebir 5, Mısra 6*). [*özüm, -im*]

Öz adın yazmaqı bilməz nə bilür kāf ilə nün
İddi'ası budı ləkən ki mənəm Əflātūn (*Mesnevi 6, Mısra 15*). [*öz,]*

Öz mərhəmətin Cənāb-ı Bārī
Səndə eləyüb 'əyān Əmirhān (*Mesnevi 7, Mısra 13*). [*öz,]*

Fikr qıl 'əqlivi yıq başuñə ey bī-çərə

Sən **özün** günəhinə bağı ki yazılıb dīvārə (*Mesnevi 9, Mısra 58*). [*özün, -ün*]

Var imiş yüz bu növ' adəmlər
Ki **özindən** səvāni bātil elər (*Mesnevi 11, Mısra 52*).
[*özindən, -i, -n, -dən*]

Hər kimsə ki bu cəhəndə pis 'avrat alur
Öz cəni için dərd ü gəm ü möhnət alur (*Rübai 7, Mısra 2*).
[*öz,*]

Bār' ilāhī **özün** 'əlac elə
Qoyma İslāmı tərək olə belə (*Mesnevi 11, Mısra 97*). [*özün, -ün*]

Zāhid baña sətmə bu riyāni get **özün** sən
Žū'ı kimiye hīlə vü təzvīr nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 13*).
[*özün, -ün*]

Özün inşāf elə ey şüh sitəmdür bəddür
Eləməzlər bu qədər zülmi-i sitəm tərsāyə (*Gazel 209, Mısra 9*). [*özün, -ün*]

O bələlər ki görməyüb hiç kəs
Özün ahr onə dūcār oldun (*Kaside 16, Mısra 4*). [*özün, -ün*]

Nə fā'idə elə olə hökümət-i dünyā
Yezid tək adı məl'ün **özi** cəhənnəmdə (*Gazel 7, Mısra 13*).
[*özi, -i*]

Özi yoh adı var 'inqād-ı fəzl vücut-i səhā
'Əbəş yerə dolanub kīmyāni ahtarma (*Gazel 9, Mısra 3*).
[*özi, -i*]

Bədə-hvārə eləyür gərçi məzəmmət zāhid
Çəkər ahr **özi** bu işdə nədəmət zāhid (*Gazel 39, Mısra 2*).
[*özi, -i*]

Özi gəfildir məgər āyə-i lā yəğtəb dən
Kim edir gündə həzār ədəmə gıybət zāhid (*Gazel 39, Mısra 3*). [*özi, -i*]

Çün bilmür **özi** məs'ələ sorduqda deyürlər
Kāfir olı sən dinnə belə sözdə hərər var (*Gazel 42, Mısra 11*). [*özi, -i*]

'Əmmāməsine bəhmagilən məs'ələ şorma
Mollā **özi** çoh heyər edi yalnız nə qədər var (*Gazel 42, Mısra 14*). [*özi, -i*]

Özi behişte gedib var özi kimi hələfi
Eşitcəgin bunı h'os-ğāl-i rüzgār oldım (*Kaside 12, Mısra 15*). [*özi, -i*]

Özi behişte gedib var özi kimi hələfi
Eşitcəgin bunı h'os-ğāl-i rüzgār oldım (*Kaside 12, Mısra 15*). [*özi, -i*]

Ātəş-i harman-ı gəmdür **özi** ki āb isə də
Heyrdür cən u tənə gər adı şərāb isə də (*Mesnevi 1, Mısra 5*). [*özi, -i*]

Həm həsəb həm nəşəbdə bī-həmtā
İsmi tək həm **özi** böyük aqa (*Mesnevi 2, Mısra 4*). [*özi, -i*]

Şāhlıqından görmədi bir 'işrəti
Qoydı getdi **özi** için lə'nəti (*Mesnevi 5, Mısra 14*). [*özi, -i*]

'Uləmə firqəsinin bir adı 'ālim deyülür
Özi vallāh nə üşül u nə fūrū'atı bilür (*Mesnevi 6, Mısra 14*).
[*özi, -i*]

Olsə hər kəsə səhəvət **özi** ol hələtdür

Olmasa gər hünəri neylüm adı Rüstəmdür (*Mesnevi 6, Mısra 39*). [*özi, -i*]

Çünki həl yəstəvi Qur'əndə bunə iməndür
Şürəti olə də insān **özi** līk ədnədür (*Muhammes 5, Mısra 8*).
[*özi, -i*]

Dün ki bāz-ı fələk **öz** lənəsin etdi məqām
Məş'əl-i şidi əhātə elədi zəng ü zəlām (*Kaside 13, Mısra 1*).
[*öz,*]

Yazubən bu sözi məhfi səña izhār elədim
Öz hərəbə evimə getməgə qıl bir sāmān (*Kaside 14, Mısra 24*). [*öz,*]

Susuyub Kövsərə **öz** nəfsivə etdün tē'ət
Zāhidā ədəmi cənnətdən atar sū'-i 'əməl (*Gazel 126, Mısra 11*). [*öz,*]

'Āşilərə verdin nə qədər var isə ne'mət
Öz əmrünə təbə'lərə zillət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 14*). [*öz,*]

Gəm-i firāq ilən imdi belə olmazdım
Qoyaydı gər məni könlüm **öz** ihtiyarım ilə (*Gazel 191, Mısra 8*). [*öz,*]

İmdi şəd şükr ki **öz** şövkət-i şāniyla bugün
Gəlib **öz** təht-i humāyūnuna sultān oldı (*Kaside 17, Mısra 20*). [*öz,*]

Hansı dil-bərdür ki **öz** 'uşşāqinə cövr etməyüb
Cövrədən āh etmə ey 'āşiq yəhər könlüm deyüb (*Tahmis 3, Mısra 13*). [*öz,*]

Şam'-ı ruhsārınə meyl eylədi dīvānə könlü
Saldı gər kim **özini** ātəş-i sūzānə könlü (*Gazel 124, Mısra 2*). [*özini, -i, -n, -i*]

Nədi dünyā **özi** bir fikr elə ey məst-i gürür
Bārī 'ibrət elə bir Ādəm ilə Həvvādən (*Gazel 173, Mısra 3*).
[*özi, -i*]

Hər kim istər **özini** güşşədən əzadə qılə
Olməsün kim tələb-i ruzi nihədə qılə (*Gazel 215, Mısra 1*).
[*özini, -i, -n, -i*]

Gərək mə'sūq **özi** cəzb eyləsün 'uşşāqını vəşlə
Yetüşməz vüslətə gər gəzsə yüz min il sorağ ilə (*Gazel 216, Mısra 7*). [*özi, -i*]

özgə: Başka, gayrı; Bir başkalığı olan, değişik, kendine has.

'ārif ü 'āşiqdən **özgə** Žū'iyā bir kimsənə
Eyləməzlərdi 'ibādət hür u gılmān olmasa (*Gazel 13, Mısra 13*). [*özgə,*]

Ənbiyāya 'ürəfə silkinə inşāf ilə bağı
Zillət ü güşşədən **özgə** sölə āyā nə verüb (*Gazel 20, Mısra 14*). [*özgə,*]

Bu qədri etmə bana cövr ey büt-i bī-mehr
Ki səndən **özgə** mənim sölə kim pənāhımdır (*Gazel 53, Mısra 6*). [*özgə,*]

Həlqün dəhi yoh mətləbi bir pūldan **özgə**
Nāmūs həyā 'ār ilə geyrət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 19*).
[*özgə,*]

Nə var ol məhvəşə āhımdan **özgə** qāşidim hər şəb
Hərīm-i küyunə bād-ı şəbādan geyri məhrəm var (*Gazel 70, Mısra 11*). [*özgə,*]

Kimün ki 'eşq ələmindən könlüldə yārəsi var

Vüsal-i yârdən **özgə** sağınmə çārəsi var (Gazel 87, Mısra 2). [özgə,]

Sāqi-yā mey ver ki yārə dər-d-i dil izhār edim
Meydən **özgə** hiç kəs dil-sirrinə mərḥəm döğül (Gazel 125, Mısra 8). [özgə,]

Cām-ı sər-şārı dōnəm başıña sāqı mənə ver
Məndən **özgə** nə rəvādūr bu ayağə dəğə əl (Gazel 126, Mısra 6). [özgə,]

Hər bəzmdə səndən **özgə** kimdür
Tā kim olə zər-fəşān Əmīrhān (Gazel 136, Mısra 9). [özgə,]

Cān özgə cism **özgədi** yā müttəhiddülər
Cān hansı cüzvdür tən ü ə'zādə bilmədim (Gazel 139, Mısra 13). [özgə,]

Cān özgə cism **özgədi** yā müttəhiddülər
Cān hansı cüzvdür tən ü ə'zādə bilmədim (Gazel 139, Mısra 13). [özgədi, -di]

Ayaqun topraqı olmaqdan **özgə** yohdı bir fikrim
Baña bi'llāh yegdü'r belə zillət pādşahlıqdan (Gazel 151, Mısra 10). [özgə,]

Olsə mehrim qədrı gər ey bi-vəfā kīnün sənün
Qanımlı tökməkdən **özgə** olmaz āyīnün sənün (Gazel 154, Mısra 2). [özgə,]

‘ārif ü ‘āşıqdən **özgə** Zū'iyā bir kimsənə
Eyləməzlərdi 'ibādət hūr u ğılman olmasə (Gazel 197, Mısra 13). [özgə,]

‘Elm ‘āləmə dolubdı bu ‘əşr **özgə** ‘əşrdür
Siz də tapun bu ‘elmdən āhır şərāfəti (Kaside 2, Mısra 31). [özgə,]

Zū'iyā dut dāmənindən dər-d [ü] gəmdən əymən ol
Çünki ondan **özgə** kən-i cüd u əhsān qalmayub (Kaside 4, Mısra 20). [özgə,]

Dögi çārə gəmə nə dövlət ü nə təht nə təc
Ondan **özgə** nədi 'āləmdə gəm ü dər-də 'ələc (Mesnevi 1, Mısra 4). [özgə,]

Hər bəzmdə səndən **özgə** kimdür
Tā kim olə zər-fəşān Əmīrhān (Mesnevi 7, Mısra 19). [özgə,]

Yohdur baña şāh səndən **özgə**
Zū'iyə pənāh səndən **özgə** (Mesnevi 7, Mısra 67). [özgə,]

Yohdur baña şāh səndən **özgə**
Zū'iyə pənāh səndən **özgə** (Mesnevi 7, Mısra 68). [özgə,]

Nə qədər fikr elədim diqqət ilə bu kārə
Məktəb ü dərdsən **özgə** bunə yohdur çārə (Mesnevi 9, Mısra 66). [özgə,]

Cümlənün qəvli belədür bu məhəl
Mundan **özgə** sözinə etsən 'əməl (Mesnevi 11, Mısra 54). [özgə,]

İmdi qaçub bu mənəbə'-i 'ürfənə gəlmişəm
Ölməkdən **özgə** yohdı bu dər-dün təbəbət (Muhammes 3, Mısra 30). [özgə,]

Babam firāqını düşmən cəfāsını çəkdim
Bir **özgə** ğüşşə var oldur qılan fikār mən (Müseddes 2, Mısra 22). [özgə,]

Əsir-i ğürbətüz biz səndən **özgə** āşnāmız yoh

Ayağun kəsmə başuncün bizim möhnət-sərālardan (Tahmis 1, Mısra 9). [özgə,]

Zū'ı sañadı Leyliyə Məcnün ğəzəl-sərā
Hər gülşənün bir **özgətəhər** 'əndəlībi var (Gazel 44, Mısra 12). [özgətəhər, -təhər]

Özgədür şivəsi Zū'ı bu pəri ruhsārun
Verməyüb Həq bunı hər mäh-ı mələk sīmāyə (Gazel 209, Mısra 13). [özgədür, -dür]

Həbībā bir **özün** fikr eylə gör āyā rəvādūr mı
Çəkə bīğānələr ləzzət görəm mən min bələ səndən (Gazel 168, Mısra 5). [özün,]

P

pā: Ayak.

Gər etməsəydi cān ilə hīdmət saña Məsīh
Qoymaz āsmān-ı çəhārumdə **pā** ['Əlī] (Kaside 1, Mısra 16). [pā,]

Ol Kə'bə-i cəmālīvə hüccəclər kimi
Sər **pā** bərəhnə şıd q ilə züvvānīām sənün (Gazel 165, Mısra 6). [pā,]

pā çək-: Ayak çek, vaz keç!

Əl üz ey məh cəfādan rəh-ğüzār-ı zülmdən **pā çək**
Nə cövr et 'āşıq-ı zārə nə fəryādından izā çək (Gazel 116, Mısra 1). [pā çək,]

pā-bəst: "Ayağı bağlı", hareketsiz, kımıldanamaz durumda; Kayıtlı esir, giriftar.

Edübdü dām-ı belādə fələk mənə **pā-bəst**
Olubdı şışə-i dil səng-i möhnət ilə şikəst (Tahmis 2, Mısra 21). [pā-bəst,]

pādşā: Padişah, hükümdar.

Ey risālət mülkünə rüz-ı əzəldən **pādşā**
Rizə-h'vār-ı h'vān 'elmündür şəfi'-i ənbiyā (Gazel 2, Mısra 1). [pādşā,]

pādşāh: Hükümdar, sultan.

Sərīr-i fəqr ü qənā'ətdə **pādşāh** ol kim
O bərgəhdə Süleymān mürdən kəmdür (Gazel 73, Mısra 9). [pādşāh,]

Mənə 'eşqindən anun çoh də gəl mən' etmə ey nāşih
Baña h'osdur gədā-yı küyü olmaq **pādşāhlıqdan** (Gazel 151, Mısra 11). [pādşāhlıqdan, -lıq, -dan]

Baña h'osdur gədā-yı küyü olmaq **pādşāhlıqdan**
Bu qədri cövrələr kim Zū'iyə eylər firāq ilə (Gazel 151, Mısra 13). [pādşāhlıqdan, -lıq, -dan]

Kim mərḥəmət elə **pādşāhım**
Bildür baña kim nədür günāhım (Mesnevi 8, Mısra 27). [pādşāhım, -ım]

O kəs kim cāhil ü əbləhdi eylər
Büsəti dövlət içrə **pādşāhlıq** (Gazel 112, Mısra 8). [pādşāhlıq, -lıq]

Yeddi yüz il **pādşāhlıq** eylədi
Çərḥ-i cəhān içrə məhliq eylədi (Mesnevi 5, Mısra 19). [pādşāhlıq, -lıq]

Bu 'əşrdə dəhi çoh **pādşāhə** eylə nəzər

Nə tövr zillətə āhırdə döndi dövrənı (*Kaside 23, Mısra 7*).
[pādsāhə, -ə]

pādsāh-i ‘āləm: *Alemin, dünyanın padişahı.*

O kəs ki mülk-i ma’ārif onə müsəlləmdür
Həqiqətən nəzər et **pādsāh-i ‘āləmdür** (*Gazel 73, Mısra 2*).
[pādsāh-i ‘āləmdür, -dür]

pādsəh: *Büyük hükümdar; Sevgili.*

Ol **pādsəhim** bədəyə meyl etdügi gündən
Cən nəqdini hər şəmdə nəzr-i asəs etdim (*Gazel 130, Mısra 5*). [pādsəhim, -im]

pādsəh-i mülk: *Gönül mülkünün padişahı, hakimi.*

Gəlir o **pādsəh-i mülk** hüsn-i şövkət ilə
Qıl ‘ərz-i həl-i məqām şikayətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 3*). [pādsəh-i mülk,]

pāk-i dāmān: *“Eteği temiz” Nâmuslu, iffetli, mâsum.*

Ümüdün kəşgilən Zü’i ki sən tək rind ü rüsvayə
Dögül mümkün vüşalı bir onun tək **pāk-i dāmānun** (*Gazel 149, Mısra 12*). [pāk-i dāmānun, -un]

pālān: *Semer, at, eşek, katır vb. hayvanların sırtına yerleştirilen, üzerine yük bağlanan veya binilen, iskeleti ağaçtan araç.*

Bu idi doğru söz kim ‘ərz olundu hək-i pâyundə
Əgərçi şā’irəm mən dəhrdə yüz min yalanım [var] (*Kaside 7, Mısra 36*). [pālānım, -ım]

palcıq: *Balçık, çamur.*

Məktəb nə növ’ h’oş olı cındır həşirdə
Ətfəl ayağ yalın çəkə **palcıqdə** zəhməti (*Kaside 2, Mısra 12*). [palcıqdə, -də]

pā-māl-i dərd ü gəm: *Keder ve üzüntü perişanlığı.*

O növ’ ilə qılub **pā-māl-i dərd ü gəm** məni gərdün
Görənlər həlümü çər’hün əlindən əl-əmən qılmış (*Kaside 11, Mısra 11*). [pā-māl-i dərd ü gəm,]

pā-māl-i həlq: *Halkın ayakları altına alınmış.*

Şöhrət tapubdi bid’ət Zü’i zəmənadə
Pā-māl-i həlq olubdi şəri’ət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 14*). [pā-māl-i həlq,]

parla-: *Parlamak, ışıldamak.*

Gözətlə Zü’i cəhān nūr-ı ‘elm ilən **parlar**
O vaxtdə olubsan çün sən nihān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 13*). [parlar, -r]

pārə: *Parça.*

Ya edün həncər-i bī-dād ilə şəd **pārə** məni
Qana döndi cığərim yə yetirün yārə məni (*Gazel 224, Mısra 1*). [pārə,]

Mənim tək olmayə şəd **pārə** tığ-i həsrət ilə
Cirəhət-i dilinə yərdən dəvəsi olə (*Gazel 10, Mısra 5*).
[pārə,]

Yeridi tığ ilə gər etsə **pārə pārə** məni
Onun məhəbbəti əlbəttə kim günāhımdur (*Gazel 53, Mısra 3*). [pārə,]

Yeridi tığ ilə gər etsə **pārə pārə** məni

Onun məhəbbəti əlbəttə kim günāhımdur (*Gazel 53, Mısra 3*). [pārə,]

Hərə bir dīn gətirmiş izhərə
Bir olan dīn olubdi şəd **pārə** (*Mesnevi 11, Mısra 96*).
[pārə,]

pās: *Pas; Gönül kiri, gönül aynasının parlaklığını yok eden manevi pislik.*

Nə qədər ‘eybi olsə pül örtər
Çirk ü **pāsın** təmizləyüb örtər (*Mesnevi 11, Mısra 20*).
[pāsın, -ı, -n]

pāsbān: *Gece bekçisi.*

Bir mür qədri hiç Süleymānı bilmənəm
Küyündə itlərinə əgər **pāsbān** olam (*Gazel 128, Mısra 6*).
[pāsbān,]

Vəzīr idi Nəvā’i-nüktə-dān
Gör necə Həyyāmə olub **pāsbān** (*Mesnevi 10, Mısra 24*).
[pās-bān,]

pāsidə: *Saçılmış, serpilmiş, dağılmış.*

Görəndə şərhə şərhə könlümi eylə təkəllüm kim
Bu ‘ādətdür nəmək **pāsidə** eylərlər kabāb içrə (*Gazel 188, Mısra 6*). [pāsidə,]

pāy-bəst: *Asılmış, ayaklarından asılmış.*

Nə şəhr edüb ki müjün kimi mərdümü ey gül
Edübdü dūda-i çeşməndə **pāy-bəst** gözün (*Gazel 158, Mısra 4*). [pāy-bəst,]

pāydār: *Sağlam, sürekli.*

Olson ziyadə gün-bə-gün ‘āləmdə dövlətün
‘Ömrün bu növ’ ‘izzət ü cüd ilə **pāydār** (*Kaside 9, Mısra 34*). [pāy-dār,]

pāy-ı ham: *Eğri, bükülmüş bacak.*

Döndürən səcdə için **pāy-ı hamı** mehrəbə
Səccəsi gərdis-i peymānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 5*). [pāy-ı hamı, -ı]

pāy-ı mələh: *Çekirge ayağı(budu).*

Ümüdüm var ki bu əş’ar olə məqbül-i dərğāhun
Süleymān bəzminə **pāy-ı mələhdən** ərməğanım var (*Kaside 7, Mısra 40*). [pāy-ı mələhdən, -dən]

pāy-ı piyadə: *Yaya.*

Qalmışam **pāy-ı piyadə** gəlübən dərğəhiñə
‘Əcz ilə mərhəmətündən bir ayaq istəyürəm (*Kit’a 2, Mısra 11*). [pāy-ı piyadə,]

‘Əcəbdü pīr zəmənimdə **pāy piyadə** qalub
Ayağ yalın dəhi getməkdə bī-qərār oldım (*Kaside 12, Mısra 9*). [pāy,]

pāy-māl: *Ayaklar altına alınmış, hakim görülmüş.*

Çər’h-i gəddār rüzgār-ı dənī
Eyləyüb **pāy-māl** güşşə məni (*Mesnevi 2, Mısra 8*).
[pāyimāl,]

Dur gözün qurbānı sāqī bir də mey-hānə dut
Gəm humarı **pāy-māl** etdi məni peymānə dut (*Gazel 33, Mısra 2*). [pāy-māl,]

Liyāğ-ı mey gətür sāqī məni gəm **pāy-māl** etdi

Mənim şərh-i gəm etməkçün zəbān-i tərçümānım var
(*Kaside 7, Mısra 3*). [*pāy-māl,]*

pāy-māl-i həlq: *Halkın ayakları altına alınmış.*

Əhır çürir həkdə **pāy-māl-i həlq** olur
Bu təmtərəq rüfət-i cādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 15*).
[*pāy-māl-i həlq,]*

pāyo: *Direk; Merdiven.*

Lütf edüb bir tır-i gəmzə birlə al gəl cānımı
Pāyo dönmüş qāmətım ol t̄aq-ı əbründən cüdā (*Gazel 12, Mısra 8*). [*pāyo,]*

pāyəndə: *Sürekli, daim, pəyidar.*

Dögi **pāyəndə** nə 'ömr ü nə hökümət Zü'ī
Yer ü gök küllüsi əhırdə ki min qan olacaq (*Gazel 113, Mısra 21*). [*pāyəndə,]*

Hər nəhv olə Zü'ī saña bəndədür
Du'a-güdur hıdmətə **pāyəndədür** (*Mesnevi 10, Mısra 58*).
[*pāyəndədür, -dür]*

pərtöv-i rüy: *Yüzün ışıqı, parlaklığı.*

Pərtöv-i rüyün görüb nəlān olur 'āşiqlərin
Rəsmidür eylər fəğān itlər görəndə mäh-tāb (*Gazel 16, Mısra 9*). [*pərtəv-i rüyün, -un]*

pəşin: *Arkasından, kendisiylə.*

Hic kimsə mülk-i dövlətə məğrur olmasun
Cəmşidü ki **pəşin** nə apardı məzārına (*Gazel 207, Mısra 6*).
[*pəşin,]*

pəşə: *İş, meşguliyyət, meslek, sanat.*

Bir Əmīrhān Şīrvān igiddən səvāy dəhrdə
Bir nəfər şəhs-i səhāvət-**pīşə** əlān qalmayıb (*Kaside 4, Mısra 18*). [*pəşə,]*

petrə: *Çok çeşitli maddelerden (altın, gümüş, alüminyum gibi) cam levhaların bir yüzeyleri civa amalgamaları ile kaplanarak, ayna elde edilmesi.*

Tə etməyə āyīnə-i ruhsārıvı **petrə**
Əhır nəfəs-i 'ömrdə həbs-i nəfəs etdim (*Gazel 130, Mısra 9*). [*petrə,]*

pey-ā-pey: *Art arda, peş peşə.*

Vüslət dəmidür sāqı gətür cām **pey-ā-pey**
Həyr işdə gözim nūri bu tə'hir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 9*). [*pey-ā-pey,]*

Gözlərin şədqəsi cān sāqı ayağın ələ al
Dön **pey-ā-pey** genə bir şūr-ı cünün başımə sal (*Mesnevi 1, Mısra 8*). [*pey-ā-pey,]*

Ver cām ləb-ā-ləb ü **pey-ā-pey**
Kim güşşə vü gəm 'əlācidur mey (*Mesnevi 7, Mısra 5*).
[*pey-ā-pey,]*

Ver cām ləb-ā-ləb ü **pey-ā-pey**
Kim güşşə vü gəm 'əlācidur mey (*Mesnevi 8, Mısra 7*).
[*pey-ā-pey,]*

peydā: *Aşikār, var, mevcut.*

Zimistānı bəhār eylər nəşāt-əsbābın āmādə
Kimün kim sīm ilə zər kīsəsində ləhzə **peydādur** (*Gazel 40, Mısra 12*). [*peydādur, -dur]*

Budı bizdəki neçə təfriqələr **peydādur**
Nəbīdür ümməti var söləmə kim mollādur (*Mesnevi 9, Mısra 45*). [*peydādur, -dur]*

Māl-i dünyādən ötri hər mollā
Raһnələr dində eyləyür **peydā** (*Mesnevi 11, Mısra 94*).
[*peydā,]*

Yā cəhənnəm yā cənnatü'l-mə'vā
Pül bir dəmdə eyləyür **peydā** (*Mesnevi 11, Mısra 28*).
[*peydā,]*

peyğən-bər: *Peygamber, nebi.*

Hic kəs ism-i Məhəmmədlə **peyğən-bər** olmaz
'Əli olmaqla adı Həydər ü Şəfdər olmaz (*Mesnevi 6, Mısra 41*). [*peyğənbər,]*

Milyanər Tarıdı yüzminni də **peyğən-bər imiş**
Olmasə pülü Fəlatün isə dərler hər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 7*). [*peyğənbər,]*

peykān: *Ok temreni, okun ucundaki sivri demir; Sevgilinin kirpiği.*

Dögi müjgān-şafı çeşmimdəki **peykānlaridur**
Ki çıqub dışrə gözimdən cigərim qanı ilə (*Gazel 204, Mısra 3*). [*peykānlaridur, -lar, -ı, -dur]*

Ey kəmən-əbrü müjün **peykānı** yüz min cān alur
Yayə dönmüş qāmətım tır ü kəmənun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 5*). [*peykānı, -ı]*

Gəmzə **peykānın** dilər şövq-i ruһundan cān u dil
Eylə kim gün təbişindən təşnələr istərlər āb (*Gazel 16, Mısra 5*). [*peykānın, -ı, -n]*

Cəfā **peykānlarılə** gərqedür cismim fəğān etmin
Müşəhəşşədür bu Zü'ī kim fəğān gərq-ābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 9*). [*peykānlariylə, -lar, -ı, -y, -lə]*

peykān-ı gəmzə: *Kirpik oku.*

Şayd etdi təzədən dil-i əndühuna kimi
Peykān-ı gəmzədən o büt-i bī-vəfā genə (*Gazel 202, Mısra 4*). [*peykān-ı gəmzədən, -dən]*

peymān: *Ahit, şart, muahede, yemin.*

Nə-büd olub mə'rifət-əhli bu zəməndə
Həm 'əhdə vəfā 'əhd ilə **peymān** qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 4*). [*peymān,]*

peymānə: *İçki kadehi, özellikle şarap kadehi.*

Hər bir məqāmə dəgə ayağın hərəb edir
Vay ol kəsə ala ələ **peymānə** ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 14*).
[*peymānə,]*

Nə güldə var sürür nə gülşəndə rəng bū
Zövq ü sürür səğər ü **peymānədən** gedüb (*Gazel 28, Mısra 4*). [*peymānədən, -dən]*

Dur gözün qurbānı sāqı bir də mey-hānə dut
Gəm humārı pāy-māl etdi məni **peymānə** dut (*Gazel 33, Mısra 2*). [*peymānə,]*

H'osā o sakin-i mey-hānə olduğum günlər
Əlimdə səğər ü **peymānə** olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 2*). [*peymānə,]*

Gəzsən o yerün hər tərəfin güşə-bə-güşə
Nə cām nə bādə nə də **peymānə** tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 4*). [*peymānə,]*

Gözüm **peymānəsini** doldurdu hər dəm bağrımın qanı
Nöğün kim həlq sözlərlər filəni mey-güsār olmuş (*Gazel 108, Mısra 3*). [*peymānəsini, -s, -i, -n*]

Ləbi şövqilə göz-**peymānəsini** qan ilə doldurmaq
Cəməl-ātəşin 'eşqilə hər dəmdə kabāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 3*). [*peymānəsini, -s, -i, -n*]

Qutarub sübhə şümār olmaqdan məsciddə
Şəhn-i mey-hānədə nüş etməyə **peymānə** gedəm (*Gazel 140, Mısra 8*). [*peymānə,]*

Ol mäh firəqi mənə yüz min gəm olubdur
Sāqī hanı gəm dəf'inə **peymānə** yetürsün (*Gazel 157, Mısra 8*). [*peymānə,]*

Çəkməsin güşə-i mey-hānəyə **peymānə** səni
Nə rəvādür deyələr zə'ir-i mey-hānə səni (*Gazel 226, Mısra 1*). [*peymānə,]*

Almısan ey gözi məhmür ələ **peymānə**
Yohsə təngə gətürüb sübhə-i şəd dənə səni (*Gazel 226, Mısra 3*). [*peymānə,]*

Ey sāqī əl-əlmān bana hüm-hüm şərāb ver
Tə'sīr eyləməz bizə **peymānənün** biri (*Kit'a-ı Kebir 6, Mısra 2*). [*peymānənün, -n, -iün*]

peyām-bər: Peygamber, nebi.

Allāh **peyām-bər** sözinə kim həvəs eylər
Bir adı qalub dīn ilə tīmān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 11*). [*peyāmbər,]*

Qılır əhvāl-i bāzın zāhīr 'āləm içrə bir dəmdə
Desəm mən küfr olur mu cām-ı bādə gör **peyām-bərdür**
(*Gazel 88, Mısra 4*). [*peyāmbərdür, -dür*]

Zərdür bu cəhān əhlinə mə'būd-ı həqiqi
Allāh **peyām-bər** o 'ibādət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 20*). [*peyāmbər,]*

Bah o söz gör ki kimlərə yaraşur
Tə'pəri yə **peyām-bərə** yaraşur (*Mesnevi 11, Mısra 78*). [*peyāmbərə, -ə*]

pīc: Kıvrım, büküm.

'Əql ü cān **pīc** ü hēm-ı zülfə sər-gərdāndur
Yüz ağır açsə də şānə belə müşkil olı həll (*Gazel 126, Mısra 13*). [*pīc,]*

pīc ü tīb: İç sıkıntısı, endişə, ızdırıp; Kıvrım, karmakarışık, büküm.

Bu **pīc ü tīb** ilə ol gül-ruhın zülf-i mutarrāsın
Əgər tərsə görə bi'llāh salur gözdən çəlipāsın (*Gazel 162, Mısra 1*). [*pīc ü tīb,]*

Tə ki mükşin zülfinə vermişsən eləmə **pīc [ü] tīb**
Almısan pəjmürdə könlümdən mənim āram u tīb (*Gazel 16, Mısra 1*). [*pīc [ü] tīb,]*

pīr: İhtiyar.

Görmədim zərrə qədər məşrəb-i zāhiddə şəfā
Zövq ü behcət genə mey-hānədəki **pīrdədür** (*Gazel 75, Mısra 14*). [*pīrdədür, -də, -dür*]

Nə sūd möhnət-i dünyāyə dəst-gir oləsən
Şəbāb-ı 'ömrə də gəmdən həmidə-**pīr** oləsən (*Gazel 170, Mısra 2*). [*pīr,]*

'Əcəbdi **pīr** zəmənimdə pāy piyadə qalub

Ayağ yalın dəhi getməkdə bī-qərār oldım (*Kaside 12, Mısra 9*). [*pīr,]*

pīrāmən: Çevre, etraf.

Cəfādan incinüb ey dil fəğānə gəlmə bülbül tək
O hansı güldi kim **pīrāmənində** hüşk-i hər olmaz (*Gazel 99, Mısra 8*). [*pīrāmənində, -i, -n, -də*]

pīrānə: Yaşlı, ihtiyar.

Pīrənəliqdə çün kişinün yoh o hələti
Çoh məclisə oturmaqə olmaz ləyāqəti (*Muhammes 1, Mısra 13*). [*pīrənəliqdə, -liq, -də*]

pīrənəsər: Yaşlı, ihtiyar.

Pīrənəsər könlü genə bir şühə bənd olub
Kim tār-ı zülf-i gərdəni cənə kəmənd olub (*Gazel 24, Mısra 1*). [*pīrənəsər,]*

Genə **pīrənəsər** dil-mürği bir şühə nigār olmuş
Pərişān zülf-i tək hicrində dā'im bī-qərār olmuş (*Gazel 102, Mısra 1*). [*pīrənəsər,]*

Sevübdür bir cavān-ı nəzənin **pīrənəsər** könlüm
Yanar şövq-i ruhuyla nərə hər şām ü səhər könlüm (*Gazel 115, Mısra 11*). [*pīrənəsər,]*

Sevübdür bir cavān-ı nəzənin **pīrənəsər** könlüm
Yanar şövq-i ruhuyla nərə hər şām ü səhər könlüm (*Gazel 143, Mısra 1*). [*pīrənəsər,]*

Pīrənəsər tapandə kişi çün fuqārəti
Bī-heyr ü bī-nəvā dəhi durmaqə təcəti (*Muhammes 3, Mısra 31*). [*pīrənəsər,]*

pīrgavāri: Rusça kelime olup, müzakere veya mahkeme kararı, cümle, söylemek gibi anlamlara gelir.

Həzirdi yanımdə **pīrgavāri**
Gəl olma bu işdə sən firārī (*Mesnevi 7, Mısra 35*). [*pīrgavāri,]*

pīr-i kūhən: Eski ihtiyar.

Tə'sīr-i məst olub bu **pīr-i kūhən**
Hələqə mə'lüm edim nə varsə sülhən (*Mesnevi 11, Mısra 9*). [*pīr-i kūhən,]*

pīr-i mey-hānə: Meyhaneci, İlahi aşk şarabı sunan kamil mürşid.

Halāl etmiş bizə cām-ı şərābı **pīr-i mey-hānə**
Həbibim vā'iz-i hüd-bīn-kələm ilə hərəm olmaz (*Gazel 93, Mısra 9*). [*pīr-i mey-hānə,]*

pīr-i meykədə: Meyhaneci.

Nə **pīr-i meykədə** yanında zərrə c'tibārım var
Nə rəhn-i cāmə hırqəsicə nə sīm u zərim yohdūr (*Gazel 47, Mısra 3*). [*pīr-i meykədə,]*

pīr-i muğān: Meyhane şeyhi, meyhaneci.

Eyləyüb çünki fərāmüş məni **pīr-i muğān**
Gör necə olmuşam āvārə-i şəhrā-yı Muğān (*Mesnevi 1, Mısra 9*). [*pīr-i muğān,]*

pīr-i 'əql: Akal üstadi.

Dün 'əciz ilə soruşdım mən **pīr-i 'əqldən**
Bā'ış nədür bu hələ bugün rüzgārdə (*Kaside 19, Mısra 13*). [*pīr-i 'əqldən, -dən*]

pirisajni: Rusça kelime olup, jüri üyesi demek.

Gər **pirisajni** vəkillər böyüğü sovn oləsən
Kimsə qədr etməyəcək gərçi Fəlatün oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 15*). [*pirisajni, j*]

piristav: Rusça kelime olup, Sovyetlər döneminde Azərbaycan vb. gibi ülkelerde polis memuru görevi için kullanılmıştır.

Nərrəd-ı qəzā çəküb baña dav
Gəldi o məqamə bir **piristav** (*Mesnevi 7, Mısra 30*).
[*piristav, j*]

pis: Kötü.

Şəd-heyf ki **pis** vəqtdə gəldük bu cəhənə
Çün müştəri yohdur bu bižā'ət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 17*). [*pis, j*]

Nöçün 'ulümə deyüb **pis** yazıq müsəlmānı
Gerüdə sahlamısan indi sâ'ir ümmətdən (*Kaside 15, Mısra 57*). [*pis, j*]

Hər kimsə ki bu cəhəndə **pis** 'avrət alır
Öz cāni için dərd ü gəm ü möhnət alır (*Rübai 7, Mısra 1*).
[*pis, j*]

Lik şəd-heyf ki **pis** vəqət həbərdaram mən
Qocalub 'ömr gedüb zə'f tapub quvvət-i tən (*Terci-bend 1, Mısra 21*). [*pis, j*]

Ey risələt mülkünə sultān zu'l-'izz u 'əlā
Ənbiyā-yı övliyāyə müqtədə vü **pişvā** (*Gazel 1, Mısra 2*).
[*pişvā, j*]

piyadə: Yaya.

Piyadə rəh dönüb bu dərgəhə bir atə gəldim mən
Əgər fil olə gəm yoh sən tək şāh-ı cəhānım var (*Kaside 7, Mısra 33*). [*piyadə, j*]

'Əcəbdi pīr zəmənimdə pāy piyadə qalub
Ayağ yalın dēhi getməkdə bī-qərār oldım (*Kaside 12, Mısra 9*). [*piyadə, j*]

piyalə: İçki kadehi, şarap kadehi.

Hanı o şühlə məst-i şərāb olan günlər
Məhim **piyalə** meyim āftāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 2*).
[*piyalə, j*]

Hanı o şühlə məst-i şərāb olan günlər
Məhim **piyalə** meyim āftāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 2*).
[*piyalə, j*]

Hüm-hüm baña ver bādəni ey sāqī **piyalə**
Bu köhnə hərifə belə bir bir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 11*).
[*piyalə, j*]

Söləmə Cəmşid-i nīk ü nāmdan
Sölə baña **piyalə** vü cāmdan (*Mesnevi 5, Mısra 30*). [*piyalə, j*]

piyaləhə-yi mürəşşə: İnci, elmas, yākut vb. kıymətli taşlarla süslenmiş, mücevherlə bezənmiş içki kadehleri.

Şürāhi vü mey ü mīnā hesabınız hāzır
Piyaləhə-yi mürəşşə qinānə-i əlvān (*Kut'a-ı Kebir 1, Mısra 30*). [*piyaləhə-yi mürəşşə, j*]

piyāz: Soğan.

Mə'ışət büstānında cəhān əhlinə gül yetdi

Mənim bu qara bəhtimdən **piyāz** u kəndənə çıldı (*Gazel 254, Mısra 6*). [*piyāz, j*]

pöhrə: Fidan, bar, meyvə.
sözün də genə bir yaşıxısını əhž etməb
Hər nə **pöhrəsi** vardır oları əzbər edüb (*Mesnevi 9, Mısra 62*). [*pöhrəsi, -si j*]

poz-: Dağıtmak, yıkmak, bozmak.

Məzhəbləri bər-həm eləyüb dīni **pozan**
Bu 'əşrdə Dəccəldi cümlə 'üləmə (*Rübai 1, Mısra 3*).
[*pozan, -an j*]

Nə yerdən ey pəri-rüyum köñüldə intizārın var
Ki **pozdu** əhl-i bəzmün hātirin sölə nə kārın var (*Gazel 46, Mısra 2*). [*pozdu, -du, -n j*]

Cənə fərəh idi mey ilə şürət-i zibā
Şürət **pozulub** rüh itüb cān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 20*). [*pozulub, -ul, -ub j*]

Gər rüzgārdan eləsən şəkvə 'əqibət
Rəsmi **pozub** edər mi bizə səzkārılıq (*Gazel 111, Mısra 16*). [*pozub, -ub j*]

Binə-yı dostluqım dutmamış nigārım ilə
Pozub harāb elədim çeşm-i əşkbārım ilə (*Gazel 191, Mısra 2*). [*pozub, -ub j*]

Qoymə həzān-ı həvā gülşən-i şövqün **pozub**
Lāl eləyə zikrdən bülbul-i h'os-h'vānını (*Gazel 245, Mısra 11*). [*pozub, -ub j*]

Şimşād u sərvini qoparun güllərin **pozun**
Hər bağdə o sərv ki rəftāra gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 11*).
[*pozun, -un j*]

pozğun: Bozuk, ahlaksız.

Pozğundi Zü'i vəz'-i zəmənə qədimdən
Güyā ki hānə şahibi bu hānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 13*).
[*pozğundi, -di j*]

pozuq: Bozuk, harap.

Kim eyliyər o **pozuğ** bāğə e'tinā Kāzım
Edər məqām gül-i rüyün üzrə zāğ-ı hətün (*Gazel 137, Mısra 12*). [*pozuğ, j*]

Fikr edirdim ki nə növ' ilə sər-əncām qılaq
Tā ki tapsun bu **pozuğ** hālətim ol işdə nizām (*Kaside 13, Mısra 18*). [*pozuğ, j*]

pozul-: Bozulmak.

Pozuldi rövnaq-i ürdibehişt hicrūnlə
Həzānə döndi 'əcəb növ-bəhārım ahırdə (*Gazel 198, Mısra 3*). [*pozuldi, -di j*]

Ver sāqī bādə tā içək ol mäh-rū ilə
Bəlkə günāh hətti **pozulsun** bu su ilə (*Gazel 214, Mısra 2*).
[*pozulsun, -sun j*]

pül: Pül, para, fül, akça.

Göz ü qaş u əl ayağ **pülilə** döğül insān
Əgər məlik olə bī-mə'rifət nə ədəmdür (*Gazel 80, Mısra 11*). [*pülilə, -ilə j*]

Vā'iz gəlür mi məscidə gər **pül** olmasə
Anlar bu rəmzi kimsə ki şahib-şü'ürdür (*Gazel 74, Mısra 9*). [*pül, j*]

Qara **pül** həsrəti ilə ağarub çeşm-i ümüd

Ärzü-yı mey-i gül-günlê cigər qan olacaq (*Gazel 113, Mısra 15*). [pül,]

Nə eyləyəydi pərəstiş bu həlq sım ü zərə
Olaydı **pül** bu məhlüqdan nihən ey kəş (*Gazel 106, Mısra 12*). [pül,]

Lāzım dögi bu ‘əşrdə nə nām nə nāmūs
Pül olsun tēki ‘eyb eləməz hər nə gər oldı (*Gazel 239, Mısra 8*). [pül,]

Pül olsə növ-bəhār olı qış mövsümi əgər
Pül olmasə olarsan düzəhdə nārdə (*Kaside 19, Mısra 21*). [pül,]

Pül olsə növ-bəhār olı qış mövsümi əgər
Pül olmasə olarsan düzəhdə nārdə (*Kaside 19, Mısra 22*). [pül,]

Bir cövhər-i nəfisdi bu pül ki cənnəti
Pulla verür hələ‘iqə fikr elə tārde (*Kaside 19, Mısra 23*). [pül,]

Pül eyləyür tēmām köñül ārzuların
Bī-pül cümlə həlq qalır iztīrārde (*Kaside 19, Mısra 27*). [pül,]

Çəkməyürdük **pül** ilə məlun gəmin
Hān u māl u əhl-i ‘əyānün gəmin (*Mesnevi 4, Mısra 17*). [pül,]

Nə qədər ‘eybi olsə **pül** örtər
Çirk ü pāsın tēmizləyüb örtər (*Mesnevi 11, Mısra 19*). [pül,]

Yā cəhənnəm yā cənnətü‘l-mə‘vā
Pül bir dəmdə eyləyür peydā (*Mesnevi 11, Mısra 28*). [pül,]

‘Elm ü ‘ürfān olubdı bī-‘izzət
İmdi **pül** şəhībīnədür hörmət (*Mesnevi 11, Mısra 30*). [pül,]

‘Elm az **pül** çox olan ādəm
Həlq içində olur imām- ā‘zām (*Mesnevi 11, Mısra 37*). [pül,]

Olmasə **pūh** gər Fəlātündür
Həlq sölər oña ki məcnūndur (*Mesnevi 11, Mısra 39*). [pūh, -i]

Pülsüz olsə kimsə meyl etməz
Bir ğuruşə o hikməti getməz (*Mesnevi 11, Mısra 35*). [pülsüz, -süz]

Bilmürəm neçə ‘əşrdür bu zəmə
Həlq **pūl** deyür Hüdā-yı cəhān (*Mesnevi 11, Mısra 42*). [pūl, -ə]

Yohdı bir kimsə əşldən āgāh
Pūl derlər bugünkü gün Allāh (*Mesnevi 11, Mısra 44*). [pūl, -ə]

Milyanər Tarıdı yüzminni də peyğən-bər imiş
Olmasə **pūh** Fəlātün isə derlər hər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 8*). [pūh, -i]

Olmasə **pūh** əgər olsə də ‘elmu‘llāhı
Həlq sölər ki qovun getsün elə kəm-rāhı (*Terci-bend 1, Mısra 19*). [pūh, -i]

Tərk edüb mərifəti **pūl** olublar şā‘iq
Nə gərək ‘elm hələ‘iq **pūl** sölər Həlīq (*Terci-bend 1, Mısra 28*). [pūl, -ə]

Hān u bəg at kənd **pül** bəhş eylər idi şā‘irə

Şāhsevən tək imdi çoxdı adı hān hān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 15*). [pül,]

Bī-**pülluqdu** bunları təşşirdən salan
Bir sirr varmış ol adı pül zəhr-i mārde (*Kaside 19, Mısra 18*). [pül,]

Bir cövhər-i nəfisdi bu pül ki cənnəti
Pulla verür hələ‘iqə fikr elə tārde (*Kaside 19, Mısra 24*). [pulla, -la]

Eləyən dəmdə kīsəməz dər-hāl
Olur idi **pülilə** mālāmāl (*Mesnevi 2, Mısra 22*). [pülilə, -ilə]

Həlqün dəhi yoğ mətləbi bir **püldan** özgə
Nāmūs həyā ‘ār ilə geyrət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 19*). [püldan, -dan]

Demə məhlūq yanında qoyulub taze nizām
Püldan geyri nə iş var isə məcmū‘-ı hārām (*Terci-bend 1, Mısra 12*). [püldan, -dan]

pūnhān: Gizli.

Mürdə cismīn ‘āşiqün qılmazdun əhyā hər nəfəs
Mö‘cüz-i ‘İsā əgər lə‘lündə **pūnhān** olmasə (*Gazel 13, Mısra 8*). [pūnhān,]

Āşikārə qanımı hər dəm tökər gəməzün oğı
Bir təbəssüm ilə lə‘lün cānımı **pūnhān** alır (*Gazel 59, Mısra 4*). [pūnhān,]

Dəhənīn sordum āb-ı rūsı ilə çeşmindən
Baña bu nüktəni bir rəmz ilə **pūnhān** dedilər (*Gazel 62, Mısra 8*). [pūnhān,]

Bəs ki zikr-i dəhəni düşdi ağızdan ağıza
Səbəb oldur ki nəzərdən onı **pūnhān** etmiş (*Gazel 104, Mısra 6*). [pūnhān,]

Mə‘rifət ‘elm hələ‘iq nəzərindən düşübən
Dīdə-i həlqdən ‘ənqā kimi **pūnhān** olacaq (*Gazel 113, Mısra 4*). [pūnhān,]

Gər zāhīr alır cānımı gəməzün oğı līkən
Ağzun həvəsi köñlümü **pūnhān** alır əldən (*Gazel 182, Mısra 6*). [pūnhān,]

Mürdə cismīn ‘āşiqün qılmazdun əhyā hər nəfəs
Mö‘cüz-i ‘İsā əgər lə‘lündə **pūnhān** olmasə (*Gazel 197, Mısra 8*). [pūnhān,]

Görünməz söyləyürlər çeşmə hərgiz çeşmə-i heyvān
Təkəllümlə bu **pūnhān** sirri bir aç āşkār eylə (*Gazel 199, Mısra 8*). [pūnhān,]

Dəhənün mö‘cüzini gördi cəhān içrə Məsīh
Qaçuban gökdə özün ‘əcz ilə **pūnhān** etdi (*Gazel 233, Mısra 10*). [pūnhān,]

Oğrun nigāhı bir şənəmin aldı cānımı
Pūnhān təbəssümü dəhi tīb u təvānımı (*Gazel 234, Mısra 2*). [pūnhān,]

pür: Çok, dolu, pek çok.

Tür-ı məhəbbət içrə gəlim [ol] bələ-keşə
Bir cüz‘ də san nihān **pür**-ənvārdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 6*). [pür,]

Göstərür şun‘-ı Hüdāvəndi yüzün ‘āşiqlərə
Şəfə-i ruhsār **pür**-ənvār yā güzğü midir (*Gazel 52, Mısra 6*). [pür,]

pür-gəm: Keder dolu.

Könlül əgərçi sən-i zār **pür-ğəm** istəmənam
Vəli həyalın o məh-pärənün kəm istəmənam (*Gazel 135, Mısra 1*). [*pür-ğəm,]*

pür-hənd: *Gülüş dolu, çok gülen.*

Görək fərməyişatun qənd olaydı
Fərəhdən cən u dil **pür-hənd** olaydı (*Mesnevi 3, Mısra 10*). [*pür-hənd,]*

pür-nür: *Nurla dolu, nurlanmış.*

Bu necə şam'dı kim bəzmi **pür-nür** elədi
Bu hərəbə könlül cyvənini mə'mür elədi (*Gazel 241, Mısra 1*). [*pür-nür,]*

püsüdə: *Çürük, berbat.*

Bu həli fikr edəndə başımdan tütün çıxar
Püsüdə-püstə salur əhim odı şərər (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 12*). [*püsüdə,]*

püşiş: *Örtünecek şey, örtü.*

Düşdim yolə sə'y ü güşiş ilə
Bī-rāh ilə zār u **püşiş** ilə (*Mesnevi 7, Mısra 42*). [*püşiş,]*

püst: *Post, deri.*

Bir **püst** lütf qılmış idin şe'rdən qabaq
Əş'ār-ı nəşr vāqə' olub nəzmdən kənār (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 3*). [*püst,]*

Bu həli fikr edəndə başımdan tütün çıxar
Püsüdə-**püstə** salur əhim odı şərər (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 12*). [*püstə, -ə]*

püst [ü] pənāh: *Arka, yardımçı, sığınak.*

Ələ ey könlümün āramgāhı
Şikəstə Zü'ünün **püst [ü] pənāhı** (*Mesnevi 12, Mısra 6*). [*püst [ü] pənāhı, -ı]*

pəjmürdə: *Solmuş, soluk, canlılığı ve tazeligi kalmamış; Dağınık, perişan.*

Oldı **pəjmürdə** könlül tā düşdi ol rüdan cüdā
Adı mähir-fövt olur gər kim düşə sūdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 1*). [*pəjmürdə,]*

Tā ki mükşin zülfə vermışsən eləmə pīç [ü] tāb
Almışan **pəjmürdə** könlümdən mənim āram u tāb (*Gazel 16, Mısra 2*). [*pəjmürdə,]*

Gedər bu zövq-i şəfā gülşən-i cəmālundan
Olursan āhırı **pəjmürdə** mübtəla Kāzım (*Gazel 137, Mısra 14*). [*pəjmürdə,]*

Lālə **pəjmürdə** şənübər həm olur ey gül-rü
Qədəm-i lütfün əgər tər-f-i gülüstānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 5*). [*pəjmürdə,]*

Bənəfşə sünbülü **pəjmürdə** sərvī sər-mişār eylə
Bu hətt ü zülf ü qəddinlə gülüstānə qədəm bas bir (*Gazel 199, Mısra 4*). [*pəjmürdə,]*

Lələzār idi cəhān çeşmimə ruhsārı ilə
Oldı **pəjmürdə** gülüm bağ u bəhārım getdi (*Gazel 248, Mısra 8*). [*pəjmürdə,]*

pələng: *Kaplan.*

Müsəhhər etdi 'ulüm ilə fil ü bəbr ü **pələng**
Əsir qıldı fərəsət nəhəng dəryāni (*Kaside 23, Mısra 43*). [*pələng,]*

pənāh: *Sığınacaq yer, melce.*

Bu qədri etmə bana cövr ey büt-i bī-mehr
Ki səndən özgə mənim sölə kim **pənāhımdur** (*Gazel 53, Mısra 6*). [*pənāhımdur, -ım, -dur]*

Gərīb ü bī-nəvā kəslər **pənāhı**
Bu Zü'ünün həqiqət qıbləgāhı (*Mesnevi 3, Mısra 3*). [*pənāhı, -ı]*

Yohdur baña şāh səndən özgə
Zü'iyə **pənāh** səndən özgə (*Mesnevi 7, Mısra 68*). [*pənāh,]*

pənbə-i mīnā: *Kırmızı cam (şarap).*

Getməz təvāf-ı Kə'bəyə rindān-ı meykədə
Ehrām-ı həccə **pənbə-i mīnādan** olmasa (*Gazel 4, Mısra 8*). [*pənbə-i mīnādan, -dan]*

pəncgāh: *Gündə beş defa kılınan namaz.*

Segāh-ı 'işrətivi **pəncgāh** elə şəb ü rüz
Hişār çəksən olur cümlə tərmār hərəb (*Gazel 29, Mısra 9*). [*pəncgāh,]*

pənd: *Ögüt, nasihat.*

Zü'ünün **pəndin** eşit eyləmə çolh bādəyə meyl
Tā ki el söləməsün bī-h'od-ı dīvānə sənī (*Gazel 226, Mısra 9*). [*pəndin, -in]*

Zü'ünün **pəndin** eşit çıqmə şər'i'ətdən hiç
Tā ki 'uqbədə yerün rövzətü'l-əbrār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 29*). [*pəndin, -in]*

Pəndinə bī-dəlil eylə qəbül
Hökm edər **pənd** qəbül elə tez ol (*Mesnevi 11, Mısra 90*). [*pənd,]*

Pəndinə bī-dəlil eylə qəbül
Hökm edər **pənd** qəbül elə tez ol (*Mesnevi 11, Mısra 89*). [*pəndinə, -i, -n, -ə]*

pənd al-: *Nasihat dinlemek.*

Nəinki dərs deyər hikmət ü təbəbətədən
Nə qədri söyləyəsən Zü'ı kimsə **pənd almaz** (*Kaside 15, Mısra 75*). [*pənd almaz, -maz]*

pər: *Kanat.*

Nə var künc-i qəfəsə əb u dənəm əşkdən geyri
Nə şāh-ı vüslətə uçmaq içün bāl u **pərim** yohdur (*Gazel 47, Mısra 6*). [*pərim, -im]*

pər ü bāl: *Kanat.*

Bülbül [ü] qumrī açub şövq ilə hər yan **pər ü bāl**
Göstərübdür gül-i həmrā nə nəzakətlə cəmāl (*Mesnevi 15, Mısra 5*). [*pər ü bāl,]*

pərakəndə: *Birbirindən ayrı, dağınık, darmadağın.*

Zü'ini etmiş **pərakəndə** benātu'n-nā'şək
Ey büt-i zöhrə-cəbīn ol mäh u pərvinün sənün (*Gazel 154, Mısra 9*). [*pərakəndə,]*

pərdə: *Bir şeyin doğrudan doğruya görülməsini, duyulmasını önleyen şey, engel, mანი; Yüze örtülən örtü, peçe, nikap.*

Hüvürşid dutub etməz idi könlüldə məqāmın
Olsaydı 'əyān **pərdə** Məsīhəyə cəmālun (*Gazel 147, Mısra 4*). [*pərdə,]*

pərdə-i 'ismət: *İffet perdesi arkasında oturmak, namusu bozulmaması için olan bitene sesini çıkarmamak.*

Leylā kimi sən **pərdə-i 'ismətdə** oturdun
Məcnūn-ı sər-i küçə vü bāzār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 11*). [*pərdə-i 'ismətdə, -də*]

pər-gār: *Başarı; Nizam.*

Žū'iyā şəbr qıl āhırdə verir Bārī Hūdā
Bu cəhəndə nə ki ə'māl ilə **pərgārı** olub (*Gazel 32, Mısra 14*). [*pər-gārı, -ı*]

pərgār-ı rüh: *Can pergelisi.*

Pərgār-ı rüh dā'irə-i cərḥ mərkəzi
Cəffə'l-qələm kətibəsi həttü'l-bəqā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 5*). [*pərgār-ı rüh, -ı*]

pərhās: *Savaş, kavgə.*

Məst ü məhmür gözün gəmə-i hədənglə nədür
Turuqu'l-'eyndə dünyəyə salur **pərhāşı** (*Gazel 247, Mısra 10*). [*pərhāşı, -ı*]

pərhiz: *Dinin yasak etdiyi şeylerden sakınma, kendini tutma, nefsine hâkim olup haramdan uzak durma.*

Pərhiz bādədən eləmə kim bu cövhərün
Āmizişi olubdı Cəm ü Keyqubād ilə (*Gazel 193, Mısra 7*). [*pərhiz, -ı*]

pərī: *Peri, peri gibi olan sevgili.*
Nə yerdən ey **pərī**-rüyum köndüldə intizārun var
Ki pozdun əhl-i bəzmün həttirən sölə nə kārūn var (*Gazel 46, Mısra 1*). [*pərī, -ı*]

Cəllād-gəməzün ey **pərī** müjgān u qaşun
Ki tır alur əlinə bāña ki kəməñ çəkər (*Gazel 61, Mısra 5*). [*pərī, -ı*]

Əlimdə şışə-i mey ol **pərī** bāña təşhīr
Hanı o dəm bu şifət səhīr olduğum gecələr (*Gazel 64, Mısra 7*). [*pərī, -ı*]

Ləbün zövcü **pərī**-rüyum şərab-ı nəbdan gəlməz
Bu rövşən əmrürd kim nəş'ə-i mey ābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 1*). [*pərī, -ı*]

Məcmū'-ı yār olmuşam əğyārə ey **pərī**
İnsāfdur sən eyləyəşən geyrə yārlıq (*Gazel 111, Mısra 13*). [*pərī, -ı*]

Məcnūn oluram ol büt-i məh-peykəri görçək
Əlbəttə ki məcnūn olu mərdüm **pərī** görçək (*Gazel 117, Mısra 2*). [*pərī, -ı*]

Zülf-i siyəhin hörməgə ol zülf-i pərişān
Hür əynə dutsun u **pərī** şənə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 4*). [*pərī, -ı*]

O gün kim ey **pərī**-rū dil-bərim oldım cüdā səndən
Töküldi üstümə fəvç-i gəm ü dərd ü bələ səndən (*Gazel 168, Mısra 1*). [*pərī, -ı*]

Hər küçəsində hür **pərī** şəf şəf əyləşüb
İzhār-ı yüz qiyamət olur hər məqāmdan (*Gazel 177, Mısra 3*). [*pərī, -ı*]

Hər səhər kim ey **pərī**-rū 'ərz-i ruhsār eylədün
Küçə vü bāzārı rəşk-i bağ u gülzār eylədün (*Gazel 181, Mısra 1*). [*pərī, -ı*]

Açılr şənə şifət zār-ı tənimdən min ağız

Ey **pərī** şənə gər ol zülf-i pərişānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 4*). [*pərī, -ı*]

Bah o söz gör ki kimlərə yaraşur
Tā **pərī** yā peyām-bərə yaraşur (*Mesnevi 11, Mısra 78*). [*pərī, -ı*]

Gecələr kim qayd-ı zülfün ey **pərī** yād eylərəm
Tā səhər divānələr tək ay u fəryād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 1*). [*pərī, -ı*]

Divānə şifət sən **pəriyə** 'āşiq olandan
Nāmüsi burahdım belə bī-'ār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 15*). [*pəriyə, -y, -ə*]

Yalquz döğül bu nālə vü fəryādım ey **pərī**
Öz könlüm içrə sənə qılıb şöhbət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 13*). [*pərī, -ı*]

Əgər dəşt-i cünun içrə mənim tək olsə Məcnūnı
Nə mümkün sən tək olsun ey **pərī** Leylāsı dövrənün (*Gazel 160, Mısra 4*). [*pərī, -ı*]

'İsā-yı Məryəm desəm küfr olmaz ey tərşā-**pərī**
Cən verür 'uşşāqə çün lə'l-i şəkərbārūn sənün (*Gazel 179, Mısra 3*). [*pərī, -ı*]

Əz-bəs ki nālə qıldı firāqundə ey **pərī**
Rüsvā-yı 'āləm etdi dil-i nā-təvān məni (*Gazel 227, Mısra 5*). [*pərī, -ı*]

pərī-peykər: *Peri yüzli.*

Keçən ovqātımın sənsiz cəzāsın ey **pərī-peykər**
Yəqin bil eylərəm dərgāh-ı Həqdə iddi'ā səndən (*Gazel 168, Mısra 15*). [*pərī peykər, -ı*]

pərī-liqā: *Peri yüzli.*

Zülf ü ruḥun firāqı ilə ey **pərī-liqā**
Fikr eylə Žū'iyə necə leyl ü nəhār olur (*Gazel 82, Mısra 9*). [*pərī-liqā, -ı*]

pərī-rū: *Peri yüzli.*

Ələ almaq ayağımı o yerdə bir **pərī-rūlə**
Verüb baş başə Žū'ı tək iki baş dörd ayağ etmək (*Gazel 120, Mısra 13*). [*pərī-rūlə, -lə*]

Žū'ı-i məhcūr u mən 'əciz ilə gəldük lütf qıl
Ey **pərī-rū** dil-bərim dərgāhına zinhār içün (*Gazel 153, Mısra 10*). [*pərī-rū, -ı*]

Nəşih bāña 'eyb eyləmə divānə görüb kim
Olmum necə məcnūn bu **pərī-rülər** içində (*Gazel 190, Mısra 6*). [*pərī-rülər, -lər*]

pərī-ruhsār: *Peri yüzli.*

Olubdur təzədən dilim **pərī-ruhsār** həyranı
Ki vardur zülf-i sevdāsılə yüz mən tək pərişānı (*Gazel 220, Mısra 1*). [*pərī-ruhsār, -ı*]

Özgədür şivəsi Žū'ı bu **pərī ruhsārūn**
Verməyüb Həq buni hər mäh-ı mələk sımāyə (*Gazel 209, Mısra 13*). [*pərī ruhsārūn, -un*]

pərī-rüy: *Peri yüzli.*

Nə yaşı günler idi ol nə yaşı müddət idi
Ki şüglimiz o **pərī-rüy** ilə məhəbbət idi (*Tahmis 2, Mısra 12*). [*pərī-rüy, -ı*]

pərişān: *Acınacak durumda, zavallı, kederli, muhtarip.*

Şəbr qıl Zü'î pərişān hālīvə şükr eylə kim
Hiç iş sāmān tapar mı tã **pərişān** olmasa (*Gazel 14, Mısra 9*). [*pərişān,]*

Şəbr qıl Zü'î **pərişān** hālīvə şükr eylə kim
Hiç iş sāmān tapar mı tã **pərişān** olmasa (*Gazel 14, Mısra 10*). [*pərişān,]*

Hətiirim cəm' döğül tã saña dərđim söləyüm
Bu **pərişān** yūzi ol zülf-i mü'ənbərdən sor (*Gazel 63, Mısra 8*). [*pərişān,]*

Olubdı zülf-i **pərişānıvə** köñül mā'il
O vəchdəndi işim dā'imā **pərişāndur** (*Gazel 81, Mısra 4*). [*pərişāndur, -dur]*

Genə pīrānəsər dil-mürği bir şühə nigār olmuş
Pərişān zülf-i tək hicrində dā'im bī-qərār olmuş (*Gazel 102, Mısra 2*). [*pərişān,]*

Nə bilim dəhrdə āhır belə dövrān oləcəq
Əhl-i 'üfrān bu şifət zār u **pərişān** oləcəq (*Gazel 113, Mısra 2*). [*pərişān,]*

Demədim mi saña kim zār u **pərişān** olusan
'Aşiq olma o sər-i zülf-i **pərişānə** köñül (*Gazel 124, Mısra 3*). [*pərişān,]*

Nigārim 'eyb dutmə sirr-i 'eşqün fāş qılsam gör
Pərişān eyləyüb bəs kim mənī zülf-i **pərişānun** (*Gazel 149, Mısra 6*). [*pərişān,]*

Şəbā qoymə dağıtsun tār-ı zülf-i 'ənbər-əfşānun
Pərişān etməsün cəm'ıyyətin tã mən-**pərişānun** (*Gazel 160, Mısra 2*). [*pərişān,]*

Şəbā qoymə dağıtsun tār-ı zülf-i 'ənbər-əfşānun
Pərişān etməsün cəm'ıyyətin tã mən-**pərişānun** (*Gazel 160, Mısra 2*). [*pərişānun, -un]*

Olmasun bir növ-gülün gīsüsü sevdāsıyla hār
Cəm' edün āhır **pərişān** bī-qərār olmaqdəsən (*Gazel 184, Mısra 6*). [*pərişān,]*

Dutub köñlüm quşu zülfündə ey bī-mehr kāsānə
Dağıtmə urmə şānə lütf qıl bir ol **pərişānə** (*Gazel 192, Mısra 2*). [*pərişānə, -ə]*

Olan dəmdə **pərişān** gecələr sevdā-yı zülfünlə
Çəkən Leylā gəmin Məcnūn-ı sər-gərdān düşər yādə (*Gazel 195, Mısra 5*). [*pərişān,]*

Cəm' edüb zülfün bələ heylin gəlüb cān üstünə
Gör nə cəm'ıyyət qılublar bir **pərişān** üstünə (*Gazel 203, Mısra 2*). [*pərişān,]*

Olubdur tüzədən dilim pəri-ruhsār heyranı
Ki vardır zülf-i sevdāsılə yüz mən tək **pərişānı** (*Gazel 220, Mısra 2*). [*pərişānı, -ı]*

Gīsülərün gəmində pərişānam eylə kim
Bir əjdəhā alubdı mənīm iki yanımı (*Gazel 234, Mısra 7*). [*pərişānam, -am]*

Getdi ol zülf-i siyāh qoydı qara gündə mənī
Qalmışam imdi **pərişān** u qərārım getdi (*Gazel 248, Mısra 4*). [*pərişān,]*

Nə Qudyal əhlīm imdi nə Şīrvān əhlī ey sərvər
Gərəz kim dār-ı dünyədə **pərişān** hānmānım var (*Kaside 7, Mısra 12*). [*pərişān,]*

Niyə yā Rəb belə bī-çārə vü heyran oldım
Bilmirəm çārəmi heyərətlə **pərişān** oldım (*Mesnevi 1, Mısra 12*). [*pərişān,]*

Gər əsbdən olmusan **pərişān**
Qurbān saña at bəlkə həm cān (*Mesnevi 8, Mısra 35*). [*pərişān,]*

Çəkdiğüm cövr ü cəfādan nə **pərişān** gedürəm
Lək bir tüzə bələ var görübən zār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 19*). [*pərişān,]*

pərişān: *Peri gibi (sevgili).*
Əğyāra vermə dərd ü gəmin ol **pərişāşın**
Yā Rəb nəstib-i dərdini qıl āşnalarə (*Gazel 201, Mısra 5*). [*pərişāşın, -ün]*

Ki şövq-i gönçə-i dəhəni ol **pərişāşın**
Təngəm ze-çəşm-e mür nemüdəəst rüzgār (*Kaside 9, Mısra 9*). [*pərişāşın, -ün]*

Toprağə döndürüb neçə yüz min **pərişāşi**
Hākından imdi gül bitüb oşşar 'izārınə (*Gazel 207, Mısra 9*). [*pərişāşi, -i]*

Hür-ı behiştə verməz idim hər **pərişāşın**
Şīrvān demə həqiqət-i rəşk-i cinān idi (*Gazel 242, Mısra 3*). [*pərişāşın, -i, -n, -i]*

pərtəv: *Işık, parlaklık.*

Bī-nūr-ı rüy-ı yār münəvvər olur mı bəzm
Yüz şam' **pərtəvindən** ü min mäh-tābdan (*Gazel 178, Mısra 4*). [*pərtəvindən, -i, -n, -dən]*

pərtəv-i şəms: *Güneş ışığı.*

Nə zövqi Zü'î **pərtöv-i şəms** ü bəhārdan
Ol əhş içün ki yanmaqə neftin çirāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 9*). [*pərtəv-i şəms,]*

pərvā: *Meyil.*

Götürmüş hətiirimdən 'əriz ü lə'lün təməşāsı
Behişt-i 'ədn **pərvāsın** mey-i Kövsər təmənnāsın (*Gazel 162, Mısra 6*). [*pərvāsın, -s, -i, -n]*

Behişt-i 'ədn həşil oldı güyā
Dəhi qılmaz köñül firdövşə **pərvā** (*Mesnevi 3, Mısra 24*). [*pərvā,]*

pərvānə: *Geceleri ıyık etrafında dönerek uçan küçük kelebek.*

Bülbüldə var nə nəğmə-sərāliq nə güldə rəng
'eşq ātəşinə yanmaqı **pərvānədən** gedüb (*Gazel 28, Mısra 8*). [*pərvānədən, -dən]*

Ol şam'-ı şəb-əfrüzə vüşāl istəsən ey cān
Tā olmayasən 'eşqdə **pərvānə** yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 10*). [*pərvānə,]*

Yanub tə'əşşuq ilə nārluqa (?) vəşl içrə
Cəmālī şam'ınə **pərvānə** olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 6*). [*pərvānə,]*

Dögi **pərvānə** kimi vəşl müyəsər Zü'î
Yansə də şam' kimi cān-figārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 9*). [*pərvānə,]*

Nə mən nə bülbül-i şürīdə nə **pərvānə** 'āşiqdūr
Neçə yüz lələ-ruh ol gül-gəmində dāğdār olmuş (*Gazel 102, Mısra 5*). [*pərvānə,]*

Zü'î əgərçi mən' edürəm həlqi yārdan
Mümkün mi şam'-dövrinə **pərvānə** gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 14*). [*pərvānə,]*

Pərvānə kimi yanmaqımə eyləməyün 'eyb
Kim şəbrimi ol şam'-ı şəbistān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 7*). [*pərvānə,]*

Yanmaqə **pərvānə** tək bir şam'-ı ruhsār 'eşqinə
Yā gəm-i bir lələ-ruhlə dağdār olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 3*). [*pərvānə,]*

Pərvānə olə könlüm əgər sən tək bir şam'
Görməz gözəlīm gər gəzə yüz əncümən içrə (*Gazel 187, Mısra 7*). [*pərvānə,]*

Şö'lə-i mey nə şərər cənivə salmış kim olub
Şam'-ı mey-hānəni təvf etməgə **pərvānə** səni (*Gazel 226, Mısra 6*). [*pərvānə,]*

pərvīn: Ülker takım yıldızı, Süreyyā; Ağlamak.

Pərvīn saçub ey mäh gözimdən gecə dā'im
Hicrində sürəyyā kimi bī-dār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 3*). [*pərvīn,]*

Žū'ini etmiş pərəkəndə benātu'n-nā's tək
Ey büt-i zöhrə-cəbīn ol mäh u **pərvīnün** sənün (*Gazel 154, Mısra 10*). [*pərvīnün, -ün]*

pərvərdgār: Bütün yaratıkları besleyen ve yetiştiren, Allah.

Nəçə mişāl ilə **Pərvərdgār** Qur'əndə
Bəyān edüb bizə lā-yəstəvī bu bəbətədən (*Kaside 15, Mısra 43*). [*pərvərdigār,]*

Yoh əhl-i hāl şərh eləyim tā bələlārim
Çohdūr şikāyətim mənim **Pərvərdgār** ilə (*Kaside 21, Mısra 4*). [*pərvərdigār,]*

pərvəriş: Besleme, beslenme, yetiştirme, yetiştirilme.

Nəhl-i tūbāyə verür rizvān həmişə **pərvəriş**
Tā ki bir gün eyləsün sürür u əlvān şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 7*). [*pərvəriş,]*

pərvəriş-i hār: Diken besleyen.

Hārlə həm-dəm eləmişdür gül ü gülzārı məgər
Gül-i pəjmürdə qılıb **pərvəriş-i hārı** olub (*Gazel 32, Mısra 4*). [*pərvəriş-i hārı, -ı]*

pərastār: Hizmetçi, kul, köle, bende.

Nə zīməm [ü] nə **pərastār** nə münis nə rəfiq
Dəm-bə-dəm dīdələrimdən dökübən qan oldı (*Kaside 17, Mısra 5*). [*pərastār,]*

İmdi āvərə vü bī-çərə vü əsir-ğurbət
Nə **pərastār** nə bir münis nə [bir] həm-şöhbət (*Mesnevi 1, Mısra 20*). [*pərastār,]*

Nə yārınə həm-zəbān nə gəm-h'ār
Nə münis ü dost nə **pərastār** (*Mesnevi 8, Mısra 6*). [*pərastār,]*

pərastis: Taparcasına sevmə, tapma derecesinde sevgi duyma.

Nə eyləyəydi **pərastis** bu həlq sīm ü zərə
Olaydı pül bu məhlüqdən nihān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 11*). [*pərastis,]*

pəs: Şu halde, öyleyse, imdi.

Tā'ətdədi gər vüs'ət-i əndāzə-i dünyā
Pəs əhl-i 'ibādətdə fuqārət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 8*). [*pəs,]*

Gər ma'siyət əhlində olur dövlət-i bī-həd
Fisq əhl-i içün **pəs** belə zillət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 10*). [*pəs,]*

Cānın veri bir həbbəni verməz bu hələ'iq
Pəs bu şifət insān ilə şöhbət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 24*). [*pəs,]*

Ol gün ki gözim Yüsifimün görmədi rüyün
Yə'qub-ı həzīn-nələsin 'ələmdə **pəs** etdim (*Gazel 130, Mısra 4*). [*pəs,]*

Pəs hər vücüdə mücid-i əşli verüb şifət
Əşyadə yohdı zərre qədər ihtiyārdan (*Gazel 176, Mısra 17*). [*pəs,]*

Belə əhlvələ necə şəbr eləsün **pəs** bīmār
Həmī 'ömrün qışı çatmış mənə həm qış fəşli (*Kaside 6, Mısra 6*). [*pəs,]*

Söle bu 'elm nə tərz ilə **pəs** olur həşil
Ki kāmīl ədəm edə bir o növ' heyvāni (*Kaside 23, Mısra 47*). [*pəs,]*

Nədür səbəb bunə **pəs** bī-nizāmıqdur həm
Nə yohdı yəhşi mü'əllim də öyrədə anı (*Kaside 23, Mısra 59*). [*pəs,]*

Var idi mey-i nəbdə çoh zövq ü şəfālār
Pəs ondə olan nəş'ə-i behcət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 4*). [*pəs,]*

Pəs belə əşhəsi ki bu çərḥ-i dūn
Eyləyə bir ləhəzədə zār u zəbūn (*Mesnevi 5, Mısra 23*). [*pəs,]*

Pəs nəcəbət belə olduğdə təbi'ətdə olur
'Elm-i 'ürlən vücüdündə səhəvətdə olur (*Mesnevi 6, Mısra 61*). [*pəs,]*

Pəs gözim nūri gəlüb məktəbə 'elm et həsil
Oləsən məclis-i 'ürlən əzizim vāşil (*Mesnevi 9, Mısra 75*). [*pəs,]*

Pəs olə gər əhl-i ma'ārifdə zər
Həm-cinsinə nə yerdə oləsə verər (*Mesnevi 10, Mısra 31*). [*pəs,]*

Olsa gər 'eyb istəyəndə dəlil
Pəs nöçün Həqdən istəyübdü Həlil (*Mesnevi 11, Mısra 82*). [*pəs,]*

Belə həyātə var ölümün çoh şəraqəti
Pəs nişə mən bu 'ələm ü imkānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 34*). [*pəs,]*

pəst: Adı, bayağı, deni, aşağı, alçak.

Bilməyürdüm nədi övzā'-ı cəhān **pəst** [ü] bülənd
Birinə ne'mət olub rüzī birinə niqmət (*Kaside 5, Mısra 7*). [*pəst,]*

pəşəng: İsmi Alp Er Tunga destanında da geçen Turan padişahı Peşeng.

Hələt-i Cəməd ilə Hüşəngün
Tür-ı Firidün ilə **Pəşəngün** (*Mesnevi 5, Mısra 6*). [*pəşəngün, -ün]*

pəyām: Haber.

Mən-i şikəstəyə səndən nə vəqtlərdi ki yoh
Nə qəşid ü nə **pəyām** u nə kəğəz ü nə sələm (*Gazel 129, Mısra 14*). [*pəyām,]*

Əzəldə istər idim vəşlini vəli hələ
Nüvid-i qətl veren bir **p'yāmə** müştəqam (*Gazel 142, Mısra 8*). [*p'yāmə, -ən*]

pəyām-ı yārə: Sevgilinin haberi.

Pəyām-ı yārə sən Tarı dəhi az eylə ihmāli
Şəbə küyündə dildarun nədür üftadələr həli (*Tahmis 1, Mısra 13*). [*pəyām-ı yārə, -ə*]

R

rəgib: Özel isim.

Bihüdlə **Rəgib** idi həmişə müşahibim
Həm-dəm müdām Seyyid-i şirîn-zəbān idi (*Gazel 242, Mısra 7*). [*rəgib, -i*]

rāh: Yol, tarik, minhac, tarik, nehc.
Səmənd sür'ət ilə on günə gedən **rāhi**
Vağon gedir onı bir gündə istirahət ilə (*Kaside 20, Mısra 5*). [*rāhi, -ı*]

Avərə idi həlq biyābān-ı cəhlə
Göstərdi **rāh** mənəbə'-i 'üfrānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 8*). [*rāh, -i*]

rāh-ı həq: Allah yolunda.

Çünkü ədəm yə səhə eylər yə əhsən Həqq üçün
Nə səhəvət var nə **rāh-ı Həqdə** əhsən qalmayıb (*Kaside 4, Mısra 6*). [*rāh-ı həqdə, -də*]

Mən yeyüb bəhş eylərəm **rāh-ı Həqə** şərf eylərəm
Rüz-ı məhşərdə nəzər qıl bağ-ı cənnət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 7*). [*rāh-ı həqə, -ə*]

rāh-ı həqiqət: Doğru yol, hakikat yolu.

Tərk eylə həb-ı gəfləti bu zülmət-i cəhələti
Tapub **rāh-ı həqiqəti** 'üfrānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 14*). [*rāh-ı həqiqəti, -i*]

rāh-ı həfā: Hata yolu, yanlış yol.

Hic millət qəbul etməzlər
Belə **rāh-ı həfāyə** getməzlər (*Mesnevi 11, Mısra 70*). [*rāh-ı həfāyə, -y, -ə*]

rāh-ı rüh-fəzā: Ruh artıran şərap.

Nə səqī vü nə mey-i lə'l-fāmə müştəqam
Nə **rāh-ı rüh-fəzāyə** nə cāmə müştəqam (*Gazel 142, Mısra 2*). [*rāh-ı rüh-fəzāyə, -y, -ə*]

rāh-ı rəsm-i əşnālıq: Ahbaplık usulünün tarzi.

Zuhür etmiş cəhəndə bī-vəfālıq
İtubdur **rāh-ı rəsm-i əşnālıq** (*Gazel 112, Mısra 2*). [*rāh-ı rəsm-i əşnālıq, -lıq*]

rāh-ı rəsm-i şər': Şariat şekli yolu, şariat yolu.

Nə bir zāhiddür ancaq **rāh-ı rəsm-i şər'dən hāric**
Təməmən gərqdür bu gəflət ü cəhl ilə dəryāyə (*Gazel 212, Mısra 5*). [*rāh-ı rəsm-i şər'dən, -dən*]

rāh-ı tələb: Talep, istek yolu.

Rāh-ı tələbdə bār-ı cəfāyə təhəmmül et
Rəhət olur mı dəhrdə tə zəhmət olmamış (*Gazel 105, Mısra 5*). [*rāh-ı tələbdə, -də*]

rāh-ı tərīqət: Tarikat yolu.

Ustadına 'ərz qıldı āhır
K'ey **rāh-ı tərīqət** içrə mähir (*Mesnevi 8, Mısra 44*). [*rāh-ı tərīqət, -i*]

rāhil: Özel isim.

Sənün nə-məhrbān olmaqlıqun **Rāhil** hüsüsündə
Nədür bā'is yazub bu şe'ri qıldım imtiḥān Şāhin (*Gazel 171, Mısra 21*). [*rāhil, -i*]

Rāhil təhəllüş ol ki qılır kür dīdəsi
Gər olsə həm-nəbərd yüz İsfəndiyār ilə (*Kaside 21, Mısra 19*). [*rāhil, -i*]

rahna: Gedik, delik, yarıq; Zarar, ziyan.

Hətt ü həlun rüy-ı alundə durubdur vəchi var
Tā ki dīn-i 'əşiqə hər ləhzə **rahna** şalələr (*Gazel 48, Mısra 6*). [*rahna, -i*]

Māl-i dünyādən ötri hər mollā
Rahnələr dīndə eyləyür peydā (*Mesnevi 11, Mısra 94*). [*rahnələr, -lər*]

rāhət: Huzur, mutluluk. İç huzuru, gönül ferahlığı.

Dinc ü **rāhət** olə hər kimsə müsəlmān odı kim
Dinc ü rāhətliğı çün həqqi müsəlmānə verüb (*Gazel 20, Mısra 7*). [*rāhət, -i*]

Bilməm nöçün bu 'əşrdə **rāhət** görünməyür
İslām içində hiç sələmət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 1*). [*rāhət, -i*]

Sölə ki hansı kəs 'ələmdə tapdı **rāhətlüq**
Belə şərarət ilə yā bu qətl ü sirqətdən (*Kaside 15, Mısra 21*). [*rāhətlüq, -lüq*]

'arif ü fāzil ü kāmilleri zillətdə qoyub
Hörmət ü **rāhəti** hər cāhil ü nə-dānə verüb (*Gazel 20, Mısra 10*). [*rāhəti, -i*]

Rāh-ı tələbdə bār-ı cəfāyə təhəmmül et
Rāhət olur mı dəhrdə tə zəhmət olmamış (*Gazel 105, Mısra 6*). [*rāhət, -i*]

Rāhət məqām yoḥdı cəhān içrə Zū'iyā
Gər bir məqām tapsə idim rāhət aḡlaram (*Gazel 133, Mısra 18*). [*rāhət, -i*]

Rāhət məqām yoḥdı cəhān içrə Zū'iyā
Gər bir məqām tapsə idim **rāhət** aḡlaram (*Gazel 133, Mısra 17*). [*rāhət, -i*]

Dinc ü **rāhət** olə hər kimsə müsəlmān odı kim
Dinc ü **rāhətliğı** çün həqqi müsəlmānə verüb (*Gazel 20, Mısra 8*). [*rāhətliğı, -i*]

Zəhr-i qātil baña ver səqī demim şəhbādən
Qutarub **rāhət** olum tā ki gəm-i dünyādən (*Gazel 173, Mısra 2*). [*rāhət, -i*]

Ey h'os ol gün ki köñüldə yoḥ idi bir möhnət
H'osca həlāt ilə əsüdəvār idim **rāhət** (*Kaside 5, Mısra 2*). [*rāhət, -i*]

İstəyürsən hər iki dünyədə rāhətliq əgər
Həqqinə bəhş eylə mey key gör ki **rāhət** kimdədür (*Kaside 8, Mısra 18*). [*rāhət, -i*]

İstəyürsən hər iki dünyədə **rāhətliq** əgər
Həqqinə bəhş eylə mey key gör ki **rāhət** kimdədür (*Kaside 8, Mısra 17*). [*rāhətliq, -liq*]

Qüdyāl məməlikində **rāhət**

Vəqtim keçinürdi bî-əziyyət (*Mesnevi 7, Mısra 23*). [*rāhət,]*

rāhət-i cān: *Can rahatlığı.*

Olu yā Rəb bu ki mən rövzə-i rızvānə gedəm
Rāhət-i cānım üçün hıdmət-i cānānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 2*). [*rāhət-i cānım, -ım]*

rāhət-i dünyā: *Dünyanın rahatı.*

Köñül gər istər isön istirāhət-i dünyā
Şərāb-ı nəbdədür cümlə **rāhət-i dünyā** (*Gazel 7, Mısra 2*).
[*rāhət-i dünyā,]*

rāhət-i hüzir: *Hızır (peyğamberin) rahatlığı.*

Yā fəqr ü fəqə necədi yā sīm u zər nədür
Yā **rāhət-i Hüzir** nədü rənc-i səfər nədür (*Muhammes 2, Mısra 10*). [*rāhət-i hüzir,]*

rām: *Boyun eğmiş, itaat eden, boyun eğen.*

Rəmişdə etdün əgərçi həfā ilə məndən
Rəqibə bārī ol əhūnı etmə **rām** fələk (*Gazel 118, Mısra 8*).
[*rām,]*

Baħa ol mäh-i bî-məhrim iki ay var ki **rām** olmaz
Bu nöqsānım de bir gəlməz əcəl 'ömrüm tāmām olmaz
(*Gazel 93, Mısra 1*). [*rām,]*

ramazān: *Ramazan ayı.*

Bu bir aydur **Ramazān** mündə özüvi dāhıl
Cənnətə təciri min təhtiħə 'l-ənhār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 11*). [*ramazān,]*

Ramazān ayıdı bu mündə olur şavm u şəlāt
'Öməl-i şələhi hər ləhzədə təkrār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 13*). [*ramazān,]*

Ey mənim təc-i sərim hān-ı 'əzīmu'ş-şānım
Ramazāndur bu gərək bundə sən əzkār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 2*). [*ramazāndur, -dur]*

rāzı: *Rıza göstərən, boyun eğən. Hoşnut, memnun, rıza göstərən.*

Təğyir-i iħtiyārı çü yohdур qəzā üçün
Təqdīrə **rāzı** ol gəm-i dövrānə aqlama (*Gazel 5, Mısra 6*).
[*rāzı,]*

Firāqə **rāziyam** ey mäh bu ümīd ilə
Ki 'āqibət bunə əhürdə bir vüşāl gəlür (*Kit'a 7, Mısra 1*).
[*raziyam, -y, -am]*

rāz-ı pünhān: *Saklı sır.*

Dəhānı sırrını şandüq-i dildə məhfi qılmışdım
Gözüm fəş etdi əgəh olcaqın bu **rāz-ı pünhānə** (*Gazel 192, Mısra 4*). [*rāz-ı pünhānə, -ə]*

rəşk-i bağ-ı firdövs: *Firdevs bahçesinin kışkançlığı (kışkanmasına sebep olan).*

Qoyub Şəmālı kimi **rəşk-i bağ-ı firdövs**i
Muğāndə güssə muğlānına düçār oldım (*Kaside 12, Mısra 3*). [*rəşk-i bağ-ı firdövs, -i]*

rövizən: *Pencere.*

Žū 'i mäh-i cəməluvə nəzzārə qılmaqə
Dil həlvətinə didələrim **rövizən** eylədün (*Gazel 164, Mısra 18*). [*rövizən,]*

Dutmə tüğyān edüb ey əşk gözüm **rövizənini**

Səni Tarı qoy edim oñlə nəzārə məni (*Gazel 224, Mısra 3*).
[*rövizənini, -i, -n, -i]*

reyhān: *Fesləgen denilen güzel kokulu bir bitki.*

Mäh-ruhsārın mıdır zülfün arası sərv-qəd
Yā ki **reyhān** içrə bitmiş lālə-i hədd rü mıdır (*Gazel 52, Mısra 4*). [*reyhān,]*

'Arizün güldi ləbün gönçə vüşālun cənnət
Neylərəm mən sən olan yerdə güli **reyhānı** (*Gazel 250, Mısra 16*). [*reyhāni, -i]*

ricā: *Dilek, istek.*

Nə mülk-i gürbət içrə bir ənis-i dil-güşāmız yoh
Şəbā səndən səvā bir kimsəyə bi'llāh **ricāmız** yoh (*Tahmis 1, Mısra 8*). [*ricāmız, -mız]*

rind: *Kalender, dünya işlerini boş gören, eğlenceye düşkün.*

Səlsəbəl-i bādədür **rində** təsəlsül gözləyüb
Dəm-bə-dəm sāl-ət-bə-sāl-ət şüh [ü] şām almaq gərək
(*Gazel 119, Mısra 5*). [*rində, -ə]*

Nə sūd Žū 'i bu məscid imāmı olmaqdan

H'əşā o meykədə **rindi** hesab olan günlər (*Gazel 65, Mısra 19*). [*rindi, -i]*

Ümīdün kəşgilən Žū 'i ki sən tək **rind** ü rüsvāyə
Dögül mümkün vüşālı bir onun tək pāk-i dāmānun (*Gazel 149, Mısra 11*). [*rind,]*

rindān-ı meykədə: *Meyhanenin rintləri.*

Getməz təvāf-ı Kə'bəyə **rindān-ı meykədə**
Ehrām-ı həccə pənbə-i mīnādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 7*).
[*rindān-ı meykədə,]*

rindānə: *Rint olan kimseyə yakışır şəkildə.*

Zāhid bizi sən mən' eləmə anlamayırsan
Zühhādun o **rindānə** şifət 'ələmi yohdur (*Gazel 86, Mısra 4*). [*rindānə,]*

rind-i bādə-peymā: *Sarhoş arif/gönül ehli.*

Mürüvvətün əşəri yohdı hiç kimsənədə
Genə səhā tapulur **rind-i bādə-peymādə** (*Kaside 18, Mısra 10*). [*rind-i bādə-peymādə, -də]*

Gətür sāqı qədəh kim yandı cən bu zəhr-i bî-cāyə
Fədā cən u tənimdür doğru **rind-i bādə-peymāyə** (*Gazel 212, Mısra 2*). [*rind-i bādə-peymāyə, -y, -ə]*

rind-i lāubāl: *Laubali rint.*

Nə **rind-i lāubāl** tək hərəbət içrə zövqüm var
Nə zāhid tək ümīd-i hüld ü hür u kövsərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 9*). [*rind-i lāubāl,]*

risālət: *İnsanları dīne dāvet etme işinde elçi olma.*

Ey **risālət** mülkünə sultān zu'l-'izz u 'ələ
Ənbiyə-yı övliyəyə müqtədā vü pīşvā (*Gazel 1, Mısra 1*).
[*risālət,]*

Ey **risālət** mülkünə sultān zu'l-'izz u 'ələ
Ənbiyə-yı övliyəyə müqtədā vü pīşvā (*Gazel 2, Mısra 1*).
[*risālət,]*

Sən də bir 'ālim ol şər'ətdə

Yohsə ortaq ol **risālətdə** (*Mesnevi 11, Mısra 64*). [*risālətdə, -də*]

ristə: *İplik, tire.*

Həm-qədim bir çəng olub cən-riştəsi ol çəngə tər
Tə ki oldım mən zə'if ol tər-i gisüdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 3*). [*riştəsi, -si*]

ristə-i cən: *Can ipliği.*

Vəlikən hər üç aydan bir gəlüb Şirvənə getməkdən
Əzildi **ristə-i cənım** fəlkədən əl-əmānim var (*Kaside 7, Mısra 20*). [*ristə-i cənım, -ım*]

Üzöldü **ristə-i cənım** qutardı mənəbə-i şəbr
Nə qaldı Zü'î dəhi tə ki bir də anı yazım (*Gazel 141, Mısra 13*). [*ristə-i cənım, -ım*]

ristə-i təqlid: *Taklit ipi.*

İctihād ilə gərək Zü'î kişi 'āləmdə
Bağlanan **ristə-i təqlidədi** imāni gələt (*Gazel 109, Mısra 10*). [*ristə-i təqlidədi, -ə, -di*]

ristə-i zülf: *Saç teli.*

Bizi süzən təki gözəndən salubdur **ristə-i zülfin**
N'olə zəncir edüb qeyd etsə bu məcnūn-ı 'uryāni (*Gazel 220, Mısra 5*). [*ristə-i zülfin, -in*]

riyā: *İki yüzlülük, göstəriş yapma.*

Kibr ü gıybət gəzəb ü zərq ü **riyā** vü sālūs
Eləmək görmədiği əmrə şəhādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 11*). [*riyā,]*

Zāhidün kibr ü **riyādur** 'əməli bir nəzər et
Hansı əyətədi bu söz necə təğyirdədür (*Gazel 75, Mısra 7*). [*riyādur, -dur*]

Zāhid baña satmə bu **riyāni** get özün sən
Zü'î kimiye hılə vü təzvır nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 13*). [*riyāni, -n, -ı*]

Təngə gəldim bu **riyā** məslək olan zāhiddən
Ey hoş ol bəzm-i şəfə məşrəb-i rindānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 9*). [*riyā,]*

Riyādan həlq içün qurmuş neçə yüz dām-ı təzvırin
Aparur cənnətə şahib olub firdövs-i ə'lāyə (*Gazel 212, Mısra 3*). [*riyādan, -dan*]

Bu **riyādə** bu **riyā** ilə olan ə'mālun
Nədi zāhid ki səni bir belə məğrūr elədi (*Gazel 241, Mısra 7*). [*riyā,]*

Bu **riyādə** bu **riyā** ilə olan ə'mālun
Nədi zāhid ki səni bir belə məğrūr elədi (*Gazel 241, Mısra 7*). [*riyādə, -də*]

Şəf idi 'əməl meykədədə imdi **riyādan**
Təsbiħə qədəh məscidə mey-hānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 15*). [*riyādan, -dən*]

riyā: *Bir ibadət veya iyiliğin Allah rızası için değil gösteriş için yapılması.*

Zāhid şifət-i Zü'î riyā əhlisən imdi
Nə məscidə nə məşrəb-i **rindānə** yolun yoğ (*Gazel 36, Mısra 13*). [*riyā,]*

Bir sınıq cāmə verin zühd ü **riyā** hırqəsine
Yol tapan məhfəl-i 'ürlənə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 7*). [*riyā,]*

Üz görədür hər söz olsa həlq ara kizb ü **riyā**
Doğrı söz şidq-i diyānət 'əhd [ü] peymān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 7*). [*riyā,]*

riyāsət: *Reislik, başkanlık.*

Nə qədri çoh olə çohdur yaqın bil āzārı
Riyāsət ü 'əməl ü hökm ü dövlət ü dünyā (*Gazel 7, Mısra 4*). [*riyāsət,]*

riyā-yi zāhid-i hud-bīn: *Kendini beğenmiş zahidin iki yüzlülüyü.*

Sücüd-ı t̄aq-ı əbrusun qıl ihlās ilə hər dəmdə
Riyā-yi zāhid-i h'od-bīn kimi məhrābı neylərsən (*Gazel 183, Mısra 4*). [*riyā-yi zāhid-i hud-bīn,]*

riyāz-ı rızvān: *Cennət bahçeleri.*

Keçürdə fəsl-i bəhārı **riyāz-ı rızvān** tək
Behişt-i 'ədni mühəyyā edə bu dünyədə (*Kaside 18, Mısra 5*). [*riyāz-ı rızvān,]*

riyā: *Razı olma, razılık, istek, hoşnutluk. Allah'ın rızası, şükür, hamd.*

Bu bid'ətlər ki var həlqün içində
Hudə verməz belə əmrə **riyālıq** (*Gazel 112, Mısra 16*). [*riyālıq, -lıq*]

Təğāfül eyləyübən salmə əhl-i 'eşqi gəmə
Bu qədri cövrə dəhi olmə çoh **riyā** Kāzım (*Gazel 137, Mısra 20*). [*riyā,]*

Cü yoğdı kimsədə qüdrət qəzāyə təğyirə
Riyā ilən elə h'os hātir-i pərişāni (*Kaside 23, Mısra 14*). [*riyā,]*

riyā-yi həq: *Allah'ın rızası.*

Zü'î **riyā-yi Həqqə** olur şāf bəndəlik
Olmaz qəbül geyrə təberrādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 13*). [*riyā-yi həqqə, -ə*]

riyān: *Cennət.*

Dedi ey bī-həbər gūyā həbərsizsən bu 'işrətdən
Ki 'āləm sər-bə-sər dönmüş behişt-i 'ədn-i **riyānə** (*Kaside 22, Mısra 18*). [*riyānə, -ə*]

Münkirliqün yoğ fā'idəsi imānə gəlmək yaşıdır
Nār-ı cəhənnəmdən qaçub **riyānə** gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 2*). [*riyānə, -ə*]
Açub **riyān** behişt-i 'ədn bā-pāy şəhn-i gülzərə
Ki təciri təhtihə'l-ənhār u cənnət āşkār olmuş (*Gazel 101, Mısra 5*). [*riyān,]*

Nəhl-i tūbāyə verür **riyān** həmişə pərvəriş
Tə ki bir gün eyləsün sürür u əlvān şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 7*). [*riyān,]*

rövnəq-i islām: *İslam dininin güzelliği, parlaklığı.*

Nə şə'r' ü şə'r'i'ətdə qalub **rövnəq-i İslām**
Nə rəsm-i 'ədālət var [o] dīvān dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 13*). [*rövnəq-i islām,]*

rövnəq-i ürdibehişt: *Nisan ayının göz alıcı güzelliği.*

Pozuldu **rövnəq-i ürdibehişt** hicrünü
Həzānə döndi 'əcəb növ-bəhārım āhirdə (*Gazel 198, Mısra 3*). [*rövnəq-i ürdibehişt,]*

rövsən: *Âşikâr, meydanda. Parlak, aydın, aydınlık.*

Ləbün zövqi pəri-rüyim şərāb-ı nābdan gəlməz
Bu **rövşən** əmrür kim nəş'ə-i mey ābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 2*). [*rövşən,]*

Həttün nə rəvā muşhaf-ı ruhsārīna gəlmək
Bu **rövşən** olan āyətə təfsir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 6*). [*rövşən,]*

Bu **rövşən** əmrə zāhid hālil edüb qanım
Nöçün ki 'ārizivə āyət-i Hüdā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 9*). [*rövşən,]*

Ey gül ruğunla məclisimiz gülşən eylädün
Nūr-i cəmālun ilə 'əcəb **rövşən** eylädün (*Gazel 164, Mısra 2*). [*rövşən,]*

Gəm dəf'i hāşil olmadı cām u şərābdan
Rövşən olur mī hānə gecə āftābdan (*Gazel 178, Mısra 2*). [*rövşən,]*

Nə lāzımdır şəb-i hicrān ara hāl-i dilim sormaq
Bilürsən **rövşən** olmaz 'āşiqün bəzmi çirāğ ilə (*Gazel 216, Mısra 6*). [*rövşən,]*

Dəhi sərəçə-i könlüm o mähdan **rövşən**
Məşām-ı cān o qara türredən mü'əttər idi (*Gazel 240, Mısra 11*). [*rövşən,]*

rövze-i rižvān: *Rıdvan cenneti.*

Tikdirir məscid ilə yüz əhsān
Alı bir gündə **rövze-i rižvān** (*Mesnevi 11, Mısra 24*). [*rövze-i rižvān,]*

Hāk əhli ilə olmaqə h' oşdur baña cəhīm
Getməm bularla **rövze-i rižvānə** ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 20*). [*rövze-i rižvānə, -ə]*

Düzəh içində qalmış idim yüz 'əz[ā]b ilə
Hālā behiştə **rövze-i rižvānə** gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 44*). [*rövze-i rižvānə, -ə]*

Olu yā Rəb bu ki mən **rövze-i rižvānə** gedəm
Rāhət-i cānım içün hıdmət-i cānānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 1*). [*rövze-i rižvānə, -ə]*

Əgər baña verələr hūr u **rövze-i rižvān**
Behiştə getməmə ey yār-ı mehrbān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 11*). [*rövze-i rižvān,]*

Bu cəhān yā Rəb haçan **rövze-i rižvān** oləcəq
Cəhl-i zülmət qutarub mə'dən-i ürfān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 1*). [*rövze-i rižvān,]*

Ey rüy-ı alı **rövze-i rižvān** nişānəsi
Hizir-i həttündi çeşmə-i heyvān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 1*). [*rövze-i rižvān,]*

Nirānə bədəl oldı baña **rövze-i rižvān**
Şəhrā-yı Muğān sähət-i Şirvānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 3*). [*rövze-i rižvān,]*

Vüşlöt-i yār olmasə Žü'i-i şeydā içün
Tarı bilür istəmə **rövze-i rižvānını** (*Gazel 245, Mısra 20*). [*rövze-i rižvānını, -i, -n, -ı]*

'İşrətlə keçən günlərivi yādə sal imdi
Ādəm şifət ol **rövze-i rižvānə** yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 4*). [*rövze-i rižvānə, -ə]*

rövzətü'l-əbrār: *Faziletli kimselerin bahçesi, cenneti.*

Žü'nün pəndin eşit çıqmə şəf'ətdən hiç

Tā ki 'uqbədə yerün **rövzətü'l-əbrār** edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 30*). [*rövzətü'l-əbrār,]*

rövzə-i hüld-i cəhənnəm: *Cennet bahçesi cəhənnemi.*

Behiştə gərçi məni də'vət etsələr sənsiz
Özimə **rövzə-i hüld-i cəhənnəm** istəməmə (*Gazel 135, Mısra 4*). [*rövzə-i hüld-i cəhənnəm,]*

rövzə: *Çayır çimeni, ağacı, suyu bol yer, bahçe; Cennet.*

Nəqd-i firdövs-i bərin hāşil qılub yüz sür ilə
Əyləşürlər **rövzələrdə** bādə-peymālar genə (*Gazel 217, Mısra 4*). [*rövzələrdə, -lər, -də]*

rö'yā: *Gerçəkşəmesi mümkün olmadığı halde olması çok istenen şey, hayal, ümit; Rüya.*

Dutalum dəhrdə Cəməşid ü Firidün oldun
Hanı sölə nədi tə'bır belə bir **rö'yādən** (*Gazel 173, Mısra 10*). [*rö'yādən, -dən]*

Nə fā'idə elə gündən ki fəv't olub Žü'i
Baña gəlür elə kim gördüğümdü **rö'yādə** (*Gazel 206, Mısra 14*). [*rö'yādə, -də]*

rü: *Yüz, çehre, satıh.*

O gün kim ey pəri-rü dil-bərim oldım cüdā səndən
Töküldi üstümə fəvc-i gəm ü dərd ü belā səndən (*Gazel 168, Mısra 1*). [*rü,]*

Hər səhər kim ey pəri-rü 'ərz-i ruhsār eylädün
Küçə vü bāzārı rəşk-i bağ u gülzār eylädün (*Gazel 181, Mısra 1*). [*rü,]*

rübāb: *Üzerine deri geçirilmiş ve Hindistan cevizinden yapılmış yuvarlak gövdeli yanık sesli yaylı saz.*

Olubdı bang-ı mü'əzzin tərānəmiz imdi
H' oşā sürürüm o çəng ü **rübāb** olan günlər (*Gazel 62, Mısra 14*). [*rübāb,]*

Olubdı bang-ı mü'əzzin tərānəmiz imdi
H' oşā sürürüm o çəng ü **rübāb** olan günlər (*Gazel 65, Mısra 14*). [*rübāb,]*

rübāh-ı pır: *Yaşlı tilki.*

Āhırdə çərħ əlində çe **rübāh-ı pır** idim
Fəvc-i belā vü dərd gəmə dəst-gır idim (*Muhammes 3, Mısra 11*). [*rübāh-ı pır,]*

rüd: *Kemençe.*

Sāqı-i gül-çöhrə gətür cām-ı mey
Bərbət [ü] mizmār u dəf [ü] **rüd** u ney (*Mesnevi 5, Mısra 2*). [*rüd,]*

rüd-i nıl: *Nil nehri.*

Fir'ovnı **rüd-i Nıldə** qoymazdı qərç olə
Gər şidq ilə çağırsa idi birçə yā 'Əli (*Kaside 1, Mısra 27*). [*rüd-i nıldə, -də]*

rüf'ət-i cā: *Mevki yüksekligi.*

Āhır çürir hākdə pāy-māl-i həlq olur
Bu təmçərəq **rüf'ət-i cādan** nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 16*). [*rüf'ət-i cādan, -dan]*

rüh: *Sevgilinin yanağı, yanak, yüz.*

Nə mən nə bülbul-i şüridə nə pərvānə 'āşiqdür

Neçə yüz lälə-**ruh** ol gül-ğəmində dağdār olmuş (*Gazel 102, Mısra 6*). [*ruh, j*]

O lälə-**ruh** gözəlīm lütf ilə şükuftələnlüb
Məni bu növ' görüb dağdār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 3*). [*ruh, j*]

Zülf ü **ruh**ı həyəli ilə eyləyim baña
Müddətdi kim təfəvüt-i leyli ü nəhār yoğ (*Gazel 38, Mısra 3*). [*ruhi, -i j*]

Ləbün zikri baña şəhd ü şəkərdən dəhi şirindir
Ruh u zülfün həyəli həm fərag-i bağ u nəsrindir (*Gazel 56, Mısra 2*). [*ruh, j*]

Bəs ki zülf ü **ruh**ı fikrindədi könlüm yoğdur
Nə günüz şəbr ü şəbātüm nə qərarım gecələr (*Gazel 72, Mısra 5*). [*ruhi, -i j*]

Ol mäh-**ruh**ı görməməgim yaşıdı bi'llāh
Görək görürəm hər gecə əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 9*). [*ruhi, -i j*]

Zülf ü **ruhun** fīraqı ilə ey pəri-liqā
Fikr eylə Zü' iyə necə leyl ü nəhār olur (*Gazel 82, Mısra 9*). [*ruhun, -u, -n j*]

Ey gül **ruhunla** məclisimiz gülşən eylədün
Nür-i cəmlün ilə 'əcəb rövşən eylədün (*Gazel 164, Mısra 1*). [*ruhunla, -un, -lə j*]

Əz-bəs ki ataşın-**ruha** yandurmısan məni
Zərdüşt vəqt olub məni Rüyintən eylədün (*Gazel 164, Mısra 7*). [*ruha, -ə j*]

Lälə dögi dağ üzərə bin dağ ilə yanmış
'Uşşāqa **ruhundur** belə hünin-kəfən içrə (*Gazel 187, Mısra 12*). [*ruhundur, -un, -dur j*]

Ruh u zülfün həyəlini köñüldə tə görüb etdim
Yeqin bu sirri kim gənc ilə mār olı hərəb içrə (*Gazel 188, Mısra 7*). [*ruh, j*]

Qılır Zü' **ruhunda** ol məhün cünbüş qara zülfü
Bəli 'adətdir eylər cünbüş 'əqrəb mäh-tāb içrə (*Gazel 188, Mısra 9*). [*ruhunda, -u, -n, -də j*]

Ruh u zülfün həyəli ilə köñül hər rüz u şəb gəmdən
Olubdur zār u sər-gərdān gəzər āvāra bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 5*). [*ruh, j*]

Nədür ey lälə-**ruh** yārim bu qədri bī-vəfāliq kim
Deməzsən kim mənim bir dərd çəkmiş dağdārım var (*Gazel 45, Mısra 5*). [*ruh, j*]

Hər yerdə qıldı çünki təcəllā baña **ruhun**
Hər bir məqāmi Mūsā için Eymən eylədün (*Gazel 164, Mısra 3*). [*ruhun, -uñ j*]

ruh: İnsan ve hayvanda vücudu canlı kılan, bilen, duyan ve idrak eden hayat gücü, hayat cevheri, can.

Yoğdı bir kəs şöhibətdən **ruh** u cān ləzzət tapə
Arədim gəzdim dəhi hər güşə hər yan qalmayub (*Kaside 4, Mısra 13*). [*ruh, j*]

Bir əhl-i 'elm yoğ sūzə-**ruha** şəfā verə
Nə əhl-i şe'r söhbəti dəhən dəgə verə (*Muhammes 3, Mısra 45*). [*ruha, -ə j*]

Nüqrə-i hām demək cismivə lā'iq dögi çün
Məhz bu **ruhdı** cismün bədən anun cāni (*Gazel 250, Mısra 24*). [*ruhdı, -dı j*]

Cānə fərah idi mey ilə şürət-i zibā

Şürət pozulub **ruh** itüb cān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 20*). [*ruh, j*]

ruh u gīsü-yi dil-bər: Gönlü kendine çeken sevgilinin yanağı ve omuzuna dökülen saçları.

Ruh u gīsü-yi dil-bər görməyən gün gün hesab etmə
Qaqanqırsız gecə hıvırşidsiz Zü' bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 9*). [*ruh u gīsü-yi dil-bər, j*]

ruhāni: Din işləriyle ilgili.

Hānlar səni istəyübdü mollā
Ruhāni umür içrə dārā (*Mesnevi 7, Mısra 34*). [*ruhāni, j*]

ruh-fəzā: Ruh arttıran, rüha canlılık veren, cana can katan.

Hər zülf olamaz **ruh-fəzā** zülfü tək anun
Hər rəngi siyəh nəfə-i müşk-i hətən olmaz (*Gazel 94, Mısra 7*). [*ruh-fəzā, j*]

ruh-i āl: Al, kırmızı yanak.

Desəm güllün ki **ruh-i alnā** şəbāhəti var
Gələt sühəndi güllün rüyünə nə nisbəti var (*Gazel 78, Mısra 1*). [*ruh-i ālnā, -i, -ñ, -a j*]

Tāb-i meydən **ruh-i alında** ərəq dānəsi san
'İqd-i pərvin qırılıb gökdə ruh-i ayə düşüb (*Gazel 23, Mısra 7*). [*ruh-i alında, -i, -n, -də j*]

ruh-i ayə: Ay'ın yüzü.

Tāb-i meydən ruh-i alında ərəq dānəsi san
'İqd-i pərvin qırılıb gökdə **ruh-i ayə** düşüb (*Gazel 23, Mısra 8*). [*ruh-i ayə, -ə j*]

ruh-i qūdüs: Dört büyük melekten biri, Allah'ın vahyini peyğambərlərə ulaştırmakla görevli olan melek, Cibril, Cebrail.

Məryəm ü **ruh-i Qūdüs** 'İsā üçü bir sözdür
Üç dəyən səhv eləyübdür oğuyur sənı gələt (*Gazel 109, Mısra 7*). [*ruh-i qūdüs, j*]

ruh-i rəhşān: Parlak yanak.

Ruh-i rəhşān u çeşm-i fitnə-əngizün görən sölər
Ki rüy-i şəfhasında məskən āhü-yi hətən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 5*). [*ruh-i rəhşān, j*]

Qızarmış lə'l tək lälə qılır mənlük fəhārətlə
Ruh-i rəhşānıvı göstər onı həm dağdār eylə (*Gazel 199, Mısra 6*). [*ruh-i rəhşānıvı, -iv, -ı j*]

ruh-i rəvān: Ruhun zuhuru, ruhun ferahlığı, ruhun akışı.

Gəlmişəm gətməgimə yoğdı kərāim ki gedim
Bu də bir məs'ələ-i şa'b idi ey **ruh-i rəvān** (*Kaside 14, Mısra 18*). [*ruh-i rəvān, j*]

Dövrə gəl dövrüvə qurbān tən u cān ey sāqı
Bədən-i mürdə için **ruh-i rəvān** ey sāqı (*Mesnevi 9, Mısra 2*). [*ruh-i rəvān, j*]

Ey 'əzizān-ı cəhān mə'dən-i cāndur məktəb
Bədən-i mürdə için **ruh-i rəvāndur** məktəb (*Muhammes 5, Mısra 2*). [*ruh-i rəvāndur, -dur j*]

Ölüdür bātinə zāhirdə əgər əhyādur
Bədən-i mürdə için **ruh-i rəvāndur** məktəb (*Muhammes 5, Mısra 10*). [*ruh-i rəvāndur, -dur j*]

Cān verməyübdü cān almış mürdədən Məsliḥ

Bir dəmdə aldı çün ləbi **rüh-i rəvānımı** (Gazel 234, Mısra 4). [*rüh-i rəvānımı, -im, -i*]

ruh-i yār: Sevgilinin yanağı.

Rüz u şəb birdi baña gəyd u sələsil içərə
Mürğ-i dil tā hamısı zülf ü **ruh-i yārə** düşüb (Gazel 17, Mısra 8). [*ruh-i yārə, -a*]

ruhsār: Yanak, ruh, yüz, çehre.

Tā çeşm-i zəhm o 'ariz-i könlünə dəyməsün
Ruhsārī ataşına dil ü cən sipənd olub (Gazel 24, Mısra 4). [*ruhsārī, -i*]

Bəs ki **ruhsārī** həyālıyla keçür ovqatım
Odi Zū'ī səbəbi dönməginün qanə könlü (Gazel 124, Mısra 9). [*ruhsārī, -i*]

Tā görməgə **ruhsārūn** o kūyə həvəs etdim
Mūsā kimi ol kūydan əhiz-i qəbəş etdim (Gazel 130, Mısra 1). [*ruhsārūn, -uñ*]

Gedəndə görmədim ol aiftab-**ruhsārūn**
Qoyub könlüdə kədar çeşmim içrə nəm getdün (Gazel 163, Mısra 11). [*ruhsārūn, -uñ*]

Ey nün və'l-qələm qədd ü qaşun kināyətī
Və ş-şəms sūrası dəhī **ruhsārūn** āyətī (Gazel 229, Mısra 2). [*ruhsārūn, -un*]

Zülf ü **ruhsārī** həvəsi ilə h'oşdı həlīm
Getcəgin rüz u şəbim leyl ü nəhərim getdi (Gazel 248, Mısra 5). [*ruhsārī, -i*]

Lələzār idi cəhān çeşmimə **ruhsārī** ilə
Oldı pəjmürdə gülüm bağ u bəhərim getdi (Gazel 248, Mısra 7). [*ruhsārī, -i*]

H'oş ol zəməni ki yār baña həm-ayağ idi
Ruhsārī gözələrīmə münəvvər cırāğ idi (Müseddes 1, Mısra 2). [*ruhsārī, -i*]

Ey büt ol **ruhsārūn** üzrə müşk-bü gīsū mıdır
Yā ki gülzār içrə məskən eyləmiş Hindü mıdır (Gazel 52, Mısra 1). [*ruhsārūn, -un*]

Əgərçi sūra-i və ş-şəms ü və d-duhā oğunur
Vəlik bātinī **ruhsārīna** kināyətī var (Gazel 78, Mısra 8). [*ruhsārīna, -i, -n, -a*]

Özün təşbih edübdür lələ çün **ruhsārīna** ey gül
Budur vəchi ki qalmışdır biyābānlarda dāğ ilə (Gazel 216, Mısra 3). [*ruhsārīna, -i, -n, -a*]

Dutdı zülfün bağ-ı hüsün görmədim **ruhsārīvī**
Hülldən Ādəm kənār olmazdı şeytān olmasa (Gazel 13, Mısra 3). [*ruhsārīvī, -iv, -i*]

Görcəyin **ruhsārūvī** ol çin-i zülfündə dedim
Ey könlü vəhm elə kim mäh 'əqrəbə olmuş gərīb (Gazel 18, Mısra 7). [*ruhsārūvī, -uv, -i*]

Zülf-i müşkīn dögi **ruhsārīmə** həm-sāyə olan
Bāl-ı Cibrildi h'vurşid üzünə sāyə düşüb (Gazel 23, Mısra 9). [*ruhsārīmə, -i, -n, -ə*]

Əgər görməz gözim **ruhsārūvī** 'eyb etmə ey gül-ruh
Yüzündən dūr olan gözde nə mümkündür ki nūr olsun (Gazel 150, Mısra 3). [*ruhsārūvī, -uv, -i*]

O gündən kim görüb **ruhsārīvī** bī-pərdə ey məh-rū
Salur topraqlarə hər gün fələk h'vurşid-i 'əzrāsın (Gazel 162, Mısra 3). [*ruhsārīvī, -iv, -i*]

Ləb ü **ruhsārīvī** gördükdə yəqin eyləmişəm
Kim olub məskən-i h'vurşid məqām 'İsāyə (Gazel 194, Mısra 5). [*ruhsārīvī, -iv, -i*]

Dutdı zülfün bağ-ı hüsün görmədim **ruhsārīvī**
Hülldən Ādəm kənār olmazdı şeytān olmasa (Gazel 197, Mısra 3). [*ruhsārīvī, -iv, -i*]

Ruhsārīvə ol gün ki gözim qıldı nəzərə
Lə'lün həvəsi saldı dil ü cənə şərārə (Muhammes 4, Mısra 27). [*ruhsārīvə, -iv, -a*]

Gāh e'cāz-i Məsīhāni ləb-i lə'lündə gāh
Mö'cüz-i Mūsāni **ruhsārūndə** izhār eylədün (Gazel 181, Mısra 6). [*ruhsārūndə, -un, -də*]

Səbzələr güllər cəmənlər geyünübdür təzədən
Zib-i zīnətlər verüb **ruhsārə** rəng-i gönçədən (Murabba 1, Mısra 6). [*ruhsārə, -ə*]

ruhsār-i yār: Sevgilinin yanağı.

Yohdur əzəlki qā'idədə cəzbə hüsində
Dil-bər dögül o tavr ilə **ruhsār-i yār** də (Kaside 19, Mısra 6). [*ruhsār-i yār, -i*]

ruhsārə: Yanak, yüz, ruhsar.

Manqal kənārī yār ilə bir lələ-zār idi
Ruhsārəsində cənnət-i hūr aşkār idi (Muhammes 1, Mısra 10). [*ruhsārəsində, -si, -n, -də*]

rūhu'l-qūdüs: Mukaddes ruh, vahiy meleği Ruhu'l-Kudüs, "ruh" ve "kudüs" kelimelerinin birleşmesinden meydana gelmiştir. "Ruh"; hayat, idrak ve hareketin kaynağı, maddenin tanı mukabili, manevi varlık, vahiy, Allah kelâmı, Kur'an-ı Kerim, kuvvet, vahiy meleği, Cebrâil, his, duygu ve benzeri manalar için kullanılır.

Səbə **rūhu'l-Qūdüs**dür Məryəm-i İsadən çün kūha
Ki hər bir nəfəsində yüz Məsīhəvəş hüveydādur (Gazel 40, Mısra 5). [*rūhu'l-qūdüs, -dür*]

rūkn: Namazın tam ve doğru olarak yerinə getirilebilmesi için gereken temel ve esaslarından her biri; esas, temel.

Şiğəsin bilməyə bir kimsə nikāhun əşlə
Rūknini şərtini məşdərligini anlamaya (Mesnevi 6, Mısra 18). [*rūknini, -i, -n, -i*]

rūm-i ruhsārūvun: Rum (beyaz) yanak.

Rūm-i ruhsārūvun ətrāfın alub hindü-yı zülf
Āh şəd-āh ki nüsrət genə küffārə düşüb (Gazel 17, Mısra 3). [*rūm-i ruhsārūvun, -u, -v, -un*]

rūmī-rū: Beyaz yüzü.

Zū'iyə məcnūn edən sən bī-dili nəz ilə ol
Qəndəhārī-çeşm ü Hindī-zülf ü **Rūmī-rū** mıdır (Gazel 52, Mısra 10). [*rūmī-rū, -i*]

rumüz-i dəqiqə: İnce remizler.

Kimün ki künc-i qənā'ətlə gənc-i mə'rifəti
Müyəssər oldı **rumüz-i dəqiqə** məhrəmdür (Gazel 73, Mısra 6). [*rumüz-i dəqiqə, -ə*]

rumüz-i 'eşqde: Aşkın sembolü.

Müşāhibimdi Bəhār ilə Seyyid ü Bihūd
Rumüz-i 'eşqde hər ləhzə bəhş edən günlər (Gazel 67, Mısra 6). [*rumüz-i 'eşqde, -də*]

rūs: Rusya; Rusça.

Biləndə **Rus** dilin kimsə eyləyür təkfir
Ki kəsb-i mə'rifətə qoymayur müsəlmānı (*Kaside 23, Mısra 65*). [*rus,]*

Əgərçi **Rus** dilini bilməgi günəh desən
Qamu dili niyə dərən bilən Süleymānı (*Kaside 23, Mısra 71*). [*rus,]*

Deyür danışmāgilən **Rusī** rüzə bātil olur
Yəqin ki kəfir olur qoy sə başə şapqanı (*Kaside 23, Mısra 63*). [*rusti]*

Üç ildə gör necə kəmil 'Ərəb dilini bilür
Ki **Rusə** tərçümə eyir hədişi Qur'ānı (*Kaside 23, Mısra 58*). [*rusə, -ə]*

Hər kəsün adını sultān qoyəsən hən deyəsən
Bir ad ilə o gedüb **Rüşdə** sultān olmaz (*Gazel 90, Mısra 6*). [*rüşdə, -də]*

Üç il içində nədən **Rus** məktəbdə təliqlər
Bilürlər üç dili həm oğumaqla yazmanı (*Kaside 23, Mısra 55*). [*rus,]*

Fərsī vü **Rūsī** Firəng 'Ərəb
Hər bir zəbān şən dilidir cəvvāb (*Mesnevi 10, Mısra 39*). [*rūsī,]*

rüstəm: Ünlü İran şairi Firdevsi'nin Şehname'sinde adı geçen İran'ın ünlü pehlivan ve savaşçısı.

Diyār-ı mə'rifət ol mülkdür kim ol yerdə
Həqir Zāl idi **Rüstəm** fəqir-i Hätəmdür (*Gazel 73, Mısra 12*). [*rüstəm,]*

Nə zövqi hətirə hāl əhli olmasə yərun
Əgərçi həndə-i Yüsif hünərdə **Rüstəmdür** (*Gazel 80, Mısra 10*). [*rüstəmdür, -dür]*

Adı Rüstəm olə həm-şəhrədə Zəbil bi'llāh
Bu səbəblərlə həmin **Rüstəm-i** dəstān olmaz (*Gazel 90, Mısra 3*). [*rüstəm,]*

Gör 'əqibət nə eylədi bu zārə küj-püş
Beş gün içində **Rüstəm** ü İsfəndiyārınə (*Gazel 207, Mısra 4*). [*rüstəm,]*

Kāvüsvār dīv-i gəmə olmuşam əsir
Bu həbsdən hıləşimə bir **Rüstəm** olmadı (*Gazel 238, Mısra 6*). [*rüstəm,]*

Niş-i kəməndār elə oğlar atur sərmādan
Ki onə təb eləməz **Rüstəm** ilə İsfəndār (*Kaside 6, Mısra 4*). [*rüstəm,]*

Şücə'ətdə **Rüstəm** ü Zāl kimi
Fəşəhətdə ləhcəsi bülbül kimi (*Mesnevi 4, Mısra 51*). [*rüstəm,]*

Hər adı **Rüstəm** olanlarda şücə'ət olu mı
Hər adı Yüsif olan kəsə mələhət olu mı (*Mesnevi 6, Mısra 37*). [*rüstəm,]*

Olsə hər kəsə səhəvət özi ol hələtdür
Olmasə gər hünəri neylüm adı **Rüstəmdür** (*Mesnevi 6, Mısra 40*). [*rüstəmdür, -dür]*

rüstəm-i dəstān: İranlıların milli kahramanı olup, hayatı efsanelere konu olmuş Rüstəm'in hikayesi.

Oləsən **Rüstəm-i dəstān** vəyā Rüyintən
Zāl-i gərdündən ölüm zəhmini əhır görəsən (*Mesnevi 15, Mısra 23*). [*rüstəm-i dəstān,]*

Edəcə k hənə-nişin təli'-i bəd Bəhrāmı
Bi-hünər Zāl gəlüb **Rüstəm-i dəstān** oləcəq (*Gazel 113, Mısra 12*). [*rüstəm-i dəstān,]*

Adı Rüstəm olə həm-şəhrədə Zəbil bi'llāh
Bu səbəblərlə həmin **Rüstəm-i dəstān** olmaz (*Gazel 90, Mısra 4*). [*rüstəm-i dəstān,]*

rüstəm-i dil: Gönül Rüstəm'i.

Rüstəm-i dil qəşdinə çeşmün çəküb müjgən oğın
Şanki tır-əndəzlar cəm' eyləyüb Əfrəsiyāb (*Gazel 16, Mısra 3*). [*rüstəm-i dil,]*

rüstəm-i təb': Rüstəm (gibi) mizacım.

Rüstəm-i təb'im olə tā məst-i cām
Fəth edə 'əqlim cəhānı tāmām (*Mesnevi 5, Mısra 3*). [*rüstəm-i təb'im,]*

rüsvā: Rezil, muhakkar.

'Ələmlərə **rüsvālanub** Həqq şürindən sevdālanub
Bülbül kimi şeydālanub bustānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 3*). [*rüsvālanub, -lan, -ub]*

Ümİdün kəşgilən Zū'ī ki sən tək rind ü **rüsvāyā**
Dögül mümkün vüşālī bir onun tək pāk-ı dāmānun (*Gazel 149, Mısra 11*). [*rüsvāyā, -y, -ə]*

Qurī ad ilə dögül hən u bəg ü mollālıq
Ləfz içün mə'ni gərək yohsə gəlür **rüsvālıq** (*Mesnevi 6, Mısra 44*). [*rüsvālıq, -lıq]*

Həttündən olub 'āləm ara Hızr hüveydā
İncilə qəsəm etdi məni əhırı **rüsvā** (*Muhammes 4, Mısra 16*). [*rüsvā,]*

'Əqibət qıldı məni **rüsvā** fəğānı könlümün
Qalmayub hicrānə çün təb u təvānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 1*). [*rüsvā,]*

rüsvā-yı 'āləm: Alemin rezili.

Əz-bəs ki nālə qıldı firāqundə ey pəri
Rüsvā-yı 'āləm etdi dil-i nā-təvān məni (*Gazel 227, Mısra 6*). [*rüsvā-yı 'āləm,]*

rütbə: Derece, sıra, basamak.

O **rütbədən** bu məqāmə nədən çatub sölə
'Ulüm ilən bəli 'elm eyləyüb belə anı (*Kaside 23, Mısra 45*). [*rütbədən, -dən]*

rüy: Yüz.

Rüyun təvāfınə gələcək Kə'bə vü Şəfā
Küyun ziyāretinə məqām u Minā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 9*). [*rüyun, -un]*

Düşübdür ərgüvānī **rüyuvə** ol qarə gīsülər
Dutubdur cənnətü'l-mə'vədə mə'və sanki Hindülər (*Gazel 57, Mısra 1*). [*rüyuvə, -uv, -ə]*

Desəm gülün ki ruh-ı alıña səbəhəti var
Gələt sühəndi gülün **rüyüñə** nə nisbəti var (*Gazel 78, Mısra 2*). [*rüyüñə, -i, -ñ, -ə]*

Ləbün zövqi pəri-**rüyim** şərab-ı nəbdan gəlməz
Bu rövşən əmrdir kim nəş'ə-i mey əbdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 1*). [*rüyim, -im]*

Bahün ol büt işinə **rüyinə** qoymuş zülfi
Kəfiri həzən-i gəncinə-i imān etmiş (*Gazel 104, Mısra 3*). [*rüyinə, -i, -n, -ə]*

Mey-i gül-nârdan derlər olubdur lâlâ-gün **rüy**
Bunun rəşkilə könlüm lâlâ nisbət dāğdār olmuş (*Gazel 108, Mısra 5*). [*rüy-i, -i*]

Qovruldi könlül zülfüvi **rüyundə** görən dəm
Müslim necə beytu'llāh ara kâfiri görçək (*Gazel 117, Mısra 7*). [*rüyundə, -un, -də*]

Ol gün ki gözim Yüsifimün görmədi **rüyün**
Yə'qüb-i həzīn-nālāsın 'āləmdə pəs etdim (*Gazel 130, Mısra 3*). [*rüyün, -i, -n*]

Çoş etmə həvəs **rüyünə** ey cān u dil āhır
Sāziş eləməz hər gül-i həmrā çəmən içrə (*Gazel 186, Mısra 5*). [*rüyünə, -in, -ə*]

Zülfün təkə yoh sünbülə firdövs-i bərində
Rüyün kimi yoh bir gül-i həmrā çəmən içrə (*Gazel 187, Mısra 6*). [*rüyün, -uñ*]

Sünbül-i zülfü tökülmüş **rüyünə** ol güllər hün
Eylə kim əbr-i bəhārı meyr-i rəhşān üstünə (*Gazel 203, Mısra 3*). [*rüyünə, -i, -n, -ə*]

Qarə zülfün belə **rüyundə** gəzir āsüdə
Hülddən bəs deyülür Tarı qovub şeytānı (*Gazel 250, Mısra 7*). [*rüyundə, -un, -də*]

Āləmün **rüyə** tərəqqiliqi bundan tanı
Saña Yüsifdi gözəlliqdə həbībim sənā (*Gazel 250, Mısra 1*). [*rüyə, -ə*]

Çəşm ü zülf ü hətt ü hāl u **rüy-i** alun ey həbīb
Aldı bəndən 'əql ü hūş u şəbr ü āram u şəkīb (*Gazel 18, Mısra 1*). [*rüy,]*

Nə yerdən ey pəri-**rüyüm** könlüldə intizārun var
Ki pozdun əhl-i bəzmün hātirin sölə nə kārūn var (*Gazel 46, Mısra 1*). [*rüyüm, -um*]

Gecəm günüz tək olurdu şu 'ā' rüyundan
O mäh-**rüy** ilə həm-sāğər olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 6*). [*rüy,]*

Gecəm günüz tək olurdu şu 'ā' rüyundan
O mäh-**rüy** ilə həm-sāğər olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 5*). [*rüyundan, -uñ, -dan*]

Tā mäh-**rüyün** 'əqrəb-i zülfündə görmüşəm
Bildim yaqın budur qəmərde Qur' ānımı (*Gazel 234, Mısra 9*). [*rüyün, -uñ*]

Bu müşkīn-müy u nəsrīn-**rüy** tərsā-bəççələr bi'llāh
Alurlar dīni əldən bunlar ilə nə səyāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 7*). [*rüy,]*

Olur Žū'ī kimi Mūsā gəm-i 'eşqünlə hākistər
Əgər Sīnā-yı küyündə görə **rüyün** təcəllāsın (*Gazel 162, Mısra 10*). [*rüyün, -un*]

Rüyün mıdır ol zülf-i şikən-dər-şikən içrə
Yā lālə-i hədd-rüydi müşk-i hətən içrə (*Gazel 187, Mısra 1*). [*rüyün, -un*]

Rüyün bəyāzı mətlə'-i h'vurşid-i āsmān
Həttün səvādi āyə-i Qurān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 5*). [*rüyün, -un*]

Žū'iyā məhrəm edib zülfünə **rüyün** hər gün
Kāfiri həzin-i gəncinə-i imān etdi (*Gazel 233, Mısra 11*). [*rüyün, -un*]

rüy-i āl: *Pembe, al yanak.*
Ey **rüy-i al** rövze-i rızvān nişānəsi

Hizr-i həttüdi çeşmə-i heyvān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 1*). [*rüy-i āl, -i*]

Hətt ü hālun **rüy-i alundə** durubdur vəchi var
Tā ki dīn-i 'āşiqə hər ləhzə rəhnə şalələr (*Gazel 48, Mısra 5*). [*rüy-i alundə, -un, -də*]

rüy-i mələk: *Melek yüzli.*

Dil-cüy-i pəri-**rüy mələk**-təl'ət ü rə'nā
Gər kim enə firdövs-i bərində yerə həvrā (*Muhammes 4, Mısra 23*). [*rüy-i mələk,]*

rüyintən: *İran şahlarından İsfendiyar'ın lakabıdır.*
Keyaniyan sülalesindən olup Zaloğlu Rüstəm ilə yaptığı savaşlarla ünlüdür.

Bir beytə bir qəpik verələr mən də tā çəküm
Rüyintən ü Təhəmtəni meydānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 26*). [*rüyintən,]*

Oləsən Rüstəm-i dəstān vəyā **Rüyintən**
Zāl-i gərdündən ölüm zəhlimini āhır görəsən (*Mesnevi 15, Mısra 23*). [*rüyintən,]*

rüyintən: *İran şahlarından İsfendiyar'ın lakabıdır.*
Keyaniyan sülalesindən olup Zaloğlu Rüstəm ilə yaptığı savaşlarla ünlüdür; Tunç vücutlu.

Əz-bəs ki ātəşin-ruhə yandurmısan mənə
Zərdüş tək olub mənə **Rüyintən** eylədün (*Gazel 164, Mısra 8*). [*rüyintən,]*

rüz: *Gün, gündüz.*

Rüz u şəb birdi baña gəyd u səlāsil içrə
Mürğ-i dil tā hamısı zülf ü ruh-i yārə düşüb (*Gazel 17, Mısra 7*). [*rüz,]*

Segāh-i 'işrəti pəncgāh elə şəb ü **rüz**
Hişār çəksön olur cümlə tərmār hərāb (*Gazel 29, Mısra 9*). [*rüz,]*

O çeşm-i məstüvə cānım o növ' heyrāndur
Ki **rüz** [u] şəb gəm-i 'eşqində dīdə giryāndur (*Gazel 81, Mısra 2*). [*rüz,]*

Şād oldılar əğyār vüşālunlə həmişə
Hicrində şəb ü **rüz** dil-əfkār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 6*). [*rüz,]*

Ruh u zülfün həyālilə könlül hər **rüz** u şəb gəmdən
Olubdur zār u sər-gərdān gəzər āvāra bi'hüdə (*Gazel 200, Mısra 5*). [*rüz,]*

Zülf ü ruhsārı həvāsı ilə h'osdı hālım
Getcəgin **rüz** u şəbim leyl ü nəhārım getdi (*Gazel 248, Mısra 6*). [*rüz,]*

Sıd q ü ihlās ilə hər şüb ü məsā Hāliqdən
Rüz u şəb 'işrət ilə cānıvı saq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 4*). [*rüz,]*

rüzgār: *Zaman, devir, rüzgar.*

Gər **rüzgārdan** eləsön şəkə 'āqibət
Rəsmi pozub edər mi bizə səzkārliq (*Gazel 111, Mısra 15*). [*rüzgārdan, -dan*]

rüz: *Rızık, nasip, kismet.*

Əgər şāhinə hər gün eyləmək bir qan olub **rüz**
Təğāfül birlə min min eyləmə hər gündə qan Şāhin (*Gazel 171, Mısra 5*). [*rüz,]*

Görməyübən hiç kimsədən bir nicāt
Rüzimiz aḥır olacaq həm zəkāt (*Mesnevi 4, Mısra 30*).
[rüzimiz, -miz]

Yeyürəm hün-i cigər həsrət-i lə'lüñə mægər
Ki qəzādən baña **rüz**i dil-i şəd pərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 10*). [rüz,]

Bilməyürdüm nədi övzā'-ı cəhān pəst [ü] bülənd
Birinə ne'mət olub **rüz**i birinə niqmət (*Kaside 5, Mısra 8*).
[rüz,]

rüz-i cəzā: Ceza, kiyamet günü.

Žü'ī-i bī-çərə kim cāndan gūlāmındur sənün
Sər-bülənd eylə şəfā'ətlə onı **rüz-i cəzā** (*Gazel 1, Mısra 8*).
[rüz-i cəzā,]

Həq səni hələq eyləyübdür rəsm-na'mā li'l-'ālēmīn
Şāfi'-i 'üşyān əhl-i mə'siyət **rüz-i cəzā** (*Gazel 2, Mısra 6*).
[rüz-i cəzā,]

rüz-i məhşər: Mahşer günü, kiyamet günü.

Mən yeyüb bəhş eylərəm rāh-ı Həqə şərf eylərəm
Rüz-i məhşərdə nəzər qıl bağ-ı cənnət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 8*). [rüz-i məhşərdə, -də]

rüz-i vəşl: Kəvuşma günü.

Rüz-i vəşl ol şühə qurbān olmadun ey cān dəhi
Şām-ı hicrān mən saña sanmā ki imdād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 5*). [rüz-i vəşl,]

Şām-ı hicrūn **rüz-i vəşlə** oldı təbdil ey köñül
Gördüyüncə bāri ol mehr-i cəhān-ārā yüzin (*Gazel 148, Mısra 9*). [rüz-i vəşlə, -ə]

Şām-ı hicrūn **rüz-i vəşlə** oldı təbdil ey köñül
Gördüyüncə bāri ol mehr-i cəhān-ārā yüzin (*Gazel 170, Mısra 9*). [rüz-i vəşlə, -ə]

rüz-i əvvəl: Ezel gün.

Döğüldür həsiyyət şəh-bəzə vəhşət **rüz-i əvvəldən**
Olub insān ilə ülfətdə də'im tev'əmān Şāhin (*Gazel 171, Mısra 13*). [rüz-i əvvəldən, -dən]

rüz-i əzəl: Ezel gün, başlangıç günü.

Nə küşiş eyləsə çatmaz murādə aḥırdə
O kəs ki **rüz-i əzəl** təli'i onun kəmdür (*Gazel 80, Mısra 14*).
[rüz-i əzəl,]

Ey şüh saña **rüz-i əzəl** yār mən oldım
Dām-ı sər-i zülfündə giriftār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 1*). [rüz-i əzəl,]

Yandursə əgər ot nədi təqşiri fəqirūn
Bəs **rüz-i əzəl** ondə hərərət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 34*). [rüz-i əzəl,]

Vəli nə sūd ki mümkün döğül ziyād etmək
Nə şey' ki **rüz-i əzəldə** olub Hüdā-dədə (*Kaside 18, Mısra 8*). [rüz-i əzəldə, -də]

rüzgār: Rüzgar, yel; Dünyanın içinde bulunduğu devir, zaman, vakit, dehr; Talih, baht.

Dutub sipəh müjə-i Türkmān-ı qātildən
Açıbdı gərəti için **rüzgārə** dəst gözün (*Gazel 158, Mısra 6*).
[rüzgārə, -ə]

Şəbr eylə hər nə cövr gələ **rüzgārdən**

Vəqtün cəhənnəm etmə yanə yanə ağlama (*Gazel 5, Mısra 3*). [rüzigārdən, -dən]

Dərd-i şərāb-ı hūmda Fəlātün gubāridur
Dövrān nə hək gör gətürüb **rüzgārınə** (*Gazel 207, Mısra 12*). [rüzigārınə, -i, -n, -ə]

Nəşih məzəmmət etmə məni dərd-i 'eşqdə
Nə çərə **rüzgārdə** hökm-i qəzā ilə (*Gazel 213, Mısra 6*).
[rüzigārdə, -də]

Dərdə ki **rüzgārdə** bir yār qalmadı
Şəhr ü vəfā vü 'əşrdə diyār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 1*).
[rüzigārdə, -də]

Dün 'əciz ilə soruşdım mən pīr-i 'əqldən
Bā'ış nədür bu hələ bugün **rüzgārdə** (*Kaside 19, Mısra 14*).
[rüzigārdə, -də]

Ancaq əmīr-i məmləkət-i cüd Əmīrhān
Kim Hātəm-i zəmənadı bu **rüzgārdə** (*Kaside 19, Mısra 32*).
[rüzigārdə, -də]

Yā Rəb həmişə belə olubdur mı **rüzgār**
Yā rüzgār imdi olub bu qərār ilə (*Kaside 21, Mısra 13*).
[rüzigār,]

Yā Rəb həmişə belə olubdur mı **rüzgār**
Yā **rüzgār** imdi olub bu qərār ilə (*Kaside 21, Mısra 14*).
[rüzigār,]

Çoh çəkmə **rüzgār** gəmin yoh var için
Hiç kimsə çün bacarmadı bu rüzgār ilə (*Kaside 21, Mısra 27*). [rüzigār,]

Çoh çəkmə **rüzgār** gəmin yoh var için
Hiç kimsə çün bacarmadı bu rüzgār ilə (*Kaside 21, Mısra 28*). [rüzigār,]

Hər gün keçirdi 'işrət ilə **rüzgārımız**
Dil şād-kām u əldə mey-i h' oş-güvārımız (*Müseddes 1, Mısra 13*). [rüzigārımız, -ımız]

Cövr-i zəmənə möhnət-i hicrān cəfā-yı yār
Žü'ī tək aḥır etdi qara **rüzgārımı** (*Gazel 228, Mısra 14*).
[rüzigārımı, -ım, -i]

Nə yetmə vəşlə ārāmım nə hicrində qərarım var
Hüdāvəndə nə bəd-ovqāt u müşkil **rüzgārım** var (*Gazel 50, Mısra 2*). [rüzigārım, -ım]

Firəqə döndi mənim vəşl-i yārım aḥırdə
Nə növ'lən keçəcək **rüzgārım** aḥırdə (*Gazel 198, Mısra 2*).
[rüzigārım, -ım]

Mənim də istəyürəm mehrbān nigārım olaydı
Ki zövq-i vəşli ilə yaḥşı **rüzgārım** olaydı (*Gazel 223, Mısra 2*). [rüzigārım, -ım]

Heyf keçdi **rüzgārım** hicr ilə yād ol zəmən
Kim ənisim münisim yārım nigārım var idi (*Gazel 225, Mısra 7*). [rüzigārım, -ım]

Bar İlahi bir də mən görürəm olə ol günləri
Kim vüsal-i yārdən h' oş-**rüzgārım** var idi (*Gazel 225, Mısra 12*). [rüzigārım, -ım]

rüzigār-ı dənī: Alçak zaman/devran.

Çərḥ-i gəddār **rüzgār-ı dənī**
Eyləyüb pāy-māl güşşə məni (*Mesnevi 2, Mısra 7*). [rüzigār-ı dənī,]

rüz-şümār: Gün sayan.

Yandurur bəs ki məni hicr-i nigārım gecələr
Mənim olmuş deyəsən **rüz-şümārım** gecələr (*Gazel 72, Mısra 2*). [*rüz-şümārım, -ım*]

rüza: *Oruç.*

Deyür danışməgilən Rusi **rüza** bətil olur
Yəqin ki kəfir olur qoysə başə şapqanı (*Kaside 23, Mısra 63*). [*rüza,]*

rü'yā: *Rüya.*
Hər tavr eylədim bu gəmə çārə tapmadım
Zəhirdə gəlmədən dəhi **rü'yāda** gəlmədən (*Gazel 166, Mısra 8*). [*rü'yāda, -da*]

rəb: *Allah.*

Nədəndi yə **Rəb** olub çərḥ-i kəc-mədār hərəb
Düşüb səfədən olub bağ u lələ-zār hərəb (*Gazel 29, Mısra 1*). [*rəb,]*

Yə **Rəb** nə olubdur səbəbi kim bu zəməndə
İnsən arasındə hamı millətdə hətər var (*Gazel 42, Mısra 15*). [*rəb,]*

Yə **Rəb** nədi bā'is belə dövrən dəgişübdür
Tə'sir-i kəvəkb məh-i təkən dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 1*). [*rəb,]*

Bu cəhən yə **Rəb** haçan rövze-i rizvān oləcəq
Cəhl-i zülmət qutarub mə'dən-i ürfən oləcəq (*Gazel 114, Mısra 1*). [*rəb,]*

Olu yə **Rəb** bu ki mən rövze-i rizvānə gedəm
Rəhət-i cənim için hüdmet-i cənānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 1*). [*rəb,]*

Yə **Rəb** kim olur 'ərzi cənānə yetürsün
Dərd-i dilim ol hərov-i hübānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 1*). [*rəb,]*

Yə **Rəb** məni bu hāl ilə hılqət nöçün etdün
Hər gündə nəşibim gəm ü möhnət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 1*). [*rəb,]*

Görüb əndüh-i hicrānı olur kim lütf edə ol məh
Görüm düşsün onı yə **Rəb** mənim tək dərd-i hicrānə (*Gazel 192, Mısra 6*). [*rəb,]*

Cəhəndə kimsə belə həsrət olmasun yə **Rəb**
Bu həsrət ilə ki mən oldum iştiyəqundə (*Gazel 196, Mısra 3*). [*rəb,]*

Əğyərə vermə dərd ü gəmin ol pərvəşün
Yə **Rəb** nəsi-i dərdini qıl əşnələrə (*Gazel 201, Mısra 6*). [*rəb,]*

Düşdi güzərimiz genə bir dil-rübā ilə
Yə **Rəb** günim necə keçəcəq bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 2*). [*rəb,]*

Yə **Rəb** gələn bəhār şəfā-yı vüšāl ver
Çün yetmişük kərəvət-i hicr ilə bu ilə (*Gazel 214, Mısra 15*). [*rəb,]*

İki ay var hilālə döndürübdür cismimi bu gəm
Kim ol hıvurşid ilə yə **Rəb** nə gündür vüslət-imkānı (*Gazel 220, Mısra 10*). [*rəb,]*

Həzən-i hicrdə 'ömrüm tükəndi şəd əfsūs
N'olurdu yə **Rəb** vəşli ilə növ-bəhārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 10*). [*rəb,]*

Ya ol nigərdə yə **Rəb** olaydı mehr ü vəfā

Ya məndə muncə gəmə təqət ü qərarım olaydı (*Gazel 223, Mısra 11*). [*rəb,]*

Dil-kişvərini etdi müsəhhər sipāh-ı gəm
Yə **Rəb** tərəhhüm et yetür ol şəh-süvārımı (*Gazel 228, Mısra 10*). [*rəb,]*

Yə **Rəb** niyə dövrən belə bī-pā vü sər oldı
Vəz'i dolanub hələti bəddən bətər oldı (*Gazel 239, Mısra 1*). [*rəb,]*

Əb u ətəşdi ləbün mey kimi gül bərgi üzi
Necə üstəddi yə **Rəb** bu şüvər-nəqqāşı (*Gazel 247, Mısra 12*). [*rəb,]*

Yə **Rəb** genə vüslət dəmi hicrānə dəgişdi
Gül-nār-ı şərabım dönübən qanə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 1*). [*rəb,]*

Yə **Rəb** n'olı bu Zü'l-i şeydə görə bir də
Kim beyt-i hüzn bağ u gülüstənə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 17*). [*rəb,]*

Yə **Rəb** nədəndi cümləsi tə'sirdən qalub
Cəm-i mey ü sürür-ı ney ü çəng tār də (*Kaside 19, Mısra 11*). [*rəb,]*

Yə **Rəb** həmişə belə olubdur mı rüzgār
Yə rüzgār imdi olub bu qərar ilə (*Kaside 21, Mısra 13*). [*rəb,]*

Yə **Rəb** o qədim 'əşr o ləzzət hara getdi
Həq içrə olan 'eyş ilə 'işrət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 1*). [*rəb,]*

Var yüz söz ürəgimdə edə bilməm izhār
Olu yə **Rəb** o zəməni kim söləyəm hər nə ki var (*Mesnevi 9, Mısra 88*). [*rəb,]*

Yə **Rəb** olur mu bir də dönüb növ-cavān olam
Eyş [ü] nəşāt-ı ləzzət ilə kām-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 1*). [*rəb,]*

Düşdi güzərimiz genə bir dil-rübā ilə
Yə **Rəb** günim necə keçəcəq bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 2*). [*rəb,]*

Kimün yə **Rəb** dönübdür mən kimi 'ələmdə iqbālı
Olubdur ərzü cəmi şərab-ı vəşldən həlī (*Tahmis 1, Mısra 11*). [*rəb,]*

Qalmub cəhəndə zərrə qədər zövq ilə şəfā
Yə **Rəb** təməm ləzzət-i dünyā nədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 6*). [*rəb,]*

Bu 'ərsə qalmıyə həlī hərifdən yə **Rəb**
Gəlüb gedübsə də ol şəh-süvār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 7*). [*rəb,]*

Nə dındır hansı məzhəbindü yə **Rəb** kim səhā əhlin
Səfəhət əhli derlər şəhīb-i əhsən-ı ə'tāyə (*Gazel 212, Mısra 13*). [*rəb,]*

Niyə yə **Rəb** belə bī-çārə vü heyran oldım
Bilmirəm çərəmi heyərlə pərişān oldım (*Mesnevi 1, Mısra 11*). [*rəb,]*

Yə **Rəb** olur mu bir də görəm ol zəmənanı
'Eyş ü nəşāt u şöhbət-i çəng ü çəğənəni (*Müseddes 1, Mısra 25*). [*rəb,]*

Ey nūr-ı zātı əvvəl hər mā-sivā 'Əlī
Mā təhtə Rəb u **Rəb** inə tə'ət-nümā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 2*). [*rəb inə,]*

rəb -i cəlil: *Ululuk və cəlāl səhibi, yüce, əli Allah.*

Elə əşhəs istəyəndə dəlil
Onə göstərdi dəhi **Rəb -i cəlil** (*Mesnevi 11, Mısra 88*). [*rəb -i cəlil, j*]

rədd: *Kabul etməmə, geri çevirmə, geri döndürmə.*

Edəndə məscidə də'vət bizi mü'əzzinlər
Su'āl **rəddinə** yüz min bahənəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 4*). [*rəddinə, -i, -n, -ə*]

Kürk-i həftāni görək **rədd** edə sərmātərin
Yohdı yolun ki edəm mən onə tā istihzār (*Kaside 6, Mısra 25*). [*rədd edə, -ə*]

rəfiq: *Arkadaş, yol arkadaşı, yoldaş.*

Şikāyet eyləyürdüm bir **rəfiqə** çərḥ-i kəc-rovdan
Məni nişə fələk dərd ü gəm ilə tev'əmān qılmış (*Kaside 11, Mısra 13*). [*rəfiqə, -ə*]

Beytül-əhzhānə qədəm basdı kərəmdən nə-gəh
Bir **rəfiqim** ki həbibü'llāhə olmuş həm-nām (*Kaside 13, Mısra 8*). [*rəfiqim, -im*]

Nə zīməm [ü] nə pərəstār nə münis nə **rəfiq**
Dəm-bə-dəm dīdələrimdən dökübən qan oldı (*Kaside 17, Mısra 5*). [*rəfiq, j*]

İmdi mənim də yaşı günim müstədam idi
Vafırqətā bu əsrdə yoh bir **rəfiq** olan (*Muhammes 2, Mısra 24*). [*rəfiq, j*]

Üftādələr əlin dutuban bir şəfiq olan
Həşiyəti həlim kəlāmı **rəfiq** olan (*Muhammes 2, Mısra 26*). [*rəfiq, j*]

rəfiq-i həm-dəm: *Haldən anlayan, yakın arkadaş.*

Rəfiq-i həm-dəm ü səqī vü sādə vü bādə
Dəm ol dəm idi o dəmlər 'əcəb dəmim var idi (*Gazel 237, Mısra 5*). [*rəfiq-i həm-dəm, j*]

rəfiq-i müdām: *Daimi dost.*

Şəbā sölə özün ol gəfil-i dil-əgāhə
Ki gəfil olma əhbbādən ey **rəfiq-i müdām** (*Gazel 129, Mısra 22*). [*rəfiq-i müdām, j*]

rəfiq-i müvāfiq: *Uyğun/münasip arkadaş.*

Neçə **rəfiq-i müvāfiqlə** şəhn-i gülşəndə
Sürüd-ı rüd ilə cām-ı şərabı āmādə (*Kaside 18, Mısra 3*). [*rəfiq-i müvāfiqlə, -lə*]

Neçə **rəfiq-i müvāfiqlə** əldə bādə-i gül-gün
O gül-'izār cəfā-cüy-i bādə-hvār gələydi (*Gazel 235, Mısra 3*). [*rəfiq-i müvāfiqlə, -lə*]

rəfiq-i qədim: *Eski arkadaş.*

Nolubdı kim bu şifət məhv olubdı hətirdən
Sənün **rəfiq-i qədimün** bu Zü'l-ı kəm-nām (*Gazel 129, Mısra 10*). [*rəfiq-i qədimün, -ün*]

rəfiq-i rühānī: *Uhrevi arkadaş.*

Həqiqət 'āləmi içrə bərādər-i cāni
Şədəqət 'āləmi içrə **rəfiq-i rühānī** (*Mesnevi 13, Mısra 4*). [*rəfiq-i rühānī, j*]

rəfiq-i şəfiq: *Şefkatli arkadaş.*

Hanı behiştə ol şüh tək **rəfiq-i şəfiq**
Ki mümiyə-yı fərəhdür qulüb-ı nə-şādə (*Gazel 206, Mısra 11*). [*rəfiq-i şəfiq, j*]

rəftār: *Gidiş, yürüyüş. Davranış şekli, hareket tarzı.*

Çərḥ-i kəc-rov ki bizimlə belə **rəftārı** olub
Bundan əqdəm iki ildə nə şifət kārı olub (*Gazel 32, Mısra 1*). [*rəftārı, -ı*]

Şimşād u sərvini qoparun güllərin pozun
Hər bağdə o sərv ki **rəftārə** gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 12*). [*rəftārə, -ə*]

Könlüm aldı bilməyürəm hansı **rəftārın** sənün
Çəsm-i məhmürün sənün yə zulf-i fərrārın sənün (*Gazel 179, Mısra 1*). [*rəftārın, -un*]

rəfukār: *Terzi, giysi yapan, ören.*

Kāmil külāh-düz u **rəfukārlar** onı
Tā bir külāh tikdi çəküb rənc-i bī-şümār (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 7*). [*rəfukārlar, -lar*]

rəğbət: *İstek, arzu, aləka, meyil, teveccüh.*

Şanmə kim ol bādə'-i gül-fāmə vurdur **rəğbətim**
Könlümü qan içməgə hicründə mu'tād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 3*). [*rəğbətim, -im*]

rəh: *Yol.*

Bu həkī-**rəh** ki üstündə gəzərsən çox fəhərətə
Təşəvvür eylə hər bir məsti bir Kāvüs bir Cəmdür (*Gazel 41, Mısra 9*). [*rəh, j*]

Hər zərrə hək bir şənəmün al yuvaqidur
Fəş-i **rəh** olmuş imdikinün rəh-kənārınə (*Gazel 207, Mısra 16*). [*rəh, j*]

Piyadə **rəh** dönüb bu dərgəhə bir atə gəldim mən
Əgər fil olsə gəm yoh sən təkī şah-ı cəhānım var (*Kaside 7, Mısra 33*). [*rəh, j*]

Zülmāt-ı gəflət içrə idi həlq nə-gəhān
Hizrə **rəh** oldı çeşmə-i heyvānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 6*). [*rəh, j*]

Zü'l bəhr-i səhā Səlim Bəg kim
Pāy-ı püsünə **rəh**-sipār oldun (*Kaside 16, Mısra 20*). [*rəh, j*]

rəhā: *Bolluk, genişlik.*

O kəs kim 'ārif ü fəzildi görməz
Gəm ü fəqrün əlindən bir **rəhālıq** (*Gazel 112, Mısra 6*). [*rəhālıq, -lıq*]

rəh-bər: *Yol göstərən, kılavuz, delil.*

Sikəndər tək bələ zülmātı içrə qalmışam heyran
Vüşāl-i çeşmə-i heyvānə Hizrim **rəh-bərim** yohdur (*Gazel 47, Mısra 8*). [*rəh-bərim, -im*]

Budur bundan səvā yohdur vüşāl-i yārə bir çarə
Təfiq əhlinə məqsüdə yetüşməkçün bu **rəh-bərdür** (*Gazel 88, Mısra 6*). [*rəh-bərdür, -dür*]

rəh-güzār-i zülm: *Eziyyət yolunu gezməkten, sıkıntı verməkten.*

Əl üz ey məh cəfādan **rəh-güzār-ı zülm**dən pə çək
Nə cövr et 'āşiq-i zārə nə fəryādından izā çək (*Gazel 116, Mısra 1*). [*rəh-güzār-i zülm*dən, j]

rəh-i 'esq: *Aşk yolu.*

Rəh-i 'eşqündə nə cürm eyləmişdim kim mənı saldun
Həbībim muncə dərd ü möhnət-i rənc-i firāvānə (Gazel 192,
Mısra 7). [rəh-i 'eşqündə, -ün, -də]

rəhm: *Merhamet, acıma.*

Lütf etməsün baña nə 'əcəb **rəhm** eyləməz
Yüz güsfənd əgər edə qəşşabə ilticā (Gazel 11, Mısra 5).
[rəhm,]

Sünbül təki bələlərımı **rəhm** qıl baña
Qoy həlq eyləsün baña yüz töhmət ağlaram (Gazel 133,
Mısra 5). [rəhm,]

Mən bī-nəvāyə **rəhm** elə ey sərv-qāmətım
Kim qalmayub firəqə dəhi istiqāmətım (Gazel 138, Mısra 1).
[rəhm,]

Rəhm et ey məh Zū'iyə möhnət-i hicrūn bugün
Qəsd edubdir imdi cān-ı zār u nālān üstünə (Gazel 203,
Mısra 9). [rəhm,]

Cəfādan əl göti **rəhm** eylə Zū'ı-i zārə
Şikəstə-i ələm-i rüzgār qoymə mənı (Gazel 232, Mısra 11).
[rəhm,]

rəhmān: "Kāfir-mümin ayırmadan yarattığı bütün
varlıqlara merhamet eden, nımet veren" anlamında esmā-i
hüsnādan (Allah'ın ən güzəl isimlerinden)dır.

Aldanmə dünyā-malınə həm cāhınə cəlālınə
Düş bir Həqūn həyālınə **rəhmānə** gəlmək yalıxıdır (Gazel
85, Mısra 10). [rəhmānə, -ə]

Sürət-i vāqə'əmə nār-ı cəhənnəm söləyür
Kürdu zāhid oğur āyə-sürə-**rəhmānı** gələt (Gazel 109, Mısra
4). [rəhmānı, -ı]

rəhmət ohu-: *Dua etmək, memnuniyeti minnetle dile
getirmək.*

H'oşə o şəhşə ki Nüsirəvān-ı 'ādil tək
Həmişə **rəhmət ohu**yə təmāmət-i dünyā (Gazel 7, Mısra
16). [rəhmət ohu,]

rəhn-i cām-ı mey: *Şarap kadehi rehini.*

Növ-bəhārın yohdı zövqi cām u cıbi həliyə
Rəhn-i cām-ı mey olub çox cübbə çuğalar genə (Gazel 217,
Mısra 14). [rəhn-i cām-ı mey,]

rəhn-i cāmə hırqəsi: *Hırka giysisini rehin bırakmak.
Rintlerin hırka verip karşılığında içki alması.*

Nə pır-i meykədə yanında zərrə e'tibārım var
Nə **rəhn-i cāmə hırqəsi**cə nə sım u zərim yohdur (Gazel 47,
Mısra 4). [rəhn-i cāmə hırqəsi, -cə]

rəh-nümā: *Yol göstəren.*

Āvərə çöllər içrə qalır idi həşrə tək
Olmaydı Hızrə lütfə gər **rəh-nümā** 'Əli (Kaside 1, Mısra
10). [rəh-nümā,]

rəhnə: *Gedik, delik, dağımk.*

Zülfün saluban **rəhnələr** imānə 'Əleykən
Kın eyləmə ey şüh olum kīniñə sədqə (Muhammes 4, Mısra
17). [rəhnələr, -lər]

rəh-zən-i imān: *İman kesən, imanın haydutı.*

Dil ü cān görcəgin ol zülf-i siyāhın yüzdə

Bir birinə budı ol **rəh-zən-i imān** dedilər (Gazel 62, Mısra
6). [rəhzen-i imān,]

rəmidə: *Ürkmüş, korkmuş.*

Rəmidə etdün əgərçi həfā ilə məndən
Rəqibə bəri ol əhūni etmə rām fələk (Gazel 118, Mısra 7).
[rəmidə,]

rənz: *Merāmı üstü kapalı bir şəkildə gizli bir yolla, imā ve
işəretilə anlatma. Bir şeyi akla getiren, o şeye delālet eden
nesne, işəret, resim, harf, kısaltma vb., sembol.*

Qəzādan olmasın 'āləmdə sən özün mövcūd
Bu **rənz**i bil dəhi sirr-i qəzānı ahtarma (Gazel 9, Mısra 6).
[rənz, -i]

Dəhənin sordum āb-ı rūsı ilə çeşmindən
Baña bu nükətəni bir **rənz** ilə pünhān dedilər (Gazel 62,
Mısra 8). [rənz,]

Gər cənnət ü firdövsdür 'āləm bu zəməndə
Şəd-həyf ki bir **rənz** bilən ədəmi yohdur (Gazel 86, Mısra
6). [rənz,]

Zū'ı təmām qıl sözüvi həlq təmr urur (?)
Bilməz kələm **rənzini** sölər Hüdā 'Əli (Kaside 1, Mısra
42). [rənzini, -i, -ni]

Ziyadə fikrlərə düşmə anla bu **rənz**i
Nə gücdə həlq eləyüb Həq əzəldən insānı (Kaside 23, Mısra
15). [rənz, -i]

İşəretilə **rənz** ilə yazmış baña
Məgər bu söz yetməyübdü güşuñə (Mesnevi 4, Mısra 59).
[rənz,]

Nə qədri diqqət etdim hılqətimdən qanmadım zərrə
Bilür bu **rənz**i Zū'ı ol ki sirr'ullāh-ı məhrəmdür (Gazel 41,
Mısra 14). [rənz, -i]

Vā'iz gəlür mi məscidə gər pül olmasə
Anlar bu **rənz**i kimsə ki şahib-şü'ürdür (Gazel 74, Mısra
10). [rənz, -i]

rə'nā: *Güzəl, hoş, latif, parlak, revnaklı.*

Açılmış gülşən içrə yüz gül ü **rə'nā** nəzakətlə
Verübdür nəmiyə min zib-i zīnətlər gülüstānə (Kaside 22,
Mısra 5). [rə'nā,]

Dil-cüy-ı pəri-rüy mələk-təl'ət ü **rə'nā**
Gər kim enə firdövs-i bərindən yərə havrā (Muhammes 4,
Mısra 23). [rə'nā,]

rənce: *İncinmiş, gönlü kırılmış.*

Qoydı cəhān içrə neçə bəd-nizām
Ondan oldu **rənce** təmām həşş u 'ām (Mesnevi 5, Mısra 12).
[rənce,]

rənc-i beydā: *Çöl zahmeti.*

Həvā-yı lə'l-i ruhsārından ey hun-gəştə könlüm keç
Nə süz-ı ātəş-i pünhānı gör nə **rənc-i beydā** çək (Gazel 116,
Mısra 4). [rənc-i beydā,]

rənc-i bī-şümār çək-: *Sayırsız zahmet çekmek.*

Kāmil külāh-düz u rəfukārlar onı
Tā bir külāh tikdi **çəküb rənc-i bī-şümār** (Kıt'a-ı Kebir 2,
Mısra 8). [rənc-i bī-şümār çəküb, -üb]

rənc-i sevdā: *Sevda, aşk eziyeti.*

Nə yād et 'āriz-i gül-fām nə zülf-i pərīšanāsın
Nə hūnün-əşk-riz ol nə bələ vü **rənc-i sevdā** çək (Gazel 116, Mısra 6). [*rənc-i sevdā*,]

rənc-i səfər: *Seferin zahmeti.*

Yā fəqr ü fəqə necədi yā sīm u zər nədür
Yā rāhət-i Hızır nədür **rənc-i səfər** nədür (Muhammes 2, Mısra 10). [*rənc-i səfər*,]

rəng: *Renk.*

Nə güldə var sürür nə gülşəndə **rəng** bür
Zövq ü sürür sağər ü peymānədən gedüb (Gazel 28, Mısra 3). [*rəng*,]

Bülbüldə var nə nəğmə-səralıq nə güldə **rəng**
'eşq ātəşinə yanmaqı pərvānədən gedüb (Gazel 28, Mısra 7). [*rəng*,]

Hər zülf olamaz rüh-fəzā zülfü tək anın
Hər **rəngi** siyāh nəfə-i müşk-i hətən olmaz (Gazel 94, Mısra 8). [*rəngi*, -i]

Sənsən bu cəhān Həliqi məhlūq təmāmı
Hər şəhşdə bir **rəng** ilə fīnət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 32). [*rəng*,]

Rəngi qara idi şəb-i yeldā tək i vālī
Yüz min sitārə zāhīr idi ondə āşikār (Kut'a-ı Kebir 2, Mısra 5). [*rəngi*, -i]

Buyurub şəhş libās ilə hünərmənd olmaz
Rəngi ağ olmaq ilə duz gəlübən qənd olmaz (Mesnevi 9, Mısra 30). [*rəngi*, -i]

rəng-i gəm: *Kederin rengi, nitelikleri.*

Sāqī gətür bəzmə mey-i Dərgəmi
Tā ki silə könlüdə **rəng-i gəmi** (Mesnevi 10, Mısra 10). [*rəng-i gəmi*, -i]

rəng-i qönçə: *Gonca (kırmızı) renk.*

Səbzlər güllər cəmənlər geyünübür təzədən
Zib-i zīnətlər verüb ruhsārə **rəng-i qönçədən** (Murabba 1, Mısra 6). [*rəng-i qönçədən*, -dən]

rəngin: *Parlak renkli.*

Görüb yüz dāğ bir h'vurşid içün min daşə baş urmaq
Olub **rəngin**-cigər qan ilə bir lə'l-i h'ş-əb olmaq (Gazel 115, Mısra 8). [*rəngin*,]

rəqib: *Rakip.*

Rəmiyə etdün əgərçi hətə ilə mənədən
Rəqibə bār ol āhūni etmə rām fələk (Gazel 118, Mısra 8). [*rəqibə*, -ə]

Yüz min cəfāyə tīb u təvānım var ey nigār
Yoh görməgə **rəqib** ilə sən mähı tāqətim (Gazel 138, Mısra 6). [*rəqib*,]

Nə gəm sənsiz gözüm gör giryədən ey mäh kür olsun
Rəqibimdir yüzün nəzzārəsindən qoy ki dūr olsun (Gazel 150, Mısra 2). [*rəqibimdir*, -im, -dir]

Rəqibi məhrəm-i bəzm etməsən mənə məhrüm
Gələt sənün kimi bī-mehrə āšnā demişəm (Kut'a-ı Kebir 4, Mısra 5). [*rəqibi*, -i]

rəşhə-i ətəf: *Lütufların damlası.*

Əgərçi yandı könlü çərhi dūd-ı āhundan

Nə sūd **rəşhə-i ətəf** yohdı mähundan (Gazel 185, Mısra 2). [*rəşhə-i ətəf*,]

rəşk: *Kıskanma, haset.*

H'şə o 'āşiqə kim yārmun vəfāsı ola
Nə **rəşk**-əsiri nə hicrān-mübtəlāsı olə (Gazel 10, Mısra 2). [*rəşk*,]

Rəşkdən ölləm qıləndə sən baña bī-dādlər
Kim olur 'āləm saña 'āşiq bu cəhsānün görüb (Gazel 19, Mısra 11). [*rəşkdən*, -dən]

Tā yüzün şa'sa'a-ı sağər ü şəhbāyə düşüb
Rəşkdən ay ilə gün küh ilə şəhrāyə düşüb (Gazel 23, Mısra 2). [*rəşkdən*, -dən]

Zū'ini **rəşk** hələk etdi yenə anlamayub
Dəhənün dil-bərimün çeşmə-i heyvān dedilər (Gazel 62, Mısra 9). [*rəşk*,]

Mey-i gül-nārdan derlər olubdur lələ-gün rüyı
Bunun **rəşkilə** könlüm lələ nisbət dāğdār olmuş (Gazel 108, Mısra 6). [*rəşkiyə*, -i, -y, -lə]

Hosrovā şəkkər-dəhənlər könlünü Fərhād tək
Dağlayubdur **rəşk** ilə ol lə'l-i şirīnün sənün (Gazel 154, Mısra 8). [*rəşk*,]

Ləbün **rəşkilə** ancaq lə'l-i bağı dönməmiş qanə
Həd-i qan eyləyubdur könlünü gül-bərg-i həndānün (Gazel 160, Mısra 7). [*rəşkiyə*, -i, -y, -lə]

Rəşk edüb dövr-i fələk mənədən ayırdı 'āqibət
Dərd [ü] gəm dəf'inə kim bir gəm-küsārım var idi (Gazel 225, Mısra 9). [*rəşk*,]

Edeydük hər tərəfə seyr dəst dər-gərdən
Nəzārəyə bizə **rəşk** ilə hər nigār gələydi (Gazel 235, Mısra 6). [*rəşk*,]

Ey 'ārizi mäh zülf siyāh qāməti 'ər'ər
Təlh oldı ləbün **rəşki** ilə bədə-i əhmər (Muhammes 4, Mısra 4). [*rəşki*, -i]

rəşk-i bağ u gülzār: *Gül bahçesi ve bahçenin kıskanma sebebi.*

Hər səhər kim ey pəri-rü 'ərzi ruhsār eylədün
Küçə vü bazarı **rəşk-i bağ u gülzār** eylədün (Gazel 181, Mısra 2). [*rəşk-i bağ u gülzār*,]

rəşk-i buqrāt: *Bukrat'ın (Hippokrates) kıskançlığı.*

'Elm ü ədəb ilə **rəşk-i Buqrāt**
Hikmətdə tələmizündi Soqrāt (Mesnevi 8, Mısra 19). [*rəşk-i buqrāt*,]

rəsm: *Âdet, usul; Tarz, şekil, biçim, üslup.*

Pərtöv-i rüyün görüb nəlān olur 'āşiqlərin
Rəsmidür eylər fəğān itlər görəndə mäh-tāb (Gazel 16, Mısra 10). [*rəsmidür*, -i, -dür]

Çəsmün etsə gər baña min cövr könlüm inciməz
Rəsmidür bimar edər əhbābına dā'im 'ətib (Gazel 18, Mısra 6). [*rəsmidür*, -dür]

Gər səni gördükdə Zū'ī nələ eylər incimə
Rəsmidür fəryād edər gördükdə gülşən 'əndəlīb (Gazel 18, Mısra 10). [*rəsmidür*, -dür]

Yoh 'eybi Hızr-i hətə dūtə lə'lün kənārını
Tüfi gızası **rəsmidür** 'āləmdə qənd olub (Gazel 24, Mısra 10). [*rəsmidür*, -dür]

Gəlməsün zəğ u zəğan gülşənə kim gül yeridür
Gül olan yer dəhi bu **rəsmidi** bülbül yeridür (Gazel 49,
Mısra 2). [*rəsmidi*, -i, -di]

Alcaqın könlümü 'eşqün qıldı bī-dād u sitəm
Rəsmidür təhdid edər bir mülki kim sultān alur (Gazel 59,
Mısra 8). [*rəsmidür*, -i, -dür]

Əgərçi āb-ı həyāt olsə içmə nə-dānlə
Ki 'āqibət əsəri cənə zəhrdür **rəsmidür** (Gazel 80, Mısra 6).
[*rəsmidür*, -dür]

Gər rüzgārdan eləsöñ şəkvə 'āqibət
Rəsmin pozub edər mi bizə səzkārlıq (Gazel 111, Mısra 16).
[*rəsmi*n, -i, -n]

Məhv olub ləfz-i ədüvvāt qutarə hīlə-i məkr
Şeytānət **rəsmi**n atub cümləsi insān olacaq (Gazel 114,
Mısra 4). [*rəsmi*n, -i, -n]

Yār kəsdi əşnālıq **rəsmi**ni Zū'ī genə
Zāhīr oldı şān oña dərd-i nihāni könlümün (Gazel 161,
Mısra 17). [*rəsmi*ni, -i, -n, -i]

Bələ-yı hicrdə ancaq ləb-i cānān düşər yadə
Nöçün kim **rəsmidür** bu qorhuluqda cān düşər yadə (Gazel
195, Mısra 2). [*rəsmidür*, -i, -dür]

Gər ləb-i lə'lüñə verdi Zū'ī cān 'eyb eyləmə
Rəsmidür bu kim qılurlar cāni cānun şədqəsi (Gazel 230,
Mısra 10). [*rəsmidür*, -i, -dür]

Hər şey' kəm ü ziyād olur 'āləmdə **rəsmidür**
Zū'ī nədən mənim də gəmim bir kəm olmadı (Gazel 238,
Mısra 13). [*rəsmidür*, -i, -dür]

Şərifə rəsmidür əş'ərdə Zū'ī ədə qılmaq
Ki bu qānūni əvvəldə hākim-i nūktə-dān qılmış (Kaside 11,
Mısra 29). [*rəsmidür*, -i, -dür]

rəsm-i dīrīn: Eski tarz, adet.

Məqām-ı mehr ü məhəbbətdə **rəsm-i dīrīndür**
Həmişə hālət-i əhbābi qılmaq istihām (Gazel 129, Mısra
23). [*rəsm-i dīrīndür*, -dür]

rəsm-i dostlıq: Arkadaşlıq, arkadaşlıq biçimi, usulü.

Məgər ki belə olur **rəsm-i dostlıq** əhır
Əyā şəhənşəh-i Həsrov rəhi vü şāh-ı qulām (Gazel 129,
Mısra 11). [*rəsm-i dostlıq*,]

rəsm-i məhəbbət: Sevgi aləmeti.

İnsān arasındə var idi **rəsm-i məhəbbət**
Müzī-həyivānə dönüb insān dəgişübdür (Gazel 76, Mısra 3).
[*rəsm-i məhəbbət*,]

rəsm-i səhā: Cömertlik geleneği.

Rəsm-i səhā vüçüd-i cəhāndən olubdı teyy
Yoh bir nəfər bu həlqün arasındə Hātəmi (Gazel 243, Mısra
3). [*rəsm-i səhā*,]

rəsm-i 'ədālət: Hakkaniyet timsali.

Nə şər' ü şəri'ətdə qalub rəvnəq-i İslām
Nə **rəsm-i 'ədālət** var [o] dīvān dəgişübdür (Gazel 76,
Mısra 14). [*rəsm-i 'ədālət*,]

rəsm-nə'mā li'l-'āləmīn: Alemlər için mutluluk timsali.

Həq səni həlq eyləyübdür **rəsm-na'mā li'l-'āləmīn**

Şāfi'-i 'üşyān əhl-i mə'siyət rüz-ı cəzā (Gazel 2, Mısra 5).
[*rəsm-nə'mā li'l-'āləmīn*,]

rəsul-i 'ürfāni: Bilgi sahibi peyğamber.

Nə olsə dəhrdə cəhlindən 'elm əfzəldür
Bunu 'alən buyurubdur **rəsul-i 'ürfāni** (Kaside 23, Mısra
74). [*rəsul-i 'ürfāni*,]

rəsul-i əmin: Emin peyğamber.

Deməyüb bu sözi **rəsul-i əmin**
Sözimi bī-dəlil eylə yəqin (Mesnevi 11, Mısra 59). [*rəsul-i əmin*,]

rəsulu'llāh: Nebi, peyğamber.

Həliqi dəhi **rəsulu'llāhi** inşəfdi kim
Nəfsdən ötri özündən belə bizār edəsən (Kit'a-ı Kebir 3,
Mısra 17). [*rəsullullāhi*, -i]

rəvā: Ləyik, uyğun, yerində, münasip.

Zəncir-i tār-ı zülfünə çün çatmayur əlün
Ölsün **rəvādi** mən kimi dīvānə ey köñül (Gazel 123, Mısra
4). [*rəvādi*, -di]

Cām-ı sər-şāri dönəm başına səqī mənə ver
Məndən özgə nə **rəvādur** bu ayağə dəgə əl (Gazel 126,
Mısra 6). [*rəvādur*, -dur]

Həttün nə rəvā müşaf-ı ruhsārınə gəlmək
Bu rəvnən olan əyətə təfsir nə lāzım (Gazel 131, Mısra 5).
[*rəvā*,]

Həbibə bir özün fikr eylə gör əyā **rəvādur** mı
Çəkə bīgānələr ləzzət görəm mən min belə səndən (Gazel
168, Mısra 5). [*rəvādur*, -dur]

Nə **rəvādur** ki qoyə sən kimi bir lālə-'izār
Bu qədər dəg-ı ələm Zū'ī-i gəm-fərsāyə (Gazel 194, Mısra
9). [*rəvādur*, -dur]

Çəkməsin güşə-i mey-hānəyə peymānə səni
Nə **rəvādur** deyələr zā'ir-i mey-hānə səni (Gazel 226, Mısra
2). [*rəvādur*, -dur]

Nə hıvāhiş eylər idim mətləbim olurdu **rəvā**
Zə-bəs ki kəsədə dīnār u dirhənim var idi (Gazel 237, Mısra
9). [*rəvā*,]

Maña Məcnūn desələr lā'iq olur 'eşqündə
Nə **rəvādur** səna təsbih ələyim Leylāni (Gazel 250, Mısra
20). [*rəvādur*, -dur]

Bir şənə çək ol zülf-i pərişanə 'Öleykən
Desəm nə **rəvā** gözlərin nərgis-i bīmār (Muhammes 4,
Mısra 32). [*rəvā*,]

rəvā gör-: Uyğun bulmaq, münasip görmək.

Möhnet-i dərd-i firāqundə sənün tənə-oñı
Görmə ey şüh **rəvā** Zū'ī-i nālənə dəgə (Gazel 189, Mısra
10). [*rəvā görmə*, -mə]

rəvān: Giden, yürüyən, akan, revan.

Taylasən ilə **rəvāni** burañıb burnus alım
Atuban səccəni zünnār u çəlipāyə gəlīm (Gazel 134, Mısra
7). [*rəvāni*, -i]

Cənə meyl etsə idi Zū'ī gər ol 'İsā dəm
Şədqə hər dəmdə dil ü cāni **rəvān** eylər idim (Gazel 144,
Mısra 10). [*rəvān*,]

Həsəddən sudə tikmiş sərvini tə kim **rəvān** olsun
O gündən kim görübdür bağbān sərv-i hürāmānün (*Gazel*
160, *Mısra* 11). [*rəvān*,]

rəvānə: *Giden, yürüyən, akan, revan.*

Āsüdə hāl u şür u həzārān sürür ilə
Qilsun **rəvānə** məskənüvə ol kərəm-şü'ār (*Kaside* 9, *Mısra*
28). [*rəvānə*,]

rəvāvət: *Rivayət, hikayə.*

Köñül fəsānə-i Məcnūn həkəyətündi sənün
Məzāq-ı Həsrovnə şifin-**rəvāyətündi** sənün (*Gazel* 174,
Mısra 2). [*rəvāyətündi*, -ün, -di]

rəvāvət et-: *Rivayət etmək, anlatmaq.*

Bir hədiş etsə **rəvāyət** sənə bir fikr elə
Gör yarasur mı desün həqq-i peyām-bər belə (*Mesnevi* 9,
Mısra 53). [*rəvāyət etsə*, -sə]

rəviş: *Yürüyüş, gidiş.*

Çārə qıl mətləbinə bu cigəri sūzānün
'Ərz edim hüdmativə tə **rəvişin** dünyānün (*Terci-bend* 1,
Mısra 4). [*rəvişin*, -in]

rəvivvə: *Susuzluk giderici/gideren.*

S

şabāh: *Yakın zamanda.*

Şəb düşin[i] ələyirdüm neçə yüz min əfkār
Ki **şabāh** qış gələcək necə keçər leyl [ü] nəhār (*Kaside* 6,
Mısra 2). [*şabāh*,]

sābit: *Açık, belli.*

Bu bələ vāqə'əsın **sābit** edir Kərb-i bələ
O səbəbdən çəkübən āh-ı şərərbār ölürəm (*Müseddes* 2,
Mısra 31). [*sābit*,]

sābit ü səyyār: *Gezegenler.*

Nə yer olaydı nə göklər nə **sābit ü səyyār**
Nə dövr-i gərdis-i gərdün nə belə 'āləm olaydı (*Gazel* 244,
Mısra 3). [*sābit ü səyyār*,]

sābitdür: *Sabit; Açık, belli.*

Əgərçi mey günāh olmaq bizə naşş ilə **sābitdür**
Vəli yār ilə mey-nüş ələyüb əhl-i şavāb olmaq (*Gazel* 115,
Mısra 9). [*sābitdür*,]

sac-: *Saçmaq, serpmək, dağıtmək*

Gəlmişdi bəhr-i nəzmün fəvərānə ey Ğərīb
Saçmışdı hər tərəf neçə dūr-dānə ey Ğərīb (*Kaside* 3, *Mısra*
2). [*saçmışdı*, -muş, -dı]

Pərvin **saçub** ey māl gözimdən gecə dā'im
Hicrində şürrəyyā kimi bī-dār mən oldım (*Gazel* 132, *Mısra*
3). [*saçub*, -ub]

Əz-bəs ki əşk **saçdı** Züleyhā şifət fələk
Şod dāmənəş ze-gerye por əz-dorr-e şāhvār (*Kaside* 9, *Mısra*
3). [*saçdı*, -dı]

şādiqü'l-qəvl: *Doğru sözlü.*

Mə'dən-i bəzl-i 'əṭā mənəbə'-i fəzl-i 'ürfān
Şādiqü'l-qəvl səhī-tinət [ü] bəhşāyişə-kān (*Mesnevi* 1,
Mısra 30). [*şādiqü'l-qəvl*,]

Ondan olur 'əlāc genə dərd-i Żü'iyə
Yohdur səhā **rəviyyəsi** güşə kənərdə (*Kaside* 19, *Mısra* 36).
[*rəviyyəsi*, -s, -i]

rəzil: *Alçak, adi, aşağılık, soysuz, hayasız.*

Dünyā dutanda arturu **rəzilə** həm vəbāl
Həqqi həyālə salmaqə qalmır dəhi məcāl (*Muhammes* 3,
Mısra 37). [*rəzilə*, -ə]

rəzm: *Kavga, savaş, cenk.*

Bəzm həngāmı səhāvətdədi qaān-hişlət
Rəzm əyyāmı şücā'ətdə Sikəndər-həşmət (*Kaside* 5, *Mısra*
40). [*rəzm*,]

rə'is-i hıttə-i şirvān: *Şirvan memleketinin başı.*

Edübdü oğlı içün cəşn-i hətnə āmədə
Rə'is-i hıttə-i Şirvān Əs'ədullah hān (*Kıt'a-ı Kebir* 1, *Mısra*
18). [*rə'is-i hıttə-i şirvān*,]

rə'is-i şəhr-i səhāvət: *Cömertlik şəhrinin emiri.*

Rə'is-i şəhr-i səhāvət əmir-i mülk-i 'əṭā
Ki fəzldə dögi həmtā-yı Hātəm-i Tā də (*Kaside* 18, *Mısra*
21). [*rə'is-i şəhr-i səhāvət*,]

sādir: *Ortaya çıkmak, meydana gelmek, zuhur etmek.*

Sağğal uzun qurşağını enni eyləmək
Hansında hökm **sādir** olub dōrt kitābdan (*Gazel* 178, *Mısra*
10). [*sādir*,]

sāda: *Katıksız, halis; Yalın, parlak yanaklı sevgili.*

Gözətlə āhīrətün Żü'ī etməsün məğbūn
Səni bu bādə vü **sāda** bu ne'mət-i dünyā (*Gazel* 7, *Mısra*
18). [*sāda*,]

Rəfiq-i həmə-dəm ü sāqī vü **sāda** vü bādə
Dəm ol dəm idi o dəmlər 'əcəb dəmim var idi (*Gazel* 237,
Mısra 5). [*sāda*,]

Hər bəzmdə ki 'āşiqə bir həmə-dəm olmadı
Yüz bādə-**sāda** olsə o dəm bir dəm olmadı (*Gazel* 238,
Mısra 2). [*sāda*,]

sāda-ruḥ: *Süsü olmayan, üzerinde süsleme bulunmayan, yalın yanak.*

Hər **sāda-ruḥ** ey dil o büt-i sīm-tən olmaz
Hər səbz-i nümāyəndə bisāt-ı cəmən olmaz (*Gazel* 94, *Mısra*
1). [*sāda-ruḥ*,]

şāf: *Sıra, dizi; Halis, temiz.*

Dögi müjgān-**şafi** çeşmimdəki peykānlarıdır
Ki çiqub dışrə gözimdən cigərim qanı ilə (*Gazel* 204, *Mısra*
3). [*şafi*, -ı]

Zü'ī rızā-yı Həqqə olur **şāf** bəndəlik
Olmaz qəbül geyrə təberrādan olmasa (*Gazel* 4, *Mısra* 13).
[*şāf*,]

Həq səni məzhər qılıb āynə-i zātınə
Āynəsi **şāf** olan göstəri cānānını (*Gazel* 245, *Mısra* 8). [*şāf*,
]

Şāf idi 'əməl meykədədə imdi riyādan
Təsbihə qədəh məscidə mey-hānə dəgişdi (*Gazel* 251, *Mısra*
15). [*şāf*,]

sāğ: *Diri, canlı; Sağlam; Saf, katışıksız.*

Ğərəz nə zülmülər etsön qəbül-i ‘āşiqdūr
Həmişə **sāğ** eləsün cānıvı Hüdā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 6*). [*sāğ,]*

Küy-ı yārə yürüyür ‘āşiq-i sādıq bi’llāh
Mār tək gər əzilüb kəlləsi **sāğ** olmasə də (*Gazel 219, Mısra 4*). [*sāğ,]*

sāğğal: *Sakal.*

Sāğğal uzun qurşağını enni eyləmək
Hənsində hökm şadır olub dörd kitābdan (*Gazel 178, Mısra 9*). [*sāğğal,]*

sāğınmə: *Sanma, düşünmə.*

Sāğınmə bi-kəsəm ey şüh yoğdı bir kimsəm
Bəla vü möhnət ü əndüh u gəm sipāhımdur (*Gazel 53, Mısra 7*). [*sāğınmə,]*

Kimün ki ‘eşq ələmindən köñüldə yārəsi var
Vüşāl-i yārdən özgə **sāğınmə** çārəsi var (*Gazel 87, Mısra 2*). [*sāğınmə,]*

sāğər: *İçki kadehi.*

Yalquz bəhərdən nə çıxar **sāğər** olmasə
Sāğər içində bādə-i cān-pərvər olmasə (*Gazel 6, Mısra 1*). [*sāğər,]*

Yalquz bəhərdən nə çıxar **sāğər** olmasə
Sāğər içində bādə-i cān-pərvər olmasə (*Gazel 6, Mısra 2*). [*sāğər,]*

Nə güldə var sürür nə gülşəndə rəng bür
Zövq ü sürür **sāğər** ü peymānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 4*). [*sāğər,]*

Nə süd ondan bəhər oldı əlimdə **sāğərim** yoğdur
Əgər gülşəndi bəzmim bir gül üzlü dil-bərim yoğdur (*Gazel 47, Mısra 1*). [*sāğərim, -im]*

H’oşā o sakin-i mey-hānə olduğum günlər
Əlimdə **sāğər** ü peymānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 2*). [*sāğər,]*

Əlimdə **sāğər-i** bādə başımdə nəş’ə’-i cām
Gözimdə ‘āriz-i cānānə olduğum günlər (*Gazel 240, Mısra 10*). [*sāğər,]*

Nə ‘ārifü ki **sāğərə** bəzl ü ‘əfā verə (*Muhammes 3, Mısra 47*). [*sāğərə, -ə]*

Təşəvvür eyləmə kim tərək edim **sāğər** təmənnāsın
Gözimdən salmışam bi’llāh bāğ-ı hül-d-i havrāsın (*Tahmis 1, Mısra 17*). [*sāğər,]*

Nə süd ondan bəhər oldı əlimdə **sāğərim** yoğdur
Əgər gülşəndi bəzmim bir gül üzlü dil-bərim yoğdur (*Gazel 66, Mısra 7*). [*sāğər-i bādə,]*

sāğər-i bādə: *Şarap kadehi.*

Bəhər olubdı cavānlıq düşüb genə yadə
Köñül dilər ola bəzmində **sāğər-i bādə** (*Kaside 18, Mısra 2*). [*sāğər-i bādə,]*

sāğər-i ‘işrət: *İçki, eglence kadehi.*

Cām-ı ‘eyşim olacaqmış belə meydən hālī
Sāğər-i ‘işrətı geyrün dolacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 6*). [*sāğər-i ‘işrət, -i]*

sāğər-i mīnā: *İçki kadehi şişesi.*

Bir əldə **sāğər-i mīnā** bir əldə türre-i yār
Təmām tār u dəf çəng cümlə āmādə (*Gazel 206, Mısra 3*). [*sāğər-i mīnā,]*

sāğər-i şəhbā: *İçki kadehi.*

Əldən yerə qoymazdı dəhi zāhid ayağı
Gər ‘əks şalə **sāğər-i şəhbāyə** cəməlun (*Gazel 147, Mısra 8*). [*sāğər-i şəhbāyə, -y, -ə]*

şāhib: *Bir şeyin mülkiyyətini və o şeyi istədiyi gibi kullanabilme hakkını elinde bulunduran kimse, mülük. Herhangi bir şey üstünde mülkiyeti olan; herhangi bir niteliği olan kimse.*

Mollāyə **şāhibi** deyər hər həftə bir şāhi
Vermüb o şāhını dutə āhır hüşüməti (*Kaside 2, Mısra 13*). [*şāhibi, -i]*

Dəhi ihām ilə qılmışdun inşā
Ki **şāhib** əz-kələm həm qah u alma (*Mesnevi 3, Mısra 26*). [*şāhib,]*

Hān o kəsdür ki həqiqətdə səhəvtlə olə
Mə’rifət **şāhibi** vəqtində şüca’ətlə olə (*Mesnevi 6, Mısra 50*). [*şāhibi, -i]*

‘Elm ü ‘ürfān olubdı bi-‘izzət
İmdi pül **şāhibinədür** hörmət (*Mesnevi 11, Mısra 30*). [*şāhibinədür, -i, -n, -ə, -dür]*

Oğuyub yazmasə hər şey’dən o kimsə kəmdür
‘Elm **şāhiblərinün** hātiri cām-ı Cəmdür (*Muhammes 5, Mısra 18*). [*şāhiblərinün, -lər, -i, -n, -ün]*

Pozğundı Zū’i vəz’-i zəmənə qədimdən
Güyā ki hānə **şāhibi** bu hānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 14*). [*şāhibi, -i]*

Sənsən mənim **şāhib**-vəli-ne’mətim
Həlq içində ‘izzət dövlət hörmətim (*Mesnevi 5, Mısra 85*). [*şāhib,]*

Açar hər bir həsis-ədnəyə imdi
Fəzilət **şāhibi** dəst-i gədəliq (*Gazel 112, Mısra 4*). [*şāhibi, -i]*

Bu bəzm-i hās qaryə-i Səbunçidə olub
Ev **şāhibi** Həlil Bəg-i pür-şü’ür idi (*Gazel 246, Mısra 14*). [*şāhibi, -i]*

Riyādən həlq içün qurmuş neçə yüz dām-ı təzvīrin
Aparur cənnətə **şāhib** olub firdəvs-i ə’lāyə (*Gazel 212, Mısra 4*). [*şāhib olub, -ub]*

şāhib-i dīvān: *Büyük meclis sahibi.*

Hātəm ü hökmdən āvārə Süleymān düşübən
Şāhr təht-i şərəfə **şāhib-i dīvān** oləcəq (*Gazel 113, Mısra 10*). [*şāhib-i dīvān,]*

şāhib-i dövlət: *Makam/servet sahibi.*

Çohdı dünyādə əgər **şāhib-i dövlət** nə gərək
Həl bilməz gözəli istəməz əhl-i ‘işrət (*Kaside 5, Mısra 51*). [*şāhib-i dövlət,]*

Dindirsən əgər adını bilməz kəsə hədsiz
Verdün gərəyin **şāhib-i dövlət** nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 10*). [*şāhib-i dövlət,]*

şāhib-i ehsān-ı ə’tā: *Cömertçə verən, ihsan eden kimsələr.*

Nə dindür hansı məzhəbindü yə Rəb kim səhə əhlin
Səfəhət əhli derlər **şāhib-i ehsān-ı ə'tāyə** (Gazel 212, Mısra 14). [*şāhib-i ehsān-ı ə'tāyə, -y, -ə*]

şāhib-i 'elm: *İlim sahibi.*

Bu mişālī söləyüb **şāhib-i 'elm** ü 'ürfān
Sə'dī ol kim onə hīkmətdə yetüşməz Loqmān (Mesnevi 9, Mısra 27). [*şāhib-i 'elm,]*

Bir gör mü'əllimi necə **şāhib-i 'elmdür**
Yā məktəbə nə növ' qılurlar hīməyəti (Kaside 2, Mısra 17). [*şāhib-i 'elmdür, -dür*]

şāhib-i fītnət: *Fītnət sahibi.*

Həm-dənim şām [u] səhər hər dəm **şāhib-i fītnət**
Bilməyürdüm nədi dünyədə bələ vü möhnət (Mesnevi 1, Mısra 15). [*şāhib-i fītnət,]*

şāhib-i fəzilət: *Dürüstlük/fazilet sahibi.*

Mü'əllim ədəmə tapşur gəl oğlunu yohsə
Hər adı mollā döğül **şāhib-i fəzilətdən** (Kaside 15, Mısra 66). [*şāhib-i fəzilətdən, -dən*]

şāhib-i güzīn: *Seçkin kişi.*

Ey **şāhib-i güzīn** Həmid ağa ki Kirdgār
Lütf ilə eyləmiş səni 'āləmdə kām-kār (Kaside 9, Mısra 31). [*şāhib-i güzīn,]*

şāhib-i 'izz ü şərəf: *Şəref və dəğər sahibi.*

Hər dəni-təb'ələr 'āləmdə olub dövlətmənd
Şāhib-i 'izz ü şərəf bī-sər ü sāmān oləcəq (Gazel 113, Mısra 8). [*şāhib-i 'izz ü şərəf,]*

şāhib-i 'izz-i e'tibār: *İtibar ününə sahip.*

Əlüvi dutdı bir kərəm kānı
Şāhib-i 'izz-i e'tibār oldun (Kaside 16, Mısra 16). [*şāhib-i 'izz-i e'tibār,]*

şāhib-i qüdrət: *İktidar, kuvvet sahibi.*

'ārifləri fəqr içrə gəm ü güşşədə qoydun
Bī-mə'rifəti **şāhib-i qüdrət** nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 16). [*şāhib-i qüdrət,]*

şāhib-i 'ürfān: *İrfan sahipleri.*

O bəzmə cəm'di ərbāb-ı sərvət ü dövlət
O bəzmə həzır idi cümlə **şāhib-i 'ürfān** (Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 26). [*şāhib-i 'ürfān,]*

şāhib-i zər: *Altın sahibi.*

Nə həsil şe'rdən Zü'ī nə nəf'i hīkmət-i 'elmün
Bu sə'ət **şāhib-i zər** hər hünər əhlindən ə'lādur (Gazel 40, Mısra 14). [*şāhib-i zər,]*

şāhib-i 'əmmāmə: *Emmame giyen, emmare sahibi.*

Bī-nəvā görəyən 'əmmāməni başdan gedəcəq
Nə desə **şāhib-i 'əmmāmə** bu təşdiq edəcəq (Mesnevi 9, Mısra 38). [*şāhib-i 'əmmāmə,]*

şāhib-miknət: *Güç, kuvvet, kudret sahibi.*

'Ərz qıl həlivi ol hān-ı 'əzīmi' ş-sānə
Ki 'ulüm u hünər ü fəzlədi **şāhib-miknət** (Kaside 5, Mısra 34). [*şāhib-miknət,]*

şāhib-şü'ür: *Bilinçli, idrak sahibi.*

Və'iz gəlür mi məscidə gər pül olmasə
Anlar bu rəmzi kimsə ki **şāhib-şü'ürdür** (Gazel 74, Mısra 10). [*şāhib-şü'ürdür, -dür*]

şāhibü'z-zəmə: *Yaşadığı zamanın manevî sahibi.*

Gəl imdi vəqtidür ey **şāhibü'z-zəmə** gəl gül
Fədə qədəmlərivə ey 'ədālətün kānı (Kaside 23, Mısra 89). [*şāhibü'z-zəmə,]*

şāhib-əql: *Akıllı sahibi.*

Getmiş nizām-ı 'əql də həm **şāhib-əql**dən
Divānəliq şü'arı də divānədən gedüb (Gazel 28, Mısra 11). [*şāhib-əql, -dən*]

şāhir: *Büyü yapan, efsun və sihirle uğraşan kimse, büyücü, sihirbaz.*

Əlimdə şişə-i mey ol pərī bāna təşhür
Hanı o dəm bu şifət **şāhir** olduqum gecələr (Gazel 64, Mısra 8). [*şāhir,]*

sahla-: *Biriktirmək, toplamak, korumak.*

Yüz həzīnün də əgər olsə ölümdür əhırı
Hərc qılmə **sahla** fikr eylə səfəhət kimdədür (Kaside 8, Mısra 14). [*sahla,]*

Nöçün 'ulümə deyüb pis yazıq müsəlmānı
Gerüdə **sahlamisan** indi sə'ir ümmətdən (Kaside 15, Mısra 58). [*sahlamisan, -mı, -san*]

Zərə Həliq deyürlər **sahlayurlar** çox 'əziz anı
Verüblər dīn evin bu küfr ilə tārəc-ı nə'māyə (Gazel 212, Mısra 9). [*sahlayurlar, -y, -ur, -lar*]

Nüh-tüfānını **sahları** bugüncün Zü'ī
Gər bilirdi ki cəhəndə belə tüğyān oləcəq (Gazel 114, Mısra 13). [*sahları, -r, -dı*]

Getdi bāna bir oğ urub o şüh-ı tünd-hü
Tapşurdi yahşı **sahlə** mənim yədgārımı (Gazel 228, Mısra 4). [*sahlə,]*

sahla bələdan: *(İlahi) Beladan/kederden koru, muhafaza eyle.*

İlahi **sahla bələdan** özini övlədin
Bu dərd zikrinə hər leyl hər nəhār oldım (Kaside 12, Mısra 28). [*sahla bələdan, -dan*]

sahr: *Həz. Süleymān'ın mührünü çalan ifrit.*

Hātəm ü hökmdən əvərə Süleymān düşübən
Şahr təht-i şərəfə şāhib-i divān oləcəq (Gazel 113, Mısra 10). [*şahr,]*

sāhət: *Saha, alan, meydan, bahçe.*

Hansı **sāhətdə** eşitdim ki var ondə fəzil
Müşkilim həllinə dəh-həl çox etdim sür'ət (Kaside 5, Mısra 17). [*sāhətdə, -də*]

Sād idi köñül o **sāhət** içrə
Hər ləhzədə 'eyş ü 'işrət içrə (Mesnevi 7, Mısra 25). [*sāhət,]*

sāhət-i dünyā: *Dünya meydanı.*

O behişt ki Hüdāvənd qılub zikr ü bəyān

Eləyüb imdi bizə **sāhət-i dünyədə** 'əyān (*Mesnevi 15, Mısra 8*). [*sāhət-i dünyədə, -də*]

sāhət-i meydān: *Meydan alanı.*

Çoğ sormagilən tövsən-i əş'arını Zū'ī
Lāl ol nəzər et **sāhət-i meydān** dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 24*). [*sāhət-i meydān, -ə*]

sāhət-i şirvān: *Şirvan yurdu/eli.*

Bəlī çıqsun nə günə **sāhət-i Şirvān** həyālindən
Kim ol gülşəndə bir Seyyid kimi şirīn-zəbānım var (*Kaside 7, Mısra 17*). [*sāhət-i şirvān, -ə*]

Ey həstə köñül **sāhət-i Şirvānə** yolun yoh
Ey bülbul-i bī-çərə gülüstānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 1*). [*sāhət-i şirvānə, -ə*]

Nirānə bədəl oldı baña rövze-i rizvān
Şəhrā-yı Muğān **sāhət-i Şirvānə** dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 4*). [*sāhət-i şirvānə, -ə*]

şā'im: *Oruç tutan (kimse), oruçlu.*

Gecələr qā'im olub gündüz oləsən **şā'im**
Yohsə həm-şöhbətüvü mütrib ilə tār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 5*). [*şāim, -ə*]

sā'ir: *Öteki, başqa, digər.*

Nə nəşəti məclisün gər ondə cānān olmasa
Sā'ir ə'zānün nə südi təndə gər cān olmasa (*Gazel 14, Mısra 2*). [*sāir, -ə*]

sākin: *İkamət eden, oturan.*

Gözimdə 'əks-i rüyun cilvə eylər çoğ tə'əccübdür
Necə **sākin** olubdur ātəş-i süzəndə āb içrə (*Gazel 188, Mısra 4*). [*sākin, -ə*]

sākin-i gūsə-i mey-hānə: *Meyhane köşesinin sakini.*

O gülün öpmək içün cām-i ləb-i mey-günün
Sākin-i gūsə-i mey-hānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 4*). [*sākin-i gūsə-i mey-hānə, -ə*]

sākin-i künc-i gəmün: *Keder köşesinin sakini.*

Eyləməz meyl-i behişt üftādə-i hāk-i dərün
Sākin-i künc-i gəmün seyr-i gülüstān istəmər (*Tahmis 3, Mısra 10*). [*sākin-i künc-i gəmün, -ün*]

sākin-i mey-hānə: *Meyhane sakini.*

Ey h'əş ol vəqt ki mən **sākin-i mey-hānə** idim
Başdə mey nəş'əsi həm məşrəb-i cānānə idim (*Mesnevi 1, Mısra 13*). [*sākin-i mey-hānə, -ə*]

H'əşə o **sākin-i mey-hānə** olduğum günlər
Əlimdə sāğər ü peymānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 1*). [*sākin-i mey-hānə, -ə*]

H'əş ol günlər ki biz məhlüqdan bīgānə olmuşduq
Qələndərvār dā'im **sākin-i mey-hānə** olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 2*). [*sākin-i mey-hānə, -ə*]

sākin-i şərh: *Şehir sakini, şehirde yaşayan.*

Nə yaşı dəmlər idi **sākin-i şərh** olduğum günlər
Həyālimdə sanurdum şəhri kim bir gülsitānım var (*Kaside 7, Mısra 7*). [*sākin-i şərh, -ə*]

sal-: *Yaymaq, sermek; Birakmaq, koymak, salmaq.*

Kīn eyləmə ey şüh olum kīniñə sədqə
Zülfün **saluban** rəhnələr imānə 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 17*). [*saluban, -iban*]

Nə çərə belə bu 'āləm təməmi cühhālə
Ki **saldı** zülmət-i cəhl içrə əhl-i imānı (*Kaside 23, Mısra 68*). [*saldı, -dı*]

Göz yaşı bəs ki tökür 'āləm ara qan sənsiz
Qandan āhır **salacaq** 'āləmə tūfān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 2*). [*salacaq, -acaq*]

Salmasun nərgis-i məhmürəvə zülfün sâyə
Qoymə şah-bāzə olə zāğ [u] zəğanın həm-sâyə (*Gazel 209, Mısra 1*). [*salmasun, -ma, -sun*]

Bu hālī fikr edəndə başımdan tütün çıxar
Püsida-püstə **salur** ahım odı şərar (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 12*). [*salur, -ur*]

Ümmü l'həbā'is oldı adun çünki **salmış**
Bābildə ol mələkləri zindānə ey şərab (*Gazel 15, Mısra 5*). [*salmış, -miş*]

Salmış 'izār-ı alınə zülf-i siyāhını
'Aşiq günini etməgə güyā qara gəlüb (*Gazel 22, Mısra 3*). [*salmış, -miş*]

'Arizündən nūr oğurlar mərdüm-i çeşmim onı
Hāk tək ol həlqə-i zülf içrə **sal** zindānə dut (*Gazel 33, Mısra 6*). [*sal, -ə*]

Odlarə əgər **saldısə** Nəmrüd vəlikən
Nār oldı Birāhīmə gülüstān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 9*). [*saldısə, -dı, -sə*]

Şam'-ı ruhsārīnə meyl eylədi dīvānə köñül
Saldı gər kim özini ātəş-i süzānə köñül (*Gazel 124, Mısra 2*). [*saldı, -dı*]

O gündən kim görüb ruhsārıvı bī-pərdə ey məh-rū
Salur topraqlarə hər gün fələk h'vurşid-i 'əzrāsın (*Gazel 162, Mısra 4*). [*salur, -ur*]

Saldun ləbün kənārınə zülf-i siyāhıvı
Əngüştəri nəstibə-i Əhrimən eylədün (*Gazel 164, Mısra 9*). [*saldun, -du, -n*]

Məcnün eyləyüb məni **saldun** bu çöllərə
Leylā edüb mi bu sitəmi kim sən eylədün (*Gazel 164, Mısra 15*). [*saldun, -du, -n*]

'İsānı biyābānlarə **saldun** tək ü tənā
Şam'undə belə təht-i hökümət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 21*). [*saldun, -du, -n*]

Zū'ī yanuram şam' kimi hicrə çünkim
Salmış yüzünün şövqi bir ātəş bədən içrə (*Gazel 187, Mısra 14*). [*salmış, -miş*]

Rəh-i 'eşqündə nə cürm eyləmişdim kim məni **saldun**
Həbibim muncə dərd ü möhnət-i rənc-i firāvānə (*Gazel 192, Mısra 7*). [*saldun, -du, -n*]

Sölə ey bād-ı şəbā ol büt-i məh-simāyə
Ki **salubdur** məni məstānə gözün gəvgəyə (*Gazel 194, Mısra 2*). [*salubdur, -ub, -dur*]

Saldun həzār möhnətə ey çərç-i dūn məni
Sölə görüm nə eylədim āyā saña genə (*Gazel 202, Mısra 5*). [*saldun, -du, -n*]

Urub çün bərg-i gül həm-rəngliq lāfın dodag ilə
Şəbā toprağə **salmış** hər yetən tapdar ayağ ilə (*Gazel 216, Mısra 2*). [*salmış, -miş*]

Bir tərəf savt-ı bələbil bir tərəf āvāz-ı tār
Gülğül-i mīnā **salur** bah gör nə gāvğalar genə (*Gazel 217, Mısra 8*). [*salur, -ur*]

Şö'lə-i mey nə şərər cānıvə **salmış** kim olub
Şam'-ı mey-hānəni təvf etməgə pərvānə səni (*Gazel 226, Mısra 5*). [*salmış, -miş*]

Əğyāra ilticā edərəm imdi hicrdə
Salmış nə günə günlərə gör āsmān mənə (*Gazel 227, Mısra 4*). [*salmış, -miş*]

Etsön (?) də eylə tır-i bələyə nişān mənə
Salmə nəzərdən ey büt-i nā-mehrbān mənə (*Gazel 227, Mısra 2*). [*salmə, -mə*]

Məst ü məhmūr gözün gəmzə-i hədənglə nədür
Turuqu'l-'eyndə dünyāyə **salur** pərḥāşı (*Gazel 247, Mısra 10*). [*salur, -ur*]

Zillət ilə āḥır **salur** gurbətə
Gurbət içrə yüz min gəm u möhnətə (*Mesnevi 4, Mısra 27*). [*salur, -ur*]

Bah gör nə növ' **saldı** qara günlərə köñül
Hāl-i siyāh u gīsū-yı 'anbər-fəşān mənə (*Gazel 227, Mısra 7*). [*saldı, -dı*]

Şəd-heyf **saldı** firqətə dövrān-ı kəc-mədār
Ol məh bənimlə bir gecə həmə-şəhbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 3*). [*saldı, -dı*]

Bī-pülluqdı bunları tə'şīrdən **salan**
Bir sirr varmış ol adı pül zəhr-i mārda (*Kaside 19, Mısra 17*). [*salan, -an*]

Səbzə **şalub** fərş-i zümürürd yerə
Təht qurub gül qoyub əfsər sərə (*Mesnevi 5, Mısra 33*). [*şalub, -ub*]

Müjdə olsun kim gəlüb dünyāyə Nov-rüz bayramı
Fərş-i istəbrəq **şalub** şəhrāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 2*). [*şalub, -ub*]

Ruhsārnə ol gün ki gözüm qıldı nəzərə
Lə'lün həvəsi **saldı** dil ü cānə şərārə (*Muhammes 4, Mısra 28*). [*saldı, -dı*]

Məni ki şəhrdən ey mäh saldı āvərə
Bu gündə **eylədi** kəc-rov yəqīn tāmām fələk (*Gazel 118, Mısra 3*). [*saldı, -dı*]

Başın kəsüb ayağ **sal** ol zülf-i pür-həmi
Çün baş olur o yüzi qaradan hətə genə (*Gazel 202, Mısra 7*). [*sal, -*]

Kāş 'āşiq saña olmaydım əzəldən ey mäh
Salmayaydım başımı muncə gəm-i gövqāyə (*Gazel 209, Mısra 12*). [*salmayaydım, -ma, -y, -a, -y, -di, -m*]

şal: *Yıl.*

Şəd-heyf həft udurdım [o] həftād **sālmi**
Bir fikr qılsa idim əgər mən [ki] mālumi (*Muhammes 2, Mısra 19*). [*sālmi, -ım, -i*]

İcüb mey məst olub nəz ilə bir sər-h' oş-hıram ilə
Ki tə şəd **sālə** zāhid əl götürsün pərsāliqdan (*Gazel 151, Mısra 4*). [*sālə, -ə*]

şal: (*Zarar*) *vermek.*

Hətt ü həlun rüy-ı alundə durubdur vəçhi var

Tə ki dīn-i 'āşiqə hər ləhzə rəhnə **şalələr** (*Gazel 48, Mısra 6*). [*şalələr, -ə, -lər*]

şal: *Giyinmek, örtmek.*

O məhə çadռə **salun** gecələr yanmaq içün
Şam'-ı ruhsārnə pərvānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 9*). [*salun, -un*]

sələm: *Selam.*

Şəbā yetür mən-i dil-həstədən dürüd u **sələm**
Ədəblə hək-ı dərindən öpüb qılım ikrām (*Gazel 129, Mısra 1*). [*sələm, -*]

Mən-i şikəstəyə səndən nə vaxtlardı ki yol
Nə qāşid ü nə pəyām u nə kəğəz ü nə **sələm** (*Gazel 129, Mısra 14*). [*sələm, -*]

Sələm olə saña ey şüh-ı dil-rübā Kāzım
Həmişə 'āşiqinə eyləyən cəfā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 1*). [*sələm, -*]

Diləndən ol şənəmün bir **sələmə** müştəqam
O mäh-vəşli döğül arzū baña Żū'ī (*Gazel 142, Mısra 10*). [*sələmə, -ə*]

Sələm olsun saña ey nūr-ı dīdə
Gül-i h' oş-bū olan bağ-ı ümīdə (*Mesnevi 12, Mısra 7*). [*sələm, -*]

Sələm olsun saña ey cān nihānı
Vücudun könlümündür mülk [ü] mālı (*Mesnevi 12, Mısra 9*). [*sələm, -*]

Sələm olə saña ey bəhr-i əhsən-i əhlāq
Sələm olə saña ey bərgüzidə-i Həllāq (*Mesnevi 13, Mısra 1*). [*sələm, -*]

Sələm olə saña ey bəhr-i əhsən-i əhlāq
Sələm olə saña ey bərgüzidə-i Həllāq (*Mesnevi 13, Mısra 2*). [*sələm, -*]

Sələm olə saña ey fəzl-i mə'rifət kānı
Sələm olə saña ey Żū'ī-i hərin cānı (*Mesnevi 13, Mısra 5*). [*sələm, -*]

Sələm olə saña ey fəzl-i mə'rifət kānı
Sələm olə saña ey Żū'ī-i hərin cānı (*Mesnevi 13, Mısra 6*). [*sələm, -*]

Sələm olə saña ey təcār-ı əhl-i vəfā
Sələm olə saña ey bərgüzidə-i 'ürəfā (*Mesnevi 14, Mısra 1*). [*sələm, -*]

Sələm olə saña ey təcār-ı əhl-i vəfā
Sələm olə saña ey bərgüzidə-i 'ürəfā (*Mesnevi 14, Mısra 2*). [*sələm, -*]

Sələm olə saña ey fəzl-i dāniş-i rəh-bər
Sələm olə saña ey müqtədīr -i əhl-i hünər (*Mesnevi 14, Mısra 3*). [*sələm, -*]

Sələm olə saña ey fəzl-i dāniş-i rəh-bər
Sələm olə saña ey müqtədīr -i əhl-i hünər (*Mesnevi 14, Mısra 4*). [*sələm, -*]

Sələm olə saña ey fəzl-i mə'rifət kānı
Sələm olə saña ey Żū'ī-i hərin cānı (*Mesnevi 14, Mısra 5*). [*sələm, -*]

Sələm olə saña ey fəzl-i mə'rifət kānı
Sələm olə saña ey Żū'ī-i hərin cānı (*Mesnevi 14, Mısra 6*). [*sələm, -*]

Sələmdan sora 'əczinlə 'ərz-i hāl elə
Əgərçi könlü olubdur mişāl-i səng-i ruḥām (*Gazel 129, Mısra 5*). [*sələmdan, -dan*]

şalavāt: *Dualar.*

Onda bətildi cümlə ə'mālun
Cümlə şavm **şalavāt** u əf'ālun (*Mesnevi 11, Mısra 56*).
[*şalavāt,*]

salib: *Haç.*

Zünnār ilə **salibi** qəbül etdi zühdi tərək
Sən eylədin bu işləri Şən'ānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 7*).
[*salibi, -i*]

salın-: *Yürürken hoş bir eda ilə sağa sola hafifçe meyletmek, hıraman olmak. Naz ve eda ilə yürümek.*

Sahnub 'işrət ilə mən də du'ālar eləyüb
'Ömrüvə dövlətüvə tā nə qədər cānım var (*Kaside 6, Mısra 37*). [*salnub, -ub*]

sālūs: *İkiyüzlü, riyakār.*

Kibr ü gıybat gəzəb ü zərqi ü riyā vü **sālūs**
Eləmək görməduği əmrə şəhādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 11*). [*sālūs,*]

sām: *Şehnâme'de adı geçen, Neriman'ın oğlu ve Zāl'in babası olan, kuvvetiyle bilinen, İran'ın efsanevi kahramanlarından.*

Hanı Bəhrām ü Sifəndār u Nərimān ilə **Sām**
Əsüb onlar tərəfə gör nə şifət şarşar-ı **Sām** (*Mesnevi 15, Mısra 19*). [*sām,*]

sāmān: *Servet, zenginlik.*

'Ələmdə nə var isə tapub cümləsi təğyir
Hər şeydə qədimi sər ü **sāmān** dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 16*). [*sāmān,*]

sāmān: *Düzen, âsâyiş, nizam.*

Şəbr qıl Zü'î pərişān hālīvə şükr eylə kim
Hiç iş **sāmān** tapar mı tē pərişān olmasa (*Gazel 14, Mısra 10*). [*sāmān,*]

sāmān: *Tahillarin taneleri alındıktan sonra kalan sapları. Hayvanlara verilen yem.*

Yorulmuş yabını sattım başımdan eylədim ammə
Qalubdur üç taqar arpam dəhi bir dam **samanım** var
(*Kaside 7, Mısra 24*). [*samanım, -ım*]

sāmān: *Servet, para.*

Yazubən bu sözi məhfi saña izhār elədim
Öz hərəbə evimə getməgə qıl bir **sāmān** (*Kaside 14, Mısra 24*). [*sāmān,*]

sāmān: *Perişan olmak, dağılmak.*

Sərvərə qoymə qalam bī-sər u **sāmān** nə zār
Kisə bī-sikkə bər u düşim bī-cübbə vü h'vār (*Terci-bend 1, Mısra 41*). [*sāmān,*]

Əzəl zəməndə də inşandə var idi çıplaq
Nə düşsə əhl qılurdu keçirdi **sāmānı** (*Kaside 23, Mısra 38*).
[*sāmāni,*]

sām-süvār: *Sam yeli gibi hızlı ata binmiş kimse; Şehname'de adı geçen kahramanlardan olup Feridun*

zamanında yaşamıştır. Pehlivanlığı ve biniciliği ile meşhurdur.

Gər ağacdən yonasan göstərəsən **Sām-süvār**
Zü'î vəqtində gəlüb Fərs-ı meydān olmaz (*Gazel 90, Mısra 11*). [*sām-süvār,*]

Rüstəm-i Zābilī həftānı olur Kābildə
Hər kəsün dəst-rəsi olsə olur **Sām-süvār** (*Kaside 6, Mısra 14*). [*sām-süvār,*]

san-: *Zannetmek, sanmak.*

Düşən bu qulzum-i 'eşq içrə gərq olur bi'llāh
Bu bəd mühtədi kim **sanmayun** kənārəsi var (*Gazel 87, Mısra 6*). [*sanmayun, -ma, -y, -un*]

Vəfādandur bu həm **şanmun** kim eylər bī-vəfālıqdan (*Gazel 151, Mısra 15*). [*şanmun, -m, -un*]

Yüzün ey məh-liqə ol güsü-yı piç ü tāb içrə
Sanasan āftāb-ı āləm-ārādur səhāb içrə (*Gazel 188, Mısra 2*). [*sanasan, -a, -san*]

Könlül verdim vəfālı **sanubən** bir yārə bī-hüdə
Cəfā eylən o bəd-hü bī-vəfā hün-h'vārə bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 1*). [*sanubən, -ıban*]

Bir dəm olmaz kim könlül əndühdən əzād olə
Eylə **sən** gökdən yaqır möhnət mən-i nālən içün (*Gazel 152, Mısra 4*). [*san,*]

Bu 'əsrədə çün mə'rifəti 'eyb **sanurlar**
Çün belədi iş fəhm ü fərəsət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 15*). [*sanurlar, -ur, -lar*]

Sitərə **şanmə** fələkdə şərār-ı āhimdур
Bu əmrə ātəş-i dil bir qəvī güvāhimdур (*Gazel 53, Mısra 1*). [*şanmə, -mə*]

Şərābı **şanmə** ki vā'iz belə məzəmmət edər
Şərābə cətmaz əli ləfzina qənā'ət edər (*Gazel 60, Mısra 1*). [*şanmə, -mə*]

Bu bəhti qarəliqə geyrdən səbəb **sanmə**
Əzəl günündə yazan kətib-i qəzādandur (*Gazel 83, Mısra 5*). [*sanmə, -mə*]

Sanmə zāhid yetüşürsən bu 'əməllə hüldə
'Eşqdür şidq gərək mündə itər məkr ü hiyəl (*Gazel 126, Mısra 9*). [*sanmə, -mə*]

Şanmə kim ol bədə'-i gül-fāmə vardur rəğbətım
Könlümi qan içməgə hicründə mu'tād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 3*). [*şanmə, -mə*]

Rüz-i vəşl ol şühə qurbān olmadun ey cān dəhi
Şām-ı hicrān mən saña **sanmə** ki imdād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 6*). [*sanmə, -mə*]

Sanmə bī-hüşluqım bī-hüdə gördükdə yüzün
Alur āramımı bir gəmzə-i pünhānı ilə (*Gazel 204, Mısra 11*). [*sanmə, -mə*]

Tür-ı məhəbbət içrə gəlīm [ol] bələ-keşə
Bir cüz' də **san** nihān pür-ənvārdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 8*). [*sān,*]

Nə yaşı dəmlər idi sakin-i şərḥ olduqım günlər
Həyālumdə **sanurdum** şəhri kim bir gülsitānım var (*Kaside 7, Mısra 8*). [*sanurdum, -ur, -du, -m*]

san: *Ululuk, azamet, mertəbe; ün, şöhrət.*

Bir neçə sâ'ir ü qələndər idük

Hər tərəq ü **sānə** mähir idük (*Mesnevi 2, Mısra 16*). [*sānə, -ə*]

Yol tapə bilməz kişi bədrəqəsiz mətləbə
Gör nə san qəʔ' edər Kə'bə biyābānını (*Gazel 245, Mısra 4*).
[*sān, ʔ*]

san: *Sanki, güya.*

Təb-ı meydan ruh-ı alında ərəq dānəsi **san**
'İqd-i pərvin qırılıb gökdə ruh-ı ayə düşüb (*Gazel 23, Mısra 7*). [*san, ʔ*]

Tür-ı məhəbbət içrə gəlim [ol] bələ-keşə
Bir cüz də **san** nihān pür-ənvārdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 6*). [*san, ʔ*]

Fārsi vü Rüsī Firəng 'Ərəb
Hər bir zəbān **san** dilidir cəvvāb (*Mesnevi 10, Mısra 40*).
[*sān, ʔ*]

San kəfir idim imdicə imānə gəlmişəm
Yār-ı diyārdan keçüb əvārə olmuşam (*Muhammes 3, Mısra 19*). [*san, ʔ*]

Zāhirdə nāmədür vəli bātin məşāmimə
Şan təblə təblə müşkdi Tātārdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 8*).
[*sān, ʔ*]

Yār kəsdi āşnālıq rəsmiñi Żū'ī genə
Zāhir oldı **şan** oña dər-d-i nihāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 18*). [*şān, ʔ*]

sen: *"Sen" ikinci tekil şahıs zamiri.*

Gər etməseydi cān ilə hüdmet **saña** Məsīh
Qoymaz əsmān-ı cəhārumdə pā ['Əli] (*Kaside 1, Mısra 15*).
[*saña, -a ʔ*]

Gedüb izhār elə ol sərvərə hāl-i zārun
Tā kifāyet edə hər nəhiv **saña** olsə mərəm (*Kaside 13, Mısra 28*). [*saña, -a ʔ*]

Var bir məs'ələ-i müşkilim həll eylə onı
Saṇadur çünki həmişə dil ü cānım qurbān (*Kaside 14, Mısra 4*). [*saṇadur, -a, -dur ʔ*]

Olsə hər yerdə Żū'ī-i müztər
Saṇa məddāhdur kəmin çākər (*Mesnevi 2, Mısra 50*). [*saña, -a ʔ*]

Żū'ī **saṇadı** Leyliyə Məcnūn gəzəl-sərə
Hər gülşənün bir özgətəhər 'əndəlibi var (*Gazel 44, Mısra 11*). [*saṇadı, -a, -dı ʔ*]

şandüq-i dil: *Gönül sandığı.*

Dəhāni sirrini **şandüq-i dildə** məhfi qılmışdım
Gözüm fəş etdi āğəh olcaqın bu rāz-ı pünhānə (*Gazel 192, Mısra 3*). [*şandüq-i dildə, -də ʔ*]

şanki: *Adeta, güya; Tipki.*

Qurubdur Yüsif-i gül Mişr-i gülşən içrə bāzārın
Dutub cān nəqdin əldə **şanki** bülbullər Züleyhādur (*Gazel 40, Mısra 8*). [*şanki, ʔ*]

Rüstəm-i dil qəşdinə çeşmün çəküb müjgān ohın
Şanki tūr-əndəzlar cəm' eyləyüb Əfrāsiyāb (*Gazel 16, Mısra 4*). [*şanki, ʔ*]

Həlqə-i zülf-i siyəh 'ariz-i gül-nārə düşüb
Lə'ldür **şanki** dil-ihzārı için nārə düşüb (*Gazel 17, Mısra 2*). [*şanki, ʔ*]

Żū'iyə dövr-i məh-i ruhşārına gīsüləri
Sanki gənc-i şāygān üstünə bir əjdər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 10*). [*sanki, ʔ*]

Düzəh cəfāsını çəkənə **şanki** bir həbər
Cənnət təcəri təhtiha'l-ənhārdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 11*).
[*şanki, ʔ*]

Düzəh cəfāsını çəkənə **şanki** bir həbər
Cənnət təcəri təhtiha'l-ənhār dən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 3*).
[*şanki, ʔ*]

Heyf olə kim dəhrdə bir zāt-ı əkrəm qalmayub
Qalmayandə eylə ədəm **şanki** 'āləm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 2*). [*şanki, ʔ*]

Düşübdür ərgüvāni rüyuvə ol qarə gīsülər
Dutubdur cənnəti'l-mə'vədə mə'və **sanki** Hindülər (*Gazel 57, Mısra 2*). [*sanki, ʔ*]

Ayə təşbih eləyən hüsn-i ruh-ı cānāni
Ohudi **şanki** 'əbəş āyə-i Qur'āni gələt (*Gazel 109, Mısra 6*).
[*şanki, ʔ*]

Ey Yüsifim çü və'de-i vəşl eylədün baña
Yə'qubə **şanki** müjdə-i pīrāhən eylədün (*Gazel 164, Mısra 6*). [*şanki, ʔ*]

Ləb-i şirīn şəkərbārivə verdim könlüm
Sanki oldım o gecə həsrov-ı dövrān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 6*). [*sanki, ʔ*]

Olmur könlü cərahətinə kimsədən 'ələc
Dārü'ş-şəfə-yı dəhrün itüb **sanki** mərəhəmi (*Gazel 243, Mısra 6*). [*sanki, ʔ*]

Gərəz görüb nāmədə bu müjdəni
Sanki 'İsā dirilti bu mürdəni (*Mesnevi 4, Mısra 64*). [*sanki, ʔ*]

sāq: *Sağ, selamet.*

Sıdq ü ihlās ilə hər şübḥ ü məsā Hāliqdən
Rüz u şəb 'işrət ilə cānıvı **saq** istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 4*).
[*saq, ʔ*]

Şükr qıl Allāhə kim çihduq bəhərə **saq** əsən
Çünki cənnətdür qədəh-peymāyə Nov-rüz bayramı
(*Murabba 1, Mısra 15*). [*sāq, ʔ*]

saq ol-: *Sağ olmak, yaşamak, canlı olmak.*

Nə qədri **saq ol** həlq içrə ehtirām tapar
Öləndə qəbri olur mövqe'-i ziyāretdən (*Kaside 15, Mısra 25*). [*saq olu, ʔ*]

saqal-: *İyileşmək.*

Təbtibā Żū'īnün dər-di **saqalmaz** dər-d-i hicrāndır
Cəfā çəkmə 'ələc etmə belə bīmāra bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 9*). [*saqalmaz, -maz ʔ*]

saqar: *Cehennem.*

'Ummāl-i təmām cismə gəlür yaşı yamandan
Bə'zilərə firdövs-i bərin bə'zə **saqar** var (*Gazel 42, Mısra 18*). [*saqar, ʔ*]

sāqī: *İçki meclisində içki dağıtan, kadehlere içki koyan kimse.*

Dur gözün qurbāni **sāqī** bir də mey-hānə dut
Gəm hūməri pāy-māl etdi məni peymānə dut (*Gazel 33, Mısra 1*). [*sāqī, ʔ*]

Sāqī gözün nidəsi o cān-cövhərin gətür
Lütf et vücudum etdi gəm-i rüzgār yol (Gazel 38, Mısra 11). [sāqī,]

Götür **sāqī** qədəh tã bilməyüm ‘āləm nə ‘äləmdür
Ki ləzzət bilməməkdir māvərəsi möhnət ü gəmdür (Gazel 41, Mısra 1). [sāqī,]

Şərāb-ı nāb ey **sāqī** cəhān içrə o cövhərdür
Ki ondan zāhır eylər hər kəsün zātı nə gövhərdür (Gazel 88, Mısra 1). [sāqī,]

Hümərə dəgməyür **sāqī** şəfəsi verdigün cāmın
Əlim **dut** ol ayağ ilə ki başında hümər olmaz (Gazel 99, Mısra 3). [sāqī,]

Gəm-i hicr-i ləb-i dildārə nāfi‘-bādədür Zū‘ī
Ayağın **sāqīnün** öp bī-təvəqquf başə şəhbā çək (Gazel 116, Mısra 12). [sāqīnün, -n, -ün]

Bahmamaq zāhid sözinə mey ayağın sāqīdən
Gülşən içrə gər həlal u gər hərām almaq gərək (Gazel 119, Mısra 3). [sāqīdən, -dən]

Cām-ı sər-şāri dönəm başına **sāqī** mənə ver
Məndən özgə nə rəvādür bu ayağə dəgə əl (Gazel 126, Mısra 5). [sāqī,]

Vüslət dəmidür **sāqī** gətür cām pey-ā-pey
Həyr işdə gözüm nūri bu tə‘hīr nə lāzım (Gazel 131, Mısra 9). [sāqī,]

Hüm-hüm baña ver bādəni ey **sāqī** piyalə
Bu köhnə hərifə belə bir bir nə lāzım (Gazel 131, Mısra 11). [sāqī,]

Nə **sāqī** vü nə mey-i lə‘l-fāmə müştāqam
Nə rāh-ı rüh-fəzāyə nə cāmə müştāqam (Gazel 142, Mısra 1). [sāqī,]

Ol mäh firāqı mənə yüz min gəm olubdur
Sāqī hanı gəm dəf‘inə peymānə yetürsün (Gazel 157, Mısra 8). [sāqī,]

Zəhr-i qātil baña ver **sāqī** demim şəhbādən
Qutarub rāhət olum tã ki gəm-i dünyādən (Gazel 173, Mısra 1). [sāqī,]

Əlündən alcaqın ey **sāqī** başdə şür artdı
Nə var idi sənə qurbān sənün ayağunda (Gazel 196, Mısra 5). [sāqī,]

Götür **sāqī** qədəh kim yandı cān bu zəhr-i bī-cāyə
Fədə cān u tənimdür doğrı rind-i bādə-peymāyə (Gazel 212, Mısra 1). [sāqī,]

Ver **sāqī** bādə tã içək ol mäh-rü ilə
Bəlkə günāh həttı pozulsun bu su ilə (Gazel 214, Mısra 1). [sāqī,]

Ol ataşın-**şərābı** gətür sāqī Zū‘iyyə
Bəlkə günāh dəftəri bu sulə yuilə (Gazel 214, Mısra 17). [sāqī,]

Şəb-i firāqdə yārun həyāl-ı çeşmi ilə
Həlak eylədi **sāqī** hümər qoymə məni (Gazel 232, Mısra 8). [sāqī,]

Fərəğət-i tən ü cān məstliqdədür **sāqī**
Gözün fədəsi olum hüşyār qoymə məni (Gazel 232, Mısra 9). [sāqī,]

Rəfiq-i həm-dəm ü **sāqī** vü sādə vü bādə
Dəm ol dəm idi o dəmlər ‘əcəb dəmim var idi (Gazel 237, Mısra 5). [sāqī,]

Bələ-yı hicr cəfā-yı rəqīb olmaydı
Şərāb u şahid ü **sāqī** həmişə bāhəm olaydı (Gazel 244, Mısra 8). [sāqī,]

Götür **sāqī** qədəh kim bir gərībə dəstānım var
Bu çərḥ-i kīnə-pərdəzın əlindən əl-əmānım var (Kaside 7, Mısra 1). [sāqī,]

Liyāğ-ı mey gətür **sāqī** məni gəm pāy-māl etdi
Mənim şərh-i gəm etməkçün zəbān-ı tərçümānım var (Kaside 7, Mısra 3). [sāqī,]

Mənim ‘ömrimsən ey sāqī yetüşdim bəs ki mən cānə
Nədür fəvt eyləmək vaxtı gətür **sən** cām-ı peymānə (Kaside 22, Mısra 1). [sāqī,]

Ey sāqī əl-əlmān bana hüm-hüm şərab ver
Tə‘şir eyləməz bizə peymānənün biri (Kit‘a-ı Kebir 6, Mısra 1). [sāqī,]

Gözlərin şədqəsi cān **sāqī** ayağın ələ al
Dön pey-ā-pey genə bir şür-ı cünün başımə sal (Mesnevi 1, Mısra 7). [sāqī,]

Sāqī gətür cām-ı mey-i h‘oş-güvār
‘Ərz qılum dərd-i dilim hər nə var (Mesnevi 4, Mısra 1). [sāqī,]

Dur saña qurbān gəti **sāqī** şərab
‘Ömr keçir qoymə şitāb et şitāb (Mesnevi 5, Mısra 27). [sāqī,]

Sāqī gətür ol şərab-ı nābı
Kim yetdi nişābə gəm hesabı (Mesnevi 7, Mısra 1). [sāqī,]

Ver **sāqī** baña şərab-ı gül-nār
Kim dövr-i fəlak edüb məni hār (Mesnevi 8, Mısra 1). [sāqī,]

Dövrə gəl dövrüvə qurbān tən u cān ey **sāqī**
Bədən-i mürdə için rüh-ı rəvān ey **sāqī** (Mesnevi 9, Mısra 1). [sāqī,]

Dövrə gəl dövrüvə qurbān tən u cān ey **sāqī**
Bədən-i mürdə için rüh-ı rəvān ey **sāqī** (Mesnevi 9, Mısra 2). [sāqī,]

Sāqī dayanmə ki gələb növ-bəhār
Cənnət-i mev‘üdi qılıb aşkār (Mesnevi 10, Mısra 1). [sāqī,]

Sāqī gətür bəzmə mey-i Dərgəmi
Tã ki silə könlüdən rəng-i gəmi (Mesnevi 10, Mısra 9). [sāqī,]

Tār-zən-i hədim ü **sāqī** nə var
Həzır idi bəzminə leyli ü nahār (Mesnevi 10, Mısra 27). [sāqī,]

Nə həşil eyləmək gəflət mənim tək mübtəlälərdən
Kərəm qıl kəsmə **sāqī** iltifātın bī-nəvālərdən (Tahmis 1, Mısra 4). [sāqī,]

Müqəyyəd oldı ol əzād gördüğün könlüm
Gözün fədəsi gətür **sāqī** cām-ı bādə-i nāb (Tahmis 2, Mısra 6). [sāqī,]

sāqī-i gül-çöhrə: Gül yüzlü şarap dağıtan.

Sāqī-i gül-çöhrə gətür cām-ı mey
Bərbət [ü] mizmār u dəf [ü] rüd u ney (Mesnevi 5, Mısra 1). [sāqī-i gül-çöhrə,]

sāqiyā: Ey saki! Ey şarap dağıtan!

Āb-ı həyāt olsa də tər qılmanam ləbim
Cəmimdə **sāqiyā** mey-i şəhbādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 4*).
[*sāqiyā*,]

Ayağın şədqəsi başım əlim dut **sāqiyā** mey ver
Məhəbbət bədəsindən Zü'î tək başda hümārım var (*Gazel 45, Mısra 9*). [*sāqiyā*,]

Sāqiyā mey ver ki yārə dər-dil dil izhār edim
Meydən özgə hiç kəs dil-sirrinə mərḥəm döğül (*Gazel 125, Mısra 7*). [*sāqiyā*,]

Sāqiyā dur gəti ol zādə-i Cəmşid-i Cəmi
Ki gidersün dil-i şəd-pārədən əndüh-i gəmi (*Mesnevi 1, Mısra 1*). [*sāqiyā*,]

Sāqiyā bir kərəm et durma gözün qurbānı
Bir iki cəm ilə sərşār elə mən-nālānı (*Mesnevi 6, Mısra 1*).
[*sāqiyā*,]

Sāqiyā ver şərāb-ı 'üfrāndan
Gəlmişəm tənğə əhl-i əzmāndan (*Mesnevi 11, Mısra 1*).
[*sāqiyā*,]

Sāqiyā dövrə gətür cəm-i mey-i gül-nārı
Gəti bir həlmə şərāb ilə dil-i bīmārı (*Mesnevi 15, Mısra 1*).
[*sāqiyā*,]

sāqivān: Sakiler, şarap dağıtanlar.

İşārə-dən neçə yüz **sāqiyān** bəzlə-sərā
Kināyə-dən neçə yüz mütribān-ı h'os əlhān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 27*). [*sāqiyān*,]

saqqal: Sakal.

Enni qurşaqı uzun börki uzun **saqqalı**
Hər kəsün olsa odur məsnəd-i 'elmə vālī (*Mesnevi 6, Mısra 21*). [*saqqalı*, -ı]

Zāhirən zib verə qurşaq 'əbā **saqqalə**
Məs'ələ vəqti qaçub bərk soğulə qanqalə (*Mesnevi 6, Mısra 47*). [*saqqalə*, -ə]

'Elm ü 'üfrān görən āyā yekə 'əmmāmədür
Enni qurşaq u uzun **saqqal** uzun cāmədür (*Mesnevi 9, Mısra 22*). [*saqqal*,]

Fikr qılmır danışan bu sözi 'əmmāmə döğül
Ya uzun **saqqal** ilə yā ki uzun cāmə döğül (*Mesnevi 9, Mısra 40*). [*saqqal*,]

Qurşaq ilə **saqqaldı** cümlə 'üləmə
Hər dində bu minvəldi cümlə 'üləmə (*Rübai 1, Mısra 1*).
[*saqqaldı*, -dı]

sarāy: Saray, konak, hane.
Gözüm yaşın görübən tənə-daşın atsa n'olə
Köñül **sarāyını** bu tərhlə 'imāret edər (*Gazel 60, Mısra 8*).
[*sarāyını*, -ı, -n, -ı]

sarı: -e doğru, taraf.

Nigārā bir zəməñ aḥır bizim **sarı** güzār eylə
Həzān-ı hicrimi vəşl-i ruḥunlə növ-bəhār eylə (*Gazel 199, Mısra 1*). [*sarı*,]

Tez durubən ayağə bir at tapub
Cənnət sarı uçmaqa qanat tapub (*Mesnevi 4, Mısra 66*).
[*sarı*,]

sarşar-ı həvādis: Şiddətli ve soğuk esən rüzgār hadisesi, olayı.

Qurudı nəhl-i səfā **sarşar-ı həvādis** ilə

Töküldi gör nə şifət bərg ü bārım aḥırdə (*Gazel 198, Mısra 7*). [*sarşar-ı həvādis*,]

sarsar-ı sām: Şiddətli rüzgar.

Hanı Bəhrām ü Sifəndār u Nərimān ilə Sām
Əsüb onlar tərəfə gör nə şifət **sarşar-ı Sām** (*Mesnevi 15, Mısra 20*). [*sarşar-ı sām*,]

sat: Bir malı veya mülkü para karşılığı elden çıkarmak.

Get **sat** 'əvāmə qəlb-i 'əməl 'ārif istəməz
Vəhm eylə leyl-i 'as'as-ı yəvmü'l ʔəsābdan (*Gazel 178, Mısra 11*). [*sat*,]

Var idi bir yabum kətdən gələndə şəhrə bu dəfə
Yoruldu yolda qaldı şattım onda bir pālānım var (*Kaside 7, Mısra 22*). [*şattım*, -tı, -m]

Yorulmuş yabını **şattım** başımdan eylədim ammā
Qalubdur üç taqar arpam dəli bir dam samanım var (*Kaside 7, Mısra 23*). [*şattım*, -tı, -m]

Hər nəyimiz var idi şərf eylədik
Ev eşik **şatub** təmāmən yedük (*Mesnevi 4, Mısra 20*).
[*şatub*, -ub]

sat: Göstermek, yansıtmak.

Zāhid baña **satmə** bu riyānı get özün sən
Zü'î kimiyyə hīlə vü təzvīr nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 13*).
[*satmə*, -mə]

sataş-: İstenmeyen bir duruma uğramak, tutulmak, bulaşmak.

Demə zāhid ki tərək et sīm-bər-bütlər tēmāşāsın
Bəni kim qurtarur Təñri **sataşdurmuş** bələlərdən (*Tahmis 1, Mısra 20*). [*sataşdurmuş*, -dur, -muş]

satun al-: Satın almak.

Bir həbbəyə firdövs ü behişt **satun almaz**
Çün müştəri-i rövze-i rızvān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 7*).
[*satun almaz*, -maz]

savāb: İyi ve güzel davranışlar karşılığında Allah tərəfindən verilen mükəfət.

Dīvānə olmaduqsa də bir məst olaq bārī
Tā kim mu'āf olaq bu günāh u **savābdan** (*Gazel 178, Mısra 6*). [*savābdan*, -dan]

savād: Eğitim, yazıp okuma becerisi.

Hər kəsün cüz'ī **savādı** olə həm tən-həvāhı
Mülk-i 'elmün sölənür kim odı şahənşāhı (*Terci-bend 1, Mısra 17*). [*savādı*, -ı]

savm: Oruç.

Hür u cənnətdi sənün **şavm** u səlātun də gərəz
Fikr qıl nəfsüvədür gör bu 'ibādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 19*). [*şavm*,]

Ramazān ayıdı bu munda olur **şavm** u səlāt
'Əməl-i şāleḥi hər ləhzədə təkrār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 13*). [*şavm*,]
Cümlə **şavm** şalavāt u əf'ālun
Ondə bātıldı cümlə ə'mālun (*Mesnevi 11, Mısra 56*). [*şavm*,]

şavt: Ses, seda.

Gözde cəməl-i yār qulağımdə **şavtını**

Əldə müdām cām-ı mey-i ərğüvān idi (*Gazel 242, Mısra 9*).
[*şavtını, -i, -n, -i*]

şavt-ı belābil: *Bülbül sesi.*

Şavt-ı belābilə bədəl oldı nəfir-i zāğ
Təqdirdən baña bu belā ərmoğan idi (*Gazel 242, Mısra 15*).
[*şavt-ı belābila, -ə*]

Bir tərəf **şavt-ı belābil** bir tərəf āvāz-ı tār
Gülgül-i minā salur bağ gör nə ğavğālar genə (*Gazel 217, Mısra 7*). [i>şavt-ı belābil,]

şavt-ı bülbül: *Bülbül sesi.*

Şavt-ı bülbül dönəcək belə nəfir-i zāğə
Gül ü gülgār-ı cəhān hār-ı muğlān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 13*). [i>şavt-ı bülbül,]

şavt-ı müğənni tārə: *Şarkıcı ve tar sesi.*

Demürəm asma qulaq **şavt-ı müğənni tārə**
LİK vəqtində görək hər şey'i izhār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 7*). [i>şavt-ı müğənni tārə, -ə]

şavt-ı zāğ: *Karga sesi.*

Nə güşimə kədər gətürən **şavt-ı zāğ** idi
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 17*). [i>şavt-ı zāğ,]

sayāq: *Tarz, çeşit, gibi.*

‘Ālim-i şā’irəm dərviş ü fəqir ü müztər
Hansı vəch ilə desən mən o **sayāq** istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 14*). [i>sayāq,]

şayd: *Av, avlama.*

Etdi şəyyād-gözi **şayd** dil-i ‘uşşāqı
Həbbəzə şir-şikār eyləyən āhülərə bağ (*Gazel 35, Mısra 5*).
[i>şayd,]

Könlümi **şayd** eylədi bir göz açınca gözlərin
Eylə kim bir şayd-lāğərini iki tərլān alur (*Gazel 59, Mısra 5*). [i>şayd,]

Könlümi şayd eylədi bir göz açınca gözlərin
Eylə kim bir **şayd**-lāğərini iki tərլān alur (*Gazel 59, Mısra 6*). [i>şayd,]

Etdün siyāh çeşmün ilə **şayd** əhl-i dil
Āhüləri nə sehr ilə şir-əfgən eylədüñ (*Gazel 164, Mısra 11*).
[i>şayd,]

Dutan ey övc-i istiğnədə dā'im āşyān Şāhīn
Səni **şayd** eylər āhirdə ‘uqāb-ı āsmān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 2*). [i>şayd,]

Şayd etdi tüzədən dil-i əndühuna kimi
Peykān-ı ğəməzədən o büt-i bī-vəfā genə (*Gazel 202, Mısra 3*). [i>şayd,]

Dögül bu dəhrdə şəyyādlıq qanūnī bi'llāhi
Ki **şaydın** tərک edüb dönsün havā üzrə məkān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 10*). [i>şaydın, -i, -n]

şayd-ı pür-bəstə: *Tamamen bağlı av.*

Tiğ-i əbrülərün eylər mənə ğəmdən āzād
Şayd-ı pür-bəstə ‘əlācı dəm-i şəmşirdədür (*Gazel 75, Mısra 4*). [i>şayd-ı pür-bəstə,]

şayd-ı tiz: *Hızlı av.*

Āzād o gün olur ğəm ü əndühdən köñül
Kim **şayd-ı tiz** ol büt-i nā-məhrbān olam (*Gazel 128, Mısra 8*). [i>şayd-ı tiz,]

sāybān: *Gölgelik, büyük çadır.*

İlāhī eylə gün gündən füzūn ‘ömrün cəlālın kim
Səhāb-ı şəfqətin fərқ-i cəhānə **sāybān** qılmış (*Kaside 11, Mısra 32*). [i>sāybān,]

sayqəl: *Cilā.*

Sən tək bir gözəl olmaqlıqə nəqqāş-ı əzəl
Gecə gündüz məh ü hıvurşidə verür yüz **şayqəl** (*Gazel 126, Mısra 2*). [i>şayqəl,]

sāyə: *Komşu, denk; Gölge.*

Zülf-i müşkīn dögi ruhsārinə həmə-sāyə olan
Bāl-ı Cibrilədi hıvurşid üzünə **sāyə** düşüb (*Gazel 23, Mısra 10*). [i>sāyə,]

Cəhān bağında bir hıvurşidə nəhlə bənzərəm mən kim
Nə bir şāhım nə **sāyəm** nə şükūfə nə bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 12*). [i>sāyəm, -m]

Necə əğyārı görüm mən ki ölürdüm ğəmdən
Gər görirdim ki düşüb **sāyə** gəzir yanı ilə (*Gazel 204, Mısra 6*). [i>sāyə,]

Salmasun nərgis-i məhmūruva zülfün **sāyə**
Qoyma şāh-bāzə olə zāğ [u] zəğanın həmə-sāyə (*Gazel 209, Mısra 1*). [i>sāyə,]

sāyə sal-: *Gölge vermek, gölgesini yansıtmak.*

Hər gecə yanur şam' kimi hicrə Zü'ī
Tə ki **salə** bir gün başınə **sāyə** cəməlun (*Gazel 147, Mısra 10*). [i>sāyə salə, -ə]

sāz et-: *Düzenlemek, hazırlamak.*

Qədəm bas gülüstānə bağ ara gör kim nə şür ilə
Nəvālar **sāz edüb** ‘uşşāq içün qumrī-i dīvānə (*Kaside 22, Mısra 8*). [i>sāz edüb, -üb]

Elə həftān ki anı **sāz edər** ustād-ı Qūçān
Ərdəbil içrə o həftānə dəhi məhir var (*Kaside 6, Mısra 15*).
[i>sāz edər,]

sāz et-: *Yapmak, dikmek.*

Rüstəm-i Zābilə həftānı olur Kābildə
Hər kəsün dəst-rəsi olse olur **Sām-süvār** (*Kaside 6, Mısra 14*). [i>sāz edər, -ər]

sāziş: *Karşılıklı anlaşma, birlik.*

Çoğ etmə həvəs rüyınə ey cān u dil āhır
Sāziş eləməz hər ilə həs nār yanında (*Gazel 186, Mısra 6*).
[i>sāziş,]

sāzkār: *Uygun, müvafiq.*

Gər rüzgārdan eləsəñ şəkve ‘āqibət
Rəsmiñ pozub edər mi bizə **sāzkārlıq** (*Gazel 111, Mısra 16*). [i>sāz-kārlıq, -lıq]

sā'il: *Soru soran kimse.*

Dögül bu növ'lə cānım 'ulüm əhli gərək
Verə cəvāb mətīn **sā'ilə** ləyāqət ilə (*Kaside 20, Mısra 30*).
[i>sā'ilə, -ə]

sā'ət: *An, zaman, vakit.*

Uçubdur mürğ-i rühüm təndən ey dost
Olan **sā'ət** mən ayru səndən ey dost (*Gazel 34, Mısra 2*).
[sā'ət,]

Nə həsil şe'rdən Zū'ī nə nəf'i hikmət-i 'elmün
Bu **sā'ət** şahib-i zər hər hünər əhlindən ə'lādur (*Gazel 40, Mısra 14*). [sā'ət,]

Hüdävəndə nə bəd-sā'ətdə məhlūq olmuşuq biz kim
Hələ' iqlər yanında zərrəcə miqdārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 9*). [sā'ətdə, -də]

sā'ət-bə-sā'ət: *Her saat, her an.*

Səlsəbīl-i bādədür rində təsəlsül gözläyüb
Dəm-bə-dəm **sā'ət-bə-sā'ət** şübh [ü] şām almaq gərək
(*Gazel 119, Mısra 6*). [sā'ət-bə-sā'ət,]

segāh: *Azərbaycan klasik muğamlarından birinin adı.*

Dügāh-ı şübh ü şām içrə mənī oldum ki şūr ilə
Səmə' eylərdi güşüm gəh **segāh** u gəh nəvā səndən (*Gazel 168, Mısra 14*). [segāh,]

segāh-ı 'işrət: *Segah şenliği, dinləməği. Segah: Məşiqimizdə segah beşlisiylə hicaz dörtlüsünün birləşməsindən meydana gələn və segah perdesində karar kətilən ən eski və beğənilərək kullanılan bir birləşik makam.*

Segāh-ı 'işrəti pəncgāh elə şəb ü rüz
Hişār çəksən olur cümle tərmar hərəb (*Gazel 29, Mısra 9*).
[segāh-ı 'işrəti, -iv, -i]

sehr: *Büyü.*

Gəh dutar h'vurşid-rüyın **sehr** ilə gāhī açar
Necə cādudur nigārim zülf-i müşkīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 5*). [sehr,]

Nə **sehr** edüb ki müjün kimi mərdümü ey gül
Edübdü dūda-i çeşmədə pāy-bəst gözün (*Gazel 158, Mısra 3*). [sehr,]

Etdün siyāh çeşməün ilə şayd əhl-i dil
Əhuları nə **sehr** ilə şir-əfgən eylədün (*Gazel 164, Mısra 12*).
[sehr,]

sehr-i se'r: *Şiirin sihri, büyüsi.*

Şirvān içrə bu gün Həqānī-i sənī mənəm
Sehr-i şe'rimdən təmām İrān u Tūrān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 8*). [sehr-i şe'rimdən, -im, -dən]

sen: *"Sen" ikinci tekil şahıs zamiri.*

Qıl şəfā'ət Zū'ī-i miskīnə şahım həşrdə
Bir gūlām-ı rü-siyəhdür şidq-dildən çün **saña** (*Gazel 2, Mısra 10*). [saña, -a]

Neyləsün 'āşiq **saña** dil verməsün ey məh-liqā
Hər nigāhun cān-sitān hər nəz u gəməzün dil-firib (*Gazel 18, Mısra 3*). [saña, -a]

Rəşkdən ölləm qıləndə **sən** baña bī-dādlər
Kim olur 'āləm saña 'āşiq bu ehsānun görüb (*Gazel 19, Mısra 12*). [saña, -a]

Məhrəm gəl eylə lütf ilə küyun Mināsınə
Kim cānım etməgə **saña** Zū'ī fəda gəlüb (*Gazel 22, Mısra 14*). [saña, -a]

Bülbül şifət tərənə çəküb şūrə gəl könl
Gül müjdəsi yəqin **saña** gūlzərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 4*). [saña, -a]

Bülbül şifət tərənə çəküb şūrə gəl könl
Gül müjdəsi yəqin **saña** gūlzərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 10*). [saña, -a]

Fərz olubdur **saña** şeytān kimi lə'nət zāhid
Bu 'əməllər ki sənün var nə deyüm tül u dirəz (*Gazel 39, Mısra 22*). [saña, -a]

Zū'iyə innə gəfūr āyəsində bağlə ümīd
Etməsün qoy **saña** məhşərdə şəfā'ət zāhid (*Gazel 39, Mısra 30*). [saña, -a]

Qurbān **saña** şā'ir gərək içsün mey-i gül-gün
Sevsün dəhi bir dil-bər ü dildəri Səməndər (*Gazel 43, Mısra 11*). [saña, -a]

Zū'ī **saña** müştəqdı şidq ilə könlədən
Qurtar dəhi bu həsrət-i didəri Səməndər (*Gazel 43, Mısra 17*). [saña, -a]

Hətiirim cəm' dögül tə **saña** dərdim söləyüm
Bu pərişān yüzü ol zülf-i mü'ənbərdən sor (*Gazel 63, Mısra 7*). [şana, -a]

Yüz il 'ulūm-ı hikməti cəm' eyləsən əgər
'Āləm **saña** səfeh der [əgər] dövlət olmamış (*Gazel 105, Mısra 12*). [saña, -a]

Demədim mi **saña** kim zār u pərişān olusan
'Āşiq olma o sər-i zülf-i pərişānə könl (*Gazel 124, Mısra 3*). [saña, -a]

Rüz-i vəşl ol şühə qurbān olmadun ey cān dəhi
Şām-ı hicrān mən **saña** sanmə ki imdād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 6*). [saña, -a]

Ey şüh **saña** rüz-ı əzəl yār mən oldım
Dām-ı sər-i zülfündə giriftār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 1*). [saña, -a]

Səlam olə **saña** ey şüh-ı dil-rübā Kāzım
Həmişə 'āşiqinə eyləyən cəfā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 1*). [saña, -a]

O kimsələr ki **saña** cān fəda edər imdi
O gündə bircəsi qılmaz nəzər saña Kāzım (*Gazel 137, Mısra 15*). [saña, -a]

O kimsələr ki **saña** cān fəda edər imdi
O gündə bircəsi qılmaz nəzər saña Kāzım (*Gazel 137, Mısra 16*). [saña, -a]

N'oldı **saña** ki və'de-i mu'tadə gəlmədən
Qoydun bizi hərəb bu bər-bədə gəlmədən (*Gazel 166, Mısra 1*). [saña, -a]

Belə inşāf olur əhbābını yād eyləməz əhbāb
Saña əhır bu hişlətdən yetər çox ziyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 8*). [saña, -a]

Bizdən **saña** nə fā'idə var bəri Hüdāyā
Sən bizlərə yüz lütf-i kərəmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 27*). [saña, -a]

Şu'ā'-ı mey gərəkdir bəzm içün h'vurşid nə lāzım
Saña h'vurşid-i rövşən var ikən meh-tābi neylərsən (*Gazel 183, Mısra 8*). [saña, -a]

Saldun həzār möhnətə ey çərğ-i dūn mənī
Söle görüm nə eylədim āyā **saña** genə (*Gazel 202, Mısra 6*). [saña, -a]

Kāş 'āşiq **saña** olmaydım əzəldən ey mäh

Salmayaydım başımı munca gəm-i gövqāyə (*Gazel 209, Mısra 11*). [saña, -a]

E'tibarı yuhunun yohdı əgər 'āləmdə
Şidqlə çünki gətürdim **saña** imān yuhuda (*Gazel 210, Mısra 8*). [saña, -a]

Zülfi tək oldı mı necə sin qara günlərin
Məhr etmə demədim **saña** hər məh-liqā ilə (*Gazel 213, Mısra 14*). [saña, -a]

Yüsifdən irş ilə bu vəcəhət yetüb **saña**
Sənsən zəmənadə məh-i Kən'ān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 3*). [saña, -a]

Žū'ī nə eyləyübdü **saña** bilməzəm ki var
Hər bəhşində qətlinə fərmān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 11*). [saña, -a]

Şəbr eylə gəl li-yəbluvəkum āyəsini ohi
Žū'ī bu dərd bəlkə **saña** imtahān idi (*Gazel 242, Mısra 18*). [saña, -a]

Āləmün rüyə tərəqqiliqi bundan tanı
Saña Yüsifdi gözəlliqdə həbibim şānī (*Gazel 250, Mısra 2*). [saña, -a]

Bilsə idim nədi mənşür **saña** vəşlün içün
Nəzr edərdim yoluzə dīn ilə həm imānı (*Gazel 250, Mısra 9*). [saña, -a]

Bilmürəm hansı zəbānlə **saña** şərh eyləyüm
O sitəmlər ki baña etdi yüzün hicrānı (*Gazel 250, Mısra 11*). [saña, -a]

Məña Məcnūn desələr lā'iq olur 'eşqündə
Nə rəvādūr **saña** təşbih eləyim Leylānı (*Gazel 250, Mısra 20*). [saña, -a]

Ey şir-i Kirdgār ki məcmū'-ı ənbiyā
Məhşər günü **saña** edəcək ibtidā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 34*). [saña, -a]

Yazubən bu sözi məhfi **saña** izhār elədim
Əz hərəbə evimə getməgə qıl bir sāmān (*Kaside 14, Mısra 23*). [saña, -a]

Nədəndi müzi-i həyyān tək tökürsən qan
Saña nə həşil olur belə qətl ü 'gārətdən (*Kaside 15, Mısra 18*). [saña, -a]

Eşitdün imdi qoy övlādun eyləsün təhşil
Saña çatə iki dünyadə bağ-ı cənnətdən (*Kaside 15, Mısra 64*). [saña, -a]

Çəkdiğün qərbət-i zillət ü möhünət getdi
Gəm zimistānı **saña** bağ-ı gülüstān oldı (*Kaside 17, Mısra 14*). [saña, -a]

Dedim ey dost nədür bir belə behcət həbəri
Dedi şe'r ol ki Hüdādan **saña** əhsān oldı (*Kaside 17, Mısra 16*). [saña, -a]

Qılanda geyrə cəfā öldürür mənə qıryət
Yerindədür **saña** mən gərçi bī-vəfā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 2*). [saña, -a]

Sölə o gönçə ləb ü növ-gülə vərəq-bə-vərəq
O sirrlər ki gəmindən **saña** şəbə demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 8*). [saña, -a]

Nə mümkündür **saña** bu Žū'ī-i zār
Qılə ihlāşımı kəğızlə izhār (*Mesnevi 3, Mısra 19*). [saña, -a]

Dur **saña** qurbān gətə sāqi şərab

'Ömr keçir qoymə şitāb et şitāb (*Mesnevi 5, Mısra 27*). [saña, -a]

İzhār elədi dövr elə iqdām
Dövrān **saña** eyləyübdü ikrām (*Mesnevi 7, Mısra 32*). [saña, -a]

Güşşə baña çox edüb sirāyət
İmdi **saña** eyləyim şikāyət (*Mesnevi 7, Mısra 72*). [saña, -a]

Tā 'ömr-i tavi'l elə İllāhī
Versün **saña** təc-ı pādşāhı (*Mesnevi 8, Mısra 72*). [saña, -a]

Həq **saña** 'əql verübdür budur əqdi sənün
Ki bununlə verəsən fərqi ni hər nīk ü bədün (*Mesnevi 9, Mısra 55*). [saña, -a]

Hər nəhv olə Žū'ī **saña** bəndədür
Du'ā-güdü rəhmətə pāyendədür (*Mesnevi 10, Mısra 57*). [saña, -a]

Səlam olsun **saña** ey nūr-ı dīdə
Gül-i h'uş-bü olan bağ-ı ümīdə (*Mesnevi 12, Mısra 7*). [saña, -a]

Səlam olə **saña** ey bəhr-i əhsən-i əhlāq
Səlam olə **saña** ey bərgüzidə-i Həllāq (*Mesnevi 13, Mısra 1*). [saña, -a]

Səlam olə **saña** ey bəhr-i əhsən-i əhlāq
Səlam olə **saña** ey bərgüzidə-i Həllāq (*Mesnevi 13, Mısra 2*). [saña, -a]

Səlam olə **saña** ey fəzl-i mə'rifət kəni
Səlam olə **saña** ey Žū'ī-i hərin cānı (*Mesnevi 13, Mısra 5*). [saña, -a]

Səlam olə **saña** ey fəzl-i mə'rifət kəni
Səlam olə **saña** ey Žū'ī-i hərin cānı (*Mesnevi 13, Mısra 6*). [saña, -a]

Kirām-ı hülqi ki vermiş **saña** bu növ' Hüdā
Gulāmdür sənə hər yerdə var isə 'ürəfā (*Mesnevi 13, Mısra 9*). [saña, -a]

Səlam olə **saña** ey təcār-ı əhl-i vəfā
Səlam olə **saña** ey bərgüzidə-i 'ürəfā (*Mesnevi 14, Mısra 1*). [saña, -a]

Səlam olə **saña** ey təcār-ı əhl-i vəfā
Səlam olə **saña** ey bərgüzidə-i 'ürəfā (*Mesnevi 14, Mısra 2*). [saña, -a]

Səlam olə **saña** ey fəzl-i dāniş-i rəh-bər
Səlam olə **saña** ey müqtədīr -i əhl-i hünər (*Mesnevi 14, Mısra 3*). [saña, -a]

Səlam olə **saña** ey fəzl-i dāniş-i rəh-bər
Səlam olə **saña** ey müqtədīr -i əhl-i hünər (*Mesnevi 14, Mısra 4*). [saña, -a]

Səlam olə **saña** ey fəzl-i mə'rifət kəni
Səlam olə **saña** ey Žū'ī-i hərin cānı (*Mesnevi 14, Mısra 5*). [saña, -a]

Səlam olə **saña** ey fəzl-i mə'rifət kəni
Səlam olə **saña** ey Žū'ī-i hərin cānı (*Mesnevi 14, Mısra 6*). [saña, -a]

Bu şəfqət ilə mən-i zārı sər-firāz edəsən
Təmām dost dəli həm **saña** edə [bir] əhsən (*Mesnevi 14, Mısra 20*). [saña, -a]

İmdi ki həşil olubdur **saña** bu hül-d-i bərīn

Qoymə ey nə-hələf əldən çihə bu mǝ'-i ma'in (Mesnevi 15, Mısra 13). [saña, -a]

Mənənd olə bilməz **saña** ey şüh-ı dil-ārā
Heyhāt sənün tək gələ dövrənə 'Öleykən (Muhammes 4, Mısra 25). [saña, -a]

sev-: *Sevgi beslemek, dostluk göstermek.*

Sevübdür bir cavān-ı nāzənin pīrānəsər könlüm
Yanar şövq-i ruhuylə nərə hər şām ü səhər könlüm (Gazel 143, Mısra 1). [sevübdür, -üb, -dir]

Qurbān saña şā'ir görək içsün mey-i gül-gün
Sevsün dəhi bir dil-bər ü dildarı Səməndər (Gazel 43, Mısra 12). [sevsün, -sün]

sevdā: *Heves, arzu, aşk.*

Güşə-i çeşmün ilə zülfün edər sər-küşü
Görünür kim genə bir tüzəcə **sevdāya** düşüb (Gazel 23, Mısra 4). [sevdāya, -y, -ə]

Götürmüşdük könlüdən nəng [ü] nām u 'ār **sevdāsın**
Diyār-ı 'eşqdə Məcnūn ilə həm-hānə olmuşduq (Gazel 110, Mısra 7). [sevdāsın, -sı, -n]

Olmasun bir növ-gülün gīsüsü **sevdāsıyla** hār
Cəm' edün āhır pərişān bī-qərār olmaqdasən (Gazel 184, Mısra 5). [sevdāsıyla, -s, -ı, -y, -lə]

Növ-bəhār oldı cəmən-püş oldı şəhrələr genə
Səbzələr tək qaynaşur başlarda **sevdālar** genə (Gazel 217, Mısra 2). [sevdālar, -lar]

Olubdur tazedən dilim pəri-ruhsār heyranı
Ki vardur zülf-i **sevdāsıla** yüz mən tək pərişānı (Gazel 220, Mısra 2). [sevdāsıyla, -ı, -y, -lə]

Ey dil yüzündə zülfünə çox meyl eyləmə
Hər kəs bu günə eyləsə **sevdā** ziyān çəkər (Gazel 61, Mısra 10). [sevdā, -]

'Āləmlərə rüsvālanub Həqq şürindən **sevdālanub**
Bülbül kimi şeydālanub bustānə gəlmək yahşıdır (Gazel 85, Mısra 3). [sevdālanub, -lan, -ub]

sevdā: *Alışveriş.*

Əşk-i hünin içrə gərçəm zülfünü dutmaq için
Necə kim **sevdā** için təcir çəkər dəryə gəmin (Gazel 156, Mısra 4). [sevdā, -]

sevdā-yı məcnūn: *Deli aşk, divane sevdā.*
Əgərçi həsrət-i zülfünlə bir **sevdā-yı məcnūndur**
Görəndə 'arizün ey məh olur divānətər könlüm (Gazel 143, Mısra 5). [sevdā-yı məcnūndur, -dur]

sevdā-yı sər-i zülf: *Saçın ucunun sevdası; Başındaki saçının sevdası.*

Sevdā-yı sər-i zülfünə başın verən 'āşiq
Cāndan keçüb ol dəhrdə biş ü kəmi neylər (Gazel 69, Mısra 5). [sevdā-yı sər-i zülfünə, -]

Olan dəmdə pərişān gecələr **sevdā-yı zülfünlə**
Çəkən Leylā gəmin Məcnūn-ı sər-gərdān düşər yadə (Gazel 195, Mısra 5). [sevdā-yı zülfünlə, -lə]

sevdāya düş-: *Sevmək, aşık olmak.*

Çək cəzādur sənə divānə könlü mən demədim
Zülfünə bağlama dil **düşmə** belə **sevdāya** (Gazel 209, Mısra 6). [sevdāya düşmə, -mə]

seyir: *Bakma, izleme, temâşâ.*

Məfqud olub 'əngə kimi əhbāb-ı mürüvvət
Seyir eləsən 'āləmi hər yanə tapulmaz (Gazel 91, Mısra 10). [seyir, -]

Dəm-ā-dəm cənnət-i rüyundə **seyr** eylər qara zülfün
Tə'əccüb 'aqli kəmlər söləyürlər zülfə kəfirdür (Gazel 88, Mısra 7). [seyr, -]

Neylərəm gülşən [ü] gülzārı ki **seyr** etdikdə
Hər tərəf zāğ [u] zəğan bang-ı nümāyān oləcəq (Gazel 114, Mısra 11). [seyr, -]

Nə h'əşdur bir müvāfiq yār ilə gül-gəşt-i bağ etmək
Gəzüb **seyr** eyləyüb hər yanə təfrit-i dimāğ etmək (Gazel 120, Mısra 2). [seyr, -]

Meysiz bəhār u **seyr** ü şəfādan nə fā'idə
Bī-yār cām-ı rüh-fəzādan nə fā'idə (Gazel 208, Mısra 1). [seyr, -]

Edeydük hər tərəfə **seyr** dəst dər-gərdən
Nəzārəyə bizə rəşk ilə hər nigər gələydi (Gazel 235, Mısra 5). [seyr, -]

Bağ **seyrin** istəmin məndən firāqında onun
Çünkü ol gül-rüdi bağ u büstānı könlümün (Gazel 161, Mısra 3). [seyrin, -in]

seyl-āb: *Sel.*

Ki qoymayub tən ü cāndə humār-ı hicrān tāb
Ze-bəs ahtıdı gözimdən bəlālarun **seyl-āb** (Tahmis 2, Mısra 8). [seyl-āb, -]

'İmārət-i tənimi **seyl-ābə** vermişdi
Diyār-ı 'eşqdə yek-sər harāb olan günlər (Gazel 62, Mısra 5). [seyl-i ābə, -ə]

seyl-ābə ver-: *Sele vermek, su basmak.*

'İmārət-i tənimi **seyl-ābə** vermişdi
Diyār-ı 'eşqdə yek-sər harāb olan günlər (Gazel 65, Mısra 5). [seyl-ābə vermişdi, -miş, -di]

seyl-i sitəm: *Eziyet seli.*

Diyār-ı hicrə **seyl-i sitəmdən** oldı harāb
Fəzā-yı vəşldə ābād gördüğün könlüm (Tahmis 2, Mısra 9). [seyl-i sitəmdən, -dən]

Müşkilün həllinə **seyr eylə** kənār-ı ərəsə
Mətləbün ondə huşulə yetişür hər bəbət (Kaside 5, Mısra 31). [seyr eylə, -]

İmdi ki oldu ['əyān] qā'idə-i dəhr sənə
Fürşəti fəvrit eləmə **seyr elə** tərəf cəmənə (Mesnevi 15, Mısra 26). [seyr elə, -]

Sən indi təht-i rəvān üzrə ondan artuqraq
Vağonda **seyr eləyürsən** həzār həşmət ilə (Kaside 20, Mısra 12). [seyr eləyürsən, -y, -ür, -sən]

Müşkilün həllinə **seyr eylə** kənār-ı ərəsə
Mətləbün ondə huşulə yetişür hər bəbət (Kaside 5, Mısra 31). [seyr eylə, -]

sevr-i bağ: *Bağ gezmesine çıkmak, bahçe seyri.*

Nə yerdə olsə 'āşiq yār ilən gülşəndən əfzəldür
Açılmaz könlü bi'llāh yārsız yüz **sevr-i bağ** ilə (Gazel 216, Mısra 10). [sevr-i bağ, -]

seyr-i gül ü gülzār u gülüstān: *Gül və gül bahçesinin seyr.*

Nə güldə şəfə var nə bülbüldə tərənnüm
Seyr-i gül ü gülzār u gülüstān dəğişübdür (Gazel 76, Mısra 18). [seyr-i gül ü gülzār u gülüstān,]

seyr-i gülizār: *Gül bahçesi gezintisi.*

Cüş edüb yerdən çihub nəsrin sūsən nəstərən
Seyr-i gülizār elər yüz nəzən-in gül-bədən (Murabba 1, Mısra 14). [seyr-i gülizār,]

seyr-i gülüstān: *Gül bahçesinin seyr.*

Eyləməz meyl-i behişt üftədə-i hāk-i dərün
 Sākin-i künc-i gəmün **seyr-i gülüstān** istəməz (Tahmis 3, Mısra 10). [seyr-i gülüstān,]

Demün kim fəşl-i gül vardur şəfəsi bağ u bustānun
 Nə zövqi bir gül-üzlü yārsız **seyr-i gülüstānun** (Gazel 149, Mısra 2). [seyr-i gülüstānun, -un]

Hār u mātəmkədədür çeşmimə bi'llāh əgər
 Eləsəm gəşt-i gül ü **seyr-i gülüstān** sənsiz (Gazel 95, Mısra 4). [seyr-i gülüstān,]

seyr-i şəfā: *Eğlence, gönül şenliyi seyr.*

Növ-bəhār oldu genə **seyr-i şəfā** istər köñül
 Səbzələr tək bādədən nəşv ü nəmə istər köñül (Gazel 122, Mısra 1). [seyr-i şəfā,]

seyyid: *Seyyid Azim Şirvani'nin mahlası.*

Žū'iyā görək mənim bu əbdār əş'arımı
 Bihūd u **Seyyid** Bəhār bəhr-i 'ürfān titrəşür (Gazel 58, Mısra 10). [seyyid,]

Bəli çıqsun nə günə səhət-i Şirvān həyālımdan
 Kim ol gülşəndə bir **Seyyid** kimi şirīn-zəbānım və (Kaside 7, Mısra 18). [seyyid,]

Müşāhibimdi Bəhār ilə **Seyyid** ü Bihūd
 Rumüz-i 'eşqdə hər ləhzə bəhş edən günlər (Gazel 67, Mısra 5). [seyyid,]

Mənim bu növ' döğüldi ümīdim ey **Seyyid**
 Ki hiç aparmıyasın Žū'i-i həzīndən nām (Gazel 129, Mısra 15). [seyyid,]

'Əvām həlq kimi şöhrət için ey **Seyyid**
 Atub Hüdāni gedüb nəqiş etmə imānun (Gazel 155, Mısra 9). [seyyid,]

seyyidā: *Ey Seyyid.*

Məgər ki bir büt-i gül-çöhrənün qara zülfi
 Yolundə təzə genə **Seyyidā** qurubdur dām (Gazel 129, Mısra 20). [seyyidā,]

seyyid-i qāzi: *Özel isim.*

Şikəstə-hātirimin zövqi **Seyyid-i qāzi**
 Bu dərd-i güşşə-i dil şövqi **Seyyid-i qāzi** (Mesnevi 14, Mısra 7). [seyyid-i qāzi,]

seyyid-i şirīn kəlām: *Tatlı sözlü Seyyid (Azim Şirvani).*

Bəhār ilə **Seyyid-i şirīn-kəlām**
 Təzə verən gövhər-i nəzmə nizām (Mesnevi 4, Mısra 11). [seyyid-i şirīn kəlām,]

Seyyid-i şirīn-zəbān: *Tatlı dilli Seyyit (Azim Şirvani).*

Bihūdla Rāgib idi həmişə müşāhibim
 Həm-dəm müddām **Seyyid-i şirīn-zəbān** idi (Gazel 242, Mısra 8). [Seyyid-i şirīn-zəbān,]

seyyid-i zār: *İnleyen Seyyid.*

O bəhr-i fəzl ü kəmalāt **Seyyid-i zār**
 Səlämlər sölə təbəqində muzmər olə sə lām (Gazel 129, Mısra 3). [seyyid-i zārə, -ə]

sı'ā: *Kuyruksallayan kuşları.*

Zülfün həvəsi eylədi təsbihimi zünnār
 Döndürdi məni āhırı **sı'ānə** 'Əleykən (Muhammes 4, Mısra 36). [sı'ānə, -n, -ə]

sıbt-ı pāk-ı peyğənbər: *Peygamberin temiz torunu.*

Ey olan **sıbt-ı pāk-ı peyğənbər**
 Ey səlil-i kənəndə-i Həybər (Mesnevi 2, Mısra 1). [sıbt-ı pāk-ı peyğənbər,]

şidq: *Her türlü kötülükten arınmış olma, saflık, temizlik, hālislilik; İçten, yüreken bağlanma, bağlılık, sadakat.*

Ey sərvər-i bülənd məqām ki **şidiq** ilə
 Dərgāhivə dəhlil ü həqirānə gəlmişəm (Muhammes 3, Mısra 1). [şidiq,]

Žū'i saña müştāqdı **şidq** ilə köñüldən
 Qurtar dəhi bu həsrət-i didāri Səməndər (Gazel 43, Mısra 17). [şidq,]

Sanmə zāhid yetüşürsən bu 'əməllə hüldə
 'Eşqdür **şidq** gərək munda itər məkr ü hiyə (Gazel 126, Mısra 10). [şidq,]

Ol Kə'bə-i cəməlivə hüccəclər kimi
 Sər pā bərəhnə **şidq** ilə züvvārınam sənün (Gazel 165, Mısra 6). [şidq,]

Əzəldə **şidq** ilə hüdmet qıl istəyürsən əgər
 Məqām-ı qurb tapub 'əqibət əmir oləsən (Gazel 170, Mısra 7). [şidq,]

Žū'ini qurbān qəbul et çün əzəldən olmuşam
 Kə'bə-i ruhsārivə **şidq** ilə züvvārın sənün (Gazel 179, Mısra 10). [şidq,]

E'tibarı yuhunun yohdı əgər 'ələmdə
Şidqlə çünki gətürdim saña imān yuhudə (Gazel 210, Mısra 8). [şidqlə, -lə]

Hardə çatar məqsədə vād-i heyərdə gör
Şidq ilə tə mürşidün dutmasə dāmānını (Gazel 245, Mısra 14). [şidq,]

Neyl-i tərīqət ara **şidq** ilə gəvvās olan
 Mə'rifətün əhəz edər lü'lü'-i qəltānını (Gazel 245, Mısra 15). [şidq,]

Gər dutmayaydı **şidq** ilə Mūsā səni şəft'
 Olmazdı hiç əsası onun əjdəhə 'Əli (Kaside 1, Mısra 17). [şidq,]

Fir'ovni rüd-i Nildə qoymazdı qərq olə
 Gər **şidq** ilə çağırsa idi birçə yə 'Əli (Kaside 1, Mısra 28). [şidq,]

Dər-i ehsān u 'əftā səndədi cümlə çəkər
 Bəb-ı əltāf u səhā səndədi **şidq** ilə qulām (Kaside 13, Mısra 26). [şidq,]

Bəb-ı 'ədl oldı qapun həlqə dəhi Žū'i-i zār

Şidqlə dərgəhüvə bəndə-i fərmān oldı (*Kaside 17, Mısra 32*). [*şidqlə, -lə*]

Ey vəfā kânı Əmirhân ki dām-ā-dām Həqdən
Şidq ilə vəqtivi h' oş keyfivi çaq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 2*). [*şidq,]*

Şidq ü ihlās ilə hər şübh ü mäsā Həliqdən
Rüz u şəb 'işrət ilə cānıvı saq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 3*). [*şidq,]*

Sərvərə feyz-i ziyārət tələbiyçün neçə yol
Kə'bə-i vüslətivə **şidq** ilə züvvār oldım (*Kit'a-ı Kebir 5, Mısra 2*). [*şidq,]*

şidq-dil: Bağlı, içten gönül.

Qıl şəfā'ət Zü't-i miskinə şahım həşrdə
Bir gūlām-ı rü-siyəhdür **şidq-dildən** çün saña (*Gazel 2, Mısra 10*). [*şidq dildən, -dən*]

şidq-i divānət: Doğru dindarlıq.

Üz görədür hər söz olsa həlq ara kizb ü riyā
Doğrı söz **şidq-i diyānət** 'əhd [ü] peymān qalmaqub (*Kaside 4, Mısra 8*). [*şidq-i diyānət,]*

Üz görədür hər söz olsa həlq ara kizb ü riyā
Doğrı söz **şidq-i diyānət** 'əhd [ü] peymān qalmaqub (*Kaside 4, Mısra 8*). [*şidq-i diyānət,]*

sidrə: Sevgilinin erişilməsi güc çox uzun boyu.

Zāhid ki etməyüb həvəs sər ü qāmətün
Firdövs içində **sidrə** vü tūbānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 6*). [*sidrə,]*

sifariş: İstemek.

Gəh Bākıdan eylədim **sifariş**
Gəh Aqcaqabūldan nigəriş (*Mesnevi 7, Mısra 47*). [*sifariş,]*

sifr: Yazılı şey, kitab.

Ey çərḥ bilmədim bu işün var imiş sənün
Sifründə şəhd lā'iqinə hār imiş sənün (*Muhammes 2, Mısra 14*). [*sifründə, -ün, -də*]

sifəndār: İsfəndiyar: İran tarixində hak, kudret və lütuf
sembolü olaraq yer alan əfsanevi kahramandır. Keyanilər'in
hükümdarı Güştəb'in ən böyük oğludur.

Hanı Bəhrām ü **Sifəndār** u Nərimān ilə Sām
Əsüb onlar tərəfə gör nə şifət şarşar-ı Sām (*Mesnevi 15, Mısra 19*). [*sifəndār,]*

şifət: Özellik, hal və vastf; Gibi.

Çərḥ-i kəc-rov ki bizimlə belə rəftāri olub
Bundan əqdəm iki ildə nə **şifət** kārı olub (*Gazel 32, Mısra 2*). [*şifət,]*

Əlimdə şişə-i mey ol pəri baña təşhür
Hanı o dām bu **şifət** səhür olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 8*). [*şifət,]*

Cānın veri bir həbbəni verməz bu hələ'iq
Pəs bu **şifət** insān ilə şöhbət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 24*). [*şifət,]*

Zāhid bizi sən mən' eləmə anlamayursan
Zühhdun o rindənə **şifət** 'āləmi yohdur (*Gazel 86, Mısra 4*). [*şifət,]*

Bir hāl ilə qalmaz bu **şifət** dövr-i zəmənə

Āhır dəgişər gərdiş-i dövrān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 13*). [*şifət,]*

Nə bilim dəhrdə āhır belə dövrān oləcəq
Əhl-i 'ürfān bu **şifət** zār u pərişān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 2*). [*şifət,]*

Nolubdı kim bu **şifət** məhiv olubdı hātirdən
Sənün rəfiq-i qədimün bu Zü't-i kəm-nām (*Gazel 129, Mısra 9*). [*şifət,]*

Pəs hər vüçüdə mücid-i əşli verüb **şifət**
Əşyadə yohdı zərrə qədər ihtiyārdan (*Gazel 176, Mısra 17*). [*şifət,]*

Nədən olmuş belə āyā bu mādār-ı gərdün
'Ədl ü insāf-ı ulühiyyətə sıqmaz bu **şifət** (*Kaside 5, Mısra 14*). [*şifət,]*

'Acizəm mədhivə hər nəhiv ilə tövşif eləsəm
Āfābə verürəm şö'lə-i şu'ā'nı **şifət** (*Kaside 5, Mısra 44*). [*şifət,]*

Əz-bəs ki əşk saçdı Züleyhā şifət fələk
Şod dāmənəş ze-gerye por əz-dorr-e şahvār (*Kaside 9, Mısra 3*). [*şifət,]*

Bəhş edübdür neçə hər tınətə fərr-i Fir'ovun
Eləyübdür neçə Mūsā şifəti çöldə şubān (*Kaside 14, Mısra 8*). [*şifəti, -i*]

Var idi çoh üftədölərə əl dutan imdi
Hanı o **şifət** əhl-i mürüvvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 18*). [*şifət,]*

Belə ətvāri belə kirdāri
Bu **şifət** nə-qəbül güftāri (*Mesnevi 11, Mısra 68*). [*şifət,]*

Hanı Bəhrām ü Sifəndār u Nərimān ilə Sām
Əsüb onlar tərəfə gör nə **şifət** şarşar-ı Sām (*Mesnevi 15, Mısra 20*). [*şifət,]*

Dövrān 'ədü vü yār baña bī-vəfā ikən
Bülbül **şifət** həzān-ı gəmə mübtələ ikən (*Muhammes 3, Mısra 8*). [*şifət,]*

Dutə gər hür u gūlmān 'āləmi bi'llāh nigāh etmən
Cəhānı çeşmimə Zü't şifət hər gün siyāh etmən (*Tahmis 1, Mısra 28*). [*şifət,]*

Təht-i 'izzətdə olur Yüsif şifət āhır 'əziz
Ey Züleyhā şifətim kim bənd-i zindānun görüb (*Gazel 19, Mısra 9*). [*şifət,]*

Təht-i 'izzətdə olur Yüsif şifət āhır 'əziz
Ey Züleyhā **şifətim** kim bənd-i zindānun görüb (*Gazel 19, Mısra 10*). [*şifətim, -im*]

Bülbül şifət tərənə çəküb şürə gəl köñül
Gül müjdəsi yəqin saña gülzərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 3*). [*şifət,]*

Bülbül şifət tərənə çəküb şürə gəl köñül
Gül müjdəsi yəqin saña gülzərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 9*). [*şifət,]*

Āynə-i dünyanı dutmuş yohdur İskəndər şifət
Cām çohdur lək bəzm-i 'eyş içün Cəm qalmaqub (*Gazel 30, Mısra 7*). [*şifət,]*

Dīvānə şifət sən pəriyə 'əşiq olandan
Nāmüsi burahdım belə bī-'ār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 15*). [*şifət,]*

Ey Yüsif-i zəmənə Züleyhā şifət bugün

Cən nəqdi əldə gör ki hərdərinəm sənün (*Gazel 165, Mısra 3*). [*şifət, j*]

Mə'yūs qılmə 'əşiqi lən kəlməsilə sən
Müsə şifət çü təlib-i didərinəm sənün (*Gazel 165, Mısra 10*).
[*şifət, j*]

Zü'ī yanuram şam' şifət ol məhi görcək
Hər gecə gözən nəz ilə əgyār yanında (*Gazel 186, Mısra 13*).
[*şifət, j*]

Açılır şənə şifət zār-ı tənimdən min ağız
Ey pəri şənə gər ol zülf-i pərişənə dəgə (*Gazel 189, Mısra 3*). [*şifət, j*]

Eləməzdi bu şifət ləşkər-i dərddə ü gəm əsir
Görməşəydi belə bī-təqət ü bī-çərə məni (*Gazel 224, Mısra 5*). [*şifət, j*]

şigār: *Küçük.*

Yoh Zü'iyə vəfə vü səhānun nişānəsi
Ahtarmışam şigār u kibārın zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 10*). [*şigār, j*]

şigə: *Eski məişətdə belirli bir zamana məhsus olan nikah, evlilik (çox eşliliğin bir çeşidi).*

Şigəsin bilməyə bir kimsə nikāhun əslə
Rükni şərfini məşdərligini anlamaya (*Mesnevi 6, Mısra 17*). [*şigəsin, -si, -n j*]

sikke-i sīm: *Gümüş madeni para.*

Bunlar təməmi olsə də bī-zövq olur əgər
Cib ü bəğəldə **sikke-i sīm** ü zər olmasa (*Gazel 6, Mısra 4*).
[*sikke-i sīm, j*]

sikəndər: *Büyük İskender. M. Ö. III. əsrdə yaşamış hökəmdar.*

Hanı **Sikəndər** ü Cəm hanı dövlət-i Qārūn
Təşəvvür eylə nədür bəh bu şövkət-i dünyə (*Gazel 7, Mısra 9*). [*sikəndər, j*]

Sikəndər tək belə zülməti içrə qalmışam həyrən
Vüsāl-i çeşmə-i həyvānə Həzrim rəh-bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 7*). [*sikəndər, j*]

Hanı Cəm n'oldı **Sikəndər** fursəti fəvət eyləmə
Ey dil-i divānə bunlardan nizām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 7*). [*sikəndər, j*]

Hər bir **Sikəndərə** döğül əb-ı bəqə nəşib
Həzr olmayan bu çeşmə-i həyvānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 5*). [*sikəndərə, -ə j*]

Bir 'ibrət al **Sikəndər** ü Cəməşiddən köñül
Vəqtün h'oş eylə anlə mədārın zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 5*). [*sikəndər, j*]

Gər görsə idi 'əriz-i lə'lin çəkərdi əl
Əyindən **Sikəndər** ü Cəməşid cəmdən (*Gazel 177, Mısra 10*). [*sikəndər, j*]

Cəməşid yə **Sikəndər** əgər olson ey köñül
Əhür fənādi çünki fənādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 7*).
[*sikəndər, j*]

Cəməl-əynəsilə **Sikəndər** ilə köñül
Şərəb u cəmlə yüz həşmət-i Cəməm var idi (*Gazel 237, Mısra 7*). [*sikəndər, j*]

Nəzərdə əynə-i rüyün əldə cəm-i meyim

Qulām idi bəh Cəm çəkərim **Sikəndər** idi (*Gazel 240, Mısra 8*). [*sikəndər, j*]

Hanı **Sikəndər** ü Cəməşid ü Bəhmən ü Dərə
Ki imdi topraqə dönmüş o nəzlu əbdāni (*Kaside 23, Mısra 3*). [*sikəndər, j*]

sikəndər-həşmət: *İskender böyüklüğü. İskender heybeti.*

Bəzm həngəmi səhəvdədi qaən-hişlət
Rəzm əyyāmi şüca'ətdə **Sikəndər-həşmət** (*Kaside 5, Mısra 40*). [*sikəndər-həşmət, j*]

sil-: *Silmək, temizlemek.*

'Ədələtlə zində qıldı 'ələmi
Köñüllərdən **silübən** jəng ü gəmi (*Mesnevi 5, Mısra 18*).
[*silübən, -übən j*]

Bir cəm ilə güşşə gedə məndən
Gəm jəngini tə **silüb** köñüldən (*Mesnevi 8, Mısra 10*).
[*silüb, -üb j*]

Səqī gətür bəzmə mey-i Dərgəmi
Tə ki **silə** köñüldən rəng-i gəmi (*Mesnevi 10, Mısra 10*).
[*silə, -ə j*]

Əyinə-i qəlbi **silüb** Həqq-cilvəsin ondə görüb
'Əql-i mə'āş tərək edüb divānə gəlmək yəhşidur (*Gazel 85, Mısra 7*). [*silüb, -üb j*]

silk: *Grup, tabaka.*

Ənbiyəyə 'ürəfə **silkinə** inşaf ilə bəh
Zillət ü güşşədən özgə sölə əyā nə verüb (*Gazel 20, Mısra 13*). [*silkinə, -i, -n, -ə j*]

silsilə: *Birbirinə bağlı yəhut birbiriylə ilgili şeylərin art arda veya yan yana dizililərək meydana getirdiyi sıra, dizi.*

İndi izhār eləyüm gəl nücəbə **silsiləsin**
Bəg ü hən-zadə vü cümlə ümərə **silsiləsin** (*Mesnevi 6, Mısra 33*). [*silsiləsin, -si, -n j*]

İndi izhār eləyüm gəl nücəbə **silsiləsin**
Bəg ü hən-zadə vü cümlə ümərə **silsiləsin** (*Mesnevi 6, Mısra 34*). [*silsiləsin, -si, -n j*]

sıla: *Bağış, hədiyyə, ihsan.*

Bu hələcən qəşidəməzə çatmayub **şılə**
Qoymaq nədəndi Zü'ini sən muncə intizār (*Kut'a-ı Kəbir 2, Mısra 15*). [*şılə, j*]

sīm: *Gümüş.*

Cəhəndə sīm ü zər cəm' eyləyüb 'ömrün tələf qılmə
Nə zövqi **sīmün** ey dil yār-ı sīm-əndəmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 5*). [*sīm, j*]

Cəhəndə sīm ü zər cəm' eyləyüb 'ömrün tələf qılmə
Nə zövqi **sīmün** ey dil yār-ı sīm-əndəmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 6*). [*sīmün, -ün j*]

Nə südi ədəmə belə bəhərvəş-i firdövədən
Əgər kim kəsəndə **sīm** ilə zər nə-hüveydədur (*Gazel 40, Mısra 10*). [*sīm, j*]

Zimistāni bəhər eylər nəşāt-əsbābın əmədə
Kimün kim **sīm** ilə zər kəsəndə ləhəzə peydədur (*Gazel 40, Mısra 12*). [*sīm, j*]

Nə pīr-i meykədə yanında zərrə e'tibārim var
Nə rəhn-i cəmə hirqəsicə nə **sīm** u zərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 4*). [*sīm, j*]

Allāhə inanmaq idi imān 'əməl etmək
Sīm ü zər olub Tarı də imān dəgişübdür (Gazel 76, Mısra 12). [sīm,]

Nə eyləyəydi pərəstiş bu həlq **sīm** ü zərə
 Olaydı pül bu məhlüqdan nihān ey kās (Gazel 106, Mısra 11). [sīm,]

Bəhşiş dəmi **sīm** ü zər əlündən
 Hər dəm çəkür əl-əmān Əmirhān (Gazel 136, Mısra 7). [sīm,]

Əhkām-ı Hüdā şə'r-i peyām-bər unuduldu
 Bu həlq-i zəmənun Tarısı **sīm** ü zər oldu (Gazel 239, Mısra 6). [sīm,]

'ərifləri belə vü gəmə həm-dəm eyləyüb
 Nə-dən olanı **sīm** ü zər-i bī-şümār ilə (Kaside 21, Mısra 10). [sīm,]

Bə'zə verübdü 'əql ziyadə nə **sīm** ü zər
 'Əqlilə h'əşdi olmasə gər bərg ü bār ilə (Kaside 21, Mısra 39). [sīm,]

Hanı Şəmāhı ki yazam şe'rlər
 Hər birinə bəzl edələr **sīm** ü zər (Mesnevi 5, Mısra 60). [sīm,]

Həlidi kīsəm zər ilə **sīmdən**
 Həşil olmaz bir qəpik hiç kimdən (Mesnevi 5, Mısra 81). [sīmdən, -dən]

Bəhşiş dəmi **sīm** ü zər əlündən
 Hər dəm çəkür əl-əmān Əmirhān (Mesnevi 7, Mısra 17). [sīm,]

Çün bilübdür bunu ki **sīm** ilə zər
 Məhv edər hər nə olsə 'eyb ü kədər (Mesnevi 11, Mısra 17). [sīm,]

Yā fəqr ü fəqə necədi yā **sīm** u zər nədür
 Yā rəhət-i Hizi rənc-i səfər nədür (Muhammes 2, Mısra 9). [sīm,]

Üç ay olı gəlmişəm mən-i zār
 Hərc etməgimə nə **sīm** ü zər var (Mesnevi 7, Mısra 46). [sīm,]

sīmā: Yüz, çehre, beniz.

Şəfrā-yı güşəni sər ü **sīmāsi** göstərür
 Cəmində 'arifün ki mey-i əhmər olmasa (Gazel 6, Mısra 7). [sīmāsi, -sı]

Məni öldürdilər dərd ü gəm-i 'eşq ilə əhirdə
 Səmən-**sīmā** vü sünbül-müy u süsən-ləb [ü] gül- (Gazel 57, Mısra 6). [sīmā,]

Cənnət-i ə'lədan artuq zövq var hər güşədə
 Bağlar-ı firdövs hürri mäh-**sīmālar** genə (Gazel 217, Mısra 6). [sīmālar, -lar]

sīm-bər: Gümüş gibi beyaz göğüslü.

Demə zāhid ki tərək et **sīm-bər**-bütöl tēmāşasın
 Bəni kim qurtarur Təñri sataşdırmuş bələlərdən (Tahmis 1, Mısra 19). [sīm-bər,]

sīmīn-bədən: Gümüşten, gümüş gibi beyaz olan vücutlu sevgili.

Yüzünü zülfi içrə elə ol **sīmīn-bədən** dutmuş
 Görən sölər ki məhdür bürc-i əqrəbdə vətən dutmuş (Gazel 103, Mısra 1). [sīmīn bədən,]

sīm-yā: Önce harflerin ve sayıların yaratıldığını ve bunların birtakım gizli kuvvetlər taşıdığını kabul edip bu gizli kuvvetleri, harflerin sırlarını, varlığı meydana getirirken dizildikleri sırayı ve birbirleriyle bağlarını bilme ve bu yolla yaratılmış şeyler üzerinde tasarruf edebilme ilmi.

Sīm-yā tək bu cəhān içrə həyātun yohdur
 Ayulanda bilüsən şürəti ol mə'nādən (Gazel 173, Mısra 11). [sīm-yā,]

sin: Yaş; Diş.

Zülfi tək oldı mı necə **sin** qara günlərün
 Mehr etmə demədim saña hər məh-liqā ilə (Gazel 213, Mısra 13). [sin,]

sinān: Kargı, süngü, ok vb. savaş əletlerinin keskin ve sivri ucu, ok temreni, mızrak.

Ze-bəs yoh tälīb-i fəzl ü kəməl u şe'r 'ələmdə
 Bu mə'nīdən baña dövrən əliflərdən **sinān** qılmış (Kaside 11, Mısra 16). [sinān,]

sinā-yı küy: Sevgilinin Sina dağı sokağı.

Olur Zü'ī kimi Mūsā gəm-i 'eşqünlə həkistər
 Əgər **Sinā-yı küyündə** görə rüyun təcəlləsın (Gazel 162, Mısra 10). [sinā-yı küyündə, -u, -n, -də]

sındır-: Kırmaq.

Bizim yerdən gəlürsən bir həbər ver əşnələrdən
 Mürür-i dəhr ilə **sındırmasə** tē çərğ mīnāsın (Tahmis 1, Mısra 16). [sındırmasə, -mə, -san]

sin-i kuhülət: Olgunluk yaşı.

Hiç kimsə görməsün belə **sin-i kuhüləti**
 Çün cismdən gedübdü o sükkər şəbəbəti (Muhammes 1, Mısra 3). [sin-i kuhüləti, -i]

sini-sünbül: Azərbaycan'da baharın gelişi və Nevruz Bayramı zamanı sinilərə (gümüş kab) buğday ekilir ve sofraları, pencerelerin önünü süsler.

Açub gördüm bir nāmə-i dil-güşā
 Kāh-ı gülşən **sini-sünbül** cān-fəzā (Mesnevi 4, Mısra 46). [sini sünbül,]

sınıq: Kırık.

Bir **sınıq** cāmə verin zühd ü riyā hırqəsina
 Yol tapan məhfəl-i 'ürfānə ki derlər o bizük (Gazel 121, Mısra 7). [sınıq,]

Mənim da'vām sənindədür sərvərə
 Qolı **sınıq** bilür qədr-i mūmiyā (Mesnevi 5, Mısra 96). [sınıq,]

sinn: Yaş.

H'əş ol zəmən o günki bu **sinnim** cavān idi
 Şām u səhər vətəndə könlü şadmān idi (Gazel 242, Mısra 1). [sinnim, -im]

sīnə: Göğüs, bağır, sadr.

Dəğ-bər-dəğ qoyur hāl-i ruḥı **sīnəm** ara
 Düşcəgin hātira ol lālə-i 'izārim gecələr (Gazel 72, Mısra 7). [sīnəm, -m]

Qoyubdur **sīnəmə** hər gündə yüz min dəğ-ı pünhānı
 Onuçün 'ārizin mən lālə-i nu'mānə bəñzətdim (Gazel 145, Mısra 7). [sīnəmə, -m, -ə]

sīnə-i firdövs: *Firdevs (cennətinin) içi (göğüs, kalp kastedilmişdir).*

Sünbül [ü] gül lələ vü nəsrin ü bağ
Sīnə-i firdövsə qoyub təzə dəğ (*Mesnevi 5, Mısra 40*).
[sīnə-i firdövsə, -ə]

sipāh: *Asker, ordu.*

Sağınmə bī-kəsəm ey şüh yohdı bir kimsəm
Bələ vü möhnət ü əndüh u gəm **sipāhımdur** (*Gazel 53, Mısra 8*). [sipāhımdur, -ım, -dur]

sipāh-ı gəm: *Keder ordusu.*

Dil-kişvərini etdi müsəhhər **sipāh-ı gəm**
Yā Rəb tərəhhüm et yetür ol şəh-süvārımı (*Gazel 228, Mısra 9*). [sipāh-ı gəm,]

sipār: *Veren, feda eden.*

Zü'i bəhr-i səhā Səlim Bəg kim
Pāy-ı pūsınə rəh-**sipār** oldun (*Kaside 16, Mısra 20*). [sipār,]

sipih-r-i 'izzət ü hürşid: *Güneş ve yücelik seması.*

Sipih-r-i 'izzət ü hürşid fəzl ü cüd Mīr Mehdi
Ki həsən həlqəni Həq rəşk-i firdövs-i cənān qılmış (*Kaside 11, Mısra 21*). [sipih-r-i 'izzət ü hürşid,]

sipəh müjə-i türkmən-i qätildən: *Katil Türkmən kirpik ordusu.*

Dutub **sipəh müjə-i Türkmən-i qätildən**
Açubdı gərəti içün rüzgərə dəst gözün (*Gazel 158, Mısra 5*).
[sipəh müjə-i türkmən-i qätildən, -dən]

sipənd: *Üzerlik tohumu, üzerlik, dardağan darısı.*

Tə çeşm-i zəhm o 'ariz-i könlünə dəyməsün
Ruhsarı ātəşinə dil ü cān **sipənd** olub (*Gazel 24, Mısra 4*).
[sipənd,]

Gecə günüz gəm ü əndüh-i bī-şümār içrə
Neçə **sipənd** yanar şiddət ilə nār içrə (*Mesnevi 14, Mısra 14*). [sipənd,]

sıq-: *Bütünüyle digər bir şeyin içine girebilmək, o şey tərəfindən istiap edilmək, sıgmaq.*

Çünki hər şəhşə deyürsən ənə həyrən minhə
Bu sənün şə'niñə **sıqmaz** bu nə həcət zāhid (*Gazel 39, Mısra 24*). [sıqmaz, -maz]

Nə nāməyə **sıqşur** nə zəbān-ı təqrirə
Nə şürət ilə sölə belə mā-cərānı yazım (*Gazel 141, Mısra 11*). [sıqşur, -ur]

sirāb: *Suya kanmış.*

Vüşālı təşnəsidi eylədi **sirāb** tığindən
Demün kim yārdan 'uşşəqə həşil hiç kām olmaz (*Gazel 93, Mısra 3*). [sirāb,]

sirāyət: *Geçme, bulaşma.*

Ayağə düşmək ilə qarə könlüm ey Zü'ī
Baña əzəldə bu işlər **sirāyətündi** sənün (*Gazel 78, Mısra 10*). [sirāyət, -i]

Ayağə düşmək ilə qarə könlüm ey Zü'ī
Baña əzəldə bu işlər **sirāyətündi** sənün (*Gazel 174, Mısra 12*). [sirāyətündi, -ün, -di]

Vəli çe fā'idə ādəmlərinə hikmət-i 'elm
Dögül mü'əssir bir zərrəcə **sirāyət** ilə (*Kaside 20, Mısra 18*). [sirāyət,]

Güşşə baña çoh edüb **sirāyət**
İmdi saña eyləyim şikāyət (*Mesnevi 7, Mısra 71*). [sirāyət,]

Həl-i dilimi çəküb bəyānə
Çün güşşə **sirāyət** etdi cānə (*Mesnevi 8, Mısra 12*). [sirāyət,]

sir-dāş: *Birbirinin sırlarını bilən və saklayan kimselerden hər biri, sır ortağı.*

'arif u şā'ir neçə yoldaş idük
Hər bir işdə birbirə **sir-dāş** idük (*Mesnevi 4, Mısra 10*). [sir-dāş,]

sirqət: *Çalma, hırsızlık.*

Sölə ki hansı kəs 'āləmdə tapdı rəhətlük
Belə şərərət ilə yā bu qətl ü **sirqətdən** (*Kaside 15, Mısra 22*). [sirqətdən, -dən]

sirr: *Gizli husus, sır.*

Nə küll-i cəbr ilədür həm nə ihtiyār ilə
Bu **sirri** anlamuram mənə nə məcərədandur (*Gazel 83, Mısra 10*). [sirri, -i]

Zü'ī dəhi bəsdür nə gərək **sirdə** güftār
Bī-hüdə özün dəhil-i hikmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 37*). [sirdə, -də]

Ruḥ u zülfün həyālını köñüldə tā görüb etdim
Yəqin bu **sirri** kim gənc ilə mār olı hərəb içrə (*Gazel 188, Mısra 8*). [sirri, -i]

Görünməz söyləyürlər çeşmə hərgiz çeşmə-i heyvān
Təköllümlə bu pünhān **sirri** bir aç āşkār eylə (*Gazel 199, Mısra 8*). [sirri, -i]

Bir **sirr** var bu nāmə-i əltāf-ı fəzlde
Zü'ī bilür ki məhrəm-i əsrərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 13*). [sirr,]

Bir **sirr** var bu nāmə-i əltāf-ı fəzlde
Zü'ī bilür ki məhrəm-i əsrərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 11*). [sirr,]

Birisi fəqr ü biri dövlət ilə olmaqlıq
Təmām əhl-i cəhānə bu **sirr** mübhəmdür (*Gazel 80, Mısra 16*). [sirr,]

Həlīq çü bir şey'ə dögi möhtac həlqdən
Nə **sirr** var bu hılqət-i əşyadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 4*). [sirr,]

Hvab içrə hər nə görsə yəqindür oyanməmiş
Nə **sirr** var bu 'āləm-i rü'yadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 8*). [sirr,]

Bī-pülluqdı bunları tə'sirdən salan
Bir **sirr** varmış ol adı pül zəhr-i mārde (*Kaside 19, Mısra 18*). [sirr,]

Bir **sirr** var bu işdə Hüdāvənd-i zü'l-minən
Həlq eyləyübdü hər birini bir qərār ilə (*Kaside 21, Mısra 35*). [sirr,]

Sāqiyā mey ver ki yārə dərd-i dil izhār edim
Meydən özgə hiç kəs dil-**sirrinə** mərhəm dögül (*Gazel 125, Mısra 8*). [sirrinə, -i, -n, -ə]

Dəhənün **sirrində** vāqif olan əlbəttə bilür
Hizir bî-câ tələb-i çeşmə-i heyvân etdi (*Gazel 233, Mısra 3*).
[*sirrində, -i, -n, -ə*]

Söle o gönçə ləb ü növ-gülə vərəq-bə-vərəq
O **sırrlar** ki gəmindən saña şəbə demişəm (*Kıt'a-ı Kebir 4, Mısra 8*). [*sırrlar, -lər*]

Dəhən **sirrini** şandüq-ı dildə məhfi qılmışdım
Gözüm fəş etdi ağah olcaqın bu rəz-i pünhənə (*Gazel 192, Mısra 3*). [*sirrini, -i, -n, -i*]

Hər mübhəm iş ki anlamayur həlq **sirrini**
Cəm-i cəhən-nümədə bizə aşkār olur (*Gazel 82, Mısra 7*).
[*sirrini, -ni*]

sirr-i cəhən: *Dünyanın sirri.*

Mə'lum edər idün bizə də **sirr-i cəhəni**
Əsrərinvi bilməkliyə həyrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 17*). [*sirr-i cəhəni, -i*]

sirr-i 'eşq: *Aşın sirri, aşqını bildirmək.*

Nigərim 'eyb dutmə **sirr-i 'eşqün** fəş qılsam gər
Pərişan eyləyüb bəs kim mənə zülf-i pərişanın (*Gazel 149, Mısra 5*). [*sirr-i 'eşqün, -ün*]

sirr-i gönüçə dəhən: *Gonca ağzın sirri.*

Dil **sirr-i gönçə-i dəhənün** bilmək istəyür
Yüz gəm bu işdə həyli zəməndür nihən çəkər (*Gazel 61, Mısra 11*). [*sirr-i gönüçə dəhənün, -ü, -n*]

sirr-i mübhəm: *Belirsiz sir.*

Fəqir ü əgriyə şah u gədə olmaqə bə'is nə
Bilən yoğdur bu əmri lək mündə **sirr-i mübhəm** var (*Gazel 70, Mısra 8*). [*sirr-i mübhəm, -*]

sirr-i pünhən: *Gizli sirr.*

Görüb bu 'işrət-i pünhən sordum bağbānlardan
Nədür bu 'Eşq [ü] 'işrət vāqif et bir **sirr-i pünhənə** (*Kaside 22, Mısra 16*). [*sirr-i pünhənə, -ə*]

sirr-i qəzā: *Kaderin sirri.*

Qəzādan olmsan 'āləmdə sən özün mövcüd
Bu rəmzi bil dəhi **sirr-i qəzāni** axtarma (*Gazel 9, Mısra 6*).
[*sirr-i qəzāni, -n, -i*]

sirru'llāh-ı məhrəm: *Allah'ın gizli sirri.*

Nə qədri diqqət etdim hılqətimdən qanmadım zərrə
Bilür bu rəmzi Zü'î ol ki **sirr'ullāh-ı məhrəmdür** (*Gazel 41, Mısra 14*). [*sirru'llāh-ı məhrəmdür, -dür*]

sitərə: *Yıldız.*

Sitərə şanmə fələkdə şərər-ı āhımdur
Bu əmrə ātəş-i dil bir qəvi güvāhımdur (*Gazel 53, Mısra 1*).
[*sitərə, -*]

O mäh vəşlinə bir gün yetüşmədim āhır
Mənim bu tələ'imün gör nə bəd **sitərəsi** var (*Gazel 87, Mısra 4*). [*sitərəsi, -s, -i*]

Rəngi qara idi şəb-i yeldə tək vətī
Yüz min **sitərə** zāhır idi ondə āşikār (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 6*). [*sitərə, -*]

sitərə-fəşān: *Yıldız dağıtan; Göz yaşı dökən.*

Gözüm **sitərə-fəşāndur** bu güşşədən hər şəb

Ki hansı bürçü edüb ol məhə məqām fələk (*Gazel 118, Mısra 5*). [*sitərə-fəşāndur, -dur*]

sitiğfār: *Allah'tan günahlarının bağışlanmasını isteme, tövbe etme.*

On bir ay 'işrət ü 'eşq ilə keçür ovqātun
Bəri bir ay keçən əhvələ **sitiğfār** edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 10*). [*sitiğfār, -*]

sitəbrəq-pūs: *Sırma ile dokunmuş bir cins kalın kumaş örtüsü.*

Be-həmdü'llāh cəhəndə təzədən fəşl-i bəhār olmuş
Sitəbrəq-pūs u sündüs-cāmə dəşt ü kühsār [olmuş] (*Gazel 101, Mısra 2*). [*sitəbrəq-pūs, -*]

sitəm: *Eziyyət, cəfə, zulüm, haksızlıq.*

Zü'ünün qış **sitəməndən** quruyub cən [u] tənī
Kürk ilqā'sıylə eylə gələr təzə bəhār (*Kaside 6, Mısra 39*).
[*sitəməndən, -ü, -n, -dən*]

Alcaqın könlümi 'eşqün qıldı bî-dād u **sitəm**
Rəsmidür təhdid edər bir mülki kim sultān alır (*Gazel 59, Mısra 7*). [*sitəm, -*]

Sitəm-həqiqəti mə'suqədən təğāfüldür
Cəfā gər eyləsə Zü'î genə vəfādandur (*Gazel 83, Mısra 13*).
[*sitəm, -*]

Ço qədr bāna 'āşiq deyüb ey mäh **sitəm** etmə
Hər tırə-nəzər Zü'î-i hünin-kəfən olmaz (*Gazel 94, Mısra 9*).
[*sitəm, -*]

Əgərçi ayrıluban məndən ey şənəm getdün
Fırəqun ilə bāna eyləyüb **sitəm** getdün (*Gazel 163, Mısra 2*).
[*sitəm, -*]

Şimşād-qədd ü lələ-had u mäh-cəməlüm
Çoh etmə mən-i zərə **sitəm** türfə-gəzālüm (*Muhammes 4, Mısra 10*). [*sitəm, -*]

Bilmən ki bāna nəz ələyür yā ki **sitəmdür**
Gəfil ki ötər yār mən-i müztəri görcək (*Gazel 117, Mısra 3*).
[*sitəmdür, -dür*]

Lütf edüb eylədi əfzün bāna ol mäh **sitəmin**
Demisən yoğsə gəm ü dərdüvi cənānə köñül (*Gazel 124, Mısra 5*). [*sitəmin, -i, -n*]

Məcnün eyləyüb mənə saldun bu çöllərə
Leylə edüb mi bu **sitəmi** kim sən eylədün (*Gazel 164, Mısra 16*). [*sitəmi, -i*]

Özün inşaf elə ey şüh **sitəmdür** bəddür
Eləməzlər bu qədr zülüm-i sitəm tərsəyə (*Gazel 209, Mısra 9*). [*sitəmdür, -dür*]

Bilmürəm hansı zəbānlə saña şərğ eyləyüm
O **sitəmlər** ki bāna etdi yüzün hicrāni (*Gazel 250, Mısra 12*). [*sitəmlər, -lər*]

sitəmgər: *Zulüm və haksızlıq yapan, zālīm, sitəmkār.*

Hanı o mehr-i məhəbbət ki var idi səndə
Sitəmgər olmsən imdi məgər zəmənə dönüb (*Gazel 25, Mısra 10*). [*sitəmgər, -*]

Əvvəl edim hələt-i Zəhhākı yād
Sitəmgər ü zālīm ü bî-bākı yād (*Mesnevi 5, Mısra 10*).
[*sitəmgər, -*]

Zü'î gəm-i dəhəni ilə ol **sitəmgərin**

Görsön vücudımı yoh edərsən gümən məni (*Gazel 227, Mısra 9*). [*sitəmgərin, -in*]

sitəm-kār: Zulüm və haksızlıq eden, zalim, sitemger.

İstəməm ləzzət-i vəşlin o **sitəm-kārə** gülün
Hü dutub bəs ki könlü möhnət-i hicrəni ilə (*Gazel 204, Mısra 7*). [*sitəm-kārə, -ə*]

siyāh: Siyah, kara renk; Kötü, karanlık.

Dəlil idi başa Zü'î cəmālī və ş-şəmsi
Siyāh türreləri sūra-i duhanım idi (*Gazel 249, Mısra 10*).
[*siyāh,*]

Etdün **siyāh** çeşmün ilə şayd əhl-i dil
Əhüləri nə şəhr ilə şir-əfgən eylədün (*Gazel 164, Mısra 11*).
[*siyāh,*]

Dutə gər hür u gilmən 'ələmi bi'llāh nigāh etmən
Cəhāni çeşmimə Zü'î şifət hər gün **siyāh** etmən (*Tahmis 1, Mısra 28*). [*siyāh,*]

siyāh: Kara, siyah.

Hər zülf olamaz rüh-fəzā zülfü tək anun
Hər rəngi **siyāh** nəfə-i müşk-i hətən olmaz (*Gazel 94, Mısra 8*). [*siyāh,*]

Ey 'ərizi məh zülfü **siyāh** qəməti 'ər'ər
Təlh oldu ləbün rəşki ilə bədə-i əhmər (*Muhammes 4, Mısra 3*). [*siyāh,*]

siz: İkinci çoğul şahıs zamiri.

Bədv-i hülqətdə Kirdgār-ı 'alim
Sizi eyləbdü əhsən-i təqvīm (*Mesnevi 2, Mısra 38*). [*sizi, -i*]

Həmişə cün mənə **sizdən** yetübdü cüd u səhā (*Kaside 12, Mısra 22*). [*sizdən, -dən*]

Bəhşiş ü cüd u səhāvət **sizə** zāti hişlət
'Elm ü ədāb u hünər sizdə firāvān oldu (*Kaside 17, Mısra 24*). [*sizdə, -də*]

Yəqındür bu ki **sizdə** çoxdūr alma
Vəli əsarı mə'lum olmaz əslā (*Mesnevi 3, Mısra 27*). [*sizdə, -də*]

'Elm 'ələmə dolubdu bu 'əşr özgə 'əşrdür
Siz də tapun bu 'elmdən əhür şərəfəti (*Kaside 2, Mısra 32*).
[*siz,*]

Əvvəl məni nişə istədüz **siz**
Gəlün bu məqāmə sölədüz **siz** (*Mesnevi 7, Mısra 50*). [*siz,*]

Gəlün bu məqāmə sölədüz **siz**
Hətiərdən edüb şora fərməş (*Mesnevi 7, Mısra 51*). [*siz,*]

Siz də hər buq'ədə bir məktəb bünyād eyləyün (*Mesnevi 9, Mısra 83*). [*siz,*]

Nəsl-bə-nəsl səhāvət **sizə** irş ilə çatub
Kimsə bu qışşəni hərgiz edə bilməz inkār (*Kaside 6, Mısra 33*). [*sizə, -ə*]

Bəhşiş ü cüd u səhāvət sizə zāti hişlət
'Elm ü ədāb u hünər **sizdə** firāvān oldu (*Kaside 17, Mısra 23*). [*sizə, -ə*]

Mürüvvət nükhəti **sizdəndi** də'im əhl-i 'ürfānə
Kul-i cüd u səhāyə zātıvı Həq gilsitən qılmış (*Kaside 11, Mısra 27*). [*sizdəndi, -dən, -di*]

Bir **sizi** lā'iq-i şənā gördüm

Mədh-i təvşifə müqtəzā gördüm (*Mesnevi 2, Mısra 35*).
[*sizi, -i*]

Nə olubdur **sizə** bi'llāh ki tə'əşşüb-dındür
Qulaq asmaz bu sözə kim ki Həqə kəc-bındür (*Mesnevi 9, Mısra 79*). [*sizə, -ə*]

Sizə hər gündə deyür məktəb [ü] məktəb İrşād
Mollā Nəsrəddin edir hikmət ilə yüz fəryād (*Mesnevi 9, Mısra 81*). [*sizə, -ə*]

Gərəz **sizdən** təvəqqe' eylərəm kim bu gələn həftə
Həvāsün bizlərə mərqum edüb eylə bəyān Şāhin (*Gazel 171, Mısra 19*). [*sizdən, -dən*]

sölb-: Söylemek, konuşmak.

Yüzünü zülfü içrə elə ol sımın-bədən dutmuş
Görən **sölbər** ki məhdür bürc-i əqrəbdə vətən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 2*). [*sölbər, -lər*]

Ruh-ı rəhşān u çeşm-i fitnə-əngizün görən **sölbər**
Ki rüy-i şəfhəsində məskən əhü-yı hətən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 5*). [*sölbər, -lər*]

Mey nəş'əsini görməmiş 'eşqün məzāqını
Zāhid **sölbər** ki mərifətim var bu əd ilə (*Gazel 193, Mısra 4*).
[*sölbər, -lər*]

Zü'î təmām qıl sözüvi həlq təmr urur (?)
Bilməz kələm rəmzini **sölbər** Hudā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 42*).
[*sölbər, -lər*]

Olmasa pülü gər Fəlatündür
Həlq **sölbər** oña ki məcnündür (*Mesnevi 11, Mısra 40*).
[*sölbər, -lər*]

Olse şəh-zadə kişi bilməsə gər 'elm ü bəyān
Həlq **sölbər** ki filānkədi nə kevdən nə-dān (*Muhammes 5, Mısra 12*). [*sölbər, -lər*]

Olmasə pülü əgər olsə də 'elmu'llāhı
Həlq **sölbər** ki qovun getsün elə kəm-rāhı (*Terci-bend 1, Mısra 20*). [*sölbər, -lər*]

Nə gərək 'elm hələ'iq pülə **sölbər** Həliq
İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 29*). [*sölbər, -lər*]

söhbət: İki veya daha çok kimse arasında karşılıklı olarak dostça, arkadaşça yapılan konuşma, hasbihal, musâhabe.

Cənin veri bir həbbəni verməz bu hələ'iq
Pəs bu şifət insān ilə **söhbət** nə içündür (*Gazel 68, Mısra 24*). [*söhbət,*]

Yalquz döğül bu nələ vü fəryādım ey pəri
Öz könlüm içrə sənə qılıb **söhbət** aqlaram (*Gazel 133, Mısra 14*). [*söhbət,*]

Bəhār odur ki olub cīb ü cām mālāmāl
Bizimlə **söhbətə** həl əhli hər nə var gələydi (*Gazel 235, Mısra 8*). [*söhbətə, -ə*]

Bir əhl-i 'elm yoh sūzə-rühə şəfə verə
Nə əhl-i şe'r **söhbəti** dəhən dəgə verə (*Muhammes 3, Mısra 46*). [*söhbəti, -i*]

Cövr-i rəqīb **söhbətimizdən** irəğ idi
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 5*). [*söhbətimizdən, -imiz, -dən*]

Yohdı bir kəs **söhibətdən** rüh u cān ləzzət tapə
Arədim gəzdim dəhi hər güşə hər yan qalmayub (*Kaside 4, Mısra 13*). [*söhibətdən, -dən*]

şöhbət-i cən: *Dost sohbeti.*

Dühāt içində nə müddətdi qalmışam məğmüm
Ləziz **şöhbət-i cən**-bəhşdən olub məhrum (*Mesnevi 14, Mısra 12*). [*şöhbət-i cən,]*

şöhbət-i cəng ü cəğənə: *Cəng və cəgane sohbeti (Vurmali ve telli çalğı aletlerinin sohbeti).*

Yā Rəb olur mu bir də görəm ol zəmənanı
‘Eys ü nəşāt ü **şöhbət-i cəng ü cəğənəni** (*Müseddes 1, Mısra 26*). [*şöhbət-i cəng ü cəğənəni, -n, -i]*

şöhbəti dut-: *Sohbeti tutmaq, uyğun gəlmək.*

Hər bir qədər ağər olə də māl ü dövləti
Ağsaqqalun **dutar** mı cavānlarlə **şöhbəti** (*Muhammes 1, Mısra 16*). [*şöhbəti dutar, -ar]*

şöhbət-i yār-ı səfiq-i həmə-dəm: *Samimi müşfik sevgilinin sohbeti.*

Behişt **şöhbət-i yār-ı səfiq-i həmə-dəmdür**
Həqiqət ədəm-i bī-mə‘rifət cəhənnəmdür (*Gazel 80, Mısra 1*). [*şöhbət-i yār-ı səfiq-i həmə-dəmdür, -dür]*

şöhrəb: *Şehname’de ismi keçən Zal oğlu Rüstəm’in bir Türk kızından olan oğludur. Babasıyla kavga edərken öldürülmüştür.*

Gözəllər həcər-i nəz ilə ey məcrūh olan Zū‘ī
Bu meydān-ı məhəbbət içrə sən **Şöhrəbə** bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 10*). [*şöhrəbə, -ə]*

sohul-: *Sokulmaq, saklanmaq.*

Zəhirən zīb verə qurşaq ‘əbə saqqalə
Məs‘ələ vəqti qaçub bərk **sohulə** qanqalə (*Mesnevi 6, Mısra 48*). [*sohulə, -ə]*

söla-: *Söylemek.*

Līk şəd-heyf ki bu ‘əşrdə məhlūq təməm
Dutub ol köhnə sözi kim belə **sölubdi** babam (*Mesnevi 9, Mısra 60*). [*sölubdi, -üb, -di]*

Gərək mü‘əllim-i qābil olə o məktəbdə
Cəvāb **söliyə** hər bir su‘ālə diqqət ilə (*Kaside 20, Mısra 24*). [*söliyə, -y, -ə]*

İçdükcə ‘əql-i zāil olur Zū‘ī anlamaz
Mundan nə zövq var **söla** bu cənə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 18*). [*söla,]*

Ənbiyəyə ‘ürəfə silkinə inşaf ilə baħ
Zillət ü güşşədən özgə **söla** āyā nə verüb (*Gazel 20, Mısra 14*). [*söla,]*

Ey şəbə get cənib-i Mışrə Züleyhāyə **söla**
Kim Şəmāhı mışrınə bir Yüsif-i diğər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 5*). [*söla,]*

Ləzımdı kim Şəmāhıyə el Tūr **söləsün**
Ondə zühürə münəcə ki nūr-ı Hüdā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 5*). [*söləsün, -sün]*

Həşrədək gər **söləyim** hiç tükənməz vəşfün
Dəhı bundan belə göstərmə kərəmət zāhid (*Gazel 39, Mısra 27*). [*söləyim, -y, -im]*

Nə yerdən ey pəri-rüyum köñüldə intizārun var
Ki pozdun əhl-i bəzmün hətirin **söla** nə kərun var (*Gazel 46, Mısra 2*). [*söla,]*

Bu qədri etmə bana cövr ey büt-i bī-mehr
Ki səndən özgə mənim **söla** kim pənāhımdur (*Gazel 53, Mısra 6*). [*söla,]*

‘Āləm içrə hər kimün bir bī-vəfə cənānı var
Söləmun bir də onə dünyā vü dīn ü cənı var (*Gazel 54, Mısra 2*). [*söləmun, -m, -ün]*

Hətirim cəm‘ döğül tā şaḡa dərdim **söləyüm**
Bu pərişān yüzü ol zülf-i mü‘ənbərdən sor (*Gazel 63, Mısra 7*). [*söləyüm, -y, -üm]*

Hanı qədün kimi gülbündə istiqāmət ü nəz
Ləbün tək **söla** bir gönçənün tərāvəti var (*Gazel 78, Mısra 4*). [*söla,]*

Ğəm etmə Zū‘ī cəhān yā həyāldur yā hıvāb
O şey‘ ki hıvāb u həyāl oldı **söla** nə gəmdür (*Gazel 80, Mısra 18*). [*söla,]*

Zāhid deyən behişt ki ‘uqbədə **sölənür**
Hər bir zəməndə ‘āşiq içün dər-kənār olur (*Gazel 82, Mısra 3*). [*sölənür, -n, -ür]*

Dəm-ā-dəm cənnət-i rüyundə seyr eylər qara zülfün
Tə‘əccüb ‘əqli kəmlər **söləyürlər** zülfə kəfirdür (*Gazel 88, Mısra 8*). [*söləyürlər, -y, -ür, -lər]*

Gər yolun düşsə şəbə Ağdaşə məndən **söla** kim
Verdi cən həsrət ilə Zū‘ī-nə nālən sənsiz (*Gazel 95, Mısra 9*). [*söla,]*

Gözüm peymānəsin doldurdu hər dəm bağrımun qanı
Nöçün kim həlq **sölərlər** filānı mey-güsār olmuş (*Gazel 108, Mısra 4*). [*sölərlər, -r, -lər]*

Sürət-i vāqə‘əmə nār-ı cəhənnəm **söləyür**
Kürdü zāhid oğur āyə-sürə-rəhmānı gələt (*Gazel 109, Mısra 3*). [*söləyür, -y, -ür]*

Söləyüblər ki cəhānə gələcək bir Dəccāl
Bilməyüblər ki mülhid (?) nədən firāvān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 9*). [*söləyüblər, -y, -üb, -lər]*

O bəhr-i fəzl ü kəməlat Seyyid-i zāra
Sələmlər **söla** təbəqində muzmər olə sə lām (*Gazel 129, Mısra 4*). [*söla,]*

Şəbə **söla** özün ol gāfil-i dil-āgāhə
Ki gāfil olmə əhibbādan ey rəfiq-i müdām (*Gazel 129, Mısra 21*). [*söla,]*

İstəyürsən **söla** tərsā balası nəz eləmə
Burahub məzhəbimi dīn-i Məsīhāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 5*). [*söla,]*

Nə nəməyə sıqışur nə zəbān-ı təqrirə
Nə sürət ilə **söla** belə mā-cəranı yazım (*Gazel 141, Mısra 12*). [*söla,]*

Ol çeşm yanında demə dil-hālını ey zülf
Bimār sözün **söləmə** bimār yanında (*Gazel 186, Mısra 12*). [*söləmə, -mə]*

Bī-həbərsən dedi yohsə nədi çarun **söləyüm**
Yaz Hüseyn hānə elə mətləbüvi sən izhār (*Kaside 6, Mısra 27*). [*söləyüm, -y, -üm]*

Qalub bir heyli müddət māt-ı heyran **sölədi** nə-gəh
Bu müşkil əmri həll etməkdə bir şəhsə gümənim var (*Kaside 7, Mısra 27*). [*sölədi, -di]*

Söla ki hansı kəs ‘ələmdə tapdı rəhətlıq
Belə şərərət ilə yā bu qətl ü sirqətdən (*Kaside 15, Mısra 21*). [*söla,]*

Cəhəndə əfzəl-i ə'māl hansıdır **söla**

Buyurdu 'elmdür əfzəl təmām-ı hüdətdən (Kaside 15, Mısra 51). [sölə,]

Söla ki hansı zəməndə var idi bir telefon

Yə teleqram vaqon kim gedir bu sür'ət ilə (Kaside 20, Mısra 3). [sölə,]

Nə növ' söz **söləsə** bənd edər hədişə anı

Deyər bəli bunı Qur'an deyübdü ayət ilə (Kaside 20, Mısra 31). [söləsə, -sə]

O rütbdən bu məqamə nədən çatub **söla**

'Ulüm ilən bəli 'elm eyləyüb belə anı (Kaside 23, Mısra 45). [sölə,]

Söla bu 'elm nə tərz ilə pəs olur həşil

Ki kamil ədəm edə bir o növ' heyvāni (Kaside 23, Mısra 47). [sölə,]

Dünyə dolanub Zü't dönüb çərḥ-i cəfā-cü

Çoḥ **söləmə** ol köhnə şəri'ət hara getdi (Kaside 24, Mısra 22). [söləmə, -mə]

Söla o gönçə ləb ü növ-gülə vərəq-bə-vərəq

O sirrlər ki gəmindən saña şəbə demişəm (Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 7). [sölə,]

Söləmə Cəmşid-i nīk ü nāmdan

Söla baña piyālə vü cāmdan (Mesnevi 5, Mısra 30). [sölə,]

Dün baña bir yār-ı 'ədimü'l-mişāl

Sölədi ey Zü't-i şirīn-məqāl (Mesnevi 5, Mısra 42). [sölədi, -di]

Sölədi ey Zü't-i bī-hānmān

'Əqlün çaşub dīvānəsən bī-gümān (Mesnevi 5, Mısra 63). [sölədi, -di]

Söləmə Cəmşid-i nīk ü nāmdan

Söla baña piyālə vü cāmdan (Mesnevi 5, Mısra 29). [söləmə, -mə]

Mə'rifət əhli səhā əhlinə hān **sölärlər**

Kimə hər nəhv-i ḥiṭāb eyləsə cān **sölärlər** (Mesnevi 6, Mısra 51). [sölärlər, -r, -lər]

Gəlin bu məqamə **sölədüz** siz

Hətiərdən edüb şora fəramuş (Mesnevi 7, Mısra 51). [sölədüz, -düz, -z]

Söla hanı Hətamün vücdü

Bəqīdi vəlik adı cüdi (Mesnevi 8, Mısra 63). [sölə,]

Budı bizdəki neçə təfriqələr peydādur

Nəbidür ümməti var **söləmə** kim mollādur (Mesnevi 9, Mısra 46). [söləmə, -mə]

Bu mişāl **söləyüb** şahib-i 'elm ü 'ürfān

Sə'dī ol kim onə hikmətdə yetüşməz Loqmān (Mesnevi 9, Mısra 27). [söləyüb, -y, -üb]

Cühələ məhəz libəsə **söləyürlər** 'ālim

Odı kim zülmət-i gəflətdə qalublar də'im (Mesnevi 9, Mısra 25). [söləyürlər, -y, -ür, -lər]

Var yüz söz ürəgimdə edə bilməm izhār

Olu yā Rəb o zəməni kim **söləyəm** hər nə ki var (Mesnevi 9, Mısra 88). [söləyəm, -y, -əm]

Zülfünə nə lā'iq **söləsəm** nəfə-i Tātār

Zü't kimi oldum gəm-i 'eşqündə giriftār (Muhammes 4, Mısra 33). [söləsəm, -sə, -m]

Dəmlər ki ol zəməni keçinüb yāḥşı h'vābdur

Ey cān bu günlərin nəyə **söla** hesabdur (Müseddes 1, Mısra 22). [sölə,]

Nədən **söla** görək ey bī-nəvā ümmid olur həşil

Fələk dūr mehri zā'il yār gəfil 'ömr müstə'cil (Tahmis 1, Mısra 23). [sölə,]

Hər kəsün cüz'i savādi olə həm tən-h'vāhı

Mülk-i 'elmün **sölənür** kim odı şahənşāhı (Terci-bend 1, Mısra 18). [sölənür, -n, -ür]

Baña sölərsən ey məh nār-ı hicrə şəbr qıl **söla**

Olur mı kimsə kim atəş arasında şəbūr olsun (Gazel 150, Mısra 7). [sölə,]

Dutalum dəhrdə Cəmşid ü Firədu'n oldun

Hanı **söla** nədi tə'bīr belə bir rə'yādən (Gazel 173, Mısra 10). [sölə,]

Bu söz su'āl olunsə cəvābun nədür **söla**

Təqşir kār-gərdən olur yā ki kārden (Gazel 176, Mısra 13). [sölə,]

Gəhī əndüh-ı rəşk-i geyr ü gəh cövr ü cəfā-yı yār

Kim olmaz **söla** Zü't muncə əndüh ilə dīvānə (Gazel 192, Mısra 10). [sölə,]

Cəhāni belə görüb əhl-i mə'rifət getdi

Bu 'əsrdə **söla** Zü't nə var bir də gələ (Gazel 211, Mısra 10). [sölə,]

Yüz āh-ı süznāk ilə vəşlə yetüşmədim

Zāhid necə tapar **söla** bu həy u hü ilə (Gazel 214, Mısra 10). [sölə,]

Mə'rifət əhli səhā əhlinə hān **sölärlər**

Kimə hər nəhv-i ḥiṭāb eyləsə cān **sölärlər** (Mesnevi 6, Mısra 52). [sölärlər, -r, -lər]

Baña sölərsən ey məh nār-ı hicrə şəbr qıl **söla**

Olur mı kimsə kim atəş arasında şəbūr olsun (Gazel 150, Mısra 7). [sölərsən, -r, -sən]

Olsun qəsəm o tār-ı sər-i zülfə ey şənəm

Qıllam sücüd gər **söləsən** Təriḥam sənün (Gazel 165, Mısra 12). [söləsən, -sən]

Sən qoymısən hər kimsədə bir həl-i təbī'ət

Nārə necə **sölərsən** [o] hürqət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 36). [sölərsən, -r, -sən]

Söla ey bād-ı şəbə ol büt-i məh-simāyə

Ki salubdur məni məstānə gözün gəvgāyə (Gazel 194, Mısra 1). [sölə,]

Sölədim ey sərv dut çeşm-i üzə mənzil dedi

Məskən etmək mümkün olmaz bəhr-i 'ümmān üstünə (Gazel 203, Mısra 5). [sölədim, -di, -m]

Zü'tün pəndin eşit eyləmə çoḥ bādəyə meyl

Tā ki el **söləməsün** bī-h'od-ı dīvānə səni (Gazel 226, Mısra 10). [söləməsün, -mə, -sün]

Düşsə şəbə güzārün ağər küy-ı yārə bir

Söla bu möhnət ü gəmimi āh [u] zārımı (Gazel 228, Mısra 8). [sölə,]

H'vurşid tək cəməlivə mən şam' **sölədim**

Vacibdi yandırub məni kəssün zəbānımı (Gazel 234, Mısra 5). [sölədim, -di, -m]

Mü **sölədim** meyānına yohdur sözün dedi

Zü't gətürmə ortalıqə mümiyānımı (Gazel 234, Mısra 11). [sölədim, -di, -m]

‘Əcəb yoh məhv olə cismim təcəllā-yı cəməlindən
Bu **şölə** yandurubdur dağlə Mūsā İbn-i ‘Ümrānı (*Gazel 220, Mısra 8*). [*şölə,]*

şölə görim: *Söyle bakalım, de bakalım.*

Saldun həzār möhnətə ey cərḥ-i dūn mənī
Şölə görim nə eylədim āyā saña genə (*Gazel 202, Mısra 6*).
[*şölə görim,]*

şün-: *Söndürmək; Yıkmaq.*

Söndürüb bād-ı fəlak şam‘ımı qılmış tıra
Zülmət-i leyli ‘ələcına cırāq istəyürəm (*Kut'a 2, Mısra 7*).
[*söndürüb, -üb]*

Söndürübən şam‘-ı būsātım mənīm
Dağıdacaq bəzm-i nəşātım mənīm (*Mesnevi 4, Mısra 25*).
[*söndürübən, -übən]*

soqrāt: *Sokrates.*

‘Elm ü ədəb ilə rəşk-i Buqrāt
Hikmətdə tələmizündi **Soqrāt** (*Mesnevi 8, Mısra 20*).
[*soqrāt,]*

sor-: *Sormak, araştırmak.*

Sordum ləbi bəhāsını cāndur dedi baña
‘Arī cəhāndə cānə bəhā dəḥī cān gəlüb (*Gazel 22, Mısra 11*).
[*sordum, -du, -m]*

Çün bilmür özi məs‘ələ **sorduqda** deyürlər
Kāfir olı sən dinmə belə sözdə hərər var (*Gazel 42, Mısra 11*).
[*sorduqda, -duq, -də]*

‘Əmmāməsine bahmagilən məs‘ələ **şorma**
Mollā özi çox həyr edi yalnız nə qədər var (*Gazel 42, Mısra 13*).
[*şorma, -ma]*

Çəsm-i bīmārınun əhvālını **sorson** ey dil
Gülsitānə güzər et bu sözi ‘əbhərdən sor (*Gazel 63, Mısra 3*).
[*sorson, -son]*

Çox **sormagilən** tövsən-i əş‘ārıvı Żū‘ī
Lāl ol nəzər et səhət-i meydān dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 23*).
[*sormagilən, -ma, -gilən]*

Ləzzət-i qaydun hərəm oldı baña ey sərv kim
Söləmişdün ol əsiri bir gün āzād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 10*).
[*sormuş, -muş]*

Hədəş ilən yetüşübdür bu söz ki əşhəbə
Soruşdılar gəlübən hətəm-i risāletdən (*Kaside 15, Mısra 50*).
[*soruşdılar, -uş, -dı, -lər]*

Soruşdılar neçə kərrə ki ondan artuqını (*Kaside 15, Mısra 53*).
[*soruşdılar, -uş, -dı, -lər]*

sor-: *Aramak, araştırmak; Soru sorarak bilgi edinmeye çalışmak.*

Hər həftədə **sorardı** əhvālını
Həvāhişinə şərf edərdi məlini (*Mesnevi 10, Mısra 29*).
[*sorardı, -ar, -dı]*

Əltāf ilə **sordı** ehtiyacım
Hər vəcfədən eylədi ‘ələcım (*Mesnevi 7, Mısra 63*). [*sordu, -du]*

Dəhənin **sordum āb-ı rūsı** ilə çəsmindən
Baña bu nüktəni bir rəmz ilə pünhān dedilər (*Gazel 62, Mısra 7*). [*sordum, -du, -m]*

Könlümi qan eləyüb mehr-i ruḥı ey nəşə
Etməsən bəvər əgər lə‘l ü ləb-i tərdən **sor** (*Gazel 63, Mısra 6*). [*sor,]*

Hətirəm cəm‘ döğül tā saña dərdim söləyüm
Bu pərişān yūzi ol zülf-i mü‘ənbərdən **sor** (*Gazel 63, Mısra 8*). [*sor,]*

Zāhid inkār-ı mey-i nāb qılursə nə bilür
Gəl onun zövqünü bu Żū‘ī-i müztərdən **sor** (*Gazel 63, Mısra 10*). [*sor,]*

Ləzzət-i āb-ı bəqānı mey-i əhmərdən **sor**
Yə‘nī ey təşnə-könlül get ləb-i dil-bərdən **sor** (*Gazel 63, Mısra 1*). [*sor,]*

Ləzzət-i āb-ı bəqānı mey-i əhmərdən **sor**
Yə‘nī ey təşnə-könlül get ləb-i dil-bərdən **sor** (*Gazel 63, Mısra 2*). [*sor,]*

Çəsm-i bīmārınun əhvālını sorson ey dil
Gülsitānə güzər et bu sözi ‘əbhərdən **sor** (*Gazel 63, Mısra 4*). [*sor,]*

Ləb-i lə‘lün görüb həyrətdən ey gül cānə bənzətdim
Sora **sordum** yəqīn bildim ki bī-cā anə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 2*). [*sordum, -du, -m]*

Versün cavāb şə‘də birdür riyā vü şirk
Sor bu su‘ālī zāhid-i ‘ālī-cənābdan (*Gazel 178, Mısra 8*).
[*sor,]*

Sor həlīmı tərəhḥüm ilə kim əsiriñəm
Nə ‘eybi gər təkəllüm edə şəh gədə ilə (*Gazel 213, Mısra 15*). [*sor,]*

Bunun ‘ələcını dūn pīr-i ‘əqldən **sordum**
Cavābı ilə gəm ü güşşədən kənār oldım (*Kaside 12, Mısra 11*). [*sordum, -du, -m]*

Dünən təzərru‘ ilə belə ‘əqldən **sordum**
Cəhāndə kimdi çatan belə gündə fəryadə (*Kaside 18, Mısra 15*). [*sordum, -du, -m]*

Görüb bu ‘işrət-i pünhānı **sordum** bağbānlardan
Nədür bu ‘Eys [ü] ‘işrət vāqif et bir sirr-i pünhānə (*Kaside 22, Mısra 15*). [*sordum, -du, -m]*

Təqdīr-i qəzā vü qədərün məs‘ələsin
Sordum demədi hiç biri birdür ‘izzī kəlam (*Rubai 3, Mısra 4*). [*sordum, -du, -m]*

Nə ləzımdır şəb-i hicrān ara həl-i dilim **sormaq**
Bilürsən rövşən olmaz ‘āşiqün bəzmi cırāğ ilə (*Gazel 216, Mısra 5*). [*sormaq,]*

sora: *Sonra.*

Sələmdan **sora** ‘əczinlə ‘ərz-i həl elə
Əgərçi könlü olubdur mişāl-i səng-i ruḥām (*Gazel 129, Mısra 5*). [*sora,]*

Ləb-i lə‘lün görüb həyrətdən ey gül cānə bənzətdim
Sora **sordum** yəqīn bildim ki bī-cā anə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 2*). [*sora,]*

Bir iki ləhzə behişt-i vüşāl **şora** düzəh-i hicr
Çü əhıri budur ol vəşl də cəhənnəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 5*). [*şora,]*

Sərvərə Żū‘ī-i bī-cərə gəlübdir kəhvə
Qoymə mundan **sora** dünyədə görə bir zillət (*Kaside 5, Mısra 50*). [*sora,]*

Gəlün bu məqāmə sölədüz siz

Həfirdən edüb **şora** fərāmūş (*Mesnevi 7, Mısra 52*). [*şora,]*

Kasıblarə qərz ver dəhi māl
Gör necə **şora** olur bu əhvāl (*Mesnevi 8, Mısra 56*). [*şora,]*

‘Elm ü ‘ürfān nədür ‘āləmdə dəhi vāzeh edək
Sora inşāfi olan şəhlərə şərh eliyək (*Mesnevi 9, Mısra 18*). [*şora,]*

Atam rəsul-i Hüdādən **şora** nifāq əhli
Nə növ‘ eylədilər gör ki tərmar məni (*Müseddes 2, Mısra 15*). [*şora,]*

Nədür tədbir bilmən cənə yetdim bī-vəfālardan
Köñül mülkündə bundan **şora** ondan geyri şah etmən
(*Tahmis 1, Mısra 26*). [*şora,]*

Ondan **şora** gəldi Firidün şah
Şəh demə çərğ üzrə yaqın çihdi mäh (*Mesnevi 5, Mısra 15*). [*şora,]*

şorağ: Aramak, sormak.

Görək mə‘şuq özi cəzb eyləsün ‘uşşaqını vəslə
Yetüşməz vüslətə gər gəzsə yüz min il **şorağ** ilə (*Gazel 216, Mısra 8*). [*şorağ,]*

şorağ et-: Aramak, sormak.

Gubernat baği içrə kəsrət-i gilmān [u] hürādān
Vücüdün kəm qılıb hər hürdan yārın **şorağ etmək** (*Gazel 120, Mısra 4*). [*şorağ etmək,]*

soruş-: Sormak, soruşturmaq.

Dün ‘əciz ilə **soruşdım** mən pīr-i ‘əqldən
Bā‘iş nədür bu hələ bugün rüzgārdə (*Kaside 19, Mısra 13*). [*soruşdım, -di, -m]*

Hic tərīq içrə döğül mö‘təbər
Soruşmuyə hədimini məhdümlər (*Mesnevi 10, Mısra 54*). [*soruşmuyə, -mu, -y, -ə]*

souq: Soğuk.

Bārī Hüdāyā sənə olur bu iş
Dağ yerində gəldi **souq** çatdı qış (*Mesnevi 4, Mısra 36*). [*souq,]*

Bahmayuban qışın **souq** qarınə (*Mesnevi 4, Mısra 68*). [*souq,]*

söylə-: Söyləmək.

Hələq **söylər** yaradub cənnəti Həq ədəm için
Bu ‘əbəş sözdü Hüdā cənnəti şeytānə verüb (*Gazel 20, Mısra 3*). [*söylər, -lər, -]*

Behişt olmuş cəhān līkən dutub şeytān ilə ‘āləm
‘Əbəş sözdür ki **söylərlərdi** cənnət içrə ədəm var (*Gazel 70, Mısra 6*). [*söylərlərdi, -r, -lər, -di]*

Nə qədri **söyləyəsən** Zü‘ī kimsə pənd almaz
Nə sūd daş kimi məhlūqə bu lüğətçədən (*Kaside 15, Mısra 76*). [*söyləyəsən, -y, -ə, -sən]*

Nə qədri **söylədi** İrşād Mollā Nəsrə‘d-dīn
Bu yəhşi sözləri yüz və‘z min nəşihət ilə (*Kaside 20, Mısra 43*). [*söylədi, -di]*

Gecə gündüz gəm-i hicrānını çəksəm h‘oşam zīrā
Məqām-ı vəslə şəd şükr kim būs u kənārım var (*Gazel 134, Mısra 3*). [*söyləməyüb, -mə, -y, -üb]*

Görünməz **söyləyürlər** çəsmə hərgiz çəsmə-i heyvān

Təköllümlə bu pünhān sirri bir aç āşkār eylə (*Gazel 199, Mısra 7*). [*söyləyürlər, -y, -ür, -lər]*

soyuq: Soğuk. Isısı düşük, hərəti az olan.

Dedi ey Zü‘ī-i bī-çārə nədür bu həlāt
‘Ərz qıldım ki **soyuqdan** yetüşüb bir āzār (*Kaside 6, Mısra 22*). [*soyuqdan, -dan]*

söz: Bir düşüncəyi eksiksiz olaraq anlatan kelime dizisi, kəlam, laf, kəvil.

Çün bilmür özi məs‘ələ sorduqda deyürlər
Kāfir olı sən dinmə belə sözda hərər var (*Gazel 42, Mısra 12*). [*sözda, -da]*

Dəhənin dil-bərimün çəsmə-i heyvān dedilər
Kim inanur bu sözə güzgüdə böhtān dedilər (*Gazel 62, Mısra 2*). [*sözə, -ə]*

Zāhid şərabı çox də harām etmə küfrdür
Çün bu sözlənlə meykədə beytū‘l-harām olur (*Gazel 77, Mısra 8*). [*sözlənlə, -ün, -lə]*

Allāh peyām-bər sözinə kim həvəs eylər
Bir adı qalub dīn ilə imān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 11*). [*sözünə, -i, -n, -ə]*

İslām deyən **sözlərə** kimsə qulaq asmaz
Qurānə qəşəm doğru müsəlmān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 13*). [*sözlərə, -lər, -ə]*

Bahmamaq zāhid **sözünə** mey ayağın səqīdən
Gülşən içrə gər həlāl u gər harām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 3*). [*sözünə, -i, -n, -ə]*

Zü‘iyā zülf-i ‘arūs-ı sühənin zivərinə
Hansı şā‘ir **sözidür** şənə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 12*). [*sözidür, -i, -dür]*

Nə için yoh **sözi** təşbih qılıblar varə
Ləb-i mey-günəvi cən verməgə ‘İsāyə məşəl (*Gazel 126, Mısra 7*). [*sözi, -i]*

H‘oş ol zəməni ki ol məh ilə həmə-zəbān olam
Hər **sözda** bir dilim dutulub nə-təvān olam (*Gazel 128, Mısra 2*). [*sözda, -da]*

Əgərçi cins cinsə meyl qılmaq mö‘təbər **sözdür**
Döğülsən nişə bəs şā‘irlərə sən mehrbān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 3*). [*sözdür, -dür]*

Gör kimdədür qüşür əgər yohdi meyvəsi
Ummaq olur mı bu **sözi** bīd ü çinārdan (*Gazel 176, Mısra 16*). [*sözi, -i]*

Yanında demə zülf **sözün** bu dil-i zārūn
Zəncir adını çəkmə giriftār yanında (*Gazel 186, Mısra 7*). [*sözün, -in]*

Zü‘ī tāmām qıl **sözüvi** hələq təmr urur (?)
Bilməz kəlam rəmzini sölər Hüdā ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 41*). [*sözüvi, -üv, -i]*

Yazubən bu **sözi** məhfi saña izhār elədim
Öz harābə evimə getməgə qıl bir sāmān (*Kaside 14, Mısra 23*). [*sözi, -i]*

Sözün danışmaqə dilməcə ehtiyācun var
O da sənün təkī ədəmdə öl həcālətdən (*Kaside 15, Mısra 47*). [*sözün, -ün]*

O **söz** ki sən onu bir ildə hiç bilməzdün
Gəzət verür həbərin gündə yüz hekāyət ilə (*Kaside 20, Mısra 13*). [*söz,]*

Nə növ' **söz** sölsə bənd edər hədişə anı
Deyər bəli bunu Qur'an deyübdü ayət ilə (*Kaside 20, Mısra 31*). [söz,]

Sözim bu dəşə dönən həlqə etməyür tə'sir
Nə dim nə çərə deyüm bu **sözi** nə şürət ilə (*Kaside 20, Mısra 42*). [sözi, -i]

Sözim bu dəşə dönən həlqə etməyür tə'sir
Nə dim nə çərə deyüm bu **sözi** nə şürət ilə (*Kaside 20, Mısra 41*). [sözim, -im]

Nə qədri söylədi İrşad Mollā Nəsrə'd-din
Bu yaxşı **sözləri** yüz və'z min nəsihət ilə (*Kaside 20, Mısra 44*). [sözləri, -lər, -i]

Hudā vü Marrat u Kristos u Tanı bir **sözdür**
Bu küfr olur mu kişi bilsə bu mü'əmmāni (*Kaside 23, Mısra 69*). [sözdür, -dür]

Eyləsən inşaf ilə gər bir nəzər
Demək olmaz bu **sözlərdən** bir həbər (*Mesnevi 5, Mısra 78*). [sözlərdən, -lər, -dən]

Žü'ī du'a eylə sözə vermə tül
İmdi olur çünki du'alar qəbul (*Mesnevi 5, Mısra 99*). [sözə, -ə]

Həqqi mollā odı kim hər **sözi** yazub oğuyə
Yohsə ki bilməyər bir hərfi yalandan toğuyə (*Mesnevi 6, Mısra 45*). [sözi, -i]

Fikr qılmır danışan bu **sözi** 'əmmāmə döğül
Ya uzun saqqal ilə yā ki uzun cāmə döğül (*Mesnevi 9, Mısra 39*). [sözi, -i]

Olə də bir sözi təşhīş-i təmiz etməzlər
Həq **sözün** cānına diqqət edübən getməzlər (*Mesnevi 9, Mısra 44*). [sözün, -ün]

Nə olubdur sizə bi'llāh ki tə'əşşüb-dindür
Qulaq asmaz bu **sözə** kim ki Həqə kəc-bindür (*Mesnevi 9, Mısra 80*). [sözə, -ə]

Bī-dəlil etməsün **sözim** bəvər
Hamı ə'māl-i heyrün oldı hədər (*Mesnevi 11, Mısra 57*). [sözim, -im]

Cümlənün qəvli belədür bu məhəl
Mundan özgə **sözünə** etsən 'əməl (*Mesnevi 11, Mısra 54*). [sözünə, -i, -n, -ə]

Deməyüb bu **sözi** rəsul-i əmin
Sözimi bī-dəlil eylə yaqın (*Mesnevi 11, Mısra 60*). [sözümü, -üm, -ü]

Təvəqqe'm budı əhvālını bəyān edəsən
Həqir Žü'ini bir **sözlə** şadmān edəsən (*Mesnevi 14, Mısra 16*). [sözlə, -lə]

Hikmət **sözün** bürüz eləsən yolə onə cəvāb
Bir şərf anlamaz deyəsən gündə yüz kitāb (*Muhammes 3, Mısra 27*). [sözün, -in]

Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i heyvān dedilər
Kim inanur bu **sözə** güzğüdə böhtān dedilər (*Gazel 62, Mısra 2*). [sözə, -ə]

Səndən özgə kimə mən şərḥ eləsəm əhvālı
Deyəcəkdür haradan gətdi bu qıl ü qālı (*Terci-bend 1, Mısra 38*). [söz,]

Həlq söylər yaradub cənnəti Həq ədəm için

Bu 'əbəş **sözdi** Hudā cənnəti şeytānə verüb (*Gazel 20, Mısra 4*). [sözdi, -di]

Ol çeşm yanında demə dil-hālını ey zülf
Bimār **sözün** söləmə bimār yanında (*Gazel 186, Mısra 12*). [sözün, -i, -n]

Nə deyüm bu **sözi** mən çıxdı tütün başımdan
Ki tütün almaqınə olmayə ədəmdə təvān (*Kaside 14, Mısra 15*). [sözi, -im]

Vəsfivə 'əcizəm mən-i nā-kām
'Əcz ilə eylədim **sözüm** itmām (*Mesnevi 2, Mısra 48*). [sözüm, -üm]

Lik şad-heyf ki bu 'əşrdə məhlūq təmām
Dutub ol köhnə **sözi** kim belə sölbüdi babam (*Mesnevi 9, Mısra 60*). [sözi, -i]

Bir zərrə **söz** olmadı qəzādan mə'lüm
Çəh bağdım əgər diqqət ilə təfsirə (*Rübai 2, Mısra 3*). [söz,]

Mü sölədim meyānına yohdūr **sözün** dedi
Žü'ī gətürmə ortalıqə mümiyānımı (*Gazel 234, Mısra 11*). [sözün, -ün]

O **sözün** də genə bir yaxşısını əhş etməüb
Hər nə pöhrəsi vardır oları əzbər edüb (*Mesnevi 9, Mısra 61*). [sözün, -ün]

Olə Buqrāt 'elmdən bī-pül
Hiç kim eyləməz **sözün** də qəbul (*Mesnevi 11, Mısra 32*). [sözün, -ün]

'Əlim gərək olsun dəhi mə'quldə kāmil
Tə həlq desün bundə nə **söz** istəsələr var (*Gazel 42, Mısra 8*). [söz,]

Çeşm-i bimārınun əhvālını sorson ey dil
Gülsitānə güzər et bu **sözi** 'əbhərdən sor (*Gazel 63, Mısra 4*). [sözi, -i]

Behişt olmuş cəhān likən dutub şeytān ilə 'āləm
'Əbəş **sözdür** ki söylərlərdi cənnət içrə ədəm var (*Gazel 70, Mısra 6*). [sözdür, -dür]

Bu qədri dərd ü möhnətlə ölüb qurtarmadun Žü'ī
Şəmāhı əhliyūq məşhūr **sözdür** 'arımız yohdūr (*Gazel 79, Mısra 12*). [sözdür, -dür]

Məryəm ü rüh-ı Qüdü's 'İsā üçü bir **sözdür**
Üç deyən səhv eləyübdür oğuyur sənı gələt (*Gazel 109, Mısra 7*). [sözdür, -dür]

Nə hānə səhib-i hānə gərəkdı 'ələmdə
Bu nüktədür **sözi** hər yerdə əhl-i 'ürfānün (*Gazel 155, Mısra 12*). [sözi, -i]

Üz görədür hər **söz** olə həlq ara kizb ü riyā
Doğrı söz şidq-i diyānət 'əhd [ü] peymān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 7*). [söz,]

Diqqət etmir ki bu **söz** oğşarı var Qur'ānə
Ya hədişə yā bu **söz** oğşarı var hər yanə (*Mesnevi 9, Mısra 41*). [söz,]

Var yüz **söz** ürəgimdə edə bilməm izhār
Olu yā Rəb o zəməni kim söləyəm hər nə ki var (*Mesnevi 9, Mısra 87*). [söz,]

Olə də bir **sözi** təşhīş-i təmiz etməzlər
Həq sözün cānına diqqət edübən getməzlər (*Mesnevi 9, Mısra 43*). [sözi, -i]

Məst olub tə ki hər kəlāmi deyüm

Qalmasun hiç **söz** tәмәмi deyüm (*Mesnevi 11, Mısra 12*).
[söz,]

Deməyüb bu **sözi** rəsül-i əmin
Sözimi bi-dəlil eylə yəqin (*Mesnevi 11, Mısra 59*). [sözi, -i]

Küfrdür Zü'î bu **söz** çoh də danıhma nəzər et
Hər nə var isə Hüdä kəmil-i insənə verüb (*Gazel 20, Mısra 15*). [söz,]

Çohdandı könlül istər idi feyz-i hüzurun
Qorhutdı bu **söz** lük bu əfkəri Səməndər (*Gazel 43, Mısra 14*). [söz,]

Zəhidün kibr ü riyadur 'əməli bir nəzər et
Hansı ayətdədi bu **söz** necə təğyirdədür (*Gazel 75, Mısra 8*).
[söz,]

Əgər şa'ir desə bir şe'r-i şirîn
Çəkər min tə'nə-**söz** yüzi qaralıq (*Gazel 112, Mısra 10*).
[söz,]

Ağzımdə **söz** deyüb danışan şəxsi qanmadım
Kimdür bağan bu dīdā-i bünyədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 11*). [söz,]

Bu **söz** su'āl olunsə cəvābun nədür sölə
Təqşir kār-gərdən olur yā ki kārđan (*Gazel 176, Mısra 13*).
[söz,]

Üz görədür hər **söz** olsə həlq ara kizb ü riyā
Doğrı söz sīd-q-i diyānət 'əhd [ü] peymān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 8*). [söz,]

Bu idi doğrı **söz** kim 'ərz olundu hāk-i pāyundə
Əgərçi şa'irəm mən dəhrdə yüz min yalanım [var] (*Kaside 7, Mısra 35*). [söz,]

Hədəs ilən yetüşübdür bu **söz** ki əshābə
Soruşdılar gəlübən hātəm-i risālətdən (*Kaside 15, Mısra 49*).
[söz,]

İşāretlə rənz ilə yazmış baña
Məgər bu **söz** yetməyübdü güşuña (*Mesnevi 4, Mısra 60*).
[söz,]

Diqqət etmir ki bu **söz** oğşarı var Qur'ānə
Ya hədişə yā bu **söz** oğşarı var hər yanə (*Mesnevi 9, Mısra 42*). [söz,]

Hər nə söz kim eşitmişən ey cān
Əşl ü günahın əvvəl eylə bəyān (*Mesnevi 11, Mısra 75*).
[söz,]

Bah o **söz** gör ki kimlərə yaraşur
Tā pəri yā peyām-bərə yaraşur (*Mesnevi 11, Mısra 77*). [söz,]

Nə **söz** olsə gərək əzəldə qanam
Şədrdə çoh diqqət eyləyüb inanam (*Mesnevi 11, Mısra 79*).
[söz,]

sü: Yan, yön, taraf, cihet.

Oldı pəjmürdə könlül tā düşdi ol rüdan cüdā
Adı mähir-fövt olur gər kim düşə **südan** cüdā (*Gazel 12, Mısra 2*). [südan, -dən]

Dün şikāyət eləyürdüm fələk-i bəd-hüdan
Ki nöçün bağladı gərdün yolunu hər **südan** (*Mesnevi 1, Mısra 22*). [südan, -dən]

sü: Su.

Hədəng-i gəməzün ey mäh səpməsəydi dəm-bə-dəm **sulər**

Dil-i pür-hünü çohdan yalmış idi nār-ı hicrānün
(*Gazel 160, Mısra 9*). [sulər, -lər]

Həsəddən **sudə** tikmiş sərvini tā kim rəvān olsun
O gündən kim görübdür bağbān sərv-i hürāmānün (*Gazel 160, Mısra 11*). [sudə, -də]

sü: Su; Şarap.

Ver sāqī bādə tā içək ol mäh-rü ilə
Bəlkə günāh hətti pozulsun bu **su** ilə (*Gazel 214, Mısra 2*).
[su,]

Ol ātəşin-şərabı gətür sāqī Zü'iyə
Bəlkə günāh dəftəri bu **sulə** yuillə (*Gazel 214, Mısra 18*).
[sulə, -lə]

su arhə bir gəlüb ümmid var bir də gələ: Aslı "Su gələn arxa, bir də gələr" şəklindədir. Su akan (küçük) nehire su tekrar gelir.

Ümid kəsmə könlül tır-i gəməsindən kim
Su arhə bir gəlüb ümmid var bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 6*). [su arhə bir gəlüb ümmid var bir də gələ,]

suāl: Soru, soru sorma.

Bu söz **su'āl** olunsə cəvābun nədür sölə
Təqşir kār-gərdən olur yā ki kārđan (*Gazel 176, Mısra 13*).
[suāl,]

sübh: Sabah.

Sübh qıldı yüzüvə Zü'î iradətlə nəzər
Çünki mən görmüş idim bağ-ı gülüstān yuħudə (*Gazel 210, Mısra 9*). [sübh,]

Oğur vəşf-i behişt-i 'ədn hər bir güşədə şulşul
Dügāh **sübh** ü şām içrə neçə 'uşşāq-ı divānə (*Kaside 22, Mısra 14*). [sübh,]

Gecə **sübh** oldı dur az zülfi pərişānuvı aç
Sübh-i şərməndə ilə çāk-ı giribānuvı aç (*Gazel 255, Mısra 1*). [sübh,]

Səlsəbəl-i bādədür rində təsəlsül gözləyüb
Dəm-bə-dəm sā'ət-bə-sā'ət **sübh** [ü] şām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 6*). [sübh,]

Mā-hələqtü'l-cinnə və'l insə lə-yə'rif āyətini
Güş-ı cānə **sübh** ü şām eylər münādilər nidā (*Gazel 3, Mısra 6*). [sübh,]

sübh ü məsā: Sabah akşam, her zaman.

Sıdq ü ihlās ilə hər **sübh** ü məsā Həliqdən
Rüz u şəb 'işrət ilə cānıvı saq istəyürəm (*Kut'a 2, Mısra 3*).
[sübh ü məsā,]

sübh-i şərməndə: Sabahın mahçupluğu.

Gecə **sübh** oldı dur az zülfi pərişānuvı aç
Sübh-i şərməndə ilə çāk-ı giribānuvı aç (*Gazel 255, Mısra 2*). [sübh-i şərməndə,]

Gecə sübh oldı dur az zülfi pərişānuvı aç
Sübh-i şərməndə ilə çāk-ı giribānuvı aç (*Gazel 255, Mısra 2*). [sübh-i şərməndə,]

sübh-i vüşāl: Kavuşma sabahı.

Şādmān idi könlül **sübh-i vüşālə** Zü'î
Bu günün 'əqibətində nə olacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 11*). [sübh-i vüşālə, -ə]

sübħə-i şəd dānə: *Yüz tespih tanesi.*

Almısan ey gözi məhmür olə peymānə
Yohsə təngə gətürüb **sübħə-i şəd dānə** səni (Gazel 226,
Mısra 4). [*sübħə-i şəd dānə, j*]

sücād-ı mə'rifət: *Hünerin secde edenleri. Hüner secdeğahi.*

Ələ ey mə'dən-i fəzl-i bələğət
Sücād-ı mə'rifət kən-i fəşāhət (Mesnevi 3, Mısra 2).
[*sücād-ı mə'rifət, j*]

sücüd: *Secde etme, yere eğilme.*

Məni mən' etmə zāhid təq-ı əbrüsü **sücüdündan**
Kərəmətlər ki qasından gəlür mehrəbdən gəlməz (Gazel 96,
Mısra 5). [*sücüdündan, -i, -n, -dən j*]

Budur vəhmim ki zāhidlər **sücüdü**n eyləsün vəcib
Nöçün ey əbrü-yi dildār sən mehrəbə bənzərsən (Gazel 159,
Mısra 3). [*sücüdü, -u, -n j*]

Olsun qəsəm o tār-ı sər-i zülfə ey şənəm
Qıllam **sücüd** gər söləsən Təriḡam sənün (Gazel 165, Mısra
12). [*sücüd, j*]

sücüd-ı təq-ı əbrü: *Kaşın kemerinin secdesi.*

Sücüd-ı təq-ı əbrusun qıl ihlās ilə hər dəmdə
Riyā-yı zāhid-i h'od-bın kimi mehrəbı neylərsən (Gazel
183, Mısra 3). [*sücüd-ı təq-ı əbrusun, -s, -un j*]

süd: *Fayda, kâr.*

L'əl-i gəmində türre-i pərtəbə ilticā
Etmək nə **süd** elə mey-i ol nābə ilticā (Gazel 11, Mısra 2).
[*süd, j*]

Nə nəşəti məclisün gər ondə cānān olmasa
Sā'ir ə'zānun nə **südi** təndə gər cān olmasa (Gazel 14, Mısra
2). [*südi, -i j*]

Nə **südi** ədəmə belə bəhərvəş-i firdövsdən
Əgər kim kisəsində sım ilə zər nə-hüveydādür (Gazel 40,
Mısra 9). [*südi, -i j*]

Nə **süd** ondan bəhār oldı əlimdə səğərim yoğdur
Əgər gülşəndi bəzmim bir gül üzlü dil-bərim yoğdur (Gazel
47, Mısra 1). [*süd, j*]

Nə **süd** Zü'ī bu məscid imāmı olmaqdan (Gazel 65, Mısra
17). [*süd, j*]

Olub bu 'əşrdə bə-redaḡa ilə hamı bir Rüstəm
Nə **süd** ondan ki nə bir əl-i Bərmək var nə Hātəm var (Gazel
70, Mısra 10). [*süd, j*]

Nə hālə yetdi ləbim nə əlim qara zülfə
Nə **süd** bəhtimizün qarəliqdə qisməti var (Gazel 78, Mısra
6). [*süd, j*]

Bəhār oldı nə **süd** ondan ki bir dildārımız yoğdur
Mey-i gül-nārimız nə dirhəm ü dinārimız yoğdur (Gazel 79,
Mısra 1). [*süd, j*]

Ləb-i dildār tək var bədə-i gül-gündə gər nəş'ə
Nə **süd** ondan ki tiz başə çihar qalmaz müdām olmaz (Gazel
93, Mısra 8). [*süd, j*]

Müdām olmaq gərək nə **süd** içüb mey bir dəm oldun şād
Cəhāndə bu məşəldür bir gül ilə növ-bəhār olmaz (Gazel 99,
Mısra 5). [*süd, j*]

Bəhār-ı ömrin ey növ-gülbün-i bağ-ı mələhət heyf

Həzān oldı nə **süd** ondan cəhān təzə bəhār olmuş (Gazel
102, Mısra 8). [*süd, j*]

Nə **süd** möhnət-i dünyāyə dəst-gir oləsən
Şəbāb-ı 'ömrə gəmdən həmidə-pir oləsən (Gazel 170,
Mısra 1). [*süd, j*]

Əgərçi yandı könlül çərhi dūd-ı əhundan
Nə **süd** rəşhə-i əltāf yoğdı mähundan (Gazel 185, Mısra 2).
[*süd, j*]

Həmişə istər idim cān verim qabaqunda
Vəli nə **süd** ki verdim gəm-i firāqunda (Gazel 196, Mısra 2).
[*süd, j*]

Cəhān köçübdü behiştəndə əgərçi ləzzət ilə
Nə **süd** həlq qalub zülmət-i cəhālət ilə (Kaside 20, Mısra 2).
[*süd, j*]

süfrə: *Sofra.*

Hātəm-i 'əşrdən ağah döğülsən əslā
Ki onun **süfrəsinə** həzirdür şāh u gədə (Mesnevi 1, Mısra
26). [*süfrəsinə, -si, -n, -ə j*]

süfrə-i əltāf: *Lütuflar sofrası.*

Əmr-i hökümətdə qılır 'ədl ü dād
Süfrə-i əltāfi həmişə güşād (Mesnevi 5, Mısra 70). [*süfrə-i
əltāfi, -i j*]

sühulət: *Kolaylıq, yumuşaklıq, nəziklik, nezəkət.*

Cəmi'-i hikmət-i 'elm-i zəmin[i] Yünānun
Bu yerdə zāhir olubdur əgər **sühulət** ilə (Kaside 20, Mısra
16). [*sühulət, j*]

sühən: *Söz, lakırdı, kelām.*

'Əzm-i Şirvān eyləyüb bir dil-bər-i şirīn-**sühən**
Dəğ-ı qəlb-i həstə-i Fərhād için şəkkər gəlüb (Gazel 21,
Mısra 3). [*sühən, j*]

Desəm güllün ki ruh-ı alıḡa şəbəhəti var
Gələt **sühəndi** güllün rüyāna nə nisbəti var (Gazel 78, Mısra
2). [*sühəndi, -di j*]

Tə'sir-i məst olub bu pır-i kühən
Hələqə mə'lüm edim nə varə **sühən** (Mesnevi 11, Mısra 10).
[*sühən, j*]

sühən-dān: *Söz söylemeyi bilen, düzgün və güzel söz
söyləyən (kimse).*

Nə gəm ey gül sənün tək bir nigār-ı gül-'izārım var
Sühən-dān u ənlis u münis u gəm-h'vār yārım var (Gazel 45,
Mısra 2). [*sühən-dān, j*]

sükkər şəbəbəti: *Gençliğin tatlılığı.*

Hic kimsə görməsün belə sin-i kuhuləti
Çün cismdən gedübdü o **sükkər şəbəbəti** (Muhammes 1,
Mısra 4). [*sükkər şəbəbəti, j*]

süleymān: *Həz. Süleymān.*

Bir mür qədri hic **Süleymānı** bilmənəm
Küyündə itlərinə əgər pəsban olam (Gazel 128, Mısra 5).
[*süleymānı, -i j*]

Şəd-heyf hörmət eyləməyür həlq mürcan
Qürbət vilāyət içrə **Süleymānə** ey Gərīb (Kaside 3, Mısra
10). [*süleymānə, -a j*]

Əgərçi Rus dilini bilməgi günāh desən

Qamu dili niyə dersən bilən **Süleymānı** (*Kaside 23, Mısra 72*). [*süleymānı, -ı*]

Hātəm ü hökmdən āvārə **Süleymān** düşübən
Şahr təht-i şərəfə şahib-i dīvān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 9*).
[*süleymān,]*

Sər-i küyundan etmə Zü'ini məhrüm ey bī-mehr
Süleymān bārgāhında görəkdür çünki mür olsun (*Gazel 150, Mısra 12*). [*süleymān,]*

O **Süleymān** ki yel əmrində idi şām u səhər
İmdi topraqı yel ağzındədi hər şəhrədən (*Gazel 173, Mısra 5*). [*süleymān,]*

Ümüdüm var ki bu aş'ār olə məqbül-i dərgāhun
Süleymān bəzminə pāy-ı mələhdən ərməğanım var (*Kaside 7, Mısra 40*). [*süleymān,]*

Eşitmisen ki **Süleymān** gedirdi bād üzərə
Olurdi kölgəligi quş qanadı zəhmət ilə (*Kaside 20, Mısra 9*).
[*süleymān,]*

Sərir-i fəqr ü qənā'ətdə pādşāh ol kim
O bārgəhdə **Süleymān** mürdən kəmdür (*Gazel 73, Mısra 10*). [*süleymān,]*

sulsul: *Boynu halkalı güvercin kuşu.*

Nə şahinsən nə bülbül nə həzār-āhəng nə **şulşul**
Tuyurun hālötindən səndə yoh bir şey` əyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 17*). [*şulşul,]*

Oğur vəşf-i behişt-i `ədn hər bir güşədə **şulşul**
Dügāh şübḥ ü şām içrə neçə `uşşāq-ı dīvānə (*Kaside 22, Mısra 13*). [*şulşul,]*

Şulşul ü dürrəc tezerv [ü] həzār
Ləhn-i mü`əllifdə oğurlar şişār (*Mesnevi 10, Mısra 7*).
[*şulşul,]*

sultān: *Padişah, hükümdar; sevgili.*

Otuz üç il elədi `āləm içrə **sultānluq**
Gör āhır eylədilər həbs o növ` sultānı (*Kaside 23, Mısra 10*).
[*sultāni, -i*]

Otuz üç il elədi `āləm içrə **sultānluq**
Gör āhır eylədilər həbs o növ` **sultānı** (*Kaside 23, Mısra 9*).
[*sultānluq, -luq*]

Hic **sultānım** deyən mülkini vīrān istəməz
Məhr ilə dövr etmədi hərgiz bu çərḥ-i bī-həyā (*Tahmis 3, Mısra 15*). [*sultānım, -ım*]

Ey risālət mülkünə **sultān** zu'l-`izz u `ələ
Ənbiyā-yı övliyāyə müqtədə vü pişvā (*Gazel 1, Mısra 1*).
[*sultān,]*

Hər gədə-tinət bir isim ilə **sultān** olmaz
Qurı əngüştər ilə dīv-i Süleymān olmaz (*Gazel 90, Mısra 1*).
[*sultān,]*

Hər kəsün adını **sultān** qoyəsən hān deyəsən
Bir ad ilə o gedüb Rüşdə **sultān** olmaz (*Gazel 90, Mısra 5*).
[*sultān,]*

Hər kəsün adını sultān qoyəsən hān deyəsən
Bir ad ilə o gedüb Rüşdə **sultān** olmaz (*Gazel 90, Mısra 6*).
[*sultān,]*

Vəşldə yetmiş idim zövq-i şəfā eylər idim
O şifət kim olə bir kimsənə **sultān** yuhədə (*Gazel 210, Mısra 4*). [*sultān,]*

İmdi şəd şükr ki öz şövkət-i şānıyla bugün
Gəlüb öz təht-i humāyününə **sultān** oldu (*Kaside 17, Mısra 20*). [*sultān,]*

Dövləti hörməti `elm ilə tapubdur insān
Çoh gədə-zadə gəlüb `elm ilə olmuş **sultān** (*Muhammes 5, Mısra 14*). [*sultān,]*

Alcaqın könlümi `eşqün qıldı bī-dād u sitəm
Rəsmidür təhdid edər bir mülki kim **sultān** alır (*Gazel 59, Mısra 8*). [*sultān,]*

sünbül: *Zambakgillər, soğanla üretilən, 15-20 santimetre yüksəkliində, çiçəkləri keskin kokulu və türlü renkli, çox yillik bir süs bitkisi.*

Getdi ol günlər ki zülf ü `arizədən ol gülün
Sünbülüm müşküm gülüm bağım bəhārim var idi (*Gazel 225, Mısra 6*). [*sünbülüm, -üm*]

Məni öldürdilər dərd ü gəm-i `eşq ilə āhırdə
Səmən-simā vü **sünbül**-müy u sūsən-ləb [ü] gül-rülər (*Gazel 57, Mısra 6*). [*sünbül,]*

Sünbül tək bəllərini rəhm qıl baña
Qoy həlq eyləsün baña yüz töhmət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 5*). [*sünbül,]*

Sünbül [ü] gül lələ vü nəsrin ü bağ
Sina-i firdövsə qoyub taze dəğ (*Mesnevi 5, Mısra 39*).
[*sünbül,]*

Oldı **sünbüllər** həcil zülf-i pərişānün görüb
Gönçələr qan utdilər lə'l-i dūr-əfşānün görüb (*Gazel 19, Mısra 1*). [*sünbüllər, -lər*]

Oldı **sünbüllər** həcil zülf-i pərişānün görüb
Gönçələr qan utdilər lə'l-i dūr-əfşānün görüb (*Gazel 31, Mısra 1*). [*sünbüllər, -lər*]

Bu hətt ü zülf ü qəddinlə gülüstānə qədəm bas bir
Bənəfsə **sünbülü** pəjmürdə sərvī sər-mişār eylə (*Gazel 199, Mısra 4*). [*sünbülü, -i*]

Nəzzərə-i gülzār u gül-i sūri vü **sünbül**
Əfsüs ki yolqun u firāq anə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 7*).
[*sünbül,]*

sünbül-i zülf: *Sünbül saç.*

Sünbül-i zülfi tökülmüş rüyınə ol güllər hūn
Eylə kim əbr-i bəhārı məhr-i rəhşān üstünə (*Gazel 203, Mısra 3*). [*sünbül-i zülfi, -i*]

sünbülə: *Başak, sünbül.*

Zülfün tək yoh **sünbülə** firdövs-i bərində
Rüyun kimi yoh bir gül-i həmrā çəmən içrə (*Gazel 187, Mısra 5*). [*sünbülə,]*

sündüs-i cāmə: *Dokumasında altın və gümüş tellər bulunan, parlak renkli və dəyərli bir ipek kumaştan elbise, giyəsi.*

Be-həmdü'llāh cəhəndə təzədən fəşl-i bəhār olmuş
Sitəbrəq-puş u **sündüs-cāmə** dəşt ü kühsār [olmuş] (*Gazel 101, Mısra 2*). [*sündüs-i cāmə,]*

sündüs-puş: *Sündüs geyen.*

Səbzələr şəhrədə gör kim necə **sündüs-puş** olub
Hər tərəfdə `āşiq ü mə`şuq həm-əğüş olub (*Murabba 1, Mısra 9*). [*sündüs-puş,]*

sun`-ı hudāvəndi: *Allah`ın yarattığı.*

Göstərür **şun'-ı Hudävəndi** yüzün 'aşıqlərə
Şəfəhə-i ruhsār pür-ənvār yə güzgülü midir (*Gazel 52, Mısra 5*). [*şun'-i hudävəndi, j*]

sünni: *Sünnet ehli olan, Sünni.*

'İsəvī Məsəvī vü **Sünni** Şī'ə qutarub
Mə'rifət kəsb qılub cümlə müsəlmən oləcəq (*Gazel 114, Mısra 5*). [*sünni, j*]

Əhl-i İsləmdə çoxdur müte'əddid məzhəb
Sünni vü Şī'ə vü Şeyhī vü Tənäsüh 'üzlet (*Kaside 5, Mısra 20*). [*sünni, j*]

sür: *Düğün, şölen.*

Nə cəşn kim mişilin görməyübdü didə-i çərhl
Nə **sür** görmiyəcəq bir də eylə hələq-i cəhən (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 22*). [*sür, j*]

Nəqd-i firdövs-i bərin həşil qılub yüz **sür** ilə
Əyləşürlər rövzələrdə bədə-peymələr genə (*Gazel 217, Mısra 3*). [*sür, j*]

sürəh: *Delik, gedik.*

Vücüdüm ney kimi **sürəh** sürəh olə əh etmən
Məhəbbətdən dəm urduq içməmək olmaz bəllərdən (*Tahmis 1, Mısra 29*). [*sürəh, j*]

Vücüdüm ney kimi sürəh **sürəh** olə əh etmən
Məhəbbətdən dəm urduq içməmək olmaz bəllərdən (*Tahmis 1, Mısra 29*). [*sürəh, j*]

surəhi: *İçine şarap konan uzun boyunlu kap, kadeh.*

Şürəhi vü mey ü minə hesabınız həzır
Piyələhə-yı mürəşşə' qininə-i əlvān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 29*). [*şürəhi, j*]

sürt: *Kırmızı renkli gül.*

Nəzzərə-i gülzār u gül-i sürt vü sünbül
Əfsüs ki yolqun u firəq anə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 7*). [*sürt, j*]

sürüd-ı rüd: *İrmağın şarkısı.*

Nəçə rəfiq-i müvəfiqlə şəhn-i gülşəndə
Sürüd-ı rüd ilə cām-ı şərəbī āmədə (*Kaside 18, Mısra 3*). [*sürüd-ı rüd, j*]

sürür: *Sevinç, mutluluk.*

Sənsən ol sərvər ki zāt-ı pākun olmuşdur əzəl
'İllət-i gā'ıyyə mövcüdāt u hələq-i mā-sivā (*Gazel 1, Mısra 3*). [*sürür, j*]

Nə güldə var **sürür** nə gülşəndə rəng bū
Zövq ü sürür sağər ü peymānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 3*). [*sürür, j*]

Nə güldə var **sürür** nə gülşəndə rəng bū
Zövq ü **sürür** sağər ü peymānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 4*). [*sürür, j*]

Baňa təklif-i gülşən qılmayun bu gəmlü könlümdə
Dil-i 'aşıqdə mümkündür mi dil-bərsiz **sürür** olsun (*Gazel 150, Mısra 10*). [*sürür, j*]

Əsüdə həl u şür u həzārən **sürür** ilə
Qılsun rəvānə məskənüvə ol kərəm-şü'ār (*Kaside 9, Mısra 27*). [*sürür, j*]

Olubdı bang-ı mü'əzzin tərənəməz imdi
H'əşā **sürürüm** o çəng ü rübāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 14*). [*sürürüm, -ım j*]

Olubdı bang-ı mü'əzzin tərənəməz imdi
H'əşā **sürürüm** o çəng ü rübāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 14*). [*sürürüm, -ım j*]

Hər yanə eyləsən nəzər əynə-i şüvər
Hər cənibə yüzün dutasan yüz **sürür** idi (*Gazel 246, Mısra 12*). [*sürür, j*]

Žü'iyā 'eşqün nə olə həşili vəcibdi çək
Ya **sürürüm** yə nəşātın yə bələsın yə gəmin (*Gazel 156, Mısra 10*). [*sürürüm, -i, -n j*]

Ələ ey hətir-i zārım **sürürü**
Ələ ey didə'-i gəm-didə nūri (*Mesnevi 12, Mısra 1*). [*sürürü, -i j*]

sürür-ı ney: *Ney sevinci.*

Yə Rəb nədəndi cümləsi tə'sirdən qalub
Cām-ı mey ü **sürür-ı ney** ü çəng tār də (*Kaside 19, Mısra 12*). [*sürür-ı ney, j*]

sürə: *Kur'an-ı Kerim'in en küçüğü üç, en büyüğü 286 ayetten meydana gelen ve Fatiha, İhlâs, Nur gibi ayrı ayrı isimleri olan yüz on dört bölümünden her biri.*

Sürət-i vāqə'əmə nār-ı cəhənnəm söləyür
Kürdü zāhid oğur āyā-**sürə**-rəhmāmı gələt (*Gazel 109, Mısra 4*). [*sürə, j*]

Ey nūn və'l-qələm qədd ü qaşun kināyətī
Və'ş-şəms **sürəsi** dəhi ruhsārın āyətī (*Gazel 229, Mısra 2*). [*sürəsi, -s, -i j*]

Əbrülərün mü'əyyənədür nūn **sürəsi**
Gəlmiş bəyān-ı 'arizüvə və'd-duhā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 7*). [*sürəsi, -s, -i j*]

sürə-i duhā: *Duhan suresi.*

Dəlil idi baňa Žü'ī cəmālī və'ş-şəmsi
Siyāh tūrrələri **sürə-i duhānım** idi (*Gazel 249, Mısra 10*). [*sürə-i duhānım, -ım j*]

sürə-i hüd: *Kuran'ın 11. suresi, Hud suresi.*

Fəhr qılmə ohi bir āyā-i muhtāl-i fəhür
Sürə-i Hüdə bəhüb eylə bir 'ibrət zāhid (*Gazel 39, Mısra 6*). [*sürə-i hüdə, -ə j*]

sürə-i yāsīn: *Yasin suresi.*

Həq qəsəmlə **sürə-i yāsində** izhār eyləyüb
Şānuvı ey məhrəm-i əsrār-ı sirr-i yā vü sā (*Gazel 1, Mısra 5*). [*sürə-i yāsində, -də j*]

sürət: *Bir varlığın dıştan görünen, beş duyu ile bilinen yönü, yüz, çehre; Tarz, yol, şekil.*

Nə nāməyə sıqışur nə zəbān-ı təqrirə
Nə **şürət** ilə sölə belə mə-cərānı yazım (*Gazel 141, Mısra 12*). [*şürət, j*]

Sözüm bu dāşə dönən hələq etməyür tə'sir
Nə dim nə çārə deyüm bu sözi nə **şürət** ilə (*Kaside 20, Mısra 42*). [*şürət, j*]

Cənə fərəh idi mey ilə şürət-i zibā
Şürət pozulub rüh itüb cān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 20*). [*şürət, j*]

Necə ki şürət ilə mütəhiddi cümlə başər
Muğayərət nə qədərdir gör əhl-i 'ürfani (Kaside 23, Mısra 35). [şürət,]

Əgərçi şürətə təg'yir geyr-i mümkündür
Vəli təg'yayiri mümkünü hāl-i mə'nani (Kaside 23, Mısra 31). [şürətə, -ə]

Şürəti insan olandan umma ey dil mə'rifət
Mə'rifət həsil olur mu zātı insan olmasa (Gazel 14, Mısra 7). [şürəti, -i]

Çünki həl yəstəvi Qur'anda bunə iməndür
Şürəti olsa də insan özi lək ədnədur (Muhammes 5, Mısra 8). [şürəti, -i]

Dil bilən kimsə ilə bilməyəne eylə nəzər
Şürəti olsa də ədəm heyivəndan bədtər (Muhammes 5, Mısra 22). [şürəti, -i]

Gər şürəti insan görünən çoxdı vəli
Həsiyyəti insan olan ədəm kəmdür (Rübai 4, Mısra 3). [şürəti, -i]

Şürətdə bəni növ'-i başər çox görnür
Bəfində vəli dil anlayan ədəm yoh (Rübai 5, Mısra 3). [şürətdə, -də]

Müşəvvirün kəm ü keyfin bilür mi bir şürət
Bu vəzəh əmrədi kər-ı nihəni ahtarma (Gazel 9, Mısra 9). [şürət,]

Simyā tək bu cəhən içrə həyātun yohdur
Ayulanda bilüsən şürəti ol mə'nədən (Gazel 173, Mısra 12). [şürəti, -i]

Olə Hosrov edə Şirin ü şəkərlə 'işrət
Tə'nə bir şürətə bənd olmaqə Fərhədə qılə (Gazel 215, Mısra 10). [şürətə, -ə]

şürət: Çabukluk, hızlılık, hız.

Hansı səhətdə eşitdim ki var onda fəzil
Müşkilim həllinə dər-hāl çox etdim şürət (Kaside 5, Mısra 18). [şürət,]

Sölə ki hansı zəməndə var idi bir telefon
Yə teleqram vağon kim gedir bu şürət ilə (Kaside 20, Mısra 4). [şürət,]

Səmənd şürət ilə on günə gedən rəhi
Vağon gedir onı bir gündə istirəhət ilə (Kaside 20, Mısra 5). [şürət,]

şürətgər: Ressam.

Nəqs edubdür hürdən ə'lə səni şürətgərin (Tahmis 3, Mısra 6). [şürətgərin, -ün]

şürət-i ədəmiyyə: İnsan suretli.
Ey mənim məzhəb içrə qardaşım
Şürət-i ədəmiyyə yoldaşım (Mesnevi 11, Mısra 74). [şürət-i ədəmiyyə,]

şürət-i divār: Duvar şekilli, duvar gibi.

Cən-ı 'ələmdür həqiqət əhl-i 'ürfən dəhrdə
Hələq imdi şürət-i divərdür cən qalmayub (Kaside 4, Mısra 10). [şürət-i divərdür, -dur]

şürət-i insan: İnsan sureti, şekli.

Bəli insan odı kim 'elm ilə 'ürfani olə

Yohsə zəhirdə elə şürət-i insani olə (Mesnevi 9, Mısra 14). [şürət-i insani, -i]

şürət-i şəhiyyə: Kişilik şekli.

Əgərçi şürət-i şəhiyyə tapmayur təg'yir
Vəlik 'elm qılır çox ziyadə nöqsani (Kaside 23, Mısra 29). [şürət-i şəhiyyə,]

Dögi bir şürət-i şəhiyyə ilə insanlıq
'Elmlən həsil olur mərtəbə vü 'ürfənlıq (Mesnevi 9, Mısra 19). [şürət-i şəhiyyə,]

Küdək ədəm elə bu şürət-i şəhiyyə olur
Yə vücüdində onun geyr-i kəramət tapulur (Mesnevi 9, Mısra 11). [şürət-i şəhiyyə,]

şürət-i vāqə: Olmuş olan, mevcut dış görünüş, şekil, biçim.

Şürət-i vāqə'mə nār-ı cəhənnəm söləyür
Kürdu zəhid oğur ayə-sürə-rəhməni gələt (Gazel 109, Mısra 3). [şürət-i vāqə'mə, -m, -ə]

şürət-i zibā: Güzel çehre, suret.

Cənə fərəh idi mey ilə şürət-i zibā
Şürət pozulub rüh itüb cən dəgişübdür (Gazel 76, Mısra 19). [şürət-i zibā,]

şürəyyā: Ülker takım yıldızı, Süreyya yıldızı.

Pərvin saçub ey mäh gözimdən gecə də'im
Hicrində şürəyyā kimi bi-dār mən oldım (Gazel 132, Mısra 4). [şürəyyā,]

susa-: Susamak.

Susuyub Kövgərə öz nəfsivə etdün tə'ət
Zəhidə ədəmi cənnətdən atar sü'-i 'əməl (Gazel 126, Mısra 11). [susuyub, -y, -ub]

süsən: Süsengillerden, nisan – haziran ayları arasında çeşitli renklerde iri ve güzel kokulu çiçekler açan, uzun ömürlü otsu bitki, iris.

Məni öldürdilər dərd ü gəm-i 'eşq ilə əhirdə
Səmənsimə vü sünbül-müy u süsən-ləb [ü] gül-rülər (Gazel 57, Mısra 6). [süsən,]

Cüş edüb yerdən çıxub nəsrin süsən nəstərən
Seyr-i gülizār elər yüz nəzənin-i gül-bədən (Murabba 1, Mısra 13). [süsən,]

sütür: Satırlar, yazı sıraları.

Həm-bəzm idi bu məclisə Səttār Bəg kim ol
'İrfaniyyət kitabına əvvəl sütür idi (Gazel 246, Mısra 16). [sütür, -sı]

süvār-ı əsb-i nəşāt: Mutluluk atının binicisi.

Süvār-ı əsb-i nəşāt ol könlül nə māt ki dəhr
Məqām-ı güşşədi gər şah gər vəzir oləsən (Gazel 170, Mısra 3). [süvār-ı əsb-i nəşāt,]

suvər: Süretler, şekiller.

Ab u ataşdı ləbün mey kimi gül bərgi üzi
Necə üstəddi yə Rəb bu suvər-nəqqāşı (Gazel 247, Mısra 12). [suvər,]

süzən: Yanan, yanıcı.

Çərə qıl mətləbinə bu cigəri süzənun

‘Ərz edim hüdmativə tə rəvişin dünyānun (*Terci-bend 1, Mısra 3*). [*süzānun, -un*]

süz-i ātəş-i pūnhān: *Gizli ateşin yangısı.*

Həvā-yı lə’l-i ruhsārından ey hun-gəştə könlüm keç
Nə **süz-i ātəş-i pūnhānı** gör nə rənc-i beydā çək (*Gazel 116, Mısra 4*). [*süz-i ātəş-i pūnhānı, -ı*]

süzis: *Yanma, içi yanma, yürek yanığı, büyük acı, ızdırıp.*

Bəs ki **süzüşin** qılır hicründə nələ ey şənəm
Yandırur hər gecə āhım āsmānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 11*). [*süzüşin, -in*]

süzə: *Yanan; ızdırıp içinde olan.*

Bir əhl-i ‘elm yol **süzə**-rühə şəfə verə
Nə əhl-i şe’r söhbəti dəhən dəgə verə (*Muhammes 3, Mısra 45*). [*süzə,]*

süzən: *İğne, iğne ucu (kadar).*

Bizi **süzən** təkı gözdən salubdur rıştə-i zülfün
N’olə zəncir edüb qeyd etsə bu məcnūn-ı ‘uryānı (*Gazel 220, Mısra 5*). [*süzən,]*

su’āl: *Soru.*

Qiyām-ı qāmētün hicrānı ilə etdigün zülmi
Budur vəhmim qiyāmətdə **su’āl** edə Hüdā səndən (*Gazel 168, Mısra 12*). [*su’āl,]*

Versün cəvāb şər’də birdür riyā vü şirk
Sor bu **su’āl** zāhid-i ‘ālī-cənābdan (*Gazel 178, Mısra 8*). [*su’āl, -ı*]

Edəndə məscidə də’vət bizi mü’əzzinlər
Su’ālı rəddinə yüz min bahānəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 4*). [*su’āl, -ı*]

Gərək mü’əllim-i qābil olə o məktəbdə
Cəvāb söliyə hər bir **su’āl**ə diqqət ilə (*Kaside 20, Mısra 24*). [*su’ālə, -ə*]

su’āl et-: *Sormak.*

Su’āl edəndə gəzəbnək olub der dinmə
Ki kəfir oldun bir də demə bu kəlmət ilə (*Kaside 20, Mısra 27*). [*su’āl edəndə, -ən, -də*]

sü’-i ‘əməl: *Kötü amel.*

Susuyub Kövsərə öz nəfsivə etdün tē’ət
Zāhidā ādəmi cənnətdən atar **sü’-i ‘əməl** (*Gazel 126, Mısra 12*). [*sü’-i ‘əməl,]*

sə: *Üç, sayı sıfatı.*

O bəhr-i fəzl ü kəməllāt Seyyid-i zāra
Sələmlər sölə təbəqində muzmər olə **sə** lām (*Gazel 129, Mısra 4*). [*sə,]*

sə’ādət: *Mutlu olma, mutlu ve mesut yaşama, mutluluk, bahtıyarlıq.*

Hər bir kəsün ki sən kimi ey məh həbibi var
Bəh bəh əzəl günündə **sə’ādət** nəşibi var (*Gazel 44, Mısra 2*). [*sə’ādət,]*

səbā: *Sabaha doğru kuzeydoğudan hafif hafif esən serin, hoş, latif bahar rüzgəri, tan yeli.*

Ey **səbā** get cənib-i Mışrə Züleyhəyə sölə

Kim Şəmāhı mişrinə bir Yüsif-i digər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 5*). [*səbā,]*

Səbā rühü’l-Qüdüsdür Məryəm-i İsadən çün küha
Ki hər bir nəfhəsində yüz Məsīhəvəş hüveydādur (*Gazel 40, Mısra 5*). [*səbā,]*

‘Āləm dolubdı nükhət-i müşk ilə Zü’iyā
Ol qara tellər üzrə məgər kim **səbā** keçər (*Gazel 51, Mısra 10*). [*səbā,]*

Bu şür-ı tēzə sərim üzrə nə həvādandur
Yəqin ki tār-ı sə-r-i zülf ilə **səbādandur** (*Gazel 83, Mısra 2*). [*səbādandur, -dan, -dur*]

Zülfün dağıtmə günüm [olu] qarə ey **səbā**
Kim zār-ı könlümün quşunə āşyānədür (*Gazel 89, Mısra 5*). [*səbā,]*

Gər yolun düşsə **səbā** Ağdaşə məndən sölə kim
Verdi cən həsrət ilə Zü’i-nālən sənsiz (*Gazel 95, Mısra 9*). [*səbā,]*

Səbā yetür mən-i dil-həstədən dürüd u səlām
Ədəblə hək-ı dərindən öpüb qılım ikrām (*Gazel 129, Mısra 1*). [*səbā,]*

Səbā sölə özün ol gəfil-i dil-əgāhə
Ki gəfil olmə əhibbādan ey rəfiq-i müdām (*Gazel 129, Mısra 21*). [*səbā,]*

Səbā qoymə dağıtsun tār-ı zülf-i ‘ənbər-əfşānun
Pərişān etməsün cəm’iyyətin tə mən-pərişānun (*Gazel 160, Mısra 1*). [*səbā,]*

Urub çün bərg-i gül həm-rəngliq lāfin dodağ ilə
Səbā toprağə salmış hər yetən tapdar ayağ ilə (*Gazel 216, Mısra 2*). [*səbā,]*

Düşsə **səbā** güzārün əgər küy-ı yārə bir
Sölə bu möhnət ü gəmimi āh [u] zārımı (*Gazel 228, Mısra 7*). [*səbā,]*

Nədən artub bu gecə könlümün fəryād u fəğānı
Məgər şānə dağıtmış yə **səbā** zülf-i pərişānı (*Gazel 252, Mısra 4*). [*səbā,]*

Sölə o gönçə ləb ü növ-gülə vərəq-bə-vərəq
O sirrlər ki gəmindən saña **səbā** demişəm (*Kit’a-ı Kebir 4, Mısra 8*). [*səbā,]*

Nə mülk-i gürbət içrə bir ənīs-i dil-güşāmız yol
Səbā səndən səvā bir kimsəyə bi’llāh ricāmız yol (*Tahmis 1, Mısra 8*). [*səbā,]*

Pəyām-ı yārə sən Tarı dəhi az eylə ihmāli
Səbā küyündə dildārün nədür üftādələr hālī (*Tahmis 1, Mısra 14*). [*səbā,]*

səbāt: *Kararından ve sözündən dönməmə, bir iş veya davranışta azim ve kararlılık gösterme.*

Bəs ki zülf ü ruhi fikrindədi könlüm yolədur
Nə günüz səbr ü **səbātım** nə qərarım gecələr (*Gazel 72, Mısra 6*). [*səbātım, -ım*]

Yatmə Zü’i yol **səbātı** bu cəhānun cəhd edüb
Əhirdə lütuf-ı həyyü’l-əyām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 9*). [*səbātı, -ı*]

səbr: *Sabır, dayanma.*

Səbr eylə hər nə cövr gələ rüzgərdən
Vəqtün cəhənnəm etmə yənə yənə aqlama (*Gazel 5, Mısra 3*). [*səbr,]*

Əlbəttə hər həzən olanun bir bəhəri var
Şəbr eylə ey könlül gəm-i dövrənə ağlama (*Gazel 5, Mısra 12*). [*şəbr,]*

Gərəz ki **şəbr** elə Zü'î nə gəlsə dərd ü belə
 Bu əmr-i Həqqdi hökm-i Hüdāni ahtarma (*Gazel 9, Mısra 13*). [*şəbr,]*

Şəbr qıl Zü'î pərişān həlīvə şükr eylə kim
 Hiç iş sāmān nə tapar mı tā pərişān olmasa (*Gazel 14, Mısra 9*). [*şəbr,]*

Çeşm ü zülf ü hətt ü hāl u rüy-i alun ey həbīb
 Aldı bəndən 'əql ü hüş u **şəbr** ü āram u şəkīb (*Gazel 18, Mısra 2*). [*şəbr,]*

Zü'iyə **şəbr** qıl ahırdə verir Bārī Hüdā
 Bu cəhāndə nə ki ə'māl ilə pərgəri olub (*Gazel 32, Mısra 13*). [*şəbr,]*

Bəs ki zülf ü ruḥı fikrindədi könlüm yohdur
 Nə günüz **şəbr** ü şəbātım nə qərārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 6*). [*şəbr,]*

Şəbr eylə könlül möhnət-i hicrān belə qalmaz
 Nov-rüz olı bu fəşl-i zımistān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 1*). [*şəbr,]*

Zü'î kimi çox çəkməgilən āh u fəğānı
Şəbr eylə könlül möhnət-i hicrān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 18*). [*şəbr,]*

Cövr ü cəfā-yı yārdur 'eşqə məhək əgər
Şəbr etməsə zühürə gəlür kəm 'əyərliq (*Gazel 111, Mısra 8*). [*şəbr,]*

Hər növ' cövr gər gələ **şəbr** eylə Zü'iyə
 H' oşdur o gül yolunda nə qədr olsa hārliq (*Gazel 111, Mısra 17*). [*şəbr,]*

Dahmədür çün yerün ahırdə yohə **şəbr** elə
 Tāq-ı Kısra hanı 'āləm hamı vīrān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 17*). [*şəbr,]*

Nə dildə **şəbr** qoyubdur nə əldə cām fələk
 Gözün qarasını dutsun yüzün zəlām fələk (*Gazel 118, Mısra 1*). [*şəbr,]*

Vəşl-i dildār ahtarur hicrānə **şəbr** etməb genə
 Anlamub təqdīr-i təğayyür qəzā istər könlül (*Gazel 122, Mısra 11*). [*şəbr,]*

Çün səndə yohdı Nühdan artuq bəlayə **şəbr**
 Ver göz yaşunlə 'āləmi tūfānə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 5*). [*şəbr,]*

Pərvānə kimi yanmaqımə eyləməyün 'eyb
 Kim **şəbrimi** ol şam'-ı şəbistān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 8*). [*şəbrimi, -im, -i]*

Şəbr eylə gəl li-yəbluvəkum āyəsīn oḥı
 Zü'î bu dərd bəlkə saña imtaḥān idi (*Gazel 242, Mısra 17*). [*şəbr,]*

Şəbr eyləmək əfzəldi ki Öyyüb-fikārun
 Dərd ü ələmi şövkət ilə şānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 11*). [*şəbr,]*

Şəbr vəqti döğüldür eylə şitāb
 Dur ayağə al ələ cām-ı şərab (*Mesnevi 10, Mısra 11*). [*şəbr,]*

Yetüşdi hər nə belə vü müşibət etdim **şəbr**

Vəlīk qıldı Hüseyn dərdi dəğdār mənī (*Müseddes 2, Mısra 27*). [*şəbr,]*

şəbr et-: Sabretmek, dayanmak.

Dönsün yeridi göncə kimi qanə ey könlül
 Kim **şəbr edər** bu növ'lə hicrānə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 2*). [*şəbr edər, -ər]*

Həmī 'ömrün qışı çatmış mənə həm qış fəşli
 Belə əhvālə necə **şəbr eləsün** pəs bīmār (*Kaside 6, Mısra 6*). [*şəbr eləsün, -sün]*

Qaranqu gecələrə **şəbr eylə** Zü'î tək
 Dölərsən ahıri h'vurşid tək munir oləsən (*Gazel 170, Mısra 9*). [*şəbr eylə,]*

Tā o yār-ı növ-hətt ü ahüvəşim **şəbr eyləsün**
 Şəbzələr istəbrəq ilə fəş edüb şəhrə yüzün (*Gazel 148, Mısra 7*). [*şəbr eyləsün, -sün]*

şəbr qıl-: Sabretmek, tahammül göstermək.

Şəbr qıl etmə çox də āh u fəğān
 Nə qədr həstə vü nizār oldun (*Kaside 16, Mısra 11*). [*şəbr qıl,]*

Baḥa sölərsən ey məh nār-ı hicrə **şəbr qıl** sölə
 Olur mı kimsə kim atəş arasında şəbūr olsun (*Gazel 150, Mısra 7*). [*şəbr qıl,]*

Az cəhd qıl vüşālə könlül **şəbr qıl** dayan
 Kim tapdı ārzusunu bu cüst [ü] cü ilə (*Gazel 214, Mısra 5*). [*şəbr qıl,]*

Nə müsibət var isə eylədi cərh-i gəddār
Şəbr qıldım nə belə oldı əgər cümlə düşār (*Müseddes 2, Mısra 24*). [*şəbr qıldım, -di, -m]*

şəbū: Şarap kabı, şarap testisi.

Zāhid dilər ki hūr ilə olsun behiştə
 Mən gülşən içrə bir neçə həm-dəm **şəbū** ilə (*Gazel 214, Mısra 14*). [*şəbū,]*

Çün yəqındür ki kil-i küzəgər ahır oləcəq
 İmdi lāzımdı **şəbūlərdə** mey āmədə qılə (*Gazel 215, Mısra 6*). [*şəbūlərdə, -lər, -də]*

şəbūr: Sabrı çox olan, çox sabırlı.

Baḥa sölərsən ey məh nār-ı hicrə **şəbr qıl** sölə
 Olur mı kimsə kim atəş arasında **şəbūr** olsun (*Gazel 150, Mısra 8*). [*şəbūr,]*

şəbz: Yeşilliği çox olan yer, yeşillik, çayırlik, çimenlik.

Görünürlərsə tikanlar gözə gər **şəbz** ü çəmən
 Likan ondan gül-i gülzār-ı gülüstān olmaz (*Gazel 90, Mısra 7*). [*şəbz,]*

Şəbzlər güllər çəmənlər geyünübdür təzədən
 Zib-i zīnətlər verüb ruhsārə rəng-i göncədən (*Murabba 1, Mısra 5*). [*şəbzələr, -lər]*

Şəbzlər şəhrədə gör kim necə sündüs-püş olub
 Hər tərəfdə 'āşiq ü mə'suq həm-āğuş olub (*Murabba 1, Mısra 9*). [*şəbzələr, -lər]*

şəbz-i nümāyəndə: Yeşillik göstəricisi.

Hər sādə-ruḥ ey dil o büt-i sīm-tən olmaz
 Hər **şəbz-i nümāyəndə** bisāt-ı çəmən olmaz (*Gazel 94, Mısra 2*). [*şəbz-i nümāyəndə,]*

səbzə: Yeşilliği çok olan yer, yeşillik, çayırılık, çimenlik.

Növ-bəhər oldu genə seyr-i şəfə istər köñül
Səbzələr tək bədədən nəşv ü nəmə istər köñül (Gazel 122, Mısra 2). [səbzələr, -lər]

Tə o yār-ı növ-ḥəṭ ü āhüvəşim səbr eyləsün
Səbzələr istəbrəq ilə fərş edüb şəhrə yüzün (Gazel 148, Mısra 8). [səbzələr, -lər]

Tə o yār-ı növ-ḥəṭ ü āhüvəşim səbr eyləsün
Səbzələr istəbrəq ilə fərş edüb şəhrə yüzün (Gazel 170, Mısra 8). [səbzələr, -lər]

Növ-bəhər oldu çəmən-püş oldu şəhrələr genə
Səbzələr tək qaynaşur başlarda sevdələr genə (Gazel 217, Mısra 2). [səbzələr, -lər]

Səbzə şalub fərş-i zümürüdd yerə
Təht qurub gül qoyub əfsər sərə (Mesnevi 5, Mısra 33). [səbzə,]

səbəb: Sebep.

Yā Rəb nə olubdur **səbəbi** kim bu zəməndə
İnsən arasında hamı millətdə həṭər var (Gazel 42, Mısra 15). [səbəbi, -i]

Adı Rüstəm olə həm-şəhrədə Zəbil bi'llāh
Bu **səbəblərlə** həmin Rüstəm-i dəstān olmaz (Gazel 90, Mısra 4). [səbəblərlə, -lər, -lə]

Bəs ki zikr-i dəhəni düşdi ağızdan ağızə
Səbəb oldur ki nəzərdən onı pünhān etmiş (Gazel 104, Mısra 6). [səbəb,]

Bəs ki ruhşarı həyālıylə keçür ovqatım
Odi Zū'ī **səbəbi** dönməginün qanə köñül (Gazel 124, Mısra 10). [səbəbi, -i]

Səbəb nədür ki məni kəğəzində yazmamısan
Məgər bu qədri olar yār bi-vəfā Kāzım (Gazel 137, Mısra 3). [səbəb,]

Tapson **səbəb** bu cəhl gedüb 'elm gəlməyə
Hansı tərəqdür bu 'ulūmun tərəiqəti (Kaside 2, Mısra 5). [səbəb,]

Nədür **səbəb** bunə pəs bi-nizāmlıqdur həm
Nə yolədi yəhşi mü'əllim də öyrədə anı (Kaside 23, Mısra 59). [səbəb,]

Nədür **səbəb** çərḥ olub kəc-mədār
Mə'rifət əhlin eləyür h'vār u zār (Mesnevi 10, Mısra 15). [səbəb,]

Çünkü şərif ismidi 'Əlibaba
Ol **səbəbdən** tapubdi 'izz ü 'ələ (Mesnevi 10, Mısra 42). [səbəbdən, -dən]

Dağılubdur əsās-ı dīn-i nəbi
Bənd olubsız dağılmaqun **səbəbi** (Mesnevi 11, Mısra 92). [səbəbi, -i]

Həsəblə 'ələm-i hilqətdə çünki ə'lāsən
Odur **səbəb** ki 'Əli isminə müsəmmāsən (Mesnevi 13, Mısra 8). [səbəb,]

Bu bələ vəqə'əsin səbit edir Kərb-i bələ
O **səbəbdən** çəkübən āh-ı şəərəbār ölürəm (Müseddes 2, Mısra 32). [səbəbdən, -dən]

Bu bəhti qarəliqə geyrdən **səbəb** sanmə

Əzəl günündə yazan kətib-i qəzādandır (Gazel 83, Mısra 5). [səbəb,]

İlāhī bir **səbəb** qılsun kərəmdən
Görüb vəşlün olum əzād gəmdən (Mesnevi 12, Mısra 21). [səbəb,]

səbəb-i fəqr ü ğinā: Zenginlik və fakirlik sebebi.

Səbəb-i fəqr ü ğinānı aradım 'ələmdə
Olmadı zāhīr edən kim nə səbəbkārı olub (Gazel 32, Mısra 11). [səbəb-i fəqr ü ğinānı, -n, -ı]

səbəb-i mərtəbə: Rütbe sebebi.

Bədən-i mürdə için rūḥ-ı rəvāndur məktəb
Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü şāndur məktəb (Muhammes 5, Mısra 3). [səbəb-i mərtəbə,]

Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü şāndur məktəb
Kişi beş dil bilə gər onda təməm ədəmdür (Muhammes 5, Mısra 15). [səbəb-i mərtəbə,]

səbəbkār: Sebep olan.

Səbəb-i fəqr ü ğinānı aradım 'ələmdə
Olmadı zāhīr edən kim nə **səbəbkārı** olub (Gazel 32, Mısra 12). [səbəb-kārı, -ı]

Āvəze-i hüsün ki təməm ələmi dutdı
Ey mäh bu şöhrətdə **səbəb-kār** mən oldım (Gazel 132, Mısra 8). [səbəbkār,]

səccə: Üzerinde bir kişinin namaz kılacağı büyüklükte, halı, kilim, kumaş, hasır vb. inden yapılmış, daha çok dikdörtgen biçimindeki yaygı, namazlık. Secde edilen yer.

Döndürən səcdə için pāy-ı hamı mehrābə
Səccəsi gərdis-i peymānə ki derlər o bizük (Gazel 121, Mısra 6). [səccəsi, -si]

Taylasən ilə rəvānı burahıb burnus alım
Atuban **səccəni** zünnār u çəlīpāyə gəlim (Gazel 134, Mısra 8). [səccəni, -n, -i]

səcd: Allah'ın büyüklüğü, yüceliği önünde hiçliğini göstermek ve O'nu ululamak maksadyile vücudu alın, burun, el ayaları, dizler ve ayak parmakları yere değecek duruma getirme, bu durumda yere kapanma.

Gəhī cəməlinə gəh küfr-i zülfə **səcdim** idi
Gəhī müsəlmān gəh kəfir olduqum gecələr (Gazel 64, Mısra 3). [səcdim, -im]

səcdə: Allah'ın büyüklüğü, yüceliği önünde hiçliğini göstermek ve O'nu ululamak maksadyile vücudu alın, burun, el ayaları, dizler ve ayak parmakları yere değecek duruma getirme, bu durumda yere kapanma.

Gör nəfs için 'ibādətini zāhidün haçan
Başın əgərdi **səcdəyə** gər cənnət olmamış (Gazel 105, Mısra 10). [səcdəyə, -y, -ə]

Zāhidün **səcdəsi** Allāhımə döğül vallāh
Nəfs-i əmmārəsinə hürī vü ğilmānə imiş (Gazel 107, Mısra 5). [səcdəsi, -s, -i]

Döndürən **səcdə** için pāy-ı hamı mehrābə
Səccəsi gərdis-i peymānə ki derlər o bizük (Gazel 121, Mısra 5). [səcdə,]

Zāhidün **səcdəsi** Allāhımə döğül vallāh
Nəfs-i əmmārəsinə hürī vü ğilmānə imiş (Gazel 107, Mısra 1). [səcdəsi, -s, -i]

səcdəgəh: *Secde yeri.*

Məhrəb u məscid olə sənün zāhidā baña
Məhrəb-ı qaşı **səcdəgəh** ol āstānədür (*Gazel 89, Mısra 4*).
[səcdə-gəh,]

şad: *Yüz sayısı, 100.*

Mənim tək olmayə **şad** pərə tiğ-i həsrət ilə
Cirāhət-i dilinə yārdan dəvəsi olə (*Gazel 10, Mısra 5*). [şad,]

Rüm-ı ruhsāruvun ətrāfın alub hindü-yı zülf
Ah şad-ah ki nüşrət genə küffərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 4*).
[şad,]

Şad-heyf cəhān bağınə bəd vəqtdə gəldük
H' oşgədə olub nəhl nə şāh u nə şəmər var (*Gazel 42, Mısra 3*). [şad,]

Gecə gündüz gəm-i hicrānını çəksəm h' oşam zīrā
Məqām-ı vəşldə **şad** şükr kim būs u kənārım var (*Gazel 45, Mısra 4*). [şad,]

Cəhālət əhlinün Yə'cücünə Zü'ī giriftārəm
Bu dərdi çəkməgə **şad** heyf kim İskəndərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 14*). [şad,]

Əsir-i əhü-yı çeşmün sənün yüz əhü-yı Tātār
Fədə-yı çin-zülfün **şad** həzārān nəfə-i Çində (*Gazel 56, Mısra 6*). [şad,]

Şad-heyf ki pis vəqtdə gəldük bu cəhānə
Çün müştəri yohdur bu bizā'ət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 17*). [şad,]

Şad-heyf Zü'ī yohdı bu təzviri anlayan
Zāhirdə var gözi vəli bātində kürdur (*Gazel 74, Mısra 13*).
[şad,]

Gər cənnət ü firdövsdür 'āləm bu zəməndə
Şad-heyf ki bir rəmz bilən ədəmi yohdur (*Gazel 86, Mısra 6*). [şad,]

Zülf-i sühəni şənəlyüb etməgə zīnət
Şad-heyf nə məşşātə nə bir şānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 8*). [şad,]

Şad-heyf saldı firqətə dövrən-ı kəc-mədār
Ol məh bənimlə bir gecə həm-şəhbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 3*). [şad,]

Çəkdi həncər nəz ilə öldürmədi **şad-heyf** kim
Qıymadı bir qətrə ābi bu dil-əfkār için (*Gazel 153, Mısra 7*).
[şad,]

Şad-heyf düşdim ayrı o növ-rəs gəzāldan
Kim çin-zülfü həsrət-i müşk-i Tātār idi (*Gazel 222, Mısra 7*).
[şad,]

Həzān-ı hicrdə 'ömrüm tükəndi **şad** əfsüs
N' olurdu yā Rəb vəşli ilə növ-bəhārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 9*). [şad,]

Ya edün həncər-i bī-dād ilə **şad** pərə məni
Qana döndi cigərim yā yetirün yārə məni (*Gazel 224, Mısra 1*). [şad,]

Şad-heyf keçdi fəşl-i gül ü mövsüm-i bəhār
Bir dil bilən müşāhib ü bir məhrəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 11*). [şad,]

Bād-ı bəhār cənnət edüb gərçi 'āləmi

Şad-heyf yohdı belə behiştün bir ədəmi (*Gazel 243, Mısra 2*). [şad,]

Şad-heyf ki bu çərç-i mühlālif-i sitəmdən
'Eys ü fərəhim möhnət-i hirmānə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 13*). [şad,]

Şad-heyf hörmət eyləməyür həlq mürəcan
Qürbət vilāyet içrə Süleymānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 9*).
[şad,]

Lik **şad-heyf** ki müddətdi gəlüb Qudyalə
Qalmışam kīsə təhi həstə vü zār u həyrān (*Kaside 14, Mısra 13*). [şad,]

İmdi **şad** şükr ki öz şövkət-i şānıyla bugün
Gəlüb öz təht-i humāyūnuna sultān oldu (*Kaside 17, Mısra 19*). [şad,]

Dərd [ü] gəmdən cānım boğāzə yetüb
Şad şükrlə ki yetişdim hüdumətə (*Mesnevi 4, Mısra 72*).
[şad,]

Lik **şad-heyf** ki bu 'əşrdə məhlūq təmām
Dutub ol köhnə sözi kim belə sölbüdi babam (*Mesnevi 9, Mısra 59*). [şad,]

Hərə bir dīn gətirmiş izhārə
Bir olan dīn olubdı **şad** pərə (*Mesnevi 11, Mısra 96*). [şad,]

Şad-heyf həft ududım [o] həftād sālımı
Bir fīkr qılsa idim əgər mən [ki] mālımı (*Muhammes 2, Mısra 19*). [şad,]

Şad şükr 'əqibət ki gülüstānə gəlmişəm
Gərçi əzəldə zağəm-i dövrən-ı şīr idim (*Muhammes 3, Mısra 9*). [şad,]

Lik **şad-heyf** ki pis vəqtə həbərdāram mən
Qocalub 'ömr gedüb zə'f tapub quvvət-i tən (*Terci-bend 1, Mısra 21*). [şad,]

sə'd: *İranlı şair Sadi Şirazi.*

Mən kimi şā'ir ü mähir ki gəzāl-i gəzolim
Görsələr vāleh ü şeydā olə **Sə'd** ü Səlmān (*Kaside 14, Mısra 12*). [sə'd,]

sədaqət: *Sadakat. Kendisine iyilik edene, lütfia bulunup koruyana minnet ve şükran duyğuları ile bağlanma, bu bağlılığa yakışır şekilde davranma, hainlik ve döneklilik etmeme, vefakarlık gösterme.*

Könlü bu 'əşrdə 'əhd ü vəfāni ahtarma
Sədaqət ilə olan əşnāni ahtarma (*Gazel 9, Mısra 2*).
[şədaqət,]

Əvvəlki **sədaqətlər** olub indi həyānət
Qalmub dəhi həqq-i nəmək [ü] nən dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 7*). [şədaqətlər, -lər]

Həlq eylər idi birbirinə mehr ü vəfālar
Ol mehr ü vəfā ilə **sədaqət** hara getdi (*Kaside 24, Mısra 6*).
[şədaqət,]

Gözlərdi təmām əhl-i cəhān həqq-i səlāmi
N' oldu o **sədaqət** o məhəbbət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 8*). [şədaqət,]

Çü var bu bəndədə doğrı **sədaqət**
Verür tənəkü şəkkər kimi ləzzət (*Mesnevi 3, Mısra 13*).
[şədaqət,]

Həqiqət 'āləmi içrə bəradər-i cāni

Şədaqət 'ələmi içrə rəfiq-i rühānī (Mesnevi 13, Mısra 4).
[şədaqət,]

Getmiş qədimdə olan 'əhd ü vəfā dəhi
İnşāf ilə **şədaqət** cüd [u] səhā dəhi (Muhammes 1, Mısra 24). [şədaqət,]

sə'di: Sadi Şirazi.

Bir yahşi məşəl bu dəstəndə
Sə'di buyurubdı Gülsitəndə (Mesnevi 8, Mısra 38). [sə'di,]

Bu mişālī söləyüb şāhib-i 'elm ü 'ürfān
Sə'di ol kim onə hīkmətdə yetüşməz Loqmān (Mesnevi 9, Mısra 28). [Sə'di,]

səd-pərə: Yüz parça.

Qıl tərəhşüm elə bir tiğ ilə **səd-pərə** mənī
Nəyə ləzımdı sər ü cism ü dil [ü] cān sənsiz (Gazel 95, Mısra 5). [səd-pərə,]

şədqə: Karşılık beklenmeden sâdece Allah rızâsı için
fakirlere verilen para, mal vb.

Cānə meyl etsə idi Zū'î gər ol 'İsā dəm
Şədqə hər dəmdə dil ü cānı rəvān eylər idim (Gazel 144, Mısra 10). [şədqə,]

Gəmdən incimiş tənīm mü-y-i meyanun **şədqəsi**
Çeşm-i pür-hünun ləb-i gövhər -fəşānun **şədqəsi** (Gazel 230, Mısra 1). [şədqəsi, -s, -i]

Gəmdən incimiş tənīm mü-y-i meyanun **şədqəsi**
Çeşm-i pür-hünun ləb-i gövhər -fəşānun **şədqəsi** (Gazel 230, Mısra 2). [şədqəsi, -s, -i]

Bisütün-i cismimə yüz tişə-i möhnət uran
Həstə cān Fərhādvəş Şīrīn-zəbānun **şədqəsi** (Gazel 230, Mısra 4). [şədqəsi, -s, -i]

Ey kəmə-nəbrü müjün peykānı yüz min cān alur
Yayə dönmüş qəmətīm tīr ü kəmənun **şədqəsi** (Gazel 230, Mısra 6). [şədqəsi, -s, -i]

Nəhl-i tūbāyə verür rizvān həmişə pərvəriş
Tā ki bir gün eyləsün sürür ü əlvān **şədqəsi** (Gazel 230, Mısra 8). [şədqəsi, -s, -i]

Gər ləb-i lə'lüñə verdi Zū'î cān 'eyb eyləmə
Rəsmidür bu kim qılurlar cānı cānun **şədqəsi** (Gazel 230, Mısra 10). [şədqəsi, -s, -i]

Gözlərin **şədqəsi** cān sāqī ayağın ələ al
Dön pey-ā-pey genə bir şūr-ı cünün başımə sal (Mesnevi 1, Mısra 7). [şədqəsi, -s, -i]

Zülfün saluban rəhnələr imānə 'Əleykən
Kīn eyləmə ey şüḡ olum kīniñə **sədqə** (Muhammes 4, Mısra 18). [şədqə,]

Min müşk-i Hıttā kākül-i müşkīniñə **sədqə**
Cānım dəhi ey gül ləb-i şīrīniñə **sədqə** (Muhammes 4, Mısra 19). [şədqə,]

Min müşk-i Hıttā kākül-i müşkīniñə **sədqə**
Cānım dəhi ey gül ləb-i şīrīniñə **sədqə** (Muhammes 4, Mısra 20). [şədqə,]

sədr: Göğüs, sîne; Yürek, kalp.

Nə söz olsa gərək əzəldə qanam
Şədrdə çoh diqqət eyləyüb inanam (Mesnevi 11, Mısra 80).
[şədrdə, -də]

səf səf: Yan yana düzgün bir şəkildə sıralanan kimselerin
meydana getirdiği dizi, sıra, saf saf.

Hər küçəsində hürī pəri **səf səf** əyləşüb
İzhār-ı yüz qiyāmət olur hər məqāmdan (Gazel 177, Mısra 3). [şəfşəf,]

səfā: Safa, Mekke'nin doğusundakı Ebu Kubeys dağının
eteğinde Mescid-i Haram'ın kuzeydoğusunda, Merve'den
biraz daha yüksek və Kabe'ye yakın bir tepedir. Safa və
Merve tepesi arasında sa'y etmək hac və umre ibadətinin
parçası olmuştur. Hz. Hacer'in oğlu İsmail'e su bulmaq için
bu iki tepe arasında telaşla koşuşturmuştur.

Rüyun təvəfinə gələcək Kə'bə vü **Şəfā**
Küyun ziyarətinə məqām u Minā gəlüb (Gazel 22, Mısra 9).
[şəfā,]

səfahət: Dəğər ölçülərini hiçə sayarak pervasızca yapılan
eğlence. Akılsızca saçıp savurma, aşırı derecede israf etme.

Nə dīndür hansı məzhəbindü yā Rəb kim səhā əhlin
Səfahət əhli derlər şāhib-i ehsān-ı ə'tāyə (Gazel 212, Mısra 14). [səfahət,]

Yüz həzinün də əgər olsə ölümdür əhri
Hərc qılmə saḡla fikr eylə **səfahət** kimdədür (Kaside 8, Mısra 14). [səfahət,]

səfā-yı bağ u gülüstān: Gül bahçesi və bahçenin huzuru,
safası.

Hər kəs ki lələ-i ruh-ı dildārə meyli yoh
Həqqā **səfā-yı bağ u gülüstānı** anlamaz (Gazel 100, Mısra 4). [şəfā-yi bağ u gülüstānı, -ı]

səfā-yı gül: Gül sefası; Sevgiliyi görme.

Köñül hicrində vəşlindən ümidün kəsmə kim bülbül
Səfā-yı gül görər mi çəkməsə cövrin zimistānun (Gazel 149, Mısra 8). [şəfā-yi gül,]

səfā-yı mövsüm: Mevsim sefası.

'Ömrün **səfā-yı mövsümi** vəqt-i şəbəbdur
Vəqt-i şəbəb əfzāl-i mast-i şərəbdur (Müseddes 1, Mısra 19).
[şəfā-yı mövsümi, -i]

səfā-yı vüsāl: Kavuşma sefası.

Yā Rəb gələn bəhār **səfā-yı vüsāl** ver
Çün yetmişük kərəvət-i hier ilə bu ilə (Gazel 214, Mısra 15). [şəfā-yi vüsāl,]

səfdər: Hz. Ali'nin lakaplarından biri.

Hic kəs ism-i Məhəmmədlə peyğən-bər olmaz
'Əli olmaqla adı Heydər ü **Şəfdər** olmaz (Mesnevi 6, Mısra 42). [şəfdər,]

səfeh: Aptal olan, akılsız, kuş beyinli (kimse).

Yüz il 'ulüm-ı hīkməti cəm' eyləsən əgər
'Ələm saña **səfeh** der [əgər] dövlət olmamış (Gazel 105, Mısra 12). [səfeh,]

səfhə: Bir şeyin düz yüzü, görülen düz yüzeyi veya
yüzeylerinden her biri.

Cəməlun **səfhəsindən** alməmiş dərs həttün ey gül [kim]
Müfəssir müşaf-ı Həqqün bilür mi hiç mə'nāsın (Gazel 162, Mısra 7). [səfhəsindən, -si, -n, -dən]

şəfhə-i gülşən-i firdövs: *Firdevs cenneti gül bahçesinin yüzü.*

Ey könül 'ariz-i dildərdə gisülərə bah
Şəfhə-i gülşən-i firdövsdə hindülərə bah (*Gazel 35, Mısra 2*). [*şəfhə-i gülşən-i firdövsdə, -də*]

şəfhə-i gülzār: *Gül bahçesi sayfası.*

Žü'iyə aç gözlərin bir **şəfhə-i gülzārə** bah
Äyə-i cənnət təcrid təhtiə l-ənhārə bah (*Murabba 1, Mısra 17*). [*şəfhə-i gülzārə, -ə*]

şəfhə-i ruhsār: *Yanağın yüzeyi, sayfası.*

Göstərür şun'-ı Hudəvəndi yüzün 'əşiqlərə
Şəfhə-i ruhsār pür-ənvār yə güzgu midir (*Gazel 52, Mısra 6*). [*şəfhə-i ruhsār, -i*]

şəfih: *Malını düşüncesizce harcıyıp israf edəcək derecedə zevk və səfəhata düşkün olan (kimse); Basit, bayağı, adi.*

Həlq-i cəhən səhāni **şəfih** e'tibār edir
Bā'is budur bir əhl-i səhāvət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 9*). [*şəfih, -i*]

şəfrā-yi güşşə: *Keder çölü.*

Şəfrā-yi güşşəni sər ü sīmāsi göstərür
Cāmində 'arifün ki mey-i əhmər olmasa (*Gazel 6, Mısra 7*). [*şəfrā-yi güşşəni, -n, -i*]

səfər: *Yolculuk, səyahət.*

Žü'ī həzər et zād-ı rəhün eylə mühəyyā
Bir qəht gālā buq'əyə ahr **səfərün** var (*Gazel 42, Mısra 20*). [*səfərün, -ün*]

səhā: *El açıklığı, cömertlik.*

Cüd u **səhā** vü mə'rifət āsārı dəhrdən
Nə vəchdəndi bilmürəm āyā nədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 9*). [*səhā, -i*]

Həlq-i cəhən **səhāni** səfih e'tibār edir
Bā'is budur bir əhl-i səhāvət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 9*). [*səhāni, -n, -i*]

Altmış yaş olanda genə bir növ' **səhā** var
Bu təzə cavānlardə ki dərmənə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 11*). [*səhā, -i*]

Könlündi dūr-i 'ulümə dəryā
Dəstündi **səhāyə** kən Əmirhān (*Gazel 136, Mısra 6*). [*səhāyə, -y, -ə*]

Yoh Žü'iyə vəfā vü **səhānun** nişānəsi
Ahtarmışam şiğār u kibārın zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 9*). [*səhānun, -n, -un*]

Nə növ' zəhmilərım olso dildə Žü'ī tək
Əmirhān **səhāsiylə** mərhəmin var idi (*Gazel 237, Mısra 14*). [*səhāsiylə, -si, -y, -lə*]

Çünki ədəm yə **səhā** eylər yə əhsən Həqq için
Nə səhāvət var nə rāh-ı Həqdə əhsən qalmayub (*Kaside 4, Mısra 5*). [*səhā, -i*]

Həmişə çün mənə sizdən yetübdü cüd u səhā (*Kaside 12, Mısra 22*). [*səhā, -i*]

Bahış bəg ol ki **səhāsi** 'əyāndı Qafqəzə
Bu müjdə ilə ümidimdə üstvār oldım (*Kaside 12, Mısra 17*). [*səhāsi, -si*]

Dedi ey Žü'ī-i gəm-didə həbərsizsənmiş
Ol hünər kəni **səhā** mə'dəni kim hāş ilə 'ām (*Kaside 13, Mısra 24*). [*səhā, -i*]

Tarı hifz eyləsin övlədini hər bələdan
Ol səhā-təb' Nəcəf Bəg odı kən-i əhsən (*Kaside 14, Mısra 20*). [*səhā, -i*]

Hudā yaratduqı əşyādan eyləyüb mümtāz
Mələkdən artuq edübdür **səhā** kərəmətdən (*Kaside 15, Mısra 12*). [*səhā, -i*]

Mürüvvətün əsəri yohdı hiç kimsənədə
Genə **səhā** tapulur rind-i bədə-peymədə (*Kaside 18, Mısra 10*). [*səhā, -i*]

Ondan olur 'ələc genə dərd-i Žü'iyə
Yohdur **səhā** rəviyyəsi güşə kənərdə (*Kaside 19, Mısra 36*). [*səhā, -i*]

İki **səhā** əhlinə mümtāzsan
Səhāvətdə zübdə-i Qafqāzsan (*Mesnevi 5, Mısra 75*). [*səhā, -i*]

Yohdı kənār 'elminün dəryāsına
Vəşf çatmaz cüdinə **səhāsına** (*Mesnevi 5, Mısra 72*). [*səhāsına, -si, -n, -ə*]

Tək tək ədəmdə qalub 'elm ü **səhā** vü imān
Yohdı onları də bu əhl-i cəhāndən tanıyan (*Mesnevi 6, Mısra 7*). [*səhā, -i*]

Mə'rifət əhli **səhā** əhlinə hān sözlər
Kimə hər nəhv-i hütāb eyləsə cən sözlərlər (*Mesnevi 6, Mısra 51*). [*səhā, -i*]

Könlündi dūr-i 'ulümə dəryā
Dəstündi **səhāyə** kən Əmirhān (*Mesnevi 7, Mısra 16*). [*səhāyə, -y, -ə*]

Getmiş qədimdə olan 'əhd ü vəfā dəhi
İnsāf ilə sədəqət cüd [u] **səhā** dəhi (*Muhammes 1, Mısra 24*). [*səhā, -i*]

Nə dindür hansı məzhəbindü yə Rəb kim **səhā** əhlin
Səfəhət əhli derlər şāhib-i əhsən-i ə'tāyə (*Gazel 212, Mısra 13*). [*səhā, -i*]

Kən-i kərəm ü **səhā** Əmirhān
Əndüh-ı gəmə 'ələc yetdi (*Mesnevi 7, Mısra 62*). [*səhā, -i*]

səhāb: *Bulut.*

Gün **səhāb** içrə qalandə h'oşdu gəl ey məh-liqā
Zülfüvi çək 'arizindən hüsnuñə nöqsanı var (*Gazel 54, Mısra 5*). [*səhāb, -i*]

Yüzün ey məh-liqā ol gisü-yı pıç ü tīb içrə
Sanasan āftāb-ı ələm-ārədur **səhāb** içrə (*Gazel 188, Mısra 2*). [*səhāb, -i*]

səhāb-i şəfqət: *Şəfkat/sevgi bulutu.*

İlāhī eylə gün gündən füzün 'ömrün cəlalın kim
Səhāb-i şəfqətin fərqi cəhānə səybān qılmış (*Kaside 11, Mısra 32*). [*səhāb-i şəfqətin, -in*]

səhāvət: *Cömertlik, el açıklığı.*

Var idi keçən 'əşrdə 'elm ilə **səhāvət**
Derlər bu zəməni əhl-i **səhāvət** nə içündür (*Gazel 68, Mısra 13*). [*səhāvət, -i*]

Çünki ədəm yə səhā eylər yə əhsən Həqq için

Nə **səhāvət** var nə rāh-ı Həqdə ehsān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 6*). [*səhāvət, j*]

Bəzm həngāmı **səhāvətdədi** qaān-hişlēt
Rəzm əyyāmı şüca'ətdə Sikəndər-həşmət (*Kaside 5, Mısra 39*). [*səhāvətdədi, -də, -di j*]

Nəsl-bā-nəsl **səhāvət** sizə irş ilə çatub
Kimsə bu qışşəni hərgiz edə bilməz inkār (*Kaside 6, Mısra 33*). [*səhāvət, j*]

Bəhşiş ü cüd u **səhāvət** sizə zātī hişlēt
'Elm ü ədāb u hünər sizdə firāvān oldı (*Kaside 17, Mısra 23*). [*səhāvət, j*]

Eylərlər idi cümlə 'ulüm əhlinə hörmət
Cövr etdi 'əfā batdı **səhāvət** hara getdi (*Kaside 24, Mısra 10*). [*səhāvət, j*]

Əsmān-ı hünər ü cüd u ma'ārif māhı
Məsnəd-i məmləkət-i cüd [u] **səhāvət** şahı (*Mesnevi 1, Mısra 32*). [*səhāvət, j*]

Əmīrhān kim zübdə-i əfāqdur
Səhāvətdə hər mülükdə t̄aqdur (*Mesnevi 5, Mısra 68*). [*səhāvətdə, -də j*]

İki səhā əhlinə mümtāzsan
Səhāvətdə zübdə-i Qafqāzsan (*Mesnevi 5, Mısra 76*). [*səhāvətdə, -də j*]

Tutmazam mən onlara hiç diqqəti
Görməyüblər bəhşişi **səhāvəti** (*Mesnevi 5, Mısra 90*). [*səhāvəti, -i j*]

'Elm ü inşāf u **səhāvət** bu cəhəndən qutarub
Hər nə şey' var isə 'āləmdə qurı ad qalub (*Mesnevi 6, Mısra 11*). [*səhāvət, j*]

Olse hər kəsde **səhāvət** özi ol hələtdür
Olmasa gər hünəri neylüm adı Rüstəmdür (*Mesnevi 6, Mısra 39*). [*səhāvət, j*]

Pəs nəcəbət belə olduğdə təbi'ətdə olur
'Elm-i 'ürfān vücdündə **səhāvətdə** olur (*Mesnevi 6, Mısra 62*). [*səhāvətdə, -də j*]

Hān o kəsdür ki həqiqətdə **səhāvətlə** olə
Mə'rifət səhibi vəqtində şüca'ətlə olə (*Mesnevi 6, Mısra 49*). [*səhāvətlə, -lə j*]

Göstərmədi kimsə bir **səhāvət**
Əvvəl mənə nişə istədüz siz (*Mesnevi 7, Mısra 49*). [*səhāvət, j*]

səhbā: Şarap.

Ğəm-i hicr-i ləb-i dildārə nəfi'-bədədür Zū'ī
Ayağın sāqınun öp bi-təvəqquf başə **səhbā** çək (*Gazel 116, Mısra 12*). [*səhbā, j*]

Zəhr-i qātil bāna ver sāqī demim **səhbādən**
Qutarub rāhət olum tā ki ğəm-i dünyādən (*Gazel 173, Mısra 1*). [*səhbādən, -dən j*]

Lələlər çün doldurub **səhbā**-yı jālə cāmınə
Biz də cāmə dolduraq lāzımdı **səhbālar** genə (*Gazel 217, Mısra 10*). [*səhbālar, -lar j*]

səhbā-yı jālə cām: Kadeh şəbnəmi kirmızı.

Lələlər çün doldurub **səhbā**-yı jālə cāmınə
Biz də cāmə dolduraq lāzımdı səhbālar genə (*Gazel 217, Mısra 9*). [*səhbā-yı jālə cāmınə, -i, -n, -ə j*]

səhhār: Güclü ve etkili büyü yapan kimse, büyücü, sihirbaz.

Sən nə **səhhārsan** ey məh ləb-i lə'lün 'eşqi
Gözlərimdən tökülən lü'lüyi mərcān etmiş (*Gazel 104, Mısra 7*). [*səhhārsan, -san j*]

səhhət: Sağlıq, esenlik, əfiyyət.

Ğəflət mərizinə dəf'-i dārū-yı və'z elə
Səhhət verür həmişə təbibānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 10*). [*səhhət, j*]

Əgərçi h'uşdu həlim gürbət içrə
Vücüdumdur sələmət **səhhət** içrə (*Mesnevi 12, Mısra 16*). [*səhhət, j*]

səhhət-i cān: Vücut için sıhhat.

Gözlərin bīmāri ey məh **səhhət-i cān** istəməz
Təşnə-i cām-ı vüşālun āb-ı heyvān istəməz (*Tahmis 3, Mısra 3*). [*səhhət-i cān, j*]

səhi: Doğru, düzgün, fidan gibi.

Ləbün təkı hamı bir gönçədə tərāvət ü lütf
Qədün tək hansı **səhi**-sərvlər hürāməndur (*Gazel 81, Mısra 8*). [*səhi, j*]

səhi-tinət: Cömert yaratılış.

Mə'dən-i bəzl-i 'əfā mənəbə'-i fəzl-i 'ürfān
Şādiqū' l-qəvl **səhi-tinət** [ü] bəhşāyişə-kān (*Mesnevi 1, Mısra 30*). [*səhi-tinət, j*]

səhn: Orta yer, sāha, meydana.

Nə var nəşāt meykədə **səhnində** 'ārifə
Nə bir əşər nə nəş'ə mey-i h'uş-ğüvərdə (*Kaside 19, Mısra 9*). [*səhnində, -i, -n, -də j*]

səhn-i dil-i cān: Bedenin/canın yüreğinin orta yeri/meydanı.

Tāzə ziynət verüb övzā'-i gülüstānə bəhār
Fərş-i sündüs döşüyüb **səhn-i dil-i cānə** bəhār (*Mesnevi 15, Mısra 4*). [*səhn-i dil-i cānə, -ə j*]

səhn-i gülşən: Gül bahçesi avlusu/yeri.

Sürüd-ı rüd ilə cām-ı şərābi āmədə
Neçə rəfiq-i müvāfiqlə **səhn-i gülşəndə** (*Kaside 18, Mısra 3*). [*səhn-i gülşəndə, -də j*]

səhn-i gülzār: Gül bahçesi yeri, meydana.

Açub rizvān behişt-i 'ədn bā-pāy **səhn-i gülzārə**
Ki təcəri təhtiḥə'l-ənhār u cənnət āşkār olmuş (*Gazel 101, Mısra 5*). [*səhn-i gülzārə, -ə j*]

səhn-i mey-hānə: Meyhane avlusu.

Qutarub sübhə şümār olmaqdan məsciddə
Səhn-i mey-hānədə nüş etməgə peymānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 8*). [*səhn-i mey-hānədə, -də j*]

səhrā: Kasaba, köy vb. meskūn yerlerin dışında kalan boş ve geniş yer, kır, ova.

Tā yüzün şa'sa'-ı sağər ü səhbāyə düşüb
Rəşkdən ay ilə gün kühl ilə **səhrāyə** düşüb (*Gazel 23, Mısra 2*). [*səhrāyə, -y, -ə j*]

Səhrā vü bağ versə də firdövsdən nişān
Göz açmağə nəzārəyə məndə dimāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 5*). [*səhrā, j*]

Əgərçi 'äləm içrə növ-bəhār dirəht-əfzādür
Behişt-i 'ədn əsası küh **şəhrälərdə** bərpädür (*Gazel 40, Mısra 2*). [*şəhrälərdə, -lar, -də*]

Tā o yār-ı növ-**hət** ü āhüvəşim səbr eyləsün
Səbzələr istəbrəq ilə fərş edüb **şəhrā** yüzün (*Gazel 148, Mısra 8*). [*şəhrā,]*

Tā o yār-ı növ-**hət** ü āhüvəşim səbr eyləsün
Səbzələr istəbrəq ilə fərş edüb **şəhrā** yüzün (*Gazel 170, Mısra 8*). [*şəhrā,]*

O Süleymān ki yel əmrində idi şām u səhər
İmdi topraqı yel ağzındadı hər **şəhrādən** (*Gazel 173, Mısra 6*). [*şəhrādən, -dən*]

Növ-bəhār oldı çəmən-püş oldı **şəhrələr** genə
Səbzələr tək qaynaşur başlarda sevdələr genə (*Gazel 217, Mısra 1*). [*şəhrələr, -lar*]

Fövc-i sərmā ki əhātə eləyüb **şəhrānı**
Görməyürsən ki təmām dağları dutmuşdur qar (*Kaside 6, Mısra 23*). [*şəhrānı, -n, -ı*]

Bular də bışədə cəngəllər içrə qalmışdı
Məqām dutmuş idi özlərinə **şəhrānı** (*Kaside 23, Mısra 40*). [*şəhrānı, -n, -ı*]

Səbzlər **şəhrādə** gör kim necə sündüs-püş olub
Hər tərəfdə 'āşiq ü mə'sūq həm-əğüş olub (*Murabba 1, Mısra 9*). [*şəhrādə, -də*]

Müjdə olsun kim gəlüb dünyāyə Nov-rüz bayramı
Fərş-i istəbrəq salub **şəhrāyə** Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 2*). [*şəhrāyə, -y, -ə*]

şəhrā-yı gəm ü möhnət: *Eziyyət və keder çölü.*

Şəhrā-yı gəm ü möhnəti başdan başə gəzsən
Bir mən kimi möhnət-zədə-āvārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 9*). [*şəhrā-yı gəm ü möhnəti, -i*]

şəhrā-vı muğān: *Muğan çölü.*

Nirānə bədəl oldı baña rövze-i rızvān
Şəhrā-yı Muğān səhət-i Şīrvānə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 4*). [*şəhrā-yı muğān,]*

səhv: *Hata, yanlış.*

Məryəm ü rüh-ı Qüdü's 'İsā üçü bir sözdür
Üç deyə **səhv** eləyübdür ohuyur sənı gələt (*Gazel 109, Mısra 8*). [*səhv,]*

səhər: *Sabah, gün, gündüz.*

Bizə qismət eləyüb şām u **səhər** hün-ı cigər
Cāhilün şərbət-i limū mey-i gül-nārı olub (*Gazel 32, Mısra 9*). [*səhər,]*

Təşəvvür eyləmə kim sənsiz 'eyş edir Zū'ī
İşimdi şām u **səhər** nālə vü fəğān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 14*). [*səhər,]*

Gecələr kim qayd-ı zülfün ey pəri yād eylərəm
Tā **səhər** dīvānələr tək ay u fəryād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 2*). [*səhər,]*

Sevübdür bir cavān-ı nəzənin pīrānəsər könlüm
Yanar şövq-i ruhuylə nārə hər şām ü **səhər** könlüm (*Gazel 143, Mısra 2*). [*səhər,]*

Hər **səhər** kim ey pəri-rü 'ərzi-i ruhsār eylädün

Küçə vü bāzārı rəşk-i bağ u gülzār eylädün (*Gazel 181, Mısra 1*). [*səhər,]*

Fikr edirdim nədi cürmim ki bu qürbətə mənəm
Həm-dənim şām [u] **səhər** nālə vü əfğān oldı (*Kaside 17, Mısra 8*). [*səhər,]*

Yohsə Qur'ānı tiləvət eləməkdən qaçuban
Virdüvi şām u **səhər** bir bərbət ü mizmār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 16*). [*səhər,]*

Həm-dənim şām [u] səhər hər dəm şahib-i fiqnət
Bilməyüdüüm nədi dünyādə bələ vü möhnət (*Mesnevi 1, Mısra 15*). [*səhər,]*

Şām [u] **səhər** bağlarda yār ilə
Ərgən u tənbur dəf [u] tār ilə (*Mesnevi 4, Mısra 7*). [*səhər,]*

Qoymə məni intizār içində
Şām u **səhər** āh u zār içində (*Mesnevi 8, Mısra 68*). [*səhər,]*

Çəkmişəm hər nə gəm ü möhnəti var 'äləmdə
Qalmışam şām u **səhər** şivən ilə mātəmdə (*Müseddes 2, Mısra 6*). [*səhər,]*

O Süleymān ki yel əmrində idi şām u **səhər**
İmdi topraqı yel ağzındadı hər şəhrādən (*Gazel 173, Mısra 5*). [*səhər,]*

Hər şām u **səhər** Zū'ī münācāt elədim çoh
Bilməm nə içün muncə du'ā bī-əşər oldı (*Gazel 239, Mısra 9*). [*səhər,]*

H'os ol zəmən o günki bu sinnim cavān idi
Şām u **səhər** vətəndə könlül şadmān idi (*Gazel 242, Mısra 2*). [*səhər,]*

Şām u **səhər** olgilən dərgəhinə cəbhə-sā
Ərzü-yı vüşāl qıl nə hür u gilmānımı (*Gazel 245, Mısra 17*). [*səhər,]*

səktə: *Kesilme, kesintiye uğrama, durma; Bozulma.*

Əgərçi ismdə şe'rimdə səktə vāqə'dür
Lətifədür genə əş'ərdə o **səktə** 'əyān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 19*). [*səktə,]*

Əgərçi ismdə şe'rimdə səktə vāqə'dür
Lətifədür genə əş'ərdə o **səktə** 'əyān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 20*). [*səktə,]*

sələmət: *Ruh və beden yönündən sağlamlıq olma, esənlik.*

Bilməm nöçün bu 'əşrdə rāhət görünməyür
İslām içində hiç **sələmət** görünməyür (*Gazel 71, Mısra 2*). [*sələmət,]*

Həq səni dövlət ü 'işrətdə **sələmət** eləsün
Kurrətü'l-'ərzi və mā-fihī mətā mā-dāmət (*Kaside 5, Mısra 53*). [*sələmət,]*

Adındı ins döğül vəhş ey gözüm nūri
Dəhi müsəlmān 'ibārətdurur **sələmətdən** (*Kaside 15, Mısra 16*). [*sələmətdən, -dən*]

Bu gəlüb getməkidən mən özüm bīmār oldım
Həq **sələmət** eləsün cümle bələdən cānun (*Kit'a-ı Kebir 5, Mısra 5*). [*sələmət,]*

Əgərçi h'osdu həlim gürbət içrə
Vücüdumdur **sələmət** şəhəhət içrə (*Mesnevi 12, Mısra 16*). [*sələmət,]*

səläsil: *Zincirler.*

Rüz u şəb birdi baña gəyd u **səlsəsil** içərə
Mürğ-i dil tã hamısı zülf ü ruh-ı yārə düşüb (Gazel 17, Mısra 7). [səlsəsil,]

səlat: *Namaz.*

Hür u cənnətdi sənün şavm u **səlatun** də gərəz
Fikr qıl nəfsüvədür gör bu 'ibādət zāhid (Gazel 39, Mısra 19). [səlatun, -un]

Ramazān ayıdı bu mündə olur şavm u **səlat**
'Əməl-i şālchi hər ləhzədə təkrār edəsən (Kut'a-ı Kebir 3, Mısra 13). [səlat,]

səlib: *Haç.*

Zāhirdü lənə müşəf-i ruhsārə zülfü lək
Bātin o qarə türrelərün yüz **səlibi** var (Gazel 44, Mısra 10). [səlibi, -i]

səli: *Yeni doğmuş erkek çocuğu; Netice, semer.*

Səli bir əhsən-i səbt-i peyəm-bər vāriş-i Əhməd
Ki cədd-i pākını Həq bā'is-i kövn ü məkān qılmış (Kaside 11, Mısra 19). [səli,]

səli-i kənəndə-i heybər: *Kılıç çıxaran və Hayber kapısını yerindən koparan (Hz. Ali.).*

Ey olan sıbt-ı pāk-i peyğən-bər
Ey **səli-i kənəndə-i Heybər** (Mesnevi 2, Mısra 2). [səli-i kənəndə-i heybər,]

səlim: *Maddi və mənəvi kusuru, noksanı olmayan, sağlam, doğru.*

Səni övladıdı Hüdā-yı kərīm
Kərəmilə bələdan edə **səlim** (Mesnevi 2, Mısra 54). [səlim,]

səlim bəg: *Özel isim.*

Zü'i bəhr-i səhā **Səlim Bəg** kim
Pāy-ı pūsınə rəh-sipər oldun (Kaside 16, Mısra 19). [səlim bəg,]

səlmān: *İranlı şair Selmān-i Sāveci.*

Mən kimi şā'ir ü mähir ki gəzāl-i gəzəlim
Görsələr vāleh ü şeydā olə Sə'd ü **Səlmān** (Kaside 14, Mısra 12). [səlmān,]

səlsəbil: *İçimi çox hoş və hafif su [Bu anlam cennette bulunan aynı isimdeki bir pınardan gəlmehtir].*

Sənsiz behişt-i 'ədni baña versələr məqām
Təsnim ü **Səlsəbil** ilə Kövsər hərəm olur (Gazel 77, Mısra 4). [səlsəbil,]

səlsəbil-i bədə: *Şarap içimi.*

Səlsəbil-i bədədür rində təsəlsül gözləyüb
Dəm-bə-dəm sā'ət-bə-sā'ət şübh [ü] şām almaq gərək (Gazel 119, Mısra 5). [səlsəbil-i bədədür, -dür]

səmə: *Uzay, fəzə, gök. Göğün görünen yüzeyi, gökyüzü.*

Dutubdı 'ərsə-i āfāqi cümlə hıkmət ü 'elm
Çıhur **səməyə** hələ'iq bugün fərāsətdən (Kaside 15, Mısra 4). [səməyə, -y, -ə]

səmə': *İşitme, duyma.*

Nə āvāzun **səmə'** etdim nə zövq-i vəşlivi gördüm

Təməm-i 'ömrə ey mäh mən bəhti qara səndən (Gazel 168, Mısra 9). [səmə',]

Dügāh-ı şübh ü şām içrə mähni oldum ki şür ilə
Səmə' eylərdi güşüm gəh segāh u gəh nəvā səndən (Gazel 168, Mısra 14). [səmə',]

səmən: *Yasemin.*

Məni öldürdilər dərd ü gəm-i 'eşq ilə āhırdə
Səmən-sīmā vü sünbül-müy u sūsən-ləb [ü] gül-rülər (Gazel 57, Mısra 6). [səmən,]

səmən-bər: *Yasemin renkli göğüs, beyaz renkli göğüs.*

Bəhər etmək **səmən-bərlər** vüşāl ilə bāğ içrə
Həzān-ı möhnət-i hicrāni hātirdən uzağ etmək (Gazel 120, Mısra 11). [səmən-bərlər, -lər]

səmənd: *Çevik və güzel at.*

Səmənd sür'ət ilə on günə gedən rāhı
Vağon gedir onı bir gündə istirāhət ilə (Kaside 20, Mısra 5). [semend,]

səməndər: *Özel isim.*

Ey tərək eləyən bədə-i gül-nārı **Səməndər**
Əldən burahən türre-i tərərı **Səməndər** (Gazel 43, Mısra 1). [səməndər,]

Ey tərək eləyən bədə-i gül-nārı **Səməndər**
Əldən burahən türre-i tərərı **Səməndər** (Gazel 43, Mısra 2). [səməndər,]

Zāhidliq işi şā'irə 'āləmdə nə lāzım
Hər şəhşün olur dəhrdə bir kārı **Səməndər** (Gazel 43, Mısra 4). [səməndər,]

Şā'ir gərək 'āşiq olə bir mäh-cəmələ
Cān təzəliyə lə'l-i şəkərbārı **Səməndər** (Gazel 43, Mısra 6). [səməndər,]

Bir nəzlu mələhətlü nigārə verə könlün
Tā düzlü olə cümülə əş'arı **Səməndər** (Gazel 43, Mısra 8). [səməndər,]

Dil-cüy dil-āviz u gəzəl-güy u gəzəl-hān
'İsā kimi i'cāz edə güftarı **Səməndər** (Gazel 43, Mısra 10). [səməndər,]

Qurbān saña şā'ir gərək içsün mey-i gül-gün
Sevsün dəhi bir dil-bər ü dildarı **Səməndər** (Gazel 43, Mısra 12). [səməndər,]

Çohdandı könlü istər idi feyz-i hüzürün
Qorhutdı bu söz lək bu əfkārı **Səməndər** (Gazel 43, Mısra 14). [səməndər,]

Əl cinsu iləl cinsi yəmülü deyülbüdr
Lütf eyləyübən tap mən-bimārı **Səməndər** (Gazel 43, Mısra 16). [səməndər,]

Zü'i saña müştāqdı şidq ilə könlüldən
Qurtar dəhi bu həsrət-i dīdārı **Səməndər** (Gazel 43, Mısra 18). [səməndər,]

səmə: *Meyve, yemiş; Semere, mahsul, ürün, verim.*

Şəd-heyf cəhān bāğınə bəd vəqtdə gəldük
H'osgīdə olub nəhl nə şāh u nə **səmə** var (Gazel 42, Mısra 4). [səmə,]

Nə günə gör **səmə** gördüm nihāl-i āşnālıqdan

Məni bığanələr səndən cüdə etmək nə mümkündür (*Gazel 151, Mısra 7*). [*səmə, j*]

sən: *İkinci tekil şahıs.*

Səndən səvayı kimdi ki oldı viladeti
‘İzzət-fəzā-yı beyt-i şərif-i Hüdā ‘Əli (*Kaside 1, Mısra 23*).
[*səndən, -dən j*]

Eləstün bəqī Hüdā şövkət-i şān ilə **səni**
Çünki **səndən** hamuyə şövkət ilə şān oldı (*Kaside 17, Mısra 28*). [*səndən, -dən j*]

Yohdur baña şāh səndən özgə
Zü'iyə pənāh **səndən** özgə (*Mesnevi 7, Mısra 67*). [*səndən, -dən j*]

Yohdur baña şāh **səndən** özgə
Zü'iyə pənāh **səndən** özgə (*Mesnevi 7, Mısra 68*). [*səndən, -dən j*]

Nəyi artuqdı vücūdında Firəngün **səndən**
Əl ayağ qaş u göz ilə hamı şeydə tənsən (*Mesnevi 9, Mısra 69*). [*səndən, -dən j*]

Sənsən ol sərvər ki zāt-ı pākun olmuşdur əzəl
‘İllət-i gā'ıyyə mövcüdāt u həlq-i mā-sivā (*Gazel 1, Mısra 3*). [*sənsən, -sən j*]

Zü'ī-i bī-çərə kim cāndan gūlāmındur **sənün**
Sər-bülənd eylə şəfā'ətlə onı rüz-ı cəzā (*Gazel 1, Mısra 7*).
[*sənün, -ün j*]

Həq **səni** həlq eyləyübdür rəsm-na'mā li'l-'ələmīn
Şāfi'-i 'üşyān əhl-i mə'siyət rüz-ı cəzā (*Gazel 2, Mısra 5*).
[*səni, -i j*]

Gözətlə əhīrətün Zü'ī etməsün məğbūn
Səni bu bədə vü sādə bu ne'mət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 18*). [*səni, -i j*]

Sənünçün dənədür dünyədəki ləzzətlər ey gāfil
Dürüst etsən nəzər zımnında yohdur dəmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 3*). [*sənünçün, -ün, -çün j*]

Qəzədan olmsan 'ələmdə **sən** özün mövcüd
Bu rəmzi bil dəhi sirr-i qəzānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 5*).
[*sən, j*]

Çü kimsə bilmədi Həliq iradəsin hərgiz
Sən imdi bī-hüdə çün ü çerānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 12*).
[*sən, j*]

Zünnār ilə salibi qəbül etdi zühdi tərki
Sən eylədün bu işləri Sən'ānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 8*).
[*sən, j*]

Şə'nündə nəzil oldı sənün hörmət əyəsi
Səndəndi hər bələ gələ insānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 4*).
[*səndəndi, -dən, -di j*]

Hər dəm görim **səni** dönəsən qanə ey şərāb
Gətdün bu təlh-kāmi dəhi cənə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 1*).
[*səni, -i j*]

Hər qüvvə təndə nəqış olur içlər **səni**
Bilməm nədəndi vəsf bu nöqsānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 11*). [*səni, -i j*]

Şə'nündə nəzil oldı sənün hörmət əyəsi
Səndəndi hər bələ gələ insānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 3*).
[*sənün, -ün j*]

Gər **səni** gördükdə Zü'ī nələ eylər incimə

Rəsmdür fəryād edər gördükdə gülşən 'əndəlib (*Gazel 18, Mısra 9*). [*səni, -i j*]

Rəşkdən ölləm qıləndə **sən** baña bī-dədlər
Kim olur 'ələm **saña** 'āşiq bu ehsānun görüb (*Gazel 19, Mısra 11*). [*sən, j*]

Dögi hıvurşid ü məh ey lələ-'izārım gökdə
'Əks-i rüyundı **sənün** çərhi-i mü'əllāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 12*). [*sənün, -ün j*]

Hanı o mehr-i məhəbbət ki var idi **səndə**
Sitəmgər olmsən imdi məgər zəmənə dönüb (*Gazel 25, Mısra 9*). [*səndə, -də j*]

Günüm gecə gözümə hər gūlsitān **sənsiz**
Bəhārım ey gül-i növ-hiz kədər-həzānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 7*). [*sənsiz, -siz j*]

Ya bu zəmənədə mə'düm olubdı zövq-i şəfā
Ya Zü'ī **səndə** olub zövq-i 'eşq-i yār hərāb (*Gazel 29, Mısra 14*). [*səndə, -də j*]

Oldı bu 'ələmdə Zü'ī həm-çü məcnūn 'eşq ilə
Çün **sənün** ey mäh-rü 'ələmdə həyrānun görüb (*Gazel 31, Mısra 10*). [*sənün, -ün j*]

Var yeri cəm'iyyətün zülfündə bər-həm olsə gər
Kim dedi ey dil **sən** ol mənzildə get kəşānə dut (*Gazel 33, Mısra 4*). [*sən, j*]

Bilmək istərsən köñül gər hikmət Əflātūn kimi
Çək ayağın bədəvəş hum içrə **sən** də hənə dut (*Gazel 33, Mısra 8*). [*sən, j*]

Mən özüm billəm nəyəm **sən** Zü'ini ey şeyh-i şəhr
H'āh bir 'āqil həyāl et h'āh bir dīvānə dut (*Gazel 33, Mısra 9*). [*sən, j*]

Uçubdur mürğ-i rūhım təndən ey dost
Olan sā'ət mən ayrı **səndən** ey dost (*Gazel 34, Mısra 2*).
[*səndən, -dən j*]

Zü'ī bu şeş-dər-i gəm içün tasun atmadı
Bu 'ərşədə **sənün** tək bir bəd qumār yoh (*Gazel 38, Mısra 18*). [*sənün, -ün j*]

Gər 'ədələtlə olur həsr günündə dīvān
Sən də mən də çəkərük ondə əziyyət zāhid (*Gazel 39, Mısra 8*). [*sən, j*]

Sən edən fisqlərin nəş'əsi yoh ləzzəti yoh
Meydə var zövq ü fərah 'işrət ü ləzzət zāhid (*Gazel 39, Mısra 17*). [*sən, j*]

Məndə vardır əgər 'āşiq oluban mey içmək
Səndə var bir qulağ as gör neçə 'ədət zāhid (*Gazel 39, Mısra 10*). [*səndə, -də j*]

Hür u cənnətdi **sənün** şavm u səlātun də gərəz
Fikr qıl nəfsüvədür gör bu 'ibadət zāhid (*Gazel 39, Mısra 19*). [*sənün, -ün j*]

Bu 'əməllər ki **sənün** var nə deyüm tül u dirəz
Fərz olubdur saña şeytān kimi lə'nət zāhid (*Gazel 39, Mısra 21*). [*sənün, -ün j*]

Çünki hər şəhsə deyürsən ənə həyrən minhə
Bu **sənün** şə'niñə sıqmaz bu nə həcət zāhid (*Gazel 39, Mısra 24*). [*sənün, -ün j*]

Yüz il 'ömrün olə hər keçdügin h'āyə qiyās eylə
Sənünçün 'ömr bir ahr nəfəsdə çəkdügin dəmdür (*Gazel 41, Mısra 12*). [*sənünçün, -ün, -çün j*]

Çün bilmür özi məs'ələ sorduqda deyürlər
Kafir olı **sən** dinmə belə sözdə hərər var (*Gazel 42, Mısra 12*). [*sən,]*

Hər bir kəsün ki **sən** kimi ey məh həbibi var
Bəh bəh əzəl günündə sə'adət nəşibi var (*Gazel 44, Mısra 1*). [*sən,]*

Nədür muncə təğafül **səndə** ey səyyad-ı bī-pərvā
N'öçün yād etməsən dāmımdə ahır bir şikārim var (*Gazel 45, Mısra 7*). [*səndə, -də]*

Nə gəm ey gül **sənün** tək bir nigār-ı gül-'izārım var
Sühən-dān u ənīs u münis u gəm-hvār yārim var (*Gazel 45, Mısra 1*). [*sənün, -ün]*

Qalub hicrān zīmistanında Żū'ī nālə qoy etsün
Sən etmə nālə ey bülbul **sənün** hər il bəhārın var (*Gazel 46, Mısra 10*). [*sən,]*

Gərəkür mən yudam qan eyləyəm yüz fikr-i tülānī
Sənün kim 'ariz-i gül-gün u zülf-i təbdārın var (*Gazel 46, Mısra 6*). [*sənün, -ün]*

Mənim yoh hörmətim mey-hānələrdə deyir ü məsciddə
Sənün hər yerdə olsun 'izzatün həm 'etibārın var (*Gazel 46, Mısra 8*). [*sənün, -ün]*

Qalub hicrān zīmistanında Żū'ī nālə qoy etsün
Sən etmə nālə ey bülbul sənün hər il bəhārın var (*Gazel 46, Mısra 10*). [*sənün, -ün]*

Yandurursan bī-muhābā hər zəmə'n 'āşıqləri
Vāy əgər kim bu hesābı **səndən** ay məh alələr (*Gazel 48, Mısra 8*). [*səndən, -dən]*

Nə gəflətdür bu **səndə** ey təğafül-pişə səyyadım
Deməzsən kim mənim dāmımdə ahır bir şikārim var (*Gazel 50, Mısra 5*). [*səndə, -də]*

Żū'iyā məcnūn edən **sən bī-dili** nāz ilə ol
Qəndəhārī-çəşm ü Hindī-zülf ü Rūmī-rū mıdır (*Gazel 52, Mısra 9*). [*sən,]*

Dişləründür mi dəhānundə **sənün** ey hətt-i Hızr
Çəşmə-i heyvān ara yā şəddə-i lū'lū midir (*Gazel 52, Mısra 7*). [*sənün, -ün]*

Bu qədri etmə bana cövr ey büt-i bī-mehr
Ki **səndən** özgə mənim sölə kim pənāhımdır (*Gazel 53, Mısra 6*). [*səndən, -dən]*

Ey firāq ol yār göndərdi **səni** tök qanımlı
Haqqıdır kim məndə 'eşq-i ləblərindən qanı var (*Gazel 54, Mısra 3*). [*səni, -i]*

Həstə cānım **sənsiz** ey məh möhnət-i hicrān alır
Bu müşəhəşdir əcəl əlbəttə ahır cān alır (*Gazel 59, Mısra 1*). [*sənsiz, -siz]*

Lə'lün gəmində Żū'ī-i hūnīn-cigər **sənün**
Hər dəm əlündən ah qılub əl-əmān çəkər (*Gazel 61, Mısra 13*). [*sənün, -ün]*

Sənsiz behişt-i 'ədni bāna versələr məqām
Təsnīm ü Səlsəbil ilə Kövgər hərām olur (*Gazel 77, Mısra 3*). [*sənsiz, -siz]*

Zāhid bizi **sən** mən' eləmə anlamayursan
Zühhādun o rindānə şifət 'ələmi yohdur (*Gazel 86, Mısra 3*). [*sən,]*

Ey dövlət-i hūn 'āşiq için hūn-bəhā **nədür**

Səndən gər 'āşiq istər isə hūn bəhānədür (*Gazel 89, Mısra 2*). [*səndən, -dən]*

Məhrāb u məscid olə **sənün** zāhidā bāna
Məhrāb-ı qaşı səcdəgəh ol āstānədür (*Gazel 89, Mısra 3*). [*sənün, -ün]*

Gəm çəkmə biyābān isə məskən **sənə** Żū'ī
Məcnūn olanə qā'idədür hānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 13*). [*sənə, -ə]*

Sən idin ey büt-i məh-rüy cismimün cānı
Nə zövq edər dəhi bu mürdə cism ü cān **sənsiz** (*Gazel 92, Mısra 9*). [*sən,]*

Dil oldı qönçə kimi həsrətünlə qan **sənsiz**
Bəhārım ey gül-i növ-rəstə çün hərāb **sənsiz** (*Gazel 92, Mısra 1*). [*sənsiz, -siz]*

Dil oldı qönçə kimi həsrətünlə qan **sənsiz**
Bəhārım ey gül-i növ-rəstə çün hərāb **sənsiz** (*Gazel 92, Mısra 2*). [*sənsiz, -siz]*

Əgərçi həlq-i cəhān 'eyş ü 'işrəti istər
Cəhımdür bāna ey dost bu cəhān **sənsiz** (*Gazel 92, Mısra 4*). [*sənsiz, -siz]*

Gözümə cümlə nə'im-i cəhān cəhım gəlmür
Nə növ'lən keçəcəkdir bilmürəm zəmə'n **sənsiz** (*Gazel 92, Mısra 6*). [*sənsiz, -siz]*

Dil istər idi qədün sərvini yüzün güləni
Nə zövqü hāfirə yüz bağ ü büstān **sənsiz** (*Gazel 92, Mısra 8*). [*sənsiz, -siz]*

Sən idin ey büt-i məh-rüy cismimün cānı
Nə zövq edər dəhi bu mürdə cism ü cān **sənsiz** (*Gazel 92, Mısra 10*). [*sənsiz, -siz]*

Əgər bāna verələr hūr u rövze-i rizvān
Behiştə getməmə ey yār-i mehrbān **sənsiz** (*Gazel 92, Mısra 12*). [*sənsiz, -siz]*

Təşəvvür eyləmə kim sənsiz 'eyş edir Żū'ī
İşimdi şām u səhər nālə vü fəğān **sənsiz** (*Gazel 92, Mısra 13*). [*sənsiz, -siz]*

Təşəvvür eyləmə kim sənsiz 'eyş edir Żū'ī
İşimdi şām u səhər nālə vü fəğān **sənsiz** (*Gazel 92, Mısra 14*). [*sənsiz, -siz]*

Göz yaşım bəs ki tökür 'ələm ara qan **sənsiz**
Qandan ahır salacaq 'ələmə tūfān **sənsiz** (*Gazel 95, Mısra 1*). [*sənsiz, -siz]*

Göz yaşım bəs ki tökür 'ələm ara qan **sənsiz**
Qandan ahır salacaq 'ələmə tūfān **sənsiz** (*Gazel 95, Mısra 2*). [*sənsiz, -siz]*

Hər u mātəmkədədür çəşmimə bi'llāh əgər
Eləsəm gəşt-i gül ü seyr-i gülüstān **sənsiz** (*Gazel 95, Mısra 4*). [*sənsiz, -siz]*

Qıl tərəhşüm elə bir tığ ilə səd-pārə mənə
Nəyə ləzımdı sər ü cism ü dil [ü] cān **sənsiz** (*Gazel 95, Mısra 6*). [*sənsiz, -siz]*

Gəlməyür çəşminə həlqün gecələr zərrə yuqu
Bəs ki ey məh qıluram nālə vü əfğān **sənsiz** (*Gazel 95, Mısra 8*). [*sənsiz, -siz]*

Gər yolun düşsə səbə Ağdaşə məndən sölə kim
Verdi cān həsrət ilə Żū'ī-i nālān **sənsiz** (*Gazel 95, Mısra 10*). [*sənsiz, -siz]*

Ey mäh bu gün **sən** kimi meh-pārə tapulmaz
Nə mən kimi dünyədə günü qarə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 1*). [*sən,]*

Yüzün dövrində müşk-in-həş midir ey gül **sənün** yə kim
Kənār-ı mülk-i dīni həyl-i rəng-i Əhrimən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 7*). [*sənün, -ün]*

Sən nə səhhərsən ey mäh ləb-i lə'lün 'eşqi
Gözlərimdən tökülən lü'lüyü məcān etmiş (*Gazel 104, Mısra 7*). [*sən,]*

Məcmü'-ı yār olmuşam əğyārə ey pəri
İnşāfdur **sən** eyləyəsen geyrə yārlıq (*Gazel 111, Mısra 14*). [*sən,]*

Sən bilmədin ki əhri bəhti qara olur
Bənd olsə kimsə zülf-i pərişānə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 9*). [*sən,]*

Çün **səndə** yohdı Nühdan artuq bəlayə şəbr
Ver göz yaşunlə 'ələmi tūfānə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 5*). [*səndə, -də]*

Şəb-i hicrān elədün mərg-təmənnāsını **sən**
Etmişdün təb məgər ātəş-i hicrānə könlül (*Gazel 124, Mısra 7*). [*sən,]*

Sən tək bir gözəl olmaqlıqə nəqqāş-ı əzəl
Gecə gündüz mäh ü hıvurşidə verür yüz şayqəl (*Gazel 126, Mısra 1*). [*sən,]*

Əcəlün əvvəli cān içrə əgər olmayaydı
Necə **səndən** mənə ey cān aralar tığ-i əcəl (*Gazel 126, Mısra 4*). [*səndən, -dən]*

Məndən artuq eyləyür **səndən** şikāyət əşikār
Cövr ü bī-dādundan ey mäh hər gecə dād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 11*). [*səndən, -dən]*

Mən-i şikəstayə **səndən** nə vəqtlərdi ki yoh
Nə qāşid ü nə pəyām u nə kəğəz ü nə sələm (*Gazel 129, Mısra 13*). [*səndən, -dən]*

Məgər genə **səni** bir müşk-büy-əhünun
Qara gözi həvəs ilə basubdı jəng ü zəlām (*Gazel 129, Mısra 17*). [*səni, -i]*

Nolubdı kim bu **şifət** məhv olubdı hātirdən
Sənün rəfiq-i qədimün bu Zü'ti-kəm-nām (*Gazel 129, Mısra 10*). [*sənün, -ün]*

Zāhid bānə satmə bu riyānı get özün **sən**
Zü'ti kimiye hīlə vü təzvīr nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 13*). [*sən,]*

Leylā kimi **sən** pərdə-i 'ismətdə oturdun
Məcnūn-ı sər-i küçə vü bāzār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 11*). [*sən,]*

Dīvānə şifət **sən** pəriyə 'əşiq olandan
Nāmūsı burahdım belə bī-'ār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 15*). [*sən,]*

Yalqız döğül bu nālə vü fəryādım ey pəri
Öz könlüm içrə **sənlə** qılub şöhbət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 14*). [*sənlə, -lə]*

H'əşdur əgərçi əhl-i cəhānə behişt-i hūr
Sənsiz əgər məqāmım olə cənnət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 8*). [*sənsiz, -siz]*

Mey-cāmı gərçi həlqə verür şādliq vəlī
Cām əldə **sənsiz** ey büt-i mäh zülmət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 10*). [*sənsiz, -siz]*

Sənsiz nə ləzzəti mey ü çəng ü çəğānənün
Yādunlə aqlamaqdə görüb ləzzət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 11*). [*sənsiz, -siz]*

Behiştə gərçi mənə də'vət etsələr **sənsiz**
Özimə rövzə'-i hūld-i cəhənnəm istəmənəm (*Gazel 135, Mısra 3*). [*sənsiz, -siz]*

Öz mərhəmətin Cənāb-ı Bārī
Səndə eləyüb 'əyān Əmirhān (*Gazel 136, Mısra 4*). [*səndə, -də]*

Hər bəzmdə **səndən** özgə kimdür
Tə kim olə zər-fəşān Əmirhān (*Gazel 136, Mısra 9*). [*səndən, -dən]*

Yüz min cəfāyə tīb u təvānım var ey nigār
Yoh görməgə rəqib ilə **sən** mähı təqətim (*Gazel 138, Mısra 6*). [*sən,]*

Sən eyləsən bānə bī-dādı ey cəfā-küstər
Kimə şikāyət edim yə kimə 'əyānı yazım (*Gazel 141, Mısra 9*). [*sən,]*

Sənün bu bī-vəfā olmaqlıqundan ağəh olsaydım
Könlül verməzdim ey mäh düşdi bəndə bī-həbər könlüm (*Gazel 143, Mısra 7*). [*sənün, -ün]*

Əşiqi müstəğni etmişdür həyālun vāşidən
N'olə **sən** hər ləhzə göstərsən bu istiğnā yüzün (*Gazel 148, Mısra 12*). [*sən,]*

Ümidün kəşgilən Zü'ti ki **sən** tək rind ü rüsvāyə
Döğül mümkün vüşālī bir onun tək pāk-ı dāmānun (*Gazel 149, Mısra 11*). [*sən,]*

Nə gəm **sənsiz** gözüm gər giryədən ey mäh kür olsun
Rəqibimdir yüzün nəzzərəsindən qoy ki dūr olsun (*Gazel 150, Mısra 1*). [*sənsiz, -siz]*

Nə günə gör şəmər gördüm nihāl-i əşnālıqdan
Mənə bigənələr **səndən** cüdā etmək nə mümkündür (*Gazel 151, Mısra 8*). [*səndən, -dən]*

Çəkməzəm əl **səndən** ey gül geyrilər cövrilə kim
'Əndəlīb eylər mi gül tərkin cəfā-yı hər içün (*Gazel 153, Mısra 3*). [*səndən, -dən]*

Olsə mehrim qədri gər ey bī-vəfā kīnün **sənün**
Qanımı tökməkdən özgə olmaz əyīnün **sənün** (*Gazel 154, Mısra 1*). [*sənün, -ün]*

Olsə mehrim qədri gər ey bī-vəfā kīnün **sənün**
Qanımı tökməkdən özgə olmaz əyīnün **sənün** (*Gazel 154, Mısra 2*). [*sənün, -ün]*

Kāfiri bütədən ayırdun zāhidi məhrəbdən
Bilmirəm bir hiç ey zālīm nədür dīnün **sənün** (*Gazel 154, Mısra 4*). [*sənün, -ün]*

Gəh dutar hıvurşid-rüyin səhr ilə gāhı açar
Necə cādūdur nigārım zülf-i müşkīnün **sənün** (*Gazel 154, Mısra 6*). [*sənün, -ün]*

Hosrovā şəkkər-dəhənələr könlünü Fərhād tək
Dağlayubdur rəşk ilə ol lə'l-i şirīnün **sənün** (*Gazel 154, Mısra 8*). [*sənün, -ün]*

Zü'tini etmiş pərəkəndə benātu'n-nā's tək
Ey büt-i zohrə-cəbīn ol mäh u pərvīnün **sənün** (*Gazel 154, Mısra 10*). [*sənün, -ün]*

Gər gəmim var ərzü-yı vāş-lı yārə zāhidə

‘Eybdutmə kim çəkərsən **sən** dəhi havrə gəmin (*Gazel 156, Misra 6*). [sən,]

Əgərçi ey mey-i gül-fām lə-l-i nābə bənzərsən
Ləb-i yārim yanında lək **sən** hün-ābə bənzərsən (*Gazel 159, Misra 2*). [sən,]

Budur vəhmim ki zāhidlər sücüdün eyləsün vəcib
Nöçün ey əbrü-yi dildār **sən** mehrābə bənzərsən (*Gazel 159, Misra 4*). [sən,]

Yüzün tə’sīrilə ‘uşşāq əşkin lə-l-gün etmiş
Bu yūzdan **sən** nigārım mehr-i ‘āləm-tābə bənzərsən (*Gazel 159, Misra 6*). [sən,]

Gözəllər həcər-i nāz ilə ey məcrūh olan Zū’ī
Bu meydān-i məhəbbət içrə **sən** Söhrābə bənzərsən (*Gazel 159, Misra 10*). [sən,]

Çəkürsən həcər-i müjgān tökürsən qan alursan cān
Həbībim **səndə** bu ‘ādət nədür qəşşābə bənzərsən (*Gazel 159, Misra 8*). [səndə, -də]

Əgər dəst-i cünun içrə mənim tək olsə Məcnūnı
Nə mümkün **sən** tək olsun ey pəri Leylāsı dövrənün (*Gazel 160, Misra 4*). [sən,]

Qət’-i ülfət eylədün dıtdun tərīq-i zülm-i kin
Bu döğüldi ‘āqibət **səndən** gümāni könlümün (*Gazel 161, Misra 16*). [səndən, -dən]

Səniñlə getdi tāmām ‘eyş ü nüş u ləzzət-i zövq
Qoyub yerində baña hər nə var gəm getdün (*Gazel 163, Misra 5*). [səniñlə, -i, -ñ, -lə]

Məcnūn eyləyüb məni saldun bu çöllərə
Leylā edüb mī bu sitəmi kim **sən** eylədün (*Gazel 164, Misra 16*). [sən,]

Mə’yūs qılmə ‘āşiqi lən kəlməsilə **sən**
Mūsā şifət çü təlib-i didārınām **sənün** (*Gazel 165, Misra 9*). [sən,]

Ey şüh lütf qıl ki əzəl yārınām **sənün**
Zəncir-i zülfün içrə giriftārınām **sənün** (*Gazel 165, Misra 1*). [sənün, -ün]

Ey şüh lütf qıl ki əzəl yārınām **sənün**
Zəncir-i zülfün içrə giriftārınām **sənün** (*Gazel 165, Misra 2*). [sənün, -ün]

Ey Yūsif-i zəməne Züleyhā şifət bugün
Cān nəqdī əldə gör ki həridārınām **sənün** (*Gazel 165, Misra 4*). [sənün, -ün]

Ol Kə’bə-i cəməlhəvə hüccəclər kimi
Sər pā bərəhnə şidq ilə züvvārınām **sənün** (*Gazel 165, Misra 6*). [sənün, -ün]

İ’cāz-i ‘İsəvi ləb-i lə’lündədür nolur
Versən şəfā vü şəhd ki bīmārınām **sənün** (*Gazel 165, Misra 8*). [sənün, -ün]

Mə’yūs qılmə ‘āşiqi lən kəlməsilə **sən**
Mūsā şifət çü təlib-i didārınām **sənün** (*Gazel 165, Misra 10*). [sənün, -ün]

Olsun qəsəm o tār-i sər-i zülfə ey şənəm
Qıllam sücüd gər söləsən Tārınām **sənün** (*Gazel 165, Misra 12*). [sənün, -ün]

Şīrīn ləbündən eyləmə nevmidi Zū’ini
Fərhədvār yār-ı vəfədarınām **sənün** (*Gazel 165, Misra 14*). [sənün, -ün]

Bārī o gəlmədisə gəmin dəf’ etməgə
Sən nişə ey nəşātım olan bādə gəlmədün (*Gazel 166, Misra 6*). [sən,]

Nöçün fələk **məni** sən zār-ı bī-nəvā qıldun
Fīrāq-ı yārdə yüz dərdə mübtələ qıldun (*Gazel 167, Misra 1*). [sən,]

Nə etməmiş bunı Məcnūnə yā ki Fərhədə
O cövr ü zülm ki ‘eşq içrə **sən** baña qıldun (*Gazel 167, Misra 10*). [sən,]

O gün kim ey pəri-rü dil-bərim oldım cüdā səndən
Töküldi üstümə fəvc-i gəm ü dərd ü belə **səndən** (*Gazel 168, Misra 1*). [səndən, -dən]

O gün kim ey pəri-rü dil-bərim oldım cüdā **səndən**
Töküldi üstümə fəvc-i gəm ü dərd ü belə **səndən** (*Gazel 168, Misra 2*). [səndən, -dən]

Bu nə inşāfdır kim mən çəkəm əndüh-ı hicrənün
Görə əğyārlər vəşlünlə yüz zövq ü şəfā **səndən** (*Gazel 168, Misra 4*). [səndən, -dən]

Həbībā bir özüñ fikr eylə gör āyā rəvādur mı
Çəkə bīgānələr ləzzət görəm mən min belə **səndən** (*Gazel 168, Misra 6*). [səndən, -dən]

Bu qədri tökmə qanın həcər-i müjgānlə ‘uşşāqun
Dilərər qanını məhşər günü hər mübtələ **səndən** (*Gazel 168, Misra 8*). [səndən, -dən]

Nə āvāzun səmə’ etdim nə zövq-i vəşlüvi gördüm
Tāmām-ı ‘ömrə ey mäh mən bəhtı qara **səndən** (*Gazel 168, Misra 10*). [səndən, -dən]

Qiyām-ı qāmətün hicrānı ilə etdigün zülmü
Budur vəhmim qiyāmətdə sū’āl edə Hüdā **səndən** (*Gazel 168, Misra 12*). [səndən, -dən]

Dügāh-ı şüh ü şām içrə māni oldum ki şūr ilə
Səmə’ eylərdi güşum gəh segāh u gəh nəvā **səndən** (*Gazel 168, Misra 14*). [səndən, -dən]

Keçən ovqātımın sənsiz cəzāsın ey pəri-peykər
Yəqīn bil eylərəm dərgāh-ı Həqdə iddi’ā **səndən** (*Gazel 168, Misra 16*). [səndən, -dən]

Cəfā qılmə kərəm qıl Zū’iyə ey şüh lütf eylə
Əgərçi yoh gözəllərdə nolur görsəm vəfā **səndən** (*Gazel 168, Misra 18*). [səndən, -dən]

Keçən ovqātımın sənsiz cəzāsın ey pəri-peykər
Yəqīn bil eylərəm dərgāh-ı Həqdə iddi’ā **səndən** (*Gazel 168, Misra 15*). [sənsiz, -siz]

Könlü şükr eylə kim vəşl-i ruh-ı dildərə yetdün **sən**
Həzān-ı hicr-i cövrün çoh görüb güzlərə yetdün **sən** (*Gazel 169, Misra 1*). [sən,]

Könlü şükr eylə kim vəşl-i ruh-ı dildərə yetdün **sən**
Həzān-ı hicr-i cövrün çoh görüb güzlərə yetdün **sən** (*Gazel 169, Misra 2*). [sən,]

Cəhənnəm möhnətin hicrində ol hürivəşün çəkdün
Bu dəm cənnət təcīr təhtihə’l-ənhārə yetdün **sən** (*Gazel 169, Misra 4*). [sən,]

Mələhət Mişrə bāzār qurmuş Yūsif-i şānī
Züleyhəvəş bu gün ‘eşq ilə bu bāzārə yetdün **sən** (*Gazel 169, Misra 6*). [sən,]

Şubān-ı vādī-i Eymən kimi yüz min çəküb möhnət
Vəli əhirdə Tūr-ı vəşlə didərə yetdün **sən** (*Gazel 169, Misra 8*). [sən,]

Əgərçi olmuş idün mürdə hicr-i yār ilən āhır
Məsīhi vəqt olan ol lə'l-i gövhərbərə yetdün **sən** (Gazel 169, Mısra 10). [sən,]

Əgər Fərhad tək zəhr içdün isə yār-ı Şirīnlə
Vəlikən şükr qıl āhır nəfəs dildərə yetdün **sən** (Gazel 169, Mısra 12). [sən,]

Çəküb hicrān həzānın bülbul-i şeydā tək ey Zū'ī
Bəhār ayyāmı gül vəşlinə ey bī-çərə yetdün **sən** (Gazel 169, Mısra 14). [sən,]

‘Āşiqi müstəğnī etmişdür həyālun vəşldən
N'olə **sən** hər ləhzə göstərsən bu istignā yüzün (Gazel 170, Mısra 12). [sən,]

Əgərçi cins cinsə meyl qılmaq mö'təbər sözdür
Döğülsən nişə bəs şa'irlərə **sən** mehrbān Şāhīn (Gazel 171, Mısra 4). [sən,]

Nədən həm-cinsivə yā geyr cinsə yohdur əltāfun
Yəqinimdür ki yohdur **səndə** şahindən nişān Şāhīn (Gazel 171, Mısra 16). [səndə, -də]

Nə şahinsən nə bülbul nə həzār-āhəng nə şulşul
Tuyurun hālindən **səndə** yoh bir şey 'əyān Şāhīn (Gazel 171, Mısra 18). [səndə, -də]

Dutan ey övc-i istignāda dā'im āşyān Şāhīn
Səni sayd eylər āhirdə 'uqāb-ı āsmān Şāhīn (Gazel 171, Mısra 2). [səni, -i]

Sənün nə-mehrān olmaqlıqun Rāhil hüşüsündə
Nədür bā'is yazub bu şe'ri qıldım imtiḥān Şāhīn (Gazel 171, Mısra 21). [sənün, -ün]

Əbləh gər olaydım nə gəm ü dərdim olurdu
Sən məndə bu gəm çəkməgi hişlət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 6). [sən,]

Bilməkdə imiş hər nə gəm ü dərd-i müşibət
Bilməqliqi **sən** bizdə təb'tət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 24). [sən,]

Nə vəhdəti bildük nədi nə kəsrəti qanduk
Sən vəhdəti bu qədr ilə kəsrət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 26). [sən,]

Bizdən saña nə fā'idə var bāri Hüdāyā
Sən bizlərə yüz lütf-i kəramət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 28). [sən,]

Sən cümlə bizə veridiyüvi bī-əvəz etdün
Firdövsə 'əvəz tā'ət 'ibādət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 29). [sən,]

Sən qoymısən hər kimsədə bir hāl-i təbī'ət
Nərə necə sölərsən [o] hürqət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 35). [sən,]

Sənsən bu cəhān Hāliqi məhlūq təmāmı
Hər şəhisdə bir rəng ilə tīnət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 31). [sənsən, -sən]

Könlül fəsāne-i Məcnūn hekāyətündi **sənün**
Məzāq-ı Həsrova şirīn-rəvāyətündi **sənün** (Gazel 174, Mısra 1). [sənün, -ün]

Könlül fəsāne-i Məcnūn hekāyətündi **sənün**
Məzāq-ı Həsrova şirīn-rəvāyətündi **sənün** (Gazel 174, Mısra 2). [sənün, -ün]

Gəlir o pəşəh-i mülk hüsni-i şövkət ilə

Qıl 'ərz-i hāl-i məqām şikāyətündi **sənün** (Gazel 174, Mısra 4). [sənün, -ün]

Məni bu növ' ilə vallāhi də nöçün qoydun
Kəlam-ı Həqqdə və's-şəms āyətündi **sənün** (Gazel 174, Mısra 6). [sənün, -ün]

Əgərçi zāhiri və's-şəms və'd-duḥā oḥunur
Vəlik bāṭini bi'llāh kināyətündi **sənün** (Gazel 174, Mısra 8). [sənün, -ün]

Tələttuf eylə könlül şəhrin etgilən mə'mūr
Hərābə qoymə kərəm qıl vilāyətündi **sənün** (Gazel 174, Mısra 10). [sənün, -ün]

Ayağə düşmək ilə qarə könlüm ey Zū'ī
Baña əzəldə bu işlər sirāyətündi **sənün** (Gazel 174, Mısra 12). [sənün, -ün]

Çoh gəzmə bəhtün ağ u qara olmaqundə **sən**
Bī-cā ötürmə leyl ü nəhərin zəmənenün (Gazel 175, Mısra 7). [sən,]

Könlüm aldı bilməyürəm hansı rəftārun **sənün**
Çəsm-i məhmūrun sənün yā zülf-i tərārūn **sənün** (Gazel 179, Mısra 1). [sənün, -ün]

Könlüm aldı bilməyürəm hansı rəftārun **sənün**
Çəsm-i məhmūrun sənün yā zülf-i tərārūn **sənün** (Gazel 179, Mısra 2). [sənün, -ün]

Könlüm aldı bilməyürəm hansı rəftārun **sənün**
Çəsm-i məhmūrun sənün yā zülf-i tərārūn **sənün** (Gazel 179, Mısra 2). [sənün, -ün]

‘İsā-yı Məryəm desəm küfr olmaz ey tərsā-pərī
Cān verür 'uşşāqə çün lə'l-i şəkərbārun **sənün** (Gazel 179, Mısra 4). [sənün, -ün]

Hansı şirūn bənd edüb dil-mürğini ey hür-liqā
Ya dəf [ü] tənbur yā kim nəgmə-i tārūn **sənün** (Gazel 179, Mısra 6). [sənün, -ün]

Bāğ-ı hüsündən 'ināyət eylə bir gəl 'āşiqə
Olməmiş fəşl-i həzān gül-gəşt-i gülzārūn **sənün** (Gazel 179, Mısra 8). [sənün, -ün]

Zū'ini qurbān qəbul et çün əzəldən olmuşam
Kə'bə-i ruhsārivə sıdq ilə züvvārūn **sənün** (Gazel 179, Mısra 10). [sənün, -ün]

Zülf-i siyāhındur mi **sənün** dövr-i ruhundə
Ya zağ u zəğan gülşən ü gülzār yanında (Gazel 186, Mısra 3). [sənün, -ün]

Pərvānə olə könlüm əgər **sən** tək bir şam'
Görməz gözəlīm gər gəzə yüz əncümən içrə (Gazel 187, Mısra 7). [sən,]

Möhnət-i dərd-i firāqundə **sənün** tə'nə-ohı
Görmə ey şüḥ rəvā Zū'ī-i nālānə dəgə (Gazel 189, Mısra 9). [sənün, -ün]

İnşāfə gəlüb qoymə gəl ey məh **səni** Tarı
Hicrində bu möhnət-keşi qayqulər içində (Gazel 190, Mısra 7). [səni, -i]

Nə rəvādur ki qoyə **sən** kimi bir lālə-'izār
Bu qədar dāğ-ı ələm Zū'ī-i gəm-fərsāyə (Gazel 194, Mısra 9). [sən,]

Nəsl-i ədəmdə **sənün** tək məh-i h'vursid-liqā
Gər mələk gəlsə inanmam gələcək dünyāyə (Gazel 194, Mısra 3). [sənün, -ün]

Əlündən alcaqın ey sâqî başda şūr artdı
Nə var idi sənə qurbān **sənün** ayağunda (*Gazel 196, Mısra 6*). [*sənün, -ün*]

Əlündən alcaqın ey sâqî başda şūr artdı
Nə var idi sənə qurbān **sənün** ayağunda (*Gazel 196, Mısra 6*). [*sənə, -ə*]

Şāhı olə **sənün** tēki ey māh bir kəsün
İnşāfdur kim olə yüvünci gədālarə (*Gazel 201, Mısra 7*). [*sənün, -ün*]

Budur cəhāndə tēmānnāsı Zū`ī-i zārun
Olə şəhīd **sənün** tīg-i əbdārün ilə (*Gazel 205, Mısra 10*). [*sənün, -ün*]

Bəvər etməm **sənə** həmtā olə dünyādə bu gün
Enə gökdən yerə bir vəchdə yüz min āyə (*Gazel 209, Mısra 3*). [*sənə, -ə*]

Çək cəzādur **sənə** dīvānə köñül mən demədim
Zülfünə bağlama dil düşmə belə sevdāyə (*Gazel 209, Mısra 5*). [*sənə, -ə*]

Çək imdi ey köñül gəm-i hicrān bəlāsını
Sən nışə ülfət eylədən hər bī-vəfā ilə (*Gazel 213, Mısra 12*). [*sən,]*

Yüz qərīnə keçsə **sən** tək māh bulmaz gər fələk
Gündə min kəz kürrə(?)-i ərz üzrə səyyār olsə də (*Gazel 218, Mısra 5*). [*sən,]*

Dutmə tığyān edüb ey əşk gözim rövzənini
Səni Tārı qoy edim oñlə nəzārə mənī (*Gazel 224, Mısra 4*). [*səni, -i*]

Çəkməsən güşə-i mey-hānəyə peymānə **səni**
Nə rəvādur deyələr zā`ir-i mey-hānə **səni** (*Gazel 226, Mısra 1*). [*səni, -i*]

Çəkməsən güşə-i mey-hānəyə peymānə **səni**
Nə rəvādur deyələr zā`ir-i mey-hānə **səni** (*Gazel 226, Mısra 2*). [*səni, -i*]

Almısan ey gözi məhmūr olə peymānə
Yohsə təngə gətürüb sübhə-i şəd dānə **səni** (*Gazel 226, Mısra 4*). [*səni, -i*]

Şö`lə-i mey nə şərər cānıvə salmış kim olub
Şam`-ı mey-hānəni təvfi etməgə pərvānə **səni** (*Gazel 226, Mısra 6*). [*səni, -i*]

Həzər et gövhər-i nā-süftəsən ey gül mey-i nāb
Çəkməsün meykədələr gəncinə əfsānə **səni** (*Gazel 226, Mısra 8*). [*səni, -i*]

Zū`īnün pəndin eşit eyləmə çox bādəyə meyl
Tā ki el söləməsün bī-h`od-ı dīvānə **səni** (*Gazel 226, Mısra 10*). [*səni, -i*]

Yūsifdən irş ilə bu vəcāhət yetüb **səni**
Sənsən zəmənadə məh-i Kən`ān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 4*). [*sənsən, -sən*]

Bu riyādə bu riyā ilə olan ə`mālun
Nədi zāhid ki **səni** bir belə məgrūr elədi (*Gazel 241, Mısra 8*). [*səni, -i*]

Həq **səni** məzhər qılub āynə-i zātınə
Āynəsi şāf olan göstəri cānānını (*Gazel 245, Mısra 7*). [*səni, -i*]

‘Ārizün güldi ləbün gönçə vüşālun cənnət
Neylərəm mən **sən** olan yerde güli reyhānı (*Gazel 250, Mısra 16*). [*sən,]*

Sən bu ticārətünlə **sənə** belə təng olur
Bah gör n olur bu Zū`ī-i nā-dānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 27*). [*sən,]*

Sən bu ticārətünlə **sənə** belə təng olur
Bah gör n olur bu Zū`ī-i nā-dānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 27*). [*sənə, -ə*]

Həq **səni** dövlət ü ‘işrətdə sələmət eləsün
Kurrətü`l-‘ərzi və mā-fīhi mətā mā-dāmət (*Kaside 5, Mısra 53*). [*səni, -i*]

Bī-həbərsən dedi yohsə nədi çārün söləyüm
Yaz Hüseyn hānə elə mətləbüvi **sən** izhār (*Kaside 6, Mısra 28*). [*sən,]*

Fövc-i sərmānun əlindən səni fəvrən qutarur
Ləzzət ü ‘eyş-i cəhāndən oləsən bər-tərrār (*Kaside 6, Mısra 29*). [*səni, -i*]

Cümlə şāhiddi **sənün** cüd-ı səhā etməginə
Müddə`ī əvvəldə əltāfuvə eylər iqrār (*Kaside 6, Mısra 35*). [*sənün, -ün*]

Piyādə rəh dönüb bu dərgəhə bir atə gəldim mən
Əgər fil olsə gəm yoh **sən** tēki şāh-ı cəhānım v (*Kaside 7, Mısra 34*). [*sən,]*

Ğərəz bir atdurur mənüzür-ı Zū`ī sərvərə səndən
Ki fəhr ilə desün ol sərvərimdən bir nişānım [var] (*Kaside 7, Mısra 37*). [*səndən, -dən*]

Vəzīr-i ‘əqlə qıldım məşvərət bir at fikrində
Dedim ey ‘əql bir fikr et **sənün** tək genə dānım var (*Kaside 7, Mısra 26*). [*sənün, -ün*]

Sən yıqub hərc etmədin bir həbbə Həqqə cānuvə
‘Āləm-i ‘uqbədə bah gör kim ‘uqubət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 5*). [*sən,]*

Ey səhib-i güzīn Həmid ağa ki Kirdgār
Lütf ilə eyləmiş **səni** ‘āləmdə kām-kār (*Kaside 9, Mısra 32*). [*səni, -i*]

Ələ ey mə`dən-i ehsān ələ ey mənəbə`-i ‘üfrān
Səni Həllāq-ı ‘āləm bəzl ü lütf ü cüdə kām qılmış (*Kaside 11, Mısra 26*). [*səni, -i*]

Zū`iyā qā`idədür şe`rdə ağırdə du`ā
Tül vermə elə bu tərzi ilə **sən** də itmām (*Kaside 13, Mısra 34*). [*sən,]*

Dər-i ehsān u ‘ətā **səndədi** cümlə çəkər
Bāb-ı əltāf u səhā **səndədi** şidq ilə qulām (*Kaside 13, Mısra 25*). [*səndədi, -də, -di*]

Dər-i ehsān u ‘ətā **səndədi** cümlə çəkər
Bāb-ı əltāf u səhā **səndədi** şidq ilə qulām (*Kaside 13, Mısra 26*). [*səndədi, -də, -di*]

Dedi ey Zū`ī-i gəm-dīdə həbərsizsənmiş
Ol hünər kāmı səhā mə`dəni kim hāş ilə ‘ām (*Kaside 13, Mısra 10*). [*səni, -i*]

Sözün danışmaqə dilməcə ehtiyācun var
O da **sənün** tēki ədəmדי öl həcālətdən (*Kaside 15, Mısra 48*). [*sənün, -ün*]

Eləsün bāqī Hüdā şövkət-i şān ilə **səni**
Çünki **səndən** hamuyə şövkət ilə şān oldı (*Kaside 17, Mısra 27*). [*səni, -i*]

‘İzzət-i dövləti dā`imī qılsun Hāliq

Çünkü 'äləm **sənə** hər gündə **sənə-h'**an oldı (*Kaside 17, Mısra 30*). [*sənə, -ə*]

Sən indi təht-i rəvān üzrə ondan artuqraq
Vağonda seyr eləyürsən həzār həşmət ilə (*Kaside 20, Mısra 11*). [*sən,]*

O söz ki **sən** onı bir ildə hiç bilməzdün
Gəzet verür həbərin gündə yüz hekāyət ilə (*Kaside 20, Mısra 13*). [*sən,]*

Bu nüktəni əzəldən əbəd kimsə açmayub
Sən bundə bəhş eyləmə çox Kirdgār ilə (*Kaside 21, Mısra 34*). [*sən,]*

Mənim 'ömrimsən ey sāqī yetüşdim bəs ki mən cənə
Nədür fəvt eyləmək vəqti gətür **sən** cām-ı peymānə (*Kaside 22, Mısra 2*). [*sən,]*

Fədə qədəmlərvə ey 'ədālətün kani
Nicāt ver bizə **sənsən** bu dərd dərmāni (*Kaside 23, Mısra 92*). [*sənsən, -sən*]

Žū'iyəm mən də Şamāhīdə **sənün** məddāhun
Düşmənin dīdəsinə çəkməgə dəq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 15*). [*sənün, -ün*]

Bu hāləcən qəşīdəmizə çatmayub şılə
Qoymaq nədəndi Žū'ini **sən** muncə intizār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 16*). [*sən,]*

Sənsən həmişə şād qılan həstə könlümi
Məhzün edəndə cövr ilə bu çərḥ-i kəc-mədār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 13*). [*sənsən, -sən*]

Ey mənim təc-ı sərim hān-ı 'əzīmu'ş-şānım
Ramazāndur bu gərək bundə **sən** əzkār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 2*). [*sən,]*

Rəqībi məhrəm-i bəzm etmişən məni məhrüm
Gələt **sənün** kimi bī-mehrə āšnā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 6*). [*sənün, -ün*]

Bu verdiyim mənim du'älardan
Həq **səni** hifz edə bəlalardan (*Mesnevi 2, Mısra 52*). [*səni, -i*]

Səni övlədini Hüdā-yı kərīm
Kərəmilə bəladan edə səlīm (*Mesnevi 2, Mısra 53*). [*səni, -i*]

Sən nə içün olmusan zār u həzīn
Qaryələrdə həstə vü güşə-nişin (*Mesnevi 5, Mısra 45*). [*sən,]*

Fikr elə ey sərvər-i vālā-təbār
Sən var ikən mən qalam bī-çiz-i hār (*Mesnevi 5, Mısra 84*). [*sən,]*

Mənim da'vām **səninlədür** sərvərə
Qolı sınıq bilür qədr-i mümiyā (*Mesnevi 5, Mısra 95*). [*səninlədür, -in, -lə, -dür*]

Sənsən mənim şāhib-vəlī-ne'mətim
Hələq içində 'izzət dövlət hörmətim (*Mesnevi 5, Mısra 85*). [*sənsən, -sən*]

Həzīrdı yanımdə pirgavāri
Gəl olmə bu işdə **sən** firārī (*Mesnevi 7, Mısra 36*). [*sən,]*

Öz mərhəmətin Cənāb-ı Bārī
Səndə eləyüb 'əyān Əmīrhān (*Mesnevi 7, Mısra 14*). [*səndə, -də*]

Hər bəzmdə **səndən** özgə kimdür

Tā kim olə zər-fəşān Əmīrhān (*Mesnevi 7, Mısra 19*). [*səndən, -dən*]

Hānlar **səni** istəyübdı mollā
Rūhānī umūr içrə dārā (*Mesnevi 7, Mısra 33*). [*səni, -i*]

Sən olmasən ər bənimlə gəm-h'ār
Qallam belə bī-nəvā vü əfkār (*Mesnevi 8, Mısra 31*). [*sən,]*

Lütf eylə bu həlqi qıl kənārə
Sən bārī bu dərdə eylə çārə (*Mesnevi 8, Mısra 48*). [*sən,]*

At istəməgimdən imdi **sən** də
Kim mərhəmət olma durma kəndə (*Mesnevi 8, Mısra 59*). [*sən,]*

Sən mənbə'-i çeşmə-i 'əfāsən
Əbr-i kərəm ü məh-i səhāsən (*Mesnevi 8, Mısra 65*). [*sən,]*

Sən ki ədəmsən həqiqiyyət-i əqvāl ilə
Māzī müstəqbələ bah diqqət-i əhvāl ilə (*Mesnevi 9, Mısra 51*). [*sən,]*

Fikr qıl 'əqlivi yıq başuñə ey bī-çārə
Sən özün günəhinə bah ki yazılıb dīvārə (*Mesnevi 9, Mısra 58*). [*sən,]*

Həq saña 'əql verübdür budur əqdi sənün
Ki bununlə verəsən fərqiñi hər nīk ü bədün (*Mesnevi 9, Mısra 55*). [*sənün, -ün*]

Bir hədiş etsə rəvāyət **sənə** bir fikr elə
Gör yaraşur mı desün həqq-i peyām-bər belə (*Mesnevi 9, Mısra 53*). [*sənə, -ə*]

Sən dəhi bil 'ulūmi diqqət ilə
Bizə təfsir qıl həqiqət ilə (*Mesnevi 11, Mısra 61*). [*sən,]*

Sən də bir 'ālim ol şərī'ətdə
Yohsə ortaql ol risālətdə (*Mesnevi 11, Mısra 63*). [*sən,]*

Səni hifz eyləsün cümlə bəladan
Budur dā'im təmənnāmız Hüdādan (*Mesnevi 12, Mısra 13*). [*səni, -i*]

Vəlī **sənsiz** könlül ārāmı yohdur
Cəməlun görməmiş dil-kāmı yohdur (*Mesnevi 12, Mısra 17*). [*sənsiz, -siz*]

Dil-i gəmginimi **sənsən** qılan şād
Sənünlədür vüçüdüm şəhri ābād (*Mesnevi 12, Mısra 11*). [*sənsən, -sən*]

Dil-i gəmginimi **sənsən** qılan şād
Sənünlədür vüçüdüm şəhri ābād (*Mesnevi 12, Mısra 12*). [*sənünlədür, -ün, -lə, -dür*]

Kirām-ı hülqi ki vermiş saña bu növ' Hüdā
Gulāmdur **sənə** hər yerdə var isə 'ürəfā (*Mesnevi 13, Mısra 10*). [*sənə, -ə*]

İmdi ki oldu ['əyān] qā'idə-i dəhr **sənə**
Fürşəti fəvt eləmə seyr elə tərəf cəmənə (*Mesnevi 15, Mısra 25*). [*sənə, -ə*]

Ey çərḥ bilmədim bu işün var imiş **sənün**
Sifründə şəhd lā'iqinə hār imiş sənün (*Muhammes 2, Mısra 13*). [*sənün, -ün*]

Ey çərḥ bilmədim bu işün var imiş **sənün**
Sifründə şəhd lā'iqinə hār imiş **sənün** (*Muhammes 2, Mısra 14*). [*sənün, -ün*]

Getdükcə 'ömr-i həşiyətün dād imiş **sənün**

İqbālīvun əvāhəri idbār imiş **sənün** (*Muhammes 2, Mısra 15*). [*sənün, -ün*]

Getdükcə ‘ömr-i həşiyətün dād imiş **sənün**
İqbālīvun əvāhəri idbār imiş **sənün** (*Muhammes 2, Mısra 16*). [*sənün, -ün*]

Belə ki **səni** həlq eləyüb Həliq-i dəvər
Gər görsə yüzün min yüz zəhid-müztər (*Muhammes 4, Mısra 5*). [*səni, -i*]

Mənənd olə bilməz səna ey şüh-i dil-ārā
Heyhāt **sənün** tək gələ dövrənə ‘Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 26*). [*sənün, -ün*]

Pəyəm-i yārə **sən** Tarı dəhi az eylə ihmālī
Şəbə küyündə dildārün nədür üftədələr həli (*Tahmis 1, Mısra 13*). [*sən, -*]

Nə mülk-i gürbət içrə bir ənīs-i dil-güşəmiz yoh
Şəbə **səndən** səvā bir kimsəyə bi’llāh ricāmız yoh (*Tahmis 1, Mısra 8*). [*səndən, -dən*]

Əsir-i gürbətüz biz **səndən** özgə əşnāmız yoh
Ayağün kəsmə başunçün bizim möhnət-səralardan (*Tahmis 1, Mısra 9*). [*səndən, -dən*]

Nəqş edübdür hürdən ə’lā **səni** sürətgərün
Mā’il-i mür-i hətün mülk-i Süleymān istəmər (*Tahmis 3, Mısra 6*). [*səni, -i*]

İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Səndən özgə kimə mən şərhl eləsəm əhvālī (*Terci-bend 1, Mısra 36*). [*səndən, -dən*]

sən’ān: Mantıku ‘t-ıy eserindeki hikayede geçen erkek kahramanın ismi.

Zünnār ilə salıbi qəbül etdi zühdi tərki
Sən eylədüñ bu işləri **Şən’ānə** ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 8*). [*şən’ānə, -n, -ə*]

sənā-han: Senā okuyan, öven, metheden.

‘İzzət-i dövləti dā’imī qılsun Həliq
Çünkü ‘āləm sənə hər gündə **sənā-h’ān** oldı (*Kaside 17, Mısra 30*). [*sənā-han, -*]

səncə: Sana göre.

Bārī Hüdāyā **səncə** olur bu iş
Dağ yerində gəldi souq çatdı qış (*Mesnevi 4, Mısra 35*). [*səncə, -*]

səng-i cünün: Delilik taşı.

Atmayun **səng-i cünün** muncə mən-i əfkərə
Qorhum oldur keçübən şışə’-i pünhānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 7*). [*səng-i cünün, -*]

səng-i dil: Taş kalpli.

Yazım o **səng-i dilə** dərd-firqətin yohsə
Zəmənə cövrini yā möhnət-i cəhāmı yazım (*Gazel 141, Mısra 3*). [*səng-i dilə, -ə*]

səng-i möhnət: Sıkıntı taşı.

Edübdü dām-ı bələdə fələk mənī pā-bəst
Olubdı şışə-i dil **səng-i möhnət** ilə şikəst (*Tahmis 2, Mısra 22*). [*səng-i möhnət, -*]

səngin: Taştan yapılmış, taştan.

Ze-bəs **səngin** dil ‘əşiq-keş ü bəd-hüdur ol məh-rü

Nə vəşlə dut ümüd ey dil nə āh [u] zār bi-cā çək (*Gazel 116, Mısra 7*). [*səngin, -*]

sən-i zār: İnleyen sen.

Köñül əgərçi **sən-i zārı** pür-gəm istəmənəm
Vəli həyālın o məh-pārənün kəm istəmənəm (*Gazel 135, Mısra 1*). [*sən-i zārı, -ı*]

sənübər: Çam fıstığı ağacı; Sevgilinin boyu.

Nə sərvə meyl edərəm nə **sənübərə** kim mən
O qədri ol büt-i tūbā-qiyāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 5*). [*sənübərə, -ə*]

Lələ pəjmürdə **sənübər** həm olur ey gül-rü
Qədəm-i lütfün əgər tər-f-i gülüstānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 5*). [*şənəvbər, -*]

sənəm: Çok güzel kimse, dilber, mahbube.

Ey **sənəm** zāhir elə Zū’i-i şeydəyā yerün
Məscidə deyā hərābātə kilisāyā gəlīm (*Gazel 134, Mısra 13*). [*şənəm, -*]

O məh-vəşli döğül ərzü baña Zū’i
Dilindən ol **sənəmmün** bir sələmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 10*). [*şənəmmün, -ün*]

Bəs ki süzişin qılır hicrində nələ ey **sənəm**
Yandırur hər gecə āhım āsmānı köñlümün (*Gazel 161, Mısra 11*). [*şənəm, -*]

Əgərçi ayrıluban mənəndən ey **sənəm** getdün
Firāqun ilə baña eyləyüb sitəm getdün (*Gazel 163, Mısra 1*). [*şənəm, -*]

Olsun qəsəm o tār-ı sər-i zülfə ey **sənəm**
Qıllam sücüd gər söləsön Tarıñam sənün (*Gazel 165, Mısra 11*). [*şənəm, -*]

Fərş-i rəh olmuş imdikinün rəh-kənārınə
Hər zərrə hək bir **sənəmmün** al yuvaqıdır (*Gazel 207, Mısra 15*). [*şənəmmün, -ün*]

Oğrun nigāhı bir **sənəmmün** aldı cānımı
Pünhān təbəssümi dəhi tīb ü təvānımı (*Gazel 234, Mısra 1*). [*şənəmmün, -ün*]

səp: Serpmek.

Hədəng-i gəzmün ey məh **səpməsəydi** dəm-bə-dəm sulər
Dil-i pür-hünı çohdan yalhmış idi nār-ı hicrānün (*Gazel 160, Mısra 9*). [*səpməsəydi, -mə, -sə, -y, -di*]

səqām: Hastalık, illet, dert, maraz.

Dedi ey Zū’i-i bi-cārə vü möhnət-didə
Nə dutubdur səni bu növ’ **səqām** u ālām (*Kaside 13, Mısra 10*). [*səqām, -*]

sər: Baş, kafa; Başkan, önder, reis.

Səbzə şalub fərş-i zümürd yerə
Təht qurub gül qoyub əfsər **sərə** (*Mesnevi 5, Mısra 34*). [*sərə, -ə*]

‘Āləmdə nə var isə tapub cümləsi təğyir
Hər şeydə qədīmī **sər** ü sāmān dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 16*). [*sər, -*]

Meydān-ı ‘eşq həlidi yoh bir nəfər hərif
Nə bir dil-əvərə **sər** ü sərdār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 6*). [*sər, -*]

Səfrə-yı güşsəni **sər** ü sīmāsı göstərür

Cāmındə ‘ārifün ki mey-i əhmər olmasa (*Gazel 6, Mısra 7*).
[sər,]

Qıl tərəhhüm elə bir tiğ ilə səd-pərə mənə
Nəyə ləzimdə **sər** ü cism ü dil [ü] cən sənsiz (*Gazel 95, Mısra 6*). [sər,]

Zəhid ki etməyüb həvəs **sər** ü qəmətün
Firdövs içində sidrə vü tūbānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 5*). [sər,]

Ol Kə'bə-i cəmālvə hüccəclər kimi
Sər pə bərahne şidq ilə züvvəriñam sənün (*Gazel 165, Mısra 6*). [sər,]

sər-bülənd: *Ulu başkan.*

Žü'ī-i bī-çərə kim cāndan gulāmındur sənün
Sər-bülənd eylə şəfā'ətlə onı rüz-ı cəzā (*Gazel 1, Mısra 8*).
[sər-bülənd,]

sərā: *Söyleyen (şarkı).*

İşārə-dən neçə yüz sāqiyān bəzlə-sərā
Kināyə-dən neçə yüz mütribān-ı h' oş əlhān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 27*). [sərā,]

sərāçə: *Küçük saray, küçük konak, saraycık.*

Ze-bəs ki fikr-i ruğundur köñüldə Žü'ī tək
Köñül **sərāçəsi** ey mäh gülsitānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 14*). [sərāçəsi, -s, -i]

sərāçə-i köñül: *Gönül saraycığı.*

Dəhi **sərāçə-i köñlüm** o mähdan rövşən
Məşām-ı cən o qara türredən mü'əttər idi (*Gazel 240, Mısra 11*). [sərāçə-i köñlüm, -üm]

sər-bār: *Başa taşınan yük. Mənevî ağırlık, eziyet.*

Sərbərdur təməm mey ü bəzm ü yār u gül
Gör olmasə bəğəldə zər-i sikkəddərdə (*Kaside 19, Mısra 19*).
[sər-bərdur, -dur]

sər-be-sər: *Baştan başa.*

Sər-be-sər əhvālını təqrir edim
Cümlə həkayətini təhrir edim (*Mesnevi 5, Mısra 7*). [sər-be-sər,]

Dünyə üzi **sər-bə-sər** fənādur
Bir yəşşiliq adı kim bəqədur (*Mesnevi 8, Mısra 61*). [sər-be-sər,]

Dedi ey bī-həbər güyā həbərsizsən bu 'işrətdən
Ki 'āləm **sər-bə-sər** dönmüş behişt-i 'ədn-i rizvānə (*Kaside 22, Mısra 18*). [sər-bə-sər,]

sər-dār: *Kumandan, başkumandan.*

Meydān-ı 'eşq hālidi yoh bir nəfər hərif
Nə bir dil-əvərə sər ü **sərdār** qalmadı (*Gazel 253, Mısra 6*).
[sər-dār,]

sərf: *Cümle, şəkil bilgisi, dil bilgisi.*

Hikmət sözün bürüz eləsən yoh onə cəvāb
Bir **sərf** anlamaz deyəsən gündə yüz kitāb (*Muhammes 3, Mısra 28*). [sərf,]

sərf et-: *Harcamak.*

Bilmürəm məskənüvi hardədi tā var u yohım
Sərf edüb küyun ətrəfinə həm-sāyə gəlim (*Gazel 134, Mısra 10*). [sərf edüb, -üb]

Hər həftədə sorardı əhvālını
Hvāhişinə **sərf edərdi** məlimi (*Mesnevi 10, Mısra 30*). [sərf edərdi, -ər, -di]

Hərəbə mülki həruf u fūrüş əbā vü qəbā
Şərəbə **sərf elədik** hər təvənəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 6*). [sərf elədik, -dü, -k]

Hər nəyimiz var idi **sərf eylədik**
Ev eşik şatub təməməm yedük (*Mesnevi 4, Mısra 19*). [sərf eylədik, -dü, -k]

Mən yeyüb bəşş eylərəm rāh-ı Həqə **sərf eylərəm**
Rüz-ı məhşərdə nəzər qıl bağ-ı cənnət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 7*). [sərf eylərəm, -r, -əm]

Övlədi olmayan də verür hərc məktəbə
Sərf eyləyür mü'əllimə ətfələ dövləti (*Kaside 2, Mısra 20*).
[sərf eyləyür, -y, -ür]

sər-firāz: *Başını kaldıran, yücelere, yüksəklərə uzanan.*

Bu şəfqət ilə mən-i zār **sər-firāz** edəsən
Təməm dost dəhi həm saña edə [bir] əhs (*Mesnevi 14, Mısra 19*). [sər-firāz,]

sər-gərdān: *Başı dönen, ne yapacağını bilmeyen, şaşırmiş, sersemlemiş bir durumda olan (kimse), şaşkın, perişan.*

Ruğ u zülfün həyālilə köñül hər rüz u şəb gəmdən
Olubdur zār u **sər-gərdān** gəzər əvərə bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 6*). [sər-gərdān,]

Qılublar Žü'ini min 'işvə vü nəz ilə **sər-gərdān**
Bu kəfir-din ü cövr-ayın ü məh-ruhsār u bəd-hülər (*Gazel 57, Mısra 9*). [sər-gərdān,]

'Əql ü cən piç ü həm-ı zülfə **sər-gərdāndur**
Yüz ağız açsə də şənə belə müşkil olı həll (*Gazel 126, Mısra 13*). [sər-gərdāndur, -dur]

Bir nəfəs keçməz firāqında o bəd-hü dil-bərün
Kim tapulmaz min bələ mən zār u **sər-gərdān** içün (*Gazel 152, Mısra 6*). [sər-gərdān,]

sər-gəştə: *Kafası karışmış, şaşkın.*

Qaldım əvərə vü **sər-gəştə** cəhān kārında
Məndə bu 'uqdəni açmaqə yoh idi təqət (*Kaside 5, Mısra 15*). [sər-gəştə,]

Bir mür-ı bī-nəvā tək **sər-gəştə** dövr edüb
Əhirdə bərgāh-ı Süleyməne gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 3*). [sər-gəştə,]

sər-h'oş: *Alkollü bir içki veya keyif verici bir madde etkisiyle az veya çok kendini bilmez, kendine hâkim olamaz duruma gelmiş (kimse).*

İçüb mey məst olub nəz ilə bir **sər-h'oş**-hıram ilə
Ki tā şəd sālə zəhid əl götürsün pərsālīqdan (*Gazel 151, Mısra 3*). [sərhoş,]

sər-i küy: *Sevgilinin sokağının başı.*

O qədri iştıyāqım var **sər-i küyində** əzərə
Göz açmam məskənim cənnət ənəsim gərçi hür olsun (*Gazel 150, Mısra 5*). [sər-i küyində, -i, -n, -də]

Gəl ey edən **sər-i küyini** tərək cənānün

Düşən həvəsində beyt-i Həlil-i rəhmānun (*Gazel 155, Mısra 1*). [*sər-i küyini, -i, -n, -i*]

Sər-i küyundan etmə Zü'ni məhrum ey bī-mehr
Süleymān bārgāhında görəkdür çünki mür olsun (*Gazel 150, Mısra 11*). [*sər-i küyundan, -u, -n, -dan*]

sər-i zülf-i pərişān: Dağınık saçın ucu.

Demədim mi saña kim zār u pərişān olusan
‘Aşiq olma o **sər-i zülf-i pərişānə** köñül (*Gazel 124, Mısra 4*). [*sər-i zülf-i pərişānə, -ə*]

sər-i zülf: Saçın ucu.

Bilməyüb verdim əlimdən **sər-i zülfün** yərun
Mār-ı sər-küftə tək qopulacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 7*). [*sər-i zülfün, -ü, -n*]

sərir-i fəqr: Fakirlik tahtı.

Sərir-i fəqr ü qənā‘ətdə pādşāh ol kim
O bārgəhdə Süleymān mürdən kəmdür (*Gazel 73, Mısra 8*). [*sərir-i fəqr,]*

sər-küb: Başı ezilen, vurulan, dövülen.

Güy tək Zü'idi çövgān-ı bələ **sər-kübü**
Çünki bu ‘ərşədən ol şāh-süvārim getdi (*Gazel 248, Mısra 13*). [*sər-kübü, -i*]

sər-küs: Baş kesmək, öldürmək.

Güşə-i çeşmün ilə zülfün edər **sər-küşü**
Görünür kim genə bir tüzəcə sevdəyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 3*). [*sər-küşü, -i*]

Güşə-i çeşmün ilə zülfün edər **sər-küşü**
Məstə bağı necə tapub qəlbi qara yoldaşı (*Gazel 247, Mısra 7*). [*sər-küşü,]*

sərmā: Kış.

Niş-i kəməndār elə oğlar atur **sərmādan**
Ki onə tīb eləmāz Rüstəm ilə İsfəndār (*Kaside 6, Mısra 3*). [*sərmādan, -dan*]

sərmā-tər: Çok soğuk.

Kürk-i həftāni görək rədd edər **sərmātərin**
Yohdı yolun ki edəm mən onə tā istiḥzār (*Kaside 6, Mısra 25*). [*sərmā-tərin,]*

sər-mişār: Başı kesik, kafası kesilmiş.

Bu hətt ü zülf ü qəddinlə gülüstānə qədəm bas bir
Bənəfşə sünbülü pəjmürdə sərv **sər-mişār** eylə (*Gazel 199, Mısra 4*). [*sər-mişār,]*

sər-məst: Sarhoş.

Olub **sər-məst** bilmirdük nədür nīk [ü] bəd-i dünyā
Bu məcnūnluluqlə məhrəm məclis-i ‘ürlānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 3*). [*sər-məst,]*

Olub **sər-məst** tā əfsānəmi təqdīm edim bir bir
Tərəhḥüm eylə başunçün ki dörd-i bī-kəranım var (*Kaside 7, Mısra 5*). [*sər-məst,]*

Dögül ‘əbəş gəm-i hicrində olduqum **sər-məst**
Nə gördi bādədə bilmən ki oldı bādə-pərəst (*Tahmis 2, Mısra 23*). [*sər-məst,]*

sər-məst-i ‘eşq: Aşk sarhoşu.

Hüm-hānə-i cəhāndə ḥarābāt-ı dəhrdə
Sər-məst-i ‘eşq olandadı çün hüş-yārlıq (*Gazel 111, Mısra 10*). [*sər-məst-i ‘eşq,]*

sər-nigün: Ters dönmüş, baş aşağı, tepetaklak. Təlihsiz, bahtsız.

‘Uryān edübdü nərğis-i bīmārı **sər-nigün**
Həm-dəm qılubdı gör gül-i həmrānı ḥār ilə (*Kaside 21, Mısra 5*). [*sər-nigün,]*

sərsār: Ağzına kadar dolu, dopdolu.

Sāqiya bir kərəm et durma gözün qurbānı
Bir iki cām ilə **sərsār** elə mən-nālānı (*Mesnevi 6, Mısra 2*). [*sərsār,]*

sərsəm: Zihnini toplayamaz, bildiyini hatırlayamaz
durumda olan, kafası karışık (kimse), şaşkın.

Cəhānun dövlətin çox istəyən əşhāslar bi’llāh
Fənādur çün bunun təlibləri divānə **sərsəmdür** (*Gazel 41, Mısra 8*). [*sərsəmdür, -dür*]

sər-tā-sər: Baştan başa.

Yə’nī məcmü‘-ı cəhān içrə bənī növ‘-i bəşər
Yaranub bir kişi bir ‘övrətidən **sər-tā-sər** (*Mesnevi 6, Mısra 60*). [*sər-tā-sər,]*

sərv: Servigillerden, kışın koyu yeşil yapraklarını dökməyən, daha çox mezarlıklara dikilən uzun ömürlü, güzel kokulu, kozalaklı, ince uzun ağac; Sevgili.

Māh-ruḥsānı mıdır zülfün arası **sərv**-qəd
Yā ki reyḥān içrə bitmiş lālə-i hədd rū mıdır (*Gazel 52, Mısra 3*). [*sərv,]*

Ləbün təkı hanı bir göncədə tərāvət ü lütf
Qədün tək hansı səhi-**sərvlər** ḥurāmāndur (*Gazel 81, Mısra 8*). [*sərvlər, -lər*]

Dil istər idi qədün **sərvini** yüzün güləni
Nə zövqi həftərə yüz bağ u büstān sənəz (*Gazel 92, Mısra 7*). [*sərvini, -i, -n, -i*]

Nə **sərvə** meyl edərəm nə şənübərə kim mən
O qədri ol büt-i tībā-qiyāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 5*). [*sərvə, -ə*]

Həsəddən sudə tikmiş **sərvini** tā kim rəvān olsun
O gündən kim görübdür bağbān sərv-i ḥurāmānun (*Gazel 160, Mısra 11*). [*sərvini, -i, -n, -i*]

Şimşād u **sərvini** qoparun güllərin pozun
Hər bağdə o **sərv** ki rəftərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 11*). [*sərvini, -i, -n, -i*]

Nə güldə ‘ətr var nə bülbüldə bir nəvā
Nə zövqi sāyə ‘ər‘ər ü **sərv** çinārdə (*Kaside 19, Mısra 4*). [*sərv,]*

Muşəvvər eyləyübdür mərdüm-i çeşmim qədün **sərvin**
Dögül bī-hüdə cārī eyləmək hər ləhzə bu cülər (*Gazel 57, Mısra 3*). [*sərvin, -i, -n*]

Bu hətt ü zülf ü qəddinlə gülüstānə qədəm bas bir
Bənəfşə sünbülü pəjmürdə **sərv**i sər-mişār eylə (*Gazel 199, Mısra 4*). [*sərv,]*

Ləzzət-i qaydun ḥarām oldı baña ey **sərv** kim
Sələmişdün ol əsiri bir gün əzād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 9*). [*sərv,]*

Sələdim ey **sərv** dut çeşm-i üzə mənzil dedi

Məskən etmək mümkün olmaz bəhr-i 'ümmən üstünə (*Gazel 203, Mısra 5*). [*sərv, j*]

Şimşad u sərvini qoparın güllərin pozun
Hər bağdə o **sərv** ki rəftərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 12*).
[*sərv, j*]

sərv-qāmət: *Servi boylu sevgili.*

Mən bī-nəvāyə rəhm elə ey **sərv-qāmətīm**
Kim qalmayub firəqə dəhi istiḳāmətīm (*Gazel 138, Mısra 1*).
[*sərv qāmətīm, -im j*]

sərvār: *Bir topluluğun en ileri geleni, başkan, reis.*

Ğərəz bir atdurur mənşür-i Zü'ī sərvərə səndən
Ki fəhr ilə desün ol sərvərimdən bir nişānım [var] (*Kaside 7, Mısra 37*). [*sərvār, j*]

sərv-i dil-cū: *Gönlün aradığı servi (boylu sevgili).*

Çeşm-i pür-hünüm mənim tūfānə verdi 'āləmi
Bəs ki tökdü qanlı yaş ol **sərv-i dil-cūdan** cüdā (*Gazel 12, Mısra 6*). [*sərv-i dil-cūdan, -dan j*]

sərv-i gül-izār: *Gül yanaklı servi (sevgili).*

Qışın uzun gecəsi getdi dağlən Zü'ī
Bəhār ilə belə ol **sərv-i gül-izār** gələydi (*Gazel 235, Mısra 10*). [*sərv-i gül-izār, j*]

sərv-i hurāmān: *Salma salma yürüyən servi boylu sevgili.*

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə vā'iz dəm-bə-dəm
Hiç utanmur bir məgər **sərv-i hurāmānun** görüb (*Gazel 19, Mısra 4*). [*sərv-i hurāmānun, -u, -n j*]

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə vā'iz dəm-bə-dəm
Hiç utanmur bir məgər **sərv-i hurāmānun** görüb (*Gazel 31, Mısra 4*). [*sərv-i hurāmānun, -u, -n j*]

Həsəddən sudə tikmiş sərvini tā kim rəvān olsun
O gündən kim görübdür bağbān **sərv-i hurāmānun** (*Gazel 160, Mısra 11*). [*sərv-i hurāmānun, -u, -n j*]

sərv-qədd: *Servi boylu.*

Şəhr-i Şirvānə genə bir **sərv-qədd** dil-bər gəlüb
Vəh nə dil-bər bir yūzi gül löbləri şəkkər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 1*). [*sərv-i qədd, j*]

sərvār: *Bir topluluğun en ileri geleni, başkan, reis.*

Sərvərə Zü'ī-i bī-çərə gələubdir kəhvə
Qoymə mundan sora dünyadə görə bir zillət (*Kaside 5, Mısra 49*). [*sərvərə, -ā j*]

Sərvərə feyz-i ziyarət tələbiyçün neçə yol
Kə bə-i vüslətivə şidq ilə züvvār oldım (*Kit'a-ı Kebir 5, Mısra 1*). [*sərvərə, -ā j*]

Mənim da'vām səninlədür **sərvərə**
Qolı sınıq bilür qədr-i mümiyā (*Mesnevi 5, Mısra 95*).
[*sərvərə, -ā j*]

Sərvərə qoymə qalam bī-sər u sāmān nə zār
Kīsə bī-sikkə bər u düşim bī-cübbə vü h'vār (*Terci-bend 1, Mısra 41*). [*sərvərə, -ā j*]

Nə Qudyal əhlīm imdi nə Şirvān əhli ey **sərvər**
Ğərəz kim dār-ı dünyadə pərişān hānmānım var (*Kaside 7, Mısra 11*). [*sərvər, j*]

Ğərəz bir atdurur mənşür-i Zü'ī sərvərə səndən

Ki fəhr ilə desün ol sərvərimdən bir nişānım [var] (*Kaside 7, Mısra 38*). [*sərvərimdən, -im, -dən j*]

Gedüb izhār elə ol **sərvərə** hāl-i zārun
Tā kifāyət edə hər nəhv saña olə mərəm (*Kaside 13, Mısra 27*). [*sərvərə, -ə j*]

sərvər-i bülənd məqām: *Makamı yüce önder.*

Ey **sərvər-i bülənd məqām** ki şidiq ilə
Dərgāhivə dəhil ü həqirānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 1*). [*sərvər-i bülənd məqām, j*]

sərvər-i vālā: *Yüce reis/başkan.*

Əlā ey **sərvər-i vālā**-nəsəb kim bu cəhān içrə
Dil [ü] dəst-i göhər-məşhūnlə min dəryā vü kānım var
(*Kaside 7, Mısra 31*). [*sərvər-i vālā, j*]

sərvər-i vālā təbār: *Yüce soylu reis.*

Fikr elə ey **sərvər-i vālā-təbār**
Sən var ikən mən qalam bī-çiz-i hār (*Mesnevi 5, Mısra 83*).
[*sərvər-i vālā təbār, j*]

sərvər-i əhl-i fəzl-i ələm: *Alemin faziletli ehlinin başkanı.*

Ey **sərvər-i əhl-i fəzl-i ələm**
Mümtāz u güzīn-i nəsl-i ādəm (*Mesnevi 8, Mısra 15*).
[*sərvər-i əhl-i fəzl-i ələm, j*]

sər-əncām: *Başa gelen hal, olay veya olaylar zinciri, məcərə, Emir, buyruk.*

Əgər təlh olə də şirīn olur kām
Ki şirīnliq gərək olsun **sər-əncām** (*Mesnevi 3, Mısra 12*).
[*sər-əncām, j*]

Hātīr-i Həvvā için Ādəm burahdı cənnəti
H'vāhiş-i yāri **sər-əncām** etməyən ādəm döğül (*Gazel 125, Mısra 6*). [*sər-əncām, j*]

sərəncām qıl-: *Halletmek, çözmek, sonlandırmak.*

Fikr edirdim ki nə növ' ilə **sər-əncām qılaq**
Tā ki tapsun bu pozug həlātīm ol işdə nizām (*Kaside 13, Mısra 17*). [*sərəncām qılaq, -aq j*]

səs et-: *Feryad etmək, inlemek, ah etmək.*

Fərhad ilə Məcnūn qaçubən çöllərə düşdi
Zü'ī kimi bu 'ərşədə mən tā ki **səs etdim** (*Gazel 130, Mısra 12*). [*səs etdim, -di, -m j*]

səttār bəg: *Özel isim.*

O nəcībū'l-nücebā cüd **Səttār Bəg** kim
Fəzl-i cüd ilə adı şöhrət-i Şirvān oldı (*Kaside 17, Mısra 21*).
[*səttār bəg, j*]

Həm-bəzm idi bu məclisə **Səttār Bəg** kim ol
'İrfāniyyət kitabına əvvəl sūtūr idi (*Gazel 246, Mısra 15*).
[*səttār bəg, j*]

səvā: *Başka, digər, gayrı.*

Budur bundan **səvā** yohdur vüsāl-i yārə bir çarə
Təriq əhlinə məqsədə yetüşməğün bu rəh-bərdür (*Gazel 88, Mısra 5*). [*səvā, j*]

Var imiş yüz bu növ' ādəmlər
Ki özindən **səvāni** bātil elər (*Mesnevi 11, Mısra 52*).
[*səvāni, -n, -i j*]

Nə mülk-i gürbət içrə bir ənis-i dil-güşāmız yoh

Şəbə səndən **səvā** bir kimsəyə bi'llāh ricamız yoh (*Tahmis 1, Mısra 8*). [*səvā,]*

səvāb: *Böyle bir mükāfat kazandıracaq hayırlı iş ve davranış.*

Bir yerdəəm təfəvüti yoh tūti vü ğurāb
Bilməz nədür cəhānda günāh ilə yā **səvāb** (*Muhammes 3, Mısra 26*). [*səvāb,]*

səvād: *Siyahlıq.*

Rüyun bəyāzi mətlə'-i h'vurşid-i əsmān
Həttün **səvādi** āyə-i Qurān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 6*).
[*səvādi, -i]*

səvāyi: *Başka, digər, gayrı.*

Səndən **səvāyi** kimdi ki oldı vilādəti
'İzzət-fəzā-yı beyt-i şərif-i Hüdā 'Əli (*Kaside 1, Mısra 23*).
[*səvāyi,]*

Bir Əmirhān Şirvān igiddən **səvāyi** dəhrdə
Bir nəfər şəhs-i səhāvət-pişə əlān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 17*). [*səvāyi,]*

sə'y: *Ceht.*

Gər bağludı təqdīr-i qəzāyə hamu işlər
Bī-cā yerə bu **sə'y** bu zillət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 4*).
[*sə'y,]*

Gər sə'y ilədür dövlət ü şövkət bu cəhānda
Çoh kimsədə bī-sə'y bu şövkət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 5*). [*sə'y,]*

Düşüb 'eşqün həvāsınə **sə'y** eyləyüb şəfāsınə
Bu həqiqət mināsınə qurbānə gəlmək yahşıdır (*Gazel 85, Mısra 15*). [*sə'y,]*

Düşdim yolə **sə'y** ü güşiş ilə
Bī-rāh ilə zār u püşiş ilə (*Mesnevi 7, Mısra 41*). [*sə'y,]*

'Ulümə **sə'y qılub** eylə mərifət kəsbin
Ki tā həbər biləsən 'āləm-i həqiqətdən (*Kaside 15, Mısra 27*). [*sə'y qılub, -ub]*

səvvād: *Avcı.*

Etdi **səyyād**-gözi şayd dil-i 'uşşāqı
Həbbəzā şir-şikār eyləyən əhülərə bağ (*Gazel 35, Mısra 5*).
[*səyyād,]*

Nədür ey lələ-ruh yārim bu qədri bī-vəfālıq kim
Deməzsən kim mənim bir dərd çəkmiş dəğdārim var (*Gazel 50, Mısra 5*). [*səyyādım, -ım]*

Dögül bu dəhrdə **səyyādıq** qanūnī bi'llāhi
Ki şaydın tərək edüb dönsün havā üzrə məkān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 9*). [*səyyādıq, -lıq]*

səvvād-i bī-pərvā: *Korkusuz avcı.*

Nədür muncə təğāfül səndə ey **səyyād-i bī-pərvā**
N'öçün yād etməsən dāmımdə əhır bir şikārim var (*Gazel 45, Mısra 7*). [*səyyād-i bī-pərvā,]*

səyyār: *Gezip dolaşan, gezen.*

Yüz qərinə keçsə sən tək mäh bulmaz gər fələk
Gündə min kəz kürə(?)'i ərz üzrə **səyyār** olsə də (*Gazel 218, Mısra 6*). [*səyyār,]*

sānī: *İkinci.*

Āləmün rüyə tərəqqiliqi bundan tanı

Saṇa Yüsifdi gözəlliqdə həbībim **sānī** (*Gazel 250, Mısra 2*).
[*sānī,]*

Ş

sāb: *Genç, delikanlı.*

Žū'ī mənəm ki (?) āyət-i lā təqnəti de bəs
Tə'rif-i hülq-i zāhid için şeyh [ū] **sābdan** (*Gazel 178, Mısra 14*). [*sābdan, -dan]*

sād: *Sevinçli, mutlu, huzurlu.*

Fələkdən güşşə dövrəndən bələdur həşilim hər gün
Məgər Həq şādıq-h'vurşidini məndən nihān qılmış (*Kaside 11, Mısra 10*). [*sādıq, -ım]*

Heyli zəməndür məni yād etmədün
Dirhəm ü dīnār ilə **sād** etmədün (*Mesnevi 5, Mısra 98*).
[*sād,]*

Ustādi təbəşşüm eyləyüb **sād**
Etdi onə belə fikr bünyād (*Mesnevi 8, Mısra 49*). [*sād,]*

Mey-cāmı gərçi həlqə verür **sādıq** vəli
Cām əldə sənsiz ey büt-i məh zülmət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 9*). [*sādıq, -lıq]*

Ümīd h'uşdı firāq içrə vəşlədən Žū'ī
Ki **sād** olur dil-i ümmīdvārım əhīrdə (*Gazel 198, Mısra 10*).
[*sād,]*

Žū'ini **sād** edüb İslāmdə bir ād eyləyün (*Mesnevi 9, Mısra 86*). [*sād,]*

Sād idi könlül o səhət içrə
Hər ləhzədə 'eyş ü 'işrət içrə (*Mesnevi 7, Mısra 25*). [*sād,]*

Dərdə ki cəhānda dil bilən həmə-dəm yoh
'Ömrün yüz olə də **sād** keçən bir dəm yoh (*Rübai 5, Mısra 2*). [*sād,]*

Sād oldılar əğyār vüşālunlə həmişə
Hicrində şəb ü rüz dil-əfkār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 5*). [*sād,]*

Həmişə vüşlətə mu'tād gördüğün könlüm
Tutuşdı gəm odınə **sād** gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 4*). [*sād,]*

Gördükdə şe'rivi könlül ol növ' **sād** olub
'Aşiq yetəndə **sād olı** cənānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 3*).
[*sād,]*

Gördükdə şe'rivi könlül ol növ' **sād** olub
'Aşiq yetəndə **sād olı** cənānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 4*).
[*sād,]*

Müdām olmaq gərək nə sūd içüb mey bir dəm oldun **sād**
Cəhānda bu məşəldür bir gül ilə növ-bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 5*). [*sād,]*

Və'də-i vəşlün şəb-i hicrəndə təkrār eyləyüb
Bu firib ilə dil-i məhşünümü **sād** eyləmə (*Gazel 127, Mısra 8*). [*sād,]*

Qoyub zəlil ü zəbün gürbət içrə 'uşşāqı
Üzün vətən sarı çoh **sād** u möhtərəm getdün (*Gazel 163, Mısra 10*). [*sād,]*

Tükəndi 'ömr-i kirāmī fəğān u āh ilə Žū'ī
N'olaydı 'əqibət ālām **sād** u hürrem olaydı (*Gazel 244, Mısra 14*). [*sād,]*

Yoh idi dildə gəm-i hier **şād** vəslün ilə
O gün bir özgə gün idi o vəqt digər idi (*Gazel 240, Mısra 3*). [*şād,]*

Sənsən həmişə **şād** qılan həstə könlümü
Məhzün edəndə cövr ilə bu cərh-i kəc-mədār (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 13*). [*şād,]*

Əlli il kəsib-i 'ulüm etməyə qıldım iqdām
Şād olurdım ki 'əcəb yaşı hünərdür bu məqām (*Terci-bend 1, Mısra 10*). [*şād,]*

Nəqşbənd-i kərgāh-ı dəhr güyā çəkməyüb
Şadlıq-nəqşin mən-i dil-həstə vü həyrān içün (*Gazel 152, Mısra 8*). [*şadlıq, -lıq]*

şād ol: *Mutlu ve huzurlu olmak.*

Şād ol cəhəndə çəkmə dəhi var yoh gəmin
Yohdur təfəvvüti əcəlün yoh var ilə (*Kaside 21, Mısra 29*). [*şād ol,]*

şād qıl-: *Mutlu kılmak, sevindirmek.*

Gücündən artıqə ümmid dutmə gəm çəkmə
Nə gəlsə **şād qıl** ahar dil-i gəm-əfzāni (*Kaside 23, Mısra 18*). [*şād qıl,]*

Dil-i gəmginimi sənsən **qılan şād**
Sənünlədür vücdüm şəhri ābād (*Mesnevi 12, Mısra 11*). [*şād qılan, -an]*

şādmān: *Sevinç, mutluluk.*

Şādmān idi könlü şübḥ-i vüṣālə Żū'ī
Bu günün 'āqibətində nə olacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 11*). [*şādmān,]*

'Āləm təməm ləzzət-i 'işrətdə **şādmān**
Mən bā-həzār güşşə həzidə be-künc-e tār (*Kaside 9, Mısra 19*). [*şādmān,]*

H' oş ol zəmən o günki bu sinnim cavān idi
Şām u səhər vətəndə könlü **şādmān** idi (*Gazel 242, Mısra 2*). [*şādmān,]*

Təvəqqe'm budı əhvālvı bəyān edəsən
Həqir Żū'ini bir sözlə **şādmān** edəsən (*Mesnevi 14, Mısra 16*). [*şādmān,]*

şād-kām: *Çok sevinçli, arzusuna kavuşmuş.*

Göz 'ārizində ləb ləbi üstündə başda şür
Dil **şād-kām** u əldə mey-i h' oş-güvār idi (*Gazel 222, Mısra 12*). [*şād-kām,]*

Hər gün keçirdi 'işrət ilə rüzgārımız
Dil **şād-kām** u əldə mey-i h' oş-güvārımız (*Müseddes 1, Mısra 14*). [*şād-kām,]*

şāfi': *Birinin affı için araya giren, şefaatçi olan, şefaat eden kimse.*

'Āşiq ki fənā bəzminə 'eşq içrə yetişdi
Ol məs'ələdə **şāfi'** yā ə'zəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 8*). [*şāfi',]*

şāfi'-i 'üşyān: *İsyan edenlere şefaat eden.*

Həq səni həlq eyləyübdür rəsm-na'mā li'l-'ələmīn
Şāfi'-i 'üşyān əhl-i mə'siyət rüz-ı cəzā (*Gazel 2, Mısra 6*). [*şāfi'-i 'üşyān,]*

şāh: *Dal, budak.*

Şəd-heyf cəhān bāğınə bəd vəqtdə gəldük
H' oşgətdə olub nəhl nə **şāh** u nə şəmər var (*Gazel 42, Mısra 4*). [*şāh,]*

Cəhān bāğında bir h' oşgətdə nəhlə bənzərəm mən kim
Nə bir **şāhım** nə sāyəm nə şüküfə nə bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 12*). [*şāhım, -im]*

şāh: *Hükümdar, padişah, sultan; Güzel, sevgili.*

Şāhı olə sənün təki ey mäh bir kəsün
İnşāfdur kim olə yüvünci gədälərə (*Gazel 201, Mısra 7*). [*şāhı, -ı]*

Hər dəm ollam qanıma gəltān tən-i məcrüh ilə
'Ərsə-i hüsn içrə ey **şāhım** bu cövlānun görüb (*Gazel 31, Mısra 6*). [*şāhım, -im]*

Fəqir ü əgriyā **şāh** u gədə olmaqə bā'is nə
Bilən yohdur bu əmri lik munda sirr-i mübhəm var (*Gazel 70, Mısra 7*). [*şāh,]*

Bir gün olı kim Mısr-i hökümətdə olur **şāh**
Çāh-i gəm ara Yüsif-i Kən'ān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 5*). [*şāh,]*

Təqsirimin işbātınə şahid tələb etmə
Bir **şāh** ki zālīm olə təqsir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 4*). [*şāh,]*

Süvār-ı əsb-i nəşāt ol könlü nə māt ki dəhr
Məqām-ı güşşədi gər **şāh** gər vəzir oləsən (*Gazel 170, Mısra 4*). [*şāh,]*

Āsmān-ı hünər ü cüd u ma'ārif mähı
Məsnəd-i məmləkət-i cüd [u] səhāvət **şāhı** (*Mesnevi 1, Mısra 32*). [*şāhı, -i]*

Dürüst diqqət elə bir umür-ı dünyāyə
Təməm **şāh** u gədə cümləsi olur fānī (*Kaside 23, Mısra 6*). [*şāh,]*

Hätəm-i 'əşrdən ağāh döğülsən əslā
Ki onun süfrəsinə həzirdur **şāh** u gədə (*Mesnevi 1, Mısra 26*). [*şāh,]*

Şāhlığından görmədi bir 'işrəti
Qoydı getdi özi içün lə'nəti (*Mesnevi 5, Mısra 13*). [*şāhlığından, -lığ, -ın, -dan]*

Ondan sora gəldi Firidün **şāh**
Şəh demə cərh üzrə yaqın çıxdı mäh (*Mesnevi 5, Mısra 15*). [*şāh,]*

Yohdur baña **şāh** səndən özgə
Żū'iyə pənāh səndən özgə (*Mesnevi 7, Mısra 67*). [*şāh,]*

Nədür tədbir bilmən cənə yetdim bī-vəfālardan
Könlü mülkündə bundan sora ondan geyri **şāh** etmən (*Tahmis 1, Mısra 26*). [*şāh,]*

Qıl şəfā'ət Żū'ī-i miskinə **şāhım** həşrdə
Bir gūlām-ı rü-siyəhdür şidq-dildən çün saña (*Gazel 2, Mısra 9*). [*şāhım, -im]*

Hər dəm ollam qanıma gəltān tən-i məcrüh ilə
'Ərsə-i hüsn içrə ey **şāhım** bu cövlānun görüb (*Gazel 19, Mısra 6*). [*şāhım, -im]*

şāh-bāz: *İri ve beyaz bir doğan cinsi.*

Salmasun nərgis-i məhmürəvə zülfün sāyə
Qoymə **şāh-bāzə** olə zāğ [u] zəğanın həm-sāyə (*Gazel 209, Mısra 2*). [*şāh-bāzə, -ə]*

şāhi: *Beş kapiklik (bozuk para) kara para; Azərbaycan`da XVI. əsrdə Safevilər devletində kesilmiş sikke.*

Molləyə şāhibi deyər hər həftə bir **şāhi**
Vermüb o şāhini dutə āhır hüşüməti (Kaside 2, Mısra 13).
[şāhi,]

Molləyə şāhibi deyər hər həftə bir **şāhi**
Vermüb o şāhini dutə āhır hüşüməti (Kaside 2, Mısra 14).
[şāhini, -n, -ı]

şāh-ı cəhān: *Dünyanın padişahı.*

Bu hāl ilə nə fā`idə **şāh-ı cəhān** olam (Muhammes 1, Mısra 27).
[şāh-ı cəhān,]

şāh-ı cəhān: *Dünya şahı.*

Piyadə rəh dönüb bu dərgəhə bir atə gəldim mən
Əgər fil olsə gəm yoh sən tək **şāh-ı cəhānım** var (Kaside 7, Mısra 34).
[şāh-ı cəhānım, -ım]

şāh-ı hökmürān: *Hükmeden padişah.*

Elə həyāl edərəm **şāh-ı hökmürānam** gər
Desə filanı mənim bir kəmin qulāmımdur (Gazel 55, Mısra 3).
[şāh-ı hökmürānam, -am]

şāh-ı hürşid: *Günəş şah.*

Şāh-ı hVurşid-məqām eylədi bürc-i qövsi
Düşəcək ləşkər-i sərmāyə ‘acəb qar-ı məqār (Kaside 6, Mısra 7).
[şāh-ı hürşid,]

şāh-ı vüslət: *Kavuşma padişahı.*

Nə var künc-i qəfəsdə āb u dānəm əşkdən geyri
Nə **şāh-ı vüslətə** uçmaq içün bāl u pərim yohdur (Gazel 47, Mısra 6).
[şāh-ı vüslətə, -ə]

şāhid: *Bir şeyin olduğu yerde hazır bulunup olanları gören kimse.*

Təqsirimün işbātınə **şāhid** tələb etmə
Bir şāh ki zālīm olə təqsir nə lāzım (Gazel 131, Mısra 3).
[şāhid,]

Bələ-yı hicr cəfā-yı rəqib olmaydı
Şərāb u **şāhid** ü sāqī həmişə bāhəm olaydı (Gazel 244, Mısra 8).
[şāhid,]

şāhid: 1. Bir şeyin olduğu yerde hazır bulunup olanları gören kimse 2. Bir dāvədə gördüklerini, bildiklerini anlataraq dāvənin hallinə yardımcı olan veya bir akdin yapılmasında hazır bulunan kimse, tanık.

Cümlə **şāhiddi** sənün cüd-ı səhā etməginə
Müddə‘i əvvəldə əltāfuvə eylər iqrār (Kaside 6, Mısra 35).
[şāhiddi, -di]

şāhid-i ‘ādil: *Adaleətli tanık; Adil sevgili.*

Ey gülüstān-ı fəzilətdə Birāhīm-i zəmə
Fəzldə **şāhid-i ‘ādildi** təmām-ı cəhān (Kaside 14, Mısra 2).
[şāhid-i ‘ādildi,]

Ey gülüstān-ı fəzilətdə Birāhīm-i zəmə
Fəzldə **şāhid-i ‘ādildi** təmām-ı cəhān (Kaside 14, Mısra 2).
[şāhid-i ‘ādildi, -di]

şāhin: *Maruf avcı kuş; Özel isim.*

Nədən həm-cinsivə yā geyr cinsə yohdur əltāfun
Yəqinimdür ki yohdur səndə şāhindən nişān **Şāhin** (Gazel 171, Mısra 16).
[şāhindən, -dən]

Nə **şāhinsən** nə bülbül nə həzār-āhəng nə şulşul
Tuyurun hālətdən səndə yoh bir şey` ‘əyān **Şāhin** (Gazel 171, Mısra 17).
[şāhinsən, -sən]

Əgər şāhinə hər gün eyləmək bir qan olub rüzī
Təgāfül birlə min min eyləmə hər gündə qan **Şāhin** (Gazel 171, Mısra 5).
[şāhinə, -ə]

Dutan ey övc-i istignədə dā`im əşyān **Şāhin**
Səni sayd eylər āhirdə ‘uqāb-ı əsmān **Şāhin** (Gazel 171, Mısra 1).
[şāhin,]

Dutan ey övc-i istignədə dā`im əşyān **Şāhin**
Səni sayd eylər āhirdə ‘uqāb-ı əsmān **Şāhin** (Gazel 171, Mısra 2).
[şāhin,]

Əgərçi cins cinsə meyl qılmaq mö`təbər sözdür
Dögülsən nişə bəs şā`irlərə sən mehrbān **Şāhin** (Gazel 171, Mısra 4).
[şāhin,]

Əgər şāhinə hər gün eyləmək bir qan olub rüzī
Təgāfül birlə min min eyləmə hər gündə qan **Şāhin** (Gazel 171, Mısra 6).
[şāhin,]

Bələ inşāf olur əhbābını yād eyləməz əhbāb
Saña āhır bu hişlətdən yetər çox çox ziyān **Şāhin** (Gazel 171, Mısra 8).
[şāhin,]

Dögül bu dəhrdə şəyyādıq qanūnī bi`llāhi
Ki şaydın tərək edüb dönsün havā üzrə məkān **Şāhin** (Gazel 171, Mısra 10).
[şāhin,]

Bu mülkə vārid olduqda mən-i məhcür u nā-kāmı
Nöçün məhv eylədün hātirdən ey āram-ı cān **Şāhin** (Gazel 171, Mısra 12).
[şāhin,]

Dögüldür həşiyət şāh-bāzə vəhşət rüz-i əvvəldən
Olub insān ilə ülfətdə dā`im tev`əmə
Şāhin (Gazel 171, Mısra 14).
[şāhin,]

Nədən həm-cinsivə yā geyr cinsə yohdur əltāfun
Yəqinimdür ki yohdur səndə **şāhindən** nişān **Şāhin** (Gazel 171, Mısra 16).
[şāhin,]

Nə **şāhinsən** nə bülbül nə həzār-āhəng nə şulşul
Tuyurun hālətdən səndə yoh bir şey` ‘əyān **Şāhin** (Gazel 171, Mısra 18).
[şāhin,]

Ğəraz sizdən təvəqqe` eylərəm kim bu gələn həftə
Həvāsun bizlərə mərqūm edüb eylə bəyān **Şāhin** (Gazel 171, Mısra 20).
[şāhin,]

Sənün nə-mehrbān olmaqlıqun Rāhil hüşüsündə
Nədür bā`iş yazub bu şe`ri qıldım imtiḥān **Şāhin** (Gazel 171, Mısra 22).
[şāhin,]

Hudāvənd eyləsün əhbābıvə lütfün ziyād ‘ömrün
Nə qədri dövr edər əflāk bāqıdır cəhān **Şāhin** (Gazel 171, Mısra 24).
[şāhin,]

şāh-nāz: *Eski Osmanlı müziğinde meşhur bir makam ismi.*

Bülbül-i şürīdə olub nəğmə-sāz
Vüslət-i güldən oḡuyur **şāh-nāz** (Mesnevi 10, Mısra 6).
[şāh-nāz,]

şāhsevən: *Şah`ın sevdiği anlamına gelmekle beraber Azərbaycan`da Şahseven sülalesi də mevcut olmuştur.*

Hān u bəg at kənd pül bəhş eylər idi şā`irə
Şāhsevən tək imdi çohdı adı hān hān qalmayub (Kaside 4, Mısra 16).
[şāhsevən,]

şāh-süvār: *Ata pek güzel binen, pek iyi binici.*

Güy tək Zü'üdi çövgən-i bələ sər-kübü
Çünkü bu 'ərşədən ol **şāh-süvārım** getdi (*Gazel 248, Mısra 14*). [*şāh-süvārım, -ım*]

şāhənsāh: *Şahlar şāhi, pādīşahlar pādīşāhi.*

Hər kəsin cüz'ī savādi olə həm tən-h'vāhi
Mülk-i 'elmün sölənür kim odı **şāhənsāhi** (*Terci-bend 1, Mısra 18*). [*şāhənsāhi, -ı*]

şā'iq: *Arzulu, hevesli, şevkli.*

Tərk edüb mə'rifəti pülə olublar **şā'iq**
Nə gərək 'elm hələ'iq pülə sölər Həliq (*Terci-bend 1, Mısra 28*). [*şāiq, -*]

Tapmadım bir vücüd lā'iq olə
Nəzm-i əş'ərə könlü **şā'iq** olə (*Mesnevi 2, Mısra 32*). [*şāiyiq, -*]

şā'ir: *Şiir söyleyen.*

Bu idi doğru söz kim 'ərz olundu hāk-i pāyundə
Əgərçi şā'irəm mən dəhrdə yüz min yalanım [var] (*Kaside 7, Mısra 36*). [*şā'irəm, -əm*]

Əgərçi cins cinsə meyl qılmaq mö'təbər sözdür
Döğülsən nişə bəs **şā'irlərə** sən mehrbān Şāhin (*Gazel 171, Mısra 4*). [*şā'irlərə, -lər, -ə*]

Şā'ir nə növ' [ilə] desün hüsn-i qönçəni
Yoh bir nəfər [ki] tā oħuyub qanə ey Gərib (*Kaside 3, Mısra 11*). [*şā'ir, -*]

Olubdı bağ-ı cəhāndən gül-i səhā məfqud
Odur ki mən kimi **şā'ir** bu növ' hār oldım (*Kaside 12, Mısra 8*). [*şā'ir, -*]

Hic inşāf idi **şā'ir** qədəh-i meysiz olə
Qalə bī-bādə vü bī-sādə həzīn ü nā-kām (*Kaside 13, Mısra 19*). [*şā'ir, -*]

Mən kimi **şā'ir** ü mähir ki gəzāl-i gəzəlim
Görsələr vāleh ü şeydā olə Sə'd ü Səlmān (*Kaside 14, Mısra 11*). [*şā'ir, -*]

Bir neçə **şā'ir** ü qələndər idük
Hər tərīq ü sənə mähir idük (*Mesnevi 2, Mısra 15*). [*şā'ir, -*]

'arif u **şā'ir** neçə yoldaş idük
Hər bir işdə birbirə sīr-dāş idük (*Mesnevi 4, Mısra 9*). [*şā'ir, -*]

Zāhidliq işi **şā'irə** 'äləmdə nə lāzım
Hər şəhşün olur dəhrdə bir kārī Səməndər (*Gazel 43, Mısra 3*). [*şā'irə, -ə*]

Hān u bəg at kənd pül bəhş eylər idi **şā'irə**
Şāhsevən tək imdi çolhı adı hān hān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 15*). [*şā'irə, -ə*]

Şā'irə hörmət olunur hər zəməni
Şe'r ilə bāqī qala yahşı yaman (*Mesnevi 5, Mısra 93*). [*şā'irə, -ə*]

Şā'ir gərək 'āşiq olə bir mäh-cəmələ
Cān təzəliyə lə'l-i şəkərbārī Səməndər (*Gazel 43, Mısra 5*). [*şā'ir, -*]

Qurbān saña **şā'ir** gərək içsün mey-i gül-gün
Sevsün dəhi bir dil-bər ü dildārī Səməndər (*Gazel 43, Mısra 11*). [*şā'ir, -*]

Hər 'elmdən āğah gərək olsun ki desün şe'r

Zü'ü kimi **şā'ir** gəlübən hər yetən olmaz (*Gazel 94, Mısra 12*). [*şā'ir, -*]

Əgər **şā'ir** desə bir şe'r-i şīrīn
Çəkər min tənə-söz yüzi qaralıq (*Gazel 112, Mısra 9*). [*şā'ir, -*]

Zü'iyā zülf-i 'arūs-ı sühənin zīvərinə
Hansı **şā'ir** sözidür şānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 12*). [*şā'ir, -*]

Deyəcəkdür haradan gətədi bu qıl ü qāl
'Ālim u 'arif ü **şā'ir** qurı söz timsālī (*Terci-bend 1, Mısra 38*). [*şā'ir, -*]

şām: *Akşam, gece.*

Qədəhlər edi baña **şāmlar** du'ā-yı qədəh
Kitābī şīşələr əldə kitāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 9*). [*şāmlar, -lar*]

Qədəhlər edi baña **şāmlar** du'ā-yı qədəh
Kitābī şīşələr əldə kitāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 9*). [*şāmlar, -lar*]

Ol pādşəhim bādəyə meyl etdügi gündən
Cān nəqdini hər **şāmdə** nəzr-i asəs etdim (*Gazel 130, Mısra 6*). [*şāmdə, -də*]

Qoymə məni intizār içində
Şām u səhər āh u zār içində (*Mesnevi 8, Mısra 68*). [*şām, -*]

Mā-hələqtu'l-cinnə və'l insə lə-yə'rif āyətini
Güş-ı cənə şübḥ ü **şām** eylər münādilər nidā (*Gazel 3, Mısra 6*). [*şām, -*]

Bizə qismət eləyüb **şām** u səhər hün-ı cigər
Cāhilün şərbət-i limü mey-i gül-nārı olub (*Gazel 32, Mısra 9*). [*şām, -*]

Təşəvvür eyləmə kim sənəz 'eyş edir Zü'ü
İşimdi **şām** u səhər nālə vü fəğān sənəz (*Gazel 92, Mısra 14*). [*şām, -*]

Əlimdən aldun o h'vurşid-i 'äləm-ārānı
İşiq günim dəhi çolhı etmə tīrə-**şām** fələk (*Gazel 118, Mısra 10*). [*şām, -*]

Səlsəbəl-i bādədür rində təsəlsül gözlayüb
Dəm-bə-dəm sā'ət-bə-sā'ət şübḥ [ü] **şām** almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 6*). [*şām, -*]

Sevübdür bir cavān-ı nəzənin pīrānəsər könlüm
Yanar şövq-i ruḥuylə nārə hər **şām** ü səhər könlüm (*Gazel 143, Mısra 2*). [*şām, -*]

O Süleymān ki yel əmrində idi **şām** u səhər
İmdi topraqı yel ağzındədi hər şəhrādən (*Gazel 173, Mısra 5*). [*şām, -*]

Hər **şām** u səhər Zü'ü münācāt elədim çolhı
Bilməm nə içün muncə du'ā bī-əşər oldı (*Gazel 239, Mısra 9*). [*şām, -*]

H'uş ol zəməni o gunki bu sinnim cavān idi
Şām u səhər vətəndə könlül şādmān idi (*Gazel 242, Mısra 2*). [*şām, -*]

Şām u səhər olgilən dərgəhinə cəbhə-sā
Arzū-yı vüşāl qıl nə hūr u ğilmānı (*Gazel 245, Mısra 17*). [*şām, -*]

Fikr edirdim nədi cürmim ki bu qürbətə mənim
Həm-dənim **şām** [u] səhər nālə vü əfğān oldı (*Kaside 17, Mısra 8*). [*şām, -*]

Oğur vəsf-i behişt-i 'ədn hər bir güşədə şulşul
Dügäh şübü ü **şām** içrə neçə 'uşşāq-ı dīvānə (*Kaside 22, Mısra 14*). [*şām,]*

Yohsə Qur`anı tilāvət eləməkdən qaçuban
Virdüvi **şām** u səhər bir bərbəṭ ü mizmār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 16*). [*şām,]*

Həm-dənim **şām** [u] səhər hər dəm şahib-i fitnət
Bilməyürdüm nədi dünyədə bələ vü möhnət (*Mesnevi 1, Mısra 15*). [*şām,]*

Şām [u] səhər bağlarda yār ilə
Ərgən u tənbur dəf [u] tār ilə (*Mesnevi 4, Mısra 7*). [*şām,]*

Çəkmışəm hər nə gəm ü möhnəti var 'äləmdə
Qalmışam **şām** u səhər şivən ilə mātəmdə (*Müseddes 2, Mısra 6*). [*şām,]*

Şəməhi: *Şamahi (Şirvan) Azərbaycan'da bir şəhir.*

Bu qədri dərd ü möhnətlə ölüb qurtarmadun Zü'ī
Şəməhi əhliyüq məşhür sözdür 'arımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 12*). [*şəməhi,]*

Vəlikən düşmüşəm əvərə müddətdür **Şəməhidən**
Diyār-ı Qübbə içrə bir nişiməndə məkənim var (*Kaside 7, Mısra 9*). [*şəməhidən, -dən]*

Qoyub **Şəməhi** kimi rəşk-i bağ-ı firdövsi
Muğāndə güssə muğilānına dūçār oldum (*Kaside 12, Mısra 3*). [*şəməhi,]*

'Ərz qıldım ki **Şəməhidən** edüb tərki vətən
Mülk-i Qudyalda bir vəz'lə dil dutdı məqām (*Kaside 13, Mısra 11*). [*şəməhidən, -dən]*

Tərk qıldun **Şəməhi** gülşənini
Gedüb əhır Muğāndə hār oldun (*Kaside 16, Mısra 5*). [*şəməhi,]*

Olı bir müddət-i bə'īd ki mən
Gəlmişəm Qübbəyə **Şəməhidən** (*Mesnevi 2, Mısra 30*). [*şəməhidən, -dən]*

Hanı **Şəməhi** ki yazam şe'rlər
Hər birinə bəzl edələr sīm ü zər (*Mesnevi 5, Mısra 59*). [*şəməhi,]*

Ey səbə get cənib-i Mişrə Züleyhəyə sölə
Kim **Şəməhi** mişrinə bir Yüsif-i dīgər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 6*). [*şəməhi,]*

Lāzımdı kim **Şəməhiyə** el Tūr söləsün
Ondə zühürə münəcə ki nūr-ı Hüdā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 5*). [*şəməhiyə, -y, -ə]*

H'oşā **Şəməhidə** dildār ilə keçən günlər
Müdām mäh-liqālarlə mey içən günlər (*Gazel 67, Mısra 1*). [*şəməhidə, -də]*

Zü'iyəm mən də **Şəməhidə** sənün maddāhun
Düşmənin didəsinə çəkməgə dəq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 15*). [*şəməhidə, -də]*

Yohdı **Şəməhi** buradə var vəli
Şəməhinun hānlarınun əfzəli (*Mesnevi 5, Mısra 65*). [*Şəməhi,]*

Yohdı **Şəməhi** buradə var vəli
Şəməhinun hānlarınun əfzəli (*Mesnevi 5, Mısra 66*). [*Şəməhinun, -n, -un]*

Şəməhinun qədim bəg-zadəsi

'Elm ü hünər təb' u Hüdā-dadəsi (*Mesnevi 10, Mısra 45*). [*Şəməhinun, -n, -un]*

şām-ı hicrān: *Ayrılık gecəsi.*

Rüz-i vəsl ol şühə qurbān olmadun ey cān dəhi
Şām-ı hicrān mən saña sanmə ki imdād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 6*). [*şām-ı hicrān,]*

şām-ı hicr: *Ayrılık gecəsi.*

Şām-ı hicrūn rüz-ı vəslə oldı təbdil ey köñül
Gördüyüncə bārī ol mehr-i cəhān-ārā yüzin (*Gazel 148, Mısra 9*). [*şām-ı hicrūn, -ün]*

Şām-ı hicrūn rüz-ı vəslə oldı təbdil ey köñül
Gördüyüncə bārī ol mehr-i cəhān-ārā yüzin (*Gazel 170, Mısra 9*). [*şām-ı hicrūn, -ün]*

şamil: *İhata edici, eden, muhtevî, şümüllü.*

Hər lisənə 'ālim-i kāmildurur
Hər nə hünər zātına **şamildurur** (*Mesnevi 10, Mısra 38*). [*şamil,]*

şān: *İyi bir niteliklə tanınmış olma durumu, ün, şöhrət, itibar.*

Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü **şāndur** məktəb
Yāhşı diqqət eləsən bağ-ı cināndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 3*). [*şāndur, -dur]*

Kişi beş dil bilə gər ondə təmām ədəmdür
Yəbək-i mərtəbə vü şövkət ü **şāndur** məktəb (*Muhammes 5, Mısra 15*). [*şāndur, -dur]*

Həq qəsəmlə sürə-i yāsində izhār eyləyüb
Şānuvi ey məhrəm-i əsrār-ı sirr-i yā vü sā (*Gazel 1, Mısra 6*). [*şānuvi, -uv, -i]*

Bəhşiş ilən əhl-i dövlət **şān** u şövkət arturur
Yohdı bəhşiş bā'is oldur şövkət-i şān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 11*). [*şān,]*

Bənd olmə māl u dövlətə göz tikmə **şān** u şöhrətə
Bu ərsə-i tərīqətə mərdənə gəlmək yāhşıdur (*Gazel 85, Mısra 5*). [*şān,]*

Yüz min il 'ömrün olə çün bir nəfəsdür 'əqibət
'Ömr-i bāqilə cəhāndə **şān** u şövkət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 16*). [*şān,]*

Kāfi olur mı **şānuvə** gər gəlsə Həqqdən
Fəzlün zühürə qılmaqə yüz qul fəkə Əli (*Kaside 1, Mısra 29*). [*şānuvə, -u, -və]*

Eləsün bāqī Hüdā şövkət-i şān ilə səni
Çünki səndən hamuyə şövkət ilə **şān** oldı (*Kaside 17, Mısra 28*). [*şān,]*

şānə: *Tarak.*

Zülf-i şühəni **şānəlayüb** etməgə zīnət
Səd-heyf nə məşşātə nə bir şānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 8*). [*şānə,]*

Zülf-i şühəni **şānəlayüb** etməgə zīnət
Səd-heyf nə məşşātə nə bir şānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 7*). [*şānəlayüb, -lə, -y, -üb]*

Zü'iyə zülf-i 'arūs-ı şühənin zivərinə
Hansı şā'ir sözidür **şānə** ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 12*). [*şānə,]*

'Əql ü cān pīç ü həm-ı zülfədə sər-gərdāndur

Yüz ağız açsə də **şānə** belə müşkil olı həll (*Gazel 126, Mısra 14*). [*şānə,]*

Zülf-i siyəhin hörməgə ol zülf-i pərişān
Hür əynə dutsun u pəri **şānə** yetürsün (*Gazel 157, Mısra 4*).
[*şānə,]*

H' oşdı yüz həncər-i bərrəndə dil ü cənə dəgə
İstəmə zülf-i pərişānuvə kim **şānə** dəgə (*Gazel 189, Mısra 2*). [*şānə,]*

Açılır şānə şifət zār-ı tənimdən min ağız
Ey pəri **şānə** gər ol zülf-i pərişānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 3*). [*şānə,]*

Açılır şānə şifət zār-ı tənimdən min ağız
Ey pəri **şānə** gər ol zülf-i pərişānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 4*). [*şānə,]*

Dutub könlüm quşu zülfündə ey bī-mehr kəşānə
Dağıtmə urmə şānə lütf qıl bir ol **pərişānə** (*Gazel 192, Mısra 2*). [*şānə,]*

İstəsən eyləyəsen hānə-i 'uşşāqı hərāb
Al ələ şānə çək ol zülf-i 'əbirəsāyə (*Gazel 194, Mısra 8*).
[*şānə,]*

Nədən artub bu gecə könlümün fəryād u fəğānı
Məgər şānə dağıtmış yə şəbā zülf-i pərişānı (*Gazel 252, Mısra 4*). [*şānə,]*

Həlindən əhəz edirdi könlü mürği dānəni
Ol gül üzündə türə-i tərərə şānəni (*Müseddes 1, Mısra 28*).
[*şānəni, -n, -i]*

Şəbr eyləmək əfzəldi ki Əyyüb-fikārun
Dərd ü ələmi şövkət ilə **şānə** dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 12*).
[*şānə, -ə]*

şānə çək-: *Taramak.*

Bir **şānə çək** ol zülf-i pərişānə 'Əleykən
Desəm nə rəvā gözəlün nərgis-i bīmār (*Muhammes 4, Mısra 31*). [*şānə çək,]*

şapqa: *Şapka.*

Deyür danışmāgilən Rusī rüzə bātil olur
Yəqīn ki kəfir olur qoysə başə **şapqanı** (*Kaside 23, Mısra 64*). [*şapqanı, -n, -i]*

şā'sa'a-ı sāğər ü şəhbā: *İçki kadehi ve şarabın parılması.*

Tə yüzün **şā'sa'a-ı sāğər ü şəhbāyə** düşüb
Rəşkdən ay ilə gün küh ilə şəhrāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 1*). [*şā'sa'a-ı sāğər ü şəhbāyə, -y, -ə]*

şāvəd: *Şart bildirir, eğer.*

Ölsəm gəmilə küy-i nigārimdə dəfn edün
Şāvəd o küy iti basə bir gün məzārımı (*Gazel 228, Mısra 12*). [*şāvəd,]*

şə'r: *Şiir.*

Hanı Şəmāhı ki yazam **şə'rlər**
Hər birinə bəzl edələr sım ü zər (*Mesnevi 5, Mısra 59*).
[*şə'rlər, -lər]*

Žū'iyā qā'idədür **şə'rdə** āhırdə du'ā
Tūl vermə elə bu tərəz ilə sən də itmām (*Kaside 13, Mısra 33*). [*şə'rdə, -də]*

Həqānī-i zəmənadı hər növ' **şə'rdə**

Feyz-i cəhānə gün kimidür iştihār ilə (*Kaside 21, Mısra 21*).
[*şə'rdə, -də]*

Hər 'elmdən āgah gərək olsun ki desün **şə'r**
Žū'ī kimi şā'ir gəlübən hər yetən olmaz (*Gazel 94, Mısra 11*). [*şə'r,]*

Dedim ey dost nədür bir belə behcət həbəri
Dedi **şə'r** ol ki Hüdādan saña əhsən oldı (*Kaside 17, Mısra 16*). [*şə'r,]*

Şā'irə hörmət olunur hər zəməni
Şə'r ilə bāqı qala yahşı yaman (*Mesnevi 5, Mısra 94*). [*şə'r,]*

Çün yohdı fəzl ü mə'rifət ü **şə'rə** müştəri
Bī-qədr ü nā-rəvāc olub zəhr-i mārda (*Gazel 176, Mısra 11*). [*şə'rə, -ə]*

Yohdur bu gündə mə'rifət ü **şə'rə** müştəri
Hərçənd cüst [ü] cü elədim hər diyərdə (*Kaside 19, Mısra 29*). [*şə'rə, -ə]*

Līk çü yoh imdi bir əhl-i səhā
Qəsīdə vü **şə'rə** desün mərhəbā (*Mesnevi 5, Mısra 58*).
[*şə'rə, -ə]*

Gəzətdə dərc elə bu şə'ri bir kināyət ilə (*Kaside 20, Mısra 48*). [*şə'ri, -i]*

Əgərçi ismdə **şə'rimdə** səktə vāqə'dür
Lətifədür genə əş'ərdə o səktə 'əyān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 19*). [*şə'rimdə, -im, -də]*

Nə həşil **şə'rdən** Žū'ī nə nəf'i hīkmət-i 'elmün
Bu sā'ət səhīb-i zər hər hünər əhlindən ə'lādur (*Gazel 40, Mısra 13*). [*şə'rdən, -dən]*

Bir püst lütf qılmış idin **şə'rdən** qabaq
Əş'ār-ı nəsr vāqə' olub nəzmdən kənār (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 3*). [*şə'rdən, -dən]*

Gördükdə **şə'rivi** könlü ol növ' şād olub
'Aşiq yetəndə şād olı cənānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 3*).
[*şə'rivi, -iv, -i]*

şə'r-i nəzik: *İnce, ölçülü şiir.*

Ey müşikāf-ı dəhr ki Žū'ini hülüşlə
Bir **şə'r-i nəzik** eylədi mədhündə āşkār (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 2*). [*şə'r-i nəzik,]*

şə'r-i şirin: *İyi, tatlı şiir.*

Əgər şā'ir desə bir **şə'r-i şirin**
Çəkər min tənə-söz yüzi qaralıq (*Gazel 112, Mısra 9*).
[*şə'r-i şirin,]*

şə'r-i şəmşir: *Kılıç (gibi) şiir.*

Məst olub tövsən-i təb'im götürüb cövlənə
Şə'r-i şəmşir ilə tə ki girüb meydānə (*Mesnevi 6, Mısra 4*).
[*şə'r-i şəmşir,]*

şəşdər: *(Tavladə) Altı kapı; Dünya.*

Mührə-i 'əql düşüb **şəş-dərə** bağlandı qapı
Kə'bətəyn-i hünər ü fəzlə dəhi yoh həcət (*Kaside 5, Mısra 27*). [*şəşdərə, -ə]*

şəşdər-i gəm: *Keder (Tavladə) altı kapısı, keder kapısı.*

Žū'ī bu **şəş-dər-i gəm** içün tasun atmadı
Bu 'ərsədə sənün tək bir bəd qumār yoh (*Gazel 38, Mısra 17*). [*şəşdər-i gəm,]*

şey: *Belli bir nesne, oluş veya düşüncəyi belirtmeyen, anlamı kendinden önceki ve sonraki kelimelerle ortaya çıkan; söz, olay, iş, durum, husus, madde, eşyá vb. yerine kullanılan belirsiz kelime.*

Hər şey`ün öz ziddi ilə hələti təşhīs olur
Ləzzət-i vüslət olur mu dər-d-i hicrān olmasa (*Gazel 14, Mısra 5*). [*şeyün, -ün*]

Möhnət nə şey`di bilməz idim yə ki gəm nədür
Könlüm həzār `işrət ilə kām-rān idi (*Gazel 242, Mısra 11*). [*şeydi, -di*]

`Āləmdə nə var isə tapub cümləsi təğyir
Hər şeydə qədimi sər ü sāmān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 16*). [*şeydə, -də*]

Nəyi artuqdi vücūdında Firəngün səndən
Əl ayağ qaş u göz ilə hamı şeydə tənsən (*Mesnevi 9, Mısra 70*). [*şeydə, -də*]

Nə şahinsən nə bülbül nə həzār-āhəng nə şulşul
Tuyurun hələtindən səndə yoh bir şey` `əyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 18*). [*şey,]*

Bir şey` bu giryəzərdən olmaz kəm ü ziyād
Bī-hüdə olmə gəl belə dīvānə aqlama (*Gazel 5, Mısra 9*). [*şey`*]

Gəm etmə Zū`i cəhān yə həyəldür yə h`vāb
O şey` ki h`vāb u həyāl oldı sölə nə gəmədür (*Gazel 80, Mısra 18*). [*şey`*]

Bāğ u gülşən güşə-i mey-hānə tək hürrem döğül
Cām-ı mey tək hiç şey` dil-zəhminə mərham döğül (*Gazel 125, Mısra 2*). [*şey`*]

Həliq çü bir şey`ə dögi möhtāc hələqdən
Nə sirr var bu hülqət-i əşyadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 3*). [*şey`ə, -ə*]

Əvvəldə məni əbləh ü nə-dān yaradaydın
Məndə belə bu hər şey`ə diqqət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 4*). [*şey`ə, -ə*]

Hər şey` kəm ü ziyād olur `āləmdə rəsmdür
Zū`i nədən mənimdə də gəmə bir kəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 13*). [*şey`*]

Vəli nə sūd ki mümkün döğül ziyād etmək
Nə şey` ki rüz-i əzəldə olub Hüdā-dədə (*Kaside 18, Mısra 8*). [*şey`*]

Demürəm asma qulaq şavt-ı müğənni tārə
Lək vəqtində gərək hər şey`i izhār edəsən (*Kit`a-ı Kebir 3, Mısra 8*). [*şey`i, -i*]

`Elm ü inşāf u səhāvət bu cəhāndən qutarub
Hər nə şey` var isə `āləmdə qurı ad qalub (*Mesnevi 6, Mısra 12*). [*şey`*]

Çünki dövlət o şey`di kim ondan
Nə çətin iş olə olur āsān (*Mesnevi 11, Mısra 25*). [*şey`di, -di*]

Oğuyub yazmasə hər şey`dən o kimsə kəmədür
`Elm şahiblərinün hāfiri cām-ı Cəmdür (*Muhammes 5, Mısra 17*). [*şeydən, -dən*]

şeydā: *Divane, müptelā.*

`Āləmlərə rüsvālanub Həqq şürindən sevdālanub
Bülbül kimi şeydālanub bustānə gəlmək yahşidur (*Gazel 85, Mısra 4*). [*şeydālanub, -lan, -ub*]

Mən kimi şā`ir ü mähir ki gəzāl-i gəzəlīm
Görsələr vāleh ü şeydā olə Sə`d ü Səlmān (*Kaside 14, Mısra 12*). [*şeydā,]*

seyh: *İhtiyar, pir.*

Zū`i mənəm ki (?) āyət-i lā təqnətu de bəs
Tə`rif-i hülq-i zāhid için şeyh [ü] şābdan (*Gazel 178, Mısra 14*). [*seyh,]*

seyhi: *Bir tarikata girip seyr ü sülükünü tamamlayanlar.*

Əhl-i İslāmdə çoxdur mütə`əddid məzhəb
Sünni vü Şi`ə vü Şeyhi vü Tənāsülh `üzlət (*Kaside 5, Mısra 20*). [*seyhi,]*

seyh-i hanqāh: *Tarikat şeyhi.*

Fəqih-i mədrəsə yə şeyh-i hānqāh yüz il
`İbādət etsə dili zikr-i Həqqə əgmədür (*Gazel 73, Mısra 7*). [*seyh-i hanqāh,]*

seyh-i şāb: *Gençlerin başkanı, delikanlıların öndəri.*
İçüb pīrənəsər bir sāqī-i hürivəşün cāmın
Olub dahıl behiştə təzəlīkdən şeyh [ül] şāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 12*). [*seyh-i şāb,]*

seyh-i şəhr: *Şəhrin büyüğü, bilgesi; Yaşlı.*

Mən özüm billəm nəyəm sən Zū`ini ey şeyh-i şəhr
H`āh bir `āqil həyāl et h`āh bir dīvānə dut (*Gazel 33, Mısra 9*). [*seyh-i şəhr,]*

seytān: *İnsanları iğvā və izlāl eden, azdıran mel'un-ı şəhīr, iblis, dīv.*

Həlq söylər yaradub cənnəti Həq ədəm için
Bu `əbəş sözdü Hüdā cənnəti seytānə verüb (*Gazel 20, Mısra 4*). [*seytānə, -ə*]

Gəldi ədəm bu yerə dözmədi bir seytānə
Bilmədi burda təmām ədəm-i seytān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 7*). [*seytānə, -ə*]

Etməz qəbul qılmə nəsihət ki həqq-i yüz
Tə`şir eyləməz dəhi seytānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 16*). [*seytānə, -ə*]

Çün bilübdür bu zəhr-i mār dövlət
Seytānə həsil eyləyür cənnət (*Mesnevi 11, Mısra 22*). [*seytānə, -ə*]

Qarə zülfün belə rüyundə gəzir āsüdə
Hülddən bəs deyülür Tarı qovub seytāni (*Gazel 250, Mısra 8*). [*seytāni, -i*]

Dutdı zülfün bāğ-ı hüsnün görmədim ruhsārıvı
Hülddən Ādəm kənār olmazdı seytān olmasa (*Gazel 13, Mısra 4*). [*seytān,]*

Bu `əməllər ki sənün var nə deyüm tül u dirāz
Fərz olubdur saña seytān kimi lə`nət zāhid (*Gazel 39, Mısra 22*). [*seytān,]*

Behişt olmuş cəhān ləkən dutub seytān ilə `āləm
`Əbəş sözdür ki söylərlərdi cənnət içrə ədəm var (*Gazel 70, Mısra 5*). [*seytān,]*

Dutdı zülfün bāğ-ı hüsnün görmədim ruhsārıvı
Hülddən Ādəm kənār olmazdı seytān olmasə (*Gazel 197, Mısra 4*). [*seytān,]*

seytanət: *Şeytanlık.*

Məhv olub ləfz-i ədvvvāt qutarə hılə-i məkr
Şeytənət rəsmi atub cümləsi insān olacaq (*Gazel 114, Mısra 4*). [*şeytənət, j*]

şī'ār: İz, işaret, nişan, aləmet.

Ey nəcibü'n-nücebā zədə-i hān-ı Şīrvān
Ki adun tək həsən-i hülq zātundə **şī'ār** (*Kaside 6, Mısra 32*).
[*şī'ār, j*]

şiddət: Bir güc, hareket veya kuvvetin derecesi.

Gecə günüz gəm ü əndüh-i bī-şümār içrə
Neçə sipənd yanar **şiddət** ilə nār içrə (*Mesnevi 14, Mısra 14*). [*şiddət, j*]

sifā: İbn-i Sina'nın eserinin adı.

Zəhm-i dil-i şəd-pərəmə Qānūn **Şifādan**
Ahtarson əgər zərrə qədər çārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 7*).
[*şifādan, -dan j*]

şifā-hanə-i dünyā: Dünyanın hastanesi.

Žū'ī dolə mərhəmlə **şifā-hanə-i dünyā**
Mərhəm dil-i şəd pərə-i mən zārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 13*). [*şifā-hanə-i dünyā, j*]

şiftə: Aşırı derecede tutkun, aşkının şiddeti şüuruna
dokunmuş (kimse), müptelā, divāne.

Çoh olmə **şiftə** gül-i gülzār -ı 'āləmə
Hər bir nigār-ı bī-sər ü pādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 9*).
[*şiftə, j*]

şikār: Av.

Nədür muncə təgāfūl səndə ey şəyyād-ı bī-pərvā
N'öçün yād etmişən dāmımdə āhır bir **şikārim** var (*Gazel 45, Mısra 8*). [*şikārim, -im j*]

Nə gəflətdür bu səndə ey təgāfūl-pişə şəyyādım
Deməzsən kim mənim dāmımdə āhır bir **şikārim** var (*Gazel 50, Mısra 6*). [*şikārim, -im j*]

Etdi şəyyād-gözi şayd dil-i 'uşşāqı
Həbbəzā şir-**şikār** eyləyən āhülərə baḥ (*Gazel 35, Mısra 6*).
[*şikār, j*]

şikāyət: Durumundan memnun olmayıp yakınma veya
başına gelen bir deritten sızlanma.

Şikāyət eyləmirəm hiç kimsədən bi'llāh
Nə gəlsə dərd ü bələ cümləsi Hüdādandır (*Gazel 83, Mısra 3*). [*şikāyət, j*]

Məndən artuq eyləyür səndə **şikāyət** āşikār
Cövr ü bī-dādundan ey məh hər gecə dād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 11*). [*şikāyət, j*]

Sən eyləsən baña bī-dādi ey cəfā-küstər
Kimə **şikāyət** edim yā kimə 'əyānī yazım (*Gazel 141, Mısra 10*). [*şikāyət, j*]

Gəlir o pādşəh-i mülk hüsni-şövkət ilə
Qıl 'ərz-i hāl-i məqām **şikāyətündi** sənün (*Gazel 174, Mısra 4*). [*şikāyətündi, -ün, -di j*]

Nə məndən et **şikāyəti** nə yārdan köñül
Hər nə 'ədāvətün olə eylə Hüdā ilə (*Gazel 213, Mısra 7*).
[*şikāyəti, -i j*]

Şikāyət eyləyürdüm bir rəfiqə çərḥ-i kəc-rovdan

Məni nışə fələk dərd ü gəm ilə tev'əmān qılmış (*Kaside 11, Mısra 13*). [*şikāyət, j*]

Yoh əhl-i hāl şərḥ eləyim tə bələlərim
Çohdur **şikāyətim** mənim Pərvərdgār ilə (*Kaside 21, Mısra 4*). [*şikāyətim, -im j*]

Dün **şikāyət** eyləyürdüm fələk-i bəd-hüdan
Ki nöçün bağladı gərdün yolunu hər sūdən (*Mesnevi 1, Mısra 21*). [*şikāyət, j*]

Güşşə baña çoh edüb sirāyət
İmdi saña eyləyim **şikāyət** (*Mesnevi 7, Mısra 72*). [*şikāyət, j*]

şəkvə: Şikayət.

Gər rüzgārdan eləsöñ **şəkvə** 'āqibət
Rəsmi pozub edər mi bizə səzkārliq (*Gazel 111, Mısra 15*).
[*şəkvə, j*]

şikəst: Kırık, kırılmış.

Edübdü dām-ı bələdə fələk məni pā-bəst
Olubdı şışə-i dil səng-i möhnət ilə **şikəst** (*Tahmis 2, Mısra 22*). [*şikəst, j*]

şikəst qıl-: Kırmaq.

Bahandə nəz ilə hər güşşədən o məst gözün
Qılur həzār köñül şışəsin **şikəst** gözün (*Gazel 158, Mısra 2*). [*şikəst qılır, -ur j*]

şikəstə: Kırık, kırılmış.

Şikəstə könlümi cövrüylə eyləyür vīrən
Demir ki bir bu hərəbə mənim məqāmımdur (*Gazel 55, Mısra 5*). [*şikəstə, j*]

Dilimdə zıkr-i ləbi əldə əf'ī zülfü
Şikəstə Žū'ī tək əfsüngər olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 10*). [*şikəstə, j*]

Ələ ey könlümün arəmgāhı
Şikəstə Žū'ınün püş [ü] pənāhı (*Mesnevi 12, Mısra 6*).
[*şikəstə, j*]

Şikəstə-hātirimizin zövqi Seyyid-i qāzī
Bu dərd-i güşşə-i dil şövqi Seyyid-i qāzī (*Mesnevi 14, Mısra 7*). [*şikəstə, j*]

Qəsəm deməqliqə mollasını edüb tə'yin
Şikəstə hātirimə nəşb ilə verüb tərīn (*Mesnevi 14, Mısra 22*). [*şikəstə, j*]

şikəstə-i ələm-i rüzgār: Zamanın elemindən kırılmış,
mağlup olmuş.

Cəfādan əl göti rəhm eylə Žū'ī-zārə
Şikəstə-i ələm-i rüzgār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 12*).
[*şikəstə-i ələm-i rüzgār, j*]

şimsād: Şimşir ağacı. Sevgilinin boyu bu ağaca
benzetilmiştir.

Şimşād u sərvini qoparun güllərin pozun
Hər bağdə o sərv ki rəftərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 11*).
[*şimşād, j*]

Şimşād-qədd ü lələ-had u mäh-cəməlüm
Çoh etmə məni-zārə sitəm türfə-ğəzālım (*Muhammes 4, Mısra 9*). [*şimşād, j*]

şir: Aslan; Cesur, yiğit, kahraman kimse.

Etdi səyyād-gözi şayd dil-i 'uşşāqı
Həbbəzə **şir**-şikar eyləyən əhülərə baħ (Gazel 35, Mısra 6).
[*şir*,]

Hansı **şirün** bənd edüb dil-mürğini ey hür-liqā
Ya dəf [ü] tənbur yā kim nəğmə-i tarun sənün (Gazel 179, Mısra 5). [*şirün*, -ün]

şir: Süt.

Olsun nəşibi dostuvun **şir** ü şəhd ü nüş
Batsun gözinə düşməninün tır ü nış ü hār (Kaside 9, Mısra 35). [*şir*,]

'Eys ü 'işrət azalur 'ömr çoxalduqca bəli
Ləzzət ol tıfl dəmində əmilən **şirdədür** (Gazel 75, Mısra 6).
[*şirdədür*, -də, -dür]

şirən-i cəhān: Dünyanın aslanları.

Şirən-i cəhān bir 'avrətə 'əcizdurur
Vay ol kəsə olsun ki iki 'avrət alur (Rübai 7, Mısra 3).
[*şirən-i cəhān*,]

şirāz: Şiraz şəhri, İranlılar'ın anavatanı olan Fars bölgəsinin -ki İran halkı ve dili de adını buradan alır-merkezinde bulunması, eski eserleri ve bozulmamış kent dokusuyla ayrıca çevresindeki bağlarıyla ve ünlü şaraplarıyla İran'ın en güzel ve en çok turist çeken şehirlerinden birisidir. Yüzyıllar boyunca bir kültür ve sanat şehri olarak bilinen Şiraz, 'İran'ın kültür başkenti' 'şairler şehri' ve 'güller şehri' gibi unvanlara sahiptir.

Şirəzdə bir mürəd-i kāmıl
Mürşidliqə olmuş idi qābil (Mesnevi 8, Mısra 39). [*şirəzdə*, -də]

şir-i kirdgār: Allah'ın aslanı.

Ey **şir-i Kirdgār** ki məcmū'-ı ənbiyā
Məhşər günü saña edəcək ibtidā 'Əli (Kaside 1, Mısra 33).
[*şir-i kirdgār*,]

şirin: Tatlı; "Hüsrev ile Şirin" yahut "Ferhat ile Şirin" hikəyesinin kadın kahramanı.

Şirın olur həyāl-i ləbünlə məzāq-ı cān
Zülfün təfəkkürüylə mü'əttər məşəmm olur (Gazel 77, Mısra 5). [*şirın*,]

Əgər təlh olsə də **şirın** olur kām
Ki **şirınlıq** gərək olsun sər-əncām (Mesnevi 3, Mısra 12).
[*şirınlıq*, -liq]

Ləbün zikri baña şəhd ü şəkərdən dəhi **şirındür**
Ruħ u zülfün həyālī həm fərag-ı bağ u nəsrindür (Gazel 56, Mısra 1). [*şirındür*, -dür]

Verdi cān Fərhād **Şirünün** vəfāsın görmədi
'Əqlə baħ gör mäh-rülərdən vəfā istər köñül (Gazel 122, Mısra 9). [*şirünün*, -ün]

Bəli çıqsun nə günə səhət-i Şirvān həyālımdan
Kim ol gülşəndə bir Seyyid kimi **şirın**-zəbānım var (Kaside 7, Mısra 18). [*şirın*,]

Əgər təlh olsə də **şirın** olur kām
Ki **şirınlıq** gərək olsun sər-əncām (Mesnevi 3, Mısra 11).
[*şirın*,]

Hər büt dəhi **Şirın** təki şəkkər-şikən olmaz
Hər aşiq-i Həsrovnəşi həm küh-kən olmaz (Gazel 94, Mısra 3). [*şirın*,]

Dəğ-ı hicrān ilə ol **şirın**-ləbün gər cān verəm

Küh-kən tək Zü'iyə mən dahı bir ad eylərəm (Gazel 127, Mısra 13). [*şirın*,]

Şirın kəlamı hətir-i fərmədə dəğ idi
Fəşl-i bəhār məskənimiz tərəf-i bağ idi (Müseddes 1, Mısra 3). [*şirın*,]

Şirın qılə məzāqımı şəhd-i təkəllümi
Dövr-i ruħundə zülfi təki kām-rān olam (Gazel 128, Mısra 3). [*şirın*,]

Şirın ləbündən eyləmə nevmidi Zü'ini
Fərhādvār yār-ı vəfādarıñam sənün (Gazel 165, Mısra 13).
[*şirın*,]

Firāq zəhrini görmüb damağımız **şirın**
Məzāqə təlh-i kəlamun mişāl-i şəkkər idi (Gazel 240, Mısra 5). [*şirın*,]

Dəm-bə-dəm Fərhād **Şirın** ləblərindən qan yeyüb
Qeys Leylā tırrəsi yədilə bəs qarə geyüb (Tahmis 3, Mısra 11). [*şirın*,]

Köñül fəsāne-i Məcnūn hekayətündi sənün
Məzāq-ı Həsrova **şirın**-rəvayətündi sənün (Gazel 174, Mısra 2). [*şirın*,]

Olə Həsrov edə **Şirın** ü şəkərlə 'işrət
Tə'nə bir şürətə bənd olmaqə Fərhədə qılə (Gazel 215, Mısra 9). [*şirın*,]

Bisütün-ı cismimə yüz tışə-i möhnət uran
Həstə cān Fərhādvəş **Şirın**-zəbānun şədqəsi (Gazel 230, Mısra 4). [*şirın*,]

şirk: Allah'a eş ve ortak koşma, ortak isnat etme.

Versün cavāb şər'də birdür riyā vü **şirk**
Sor bu su'ālī zāhid-i 'ālī-cənābdan (Gazel 178, Mısra 7).
[*şirk*,]

şirvān: Azərbaycan'da bir şəhir.

Şirvānə təzədən genə bir məh-liqə gəlüb
Vəh vəh nə məh-liqə dil-i zərə dəvā gəlüb (Gazel 22, Mısra 1). [*şirvānə*, -ə]

Şirvān Kürün ki vādī-ələmindən arturub
Qılson nəzərə hər yaña nūr-ı Hüdā keçər (Gazel 51, Mısra 3). [*şirvān*,]

Şirvān içrə bu gün Həqānī-i sənī mənəm
Şəhr-i şe'rimdən tāmām İrān u Tūrān titrəşür (Gazel 58, Mısra 7). [*şirvān*,]

Həllāq-ı cəhān lütf eləyüb Zü'i-i zərə
Bu aydə o məh-pərəni **Şirvānə** yetürsün (Gazel 157, Mısra 10). [*şirvānə*, -ə]

Şirvān köçübdü lütf ilə dārū's-sələmādan
Yüz hür istəsən tapulur hər məqāmdan (Gazel 177, Mısra 1). [*şirvān*,]

Təcəllā-yı cəməlin gör o şüh-ı mäh-simānun
Ki döndürmüş şü'a'-ı vādī-i Sīnāyə **Şirvānı** (Gazel 220, Mısra 4). [*şirvānı*, -ı]

Hür-ı behiştə verməz idim hər pərvəşin
Şirvān demə həqiqət-i rəşk-i cinān idi (Gazel 242, Mısra 4).
[*şirvān*,]

Nə Qudyal əhlim imdi nə **Şirvān** əhli ey sərvər
Gərəz kim dār-ı dünyədə pərişān hānmānım var (Kaside 7, Mısra 11). [*şirvān*,]

Nə qədri qışdı mülk-i Qübbədə h' oşdur mənə ammā
Bəhār olcaq düşər yadəmə **Şirvān** yüz fəğānim var (*Kaside 7, Mısra 14*). [*şirvān, -ə*]

Vəlikən hər üç aydan bir gəlüb **Şirvānə** getməkdən
Əzildi rıştə-i cānim fələkdən əl-əmānim var (*Kaside 7, Mısra 19*). [*şirvānə, -ə*]

şir-əfgən: *Aslan yıkan, deviren.*

Etdün siyāh çeşmün ilə sayd əhl-i dil
Əhuları nə sehr ilə **şir-əfgən** eylədün (*Gazel 164, Mısra 12*). [*şir-əfgən, -*]

şışə: *Cam, sırça.*

Bahandə nāz ilə hər güşədən o məst gözün
Qılır həzār könlül **şışəsin** şikəst gözün (*Gazel 158, Mısra 2*). [*şışəsin, -s, -i, -n*]

şışə-i dil: *Gönlül şişesi.*

Nə sehr edüb ki müjün kimi mərdümü ey gül
Edübdü düdə-i çeşmədə pāy-bəst gözün (*Tahmis 2, Mısra 22*). [*şışə-i dil, -*]

şışə-i mey: *Şarap şişesi.*

Əlimdə **şışə-i mey** ol pəri baña təşhīr
Hanı o dəm bu şifət səhīr olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 7*). [*şışə-i mey, -*]

şışə`-i pūnhān: *Saklı, gizli cam.*

Atmayun səng-i cünün muncə mən-i əfkārə
Qorhum oldur keçübən **şışə`-i pūnhānə** dəgə (*Gazel 189, Mısra 8*). [*şışə`-i pūnhānə, -ə*]

şitā: *Kış mevsimi.*

Nə cārə ey dil-i dīvānə tālī`-i məhluq
Biri bəhārə düşübdür biri **şitādandur** (*Gazel 83, Mısra 8*). [*şitādandur, -dan, -dur*]

şitāb: *Acele etmək, hemen harekete geçmek.*

Onun yanında oldım `əqibət bīgānədən kəmtər
Ayaqun şədqəsi başım ayağə dur **şitāb** eylə (*Gazel 151, Mısra 5*). [*şitāb, -*]

Dur saña qurbān gəti sāqī şərāb
`Ömr keçir qoymə **şitāb** et şitāb (*Mesnevi 5, Mısra 28*). [*şitāb, -*]

Dur saña qurbān gəti sāqī şərāb
`Ömr keçir qoymə **şitāb** et şitāb (*Mesnevi 5, Mısra 28*). [*şitāb, -*]

şitāb eylə: *Acele et!*

Şəbr vəqti döğüldür **eylə şitāb**
Dur ayağə al ələ cām-ı şərāb (*Mesnevi 10, Mısra 11*). [*şitāb eylə, -*]

şivə: *Şive, ağız, telaffuz; Üslup, tarz.*

Özgədür **şivəsi** Zū`i bu pəri ruhsārun
Verməyüb Həq bunu hər mäh-i mələk sīmāyə (*Gazel 209, Mısra 13*). [*şivəsi, -si*]

şivə-i inşāf u mürüvvət: *İnsanlık ve insaf tavrı.*

Bir kimsədə yoh **şivə-i inşāf u mürüvvət**
Dəcələ dönüb həlq qiyāmət məgər oldı (*Gazel 239, Mısra 3*). [*şivə-i inşāf u mürüvvət, -*]

şivən: *Mətem, yas, sızlanma, feryat.*

Çəkmişəm hər nə gəm ü möhnəti var `ələmdə
Qalmışam şām u səhər **şivən** ilə mātəmdə (*Müseddes 2, Mısra 6*). [*şivən, -*]

şir`ə: *Şiilik mezhebine mensup olanlar. Hz. Muhammed`den sonra hilafetin sâdece Hz. Ali`nin ve onun evlâdının hakkı olduğunu kabul edenlerin, onların haklarını aramak ve intikamlarını almak için bir araya gelenlerin meydana getirdiği siyasi zümreleşme hareketi ve bu harekettən doğan mezhebe ait olanlar.*

`İsəvî Mūsəvî vü Sünni **Şir`ə** qutarub
Mə`rifət kəsib qılıb cümlə müsəlmān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 5*). [*şir`ə, -*]

Əhl-i İslāmdə çoxdur mütə`əddid məzhəb
Sünni vü **Şir`ə** vü Şeyhī vü Tənāsülh `üzlət (*Kaside 5, Mısra 20*). [*şir`ə, -*]

şöhrət: *Her yerde herkesçe tanınma, meşhurluk, ün, san, nam.*

Şöhrət tapubdı bid`ət Zū`i zəmənadə
Pā-māl-i həlq olubdı şərī`ət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 13*). [*şöhrət, -*]

Bənd olmə māl u dövlətə göz tikmə şān u **şöhrətə**
Bu ərsə-i tərīqətə mərdənə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 5*). [*şöhrətə, -ə*]

Əvəzə-i hüsnün ki təməm ələmi dutdı
Ey mäh bu **şöhrətdə** səbəb-kār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 8*). [*şöhrətdə, -də*]

`Əvām həlq kimi **şöhrət** içün ey Seyyid
Atub Hüdāni gedüb nāqış etmə imānun (*Gazel 155, Mısra 9*). [*şöhrət, -*]

şöhrət-i şirvān: *Şirvan`ın tanınmışı, Şirvan`da bilinir (olmuş).*

O nəcībū`l-nücəbā cüd Səttār Bəg kim
Fəzl-i cüd ilə adı **şöhrət-i Şirvān** oldı (*Kaside 17, Mısra 22*). [*şöhrət-i şirvān, -*]

şövkət: *Büyüklik, ululuk, heybet, haşmet.*

Kəsdirüb zülm ilə Yəhyā başını zindənda
Qüdrət ü **şövkəti** bir bəh ki Herodna nə verüb (*Gazel 20, Mısra 12*). [*şövkəti, -i*]

Gər sə`y ilədür dövlət ü **şövkət** bu cəhəndə
Çoh kimsədə bī-sə`y bu **şövkət** nə içündür (*Gazel 68, Mısra 5*). [*şövkət, -*]

Gər sə`y ilədür dövlət ü **şövkət** bu cəhəndə
Çoh kimsədə bī-sə`y bu **şövkət** nə içündür (*Gazel 68, Mısra 6*). [*şövkət, -*]

Şəbr eyləmək əfzəldi ki Əyyüb-fikārun
Dərd ü ələmi **şövkət** ilə şānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 12*). [*şövkət, -*]

Bəhşiş ilən əhl-i dövlət şān u **şövkət** arturur
Yohdı bəhşiş bā`iş oldur **şövkət**-i şān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 11*). [*şövkət, -*]

Yüz min il `ömrün olə çün bir nəfəsdür `əqibət
`Ömr-i bāqilə cəhəndə şān u **şövkət** kimdədür (*Kaside 8, Mısra 16*). [*şövkət, -*]

Eləsün bāqī Hüdā **şövkət**-i şān ilə səni

Çünkü səndən hamuyə **şövkət** ilə şən oldı (*Kaside 17, Mısra 28*). [*şövkət,]*

Bārī Hüdā ‘ömri ilə dövlətin
Arturgilən gün-bə-gündən **şövkətin** (*Mesnevi 5, Mısra 102*).
[*şövkətin, -in]*

Səbəb-i mərtəbə vü **şövkət** ü şəndür məktəb
Yəhşi diqqət eləsən bağ-ı cinəndür məktəb (*Muhammes 5, Mısra 3*). [*şövkət,]*

Səbəb-i mərtəbə vü **şövkət** ü şəndür məktəb
Kişi beş dil bilə gər ondə təmām ədəmdür (*Muhammes 5, Mısra 15*). [*şövkət,]*

şövkət-i dünyā: *Dünyanın böyüklüğü.*

Hanı Sikəndər ü Cəm hanı dövlət-i Qārūn
Təşəvvür eyle nədür bağı bu **şövkət-i dünyā** (*Gazel 7, Mısra 10*). [*şövkət-i dünyā,]*

şövkət-i şān: *Böyüklük ünü, ululuk itibarı.*

Bəhşiş ilən əhl-i dövlət **şān u şövkət** arturur
Yohdı bəhşiş bā‘iş oldur şövkət-i şān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 12*). [*şövkət-i şān,]*

Eləsün bāqī Hüdā **şövkət-i şān** ilə səni
Çünkü səndən hamuyə şövkət ilə şān oldı (*Kaside 17, Mısra 27*). [*şövkət-i şān,]*

İmdi şəd şükr ki öz **şövkət-i şānıyla** bugün
Gəlib öz təlt-i humāyününə sultān oldı (*Kaside 17, Mısra 19*). [*şövkət-i şānıyla, -i, -y, -la]*

şövq: *Şiddətli arzu, istek, aşırı heves.*

Ləbi **şövqi** mey-i gül-nār tək məst eylər ‘uşşāqı
Bu mə‘niden mənim tək çohları məst ü humār olmuş (*Gazel 102, Mısra 3*). [*şövqi, -i]*

Ləbi **şövqilə** göz-peymānəsin qan ilə doldurmaq
Cəməl-ətəşin ‘eşqilə hər dəmdə kabāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 3*). [*şövqilə, -ilə]*

Žū‘ī yanuram şam‘ kimi hicrə çünkim
Salmış yüzünün **şövqi** bir ətəş bədən içrə (*Gazel 187, Mısra 14*). [*şövqi, -i]*

Bülbül gül üzrə **şövqlə** əhəng-i şüirdə
Şolşol be-vəcd o zövq-e zənd ərgənün o tār (*Kaside 9, Mısra 17*). [*şövqlə, -lə]*

Hənlər adını eşitcək ol dəm
Şövq ilə dedim ki həyr məqdəm (*Mesnevi 7, Mısra 38*).
[*şövq,]*

Bülbül [ü] qumrı açub **şövq** ilə hər yan pər ü bāl
Göstərübür gül-i həmrə nə nəzakətlə cəməl (*Mesnevi 15, Mısra 5*). [*şövq,]*

şövq-i ləb: *Dudağının arzusu.*

Şövq-i ləbilə küyunə bir kəs dolanmasun
Lə‘l-ərzüsü ilə Bədəhşānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 3*).
[*şövq-i ləbiylə, -iylə]*

şövq-i qönçə-i dəhəni: (*Sevgilinin*) *Gonca (gibi) ağzının duduğunun arzusu.*

Ki **şövq-i qönçə-i dəhəni** ol pərvəşün
Təngəm ze-çəşm-e mür nemüdəəst rüzgār (*Kaside 9, Mısra 9*). [*şövq-i qönçə [ləb] dəhəni, -i]*

şövq-i ruh: *Yanağın şevki, yüzünün arzusu, isteği.*

Ğəməzə peykānın dilər **şövq-i ruhandan** cān u dil
Eylə kim gün təbişindən təşnələr istərlər āb (*Gazel 16, Mısra 5*). [*şövq-i ruhandan, -u, -n, -dan]*

Sevübdür bir cavān-ı nəzənin pīrānəsər könlüm
Yanar **şövq-i ruhuyla** nārə hər şām ü səhər könlüm (*Gazel 143, Mısra 2*). [*şövq-i ruhuyla, -uyla]*

su‘ā’: *Ziya, tel tel görünen ışıq.*

Gecəm günüz tək olurdu **su‘ā’** rüyundan
O mäh-rüy ilə həm-sāğər olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 5*). [*su‘ā’,]*

su‘ā’-ı mey: *Şarap ışıını/ışığı.*

Su‘ā’-ı mey gərəkdür bəzm için hıvurşid nə lāzım
Saña hıvurşid-i rövşən var ikən meh-tābı neylərsən (*Gazel 183, Mısra 7*). [*su‘ā’-ı mey,]*

sü‘ā’-i vādi-i sīnā: *Sina vadisinin ışıını.*

Təcəllā-yı cəməlin gör o şüh-ı mäh-simānun
Ki döndürmüş **sü‘ā’-ı vādi-i Sīnāya** Şirvānı (*Gazel 220, Mısra 4*). [*sü‘ā’-i vādi-i sīnāya, -y, -ə]*

sü‘ār: *İz, belirti, nişan, gelenek, iyi alışkanlık.*

Āsüdə hāl u şūr u həzārān sürür ilə
Qılsun rəvānə məskəntüvə ol kərəm-**sü‘ār** (*Kaside 9, Mısra 28*). [*sü‘ār,]*

Getmiş nizām-ı ‘əql də həm şahib-‘əqldən
Dīvānəliq **sü‘ārı** də dīvānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 12*).
[*sü‘ārı, -ı]*

Kim lütfliq **sü‘ār** qılma
Žū‘īni nəzərdə hı‘ār qılma (*Mesnevi 8, Mısra 25*). [*sü‘ār,]*

sü‘ār-ı bəzl ü cüd: *El açıqlığı ve ihsan aləmeti.*

Nə həq-i nān u nəmək var nə **sü‘ār-ı bəzl ü cüd**
‘Ərsədə zən-təb‘lərdür mərd-i meydān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 3*). [*sü‘ār-ı bəzl ü cüd,]*

subān: *Çoban.*

Bəhş edübdür neçə hər fīnətə fərr-i Fir‘ovun
Eləyübdür neçə Mūsā şifəti çöldə **subān** (*Kaside 14, Mısra 8*). [*subān,]*

subān-ı vādi-i eyman: *Eymen vadisinin çobanı (Hz. Musa).*

Subān-ı vādi-i Eymən kimi yüz min çeküb möhnət
Vəli əhirdə Tūr-ı vəşldə didərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 7*). [*subān-ı vādi-i eyman,]*

šücā‘ət: *Yiğitlik, bəhəddərlik, rəşadət, cesaret.*

Bəzm həngāmı səhəvdədi qaən-hişlāt
Rəzm əyyāmı **šücā‘ətdə** Sikəndər-həşmət (*Kaside 5, Mısra 40*). [*šücā‘ətdə, -də]*

Šücā‘ətdə Rüstəm ü Zālī kimi
Fəşāhətdə ləhcəsi bülbül kimi (*Mesnevi 4, Mısra 51*).
[*šücā‘ətdə, -də]*

Hər adı Rüstəm olanlarda **šücā‘ət** olu mı
Hər adı Yüsif olan kəsə mələhət olu mı (*Mesnevi 6, Mısra 37*). [*šücā‘ət,]*

Hən o kəsdür ki həqiqətdə səhəvətlə olə
Mə‘rifət səhəbi vaxtında **šücā‘ətlə** olə (*Mesnevi 6, Mısra 50*). [*šücā‘ətlə, -lə]*

suğli: *İş, uğraş.*

Nə yaxşı günlər idi ol nə yaxşı müddət idi
Ki **suğlimiz** o pəri-rüy ilə məhəbbət idi (*Tahmis 2, Mısra 12*). [*suğlimiz, -i, -miz*]

şür: *Musiki makamı. Azərbaycan klasik muğamlarından birinin adı. "Rast", "Şur", "Segah", "Şüştər", "Çargah", "Bayatı-Şiraz" və "Humayun".*

Dəm-bə-dəm gülşənlər içrə bülbül-i şürdə tək
Ərganün u tərden şür u nəvə istər könl (*Gazel 122, Mısra 4*). [*şür,]*

Vermir nəşəti hətirə nə şüh-ı şah-nəz
Nə zərər qədri **şür** u humayün hişərdə (*Kaside 19, Mısra 8*). [*şür,]*

Əsitməyüb nəğmədə **şür** u nəvə
‘Eyb döğül anlamasə bī-nəvə (*Mesnevi 5, Mısra 91*). [*şür,]*

Tə ki düşə başımə **şür** u nəvə
Şərḥ elim hər nə ki var mē-cərə (*Mesnevi 10, Mısra 13*). [*şür,]*

şür: *Vecd, şevk, cüşa gəlmək; Dügün, ziyafet, şenlik.*

Əsüdə həl u **şür** u həzārən sürür ilə
Qılsun rəvənə məskənüb ol kərəm-şü‘ār (*Kaside 9, Mısra 27*). [*şür,]*

Başda var **şür** əgər əldə ayağ olmasə də
H’oş keçir yār ilə bəzm içrə cırāğ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 1*). [*şür,]*

Qədəm bas gülüstənə bağ ara gör kim nə **şür** ilə
Nəvələr səz edüb ‘uşşāq içün qumrī-i dīvānə (*Kaside 22, Mısra 7*). [*şür,]*

Əlündən alcaqın ey sāqı başda **şür** artdı
Nə var idi sənə qurbān sənün ayağunda (*Gazel 196, Mısra 5*). [*şür,]*

Göz ‘ārizində ləb ləbi üstündə başda **şür**
Dil şād-kām u əldə mey-i h’oş-güvār idi (*Gazel 222, Mısra 11*). [*şür,]*

Bülbül edüb sahn-ı yüngülü sāni sāz
Şür ilə hər dəmdə qılır şahə nəz (*Mesnevi 5, Mısra 36*). [*şür,]*

Mümkün olduqca fərāhim elə əsbāb-ı sürür
Mey ayağın ələ al tə gətürə başına **şür** (*Mesnevi 15, Mısra 16*). [*şür,]*

Dur ayağə gülşən içrə cām dut
Şür ilə mey nüş edib āram dut (*Mesnevi 5, Mısra 50*). [*şür,]*

‘Āləmlərə rüsvālanub Həqq **şüründən** sevdālanub
Bülbül kimi şeydālanub bustānə gəlmək yaxşıdır (*Gazel 85, Mısra 3*). [*şüründən, -i, -n, -dən*]

şüh: *İşveli, cilveli dilber/güzel.*

Hanı o **şühlə** məst-i şərāb olan günlər
Məhim piyalə meyim āftāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 1*). [*şühlə, -lə*]

Hanı o **şühlə** məst-i şərāb olan günlər
Məhim piyalə meyim āftāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 1*). [*şühlə, -lə*]

Sağınmə bī-kəsəm ey **şüh** yohdı bir kimsəm

Bələ vü möhnət ü əndüh u gəm sipāhımdur (*Gazel 53, Mısra 7*). [*şüh,]*

Görəndə bādəni ol **şüh** mey həvəsi ilə
Vücudi bərg-i gül-i sür tək əsən günlər (*Gazel 67, Mısra 3*). [*şüh,]*

Ey **şüh** saña rüz-ı əzəl yār mən oldım
Dām-ı sər-i zülfündə giriftār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 1*). [*şüh,]*

Hanı behiştə ol **şüh** tək rəfiq-i şəfiq
Ki mümiyə-yı fərəhdür qulüb-ı nə-şadə (*Gazel 206, Mısra 11*). [*şüh,]*

Özün inşāf elə ey **şüh** sitəmdür bəddür
Eləməzlər bu qədər zülm-i sitəm tərsāyə (*Gazel 209, Mısra 9*). [*şüh,]*

Bir nəfəs vəşlövə ey **şüh** dəyişməm bi’llāh
Vərsələr Tarı bilür gər baña bu dünyanı (*Gazel 250, Mısra 5*). [*şüh,]*

Kin eyləmə ey **şüh** olum kīniñə sədqə
Zülfün saluban rəhnələr imānə ‘Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 18*). [*şüh,]*

şüh: *İşveli, cilveli güzel; sevgili.*
Küfr-i zülfün ‘āşiqə ey **şüh** imān istəməz
‘Ārizun müştāqı ey gül bağ-ı rīzvan istəməz (*Tahmis 3, Mısra 1*). [*şüh,]*

Ey **şüh** lütf qıl ki əzəl yārınam sənün
Zəncir-i zülfün içrə giriftārınam sənün (*Gazel 165, Mısra 1*). [*şüh,]*

Cəfā qılmə kərəm qıl Zü’iyə ey **şüh** lütf eylə
Əgərçi yoh gözəllərdə nölür görsəm vəfā səndən (*Gazel 168, Mısra 17*). [*şüh,]*

Ey **şüh** urmusan kimi bilməm qanaryə
Var dāmənündə təzə genə qan nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 7*). [*şüh,]*

Zāhid nə zövq-yāb olı hür-ı behiştədən
Bir **şühə** mən tək ‘āşiq-i şeydādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 6*). [*şühə, -ə*]

Pirānəsər könl genə bir **şühə** bənd olub
Kim tār-ı zülf-i gərdəni cənə kəmənd olub (*Gazel 24, Mısra 1*). [*şühə, -ə*]

Genə pirānəsər dil-mürği bir **şühə** nigār olmuş
Pərişān zülf-i tək hicrində dā’im bī-qərār olmuş (*Gazel 102, Mısra 1*). [*şühə, -ə*]

Rüz-i vəşl ol **şühə** qurbān olmadun ey cān dəhi
Şām-ı hicrān mən saña sanmə ki imdād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 5*). [*şühə, -ə*]

Möhnət-i dərd-i firāqundə sənün tə’nə-ohı
Görmə ey **şüh** rəvā Zü’i-ni nālānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 10*). [*şüh,]*

şüh-i dil-ārā: *Gönlü süsleyen (güzel), sevgili.*

Mənənd olə bilməz saña ey **şüh-i dil-ārā**
Heyhāt sənün tək gələ dövrənə ‘Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 25*). [*şüh-i dil-ārā,]*

şüh-i dil-rübā: *Gönlü alan cilveli.*

Səlam olə saña ey **şüh-i dil-rübā** Kāzım
Həmişə ‘āşiqinə eyləyən cəfā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 1*). [*şüh-i dil-rübā,]*

şüh-i mäh simā: *Ay yüzü cilveli (sevgili).*

Təcəllā-yı cəməlin gör o **şüh-i mäh-simānun**
Ki döndürmüş şü'ā'-ı vādī-i Sīnāyə Şirvānı (*Gazel 220, Mısra 3*). [*şüh-i mäh simānun, -n, -un*]

şüh-i şāh-nāz: *Şehnaz`ın (musiki makamı) kıvraklığı.*

Vermir nəşəti hātīrə nə **şüh-i şāh-nāz**
Nə zərrə qədri şūr u humāyūn hışārdə (*Kaside 19, Mısra 7*).
[*şüh-i şāh-nāz, ,*]

şüh-i sitəm şī'ār: *Eziyyəti adət edinmiş kıvrak sevgili.*

‘Āşiqlərin gözinə o **şüh-i sitəm-şī'ār**
Hāk-i rəh ilə çəkmək içün tütüyə gəlüb (*Gazel 22, Mısra 7*).
[*şüh-i sitəm şī'ār, ,*]

şüh-i tünd-hü: *Sert yaratılışlı kıvrak (sevgili).*

Getdi baña bir oğ urub o **şüh-i tünd-hü**
Tapşurdu yəhşi sahlə mənim yədgārımı (*Gazel 228, Mısra 3*). [*şüh-i tünd-hü, ,*]

şühür: *Aylar.*

Dövlət ü ‘ömrüvi əfzün eləsün bārī Hüdā
Nə qədər var cəhān içrə **şühür** u a‘vām (*Kaside 13, Mısra 36*). [*şühür, ,*]

şük: *Şükür, Tanrı'ya duyulan minnet.*

Şüklər kim Zū'iyā ‘eşqindən ol məh-pārənün
Döndülər əhl-i cəhān çāk-ı gırībānun görüb (*Gazel 19, Mısra 15*). [*şüklər, -lər*]

Çıhmış idi möhnət-i fəşl-i şitā əndəzədən
Şüklər kim saldı başə səyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 8*). [*şüklər, -lər*]

Səbr qıl Zū'ı pərişān həlīvə **şük** eylə kim
Hiç iş sāmān tapar mı tā pərişān olmasa (*Gazel 14, Mısra 9*).
[*şük, ,*]

Şük eylə ey köñül ki həbər yārdən gəlüb
Hicrān-keşidə ‘āşiqə dildərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 1*).
[*şük, ,*]

Şük eylə ey köñül ki həbər yārdən gəlüb
Hicrān-keşidə ‘bülbulə gülzārdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 1*).
[*şük, ,*]

Gecə gündüz gəm-i hicrānını çəksəm h‘oşam zīrā
Məqām-ı vəşldə şad **şük** kim būs u kənārım var (*Gazel 45, Mısra 4*). [*şük, ,*]

Köñül nə vəşlinə **şük** eylə nə şəkvə firāqından
Təmām övzā'ı yek-sər h‘vābdur məkkārə dünyānun (*Gazel 149, Mısra 9*). [*şük, ,*]

Köñül **şük** eylə kim vəşl-i ruh-ı dildārə yetdün sən
Həzān-ı hicr-i cövrün çoh görüb gülzārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 1*). [*şük, ,*]

Əgər Fərhād tək zəhr içdün isə yār-ı Şirīnlə
Vəlīkən **şük** qıl əhür nəfəs dildārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 12*). [*şük, ,*]

İmdi şad **şük** ki öz şövkət-i şānıyla bugün
Gəlüb öz təht-i humāyūnunə sultān oldu (*Kaside 17, Mısra 19*). [*şük, ,*]

Şad **şük** ‘āqibət ki gülüstānə gəlmişəm

Gərçi əzəldə zağəm-i dövrān-ı şīr idim (*Muhammes 3, Mısra 9*). [*şük, ,*]

Təkəllümi **şükürim** lə'li bādə-i nəbım
Dəhānı gönçə yüzü bağ u büstānım idi (*Gazel 249, Mısra 3*).
[*şükürim, -im*]

Dərd [ü] gəmdən cənım boğāzə yetüb
Şad **şükür** ki yetişdim hīdmətə (*Mesnevi 4, Mısra 72*).
[*şükür, -lə*]

Məriz-i ‘eşqdi Zū'ı ‘əlācī lə'li ləbün
Gərək **şükür** edim ‘innābdən dəvā demişəm (*Kut'a-ı Kebir 4, Mısra 12*). [*şükür, ,*]

şük qıl allāhə: *Allah`a şükür etmək.*

Şük qıl Allāhə kim çılduq bəhārə saq əsən
Çünki cənnətdür qədəh-peymāyə Nov-rüz bayramı
(*Murabba 1, Mısra 15*). [*şük qıl allāhə, ,*]

şüküftə: *Açmaq (gül, yüz).*

O lələ-ruh gözəlim lütf ilə **şüküftələnüb**
Məni bu növ` görüb dağdār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 3*).
[*şüküftələnüb, -lən, -üb*]

şüküfə: *Çiçək.*

Cəhān bağında bir h‘oşgīdə nəhlə bənzərəm mən kim
Nə bir şālım nə səyəm nə **şüküfə** nə bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 12*). [*şüküfə, ,*]

şu'lə-i mey: *Şarap atəşi.*

Şö'lə-i mey nə şərər cənīvə salmış kim olub
Şam`-ı mey-hānəni təvfi etməgə pərvānə səni (*Gazel 226, Mısra 5*). [*şu'lə-i mey, ,*]

şu'lə-i şu'ā': *Işının parıltısı.*

‘Ācizəm mədhivə hər nəhv ilə tövşif eləsəm
Āftābə verürəm **şö'lə-i şu'ā'ı** şifət (*Kaside 5, Mısra 44*).
[*şu'lə-i şu'ā'ı, -n, -ı*]

şümār: *Hesap, sayı.*

Qutarub sübhə şümār olmaqdan məsciddə
Şəhn-i mey-hānədə nüş etməgə peymānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 7*). [*şümār, ,*]

Nə Muğān bəlkə vādī-i Bərəhūt
Əhl-i təsbīhdən **şümār** oldun (*Kaside 16, Mısra 8*). [*şümār, ,*]

şüpe: *Şüphe.*

Vādī-i Qüds ü Tūrə həqiqət döğül **şüpe**
Firdövsvār əyət-i rəhmān zühür idi (*Gazel 246, Mısra 5*).
[*şüpe, ,*]

şür-i bəhcət: *Sevinç coşkusu.*

Şür-i bəhcət bülbul-i şeydāyə Nov-rüz bayramı
Oğşayur çün cənnətü'l-məvāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 3*). [*şür-i bəhcət, ,*]

şür-i cünün: *İnsanın dış ələmlə ilgisini kesecek şekilde aşk ve cəzbəyə kapılma coşkunluğu; Delice şevk.*

Gözlərin şadqəsi cən sāqī ayağın ələ al
Dön pey-ə-pey genə bir **şür-i cünün** başımə sal (*Mesnevi 1, Mısra 8*). [*şür-i cünün, ,*]

şür-i cünün-i 'esq: *Aşkın deli coşkusu.*

Şür-i cünün-i 'eşq haçan başda cüş edər
Cām-ı şərābdan ləb-i 'āşiqə tər olmasa (*Gazel 6, Mısra 5*).
[*şür-i cünün-i 'eşq,]*

şür-i 'eşq: *Aşkın coşkunluğu/vecdi.*

H' oş ol zəməni ki 'işrət ü 'eyşim təmām idi
Baş **şür-i 'eşq** gözdə o mäh əldə cām idi (*Muhammes 2, Mısra 2*). [*şür-i 'eşq,]*

Yā **şür-i 'eşq** ilə dīvānə ol ələm çəkmə
Yā məst-i bədə olub bilmə möhnət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 5*). [*şür-i 'eşq,]*

Nə hüsn olaydı nə 'āşiq nə vəşl nə hicrān
Nə **şür-i 'eşq** ü məhəbbət nə imtāhān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 8*). [*şür-i 'eşq,]*

şür-i 'eşqçün: *Aşkın coşkusu/vecdi için.*

Könlül āhəng-i gülzār et həyāl-i tār-ı zülf ilə
Ki **şür-i 'eşqçün** ey bī-nəvā belə məqām olmaz (*Gazel 93, Mısra 6*). [*şür-i 'eşqçün, -çün]*

şür-i taze sər: *Baştaki yeni coşku, vecd.*

Bu **şür-i taze sər**im üzrə nə həvādandur
Yəqīn ki tār-ı sər-i zülf ilə şəbādandur (*Gazel 83, Mısra 1*).
[*şür-i taze sər, -im]*

şürə gəl-: *Coşmaq. Vecde, coşma gəlmək.*

Bülbül şifət tərānə çəküb **şürə gəl** könlül
Gül müjdəsi yaqīn saña gülzārdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 3*). [*şürə gəl,]*

Bülbül şifət tərānə çəküb **şürə gəl** könlül
Gül müjdəsi yaqīn saña gülzārdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 9*). [*şürə gəl,]*

şüst ü şü: *Yıkamak, yıkayıp temizlemek.*

Qoy 'eşqinün hələki olum ey göz ağlama
Yoğ həcəti şəhīd olanun **şüst [ü] şü** ilə (*Gazel 214, Mısra 12*). [*şüst ü şü,]*

şü'ərə: *Şairler.*

Əz-bəs ki ləbün zikri dilim əzbəri oldı
Cümlə **şü'ərə** içrə şəkərbār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 18*). [*şü'ərə,]*

şəb: *Gece.*

Rüz u **şəb** birdi baña gayd u səlāsil içrə
Mürğ-ı dil tā hamısı zülf ü ruḥ-ı yārə düşüb (*Gazel 17, Mısra 7*). [*şəb,]*

Segāh-ı 'işrəti pəncgāh elə **şəb** ü rüz
Hişār çəksən olur cümlə tərār hərəb (*Gazel 29, Mısra 9*).
[*şəb,]*

Nə var ol məhvəşə āhımdan özgə qəşidim hər **şəb**
Hərīm-i küyünə bād-ı şəbādan geyri məhrəm var (*Gazel 70, Mısra 11*). [*şəb,]*

Hər **şəb** ki bəzmim içrə o mäh ilə cām olur
'Eyş ü nəşāt ləzzət-i dünyā təmām olur (*Gazel 77, Mısra 1*).
[*şəb,]*

O çeşm-i məstüvə cānım o növ' həyrəndur
Ki rüz [u] **şəb** gəm-i 'eşqində dīdə giryəndur (*Gazel 81, Mısra 2*). [*şəb,]*

Gözim sitərə-fəşəndur bu güşşədən hər **şəb**
Ki hansı bürçü edüb ol məhə məqām fələk (*Gazel 118, Mısra 5*). [*şəb,]*

Şād oldılar əgyār vüşālunlə həmişə
Hicründə **şəb** ü rüz dil-əfkār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 6*). [*şəb,]*

Ruḥ u zülfün həyālilə könlül hər rüz u **şəb** gəmdən
Olubdur zār u sər-gərdān gəzər āvərə bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 5*). [*şəb,]*

Müdām gülşən ü gülzār-ı 'eyş ü 'işrətimə
Şərāb-ı nāb ilə hər **şəbdə** şəbnənim var idi (*Gazel 237, Mısra 12*). [*şəbdə, -də]*

Zülf ü ruḥsarı həvāsı ilə h' oşdı həlīm
Getcəgin rüz u **şəbim** leyl ü nəhārim getdi (*Gazel 248, Mısra 6*). [*şəbim, -im]*

Şəb düşün[i] eləyirdüm neçə yüz min əfkār
Ki şabāh qış gələcək necə keçər leyl [ü] nəhār (*Kaside 6, Mısra 1*). [*şəb,]*

Sıdq ü ihlās ilə hər şübḥ ü məsā Həlīqdən
Rüz u **şəb** 'işrət ilə cānıvı saq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 4*).
[*şəb,]*

şəbāb-i 'ömr: *Ömrün gençliyi.*

Nə sūd möhnət-i dünyāyə dəst-gir oləsən
Şəbāb-i 'ömrdə gəmdən həmidə-pir oləsən (*Gazel 170, Mısra 2*). [*şəbāb-i 'ömr, -də]*

şəbāhət: *Benzerlik.*

Desəm gülün ki ruḥ-ı alıña **şəbāhəti** var
Gələt sühəndi gülün rüyaña nə nisbəti var (*Gazel 78, Mısra 1*). [*şəbāhəti, -i]*

şəb-i firāqdə: *Ayrılık gecəsi.*

Şəb-i firāqdə yārın həyāl-ı çeşmi ilə
Hələk eylədi səqī humār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 7*).
[*şəb-i firāqdə, -də]*

şəb-i hicrān: *Ayrılık gecəsi.*

Şəb-i hicrān elədün mərg-təmənnāsını sən
Etmədün tīb məgər ātəş-i hicrānə könlül (*Gazel 124, Mısra 7*). [*şəb-i hicrān,]*

şəb-i hicrān: *Ayrılık gecəsi.*

Dilində vā'iz-i övşāf-ı bələ rüz-ı məhşərdən
Yanar nār-ı gəmə könlüm **şəb-i hicrān** düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 8*). [*şəb-i hicrān,]*

Nə ləzımdır **şəb-i hicrān** ara həl-i dilim sorma
Bilürsən rövşən olmaz 'āşiqün bəzmi cırāğ ilə (*Gazel 216, Mısra 5*). [*şəb-i hicrān,]*

Nühi keştişi ilə gərçə edər gird-ābə
Ağlamaqdan **şəb-i hicrān** gözümün tūfānı (*Gazel 250, Mısra 14*). [*şəb-i hicrān,]*

şəb-i hicrān: *Ayrılık gecəsi.*

Və'də-i vəşlün **şəb-i hicrāndə** təkrār eyləyüb
Bu firib ilə dil-i məhzunumu şād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 7*). [*şəb-i hicrāndə, -də]*

şəb-i yəldə: *En uzun gece; Sevgilinin saçları.*

Rəngi qara idi **şəb-i yəldə** tək vəlī
Yüz min sitərə zāhir idi ondə āşikār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 5*). [*şəb-i yəldə,]*

şəbnəm: Çiy.

‘Ərəqlədü b vərəq-i ‘ārizün ‘ərəq tayı
Bu qədri Zü’l gül üstündə **şəbnəm** istəmənam (Gazel 135, Mısra 10). [şəbnəm,]

Müdəm gülşən ü gülzār-ı ‘eys ü ‘işrətimə
Şərāb-ı nāb ilə hər şəbdə **şəbnəmim** var idi (Gazel 237, Mısra 12). [şəbnəmim, -im]

şəddə-i lü’lū: (Kuvvetli) Parlak inci.

Dişləründür mi dəhānundə sənün ey hətt-i Hizr
Çeşmə-i heyvān ara yā **şəddə-i lü’lū** midir (Gazel 52, Mısra 8). [şəddə-i lü’lū,]

şəfā: Şifa, dərman, deva.

Əyyüb dedi məsənniyə əd-durū ərhəmi
Lütfünlə cism-i zārınə yetdi **şəfā** ‘Əli (Kaside 1, Mısra 22). [şəfā,]

şəfā: Gönül şənlığı, rahat, huzur, kədərlik.

Nə meydə zövc nə gülşəndə var **şəfā** Zü’iyā
O lələ-rüsiz inānmam ki bir şəfāsı olə (Gazel 10, Mısra 9). [şəfā,]

Nə meydə zövc nə gülşəndə var **şəfā** Zü’iyā
O lələ-rüsiz inānmam ki bir şəfāsı olə (Gazel 10, Mısra 10). [şəfāsı, -sı]

Qalmub cəhāndə zərrə qədər zövc ilə **şəfā**
Yā Rəb tēmām ləzzət-i dünyā nədən gedüb (Gazel 28, Mısra 5). [şəfā,]

Nə bāğlarda **şəfā** var nə meydə ‘eys ü nəşāt
Dönüb zəmnə olub dövr-i rüzgār hārāb (Gazel 29, Mısra 3). [şəfā,]

Nədəndi yā Rəb olub cərh-i kəc-mədār hārāb
Düşüb **şəfādan** olub bağ u lələ-zār hārā (Gazel 29, Mısra 2). [şəfādan, -dan]

Nə güldə **şəfā** nə mey-i gül-gündə əşər var
Bilməm nədi bā’iş hamı əşyadə kədər var (Gazel 42, Mısra 1). [şəfā,]

Görmədim zərrə qədər məşrəb-i zāhiddə **şəfā**
Zövc ü behcət genə mey-hānədəki pirdədür (Gazel 75, Mısra 13). [şəfā,]

Nə güldə **şəfā** var nə bülbüldə tərənnüm
Seyr-i gül ü gülzār u gülüstān dəğişübdür (Gazel 76, Mısra 17). [şəfā,]

Düşüb ‘eşqün həvāsınə sə’y eyləyüb **şəfāsınə**
Bu həqiqət mināsınə qurbānə gəlmək yaşıdır (Gazel 85, Mısra 15). [şəfāsınə, -s, -i, -n, -ə]

Hümārə dəgməyür sāqī **şəfāsı** verdigün cāmūn
Əlim dut ol ayağ ilə ki başındə hümār olmaz (Gazel 99, Mısra 3). [şəfāsı, -sı]

Gedər bu zövc-i **şəfā** gülşən-i cəməlundan
Olursan əhri pəjmürdə mübtələ Kāzım (Gazel 137, Mısra 13). [şəfā,]

Demün kim fəşl-i gül vardur **şəfāsı bağ u bustānun**
Nə zövcü bir gül-üzlü yārsız seyr-i gülüstānun (Gazel 149, Mısra 1). [şəfāsı, -sı]

Şəfādan əl götürüb etməyin Minā-‘əzmin
Məgər qəbül döğüldür o küdə qurbānun (Gazel 155, Mısra 3). [şəfādan, -dan]

Bu nə inşāfdur kim mən çəkəm əndüh-ı hicrānun
Görə əğyārələr vəşlünlə yüz zövcü ü **şəfā** səndən (Gazel 168, Mısra 4). [şəfā,]

Meysiz bəhār u seyr ü **şəfādan** nə fā’idə
Bī-yār cām-ı rüh-fəzādan nə fā’idə (Gazel 208, Mısra 1). [şəfādan, -dan]

Bilməm nədəndi yoğdı **şəfā** bu bəhərdə
Nə seyr-i gülşən ü gül ü nə lələzərdə (Kaside 19, Mısra 1). [şəfā,]

Var idi mey-i nəbdə çolh zövcü ü **şəfālar**
Pəs ondə olan nəş’ə-i behcət hara getdi (Kaside 24, Mısra 3). [şəfālar, -lar]

Olan müşāhibətində həmişə zövcü-i **şəfā**
Salan təkəllümü tār tək könlüm içrə ziyā (Mesnevi 14, Mısra 9). [şəfā,]

Bir gün həyāt istəməürəm Zü’iyā dəhi
Çün yoğ bədəndə zərrəcə zövcü ü **şəfā** dəhi (Muhammes 1, Mısra 26). [şəfā,]

Bir əhl-i ‘elm yoğ sūzə-rühə **şəfā** verə
Nə əhl-i şe’r söhbəti dəhən dəgə verə (Muhammes 3, Mısra 45). [şəfā,]

Bilməm nədəndi yoğdı **şəfā** bu bəhərdə
Nə seyr-i gülşən ü gül ü nə lələzərdə (Kaside 19, Mısra 1). [şəfā,]

şəfā: Şifa, deva, dərman.

İ’cāz-ı ‘İsəvī ləb-i lə’lündədür nölur
Versön **şəfā** vü şəhd ki bīmārınam sənün (Gazel 165, Mısra 8). [şəfā,]

şəfā’ət: Peygamberlerin və Allah’ın izin vereceği kimselerin, kulların suçlarının bağışlanması için Cenābıhak katında aracılık etmələri.

Zü’l-bi’cārə kim cāndan gūlāmındur sənün
Sər-bülənd eylə **şəfā’ətlə** onı rüz-i cəzā (Gazel 1, Mısra 8). [şəfā’ətlə, -lə]

Qıl **şəfā’ət** Zü’l-i miskinə şahım həşrdə
Bir gūlām-ı rü-siyəhdür şidq-dildən çün saña (Gazel 2, Mısra 9). [şəfā’ət,]

Zü’iyā innə gāfūr āyəsində bağlə ümüd
Etməsün qoy saña məhşərdə **şəfā’ət** zāhid (Gazel 39, Mısra 30). [şəfā’ət,]

şəfi’: Şefaat eden, bir kimsenin affa uğraması için aracılık eden.

Gər dutmayaydı şidq ilə Mūsā səni **şəfi’**
Olmazdı hiç əsası onun əjdəhə ‘Əli (Kaside 1, Mısra 17). [şəfi’,]

şəfi’-i ənbīyā: Peygamberlərə şefaat eden.

Ey risələt mülkünə rüz-ı əzəldən pādşā
Rizə-h’vār-ı h’vān ‘elmündür **şəfi’-i ənbīyā** (Gazel 2, Mısra 2). [şəfi’-i ənbīyā,]

şəfiq: Şefkatli, merhamet və sevgisi bol (kimse), müşfik.

Üftadələr əlin dutuban bir **şəfiq** olan
Həşiyəti həlīm kəlamı rəfiq olan (Muhammes 2, Mısra 25). [şəfiq,]

şəfqət: *Koruma, acıma ve esirgəmə duyğusu ilə qarışık olan sevgi.*

Bu 'ərzimə **şəfqət** ilə güş et
Dərdim eləyüm bəyən Əmirhən (*Gazel 136, Mısra 11*).
[şəfqət,]

Bu 'ərzimə **şəfqət** ilə güş et
Dərdim eləyüm bəyən Əmirhən (*Mesnevi 7, Mısra 21*).
[şəfqət,]

Dedim ki nə var cəhən mənimdür
Çün **şəfqət** ü lütf-i hən mənimdür (*Mesnevi 7, Mısra 44*).
[şəfqət,]

Bu **şəfqət** ilə mən-i zəri sər-firəz edəsən
Təmām dost dəhi həm səña edə [bir] əhsən (*Mesnevi 14, Mısra 19*). [şəfqət,]

şəh: *Padişah, hökəmdar; Sevgili.*

Olub bir 'əks-i övzə'-ı zəmənə
Gədə şəhliq qılır **şəhlər** gədəliq (*Gazel 112, Mısra 12*).
[şəhliq, -liq]

Olub bir 'əks-i övzə'-ı zəmənə
Gədə şəhliq qılır **şəhlər** gədəliq (*Gazel 112, Mısra 12*).
[şəhlər, -lər]

Sor həlimi tərəhhüm ilə kim əsirihəm
Nə 'eybi gər təkəllüm edə **şəh** gədə ilə (*Gazel 213, Mısra 16*). [şəh,]

Ondan sora gəldi Firidün şah
Şəh demə çərhe üzrə yəqin çihdi mäh (*Mesnevi 5, Mısra 16*).
[şəh,]

Qoymə çıqə çərhe düd-i ahım
Hənim **şəhim** ümidgəhim (*Mesnevi 7, Mısra 74*). [şəhim, -im]

şəhədət: *Görülen və bilinen bir durum veya iş hakkında şahitlik etme, tanıklık yapma.*

Kibr ü gıybət gəzəb ü zərq ü riyā vü sālūs
Eləmək görməduği əmrə **şəhədət** zāhid (*Gazel 39, Mısra 12*). [şəhədət,]

İçmisən min 'əşiqün qanın **şəhədət** eyləyür
Ləbləründən qan kimi hər dəm çıxan təbhälələr (*Gazel 48, Mısra 3*). [şəhədət,]

şəh-bəz: *İri və beyaz bir doğan cinsi.*

Döğüldür həsiyət **şəh-bəzə** vəhşət rüz-ı əvvəldən
Olub insən ilə ülfətdə də'im tev'əmən Şəhin (*Gazel 171, Mısra 13*). [şəh-bəzə, -ə]

şəhd: *Bal.*

Ləbün zikri baña **şəhd** ü şəkərdən dəhi şirindür
Ruğ u zülfün həyali həm fərag-ı bağ u nəsrindür (*Gazel 56, Mısra 1*). [şəhd,]

İ'cəz-ı 'İsəvi ləb-i lə'lündədür nolur
Versön şəfə vü **şəhd** ki bīmārīnam sənün (*Gazel 165, Mısra 8*). [şəhd,]

Bu günə zəhr-i firəqi ki içmisən Zü'ī
Hənim-i düzəh olur **şəhd** tək məzəqundə (*Gazel 196, Mısra 10*). [şəhd,]

Olsun nəşibi dostuvun şir ü şəhd ü nüş

Batsun gözinə düşməniyün tür ü nış ü hər (*Kaside 9, Mısra 35*). [şəhd,]

Ey çərhe bilmədim bu işün var imiş sənün
Sifründə **şəhd** lə'i iqiñə hər imiş sənün (*Muhammes 2, Mısra 14*). [şəhd,]

şəhd-i kələm: *Bal (gibi) söz.*

Əfsüs ki yoğ bir nəfər 'arif ki dəmə-ə-dəm
Cən-tüfisinə **şəhd-i kələmində** şəkər var (*Gazel 42, Mısra 6*). [şəhd-i kələmində, -i, -n, -də]

şəhd-i lu'ab: *Bal.*

Zəhr-i firəqdan dəhən-i təlh 'əşiqə
Şəhd-i lu'ab lə'l-i şəkərbərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 6*).
[şəhd-i lu'ab,]

şəhd-i ləb-i cənān: *Sevgilinin dudağının balı.*

Məriz-i 'eşqə kəfidür köñül **şəhd-i ləb-i cənān**
Təbib-i nə-şinās u şərbət-i 'innābi neylərsən (*Gazel 183, Mısra 5*). [şəhd-i ləb-i cənān,]

şəhd-i ləb-i yār: *Sevgilinin dudağının balı.*

Dəf-i gəm-i hicr içün içər Zü'ī bu zəhri
Şəhd-i ləb-i yār olsa mey-i Dərgəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 10*). [şəhd-i ləb-i yār,]

şəhd-i ləb: *Dudağının balı.*

Bəzm içrə zövq olur mı o məh-təl'ət olmamış
Şəhd-i ləbindən 'əşiq içün şərbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 2*). [şəhd-i ləbindən, -i, -n, -dən]

şəhd-i təkəllüm: *Konuşma balı.*

Şirin qılə məzəqımı **şəhd-i təkəllümi**
Dövr-i ruğundə zülfü təkə kām-rən olam (*Gazel 128, Mısra 3*). [şəhd-i təkəllümi, -i]

şəhd-i vüşāl: *Kavuşma balı.*

Zəhr-i firəq ilə dəhən təlh 'əşiqə
Şəhd-i vüşāl lə'l-i şəkərbərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 10*).
[şəhd-i vüşāl,]

şəh-i iqlim: *Ülke(lerin) hökəmdarı.*

Ey **şəh-i iqlim** fünün-i ədəb
Cəm' idi zātundə həsəb həm nəşəb (*Mesnevi 5, Mısra 73*).
[şəh-i iqlim,]

şəh-i iqlim-i fünün-i ədəb: *Edeb ilmi ülkesinin padişahı.*

Ey **şəh-i iqlim fünün-i ədəb**
Zātına muzmər həsəb u həm nəşəb (*Mesnevi 10, Mısra 47*).
[şəh-i iqlim-i fünün-i ədəb,]

şəh-i məsnəd-i 'ürfān: *Bilme makamının hökəmdarı.*

O **şəh-i məsnəd-i 'ürfānı** ki beytu'llāh
'Əzm-i təvfi eyləyübən zā'ir-i rizvān oldı (*Kaside 17, Mısra 17*). [şəh-i məsnəd-i 'ürfāni, -i]

şəh-i əbrār: *Faziletli kimselerin padişahı.*

Kül başım üzrə bu dəmə ey **şəh-i əbrār** ölürem
Qaldı könlimdə nihən cümlə-i əsrār ölürem (*Müseddes 2, Mısra 1*). [şəh-i əbrār,]

şəhid: *Kutsal bir amaç və görev uğrunda ölen kimse.*

Budur cəhəndə təmənnəsi Zü't-i zārun
Olə **şəhid** sənün tiğ-i əbdārın ilə (Gazel 205, Mısra 10).
[*şəhid*,]

Qoy 'eşqinün hələki olum ey göz ağlama
Yoh həcəti **şəhid** olanun süst [ü] şü ilə (Gazel 214, Mısra 12). [*şəhid*,]

şəh-nāmə: *Şehname*.

Nədi zülmət-i gəm içrə belə heyran qalmaq
Ohı **Şəh-nāmədə** İskəndər ilə Dərdən (Gazel 173, Mısra 8). [*şəh-nāmədə*, -də]

şəhr: İnsanların toplu olaraq yaşadığı yerləşim yerlerinden, idarə və mülki bəkimdən köy və kasabadan sonra en böyük olanı; halkın böyük kısmı ticarət, sənayi və idarə işləriylə uğraşan, tarım alanı olmayan kalabalıq yerləşim merkezi, kent.

Yohdur təməm **şəhrdə** bir belə mäh-rü
Bu vəhdəndi məskənim əhirdə kənd olub (Gazel 24, Mısra 5). [*şəhrdə*, -də]

Məni ki **şəhrdən** ey mäh saldı əvərə
Bu gündə eylədi kəc-rov yəqin təməm fələk (Gazel 118, Mısra 3). [*şəhrdən*, -dən]

Tələttuf eylə könlül **şəhrin** etgilən mə'mür
Hərəbə qoymə kərəm qıl vilayətündi sənün (Gazel 174, Mısra 9). [*şəhrin*, -i, -n]

Zü't çü **şəhr** məhlərinün vəşfin eylədün
H' oşdur baña həmişə desən bu kələmdən (Gazel 177, Mısra 11). [*şəhr*,]

Küfr-i zülfilədi imānun ilən zāhid kim
Hansı zāhiddi qalan **şəhrdə** imāni ilə (Gazel 204, Mısra 10). [*şəhrdə*, -də]

Mənəm Məhmüd-i zār ol Ayāz-ı sən'inün Zü't
Ki çaruq ilə olmuş **şəhrdə** məşhür dükkāni (Gazel 220, Mısra 12). [*şəhrdə*, -də]

Gözüm yaşı durur çevrəmdə yə kim **şəhrün** ətfalı
Təməşə etməgə gəlmiş mən-i məcnun-ı 'üryanı (Gazel 252, Mısra 5). [*şəhrün*, -ün]

Dərdə ki rüzgərdə bir yār qalmadı
Şəhr ü vəfə vü 'əşrdə diyār qalmadı (Gazel 253, Mısra 2). [*şəhr*,]

Nə yaxşı dəmlər idi sakin-i şərh olduğum günlər
Həyālimdə sanurdum **şəhri** kim bir gülsitənim var (Kaside 7, Mısra 8). [*şəhri*, -i]

Var idi bir yabum kətdən gələndə **şəhrə** bu dəfə
Yoruldı yolda qaldı şattım onda bir pālānim var (Kaside 7, Mısra 21). [*şəhrə*, -ə]

Bəd-ı Kübə **şəhrinə** elə güzər
Həq onə lütf ilə edübdür nəzər (Mesnevi 5, Mısra 51). [*şəhrinə*, -i, -n, -ə]

Cümlə **şəhr** əhli du'ā-güdi o zāt-ı pākə
Yətüb əvəzə'-i 'elm ü 'əməli əflākə (Mesnevi 6, Mısra 29). [*şəhr*,]

Dil-i gəmginimi sənən qılan şād
Sənünlədür vüçüdüm **şəhri** əbād (Mesnevi 12, Mısra 12). [*şəhri*, -i]

Bimər tənim nərgis-i məstəne 'Öleykən
Bu **şəhrdə** var gərçi həzārən büt-i zibā (Muhammes 4, Mısra 22). [*şəhrdə*, -də]

şəhr-i şirvān: *Şirvan şəhri*.

Bir zəmən **şəhr-i Şirvān** içrə
Var idim bağ u büstān içrə (Mesnevi 2, Mısra 9). [*şəhr-i şirvān*,]

Şəhr-i Şirvānə genə bir sərv-qədd dil-bər gəlüb
Vəh nə dil-bər bir yüzi gül ləbləri şəkkər gəlüb (Gazel 21, Mısra 1). [*şəhr-i şirvānə*, -ə]

Əsās-ı mülk-i vüçüdüm zəlāzil-i gəmdən
Hərəb olub dağılub **şəhr-i Şirvānə** dönüb (Gazel 25, Mısra 12). [*şəhr-i şirvānə*, -ə]

şəhriyār: *Hükümdar, pədişah*.

Ol həlātün gədalıqı bir **şəhriyār** idi
Bu həl ilə nə zövqi əgər hökm-rən olam (Muhammes 1, Mısra 11). [*şəhriyār*,]

şəhs: *Kimse, kişi. Şahis*.

H' oşə o **şəhsə** ki Nüşirəvān-ı 'ādil tok
Həmişə rəhmət ohuyə təməmət-i dünyā (Gazel 7, Mısra 15). [*şəhsə*, -ə]

Nə zövqi Zü't pərtöv-i şəms ü bəhərdən
Ol **şəhs** içün ki yanmaqə neftin cıraq yoh (Gazel 37, Mısra 10). [*şəhs*,]

Çünki hər **şəhsə** deyürsən ənə heyran minhə
Bu sənün şə'niñə sıqmaz bu nə həcət zāhid (Gazel 39, Mısra 23). [*şəhsə*, -ə]

Zāhidliq işi şā'irə 'āləmdə nə ləzım
Hər **şəhsün** olur dəhrdə bir kārı Səməndər (Gazel 43, Mısra 4). [*şəhsün*, -ün]

Cəhəndə hiç cövher-bədə kimi h' oş-güvər olmaz
Ki hər bir **şəhsi** təşhīs etməgə kāmil-əyər olmaz (Gazel 99, Mısra 2). [*şəhsi*, -i]

Sənsən bu cəhən Həliqi məhlūq təməmi
Bir **şəhsdə** bir rəng ilə tınət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 32). [*şəhsdə*, -də]

Dünyanı behişt eyləmişən bir pərə **şəhsə**
Bir pərəsinə düzəhi qismət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 7). [*şəhsə*, -ə]

Qəzā kätibləri hər **şəhs** içün bir iş yazub lövhə
Mənim lövhimdəki cümlə gəm-i dərd ü bələ çıldı (Gazel 254, Mısra 3). [*şəhs*,]

Qalub bir heyli müddət māt-ı heyran sölədi nə-gəh
Bu müşkil əmri həll etməkdə bir **şəhsə** gümənim var (Kaside 7, Mısra 28). [*şəhsə*, -ə]

H' oşə o **şəhsə** ki min dörd yüz ildə dünyāyə
Gələ görər ki behişt-i bərindi dünyanı (Kaside 23, Mısra 95). [*şəhsə*, -ə]

Buyurub **şəhs** libās ilə hünərmənd olmaz
Rəngi ağ olmaq ilə duz gəlübən qənd olmaz (Mesnevi 9, Mısra 29). [*şəhs*,]

'Elm ü 'üfrən nədür 'āləmdə dəhi vəzəh edək
Sora inşāfi olan **şəhşlərə** şərh eliyək (Mesnevi 9, Mısra 18). [*şəhşlərə*, -lər, -ə]

Tapdı o **şəhs** hər iki dünyədə bir nicət
Hər kəs ki etdi yetmişə həştədəcən həyāt (Muhammes 1, Mısra 19). [*şəhs*,]

Vāy o **şəhşə** ki cibi pūldan olsun həli
İndi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 39*). [*şəhşə, -ə*]

şəhs-i səhəvət: *Eli açik kişi.*

Bir Əmirhən Şirvən igiddən səvāy dēhrdə
Bir nəfər **şəhs-i səhəvət**-pişə ələn qalmaqub (*Kaside 4, Mısra 18*). [*şəhs-i səhəvət, -*]

şəh-süvār: *Çok usta binici.*

Bu 'ərşə qalmıya həli hərifdən yā Rəb
Gələb gedübsə də ol **şəh-süvār** bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 8*). [*şəh-süvār, -*]

Dil-kişvərini etdi müsəhhər sipāh-ı gəm
Yā Rəb tərəhhüm et yetür ol **şəh-süvārımı** (*Gazel 228, Mısra 10*). [*şəh-süvārımı, -im, -i*]

şəhzadə: *Pâdişah oğlu veya pâdişah âilesinden olan erkek çocuk.*

Olse **şəh-zadə** kişi bilməsə gör 'elm ü bəyān
Hələq sölər ki filānkəsdi nə kevdən nā-dān (*Muhammes 5, Mısra 11*). [*şəhzadə, -*]

şəhənsāh: *Şahlar şahı, pâdişahlar pâdişahi.*

'Elm ilə oldı gör ki **şəhənsāh** İngilis
Kəmdür Əgərçi cümlə miləldən cəmə'əti (*Kaside 2, Mısra 23*). [*şəhən-şāh, -*]

şəhən-şəh: *Şahlar şahı, pâdişahlar pâdişahi.*

Əczə-yı hək cümlə **şəhənşəh** vücūdidur
Ol baş qarışmış indı bu başmaq gubārına (*Gazel 207, Mısra 7*). [*şəhən-şəh, -*]

şəkib: *Sabır, tahammül.*

Çəsm ü zülf ü hətt ü hāl u rüy-ı alun ey həbīb
Aldı bəndən 'əql ü hüş u səbr ü ārām u **şəkib** (*Gazel 18, Mısra 2*). [*şəkib, -*]

şəkkər: *Şeker kelimesinin eski metinlerde rastlanan şekli. Şeker kamışı, şeker pancarı vb. bitkilerin öz suyundan veya nişastasından çıkarılan, çoğunlukla beyaz billûrlar hâlinde, suda kolayca eriyen, ağızda tatlı bir lezzet bırakan, birleşiminde karbon oksijen ve hidrojen bulunan maddelere verilen ortak isim; Ferhad u Şirin hikayesindeki Şirin kahramanı.*

Şəhr-i Şirvānə genə bir sərv-qədd dil-bər gələb
Vəh nə dil-bər bir yūzi gül ləbləri **şəkkər** gələb (*Gazel 21, Mısra 2*). [*şəkkər, -*]

Hər ləhzə ki görsəm diləram lə'lüvi öpmək
Tüfi nə təhəmmül eləsün **şəkkəri** görcək (*Gazel 117, Mısra 6*). [*şəkkəri, -i*]

Be-sān-ı zəhr məzāqımdə təlhüdür **şəkkər**
Ze-bəs ki ol məh-i şirīn-kəlamə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 3*). [*şəkkər, -*]

Şəkkər-ləbim məzāqını təlh etdi Zü'nün
Bu bəzmdə ki lütf ilə güftərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 13*). [*şəkkər, -*]

Zü'iyə tül ilə **şəkkər** olə tül-i kəlam
Müstəmi' hātiri ondan edər āhır nifrət (*Kaside 5, Mısra 45*). [*şəkkər, -*]

Çü var bu bəndədə doğrı şədəqət

Verür tənəkü **şəkkər** kimi ləzzət (*Mesnevi 3, Mısra 14*). [*şəkkər, -*]

'Əzm-i Şirvān eyləyüb bir dil-bər-i şirīn-sühən
Dəğ-ı qəlb-i həstə-i Fərhād için **şəkkər** gələb (*Gazel 21, Mısra 4*). [*şəkkər, -*]

Hosrovā **şəkkər-dəhən**lər könlünü Fərhād tək
Dağlayubdur rəşk ilə ol lə'l-i şirīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 7*). [*şəkkər, -*]

şəkkər şikan: *Tatlı söz söyleyen (kimse), hoşsohbet.*

Hər büt dəhi Şirīn tək **şəkkər-şikan** olmaz
Hər āşiq-i Hosrovvəşi həm küh-kən olmaz (*Gazel 94, Mısra 3*). [*şəkkər şikan, -*]

şəkvə: *Şikayet.*

Könlü nə vəşlinə şükr eylə nə **şəkvə** firāqından
Təmām övzā'ı yek-sər h'vābdur məkkārə dünyānun (*Gazel 149, Mısra 9*). [*şəkvə, -*]

Şəkvə-əğəz qılub dərd ü gəm-i 'āləmdən
Ah u əfgān ilə hər dəm keçürtdürdüm əyyām (*Kaside 13, Mısra 5*). [*şəkvə, -*]

şəkar: *Şeker kamışı, şeker pancarı vb. bitkilerin öz suyundan veya nişastasından çıkarılan, çoğunlukla beyaz billûrlar hâlinde, suda kolayca eriyen, ağızda tatlı bir lezzet bırakan, birleşiminde karbon oksijen ve hidrojen bulunan maddelere verilen ortak isim.*

Əfsüs ki yoğ bir nəfər 'arif ki dəm-ā-dəm
Cān-tüfisinə şəhd-i kəlamında **şəkar** var (*Gazel 42, Mısra 6*). [*şəkar, -*]

Ləbün zikri baña şəhd ü **şəkərdən** dəhi şirindür
Ruh u zülfün həyālı həm fərag-ı bağ u nəsrindür (*Gazel 56, Mısra 1*). [*şəkərdən, -dən*]

Olə Hosrov edə Şirīn ü **şəkərlə** 'işrət
Tə'nə bir şürətə bənd olmaqə Fərhādə qılə (*Gazel 215, Mısra 9*). [*şəkərlə, -lə*]

şəkərbār: *Etrāfa şeker saçan, tatlı.*

Əz-bəs ki ləbün zikri dilim əzbəri oldı
Cümlə şü'ərə içrə **şəkərbār** mən oldım (*Gazel 132, Mısra 18*). [*şəkər-bār, -*]

Ləb-i şirīn **şəkərbārıvə** verdim könlüm
Sanki oldım o gecə Hosrov-ı dövrān yuhədə (*Gazel 210, Mısra 5*). [*şəkər-bārıvə, -iv, -ə*]

şəm': *Mum.*

Bī-nūr-ı rüy-ı yār münəvvər olur mı bəzm
Yüz **şəm'** pərtəvindən ü min mäh-tābdan (*Gazel 178, Mısra 4*). [*şəm', -*]

Zü'ı yanuram **şəm'** şifət ol məhi görcək
Hər gecə gözən nəz ilə əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 13*). [*şəm', -*]

H'oşāo mähle həm-bistər olduqum gecələr
Cəməli **şəm'inə** həkistər olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 2*). [*şəm'inə, -i, -n, -ə*]

Yanub tə'əşşuq ilə nərluqa (?) vəsl içrə
Cəməli **şəm'inə** pərvānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 6*). [*şəm'inə, -i, -n, -ə*]

Dögi pərvānə kimi vəsl müyəsər Zü'ı

Yansə də **şam'** kimi cən-figarım gecələr (*Gazel 72, Mısra 10*). [*şam'*,]

Žü'ī əgərçi mən' edürəm həlqi yərdən
Mümkün mi **şam'**-dövrinə pərvənə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 14*). [*şam'*,]

Hər gecə yanur **şam'** kimi hicdə Žü'ī
Tə ki salə bir gün başına səyə cəməlün (*Gazel 147, Mısra 9*). [*şam'*,]

Pərvənə olə könlüm əgər sən tək bir **şam'**
Görməz gözəlim gər gəzə yüz əncümən içrə (*Gazel 187, Mısra 7*). [*şam'*,]

Žü'ī yanuram **şam'** kimi hicdə çünkim
Salmış yüzünün şövqi bir atəş bədən içrə (*Gazel 187, Mısra 13*). [*şam'*,]

Olub ol **şam'** geyrə mən onun rüy-ı firāqında
Dəm-ə-dəm yandım ahım atəşindən nəre bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 3*). [*şam'*,]

Hıvurşid tək cəməlivə mən **şam'** sölədim
Vəcibdi yandırub mənə kössün zəbānımı (*Gazel 234, Mısra 5*). [*şam'*,]

Bu necə **şam'dı** kim bəzmi pür-nür elədi
Bu hərəbə könlü evyanımı mə'mür elədi (*Gazel 241, Mısra 1*). [*şam'dı, -di*]

Söndürüb bəd-ı fələk **şam'ımı** qılmış tırə
Zülmət-i leydim 'ələcınə cırāq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 7*). [*şam'imi, -im, -i*]

'İsāni biyābānlarə saldun tək ü tənħā
Şam'undə belə təht-i hökümət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 22*). [*şam'ündə, -ü, -n, -də*]

şəmāhı-ı rəşk-i gülüstān: *Gül bahçesinin kıskandığı Şamahı.*

Müddət ilə hıttə-i Şirvāndə
Şəmāhı-ı rəşk-i gülüstāndə (*Mesnevi 4, Mısra 6*). [*şəmāhı-ı rəşk-i gülüstāndə, -də*]

şəm'-i büsāt: *Meclis mumu, bayram ışığı.*

Söndürübən **şam'-ı büsātım** mənim
Dağıdəcəq bəzm-i nəşātım mənim (*Mesnevi 4, Mısra 25*). [*şəm'-i büsātım, -im*]

şəm'-i mey-hānə: *Meyhane mumu.*

Şö'lə-i mey nə şərər cānivə salmış kim olub
Şam'-ı mey-hānəni təvf etməgə pərvənə səni (*Gazel 226, Mısra 6*). [*şəm'-i mey-hānəni, -n, -i*]

şəm'-i ruhsār: *Nurlu yüz, mum gibi çehre.*

Yanmaqə pərvənə tək bir **şam'-ı ruhsār** 'eşqinə
Yə gəm-i bir lələ-ruhlə dağdār olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 3*). [*şəm'-i ruhsār,]*

Şam'-ı ruhsārınə meyl eylədi dīvānə könlü
Saldı gör kim özini atəş-i süzānə könlü (*Gazel 124, Mısra 1*). [*şəm'-i ruhsārınə, -i, -ñ, -am*]

şəm'-i ruhsārınə pərvənə: *Yüz mumunun pervanesi.*

O məhə çadrə salun gecələr yanmaq içün
Şam'-ı ruhsārınə pərvənə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 10*). [*şəm'-i ruhsārınə pərvənə,]*

şəm'-i şəbistān: *Yatak odasının, halvet yerinin mumu.*

Pərvənə kimi yanmaqımə eyləməyün 'eyb
Kim şəbrimi ol **şam'-ı şəbistān** alur əldən (*Gazel 182, Mısra 8*). [*şəm'-i şəbistān,]*

şəm'-i şəb-əfrüz: *Geceyi aydınlatan, geceyi ışıqlandıran mum.*

Ol **şam'-ı şəb-əfrüzə** vüśāl istəsən ey cən
Tə olmayasən 'eşqdə pərvənə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 9*). [*şəm'-i şəb-əfrüzə, -ə*]

şəmme: *Çok az miktar, zerre miktarı.*

Huşul olsa əgər feyz-i vüśulun
Yetüşsə **şəmme** gər zövq-i məqālun (*Mesnevi 3, Mısra 22*). [*şəmme,]*

şəms-i vəhdət: *Vahdet güneşi.*

Qəd izə'ət **şəms-i vəhdət** min gəmāmü'l-ihfā
Kənz-i məhfi nūr-ı 'ürfān ilə tapdı incilā (*Gazel 3, Mısra 1*). [*şəms-i vəhdət,]*

şəmsir: *Kılıç.*

Ğeyz ilə baña qaş əgüb etmə belə bahmə
Bu küştə-i hicrānivə **şəmsir** nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 8*). [*şəmsir,]*

şəmsir-i kəc-əbrü: *Eğri kaşın kılıcı.*

Gər işārət edə **şəmsir-i kəc-əbrüvün**
Tökülür Žü'ī tək yüz 'āşiq-i zārdan qanı (*Gazel 250, Mısra 25*). [*şəmsir-i kəc-əbrüvün, -v, -un*]

şər: *Kötülük, fenalık.*

Bahıram dəhrdə hər yerdə ki var müfsid ü **şər**
Nə'mət ü dövlət-i dünyāni Hüdā anə verüb (*Gazel 20, Mısra 5*). [*şər,]*

Hüzürunlə həmişə **şər** olə həl
Bələ vü dərdədən əzād olə dil (*Mesnevi 12, Mısra 23*). [*şər,]*

şər': *Şəriat, İslām şəriati.*

Nə **şər' ü** şər'ətdə qalub rövnaq-i İslām
Nə rəsm-i 'ədālət var [o] dīvān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 13*). [*şər',]*

Versün cəvāb **şər'də** birdür riyā vü şirk
Sor bu su'ālī zāhid-i 'ālī-cənābdan (*Gazel 178, Mısra 7*). [*şər'də, -də*]

şərāb: *Meyve sularının ve özellikle üzüm suyunun belli usullerde mayalandırılmasından elde edilen alkollü içki.*

Hər dəm görüm səni dönəsən qanə ey **şərāb**
Gətdün bu təlh-kāmi dəhi cənə ey **şərāb** (*Gazel 15, Mısra 1*). [*şərāb,]*

Hər dəm görüm səni dönəsən qanə ey **şərāb**
Gətdün bu təlh-kāmi dəhi cənə ey **şərāb** (*Gazel 15, Mısra 2*). [*şərāb,]*

Şə'nündə nəzil oldı sənün hörmət āyəsi
Səndəndi hər bələ gələ insānə ey **şərāb** (*Gazel 15, Mısra 4*). [*şərāb,]*

Ümmü'l-həbə'is oldı adun çünki salmış
Bəbildə ol mələkləri zindānə ey **şərāb** (*Gazel 15, Mısra 6*). [*şərāb,]*

Zünnār ilə salibi qəbul etdi zühdi tərək

Sən eylədin bu işləri Sən'ənə ey **şərab** (*Gazel 15, Mısra 8*).
[*şərab,]*

İsmün ziyadə mənə'ətün yohdı olsə də
Məhlūq təbə' āyə-i Qur'ānə ey **şərab** (*Gazel 15, Mısra 10*).
[*şərab,]*

Hər qüvvə təndə nāqış olur içələr səni
Bilməm nədəndi vəsf bu nöqsənə ey **şərab** (*Gazel 15, Mısra 12*). [*şərab,]*

Hər bir məqāmə dəgə ayağın hərəb edir
Vəy ol kəsə ala ələ peymānə ey **şərab** (*Gazel 15, Mısra 14*).
[*şərab,]*

Yüz min vücüdün eləmiş hənəsin hərəb
Əhirdə qılmsan onu divānə ey **şərab** (*Gazel 15, Mısra 16*).
[*şərab,]*

İçdükcə 'əql-i zāil olur Zū'ī anlamaz
Mundan nə zövq var sölə bu cənə ey **şərab** (*Gazel 15, Mısra 18*). [*şərab,]*

Şərabı şanmə ki vā'iz belə məzəmmət edər
Şərabə çatmaz əli ləfzinə qənā'ət edər (*Gazel 60, Mısra 1*).
[*şərabı, -ı]*

Şərabı şanmə ki vā'iz belə məzəmmət edər
Şərabə çatmaz əli ləfzinə qənā'ət edər (*Gazel 60, Mısra 2*).
[*şərabə, -ə]*

Zəhid **şərabı** coş də hərām etmə küfrdür
Çün bu sözünlə meykədə beytū'l-hərām olur (*Gazel 77, Mısra 7*). [*şərabı, -ı]*

Hürī tək məhbūbı Kəvşər tək **şərabı** bağda
Həzihi cənnət təcəri təhtihā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 5*).
[*şərabı, -ı]*

O bədələr ki içürsüz bu Zū'īdən ayru
Edə behişt **şərabı** kimi İlahi hərām (*Gazel 129, Mısra 26*).
[*şərabı, -ı]*

Gəm dəf'i həşil olmadı cām u **şərabdan**
Rövşən olur mı hənə gecə āftābdan (*Gazel 178, Mısra 1*).
[*şərabdan, -dan]*

Köñül tā var ləb-i cənān **şərab-ı** nābı neylərsən
Durarkən çeşmə-i heyvān sərāb u ābı neylərsən (*Gazel 183, Mısra 2*). [*şərab,]*

Ol ataşın-**şərabı** gətür sāqī Zū'iyə
Bəlkə günāh dəftəri bu sulə yuile (*Gazel 214, Mısra 17*).
[*şərabı, -ı]*

Hərəbə mülki hərūf u fūrūş əbə vü qəbə
Şərabə şərf elədik hər təvənəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 6*). [*şərabə, -ə]*

İçüb **şərab** olub məst künc-i meykədədə
Hudā bilir ki o günlər nə 'āləmim var idi (*Gazel 237, Mısra 3*). [*şərab,]*

Cəməl-əynəsilə Sikəndər ilə köñül
Şərab u cəmlə yüz həşmət-i Cəmim var idi (*Gazel 237, Mısra 8*). [*şərab,]*

Bələ-yı hicr cəfā-yı rəqib olmaydı
Şərab u şahid ü sāqī həmişə bāhəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 8*). [*şərab,]*

Ey sāqī əl-əlmān bana hüm-hüm şərab ver
Tə'sir eyləməz bizə peymānənün biri (*Kut'a-ı Kebir 6, Mısra 1*). [*şərab,]*

Ātaş-i hərman-ı gəmdür özi ki āb isə də
Heyrdür cən u tənə gər adı **şərab** isə də (*Mesnevi 1, Mısra 6*). [*şərab,]*

Hər nə ki bəglərdən alurduq həsəb
Əlimizdən alırdı cām u **şərab** (*Mesnevi 4, Mısra 22*). [*şərab,]*

Dur saña qurbān gəti sāqī **şərab**
'Ömr keçir qoymə şitāb et şitāb (*Mesnevi 5, Mısra 27*).
[*şərab,]*

Sāqiyā dövrə gətür cām-ı mey-i gül-nārı
Gəti bir həlmə **şərab** ilə dil-i bīmāri (*Mesnevi 15, Mısra 2*).
[*şərab,]*

Yoh fikr edən ki nişə bu dövrənə gəlmişəm
Tər olmamışdı hüşk-ləbim bir **şərab** ilə (*Muhammes 3, Mısra 40*). [*şərab,]*

Ləb təşnə vaxtlər keçürürdük **şərab** ilə
Bī-cinslərlə həm-dəm ü tūti gürāb ilə (*Muhammes 3, Mısra 41*). [*şərab,]*

şərab-ı gül-nār: *Nar çiçeği (gibi) şarap.*

Ver sāqī baña **şərab-ı gül-nār**
Kim dövr-i fəlak edüb məni hər (*Mesnevi 8, Mısra 1*).
[*şərab-ı gül-nār,]*

şərab-ı nāb: *Katıksız, hâlis şarap.*

Şərab-ı nāb ey sāqī cəhān içrə o cövhərdür
Ki ondan zāhir eylər hər kəsün zātı nə gövhərdür (*Gazel 88, Mısra 1*). [*şərab-ı nāb,]*

Müdəm gülşən ü gülzār-ı 'eys ü 'işrətimə
Şərab-ı nāb ilə hər şəbdə şəbnənim var idi (*Gazel 237, Mısra 12*). [*şərab-ı nāb,]*

Ləbün zövqi pəri-rüyum **şərab-ı nābdan** gəlməz
Bu rövşən əmrdir kim nəş'ə-i mey ābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 1*). [*şərab-ı nābdan, -dan]*

Köñül gər istər isən istirahət-i dünyā
Şərab-ı nābdədür cümlə rāhət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 2*).
[*şərab-ı nābdədür, -də, -dür]*

Sāqī gətür ol **şərab-ı nābı**
Kim yetdi nişəbə gəm həsəbı (*Mesnevi 7, Mısra 1*). [*şərab-ı nābı, -ı]*

Köñül tā var ləb-i cənān **şərab-ı nābı** neylərsən
Durarkən çeşmə-i heyvān sərāb u ābı neylərsən (*Gazel 183, Mısra 1*). [*şərab-ı nābı, -ı]*

şərab-ı sər-h'os: *Sarhoş eden şarap.*

Tök ayağə **şərab-ı sər-h'osı**
Tapə anunlə məğz-i sər cüşı (*Mesnevi 11, Mısra 7*). [*şərab-ı sər-h'oşı, -ı]*

şərab-ı 'ürfān: *İrfan şarabı.*

Sāqiyā ver **şərab-ı 'ürfāndan**
Gəlmişəm tənğə əhl-i əzmāndan (*Mesnevi 11, Mısra 1*).
[*şərab-ı 'ürfāndan, -dan]*

şərab-ı vəşlən: *Kavuşma şarabı.*
Kimün yā Rəb dönübdür mən kimi 'āləmdə iqbāl
Olubdur ərzü cāmı **şərab-ı vəşlən** hālī (*Tahmis 1, Mısra 12*). [*şərab-ı vəşlən, -dən]*

şərafət: *Şərəfli olma, şərəflilik.*

‘Elm ‘äləmə dolubdu bu ‘əsr özgə ‘əşrdür
Siz də tapun bu ‘elmdən əhır **şərafəti** (Kaside 2, Mısra 32).
[şərafəti, -i]

şəraqət: Minnet və şükran duyğuları ilə bağlanma.

Belə həyatə var ölümün çox **şəraqəti**
Pəs nişə mən bu ‘äləm ü imkənə gəlmişəm (Muhammes 3,
Mısra 33). [şəraqəti, -i]

şərar: Kivircim.

Bu həli fikr edəndə başımdan tütün çıxar
Püsida-püstə salur ahım odı **şərar** (Kut'a-ı Kebir 2, Mısra
12). [şərar,]

Ruhsarıvə ol gün ki gözim qıldı nəzərə
Lə'lün həvəsi saldı dil ü cənə **şərarə** (Muhammes 4, Mısra
28). [şərarə, -ə]

şərar-i ahımdur: Feryadın kivircimi.
Sitarə şanmə fələkdə **şərar-i ahımdur**
Bu əmrə atəş-i dil bir qəvi güvähımdur (Gazel 53, Mısra 1).
[şərar-i ahımdur, -ım, -dur]

şərarət: Şerirlik, ahlâk bozukluğu, kötülük, fenâlık.

Sölə ki hansı kəs ‘äləmdə tapdı rəhətlük
Belə **şərarət** ilə yə bu qətl ü sirqətdən (Kaside 15, Mısra
22). [şərarət,]

Qoyubdı başına lütf ilə təc kərrəmnə
Vücüdün eyləmə heyvən belə **şərarətdən** (Kaside 15, Mısra
14). [şərarətdən, -dən]

şərbət: Meyvə özü, su və şekerle yapılan tatlı içecek.

Zəhr-i nâb eylər təşəvvür nüş-dārū **şərbətin**
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəhm-i peykānun görüb (Gazel 19,
Mısra 7). [şərbətin, -i, -n]

Zəhr-i nâb eylər təşəvvür nüş-dārū **şərbətin**
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəhm-i peykānun görüb (Gazel 31,
Mısra 7). [şərbətin, -i, -n]

Bəzm içrə zövq olur mı o məh-təl'ət olmamış
Şəhd-i ləbindən 'aşıq içün **şərbət** olmamış (Gazel 105,
Mısra 2). [şərbət,]

şərbət-i limū: Limon şərbəti.

Bizə qismət eləyüb şām u səhər hün-i cigər
Cəhilün **şərbət-i limū** mey-i gül-narı olub (Gazel 32, Mısra
10). [şərbət-i limū,]

şərbət-i lə'l-i ləb: Kırmızı dudağın şərbəti.

Çeşm-i məstün görübən həstə vü bīmār oldım
Şərbət-i lə'l-i ləbündür bu gəmin dərmānı (Gazel 250,
Mısra 4). [şərbət-i lə'l-i ləbündür, -ün, -dür]

şərbət-i 'innāb: Çiğdə, ünnap şərbəti.

Məriz-i 'eşqə kəfidür köñül şəhd-i ləb-i cənān
Təbib-i nə-şinās u **şərbət-i 'innābı** neylərsən (Gazel 183,
Mısra 6). [şərbət-i 'innābı, -ı]

şərh: Açıq açıq anlatma, izah.

Və'n-nəcm qətrə-i 'ərəq-i 'əriživə **şərh**
Və'l-leyl çin-i zülf-i siyāhun hekayəti (Gazel 229, Mısra 3).
[şərh,]

Bilmürəm hansı zəbānlə saña **şərh** eyləyüm

O sitəmlər ki baña etdi yüzün hicrānı (Gazel 250, Mısra 11).
[şərh,]

Olmə əzərdə gözim nuri gəmin **şərhində**
'Əqlimi əldən alub dərd ü gəmin tuğyanı (Gazel 250, Mısra
21). [şərhində, -i, -n, -də]

Yoh əhl-i həl **şərh** eləyim tə bələlarım
Çohdur şikayətim mənim Pərvərdgār ilə (Kaside 21, Mısra
3). [şərh,]

Güzərişim tə olə həlqə 'əyān
Eyləyüm əhvālimi **şərh** ü bəyān (Mesnevi 4, Mısra 4). [şərh,
]

'Elm ü 'ürfān nədür 'äləmdə dəhi vāzəh edək
Sora insāfi olan şəhlərə **şərh eliyək** (Mesnevi 9, Mısra 18).
[şərh,]

Tə ki düşə başımə şür u nəvā
Şərh elim hər nə ki var mā-cərə (Mesnevi 10, Mısra 14).
[şərh,]

Gər deyəm dərdimi dövlətlü olan bī-həbərə
Bāb-ı hıkmət açuban **şərh** eləyim min fiqrə (Terci-bend 1,
Mısra 32). [şərh,]

şərh-i gəm: Kederin yorumu.

Liyāğ-i mey gətür səqi məni gəm pāy-māl etdi
Mənim **şərh-i gəm** etməkçün zəbān-ı tərçümānım var
(Kaside 7, Mısra 4). [şərh-i gəm,]

şərhə şərhə: Parça parça.

Görəndə **şərhə şərhə** könlümi eylə təkəllüm kim
Bu 'ədətdür nəmək pāşidə eylərlər kabāb içrə (Gazel 188,
Mısra 5). [şərhə şərhə,]

şər'-i gərrā: Gösterişli din okulları.

Hüsusi hər dili hər məzhəbi gəzüb bilmək
Tətabbu' ilə qəbul eylə **şər'-i gərrānı** (Kaside 23, Mısra
76). [şər'-i gərrānı, -n, -i]

şər'-i peyām-bər: Peygamber şəriati.

Əhkām-ı Hüdā **şər'-i peyām-bər** unuduldu
Bu həlq-i zəmənun Tarısı sım ü zər oldı (Gazel 239, Mısra
5). [şər'-i peyām-bər,]

şərif: Şərəfli, kutsal, mübərək.

Çünkü **şərif** ismidü 'Əlibaba
Ol səbəbdən tapubdı 'izz ü 'alā (Mesnevi 10, Mısra 41).
[şərif,]

şərik: Ortak; Arkadaş.

Mən də bülbul də gül 'eşqində **şəriküz** ləkən
Zü'iyə giryə fəgān bülbul-i şeydəyə düşüb (Gazel 23, Mısra
13). [şəriküz, -üz]

şərik-i māl-i qārūn: Karun'un malına, servetine ortak.

Tə'ətdə olan mişāl-i Zünnün
Dövlətdə **şərik-i māl-i Qārūn** (Mesnevi 8, Mısra 18).
[şərik-i māl-i qārūn,]

şəritə: Koşul.

Şəritə rəsmüdür əş'ərdə Zü'ī ədā qılmaq
Ki bu qānūnı əvvəldə həkīm-i nükte-dān qılmış (Kaside 11,
Mısra 29). [şəritə,]

Çü vəşfin etməgə 'əcizdi Zü'nün təb'i
Şəritə vəcib olub zahir etməgə 'ələn (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 36*). [*şəritə, j*]

şəritət: Şeriat. Açıq, doğru və düz yol.

Şöhrət tapubdı bid'ət Zü'i zəməndə
Pə-māl-i həlq olubdı **şəritət** görünməyür (*Gazel 71, Mısra 14*). [*şəritət, j*]

Nə şər' ü **şəritətdə** qalub rəvnəq-i İslām
Nə rəsm-i 'ədələt var [o] divān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 13*). [*şəritətdə, -də j*]

Dünyā dolanub Zü'i dönüb çərḥ-i cəfā-cü
Çoḥ söləmə ol köhnə **şəritət** hara getdi (*Kaside 24, Mısra 22*). [*şəritət, j*]

Zü'nün pəndin eşit çıqmə **şəritətdən** hiç
Tā ki 'uqbədə yerün rövzətü'l-əbrār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 29*). [*şəritətdən, -dən j*]

Sən də bir 'ālim ol **şəritətdə**
Yohsə ortaql ol risələtdə (*Mesnevi 11, Mısra 63*). [*şəritətdə, -də j*]

şərm-sār: Utangaç, mahçup.

Biləydi çəkdiğimi dər-d-i firqətində onun
Qıləndə 'ərḫ cəfāsını **şərm-sārım** olaydı (*Gazel 223, Mısra 4*). [*şərm-sārım, -ım j*]

Həmişə eyləgilən Zü'i zikr-i āl-i 'əbā
Cəzādə qoyməyələr tā ki **şərm-sār** mənə (*Müseddes 2, Mısra 34*). [*şərm-sār, j*]

şərq-i rus: 1903 yılında Tiflis'te Azərbaycan Türkçesi'nde Məhəmmədağa Şəhtaxtı tərəfindən çıxarılmaya başlayan gazete.

Çoḥdan gələydi kəş bu dövrənə **Şərq-i Rus**
Tā zə'f-i milləti gətürə cənə **Şərq-i Rus** (*Kaside 10, Mısra 1*). [*şərq-i rus, j*]

Çoḥdan gələydi kəş bu dövrənə **Şərq-i Rus**
Tā zə'f-i milləti gətürə cənə **Şərq-i Rus** (*Kaside 10, Mısra 2*). [*şərq-i rus, j*]

Ədāb-ı mərifət güli ilən bu 'əşrdə
Hər bəzmi döndərübdi gülüstənə **Şərq-i Rus** (*Kaside 10, Mısra 4*). [*şərq-i rus, j*]

Zülmāt-ı gəflət içrə idi həlq nā-gəhān
Hizrə rəh oldı çeşmə-i heyvənə **Şərq-i Rus** (*Kaside 10, Mısra 6*). [*şərq-i rus, j*]

Əvārə idi həlq biyābān-ı cəhlədə
Göstərdi rāh mənəbə'-i 'üfānə **Şərq-i Rus** (*Kaside 10, Mısra 8*). [*şərq-i rus, j*]

Gəflət mərifətinə dəf'-i dārū-yı və'z elə
Şəhət verür həmişə təbibənə **Şərq-i Rus** (*Kaside 10, Mısra 10*). [*şərq-i rus, j*]

Ey kəş olaydı əlli il əqdəm bu 'əşrdən
Tā döndürəydi 'āləmi Loqmānə **Şərq-i Rus** (*Kaside 10, Mısra 12*). [*şərq-i rus, j*]

Əl-həq Məsīhvār qılır zində mürdəni
Güyā ki cən verür öli əbdənə **Şərq-i Rus** (*Kaside 10, Mısra 14*). [*şərq-i rus, j*]

Me'mār-ı fikri təzəçə tə'mir eyləyüb
Qoymur qalə bu milləti vīrənə **Şərq-i Rus** (*Kaside 10, Mısra 16*). [*şərq-i rus, j*]

Tüfān-ı cəhl cümlə cəhāni tutub vəlt
Keşt-i Nühür belə tūfānə **Şərq-i Rus** (*Kaside 10, Mısra 18*). [*şərq-i rus, j*]

Fir'ovn-ı cəhlədən qutarub millətini çün
Oḥşar bu işdə Müsī-i 'İmrənə **Şərq-i Rus** (*Kaside 10, Mısra 20*). [*şərq-i rus, j*]

Qurbān o kimsəyə ki tə'əşşüblə anlayə
Kim təqviyə verür bu müsəlmənə **Şərq-i Rus** (*Kaside 10, Mısra 22*). [*şərq-i rus, j*]

şərt: Bir şeyin varlığının veya meydana gelebilmesinin kendisine bağlı olduğu şey, bir şeyin var olabilmesi için gerekli olan husus, koşul.

Hüsn **şərtini** yekün etmişən ey māl təmām
Çıqmə nöqsən gətürür hüsnüvə yārim gecələr (*Gazel 72, Mısra 3*). [*şərtini, -i, -n, -i j*]

Sığəsin bilməyə bir kimsə nikāhün əslə
Rükni **şərtini** məşdərligini anlamaya (*Mesnevi 6, Mısra 18*). [*şərtini, -i, -n, -i j*]

şəraf-şi'ār: Şərəfli.

Dedi məgər ki çıhub hātirindən ol Atabəg
Həmişə mərhəmət ilə **şəraf-şi'ār** oldım (*Kaside 12, Mısra 13*). [*şəraf-şi'ār, j*]

şərar: Kivircimlar, kivilcim.

Şö'lə-i mey nə **şərar** cənivə salmış kim olub
Şam'-ı mey-hənəni təvf etməgə pərvənə səni (*Gazel 226, Mısra 5*). [*şərar, j*]

şəxs: Şəhis, kişi.

Ağzımdə söz deyüb danışan **şəxsi** qanmadım
Kimdür baḥan bu dīdə-i bünyədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 11*). [*şəxsi, -i j*]

şə'n: Azamet, böyüklük, ululuk.

Şə'nündə nəzil oldı sənün hörmət əyəsi
Səndəndi hər bələ gələ insənə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 3*). [*şə'nündə, -ün, -də j*]

Çünki hər şəhsə deyürsən ənə heyvən minhə
Bu sənün **şə'ninə** sıqmaz bu nə həcət zāhid (*Gazel 39, Mısra 24*). [*şə'ninə, -in, -ə j*]

Lütfünlə 'əfv eylə qüşürmi Zü'nün
Cür'ətlə oldı **şə'nivə** midhət-sərā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 40*). [*şə'nivə, -ü, -və j*]

T

tā: Değın, dek, kadar; Olsun diye, ... incaya kadar; Ta ki, öyle ki, böylece, bu şekilde; Eğer; Nihayet.

Tā görməgə ruhsārın o küyə həvəs etdim
Mūsā kimi ol küydan əhḫ-i qəbəs etdim (*Gazel 130, Mısra 1*). [*tā, j*]

Tökğilən təsə bədə tā hət-i cövr
Görməyüm **tā** zəməndən bir cövr (*Mesnevi 11, Mısra 3*). [*tā, j*]

Fikr edirdim ki nə növ' ilə sər-əncām qılaq
Tā ki tapsun bu pozuq hālətim ol işdə nizām (*Kaside 13, Mısra 18*). [*tā, j*]

Tā 'ömr-i tavi̇l elə İlahî

Versün saña təc-ı pādşāhı (*Mesnevi* 8, *Mısra* 71). [tā,]

Tā desünlər ki müsəlmāndə də var 'əllāmə

Deməsünlər ki müsəlmāndı qurı 'əmmāmə (*Mesnevi* 9, *Mısra* 77). [tā,]

Rāh-ı tələbdə bār-ı cəfāyə təhəmmül et

Rāhət olur mı dəhrdə **tā** zəhmət olmamış (*Gazel* 105, *Mısra* 6). [tā,]

Mey-hānədə lāzımdı olə çillə-nişin **tā**

Āyinə-i İskəndəri cām-ı Cəmi bilsün (*Gazel* 180, *Mısra* 3). [tā,]

Yoh əhl-i hāl şərh eləyim **tā** bələlərim

Çohdur şikāyətim mənim Pərvərdgār ilə (*Kaside* 21, *Mısra* 3). [tā,]

Oldı pəjmürdə könl **tā** düşdi ol rüdan cüdā

Adı mähir-fövt olur gər kim düşə südan cüdā (*Gazel* 12, *Mısra* 1). [tā,]

Həm-qədim bir çəng olub cān-rıştəsi ol çəngə tār

Tā ki oldım mən zə'if ol tār-ı gisüdan cüdā (*Gazel* 12, *Mısra* 4). [tā,]

Tā çeşm-i zəhm o 'āriz-i könlünə dəyməsün

Ruhsarı ātəşinə dil ü cān sipənd olub (*Gazel* 24, *Mısra* 3). [tā,]

Tā həd-pəsənd idi yoh idi müştəri o məh

Hətti gəlubdi imdicə 'āşiq-pəsənd olub (*Gazel* 24, *Mısra* 7). [tā,]

Zəhr-i gəmənlə Zū'ī-i ciyə-hündi gönçə tək

Tā 'āşiq o lə'l-i ləb-i nüş-hənd[ə bənd] olub (*Gazel* 24, *Mısra* 14). [tā,]

'Əql ilə döğüldür hərəm-i vəslə yetüsmək

Tā olmayəsən 'āşiq-i dīvānə yolun yoh (*Gazel* 36, *Mısra* 8). [tā,]

Gətür sāqī qədəh tā bilməyüm 'āləm nə 'āləmdür

Ki ləzzət bilməməkdür məvərəsi möhnət ü gəmdür (*Gazel* 41, *Mısra* 1). [tā,]

'Ālim gərək olsun dəhi mə'qildə kəmil

Tā həlq desün bundə nə söz istəsələr var (*Gazel* 42, *Mısra* 8). [tā,]

Bir nəzlu mələhətlü nigərə verə könlün

Tā düzl olə cümülə əş'arı Səməndər (*Gazel* 43, *Mısra* 8). [tā,]

Hətt ü həlun rüy-ı alundə durubdur vəchi var

Tā ki dīn-i 'āşiqə hər ləhzə rəhnə şalələr (*Gazel* 48, *Mısra* 6). [tā,]

Fərhad ilə Məcnūn qaçubən çöllərə düşdi

Zū'ī kimi bu 'ərşədə mən **tā** ki səs etdim (*Gazel* 130, *Mısra* 12). [tā,]

Getdi ol qaşı hilālım dedi bir əyə gəlīm

Hansı aydur nə bilim **tā** ki tamāşayə gəlīm (*Gazel* 134, *Mısra* 2). [tā,]

Bilmürəm məskənüvi hardədi **tā** var u yohım

Şərf edüb küyun ətrāfinə həm-sāyə gəlīm (*Gazel* 134, *Mısra* 9). [tā,]

Hər bəzmdə səndən özgə kimdür

Tā kim olə zər-fəşān Əmirhān (*Gazel* 136, *Mısra* 10). [tā,]

Dīvānə olmaduqsa də bir məst olaq bārī

Tā kim mu'āf olaq bu günāh u şavābdan (*Gazel* 178, *Mısra* 6). [tā,]

Ğeyrət odı bir dəmdə vüçüdü 'adəm etdi

Tā düşdi ləbün vəşfi dəhəndən dəhən içrə (*Gazel* 187, *Mısra* 10). [tā,]

Ruḥ u zülfün həyālını könlüdə tā görüb etdim

Yəqīn bu sirri kim gənc ilə mār olı hārāb içrə (*Gazel* 188, *Mısra* 7). [tā,]

Ver sāqī bədə **tā** içək ol mäh-rū ilə

Bəlkə günāh hətti pozulsun bu su ilə (*Gazel* 214, *Mısra* 1). [tā,]

Zū'īnün pəndin eşit eyləmə çoh bədəyə meyl

Tā ki el söləməsün bi-h'od-ı dīvānə səni (*Gazel* 226, *Mısra* 10). [tā,]

Nəhl-i tūbāyə verür rızvān həmişə pərvəriş

Tā ki bir gün eyləsün sürür u əlvān şədqəsi (*Gazel* 230, *Mısra* 8). [tā,]

Kəmil külāh-düz u rəfukārlar onı

Tā bir külāh tikdi çəküb rənc-i bi-şumār (*Kıt'a-ı Kebir* 2, *Mısra* 8). [tā,]

Zū'īnün pəndin eşit çıqmə şəritətdən hiç

Tā ki 'uqbədə yerün rövzətü'l-əbrār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir* 3, *Mısra* 30). [tā,]

Hər bəzmdə səndən özgə kimdür

Tā kim olə zər-fəşān Əmirhān (*Mesnevi* 7, *Mısra* 20). [tā,]

Nə-gāh fələk tərəhhüm etdi

Əndüh-ı gəmə 'ələc yetdi (*Mesnevi* 7, *Mısra* 59). [tā,]

Həmişə eyləgilən Zū'ī zikr-i āl-i 'əbā

Cəzadə qoyməyələr **tā** ki şərm-sār məni (*Müseddes* 2, *Mısra* 34). [tā,]

Bizim yerdən gəlırsən bir həbər ver əşnālardan

Mürür-ı dəhr ilə sındırmasə **tā** çərḥ mīnāsın (*Tahmis* 1, *Mısra* 16). [tā,]

Çərə qıl mətləbinə bu cigəri süzānun

'Ərz edim hıdmətivə **tā** rəvişin dünyānun (*Terci-bend* 1, *Mısra* 4). [tā,]

Güzārişim **tā** olə həlqə 'əyān

Eyləyüm əhvālımı şərh ü bəyān (*Mesnevi* 4, *Mısra* 3). [tā,]

'ərz eyləyüm ol büzürgvərə

Tā həyr nədür bu kār-ı zārə (*Mesnevi* 8, *Mısra* 14). [tā,]

Hətirim cəm' döğül **tā** saña dərdim söləyüm

Bu pərişān yūzi ol zülf-i mü'ənbərdən sor (*Gazel* 63, *Mısra* 7). [tā,]

Yavaş yavaş bularə gəldi kəmil ədəmlər

Yetürdi **tā** bu məqāmə ki dutdı dünyāni (*Kaside* 23, *Mısra* 42). [tā,]

Tā yüzün şa'sa'a-ı sāğər ü şəhbāyə düşüb

Rəşkdən ay ilə gün küh ilə şəhrāyə düşüb (*Gazel* 23, *Mısra* 1). [tā,]

Bir beytə bir qəpik verələr mən də **tā** çəküm

Rüyintən ü Təhəmtəni meydānə ey Ğərīb (*Kaside* 3, *Mısra* 25). [tā,]

Olub sər-məst **tā** əfsānəmi təqdīm edim bir bir

Tərəhhüm eylə başuñcün ki dərd-i bi-kəranım var (*Kaside* 7, *Mısra* 5). [tā,]

‘Ulümə sə’y qılıb eylə mə’rifət kəşbin
Ki **tā** həbər biləsən ‘äləm-i həqiqətdən (*Kaside 15, Mısra 28*). [*tā,]*

Bah o söz gör ki kimlərə yaraşur
Tā pəri yā peyām-bərə yaraşur (*Mesnevi 11, Mısra 78*). [*tā,]*

Şā’ir nə növ’ [ilə] desün hüsni-qönçəni
Yoh bir nəfər [ki] **tā** ohyub qanə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 12*). [*tā,]*

Könlül tərək eyləmə cām-ı şərāb-ı ‘eşqi **tā** məhşər
Ki bu mey-məsti gəm bilməz cəhəndə hüş-yār olmuş (*Gazel 102, Mısra 9*). [*tā,]*

Gecələr kim qayd-ı zülfün ey pəri yād eyləram
Tā səhər divānələr tək ay u fəryād eyləram (*Gazel 127, Mısra 2*). [*tā,]*

Üzüldü riştə-i cānım qutardı mənə-i səbr
Nə qaldı Zü’i dəhi **tā** ki bir də anı yazım (*Gazel 141, Mısra 14*). [*tā,]*

İçüb mey məst olub nāz ilə bir sər-h’ oş-hıram ilə
Ki **tā** şəd sālə zāhid əl götürsün pərsəliqdan (*Gazel 151, Mısra 4*). [*tā,]*

Kürk-i həftāni gərək rədd edə sərmātərin
Yohdı yolım ki edəm mən onə **tā** istihzār (*Kaside 6, Mısra 26*). [*tā,]*

Midhət-i ol əmir-i əhl-i səhā
Ohunur **tā** be-həşr cā-yı be-cā (*Mesnevi 2, Mısra 24*). [*tā,]*

Tā inki üç ay bundan əqdəm
Bir yahşı zəməndə həyr məqdəm (*Mesnevi 7, Mısra 27*). [*tā,]*

Salınub ‘işrət ilə mən də du‘ālar eləyüb
‘Ömrüvə dövlətüvə **tā** nə qədər cānım var (*Kaside 6, Mısra 38*). [*tā,]*

Könlül **tā** var ləb-i cānān şərāb-ı nābi neylərsən
Durarkən çeşmə-i heyvān sərāb u ābi neylərsən (*Gazel 183, Mısra 1*). [*tā,]*

Tā ki mükşin zülfünə vermişsən eləmə pīç [ü] tāb
Alınan pəjmürdə könlümdən mənim āram u tāb (*Gazel 16, Mısra 1*). [*tā,]*

Rüz u şəb birdi baña gəyd u səlāsil içərə
Mürğ-ı dil **tā** hamısı zülf ü ruḥ-ı yārə düşüb (*Gazel 17, Mısra 8*). [*tā,]*

Tā könlül meyl-i ruḥ u zülf-i pərişān etmiş
Qayd u zəncirə düşübdür deyəsən qan etmiş (*Gazel 104, Mısra 1*). [*tā,]*

Tā mäh-rüyün ‘əqrəb-i zülfündə görmüşəm
Bildim yaqın budur qəmərdə Qur’ānımı (*Gazel 234, Mısra 9*). [*tā,]*

‘Əql ilə döğüldür hərəm-i vəşlə yetüşmək
Tā olmayəsən ‘āşiq-i divānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 10*). [*tā,]*

Ey baña tə’nə edən bir düşəsən hicrānə
Görəsən **tā** ki nələr Zü’iyə hicrān etmiş (*Gazel 104, Mısra 10*). [*tā,]*

Təhşil-i ‘elmə mədrəsə məktəb gərəkdi **tā**
Övlād həsil eyləyə ‘elm ilə hikməti (*Kaside 2, Mısra 9*). [*tā,]*

Rüstəm-i təb’im olə **tā** məst-i cām
Fəth edə ‘əqlim cəhāni tāmām (*Mesnevi 5, Mısra 3*). [*tā,]*

Demə nəsih ki ‘eşq-i mäh-rülərdən çək əl Zü’i
Ki ondan çəkməzəm əl **tā** əlimdə ihtiyarım var (*Gazel 50, Mısra 10*). [*tā,]*

Səbr qıl Zü’i pərişān həlīvə şükr eylə kim
Hiç iş sāmān tapar mı **tā** pərişān olmasa (*Gazel 14, Mısra 10*). [*tā,]*

Gedüb izhār elə ol sərvərə həl-i zārın
Tā kifayət edə hər nəhiv saña olə mərəm (*Kaside 13, Mısra 28*). [*tā,]*

Məst olub **tā** ki hər kəlāmı deyüm
Qalmasıñ hiç söz tāmāmı deyüm (*Mesnevi 11, Mısra 11*). [*tā,]*

Tā etməyə āyınə-i ruḥsārıvı petrə
Aḥır nəfəs-i ‘ömrə dəhs-i nəfəs etdim (*Gazel 130, Mısra 9*). [*tā,]*

Hər gecə yanur şam’ kimi hicrdə Zü’i
Tā ki salə bir gün başınə səyə cəmālun (*Gazel 147, Mısra 10*). [*tā,]*

Həsəddən sudə tikmiş sərvini **tā** kim rəvān olsun
O gündən kim görübdür bağbān sərv-i ḥurāmānun (*Gazel 160, Mısra 11*). [*tā,]*

Tā o yār-ı növ-həṭ ü āhüvəşim səbr eyləsün
Səbzələr istəbrəq ilə fərş edüb şəhrā yüzün (*Gazel 170, Mısra 7*). [*tā,]*

Yohdur bizim bu ‘əşrimizün əhl-i himməti
Tā gözləsün tə‘əşşüb ilə dīn ü milləti (*Kaside 2, Mısra 2*). [*tā,]*

Qıl həlun ‘ərz ol kərəmün kənünə ki **tā**
Səzed to rā rəhā ze-ğəm-e çərḥ-e kəc-mədār (*Kaside 9, Mısra 25*). [*tā,]*

Çohdan gəleydi kəş bu dövrənə Şərq-i Rus
Tā zə’f-i milləti gətürə cānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 2*). [*tā,]*

Ey kəş olaydı əlli il əqdəm bu ‘əşrdən
Tā döndürəydi ‘ələmi Loqmānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 12*). [*tā,]*

Tā deyübən qəşidə bəhşiş alam
Hürmən ü dərd ü gəmə bir od salam (*Mesnevi 5, Mısra 61*). [*tā,]*

Bir cām ilə güşşə gedə məndən
Gəm jəngini **tā** silüb könlüdən (*Mesnevi 8, Mısra 10*). [*tā,]*

Məst olub tövsən-i təb’im götürüb cövlənə
Şe’r-i şəmşir ilə **tā** ki girüb meydānə (*Mesnevi 6, Mısra 4*). [*tā,]*

Tā o yār-ı növ-həṭ ü āhüvəşim səbr eyləsün
Səbzələr istəbrəq ilə fərş edüb şəhrā yüzün (*Gazel 148, Mısra 7*). [*tā,]*

Şəbā qoymə dağıtsun tār-ı zülf-i ‘ənbər-əfşānun
Pərişān etməsün cəm’iyyətin **tā** mən-pərişānun (*Gazel 160, Mısra 2*). [*tā,]*

Zəhr-i qatil baña ver sāqī demim şəhbādən
Zəhrub rəhət olum **tā** ki gəm-i dünyādən (*Gazel 173, Mısra 2*). [*tā,]*

Bilmürəm kim nə edək **tā** bu cünün-ı cəhli

Gedübən biz də olaq 'elm ilə 'ürfən əhli (*Mesnevi 9, Mısra 63*). [*tā,]*

Çürüyüb belə müzməhil mövtā
Nə qılursan ki **tā** olur əhyā (*Mesnevi 11, Mısra 86*). [*tā,]*

Tökgilən tāsə bādə tā hət-i cövr
Görməyüm **tā** zəmənadən bir cövr (*Mesnevi 11, Mısra 4*). [*tā,]*

Mümkün olduqca fərāhim elə əsbāb-ı sūrūr
Mey ayağın ələ al **tā** gətürə başına şūr (*Mesnevi 15, Mısra 16*). [*tā,]*

Hardə çatar məqsədə vādi-i heyratdə gör
Şidq ilə **tā** mürşidün dutmasə dāmānını (*Gazel 245, Mısra 14*). [*tā,]*

Sāqī gətür bəzmə mey-i Dərgəmi
Tā ki silə köñüldən rəng-i gəmi (*Mesnevi 10, Mısra 10*). [*tā ki,]*

Tā ki düşə başımə şūr u nəvā
Şərḥ elim hər nə ki var mā-cərə (*Mesnevi 10, Mısra 13*). [*tā ki,]*

tāb: *Güç, kuvvet, takat.*

Tā ki mülkşin zülfiñə vermişsən eləmə pīç [ü] **tāb**
Almışan pəjmürdə köñlumdən mənim āram u **tāb** (*Gazel 16, Mısra 2*). [*tāb,]*

Gedübdi **tāb** [u] təvān cism-i nā-təvānımdan
H' oşā o möhnət-i hicrānə **tāb** olan günlər (*Gazel 62, Mısra 7*). [*tāb,]*

Gedübdi **tāb** [u] təvān cism-i nā-təvānımdan
H' oşā o möhnət-i hicrānə **tāb** olan günlər (*Gazel 65, Mısra 8*). [*tāb,]*

Oğrun nigāhi bir şənəmün aldı cānımı
Pünhān təbəssümü dəhi **tāb** u təvānımı (*Gazel 234, Mısra 2*). [*tāb,]*

Məgər cānsız bədəndə **tāb** olur mu
Həyālāt eyləyəndə h'vāb olur mu (*Mesnevi 12, Mısra 19*). [*tāb,]*

Ki qoymayub tən ü cāndə hūmār-ı hicrān **tāb**
Ze-bəs ahtıdı gözimdən bəlāların seyl-āb (*Tahmis 2, Mısra 7*). [*tāb,]*

'Arizün kim bādə **tābından** açubdur lālələr
Hər tərəf tər qətrəsi ol lālə üzrə jālələr (*Gazel 48, Mısra 1*). [*tābından, -i, -n, -dan]*

Gedübdi **tāb** [u] təvān cism-i nā-təvānımdan
H' oşā o möhnət-i hicrānə **tāb** olan günlər (*Gazel 62, Mısra 8*). [*tāb,]*

Niş-i kəməndār elə oḥlar atur sərmādan
Ki onə **tāb** eləməz Rüstəm ilə İsfəndār (*Kaside 6, Mısra 4*). [*tāb,]*

Şəb-i hicrān elədün mərg-təmənnāsını sən
Etmədün **tāb** məgər ātəş-i hicrānə köñül (*Gazel 124, Mısra 8*). [*tāb,]*

Yüz min cəfāyə **tāb** u təvānım var ey nigār
Yoh görməgə rəqib ilə sən mālū tāqətim (*Gazel 138, Mısra 5*). [*tāb,]*

'Aqibət qıldı məni rüsvā fəğāni köñlümün
Qalmayub hicrānə çün **tāb** u təvāni köñlümün (*Gazel 161, Mısra 2*). [*tāb,]*

Nə var firāqə **tāb** nə dildārə dəst-rəs
Çərḥün nədür hüşməti mən bī-nəvā ilə (*Gazel 213, Mısra 9*). [*tāb,]*

tāb eylə-: *Dayanmaq, sabretmek.*

Bu Hüseynə eləyən zülmi o qövm-i əsrār
Bir onə **eyləməyüb tāb** mən-i zār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 26*). [*tāb eyləməyüb, -mə, -y, -üb]*

tābe': *Birine veya bir şeye uyan, onun arkası sıra giden.*

İşmün ziyadə mənfə'ətün yolıdı olsə də
Məhlūq **tābe'** āyə-i Qur'ānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 10*). [*tābe',]*

'Aşılərə verdin nə qədər var isə ne'mət
Öz əmrünə **tābe'** lərə zillət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 14*). [*tābe' lərə, -lər, -ə]*

tāb-ı mey: *Şarabın ateşi, harareti.*

Tāb-ı meydən ruh-ı alımdə ərəq dānəsi san
'İqd-i pərvin qırılıb gökdə ruh-ı ayə düşüb (*Gazel 23, Mısra 7*). [*tāb-ı meydən, -dən]*

tāb-ı niş-i cānān: *Sevgilinin turnağa, cefasına dayanma.*

Məgər ki eyləmədün **tāb-ı niş-i cānānə**
Qəbül eyləmişən möhnətin muğilānun (*Gazel 155, Mısra 5*). [*tāb-ı niş-i cānānə,]*

tāb-ı təvān: *Güç, kuvvet.*

Gedübdi **tāb** [u] təvān cism-i nā-təvānımdan
H' oşā o möhnət-i hicrānə **tāb** olan günlər (*Gazel 65, Mısra 7*). [*tāb-ı təvān,]*

tābiş: *Parlama, parlayış.*

Ğəməzə peykānın dilər şövq-i ruhundan cān u dil
Eylə kim gün **tābişindən** təşnələr istərlər āb (*Gazel 16, Mısra 6*). [*tābişindən, -in, -dən]*

tāc: *Hükümdarların aləmet-i saltanat olmaq üzərə başlarına giydikləri kisve-i mahsusa.*

Qoyubdi başına lütf ilə **tāc** kərrəmnā
Vücūdun eyləmə həyvān belə şərərətdən (*Kaside 15, Mısra 13*). [*tāc,]*

Dögi çərə ğəmə nə dövlət ü nə təht nə **tāc**
Ondan özge nədi 'āləmdə ğəm ü dərdə 'əlāc (*Mesnevi 1, Mısra 3*). [*tāc,]*

Nədür həzā'inə yā təht ü **tāc** mülk ü haşəm
Təşəvvür eylə bular cümlə möhnət ü ğəmdür (*Gazel 73, Mısra 3*). [*tāc,]*

tāc-dār-ı əhl-i vəfā: *Vəfa ehlinin padişahi.*

Səlam olə saña ey **tācdār-ı əhl-i vəfā**
Səlam olə saña ey bərgüzidə-i 'ürəfā (*Mesnevi 14, Mısra 1*). [*tāc-dār-ı əhl-i vəfā,]*

tāc-i pādşāh: *Padişah tacı.*

Tā 'ömr-i təvīl elə İllāh
Versün saña **tāc-ı pādşāhi** (*Mesnevi 8, Mısra 72*). [*tāc-i pādşāhi, -i]*

tāc-ı sər: *Başın tacı.*

Ey mənim **tāc-ı sərim** hən-ı 'əzīmu 'ş-şānım

Ramazāndur bu görək bundə sən əzkār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 1*). [*tāc-ı sərīm, -im*]

təcir: Ticaret yapan kimse.

Əşk-i hūnīn içrə gərçəm zūlfünü dutmaq üçün
Necə kim sevdā için **təcir** çəkər dəryā gəmin (*Gazel 156, Mısra 4*). [*təcir,]*

tağar: 83,2 kilogram ölçü birimi.

Yorulmuş yabını sattım başımdan eylədim ammā
Qalubdur üç taqar arpam dəhi bir dam samanım var (*Kaside 7, Mısra 24*). [*tağar,]*

tāle: Baht, tālih.

O mäh vəşlinə bir gün yetüşmədim āhır
Mənim bu **tāle'imün** gör nə bəd sitərəsi var (*Gazel 87, Mısra 4*). [*tāle'imün, -im, -ün*]

tāli: Talih, baht.

Nə küşiş eyləsə çatmaz murādə āhırdə
O kəs ki rüz-ı əzəl **tāli'i** onun kəmədür (*Gazel 80, Mısra 14*). [*tāli'i, -i*]

tālib: Talep eden, bekleyen, isteyen; Öğrenci.

Cəhānün dövlətin çox istəyən əşhāslar bi'llāh
Fənādur çün bunun **tālibləri** dīvānə sərsəmdür (*Gazel 41, Mısra 8*). [*tālibləri, -lər, -i*]

Mülk-i dünyāyə nə məğrursan ey **tālib** olan
Bu cəhān āhırı bir köhnə dəgirman oləcəq (*Gazel 113, Mısra 19*). [*tālib,]*

Üç il içində nədən Rus məktəbdə **tāliblər**
Bilürlər üç dili həm oğumaqla yazmanı (*Kaside 23, Mısra 55*). [*tāliblər, -lər*]

tālib-i dīdār: Yüz, güzel yüz, çehre isteyen/talep eden/istekli

Dərk eyləmədim hiç təcəllā-yı cəməlün
Mūsā kimi gər **tālib-i dīdār** mən oldım (*Gazel 132, Mısra 20*). [*tālib-i dīdār,]*

Mə'yūs qılmə 'āşiqi lən kəlməsilə sən
Mūsā şifət çü **tālib-i dīdārınam** sənün (*Gazel 165, Mısra 10*). [*tālib-i dīdārınam, -ın, -am*]

tālib-i fəzl ü kəməl ü şe'r: Şiir, manevi meziyet və cömertlik isteyen.

Ze-bəs yoh **tālib-i fəzl ü kəməl u şe'r** 'āləmdə
Bu mə'nīdən baña dövrən əliflərdən sinən qılmış (*Kaside 11, Mısra 15*). [*tālib-i fəzl ü kəməl ü şe'r,]*

tāli-i məhlūq: Yaratılmışların bahtı.

Nə çārə ey dil-i dīvānə **tāli-i məhlūq**
Biri bəhārə düşübdür biri şitādandur (*Gazel 83, Mısra 7*). [*tāli-i məhlūq,]*

tama'-ı hām: Boş, yanlış aç gözlülük.

Kəməri-i sīm belini qucmaq için həlqələnüb
Tama'-ı hāmını gör kim nə təmənnāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 6*). [*tama'-ı hāmını, -ı, -n, -ı*]

təmām: Tam olaraq, bütünüylə.

Lik şəd-heyf ki bu 'əşrdə məhlūq **təmām**
Dutub ol köhnə sözi kim belə sölübdü babam (*Mesnevi 9, Mısra 59*). [*təmām,]*

tamāşā: Bakıp seyretme, zevkle, hayranlıqla seyretme, izleme.

Getdi ol qaşı hilālım dedi bir āyə gəlim
Hansı aydur nə bilim tā ki **tamāşāyə** gəlim (*Gazel 134, Mısra 2*). [*tamāşāyə, -y, -ə*]

tamāşā et-: Bakmaq, izlemek.

Gözüm yaşı durur çevrəmdə yā kim şəhrün ətfalı
Tamāşā etməgə gəlmiş mən-i məcnūn-ı 'üryanı (*Gazel 252, Mısra 6*). [*tamāşā etməgə, -ə*]

tamāşā-yı gül-i rüy: Gül yüzün seyri.

H'osdı 'uşşāqə **tamāşā-yı gül-i rüyün** əgər
Yüz min ay u il keçüb fəşl-i gülüstān olmasa (*Gazel 197, Mısra 5*). [*tamāşā-yı gül-i rüyün, -un*]

tanı-: Tanımaq, bilip ayırmaq, seçmək, ayırt etmək.

Āləmün rüyə tərəqqiliqi bundan **tanı**
Saña Yüsifdi gözəlliqdə həbībim şānī (*Gazel 250, Mısra 1*). [*tanı,]*

Tək tək ādəmdə qalub 'elm ü səhā vü imān
Yohdı onları də bu əhl-i cəhāndən **taniyan** (*Mesnevi 6, Mısra 8*). [*taniyan, -y, -an*]

tap-: Bulmaq, meydana gəlmək; Meydana gəlmək; Elde etmək.

Olub 'āşiq cəhāndə hərəkəs öz mə'shūqəsini **tapdı**
Mənim kim hər zəməni firqətdə min min āh u zārım var (*Gazel 50, Mısra 3*). [*tapdı, -dı*]

Az cəhd qıl vüsalə könlü şəbr qıl dayan
Kim **tapdı** ərzüsünü bu cüst [ü] cü ilə (*Gazel 214, Mısra 6*). [*tapdı, -dı*]

Hət-i zülfi içindən gəldi basdı lə'l-i cənānı
Nə san kim zülmət içrə Hızr **tapdı** āb-ı heyvānı (*Gazel 252, Mısra 2*). [*tapdı, -dı*]

Dərs ü məktəbdə təşəvvür elə bu dərdə dəvā
Oğuyub 'elm ilə **tapmış** nəzər et telğrama (*Mesnevi 9, Mısra 68*). [*tapmış, -mış*]

Hiç bir 'əlāc möhnət-i hicrānə **tapmuram**
Fikr eylərəm nə qədr ilə hər yanə ey könlü (*Gazel 123, Mısra 11*). [*tapmuram, -m, -ur, -am*]

Bārgāh-ı 'izzətə feyz-i təqərrüb **tapdılar**
Mā-sivādan nūr-ı 'ürfān ilə fəvce-i ənbiyā (*Gazel 3, Mısra 11*). [*tapdılar, -dı, -lar*]

Əl cinsu iləl cinsi yəmīlu deyüldür
Lütf eyləyübən tap mən-bimārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 16*). [*tapsa, -sa*]

Tapson səbəb bu cəhl gedüb 'elm gəlməyə
Hansı tərīqdür bu 'ulūmun tərīqəti (*Kaside 2, Mısra 5*). [*tapson, -son*]

Dövləti hörməti 'elm ilə **tapubdur** insān
Çoh gəddə-zadə gəlib 'elm ilə olmuş sultān (*Muhammes 5, Mısra 13*). [*tapubdur, -ub, -dur*]

Əl ayağ göz düşüb əldən dəhi dişsizdi dəhən
Qorhıram kim dəm-i āhırdə **tapulmayə** kəfən (*Terci-bend 1, Mısra 24*). [*tapulmayə, -ul, -ma, -y, -ə*]

Şəbr qıl Zü'ī pərişān həlīvə şükr eylə kim

Hic iş sāmān **tapar** mı tã pərişān olmasa (*Gazel 14, Mısra 10*). [*tapar, -ar*]

Fikr etmə ki dā'im qalı bu dövlət ü nikbət
Təgyir **tapar** müşkil ü āsān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 16*). [*tapar, -ar*]

Yüz āh-ı süznāk ilə vəşlə yetüşmədim
Zāhid necə **tapar** sölə bu hāy u hū ilə (*Gazel 214, Mısra 10*). [*tapar, -ar*]

Kişi **tapar** iki dünyədə 'izzət-i 'uzəmə
Həmişə etdügi inşāflən mürüvvətdən (*Kaside 15, Mısra 24*). [*tapar, -ar*]

Nə qədri saq olı həlq içrə çtīrām **tapar**
Öləndə qəbri olur mövqə'-i ziyārətdən (*Kaside 15, Mısra 25*). [*tapar, -ar*]

Qəd izā'ət şəms-i vəhdət min gəməmə'l-ihtifā
Kənz-i məhfi nūr-ı 'üfrān ilə **tapdı** incilā (*Gazel 3, Mısra 2*). [*tapdı, -dı*]

Sölə ki hansı kəs 'āləmdə **tapdı** rāhətlüq
Belə şərərət ilə yā bu qətl ü sirqətdən (*Kaside 15, Mısra 21*). [*tapdı, -dı*]

Tapdı o şəhş hər iki dünyədə bir nicāt
Hər kəs ki etdi yetmişə həştādəcən həyāt (*Muhammes 1, Mısra 19*). [*tapdı, -dı*]

Tapmazdı hic Nüh o tūfāndan nicāt
Nüh içün olmasaydı əgər nəhūdā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 25*). [*tapmazdı, -maz, -dı*]

Fikr qılmə **tapə** tədbir ilə həlun təgyir
Dögi tədbir ilə iş hāmə-i təqdirdədür (*Gazel 75, Mısra 11*). [*tapə, -ə*]

Yol tapə bilməz kişi bədrəqəsiz mətləbə
Gör nə san qəf' edər Kə'bə biyābānını (*Gazel 245, Mısra 3*). [*tapə, -ə*]

Yoħdı bir kəs şöhibətdən rüh u cān ləzzət **tapə**
Arədım gəzdım dəhi hər güşə hər yan qalmayub (*Kaside 4, Mısra 13*). [*tapə, -ə*]

Tök ayağə şərab-ı sər-ħ'ı oşı
Tapə anunlə məğz-i sər cūşı (*Mesnevi 11, Mısra 8*). [*tapə, -ə*]

Rāhət məqām yoħdı cəhān içrə Zū'iyā
Gər bir məqām **tapşə** idim rāhət ağılaram (*Gazel 133, Mısra 18*). [*tapşə, -şə*]

Tapşə hər yerdə mənim kimi zəlil-i müztər
Dodurub öldürəcək zār [u] zəlil bīmār (*Kaside 6, Mısra 9*). [*tapşə, -şə*]

Fikr edirdim ki nə növ' ilə sər-əncām qılaq
Tā ki **tapşun** bu pozuğ həlātım ol işdə nizām (*Kaside 13, Mısra 18*). [*tapşun, -şun*]

Mürüvvətün əşəri yoħdı hic kimsənədə
Genə səhā **tapulur** rind-i bādə-peymādə (*Kaside 18, Mısra 10*). [*tapulur, -ul, -ur*]

Kūdək ādəm elə bu sürət-i şəhşiyyə olur
Yā vücutındə onun geyr-i kərāmət **tapulur** (*Mesnevi 9, Mısra 12*). [*tapulur, -ul, -ur*]

Fəqir ü mün'im-i əhl-i zəmənenün birisi
Tapulmayur çatə gəm günlərində imdādə (*Kaside 18, Mısra 12*). [*tapulmayur, -ul, -ma, -y, -ur*]

Təşəvvür eyləməyürlər ki muncə əşyānı
Tapubdılar hamusın dərs-i bəhş-i hikmət ilə (*Kaside 20, Mısra 20*). [*tapubdılar, -ub, -dı, -lar*]

Fikr eylə dərsiz olu mı həşil 'elmlər
Tə'limsiz cəhāndə **tapən** yoħ fərāsəti (*Kaside 2, Mısra 8*). [*tapən, -ən*]

'Elm 'āləmə dolubdı bu 'əsr özgə 'əşrdür
Siz də **tapun** bu 'elmdən əhır şərafəti (*Kaside 2, Mısra 32*). [*tapun, -un*]

Əgərçi sürət-i şəhşiyyə **tapmayur** təgyir
Vəlik 'elm qılır çoh ziyadə nöqsānı (*Kaside 23, Mısra 29*). [*tapmayur, -ma, -y, -ur*]

Nə qədri cüst ü cū etdim cəhāndə **tapmadım** bir kəs
Ki zəhm-i möhnət ü dərdə onun hər ləfzi mərhəmdür (*Gazel 41, Mısra 5*). [*tapmadım, -ma, -dı, -m*]

Hər tavr eylədim bu gəmə çārə **tapmadım**
Zāhirdə gəlmədən dəhi rü' yadə gəlmədən (*Gazel 166, Mısra 7*). [*tapmadım, -ma, -dı, -m*]

Tapmadım bir vücut lā'iq olə
Nəzm-i əş'ərə könlü şā'iq olə (*Mesnevi 2, Mısra 31*). [*tapmadım, -ma, -dı, -m*]

'Āləmdə nə var isə **tapub** cümləsi təgyir
Hər şeydə qədimi sər ü sāmān dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 15*). [*tapub, -ub*]

Tərk eylə hāb-ı gəfləti bu zülmət-i cəhāləti
Tapub rāh-ı həqiqəti 'üfrānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 14*). [*tapub, -ub*]

Əzəldə şidq ilə hüdmet qıl istəyürsən əgər
Məqām-ı qurb **tapub** 'əqibət əmir oləsən (*Gazel 170, Mısra 8*). [*tapub, -ub*]

Güşə-i çeşmün ilə zülfün edər sər-küşī
Məstə bəh necə **tapub** qəlbi qara yoldaşı (*Gazel 247, Mısra 8*). [*tapub, -ub*]

Tez durubən ayağə bir at **tapub**
Cənnət sarı uçmaqa qanat **tapub** (*Mesnevi 4, Mısra 65*). [*tapub, -ub*]

Tez durubən ayağə bir at **tapub**
Cənnət sarı uçmaqa qanat **tapub** (*Mesnevi 4, Mısra 66*). [*tapub, -ub*]

Cümlə geyüb həl'ət-i istəbraqin
Cümlə **tapub** hülid-i bərin rövneqin (*Mesnevi 10, Mısra 4*). [*tapub, -ub*]

Lik şəd-heyf ki pis vəqtə həbərdāram mən
Qocalub 'ömr gedüb zə'f **tapub** quvvət-i tən (*Terci-bend 1, Mısra 22*). [*tapub, -ub*]

Şöhrət **tapubdı** bid'ət Zū' zəmənədə
Pā-māl-i həlq olubdı şəri'ət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 13*). [*tapubdı, -ub, -dı*]

Çünkü şərif ismidi 'Əlibaba
Ol səbəbdən **tapubdı** 'izz ü 'ələ (*Mesnevi 10, Mısra 42*). [*tapubdı, -ub, -dı*]

Pirānəsər **tapandə** kişi çün fuqārəti
Bī-heyf ü bī-nəvā dəhi durmaqə təcəti (*Muhammes 3, Mısra 31*). [*tapandə, -ən, -də*]

Dünyānı fikr edəndə gedir məgər zü'l-cəlāl
Tər eyləsən hərāmı **tapulmur** dəhi həlāl (*Muhammes 3, Mısra 36*). [*tapulmur, -ul, -m, -ır*]

Cəhānı hər tərəfdən diqqət ilə gəzdim ahtardım
Tapulmaz Zü'ī bir kəs 'ām-ı kə'l-āmdan başqa (Gazel 8, Mısra 10). [tapulmaz, -ul, -maz]

Hər buq'ədə kim 'ārif-i fərzānə **tapulmaz**
Əlbəttə o vīrānədə mey-hānə **tapulmaz** (Gazel 91, Mısra 1). [tapulmaz, -ul, -maz]

Hər buq'ədə kim 'ārif-i fərzānə **tapulmaz**
Əlbəttə o vīrānədə mey-hānə **tapulmaz** (Gazel 91, Mısra 2). [tapulmaz, -ul, -maz]

Gəzsən o yerün hər tərəfin güşə-bə-güşə
Nə cām nə bədə nə də peymānə **tapulmaz** (Gazel 91, Mısra 4). [tapulmaz, -ul, -maz]

Ey mäh bugün yerdə cəmālun kimi āyə
Olsun qəsəm ol āyə-i Qur'ānə **tapulmaz** (Gazel 91, Mısra 6). [tapulmaz, -ul, -maz]

Zülf-i sühəni şənəlyüb etməyə zīnət
Şəd-heyf nə məşşātə nə bir şānə **tapulmaz** (Gazel 91, Mısra 8). [tapulmaz, -ul, -maz]

Məfqud olub 'ənqā kimi əhbāb-ı mürüvvət
Seyir eləsən 'āləmi hər yənə **tapulmaz** (Gazel 91, Mısra 10). [tapulmaz, -ul, -maz]

Altmış yaş olandə genə bir növ' səhā var
Bu taze cāvānlarda ki dərmānə **tapulmaz** (Gazel 91, Mısra 12). [tapulmaz, -ul, -maz]

Gəm çəkmə biyābān isə məskən sənə Zü'ī
Məcnūn olanə qā'idədür hānə **tapulmaz** (Gazel 91, Mısra 14). [tapulmaz, -ul, -maz]

Ey mäh bugün yerdə cəmālun kimi āyə
Olsun qəsəm ol āyə-i Qur'ānə **tapulmaz** (Gazel 98, Mısra 1). [tapulmaz, -ul, -maz]

Ey mäh bugün yerdə cəmālun kimi āyə
Olsun qəsəm ol āyə-i Qur'ānə **tapulmaz** (Gazel 98, Mısra 2). [tapulmaz, -ul, -maz]

Cəllād-ı siyāh-məst gözü'n tək bu cəhāndə
Bir āhū-yı şīr-əfkən ü hūn-h'vārə **tapulmaz** (Gazel 98, Mısra 4). [tapulmaz, -ul, -maz]

Qānī'di könlü bir qurı nəzzərəyə həyrçün
Cövr-i sitəmindən rəh-i nəzzārə **tapulmaz** (Gazel 98, Mısra 6). [tapulmaz, -ul, -maz]

Zəhm-i dil-i şəd-pārəmə Qānūn Şifādan
Ahtarson əgər zərre qədər çārə **tapulmaz** (Gazel 98, Mısra 8). [tapulmaz, -ul, -maz]

Şəhrə-yı gəm ü möhnəti başdan başə gəzsən
Bir mən kimi möhnət-zadə-āvārə **tapulmaz** (Gazel 98, Mısra 10). [tapulmaz, -ul, -maz]

Çün dərc-i dəhānundı 'əlācım gər ətibbā
Yohdur dedilər çārə bu bī-çārə **tapulmaz** (Gazel 98, Mısra 12). [tapulmaz, -ul, -maz]

Zü'ī dolə mərhəmlə şifā-hānə-i dünyā
Mərhəm dil-i şəd-pārə-i mən zārə **tapulmaz** (Gazel 98, Mısra 14). [tapulmaz, -ul, -maz]

Bir nəfəs keçməz fīrāqındə o bəd-hū dil-bərün
Kim **tapulmaz** min bələ mən zār u sər-gərdān içün (Gazel 152, Mısra 6). [tapulmaz, -ul, -maz]

Tapupdur gövhər-i 'elm ü fəzīlət

Bu günlərdə 'əcā'ib bī-bəhāliq (Gazel 112, Mısra 13).
[tapupdur, -up, -dur]

Vəlik hovf elə ondan ki gülşən-i rüyun
Dönər həzānə **tapulmaz** bir āšnā Kāzım (Gazel 137, Mısra 10). [tapulmaz, -ul, -maz]

Şīrvān köçübdü lütf ilə dārū's-səlāmdan
Yüz hūri istəsən **tapulur** hər məqāmdan (Gazel 177, Mısra 2). [tapulur, -ul, -ur]

tapda-: Ayakla ezmək, basıp geçmək.

Urub çün bərg-i gül həm-rəngliq lāfin dodağ ilə
Şəbā toprağə salmış hər yetən **tapdar** ayağ ilə (Gazel 216, Mısra 2). [tapdar, -r]

tapsur-: Kavuşmaq, ulaşmaq; Emanet etmək, tembihlemek, havale etmək.

Mü'əllim ədəmə **tapşur** gəl oğlunu yohsə
Hər adı mollā döğül şāhib-i fəzīlətdən (Kaside 15, Mısra 65). [tapşur,]

Getdi başa bir oğ urub o şūh-ı tünd-hū
Tapşurdu yaşı sahlə mənim yədgārımı (Gazel 228, Mısra 4). [tapşurdu, -di]

tapub ārām: Huzur bulmaq.

Bu müjdə ilə dil **tapub ārām** güşşədən
Bir taze mətlə' etdi mədihində āşkār (Kaside 9, Mısra 29). [tapub ārām,]

tāq: Kubbe, kümbet; Üstün: "Kaş tākı", kemer biçimindəki kaş.

Əmirhān kim zübdə-i āfāqdur
Səhāvətdə hər mülükdə **tāqdur** (Mesnevi 5, Mısra 68). [tāqdur, -dur]

Lütf edüb bir tīr-i gəməzə birlə al gəl cānımı
Pəyə dönmüs qāmətim ol **tāq-ı** əbründən cüdā (Gazel 12, Mısra 8). [tāq,]

Məni mən' etmə zāhid **tāq-ı** əbrüsü sücüdindən
Kəramətlər ki qasından gəlür mehrəbdən gəlməz (Gazel 96, Mısra 5). [tāq,]

tāq-ı kisra: Hazret-i Muhammed dünyaya geldiğinde bazı mucizelerin gerçekleştiği bilinir. Kisra'nın sarayından on dört burcun yıkıldığı kayıtlıdır mesela... İşte, asırlar öncesinden kalma bu saray günümüzde Irak sınırları içinde Medayin yakınlarında Dicle Nehri kenarında bulunuyor. 241-272 yılları arasında Sasani hükümdarı olan Şapur tarafından yaptırılmış. Mecusi olduğu halde Müslümanlar tarafından da çok sevilen Nuşirevan-ı Adil zamanında genişletilmiş. Bugün artık tarih olan haşmetli kemerine de "Tāk-ı Kisra" adı verilmiş.

Dahmədür çün yerün āhırdə yohə səbr elə
Tāq-ı Kisrā hanı 'āləm hamı vīrān oləcəq (Gazel 113, Mısra 18). [tāq-ı kisra,]

tāq-ı əbrü-vi cānān: Sevgilinin kaşının kemeri.

Mənim tək hansı 'āşıqdür de **tāq-ı əbrü-vi cānān**
Hilālə döndürübdür qāmətin gəmdən kəmə'n qılmış (Kaside 11, Mısra 7). [tāq-ı əbrü-vi cānān,]

tāqət: Bir şeyi yapabilmek için gereken güç, kuvvet, dərman.

Tərtib-i bəzmə kīsəmizün yohdı **tāqəti**

Nə başda 'eşq-i yār nə əldə ayağ yoh (*Gazel 37, Mısra 3*).
[tāqəti, -i]

Mən ağlaram əgərçi baña 'eyb edərsə həlq
Bi' llāh firəqə yohdı belə **tāqət** ağlaram (*Gazel 133, Mısra 4*). [tāqət,]

Yüz min cəfāyə táb u təvānım var ey nigār
Yoh görməgə rəqib ilə sən mähı **tāqətim** (*Gazel 138, Mısra 6*). [tāqətim, -im]

Ya ol nigərdə yā Rəb olaydı mehr ü vəfā
Ya məndə muncə gəmə **tāqət** ü qərarım olaydı (*Gazel 223, Mısra 12*). [tāqət,]

Qaldım āvārə vü sər-gəştə cəhān kārındə
Məndə bu 'uqdəni açmaqə yoh idi **tāqət** (*Kaside 5, Mısra 16*). [tāqət,]

Bī-zövq cism ü cān diri qalmağ nə ləzzəti
Qalmub ağızda gözədə dəhi dizdə **tāqəti** (*Muhammes 1, Mısra 5*). [tāqəti, -i]

Pīrənəsər tapandə kişi çün fuqārəti
Bī-heyər ü bi-nəvā dəhi durmaqə **tāqəti** (*Muhammes 3, Mısra 32*). [tāqəti, -i]

tār: *Karanlıq.*

'Uşşāqun almaz āynə-qəlbini jəng-kədə
Hər yerdə olsə gün o yerə yohdı **tārliq** (*Gazel 111, Mısra 4*).
[tārliq, -liq]

Bir cövhər-i nəfisdi bu pül ki cənnəti
Pülle verür hələ' iqə fikr elə **tərdə** (*Kaside 19, Mısra 24*).
[tərdə, -də]

Olan müsāhibətində həmişə zövq-i şəfā
Salan təkəllümi **tār** təkī könlüm içrə ziyā (*Mesnevi 14, Mısra 10*). [tār,]

tār: *Kuzeydoğu Anadolu, Kars ve Azərbaycan bölgelerinde kullanılan, teknesi çanak denilen büyük ve küçük iki kısımdan meydana gelen perdeli ve mızraplı çalgı.*

Dəm-bə-dəm gülşənlər içrə bülbul-i şürdə tək
Ərganün u **tārdən** şür u nəvā istər könlül (*Gazel 122, Mısra 4*). [tārdən, -dən]

Yā Rəb nədəndi cümləsi tə'sīrdən qalub
Cām-ı mey ü sürür-ı ney ü çəng **tār** də (*Kaside 19, Mısra 12*). [tār,]

Bir əldə sāğər-i minā bir əldə türre-i yār
Təmām **tār** u dəf çəng cümlə āmədə (*Gazel 206, Mısra 4*).
[tār,]

Fəsl-i şitā otaqdə tənbur u **tār** ilə
Olcaq bəhār mənzilimiz gülsitān idi (*Gazel 242, Mısra 5*).
[tār,]

Gecələr qā'im olub gündüz oləsən sā'im
Yohsə həm-şöhbətüvi mütrib ilə **tār** edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 6*). [tār,]

Şām [u] səhər bağlarda yār ilə
Ərgan u tənbur dəf [u] **tār** ilə (*Mesnevi 4, Mısra 8*). [tār,]

Bu nə inşəfdi kim bir belə əyyām-ı bəhār
Keçə bi-bədə vü bi-sadə vü bi-bərbə't ü **tār** (*Mesnevi 15, Mısra 12*). [tār,]

Fəsl-i həzān olubdı bizim növ-bəhārımız
Bülbüllərin fəğāni idi çəng ü **tārımız** (*Müseddes 1, Mısra 16*). [tārımız, -ımız]

Həm-qədim bir çəng olub cān-riştəsi ol çəngə tār
Tā ki oldım mən zə'if ol **tār**-ı gisūdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 3*). [tār,]

tarab: *Şenlik, sevinçlilik, fərah, eglence.*

İmdi bildim ki cəhān mülki nə vīrənə imiş
Hər nə 'eyş ü **tarabı** var isə əfsānə imiş (*Gazel 107, Mısra 2*). [tarabı, -ı]

Çünki bəzmimdən ayağ çəkdi nigārım getdi
Ləzzət ü 'eyş ü **tarab** yoh ilə vārım getdi (*Gazel 248, Mısra 2*). [tarab,]

tārāc: *Yağma, talan.*

Aldı o Türk-i məst mənim ihtiyārımı
Tārāc qıldı hənə-i şəbr ü qərarımı (*Gazel 228, Mısra 2*).
[tārāc,]

tārāc-ı nə'mā: *Nimet yağması.*

Zərə Hāliq deyürlər sahlayurlar çox 'əziz anı
Verüblər dīn evin bu küfr ilə **tārāc-ı nə'māyə** (*Gazel 212, Mısra 10*). [tārāc-ı nə'māyə, -y, -ə]

tari: *Allah.*

'Ürəfā zümrəsinə cām-i cəhān bīn meydür
Cühələ firqəsinə bir qurı hāy u huydur (*Gazel 32, Mısra 6*).
[tari,]

'Eşq içrə hıdmət eylə vüşāl istəsən əgər
Tari verür mi cənnətini tāt'ət olmamış (*Gazel 105, Mısra 8*).
[tari,]

Olsun qəsəm o tār-ı sər-i zülfə ey şənəm
Qıllam sücüd gər söləsən **Tarınam** sənün (*Gazel 165, Mısra 12*). [tarınam, -n, -am]

İnşəfə gəlüb qoymə gəl ey məh səni **Tari**
Hicründə bu möhnət-keşi qayqulər içində (*Gazel 190, Mısra 7*). [tari,]

Əgər behiştə min hür versə **Tari** baña
Döğül 'əvəz birinə ol günün bu dünyədə (*Gazel 206, Mısra 9*). [tari,]

Dutmə tüğyān edüb ey aşk gözim rövzənini
Səni **Tari** qoy edim oñlə nəzərə məni (*Gazel 224, Mısra 4*).
[tari,]

Əhkām-ı Hudā şər'-ı peyğəm-bər unuduldu
Bu həlq-i zəmənun **Tarısı** sīm ü zər oldı (*Gazel 239, Mısra 6*). [tarısı, -sı]

Vüslət-i yār olmasə Zü'ri şeydə içün
Tari bilür istəməm rövze-i rizvānını (*Gazel 245, Mısra 20*).
[tari,]

Bir nəfəs vəslüvə ey şüh dəyişməm bi' llāh
Versələr **Tari** bilür gər baña bu dünyanı (*Gazel 250, Mısra 6*). [tari,]

Qarə zülfün belə rüyundə gəzir əsüdə
Hülddən bəs deyülür **Tari** qovub şeytāni (*Gazel 250, Mısra 8*). [tari,]

Tari hifz eyləsün övlədıvı hər bələdan
Ol səhā-təb' Nəcəf Bəg odı kən-ı ehsān (*Kaside 14, Mısra 19*). [tari,]

Hudā vü Marrat u Kristos u **Tari** bir sözdür

Bu küfr olur mu kişi bilsə bu mü'əmmānı (*Kaside 23, Mısra 69*). [*tari, j*]

Milyaner **Tarıdı** yüzminni də peyğən-bər imiş
Olmasə pül Fələtün isə derlər hər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 7*). [*tarıdı, -dı j*]

Bilməyürdük zəmənanın möhnətin
İstəməyürdük **Tarının** cənnətin (*Mesnevi 4, Mısra 16*).
[*tarının, -n, -in j*]

Alləhə inanmaq idi imān 'əməl etmək
Sīm ü zər olub **Tarı** də imān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 12*). [*tari, j*]

Pəyəm-ı yārə sən **Tarı** dəhi az eylə ihmālı
Şəbə küyündə dildārun nədür üftədələr hālı (*Tahmis 1, Mısra 13*). [*tari, j*]

tār-ı gīsū: *Omuzə dökülen uzun saç teli.*

Həm-qədim bir çəng olub cān-rıştəsi ol çəngə tār
Tā ki oldım mən zə'if ol **tār-ı gīsūdan** cüdā (*Gazel 12, Mısra 4*). [*tār-ı gīsūdən, -dən j*]

tār-ı sər-i zülf: *Saçın ucundakı tel, baştaki saçın teli.*

Bu şür-ı tēzə sərīm üzrə nə həvādandur
Yəqīn ki tār-ı **sər-i zülf** ilə şəbādandur (*Gazel 83, Mısra 2*).
[*tār-ı sər-i zülf, j*]

Olsun qəsəm o **tār-ı sər-i zülfə** ey sənəm
Qıllam sücüd gər söləsən Tarınam sənün (*Gazel 165, Mısra 11*). [*tār-ı sər-i zülfə, -ə j*]

tār-ı zülf-i gərdən: *Boyundakı saçın teli.*

Pirānəsər köñül genə bir şühə bənd olub
Kim **tār-ı zülf-i gərdəni** cənə kəmənd olub (*Gazel 24, Mısra 2*). [*tār-ı zülf-i gərdəni, -i j*]

tār-ı zülf-i 'ənbər-əfsān: *Çok güzel kokulu saçın teli.*

Şəbə qoymə dağıtsun **tār-ı zülf-i 'ənbər-əfsānun**
Pərişān etməsün cəm'ıyyətin tā mən-pərişānun (*Gazel 160, Mısra 1*). [*tār-ı zülf-i 'ənbər-əfsānun, -u, -n j*]

tārmār: *Karmakarışık, darmadağın.*

'Eys [ü] 'işrət bəzmivi bir Türk yağma eylədi
Ey dil ü cān ləhzə ləhzə **tārmār** olmaqdesən (*Gazel 184, Mısra 8*). [*tārmār, j*]

Segāh-ı 'işrəti pəncgāh elə şəb ü rüz
Hişār çəksön olur cümle **tārmār** hərəb (*Gazel 29, Mısra 10*). [*tārumār, j*]

Atam rəsul-i Hüdādən şora nifāq əhli
Nə növ' eylədilər gör ki **tārmār** mənī (*Müseddes 2, Mısra 16*). [*tārumār, j*]

tārzən-i hədim: *Hizmet eden tarçı (tar çalan, vuran).*

Tār-zən-i hədim ü sāqī nə var
Həzır idi bəzminə leyl ü nahār (*Mesnevi 10, Mısra 27*).
[*tārzən-i hədim, j*]

tās: *İçine su, sulu şeyler ve çeşitli maddeler konan, mädenden, ayaksız, derince, yayvan kap.*

Tökgilən **tāsə** bədə tā hət-i cövr
Görməyüm tā zəmənadən bir cövr (*Mesnevi 11, Mısra 3*).
[*tāsə, -ə j*]

tās: *Tavla oyununda üç, bazen de dört puan kazanıp oyunu*

kazanma ve yā üç, bazen de dört puan kaybedip oyunu kaybetme.

Žū'ı bu şeş-dər-i gəm içün **tasun** atmadı
Bu 'ərşədə sənün tək bir bəd qumār yoğ (*Gazel 38, Mısra 17*). [*tasun, -u, -n j*]

tātār: *Tatar ülkesi.*

Zāhirdə nāmədür vəli bātin Žū'ıyə
Bir nāfə-i müşk-i nābdı **Tātārdan** gəlüb (*Gazel 27, Mısra 14*). [*tātārdan, -dan j*]

Zāhirdə nāmədür vəli bātin Žū'ıyə
Bir nāfə-i müşk-i nābdı **Tātārdan** gəlüb (*Gazel 26, Mısra 8*). [*tātārdən, -dən j*]

tavr: *Eda, hareket, suret, tarz.*

Hər **tavr** eylədim bu gəmə çərə tapmadım
Zāhirdə gəlmədün dəhi rü' yədə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 7*). [*tavr, j*]

Yohdur əzəlki qā'idədə cəzbə hüsndə
Dil-bər döğül o **tavr** ilə ruhsār-ı yār də (*Kaside 19, Mısra 6*).
[*tavr, j*]

tay: *Denk, eş, benzer.*

Bədəyə gıybət ü məğrurluqı **tay** dutaq
Gıybətin nəhyinə var çün neçə 'āyət zāhid (*Gazel 39, Mısra 13*). [*tay, j*]

'Əraqlədüb vərəq-i 'ārizün 'əraq **tāy**
Bu qədri Žū'ı gül üstündə şəbnəm istəmənam (*Gazel 135, Mısra 9*). [*tāy, j*]

tāyfə: *Bir kimsenin yanında olanlar, topluluk.*

Bircə kəlmə degilən ki ənə Rabb'ül-a'lā
Bu 'əvām **tāyfə** eylərlər itā'ət zāhid (*Gazel 39, Mısra 26*).
[*tāyfə, j*]

taylasān: *Başa sarılan sarığın omuzlar üzerine salınan ucu.*

Taylasān ilə rəvānı burahıb burnus alım
Atuban səccəni zünnār u çəlipāyə gəlim (*Gazel 134, Mısra 7*). [*taylasān, j*]

tāzə: *Yeni; Yeniden.*

Güşə-i çeşmün ilə zülfün edər sər-küşü
Görünür kim genə bir **tāzəcə** sevdāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 4*). [*tāzəcə, -cə j*]

Şā'ir gərək 'āşiq olə bir mäh-cəmələ
Cān **tāzəliyə** lə'l-i şəkərbəri Səməndər (*Gazel 43, Mısra 6*).
[*tāzəliyə, -li, -y, -ə j*]

Altmış yaş olandə genə bir növ' səhā var
Bu **tāzə** cavānlardə ki dərmənə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 12*). [*tāzə, j*]

Bəhār-ı ömrüm ey növ-gülbün-i bağ-ı mələhət heyf
Həzān oldı nə sūd ondan cəhān **tāzə** bəhār olmuş (*Gazel 102, Mısra 8*). [*tāzə, j*]

Məgər ki bir büt-i gül-çöhrənün qara zülfü
Yolundə **tāzə** genə Seyyidə qurubdur dām (*Gazel 129, Mısra 20*). [*tāzə, j*]

Ey şüh urmusan kimi bilməm qanaryə
Var dāmənündə **tāzə** genə qan nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 8*). [*tāzə, j*]

Etmişdi mehr-i dīn bəni küfrdən küsüf
Verdi bu **tāzə** mö'cüz oda incilə 'Əlī (Kaside 1, Mısra 38).
[tāzə,]

Žū'nün qış sitəmindən quruyub cān [u] tənī
Kürk ilqā'sıylə eylə gələr **tāzə** bəhār (Kaside 6, Mısra 40).
[tāzə,]

Bu müjdə ilə dil tapub āram güşşədən
Bir **tāzə** mətlə' etdi mədihində āşkār (Kaside 9, Mısra 30).
[tāzə,]

Bəhār ilə Seyyid-i şīrīn-kālām
Tāzə verən gövhər-i nəzmə nizām (Mesnevi 4, Mısra 12).
[tāzə,]

Elə bil kim **tāzə** düşdim cənnətə (Mesnevi 4, Mısra 73).
[tāzə,]

Sünbül [ü] gül lələ vü nəsrin ü bāğ
Sinə-i firdövsə qoyub **tāzə** dağ (Mesnevi 5, Mısra 40).
[tāzə,]

Tāzə ziynət verüb övzā'-ı gülüstānə bəhār
Fərş-i sündüs döşüyüb şəhn-i dil-i cānə bəhār (Mesnevi 15, Mısra 3). [tāzə,]

Çəkdiğim cövr ü cəfādan nə pərişān gedürəm
Lik bir **tāzə** bələ var görübən zār ölürəm (Müseddes 2, Mısra 20). [tāzə,]

Şīrvānə **tāzədən** genə bir məh-liqə gəlüb
Vəh vəh nə məh-liqə dil-i zārə dəvə gəlüb (Gazel 22, Mısra 1). [tāzədən, -dən]

'İtāb u nəzun olur əhl-i 'eşq içün 'işrət
Hütāb-ı qəhrün 'uşşāqə **tāzədən** cāndur (Gazel 81, Mısra 10). [tāzədən, -dən]

Be-ħəmdü'llāh cəhāndə **tāzədən** fəşl-i bəhār olmuş
Sitəbrəq-püş u sündüs-cāmə dəşt ü kühsār [olmuş (Gazel 101, Mısra 1). [tāzədən, -dən]

Qutarub 'ömr-i həvā çılmış idi başımdan
Gətürdi tāzə məni 'eşqivə qəzā Kāzım (Gazel 137, Mısra 18). [tāzə,]

Şayd etdi **tāzədən** dil-i əndühuna kimi
Peykār-ı gəməzədən o бүt-i bī-vəfā genə (Gazel 202, Mısra 3). [tāzədən, -dən]

Olubdur **tāzədən** dilim pəri-ruhsār həyrānı
Ki vardur zülf-i sevdāsılə yüz mən tək pərişānı (Gazel 220, Mısra 1). [tāzədən, -dən]

Səbzələr güllər cəmənlər geyünübdür **tāzədən**
Zib-i zīnətlər verüb ruhsārə rəng-i gönçədən (Murabba 1, Mısra 5). [tāzədən, -dən]

İçüb pīrānəsər bir sāqī-i hürivəşün cāmın
Olub daħil behiştə **tāzəlikdən** şeyh [ü] şāb olmaq (Gazel 115, Mısra 12). [tāzəlikdən, -lik, -dən]

tāzə nizām qoy-: Yeni düzənin getirilməsi, yeni adət edinmək.

Demə məhlük yanında **qoyulub tāzə nizām**
Püldən geyri nə iş var isə məcmū'-ı hārām (Terci-bend 1, Mısra 11). [tāzə nizām qoyulub, -ul, -ub]

tāzəçə: Yeni, yenice.

Me'mār-ı fikri **tāzəçə** tə'mir eyləyüb

Qoymur qalə bu milləti vīrānə Şərq-i Rus (Kaside 10, Mısra 15). [tāzəçə,]

tā'ifə-i cinn: Çok zeki ve uyanık fırka/cemaat/kavim. Cın tayfası.

Bəhrü'l (?) -elmdə **tā'ifə-i cinn** cümləsi
Övşāfun ilə oldıla midhət-sərə 'Əlī (Kaside 1, Mısra 11).
[tā'ifə-i cinn,]

tā'ət: Allah'ın emirlerine uyma, emrediləni yapma. İbadət, takvā.

Tā'ətdədi gər vüs'ət-i əndāzə-i dünyā
Pəs əhl-i 'ibādətdə fūqārət nə içündür (Gazel 68, Mısra 7).
[tā'ətdədi, -də, -di]

'Eşq içrə hüdmat eylə vüşāl istəsən əgər
Tari verür mi cənnətinə **tā'ət** olmamış (Gazel 105, Mısra 8).
[tā'ət,]

Susuyub Kövsərə öz nəfsivə etdün **tā'ət**
Zāhidā ədəmi cənnətdən atar sū'-i 'əməl (Gazel 126, Mısra 11). [tā'ət,]

Sən cümlə bizə verdiyüvi bī-'əvəz etdün
Firdövsə 'əvəz **tā'ət** 'ibadət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 30). [tā'ət,]

Kim ki **tā'ətinə** məğrür olə Žū'i bi'llāh
Bil yəqindir ki [o] Həqqdən özini dūr elədi (Gazel 241, Mısra 9). [tā'ətinə, -i, -n, -ə]

Belə olanda nöçün qoymayursən İslāmı
Ki hāşil eyləyə 'elm-i nücum u hey'ətdən (Kaside 15, Mısra 55). [tā'ətdən, -dən]

Tā'ətdə olan mişāl-i Zünnün
Dövlətdə şərik-i māl-i Qārūn (Mesnevi 8, Mısra 17).
[tā'ətdə, -də]

tā'ət-nümā: İbadət eden, takva göstəren.

Ey nūr-ı zātī əvvəl hər mā-sivə 'Əlī
Mā təhtə Rəb u Rəb inə **tā'ət-nümā** 'Əlī (Kaside 1, Mısra 2). [tā'ət-nümā,]

təl: Saç teli.

'Āləm dolubdı nükhət-i müşk ilə Žū'iyā
Ol qara **təllər** üzrə məgər kim şəbə keçər (Gazel 51, Mısra 10). [təllər, -lər]

Tə'zīm ilə dutub yüzüvi qarə **təllərün**
Kāfirdə var görün genə imān nişānəsi (Gazel 231, Mısra 9).
[təllərün, -lər, -ün]

təlatıf: Nəzik davranma, lütuf və inciliklə muəmele etme.

Təlatıf eylə köñül şəhrin etgilən mə'mür
Hərəbə qoymə kərəm qıl viləyətündi sənün (Gazel 174, Mısra 9). [təlatıf,]

telefon: Telefon.

Söle ki hansı zəməndə var idi bir **telefon**
Yā teleqram vağon kim gedir bu sür'ət ilə (Kaside 20, Mısra 3). [telefon,]

teleqram: Telegram.

Söle ki hansı zəməndə var idi bir telefon
Yā **teleqram** vağon kim gedir bu sür'ət ilə (Kaside 20, Mısra 4). [teleqram,]

Dərs ü məktəbdə təşəvvür elə bu dərdə dəvə
Oğuyub 'elm ilə tapmış nəzər et **telğrama** (Mesnevi 9, Mısra 68). [telğrama, -a]

terin: En iyi, en üstün.

Qəsəm deməkliqə mollasını edüb tə'yin
Şikəstə hətirimə nəşb ilə verüb **tərin** (Mesnevi 14, Mısra 22). [terin,]

tevsn-i təb': Serkeş yaratılış.

Məst olub **tövsən-i təb'im** götürüb cövlənə
Şe'r-i şəmşir ilə tək ki girüb meydənə (Mesnevi 6, Mısra 3). [tevsn-i təb'im, -im]

tövsən-i əş'ar: Dik başlı ata benzer şiir.

Çoş sormagilən **tövsən-i əş'arını** Zü'î
Ləl ol nəzər et səhət-i meydən dəğişübdür (Gazel 76, Mısra 23). [tövsən-i əş'arını, -iv, -ı]

tev'amān: İkiz.

Döğüldür həsiyyət şəh-bəzə vəhşət rüz-ı əvvəldən
Olub insan ilə ülfətdə dā'im **tev'amān** Şāhīn (Gazel 171, Mısra 14). [tev'amān,]

Şikāyət eyləyürdüm bir rəfiqə çərḥ-i kəc-rovdan
Məni nişə fələk dərd ü gəm ilə **tev'amān** qılmış (Kaside 11, Mısra 14). [tev'amān,]

teyy: Ortadan kaldırma, çıkarma.

Rəsm-i səhā vücut-ı cəhəndən olubdi **teyy**
Yoh bir nəfər bu həlqün arasında Hətəmī (Gazel 243, Mısra 3). [teyy,]

tez: Çabuk.

Tez durubən ayağə bir at tapub
Cənnət sarı uçmağa qanat tapub (Mesnevi 4, Mısra 65). [tez,]

tez ol!: Çabuk ol, acele et!

Pəndinə bī-dəlīl eylə qəbül
Höküm edər pənd qəbül elə **tez ol** (Mesnevi 11, Mısra 90). [tez ol,]

tezerv: Sülün kuşu.

Şulşul ü dürrəcə **tezerv** [ü] həzər
Ləhn-i mü'əllifdə oğurlar hişār (Mesnevi 10, Mısra 7). [tezerv,]

ticārət: Kazanç elde etmek için yapılan mal ve ürün alım satımı, alış veriş. Böyle bir alım satımdan elde edilen kâr.

Sən bu **ticārətünlə** sənə belə təng olur
Bağ gör nölür bu Zü'î-i nə-dənə ey Gərib (Kaside 3, Mısra 27). [ticārətünlə, -ün, -lə]

tifl: Çocuk.

'Eys ü 'işrət azalur 'ömr çoxalduqca bəli
Ləzzət ol **tifl** dəmində əmilən şirdədür (Gazel 75, Mısra 6). [tifl,]

tiflis: Tiflis (Gürcistan'ın başkenti).

Hər ildə gərçi dəhrdə bir lələzər olur
Tiflis içində hər gecə yüz növ-bəhār olur (Gazel 82, Mısra 2). [tiflis,]

tığ: Kılıç; Sevgilinin yan bakışı/kirpiği.

Qıl tərəhşüm elə bir **tığ** ilə səd-pərə məni
Nəyə ləzimdı sər ü cism ü dil [ü] cən sənsiz (Gazel 95, Mısra 5). [tığ,]

Yeridi **tığ** ilə gər etsə pərə pərə məni
Onun məhəbbəti əlbəttə kim günəhımdur (Gazel 53, Mısra 3). [tığ,]

Vüsalı **təşnəsidi** eylədi sīrāb tığindən
Demün kim yərdən 'uşşəqə həşil hiç kām olmaz (Gazel 93, Mısra 3). [tığindən, -i, -n, -dən]

Nə tökməkdir cəfā **tığilə** hər dəm qanın 'uşşəqun
Bu zülüm ey dil-bər-i əhü-nigəh qəşşəbdən gəlməz (Gazel 96, Mısra 3). [tığilə, -i, -y, -lə]

tığ-i əb-dār: Keskin, parlak, kilağıltı hançer.

Budur cəhəndə təmənnəsi Zü'î-i zārun
Olə şəhīd sənün **tığ-i əbdārın** ilə (Gazel 205, Mısra 10). [tığ-i əb-dārın, -un]

tığ-i həsrət: Ayrılık hasreti.

Mənim tək olmayə şad pərə **tığ-i həsrət** ilə
Cirāhət-i dilinə yərdən dəvəsi olə (Gazel 10, Mısra 5). [tığ-i həsrət,]

tığ-i əbrü: Kaşın okları, ok gibi kaş.

Tığ-i əbrülərün eylər məni gəmdən əzād
Şayd-ı **pür-bəstə 'ələci** dəm-i şəmşirdədür (Gazel 75, Mısra 3). [tığ-i əbrülərün, -lər, -ün]

tığ-i əcal: Ecel, ölüm kılıcı.

Əcəlün əvvəli cən içrə əgər olmayaydı
Necə səndən məni ey cən aralar **tığ-i əcal** (Gazel 126, Mısra 4). [tığ-i əcal,]

tik-: Bina inşa etmək, yapmak.

Tikdirir məscid ilə yüz əhsən
Alı bir gündə rövze-i rızvān (Mesnevi 11, Mısra 23). [tikdirir, -dir, -ir]

Kāmil külah-düz u rəfūkārlar onı
Tā bir külah **tikdi** çəküb rənc-i bī-şümār (Kut'a-ı Kebir 2, Mısra 8). [tikdi, -di]

Həsəddən sudə **tikmiş** sərvini tā kim rəvān olsun
O gündən kim görübdür bağbān sərv-i hürāmānun (Gazel 160, Mısra 11). [tikmiş, -miş]

tikan: Diken.

Görünürlərsə **tikanlar** gözə gər səbz ü çəmən
Ləken ondan gül-i gülzār-ı gülüstān olmaz (Gazel 90, Mısra 7). [tikanlar, -lar]

Ümīd dutmə ki hürmə verə dirəht-i çinār
Olur mu dərmək 'əzizim **tikandan** almanı (Kaside 23, Mısra 20). [tikandan, -dan]

tilāvət: Kur'an'ı güzel sesle ve kurallara göre okuma.

Yohsə Qur'ānı **tilāvət** eləməkdən qaçuban
Virdüvi şām u səhər bir bərbəṭ ü mizmār edəsən (Kut'a-ı Kebir 3, Mısra 15). [tilāvət,]

tinət: Yaratılış, maya, fitrat, hilkat.

Sənsən bu cəhān Həliqi məhlūq təməni
Hər şəhəddə bir rəng ilə **tinət** nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 32). [tinət,]

Bəhş edübdür neçə hər **fīnətə** fərr-i Fir'ovun
Eləyübdür neçə Mūsā şifəti çöldə şubān (*Kaside 14, Mısra 7*). [*fīnətə,]*

Hər gədə-**fīnət** bir isim ilə sultān olmaz
Qurı əngüştər ilə dīv-i Süleymān olmaz (*Gazel 90, Mısra 1*). [*fīnət,]*

Gəl imdi vaxtidür ey şāhibü'z-zəməñ gəl gül
Fədə qədəmlərivə ey 'ədālətün kāmı (*Kaside 23, Mısra 90*). [*tıynət,]*

'Əlibaba Bəg ki Huda **fīnətin**
Zehn-i zəkāvətlə qılıb fītətin (*Mesnevi 10, Mısra 43*). [*fīnətin, -i, -n]*

fīr: *Ok.*

Cəllād-ğəməzün ey pərī müjgān u qaşun
Ki **fīr** alur əlinə baña ki kəməñ çəkər (*Gazel 61, Mısra 6*). [*fīr,]*

Ey kəməñ-əbrü müjün peykānı yüz min cān alur
Yayə dönmüş qəmətim **fīr** ü kəməñün şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 6*). [*fīr,]*

Olsun nəşibi dostuvun şīr ü şəhd ü nüş
Batsun gözünə düşməñivün **fīr** ü niş ü hār (*Kaside 9, Mısra 36*). [*fīr,]*

fīr-i bələ: *Bela oku.*

Etsön (?) də eylə **fīr-i bələyə** nişān məni
Salmə nəzərdən ey büt-i nā-məhrbān məni (*Gazel 227, Mısra 1*). [*fīr-i bələyə, -y, -ə]*

fīr-i gəməzə: *Gözle, kaşla işâret etme, göz kırpmə oku.*

Lütf edüb bir **fīr-i gəməzə** birlə al gəl cānımı
Pəyə dönmüş qəmətim ol fāq-i əbründən cüdā (*Gazel 12, Mısra 7*). [*fīr-i gəməzə, -ə]*

Ümüd kəsmə köñül **fīr-i gəməzəsindən** kim
Su arhə bir gəlib ümmüd var bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 5*). [*fīr-i gəməzəsindən, -si, -n, -dən]*

fīr-i hələk: *Ölüm okları.*

Fövc-i sərmā atəcaq **fīr-i hələk** u bərfi
Hər kəsün olmasə həftānı qalır zār [u] nizār (*Kaside 6, Mısra 11*). [*fīr-i hələk,]*

fīr-i qəzā: *"Kazā oku", kader.*

'Eşq-həttün ilə cümlə bələdən əmīn edüb
Fīr-i qəzāyə Hızr-i həttün cövşən eylədün (*Gazel 164, Mısra 14*). [*fīr-i qəzāyə, -y, -ə]*

fīrə: *Karanlıq, kara.*

Ço qədr baña 'āşiq deyüb ey məh sitəm etmə
Hər **fīrə-nəzər** Zü'ī-i hūñn-kəfən olmaz (*Gazel 94, Mısra 10*). [*fīrə,]*

Əlimdən aldun o hıvurşid-i 'āləm-ārānı
İşiq günim dəhi çəh etmə **fīrə**-şām fələk (*Gazel 118, Mısra 10*). [*fīrə,]*

Fīrə etmişdi dil-əynəsini jəng-i firāq
Vəsl-i ruhsārın onu bir məh-i tībān etdi (*Gazel 233, Mısra 7*). [*fīrə,]*

Söndürüb bād-ı fələk şam'ımı qılmış **fīrə**

Zülmət-i leyli 'əlācinə çırāq istəyürəm (*Kıt'a 2, Mısra 7*). [*fīrə,]*

fīr-əndāz: *Ok atan, okçulukta mahâret sâhibi olan (kimse), okçu, kəmançə.*

Rüstəm-i dil qəşdinə çeşmün çəküb müjgān oñın
Şanki **fīr-əndāzlar** cəm' eyləyüb Əfrāsiyāb (*Gazel 16, Mısra 4*). [*fīr-əndāzlar, -lar]*

fīşə-i möhnət: *Eziyyət baltası.*

Bisütün-ı cismimə yüz **fīşə-i möhnət** uran
Həstə cān Fərhādvəş Şīrīn-zəbānün şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 3*). [*fīşə-i möhnət,]*

fītirə: *Titremək. Soğuktan üşümək.*

İmdidən **fītirəməgə** durdı vücüdüm yek-sər
Nā-gəhān bir nəfər əhbāb baña etdi güzər (*Kaside 6, Mısra 19*). [*fītirəməgə, -ə]*

fītirəş: *Titreşim durumunda olmak, ihtizaz etmək.*

Gönçəsi dövrində kim zülf-i pərīşān **fītirəşür**
Eylə kim cādü görüb möhr-i Süleymān **fītirəşür** (*Gazel 58, Mısra 1*). [*fītirəşür, -ür]*

Gönçəsi dövrində kim zülf-i pərīşān **fītirəşür**
Eylə kim cādü görüb möhr-i Süleymān **fītirəşür** (*Gazel 58, Mısra 2*). [*fītirəşür, -ür]*

Fītirəşür könlüm həyāl-i 'ārizindən eylə kim
Ātəş-i süzəndə üzrə qətrə-i qan **fītirəşür** (*Gazel 58, Mısra 3*). [*fītirəşür, -ür]*

Fītirəşür könlüm həyāl-i 'ārizindən eylə kim
Ātəş-i süzəndə üzrə qətrə-i qan **fītirəşür** (*Gazel 58, Mısra 4*). [*fītirəşür, -ür]*

Firqətündə āh-ı cān-süz u fəğānımdan mənim
Gecələr ey məh-liqā gərdün-i gərdān **fītirəşür** (*Gazel 58, Mısra 6*). [*fītirəşür, -ür]*

Şīrvān içrə bu gün Həqāñi-i şānī mənəm
Şəhr-i şe'rimdən təmām İrān u Tūrān **fītirəşür** (*Gazel 58, Mısra 8*). [*fītirəşür, -ür]*

Zü'iyā görcək mənim bu əbdār əş'arımı
Bīhūd u Seyyid Bəhār bəhr-i 'ürlān **fītirəşür** (*Gazel 58, Mısra 10*). [*fītirəşür, -ür]*

Düşəndə yədımə cism içrə **fītirəşür** cānım
O günləri ki keçərdi h'əş ittifāqundə (*Gazel 196, Mısra 7*). [*fītirəşür, -ür]*

Vüşāl olanda köñül **fītirəşüb** hərās elər
Ki hər kəmələ yəqin 'əqibət zəvāl gəlür (*Kıt'a 7, Mısra 3*). [*fītirəşüb, -üb]*

fīz: *Tez, çabuk.*

Bahmayuban qışun souq qarınə
Gəlmişəm **fīz** Dəvəçi bāzārınə (*Mesnevi 4, Mısra 69*). [*fīz,]*

Ləb-i dildār tək var bādə-i gül-gündə gər nəş'ə
Nə sūd ondan ki **fīz** başə çihar qalmaz müdām olmaz (*Gazel 93, Mısra 8*). [*fīz,]*

toğrul tigin: *Tuğrul hakan/bey.*

Olaydı ihtisān ilə **Toğrul Tigin** əgər
Həqāñilər gəlür genə dövrənə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 29*). [*toğrul tigin,]*

töhmət: *Kinama, yerme, kötöleme.*

Sünbül tək bələlərimi rəhm qıl baña
Qoy həlq eyləsün baña yüz **töhmət** aqlaram (*Gazel 133, Mısra 6*). [*töhmət,]*

tohu:- (*Yalandan*) *Söyləmək; örmək.*

Həqqi mollā odı kim hər sözi yazub oħuyə
Yohsə ki bilməyə bir hərfi yalandan **toħuyə** (*Mesnevi 6, Mısra 46*). [*toħuyə, -y, -ə]*

tök-: *Dökmək, saçmaq, akıtmak, boşaltmaq.*

Göz yaşım bəs ki **tökür** 'ələm ara qan sənsiz

Qandan əhır salacaq 'ələmə tūfān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 1*). [*tökür, -ür]*

Çəsm-i pür-hünüm mənim tūfānə verdi 'ələmi
Bəs ki **tökdi** qanlu yaş ol sərv-i dil-cüdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 6*). [*tökdi, -di]*

Tök ayağə şərāb-ı sər-h'əşı
Tapə anunlə məğz-i sər cüşı (*Mesnevi 11, Mısra 7*). [*tök,]*

Tökgilən tāsə bādə tā hət-i cövr
Görməyüm tā zəmənanədən bir cövr (*Mesnevi 11, Mısra 3*). [*tökgilən, -gilən]*

tök: *Dökmək, akıtmak, koymak (içki).*

Nə kül **töküm** başıma Żū'ı yadə düşdükdə
O gül əlilə ayağımə mey tökən günlər (*Gazel 67, Mısra 12*). [*tökən, -ən]*

Sən nə səhhərsən ey məh ləb-i lə'lün 'eşqi
Gözlərimdən **tökülən** lü'lüyü mərcān etmiş (*Gazel 104, Mısra 8*). [*tökülən, -ül, -ən]*

Bu qədri **tökmə** qanım həncər-i müjgānlə 'uşşāqun
Dilərlər qanımı məşşər günü hər mübtəla səndən (*Gazel 168, Mısra 7*). [*tökmə, -mə]*

Ümīd-i və'de-i vəşlünlə qanə döndi cigər
Amāndı qanıma **tök** intizār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 4*). [*tök,]*

Olse məhrim qədri gər ey bī-vəfā kīnün sənün
Qanıma **tökməkdən** özgə olmaz əyīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 2*). [*tökməkdən, -dən]*

tökül-: *Dökülmək.*

Töküldi üstümə gəm ləşkəri firāqundə
Nəzərdən ey məh-i bī-məhr kim o dəm getdün (*Gazel 163, Mısra 7*). [*töküldi, -di]*

O gün kim ey pəri-rü dil-bərim oldım cüdā səndən
Töküldi üstümə fəvci gəm ü dərd ü bələ səndən (*Gazel 168, Mısra 2*). [*töküldi, -di]*

Qurudı nəhl-i şəfā şarşar-ı həvādiş ilə
Töküldi gör nə şifət bərg ü bərim əhırdə (*Gazel 198, Mısra 8*). [*töküldi, -di]*

Sünbül-i zülfı **tökülmüş** rüyinə ol güllər hün
Eylə kim əbr-i bəhāri məhr-i rəşşān üstünə (*Gazel 203, Mısra 3*). [*tökülmüş, -müş]*

Gər işarət edə şəmşir-i kəc-əbrüvün
Tökülür Żū'ı tək yüz 'əşiq-i zārdan qanı (*Gazel 250, Mısra 26*). [*tökülür, -ür]*

Qurban olum ol nərgis-i fəttānə 'Əleykən
Həm həm **tökülən** zülf-i pərişānə 'Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 2*). [*tökülən, -ən]*

qan tök-: *Kan dökmək. Yaralamak yə da ölüme yol açmaq, cana kıymək.*

Nədəndi müzī-i həyvān tək **tökürsən qan**
Saña nə həşil olur belə qətl ü 'ğarətdən (*Kaside 15, Mısra 17*). [*tökürsən qan,]*

topraq: *Toprak.*

Topraqə döndürüb neçə yüz min pəriwəşi
Həkından imdi gül bitüb oħşar 'izārınə (*Gazel 207, Mısra 9*). [*topraqə, -ə]*

Urub cün bərg-i gül həm-rəngliq lāfın dodağ ilə
Şəbā **topraqə** salmış hər yetən tapdar ayağ ilə (*Gazel 216, Mısra 2*). [*topraqə, -ə]*

Bu cism ilə cāndan öteri çəkmə çoh əfsüs
Topraq olacaq cism dəhi cān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 12*). [*topraq,]*

Ayaqun **topraqı** olmaqdan özgə yohdı bir fikrim
Baña bi'llāh yegdür belə zillət pādşahlıqdan (*Gazel 151, Mısra 10*). [*topraqı, -ı]*

O gündən kim görüb ruhsārıvı bī-pərdə ey məh-rü
Salur **topraqlarə** hər gün fələk hıvurşid-i 'əzrāsın (*Gazel 162, Mısra 4*). [*topraqlarə, -lar, -ə]*

Hanı Sikəndər ü Cəmşid ü Bəhmən ü Dārā
Ki imdi **topraqə** dönmüş o nəzlu əbdānı (*Kaside 23, Mısra 4*). [*topraqə, -ə]*

Yahşı odur ki **topraq** içində nihan olam
H'əş ol zəməni ki qış baña bir növ-bəhār idi (*Muhammes 1, Mısra 7*). [*topraq,]*

topraqı yel ağzında: *Mezarının topraqını rüzgar savuruyor, herkes bu dünyadan göçüp gidecektir.*

O Süleymān ki yel əmrində idi şām u səhər
İmdi **topraqı yel ağzında** hər şəhrədən (*Gazel 173, Mısra 6*). [*topraqı yel ağzında,]*

tövşif: *Vasıflarını, niteliklerini sayma.*

'Əcizəm mədhivə hər nəhv ilə **tövşif** eləsəm
Əftābə verürəm şö'lə-i şu'a'nı şifət (*Kaside 5, Mısra 43*). [*tövşif,]*

tübā: *Cennətte bir ağac. Bütün cennətte gölge saldığına inanılan, kökü yuxarıda dalları aşağıda bulunan ağac.*

Zəhid ki etməyüb həvəs sər ü qāmətün
Firdövs içində sidrə vü **tübānı** anlamaz (*Gazel 100, Mısra 6*). [*tübānı, -n, -ı]*

Ləbündi çeşmə-i Kövsər o qāmətün **tübā**
Vüşālun ey büt-i məh-rüy bağ-ı rizvāndur (*Gazel 81, Mısra 11*). [*tübā,]*

Əhsən-i təqvim ilə olmuş mürekkəb peykərtün
Qədəmin **tübādı** kuyun hüld kövsər ləblərün (*Tahmis 3, Mısra 8*). [*tübādı, -dı]*

tūfān: *Her yeri kaplayan çok su, pek ziyade yağan yağmur.*

Çəsm-i pür-hünüm mənim **tūfānə** verdi 'ələmi
Bəs ki tökdi qanlu yaş ol sərv-i dil-cüdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 5*). [*tūfānə, -ə]*

Gözüm yaşından olur bir də Nüh tufanı
Bu qədri hicrün ilə əşkbār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 5*). [tufanı, -ı]

Tufan-ı cəhl cümlə cəhānı tutub vəlī
Keşti-i Nühdur belə tufānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 18*). [tufāna, -a]

Nüh-tufanını sahlardı bugünçün Zü'ī
Gər bilirdi ki cəhāndə belə tūğyān olacaq (*Gazel 114, Mısra 13*). [tufanını, -ı, -nı]

Nühü keştisi ilə gərçə edər gird-ābə
Ağlamaqdan şəb-i hicrān gözimün tufanı (*Gazel 250, Mısra 14*). [tufanı, -ı]

Tapmazdı hiç Nüh o tufāndan nicāt
Nüh içün olmasaydı əgər nəhudā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 25*). [tufāndan, -dan]

Göz yaşım bəs ki tökülər 'āləm ara qan sənsiz
Qandan əhır salacaq 'āləmə tufān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 2*). [tufan,]

tufan-ı cəhl: Cəhalet tufanı.

Tufan-ı cəhl cümlə cəhānı tutub vəlī
Keşti-i Nühdur belə tufānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 17*). [tufan-ı cəhl,]

tufānə ver-: Göz yaşını şiddətli yağmur misali akıtmak, çox ağlamak.

Çün səndə yoladı Nühdan artuq bəlayə şəbr
Ver göz yaşunla 'āləmi tufānə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 6*). [tufānə ver,]

tūğyān: Taşma, coşma; Həddini aşma, azgınlıq, serkeşlik.

Cövr-i zəmənə möhnət-i ğərbət firāq-ı yār
Zü'ī demək cəfādi bu tūğyānə ağlama (*Gazel 5, Mısra 14*). [tūğyānə, -ə]

tūğyān: Taşma, taşkınlıq; azgınlıq, coşkunluk.

Nüh-tufanını sahlardı bugünçün Zü'ī
Gər bilirdi ki cəhāndə belə tūğyān olacaq (*Gazel 114, Mısra 14*). [tūğyān,]

Dutmə tūğyān edüb ey aşk gözim rövzənini
Səni Tarı qoy edim oñla nəzārə məni (*Gazel 224, Mısra 3*). [tūğyān,]

Olmə əzərdə gözim nürü gəməim şərhində
'Əqlimi əldən alub dərd ü gəməün tūğyānı (*Gazel 250, Mısra 22*). [tūğyāni, -i]

tükən-: Tükənmək. Bitmək.

Həşrədək gər söyləyim hiç tükənmez vəşfün
Dəhi bundan belə göstərmə kərāmət zāhid (*Gazel 39, Mısra 27*). [tükənmez, -məz]

Nə sūd o vəqtə bizim 'ömrümüz vəfə etməz
Tükəndi əhl-i cəhālət içində həsrət ilə (*Kaside 20, Mısra 38*). [tükəndi, -di]

Həzān-ı hicrdə 'ömrüm tükəndi şad əfsūs
N'olurdu yə Rəb vəşli ilə növ-bəhārim olaydı (*Gazel 223, Mısra 9*). [tükəndi, -di]

Tükəndi 'ömr-i kirāmī fəğān u āh ilə Zü'ī
N'olaydı 'əqibət ālām şad u hürəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 13*). [tükəndi, -di]

tul: Uzun.

Bu 'əməllər ki sənün var nə deyüm tul u dirāz
Fərz olubdur saña şeytān kimi lə'nət zāhid (*Gazel 39, Mısra 21*). [tul,]

Zü'iyə tul ilə şəkkər olə tul-i kəlam
Müstəmi' hātiri ondan edər əhır nifrət (*Kaside 5, Mısra 45*). [tul,]

Tul etmə Zü'ī 'ārı burağ dövlətin olə
Dövlət olur mu dəhrdə nāmüs u 'ār ilə (*Kaside 21, Mısra 41*). [tul,]

Zü'ī du'a eylə sözə vermə tul
İmdi olur çünki du'ālar qəbul (*Mesnevi 5, Mısra 99*). [tul,]

tul ver-: Uzun tutma, uzatma.

Zü'iyə qā'idədür şe'rdə əhırda du'a
Tul vermə elə bu tərz ilə sən də itmām (*Kaside 13, Mısra 34*). [tul vermə,]

tul-i kəlam: Uzun söz.

Zü'iyə tul ilə şəkkər olə tul-i kəlam
Müstəmi' hātiri ondan edər əhır nifrət (*Kaside 5, Mısra 45*). [tul-i kəlam,]

Zü'ī nə ləzım belə tul-i kəlam
Mətləbivi zāhir elə və's-sələm (*Mesnevi 10, Mısra 33*). [tul-i kəlam,]

tür: Musa Peygamber'e vahiy indirilen dağ.

Müsə kimi bilməm niyə məhv olmayur 'əşiq
Gəldükdə bu Türinə təcəllāyə cəməlun (*Gazel 147, Mısra 6*). [türinə, -i, -n, -ə]

Ləzımdı kim Şəməhiyə el Tür söləsün
Ondə zühürə münəcə ki nür-i Hudā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 5*). [tür,]

tür: İsmi Şehname'de geçen İranlı kahraman.

Hələt-i Cəməşid ilə Hüşəngün
Tür-ı Firidün ilə Pəşəngün (*Mesnevi 5, Mısra 6*). [tür,]

türān: Turan, eski İranlılar'ca Türkler'in Orta Asya'daki en eski yurtlarına verilen isim.

Şirvān içrə bu gün Həqānī-i sənī mənəm
Şəhr-i şe'rimdən təməm İrān u Türān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 8*). [türān,]

türfə: Görülməmiş, nâdir.

Şimşād-qədd ü lələ-had u mäh-cəməlüm
Çoh etmə mən-i zārə sitəm türfə-ğəzālüm (*Muhammes 4, Mısra 10*). [türfə,]

tür-i məhəbbət: Hz. Müsə'nin vahiy və tecelliyə mazhar olduğu dağa təlimi yapılmışdır; Aşk Tur'u dağı.

Tür-ı məhəbbət içrə gəlüm [ol] bələ-keşə
Bir cüz' də san nihān pür-ənvərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 5*). [tür-i məhəbbət,]

Tür-ı məhəbbət içrə gəlüm [ol] bələ-keşə
Bir cüz' də san nihān pür-ənvərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 7*). [tür-i məhəbbət,]

tür-i vəsl: Kəvuşma Tur'u.

Şubān-ı vādī-i Eymən kimi yüz min çəküb möhnət
Vəli əhirdə **ṭūr-i vəşlā** didərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 8*). [*ṭūr-i vəşlā, -də*]

ṭürk: Ana yurdu Orta Asya olan, buradan çeşitli yönərlərə yayılarak böyük dövlətlər kuran, *Türkçe* 'nin değişik ləhcələriylə konuşan millət və bu millətdən olan kimse.

‘Eyš [ü] ‘işrət bəzmivi bir **Türk** yağma eylədi
Ey dil ü cən ləhzə ləhzə tərmar olmaqdasən (*Gazel 184, Mısra 7*). [*ṭürk,]*

Zəbān-ı Fərsə çün yohdı cümlənün ‘elmi
Bu cəşn **Türk** dilində gərəkdür olə bəyān (*Kut'a-ı Kebir 1, Mısra 16*). [*ṭürk,]*

ṭürki: *Türkçe*.

Mən də bir **Ṭürki** qəşidə deyübən əhvālim
Etdim ol mənbə'-i əltāf u səhāyə i'lām (*Kaside 13, Mısra 31*). [*ṭürki,]*

ṭürk-i məst: *Sarhoş Türk; Sarhoş zālīm*.

Aldı o **Ṭürk**-i məst mənim ihtiyarımı
Tərəc qıldı hənə-i şəbr ü qərarımı (*Gazel 228, Mısra 1*). [*ṭürk-i məst,]*

ṭürrə: *Alna düşən saç; Kıvrıcık saç lülesi*.

Yağmalayıbdı **ṭürrələrin** Çin məmālikin
Hər çini içrə müşk-i Hıfādan kəsibi var (*Gazel 44, Mısra 5*). [*ṭürrələrin, -lər, -ün*]

Zəhirdü lənə müşaf-ı ruhsārə zülf-i lək
Bātin o qarə **ṭürrələrin** yüz şəlibi var (*Gazel 44, Mısra 10*). [*ṭürrələrin, -lər, -ün*]

Əgərçi **ṭürrələrin** kəfir-i siyah-dildür
Mənim tək ‘aşiq içün lək dīn ü imāndur (*Gazel 81, Mısra 5*). [*ṭürrələrin, -lər, -ün*]

Dəhi sərəçə-i könlüm o mähdan rövşən
Məşām-ı cən o qara **ṭürrədən** mü‘əttər idi (*Gazel 240, Mısra 12*). [*ṭürrədən, -dən*]

Dəlil idi baña Zü‘i cəmāli və‘ş-şəmsi
Siyāh **ṭürrələri** sürə-i duhānım idi (*Gazel 249, Mısra 10*). [*ṭürrələri, -lər, -i*]

Dəm-bə-dəm Fərhād Şirīn ləblərindən qan yeyüb
Qeys Leylā **ṭürrəsi** yədilə bəs qarə geyüb (*Tahmis 3, Mısra 12*). [*ṭürrəsi, -si, -*]

ṭürrə-i dil-dār: *Gönlü kendine bağlamış olan kıvrıcık saç*.

Firāq-ı möhnəti Həm qılsə qāmətin nə ‘əcəb
Əlində **ṭürrə-i dildārdan** ‘əşəsi olə (*Gazel 10, Mısra 4*). [*ṭürrə-i dil-dārdan, -dan*]

ṭürrə-i pərtāb: *Büklüm saçın hərəketi, atılması*.

L‘əl-i gəmində **ṭürrə-i pərtābə** ilticā
Etmək nə sūd elə mey-i ol nəbə ilticā (*Gazel 11, Mısra 1*). [*ṭürrə-i pərtābə, -ə*]

ṭürrə-i tərār: *Gönlü çalan kıvrıcık saç lülesi*.

Həl-i siyehün **ṭürrə-i tərār** yanında
Əfsüngər-i Hindüdi yaqın mār yanında (*Gazel 186, Mısra 1*). [*ṭürrə-i tərār,]*

Ey tərək eləyən bədə-i gül-narı Səməndər
Əldən burağan **ṭürrə-i tərārı** Səməndər (*Gazel 43, Mısra 2*). [*ṭürrə-i tərārı, -ı*]

Həlindən əhz edirdi könlül mürği dānəni
Ol gül üzündə **ṭürrə-i tərārə** şənəni (*Müseddes 1, Mısra 28*). [*ṭürrə-i tərārə, -ə*]

ṭürrə-i yār: *Sevgilinin kıvrıcık saçı*.

Bir əldə sağər-i mīnā bir əldə **ṭürrə-i yār**
Təmām tār u dəf çəng cümlə āmadə (*Gazel 206, Mısra 3*). [*ṭürrə-i yār,]*

ṭuruqu‘l-‘eyn: *Tarikatların gözü*.

Məst ü məhmür gözün gəməzə-i hədənglə nədür
Ṭuruqu‘l-‘eyndə dünyāya salur pərħāşı (*Gazel 247, Mısra 10*). [*ṭuruqu‘l-‘eyndə, -də*]

ṭūs: *Müptelā, tutulma; rastlama*.

Hātirdən edüb şora fərāmüş
Yüz dərd ü bələyə eylədüz **ṭūs** (*Mesnevi 7, Mısra 53*). [*ṭūs,]*

tut: *Yönelmek, ihtiyar etmək*.

Tutmazam mən onlara hiç diqqəti
Görməyüblər bəhşişi səhāvəti (*Mesnevi 5, Mısra 89*). [*tutmazam, -maz, -am*]

tut-: *Tutmaq, elində bulundurmaq. Ele keçirmək, yakalamak*.

Tüfān-ı cəhl cümlə cəhāni **tutub** vəli
Keşt-i Nühdur belə tüfānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 17*). [*tutub, -ub*]

Zü‘iyā **dut** dāmənindən dərd [ü] gəmdən əymən ol
Çünki ondan özgə kən-ı cüd u əhsān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 19*). [*tut,]*

tut: *...dan görmək, öyle sanmaq*.

Nigārım ‘eyb **dutmə** sirr-i ‘eşqün fāş qılsam gər
Pərişān eyləyüb bəs kim məni zülf-i pərişānün (*Gazel 149, Mısra 5*). [*tutmə, -mə*]

tutalum: *Farzedelim, varsayalım*.

Dutalum dəhrdə Cəmsīd ü Firīdün oldun
Hani sölə nədi tə‘bīr belə bir rə‘yādən (*Gazel 173, Mısra 9*). [*tutalum,]*

ṭüti: *Dudu kuşu, papağan*.

Yoh ‘eybi Hiżr-i hət **dutə** lə‘lün kənārını
Ṭüti gızası rəsmdür ‘āləmdə qənd olub (*Gazel 24, Mısra 10*). [*ṭüti,]*

Həm-dəmün idi **ṭüti** vü bülbül
İmdi həm-rāz-ı mür u mār oldun (*Kaside 16, Mısra 9*). [*ṭüti,]*

Hər ləhzə ki görsəm dilərəm lə‘lvi öpmək
Ṭüti nə təhəmmül eləsün şəkkəri görcək (*Gazel 117, Mısra 6*). [*ṭüti,]*

Tə‘n eyləmə həyrānlığına Zü‘i-zārın
Ṭüti bəli həyrān olı güzgülər içində (*Gazel 190, Mısra 10*). [*ṭüti,]*

Əfsüs ki yoh bir nəfər ‘ārif ki dəm-ā-dəm
Cən-**ṭüfisinə** şəhd-i kəlamında şəkər var (*Gazel 42, Mısra 6*). [*ṭüti,]*

Bir yerdəəm təfəvüti yoh **ṭüti** vü gürəb
Bilməz nədür cəhāndə günāh ilə yā şavāb (*Muhammes 3, Mısra 25*). [*ṭüti,]*

Ləb təşnə vəqtlər keçürürdük şərāb ilə
Bī-cinslrlə həm-dəm ü **tüfi** gurāb ilə (*Muhammes 3, Mısra 42*). [*tüfi*,]

tütiyā çək-: *Sürme taşının göze sürülen tozu, tutya sürmek, çekmek.*

‘Āşiqlərin gözinə o şüh-ı sitəm-şi‘ār
Hāk-i rəh ilə **çəkmək** içün **tütiyā** gəlüb (*Gazel 22, Mısra 8*).
[*tütiyā çəkmək*,]

tütün: *Birleşiminde nikotin bulunan otsu bitki. Sigara.*

Ki tütün almaqınə olmayə ādəmdə təvān
Nə deyüm bu sözi mən çıxdı **tütün** başımdan (*Kaside 14, Mısra 16*). [*tütün*,]

tutus-: *Alevlenmeye, yanmaya başlamak, alev almak.*

Həmişə vüslətə mu‘tād gördüğün könlüm
Tutuşdı gəm odinə şād gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 4*). [*tutuşdı*, -di]

təvān: *Güç, takât.*

Gedübdü táb [u] **təvān** cism-i nā-təvānımdan
H‘oşā o möhnət-i hicrānə táb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 7*). [*tüvān*,]

‘Āqibət qıldı məni rüsvā fəğānı könlümün
Qalmayub hicrānə çün táb u **təvānı** könlümün (*Gazel 161, Mısra 2*). [*tüvānı*, -ı]

tuyūr: *Kuşlar.*

Nə şähinsən nə bülbül nə həzār-āhəng nə şulşul
Tuyurun hălätindən səndə yoh bir şey‘ ‘əyān Şähin (*Gazel 171, Mısra 18*). [*tuyurun*, -un]

tə‘ām: *Yemek, aş.*

Nə bu libās var idi nə bu **tə‘ām** nə ev
Döğüldi ādəmə təşbih hiç bābətdən (*Kaside 15, Mısra 31*).
[*tə‘ām*,]

Evində görmədigün hər **tə‘ām** lövn-bə-lövn
Gəlür hüzürüvə hər mənzilündə ‘işrət ilə (*Kaside 20, Mısra 7*). [*tə‘ām*,]

təb’: *Huy, mizaç, karakter, yaratılış; Şiir söyleme gücü.*

Nə həq-i nān u nəmək var nə şü‘ār-ı bəzl ü cüd
‘Ərsədə zən-**təb’**lərdür mərd-i meydān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 4*). [*təb’lərdir*, -lər, -dir]

Tarı hifz eyləsün övlādivı hər bələdan
Ol səhā-**təb’** Nəcəf Bəg odı kən-ı ehsān (*Kaside 14, Mısra 20*). [*təb’*,]

Şəmāhınun qədim bəg-zādəsi
‘Elm ü hünər **təb’** u Hüdā-dādəsi (*Mesnevi 10, Mısra 46*).
[*təb’*,]

Çü vəşfin etməgə ‘ācizdi Zü‘lün **təb’i**
Şəritə vācib olub zāhir etməgə ‘əlān (*Kit‘a-ı Kebir 1, Mısra 35*). [*təb’i*, -i]

təbābət: *Çare; Tıp ilmi.*

Nəinki dərş deyə hıkmət ü **təbābətdən**
Nə qədri söyləyəsen Zü‘i kimsə pənd almaz (*Kaside 15, Mısra 75*). [*təbābətdən*, -dən]

İmdi qaçub bu mənbə‘-i ‘ürfənə gəlmişəm

Ölməkdən özgə yohdı bu dərşün **təbābəti** (*Muhammes 3, Mısra 30*). [*təbābəti*, -i]

təbdil: *Değiştirme, değiştirilme, başka şekle sokma.*

Şām-ı hicrün rüz-ı vəşlə oldı **təbdil** ey könlül
Gördüyüncə bārī ol mehr-i cəhān-ārā yüzün (*Gazel 170, Mısra 9*). [*təbdil*,]

Şām-ı hicrün rüz-ı vəşlə oldı **təbdil** ey könlül
Gördüyüncə bārī ol mehr-i cəhān-ārā yüzün (*Gazel 148, Mısra 9*). [*təbdil oldı*, -di]

təbhālə: *Harâretten dudakta meydana gelen kabartı, uçuk.*

İçmişən min ‘āşiqün qanın şəhādət eyləyür
Ləbləründən qan kimi hər dəm çıxan **təbhālələr** (*Gazel 48, Mısra 4*). [*təbhālələr*, -lər]

təbib: *Hekim, doktor.*

Çəşmün nə vəchdendi ki bīmārdur müdām
Həm-sāyəsində ‘İsā-yı ləb tək **təbib**i var (*Gazel 44, Mısra 4*). [*təbib*i, -i]

təbibā: *Ey hekimler, doktorlar!*

Təbibā Zü‘lün dərş saqalmaz dərş-i hicrāndır
Cəfā çəkmə ‘əlāc etmə belə bīmāra bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 9*). [*təbibā*,]

təbibānə: *Hekim gibi, doktor gibi.*

Ğəflət mərizinə dəf‘-i dārū-yı və‘z elə
Şəhət verür həmişə **təbibānə** Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 10*). [*təbibānə*,]

təbib-i nā-şinās: *Bilmeyen hekim.*

Məriz-i ‘eşqə kəfidür könlül səhd-i ləb-i cānān
Təbib-i nā-şinās u şərbət-i ‘innābı neylərsən (*Gazel 183, Mısra 6*). [*təbib-i nā-şinās*,]

tə‘bīr: *İfâde, anlatım.*

Dutalum dəhrdə Cəmşid ü Firidün oldun
Hanı sölə nədi **tə‘bīr** belə bir rō‘yādən (*Gazel 173, Mısra 10*). [*tə‘bīr*,]

təbī‘ət: *Bir varlığın tabii özelliklerinin bütünü, huy, meşrep, mizaç; Doğə*

‘İsā-ləb āhü-çəşm **təbī‘ət** məriz-i ‘eşq
Çohdur vālī bu ‘əşrdə bīmār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 3*).
[*təbī‘ət*,]

Pəs nəcābət belə olduğdə **təbī‘ətdə** olur
‘Elm-i ‘ürfān vüçündə səhāvətdə olur (*Mesnevi 6, Mısra 61*). [*təbī‘ətdə*, -də]

Bilməkdə imiş hər nə gəm ü dərş-i müşbət
Bilməkliqi sən bizdə **təb‘tət** nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 24*). [*təb‘tət*,]

təblə: *Satıcıların, içine satacakları yiyecek maddelerini koydukları tahta tepsi.*

Zāhirdə nāmədür vālī bātin məşāmımə
Şan təblə **təblə** müşkdi Tātārdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 8*).
[*təblə*,]

Zāhirdə nāmədür vālī bātin məşāmımə
Şan təblə **təblə** müşkdi Tātārdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 8*).
[*təblə*,]

təb'ə: *Kademe, derece, basamak, sıra.*

Hər dəni-**təb'ələr** 'ələmdə olub dövlətmənd
Şəhrib-i 'izz ü şərəf bī-sər ü sāmān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 7*). [*təb'ələr, -lər*]

təbəqqə: *Sınıf, zümre; Kat, katman.*

O bəhr-i fəzl ü kəməlat Seyyid-i zāra
Səlamlar sölə **təbəqində** muzmər olə sə lām (*Gazel 129, Mısra 4*). [*təbəqində, -i, -n, -də*]

təbərrə: *Uzaklaşma, uzak durma, yüz çevirmə; Ehlibeyt'e kötülük və haksızlık edenleri sevmeme, düşman bilme.*

Zü'ī rızā-yı Həqqə olur səf bəndəlik
Olmaz qəbul geyrə **təbərrədan** olmasa (*Gazel 4, Mısra 14*). [*təbərrədan, -dan*]

təbəssüm: *Gülümseme.*

Əşikərə qanımı hər dəm tökər gəməzün olı
Bir **təbəssüm** ilə lə'lün cənımı pünhān alır (*Gazel 59, Mısra 4*). [*təbəssüm, -*]

Oğrun nigāhı bir şənəmün aldı cənımı
Pünhān **təbəssümi** dəli tāt u təvānımı (*Gazel 234, Mısra 2*). [*təbəssümi, -i*]

təbəssüm eylə-: *Gülümsemək, təbəssüm etmək.*

Ustadı **təbəssüm eyləyüb** şād
Etdi onə belə fikr bünyād (*Mesnevi 8, Mısra 49*). [*təbəssüm eyləyüb, -y, -üb*]

təcəllā: *Görünmə, belirmə, görünür olma, zuhur etmə.*

Müsə kimi bilməm niyə məhv olmayur 'əşiq
Gəldükdə bu Türinə **təcəllāyə** cəməlün (*Gazel 147, Mısra 6*). [*təcəllāyə, -y, -ə*]

Olur Zü'ī kimi Müsə gəm-i 'eşqünlə həkistər
Əgər Sina-yı küyündə görə rüyun **təcəllāsın** (*Gazel 162, Mısra 10*). [*təcəllāsın, -s, -i, -n*]

Hər yerdə qıldı çünki **təcəllā** baña ruhun
Hər bir məqāmı Müsə için Eymən eylədün (*Gazel 164, Mısra 3*). [*təcəllā, -*]

təcəllā-yı cəməl: *Yüzün, güzelliğin görünməsi.*

Təcəllā-yı cəməlün gör o şüə-i mäh-simānun
Ki döndürmüş şü'a-i vādī-i Sīnāyə Şirvānı (*Gazel 220, Mısra 3*). [*təcəllā-yı cəməlün, -ın*]

'Əcəb yoh məhv olə cismim **təcəllā-yı cəməlindən**
Bu şölə yandırubdur dəğlə Müsə İbn-i 'Ümrānı (*Gazel 220, Mısra 7*). [*təcəllā-yı cəməlindən, -i, -n, -dan*]

Dərk eyləmədim hiç **təcəllā-yı cəməlün**
Müsə kimi gər təlib-i dīdār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 19*). [*təcəllā-yı cəməlün, -un, -*]

təcəllā-yı nūr u nār: *Ateş ve nur tecellisi.*

Hər bir tərəfdə vardı **təcəllā-yı nūr u nār**
Vādū'l-müqəddəs ondə 'əyān küh-ı Tür idi (*Gazel 246, Mısra 3*). [*təcəllā-yı nūr u nār, -*]

təcəllā-yı ruh: *Yüzün tecellisi.*

Vādī-i Eymənə döndürdi **təcəllā-yı ruhu**
Beytū'l-əhzānımı güyā cəbəli-i Tür elədi (*Gazel 241, Mısra 5*). [*təcəllā-yı ruhu, -i*]

tədbir: *Bir şeyi önlemek veya olmasını sağlamak için yapılan hazırlık, baş vurulan çare, önlem.*

Fikr qılmə tapə tədbir ilə həlun təğyir
Dögi **tədbir** ilə iş həmə-i təqdirdədür (*Gazel 75, Mısra 11*). [*tədbir, -*]

Fikr qılmə tapə tədbir ilə həlun təğyir
Dögi **tədbir** ilə iş həmə-i təqdirdədür (*Gazel 75, Mısra 12*). [*tədbir, -*]

Qalusən mən kimi əvərə cəhān kārında
Ey deyən kimsə ki işlər hamı **tədbirdədür** (*Gazel 75, Mısra 10*). [*tədbirdədür, -də, -dür*]

'Əşqlər için vüslətə **tədbir** nə lāzım
Təqdīr-i qəzā kārınə təğyir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 1*). [*tədbir, -*]

Çoh fikr eylədim qəzā ilə təqdīrə
Dünyədə olan umūr için **tədbirə** (*Rübai 2, Mısra 2*). [*tədbirə, -ə*]

Nədür **tədbir** bilmən cənə yetdim bī-vəfālardan
Könlü mülkündə bundan sora ondan geyri şah etmən (*Tahmis 1, Mısra 25*). [*tədbir, -*]

tədbir-i humār: *İçkiden sonra gelen baş ağrısı ve sersemlik önlemi.*

Bir cām ilə dəf-i dərd ü gəm qıl
Tədbir-i humārım et kərəm qıl (*Mesnevi 7, Mısra 4*). [*tədbir-i humārım, -ım*]

təfəhur: *Övünmə.*

Təfəhur eylə ki bağ-ı cəməlün ey gül
Cəhāndə Zü'ī-i nālān kimi həzārəsi var (*Gazel 87, Mısra 7*). [*təfəhur, -*]

təfəvüt: *İki şey arasındaki fark, farklılık.*

Həqiqət 'ələmində yoh **təfəvüt** zərrə miqdārı
Nə fərqi yā Menātə qulluq et yā Lāt u 'Uzzāyə (*Gazel 212, Mısra 11*). [*təfəvüt, -*]

Şād ol cəhāndə çəkmə dəhi var yoh gəmin
Yohdur **təfəvüti** əcəlün yoh var ilə (*Kaside 21, Mısra 30*). [*təfəvüti, -i*]

Bir yerdəəm **təfəvüti** yoh tūtī vü gürāb
Bilməz nədür cəhāndə günāh ilə yā şavāb (*Muhammes 3, Mısra 25*). [*təfəvüti, -i*]

təfəvüt-i leyl ü nahār: *Gece ve gündüzün birbirinden farkı.*
Zülf ü ruhi həyālī ilə eyləyim baña
Müddətdi kim **təfəvüt-i leyl ü nahār** yoh (*Gazel 38, Mısra 4*). [*təfəvüt-i leyl ü nahār, -*]

təfrīh-i dimāğ: *Uur, bilinç, akıl, beyin ferahlandırmaq, rahatlamak.*

Nə h'oşdur bir müvāfiq yār ilə gül-gəşt-i bağ etmək
Gəzüb seyr eyləyüb hər yanə **təfrīh-i dimāğ** etmək (*Gazel 120, Mısra 2*). [*təfrīh-i dimāğ, -*]

təfriqə: *Sürekli anlaşmazlık, ayrılık, nifak, ihtilaf.*

Budı bizdəki neçə **təfriqələr** peydādur
Nəbīdür ümməti var söləmə kim mollādur (*Mesnevi 9, Mısra 45*). [*təfriqələr, -lər*]

təfsir: *Kur'an-ı Kerim'in ayet veya sürelerini açıklama; Yorumlama, yorum.*

Yüz əyəni **təfsir** edəsən güşünə almaz
Yoh bəvər edən hörmət-i Qur'an qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 9*). [*təfsir, j*]

Həttün nə rəvā muşhaf-ı ruhsarına gəlmək
Bu rövşən olan əyətə **təfsir** nə ləzım (*Gazel 131, Mısra 6*). [*təfsir, j*]

Fitrətdə təmām oldı çü yüz ayə cəməlun
Təfsir edə bilməz gülə yüz ayə cəməlun (*Gazel 147, Mısra 2*). [*təfsir, j*]

Sən dəhi bil 'ulūmı diqqət ilə
Bizə **təfsir** qıl həqiqət ilə (*Mesnevi 11, Mısra 62*). [*təfsir, j*]

Bir zərrə söz olmadı qəzadan mə'lūm
Çoh bəhdım əgər diqqət ilə **təfsirə** (*Rübai 2, Mısra 4*). [*təfsirə, -ə j*]

təfəkkür: *Düşünmə.*

Şirīn olur həyāl-i ləbūnlə məzāq-ı cān
Zülfün **təfəkkürüylə** mü'əttər məşāmm olur (*Gazel 77, Mısra 6*). [*təfəkkürüylə, -ü, -y, -lə j*]

təğāfül: *Anlamazlıktan, bilmezlikten gəlmə, bilməyər görünmə, kendini gəfil göstərmə.*

Nədür muncə **təğāfül** səndə ey şəyyād-ı bī-pərvā
N'öçün yād etməsən dāmımdə āhır bir şikārim var (*Gazel 45, Mısra 7*). [*təğāfül, j*]

Sitəm-həqiqəti mə'sūqədən **təğāföldür**
Cəfā gər eyləsə Zü'ī genə vəfādandur (*Gazel 83, Mısra 13*). [*təğāföldür, -dür j*]

Qurbānun olum gəl bu qədər etmə **təğāfül**
Qurbānun olan Zü'ī-i gəm-pərvəri görcək (*Gazel 117, Mısra 9*). [*təğāfül, j*]

Təğāfül eyləyübən salmə əhl-i 'eşqi gəmə
Bu qədri cövrə dəhi olmə çoh rızā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 19*). [*təğāfül, j*]

Əgər şahinə hər gün eyləmək bir qan olub ruzi
Təğāfül birlə min min eyləmə hər gündə qan Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 6*). [*təğāfül, j*]

təğāfül-pişə: *Anlamazlıktan, bilmezlikten gəlməyi huy edinmiş.*

Nə gəflətdür bu səndə ey **təğāfül-pişə** şəyyādım
Deməzsən kim mənim dāmımdə āhır bir şikārim var (*Gazel 50, Mısra 5*). [*təğāfül-pişə, j*]

təğayyür: *Değişme, başkalaşma.*

Nə növ' hılqət edübdürsə həliqü'l-əşya'
Muşhəldur onə ey dil **təğayyür** imkāni (*Kaside 23, Mısra 22*). [*təğayyür, j*]

Əgərçi şürətə təğyir geyr-i mümkündür
Vəli **təğayyüri** mümküni həl-i mə'nāni (*Kaside 23, Mısra 32*). [*təğayyüri, -i j*]

təğyir: *Değiştirmə, başka şəkə sokma; bozma.*

Nə yazdı kətib-i təqdīr yoh onə **təğyir**
Həvāyə düşmə belə mə-cəranı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 7*). [*təğyir, j*]

Təqdīr iləndi 'izzət ü zillət zəmənadə
Təğyirə hiç kimsənədə ihtiyar yoh (*Gazel 38, Mısra 8*). [*təğyirə, -ə j*]

Zāhidün kibr ü riyādur 'əməli bir nəzər et
Hansı əyətədədi bu söz necə **təğyirdədir** (*Gazel 75, Mısra 8*). [*təğyirdədir, -də, -dür j*]

'Āləmdə nə var isə tapub cümləsi **təğyir**
Hər şeydə qədimi sər ü sāmān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 15*). [*təğyir, j*]

Əgərçi şürət-i şəhşiyyə tapmayur **təğyir**
Vəlik 'elm qılır çoh ziyadə nöqsāni (*Kaside 23, Mısra 29*). [*təğyir, j*]

Əgərçi şürətə **təğyir** geyr-i mümkündür
Vəli təğayyüri mümküni həl-i mə'nāni (*Kaside 23, Mısra 31*). [*təğyir, j*]

Çü yohdı kimsədə qüdrət qəzāyə **təğyirə**
Rızā ilən elə h'os hātīr-i pərişāni (*Kaside 23, Mısra 13*). [*təğyirə, -ə j*]

Fikr qılmə tapə tədbir ilə həlun **təğyir**
Dögi tədbir ilə iş həmə-i təqdirdədir (*Gazel 75, Mısra 11*). [*təğyir, j*]

Fikr etmə ki dā'im qalı bu dövlət ü nikbət
Təğyir tapar müşkil ü āsān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 16*). [*təğyir, j*]

Təhəmmül eylə Zü'ī yohdı **təğyir**
Təmām işlərdi təqdīr-i qəzālıq (*Gazel 112, Mısra 17*). [*təğyir, j*]

'Āşiqlər üçün vüslətə tədbir nə ləzım
Təqdīr-i qəzā kārınə **təğyir** nə ləzım (*Gazel 131, Mısra 2*). [*təğyir, j*]

təğyir-i ihtiyar: *Değiştirmə iradesi.*

Təğyir-i ihtiyarı çü yohdur qəzā için
Təqdīrə rāzı ol gəm-i dövrənə aqlama (*Gazel 5, Mısra 5*). [*təğyir-i ihtiyarı, -i j*]

təhdid: *Korkutma, gözdağı verme.*

Alcaqın könlümü 'eşqün qıldı bī-dād u sitəm
Rəsmidür **təhdid** edər bir mülki kim sultān alır (*Gazel 59, Mısra 8*). [*təhdid, j*]

təhi: *Boş.*

'Ürəfā zār [u] zəbūn kīsə-i āmālī **təhi**
Cühələ dövlət ü ne'mətlə dəmə-ā-dəm həndān (*Kaside 14, Mısra 9*). [*təhi, j*]

Lik şəd-heyf ki müddətdi gəlüb Qudyalə
Qalmışam kīsə **təhi** həstə vü zār u heyran (*Kaside 14, Mısra 14*). [*təhi, j*]

təhrir: *Yazı yazma, kitəbet*

Münşī-i gərdün kimi **təhrirdə**
Bəliq u ibl kimi təqrirdə (*Mesnevi 4, Mısra 53*). [*təhrirdə, -də j*]

Sər-be-sər əhvālını təqrir edim
Cümlə hekayətini **təhrir** edim (*Mesnevi 5, Mısra 8*). [*təhrir, j*]

təhsil: *Təhsil, öğrenim.*

Eşitdün imdi qoy övlədun eyləsün **təhsil**
Saña çatə iki dünyadə bağ-ı cənnətdən (*Kaside 15, Mısra 63*). [*təhsil, j*]
On on beş il bizim ədəmlər eyləyür **təhsil**

Nə dil bilür 'Ərəbicən nə yaşı imlānı (*Kaside 23, Mısra 53*). [*təhşil, j*]

Bizimki getdigi təhşil 'əbādi 'əmmāmə
Biri tə'əşşüb-i məzhəb ki yışdı dünyanı (*Kaside 23, Mısra 61*). [*təhşil, j*]

təhşil-i 'elm: *İlim öğrenimi.*

Təhşil-i 'elmə mədrəsə məktəb gərəkdı tã
Övlād hāşil eyləyə 'elm ilə hıkməti (*Kaside 2, Mısra 9*).
[*təhşil-i 'elmə, -ə j*]

təht: *Hükümdarlık makāmi, hükümdarlık. Hükümdarların
üzərinə oturdıkları koltuk.*

Nədür həzā`inə yā **təht** ü tãc mülk ü hāşəm
Təşəvvür eylə bular cümlə möhnət ü gəmdür (*Gazel 73, Mısra 3*). [*təht, j*]

Dögi çārə gəmə nə dövlət ü nə **təht** nə tãc
Ondan özgə nədi 'äləmdə gəm ü dərdə 'älac (*Mesnevi 1, Mısra 3*). [*təht, j*]

Səbzə şalub fərş-i zümürüdd yerə
Təht qurub gül qoyub əfsər sərə (*Mesnevi 5, Mısra 34*).
[*təht, j*]

təht-i hökümət: *Hükumet tahtı.*

'İsāni biyābnlarə saldun tək ü tənħā
Şam'undə belə **təht-i hökümət** nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 22*). [*təht-i hökümət, j*]

təht-i humāvun: *Kutlu taht.*

İmdi şəd şükr ki öz şövkət-i şāniyla bugün
Gəlüb öz **təht-i humāvünunə** sultān oldı (*Kaside 17, Mısra 20*). [*təht-i humāvünunə, -u, -n, -ə j*]

təht-i 'izzət: *İtibar tahtı.*

Təht-i 'izzətdə olur Yüsif şifət āhır 'əziz
Ey Züleyhā şifətim kim bənd-i zindānun görüb (*Gazel 19, Mısra 9*). [*təht-i 'izzətdə, -də j*]

Təht-i 'izzətdən gəlür h'os bənd-i zindānun baña
Hər kim ey Yüsifvəşim çāh-ı zənəhdānun görüb (*Gazel 19, Mısra 13*). [*təht-i 'izzətdən, -dən j*]

təht-i rəvān: *Vagonun oturma yerləri. Dört kişi veya iki
katırla taşınan nakil vasıtası.*

Sən indi **təht-i rəvān** üzrə ondan artuqraq
Vağonda seyr eləyürsən həzār həşmət ilə (*Kaside 20, Mısra 11*). [*təht-i rəvān, j*]

təht-i süleymān: *Süleymān`ın tahtı.*

Nə zillət-i dünyā qalı dā`im nə cəlālī
Övrəng-i Cəm [ü] **təht-i Süleymān** belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 8*). [*təht-i süleymān, j*]

təht-i süleymān: *Süleymān tahtı, koltuğu.*

Hākim olubdı mülk-i Süleymānə dıvlər
Bər-bād olubdı **təht-i Süleymān** u hātəmī (*Gazel 243, Mısra 8*). [*təht-i süleymān, j*]

təht-i sərādūr: *Toprak altı.*

'Āqibət mənzili cün **təht-i sərādūr** bī-şək
Gər bu gün məsnədini övc-i sürəyyadə qılə (*Gazel 215, Mısra 3*). [*təht-i sərādūr, -dur j*]

təht-i şərəf: *Yüce taht, şeref tahtı.*

Hātəm ü hökmdən āvārə Süleymān düşübən
Şāh **təht-i şərəfə** şāhib-i dıvān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 10*). [*təht-i şərəfə, -ə j*]

təht-i tãc-ı 'äləm: *Dünyanın makam ve serveti.*

Mülk ü māl [u] **təht [ü] tãc-ı 'äləmə** meyl eyləməz
Zü`i gənc-i mə`rifət künc-i qənā`ot kimdədür (*Kaside 8, Mısra 19*). [*təht-i tãc-i 'äləmə, -ə j*]

təhəllüs: *Mahlas.*

Rāhil **təhəllüş** ol ki qılır kür dıdəsi
Gər olsə həm-nəbərd yüz İsfəndiyār ilə (*Kaside 21, Mısra 19*). [*təhəllüş, j*]

təhəmmül: *Zor şeylere dayanma gücü, ses çıkarmadan
katlanma.*

Təhəmmül eylə Zü`i yohdı təgyür
Təmām işlərdi təqdır-i qəzālıq (*Gazel 112, Mısra 17*).
[*təhəmmül, j*]

Hər ləhzə ki görsəm diləram lə`lūvi öpmək
Tüfi nə **təhəmmül** eləsün şəkkəri görcək (*Gazel 117, Mısra 6*). [*təhəmmül, j*]

təhəmmül et-: *Zor şeylere dayanma gücü, ses çıkarmadan
katlanma.*

Rāh-ı tələbdə bār-ı cəfāyə **təhəmmül et**
Rāhət olur mı dəhrdə tã zəhmət olmamış (*Gazel 105, Mısra 5*). [*təhəmmül et, j*]

təhəmtən: *İran kahramanı Rüstem`in lakabıdır.*

Bir beytə bir qəpik verələr mən də tã çəküm
Rüyintən ü **Təhəmtəni** meydanə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 26*). [*təhəmtəni, -i j*]

tək: *Kadar.*

Āvārə çöllər içrə qalır idi həşrə **tək**
Olmaydı Hızrə lütfə gər rəh-nümā 'Ölī (*Kaside 1, Mısra 9*).
[*tək, j*]

Hər ləfzi gönçə mə`nisi gül **tək** fərəh-fəzā
Olaşsəm 'eyb yohdı gülüstənə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 5*). [*tək, j*]

tək: *Gibi.*

Zāhid nə zövq-yāb olı hür-ı behişdən
Bir şühə mən **tək** 'āşiq-i şeydadan olmasa (*Gazel 4, Mısra 6*). [*tək, j*]

Yezid **tək** adı məl`ün özi cəhənnəmdə
Nə fā`idə elə olsə hökümət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 13*).
[*tək, j*]

H'osā o şəhşə ki Nüşirəvān-ı 'ādil **tək**
Həmişə rəhmət oluyə təmāmət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 15*).
[*tək, j*]

H'os ol kəs hālınə kim heyrdə hərc eyləyüb getdi
Cəhəndə qoymadı Nüşirəvān **tək** nəmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 8*). [*tək, j*]

Mənim **tək** olmayə şəd pərə tığ-i həsrət ilə
Cırəhət-i dilinə yərdən dəvəsi ola (*Gazel 10, Mısra 5*). [*tək, j*]

Zəhr-i gəmənlə Zü`i-i ciyər-hündi gönçə **tək**

Tā 'āşiq o lə'l-i ləb-i nüş-hənd[ə bənd] olub (*Gazel 24, Mısra 13*). [tək,]

'Arizündən nür oğurlar mərdüm-i çeşmim onı
Hək **tək** ol həlqə-i zülf içrə sal zindānə dut (*Gazel 33, Mısra 6*). [tək,]

Çeşmün nə vəhdəndi ki bīmārdur müdām
Həm-sāyəsində 'İsā-yı ləb **tək** təbibi var (*Gazel 44, Mısra 4*). [tək,]

Nə gəm ey gül sənün **tək** bir nigār-ı gül-'izārım var
Sühən-dān u ənis u münis u gəm-hvār yārım var (*Gazel 45, Mısra 1*). [tək,]

Ayağın şədqəsi başım əlim dut sāqiyā mey ver
Məhəbbət bədəsindən Zū'ī tək başda hümārım var (*Gazel 45, Mısra 10*). [tək,]

Sikəndər **tək** belə zülməti içrə qalmışam həyrən
Vüsāl-i çeşmə-i heyvānə Hızrim rəh-bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 7*). [tək,]

Nə rind-i ləubālī **tək** hərəbāt içrə zövqüm var
Nə zāhid tək ümīd-i hülūd ü hür u kövsərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 9*). [tək,]

Nə rind-i ləubālī **tək** hərəbāt içrə zövqüm var
Nə zāhid tək ümīd-i hülūd ü hür u kövsərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 10*). [tək,]

Gecəm günüz **tək** olurdu şu'ā' rüyundan
O mäh-rüy ilə həm-sāğər olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 5*). [tək,]

Dilimdə zikr-i ləbi əldə əf'ī zülfü
Şikəstə Zū'ī **tək** əfsüngər olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 10*). [tək,]

Düşübdü Zū'ī biyābānə imdi məcnūn **tək**
H' oşə o məhvəşə həm-hvānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 9*). [tək,]

Görəndə bədəni ol şüh mey həvāsı ilə
Vücūdi bərg-i gül-i sūri **tək** əsən günlər (*Gazel 67, Mısra 4*). [tək,]

Cəhəndə güşə-i mey-hānə **tək** nə cāy-ı hürərəm var
Nə cām-ı bədə-i gül-günə bənzər yār-ı həm-dəm var (*Gazel 70, Mısra 1*). [tək,]

Əgərçi türələrün kəfir-i siyəh-dildür
Mənim **tək** 'āşiq için līk dīn ü imāndur (*Gazel 81, Mısra 6*). [tək,]

Ləbün təkī hanı bir gönçədə tərāvət ü lütf
Qədün **tək** hansı səhī-sərvlər hürāmāndur (*Gazel 81, Mısra 8*). [tək,]

Çıq kəsərdən düş vəhdətə gərç ol mey-i məhəbbətə
Zū'ī **tək** bəzm-i 'işrətə məstānə gəlmək yaxşıdır (*Gazel 85, Mısra 18*). [tək,]

Ləb-i dildār **tək** var bədə-i gül-gündə gər nəş'ə
Nə süd ondan ki tiz başa çıxar qalmaz müdām olmaz (*Gazel 93, Mısra 7*). [tək,]

Hər zülf olamaz rüh-fəzā zülfü **tək** anın
Hər rəngi siyəh nəfə-i müşk-i hətən olmaz (*Gazel 94, Mısra 7*). [tək,]

Collād-ı siyəh-məst gözün **tək** bu cəhəndə
Bir əhü-yı şir-əfkən ü hün-hvārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 3*). [tək,]

Cəfādan incinüb ey dil fəğānə gəlmə bülbül **tək**
O hansı güldi kim pīrāmənində hüşk-i hər olmaz (*Gazel 99, Mısra 7*). [tək,]

Genə pīrānəsər dil-mürği bir şühə nigār olmuş
Pərişān zülfü **tək** hicrində dā'im bī-qərār olmuş (*Gazel 102, Mısra 2*). [tək,]

Ləbi şövqi mey-i gül-nār **tək** məst eylər 'uşşāqı
Bu mə'nīdən mənim **tək** çohları məst ü hümār olmuş (*Gazel 102, Mısra 3*). [tək,]

Ləbi şövqi mey-i gül-nār **tək** məst eylər 'uşşāqı
Bu mə'nīdən mənim tək çohları məst ü hümār olmuş (*Gazel 102, Mısra 4*). [tək,]

İlāhi var mı Zū'ī **tək** cəhān bağında gəm çəkmiş
Gecə gündüz melek-i dərd ü gəm qüşşə-i hün dutmuş (*Gazel 103, Mısra 9*). [tək,]

İlāhī bir də mümkündür mi görmək eylə əyyāmı
Ki bilmirdük gəm adın Zū'ī **tək** divānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 10*). [tək,]

Nə vəşlədə nə hicrdə 'āşiq qərār edər
Zülf-i nigār tək eləyər bī-qərārılıq (*Gazel 111, Mısra 6*). [tək,]

Əgər bir əhl-i hāl olsa mey iç 'eys eylə Zū'ī **tək**
Hətdür bī-sər ü pālə içüb əhl-i 'əzāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 13*). [tək,]

Olə almaq ayağımı o yerdə bir pəri-rülə
Verüb baş başə Zū'ī **tək** iki baş dörd ayağ etmək (*Gazel 120, Mısra 14*). [tək,]

Növ-bəhār oldı genə seyr-i şəfā istər köñül
Səbzələr **tək** bədədən nəşv ü nəmə istər köñül (*Gazel 122, Mısra 2*). [tək,]

Dəm-bə-dəm gülşənlər içrə bülbül-i şürīdə **tək**
Ərganün u tərden şür u nəvā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 3*). [tək,]

Hürī tək məhbūbı Kövsər **tək** şərābı bağda
Həzihi cənnāt təcī təhtihā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 5*). [tək,]

Hürī tək məhbūbı Kövsər **tək** şərābı bağda
Həzihi cənnāt təcī təhtihā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 5*). [tək,]

Cām u cīb ü kīsə hālī Zū'ī-i bī-çārə **tək**
Cām-ı bədə vəşl-i sādə bī-bəhā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 13*). [tək,]

Vəşlində hicr ātəşini yadə salmadın
Qal Zū'ī **tək** bu gündə yanə yanə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 14*). [tək,]

Bəğ u gülşən güşə-i mey-hānə tək hürərəm döğül
Cām-ı mey **tək** hiç şey' dil-zəhminə mərhəm döğül (*Gazel 125, Mısra 1*). [tək,]

Bəğ u gülşən güşə-i mey-hānə tək hürərəm döğül
Cām-ı mey **tək** hiç şey' dil-zəhminə mərhəm döğül (*Gazel 125, Mısra 2*). [tək,]

Gecələr kim qayd-ı zülfün ey pəri yād eylərəm
Tā səhər divānələr **tək** ay u fəryād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 2*). [tək,]

Dəğ-ı hicrən ilə ol şürin-ləbün gər cān verəm
Küh-kən tək Zū'iyā mən dağı bir ad eylərəm (*Gazel 127, Mısra 14*). [tək,]

Mö'cüz-i 'İsəvī **tək** cān verür əmvātə ləbün
Nədi 'eybi dönübən məzhəb-i 'İsāyə gəlīm (Gazel 134,
Mısra 11). [tək,]

Bilməyüb verdim əlimdən sər-i zülfün yārun
Mār-ı sər-küftə **tək** qopulacaqmış nə bilim (Gazel 136,
Mısra 8). [tək,]

Mənim **tək** 'āşiqə inşəfdur mı cövr etmək
H' oşam nə qədr edəsən Zü'iyə cəfā Kāzım (Gazel 137,
Mısra 23). [tək,]

Zü'ī tək bang-ı mü'əzzindən olub əsüdə
Nəğmə-i tār u daf ü bərbət-i hoş-h'vənə gedəm (Gazel 140,
Mısra 13). [tək,]

Bu gün yüz min 'Əziz olmuş gülām-ı zülfī Zü'ī **tək**
Budur vəchi cəməlin Yüsif-i Kən'ānə bənzətdim (Gazel 145,
Mısra 9). [tək,]

Ümüdün kəsgilən Zü'ī ki sən **tək** rind ü rüsvāyə
Döğül mümkün vüşālī bir onun **tək** pāk-ı dāmānun (Gazel
149, Mısra 11). [tək,]

Ümüdün kəsgilən Zü'ī ki sən tək rind ü rüsvāyə
Döğül mümkün vüşālī bir onun **tək** pāk-ı dāmānun (Gazel
149, Mısra 12). [tək,]

Hosrovā şəkkər-dəhənlər könlünü Fərhād **tək**
Dağlayubdur rəşk ilə ol lə'l-i şirīnün sənün (Gazel 154,
Mısra 7). [tək,]

Zü'īni etmiş pərəkəndə benātu'n-nā's **tək**
Ey büt-i zöhrə-cəbīn ol mäh u pərvīnün sənün (Gazel 154,
Mısra 9). [tək,]

Əgər dəst-i cünun içrə mənim **tək** olsə Məcnūnı
Nə mümkün sən tək olsun ey pəri leyləsi dövrānun (Gazel
160, mısra 3). [tək,]

Əgər dəst-i cünun içrə mənim **tək** olsə Məcnūnı
Nə mümkün sən tək olsun ey pəri Leyləsi dövrānun (Gazel
160, Mısra 4). [tək,]

Əgər Fərhād **tək** zəhr içdün isə yār-ı Şirīnlə
Vəlikən şükr qıl āhır nəfəs dildərə yetdün sən (Gazel 169,
Mısra 11). [tək,]

Çəküb hicrān həzānın bülbul-i şeydā **tək** ey Zü'ī
Bəhār əyyāmı gül vəşlinə ey bī-çərə yetdün sən (Gazel 169,
Mısra 13). [tək,]

Qaranqu gecələrə şəbr eylə Zü'ī **tək**
Dilərsən āhır h'vurşid tək munir oləsən (Gazel 170, Mısra
9). [tək,]

Qaranqu gecələrə şəbr eylə Zü'ī **tək**
Dilərsən āhır h'vurşid tək munir oləsən (Gazel 170, Mısra
10). [tək,]

Bütləri tərک Yüsif eylərdi həcələtdən nihān
Görsə idi gər Züleyhā bu büt-i tərsə yüzün (Gazel 170, Mısra
3). [tək,]

Simyā **tək** bu cəhān içrə həyātun yohdur
Ayulandə bilüsən şüreti ol mə'nādən (Gazel 173, Mısra 11).
[tək,]

Yanmaqə pərvānə **tək** bir şam'-ı ruhsār 'eşqinə
Yā gəm-i bir lələ-ruhlə dağdār olmaqdəsən (Gazel 184,
Mısra 3). [tək,]

Görüb əndüh-ı hicrānı olur kim lütf edə ol mäh

Görim düşsün onı yā Rəb mənim **tək** dərd-i hicrānə (Gazel
192, Mısra 6). [tək,]

Nəsl-i ədəmdə sənün **tək** mäh-i h'vurşid-liqā
Gər mələk gəlsə inanmam gələcək dünyāyə (Gazel 194,
Mısra 3). [tək,]

Olur dīvānə **tək** zəncirə lə'iq mübtələ könlüm
Haçan kim həlqə-i ol zülf-i müşk-əfşān düşər yadə (Gazel
195, Mısra 3). [tək,]

Bu günə zəhr-i firāqı ki içmişən Zü'ī
Həmim-i düzəh olur şəhd **tək** məzāqundə (Gazel 196, Mısra
10). [tək,]

Qızarmış lə'l **tək** lələ qılır mənlik fəhərətlə
Ruḥ-ı rəşşānıvı göstər onı həm dağdār eylə (Gazel 199,
Mısra 5). [tək,]

Kim verdi dil mənim tək bu dil-rübələrə
Kim düşdi 'eşqdən belə mən **tək** bəllələrə (Gazel 201, Mısra
2). [tək,]

Hanı behiştə ol şüh **tək** rəfiq-i şəfiq
Ki mümiyā-yı fərəhdür qulüb-ı nā-şadə (Gazel 206, Mısra
11). [tək,]

Zülfī **tək** oldı mı necə sin qara günlörün
Mehr etmə demədim saña hər mäh-liqā ilə (Gazel 213,
Mısra 13). [tək,]

Növ-bəhār oldı cəmən-püş oldı şəhrələr genə
Səbzələr **tək** qaynaşur başlarda sevdələr genə (Gazel 217,
Mısra 2). [tək,]

Yüz qərīnə keçsə sən **tək** mäh bulmaz gər fələk
Gündə min kəz kürrə(?)-i ərz üzrə səyyār olsə də (Gazel
218, Mısra 5). [tək,]

Küy-ı yārə yürüyür 'āşiq-i sadiq bi'llāh
Mār **tək** gər əzilüb kəlləsi sağ olmasə də (Gazel 219, Mısra
4). [tək,]

Olubdur təzədən dilim pəri-ruhsār həyrānı
Ki vardur zülf-i sevdāsılə yüz mən **tək** pərişānı (Gazel 220,
Mısra 2). [tək,]

Bār'İlāhī görim olsun belə mən **tək** nālān
Yār küyundan o kəs kim edüb āvərə mən (Gazel 224, Mısra
7). [tək,]

Gəh dolanub başına ol kəkül-i müşkīni tək
Gəh qurb-ı vəşldə būs u kənārım var idi (Gazel 225, Mısra
3). [tək,]

Cövr-i zəmənə möhnət-i hicrān cəfā-yı yār
Zü'ī tək āhır etdi qara rüzgārımı (Gazel 228, Mısra 14). [tək,
]

'Eşqün yolundə verməyin imānı Zü'ī tək
Getməz behiştə yüz il olə gər 'ibadəti (Gazel 229, Mısra 9).
[tək,]

Gönçə **tək** könlümi lə'lün həvəsi qan etdi
Mehr-i ruhsārın onı lə'l-i Bədəhşān etdi (Gazel 233, Mısra
1). [tək,]

H'vurşid **tək** cəməlivə mən şam' sölədim
Vəcibdi yandırub mən kəssün zəbānımı (Gazel 234, Mısra
5). [tək,]

Nə növ' zəhlərim oləsə dildə Zü'ī **tək**
Əmirhān səhəsiylə mərthənim var idi (Gazel 237, Mısra 13).
[tək,]

Güy **tək** Zü'idi çövgən-i bələ sər-kübü
Çünki bu 'ərşədən ol şah-süvərim getdi (*Gazel 248, Mısra 13*). [*tək,]*

Hən u bəg at kənd pül bəhş eylər idi şā'irə
Şāhsevən **tək** imdi çolğıdı adı hən hən qalmayub (*Kaside 4, Mısra 16*). [*tək,]*

Ey nəcibü'n-nücebā zādə-i hən-i Şirvān
Ki adun **tək** həsən-i hülq zātundə şi'ār (*Kaside 6, Mısra 32*). [*tək,]*

Vəzir-i 'əql qıldım məşvərət bir at fikrində
Dedim ey 'əql bir fikr et sənün **tək** genə dənəm var (*Kaside 7, Mısra 26*). [*tək,]*

Mənim **tək** hansı kəsdür kim düşüb əhbəbdən ayru
Mənim **tək** hansı bülbul tər-k-i bağ u büstān qılmış (*Kaside 11, Mısra 5*). [*tək,]*

Mənim **tək** hansı kəsdür kim düşüb əhbəbdən ayru
Mənim **tək** hansı bülbul tər-k-i bağ u büstān qılmış (*Kaside 11, Mısra 6*). [*tək,]*

Mənim **tək** hansı 'āşiqdür de tāq-ı əbrü-yı cānān
Hilālə döndürübdür qəmətin gəmdən kəməni qılmış (*Kaside 11, Mısra 7*). [*tək,]*

Nədəndi müzi-i heyvān **tək** tökürsən qan
Saña nə həşil olur belə qətl ü 'ğārətdən (*Kaside 15, Mısra 17*). [*tək,]*

Vəli nədür ki ədəm çolı əzəlki **tək**
Qalubdı vəhşət ilə çılmayub o hişlətdən (*Kaside 15, Mısra 35*). [*tək,]*

Keçürdə fəşl-i bəhāri riyāz-ı rızvān **tək**
Behişt-i 'ədni mühəyyā edə bu dünyədə (*Kaside 18, Mısra 5*). [*tək,]*

Nəinki bizdəki **tək** zāhirin edə bər-bād
'Əbā qəbā uzun arhaluq u 'imāmət ilə (*Kaside 20, Mısra 25*). [*tək,]*

Həm həsəb həm nəşəbdə bī-həmtā
İsmi **tək** həm özi böyük aqa (*Mesnevi 2, Mısra 4*). [*tək,]*

İsm-i müsəmmā **tək** Aqabəg olub
Belə aqa dəhrdə tək tək olub (*Mesnevi 4, Mısra 55*). [*tək,]*

Ümmət-i 'İsādə bunun **tək** aqa
Kān-ı səhā mə'dən-i cūd u 'əfā (*Mesnevi 4, Mısra 57*). [*tək,]*

Yoh Zü'ī **tək** bahār-ı bələyə gərīq olan
Əfsūs o dəm ki çərğ baña hāmān qulām idi (*Muhammes 2, Mısra 27*). [*tək,]*

Mānənd olə bilməz saña ey şüh-ı dil-ārā
Heyhāt sənün **tək** gələ dövrənə 'Əleykān (*Muhammes 4, Mısra 26*). [*tək,]*

Yād ol zəməni ki qara gecəm gün **tək** ağ idi
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 23*). [*tək,]*

Dünyası olur behişt **tək** ahırı də
Bir 'əvrət alub əgər iki dövlət alır (*Rübai 6, Mısra 3*). [*tək,]*

Kərəm qıl kəsmə sāqī iltifātun bī-nəvālardan
Əlündən gəldüğü heyri dirəğ etmə gədələrdən (*Tahmis 1, Mısra 3*). [*tək,]*

tək: *Bir tek, sadece; Yalnız; Nadir, az.*

Bədə olsun **tək** nə qədri möhnət olsa gəm döğül
Gəm odur ki olmuyə cām-ı şərābə nəqdimiz (*Gazel 125, Mısra 4*). [*tək,]*

'İsāni biyābānlərə saldu **tək** ü tənḥā
Şam'undə belə təht-i hökümət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 21*). [*tək,]*

İsm-i müsəmmā **tək** Aqabəg olub
Belə aqa dəhrdə **tək** tək olub (*Mesnevi 4, Mısra 56*). [*tək tək,]*

tək tək: *Bir bir, çox az.*

Tək tək ədəmdə qalub 'elm ü səhā vü imān
Yohdi onları də bu əhl-i cəhāndən tanıyan (*Mesnevi 6, Mısra 7*). [*tək tək,]*

təkfir: *Bir kimseyi kâfir sayma, kâfir olduğuna hükmətmə.*

Biləndə Rus dilin kimsə eyləyür **təkfir**
Ki kəsb-i mə'rifətə qoymayur müsəlmāni (*Kaside 23, Mısra 65*). [*təkfir,]*

təki: *Gibi.*

Zü'ī bu şeş-dər-i gəm içün tasun atmadı
Bu 'ərşədə sənün **təki** bir bəd qumār yoh (*Gazel 38, Mısra 18*). [*təki,]*

Əlbəttə mən **təki** o də bir gül-əsiridür
Bī-cā döğül bu qədri ki bülbul fəğān çəkər (*Gazel 61, Mısra 7*). [*təki,]*

Hanı qədün kimi gülbündə istiqāmət ü nāz
Ləbün **təki** sölə bir gönçənün tərāvəti var (*Gazel 78, Mısra 4*). [*təki,]*
Ləbün **təki** hanı bir gönçədə tərāvət ü lütf
Qədün **tək** hansı səhī-sərvlər hürāməndür (*Gazel 81, Mısra 7*). [*təki,]*

Hər büt dəhi Şirīn **təki** şəkkər-şikən olmaz
Hər āşiq-i Həsrəvāşi həm küh-kən olmaz (*Gazel 94, Mısra 3*). [*təki,]*

Sən **təki** bir gözəl olmaqlıqə nəqqāş-ı əzəl
Gecə gündüz məh ü h'vurşidə verür yüz şayqəl (*Gazel 126, Mısra 1*). [*təki,]*

Şirīn qıl məzəqımı şəhd-i təkəllümi
Dövr-i ruhunda zülfi **təki** kām-rān olam (*Gazel 128, Mısra 4*). [*təki,]*

Sünbül **təki** bələlərimi rəhm qıl baña
Qoy həlq eyləsün baña yüz töhmət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 5*). [*təki,]*

Zülfün **təki** yoh sünbülə firdəvs-i bərində
Rüyun kimi yoh bir gül-i həmrā çəmən içrə (*Gazel 187, Mısra 5*). [*təki,]*

Pərvānə olə könlüm əgər sən **təki** bir şam'
Görməz gözəlīm gər gəzə yüz əncümən içrə (*Gazel 187, Mısra 7*). [*təki,]*

Kim verdi dil mənim **təki** bu dil-rübələrə
Kim düşdi 'əşqdən belə mən tək bələlərə (*Gazel 201, Mısra 1*). [*təki,]*

Şāhi olə sənün **təki** ey māl bir kəsün
İnsāfdur kim olə yüvünci gədələrə (*Gazel 201, Mısra 7*). [*təki,]*

Bizi süzən **təki** gözdən salubdur rıftə-i zülfin
N'olə zəncir edüb qeyd etsə bu məcnun-ı 'uryanı (*Gazel 220, Mısra 5*). [*təki, j*]

Kim ki Birāhīm **təki** istəsə olmaq həlil
'Eşq mināsində zəhb eyləyə qurbānını (*Gazel 245, Mısra 5*). [*təki, j*]

Piyadə rəh dönüb bu dərgəhə bir atə gəldim mən
Əgər fıl olsə gəm yoh sən **təki** şah-ı cəhānım var (*Kaside 7, Mısra 34*). [*təki, j*]

Sözün danışmaqə dilməcə ehtiyacın var
O da sənün **təki** ədəmdə öl həcəltədən (*Kaside 15, Mısra 48*). [*təki, j*]

Biri öküz **təki** nāqışdı ədəmiyyətdən
Biri 'ulüm oğuyubdur keçübdə Loqmānı (*Kaside 23, Mısra 33*). [*təki, j*]

Rəngi qara idi şəb-i yeldā **təki** vəlī
Yüz min sitərə zəhir idi ondə aşikār (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 5*). [*təki, j*]

Olan müşāhibətində həmişə zövq-i şəfā
Salan **təkəllümi** tār **təki** könlüm içrə ziyyə (*Mesnevi 14, Mısra 10*). [*təki, j*]

Bir mür-ı bī-nəvā **təki** sər-gəştə dövr edüb
Əhirdə bərgāh-ı Süleymānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 3*). [*təki, j*]

təki: *Arzu bildiren edat.*

Təki bir gül-bədənün vəşli müyəsşər olsun
H'os keçər 'āşiq için güşə-i bağ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 5*). [*təki, j*]

Lāzım dögi bu 'əşrdə nə nām nə nāmūs
Pül olsun **təki** 'eyb eləməz hər nə gər oldı (*Gazel 239, Mısra 8*). [*təki, j*]

təklif: *Bir hususta yapılması veya yapılmaması düşünülen şeyler hakkında başkalarına görüş sunma, öneride bulunma.*

'Āləm-i zərrədə **təklifi** qəbül eyləmişən
İmdi lā'iqdi ki iqrarını inkār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 19*). [*təklifi, -i j*]

təklif-i gülşən: *Gül bahçesi teklifi.*

Baħa **təklif-i gülşən** qılmaun bu gəmlü könlümdə
Dil-i 'āşiqdə mümkündür mi dil-bərsiz sürür olsun (*Gazel 150, Mısra 9*). [*təklif-i gülşən, j*]

təkrār: *Aynı olay, iş yâhut eylemin yeniden bir veya daha çok defa meydana gelişi.*

Və'də-i vəşlün şəb-i hicrəndə **təkrār** eyləyüb
Bu firib ilə dil-i məhzunumu şād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 7*). [*təkrār, j*]

Ramazan ayıdı bu munda olur şavm u şölāt
'Əməl-i şāləhi hər ləhzədə **təkrār** edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 14*). [*təkrār, j*]

təkəllüm: *Söyləmə, lakırdı etmə, konuşma.*

Görəndə şərhə şərhə könlümi eylə **təkəllüm** kim
Bu 'adətdür nəmək pāşidə eylərlər kabāb içrə (*Gazel 188, Mısra 5*). [*təkəllüm, j*]

Görünməz söyləyürlər çeşmə hərgiz çeşmə-i həyvān

Təkəllümlə bu pünhān sirri bir aç āşkār eylə (*Gazel 199, Mısra 8*). [*təkəllümlə, -lə j*]

Sor həlümü tərəhhüm ilə kim əsirriñəm
Nə 'eybi gər **təkəllüm** edə şəh gədə ilə (*Gazel 213, Mısra 16*). [*təkəllüm, j*]

Təkəllümi şükürim lə'li bədə-i nābım
Dəhānı gönçə yūzi bağ u büstānım idi (*Gazel 249, Mısra 3*). [*təkəllümi, -i j*]

Olan müşāhibətində həmişə zövq-i şəfā
Salan **təkəllümi** tār **təki** könlüm içrə ziyyə (*Mesnevi 14, Mısra 10*). [*təkəllümi, -i j*]

tələmiz: *Öğrenciler, tilmizler.*

'Elm ü ədəb ilə rəşk-i Buqrāt
Hikmətdə **tələmizü**di Soqrāt (*Mesnevi 8, Mısra 20*). [*tələmizü*di, -ün, -di j]

tələs: *Belli bir sebepten meydana gelen heyecanla karışık acele.*

Usan 'əql-i ma'āşdan dünyā için **tələş**dan
Keçüb cān ilə başdan meydānə gəlmək yəhşidur (*Gazel 85, Mısra 11*). [*tələş*dan, -dan j]

təlh: *Acı.*

Zəhr-i firāq ilə dəhən **təlh** 'āşiqə
Şəhd-i vüşāl lə'l-i şəkərbārdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 9*). [*təlh, j*]

Məni öldürdi ey məh nāz u gəməzün **təlh**-güftārın
'Əcəb bī-məhrsən ey bī-mürüvvət bu nə āyindür (*Gazel 56, Mısra 7*). [*təlh, j*]

Be-sān-ı zəhr məzāqımdə **təlh**dür şəkkər
Ze-bəs ki ol məh-i şirīn-kəlamə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 3*). [*təlh*dür, -dür j]

Şəkkər-ləbim məzāqını **təlh** etdi Zū'ün
Bu bəzmdə ki lütf ilə güftərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 13*). [*təlh, j*]

Əgər **təlh** olsə də şirīn olur kām
Ki şirīnliq gərək olsun sər-əncām (*Mesnevi 3, Mısra 11*). [*təlh, j*]

Ey 'ārizi məh zülfi siyāh qāməti 'ər'ər
Təlh oldı ləbün rəşki ilə bədə-i əhmər (*Muhammes 4, Mısra 4*). [*təlh, j*]

təlh-i kəlam: *Acı söz.*

Firāq zəhrini görmüb damağımız şirīn
Məzāqə **təlh-i kəlamun** mişāl-i şəkkər idi (*Gazel 240, Mısra 6*). [*təlh-i kəlamun, -un j*]

təlh-kām: *Kederli.*

Hər dəm görüm səni dönəsən qanə ey şərāb
Gətdün bu **təlh-kāmı** dəhi cānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 2*). [*təlh-kāmı, -i j*]

tə'lim: *Ders verme, öğretim, öğrenme, tedris.*

Fikr eylə dərssiz olu mı həşil 'elmlər
Tə'limsiz cəhāndə tapan yoh fərāsəti (*Kaside 2, Mısra 8*). [*tə'limsiz, -siz j*]

Hər nihān ilə gərīb 'elmlərə āğəhdür
Gər Fələtün olə **tə'lim** alı ondan hikmət (*Kaside 5, Mısra 42*). [*tə'lim, j*]

tələb: *İsteme, dileme, arzu etmə.*

Zü'ldən eyləmə **tələb** əş'ar-ı dil-nişin
Həlləl-i müşkilət olan zərgər olmasa (*Gazel 6, Mısra 9*).
[*tələb,]*

Təqsirimin işbətünə şahid **tələb** etmə
Bir şah ki zəlīm olə təqsir nə ləzīm (*Gazel 131, Mısra 3*).
[*tələb,]*

Sərvərə feyz-i ziyarət **tələbiyçün** neçə yol
Kə'bə-i vüslətivə şidq ilə züvvər oldım (*Kıt'a-ı Kebir 5, Mısra 1*). [*tələbiyçün, -iyçün]*

tələb-i çeşmə-i heyvān: *Ölümsüzlük suyu talebi.*

Dəhənün sirrinə vāqif olan əlbəttə bilür
Hizir bī-cā **tələb-i çeşmə-i heyvān** etdi (*Gazel 233, Mısra 4*). [*tələb-i çeşmə-i heyvān,]*

tələb-i rüzi: *Rızık talep eden.*

Hər kim istər özini güşşədən əzadə qılə
Olmasun kim **tələb-i rüzi** nihadə qılə (*Gazel 215, Mısra 2*).
[*tələb-i rüzi,]*

tələbkār: *İstekli, arzulu.*

Görmədim şöhbət-i didarını hərçənd ki mən
Feyz-i didarivə cān ilə **tələbkār** oldım (*Kıt'a-ı Kebir 5, Mısra 4*). [*tələbkār,]*

tələf: *Boş yere harcama, yıpratma.*

Cəhəndə sīm ü zər cəm' eyləyüb 'ömrün **tələf** qılma
Nə zövqi sīmün ey dil yār-ı sīm-əndāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 5*). [*tələf,]*

təl'ət: *Yüz, çehre, güzel yüz.*

Bəzm içrə zövq olur mı o məh-**təl'ət** olmamış
Şəhd-i ləbindən 'āşiq içün şərbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 1*). [*təl'ət,]*

Həzārān lələ-ruh hər güşəsində yüz qəmə-**təl'ət**
Görüb bu həli həsrətdən dil-i pür-hünü dāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 5*). [*təl'ət,]*

təmām: *Tamām, bütünlüğünü bozacak bir eksiği olmayan (şey), bütün; Tamamen, baştan sona kadar; Bitirmək, sonlandırmak.*

Bunlar **təmāmı** olə də bī-zövq olur əgər
Cib ü bəğəldə sikkə-i sīm ü zər olmasa (*Gazel 6, Mısra 3*).
[*təmāmı, -ı]*

Hür u qüşür u cənnət-i rizvān **təmāmdur**
Hər bəzmdə ki cām-i mey-i h'uş-güvār olur (*Gazel 82, Mısra 5*). [*təmāmdur, -dur]*

Çərğ oşatmaq içün qaşına bir yengi hilāl
Çəkdi nəqişdi **təmām** olmadı hər āy başı (*Gazel 247, Mısra 6*). [*təmām,]*

Bī-'elm vəhşiyānə qırır birbirin **təmām**
İnsānlıq kənər edüb əhğ etmə vəhşəti (*Kaside 2, Mısra 33*).
[*təmām,]*

Heyvāndılar həqiqəti insān döğül **təmām**
Bənzər Əgərçi zāhiri insānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 17*).
[*təmām,]*

Fövc-i sərmā ki əhātə eləyüb şəhrāni
Görməyürsən ki **təmām** dağları dutmuşdur qar (*Kaside 6, Mısra 24*). [*təmām,]*

'Āləm **təmām** ləzzət-i 'işrətdə şādmān
Mən bā-hezār güşşə həzidə be-künc-e tār (*Kaside 9, Mısra 19*). [*təmām,]*

Qalubdı birə bu İslām milləti məhrūm
Təmām millət-i 'āləm dolubdı hikmətdən (*Kaside 15, Mısra 6*). [*təmām,]*

Dürüst diqqət elə bir umūr-ı dünyāyə

Təmām şah u gədə cümləsi olur fānī (*Kaside 23, Mısra 6*).
[*təmām,]*

İnanmayandə nöçün bātil oldı çin bilürəm

Təmām əvāmır-i şər'-i şərīf-i beyzāni (*Kaside 23, Mısra 80*). [*təmām,]*

Nə çərə belə bu 'āləm **təmāmı** cühhələ
Ki saldı zülmət-i cəhl içrə əhl-i imāni (*Kaside 23, Mısra 67*).
[*təmāmı, -ı]*

Gözlərdi **təmām** əhl-i cəhān həqq-i səlāmi
N'oldı o şədəqət o məhəbbət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 7*). [*təmām,]*

Rüstəm-i təb'im olə tā məst-i cām
Fəth edə 'əqlim cəhāni **təmām** (*Mesnevi 5, Mısra 4*).
[*təmām,]*

Məst olub tā ki hər kəlāmi deyüm
Qalmasun hīç söz **təmāmı** deyüm (*Mesnevi 11, Mısra 12*).
[*təmāmı, -ı]*

H'oş ol zəməni ki 'işrət ü 'eyşim **təmām** idi
Baş şür-ı 'eşq gözdə o mäh əldə cām idi (*Muhammes 2, Mısra 1*). [*təmām,]*

H'oş ol zəməni ki 'işrət ü eyşim **təmām** idi
Heyf ol qərīnə kim baña dövrən be-kām idi (*Muhammes 2, Mısra 17*). [*təmām,]*

Baña ol mäh-ı bī-məhrim iki ay var ki rām olmaz
Bu nöqşānım de bir gəlməz əcəl 'ömrüm **təmām** olmaz
(*Gazel 93, Mısra 2*). [*təmām,]*

Fitrətdə **təmām** oldı çü yüz ayə cəməlun
Təfsir edə bilməz gülə yüz ayə cəməlun (*Gazel 147, Mısra 1*). [*təmām,]*

Du'ā ilən elə Zü'ī **təmām** əş'arun
Murād-ı mətləbimə mən də kām-kār oldım (*Kaside 12, Mısra 25*). [*təmām,]*

Təmām 'əqlədədür hər nə var möhnət ü gəm
Nə qədr çoh olə çoh olı zillət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 7*).
[*təmām,]*

Hər şəb ki bəzmim içrə o mäh ilə cām olur
'Eys ü nəşāt ləzzət-i dünyā **təmām** olur (*Gazel 77, Mısra 2*).
[*təmām,]*

Sənsən bu cəhān Həliqi məhlūq **təmāmı**
Hər şəhsdə bir rəng ilə fīnət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 31*). [*təmāmı, -ı]*

Qədim 'əşrdə insān ki vəhşī idi **təmām**
Bular hələ deyəsən çılmayubdı vəhşətdən (*Kaside 15, Mısra 9*). [*təmām,]*

Bular **təmām** öli mollasıdı yeyə həlvā (*Kaside 15, Mısra 74*). [*təmām,]*

Sərbərdur **təmām** mey ü bəzm ü yār u gül

Gər olmasə bəğəldə zər-i sikkədüdə (*Kaside 19, Mısra 19*).
[*təmām,]*

Pül eyləyür **təmām** köñül arzuların
Bı-pül cümlə hələ qalır iztirərdə (*Kaside 19, Mısra 27*).
[*təmām,]*

Deyür ki müctəhidə bağlamaz isən boynun
Təmām əməllərin olur qətrə olur fəni (*Kaside 23, Mısra 82*). [*təmām,]*

Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü şəndür məktəb
Kişi beş dil bilə gər ondə **təmām** ədəmdür (*Muhammes 5, Mısra 16*). [*təmām,]*

Nə şey'də var cəhəndə 'işrət ey dil cəmdən başqa
Təmām əşyadə var gəm bir mey-i gül-fəmdən başqa (*Gazel 8, Mısra 2*). [*təmām,]*

Yohdur **təmām** şəhərdə bir belə mäh-rü
Bu vəchəndi məskənim əhirdə kənd olub (*Gazel 24, Mısra 5*). [*təmām,]*

Qalmub cəhəndə zərrə qədər zövq ilə şəfə
Yə Rəb **təmām** ləzzət-i dünyə nədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 6*). [*təmām,]*

Qalub nə güldə nə gülşəndə bir nəşət-əşəri
Olub **təmām** cəhən içrə hər nə var hərəb (*Gazel 29, Mısra 12*). [*təmām,]*

Şirvən içrə bu gün Həqānī-i şānī mənəm
Şəhr-i şe'rimdən **təmām** İrān u Tūrān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 8*). [*təmām,]*

Təmām dā'irə-i 'əql möhnət ü gəmdür
H'osā o cəhil ü dīvānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 3*).
[*təmām,]*

Çiqmə nöqsən gətürür hüsnuvə yərim gecələr
Hüsən şərtini yekün etmişən ey mäh **təmām** (*Gazel 72, Mısra 3*). [*təmām,]*

Birisi fəqr ü biri dövlət ilə olmaqlıq
Təmām əhl-i cəhənə bu sirr mübhəmdür (*Gazel 80, Mısra 16*). [*təmām,]*

Təhəmmül eylə Zü'ī yohdı təgyir
Təmām işlərdi təqdür-i qəzəliq (*Gazel 112, Mısra 18*).
[*təmām,]*

Gəldi ədəm bu yerə dözmədi bir şeytānə
Bilmədi burda **təmām** ədəm-i şeytān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 8*). [*təmām,]*

Məni ki şəhərdən ey mäh saldı əvərə
Bu gündə eylədi kəc-rov yəqin **təmām** fələk (*Gazel 118, Mısra 4*). [*təmām,]*

Əvəze-i hüsün ki **təmām** ələmi dutdı
Ey mäh bu şöhrətdə səbəb-kār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 7*). [*təmām,]*

Köñül nə vəslinə şükr eylə nə şəkəvə firəqından
Təmām övzə'ı yek-sər hıvəbdür məkkərə dünyānün (*Gazel 149, Mısra 10*). [*təmām,]*

Səniñlə getdi **təmām** 'eys ü nüş u ləzzət-i zövq
Qoyub yerində baña hər nə var gəm getdün (*Gazel 163, Mısra 5*). [*təmām,]*

Təmām 'ömür hət ü hək u zülufədür həvəsün
Köñül həyə elə bu nəmə-i siyāhundan (*Gazel 185, Mısra 3*).
[*təmām,]*

Təmām tār u dəf çəng cümlə əmədə
Bir əldə sağər-i mīnā bir əldə tırrə-i yār (*Gazel 206, Mısra 4*). [*təmām,]*

Hər güşədə var idi **təmām** əhl-i ma'ārif
İmdi olarun cümləsi nə-dənə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 5*).
[*təmām,]*

Qoydı cəhən içrə neçə bəd-nizām
Ondan oldu rənce **təmām** həşş u 'ām (*Mesnevi 5, Mısra 12*).
[*təmām,]*

Bir belə əyyəmdə 'ələm **təmām**
'Eys ilə 'işrətdədi yek-sər müdəm (*Mesnevi 5, Mısra 43*).
[*təmām,]*

'Ərz qıldım həqdi kələmun **təmām**
Lək bu ovqāt alınmur kələm (*Mesnevi 5, Mısra 53*). [*təmām,]*

Bürküldi qılıb bu nəhv-i həli
Dağıldı **təmām** ləubālī (*Mesnevi 8, Mısra 58*). [*təmām,]*

Hər kəsün mə'rifəti olə **təmām** ədəmdür
Olmasa ədəmə oşsar heyivāndan kəmdür (*Mesnevi 9, Mısra 15*). [*təmām,]*

Gecə günüz çəkürəm intizārın ey mäh-rü
Nə gün **təmām** olacaq intizārım əhirdə (*Gazel 198, Mısra 6*). [*təmām,]*

Yüzdən biri bizimkilərin yazı bilməyür
Onlar **təmāmı** bilür 'elm ü kitabəti (*Kaside 2, Mısra 26*).
[*təmāmı, -s, -ı]*

təmām-i cəhən: *Bütün dünya.*

Ey gülüstān-i fəzilətdə Birāhīm-i zəmən
Fəzildə şahid-i 'ədildi **təmām-i cəhən** (*Kaside 14, Mısra 2*).
[*təmām-i cəhən,]*

təmām dost: *Bütün dostlar.*

Bu şəfqət ilə mən-i zārı sər-firəz edəsən
Təmām dost dəhi həm saña edə [bir] əhsən (*Mesnevi 14, Mısra 20*). [*təmām-i dost,]*

təmām-i hıdmət: *Hizmetlerin tamamı/bütünü.*

Cəhəndə əfzəl-i ə'māl hansıdır sölə
Buyurdi 'elmdür əfzəl **təmām-i hıdmətdən** (*Kaside 15, Mısra 52*). [*təmām-i hıdmətdən, -dən]*

təmām-i 'ömr: *Ömrün tamamı.*

Nə əvəzun səmə' etdim nə zövq-i vəslüvi gördüm
Təmām-i 'ömrə ey mäh mən bəhiti qara səndən (*Gazel 168, Mısra 10*). [*təmām-i 'ömrə, -də]*

təmāmən: *Tamamen.*

Nə bir zāhiddür ancaq rāh-ı rəsm-i şər'dən hāric
Təmāmən gərəqdür bu gəflət ü cəhl ilə dəryāyə (*Gazel 212, Mısra 6*). [*təmāmən,]*

Hər nəyimiz var idi şərf eylədik
Ev eşik şatub **təmāmən** yedük (*Mesnevi 4, Mısra 20*).
[*təmāmən,]*

təmāmət-i dünyā: *Dünyanın tamamı, dünyadaki insanlar.*

H'osā o şəhşə ki Nüşirəvān-ı 'ədil tək
Həmişə rəhmət oluyə **təmāmət-i dünyā** (*Gazel 7, Mısra 16*). [*təmāmət-i dünyā,]*

təmāšā: *Zevkle seyredilen şey, görünüş.*

Götürmüş hātirimdən 'āriz ü lə'lün **təmāšāsı**
Behişt-i 'ədn pərvāsın mey-i Kövşər təmənnāsın (*Gazel*
162, *Mısra* 5). [*təmāšāst*, -s, -ı]

Demə zāhid ki tərək et sīm-bər-bütlər **təmāšāsın**
Bəni kim qurtarur Təñri sataşdurmuş bələlardan (*Tahmis* 1,
Mısra 19). [*təmāšāsın*, -sı, -n]

təmāšā-yı bağ: *Bahçe seyri.*

Neylüm bəhār olubdı köñüldə fərāğ yoh
Gül-gəşt-i gülsitān **təmāšā-yı bağ** yoh (*Gazel* 37, *Mısra* 2).
[*təmāšā-yı bağ*,]

təmāšā-yı gül-i rüy: *Gül yüzü izlemek.*

H'oşdı 'uşşāqə **təmāšā-yı gül-i rüyün** əgər
Yüz min ay u il keçüb fəsl-i gülstān olmasə (*Gazel* 13,
Mısra 5). [*təmāšā-yı gül-i rüyün*, -un]

tə'mir eylə-: *Tamir etmək.*

Me'mār-ı fikri tēzəçə **tə'mir eyləyüb**
Qoymur qalə bu milləti vīrānə Şərq-i Rus (*Kaside* 10, *Mısra*
15). [*tə'mir eyləyüb*, -y, -üb]

təmiz: *Temiz (temizlemek).*

Nə qədər 'eybi olsə pül örtər
Çirk ü pāsın **təmizləyüb** örtər (*Mesnevi* 11, *Mısra* 20).
[*təmizləyüb*, -lə, -y, -üb]

təmtərāq: *Büyüklənme, göstəriş, tantana.*

Āhır çürir hākdə pāy-māl-i həlq olur
Bu **təmtərāq** rüf'ət-i cādan nə fā'idə (*Gazel* 208, *Mısra* 16).
[*təmtərāq*,]

təmənnā: *Arzu, istek, temennā.*

Zāhid qəbül olur o itā'ət hüzürdə
Zimnində zərrə qədri **təmənnādan** olmasə (*Gazel* 4, *Mısra*
10). [*təmənnādan*, -dan]

Kəmə-r-i sīm belini qucmaq içün həlqələnüb
Tama'-ı hāmını gör kim nə **təmənnāyā** düşüb (*Gazel* 23,
Mısra 6). [*təmənnāyā*, -y, -ə]

Əgər cāndur **təmənnā** hāk-ı pāyun şədqəsi başım
Nə yüzəndür bəyān et hātiründə nə ğubārın var (*Gazel* 46,
Mısra 3). [*təmənnā*,]

Şəb-i hicrān elədün mərəg-**təmənnāsını** sən
Etmədün tēb mərəg ātəş-i hicrānə köñül (*Gazel* 124, *Mısra*
7). [*təmənnāsını*, -sı, -n, -ı]

Götürmüş hātirimdən 'āriz ü lə'lün **təmāšāsı**
Behişt-i 'ədn pərvāsın mey-i Kövşər **təmənnāsın** (*Gazel*
162, *Mısra* 6). [*təmənnāsın*, -sı, -n]

Budur cəhāndə **təmənnā**sı Zū'ī-i zārın
Olə şəhīd sənün tīg-i ābdārın ilə (*Gazel* 205, *Mısra* 9).
[*təmənnāst*, -s, -ı]

Kīsə hālīdūr bəhār əyyāmı artar möhnətim
Mövc urar dəryā-yı dildə min **təmənnālar** genə (*Gazel* 217,
Mısra 12). [*təmənnālar*, -lar]

Səni hifz eyləsün cümlə bələdan
Budur dā'im **təmənnāmız** Hudādan (*Mesnevi* 12, *Mısra* 14).
[*təmənnāmız*, -mız]

Təşəvvür eyləmə kim tərək edim sāğər **təmənnāsın**
Gözimdən salmışam bi'llāh bağ-ı hūld-i həvrāsın (*Tahmis* 1,
Mısra 17). [*təmənnāsın*, -sı, -n]

təməttu'-dār: *Kazanç sahibi, kazanç.*

Cəməl-i yārdur Zū'ī **təməttu'-dār** dünyədə
Ki əhl-i mə'nā içrə bu mətā'ə e'tibār olmuş (*Gazel* 102,
Mısra 11). [*təməttu'-dār*,]

təməyyüz: *Benzerleri içinde sıvrılma, seçilir duruma gelme, kendini gösterme, temâyüz.*

Olmuş cəhālət ol qədər āfāqə mündəric
Qılmaz **təməyyüz** bang-ı ğurābı həzārdan (*Gazel* 176,
Mısra 6). [*təməyyüz*,]

tən: *Vücut.*

Nə nəşāti məclisün gər ondə cānān olmasə
Sā'ir ə'zānun nə südi **təndə** gər cān olmasə (*Gazel* 14, *Mısra*
2). [*təndə*, -də]

Hər qüvvə **təndə** nāqış olur içələr səni
Bilməm nədəndi vəsf bu nöqsānə ey şərāb (*Gazel* 15, *Mısra*
11). [*təndə*, -də]

Uçubdur mürğ-i rūhim **təndən** ey dost
Olan sā'ət mən ayru səndən ey dost (*Gazel* 34, *Mısra* 1).
[*təndən*, -dən]

Cān özgə cism özgədi yā müttəhiddülər
Cān hansı cüzvdür **tən** ü ə'zādə bilmədim (*Gazel* 139, *Mısra*
14). [*tən*,]

Gətür sāqı qədəh kim yandı cān bu zəhr-i bī-cāyə
Fədə cān u **tənimdür** doğrı rind-i bədə-peymāyə (*Gazel*
212, *Mısra* 2). [*tənimdür*, -im, -dür]

Çəşm-i pür-hünüm mənim tūfānə verdi 'āləmi
Bəs ki tökdü qanlı yaş ol sərv-i dil-cüdan cüdā (*Gazel* 230,
Mısra 1). [*tənim*, -im]

Ātəş-i hārman-ı ğəmdür özi ki āb isə də
Həyrdür cān u **tənə** gər adı şərāb isə də (*Mesnevi* 1, *Mısra*
6). [*tənə*, -ə]

Dövrə gəl dövrüvə qurbān **tən** u cān ey sāqı
Bədən-i mürdə içün rūh-ı rəvān ey sāqı (*Mesnevi* 9, *Mısra*
1). [*tən*,]

Bīmār **tənim** nərgis-i məstānə 'Öleykən
Bu şəhrdə var gərçi həzārān büt-i zibā (*Muhammes* 4, *Mısra*
21). [*tənim*, -im]

Ki qoymayub **tən** ü cāndə hūmār-ı hicrān tēb
Ze-bəs ahişdi gözimdən bələların seyl-āb (*Tahmis* 2, *Mısra*
7). [*tən*,]

tən: *Aynı, beraber.*

Nəyi artuqdı vücūdında Firəngün səndən
Əl ayağ qaş u göz ilə hamı şeydə **tənsən** (*Mesnevi* 9, *Mısra*
70). [*tənsən*, -sən]

tə'n: *Ayıplanma, kınama.*

Nədür bir bī-vəfā 'eşqinə ey qanə dönən köñlüm
Yetən hər nə-kəs ü bī-fəhmədən **tə'n** ü tə'əddā çək (*Gazel*
116, *Mısra* 10). [*tə'n*,]

Tə'n eyləmə həyrānlıqınə Zū'ī-i zārın
Tūfı bəli həyrān olı güzgülər içində (*Gazel* 190, *Mısra* 9).
[*tə'n*,]

tənāsūh: *Bir bedenden ayrılan bir rühun insandan hayvana, hayvandan insana, bir bitkiyə və ya bir cismə keçtiğini kabul eden inanış, ruh göçü, reenkarnasyon.*

Əhl-i İslamda çoxdur mütə‘əddid məzhəb
Sünni və Şi‘ə və Şeyhi və **Tənāsūh** ‘üzlət (*Kaside 5, Mısra 20*). [*tənāsūh*,]

təna‘um: *Nimət və bolluk içinde bulunma.*

Özünlə dəhi bəradərlərlənlə övladun
Olə **təna‘um** ilə hər nə qədri var cəhān (*Kıt‘a-ı Kebir 1, Mısra 40*). [*təna‘um*,]

tənbākū: *Tömbeki kelimesinin eski metinlerde rastlanan asıl şekli. Nargile ile içilen bir tüütün çeşidi.*

Çü var bu bəndədə doğrı sədaqət
Verür **tənbākū** şəkkər kimi ləzzət (*Mesnevi 3, Mısra 14*). [*tənbākū*,]

tənbūr: *Armudvari kasesi olan eski Doğu simli musiki aleti.*

Hansı şirün bənd edüb dil-mürğini ey hür-liqā
Ya dəf [ü] **tənbūr** yā kim nəgmə-i tarun sənün (*Gazel 179, Mısra 6*). [*tənbūr*,]

Fəşl-i şitə otaqda **tənbūr** u tār ilə
Olcaq bəhār mənzilimiz gülsitān idi (*Gazel 242, Mısra 5*). [*tənbūr*,]

Şām [u] səhər bağlarda yār ilə
Ərgān u **tənbūr** dəf [u] tār ilə (*Mesnevi 4, Mısra 8*). [*tənbūr*,]

təng: *Dar, sıkıntılı.*

Sən bu ticarətünlə sənə belə **təng** olur
Bəh gör nölur bu Zü‘i-nā-dānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 27*). [*təng*,]

təngə gəl-: *Bıkmak, usanmak. Sabrı kalmamak, bir sıkıntıya dayanamaz duruma gelmek.*

Əgərçi **təngə gəldim** getdim ol vīrənə qalmışdan
Genə fikr eyləmə kim andə yüz gənc-i nihānım var (*Kaside 7, Mısra 15*). [*təngə gəldim*, -di, -m]

Təngə gəldim bu riyā məslək olan zāhiddən
Ey hoş ol bəzm-i şəfə məşrəb-i rindānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 9*). [*təngə gəldim*, -di, -m]

Sāqiya ver şərab-ı ‘üfrāndan
Gəlmişəm təngə əhl-i əzmāndan (*Mesnevi 11, Mısra 2*). [*təngə gəlmişəm*, -miş, -əm]

Almısan ey gözi məhmür olə peymānə
Yohsə **təngə gətürüb** sübhə-i şad dānə səni (*Gazel 226, Mısra 4*). [*təngə gətürüb*, -üb]

tənhā: *Bir tek, sadəcə; Tek, bir başına.*

Tənhā nə mən bələ vü gəm-i dərđəəm əsir
Hansı könlüldi lələ kimi dəğdār yoh (*Gazel 38, Mısra 15*). [*tənhā*,]

‘İsāni biyābānlərə saldun tək ü **tənhā**
Şām‘undə belə təht-i hökümət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 21*). [*tənhā*,]

tən-hvāh: *Hazine, varlık.*

Hər kəsün cüz‘i savadı olə həm **tən-hvāhi**

Mülk-i ‘elmün sölənür kim odı şāhənşāhi (*Terci-bend 1, Mısra 17*). [*tən-hvāhi*,]

tən-i bīmār: *Hasta vücut(um).*

Olmasaydı o əgər elə yəqin kim mən-i zār
Az zəmənda **tən-i bīmārım** olurdu bī-cān (*Kaside 14, Mısra 22*). [*tən-i bīmārım*, -im]

tən-i mecrūh: *Yaralı vücut.*

Hər dəm ollam qanıma gəltān **tən-i mecrūh** ilə
‘Ərsə-i hüsn içrə ey şāhım bu cövlānun görüb (*Gazel 19, Mısra 5*). [*tən-i mecrūh*,]

Hər dəm ollam qanıma gəltān **tən-i mecrūh** ilə
‘Ərsə-i hüsn içrə ey şāhım bu cövlānun görüb (*Gazel 31, Mısra 5*). [*tən-i mecrūh*,]

təñri: *Allah.*

Demə zāhid ki tərək et sīm-bər-bütlər təməşāsın
Bəni kim qurtarur **Təñri** sataşdurmuş bələlardan (*Tahmis 1, Mısra 20*). [*təñri*,]

tə‘nə: *Kınama, yermə, kötülleme, mezemmet.*

Gözüm yaşın görübən **tə‘nə**-daşın atsa n’olə
Könlül sarayını bu tərhlə ‘imārət edər (*Gazel 60, Mısra 7*). [*tə‘nə*,]

Ey baña **tə‘nə** edən bir düşəsən hicrānə
Görəsən tā ki nələr Zü‘iyə hicrān etmiş (*Gazel 104, Mısra 9*). [*tə‘nə*,]

Əgər şā‘ir desə bir şe‘r-i şirīn
Çəkər min **tə‘nə**-söz yūzi qaralıq (*Gazel 112, Mısra 10*). [*tə‘nə*,]

Möhnət-i dərđ-i firāqundə sənün **tə‘nə**-oğlu
Görmə ey şūh rəvā Zü‘i-nālānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 9*). [*tə‘nə*,]

Olə Hosrov edə Şirīn ü şəkərlə ‘işrət
Tə‘nə bir şürətə bənd olmaqə Fərhadə qılə (*Gazel 215, Mısra 10*). [*tə‘nə*,]

Nədür çəkmək ayağ əl **tə‘nəsila** yār küyindən
Məgər bilməzsən ‘āşiqlərdə Zü‘i-nəng [ü] nām olmaz (*Gazel 93, Mısra 13*). [*tə‘nəsila*, -si, -y, -lə]

tə‘nə-i yārān: *Dostların kınaması.*

Dād-ı hicrān **tə‘nə-i yārān** cəfā-yı rüzgār
Öldürür āhır əgər min olə cāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 5*). [*tə‘nə-i yārān*,]

təqdīm: *(Bir şeyi) Kendinden büyük ve üstün bir kimseye verme, sunma. (Bir kimse veya şeyi) Birine tanıtma, tanışdırma.*

Olub sər-məst tā əfsānəmi **təqdīm** edim bir bir
Tərəhşüm eylə başuñcün ki dərđ-i bī-kərānım var (*Kaside 7, Mısra 5*). [*təqdīm*,]

təqdīr: *Ezelde Cenāb-ı Hakk‘ın olmasını dilediği şeyler, her şey hakkında vermiş olduğu ezelî karar, alın yazısı, kader.*

Təğyir-i ihtiyārı çü yohdur qəzā içün
Təqdīrə rāzı ol gəm-i dövrānə aqlama (*Gazel 5, Mısra 6*). [*təqdīrə*, -ə]

Təqdīr iləndi ‘izzət ü zillət zəmənədə
Təğyirə hiç kimsənədə ihtiyār yoh (*Gazel 38, Mısra 7*). [*təqdīr*,]

Savt-ı bələbilə bədəl oldı nəfir-i zəğ
Təqdirdən başa bu bələ erməğan idi (*Gazel 242, Mısra 16*).
[təqdirdən, -dən]

Çoğ fikr eylədim qəzā ilən **təqdīrə**
 Dünyadə olan umür içün tədbirə (*Rübai 2, Mısra 1*).
[təqdīrə, -ə]

təqdīr-i kun fəkən: *Allah'ın 'ol deyince hemen oluverir'*
fermanının yazgısı.

Nə hüləd olaydı nə ədəm nə hülə-i şeytān
 Nə əmr ü nəhy nə **təqdīr-i kun fəkən** (?) ey kəş (*Gazel 106, Mısra 10*). *[təqdīr-i kun fəkən,]*

təqdīr-i qəzā: *Yüce Allah'ın olmuş ve olacak her şeyin yerini, zamanını və özelliklerini önceden bilip takdir ve tayin etmesi. Alın yazısı.*

Təqdīr-i qəzā vü qəderün məs'ələsin
 Sordum demədi hiç biri birdür 'izzī kəlam (*Rübai 3, Mısra 3*). *[təqdīr-i qəzā,]*

‘Əşqlər için vüslətə tədbir nə ləzım
Təqdīr-i qəzā kərinə təğyir nə ləzım (*Gazel 131, Mısra 2*).
[təqdīr-i qəzā,]

Təhəmmül eylə Zü'î yohdı təğyir
 Təməm işlərdi **təqdīr-i qəzālıq** (*Gazel 112, Mısra 18*).
[təqdīr-i qəzālıq, -lıq]

təqrir: *Sözle anlatma, ifadə ve beyan etme, anlatış.*

Sər-be-sər əhvālını **təqrir** edim
 Cümlə hekayətini təhrir edim (*Mesnevi 5, Mısra 7*). *[təqrir,]*

təqsir: *Kusur, kabahat, suç.*

Təqsirimün işbātınə şahid tələb etmə
 Bir şah ki zəlīm olə **təqsir** nə ləzım (*Gazel 131, Mısra 4*).
[təqsir,]

Təqsirimün işbātınə şahid tələb etmə
 Bir şah ki zəlīm olə **təqsir** nə ləzım (*Gazel 131, Mısra 3*).
[təqsirimün, -im, -ün]

Yandursə əgər ot nədi **təqsiri** fəqirün
 Bəs rüz-ı əzəl ondə hərərət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 33*). *[təqsiri, -i]*

Bu söz su'āl olunsə cəvābun nədür sölə
Təqsir kər-gərdən olur yə ki kərdən (*Gazel 176, Mısra 14*).
[təqsir,]

təqviyət: *Takviye, kuvvetlendirme, gücləndirme.*

Qurbān o kimsəyə ki tə'əşşüblə anlayə
 Kim **təqviyət** verür bu müsəlmānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 22*). *[təqviyət,]*

tər: *Deriden sızan, kendine has kokulu, yapışkan, renksiz, tuzlu sıvı; Yaş, sıvı, ıslanmaq, ıslak.*

Əb-ı həyāt olsə də **tər** qılmanam ləbim
 Cəmimdə səqiyyə mey-i şəhbādan olmasə (*Gazel 4, Mısra 3*).
[tər,]

Şür-ı cünün-ı 'əşq haçan başdə cüş edər
 Cəm-ı şərbədan ləb-i 'əşiqə **tər** olmasə (*Gazel 6, Mısra 6*).
[tər,]

Yoh fikr edən ki nişə bu dövrənə gəlmişəm

Tər olmamışdı hüşk-ləbim bir şərab ilə (*Muhammes 3, Mısra 40*). *[tər,]*

‘Ərizün kim bədə təbindən açubdur lələlər
 Hər tərəf **tər** qətrəsi ol lələ üzrə jələlər (*Gazel 48, Mısra 2*).
[tər,]

Yüzündə **tərdurur** yə lələ üzrə jələdür yə kim
 Məh-i ənvər kənarında düzülmüş 'ıqd-ı pərvindür (*Gazel 56, Mısra 3*). *[tər,]*

tər eylə-: *İçmek, damağı ıslatmaq.*

Vəqtün h' oş eylə gəmmimə dövr növ-bəhərdur
Tər eylə bir damağı mey-i h' oş-güvər ilə (*Kaside 21, Mısra 26*). *[tər eylə,]*

Dünyanı fikr edəndə gedir məgər zü'l-cəlal
Tər eyləsən hərāmi tapulmır dəhi həlal (*Muhammes 3, Mısra 36*). *[tər eyləsən, -sə, -n]*

tərānə: *Nağme, ezgi, əhenk, ses.*

Bülbül şifət **tərānə** çəküb şürə gəl köñül
 Gül müjdəsi yəqin saña gülzərdən gəlib (*Gazel 26, Mısra 3*). *[tərānə,]*

Olubdı bang-ı mü'əzzin **tərānəmiz** imdi
 H' oşə sürürüm o çəng ü rübāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 13*). *[tərānəmiz, -miz]*

Olubdı bang-ı mü'əzzin **tərānəmiz** imdi
 H' oşə sürürüm o çəng ü rübāb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 13*). *[tərānəmiz, -miz]*

H' oş ol ki meykədədə əşiyānəmiz var idi
 Müdəm gülgül-ı meydən **tərānəmiz** var idi (*Gazel 236, Mısra 2*). *[tərānəmiz, -miz]*

tərānə çəkib: *Nağme okumak, şarkı söylemek, ötmek.*

Bülbül şifət **tərānə çəküb** şürə gəl köñül
 Gül müjdəsi yəqin saña gülzərdən gəlib (*Gazel 27, Mısra 9*). *[tərānə çəkib, -ib]*

tərvət: *Təzəlik, körpelik.*

Hanı qədün kimi gülbündə istiqləmət ü nəz
 Ləbün tək sölə bir gönçənün **tərvəti** var (*Gazel 78, Mısra 4*). *[tərvəti, -i]*

Ləbün tək hanı bir gönçədə **tərvət** ü lütf
 Qədün tək hansı səhi-sərvlər hürāməndur (*Gazel 81, Mısra 7*). *[tərvət,]*

tərzü: *Tartı, terazi sözünün eski metinlerde geçen asıl şekli.*

Kəc-**tərzü** olmə çoğ gördükdə məhım müştəri
 Yüsifə olmaz Züleyhə yüz hərīdār olsə də (*Gazel 218, Mısra 3*). *[tərzü,]*

tərcümən: *Bir şeyi anlatmaya yardımcı olan vâsita veya kimse; Bir dildə söylenen bir şeyi sözlü olaraq başqa bir dile çeviren kimse, dilmaç.*

Çü yār yār idi hər güşə vādi-i Eymən
 Nihāl qəddi inə'l-lāhə **tərcümənim** idi (*Gazel 249, Mısra 8*). *[tərcümənim, -im]*

tərcümə: *Tercüme, çeviri.*

Üç ildə gör necə kəmil 'Ərəb dilini bilür
 Ki Rusə **tərcümə** eyilir hədişi Qur'anı (*Kaside 23, Mısra 58*). *[tərcümə,]*

tərf-i bağ: *Bahçe bölgəsi, tarafı.*

Şirin kəlamı hətir-i fərmədə dağ idi
Fəşl-i bəhār məskənimiz **tərf-i bağ** idi (*Müseddes 1, Mısra 4*). [*tərf-i bağ, j*]

tərf-i gülüstān: *Gül bahçesi taraf.*

Lələ pəjmürdə şənübər həm olur ey gül-rū
Qədəm-i lütfün əgər **tərf-i gülüstānə** dəgə (*Gazel 189, Mısra 6*). [*tərf-i gülüstānə, -ə j*]

tərh: *Kurma, tertip ve tanzim etme.*
Gözüm yaşın görübən tə'nə-daşın atsa n'olə
Könlül sarayını bu **tərhlə** 'imārat edər (*Gazel 60, Mısra 8*). [*tərhlə, -lə j*]

tə'rif-i hülq-i zāhid: *Zahidin huyunun tarifi, tanıtımı.*

Žū'ī mənəm ki (?) āyət-i lā təqnəti de bəs
Tə'rif-i hülq-i zāhid için şeyh [ū] şābdan (*Gazel 178, Mısra 14*). [*tə'rif-i hülq-i zāhid, j*]

təriq: *Təkip edilen yol, usul.*

Budur bundan səvā yohdur vüsal-i yārə bir çarə
Təriq əhlinə məqsədə yetüsməqçün bu rəh-bərdür (*Gazel 88, Mısra 6*). [*təriq, j*]

Tapson səbəb bu cəhl gedüb 'elm gəlməyə
Hansı **təriqdür** bu 'ulūmun təriqəti (*Kaside 2, Mısra 6*). [*təriqdür, -dür j*]

Bir neçə şā'ir ü qələndər idük
Hər **təriq** ü sənə mähir idük (*Mesnevi 2, Mısra 16*). [*təriq, j*]

Hic **təriq** içrə döğül mö'təbər
Soruşmuyə hədimini məhdümlər (*Mesnevi 10, Mısra 53*). [*təriq, j*]

təriq-i zülm-i kin: *Karanlık kin yolu.*

Qət'-i ülfət eylədüñ dutdun **təriq-i zülm-i kin**
Bu döğüldi 'əqibət səndən gümāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 15*). [*təriq-i zülm-i kin, j*]

təriqət: *Təkip edilen yol, usul; Väsita, vesile, sebep.*

Tapson səbəb bu cəhl gedüb 'elm gəlməyə
Hansı təriqdür bu 'ulūmun **təriqəti** (*Kaside 2, Mısra 6*). [*təriqəti, -i j*]

tərk: *Terk, bırakma, uzaklaşma, bırakıp gitme.*

Zünnār ilə salibi qəbül etdi zühdi **tərk**
Sən eylədüñ bu işləri Şən'ānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 7*). [*tərk, j*]

Ey **tərk** eləyən bədə-i gül-nārı Səməndər
Əldən burağan türə-i tərārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 1*). [*tərk, j*]

Könlül **tərk** eyləmə cām-ı şərāb-ı 'eşqi tā məhşər
Ki bu mey-məsti gəm bilməz cəhəndə hüş-yār olmuş (*Gazel 102, Mısra 9*). [*tərk, j*]

Bütləri **tərk** Yüsif eylərdi həcālətdən nihān
Görsə idi gər Züleyhā bu büt-i tərsə yüzün (*Gazel 148, Mısra 3*). [*tərk, j*]

Çəkməzəm əl səndən ey gül geyrilər cövrilə kim
'Əndəlib eylər mi gül **tərkin** cəfā-yı hər için (*Gazel 153, Mısra 4*). [*tərkin, -i, -n j*]

Döğül bu dəhrdə şəyyādliq qanūni bi'llāhi
Ki şaydın **tərk** edüb dönsün havā üzrə məkən Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 10*). [*tərk, j*]

Çəkmənəm ol küdən əl gər cövr-i əğyār olə də
Bülbül eylər mi gülüstān **tərkini** h'vār olə də (*Gazel 218, Mısra 2*). [*tərkini, -i, -n, -i j*]

Dünyədə 'elm ü mə'rifət-i fəzl **tərk** olub
Dövrən dutubdı mərdüm-i nā-dānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 21*). [*tərk, j*]

Təşəvvür eyləmə kim **tərk** edim sığər təmənnāsın
Gözimdən salmışam bi'llāh bağ-ı hülid-i havrāsın (*Tahmis 1, Mısra 17*). [*tərk, j*]

Kimdi hər 'elmdə göstər bāña olsun fā'iq
Tərk edüb mə'rifəti pülə olublar şā'iq (*Terci-bend 1, Mısra 28*). [*tərk, j*]

Ya **tərk** edün bu bəzmi yıqun bu büsəti ya
Ol bī-vəfā nigārə edün çarə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 3*). [*tərk, j*]

Āyinə-i qəlbi silüb Həqq-cilvəsin ondə görüb
'Əql-i mə'āş **tərk** edüb divānə gəlmək yəhşidur (*Gazel 85, Mısra 8*). [*tərk edüb, -üb j*]

Gəl ey edən sər-i küyünü **tərk** cānānun
Düşən həvāsınə beyt-i Hülil-i rəhmānun (*Gazel 155, Mısra 1*). [*tərk edən, -ən j*]

Demə zāhid ki **tərk** et sīm-bər-bütlər təməşāsın
Bəni kim qurtarur Təñri sataşdurmuş bəlalərdən (*Tahmis 1, Mısra 19*). [*tərk et, j*]

tərk eylə: *Terk etmek, bırakmak, uzaklaşmak, bırakıp gitmek.*

Tərk eylə həb-ı gəfləti bu zülmət-i cəhāləti
Tapub rāh-ı həqiqəti 'üfrānə gəlmək yəhşidur (*Gazel 85, Mısra 13*). [*tərk eylə, j*]

Cəhəndən olub **tərk** insāniyyət üslub-ı qānūni
Dönübdür Leyliyə zər həlq də Məcnūn-ı şeydāya (*Gazel 212, Mısra 7*). [*tərk olub, -ub j*]

Bār'ilāhī özün 'əlāc elə
Qoymə İslāmı **tərk** olə belə (*Mesnevi 11, Mısra 98*). [*tərk olə, -ə j*]

Tərk qıldun Şəmāhı gülşənini
Gedüb ahır Muğānda hər oldun (*Kaside 16, Mısra 5*). [*tərk qıldun, -du, -n j*]

tərk-i bağ u büstān qıl-: *Bahçe ve gül bahçesini terk etmiş.*

Mənim tək hansı kəsdür kim düşüb əhbəbdən ayrı
Mənim tək hansı bülbül **tərk-i bağ u büstān qılmış** (*Kaside 11, Mısra 6*). [*tərk-i bağ u büstān qılmış, j*]

tərk-i mülk-i şirvān qıl-: *Şirvan elini/memleketini terk etmek.*

Nə müddətdür könlül kim **tərk-i mülk-i Şirvān qılmış**
Diyār-ı Qübbədə yüz dərd [ü] möhnətlə məkən qılmış (*Kaside 11, Mısra 1*). [*tərk-i mülk-i şirvān qılmış, j*]

tərk-i sər: *Zırhla başı korumak; Sevgilinin sokağının başı.*

'Eşq 'ələmində zür-ı zırh yohdur ehtiyac
Tərk-i sər etməsin belə meydānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 8*). [*tərk-i sər, j*]

tərlən: *Güçlü gagası ve uzun kanatları olan yırtıcı kuş*

Könlümü şayd eylədi bir göz açınca gözlərin
Eylə kim bir şayd-ləğərini iki **tərlən** alır (*Gazel 59, Mısra 6*). [*tərlən*,]

tərsā: *Hiristiyan.*

İstəyirsən sölə **tərsā** balası nəz eləmə
Burahub məzhəbimi dīn-i Məsīhəyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 5*). [*tərsā*,]

Bu pīç ü tīb ilə ol gül-ruğun zülf-i mutarrāsın
Əgər **tərsā** görə bi'llāh salur gözdən çəlipāsın (*Gazel 162, Mısra 2*). [*tərsā*,]

‘İsā-yı Məryəm desəm küfr olmaz ey **tərsā**-pərī
Cān verür ‘uşşaqə çün lə‘l-i şəkərbārın sənün (*Gazel 179, Mısra 3*). [*tərsā*,]

Özün inşāf elə ey şūh sitəmdür bəddür
Eləməzlər bu qədər zülm-i sitəm **tərsāyə** (*Gazel 209, Mısra 10*). [*tərsāyə*, -y, -ə]

tərsā-bəççe: *Hiristiyan çocuğu.*

Bu müşkīn-müy u nəsrīn-rüy **tərsā-bəççələr** bi'llāh
Alurlar dīni əldən bunlar ilə nə səyāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 7*). [*tərsā-bəççələr*, -lər]

tərtīb-i bəzm: *Meclis düzənləmək.*

Tərtīb-i bəzmə kīsəmizün yohdı t̄aq̄ti
Nə başdə ‘eşq-i yār nə əldə ayağ yoh (*Gazel 37, Mısra 3*). [*tərtīb-i bəzmə*, -ə]

tərz: *Biçim, şəkil, üslup, eda.*

Žū‘iyā qā‘idədür şe‘rdə āhirdə du‘ā
Tūl vermə elə bu **tərz** ilə sən də itmām (*Kaside 13, Mısra 34*). [*tərz*,]

təraf: *Taraf, yön, cihət.*

Cəhānı hər **tərafdən** diqqət ilə gəzdim ahtardım
Tapulmaz Zū‘ī bir kəs ‘ām-ı kə‘l-‘āmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 9*). [*tərafdən*, -dən]

‘Arizün kim bādə t̄abından acıbdur lālələ
Hər **təraf** tər qətrəsi ol lālə üzrə jālələr (*Gazel 48, Mısra 2*). [*təraf*,]

Gəzsən o yerün hər **tərafın** güşə-bə-güşə
Nə cām nə bādə nə də peymānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 3*). [*tərafın*, -i, -n]

Neylərəm gülşən [ü] gülzārı ki seyr etdükdə
Hər **təraf** zāğ [u] zəğan bang-ı nümāyān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 12*). [*təraf*,]

Gəlmişdi bəhr-i nəzmün fəvərəne ey Gərīb
Saçmışdı hər **təraf** neçə dūr-dānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 2*). [*təraf*,]

İmdi ki oldu [‘əyān] qā‘idə-i dəhr sənə
Fürşəti fəvət eləmə seyr elə **təraf** çəmənə (*Mesnevi 15, Mısra 26*). [*təraf*,]

Hanı Bəhrām ü Sifəndār u Nərimān ilə Sām
Əsüb onlar **tərafə** gör nə şifət şarşar-ı Sām (*Mesnevi 15, Mısra 20*). [*tərafə*, -ə]

Səbzələr şəhrədə gör kim necə sündüs-püş olub
Hər **tərafda** ‘āşiq ü mə‘şuq həm-əğüş olub (*Murabba 1, Mısra 10*). [*tərafda*, -də]

Bir **təraf** şavt-ı bələbil bir **təraf** āvāz-ı tār
Gülgül-i minā salur bah gör nə gəvgələr genə (*Gazel 217, Mısra 7*). [*təraf*,]

Bir **təraf** şavt-ı bələbil bir **təraf** āvāz-ı tār
Gülgül-i minā salur bah gör nə gəvgələr genə (*Gazel 217, Mısra 7*). [*təraf*,]

Edeydük hər **tərafə** seyr dəst dər-gərdən
Nəzərəyə bizə rəşk ilə hər nigār gələydi (*Gazel 235, Mısra 5*). [*tərafə*, -ə]

Hər bir **tərafda** vardı təcəllā-yı nūr u nār
Vādū‘l-müqəddəs onda ‘əyān kūh-i Tūr idi (*Gazel 246, Mısra 3*). [*tərafda*, -də]

tərəhhüm: *Acıma, merhamet etme.*

Sor həlimi **tərəhhüm** ilə kim əsiriniəm
Nə ‘eybi gər təkəllüm edə şəh gədə ilə (*Gazel 213, Mısra 15*). [*tərəhhüm*,]

Dil-kişvərini etdi müsəhhər sipāh-ı gəm
Yā Rəb **tərəhhüm** et yetür ol şəh-süvārımı (*Gazel 228, Mısra 10*). [*tərəhhüm*,]

Olub sər-məst t̄ā əfsənəmi təqdim edim bir bir
Tərəhhüm eylə başunçün ki dər-d-i bi-kəranım var (*Kaside 7, Mısra 6*). [*tərəhhüm*,]

Tā āhırı s̄ā‘atımı satdım
Nā-gāh fələk **tərəhhüm** etdi (*Mesnevi 7, Mısra 60*). [*tərəhhüm*,]

tərəhhüm qıl: *Acı! Merhamet et!*

Qıl tərəhhüm elə bir t̄iğ ilə s̄əd-pārə mənī
Nəyə lüzimdi s̄ər ü cism ü dil [ü] cān s̄ənsiz (*Gazel 95, Mısra 5*). [*tərəhhüm qıl*,]

tərəqqi: *İleri gitme, ilerleme, gelişme.*

Āləmün rüyə **tərəqqiliqi** bundan tanı
Saña Yüsufdi gözəlliqdə həbībim şānī (*Gazel 250, Mısra 1*). [*tərəqqiliqi*, -liq, -i]

tərəqqi et-: *İleri gitmek, gelişmek.*

Nəzərə eylə təvārīhə gör bənī ādəm
Necə **tərəqqi edüb** imdi bəd-i h̄ilqətdən (*Kaside 15, Mısra 30*). [*tərəqqi edüb*, -üb]

tərəşşüh: *Sızıntı.*

Lə‘lündə mey-**tərəşşühi** qan qan deyür genə
Göstərmə görməsün dəhi çeşmim də qan çəkər (*Gazel 61, Mısra 3*). [*tərəşşühi*, -i]

təsbih: *Allah'ı zikir ve tenzih ederken sayının anlaşılması için kullanılan, ibrişim veya ipliğe dizilmiş, çeşitli ağaç veya taşlardan yapılmış, genellikle 33 veya 99 təneden meydana gelen dizi.*

Zülfün həvəsi eylədi **təsbihimi** zünnār
Döndürdi mənī āhırı ş‘ānə ‘Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 35*). [*təsbihimi*, -im, -i]

təsbih: *Benzetme, benzetilme.*

Özün **təsbih** edübdür lālə çün ruhsārīnə ey gül
Budur vəchi ki qalmışdır biyābānlarda dāğ ilə (*Gazel 216, Mısra 3*). [*təsbih*,]

Dəhən-i yār demək çeşmə-i həyvānı gələt

Varə **təşbīh** yoh etmək olur ə'yānī gələt (*Gazel 109, Mısra 2*). [*təşbīh, j*]

Ayə **təşbīh** eləyən hüsn-i ruh-i cānānı
Oğudı şanki 'əbəş əyə-i Qur'ānı gələt (*Gazel 109, Mısra 5*).
[*təşbīh, j*]

Nə içün yoh sözi **təşbīh** qılublar varə
Ləb-i mey-gününü cān verməgə 'İsāyə məşəl (*Gazel 126, Mısra 7*). [*təşbīh, j*]

Maña Məcnūn desələr lā'iq olur 'eşqündə
Nə rəvādūr saña **təşbīh** eləyim Leylānı (*Gazel 250, Mısra 20*). [*təşbīh, j*]

Nə bu libās var idi nə bu tə'ām nə ev
Döğüldi ədəmə **təşbīh** hiç bəbətədən (*Kaside 15, Mısra 32*).
[*təşbīh, j*]

Dəhānın eyləmişəm gönçə gönçəyə **təşbīh**
Görün ki cövher-i fərdə nə iftirā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 3*). [*təşbīh, j*]

təşbīh: Allah'ı takdis ve tenzih etme, Hakk'ın her türlü kusurdan ve noksandan uzak olduğunu dile getirme; Namaz sonunda "Sühbānallah, elhamdülillāh, Allāhu ekber" sözlerini otuz üçer dəfə söyleme; Allah'ı zikir ve tenzih edərken sayının anlaşılması için kullanılan, ibrişim veya ipliğe dizilmiş, çeşitli ağac veya taşlardan yapılmış, genellikle 33 veya 99 təneden meydana gelen dizi.

Təşbīh ü 'əşā təht-i hənəkdən şey` açılmaz
'Əmmāmə ilə məclis-i 'üfānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 5*). [*təşbīh, j*]

Sāf idi 'əməl meykədədə imdi riyādan
Təşbīhə qədəh məcisədə mey-hānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 16*). [*təşbīhə, -ə j*]

Nəzirün müşəf-i Həqqə olə **təşbīh** müdām
Yohsə bir məhvəşün zülfünü zünnār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 3*). [*təşbīh, j*]

təşdiq: Onaylama, onama, tasvip etme.

Bī-nəvā görəcəyin 'əmmāməni başdan gedəcək
Nə desə sāhib-i 'əmmāmə bu **təşdiq** edəcək (*Mesnevi 9, Mısra 38*). [*təşdiq, j*]

təşhīr: Ele geçirme, emri altına alma, kendine tibi kılma, zaptetme.

Əlimdə şişə-i mey ol pəri baña **təşhīr**
Hanı o dəm bu şifət sāhīr olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 7*). [*təşhīr, j*]

təshīs: Kim veya ne olduğunu anlama, tanıma.

Hər şey`ün öz ziddi ilə hələti **təshīs** olur
Ləzzət-i vüşlət olur mu dərd-i hicrān olmasa (*Gazel 14, Mısra 5*). [*təshīs, j*]

Cəhāndə hiç cövher-bədə kimi h'os-güvār olmaz
Ki hər bir şəhisi **təshīs** etməgə kāmīl-əyār olmaz (*Gazel 99, Mısra 2*). [*təshīs, j*]

təshīs-i təmīz: Derinlemesine araşdırma, iyice tanımak.

Olə də bir sözi **təshīs-i təmīz** etməzlər
Həq sözün cānına diqqət edübən getməzlər (*Mesnevi 9, Mısra 43*). [*təshīs-i təmīz, j*]

təsnīm: Cennetteki bir ırmağın adı.

Hovf-ı cəhīm ü Kövsər ü **Təsnīm** istəyür

Həqqdən belə 'ibādət əlbəttə dūrdur (*Gazel 74, Mısra 3*).
[*təsnīm, j*]

Sənsiz behişt-i 'ədni baña versələr məqām
Təsnīm ü Səlsəbil ilə Kövsər hərəm olur (*Gazel 77, Mısra 4*). [*təsnīm, j*]

təşnə: Susamış; Çok istekli, çok hevesli, çok arzulu.

Gəməzə peykānın dilər şövq-i ruhundan cān u dil
Eylə kim gün təbişindən **təşnələr** istərlər əb (*Gazel 16, Mısra 6*). [*təşnələr, -lər j*]

Ləzzət-i əb-ı bəqānı mey-i əhmərdən sor
Yə'nī ey **təşnə**-köñül get ləb-i dil-bərdən sor (*Gazel 63, Mısra 2*). [*təşnə, j*]

Vüşālı **təşnəsidi**m eylədi sirāb tığindən
Demün kim yərdən 'uşşəqə həsil hiç kām olmaz (*Gazel 93, Mısra 3*). [*təşnəsiydım, -si, -y, -di, -m j*]

Ne vəşlə təşnəsən ey dil usan döğül mümkün
Onun vüşālı bu bəht-i siyāh-kānım ilə (*Gazel 191, Mısra 3*).
[*təşnəsən, -sən j*]

Ləb **təşnə** vəqtlər keçürürdük şərab ilə
Bī-cinslərlə həmə-dəm ü tūfı gürəb ilə (*Muhammes 3, Mısra 41*). [*təşnə, j*]

təşnə-i cām-i vüşāl: Kavuşma kadehinin susamışı, arzusunda olanı.

Gözlərin bīmāri ey məh şəhət-i cān istəmər
Təşnə-i cām-i vüşālun əb-i heyvān istəmər (*Tahmis 3, Mısra 4*). [*təşnə-i cām-i vüşālun, -un j*]

təsəlsül: Kesintisiz olaraq birbirini təkipp etme, zincirleme devam etme.

Səlsəbil-i bədədür rində **təsəlsül** gözləyüb
Dəm-bə-dəm sā'ət-bə-sā'ət şübh [ü] şām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 5*). [*təsəlsül, j*]

təşəvvür: Zihinde canlandırma, təhayyül etme.

Zəhr-i nəb eylər **təşəvvür** nüş-dārü şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəhm-i peykānı görüb (*Gazel 19, Mısra 7*). [*təşəvvür, j*]

Zəhr-i nəb eylər **təşəvvür** nüş-dārü şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəhm-i peykānı görüb (*Gazel 31, Mısra 7*). [*təşəvvür, j*]

Bu hāki-rəh ki üstündə gəzərsən çoh fəhərətlə
Təşəvvür eylə hər bir məsti bir Kāvüs bir Cəmdür (*Gazel 41, Mısra 10*). [*təşəvvür, j*]

Dəhānun dedilər mən görmədim ondan əşər ləkən
Təşəvvürlə onı həmə çeşmə-i heyvānə bəizətdim (*Gazel 145, Mısra 4*). [*təşəvvürlə, -lə j*]

Təşəvvür eyləməyürlər ki muncə əşyānı
Tapubdılar hamusın dərs-i bəhş-i həkəmət ilə (*Kaside 20, Mısra 19*). [*təşəvvür, j*]

Genə **təşəvvür** edür 'əql-i nükta-dān ki Hūdā
Ziyadə qüvvədə həlq eyləyübdü insānı (*Kaside 23, Mısra 25*). [*təşəvvür, j*]

Dərs ü məktəbdü **təşəvvür** elə bu dərdə dəvā
Oğuyub 'elm ilə tapmış nəzər et telğrama (*Mesnevi 9, Mısra 67*). [*təşəvvür, j*]

Təşəvvür eyləmə kim tərək edim sığər təmənnāsın

Gözimdən salmışam bi'llāh bağ-ı hül-d-I havrāsın (*Tahmis 1, Mısra 17*). [*təşəvvür*,]

təşəvvür eylə-: Zihinde canlandırma, təhayyül etme.

Bu həkī-rəh ki üstündə gəzərsən çox fəhārətlə
Təşəvvür eylə hər bir məsti bir Kāvūs bir Cəmdür (*Gazel 73, Mısra 4*). [*təşəvvür eylə*,]

Təşəvvür eyləmə kim sənəz 'eys edir Zū'ī
İşimdi şām u səhər nələ vü fəğān sənəz (*Gazel 92, Mısra 13*). [*təşəvvür eyləmə*, -mə]

Yahşı təşəvvür eyləmə vārın zəmənanənün
Ey dil çü gördüm əhīr kārın zəmənanənün (*Gazel 175, Mısra 1*). [*təşəvvür eyləmə*, -mə]

təttəbbu': Etraflıca inceleypir araşdırma.

Hüsusi hər dili hər məzhəbi gəzüb bilmək
Təttəbbu' ilə qəbül eylə şər'-i gərrānı (*Kaside 23, Mısra 76*). [*təttəbbu'*,]

təvāf: Kutsal sayıp etrāfını dolaşma, ziyarət etme; Kābe'nin etrāfını dolaşma.

Rūyun təvāfınə gələcək Kə'bə vü Şəfā
Kūyun ziyarətinə məqām u Minā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 9*). [*təvāfınə*, -ı, -n, -ə]

Beytū'l-həcər təvāfin edər gərçi həcīlar
Dil həlīdün ziyarətinə müstəmənd olub (*Gazel 24, Mısra 11*). [*təvāfin*, -ı, -n]

Minā-yı kūyun ara ey Həlīl-i Kə'bə-i hüsən
Qəbül qıl kəsübən Zū'īni ki qurbāndur (*Gazel 167, Mısra 12*). [*təvāfin*, -ı, -n]

təvāf-ı kūy: (Sevgilinin, Allah'ın) Sokağını tavaf etmək.

Mən istetā'də fərmānı həlqə Yəzdānun
Təvāf-ı kūy fərəh-bəhşdir o məh-rūyun (*Gazel 155, Mısra 7*). [*təvāf-ı kūy*, -ı]

təvāf-ı kə'bə: Kəbe'nin tavafi.

Getməz təvāf-ı Kə'bəyə rindān-ı meykədə
Əhrām-ı həccə pənbə-i mīnādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 7*). [*təvāf-ı kə'bəyə*, -y, -ə]

təvān: Güç, kuvvet, təkə.

Yüz min cəfāyə tāt u təvānım var ey nigār
Yoh görməgə rəqīb ilə sən mähı tātətim (*Gazel 138, Mısra 5*). [*təvānım*, -ım]

Oğrun nigāhı bir şənəmün aldı cānımı
Pünhān təbəssümü dəhı tāt u təvānımı (*Gazel 234, Mısra 2*). [*təvānımı*, -ım, -ı]

Hərābə mülki hərūf u fūrūş əbā vü qəbā
Şərābə şər' elədük hər təvānəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 6*). [*təvānəmiz*, -ə, -miz]

Fikr edirdüm ki Hüdāyā bānā qıl bir cārə
Nə təvānım nə cībim içrədə bir dirhəm var (*Kaside 6, Mısra 18*). [*təvānım*, -ım]

təvān: Güç; Para, maddi güc.

Ki tütün almaqınə olmayə ədəmdə təvān
Nə deyüm bu sözi mən çıqdı tütün başımdan (*Kaside 14, Mısra 16*). [*təvān*,]

təvārīh: Tərihlər.

Nəzārə eylə təvārīhə gör bənı ādəm
Necə tərəqqi edüb imdi bəd-i hılqətdən (*Kaside 15, Mısra 29*). [*təvārīhə*, -ə]

Çünki bilməz nə təvārīh nə āyāt u həbər
Kişiye dərdsi Zū'ī bu cəhān içrə hünər (*Muhammes 5, Mısra 23*). [*təvārīh*,]

təvaf: Tavaf, kutsal sayıp etrāfını dolaşma, ziyarət etme.

Şö'lə-i mey nə şərər cānıvə salmış kim olub
Şām'-ı mey-hānəni təvaf etməgə pərvānə sənı (*Gazel 226, Mısra 6*). [*təvaf*,]

təvəqqe': Bekleme, umma, ümit etme.

Gərəz sizdən təvəqqe' eylərəm kim bu gələn həftə
Həvāsın bizlərə mərqūm edüb eylə bəyān Şāhın (*Gazel 171, Mısra 19*). [*təvəqqe'*,]

Təvəqqe'm budı əhvālını bəyān edəsən
Həqir Zū'īni bir sözlə şādmān edəsən (*Mesnevi 14, Mısra 15*). [*təvəqqe'm*, -m]

tə'yin et-: Tayin etmək.

Qasəm deməkliqə mollāsını edüb tə'yin
Şikəstə hətirimə nəşb ilə verüb tərīn (*Mesnevi 14, Mısra 21*). [*tə'yin edüb*, -üb]

tə'zim: Hürmet etme, saygı gösterme, büyük sayıldığını belli edəcək şəkildə güzel müəmələdə bulunma.

Tə'zim ilə dutub yüzüvi qarə tellərün
Kāfirdə var görün genə imān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 9*). [*tə'zim*,]

təzvır: Yalan söyleme, yalan dolan.

Şəd-heyf Zū'ī yohdı bu təzvırı anlayan
Zāhirdə var gözi vālī bātında kürdür (*Gazel 74, Mısra 13*). [*təzvırı*, -ı]

Zāhid bānā satmə bu riyānı get özün sən
Zū'ī kimiye hılə vü təzvır nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 14*). [*təzvır*,]

təzyil: Ekleme, ilāve etme.

Nə 'eybi vardur kim müşlihi' d-din
Verübdür gülsitānə belə təzyil (*Mesnevi 3, Mısra 16*). [*təzyil*,]

təzyin-i bağ u rāğ: Bağ ve çimenliğin süsü.

Qılmış quvā-yı nāmiye təzyin-i bağ u rāğ
Rəşk-e behest gəste ze-gül tər'e cüybār (*Kaside 9, Mısra 15*). [*təzyin-i bağ u rāğ*,]

təzərru': Yalvarma, yakarma.

Dünən təzərru' ilə belə 'əqlənd sordum
Cəhāndə kimdi çatan belə gündə fəryādə (*Kaside 18, Mısra 15*). [*təzərru'*,]

tə'hır: Erteleme, sonraya bırakma.

Vüslət dəmidür sāqı gətür cām pey-ā-pey
Həyr işdə gözüm nūri bu tə'hır nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 10*). [*tə'hır*,]

tə'sir: Bir nesnenin, bir hālın başka bir kimse veya nesne üzerinde kendini hissettiren gücü, etki.

Yüzün **tə'sīrila** 'uşşāq aşkin lə'l-gün etmiş
Bu yüzdən sən nigārım mehr-i 'āləm-tābə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 5*). [*tə'sīrila, -i, -lə*]

Eyləmir ol əhənən-dil yərə neylüm bir əsər
Daşə **tə'sīr** eyləyir bu əl-əməni könlümün (*Gazel 161, Mısra 14*). [*tə'sīr,]*

Yə Rəb nədəndi cümləsi tə'sīrdən qalub
Cām-ı mey ü sürür-i ney ü çəng tār də (*Kaside 19, Mısra 11*). [*tə'sīrdən, -dən*]

Bī-püllüqdı bunları **tə'sīrdən** salan
Bir sirr varmış ol adı pül zəhr-i mārda (*Kaside 19, Mısra 17*). [*tə'sīrdən, -dən*]

Sözüm bu dāşə dönən həlqə etməyür **tə'sīr**
Nə dim nə çārə deyüm bu sözi nə şürət ilə (*Kaside 20, Mısra 41*). [*tə'sīr,]*

Ey sāqī əl-əlmān bana hüm-hüm şərāb ver
Tə'sīr eyləməz bizə peymānənün biri (*Kut'a-ı Kebir 6, Mısra 2*). [*tə'sīr,]*

tə'sīr et-: *Təsir etmək, etki etmək.*

Ey sāqī əl-əlmān bana hüm-hüm şərāb ver
Tə'sīr eyləməz bizə peymānənün biri (*Kaside 15, Mısra 7*). [*tə'sīr edüb, -üb*]

Etməz qəbul qılma nəşihət ki həqq-i yüz
Tə'sīr eyləməz dəhi şeytānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 16*). [*tə'sīr eyləməz, -məz*]

tə'sīr-i kəvākib: *Yıldızların etkisi.*

Yə Rəb nədi bā'is belə dövrən dəğişübdür
Tə'sīr-i kəvākib məh-i tībən dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 2*). [*tə'sīr-i kəvākib,]*

tə'sīr-i məst ol-: *Sarhoşluktan etkilenmek.*

Tə'sīr-i məst olub bu pīr-i kühən
Həlqə mə'lüm edim nə varsə sühən (*Mesnevi 11, Mısra 9*). [*tə'sīr-i məst olub, -ub*]

tə'əccüb: *Şaşma, hayret etme.*

Dəm-ə-dəm cənnət-i rüyunda seyr eylər qara zülfün
Tə'əccüb 'əqli kəmlər söləyürlər zülfə kəfirdür (*Gazel 88, Mısra 8*). [*tə'əccüb,]*

Gözimdə 'əks-i rüyün cülvə eylər çox **tə'əccübdür**
Necə sakin olubdur ataş-i süzəndə əb içrə (*Gazel 188, Mısra 3*). [*tə'əccübdür, -dür*]

tə'əşşüb: *Bir kimseyə veya bir şeyə karşı aşırı taraftarlık gösterme, aşırı derecede tutma.*

Qurbān o kimsəyə ki **tə'əşşüblə** anlayə
Kim təqviyə verür bu müsəlmānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 21*). [*tə'əşşüblə, -lə*]

Yohdur bizim bu 'əsrimizün əhl-i himməti
Tə gözləsün **tə'əşşüb** ilə dīn ü milləti (*Kaside 2, Mısra 2*). [*tə'əşşüb,]*

İnşāfla **tə'əşşüb** edün 'elmə 'elm içün
Həl yəstəvilləzīnə də Qur'āndə āyətī (*Kaside 2, Mısra 27*). [*tə'əşşüb,]*

Nə olubdur sizə bi'llāh ki **tə'əşşüb**-dīndür
Qulaq asmaz bu sözə kim ki Həqə kəc-bīndür (*Mesnevi 9, Mısra 79*). [*tə'əşşüb,]*

tə'əşşüb-i dīn: *Din taraftarlığı.*

İslām də **tə'əşşüb-i dīndən** hesab olur
Bu 'əşrdə nə 'ār u nə geyrət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 5*). [*tə'əşşüb-i dīndən, -dən*]

tə'əşşüb-i məzhəb: *Mezhep taraftarlığı.*

Bizimki getdigi təhşil 'əbādī 'əmmāmə
Biri **tə'əşşüb-i məzhəb** ki yihdi dünyānı (*Kaside 23, Mısra 62*). [*tə'əşşüb-i məzhəb,]*

tə'əşşuq: *Aşık olma, gönül verme.*

Yanub **tə'əşşuq** ilə nərluqa (?) vəsl içrə
Cəməli şam'ınə pərvānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 5*). [*tə'əşşuq,]*

U

uç-: *Uçmak, gitmek, ulaşmak.*

Nə var künc-i qəfəsdə əb u dānəm aşkdən geyri
Nə səh-ı vüslətə **uçmaq** içün bāl u pərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 6*). [*uçmaq,]*

Tez durubən ayağa bir at tapub
Cənnət sarı **uçmaqa** qanat tapub (*Mesnevi 4, Mısra 66*). [*uçmaqa, -a*]

ucundan: *Yüzünden, dolayı.*

Qaldım o həl-i mehi ilə küfrdə əsir
Düşdim o çin-zülfün **ucundan** hətələrə (*Gazel 201, Mısra 4*). [*ucundan,]*

uduz-: *Kaybetmek, yitirmek.*

Səd-həyf həft **uduzdım** [o] həftəd səlimi
Bir fikr qılsa idim əgər mən [ki] məlimi (*Muhammes 2, Mısra 19*). [*uduzdim, -di, -m*]

'ulüm: *İlimlər.*

Tapson səbəb bu cəhl gedüb 'elm gəlməyə
Hansı tərīqdür bu **'ulūmun** tərīqəti (*Kaside 2, Mısra 6*). [*'ulūmun, -un*]

Ki **'ulūm** u hünər ü fəzlədi səhib-miknət
'Ərz qıl həlivi ol hən-i 'əzīmü' ş-şānə (*Kaside 5, Mısra 34*). [*'ulūm,]*

'Ulūmə sə'y qılub eylə mə'rifət kəsbın
Ki tə həbər biləsən 'ələm-i həqīqətdən (*Kaside 15, Mısra 27*). [*'ulūmə, -ə*]

Nöçün **'ulūmə** deyüb pis yazıq müsəlmānı
Gerüdə sahlamısan indi sāl 'ir ümmətdən (*Kaside 15, Mısra 57*). [*'ulūmə, -ə*]

Döğül bu növ'lə cānım **'ulūm** əhli gərək
Verə cəvāb mətīn sāl ilə ləyāqət ilə (*Kaside 20, Mısra 29*). [*'ulūm,]*

Biri öküz təki nəqışdi ədəmiyyətdən
Biri **'ulūm** oğuyubdur keçübdü Loqmānı (*Kaside 23, Mısra 34*). [*'ulūm,]*

Müsəhhər etdi **'ulūm** ilə fīl ü bəbr ü pələng
Əsir qıldı fərəsət nəhəng dəryānı (*Kaside 23, Mısra 43*). [*'ulūm,]*

O rütbədən bu məqāmə nədən çatub sölə

‘**Ulüm** ilən bəli ‘elm eyləyüb belə anı (*Kaside 23, Mısra 46*). [*‘ulüm,]*

Eylərlər idi cümlə ‘**ulüm** əhlinə hörmət
Cövr etdi ‘əfə batdı səhəvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 9*). [*‘ulüm,]*

Sən dəhi bil ‘**ulümü** diqqət ilə
Bizə təfsir qıl həqiqət ilə (*Mesnevi 11, Mısra 61*). [*‘ulümi, -i]*

‘ulüm-i fəzl: Cömertlik ilimleri.

Gərəkdi bizdə də olsun mədāris ü məktəb
‘**Ulüm-i fəzlə** çataq məktəb içrə zəhmət ilə (*Kaside 20, Mısra 22*). [*‘ulüm-i fəzlə, -ə]*

‘ulüm-i hikmət: Hikmet ilmi.

Yüz il ‘**ulüm-i hikməti** cəm‘ eyləsən əgər
‘Āləm saña səfeh der [əgər] dövlət olmamış (*Gazel 105, Mısra 11*). [*‘ulüm-i hikməti, -i]*

‘uləmā: Ālimlər, bilginlər.

‘**Ulēmā** firqəsinün bir adı ‘ālim deyülür
Özi vallah nə üşül u nə fūrū‘atı bilür (*Mesnevi 6, Mısra 13*). [*‘ulēmā,]*

Var bu ‘əşrdə də bir neçə mümtāz ‘**ülēmā**
Oları hifz eləstün zıll-ı pənāhındə Hüdā (*Mesnevi 6, Mısra 25*). [*‘ulēmā,]*

Qurşaq ilə saqqaldı cümlə ‘**ülēmā**
Hər dində bu minvāldı cümlə ‘ülēmā (*Rübai 1, Mısra 1*). [*‘ülēmā,]*

Qurşaq ilə saqqaldı cümlə ‘**ülēmā**
Hər dində bu minvāldı cümlə ‘ülēmā (*Rübai 1, Mısra 2*). [*‘ülēmā,]*

Məzhəbləri bər-həm eləyüb dīni pozan
Bu ‘əşrdə Dəcəldı cümlə ‘**ülēmā** (*Rübai 1, Mısra 4*). [*‘ülēmā,]*

‘ulēmā-yı kibār: Böyük alimlər.

Cəbr ilə ihtiyārdə yoh bir qədər dəlil
Hər nə kəlām var ‘**ulēmā-yı kibārdan** (*Gazel 176, Mısra 22*). [*‘ulēmā-yı kibārdan, -dan]*

um-: Ummak, ümit etmək, beklemek.

Şürəti insān olandan **umma** ey dil mə‘rifət
Mə‘rifət həşil olur mu zātı insān olmasa (*Gazel 14, Mısra 7*). [*umma, -ma]*

Zəhm-i dil behbūdını Zū‘ī fələkdən **umma** kim
‘Āləmün dārū‘-ş-şəfāsi içrə mərhəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 9*). [*umma, -mə]*

Gör kimdədür qüşür əgər yohdı meyvəsi
Ummaq olur mı bu sözi bīd ü çinārdan (*Gazel 176, Mısra 16*). [*ummaq,]*

‘ummāl-i tēmām: Bütün yapanlar, amiller.

‘**Ummāl-i tēmām** cismə gəlür yaşı yamandan
Bə‘zilərə firdövs-i bərin bə‘zə saqar var (*Gazel 42, Mısra 17*). [*‘ummāl-i tēmām,]*

umūr: Emrlər, şeylər, işlər, hususlar, hadisələr.

Çoh fikr eylədim qəzā ilən təqdīrə

Dünyədə olan **umūr** için tədbirə (*Rübai 2, Mısra 2*). [*umūr,]*

Hānlar səni istəyübdı mollā
Rūhānī **umūr** içrə dārā (*Mesnevi 7, Mısra 34*). [*umūr,]*

umūr-i dünyā: Dünya işləri.

Dürüst diqqət elə bir **umūr-i dünyāya**
Təmām şāh u gədə cümləsi olur fānī (*Kaside 23, Mısra 5*). [*umūr-i dünyāya, -y, -ə]*

unud-: Unutmak, aklında kalmamak.

Əhkām-ı Hüdā şə‘-i peyām-bər **unuduldi**
Bu həlq-i zəmənun Tarısı sīm ü zər oldı (*Gazel 239, Mısra 5*). [*unuduldi, -ul, -di]*

‘uqāb-ı āsmān: Semanın kartalı.

Dutan ey övc-i istignādə dā‘im āşyān Şāhīn
Səni sayd eylər əhirdə ‘**uqāb-ı āsmān** Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 2*). [*‘uqāb-ı āsmān,]*

‘uqbā: Öbür dünya, əhiret.

‘Əcəb bī-kārə vü āvārə vü bī-çārə olduq kim
Nə dünyā vü nə ‘**uqbā** işlərindən kārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 6*). [*‘uqbā,]*

Zāhid deyən behişt ki ‘**uqbādə** sölənür
Hər bir zəməndə ‘āşiq için dər-kənār olur (*Gazel 82, Mısra 3*). [*‘uqbādə, -də]*

‘**Uqbādə** Zū‘iyā nə bilür zövq-i cənnəti
Hər kəs cəhāndə ləzzət-i dünyāni anlamaz (*Gazel 100, Mısra 11*). [*‘uqbādə, -də]*

Zū‘īnün pəndin eşit çıqmə şə‘rī‘ətdən hiç
Tā ki ‘**uqbādə** yerün rövzətü‘l-əbrār edəsən (*Kıt‘a-ı Kebir 3, Mısra 30*). [*‘uqbādə, -də]*

‘uqdə: Dügüm. Hallı güc iş, çözülməsi zor mesele.

Qaldım āvārə vü sər-gəştə cəhān kārındə
Məndə bu ‘**uqdəni** açmaqə yoh idi təqət (*Kaside 5, Mısra 16*). [*‘uqdəni, -n, -i]*

‘uqūbət: Ceza, eziyyət, işkence.

Sən yıqub hərc etmədün bir həbbə Həqqə cānuvə
‘Āləm-i ‘uqbādə bəh gör kim ‘**uqūbət** kimdədür (*Kaside 8, Mısra 6*). [*‘uqūbət,]*

ur-: Vurmak, yaralamak; Dokundurmak, taramak; Atmak.

Bisütün-ı cismimə yüz tışə-i möhnət **uran**
Həstə cān Fərhādvəş Şīrīn-zəbānun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 3*). [*uran, -an]*

Ey şūh **urmusan** kimi bilməm qanaryə
Var dāmənündə tǎzə genə qan nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 7*). [*urmusan, -mu, -san]*

Urub çün bərg-i gül həm-rəngliq lāfın dodağ ilə
Şəbā toprağə salmış hər yetən tapdar ayağ ilə (*Gazel 216, Mısra 1*). [*urub, --ub]*

Getdi baña bir oğ **urub** o şūh-ı tünd-hū
Tapşurdı yaşı sahlə mənim yədgārımı (*Gazel 228, Mısra 3*). [*urub, -ub]*

Dutub könlüm quşı zülfündə ey bī-mehr kǎşānə
Dağıtmə **urmə** şānə lütf qıl bir ol pərişānə (*Gazel 192, Mısra 2*). [*urmə, -mə]*

Kisə hələldür bəhār əyyamı artar möhnətim
Mövc **urar** dəryā-yı dildə min təmənnālar genə (*Gazel 217, Mısra 12*). [*urar, -ar*]

usan-: *Bıkmak, bezmek.*

Usan 'əql-i ma'āşdan dünyā içün tələşdən
Keçüb cān ilə başdan meydānə gəlmək yahşıdır (*Gazel 85, Mısra 11*). [*usan,]*

Ne vəslə təşnəsən ey dil **usan** dögül mümkün
Onun vüsalı bu bəht-i siyāh-kārim ilə (*Gazel 191, Mısra 3*). [*usan,]*

'uşşāq: *Aşıklar.*

H'osdı **'uşşāqə** tamāşā-yı gül-i rüyun əgər
Yüz min ay u il keçüb fəşl-i gülüstān olmasə (*Gazel 13, Mısra 5*). [*'uşşāqə, -ə*]

Ey dil nəzərə eylə kim ol dil-rübā keçər
'Uşşāqə nəz ilə ələyüb yüz cəfā keçər (*Gazel 51, Mısra 2*). [*'uşşāqə, -ə*]

'İtāb u nəzun olur əhl-i 'eşq içün 'işrət
Hītāb-ı qəhrün **'uşşāqə** təzədən cāndur (*Gazel 81, Mısra 10*). [*'uşşāqə, -ə*]

Vüsalı təşnəsədim eylədi sīrāb tīgindən
Demün kim yərdən **'uşşāqə** həşil hīç kām olmaz (*Gazel 93, Mısra 4*). [*'uşşāqə, -ə*]

Nə tökməkdir cəfā tīgilə hər dəm qanın **'uşşāqun**
Bu zülm ey dil-bər-i āhū-nigəh qəşşābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 3*). [*'uşşāqun, -un*]

Ləbi şövqi mey-i gül-nār tək məst eylər **'uşşāqı**
Bu mə'nidən mənim tək çohları məst ü humār olmuş (*Gazel 102, Mısra 3*). [*'uşşāqı, -ı*]

'Uşşāqun almaz əynə-qəlbini jəng-kədər
Hər yerdə olsə gün o yerə yohdı tərliq (*Gazel 111, Mısra 3*). [*'uşşāqun, -un*]

Yüzün tə'sirilə **'uşşāq** əşkin lə'l-gün etmiş
Bu yüzdən sən nigārım məhr-i 'āləm-tābə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 5*). [*'uşşāq,]*

Qoyub zəlil ü zəbün gürbət içrə **'uşşāqı**
Üzün vətən sarı çoh şād u möhtərəm getdün (*Gazel 163, Mısra 9*). [*'uşşāqı, -ı*]

Bu qədri tökmə qanın həcər-i müjgānlə **'uşşāqun**
Dilərlər qanını məhşər günü hər mübtəla səndən (*Gazel 168, Mısra 7*). [*'uşşāqun, -un*]

'İsā-yı Məryəm desəm küfr olmaz ey tərsā-pərī
Cān verür **'uşşāqə** çün lə'l-i şəkərbārun sənün (*Gazel 179, Mısra 4*). [*'uşşāqə, -ə*]

Lələ dögi dəğ üzərə bin dəğ ilə yanmış
'Uşşāqə ruğundur belə hūnin-kəfən içrə (*Gazel 187, Mısra 12*). [*'uşşāqə, -a*]

H'osdı **'uşşāqə** tamāşā-yı gül-i rüyun əgər
Yüz min ay u il keçüb fəşl-i gülüstān olmasə (*Gazel 197, Mısra 5*). [*'uşşāqə, -ə*]

Gərək mə'sūq özi cəzb eyləsün **'uşşāqını** vəslə
Yetüşməz vüslətə gər gəzsə yüz min il sorəğ ilə (*Gazel 216, Mısra 7*). [*'uşşāqını, -ı, -n, -i*]

Qədəm bas gülüstānə bağ ara gör kim nə şür ilə

Nəvālar sāz edüb **'uşşāq** içün qumrī-i dīvānə (*Kaside 22, Mısra 8*). [*'uşşāq,]*

Gülsitānlar içrə hər yan bāng-ı nüş-ā-nüş olub
'Eys edən **'uşşāq** içün bir gāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 12*). [*'uşşāq,]*

Yəqin budur āhır dūr olub mehr ü vəfā zā'il
Bu həm bir zülmüdür kim yār olur **'uşşāqdan** gəfil (*Tahmis 1, Mısra 22*). [*'uşşāqdan, -dan*]

Hansı dil-bərdür ki öz **'uşşāqınə** cövr etməyüb
Cövrdən āh etmə ey 'āşiq yaħar könlüm deyüb (*Tahmis 3, Mısra 13*). [*'uşşāqınə, -ı, -n, -ə*]

'uşşāq-ı dīvānə: *Mecnun, deli aşıklar.*

Oħur vəşf-i behişt-i 'ədn hər bir güşədə şulşul
Dügāh şübħ ü şām içrə neçə **'uşşāq-ı dīvānə** (*Kaside 22, Mısra 14*). [*'uşşāq-ı dīvānə,]*

uşul-i dīn: *Dinin kuralları.*

Qəbül-i qəvlə girmə bu dām-ı təqlidə
Uşul-i dīndə də bir icthādə at cānı (*Kaside 23, Mısra 78*). [*uşul-i dīndə, -də*]

uşul-i dīn: *Dinin kaideleri; Ehl-i beyt tərəftarları dini iki bölümde inceler. 1. İtikat ve inanç boyutu: Buna, kısaca usuli'd-din (dinin esasları) denir. 2. Amel ve fiil boyutu: Buna da kısaca furu'd-din (dinin teferruatı) denir. Usuli'd-din insanın herşeyden önce bilmesi ve yakinde bulunması gereken şeylerdir ki şöyle sıralanır: Tevhit, Adl, Nübüvvet, İmamet, Mead. Furu'd-din 10 maddeden oluşur: Namaz, Oruç, Zekat, Hums, Hac, Cihat, Emr be maruf, Nahy ez münker, Tevelli, Teberri.*

Etməmiş hīç **uşul-i dīni** həll
Başlayublar furu'd-dīndə cədəl (*Mesnevi 11, Mısra 45*). [*uşul-i dīni, -i*]

utan-: *Mahçup olma.*

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə və'iz dəm-bə-dəm
Hīç **utanmur** bir məgər sərv-i hürāmānun görüb (*Gazel 19, Mısra 4*). [*utanmur, -mu, -r*]

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə və'iz dəm-bə-dəm
Hīç **utanmur** bir məgər sərv-i hürāmānun görüb (*Gazel 31, Mısra 4*). [*utanmur, -mu, -r*]

Bu qədri cürm ilə zāhid behiştə göz tikmə
Utangilən bəri ey bī-həyə günāhundan (*Gazel 185, Mısra 8*). [*utangilən, -gilən*]

Nöçün qoyursan u həlqi 'əvām-ı kə'l-əğnām
Utangilən kişi vəhm eylə bir qiyāmətdən (*Kaside 15, Mısra 60*). [*utangilən, -gilən*]

'utārid: *Güneşe en yakın olan gezegen, Merkür, Debir-i çarh, Debir-i felek [İran mitolojisinde ikinci kat gökte bulunduğu ve yazarların piri, hitābet, belāgat ilāhı sayıldığı için eski edebiyatımızda sanat, kâtip, kalem, defter vb. kelimelerle kullanılırdı].*

Yüsifim vəşfün **'utārid** ələyübdür ki bugün
Zöhrə dəllələ olub müştəri bāzərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 5*). [*'utārid,]*

uzağ: *Uzak.*

Bəhər etmək səmən-bərlər vüsalı ilə bağ içrə
Həzān-ı möhnət-i hicrānı hātirdən **uzağ** etmək (*Gazel 120, Mısra 12*). [*uzağ,]*

Məndən belə vü möhnət-i hicrān **uzağ** idi
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 11*). [uzağ,]

uzun: *Başlangıcı ile bitişi arasında fazla zaman bulunan, çok süren, çok zaman alan.*

Gün-bə-gündən eləsün Bəri Hüdā ‘ömrin **uzun**
Kərəmindən eləyüb cümlə fəqiri məmnün (*Mesnevi 6, Mısra 31*). [uzun,]

Bu bilməmək bizə təşir gör ki kimdən edüb
Uzun ətək yekə qurşaq böyük ‘imāmətdən (*Kaside 15, Mısra 8*). [uzun,]

Enni qurşaqı uzun borki **uzun** saqqalı
Hər kəsün olsə odur məsnəd-i ‘elmə vāli (*Mesnevi 6, Mısra 21*). [uzun,]

Enni qurşaqı uzun borki **uzun** saqqalı
Hər kəsün olsə odur məsnəd-i ‘elmə vāli (*Mesnevi 6, Mısra 21*). [uzun,]

Enni qurşaq u uzun saqqal **uzun** cāmədür
‘Elm ü ‘ürfān görən āyā yekə ‘əmmāmədür (*Mesnevi 9, Mısra 22*). [uzun,]

Enni qurşaq u uzun saqqal **uzun** cāmədür
‘Elm ü ‘ürfān görən āyā yekə ‘əmmāmədür (*Mesnevi 9, Mısra 22*). [uzun,]

Fikr qılmır danışan bu sözi ‘əmmāmə döğül
Ya uzun saqqal ilə yā ki **uzun** cāmə döğül (*Mesnevi 9, Mısra 40*). [uzun,]

Nəinki bizdəki tək zāhirin edə bər-bād
‘Əbā qəbā **uzun** arhəluq u ‘imāmət ilə (*Kaside 20, Mısra 26*). [uzun,]

Fikr qılmır danışan bu sözi ‘əmmāmə döğül
Ya **uzun** saqqal ilə yā ki uzun cāmə döğül (*Mesnevi 9, Mısra 40*). [uzun,]

Sağgal **uzun** qurşaqını enni eyləmək
Hansında hökm şadīr olub dōrt kitābdan (*Gazel 178, Mısra 9*). [uzun,]

Qışun **uzun** gecəsi getdi dāğlən Zū‘ī
Bəhār ilə belə ol sərv-i gül-‘izār gələydi (*Gazel 235, Mısra 9*). [uzun,]

‘uzzā: *Araplar’ın tapdığı putların en önde gelenleri Menāt, Lāt ve Uzzā’dır. Kureyş’in en büyük putu ise Uzzā idi. Mekke’dən Irak’a çıxışta sağda Hürāz isimli vadide bulunuyordu. Kureyşlilər onu ziyarət eder, hediyeler sunar ve yanında kurban keserlerdi. Zālīm b. Es’ad onun üzerine bir ev yaptırmıştı. Cāhiliye Arapları bu üç putun Allah’ın kızları olduğuna inanırlardı.*

Həqīqət ‘āləmində yoh təfāvüt zərrə miqdārı
Nə fərqi yā Menātə qulluq et yā Lāt u ‘**Uzzāyā** (*Gazel 212, Mısra 12*). [‘uzzāyā, -y, -ə]

Ü

ü/u: *Ve bağlacı.*

Bilməyürdüm nədi övzā‘-ı cəhān pəst [ü] bülənd
Birinə ne‘mət olub ruzi birinə niqmət (*Kaside 5, Mısra 7*). [ü,]

Qıl tərəhhüm elə bir tiğ ilə səd-pərə mənī
Nəyə ləzımdı sər ü cism ü dil [ü] cān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 6*). [ü,]

Nə zillət-i dünyā qalı dā‘im nə cəlalı
Övrəng-i Cəm [ü] təht-i Süleymān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 8*). [ü,]

Hansı şirün bənd edüb dil-mürğini ey hür-liqā
Ya dəf [ü] tənbur yā kim nəğmə-i tārūn sənün (*Gazel 179, Mısra 6*). [ü,]

Mülk ü māl [u] təht [ü] təc-ı ‘ələmə meyl eyləməz
Zū‘ī gənc-i mə‘rifət künc-i qənā‘ət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 19*). [ü,]

Nə zīməm [ü] nə pərəstār nə münis nə rəfiq
Dəm-bə-dəm didələrimdən dökübən qan oldı (*Kaside 17, Mısra 5*). [ü,]

Mə‘dən-i bəzl-i ‘ətā mənəbə‘-i fəzl-i ‘ürfān
Şadīqü‘l-qəvl səhī-tīnət [ü] bəhşāyışə-kān (*Mesnevi 1, Mısra 30*). [ü,]

Āsmān-ı hünər ü cūd u mə‘ārif mähī
Məsnəd-i məmləkət-i cūd [u] səhāvət şāhı (*Mesnevi 1, Mısra 32*). [ü,]

Şām [u] səhər bağlarda yār ilə
Ərgān u tənbur dəf [u] tār ilə (*Mesnevi 4, Mısra 7*). [ü,]

Şām [u] səhər bağlarda yār ilə
Ərgān u tənbur dəf [u] tār ilə (*Mesnevi 4, Mısra 8*). [ü,]

Sāqī-i gül-çöhrə gətür cām-ı mey
Bərbət [ü] mizmār u dəf [ü] rüd u ney (*Mesnevi 5, Mısra 2*). [ü,]

Sāqī-i gül-çöhrə gətür cām-ı mey
Bərbət [ü] mizmār u dəf [ü] rüd u ney (*Mesnevi 5, Mısra 2*). [ü,]

Sünbül [ü] gül lālə vü nəsrin ü bağ
Sīnə-i firdövsə qoyub təzə dāğ (*Mesnevi 5, Mısra 39*). [ü,]

Sizə hər gündə deyür məktəb [ü] məktəb İrşād
Mollā Nəsrəddin edir hikmət ilə yüz fəryād (*Mesnevi 9, Mısra 81*). [ü,]

Şulşul ü dürrəc tezerv [ü] həzār
Ləhn-i mü‘əllifdə oğurlar hişār (*Mesnevi 10, Mısra 7*). [ü,]

Bülbül [ü] qumrī aqub şövq ilə hər yan pər ü bāl
Göstərübdür gül-i həmrə nə nəzakətlə cəmāl (*Mesnevi 15, Mısra 5*). [ü,]

Getmiş qədəmdə olan ‘əhd ü vəfā dəhi
İnşāf ilə şədəqət cūd [u] səhā dəhi (*Muhammes 1, Mısra 24*). [ü,]

Həmişə çün mənə sizdən yetübdü cūd u səhā (*Kaside 12, Mısra 22*). [u,]

Var bir məs’ələ-i müşkilim həll eylə onı
Sañadur çünki həmişə dil ü cānım qurbān (*Kaside 14, Mısra 4*). [ü,]

Nədi bā‘is ki Hüdāvənd ü kərīm ü ‘ādil
Eləyüb ‘ārif-i dānānı əsir-i nā-dān (*Kaside 14, Mısra 5*). [ü,]

Nədi bā‘is ki Hüdāvənd ü kərīm ü ‘ādil
Eləyüb ‘ārif-i dānānı əsir-i nā-dān (*Kaside 14, Mısra 5*). [ü,]

Sənsən ol sərvər ki zāt-ı pākun olmuşdur əzəl

‘İllət-i gā’iyyə mövcüdāt u həlq-i mā-sivā (Gazel 1, Mısra 4). [u,]

Mā-hələqtu’l-cinnə və’l insə lə-yə’rif āyətini
Güş-i cənə şübh ü şām eylər münādilər nidā (Gazel 3, Mısra 6). [ü,]

uç-: Havaya kalkıp gitmek, tayeran etmək.

Uçubdur mürğ-i rühim təndən ey dost
Olan sâ’ət mən ayrı səndən ey dost (Gazel 34, Mısra 1).
[uçubdur, -ub, -dur]

üç: İki kiden sonra dördtən önce gelen sayı, üç.

Məryəm ü rüh-i Qüdüš ‘İsā üçü bir sözdür
Üç dəyən səhv eləyübdür oğuyur sənı gələt (Gazel 109, Mısra 8). [üç,]

Məryəm ü rüh-i Qüdüš ‘İsā üçü bir sözdür
Üç dəyən səhv eləyübdür oğuyur sənı gələt (Gazel 109, Mısra 7). [üçü, -i]

Vəlikən hər üç aydan bir gəlüb Şirvənə getməkdən
Əzildi rüşə-i cənım fələkdən əl-əmānım var (Kaside 7, Mısra 19). [üç,]

Yorulmuş yabını sattım başımdan eylədim ammā
Qalubdur üç taqar arpam dəhi bir dam samanım var (Kaside 7, Mısra 24). [üç,]

Otuz üç il elədi ‘āləm içrə sultānluq
Gör əhır eylədilər həbs o növ’ sultānı (Kaside 23, Mısra 9).
[üç,]

Üç il içində nədən Rus məktəbdə təliblər
Bilürlər üç dili həm oğumaqla yazmanı (Kaside 23, Mısra 55). [üç,]

Üç il içində nədən Rus məktəbdə təliblər
Bilürlər üç dili həm oğumaqla yazmanı (Kaside 23, Mısra 56). [üç,]

Üç ildə gör necə kāmıl ‘Ərəb dilini bilür
Ki Rusə tərümə eylər hədişi Qur’ānı (Kaside 23, Mısra 57).
[üç,]

Tā inki üç ay bundan əqdəm
Bir yalışı zəməndə həyr məqdəm (Mesnevi 7, Mısra 27). [üç,]

Üç ay olı gəlmişəm mən-i zār
Hərc etməgimə nə sım ü zər var (Mesnevi 7, Mısra 45). [üç,]

üftadə: Düşkün, biçərə.

Var idi çox üftadələrə əl dutan imdi
Hanı o şifət əhl-i mürüvvət hara getdi (Kaside 24, Mısra 17).
[üftadələrə, -lər, -ə]

Üftadələr əlin dutuban bir səfiq olan
Həşiyəti həlīm kəlāmı rəfiq olan (Muhammes 2, Mısra 25).
[üftadələr, -lər]

Pəyām-ı yārə sən Tarı dəhi az eylə ihmālı
Şəbə küyündə dildārın nədür üftadələr həli (Tahmis 1, Mısra 14). [üftadələr, -lər]

ülfət: Alışma, kaynaşma, ünsiyet.

Döğüldür həşiyət şəh-bəzə vəhşət rüz-i əvvəldən
Olub insān ilə ülfətdə dā’im tev’əmān Şāhın (Gazel 171, Mısra 14). [ülfətdə, -də]

Görək əhır nə edir çərğ çalışır cānı ilə
Dil-i sūr eyləmək ülfət ləb-i həndānı ilə (Gazel 204, Mısra 1). [ülfət,]

Çək imdi ey köñül gəm-i hicrān bələsını
Sən nişə ülfət eylədün hər bī-vəfā ilə (Gazel 213, Mısra 12). [ülfət,]

ülfət kəs-: İletişimi kesmək.

Be-ğeyr-əz başına dönmək dolanmaq
Nə gördün kəsdiñ ülfət məndən ey dost (Gazel 34, Mısra 4). [ülfət kəsdiñ, -diñ, -n]

ümüd: Arzu edilen bir iyiliği bekleme, umma, umut.

Firdövs ümüdina köñül aldanma vā’izə
Firdövs vəşl-i yārdı bāqī fəsānədür (Gazel 89, Mısra 7).
[ümüdina, -i, -n, -ə]

Ümüd h’oşdı firāq içrə vəşldən Zū’ı
Ki şād olur dil-i ümmüdvārım əhırdə (Gazel 198, Mısra 9).
[ümüd,]

Ümüd var bu bəzmə o yār bir də gələ
Füsürdə gülşənə ol növ-bəhār bir də gələ (Gazel 211, Mısra 1). [ümüd,]

Durub ayağə qocə hələt ilə sə’y qılub
Ümüd Kə’bəsinə cānlə rəh-sipər oldım (Kaside 12, Mısra 20). [ümüd,]

Balış bəg ol ki səhāsı ‘əyāndı Qafqāzə
Bu müjdə ilə ümüdimdə üstvār oldım (Kaside 12, Mısra 18).
[ümüdimdə, -im, -dən]

Firāqə rāziyam ey mäh bu ümüd ilə
Ki ‘āqibət bunə əhırdə bir vüşāl gəlür (Kıt’a 7, Mısra 1).
[ümüd,]

Mənim bu növ’ döğüldü ümüdim ey Seyyid
Ki hiç aparmıyasan Zū’ı-i həzindən nām (Gazel 129, Mısra 15). [ümüdim, -im]

ümüd bağla-: Ümit etmək.

Zū’iyā innə gāfūr āyəsində bağla ümüd
Etməsün qoy saña məhşərdə şəfā’ət zāhid (Gazel 39, Mısra 29). [ümüd bağla,]

ümüd dut-: Ümid etmək.

Ze-bəs səngin dil ‘āşiq-keş ü bəd-hüdur ol mäh-rū
Nə vəşlə dut ümüd ey dil nə əh [u] zār bī-cā çək (Gazel 116, Mısra 8). [ümüd dut,]

Ümüd dutmə ki hurmā verə dirəht-i çinār
Olur mu dərmək ‘əzizim tikandan almanı (Kaside 23, Mısra 19). [ümüd dutmə, -mə]

ümüd kəs-: Umudunu, inancını kaybetmək.

Ümüd kəsmə köñül tır-i gəməzəsindən kim
Su arhə bir gəlüb ümmüd var bir də gələ (Gazel 211, Mısra 5). [ümüd kəsmə, -mə]

ümüdəgah: Umud yeri.

Qoymə çıqə çərğə düd-ı əhım
Hənum şəhim ümüdəgahım (Mesnevi 7, Mısra 74). [ümüd-gahım, -ım]

ümüd-i hüld ü hür u kövsər: Kevser, huri ve cennet ümidi.

Nə rind-i läubālī tək hərəbāt içrə zövqüm var

Nə zəhid tək **ümüd-i hüld ü hür u kövsərim yohdur** (*Gazel 47, Mısra 10*). [*ümüd-i hüld ü hür u kövsərim, -im*]

ümüd-i va'de-i vəsl: *Kavuşma vaadinin ümidi.*

Ümüd-i va'de-i vəslünlə qanə döndi cigər
Amāndı qanımı tək intizār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 3*). [*ümüd-i va'de-i vəslünlə, -ün, -lə*]

ümüdüm var: *Ümitli olmak, ümitvar olmak.*

Ümüdüm var ki bu əş'ār olə məqbül-i dərgāhun
Süleymān bəzminə pāy-ı mələhdən ərməğanım var (*Kaside 7, Mısra 39*). [*ümüdüm var, -im*]

ümüdün kəs-: *Artık ummaz olmak, olacağını beklememek, kavuşamayacağını anlamak.*

Ümüdün kəsgilən Zū'ī ki sən tək rind ü rüsvāyə
Dögül mümkün vüşālī bir onun tək pāk-ı dāmānun (*Gazel 149, Mısra 11*). [*ümüdün kəsgilən, -gilən*]

Köñül hicrində vəslindən **ümüdün kəsmə** kim bülbül
Şəfā-yı gül görər mi çəkməsə cövrin zimistānun (*Gazel 149, Mısra 7*). [*ümüdün kəsmə, -mə*]

ümmüd: *Ümit, beklenti, arzu edilen bir iyiliği bekleme, umma, ümit.*

Batdı yüz min hār-ı möhnət-i nəhun **ümmüdümə**
Gərçi yüz min cövr çəkdim ol gül-i gülzār için (*Gazel 153, Mısra 5*). [*ümmüdümə, -im, -ə*]

Nədən sölə görək ey bī-nəvā **ümmüd** olur hāşil
Fələk dūr mehri zā'il yār gāfil 'ömr müstə'cil (*Tahmis 1, Mısra 23*). [*ümmüd, -i*]

ümmüd dut-: *Ümid etmək.*

Gücündən artıqə **ümmüd dutmə** gəm çəkmə
Nə gəlsə şād qıl əhır dil-i gəm-əfzānı (*Kaside 23, Mısra 17*). [*ümmüd dutmə, -mə*]

Zū'iyə dünyədə gər ol mäh olsə həm-dənim
Kāfirəm **ümmüd dutsam** hürü vü gilmān için (*Gazel 152, Mısra 10*). [*ümmüd dutsam, -sa, -m*]

ümmü'l-həbə'is: *Kötülüklerin anası.*

Ümmü'l-həbə'is oldı adun çünki salmış
Bābildə ol mələkləri zindānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 5*). [*ümmü'l-həbə'is, -i*]

ümmət: *Kavim, cəməat, təife.*

Nöçün 'ulümə deyüb pis yazıq müsəlmānı
Gerüdə sahlamısan indı sā'ir **ümmətdən** (*Kaside 15, Mısra 58*). [*ümmətdən, -dən*]

Budı bizdəki neçə təfriqələr peydādur
Nəbiddür **ümməti** var söləmə kim mollādur (*Mesnevi 9, Mısra 46*). [*ümməti, -i*]

Fānı dünyādən Əgərçi belə nālān gedürəm
Bī-vəfā **ümmət** əlindən cigəri qan gedürəm (*Müseddes 2, Mısra 18*). [*ümmət, -i*]

ümmət-i 'İsā: *İsā'nın təifəsi.*

Ümmət-i 'İsādə bunun tək aqa
Kān-ı səhā mə'dən-i cüd u 'əfā (*Mesnevi 4, Mısra 57*). [*ümmət-i 'İsāda, -də*]

ümərə: *Emirler, beyler, sancak beyleri.*

İndi izhār eləyüm gəl nücabə silsiləsin
Bəg ü hān-zadə vü cümlə **ümərə** silsiləsin (*Mesnevi 6, Mısra 34*). [*ümərə, -i*]

ünnāb: *Hünnap; kabuğu kırmızı ve çekirdeği pek sert bir cins küçük meyve, çiğde.*

Məriz-i 'eşqdi Zū'ī 'əlācī lə'l-i ləbün
Gərək şükür edim **'ünnābdən** dəvə demişəm (*Kut'a-ı Kebir 4, Mısra 12*). [*ünnābdən, -dən*]

'üvvān: *Derece, mertebe, rütbe.*

Görmüşəm dün gecə hıvurşid-i dirəhşān yuhudə
Yetüşür vüşlətə kim görsə bu **'üvvān** yuhudə (*Gazel 210, Mısra 2*). [*'üvvān, -i*]

'ürfān: *Bilme, anlama, biliş, anlayış.*

Bəhmə dünyə mālınə kəsb et həyāt-ı cəvidān
Cəhl ü **'ürfāndur** həyāt-ı mövtün əşli Zū'iyə (*Gazel 3, Mısra 14*). [*'ürfāndur, -dur*]

Tərk eylə hāb-ı gəfləti bu zülmət-i cəhāləti
Tapub rāh-ı həqiqəti **'ürfānə** gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 14*). [*'ürfānə, -ə*]

'Elm ü **'ürfān** nədür 'ələmdə dəhi vāzeh edək
Sora inşāfi olan şəhslərə şərh eliyək (*Mesnevi 9, Mısra 17*). [*'ürfān, -i*]

Enni qurşaq u uzun saqqal uzun cəmədür
'Elm ü **'ürfān** görən āyā yekə 'əmmāmədür (*Mesnevi 9, Mısra 21*). [*'ürfān, -i*]

Bu mişālī söləyüb şāhib-i 'elm ü **'ürfān**
Sə'di ol kim onə hıkmətdə yetüşməz Loqmān (*Mesnevi 9, Mısra 27*). [*'ürfān, -i*]

Bilmürəm kim nə edək tā bu cünün-ı cəhli
Gedübən biz də olaq 'elm ilə **'ürfān** əhli (*Mesnevi 9, Mısra 64*). [*'ürfān, -i*]

Bəli insān odı kim 'elm ilə 'ürfānı olə
Yohsə zāhirdə elə şürət-i insānı olə (*Mesnevi 9, Mısra 13*). [*'ürfānı, -ı*]

Dögi bir şürət-i şəhsiyyə ilə insānlıq
'Elmlən hāşil olur mərtəbə vü **'ürfānlıq** (*Mesnevi 9, Mısra 20*). [*'ürfānlıq, -lıq*]

'Elm ü **'ürfān** olubdı bī-'izzət
İmdi pül şāhibinədür hörmət (*Mesnevi 11, Mısra 29*). [*'ürfān, -i*]

'üryān: *Çıplak, her şeyden azade.*

Əhl-i 'ürfānı qoyub dəhrdə də'im **'üryān**
Cühələ firqəsinə həl'ət-i zər Tarı olub (*Gazel 32, Mısra 5*). [*'üryān, -i*]

Olmaz belə **'üryān** dəhi ətfāl-i şüküfə
Cümlə geyünür həl'ət-i əlvān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 3*). [*'üryān, -i*]

'Uryān edübdü nərgis-i bīmān sər-nigün
Həm-dəm qılubdı gör gül-i həmrānı hār ilə (*Kaside 21, Mısra 5*). [*'uryān, -i*]

'ürəfā: *Ərif kimsələr, əriflər.*

Ənbiyəyə **'ürəfā** silkinə inşāf ilə bəh
Zillət ü güşşədən özgə sölə āyā nə verüb (*Gazel 20, Mısra 13*). [*'ürəfā, -i*]

‘**Ürəfə** zār [u] zəbün kīsə-i āməli təhī
Cühələ dövlət ü ne‘mətlə dəm-ā-dəm həndān (*Kaside 14, Mısra 9*). [‘ürəfā,]

Çohı fəhr ilə deyürlər ki mənəm hən-zadə
Fıkr qılmır ‘**urəfə** bənd döğüldür adə (*Mesnevi 6, Mısra 36*). [‘urəfā,]

‘**Ürəfə** zümərəsinə cām-ı cəhān bīn meydür
Cühələ fıraqəsinə bir qurı həy u huydur (*Mesnevi 9, Mısra 3*). [‘ürəfā,]

Kirām-ı hülqi ki vermiş saña bu növ‘ Hudā
Güləmdür sənə hər yerdə var isə ‘**ürəfə** (*Mesnevi 13, Mısra 10*). [‘ürəfā,]

ürək: *Yürek, kalp.*

Var yüz söz **ürəgimdə** edə bilməm izhār
Olu yā Rəb o zəməni kim söləyəm hər nə ki var (*Mesnevi 9, Mısra 87*). [ürəgimdə, -im, -də]

üslub-ı qānūnī: *Kānun hükümlerine uyma şekli.*

Cəhāndən olub tərki insāniyət **üslub-ı qānūnī**
Dönübdür Leyliyə zər həlq də Məcnūn-ı şeydəyə (*Gazel 212, Mısra 7*). [üslub-ı qānūnī,]

üst: *Bir şeyin yukarıya, göğə doğru bakan yüzü, yüzeyi.*

Žū‘iyā dövr-i məh-i ruhsārına gīsüləri
Sanki gənc-i şaygān **üstünə** bir əjdər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 10*). [üstünə, -ü, -n, -ə]

Bu hāki-rəh ki **üstündə** gəzərsən çoh fəhārətlə
Təşəvvür eylə hər bir məsti bir Kāvūs bir Cəmdür (*Gazel 41, Mısra 9*). [üstündə, -ü, -n, -də]

‘Ərəqlədüb vərəq-i ‘ārizün ‘ərəq tayı
Bu qədri Žū‘i gül **üstündə** şəbnəm istəmənəm (*Gazel 135, Mısra 10*). [üstündə, -ü, -n, -də]

Sölədim ey sərv dut çeşm-i üzə mənzil dedi
Məskən etmək mümkün olmaz bəhr-i ‘ümmān **üstünə**
(*Gazel 203, Mısra 6*). [üstünə, -ü, -n, -ə]

‘Āriz-i gül-günun üzrə ol iki hāl-i siyāh
Güyyə ol nöqtədür kim yazılır qāl **üstünə** (*Gazel 203, Mısra 8*). [üstünə, -ü, -n, -ə]

Töküldi **üstümə** gəm ləşkəri firāqundə
Nəzərdən ey məh-i bī-mehr kim o dəm getdün (*Gazel 163, Mısra 7*). [üstümə, -üm, -ə]

O gün kim ey pəri-rü dil-bərim oldım cüdā səndən
Töküldi **üstümə** fəvce-i gəm ü dərd ü bələ səndən (*Gazel 168, Mısra 2*). [üstümə, -üm, -ə]

Cəm‘ oldı hələ‘i q **üstümə** çəq
Da hər nə ‘ibādətə yolım yəq (*Mesnevi 8, Mısra 45*). [üstümə, -üm, -ə]

Əz-bəs ki dərd ü möhnət-i dünyā-yı pür-fitən
Cəm‘ etmiş idi **üstümə** hər yerdə [var] miḥən (*Muhammes 3, Mısra 16*). [üstümə, -üm, -ə]

Cəm‘ edüb zülfün bələ heylin gəlüb cān **üstünə**
Gör nə cəm‘iyyət qılublar bir pərişān **üstünə** (*Gazel 203, Mısra 2*). [üstünə, -ü, -n, -ə]

Sünbül-i zülfü tökülmüş rüyinə ol güllər hün
Eylə kim əbr-i bəhəri mehr-i rəhşān **üstünə** (*Gazel 203, Mısra 4*). [üstünə, -ü, -n, -ə]

Rəhm et ey məh Žū‘iyə möhnət-i hicrün bugün

Qəşd edübdür imdi cān-ı zār u nālān **üstünə** (*Gazel 203, Mısra 10*). [üstünə, -ü, -n, -ə]

Göz ‘ārizində ləb ləbi **üstündə** başdə şür
Dil şād-kām u əldə mey-i h‘oş-güvār idi (*Gazel 222, Mısra 11*). [üstündə, -ü, -n, -də]

ustād: *Herhangi bir ilimde veya sanat alanında bilgi ve söz sâhibi olan, üstün bir yeri, tam vukûfu bulunan kimse, öğretici, mahir, hoca.*

Āb u ātəşdi ləbün mey kimi gül bərgi üzi
Necə **ustāddı** yā Rəb bu şüvər-nəqqāşı (*Gazel 247, Mısra 12*). [ustāddı, -dı]

Ustādi təbəşşüm eyləyüb şād
Etdi onə belə fikr bünyād (*Mesnevi 8, Mısra 49*). [ustādi, -ı]

Gətürdi ‘əczi görüb ‘əczi-i müşkil olduqunı
Qamu hünərlərə **ustād** gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 20*). [ustād,]

Ustādmə ‘ərz qıldı āhır
K‘ey rāh-ı tərīqət içrə mähir (*Mesnevi 8, Mısra 43*). [ustādmə, -i, -n, -ə]

üstə: *Üstünə, üzerine.*

Qılub o mäh vüşālından ‘āqibət məhrüm
Ze-bəs ki həyl-ı bələ qıldı Žū‘i **üstə** hücum (*Tahmis 2, Mısra 28*). [üstə,]

üşül: *Bir ilimde bir sonuca erişmek için belli bir plana göre tâkip edilen yol, metot.*

‘Ulomā fıraqəsinün bir adı ‘ālim deyülür
Özi vallāh nə **üşül** u nə fūr‘atı bilür (*Mesnevi 6, Mısra 14*). [üşül,]

Atuban dīnün **üşülün** eləyüb fər‘i uşül
Bī-dəlil eyləyəsən hər nə desə anı qəbül (*Mesnevi 9, Mısra 49*). [üşülün, -in]

Atuban dīnün **üşülün** eləyüb fər‘i uşül
Bī-dəlil eyləyəsən hər nə desə anı qəbül (*Mesnevi 9, Mısra 49*). [üşül,]

üşülü‘l-‘İmān: *İnanç yöntemleri/usulleri.*

Düşdi nə-gāh həyālātə **üşülü‘l-‘İmān**
Mücid-i əvvəl-i əşyadə idim bər-şəhbət (*Kaside 5, Mısra 11*). [üşülü‘l-‘İmān,]

üşülə gətür-: *Yola getirmek, imana/doğru yola sevk etmək.*

İlāhī mərhəmətündən özün yetüş dādə
Gətür üşülə bu cühhāl adı mollānı (*Kaside 23, Mısra 88*). [üşülə gətür, -ə]

üz-: *Bir şeyi çekmek, gerip çekiştirmek, koparmak.*

Üzüldi rıştə-i cānım qutardı mənbə-i şəbr
Nə qaldı Žū‘i dəhı tā ki bir də anı yazım (*Gazel 141, Mısra 13*). [üzüldi, -ül, -di]

üz: *Yüz, çehre.*
Demün kim fəşl-i gül vardur şəfəsi bağ u bustānun
Nə zövqi bir gül-**üzlü** yərsız seyr-i güllüstānun (*Gazel 149, Mısra 2*). [üz, -lü]

Āb u ātəşdi ləbün mey kimi gül bərgi **üzi**
Necə ustāddı yā Rəb bu şüvər-nəqqāşı (*Gazel 247, Mısra 11*). [üzi, -i]

Hālindən əhiz edirdi könlü mürği dənəni

Ol gül **üzündə** tūrrə-i tərərə şānəni (*Müseddes 1, Mısra 28*).
[üzündə, -ü, -n, -ə]

Zülf-i müşkīn dögi ruhsārınə həm-sāyə olan
Bāl-ı Cibrīldi h̄vurşid **üzinə** sāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 10*). [üzinə, -in, -ə]

üz görə: *Taraf tutmaq, yaltakçılıq.*

Üz görədür hər söz olsə həlq ara kizb ü riyā
Doğrı söz şidq-i diyānət ‘əhd [ü] peymān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 7*). [üz görədür,]

üz ver-: Yüz vermek, kötü bir şey yapmasına izin vermek,
kayıtsız kalmak, şumartmaq.

Demün hətāludur ol çin-i zülfə çinlüyün
Ki muncə **üz verilür** mi əgər hətāsi olə (*Gazel 10, Mısra 8*).
[üz verilür, -il, -ür]

‘üzlät: *Bir köşeyə çekilip toplumdan, insanlardan uzak,
yalnız başına yaşama.*

Əhl-i İslāmde çoxdur mütə‘əddid məzhəb
Sünni vü Şi‘ə vü Şeyh vü Tənāsüh **‘üzlät** (*Kaside 5, Mısra 20*). [‘üzlät,]

üzrə: *Üzere, üstündə.*

‘Āriz-i gül-günun **üzrə** ol iki həl-i siyāh
Gūyiyə ol nöqtədür kim yazılır qāl üstünə (*Gazel 203, Mısra 7*). [üzrə,]

Bər-bād oldı ahırı bād **üzrə** hökm edən
Bilqeyis-i təht-i mülk-i səbādan nə fā‘idə (*Gazel 208, Mısra 13*). [üzrə,]

Bülbül gül **üzrə** şövqlə əhəng-i şürdə
Şolşol be-vəcd o zövq-e zənd ərgənün o tār (*Kaside 9, Mısra 17*). [üzrə,]

Bir də gördün ‘ināyət etdi Hüdā
Hər murād **üzrə** kām-kār oldun (*Kaside 16, Mısra 14*).
[üzrə,]

Ondan sora gəldi Firidün şah
Şəh demə çərḥ **üzrə** yəqīn çıldı mäh (*Mesnevi 5, Mısra 16*).
[üzrə,]

‘Ārizün kim bādə tābından açubdur lälələr
Hər tərəf tər qətrəsi ol lälə **üzrə** jālələr (*Gazel 48, Mısra 2*).
[üzrə,]

‘Āləm dolubdı nükhət-i müşk ilə Zü‘iyā
Ol qara tellər **üzrə** mægər kim şəbā keçər (*Gazel 51, Mısra 10*). [üzrə,]

Ey büt ol ruhsārun **üzrə** müşk-bü gīsū mıdır
Yā ki güzlār içrə məskən eyləmiş Hindū mıdır (*Gazel 52, Mısra 1*). [üzrə,]

Yüzündə tərdirur yā lälə **üzrə** jālədür yā kim
Məh-i ənvər kənārində düzülmüş ‘iqd-ı pərvındur (*Gazel 56, Mısra 3*). [üzrə,]

Titrəşür könlüm həyāl-i ‘ārizindən eylə kim
Ātəş-i süzəndə **üzrə** qətrə-i qan titrəşür (*Gazel 58, Mısra 4*).
[üzrə,]

Bu şür-ı tēzə sərim **üzrə** nə həvādandur
Yəqīn ki tār-ı sər-i zülf ilə şəbādandur (*Gazel 83, Mısra 1*).
[üzrə,]

Geyüblər həl‘ət-i həzrā cavānān-ı çəmən Zü‘ī

Dür-i jālə güllüstān içrə gül **üzrə** nişār olmuş (*Gazel 101, Mısra 10*). [üzrə,]

Kim eyliyə o pozuğ bağə e‘tinā Kāzım
Edər məqām gül-i rüyün **üzrə** zāğ-ı hətūn (*Gazel 137, Mısra 11*). [üzrə,]

Yüz qərīnə keçsə sən tək mäh bulmaz gər fələk
Gündə min kəz kürə(?)-i ərz **üzrə** səyyār olsə də (*Gazel 218, Mısra 6*). [üzrə,]

Sən indi təht-i rəvān **üzrə** ondan artuqraq
Vağonda seyr eləyürsən həzār həşmət ilə (*Kaside 20, Mısra 11*). [üzrə,]

üzün vətən sarı: *Vatana doğru, taraf.*

Qoyub zəlil ü zəbün gürbət içrə ‘uşşāqı
Üzün vətən sarı çox şād u möhtərəm getdün (*Gazel 163, Mısra 10*). [üzün vətən sarı,]

üzərə: *Üzere, üzerinde.*

Əşitmisen ki Süleymān gedirdi bād **üzərə**
Olurdu kölgəligi quş qanadı zəhmət ilə (*Kaside 20, Mısra 9*).
[üzərə,]

Lälə dögi dəğ **üzərə** bin dəğ ilə yanmış
‘Uşşāqa ruğundur belə hūn-in-kəfən içrə (*Gazel 187, Mısra 11*). [üzərə,]

V

vəcib: *Yapılması gerekli olan, zorunlu kaçınılmaz.*

H̄vurşid tək cəməlivə mən şam‘ sölədim
Vəcibdi yandırub mənī kəssün zəbānımı (*Gazel 234, Mısra 6*). [vəcibdi, -di]

Zü‘iyā ‘eqşün nə olsə həşili **vəcibdi** çək
Ya sürürün yā nəşātın yā bələsın yā gəmin (*Gazel 156, Mısra 9*). [vəcibdi,]

Budur vəhmim ki zāhidlər sücüdün eyləsün **vəcib**
Nöçün ey əbrü-yı dildār sən mehrābə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 3*). [vəcib,]

Hərc qıl **vəcib** yerə gör ‘eyş [ü] ‘işrət kimdədür
Belədür çün dəhl ü hərcün gözle işrāf eyləmə (*Kaside 8, Mısra 10*). [vəcib,]

Çü vəşfin etməgə ‘əcizdi Zü‘inün təb‘i
Şəritə **vəcib** olub zāhır etməgə ‘əlān (*Kut‘a-ı Kebir 1, Mısra 36*). [vəcib,]

vādi: *İki dağ arası veya ova, yer, taraf.*

Şirvān Kürün ki **vādi**-ələmindən arturub
Qılson nəzārə hər yaña nūr-ı Hüdā keçər (*Gazel 51, Mısra 3*). [vādi,]

vādi-i bərəhūt: *Berehut vadisi.*

Nə Muğān bəlkə **vādi-i Bərəhūt**
Əhl-i təsbīhdən şümār oldun (*Kaside 16, Mısra 7*). [vādi-i bərəhūt,]

vādi-i eyman: *Eymen Vadisi.*

Çü yār yār idi hər güşə **vādi-i Eymən**
Nihāl qəddi inə‘l-llāhə tərçümānım idi (*Gazel 249, Mısra 7*).
[vādi-i eyman,]

Vādi-i Eymənə döndürdi təcəllā-yı ruḥı

Beytül-l-əhžānımı güyā cəbəl-i Tūr elədi (*Gazel 241, Mısra 5*). [*vādi-i aymānə, -ə*]

vādi-i hevrət: *Hayret Vadisi, Hayret makamına ermişlerin vadisi.*

Hardə çatar məqsədə **vādi-i heyrətdə** gör
Şidq ilə tā mürşidün dutmasə dāmānını (*Gazel 245, Mısra 13*). [*vādi-i heyrətdə, -də*]

vādi-i qüds ü tūrə: *Tur ve Kudüs vadisi.*

Vādi-i Qüds ü Tūrə həqiqət döğül şüpe
Firdövsvār āyət-i rəhmān zühür idi (*Gazel 246, Mısra 5*).
[*vādi-i qüds ü tūrə, -ə*]

vādü'l-müqəddəs: *Kutsal vadi.*

Hər bir tərəfdə vardı təcəllā-yı nūr u nār
Vādü'l-müqəddəs onda 'əyān kūh-ı Tūr idi (*Gazel 246, Mısra 4*). [*vādü'l-müqəddəs, -ə*]

vafırqətā: *Aydınlıq.*

İmdi mənəm də yaxşı günim müstədam idi
Vafırqətā bu əşrdə yoh bir rəfiq olan (*Muhammes 2, Mısra 24*). [*vafırqətā, -ə*]

vagon: *Vagon.*

Sölə ki hansı zəməndə var idi bir telefon
Yā teleqram **vagon** kim gedir bu sür'ət ilə (*Kaside 20, Mısra 4*). [*vagon, -ə*]

Səmənd sür'ət ilə on günə gedən rāhi
Vagon gedir onu bir gündə istirahət ilə (*Kaside 20, Mısra 6*).
[*vagon, -ə*]

Sən indi təht-i rəvān üzrə ondan artuqraq
Vagonda seyr ələyürsən həzār həşmət ilə (*Kaside 20, Mısra 12*). [*vagonda, -da*]

vah: *"Yazık" anlamında söylenen bir söz; üzüntü, keder bildirir.*

Şəhr-i Şirvānə genə bir sərv-qədd dil-bər gəlüb
Vah nə dil-bər bir yüzi gül ləbləri şəkkər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 2*). [*vah, -ə*]

vā'iz: *Vaaz eden.*

Firdövs ümīdinə könlü aldanmə **vā'izə**
Firdövs vəşl-i yārdı bāqī fəsānədür (*Gazel 89, Mısra 7*).
[*vā'izə, -ə*]

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə **vā'iz** dəm-bə-dəm
Hiç utanmur bir mægər sərv-i hürāmānun görüb (*Gazel 19, Mısra 3*). [*vā'iz, -ə*]

Nəhl-i tūbā vəşfin eylər həlqə **vā'iz** dəm-bə-dəm
Hiç utanmur bir mægər sərv-i hürāmānun görüb (*Gazel 31, Mısra 3*). [*vā'iz, -ə*]

Şərabı şanmə ki **vā'iz** belə məzəmmət edər
Şərabə çatmaz əli ləfzine qənā'ət edər (*Gazel 60, Mısra 1*).
[*vā'iz, -ə*]

Vā'iz gəlür mi məscidə gər pül olmasə
Anlar bu rəmzi kimsə ki şahib-şü'ürdür (*Gazel 74, Mısra 9*). [*vā'iz, -ə*]

Dedi **vā'iz** ki var belə qiyāmət belə düzəh mən
Onı qəddinə oşşatdım munı hicrānə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 5*). [*vā'iz, -ə*]

vā'iz-i evşāf-ı bələ-yi rüz-i məhşər: *Məhşər gününün belələrinin niteliklərinin vaazi, dini konuşması.*

Dilində **vā'iz-i övşāf-ı bələ rüz-i məhşərdən**
Yanar nār-ı gəmə könlüm şəb-i hicrān düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 7*). [*vā'iz-i evşāf-ı bələ-yi rüz-i məhşərdən, -dən*]

vā'iz-i hud-bīn: *Kendini beğenmiş vaiz, nasihat eden.*

Halāl etmiş bizə cām-ı şərabı pīr-i mey-hānə
Həbibim **vā'iz-i hud-bīn**-kəlam ilə hərəm olmaz (*Gazel 93, Mısra 10*). [*vā'iz-i hud-bīn, -i*]

vāleh: *Şaşımış, hayret içinde kalmış.*

Mən kimi şā'ir ü mähir ki gəzāl-i gəzəlim
Görsələr **vāleh** ü şeydā olə Sə'd ü Səlmān (*Kaside 14, Mısra 12*). [*vāleh, -ə*]

vālī: *Bir ilde devleti temsil eden en büyük mülki amir.*

Enni qurşaqı uzun börki uzun saqqalı
Hər kəsün olə odur məsnəd-i 'elmə **vālī** (*Mesnevi 6, Mısra 22*). [*vālī, -i*]

vallāh: *"Allah'a yemin olsun ki" anlamında yemin sözü.*

'Uləmā firqəsinün bir adı 'ālim deyülür
Özi **vallāh** nə üşül u nə fūrū'atı bilür (*Mesnevi 6, Mısra 14*).
[*vallāh, -i*]

Zāhidün səcdəsi Allāhımə döğül **vallāh**
Nəfs-i əmmārəsinə hūrī vü gılmānə imiş (*Gazel 107, Mısra 5*). [*vallāh, -i*]

Məni bu növ' ilə **vallāhi** də nöçün qoydun
Kəlam-ı Həqqdə və's-şəms āyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 5*). [*vallāhi, -i*]

Bā'ış odur olardan olur zī-fününlār
Bizlərdə olmayur budı **vallāhi** 'illəti (*Kaside 2, Mısra 22*).
[*vallāhi, -i*]

Dərs-i bəhş-i 'elm nə lāzımdı bu qədam-dünə
Budu **vallāhi** dīnlər öküze meymünə (*Mesnevi 6, Mısra 24*).
[*vallāhi, -i*]

vāqe': *Olmuş olan şey, geri çevrilmesi mümkün olmayan olay, olgu.*

Bir püst lütf qılmış idin şe'rdən qabaq
Əş'ār-ı nəsr **vāqe'** olub nəzmdən kənār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 4*). [*vāqe', -i*]

Əgərçi ismdə şe'rimdə səktə **vāqe'** dūr
Lətfədür genə əş'ərdə o səktə 'əyān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 19*). [*vāqe'dür, -dür*]

vāqif: *Bilici, bilen, haberdar və əgāh olan kimse.*

Yohdur bu hələ **vāqif** olan Zū'ī hiç kəs
Gəlməz bu növ' gövhər-i əsrār kārınə (*Gazel 207, Mısra 19*). [*vāqif, -i*]

Dəhənün sirrinə **vāqif** olan əlbəttə bilür
Hiçr bī-cā tələb-i çeşmə-i həyvān etdi (*Gazel 233, Mısra 3*).
[*vāqif, -i*]

Yüz qəşidə deyübən **vāqif** edim nüktələrə
Bir qəpik qədri o əş'arı gətürməz nəzərə (*Terci-bend 1, Mısra 33*). [*vāqif, -i*]

vāqif et-: *Haberdar etmək, bilgiləndirmək.*

Görüb bu 'işrət-i pünhānı sordum bağbānlardan
Nədür bu 'Eyš [ü] 'işrət **vāqif** et bir sirr-i pünhānə (*Kaside 22, Mısra 16*). [*vāqif* et,]

vāqe'ə: *Olmuş olan şey, geri çevrilməsi mümkün olmayan olay, olgu.*

Bu bələ **vāqe'əsin** şabit edir Kərb-i bələ
O səbəbdən çəkübən ah-ı şərərbār ölürem (*Müseddes 2, Mısra 31*). [*vāqe'əsin, -si, -n*]

var: *Var, yokun qarşısı; Elde bulunan her şey, zenginlik, servet; Varlık, mal, mülk, para.*

Əz-bəs ki dərd ü möhnət-i dünyā-yı pür-fitən
Cəm' etmiş idi üstümə hər yerdə **[var]** mihən (*Muhammes 3, Mısra 16*). [*[var]*,]

Bir sirr **var** bu nāmə-i ətəf ü fəzldə
'ārif bilür ki məhrəm-i əsrərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 11*). [*var*,]

Nə **var** mey-hānələrdə e'tibārım cür'e-i cāmə
Nə dəhən bādəyə əcnāsdan bir **vārımız** yohdur (*Gazel 79, Mısra 8*). [*vārımız, -ımız*]

Yā məhbəs içrə qalursan nə qədri 'ömrün **var**
Hələk olursan u yā əmr olur hökümətdən (*Kaside 15, Mısra 19*). [*var*,]

Əzəl zəməndə də insandə **var** idi çıplaq
Nə düşsə əhl qılurdi keçirdi sāmānı (*Kaside 23, Mısra 37*). [*var*,]

Tə'sir-i məst olub bu pīr-i kühən
Hələqə mə'lum edim nə **varsə** sühən (*Mesnevi 11, Mısra 10*). [*varsə, -sə*]

Dəhən-i yār demək çeşmə-i heyvānı gələt
Varə təşbih yoh etmək olur ə'yānı gələt (*Gazel 109, Mısra 2*). [*varə, -ə*]

Nə içün yoh sözi təşbih qılublar **varə**
Ləb-i mey-günəvi cən verməyə 'İsāyə məşəl (*Gazel 126, Mısra 7*). [*varə, -ə*]

Çünkü bəzmimdən ayağ çəkdi nigārım getdi
Ləzzət ü 'eyş ü tarab yoh ilə **vārım** getdi (*Gazel 248, Mısra 2*). [*vārım, -ım*]

Hər kəsün olsə dövləti **varı**
Ol kəsün çohdı 'izzəti 'ādı (*Mesnevi 11, Mısra 13*). [*varı, -ı*]

Məndə vardur əgər 'āşiq oluban mey içmək
Səndə **var** bir qulağ as gör neçə 'ādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 9*). [*vardur, -dur*]

Könlümi qan içməyə hicrində mu'tād eylərem
Şanmə kim ol bādə'-i gül-fāmə **vardur** rəğbətım (*Gazel 127, Mısra 3*). [*vardur, -dur*]

Demün kim fəşl-i gül **vardur** şəfəsi bağ u bustānun
Nə zövqi bir gül-üzlü yārsız seyr-i gülüstānun (*Gazel 149, Mısra 1*). [*vardur, -dur*]

Nə 'eybi **vardur** kim muşlihi'd-din
Verübdür gülsitānə belə təzyil (*Mesnevi 3, Mısra 15*). [*vardur, -dur*]

O sözlün də genə bir yaşıxısını əhəz etmək
Hər nə pöhrəsi **vardur** oları əzbər edüb (*Mesnevi 9, Mısra 62*). [*vardur, -dur*]

Sāqī gətür cām-ı mey-i h'əş-güvār
'Ərz qılum dərd-i dilim hər nə **var** (*Mesnevi 4, Mısra 2*). [*var*,]

Hər bir tərəfdə **vardı** təcəllā-yı nūr u nār
Vādü'l-müqəddəs ondə 'əyān küh-ı Tūr idi (*Gazel 246, Mısra 3*). [*vardı, -dı*]

Nə yetmə vəşlə ārāmım nə hicrində qərarım **var**
Hudāvəndə nə bəd-ovqāt u müşkil rüzgārım **var** (*Gazel 50, Mısra 1*). [*var*,]

Nə yetmə vəşlə ārāmım nə hicrində qərarım **var**
Hudāvəndə nə bəd-ovqāt u müşkil rüzgārım **var** (*Gazel 50, Mısra 2*). [*var*,]

Salınub 'işrət ilə mən də du'ālar eləyüb
'Ömrüvə dövlətüvə tā nə qədər cānım **var** (*Kaside 6, Mısra 38*). [*var*,]

Var idi mey-i nəbdə çoh zövq ü şəfələr
Pəs ondə olan nəş'ə-i behcət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 3*). [*var*,]

Özi yoh adı **var** 'inqād-ı fəzl vüciüd-ı səhā
'Əbəs yerə dolanub kīmyānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 3*). [*var*,]

Yohdı Şəmāhı buradə **var** vəlī
Şəmāhımın hānlarınun əfzəli (*Mesnevi 5, Mısra 65*). [*var*,]

Diqqət etmir ki bu söz oşarı **var** Qur'ānə
Ya hədişə yā bu söz oşarı **var** hər yanə (*Mesnevi 9, Mısra 42*). [*var*,]

Əlbəttə hər həzān olanun bir bəhāri **var**
Şəbr eylə ey könlü gəm-i dövrānə aqlama (*Gazel 5, Mısra 11*). [*var*,]

Nə şey'də **var** cəhāndə 'işrət ey dil cāmdan başqa
Təmām əşyadə var gəm bir mey-i gül-fāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 1*). [*var*,]

Nə şey'də var cəhāndə 'işrət ey dil cāmdan başqa
Təmām əşyadə **var** gəm bir mey-i gül-fāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 2*). [*var*,]

Nə meydə zövq nə gülşəndə **var** şəfə Zū'iyā
O lālə-rüsüz inānmam ki bir şəfəsi olə (*Gazel 10, Mısra 9*). [*var*,]

İçdükcə 'əql-i zāil olur Zū'ī anlamaz
Mundan nə zövq **var** sölə bu cānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 18*). [*var*,]

Həq nədəndür bu qədər dərd ü gəm insānə verüb
Hər nə **var** dərd ü bələ məcmə'-i 'ürlānə verüb (*Gazel 20, Mısra 2*). [*var*,]

Bahıram dəhrdə hər yerdə ki **var** müfsid ü şər
Ne'mət ü dövlət-i dünyānı Hudā anə verüb (*Gazel 20, Mısra 5*). [*var*,]

Küfrdür Zū'ī bu söz çoh də dārihma nəzər et
Hər nə **var** isə Hudā kāmīl-i insānə verüb (*Gazel 20, Mısra 16*). [*var*,]

Hanı o mehr-i məhəbbət ki **var** idi səndə
Sitəmgər olmışən imdi məgər zəmənə dönüb (*Gazel 25, Mısra 9*). [*var*,]

Bir sirr var bu nāmə-i ətəf-ı fəzldə
Zū'ī bilür ki məhrəm-i əsrərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 13*). [*vār*,]

Nə güldə **var** sürür nə gülşəndə rəng bür
Zövq ü sürür sağər ü peymānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 3*). [var,]

Bülbüldə **var** nə nəgmə-sərāliq nə güldə rəng
‘eşq ātəşinə yanmaqı pərvānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 7*). [var,]

Keçən zəməndə əgər **var** idi bəhərdə zövq
Olubdı mövsim-i qışdan betər bəhār hārāb (*Gazel 29, Mısra 5*). [var,]

Qalub nə güldə nə gülşəndə bir nəşāt-əşəri
Olub tāmām cəhān içrə hər nə **var** hārāb (*Gazel 29, Mısra 12*). [var,]

Bir mən-i zār döğüldür bilə cövr ü zülmi
Əhl-i hīkmət nə qədər **var** isə āzārı olub (*Gazel 32, Mısra 8*). [var,]

Gər **var** bəhār līk büt-i gül-‘izār yoh
Hicrān gəmilə meyl-i gül-i lāləzār yoh (*Gazel 38, Mısra 1*). [var,]

Lāzım döğül bu **var** yohun fikrin eyləmək
Əlbəttə ‘āqibət olacaq cümlə var yoh (*Gazel 38, Mısra 9*). [var,]

Lāzım döğül bu **var** yohun fikrin eyləmək
Əlbəttə ‘āqibət olacaq cümlə var yoh (*Gazel 38, Mısra 10*). [var,]

Məndə **vardur** əgər ‘āşiq oluban mey içmək
Səndə var bir qulağ as gör neçə ‘ādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 10*). [var,]

Bədəyə gıybət ü məğrurluqı tay dutaq
Gıybətün nəhyinə **var** çün neçə ‘āyət zāhid (*Gazel 39, Mısra 14*). [var,]

Sən edən fisqlərin nəş‘əsi yoh ləzzəti yoh
Meydə **var** zövq ü fərəh ‘işrət ü ləzzət zāhid (*Gazel 39, Mısra 18*). [var,]

Bu ‘əməllər ki sənün **var** nə deyüm tül u dirāz
Fərz olubdur saña şeytān kimi lə‘nət zāhid (*Gazel 39, Mısra 21*). [var,]

Nə güldə şəfā nə mey-i gül-gündə əşər **var**
Bilməm nədi bā‘iş hamı əşyādə kədər **var** (*Gazel 42, Mısra 1*). [var,]

Şəd-heyf cəhān bāğınə bəd vəqtdə gəldük
H‘ oşğidə olub nəhl nə şāh u nə şəmər **var** (*Gazel 42, Mısra 4*). [var,]

Əfsūs ki yoh bir nəfər ‘ārif ki dəm-ā-dəm
Cān-tüfəsinə şəhd-i kəlāmında şəkər **var** (*Gazel 42, Mısra 6*). [var,]

‘Ālim gərək olsun dəhi mə‘qüldə kāmīl
Tā həlq desün bundə nə söz istəsələr **var** (*Gazel 42, Mısra 8*). [var,]

Mövtələrin ‘āmilləridür indiki mollā
‘āriflərə mollā olanı göstər əgər **var** (*Gazel 42, Mısra 10*). [var,]

Çün bilmür özi məs‘ələ sorduqdə deyürlər
Kāfir olı sən dinnə belə sözdə hārər **var** (*Gazel 42, Mısra 12*). [var,]

‘Əmmāməsinə bahmagilən məs‘ələ şorma
Mollā özi çox heyər edi yalnız nə qədər **var** (*Gazel 42, Mısra 14*). [var,]

Yā Rəb nə olubdur səbəbi kim bu zəməndə
İnsān arasındə hamı millətdə hətər **var** (*Gazel 42, Mısra 16*). [var,]

‘Ummāl-i tāmām cismə gəlür yəhşi yamandan
Bə‘zilərə firdövs-i bərin bə‘zə saqar **var** (*Gazel 42, Mısra 18*). [var,]

Žū‘ī həzər et zād-ı rəhün eylə mühəyyā
Bir qəhlt gālā buq‘əyə āhır səfərün **var** (*Gazel 42, Mısra 20*). [var,]

Hər bir kəsün ki sən kimi ey məh həbibi **var**
Bəh bəh əzəl günündə sə‘ādət nəşibi **var** (*Gazel 44, Mısra 1*). [var,]

Hər bir kəsün ki sən kimi ey məh həbibi **var**
Bəh bəh əzəl günündə sə‘ādət nəşibi **var** (*Gazel 44, Mısra 2*). [var,]

Çəşmün nə vəchdendi ki bīmārdur müdām
Həm-sāyəsində ‘İsā-yı ləb tək təbibi **var** (*Gazel 44, Mısra 4*). [var,]

Yağmalayubdı türrelərin Çin məmālikin
Hər çini içrə müşk-i Hıttādan kəsibi **var** (*Gazel 44, Mısra 6*). [var,]

Mehrāb qaşınə köñül aldanma əgmə baş
Bağ görkəmində nərgis-i mərdüm-firibi **var** (*Gazel 44, Mısra 8*). [var,]

Zāhirdü lānə muşhaf-ı ruhsārə zülfi līk
Bātin o qarə türrelərin yüz şəlibi **var** (*Gazel 44, Mısra 10*). [var,]

Žū‘ī sañadı Leyliyə Məcnūn gəzəl-səra
Hər gülşənün bir özgətəhər ‘əndəlībi **var** (*Gazel 44, Mısra 12*). [var,]

Nə gəm ey gül sənün tək bir nigār-ı gül-‘izārım **var**
Sühən-dān u ənis u münis u gəm-hvār yārım **var** (*Gazel 45, Mısra 1*). [var,]

Nə gəm ey gül sənün tək bir nigār-ı gül-‘izārım **var**
Sühən-dān u ənis u münis u gəm-hvār yārım **var** (*Gazel 45, Mısra 2*). [var,]

Gecə gündüz gəm-i hicrānını çəksəm h‘ oşam zīrā
Məqām-ı vəşldə şəd şükr kim būs u kənārım **var** (*Gazel 45, Mısra 4*). [var,]

Gecə gündüz gəm-i hicrānını çəksəm h‘ oşam zīrā
Məqām-ı vəşldə şəd şükr kim būs u kənārım **var** (*Gazel 45, Mısra 6*). [var,]

Nədür ey lālə-ruh yārım bu qədri bī-vəfāliq kim
Deməzsən kim mənəm bir dərd çəkmiş dāğdārım **var** (*Gazel 45, Mısra 8*). [var,]

Ayağın şədqəsi başım əlim dut sāqiya mey ver
Məhəbbət bādəsindən Žū‘ī tək başdə hūmārım **var** (*Gazel 45, Mısra 10*). [var,]

Nə yerdən ey pəri-rüyum köñüldə intizārın **var**
Ki pozdun əhl-i bəzmün hātirin sölə nə kārın **var** (*Gazel 46, Mısra 1*). [var,]

Nə yerdən ey pəri-rüyum köñüldə intizārın **var**
Ki pozdun əhl-i bəzmün hātirin sölə nə kārın **var** (*Gazel 46, Mısra 2*). [var,]

Əgər cāndur tāmənnā hāk-ı pāyün şədqəsi başım

Nə yüzdəndür bəyān et hətīrində nə ğubārun **var** (*Gazel 46, Mısra 4*). [var,]

Gərəkdür mən yudam qan eyləyəm yüz fikr-i tülānī
Sənün kim 'āriḡ-i gül-ğün u zülf-i tābdārun **var** (*Gazel 46, Mısra 6*). [var,]

Mənim yoh hərmətim mey-hānələrdə deyr ü məsciddə
Sənün hər yerdə olsun 'izzətün həm 'etibārun **var** (*Gazel 46, Mısra 8*). [var,]

Qalub hicrān zīmīstānında Żū'ī nālə qoy etsün
Sən etmə nālə ey bülbul sənün hər il bəhārun **var** (*Gazel 46, Mısra 10*). [var,]

Nə pīr-i meykədə yanında zərrə e'tibārım **var**
Nə rəhn-i cāmə hırqəsicə nə sīm u zərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 3*). [var,]

Nə rind-i lāubālī tək hərəbāt içrə zövqüm **var**
Nə zāhid tək ümīd-i hūld ü hūr u kövsərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 9*). [var,]

Hətt ü həlun rüy-ı alundə durubdur vəchi **var**
Tā ki dīn-i 'āşiq hər ləhzə rəhnə şalələr (*Gazel 48, Mısra 5*). [var,]

Olub 'āşiq cəhāndə həkəs öz mə'sūqəsin tapdı
Mənim kim hər zəməñ firqətdə min min āh u zārım **var** (*Gazel 50, Mısra 4*). [var,]

Nə ğəflətdür bu səndə ey təğāfūl-pīşə şəyyādım
Deməzsən kim mənim dāmımnda āhır bir şikārım **var** (*Gazel 50, Mısra 6*). [var,]

Maña əğyār oldı hərf-i əğyār ilə yār āhır
Görün əğyārə muncə yār olan bir gül-'izārım **var** (*Gazel 50, Mısra 8*). [var,]

Demə nəsih ki 'eşq-i mäh-rülərdən çək əl Żū'ī
Ki ondan çəkməzəm əl tā əlimdə ihtiyārım **var** (*Gazel 50, Mısra 10*). [var,]

'Āləm içrə hər kimün bir bī-vəfā cānānı **var**
Söləməñ bir də onə dünyā vü dīn ü cānı **var** (*Gazel 54, Mısra 1*). [var,]

'Āləm içrə hər kimün bir bī-vəfā cānānı **var**
Söləməñ bir də onə dünyā vü dīn ü cānı **var** (*Gazel 54, Mısra 2*). [var,]

Ey firāq ol yār göndərdi səni tök qanımmı
Haqqıdır kim mənə 'eşq-i ləblərindən qanı **var** (*Gazel 54, Mısra 4*). [var,]

Gün səhāb içrə qalandə h'oşdu gəl ey məh-liqā
Zülfüvi çək 'āriḡindən hüsnuñə nöqsānı **var** (*Gazel 54, Mısra 6*). [var,]

Dostlar bahmun namāz-ı bāṭilinə zāhidün
'Eşqini inkār edüb kəfir demün imānı **var** (*Gazel 54, Mısra 8*). [var,]

Żū'ī-i bīmār-ı 'eşq oldun ölimdir çərəsi
Hər gedən geyri həyāl etmə ki bir dərmānı **var** (*Gazel 54, Mısra 10*). [var,]

Var idi keçən 'əşrdə 'elm ilə səhāvət
Derlər bu zəməñ əhl-i səhāvət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 13*). [var,]

Cəhāndə ğüşə-i mey-hānə tək nə cāy-ı hürrem **var**
Nə cām-ı bādə-i gül-ğünə bənzər yār-ı həm-dəm **var** (*Gazel 70, Mısra 1*). [var,]

Cəhāndə ğüşə-i mey-hānə tək nə cāy-ı hürrem **var**
Nə cām-ı bādə-i gül-ğünə bənzər yār-ı həm-dəm **var** (*Gazel 70, Mısra 2*). [var,]

Dutub āyina-rü dünyānı cām 'āləmdə çoh çohdur
Vəlīkən yohdur İskəndər nə bir Cəmşid nə Cəm **var** (*Gazel 70, Mısra 4*). [var,]

Behişt olmuş cəhān līkən dutub şeytān ilə 'āləm
'Əbəş sözdür ki söylərlərdi cənnət içrə ādəm **var** (*Gazel 70, Mısra 6*). [var,]

Fəqir ü əğniyə şāh u gədə olmaqə bā'ış nə
Bilən yohdur bu əmri līk munda sirr-i mübhəm **var** (*Gazel 70, Mısra 8*). [var,]

Olub bu 'əşrdə bā-redaña ilə hamı bir Rüstəm
Nə sūd ondan ki nə bir āl-i Bərmək var nə Hātəm **var** (*Gazel 70, Mısra 10*). [var,]

Olub bu 'əşrdə bā-redaña ilə hamı bir Rüstəm
Nə sūd ondan ki nə bir āl-i Bərmək var nə Hātəm **var** (*Gazel 70, Mısra 10*). [var,]

Nə var ol məhvəşə āhimdan özgə qāşidim hər şəb
Hərim-i küyunə bād-ı şəbādan geyri məhrəm **var** (*Gazel 70, Mısra 11*). [var,]

Nə var ol məhvəşə āhimdan özgə qāşidim hər şəb
Hərim-i küyunə bād-ı şəbādan geyri məhrəm **var** (*Gazel 70, Mısra 12*). [var,]

Ğəm oldur Żū'iyā kim olmayə mey-cāmınə qüdrət
Mey-i Dərgəm gər olsə fikr qılə dəhrdə ğəm **var** (*Gazel 70, Mısra 14*). [var,]

Keçmiş zəməndə **var** idi əsbāb-ı fəzl ü cüd
Bir kimsədə bu vəqt kərəmət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 11*). [var,]

Şəd-heyf Żū'ī yohdı bu təzviri anlayan
Zāhirdə **var** gözi vəli bāṭində küdrur (*Gazel 74, Mısra 14*). [var,]

İnsān arasındə **var** idi rəsm-i məhəbbət
Müzi-həyivānə dönüb insān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 3*). [var,]

Nə şər' ü şəri'ətdə qalub rövnaq-i İslām
Nə rəsm-i 'ədālət **var** [o] dīvān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 14*). [var,]

'Āləmdə nə **var** isə tapub cümləsi təğyir
Hər şeydə qədimi sər ü sāmān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 15*). [var,]

Nə güldə şəfā **var** nə bülbuldə tərənnüm
Seyr-i gül ü gülzār u gülüstān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 17*). [var,]

Desəm gülün ki ruh-ı alıña şəbāhəti **var**
Gələt sühəndi gülün rüyına nə nisbəti **var** (*Gazel 78, Mısra 1*). [var,]

Desəm gülün ki ruh-ı alıña şəbāhəti **var**
Gələt sühəndi gülün rüyına nə nisbəti **var** (*Gazel 78, Mısra 2*). [var,]

Hamı qədün kimi gülbündə istiqāmət ü nāz
Ləbün tək bir gönçənün tərāvəti **var** (*Gazel 78, Mısra 4*). [var,]

Nə hələ yetdi ləbim nə əlim qara zülfə
Nə sūd bəhtimizün qarəliqdə qisməti **var** (*Gazel 78, Mısra 6*). [var,]

Əgərçi süra-i və's-şəms ü və'd-đuḥā oḥunur
Vəlik bāṭını ruḥsārīna kināyətī **var** (Gazel 78, Mısra 8).
[var,]

Ayağə düşmək ilə qarə günüm ey Zū'ī
Cibillī ḥāşiyətidir baña sirāyətī **var** (Gazel 78, Mısra 10).
[var,]

Mətā'-ı 'eyş ü 'işrət çohdı dünyānun dükānında
Bizim nə nəqdımız **var** ondə nə bāzārımız yohdur (Gazel 79, Mısra 4). [var,]

Nə **var** mey-ḥānələrdə e'tibārım cür'e-i cāmə
Nə dəhən bādəyə əcnāsdan bir vārımız yohdur (Gazel 79, Mısra 7). [var,]

Kimün ki 'eşq ələmindən köñüldə yārəsi **var**
Vüşāl-i yārdən özgə sağınmə çārəsi **var** (Gazel 87, Mısra 1).
[var,]

Kimün ki 'eşq ələmindən köñüldə yārəsi **var**
Vüşāl-i yārdən özgə sağınmə çārəsi **var** (Gazel 87, Mısra 2).
[var,]

O mäh vəşlinə bir gün yetüşmədim āḥır
Mənim bu tələ'imün gör nə bəd sitərəsi **var** (Gazel 87, Mısra 4). [var,]

Düşən bu qulzüm-i 'eşq içrə gər q olur bi'llāh
Bu bəd müḥitdi kim sanmayun kənārəsi **var** (Gazel 87, Mısra 6). [var,]

Təfāḥur eylə ki bağ-ı cəmālun ey gül
Cəhāndə Zū'ī-i nālān kimi həzārəsi **var** (Gazel 87, Mısra 8).
[var,]

Altmış yaş olandə genə bir növ' səḥā **var**
Bu təzə cavānlardə ki dərmānə tapulmaz (Gazel 91, Mısra 11). [var,]

Ləb-i dildār tək **var** bādə-i gül-gündə gər nəş'ə
Nə süd ondan ki tiz başə çıxar qalmaz müdām olmaz (Gazel 93, Mısra 7). [var,]

İmdi bildim ki cəhān mülki nə vīrānə imiş
Hər nə 'eyş ü tərabi **var** isə əfsānə imiş (Gazel 107, Mısra 2). [var,]

Bu bid'ətlər ki **var** həlqün içində
Ḥudā verməz belə əmrə rızalıq (Gazel 112, Mısra 15). [var,]

Yüz min cəfāyə tīb u təvānım **var** ey nigār
Yoh görməgə rəqīb ilə sən mähı təqətim (Gazel 138, Mısra 5). [var,]

Ḥāliq çü bir şey'ə dögi möhtāc həlqdən
Nə sirr **var** bu ḥilqət-i əşyādə bilmədim (Gazel 139, Mısra 4). [var,]

Ḥvab içrə hər nə görsə yəqındır oyanmamış
Nə sirr **var** bu 'āləm-i rü'yādə bilmədim (Gazel 139, Mısra 8). [var,]

Nə gəldigim məqāmımı nə getdiyim yerim
Gəlmək bu getməgə nə **var** ortadə bilmədim (Gazel 139, Mısra 10). [var,]

Göz görməyən cəvāhiri mən necə dərk edim
Zāhirdə çün nə **var** bu mərəyādə bilmədim (Gazel 139, Mısra 16). [var,]

Dedi vā'iz ki **var** belə qiyāmət belə düzəḥ mən

Onı qəddinə oḥşatdım munı hicrānə bəñzətdim (Gazel 145, Mısra 5). [var,]

O qədri iştīyāqım **var** sər-i küyində āzārə
Göz açmam məskənim cənnət ənīsım gərçi ḥūr olsun (Gazel 150, Mısra 5). [var,]

Gər gəməim **var** ārzü-yı vaşl-i yārə zāhidā
'Eyb dutmə kim çəkərsən sən dəḥi havrā gəmin (Gazel 156, Mısra 5). [var,]

Səniñlə getdi təməm 'eyş ü nüş u ləzzət-i zövq
Qoyub yerində baña hər nə **var** gəm getdün (Gazel 163, Mısra 6). [var,]

'Āşlərə verdin nə qədər **var** isə ne'mət
Öz əmrünə təbə'lərə zillət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 13). [var,]

Bizdən saña nə fā'idə **var** bārī Ḥudāyā
Sən bizlərə yüz lütf-i kərāmət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 27). [var,]

Var isə 'əqlün əgər ḥvāb-ı həyālun ḥ'oş dut
Nə çıxar muncə gəm ü möhnət-i cān-fərsādən (Gazel 173, Mısra 15). [var,]

Bir fərq verməyür gül-i həmrāyə ḥārdan
Gər **var** isə gözi vəli ə'mādi bāṭını (Gazel 176, Mısra 7).
[var,]

Cəbr ilə iştīyārdə yoh bir qədər dəlil
Hər nə kəlām **var** 'uləmā-yı kibārdan (Gazel 176, Mısra 22).
[var,]

Köñül tā **var** ləb-i cānān şərāb-ı nābı neylərsən
Durarkən çeşmə-i heyvān sərāb u ābı neylərsən (Gazel 183, Mısra 1). [var,]

Şu'ā'-ı mey gərəkdür bəzm içün ḥvurşid nə lāzım
Saña ḥvurşid-i rövşən **var** ikən meh-tābı neylərsən (Gazel 183, Mısra 8). [var,]

Mey nəş'əsini görməmiş 'eşqün məzāqını
Zāhid sölər ki mə'rifətim **var** bu ād ilə (Gazel 193, Mısra 4).
[var,]

Əlündən alcaqın ey sāqī başdə şūr artdı
Nə **var** idi sənə qurbān sənün ayağunda (Gazel 196, Mısra 6). [var,]

Ḥ'oş ol ki **var** idi başımdə nəş'ə-i bādə
Gözimdə 'āriz-i gül-gün-ı dil-bər-i sādə (Gazel 206, Mısra 1). [var,]

Ümid **var** bu bəzmə o yār bir də gələ
Füsürdə gülşənə ol növ-bəḥār bir də gələ (Gazel 211, Mısra 1). [var,]

Nə **var** firāqə tīb nə dildārə dəst-rəs
Çərḥün nədür ḥüşüməti mən bī-nəvā ilə (Gazel 213, Mısra 9). [var,]

Cənnət-i ə'lādan artuq zövq **var** hər güşədə
Bağlar-ı firdövs ḥürī mäh-simālar genə (Gazel 217, Mısra 5). [var,]

Başdə **var** şūr əgər əldə ayağ olmasə də
Ḥ'oş keçir yār ilə bəzm içrə çirāğ olmasə də (Gazel 219, Mısra 1). [var,]

İki ay **var** hilālə döndürübdür cismimi bu gəm
Kim ol ḥvurşid ilə yā Rəb nə gündür vüslət-imkānı (Gazel 220, Mısra 9). [var,]

Gəh nəz u gəh girişmə gəh lütf ü gəh 'itəb
Vəslində Zü'î gör ki nə həngəmə **var** idi (*Gazel 222, Mısra 14*). [var,]

Ey h'əş ol günlər ki bəzmimdə nigərim var idi
Zövq-i didarıyla könlümdə qərarım **var** idi (*Gazel 225, Mısra 2*). [var,]

Gəh dolanub başına ol kəkül-i müşkini tək
Gəh qurb-ı vəslə būs u kənərim **var** idi (*Gazel 225, Mısra 4*). [var,]

Getdi ol günlər ki zülf ü 'arizindən ol gülün
Sünbülüm müşküm gülüm bağım bəhərim **var** idi (*Gazel 225, Mısra 6*). [var,]

Heyf keçdi rüzgərim hicr ilə yəd ol zəmə
Kim ənisim münisim yərim nigərim **var** idi (*Gazel 225, Mısra 8*). [var,]

Rəşk edüb dövr-i fələk məndən ayırdı 'əqibət
Dərd [ü] gəm dəf'inə kim bir gəm-küsərim **var** idi (*Gazel 225, Mısra 10*). [var,]

Bar' ilāhī bir də mən görəm olə ol günləri
Kim vüsāl-i yərdən h'əş-rüzgərim **var** idi (*Gazel 225, Mısra 12*). [var,]

Kāfirdə **var** görün genə imān nişənəsi
Tə'zīm ilə dutub yüzüvi qarə tellərün (*Gazel 231, Mısra 10*). [var,]

Zü'î nə eyləyübdü saña bilməzəm ki **var**
Hər bəhşündə qətlinə fərmān nişənəsi (*Gazel 231, Mısra 11*). [var,]

Bəhər odur ki olub cīb ü cām mālāmāl
Bizimlə şəhbətə hāl əhli hər nə var gələydi (*Gazel 235, Mısra 8*). [var,]

H'əş ol ki meykədədə āşiyānəmiz **var** idi
Müdām gülgül-ı meydən tərānəmiz **var** idi (*Gazel 236, Mısra 2*). [var,]

Edəndə məscidə də'vət bizi mü'əzzinlər
Su'āl-i rəddinə yüz min bahānəmiz **var** idi (*Gazel 236, Mısra 4*). [var,]

Harābə mülki harūf u fūrūş əbā vü qəbā
Şərābə şərf elədük hər təvānəmiz **var** idi (*Gazel 236, Mısra 6*). [var,]

Əgərçi olmuşuq imdi əsir-i qayd-ı 'əyāl
Dögüldi belə bizim də zəmənəmiz **var** idi (*Gazel 236, Mısra 8*). [var,]

Əgərçi Zü'î kimi imdi hənə bərdüşəm
Hoş ol ki meykədələr içrə hənəmiz **var** idi (*Gazel 236, Mısra 10*). [var,]

H'əş ol ki meykədədə āşiyānəmiz **var** idi
Müdām gülgül-ı meydən tərānəmiz **var** idi (*Gazel 236, Mısra 11*). [var,]

H'əş ol zəməni ki mey-i şāf u Dərgənim **var** idi
Nə dərd ü möhnət-i dünyā vü nə gəmim **var** idi (*Gazel 237, Mısra 1*). [var,]

H'əş ol zəməni ki mey-i şāf u Dərgənim **var** idi
Nə dərd ü möhnət-i dünyā vü nə gəmim **var** idi (*Gazel 237, Mısra 2*). [var,]

İcüb şərab olub məst künc-i meykədədə
Hudā bilir ki o günlər nə 'āləmim **var** idi (*Gazel 237, Mısra 4*). [var,]

Rəfiq-i həmə-dəm ü səqī vü sādə vü bādə
Dəm ol dəm idi o dəmlər 'əcəb dənim **var** idi (*Gazel 237, Mısra 6*). [var,]

Cəməl-əynəsilə Sikəndər ilə köñül
Şərāb u cəmlə yüz həsmət-i Cənim **var** idi (*Gazel 237, Mısra 8*). [var,]

Nə h'vāhiş eylər idim mətləbim olurdu rəvā
Zə-bəs ki kəsədə dīnār u dirhənim **var** idi (*Gazel 237, Mısra 10*). [var,]

Müdām gülşən ü gülzār-ı 'eyş ü 'işrətimə
Şərāb-ı nəb ilə hər şəbdə şəbnənim **var** idi (*Gazel 237, Mısra 12*). [var,]

Nə növ' zəhlərim oləsə dildə Zü'î tək
Əmirhən səhəsiylə mərhənim **var** idi (*Gazel 237, Mısra 14*). [var,]

Cəhəndə āşnəliqdə vəfā vü 'əhd derlər **var**
Baña kim āşnə oldısa āhır bī-vefā çıxdı (*Gazel 254, Mısra 7*). [var,]

Bī' llāh qədim vəqtdə **var** idi mə'rifət
Bilməm nolubdı mərdüm-i Şīrvānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 13*). [var,]

Nə həq-i nən u nəmək **var** nə şü'ār-ı bəzl ü cüd
'Ərşədə zən-təb'lərdür mərd-i meydən qalmayub (*Kaside 4, Mısra 3*). [var,]

Çünki ədəm yā səhā eylər yā əhsən Həqq içün
Nə səhəvət **var** nə rāh-ı Həqdə əhsən qalmayub (*Kaside 4, Mısra 6*). [var,]

Gecə meh-təbdə həmə-h'vābə-i cənānə idim
Vəsl-i yār u mey-i şəhbāyə **var** idi 'ādət (*Kaside 5, Mısra 6*). [var,]

Hənsi səhətdə eşitdim ki **var** ondə fəzil
Müşkilim həllinə dər-hāl çoh etdim sür'ət (*Kaside 5, Mısra 17*). [var,]

Hər gürühun nə qədər **var** isə əhl-i 'elmi
Görmədim hiç birinün qoli içün bir qüvvət (*Kaside 5, Mısra 23*). [var,]

Elə həftən ki anı səz edər ustād-ı Qüçən
Ərdəbil içrə o həftənə dəhi məhir **var** (*Kaside 6, Mısra 16*). [var,]

Fikr edirdüm ki Hudāyā baña qıl bir çərə
Nə təvānım nə cībim içrədə bir dirhəm **var** (*Kaside 6, Mısra 18*). [var,]

Gətür səqī qədəh kim bir gərībə dəstānım **var**
Bu çərḥ-i kīnə-pərdəzın əlindən əl-əmənim **var** (*Kaside 7, Mısra 1*). [var,]

Gətür səqī qədəh kim bir gərībə dəstānım **var**
Bu çərḥ-i kīnə-pərdəzın əlindən əl-əmənim **var** (*Kaside 7, Mısra 2*). [var,]

Liyāğ-i mey gətür səqī məni gəm pāy-māl etdi
Mənim şərh-i gəm etməkçün zəbān-ı tərçümānım **var** (*Kaside 7, Mısra 4*). [var,]

Olub sər-məst tē əfsānəmi təqdīm edim bir bir
Tərəhhüm eylə başunçün ki dərd-i bī-kəranım **var** (*Kaside 7, Mısra 6*). [var,]

Nə yaşı dəmlər idi sakin-i şərh olduğum günlər

Həyālimdə sanurdum şəhri kim bir gülsitānım **var** (*Kaside 7, Mısra 8*). [var,]

Vəlikən düşmüşəm āvārə müddətdür Şəmāhıdan
Diyār-ı Qübbə içrə bir nişiməndə məkānım **var** (*Kaside 7, Mısra 10*). [var,]

Nə Qudyal əhlim imdi nə Şirvān əhli ey sərvər
Gərəz kim dār-ı dünyədə pərişān hānmānım **var** (*Kaside 7, Mısra 12*). [var,]

Nə qədri qışdı mülk-i Qübbədə h' oşdur mənə ammā
Bəhār olcaq düşər yadımə Şirvān yüz fəğānım **var** (*Kaside 7, Mısra 14*). [var,]

Əgərçi tənə gəldim getdim ol vīrānə qalmışdan
Genə fikr eylərəm kim andə yüz gənc-i nihānım **var** (*Kaside 7, Mısra 16*). [var,]

Bəli çıqsun nə günə səhət-i Şirvān həyālimdan
Kim ol gülşəndə bir Seyyid kimi şirīn-zəbānım **var** (*Kaside 7, Mısra 18*). [var,]

Vəlikən hər üç aydan bir gəlüb Şirvānə getməkdən
Əzildi rīştə-i cānım fələkdən əl-əmənim **var** (*Kaside 7, Mısra 20*). [var,]

Var idi bir yabum kətdən gələndə şəhrə bu dəfə
Yoruldu yolda qaldı sattım onda bir pālānım **var** (*Kaside 7, Mısra 21*). [var,]

Var idi bir yabum kətdən gələndə şəhrə bu dəfə
Yoruldu yolda qaldı sattım onda bir pālānım **var** (*Kaside 7, Mısra 22*). [var,]

Yorulmuş yabını sattım başımdan eylədim ammā
Qalubdur üç taqar arpa m dəhi bir dam samanım **var** (*Kaside 7, Mısra 24*). [var,]

Vəzir-i 'əqlə qıldım məşvərət bir at fikrində
Dedim ey 'əql bir fikr et sənün tək genə dānım **var** (*Kaside 7, Mısra 26*). [var,]

Qalub bir heyli müddət māt-ı heyran sölədi nā-gəh
Bu müşkil əmrī həll etməkdə bir şəhsə gümānım **var** (*Kaside 7, Mısra 28*). [var,]

Aqabəg əvvəl-i dəryā-yı 'izzət mə'dən-i himmət
Ki bəzlindən anın 'ələmdə gənc-i şāyğānım **var** (*Kaside 7, Mısra 30*). [var,]

Ələ ey sərvər-i vālā-nəsəb kim bu cəhān içrə
Dil [ü] dəst-i göhər-məşhūnlə min dəryā vü kānım **var** (*Kaside 7, Mısra 32*). [var,]

Piyadə rəh dönüb bu dərgəhə bir atə gəldim mən
Əgər fil olsə gəm yoh sən təkī şāh-ı cəhānım **var** (*Kaside 7, Mısra 34*). [var,]

Bu idi doğru söz kim 'ərz olundu hāk-i pāyundə
Əgərçi şā'irəm mən dəhrdə yüz min yalanım [var] (*Kaside 7, Mısra 36*). [var,]

Gərəz bir atdurur mənşür-ı Żū'ī sərvərə səndən
Ki fəhr ilə desün ol sərvərimdən bir nişānım [var] (*Kaside 7, Mısra 38*). [var,]

Ümīdim var ki bu aş'ār olə məqbül-i dərgāhun
Süleymān bəzminə pāy-ı mələhdən ərməğanım **var** (*Kaside 7, Mısra 40*). [var,]

Özi behiştə gedib **var** özi kimi hələfi
Eşitəgin bunı h' oş-hāl-i rüzgār oldım (*Kaside 12, Mısra 15*). [var,]

Dövlət ü 'ömrüvi əfzün eləsün bārī Hüdā
Nə qədər **var** cəhān içrə şühür u a'vām (*Kaside 13, Mısra 36*). [var,]

Var bir məs'ələ-i müşkilim həll eylə onı
Sañadur çünki həmişə dil ü cānım qurbān (*Kaside 14, Mısra 3*). [var,]

Nə bu libās **var** idi nə bu tə'ām nə ev
Dögüldi ədəmə təşbīh hiç bəbətdən (*Kaside 15, Mısra 31*). [var,]

Nə bir nīzām **var** idi nə dərs-i bəhş-i 'ulüm
Behişt olubdi cəhān indi nāz u ne'mətdən (*Kaside 15, Mısra 33*). [var,]

Sözün danışmaqə dilməcə ehtiyācun **var**
O da sənün təkī ədəmdə öl həcələtdən (*Kaside 15, Mısra 47*). [var,]

Nə güldə 'ətr **var** nə bülbüldə bir nəvə
Nə zövq-i sāyə 'ər'ər ü sərv çinārdə (*Kaside 19, Mısra 3*). [var,]

Nə **var** nəşāt meykədə şəhnində 'arifə
Nə bir əşər nə nəş'ə mey-i h' oş-güvārdə (*Kaside 19, Mısra 9*). [var,]

Sölə ki hansı zəməndə **var** idi bir telefon
Yā teleqram vāğon kim gedir bu sür'ət ilə (*Kaside 20, Mısra 3*). [var,]

Şād ol cəhāndə çəkmə dəhi **var** yoh gəmin
Yohdur təfəvüti əcəlün yoh **var** ilə (*Kaside 21, Mısra 30*). [var,]

Bir sirr var bu işdə Hüdāvənd-i zü'l-minən
Həq eyləyübdü hər birini bir qərār ilə (*Kaside 21, Mısra 35*). [var,]

Nə 'ələm ü nə 'arif u nə hān u nə bəg **var**
N'oldı bularə muncə cəmə't hara getdi (*Kaside 24, Mısra 13*). [var,]

Var idi çoh üftədələrə əl dutan imdi
Hanı o şifət əhl-i mürüvvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 17*). [var,]

Həmişə 'eyş [ü] nəşāt ilə h' oş keçə 'ömrün
Nə qədri **var** cəhān içrə gərdiş-i dövrān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 38*). [var,]

Özünlə dəhi bəradərlərlənlə övlādun
Olə tənə'um ilə hər nə qədri **var** cəhān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 40*). [var,]

Qiyəmət qoyurlar imdi onə nişf-ı hərçimi
İnşāf-ı hərç ilə görək bundə nəf' **var** (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 10*). [var,]

Əhl-i 'ürfān müşāhibim **var** idi
Həşil idi nə mətləbim **var** idi (*Mesnevi 2, Mısra 13*). [var,]

Hər nəyimiz **var** idi şərf eylədik
Ev eşik şatub tənāmən yedük (*Mesnevi 4, Mısra 19*). [var,]

Bundan əqdəm əhl-i səhā var idi
Kān-ı 'əttār bəhr-i səhā **var** idi (*Mesnevi 5, Mısra 55*). [var,]

Bundan əqdəm əhl-i səhā **var** idi
Kān-ı 'əttār bəhr-i səhā **var** idi (*Mesnevi 5, Mısra 56*). [var,]

'Elm ü inşāf u səhāvət bu cəhāndən qutarub

Hər nə şey' **var** isə 'ələmdə qurı ad qalub (*Mesnevi 6, Mısra 12*). [var,]

Var bu 'əşrdə də bir neçə mümtəz 'üləmə
Oları hiç eləsün zıll-ı pənāhındə Hüdā (*Mesnevi 6, Mısra 25*). [var,]

Üç ay olı gəlmişəm mən-i zār
Hərc etməgimə nə sım ü zər **var** (*Mesnevi 7, Mısra 46*). [var,]

Diqqət etmir ki bu söz oşşarı **var** Qur'ānə
Ya hədişə yā bu söz oşşarı **var** hər yanə (*Mesnevi 9, Mısra 41*). [var,]

Budı bizdəki neçə təfriqələr peydādur
Nəbədür ümməti var söləmə kim mollādur (*Mesnevi 9, Mısra 46*). [var,]

Tā desünlər ki müsəlmāndə də **var** 'əllāmə
Deməsünlər ki müsəlmāndi qurı 'əmmāmə (*Mesnevi 9, Mısra 77*). [var,]

Var yüz söz ürəgimdə edə bilməm izhār
Olu yā Rəb o zəməñ kim söləyəm hər nə ki **var** (*Mesnevi 9, Mısra 87*). [var,]

Var yüz söz ürəgimdə edə bilməm izhār
Olu yā Rəb o zəməñ kim söləyəm hər nə ki **var** (*Mesnevi 9, Mısra 88*). [var,]

Tār-zən-i hədim ü sāqī nə **var**
Həzır idi bəzminə leyli ü nahār (*Mesnevi 10, Mısra 27*). [var,]

Var imiş yüz bu növ' ədəmlər
Ki özindən səvāni bātil elər (*Mesnevi 11, Mısra 51*). [var,]

Kirām-ı hülqi ki vermiş saña bu növ' Hüdā
Gulāmdur sənə hər yerdə **var** isə 'ürəfā (*Mesnevi 13, Mısra 10*). [var,]

Ey çərḥ bilmədim bu işün **var** imiş sənün
Sifründə şəhd lā'iqinə hār imiş sənün (*Muhammes 2, Mısra 13*). [var,]

Belə həyātə **var** ölümün çoh şərəqəti
Pəs nişə mən bu 'ələm ü imkānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 33*). [var,]

Bīmār tənīm nərgis-i məstānə 'Öleykān
Bu şəhrdə **var** gerçi həzārān büt-i zibā (*Muhammes 4, Mısra 22*). [var,]

Nə var idi köñüldə gəm ü dərd-i rüzgār
Nə **var** u yoh küdürəti olmazdı āşikār (*Müseddes 1, Mısra 7*). [var,]

Nə **var** idi köñüldə gəm ü dərd-i rüzgār
Nə **var** u yoh küdürəti olmazdı āşikār (*Müseddes 1, Mısra 8*). [var,]

Gəlməzdi hiç hətirə əndüh-i hicr-i yār
Bilməzdi dil bu növ' ilə dərd-i firāq **var** (*Müseddes 1, Mısra 10*). [var,]

Çəkmişəm hər nə gəm ü möhnəti **var** 'ələmdə
Qalmışam şām u səhər şivən ilə mātəmdə (*Müseddes 2, Mısra 5*). [var,]

Biz kimi **var** mı bələkəş bu bənī ədəmdə
Yetüşübdür dəm-i riqlət mən-i bīmār ölürem (*Müseddes 2, Mısra 7*). [var,]

Çəkdigüm cövr ü cəfādan nə pərişān gedürəm

Lik bir taze bələ **var** görübən zār ölürem (*Müseddes 2, Mısra 20*). [var,]

Babam firāqını düşməñ cəfāsını çəkdim
Bir özgə güşşə **var** oldur qılan fikār mənī (*Müseddes 2, Mısra 22*). [var,]

Nə müsibət **var** isə eylədi çərḥ-i gəddār
Şəbr qıldım nə bələ oldı əgər cümlə düçār (*Müseddes 2, Mısra 23*). [var,]

Demə məhlūq yanında qoyulub taze nizām
Püldən geyri nə iş **var** isə məcmū'-ı hārām (*Terci-bend 1, Mısra 12*). [var,]

Nə bāğlarda şəfā **var** nə meydə 'eys ü nəşāt
Dönüb zəməñə olub dövr-i rüzgār hārāb (*Gazel 29, Mısra 3*). [var,]

Nə **var** künc-i qəfəsdə āb u dānəm əşkdən geyri
Nə sāh-ı vüslətə uçmaq içün bāl u pərişān yohdur (*Gazel 47, Mısra 5*). [var,]

Var idi mənim bircə nəfər hān-ı qədimim
Bilməm nə olubdur o da əl-ān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 21*). [var,]

Olubdur tazedən dilim pəri-ruhsār heyranı
Ki **vardur** zülf-i sevdāsılə yüz mən tək pərişānı (*Gazel 220, Mısra 2*). [vardur, -dur]

Zü'iyā bir də görüb ölsəm əgər olmaz gədim
Ol nihāni kim vüslətə gül-'izārım **var** idi (*Gazel 225, Mısra 14*). [var,]

Bī-pülluqdı bunları tə'sirdən salan
Bir sirr **varmış** ol adı pül zəhr-i mārda (*Kaside 19, Mısra 18*). [varmış, -miş]

Əhl-i 'ürfān müşāhibim **var** idi
Hāşil idi nə mətləbim **var** idi (*Mesnevi 2, Mısra 14*). [var,]

Var vücüdündə çün Hüdā-dədə
Cümlə fəzl ü kəməl āmədə (*Mesnevi 2, Mısra 41*). [var,]

Çü **var** bu bəndədə doğrı şədəqət
Verür tənəkü şəkkər kimi ləzzət (*Mesnevi 3, Mısra 13*). [var,]

Fikr elə ey sərvər-i vālā-təbār
Sən **var** ikən mən qalam bī-çiz-i hār (*Mesnevi 5, Mısra 84*). [var,]

Tā ki düşə başımə şür u nəvā
Şərḥ elim hər nə ki **var** mā-cərə (*Mesnevi 10, Mısra 14*). [var,]

Təmām 'əqləddür hər nə **var** möhnət ü gəm
Nə qədr çoh olə çoh olı zillət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 7*). [var,]

Baḥā ol māh-ı bī-məhrim iki ay **var** ki rām olmaz
Bu nöqsānım de bir gəlməz əcəl 'ömrüm təmām olmaz (*Gazel 93, Mısra 1*). [var,]

İlāhi **var** mı Zü'ī tək cəhān bağında gəm çəkmiş
Gecə gündüz melek-i dərd ü gəm qüşşə-i hūn dutmuş (*Gazel 103, Mısra 9*). [var,]

Ey h'oş ol günlər ki bəzmimdə nigārım var idi
Zövq-i didāriylə köñlümdə qərarım **var** idi (*Gazel 225, Mısra 1*). [var,]

Ey şüh urmusan kimi bilməm qanaryə

Var dāmənündə tǝzǝ genǝ qan nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 8*). [*var, ʃ*]

Hər güşədə **var** idi tǝmām əhl-i ma'ārif
İmdi olarun cümləsi nǝ-dǝnǝ dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 5*).
[*var, ʃ*]

Yahşı tǝşǝvvür eylǝmǝ **vārın** zǝmānənün
Ey dil çü gördüm āhırı kārın zǝmānənün (*Gazel 175, Mısra 1*). [*vārın, -i, -n ʃ*]

Bir zǝmān şǝhr-i Şīrvān içrǝ
Var idim bağ u büstān içrǝ (*Mesnevi 2, Mısra 10*). [*var idim, -m ʃ*]

var u yoh: *Servet, para, elde olan her şey.*

Bilmürǝm mǝskənüvi hardǝdi tǝ **var u yohım**
Şǝrf edüb küyun ǝtrǝfınǝ hǝm-sǝyǝ gǝlim (*Gazel 134, Mısra 9*). [*var u yohım, -im ʃ*]

Var yoqum u yohluqum kim anlar
Kim hǝlimdan olur hǝbǝrdār (*Mesnevi 8, Mısra 33*). [*var yoqum, -um ʃ*]

var yoh ğəmi: *Paranın pulun olup olmama derdi, kederi.*

Nǝ **var yoh ğəmi** nǝ 'ǝyālun hǝcǝlǝti
Nǝ cǝnnǝt ǝrzüsü nǝ düzǝh mǝhǝbǝti (*Muhammes 2, Mısra 5*). [*var yoh ğəmi, ʃ*]

var yoh ğəmin çək-: *Mal mülk derdi çekmek.*

Şād ol cǝhǝndǝ **çǝkmǝ dǝhi var yoh ğəmin**
Yohdur tǝfǝvüti ǝcǝlün yoh var ilǝ (*Kaside 21, Mısra 29*).
[*var yoh ğəmin çəkmə, -mə ʃ*]

Çoh **çǝkmǝ rüzgār ğəmin yoh var içün**
Hiç kimsǝ çün bacarmadı bu rüzgār ilǝ (*Kaside 21, Mısra 27*). [*var yoh ğəmin çəkmə, -mə ʃ*]

vārid: *Gelen, ulaşan, vāsıl olan.*

Bu mülkǝ **vārid** olduqđǝ mǝn-i mǝhcūr u nǝ-kāmı
Nöçün mǝhv eylǝdün hǝtirdǝn ey ǝrǝm-i cǝn Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 11*). [*vārid, ʃ*]

vāris-i əhməd: *Ahmet'in mirası/varisi.*

Sǝlil bir ǝhsǝn-i sǝbt-i peyǝm-bǝr **vāris-i Əhməd**
Ki cǝdd-i pākını Hǝq bǝ'is-i kövn ü mǝkǝn qılımış (*Kaside 11, Mısra 19*). [*vāris-i əhməd, ʃ*]

vāsil: *Vusul bulan, yetmiş, ulaşan.*

Pǝs gözim nūri gǝlǝb mǝktǝbǝ 'elm et hǝsil
Olǝsǝn mǝclis-i 'ürlǝn ǝzizim **vāsil** (*Mesnevi 9, Mısra 76*).
[*vāsil, ʃ*]

vāy: *Üzüntü, şaşma ve hayret ifade eder.*

Ay u gün söylǝmǝyǝb mǝtlǝbi muğlǝqđi ki mǝn
Gecǝ gündüz ğǝm-i hicrǝn ilǝ āh **vāyǝ** gǝlim (*Gazel 134, Mısra 4*). [*vāyǝ, -ǝ ʃ*]

Vāy o şǝhşǝ ki cibi pǝldan olsun hǝlǝlǝ (*Terci-bend 1, Mısra 39*). [*vay, ʃ*]

Hər bir mǝqǝmǝ dǝğǝ ayağun hǝrǝb edir
Vāy ol kǝsǝ ala ǝlǝ peymǝnǝ ey şǝrǝb (*Gazel 15, Mısra 14*).
[*vāy, ʃ*]

Yandurursan bī-muǝhǝbǝ hər zǝmān 'ǝşiqłǝri
Vāy ǝğǝr kim bu hǝsǝbı sǝndǝn ay mǝh ǝlǝlǝr (*Gazel 48, Mısra 8*). [*vay, ʃ*]

vāy ol kəsə: *Yazık o kimsenin haline!*

Şīrǝn-i cǝhǝn bir 'ǝvrǝtǝ 'ǝcizdurur
Vāy ol kəsə olsun ki iki 'ǝvrǝt alur (*Rübai 7, Mısra 4*). [*vāy ol kəsə, ʃ*]

vāzeh: *Şüphe bırakmayacak şekilde açık olan, açık seçik, apaçık, aşikâr.*

Müşǝvvirün kǝm ü keyfin bilür mi bir şūrǝt
Bu **vāzeh** ǝmrđi kār-ı nihānı aǝtarma (*Gazel 9, Mısra 10*).
[*vāzeh, ʃ*]

'Elm ü 'ürlǝn nǝdür 'ǝlǝmdǝ dǝhi **vāzeh** edǝk
Sora inşǝfı olan şǝhşłǝrǝ şǝrh eliyǝk (*Mesnevi 9, Mısra 17*).
[*vāzeh, ʃ*]

ver-: *Vermek, ihsan etmek, bağışlamak; Feda etmek.*

Tǝ 'ǝmr-i tǝvīl ǝlǝ İllāhī
Versün saña tǝc-ı pǝdşāhı (*Mesnevi 8, Mısra 72*). [*versün, -sün ʃ*]

Bir beytǝ bir qǝpik **verǝlǝr** mǝn dǝ tǝ çǝküm
Rüyintǝn ü Tǝhǝmtǝni meydǝnǝ ey Gǝrīb (*Kaside 3, Mısra 25*). [*verǝlǝr, -ǝ, -lǝr ʃ*]

Açılımış gülşǝn içrǝ yüz gül ü rǝ'nǝ nǝzǝkǝtlǝ
Verübdür nǝmiyǝ min zīb-i zīnǝtlǝr gülüstǝnǝ (*Kaside 22, Mısra 6*). [*verübdür, -übdür ʃ*]

Hǝq nǝdǝndür bu qǝdǝr dǝrd ü ğǝm insǝnǝ **verüb**
Hǝr nǝ var dǝrd ü bǝlǝ mǝcmǝ'-i 'ürlǝnǝ **verüb** (*Gazel 20, Mısra 1*). [*verüb, -üb ʃ*]

Hǝq nǝdǝndür bu qǝdǝr dǝrd ü ğǝm insǝnǝ **verüb**
Hǝr nǝ var dǝrd ü bǝlǝ mǝcmǝ'-i 'ürlǝnǝ **verüb** (*Gazel 20, Mısra 2*). [*verüb, -üb ʃ*]

Hǝlq söylǝr yaradub cǝnnǝti Hǝq ǝdǝm içün
Bu 'ǝbǝş sözdı Hüdǝ cǝnnǝti şeytǝnǝ **verüb** (*Gazel 20, Mısra 4*). [*verüb, -üb ʃ*]

Bahıram dǝhrđǝ hər yerdǝ ki var müfsid ü şǝr
Ne'mǝt ü dövlǝt-i dünyānı Hüdǝ anǝ **verüb** (*Gazel 20, Mısra 6*). [*verüb, -üb ʃ*]

Dinc ü rǝhǝt olǝ hər kimsǝ müsǝlmǝn odı kim
Dinc ü rǝhǝtliğı çün hǝqqı müsǝlmǝnǝ **verüb** (*Gazel 20, Mısra 8*). [*verüb, -üb ʃ*]

'ārif ü fǝzil ü kǝmillǝri zillǝtdǝ qoyub
Hǝrmǝt ü rǝhǝti hər cǝhil ü nǝ-dǝnǝ **verüb** (*Gazel 20, Mısra 10*). [*verüb, -üb ʃ*]

Kǝsdirüb zǝlm ilǝ Yǝhyǝ başını zindǝndǝ
Qüdrǝt ü şǝvkǝti bir bahı ki Herodna nǝ **verüb** (*Gazel 20, Mısra 12*). [*verüb, -üb ʃ*]

ǝnbiyǝyǝ 'ürǝfǝ silkinǝ inşǝf ilǝ bahı
Zillǝt ü ğüşşǝdǝn özgǝ sölǝ āyǝ nǝ **verüb** (*Gazel 20, Mısra 14*). [*verüb, -üb ʃ*]

Küfrdür Zǝ'ı bu söz çoh dǝ dǝrihıma nǝzǝr et
Hǝr nǝ var isǝ Hüdǝ kǝmil-i insǝnǝ **verüb** (*Gazel 20, Mısra 16*). [*verüb, -üb ʃ*]

Ayağun şǝdqǝsi başım ǝlim dut sǝqiyǝ mey **ver**
Mǝhǝbbǝt bǝdǝsindǝn Zǝ'ı tǝk başđǝ hǝmǝrım var (*Gazel 45, Mısra 9*). [*ver, ʃ*]

Cǝnnı **veri** bir hǝbbǝni vermǝz bu hǝlǝ'ıq
Pǝs bu şıfǝt insǝn ilǝ şǝhbǝt nǝ içündür (*Gazel 68, Mısra 23*). [*vermǝz, -mǝz ʃ*]

Sənsiz behişt-i ‘ədni baña **versələr** məqām
Təsnīm ü Səlsəbīl ilə Kövsər hərām olur (*Gazel 77, Mısra 3*). [*versələr, -sə, -lər*]

Əgər baña **versələr** hür u rövzə-i rızvān
Behiştə getmənam ey yār-ı mehrbān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 11*). [*versələr, -ə, -lər*]

Hümərə dəgmayür sāqī şəfəsi **verdīgün** cāmūn
Əlim dut ol ayağ ilə ki başında hümār olmaz (*Gazel 99, Mısra 3*). [*verdīgün, -digün*]

Bu bid‘ətlər ki var həlqün içində
Hudā **verməz** belə əmrə rızalıq (*Gazel 112, Mısra 16*). [*verməz, -məz*]

Sən tək bir gözəl olmaqlıqə nəqqāş-ı əzəl
Gecə gündüz məh ü h‘vurşidə **verür** yüz şayqəl (*Gazel 126, Mısra 2*). [*verür, -ür*]

Mey-cāmı gərçi həlqə **verür** şadlıq vəlī
Cām əldə sənsiz ey büt-i məh zülmət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 9*). [*verür, -ür*]

Öz kəsbidür mi Zü‘ī cəhān içrə hüsən ü qübh
Yā Həq **verübdü** ‘äləm-i mə’nədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 18*). [*verübdü, -üb, -dü*]

İ‘cāz-ı ‘İsəvī ləb-i lə‘lündədür nolur
Versön şəfə vü şəhd ki bīmārnam sənün (*Gazel 165, Mısra 8*). [*versön, -sön*]

Dindirson əgər adını bilməz kəsə hədsiz
Verdün gərəyin şahib-i dövlət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 10*). [*verdün, -dü, -n*]

Pəs hər vücudə mücid-i əsl **verüb** şifət
Əsyadə yohdı zərrə qədər ihtiyardan (*Gazel 176, Mısra 17*). [*verüb, -üb*]

Əgər behiştə min hür **versə** Tarı baña
Döğül ‘əvəz birinə ol günün bu dünyədə (*Gazel 206, Mısra 9*). [*versə, -sə*]

Özgədür şivəsi Zü‘ī bu pəri ruhsarun
Verməyüb Həq bunı hər mäh-i mələk sımāyə (*Gazel 209, Mısra 14*). [*verməyüb, -mə, -y, -üb*]

Zərə Həliq deyürlər sahlayurlar çox ‘əziz anı
Verüblər dīn evin bu küfr ilə tārāc-ı nə’māyə (*Gazel 212, Mısra 10*). [*verüblər, -üb, -lər*]

Yā Rəb gələn bəhār şəfə-yı vüšāl **ver**
Çün yetmişük kərəvət-i hicr ilə bu ilə (*Gazel 214, Mısra 15*). [*ver, -*]

Bir nəfəs vəslüvə ey şüh dəyişməm bi’llāh
Versələr Tarı bilür gər baña bu dünyanı (*Gazel 250, Mısra 6*). [*versələr, -sə, -lər*]

Mollāyə şahibi deyə hər həftə bir şahı
Vermüb o şahını dutə āhır hüşüməti (*Kaside 2, Mısra 14*). [*vermüb, -m, -üb*]

Gəflət mərizinə dəf‘-i dārū-yı və’z elə
Şəhət **verür** həmişə təbibānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 10*). [*verür, -ür*]

Əl-həq Məsihvār qılır zində mürdəni
Güya ki cān **verür** öli əbdānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 14*). [*verür, -ür*]

Qurbān o kimsəyə ki tə‘əşşüblə anlayə

Kim təqviyət **verür** bu müsəlmānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 22*). [*verür, -ür*]

‘İsə kimi vücūd-ı piyadə hümārı yoh
Nəqə **verüb** hümār olanə yüz qatār ilə (*Kaside 21, Mısra 8*). [*verüb, -üb*]

Bə’zün alubdı ‘əqlini mālın **verüb** füzün
‘Ömri keçür hesab ilə āh u zār ilə (*Kaside 21, Mısra 37*). [*verüb, -üb*]

Bə’zə **verübdü** ‘əql ziyadə nə sīm ü zər
‘Əqlilə h‘oşdı olmasə gər bərg ü bār ilə (*Kaside 21, Mısra 39*). [*verübdü, -üb, -dü*]

Verdi baña güşşə vü gəmdən nicāt
İskəndərə yetüşdi āb u həyāt (*Mesnevi 4, Mısra 43*). [*verdi, -di*]

Kasıblarə qərz **ver** dəhi māl
Gör necə sora olur bu əhval (*Mesnevi 8, Mısra 55*). [*ver, -*]

Həq saña ‘əql verübdür budur əqdi sənün
Ki bununlə **verəsən** fərqini hər nīk ü bədün (*Mesnevi 9, Mısra 55*). [*verübdür, -üb, -dür*]

Həq saña ‘əql verübdür budur əqdi sənün
Ki bununlə **verəsən** fərqini hər nīk ü bədün (*Mesnevi 9, Mısra 56*). [*verəsən, -ə, -sən*]

İldə nə olur idi hərə-i təməm
Bi’l-muzā‘af **verürdü** ol nīk [ü] nām (*Mesnevi 10, Mısra 26*). [*verürdü, -ür, -dü*]

Kirām-ı hülqi ki **vermiş** saña bu növ’ Hudā
Gulāmdur sənə hər yerdə var isə ‘ürəfə (*Mesnevi 13, Mısra 9*). [*vermiş, -miş*]

Qəsəm deməqliqə mollāsını edüb tə’yin
Şikəstə hətirimə nəşb ilə **verüb** tərīn (*Mesnevi 14, Mısra 22*). [*verüb, -üb*]

Səvdə-yı sər-i zülfünə başın **verən** ‘āşiq
Cəndan keçüb ol dəhrdə biş ü kəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 5*). [*verən, -ən*]

Ki ey həmişə belə-günlərində gəm-hvārim
Verən iyāric-i güftarı könlümə ārām (*Gazel 129, Mısra 8*). [*verən, -ən*]

Yəqin eyləmişəm imdi gāfil olduğunı
Fənāyə **verdi** firāqunlə həşil olduğunı (*Tahmis 2, Mısra 18*). [*verdi, -di*]

Etmişdi mehr-i dīn bəni küfrdən kūsuf
Verdi bu taze mö’cüz oda incilə ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 38*). [*verdi, -di*]

Bizim yerdən gəlürsən bir həbər **ver** əşnālardan
Mürür-ı dəhr ilə sındırmasə tə çərğ mīnāsın (*Tahmis 1, Mısra 15*). [*ver, -*]

Zü‘iyə şəbr qıl āhırdə **verir** Bārī Hudā
Bu cəhāndə nə ki ə’māl ilə pərgəri olub (*Gazel 32, Mısra 13*). [*verir, -ir*]

Bir nəzlu mələhətlü nigərə **verə** könlün
Tə düzli olə cümülə əş‘arı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 7*). [*verə, -ə*]
Cənin veri bir həbbəni **verməz** bu hələ’iq
Pəs bu şifət insān ilə şöhbət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 23*). [*veri, -i*]

Almış cəhār güşədən ətrāfımı gəmənin

‘Eşqün əgər baña **verə** bir fursət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 16*). [*verə, -ə*]

Sən cümlə bizə **verdiyüvi** bî-‘əvəz etdün
Firdövsə ‘əvəz tə‘ət ‘ibādət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 29*). [*verdiyüvi, -di, -y, -üv, -i*]

Fədə qədəmlərvə ey ‘ədələtün kəni
Nıcat **ver** bizə sənsən bu dərd dərməni (*Kaside 23, Mısra 92*). [*ver,*]

O qüvvələr ki bəni ‘adəmə verib Həliq
O gücdə eyləməyüb hələq hiç bir cəni (*Kaside 23, Mısra 27*). [*verib, -ib*]

Ümüd dutmə ki hürmə **verə** dirəht-i çinār
Olur mu dərmək ‘əzizim tikandan almanı (*Kaside 23, Mısra 19*). [*verə, -ə*]

Ver cəm-i ləb-ā-ləbi pey-ā-pey
Kim güssə vü gəm əlācidur mey (*Mesnevi 8, Mısra 7*). [*ver,*]

Olse hıkmətdə bir kişi Loqmān
‘Elm ilə mürdəyə əgər **verə** cən (*Mesnevi 11, Mısra 34*). [*verə, -ə*]

Nə ‘ārifü ki sığərə bəzl ü ‘əta **verə** (*Muhammes 3, Mısra 47*). [*verə, -ə*]

Bir əhl-i ‘elm yoh sūzə-rühə şəfā **verə**
Nə əhl-i şe‘r söhbəti dəhən dəgə **verə** (*Muhammes 3, Mısra 45*). [*verə, -ə*]

Bir əhl-i ‘elm yoh sūzə-rühə şəfā **verə**
Nə əhl-i şe‘r söhbəti dəhən dəgə **verə** (*Muhammes 3, Mısra 46*). [*verə, -ə*]

‘Acizəm mədhivə hər nəhv ilə tövsif eləsəm
Əftəbə **verürəm** şö‘lə-i şü‘ā‘nı şifət (*Kaside 5, Mısra 44*). [*verürəm, -ir, -əm*]

Vermir nəşəti hātirə nə şüh-i şāh-nāz
Nə zərrə qədri şür u humāyün hişārdə (*Kaside 19, Mısra 7*). [*vermir, -mir*]

Bir cövhər-i nəfisdı bu pül ki cənnəti
Pulla **verür** hələ‘ i qə fikr elə tərde (*Kaside 19, Mısra 24*). [*verür, -ür*]

Bu **verdiyim** mənim du‘ālardan
Həq səni hiç edə bəlalardan (*Mesnevi 2, Mısra 51*). [*verdiyim, -di, -y, -im*]

Nə ‘eybi vardır kim müşlihi‘ d-din
Verübdür gülsitənə belə təzyil (*Mesnevi 3, Mısra 16*). [*verübdür, -üb, -dür*]

Bəhār ilə Seyyid-i şirīn-kəlām
Təzə **verən** gövhər-i nəzmə nizām (*Mesnevi 4, Mısra 12*). [*verən, -ən*]

Əğyāra **vermə** dərd ü gəmin ol pərivəşün
Yā Rəb nəsitb-i dərdini qıl əşnālarə (*Gazel 201, Mısra 5*). [*vermə, -mə*]

Žū‘i du‘ā eylə sözə **vermə** tül
İmdi olur çünki du‘ālar qəbül (*Mesnevi 5, Mısra 99*). [*vermə, -mə*]

Verməzdim ‘elmə məzi vü müstəqbel həlimi
Mən də zər ilə doldurur idim cüvālumi (*Muhammes 2, Mısra 21*). [*verməzdim, -məz, -di, -m*]

Səbzilər güllər çəmənlər geyünübdür təzədən

Zib-i zīnətlər **verüb** ruhsārə rəng-i gönçədən (*Murabba 1, Mısra 6*). [*verüb, -üb*]

Çəşm-i pür-hünüm mənim tūfānə **verdi** ‘āləmi
Bəs ki tökdü qanlı yaş ol sərv-i dil-cüdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 5*). [*verdi, -di*]

Tā ki mükşin zülfñə **vermişən** eləmə pıç [ü] táb
Almısan pəjmürdə könlümdən mənim āram u táb (*Gazel 16, Mısra 1*). [*vermişən, -miş, -sən*]

Bir sınıq cəmə **verin** zühd ü riyā hırqəsina
Yol tapan məhfəl-i ‘ütfānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 7*). [*verin, -in*]

Bilməyüb **verdim** əlimdən sərv-i zülfün yārun
Mār-ı sərv-küftə tək qopulacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 7*). [*verdim, -di, -m*]

Bir fərq **verməyür** gül-i həmrāyə hārdan
Gər var isə gözi vəlī ə‘mədi bātini (*Gazel 176, Mısra 8*). [*verməyür, -mə, -y, -ür*]

Ey kəş doğmayaydı bizi mādər-i cəhān
Yā fərq **verməyən** qılə leyli nəhārdan (*Gazel 176, Mısra 10*). [*verməyən, -mə, -y, -ən*]

Həmişə istər idim cən verim qabaqunda
Vəlī nə süd ki **verdim** gəm-i firāqunda (*Gazel 196, Mısra 2*). [*verdim, -di, -m*]

Şirvān demə həqiqət-i rəşk-i cinān idi
Hür-ı behiştə **verməz** idim hər pərivəşin (*Gazel 242, Mısra 3*). [*verməz, -məz*]

‘İmārət-i tənimi seyl-ābə **vermişdi**
Diyār-ı ‘eşqdə yek-sər hərāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 5*). [*vermişdi, -miş, -di*]

‘Aşlərə **verdin** nə qədər var isə ne‘mət
Öz əmrünə təbə‘lərə zillət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 13*). [*verdin, -di, -ñ*]

Sāqiyā mey **ver** ki yārə dərd-i dil izhār edim
Meydən özgə hiç kəs dil-sirrinə mərhum döğül (*Gazel 125, Mısra 7*). [*ver,*]

Cəm-i sərv-şarı dönəm başına sāqī mənə **ver**
Məndən özgə nə rəvādur bu ayağə dəgə əl (*Gazel 126, Mısra 5*). [*ver,*]

Hüm-hüm baña **ver** bədəni ey sāqī piyālə
Bu köhnə hərifə belə bir bir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 11*). [*ver,*]

Zəhr-i qatil baña **ver** sāqī demim şəhbādən
Qutarub rāhət olum tā ki gəm-i dünyādən (*Gazel 173, Mısra 1*). [*ver,*]

Ver sāqī bədə tā içək ol mäh-rü ilə
Bəlkə günāh həttü pozulsun bu su ilə (*Gazel 214, Mısra 1*). [*ver,*]

Ey sāqī əl-əlmān bana hüm-hüm şərab **ver**
Tə‘şir eyləməz bizə peymānənün biri (*Kit‘a-ı Kebir 6, Mısra 1*). [*ver,*]

Ver cəm ləb-ā-ləb ü pey-ā-pey
Kim güşşə vü gəm əlācidur mey (*Mesnevi 7, Mısra 5*). [*ver,*]

Ver cəm ləb-ā-ləb ü pey-ā-pey
Kim güşşə vü gəm əlācidur mey (*Mesnevi 8, Mısra 1*). [*ver,*]

Sāqiya **ver** şərāb-ı ‘üfrāndan
Gəlmişəm tēngə əhl-i əzmāndan (*Mesnevi 11, Mısra 1*).
[ver,]

‘Eşq içrə hüdmet eylə vüşāl istəsön əgər
Tarı **verür** mi cənnətini fā‘ət olmamış (*Gazel 105, Mısra 8*).
[verür, -ür]

Nəhl-i tūbāyə **verür** rızvān həmişə pərvəriş
Tā ki bir gün eyləstün sürür u əlvān şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 7*). [verür, -ür]

Övladı olmayan də **verür** hərə məktəbə
Şərf eyləyür mü‘əllimə ətfāl dövləti (*Kaside 2, Mısra 19*).
[verür, -ür]

Budur vəchi Məhəmməd Bəg būsāt-ı toy binā etmiş
Fələk cedy ü həməldən bəzmə **vermiş** bərrə büryəne (*Kaside 22, Mısra 20*). [vermiş,]

‘Eşqün yolundə **verməyin** imāni Zū‘ī tək
Getməz behiştə yüz il olə gər ‘ibādəti (*Gazel 229, Mısra 9*).
[verməyin, -in]

versün əncām: Sona erdirmək, neticələndirmək.

Yohdı bir kimsədə həl-i dil-i dīvānemizə
Bir ‘ələc eyləyübən kārımə **versün əncām** (*Kaside 13, Mısra 22*). [versün əncām,]

vilādət: Dünyaya gəlmə, dogma, doğuş.

Səndən səvāyi kimdi ki oldı **vilādəti**
‘İzzət-fəzā-yı beyt-i şərif-i Hüdā ‘Əli (*Kaside 1, Mısra 23*).
[vilādəti, -i]

vilayət: Bir vāli yönetimindəki ən önəmli idari bölüm, il.

Tələttuf eylə köñül şəhrin etgilən mə‘mür
Hərəbə qoymə kərəm qıl **vilayətündi** sənün (*Gazel 174, Mısra 10*). [vilayətündi, -ün, -di]

Şəd-həyf hörmət eyləməyür həlq mürca
Qürbət **vilayət** içrə Süleymānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 10*). [vilayət,]

virān: Yıkık, dökük, harap.

Dahmədür çün yerün əhirdə yohə şəbr elə
Tāq-ı Kirsā hanı ‘āləm hamı **virān** oləcəq (*Gazel 113, Mısra 18*). [virān,]

Hic sultānım deyən mülkini **virān** istəməz
Mehr ilə dövr etmədi hərgiz bu çərḥ-i bī-həyā (*Tahmis 3, Mısra 15*). [virān,]

Şikəstə könlümi cövrüylə eyləyür **virān**
Demir ki bir bu hərəbə mənim məqāmımdur (*Gazel 55, Mısra 5*). [virān,]

virānə: Yıkık, dökük, harap.

Zāhidün mənzili qoy məscid ü mehrāb olsun
Zū‘iyā bir elə **virānə** nə ‘āqıl yeridür (*Gazel 49, Mısra 10*).
[virānə,]

Hər buq‘ədə kim ‘ārif-i fərzānə tapulmaz
Əlbəttə o **virānədə** mey-hānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 2*).
[virānədə, -də]

İmdi bildim ki cəhān mülki nə **virānə** imiş
Hər nə ‘eys ü tarabi var isə əfsānə imiş (*Gazel 107, Mısra 1*). [virānə,]

Mə‘mār-ı fikri tazeçə tə‘mür eyləyüb

Qoymur qalə bu milləti **virānə** Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 16*). [virānə,]

virānə qal-: Yıkılmək, bərbar olmaq, harabəyə dönmək.

Əgərçi tēngə gəldim getdim ol **virānə qalmışdan**
Genə fikr eylərəm kim andə yüz gənc-i nihānım var (*Kaside 7, Mısra 15*). [virānə qalmışdan, -mış, -dan]

vird: Günlük dualar, düzənli bir şəkildə belli zamanlarda okunmaq üzere ayet, hadis və ermışlerin sözlərindən derlənmiş dualar.

Hət-i dildārdan dā‘im alub dər-i kəlamu‘llāh
Cəmāli muşafin **vird** eyləyüb əhl-i kitāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 6*). [vird,]

Yohsə Qur‘āni tilāvət eləməkdən qaçuban
Virdüvi şām u səhər bir bərbaṭ ü mizmār edəsən (*Kıt‘a-ı Kebir 3, Mısra 16*). [virdüvi, -üv, -i]

vird-i şağār u kibār: Büyüklərin və küçüklərin dilində/duasında.

Bāb-ı səhāsı qiblə-iərbāb-ı mə‘rifət
Zikr-i ‘əṭāsı **vird-i şağār u kibārda** (*Kaside 19, Mısra 34*).
[vird-i şağār u kibārda, -də]

vird-i şübh ü şām: Sabah və akşam düzənli şəkildə okunan ayet və dualardır.

Qaşun hilāl ‘izārun məh-i təməmımdur
Du‘ā-yı zülf ü ruḥun **vird-i şübh ü şāmımdur** (*Gazel 55, Mısra 2*). [vird-i şübh ü şāmımdur, -ım, -dur]

vü: Ve.

Dövr-i gərdün məni bir növ‘ ayağə saldı
Ay u gün keçdi görünməz gözə bir bādə **vü** cām (*Kaside 13, Mısra 14*). [vü,]

Hic inşāf idi şā‘ir qədəh-i meysiz olə
Qalə bī-bādə **vü** bī-sadə həzīn ü nə-kām (*Kaside 13, Mısra 20*). [vü,]

Ey risālət mülkünə sultān zu‘l-‘izz u ‘ələ
Ənbiyā-yı övliyəyə müqtədə **vü** pişvā (*Gazel 1, Mısra 2*).
[vü,]

Gözətlə əhirdün Zū‘ī etməsün məğbün
Səni bu bādə **vü** sādə bu ne‘mət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 18*). [vü,]

Rüyun təvāfinə gələcək Kə‘bə **vü** Şəfā
Küyun ziyāretinə məqām u Minā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 9*).
[vü,]

Cüd u səhā **vü** mə‘rifət āşarı dəhrdən
Nə vəchdəndi bilmürəm āyā nədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 9*). [vü,]

Şəhrə **vü** bāğ versə də firdövsdən nişān
Göz açmağə nəzārəyə mēndə dimāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 5*). [vü,]

Anlar bəhār u lālə **vü** gül zövqini o kəs
Kim hātirində zərrə qədər dərd-i dāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 7*). [vü,]

Tənhā nə mən bələ **vü** gəm-i dərdəəm əsir
Hansı köñüldi lālə kimi dāğdār yoh (*Gazel 38, Mısra 15*).
[vü,]

Kibr ü gıybat gəzəb ü zərq ü riyā **vü** sālūs
Eləmək görməduği əmrə şəhādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 11*). [vü,]

Sağınmə bī-kəsəm ey şūh yohdı bir kimsəm
Bələ **vü** möhnət ü əndüh u gəm sipāhımdur (*Gazel 53, Mısra 8*). [vü,]

‘Āləm içrə hər kimün bir bī-vəfā cānānı var
Söləmə bir də onə dünyā **vü** dīn ü cānı var (*Gazel 54, Mısra 2*). [vü,]

Məni öldürdilər dərd ü gəm-i ‘eşq ilə āhırdə
Səmən-simā **vü** sünbül-müy u sūsən-ləb [ü] gül-rülər (*Gazel 57, Mısra 6*). [vü,]

Qılublar Zū’īni min ‘işvə **vü** nāz ilə sər-gərdān
Bu kəfir-dīn ü cövr-āyın ü məh-ruhsār u bəd-hülər (*Gazel 57, Mısra 9*). [vü,]

‘Ənqā kimi nişānəsi yoh nāmı zikr olur
Bəzl ü ‘əfā **vü** lütf ü himāyət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 8*). [vü,]

‘Əmmāmə **vü** ‘əbā ilə minbərde və’zə bəh
Gəl həlvət içrə gör nə ‘ələmət zühürdür (*Gazel 74, Mısra 7*). [vü,]

‘Əcəb bī-kārə **vü** āvārə **vü** bī-çārə olduq kim
Nə dünyā **vü** nə ‘uqbā işlərindən kərimiz yohdur (*Gazel 79, Mısra 5*). [vü,]

‘Əcəb bī-kārə **vü** āvārə **vü** bī-çārə olduq kim
Nə dünyā **vü** nə ‘uqbā işlərindən kərimiz yohdur (*Gazel 79, Mısra 5*). [vü,]

‘Əcəb bī-kārə **vü** āvārə **vü** bī-çārə olduq kim
Nə dünyā **vü** nə ‘uqbā işlərindən kərimiz yohdur (*Gazel 79, Mısra 6*). [vü,]

Təşəvvür eyləmə kim sənsiz ‘eyş edir Zū’ī
İşimdi şām u səhər nələ **vü** fəğān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 14*). [vü,]

Gəlməyür çeşminə həlqün gecələr zərrə yuqu
Bes ki ey məh qıluram nələ **vü** əfğān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 8*). [vü,]

Zāhid ki etməyüb həvəs sər ü qāmətün
Firdövs içində sidrə **vü** tūbāmı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 6*). [vü,]

Zāhidün səcdəsi Allāhımə döğül vallāh
Nəfs-i əmmārəsine hürī **vü** ğilmānə imiş (*Gazel 107, Mısra 6*). [vü,]

‘İsəvī Məsəvī **vü** Sünni Şī’ə qutarub
Mə’rifət kəsb qılub cümlə müsəlmān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 5*). [vü,]

Nə yād et ‘āriz-i gül-fām nə zülf-i pərīşānın
Nə hünün-əşk-riz ol nə bələ **vü** rənc-i sevdā çək (*Gazel 116, Mısra 6*). [vü,]

Gül hārə ənlis oldı **vü** həslər baña həm-dəm
Āhırdə gözəl ‘ömrimi gör hār u həs etdim (*Gazel 130, Mısra 7*). [vü,]

Zāhid baña satmə bu riyānı get özün sən
Zū’ī kimiye hılə **vü** təzvır nə ləzım (*Gazel 131, Mısra 14*). [vü,]

Leylā kimi sən pərdə-i ‘ismətdə oturdun
Məcnūn-ı sər-i küçə **vü** bāzār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 12*). [vü,]

Yalqız döğül bu nələ **vü** fəryādım ey pəri

Öz könlüm içrə sənle qılub şöhbət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 13*). [vü,]

Nə sāqī **vü** nə mey-i lə’l-fāmə müştāqam
Nə rāh-ı rüh-fəzāyə nə cāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 1*). [vü,]

Cəfā **vü** cövrünü ol bī-mürüvvət bī-vəfā yārun
‘Əbəb bī-hüdə gör kim Zū’iyā dā’im çəkər könlüm (*Gazel 143, Mısra 9*). [vü,]

Gər biləydım ki edər ol büt-i bī-mehrə əsər
Dəm-bə-dəm nələ **vü** fəryād u fəğān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 6*). [vü,]

Nəqşbənd-i kərgāh-ı dəhr güyā çəkməyüb
Şadlıq-nəqşin mən-i dil-həstə **vü** həyrān için (*Gazel 152, Mısra 8*). [vü,]

Zū’iyā dünyədə gər ol mäh olsə həm-dənim
Kəfirəm ümmid dutsam hürī **vü** ğilmān için (*Gazel 152, Mısra 10*). [vü,]

İ’cāz-ı ‘İsəvī ləb-i lə’lündədür nolur
Versön şəfā **vü** şəhd ki bīmārīnəm sənün (*Gazel 165, Mısra 8*). [vü,]

Yoh Zū’iyā vəfā **vü** səhānün nişānəsi
Ahtarmışam şigār u kibārın zəmənnünün (*Gazel 175, Mısra 9*). [vü,]

Versün cəvāb şə’r-də birdür riyā **vü** şirk
Sor bu su’āl zāhid-i ‘ālī-cənābdan (*Gazel 178, Mısra 7*). [vü,]

Hər səhər kim ey pəri-rū ‘ərz-i ruhsār eylədün
Küçə **vü** bāzārı rəşk-i bağ u gülzār eylədün (*Gazel 181, Mısra 2*). [vü,]

Əgər ol büt əlində Zū’iyā mey cāmını görsön
Dil ü dünyā **vü** dīn ü cān ayağınə nişār eylə (*Gazel 199, Mısra 10*). [vü,]

Harābə mülki harūf u fūrūş əbā **vü** qəbā
Şərābə şərf elədük hər təvānəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 5*). [vü,]

H’oş ol zəmənn ki mey-i şāf u Dərgənim var idi
Nə dərd ü möhnət-i dünyā **vü** nə gəmim var idi (*Gazel 237, Mısra 2*). [vü,]

Rəfiq-i həm-dəm ü sāqī **vü** sādə **vü** bādə
Dəm ol dəm idi o dəmlər ‘əcəb dənim var idi (*Gazel 237, Mısra 5*). [vü,]

Rəfiq-i həm-dəm ü sāqī **vü** sādə **vü** bādə
Dəm ol dəm idi o dəmlər ‘əcəb dənim var idi (*Gazel 237, Mısra 5*). [vü,]

Gərīb ü ‘əciz ü müztər bələ **vü** möhnət-i hicr
Bu qədr dərdimə ey kəş bircə həm-dəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 9*). [vü,]

Çəşm-i məstün görübən həstə **vü** bīmār oldım
Şərbət-i lə’l-i ləbündür bu gəmin dərmānı (*Gazel 250, Mısra 3*). [vü,]

Nəzzərə-i gülzār u gül-i süri **vü** sünbül
Əfsüs ki yolqun u firāq anə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 7*). [vü,]

Dərdə ki rüzgərdə bir yār qalmadı
Şəhr ü vəfā **vü** ‘əşrdə diyār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 2*). [vü,]

Cəhəndə əşnəliqdə vəfə **vü** 'əhd derlər var
Baña kim əşnə oldısı əhır bī-vəfə çıxdı (*Gazel 254, Mısra 7*). [vü,]

Qaldım əvərə **vü** sər-gəştə cəhən kərində
Məndə bu 'uqdəni açmaqə yoh idi təqət (*Kaside 5, Mısra 15*). [vü,]

Əhl-i İsləmdə çohdur mütə'əddid məzhəb
Sünni **vü** Şī'ə **vü** Şeyhī **vü** Tənāsüh 'üzlət (*Kaside 5, Mısra 20*). [vü,]

Əhl-i İsləmdə çohdur mütə'əddid məzhəb
Sünni **vü** Şī'ə **vü** Şeyhī **vü** Tənāsüh 'üzlət (*Kaside 5, Mısra 20*). [vü,]

Əhl-i İsləmdə çohdur mütə'əddid məzhəb
Sünni **vü** Şī'ə **vü** Şeyhī **vü** Tənāsüh 'üzlət (*Kaside 5, Mısra 20*). [vü,]

Müsəvi 'İsəvi dəhri hikəmi dövriyyə
Nüri **vü** nāri **vü** h'vurşidi **vü** əhl-i bid'ət (*Kaside 5, Mısra 22*). [vü,]

Müsəvi 'İsəvi dəhri hikəmi dövriyyə
Nüri **vü** nāri **vü** h'vurşidi **vü** əhl-i bid'ət (*Kaside 5, Mısra 22*). [vü,]

Müsəvi 'İsəvi dəhri hikəmi dövriyyə
Nüri **vü** nāri **vü** h'vurşidi **vü** əhl-i bid'ət (*Kaside 5, Mısra 22*). [vü,]

Ələ ey sərver-i vālā-nəsəb kim bu cəhən içrə
Dil [ü] dəst-i göhər-məşhünlə min dəryə **vü** kənim var
(*Kaside 7, Mısra 32*). [vü,]

Mən də belə **vü** möhnət ü əndüh [u] güşşədən
Dər-güşə-e həzide pərişan o del-fekār (*Kaside 9, Mısra 5*). [vü,]

Nədəndi ey dil-i gəm-didə belə zār oldım
Belə **vü** dər [ü] gəm [ü] möhnət ilə yār oldım (*Kaside 12, Mısra 2*). [vü,]

Dedi ey Zü'i-i bī-çərə **vü** möhnət-didə
Nə dutubdur səni bu növ' səqām u ālām (*Kaside 13, Mısra 9*). [vü,]

Lik şəd-heyf ki müddətdi gəlüb Qudyalə
Qalmışam kīsə təhi həstə **vü** zār u heyran (*Kaside 14, Mısra 14*). [vü,]

Həm-dəmin idi fütī **vü** bülbul
İmdi həm-rāz-ı mür u mār oldun (*Kaside 16, Mısra 9*). [vü,]

Şəbr qıl etmə çoh də āh u fəğān
Nə qədər həstə **vü** nizār oldun (*Kaside 16, Mısra 12*). [vü,]

Fikr edirdim nədi cürmim ki bu qürbətdə mənim
Həm-dəmin şām [u] səhər nələ **vü** əfğān oldı (*Kaside 17, Mısra 8*). [vü,]

'ərifləri belə **vü** gəmə həm-dəm eyləyüb
Nə-dən olanı sīm u zər-i bī-şümār ilə (*Kaside 21, Mısra 9*). [vü,]

Nəinki bir qurı 'əmmāmə **vü** 'əyalı olə
Vəlik bilməyə imlāni yā ki inşāni (*Kaside 23, Mısra 51*). [vü,]

Hudā **vü** Marrat u Kristos u Tarı bir sözdür
Bu küfr olur mu kişi bilsə bu mü'əmmāni (*Kaside 23, Mısra 69*). [vü,]

Şürāhi **vü** mey ü mīnā hesabınız həzır

Piyāləhə-yı mürəşşə' qinīnə-i əlvān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 29*). [vü,]

Dünyā **vü** əhīrət işi mübhəmdı dəhrdə
Həll etməyüb bu müşkili fərzənənün biri (*Kit'a-ı Kebir 6, Mısra 5*). [vü,]

Niyə yā Rəb belə bī-çərə **vü** heyran oldım
Bilmirəm çərəmi heyərlə pərişan oldım (*Mesnevi 1, Mısra 11*). [vü,]

Həm-dəmin şām [u] səhər hər dəm şahib-i fitnət
Bilməyürdüm nədi dünyadə belə **vü** möhnət (*Mesnevi 1, Mısra 16*). [vü,]

İmdi əvərə **vü** bī-çərə **vü** əsir-gürbət
Nə pərəstār nə bir münis nə [bir] həm-şəhbət (*Mesnevi 1, Mısra 19*). [vü,]

İmdi əvərə **vü** bī-çərə **vü** əsir-gürbət
Nə pərəstār nə bir münis nə [bir] həm-şəhbət (*Mesnevi 1, Mısra 19*). [vü,]

Verdi baña güşşə **vü** gəmdən nicət
İskəndərə yetüşdi āb u həyāt (*Mesnevi 4, Mısra 43*). [vü,]

Sölmə Cəmşid-i nīk ü nāmdan
Sölə baña piyalə **vü** cāmdan (*Mesnevi 5, Mısra 30*). [vü,]

Sünbül [ü] gül lələ **vü** nəsrin ü bağ
Sīnə-i firdövsə qoyub təzə dāğ (*Mesnevi 5, Mısra 39*). [vü,]

Sən nə içün olmusan zār u həzīn
Qaryələrdə həstə **vü** güşə-nişin (*Mesnevi 5, Mısra 46*). [vü,]

Lik çü yoh imdi bir əhl-i səhā
Qəsīdə **vü** şe'rə desün mərhəbə (*Mesnevi 5, Mısra 58*). [vü,]

Tək tək ədəmdə qalub 'elm ü səhā **vü** imān
Yohdı onları də bu əhl-i cəhəndən tanıyan (*Mesnevi 6, Mısra 7*). [vü,]

İndi izhār eləyüm gəl nücəbə silsiləsin
Bəg ü hān-zadə **vü** cümlə ümərə silsiləsin (*Mesnevi 6, Mısra 34*). [vü,]

Ver cām ləb-ə-ləb ü pey-ə-pey
Kim güşşə **vü** gəm 'ələcıdır mey (*Mesnevi 7, Mısra 6*). [vü,]

Ver cām ləb-ə-ləb ü pey-ə-pey
Kim güşşə **vü** gəm 'ələcıdır mey (*Mesnevi 8, Mısra 8*). [vü,]

Sən olmasın ər bənimlə gəm-h'ār
Qallam belə bī-nəvā **vü** əfkār (*Mesnevi 8, Mısra 32*). [vü,]

'ərifə mazi **vü** müstəqbəli ilhām eylər
Geybdə məhfı olan hələti i'lām eylər (*Mesnevi 9, Mısra 7*). [vü,]

Dögi bir şürət-i şəhsiyyə ilə insānlıq
'Elmlən həsil olur mərtəbə **vü** 'ürfānlıq (*Mesnevi 9, Mısra 20*). [vü,]

Fərsi **vü** Rūsi Firəng 'Ərəb
Hər bir zəbān şan dilidir cəvvāb (*Mesnevi 10, Mısra 39*). [vü,]

Hüzürunlə həmişə şər olə həl
Belə **vü** dərddən əzād olə dil (*Mesnevi 12, Mısra 24*). [vü,]

Bu nə inşafdı kim bir belə əyyām-ı bəhār

Keçə bî-bədə vü bî-sadə **vü** bî-bərbəṭ ü tār (*Mesnevi 15, Mısra 12*). [vü,]

Bu nə inşafdı kim bir belə əyyām-ı bəhār
Keçə bî-bədə **vü** bî-sadə vü bî-bərbəṭ ü tār (*Mesnevi 15, Mısra 12*). [vü,]

Fikrim həmişə ol büt-i tūbā məqām idi
Bilməzdim hiç güşşə **vü** dərḍ ü kədər nədür (*Muhammes 2, Mısra 8*). [vü,]

Güyā ki məskənim baña dārū`s-sələm idi
Məhlūq içün cəhāndə qəzā **vü** qədər nədür (*Muhammes 2, Mısra 11*). [vü,]

Verməzdim `elmə māzī **vü** müstəqbel həlīmī
Mən də zər ilə doldurur idim çuvālımı (*Muhammes 2, Mısra 21*). [vü,]

Dövrən `ədū **vü** yār baña bî-vəfā ikən
Bülbül şifət həzān-ı gəmə mübtəla ikən (*Muhammes 3, Mısra 7*). [vü,]

Əhirdə çərḥ əlində çe rübāh-ı pīr idim
Fövc-i bələ **vü** dərḍ gəmə dəst-gīr idim (*Muhammes 3, Mısra 12*). [vü,]

Bir yerdəəm təfəvüti yoh tūṭi **vü** gürāb
Bilməz nədür cəhāndə günāh ilə yā şavāb (*Muhammes 3, Mısra 25*). [vü,]

Səbəb-i mərtəbə **vü** şövkət ü şāndur məktəb
Yāhşi diqqət eləsən bağ-ı cināndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 3*). [vü,]

Səbəb-i mərtəbə **vü** şövkət ü şāndur məktəb
Kişi beş dil bilə gər ondə təmām ādəmdür (*Muhammes 5, Mısra 15*). [vü,]

Məndən belā **vü** möhnət-i hicrān uzağ idi
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 11*). [vü,]

Yetüşdi hər nə belā **vü** müştəbət etdim şəbr
Vəlik qıldı Hüseyn dərdi dāğdār mənī (*Müseddes 2, Mısra 27*). [vü,]

Zāhidün səcdəsi Allāhımə döğül vallāh
Nəfs-i əmmārəsina hūṛī **vü** gīlmānə imiş (*Gazel 107, Mısra 2*). [vü,]

Dünyadə olan məzhəb-i Bābīlinū`n-nām
Kibr ilə Naşārā **vü** Yəhūd u İslām (*Rūbai 3, Mısra 2*). [vü,]

Təqdīr-i qəzā **vü** qədərün məs`ələsin
Sordum demədi hiç biri birdür `izzī kəlām (*Rūbai 3, Mısra 3*). [vü,]

vücüd: *Beden, cisim, varlık.*

Sāqī gözlün nidāsı o cān-cövhərin gətür
Lütf et **vücüdum** etdi gəm-i rüzgār yoh (*Gazel 38, Mısra 12*). [vücüdum, -um]

Sāqī gözlün nidāsı o cān-cövhərin gətür
Lütf et **vücüdum** etdi gəm-i rüzgār yoh (*Gazel 67, Mısra 4*). [vücüdi, -i]

Ğubənat bağ-ı içrə kəşrət-i gīlmān [u] hūṛādan
Vücüdun kəm qılub hər hūrdan yārın sorəğ etmək (*Gazel 120, Mısra 4*). [vücüdun, -un]

Ğərəz ki Zū`ī kimi anlə olmə çoh bî-ḥ`od
Kəməli-`eşqdi ancaq **vücüdi** insānun (*Gazel 155, Mısra 14*). [vücüdi, -i]

Pəs hər vücūdə mücid-i əşli verüb şifət
Əşyadə yohdı zərrə qədər iḥtiyārdan (*Gazel 176, Mısra 17*). [vücüdə, -ə]

Ğeyrət odı bir dəmdə **vücüdüm** `ədəm etdi
Tā düşdi ləbün vəşfi dəhəndən dəhən içrə (*Gazel 187, Mısra 9*). [vücüdüm, -im]

Əczā-yı hāk cümlə şəhənşəh **vücüdidur**
Ol baş qarışmış imdi bu başmaq ğubārınə (*Gazel 207, Mısra 7*). [vücüdidur, -i, -dür]

Zū`ī gəm-i dəhānı ilə ol sitəmgərin
Görsən **vücüdümü** yoh edərsən ğümān mənī (*Gazel 227, Mısra 10*). [vücüdümü, -im, -i]

Bî-`elm olan **vücüdlərə** Həq deyübdü kim
Həyāndan də bəl hum əzallū kināyətī (*Kaside 2, Mısra 29*). [vücüdlərə, -lər, -ə]

İmdidən titrəməgə durdı **vücüdüm** yek-sər
Nə-ğəhən bir nəfər əhbāb baña etdi ğüzər (*Kaside 6, Mısra 19*). [vücüdüm, -im]

Qoyubdı başına lütf ilə təc kərrəmnā
Vücüdun eyləmə həyvan belə şərārətdən (*Kaside 15, Mısra 14*). [vücüdun, -u, -n]

Tapmadım bir **vücüd** lā`iq olə
Nəzm-i əş`ərə köñli şā`iq olə (*Mesnevi 2, Mısra 31*). [vücüd,]

Bir **vücüdi** ki Həq edə mümtāz
Nə desən vəşfinə olur çoh āz (*Mesnevi 2, Mısra 43*). [vücüdi, -i]

Var **vücüdündə** cün Hüdā-dadə
Cümlə fəzl ü kəməli āmādə (*Mesnevi 2, Mısra 41*). [vücüdündə, -u, -n, -də]

Kān-ı `əṭā `ayn-ı səhā bəhr-i cüd
Gəlməyüb hiç `āləmə belə **vücüd** (*Mesnevi 4, Mısra 50*). [vücüd,]

Pəs nəcəbət belə olduğdə təbi`ətdə olur
`Elm-i `ürfān **vücüdündə** səhāvətdə olur (*Mesnevi 6, Mısra 62*). [vücüdündə, -u, -n, -də]

Sölə hanı Hātəmün **vücüdi**
Bāqīdi vəlik adı cüdi (*Mesnevi 8, Mısra 63*). [vücüdi, -i]

Küdək ādəm elə bu şürət-i şəhsiyyə olur
Yā **vücüdündə** onun ğeyr-i kərāmət tapulur (*Mesnevi 9, Mısra 12*). [vücüdündə, -in, -də]

Nəyi artuqdı **vücüdündə** Firəngün səndən
Əl ayağ qaş u göz ilə hamı şeydə tənsən (*Mesnevi 9, Mısra 69*). [vücüdündə, -in, -də]

Dil-i gəmginimi sənşən qılan şād
Sənünlədür **vücüdüm** şəhri ābād (*Mesnevi 12, Mısra 12*). [vücüdüm, -im]

Əğərçi ḥ`oşdu həlīm ğürbət içrə
Vücüdumdur sələmət şəhəṭet içrə (*Mesnevi 12, Mısra 16*). [vücüdumdur, -im, -dür]

Vücüdüm ney kimi sūrāḥ sūrāḥ olə āh etmə
Məhəbbətdən dəm urduq içməmək olmaz bələlərdən (*Tahmis 1, Mısra 29*). [vücüdüm, -im]

Yüz min **vücüdün** eləmiş hənəsin hərəb
Əhirdə qılımsan onı dīvānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 15*). [vücüdün, -in]

Çün **vücüdün** 'illət-i gā'ıyyə-mövcüddatdur
Cövhər-i zātu içün olmuşdur 'ərz-i ərz səmə (Gazel 2, Mısra 3). [vücüdün, -un]

Əmrədən çıxmaq hər məzhəb arasındadı 'eyib
Öz **vücüdün** niyə mə'yüb edəsən hıvār edəsən (Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 26). [vücüdün, -un]

Sələm olsun səña ey cən nihānı
Vücüdün könlümündür mülk [ü] māl (Mesnevi 12, Mısra 10). [vücüdün, -un]

Cümlə həlq ilə **vücüd** əhlinə eylər hörmət
Elə bəg-zadələrin xidməti 'ayn-ı dövlət (Mesnevi 6, Mısra 53). [vücüd,]

vücüd-ı cəhān: Dünyanın vücudu.

Rəsm-i səhə **vücüd-ı cəhāndən** olubdı təyy
Yoh bir nəfər bu həlqün arasındə Hātəmi (Gazel 243, Mısra 3). [vücüd-ı cəhāndən, -dan]

vücüd-ı səhā: Cömert kimse.

Özi yoh adı var 'inqād-ı fəzl **vücüd-ı səhā**
'Əbəş yerə dolanub kimyəni ahtarına (Gazel 9, Mısra 3). [vücüd-ı səhā,]

vüşal: Sevdigine kavuşma, vuslat.
Vüşalun ilə keçən günləri həyələ salub
Fələk əlindən işim imdi əl-əməinə dönüb (Gazel 25, Mısra 5). [vüşalun, -un]

Ləbündi çeşmə-i Kövsər o qamətün tūbā
Vüşalun ey büt-i məh-rüy bağ-ı rızvāndur (Gazel 81, Mısra 12). [vüşalun, -un]

H'əş ol zəməni ki vüşalun baña 'eyid idi
Behişt-i 'ədn məqamım mīm də Kövsər idi (Gazel 240, Mısra 1). [vüşalun, -un]

'Ərizün güldi ləbün gönçə **vüşalun** cənnət
Neylərəm mən sən olan yerdə güli reyhanı (Gazel 250, Mısra 15). [vüşalun, -un]

Firəqə rəziyam ey mäh bu ümüd ilə
Ki 'əqibət bunə əhirdə bir **vüşal** gəlir (Kit'a 7, Mısra 2). [vüşal,]

Vüşal olanda könlü titrəşüb hərəs elər
Ki hər kəmələ yaqin 'əqibət zəvāl gəlir (Kit'a 7, Mısra 3). [vüşal,]

Qılub o mäh **vüşalından** 'əqibət məhrüm
Ze-bəs ki həyl-i bələ qıldı Zü'ı üstə hücum (Tahmis 2, Mısra 27). [vüşalından, -ı, -n, -dan]

Tə olmayəsən 'əşiq-i divānə yolun yoh
Ol şam'-ı şəb-əfrüzə **vüşal** istəsən ey cən (Gazel 36, Mısra 9). [vüşal,]

Vüşalı təşnəsədim eylədi sirəb tığindən
Demün kim yərdən 'uşşəqə həsil hiç kām olmaz (Gazel 93, Mısra 3). [vüşalı, -ı]

'Eşq içrə xidmət eylə **vüşal** istəsən əgər
Tari verür mi cənnətini tāt olmamış (Gazel 105, Mısra 7). [vüşal,]

Ey məh **vüşalına** çəkübən həsrət ağlaram
Yandurdu cism-i cənımı bu firqət ağlaram (Gazel 133, Mısra 1). [vüşalına, -ın, -a]

Ümüdü kəşgilən Zü'ı ki sən tək rind ü rüsvayə

Dögül mümkün vüşalı bir onun tək pāk-ı dāmānun (Gazel 149, Mısra 12). [vüşalı, -ı]

Ne vəşlə təşnəsən ey dil usan dögül mümkün
Onun **vüşalı** bu bəht-i siyāh-kārim ilə (Gazel 191, Mısra 4). [vüşalı, -ı]

Az cəhd qıl **vüşalə** könlü şəbr qıl dayan
Kim tapdı ərzüsünü bu cüst [ü] cü ilə (Gazel 214, Mısra 5). [vüşalə, -ə]

Bəhər etmək səmən-bərlər **vüşalı** ilə bağ içrə
Həzən-ı möhnət-i hicrāni hātirdən uzağ etmək (Gazel 120, Mısra 11). [vüşalı, -ı]

Şad oldılar əgər **vüşalunla** həmişə
Hicründə şəb ü rüz dil-əfkār mən oldım (Gazel 132, Mısra 5). [vüşalunla, -un, -lə]

vüşal-ı çeşmə-i heyvān: Ölümsüzlük suyuna kavuşmaq.

Sikəndər tək bələ zülmātı içrə qalmışam heyran
Vüşal-ı çeşmə-i heyvānə Hizrim rəh-bərim yohdur (Gazel 47, Mısra 8). [vüşal-ı çeşmə-i heyvānə, -ə]

vüşal-ı gül-'izār: Gül yanaklıya kavuşma.

Zü'iyə bir də görüb ölsəm əgər olmaz gənim
Ol nihāni kim vüşal-ı gül-'izārım var idi (Gazel 225, Mısra 14). [vüşal-ı gül-'izārım, -ım]

vüşal-i yār: Sevgiliyə kavuşma.

Bar 'İlāhı bir də mən görərəm olə ol günləri
Kim **vüşal-i yərdən** h'əş-rüzgārım var idi (Gazel 225, Mısra 12). [vüşal-i yərdən, -dan]

Vüşal-i yərdə istər könlü ki həlvət olə
Behişt-i 'ədn idi çün ondə ədəm istəmənəm (Gazel 135, Mısra 7). [vüşal-i yərdə, -də]

Kimün ki 'eşq ələmindən könlüdə yārəsi var
Vüşal-i yərdən özgə sağınmə çārəsi var (Gazel 87, Mısra 2). [vüşal-i yərdən, -dan]

Budur bundan səvā yohdur vüşal-i yārə bir çarə
Tərif əhlinə məqsüdə yetüşməyün bu rəh-bərdür (Gazel 88, Mısra 5). [vüşal-i yārə, -ə]

vüşlät: Sevdigine kavuşma.

Vüşlätün zövqin ziyād eylər cəfā-yı hicr-i yār
Növ-bəhārun zövqi olmaz gər zimistān olmasa (Gazel 14, Mısra 3). [vüşlätün, -ün]

Vüşlät dəmidür sâqı gətür cām pey-ā-pey
Heyr işdə gözim nuri bu tə'hır nə lāzım (Gazel 131, Mısra 9). [vüşlät,]

'Əşqlər için **vüşlätə** tədbir nə lāzım
Təqdür-i qəzā kārınə təg'yir nə lāzım (Gazel 131, Mısra 1). [vüşlätə, -ə]

Zü'iyə yoh elə dil-dün-ı gəm hicrānında
İstəsən **vüşlät** əgər gönçə-i həndanı ilə (Gazel 204, Mısra 14). [vüşlät,]

Görmüşəm dün gecə hıvurşid-i dirəşşān yuhudə
Yetüşür **vüşlätə** kim görsə bu 'üvnān yuhudə (Gazel 210, Mısra 2). [vüşlätə, -ə]

Gərək mə'sūq özi cəzb eyləsün 'uşşəqını vəşlə
Yetüşməz **vüşlätə** gər gəzsə yüz min il sorəğ ilə (Gazel 216, Mısra 8). [vüşlätə, -ə]

İki ay var hilālə döndürübdür cismimi bu gəm
Kim ol hıvurşid ilə yā Rəb nə gündür **vüslət**-imkani (Gazel 220, Mısra 10). [vüslət,]

Yā Rəb genə **vüslət** dəmi hicrənə dəgişdi
Gül-nār-ı şərābım dönübən qanə dəgişdi (Gazel 251, Mısra 1). [vüslət,]

Həmişə **vüslətə** mu'tād gördüğün könlüm
Tutuşdı gəm odinə şād gördüğün könlüm (Tahmis 2, Mısra 3). [vüslətə, -ə]

Bilsə idim dəhənün **vüsləti** nə-mümkündür
Mən əzəl gün anı cən içrə nihən eylər idim (Gazel 144, Mısra 3). [vüsləti, -i]

vüslət-i yār: Sevgiliyə kavuşma.

Vüslət-i yār olmasə Zü'î-i şeydā içün
Tarı bilür istəməm rövze-i rizvānını (Gazel 245, Mısra 19). [vüslət-i yār,]

vəlikən/vəlik: Ama, ancak, fakat.

Dutub āyīnə-rü dünyāni cām 'āləmdə çox çohdur
Vəlikən yoğdur İskəndər nə bir Cəməşid nə Cəm var (Gazel 70, Mısra 4). [və,]

Əgərçi sūrə-i və's-şəms ü və'd-duhā oğunur
Vəlik bātini ruhsarıfna kināyətī var (Gazel 78, Mısra 8). [və,]

Odlarə əgər saldısa Nəmrüd **vəlikən**
Nər oldı Bīrāhīmə gülüstān belə qalmaz (Gazel 97, Mısra 9). [və,]

Vəlik hovf elə ondan ki gülşən-i rüyün
Dönər həzānə tapılmaz bir āšnā Kāzım (Gazel 137, Mısra 9). [və,]

Əgər Fərhād tək zəhr içdün isə yār-ı Şīrīnlə
Vəlikən şükr qıl āhır nəfəs dildərə yetdün sən (Gazel 169, Mısra 12). [və,]

Əgərçi zāhiri və's-şəms və'd-duhā oğunur
Vəlik bātini bi'llāh kināyətündi sənün (Gazel 174, Mısra 8). [və,]

Vəlikən düşmüşəm āvārə müddətdür Şəmāhıdan
Diyār-ı Qübbə içrə bir nişiməndə məkənım var (Kaside 7, Mısra 9). [və,]

Əgərçi şüret-i şəhşiyyə tapmayur təgyir
Vəlik 'elm qılır çox ziyadə nöqsanı (Kaside 23, Mısra 30). [və,]

Nəinki bir qurı 'əmmāmə vü 'əyālī olə
Vəlik bilməyə imlanı yā ki inşanı (Kaside 23, Mısra 52). [və,]

Sölə hanı Hātəmün vüçüdi
Bəqīdi **vəlik** adı cüdi (Mesnevi 8, Mısra 64). [və,]

Yetüşdi hər nə belə vü müşibət etdim şəbr
Vəlik qıldı Hüseyn dərdi dağdār məni (Müseddes 2, Mısra 28). [və,]

Vəlikən hər üç aydan bir gəlüb Şīrvānə getməkdən
Əzildi rīştə-i cānım fələkdən əl-əmānım var (Kaside 7, Mısra 19). [və likən,]

vəbāl: Günah doğuracaq və insanı əhiret azabına sürükleyəcək olan ağır sorumluluk.

Dünyā dutanda arturu rəzilə həm **vəbāl**

Həqqi həyālə salmaqə qalmır dəhi məcāl (Muhammes 3, Mısra 37). [vəbāl,]

vəcāhət: Güzel yüz, güzellik, göstərişlilik.

Yüsifdən irş ilə bu **vəcāhət** yetüb saña
Sənsən zəmənadə məh-i Kən'an nişānəsi (Gazel 231, Mısra 3). [vəcāhət,]

vəcf: Tarz, biçim, yol.

Əltāf ilə sordı ehtiyācım
Hər **vəcfdən** eylədi 'ələcım (Mesnevi 7, Mısra 64). [vəcfdən, -dən]

vəch: Sebep, vesile.

Yoğdur təmām şəhərdə bir belə mäh-rü
Bu **vəchdən**di məskənım āhırdə kənd olub (Gazel 24, Mısra 6). [vəchdən, -dən, -di]

Cüd u səhā vü mə'rifət āsārı dəhrdən
Nə **vəchdən**di bilmürəm āyā nədən gedüb (Gazel 28, Mısra 10). [vəchdən, -dən, -di]

Çəşmün nə **vəchdən**di ki bīmārdur müdām
Həm-sāyəsində 'İsā-yı ləb tək təbtbi var (Gazel 44, Mısra 3). [vəchdən, -dən, -di]

Hətt ü həlun rüy-ı alundə durubdur **vəchi** var
Tā ki dīn-i 'āşiqə hər ləhzə rəhnə şalələr (Gazel 48, Mısra 5). [vəchi, -i]

Olubdı zülf-i pərişānıvə könlül mā'il
O **vəchdən**di işim dā'imā pərişāndur (Gazel 81, Mısra 4). [vəchdən, -dən, -di]

Bu gün yüz min 'Əziz olmuş gülām-ı zülf-i Zü'î tək
Budur **vəchi** cəməlın Yüsif-i Kən'anə bənzətdim (Gazel 145, Mısra 10). [vəchi, -i]

Bəvər etməm sənə həmtā olə dünyədə bu gün
Enə gökdən yerə bir **vəchdə** yüz min āyə (Gazel 209, Mısra 4). [vəchdə, -də]

Özün təşbīh edübdür lələ çün ruhsarıfna ey gül
Budur **vəchi** ki qalmışdır biyābānlardə dağ ilə (Gazel 216, Mısra 4). [vəchi, -i]

Bī-'elmliqdi bizləri nə-büd məhv edən
Bir **vəch** ilə gıdərsün bizdən cəhāləti (Kaside 2, Mısra 4). [vəch,]

Budur **vəchi** Məhəmməd Bəg būsāt-ı toy binə etmiş
Fələk cedy ü həməldən bəzmə vermiş bərrə büryəne (Kaside 22, Mısra 19). [vəchi, -i]

'Ālim-i şā'irəm dərvīş ü fəqir ü müztər
Hansı **vəch** ilə desən mən o sayaq istayürəm (Kit'a 2, Mısra 14). [vəch,]

vəcih: Güzel.

Oldı dūcār dūn baña bir āftāb-rū
Yüz mərtəbə **vəcih**di mäh-i təmāmdan (Gazel 177, Mısra 8). [vəcihdi, -di]

vədə'-i bāz pəsīn: Son veda.

Vədə'-i bāz-pəsīn qoymə əşkbār məni
Dəm-i vədə'dı gəl qoymə intizār məni (Müseddes 2, Mısra 4). [vədə'-i bāz pəsīn,]

və'de-i mu'tād: Alışkanlık hâline gelmiş, âdet edinilmiş söz, ahit, vade.

N'oldı saña ki **və'de-i mu'tādə** gəlmədən
Qoydun bizi hərəkət bu bər-bədə gəlmədən (*Gazel 166, Mısra 1*). [*və'de-i mu'tādə, -ə*]

və'de-i vəsl: *Kavuşma sözü.*

Ey Yüsifim çü **və'de-i vəsl** eylədün baña
Yə'qubə şanki müjdə-i pīrahən eylədün (*Gazel 164, Mısra 5*). [*və'de-i vəsl, j*]

və'də: *Söz verme, taahhüt, ahit.*

Gəlmişəm tiz Dəvəçi bəzārına
Beş gün olub [ki] **və'dən** dəhi ötüb (*Mesnevi 4, Mısra 70*). [*və'dən, -n*]

Və'dəsinə yə ki vəfə etməyə
Gəm günündə imdādına yetməyə (*Mesnevi 10, Mısra 55*). [*və'dəsinə, -si, -n, -ə*]

və'də-i vəsl: *Kavuşma zamanı, muhleti.*

Və'də-i vəslün şəb-i hicrəndə təkrər eyləyüb
Bu firib ilə dil-i məhzunumı şad eylərəm (*Gazel 127, Mısra 7*). [*və'də-i vəslün, -ü, -n*]

vəfə: *Sözündə durma, verilen sözü yerinə getirme. Dostluk və muhabbette sebat etmə, sevgide süreklilik, bağlılıq və sadəlik.*

Könlül bu 'əşrdə 'əhd ü **vəfānı** ahtarma
Şədaqət ilə olan əşnānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 1*). [*vəfānı, -n, -i*]

H'osā o 'əşiqə kim yārınun **vəfāsı** ola
Nə rəşk-əsriri nə hicrān-mübtəlāsı olə (*Gazel 10, Mısra 1*). [*vəfāsi, -sı*]

Dərdə ki rüzgərdə bir yār qalmadı
Şəhr ü **vəfā** vü 'əşrdə diyār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 2*). [*vəfā, j*]

Cəhəndə əşnālıqdə **vəfā** vü 'əhd derlər var
Baña kim əşnā oldısa əhır bī-vəfā çıhdı (*Gazel 254, Mısra 7*). [*vəfā, j*]

Nə süd o vəqtə bizim 'ömrümüz **vəfā** etməz
Tükəndi əhl-i cəhālət içində həsrət ilə (*Kaside 20, Mısra 37*). [*vəfā, j*]

Hələq eylər idi birbirinə mehr ü **vəfālar**
Ol mehr ü **vəfā** ilə şədaqət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 6*). [*vəfā, j*]

Hələq eylər idi birbirinə mehr ü **vəfālar**
Ol mehr ü **vəfā** ilə şədaqət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 5*). [*vəfālar, -lar*]

Yeddi yüz il 'ömr ilə olan fənā
Bizlərə nə eyləyəcəkdür **vəfā** (*Mesnevi 5, Mısra 26*). [*vəfā, j*]

Getmiş qədimdə olan 'əhd ü **vəfā** dəhi
İnşaf ilə şədaqət cüd [u] səhā dəhi (*Muhammes 1, Mısra 23*). [*vəfā, j*]

Yəqin budur əhır dūr olub mehr ü **vəfā** zā'il
Bu həm bir zülmdür kim yār olur 'uşşaqdan gəfil (*Tahmis 1, Mısra 21*). [*vəfā, j*]

Žü't-i dil-həstəyə göstərmədi zərrə **vəfā**
'Ədəti əhl-i kəmələ dā'im etməkdür cəfā (*Tahmis 3, Mısra 17*). [*vəfā, j*]

Çün yolhdı **vəfā** 'ömrə dövlət nə içündür

Cəm' etmək için dövləti zəhmət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 1*). [*vəfā, j*]

Sitəm-həqiqəti mə'shūqədən təgəfüldür
Cəfā gər eyləsə Žü'ti genə **vəfādandur** (*Gazel 83, Mısra 14*). [*vəfādandur, -dan, -dur*]

Nə-büd olub mə'rifət-əhli bu zəməndə
Həm 'əhdə **vəfā** 'əhd ilə peymān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 4*). [*vəfā, j*]

Verdi cān Fərhād Şirīnün vəfāsın görmədi
'Əqlə bəh gör mäh-rülərdən **vəfā** istər könlül (*Gazel 122, Mısra 10*). [*vəfā, j*]

Verdi cān Fərhād Şirīnün **vəfāsın** görmədi
'Əqlə bəh gör mäh-rülərdən **vəfā** istər könlül (*Gazel 122, Mısra 9*). [*vəfāsın, -s, -i, -n*]

Cəfā qılmə kərəm qıl Žü'iyə ey şüh lütf eylə
Əgərçi yol gözəllərdə nölür görsəm **vəfā** səndən (*Gazel 168, Mısra 18*). [*vəfā, j*]

Yoh Žü'iyə **vəfā** vü səhānun nişānəsi
Ahtarmışam şigār u kibārın zəmənanın (*Gazel 175, Mısra 9*). [*vəfā, j*]

Ya ol nigərdə yā Rəb olaydı mehr ü **vəfā**
Ya məndə muncə gəmə təqət ü qərarım olaydı (*Gazel 223, Mısra 11*). [*vəfā, j*]

Ey **vəfā** kānı Əmīrhān ki dəm-ā-dəm Həqdən
Şıd qıl vəqtivi h'os keyfivi çaq istayürəm (*Kut'a 2, Mısra 1*). [*vəfā, j*]

vəfā et-: *Sözündə durmaq, verilen sözü yerinə getirmək.*

Və'dəsinə yə ki **vəfā etməyə**
Gəm günündə imdādına yetməyə (*Mesnevi 10, Mısra 55*). [*vəfā etməyə, -mə, -y, -ə*]

vəfādār: *Vəfali, dostluğunda və sevgisində sebat eden, dostluğuna bağlı olan (kimse).*

Lə'lün həvəsində hamı cān verməgə qaçdı
Bu 'əşrdə ey yār **vəfādār** mən oldım (*Gazel 132, Mısra 14*). [*vəfā-dār, j*]

vəfāli: *Vəfali.*

Könlül verdim **vəfāli** sanubən bir yārə bī-hüdə
Cəfā eylən o bəd-hü bī-vəfā hün-h'vārə bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 1*). [*vəfāli, j*]

vəfāt: *Ölüm, ölme.*

Dünyədə indi istəmürəm bir zəmənan olam
Altmış yaşında isə [o] bir kimsə gər **vəfāt** (*Muhammes 1, Mısra 18*). [*vəfāt, j*]

vəh vəh: *Vəh kelimesinin daha çox nazımda kullanılan bir şekli.*

Şirvənə təzədən genə bir məh-liqə gəlüb
Vəh vəh nə məh-liqə dil-i zārə dəvə gəlüb (*Gazel 22, Mısra 2*). [*vəh vəh, j*]

vəhdət: *Allah'a ulaşıp Allah'la bir olma durumu.*

Çıq kəsrətdən düş **vəhdətə** gər q ol mey-i məhəbbətə
Žü'ti tək bəzm-i 'işrətə məstānə gəlmək yaxşıdır (*Gazel 85, Mısra 17*). [*vəhdətə, -ə*]

Nə **vəhdəti** bildük nədi nə kəsrəti qanduc

Sən **vəhdəti** bu qədr ilə kəsrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 25*). [*vəhdəti, -i*]

Nə vəhdəti bildük nədi nə kəsrəti qanduc
Sən **vəhdəti** bu qədr ilə kəsrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 26*). [*vəhdəti, -i*]

vəhim: *Kötü ihtimalleri düşünüb kurma, evham, vesvese, kuruntu.*

‘Ürəfə zümrəsinə cəm-i cəhān bīn meydūr
Cühələ firqəsinə bir qurı hāy u huydur (*Mesnevi 9, Mısra 4*).
[*vəhimdür, -dür*]

vəhm: *Kötü ihtimalleri düşünüb kurma, evham, vesvese, kuruntu.*

Görcəyin ruhsāruvı ol çin-i zülfündə dedim
Ey köñül **vəhm** elə kim mäh ‘əqrəbə olmuş gərīb (*Gazel 18, Mısra 8*). [*vəhm, -*]

Budur **vəhmim** ki zāhidlər sücüdün eyləsün vācib
Nöçün ey əbrü-yı dildār sən mehrəbə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 3*). [*vəhmim, -im*]

Qiyām-ı qāmətün hicrānı ilə etdigün zülmi
Budur **vəhmim** qiyāmətdə sū ‘āl edə Hüdā səndən (*Gazel 168, Mısra 12*). [*vəhmim, -im*]

Get sat ‘əvāmə qəlb-i ‘əməl ‘ārif istəmāz
Vəhm eylə leyl-i ‘as‘as-ı yəvmü’l hēsābdan (*Gazel 178, Mısra 12*). [*vəhm, -*]

vəhm eylə-: *Korkmak.*

Nöçün qoyursan u həlqi ‘əvām-ı kə’l-əğnām
Utangilən kişi **vəhm eylə** bir qiyāmətdən (*Kaside 15, Mısra 60*). [*vəhm eylə, -*]

vəhş: *İnsandan kaçan, ehlil olmayan, yabāni.*

Adındı ins döğül **vəhş** ey gözüüm nūri
Dəhi müsəlmān ‘ibārətdurur səlāmətdən (*Kaside 15, Mısra 15*). [*vəhş, -*]

vəhşi: *Medeniyetten uzak, ilk çağdaki gibi medenileşmemiş insanlar hālində olan (kimse), iptidāi.*

Qədim ‘əşrdə insān ki **vəhşi** idi tāmām
Bular hələ deyəsən çılmayubdı vəhşətdən (*Kaside 15, Mısra 9*). [*vəhşi, -*]

vəhşiyānə: *Vahşice, yabāni.*

Bī‘elm **vəhşiyānə** qırır birbirin tāmām
İnsānlıqı kənār edüb əhž etmə vəhşəti (*Kaside 2, Mısra 33*).
[*vəhşiyānə, -*]

vəhşət: *Vahşi olma durumu, vahşilik, yabanilik.*

Döğüldür həşiyət şəh-bāzə **vəhşət** rüz-ı əvvəldən
Olub insān ilə ülfətdə dā‘im tev‘əmān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 13*). [*vəhşət, -*]

Bī‘elm **vəhşiyānə** qırır birbirin tāmām
İnsānlıqı kənār edüb əhž etmə **vəhşəti** (*Kaside 2, Mısra 34*).
[*vəhşəti, -i*]

Vəli nədür ki ādəm çohı əzəlki tək
Qalubdı **vəhşət** ilə çılmayub o hişlətdən (*Kaside 15, Mısra 36*). [*vəhşət, -*]

Qədim ‘əşrdə insān ki vəhşi idi tāmām
Bular hələ deyəsən çılmayubdı **vəhşətdən** (*Kaside 15, Mısra 10*). [*vəhşətdən, -dən*]

vəkil: *Bir kimsenin şahsına vekāleten işlərini görmək üzere yerinə bıraktığı ve bu hususta bir belge ile yetki verdiği kimse.*

Gər pirisajni **vəkillər** böyüğü şovn (?) oləsən
Kimsə qədr etməyəcək gərçi Fəlatūn oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 15*). [*vəkillər, -lər*]

vəli: *Lakin, ancak.*

Zāhirdə nāmədür **vəli** bātin məşāmımə
Şan təblə təblə müşkdi Tātārdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 7*).
[*vəli, -*]

Hər cəhətdən ‘āləm olmuş cənnəti’l-mə’vā **vəli**
Neylərəm mən cənnəti çün onda ādəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 3*). [*vəli, -*]

Şəd-heyf Zū‘i yohdı bu təzviri anlayan
Zāhirdə var gözi **vəli** bātinə kürdür (*Gazel 74, Mısra 14*).
[*vəli, -*]

Bənzəyürsə n’olə nā-şünās əgər insānə
Vəli nā-şünās gəlüb ‘elmdə insān olmaz (*Gazel 90, Mısra 10*). [*vəli, -*]

Əgərçi mey günāh olmaq bizə naşş ilə sābitdür
Vəli yār ilə mey-nüş ələyüb əhl-i şavāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 10*). [*vəli, -*]

Niyə hūr u Kövsər istər zāhid-i hüd-bīn **vəli**
Cām-ı Kövsərvəş büt-i hūri-liqā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 7*). [*vəli, -*]

Mey-cāmı gərçi həlqə verür şādliq **vəli**
Cām əldə səniz ey büt-i məh zülmat aqlaram (*Gazel 133, Mısra 9*). [*vəli, -*]

Köñül əgərçi sən-i zārı pür-gəm istəmənəm
Vəli həyālın o məh-pārənün kəm istəmənəm (*Gazel 135, Mısra 2*). [*vəli, -*]

Əzəldə istər idim vəşlini **vəli** hālā
Nüvid-i qətl veren bir pəyāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 7*). [*vəli, -*]

‘İsā-ləb āhū-çəşm təbī’ ət məriz-i ‘eşq
Çohdur **vəli** bu ‘əşrdə bīmār qalmaq (*Gazel 253, Mısra 4*).
[*vəli, -*]

Tūfān-ı cəhl cümlə cəhānı tutub **vəli**
Keşti-i Nūhdur belə tūfānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 17*). [*vəli, -*]

Vəli nədür ki ādəm çohı əzəlki tək
Qalubdı vəhşət ilə çılmayub o hişlətdən (*Kaside 15, Mısra 35*). [*vəli, -*]

Vəli nə sūd ki mükün döğül ziyād etmək
Nə şey’ ki rüz-i əzəldə olub Hüdā-dādə (*Kaside 18, Mısra 7*). [*vəli, -*]

Vəli çə fā’idə ādəmlərinə hikmət-i ‘elm
Döğül mü’əssir bir zərrəcə sirāyət ilə (*Kaside 20, Mısra 17*).
[*vəli, -*]

Əgərçi sürətə təgyir geyr-i mükündür
Vəli təgəyyüri mükündü hāl-i mə’nānı (*Kaside 23, Mısra 32*). [*vəli, -*]

Rəngi qara idi şəb-i yeldā tək **vəli**
Yüz min sitərə zāhir idi ondə āşikār (*Kit’at-ı Kebir 2, Mısra 5*). [*vəli, -*]

Dünyədə hənə məscid ü mey-hənədür **vəli**
Olmub bizə nəşib iki hənənün biri (*Kit'a-ı Kebir 6, Mısra 3*).
[vəli,]

Yəqindür bu ki sizdə çoxdur alma
Vəli əsəri mə'lum olmaz əslə (*Mesnevi 3, Mısra 28*). [vəli,]

Yohdı Şəməhi buradə var **vəli**
Şəməhinun hənərlərinun əfzəli (*Mesnevi 5, Mısra 65*). [vəli,]

Vəli sənsiz könlül ərəmi yohdur
Cəməlun görməmiş dil-kəmi yohdur (*Mesnevi 12, Mısra 17*). [vəli,]

Gər şüretü insən görünən çoxdı **vəli**
Həşiyəti insən olan ədəm kəmdür (*Rübai 4, Mısra 3*). [vəli,]

Şüretdə bənī nōv-i bəşər çox görmür
Bətinədə **vəli** dil anlayan ədəm yoh (*Rübai 5, Mısra 4*).
[vəli,]

Zəhirdə nəmədür **vəli** bətin Zü'iyə
Bir nəfə-i müşk-i nəbdü Tətarədən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 13*). [vəli,]

Şubən-ı vādī-i Eymən kimi yüz min çəküb möhnət
Vəli əhirdə Tür-ı vəşlədə dīdərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 8*). [vəli,]

Gər var isə gözi **vəli** ə'mədī bətin
Bir fərq verməyür gül-i həmrəyə hārdan (*Gazel 176, Mısra 7*). [vəli,]

Həmişə istər idim cən verim qabaqunda
Vəli nə sūd ki verdim gəm-i firəqunda (*Gazel 196, Mısra 2*).
[vəli,]

Gəh bədə gəh sādə gəhī nəğmədən 'əlāc
Etdim **vəli** könlüldən dəf-i gəmmim olmadı (*Gazel 238, Mısra 8*). [vəli,]

vəli-ne'mət: Bir kimsenin nımetinden faydalandığı, birçok şeyini ona borçlu olduğu kimse.

Sənsən mənim şəhīb-**vəli-ne'mətim**
Hələq içində 'izzət dövlət hörmətim (*Mesnevi 5, Mısra 85*).
[vəli-ne'mətim, -im]

vəqt: Zaman.

Şəbr eylə hər nə cövr gələ rüzgərdən
Vəqtün cəhənnəm etmə yanə yanə ağlama (*Gazel 5, Mısra 4*). [vəqtün, -ün]

Şəd-heyf cəhən bəğimə bəd **vəqtdə** gəldük
H'osğıdə olub nəhl nə şəh u nə səmə var (*Gazel 42, Mısra 3*). [vəqtdə, -də]

Çün müştəri yohdur bu bizə'ət nə içündür
Şəd-heyf ki pis **vəqtdə** gəldük bu cəhənə (*Gazel 68, Mısra 17*). [vəqtdə, -də]

Keçmiş zəməndə var idi əsbāb-ı fəzl ü cüd
Bir kimsədə bu **vəqt** kəramət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 12*). [vəqt,]

Gər ağacdan yonasan göstərəsən Səm-süvār
Zü'ī **vəqtində** gəlüb Fərs-ı meydān olmaz (*Gazel 90, Mısra 12*). [vəqtində, -i, -n, -də]

Mən-i şikəstəyə səndən nə **vəqtlərdi** ki yoh
Nə qəşid ü nə pəyām u nə kəğəz ü nə sələm (*Gazel 129, Mısra 13*). [vəqtlərdi, -lər, -di]

Əz-bəs ki atəşin-ruhə yandurmısan məni
Zərdüşt **vəqt** olub məni Rüyintən eylədün (*Gazel 164, Mısra 8*). [vəqt,]

Əgərçi olmuş idün mürdə hicr-i yār ilən əhır
Məsīhi **vəqt** olan ol lə'l-i gövhərbərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 10*). [vəqt,]

Bir 'ibrət al Sikəndər ü Cəmşiddən könlül
Vəqtün h'os eylə anlə mədərün zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 6*). [vəqtün, -ün]

Yoh idi dildə gəm-i hicr şād vəşlün ilə
O gün bir özgə gün idi o **vəqt** digər idi (*Gazel 240, Mısra 4*). [vəqt,]

Nə sūd o **vəqtə** bizim 'ömrümüz vəfə etməz
Tükəndi əhl-i cəhālət içində həsrət ilə (*Kaside 20, Mısra 37*). [vəqtə, -ə]

Vəqtün h'os eylə gəmmə dövr nōv-bəhərdür
Tər eylə bir damağı mey-i h'os-güvār ilə (*Kaside 21, Mısra 25*). [vəqtün, -ün]

Mənim 'ömrimsən ey səqī yettüşdim bəs ki mən cənə
Nədür fəvt eyləmək **vəqti** gətür sən cəm-ı peymənə (*Kaside 22, Mısra 2*). [vəqti, -i]

Gəl imdi **vəqtidür** ey şəhībü'z-zəmən gəl gül
Fədə qədəmlərvə ey 'ədələtün kəni (*Kaside 23, Mısra 89*).
[vəqtidür, -i, -dür]

Ey vəfə kəni Əmrhən ki dəmə-ə-dəm Həqdən
Sıdq ilə **vəqtivi** h'os keyfivi çaq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 2*). [vəqtivi, -iv, -i]

Demürəm asma qulaq şavt-ı müğənni tərə
Lək **vəqtində** görək hər şey'i izhār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 8*). [vəqtində, -i, -n, -də]

Ey h'os ol **vəqt** ki mən sakin-i mey-hənə idim
Başda mey nəş 'əsi həmə məşrəb-i cənənə idim (*Mesnevi 1, Mısra 13*). [vəqt,]

Zəhərə zib verə qurşaq 'əbə saqqalə
Məs'ələ **vəqti** qaçub bərk soğulə qanqalə (*Mesnevi 6, Mısra 48*). [vəqti, -i]

Hən o kəsdür ki həqiqətdə səhəvətlə olə
Mə'rifət şəhīb **vəqtində** şüca'ətlə olə (*Mesnevi 6, Mısra 50*). [vəqtində, -i, -n, -də]

Qüdyāl məməlikində rəhət
Vəqtim keçinürdi bī-əziyyət (*Mesnevi 7, Mısra 24*). [vəqtim, -im]

Şəbr **vəqti** döğüldür eylə şitəb
Dur ayağə al ələ cəm-ı şərāb (*Mesnevi 10, Mısra 11*). [vəqti, -i]

Ləb təşnə **vəqtlər** keçürürdük şərāb ilə
Bī-cinslərlə həmə-dəm ü tūfī gürāb ilə (*Muhammes 3, Mısra 41*). [vəqtlər, -lər]

Lək şəd-heyf ki pis **vəqtə** həbərdəram mən
Qocalub 'ömr gedüb zə'f tapub quvvət-i tən (*Terci-bend 1, Mısra 21*). [vəqtə, -ə]

'Eys ü 'işrət ilə çox **vəqt** keçürdüm ammə
İmdi bildim bu hərəbə necə gəm-h'ənə imiş (*Gazel 107, Mısra 3*). [vəqt,]

Bir **vəqt** olur ki imdikinün qədd ü qəmətin
Kərpic kəsüb qoyarlar o **vəqtə** haşarınə (*Gazel 207, Mısra 17*). [vəqt,]

Bir **vəqt** olur ki imdikinün qədd ü qəmätin
Kərpic kəsüb qoyarlar o **vəqtə** haşarına (*Gazel 207, Mısra 18*). [*vəqtə, -ə*]

vəqt-i gül: *Gül zamanı.*

Qoymə bī-hüdə keçə ‘ömr-i ‘əziz ey nā-dān
Həşə bu **vəqt-i gül** ü mövsüm-i bağ u bustān (*Mesnevi 15, Mısra 28*). [*vəqt-i gül,]*

vəqt-i mərək: *Ölüm vakti, ölünce.*

Həm hălät-i həyātə həm **vəqt-i mərkdə**
Ləzımdı bu cəhəndə olan cümlə kərdə (*Kaside 19, Mısra 25*). [*vəqt-i mərkdə, -də*]

vəqt-i səbāb: *Gençlik zamanı.*

‘Ömrün səfə-yı mövsümi **vəqt-i səbəbdur**
Vəqt-i səbāb əfzəl-i məst-i şərābdur (*Müseddes 1, Mısra 20*). [*vəqt-i səbāb,]*

vəqtlən: *Zamanla.*

Əlbəttə **vəqtlən** çatacaq müjdə-i bəşir
Yə‘qubvār Yüsif-i Kən‘ānə ağlama (*Gazel 5, Mısra 7*). [*vəqtlən,]*

vəraq: *Yaprak, ağac ve ot yaprağı.*

Hüld-i bərin cənnət-i mev‘ūd-ı Həq
İmdiki gülşəndən ötür bir **vəraq** (*Mesnevi 5, Mısra 38*). [*vəraq,]*

vəraq-bə-vəraq: *Sayfa sayfa.*

Sölä o gönçə ləb ü növ-gülə **vəraq-bə-vəraq**
O sırtlar ki gəmindən saña səbə demişəm (*Kit‘a-ı Kebir 4, Mısra 7*). [*vəraq-bə-vəraq,]*

vəraq-i ‘ariz: *Yüzün yüzeyi, yüz sayfası, sathi.*

‘Əraqlədü **vəraq-i ‘arizün** ‘əraq tayı
Bu qədri Zü‘ī gül üstündə şəbnəm istəmənəm (*Gazel 135, Mısra 9*). [*vəraq-i ‘arizün,]*

vəşf: *Bir kimse veya şeyin taşıdığı hal, sıfat, nitelik.*

Hər qüvvə təndə nāqış olur içələr səni
Bilməm nədəndi **vəşf** bu nöqsənə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 12*). [*vəşf,]*

Yüsifim **vəşfün** ‘utārid ələyübdür ki bugün
Zöhrə dəllələ olub müştəri bāzərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 5*). [*vəşfün, -ü, -n*]

Nəhl-i tūbā **vəşfin** eylər həlqə vā‘iz dəm-bə-dəm
Hiç utanmur bir mägər sərv-i hürāmānün görüb (*Gazel 19, Mısra 3*). [*vəşfin, -i, -n*]

Nəhl-i tūbā **vəşfin** eylər həlqə vā‘iz dəm-bə-dəm
Hiç utanmur bir mägər sərv-i hürāmānün görüb (*Gazel 31, Mısra 3*). [*vəşfin, -i, -n*]

Həşradək gər söləyim hiç tükənməz **vəşfün**
Dəhi bundan belə göstərmə kərāmət zāhid (*Gazel 39, Mısra 27*). [*vəşfün, -ün*]

Zü‘ī çü şəhr məhlərinün **vəşfin** eylədün
H‘oşdur baña həmişə desən bu kələmdan (*Gazel 177, Mısra 11*). [*vəşfin, -i, -n*]

Geyrət odı bir dəmdə vücudım ‘ədəm etdi

Tə düşdi ləbün **vəşfi** dəhəndən dəhən içrə (*Gazel 187, Mısra 10*). [*vəşfi, -i*]

Nə qədri **vəşf** eləsəm hălətin bu bəzmün mən
Bürüz-ı ‘əcər edər əhirdə qüvvə-i əzmān (*Kit‘a-ı Kebir 1, Mısra 33*). [*vəşf,]*

Çü **vəşfin** etməgə ‘əcizdi Zü‘inün təb‘i
Şəritə vācib olub zāhir etməgə ‘əlān (*Kit‘a-ı Kebir 1, Mısra 35*). [*vəşfin, -i, -n*]

Bir vücudı ki Həq edə mümtāz
Nə desən **vəşfinə** olur çox āz (*Mesnevi 2, Mısra 44*). [*vəşfinə, -in, -ə*]

Nə desə **vəşfivə** əgər Zü‘ī
Deyəcək cüz‘-i mühtəşər Zü‘ī (*Mesnevi 2, Mısra 39*). [*vəşfivə, -iv, -ə*]

Vəşfivə ‘əcizəm mən-i nā-kām
‘Əcz ilə eylədim sözüm itmām (*Mesnevi 2, Mısra 47*). [*vəşfivə, -iv, -ə*]

Yohdı kənār ‘elminün dəryāsına
Vəşf çatmaz cüdinə səhāsına (*Mesnevi 5, Mısra 72*). [*vəşf,]*

vəşf-i behişt-i ‘ədn: *Aden cennətinin vasıfları.*

Ohur **vəşf-i behişt-i ‘ədn** hər bir güşədə şulşul
Düğāh sübh ü şām içrə neçə ‘uşşāq-ı dīvānə (*Kaside 22, Mısra 13*). [*vəşf-i behişt-i ‘ədn,]*

vəşl: *Sevdiğine kavuşma, vuslat.*

Nələ qılmə hicrdən ey dil ki ne‘mətdür bu həm
Kim bilürdi **vəşl** zövqin dərd-i hicrān olmasə (*Gazel 13, Mısra 12*). [*vəşl,]*

Nə yetmə **vəşlə** ārāmım nə hicrində qərārım var
Hudāvəndə nə bəd-ovqāt u müşkil rüzgārım var (*Gazel 50, Mısra 1*). [*vəşlə, -ə*]

Yanub tə‘əşşuq ilə nārлуqə (?) **vəşl** içrə
Cəməli şām‘ına pərvānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 5*). [*vəşl,]*

Dögi pərvānə kimi vəşl müyəssər Zü‘ī
Yansə də şām‘ kimi cān-figārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 9*). [*vəşl,]*

O mäh **vəşlinə** bir gün yetüşmədim āhır
Mənim bu tələ‘imün gör nə bəd sitərəsi var (*Gazel 87, Mısra 3*). [*vəşlinə, -i, -n, -ə*]

Nə hüsn olaydı nə ‘āşiq nə **vəşl** nə hicrān
Nə şür-ı ‘eşq ü məhəbbət nə imtāhān ey kās (*Gazel 106, Mısra 7*). [*vəşl,]*

Nə **vəşldə** nə hicrdə ‘āşiq qərār edər
Zülf-i nigār tək ələyər bī-qərārılıq (*Gazel 111, Mısra 5*). [*vəşldə, -də*]

Ze-bəs səngin dil ‘āşiq-keş ü bəd-hüdur ol məh-rū
Nə **vəşlə** dut ümid ey dil nə āh [u] zār bī-cā çək (*Gazel 116, Mısra 8*). [*vəşlə, -ə*]

Vəşlində hicr ātəşini yadə salmadun
Qal Zü‘ī tək bu gündə yanə yanə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 13*). [*vəşlində, -in, -də*]

O mäh-**vəşli** döğül ārzü baña Zü‘ī
Dilindən ol şənəmün bir sələmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 9*). [*vəşli, -i*]

Əzəldə istər idim **vəşlini** vəli hālā

Nüvîd-i qətl veren bir pəyəmə müştəqam (Gazel 142, Mısra 7). [vəşlini, -i, -n, -i]

‘Āşiqi müstəğnî etmişdür həyələn **vəşldən**
N’olə sən hər ləhzə göstərsən bu istignā yüzün (Gazel 148, Mısra 11). [vəşldən, -dən]

Könlül hicrində **vəşlindən** ümidün kəsmə kim bülbül
Şəfə-yı gül görər mi çəkməsə cövrin zımistānun (Gazel 149, Mısra 7). [vəşlindən, -in, -dən]

Könlül nə **vəşlinə** şükr eylə nə şəkvə firāqından
Təmām övzā’ı yek-sər hıvābdur məkkərə dünyānun (Gazel 149, Mısra 9). [vəşlinə, -i, -n, -ə]

Bu nə inşāfdur kim mən çəkəm əndüh-ı hicrānun
Görə əğyārlər **vəşlünlə** yüz zövq ü şəfā səndən (Gazel 168, Mısra 4). [vəşlünlə, -ün, -lə]

Çəküb hicrān həzānı bülbül-i şeydā tək ey Zū’ī
Bəhār əyyāmı gül **vəşlinə** ey bī-çārə yetdün sən (Gazel 169, Mısra 14). [vəşlinə, -i, -n, -ə]

‘Āşiqi müstəğnî etmişdür həyələn **vəşldən**
N’olə sən hər ləhzə göstərsən bu istignā yüzün (Gazel 170, Mısra 11). [vəşldən, -dən]

Nə **vəşlə** təsnəsən ey dil usan döğül mümkün
Onun vüşālı bu bəht-i siyāh-kārim ilə (Gazel 191, Mısra 3). [vəşlə, -ə]

Nələ qılmə hicrdən ey dil ki ne’mətdür bu həm
Kim bilirdi **vəşl** zövqin dərd-i hicrān olmasə (Gazel 197, Mısra 12). [vəşl,]

Ümid h’oşdı firāq içrə **vəşldən** Zū’ī
Ki şād olur dil-i ümmidvārim āhırdə (Gazel 198, Mısra 9). [vəşldən, -dən]

Mey bəzmi yār **vəşli** gülüstəndə h’oşdu līk
Bī-həm-dəm ilə bəzm-i şəfādan nə fā’idə (Gazel 208, Mısra 3). [vəşli, -i]

Vəşldə yetmiş idim zövq-i şəfā eylər idim
O şifət kim ola bir kimsənə sultān yuhudə (Gazel 210, Mısra 3). [vəşldə, -də]

Yüz āh-ı süznāk ilə **vəşlə** yetüşmədim
Zāhid necə tapar sölə bu hāy u hü ilə (Gazel 214, Mısra 9). [vəşlə, -ə]

Gərək mə’sūq özi cəzb eyləsin ‘uşşāqını **vəşlə**
Yetüşməz vüşlətə gər gəzsə yüz min il sorəğ ilə (Gazel 216, Mısra 7). [vəşlə, -ə]

Təki bir gül-bədənün **vəşli** müyəssər olsun
H’oş keçər ‘āşiq için güşə-i bağ olmasə də (Gazel 219, Mısra 5). [vəşli, -i]

Əfsüs yandım ātəş-i hicrānə ‘āqibət
Yād ol ki **vəşli** ilə könlül kām-kār idi (Gazel 222, Mısra 10). [vəşli, -i]

Gəh nāz u gəh girişmə gəh lütf ü gəh ‘itāb
Vəşlində Zū’ī gör ki nə həngāmə var idi (Gazel 222, Mısra 14). [vəşlində, -in, -də]

Həzān-ı hicrdə ‘ömrüm tükəndi şəd əfsüs
N’olurdu yā Rəb **vəşli** ilə növ-bəhārim olaydı (Gazel 223, Mısra 10). [vəşli, -i]

Bələ-yı hicrə dūçār oldım ‘āqibət Zū’ī
O **vəşldən** ki günü bir ilə bərabər idi (Gazel 240, Mısra 14). [vəşldən, -dən]

Yoh idi dildə gəm-i hicr şād **vəşlün** ilə
O gün bir özgə gün idi o vəqt digər idi (Gazel 240, Mısra 3). [vəşlün, -ün]

Nə **vəşl** olaydı İllāhı nə hicr-i pür-gəm olaydı
Nə hūr u cənnət ü gılmān nə nəsl-i ādəm olaydı (Gazel 244, Mısra 1). [vəşl,]

Bir iki ləhzə behişt-i vüşāl şora düzəh-i hicr
Çü āhırı budur ol **vəşl** də cəhənnəm olaydı (Gazel 244, Mısra 6). [vəşldə, -də]

Bilsə idim nədi mənşür saña **vəşlün** için
Nəzr edərdim yoluzə dīn ilə həm imānı (Gazel 250, Mısra 9). [vəşlün, -ün]

Bir nəfəs **vəşlüvə** ey şüh dəyişməm bi’llāh
Versələr Tarı bilür gər baña bu dünyānı (Gazel 250, Mısra 5). [vəşlüvə, -üv, -ə]

İllāhı bir səbəb qılsun kərəmdən
Görüb **vəşlün** olum āzād gəmdən (Mesnevi 12, Mısra 22). [vəşlün, -ün]

Vəşlünlə elə gəl mən-i dil-həstəyə çārə
Etmək diləsən gər günimi cövrə qarə (Muhammes 4, Mısra 29). [vəşlünlə, -ün, -lə]

vəşl-i dildār: Gönlü kendine bağlamış olan sevgiliyə kavuşma.

Vəşl-i dildār axtarur hicrānə şəbr etmüb genə
Anlamub təqdīr-i təğayyür qəzā istər könlül (Gazel 122, Mısra 11). [vəşl-i dil-dār,]

vəşl-i ləb-i məqdūr: (Sevgilinin) Dudağına kavuşma olasılığı.

Anləsaydım baña **vəşl-i ləb-i məqdūr** olmaz
Həvəsilə dil-i şəd pərəmi qan eylər idim (Gazel 144, Mısra 7). [vəşl-i ləb-i məqdūr,]

vəşl-i ruh-i dildār: Gönlü kendine bağlamış olan yanağa kavuşma.

Könlül şükr eylə kim **vəşl-i ruh-i dildārə** yetdün sən
Həzān-ı hicr-i cövrün çoh görüb gülzərə yetdün sən (Gazel 169, Mısra 1). [vəşl-i ruh-i dil-dārə, -a]

vəşl-i ruhsār: Sevgilinin yüzünə kavuşma.

Tirə etmişdi dil-əynəsini jəng-i firāq
Vəşl-i ruhsārın onı bir məh-i tərbān etdi (Gazel 233, Mısra 8). [vəşl-i ruhsārın, -un]

vəşl-i ruh: Sevgilinin yüzünə kavuşma.

Nigārə bir zəməñ āhır bizim sarı güzār eylə
Həzān-ı hicrimi **vəşl-i ruhunlə** növ-bəhār eylə (Gazel 199, Mısra 2). [vəşl-i ruhunlə,]

vəşl-i sādə: Parlak yüzli sevgiliyə kavuşma.

Cām u cīb ü kīsə hālī Zū’ī-i bī-çārə tək
Cām-ı bādə **vəşl-i sādə** bī-bəhā istər könlül (Gazel 122, Mısra 14). [vəşl-i sādə,]

vəşl-i yār: Sevgiliyə kavuşma/ulaşma.

Gecə meh-təbdə həm-hıvābə-i cānānə idim
Vəşl-i yār u mey-i şəhbāyə var idi ‘ādət (Kaside 5, Mısra 6). [vəşl-i yār,]

Firdövs ümidinə könlül aldanmə vā’izə

Firdövs **vəşl-i yārdı** bāqī fəsanədür (*Gazel 89, Mısra 8*).
[vəşl-i yārdı, -dı]

Firəqə döndi mənim **vəşl-i yārim** əhirdə
Nə növ'lən keçəcək rüzgərim əhirdə (*Gazel 198, Mısra 1*).
[vəşl-i yārim, -ım]

vüslət-i gül: Güle kavuşmaq, sevgiliyə kavuşmaq.

Bülbül-i şüridə olub nəğmə-sāz
Vüslət-i güldən ohuyur şāh-nāz (*Mesnevi 10, Mısra 6*).
[vüslət-i güldən, -dən]

və's-sələm: "İşte o kadar, son söz bu" anlamında sözü kısa
kesmek için kullanılır.

Žū'ī nə lāzım belə tül-i kələm
Mətləbivi zāhir elə **və's-sələm** (*Mesnevi 10, Mısra 34*).
[vəssələm,]

vətən: Yurt, vatan.

Yüzünü zülf-i içrə elə ol sīmīn-bədən dutmuş
Görən sölər ki məhdür bürc-i əqrəbdə **vətən** dutmuş (*Gazel 103, Mısra 2*). [vətən,]

H'oş ol zəməni o günki bu sinnim cavān idi
Şām u səhər **vətəndə** köñül şadmān idi (*Gazel 242, Mısra 2*). [vətəndə, -də]

vəyā: Cümlede bildirilen hususun sayılan birdən fazla şey
için aynı zamanda söz konusu olduğu durumlarda bunların
arasına getirilir, yā da.

Ləbün firəqı ilə qanə dönməgün cigərün
Vəyā gözimdən aqan qətrə qətrə qanı yazım (*Gazel 141, Mısra 8*). [vəyā,]

Görən olur mu dəvə çevrilüb olə ədəm
Vəyā gözəl edəsən qurdi yā ki aşlanı (*Kaside 23, Mısra 24*).
[vəyā,]

Oləsən Rüstəm-i dəstān **vəyā** Rüyintən
Zāl-i gərdündən ölümlə zəhmīni əhır görəsən (*Mesnevi 15, Mısra 23*). [vəyā,]

vəz': Durum, vəziyyət.

Yā Rəb niyə dövrən belə bī-pā vü sər oldı
Vəz'i dolanub hāləti bəddən bəter oldı (*Gazel 239, Mısra 2*).
[vəz' i, -i]

və'z: Vaaz, öğüt, nasihat.

‘Əmmāmə vü ‘əbā ilə minbərde **və'zə** bağ
Gəl həlvət içrə gör nə ‘ələmət zühürdür (*Gazel 74, Mısra 7*). [və'zə, -ə]

Gəflət mərifətinə dəf'-i dārū-yı **və'z** elə
Şəhəhət verür həmişə təbibānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 9*). [və'z,]

Nə qədri söylədi İrşād Mollā Nəsrə'd-dīn
Bu yaşı sözləri yüz və'z min nəşihət ilə (*Kaside 20, Mısra 44*). [və'z,]

vəz'-i zəmənan: Zamanın vəziyyəti.

Pozğundi Žū'i **vəz'-i zəmənan** qədimdən
Güyā ki hānə şahibi bu hānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 13*).
[vəz'-i zəmənan, -ə]

vəzir: Vəzir.

Süvār-ı əsb-i nəşāt ol köñül nə māt ki dəhr

Məqām-ı güşşədi gər şāh gər **vəzir** oləsən (*Gazel 170, Mısra 4*). [vəzir,]

Vəzir idi Nəvā'i-i nükte-dān
Gör necə Həyyāmə olub pəsbān (*Mesnevi 10, Mısra 23*).
[vəzir,]

vəzir-i 'əql: Akıl veziri.

Vəzir-i 'əqlə qıldım məşvərət bir at fikrində
Dedim ey 'əql bir fikr et sənün tək genə dānım var (*Kaside 7, Mısra 25*). [vəzir-i 'əqlə, -ə]

və'd-duhā: Duha suresi, 1. ayet.

Əgərçi zāhiri və's-şəms **və'd-duhā** ohunur
Vəlik bātinini bi'llāh kināyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 7*).
[və'd-duhā,]

Əbrülərün mü'əyyənədir nün sūrəsi
Gəlmiş bəyān-ı 'ərizüvə **və'd-duhā** 'Əli (*Kaside 1, Mısra 8*). [və'd-duhā,]

və'l-leyl: Leyl suresi, 1. ayet.

Və'n-nəcm qətrə-i 'əraq-i 'ərizivə sərh
Və'l-leyl çin-i zülf-i siyāhun həkəyəti (*Gazel 229, Mısra 4*). [və'l-leyl,]

və'n-nəcm: Necm suresi, 1. ayet.

Və'n-nəcm qətrə-i 'əraq-i 'ərizivə sərh
Və'l-leyl çin-i zülf-i siyāhun həkəyəti (*Gazel 229, Mısra 3*). [və'n-nəcm,]

və's-şəms: Şəms suresi, 1. ayet.

Məni bu növ' ilə vallāhi də nöçün qoydun
Kələm-ı Həqqdə **və's-şəms** ayətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 6*). [və's-şəms,]

Əgərçi zāhiri **və's-şəms** və'd-duhā ohunur
Vəlik bātinini bi'llāh kināyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 7*).
[və's-şəms,]

Ey nün və'l-qələm qədd ü qaşun kināyəti

Və's-şəms sūrəsi dəhi ruhsārın ayəti (*Gazel 229, Mısra 2*).
[və's-şəms,]

Y

yā: İki kelimeyi, iki kelime öbeğini veya iki cümleyi birbirine
bağlar. yā ... yā bağlacı, veya, yā da.

Zülf-i ruhsārın mıdır gördükdə qıldım iştibāh
Yā ki mizān bürcini məskən qılıbdur āftāb (*Gazel 16, Mısra 8*). [yā,]

Göstərür şun'-ı Hudāvəndi yüzün 'āşiqlərə
Şəfhə-i ruhsār pür-ənvār **yā** güzgülü midir (*Gazel 52, Mısra 6*). [yā,]

'Āşiq ki fənā bəzminə 'eşq içrə yetişdi
Ol məs'ələdə şāfi' **yā** ə'zəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 8*).
[yā,]

Nədür həzā'inə **yā** təht ü təc mülk ü haşəm
Təşəvvür eylə bular cümlə möhnət ü gəmdür (*Gazel 73, Mısra 3*). [yā,]

Fəqih-i mədrəsə yā şeyh-i hənqāh yüz il
'İbādət etsə dili zikr-i Həqqə əgmədür (*Gazel 73, Mısra 7*).
[yā,]

Yüzün dövründə müşkîn-həş midir ey gül sənün **yā** kim
Kənār-ı mülk-i dīni həyl-i rəng-i Əhrimən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 7*). [yā,]

Bilmən ki baña nāz eləyür **yā** ki sitəmdür
Ğafil ki ölər yār mən-i müştəri görçək (*Gazel 117, Mısra 3*).
[yā,]

Cān özgə cism özgədi **yā** müttəhiddülər
Cān hansı cüzvdür tən ü ə'zadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 13*). [yā,]

Öz kəsbidür mi Zū'ī cəhān içrə hüsn ü qübh
Yā Həq verübdü 'äləm-i mə'nədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 18*). [ya,]

Dedim o yārə gəm-i hier-i cān-sitān ı yazım
Fırāq-ı möhnətini **yā** gəm-i zəməni yazım (*Gazel 141, Mısra 2*). [yā,]

Yazım o səng-i dilə dərd-fırqətin yohsə
Zəmənə cövrini **yā** möhnət-i cəhāni yazım (*Gazel 141, Mısra 4*). [yā,]

Sən eyləsən baña bī-dādı ey cəfā-küstər
Kimə şikāyet edim **yā** kimə 'əyāni yazım (*Gazel 141, Mısra 10*). [yā,]

Nə etməmiş bunı Məcnūnə yā ki Fərhədə
O cövr ü zülm ki 'eşq içrə sən baña qıldun (*Gazel 167, Mısra 9*). [yā,]

Nədən həm-cinsivə **yā** geyr cinsə yohdur əltāfun
Yəqinimdür ki yohdur səndə şahündən nişān Şāhin (*Gazel 171, Mısra 15*). [yā,]

Ey kəş doğmayaydı bizi mādər-i cəhān
Yā fərq verməyən qıla leyli nəhərdən (*Gazel 176, Mısra 10*). [yā,]

Bu söz su'āl olunsa cəvābun nədür sölə
Təqşir kār-gərdən olur **yā** ki kərdən (*Gazel 176, Mısra 14*).
[yā,]

Könlüm aldı bilməyürəm hansı rəftārun sənün
Çəsm-i məhmürün sənün **yā** zülf-i tərārun sənün (*Gazel 179, Mısra 2*). [yā,]

Yanmaqə pərvānə tək bir şam'-ı ruhsār 'eşqinə
Yā gəm-i bir lələ-ruhlə dağdār olmaqdəsən (*Gazel 184, Mısra 4*). [yā,]

Zülf-i siyəhündür mi sənün dövr-i ruhunda
Yā zağ u zəğan gülşən ü gülzār yanında (*Gazel 186, Mısra 4*). [ya,]

Rüyun mıdır ol zülf-i şikən-dər-şikən içrə
Yā lələ-i hədd-rüydü müşk-i hətən içrə (*Gazel 187, Mısra 2*). [yā,]

Çəsmün midir çin ü şikən-i zülfə müqārın
Yā əhü-yi Çindür belə dām-ı rəsən içrə (*Gazel 187, Mısra 4*). [yā,]

Hürşid-cəməlundı mı gīsülər içində
Yā atəş-i süzəndədi Hindülər içində (*Gazel 190, Mısra 2*).
[yā,]

Cəməşid **yā** Sikəndər əgər olson ey könl
Əhür fənādi çünki fənādan nə fā'ide (*Gazel 208, Mısra 7*).
[yā,]

Möhnət nə şey'di bilməz idim **yā** ki gəm nədür
Könlüm həzār 'işrət ilə kām-rān idi (*Gazel 242, Mısra 11*).
[yā,]

Fələgün qāmətini **yā** ki hilālun qəddin
Həm edən zülfidi ol məhvəşün yā qaşı (*Gazel 247, Mısra 3*).
[yā,]

Fələgün qāmətini **yā** ki hilālun qəddin
Nədən artub bu gecə könlümün fəryād u fəğāni (*Gazel 247, Mısra 4*).
[yā,]

Məgər şənə dağıtmış **yā** şəbə zülf-i pərişāni
Nədən artub bu gecə könlümün fəryād u fəğāni (*Gazel 252, Mısra 4*). [yā,]

Gözüm yaşı durur cəvrəmdə **yā** kim şəhrün ətfāli
Təməşə etməyə gəlmiş mən-i məcnūn-ı 'üryāni (*Gazel 252, Mısra 5*). [yā,]

Bir gör mü'əllimi necə şahib-i 'elmdür
Yā məktəbə nə növ' qılurlar himāyeti (*Kaside 2, Mısra 18*).
[yā,]

Mən etmişəm bunı yā kim bu iş müqəddər imiş
Bu fikr ilə gecə gündüz dəhi fikər oldım (*Kaside 12, Mısra 5*). [yā,]

Yā məhbəs içrə qalursan nə qədri 'ömrün var
Həlak olursan u **yā** əmr olur hökümətdən (*Kaside 15, Mısra 20*). [yā,]

Söle ki hansı kəs 'äləmdə tapdı rəhətlük
Belə şəfərətlə **yā** bu qətl ü sirqətdən (*Kaside 15, Mısra 22*).
[yā,]

Söle ki hansı zəməndə var idi bir telefon
Yā teleqram vagon kim gedir bu sür'ət ilə (*Kaside 20, Mısra 4*). [yā,]

Yā Rəb həmişə belə olubdur mı rüzgār
Yā rüzgār imdi olub bu qərar ilə (*Kaside 21, Mısra 14*). [yā,]

Görən olur mu dəvə çevrilüb olə ədəm
Vəyā gəzāl edəsən qurdu **yā** ki aşlanı (*Kaside 23, Mısra 24*).
[yā,]

Nəinki bir qurı 'əmmāmə vü 'əyāl olə
Vəlik bilməyə imlāni **yā** ki inşāni (*Kaside 23, Mısra 52*).
[yā,]

Yā at bəhāsını bərat et
Yā inki bəratımı bir at et (*Mesnevi 8, Mısra 69*). [yā,]

Yā at bəhāsını bərat et
Yā inki bəratımı bir at et (*Mesnevi 8, Mısra 70*). [yā,]

Küdək ədəm elə bu sürət-i şəhşiyyə olur
Yā vücudında onun geyr-i kərəmət tapulur (*Mesnevi 9, Mısra 12*). [yā,]

Və'dəsinə **yā** ki vəfə etməyə
Gəm günündə imdādına yetməyə (*Mesnevi 10, Mısra 55*).
[yā,]

Bir yerdəəm təfəvüti yoh tūfi vü gürāb
Bilməz nədür cəhəndə günāh ilə **yā** şavāb (*Muhammes 3, Mısra 26*). [yā,]

Çünki ədəm yā səhā eylər **yā** əhsān Həqq için
Nə səhəvət var nə rāh-ı Həqdə əhsān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 5*). [ya,]

Çünki ədəm **yā** səhā eylər yā əhsān Həqq için
Nə səhəvət var nə rāh-ı Həqdə əhsān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 5*). [ya,]

Yā məhbəs içrə qalursan nə qədri 'ömrün var
Hələk olursan u **yā** ömr olur hökümətdən (*Kaside 15, Mısra 19*). [yā,]

Bah o söz gör ki kimlərə yaraşur
Tā pəri **yā** peyəm-bərə yaraşur (*Mesnevi 11, Mısra 78*). [yā,]

Fikr qılmır danışan bu sözi 'əmmāmə döğül
Ya uzun saqqal ilə yā ki uzun cāmə döğül (*Mesnevi 9, Mısra 40*). [yā,]

Fikr qılmır danışan bu sözi 'əmmāmə döğül
Ya uzun saqqal ilə yā ki uzun cāmə döğül (*Mesnevi 9, Mısra 40*). [ya,]

Ey büt ol ruhsārun üzrə müşk-bū gīsū mıdır
Yā ki gülzār içrə məskən eyləmiş hindū mıdır (*Gazel 52, Mısra 2*). [yā,]

Māh-ruhsārīn mıdır zūlfün arası sərv-qəd
Yā ki reyhān içrə bitmiş lālə-i hədd rū mıdır (*Gazel 52, Mısra 4*). [yā,]

Dişlertündür mi dəhānundə sənün ey hətt-i Hızr
Çəşmə-i heyvān ara **yā** şəddə-i lū' lū mıdır (*Gazel 52, Mısra 8*). [yā,]

Yā şūr-ı 'eşq ilə dīvānə ol ələmə çəkmə
Yā məst-i bādə olub bilmə möhnət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 5*). [ya,]

Yā şūr-ı 'eşq ilə dīvānə ol ələmə çəkmə
Yā məst-i bādə olub bilmə möhnət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 6*). [ya,]

Ya bu zəmənədə mə'dūm olubdı zövq-i səfā
Ya Zū'ī səndə olub zövq-i 'eşq-i yār hərəb (*Gazel 29, Mısra 13*). [ya,]

Ya bu zəmənədə mə'dūm olubdı zövq-i səfā
Ya Zū'ī səndə olub zövq-i 'eşq-i yār hərəb (*Gazel 29, Mısra 14*). [ya,]

Yüzündə tərdurur yā lālə üzrə jələdür yā kim
Məh-i ənvər kənārında düzülmüş 'iqd-ı pərvindür (*Gazel 56, Mısra 3*). [ya,]

Yüzündə tərdurur yā lālə üzrə jələdür yā kim
Məh-i ənvər kənārında düzülmüş 'iqd-ı pərvindür (*Gazel 56, Mısra 3*). [ya,]

Gəm etmə Zū'ī cəhān yā həyəldür yā h'vāb
O şey' ki h'vāb u həyəl oldı sölə nə gəmdür (*Gazel 80, Mısra 17*). [ya,]

Gəm etmə Zū'ī cəhān yā həyəldür yā h'vāb
O şey' ki h'vāb u həyəl oldı sölə nə gəmdür (*Gazel 80, Mısra 17*). [ya,]

Məni yā öldür ey məh yā qutar dərd-i cüdālıqdan
Kim ölmək yaşıdır bi'llāh bu günə mübtəlālıqdan (*Gazel 151, Mısra 1*). [ya,]

Məni yā öldür ey məh yā qutar dərd-i cüdālıqdan
Kim ölmək yaşıdır bi'llāh bu günə mübtəlālıqdan (*Gazel 151, Mısra 1*). [ya,]

Hansı şirün bənd edüb dil-mürğini ey hür-liqā
Ya dəf [ü] tənbur yā kim nəğmə-i tārūn sənün (*Gazel 179, Mısra 6*). [ya,]

Hansı şirün bənd edüb dil-mürğini ey hür-liqā
Ya dəf [ü] tənbur yā kim nəğmə-i tārūn sənün (*Gazel 179, Mısra 6*). [ya,]

Həqiqət 'ələmində yoh təfəvüt zərrə miqdārı
Nə fərqi yā Menātə qulluq et yā Lāt u 'Uzzāyə (*Gazel 212, Mısra 12*). [ya,]

Həqiqət 'ələmində yoh təfəvüt zərrə miqdārı
Nə fərqi yā Menātə qulluq et yā Lāt u 'Uzzāyə (*Gazel 212, Mısra 12*). [ya,]

Ya tərək edün bu bəzmi yıqun bu būsātı ya
Ol bī-vəfā nigārə edün çārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 3*). [ya,]

Ya tərək edün bu bəzmi yıqun bu būsātı **ya**
Ol bī-vəfā nigārə edün çārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 3*). [ya,]

Ya ol nigārdə **yā** Rəb olaydı mehr ü vəfā
Ya məndə muncə gəmə tığət ü qərārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 11*). [ya,]

Ya ol nigārdə **yā** Rəb olaydı mehr ü vəfā
Ya məndə muncə gəmə tığət ü qərārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 12*). [ya,]

Ya edün həcər-i bī-dād ilə şəd pərə mənı
Qana döndi cigərim yā yetirün yārə mənı (*Gazel 224, Mısra 1*). [ya,]

Ya edün həcər-i bī-dād ilə şəd pərə mənı
Qana döndi cigərim yā yetirün yārə mənı (*Gazel 224, Mısra 2*). [ya,]

Diqqət etmir ki bu söz oşarı var Qur`ānə
Ya hədişə yā bu söz oşarı var hər yanə (*Mesnevi 9, Mısra 42*). [ya,]

Diqqət etmir ki bu söz oşarı var Qur`ānə
Ya hədişə yā bu söz oşarı var hər yanə (*Mesnevi 9, Mısra 42*). [ya,]

Yā cəhənnəm **yā** cənnətü'l-mə'vā
Pül bir dəmdə eyləyür peydā (*Mesnevi 11, Mısra 27*). [ya,]

Yā cəhənnəm **yā** cənnətü'l-mə'vā
Pül bir dəmdə eyləyür peydā (*Mesnevi 11, Mısra 27*). [ya,]

Yā fəqr ü fəqə necədi yā sīm u zər nədür
Yā rāhət-i Hızir nədü rənc-i səfər nədür (*Muhammes 2, Mısra 9*). [ya,]

Yā fəqr ü fəqə necədi yā sīm u zər nədür
Yā rāhət-i Hızir nədü rənc-i səfər nədür (*Muhammes 2, Mısra 9*). [ya,]

Yā fəqr ü fəqə necədi yā sīm u zər nədür
Yā rāhət-i Hızir nədü rənc-i səfər nədür (*Muhammes 2, Mısra 10*). [ya,]

Zū'iyā 'eşqün nə olsə hāşili vəcibdi çək
Ya sürürin **yā** nəşātın yā bələsın yā gəmin (*Gazel 156, Mısra 10*). [ya,]

Zū'iyā 'eşqün nə olsə hāşili vəcibdi çək
Ya sürürin yā nəşātın yā bələsın yā gəmin (*Gazel 156, Mısra 10*). [ya,]

Zū'iyā 'eşqün nə olsə hāşili vəcibdi çək
Ya sürürin yā nəşātın yā bələsın yā gəmin (*Gazel 156, Mısra 10*). [ya,]

Zū'iyā 'eşqün nə olsə hāşili vəcibdi çək
Ya sürürin yā nəşātın yā bələsın yā gəmin (*Gazel 156, Mısra 10*). [ya,]

yā: "Ey" anlamında ünlem.

Yā Rəb o qədim 'əsr o ləzzət hara getdi
Hələ içrə olan 'eyş ilə 'işrət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 1*).
[yā,]

Fir'ovni rūd-ı Nıldə qoymazdı qərç olə
Gər şidq ilə çağırsa idi birçə **yā** 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 28*).
[yā,]

Kimün **yā** Rəb dönübdür mən kimi 'äləmdə iqbāl
Olubdur ārzü cāmī şərāb-ı vəşldən hālī (*Tahmis 1, Mısra 11*). [yā,]

Qalmub cəhāndə zərrə qədər zövq ilə şəfā
Yā Rəb tāmām ləzzət-i dünyā nədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 6*). [yā,]

Nədəndi **yā** Rəb olub çərḥ-i kəc-mədār hārāb
Düşüb şəfādan olub bağ u lələ-zār hārāb (*Gazel 29, Mısra 1*). [yā,]

Yā Rəb nə olubdur səbəbi kim bu zəməndə
İnsən arasında hamı millətdə hətər var (*Gazel 42, Mısra 15*).
[yā,]

Yā Rəb nədi bā'ış belə dövrān dəğişübdür
Tə'sir-i kəvāqib məh-i tābān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 1*). [yā,]

Bu cəhān **yā** Rəb haçan rövze-i rızvān oləcəq
Cəhl-i zülmət qutarub mə'dən-i ürfān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 1*). [yā,]

Olu **yā** Rəb bu ki mən rövze-i rızvānə gedəm
Rāhət-i cānım üçün hīdmət-i cānānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 1*). [yā,]

Yā Rəb kim olur 'ərzi cānānə yetürsün
Dərd-i dilim ol həsrov-i hūbānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 1*). [yā,]

Yā Rəb məni bu hāl ilə hīlqət nöçün etdün
Hər gündə nəşsün onı **yā** Rəb mənim tək dərd-i hicrānə (*Gazel 172, Mısra 1*). [yā,]

Görüb əndüh-ı hicrānı olur kim lütf edə ol məh
Görüm düşsün onı **yā** Rəb mənim tək dərd-i hicrānə (*Gazel 192, Mısra 6*). [yā,]

Cəhāndə kimsə belə həsrət olmasun **yā** Rəb
Bu həsrət ilə ki mən oldum iştīyāqundə (*Gazel 196, Mısra 3*). [yā,]

Əğyərə vermə dərd ü gəmin ol pərvəşün
Yā Rəb nəsib-i dərdini qıl əşnələrə (*Gazel 201, Mısra 6*).
[yā,]

Bu 'ərşə qalmıyə hālī hərīfdən **yā** Rəb
Gəlüb gedübsə də ol şəh-süvār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 7*). [yā,]

Nə dındır hansı məzhəbindü **yā** Rəb kim səhā əhlin
Səfāhət əhli derlər şəhīb-i cəhān-ı ə'tāyə (*Gazel 212, Mısra 13*). [yā,]

Düşdi güzārımız genə bir dil-rübā ilə
Yā Rəb günim necə keçəcəkdir bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 2*). [yā,]

Yā Rəb gələ bəhār şəfā-yı vüşāl ver
Çün yetmişük kərəvət-i hicr ilə bu ilə (*Gazel 214, Mısra 15*). [yā,]

İki ay var hilālə döndürübdür cismimi bu gəm
Kim ol hıvurşid ilə **yā** Rəb nə gündür vüşlāt-imkānı (*Gazel 220, Mısra 10*). [yā,]

Həzān-ı hicrdə 'ömrüm tükəndi şəd əfsūs
N'olurdu **yā** Rəb vəşli ilə növ-bəhārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 10*). [yā,]

Yā ol nigərdə **yā** Rəb olaydı meyr ü vəfā
Yā məndə muncə gəmə təqət ü qərarım olaydı (*Gazel 223, Mısra 11*). [yā,]

Dil-kişvərini etdi müsəhhər sipāh-ı gəm
Yā Rəb tərəhhüm et yetür ol şəh-süvārım (*Gazel 228, Mısra 10*). [yā,]

Yā Rəb niyə dövrān belə bī-pā vü sər oldı
Vəz'i dolanub hələti bəddən bəter oldı (*Gazel 239, Mısra 1*).
[yā,]

Əb u ataşdı ləbün mey kimi gül bərgi üzi
Necə ustaddı **yā** Rəb bu şüvər-nəqqāşı (*Gazel 247, Mısra 12*). [yā,]

Yā Rəb genə vüslət dəmi hicrānə dəğişdi
Gül-nār-ı şərābım dönübən qanə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 1*). [yā,]

Yā Rəb n'olı bu Zū'ī-i şeydā görə bir də
Kim beyt-i hüzün bağ u gülüstānə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 17*). [yā,]

Yā Rəb n'olı bu Zū'ī-i şeydā görə bir də
Kim beyt-i hüzün bağ u gülüstānə dəğişdi (*Kaside 19, Mısra 11*). [yā,]

Yā Rəb həmişə belə olubdur mı rüzgār
Yā rüzgār imdi olub bu qərār ilə (*Kaside 21, Mısra 13*). [yā,]

Niyə **yā** Rəb belə bī-çārə vü heyran oldım
Bilmirəm çārəmi heyrətlə pərişān oldım (*Mesnevi 1, Mısra 11*). [yā,]

Var yüz söz ürəgimdə edə bilməm izhār
Olu **yā** Rəb o zəməni kim söləyəm hər nə ki var (*Mesnevi 9, Mısra 88*). [yā,]

Yā Rəb olur mu bir də dönüb növ-cavān olam
Eyş [ü] nəşāt-ı ləzzət ilə kām-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 1*). [yā,]

Yā Rəb olur mu bir də görəm ol zəmənanı
'Eyş ü nəşāt u söhbət-i çəng ü çəğānəni (*Müseddes 1, Mısra 25*). [yā,]

Düşdi güzārımız genə bir dil-rübā ilə
Yā Rəb günim necə keçəcəkdir bu həvā ilə (*Gazel 213, Mısra 2*). [yā,]

yābı: Zayıf, elden düşmüş çirkin at.

Yorulmuş **yabını** sattım başımdan eylədim ammə
Qalubdur üç taqar arpam dəhi bir dam samanım var (*Kaside 7, Mısra 23*). [yabını, -n, -ı]

Var idi bir **yabum** kətdən gələndə şəhrə bu dəfə
Yoruldu yolda qaldı şattım onda bir pālānım var (*Kaside 7, Mısra 21*). [yabum, -mı]

yād: Hatırlama, anma.

Sənsiz nə ləzzəti mey ü çəng ü çəğānənün
Yādunla ağlamaqdə görüb ləzzət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 12*). [yādunla, -un, -lə]

Əfsüs yandım âtəş-i hicrənə ‘āqibət
Yād ol ki vəşli ilə könlül kām-kār idi (*Gazel 222, Mısra 10*).
[yād,]

Əvvəl edim hələt-i Zəhhākı **yād**
Sitməgər ü zālīm ü bī-bākı **yād** (*Mesnevi 5, Mısra 10*). [yād,
]

Dəm-bə-dəm Fərhad Şirīn ləblərindən qan yeyüb
Qeys Leylā tūrrəsi **yādilə** bəs qarə geyüb (*Tahmis 3, Mısra 12*). [yādiylə, -iylə]

Nədür muncə təğāfūl səndə ey şəyyād-ı bī-pərvā
N’öçün **yād** etmişən dāmımdə āhır bir şikārim var (*Gazel 45, Mısra 8*). [yād,]

Nə **yād** et ‘āriz-i gül-fām nə zülf-i pərişānın
Nə hūnīn-əşk-riz ol nə bələ vü rənc-i sevdā çək (*Gazel 116, Mısra 5*). [yād,]

‘Əcəb āzādə idim **yād** ol günlər ki nə-gəhdən
Əsir etdi məni zəncir-i zülf ü çeşm-fəttānun (*Gazel 149, Mısra 3*). [yād,]

Heyf keçdi rüzgārım hicr ilə **yād** ol zəmə
Kim ənisim münisim yārım nigārım var idi (*Gazel 225, Mısra 7*). [yād,]

Həyli zəməndur məni **yād** etmədün
Dirhəm ü dīnār ilə şād etmədün (*Mesnevi 5, Mısra 97*). [yād,
]

Yād ol zəmə
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 23*). [yād,]

yād et-: *Anmak.*

Əvvəl **edim** hələt-i Zəhhākı **yād**
Sitməgər ü zālīm ü bī-bākı **yād** (*Mesnevi 5, Mısra 9*). [yād
edim, -im]

Belə inşaf olur əhbābını **yād eyləməz** əhbāb
Saña āhır bu hişlətdən yetər çoh çoh ziyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 7*). [yād eyləməz, -məz]

Gecələr kim qayd-ı zülfün ey pəri **yād eylərəm**
Tā səhər divānələr tək ay u fəryād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 1*). [yād eylərəm, -r, -əm]

yadgār: *Bir kimseyi, bir olayı hatırlatan nesnə və ya kişi, andaç.*

‘Anādil zāhır etmiş hələqə āhəng-i Nəkişānı
Həzārān ləhn kūya Bārbəddən **yadgār** olmuş (*Gazel 101, Mısra 4*). [yādigār,]

Tapşurdi yaḥşı sahlə mənim **yadgārımı**
Getdi baña bir oḥ urub o şūḥ-ı tünd-hū (*Gazel 228, Mısra 4*).
[yādigārımı, -im, -ı]

yāda dūs-: *Hafızada yeniden canlanmaq, aklına gəlmək, hatırlamaq.*

Düşəndə yādımə cism içrə titrəşür cānım
O günləri ki keçərdi h’oş ittifāqundə (*Gazel 196, Mısra 7*).
[yādımə düşəndə, -əndə]

Nə kül tökümlə başıma Zū’ī **yādə düşdükdə**
O gül əlilə ayağımə mey tökən günlər (*Gazel 67, Mısra 11*).
[yādə düşdükdə, -dükdə]

Bələ-yı hicrdə ancaq ləb-i cānān **düşər yādə**

Nöçün kim rəsmidür bu qorhuluqdə cān düşər yādə (*Gazel 195, Mısra 1*). [yādə düşər, -ər]

Bələ-yı hicrdə ancaq ləb-i cānān **düşər yādə**
Nöçün kim rəsmidür bu qorhuluqdə cān düşər yādə (*Gazel 195, Mısra 2*). [yādə düşər, -ər]

Olur divānə tək zəncirə lā’iq mübtələ könlüm
Haçan kim hələqə-i ol zülf-i müşk-əfşān **düşər yādə** (*Gazel 195, Mısra 4*). [yādə düşər, -ər]

Olan dəmdə pərişān gecələr sevdā-yı zülfünlə
Çəkən Leylā gəmin Məcnūn-ı sər-gərdān **düşər yādə** (*Gazel 195, Mısra 6*). [yādə düşər, -ər]

Dilində vā’iz-i övşāf-ı bələ rüz-ı məhşərdən
Yanar nār-ı gəmə könlüm şəb-i hicrān **düşər yādə** (*Gazel 195, Mısra 8*). [yādə düşər, -ər]

Demə Zū’ī ki əfğān eylərəm görək firāqından
Görəndə ol məhi cān düşməyür əfğān **düşər yādə** (*Gazel 195, Mısra 10*). [yādə düşər, -ər]

Nə ḥovf-ı ātəş-i düzəḥ nə meyl-i rövzə-i hüld
Nə hūr u cənnət-i gülman **düşərdi mi yādə** (*Gazel 206, Mısra 6*). [yādə düşərdi, -ər, -di]

‘İşrətlə keçən günlərivi **yādə sal** imdi
Ādəm şifət ol rövzə-i rizvānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 3*).
[yādə sal,]

Gəl etmə muncə cəfā **yādə şal** o günlərivi
Ki hiç kəs deməz āhirdə gəl baña Kāzım (*Gazel 137, Mısra 7*). [yādə şal,]

yādə sal-: *Aklına getirmək, hatırlamaq.*

Salmamışan yādə qalub bī-nəvā
Hər cəhətdən dərd ü gəmə mübtələ (*Mesnevi 10, Mısra 51*).
[yādə salma,]

Vəşlində hicr ātəşini **yādə salmadun**
Qal Zū’ī tək bu gündə yanə yanə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 13*). [yādə salmadun, -ma, -du, -n]

yağma: *Bazı savaşlardan sonra kumandan tərəfindən verilən izinle askerlərin o şəhirdəki mallardan istediklərini almaq, yağmalayıp ele geçirməsi.*

‘Eys [ü] ‘işrət bəzmivi bir Türk **yağma eylədi**
Ey dil ü cān ləhzə ləhzə tərmar olmaqdəsən (*Gazel 184, Mısra 7*). [yağma,]

Yağmalayubdı tūrrələrün Çin məmālikin
Hər çini içrə müşk-i Hītādan kəsibi var (*Gazel 44, Mısra 5*).
[yağmalayubdı, -y, -ub, -di]

yah-: *Yakmaq, atəşə vermək.*

Bəzm-i geyr içrə görən dəm ol gül-i rə’nā yüzün
Ātəşin-meydən **yahar** āhım odı dünyā yüzün (*Gazel 148, Mısra 2*). [yahar, -ar]

Bəzm-i geyr içrə görən dəm ol gül-i rə’nā yüzün
Ātəşin-meydən **yahar** āhım odı dünyā yüzün (*Gazel 170, Mısra 2*). [yahar, -ar]

Hansı dil-bərdür ki öz ‘uşşāqınə cövr etməyüb
Cövrəndə āh etmə ey ‘āşiq **yahar** könlüm deyüb (*Tahmis 3, Mısra 14*). [yahar, -ar]

Hədəng-i gəzmün ey məh səpməsəydi dəm-bə-dəm sülər
Dil-i pür-hūnı çohdan **yahmış** idi nār-ı hicrānun (*Gazel 160, Mısra 10*). [yahmış, -mış]

yahşi: Güzel, iyi, hoş.

‘Ummāl-i tēmām cismə gəlür **yahşi** yamandan
Bə‘zilərə firdövs-i bərin bə‘zə saqar var (*Gazel 42, Mısra 17*). [*yahşi,]*

Yahşi təşəvvür eyləmə vārin zəmənanın
Ey dil çü gördüm ahırın kārın zəmənanın (*Gazel 175, Mısra 1*). [*yahşi,]*

Mənim də istəyürəm mehrbān nigārım olaydı
Ki zövq-i vəşli ilə **yahşi** rüzgārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 2*). [*yahşi,]*

Getdi baña bir oğ urub o şülh-i tünd-hü
Tapşurdu yahşi sahlə mənim yādgārımı (*Gazel 228, Mısra 4*). [*yahşi,]*

O sözün də genə bir **yahşısını** əhiz etmə
Hər nə pöhrəsi vardır oları əzbər edüb (*Mesnevi 9, Mısra 61*). [*yahşısını, -si, -n, -i]*

Əlli il kəsb-i ‘ulüm etməgə qıldım iqdām
Şād olurdım ki ‘əcəb **yahşi** hünərdür bu məqām (*Terci-bend 1, Mısra 10*). [*yahşi,]*

Münkirliqün yoh fā‘idəsi imānə gəlmək **yahşidur**
Nār-ı cəhənnəmdən qaçub rizvānə gəlmək **yahşidur** (*Gazel 85, Mısra 1*). [*yahşidur, -dur]*

Münkirliqün yoh fā‘idəsi imānə gəlmək **yahşidur**
Nār-ı cəhənnəmdən qaçub rizvānə gəlmək **yahşidur** (*Gazel 85, Mısra 2*). [*yahşidur, -dur]*

‘Āləmlərə rüsvalanub Həqq şürindən sevdālanub
Bülbül kimi şeydālanub bustānə gəlmək **yahşidur** (*Gazel 85, Mısra 4*). [*yahşidur, -dur]*

Bənd olmə māl u dövlətə göz tikmə şān u şöhrətə
Bu ərşə-i tərīqətə mardānə gəlmək **yahşidur** (*Gazel 85, Mısra 6*). [*yahşidur, -dur]*

Āyīnə-i qəlbi silüb Həqq-cilvəsinə ondə görüb
‘Əql-i ma‘āş tərək edüb divānə gəlmək **yahşidur** (*Gazel 85, Mısra 8*). [*yahşidur, -dur]*

Aldanmə dünyā-malınə həm cāhınə cəlālınə
Düş bir Həqün həyālınə rəhmānə gəlmək **yahşidur** (*Gazel 85, Mısra 10*). [*yahşidur, -dur]*

Usan ‘əql-i ma‘āşdan dünyā üçün tələşdən
Keçüb cān ilə başdan meydānə gəlmək **yahşidur** (*Gazel 85, Mısra 12*). [*yahşidur, -dur]*

Tərək eylə hāb-ı gəfləti bu zülmət-i cəhāləti
Tapub rāh-ı həqiqəti ‘ürfānə gəlmək **yahşidur** (*Gazel 85, Mısra 14*). [*yahşidur, -dur]*

Düşüb ‘eşqün həvāsınə sə‘y eyləyüb şəfāsınə
Bu həqiqət mināsınə qurbānə gəlmək **yahşidur** (*Gazel 85, Mısra 16*). [*yahşidur, -dur]*

Çıq kəşrətdən düş vəhdətə gərək ol mey-i məhəbbətə
Zü‘l tək bəzm-i ‘işrətə məstānə gəlmək **yahşidur** (*Gazel 85, Mısra 18*). [*yahşidur, -dur]*

Məni yā öldür ey məh yā qutar dər-d-i cüdālıqdan
Kim ölmək yahşidır bi‘llāh bu günə mübtəlālıqdan (*Gazel 151, Mısra 2*). [*yahşidur, -dır]*

Ol mäh-ruhı görməməgim **yahşidi** bi‘llāh
Görək görürəm hər gecə əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 9*). [*yahşidi, -dı]*

On on beş il bizim ədəmlər eyləyür təhşil
Nə dil bilür ‘Ərəbicən nə **yahşi** imlānı (*Kaside 23, Mısra 54*). [*yahşi,]*

Nədür səbəb bunə pəs bī-nizāmlıqdır həm
Nə yohdı **yahşi** mü‘əllim də öyrədə anı (*Kaside 23, Mısra 60*). [*yahşi,]*

Səbəb-i mərtəbə vü şövkət ü şāndur məktəb
Yahşi diqqət eləsən bağ-ı cināndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 4*). [*yahşi,]*

Nə qədri söylədi İrşād Mollā Nəsrə‘d-din
Bu **yahşi** sözləri yüz və‘z min nəşihət ilə (*Kaside 20, Mısra 44*). [*yahşi,]*

Şā‘irə hörmət olunur hər zəmənan
Şe‘r ilə bāqı qala **yahşi** yaman (*Mesnevi 5, Mısra 94*). [*yahşi,]*

Tā inki üç ay bundan əqdəm
Bir **yahşi** zəməndə həyr məqdəm (*Mesnevi 7, Mısra 28*). [*yahşi,]*

Bir **yahşi** məşəl bu dəstəndə
Sə‘dī buyurubdi Gülsitāndə (*Mesnevi 8, Mısra 37*). [*yahşi,]*

İmdi mənim də **yahşi** günim müstədam idi
Vəfirqətə bu əşrdə yoh bir rəfiq olan (*Muhammes 2, Mısra 23*). [*yahşi,]*

‘Ālimün ‘izzətinə bah ki nə h‘oş ‘āləmdür
Yahşi diqqət eləsən bağ-ı cināndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 20*). [*yahşi,]*

Dəmlər ki ol zəmənan keçinüb **yahşi** h‘vābdur
Ey cān bu günlərin nəyə sölə həsəbdur (*Müseddes 1, Mısra 21*). [*yahşi,]*

Nə yahşi günlər idi ol nə **yahşi** müddət idi
Ki şüglimiz o pəri-rüy ilə məhəbbət idi (*Tahmis 2, Mısra 11*). [*yahşi,]*

Nə **yahşi** günlər idi ol nə **yahşi** müddət idi
Ki şüglimiz o pəri-rüy ilə məhəbbət idi (*Tahmis 2, Mısra 11*). [*yahşi,]*

yahşılıq: İyilik.

H‘oşə o kimsələrə adı **yahşılıqlə** qalub
Görüb həyat u məmātında ləzzət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 11*). [*yahşılıqlə, -lə]*

Dünyā üzi sər-bə-sər fənādur
Bir **yahşılıq** adı kim bəqādur (*Mesnevi 8, Mısra 62*). [*yahşılıq,]*

yalan: Doğru olmayan, gerçəge uymayan söz.

Var idi bir yabum kətdən gələndə şəhrə bu dəfə
Yoruldu yolda qaldı şattım onda bir pālānım var (*Kaside 7, Mısra 22*). [*yalānım, -im]*

Həqqi mollā odı kim hər sözi yazub oğuyə
Yohsə ki bilməyə bir hərfi **yalandan** toğuyə (*Mesnevi 6, Mısra 46*). [*yalandan, -dan]*

yalnız: Sadece.

Mollā özi çoh həyr edi **yalnız** nə qəder var
‘Əmmāməsinə bəhmagilən məs‘ələ şorma (*Gazel 42, Mısra 14*). [*yalnız,]*

yalquz: Yalnız, sadəcə, bir.

Yalquz bəhərdən nə çıxar səgər olmasa
Səgər içində bədə-i cən-pərvər olmasa (*Gazel 6, Mısra 1*).
[yalquz,]

Yalquz döğül bu nələ vü fəryadım ey pəri
Öz könlüm içrə sənlə qılıb söhbət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 13*). [yalquz,]

yaman: *Kötü, çetin, zor.*

‘Ummāl-i təmām cismə gəlür yahşı **yamandan**
Bə‘zilərə firdövs-i bərin bə‘zə saqar var (*Gazel 42, Mısra 17*). [yamandan, -dan]

Kim qalubdur Zü‘l-i bî-hənmān
Hənlər arasındədi həli **yaman** (*Mesnevi 5, Mısra 80*).
[yaman,]

Şā‘irə hörmət olunur hər zəməni
Şe‘r ilə bəqī qala yahşı **yaman** (*Mesnevi 5, Mısra 94*).
[yaman,]

yan-: *Alev almak, tutuşmaq; Çok elem, keder, aşk ve hicran çekmek.*

Lələ dögi dağ üzərə bin dağ ilə yanmış
‘Uşşāqa ruhdur belə hünin-kəfən içrə (*Gazel 187, Mısra 11*). [yanmış, -mış]

Ey məh vüsālınə çəkübən həsrət ağlaram
Yandurdi cism-i cənımı bu firqət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 2*). [yandurdi, -dur, -dı]

Baňa hər nə bələ gəlsə gəlür könlümdən ey Həliq
Gözəllər hicrinə **yansun** görüm bundan bəter könlüm (*Gazel 143, Mısra 4*). [yansun, -sun]

Yanub tə‘əşşuq ilə nərluqa (?) vəsl içrə
Cəməli şam‘inə pərvənə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 5*). [yanub, -ub]

Dögi pərvənə kimi vəsl müyəssər Zü‘l
Yansə də şam‘ kimi cən-figārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 10*). [yansə, -sə]

Zü‘l yanuram şam‘ şifət ol məhi görcək
Hər gecə gözən nəz ilə əğyār **yanında** (*Gazel 186, Mısra 13*). [yanuram, -ur, -am]

Zü‘l **yanuram** şam‘ kimi hicrə çünkim
Salmış yüzün şövqi bir atəş bədən içrə (*Gazel 187, Mısra 13*). [yanuram, -ur, -am]

‘Əcəbdi cərh **yanub** həm kəvākib odlanmaz
Yüzün gəmində mənim əh-i pür-şərarım ilə (*Gazel 191, Mısra 5*). [yanub, -ub]

Olub ol şam‘ geyrə mən onun rüy-i firāqında
Dəm-ə-dəm **yandım** əhim atəşindən nəre bî-hüdə (*Gazel 200, Mısra 4*). [yandım, -dı, -m]

Yandurur bəs ki məni hicr-i nigārım gecələr
Mənim olmuş deyəsən rüz-şümārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 1*). [yandurur, -dur, -ur]

Dil-i süzənimi gəm ləşkəri görcək dayanub
Dedi hər yerdə **yanar** od olə mənzil yeridir (*Gazel 49, Mısra 4*). [yanar, -ar]

Sevübdür bir cavān-ı nəzənin pīrənəsər könlüm
Yanar şövqi ruhuylə nəre hər şəm ü səhər könlüm (*Gazel 143, Mısra 2*). [yanar, -ar]

Dilində vā‘iz-i övşāf-i belā rüz-ı məşşərdən

Yanar nār-ı gəmə könlüm şəb-i hicrən düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 8*). [yanar, -ar]

Gecə günüz gəm ü əndüh-i bî-şümār içrə
Neçə sipənd **yanar** şiddət ilə nār içrə (*Mesnevi 14, Mısra 14*). [yanar, -ar]

Əgərçi **yandı** könlül cərh-i dūd-ı əhundan
Nə sūd rəşhə-i ətəf yohdı məhundan (*Gazel 185, Mısra 1*).
[yandı, -dı]

Gətür səqī qədəh kim **yandı** cən bu zəhr-i bî-cāyə
Fədə cən u tənimdür doğru rind-i bədə-peymāyə (*Gazel 212, Mısra 1*). [yandı, -dı]

Əfsüs **yandım** atəş-i hicrənə ‘əqibət
Yad ol ki vəsl ilə könlül kām-kār idi (*Gazel 222, Mısra 9*).
[yandım, -dı, -m]

Nədən yeyüm bu qış nədən **yandırım**
Mən belə əhvāl kimə qandırım (*Mesnevi 4, Mısra 37*).
[yandırım, -dır, -um]

Hər gecə **yanur** şam‘ kimi hicrə Zü‘l
Tə ki salə bir gün başınə sayə cəməlun (*Gazel 147, Mısra 9*).
[yanur, -ur]

Əz-bəs ki atəşin-ruhə **yandurmisan** məni
Zərdüşət vəqt olub məni Rüyintən eylədin (*Gazel 164, Mısra 7*). [yandurmisan, -dur, -mı, -san]

Yandursə əgər ot nədi təqşiri fəqirün
Bəs rüz-ı əzəl ondə hərərət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 33*). [yandursə, -dur, -sə]

Hvurşid tək cəməlivə mən şam‘ sölədim
Vəcibdi **yandırub** məni kəssün zəbənımı (*Gazel 234, Mısra 6*). [yandırub, -ub]

Yandurursan bî-muhabə hər zəməni ‘əşqləri
Vəy əgər kim bu hesabi səndən ay məh alələr (*Gazel 48, Mısra 7*). [yandurursan, -ur, -san]

Bəs ki süzişin qılır hicrində nələ ey şənəm
Yandurur hər gecə əhim əsmāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 12*). [yandurur, -ur]

‘Əcəb yoh məhv olə cismim təcəllā-yı cəməlindən
Bu şölə **yandurubdur** dağlə Mūsā İbn-i ‘Ümrāni (*Gazel 220, Mısra 8*). [yandurubdur, -ub, -dur]

Bülbüldə var nə nəğmə-sərāliq nə güldə rəng
‘əşq atəşinə **yanmaqı** pərvənədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 8*). [yanmaqı, -ı]

Nə zövqi Zü‘l pərtöv-i şəms ü bəhərdən
Ol şəhs için ki **yanmaqə** neftin çıraq yoh (*Gazel 37, Mısra 10*). [yanmaqə, -ə]

O məhə çadrə salun gecələr **yanmaq** için
Şam‘-ı ruhsārınə pərvənə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 9*). [yanmaq,]

Pərvənə kimi **yanmaqımə** eyləməyün ‘eyb
Kim şəbrimi ol şam‘-ı şəbistān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 7*). [yanmaqımə, -ım, -ə]

Yanmaqə pərvənə tək bir şam‘-ı ruhsār ‘əşqinə
Yə gəm-i bir lələ-ruhlə dağdār olmaqdəsən (*Gazel 184, Mısra 3*). [yanmaqə, -ə]

yan: *Bir şeyin ön, arka, alt ve üst dışında kalan bölümü.*

Həl-i siyəhün tūrrə-i tarrār **yanında**

Əfsüngər-i Hindüdi yaqın mār **yanında** (*Gazel 186, Mısra 1*). [*yanında, -i, -n, -da*]

Yanında demə zülf sözün bu dil-i zərün
Zəncir adını çəkmə girişfār **yanında** (*Gazel 186, Mısra 7*).
[*yanında, -i, -n, -da*]

Ol çeşm yanında demə dil-həlını ey zülf
Bimār sözün söləmə bimār **yanında** (*Gazel 186, Mısra 11*).
[*yanında, -i, -n, -da*]

Həzirdi **yanında** pirgavəri
Gəl olma bu işdə sən firārī (*Mesnevi 7, Mısra 35*). [*yanında, -im, -da*]

Gər istəsən ey ‘əziz-i ‘äləm
Kim gəlməyə **yanına** bir ədəm (*Mesnevi 8, Mısra 52*).
[*yanına, -i, -n, -a*]

Necə əğyārı görüm mən ki ölürdüm gəmdən
Gər gördüm ki düşüb səyə gəzir **yani ilə** (*Gazel 204, Mısra 6*). [*yāni, -i*]

Nə pır-i meykədə **yanında** zərrə e‘tibārım var
Nə rəhn-i cəmə hırqəsicə nə sım u zərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 3*). [*yanında, -i, -n, -da*]

Şirvān Kürün ki vādī-ələmindən arturub
Qılson nəzārə hər **yanı** nūr-i Hüdā keçər (*Gazel 51, Mısra 4*). [*yanı, -a*]

Həl-i siyəhün türə-i tarrār **yanında**
Əfsüngər-i Hindüdi yaqın mār **yanında** (*Gazel 186, Mısra 2*). [*yanında, -i, -n, -da*]

Zülf-i siyəhündür mi sənün dövr-i ruğunda
Ya zağ u zəgən gülşən ü gülzār **yanında** (*Gazel 186, Mısra 4*). [*yanında, -i, -n, -da*]

Çoğ etmə həvəs rüyinə ey cān u dil āhır
Səziş eləməz hər ilə has nār **yanında** (*Gazel 186, Mısra 6*).
[*yanında, -i, -n, -da*]

Yanında demə zülf sözün bu dil-i zərün
Zəncir adını çəkmə girişfār yanında (*Gazel 186, Mısra 8*).
[*yanında, -i, -n, -da*]

Ol mäh-ruḥı görməməgim yaşıdı bi‘llāh
Görcək görürəm hər gecə əğyār **yanında** (*Gazel 186, Mısra 10*). [*yanında, -i, -n, -da*]

Ol çeşm yanında demə dil-həlını ey zülf
Bimār sözün söləmə bimār **yanında** (*Gazel 186, Mısra 12*).
[*yanında, -i, -n, -da*]

Zü‘ī yanuram şam‘ şifət ol məhi görcək
Hər gecə gəzən nāz ilə əğyār **yanında** (*Gazel 186, Mısra 14*). [*yanında, -i, -n, -da*]

Yohdı bir kəs şöhibətdən rüḥ u cān ləzzət tapə
Arədim gözdüm dəli hər güşə hər **yan** qalmayub (*Kaside 4, Mısra 14*). [*yān,]*

Diqqət etmir ki bu söz oḥşarı var Qur‘ānə
Ya hədişə yā bu söz oḥşarı var hər **yanə** (*Mesnevi 9, Mısra 42*). [*yanə, -ə*]

Bülbül [ü] qumrı açub şövq ilə hər yan pər ü bāl
Göstərübdür gül-i həmrā nə nəzəkətlə cəməl (*Mesnevi 15, Mısra 5*). [*yān,]*

Gülsitānlar içrə hər **yan** bāng-ı nüş-ā-nüş olub
‘Eys edən ‘uşşāq için bir gəyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 11*). [*yan,]*

Məfqud olub ‘ənqā kimi əhbāb-ı mürüvvət
Seyir eləsən ‘äləmi hər yanə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 10*).
[*yānə, -ə*]

Nə h‘oşdur bir müvāfiq yār ilə gül-gəşt-i bağ etmək
Gəzüb seyr eyləyüb hər **yanə** təfrīḥ-i dimāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 2*). [*yanə, -ə*]

Hic bir ‘əlāc möhnət-i hicrānə tapmuram
Fikr eylərəm nə qədr ilə hər yanə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 12*). [*yānə, -ə*]

Hər **yanə** eyləsən nəzər āynə-i şüvər
Hər cānibə yüzün dutasan yüz sürür idi (*Gazel 246, Mısra 11*). [*yanə, -ə*]

Gisülərün gəmində pərişānam eylə kim
Bir əjdəhā alubdı mənim iki **yanımı** (*Gazel 234, Mısra 8*).
[*yanımı, -im, -i*]

yanında: *Nazarında, göre.*

Hüdāvəndə nə bəd-sā‘ətdə məhlūq olmuşuq biz kim
Hələ‘iqlər **yanında** zərrəcə miqdārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 10*). [*yanında, -i, -n, -da*]

Onun **yanında** oldım ‘əqibət biğānədən kəmtər
Ayaqun şədqəsi başım ayağə dur şitāb eylə (*Gazel 151, Mısra 6*). [*yanında, -i, -n, -da*]

Əgərçi ey mey-i gül-fām lə‘l-i nābə bənzərsən
Ləb-i yārım **yanında** lək sən hün-ābə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 2*). [*yanında, -i, -n, -da*]

Əgərçi olmasa də nəqd-i cānımız məqbül
Yanında zərrə qədr bārī e‘tibārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 6*). [*yanında, -i, -n, -da*]

Demə məhlūq **yanında** qoyulub təzə nizām
Püldan geyri nə iş var isə məcmū‘-ı hārām (*Terci-bend 1, Mısra 11*). [*yanında, -i, -n, -da*]

yanə yanə: *Yanarak, acı çekerek.*

Səbr eylə hər nə cövr gələ rüzgārdən
Vəqtün cəhənnəm etmə **yanə yanə** ağlama (*Gazel 5, Mısra 4*). [*yanə yanə,]*

Vəşlində hicr ātəşini yadə salmadun
Qal Zü‘ī tək bu gündə **yanə yanə** ey köñül (*Gazel 123, Mısra 14*). [*yanə yanə,]*

yağ-: *Yağmak.*

Bir dəm olmaz kim köñül əndühdən āzād olə
Eylə sən gökdən **yaqır** möhnət mən-i nālān için (*Gazel 152, Mısra 4*). [*yaqır, -ir*]

yār: *Sevgili, dost.*

Şükr eylə ey köñül ki həbər **yārdən** gəlib
Hicrān-keşidə ‘āşiqə dildārdən gəlib (*Gazel 26, Mısra 1*).
[*yārdən, -dən*]

Şükr eylə ey köñül ki həbər **yārdən** gəlib
Hicrān-keşidə ‘āşiqə dildārdən gəlib (*Gazel 27, Mısra 1*).
[*yārdən, -dən*]

Nə gəm ey gül sənün tək bir nigār-ı gül-‘izārım var
Sühən-dān u ənis u münis u gəm-h‘vār **yārım** var (*Gazel 45, Mısra 2*). [*yārım, -im*]

Nədür ey lələ-ruḥ **yārım** bu qədri bi-vəfālıq kim
Deməzsən kim mənim bir dərd çəkmiş dəğdārım var (*Gazel 45, Mısra 5*). [*yārım, -im*]

Çıqmə nöqsən gətürür hüsnuvə **yārım** gecələr
Hüsən şərtini yekün etmişən ey mäh tēmām (Gazel 72,
Mısra 4). [yārım, -ım]

Vüsalı təsnəsidim eylədi sīrāb tīgindən
Demün kim **yārdan** ‘uşşaqə həşil hīç kām olmaz (Gazel 93,
Mısra 4). [yārdan, -dan]

Ğubernat bağı içrə kəşrət-i ğilmān [u] hūrādan
Vücūdun kəm qılub hər hūrādan **yārın** sorag etmək (Gazel
120, Mısra 4). [yārın, -ı, -n]

Sāqiyā mey ver ki **yārə** dərd-i dil izhār edim
Meydən özgə hīç kəs dil-sirrinə mərḥəm döğül (Gazel 125,
Mısra 7). [yārə, -ə]

Bilməyüb verdim əlimdən sər-i zülfün **yārın**
Mār-ı sər-küftə tək qopulacaqmış nə bilim (Gazel 136,
Mısra 7). [yārın, -un]

Dedim o **yārə** ğəm-i hicr-i cān-sitān ı yazım
Fırāq-ı möhnətini yā ğəm-i zəməni yazım (Gazel 141, Mısra
1). [yārə, -ə]

Dīdə -i ‘ələmdə gərçi ḥvār oldım **yār** içün
‘Āqibət düşdim gözindən ḥātir-i əğyār içün (Gazel 153,
Mısra 1). [yār,]

Yār kəsdi āšnālıq rəsmiñi Zū’i genə
Zāhir oldı şən oña dərd-i nihāni könlümün (Gazel 161,
Mısra 17). [yār,]

Ey şüh lütf qıl ki əzəl **yārınam** sənün
Zəncir-i zülfün içrə giriftārınam sənün (Gazel 165, Mısra 1).
[yārınam, -ın, -am]

Könlül verdim vəfalı sanubən bir **yārə** bī-hüdə
Cəfā eylən o bəd-ḥū bī-vəfā ḥün-ḥvārə bī-hüdə (Gazel 200,
Mısra 1). [yārə, -ə]

Nə məndən et şikāyəti nə **yārdan** könlül
Hər nə ‘ədāvətün olə eylə Ḥudā ilə (Gazel 213, Mısra 7).
[yārdan, -dan]

H’oş ol zəməni ki yār mən-i zārə **yār** idi
Çəşmim cəməli ‘əksi ilə lələzār idi (Gazel 222, Mısra 1).
[yār,]

H’oş ol zəməni ki yār mən-i zārə **yār** idi
Çəşmim cəməli ‘əksi ilə lələzār idi (Gazel 222, Mısra 1).
[yār,]

Tərəḥḥüm eyləyübən gər o **yār yārım** olaydı
Ğərəz bu dərd ü bələ cümləsi gedər Zū’i (Gazel 223, Mısra
14). [yār,]

Tərəḥḥüm eyləyübən gər o **yār yārım** olaydı
Ğərəz bu dərd ü bələ cümləsi gedər Zū’i (Gazel 223, Mısra
14). [yārım, -ım]

Bār’ llāhī ğörim olsun belə mən tək nālān
Yār küyundan o kəs kim edüb āvārə mənī (Gazel 224,
Mısra 8). [yār,]

Ya edün ḥəncər-i bī-dād ilə şəd pāre mənī
Qana döndi ciğərim yā yetirün **yārə** mənī (Gazel 224, Mısra
2). [yārə, -a]

Ḥeyf keçdi rüzğarım hicr ilə yād ol zəməni
Kim ənisim münisim **yārım** nigārım var idi (Gazel 225,
Mısra 8). [yārım, -ım]

Kimə izhār eyləyim ğāyət-i dərdim bilsün

‘ārif anlar nədi bu nükte ki **yārım** getdi (Gazel 248, Mısra
10). [yārım, -ım]

Nə **yārınə** həmə-zəbān nə ğəm-ḥ’ār
Nə münis ü dost nə pərəstār (Mesnevi 8, Mısra 5). [yārınə, -
unə]

Dövrān ‘ədū vü **yār** baña bī-vəfā ikən
Bülbül şifət ḥəzān-ı ğəmə mübtəlā ikən (Muhammes 3,
Mısra 7). [yār,]

Zū’iyā hər gün ‘əzāb içrə əsirəm neyləyüm
Ğörməmək **yārı** ‘əzāb u ğeyr ilə ğörmək ‘əzāb (Gazel 16,
Mısra 14). [yārı, -ı]

Ey firāq ol **yār** göndərdi sənī tək qanımlı
Ḥəqqidır kim məndə ‘eşq-i ləblərindən qanı var (Gazel 54,
Mısra 3). [yār,]

Nə zövqi ḥātirə hāl əhli olmasə **yārın**
Əğərçi ḥəndə-i Yüsif ḥünərdə Rüstəmdür (Gazel 80, Mısra
9). [yārın, -ün]

Başda var şūr əgər əldə ayağ olmasə də
H’oş keçir **yār** ilə bəzm içrə çirāğ olmasə də (Gazel 219,
Mısra 2). [yār,]

Dərdə ki rüzğərdə bir **yār** qalmadı
Şəhr ü vəfā vü ‘əşrdə diyār qalmadı (Gazel 253, Mısra 1).
[yār,]

H’oş ol zəməni ki **yār** baña həmə-ayağ idi
Ruḥsārı gözlerimə münəvvər çirāğ idi (Müseddes 1, Mısra
1). [yār,]

Mənim tək olmayə şəd pāre tīg-i ḥəsərət ilə
Cirāḥət-i dilinə **yārdan** dəvāsı olə (Gazel 10, Mısra 6).
[yārdan, -dan]

Zū’i əğərçi mən’ edürəm həlqi **yārdan**
Mümkün mi şam’-dövrinə pərvānə ğəlməsün (Gazel 146,
Mısra 13). [yārdan, -dan]

Məcmū’-ı yār olmuşam əğyārə ey pərī
İnsāfdır sən eyləyəsen ğeyrə **yārılıq** (Gazel 111, Mısra 14).
[yārılıq, -lıq]

‘Āşiq olan əğərçi edər āh [u] zārılıq
‘Āşiqə ḥ’oşdı **yār** yolundə nizārılıq (Gazel 111, Mısra 2).
[yār,]

Ümid var bu bəzmə o **yār** bir də ğələ
Füsürdə ğülşənə ol növ-bəhār bir də ğələ (Gazel 211, Mısra
1). [yār,]

Şām [u] səḥər bağlarda **yār** ilə
Ərgan u tənbur dəf [u] tār ilə (Mesnevi 4, Mısra 7). [yār,]

H’oşə o ‘āşiqə kim **yārınun** vəfāsı ola
Nə rəşk-əşiri nə hicrān-mübtəlāsı olə (Gazel 10, Mısra 1).
[yārınun, -ı, -nuñ]

Cəfā vü cövrünü ol bī-mürüvvət bī-vəfā **yārın**
‘Əbəs bī-hüdə ğör kim Zū’iyā dā’im çəkər könlüm (Gazel
143, Mısra 9). [yārın, -ün]

Minā-yı küyunə Zū’i yetüşməmiş **yārın**
Təvāfin eyləməmiş cānıvı fədā qıldun (Gazel 167, Mısra
11). [yārın, -ün]

Şəb-i firāqdə **yārın** həyāl-ı çəşmi ilə
Hələk eylədi sāqī humār qoymə mənī (Gazel 232, Mısra 7).
[yārın, -ün]

Nə yerdə olə ‘āşiq yār ilən ğülşəndən əfzəldür

Açılmaz könli bi'llāh **yārsız** yüz seyr-i bağ ilə (*Gazel 216, Mısra 9*). [*yār,]*

N'etsünfəğānə Zū'î-i bî-çārə gəlməsün
Yoḥ bu ḥarābə mülkdə bir **yār** u həmə-dəmi (*Gazel 243, Mısra 10*). [*yār,]*

Mey bəzmi **yār** vəşli gülüstəndə h'ışdu līk
Bī-həm-dəm ilə bəzm-i şəfādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 3*). [*yār,]*

Maña əğyār oldı hərf-i əğyār ilə **yār** əhır
Görün əğyārə muncə **yār** olan bir gül-izārım var (*Gazel 50, Mısra 7*). [*yār,]*

Bilmən ki baña nəz eləyür yā ki sitəmdür
Ğāfil ki ötər **yār** mən-i müştəri görçək (*Gazel 117, Mısra 4*). [*yār,]*

Demün kim fəşl-i gül vurdur şəfāsı bağ u bustānun
Nə zəvqi bir gül-üzlü **yārsız** seyr-i gülüstānun (*Gazel 149, Mısra 2*). [*yārsız, -sız]*

Nə yerdə olsə 'āşiq yār ilən gülşəndən əfzəldür
Açılmaz könli bi'llāh **yārsız** yüz seyr-i bağ ilə (*Gazel 216, Mısra 10*). [*yārsız, -sız]*

Ğeyriyə **yār** olmaqdır Zū'î-i sər-ğəştəyə
Çəkdürən fəryād-ı cān-süz u fəğān u nālələr (*Gazel 48, Mısra 9*). [*yār,]*

Maña əğyār oldı hərf-i əğyār ilə yār əhır
Görün əğyārə muncə **yār** olan bir gül-izārım var (*Gazel 50, Mısra 8*). [*yār,]*

Nədür çəkmək ayağ əl tə'nəs ilə **yār** küyindən
Məgər bilməzsən 'āşiqlərdə Zū'î nəng [ü] nām olmaz (*Gazel 93, Mısra 13*). [*yār,]*

Əgərçi mey günāh olmaq bizə naşş ilə səbitdür
Vəli **yār** ilə mey-nüş eləyüb əhl-i şavāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 10*). [*yār,]*

Nə h'ışdur bir müvāfiq **yār** ilə gül-ğəşt-i bağ etmək
Gəzüb seyr eyləyüb hər yanə təfrīh-i dimāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 1*). [*yār,]*

Ey şüh saña rüz-ı əzəl **yār** mən oldım
Dām-ı sər-i zülfində giriftār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 1*). [*yār,]*

Lə'lün həvəsində hamı cān verməgə qaçdı
Bu 'ərşədə ey **yār** vəfādār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 14*). [*yār,]*

Səbəb nədür ki məni kəğəzində yazmamısan
Məgər bu qədri olar **yār** bî-vəfā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 4*). [*yār,]*

Həlil idi baña çün **yār** nār-ı Nəmrūdun
Nə qədr olsə də gülzār u gülsitānım idi (*Gazel 249, Mısra 5*). [*yār,]*

Çü **yār yār** idi hər güşə vād-i Eymən
Nihāl qəddi inə'l-llāhə tərçümānım idi (*Gazel 249, Mısra 7*). [*yār,]*

Çü **yār yār** idi hər güşə vād-i Eymən
Nihāl qəddi inə'l-llāhə tərçümānım idi (*Gazel 249, Mısra 7*). [*yār,]*

Nədəndi ey dil-i gəm-dīdə belə zār oldım
Bələ vü dərd [ü] gəm [ü] möhnət ilə **yār** oldım (*Kaside 12, Mısra 2*). [*yār,]*

Sərbərdur təməm mey ü bəzm ü **yār** u gül
Gər olmasə bəğəldə zər-i sikkədārdə (*Kaside 19, Mısra 19*). [*yār,]*

Manqal kənārı **yār** ilə bir lālə-zār idi
Ruhsārəsində cənnət-i hür aşkār idi (*Muhammes 1, Mısra 9*). [*yār,]*

Yəqīn budur əhır dūr olub mehr ü vəfā zā'il
Bu həmə bir zūlmdür kim **yār** olur 'uşşāqdan ğāfil (*Tahmis 1, Mısra 22*). [*yār,]*

Kimün ki 'eşq ələmindən köñüldə **yārəsi** var
Vüşāl-i yārdən özgə sağınmə çārəsi var (*Gazel 87, Mısra 1*). [*yārəsi, -s, -ı]*

yarad-: Yaratmaq, yoktan var etmək, ortaya çıkarmak.

Əvvəldə məni əbləh ü nā-dān **yaradaydun**
Məndə belə bu hər şey'ə diqqət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 3*). [*yaradaydun, -a, -y, -du, -n]*

Həlq söylər **yaradub** cənnəti Həq ādəm içün
Bu 'əbəş sözdü Hüdā cənnəti şeytānə verüb (*Gazel 20, Mısra 3*). [*yaradub, -ub]*

Yə'nī məcmū'-ı cəhān içrə bənī növ'-i bəşər
Yaranub bir kişi bir 'övrətindən sər-tā-sər (*Mesnevi 6, Mısra 60*). [*yararub, -ub]*

yaras-: Yakışmaq, uygun düşmək, layık ve münasip olmak.

Bah o söz gör ki kimlərə **yarasur**
Tā pəri yā peyām-bərə **yarasur** (*Mesnevi 11, Mısra 77*). [*yarasur, -ur]*

Bah o söz gör ki kimlərə **yarasur**
Tā pəri yā peyām-bərə **yarasur** (*Mesnevi 11, Mısra 78*). [*yarasur, -ur]*

Bir hədiş etsə rəvāyət sənə bir fikr elə
Gör **yarasur** mı desün həqq-i peyām-bər belə (*Mesnevi 9, Mısra 54*). [*yarasur,]*

yarat-: Yoktan var etmək.

Hüdā **yaratduqı** əşyādan eyləyüb mümtāz
Mələkdən artuq edübdür səhā kərāmətdən (*Kaside 15, Mısra 11*). [*yaratduqı, -du, -qı]*

Bir zəməñ h'ış keçməyür hicrān əlindən cān içün
Güyyiā Həlīq **yaratmışdur** məni hicrān içün (*Gazel 152, Mısra 2*). [*yaratmışdur, -miş, -dur]*

Çoh əbləh ü nā-dānları ne'mətlə **yaratdun**
Çoh 'ārif ü fəzilləri nikbət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 11*). [*yaratdun, -du, -n]*

yār-ı 'adīmü'l-misāl: Misli, benzeri bulunmayan dost.

Dün baña bir **yār-ı 'adīmü'l-misāl**
Söladı ey Zū'î-i şīrīn-məqāl (*Mesnevi 5, Mısra 41*). [*yār-ı 'adīmü'l-misāl,]*

yār-ı diyār: Sevgilinin, dostun mahallesinden, memleketinden.

Yār-ı diyārdan keçüb əvārə olmuşam
San kəfir idim imdicə imānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 20*). [*yār-ı diyārdan, -dan]*

yār-ı ğāfil: Gafil sevgili, dost.

Nədən sölə görək ey bî-nəvā ümmid olur həşil

Fələk dūr mehri zā'il **yār gāfil** 'ömr müstə'cil (*Tahmis 1, Mısra 24*). [*yār-i gāfil,]*

yār-i həmə-dəm: *Samimi sevgili, yar.*

Cəhəndə güşə-i mey-hənə tək nə cəy-i hürrem var
Nə cəm-i bədə-i gül-günə bənzər **yār-i həmə-dəm** var (*Gazel 70, Mısra 2*). [*yār-i həmə-dəm,]*

yār-i mehrbān: *Şefkatli sevgili.*

Əgər baña verələr hür u rövze-i rizvān
Behiştə getmənam ey **yār-i mehrbān** sənsiz (*Gazel 92, Mısra 12*). [*yār-i mehrbān,]*

yār-i növ-həf: *Tüyləri yeni çıkmış sevgili, dost.*

Tā o **yār-i növ-həf** ü ahüvəşim səbr eyləsün
Səbzələr istəbrəq ilə fərş edüb səhrā yüzün (*Gazel 148, Mısra 7*). [*yār-i növ-həf,]*

Tā o **yār-i növ-həf** ü ahüvəşim səbr eyləsün
Səbzələr istəbrəq ilə fərş edüb səhrā yüzün (*Gazel 170, Mısra 7*). [*yār-i növ-həf,]*

yār-i pəri-zadə: *Peri çocuğu sevgili.*

'Äqil ädām odı kim olməyə divānə-i māl
Həm-dəmin cəm-i mey ü **yār-i pəri-zadə** qılə (*Gazel 215, Mısra 8*). [*yār-i pəri-zadə,]*

yār-i sīm əndām: *Gülmüş bedenli sevgili.*

Cəhəndə sīm ü zər cəm' eyləyüb 'ömrün tələf qılmə
Nə zövqi sīmün ey dil **yār-i sīm-əndāmdan** başqa (*Gazel 8, Mısra 6*). [*yār-i sīm əndāmdən, -dən]*

yār-i şirin: *Tatlı sevgili; Şirin sevgili.*

Əgər Fərhād tək zəhr içdün isə **yār-i Şirinlə**
Vəlikən şükr qıl əhür nəfəs dildərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 11*). [*yār-i şirinlə, -lə]*

yār-i vəfədəri: *Vəfəli yar, aşık.*

Şirin ləbündən eyləmə nevmidi 'Zü'ini
Fərhədvār **yār-i vəfədərīnam** sənün (*Gazel 165, Mısra 14*). [*yār-i vəfədərīnam, -in, -am]*

yār-i 'əziz: *Yüce dost, dəyərli arkadaş.*

Nə-gəhən hətif-i geybi kimi bir **yār-i 'əziz**
Müjdə-i şövq kimi hürrem ü həndən oldı (*Kaside 17, Mısra 9*). [*yār-i 'əziz,]*

yaş: *Gözyaşı.*

Çeşm-i pür-hünüm mənim tūfānə verdi 'äləmi
Bəs ki tökdü qanlı **yaş** ol sərv-i dil-cüdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 6*). [*yaş,]*

Gözim **yaşın** görübən tə'nə-daşın atsa n'olə
Köñül sarayını bu tərhlə 'imārət edər (*Gazel 60, Mısra 7*). [*yaşın, -i, -n]*

Gözüm **yaşı** durur çevrəmdə yā kim səhrün ətfalı
Tamāşə etməgə gəlmiş mən-i məcnūn-i 'üryanı (*Gazel 252, Mısra 5*). [*yaşı, -i]*

yaş: *Hayat, ömür, doğuşdan ütibərən keçən ve yıl birimiylə ölçülən zaman.*

Altmış **yaş** olandə genə bir növ' səhā var
Bu təzə cavānlardə ki dərmənə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 11*). [*yaş,]*

Dünyədə indi istəmərəm bir zəmənlə olam
Altmış **yaşında** isə [o] bir kimsə gər vəfāt (*Muhammes 1, Mısra 18*). [*yaşında, -i, -n, -də]*

yat: *Boylu boyunca uzanmaq, uyumak.*

Yatma 'Zü' yoh səbātı bu cəhānün cəhd edüb
Əhirdə lütf-i həyyü'l-əyām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 9*). [*yatma, -mə]*

Hüm səyəsində meykədədə məst **yatmayan**
Hür u qüşür-i rövze-i rizvānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 7*). [*yatmayan, -ma, -y, -an]*

yavaş: *Yavaş, az, düşük derece.*

Yavaş yavaş bularə gəldi kəmil ədəmlər
Yetürdi tā bu məqāmə ki dutdı dünyanı (*Kaside 23, Mısra 41*). [*yavaş,]*

Yavaş yavaş bularə gəldi kəmil ədəmlər
Yetürdi tā bu məqāmə ki dutdı dünyanı (*Kaside 23, Mısra 41*). [*yavaş,]*

yahşi odur ki: *İyisi, hayırlısı.*

Yahşi odur ki topraq içində nihān olam
H' oş ol zəmənlə ki qış baña bir növ-bəhār idi (*Muhammes 1, Mısra 7*). [*yahşi odur ki,]*

yav: *Ok atma aracı, yay.*

Ey kəmənlə-brü müjün peykānı yüz min cān alur
Yavə dönmüş qəmətım tır ü kəmənlə şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 6*). [*yavə, -ə]*

yaz-: *Kaleme almak.*

Nə **yazdı** kətib-i təqdīr yoh onə təğyir
Həvāyə düşmə belə mə-cəranı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 7*). [*yazdı, -dı]*

Səbəb nədür ki məni kəğəzində **yazmamışan**
Məgər bu qədri olar yār bī-vəfā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 3*). [*yazmamışan, -ma, -mı, -san]*

'Äriz-i gül-günün üzrə ol iki hāl-i siyāh
Güyyā ol nöqtədür kim **yazılır** qāl üstünə (*Gazel 203, Mısra 8*). [*yazılır, -ur, -il]*

Qəzā kətibləri hər şəhş için bir iş **yazub** lövhə
Mənim lövhimdəki cümlə gəm-i dərd ü bələ çıldı (*Gazel 254, Mısra 3*). [*yazub, -ub]*

Bī-həbərsən dedi yohsə nədi çarun söyləyüm
Yaz Hüseyin hənə elə mətləbüvi sən izhār (*Kaside 6, Mısra 28*). [*yaz,]*

Yazubən bu sözi məhfi saña izhār elədim
Öz hərəbə evimə getməgə qıl bir sāmān (*Kaside 14, Mısra 23*). [*yazubən, -ubən]*

Dürüst bəhson əgər bilməz öz adın **yazmaq**
Bu qism ədəm-i molladı nə dələlət ilə (*Kaside 20, Mısra 33*). [*yazmaq, -mal]*

İşərlə rəzm ilə **yazmış** baña
Məgər bu söz yetməyübdü güşuña (*Mesnevi 4, Mısra 59*). [*yazmış, -mış, -]*

Hanı Şəmāhı ki **yazam** şe'rlər
Hər birinə bəzl edələr sīm ü zər (*Mesnevi 5, Mısra 59*). [*yazam, -a, -m]*

Fikr qıl 'əqlivi yığ başuñə ey bî-çərə
Sən özün günəhinə bəh ki **yazılıb** dīvārə (*Mesnevi 9, Mısra 58*). [*yazılıb, -ıl, -ub*]

Oñuyub **yazmasə** hər şey'dən o kimsə kəmdür
'Elm şahiblərinün hātiri cām-ı Cəmdür (*Muhammes 5, Mısra 17*). [*yazmasə, -ma, -sə*]

Bu bəhti qaralıqə geyrdən səbəb sanmə
Əzəl günündə **yazan** kətib-i qəzādandur (*Gazel 83, Mısra 6*). [*yazan, -an*]

Dedim o yārə gəm-i hier-i cān-sitān ı **yazım**
Fırāq-ı möhnətini yā gəm-i zəməni **yazım** (*Gazel 141, Mısra 1*). [*yazım, -ım*]

Dedim o yārə gəm-i hier-i cān-sitān ı **yazım**
Fırāq-ı möhnətini yā gəm-i zəməni **yazım** (*Gazel 141, Mısra 2*). [*yazım, -ım*]

Yazım o səng-i dilə dərd-fırqətin yoñsə
Zəmənə cövrini yā möhnət-i cəhāni **yazım** (*Gazel 141, Mısra 3*). [*yazım, -ım*]

Yazım o səng-i dilə dərd-fırqətin yoñsə
Zəmənə cövrini yā möhnət-i cəhāni **yazım** (*Gazel 141, Mısra 4*). [*yazım, -ım*]

Məbədə olmaya əğyārə fəş dərd-i dilim
Köñül dilər ki gəm ü dərdimi nihāni **yazım** (*Gazel 141, Mısra 6*). [*yazım, -ım*]

Ləbün firāqı ilə qanə dönməgün cigərün
Vəyā gözimdən aqan qətrə qətrə qanı **yazım** (*Gazel 141, Mısra 8*). [*yazım, -ım*]

Sən eyləsən baña bî-dədi ey cəfā-küstər
Kimə şikāyət edim yā kimə 'əyāni **yazım** (*Gazel 141, Mısra 10*). [*yazım, -ım*]

Nə nāməyə sıqışur nə zəbān-ı təqrīrə
Nə şürot ilə sölə belə mā-cəranı **yazım** (*Gazel 141, Mısra 12*). [*yazım, -ım*]

Üzüldi riştə-i cānım qutardı mənə-i şəbr
Nə qaldı Zū'î dəhi tā ki bir də anı **yazım** (*Gazel 141, Mısra 14*). [*yazım, -ım*]

Sənün nə-mehrbān olmaqlıqun Rāhil hüşüsündə
Nədür bā'ış **yazub** bu şe'ri qıldım imtiḥān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 22*). [*yazub, -ub*]

Yazub baña bir nāmə-i möhtərəm
Bəhr-i səhā mə'dən-i kən-i kərəm (*Mesnevi 4, Mısra 47*). [*yazub, -ub*]

Həqqi mollā odı kim hər sözi **yazub** oñuyə
Yoñsə ki bilməyə bir hərfi yalandan toñuyə (*Mesnevi 6, Mısra 45*). [*yazub, -ub*]

Üç il içində nədən Rus məktəbdə təliblər
Bilürlər üç dili həm oñumaqlə **yazmanı** (*Kaside 23, Mısra 56*). [*yazmanı, -n, -i*]

Öz adın **yazmaqı** bilməz nə bilür kəf ilə nün
İddi'ası budı līkən ki mənəm Əflātün (*Mesnevi 6, Mısra 15*). [*yazmaqı, -ı*]

yazı: Yazı.

Yüzdən biri bizimkilərin **yazı** bilməyür
Onlar təməmisi bilür 'elm ü kitābətī (*Kaside 2, Mısra 25*). [*yazı,]*

yazıq: Zavallı.

Nöçün 'ulümə deyüb pis **yazıq** müsəlmāni
Gerüdə sağlamısan indi sā'ir ümmətdən (*Kaside 15, Mısra 57*). [*yazıq,]*

ye-: Yemek işi.

Yeyürəm hün-ı cigər həsrət-i lə'lüñə məgər
Ki qəzādən baña rüzī dil-i şəd pərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 9*). [*yeyürəm, -y, -ür, -əm*]

Mən **yeyüb** bəhş eylərəm rāh-ı Həqə şərf eylərəm
Rüz-ı məhşərdə nəzər qıl bağ-ı cənnət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 7*). [*yeyüb, -y, -üb*]

Bular təməm öli mollasıdı **yeyə** həlvə (*Kaside 15, Mısra 74*). [*yeyə, -y, -ə*]

Nədən **yeyüm** bu qış nədən yandırım
Mən belə əhvālī kimə qandırım (*Mesnevi 4, Mısra 37*). [*yeyüm, -y, -üm*]

Dəm-bə-dəm Fərhād Şīrīn ləblərindən qan **yeyüb**
Qeys Leylā türresī yādılə bəs qarə geyüb (*Tahmis 3, Mısra 11*). [*yeyüb, -y, -üb*]

ye-: Harcaıyıp yemek.

Hər nəyimiz var idi şərf eylədik
Ev eşik şatub təməmən **yedük** (*Mesnevi 4, Mısra 20*). [*yedük, -dü, -k*]

yedi: Yedi sayısı.

Yeddi yüz il pādşāhlıq eylədi
Çərḥ-i cəhān içrə məhliq eylədi (*Mesnevi 5, Mısra 19*). [*yeddi,]*

Yeddi yüz il pādşāhlıq eylədi
Çərḥ-i cəhān içrə məhliq eylədi (*Mesnevi 5, Mısra 25*). [*yeddi,]*

yek-sər: Bir baştan bir başa, tamamen.

'İmərət-i tənimi seyl-əbə vermişdi
Diyār-ı 'eşqdə **yek-sər** hərəb olan günlər (*Gazel 65, Mısra 6*). [*yek-sər,]*

Köñül nə vəşlinə şükr eylə nə şəkvə firāqından
Təməm övzā'ı **yek-sər** hıvābdur məkkərə dünyānun (*Gazel 149, Mısra 10*). [*yek-sər,]*

İmdidən titrəməgə durdı vücūdım yek-sər
Nə-gəhən bir nəfər əhbāb baña etdi güzər (*Kaside 6, Mısra 19*). [*yek-sər,]*

Bir belə əyyəmdə 'āləm təməm
'Eys ilə 'işrətdədi **yek-sər** müdām (*Mesnevi 5, Mısra 44*). [*yek-sər,]*

yekün: Bütün, hep, toplam.

Hüsn şərtini **yekün** etmişən ey mäh təməm
Çıqmə nöqsān gətürür hüşnübə yārim gecələr (*Gazel 72, Mısra 3*). [*yekün,]*

yekə: Böyük.

Bu bilməmək bizə tə'sir gör ki kimdən edüb
Uzun ətək **yekə** qurşaq böyük 'imāmətdən (*Kaside 15, Mısra 8*). [*yekə,]*

Enni qurşaq u uzun saqqal uzun cāmədür
'Elm ü 'ürfən görən āyā **yekə** 'əmmāmədür (*Mesnevi 9, Mısra 21*). [*yekə,]*

yel: *Yel, rüzgar.*

O Süleymān ki **yel** əmrində idi şām u səhər
İmdi topraqı **yel** ağzındadı hər şəhərdən (*Gazel 173, Mısra 5*). [*yel, j*]

yengi: *Yeni.*

Çərhlə olaşmaq üçün qaşına bir **yengi** hilāl
Çəkdi nəqişdi tāmām olmadı hər āy başı (*Gazel 247, Mısra 5*). [*yengi, j*]

yenə: *Yine.*

Žū`İni rəşk həlak etdi **yenə** anlamayub
Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i heyvān dedilər (*Gazel 62, Mısra 9*). [*yenə, j*]

yer: *Yer, mekan, bölgə; Zəmin.*

Gəlməsün zāğ u zəğan gülşənə kim gül **yeridür**
Gül olan yer dəhi bu rəsmidi bülbul **yeridür** (*Gazel 49, Mısra 1*). [*yeridür, -i, -dür j*]

Dil-i süzənimi gəm ləşkəri görcək dayanub
Dedi hər yerdə yanar od olə mənzil **yeridür** (*Gazel 49, Mısra 4*). [*yeridür, -i, -dür j*]

Həl-i dərd etməyə həl əhli gərək ‘ārif-i vāqt
Əmr-i müşkil keçər ol yerdə ki cəhil **yeridür** (*Gazel 49, Mısra 6*). [*yeridür, -i, -dür j*]

Kim ki bī-nām u nişān olmasə ‘ārif deməzəm
Çünki bī-nām u nişān ‘ārif-i kāmīl **yeridür** (*Gazel 49, Mısra 8*). [*yeridür, -i, -dür j*]

Zāhidün mənzili qoy məscid ü mehrāb olsun
Žū`iyā bir elə vīrānə nə ‘āqil **yeridür** (*Gazel 49, Mısra 10*). [*yeridür, -i, -dür j*]

Yohdı cānı hər kimün könlündə cānān olmasə
Çün cəmədə bənzəyir hər **yerdə** kim cān olmasə (*Gazel 13, Mısra 2*). [*yerdə, -də j*]

Bahıram dəhrdə hər **yerdə** ki var müfsid ü şər
Nəmət ü dövlət-i dünyānı Hüdā anə verüb (*Gazel 20, Mısra 5*). [*yerdə, -də j*]

Mənim yoh hörmətim mey-hənəldə deyr ü məsciddə
Sənün hər **yerdə** olsun ‘izzətün həm ‘etibārın var (*Gazel 46, Mısra 8*). [*yerdə, -də j*]

Dil-i süzənimi gəm ləşkəri görcək dayanub
Dedi hər **yerdə** yanar od olə mənzil **yeridür** (*Gazel 49, Mısra 4*). [*yerdə, -də j*]

Həl-i dərd etməyə həl əhli gərək ‘ārif-i vāqt
Əmr-i müşkil keçər ol **yerdə** ki cəhil **yeridür** (*Gazel 49, Mısra 6*). [*yerdə, -də j*]

Gəlməsün zāğ u zəğan gülşənə kim gül **yeridür**
Gül olan **yer** dəhi bu rəsmidi bülbul **yeridür** (*Gazel 49, Mısra 2*). [*yeridür, -i, -dür j*]

Diyār-ı mərifət ol mülkdür kim ol **yerdə**
Həqir Zāl idi Rüstəm fəqir-i Hātəmdür (*Gazel 73, Mısra 11*). [*yerdə, -də j*]

Ey mäh bugün **yerdə** cəməlün kimi āyə
Olsun qəsəm ol āyə-i Qur`ānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 5*). [*yerdə, -də j*]

Gəzsən o **yerün** hər tərəfin güşə-bə-güşə

Nə cām nə bādə nə də peymānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 3*). [*yerün, -ün j*]

‘Uşşāqun almaz āynə-qəlbini jəng-kədər
Hər **yerdə** olsə gün o yerə yohdı tārliq (*Gazel 111, Mısra 4*). [*yerdə, -də j*]

‘Uşşāqun almaz āynə-qəlbini jəng-kədər
Hər **yerdə** olsə gün o yerə yohdı tārliq (*Gazel 111, Mısra 4*). [*yerdə, -də j*]

Dəhmədür çün **yerün** ahırdə yohə səbr elə
Tāq-ı Kisrā hanı ‘āləm hamı vīrān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 17*). [*yerün, -ün j*]

Gəldi ādəm bu **yerdə** dözmədi bir şeytānə
Bilmədi burda tāmām ādəm-i şeytān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 7*). [*yerdə, -də j*]

Ələ almaq ayağımı o **yerdə** bir pəri-rülə
Verüb baş başə Žū`İ tək iki baş dörd ayağ etmək (*Gazel 120, Mısra 13*). [*yerdə, -də j*]

Ey sənəm zāhir elə Žū`İ-i şeydəyə **yerün**
Məscidə deyə hərābətə kilisəyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 13*). [*yerün, -ün j*]

Nə gəldigim məqāmımı nə getdiyim **yerim**
Gəlmək bu getməyə nə var ortadə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 9*). [*yerim, -im j*]

Tapsə hər **yerdə** mənim kimi zəlil-i müztər
Dodurub öldürəcəkdir zār [u] zəlil bīmār (*Kaside 6, Mısra 9*). [*yerdə, -də j*]

Hərç qıl vācib **yərə** gör ‘eyş [ü] ‘işrət kimdədür
Belədür çün dəhl ü hərçün gözəl işrāf eyləmə (*Kaside 8, Mısra 10*). [*yərə, -ə j*]

Cəmi`-i hikmət-i ‘elm-i zəmin[i] Yünānun
Bu **yerdə** zāhir olubdur əgər sühulət ilə (*Kaside 20, Mısra 16*). [*yerdə, -də j*]

Žū`İnün pəndin eşit çıqmə şərt‘ətdən hiç
Tā ki ‘uqbədə **yerün** rövzətü`l-əbrār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 30*). [*yerün, -ün j*]

Olsə hər **yerdə** Žū`İ-i müztər
Saña məddəhdur kəmin çəkər (*Mesnevi 2, Mısra 49*). [*yerdə, -də j*]

Səbzə şalub fərş-i zümürd **yərə**
Təht qurub gül qoyub əfsər sərə (*Mesnevi 5, Mısra 33*). [*yərə, -ə j*]

Pəs olə gər əhl-i mə‘ārifdə zər
Həm-cinsinə nə **yerdə** olsə verər (*Mesnevi 10, Mısra 32*). [*yerdə, -də j*]

Kirām-ı hülqi ki vermiş saña bu növ‘ Hüdā
Güləmdür sənə hər **yerdə** var isə ‘ürəfā (*Mesnevi 13, Mısra 10*). [*yerdə, -də j*]

Əz-bəs ki dərd ü möhnət-i dünyā-yı pür-fitən
Cəm‘ etmiş idi üstümə hər **yerdə** [var] miḥən (*Muhammes 3, Mısra 16*). [*yerdə, -də j*]

Bir **yerdəəm** təfəvüti yoh tūti vü gürāb
Bilməz nədür cəhəndə günāh ilə yā şavāb (*Muhammes 3, Mısra 25*). [*yerdəəm, -də, -əm j*]

Bəvər etməm sənə həmtā olə dünyadə bu gün
Enə gökdən **yərə** bir vəcədə yüz min āyə (*Gazel 209, Mısra 4*). [*yərə, -ə j*]

Dil-cüy-ı pəri-rüy mələk-təl'ət ü rə'nā
Gər kim enə firdövs-i bəridən **yerə** havrā (Muhammes 4, Mısra 24). [yerə, -ə]

Gəlməsün zāğ u zəğan gülşənə kim gül yeridür
Gül olan **yer** dəhi bu rəsmidi bülbül yeridür (Gazel 49, Mısra 2). [yer,]

‘Arizün güldi ləbün gönçə vüşəlun cənnət
Neylərəm mən sən olan **yardə** güli reyhāni (Gazel 250, Mısra 16). [yardə, -də]

Nə **yer** olaydı nə göklər nə səbit ü səyyār
Nə dövr-i gərdis-i gərdün nə belə ‘ələm olaydı (Gazel 244, Mısra 3). [yer,]

Dolar cəhīmə bu ‘ələm-nümā-yı fəsiq ilə
Bizə **yer** olamaz Allāh qoysə kəşətdən (Kaside 15, Mısra 62). [yer,]

Yer gök elə onlardı cəhān ilə o dünyā
Keçmişdəki inşaf u mürtüvvət hara getdi (Kaside 24, Mısra 15). [yer,]

Bizim **yardən** gəlırsən bir həbər ver əşnālardan
Mürür-ı dəhr ilə sındırmasə tə çərhi mīnāsın (Tahmis 1, Mısra 15). [yardən, -dən]

Cüş edüb **yardən** çihub nəsrin sūsən nəstərən
Seyr-i gülizār elər yüz nəzənīn-i gül-bədən (Murabba 1, Mısra 13). [yardən, -dən]

Dögi pəyəndə nə ‘ömr ü nə hökümət Zū’ī
Yer ü gök külləsi əhirdə ki min qan olacaq (Gazel 113, Mısra 22). [yer,]

Nə hənə səhib-i hənə gərəkdi ‘ələmdə
Bu nüktədür sözi hər **yardə** əhl-i ‘ürfānun (Gazel 155, Mısra 12). [yardə, -də]

Səniñlə getdi təmām ‘eyş ü nüş u ləzzət-i zövq
Qoyub **yardə** baña hər nə var gəm getdün (Gazel 163, Mısra 6). [yardə, -i, -n, -də]

Hər **yardə** qıldı çünki təcəllā baña ruhun
Hər bir məqāmı Mūsā içün Eymən eylədün (Gazel 164, Mısra 3). [yardə, -də]

Yohdı cānı hər kimün könlündə cānān olmasə
Çün cəmədə bənzəyir hər **yardə** kim cān olmasə (Gazel 197, Mısra 2). [yardə, -də]

Bi’ llāh behiştür baña hər **yardə** gər olam
Ol müşk-i mü-nigār u mey-i müşk-bū ilə (Gazel 214, Mısra 3). [yardə, -də]

Nə **yardə** olsə ‘əşiq yār ilən gülşəndən əfzəldür
Açılmaz köñli bi’ llāh yārsız yüz seyr-i bağ ilə (Gazel 216, Mısra 9). [yardə, -də]

veri: Uygun, münasip.

Yeridi tiğ ilə gər etsə pərə pərə mənə
Onun məhəbbəti əlbəttə kim günāhımdur (Gazel 53, Mısra 3). [yeridi, -di]

Dönsün **yeridi** gönçə kimi qanə ey köñül
Kim səbr edər bu növ’lə hicrənə ey köñül (Gazel 123, Mısra 1). [yeridi, -di]

veri var: Yerinde olur, hakkı var: Uygun olur, iyi olur.

Var yeri cəm’iyyātün zülfündə bər-həm olsə gər
Kim dedi ey dil sən ol mənizlə get kəşənə dut (Gazel 33, Mısra 3). [yeri var,]

verində: Uygun, muvafik.

Qılanda geyrə cəfā öldürür mənə qıryət
Verindədür saña mən gərçi bi-vəfā demişəm (Kit’a-ı Kebir 4, Mısra 2). [yerindədür, -i, -n, -də, -dür]

vet-: Erişmek, ulaşmak.

Köñül şükr eylə kim vəşl-i ruh-ı dildərə **yətdün** sən
Həzən-i hicr-i cövrün çəh görüb gülzərə **yətdün** sən (Gazel 169, Mısra 1). [yətdün, -dü, -n]

Köñül şükr eylə kim vəşl-i ruh-ı dildərə **yətdün** sən
Həzən-i hicr-i cövrün çəh görüb gülzərə **yətdün** sən (Gazel 169, Mısra 2). [yətdün, -dü, -n]

Cəhənnəm möhnətin hicrində ol hürivəşün çəkdün
Bu dəm cənnət təcir təhtiha’ l-ənhərə **yətdün** sən (Gazel 169, Mısra 4). [yətdün, -dü, -n]

Mələhət Mişrdə bəzār qurmuş Yüsif-i şānī
Züleyhəvəş bu gün ‘eşq ilə bu bəzərə **yətdün** sən (Gazel 169, Mısra 6). [yətdün, -dü, -n]

Şubən-i vād-i Eymən kimi yüz min çəküb möhnət
Vəli əhirdə Tür-ı vəşlə didərə **yətdün** sən (Gazel 169, Mısra 8). [yətdün, -dü, -n]

Əgərçi olmuş idün mürdə hicr-i yār ilən əhır
Məsīhi vəqt olan ol lə’l-i gövhərbərə **yətdün** sən (Gazel 169, Mısra 10). [yətdün, -dü, -n]

Əgər Fərhād tək zəhr içdün isə yār-ı Şirīnlə
Vəlikən şükr qıl əhır nəfəs dildərə **yətdün** sən (Gazel 169, Mısra 12). [yətdün, -dü, -n]

Çəküb hicrən həzənün bülbül-i şeydā tək ey Zū’ī
Bəhār əyyāmı gül vəşlinə ey bi-çərə **yətdün** sən (Gazel 169, Mısra 14). [yətdün, -dü, -n]

Nə hələ **yətdi** ləbim nə əlim qara zülfə
Nə süd bəhtimizün qarəliqdə qisməti var (Gazel 78, Mısra 5). [yətdi, -di]

Budur bundan səvā yohdur vüşāl-i yārə bir çarə
Tərif əhlina məqsüdə **yətişməkcün** bu rəh-bərdür (Gazel 88, Mısra 6). [yətişməkcün, -üş, -mək, -çün]

Sanmə zāhid **yətişürsən** bu ‘əməllə hüldə
‘Eşqdür şidq gərək munda itər məkr ü hiyə (Gazel 126, Mısra 9). [yətişürsən, -üş, -ür, -sən]

Vəşlə **yətimiş** idim zövq-i səfā eylər idim
O şifət kim ol bir kimsənə sultān yuhədə (Gazel 210, Mısra 3). [yətimiş, -miş]

Yā Rəb gələn bəhār səfā-yı vüşāl ver
Çün **yətimişük** kərəvət-i hicr ilə bu ilə (Gazel 214, Mısra 16). [yətimişük, -miş, -ük]

Gərək mə’sūq özi cəzb eyləsün ‘uşşāqını vəşlə
Yətişməz vüslətə gər gəzsə yüz min il sorağ ilə (Gazel 216, Mısra 8). [yətişməz, -üş, -məz]

Yüsifdən irş ilə bu vacəhət **yətiş** saña
Sənsən zəməndə məh-i Kən’ān nişānəsi (Gazel 231, Mısra 3). [yətiş, -üş]

Mə’işət büstānında cəhān əhlina gül **yətdi**
Mənim bu qara bəhtimdən piyāz u kəndənə çıxdı (Gazel 254, Mısra 5). [yətdi, -di]

Əyyüb dedi məsənniyə əd-ğurū ərhemī

Lütfünlə cism-i zārinə **yetti** şəfə ‘Əli (Kaside 1, Mısra 22).
[yetti, -di]

Dedi ey Zü’i-bi-çārə nədür bu hālət
‘Ərz qıldım ki soyuqdan **yetüşüb** bir əzār (Kaside 6, Mısra 22). [yetüşüb, -üş, -üb]

Həmişə çün mənə sizdən **yetübdü** cüd u səhā (Kaside 12, Mısra 22). [yetübdü, -üb, -di]

Hədiş ilə **yetüşübdür** bu söz ki əshābə
Soruşdılar gəlübən hātəm-i risālətdən (Kaside 15, Mısra 49).
[yetüşübdür, -üş, -üb, -dür]

Keçür bəhār ilə ‘ömrüm ‘əbəş yerə bī-cā
Bu hāldə bizi qoyma İlahi **yet** dādə (Kaside 18, Mısra 14).
[yet,]

Huşul olsə əgər feyz-i vüshun
Yetüşsə şəmme gər zövq-i məqālun (Mesnevi 3, Mısra 22).
[yetüşsə, -üş, -sə]

Cümlə şəhr əhli du‘ā-güdi o zāt-ı pākə
Yetüb əvāzə’-i ‘elm ü ‘əmali əflākə (Mesnevi 6, Mısra 30).
[yetüb, -üb]

Əndüh-i gəmə ‘əlac **yetti**
Təşrif gətürdi hān-ı Şirvān (Mesnevi 7, Mısra 61). [yetti, -di]

Bu mişālī söləyüb şahib-i ‘elm ü ‘ürfān
Sə’di ol kim onə hīkmətdə **yetüşməz** Loqmān (Mesnevi 9, Mısra 28). [yetüşməz, -üş, -məz]

Biz kimi var mı bələkəş bu bənī ādəmdə
Yetüşübdür dəm-i rihlēt mən-i bīmār ölümrəm (Müseddes 2, Mısra 8). [yetüşübdür, -üş, -üb, -dür]

Gördükdə şe‘rivi könlü ol növ’ şād olub
‘Aşiq **yetəndə** şād olı cānānə ey Gərīb (Kaside 3, Mısra 4).
[yetəndə, -əndə]

Ki bəlkə Zü’i-kəm-nām künc-i ‘üzlətdə
Edən du‘ası huşulə **yetə** icābət ilə (Kaside 20, Mısra 50).
[yetə, -ə]

Yetüşdi nāmə-i müşkīn hitāmun
Yəqīn mə‘lūm olundı həm mərəmun (Mesnevi 3, Mısra 7).
[yetüşdi, -üş, -di]

Verdi baña güşşə vü gəmdən nicāt
İskəndərə **yetüşdi** āb u həyāt (Mesnevi 4, Mısra 44).
[yetüşdi, -üş, -di]

Yetüşdi hər nə bələ vü müşibət etdim şəbr
Vəlik qıldı Hüseyn dərdi dağdār mənī (Müseddes 2, Mısra 27). [yetüşdi, -üş, -di]

İşārətlə rənz ilə yazmış baña
Məgər bu söz **yetməyübdü** güşuñə (Mesnevi 4, Mısra 60).
[yetməyübdü, -mə, -y, -üb, -di]

Nə **yetsəm** vəslə ārāmım nə hicrində qərārım var
Hüdāvəndə nə bəd-ovqāt u müşkil rüzgārım var (Gazel 50, Mısra 1). [yetsəm, -sə, -m]

Bir məclisə **yetüşdim** [o] hür u qüşür idi
Çəşm-i rəqib ü həsid o məclisdə dövr idi (Gazel 246, Mısra 1). [yetüşdim, -üş, -di, -m]

Həzānun āfəti **yetmək** gülə odur bā’is
Ki həddini tanımub etdi bəhş ‘izārın ilə (Gazel 205, Mısra 5). [yetmək,]

Şəbə **yetür** mən-i dil-həstədən dürüd u səlām

Ədəblə hāk-ı dərindən öpüb qılım ikrām (Gazel 129, Mısra 1). [yetür,]

Dil-kişvərini etdi müsəhhər sipāh-ı gəm
Yā Rəb tərəhhüm et **yetür** ol şəh-süvārımı (Gazel 228, Mısra 10). [yetür,]

Yā Rəb kim olur ‘ərzimi cānānə **yetürsün**
Dərd-i dilim ol həsov-i hūbānə **yetürsün** (Gazel 157, Mısra 1). [yetürsün, -sün]

Yā Rəb kim olur ‘ərzimi cānānə **yetürsün**
Dərd-i dilim ol həsov-i hūbānə **yetürsün** (Gazel 157, Mısra 2). [yetürsün, -sün]

Zülf-i siyəhin hörməgə ol zülf-i pərişān
Hür āynə dutsun u pəri şānə **yetürsün** (Gazel 157, Mısra 4).
[yetürsün, -sün]

Küfr-i sər-i zülf-i büt-i lālə-‘izārın
Az qaldı hələl dīn ilə imānə **yetürsün** (Gazel 157, Mısra 6).
[yetürsün, -sün]

Ol mäh firəqı mənə yüz min gəm olubdur
Səqı hanı gəm dəf’inə peymānə **yetürsün** (Gazel 157, Mısra 8). [yetürsün, -sün]

Həllāq-ı cəhān lütf eləyüb Zü’i-zārə
Bu aydə o məh-pārəni Şirvānə **yetürsün** (Gazel 157, Mısra 10). [yetürsün, -sün]

Bəd-ı şəbə yetürmədi Zü’i-fəğānını
İnsāf edüb bu növ’ ilə fəryādə gəlmədin (Gazel 166, Mısra 9). [yetürmədi, -mə, -di]

O mäh vəslinə bir gün **yetüşmədim** ahır
Mənim bu tələ’imün gör nə bəd sitərəsi var (Gazel 87, Mısra 3). [yetüşmədim, -mə, -di, -m]

Minə-yı küyunə Zü’i **yetüşməmiş** yārın
Təvāfin eyləməmiş cānıvı fəda qıldın (Gazel 167, Mısra 11). [yetüşməmiş, -mə, -miş]

Görmüşəm dün gecə hıvurşid-i dirəhşān yuhudə
Yetüşür vüslətə kim görsə bu ‘ünvān yuhudə (Gazel 210, Mısra 2). [yetüşür, -ür]

Yüz āh-ı süznāk ilə vəslə **yetüşmədim**
Zāhid necə tapar sölə bu həy u hū ilə (Gazel 214, Mısra 9).
[yetüşmədim, -mə, -di, -m]

‘Əql ilə döğüldür hərəm-i vəslə **yetüşmək**
Tā olmayəsən ‘āşiq-i divānə yolun yoh (Gazel 36, Mısra 7).
[yetüşmək,]

yet-: Bir gereksinimi karşılayacak, giderecek nicelikte olmak.

Yavaş yavaş bularə gəldi kāmīl ādəmlər
Yetürdi tā bu məqāmə ki dutdı dünyanı (Kaside 23, Mısra 42). [yetürdi, -ür, -di]

yet-: Yardım etmək.

İlahi mərhəmətündən özün **yetüş** dādə
Gətür üşulə bu cühhāl adı mollanı (Kaside 23, Mısra 87).
[yetüş, -üş]

yetir-: Ulaştırmak, eritirmek, ıbləğ etmək, vasıl etmək.

Ya edün həncər-i bī-dād ilə şəd pərə mənī
Qana döndi cigərım yā **yetirün** yārə mənī (Gazel 224, Mısra 2). [yetirün, -ün]

yetis-: Ulaşmak, ermek, varmak, vasıl olmak.

‘Āşiq ki fənā bəzminə ‘eşq içrə **yetişdi**
Ol məs’ələdə şāfi’ yā ə’zəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 7*).
[*yetişdi, -di*]

Müşkilün həllinə seyr eylə kənār-ı ərşə
Mətləbün ondə huşülə **yetişür** hər bəbət (*Kaside 5, Mısra 32*). [*yetişir, -ir*]

Dərd [ü] gəmdən cānım boğazə yetüb
Şəd şükürlə ki **yetişdim** hüdmetə (*Mesnevi 4, Mısra 72*).
[*yetişdim, -di, -m*]

yetmiş: Yetmiş sayısı.

Tapdı o şəhş hər iki dünyədə bir nicāt
Hər kəs ki etdi **yetmişə** həştādəcən həyāt (*Muhammes 1, Mısra 20*). [*yetmişə, -ə*]

yetən: Her karşıya çıxan, herkes.

Nədür bir bī-vəfā ‘eşqinə ey qanə dōnən könlüm
Yetən hər nā-kəs ü bī-fəhmdən tən ü tə’əddā çək (*Gazel 116, Mısra 10*). [*yetən,]*

Urub çün bərg-i gül həm-rəngliq lāfın dodağ ilə
Şəbā toprağə salmış hər **yetən** tapdər ayağ ilə (*Gazel 216, Mısra 2*). [*yetən,]*

yetər: Ulaşır, varır, yeter.

Belə inşaf olur əhbābını yād eyləməz əhbāb
Saña ālır bu hişlətdən **yetər** çoh çoh ziyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 8*). [*yetər,]*

vezid: Emevi devletinin kurucusu Muaviye'nin oğlu.

Yezid tək adı məl’ün özi cəhənnəmdə
Nə fā’idə elə olsə hökümət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 13*).
[*yezid,]*

yih-: Yıkmak, harap etmek, mahvolmasına sebep olmak.

Bizimki getdiği təhşil ‘əbādī ‘əmmāmə
Biri tə’əşşüb-i məzhəb ki **yihdi** dünyāni (*Kaside 23, Mısra 62*). [*yihdi, -dı*]

yihl-: Yıkılmak, çökmek, tarumar olmak.

Bīmār qaluban gəm-i ‘innāb-ı ləbindən
Ey cān **yihl** ol dərgəh-i Loqmānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 12*). [*yihl,]*

yıq-: Yığmaq, toplamak, biriktirmek.

Bir cigər də aydā əlmə əkl qıl hūn-ı cigər
Yıq gələn qoy qalsun āhırdə nədəmət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 12*). [*yıq,]*

Sən **yıqub** hərc etmədün bir həbbə Həqqə cānuvə
‘Āləm-i ‘uqbədə bəh gör kim ‘uqubət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 5*). [*yıqub, -ub*]

Bu iddi’ā də bir olsə nə eybi hər mollā
Beş on ‘əvām **yıqub** qalızır buğāğını (*Kaside 23, Mısra 84*). [*yıqub, -ub*]

yıq-: Yıkmak, dağıtmak, sona erdirmek.

Ya tərək edün bu bəzmi **yıqun** bu būsāfı ya
Ol bī-vəfā nigārə edün çārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 3*).
[*yıqun, -un*]

yoh: Bulunmayan, mevcut olmayan (nesne, kimse vb.), var karşıtı.

‘Āləmə mə’lüm olubdur qoydıqun ədəb-i dīn
Hiç bir mürsəl nəbīdə **yohdi** belə ihtidā (*Gazel 2, Mısra 8*).
[*yohdi, -di*]

Təğyir-i ihtiyārı çü **yohdur** qəzā içün
Təqdīrə rāzı ol gəm-i dövrənə aqlama (*Gazel 5, Mısra 5*).
[*yohdur, -dur*]

Sənünçün dānədür dünyədəki ləzzətlər ey gāfil
Dürüst etsən nəzər zımnında **yohdur** dāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 4*). [*yohdur, -dur*]

Özi **yoh** adı var ‘inqād-ı fəzl vücut-ı səhā
‘Əbəs yerə dolanub kīmyāni ahtarma (*Gazel 9, Mısra 3*).
[*yoh,]*

Nə yazdı kätib-i təqdīr **yoh** onə təğyir
Həvāyə düşmə belə mā-cərāni ahtarma (*Gazel 9, Mısra 7*).
[*yoh,]*

Yohdi cāni hər kimün könlündə cānān olmasa
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə kim cān olmasa (*Gazel 13, Mısra 1*). [*yohdi, -di*]

İşmün ziyadə mənfə’ətün **yohdi** olsə də
Məhlūq təbə’ āyə-i Qur’ānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 9*).
[*yohdi, -di*]

Yoh ‘eybi Hızr-i hət dutə lə’lün kənārını
Tüf gızāsı rəsmdür ‘āləmdə qənd olub (*Gazel 24, Mısra 9*).
[*yoh,]*

Yohdur təməm şəhərdə bir belə mäh-rū
Bu vəchdəndi məskənim āhırdə kənd olub (*Gazel 24, Mısra 5*). [*yohdur, -dur*]

Āynə-i dünyāni dutmuş **yohdur** İskəndər şifət
Cām çohdur līk bəzm-i ‘eys içün Cəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 7*). [*yohdur, -dur*]

Neylüm bəhār olubdı könlüdə fərəğ yoh
Gül-gəşt-i gülsitān təməşā-yı bāğ **yoh** (*Gazel 37, Mısra 1*).
[*yoh,]*

Neylüm bəhār olubdı könlüdə fərəğ **yoh**
Gül-gəşt-i gülsitān təməşā-yı bāğ **yoh** (*Gazel 37, Mısra 2*).
[*yoh,]*

Tərtīb-i bəzmə kīsəməzün **yohdi** təqəti
Nə başdə ‘eşq-i yār nə əldə ayağ **yoh** (*Gazel 37, Mısra 4*). [*yoh,]*

Şəhrə vü bāğ versə də firdövsdən nişān
Göz açmağə nəzərəyə məndə dimāğ **yoh** (*Gazel 37, Mısra 6*). [*yoh,]*

Anlar bəhār u lālə vü gül zövqini o kəs
Kim hātīrində zərre qədar dərd-i dāğ **yoh** (*Gazel 37, Mısra 8*). [*yoh,]*

Nə zövqi Zū’ī pərtöv-i şəms ü bəhārdan
Ol şəhş içün ki yanmaqə neftin çırāğ **yoh** (*Gazel 37, Mısra 10*). [*yoh,]*

Tərtīb-i bəzmə kīsəməzün **yohdi** təqəti
Nə başdə ‘eşq-i yār nə əldə ayağ **yoh** (*Gazel 37, Mısra 3*).
[*yohdi, -dı*]

Gər var bəhār līk büt-i gül-‘izār **yoh**
Hicrān gəmilə meyl-i gül-i lāləzār yoh (*Gazel 38, Mısra 1*).
[*yoh,]*

Gər var bəhār līk büt-i gül-‘izār **yoh**

Hicrān gəmilə meyl-i gül-i lələzār **yoh** (Gazel 38, Mısra 2).
[yoh,]

Zülf ü ruḥı həyālī ilə eyləyim baña
Müddətdi kim təfəvüt-i leyl ü nəhār **yoh** (Gazel 38, Mısra 4). [yoh,]

Bilməm nə növ'lən keçəcək bu bəhārımız
Nə nəqdimiz nə meykədədə 'etibār **yoh** (Gazel 38, Mısra 6).
[yoh,]

Təqdīr iləndi 'izzət ü zillət zəmənadə
Təğyirə hiç kimsənədə iḥtiyār **yoh** (Gazel 38, Mısra 8).
[yoh,]

Lāzım döğül bu var yohun fikrin eyləmək
Əlbəttə 'əqibət olacaq cümlə var **yoh** (Gazel 38, Mısra 10).
[yoh,]

Sāqī gözün nidəsi o cān-cövhərin gətür
Lütf et vücudum etdi gəm-i rüzgār **yoh** (Gazel 38, Mısra 12). [yoh,]

Bəlkə bu dər-d-i möhnət ü gəmdən kənār olaq
Hərçənd dər-d ü möhnətə hədd ü kənār **yoh** (Gazel 38, Mısra 14). [yoh,]

Tənhā nə mən bələ vü gəm-i dər-dəəm əsir
Hansı köñüldi lələ kimi dəğdār **yoh** (Gazel 38, Mısra 16).
[yoh,]

Žū'ī bu şeş-dər-i gəm için tasun atmadı
Bu 'ərşədə sənün tək bir bəd qumār **yoh** (Gazel 38, Mısra 18). [yoh,]

Lāzım döğül bu var yohun fikrin eyləmək
Əlbəttə 'əqibət olacaq cümlə var **yoh** (Gazel 38, Mısra 9).
[yohun, -un]

Sən edən fışqlərün nəş'əsi yoh ləzzəti **yoh**
Meydə var zövq ü fərəh 'işrət ü ləzzət zāhid (Gazel 39, Mısra 17). [yoh,]

Sən edən fışqlərün nəş'əsi yoh ləzzəti **yoh**
Meydə var zövq ü fərəh 'işrət ü ləzzət zāhid (Gazel 39, Mısra 17). [yoh,]

Əfsūs ki **yoh** bir nəfər 'ərif ki dəm-ā-dəm
Cān-tüfəsinə şəhd-i kəlāmında şəkar var (Gazel 42, Mısra 5).
[yoh,]

Mənim **yoh** hörmətim mey-hənələrdə deyr ü məsciddə
Sənün hər yerdə olsun 'izzətün həm 'etibārın var (Gazel 46, Mısra 7). [yoh,]

Nə sūd ondan bəhār oldı əlimdə sāğərim **yohdur**
Əgər gülşəndi bəzmim bir gül üzlü dil-bərim **yohdur** (Gazel 47, Mısra 1). [yohdur, -dur]

Nə sūd ondan bəhār oldı əlimdə sāğərim **yohdur**
Əgər gülşəndi bəzmim bir gül üzlü dil-bərim **yohdur** (Gazel 47, Mısra 2). [yohdur, -dur]

Nə pır-i meykədə yanında zərrə e'tibārım var
Nə rəhn-i cāmə hırqəsicə nə sīm u zərim **yohdur** (Gazel 47, Mısra 4). [yohdur, -dur]

Nə var künc-i qəfəsədə āb u dānəm əşkdən geyri
Nə şah-ı vüslətə uçmaq için bāl u pərim **yohdur** (Gazel 47, Mısra 6). [yohdur, -dur]

Sikəndər tək bələ zülmātı içrə qalmışam həyrān
Vüsal-i çeşmə-i həyvānə Hızrim rəh-bərim **yohdur** (Gazel 47, Mısra 8). [yohdur, -dur]

Nə rind-i ləubālī tək hərəbāt içrə zövqüm var
Nə zāhid tək ümid-i hülid ü hür u kövsərim **yohdur** (Gazel 47, Mısra 10). [yohdur, -dur]

Cəhān bāğında bir ḥ'əşgīdə nəhlə bənzərəm mən kim
Nə bir şahım nə sāyəm nə şüküfə nə bərim **yohdur** (Gazel 47, Mısra 12). [yohdur, -dur]

Cəhālət əhlinün Yə'cücünə Žū'ī giriftārəm
Bu dər-di çəkməgə səd həyf kim İskəndərim **yohdur** (Gazel 47, Mısra 14). [yohdur, -dur]

Sağınmə bī-kəsəm ey sūh **yohdı** bir kimsəm
Bələ vü möhnət ü əndüh u gəm sipāhimdur (Gazel 53, Mısra 7). [yohdı, -dı]

Yüz ay olur müşəvvər-i nəqs-i dəhān çəkər
Yohdur aradə hiç nişān yohsə cān çəkər (Gazel 61, Mısra 2). [yohdur, -dur]

Həlqün dəhi **yoh** mətləbi bir pūldan özgə
Nāmüs həyā 'ār ilə geyrat nə içündür (Gazel 68, Mısra 19).
[yoh,]

Çün **yohdı** vəfā 'ömrədə dövlət nə içündür
Cəm' etmək için dövləti zəhmət nə içündür (Gazel 68, Mısra 1). [yohdu, -du]

Çün müştəri **yohdur** bu bizə'ət nə içündür
Şəd-həyf ki pis vəqtdə gəldük bu cəhānə (Gazel 68, Mısra 18). [yohdur, -dur]

Dutub āyınə-rü dünyānı cām 'āləmdə çoh çohdur
Vəlīkən **yohdur** İskəndər nə bir Cəmşid nə Cəm var (Gazel 70, Mısra 4). [yohdur, -dur]

Fəqir ü əğniyə şah u gədə olmaqə bā'is nə
Bilən **yohdur** bu əmri līk munda sirr-i mübhəm var (Gazel 70, Mısra 8). [yohdur, -dur]

'Ənqā kimi nişānəsi **yoh** nāmı zikr olur
Bəzl ü 'əfā vü lütf ü ḥimāyət görünməyür (Gazel 71, Mısra 7). [yoh,]

Bəs ki zülf ü ruḥı fikrindədi könlüm **yohdur**
Nə günüz şəbr ü gəbātım nə qərārim gecələr (Gazel 72, Mısra 5). [yohdur, -dur]

Şəd-həyf Žū'ī **yohdı** bu təzviri anlayan
Zāhirdə var gözi vəli bātində kürdür (Gazel 74, Mısra 13).
[yohdı, -dı]

'Ənqāyə dönüb mə'rifət ərbābi cəhāndə
Yoh 'elm ü ədəb məşrəb-i 'ürfān dəğişübdür (Gazel 76, Mısra 6). [yoh,]

İmāni **yohdı** bədəyə zāhid inanmasə
Hər dəmdə meydə mö'cüz-i yuhyi'l-'izām olur (Gazel 77, Mısra 11). [yohdı, -dı]

Bəhār oldı nə sūd ondan ki bir dildārimız **yohdur**
Mey-i gül-nārimız nə dirhəm ü dīnārimız **yohdur** (Gazel 79, Mısra 1). [yohdur, -dur]

Bəhār oldı nə sūd ondan ki bir dildārimız **yohdur**
Mey-i gül-nārimız nə dirhəm ü dīnārimız **yohdur** (Gazel 79, Mısra 2). [yohdur, -dur]

Mətā'-ı 'eyş ü 'işrət çohdı dünyānun dükānında
Bizim nə nəqdimiz var ondə nə bāzārimız **yohdur** (Gazel 79, Mısra 4). [yohdur, -dur]

'Əcəb bī-kārə vü āvərə vü bī-cārə olduq kim
Nə dünyā vü nə 'uqbā işlərindən kārımız **yohdur** (Gazel 79, Mısra 6). [yohdur, -dur]

Nə var mey-hənərdə e'tibārım cür'e-i cāmə
Nə dəhən bədəyə əcnāsdan bir vārımız **yoğdur** (Gazel 79, Mısra 8). [yoğdur, -dur]

Hudāvəndə nə bəd-sā'ətdə məhlūq olmuşuq biz kim
Hələ' iqlər yanında zərrəcə miqdārımız **yoğdur** (Gazel 79, Mısra 10). [yoğdur, -dur]

Bu qədri dərd ü möhnətlə ölüb qurtarmadun Zü'ī
Şəmāhı əhliyūq məşhūr sözdür 'ārımız **yoğdur** (Gazel 79, Mısra 12). [yoğdur, -dur]

Könlül çü **yoğdı** bəqā 'ömrə çəkmə gəm bī-cā
Demün gənīmət bil cümləsi fənādandur (Gazel 83, Mısra 11). [yoğdı, -dı]

Zülmāt dutub 'āləmi **yoğ** Hızr ilə İlyās
İskəndər ilə çeşmə-i heyvān qutarubdur (Gazel 84, Mısra 5). [yoğ,]

Yüz əyəni təfsir edəsən güşunə almaz
Yoğ bəvər edən hörmət-i Qur'an qutarubdur (Gazel 84, Mısra 10). [yoğ,]

Münkirliqün **yoğ** fā'idəsi imānə gəlmək yaşıdır
Nār-ı cəhənnəmdən qaçub rizvānə gəlmək yaşıdır (Gazel 85, Mısra 1). [yoğ,]

Dəm **yoğdı** o bī-çərə için kim gəmi **yoğdur**
Hər kimsə ki dərd ü gəminə həm-dəmi **yoğdı** (Gazel 86, Mısra 1). [yoğdı, -dı]

Dəm yoğdı o bī-çərə için kim gəmi **yoğdur**
Hər kimsə ki dərd ü gəminə həm-dəmi **yoğdur** (Gazel 86, Mısra 1). [yoğdur, -dur]

Dəm yoğdı o bī-çərə için kim gəmi **yoğdur**
Hər kimsə ki dərd ü gəminə həm-dəmi **yoğdur** (Gazel 86, Mısra 2). [yoğdur, -dur]

Zāhid bizi sən mən' eləmə anlamayursan
Zühhādun o rindānə şifət 'āləmi **yoğdur** (Gazel 86, Mısra 4). [yoğdur, -dur]

Gər cənnət ü firdövsdür 'āləm bu zəməndə
Şəd-heyf ki bir rəmz bilən ədəmi **yoğdur** (Gazel 86, Mısra 6). [yoğdur, -dur]

Budur bundan səvā **yoğdur** vüşāl-i yārə bir çarə
Təriq əhlinə məqsüdə yetüşməkçün bu rəh-bərdür (Gazel 88, Mısra 5). [yoğdur, -dur]

Ləbün zövqi əgər mey-nəş'əsindən gəlməsə **yoğ** 'eyb
Ki nūr-ı āftāb əlbəttə kim meh-tābdan gəlməz (Gazel 96, Mısra 7). [yoğ,]

Çün dərc-i dəhānundı 'əlācım gər ətibbā
Yoğdur dedilər çərə bu bī-çərə tapulmaz (Gazel 98, Mısra 12). [yoğdur, -dur]

Hər kəs ki lələ-i ruh-ı dildārə meyli **yoğ**
Həqqā səfā-yı bağ u gülüstānı anlamaz (Gazel 100, Mısra 3). [yoğ,]

Dəhən-i yār demək çeşmə-i heyvānı gələt
Varə təşbih **yoğ** etmək olur ə'yānı gələt (Gazel 109, Mısra 2). [yoğ,]

'Uşşāqun almaz əynə-qəlbini jəng-kəder
Hər yerdə olsə gün o yerə **yoğdı** tərliq (Gazel 111, Mısra 4). [yoğdı, -dı]

Təhəmmül eylə Zü'ī **yoğdı** təğyir

Təmām işlərdi təqdīr-i qəzālīq (Gazel 112, Mısra 17). [yoğdı, -dı]

Yatma Zü'ī **yoğ** səbāti bu cəhānun cəhd edüb
Əhirdə lütf-ı həyyü'l-əyām almaq gərək (Gazel 119, Mısra 9). [yoğ,]

Çün səndə **yoğdı** Nūhdan artuq bələyə səbr
Ver göz yaşunla 'āləmi tūfānə ey könlül (Gazel 123, Mısra 5). [yoğdı, -dı]

Nə için **yoğ** sözi təşbih qılublar varə
Ləb-i mey-günuvı cān verməgə 'İsāyə məşəl (Gazel 126, Mısra 7). [yoğ,]

Mən-i şikəstəyə səndən nə vaxtlərdi ki **yoğ**
Nə qəşid ü nə pəyām u nə kəgəz ü nə səlām (Gazel 129, Mısra 13). [yoğ,]

Mən ağlaram əgərçi baña 'eyb edərsə həlq
Bī'llāh firāqə **yoğdı** belə təqət ağlaram (Gazel 133, Mısra 4). [yoğdı, -dı]

Rəhət məqām **yoğdı** cəhān içrə Zü'iyə
Gər bir məqām tapsə idim rəhət ağlaram (Gazel 133, Mısra 17). [yoğdı, -dı]

Yüz min cəfāyə tīb u təvānım var ey nigār
Yoğ görməgə rəqib ilə sən māhi təqətim (Gazel 138, Mısra 6). [yoğ,]

Məscid əhlində ki **yoğ** zövq Hudāyā n'olı bir
Güşə-i meykədədə məclis-i 'ürfānə gedəm (Gazel 140, Mısra 11). [yoğ,]

Ağzıvı gönçə bilüb həlqə bəyān eylər idim
'Əqli **yoğluqdan** bah gör nə gümən eylər idim (Gazel 144, Mısra 2). [yoğluqdan, -luq, -dan]

'Eşq 'āləmində zür-ı zırh **yoğdur** ehtiyāc
Tərk-i sər etməsin belə meydānə gəlməsün (Gazel 146, Mısra 7). [yoğdur, -dur]

Ayaqun topraqı olmaqdan özgə **yoğdı** bir fikrim
Olub bīgānə cāndan çəkməzəm əl əşnālıqdan (Gazel 151, Mısra 10). [yoğdı, -dı]

Cəfā qılmə kərəm qıl Zü'iyə ey şüh lütf eylə
Əgərçi **yoğ** gözəllərdə nölür görsəm vəfā səndən (Gazel 168, Mısra 18). [yoğ,]

Nə şāhinsən nə bülbül nə həzār-əhəng nə şulşul
Tuyurun hālətindən səndə **yoğ** bir şey 'əyān Şāhīn (Gazel 171, Mısra 18). [yoğ,]

Nədən həm-cinsivə yā geyr cinsə yoğdur əltāfun
Yəqinimdür ki **yoğdur** səndə şāhindən nişān Şāhīn (Gazel 171, Mısra 15). [yoğdur, -dur]

Nədən həm-cinsivə yā geyr cinsə yoğdur əltāfun
Yəqinimdür ki **yoğdur** səndə şāhindən nişān Şāhīn (Gazel 171, Mısra 16). [yoğdur, -dur]

Sīmyā tək bu cəhān içrə həyātun **yoğdur**
Ayulandə bilüsən şüreti ol mə'nādən (Gazel 173, Mısra 11). [yoğdur, -dur]

Yoğ Zü'iyə vəfā vü səhānun nişānəsi
Ahtarmışam şigār u kibārın zəmənenün (Gazel 175, Mısra 9). [yoğ,]

Cəbr ilə ihtiyārdə **yoğ** bir qəder dəlil
Hər nə kəlām var 'uləmə-yı kibārdan (Gazel 176, Mısra 21). [yoğ,]

Çün **yohdı** fəzl ü mə'rifət ü şe'rə müştəri
Bî-qədr ü nā-ravāc olub zəhr-i mārden (*Gazel 176, Mısra 11*). [*yohdı, -dı*]

Gör kimdədür qüştür əgər **yohdı** meyvəsi
Ummaq olur mı bu sözi bîd ü çinārdan (*Gazel 176, Mısra 15*). [*yohdı, -dı*]

Pəs hər vücüdə mücid-i əşli verüb şifət
Əşyadə **yohdı** zərrə qədər ihtiyārdan (*Gazel 176, Mısra 18*). [*yohdı, -dı*]

Gər cānımı lə'lün həvəsi alsə 'əcəb **yoh**
Kim nəqdləri bādə-i reyhān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 3*). [*yoh,]*

Əgərçi yandı köñül çərhi dūd-ı āhundan
Nə sūd rəşhə-i əltāf **yohdı** mähundan (*Gazel 185, Mısra 2*). [*yohdu, -du*]

Zülfün tək yoh sünbülə firdövs-i bərində
Rüyun kimi **yoh** bir gül-i həmrā çəməni içrə (*Gazel 187, Mısra 5*). [*yoh,]*

Zülfün tək yoh sünbülə firdövs-i bərində
Rüyun kimi **yoh** bir gül-i həmrā çəməni içrə (*Gazel 187, Mısra 6*). [*yoh,]*

Yohdı cānı hər kimün könlündə cānān olmasə
Çün cəmədə bənzəyir hər yerdə kim cān olmasə (*Gazel 197, Mısra 1*). [*yohdı, -dı*]

Žū'iyā **yoh** elə dil-dün-ı gəm hierānında
İstəsən vüslət əgər gönçə-i həndāni ilə (*Gazel 204, Mısra 13*). [*yoh,]*

Bəd-bəht ü nîk-bahtlıqun bā'ışin bilən
Çün **yohdı** lāf-ı zəhn ü zəkādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 12*). [*yohdı, -dı*]

E'tibārı yuhunun **yohdı** əgər 'āləmdə
Şidqlə çünki gətürdim saña imān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 7*). [*yohdı, -dı*]

Həqiqət 'āləmində **yoh** təfāvüt zərrə miqdārı
Nə fərqi yā Menātə qulluq et yā Lāt u 'Uzzāyā (*Gazel 212, Mısra 11*). [*yoh,]*

Növ-bəhārın **yohdı** zövqi cām u cībi hālīyā
Rəhn-i cām-ı mey olub çoh cübbə çuğalar genə (*Gazel 217, Mısra 13*). [*yohdı, -dı*]

'Əcəb **yoh** məhv olə cismim təcəllā-yı cəməlindən
Bu şölə yandırubdur dāğlə Mūsā İbn-i 'Ümrāni (*Gazel 220, Mısra 7*). [*yoh,]*

Žū'î gəm-i dəhāni ilə ol sitəmgərin
Görsən vücüdümü **yoh** edərsən gümān mənə (*Gazel 227, Mısra 10*). [*yoh,]*

Mü sölədim meyānına **yohdur** sözün dedi
Žū'î gətürmə ortalıqə mümüyānımı (*Gazel 234, Mısra 11*). [*yohdur, -dur*]

Bir kimsədə **yoh** şivə-i inşāf u mürüvvət
Dəcələ dönüb həlq qiyāmət məgər oldı (*Gazel 239, Mısra 3*). [*yoh,]*

Yoh idi dildə gəm-i hier şād vəşlün ilə
O gün bir özgə gün idi o vəqt dīgər idi (*Gazel 240, Mısra 3*). [*yoh,]*

Rəsm-i səhā vücūd-ı cəhāndən olubdı tēyy
Yoh bir nəfər bu həlqün arasında Hātəmi (*Gazel 243, Mısra 4*). [*yoh,]*

N'etsünfəğānə Žū'î-t-i bî-çārə gəlməsün
Yoh bu hərābə mülkdə bir yār u həmə-dəmi (*Gazel 243, Mısra 10*). [*yoh,]*

Bād-ı bəhār cənnət edüb gərçi 'āləmi
Səd-həyf **yohdı** belə behiştün bir ədəmi (*Gazel 243, Mısra 2*). [*yohdı, -dı*]

Çünki bəzmimdən ayağ çəkdi nigārım getdi
Ləzzət ü 'eyş ü tərāb **yoh** ilə vārım getdi (*Gazel 248, Mısra 2*). [*yoh,]*

Meydān-ı 'eşq hālidi **yoh** bir nəfər hərīf
Nə bir dil-āvərə sər ü sərdār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 5*). [*yoh,]*

Fikr eylə dərsiz olu mı hāşil 'elmlər
Tə'limsiz cəhāndə tapan **yoh** fərāsəti (*Kaside 2, Mısra 8*). [*yoh,]*

Yohdur bizim bu 'əşrimizün əhl-i himməti
Tə gözleşün tə'əşşüb ilə dīn ü milləti (*Kaside 2, Mısra 1*). [*yohdur, -dur*]

Şā'ir nə növ' [ilə] desün hüsni-qönçəni
Yoh bir nəfər [ki] tā ohuyub qanə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 12*). [*yoh,]*

Hər ləfzi gönçə mə'nisi gül tək fərəh-fəzā
Ohşatsam 'eyb **yohdı** gülüstānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 6*). [*yohdı, -dı*]

Bəhşiş ilə əhl-i dövlət şān u şövkət arturur
Yohdı bəhşiş bā'is oldur şövkət-i şān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 12*). [*yohdı, -dı*]

Yohdı bir kəs şöhibətdən rüh u cān ləzzət tapə
Arədim gəzdim dəhi hər güşə hər yan qalmayub (*Kaside 4, Mısra 13*). [*yohdı, -dı*]

H'osçə hālāt ilə āsūdəvār idim rāhət
Ey h'os ol gün ki köñüldə **yoh** idi bir möhnət (*Kaside 5, Mısra 1*). [*yoh,]*

Ze-bəş **yoh** təlib-i fəzl ü kəməl u şe'r 'āləmdə
Bu mə'nīdən baña dövrān əliflərdən sinān qılmış (*Kaside 11, Mısra 15*). [*yoh,]*

Yohdı bir kimsədə hāl-i dil-i dīvānəmizə
Bir 'ələc eyləyübən kārımə versün əncām (*Kaside 13, Mısra 21*). [*yohdı, -dı*]

Gəlmişəm getməgimə **yohdı** kərāim ki gedim
Bu də bir məs'ələ-i şa'b idi ey rüh-i rəvān (*Kaside 14, Mısra 17*). [*yohdı, -dı*]

Mürüvvətün əşəri **yohdı** hiç kimsənədə
Genə səhā tapulur rind-i bādə-peymādə (*Kaside 18, Mısra 9*). [*yohdı, -dı*]

Bilməm nədəndi **yohdı** səfā bu bəhārdə
Nə seyr-i gülşən ü gül ü nə lələzārdə (*Kaside 19, Mısra 1*). [*yohdu, -du*]

Yohdur əzəlki qā'idədə cəzbə hüsndə
Dil-bər döğül o tavr ilə ruhsār-ı yār də (*Kaside 19, Mısra 5*). [*yohdur, -dur*]

Yohdur bu gündə mə'rifət ü şe'rə müştəri
Hərçənd cüst [ü] cü elədim hər diyārdə (*Kaside 19, Mısra 29*). [*yohdur, -dur*]

Ondan olur 'ələc genə dərd-i Žū'iyə

Yohdur səhā rəviyyəsi güşə kənərdə (*Kaside 19, Mısra 36*).
[yohdur, -dur]

Yoh əhl-i hāl şərh eləyim tã bələlərim
Çohdur şikayətim mənim Pərvərdgār ilə (*Kaside 21, Mısra 3*). [yoh,]

‘İsā kimi vücūd-ı piyadə hımārı **yoh**
Nəqə verüb hımār olanə yüz qatār ilə (*Kaside 21, Mısra 7*).
[yoh,]

Yohdur bir ağ gün mən-i bəh̄ti qara içün
‘Ömrüm keçir ‘əbəş belə ley l ü nəhār ilə (*Kaside 21, Mısra 11*). [yohdur, -dur]

Şād ol cəhāndə çəkmə dəhi var **yoh** gəmin
Yohdur təfəvüti əcəlün **yoh** var ilə (*Kaside 21, Mısra 30*).
[yohdur, -dur]

Çü **yohdı** kimsədə qüdrət qəzāyə təğyirə
Rizā ilən elə h̄ oş h̄atir-i pərişanı (*Kaside 23, Mısra 13*).
[yohdı, -dı]

Nədür səbəb bunə pəs bī-nizāmlıqdur həm
Nə **yohdı** yahşı mü‘əllim də öyrədə anı (*Kaside 23, Mısra 60*). [yohdı, -dı]

Yüzdən birinün **yohdı** bu ovqətdə fəhmi
‘Elm ü ədəb ü fəhm ü fərāsət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 11*). [yohdı, -dı]

Lik çü **yoh** imdi bir əhl-i səhā
Qəsīdə vü şe‘rə desün mərhəbə (*Mesnevi 5, Mısra 57*). [yoh,]

Yohdur bəña şāh səndən özgə
Zü‘iyə pənāh səndən özgə (*Mesnevi 7, Mısra 67*). [yohdur, -dur]

Müddətdi ki gəlmişəm burayə
Yohdur yetən çatan h̄arayə (*Mesnevi 7, Mısra 70*). [yohdur, -dur]

Var yequm u **yohluqum** kim anlar
Kim h̄ālımdan olur h̄əbərdār (*Mesnevi 8, Mısra 33*).
[yohluqum, -luq, -um]

Nə qədər fikr elədim diqqət ilə bu kārə
Məktəb ü dərşdən özgə bunə **yohdur** çārə (*Mesnevi 9, Mısra 66*). [yohdur, -dur]

Yohdı bir kimsə əşldən āgāh
Pülə derlər bugünkü gün Allāh (*Mesnevi 11, Mısra 43*).
[yohdı, -dı]

Vəlī sənsiz köñül ārāmı **yohdur**
Cəməlun görməmiş dil-kāmı **yohdur** (*Mesnevi 12, Mısra 17*). [yohdur, -dur]

Vəlī sənsiz köñül ārāmı **yohdur**
Cəməlun görməmiş dil-kāmı **yohdur** (*Mesnevi 12, Mısra 18*). [yohdur, -dur]

Pirənəliqdə çün kişinün **yoh** o h̄āləti
Çoh məclisə oturmaqə olmaz ləyāqəti (*Muhammes 1, Mısra 13*). [yoh,]

Bir gün həyāt istəməyəm Zü‘iyə dəhi
Çün **yoh** bədəndə zərrəcə zövq ü şəfā dəhi (*Muhammes 1, Mısra 26*). [yoh,]

İmdi mənim də yahşı günim müstədam idi
Vafırqətə bu əşrdə **yoh** bir rəfiq olan (*Muhammes 2, Mısra 24*). [yoh,]

Yoh Zü‘ī tək bəhār-ı bələyə gərīq olan
Əfsūs o dəm ki çərḥ bəña h̄amān qulām idi (*Muhammes 2, Mısra 27*). [yoh,]

Yoh bir mədāh̄ilim belə bī-kārə olmuşam
Əl-qışsə çərḥ əlindən mən cənə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 23*). [yoh,]

Bir yerdəəm təfəvüti **yoh** tūfī vü gürāb
Bilməz nədür cəhāndə günāh ilə yā şavāb (*Muhammes 3, Mısra 25*). [yoh,]

Tər olmamışdı h̄üşk-ləbim bir şərāb ilə
Yoh fikr edən ki nişə bu dövrənə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 39*). [yoh,]

İmdi qaçub bu mənəbə‘-i ‘ürfānə gəlmişəm
Ölməkdən özgə **yohdı** bu dərdün təbəbətī (*Muhammes 3, Mısra 30*). [yohdı, -dı]

Nə var idi köñüldə gəm ü dərd-i rüzgār
Nə var u **yoh** küdürəti olmazdı āşikār (*Müseddes 1, Mısra 8*). [yoh,]

Bilməm nədəndi **yohdı** şəfā bu bəhārdə
Nə seyr-i gülşən ü gül ü nə lāləzārdə (*Kaside 19, Mısra 1*).
[yohdı, -dı]

Dərdə ki cəhāndə dil bilən həm-dəm **yoh**
‘Ömrün yüz olə da şād keçən bir dəm **yoh** (*Rübai 5, Mısra 1*). [yoh,]

Əlündən gəldügi həyri dirig etmə gədələrdən
Nə bəzm-i ‘işrət içrə dil-bər-i h̄ürī-liqāmız **yoh** (*Tahmis 1, Mısra 6*). [yoh,]

Nə mülk-i gürbət içrə bir ənis-i dil-güşāmız **yoh**
Şəbā səndən səvā bir kimsəyə bi’llāh ricāmız **yoh** (*Tahmis 1, Mısra 7*). [yoh,]

Nə mülk-i gürbət içrə bir ənis-i dil-güşāmız **yoh**
Şəbā səndən səvā bir kimsəyə bi’llāh ricāmız **yoh** (*Tahmis 1, Mısra 8*). [yoh,]

Əsir-i gürbətüz biz səndən özgə āsnāmız **yoh**
Ayağun kəsmə başunçün bizim möhnət-sərālardan (*Tahmis 1, Mısra 9*). [yoh,]

Qaldım āvārə vü sər-gəştə cəhān kārində
Məndə bu ‘uqdəni açmaqə **yoh** idi t̄aqət (*Kaside 5, Mısra 16*). [yoh,]

Piyadə rəh̄ dönüb bu dərgəhə bir atə gəldim mən
Əgər fıl oləsə gəm **yoh** sən t̄eki şāh-ı cəhānım var (*Kaside 7, Mısra 34*). [yoh,]

Zəbān-ı Fārsə çün **yohdı** cümlənün ‘elmi
Bu cəşn Türk dilində gərəkdi olə bəyān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 15*). [yohdı, -dı]

Yohdı Şemāhı buradə var vəlī
Şemāhınun h̄ānlarınun əfzəli (*Mesnevi 5, Mısra 65*). [yohdı, -dı]

Yohdı kənār ‘elminün dəryāsınə
Vəşf çatmaz cüdinə səhāsınə (*Mesnevi 5, Mısra 71*). [yohdı, -dı]

Tək tək ādəmdə qalub ‘elm ü səhā vü imān
Yohdı onları də bu əhl-i cəhāndən tanıyan (*Mesnevi 6, Mısra 8*). [yohdı, -dı]

Qoy ‘eşqinün həlakı olum ey göz ağlama
Yoh h̄acəti şəhīd olanun şüst [ü] şū ilə (*Gazel 214, Mısra 12*). [yoh,]

Mührə-i 'əql düşüb şeş-dərə bağlandı qapı
Kə'bətəyn-i hünər ü fəzlə dəhi **yoh** həcət (*Kaside 5, Mısra 28*). [*yoh*,]

Hikmət sözün bürüz eləsən **yoh** onə cəvāb
Bir şərf anlamaz deyəsən gündə yüz kitāb (*Muhammes 3, Mısra 27*). [*yoh*,]

Bir əhl-i 'elm **yoh** süzə-rühə şəfā verə
Nə əhl-i şe'r söhbəti dəhən dəgə verə (*Muhammes 3, Mısra 45*). [*yoh*,]

Tā hōd-pəsənd idi **yoh** idi müştərī o məh
Hətti gəlūbdı imdicə 'āşiq-pəsənd olub (*Gazel 24, Mısra 7*). [*yoh*,]

Belə zənnim **yoh** idi kim bizi gərdün ayırə
Bī-vəfāliq eləyüb ayrılacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 9*). [*yoh*,]

Māt qıldı məni fil-i fələk-i kəc-rəftār
Fərz-i 'əql açmaq üçün beydāqını **yoh** cür'ət (*Kaside 5, Mısra 26*). [*yoh*,]

Şād ol cəhəndə çəkmə dəhi var **yoh** gəmin
Yohdur təfəvüti əcəlün yoh var ilə (*Kaside 21, Mısra 30*). [*yoh*,]

'Ömr ilə dünyāyə cü **yoh** 'etibār
Qoymə keçə fəşl-i gül ü lələzār (*Mesnevi 5, Mısra 31*). [*yoh*,]

Dərdə ki cəhəndə dil bilən həm-dəm **yoh**
'Ömrün yüz olə da şād keçən bir dəm **yoh** (*Rübai 5, Mısra 2*). [*yoh*,]

Sürətdə bənī nōv-'i bəşər çoh görmür
Bāfində vəlī dil anlayan ədəm **yoh** (*Rübai 5, Mısra 4*). [*yoh*,]

Yohdur bu hālə vāqif olan Zū'ī hiç kəs
Gəlməz bu nōv' gövhər-i əsrār kārınə (*Gazel 207, Mısra 19*). [*yohdur*,]

yoh verə: Boşu boşuna, durup dururken, əsası olmadığı halde.

Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i heyvān dedilər
Kim inanur bu sözə güzgüdə böhtān dedilər (*Gazel 62, Mısra 2*). [*yoh yerə*,]

volu yoh: Yolu olmamak, bir şeye ulaşmaq için tâkip edilen seyrin bulunmaması, çaresiz olmak.

Kürk-i həftānı gərək rədd edə sərmātərin
Yohdi yolım ki edəm mən onə tā istihzār (*Kaside 6, Mısra 26*). [*yohdi yolum*, -du-um]

yohsə: "Aksi takdirde" anlamında kullanılan bir söz, yoksa.

Bəlī insān odı kim 'elm ilə 'ürfānı olə
Yohsə zāhirdə elə şüret-i insānı olə (*Mesnevi 9, Mısra 14*). [*yohsə*,]

Sən də bir 'ālim ol şər'i'ətdə
Yohsə ortağ ol risālətdə (*Mesnevi 11, Mısra 64*). [*yohsə*,]
Hər 'āşiqün keçür mi belə qara günləri
Yohsə qara gün 'eşqdə ancaq başa keçər (*Gazel 51, Mısra 8*). [*yohsə*,]

Yüz ay olur müşəvvər-i nəqş-i dəhən çəkər
Yohdur aradə hiç nişān **yohsə** cān çəkər (*Gazel 61, Mısra 2*). [*yohsə*,]

Lütf edüb eylədi əfzün başa ol məh sitəmin
Demisən **yohsə** gəm ü dərdüvi cānānə könlül (*Gazel 124, Mısra 6*). [*yohsə*,]

Yazım o səng-i dilə dərd-firqətin **yohsə**
Zəmənə cövrini yā möhnət-i cəhānı yazım (*Gazel 141, Mısra 3*). [*yohsə*,]

Götürməz əynədə 'əks-i şüretündən göz
Olubdı Zū'ī kimi **yohsə** büt-pərəst gözün (*Gazel 158, Mısra 10*). [*yohsə*,]

Almısan ey gözi məhmür olə peymānə
Yohsə tənəgə gətürüb sübhə-i şəd dānə səni (*Gazel 226, Mısra 4*). [*yohsə*,]

Bī-həbərsən dedi **yohsə** nədi cārun söləyüm
Yaz Hüseyn hānə elə mətləbüvi sən izhār (*Kaside 6, Mısra 27*). [*yohsə*,]

Mü'əllim ədəmə tapşur gəl oğlunu **yohsə**
Hər adı mollā döğül şāhib-i fəzilətdən (*Kaside 15, Mısra 65*). [*yohsə*,]

Qurī ad ilə döğül hān u bəg ü mollālıq
Ləfz içün mə'ni gərək **yohsə** gəlür rüsvālıq (*Mesnevi 6, Mısra 44*). [*yohsə*,]

Həqqi mollā odı kim hər sözi yazub oğuya
Yohsə ki bilməyə bir hərfi yalandan tohuya (*Mesnevi 6, Mısra 46*). [*yohsə*,]

Nəzirün muşhaf-ı Həqqə olə təsbih müdām
Yohsə bir məhvəşün zülfünü zünnār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 4*). [*yohsə*,]

Gecələr qā'im olub gündüz oləsən şā'im
Yohsə həm-şöhbətüvi mütrib ilə tār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 6*). [*yohsə*,]

Yohsə Qur'ānı tiləvət eləməkdən qaçuban
Virdüvi şām u səhər bir bərbəş ü mizmār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 15*). [*yohsə*,]

Yohsə çoh dūnbülü-bāz ism-i bəg əhəz eyləyüb
Özini bir adı bəgliklə nəcəbətli bilüb (*Mesnevi 6, Mısra 55*). [*yohsə*,]

yol: Bir yerden bir yere gitmek amacıyla içinden veya üzərindən keçilen yer, tarik, rah; Kader, baht.

Var idi bir yabum kətdən gələndə şəhrə bu dəfə
Yoruldu yolda qaldı sattım onda bir pālānım var (*Kaside 7, Mısra 22*). [*yolda*, -da]

Dün şikāyət eləyürdüm fələk-i bəd-hüdan
Ki nöçün bağladı gərdün **yolumı** hər sūdən (*Mesnevi 1, Mısra 22*). [*yolumi*, -um, -i]

Sərvərə feyz-i ziyāret tələbiyçün neçə **yol**
Kə'bə-i vüslətiyə şidq ilə züvvār oldım (*Kit'a-ı Kebir 5, Mısra 1*). [*yol*,]

Yol tapə bilməz kişi bədrəqəsiz mətləbə
Gör nə san qə't' edər Kə'bə biyābānını (*Gazel 245, Mısra 3*). [*yol*,]

yolunda: Yolunda, uğruna.

'Āşiq olan əgərçi edər āh [u] zārliq
'Āşiqə h'osdı yār **yolunda** nizārliq (*Gazel 111, Mısra 2*). [*yolunda*, -u, -n, -də]

Hər nōv' cövr gər gələ şəbr eylə Zū'iyā

H' oşdur o gül **yolunda** nə qədr olsa hərlıq (Gazel 111, Mısra 18). [yolunda, -u, -n, -də]

Məgər ki bir büt-i gül-çöhrənün qara zülfi
Yolunda təzə genə Seyyidə qurubdur dām (Gazel 129, Mısra 20). [yolunda, -u, -n, -də]

‘Eşqün **yolunda** verməyin imānı Zū’i tək
Getməz behiştə yüz il olə gər ‘ibādəti (Gazel 229, Mısra 9). [yolunda, -u, -n, -də]

Bilsə idim nədi mənşür saña vəşlün için
Nəzr edərdim **yoluzə** dīn ilə həm imānı (Gazel 250, Mısra 10). [yoluzə, -uz, -ə]

yol tapan: Bir yolunu bulan.

Bir sınıq cāmə verin zühd ü riyā hırqəsina
Yol tapan məhfəl-i ‘ürfənə ki derlər o bizük (Gazel 121, Mısra 8). [yol tapan, -an]

yoldas: Arkadaş, dost.

‘ārif u şā’ir neçə **yoldaş** idüq
Hər bir işdə birbirə sır-daş idüq (Mesnevi 4, Mısra 9). [yoldaş,]

Ey mənəm məzhəb içrə qardaşım
Şürət-i ādəmiyyə **yoldaşım** (Mesnevi 11, Mısra 74). [yoldaşım, -ım]

yolqun: Yolunmuş, yorgun, bitkin.

Nəzzārə-i gülzār u gül-i sūrī vü sünbül
Əfsüs ki **yolqun** u firāq anə dəğişdi (Gazel 251, Mısra 8). [yolqun,]

yolu düş-: Yolu düşmək, uğramak, keçərken uğramak.

Gər **yolun düşsə** səbə Ağdaşə məndən sölə kim
Verdi cān həsrət ilə Zū’i-nālān sənsiz (Gazel 95, Mısra 9). [yolun düşsə, -sə]

yolun yoh: Gidecek yolu olmamak, tüm çıxar yolları kapalı olmak.

Ey həstə köñül səhət-i Şirvānə **yolun yoh**
Ey bülbul-i bī-çārə gülüstānə yolun yoh (Gazel 36, Mısra 1). [yolun yoh,]

Cəm’ oldı hələ’ i q üstümə çox
Da hər nə ‘ibādətə **yolm yoh** (Mesnevi 8, Mısra 46). [yolm yoh,]

Ey həstə köñül səhət-i Şirvānə **yolun yoh**
Ey bülbul-i bī-çārə gülüstānə **yolun yoh** (Gazel 36, Mısra 2). [yolun yoh,]

‘İşrətlə keçən günlərivi yadə sal imdi
Ādəm şifət ol rövzə-i rīzvānə **yolun yoh** (Gazel 36, Mısra 4). [yolun yoh,]

Təsbīh ü ‘əşā təht-i hənəkdən şey’ açılmaz
‘Əmmāmə ilə məclis-i ‘ürfənə **yolun yoh** (Gazel 36, Mısra 6). [yolun yoh,]

‘Əql ilə döğüldür hərəm-i vəşlə yetüşmək
Tā olmayasən ‘əşq-i dīvānə **yolun yoh** (Gazel 36, Mısra 8). [yolun yoh,]

Ol şam’-ı şəb-əfrüzə vüşāl istəsən ey cān
Tā olmayasən ‘əşqə pərvānə **yolun yoh** (Gazel 36, Mısra 10). [yolun yoh,]

Bīmār qaluban gəm-i ‘innāb-ı ləbindən

Ey cān yihıl ol dərgəh -i Loqmānə **yolun yoh** (Gazel 36, Mısra 12). [yolun yoh,]

Zāhid şifət-i Zū’i riyā əhlisən imdi
Nə məscidə nə məşrəb-i rindānə **yolun yoh** (Gazel 36, Mısra 14). [yolun yoh,]

yolə düş-: Yola koyulmaq.

Düşdim yolə sə’y ü güşiş ilə
Bī-rāh ilə zār u püşiş ilə (Mesnevi 7, Mısra 41). [yolə düşdim, -di, -m]

yon-: Keskin bir âletle tıraş edip şekil vermek.

Gər ağacdən **yonasan** göstərəsən Sām-süvār
Zū’i vəqtində gəlüb Fārs-ı meydān olmaz (Gazel 90, Mısra 11). [yonasan, -a, -san]

yorul-: Sarfettiği çaba sonucu yorgunluk duymak, yorgun duruma gəlmək, yorulmaq.

Yorulmuş yabını sattım başımdan eylədim ammə
Qalubdur üç taqar arpam dəhi bir dam samanım var (Kaside 7, Mısra 23). [yorulmuş, -ul, -miş]

Var idi bir yabum kətdən gələndə şəhrə bu dəfə
Yoruldu yolda qaldı şattım onda bir pālānım var (Kaside 7, Mısra 22). [yoruldu, -di]

yoh: Fakirlik, yoksulluk.

Dahmədür çün yerün ahırdə **yohə** səbr elə
Tāq-ı Kisrā hamı ‘āləm hamı vīrən oləcəq (Gazel 113, Mısra 17). [yohə, -ə]

yu-: Temizlemek, yıkamak.

Ol ātəşin-şərabı gətür sāqī Zū’iyə
Bəlkə günāh dəftəri bu sulə **yuilə** (Gazel 214, Mısra 18). [yuilə, -i, -lə]

yud-: Yutmaq.

Gərəkür mən **yudam** qan eyləyəm yüz fikr-i tülānī
Sənün kim ‘āriz-i gül-gün u zulf-i təbdārūn var (Gazel 46, Mısra 5). [yudam, -am]

yuhu: Rüya, uyku.

Nə qədri dād elədim məktəb eyləyün bün[y] ād
Ohı oyan **yuhudan** qalma hıvāb-ı qəflət ilə (Kaside 20, Mısra 40). [yuhudan, -dan]

Görmüşəm dün gecə hıvursid-i dirəhşān **yuhudə**
Yetüşür vüslətə kim görsə bu ‘üvnān **yuhudə** (Gazel 210, Mısra 1). [yuhudə, -də]

Görmüşəm dün gecə hıvursid-i dirəhşān **yuhudə**
Yetüşür vüslətə kim görsə bu ‘üvnān **yuhudə** (Gazel 210, Mısra 2). [yuhudə, -də]

Vəşldə yetmiş idim zövq-i şəfā eylər idim
O şifət kim olə bir kimsənə sultān **yuhudə** (Gazel 210, Mısra 4). [yuhudə, -də]

Ləb-i şirīn şəkərbārivə verdim köñlüm
Sanki oldım o gecə həsorov-ı dövrān **yuhudə** (Gazel 210, Mısra 6). [yuhudə, -də]

E’tibarı yuhunun yohdı əgər ‘āləmdə
Şidqlə çünki gətürdüm saña imān **yuhudə** (Gazel 210, Mısra 8). [yuhudə, -də]

Sübh qıldı yüzüvə Zū’i iradətlə nəzər

Çünkü mən görmüş idim bağ-ı gülüstān **yuhudə** (*Gazel 210, Mısra 10*). [*yuhudə, -də*]

E'tibarı yuhunun yohdı əgər 'äləmdə
Şidqlə çünki gətürdim saña İmān **yuhudə** (*Gazel 210, Mısra 7*). [*yuhunun, -n, -un*]

yük: *Yük, bir insan veya taşıtan taşıdığı şeylerin bütünü.*

İstəmə dövləti çoh Zü'î ma'āşun gözle
Yüngül elə **yüküvi** keçməyə bu dəryādən (*Gazel 173, Mısra 18*). [*yüküvi, -ü, -v, -i*]

yüngül: *Hafif.*

İstəmə dövləti çoh Zü'î ma'āşun gözle
Yüngül elə yüküvi keçməyə bu dəryādən (*Gazel 173, Mısra 18*). [*yüngül,*]

yuqu: *Uyku.*

Gəlməyür çeşminə həlqün gecələr zərrə **yuqu**
Bes ki ey məh qıluram nələ vü əfgān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 7*). [*yuqu,*]

yüri-: *Yürümək, gitmek.*
Küy-ı yārə **yüriyür** 'āşiq-i sadiq bi'llāh
Mār tək gər əzilüb kölləsi sağ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 3*). [*yüriyür, -y, -ür*]

yürək: *Yürek, kalp.*

Könlüm h' oş idi lələ kimi 'ārizin görüb
Həsratlə geyrlər **yürəgi** dağdār idi (*Gazel 222, Mısra 4*). [*yürəgi, -i*]

yüsif: *Hz. Yusuf; Sevgili.*

Yüsifim vəşfün 'utārid ələyübdür ki bugün
Zöhrə dəllələ olub müştəri bāzārə düşüb (*Gazel 17, Mısra 5*). [*yüsifəm, -əm*]

Təht-i 'izzətdə olur **Yüsif** şifət āhır 'əziz
Ey Züleyhə şifətim kim bənd-i zindānun görüb (*Gazel 19, Mısra 9*). [*yüsif,*]

Bütləri tərək **Yüsif** eylərdi həcālətdən nihān
Görsə idi gər Züleyhə bu büt-i tərsə yüzün (*Gazel 148, Mısra 3*). [*yüsif,*]

Ey **Yüsifim** çü və'de-i vəşl eylədün baña
Yə'qübə şanki müjdə-i pīrāhən eylədün (*Gazel 164, Mısra 5*). [*yüsifim, -im*]

Bütləri tərək **Yüsif** eylərdi həcālətdən nihān
Görsə idi gər Züleyhə bu büt-i tərsə yüzün (*Gazel 170, Mısra 3*). [*yüsifin, -i, -n*]

Kəc-tərzū olmə çoh gördükdə mähim müştəri
Yüsifə olmaz Züleyhə yüz hərīdār oləsə də (*Gazel 218, Mısra 4*). [*yüsifə, -ə*]

Cəm' oldı müştəri dutubən əldə nəqd-i cān
N'oldı ki **Yüsifim** belə bāzārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 8*). [*yüsifim, -im*]

Yüsifdən irş ilə bu vəcəhət yetüb saña
Sənsən zəmənadə məh-i Kən'an nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 3*). [*yüsifdən, -dən*]

Äləmün rüyə tərəqqiliqi bundan tanı
Saña **Yüsifdi** gözəlliqdə həbibim şānī (*Gazel 250, Mısra 2*). [*yüsifdi, -di*]

Hər adı Rüstəm olanlarda şücā'ət olu mı

Hər adı **Yüsif** olan kəsə mələhət olu mı (*Mesnevi 6, Mısra 38*). [*yüsif,*]

Ol gün ki gözüm **Yüsifimün** görmədi rüyın
Yə'qüb-ı həzīn-nələsin 'äləmdə pəs etdim (*Gazel 130, Mısra 3*). [*yüsifimün, -im, -ün*]

yüsif-i çərḥ: *Felek Yusuf'u.*

Dün həbsdə çü **Yüsif-i çərḥ** eylədi qərār
Gərdün goşud əz-gəm-i ü zülf-i tābdār (*Kaside 9, Mısra 1*). [*yüsif-i çərḥ,*]

yüsif-i gül: *Gül (gibi) Hz. Yusuf.*

Qurubdur **Yüsif-i gül** Mısr-i gülşən içrə bāzārın
Dutub cān nəqdin əldə şanki bülbüllər Züleyhədür (*Gazel 40, Mısra 7*). [*yüsif-i gül,*]

yüsif-i gül-pīrāhən: *Gül gömlekli Hz. Yusuf.*

Hər ləbdə bulunmaz dəhi e'cāz-ı Məshā
Hər bəndə gəlüb **Yüsif-i gül-pīrāhən** olmaz (*Gazel 94, Mısra 6*). [*yüsif-i gül-pīrāhən,*]

yüsif-i kən'an: *Kenanlı Hz. Yusuf.*

Bir gün olı kim Mısr-i hökümətdə olur şāh
Çāh-ı gəm ara **Yüsif-i Kən'an** belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 6*). [*yüsif-i kən'an,*]

Əlbəttə vaxtlən çatacaq müjdə-i başır
Yə'qübvār **Yüsif-i Kən'anə** aqlama (*Gazel 5, Mısra 8*). [*yüsif-i kən'anə, -ə*]

Bu gün yüz min 'Əziz olmuş gūlām-ı zülf-i Zü'î tək
Budur vəchi cəməlin **Yüsif-i Kən'anə** bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 10*). [*yüsif-i kən'anə, -ə*]

yüsif-i sənī: *İkinci Yusuf (sevgili).*

Mələhət Mısrə bāzār qurmuş **Yüsif-i sənī**
Züleyhəvəş bu gün 'eşq ilə bu bāzārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 5*). [*yüsif-i sənī,*]

yüsif-i zār: *İnleyen Yusuf.*

Bir çārə Hüdāyā ki nöçün **Yüsif-i zārdan**
'İzzətdəki kəşānəsi zindānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 9*). [*yüsif-i zārdan, -dan*]

yüsif-i zəmənə: *Devrin Yüsifi.*

Ey **Yüsif-i zəmənə** Züleyhə şifət bugün
Cān nəqdi əldə gör ki hərīdārīnam sənün (*Gazel 165, Mısra 3*). [*yüsif-i zəmənə,*]

yüsifvəş: *Hz. Yusuf gibi olan.*

Təht-i 'izzətdən gəlür h' oş bənd-i zindānun baña
Hər kim ey **Yüsifvəşim** çāh-ı zənəhdānun görüb (*Gazel 19, Mısra 14*). [*yüsifvəşim,*]

yut-: *Yutmak, yudumlamak, içmek.*

Oldı sünüllər həcəl zülf-i pərişānun görüb
Gönçələr qan **utdılar** lə'l-i dūr-əfşānun görüb (*Gazel 19, Mısra 2*). [*yutdılar, -di, -lər*]

yuvaq: *Toprak damları düzlemek ve sert bir tabaka hâline getirmek için dam üzerinde yuvarlanan silindirik biçimindeki taş, loğ taşı, sürgü, yuvgu; Yumak: Top gibi sarılmış sap, ip; Ciğer dokusunun oluşturduğu küçük kabarcıklar; Parça.*

Hər zərrə hāk bir şənəmün al **yuvaqidur**

Fərş-i rəh olmuş imdikinin rəh-kənārına (*Gazel 207, Mısra 15*). [*yuvacıdır, -i, -dur*]

yüvünc: Övünç, övünmə sebebi.

Şāhı olə sənün təkı ey mäh bir kəsün
İnşāfdur kim olə **yüvünci** gədalərə (*Gazel 201, Mısra 8*).
[*yüvünci, -i*]

yüz: Yüz, yanak, surət, çehre; Yüzey, səth.

Göstərür şun‘-ı Hüdāvēndi **yüzün** ‘āşıqlərə
Şəfhə-i ruhsār pür-ənvār yā güzgü midir (*Gazel 52, Mısra 5*). [*yüzün, -ü, -n*]

Yüzün dövrində müşkīn-həş midir ey gül sənün yā kim
Kənār-ı mülk-i dīni həyl-i rəng-i Əhrimən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 7*). [*yüzün, -ü, -n*]

Yüzünü zülfı içrə elə ol sīmīn-bədən dutmuş
Görən sölər ki məhdür bürc-i əqrəbdə vətən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 1*). [*yüzünü, -ü, -n, -i*]

Nə dildə şəbr qoyubdur nə əldə cām fələk
Gözün qarasını dutsun **yüzün** zəlam fələk (*Gazel 118, Mısra 2*). [*yüzün, -ün*]

Bəzm-i geyr içrə görən dəm ol gül-i rə‘nā **yüzün**
Ātəşin-meydān yəhər āhım odı dünyā yüzün (*Gazel 148, Mısra 1*). [*yüzün, -i, -n*]

‘Āşiqi müstəğnī etmişdür həyālun vəşldən
N’olə sən hər ləhzə göstərsən bu istignā **yüzün** (*Gazel 148, Mısra 12*). [*yüzün, -i, -n*]

Bənd olub həvurşidə ‘İsā gökdə dutmazdı qərār
Zü‘iyā görsəydi bu mäh-i mələk-sīma **yüzün** (*Gazel 148, Mısra 14*). [*yüzün, -i, -n*]

Yüzün nəzzərəsindən mən‘ edübdür Zü‘īni zülfün
Bu kəfir əldən almış dīnini gör kim müsəlmānun (*Gazel 160, Mısra 13*). [*yüzün, -ün*]

Bütləri tərək Yüsif eylərdi həcālətdən nihān
Görsə idi gər Züleyhā bu büt-i tərsā **yüzün** (*Gazel 170, Mısra 4*). [*yüzün, -i, -n*]

Yüzün ey məh-liqə ol gīsū-yı pīç ü tīb içrə
Sanasan āftāb-ı ələm-ārədur səhāb içrə (*Gazel 188, Mısra 1*).
[*yüzün, -ün*]

‘Əcəbdi cərh yanub həm kəvākib odlanmaz
Yüzün gəmində mənim āh-ı pür-şərarım ilə (*Gazel 191, Mısra 6*). [*yüzün, -ün*]

Sanmə bī-hüşluqım bī-hüdə gördükdə **yüzün**
Alur āramımı bir gəməzə-i pūnhāni ilə (*Gazel 204, Mısra 11*). [*yüzün, -i, -n*]

Şübh qıldı **yüzüvə** Zü‘ī iradətlə nəzər
Çünki mən görmüş idim bağ-ı gülüstān yuhdə (*Gazel 210, Mısra 9*). [*yüzüvə, -üv, -ə*]

Belə ki səni hələ eləyüb Həliq-i dāvər
Gər görsə **yüzün** min yüz zāhid-müztər (*Muhammes 4, Mısra 6*). [*yüzün, -ün*]

Tā **yüzün** şa‘a‘a-ı səğər ü şəhbāyə düşüb
Rəşkdən ay ilə gün küh ilə şəhrāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 1*). [*yüzün, -ün*]

Yüzündə tərduur yā lələ üzrə jələdür yā kim
Məh-i ənvər kənārında düzülmüş ‘iqd-ı pərvindür (*Gazel 56, Mısra 3*). [*yüzündə, -ün, -də*]

Ey dil **yüzündə** zülfünə çox meyl eyləmə
Hər kəs bu günə eyləsə sevdā ziyān çəkər (*Gazel 61, Mısra 9*). [*yüzündə, -ün, -də*]

Dil ü cān görcəgin ol zülf-i siyāhın **yüzdə**
Bir birinə budı ol rəh-zən-i imān dedilər (*Gazel 62, Mısra 5*). [*yüzdə, -də*]

Nə gəm səniz gözüm gər giryədən ey mäh kür olsun
Rəqibimdir **yüzün** nəzzərəsindən qoy ki dūr olsun (*Gazel 150, Mısra 2*). [*yüzün, -ün*]

Əgər görməz gözüm ruhsāruvı ‘eyb etmə ey gül-ruh
Yüzündən dūr olan gözde nə mümkündür ki nūr olsun
(*Gazel 150, Mısra 4*). [*yüzündən, -ün, -dən*]

Yüzün tə‘şirilə ‘uşşāq əşkin lə‘l-gün etmiş
Bu **yüzdən** sən nigārım mehr-i ‘ələm-tābə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 5*). [*yüzün, -ün*]

Günəş mişāl **yüzün** eylədən nihān məndən
Həyāl-i zülfı ilə günlərim qara qıldun (*Gazel 167, Mısra 3*).
[*yüzün, -in*]

‘Āşiqi müstəğnī etmişdür həyālun vəşldən
N’olə sən hər ləhzə göstərsən bu istignā **yüzün** (*Gazel 170, Mısra 12*). [*yüzün, -i, -n*]

Bənd olub həvurşidə ‘İsā gökdə dutmazdı qərār
Zü‘iyā görsəydi bu mäh-i mələk-sīma **yüzün** (*Gazel 170, Mısra 14*). [*yüzün, -i, -n*]

Zü‘ī yanuram şam‘ kimi hicrə çünkim
Salmış **yüzünün** şövqi bir ātəş bədən içrə (*Gazel 187, Mısra 14*). [*yüzünün, -i, -n, -ün*]

Tə‘zīm ilə dutub **yüzüvi** qarə tellərin
Kəfirə var görən genə imān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 9*).
[*yüzüvi, -üv, -i*]

Təköllümi şükürim lə‘li bədə-i nəbım
Dəhāni gənçə **yüzi** bağ u büstānım idi (*Gazel 249, Mısra 4*).
[*yüzi, -i*]

Bilmürəm hansı zəbānlə səna şərh eyləyüm
O sitəmlər ki bāna etdi **yüzün** hicrāni (*Gazel 250, Mısra 12*).
[*yüzün, -ün*]

Bütləri tərək Yüsif eylərdi həcālətdən nihān
Görsə idi gər Züleyhā bu büt-i tərsā **yüzün** (*Gazel 148, Mısra 4*). [*yüzün, -in*]

Çün fəqīrün yüzidür hər iki dünyədə qara
Kərəminlə bu qara **yüzümü** aq istəyürəm (*Kit‘a 2, Mısra 9*).
[*yüzidür, -i, -dür*]

Dil istər idi qədün sərvini **yüzün** güləni
Nə zövqi həfīrə yüz bağ u büstān səniz (*Gazel 92, Mısra 7*).
[*yüzün, -ün*]
Hər yanə eyləsən nəzər əynə-i şuvər
Hər cənibə **yüzün** dütasan yüz sürür idi (*Gazel 246, Mısra 12*). [*yüzün, -ün*]

Vəh nə dil-bər bir **yüzi** gül ləbləri şəkkər gəlüb
Şəhr-i Şirvānə genə bir sərv-qədd dil-bər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 2*). [*yüzi, -i*]

Həfīrim cəm‘ döğül tā səna dərdim söyləyüm
Bu pərişān **yüzi** ol zülf-i mü‘ənbərdən sor (*Gazel 63, Mısra 8*). [*yüzi, -i*]

yüz: Üst, üzəri, səth, yüzey.

‘Əks-i həftün görmədim bir çeşm-i nəmnākümdə mən

Bəs neçün derlər gəzər də'im Hızr dəryə **yüzün** (Gazel 148, Mısra 6). [yüzün, -i, -n]

Tə o yār-ı növ-ḥəṭ ü āhüvəşim səbr eyləsün
Səbzələr istəbrəq ilə fərs edüb şəhrə **yüzün** (Gazel 148, Mısra 8). [yüzün, -i, -n]

Bəzm-i geyr içrə görən dəm ol gül-i rə'nā yüzün
Ātəşin-meydən yaħar āhım odı dünyā **yüzün** (Gazel 148, Mısra 2). [yüzün, -i, -n]

yüz: Yüz sayı sıfatu.

Lütf etməsün baña nə 'əcəb rəhm eyləməz
Yüz güsənd əgər edə qəşşabə ilticā (Gazel 11, Mısra 6). [yüz,]

H'oşdı 'uşşāqə təməşā-yı gül-i rüyun əgər
Yüz min ay u il keçüb fəsl-i gülüstān olmasa (Gazel 13, Mısra 6). [yüz,]

Yüz min vücüdün eləmiş hənəsin hərəb
Āhırdə qılımsan onı dīvānə ey şərāb (Gazel 15, Mısra 15). [yüz,]

Səbā rūḥu'l-Qüdüsdür Məryəm-i İśādan çün kūha
Ki hər bir nəfəsində **yüz** Məsīhəvəş hüveydādür (Gazel 40, Mısra 6). [yüz,]

Zāhirdü lānə muşḥaf-ı ruḥsārə zülfi lik
Bāṭın o qarə tūrrələrün **yüz** şəlībi var (Gazel 44, Mısra 10). [yüz,]

Gərəkdür mən yudam qan eyləyəm **yüz** fikr-i tülānī
Sənün kim 'āriz-i gül-gün u zülf-i təbdārın var (Gazel 46, Mısra 5). [yüz,]

Ey dil nəzārə eylə kim ol dil-rübā keçər
'Uşşāqə nāz ilə elayüb **yüz** cəfā keçər (Gazel 51, Mısra 2). [yüz,]

Əsir-i āhū-yı çeşmün sənün **yüz** āhū-yı Tātār
Fədə-yı çin-zülfün şəd həzārān nəfe-i Çīndür (Gazel 56, Mısra 5). [yüz,]

Yüz ay olur müşəvvər-i nəqş-i dəhān çəkər
Yoħdur aradə hiç nişān yoħsə cān çəkər (Gazel 61, Mısra 1). [yüz,]

Dil sirr-i gōnçə-i dəhənün bilmək istəyür
Yüz gəm bu işdə heyli zəməndür nihān çəkər (Gazel 61, Mısra 12). [yüz,]

O günlərün biri **yüz** min ilə bərabər idi
Gedüb qayıtmayacaq heyf ol keçən günlər (Gazel 67, Mısra 9). [yüz,]

Bu məs'ələdə **yüz** min 'ārifdi mə'əttəl
Bir kimsənə bilməz ki bu həlēt nə içündür (Gazel 68, Mısra 11). [yüz,]

Fəqīh-i mədrəsə yā şeyḥ-i ḥānqāh **yüz** il
'İbādət etsə dili zikr-i Həqqə əgmədür (Gazel 73, Mısra 7). [yüz,]

Nə dəm ki mə'rifət əhlilə ḥ'oş keçər bi'llāh
Yüz il gər 'ömrün olə həşili həməñ dəmdür (Gazel 80, Mısra 4). [yüz,]

Hər ildə gərçi dəhrdə bir lələzār olur
Tiflis içində hər gecə **yüz** növ-bəhār olur (Gazel 82, Mısra 2). [yüz,]

Yüz āyəni təfsir edəsən güşunə almaz

Yoħ bəvər edən hörmət-i Qur'an qutarubdur (Gazel 84, Mısra 9). [yüz,]

Dil istər idi qədün sərvini yüzün güləni
Nə zövqi hətirə **yüz** bağ u büstān sənsiz (Gazel 92, Mısra 8). [yüz,]

Nə mən nə bülbül-i şürīdə nə pərvānə 'āşiqdür
Neçə **yüz** lələ-ruḥ ol gül-gəmində dəğdār olmuş (Gazel 102, Mısra 6). [yüz,]

Yüz il 'ulüm-ı hikməti cəm' eyləsən əgər
'Āləm səñā səfeh der [əgər] dövlət olmamış (Gazel 105, Mısra 11). [yüz,]

Görüb **yüz** dağ bir ḥ'vurşid için min daşə baş urmaq
Olub rəngin-cigər qan ilə bir lə'l-i ḥ'oş-āb olmaq (Gazel 115, Mısra 7). [yüz,]

Həzārān lələ-ruḥ hər güşəsində **yüz** qəmər-təl'ət
Görüb bu həlī həsərətdən dil-i pür-ḥūmı dağ etmək (Gazel 120, Mısra 5). [yüz,]

Sən tək bir gözəl olmaqlıqə nəqqāş-ı əzəl
Gecə gündüz məḥ ü ḥ'vurşidə verür **yüz** şayqəl (Gazel 126, Mısra 2). [yüz,]

'Əql ü cān pīç ü həmə-ı zülfə sər-gərdāndür
Yüz ağız açsə də şənə belə müşkil olı həll (Gazel 126, Mısra 14). [yüz,]

Sünbül tək bələlərimi rəhm qıl baña
Qoy həlq eyləsün baña **yüz** töhmət aqlaram (Gazel 133, Mısra 6). [yüz,]

Yüz min cəfāyə tīb u təvānım var ey nigār
Yoħ görməgə rəqīb ilə sən məḥi təqətim (Gazel 138, Mısra 5). [yüz,]

Qoyubdur sənəmə hər gündə **yüz** min dağ-ı pūnhānı
Onunçün 'ārizin mən lələ-i nu'mānə bəñzətdim (Gazel 145, Mısra 7). [yüz,]

Bu gün **yüz** min 'Əziz olmuş gülām-ı zülfi Żū'ī tək
Budur vəchi cəmālın Yūsif-i Kən'ānə bəñzətdim (Gazel 145, Mısra 9). [yüz,]

Fitrətdə təməm oldı çü **yüz** ayə cəmālun
Təfsir edə bilməz gülə **yüz** āyə cəmālun (Gazel 147, Mısra 1). [yüz,]

Fitrətdə təməm oldı çü **yüz** ayə cəmālun
Təfsir edə bilməz gülə **yüz** āyə cəmālun (Gazel 147, Mısra 2). [yüz,]

Batdı **yüz** min hər-ı möhnət-i nəḥun ümmidimə
Gərçi **yüz** min cövr çəkdim ol gül-i gülzār için (Gazel 153, Mısra 5). [yüz,]

Batdı **yüz** min hər-ı möhnət-i nəḥun ümmidimə
Gərçi **yüz** min cövr çəkdim ol gül-i gülzār için (Gazel 153, Mısra 6). [yüz,]

Sāqī hanı gəm dəf'inə peymānə yetürsün
Ol məḥ firāqı mənə **yüz** min gəm olubdur (Gazel 157, Mısra 7). [yüz,]

Nöçün fələk mənə sən zār-ı bī-nəvā qıldun
Firāq-ı yārdə **yüz** dərdə mübtələ qıldun (Gazel 167, Mısra 2). [yüz,]

Bu nə inşāfdür kim mən çəkəm əndüh-ı hicrānün
Görə əğyārlər vəşlünlə **yüz** zövq ü səfā səndən (Gazel 168, Mısra 4). [yüz,]

Şubān-ı vādī-i Eymən kimi **yüz** min çəküb möhnət
Vəli əhirdə Tür-i vəşldə didərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 7*). [yüz,]

Bizdən saña nə fā'idə var bəri Hüdāyā
Sən bizlərə **yüz** lütf-i kərāmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 28*). [yüz,]

Şirvān köçübdi lütf ilə dārū's-sələmdan
Yüz hürri istəsən tapulur hər məqāmdan (*Gazel 177, Mısra 2*). [yüz,]

Oldı düşər dün baña bir āftāb-rū
Yüz mərtəbə vəcihdi mäh-i tēmāmdan (*Gazel 177, Mısra 8*). [yüz,]

Bī-nūr-ı rüy-yı yār münəvvər olur mı bəzm
Yüz şam' pərtəvindən ü min mäh-tābdan (*Gazel 178, Mısra 4*). [yüz,]

Ey Yəhūdā nəsl-i Yə'qub ism-i Yüsif hüsən kim
Hüsnuvə min müştəri **yüz** mäh hərīdār eylədün (*Gazel 181, Mısra 4*). [yüz,]

Pərvānə olə könlüm əgər sən tək bir şam'
Görməz gözəlim gər gözə **yüz** əncümən içrə (*Gazel 187, Mısra 8*). [yüz,]

H'oşdı **yüz** həcər-i bərrəndə dil ü cənə dəgə
İstəməz zülf-i pərişānuvə kim şānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 1*). [yüz,]

H'oşdı 'uşşāqə tamāşā-yı gül-i rüyun əgər
Yüz min ay u il keçüb fəşl-i gülüstān olmasə (*Gazel 197, Mısra 6*). [yüz,]

Toprağə döndürüb neçə **yüz** min pəriyəşi
Häkımdan imdi gül bitüb oşsar 'izārınə (*Gazel 207, Mısra 9*). [yüz,]

Bävər etməm sənə həmtā olə dünyadə bu gün
Enə gökdən yerə bir vəchdə **yüz** min āyə (*Gazel 209, Mısra 4*). [yüz,]

Riyādan həlq içün qurmuş neçə **yüz** dām-ı təzvīrin
Aparur cənnətə şāhīb olub firdövs-i ə'lāyə (*Gazel 212, Mısra 3*). [yüz,]

Nüş-ı ləbündi dərd-i dil-i Zū'iyə dəvā
Loqman 'ələc bilməz onə **yüz** dəvā ilə (*Gazel 213, Mısra 18*). [yüz,]

Yüz āh-ı süznāk ilə vəşlə yetüşmədim
Zāhid necə tapar sölə bu həy u hü ilə (*Gazel 214, Mısra 9*). [yüz,]

Gərək mə'sūq özi cəzb eyləsün 'uşşāqını vəşlə
Yetüşməz vüslətə gər gözə **yüz** min il sorağ ilə (*Gazel 216, Mısra 8*). [yüz,]

Nə yerdə olə 'āşiq yār ilən gülşəndən əfzəldür
Açılmaz könlü bi'llāh yārsız **yüz** seyr-i bağ ilə (*Gazel 216, Mısra 10*). [yüz,]

Nəqd-i firdövs-i bərin həşil qılub **yüz** sür ilə
Əyləşürlər rövzələrdə bədə-peymālar genə (*Gazel 217, Mısra 3*). [yüz,]

Kəc-tərzü olmə çox gördükdə mähim müştəri
Yüsifə olmaz Züleyhā **yüz** hərīdār olə də (*Gazel 218, Mısra 4*). [yüz,]

Yüz qərīnə keçsə sən tək mäh bulmaz gər fələk
Gündə min kəz kürrə(?) -i ərz üzrə səyyār olə də (*Gazel 218, Mısra 5*). [yüz,]

Olubdur təzədən dilim pəri-ruhsār heyranı
Ki vardur zülf-i sevdāsılə **yüz** mən tək pərişānı (*Gazel 220, Mısra 2*). [yüz,]

Zū'iyə möhnət-i hicrində dil-i hünəndür
Belə möhtāc qılan gündə **yüz** əğyārə mənə (*Gazel 224, Mısra 10*). [yüz,]

Getməz behiştə **yüz** il olə gər 'ibādəti
'Eşqün yolundə verməyin imānı Zū'ī tək (*Gazel 229, Mısra 10*). [yüz,]

Bīsütün-ı cismimə **yüz** tişə-i möhnət uran
Həstə cən Fərhādvəş Şirīn-zəbānun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 3*). [yüz,]

Ey kəmə-nəbrü müjün peykānı **yüz** min cən alur
Yəyə dönmüş qəmətīm tır ü kəmənun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 5*). [yüz,]

Edəndə məscidə də'vət bizi mü'əzzinlər
Su'āl rəddinə **yüz** min bahānəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 4*). [yüz,]

Cəməl-əynəsılə Sikəndər ilə könl
Şərāb u cəmlə **yüz** həşmət-i Cəmin var idi (*Gazel 237, Mısra 8*). [yüz,]

Hər bəzmdə ki 'āşiqə bir həm-dəm olmadı
Yüz bədə-sadə olə o dəm bir dəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 2*). [yüz,]

Mā təştəhi' n-nüfūs u tələzzu'l-'uyün həm
Bu bəzm içində bi'llāhi **yüz** min kürür idi (*Gazel 246, Mısra 8*). [yüz,]

Hər yanə eyləsən nəzər āynə-i şüvər
Hər cənibə yüzün dutasan **yüz** sürür idi (*Gazel 246, Mısra 12*). [yüz,]

Gər işarət edə şəmşir-i kəc-əbrüvün
Tökülür Zū'ī ... tək **yüz** 'āşiq-i zārdan qanı (*Gazel 250, Mısra 26*). [yüz,]

Kāff olur mı şānuvə gər gəlsə Həqqdən
Fəzlün zühürə qılmaqə **yüz** qul fəkə Əli (*Kaside 1, Mısra 30*). [yüz,]

Şəb düşin[i] eləyirdüm neçə **yüz** min əfkār
Ki şabāh qış gələcək necə keçər leyl [ü] nəhār (*Kaside 6, Mısra 1*). [yüz,]

Nə qədri qışdı mülk-i Qübbədə h'oşdur mənə ammə
Bəhār olcaq düşər yādımə Şirvān **yüz** fəğānım var (*Kaside 7, Mısra 14*). [yüz,]

Əgərçi tənğə gəldim getdim ol vīrənə qalmışdan
Genə fikr eylərəm kim andə **yüz** gənc-i nihānım var (*Kaside 7, Mısra 16*). [yüz,]

Bu idi doğrı söz kim 'ərz olundu hək-i pāyunda
Əgərçi şā'irəm mən dəhrdə yüz min yalanım [var] (*Kaside 7, Mısra 36*). [yüz,]

Yüz həznün də əgər olə ölmədür əhır
Hərç qılmə sahlə fikr eylə səfəhət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 13*). [yüz,]

Yüz min il 'ömrün olə çün bir nəfəsdür 'əqibət
'Ömr-i bāqılə cəhəndə şān u şövkət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 15*). [yüz,]

Yüz həsrət ilə āh çəküb qanlar aqlaram

Zin gəm be mövsem-e gül o əyyām növ-bəhār (*Kaside 9, Mısra 13*). [yüz,]

Nə müddətdür könlül kim tərki-i mülk-i Şirvān qılmış
Diyār-ı Qübbədə **yüz** dərd [ü] möhnətlə məkān qılmış
(*Kaside 11, Mısra 2*). [yüz,]

Bizim bu mülkdə bī-məʿrifət belə qalmaz
Dolar mürür ilə **yüz** ʿelm ü min fərāsət ilə (*Kaside 20, Mısra 36*). [yüz,]

Nə qədri söylədi İrşād Mollā Nəsrəʿd-dīn
Bu yaşı sözləri **yüz** vəʿz min nəşihət ilə (*Kaside 20, Mısra 44*). [yüz,]

ʿİsā kimi vücūd-ı piyadə hımārı yoh
Nəqə verüb hımār olanə **yüz** qatār ilə (*Kaside 21, Mısra 8*). [yüz,]

Rāhil təhəllüş ol ki qılır kūr dīdəsi
Gər olsə həm-nəbərd **yüz** İsfəndiyār ilə (*Kaside 21, Mısra 20*). [yüz,]

Açılmış gülşən içrə **yüz** gül ü rəʿnā nəzakətlə
Verübdür nāmiyə min zib-i zīnətlər gülüstānə (*Kaside 22, Mısra 5*). [yüz,]

Açub hər güşəsində gülşənün **yüz** məclis-i ʿişrət
Bələbil ləhn-i müsīqār ilə gəlmiş nə əlhānə (*Kaside 22, Mısra 9*). [yüz,]

Odur ki millət-i İslām olubdı **yüz** fırqə
Gedüb o qüvvə qalub həl-i nəzʿədə cānı (*Kaside 23, Mısra 85*). [yüz,]

Hʿoşā o şəhşə ki min dōrt **yüz** ildə dünyāyə
Gələ görər ki behişt-i bərīndi dünyānı (*Kaside 23, Mısra 95*). [yüz,]

İşārə-dān neçə **yüz** səqiyan bəzlə-sərə
Kināyə-dān neçə yüz mütribān-ı hʿoş əlhān (*Kitʿa-ı Kebir 1, Mısra 27*). [yüz,]

İşārə-dān neçə **yüz** səqiyan bəzlə-sərə
Kināyə-dān neçə **yüz** mütribān-ı hʿoş əlhān (*Kitʿa-ı Kebir 1, Mısra 28*). [yüz,]

Rəngi qara idi şəb-i yeldā tək vəlī
Yüz min sitərə zāhīr idi ondə aşikār (*Kitʿa-ı Kebir 2, Mısra 6*). [yüz,]

Bilməz idük kim fələk-i bī-vəfā
Bizləmə āhır edəcəkdir **yüz** cəfā (*Mesnevi 4, Mısra 24*). [yüz,]

Zillət ilə āhır salur ğurbətə
Ğurbət içrə **yüz** min gəm u möhnətə (*Mesnevi 4, Mısra 28*). [yüz,]

Yeddi **yüz** il pādşāhlıq eylədi
Çərḥ-i cahān içrə məhliq eylədi (*Mesnevi 5, Mısra 19*). [yüz,]

Yeddi **yüz** il ʿömr ilə olan fənā
Bizləmə nə eyləyəcəkdür vəfā (*Mesnevi 5, Mısra 25*). [yüz,]

Ey mīr-i büzürgvār Əmīrhān
Qurbān saña **yüz** mənim kimi cān (*Mesnevi 7, Mısra 66*). [yüz,]

Gör bölüblər neçə **yüz** fırqələrə bir dīni
Muẓməhl zāyʿ edüblər bu gözəl āyəni (*Mesnevi 9, Mısra 47*). [yüz,]

Sizə hər gündə deyür məktəb [ü] məktəb İrşād

Mollā Nəsrəddin edir hikmət ilə **yüz** fəryād (*Mesnevi 9, Mısra 82*). [yüz,]

Var **yüz** söz ürəgimdə edə bilməm izhār
Olu yā Rəb o zəməni kim söləyəm hər nə ki var (*Mesnevi 9, Mısra 87*). [yüz,]

Tikdirir məscid ilə **yüz** əhsān
Alı bir gündə rövze-i rizvān (*Mesnevi 11, Mısra 23*). [yüz,]

Var imiş **yüz** bu növʿi ʿadəmlər
Ki özindən səvānı bātıl elər (*Mesnevi 11, Mısra 51*). [yüz,]

Hikmət sözün bürüz eləsən yoh onə cavāb
Bir şərʿ anlamaz deyəsən gündə **yüz** kitāb (*Muhammes 3, Mısra 28*). [yüz,]

Düzəh içində qalmış idim **yüz** ʿəz[ā]b ilə
Hələ behiştə rövze-i rizvānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 43*). [yüz,]

Belə ki səni həlq eləyüb Həliq-i dāvər
Gər görsə yüzün min **yüz** zāhid-müztər (*Muhammes 4, Mısra 6*). [yüz,]

Cüş edüb yerdən çihub nəsrin süsən nəstərən
Seyr-i gülizār elər **yüz** nəzənīn-i gül-bədən (*Murabba 1, Mısra 14*). [yüz,]

Dünyədə **yüz** il ʿömr olə gər bir dəmdür
Hər kəs ki bunu bilsə bənī ʿadəmdür (*Rübai 4, Mısra 1*). [yüz,]

Dərdə ki cəhəndə dil bilən həm-dəm yoh
ʿÖmrün **yüz** olə da şād keçən bir dəm yoh (*Rübai 5, Mısra 2*). [yüz,]

Yüz qəşidə deyübən vāqif edim nüktələrə
Bir qəpik qədri o əşʿarı gətürməz nəzərə (*Terci-bend 1, Mısra 33*). [yüz,]

O söz ki sən onı bir ildə hiç bilməzdün
Gazet verür həbərin gündə **yüz** hekāyət ilə (*Kaside 20, Mısra 14*). [yüz,]

Ədyān mühtəlif hamı əhl-i savāddur
Yüzdən birində bizdə kitābət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 4*). [yüzdən, -dən]

Yüzdən biri bizimkilərin yazı bilməyür
Onlar tāmāmı bilür ʿelm ü kitābətī (*Kaside 2, Mısra 25*). [yüzdən, -dən]

Yüzdən birinin yohdı bu ovqətdə fəhmi
ʿElm ü ədəb ü fəhm ü fərāsət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 11*). [yüzdən, -dən]

yüzden: *Sebepten.*

Əgər cāndur tāmennā hək-ı pāyun şədqəsi başım
Nə **yüzdəndür** bəyān et hātiründə nə ğubārun var (*Gazel 46, Mısra 4*). [yüzdəndür, -dən, -dür]

yüz ur-: *Yola koyulmak.*

Baş üstə deyüb ayağa durdum
Ol Kəʿbə-i məqsədə yüz urdum (*Mesnevi 7, Mısra 28*). [yüz urdim, -di, -m]

yüzü qaralıq: *Mahçup, başı aşağı.*

Əgər şāʿir desə bir şeʿr-i şīrīn
Çəkər min tənə-söz **yüzi qaralıq** (*Gazel 112, Mısra 10*). [yüzi qaralıq,]

yüzi qarə gəl-: Yüzü kara etmək, Allah'ın huzurunda kusurlu, noksanlı etmək.

Yüzi qarə gələsən məhşərə 'əşī mücrim
Hələq içində özüvi bir belə bī-'ār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 27*). [*yüzi qarə gələsən, -ə, -sən*]

yüzün dut-: Yüz tutmaq, yüzünü çevirmək.

Qaşun həyalı zāhidi gər etməyüb cünün
Dutmuş yüzün edər niyə məhrəbə ilticā (*Gazel 11, Mısra 4*).
[*yüzün dutmuş, -muş*]

yüzminni: Yüz bini olan kişi kastedilmişdir.

Milyaner Tarıdı **yüzminni** də peyğən-bər imiş
Olmasə pūlı Fələtün isə derlər hər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 7*). [*yüzminni, j*]

yüzü qara: Mahçup, başı aşağı.

Başın kəsüb ayağə sal ol zülf-i pür-həmi
Çün baş olur o **yüzi qaradan** hətə genə (*Gazel 202, Mısra 8*). [*yüzi qaradan, -dan*]

yahşı: Güzel, iyi.

Nə **yahşı** dəmlər idi sakin-i şərh olduğım günlər
Həyalımdə sanurdum şəhri kim bir gülsitānım var (*Kaside 7, Mısra 7*). [*yahşı, j*]

yəhūd: Hz. İsa'nın on iki arkadaşlarından biri.

Dünyədə olan məzhəb-i Bābīlinü'n-nām
Kibr ilə Nəşārə vü **Yəhūd** u İslām (*Rūbai 3, Mısra 2*).
[*yəhūd, j*]

yəhūdā: Hz. İsa'nın on iki arkadaşlarından biri.

Ey **Yəhūdā** nəsl-i Yə'qub ism-i Yüsif hüsn kim
Hüsnüvə min müştəri yüz məh hərīdār eylədün (*Gazel 181, Mısra 3*). [*yəhūdā, j*]

yəhyā: Hz. Yahya.

Kəsdirüb zülm ilə **Yəhyā** başını zindənda
Qüdrət ü şövkəti bir bağ ki Herodna nə verüb (*Gazel 20, Mısra 11*). [*yəhyā, j*]

yə'nī: Yani, anlatılmak, açıklanmaq istenen bir hükmədən
öncə "Şu anlatılmak isteniyor ki, demək ki" anlamında
kullanılır.

Ləzzət-i əb-ı bəqānı mey-i əhmərdən sor
Yə'nī ey təşnə-könlül get ləb-i dil-bərdən sor (*Gazel 63, Mısra 2*). [*yə'nī, j*]

Yə'nī məcmū'-ı cəhān içrə bənī nōv'-i bəşər
Yaranub bir kişi bir 'övrətidən sər-tā-sər (*Mesnevi 6, Mısra 59*). [*yə'nī, j*]

Ayəni keyfə təcrrī əl-mövtā
Yə'nī göstər məña Hüdāvəndā (*Mesnevi 11, Mısra 84*).
[*yə'nī, j*]

yəqīn: İhtimal, olabilir de olmayabilir de, şüphemli; Kesin və
sağlam bilgi. Aşkar olaraq görme, müşahədə edərək bilme.

Nə qədri çox olə çoxdur **yəqīn** bil əzəri
Riyəsət ü 'əməl ü hökm ü dövlət ü dünyā (*Gazel 7, Mısra 3*). [*yəqīn, j*]

Həvab içrə hər nə görsə **yəqīndür** oyanməmiş

Nə sirr var bu 'āləm-i rū'yədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 7*). [*yəqīndür, -dür*]

Çün **yəqīndür** ki kil-i küzəgər əhır oləcaq
İmdi lāzımdı səbülərdə mey əmədə qılə (*Gazel 215, Mısra 5*). [*yəqīndür, -dür*]

Kim ki tātətinə məğrūr olə Zū'ī bi'llāh
Bil **yəqīndir** ki [o] Həqqdən özini dūr elədi (*Gazel 241, Mısra 10*). [*yəqīndir, -dir*]

Çün cüyüş-ı şəhü'l-leyl nümāyān oldı
Gecə gəldükdə **yəqīn** həşr-i gərībān oldı (*Kaside 17, Mısra 2*). [*yəqīn, j*]

Deyür danışməgilən Rusī rüzə bātıl olur
Yəqīn ki kəfir olur qoysə başə şapqanı (*Kaside 23, Mısra 64*). [*yəqīn, j*]

Yetüşdi nāmə-i müşkīn hitāmun
Yəqīn mə'lūm olundu həm məramun (*Mesnevi 3, Mısra 8*).
[*yəqīn, j*]

Yəqīndür bu ki sizdə çoxdur alma
Vəli əsəri mə'lūm olmaz əslā (*Mesnevi 3, Mısra 27*).
[*yəqīndür, -dür*]

Ondan sora gəldi Firidün şah
Şəh demə cərh üzrə **yəqīn** çıxdı mäh (*Mesnevi 5, Mısra 16*).
[*yəqīn, j*]

Bülbül şifət tərənə çəküb şürə gəl könlül
Gül müjdəsi **yəqīn** saña gülzərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 4*). [*yəqīn, j*]

Bülbül şifət tərənə çəküb şürə gəl könlül
Gül müjdəsi **yəqīn** saña gülzərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 10*). [*yəqīn, j*]

Bu şür-ı taze sərim üzrə nə həvādandur
Yəqīn ki tār-ı sər-i zülf ilə şəbādandur (*Gazel 83, Mısra 2*).
[*yəqīn, j*]

Məni ki şəhərdən ey mäh saldı əvərə
Bu gündə eylədi kəc-rov **yəqīn** təmām fələk (*Gazel 118, Mısra 4*). [*yəqīn, j*]

Ləb-i lə'lün görüb həyrətdən ey gül cənə bənzətdim
Sora sordum **yəqīn** bildim ki bī-cā anə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 2*). [*yəqīn, j*]

Keçən ovqatımun sənsiz cəzāsın ey pəri-peykər
Yəqīn bil eyləmə dərgāh-ı Həqdə iddi'ā səndən (*Gazel 168, Mısra 16*). [*yəqīn, j*]

Nədən həm-cinsivə yə geyr cinsə yohdur əltāfun
Yəqīnimdür ki yohdur səndə şahindən nişān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 16*). [*yəqīnimdür, -im, -dür*]

Həl-i siyehün tūrrə-i tarrār yanında
Əfsüngər-i Hindüdi **yəqīn** mār yanında (*Gazel 186, Mısra 2*). [*yəqīn, j*]

Ruh u zülfün həyalını könlüdə tə görüb etdim
Yəqīn bu sirri kim gənc ilə mār olı hərəb içrə (*Gazel 188, Mısra 8*). [*yəqīn, j*]

Ləb ü ruhsārıvı gördükdə **yəqīn** eyləmişəm
Kim olub məskən-i hıvurşid məqām 'İsāyə (*Gazel 194, Mısra 5*). [*yəqīn, j*]

Hər dəm qıldurdum ol gül-i ruhsārınə nəzər
Qış mövsümü **yəqīn** baña bir növ-bəhər idi (*Gazel 222, Mısra 6*). [*yəqīn, j*]

Tā mäh-rüyun ‘əqrəb-i zülfündə görmüşəm
Bildim **yəqîn** budur qəmərdə Qur’anı (Gazel 234, Mısra 10). [yəqîn,]

Deməyüb bu sözi rəsul-i əmîn
Sözimi bî-dəfil eylə **yəqîn** (Mesnevi 11, Mısra 60). [yəqîn,]

Əlhəq insān olanə niṭq ü bəyāndur məktəb
Hər kəsün olmasə gər ‘elmi **yəqîn** ə‘mədur (Muhammes 5, Mısra 6). [yəqîn,]

Vüşāl olanda köñül titrəşüb hərās elər
Ki hər kəmələ **yəqîn** ‘əqibət zəvāl gəlür (Kit’a 7, Mısra 4). [yəqîn,]

Yəqîn budur əhür dūr olub mehr ü vəfā zā’il
Bu həm bir zülmür kim yār olur ‘uşşāqdan ğāfil (Tahmis 1, Mısra 21). [yəqîn,]

Yəqîn eyləmişəm imdi ğāfil olduqunı
Fənāyə verdi firāqunla ħāşil olduqunı (Tahmis 2, Mısra 17). [yəqîn,]

yə‘qūb: Hz. Yakub.

Ey Yüsifim çü və‘de-i vəşl eylədün baña
Yə‘qūbə şanki müjdə-i pirāhən eylədün (Gazel 164, Mısra 6). [yə‘qūbə, -ə]

yə‘qūb-i həzīn: Hüzünlü Hz. Yakub.

Ol gün ki gözüm Yüsifimün görmədi rüyun
Yə‘qūb-i həzīn-nələsin ‘ələmdə pəs etdim (Gazel 130, Mısra 4). [yə‘qūb-i həzīn,]

Yə‘qūbvār: Hz. Yakub gibi.

Əlbəttə vəqtlən çatəcaq müjdə-i bəşir
Yə‘qūbvār Yüsif-i Kən‘ānə ağlama (Gazel 5, Mısra 8). [yə‘qūb-var,]

yəqūbvəş: Hz. Yakub gibi.

Yə‘qūbvəş ki beyt-i həzīndə əsir idim
Əhür hužūr-ı Yüsif-i Kən‘ānə gəlmişəm (Muhammes 3, Mısra 13). [yəqūbvəş,]

yəvmü’l-hesāb: Hesap günü.

Hicründə hər gecə baña **yəvmü’l-hesābdur**
Hər gün qədən firāqı qiyāmət-qiyām olur (Gazel 77, Mısra 9). [yəvmü’l-hesābdur,]

yəzdān: Allah.

Mən istetā‘də fərmāni həlqə **Yəzdānun**
Təvāf-ı küyü fərah-bəhşdir o mäh-rüyun (Gazel 155, Mısra 8). [yəzdānun, -un]

yə‘cūc: Kiyəməte yakın bir zamanda ortaya çıxıp pek çok kötülük yapacaklarına ve çok kısa boylu olduklarına inanılan iki kavimden biri.

Cəhālət əhlinün **Yə‘cūcunə** Żū’i giriftərəm
Bu dərdi çəkməgə səd heyf kim İskəndərim yohdur (Gazel 47, Mısra 13). [yə‘cūcunə, -u, -n, -ə]

Dutubdı ‘ələmi Yə‘cūc-tıynət ü Dəccāl
Nicāt ver bizə sənsən bu dərd dərmāni (Kaside 23, Mısra 90). [yə‘cūc,]

Z

zābil: Ünlü pehlivan Sām’ın oğlu Zāl, Zābil’dendir. Oğlu meşhur kahraman Rüstəm’dir.

Adı Rüstəm olə həm-şəhrədə **Zābil** bi’ llāh
Bu səbəblərlə həmin Rüstəm-i dəstān olmaz (Gazel 90, Mısra 3). [zābil,]

zād-ı rəh: Yol azığı; Ameller.

Żū’i həzər et **zād-ı rəhün** eylə mühəyyā
Bir qəhṭ ğalā buq’əyə əhür səfərün var (Gazel 42, Mısra 19). [zād-ı rəhün, -ün]

zādə-i cəmşid-i cəm: Cəmşid’in kadehinin mirası.

Sāqiyā dur gəti ol **zādə-i Cəmşid-i Cəmi**
Ki gidərsün dil-i şəd-pərədən əndüh-ı ğəmi (Mesnevi 1, Mısra 1). [zādə-i cəmşid-i cəmi, -i]

zādə-i han-ı şirvān: Şirvan hanının/beyinin oğlu.

Ey nəcībū’n-nücebā **zādə-i hān-ı Şirvān**
Ki adun tək həsən-i hülq zātundə şi‘ār (Kaside 6, Mısra 31). [zādə-i hān-ı şirvān,]

zāğ: Karga; Sevgilinin beni.

Gəlməsün **zāğ** u zəğan gülşənə kim gül yeridür
Gül olan yer dəhi bu rəsmidi bülbul yeridür (Gazel 49, Mısra 1). [zāğ,]

Salmasun nərgis-i məhmürəvə zülfün sāyə
Qoymə şāh-bāzə olə **zāğ** [u] zəğanın həm-sāyə (Gazel 209, Mısra 2). [zāğ,]

Zülf-i siyəhündür mi sənün dövr-i ruhundə
Ya **zāğ** u zəğan gülşən ü gülzār yanındə (Gazel 186, Mısra 4). [zāğ,]

zāğ u zəğan bang-ı nümāyān: Aşkar karga ve kuzgun sesi (olacak).

Neylərəm gülşən [ü] gülzārı ki seyr etdükdə
Hər tərəf **zāğ** [u] **zəğan bang-ı nümāyān** oləcəq (Gazel 114, Mısra 12). [zāğ zəğan bang-ı nümāyān,]

zāğ-ı hət: Yüzdeki ayva tüylerin kalınlaşıp sertleşmesi kargaya benzetilmiştir.

Kim eyliyər o pozuğ bāğə e‘tinā Kāzım
Edər məqām gül-i rüyun üzrə **zāğ-ı hətün** (Gazel 137, Mısra 11). [zāğ-ı hətün, -ün]

zāğəm-i dövrān-ı şir: Feleği ısıran aslanı (Dünyadan kam alan anlamında).

Şəd şükr ‘əqibət ki gülüstānə gəlmişəm
Gərçi əzəldə **zāğəm-i dövrān-ı şir** idim (Muhammes 3, Mısra 10). [zāğəm-i dövrān-ı şir,]

zāhid: Kaba sofı (çok dindar olup irfanı olmayan kimse).

Zāhidliq işi şā’irə ‘ələmdə nə lāzım
Hər şəhşün olur dəhrdə bir kārı Səməndər (Gazel 43, Mısra 3). [zāhidliq, -liq]

Zāhidlärün ‘ibadəti hür u qüşürdur
Həqqā belə itā’əti ‘eyni qüşürdur (Gazel 74, Mısra 1). [zāhidlärün, -lər, -ün]

Gör nəfs içün ‘ibadətinə **zāhidün** haçan
Başın əğərdi səcdəyə gər cənnət olmamış (Gazel 105, Mısra 9). [zāhidün, -ün]

Zāhidün səcdəsi Allāhımə döğül vallāh
Nəfs-i əmmārəsinə hürü vü ğilmānə imiş (Gazel 107, Mısra 5). [zāhidün, -ün]

Təngə gəldim bu riyā məslək olan **zāhiddən**
Ey hoş ol bəzm-i şəfā məşrəb-i rindānə gedəm (Gazel 140, Mısra 9). [zāhiddən, -dən]

Budur vəhmim ki **zāhidlər** sücüdün eyləsin vəcib
Nöçün ey əbrü-yı dildār sən mehrābə bənzərsən (Gazel 159, Mısra 3). [zāhidlər, -lər]

Olsun hərām bədə-i firdövs **zāhidə**
Mey içməgi hərām deyə gər cavād ilə (Gazel 193, Mısra 5). [zāhidə, -ə]

Žū'īdə meyl **zāhidə** gördüm məgər olub
Həm-dəm Hüdā-nəkərdə o bəd-e'tiqād ilə (Gazel 193, Mısra 11). [zāhidə, -ə]

Nə bir **zāhiddür** ancaq rāh-ı rəsm-i şər'dən hāric
Təmāmən gərəqdür bu gəflət ü cəhl ilə dəryāyə (Gazel 212, Mısra 5). [zāhiddür, -dür]

Zāhidün səcdəsi Allāhımə döğül vallāh
Nəfs-i əmmārəsina hürü vü gilmānə imiş (Gazel 107, Mısra 1). [zāhidün, -ün]

Zāhidün mənzili qoy məscid ü mehrāb olsun
Žū'iyā bir elə vīrənə nə 'āqil yeridür (Gazel 49, Mısra 9). [zāhidün, -ün]

Zāhid inkār-ı meyl-i nəb qılursə nə bilür
Gəl onun zövqünü bu Žū'ī-i müştərdən sor (Gazel 63, Mısra 9). [zāhid,]

Zāhid şərābı çol də hərām etmə küfrdür
Çün bu sözlənlə meykədə beytül-hərām olur (Gazel 77, Mısra 7). [zāhid,]

Ədāb-ı hīdmət-i Həqī **zāhid** haçan bilər
Dünyədə çünki hīdmət-i insānı anlamaz (Gazel 100, Mısra 9). [zāhid,]

Şürət-i vāqə'əmə nār-ı cəhənnəm söyləyür
Kürdu **zāhid** oğur āyə-sürə-rəhmānı gələt (Gazel 109, Mısra 4). [zāhid,]

Zāhid nə zövq-yāb olı hür-ı behiştən
Bir şulhə mən tək 'āşiq-i şeydādan olmasa (Gazel 4, Mısra 5). [zāhid,]

Zāhid qəbül olur o itā'ət hüzürdə
Žimnində zərrə qədri təmənnādan olmasa (Gazel 4, Mısra 9). [zāhid,]

Qaşun həyālī **zāhidi** gər etməyüb cünün
Dutmuş yüzün edər niyə mehrābə ilticā (Gazel 11, Mısra 3). [zāhidi, -i]

Bədə-hvārə eləyür gərçi məzəmmət **zāhid**
Çəkər āhır özi bu işdə nədəmət **zāhid** (Gazel 39, Mısra 1). [zāhid,]

Bədə-hvārə eləyür gərçi məzəmmət **zāhid**
Çəkər āhır özi bu işdə nədəmət **zāhid** (Gazel 39, Mısra 2). [zāhid,]

Özi gəfilidi məgər āyə-i lā yəğtəb dən
Kim edir gündə həzər ādəmə gıybət **zāhid** (Gazel 39, Mısra 4). [zāhid,]

Fəhr qılmə oñı bir āyə-i muhtāl-i fəhūr
Sürə-i Hüdə baħub eylə bir 'ibrət **zāhid** (Gazel 39, Mısra 6). [zāhid,]

Gər 'ədələtlə olur həşr günündə divān

Sən də mən də çəkərük ondə əziyyəət **zāhid** (Gazel 39, Mısra 8). [zāhid,]

Məndə vardır əgər 'āşiq oluban meyl içmək
Səndə var bir qulağ as gör neçə 'ādət **zāhid** (Gazel 39, Mısra 10). [zāhid,]

Kibr ü gıybət gəzəb ü zərq ü riyā vü sālūs
Eləmək görmədügi əmrə şəhādət **zāhid** (Gazel 39, Mısra 12). [zāhid,]

Bədəyə gıybət ü məğrurluqı tay dutaq
Gıybətün nəhyinə var çün neçə 'āyət **zāhid** (Gazel 39, Mısra 14). [zāhid,]

Bədənün nəhyinə bir fəctənibü ləfzi gəlüb
İmdi çək eylədiyün fə'lə həcālət **zāhid** (Gazel 39, Mısra 16). [zāhid,]

Sən edən fışqlərün nəş'əsi yoh ləzzəti yoh
Meydə var zövq ü fərəh 'işrət ü ləzzət **zāhid** (Gazel 39, Mısra 18). [zāhid,]

Hür u cənnətdi sənün şavm u sələtün də gərəz
Fikr qıl nəfsüvədür gör bu 'ibādət **zāhid** (Gazel 39, Mısra 20). [zāhid,]

Çünki hər şəhsə deyürsən ənə həyrən minhə
Bu sənün şə'ninə sıqmaz bu nə həcət **zāhid** (Gazel 39, Mısra 24). [zāhid,]

Bircə kəlmə degilən ki ənə Rabb'ül-a'lā
Bu 'əvām təyfe eylərlər itā'ət **zāhid** (Gazel 39, Mısra 26). [zāhid,]

Həşrədek gər söyləyim hiç tükənməz vəsfün
Dəhi bundan belə göstərmə kərāmət **zāhid** (Gazel 39, Mısra 28). [zāhid,]

Žū'iyā innə gəfūr āyəsində bağlə ümīd
Etməsün qoy saña məşərdə şəfā'ət **zāhid** (Gazel 39, Mısra 30). [zāhid,]

Nə rind-i lāubālī tək hərābāt içrə zövqüm var
Nə **zāhid** tək ümīd-i hıld ü hür u kövsərim yohdur (Gazel 47, Mısra 10). [zāhid,]

Diqqətlə baħ ki bātini əhl-i kəfurdur
Çol baħmə həy [u] hüyunə zāhirdə **zāhidün** (Gazel 74, Mısra 5). [zāhidün, -ün]

Zāhidün kibr ü riyādur 'əməli bir nəzər et
Hansı āyətədi bu söz necə təğyirdədir (Gazel 75, Mısra 7). [zāhidün, -ün]

Məni mən' etmə **zāhid** təq-ı əbrüsü sücüdindən
Kərāmətlər ki qaşından gəlür mehrābdan gəlməz (Gazel 96, Mısra 5). [zāhid,]

Zāhid ki etməyüb həvəs sər ü qəmətün
Firdövs içində sidrə vü tūbānı anlamaz (Gazel 100, Mısra 5). [zāhid,]

Baħmamaq **zāhid** sözinə meyl ayağın səqīdən
Gülşən içrə gər həlāl u gər hərām almaq gərək (Gazel 119, Mısra 3). [zāhid,]

Sanmə **zāhid** yetüşürsən bu 'əməllə hıldə
'Eşqdür şidq gərək mündə itər məkr ü hiyəl (Gazel 126, Mısra 9). [zāhid,]

Zāhid baña satmə bu riyānı get özün sən
Žū'ī kimiye hıldə vü təzvīr nə lāzım (Gazel 131, Mısra 13). [zāhid,]

Öldən yerə qoymazdı dəhi **zähid** ayağı
Gər 'əks şalə səğər-i şəhbəyə cəmālun (*Gazel 147, Mısra 7*).
[*zähid,]*

İçüb mey məst olub nəz ilə bir sər-ḥ' oş-ḥıram ilə
Ki tə şad sələ **zähid** əl götürsün pərsalıqdan (*Gazel 151, Mısra 4*). [*zähid,]*

Kəfiri bütədən ayırdun **zähidi** mehrəbdən
Bilmirəm bir hiç ey zəlīm nədür dīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 3*). [*zähidi, -i]*

Mey nəş' əsini görməmiş ' eşqün məzəqını
Zähid sölər ki mərifətim var bu əd ilə (*Gazel 193, Mısra 4*). [*zähid,]*

Küfr-i zülfilədi imānun ilən **zähid** kim
Hansı **zähiddi** qalan şəhrdə imāni ilə (*Gazel 204, Mısra 9*).
[*zähid,]*

Nəş' ə-i lə'l-i ləbün zövqünü **zähid** bilsə
Kəfirəm meyl eləyə Kövsər ilə həvrəyə (*Gazel 209, Mısra 7*). [*zähid,]*

Yüz əh-i süznək ilə vəşlə yetüşmədim
Zähid necə tapar sölə bu həy u hü ilə (*Gazel 214, Mısra 10*). [*zähid,]*

Zähid dilər ki hür ilə olsun behiştə
Mən gülşən içrə bir neçə həmə-dəm səbū ilə (*Gazel 214, Mısra 13*). [*zähid,]*

Bu riyadə bu riyə ilə olan ə'mālun
Nədi **zähid** ki səni bir belə məğrūr elədi (*Gazel 241, Mısra 8*). [*zähid,]*

Bu rövşən əmrdə **zähid** həlāl edüb qanı
Nöçün ki 'əriživə ayət-i Hüdā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 9*). [*zähid,]*

İmāni yolı bədəyə **zähid** inanmasə
Hər dəmdə meydə mö'cüz-i yuhyi' l-'izām olur (*Gazel 77, Mısra 11*). [*zähid,]*
Zähid bizi sən mən' eləmə anlamayursan
Zühhādun o rindənə şifət 'āləmi yohdur (*Gazel 86, Mısra 3*).
[*zähid,]*

Nə müşəf-ı ruḥə nə küfr-i zülfə meyl etdün
Nədəndi döndü o **zähid** belə llāhundən (*Gazel 185, Mısra 6*). [*zähid,]*

Bu qədri cürm ilə **zähid** behiştə göz tikmə
Utangılən bəri ey bī-həyə günāhundən (*Gazel 185, Mısra 7*). [*zähid,]*

Belə ki səni həlq eləyüb Həliq-i dāvər
Gər görsə yüzün min yüz **zähid**-müztər (*Muhammes 4, Mısra 6*). [*zähid,]*

Demə **zähid** ki tərək et sīm-bər-bütlər təməşāsın
Bəni kim qurtarur Təñri sataşdurmuş bələlərdən (*Tahmis 1, Mısra 19*). [*zähid,]*

Küfr-i zülfilədi imānun ilən **zähid** kim
Hansı **zähiddi** qalan şəhrdə imāni ilə (*Gazel 204, Mısra 10*).
[*zähiddi, -di]*

Bu 'əməllər ki sənün var nə deyüm tül u dirāz
Fərz olubdur saña şeytān kimi lə'nət **zähid** (*Gazel 39, Mısra 22*). [*zähid,]*

zähidā: *Ey sofū!*

Məhrəb u məscid olə sənün **zähidā** baña

Məhrəb-ı qaşı səcdəgəh ol āstānədür (*Gazel 89, Mısra 3*).
[*zähidā,]*

Susuyub Kövsərə öz nəfsivə etdün tē'ət
Zähidā ədəmi cənnətdən atar sü'-i 'əməl (*Gazel 126, Mısra 12*). [*zähidā,]*

Zähidā bircə götür güşə-i mehrəbdən əl
Elə bu mähə nəzər ol həmə-i əbrülərə baḡ (*Gazel 35, Mısra 7*). [*zähidā,]*

Qorḥuzmə **zähidā** məni bi' səlmihār ilə
Āsūdəəm mən āyə-i qul yā 'ibād ilə (*Gazel 193, Mısra 1*).
[*zähidā,]*

Gər gəməim var ārzū-yı vaşl-i yārə **zähidā**
'Eyb dutmə kim çəkərsən sən dəhi həvrə gəmin (*Gazel 156, Mısra 5*). [*zähidā,]*

zähid-i 'ālī-cənāb: "Həsiyyətli" zahit.

Versün cəvāb şər'də birdür riyā vü şirk
Sor bu su'āl **zähid-i 'ālī-cənābdan** (*Gazel 178, Mısra 8*).
[*zähid-i 'ālī-cənābdan, -dan]*

zähid-i bəd e'tiqād: Kötü inançlı sofū/zahit.

'āriflərə həqiqəti düzəh 'əzābıdur
Getmək behiştə **zähid-i bəd-e'tiqād** ilə (*Gazel 193, Mısra 10*). [*zähid-i bəd e'tiqād,]*

zähid-i hüd-bīn: Sədece kendini gören (kimse), mağrūr, kibirlə zahit.

Niyə hür u Kövsər istər **zähid-i hüd-bīn** vəli
Cəm-ı Kövsərvəş büt-i hür-liqu istər köñül (*Gazel 122, Mısra 7*). [*zähid-i hüd-bīn,]*

zähid şifət-i zū'i: Zahit gibi Zū'.

Zähid şifət-i Zū' riyā əhlisən imdi
Nə məscidə nə məşrəb-i rindənə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 13*). [*zähid şifət-i zū'i,]*

zähir: Bir şeyin görünən tərəfi, dıy yüzü, dıy görünüşü.

Zähirdə nəmədür vəli bātin məşəmmə
Şan təblə təblə müşkdı Tātərdən gülüb (*Gazel 26, Mısra 7*).
[*zähirdə, -də]*

Zähirdə nəmədür vəli bātin Zū'iyə
Bir nəfə-i müşk-i nəbdı Tātərdən gülüb (*Gazel 27, Mısra 13*). [*zähirdə, -də]*

Diqqətlə baḡ ki bātinə əhl-i kəfurdur
Çoh bəhmə həy [u] hüyünə **zähirdə** zähidün (*Gazel 74, Mısra 5*). [*zähirdə, -də]*

Şəd-heyf Zū'ı yohdı bu təzviri anlayan
Zähirdə var gözi vəli bātinə kürdur (*Gazel 74, Mısra 14*).
[*zähirdə, -də]*

Göz görməyən cəvāhiri mən necə dərk edim
Zähirdə çün nə var bu mərayədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 16*). [*zähirdə, -də]*

Hər təvr eylədim bu gəmə çərə tapmadım
Zähirdə gəlmədün dəhi rü'yədə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 8*). [*zähirdə, -də]*

Əgərçi **zähiri** və's-şəms və'd-ḍuḥā olunur
Vəlik bātinə bi'llāh kināyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 7*).
[*zähiri, -i]*

Zähirdə Mürtezā deyülür ism-i pākuvə

Bāṭində nəfs-i nātiqə-i Muştafā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 13*).
[*zāhirdə, -də*]

Heyvəndılar həqiqəti insān döğül tēmām
Bənzər Əgərçi **zāhiri** insānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 18*).
[*zāhiri, -i*]

Nəinki bizdəki tək **zāhirin** edə bər-bād
'Əbā qəbā uzun arhəluq u 'imāmət ilə (*Kaside 20, Mısra 25*). [*zāhirin, -in*]

Bəli insān odı kim 'elm ilə 'ürfānı olə
Yohsə **zāhirdə** elə şürət-i insānı olə (*Mesnevi 9, Mısra 14*).
[*zāhirdə, -də*]

Ölürdər bāṭini **zāhirdə** əgər əhyādur
Bədən-i mürdə içün rüh-i rəvāndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 9*). [*zāhirdə, -də*]

Zāhirdü lənə muşhaf-ı ruhsārə zülfi līk
Bāṭin o qarə türrelərün yüz şəlbi var (*Gazel 44, Mısra 9*).
[*zāhirdü, -dü*]

Cəmi'-i hīkmət-i 'elm-i zəmin[i] Yünānun
Bu yerdə **zāhir** olubdur əgər sühulət ilə (*Kaside 20, Mısra 16*). [*zāhir,]*

Olmadı **zāhir** edən (*Gazel 32, Mısra 12*). [*zāhir,]*

Şərāb-ı nəb ey sāqī cəhān içrə o cövhərdür
Ki ondan **zāhir** cəylər hər kəsün zātı nə gövhərdür (*Gazel 88, Mısra 2*). [*zāhir,]*

Gər **zāhir** alur cānımı gəməzün olı līkən
Ağzun həvəsi könlümi pünhān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 5*). [*zāhir,]*

Rəngi qara idi şəb-i yeldā təkī vəlī
Yüz min sitərə **zāhir** idi ondə āşikār (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 6*). [*zāhir,]*

Qılur əhvāl-ı bāṭin **zāhir** 'āləm içrə bir dəmdə
Desəm mən küfr olur mu cām-ı bādə gər peyəm-bərdür (*Gazel 88, Mısra 3*). [*zāhir,]*

Žū'ī nə lāzım belə tül-i kəlām
Mətləbivi **zāhir** elə və's-sələm (*Mesnevi 10, Mısra 34*).
[*zāhir,]*

Zāhir elə mətləbivi mühtəşər
Kim eləsün çārə o kən-ı hünər (*Mesnevi 10, Mısra 35*).
[*zāhir,]*

'Arizün Žū'ini gər görməsə **zāhir** nə 'əcəb
Gün hüşüşündə nə həcət qınəmaq huffāşı (*Gazel 247, Mısra 13*). [*zāhir,]*

Yār kəsdi əşnəliq rəsmi Žū'ī genə
Zāhir oldı şən oña dər-d-i nihānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 18*). [*zāhir,]*

Bu günki günlərimi fikr edəndə **zāhirdür**
Behişt imiş mənim ol 'işrət eyləyən günlər (*Gazel 67, Mısra 7*). [*zāhir, -dür,]*

zāhir et-: Açığa çıkmak, meydana çıkmak, görünür olmaq.

Həzārən ləhn kūya Bərbəddən yədgār olmuş
'Anədil **zāhir etmiş** həlqə əhəng-i Nəkişānı (*Gazel 101, Mısra 3*). [*zāhir,]*

Ey şənəm **zāhir elə** Žū'ī-i şeydəyə yerün
Məscidə deyə hərəbətə kilisəyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 13*). [*zāhir,]*

Qıymasə cānānıno kim ki dil ü cānını
Zāhir edər 'āləmə 'eşqdə nöqsānını (*Gazel 245, Mısra 2*).
[*zāhir,]*

Qıymasə cānānıno kim ki dil ü cānını
Zāhir edər 'āləmə 'eşqdə nöqsānını (*Gazel 245, Mısra 22*).
[*zāhir,]*

Çü vəşfin etməgə 'əcizdi Žū'ünün təb'i
Şərītə vəcib olub **zāhir etməgə** 'ələn (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 36*). [*zāhir,]*

zāhirən: Görünüşte.

Zāhirən zīb verə qurşaq 'əbā saqqalə
Məs'ələ vəqti qaçub bərk sohlə qanqalə (*Mesnevi 6, Mısra 47*). [*zāhirən,]*

zāir-i mey-hānə: Meyhane ziyarətçisi.

Çəkməsin güşə-i mey-hānəyə peymānə səni
Nə rəvādur deyələr **zā'ir-i mey-hānə** səni (*Gazel 226, Mısra 2*). [*zāir-i mey-hānə,]*

zāir-i rizvān: Cennətin ziyarətçisi.

O şəh-i məsnəd-i 'ürfānı ki beytu llāh
'Əzm-i təvfi eyləyübən **zā'ir-i rizvān** oldı (*Kaside 17, Mısra 18*). [*zāir-i rizvān,]*

zāl: Şeh-name'de adı geçen İranlı tarihi-efsanevi Fars kahramanlarından. Rüstəm'in babası, Sam'ın oğlu ve Neriman'ın torunudur. Zāl, "koca, ihtiyar ve ak sakallı" anlamına gelen sözcük olup, anadan doğma kirpiği, kaşısı ve saçları beyaz olduğu için koca ve yaşlı anlamında çocuğa ad olarak verilir. Doğduğunda babası Sam, ak saçlı çocuğu görünce korkuya kapılır ve Zāl'ı Elbüz dağına bırakır. Efsaneye göre Simurg tarafından bulunup büyütülür ve sonra kahraman olur. Klasik şiirde yiğitliği, okçuluğu ile ünlenmiş olmakla birlikte daha çok destanı ve beyaz tüyleri (saçları, kaşısı, kirpiği) ile anılır.

Diyār-ı mərifət ol mülkdür kim ol yerdə
Həqir **Zāl** idi Rüstəm fəqir-i Hətəmdür (*Gazel 73, Mısra 12*). [*zāl,]*

Edəcək hānə-nişin təli'-i bəd Böhrāmı
Bī-hünər **Zāl** gəlüb Rüstəm-i dəstān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 12*). [*zāl,]*

zāl: İranlı pehlivan Rüstəm'in babası Zabistanlı Zāl.

Şüca'ətdə Rüstəm ü **Zāl** kimi
Fəşāhətdə ləhcəsi bülbül kimi (*Mesnevi 4, Mısra 51*). [*zāl,]*

zāl-i gərdün: Zāl, İranlı kahraman Sam'ın ak saçlı doğması yüzünden Zāl: yaşlı ismi verilen oğludur. Burada "yaşlı dünya" denilmek istenmiştir.

Olaşən Rüstəm-i dəstān vəyā Rüyintən
Zāl-i gərdündən ölüm zəhmīni āhır görəsən (*Mesnevi 15, Mısra 24*). [*zāl-i gərdündən, -dən*]

zālim: Acımasız və haksız davranan, zulmeden. Zulüm və haksızlık yapan (kimse).

Əvvəl edim hələt-i Zəhhākı yād
Sitməgər ü **zālim** ü bī-bākı yād (*Mesnevi 5, Mısra 10*).
[*zālim,]*

Təqsirimün işbātınə şahid tələb etmə
Bir şah ki **zālim** olə təqsir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 4*).
[*zālim,]*

Kāfiri бүтдөн айырдун зāhidi mēhrābdan
Bilmirəm bir hiç ey **zālim** nədür dīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 4*). [*zālim,]*

Dəmlər ki ol **zəmān** keçinüb yāhşi h̄vābdur
Ey cān bu günlərin nəyə sölə hesabdur (*Müseddes 1, Mısra 21*). [*zəmān,]*

zār: Ağlayan, inleyen, zayıf, dermansız; Şikayət, feryat, fığan.

Gör ‘āqibət nə eylədi bu **zārə** küj-püşt
Beş gün içində Rüstəm ü İsfəndiyārınə (*Gazel 207, Mısra 3*). [*zārə, -ə]*

Lik şəd-heyf ki müddətədi gəlüb Qudyalə
Qalmışam kīsə təhī h̄stə vü **zār** u heyran (*Kaside 14, Mısra 14*). [*zār,]*

Düşdim yolə sə’y ü gūşış ilə
Bī-rāh ilə **zār** u pūşış ilə (*Mesnevi 7, Mısra 42*). [*zār,]*

Qoymə məni intizār içində
Şām u səhər āh u **zār** içində (*Mesnevi 8, Mısra 68*). [*zār,]*

Ğəm-i ruhsārī bəsdır gūşə-i möhnətdə mən zārə
Aparmun dostlar bi’lāh məni gülzārā bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 7*). [*zārā, -a]*

Gəlib məsīh-i köñül **zārā** āh u zārūn ilə
Olub gərīq cəhān çeşm-i aşkbārūn ilə (*Gazel 205, Mısra 1*). [*zārūn, -uñ]*

Tapsə hər yerdə mənim kimi zəlīl-i müztər
Dodurub öldürəcəkdir **zār** [u] zəlīl bīmār (*Kaside 6, Mısra 10*). [*zār,]*

Ruḥ u zūlfün həyālilə köñül hər rüz u şəb gəmdən
Olubdur **zār** u sər-gərdān gəzər āvārā bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 6*). [*zār,]*

‘Ürəfā **zār** [u] zəbūn kīsə-i āmālī təhī
Cühələ dövlət ü ne‘mətlə dəm-ā-dəm h̄əndān (*Kaside 14, Mısra 9*). [*zār,]*

Olub ‘āşiq cəhāndə hərəkəs öz mə‘şuqəsin tapdı
Mənim kim hər zəmān firqətdə min min āh u **zārım** var (*Gazel 50, Mısra 4*). [*zārım, -ım]*

Cəfā-yı yārdan incimə hərgiz āh u zār etmə
Bu mülk-i ‘eşqdür əlbəttə ey dil bir nizām olmaz (*Gazel 93, Mısra 11*). [*zār,]*

‘Āşiq olan əgərçi edər āh [u] **zārliq**
‘Āşiqə h̄’oşdı yār yolundə **nizārliq** (*Gazel 111, Mısra 1*). [*zārliq, -liq]*

Nə bilim dəhrdə āhır belə dövrān oləcəq
Əhl-i ‘ürfān bu şifət **zār** u pərişān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 2*). [*zār,]*

Demədim mi saña kim **zār** u pərişān olusan
‘Āşiq olmə o sər-i zūlf-i pərişānə köñül (*Gazel 124, Mısra 3*). [*zār,]*

Bir nəfəs keçməz firāqındə o bəd-hū dil-bərūn
Kim tapulmaz min belā mən zār u sər-gərdān içün (*Gazel 152, Mısra 6*). [*zār,]*

Ey dil-i bī-çārə bülbul kimi **zār** olmaqdəsən
Bir gül-i növ-h̄iz ‘eşqi ilə zār olmaqdəsən (*Gazel 184, Mısra 1*). [*zār,]*

Ey dil-i bī-çārə bülbul kimi **zār** olmaqdəsən

Bir gül-i növ-h̄iz ‘eşqi ilə **zār** olmaqdəsən (*Gazel 184, Mısra 2*). [*zār,]*

Düşsə səbə güzārūn əgər küy-ı yārə bir
Sölə bu möhnət ü gəmmi āh [u] **zārımı** (*Gazel 228, Mısra 8*). [*zārımı, -ım, -ı]*

Gəl ey gözəl gəm-i ‘eşqünlə zār qoymə məni
Firāq-ı zūlfün ilə bī-qərār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 1*). [*zār,]*

Nədəndi ey dil-i gəm-dīdə belə **zār** oldım
Bələ vü dərd [ü] gəm [ü] möhnət ilə yār oldım (*Kaside 12, Mısra 1*). [*zār,]*

Bə’zün alubdı ‘əqlini mālın verüb füzūn
‘Ömri keçür hesab ilə āh u **zār** ilə (*Kaside 21, Mısra 38*). [*zār,]*

Pəs belə aşhāsı ki bu çərḥ-i dūn
Eyləyə bir ləhzədə **zār** u zəbūn (*Mesnevi 5, Mısra 24*). [*zār,]*

Sən nə içün olmusan **zār** u həzīn
Qaryələrdə h̄stə vü gūşə-nişīn (*Mesnevi 5, Mısra 45*). [*zār,]*

Nədür səbəb çərḥ olub kəc-mədār
Mə’rifət əhlin eləyür h̄vār u **zār** (*Mesnevi 10, Mısra 16*). [*zār,]*

Hər zəmānda olubsə bir əhl-i dil
Çərḥ eləyübdür onı **zār** u zəlīl (*Mesnevi 10, Mısra 18*). [*zār,]*

Atamun firqəti gərçi məni əfkār elədi
Zūlm-i ‘udvān mən-i möhnətzədəni **zār** elədi (*Müseddes 2, Mısra 12*). [*zār,]*

Çəkdiğüm cövr ü cəfādan nə pərişān gedürəm
Lik bir təzə belā var görübən **zār** ölürem (*Müseddes 2, Mısra 20*). [*zār,]*

Sərvərə qoymə qalam bī-sər u sāmān nə **zār**
Kīsə bī-sikkə bər u düşim bī-cübbə vü h̄vār (*Terci-bend 1, Mısra 41*). [*zār,]*

Fövc-i sərmā atəcəq tīr-i həlāk u bərfi
Hər kəsün olmasə həftānı qalır **zār** [u] nizār (*Kaside 6, Mısra 12*). [*zār-ı nizār,]*

zārā gəl-: Zulm içinde olmak, azaba uğramak, bıkıp usanmak.

Gəlib məsīh-i köñül **zārā** āh u zārūn ilə
Olub gərīq cəhān çeşm-i aşkbārūn ilə (*Gazel 205, Mısra 1*). [*zārā gəlib, -ib]*

zār-ı bī-nəvā: Nasipsiz inleyen.

Nöçün fələk məni sən **zār-ı bī-nəvā** qıldun
Firāq-ı yārdə yüz dərdə mübtələ qıldun (*Gazel 167, Mısra 1*). [*zār-ı bī-nəvā,]*

zār-ı dərd: Dertten inleyen.

Məğmūm dil-şikəstə həzīn bī-nəvā ikən
Həm **zār-ı dərd** ü həm dəm-i cövr-i cəfā ikən (*Muhammes 3, Mısra 6*). [*zār-ı dərd,]*

zār-ı köñül quşu: İnleyen gönlün quşu.

Zūlfın dağıtmə günüm [olu] qarə ey səbə
Kim **zār-ı köñlümün quşunə** aşyānədür (*Gazel 89, Mısra 6*). [*zār-ı köñlümün quşunə, -n, -ə]*

zār-ı tən: *İnleyen vücut.*

Açılur şənə şifət **zār-ı tənimdən** min ağır
Ey pəri şənə gör ol zülf-i pərişənə dəgə (*Gazel 189, Mısra 3*). [*zār-ı tənimdən, -im, -dən*]

zāt: *Kendi, bizzat kendi; Öz, varlık. Bir varlığın hakikati, hüviyeti, məhiyeti, özellikle saygıdeğer kimse.*

Şürəti insən olandan umma ey dil mərifət
Mərifət həşil olur mu **zātı** insən olmasa (*Gazel 14, Mısra 8*). [*zātı, -ı*]

Bəhr-i 'üfrən Əmirhən ki Hudā-yı mənən
Eyləyüb **zātını** dərd əhlər üçün dərmən (*Mesnevi 1, Mısra 28*). [*zātını, -ı, -n, -ı*]

Hər lisənə 'əlim-i kəmil durur
Hər nə hünər **zātınə** şəmil durur (*Mesnevi 10, Mısra 38*). [*zātınə, -ı, -n, -ə*]

Şərāb-ı nəb ey səqī cəhān içrə o cövhərdür
Ki ondan zəhır eylər hər kəsün **zātı** nə gövhərdür (*Gazel 88, Mısra 2*). [*zātı, -ı*]

Ey nəcībū 'n-nücebā zədə-i hən-i Şirvān
Ki adun tək həsən-i hülq **zātundə** şī'ār (*Kaside 6, Mısra 32*). [*zātundə, -u, -n, -də*]

Ey şəh-i iqlim fūnūn-ı ədəb
Zātūna muzmər həsəb u həm nəsəb (*Mesnevi 5, Mısra 74*). [*zātundə, -u, -n, -də*]

Ey şəh-i iqlim fūnūn-ı ədəb
Zātūna muzmər həsəb u həm nəsəb (*Mesnevi 10, Mısra 48*). [*zātūna, -ı, -n, -ə*]

Cümlə əhləqı həsən ismi Hüseyn hən ki Hudā
Eyləyüb əhsən-i təqvımdə **zātın** hılqət (*Kaside 5, Mısra 36*). [*zātın, -ın*]

Kəməl u 'əlm ü fəzl ü cüd bir bağ-ı dil-ārədür
Hudāvənd-i cəhān ol bağə **zātın** bağbān qılmış (*Kaside 11, Mısra 24*). [*zātın, -ın*]

Əmirhən ki Hudāvənd **zātını** eləyüb
Əmir-i məmləkət-i fəzl ü cüd mə'nədə (*Kaside 18, Mısra 19*). [*zātını, -ı, -n, -ı*]

zāti: *Kendi ilə ilgili, kendine ait.*

Bəhşiş ü cüd u səhəvət sizə **zāti** hişlət
'Elm ü ədəb u hünər sizdə firāvān oldı (*Kaside 17, Mısra 23*). [*zāti, -ı*]

zāt-ı pāk: *Temiz, saf yaratılış.*

Sənsən ol sərvər ki zāt-ı pākun olmuşdur əzəl
'İllət-i gā'ıyyə mövcüdāt u həlq-i mā-sivā (*Gazel 1, Mısra 3*). [*zāt-ı pākun, -un*]

Cümlə şəhr əhli du 'ā-güdi o zāt-ı pākə
Yetüb əvəzə'-i 'əlm ü 'əməli əflākə (*Mesnevi 6, Mısra 29*). [*zāt-ı pākə, -ə*]

zāt-ı əkrəm: *Cömert kimse.*

Heyf olə kim dəhrdə bir **zāt-ı əkrəm** qalmayub
Qalmayandə eylə ədəm şanki 'ələm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 1*). [*zāt-ı əkrəm, -ı*]

zāy: *Zāyi olma, boş gitmə, kaybolma.*

Gör bölüblər neçə yüz firqələrə bir dīni

Muzməhil **zāy** edüblər bu gözəl əyəni (*Mesnevi 9, Mısra 48*). [*zāy, -ı*]

zā'il: *Devamlı ve kalıcı olmayan, sona erən, yok olan, ortadan kalkan.*

Yəqin budur əhır dūr olub mehr ü vəfā **zā'il**
Bu həm bir zülmdür kim yār olur 'uşşaqdan gāfil (*Tahmis 1, Mısra 21*). [*zā'il, -ı*]

ze-bəs: *"-dığı için, dolayı" mənāsına gelir; Yeterli derecede, miktarınca.*

Ze-bəs ki lə'l-i ləbün fikrin eylərəm ey gül
Əlimdə cām-ı meymin həsrət ilə qanə dönüb (*Gazel 25, Mısra 3*). [*ze, -ı*]

Ze-bəs səngin dil 'əşiq-keş ü bəd-hüdur ol məh-rü
Nə vəşlə dut ümid ey dil nə əh [u] zār bī-cā çək (*Gazel 116, Mısra 7*). [*ze, -ı*]

Ki qoymayub tən ü cəndə hümār-ı hicrān táb
Ze-bəs ahtıdı gözimdən bələlərin seyl-āb (*Tahmis 2, Mısra 8*). [*ze bəs, -ı*]

Be-sən-ı zəhr məzəqımdə təlhüdur şəkkər
Ze-bəs ki ol məh-i şirīn-kələmə müştəqam (*Gazel 142, Mısra 4*). [*ze bəs, -ı*]

Ze-bəs yoh təlib-i fəzl ü kəməl u şe'r 'ələmdə
Bu mə'nədən baña dövrən əliflərdən sinən qılmış (*Kaside 11, Mısra 15*). [*ze- bəs, -ı*]

Qılub o mäh vüşälından 'əqibət məhrüm
Ze-bəs ki həyl-ı bələ qıldı Zü't üstə hücum (*Tahmis 2, Mısra 28*). [*ze bəs ki, -ı*]

Ze-bəs ki fikr-i ruşundur köñüldə Zü't tək
Köñül səracəsi ey mäh gülsitənə dönüb (*Gazel 25, Mısra 13*). [*ze bəs ki, -ı*]

Nə hıvāhiş eylər idim mətləbim olurdu rəvā
Ze-bəs ki kəsədə dīnār u dirhəmin var idi (*Gazel 237, Mısra 10*). [*ze bəs ki, -ı*]

zehni-zəkāvət: *Kıvrak zeka, akıl.*

'Əlibaba Bəg ki Huda tīnətın
Zehni-zəkāvətlə qılub fītrətın (*Mesnevi 10, Mısra 44*). [*zehni-zəkāvətlə, -lə*]

zövq-yāb: *Zevk alan.*

Zəhid nə **zövq-yāb** olı hür-ı behiştədən
Bir şübhə mən tək 'əşiq-i şeydadan olmasa (*Gazel 4, Mısra 5*). [*zövq-yāb, -ı*]

zib ver-: *Süslemek, bezemek.*

Zəhirən **zib verə** qurşaq 'əbə saqqalə
Məs'ələ vāqti qaçub bərk soğula qanqalə (*Mesnevi 6, Mısra 47*). [*zib verə, -ə*]

zibā: *Güzel, süslü, göstərişli.*

Mərd nə-mərdi qılub cümlə cəhān içrə 'əyān
Zişt [ü] **zibāni** hələ'ıqlərə izhār u bəyān (*Mesnevi 6, Mısra 6*). [*zibāni, -n, -ı*]

zib-i zīnət: *Güzel süs.*

Açılmış gülşən içrə yüz gül ü rə'nə nəzakətlə
Verübdür nəmiyə min **zib-i zīnətlər** gülüstənə (*Kaside 22, Mısra 6*). [*zib-i zīnətlər, -ı*]

Səbzlər güllər çəmənlər geyünübür təzədən
Zib-i zīnətlər verüb ruhsərə rəng-i gönçədən (*Murabba 1, Mısra 6*). [zib-i zīnətlər, -lər]

zidd: *Bir şeyin aksi, muhaliği, muarızı.*

Hər şey`ün öz **ziddi** ilə hələti təşhīs olur
Ləzzət-i vüslət olur mu dərd-i hicrən olmasa (*Gazel 14, Mısra 5*). [ziddi, -i]

zidd-i fāni: *Ölümlülüyün zıddı, sürelı olmanın zıddı.*

Ey nəşihət-gü çək al əhır məni əfkərdən
Almış əldən ihtiyārın **zidd-i fāni** könlümün (*Gazel 161, Mısra 8*). [zidd-i fāni,]

zi-fünun: *Fenler sahibi.*

Bā`ış odur olardan olur **zi-fünunlar**
Bizlərdə olmayur budı vallāhi `illəti (*Kaside 2, Mısra 21*). [zi-fünunlar, -lar]

zığəm-i möhnət: *Üzüntü ısırtığı/aslanı.*

Ləşkər-i həmm ü gəm etdi dil-i məhzünə hücum
Zığəm-i möhnət edüb hātir-i vırāmı konām (*Kaside 13, Mısra 4*). [zığəm-i möhnət,]

zihī: *"Ne acayıp, ne kadar garip" mənasında şaşkınlıq bildirir.*

Dedim ki Zü`iyə lütf et dedi **zihī** hiclət
Hənüz zindədür ol hicr-i cān-şikārım ilə (*Gazel 191, Mısra 9*). [zihī,]

zıkr: *Anmak, sözünü etmə, ismini söyleme, anma.*

Qoymə həzən-i həvə gülşən-i şövqün pozub
Lāl eləyə **zıkrdən** bülbul-i h`oş-h`vānım (*Gazel 245, Mısra 12*). [zıkrdən, -dən]

İlāhi səhlə bələdən özini övlədin
Bu dərd **zıkrinə** hər leyl hər nəhər oldım (*Kaside 12, Mısra 28*). [zıkrinə, -i, -n, -ə]

`Ənqā kimi nişānəsi yoh nāmı **zıkr** olur
Bəzl ü `əfā vü lütf ü himāyət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 7*). [zıkr,]

Əz-bəs ki ləbün **zıkrı** dilim əzbəri oldı
Cümlə şü`ərə içrə şəkərbār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 17*). [zıkrı, -i]

O behişt ki Hüdāvənd qılıb **zıkr** ü bəyān
Eləyüb imdi bizə səhət-i dünyədə `əyān (*Mesnevi 15, Mısra 7*). [zıkr,]

Ləbün **zıkrı** baña şəhd ü şəkərdən dəhi şirindür
Ruḥ u zülfün həyālı həm fərag-ı bağ u nəsrindür (*Gazel 56, Mısra 1*). [zıkrı, -i]

zıkr-i əl-i `əbā: *Ehl-i beyti anmak, zikretmek.*

Həmişə eyləgilən Zü`i **zıkr-i əl-i `əbā**
Cəzədə qoyməyələr tā ki şərm-sār məni (*Müseddes 2, Mısra 33*). [zıkr-i əl-i `əbā,]

zıkr-i dəhən: *Ağzının zıkrı.*

Bəs ki **zıkr-i dəhəni** düşdi ağzıdan ağızə
Səbəb oldur ki nəzərdən onu pünhān etmiş (*Gazel 104, Mısra 5*). [zıkr-i dəhəni, -i]

zıkr-i haqq: *Allah`ın zıkrı.*

Fəqih-i mədrəsə yā şeyh-i hānqāh yüz il
`İbādət etsə dili **zıkr-i Həqqə** əgmədür (*Gazel 73, Mısra 8*). [zıkr-i haqqə, -ə]

zıkr-i ləb: *Sevgilinin dudağının zıkrı.*

Dilimdə **zıkr-i ləbi** əldə əf`i zülfü
Şikəstə Zü`i tək əfsüngər olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 9*). [zıkr-i ləbi, -i]

zıkr-i `əfā: *Bağış töreni/zıkrı.*

Bāb-ı səhāsı qıblə-iərbāb-ı mə`rifət
Zıkr-i `əfāsi vird-i şağar u kibərdə (*Kaside 19, Mısra 34*). [zıkr-i `əfāsi, -s, -i]

zıll-i pənāh: *Sığınacağımnın gölgesi.*

Var bu `əşrdə də bir neçə mümtāz `üləmə
Oları hifz eləsün **zıll-i pənāhında** Hüdā (*Mesnevi 6, Mısra 26*). [zıll-i pənāhında, -i, -n, -də]

zillət: *Aşağı olma, hakirlik, horluk.*

Ənbiyəyə `ürəfə silkinə inşāf ilə baḥ
Zillət ü güşşədən özgə sölə āyā nə verüb (*Gazel 20, Mısra 14*). [zillət,]

`ārif ü fāzil ü kāmılları **zillətdə** qoyub
Hörmət ü rāhəti hər cāhil ü nə-dānə verüb (*Gazel 20, Mısra 9*). [zillətdə, -də]

Təqdır iləndi `izzət ü **zillət** zəmənadə
Təğyirə hiç kimsənədə ihtiyār yoh (*Gazel 38, Mısra 7*). [zillət,]

Gər bağludı təqdır-i qəzāyə hamu işlər
Bı-cā yerə bu sə`y bu **zillət** nə içündür (*Gazel 68, Mısra 4*). [zillət,]

Gər mə`şiyət əhlində olur dövlət-i bı-həd
Fısq əhli içün pəs belə **zillət** nə içündür (*Gazel 68, Mısra 10*). [zillət,]

`Aşılərə verdin nə qədər var isə nə`mət
Öz əmrünə təbə`lərə **zillət** nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 14*). [zillət,]

Birisi `izzət ilə nə`mət-i nəz içrə gərīq
Birinə **zillət** ilə möhnət-i dünyā qismət (*Kaside 5, Mısra 10*). [zillət,]

Sərvərə Zü`i-bı-cərə gəlūbdır kəhvə
Qoymə mundan sora dünyədə görə bir **zillət** (*Kaside 5, Mısra 50*). [zillət,]

Bu `əşrdə dəhi çox pādşāhə eylə nəzər
Nə tövr **zillətə** əhirdə döndi dövrāmı (*Kaside 23, Mısra 8*). [zillətə, -ə]

Zillət ilə əhır salur gurbətə
Gurbət içrə yüz min gəm u möhnətə (*Mesnevi 4, Mısra 27*). [zillət,]

zillət-i dünyā: *Dünyanın hakirliği.*

Təmām `əqldədür hər nə var möhnət ü gəm
Nə qədr çox olə çox olı **zillət-i dünyā** (*Gazel 7, Mısra 8*). [zillət-i dünyā,]

Nə **zillət-i dünyā** qalı də`im nə cəlāl
Övrəng-i Cəm [ü] təht-i Süleymān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 7*). [zillət-i dünyā,]

zimistān: *Kış mevsimi.*

Qalub hicrān **zimistānında** Zū`ī nālə qoy etsün
Sən etmə nālə ey bülbul sənün hər il bəhārūn var (Gazel 46, Mısra 9). [zimistānında, -i, -n, -də]

Könlü hicrində vəslindən ümidün kəsmə kim bülbul
Şəfā-yı gül görər mi çəkməsə cövrin **zimistānun** (Gazel 149, Mısra 8). [zimistānun, -un]

Çəkdigün qürbət-i zillət ü möhünət getdi
Gəm **zimistāni** saña bāğ-ı gülüstān oldı (Kaside 17, Mısra 14). [zimistāni, -ı]

Vüslətün zövqin ziyād eylər cəfā-yı hicr-i yār
Növ-bəhārūn zövqi olmaz gər **zimistān** olmasa (Gazel 14, Mısra 4). [zimistān,]

Zimistāni bəhār eylər nəşāt-əsbābın āmədə
Kimün kim sım ilə zər kəsəndə ləhzə peydādur (Gazel 40, Mısra 11). [zimistāni, -ı]

zimni: İç taraf, iç yüz, iç.

Sənünçün dānədür dünyədəki ləzzətlər ey ğāfil
Dürüst etsən nəzər **zimnində** yohdur dāmdan başqa (Gazel 8, Mısra 4). [zimnində, -i, -n, -də]

Zāhid qəbül olur o itā`ət hüzürdə
Zimnində zərrə qədri təmännādan olmasa (Gazel 4, Mısra 10). [zimnində, -i, -n, -də]

ziməm: Himayeler, vazifeler.

Nə **ziməm** [ü] nə pərəstār nə münis nə rəfiq
Dəm-bə-dəm dīdələrimdən dökübən qan oldı (Kaside 17, Mısra 5). [ziməm,]

zinā: Evlilik bağı ilə bağlı olmayan kadınla erkek
arasındaki cinsel ilişki, nikâhsız birleşme.

Belə mollā olanun kəsdigi kəbindi **zinā**
Dəhi bundan bəterindən bizi hiş eylə Hüdā (Mesnevi 6, Mısra 19). [zinā,]

zindān: İçine tutukluların, hükümlülərin konulduğu kapalı yer; Siharle uğraşan Harut ve Marut isimli iki meləğin cezanlandırılarak hapsedildiği kuyu.

Kəsdirüb zülm ilə Yəhyā başını **zindānda**
Qüdrət ü şövkəti bir bağ ki Herodna nə verüb (Gazel 20, Mısra 11). [zindānda, -da]

Ümmü`l-həbə`is oldı adun çünki salmış
Bābildə ol mələkləri **zindānə** ey şərāb (Gazel 15, Mısra 6). [zindānə, -ə]

‘Ārizündən nūr oğurlar mərdüm-i çeşmim onı
Hāk tək ol həlqə-i zülf içrə sal **zindānə** dut (Gazel 33, Mısra 6). [zindānə, -ə]

Bir çārə Hüdāyā ki nöçün Yūsif-i zārdan
‘İzzətdəki kəşānəsi **zindānə** dəğişdi (Gazel 251, Mısra 10). [zindānə, -ə]

zində: Diri, canlı; Gücü kuvveti yerində, sağlam, dinç; Hayli, çok.

Əl-həq Məsīhvār qılır **zində** mürdəni
Gūyā ki cān verür öli əbdānə Şərq-i Rus (Kaside 10, Mısra 13). [zində,]

‘Ədālətlə **zində** qıldı ‘āləmi
Könlüllərdən silübən jəng ü gəmi (Mesnevi 5, Mısra 17). [zində,]

Dedim ki Zū`iyə lütf et dedi zihī hiclət
Hənüz **zindədür** ol hicr-i cān-şikārım ilə (Gazel 191, Mısra 10). [zindədür, -dür]

Hicrān-ı hələkim məni lütfünlə **zində** qıl
Müdgəmdi ləbləründə çü ‘İsā ‘ələməti (Gazel 229, Mısra 7). [zində,]

zində: Hayli, çok.

Getsə bircə ‘əvām-ı kəl`ən`ām
Ki dutub gözlərini **zində** zəlām (Mesnevi 11, Mısra 72). [zində,]

zinhār: Sonsuza kadar.

Zū`ī-i məhcūr u mən ‘əcz ilə gəldük lütf qıl
Ey pəri-rü dil-bərim dərgāhiña **zinhār** içün (Gazel 153, Mısra 10). [zinhār,]

zīnət: Süs.

Zülf-i sühəni şənələyüb etməgə **zīnət**
Şəd-heyf nə məşşātə nə bir şānə tapulmaz (Gazel 91, Mısra 7). [zīnət,]

Fərş ü fūrüş **zīnəti** istəbrəq ü hərīr
Huddām-ı bəzm-i hāş həqiqətdə hūr idi (Gazel 246, Mısra 9). [zīnəti, -i]

zīrā: Aslında, gerçekte.

Gecə gündüz gəm-i hicrānını çəksəm h`oşam **zīrā**
Məqām-ı vəşldə şəd şükr kim būs u kənārım var (Gazel 45, Mısra 3). [zīrā,]

zist: Çirkin.

Mərd nə-mərdi qılub cümlə cəhān içrə ‘əyān
Zist [ü] zībāni hələ`ıqlərə izhār u bəyān (Mesnevi 6, Mısra 6). [zist,]

zīvər: Süs.

Zū`iyə zülf-i ‘arūs-ı sühənin **zīvərinə**
Hansı şā`ir sözidür şānə ki derlər o bizük (Gazel 121, Mısra 11). [zīvərinə, -i, -n, -ə]

ziyā salan: Işıq saçan.

Olan müşāhibətində həmişə zövq-i şəfā
Salan təkəllümi tār tək könlüm içrə **ziyā** (Mesnevi 14, Mısra 10). [ziyā salan,]

Olan müşāhibətində həmişə zövq-i şəfā
Salan təkəllümi tār tək könlüm içrə **ziyā** (Mesnevi 14, Mısra 10). [ziyā salan,]

ziyād: Artırmak, çoğaltmak.

Vüslətün zövqin **ziyād** eylər cəfā-yı hicr-i yār
Növ-bəhārūn zövqi olmaz gər zimistān olmasa (Gazel 14, Mısra 3). [ziyād,]

Vəlī nə sūd ki mükün döğül **ziyād** etmək
Nə şey` ki rüz-i əzəldə olub Hüdā-dədə (Kaside 18, Mısra 7). [ziyād,]

Bir şey` bu giryəzərdən olmaz kəm ü **ziyād**
Bī-hüdə olma gəl belə dīvānə aqlama (Gazel 5, Mısra 9). [ziyād,]

Hüdāvənd eyləsin əhbābivə lütfün **ziyād** ‘ömrün

Nə qədri dövr edər əflāk bāqīdür cəhān Şāhīn (Gazel 171, Mısra 23). [ziyād,]

Hər şey' kəm ü **ziyād** olur 'ələmdə rəsmdür
Zü'ī nədən mənim də gəmin bir kəm olmadı (Gazel 238, Mısra 13). [ziyād,]

ziyadə: Fazla, çox.

İsmün **ziyadə** mənə'ətün yohdı olsə də
Məhlūq təbə' āyə-i Qur'ānə ey şərāb (Gazel 15, Mısra 9). [ziyadə,]

Dīvānə könlüm 'ādət edübdür cəfālərə
Lütf eylə Zü'iyə elə cövrün **ziyadə** kim (Gazel 201, Mısra 9). [ziyadə,]

Olsun **ziyadə** gün-bə-gün 'ələmdə dövlətün
'Ömrün bu növ' 'izzət ü cüd ilə pəydār (Kaside 9, Mısra 33). [ziyadə,]

Bə'zə verübdü 'əql **ziyadə** nə sīm ü zər
'Əqlilə h'əşd olmasə gər bərg ü bār ilə (Kaside 21, Mısra 39). [ziyadə,]

Ziyadə fikrlərə düşmə anla bu rəmzi
Nə gücdə həlq eləyüb Həq əzəldən insānı (Kaside 23, Mısra 15). [ziyadə,]

Genə təşəvvür edür 'əql-i nükte-dān ki Hüdā
Ziyadə qüvvədə həlq eləyübdü insānı (Kaside 23, Mısra 26). [ziyadə,]

Əgərçi şüret-i şəhşiyyə tapmayur təğyir
Vəlik 'elm qılır çox **ziyadə** nöqsānı (Kaside 23, Mısra 30). [ziyadə,]

ziyān: Bir şey veya kimsenin sebep olduğu çıkar kaybı, zarar.

Belə inşa olur əhbābını yād eyləməz əhbāb
Saña əhır bu hişlətdən yetər çox **ziyān** Şāhīn (Gazel 171, Mısra 8). [ziyān,]

ziyān çək-: Maddi veya manevi yönden zarar görmək.

Ey dil yüzündə zülfünə çox meyl eyləmə
Hər kəs bu günə eyləsə sevdā **ziyān çəkər** (Gazel 61, Mısra 10). [ziyān çəkər, -ər]

ziyānkār: Zarar veren.

Ey 'əzizim bu cəhān məzrə'ə-i 'uqbādur
Cānıvı 'ələm-i 'uqbədə **ziyānkār** edəsen (Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 24). [ziyān-kār,]

ziyārət: Bir kimseyi veya bir yeri görmeye gitme; Gidilmesi, du'a edilməsi sevap sayılmış ve ədet hālində gəlmiş kutsal yer, ziyarətgāh.

Rūyun təvāfinə gələcək Kə'bə vü Şəfā
Kūyun **ziyārətində** məqām u Minā gəlüb (Gazel 22, Mısra 10). [ziyārətində, -i, -n, -ə]

Beytül'həcər təvāfin edər gərçi həcīlar
Dil hālildün **ziyārətində** müstəmənd olub (Gazel 24, Mısra 12). [ziyārətində, -i, -n, -ə]

ziyārət et-: Bir kimseyi yā da bir yeri görmeye gitmek.

Kənār -ı Zəməzəm-i lə'l-i ləbündə hāl-i siyāh
Durubdı Kə'bə-i ruhsārıvı **ziyārət** edər (Gazel 60, Mısra 6). [ziyārət edər, -ər]

ziynət ver-: Süslemek.

Tāzə **ziynət verüb** övzə'-ı gülüstānə bəhār
Fərş-i sündüs döşüyüb şəh-n-i dil-i cānə bəhār (Mesnevi 15, Mısra 3). [ziynət verüb, -üb]

zöhrə: Utarit'ten sonra güneşe en yakın gezegen, Çulpan, Venüs [Kütlesi dünyamıza yakın olan ve yörüngesi üzerinde 225 günde dolanan bu gezegen güneş ışınlarını tamamen aksettirecek beyazlıkta olduğu için çok parlak olup güneş çevresindeki yerine göre bāzan güneş doğmadan önce, bāzan güneş battıktan sonra gözle görülebilir; bu sebeple halk arasında Çoban yıldızı, Akşam yıldızı, Sabah yıldızı isimlerini alır].

Yüsifim vəşfün 'utārid eləyübdür ki bugün
Zöhrə dəllələ olub müştərī bāzərə düşüb (Gazel 17, Mısra 6). [zöhrə,]

zövc: Hoşa giden bir şeyden duyulan beğenme duygusu.

Cəhāndə sīm ü zər cəm' eyləyüb 'ömrün tələf qılma
Nə **zövqi** sīmün ey dil yār-i sīm-əndāmdan başqa (Gazel 8, Mısra 6). [zövqi, -i]

Nə meydə **zövc** nə gülşəndə var şəfā Zü'iyā
O lālə-rūsız inānmam ki bir şəfāsı olə (Gazel 10, Mısra 9). [zövc,]

Nālə qılma hicrdən ey dil ki ne'mətdür bu həmə
Kim bilürdi vəşl **zövqin** dərd-i hicrān olmasə (Gazel 13, Mısra 12). [zövqin, -i, -n]

Vüslətün **zövqin** ziyād eylər cəfā-yı hicr-i yār
Növ-bəhārun zövqi olmaz gər zīmistān olmasa (Gazel 14, Mısra 4). [zövqi, -i]

Vüslətün **zövqin** ziyād eylər cəfā-yı hicr-i yār
Növ-bəhārun **zövqi** olmaz gər zīmistān olmasa (Gazel 14, Mısra 3). [zövqin, -i, -n]

İçdükcə 'əql-i zāil olur Zü'ī anlamaz
Mundan nə **zövc** var sölə bu cānə ey şərāb (Gazel 15, Mısra 18). [zövc,]

Nə güldə var sürür nə gülşəndə rəng bū
Zövc ü sürür sāğər ü peymānədən gedüb (Gazel 28, Mısra 4). [zövc,]

Qalmub cəhāndə zərrə qədər **zövc** ilə şəfā
Yā Rəb tāmām ləzzət-i dünyā nədən gedüb (Gazel 28, Mısra 5). [zövc,]

Keçən zəməndə əgər var idi bəhārdə zövc
Olubdı mövsim-i qışdan betər bəhār hārāb (Gazel 29, Mısra 5). [zövc,]

Nə **zövqi** Zü'ī pərtöv-i şəms ü bəhārdən
Ol şəhs için ki yanmaqə neftin çırağ yoh (Gazel 37, Mısra 9). [zövqi, -i]

Anlar bəhār u lālə vü gül **zövqini** o kəs
Kim hātirində zərrə qədər dərd-i dağ yoh (Gazel 37, Mısra 7). [zövqini, -i, -n, -i]

Sən edən fışqlərin nəş'əsi yoh ləzzəti yoh
Meydə var **zövc** ü fərəh 'işrət ü ləzzət zāhid (Gazel 39, Mısra 18). [zövc,]

Nə rind-i lāubālī tək hārābāt içrə **zövqüm** var
Nə zāhid tək ümid-i hülid ü hür u kövşərim yohdur (Gazel 47, Mısra 9). [zövqüm, -üm]

Zāhid inkār-ı mey-i nāb qılursə nə bilür
Gəl onun **zövqünü** bu Zü'ī-i müştərdən sor (Gazel 63, Mısra 10). [zövqünü, -ü, -n, -i]

Görmədim zərrə qədər məsrəb-i zāhiddə şəfā
Zövc ü behcət genə mey-hānədəki pirdədür (*Gazel 75, Mısra 14*). [zövc,]

Nə **zövc**i hātirə hāl əhli olmasə yārun
 Əgərçi həndə-i Yūsif hünərdə Rüstəmdür (*Gazel 80, Mısra 9*). [zövc, -i]

Sən idin ey büt-i məh-rüy cismimün cānı
 Nə **zövc** edər dəhi bu mürdə cism ü cān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 10*). [zövc,]

Dil istər idi qədən sərvini yüzün güləni
 Nə **zövc**i hātirə yüz bağ u büstān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 8*). [zövc, -i]

Ləbün **zövc**i pər-rüyim şərab-ı nābdan gəlməz
 Bu rövşən əmrdür kim nəş'ə-i mey ābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 1*). [zövc, -i]

Ləbün **zövc**i əgər mey-nəş'əsindən gəlməsə yoh 'eyb
 Ki nūr-i āftāb əlbəttə kim meh-tābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 7*). [zövc, -i]

Bəzm içrə **zövc** olur mı o məh-təl'ət olmamış
 Şəhd-i ləbindən 'āşiq içün şərbət olmamış (*Gazel 105, Mısra 1*). [zövc,]

Gedər bu **zövc**-i şəfā gülşən-i cəməlundan
 Olursan āhırı pəjmürdə mübtəla Kāzım (*Gazel 137, Mısra 13*). [zövc,]

Məscid əhlində ki yoh **zövc** Hüdāyā n'olı bir
 Güşə-i meykədədə məclis-i 'üfrānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 11*). [zövc,]

Bu nə insāfdur kim mən çəkəm əndüh-ı hicrānı
 Görə əğyārlər vəşlünə yüz **zövc** ü şəfā səndən (*Gazel 168, Mısra 4*). [zövc,]

Nālə qılmə hicrdən ey dil ki ne'mətdür bu həm
 Kim bilirdi vəşl **zövc**in dər-d-i hicrān olmasə (*Gazel 197, Mısra 12*). [zövcin, -i, -n]

Cənnət-i ə'lādan artuq **zövc** var hər güşədə
 Bağlar-ı firdəvs hürī māh-simālar genə (*Gazel 217, Mısra 5*). [zövc,]

Növ-bəhārın yohdı **zövc**i cām u cībi hālīyə
 Rəhn-i cām-ı mey olub çox cübbə çuğalar genə (*Gazel 217, Mısra 13*). [zövc, -i]

Hudā bilür ki o günlər nə **zövc** eylər idük
 Gözimdə 'āriz-i sāqī əlimdə sāğər idi (*Gazel 240, Mısra 9*). [zövc,]

Ey hərış-i sīm u zər fikr eylə dövlət kimdədür
 Bu güzərgāh-ı fənədə **zövc** ü ləzzət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 2*). [zövc,]

Var idi mey-i nābdə çox **zövc** ü şəfālar
 Pəs ondə olan nəş'ə-i behcət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 3*). [zövc,]

Olan müşāhibətində həmişə **zövc**-i şəfā
 Salan təkəllümi tār təkī könlüm içrə ziyā (*Mesnevi 14, Mısra 9*). [zövc,]

Şikəstə-hātirim **zövc**i Seyyid-i qāzī
 Bu dər-d-i güşə-i dil şövcü Seyyid-i qāzī (*Mesnevi 14, Mısra 7*). [zövc, -i]

Bir gün həyət istəmərəm Zü'iyā dəhi

Çün yoh bədəndə zərrəcə **zövc** ü şəfā dəhi (*Muhammes 1, Mısra 26*). [zövc,]

Ol hālətün gədālıqı bir şəhriyār idi
 Bu hāl ilə nə **zövc**i əgər hökm-rān olam (*Muhammes 1, Mısra 12*). [zövcü, -ü]

zövc-i cənnət: Cənnət zevki.

'Uqbədə Zü'iyā nə bilür **zövc-i cənnət**i
 Hər kəs cəhāndə ləzzət-i dünyānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 11*). [zövc-i cənnət, -i]

zövc-i didār: Yüzün zevki.

Ey h'oş ol günlər ki bəzmimdə nigārım var idi
Zövc-i didāryla könlümdə qərarım var idi (*Gazel 225, Mısra 2*). [zövc-i didārıyla, -i, -y, -lə]

zövc-i 'esq-i yār: Sevgilinin aşkının zevki.

Ya bu zəmənadə mə'düm olubdı **zövc**-i şəfā
 Ya Zü'ī səndə olub **zövc-i 'esq-i yār** hərəb (*Gazel 29, Mısra 14*). [zövc-i 'esq-i yār,]

zövc-i kövsər ü hürā: Hurilerin ve Kevser'in zevki.

Hər kim ki nəş'ə-i mey-i şəhbānı anlamaz
 Bi'llāh ki **zövc-i Kövsər ü hürānı** anlamaz (*Gazel 100, Mısra 2*). [zövc-i kövsər ü hürānı, -ı]

zövc-i məqāl: Söz, lakırdı zevki.

Huşul olsə əgər feyz-i vüshul
 Yetüşsə şəmme gər **zövc-i məqālun** (*Mesnevi 3, Mısra 22*). [zövc-i məqālun, -un]

zövc-i səvə: Gölge zevki.

Nə güldə 'ətr var nə bülbüldə bir nəvā
 Nə **zövc-i səvə** 'ər'ər ü sərv çinārdə (*Kaside 19, Mısra 4*). [zövc-i səvə,]

zövc-i şəfā: Rahatlık/əğlence zevki.

Ya bu zəmənadə mə'düm olubdı **zövc-i şəfā**
 Ya Zü'ī səndə olub **zövc-i 'esq-i yār** hərəb (*Gazel 29, Mısra 13*). [zövc-i şəfā,]

Vəşldə yetmiş idim **zövc-i şəfā** eylər idim
 O şifət kim olə bir kimsənə sultān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 3*). [zövc-i şəfā,]

zövc-i vāhdət: Tekliğin zevki.

Həlq eylədi izdihām-ı kəsərət
 Qalmadı mürīdə **zövc-i vāhdət** (*Mesnevi 8, Mısra 42*). [zövc-i vāhdət,]

zövc-i vəsl: Kəvuşmə zevki.

Mənim də istəyürəm mehrbān nigārım olaydı
 Ki **zövc-i vəsl**i ilə yahşı rüzgārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 2*). [zövc-i vəsl, -i]

Nə āvāzun səmə' etdim nə **zövc-i vəslüvi** gördüm
 Təmām-ı 'ömrəde ey māh mən bəhti qara səndən (*Gazel 168, Mısra 9*). [zövc-i vəslüvi, -üv, -i]

zübdə-i āfāq: Ufukların en kıymətli, en seçkini.

Əmirhān kim **zübdə-i āfāqdur**
 Səhāvətdə hər mülükdə tūqdur (*Mesnevi 5, Mısra 67*). [zübdə-i āfāqdur, -dur]

zübdə-i qafqaz: *Kafkaz`ın seçkini.*

İki səhə əhlinə mümtəzsan
Səhəvətdə **zübdə-i Qafqazsan** (Mesnevi 5, Mısra 76).
[zübdə-i qafqazsan, -san]

zühd: *Dünyaya rəğbet etməmə, kendini ibadete verme, takvâ.*

Bir sınıq cəmə verin **zühd** ü riyā hırqəsinə
Yol tapan məhfəl-i 'ürfənə ki derlər o bizük (Gazel 121, Mısra 7). [zühd,]

Zünnār ilə salibi qəbül etdi **zühdi** tərki
Sən eylədin bu işləri Şən'ənə ey şərāb (Gazel 15, Mısra 7).
[zühdi, -i]

zühhād: *Zahidler, çok aşırı sofular.*

Zahid bizi sən mən' eləmə anlamayursan
Zühhādun o rindənə şifət 'ələmi yohdur (Gazel 86, Mısra 4). [zühhādun, -un]

zuhür: *Zəhir olmak, meydana çıkmak, belli olmak.*

Ləzımdı kim Şəmāhiyə el Tūr söləsün
Onda **zuhürə** münca ki nūr-ı Hüdā gəlüb (Gazel 22, Mısra 6). [zuhürə, -ə]

'Əmmāmə vü 'əbā ilə minbərda və'zə bağ
Gəl həlvət içrə gör nə 'ələmət **zuhurdur** (Gazel 74, Mısra 8). [zuhurdur, -dur]

Cövr ü cəfā-yı yārdur 'eşqə məhək əgər
Şəbr etməsə **zuhürə** gəlür kəm 'əyərliq (Gazel 111, Mısra 8). [zuhürə, -ə]

Kāft olur mı şānuvə gər gəlsə Həqqdən
Fəzlün **zuhürə** qılmaqə yüz qul fəkə Əli (Kaside 1, Mısra 30). [zuhürə, -ə]

Zuhür etmiş cəhəndə bī-vəfāliq
İtəbdür rāh-ı rəsm-i əşnāliq (Gazel 112, Mısra 1). [zuhür,]

Vādī-i Qüds ü Tūrə həqiqət döğül şüpe
Firdövsvār āyət-i rəhmān **zuhür** idi (Gazel 246, Mısra 6).
[zuhür,]

züleyhā: *Yusuflu Züleyha mesnevisinin kadın kahramanı.*

Ey şəbā get cənib-i Mışrə **Züleyhāyə** sölə
Kim Şəmāhi mışrına bir Yüsif-i diğər gəlüb (Gazel 21, Mısra 5). [züleyhāyə, -y, -ə]

Qurubdur Yüsif-i gül Mışr-i gülşən içrə bəzārın
Dutub cən nəqdin əldə şanki bülüllər **Züleyhādur** (Gazel 40, Mısra 8). [züleyhādur, -dur]

Bütləri tərki Yüsif eylərdi həcələtdən nihān
Görsə idi gər **Züleyhā** bu büt-i tərsā yüzün (Gazel 148, Mısra 4). [züleyhā,]

Ey Yüsif-i zəmənə **Züleyhā** şifət bugün
Cən nəqdi əldə gör ki həridərnam sənün (Gazel 165, Mısra 3). [züleyhā,]

züleyhā: *Yusuf kışasında geçen ve Yusuf'a aşık olup iftira atan Mısır azizinin karısı.*

Təht-i 'izzətdə olur Yüsif şifət āhır 'əziz
Ey **Züleyhā** şifətim kim bənd-i zindānün görüb (Gazel 19, Mısra 10). [züleyhā,]

Bütləri tərki Yüsif eylərdi həcələtdən nihān

Görsə idi gər **Züleyhā** bu büt-i tərsā yüzün (Gazel 170, Mısra 4). [züleyhā,]

Kəc-tərəzū olma çox gördükdə məhim müştəri
Yüsifə olmaz **Züleyhā** yüz həridər olsə də (Gazel 218, Mısra 4). [züleyhā,]

Əz-bəs ki əşk saçı **Züleyhā** şifət fələk
Şod dāmanəş ze-gerye por əz-dorr-e şāhvār (Kaside 9, Mısra 3). [züleyhā,]

züleyhāvəş: *Züleyha gibi.*

Mələhət Mışrdə bəzār qurmuş Yüsif-i şānī
Züleyhāvəş bu gün 'eşq ilə bu bəzārə yetdün sən (Gazel 169, Mısra 6). [züleyhāvəş,]

zülf: *Ar. Güzel yüzün iki cihetinden sarkan saç.*

Nəzirün muşhaf-ı Həqqə olə təsbih müdām
Yohsə bir məhvəşün **zülfünü** zünnār edəsən (Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 4). [zülfünü, -ü, -ñ, -i]

zülf: *Yüzün iki cihetinden sarkan saç, saç бүklümü.*

Dutdı **zülfün** bağ-ı hüsün görmədim ruhsarıvı
Hülddən Ādəm kənār olmazdı şeytān olmasa (Gazel 13, Mısra 3). [zülfün, -ün]

Görcəyin ruhsaruvı ol çin-i **zülfündə** dedim
Ey köñül vəhm elə kim mäh 'əqrəbə olmuş gərīb (Gazel 18, Mısra 7). [zülfündə, -ün, -də]

Var yeri cəm'iyyətün **zülfündə** bər-həm olsə gər
Kim dedi ey dil sən ol mənəzildə get kəşānə dut (Gazel 33, Mısra 3). [zülfündə, -ün, -də]

Mäh-ruhsarıvı mıdır **zülfün** arası sərv-qəd
Yā ki reyhān içrə bitmiş lələ-i hədd rü mıdır (Gazel 52, Mısra 3). [zülfün, -ün]

Gün səhāb içrə qalandə h'uşdu gəl ey məh-liqā
Zülfüvi çək 'arizindən hüsniñə nöqsānı var (Gazel 54, Mısra 6). [zülfüvi, -ü, -v, -i]

Ey dil yüzündə **zülfünə** çox meyl eyləmə
Hər kəs bu günə eyləsə sevdā ziyān çəkər (Gazel 61, Mısra 9). [zülfünə, -ü, -n, -ə]

Şirīn olur həyāl-i ləbünlə məzāq-ı cān
Zülfün təfəkkürüylə mü'əttər məşəmm olur (Gazel 77, Mısra 6). [zülfün, -ü, -n]

Nə hālə yetdi ləbim nə əlim qara **zülfə**
Nə sūd bəhtimizün qarəliqdə qisməti var (Gazel 78, Mısra 5). [zülfə, -ə]

Dəm-ā-dəm cənnət-i rüyundə seyr eylər qara **zülfün**
Tə'əccüb 'əqli kəmlər söləyürlər **zülfə** kəfirdür (Gazel 88, Mısra 8). [zülfə, -ə]

Əşk-i hünün içrə gərçəm zülfünü dutmaq içün
Necə kim sevdā içün təcir çəkər dəryā gəmin (Gazel 156, Mısra 3). [zülfünü, -ü, -n, -i]

Ancaq o məhün **zülfü** nə imān alur əldən
Āhü bağısı qara gözi cən alur əldən (Gazel 182, Mısra 1). [zülfü, -i]

Zülfünə bağlama dil düşmə belə sevdāyə
Çək cəzādür sənə dīvānə köñül mən demədim (Gazel 209, Mısra 6). [zülfünə, -ü, -n, -ə]

Bənd oldu çin-**zülfünə** dil-mürği nə-gəhān

Düşdim bu dām-ı ‘eşqə genə mən hətə ilə (Gazel 213, Mısra 3). [zülfinə, -ü, -n, -ə]

Žü'iyā məhrəm edib **zülfinə** rüyun hər gün
Kāfiri hāzin-i gəncinə-i imān etdi (Gazel 233, Mısra 11).
[zülfinə, -ü, -n, -ə]

Tā ki mükşin **zülfinə** vermişsən eləmə pīç [ü] tāb
Almısan pəjmürdə könlümdən mənim āram u tāb (Gazel 16, Mısra 1). [zülfinə, -n, -ə]

Mürğ-ı dil tā hamısı **zulf** ü ruh-ı yārə düşüb
Rüz u şəb birdi baña gəyd u səlāsil içərə (Gazel 17, Mısra 8). [zulf,]

Çeşm ü **zulf** ü hətt ü hāl u rüy-ı alun ey həbīb
Aldı bəndən ‘əql ü hüş u şəbr ü āram u şəkīb (Gazel 18, Mısra 1). [zulf,]

Güşə-i çeşmün ilə **zulfün** edər sər-küşü
Görünür kim genə bir tüzəcə sevdəyə düşüb (Gazel 23, Mısra 3). [zulfün, -ün]

Zulf ü ruhi həyālī ilə eyləyim baña
Müddətdi kim təfəvüt-i leyl ü nəhār yoh (Gazel 38, Mısra 3). [zulf,]

Zāhirdü lānə muşhaf-ı ruhsərə **zulfī** lik
Bātin o qarə türrelərin yüz şəlbi var (Gazel 44, Mısra 9).
[zulfī, -i]

Zulfī həvəsi ilə basır qara gecələr
Hālī həyālī ilə günüm həm qara keçər (Gazel 51, Mısra 5).
[zulfī, -i]

Žü'iyā məcnūn edən sən bī-dili nāz ilə ol
Qəndəhārī-çeşm ü Hindī-**zulf** ü Rūmī-rū mıdır (Gazel 52, Mısra 10). [zulf,]

Ləbün zikri baña şəhd ü şəkərdən dəhi şirəndür
Ruh u **zulfün** həyālī həm fərāğ-ı bağ u nəsrəndür (Gazel 56, Mısra 2). [zulfün, -ün]

Dilimdə zikr-i ləbi əldə əf'ī **zulfü**
Şikəstə Žü'ī tək əfsüngər olduğum gecələr (Gazel 64, Mısra 9). [zulfü, -ü]

Bəs ki **zulf** ü ruhi fikrindədi könlüm yohdur
Nə günüz şəbr ü şəbātüm nə qərārım gecələr (Gazel 72, Mısra 5). [zulf,]

Zulf ü ruhun firāqı ilə ey pəri-liqā
Fikr eylə Žü'iyə necə leyl ü nəhār olur (Gazel 82, Mısra 9).
[zulf,]

Kim zār-ı könlümün quşunə āşyənədür
Zulfün dağıtmə günüm [olu] qarə ey şəbā (Gazel 89, Mısra 5). [zulfün, -in]

Hər **zulf** olamaz ruh-fəzā zulfī tək anun
Hər rəngi siyəh nāfə-i müşk-i hətən olmaz (Gazel 94, Mısra 7). [zulf,]

Hər **zulf** olamaz ruh-fəzā zulfī tək anun
Hər rəngi siyəh nāfə-i müşk-i hətən olmaz (Gazel 94, Mısra 7). [zulfī, -i]

Bahun ol büt işinə rüyünə qoymuş **zulfī**
Kāfiri hāzən-i gəncinə-i imān etmiş (Gazel 104, Mısra 3).
[zulfī, -i]

Məgər ki bir büt-i gül-çöhrənün qara **zulfī**
Yolundə təzə genə Seyyidə qurubdur dām (Gazel 129, Mısra 19). [zulfī, -i]

Zulfün kimi olubdı günim qarə hicrdən
Qaşun kimi olubdı bəlt qədd ü qāmətīm (Gazel 138, Mısra 3). [zulfün, -ün]

Yüzün nəzzərəsindən mən' edubdur Žü'ini **zulfün**
Bu kāfir əldən almış dinini gör kim müsəlmānun (Gazel 160, Mısra 13). [zulfün, -ün]

Zulfün tək yoh sünbülə firdövs-i bərində
Rüyun kimi yoh bir gül-i həmrā cəmən içrə (Gazel 187, Mısra 5). [zulfün, -ün]

Qılır Žü'ī ruhunda ol məhün cünbüş qara **zulfī**
Bəlt 'adətdir eylər cünbüş 'əqrəb mäh-tāb içrə (Gazel 188, Mısra 9). [zulfī, -i]

Dutub könlüm quş **zulfündə** ey bī-mehr kəşānə
Dağıtmə urmə şānə lütf qıl bir ol pərişānə (Gazel 192, Mısra 1). [zulfündə, -ün, -də]

Dutdi **zulfün** bağ-ı hüsnün görmədim ruhsārıvı
Hülddən Ādəm kənār olmazdı şeytān olmasə (Gazel 197, Mısra 3). [zulfün, -ün]

Bu hətt ü **zulf** ü qəddinlə gülüstānə qədəm bas bir
Bənəfsə sünbülü pəjmürdə sərvī sər-mişār eylə (Gazel 199, Mısra 3). [zulf,]

Ruh u **zulfün** həyālilə könlül hər rüz u şəb gəmdən
Olubdur zār u sər-gərdān gəzər āvāra bī-hüdə (Gazel 200, Mısra 5). [zulfün, -ün]

Cəm' edüb **zulfün** bələ həylin gəlüb cān üstünə
Gör nə cəm'iyyət qılublar bir pərişān üstünə (Gazel 203, Mısra 1). [zulfün, -ün]

Salmasun nərgis-i məhmūruva **zulfün** sāyə
Qoymə şāh-bāzə olə zāğ [u] zəğanın həm-sāyə (Gazel 209, Mısra 1). [zulfün, -ün]

Zulfī tək oldı mı necə sin qara günlərün
Məhr etmə demədim saña hər məh-liqā ilə (Gazel 213, Mısra 13). [zulfī, -i]

Olubdur təzədən dilim pəri-ruhsār həyrānı
Ki vardur **zulf**-i sevdāsılə yüz mən tək pərişānı (Gazel 220, Mısra 2). [zulf,]

Getdi ol günlər ki **zulf** ü 'ārizindən ol gülün
Sünbülüm müşküm gülüm bağım bəhārım var idi (Gazel 225, Mısra 5). [zulf,]

Zulf ü ruhsārı həvəsi ilə h'osdi hālīm
Getcəgin rüz u şəbim leyl ü nəhārım getdi (Gazel 248, Mısra 5). [zulf,]

Qarə **zulfün** belə rüyundə gəzir əsüdə
Hülddən bəs deyülür Tarı qovub şeytānı (Gazel 250, Mısra 7). [zulfün, -ün]

Zulfünə nə lā'iq söləsəm nāfə-i Tātār
Žü'ī kimi oldum gəm-i 'eşqündə giriftār (Muhammes 4, Mısra 33). [zulfünə, -n, -ə]

Ey 'ārizi məh **zulfī** siyəh qāməti 'ər'ər
Təlh oldı ləbün rəşki ilə bədə-i əhmər (Muhammes 4, Mısra 3). [zulfī, -i]

Zulfün saluban rəhnələr imānə 'Öleykən
Kın eyləmə ey şüh olum kiniñə sədqə (Muhammes 4, Mısra 17). [zulfün, -ün]

Zulfün həvəsi eylədi təsbihimi zünnār
Döndürdi məni ahırı ş'ānə 'Öleykən (Muhammes 4, Mısra 35). [zulfün, -ün]

Zülfündədi məd-gəm gözəlīm mö'cüz-i Mūsā
Mužmərđi ləbündə dəhī e'cāz-ı Məsīhā (Muhammes 4,
Mısra 13). [zül'fündədi, -ün, -də, -di]

Qovruldı köñül **zül'füvi** rüyündə görən dəm
Müslim necə beytu'llah ara kəfirī gōrcək (Gazel 117, Mısra 7). [zül'füvi, -üv, -i]

Yanındə demə **zül'f** sözün bu dil-i zārūn
Zəncir adını çəkmə giriftār yanındə (Gazel 186, Mısra 7). [zül'f,]

Ol çeşm yanındə demə dil-hālını ey **zül'f**
Bimār sözün söləmə bimār yanındə (Gazel 186, Mısra 11). [zül'f,]

Dəm-ā-dəm cənnət-i rüyündə seyr eylər qara **zül'fün**
Tə'əccüb 'əqli kəmlər söləyürlər **zül'fə** kəfirdür (Gazel 88, Mısra 7). [zül'fün, -ün]

Ruḥ u **zül'fün** həyālını köñüldə tā görüb etdim
Yəqīn bu sirri kim gənc ilə mār olı ḥarāb içrə (Gazel 188, Mısra 7). [zül'fün, -ün]

Qaldım o ḥāl-i mehri ilə küfrdə əsir
Düşdim o çin-**zül'fün** ucundan hətəlarə (Gazel 201, Mısra 4). [zül'fün, -ün]

Güşə-i çeşmün ilə **zül'fün** edər sər-küşī
Məstə bah necə tapub qəlbi qara yoldaşı (Gazel 247, Mısra 7). [zül'fün, -ün]

Genə pīrənəsər dil-mürği bir şühə nigār olmuş
Pərişān **zül'fi** tək hicrində dā'im bī-qərār olmuş (Gazel 102, Mısra 2). [zül'fi, -i]

Yüzünü **zül'fi** içrə elə ol sīmīn-bədən dutmuş
Görən sölər ki məhdür bürc-i əqrəbdə vətən dutmuş (Gazel 103, Mısra 1). [zül'fi, -i]

Şirīn qılə məzəqımı şəhd-i təkəllümi
Dövr-i ruḥundə **zül'fi** təkī kām-rān olam (Gazel 128, Mısra 4). [zül'fi, -i]

Şəd-heyf düşdim ayrı o növ-rəs gəzəldən
Kim çin-**zül'fi** həsrət-i müşk-i Tatār idi (Gazel 222, Mısra 8). [zül'fi, -i]

Fələgün qāmətini yā ki hilālun qəddin
Həm edən **zül'fidi** ol mähvəşün yā qaşı (Gazel 247, Mısra 4). [zül'fidi, -di]

zül'f-i 'arūs-ı sühən: Söz gəlininin saçı.

Žū'iyā **zül'f-i 'arūs-ı sühən**in zivərinə
Hansı şā'ir sözidür şənə ki derlər o bizük (Gazel 121, Mısra 11). [zül'f-i 'arūs-ı sühən, -in]

zül'f-i müşkīn: Misk kokulu saçı.

Zül'f-i müşkīn dögi ruhsārınə həm-sāyə olan
Bāl-ı Cibrildi ḥvurşid üzünə sāyə düşüb (Gazel 23, Mısra 9). [zül'f-i müşkīn,]

Gəh dutar ḥvurşid-rüyün seyr ilə gāhī açar
Necə cādudur nigārım **zül'f-i müşkīnün** sənün (Gazel 154, Mısra 6). [zül'f-i müşkīnün, -ün]

zül'f-i mutarrā: Göz alıcı, parlak saçı.

Bu pīç ü tīb ilə ol gül-ruḥun **zül'f-i mutarrāsın**
Əgər tərsə görə bi'llah salur gözədən çəlipāsın (Gazel 162, Mısra 1). [zül'f-i mutarrāsın, -s, -i, -n]

zül'f-i mü'ənbər: Güzel kokulu saçı.

Hātirim cəm' döğül tā şaḥnə dərđim söləyüm
Bu pərişān yüzü ol **zül'f-i mü'ənbərdən** sor (Gazel 63, Mısra 8). [zül'f-i mü'ənbərdən, -dən]

zül'f-i nigār: Sevgilinin saçı.

Nə vəşldə nə hicrdə 'āşiq qərār edər
Zül'f-i nigār tək eləyər bī-qərārliq (Gazel 111, Mısra 6). [zül'f-i nigār,]

zül'f-i pür-həm: Kıvrımlı, büküm saçı.

Başın kəsüb ayağə sal ol **zül'f-i pür-həmi**
Çün baş olur o yüzü qaradan hətə genə (Gazel 202, Mısra 7). [zül'f-i pür-həmi, -i]

zül'f-i pərişān: Dağınık saçı.

Gönçəsi dövrində kim **zül'f-i pərişān** titrəşür
Eylə kim cādū görüb möhr-i Süleymān titrəşür (Gazel 58, Mısra 1). [zül'f-i pərişān,]

Zül'f-i siyəhin hörməgə ol **zül'f-i pərişān**
Hür əynə dutsun u pəri şənə yetürsün (Gazel 157, Mısra 3). [zül'f-i pərişān,]

Nədən artub bu gecə köñlümün fəryād u fəğānı
Məgər şənə dağıtmış yā şəbə **zül'f-i pərişānı** (Gazel 252, Mısra 4). [zül'f-i pərişānı, -i]

Nə yād et 'āriz-i gül-fām nə **zül'f-i pərişānın**
Nə ḥünīn-əşk-riz ol nə belā vü rənc-i sevdā çək (Gazel 116, Mısra 5). [zül'f-i pərişānın, -i, -n]

Olubdı **zül'f-i pərişānıvə** köñül mā'il
O vəchdəndi işim dā'im pərişāndur (Gazel 81, Mısra 3). [zül'f-i pərişānıvə, -iv, -ə]

Oldı sünbüllər həcil **zül'f-i pərişānün** görüb
Gönçələr qan utdılar lə'l-i dūr-əfşānün görüb (Gazel 19, Mısra 1). [zül'f-i pərişānün, -u, -n]

Oldı sünbüllər həcil **zül'f-i pərişānün** görüb
Gönçələr qan utdılar lə'l-i dūr-əfşānün görüb (Gazel 31, Mısra 1). [zül'f-i pərişānün, -u, -n]

Nigārım 'eyb dutmə sirr-i 'eşqün fāş qılsam gər
Pərişān eyləyüb bəs kim məni **zül'f-i pərişānün** (Gazel 149, Mısra 6). [zül'f-i pərişānün, -un]

Gecə şübḥ oldı dur az **zül'f-i pərişānuvı** aç
Şübḥ-i şərməndə ilə çāk-ı giribānuvı aç (Gazel 255, Mısra 1). [zül'f-i pərişānuvı, -uv, -i]

H'oşdı yüz həncər-i bərrəndə dil ü cānə dəgə
İstəməm **zül'f-i pərişānuvə** kim şənə dəgə (Gazel 189, Mısra 2). [zül'f-i pərişānuvə, -uv, -ə]

Qurban olum ol nərgis-i fəttānə 'Əleykən
Həm həm təkülən **zül'f-i pərişānə** 'Əleykən (Muhammes 4, Mısra 2). [zül'f-i pərişānə, -ə]

Bir şənə çək ol **zül'f-i pərişānə** 'Əleykən
Dəsəm nə rəvā gözlerün nərgis-i bimār (Muhammes 4, Mısra 31). [zül'f-i pərişānə, -ə]

Sən bilmədün ki āḥırnı bəḥti qara olur
Bənd oləsə kimsə **zül'f-i pərişānə** ey köñül (Gazel 123, Mısra 10). [zül'f-i pərişānə, -ə]

Açılır şənə şifət zār-ı tənimdən min ağız

Ey pəri şənə gər ol **zülfi pərişənə** dəgə (*Gazel 189, Mısra 4*). [*zülfi pərişənə, -ə*]

zülfi-ruhsār: *Yüzdeki saç.*

Zülfi-ruhsārın mıdır gördükdə qıldım iştibāh
Yā ki mizān bürcini məskən qılubdur āftāb (*Gazel 16, Mısra 7*). [*zülfi-ruhsārın, -un*]

zülfi-şikən-dər-şikən: *Büklüm büklüm saç.*

Rüyun mıdır ol **zülfi-şikən-dər-şikən** içrə
Yā lələ-i hədd-rüydü müşk-i hətən içrə (*Gazel 187, Mısra 1*). [*zülfi-şikən-dər-şikən, -i*]

zülfi-siyāh: *Sevgilinin siyah saçı.*

Dil ü cən görcəgin ol **zülfi-siyāhın** yüzdə
Bir birinə budı ol rəh-zən-i imān dedilər (*Gazel 62, Mısra 5*). [*zülfi-siyāhın, -i, -n*]

Salmış 'izār-ı alinə **zülfi-siyāhını**
'Aşiq gününü etməgə güyā qara gəlüb (*Gazel 22, Mısra 3*). [*zülfi-siyāhını, -i, -n, -ı*]

Saldun ləbün kənārına **zülfi-siyāhını**
Əngüştəri nəsibə-i Əhrimən eylədün (*Gazel 164, Mısra 9*). [*zülfi-siyāhını, -iv, -ı*]

zülfi-siyāh: *Siyah saçlı.*

Getdi ol **zülfi-siyāh** qoydı qara gündə məni
Qalmışam imdi pərişən u qərarım getdi (*Gazel 248, Mısra 3*). [*zülfi-siyāh, -i*]

Zülfi-siyāhın hörməgə ol zülfi-pərişən
Hür əynə dutsun u pəri şənə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 3*). [*zülfi-siyāhın, -i, -n*]

Zülfi-siyāhındır mi sənün dövr-i ruḥundə
Ya zağ u zağan gülşən ü gülzār yanındə (*Gazel 186, Mısra 3*). [*zülfi-siyāhındır, -ün, -dür*]

zülfi-sühən: *Söz saçı.*

Zülfi-sühəni şənəlayüb etməgə zīnət
Şəd-heyf nə məşşātə nə bir şənə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 7*). [*zülfi-sühəni, -i*]

Zülfi-sühəni şənəlayüb etməgə zīnət
Şəd-heyf nə məşşātə nə bir şənə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 7*). [*zülfi-sühəni, -i*]

zülfi-tāb-dār: *Parlak saç.*

Gərəkdür mən yudam qan eyləyəm yüz fikr-i tülānī
Sənün kim 'āriz-i gül-gün u **zülfi-tābdārın** var (*Gazel 46, Mısra 6*). [*zülfi-tāb-dārın, -un*]

zülfi-tərrār: *Gönül çalan, insanın aqlını başından alan saç.*

Könlüm aldı bilməyürəm hansı rəftārın sənün
Çəsm-i məhmürün sənün yā **zülfi-tərrārın** sənün (*Gazel 179, Mısra 2*). [*zülfi-tərrārın, -un*]

Zülfi-tərrārə nəzər eylə ki cāduluq ilə
Da'vā-yı mö'cüzə-i Müsī-i 'ümrān etdi (*Gazel 233, Mısra 5*). [*zülfi-tərrārə, -ə*]

zülmi: *Haksızlıq, eziyyət, kötülük, fənallik.*

Kəsdirüb **zülmi** ilə Yəhyā başını zindānda
Qüdrət ü şövkəti bir bağ ki Herodna nə verüb (*Gazel 20, Mısra 11*). [*zülmi, -i*]

Bir mən-i zār döğüldür bilə cövr ü **zülmi**

Əhl-i hikmət nə qədər var isə əzārı olub (*Gazel 32, Mısra 7*). [*zülmi, -i*]

Gərəz nə **zülmlər** etsön qəbül-i 'āşiqdür
Həmişə sağ eləsün cənıvı Hüdā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 5*). [*zülmlər, -ü, -lər*]

Qiyām-ı qəmətün hicrānı ilə etdigün **zülmi**
Budur vəhmim qiyāmətdə sū'āl edə Hüdā səndən (*Gazel 168, Mısra 11*). [*zülmi, -i*]

Bu Hüseynə eləyən **zülmi** o qövm-i əşrār
Bir onə eyləməyüb təb mən-i zār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 25*). [*zülmi, -i*]

Yəqin budur āhır dūr olub mehr ü vəfā zā'il
Bu həm bir **zülmdür** kim yār olur 'uşşāqdan gāfıl (*Tahmis 1, Mısra 22*). [*zülmdür, -dür*]

Nə tökməkdür cəfā tığilə hər dəm qanın 'uşşāqun
Bu **zülmi** ey dil-bər-i āhü-nigəh qəşşābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 4*). [*zülmi, -i*]

Nə etməmiş bunu Məcnūnə yā ki Fərhədə
O cövr ü **zülmi** ki 'eşq içrə sən baña qıldun (*Gazel 167, Mısra 10*). [*zülmi, -i*]

zülmat: *Karanlıq; İskender'in əb-i hayatı bulmaq üzərə araşdırma yaptığı karanlıq yer; Kötülükler, fənalliklər, şər işlər.*

Sikəndər tək bələ **zülmatı** içrə qalmışam həyrən
Vüşāl-i çeşmə-i heyvānə Hüzrim rəh-bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 7*). [*zülmatı, -ı*]

Zülmat dutub 'äləmi yoh Hüzr ilə İlyās
İskəndər ilə çeşmə-i heyvān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 5*). [*zülmat, -i*]

zülmat-ı gəflət: *Gaflet/basiretsizlik karanlığı.*

Zülmat-ı gəflət içrə idi həlq nə-gəhān
Hüzrə rəh oldı çeşmə-i heyvānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 5*). [*zülmat-ı gəflət, -i*]

zülmat-ı gəm: *Keder karanlığı.*

Nədi **zülmat-ı gəm** içrə belə həyrən qalmaq
Ohı Şəh-nāmədə İskəndər ilə Dārādən (*Gazel 173, Mısra 7*). [*zülmat-ı gəm, -i*]

Zülmat-ı gəmdə dīdə-i ə'mā-yı Zū'iyə
Kuḥlu'l-cəvāhir-i kərəm ü lütf-i nūr idi (*Gazel 246, Mısra 17*). [*zülmat-ı gəmdə, -də*]

zülmat-ı şəm-i cəhl: *Bilgisizlik gecəsinin karanlığı.*

Gözətlə Zū'ī bu **zülmat-ı şəm-i cəhl** gedər
Qılır zəmənanəni h'vurşid-i 'elm nūrānī (*Kaside 23, Mısra 93*). [*zülmat-ı şəm-i cəhl, -i*]

zülmi-sitəm: *Haksızlıq zulmü.*

Özün inşāf elə ey şüh sitəmdür bəddür
Eləməzlər bu qədər **zülmi-sitəm** tərsəyə (*Gazel 209, Mısra 10*). [*zülmi-sitəm, -i*]

zülmi-udvān: *Düşmanlıq, haksızlıq zulmü.*

Atamun firqəti gərçi məni əfkār elədi
Zülmi-udvān mən-i möhnətzədəni zār elədi (*Müseddes 2, Mısra 12*). [*zülmi-udvān, -i*]

zülmat: *Karanlıq; İskender'in əb-i hayatı bulmaq üzərə*

araştırma yaptığı karanlık yer; Kötülükler, fənalıklar, şər işlər.

Mey-cəmi gərçi hələqə verür şadlıq vəli
Cəm əldə sənsiz ey büt-i məh **zülümət** ağlaram (*Gazel 133, Mısra 10*). [*zülümət, j*]

Həş-i zülfi içindən gəldi basdı lə'l-i cənāni
Nə san kim **zülümət** içrə Hızr tapdı əb-ı heyvāni (*Gazel 252, Mısra 2*). [*zülümət, j*]

zülümət-i cəhālət: Bilgisizlik/cahillik karanlığı.

Cəhān köçübdi behiştədən ağərçi ləzzət ilə
Nə süd hələq qalub **zülümət-i cəhālət** ilə (*Kaside 20, Mısra 2*). [*zülümət-i cəhālət, j*]

Dolubdı millətimiz **zülümət-i cəhālətdən**
Oyanmayur nədi bā'is bu hVāb-ı qəflətdən (*Kaside 15, Mısra 1*). [*zülümət-i cəhālətdən, -dən j*]

Tərk eylə hāb-ı gəfləti bu **zülümət-i cəhāləti**
Tapub rāh-ı həqiqəti 'ürfənə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 13*). [*zülümət-i cəhāləti, -i j*]

zülümət-i cəhl: Bilgisizlik karanlığı.

Nə cərə belə bu 'āləm təmāmi cühhələ
Ki saldı **zülümət-i cəhl** içrə əhl-i imāni (*Kaside 23, Mısra 68*). [*zülümət-i cəhl, j*]

zülümət-i gəflət: Gaflet, bilgisizlik karanlığı.

Cühələ məhəz libəsə söləyürlər 'ālim
Odi kim **zülümət-i gəflətdə** qalublar dā'im (*Mesnevi 9, Mısra 26*). [*zülümət-i gəflətdə, -də j*]

zülümət-i leyli: Gecenin karanlığı.

Söndürüb bād-ı fələk şam'ımı qılmış tırə
Zülümət-i leyli 'ələcinə çıraq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 8*). [*zülümət-i leyli, -im j*]

züluf: Saç.

Təmām 'ömür həş ü hək u **zülufədür** həvəsün
Könlül həyə elə bu nāmə-i siyāhundan (*Gazel 185, Mısra 3*). [*zülufədür, -ə, -dür j*]

zümərə: Topluluk, grup, cəmiə, sınıf.

'Ürəfə **zümərəsinə** cəm-ı cəhān bīn meydür
Cühələ firqəsinə bir qurı həy u huydur (*Mesnevi 9, Mısra 3*). [*zümərəsinə, -si, -nə, -ə j*]

zünnār: Hristiyan keşişlərin çıplak ten üzərinə kuşandıkları kıldan yapılmış, kaba və sert kuşak, papazların kuşandıkları ip, kuşak.

Nəzirün müşəf-ı Həqqə olə təsbih müdām
Yoşsə bir məhvəşün zülfünü **zünnār** edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 4*). [*zünnār, j*]

Zülfün həvəsi eylədi təsbihimi **zünnār**
Döndürdi məni əhri şı'ānə 'Öleykən (*Muhammes 4, Mısra 35*). [*zünnār, j*]

Zünnār ilə salibi qəbul etdi zühdi tərk
Sən eylədin bu işləri Şən'ānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 7*). [*zünnār, j*]

Taylasən ilə rəvāni burahub burnus alım
Atuban səccəni **zünnār** u çəlipəyə gəlim (*Gazel 134, Mısra 8*). [*zünnār, j*]

zür-i zırh: Zırh gücü.

'Eşq 'āləmində **zür-i zırh** yohdur ehtiyac
Tərk-i sər etməsin belə meydənə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 7*). [*zür-i zırh, j*]

zū'i: Molla Məhmud Zū'i.

Zū'i rızā-yı Həqqə olur şaf bəndəlik
Olmaz qəbul geyrə təberrādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 13*). [*zū'i, j*]

Cövr-i zəməne möhnət-i gürbət firāq-ı yār
Zū'i demək cəfadi bu tuğyānə ağlama (*Gazel 5, Mısra 14*). [*zū'i, j*]

Zū'idən eyləmə tələb əş'ar-ı dil-nişin
Həllāl-i müşkilət olan zərgər olmasa (*Gazel 6, Mısra 9*). [*zū'idən, -dən j*]

Gözətlə əhriətün **Zū'i** etməsün məğbün
Səni bu bədə vü sādə bu ne'mət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 17*). [*zū'i, j*]

Cəhāni hər tərəfdən diqqət ilə gəzdim ahtardum
Tapulmaz **Zū'i** bir kəs 'ām-ı kə'l-'āmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 10*). [*zū'i, j*]

Gərəz ki şəbr elə **Zū'i** nə gəlsə dərd ü bələ
Bu əmr-i Həqqədi hökm-i Hüdāni ahtarma (*Gazel 9, Mısra 13*). [*zū'i, j*]

Bəs ki **Zū'i** hū dutub könlüm gəm-i hicrān ilə
Olmayur bir ləhzə gəmdən ayru qaygudan cüdā (*Gazel 12, Mısra 9*). [*zū'i, j*]

Şəbr qıl **Zū'i** pərişān həlīvə şükr eylə kim
Hiç iş sāmān tapar mı tā pərişān olmasa (*Gazel 14, Mısra 9*). [*zū'i, j*]

İçdükcə 'əql-i zāl olur **Zū'i** anlamaz
Mundan nə zövq var sölə bu cənə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 17*). [*zū'i, j*]

Gər səni gördükdə **Zū'i** nələ eylər incimə
Rəsmdür fəryād edər gördükdə gülşən 'əndəlib (*Gazel 18, Mısra 9*). [*zū'i, j*]

Küfrdür **Zū'i** bu söz çoh də dərīhma nəzər et
Hər nə var isə Hüdā kāmīl-i insānə verüb (*Gazel 20, Mısra 15*). [*zū'i, j*]

Məhrəm gəl eylə lütf ilə küyun Mināsınə
Kim cānın etməgə saña **Zū'i** fədā gəlüb (*Gazel 22, Mısra 14*). [*zū'i, j*]

Mən də bülbül də gül 'eşqində şərīküz līkən
Zū'iyə giryə fəğan bülbül-i şeydəyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 14*). [*zū'iyə, -y, -ə j*]

Ze-bəs ki fikr-i ruğundur könlüdə **Zū'i** tək
Könlül sərəçəsi ey mäh gəlsitənə dönüb (*Gazel 25, Mısra 13*). [*zū'i, j*]
Bir sirr var bu nāmə-i əltāf-ı fəzldə
Zū'i bilür ki məhrəm-i əsrərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 14*). [*zū'i, j*]

Zəhirdə nāmədür vəli bātın **Zū'iyə**
Bir nəfə-i müşk-i nəbdi Tātārdan gəlüb (*Gazel 27, Mısra 13*). [*zū'iyə, -y, -ə j*]

Pozğundi **Zū'i** vəz'-i zəməne qədimdən
Güyā ki hānə şahibi bu hānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 13*). [*zū'i, j*]

Ya bu zəmənadə mə'düm olubdı zövq-i şəfə
Ya **Žu't** səndə olub zövq-i 'eşq-i yār hərəb (*Gazel 29, Mısra 14*). [žū'ı,]

Zəhm-i dil behbūdını **Žu't** fələkdən ummə kim
'Āləməün dārü'ş-şəfəsi içrə mərhəm qalmayub (*Gazel 30, Mısra 9*). [žū'ı,]

Oldı bu 'āləmdə **Žu't** həm-çü məcnūn 'eşq ilə
Çün sənün ey mäh-rü 'āləmdə həyrānün görüb (*Gazel 31, Mısra 9*). [žū'ı,]

Mən özüm billəm nəyəm sən **Žu't**ni ey şeyh-i səhr
H'āh bir 'āqil həyāl et h'āh bir dīvānə dut (*Gazel 33, Mısra 9*). [žū'ini, -n, -i]

Nə zövq-i **Žu't** pərtöv-i şəms ü bəhārdan
Ol şəhs içün ki yanmaqə neftin çırāğ yoh (*Gazel 37, Mısra 9*). [žū'ı,]

Žu't bu şeş-dər-i gəm içün tasun atmadı
Bu 'ərsədə sənün tək bir bəd qumār yoh (*Gazel 38, Mısra 17*). [žū'ı,]

Nə həşil şe'rdən **Žu't** nə nəf'i hıkmət-i 'elmün
Bu sә'ət səhib-i zər hər hünər əhlindən ə'lādur (*Gazel 40, Mısra 13*). [žū'ı,]

Nə qədri diqqət etdim hılqətimdən qanmadım zərrə
Bilür bu rəmzi **Žu't** ol ki sirr'ullāh-i məhrəmdür (*Gazel 41, Mısra 14*). [žū'ı,]

Žu't həzər et zād-ı rəhūn eylə mühəyyā
Bir qəht gālā buq'əyə əhür səfərün var (*Gazel 42, Mısra 19*). [žū'ı,]

Žu't saña müştəqdı şidq ilə könlüdən
Qurtar dəhi bu həsrət-i didāri Səməndər (*Gazel 43, Mısra 17*). [žū'ı,]

Žu't sañadı Leyliyə Məcnūn gözəl-sərrā
Hər gülşənün bir özgətəhər 'əndəlībi var (*Gazel 44, Mısra 11*). [žū'ı,]

Ayağün şədqəsi başım əlim dut sәqiyyā mey ver
Məhəbbət bādasından **Žu't** tək başda hūmarım var (*Gazel 45, Mısra 10*). [žū'ı,]

Qalub hicrān zimistānında **Žu't** nālə qoy etsün
Sən etmə nālə ey bülbül sənün hər il bəhārün var (*Gazel 46, Mısra 9*). [žū'ı,]

Cəhālət əhlinün Yə'cūcunə **Žu't** giriftərəm
Bu dərdi çəkməgə səd həyf kim İskəndərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 13*). [žū'ı,]

Demə nəşih ki 'eşq-i mäh-rülərdən çək əl **Žu't**
Ki ondan çəkməzəm əl tә əlimdə ihtiyārim var (*Gazel 50, Mısra 9*). [žū'ı,]

Nə qədri olsa günāhım onun huzūrində
Gəm etmə **Žu't** ki əltāf-ı 'üzr-hvāhımdur (*Gazel 53, Mısra 10*). [žū'ı,]

O mäh-pārə bütün məqdəmində cān vermək
Cəhāndə **Žu't** mənim bircə bu məramımdur (*Gazel 55, Mısra 10*). [žū'ı,]

Qılublar **Žu't**ni min 'işvə vü nəz ilə sər-gərdān
Bu kәfir-din ü cövr-āyın ü məh-ruhsār u bəd-hülər (*Gazel 57, Mısra 9*). [žū'ini, -n, -i]

Bir nəfəsdə lә'lün ey məh aldı **Žu't** cānını

Nişə bəs derlər ki 'əqli bādə-i reyhān alur (*Gazel 59, Mısra 9*). [žū'ı,]

Nə sūd **Žu't** bu məscid imāmi olmaqdan
H'osā o meykədə rindi hesab olan günlər (*Gazel 62, Mısra 17*). [žū'ı,]

Žu'tni rəşk həlāk etdi yenə anlamayub
Dəhənin dil-bərimün çeşmə-i həyvān dedilər (*Gazel 62, Mısra 9*). [žū'ini, -n, -i]

Dilimdə zikr-i ləbi əldə əf'i zülfü
Şikəstə **Žu't** tək əfsüngər olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 10*). [žū'ı,]

Nə sūd **Žu't** bu məscid imāmi olmaqdan (*Gazel 65, Mısra 17*). [žū'ı,]

Düşübdü **Žu't** biyābānə imdi məcnūn tək
H'osā o məhvəşə həm-hvānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 9*). [žū'ı,]

Nə kül tökümlə başıma **Žu't** yadə düşdükdə
O gül əlilə ayağıma mey tökən günlər (*Gazel 67, Mısra 11*). [žū'ı,]

Aldanməgilən **Žu't** cəhānə nədi dünyā
Beş günlük olan 'işrət ü behcət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 27*). [žū'ı,]

Dəf-i gəm-i hicr içün içər **Žu't** bu zəhri
Şəhd-i ləb-i yār olsa mey-i Dərgəmi neylər (*Gazel 69, Mısra 9*). [žū'ı,]

Şöhrət tapubdı bid'ət **Žu't** zəmənadə
Pā-māl-i həlq olubdı şərit'ət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 13*). [žū'ı,]

Dögi pərvānə kimi vəşl müyəssər **Žu't**
Yansə də şam' kimi cān-figārim gecələr (*Gazel 72, Mısra 9*). [žū'ı,]

Səd-həyf **Žu't** yohdı bu təzviri anlayan
Zəhirdə var gözi vəli bāfində kürdur (*Gazel 74, Mısra 13*). [žū'ı,]

Çoh sormagilən tövsən-i əş'arını **Žu't**
Lāl ol nəzər et səhət-i meydān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 23*). [žū'ı,]

'Ār etmə küy-ı yārdə **Žu't** gədəliqı
'Āşiqdə kim görübdü ki nəng ilə nām olur (*Gazel 77, Mısra 13*). [žū'ı,]

Ayağə düşmək ilə qarə günüm ey **Žu't**
Cibillī həşiyətidir baña sirāyəti var (*Gazel 78, Mısra 9*). [žū'ı,]

Bu qədri dərd ü möhnətlə ölüb qurtarmadun **Žu't**
Şemāhı əhliyüq məşhür sözdür 'arımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 11*). [žū'ı,]

Gəm etmə **Žu't** cəhān yā həyāldur yā hvāb
O şey' ki hvāb u həyāl oldı sölə nə gəmdür (*Gazel 80, Mısra 17*). [žū'ı,]

Minā-yı küyun ara ey Həlil-i Kə'bə-i hüsni
Qəbül qıl kəsübən **Žu't**ni ki qurbāndur (*Gazel 81, Mısra 14*). [žū'ini, -n, -i]

Zülf ü ruḥun firāqı ilə ey pəri-liqā
Fikr eylə **Žu't**iyə necə leyl ü nəhər olur (*Gazel 82, Mısra 10*). [žū'iyə, -y, -ə]

Sitəm-həqiqəti mə'sūqədən təğāfüldür

Cəfə gər eyləsə **Ẓūʾī** genə vəfədandur (*Gazel 83, Mısra 14*).
[zūʾi,]

Çıq kəsrətdən düş vəhdətə gər q ol mey-i məhəbbətə
Ẓūʾī tək bəzm-i 'işrətə məstənə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 18*). [zūʾi,]

Gər ağacdan yonasan göstərəsən Sām-süvār
Ẓūʾī vəqtində gəlüb Fərs-ı meydən olmaz (*Gazel 90, Mısra 12*). [zūʾi,]

Ğəm çəkmə biyabən isə məskən sənə **Ẓūʾī**
Məcnūn olanə qā'idədür hənə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 13*). [zūʾi,]

Təşəvvür eyləmə kim sənsiz 'eyş edir **Ẓūʾī**
İşimdi şām u səhər nələ vü fəğān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 13*). [zūʾi,]

Nədür çəkmək ayağ əl tənəsilə yār kūyindən
Məgər bilməzsən 'əşqlərdə **Ẓūʾī** nəng [ü] nām olmaz (*Gazel 93, Mısra 14*). [zūʾi,]

Hər 'elmdən ağah gərək olsun ki desün şe'r
Ẓūʾī kimi şā'ir gəlbən hər yetən olmaz (*Gazel 94, Mısra 12*). [zūʾi,]

Cəfə peykənlərlə gərəqdür cismim fəğān etmin
Müşəhəşdür bu **Ẓūʾī** kim fəğān gər q-əbdən gəlməz (*Gazel 96, Mısra 10*). [zūʾi,]

Ẓūʾī kimi çoh çəkməgilən āh u fəğānı
Şəbr eylə köñül möhnət-i hicrən belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 17*). [zūʾi,]

Ẓūʾī dolə mərhəmlə şifā-hənə-i dünyā
Mərhəm dil-i şəd pərə-i mən zārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 13*). [zūʾi,]

Ruḥ u gisū-yı dil-bər görməyən gün gün hesab etmə
Qaqanqusuz gecə h'vurşidsiz **Ẓūʾī** bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 10*). [zūʾi,]

Geyüblər həl'ət-i həzrə cavānən-ı çəmən **Ẓūʾī**
Dür-i jələ gülüstān içrə gül üzrə nişār olmuş (*Gazel 101, Mısra 9*). [zūʾi,]

Cəməl-i yārdur **Ẓūʾī** tənəttü'dār dünyədə
Ki əhl-i mə'nā içrə bu mətā'ə e'tibār olmuş (*Gazel 102, Mısra 11*). [zūʾi,]

İlāhi var mı **Ẓūʾī** tək cəhān bağında ğəm çəkmiş
Gecə gündüz melek-i dər ü ğəm qüşşə-i hūn dutmuş (*Gazel 103, Mısra 9*). [zūʾi,]

Ey baña tənə edən bir düşəsən hicrənə
Görəsən tā ki nələr **Ẓūʾīyə** hicrən etmiş (*Gazel 104, Mısra 10*). [zūʾiyə, -y, -ə]

Gözətlə **Ẓūʾī** cəhān nūr-ı 'elm ilən parlar
O vəqtdə olubsan çün sən nihān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 13*). [zūʾi,]

İctihād ilə gərək **Ẓūʾī** kişi 'āləmdə
Bağlanan rüşd-i təqlidədi imānı gələt (*Gazel 109, Mısra 9*). [zūʾi,]

İlāhī bir də mümkündür mi görmək eylə əyyānı
Ki bilmirdük ğəm adın **Ẓūʾī** tək dīvānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 10*). [zūʾi,]

Təhəmmül eylə **Ẓūʾī** yohdı təğyir
Təmām işlərdi təqdīr-i qəzālıq (*Gazel 112, Mısra 17*). [zūʾi,]

Dögi pāyəndə nə 'ömr ü nə hökümət **Ẓūʾī**
Yer ü gök küllüsi əhirdə ki min qan oləcəq (*Gazel 113, Mısra 21*). [zūʾi,]

Nüh-tüfānını sahlardı bugünçün **Ẓūʾī**
Gər bilirdi ki cəhāndə belə tūğyān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 13*). [zūʾi,]

Əgər bir əhl-i hāl olsə mey iç 'eyş eylə **Ẓūʾī** tək
Həşadur bī-sər ü pələ içüb əhl-i 'əzāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 13*). [zūʾi,]

Ğəm-i hicr-i ləb-i dildārə nāfi'-bədədür **Ẓūʾī**
Ayağın sāqinün öp bī-təvəqquf başə şəhbə çək (*Gazel 116, Mısra 11*). [zūʾi,]

Yatmə **Ẓūʾī** yoh səbātı bu cəhānun cəhd edüb
Əhirdə lütuf-ı həyyü'l-əyām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 9*). [zūʾi,]

Ələ almaq ayağımı o yerdə bir pəri-rülə
Verüb baş başə **Ẓūʾī** tək iki baş dörd ayağ etmək (*Gazel 120, Mısra 14*). [zūʾi,]

Vəşlində hicr ātəşini yadə salmadun
Qal **Ẓūʾī** tək bu gündə yanə yanə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 14*). [zūʾi,]

Bəs ki ruhsarı həyālıylə keçür ovqātım
Odı **Ẓūʾī** səbəbi dönməginün qanə köñül (*Gazel 124, Mısra 10*). [zūʾi,]

Çoh ayağə salmə ey gül əl ələ bir lütf qıl
Ẓūʾinün köñlin həqiqət cām-i meydən kəm döğül (*Gazel 125, Mısra 10*). [zūʾinün, -n, -ün]

Dā'im firāqdə budur övrədi **Ẓūʾinün**
H' oş ol zəməni ki ol məh ilə həmə-zəbən olam (*Gazel 128, Mısra 9*). [zūʾinün, -n, -ün]

O bədələr ki içürsüz bu **Ẓūʾidən** ayrı
Edə behişt şərabi kimi ilāhi hərəm (*Gazel 129, Mısra 25*). [zūʾidən, -dən]

Fərhad ilə Məcnūn qacubən çöllərə düşdi
Ẓūʾī kimi bu 'ərşədə mən tā ki səs etdim (*Gazel 130, Mısra 12*). [zūʾi,]

Ẓūʾī kimi bənd-i girih-i zülfiñə düşdim
Əşuftə-i ol türre-i tərār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 21*). [zūʾi,]

'Ərəqlədüb vərəq-i 'ərizün 'ərəq tayı
Bu qədri **Ẓūʾī** gül üstündə şəbnəm istəmənəm (*Gazel 135, Mısra 10*). [zūʾi,]

Şadmān idi köñül şübḥ-i vüsālə **Ẓūʾī**
Bu günün 'əqibətində nə olacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 11*). [zūʾi,]

Mənim tək 'əşiqə inşəfdür mı cövr etmək
H' oşam nə qədr edəsən **Ẓūʾiyə** cəfā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 24*). [zūʾiyə, -y, -ə]

Az eyləməklə cövri cəfā etmə **Ẓūʾiyə**
Kim eyləməz bu qədri cəfālər kifayətim (*Gazel 138, Mısra 9*). [zūʾiyə, -y, -ə]

Öz kəsbidür mi **Ẓūʾī** cəhān içrə hüsni ü qübh
Yā Həq verübdü 'āləm-i mə'nədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 17*). [zūʾi,]

Ẓūʾī tək bang-ı mü'əzzindən olub əsüdə
Nəğmə-ı tār u dəf ü bərbət-i hoş-ḥvənə gedəm (*Gazel 140, Mısra 13*). [zūʾi,]

Üzültdi riştə-i cānım qutardı mənbə-i şəbr
Nə qaldı **Žū`İ** dəhi tā ki bir də anı yazım (*Gazel 141, Mısra 14*). [*žū`i, j*]

O mäh-vəşli döğül ärzü baña **Žū`İ**
Dilindən ol şənəmün bir səlāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 9*). [*žū`i, j*]

Cānə meyl etsə idi **Žū`İ** gər ol 'İsā dām
Şədqə hər dəmdə dil ü cānı rəvān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 9*). [*žū`i, j*]

Bu gün yüz min 'Əziz olmuş gulām-ı zülfi **Žū`İ** tək
Budur vəchi cāmāln Yüsif-i Kən'ānə bəñzətdim (*Gazel 145, Mısra 9*). [*žū`i, j*]

Žū`İ əgərçi mən' edürəm həlqi yārdan
Mümkün mi şam'-dövrinə pərvānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 13*). [*žū`i, j*]

Žū`İ əgərçi mən' edürəm həlqi yārdan
Mümkün mi şam'-dövrinə pərvānə gəlməsün (*Gazel 147, Mısra 9*). [*žū`i, j*]

Ümüdün kəşgilən **Žū`İ** ki sən tək rind ü rüsvāyə
Döğül mümkün vüşālī bir onun tək pāk-ı dāmānun (*Gazel 149, Mısra 11*). [*žū`i, j*]

Sər-i küyundan etmə **Žū`İni** məhrüm ey bī-mehr
Süleymān bərgāhında gərəkdür çünki mür olsun (*Gazel 150, Mısra 11*). [*žū`ini, -n, -i*]

Bu qədri cövrələr kim **Žū`iyə** eylər firāq ilə
Vəfādandur bu həm şanmun kim eylər bī-vəfālīqdan (*Gazel 151, Mısra 14*). [*žū`iyə, -y, -ə*]

Žū`İni etmiş pərəkəndə benātu'n-nā's tək
Ey büt-i zöhrə-cəbīn ol mäh u pərvīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 9*). [*žū`ini, -n, -i*]

Gərəz ki **Žū`İ** kimi anlə olmə çolh bī-h'od
Kəməli-i 'eşqdi ancaq vüçüdi insānun (*Gazel 155, Mısra 13*). [*žū`i, j*]

Götürməz əynədə 'əks-i şüretündən göz
Olubdı **Žū`İ** kimi yohsə büt-pərəst gözün (*Gazel 158, Mısra 10*). [*žū`i, j*]

Gözəllər həcər-i nāz ilə ey məcrülh olan **Žū`İ**
Bu meydān-ı məhəbbət içrə sən Söhrəbə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 9*). [*žū`i, j*]

Yüzün nəzzərəsindən mən' edübdür **Žū`İni** zülfün
Bu kəfir əldən almış dīnini gör kim müsəlmānun (*Gazel 160, Mısra 13*). [*žū`ini, -n, -i*]

Yār kəsdi əşnālıq rəsmi **Žū`İ** genə
Zāhir oldı şən oña dərd-i nihānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 17*). [*žū`i, j*]

Olur **Žū`İ** kimi Mūsā gəm-i 'eşqünlə həkistər
Əgər Sīnā-yı küyundə görə rüyun təcəllāsın (*Gazel 162, Mısra 9*). [*žū`i, j*]

Günümi **Žū`İ** kimi qara eylədün gəmdən
Qaşun gəmilə qılub qāmətimi həm getdün (*Gazel 163, Mısra 13*). [*žū`i, j*]

Žū`İ mäh-i cəməluvə nəzzərə qılmaqə
Dil həlvətinə didələrim rövzən eylədün (*Gazel 164, Mısra 17*). [*žū`i, j*]

Şīrīn ləbündən eyləmə nevmidi **Žū`İni**

Fərhādvār yār-ı vəfādārīnām sənün (*Gazel 165, Mısra 13*). [*žū`ini, -n, -i*]

Bād-ı şəbə yetürmədi **Žū`İ** fəğānını
İnşāf edüb bu növ' ilə fəryādə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 9*). [*žū`i, j*]

Minā-yı küyunə **Žū`İ** yettüşməmiş yārun
Təvāfin eyləməmiş cānıvı fədā qıldun (*Gazel 167, Mısra 11*). [*žū`i, j*]

Cəfā qılmə kərəm qıl **Žū`iyə** ey şūh lütf eylə
Əgərçi yoh gözəllərdə nolur görsəm vəfā səndən (*Gazel 168, Mısra 17*). [*žū`iyə, -y, -ə*]

Çəküb hicrān həzānın bülbul-i şeydā tək ey **Žū`İ**
Bəhār əyyāmi gül vəşlinə ey bī-çərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 13*). [*žū`i, j*]

Qaranqu gecələrə şəbr eylə **Žū`İ** tək
Dilərsən āhırı h'vurşid tək munir oləsən (*Gazel 170, Mısra 9*). [*žū`i, j*]

Bī-hüdə özün dāhil-i hikmət nöçün etdün
Žū`İ dəhi bəsdür nə gərək sirdə güftār (*Gazel 172, Mısra 37*). [*žū`i, j*]

İstəmə dövləti çolh **Žū`İ** ma'āşun gözle
Yüngül elə yüküvi keçməyə bu dəryādən (*Gazel 173, Mısra 17*). [*žū`i, j*]

Ayağə düşmək ilə qarə köñlim ey **Žū`İ**
Baña əzəldə bu işlər sirəyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 11*). [*žū`i, j*]

Žū`İ çü şəhr məhlərinün vəşfin eylədün
H'oşdur baña həmişə desən bu kəlmədən (*Gazel 177, Mısra 11*). [*žū`i, j*]

Žū`İ mənəm ki (?) āyət-i lā təqnəti de bəs
Tə'rīf-i hülq-i zāhid için şeyh [ü] şābdan (*Gazel 178, Mısra 13*). [*žū`i, j*]

Žū`İni qurbān qəbul et çün əzəldən olmuşam
Kə'bə-i ruhsārīvə sıdqi ilə züvvārun sənün (*Gazel 179, Mısra 9*). [*žū`ini, -n, -i*]

Žū`İ yanuram şam' şifət ol məhi görcək
Hər gecə gəzən nāz ilə əğyār yanında (*Gazel 186, Mısra 13*). [*žū`i, j*]

Žū`İ yanuram şam' kimi hicrdə çünkim
Salmış yüzünün şövqi bir ātəş bədən içrə (*Gazel 187, Mısra 13*). [*žū`i, j*]

Qılur **Žū`İ** ruhunda ol məhün cünbüş qara zülfü
Bəli 'ədətdir eylər cünbüş 'əqrəb mäh-tāb içrə (*Gazel 188, Mısra 9*). [*žū`i, j*]

Dedim ki **Žū`iyə** lütf et dedi zihī hiclət
Hənüz zindədür ol hicr-i cān-şikārım ilə (*Gazel 191, Mısra 9*). [*žū`iyə, -y, -ə*]

Gəhi əndüh-ı rəşk-i geyr ü gəh cövr ü cəfā-yı yār
Kim olmaz sölə **Žū`İ** muncə əndüh ilə dīvānə (*Gazel 192, Mısra 10*). [*žū`i, j*]

Žū`İdə meyl zāhidə gördüm məgər olub
Həm-dəm Hüdā-nəkərdə o bəd-e'tiqād ilə (*Gazel 193, Mısra 11*). [*žū`İdə, -də*]

Demə **Žū`İ** ki əfğān eyləmə görcək firāqından
Görəndə ol məhi cān düşməyür əfğān düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 9*). [*žū`i, j*]

Bu günə zəhr-i firəqı ki içmişən **Žū`ī**
Həmiş-i düzəh olur şəhd tək məzəqında (*Gazel 196, Mısra 9*). [*žū`ī,]*

Ümüd h`oşdı firəq içrə vəşldən **Žū`ī**
Ki şād olur dil-i ümmidvərim əhirdə (*Gazel 198, Mısra 9*). [*žū`ī,]*

Təbībā **Žū`inün** dərdi saqlamaz dərd-i hicrəndir
Cəfā çəkmə `ələc etmə belə bīmāra bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 9*). [*žū`inün, -n, -in]*

Lütf eylə **Žū`iyə** elə cövrün ziyadə kim
Dīvānə könlüm `ədət edübdür cəfālārə (*Gazel 201, Mısra 9*). [*žū`iyə, -y, -ə]*

Bī-`arlıq görün nə qədərdir bu **Žū`idə**
Ol bī-vəfāyə cānını eylər fədā genə (*Gazel 202, Mısra 9*). [*žū`idə, -də]*

Rəhm et ey məh **Žū`iyə** möhnət-i hicrün bugün
Qəşd edübdür imdi cān-ı zār u nālān üstünə (*Gazel 203, Mısra 9*). [*žū`iyə, -y, -ə]*

Nə fā`idə elə gündən ki fəv̄t olub **Žū`ī**
Baña gəlür elə kim gördüğündi rō`yadə (*Gazel 206, Mısra 13*). [*žū`ī,]*

Yohdur bu hālə vāqif olan **Žū`ī** hīç kəs
Gəlməz bu növ` gövhər-i əsrār kārınə (*Gazel 207, Mısra 19*). [*žū`ī,]*

Bī-hüdə çoh da qılma namāz eyləmə du`ā
Žū`ī bu nə-qəbül du`adan nə fā`idə (*Gazel 208, Mısra 18*). [*žū`ī,]*

Özgədür şivəsi **Žū`ī** bu pəri ruhsārun
Verməyüb Həq bunu hər māl-i mələk sīmāyə (*Gazel 209, Mısra 13*). [*žū`ī,]*

Şübh qıldı yüzüvə **Žū`ī** iradətlə nəzər
Çünki mən görmüş idim bağ-ı gülüstān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 9*). [*žū`ī,]*

Cəhānı belə görüb əhl-i mə`rifət getdi
Bu `əşrdə sölə **Žū`ī** nə var bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 10*). [*žū`ī,]*

Ol ataşın-şərabı gətür sāqı **Žū`iyə**
Bəlkə günāh dəftəri bu sulə yuile (*Gazel 214, Mısra 17*). [*žū`iyə, -y, -ə]*

Mənəm Məhmūd-ı zārī ol Ayāz-ı şānīnün **Žū`ī**
Ki çāruq ilə olmuş şəhrdə məşhūr dükkānı (*Gazel 220, Mısra 11*). [*žū`ī,]*

Şəkkər-ləbim məzəqımı təlh etdi **Žū`inün**
Bu bəzmdə ki lütf ilə güftārə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 13*). [*žū`inün, -n, -in]*

Gəh nəz u gəh girişmə gəhī lütf ü gəh `itāb
Vəşlində **Žū`ī** gör ki nə hängāmə var idi (*Gazel 222, Mısra 14*). [*žū`ī,]*

Tərəhşüm eyləyübən gər o yār yārım olaydı
Gərəz bu dərd ü bələ cümləsi gedər **Žū`ī** (*Gazel 223, Mısra 13*). [*žū`ī,]*

Žū`inün pəndin eşit eyləmə çoh bādəyə meyl
Tā ki el söləməsün bī-h`od-ı dīvānə səni (*Gazel 226, Mısra 9*). [*žū`inün, -n, -in]*

Žū`ī gəm-i dəhānı ilə ol sitəmgərin
Görsən vüçüdümü yoh edərsən gümān məni (*Gazel 227, Mısra 9*). [*žū`ī,]*

Cövr-i zəmənə möhnət-i hicrān cəfā-yı yār
Žū`ī tək əhır etdi qara rüzgārımı (*Gazel 228, Mısra 14*). [*žū`ī,]*

`Eşqün yolunda verməyin imānı **Žū`ī** tək
Getməz behiştə yüz il olə gər `ibādəti (*Gazel 229, Mısra 9*). [*žū`ī,]*

Gər ləb-i lə`lünə verdi **Žū`ī** cān `eyb eyləmə
Rəsmidür bu kim qılurlar cānı cānun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 9*). [*žū`ī,]*

Žū`ī nə eyləyübdü saña bilməzəm ki var
Hər bəhşində qətlinə fərmān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 11*). [*žū`ī,]*

Mü sölədim meyānına yohdur sözüñ dedi
Žū`ī gətürmə ortalıqə mümüyānımı (*Gazel 234, Mısra 12*). [*žū`ī,]*

Qışun uzun gecəsi getdi dağlən **Žū`ī**
Bəhār ilə belə ol sərv-i gül-`izār gələydi (*Gazel 235, Mısra 9*). [*žū`ī,]*

Əgərçi **Žū`ī** kimi imdi hānə bərdüşam
Hoş ol ki meykədələr içrə hānəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 9*). [*žū`ī,]*

Nə növ` zəhlərim olə dildə **Žū`ī** tək
Əmirhān səhāsiylə mərəhmim var idi (*Gazel 237, Mısra 13*). [*žū`ī,]*

Hər şey` kəm ü ziyād olur `ələmdə rəsmidür
Žū`ī nədən mənim də gənim bir kəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 14*). [*žū`ī,]*

Hər şām u səhər **Žū`ī** münācāt elədim çoh
Bilməm nə içün muncə du`ā bī-əşər oldı (*Gazel 239, Mısra 9*). [*žū`ī,]*

Bələ-yı hicrə dücār oldım `əqibət **Žū`ī**
O vəşldən ki günü bir ilə bərəbər idi (*Gazel 240, Mısra 13*). [*žū`ī,]*

Kim ki tātətinə məğrūr olə **Žū`ī** bi`llāh
Bil yəqındır ki [o] Həqqdən özini dūr elədi (*Gazel 241, Mısra 9*). [*žū`ī,]*

Şəbr eylə gəl li-yəbluvəkum āyəsın oñı
Žū`ī bu dərd bəlkə saña imtāhān idi (*Gazel 242, Mısra 18*). [*žū`ī,]*

Tükəndi `ömr-i kirāmī fəğān u āh ilə **Žū`ī**
N`olaydı `əqibət ālām şād u hürrem olaydı (*Gazel 244, Mısra 13*). [*žū`ī,]*

`Ərizün **Žū`ini** gər görməsə zāhır nə `əcəb
Gün hüşüşündə nə həcət qınəmaq huffāşı (*Gazel 247, Mısra 13*). [*žū`ini, -n, -i]*

Güy tək **Žū`idi** çövgān-ı belə sər-kübı
Çünki bu `əşşədən ol şāh-süvārım getdi (*Gazel 248, Mısra 13*). [*žū`idi, -di]*

Dəlil idi baña **Žū`ī** cəmālī və`ş-şəmsi
Siyāh tūrrələri sürə-i duhānım idi (*Gazel 249, Mısra 9*). [*žū`ī,]*

Gər işārət edə şəmşir-i kəc-əbrüvun
Tökülür **Žū`ī** ... tək yüz `əşiq-i zārdan qanı (*Gazel 250, Mısra 26*). [*žū`ī,]*

Žū`ī tāmām qıl sözüvi həlq təmr urur (?)

Bilməz kəlām rəməzini sölər Hüdā ‘Əlī (Kaside 1, Mısra 41).
[zū`i,]

Zū`iyā dut dāmənindən dərd [ü] gəmdən əymən ol
Çünki ondan özgə kən-i cüd u ehsən qalmayub (Kaside 4, Mısra 19). [zū`iyā, -yā]

Zū`inün qış sitəməndən qurıyub cən [u] tənī
Kürk ilqā`siylə eylə gələr taze bəhār (Kaside 6, Mısra 39).
[zū`inün, -n, -in]

Mülk ü māl [u] təht [ü] təc-ı ‘āləmə meyl eyləməz
Zū`i gənc-i mə`rifət künc-i qənā`ət kimdədür (Kaside 8, Mısra 20). [zū`i,]

Şərītə rəsmədür əş`ərdə **Zū`i** ədā qılmaq
Ki bu qānūnı əvvəldə həkīm-i nūktə-dān qılmış (Kaside 11, Mısra 29). [zū`i,]

Du`ā ilən elə **Zū`i** tēmām əş`ārun
Murād-ı mətləbimə mən də kām-kār oldım (Kaside 12, Mısra 25). [zū`i,]

Zū`i bəhr-i səhā Səlim Bəg kim
Pāy-ı püsünə rəh-sipār oldun (Kaside 16, Mısra 19). [zū`i,]

Etdi hiṭāb bəndiyə **Zū`i** nə var genə
Çoh də həyələ getmə dil-i dāğdār ilə (Kaside 21, Mısra 23).
[zū`i,]

Tül etmə **Zū`i** ‘ārı burah dövlətün olə
Dövlət olur mu dəhrdə nāmūs u ‘ār ilə (Kaside 21, Mısra 41). [zū`i,]

Gözetlə **Zū`i** bu zülmāt-ı şām-ı cəhl gedər
Qılır zəməneni h`vurşid-i ‘elm nūrānī (Kaside 23, Mısra 93).
[zū`i,]

Dünyā dolanub **Zū`i** dönüb çərḥ-i cəfā-cū
Çoh söləmə ol köhnə şərī`ət hara getdi (Kaside 24, Mısra 21). [zū`i,]

Zū`iyəm mən də Şamāhīdə sənün maddāhun
Düşmənin dīdəsinə çəkməgə dəq istəyürəm (Kit`a 2, Mısra 15). [zū`iyəm, -y, -əm]

Çü vəşfın etməgə ‘ācizdi **Zū`inün** təb`i
Şərītə vācib olub zāhir etməgə ‘əlān (Kit`a-ı Kebir 1, Mısra 35). [zū`inün, -n, -in]

Ey müşikāf-ı dəhr ki **Zū`ini** hülüşlə
Bir şe`r-i nəzik eylədi mədhündə āşkār (Kit`a-ı Kebir 2, Mısra 1). [zū`ini, -n, -i]

Bu hāləcən qəşidəmişə çatmayub şılə
Qoymaq nədəndi **Zū`ini** sən muncə intizār (Kit`a-ı Kebir 2, Mısra 16). [zū`ini, -n, -i]

Zū`inün pəndin eşit çıqmə şərī`ətdən hiç
Tā ki ‘uqbədə yerün rövzətü`l-əbrār edəsən (Kit`a-ı Kebir 3, Mısra 29). [zū`inün, -n, -in]

Mərif-ı ‘eşqdi **Zū`i** ‘əlāci lə`l-i ləbün
Gərək şükür edim ‘innābdən dəvā demişəm (Kit`a-ı Kebir 4, Mısra 11). [zū`i,]

Nə desə vəşfivə əgər **Zū`i**
Deyəcək cüz`-i mühtəşər **Zū`i** (Mesnevi 2, Mısra 39). [zū`i,]

Nə desə vəşfivə əgər **Zū`i**
Deyəcək cüz`-i mühtəşər **Zū`i** (Mesnevi 2, Mısra 40). [zū`i,]

Gərīb ü bī-nəvā kəslər pənāhi

Bu **Zū`inün** həqiqət qibləgāhi (Mesnevi 3, Mısra 4).
[zū`inün, -n, -ün]

Zū`i du`ā eylə sözə vermə tül
İmdi olur çünki du`ālar qəbül (Mesnevi 5, Mısra 99). [zū`i,]

Yohdur baña şāh səndən özgə
Zū`iyə pənāh səndən özgə (Mesnevi 7, Mısra 68). [zū`iyə, -y, -ə]

Kim lütflüqi şü`ār qılmə
Zū`ini nəzərdə h`ār qılmə (Mesnevi 8, Mısra 26). [zū`ini, -n, -i]
Zū`ini şād edüb İsləmdə bir ād eyləyün (Mesnevi 9, Mısra 86). [zū`ini, -n, -i]

Hər nəhv olə **Zū`i** saña bəndədür
Du`ā-güdür hıdmətə pāyəndədür (Mesnevi 10, Mısra 57).
[zū`i,]

Zū`i nə lāzım belə tül-i kəlām
Mətləbivi zāhir elə və`s-selām (Mesnevi 10, Mısra 33).
[zū`i,]

Ələ ey könlümün āramgāhi
Şikəstə **Zū`inün** püşt [ü] pənāhi (Mesnevi 12, Mısra 6).
[zū`inün, -n, -ün]

Təvəqqe`m budı əhvālivi bəyān edəsən
Həqir **Zū`ini** bir sözlə şādmān edəsən (Mesnevi 14, Mısra 16). [zū`ini, -n, -i]

Bir gün həyāt istəməürəm **Zū`iyə** dəhi
Çün yoh bədəndə zərrəcə zövq ü şəfā dəhi (Muhammes 1, Mısra 25). [zū`iyə, -yā]

Yoh **Zū`i** tək bahār-ı bəlayə gərīq olan
Əfsüs o dəm ki çərḥ baña hāmān qulām idi (Muhammes 2, Mısra 27). [zū`i,]

Zülfñə nə lā`iq söləsəm nəfə-i Tātār
Zū`i kimi oldum gəm-i ‘eşqündə giriftār (Muhammes 4, Mısra 34). [zū`i,]

Çünki bilməz nə təvārīḥ nə āyāt u həbər
Kişiyə dərsdi **Zū`i** bu cəhān içrə hünər (Muhammes 5, Mısra 24). [zū`i,]

Zū`iyə aç gözlərün bir şəfhə-i gülzārə bah
Āyə-i cənnāt təcīr təhtihə`l-ənhārə bah (Murabba 1, Mısra 17). [zū`iyə, -yā]

Zū`i bilür ki hāl o dəm nə səyāğ idi
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (Müseddes 1, Mısra 29). [zū`i,]

Həmişə eyləgilən **Zū`i** zikr-i āl-i ‘əbā
Cəzadə qoyməyələr tā ki şərm-sār mənī (Müseddes 2, Mısra 33). [zū`i,]

Dutə gər hür u ğilmān ‘āləmi bi`llāh nigāh etmən
Cəhāni çeşmimə **Zū`i** şifət hər gün siyāh etmən (Tahmis 1, Mısra 28). [zū`i,]

Qılub o māl vüşälindən ‘āqibət məhrüm
Ze-bəs ki ḥayl-ı bələ qıldı **Zū`i** üstə hücüm (Tahmis 2, Mısra 28). [zū`i,]

zū`i-i biçārə: Çaresiz Zū`i.

Sərvərə **Zū`i-i bi-çārə** gəlübdir kəhvə
Qoymə mundan sora dünyədə görə bir zillət (Kaside 5, Mısra 49). [zū`i-i biçārə,]

Dedi ey **Zū`i-i bi-çārə** vü möhnət-dīdə

Nə dutubdur səni bu növ' səqām u ālām (*Kaside 13, Mısra 9*). [zū`i-i bīçārə, -ə]

N' etsünfəğānə **Zū`i-i bī-çārə** gəlməsün
Yoh bu hərābə mülkdə bir yār u həmə-dəmi (*Gazel 243, Mısra 9*). [zū`i-i bīçārə, -ə]

Dedi ey **Zū`i-i bī-çārə** nədür bu hələt
'Ərz qıldım ki soyuqdan yetüşüb bir əzār (*Kaside 6, Mısra 21*). [zū`i-i bī-çārə, -ə]

Zū`i-i bī-çārə kim cāndan gūlāmındur sənün
Sər-bülənd eylə səfā'ətlə onı rüz-ı cəzā (*Gazel 1, Mısra 7*). [zū`i-i bī-çārə, -ə]

Cām u cīb ü kīsə hālī **Zū`i-i bī-çārə** tək
Cām-ı bādə vəşl-i sādə bī-bəhā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 13*). [zū`i-i bī-çārə, -ə]

zū`i-i bī-hanmān: Evsiz barksız Zū`i.

Sölədi ey **Zū`i-i bī-hanmān**
'Əqlün çaşub dīvānəsən bī-gümān (*Mesnevi 5, Mısra 63*). [zū`i-i bī-han-u-mān, -ə]

Kim qalubdur **Zū`i-i bī-hanmān**
Hānlar arasındədi hālī yaman (*Mesnevi 5, Mısra 79*). [zū`i-i bī-han-u-mān, -ə]

zū`i-i bīmār-ı 'eşq: Aşk hastası Zū`i.

Zū`i-i bīmār-ı 'eşq oldun ölimdir çārəsi
Hər gedən geyri həyāl etmə ki bir dərmanı var (*Gazel 54, Mısra 9*). [zū`i-i bīmār-ı 'eşq, -ə]

zū`i-i ciyər-hün: Cigəri kanlı Zū`i.

Zəhr-i gəmənlə **Zū`i-i ciyər-hündi** gönçə tək
Tā 'āşiq o lə'l-i ləb-i nüş-hənd[ə bənd] olub (*Gazel 24, Mısra 13*). [zū`i-i ciyər-hündi, -di]

zū`i-i dil-həstə: Gönülə hasta Zū`i.
Dedi ey **Zū`i-i dil-həstə** dəhi gəm çəkmə
Dərd-i möhnətlərtüvə müjdə ki dərman oldı (*Kaside 17, Mısra 11*). [zū`i-i dil-həstə, -ə]

Zū`i-i dil-həstəyə göstərmədi zərrə vəfā
'Ədəti əhl-i kəmələ dā'ım etməkdür cəfā (*Tahmis 3, Mısra 17*). [zū`i-i dil-həstəyə, -y, -ə]

zū`i-i fikār: Yaralı Zū`i.

Mihr-i ruhun həvəsi ilə **Zū`i-i fikār**
Gündüz günə qılır gecə meh-təbə ilticā (*Gazel 11, Mısra 9*). [zū`i-i fikār, -ə]

zū`i-i fəqīr: Muhtaç, fakir Zū`i.

Bir **Zū`i-i fəqīr** döğüldür gəzetçilər
Hər gün deyür cəmə'ətə belə nəşihəti (*Kaside 2, Mısra 35*). [zū`i-i fəqīr, -ə]

zū`i-i gəm-āludə: Kedere bulaşmış Zū`i.

Cəvāb verdi ki ey **Zū`i-i gəm-āludə**
Məgər ki görməmişən ol Əmirhān-zadə (*Kaside 18, Mısra 17*). [zū`i-i gəm-āludə, -ə]

zū`i-i gəm-didə: Keder görmüş Zū`i.

Dedi ey **Zū`i-i gəm-didə** həbərsizsənmiş
Ol hünər kənı səhā mə'dəni kim hāş ilə 'ām (*Kaside 13, Mısra 23*). [zū`i-i gəm-didə, -ə]

zū`i-i gəm-fərsā: Keder tükəten, kederli Zū`i.

Nə rəvādur ki qoyə sən kimi bir lələ-'izār
Bu qədər dəğ-ı ələm **Zū`i-i gəm-fərsāyə** (*Gazel 194, Mısra 10*). [zū`i-i gəm-fərsāyə, -y, -ə]

zū`i-i gəm-pərvər: Keder dolu Zū`i.

Qurbānun olum gəl bu qədər etmə təğāfūl
Qurbānun olan **Zū`i-i gəm-pərvəri** görçək (*Gazel 117, Mısra 10*). [zū`i-i gəm-pərvəri, -i]

zū`i-i hünin-cigər: Cigəri kan dolu Zū`i.

Lə'lün gəmində **Zū`i-i hünin-cigər** sənün
Hər dəm əlündən āh qılub əl-əmən çəkər (*Gazel 61, Mısra 13*). [zū`i-i hünin-cigər, -ə]

zū`i-i hünin-kəfən: Kanlı kefenli Zū`i.

Ço qədr baña 'āşiq deyüb ey məh sitəm etmə
Hər tırə-nəzər **Zū`i-i hünin-kəfən** olmaz (*Gazel 94, Mısra 10*). [zū`i-i hünin-kəfən, -ə]

zū`i-i hərin cāni: Hakir Zū`i'nin canı.

Səlam olə saña ey fəzl-i mə'rifət kəni
Səlam olə saña ey **Zū`i-i hərin cāni** (*Mesnevi 13, Mısra 6*). [zū`i-i hərin cāni, -i]

Səlam olə saña ey fəzl-i mə'rifət kəni
Səlam olə saña ey **Zū`i-i hərin cāni** (*Mesnevi 14, Mısra 6*). [zū`i-i hərin cāni, -i]

zū`i-i həzīn: Hüzünlü Zū`i.

Mənim bu növ' döğüldü ümidim ey Seyyid
Ki hiç aparmıyasən **Zū`i-i həzīndən** nām (*Gazel 129, Mısra 16*). [zū`i-i həzīndən, -dən]

zū`i-i kəm-nām: Kötü isimli Zū`i.

Ki bəlkə **Zū`i-i kəm-nām** künc-i 'üzlətdə
Edən du'ası huşulə yetə icəbət ilə (*Kaside 20, Mısra 49*). [zū`i-i kəm-nām, -ə]

Nolubdı kim bu şifət məhəv olubdı hātirdən
Sənün rəfiq-i qədimün bu **Zū`i-i kəm-nām** (*Gazel 129, Mısra 10*). [zū`i-i kəm-nām, -ə]

zū`i-i miskīn: Aciz Zū`i.

Qıl səfā'ət **Zū`i-i miskīnə** şahım həşrdə
Bir gūlām-ı rü-siyəhdür şidq-dildən çün saña (*Gazel 2, Mısra 9*). [zū`i-i miskīnə, -ə]

zū`i-i müztər: Çaresiz Zū`i.

Olse hər yerdə **Zū`i-i müztər**
Saña məddāhdur kəmin çəkər (*Mesnevi 2, Mısra 49*). [zū`i-i müztər, -ə]

Gūlām-ı hāk-ı dərün oldı **Zū`i-i müztər**
Bu c'tibār ilə 'ələmlərə fəhāret edər (*Gazel 60, Mısra 9*). [zū`i-i müztər, -ə]

Zāhid inkār-ı mey-i nəb qılursə nə bilür
Gəl onun zövqünü bu **Zū`i-i müztərdən** sor (*Gazel 63, Mısra 10*). [zū`i-i müztərdən, -dən]

zū`i-i məhcür: Hacir altına alınmış Zū`i.

Zū`i-i məhcür u mən 'əciz ilə gəldük lütf qıl
Ey pər-rü dil-bərim dərgāhına zinhār içün (*Gazel 153, Mısra 9*). [zū`i-i məhcür, -ə]

zū`i-i məhcūr u miskīn: Zavallı ve unutulmuş/hacir Zū`i.

Dəründə ağlamaqdan qanə görq oldım nigārā hər
Deməzsən kim məgər bu **Zū`i-i məhcūr u miskīndür**
(*Gazel 56, Mısra 10*). [*zū`i-i məhcūr u miskīndür, -dür*]

zū`i-i nā-dān: Cahil Zū`i, bilmez Zū`i.

Sən bu ticarətünlə sənə belə təng olur
Bağ gör nölur bu **Zū`i-i nā-dānə** ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 28*). [*zū`i-i nādānə, -ə*]

zū`i-i nālān: İnleyen Zū`i.

Təfəhür eylə ki bağ-ı cəməlun ey gül
Cəhāndə **Zū`i-i nālān** kimi həzārəsi var (*Gazel 87, Mısra 8*).
[*zū`i-i nālān,]*

Təfəhür eylə ki bağ-ı cəməlun ey gül
Cəhāndə **Zū`i-i nālān** kimi həzārəsi var (*Gazel 87, Mısra 8*).
[*zū`i-i nālān,]*

Gör yolun düşsə şəbə Ağdaşə məndən sölə kim
Verdi cən həsrət ilə **Zū`i-i nālān** sənsiz (*Gazel 95, Mısra 10*). [*zū`i-i nālān,]*

Dəm-bə-dəm **Zū`i-i nālānun** içərlər qanını
Bir bu bī-rəhm ü büt ü kəfir ü bəd-hülərə bağ (*Gazel 35, Mısra 9*). [*zū`i-i nālānun, -un*]

Möhnət-i dərd-i firəqundə sənün tə'nə-ohı
Görmə ey şüh rəvā **Zū`i-i nālānə** dəgə (*Gazel 189, Mısra 10*). [*zū`i-i nālānə, -ə*]

zū`i-i şeyda: Deli Zū`i.

Edə mədhində **Zū`i-i şeyda**
Hər zəməndə qəşidələr inşā (*Mesnevi 2, Mısra 33*). [*zū`i-i şeyda,]*

Vüslət-i yār olmasə **Zū`i-i şeydā** için
Tarı bilür istəməm rövzə-i rizvānını (*Gazel 245, Mısra 19*).
[*zū`i-i şeydā,]*

Yā Rəb n`olı bu **Zū`i-i şeydā** görə bir də
Kim beyt-i hüznün bağ ü gülüstānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 17*). [*zū`i-i şeydā,]*

Ey sənəm zāhir elə **Zū`i-i şeydāyā** yerün
Məscidə deyə hərābātə kilisāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 13*). [*zū`i-i şeydāyā, -y, -ə*]

zū`i-i şirīn məqāl: Şirin sözlü Zū`i.

Dün baña bir yār-ı ‘ədimü`l-mişāl
Sölədi ey **Zū`i-i şirīn-məqāl** (*Mesnevi 5, Mısra 42*). [*zū`i-i şirīn məqāl,]*

zū`i-i sər-gəstə: Başı dönmüş, kafası karışmış Zū`i.

Geyriyə yār olmaqındur **Zū`i-i sər-gəstəyā**
Çəkdürən fəryād-ı cən-süz u fəğān u nālələr (*Gazel 48, Mısra 9*). [*zū`i-i sər-gəstəyā, -y, -ə*]

zū`i-i zār: İnleyen Zū`i.

Bāb-ı ‘ədl oldı qapın həlqə dəhi **Zū`i-i zār**
Şidqlə dərgəhüvə bəndə-i fərmān oldı (*Kaside 17, Mısra 31*). [*zū`i-i zār,]*

Mülhim-i geybī bana eylədi nā-gəh ilhām
Ey giriftār-ı bələ **Zū`i-i zār** u nā-kām (*Mesnevi 1, Mısra 24*). [*zū`i-i zār,]*

Nə mümkünür saña bu **Zū`i-i zār**
Qılə ihlāşını kəğızlə izhār (*Mesnevi 3, Mısra 19*). [*zū`i-i zār,]*

Tə'n eyləmə həyrənliqinə **Zū`i-i zārūn**
Tüfi bəli həyrən olı güzgülər içində (*Gazel 190, Mısra 9*).
[*zū`i-i zārūn, -un*]

Budur cəhāndə təmənənəsi **Zū`i-i zārūn**
Olə şəhīd sənün tığ-i əbdārūn ilə (*Gazel 205, Mısra 9*).
[*zū`i-i zārūn, -un*]

Həllāq-ı cəhān lütf eləyüb **Zū`i-i zārə**
Bu ayda o məh-pārəni Şirvānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 9*). [*zū`i-i zārə, -ə*]

Cəfādan əl göti rəhm eylə **Zū`i-i zārə**
Şikəstə-i ələm-i rüzgār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 11*).
[*zū`i-i zārə,]*

Cəfādan əl göti rəhm eylə **Zū`i-i zārə**
Şikəstə-i ələm-i rüzgār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 11*).
[*zū`i-i zārə, -ə*]

zū`iyā: Ey Zū`i!

Bahmə dünyā məlinə kəsb et həyāt-ı cəvidān
Cəhl ü ‘ürləndür həyāt-ı mövtün əşli **Zū`iyā** (*Gazel 3, Mısra 14*). [*zū`iyā,]*

Nə meydə zövq nə gülşəndə var şəfā **Zū`iyā**
O lələ-rüsus inānmam ki bir şəfəsi olə (*Gazel 10, Mısra 9*).
[*zū`iyā,]*

‘arif ü ‘āşiqdən özgə **Zū`iyā** bir kimsənə
Eyləməzlərdi ‘ibādət hür u gūlmān olmasə (*Gazel 13, Mısra 13*). [*zū`iyā,]*

Zū`iyā hər gün ‘əzāb içrə əsirəm neyləyüm
Görməmək yarı ‘əzāb u geyr ilə görmək ‘əzāb (*Gazel 16, Mısra 13*). [*zū`iyā,]*

Zū`iyā qur‘a-ı qəssām əzəldən deyəsən
Dərd ü gəm cövr ü cəfā cümlə mən-i zārə düşüb (*Gazel 17, Mısra 11*). [*zū`iyā,]*

Şükrələr kim **Zū`iyā** ‘əşqindən ol məh-pārənün
Döndülər əhl-i cəhān çāk-ı girībānun görüb (*Gazel 19, Mısra 15*). [*zū`iyā,]*

Zū`iyā dövr-i məh-i ruhsārına gīsüləri
Sanki gənc-i şāygān üstünə bir əjdər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 9*). [*zū`iyā,]*

Zū`iyā səbr qıl ahırdə verir Bārī Hüdā
Bu cəhāndə nə ki ə‘māl ilə pərgəri olub (*Gazel 32, Mısra 13*). [*zū`iyā,]*

Zū`iyā innə gəfūr əyəsində bağlə ümīd
Etməsün qoy saña məhşərdə şəfā‘ət zāhid (*Gazel 39, Mısra 29*). [*zū`iyā,]*

Zāhidün mənzili qoy məscid ü mehrāb olsun
Zū`iyā bir elə vīrānə nə ‘āqıl yeridür (*Gazel 49, Mısra 10*).
[*zū`iyā,]*

‘Āləm dolubdı nükhət-i müşk ilə **Zū`iyā**
Ol qara tellər üzrə məgər kim şəbə keçər (*Gazel 51, Mısra 9*). [*zū`iyā,]*

Zū`iyā məcnūn edən sən bī-dili nəz ilə ol
Qəndehārī-çəşm ü Hindī-zülf ü Rūmī-rū mıdır (*Gazel 52, Mısra 9*). [*zū`iyā,]*

Zū`iyā görcək mənim bu əbdār əş‘arımı

Bihūd u Seyyid Bəhār bəhr-i 'ürfān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 9*). [zū'iyā,]

Gəm oldur **Zū'iyā** kim olmayə mey-cāmınə qüdrət
Mey-i Dərgəm gər olə fikr qılə dəhrdə gəm var (*Gazel 70, Mısra 13*). [zū'iyā,]

'Uqbədə **Zū'iyā** nə bilür zövq-i cənnəti
Hər kəs cəhəndə ləzzət-i dünyanı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 11*). [zū'iyā,]

Dünyə köçübdü əhīrətə bir zəhīrə qoy
Cən nəqdi **Zū'iyā** nə qədər gārət olmamış (*Gazel 105, Mısra 14*). [zū'iyā,]

Hər növ' cövr gər gələ səbr eylə **Zū'iyā**
H' oşdur o gül yolunda nə qədr olsa hārlıq (*Gazel 111, Mısra 17*). [zū'iyā,]

Zū'iyā zülf-i 'arūs-i sühənin zīvərinə
Hansı şā'ir sözidür şənə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 11*). [zū'iyā,]

Dəğ-ı hicrən ilə ol şīrīn-ləbün gər cən verəm
Küh-kən tək **Zū'iyā** mən dalı bir ad eylərəm (*Gazel 127, Mısra 14*). [zū'iyā,]

Rəhət məqām yohdı cəhān içrə **Zū'iyā**
Gər bir məqām tapsə idim rəhət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 17*). [zū'iyā,]

Cəfā vü cövrünü ol bī-mürüvvət bī-vəfā yārun
'Əbəş bī-hüdə gör kim **Zū'iyā** dā'im çəkər könlüm (*Gazel 143, Mısra 10*). [zū'iyā,]

Bənd olub h'vurşidə 'İsā gökdə dutmazdı qərār
Zū'iyā görsəydi bu mäh-i mələk-sīma yüzün (*Gazel 148, Mısra 14*). [zū'iyā,]

Zū'iyā dünyədə gər ol mäh olə həmə-dənim
Kəfirəm ümmīd dutsam hür vü gılmān için (*Gazel 152, Mısra 9*). [zū'iyā,]

Zū'iyā 'eşqün nə olə həşili vəcibdi çək
Ya sürürün yā nəşātin yā belāsın yā gəmin (*Gazel 156, Mısra 9*). [zū'iyā,]

Bənd olub h'vurşidə 'İsā gökdə dutmazdı qərār
Zū'iyā görsəydi bu mäh-i mələk-sīma yüzün (*Gazel 170, Mısra 14*). [zū'iyā,]

Yoh **Zū'iyā** vəfā vü səhānun nişānəsi
Ahtarmışam şiğār u kibārın zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 9*). [zū'iyā,]

'ərif ü 'əşiqdən özgə **Zū'iyā** bir kimsənə
Eyləməzlərdi 'ibādət hür u gılmān olmasə (*Gazel 197, Mısra 13*). [zū'iyā,]

Əgər ol büt əlində **Zū'iyā** mey cāmını görsən
Dil ü dünyə vü dīn ü cən ayağınə nişār eylə (*Gazel 199, Mısra 9*). [zū'iyā,]

Zū'iyā yoh elə dil-dün-ı gəm hicrānında
İstəsən vüşlət əgər göncə-i həndāni ilə (*Gazel 204, Mısra 13*). [zū'iyā,]

Zū'iyā möhnət-i hicrində dil-i hünindür
Belə möhtac qılan gündə yüz əğyārə məni (*Gazel 224, Mısra 9*). [zū'iyā,]

Zū'iyā bir də görüb ölsəm əgər olmaz gəmin
Ol nihāni kim vüşāl-ı gül-'izārım var idi (*Gazel 225, Mısra 13*). [zū'iyā,]

Zū'iyā məhrəm edib zülfünə rüyun hər gün
Kəfirī həzin-i gəncinə-i imān etdi (*Gazel 233, Mısra 11*). [zū'iyā,]

Zū'iyā qā'idədür şe'rdə əhirdə du'ā
Tül vermə elə bu tərz ilə sən də itmām (*Kaside 13, Mısra 33*). [zū'iyā,]

Zū'iyā açma çox da əsrəri
Mollələr küfr oğur bu güftarı (*Mesnevi 11, Mısra 101*). [zū'iyā,]

zū'l- 'izz u 'alā: Yüce ve ulu (olan).

Ey risālət mülkünə sultān **zū'l-'izz u 'alā**
Ənbiyā-yı övliyəyə müqtədə vü pīşvā (*Gazel 1, Mısra 1*). [zū'l- 'izz u 'alā,]

zū'l-cəlāl: "Celāl sāhibi" Allah.

Dünyanı fikr edəndə gedir məgər **zū'l-cəlāl**
Tər eyləsən hərāmı tapulmır dəhi həlāl (*Muhammes 3, Mısra 35*). [zū'l-cəlāl,]

zəbān: Dil, lisan.

Bəli çıqsun nə günə səhət-i Şīrvān həyālmdan
Kim ol gülşəndə bir Seyyid kimi şīrīn-**zəbān** var (*Kaside 7, Mısra 18*). [zəbānım, -ım]

Fərsī vü Rūsī Firəng 'Ərəb
Hər bir **zəbān** şən dilidir cəvvāb (*Mesnevi 10, Mısra 40*). [zəbān,]

Bīsütün-ı cismimə yüz tişə-i möhnət uran
Həstə cən Fərhədvəş Şīrīn-**zəbān**un şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 4*). [zəbānun, -un]

H'vurşid tək cəməlivə mən şam' sölədim
Vəcibdi yandırub məni kəssün **zəbānımı** (*Gazel 234, Mısra 6*). [zəbānımı, -ım, -ı]

Bilmürəm hansı **zəbānlə** səna şərh eyləyüm
O sitəmlər ki başa etdi yüzün hicrāni (*Gazel 250, Mısra 11*). [zəbānlə, -lə]

zəbān-i fərs: Fars dili.

Zəbān-ı Fərsə çün yohdı cümlənün 'elmi
Bu cəşn Türk dilində gərəkdür olə bəyān (*Kut'a-ı Kebir 1, Mısra 15*). [zəbān-i fərsə, -ə]

zəbān-ı nətiqə: Düzgün və güzel söz söyleyenlerin dili.

Ey bihār-ı 'ulūm-ı fəzl u kəməl
Midhətündə **zəbān-ı nətiqə** lāl (*Mesnevi 2, Mısra 46*). [zəbān-ı nətiqə,]

zəbān-ı təqrir: Sözle anlatma, ifadə ve beyan etme dili.

Nə nəməyə sıqışur nə **zəbān-ı təqrirə**
Nə şürət ilə sölə belə mə-cəranı yazım (*Gazel 141, Mısra 11*). [zəbān-ı təqrirə, -ə]

zəbān-ı tərcümān: Anlatan dil(im).

Liyāğ-ı mey gətür səqī məni gəm pāy-māl etdi
Mənim şərh-i gəm etməkcün **zəbān-ı tərcümānım** var (*Kaside 7, Mısra 4*). [zəbān-ı tərcümānım, -ım]

zəbh: Kurban kesme.

Kim ki Birāhīm tək istəsə olmaq həlāl
'Eşq mināsında **zəbh** eyləyə qurbānını (*Gazel 245, Mısra 6*). [zəbh,]

zəbün: Gücsüz, zayıf, aciz.

Qoyub zəlil ü **zəbün** gürbət içrə 'uşşaqı
Üzün vətən sarı çoh şad u möhtərəm getdün (Gazel 163,
Mısra 9). [zəbün,]

'Ürəfə zār [u] **zəbün** kīsə-i āməli təhī
Cühələ dövlət ü ne'mətlə dəm-ā-dəm həndān (Kaside 14,
Mısra 9). [zəbün,]

Pəs belə əşhəsi ki bu çərhi-i dün
Eyləyə bir ləhzədə zār u **zəbün** (Mesnevi 5, Mısra 24).
[zəbün,]

zə'f: Zayıflıq.

Lik şad-heyf ki pis vəqtə həbərdaram mən
Qocalub 'ömr gedüb **zə'f** tapub quvvət-i tən (Terci-bend 1,
Mısra 22). [zə'f,]

zə'f-i millət: Milletin zayıflığı.

Çohdan gəleydi kəs bu dövrənə Şərq-i Rus
Tā **zə'f-i millət**i gətürə cənə Şərq-i Rus (Kaside 10, Mısra
2). [zə'f-i millət, -i]

zəğan: Çaylak; Sevgilinin beni.

Zülf-i siyəhündür mi sənün dövr-i ruhunda
Ya zağ u **zəğan** gülşən ü gülzār yanında (Gazel 186, Mısra
4). [zəğan,]

Gəlməsün zağ u **zəğan** gülşənə kim gül yeridür
Gül olan yer dəhi bu rəsmidi bülbül yeridür (Gazel 49,
Mısra 1). [zəğan,]

Salmasun nərgis-i məhmürəvə zülfün sâyə
Qoymə şah-bāzə olə zağ [u] **zəğanın** həm-sâyə (Gazel 209,
Mısra 2). [zəğanın, -in]

zəhīrə: Gerektiğinde kullanılmak üzere saklanan hububat,
erzak; lvi amel.

Dünyā köçübdü əhīrətə bir **zəhīrə** qoy
Cən nəqdī Zü'iyə nə qədər gārət olmamış (Gazel 105, Mısra
13). [zəhīrə,]

zəhm: Yara; Vurma.

Bağ u gülşən gūşə-i mey-hānə tək hürərəm dögül
Cām-ı mey tək hīç şey' dil-**zəhm**inə mərhəm dögül (Gazel
125, Mısra 2). [zəhmənə, -i, -n, -ə]

Oləsən Rüstəm-i dəstān vəyā Rüyīntən
Zāl-i gərdündən ölüm **zəhm**ini āhır görəsən (Mesnevi 15,
Mısra 24). [zəhmīni, -i, -n, -i]

Nə növ' **zəhmlərim** olsə dildə Zü'ī tək
Əmīrhān səhāsıylə mərhəməm var idi (Gazel 237, Mısra 13).
[zəhmlərim, -lər, -im]

zəhm-i cən: Kalp yarası.

Bir iki cām-ı həkīmānə əhl-i hāl ilə
Əgərçi nüş edəsən **zəhm-i cənə** mərhəmədür (Gazel 80,
Mısra 8). [zəhm-i cənə, -ə]

zəhm-i dil: Gönül yarası.

Zəhm-i dil behbūdını Zü'ī fələkdən ummə kim
'Āləmə dārü' ş-şəfəsi içrə mərhəm qalmayub (Gazel 30,
Mısra 9). [zəhm-i dil,]

zəhm-i dil-i şad pərə: Yüz parça olmuş gönül yarası.

Zəhm-i dil-i şad-pərəmə Qənün Şifadan
Ahtarson əgər zərrə qədar çərə tapulmaz (Gazel 98, Mısra
7). [zəhm-i dil-i şad pərəmə, -m, -ə]

zəhm-i hədəng-i dərd-i dil-i bī-qərār: Kararsız gönül
derdinin ok yarası.

Zəhm-i hədəng-i dərd-i dil-i bī-qərārımə
Dārü' ş-şəfə-yı dəhrdə bir mərhəm olmadı (Gazel 238, Mısra
9). [zəhm-i hədəng-i dərd-i dil-i bī-qərārımə, -ım, -ə]

zəhm-i möhnət ü dərd: Keder ve sıkıntı yarası.

Nə qədri cüst ü cü etdim cəhəndə tapmadım bir kəs
Ki **zəhm-i möhnət ü dərdə** onun hər ləfzi mərhəmədür
(Gazel 41, Mısra 6). [zəhm-i möhnət ü dərdə, -ə]

zəhm-i peykān: Okun ucundaki sivri demir, temren darbesi;
Sevgilinin bakışı.

Zəhr-i nāb eylər təşəvvür nüş-dārü şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim **zəhm-i peykānun** görüb (Gazel
19, Mısra 8). [zəhm-i peykānun, -u, -n]

Zəhr-i nāb eylər təşəvvür nüş-dārü şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim **zəhm-i peykānun** görüb (Gazel
31, Mısra 8). [zəhm-i peykānun, -u, -n]

zəhm-i tiğ-i əbrü: Kaş kılıcının yarası.

Könül cərahəti çün **zəhm-i tiğ-i əbrü**dür
Əgər öləm də h' oşam dəhi mərhəm istəməmə (Gazel 135,
Mısra 5). [zəhm-i tiğ-i əbrüdur, -dur]

zəhmət: Zahmet, sıkıntı, eziyet.

Çün yohdı vəfə 'ömrə dövlət nə içündür
Cəm' etmək için dövləti **zəhmət** nə içündür (Gazel 68,
Mısra 2). [zəhmət,]

Rāh-ı tələbdə bār-ı cəfāyə təhəmmül et
Rāhət olur mı dəhrdə tā **zəhmət** olmamış (Gazel 105, Mısra
6). [zəhmət,]

Fisāgoreşi kim odı 'əllāmə-i əvvəl
Cəhillər əlilə onə **zəhmət** nöçün etdün (Gazel 172, Mısra
20). [zəhmət,]

Eşitmisen ki Süleymān gedirdi bād üzərə
Olurdu kölgəligi quş qanadı **zəhmət** ilə (Kaside 20, Mısra
10). [zəhmət,]

Gərəkdi bizdə də olsun mədāris ü məktəb
'Ulüm-ı fəzlə çataq məktəb içrə **zəhmət** ilə (Kaside 20,
Mısra 22). [zəhmət,]

zəhməti çək-: Zahmet çekmek. Sıkıntı, güçlük, yorgunluk ve
eziyetlere katlanmak.

Məktəb nə növ' h' oş olı cındır həşirdə
Ətfāl ayağ yalın **çəkə** palçıqdə **zəhməti** (Kaside 2, Mısra
12). [zəhməti çəkə,]

zəhr: Girdiği organizmada fizyolojik görevleri bozan veya
yok edərək ölüme sebep olan madde, ağı, sem.

Dəf-i gəm-i hicr için içər Zü'ī bu **zəhr**i
Şəhd-i ləb-i yār olsa mey-i Dərgəmi neylər (Gazel 69, Mısra
9). [zəhr, -i]

Əgərçi əb-ı həyāt olsə içmə nə-dānlə
Ki 'əqibət əsəri cənə **zəhrdür** rəsmədür (Gazel 80, Mısra 6).
[zəhrdür, -dür]

Əgər Fərhad tək zəhr içdün isə yār-ı Şīrīnlə
Vəlikən şükr qıl āhır nəfəs dildərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 11*). [*zəhr, j*]

Firāq **zəhrini** görmüb damağımız şīrīn
Məzəqə təhl-i kəlamun mişāl-i şəkkər idi (*Gazel 240, Mısra 5*). [*zəhrini, -i, -n, -i j*]

zəhr-i firāq: Ayrılıq zehri.

Zəhr-i firāq ilə dəhən təhl 'āşiqə
Şəhd-i vüşāl lə'l-i şəkərbərdən gəlüb (*Gazel 26, Mısra 9*).
[*zəhr-i firāq, j*]

Zəhr-i firāqdan dəhən-i təhl 'āşiqə
Şəhd-i lu'āb lə'l-i şəkərbərdən gəlüb (*Gazel 27, Mısra 5*).
[*zəhr-i firāqdan, -dan j*]

Bu günə **zəhr-i firāqi** ki içmisən Zū'ī
Həmmim-i düzəh olur şəhd tək məzəqəndə (*Gazel 196, Mısra 9*). [*zəhr-i firāqi, -ı j*]

zəhr-i gəm: Kederin zehri.

Zəhr-i gəminlə Zū'ī-i ciyəh-hündi göncə tək
Tā 'āşiq o lə'l-i ləb-i nüş-hənd[ə bənd] olub (*Gazel 24, Mısra 13*). [*zəhr-i gəminlə, -ün, -lə j*]

zəhr-i mār: Sözlük anlamı yılan zehri olup burada kötü, fəlek anlamlarında da kullanılmıştır.

Cün bilübdür bu **zəhr-i mār** dövlət
Şeytānə həsil eyləyür cənnət (*Mesnevi 11, Mısra 21*). [*zəhr-i mār, j*]

Cün yoħdı fəzl ü mə'rifət ü şe'rə müştəri
Bī-qədr ü nā-ravāc olub **zəhr-i mārda** (*Gazel 176, Mısra 12*). [*zəhr-i mārda, -dan j*]

Bī-püllüqdı bunları tə şirdən salan
Bir sirr varmış ol adı pül **zəhr-i mārda** (*Kaside 19, Mısra 18*). [*zəhr-i mārda, -da j*]

zəhr-i nāb: Halis zehri.

Zəhr-i nāb eylər təşəvvür nüş-dārü şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəhm-i peykānun görüb (*Gazel 19, Mısra 7*). [*zəhr-i nāb, j*]

Zəhr-i nāb eylər təşəvvür nüş-dārü şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəhm-i peykānun görüb (*Gazel 31, Mısra 7*). [*zəhr-i nāb, j*]

zəhr-i qatıl: Katil zehir, katilin zehri.

Zəhr-i qatıl baña ver sāqī demim şəhbādən
Qutarub rəhət olum tā ki gəm-i dünyādən (*Gazel 173, Mısra 1*). [*zəhr-i qatıl, j*]

zə'if: Yeterli maddi və fiziki gücü olmayan, güçsüz.

Həm-qədim bir çəng olub cān-rıştəsi ol çəngə tār
Tā ki oldım mən **zə'if** ol tār-ı gisüdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 4*). [*zə'if, j*]

zəkāt: İslām dininin beş şartından biri olaraq, sâhip olunan və belli bir miktârı aşan mal və paranın yoksullara dağıtılması gereken kırkta biri ve bunun yoksullara dağıtılması işi.

Görməyübən hīç kimsədən bir nicāt
Rüzimiz āhır oləcəq həm **zəkāt** (*Mesnevi 4, Mısra 30*). [*zəkāt, j*]

zəlalət: Doğru yoldan ayrılma, yoldan çıkma, sapıtma, sapıklık.

Bu daş baqırlu hələ'iq qəbül etmədilər
Nizām-ı mə'rifəti qaldılar **zəlalət** ilə (*Kaside 20, Mısra 46*). [*zəlalət, j*]

zəlam: Karanlık, zulmet.

Nə dildə şəbr qoyubdur nə əldə cām fələk
Gözün qarasını dutsun yüzün **zəlam** fələk (*Gazel 118, Mısra 2*). [*zəlam, j*]

Dün ki bāz-ı fələk öz lənəsin etdi məqām
Məş'əl-i şīdi əhātə elədi zəng ü **zəlam** (*Kaside 13, Mısra 2*). [*zəlam, j*]

Məgər genə səni bir müşk-büy-āhūnuñ
Qara gözi həvəs ilə basubdı jəng ü **zəlam** (*Gazel 129, Mısra 18*). [*zəlam, j*]

zəlāzil-i gəm: Keder depressi.

Əsās-ı mülk-i vüçüdm **zəlāzil-i gəmdən**
Hərāb olub dağılub şəhr-i Şīrvānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 11*). [*zəlāzil-i gəmdən, -dən j*]

zəlil: Aşağılanan, hor görülen (kimse), hakir.

Qoyub **zəlil** ü zəbün gürbət içrə 'uşşāqı
Üzün vətən sarı çoh şād u möhtərəm getdün (*Gazel 163, Mısra 9*). [*zəlil, j*]

Hər zəməndə olubsə bir əhl-i dil
Çərħ eyləyübdür onı zār u **zəlil** (*Mesnevi 10, Mısra 18*). [*zəlil, j*]

zəlil-i bī-mār: Hakir hasta.

Tapsə hər yerdə mənim kimi zəlil-i müztər
Dodurub öldürəcək zār [u] **zəlil bīmār** (*Kaside 6, Mısra 10*). [*zəlil-i bī-mār, j*]

zəlil-i müztər: Çaresiz hakir.

Tapsə hər yerdə mənim kimi **zəlil-i müztər**
Dodurub öldürəcək zār [u] zəlil bīmār (*Kaside 6, Mısra 9*). [*zəlil-i müztər, j*]

zəm: Kötülüğünü söyleme, yerme, çekiştirme.

Mədh u **zəm** bəqīdür qiyāmətəcən
Çünki mə'lumdur dəfātirdən (*Mesnevi 2, Mısra 27*). [*zəm, j*]

zəmən: Zaman, vakit, çağ; Talih, baht.

Keçən **zəməndə** əgər var idi bəhərdə zövq
Olubdı mövsim-i qışdan betər bəhər hərāb (*Gazel 29, Mısra 5*). [*zəməndə, -də j*]

Yā Rəb nə olubdur səbəbi kim bu **zəməndə**
İnsən arasındə hamı millətdə hətər var (*Gazel 42, Mısra 15*). [*zəməndə, -də j*]

Yandurursan bī-muħābā hər **zəmən** 'āşiqləri
Vāy əgər kim bu həsəbi səndən ay məh alələr (*Gazel 48, Mısra 7*). [*zəmən, j*]

Olub 'āşiq cəhəndə hərəkəs öz mə'sūqəsin tapdı
Mənim kim hər **zəmən** firqətdə min min āh u zārım var (*Gazel 50, Mısra 4*). [*zəmən, j*]

Bahəndə nəz ilə çəşmün qılır 'əcəb gərəh

Gələn **zəməndə** qiyamə-qədən qiyamət edər (*Gazel 60, Mısra 4*). [*zəməndə, -də*]

Dil sirr-i gönçə-i dəhənün bilmək istəyür
Yüz gəm bu işdə həyli **zəməndur** nihən çəkər (*Gazel 61, Mısra 12*). [*zəməndur, -dur*]

Var idi keçən 'əşrdə 'elm ilə səhəvət
Dərlər bu **zəmən** əhl-i səhəvət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 14*). [*zəmən,]*

Keçmiş **zəməndə** var idi əsbab-ı fəzl ü cüd
Bir kimsədə bu vəqt kəramət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 11*). [*zəməndə, -də*]

Zəhid deyən behişt ki 'uqbədə sölənür
Hər bir **zəməndə** 'əşiq üçün dər-kənār olur (*Gazel 82, Mısra 4*). [*zəməndə, -də*]

Nə-büd olub mərifət-əhli bu **zəməndə**
Həm 'əhdə vəfə 'əhd ilə peymān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 3*). [*zəməndə, -də*]

Gər cənnət ü firdövsdür 'ələm bu **zəməndə**
Şəh-heyf ki bir rənz bilən ədəmi yohdūr (*Gazel 86, Mısra 5*). [*zəməndə, -də*]

Gözimə cümlə nə'im-i cəhān cəhīm gəlür
Nə növ'lən keçəcək bilmürəm **zəmən** sənsiz (*Gazel 92, Mısra 6*). [*zəmən,]*

Də'im firəqdə budur övrədi Zü'nün
H'os ol **zəmən** ki ol məh ilə həm-zəbān olam (*Gazel 128, Mısra 10*). [*zəmən,]*

H'os ol **zəmən** ki ol məh ilə həm-zəbān olam
Hər sözdə bir dilim dutulub nə-təvān olam (*Gazel 128, Mısra 1*). [*zəmənə, -ə*]

'Əcəbdi pır **zəmənimdə** pāy piyadə qalub
Ayağ yalın dəhi getməkdə bī-qərār oldım (*Kaside 12, Mısra 9*). [*zəmənimdə, -im, -də*]

Olmasaydı o əgər elə yəqin kim mən-i zār
Az **zəməndə** tən-i bīmārım olurdı bī-cān (*Kaside 14, Mısra 22*). [*zəməndə, -də*]

O kərəm kəni kim müdām ondan
Hər **zəməndə** nəvələ-h'vār oldun (*Kaside 16, Mısra 18*). [*zəməndə, -də*]

Sölə ki hansı **zəməndə** var idi bir telefon
Yā teleqram vağon kim gedir bu sür'ət ilə (*Kaside 20, Mısra 3*). [*zəməndə, -də*]

Əzəl **zəməndə** də inşandə var idi çıplaq
Nə düşsə əhl qılurdi keçirdi sāmāni (*Kaside 23, Mısra 37*). [*zəməndə, -də*]

Bir **zəmən** şəhr-i Şīrvān içrə
Var idim bağ u büstān içrə (*Mesnevi 2, Mısra 9*). [*zəmən,]*

O **zəmən** bir qəşidə-i qərrā
Midhət-i bir əmirdə inşā (*Mesnevi 2, Mısra 19*). [*zəmən,]*

Edə mədhində Zü'i-i şeyda
Hər **zəməndə** qəşidələr inşā (*Mesnevi 2, Mısra 34*). [*zəməndə, -də*]

Şā'irə hörmət olunur hər **zəmən**
Şe'r ilə bāqī qala yaxşı yaman (*Mesnevi 5, Mısra 93*). [*zəmən,]*

Həyli **zəməndur** məni yād etmədün

Dirhəm ü dīnār ilə şād etmədün (*Mesnevi 5, Mısra 97*). [*zəməndur, -dur*]

Tə inki üç ay bundan əqdəm
Bir yaxşı **zəməndə** həyr məqdəm (*Mesnevi 7, Mısra 28*). [*zəməndə, -də*]

Bu **zəmən** əhlidi kim anlamayub nīk [ü] bədi
Deyər 'ālim onə kim başınə bir ağ dolədi (*Mesnevi 9, Mısra 35*). [*zəmən,]*

Var yüz söz ürəgimdə edə bilməm izhār
Olu yā Rəb o **zəmən** kim söləyəm hər nə ki var (*Mesnevi 9, Mısra 88*). [*zəmən,]*

Hər **zəməndə** olubsə bir əhl-i dil
Çərḥ eyləyübdür onı zār u zəlīl (*Mesnevi 10, Mısra 17*). [*zəməndə, -də*]

Bilmürəm neçə 'əşrdür bu **zəmən**
Həq pülə deyür Hüdā-yı cəhān (*Mesnevi 11, Mısra 41*). [*zəmən,]*

Bī-zövq cism ü cān diri qalmaq nə ləzzəti
Yaxşı odur ki topraq içində nihān olam (*Muhammes 1, Mısra 8*). [*zəmən,]*

Dünyədə indi istəmürəm bir **zəmən** olam
Altmış yaşında isə [o] bir kimsə gər vəfāt (*Muhammes 1, Mısra 17*). [*zəmən,]*

H'os ol **zəmən** ki 'işrət ü 'eyşim təmām idi
Baş şūr-ı 'eşq gözdə o məh əldə cām idi (*Muhammes 2, Mısra 1*). [*zəmən,]*

H'os ol **zəmən** ki 'işrət ü eyşim təmām idi
Heyf ol qərīnə kim baña dövrān be-kām idi (*Muhammes 2, Mısra 17*). [*zəmən,]*

H'os ol **zəmən** ki yār baña həm-ayağ idi
Ruhsārı gözlərimə münəvvər cırığ idi (*Müseddes 1, Mısra 1*). [*zəmən,]*

Yād ol **zəmən** ki qara gecəm gün tək ağ idi
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 23*). [*zəmən,]*

Nigārā bir **zəmən** əhır bizim sarı güzār eylə
Həzān-ı hicrimi vəşl-i ruğunlə növ-bəhār eylə (*Gazel 199, Mısra 1*). [*zəmən,]*

H'os ol **zəmən** ki yār mən-i zārə yār idi
Çəşmim cəmālī 'əksi ilə lələzār idi (*Gazel 222, Mısra 1*). [*zəmən,]*

Heyf keçdi rüzgārım hier ilə yād ol **zəmən**
Kim ənīsım münīsım yārım nigārım var idi (*Gazel 225, Mısra 7*). [*zəmən,]*

H'os ol **zəmən** ki mey-i şāf u Dərgənim var idi
Nə dərd ü möhnət-i dünyā vü nə gəmim var idi (*Gazel 237, Mısra 1*). [*zəmən,]*

H'os ol **zəmən** ki vüşālun baña 'eyid idi
Behişt-i 'ədn məqāmım mīm də Kövsər idi (*Gazel 240, Mısra 1*). [*zəmən,]*

H'os ol **zəmən** o günki bu sinnim cavān idi
Şām u səhər vətəndə könlül şādmān idi (*Gazel 242, Mısra 1*). [*zəmən,]*

Bir **zəmən** h'os keçməyür hicrān əlindən cān için
Güyyə Hāliq yaratmışdır məni hicrān için (*Gazel 152, Mısra 1*). [*zəmən,]*

zəməna: *Zaman, devir, dönmə; Talih, baht.*

Şöhrət tapubdi bid'ət Zü'î **zəmənadə**
Pā-māl-i həlq olubdi şər'i'ət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 13*). [*zəmənadə, -də*]

Yüsifdən irş ilə bu vəcəhət yetüb saña
Sənsən **zəmənadə** məh-i Kən'an nişənəsi (*Gazel 231, Mısra 4*). [*zəmənadə, -də*]

Əgərçi olmuşuq imdi əsir-i qayd-ı 'əyāl
Döğüldi belə bizim də **zəmənəmiz** var idi (*Gazel 236, Mısra 8*). [*zəmənəmiz, -miz*]

Göztələ Zü'î bu zülmət-i şām-ı cəhl gedər
Qılur zəmənanı h'vurşid-i 'elm nürānī (*Kaside 23, Mısra 94*). [*zəmənanı, -n, -i*]

Bilməyürdük **zəmənanın** möhnətin
İstəməyürdük Tarının cənnətin (*Mesnevi 4, Mısra 15*). [*zəmənanın, -n, -in*]

Yā Rəb olur mu bir də görəm ol **zəmənanı**
'Eys ü nəşāt u şöhbət-i çəng ü çəğānani (*Müseddes 1, Mısra 25*). [*zəmənanı, -n, -i*]

Hanı o mehr-i məhəbbət ki var idi səndə
Sitəmgər olmusən imdi məgər **zəməna** dönüb (*Gazel 25, Mısra 10*). [*zəməna, -*]

Nə bağlarda səfā var nə meydə 'eys ü nəşāt
Dönüb **zəməna** olub dövr-i rüzgār hərəb (*Gazel 29, Mısra 4*). [*zəməna, -*]

Ya bu **zəmənadə** mə'düm olubdi zövq-i səfā
Ya Zü'î səndə olub zövq-i 'eşq-i yār hərəb (*Gazel 29, Mısra 13*). [*zəmənadə, -də*]

Təqdīr iləndi 'izzət ü zillət **zəmənadə**
Təgyīrə hīç kimsənədə ihtiyār yoh (*Gazel 38, Mısra 7*). [*zəmənadə, -də*]

Yazım o səng-i dilə dərd-fırqətin yohsə
Zəməna cövrünü yā möhnət-i cəhānı yazım (*Gazel 141, Mısra 4*). [*zəməna, -*]

Tökgilən təsə bədə tā hət-i cövr
Görməyüm tə **zəmənadən** bir cövr (*Mesnevi 11, Mısra 4*). [*zəmənadən, -dən*]

Yahşı təşəvvür eyləmə vārın **zəmənanın**
Ey dil çü gördüm əhırı kārın **zəmənanın** (*Gazel 175, Mısra 1*). [*zəmənanın, -n, -ün*]

Yahşı təşəvvür eyləmə vārın **zəmənanın**
Ey dil çü gördüm əhırı kārın **zəmənanın** (*Gazel 175, Mısra 2*). [*zəmənanın, -n, -ün*]

Beş gün içində bərhəm olur gülşəni güli
Çoh görmüşəm bəhār u həzānın **zəmənanın** (*Gazel 175, Mısra 4*). [*zəmənanın, -n, -ün*]

Bir 'ibrət al Sikəndər ü Cəmşiddən könlül
Vəqtün h'os eylə anlə mədārın **zəmənanın** (*Gazel 175, Mısra 6*). [*zəmənanın, -n, -ün*]

Çoh gəzmə bəhtün ağ u qara olmaqundə sən
Bī-cə ötürmə leyl ü nəhārın **zəmənanın** (*Gazel 175, Mısra 8*). [*zəmənanın, -n, -ün*]

Yoh Zü'iyə vəfā vü səhānun nişənəsi
Ahtarmışam şiğār u kibārın **zəmənanın** (*Gazel 175, Mısra 10*). [*zəmənanın, -n, -ün*]

zən: *Kadın.*

Nə həq-i nān u nəmək var nə sü'ār-ı bəzl ü cüd
'Ərşədə **zən**-təb'lərdür mərd-i meydān qalmaqub (*Kaside 4, Mısra 4*). [*zən, -*]

zəncir: *Zincir, birbirinə keçmiş maddenə halkalardan meydana gelen bağ.*
'Eşq-i zülfünlə könlül nālə-i şəb-girdədür
Gərdən-i cān deyəsen kim genə **zəncirdədür** (*Gazel 75, Mısra 2*). [*zəncirdədür, -də, -dür*]

Tā könlül meyl-i ruh u zülf-i pərişān etmiş
Qayd u **zəncirə** düşübdür deyəsen qan etmiş (*Gazel 104, Mısra 2*). [*zəncirə, -ə*]

Bəstə-i türmə-i cənānə ki derlər o bizük
Boynı **zəncirli** divānə ki derlər o bizük (*Gazel 121, Mısra 2*). [*zəncirli, -li*]

Yanında demə zülf sözün bu dil-i zərün
Zəncir adını çəkmə giriftār yanında (*Gazel 186, Mısra 8*). [*zəncir, -*]

Olur divānə tək **zəncirə** lā'iq mübtəlā könlüm
Haçan kim həlqə-i ol zülf-i müşk-əfşān düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 3*). [*zəncirə, -ə*]

Bizi süzən tək gözdən salubdur rüşə-i zülfün
N'olə **zəncir** edüb qeyd etsə bu məcnūn-ı 'uryānı (*Gazel 220, Mısra 6*). [*zəncir, -*]

zəncir-i tār-ı zülf: *Saçın telinin halkası, zinciri.*

Zəncir-i tār-ı zülfünə çün çatmayur əlün
Ölsün rəvādi mən kimi divānə ey könlül (*Gazel 123, Mısra 3*). [*zəncir-i tār-ı zülfünə, -ü, -n, -ə*]

Əsir etdi mənə **zəncir-i zülf** ü çeşm-fəttānun
'Əcəb əzadə idim yād ol günlər ki nə-gəhdən (*Gazel 149, Mısra 4*). [*zəncir-i zülf, -*]

Ey şüh lütf qıl ki əzəl yārınam sənün
Zəncir-i zülfün içrə giriftārınam sənün (*Gazel 165, Mısra 2*). [*zəncir-i zülfün, -ün*]

Zəncir-i zülfünə eləyə geyrilər həvəs
N'etsünfəğānə bu dil-i divānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 11*). [*zəncir-i zülfünə, -ü, -n, -ə*]

zəng: *Pas, jəng.*

Dün ki bāz-ı fələk öz lənəsin etdi məqām
Məş'əl-i şidi əhātə elədi **zəng** ü zəlām (*Kaside 13, Mısra 2*). [*zəng, -*]

zənn: *Gerçəğini bilmeden ihtimal üzerine hüküm verme, bu yolda verilen hüküm, sanı.*

Belə **zənnim** yoh idi kim bizi gərdün ayırə
Bī-vəfālıq eləyub ayrılacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 9*). [*zənnim, -im*]

zər: *Altın.*

Bunlar təməmi olsə də bī-zövq olur əgər
Cib ü bəğəldə sikkə-i sīm ü **zər** olmasa (*Gazel 6, Mısra 4*). [*zər, -*]

Cəhāndə sīm ü **zər** cəm' eyləyüb 'ömrün tələf qılma
Nə zövqi sīmün ey dil yār-ı sīm-əndāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 5*). [*zər, -*]

Nə südi ədəmə belə bəhərvəş-i firdövşdən

Əgər kim kīsəsində sīm ilə **zər** nə-hüveydādur (*Gazel 40, Mısra 10*). [zər,]

Zimistānı bəhār eylər nəşāt-əsbābın āmādə
Kimün kim sīm ilə **zər** kīsəsində ləhzə peydādur (*Gazel 40, Mısra 12*). [zər,]

Nə pīr-i meykədə yanında zərrə e'tibārım var
Nə rəhn-i cāmə hirqəsicə nə sīm u **zərim** yohdur (*Gazel 47, Mısra 4*). [zərim, -im]

Allāhə inanmaq idi imān 'əməl etmək
Sīm ü **zər** olub Tarı də imān dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 12*). [zər,]

Nə eyləyəydi pərəstiş bu həlq sīm ü **zərə**
Olaydı pül bu məhlüqdan nihān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 11*). [zərə, -ə]

Bəhşiş dəmi sīm ü **zər** əlündən
Hər dəm çəkür əl-əmən Əmīrhān (*Gazel 136, Mısra 7*). [zər,]

Cəhāndən olub tərک insāniyət üslub-ı qānūnī
Dönübdür Leyliyə **zər** həlq də Məcnūn-ı şeydāyə (*Gazel 212, Mısra 8*). [zər,]

Zərə Həliq deyürlər səhlayırlar çoḡ 'əziz anı
Verüblər dīn evin bu küfr ilə tərāc-ı nə'māyə (*Gazel 212, Mısra 9*). [zərə, -ə]

Əhkām-ı Hüdā şə'r-i peyām-bər unuduldu
Bu həlq-i zəmənnun Tarısı sīm ü **zər** oldı (*Gazel 239, Mısra 6*). [zər,]

Bə'zə verübdü 'əql ziyadə nə sīm ü **zər**
'Əqlilə h'əşd olmasə gər bərg ü bār ilə (*Kaside 21, Mısra 39*). [zər,]

Zərdür bu cəhān əhlinə mə'būd-ı həqiqi
Allāh peyām-bər o 'ibādət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 19*). [zərdür, -dür]

Hanı Şəmāhı ki yazam şe'rlər
Hər birinə bəzl edələr sīm ü **zər** (*Mesnevi 5, Mısra 60*). [zər,]

Həlidi kīsəm **zər** ilə sīmdən
Həsil olmaz bir qəpik hiç kimdən (*Mesnevi 5, Mısra 81*). [zər,]

Bəhşiş dəmi sīm ü **zər** əlündən
Hər dəm çəkür əl-əmən Əmīrhān (*Mesnevi 7, Mısra 17*). [zər,]

Üç ay olı gəlmişəm mən-i zār
Hərc etməgimə nə sīm ü **zər** var (*Mesnevi 7, Mısra 46*). [zər,]

Mə'rifət əhlində əgər olsə **zər**
Həm-cinsində Qoyar mı həvf u hətər (**Vezin**) (*Mesnevi 10, Mısra 21*). [zər,]

Pəs olə gər əhl-i ma'ārifdə **zər**
Həm-cinsinə nə yerdə olsə verər (*Mesnevi 10, Mısra 31*). [zər,]

Çün bilübdür bunu ki sīm ilə **zər**
Məhv edər hər nə olsə 'eyb ü kədər (*Mesnevi 11, Mısra 17*). [zər,]

Yā fəqr ü fəqə necədi yā sīm u **zər** nədür
Yā rəhət-i Hizir nədü rənc-i səfər nədür (*Muhammes 2, Mısra 9*). [zər,]

Mən də **zər** ilə doldurur idim çuvālmı
İndi mənim də yəhşi günim müstədam idi (*Muhammes 2, Mısra 22*). [zər,]

İndi bildim ki hünər dəhrdə ancaq **zər** imiş
Mə'rifət əhli cəhān çeşminə həkistər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 5*). [zər,]

Nə gərək 'elm hələ'iq pülə sölər Həliq
İndi bildim ki hünər dəhrdə ancaq **zər** imiş (*Terci-bend 1, Mısra 30*). [zər,]

İndi bildim ki hünər dəhrdə ancaq **zər** imiş
Səndən özgə kimə mən şərlə eləsəm əhvāli (*Terci-bend 1, Mısra 35*). [zər,]

Vəy o şəhşə ki cibi püldən olsun həli
İndi bildim ki hünər dəhrdə ancaq **zər** imiş (*Terci-bend 1, Mısra 40*). [zər,]

İndi bildim ki hünər dəhrdə ancaq **zər** imiş (*Terci-bend 1, Mısra 45*). [zər,]

zərdüşt: *Mecusi dininin kurucusu olan Zaratustra.*

Əz-bəs ki atəşin-ruḡə yandurmısan məni
Zərdüşt vəqt olub məni Rüyintən eylədün (*Gazel 164, Mısra 8*). [zərdüşt,]

zər-fəşān: *Altın saçan.*

Hər bəzmdə səndən özgə kimdür
Tā kim olə **zər-fəşān** Əmīrhān (*Gazel 136, Mısra 10*). [zər-fəşān,]

Hər bəzmdə səndən özgə kimdür
Tā kim olə **zər-fəşān** Əmīrhān (*Mesnevi 7, Mısra 20*). [zər-fəşān,]

zərgər: *Kuyumcu.*

Zü'ldən eyləmə tələb əş'ār-ı dil-nişin
Həllāl-i müşkilāt olan **zərgər** olmasa (*Gazel 6, Mısra 10*). [zərgər,]

zər-i bī-şümār: *Sayızsız altın.*

'ārifləri bələ vü gəmə həm-dəm eyləyüb
Nə-dān olanı sīm u **zər-i bī-şümār** ilə (*Kaside 21, Mısra 10*). [zər-i bī-şümār,]

zər-i sikkə: *Altın para.*

Sərbārdur təmām mey ü bəzm ü yār u gül
Gər olmasə bəğəldə **zər-i sikkədārdə** (*Kaside 19, Mısra 20*). [zər-i sikkə,]

zər-i sikkə-dār: *Altın (madeni) para sahibi.*

Sərbārdur təmām mey ü bəzm ü yār u gül
Gər olmasə bəğəldə **zər-i sikkədārdə** (*Kaside 19, Mısra 20*). [zər-i sikkə-dārdə, -də]

zərq: *İki yüzlülük, riyə, hile.*

Kibr ü gıybət gəzəb ü **zərq** ü riyə vü sālūs
Eləmək görməduği əmrə şəhādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 11*). [zərq,]

zərrə: *Çok küçük parçacık, zerre.*

Zāhid qəbül olur o itā'ət hüzürdə
Zimnində **zərrə** qədri təmənnādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 10*). [zərrə,]

Qalmub cəhəndə **zərrə** qədər zövq ilə şəfə
Yə Rəb təməm ləzzət-i dünyə nədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 5*). [*zərrə,]*

Anlar bəhər u lələ vü gül zövqini o kəs
Kim hətərinə **zərrə** qədər dərd-i dağ yoh (*Gazel 37, Mısra 8*). [*zərrə,]*

Nə qədri diqqət etdim hılqətimdən qanmadım **zərrə**
Bilür bu rəmzi Zü'ī ol ki sirr'ullāh-ı məhrəmdür (*Gazel 41, Mısra 13*). [*zərrə,]*

Nə pīr-i meykədə yanında **zərrə** e'tibārim var
Nə rəhn-i cəmə hırqəsicə nə sīm u zərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 3*). [*zərrə,]*

Görmədim **zərrə** qədər məşrəb-i zāhiddə şəfə
Zövq ü behcət genə mey-hənədəki pīrdədür (*Gazel 75, Mısra 13*). [*zərrə,]*

Hüdəvəndə nə bəd-sā'ətdə məhlūq olmuşuq biz kim
Hələ iqlər yanında **zərrəcə** miqdārimız yohdur (*Gazel 79, Mısra 10*). [*zərrəcə, -cə]*

Gəlməyür çeşminə həlqün gecələr **zərrə** yuqu
Bes ki ey məh qıluram nələ vü əfğan sənsiz (*Gazel 95, Mısra 7*). [*zərrə,]*

Zəhm-i dil-i şəd-pərəmə Qānūn Şifādan
Ahtarson əgər **zərrə** qədər çārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 8*). [*zərrə,]*

İçüb mey məst olub 'ələm-ğəmin bir **zərrə** çəkməzdük
Həqiqət 'ələmində 'əqil ü fərzənə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 5*). [*zərrə,]*

Bir **zərrə** qədri anlamadım rüzgārdan
Nə dəhrdən nə bu fələk-i kəc-mədārdan (*Gazel 176, Mısra 1*). [*zərrə,]*

Pəs hər vücutdə mücid-i əşli verüb şifət
Əşyadə yohdı **zərrə** qədər ihtiyārdan (*Gazel 176, Mısra 18*). [*zərrə,]*

Hər **zərrə** hək bir şənəmün al yuvaqidur
Fərş-i rəh olmuş imdikinin rəh-kənārınə (*Gazel 207, Mısra 15*). [*zərrə,]*

Həqiqət 'ələmində yoh təfəvüt **zərrə** miqdārı
Nə fərqi yə Menātə qulluq et yə Lāt u 'Uzzāyə (*Gazel 212, Mısra 11*). [*zərrə,]*

Əgərçi olmasa də nəqd-i cānımız məqbül
Yanında **zərrə** qədər bārī e'tibārim olaydı (*Gazel 223, Mısra 6*). [*zərrə,]*

Dedi güyā ki aqadan həbərsizsən o aqa kim
Mütəvvəl fəzl mə'nāsını kövn **zərrə** bəyān qılmış (*Kaside 11, Mısra 18*). [*zərrə,]*

Vermir nəşəti hətəirə nə şüh-ı şāh-nāz
Nə **zərrə** qədri şūr u humāyūn hişārdə (*Kaside 19, Mısra 8*). [*zərrə,]*

Vəli çe fā'idə ədəmlərinə hīkmət-i 'elm
Döğül mü'əşşir bir **zərrəcə** sirāyət ilə (*Kaside 20, Mısra 18*). [*zərrəcə, -cə]*

Bir gün həyāt istəməürəm Zü'iyə dəhi
Çün yoh bədəndə **zərrəcə** zövq ü şəfə dəhi (*Muhammes 1, Mısra 26*). [*zərrəcə, -cə]*

Derdim müdām Hosrov [u] Şirīn hekāyəti
Bir **zərrə** qədri bilməz idim dərd ü möhnəti (*Muhammes 2, Mısra 4*). [*zərrə,]*

Bir **zərrə** söz olmadı qəzādan mə'lum
Çoh bağdım əgər diqqət ilə təfsirə (*Rübai 2, Mısra 3*). [*zərrə,]*

Zü'ī-i dil-həstəyə göstərmədi **zərrə** vəfə
'Adəti əhl-i kəmələ dā'im etməkdür cəfā (*Tahmis 3, Mısra 17*). [*zərrə,]*

zəvāl: Yok olma, yok edilme, ortadan kalkma; Bozulma, iyi bir durumdan kötü duruma dönme, düşme, alçalma.

Vüşāl olanda köñül titrəşüb hərəs elər
Ki hər kəmələ yəqin 'əqibət **zəvāl** gəlür (*Kit'a 7, Mısra 4*). [*zəvāl,]*

züvvār: Mübarek yerleri ziyarət eden.

Ol Kə'bə-i cəməlivə hüccəclər kimi
Sər pā bərəhnə şidq ilə **züvvārīnām** sənün (*Gazel 165, Mısra 6*). [*züvvārīnām, -in, -am]*

Zü'ini qurbān qəbül et çün əzəldən olmuşam
Kə'bə-i ruhsārivə şidq ilə **züvvārūn** sənün (*Gazel 179, Mısra 10*). [*züvvārūn, -un]*

Sərvərə feyz-i ziyarət tələbiyçün neçə yol

Kə'bə-i vüslətivə şidq ilə **züvvār** oldım (*Kit'a-ı Kebir 5, Mısra 2*). [*züvvār,]*

Ayin (‘)

'əqibət: Son, nihāyet, encam; Gelecek, istikbal.

Firəqə rāziyam ey mäh bu ümid ilə
Ki **'əqibət** bunə əhirdə bir vüşāl gəlür (*Kit'a 7, Mısra 2*). [*'əqibət,]*

Vüşāl olanda köñül titrəşüb hərəs elər
Ki hər kəmələ yəqin **'əqibət** zəvāl gəlür (*Kit'a 7, Mısra 4*). [*'əqibət,]*

'ibādət: İnsanın tek Tanrı dinlerde Allah'a, digər din ve inanışlarda ise inanıp bağlandığı kudrete kulluğunu göstərmək üzere yaptığı hareketler, tapma, tapınma.

Hür u cənnətdi sənün şavm u sələtun də gərəz
Fikr qıl nəfsüvədür gör bu **'ibādət** zāhid (*Gazel 39, Mısra 20*). [*'ibādət,]*

'ibrət: Bir olaydan çıxarılan göz açıcı, uyarıcı ders.

Fəhr qılmə olı bir əyə-i muhtāl-i fəhür
Sürə-i Hüdə baħub eylə bir **'ibrət** zāhid (*Gazel 39, Mısra 6*). [*'ibrət,]*

'isrət: İçki içmə, içki; Eğlence

Sən edən fışqlərün nəş'əsi yoh ləzzəti yoh
Meydə var zövq ü fərəh **'isrət** ü ləzzət zāhid (*Gazel 39, Mısra 18*). [*'isrət,]*

Ə

'əbə: Yünden dokunmuş, çox sağlam, eskiden daha ziyadə küçük esnafın ve fakir kimselerin giydikleri potur, hurka, cepken, palto, terlik vb. şeylər yapılan, çoğunlukla deve tüyü renginde bir çeşit kaba kumaş, kaba çuha; Eskiden mollaların giyindiği uzun elbise, cüppe.

‘Əmmāmə vü ‘əbā ilə minbərdə və‘zə bəh
Gəl həlvət içrə gör nə ‘əlāmət zühürdür (*Gazel 74, Mısra 7*).
[‘əbā,]

‘Əbā qəbā uzun arhaluq u ‘imāmət ilə
Nəinki bizdəki tək zāhīrīn edə bər-bād (*Kaside 20, Mısra 26*). [‘əbā,]

Zāhīrən zīb verə qurşaq ‘əbā saqqalə
Məs’ələ vəqti qaçub bərk sohulə qanqalə (*Mesnevi 6, Mısra 47*). [‘əbā,]

Bizimki getdigi təhşil ‘əbādi ‘əmmāmə
Biri tə‘əşşüb-i məzhəb ki yihdi dünyānı (*Kaside 23, Mısra 61*). [‘əbādi, -di]

Hərəbə mülki həruf u fūrūş əbā vü qəbā
Şərəbə şərf elədik hər təvənəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 5*). [əbā,]

əbdān: *Bedenler, cesetler.*

Əl-həq Məsīhvār qılır zində mürdəni
Güyā ki cān verür öli əbdānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 14*). [əbdānə, -ə]

Hanı Sikəndər u Cəmşid ü Bəhmən u Dārā
Ki imdi topraqə dönmüş o nəzlu əbdānı (*Kaside 23, Mısra 4*). [əbdānı, -i]

əbhər: *Nergis.*

Çəsm-i bīmārınun əhvālını sorson ey dil
Gülsitānə güzər et bu sözi ‘əbhərdən sor (*Gazel 63, Mısra 4*). [‘əbhərdən, -dən]

əbləh: *Aklı kut, ahmak, alık, bön (kimse).*

O kəs kim cāhil ü əbləhdi eylər
Büşəti dövlət içrə pādşāhlıq (*Gazel 112, Mısra 7*). [əbləhdi, -di]

Əvvəldə məni əbləh ü nə-dān yaradaydın
Məndə belə bu hər şey’ə diqqət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 3*). [əbləh,]

Əbləh gər olaydım nə gəm ü dərdim olurdu
Sən məndə bu gəm çəkməgi hislət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 5*). [əbləh,]

Çoğ əbləh ü nə-dānları ne‘mətlə yaratdın
Çoğ ‘ārif ü fāzilləri nikbət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 11*). [əbləh,]

əbr-i bəhār: *Bahar bulutu.*

Sünbül-i zülfi tökülmüş rüyinə ol güllər hün
Eylə kim əbr-i bəhārı mehr-i rəhşān üstünə (*Gazel 203, Mısra 4*). [əbr-i bəhārı, -ı]

əbr-i kərəm: *Cömertlik buludu.*

Sən mənbə-i çeşmə-i ‘əfāsən
Əbr-i kərəm ü məh-i səhāsən (*Mesnevi 8, Mısra 66*). [əbr-i kərəm,]

əbrü: *Kaş.*

Məni mən’ etmə zāhid tığ əbrüsi sücüdindən
Kərəmətlər ki qaşından gəlür mehrəbdən gəlməz (*Gazel 96, Mısra 5*). [əbrüsi, -sı]

Lütf edüb bir tır-i gəməz birlə al gəl cānımı
Pəyə dönmüş qāmətīm ol tığ əbründən cüdā (*Gazel 12, Mısra 8*). [əbründən, -n, -dan]

Zəhr-i nəb eylər təşəvvür nüşdārü şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəhm-i peykānun görüb (*Gazel 19, Mısra 8*). [əbrü,]

Dəhənin sordum əb-i rüsü ilə çeşmindən
Baña bu nüktəni bir rənz ilə pünhān dedilər (*Gazel 62, Mısra 7*). [əbrüsi, -s, -i]

Əbrülərün mü‘əyyənədir nün sürəsi
Gəlmiş bəyān-ı ‘ārizüvə və‘d-fulhā ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 7*). [əbrülərün, -lər, -ün]

əbrü-yı dildār: *Gönlü kendine bağlamış olan sevgilinin kaşı.*

Budur vəhmim ki zāhidlər sücüdün eyləsün vācib
Nöçün ey əbrü-yı dildār sən mehrəbə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 4*). [əbrü-yı dildār,]

e‘cāz-ı məsīhā: *Hə. İsa’nın mucizəsi.*

Zülfündədi məd gəm gözəlīm mö‘cüz-i Mūsā
Mužmərdi ləbində dəhi e‘cāz-ı Məsīhā (*Muhammes 4, Mısra 14*). [e‘cāz-ı məsīhā,]

Hər ləbdə bulunmaz dəhi e‘cāz-ı Məsīhā
Hər bəndə gülüb Yüsif-i gül-pirəhən olmaz (*Gazel 94, Mısra 5*). [e‘cāz-ı məsīhā,]

Gāh e‘cāz-ı Məsīhāni ləb-i lə’lündə gāh
Mö‘cüz-i Mūsāni ruhsārundə izhār eylədün (*Gazel 181, Mısra 5*). [e‘cāz-ı məsīhāni, -n, -ı]

əbrü-kəməni: *Yay gibi kaş.*

Zəhr-i nəb eylər təşəvvür nüşdārü şərbətin
Kim ki ey əbrü-kəmənim zəhm-i peykānun görüb (*Gazel 31, Mısra 8*). [əbrü-kəmənim, -im]

əbəd: *Sonu olmayan gelecek zaman.*

Bu nüktəni əzəldən əbəd kimsə açmayub
Sən bundə bəhş eyləmə çoğ Kirdgār ilə (*Kaside 21, Mısra 33*). [əbəd,]

‘əbəs: Boş, anlamsız.

Hələq söylər yaradub cənnəti Həq ədəm içün
Bu **‘əbəs** sözdür ki söylərlərdi cənnət içrə ədəm var (*Gazel 20, Mısra 4*). [**‘əbəs**,]

Behişt olmuş cəhən ləkən dutub şeytən ilə ‘ələm
‘Əbəs sözdür ki söylərlərdi cənnət içrə ədəm var (*Gazel 70, Mısra 6*). [**‘əbəs**,]

Ayə təşbih eləyən hüsn-i ruh-ı cənānı

Ohudı şanki **‘əbəs** āyə-i Qur’ānı gələt (*Gazel 109, Mısra 6*). [**‘əbəs**,]

Cəfā vü cövrünü ol bī-mürüvvət bī-vəfā yārun
‘Əbəs bī-hüdə gör kim Zü’iyā dā’im çəkər könlüm (*Gazel 143, Mısra 10*). [**‘əbəs**,]

Yohdur bir ağ gün mən-i bəhti qəra içün
‘Ömrüm keçir ‘əbəs belə leyl ü nəhār ilə (*Kaside 21, Mısra 12*). [**‘əbəs**,]

Dögül **‘əbəs** gəm-i hicrində olduğum sər-məst
Nə gördi bādədə bilmən ki oldı bādə-pərəst (*Tahmis 2, Mısra 23*). [**‘əbəs**,]

‘əbəs yerə: Boşuna.

Keçür bəhār ilə ‘ömrüm **‘əbəs yerə** bī-cā
Bu hāldə bizi qoyma İlahi yet dādə (*Kaside 18, Mısra 13*). [**‘əbəs yerə**,]

Özi yoh adı var ‘inqād-ı fəzl vücut-ı səhā
‘Əbəs yerə dolanub kimyānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 4*). [**‘əbəs yerə**,]

‘əcā’ib: Garip, tuhaf, alışılanın dışında, değişik.

Tapupdur gövhər-i ‘elm ü fəzilət
Bu günlərdə **‘əcā’ib** bī-bəhāliq (*Gazel 112, Mısra 14*). [**‘əcā’ib**,]

əcnās: Cinslər, çeşitlər, türler, soylar.

Nə var mey-hānələrdə e’tibārım cür’e-i cāmə
Nə dəhən bādəyə **əcnāsdan** bir vārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 8*). [**əcnāsdan**, -dan]

‘əcz: Gücü yetmeme durumu, güçsüzlük, əcizlik.

Səlāmdan sora **‘əczinlə** ‘ərz-i hāl elə
Əgərçi könlü olubdur mişāl-i səng-i ruhām (*Gazel 129, Mısra 5*). [**‘əczinlə**, -in, -lə]

Zü’i-i məhcūr u mən **‘əcz** ilə gəldük lütf qıl
Ey pər-i-rü dil-bərim dərgāhiña zinhār içün (*Gazel 153, Mısra 9*). [**‘əcz**,]

Dəhənün mö’cüzini gördi cəhən içrə Məsīh
Qaçuban gökdə özin **‘əcz** ilə pünhān etdi (*Gazel 233, Mısra 10*). [**‘əcz**,]

Dün **‘əcz** ilə soruşdım mən pīr-i ‘əqldən
Bā’is nədür bu hālə bu gün rüzgārdə (*Kaside 19, Mısra 13*). [**‘əcz**,]

Qalmışam pāy-ı piyādə gəlübən dərgāhiña
‘Əcz ilə mərhəmətündən bir ayaq istəyürəm (*Kit’a 2, Mısra 12*). [**‘əcz**,]

‘Əcz ilə eylədim sözüm itmām
Vasfivə ‘əcizəm mən-i nā-kām (*Mesnevi 2, Mısra 48*). [**‘əcz**,]

Gətürdi **‘əcz** görüb ‘eşq-i müşkil olduğunu
Qamu hünərlərə ustād gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 19*). [**‘əcz**,]

Əczā-vı hāk: Toprak parçaları, kısımları.

Əczā-yı hāk cümlə şəhənşəh vücutıdır
Ol baş qarışmış imdi bu başmaq gubārına (*Gazel 207, Mısra 7*). [**Əczā-yı hāk**,]

‘əcəb: Şaşılacak derecede, garip ve tuhaf olan; Eğlenceli şəkildə; Çok.

Mülk-i mə’murə-i cismim **‘əcəb** ābədə idi
Ləşkər-i hayl-i həyāl eyləməmişdi qārət (*Kaside 5, Mısra 3*). [**‘əcəb**,]

‘Əcəb bī-kāra vü āvārə vü bī-çārə olduq kim
Nə dünyā vü nə ‘uqbā işlərindən kārımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 5*). [**‘əcəb**,]

‘Əcəbdi çərh yanub həm kəvākib odlanmaz
Yüzün gəmində mənim āh-ı pūr-şərārım ilə (*Gazel 191, Mısra 5*). [**‘əcəbdi**, -di]

Pozuldi rəvnəq-i ürdibehişt hicrünlə
Həzānə döndi **‘əcəb** növ-bəhārım āhırdə (*Gazel 198, Mısra 4*). [**‘əcəb**,]

Rəfiq-i həm-dəm ü sāqī vü sādə vü bādə
Dəm ol dəm idi o dəmlər **‘əcəb** dəmim var idi (*Gazel 237, Mısra 6*). [**‘əcəb**,]

Sāh-ı h’urşid məqām eylədi bürc-i qövsī
Düşəcək ləşkər-i sərmāyə **‘əcəb** qar-ı məqār (*Kaside 6, Mısra 8*). [**‘əcəb**,]

Ayağ yalın dəhi getməkdə bī-qārār oldım
‘Əcəbdi pīr zəmənimdə pāy piyādə qalub (*Kaside 12, Mısra 9*). [**‘əcəbdi**, -di]

Məni öldürdi ey məh nāz u gəmzün təlh güftārın
‘Əcəb bī-məhrsən ey bī-mürüvvət bu nə āyındür (*Gazel 56, Mısra 8*). [**‘əcəb**,]

Bahandə nāz ilə çeşmün qılır **‘əcəb** gārət
Gələn zəməndə qiyāmə qədün qiyāmət edər (*Gazel 60, Mısra 3*). [**‘əcəb**,]

‘**Əcəb** əzadə idim yād ol günlər ki nəgəhdən
Əsir etdi məni zəncir-i zülf ü çeşm-fəttānun (*Gazel 149, Mısra 3*). [*‘əcəb,]*

Ey gül ruhunla məclisimiz gülşən eylədün
Nür-i cəməlün ilə ‘**əcəb** rövşən eylədün (*Gazel 164, Mısra 2*). [*‘əcəb,]*

Əlli il kəsb-i ‘ulüm etməgə qıldım iqdām
Şād olurdım ki ‘**əcəb** yaşşı hünərdür bu məqām (*Terci-bend 1, Mısra 10*). [*‘əcəb,]*

Gər cānımı lə‘lün həvəsi alsə ‘**əcəb** yol
Kim nəqdləri bədə-i reyhān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 3*). [*‘əcəb,]*

‘**Əcəb** yol məhvin olə cismim təcəllā-yı cəməlindən
Bu şölə yandırubdur dāğlə Mūsā İbn-i ‘Ümrām (*Gazel 220, Mısra 7*). [*‘əcəb,]*

‘Arizün Zū‘ini gər görməsə zāhır nə ‘**əcəb**
Gün hüşündə nə həcət qınəmaq huffāşı (*Gazel 247, Mısra 13*). [*‘əcəb,]*

Firāq-ı möhnəti ham qılsə qāmətin nə ‘**əcəb**
Əlində türre-i dildārdan ‘əşāsı olə (*Gazel 10, Mısra 3*). [*‘əcəb,]*

əcəl: Ölüm zamanı, ömrün son demisi.

Həstə cānım sənsiz ey məh möhnət-i hicrān alur
Bu müşəhhəsdür **əcəl** əlbəttə āhır cān alur (*Gazel 59, Mısra 2*). [*əcəl,]*

Baňa ol mäh-ı bī-məhrim iki ay var ki rām olmaz
Bu nöqsānımdə bir gəlməz **əcəl** ‘ömrüm tēmām olmaz
(*Gazel 93, Mısra 2*). [*əcəl,]*

Əcəlün əvvəli cān içrə əgər olmayaydı
Necə səndən məni ey cān aralar tiğ-i əcəl (*Gazel 126, Mısra 3*). [*əcəlün, -ün]*

Şād ol cəhəndə çəkmə dəhi var yol gəmin
Yohdur təfəvüti **əcəlün** yol var ilə (*Kaside 21, Mısra 30*). [*əcəlün, -ün]*

ədā: Tarz, üslup, davranış veya anlatış biçimi.

Şəritə rəsmdür əş‘ərdə Zū‘i **ədā** qılmaq
Ki bu qānunu əvvəldə həkīm-i nüktədən qılmış (*Kaside 11, Mısra 29*). [*ədā,]*

əḍallu‘l-ən‘ām: Furkan suresi, 44. ayet.

‘Elmsiz ədəmə Qur‘əndə Hüdā-yı ‘əllām
Heyivāndan də deyüb əksük **əḍallu‘l-ən‘ām** (*Mesnevi 9, Mısra 74*). [*əḍallu‘l-ən‘ām,]*

‘ədālət: Hak ve hukuka uyma, herkesin hakkını gözetmə, doğruluktan ayrılımdan, hakkaniyyət, adl.

Gər ‘**ədālət** olur həşr günündə dīvān
Sən də mən də çəkərük onda əziyyət zāhid (*Gazel 39, Mısra 7*). [*‘ədālət, -lə]*

Fədə qədəmlərivə ey ‘**ədālətün** kəni
Necāt ver bizə sənən bu dər dərmanı (*Kaside 23, Mısra 91*). [*‘ədālətün, -ün]*

‘**Ədālət**ə zində qıldı ‘ələmi
Köñüllərdən silübən jəng ü gəmi (*Mesnevi 5, Mısra 17*). [*‘ədālət, -lə]*

‘ədāvət: Düşmanlıq, hasımlıq, husumət.

Nə məndən et şikayəti nə yərdən köñül
Hər nə ‘**ədāvətün** olə eylə Hüdā ilə (*Gazel 213, Mısra 8*). [*‘ədāvətün, -ün]*

Çərhuñ nədür ‘**ədāvəti** mən dil-fikār ilə
Qoymuş məni bu dər ü gəm-i bī-şümār ilə (*Kaside 21, Mısra 1*). [*‘ədāvəti, -i]*

əḍib-i zəməne: Devrin edibi.

Oldu düçar bana **əḍib-i zəməne** kim
Həm-nəmdür birisinə ol həşt ü çār ilə (*Kaside 21, Mısra 17*). [*əḍib-i zəməne,]*

‘ədl: Adəlet, hakkaniyyət, doğruluk, tarafsızlıq.

Nədən olmuş belə āyā bu mədār-ı gərdün
‘**Ədl** ü inşa-fı ulühiyyətə sıqmaz bu şifət (*Kaside 5, Mısra 14*). [*‘ədl,]*

Ömr-i hökumətdə qılır ‘**ədl** ü dād
Süfrə-i əltāfi həmişə güşād (*Mesnevi 5, Mısra 69*). [*‘ədl,]*

ədnā: Çok (daha, en, pek) aşağı, adi.

Çünkü həl yəstəvi Qur‘əndə bunə iməndür
Şürəti olsə də insān özi lək **ədnādur** (*Muhammes 5, Mısra 8*). [*ədnādur, -dur]*

Açar hər bir həsīs **ədnāyə** imdi
Fəzilət şāhibi dəst-i gədəliq (*Gazel 112, Mısra 3*). [*ədnāyə, -y, -ə]*

‘ədū: Düşman.

Dövrən ‘**ədū** vü yār baňa bī-vəfā ikən
Bülbül şifət həzān-i gəmə mübtələ ikən (*Muhammes 3, Mısra 7*). [*‘ədū,]*

ədyān: Dinlər.

Ədyān mühtəlif hamı əhl-i savāddur
Yüzdən birində bizdə kitabət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 3*). [*ədyān,]*

ədəb: *İnsanın hatâyə düşüp utanılacaq şeylər yapmasını önleyen, yerinde və ölçülü davranmasını sağlayan melekə, söz və davranışlardakı ölçülülük, hər hususta haddini bilip sınırını aşmama, terbiyə, nezâket, zarâfet.*

‘Ənqāyə dönüb mə’rifətərbābi cəhāndə
Yoh ‘elm ü **ədəb** məşrəb-i ‘ürlān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 6*). [*ədəb,]*

Şəbā yetür mən-i dil-ḥəstədən dūrüd u səlām
Ədəblə ḥāk-ı dərindən öpüb qılım ikrām (*Gazel 129, Mısra 2*). [*ədəblə, -lə]*

Yüzdən birinün yolıdı bu ovqātdə fəhmi
‘Elm ü **ədəb** ü fəhm ü fərəsət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 12*). [*ədəb,]*

‘Elm ü **ədəb** ilə rəşk-i Buqrāt
Ḥikmətdə tələmizüندی Soqrāt (*Mesnevi 8, Mısra 19*). [*ədəb,]*

ədəb-i din: *Dinin zarafeti, ölçüsü.*

‘Āləmə mə’lūm olubdur qoydıqun **ədəb-i din**
Hiç bir mürsəl nəbīdə yolıdı belə ihtidā (*Gazel 2, Mısra 7*). [*ədəb-i din,]*

‘ədəm: *Yok.*

Geyrət odı bir dəmdə vüçüdim **‘ədəm** etdi
Tā düşdi ləbün vəşfi dəhəndən dəhən içrə (*Gazel 187, Mısra 9*). [*‘ədəm,]*

əf’āl: *Fiiller, yapılan işler, eylemler.*

Onda bāñildi cümlə ə’ mālun
Cümlə şavm şalavāt u **əf’ālun** (*Mesnevi 11, Mısra 56*). [*əf’ālun, -un]*

əfgān: *İztirapla bağırma, haykırma, feryat.*

Gəlməyür çeşminə ḥəlqün gecələr zərrə yuqu
Bes ki ey məh qıluram nālə vü **əfgān** sənsiz (*Gazel 95, Mısra 8*). [*əfgān,]*

Demə Zū’i ki **əfgān** eylərəm görcək firāqından
Görəndə ol məhi cān düşməyür **əfgān** düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 9*). [*əfgān,]*

Demə Zū’i ki **əfgān** eylərəm görcək firāqından
Görəndə ol məhi cān düşməyür **əfgān** düşər yadə (*Gazel 195, Mısra 10*). [*əfgān,]*

Şəkvə āğāz qılıb dərd ü gəm-i ‘āləmdən
Āh u **əfgān** ilə hər dəm keçürürdüm əyyām (*Kaside 13, Mısra 6*). [*əfgān,]*

Fikr edirdim nədi cürmim ki bu qürbətə mənim
Həm-dənim şām [u] səhər nālə vü **əfgān** oldı (*Kaside 17, Mısra 8*). [*əfgān,]*

əf’i: *Engerek yılıanı.*

Dilimdə zikr-i ləbi əldə **əf’i** zülfü
Şikəstə Zū’i tək əfsüngər olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 9*). [*əf’i,]*

əfkār: *Fikirler, düşüncələr. Endişə, tasa, kaygı, üzüntü, keder.*

Çohdandı köñül istər idi feyz-i ḥüzürün
Qorḥutdı bu söz līk bu **əfkārı** Səməndər (*Gazel 43, Mısra 14*). [*əfkārı, -ı]*

Şəb düşün eləyirdim neçə yüz min **əfkār**
Ki şabāḥ qış gələcək necə keçər leyl nəḥār (*Kaside 6, Mısra 1*). [*əfkār,]*

Sən olmasən ər bənimlə gəm-ḥ’ār
Qallam belə bī-nəvā vü **əfkār** (*Mesnevi 8, Mısra 32*). [*əfkār,]*

Atamun firqəti gərçi məni **əfkār** elədi
Zülm-i ‘udvān mən-i möhnət-zədəni zār elədi (*Müseddes 2, Mısra 11*). [*əfkār,]*

əfkārdan çək al: *Kederden kurtarmak.*

Ey nəşihət-gü **çək al** āḥır məni **əfkārdan**
Almış əldən iḥtiyārın zidd-i fāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 7*). [*əfkārdan çək al,]*

əflāk: *Felekler, gökler.*

Ḥudāvənd eyləsün əḥbābivə lütfün ziyād ‘ömrün
Nə qədri dövr edər **əflāk** bāqīdür cəhān Şāḥin (*Gazel 171, Mısra 24*). [*əflāk,]*

Cümlə şəhr əhli du‘ā-güdi o zāt-ı pākə
Yetüb āvāzə’-i ‘elm ü ‘əmali **əflākə** (*Mesnevi 6, Mısra 30*). [*əflākə, -ə]*

əflātün: *Eflatun (Aristokles).*

Bilmək istərsən köñül gər ḥikmət **Əflātün** kimi
Çək ayağun bādəvəş ḥüm içrə sən də ḥānə dut (*Gazel 33, Mısra 7*). [*əflātün,]*

Öz adın yazmaqı bilməz nə bilür kāf ilə nün
İddi‘āsı budı līkən ki mənəm **Əflātün** (*Mesnevi 6, Mısra 16*). [*əflātün,]*

əfrāsivāb: *Efrāsivāb, Şehnâme’de geçen olağanüstü kahramanlardan biridir. Efrāsivāb adı Divan-ı Lügati’t-Türk’tə de geçer. Kaşgarlı Mahmud’a göre Efrāsivāb Türklerin büyük hakanıdır. Asıl adı Tonga Alp Er’dir (Alp Er Tunga). Bebür (kaplan cinsi bir hayvan) gibi kuvvetli, yiğit bir adam demektir.*

Rüstəm-i dil qəşdinə çeşmün çəküb müjgān ohın
Şanki tür-əndəzlar cəm' eyləyüb **Əfrəsiyāb** (*Gazel 16, Mısra 4*). [*əfrəsiyāb,]*

əfsənə: *Dillere düşmüş, geniş yayılmış, asılsız, hayal mahsulü hikaye, destan.*

Olub sər-məst tã **əfsənəmi** təqdīm edim bir bir
Tərəhhum eylə başuğun ki dərd-i bī-kəranım var (*Kaside 7, Mısra 5*). [*əfsənəmi, -m, -i]*

İmdi bildim ki cəhān mülki nə vīrənə imiş
Hər nə 'eys ü tarabı var isə **əfsənə** imiş (*Gazel 107, Mısra 2*). [*əfsənə,]*

Həzər et gövhər-i nā-süftəsən ey gül mey-i nāb
Çəkməsün meykədələr gəncinə **əfsənə** səni (*Gazel 226, Mısra 8*). [*əfsənə,]*

əfsüngər: *Sihirli, çekici, büyü, büyüleyici.*

Dilimdə zikr-i ləbi əldə əf'ī zülfü
Şikəstə Zū'ī tək **əfsüngər** olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 10*). [*əfsüngər,]*

əfsüngər-i hindü: *Sihirbaz Hindu (Sevgilinin beni kastedilmiştir).*

Həl-ı siyəhün türə-i tarrār yanında
Əfsüngər-i hindüdi yəqin mār yanında (*Gazel 186, Mısra 2*). [*əfsüngər-i hindüdi, -di]*

əfsüs: *Yazık, eyvah.*

Əfsüs ki yoh bir nəfər 'arif ki dəm-ā-dəm
Cān tūfī sənə şəhd-i kəlāmında şəkər var (*Gazel 42, Mısra 5*). [*əfsüs,]*

Bu cism ilə cāndan öteri çəkmə çox **əfsüs**
Topraq olacaq cism dəhi cān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 11*). [*əfsüs,]*

Əfsüs yandım ātəş-i hicrənə 'āqibət
Yād ol ki vəşli ilə köñül kām-kār idi (*Gazel 222, Mısra 9*). [*əfsüs,]*

Həzən-ı hicrdə 'ömrüm tükəndi şad **əfsüs**
Nolurdu yā Rəb vəşli ilə növ-bəhārim olaydı (*Gazel 223, Mısra 9*). [*əfsüs,]*

Nəzzərə-i gülzār u gül sūrī vü sünbül
Əfsüs ki yolqun u firāq anə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 8*). [*əfsüs,]*

Yoh Zū'ī tək bahār-ı bəlayə qərīq olan
Əfsüs o dəm ki çərḥ bāña hāmān qulām idi (*Muhammes 2, Mısra 28*). [*əfsüs,]*

əfsər: *Taç, ikil.*

Səbzə şalub fərş-i zümürürd yerə
Təht qurub gül qoyub **əfsər** sərə (*Mesnevi 5, Mısra 34*). [*əfsər,]*

əfv: *Aff etmək, bağışlamak.*

Lütfünlə **əfv** eylə qüşürünü Zūnün
Cür'ətlə oldu şə'nüvə midhət-sərə 'Əfī (*Kaside 1, Mısra 39*). [*əfv,]*

əfzün: *Fazla, çok.*

Nə qədər var cəhān içrə şühür u a'vām
Dövlət u 'ömrüvi **əfzün** eləsün bārī Hüdā (*Kaside 13, Mısra 35*). [*əfzün,]*

Həmişə hātirivi Hāliq eyləsün məmnün
Cəlāl u dövləti 'ömrüvü həm dəhi **əfzün** (*Mesnevi 14, Mısra 18*). [*əfzün,]*

əfzün eylə-: *Arttırmak, çoğaltmaq, fazlalaşdırmaq.*

Demisən yohsə gəm ü dərdüvi cānənə köñül
Lütf edüb **eylədi əfzün** bāña ol məh sitəmin (*Gazel 124, Mısra 5*). [*əfzün eylədi, -di]*

əfzəl: *En üstün.*

Nə yerdə olsa 'āşiq yār ilə gülşəndən **əfzəldür**
Açılmaz köñli bi'llāh yārsız yüz seyr-i bağ ilə (*Gazel 216, Mısra 9*). [*əfzəldür, -dür]*

Şəbr eyləmək **əfzəldi** ki Əyyüb-fikārın
Dərd ü ələmi şövkət ilə şənə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 11*). [*əfzəldi, -di]*

Cəhāndə əfzəl-i ə'māl hansıdır sölə
Buyurdu 'elmdür **əfzəl** təmām-ı hüdmdədn (*Kaside 15, Mısra 52*). [*əfzəl,]*

Buyurdu 'elmdən **əfzəl** olur mı tã'ətdən Belə olandə nöçün
qoymayarsən İslāmı
Ki həşil eyləyə 'elm-i nücum u hey'ətdən (*Kaside 15, Mısra 55*). [*əfzəl,]*

Bunı 'alən buyurubdur rəsül-i 'ürfānī
Nə olsə dəhrdə cəhlindən 'elm **əfzəldür** (*Kaside 23, Mısra 73*). [*əfzəldür, -dür]*

Yohdı Şəmāhı buradə var vəli
Şəmāhının Hānlarınun **əfzəli** (*Mesnevi 5, Mısra 66*). [*əfzəli, -i]*

əfzəl-i məst-i şərāb: *Şarap sarhoşluğu üstündür.*

'Ömrün şəfə-yı mövsümi vəqt-i şəbəbdur
Vəqt-i şəbəb **əfzəl-i məst-i şərābdur** (*Müseddes 1, Mısra 20*). [*əfzəl-i məst-i şərābdur,]*

əfzəl-i ə'māl: *Emellerin başlangıcı/ezeli.*

Cəhəndə **əfzəl-i ə'māl** hansıdır sölə
Buyurdi 'elmdür əfzəl təmām-ı hüdmdən (*Kaside 15, Mısra 51*). [*əfzəl-i ə'māl,]*

əg-: *Eğmek, secde etmek.*

Gör nəfs için 'ibadətinə zāhidün haçan
Başın **əgərdi** səcdəyə gör cənnət olmamış (*Gazel 105, Mısra 10*). [*əgərdi, -ər, -di]*

Ğeyz ilə baña qaş **əgüb** etmə belə bahmə
Bu küştə-i hicrānıvə şəmşir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 7*). [*əgüb, -üb]*

əgləs-: *Oturmak.*

Beytū'l-əhzānım ara **əgləsübən** həsrət ilə
Könlümə dərd ü gəm u güşşə firāvān oldu (*Kaside 17, Mısra 3*). [*əgləsübən, -übən]*

əgmə: *Meyilli, yönelimli.*

Fəqih-i mədrəsə yə şeyh-i hanqāh yüz il
'İbādət etsə dili zikr-i Haqqə **əgmədür** (*Gazel 73, Mısra 8*). [*əgmədür, -dür]*

əğniyə: *Zenginler, mal mülk sahipleri.*

Fəqir ü **əğniyə** şah u gədə olmaqə bā'ış nə
Bilən yohdur bu əmrī līk munda sirr-i mübhəm var (*Gazel 70, Mısra 7*). [*əğniyə,]*

əğyār: *Dost olmayanlar, düşmanlar, rakipler.*

Əğyāra vermə dərd ü gəmin ol pərivəşün
Yā Rəb nəsib-i dərdini qıl əsnālarə (*Gazel 201, Mısra 5*). [*əğyāra, -a]*

Žū'iyā möhnət-i hicrində dil-i hünindür
Belə möhtāc qılan gündə yüz **əğyāra** məni (*Gazel 224, Mısra 10*). [*əğyāra, -a]*

Əğyāra ilticā edərəm imdi hicrdə
Salmış nə günə günlərə gör əsmān məni (*Gazel 227, Mısra 3*). [*əğyāra, -a]*

Fərək əhvāl-i mən-i müztəri bīmār elədi
O cəfānı ki bana eylədi **əğyār** ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 14*). [*əğyār,]*

Maña **əğyār** oldu hərf-i **əğyār** ilə yār āhır
Görün **əğyārə** muncə yār olan bir gül-'izārım var (*Gazel 50, Mısra 7*). [*əğyār,]*

Maña **əğyār** oldu hərf-i **əğyār** ilə yār āhır
Görün **əğyārə** muncə yār olan bir gül-'izārım var (*Gazel 50, Mısra 8*). [*əğyārə, -ə]*

Məcmū'-ı yār olmuşam **əğyārə** ey pəri
İnşāfdur sən eyləyəsen geyrə yārliq (*Gazel 111, Mısra 13*). [*əğyārə, -ə]*

Şād oldılar **əğyār** vüsalunlə həmişə
Hicrində şəb ü rüz dil-əfkār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 5*). [*əğyār,]*

Məbāda olmaya **əğyārə** fəş dərd-i dilim
Könlül dilər ki gəm ü dərdimi nihāni yazım (*Gazel 141, Mısra 5*). [*əğyārə, -ə]*

Bu nə inşāfdur kim mən çəkəm əndüh-ı hicrānım
Görə **əğyārlər** vəslünlə yüz zövq ü şəfā səndən (*Gazel 168, Mısra 4*). [*əğyārlər, -lər]*

Ol mäh ruhi görməməgim yəşidi bi'llāh
Görcək görürəm hər gecə **əğyār** yanında (*Gazel 186, Mısra 10*). [*əğyār,]*

Zū'ī yanuram şam' şifət ol məhi görcək
Hər gecə gəzən nəz ilə **əğyār** yanında (*Gazel 186, Mısra 14*). [*əğyār,]*

Necə **əğyārı** görüm mən ki ölürdüm gəmdən
Gər görürdüm ki düşüb səyə gəzir yanı ilə (*Gazel 204, Mısra 5*). [*əğyārı, -ı]*

əgər: *Eğer.*

Yüz il 'ulūm-ı hīkməti cəm' eyləsən **əgər**
'Āləm saña səfeh der **əgər** dövlət olmamış (*Gazel 105, Mısra 12*). [*əgər,]*

Bunlar təmāmı olsə də bī-zövq olur **əgər**
Cib ü bəğəldə sikkə-i sīm u zər olmasa (*Gazel 6, Mısra 3*). [*əgər,]*

Demün hətāludur ol çin-i zülfə çinlüyün
Ki muncə üz verilür mi **əgər** hətāsı olə (*Gazel 10, Mısra 8*). [*əgər,]*

Lütf etməsün baña nə 'əcəb rəhm eyləməz
Yüz güsfənd **əgər** edə qəşşabə ilticā (*Gazel 11, Mısra 6*). [*əgər,]*

H'oşdı 'uşşāqə tēmāşā-yı gül-i rüyün **əgər**
Yüz min ay u il keçüb fəşl-i gülüstān olmasa (*Gazel 13, Mısra 5*). [*əgər,]*

Mürdə cismin 'āşiqün qılmazdun əhyā hər nəfəs
Mö'cüz-i 'İsā **əgər** lə'lündə pünhān olmasa (*Gazel 13, Mısra 8*). [*əgər,]*

Keçən zəməndə **əgər** var idi bəhərdə zövq
Olubdı mövsim-i qışdan betər bəhār hārāb (*Gazel 29, Mısra 5*). [*əgər,]*

Məndə vardır **əgər** 'āşiq oluban mey içmək
Səndə var bir qulağ as gör neçə 'ādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 9*). [*əgər,]*

Nə südi ədəmə belə bəhərvəş-i firdövsdən
Əgər kim kəsəndə sım ilə zər nə-hüveydədur (*Gazel 40, Mısra 10*). [əgər,]

Mövtəların 'əmilləridür indiki mollā
 'əriflərə mollā olanı göstər **əgər** var (*Gazel 42, Mısra 10*). [əgər,]

Əgər cəndür təmənnā hək-ı pāyun şədqəsi başım
 Nə yüzdəndür bəyān et hātiründə nə gubārun var (*Gazel 46, Mısra 3*). [əgər,]

Nə süd ondan bəhār oldu əlimdə səğərim yohdur
Əgər gülşəndi bəzmim bir gül üzlü dil-bərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 2*). [əgər,]

Yandurursan bī-muḥābā hər zəmə'n 'əşiqləri
 Vəy **əgər** kim bu həsābı səndən ay məh alələr (*Gazel 48, Mısra 8*). [əgər,]

Könlümi qan eləyüb mihr-i ruḥı ey nəşəh
 Etməsən bəvər **əgər** lə'l ü ləb-i tərdən sor (*Gazel 63, Mısra 6*). [əgər,]

Göz ü qaş u əl ayağ pülilə döğül insān
Əgər məlik olə bī-mə'rifət nə ədəmdür (*Gazel 80, Mısra 12*). [əgər,]

Bənzəyürsə n'olə na-şnās **əgər** insānə
 Vəli na-şnās gəlüb 'əlmədə insān olmaz (*Gazel 90, Mısra 9*). [əgər,]

Əgər baña verələr hür u rövzə-i rizvān
 Behiştə getmə'nəm ey yār-ı mehrībān sənəz (*Gazel 92, Mısra 11*). [əgər,]

Hər u mātəmkədədür çeşmimə bi'llāh **əgər**
 Eləsəm gəşt-i gül ü seyr-i gülüstān sənəz (*Gazel 95, Mısra 3*). [əgər,]

Ləbün zövqi **əgər** mey nəş'əsindən gəlməsə yoh
 Ki nūr-ı āftāb əlbəttə kim meh-tābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 7*). [əgər,]

Odlarə **əgər** saldısa Nəmrüd Vəlīkən
 Nār oldu Bīrāhīmə gülüstān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 9*). [əgər,]

Zəhm-i dil-i şəd pāremə Qānūn Şifādan
 Ahtarson **əgər** zərrə qədər çārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 8*). [əgər,]

'Eşq içrə hīdmət eylə vüşāl istəsən **əgər**
 Tārı verür mi cənnətini tāt olmamış (*Gazel 105, Mısra 7*). [əgər,]

Yüz il 'ulūm-ı hīkməti cəm' eyləsən **əgər**
 'Āləm saña səfeh der [əgər] dövlət olmamış (*Gazel 105, Mısra 11*). [əgər,]

Cövr ü cəfā-yı yārdur 'eşqə məhək **əgər**
 Şəbr etməsə zühürə gəlür kəm 'əyārlıq (*Gazel 111, Mısra 7*). [əgər,]

Əgər şā'ir desə bir şe'r-i şīrīn
 Çəkər min tənə söz yüzi qaralıq (*Gazel 112, Mısra 9*). [əgər,]

Əgər bir əhl-i hāl oləsə mey iç 'eyş eylə Zū'ī tək
 Həştādür bī-sər ü pālə içüb əhl-i 'əzāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 13*). [əgər,]

Əcəlün əvvəli cān içrə **əgər** olmayaydı
 Nəcə səndən məni ey cān aralar tığ-i əcəl (*Gazel 126, Mısra 3*). [əgər,]

Bir mūr qədri hīç Süleymānı bilmənəm
 Kūyundə itlərinə **əgər** pāsbān olam (*Gazel 128, Mısra 6*). [əgər,]

H'əşdur əgərçi əhl-i cəhānə behişt-i hūr
 Sənsiz **əgər** məqāmım olə cənnət ağılaram (*Gazel 133, Mısra 8*). [əgər,]

Almış çəhār güşədən ətrāfımı gəmün
 'Eşqün **əgər** baña verə bir fūrşət ağılaram (*Gazel 133, Mısra 16*). [əgər,]

Könlül cərahəti çün zəhm-i tığ-i əbrüdur
Əgər oləm də h'əşam dəhi mərhəm istəmə'nəm (*Gazel 135, Mısra 6*). [əgər,]

Əgər görməz gözim ruhsāruvi 'eyb etmə ey gül-ruḥ
 Yüzündən dūr olan gözdə nə mümkündür ki nūr olsun (*Gazel 150, Mısra 3*). [əgər,]

Əgər dəşt-i cūnun içrə mənim tək oləsə Məcnūnı
 Nə mümkün sən tək olsun ey pəri Leylāsı dövrānun (*Gazel 160, Mısra 3*). [əgər,]

Dād-ı hicrān tənə-i yārān cəfā-yı rüzgār
 Öldürür āhır **əgər** min oləsə cānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 6*). [əgər,]

Bu pīç ü tīb ilə ol gül-ruḥun zūlf-i mutarrāsın
Əgər tərsə görə bi'llāh salur gözəndə çəlipāsın (*Gazel 162, Mısra 2*). [əgər,]

Olur Zū'ī kimi Mūsā gəm-i 'eşqünlə həkistər
Əgər Sīnā-yı kūyundə görə rüyun təcəllāsın (*Gazel 162, Mısra 10*). [əgər,]

Əgər Fərhād tək zəhr içdün isə yār-ı Şīrīnlə
 Vəlīkən şükr qıl āhır nəfəs dildārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 11*). [əgər,]

Əzəldə şıdıq ilə hīdmət qıl istəyürsən **əgər**
 Məqām-ı qurb tapub 'əqibət əmīr oləsən (*Gazel 170, Mısra 7*). [əgər,]

Əgər şahinə hər gün eyləmək bir qan olub rüzī
 Təgāfül birlə min min eyləmə hər gündə qan Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 5*). [əgər,]

Dındırsən **əgər** adını bilməz kəsə hədsiz
 Verdün gərəyin şahib-i dövlət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 9*). [əgər,]

Yandursə **əgər** ot nədi təqşiri fəqirün
Bəs rüz-i əzəl onda hərərət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 33*). [*əgər,]*

Var isə 'əqlün **əgər** h'vab-ı həyālun h'oş dut
Nə cıhar muncə gəm ü möhnət-i cən-fərsādən (*Gazel 173, Mısra 15*). [*əgər,]*

Gör kimdədür qüşür **əgər** yohdı meyvəsi
Ummaq olur mı bu sözi bīd ü çinārdan (*Gazel 176, Mısra 15*). [*əgər,]*

Pərvānə olə könlüm **əgər** sən tək bir şəm'
Görməz gözəlīm gər gəzə yüz əncümən içrə (*Gazel 187, Mısra 7*). [*əgər,]*

Lālə pəjmürdə şənübər ham olur ey gül-rū
Qədəm-i lütfün **əgər** tərif-i gülüstānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 6*). [*əgər,]*

H'oşdı 'uşşāqə tamāşā-yı gül-i rüyun **əgər**
Yüz min ay u il keçüb fəşl-i gülüstān olmasə (*Gazel 197, Mısra 5*). [*əgər,]*

Mürdə cismin 'āşiqün qılmazdun əhyā hər nəfəs
Mö'cüz-i 'İsā **əgər** lə'lündə pünhān olmasə (*Gazel 197, Mısra 8*). [*əgər,]*

Əgər ol büt əlində Zū'iyā mey cāmını görsön
Dil ü dünyā vü dīn ü cān ayağınə nişār eylə (*Gazel 199, Mısra 9*). [*əgər,]*

Zū'iyā yoh elə dil-dün-ı gəm hicrānında
İstəsön vüslət **əgər** qönçə-i həndānı ilə (*Gazel 204, Mısra 14*). [*əgər,]*

Əgər behiştə min hür versə Tarı baña
Döğül 'əvəz birinə ol günün bu dünyədə (*Gazel 206, Mısra 9*). [*əgər,]*

Cəməşid yā Sikəndər **əgər** olson ey könlül
Əhır fənādi çünki fənādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 7*). [*əgər,]*

E'tibārı yuhunun yohdı **əgər** 'āləmdə
Şidqlə çünki gətürdim saña imān yuhudə (*Gazel 210, Mısra 7*). [*əgər,]*

Başda var şür **əgər** əldə ayağ olmasə də
H'oş keçir yār ilə bəzm içrə cırāğ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 1*). [*əgər,]*

Zū'iyā bir də görüb ölsəm **əgər** olmaz gəmim
Ol nihānı kim vüşāl-ı gül-'izārım var idi (*Gazel 225, Mısra 13*). [*əgər,]*

Düşsə səbə güzārün **əgər** küy-ı yārə bir
Sölə bu möhnət ü gəmimi āh zārımı (*Gazel 228, Mısra 7*). [*əgər,]*

Tapmazdı hīç Nüh o tūfāndan nicāt
Nüh içün olmasaydı **əgər** nəhūdā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 26*). [*əgər,]*

Hāqānilər gəlür genə dövrānə ey Ğərīb
Olaydı ihtisān ilə Toğrul Tigin **əgər** (*Kaside 3, Mısra 29*). [*əgər,]*

Cən fədādır olə hər buq'ədə hāl əhli **əgər**
Qıl ü qāl əhlinə lāzım açə bār-ı nəhvət (*Kaside 5, Mısra 47*). [*əgər,]*

Çohdı dünyədə **əgər** şahib-i dövlət nə gərək
Hāl bilməz gözəli istəmər əhl-i 'işrət (*Kaside 5, Mısra 51*). [*əgər,]*

Piyadə rəh dönüb bu dərgahə bir ata gəldim mən
Əgər fıl oləsə gəm yoh sən tək şāh-ı cəhānım var (*Kaside 7, Mısra 34*). [*əgər,]*

Yüz həzīnün də **əgər** oləsə ölümdür əhırı
Hərc qılmə səhlə fikr eylə səfəhət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 13*). [*əgər,]*

İstəyürsən hər iki dünyədə rəhətliq **əgər**
Həqqinə bəhş eylə mey key gər ki rəhət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 17*). [*əgər,]*

Olmasaydı o **əgər** eylə yəqīn kim mən-i zār
Az zəməndə tən-i bīmārım olurdı bī-cān (*Kaside 14, Mısra 21*). [*əgər,]*

Pül oləsə növ-bəhār olı qış mövsümü **əgər**
Pül olmasə olarsən düzəhdə nərde (*Kaside 19, Mısra 21*). [*əgər,]*

Cəmi'-i hikmət-i 'elm-i zəmin[i] Yünānun
Bu yerdə zāhır olubdur **əgər** sühulət ilə (*Kaside 20, Mısra 16*). [*əgər,]*

Dürüst bahson **əgər** bilməz öz adın yazmaq
Bu qism ədəm-i molladı nə dələlət ilə (*Kaside 20, Mısra 33*). [*əgər,]*

Nə desə vəsfivə **əgər** Zū'ī
Deyəcək cüz'-i mühtəşər Zū'ī (*Mesnevi 2, Mısra 39*). [*əgər,]*

Əgər təlh oləsə də şirīn olur kām
Ki şirīnliq gərək olsun sər-əncām (*Mesnevi 3, Mısra 11*). [*əgər,]*

Huşul oləsə **əgər** feyz-i vüşulun
Yetüşsə şəmmə gər zövq-i məqālun (*Mesnevi 3, Mısra 21*). [*əgər,]*

Mə'rifət əhlində **əgər** oləsə zər
Qoyar mı həm həbində havf u hətər (*Mesnevi 10, Mısra 21*). [*əgər,]*

Olsa hikmətdə bir kişi Loqmān
'Elm ilə mürdəyə **əgər** verə cən (*Mesnevi 11, Mısra 34*). [*əgər,]*

Bu 'anādil bu bələbil bu gülüstān bu cəmən
'Eyni cənnətdi nəşāt eylə **əgər** ədəmsən (*Mesnevi 15, Mısra 10*). [*əgər,]*

Ol hələtün gədəliqı bir səhriyār idi
Bu həl ilə nə zövqü **əgər** hökm-rən olam (*Muhammes 1, Mısra 12*). [*əgər,]*

Hər bir qədər **əgər** olə də māl ü dövləti
Ağsaqqalun dutar mı cavānlarlə şöhbəti (*Muhammes 1, Mısra 15*). [*əgər,]*

Şəd-həyf həft uduzdim [o] həftād səlīmı
Bir fikr qılsa idim **əgər** mən [ki] mālīmı (*Muhammes 2, Mısra 20*). [*əgər,]*

Ölüdür bātini zāhirdə **əgər** əhyādur
Bədən-i mürdə içün rüh-i rəvāndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 9*). [*əgər,]*

Nə müsibət var isə eylədi çərḥ-i gəddār
Şəbr qıldım nə bələ oldı **əgər** cümlə düçār (*Müseddes 2, Mısra 24*). [*əgər,]*

Bir zərrə söz olmadı qəzādān mə'lūm
Çoḥ baḥdım **əgər** diqqət ilə təfsīrə (*Rūbai 2, Mısra 4*). [*əgər,]*

Dünyāsi olur behişt tək āḥırı də
Bir 'avrət alub **əgər** iki dövlət alur (*Rūbai 6, Mısra 4*). [*əgər,]*

Olmasə pūli **əgər** oləsə də 'elmulāhi
Həlq sölər ki qovun getsün elə kəm-rāhi (*Terci-bend 1, Mısra 19*). [*əgər,]*

əgərçi: *Her ne kadar, ... isə de, gerçi.*

Cəhān köçübdı behiştədən **əgərçi** ləzzət ilə
Nə sūd həlq qalub zülmət-i cəhālət ilə (*Kaside 20, Mısra 1*). [*əgərçi,]*

Əgərçi 'āləm içrə növ-bəhār dirəht-əfzādur
Behişt-i 'ədn əsası küḥ şəḥrālardə bərpādur (*Gazel 40, Mısra 1*). [*əgərçi,]*

Əgərçi sūrə-i və's-şəms ü və'z-zuhā oḥunur
Vəlik bātini ruḥsārına kināyətı var (*Gazel 78, Mısra 7*). [*əgərçi,]*

Əgərçi āb-ı həyāt oləsə içmə nə-dānlə
Ki 'əqibət əsəri cənə zəhrdür rəsmdür (*Gazel 80, Mısra 5*). [*əgərçi,]*

Bir iki cām-ı həkīmānə əhl-i həl ilə
Əgərçi nüş edəsən zəḥm-i cənə mərhəmdür (*Gazel 80, Mısra 8*). [*əgərçi,]*

Nə zövqi həfīrə həl əhli olmasə yārun
Əgərçi həndə-i Yüsif hünərdə Rüstəmdür (*Gazel 80, Mısra 10*). [*əgərçi,]*

Əgərçi türrelərün kəfir-i siyəh-dildür
Mənəm tək 'āşiq içün lək dīn ü imāndur (*Gazel 81, Mısra 5*). [*əgərçi,]*

Əgərçi həlq-i cəhān 'eys ü 'işrəti istər
Cəhīmdür bāna ey dost bu cəhān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 3*). [*əgərçi,]*

'Āşiq olan **əgərçi** edər āh zārliq
'Āşiqə h' oşdı yār yolundə nizārliq (*Gazel 111, Mısra 1*). [*əgərçi,]*

Əgərçi mey günāh olmaq bizə naşş ilə səbitdür
Vəli yār ilə mey nüş eləyüb əhl-i səvāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 9*). [*əgərçi,]*

Rəmīdə etdün **əgərçi** həfā ilə məndən
Rəqibə Bārī ol āhūni etmə rām fələk (*Gazel 118, Mısra 7*). [*əgərçi,]*

Sələmdən sora 'əczinlə 'ərz-i həl elə
Əgərçi könlü olubdur mişāl-i səng-i ruḥām (*Gazel 129, Mısra 6*). [*əgərçi,]*

Mən ağlaram **əgərçi** bāna 'eyb edərsə həlq
Bi'llāh firāqə yoḥdı belə təqət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 3*). [*əgərçi,]*

H' oşdur **əgərçi** əhl-i cəhānə behişt-i hūr
Sənsiz əgər məqāmım olə cənnət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 7*). [*əgərçi,]*

Könlü **əgərçi** sən-i zārı pür-gəm istəmənəm
Vəli həyālın o məh-pārənün kəm istəmənəm (*Gazel 135, Mısra 1*). [*əgərçi,]*

Əgərçi həsrət-i zülfünlə bir sevdā-yı məcnūndur
Görəndə 'arızün ey məh olur dīvānətər könlüm (*Gazel 143, Mısra 5*). [*əgərçi,]*

Zū'ī **əgərçi** mən' edürəm həlqi yārdan
Mümkün mi şəm' dövrinə pərvānə gəlməsün (*Gazel 146, Mısra 13*). [*əgərçi,]*

Əgərçi ey mey-i gül-fām lə'l-i nəbə bənzərsən
Ləb-i yārim yanında lək sən hün-əbə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 1*). [*əgərçi,]*

Əgərçi ayrıluban məndən ey sənəm getdün
Firāqun ilə bāna eləyüb sitəm getdün (*Gazel 163, Mısra 1*). [*əgərçi,]*

Cəfā qılmə kərəm qıl Zū'iyə ey şüh lütf eylə
Əgərçi yoḥ gözəllərdə n' olur görsəm vəfā səndən (*Gazel 168, Mısra 18*). [*əgərçi,]*

Əgərçi olmuş iydün mürdə hicr-i yār ilən āḥır
Məsīhi vəqt olan ol lə'l-i gövhərbāra yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 9*). [*əgərçi,]*

Əgərçi cins cinsə meyl qılmaq mö'təbər sözdür
Dögülsən nişə bəs şā'irlərə sən mehribān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 3*). [*əgərçi,]*

Vəlik bātini bi'llāh kināyətündi sənün
Əgərçi zāhiri və's-şəms və'd-ḡuḥā oḥunur (*Gazel 174, Mısra 7*). [*əgərçi,]*

Nə sūd rəşhə-i əltāf yoḥdı məhundan
Əgərçi yandı könlü çərḥi dūd-ı āhundan (*Gazel 185, Mısra 1*). [*əgərçi,]*

Əgərçi olmasa də nəqd-i cānımız məqbūl
Yanımda zərrə qədər bārī e'tibārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 5*). [*əgərçi,]*

Əgərçi olmuşuq imdi əsir-i qayd-ı 'əyāl
Döğüldü belə bizim də zəmənamiz var idi (*Gazel 236, Mısra 7*). [*əgərçi,]*

Əgərçi Zū'ī kimi imdi hənə bərdüşam
H' oş ol ki meykədələr içrə hənəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 9*). [*əgərçi,]*

'Elm ilə oldı gör ki şəhənşāh İngilis
Kəmədür **əgərçi** cümlə miləldən cəmə'əti (*Kaside 2, Mısra 24*). [*əgərçi,]*

Heyvəndılar həqiqəti insān döğül tēmām
Bənzər **əgərçi** zāhiri insānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 18*). [*əgərçi,]*

Əgərçi tənə gəldim getdim ol vīrənə qalmışdan
Genə fikr eylərəm kim andə yüz gənc-i nihānım var (*Kaside 7, Mısra 15*). [*əgərçi,]*

Bu idi doğrı söz kim 'ərz olundu hāk-ı pāyundə
Əgərçi şā'irəm mən dəhrdə yüz min yalanım [var]
(*Kaside 7, Mısra 36*). [*əgərçi,]*

Əgərçi şürət-i şəhsiyyə tapmayur təğyir
Vəlīk 'elm qılır çox ziyadə nöqsānı (*Kaside 23, Mısra 29*). [*əgərçi,]*

Əgərçi şürətə təğyir geyr-i mümkündür
Vəlī təğayyūri mümkündi hāl-i mə'nānı (*Kaside 23, Mısra 31*). [*əgərçi,]*

Əgərçi Rus dilini bilməgi günāh desōn
Qamu dili niyə dərən bilən Süleymānı (*Kaside 23, Mısra 71*). [*əgərçi,]*

Əgərçi ismdə şe'rimdə səktə vāqe'dür
Ləfifədür genə əş'ərdə o səktə 'əyān (*Kut'a-ı Kebir 1, Mısra 19*). [*əgərçi,]*

Əgərçi h' oşdu hālīm ğurbət içrə
Vücüdumdür sələmət şəhəhət içrə (*Mesnevi 12, Mısra 15*). [*əgərçi,]*

Fānī dünyādān **əgərçi** belə nālān gedürəm
Bī-vəfā ümmət əlindən cigəri qan gedürəm (*Müseddes 2, Mısra 17*). [*əgərçi,]*

əhātə elə-: Çevrelemek, kuşatmaq, sarmak.

Dün ki bāz-ı fələk öz lānəsin etdi məqām
Məş'əl-i şīdi **əhātə elədi** zəng ü zəlām (*Kaside 13, Mısra 2*). [*əhātə elədi, -di]*

Fövc-i sərmə ki **əhātə eləyüb** şəhrānı
Görməyürsən ki tēmām dağları dutmuşdur qar (*Kaside 6, Mısra 23*). [*əhātə eləyüb, -y, -üb]*

əhbāb: Dost, bildik, tanıdık; Sevilən kimsələr, dostlar.

Gördükdə ilticā edərəm küyun itlərin
Əhbāblər bəli edər əhbābə ilticā (*Gazel 11, Mısra 8*). [*əhbāblər, -lər]*

Gördükdə ilticā edərəm küyun itlərin
Əhbāblər bəli edər **əhbābə** ilticā (*Gazel 11, Mısra 8*). [*əhbābə, -ə]*

Çəsmün etsə gər baña min cövr könlüm inciməz
Rəsmdür bīmār edər **əhbābına** dā'im 'ətib (*Gazel 18, Mısra 6*). [*əhbābına, -i, -n, -ə]*

Belə inşāf olur əhbābını yād eyləməz **əhbāb**
Saña āhır bu hişlətdən yetər çox çoh ziyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 7*). [*əhbāb,]*

Belə inşāf olur **əhbābını** yād eyləməz əhbāb
Saña āhır bu hişlətdən yetər çox çoh ziyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 7*). [*əhbābını, -i, -n, -i]*

Hudāvənd eyləsün **əhbābına** lütfün ziyād 'ömrün
Nə qədri dövr edər əflāk bəqīdūr cəhān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 23*). [*əhbābına, -iv, -ə]*

İmdidən titrəməgə durdı vücūdım yek-sər
Nə-gəhān bir nəfər **əhbāb** baña etdi güzər (*Kaside 6, Mısra 20*). [*əhbāb,]*

Mənim tək hansı kəsdür kim düşüb **əhbābdən** ayru
Mənim tək hansı bülbul tərki bağ u büstān qılmış (*Kaside 11, Mısra 5*). [*əhbābdən, -dən]*

Düşəndə yədīmə **əhbāblar** bəzmindəki dəmlər
Bu həsrət könlümü dağ eyləyüb hər ləhzə qan qılmış (*Kaside 11, Mısra 3*). [*əhbāblar, -lar]*

əhbāb-ı mürüvvət: Yiğitlik, insanlık sahipleri.

Məfqud olub 'ənqā kimi **əhbāb-ı mürüvvət**
Seyir eləsən 'āləmi hər yanə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 9*). [*əhbāb-ı mürüvvət,]*

'əhd: Yemin, ant, söz.

Könlü bu 'əşrdə **'əhd** ü vəfānı ahtarma
Şədaqət ilə olan əşnānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 1*). [*'əhd,]*

Nə-büd olub mə'rifət əhli bu zəməndə
Həm 'əhdə vəfā **'əhd** ilə peymān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 4*). [*'əhd,]*

Nə-büd olub mə'rifət əhli bu zəməndə
Həm **'əhdə** vəfā 'əhd ilə peymān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 4*). [*'əhdə, -ə]*

Cəhəndə əşnālıqdə vəfā vü **'əhd** derlər var
Baña kim əşnā oldısa āhır bī-vəfā çıhdı (*Gazel 254, Mısra 7*). [*'əhd,]*

Getmiş qədimdə olan **'əhd** ü vəfā dəhi
İnşāf ilə şədaqət cüd [u] səhā dəhi (*Muhammes 1, Mısra 23*). [*'əhd,]*

‘əhd [ü] peymān: *Kuvvetle verilen söz, yemin.*

Üz görədür hər söz olsa həlq ara kizb ü riyā
Doğrı söz şıd-q-i diyənət **‘əhd [ü] peymān** qalmayub
(*Kaside 4, Mısra 8*). [*‘əhd [ü] peymān,]*

əhibbā: *Dostlar, ahbaplar, tanıdıklar, bildikler.*

Şəbə sölə özün ol gəfil-i dil ağāhə
Ki gəfil olmə **əhibbādan** ey rəfiq-i müdām (*Gazel 129, Mısra 22*). [*əhibbādan, -dan]*

əhil: *Maharet sahibi. Bir yerde ikamet edenler.*

Nə Qudyal əhlim imdi nə Şirvān əhli ey sərvər
Gərəz kim dār-ı dünyədə pərişān hanümānım var (*Kaside 7, Mısra 11*). [*əhlim, -im]*

əhkām-ı hudā: *Allah'ın emirleri.*

Əhkām-ı Hudā şə'r-ı peyām-bər unuduldu
Bu həlq-i zəmənun Tarısı sım ü zər oldı (*Gazel 239, Mısra 5*). [*əhkām-ı hudā,]*

əhl: *Bir yerin, bir topluluğun halkından olanlar, oraya mensup bulunanlar, cəməat.*

Zəhid şifət-i Zū'ı riyā **əhlisən** imdi
Nə məscidə nə məşrəb-i rindānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 13*). [*əhlisən, -i, -sən]*

Nə həşil şə'rdən Zū'ı nə nəf'ı hıkmət-i 'elmün
Bu sə'ət şahib-i zər hər hünər **əhlindən** ə'lədur (*Gazel 40, Mısra 14*). [*əhlindən, -i, -n, -dən]*

Cəhālət **əhlinün** Yə'cūcunə Zū'ı giriftərəm
Bu dərdi çəkməgə sad heyf kim İskəndərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 13*). [*əhlinün, -i, -n, -ün]*

Gər mə'siyət əhlində olur dövlət-i bī-həd
Fısq **əhli** içün pəs belə zillət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 10*). [*əhli, -i]*

Gər mə'siyət **əhlində** olur dövlət-i bī-həd
Fısq əhli içün pəs belə zillət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 9*). [*əhlində, -i, -n, -də]*

Bu qədri dərd ü möhnətlə ölüb qurtarmadun Zū'ı
Şəməhı **əhliyüq** məşhür sözdür 'ərimiz yohdur (*Gazel 79, Mısra 12*). [*əhliyüq, -i, -y, -üq]*

Nə dəm ki mə'rifət **əhlilə** h'oş keçər bi'llāh
Yüz il gər 'ömrün olə həşili həməən dəmdür (*Gazel 80, Mısra 3*). [*əhliylə, -i, -y, -lə]*

Nə-büd olub mə'rifət **əhli** bu zəməndə
Həm 'əhdə vəfā 'əhd ilə peymān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 3*). [*əhli, -i]*

Budur bundan səvā yohdur vüşāl-i yārə bir çarə
Təriq **əhlinə** məqsüdə yetüsməkçün bu rəh-bərdür (*Gazel 88, Mısra 6*). [*əhlinə, -i, -n, -ə]*

Məscid **əhlində** ki yoh zövq Hudāyā n'olı bir
Güşə-i meykədədə məclis-i 'ürfānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 11*). [*əhlində, -i, -n, -də]*

Nə dındür hansı məzhəbindü yā Rəb kim səhā əhlin
Səfəhət **əhli** derlər şahib-i əhsān-ı ə'tāyə (*Gazel 212, Mısra 14*). [*əhli, -i]*

Nə dındür hansı məzhəbindü yā Rəb kim səhā **əhlin**
Səfəhət əhli derlər şahib-i əhsān-ı ə'tāyə (*Gazel 212, Mısra 13*). [*əhlin, -i, -n]*

Mə'ışət büstānında cəhān **əhlinə** gül yetdi
Mənim bu qara bəhtimdən piyāz u kəndənə çıhdı (*Gazel 254, Mısra 5*). [*əhlinə, -i, -n, -ə]*

Nə Qudyal əhlim imdi nə Şirvān **əhli** ey sərvər
Gərəz kim dār-ı dünyədə pərişān hanümānım var (*Kaside 7, Mısra 11*). [*əhli, -i]*

Dögül bu növ'lə cānım 'ulüm **əhli** görək
Verə cəvāb mətün sā' ilə ləyqət ilə (*Kaside 20, Mısra 29*). [*əhli, -i]*

Əzəl zəməndə də inşandə var idi çıplaq
Nə düşsə **əhl** qılurdu keçirdi sāmāni (*Kaside 23, Mısra 38*). [*əhl,]*

Eylərlər idi cümlə 'ulüm **əhlinə** hörmət
Cövr etdi 'əfā batdı səhāvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 9*). [*əhlinə, -i, -n, -ə]*

Zərdür bu cəhān **əhlinə** mə'būd-ı həqıqı
Allāh peyām-bər o 'ibādət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 19*). [*əhlinə, -i, -n, -ə]*

Bəhr-i 'ürfān Əmīrhān ki Hudā-yı mənnān
Eyləyüb zātını dərd **əhlilər** içün dərmān (*Mesnevi 1, Mısra 28*). [*əhlilər, -i, -lər]*

İki səhā **əhlinə** mümtāzsan
Səhāvətdə zübdə-i Qafqāzsan (*Mesnevi 5, Mısra 75*). [*əhlinə, -i, -n, -ə]*

Cümlə şəhr **əhli** du'ā-güdi o zāt-ı pākə
Yetüb əvəzə'-i 'elm ü 'əməli əflākə (*Mesnevi 6, Mısra 29*). [*əhli, -i]*

Mə'rifət **əhli** səhā əhlinə hān sözlər
Kimə hər nəhv-i hıtab eyləsə cān sözlərlər (*Mesnevi 6, Mısra 51*). [*əhli, -i]*

Mə'rifət əhli səhā **əhlinə** hān sözlər
Kimə hər nəhv-i hıtab eyləsə cān sözlərlər (*Mesnevi 6, Mısra 51*). [*əhlinə, -i, -n, -ə]*

Cümlə həlq ilə vücüd **əhlinə** eylər hörmət
Elə bəg-zadələrin hıdməti 'ayn-ı dövlət (*Mesnevi 6, Mısra 53*). [*əhlinə, -i, -n, -ə]*

Bilmürəm kim nə edək tã bu cünün-ı cəhli
Gedübən biz də olaq ‘elm ilə ‘ürfən **əhli** (*Mesnevi 9, Mısra 64*). [*əhli, -i*]

Bu zəməni **əhlidi** kim anlamayub nîk [ü] bədi
Deyər ‘ālim onə kim başınə bir ağ dolədi (*Mesnevi 9, Mısra 35*). [*əhlidi, -i, -di*]

Nədür səbəb çərğ olub kəc-mədār
Mə‘rifət **əhlin** eləyür h̄vār u zār (*Mesnevi 10, Mısra 16*). [*əhlin, -i, -n*]

Mə‘rifət **əhlində** əgər olsə zər
Qoyar mı həm həbində havf u hətər (*Mesnevi 10, Mısra 21*). [*əhlində, -i, -n, -də*]

Atam rəsul-i Hüdādən şora nifāq **əhli**
Nə növ‘ eylədilər gör ki tärmar məni (*Müseddes 2, Mısra 15*). [*əhli, -i*]

İmdi bildim ki hünər dəhrdə ancaq zər imiş
Mə‘rifət **əhli** cəhān çeşminə həkistər imiş (*Terci-bend 1, Mısra 6*). [*əhli, -i*]

əhləq-i həsən: Güzel ahlak.

Cümlə **əhləq-i həsən** ismi Hüseyn Hān ki Hüdā
Eyləyib əhsən-i təqvimdə zātın h̄ilqət (*Kaside 5, Mısra 35*). [*əhləq-i həsən,]*

əhl-i bid‘ət: İslām dinində Hz. Muhammed zamānında
bulunmayıp sonradan ortaya konan h̄üküm ve ādetlere
inananlar.

Müsəvī ‘İsəvī Dəhrī H̄ikəmi Dövrüyyə
Nürī vü nārī vü h̄urşīdī vü **əhl-i bid‘ət** (*Kaside 5, Mısra 22*). [*əhl-i bid‘ət,]*

əhl-i bəzm: Meclis ehli.

Nə yerdən ey pəri rüyum koñıldə intizārın var
Ki pozdun **əhl-i bəzmün** h̄atirin sölə nə kārın var (*Gazel 46, Mısra 2*). [*əhl-i bəzmün, -iün*]

əhl-i cəhālət: Cehalet ehli, bilmeyenler.

Nə sūd o vəqtə bizim ‘ömrümüz vəfā etməz
Tükəndi **əhl-i cəhālət** içində həsrət ilə (*Kaside 20, Mısra 38*). [*əhl-i cəhālət,]*

əhl-i cəhān: Dünya ehli, insanlar.

Gözlərdi təməni **əhl-i cəhān** həqq-i səlāmi
N’oldı o şədəqət o məhəbbət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 7*). [*əhl-i cəhān,]*

Şükrələr kim Zū‘iyā ‘eşqindən ol məh-pārənün
Döndülər **əhl-i cəhān** çāk-ı girībānün görüb (*Gazel 19, Mısra 16*). [*əhl-i cəhān,]*

Tək tək ādəmdə qalub ‘elm ü səhā vü imān
Yohdı onları də bu **əhl-i cəhāndən** tanıyan (*Mesnevi 6, Mısra 8*). [*əhl-i cəhāndən, -dən*]

Birisi fəqr ü biri dövlətilə olmaqlıq
Təməni **əhl-i cəhānə** bu sirr mübhəmdür (*Gazel 80, Mısra 16*). [*əhl-i cəhānə, -ə*]

H’oşdur əgərçi **əhl-i cəhānə** behişt-i h̄ür
Sənsiz əgər məqāmım olə cənnət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 7*). [*əhl-i cəhānə, -ə*]

əhl-i davāt: Kalem ehli.

Nə biləcək qədrüvi **əhl-i davāt**
Qalmısın bu növ‘ ilə həyrān māt (*Mesnevi 5, Mısra 47*). [*əhl-i davāt,]*

əhl-i dil: Gönül ehli.

Hər zəməndə olubsə bir **əhl-i dil**
Çərğ eyləyübdür onı zār u zəlīl (*Mesnevi 10, Mısra 17*). [*əhl-i dil,]*

Etdün siyāh çeşmün ilə şayd **əhl-i dil**
Ahılları nə sehr ilə şir-əfgən eylədün (*Gazel 164, Mısra 11*). [*əhl-i dil,]*

əhl-i dövlət: Ululuk sahibi kimsələr.

Bəhşiş ilən **əhl-i dövlət** şān u şövkət arturur
Yohdı bəhşiş bā‘iş oldur şövkət-i şān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 11*). [*əhl-i dövlət,]*

əhl-i ‘elm: İlim ehli.

Bir **əhl-i ‘elm** yoh sūzə rühə şəfā verə
Nə əhl-i şe‘r söhbəti dəhən dəgə verə (*Muhammes 3, Mısra 45*). [*əhl-i ‘elm,]*

Hər gürühun nə qədər var isə **əhl-i ‘elmi**
Görmədim h̄iç birinün qolu içün bir qüvvət (*Kaside 5, Mısra 23*). [*əhl-i ‘elmi, -i*]

əhl-i ‘eşq: Aşk ehli, aşıkılar.

‘İtāb u nəzun olur əhl-i ‘eşq içün ‘işrət
H̄itāb-ı qəhrün ‘uşşāqə təzədən cāndur (*Gazel 81, Mısra 9*). [*əhl-i ‘eşq,]*

Təğāfül eyləyübən salmə **əhl-i ‘eşqi** gəmə
Bu qədrī cövrə dəhī olmə çoh rızā kāzım (*Gazel 137, Mısra 19*). [*əhl-i ‘eşqi, -i*]

əhl-i ezmān: Zamanların ehli.

Sāqiya ver şarab-ı ‘ürfandan
Gəlmışəm tənə **əhl-i ezmāndan** (*Mesnevi 11, Mısra 2*).
[əhl-i ezmāndan, -dan]

əhl-i hāl: Bir mənəvi derecenin tecellisini və zevkini
rühunda hissədən(ler), sözdə kalmayıp mənəviyyət zevkini,
ilāhi tecelliləri və vahdet neşəsini bizzat yaşayan(lar), vecd
sāhipləri, hakikat ehli, hal ehli.

Yoh **əhl-i hāl** şərh eləyim tə bəllərlərim
Çohdur şikāyətim mənim pərvərdigār ilə (*Kaside 21, Mısra 3*).
[əhl-i hāl,]

Bir iki cām-i həkīmānə **əhl-i hāl** ilə
Əgərçi nüş edəsən zəhm-i cānə mərhəmdür (*Gazel 80, Mısra 7*).
[əhl-i hāl,]

Əgər bir **əhl-i hāl** olsə mey iç ‘eyş eylə Zū’i tək
Həqədur bī-sər ü pələ içüb əhl-i ‘əzāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 13*).
[əhl-i hāl,]

əhl-i hīkmət: Hikmet ehli.

Bir mən-i zār döğüldür belə cövr ü zülmi
Əhl-i hīkmət nə qədər var isə əzārı olub (*Gazel 32, Mısra 8*).
[əhl-i hīkmət,]

əhl-i himmət: İhsan ehli.

Yohdur bizim bu ‘əşrimizün **əhl-i himməti**
Tə gözləsün tə‘əşşüb ilə dīn ü milləti (*Kaside 2, Mısra 1*).
[əhl-i himməti, -i]

əhl-i ‘ibādət: İbadət ehli.

Tā‘ətdədi gər vüs‘ət-i əndāzə-i dünyā
Pəs **əhl-i ‘ibādətdə** fuqārət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 7*).
[əhl-i ‘ibādətdə, -də]

əhl-i imān: İnananlar ehli.

Nə çārə belə bu ‘āləm təmāmı cūhhālə
Ki saldı zülmət-i cəhl içrə **əhl-i imānı** (*Kaside 23, Mısra 68*).
[əhl-i imānı, -i]

əhl-i islām: İslam milleti.

Əhl-i İslāmda çohdur mütə‘əddid məzhəb
Sünni vü Şi‘ə vü şeyhi vü tənāsül-‘üzlət (*Kaside 5, Mısra 19*).
[əhl-i islāmda, -da]

əhl-i ‘işrət: İçki ehli, meyhane/əğlence meclisi topluluğu.

Çohdı dünyədə əgər sāhib-i dövlət nə gərək
Hāl bilməz gözəli istəməz **əhl-i ‘işrət** (*Kaside 5, Mısra 52*).
[əhl-i ‘işrət,]

Nə dildə bir gəm-i hicrān nə küdürət idi
Döğüldi belə dāmən də bir **əhl-i ‘işrət** idi (*Tahmis 2, Mısra 14*).
[əhl-i ‘işrət,]

əhl-i kitāb: Kitap ehli, din iman sahibi.

Hət-i dildārdan dā‘im alub dərs-i kəlamu‘llāh
Cəməli müşafin vird eyləyüb **əhl-i kitāb** olmaq (*Gazel 115, Mısra 6*).
[əhl-i kitāb,]

əhl-i küfür: Allah’a inanmayan cemaat.

Çoh bəhmə həy-i hüyunə zāhirdə zāhidün
Diqqətlə bəh ki bātini **əhl-i küfürdür** (*Gazel 74, Mısra 6*).
[əhl-i küfürdür, -dür]

əhl-i kəməl: Kemal ehli.

Zū’i dil-həstəyə göstərmədi zərrə vəfā
‘Ādəti **əhl-i kəmələ** dā‘im etməkdür cəfā (*Tahmis 3, Mısra 18*).
[əhl-i kəmələ, -ə]

əhl-i ma‘ārif: İlim, hüner ehli.

Hər güşədə var idi təmām **əhl-i ma‘ārif**
İmdi olarun cümləsi nə-dənə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 5*).
[əhl-i ma‘ārif,]

Pəs olə gər **əhl-i ma‘ārifdə** zər
Həmcinsinə nə yerdə olsə verər (*Mesnevi 10, Mısra 31*).
[əhl-i ma‘ārifdə, -də]

əhl-i mürüvvət: Mert cemaat.

Var idi çoh üstədlərə əl dutan imdi
Hanı o şifət **əhl-i mürüvvət** hara getdi (*Kaside 24, Mısra 18*).
[əhl-i mürüvvət,]

əhl-i məclis: Meclis ehli.

Gərəz nə hıvāhiş edirdisə **əhl-i məclisdən**
Olurdi həzır o dām mişl-i rövze-i rizvān (*Kıt’a-ı Kebir 1, Mısra 31*).
[əhl-i məclisdən, -dən]

əhl-i mə’nā: Hakikat ehli.

Cəməl-i yārdur Zū’i təməttu‘dār dünyədə
Ki **əhl-i mə’nā** içrə bu mətā‘ə e’tibār olmuş (*Gazel 102, Mısra 12*).
[əhl-i mə’nā,]

əhl-i mə’rifət: Marifet, hüner ehli.

Bī-mə’rifət gənidi fəqir əhl-i mə’rifət
Fəqr ü gīmā nədəndi bu dünyədə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 5*).
[əhl-i mə’rifət,]

Cəhānı belə görüb **əhl-i mə'rifət** getdi
Bu 'əşrdə sölə Zü'î nə var bir də gələ (Gazel 211, Mısra 9).
[əhl-i mə'rifət,]

əhl-i mə'siyət: Günah ehli.

Şəfi'-i 'üşyān **əhl-i mə'siyət** rüz-i cəzā
Həq səni həlq eyləyübdür rəsm-nə'mā li'l-'ələmīn (Gazel 2, Mısra 6). [əhl-i mə'siyət,]

əhl-i savād: Yazıp okumasını bilənlər.

Ədyān mühtəlif hamı **əhl-i savāddur**
Yüzdən birində bizdə kitəbat görünməyür (Gazel 71, Mısra 3). [əhl-i savāddur, -dur]

əhl-i şe'r: Şiir ehli.

Bir əhl-i 'elm yolü süzə rühə şəfā verə
Nə **əhl-i şe'r** söhbəti dəhən dəgə verə (Muhammes 3, Mısra 46). [əhl-i şe'r,]

əhl-i səhā: Cömertlik ehli.

Bundan əqdəm **əhl-i səhā** var idi
Kān-ı 'əttār bəhr-i səhā var idi (Mesnevi 5, Mısra 55). [əhl-i səhā,]

Lik çü yolü imdi bir **əhl-i səhā**
Qəsidə vü şe'rə desün mərhəbā (Mesnevi 5, Mısra 57). [əhl-i səhā,]

əhl-i səhāvət: Cömert cemaat.

Var idi keçən 'əşrdə 'elm ilə səhāvət
Dərlər bu zəməñ **əhl-i səhāvət** nə içündür (Gazel 68, Mısra 13). [əhl-i səhāvət,]

Həlq-i cəhān səhānı səfih e'tibār edir
Bā'is budur bir **əhl-i səhāvət** görünməyür (Gazel 71, Mısra 10). [əhl-i səhāvət,]

əhl-i səvāb: Sevap ehli.

Əgərçi mey günāh olmaq bizə naşş ilə səbitdür
Vəli yār ilə mey nüş eləyüb **əhl-i səvāb** olmaq (Gazel 115, Mısra 10). [əhl-i səvāb,]

əhl-i təsbih: Allah'ı takdis və tənzih edənlər.

Nə Müğān bəlkə vādī-i Bərəhūt
Əhl-i təsbihdən şümār oldun (Kaside 16, Mısra 8). [əhl-i təsbihdən, -dən]

əhl-i 'ürfān: Hakkı tanıyıp bilən, hak və hakikatin özünə və esasına ulaşan, bilgi və marifət sahibi kimsələr.

Kəs ümüd ey dil cəhāndə **əhl-i 'ürfān** qalmayub
Ədəm itmiş dəhrdən əğār-ı insān qalmayub (Kaside 4, Mısra 1). [əhl-i 'ürfān,]

Cān-ı 'ələmdür həqiqət **əhl-i 'ürfān** dəhrdə
Həlq imdi şürət-i dīvārdur cān qalmayub (Kaside 4, Mısra 9). [əhl-i 'ürfān,]

Əhl-i 'ürfān müsāhibim var idi
Həsil idi nə mətləbim var idi (Mesnevi 2, Mısra 13). [əhl-i 'ürfān,]

Əhl-i 'ürfān bu şifət zār u pərişān oləcəq
Nə bilim dəhrdə əhür belə dövrān oləcəq (Gazel 113, Mısra 2). [əhl-i 'ürfān,]

Necə ki şürət ilən müttəhiddi cümlə bəşər
Mugāyərət nə qədərdür gör **əhl-i 'ürfānı** (Kaside 23, Mısra 36). [əhl-i 'ürfānı, -i]

Əhl-i 'ürfānı qoyub dəhrdə dāim 'üryān
Cühələ firqəsinə hil'ət-i zər Tārı olub (Gazel 32, Mısra 5). [əhl-i 'ürfānı, -ı]

Nə hānə səhib-i hānə gərəkdı 'ələmdə
Bu nüktədür sözi hər yerdə **əhl-i 'ürfānun** (Gazel 155, Mısra 12). [əhl-i 'ürfānun, -un]

Mürüvvət nükhəti sizdəndi dā'im **əhl-i 'ürfānə**
Kul-i cüd u səhāyə zātını Həq gülsitān qılmış (Kaside 11, Mısra 27). [əhl-i 'ürfānə, -ə]

əhl-i 'əyān: İyan ehli.

Çəkməyükdük pül ilə məlun gəmin
Hān u māl u **əhl-i 'əyānun** gəmin (Mesnevi 4, Mısra 18). [əhl-i 'əyānun, -un]

əhl-i 'əzāb: Eziyyət içinde olan.

Əgər bir əhl-i hāl olsa mey iç 'eys eylə Zü'î tək
Həttādur bī-sər ü pālə içüb **əhl-i 'əzāb** olmaq (Gazel 115, Mısra 14). [əhl-i 'əzāb,]

əhsən-i səbt-i peyğəmbər: Peyğəmbər (torununun) soyunun (çox) güzəli.

Səlil bir **əhsən-i səbt-i peyğəmbər** vāris-i Əhməd
Ki cədd-i pākını Həq bā'is-i kövn ü məkān qılmış (Kaside 11, Mısra 19). [əhsən-i səbt-i peyğəmbər,]

əhsən-i təqvīm: En güzel şəkildə.

Cümlə əhləqı həsən ismi Hüseyn Hān ki Hudā
Eyləyib **əhsən-i təqvīmdə** zātın hilqət (Kaside 5, Mısra 36). [əhsən-i təqvīmdə, -də]

Əhsən-i təqvīmlə olmuş mürəkəb-i peykərün
Qədəmin tūbādi küyun huld Kövsər ləblərün (Tahmis 3, Mısra 7). [əhsən-i təqvīmlə, -lə]

əhvāl: *Haller, durumlar, vəziyyətlər.*

Çeşm-i bîmārınun **əhvālını** sorson ey dil
Gülsitənə güzər et bu sözi ‘əbhərdən sor (*Gazel 63, Mısra 3*). [*əhvālını, -ı, -n, -ı*]

Həmi ‘ömrün qışı çatmış mənə həm qış fəşli
Belə **əhvālə** necə şəbr eləsin pəs bîmār (*Kaside 6, Mısra 6*). [*əhvālə, -ə*]

Mən də bir Türki qəşidə deyübən **əhvālım**
Etdim ol mənbə-i əlḫāf u səhāyə i-lām (*Kaside 13, Mısra 31*). [*əhvālım, -ım*]

On bir ay ‘işrət ü ‘eyş ilə keçür ovqātun
Bār bir ay keçən **əhvāl**ı sitigfār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 10*). [*əhvālə, -ə*]

Dāimā h'os keçürdi **əhvālım**
Çoḫ idi mülk ü dövlət ü mālım (*Mesnevi 2, Mısra 11*). [*əhvālım, -ım*]

Nədən yeyüm bu qış nədən yandırım
Mən belə **əhvāl**ı kimə qandırım (*Mesnevi 4, Mısra 38*). [*əhvāl, -ı*]

Güzərişim tā olə həlqə ‘əyān
Eyləyüm **əhvāl**ımı şərh ü bəyān (*Mesnevi 4, Mısra 4*). [*əhvālımı, -ım, -ı*]

Sər-be-sər **əhvāl**ımı təqrir edim
Cümlə həkayātını təhrir edim (*Mesnevi 5, Mısra 7*). [*əhvālını, -ı, -n, -ı*]

İndi lāzımdı ki izhār eləyüm **əhvāl**ı
Qalmasun hiç kəsün bî-hüdə qıl u qālı (*Mesnevi 6, Mısra 9*). [*əhvāl, -ı*]

Kasıblara qərz ver dəhi māl
Gör necə sora olur bu **əhvāl** (*Mesnevi 8, Mısra 56*). [*əhvāl,]*

Hər həftədə sorardı **əhvāl**ını
Hvāhişinə şərf edərdi mālını (*Mesnevi 10, Mısra 29*). [*əhvālını, -ı, -n, -ı*]

Təvəqqe‘m budı **əhvāl**ıvı bəyān edəsən
Həqir Zū‘ini bir sözlə şād-mān edəsən (*Mesnevi 14, Mısra 15*). [*əhvālını, -ı, -v, -ı*]

İndi bildim ki hünər dəhirdə ancaq zər imiş
Səndən özgə kimə mən şərh eləsəm **əhvāl**ı (*Terci-bend 1, Mısra 36*). [*əhvāl, -ı*]

əhvāl-ı bātin: *İç yüzün halləri.*

Qılır **əhvāl-ı bātin** zāhir ‘āləm içrə bir dəmdə
Dəmə mən küfr olur mu cām-ı bādə gər peyəmbərdür (*Gazel 88, Mısra 3*). [*əhvāl-ı bātin,]*

əhvāl-i mən-i müztər: *Çaresiz benin ahvāl.*

Fərək **əhvāl-i mən-i müztəri** bîmār elədi
O cəfāni ki bana eylədi əğyār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 13*). [*əhvāl-i mən-i müztəri, -i*]

əhyā: *Dirilər, canlılar.*

Çürüyüb belə müzməhil mövtā
Nə qılursan ki tā olur **əhyā** (*Mesnevi 11, Mısra 86*). [*əhyā,]*

Ölürdür bātinə zāhirdə əgər **əhyādur**
Bədən-i mürdə içün rüh-i rəvāndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 9*). [*əhyādur, -dur*]

Mürdə cismin ‘āşiqün qılmazdun **əhyā** hər nəfəs
Mö‘cüz-i ‘İsā əgər lə‘lündə pünhān olmasa (*Gazel 13, Mısra 7*). [*əhyā,]*

Mürdə cismin ‘āşiqün qılmazdun **əhyā** hər nəfəs
Mö‘cüz-i ‘İsā əgər lə‘lündə pünhān olmasa (*Gazel 197, Mısra 7*). [*əhyā,]*

əhz: *Almaq, alıp benimsemək; Zikir alma, dərvişliyə kabul edilip hər gün belli bir duā okumakla görevli kılınma.*

Hālından **əhz** edirdi köñül mürği dānəni
Ol gül üzündə tūrrə-i tərārə şānəni (*Müseddes 1, Mısra 27*). [*əhz,]*

Neyl-i tərīqət ara şidq ilə gəvvās olan
Mə‘rifətün **əhz** edər lü‘lū‘i qəltānını (*Gazel 245, Mısra 16*). [*əhz,]*

əhz et-: *Almaq, götürmək, alıp benimsemək.*

O sözün də genə bir yəhşısını **əhz etmüb**
Hər nə pöhrəsi vardır oları əzbər edüb (*Mesnevi 9, Mısra 61*). [*əhz etmüb, -m, -üb*]

Bî‘elm vəhşiyānə qırır birbirin tēmām
İnsānlıqı kənar edüb **əhz etmə** vəhşəti (*Kaside 2, Mısra 34*). [*əhz etmə, -mə*]

Yohsə çoḫ dünbülü-bāz ism-i bəg **əhz eyləyüb**
Özini bir adı bəgliklə nəcəbatlı bilüb (*Mesnevi 6, Mısra 55*). [*əhz eyləyüb, -y, -üb*]

əhz-i qəbəs: *Ateş parçası alma.*

Tā görməgə ruhsārın o küyə həvəs etdim
Mūsā kimi ol küydən **əhz-i qəbəs** etdim (*Gazel 130, Mısra 2*). [*əhz-i qəbəs,]*

əjdəhā: *Büyük yılan; Hz. Musa'nın sopasının yılanı dönüşməsi.*

Gər dutmayaydı şidq ilə Mūsā şəfi‘
Olmazdı hiç əsası onun **əjdəhā** ‘Əli (*Kaside 1, Mısra 18*). [*əjdəhā,]*

əjdəhā: *Büyük yılan.*

Gīsülərin gəmində pərişānam eylə kim
Bir **əjdəhā** alubdı mənim iki yanımi (*Gazel 234, Mısra 8*).
[əjdəhā,]

əjdər: *Büyük yılan; Sevgilinin saç.*

Zü'iyə devr-i məh-i ruhsārına gīsüləri
Sanki gənc-i şaygān üstünə bir **əjdər** gəlüb (*Gazel 21, Mısra 10*). [əjdər,]

əkl qıl: *Ye(mek)!.*

Bir cigər də ayda almə **əkl qıl** hün-ı cigər
Yıq gələn qoy qalsun ahırda nədəmət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 11*). [əkl qıl,]

əkməltu: *Maide suresi, 3. ayet.*

İbrāz-ı şövkətündədi **əkməltu** əyəsi
İzhār-ı dövlətündədi həm innəmā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 31*).
[əkməltu,]

'əks: *Ses ve ıstıq dalgalarının bir cismə çarpıp geri dönmesi ve bunun sonucunda duyulan ses, görülen ıstıq, yankı, yansı.*

H' oş ol zəməni ki yār mən-i zārə yār idi
Çəşmim cəməli **'əksi** ilə lələzār idi (*Gazel 222, Mısra 2*).
['əksi, -i]

'əks sal-: *Bir cismin parlak bir yerdə görünən hayəli, görüntüsü, yansıması, yansıtmak.*

Əldən yerə qoymazdı dəhi zāhid ayāğı
Gər **'əks şalə** sāğər-i şəhbāyə cəməlun (*Gazel 147, Mısra 8*).
['əks şalə, -ə]

'əks-i övzā'-ı zəmənə: *Zamanın vəziyyətlərinin yansıması.*

Olub bir **'əks-i övzā'-ı zəmənə**
Gədə şəhliq qılır şəhlər gədəliq (*Gazel 112, Mısra 11*).
['əks-i övzā'-ı zəmənə,]

'əks-i hətt: *Yüzdeki ayva tüylərin yansıması.*

'Əks-i həttün görmədim bir çəşm-i nəm-nākımdə mən
Bəs nöçün derlər gəzər dāim Hizr dəryā yüzün (*Gazel 148, Mısra 5*). [əks-i həttün, -ü, -n]

'əks-i rüy: *Yüzün yansıması.*

Gözimdə **'əks-i rüyun** cəlvə eylər çəh tə'əccübdür
Necə sākin olubdur ātəş-i süzəndə āb içrə (*Gazel 188, Mısra 3*). ['əks-i rüyun, -un]

Dögi h'urşid ü məh ey lələ 'izārım gökdə
'Əks-i rüyundi sənün çərğ-i mü'əllāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 12*). ['əks-i rüyundi, -un, -di]

'əks-i şürət: *Görünüşün yansıması.*

Götməz əynədə **'əks-i şürətündən** göz
Olubdı Zü'ı kimi yohsə büt-pərəst gözün (*Gazel 158, Mısra 9*). ['əks-i şürətündən, -ün, -dən]

əksük: *Eksik, geri.*

'Elmsiz ədəmə Qur'əndə Hudā-yı 'əllām
Heyivāndan də deyüb **əksük** ədallu'l-ən'ām (*Mesnevi 9, Mısra 74*). [əksük,]

əlinden: *Yüzündən, dolayı.*

O kəs kim 'ārif ü fāzildi görməz
Gəm ü fəqrün **əlindən** bir rəhāliq (*Gazel 112, Mısra 6*).
[əlindən, -i, -n, -dən]

Fövc-i sərmānun **əlindən** səni fəvrən qutarur
Ləzzət ü 'eyş-i cəhāndən oləsən ber-tərrār (*Kaside 6, Mısra 29*). [əlindən, -i, -n, -dən]

Vüşālun ilə keçən günləri həyālə salub
Fələk **əlindən** işim imdi əl-əmənə dönüb (*Gazel 25, Mısra 6*). [əlindən, -i, -n, -dən]

Bir zəməni h' oş keçməyür hicrān **əlindən** cān içün
Güyyā Hāliq yaratmışdır məni hicrān içün (*Gazel 152, Mısra 1*). [əlindən, -i, -n, -dən]

Həzār heyf ki getdi o günlərim əldən
Ne'dim bu çərğün **əlindən** kimə gedim dədə (*Gazel 206, Mısra 8*). [əlindən, -i, -n, -dən]

Fānī dünyādan əgərçi belə nālān gedürəm
Bı-vəfā ümmət **əlindən** cigəri qan gedürəm (*Müseddes 2, Mısra 18*). [əlindən, -i, -n, -dən]

Lə'lün gəmində Zü'ı-i hünin-cigər sənün
Hər dəm **əlindən** āh qılub əl-əməni çəkər (*Gazel 61, Mısra 14*). [əlindən, -ün, -dən]

Görənlər həlimi çərğün **əlindən** əl-əməni qılmış
O növ' ilə qılub Pā-māl-i dərd ü gəm məni gərdün (*Kaside 11, Mısra 12*). [əlindən,]

əl: *El.*

Əlimdən aldun o h'urşid-i 'āləm-ārāni
İstiq günim dəhi çəh etmə tırə şām fələk (*Gazel 118, Mısra 9*). [əlimdən, -im, -dən]

Bilməyüb verdim **əlimdən** sər-i zülfün yərun
Mār-i sər-küftə tək qopulacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 7*). [*əlimdən, -im, -dən*]

Zə-bəs ki lə'l-i ləbün fikrin eylərəm ey gül
Əlimdə cām-ı meyim həsrət ilə qanə dönüb (*Gazel 25, Mısra 4*). [*əlimdə, -im, -də*]

Nə süd ondan bəhār oldı **əlimdə** sığərim yoğdur
Əgər gülşəndi bəzmim bir gül üzlü dil-bərim yoğdur (*Gazel 47, Mısra 1*). [*əlimdə, -im, -də*]

Demə nəsih ki 'eşq-i mäh-rülərdən çək əl Zü'ī
Ki ondan çəkməzəm əl tə **əlimdə** ihtiyarım var (*Gazel 50, Mısra 10*). [*əlimdə, -im, -də*]

Əlimdə şışə-i mey ol pəri baña təshīr
Hanı o dəm bu şifət səhīr olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 7*). [*əlimdə, -im, -də*]

H'osā o sākīn-i mey-hānə olduğum günlər
Əlimdə sığər ü peymānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 2*). [*əlimdə, -im, -də*]

Əlimdə sığər-i bədə başımdə nəşə'-i cām
Gözimdə 'āriz-i cānānə olduğum günlər (*Gazel 66, Mısra 7*). [*əlimdə, -im, -də*]

Hudā bilür ki o günlər nə zövq eylər idük
Gözimdə 'āriz-i sāqī **əlimdə** sığər idi (*Gazel 240, Mısra 10*). [*əlimdə, -im, -də*]

Nə hālə yetdi ləbim nə **əlim** qara zülfə
Nə süd bəhtimizün qarəliqdə qisməti var (*Gazel 78, Mısra 5*). [*əlim, -im*]

Hümārə dəgmayür sāqī şəfāsı verdigün cāmın
Əlim dut ol ayağ ilə ki başındə hümār olmaz (*Gazel 99, Mısra 4*). [*əlim, -im*]

Hər nə ki bəglərdən alurduq hesab
Əlimizdən alırdı cām u şərāb (*Mesnevi 4, Mısra 22*). [*əlimizdən, -imiz, -dən*]

Firāq-ı möhnəti ham qılsə qāmətin nə 'əcəb
Əlimdə tūrrə-i dildārdan 'əşāsı olə (*Gazel 10, Mısra 4*). [*əlimdə, -in, -də*]

Ki nā-gəhān bir qāşid-i h'os həbər
Əlimdə bir nāmə-i fərruḥ əşər (*Mesnevi 4, Mısra 42*). [*əlimdə, -in, -də*]

Əhirdə çərḥ **əlimdə** çe rübāh-ı pīr idim
Fövc-i bələ vü dərd gəmə dəst-gīr idim (*Muhammes 3, Mısra 11*). [*əlimdə, -in, -də*]

Çəşmimdə hārə dönmüş idi gülşən-i cəmən
Bī-mə'rīfət cəmə't **əlimdə** bī-tən-i mən (*Muhammes 3, Mısra 18*). [*əlimdə, -in, -də*]

Hər bir məqāmə dəgə ayağın hərəb edir
Vāy ol kəsə ala **ələ** peymānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 14*). [*ələ, -ə*]

Tərtīb-i bəzmə kīsəməzün yoğdı təqəti
Nə başdə 'eşq-i yār nə **əldə** ayağ yoh (*Gazel 37, Mısra 4*). [*əldə, -də*]

Qurubdur Yüsif-i gül Mısr-i gülşən içrə bəzārın
Dutub cān nəqdin **əldə** şanki bülbüllər Züleyhādur (*Gazel 40, Mısra 8*). [*əldə, -də*]

Ey tərək eləyən bədə-i gül-nārī Səməndər
Əldən burahān tūrrə-i tərārī Səməndər (*Gazel 43, Mısra 2*). [*əldən, -dən*]

Cəllād gəməzün ey pəri müjgān u qaşun
Ki tır alur **əlinə** baña ki kəməñ çəkər (*Gazel 61, Mısra 6*). [*əlinə, -i, -n, -ə*]

Qədəhlər edi baña sāmırl du'ā-yı qədəh
Kitābī şışələr **əldə** kitāb olan günlər (*Gazel 62, Mısra 10*). [*əldə, -də*]

Dilimdə zikr-i ləbi **əldə** əf'ī zülfü
Şikəstə Zü'ī tək əfsüngər olduqum gecələr (*Gazel 64, Mısra 9*). [*əldə, -də*]

Nə kül töküml başıma Zü'ī yādə düşdükdə
O gül **əlinə** ayağıma mey tökən günlər (*Gazel 67, Mısra 12*). [*əliylə, -ilə*]

Göz ü qaş u **əl** ayağ pülilə döğül insān
Əgər məlik olə bī-mə'rīfət nə ədəmdür (*Gazel 80, Mısra 11*). [*əl,]*

Hərīdār-ı mətā'-ı hüsün ey H'urşīd-rü dil-bər
Bir **əldə** dīn-i dünyānı bir **əldə** cān-ı tən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 4*). [*əldə, -də*]

Hərīdār-ı mətā'-ı hüsün ey H'urşīd-rü dil-bər
Bir **əldə** dīn-i dünyānı bir **əldə** cān-ı tən dutmuş (*Gazel 103, Mısra 4*). [*əldə, -də*]

Nə dildə şəbr qoyubdur nə **əldə** cām fələk
Gözün qarasını dutsun yüzün zəlam fələk (*Gazel 118, Mısra 1*). [*əldə, -də*]

Alurlar dīni **əldən** bunlar ilə nə səyāğ etmək
Bu müşkīn müy u nəsrīn rüy tərsā-bəççələr bi'llāh (*Gazel 120, Mısra 8*). [*əldən, -dən*]

Ələ almaq ayağıma o yerdə bir pəri-rülə
Verüb baş başə Zü'ī tək iki baş dörd ayağ etmək (*Gazel 120, Mısra 13*). [*ələ, -ə*]

Zəncīr-i tār-ı zülfünə çün çatmayur **əlün**
Ölsün rəvādi mən kimi dīvānə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 3*). [*əlün, -ün*]

Çoḥ ayağə salmə ey gül al **ələ** bir lütf qıl
Zü'īnün köñlin həqiqət cām-ı meydən kəm döğül (*Gazel 125, Mısra 9*). [*ələ, -ə*]

Cām-ı sərşārı dönəm başıña sāqī mənə ver
Məndən özgə nə rəvādūr bu ayağə dəgə **əl** (*Gazel 126, Mısra 6*). [*əl,]*

Mey cāmı gərçi həlqə verür şadlıq vəli
Cām **əldə** sənsiz ey büt-i məh zülmət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 10*). [*əldə, -də*]

Bəhşiş dəmi sım ü zər **əlündən**
Hər dəm çəkür əl-əmən Əmirhən (*Gazel 136, Mısra 7*).
[*əlündən, -ün, -dən*]

Yüzün nəzzərəsindən mən' edübdür Zü'ni zülfün
Bu kəfir **əldən** almış dīnini gör kim müsəlmānun (*Gazel 160, Mısra 14*). [*əldən, -dən*]

Ey Yüsif-i zəməni Züleyhə şifət bugün
Cən nəqdi **əldə** gör ki həriddərīnəm sənün (*Gazel 165, Mısra 4*). [*əldə, -də*]

Əl-intizār əşəddə min-əl-mövtdür nöçün
Qoydun firəq **əlındə** bizi dādə gəlmədən (*Gazel 166, Mısra 4*). [*əlındə, -i, -n, -də*]

Fisāgores'i kim odu 'əllāme-i əvvəl
Cāhillər **əlılə** ona zəhmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 20*). [*əlıylə, -i, -y, -lə*]

İstəsən eyləyəsen hənə-i 'uşşāqı hərəb
Al **ələ** şənə çək ol zülf-i 'əbīrāsāyə (*Gazel 194, Mısra 8*).
[*ələ, -ə*]

Əlündən alcaqın ey sāqı başdə şür artdı
Nə var idi sənə qurbān sənün ayāğında (*Gazel 196, Mısra 5*). [*əlündən, -ün, -dən*]

Əgər ol büt **əlındə** Zü'iyə mey cāmını görsən
Dil ü dünyā vü dīn ü cən ayāğınə nişār eylə (*Gazel 199, Mısra 9*). [*əlındə, -i, -n, -də*]

Bir **əldə** sāğər-i mīnā bir **əldə** tūrrə-i yār
Təmām tār u dəf çəng cümlə āmədə (*Gazel 206, Mısra 3*).
[*əldə, -də*]

Bir **əldə** sāğər-i mīnā bir **əldə** tūrrə-i yār
Təmām tār u dəf çəng cümlə āmədə (*Gazel 206, Mısra 3*).
[*əldə, -də*]

Həzār heyf ki getdi o günlərim **əldən**
Nə' dim bu çərḥün əlındən kimə gedim dādə (*Gazel 206, Mısra 7*). [*əldən, -dən*]

Başda var şür əgər **əldə** ayāğ olmasə də
H' oş keçir yār ilə bəzm içrə cırāğ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 1*). [*əldə, -də*]

Cəm' oldı müştərī dutubən **əldə** nəqd-i cən
N' oldı ki Yüsifim belə bāzərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 7*).
[*əldə, -də*]

Göz 'ərizində ləb ləbi üstündə başdə şür
Dil şād-kām u **əldə** mey-i h' oş-güvār idi (*Gazel 222, Mısra 12*). [*əldə, -də*]

Almısan ey gözi məhmür **ələ** peymānə
Yohsə təngə gətürüb sübhə-i şəd dənə səni (*Gazel 226, Mısra 3*). [*ələ, -ə*]

Nəçə rəfiq-i müvāfiqlə **əldə** bādə-i gül-gün
O gül-'izār cəfā-cüy-i bādə-h'vār gələydi (*Gazel 235, Mısra 3*). [*əldə, -də*]

Nəzərdə āynə-i rüyun **əldə** cām-ı meyim
Qulām idi baña Cəm çākərim Sikəndər idi (*Gazel 240, Mısra 7*). [*əldə, -də*]

Gözdə cəmāl-i yār qulağımdə şavtını
Əldə müdām cām-ı mey-i ərğüvān idi (*Gazel 242, Mısra 10*). [*əldə, -də*]

Hər dəm çəkür əl-əmən Əmirhən
Bəhşiş dəmi sım ü zər **əlündən** (*Mesnevi 7, Mısra 17*).
[*əlündən, -ün, -dən*]

Nəyi artuqdı vücūdında Firəngün səndən
Əl ayāğ qaş u göz ilə hamı şeydə tənsən (*Mesnevi 9, Mısra 70*). [*əl,]*

Səbr vəqti döğüldür eylə şitəb
Dur ayāğ əl **ələ** cām-ı şərāb (*Mesnevi 10, Mısra 12*). [*ələ, -ə*]

H' oş ol zəməni ki 'işrət ü 'eyşim təməm idi
Baş şür-ı 'eşq gözdə o mäh **əldə** cām idi (*Muhammes 2, Mısra 2*). [*əldə, -də*]

Hər gün keçirdi 'işrət ilə rüzgərimiz
Dil şād-kām u **əldə** mey-i h' oş-güvārımız (*Müseddes 1, Mısra 14*). [*əldə, -də*]

Əl ayāğ göz düşüb əldən dəhi dişsizdi dəhən
Qorhıram kim dəm-i əhırdə tapulmayə kəfən (*Terci-bend 1, Mısra 23*). [*əl,]*

əl ayāğ çəkmək: *İmtina etmək, uzaklaşmaq.*

Nədür **çəkmək ayāğ əl** tə'nəsilə yār küyündən
Məgər bilməzsən 'əşqlərdə Zü'ı nəng ü nām olmaz (*Gazel 93, Mısra 13*). [*əl ayāğ çəkmək,]*

Əl-cinsu iləl cinsi yəmīlu: *Cins cinsi bulur.*

Əl-cinsu iləl cinsi yəmīlu deyüldübdür
Lütf eyləyübən tap mən bīmārı Səməndər (*Gazel 43, Mısra 15*). [*Əl-cinsu iləl cinsi yəmīlu,]*

əl çək-: *Bırakmaq, terk etmək, vazgeçmek.*

Demə nəsih ki 'eşq-i mäh-rülərdən çək əl Zü'ı
Ki ondan çəkməzəm əl tā əlimdə ihtiyārım var (*Gazel 50, Mısra 9*). [*əl çək,]*

Çəkmənəm ol küdən **əl** gər cövr-i əğyār olsə də
Bülbül eylər mi gülüstān tərkinə h'vār olsə də (*Gazel 218, Mısra 1*). [*əl çəkmənəm, -mə, -nəm*]

Demə nəsih ki 'eşq-i mäh-rülərdən **çək əl** Zü'ı
Ki ondan çəkməzəm əl tā əlimdə ihtiyārım var (*Gazel 50, Mısra 10*). [*əl çəkməzəm, -məz, -əm*]

Olub bigənə cāndan **çəkməzəm əl** əşnəliqdan
Ayaqun topraqı olmaqdan özgə yohdı bir fikrim (*Gazel 151, Mısra 9*). [*əl çəkməzəm, -məz, -əm*]

Çəkməzəm əl səndən ey gül geyrilər cövrilə kim
‘Əndəlīb eylər mi gül tərkin cəfā-yı hər içün (*Gazel 153, Mısra 3*). [*əl çəkməzəm, -məz, -əm*]

Gər görsə idi ‘āriz-i lə‘lin **çəkərdi əl**
Āynədən Sikəndər ü Cəmşid cāmdan (*Gazel 177, Mısra 9*).
[*əl çəkərdi, -di*]

əl dut-: Yardım etmək.

Var idi çoh üftədələrə **əl dutan** imdi
Hanı o şifət əhl-i mürüvvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 17*).
[*əl dutan, -an*]

əl götür-: Birakmaq, vazgeçmək.

Şikəstə-i ələm-i rüzgār qoymə məni
Cəfādan **əl göti** rəhm eylə Zū‘ī-i zārə (*Gazel 232, Mısra 11*).
[*əl göti, i*]

Şikəstə-i ələm-i rüzgār qoymə məni
Cəfādan **əl göti** rəhm eylə Zū‘ī-i zārə (*Gazel 232, Mısra 11*).
[*əl göti, i*]

Zāhidā bircə götür gūşə-i mehrəbdən əl
Elə bu mähə nəzər ol ham-i əbrülərə bəh (*Gazel 35, Mısra 7*). [*əl götür, i*]

İcūb mey məst olub nəz ilə bir sərh‘oş hərəm ilə
Ki tā şəd sālə zāhid **əl götüsün** pərsəliqdan (*Gazel 151, Mısra 4*). [*əl götüsün, -sün*]

Şəfādan **əl götürüb** etməyin Minā ‘əzmīn
Məgər qəbül döğüldür o kədə qurbānun (*Gazel 155, Mısra 3*). [*əl götürüb, -üb*]

əl üz-: Vazgeçmək.

Əl üz ey məh cəfādan rəh-güzār-ı zülmdən pə çək
Nə cövr et ‘āşiq-i zārə nə fəryādından izā çək (*Gazel 116, Mısra 1*). [*əl üz, i*]

ələ: “Gözünü aç, diqqət et, bilmiş ol, bak” anlamında
Arapça tembih edatı olup divan edebiyatında bilhassa
nazımda, söylənecek şeye diqqəti çekmek için “ey”
ünlemiyle birlikte mısra başında kullanılmıştır. Ela ey!

Ələ ey sərvər-i vālā-nəsəb kim bu cəhān içrə
Dil [ü] dəst-i göhər-məşhūnlə min dəryā vü kənām var
(*Kaside 7, Mısra 31*). [*ələ, i*]

Ələ ey mə‘dən-i fəzl-i bələğət
Sicād-ı mə‘rifət kən-i fəşāhət (*Mesnevi 3, Mısra 1*). [*ələ, i*]

Ələ ey hətīr-i zārım sürür
Ələ ey didə‘-i gəm-didə nūri (*Mesnevi 12, Mısra 1*). [*ələ, i*]

Ələ ey hətīr-i zārım sürür
Ələ ey didə‘-i gəm-didə nūri (*Mesnevi 12, Mısra 2*). [*ələ, i*]

Ələ ey növ-gül-i bāğ-ı vü‘ūdım
Ələ ey dəhr-ārā būd nə-būdım (*Mesnevi 12, Mısra 3*). [*ələ, i*]

Ələ ey növ-gül-i bāğ-ı vü‘ūdım
Ələ ey dəhr-ārā būd nə-būdım (*Mesnevi 12, Mısra 4*). [*ələ, i*]

Ələ ey könlümün āram-gāhı
Şikəstə Zū‘īnün püşt [ü] pənāhı (*Mesnevi 12, Mısra 5*). [*ələ, i*]

ələ: Pek yüce, çok nefis, enfes.

Nə həşil şe‘rdən Zū‘ī nə nəf‘ī hikmət-i ‘elmün
Bu sāt‘ət şāhib-i zər hər hünər əhlindən **ələladur** (*Gazel 40, Mısra 14*). [*ələdur, -dur*]

Hasəblə ‘ələm-i hilqətdə çūnki **ələlasan**
Odur səbəb ki ‘Əlī isminə müsəmmāsən (*Mesnevi 13, Mısra 7*). [*ələsan, -san*]

Māyil-i mür-ı hətūn mülk-i Süleymān istəmər
Nəqş edübdür hürdən **ələ** səni şürətgərün (*Tahmis 3, Mısra 6*). [*ələ, i*]

Ələ ey mə‘dən-i ehsān ələ ey mənbə‘-i ‘ürfān
Səni Həllāq-ı ‘ələm bəzl ü lütf ü cüdə kən qılmış (*Kaside 11, Mısra 25*). [*ələ ey, i*]

Ələ ey mə‘dən-i ehsān **ələ ey** mənbə‘-i ‘ürfān
Səni Həllāq-ı ‘ələm bəzl ü lütf ü cüdə kən qılmış (*Kaside 11, Mısra 25*). [*ələ ey, i*]

ələc: Çözüm, çare, ilac.

Ātəş-i ‘eşq-i ruh-i yār **ələcım** həkəmə
İstədim āb-ı dəm-i həcər-i cānān dedilər (*Gazel 62, Mısra 3*). [*ələcın, -ı, -n*]

Tiğ-i əbrülərün eylər məni gəmdən āzād
Şayd-ı pür-bəstə **ələcı** dəm-i şəmşirdədur (*Gazel 75, Mısra 4*). [*ələcı, -ı*]

Çün dərc-i dəhānundı **ələcım** gər ətibbā
Yohdur dedilər çārə bu bī-çārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 11*). [*ələcım, -ım*]

Hic bir **ələc** möhnət-i hicrənə tapmuram
Fikr eylərəm nə qədr ilə hər yanə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 11*). [*ələc, i*]

Bunun **ələcımı** dün pır-i ‘əqldən şordum
Cəvābı ilə gəm ü güşşədən kənar oldım (*Kaside 12, Mısra 11*). [*ələcımı, -ı, -n, -ı*]

Yohdı bir kimsədə hāl-i dil-i dīvānəmizə
Bir **ələc** eyləyübən kārımə versün əncām (*Kaside 13, Mısra 22*). [*ələc, i*]

Ondan olur **‘əläc** genə dərd-i Zü'iyə
Yohdur səhə rəviyyəsi güşə kənərdə (*Kaside 19, Mısra 35*).
[‘əläc,]

Söndürüb bəd-i fələk şəm'imi qılmış tırə
Zülmət-i leydim **‘əläcünə** çıraç istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 8*).
[‘əläcünə, -i, -n, -ə]

Məriz-i ‘eşqdi Zü'î **‘əläci** lə'l-i ləbün
Gərək şükür edim ‘innəbdən dəvə demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 11*). [‘əläci, -ı]

Dögi çərə gəmə nə dövlət ü nə təht nə təc
Ondan özgə nədi ‘äləmdə gəm u dərdə **‘əläc** (*Mesnevi 1, Mısra 4*). [‘əläc,]

Əndüh-i gəmə **‘əläc** yetdi Təşrif gətürdi han-ı Şirvən
Kən-i kərəm ü şəhə Əmirhən (*Mesnevi 7, Mısra 61*). [‘əläc,]

Ver cām ləb-ə-ləb ü pey-ə-pey
Kim güşə vü gəm **‘əläcidur** mey (*Mesnevi 7, Mısra 6*).
[‘əläcidur, -ı, -dur]

Əltəf ilə sordu ehtiyacım
Hər vəcfdən eylədi **‘əläcim** (*Mesnevi 7, Mısra 64*). [‘əläcim, -im]

Ətəş-i ‘eşq **‘əläcimi** ətibbälərdən
İstədim əb-i dəm-i həcər-i cənān dedilər (*Gazel 62, Mısra 3*). [‘əläcimi, -ı, -n, -ı]

Təbībə Zü'ün dərdi saqlmaz dərd-i hicrəndir
Cəfə çəkmə **‘əläc** etmə belə bīmāra bī-hüdə (*Gazel 200, Mısra 10*). [‘əläc,]

Nüş-i ləbündi dərd-i dil-i Zü'iyə dəvə
Loqman **‘əläc** bilməz onə yüz dəvə ilə (*Gazel 213, Mısra 18*). [‘əläc,]

Gəh bədə gəh sədə gəh nəğmədən **‘əläc**
Etdim vəli köñüldən dəf-i gənim olmadı (*Gazel 238, Mısra 7*). [‘əläc,]

Olmur köñül cərəhətinə kimsədən **‘əläc**
Dərü'ş-şəfə-yı dəhrün itüb sanki mərhəmi (*Gazel 243, Mısra 5*). [‘əläc,]

Ver cām-ı ləb-ə-ləbi pey-ə-pey
Kim güşə vü gəm **‘əläcidur** mey (*Mesnevi 8, Mısra 8*).
[‘əläcidur, -ı, -dur]

‘əläc elə-: *Çare bulmak, yol göstərmək.*

Bər' İlahi özün **‘əläc elə**
Qoymə İslāmi tərək olə belə (*Mesnevi 11, Mısra 97*). [‘əläc elə,]

‘əlämət: *İşaret, belirti, nişan, emare, alem, araz.*

‘Əmmāmə vü ‘əbə ilə minbərde və'zə bağ
Gəl həlvət içrə gör nə **‘əlämət** zühürdür (*Gazel 74, Mısra 8*).
[‘əlämət,]

Hicrən-i hələkim məni lütfünlə zində qıl
Müdgəmdi ləbləründə çü 'İsə **‘əläməti** (*Gazel 229, Mısra 8*).
[‘əläməti, -i]

əlän: *Şimdi, şu anda.*

Var idi mənim bircə nəfər hən-i qədimim
Bilməm nə olubdur o da **əlän** dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 22*). [əlän,]

Bir Əmirhən Şirvən igiddən səvayı dəhrdə
Bir nəfər şəhs-i səhəvət peşə **əlän** qalmayub (*Kaside 4, Mısra 18*). [əlän,]

əlbəttə: *Şüpheşiz, muhakkak, mutlaka.*

Əlbəttə vəqtlən çatacaq müjdə-i bəşir
Yə'qub-var Yüsif-i Kən'anə ağlama (*Gazel 5, Mısra 7*).
[əlbəttə,]

Əlbəttə her həzən olanun bir bəhəri var
Şəbr eylə ey köñül gəm-i dövrənə ağlama (*Gazel 5, Mısra 11*). [əlbəttə,]

Ləzım döğül bu var yolun fikrin eyləmək
Əlbəttə 'əqibət olacaq cümlə var yol (*Gazel 38, Mısra 10*).
[əlbəttə,]

Yeridi tığ ilə gər etsə pərə pərə məni
Onun məhəbbəti **əlbəttə** kim günahımdur (*Gazel 53, Mısra 4*). [əlbəttə,]

Həstə cənım sənsiz ey məh möhnət-i hicrən alur
Bu müşəhəşdir əcəl **əlbəttə** əhır cən alur (*Gazel 59, Mısra 2*). [əlbəttə,]

Əlbəttə mən tək o də bir gül əsiridür
Bı-cə döğül bu qədri ki bülbul fəğan çəkər (*Gazel 61, Mısra 7*). [əlbəttə,]

Hovf-i cəhīm ü Kövsər ü təsnim istəyür
Həqqdən belə 'ibadət **əlbəttə** dürdür (*Gazel 74, Mısra 4*).
[əlbəttə,]

Hər buq'ədə kim 'ərif-i fəzənə tapulmaz
Əlbəttə o vīrənədə mey-hənə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 2*).
[əlbəttə,]

Cəfə-yı yərdən incimə hərgiz əh u zər etmə
Bu mülk-i 'eşqdür **əlbəttə** ey dil bir nizām olmaz (*Gazel 93, Mısra 12*). [əlbəttə,]

Ləbün zövqi əgər mey nəş'əsindən gəlməsə yol 'eyb
Ki nūr-ı aftar **əlbəttə** kim meh-təbdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 8*). [əlbəttə,]

Məcnun oluram ol büt-i məh peykəri görcək
Əlbəttə ki məcnun olu mərdüm pəri görcək (*Gazel 117, Mısra 2*). [əlbəttə,]

Dəhənün sirrinə vəqif olan **əlbəttə** bilür
Hizir bı-cə tələb-i çeşmə-i həyvan etdi (*Gazel 233, Mısra 3*).
[əlbəttə,]

əldən al-: *Almaq, alıp götürmək, yolundan çıxarmak.*

Ancaq o məhün zülfü nə imān **alur əldən**
 Ahü bağışı qara gözi cān **alur əldən**

Gər cānımı lə'lün həvəsi alsə 'əcəb yoh
 Kim nəqdləri bədə-i reyhān **alur əldən**

Gər zāhir alur cānımı gəməzün ohi līkən
 Ağzun həvəsi könlümü pūnhān **alur əldən**

Pərvānə kimi yanmaqumə eyləməyün 'eyb
 Kim şəbrimi ol şam'-ı şəbistān **alur əldən** (*Gazel 182, Mısra 8*). [*əldən alur, -ur*]

əldən çih-: *Kaçırmak, elinden kaçmasına izin vermek.*

İmdi ki həşil olubdur saña bu hülid-i bərin
 Qoymə ey nə-hələf **əldən çihə** bu mā'-i ma'ın (*Mesnevi 15, Mısra 14*). [*əldən çihə, -ə*]

əldən düş-: *Yorulmaq, zayıflamaq, üzgün olmaq.*

Əl ayağ göz **düşüb əldən** dəhi dişsizdi dəhən
 Qorhıram kim dəm-i ahırda tapulmaya kəfən (*Terci-bend 1, Mısra 23*). [*əldən düşüb, -üb*]

əldən ihtiyārın alm-: *İradəsi elinden alınmaq, seçim şansı bırakılmamaq, iradəsi üzerindeki kontrolünü kaybetmek, kendine hâkim olamayacak duruma gelmek.*

Ey nəşihət-gü çək al ahır məni əfkərdən
 Almış əldən ihtiyārın zidd-i fānī könlümün (*Gazel 161, Mısra 8*). [*əldən ihtiyārın almış, -miş*]

əldən yerə qoyma-: *Sürekli elinde tutmaq, bırakmamaq.*

Əldən yerə qoymazdı dəhi zāhid ayāğı
 Gər 'əks şalə sāğər-i şəhbāyə cəməlun (*Gazel 147, Mısra 7*). [*əldən yerə qoymazdı, -dı*]

'əleykən: *Özel isim.*

Qurban olum ol nərgis-i fəttānə **'Əleykən**
 Ham ham tökülən zülf-i pərişānə **'Əleykən** (*Muhammes 4, Mısra 1*). [*'əleykən,]*

əlfəz: *Lafızlar, sözlər.*

Müsəmmāyə muṭābıq Mollā Aqa
 Olan **əlfəzi** məhbūb u dil-ārā (*Mesnevi 3, Mısra 5*). [*əlfəzi, -i*]

əlhən: *Nağmeler, ezgiler, melodiler.*

Açub hər güşəsində gülşənün yüz məclis-i 'işrət
 Bələbil ləhn-i müsīqār ilə gəlmiş nə **əlhənə** (*Kaside 22, Mısra 10*). [*əlhənə, -ə*]

əl-həq: *Doğrusu, gerçekten, hakikaten.*

Əl-həq Məsīhvār qılur zində mürdəni
 Güyā ki cān verür öli əbdānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 13*). [*əl-həq,]*

Əl-həq insān olanə niṭq ü bəyāndur məktəb
 Hər kəsün olmasə gər 'elmi yəqīn ə'mādur (*Muhammes 5, Mısra 5*). [*əl-həq,]*

Əl-həq insān olanə niṭq ü bəyāndur məktəb (*Muhammes 5, Mısra 25*). [*əl-həq,]*

'əli: *Hə. Ali.*

Ey nūr-ı zātı əvvəl hər mā-sivā **'Əli**
 Mā təhtə Rəb u Rəb inə tāt-ət-nümā **'Əli** (*Kaside 1, Mısra 1*). [*'əli,]*

'əli baba: *Özel isim.*

Çünki şərif ismid **'Əlibaba**
 Ol səbəbdən tapubdı 'izz ü 'alā (*Mesnevi 10, Mısra 41*). [*'əli baba,]*

'Əlibaba Bəg ki Huda tīnətin
 Zəhn-i zəkāvətlə qılıb fiṭrətin (*Mesnevi 10, Mısra 43*). [*'əli baba bəg,]*

əli çat-: *Ulaşmaq, varmaq, elde etmək.*

Şərabı şanmə ki vā'iz belə məzəmmət edər
 Şərabə **çatmaz əli** ləfzinə qənā'ət edər (*Gazel 60, Mısra 2*). [*əli çatmaz, -maz*]

əlif: *Arap alfabesinin ilk harfinin adı.*

Ze-bəs yoh tālīb-i fəzl ü kəməl ü şe'r 'āləmdə
 Bu mə'nidən baña dövrən **əliflərdən** sinən qılmış (*Kaside 11, Mısra 16*). [*əliflərdən, -lər, -dən*]

əlin dut-: *Elinden tutmaq, yardım etmək.*

Üftədələr **əlin dutuban** bir şəfiq olan
 Həşiyəti həlīm kəlamı rəfiq olan (*Muhammes 2, Mısra 25*). [*əlin dut,]*

'əlləmə-i əvvəl: *Alimlerin başı, ilki.*

Fisāğoresi kim odu **'əlləmə-i əvvəl**
 Cāhillər əlilə onə zəhmət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 19*). [*'əlləmə-i əvvəl,]*

'əlləmə: *Çok alim, çok bilgili, her şeyi bilen, her ilimde üstat olan kimse.*

Tā desünlər ki müsəlmāndə də var **‘əllāmə**
Deməsünlər ki müsəlmāndi qurtı ‘əmmāmə (*Mesnevi 9, Mısra 77*). [*‘əllāmə, j*]

əlli: *Elli sayısı.*

Ey kəş olaydı **əlli** il əqdəm bu ‘əşrdən
Tā döndürəydi ‘ələmi Loqmānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 11*). [*əlli, j*]

Əlli il kəsb-i ‘ulüm etməgə qıldım iqdām
Şād olurdım ki ‘əcəb yaşı hünərdür bu məqām (*Terci-bend 1, Mısra 9*). [*əlli, j*]

Gər hünər kəsb-i üçün **əlli** il dil-hün oləsən
Arturub fəzl ü hünər ‘elmdə ceyhün oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 13*). [*əlli, j*]

əl-qışşə: *Kısacası.*

Əl-qışşə min həyəllərə məbhüt u dərdnək
Əfsurdə vo şikəstə pərişān o bī-qərār (*Kaside 9, Mısra 21*). [*əl-qışşə, j*]

Yoh bir mədāhīlīm belə bī-kərə olmuşam
Əl-qışşə çərḥ əlindən mən cāna gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 24*). [*əlqışşə, j*]

əltāf: *Lutuflar.*

Nədən həm-cinsivə yā geyr cinsə yohdur **əltāfun**
Yəqinimdür ki yohdur səndə şahindən nişān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 15*). [*əltāfun, -un j*]

Cümlə şahiddi sənün cüd-i səhā etməginə
Müddə‘ī əvvəldə **əltāfuva** eylər iqrār (*Kaside 6, Mısra 36*). [*əltāfuva, -u, -v, -a j*]

Əltāf ilə sordu ehtiyəcım
Hər vəcfədən eylədi ‘ələcım (*Mesnevi 7, Mısra 63*). [*əltāf, j*]

Ey kərəm kānı böyük ḥān mən-i sər-gərdānun
‘Ərzinə güş elə **əltāflə** bu nālānun (*Terci-bend 1, Mısra 2*). [*əltāflə, -lə j*]

əltāf-ı ‘üzr-hvāh: *Özür dileyenin lütufları.*

Nə qədri olsə günāhım onun ḥuzūrində
Gəm etmə Žū‘ī ki **əltāf-ı ‘üzr-hvāhımdur** (*Gazel 53, Mısra 10*). [*əltāf-ı ‘üzr-hvāhımdur, -im, -dur j*]

əlündən cənə gəl-: *Bıkmak, usanmak, yorulmak.*

Bir ləhzə qoymadun mənī āsūdə dəhrdə
Gəldim əlündən əhırı mən cənə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 8*). [*əlündən cənə gəldim, -di, -m j*]

əlündən gəldügi həyri dirığ etmə-: *Elinden gelen iyiliği esirgəme!.*

Əlündən gəldügi həyri dirığ etmə gədələrdən (*Tahmis 1, Mısra 4*). [*əlündən gəldügi həyri dirığ etmə, j*]

əl dut-: *Elinden tutmak, destek olmak, yardımcı olmak.*

Əlüvi dutdı bir kərəm kānı
Şāhīb-i ‘izz-i c’tibār oldun (*Kaside 16, Mısra 15*). [*əlüvi dut, j*]

əlvān: *Birkaç renkli, alacalı, rengərenk.*

Nəhl-i tūbāyə verür rızvān həmişə pərvəriş
Tā ki bir gün eyləsün sürür u **əlvān** şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 8*). [*əlvān, j*]

əl-intizār əşəddə min-əl-mövt: *Beklemek ölümdən beterdir.*

Əl-intizār əşəddə min-əl-mövtdür nöçün
Qoydun firāq əlində bizi dādə gəlmədən (*Gazel 166, Mısra 3*). [*əl-intizār əşəddə min-əl-mövtdür, -dür j*]

əl-əmən: *İmdad, nicat.*

Vüşālun ilə keçən günləri həyələ salub
Fələk əlindən işim imdi **əl-əmənə** dönüb (*Gazel 25, Mısra 6*). [*əl-əmənə, -ə j*]

Eyləmir ol əhənīn dil-yārə neylüm bir əşğər
Daşə tə şir eyləyir bu **əl-əməni** köñlümün (*Gazel 161, Mısra 14*). [*əl-əməni, -i j*]

ələ al-: *Ele almak, götürmək; İçmek.*

Gözlərin şədqəsi cān sāqī ayağın **ələ al**
Dön pey-ā-pey genə bir şür-ı cünun başımə sal (*Mesnevi 1, Mısra 7*). [*ələ al, j*]

Mümkün olduqca fərahim elə əsbāb-ı sürür
Mey ayāğın **ələ al** tā gətürə başına şür (*Mesnevi 15, Mısra 16*). [*ələ al, j*]

Növ-bəhār oldı **ələ** gülşəndə cām **almaq** gərək
Cām dövrində fələkdən intiqām almaq gərək (*Gazel 119, Mısra 1*). [*ələ almaq, j*]

ələm: *İztırap, keder, gam, tasa, hüzn, melâl.*

Şirvān Kürün ki vādī **ələmindən** arturub
Qılson nəzərə hər yaña nūr-ı Hüdā keçər (*Gazel 51, Mısra 3*). [*ələmindən, -in, -dən j*]

Kimün ki ‘eşq **ələmindən** köñüldə yarası var
Vüşāl-i yārdən özgə sağınmə çārəsi var (*Gazel 87, Mısra 1*). [*ələmindən, -in, -dən j*]

ələm: *Iztırap, keder, gam, tasa, hüzn, meləl.*

Ya şür-ı 'eşq ilə divanə ol **ələm** çəkmə
Ya məst-i bədə olub bilmə möhnət-i dünyā (Gazel 7, Mısra 5). [*ələm,]*

Firāq-ı möhnəti gürbət bələsi çərḥ **ələmi**
Nolurdu muncə gəmə birçə gəm-küsərim olaydı (Gazel 223, Mısra 7). [*ələmi, -i]*

Şəbr eyləmək əfzəldi ki Əyyüb-fikərun
Dərd ü **ələmi** şövkət ilə şənə dəgişdi (Gazel 251, Mısra 12). [*ələmi, -i]*

əl-əlmən: *Yardıma, imdada çağırma, yalvarış anlamları bildirir; Şikayət.*

Ey sāqī **əl-əlmən** bana hüm-hüm şərāb ver
Tə'sīr eyləməz bizə peymənənün biri (Kıt'a-ı Kebir 6, Mısra 1). [*əl-əlmən,]*

Lə'lün gəmində Zū'ī-i hūnīn-cigər sənün
Hər dəm əlündən āh qılıb **əl-əlmən** çəkər (Gazel 61, Mısra 14). [*əl-əlmən,]*

Gətür sāqī qədəḥ kim bir gərībə dəstānım var
Bu çərḥ-i kīnə-pərdəzın əlindən **əl-əlmənım** var (Kaside 7, Mısra 2). [*əl-əlmənım, -ım]*

Vəlikən hər üç aydan bir gəlüb Şirvānə getməkdən
Əzildi riştə-i cānım fələkdən **əl-əlmənım** var (Kaside 7, Mısra 20). [*əl-əlmənım, -ım]*

Görənlər həlīmü çərḥün əlindən **əl-əlmən** qılmış
O növ' ilə qılıb Pā-māl-i dərd ü gəm məni gərdün (Kaside 11, Mısra 12). [*əl-əlmən,]*

əl-əlmən çək-: *Aman dilemek, yardım istemek.*

Hər dəm **çəkür əl-əlmən** Əmīrhān
Bəhşiş dəmi sīm ü zər əlündən (Mesnevi 7, Mısra 18). [*əl-əlmən çəkür, -ür]*

əm-: *(Bir şeyi) Dudak, dil ve nefəs yardımı ile içine çekmek.*

'Eys ü 'işrət azalur 'ömr çoxalduqçə bəli
Ləzzət ol tıfl dəmində **əmilən** şirdədür (Gazel 75, Mısra 6). [*əmilən, -il, -ən]*

ə'mā: *Görme engelli.*

Əl-həq insān olanə niṭq ü bəyəndür məktəb
Hər kəsün olmasə gər 'elmi yəqīn **ə'mādur** (Muhammes 5, Mısra 6). [*ə'mādur, -dur]*

Gər var isə gözi vəli **ə'mādi** bāṭini
Bir fərq verməyür gül-i həmrəyə hārdan (Gazel 176, Mısra 7). [*ə'mādi, -dı]*

ə'māl: *Ameller, işlər.*

Bu riyādə bu riyā ilə olan **ə'mālun**
Nədi zāhid ki səni bir belə məğrūr elədi (Gazel 241, Mısra 7). [*ə'mālun, -un]*

Onda bāṭildi cümlə **ə'mālun**
Cümlə şavm şalavāt u əf'ālun (Mesnevi 11, Mısra 55). [*ə'mālun, -un]*

ə'māl-i heyv: *Hayırlı, güzel ameller.*

Bİ-dəlil etməsün sözim bəvər
Hamı **ə'māl-i heyvün** oldı hədə (Mesnevi 11, Mısra 58). [*ə'māl-i heyvün, -ün]*

əmīn: *Güvenlik içinde olan, tehlikeden uzak, emniyyətli.*

'Eşq-həttün ilə cümlə bələdan **əmīn** edüb
Tır-i qəzāyə Hızr-ı həttün cövşən eylədün (Gazel 164, Mısra 13). [*əmīn,]*

əmīr: *Bir kavim veya memleketin başı, başkan, bey, reis.*

Əzəldə şidq ilə hıdmət qıl istəyürsən əgər
Məqām-ı qurb tapub 'əqibət **əmīr** oləsən (Gazel 170, Mısra 8). [*əmīr,]*

əmīrhān: *Özel isim.*

Nə növ' zəhlərim oləsə dildə Zū'ī tək
Əmīrhān səhāsiylə mərhəməim var idi (Gazel 237, Mısra 14). [*əmīrhān,]*

Əmīrhān ki Hüdāvənd zātını eləyüb
Əmīr-i məmləkət-i fəzl ü cüd mə'nədə (Kaside 18, Mısra 19). [*əmīrhān,]*

Ey vəfā kānı **Əmīrhān** ki dəm-ā-dəm Həqdən
Şidq ilə vəqtivi h'əş keyfivi çaq istəyürəm (Kıt'a 2, Mısra 1). [*əmīrhān,]*

Bəhr-i 'üfān **Əmīrhān** ki Hüdā-yı mənnān
Eyləyüb zātını dərd əhlilə içün dərmən (Mesnevi 1, Mısra 27). [*əmīrhān,]*

Əmīrhān kim zübdə-i əfāqdur
Səhāvətdə hər mülükdə təqdur (Mesnevi 5, Mısra 67). [*əmīrhān,]*

Ey hān-ı 'Əzīm-i şān **Əmīrhān**
Hānlar arasında cān **Əmīrhān** (Mesnevi 7, Mısra 11). [*əmīrhān,]*

Ey hān-ı 'Əzīm-i şān **Əmīrhān**
Hānlar arasında cān **Əmīrhān** (Mesnevi 7, Mısra 12). [*əmīrhān,]*

Öz mərhəmətin Cənāb-ı Bārī
Səndə eləyüb 'əyān **Əmīrhān** (Mesnevi 7, Mısra 14).
[əmirhān,]

Könlündi dūr-i 'ulūmə dəryā
Dəstündi səhāyə kān **Əmīrhān** (Mesnevi 7, Mısra 16).
[əmirhān,]

Hər dəm çəkür əl-əməān **Əmīrhān**
Bəhşiş dəmi sīm ü zər əlündən (Mesnevi 7, Mısra 18).
[əmirhān,]

Hər bəzmdə səndən özgə kimdür
Tā kim olə zər-fəşān **Əmīrhān** (Mesnevi 7, Mısra 20).
[əmirhān,]

Bu 'ərzimə şəfqət ilə güş et
Dərdim eləyüm bəyān **Əmīrhān** (Mesnevi 7, Mısra 22).
[əmirhān,]

Əndüh-ı ğəmə 'əläc yetdi Təsrīf gətürdi hān-ı Şīrvān
Kān-ı kəətm ü səhā **Əmīrhān** (Mesnevi 7, Mısra 62).
[əmirhān,]

Ey mīr-i büzürgvār **Əmīrhān**
Qurbān saña yüz mənim kimi cān (Mesnevi 7, Mısra 65).
[əmirhān,]

əmirhān şīrvān: Şirvanlı Emirhan (Bey).

Bir **Əmīrhān Şīrvān** igiddən səvāyı dəhrdə
Bir nəfər şəhs-i səhāvət peşə əlān qalmaqub (Kaside 4, Mısra 17). [əmirhān şīrvān,]

əmirhān-zādə: Özel isim.

Cəvāb verdi ki ey Żū'ī-i ğəmə ālūdə
Məğər ki görməmişən ol **Əmīrhān-zādə** (Kaside 18, Mısra 18). [əmirhān-zādə,]

əmir-i mülk-i 'əfā: İhsan memləketinin emiri.

Rə'īs-i şəhr-i səhāvət **əmir-i mülk-i 'əfā**
Ki fəzldə dögi həmtā-yı Hātəm-i Tā də (Kaside 18, Mısra 21). [əmir-i mülk-i 'əfā,]

əmir-i məmləkət: Memləketin emiri.

Ancaq **əmir-i məmləkət** cüd-ı Əmīrhān
Kim Hātəm-i zəməənədi bu rüzgārdə (Kaside 19, Mısra 31).
[əmir-i məmləkət,]

əmir-i məmləkət-i fəzl ü cüd: Cömertlik və lütuf memləketinin emiri.

Əmīrhān ki Hüdāvənd zātını eləyüb
Əmir-i məmləkət-i fəzl ü cüd mə'nədə (Kaside 18, Mısra 20). [əmir-i məmləkət-i fəzl ü cüd,]

'əmmāmə: Bazı Doğu ülkelerinde sarınmış uzun beyaz veya tırme çizgiden oluşan baş giyimi. Sargı, ahuntların ve din adamlarının başlarına giydikleri sargı.

Təsbīh ü 'əşā təht-i hənəkdən şey açılmaz
'Əmmāmə ilə məclis-i 'ürfānə yolun yoh (Gazel 36, Mısra 6). ['əmmāmə,]

'Əmmāməsinə bəhmagilən məs'ələ şorma
Mollā özi çoh həyr edi yalnız nə qədər var (Gazel 42, Mısra 13). ['əmmāməsinə, -s, -i, -n, -ə]

'Əmmāmə vü 'əbā ilə minbərdə və'zə bəh
Gəl həlvət içrə gör nə 'ələmət zühürdür (Gazel 74, Mısra 7).
['əmmāmə,]

Vəlik bilməyə imlānı yā ki inşānı
Nəinki bir qurı **'əmmāmə** vü 'əyālı olə (Kaside 23, Mısra 51). ['əmmāmə,]

Bizimki getdigi təhsil 'əbādi **'əmmāmə**
Biri tə'əşşüb-i məzhəb ki yıldı dünyanı (Kaside 23, Mısra 61). ['əmmāmə,]

Fikr qılmır danışan bu sözi **'əmmāmə** döğül
Ya uzun saqqal ilə yā ki uzun cāmə döğül (Mesnevi 9, Mısra 39). ['əmmāmə,]

Tā desünlər ki müsəlmāndə də var 'əllāmə
Deməsünlər ki müsəlmāndi qurı **'əmmāmə** (Mesnevi 9, Mısra 78). ['əmmāmə,]

'Elm ü 'ürfān görən āyā yekə **'əmmāmədür**
Enni qurşaq u uzun saqqal uzun cāmədür (Mesnevi 9, Mısra 21). ['əmmāmədür, -dür]

Bī-nəvā görəcəyin **'əmmāməni** başdan gedəcək
Nə desə şahib-i 'əmmāmə bu təşdiq edəcək (Mesnevi 9, Mısra 37). ['əmmāməni, -n, -i]

əmr: Bir şeyin yapılması veya yapılmaması hususunda bildirilen kesin hüküm, hükmüne uyulması istenen zorlayıcı söz, buyruk.

Müşəvvirün kəm ü keyfin bilür mi bir şürət
Bu vāzəh **əmr**i kār-ı nihānı ahtarma (Gazel 9, Mısra 10).
[əmrđi, -di]

Kibr ü ğiybət ğəzəb ü zərq ü riyā vü sālūs
Eləmək görmədügi **əmrə** şəhādət zāhid (Gazel 39, Mısra 12). [əmrə, -ə]

Sitərə şanmə fələkdə şərār-ı āhımdur
Bu **əmrə** ātəş-i dil bir qəvī güvāhımdur (Gazel 53, Mısra 2).
[əmrə, -ə]

Fəqir ü əğniyə şah u gadā olmaqə bā'is nə
Bilən yohdur bu **əmr**i fik munda sirr-i mübhəm var (Gazel 70, Mısra 8). [əmr, -i]

Ləbün zövqi pəri rüyım şərāb-ı nəbdan gəlməz
Bu rövşən **əmr**dür kim nəş'ə-i mey ābdan gəlməz (Gazel 96, Mısra 2). [əmrđür, -dür]

Nə hüld olaydı nə ədəm nə hülə-i şeytān
Nə **əmr** ü nəhy nə təqdīr-i kun fəkān ey kāş (Gazel 106, Mısra 10). [əmr, -]

Bu bid'ətlər ki var həlqün içində
Hudā verməz belə **əmrə** rızālıq (Gazel 112, Mısra 16). [əmrə, -ə]

‘Āşilərə verdin nə qədər var isə ne‘mət
Öz **əmrünə** tǎbe‘lərə zillət nöçün etdün (Gazel 172, Mısra 14). [əmrünə, -ün, -ə]

O Süleymān ki yel **əmrində** idi şām u səhər
İmdi topraqı yel ağzındadı hər şəhrādən (Gazel 173, Mısra 5). [əmrində, -i, -n, -də]

Qalub bir heyli müddət māt-ı heyran sölədi nā-gəh
Bu müşkil **əmr**i həll etməkdə bir şəhsə gümānım var (Kaside 7, Mısra 28). [əmr, -i]

Əmrdən çımaq hər məzhəb arasındadı ‘eyib
Öz vücūdun niyə mə‘yub edəsen hıvār edəsen (Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 25). [əmrdən, -dən]

Bu rövşən **əmr**də zāhid həlāl edüb qanım
Nöçün ki ‘ārizivə āyət-i Hudā demişəm (Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 9). [əmrə, -də]

əmr ol-: Emrolunmaq.

Yə məhbəs içrə qalursan nə qədri ‘əmrün var
Hələk olursan u yə **əmr olur** hōkūmətdən (Kaside 15, Mısra 20). [əmr olur, -ur]

əmr-i hōkūmət: Devletin emiri.

Əmr-i hōkūmətdə qılır ‘ədl ü dād
Süfrə-i ǎltǎfi həmişə gūşād (Mesnevi 5, Mısra 69). [əmr-i hōkūmətdə, -də]

əmr-i həqq: Allah'ın emri.

Gərəz ki səbr elə Zū‘ī nə gəlsə dərd ü belā
Bu **əmr-i Həqq**dı hōkm-i Hudānı ahtarma (Gazel 9, Mısra 14). [əmr-i həqqd, -di]

əmr-i müşkil: Çözümü zor sorunlar, emirler.

Həl-i dərd etməyə həl əhli gərəz ‘ārif-i vəqt
Əmr-i müşkil keçər ol yerdə ki cāhil yeridür (Gazel 49, Mısra 6). [əmr-i müşkil, -]

əmvātə: Ölüler.

Mö‘cüz-i ‘İsəvī tək cān verür **əmvātə** ləbün
Nədi ‘eybi dönnübən məzhəb-i ‘İsāyə gəlīm (Gazel 134, Mısra 11). [əmvātə, -]

‘əməl: Bir maksatla yapılan iş, eylem, fiil; Dini emirleri yerine getirmek için yapılan iş, fiil, hareket.

Nə qədri çoh olə çohdur yaqın bil əzārı
Riyāsət ü **‘əməl** ü hōkm ü dövlət ü dünyā (Gazel 7, Mısra 4). [‘əməl, -]

Bu **‘əməllər** ki sənün var nə deyüm tül u dirāz
Fərz olubdur saña şeytān kimi lə‘nət zāhid (Gazel 39, Mısra 21). [‘əməllər, -lər]

Zāhidün kibr ü riyādur **‘əməli** bir nəzər et
Hansı āyətədi bu söz necə təğyirdədür (Gazel 75, Mısra 7). [‘əməli, -il]

Sanmə zāhid yetüşürsən bu **‘əməllə** hūldə
‘Eşqdür şidq gərəz munda itər məkr ü hiyə (Gazel 126, Mısra 9). [‘əməllə, -lə]

Get sat ‘əvāmə qəlb **‘əməl** ‘ārif istəmāz
Vəhm eylə leyl-i ‘as‘as-i yəvmü‘l hēsābdan (Gazel 178, Mısra 11). [‘əməl, -]

Sāf idi **‘əməl** meykədədə imdi riyādən
Təsbihə qədəh məscidə mey-hānə dəğişdi (Gazel 251, Mısra 15). [‘əməl, -]

Deyür ki müctəhidə bağlamaz isən boynun
Təmām **‘əməllərün** olur qətrə olur fānī (Kaside 23, Mısra 82). [‘əməllərün, -lər, -ün]

Cümlənün qəvli belədür bu məhəl
Mundan özgə sözinə etsən **‘əməl** (Mesnevi 11, Mısra 54). [‘əməl, -]

Gər mənə bəvər etməsən əşlən
‘Əməlüdür həbbā‘ mənşürən (Mesnevi 11, Mısra 66). [‘əməlüdür, -ün, -dür]

‘əməl et-: Yerine yetirmek, icra etmək, riayət etmək.

Allāhə inanmaq idi imān **‘əməl etmək**
Sīm ü zər olub Tari də imān dəğişübdür (Gazel 76, Mısra 11). [‘əməl etmək, -]

‘əməl-i şāleḥ: İyi amel.

Ramazān ayıdı bu munda olur şavm u şəlāt
‘Əməl-i şāleḥi hər ləhzədə təkrār edəsen (Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 14). [‘əməl-i şāleḥi, -i]

ənbivā: Peygamber.

Ənbivāya ‘ürəfā silkinə inşāf ilə baḥ
Zillət ü gūşədən özgə sölə āyā nə verüb (Gazel 20, Mısra 13). [ənbivāya, -y, -a]

Ənbivā firqəsine hər nə gəlüb dərd ü belā
Bu müşəḥḥəsdi Hüseynə dögi kimsə həmtā (Müseddes 2, Mısra 29). [ənbivā, -]

ənbiyā-yı övliyā: *Velilerin peyğamberlerine.*

Ey risālət mülkünə sultān zu'l- 'izz u 'ələ
Ənbiyā-yı övliyāyə müqtədə vü pīšvā (*Gazel 1, Mısra 2*).
[ənbiyā-yı övliyāyə, -y, -ə]

əncām ver-: *Çare kılmaq; Son vermek.*

Bilməm nədi bā'is ey nīk ü nām
 Kim bu işə **verməyürsən əncām** (*Mesnevi 8, Mısra 22*).
[əncām verməyürsən, -mə, -y, -ür, -sən]

əncüm: *Yıldızlar.*

Nə dövr-i gərdis-i gərdün olaydı nə əyyām
 Nə āftāb nə **əncüm** nə āsmān ey kāş (*Gazel 106, Mısra 4*).
[əncüm,]

əncümən: *Meclis, cəmiyyət, komite, topluluk.*

Pərvānə olə könlüm əgər sən tək bir şəm'
 Görməz gözəlīm gər gəzə yüz **əncümən** içrə (*Gazel 187, Mısra 8*). *[əncümən,]*

əndāzədən cih-: *Haddini aşmaq, normların dışına çıkmak.*

Çıhmış idi möhnət-i fəşl-i şitā **əndāzədən**
 Şüklər kim saldı başə səyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 7*). *[əndāzədən çıhmış, -mış]*

əndüh: *Gam, keder, tasa.*

Sağınmə bī-kəsəm ey süh yohdı bir kimsəm
 Bələ vü möhnət ü **əndüh** u gəm sipāhımdur (*Gazel 53, Mısra 8*). *[əndüh,]*

Āzād o gün olur gəm ü **əndühdən** köñül
 Kim sayd-ı tiz ol büt-i nā-məhrbān olam (*Gazel 128, Mısra 7*). *[əndühdən, -dən]*

Bir dəm olmaz kim köñül **əndühdən** āzād olə
 Eylə san gökdən yaqır möhnət mən-i nālān içün (*Gazel 152, Mısra 3*). *[əndühdən, -dən]*

Gəhī əndüh-ı rəşk-i geyr ü gəh cövr ü cəfā-yı yār
 Kim olmaz sölə Zū'ī muncə **əndüh** ilə dīvānə (*Gazel 192, Mısra 10*). *[əndüh,]*

əndüh-ı bī-şümār: *Sayızsız keder.*

Gecə günüz gəm ü **əndüh-ı bī-şümār** içrə
 Neçə sipənd yanar şiddət ilə nār içrə (*Mesnevi 14, Mısra 13*). *[əndüh-ı bī-şümār,]*

əndüh-ı güşşə: *Gam tasası.*

Mən də bələ vü möhnət ü **əndüh-ı güşşədən**
 Dər güşə-e həzide pərişān o delfekār (*Kaside 9, Mısra 5*).
[əndüh-ı güşşədən, -dən]

əndüh-ı gəm: *Keder tasası.*

Dün gecə **əndüh-ı gəm** u güşşədən
 Danışurdum başə gələn qışşədən (*Mesnevi 4, Mısra 31*).
[əndüh-ı gəm,]

Sāqiyā dur gəti ol zādə-i Cəmşīd-i Cəmi
 Ki gidərsün dil-i şad-pārədən **əndüh-ı gəmi** (*Mesnevi 1, Mısra 2*). *[əndüh-ı gəmi, -i]*

Göstərmədi kimsə bir səhāvət
 Əvvəl məni nişə istədüz siz (*Mesnevi 7, Mısra 50*). *[əndüh-ı gəmə, -ə]*

əndüh-ı hicrān: *Ayrılik kederi.*

Görüb **əndüh-ı hicrānı** olur kim lütf edə ol məh
 Görüm düşsün onı yā Rəb mənim tək dərd-i hicrānə (*Gazel 192, Mısra 5*). *[əndüh-ı hicrānı, -ı]*

əndüh-ı hicrānun çək-: *Ayrılik kederini, tasasını çəkmək, yaşamaq.*

Bu nə inşāfdır kim mən çəkəm əndüh-ı hicrānun
 Görə əğyārlər vəslünə yüz zövq ü səfā səndən (*Gazel 168, Mısra 3*). *[əndüh-ı hicrānun çəkəm, -əm]*

əndüh-ı hicr-i yār: *Sevgilinin ayrılığının tasası.*

Gəlməzdi hiç hātirə **əndüh-ı hicr-i yār**
 Bilməzdi dil bu növ' ilə dərd-i firāq var (*Müseddes 1, Mısra 9*). *[əndüh-ı hicr-i yār,]*

əndüh-ı rəşk-i geyr: *Başkasını, rakibi kiskanmanın eziyeti.*

Gəhī **əndüh-ı rəşk-i geyr** ü gəh cövr ü cəfā-yı yār
 Kim olmaz sölə Zū'ī muncə əndüh ilə dīvānə (*Gazel 192, Mısra 9*). *[əndüh-ı rəşk-i geyr,]*

'əndəlīb: *Bülbül.*

Gər səni gördükdə Zū'ī nālə eylər incimə
 Rəsmdür fəryād edər gördükdə gülşən **'əndəlīb** (*Gazel 18, Mısra 10*). *['əndəlīb,]*

Zū'ī sañadı Leyliyə Məcnūn gəzəl-sərə
 Hər gülşənün bir özgətəhər **'əndəlīb** var (*Gazel 44, Mısra 12*). *['əndəlīb, -i]*

Çəkməzəm əl səndən ey gül geyrilər cövrilə kim
'Əndəlīb eylər mi gül tərkin cəfā-yı hār içün (*Gazel 153, Mısra 4*). *['əndəlīb,]*

əngüştər: *Parmak; Yüzük.*

Hər gədə tınət bir isim ilə sultān olmaz
Qırı **əngüştər** ilə dīv-i Süleymān olmaz (*Gazel 90, Mısra 2*). [*əngüştər, -i*]

Saldun ləbün kənārınə zülf-i siyāhıvı
Əngüştəri nəsibə-i Əhrīmən eylədün (*Gazel 164, Mısra 10*). [*əngüştəri, -i*]

ənīs: *Dost, arkadaş, yâr, hemdem.*

Nə gəm ey gül sənün tək bir nigār-ı gül-izārım var
Sühən-dān u **ənīs** u münis u gəm-ıvār yārım var (*Gazel 45, Mısra 2*). [*ənīs, -i*]

Gül hərə **ənīs** oldı vü həslər baña həm-dəm
Əhirdə gözəl 'ömrimi gör hər u həs etdim (*Gazel 130, Mısra 7*). [*ənīs, -i*]

O qədri iştiyāqım var sər-i küyində āzərə
Göz açmam məskənim cənnət **ənīsım** gərçi hür olsun (*Gazel 150, Mısra 6*). [*ənīsım, -im*]

Heyf keçdi rüzgārım hicr ilə yād ol zəməñ
Kim **ənīsım** münisim yārım nigārım var idi (*Gazel 225, Mısra 8*). [*ənīsım, -im*]

Ənīs ol büt-i Nevşād gördüğün köñlüm
Qərın mäh-i pərızād gördüğün köñlüm (*Tahmis 2, Mısra 1*). [*ənīs, -i*]

ənīs-i məclis: *Meclis arkadaş.*

Hanı o gün ki o məh-rüy mehrībānım idi
Ənīs-i məclis ü həm-bəzm-i həm-zəbānım idi (*Gazel 249, Mısra 2*). [*ənīs-i məclis, -i*]

‘ənqā: *Kaf dağında bulunduğu inanılan, ismi olup cismi olmayan efsānevî kuş, zümriüdüankā, simurg.*

‘Ənqā kimi nişānəsi yoh nāmı zikr olur
Bəzl ü ‘əṭā vü lütf ü himāyət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 7*). [*‘ənqā, -i*]

‘Ənqāyā dönüb mərifətərbābi cəhāndə
Yoh ‘elm ü ədəb məşrəb-i ‘ürfān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 5*). [*‘ənqāyā, -y, -ə*]

Məfqūd olub **‘ənqā** kimi əhbāb-ı mürtüvvət
Seyir eləsən ‘āləmi hər yanə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 9*). [*‘ənqā, -i*]

Mərifət ‘elm həlā’iq nəzərindən düşübən
Dədə-i həlqdən **‘ənqā** kimi pünhān oləcəq (*Gazel 113, Mısra 4*). [*‘ənqā, -i*]

ənvār: *Nurlar, ışıqlar.*

Tür-ı məhəbbət içrə gəlīm [ol] bələ-keşə
Bir cüz’ də san nihān pür **ənvārdən** gəlüb (*Gazel 26, Mısra 6*). [*ənvārdən, -dən*]

Göstərür şun’-i Hüdāvəndi yüzün ‘āşıqlərə
Şəfhə-i ruhsār pür **ənvār** yā güzgülü müdür (*Gazel 52, Mısra 6*). [*ənvār, -i*]

ənə heyrən minhə: *Kalem suresi, 12. ayet*

Çünkü hər şəhşə deyürsən **ənə heyrən minhə**
Bu sənün şə’niñə sıqmaz bu nə həcət zāhid (*Gazel 39, Mısra 23*). [*ənə heyrən minhə, -i*]

ənə rabb’ül-‘lā: *A’lā suresi, 1. ayet.*

Bircə kəlmə degilən ki **ənə Rabb’ül-‘lā**
Bu ‘əvām tayıfə eylərər itā’ət zāhid (*Gazel 39, Mısra 25*). [*ənə rabb’ül-‘lā, -i*]

əqd: *Sözleşme (istek, beklenti anlamında).*

Həq saña ‘əql verübdür budur **əqdi** sənün
Ki bununlə verəsən fərqiñi hər nık ü bədün (*Mesnevi 9, Mısra 55*). [*əqdi, -i*]

əqdəm: *Daha önce.*

Bundan **əqdəm** iki ildi nə şifət kārı olub
Çərḥ-i kəc-rov ki bizimlə belə rəftārı olub (*Gazel 32, Mısra 2*). [*əqdəm, -i*]

Ey kəş olaydı əlli il **əqdəm** bu ‘əşrdən
Tā döndürəydi ‘āləmi Loqmānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 11*). [*əqdəm, -i*]

Bundan **əqdəm** əhl-i səhā var idi
Kān-ı ‘əttār bəhr-i səhā var idi (*Mesnevi 5, Mısra 55*). [*əqdəm, -i*]

Tā inki üç ay bundan **əqdəm**
Bir yaḥşı zəməndə heyr məqdəm (*Mesnevi 7, Mısra 27*). [*əqdəm, -i*]

əql: *Akı, düşünme, anlama, kavrama ve davranışlarını ayarlama melekəsi, us.*

Var isə **‘əqlün** əgər ḥvāb-ı həyālun ḥ’oş dut
Nə çıḥar muncə gəm ü möhnət-i cān-fərsādən (*Gazel 173, Mısra 15*). [*əqlün, -ün*]

Rüstəm-i təc’im olə tā məst-i cām
Fəth edə **‘əqlim** cəhāni tāmām (*Mesnevi 5, Mısra 4*). [*əqlim, -im*]

Tāmām **‘əqləddür** hər nə var möhnət ü gəm
Nə qədr çol olə çol olı zillət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 7*). [*‘əqləddür, -də, -dür*]

Çeşm ü zülf ü hətt ü hāl u rüy alun ey həbīb
Aldı bəndən **‘əql** ü hüş u şəbr ü ārām u şəkīb (*Gazel 18, Mısra 2*). [*‘əql,]*

‘Əql ilə döğuldür hərəm-i vəslə yetüsmək
Tə olmayəsən **‘əşiq-i** dīvānə yolun yoḥ (*Gazel 36, Mısra 7*). [*‘əql,]*

Bir nəfəsdə lə‘lün ey məh aldı Zū‘ī cānımı
Nīşə bəs derlər ki **‘əqli** bādə-i reyḥān alur (*Gazel 59, Mısra 10*). [*‘əqli, -i]*

Dəm-ā-dəm cənnət-i rüyündə seyr eylər qara zülfün
Tə‘əccüb **‘əqli** kəmlər söləyürlər zülfə kəfirdür (*Gazel 88, Mısra 8*). [*‘əqli, -i]*

Verdi cān Fərhād Şīrīnün vəfāsın görmədi
‘Əqlə baḥ gör mäh-rülərdən vəfā istər köñül (*Gazel 122, Mısra 10*). [*‘əqlə, -ə]*

Yüz ağız açsə də şānə belə müşkil olu həll
‘Əql ü cān pīç ü ḥam-ı zülfə sər-gərdāndur (*Gazel 126, Mısra 13*). [*‘əql,]*

Ağzıvı ḡönçə bilüb həlqə bəyān eylər idim
‘Əqli yoḥluqdan baḥ gör nə gümān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 2*). [*‘əqli, -i]*

Vəzīr-i **‘əqlə** qıldım məşvərət bir at fikrində
Dedim ey **‘əql** bir fikr et sənün tək genə dānım var (*Kaside 7, Mısra 26*). [*‘əql,]*

Dünən təzərru‘ ilə belə **‘əqldən** sordum
Cəhāndə kimdi çatan belə gündə fəryādə (*Kaside 18, Mısra 15*). [*‘əqldən, -dən]*

Bə‘zə verübdü **‘əql** ziyādə nə sīm ü zər
‘Əqlilə ḥ‘oşdı olmasə gər bərg ü bār ilə (*Kaside 21, Mısra 39*). [*‘əql,]*

Bə‘zün alubdı **‘əqlini** mālın verüb füzün
‘Ömri keçür ḥesāb ilə āḥ u zār ilə (*Kaside 21, Mısra 37*). [*‘əqlini, -i, -n, -i]*

Bə‘zə verübdü **‘əql** ziyādə nə sīm ü zər
‘Əqlilə ḥ‘oşdı olmasə gər bərg ü bār ilə (*Kaside 21, Mısra 40*). [*‘əqliylə, -i, -y, -lə]*

Həq saña **‘əql** verübdür budur əqdi sənün
Ki bununlə verəsən fərqiñi hər nīk ü bədün (*Mesnevi 9, Mısra 55*). [*‘əql,]*

Anlayubdur çü **‘əqlidür** kāmīl
Pül ilən hər bir iş olur ḥāşil (*Mesnevi 11, Mısra 15*). [*‘əqlidür, -idür]*

‘əql-i ma‘ās: Yaşamak və keçinmək için gerekli olan akıl.

Usan **‘əql-i ma‘āşdan** dünyā içün tələşdən
Keçüb cān ilə başdan meydānə gəlmək yaḥşıdır (*Gazel 85, Mısra 11*). [*‘əql-i ma‘āşdan, -dan]*

Āyīnə-i qəlbi silüb Həq cılvesin ondə görüb
‘Əql-i ma‘āşı tərək edüb dīvānə gəlmək yaḥşıdır (*Gazel 85, Mısra 8*). [*‘əql-i ma‘āş, -ı]*

‘əql-i nūktə-dān: Nüktəci akıl. İnce manalar sahibi akıl.

Genə təşəvvür edür **‘əql-i nūktə-dān** ki Hudā
Ziyādə qüvvədə həlq eyləyübdü insānı (*Kaside 23, Mısra 25*). [*‘əql-i nūktə-dān,]*

‘əql-i zā‘il: Aklın uçup gitmesi, yok olması.

İçdükcə **‘əql-i zā‘il** olur Zū‘ī anlamaz
Mundan nə zövq var sölə bu cānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 17*). [*‘əql-i zā‘il,]*

‘əqli əldən al-: Aklını başından almak, aklını kaybetmek.

Olmə āzərdə gözim nūri ḡəmiş şərḥində
‘Əqlimi əldən alub dərd ü ḡəmişin tuḡyānı (*Gazel 250, Mısra 22*). [*‘əqlimi əldən alub, -ub]*

əqlivi yıq başuḥa: Aklını başına toplamaq.

Fikr qıl **‘əqlivi yıq başuḥa** ey bī-çərə
Sən özün ḡünəhinə baḥ ki yazılıb dīvārə (*Mesnevi 9, Mısra 57*). [*əqlivi yıq başuḥa,]*

‘əqli ças-: Aklını yitirmək, aklını kullanamama durumu.

Sölədi ey Zū‘ī bī-ḥān mān
‘Əqlün çasub dīvānəsən bī-ḡümān (*Mesnevi 5, Mısra 64*). [*‘əqlün çasub, -ub]*

‘əqrəb: Örümcekgillerden, kuyruğunun kıvrık ve kalkık ucunda zehirli bir iğnesi bulunan ve soktuğu zaman bu zehirli vücuda bırakan tehlikeli küçük hayvan; Tehlikeli, can yakıcı, zararlı kimse; Akrep burcu; Sevgilinin saç.

Görcəyin ruḥsāruvi ol çin-i zülfündə dedim
Ey köñül vəhm ilə kim mäh **‘əqrəbə** olmuş ḡərib (*Gazel 18, Mısra 8*). [*‘əqrəbə, -ə]*

Qılır Zū‘ī ruḥundə ol məḥün cümbüş qara zülfü
Bəlī **‘əqdədir** eylər cümbüş **‘əqrəb** mäh-tāb içrə (*Gazel 188, Mısra 10*). [*‘əqrəb,]*

‘əqrəb-i zülf: Saç akrebi.

Tə mäh rüyün **‘əqrəb-i zülfündə** görmüşəm
Bildim yəqīn budur qəmərdə Qur‘ ānımı (*Gazel 234, Mısra 9*). [*‘əqrəb-i zülfündə, -ü, -n, -dən]*

ər: Eđer.

Dilərsən **ər** olasan bənd-i ḡüşşədən āzād
Gərək kəmənd-i sər-i zülfə əsīr oləsən (*Gazel 170, Mısra 5*). [*ər,]*

Sən olmason **ər** bənimlə gəm-h'ār
Qallam belə bi-nəvā vü əfkār (*Mesnevi 8, Mısra 31*). [*ər,]*

ərbāb-ı iste'dā: *Kabiliyyət ehli.*

Ey Füzulî müttəşil dövrən mühləlifdür baña
Gəlibə **ərbāb-ı iste'dādı** dövrən istəməz (*Tahmis 3, Mısra 20*). [*ərbāb-ı iste'dādı, -ı]*

ərbāb-ı mə'rifət: *Marifət sahipləri.*

Nəyāb Olubdı dəhrdə **ərbāb-ı mə'rifət**
Düşmüş o qədər fəzl ü hünər e'tibārdan (*Gazel 176, Mısra 3*). [*ərbāb-ı mə'rifət,]*

ərbāb-ı səhā: *Cömertlər, cömertliyə sahib insanlar.*

Bir 'əşrdəəm mərd-i sühəndān qutarubdur
Ərbāb-ı səhā mənə'i 'üfrān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 2*). [*ərbāb-ı səhā,]*

ərbāb-ı sərvət ü dövlət: *Mal mülk sahipləri.*

O bəzmə cəm'di **ərbāb-ı sərvət ü dövlət**
O bəzmə həzır idi cümlə şahib-i 'üfrān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 25*). [*ərbāb-ı sərvət ü dövlət,]*

ərdəbil: *Erdebil, İran'ın Doğu Azərbaycan ilində kent.*

Ərdəbil içrə o həftānə dəhi mähir var
Elə həftān ki anı sāz edər ustād-ı Qūçān (*Kaside 6, Mısra 16*). [*ərdəbil,]*

ərgān: *Org denən çalğı, erganun.*

Şām [u] səhər bağlarda yār ilə
Ərgān u tənbur dəf [u] tār ilə (*Mesnevi 4, Mısra 8*). [*ərgān,]*

ərgüvānı: *Erguvan rengində olan.*

Düşübdür **ərgüvānı** rüyuvə ol qarə gisülər
Dutubdur cənnətü'l-mə'vədə mə'və sanki hindülər (*Gazel 57, Mısra 1*). [*ərgüvānı,]*

ərməğan: *Bir kimseyə qarşılıqsız olaraq verilen şey, hədiyyə, bergüzar.*

Savt-ı belābilə bədəl oldı nəfir-i zāğ
Təqdirdən baña bu belə **ərməğan** idi (*Gazel 242, Mısra 16*). [*ərməğan,]*

Ümidim var ki bu əşər olə məqbül-i dərgāhun
Süleymān bəzminə pāy-ı mələhdən **ərməğanım** var (*Kaside 7, Mısra 40*). [*ərməğanım, -ım]*

'ərs: *Yer, meydan, açıq və boş alan.*

Bu **'ərsə** qalımıya həlī hərifdən yā Rəb
Gəlib gedübsə də ol şəh-süvār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 7*). [*'ərsə, -ə]*

Žü'ı bu şəşdə-i gəm içün tasun atmadı
Bu **'ərsədə** sənün tək bir bəd qumār yoh (*Gazel 38, Mısra 18*). [*'ərsədə, -də]*

Fərhād ilə Məcnūn qaçubən çöllərə düşdi
Žü'ı kimi bu **'ərsədə** mən tā ki səs etdim (*Gazel 130, Mısra 12*). [*'ərsədə, -də]*

Lə'lün həvəsində hamı cān verməgə qaçdı
Bu **'ərsədə** ey yār vəfādār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 14*). [*'ərsədə, -də]*

Çünki bu **'ərsədən** ol şah-süvārım getdi
Güy tək Žü'ı çövgān-ı belā sər-kübi (*Gazel 248, Mısra 14*). [*'ərsədən, -dən]*

Nə həq-i nān u nəmək var nə sü'ār-ı bəzl ü cüd
'Ərsədə zən təb'lərdir mərd-i meydān qalmayub (*Kaside 4, Mısra 4*). [*'ərsədə, -də]*

'ərsə-i əfāq: *Ufuklar, ufuklar meydanı, her taraf.*

Dutubdı **'ərsə-i əfāqı** cümlə hikmət ü 'elm
Çıhur səməyə hələ'iq bugün fərəsətdən (*Kaside 15, Mısra 3*). [*'ərsə-i əfāqı, -ı]*

'ərsə-i hüsn: *Güzəllik meydanı.*

Hər dəm ollam qanıma gələn tən-i məcrüh ilə
'Ərsə-i hüsn içrə ey şahım bu cövlānün görüb (*Gazel 19, Mısra 6*). [*'ərsə-i hüsn,]*

Hər dəm ollam qanıma gələn tən-i məcrüh ilə
'Ərsə-i hüsn içrə ey şahım bu cövlānün görüb (*Gazel 31, Mısra 6*). [*'ərsə-i hüsn,]*

ərsə-i tərīqət: *Tarikat meydanı.*

Bənd olmə māl u dövlətə göz tikmə şān u şöhrətə
Bu **ərsə-i tərīqətə** mərdənə gəlmək yəhşidir (*Gazel 85, Mısra 6*). [*ərsə-i tərīqətə, -ə]*

'ərz: *Sunma, bir büyüğe təqdim etme, sunu, bildirilmək istenen husus, hal.*

Yā Rəb kim olur **'ərzimi** cānənə yetürsün
Dərd-i dilim ol həsrov-ı hübnə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 1*). [*'ərzimi, -im, -i]*

Bileydi cəkdigimi dərd-i firqətində onun
Qılanda **'ərz** cəfāsını şərm-sārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 4*). [*'ərz,]*

Bu idi doğru söz kim **‘ərz** olundu hək-ı pâyundə
Əgərçi şa‘irəm mən dəhrdə yüz min yalanım [var] (*Kaside*
7, *Mısra* 35). [**‘ərz**,]

Ey kərəm kənı böyük hən mən-i sər-gərdānūn
‘Ərzinə güş elə əltāflə bu nālānūn (*Terci-bend* 1, *Mısra* 2).
[**‘ərzinə**, -i, -n, -ə]

Bu **‘ərzimə** şəfqət ilə güş et
Dərdim eləyüm bəyān Əmīrhən (*Gazel* 136, *Mısra* 11).
[**‘ərzimə**, -im, -ə]

Eləyürsən hamunun hālınə lütf ilə nəzər
Bir mənim də dəhi bu **‘ərzimə** baq istəyürəm (*Kıt’a* 2, *Mısra*
6). [**‘ərzimə**, -im, -ə]

Bu **‘ərzimə** şəfqət ilə güş et
Dərdim eləyüm bəyān Əmīrhən (*Mesnevi* 7, *Mısra* 21).
[**‘ərzimə**, -im, -ə]

‘ərz et-: *Sunma, bir büyüğe takdim etme, sunu.*

Çārə qıl mətləbinə bu cigəri sūzānūn
‘Ərz edim hıdmətivə tā rəvişin dūnyānūn (*Terci-bend* 1,
Mısra 4). [**‘ərz edim**, -im]

‘ərz eylə-: *Sunmak, söylemek, ortaya koymak.*

‘ərz eyləyüm ol büzürgvərə
Tā həyr nədir bu kār-ı zārə (*Mesnevi* 8, *Mısra* 13). [**‘ərz**
eyləyüm, -y, -üm]

‘ərz qıl-: *Saygı ile anlat, ifadə et, bildir.*

‘Ərz qıl hālını ol hən-i ‘əzīmü`ş-şānə
Ki ‘ulūm u hūnər ü fəzlədi şahib-miknət (*Kaside* 5, *Mısra*
33). [**‘ərz qıl**,]

Ustādinə **‘ərz qıldı** āhır
K`ey rāh-ı tərīqət içrə mähir (*Mesnevi* 8, *Mısra* 43). [**‘ərz**
qıldı, -dı]

Dedi ey Zū`i bi-çārə nədür bu hālət
‘Ərz qıldım ki soyuqdan yetüşüb bir āzār (*Kaside* 6, *Mısra*
22). [**‘ərz qıldım**, -dı, -m]

‘Ərz qıldım ki Şəmāhīdən edüb tərki-i vətən
Mülk-i Qudyalda bir vəz`lə dil tutdı məqām (*Kaside* 13,
Mısra 11). [**‘ərz qıldım**, -dı, -m]

‘Ərz qıldım həqdi kəlāmın tēmām
Līk bu ovqāt alınmur kəlām (*Mesnevi* 5, *Mısra* 53). [**‘ərz**
qıldım, -dı, -m]

Sāqī gətür cām-ı mey-i h`oş-güvār
‘Ərz qılum dərd-i dilim hər nə var (*Mesnevi* 4, *Mısra* 2).
[**‘ərz qılum**, -um]

‘ərz-i hāl: *Həlını bildirme, arzuhal; İçten gelen sevgiyi*
göstərmə.

Sələmdən sora ‘əcizinlə **‘ərz-i hāl** elə
Əgərçi könlü olubdur mişāl-i səng-i ruḥām (*Gazel* 129,
Mısra 5). [**‘ərz-i hāl**,]

‘ərz-i hāl-i məqām: *İçinde bulunulan həlını bildirme.*

Gəlir o pādşəh-i mülk hüsn-i şövkət ilə
Qıl **‘ərz-i hāl-i məqām** şikāyətündi sənün (*Gazel* 174,
Mısra 4). [**‘ərz-i hāl-i məqām**,]

Lütf edüb güş qıl mən-i zārə
Gətürim **‘ərz-i hālüm** izhārə (*Mesnevi* 2, *Mısra* 6). [**‘ərz-i**
hālüm, -ım]

‘ərz-i ruhsār: *Yüzünü göstərmək.*

Hər səhər kim ey pərī rū **‘ərz-i ruhsār** eylədün
Kūçə vü bāzārı rəşk-i bāğ u gülzār eylədün (*Gazel* 181,
Mısra 1). [**‘ərz-i ruhsār**,]

‘ərz-i ərz səmə: *Yeryüzü (ve) gökyüzünün genişliyi.*

Çün vücūdun ‘illət-i gā`iyyə mövcüdātıdır
Cövher-i zātu içün olmuşdur **‘ərz-i ərz səmə** (*Gazel* 2,
Mısra 4). [**‘ərz-i ərz səmə**,]

‘ərab: *Arap.*

Üç ildə gör necə kāmīl **‘Ərab** dilini bilür
Ki Rusə tərcümə eylir hədişi Qur`anı (*Kaside* 23, *Mısra* 57).
[**‘ərab**,]

Fərsi vü Rūsī Firəng **‘Ərab**
Hər bir zəbān şən dilidir cəvvāb (*Mesnevi* 10, *Mısra* 39).
[**‘ərab**,]

‘ərabī: *Arapça.*

On on beş il bizim ādəmlər eyləyür təhşīl
Nə dil bilür **‘Ərābican** nə yaḥşī imlānı (*Kaside* 23, *Mısra*
54). [**‘ərābican**, -cən]

əraq: *Ter.*

Tāb-ı meydən ruḥ-i alında **əraq** dānəsi san
‘İqd-i pərvīn qırılıb gökdə ruḥ-i aye düşüb (*Gazel* 23, *Mısra*
7). [**əraq**,]

Bu qədri Zū`i gül üstündə şəbnəm istəmənam
‘Əraqlədüb vərəq-i ‘ārizün **‘əraq** tayı (*Gazel* 135, *Mısra* 9).
[**‘əraq**,]

Bu qədri Zū`i gül üstündə şəbnəm istəmənam
‘Əraqlədüb vərəq-i ‘ārizün **‘əraq** tayı (*Gazel* 135, *Mısra* 9).
[**‘əraqlədüb**, -ləd, -üb]

‘ər‘ər: *‘Ar‘ar, dikenli ardıc ağacı, dağ servisi.*

Nə güldə 'ətr var nə bülbüldə bir nəvə
Nə zövc-i səyə 'ər'ər ü sərv çinərdə (*Kaside 19, Mısra 4*).
['ər'ər,]

Ey 'ərizi məh zülfü siyəh qəməti 'ər'ər
Təllü oldu ləbin rəşki ilə bədə-i əhmər (*Muhammes 4, Mısra 3*). ['ər'ər,]

əs-: Bir yöndən bir yöne doğru hissedilir şəkildə hareket etmək, esmek (rüzgar, hava vb.).

Hanı Bəhrəm ü Sifəndər u Nərimən ilə Sām
Əsüb onlar tərəfə gör nə şifət şarşar-i sām (*Mesnevi 15, Mısra 20*). [əsüb, -üb]

Görəndə bədəni ol şüh mey həvəsi ilə
Vücudi bərg-i gül-i süri tək **əsən** günlər (*Gazel 67, Mısra 4*).
[əsən, -ən]

'əsā: Uzun sopa, dəğnek, baston; Hz. Mūsā'nın mucizelerini göstərən kullandığı sopa.

Firəq-ı möhnəti ham qılə qəmətin nə 'əcəb
Əlində tūrrə-i dildərdən **'əşāsı** olə (*Gazel 10, Mısra 4*).
['əşāsı, -sı]

Təsbih ü **'əşā** təht-i hənəkdən şey açılmaz
'Əmmāmə ilə məclis-i 'üfrānə yolun yoh (*Gazel 36, Mısra 5*). ['əşā,]

Gər dutmayaydı şidq ilə Mūsā şəfi'
Olmazdı hiç **əsāsı** onun əjdəhə 'Əli (*Kaside 1, Mısra 18*).
[əsāsı, -sı]

əş'ār: Şiirler, manzum sözlər.

Bir nəzlu mələhətlü nigərə verə könlün
Tə süzli olə cümülə **əş'arı** Səməndər (*Gazel 43, Mısra 8*).
[əş'arı, -ı]

Žü'iyə görcək mənim bu əbdər **əş'arımı**
Bihüd u Seyyid Bəhār bəhr-i 'üfrān titrəşür (*Gazel 58, Mısra 9*). [əş'arımı, -ım, -ı]

Şərifə rəsmdür **əş'ardə** Žü'İ ədə qılmaq
Ki bu qənunu əvvəldə həkīm-i nüktədən qılmış (*Kaside 11, Mısra 29*). [əş'ardə, -də]

Du'ā ilən elə Žü'İ təməm **əş'arun**
Murād-i mətləbimə mən də kām-kār oldım (*Kaside 12, Mısra 25*). [əş'arun, -un]

Əgərçi ismdə şə'rimdə səktə vāqə'dür
Lətifədür genə **əş'ardə** o səktə 'əyān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 20*). [əş'ardə, -də]

Yüz qəşidə deyübən vāqif edim nüktələrə
Bir qəpik qədr-i o **əş'arı** gətürməz nəzərə (*Terci-bend 1, Mısra 34*). [əş'arı, -ı]

Ümidim var ki bu **əş'ār** olə məqbül-i dərgāhun
Süleymān bəzminə pāy-ı mələhdən ərməğanım var (*Kaside 7, Mısra 39*). [əş'ār,]

əş'ār-ı dil-nişin: Gönle hoş gelen şiirler.

Žü'İdən eyləmə tələb **əş'ār-ı dil-nişin**
Həllāl-i müşkilāt olan zərgər olmasa (*Gazel 6, Mısra 9*).
[əş'ār-ı dil-nişin,]

əş'ār-ı nəsr: Nesir, düzyazı şiirleri.

Bir püst lütf qılmış idin şə'rdən qabaq
Əş'ār-ı nəsr vāqə' olub nəzmdən kənār (*Kıt'a-ı Kebir 2, Mısra 4*). [əş'ār-ı nəsr,]

əsās: Bir şeyi meydana getiren ana unsur, asıl yapı, temel.

Əgərçi 'āləm içrə növ-bəhār dirəht-əfzādur
Behişt-i 'ədn **əsāsı** küh şəhrələrdə bərpədur (*Gazel 40, Mısra 2*). [əsāsı, -ı]

əsās-ı dīn-i nəbi: Peyğamberin dininin esasları.

Dağılubdur **əsās-ı dīn-i nəbi**
Bənd olubsız dağılmaqun səbəbi (*Mesnevi 11, Mısra 91*).
[əsās-ı dīn-i nəbi,]

əsās-ı mülk-i vücüd: Vücut ülkesinin temeli.

Əsās-ı mülk-i vücüdüm zəlāzil-i gömdən
Hərəb olub dağılub şəhr-i Şirvənə dönüb (*Gazel 25, Mısra 11*). [əsās-ı mülk-i vücüdüm, -im]

əsəb: Asabilik, sinirlilik, öfke, hiddet.

Gər **əsbdən** olmusan pərişān
Qurbān saña at bəlkə həm cān (*Mesnevi 8, Mısra 35*).
[əsbdən, -dən]

əsbāb: Sebepler.

Zəmistāni bəhār eylər nəşāt **əsbābın** əmədə
Kimün kim sīm ilə zər kəsəndə ləhzə peydādur (*Gazel 40, Mısra 11*). [əsbābın, -ı, -n]

əsbāb-ı fəzl ü cüd: Cömert və lütuf sebepleri.

Keçmiş zəməndə var idi **əsbāb-ı fəzl ü cüd**
Bir kimsədə bu vāqt kərəmət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 11*). [əsbāb-ı fəzl ü cüd,]

əsbāb-ı sürür: Sevinç sebepleri.

Mümkün olduqca fərāhim elə **əsbāb-ı sürür**
Mey ayāğın ələ al tã gətürə başına şür (*Mesnevi 15, Mısra 15*). [*əsbāb-ı sürür,]*

əshāb: Hz. Muhammed zamânında yaşamış, onu görmüş və
sohbetində bulunma şərəfine ermiş kimsələr, sahābe.

Hədiş ilən yetüşübdür bu söz ki **əşhābə**
Soruşdılar gəlübən hātəm-i risālətdən (*Kaside 15, Mısra 49*).
[*əşhābə, -ə]*

əshās: Kişilər, şahıslar, kimsələr.

Cəhānun dövlətin çolı istəyən **əşhāşlar** bi'llāh
Fənādür çün bunun tǎlibləri dīvānə sərsəmdür (*Gazel 41, Mısra 7*). [*əşhāşlar, -lar]*

Pəs belə **əşhāsi** ki bu cərḥ-i dün
Eyləyə bir ləhzədə zār u zəbün (*Mesnevi 5, Mısra 23*).
[*əşhāsi, -ı]*

Elə **əşhāş** istəyəndə dəlil
Onə göstərdi dəhi Rəb -i cəlil (*Mesnevi 11, Mısra 87*).
[*əşhāş,]*

əsir: Esir.

Hı oşā o 'āşiqə kim yārının vəfāsı olə
Nə rəşk **əsiri** nə hicrān mübtəläsi olə (*Gazel 10, Mısra 2*).
[*əsiri, -i]*

Žü'iyā hər gün 'əzāb içrə **əsirəm** neyləyüm
Görməmək yārı 'əzāb u ğeyr ilə görmək 'əzāb (*Gazel 16, Mısra 13*). [*əsirəm, -əm]*

Tənhā nə mən bələ vü ğəm-i dərdəəm **əsir**
Hansı köñüldi lələ kimi dəğdār yoh (*Gazel 38, Mısra 15*).
[*əsir,]*

Əlbəttə mən tək o də bir gül **əsiridür**
Bī-cā döğül bu qədri ki bülbul fəğān çəkər (*Gazel 61, Mısra 7*). [*əsiridür, -i, -dür]*

Ləzzət-i qaydun hərəm oldı baña ey sərv kim
Sormuş idün ol **əsiri** bir gün əzād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 10*). [*əsiri, -i]*

'Əcəb əzādə idim yād ol günlər ki nəğəhdən
Əsir etdi məni zəncir-i zülf ü çeşm-fəttānun (*Gazel 149, Mısra 4*). [*əsir,]*

Dilərsən ər olasan bənd-i ğüşşədən əzād
Gərək kəmənd-i sər-i zülfə **əsir** oləsən (*Gazel 170, Mısra 6*). [*əsir,]*

Qaldım o hāl-i mehri ilə küfrdə **əsir**
Düşdim o çin-i zülfün ucundan hətālərə (*Gazel 201, Mısra 3*). [*əsir,]*

Sor hālumi tərəhhüm ilə kim **əsiriñəm**
Nə 'eybi gər təkəllüm edə şöğ gədə ilə (*Gazel 213, Mısra 15*). [*əsiriñəm, -iñ, -əm]*

Eləməzdi bu şifət ləşkər-i dərd ü ğəm **əsir**
Görməsəydi belə bī-təqət ü bī-çərə məni (*Gazel 224, Mısra 5*). [*əsir,]*

Kāvüsvār dīv-i ğəmə olmuşam **əsir**
Bu həbsdən hīlāşımə bir Rüstəm olmadı (*Gazel 238, Mısra 5*). [*əsir,]*

Bir buq'ədəəm **əsir** ü həyrān
Salmış məni min bələyə dövrān (*Mesnevi 8, Mısra 3*). [*əsir,]*

Yə'qübvəş ki beyt-i həzində **əsir** idim
Əhır hüzür-i Yüsif-i Kən'ānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 13*). [*əsir,]*

əsir qıl-: Esir etmək.

Müsəhhər etdi 'ulüm ilə fil ü bəbr ü pələng
Əsir qıldı fərəsət nəhəng dəryanı (*Kaside 23, Mısra 44*).
[*əsir qıldı, -dı]*

əsir-ğürbət: Gurbet esiri.

İmdi əvārə vü bī-çərə vü **əsir-ğürbət**
Nə pərəstār nə bir münis nə [bir] həm-şöhbət (*Mesnevi 1, Mısra 19*). [*əsir-ğürbət,]*

əsir-i əhü-yı çeşm: Ceylan gözün esiri.

Əsir-i əhü-yı çeşmün sənün yüz əhü-yı Tātār
Fədə-yı çin-i zülfün şəd hazārān nəfə-i Çindür (*Gazel 56, Mısra 5*). [*əsir-i əhü-yı çeşmün sənün,]*

əsir-i dərd-i qədər: Kaderin kederinin esiri.

Qoyub belə ğəm-i hicrānun ilə ğürbət ara
Əsir-i dərd-i qədər möhnət-i qəzā qıldun (*Gazel 167, Mısra 8*). [*əsir-i dərd-i qədər,]*

əsir-i ğürbət: Gurbetin esiri.

Əsir-i ğürbətüz biz səndən özgə əşinmız yoh
Ayağın kəsmə başunçün bizim möhnət-sərālardan (*Tahmis 1, Mısra 9*). [*əsir-i ğürbətüz, -üz]*

əsir-i hicr-i nigār: Sevgilinin ayrılığının esiri.

Əsir-i hicr-i nigār u ğərīb-i şəhr ü diyār
Mənimçün əhırı gör kim nə mə-cərə qıldun (*Gazel 167, Mısra 5*). [*əsir-i hicr-i nigār,]*

əsir-i möhnət-i bağdād: Bağdat ıztırabının esiri.

Füzüli eylədi əhəng-i 'eyş-i hənə-i Rüm
Əsir-i möhnət-i Bağdād gördüğün könlüm (*Tahmis 2, Mısra 30*). [*əsir-i möhnət-i bağdād,]*

əsr-i nā-dān: *Cahilin kölesi.*

Nədi bā'is ki Hüdāvənd ü kərīm ü 'ādīl
Eləyüb 'arif-i dānāni **əsr-i nā-dān** (*Kaside 14, Mısra 6*).
[əsr-i nā-dān,]

əsr-i qayd-ı 'əyāl: *Çoluk çocuk, zevceye bağlı esir.*

Əgərçi olmuşuq imdi **əsr-i qayd-ı 'əyāl**
Döğüldi belə bizim də zəmənmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 7*). [əsr-i qayd-ı 'əyāl,]

əşk: *Gözyaşı.*

Nə var künc-i qəfəsdə āb u dānəm **əşkdən** geyri
Nə şāh-i vüslətə uçmaq üçün bāl u pərim yohdur (*Gazel 47, Mısra 5*). [əşkdən, -dən]

Yüzün tə'şrilə 'uşşāq **əşkin** lə'l-gün etmiş
Bu yüzdən sən nigārim mehr-i 'āləm-tābə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 5*). [əşkin, -in]

Dutmə tuğyān edüb ey **əşk** gözüm revzənini
Səni Tarı qoy edim önlə nəzərə məni (*Gazel 224, Mısra 3*).
[əşk,]

Əz-bəs ki **əşk** saçdı Züleyhā sifət fələk
Şod dāmənəş ze gerye por əz dürr-e şāhvār (*Kaside 9, Mısra 3*). [əşk,]

əşkbār: *Gözyaşı yağdıran, yağmur gibi gözyaşı döken, çok ağlayan.*

Hər dəm baħub cəmālīvə gər ağlasam nola
H'urşidə baħsə kimsə edər **əşkbārliq** (*Gazel 111, Mısra 12*).
[əşkbārliq, -liq]

Binā-yı dostluqım dutmamış nigārim ilə
Pozub harāb elədim çeşm **əşkbārım** ilə (*Gazel 191, Mısra 2*). [əşkbārım, -ım]

Gözüm yaşından olur bir də nūh tūfānı
Bu qədri hicrūn ilə **əşkbār** qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 6*). [əşkbār,]

Dəm-i vədā'dı gəl qoymə intizār məni
Vədā'-ı bāz pəsin qoymə **əşkbār** məni (*Müseddes 2, Mısra 4*). [əşkbār,]

əşk-i çeşmim: *Gözünyaşı.*

Əşk-i çeşmim hörməti bī-cā döğül ey gül-'izār
Bāğbān-ı dil gül-i rüyundan etmişdür gül-āb (*Gazel 16, Mısra 11*). [əşk-i çeşmim, -im]

əşk-i hünin: *Kanlı gözyaşı.*

Əşk-i hünin içrə gərçəm zülfünü dutmaq üçün
Necə kim sevdā için təcir çəkər dəryā gəmin (*Gazel 156, Mısra 3*). [əşk-i hünin,]

əsl: *Kaynak, kök, başlangıç noktası, mebdə, menşə; Gerçek, hakikat.*

Hər nə söz kim eşitmişən ey cān
Əsl ü günāhın əvvəl eylə bəyān (*Mesnevi 11, Mısra 76*).
[əsl,]

Yohdı bir kimsə **əşldən** ağāh
Pülə derlər bugünkü gün Allāh (*Mesnevi 11, Mısra 43*).
[əşldən, -dən]

Baħmə dünyā məlinə kəsb et həyāt-ı cəvidān
Cəhl ü 'ürləndür həyāt-ı mövtün **əşli** Zü'iyā (*Gazel 3, Mısra 14*). [əşli, -i]

əslā: *Hİçbir vakit, hİçbir zaman, hİçbir şəkilde, kesinlikle, kat'iyen.*

Hātəm-i 'əşrdən ağāh döğülsən **əşlā**
Ki onun süfrəsində həzırdur şāh u gədə (*Mesnevi 1, Mısra 25*). [əşlā,]

Yəqındür bu ki sizdə çohdur alma
Vəli əşārı mə'lum olmaz **əşlā** (*Mesnevi 3, Mısra 28*). [əşlā,]

Şiğəsin bilməyə bir kimsə nikāhun **əşlā**
Rükünini şərtini məşdərligini anlamaya (*Mesnevi 6, Mısra 17*). [əşlā,]

əsl-i vücūd: *Varlığın kaynağı.*

Əsl-i vücūd 'illət-i gā' iyyə-kā' ināt
Həm ibtidā vücūd ilə həm intəhā 'Əlī (*Kaside 1, Mısra 3*).
[əsl-i vücūd,]

əslən: *Asla.*

Gər mənə bəvər etməsən **əslən**
'Əməlündür həbə' mənsürən (*Mesnevi 11, Mısra 65*). [əslən,]

əsr: *Zaman, devir, çağ.*

İmdi mənim də yaħşı günim müstədam idi
Vafırqətā bu **əşrdə** yoh bir rəfiq olan (*Muhammes 2, Mısra 24*). [əşrdə, -də]

Könlü bu **'əşrdə** 'əhd ü vəfānı aħtarma
Sədəqət ilə olan əşnānı aħtarma (*Gazel 9, Mısra 1*). ['əşrdə, -də]

Var idi keçən **'əşrdə** 'elm ilə səhəvət
Derlər bu zəməni əhl-i səhəvət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 13*). ['əşrdə, -də]

Bu **‘əsrdə** çün mə‘rifəti ‘eyb sanurlar
Çün belədi iş fəhm ü fərsət nə içündür (*Gazel 68, Mısra 15*). [*‘əsrdə, -də*]

Olub bu **‘əsrdə** bə-redağa ilə hamı bir Rüstəm
Nə süd ondan ki nə bir əl-i Bərmək var nə Hətəm var (*Gazel 70, Mısra 9*). [*‘əsrdə, -də*]

Bilməm nöçün bu **‘əsrdə** rəhət görünməyür
İslām içində hiç sələmət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 1*). [*‘əsrdə, -də*]

İslām də tə‘əşşüb-i dindən hesab olur
Bu **‘əsrdə** nə ‘ār u nə geyrət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 6*). [*‘əşrdə, -də*]

Bir **‘əşrdəm** mərəd-i sühəndən qutarubdur
Ərbəb-i səhə mənbə-i ‘üfən qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 1*). [*‘əşrdəm, -də, -əm*]

Cəhānı belə görüb əhl-i mə‘rifət getdi
Bu **‘əşrdə** sölə Žū ī nə var bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 10*). [*‘əşrdə, -də*]

Ləzım dögi bu **‘əşrdə** nə nām nə nāmūs
Pül olsun təki ‘eyb eləməz hər nə gər oldı (*Gazel 239, Mısra 7*). [*‘əşrdə, -də*]

Dərdə ki rüzgərdə bir yār qalmadı
Şəhr ü vəfā vü **‘əşrdə** diyār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 2*). [*‘əşrdə, -də*]

‘İsā ləb əhü çeşm təbī‘ət mərəz-i ‘eşq
Çohdur vəli bu **‘əşrdə** bīmār qalmadı (*Gazel 253, Mısra 4*). [*‘əşrdə, -də*]

‘Elm ‘ələmə dolubdı bu **‘əşr** özgə ‘əşrdür
Siz də tapun bu ‘elmdən əhür şərəfəti (*Kaside 2, Mısra 31*). [*‘əşr,]*

‘Elm ‘ələmə dolubdı bu **‘əşr** özgə **‘əşrdür**
Siz də tapun bu ‘elmdən əhür şərəfəti (*Kaside 2, Mısra 31*). [*‘əşrdür, -dür*]

Yohdur bizim bu **‘əşrimizün** əhl-i himməti
Tā gözləsün tə‘əşşüb ilə dīn ü milləti (*Kaside 2, Mısra 1*). [*‘əşrimizün, -i, -miz, -ün*]

Ədāb-ı mə‘rifət güli ilən bu **‘əşrdə**
Hər bəzmi döndərübdi gülüstānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 3*). [*‘əşrdə, -də*]

Ey kəş olaydı əlli il əqdəm bu **‘əşrdən**
Tā döndürəydi ‘ələmi Loqmānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 11*). [*‘əşrdən, -dən*]

Qədim **‘əşrdə** insān ki vəhşi idi tāmām
Bular hələ deyəsən çılmayıbdı vəhşətdən (*Kaside 15, Mısra 9*). [*‘əşrdə, -də*]

Bu **‘əşrdə** dəhi çoh pādşāhə eylə nəzər
Nə tövr zillətə əhurdə döndü dövrānı (*Kaside 23, Mısra 7*). [*‘əşrdə, -də*]

Yā Rəb o qədim **‘əşr** o ləzzət hara getdi
Həlq içrə olan ‘eyş ilə ‘işrət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 1*). [*‘əşr,]*

Var bu **‘əşrdə** də bir neçə mümtāz ‘uləmə
Oları hiç eləsün zıll-i pənāhində Hūdā (*Mesnevi 6, Mısra 25*). [*‘əşrdə, -də*]

Lik şəd-heyf ki bu **‘əşrdə** məhlūq tāmām
Dutub ol köhnə sözi kim belə sölübdü babam (*Mesnevi 9, Mısra 59*). [*‘əşrdə, -də*]

Bilmürəm neçə **‘əşrdür** bu zəmən
Həlq pülə deyür Hūdā-yı cəhān (*Mesnevi 11, Mısra 41*). [*‘əşrdür, -dür*]

Məzhəbləri bər-həm eləyüb dīni pozan
Bu **‘əşrdə** Dəccəldi cümlə ‘uləmə (*Rübai 1, Mısra 4*). [*‘əşrdə, -də*]

əsrār: Gizli olan, herkesçe bilinmeyen şeylər, herkese açık olmayan gizlilikler, sırlar.

Mə‘lūm edər idin bizə də sirr-i cəhānı
Əsrārıvı bilməkləyə həyrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 18*). [*əsrārıvı, -iv, -ı*]

Žū ‘iyā açma çoh da **əsrārı**
Mollələr küfr oğur bu güftarı (*Mesnevi 11, Mısra 101*). [*əsrārı, -ı*]

Kül başım üzrə bu dəm ey şəh-i əbrār ölürəm
Qaldı könlimdə nihān cümlə-i **əsrār** ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 2*). [*əsrār,]*

əsrār-ı həfi: Gizli sırlar.

Kim istər isə hılqət-i bu ‘ələmi bilsün
‘Ələmdəki **əsrār-ı həfi** mübhəmi bilsün (*Gazel 180, Mısra 2*). [*əsrār-ı həfi,]*

əsrəf: 3,45 gramlık altın para.

Bir beytinə bir **əsrəfi** bəhşəyiş etdilər
Firdovsi-i həkīm-i sühəndānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 23*). [*əsrəfi, -i*]

əs-sā‘ət ātiyət: Mümin suresi, 59. ayet.

Əs-sā‘ət ātiyət həbəri qəmətündədür
Gisüləründədür dəhi Mūsā kərāməti (*Gazel 229, Mısra 5*). [*əs-sā‘ət ātiyət,]*

əşvā: Yiyecek ve içecek dışında insan için gerekli olan her türlü şey, nesneler.

Nə şeydə var cəhāndə ‘işrət ey dil cəmdan başqa
Tāmām **əşyadə** var gəm bir meyi-i gül-fəmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 2*). [*əşyadə, -də*]

Nə güldə şafə nə mey-i gül-gündə əsər var
Bilməm nədi bə'is hamı əşyadə kədər var (*Gazel 42, Mısra 2*). [*əşyadə, -də*]

Pəs hər vücuda mücid-i əsl verüb şifət
Əşyadə yohdı zərrə qədər ihtiyardan (*Gazel 176, Mısra 18*). [*əşyadə, -də*]

Hudā yaratduqi əşyadan eyləyüb mümtāz
Mələkdən artuq edübdür səhā kərəmətdən (*Kaside 15, Mısra 11*). [*əşyadan, -dan*]

Təşəvvür eyləməyürlər ki muncə əşyāni
Tapubdılar hamusın dər-i bəhş-i hikmət ilə (*Kaside 20, Mısra 19*). [*əşyāni, -n, -ı*]

əs'ədullah han: Özel isim.

Edübdü oğlu için cəsn-i hətnə āmadə
Rə'is-i hıttə-i Şirvān Əs'ədullah Hān (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 18*). [*əs'ədullah han,]*

əsən: Sağ səlīm, əfiyyətə, sıhhatte, selāmette, sıhhatli, səlīm.

Şükr qıl Allāhə kim çılduq bəhərə saq əsən
Çünki cənnətdür qədəh-peymāyə Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 15*). [*əsən,]*

əsər: İz, nişan, işəret; Etki.

Qalub nə güldə nə gülşəndə bir nəşāt əsəri
Olub təmām cəhān içrə hər nə var hərəb (*Gazel 29, Mısra 11*). [*əsəri, -i*]

Nə güldə şafə nə mey-i gül-gündə əsər var
Bilməm nədi bə'is hamı əşyadə kədər var (*Gazel 42, Mısra 1*). [*əsər,]*

Əgərçi āb-ı həyət olsə içmə nə-dānlə
Kı 'āqibət əsəri cənə zəhrdür rəsmdür (*Gazel 80, Mısra 6*). [*əsəri, -i*]

Dəhānün dedilər mən görmədim ondan əsər ləkən
Təşəvvürlə onu həm çeşmə-i heyvānə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 3*). [*əsər,]*

Mürüvvətün əsəri yohdı hiç kimsənədə
Genə səhā tapulur rind-i bədə-peymədə (*Kaside 18, Mısra 9*). [*əsəri, -i*]

Nə var nəşāt meykədə səhnində 'ārifə
Nə bir əsər nə nəş'ə mey-i h'əş-güvərdə (*Kaside 19, Mısra 10*). [*əsər,]*

Gər biləydim ki edər ol büt-i bī-mehrə əsər
Dəm-bə-dəm nələ vü fəryād u fəğān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 5*). [*əsər,]*

Eyləmir ol əhən'n dil-yərə neylüm bir əsər
Daşə tə'sir eyləyir bu əl-əməni könlümün (*Gazel 161, Mısra 13*). [*əsər,]*

əsər-i şərāb-ı gül-nār: Nar çiçəği (gibi) şarabın belirtisi/etkisi.

Başdə əsər-i şərāb-ı gül-nār
Nə olsə könlüdə eylər izhār (*Mesnevi 7, Mısra 7*). [*əsər-i şərāb-ı gül-nār,]*

'ətā: Cömertçə verme, ihsan, bağış.

'Ənqā kimi nişānəsi yoh nāmi zikr olur
Bəzl ü 'ətā vü lütf ü himāyət görünməyür (*Gazel 71, Mısra 8*). [*'ətā,]*

Eylərlər idi cümlə 'ulüm əhlinə hörmət
Cövr etdi 'ətā batdı səhāvət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 10*). [*'ətā,]*

Ümmət-i 'İsədə bunun tək aqa
Kān-i səhā mə'dən-i cüd u 'ətā (*Mesnevi 4, Mısra 58*). [*'ətā,]*

Geyri hānlar bizə 'ətā etməsə
Hil'ət-i dīnār 'ətā etməsə (*Mesnevi 5, Mısra 87*). [*'ətā,]*

Geyri hānlar bizə 'ətā etməsə
Hil'ət-i dīnār 'ətā etməsə (*Mesnevi 5, Mısra 88*). [*'ətā,]*

Nə 'ārifə ki sağərə bəzl ü 'ətā verə
Zü't eyləmə ...li saña verə (*Muhammes 3, Mısra 47*). [*'ətā,]*

ətfāl: Taze fidanlar ve çiçəklər; Çocuklar.

Məktəb nə növ' h'əş olı cındır həşirdə
Ətfāl ayağ yalın çəkə palçıqda zəhməti (*Kaside 2, Mısra 12*). [*ətfāl,]*

Övladı olmayan də verür hərc məktəbə
Şərf eyləyür mü'əllimə ətfālə dövləti (*Kaside 2, Mısra 20*). [*ətfālə, -ə*]

Gözüm yaşıdurur çevrəmdə yə kim səhrün ətfāli
Tamāşā etməgə gəlmiş mən-i məcnūn-ı 'üryāni (*Gazel 252, Mısra 5*). [*ətfāli, -i*]

ətfāl-i şüküfə: Çiçəğin taze fidanları.

Olmaz belə 'üryān dəhi ətfāl-i şüküfə
Cümlə geyünür həl'ət-i əlvān belə qalmaz (*Gazel 97, Mısra 3*). [*ətfāl-i şüküfə,]*

'ətib: Paylama, azarlama; Öfke.

Çəşmün etsə gər baña min cövr könlüm inciməz
Rəsmdür bīmār edər əhbābına də'im 'ətib (*Gazel 18, Mısra 6*). [*'ətib,]*

ətibbā: Tabipler, doktorlar.

Çün dərc-i dəhānundı ‘əlācım gər **əṭibbā**
Yohdur dedilər çārə bu bī-çārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 11*). [*əṭibbā,]*

Ātəş-i ‘eşq ‘əlācını **əṭibbālardan**
İstədim āb-ı dəm-i həncər-i cānān dedilər (*Gazel 62, Mısra 3*). [*əṭibbālardan, -lar, -dan]*

‘ətr: Güzel koku.

Nə güldə **‘ətr** var nə bülbüldə bir nəvə
Nə zövq-i sāyə ‘ər’ər ü sərv çinārdə (*Kaside 19, Mısra 3*).
[*‘ətr,]*

ətrāf: Bir yer veya şeyi kuşatan, çevreleyen yerler, çevre, yöre.

Rum-i ruhsāruvun **ətrāfın** alub hindü-yı zülf
Āh şəd-āh ki nüsrət genə küffāra düşüb (*Gazel 17, Mısra 3*).
[*ətrāfın, -ı, -n]*

Almış çəhār güşədən **ətrāfını** gəməün
‘Eşqün əgər baña verə bir fūrşət aqlaram (*Gazel 133, Mısra 15*). [*ətrāfını, -ım, -ı]*

Bilmürəm məskənüvi hardədi tā var u yohım
Şərf edüb küyun **ətrāfınə** həm-sāyə gəlim (*Gazel 134, Mısra 10*). [*ətrāfınə, -ı, -n, -ə]*

ətvār: Təvirlər, davranışlar, haller, tarzlar.

Belə **ətvārı** belə kirdārı
Bu şifət nə-qəbül güftārı (*Mesnevi 11, Mısra 67*). [*ətvārı, -ı]*

ətək: Etek.

Bu bilməmək bizə təşīr gör ki kimdən edüb
Uzun **ətək** yekə qurşaq böyük ‘imāmətdən (*Kaside 15, Mısra 8*). [*ətək,]*

əvāhir: Sonlar, son zamanlar, son dönlmlər.

Getdükə ‘ömr-i həşiyətün dād imiş sənün
İqbālīvun **əvāhiri** idbār imiş sənün (*Muhammes 2, Mısra 16*). [*əvāhiri, -i]*

‘əvām: Halkın altı tabakası. Karşıtı: Havas.

Bircə kölmə degilən ki ənə Rəbb’ül-‘alā
Bu **‘əvām** tayıfə eylərər itā’ət zāhid (*Gazel 39, Mısra 26*).
[*‘əvām,]*

‘Əvām həlq kimi şöhrət için ey Seyyid
Atub Hüdānı gedüb nəqiş etmə imānün (*Gazel 155, Mısra 9*). [*‘əvām,]*

Get sat **‘əvāmə** qəlb ‘əməl ‘ārif istəmər
Vəhm eylə leyli-‘as’as-i yəvmü’l həsābdan (*Gazel 178, Mısra 11*). [*‘əvāmə, -ə]*

Bu iddi’ā də bir olsə nə eybi hər mollā
Beş on **‘əvām** yıqub qalğızır buğāğunı (*Kaside 23, Mısra 84*). [*‘əvām,]*

‘əvām-ı kəl-ən’ām: Hayvan (idraksız) gibi avam.

Getsə bircə **‘əvām-ı kəl-ən’ām**
Ki dutub gözlərini zində zəlām (*Mesnevi 11, Mısra 71*).
[*‘əvām-ı kəl-ən’ām,]*

‘əvām-ı kəl-əğnām: Koyun gibi avam.

Nöçün qoyursan u həlqi **‘əvām-ı kəl-əğnām**
Utangilən kişi vəhm eylə bir qiyāmətdən (*Kaside 15, Mısra 59*). [*‘əvām-ı kəl-əğnām,]*

əvvəl: Önce, ilk, birinci.

Ey nūr-ı zātı **əvvəl** hər mā-sivā ‘Əli
Məhşər günü saña edəcək itidā ‘Əli (*Kaside 1, Mısra 1*).
[*əvvəl,]*

Şərītə rəsmdür əş’ərdə Zū’l-ədā qılmaq
Ki bu qānunu **əvvəldə** həkīm-i nūktədən qılmış (*Kaside 11, Mısra 30*). [*əvvəldə, -də]*

Əvvəl edim hələt-i Zəhhākı yād
Sitəmgər u zālīm ü bī-bākı yād (*Mesnevi 5, Mısra 9*). [*əvvəl,]*

Əvvəlinci biridür Hacı Məcid Əfəndi
Ki olub ‘āləm onun mev’izəsi hürsəndi (*Mesnevi 6, Mısra 27*). [*əvvəlinci, -imci]*

Göstərmədi kimsə bir səhəvət
Əvvəl məni nişə istədüz siz (*Mesnevi 7, Mısra 50*). [*əvvəl,]*

Hər nə söz kim eşitmişən ey cān
Əşl ü günāhın **əvvəl** eylə bəyān (*Mesnevi 11, Mısra 76*).
[*əvvəl,]*

Əcəlün **əvvəli** cān içrə əgər olmayaydı
Necə səndən məni ey cān aralar tığ-i əcəl (*Gazel 126, Mısra 3*). [*əvvəli, -i]*

Əvvəldə məni əbləh ü nə-dān yaradaydın
Məndə belə bu hər şey’ə diqqət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 3*). [*əvvəldə, -də]*

Bir iki ləhzə behişt-vüşāl şora düzəh-i hier
Çü əhıı budur **əvvəl** vəşldə cəhənnəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 6*). [*əvvəl,]*

Həm-bəzm idi bu məclisə Səttār Bəg kim ol
‘İrfān-ıyyət kitabınə **əvvəl** sūtūr idi (*Gazel 246, Mısra 16*).
[*əvvəl,]*

əvvəl-i dəryā-yı 'izzət: *İtibar/Saygı denizinin birincisi/ilki.*

Aqabəg əvvəl-i dəryā-yı 'izzət mə'dən-i himmət
Ki bəzlindən anın 'ələmdə gənc-i şayegānım var (*Kaside 7, Mısra 29*). [*əvvəl-i dəryā-yı 'izzət,]*

əvvəlki: *Önceki, evvelki.*

Əvvəlki hüsn cəzbəsi cənānədən gedüb
'Eys ü nəşāt güşə-i mey-hānədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 1*).
[*əvvəlki,]*

Əvvəlki şədəqlər olub indi həyənət
Qalmub dəhi həqq-i nəmək [ü] nān dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 7*). [*əvvəlki,]*

Əvvəlki hesabda döğülsən
Ol əb ilə təbdə döğülsən (*Mesnevi 8, Mısra 23*). [*əvvəlki,]*

'əvəz: *Karşıltk.*

Sən cümlə bizə verdiyüvi bī-'əvəz etdün
Firdövsə 'əvəz tə'ət 'ibādət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 30*). [*'əvəz,]*

Əgər behiştə min hür versə Tarı baña
Döğül 'əvəz birinə ol günün bu dünyədə (*Gazel 206, Mısra 10*). [*'əvəz,]*

'əyal: *Eş, zevce; Aile reisinin geçimlerini sağlamak zorunda olduğu kimseler, çoluk çocuk.*

Vəlīk bilməyə imlānı yā ki inşānı
Nəinki bir qurı 'əmmāmə vü 'əyālı olə (*Kaside 23, Mısra 51*). [*'əyālı, -ı]*

Nə var yoh gəmi nə 'əyālun həcāləti
Nə cənnət ərzüsü nə düzəh məhābəti (*Muhammes 2, Mısra 5*). [*'əyālun, -un]*

'əyān: *Açık, aşkār, gözle görülür, belli.*

İmdi ki oldu ['əyān] qā'idə-i dəhr sənə
Fürşəti fəvt eləmə seyr elə tərəf çəmənə (*Mesnevi 15, Mısra 25*). [*'əyān,]*

Öz mərhəmətin Cənāb Bārī
Səndə eləyüb 'əyān Əmīrhān (*Gazel 136, Mısra 4*). [*'əyān,]*

H'urşid dutub etməz idi köñüldə məqāmın
Olsaydı 'əyān pərdə Məşihāyə cəməlun (*Gazel 147, Mısra 4*). [*'əyān,]*

Nə şahinsən nə bülbul nə həzər āhəng nə şulşul
Tuyurun hālətindən səndə yoh bir şey 'əyān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 18*). [*'əyān,]*

Hər bir tərəfdə vardı təcəllā-yı nūr u nār
Vādū'l-müqəddəs ondə 'əyān kūh-ı Tūr idi (*Gazel 246, Mısra 4*). [*'əyān,]*

Bahış Bəg ol ki səhāsi 'əyāndı Qafqāz
Bu müjdə ilə ümidimdə üstüvər oldım (*Kaside 12, Mısra 17*). [*'əyāndı, -dı]*

Hədişu mən sələmə'l-müslimün min yədihi
'Əyān edübdü müsəlmānlıqı bu hālətdən (*Kaside 15, Mısra 40*). [*'əyān,]*

Əgərçi ismdə şe'rimdə səktə vāqə'dür
Lətifədür genə əş'ərdə o səktə 'əyān (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 20*). [*'əyān,]*

Necə Firdovsī-i həkīm-i cəhān
Hāl-i sultāni eyləyübdü 'əyān (*Mesnevi 2, Mısra 26*). [*'əyān,]*

Güzārışim tə olə həlqə 'əyān
Eyləyüm əhlvālımı şərh ü bəyān (*Mesnevi 4, Mısra 3*).
[*'əyān,]*

Mərd nəmərdi qılub cümlə cəhān içrə 'əyān
Zişt zibānı həlā'ıqlərə izhār u bəyān (*Mesnevi 6, Mısra 5*).
[*'əyān,]*

Öz mərhəmətin Cənāb-ı Bārī
Səndə eləyüb 'əyān Əmīrhān (*Mesnevi 7, Mısra 14*). [*'əyān,]*

O behişt ki Hüdāvənd qılub zikr ü bəyān
Eləyüb imdi bizə səhət-i dünyədə 'əyān (*Mesnevi 15, Mısra 8*). [*'əyān,]*

'əyānī: *Açık, aşkar, gözle görünen, göz önünde olan, inandırıcı.*

Sən eyləsən baña bī-dādi ey cəfā-küstər
Kimə şikāyət edim yā kimə 'əyānī yazım (*Gazel 141, Mısra 10*). [*'əyānī,]*

Dəhən-i yār demək çeşmə-i həyvānı gələt

Varə təşbīh yoh etmək olur ə'yānī gələt (*Gazel 109, Mısra 2*). [*ə'yānı,]*

'əyār: *Değerini tespit ve tayın etmek.*

Cəhāndə hiç cövhər-bədə kimi h'oş-güvār olmaz
Ki hər bir şəhisi təşhīs etməgə kāmīl 'əyār olmaz (*Gazel 99, Mısra 2*). [*'əyār,]*

Cövr ü cəfā-yı yārdur 'eşqə məhək əgər
Şəbr etməsə zühürə gəlür kəm 'əyārlıq (*Gazel 111, Mısra 8*). [*'əyārlıq, -lıq]*

əyləş-: *Oturmak.*

Hər küçəsində hürri pəri şaf şaf **əyləşüb**
İzhār-ı yüz qiyamət olur hər məqāmdan (*Gazel 177, Mısra 3*). [*əyləşüb, -üb*]

Nəqd-i firdövs-i bərin həşil qılub yüz sür ilə

Əyləşürlər rövzələrdə bədə-peyməlar genə (*Gazel 217, Mısra 4*). [*əyləşürlər, -ür, -lər*]

əymən: *Çok (daha, en, pek) uğurlu, çok kutlu, pek mübârek.*

Žü'iyā tut dāmənindən dərd ü gəmdən **əymən** ol
Çünki ondan özgə kân-ı cüd u ehsân qalmayub (*Kaside 4, Mısra 19*). [*əymən,*]

əyyām: *Günler, zaman, devir.*

Nə dövr-i gərdis-i gərdün olaydı nə **əyyām**
Nə āftāb nə əncüm nə āsmān ey kâş (*Gazel 106, Mısra 3*). [*əyyām,*]

İlāhī bir də mümkündür mi görmək eylə **əyyāmi**
Ki bilmirdük gəm ādın Žü'ī tək dīvānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 9*). [*əyyāmi, -i*]

Bəzm həngāmı səhāvətdədi qaan-hişlēt
Rəzm **əyyāmi** şüca'ətdə Sikəndər-ħaşmət (*Kaside 5, Mısra 40*). [*əyyāmi, -i*]

Şəkvə āğāz qılub dərd ü gəm-i 'āləmdən
Āh u əfgān ilə hər dəm keçürürdüm **əyyām** (*Kaside 13, Mısra 6*). [*əyyām,*]

Bəhār **əyyāmidur** bah gör gülüstān içrə bülbüllər
Gəlübür gül həvāsile necə fəryād [u] əfgānə (*Kaside 22, Mısra 3*). [*əyyāmidur, -i, -dur*]

Bir belə **əyyāmdə** 'āləm tēmām
'Eys ilə 'işrətdədi yek-sər mūdām (*Mesnevi 5, Mısra 43*). [*əyyāmdə, -də*]

Çəküb hicrān həzānın bülbul-i şeydā tək ey Žü'ī
Bəhār **əyyāmi** gül vəşlinə ey bī-çārə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 14*). [*əyyāmi, -i*]

Kīsə həlīdūr bəhār **əyyāmi** artar möhnətim

Mövc urar dəryā-yı dildə min tēmännələr genə (*Gazel 217, Mısra 11*). [*əyyāmi, -i*]

əyyām-ı bəhār: *Bahar günleri.*

Bu nə inşāfdı kim bir belə **əyyām-ı bəhār**
Keçə bī-bədə vü bī-sədə vü bī-bərbəti ü tār (*Mesnevi 15, Mısra 11*). [*əyyām-ı bəhār,*]

əyyüb: *Həz. Eyyub.*

Əyyüb dedi məsənniyə əd-đurū ərhəmi
Lütfünlə cism-i zārınə yetdi şəfā 'Əli (*Kaside 1, Mısra 21*). [*əyyüb,*]

Əyyüb-fikār: *Yaralı, mecrub Eyyub.*

Səbr eyləmək əfzəldi ki **Əyyüb-fikār**
Dərd ü ələmi şövkət ilə şānə dəğişdi (*Gazel 251, Mısra 11*). [*Əyyüb-fikār, -un*]

əz-: *Ezmək, üstünə basaraq veya bir şey arasına sıkıştırarak yassılaştırmak, biçimini değiştirmek.*

Vəlīkən hər üç aydan bir gəlüb Şīrvānə getməkdən
Əzildi rīştə-i cānım fələkdən əl-əmānım var (*Kaside 7, Mısra 20*). [*əzildi, -il, -di*]

Küy-ı yārə yürüyür 'āşiq-i sādīq bi'llāh
Mār tək gər **əzilüb** kəlləsi sağ olmasə də (*Gazel 219, Mısra 4*). [*əzilüb, -il, -üb*]

əz-bəs ki: *Ne kadar çok ki.*

Əz-bəs ki aşk saçdı Züleyhā şifət fələk
Şod dāmənəş ze gerye por əz dürr-e şāhvār (*Kaside 9, Mısra 3*). [*əz-bəs ki,*]

Əz-bəs ki dərd ü möhnət-i dünyā-yı pür-fitən
Cəm' etmiş idi üstümə hər yerdə [var] miñən (*Muhammes 3, Mısra 15*). [*əz-bəs ki,*]

Əz-bəs ki ləbün zikri dilim əzbəri oldı
Cümlə şü'ərə içrə şəkərbār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 17*). [*əz-bəs ki,*]

Əz-bəs ki atəşin ruħə yandurmısan məni
Zərdüşt vəqt olub məni Rüyintən eylədün (*Gazel 164, Mısra 7*). [*əz-bəs ki,*]

Əz-bəs ki nālə qıldı firāqundə ey pəri
Rüsvā-yı 'āləm etdi dil-i nā-təvān məni (*Gazel 227, Mısra 5*). [*əz-bəs ki,*]

ə'zā: *Vücudu meydana getiren parçalar, organlar; organ.*

Nə nəşātı məclisün gər ondə cānān olmasə
Sāir **ə'zānun** nə südi təndə gər cān olmasə (*Gazel 14, Mısra 2*). [*ə'zānun, -n, -un*]

Cān özgə cism özgədi yā müttəhiddülər
Cān hansı cüzvdür tən ü **ə'zādə** bilmədim (*Gazel 139, Mısra 14*). [*ə'zādə, -də*]

'əzāb: *Azab, organlarda duyulan ızdırap, organik acı.*

Žü'iyā hər gün **'əzāb** içrə əsirəm neyləyüm
Görməmək yarı **'əzāb** u geyr ilə görmək **'əzāb** (*Gazel 16, Mısra 13*). [*'əzāb,*]

Žü'iyä hər gün **‘əzāb** içrə əsirəm neyləyüm
Görməmək yarı **‘əzāb** u geyr ilə görmək **‘əzāb** (Gazel 16, Mısra 14). [**‘əzāb**,]

‘əriflərə həqiqəti düzəh **‘əzābıdur**
Getmək behiştə zāhid-i bəd e'tiqād ilə (Gazel 193, Mısra 9). [**‘əzābıdur**, -i, -dur]

Düzəh içində qalmış idim yüz **‘əz[ā]b** ilə
Hələ behiştə rövzə-i rizvānə gəlmişəm (Muhammes 3, Mısra 43). [**‘əz[ā]b**,]

əzbər: Bir sözü, bir metni kitaba bakmadan aynen tekrar edebileceək şəkildə zihində tutma, hıfzətme.

Əz-bəs ki ləbün zikri dilim **əzbəri** oldı
Cümlə şü'ərə içrə şəkərbār mən oldım (Gazel 132, Mısra 17). [**əzbəri**, -i]

ə'zəm: Böyük, ulu, yüce.

‘Əşiq ki fənā bəzminə ‘eşq içrə yetişdi
Ol məs'ələdə şāfi' yā **ə'zəmi** neylər (Gazel 69, Mısra 8). [**ə'zəmi**, -i]

‘Elm az pül çox olan ādam
Hələq içində olur imām-**ə'zəm** (Mesnevi 11, Mısra 38). [**ə'zəm**,]

ə'zəmi: En çox, en fazla.

Biri der **ə'zəmi**dü məzhəb-i Həq
Biri der Məlikidurur mütləq (Mesnevi 11, Mısra 47). [**ə'zəmi**, -di]

əzbər et-: Ezberlemek.

O sözün də genə bir yaşıısını əhəz etmə
Hər nə pöhrəsi vardır oları **əzbər edüb** (Mesnevi 9, Mısra 62). [**əzbər edüb**, -üb]

əziyyət çək-: Eziyyət çəkmək, güçlüklerle qarşılaşmaq.

Gər 'ədälətlə olur həşr günündə dīvān
Sən də mən də **çəkərük** ondə **əziyyət** zāhid (Gazel 39, Mısra 8). [**əziyyət çəkərük**, -ər, -ük]

‘əziz: Saygı duyulan, hörmət edilen, sevgili, dost.

Pəs gözüm nuri gəlüb məktəbə 'elm et həsil
Oləsən məclis-i 'ürfān **‘əzizim** vāşil (Mesnevi 9, Mısra 76). [**‘əzizim**, -im]

Ümüd dutmə ki hürmə verə dirəht-i çinār
Olur mu dərmək **‘əzizim** tikandan almanı (Kaside 23, Mısra 20). [**‘əzizim**, -im]

Ey **‘əzizim** bu cəhān məzrə'ə-i 'uqbādur
Cənıvı 'āləm-i 'uqbādə ziyān-kār edəsən (Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 23). [**‘əzizim**, -im]

Təht-i 'izzətdə olur Yüsif şifət āhır **‘əziz**
Ey Züleyhā şifətim kim bənd-i zindānun görüb (Gazel 19, Mısra 9). [**‘əziz**,]

Zərə Həliq deyürlər sahlayurlar çox **‘əziz** anı
Verüblər dīn evin bu küfr ilə tārāc-ı nə'māyə (Gazel 212, Mısra 9). [**‘əziz**,]

Cən ilə dutsun görək gül kimi Bi'llāh **‘əziz**
Kə'bə-i vəşl istəyən hār-ı muğeylānını (Gazel 245, Mısra 9). [**‘əziz**,]

‘əziz: Mısır azizi, idareci.

Bu gün yüz min **‘Əziz** olmuş gūlām-ı zūlfı Žü'ī tək
Budur vəchi cəməlin Yüsif-i Kən'ānə bəñzətdim (Gazel 145, Mısra 9). [**‘əziz**,]

‘əzizān-ı cəhān: Dünyanın azizləri, yücələri.

Ey **‘əzizān-ı cəhān** mə'dən-i cāndur məktəb
Bədən-i mürdə için rüh-ı rəvāndur məktəb (Muhammes 5, Mısra 1). [**‘əzizān-ı cəhān**,]

‘əziz-i 'āləm: Alemin, dünyanın sevgilisi.

Gər istəsən ey **‘əziz-i 'āləm**
Kim gəlməyə yanıña bir ādəm (Mesnevi 8, Mısra 51). [**‘əziz-i 'āləm**,]

‘əziz-i mən: Kiyətim.

Hər adı mollā olur mı **‘əziz-i mən** mollā
Nə fā'idə qurı ad bilməsə kitābətədən (Kaside 15, Mısra 69). [**‘əziz-i mən**,]

‘əziz-i sīm u zər: Değerli altın ve gümüş.

Dövlətlü olan müridlərdən
Qərz istə **‘əziz-i sīm u zərdən** (Mesnevi 8, Mısra 54). [**‘əziz-i sīm u zərdən**, -dən]

əzkār: Zikirler, anmalar, hatırlamalar; Allah'ın isimlerini ve belli duāları okumak süretiyle yapılan zikirler.

Ey mənim təc-ı sərim hən-ı 'əzīmu'ş-şānım
Ramažāndur bu görək bundə sən **əzkār** edəsən (Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 2). [**əzkār**,]
əz-kələm: Lahanadan.

Dəhi İhām ilə qılmışdun inşā
Ki şāhib **əz-kələm** həm qah u alma (Mesnevi 3, Mısra 26). [**əz-kələm**,]

‘əzm-i şirvān: *Şirvan`ın azmi; Seyid Azim Şirvani.*

‘Əzm-i Şirvān eyləyüb bir dil-bər-i şirīn sühən
Dağ-i qəlb-i həstə-i Fərhād için şəkkər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 3*). [*‘əzm-i şirvān,]*

‘əzm-i təvaf: *Gayretli təvaf.*

O şəh-i məsnəd-i ‘ürfānī ki beytu`llāh
‘Əzm-i təvaf eyləyübən zāir-i rizvān oldı (*Kaside 17, Mısra 18*). [*‘əzm-i təvaf,]*

‘əzmin et-: *Bir işi yapmaya kesin karar vermek, bir şeyi yapmak hususunda büyük bir kararlılıkla gayret göstərmək.*

Şəfadan əl götürüb **etməyin** Minā **‘əzmin**
Məgər qəbul döğüldür o kədə qurbānı (*Gazel 155, Mısra 3*). [*‘əzmin etməyin, -i, -n-in]*

əzəl: *Yaratılışından itibaren, yaratıldığından beri, önceki, evvelki.*

Žū`iyā qur`a-ı qəssām **əzəldən** deyəsən
Dərd ü gəm cövr ü cəfā cümlə mən-i zərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 11*). [*əzəldən, -dən]*

Ey şüh lütf qıl ki **əzəl** yarıñam sənün
Zəncir-i zülfün içrə giriftəriñam sənün (*Gazel 165, Mısra 1*). [*əzəl,]*

Žū`ini qurbān qəbul et çün **əzəldən** olmuşam
Kə`bə-i ruhsārınə şıd q ilə züvvārın sənün (*Gazel 179, Mısra 9*). [*əzəldən, -dən]*

Kāş ‘āşiq saña olmaydım **əzəldən** ey mäh
Salmayaydım başımı muncə gəm-i gövqāyə (*Gazel 209, Mısra 11*). [*əzəldən, -dən]*

Hələf-i zī-i hib-i Muştafa Hān-ı Şirvān
Ki müsəlləmdı **əzəldən** ona dövlət-şövkət (*Kaside 5, Mısra 38*). [*əzəldən, -dən]*

Bizə buyurmuş **əzəldən** ki utlubū`l-‘ilmə
Çatub bu hökm-i mətīn mənəbə`-i nübüvvətdən (*Kaside 15, Mısra 41*). [*əzəldən, -dən]*

Bu nüktəni **əzəldən** əbəd kimsə açmayub
Sən bundə bəhş eyləmə çox Kirdgār ilə (*Kaside 21, Mısra 33*). [*əzəldən, -dən]*

Ziyadə fikrlərə düşmə anla bu rəmzi
Nə gücdə həlq eləyüb Həq **əzəldən** insānı (*Kaside 23, Mısra 16*). [*əzəldən, -dən]*

Sənsən ol sərvər ki zāt-ı pākun olmuşdur **əzəl**
‘İllət-i gā`iyyə mövcüdāt u həlq-i mā-sivā (*Gazel 1, Mısra 3*). [*əzəl,]*

Bəh bəh **əzəl** günündə sə`ədət nəşibi var
Hər bir kəsün ki sən kimi ey mäh həbibi var (*Gazel 44, Mısra 2*). [*əzəl,]*

Bu bəh̄ti qarəliqə geyrdən səbəb sanmə
Əzəl günündə yazan kätib-i qəzādandır (*Gazel 83, Mısra 6*). [*əzəl,]*

Bilsə idim dahanün vüsləti nā-mümkündür
Mən **əzəl** gün anı cān içrə nihān eylər idim (*Gazel 144, Mısra 4*). [*əzəl,]*

Əzəl gün bār`ilāha məndən āyā nə hətā çıhdı
Ki bu dünyədə belə kevkəb-i bəh̄tim qara çıhdı (*Gazel 254, Mısra 1*). [*əzəl,]*

Əzəl zəməndə də inşandə var idi çıplaq
Nə düşsə əhl qılurdu keçirdi sāmānı (*Kaside 23, Mısra 37*). [*əzəl,]*

Əzəldə istər idim vəslini vəli hālā
Nüvid-i qətl verən bir pəyāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 7*). [*əzəldə, -də]*

Əzəldə şıd q ilə h̄idmət qıl istəyürsən əgər
Məqām-ı qurb tapub ‘āqibət əmir oləsən (*Gazel 170, Mısra 7*). [*əzəldə, -də]*

Ayağə düşmək ilə qarə köñlim ey Žū`ī
Baña **əzəldə** bu işlər sirāyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 12*). [*əzəldə, -də]*

Nə söz olsə gərək **əzəldə** qanam
Şədrdə çox diqqət eyləyüb inanam (*Mesnevi 11, Mısra 79*). [*əzəldə, -də]*

Şəd şükr ‘āqibət ki gülüstānə gəlmişəm
Gərçi **əzəldə** zəğəm-i dövrān-i şir idim (*Muhammes 3, Mısra 10*). [*əzəldə, -də]*

Əzəldə olma idi h̄ilqət-i cəhān ey kəş
Cəhān içində dəhi bu bələ-yı cān ey kəş (*Gazel 106, Mısra 1*). [*əzəldə, -də]*

Vəli nədür ki ədəm çoxı **əzəlki** tək
Qalubdı vəh̄şət ilə çihmayub o h̄işlətdən (*Kaside 15, Mısra 35*). [*əzəlki,]*

Yoğdur **əzəlki** qā`idədə cəzbə h̄üsndə
Dil-bər döğül o tavr ilə ruhsār-ı yār də (*Kaside 19, Mısra 5*). [*əzəlki,]*

ə`zəm: *Çok (daha, en, pek) büyük.*

Cəhānun cümlə dərdinə dəvədür bilməmək ancaq
Bu dārüyə dəhi fikr elə bir [ki] cüz` ü **ə`zəmdür** (*Gazel 41, Mısra 4*). [*ə`zəmdür, -dür]*

Q

qaān-hişlət: *Hakan huyu, hükümdar tabiatlı.*

Bəzm hängāmı səh̄āvətdədi **qaān-hişlət**
Rəzm əyyāmı şücā`ətdə Sikəndər-həsmət (*Kaside 5, Mısra 39*). [*qaan-hişlət,]*

qabaq: *Önce; Karşında, önünde.*

Bir püst lütf qılmış idin şe`rdən **qabaq**

Əş'ār-ı nəşr vāqə' olub nəzmdən kənār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 3*). [*qabaq, j*]

Həmişə istər idim cən verim **qabaqundə**
Vəli nə sūd ki verdim gəm-i firāqundə (*Gazel 196, Mısra 1*).
[*qabaqundə, -u, -n, -də*]

qabil: *Beceriklilik, yetenek, istidat.*

Şirāzdə bir mürīd-i kāmīl
Mürşidliqə olmuş idi **qabil** (*Mesnevi 8, Mısra 40*). [*qabil, j*]

qabəs: *Ateş parçası.*

Tür-ı məhəbbət içrə gəlīm [ol] müsāfirə
Sən bir **qabəs** o nəhl-i pür ənvārdan gəlīb (*Gazel 27, Mısra 8*). [*qabəs, j*]

qaç-: *Kaçmak, gitmek.*

Mümkirliqün yoh fā'idəsi imānə gəlmək yaşıdır
Nər-ı cəhənnəmdən **qaçub** rizvānə gəlmək yaşıdır (*Gazel 85, Mısra 2*). [*qaçub, -ub*]

Fərhād ilə Məcnūn **qaçubən** çöllərə düşdi
Zü'ī kimi bu 'ərsədə mən tā ki səs etdim (*Gazel 130, Mısra 11*). [*qaçubən, -ubən*]

Lə'lün həvəsində hamı cən verməgə **qaçdı**
Bu 'ərsədə ey yār vəfādār mən oldım (*Gazel 132, Mısra 13*).
[*qaçdı, -dı*]

Dəhənün mö'cüzini gördi cəhān içrə Məsīh
Qaçuban gökdə özin 'əcz ilə pünhān etdi (*Gazel 233, Mısra 10*). [*qaçuban, -uban*]

Yohsə Qur'ānı tilāvət eləməkdən **qaçuban**
Virdüvi şām u səhər bir bərbət ü mizmār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 15*). [*qaçuban, -uban*]

Zəhirən zīb verə qurşaq 'əbā saqqalə
Məs'ələ vəqti **qaçub** bərk səhulə qanqalə (*Mesnevi 6, Mısra 48*). [*qaçub, -ub*]

İmdi **qaçub** bu mənəbə'-i 'ürfānə gəlmişəm
Ölməkdən özgə yohdı bu dərdün təbəbətī (*Muhammes 3, Mısra 29*). [*qaçub, -ub*]

Ğəm ləkəd kübi cəfā təpdaqı bu Zü'i-i zār
Ehtiyāc anləsalar nifrət edüb hamı **qaçar** (*Terci-bend 1, Mısra 44*). [*qaçar, -ar*]

qafqāz: *Kafkas.*

Bahış bəg ol ki səhāsı 'əyāndı **Qafqāza**
Bu müjdə ilə ümīdimdə üstvār oldım (*Kaside 12, Mısra 17*).
[*qafqāza, -ə*]

qah: *Kayıt kursu.*

Dəhi ihām ilə qılmışdun inşā
Ki şahib əz-kələm həm **qah** u alma (*Mesnevi 3, Mısra 26*).
[*qah, j*]

qā'idə: *Usul, kural.*

Ğəm çəkmə biyābān isə məskən sənə Zü'ī
Məcnūn olanə **qā'idədür** hənə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 14*). [*qā'idədür, -dür*]

Zü'iyə **qā'idədür** şe'rdə əhirdə du'ā
Tül vermə elə bu tərəz ilə sən də itmām (*Kaside 13, Mısra 33*). [*qā'idədür, -dür*]

Yohdūr əzəlki **qā'idədə** cəzbə hüsndə

Dil-bər döğül o tavr ilə ruhsār-ı yār də (*Kaside 19, Mısra 5*).
[*qā'idədə, -də*]

qā'idə-i dəhr: *Dünyanın kuralları.*

İmdi ki oldu ['əyān] **qā'idə-i dəhr** sənə
Fürşəti fəvt eləmə seyr elə tərəf cəmənə (*Mesnevi 15, Mısra 25*). [*qā'idə-i dəhr, j*]

qāim: *Namaz kılan, vaktinin çoğunu namaz kılmaqla keçiren kimse.*

Gecələr **qā'im** olub gündüz oləsən sā'im
Yohsə həm-şəhbətüvi mütrib ilə tər edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 5*). [*qāim, j*]

qal-: *Bulunmaq, kalmak.*

Heyf olə kim dəhrdə bir zāt-ı əkrəm **qalmayub**
Qalmayandə eylə ādəm şanki 'āləm **qalmayub** (*Gazel 30, Mısra 1*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

Heyf olə kim dəhrdə bir zāt-ı əkrəm **qalmayub**
Qalmayandə eylə ādəm şanki 'āləm **qalmayub** (*Gazel 30, Mısra 2*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

Hər cəhətdən 'āləm olmuş cənnətü'l-mə'və vəli
Neylərəm mən cənnəti çün onda ādəm **qalmayub** (*Gazel 30, Mısra 4*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

Çəşmə-i 'ürfān olubdur hüşk-i hāk-ı cəhl ilə
Mə'rifət dəryāsı içrə qətrə-i nəm **qalmayub** (*Gazel 30, Mısra 6*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

Āynə-i dünyānı dutmuş yohdūr İskəndər şifət
Cəm çohdūr lək bəzm-i 'eyş içün Cəm **qalmayub** (*Gazel 30, Mısra 8*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

Zəhm-i dil behbūdını Zü'ī fələkdən ummə kim
'Āləmun dārü's-şəfāsı içrə mərham **qalmayub** (*Gazel 30, Mısra 10*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

Mən bī-nəvāyə rəhm elə ey sərv-qāmətim
Kim **qalmayub** firāqə dəhi istiqlāmətim (*Gazel 138, Mısra 2*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

'Āqibət qıldı məni rüsvā fəğānı könlümün
Qalmayub hicrənə çün tīb u təvānı könlümün (*Gazel 161, Mısra 2*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

Kəs ümīd ey dil cəhāndə əhl-i 'ürfān **qalmayub**
Ādəm itmiş dəhrdən āsar-ı insān **qalmayub** (*Kaside 4, Mısra 1*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

Kəs ümīd ey dil cəhāndə əhl-i 'ürfān **qalmayub**
Ādəm itmiş dəhrdən āsar-ı insān **qalmayub** (*Kaside 4, Mısra 2*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

Nə həq-i nān u nəmək var nə sü'ār-ı bəzl ü cüd
'Ərsədə zən-təb'lərdür mərd-i meydān **qalmayub** (*Kaside 4, Mısra 4*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

Çünki ādəm yā səhā eylər yā əhsān Həqq içün
Nə səhāvət var nə rāh-ı Həqdə əhsān **qalmayub** (*Kaside 4, Mısra 6*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

Üz görədür hər söz olsə həlq ara kizb ü riyā
Doğrı söz sidq-i diyānət 'əhd [ü] peymān **qalmayub** (*Kaside 4, Mısra 8*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

Cən-ı 'āləmdür həqiqət əhl-i 'ürfān dəhrdə
Həlq imdi şürət-i divārdur cən **qalmayub** (*Kaside 4, Mısra 10*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

Bəhşiş iylən əhl-i dövlət şān u şövkət arturur
Yohdı bəhşiş bā'ış oldur şövkət-i şān **qalmayub** (*Kaside 4, Mısra 12*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

Yohdı bir kəs şöhibətdən rüh u cān ləzzət tapə
Arədim gözdim dəhi hər güşə hər yan **qalmayub** (*Kaside 4, Mısra 14*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

Hān u bəg at kənd pül bəhş eylər idi şā'irə
Şāhsevən tək imdi çohdı adı hān hān **qalmayub** (*Kaside 4, Mısra 16*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

Bir Əmirhān Şīrvān igiddən səvāyı dəhrdə
Bir nəfər şəhs-i səhāvət-pişə əlān **qalmayub** (*Kaside 4, Mısra 18*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

Žū'iyā dut dāmənindən dərd [ū] gəmdən əymən ol
Çünki ondan özgə kən-i cūd u ehsān **qalmayub** (*Kaside 4, Mısra 20*). [*qalmayub, -ma, -y, -ub*]

Qaldım o hāl-i mehri ilə küfrdə əsir
Düşdim o çin-zülfün ucundan hətəlarə (*Gazel 201, Mısra 3*). [*qaldım, -dı, -m*]

Qaldım əvārə vü sər-gəştə cəhān kārında
Məndə bu 'uqdəni açmaqə yoh idi təqət (*Kaside 5, Mısra 15*). [*qaldım, -dı, -m*]

Fövc-i sərmā atəcaq tīr-i həlāk u bərfi
Hər kəsün olmasə həftāni **qalur** zār [u] nizār (*Kaside 6, Mısra 12*). [*qalur, -ur*]

Pül eyləyür təməm könlül ərzülərin
Bī-pül cümlə həlq **qalur** iztirərdə (*Kaside 19, Mısra 28*). [*qalur, -ur*]

Var idi bir yabum kətdən gələndə şəhrə bu dəfə
Yoruldu yolda qaldı sattım onda bir pālānım var (*Kaside 7, Mısra 22*). [*qaldi, -dı*]

Yorulmuş yabını sattım başımdan eylədim ammə
Qalubdur üç taqar arpam dəhi bir dam samanım var (*Kaside 7, Mısra 24*). [*qalubdur, -ub, -dur*]

Kim **qalubdur** Žū'ī-i bī-hānmān
Hānlar arasındədi hālı yaman (*Mesnevi 5, Mısra 79*). [*qalubdur, -ub, -dur*]

H'osā o kimsələrə adı yaşılıqlə **qalub**
Görüb həyat u məmātində ləzzət-i dünyā (*Gazel 7, Mısra 11*). [*qalub, -ub*]

Qalub hicrān zīmistānında Žū'ī nālə qoy etsün
Sən etmə nālə ey bülbul sənün hər il bəhārūn var (*Gazel 46, Mısra 9*). [*qalub, -ub*]

Qalub bir heyli müddət māt-ı heyran sölədi nā-gəh
Bu müşkil əmri həll etməkdə bir şəhsə gümānım var (*Kaside 7, Mısra 27*). [*qalub, -ub*]

'Əcəbdi pīr zəmənimdə pāy piyādə **qalub**
Ayağ yalın dəhi getməkdə bī-qərār oldım (*Kaside 12, Mısra 9*). [*qalub, -ub*]

Yā Rəb nədəndi cümləsi tə'sīrdən **qalub**
Cām-ı mey ü sürür-ı ney ü çəng tār də (*Kaside 19, Mısra 11*). [*qalub, -ub*]

Cəhān köçübdü behiştədən ağərçi ləzzət ilə
Nə sūd həlq **qalub** zülmət-i cəhālət ilə (*Kaside 20, Mısra 2*). [*qalub, -ub*]

Odur ki millət-i İslām olubdı yüz firqə
Gedüb o qüvvə **qalub** hāl-i nəz'ədə cāni (*Kaside 23, Mısra 86*). [*qalub, -ub*]

Tək tək ādəmdə **qalub** 'elm ü səhā vü imān
Yohdı onları də bu əhl-i cəhāndən tanıyan (*Mesnevi 6, Mısra 7*). [*qalub, -ub*]

Salmamisan yādə **qalub** bī-nəvā
Hər cəhətdən dərd ü gəmə mübtəla (*Mesnevi 10, Mısra 51*). [*qalub, -ub*]

Bir cigər də aydə almə əkl qıl hūn-ı cigər
Yıq gələn qoy **qalsun** āhırdə nədəmət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 12*). [*qalsun, -s, -un*]

Dərdim budur ki görməyüb ey məh cəməhlıvı
Hicrində cān verim **qalə** könlümdə həsrətim (*Gazel 138, Mısra 8*). [*qalə, -ə*]

Me'mār-ı fikri təzəçə tə'mir eyləyüb
Qoymur **qalə** bu milləti vīrānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 16*). [*qalə, -ə*]

Hic inşāf idi şā'ir qədəh-i meysiz olə
Qalə bī-bādə vü bī-sadə həzīn ü nā-kām (*Kaside 13, Mısra 20*). [*qalə, -ə*]

Lik şəd-heyf ki müddətdi gəlüb Qudyalə
Qalmışam kīsə təhi həstə vü zār u heyran (*Kaside 14, Mısra 14*). [*qalmışam, -muş, -am*]

Qalmışam pāy-ı piyādə gəlübən dərgəhiñə
'Əz ilə mərhəmətündən bir ayaq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 11*). [*qalmışam, -muş, -am*]

Dühāt içində nə müddətdi **qalmışam** məğmüm
Ləziz şöhbət-i cān-bəhşdən olub məhrüm (*Mesnevi 14, Mısra 11*). [*qalmışam, -muş, -am*]

Çəkmişəm hər nə gəm ü möhnəti var 'ələmdə
Qalmışam şām u səhər şivən ilə mātəmdə (*Müseddes 2, Mısra 6*). [*qalmışam, -muş, -am*]

Qalubdı bircə bu İslām milləti məhrüm
Təməm millət-i 'āləm dolubdı hīkmətdən (*Kaside 15, Mısra 5*). [*qalubdı, -ub, -dı*]

Vəli nədür ki ādəm çoxı əzəlki tək
Qalubdı vəhşət ilə çılmayub o hişlətdən (*Kaside 15, Mısra 36*). [*qalubdı, -ub, -dı*]

Yā məhbəs içrə **qalursan** nə qədri 'ömrün var
Həlak olursan u yā əmr olur hōkümətdən (*Kaside 15, Mısra 19*). [*qalursan, -ur, -san*]

Bizim bu mülkdə bī-mə'rifət belə **qalmaz**
Dolar mürür ilə yüz 'elm ü min fərāsət ilə (*Kaside 20, Mısra 35*). [*qalmaz, -yaz*]

Nə qədri dād elədim məktəb eyləyün bün[y] ād
Ohi oyan yuhudan **qalma** h'vāb-ı qəflət ilə (*Kaside 20, Mısra 40*). [*qalma, -ma*]

Bu daş baqırlı həlā'iq qəbül etmədilər
Nizām-ı mə'rifəti **qaldılar** zəlalət ilə (*Kaside 20, Mısra 46*). [*qaldılar, -dı, -lar*]

Bular də bışədə cəngəllər içrə **qalmışdı**
Məqām dutmuş idi özlərinə şəhrāni (*Kaside 23, Mısra 39*). [*qalmışdı, -muş, -dı*]

Nə biləcək qədrüvi əhl-i davāt
Qalmisan bu növ' ilə heyran māt (*Mesnevi 5, Mısra 48*). [*qalmisan, -mı, -san*]

Fikr elə ey sərvər-i vālā-təbār

Sən var ikən mən **qalam** bî-çiz-i hār (*Mesnevi 5, Mısra 84*).
[qalam, -a, -m]

Sərvərə qoymə **qalam** bî-sər u sāmān nə zār
Kisə bî-sikkə bər u düşim bî-cübbə vü h̄vār (*Terci-bend 1, Mısra 41*). [qalam, -a, -m]

Şā'irə hörmət olunur hər zəməñ
Şe'r ilə bāqī **qala** yaḥşı yaman (*Mesnevi 5, Mısra 94*). [qala, -a]

İndi lāzımdı ki izhār eləyüm əhvālı
Qalmasun hiç kəsün bî-hüdə qıl ü qālı (*Mesnevi 6, Mısra 10*). [qalmasun, -ma, -sun]

Dərdä ki rüzgārdə bir yār **qalmadı**
Şəhr ü vəfā vü 'əşrdə diyār **qalmadı** (*Gazel 253, Mısra 1*).
[qalmadı, -ma, -dı]

Dərdä ki rüzgārdə bir yār **qalmadı**
Şəhr ü vəfā vü 'əşrdə diyār **qalmadı** (*Gazel 253, Mısra 2*).
[qalmadı, -ma, -dı]

'İsā-ləb āhū-çəşm təbī'ət mərīz-i 'eşq
Çohdur vəlī bu 'əşrdə bīmār **qalmadı** (*Gazel 253, Mısra 4*).
[qalmadı, -ma, -dı]

Meydān-ı 'eşq hālidi yoḥ bir nəfər hərif
Nə bir dil-āvərə sər ü sərdār **qalmadı** (*Gazel 253, Mısra 6*).
[qalmadı, -ma, -dı]

Həlq eylədi izdihām-ı kəsərət
Qalmadı mürīdə zövq-i vəhdət (*Mesnevi 8, Mısra 42*).
[qalmadı, -ma, -dı]

Cühələ məhız libasə söləyürlər 'ālim
Odi kim zülmət-i gəflətdə **qalublar** dā'im (*Mesnevi 9, Mısra 26*). [qalublar, -ub, -lar]

Məst olub tā ki hər kəlāmı deyüm
Qalmasun hiç söz təməñı deyüm (*Mesnevi 11, Mısra 12*).
[qalmasun, -ma, -sun, -]

Qalmub cəhāndə zərrə qədr zövq ilə səfā
Yā Rəb təməñ ləzzət-i dünyā nədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 5*). [qalmub, -m, -ub]

Əvvəlki şədəqətlər olub indi həyānət
Qalmub dəḥi həqq-i nəmək [ü] nān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 8*). [qalmub, -m, -ub]

Qalmub ağızda gözda dəḥi dizda təqəti
Bî-zövq cism ü cān diri qalmaq nə ləzzəti (*Muhammes 1, Mısra 5*). [qalmub, -m, -ub]

Düzəḥ içində **qalmış** idim yüz 'əz[ā]b ilə
Hālā behiştə rövze-i rizvānə gəlmişəm (*Muhammes 3, Mısra 43*). [qalmış, -mış]

Üzüldi riştə-i cānım qutardı mənbə-i şəbr
Nə **qaldı** Zū'ī dəḥi tā ki bir də anı yazım (*Gazel 141, Mısra 14*). [qaldı, -dı]

Küfr-i sər-i zülfi o büt-i lālə-'izārun
Az **qaldı** hələl dīn ilə imānə yetürsün (*Gazel 157, Mısra 6*).
[qaldı, -dı]

Kül başım üzrə bu dəm ey səh-i əbrār ölürəm
Qaldı köñlimdə nihān cümlə-i əsrār ölürəm (*Müseddes 2, Mısra 2*). [qaldı, -dı]

Nə **qaldı** dəhrdə kim çəkmədiyim dərd ü bələlardan
Yetüşdim cānə āḥır möhnət ü cövr ü cəfālardan (*Tahmis 1, Mısra 1*). [qaldı, -dı]

Qalub nə güldə nə gülşəndə bir nəşāt-əşəri
Olub təməñ cəhān içrə hər nə var hārāb (*Gazel 29, Mısra 11*). [qalub, -ub]

Nə şə'r ü şə'r'ətdə **qalub** rövneq-i İslām
Nə rəsm-i 'ədələt var [o] dīvān dəğişübdür (*Gazel 76, Mısra 13*). [qalub, -ub]

Allāh peyām-bər sözinə kim həvəs eylər
Bir adı **qalub** dīn ilə imān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 12*).
[qalub, -ub]

Heyf olə kim dəhrdə bir zāt-ı əkrəm **qalmayub**
Qalmayandə eylə ədəm şanki 'ələm **qalmayub** (*Gazel 30, Mısra 2*). [qalmayandə, -ma, -y, -an, -də]

Bīmār **qaluban** gəm-i 'innāb-ı ləbindən
Ey cān yihıl ol dərgəh -i Loqmānə yolun yoḥ (*Gazel 36, Mısra 11*). [qaluban, -uban]

Sikəndər tək bələ zülməti içrə **qalmışam** həyrān
Vüṣāl-i çəşme-i heyvānə Hizrim rəh-bərim yoḥdur (*Gazel 47, Mısra 7*). [qalmışam, -mış, -am]

Getdi ol zülf-i siyāh qoydı qara gündə məni
Qalmışam imdi pərişān u qərārim getdi (*Gazel 248, Mısra 4*). [qalmışam, -mış, -am]

Gün səhāb içrə **qalandə** h̄'şdu gəl ey məh-liqā
Zülfüvi çək 'ārizindən həsnüñə nöqsānı var (*Gazel 54, Mısra 5*). [qalandə, -an, -də]

Qalusən mən kimi āvərə cəhān kārında
Ey deyəñ kimsə ki işlər hamı tədbirdədir (*Gazel 75, Mısra 9*). [qalusən, -u, -sən]

Ləb-i dildār tək var bədə-i gül-gündə gər nəş'ə
Nə süd ondan ki tiz başə çıxar **qalmaz** müdām olmaz (*Gazel 93, Mısra 8*). [qalmaz, -maz]

Şəbr eylə köñül möhnət-i hicrān belə **qalmaz**
Nov-rüz olı bu fəşl-i zimistān belə **qalmaz**

Olmaz belə 'üryān dəḥi ətfāl-i şüküfə
Cümlə geyünür həl'ət-i əlvān belə **qalmaz**

Bir gün olı kim Mısr-i hökümətdə olur səh
Çāh-ı gəm ara Yüsif-i Kən'an belə **qalmaz**

Nə zillət-i dünyā qalı dā'im nə cəlalı
Övrəng-i Cəm [ü] təht-i Süleymān belə **qalmaz**

Odlarə əgər saldısa Nəmrüd vəlīkən
Nār oldı Birāhımə gülüstān belə **qalmaz**

Bu cism ilə cāndan öteri çəkmə çoh əfsüs
Topraq olacaq cism dəḥi cān belə **qalmaz**

Bir hāl ilə qalmaz bu şifət dövr-i zəməñə
Āḥır dəğişər gərdis-i dövrān belə **qalmaz**

Fikr etmə ki dā'im qalı bu dövlət ü nikbət
Təgyir tapar müşkil ü āsān belə **qalmaz**

Zū'ī kimi çoh çəkməgilən āh u fəḡānı
Şəbr eylə köñül möhnət-i hicrān belə **qalmaz** (*Gazel 97, Mısra 1-18*). [qalmaz, -maz]

Nə zillət-i dünyā qalı dā'im nə cəlalı
Övrəng-i Cəm [ü] təht-i Süleymān belə **qalmaz** (*Gazel 97, Mısra 7*). [qalı, -ı]

Fikr etmə ki dā'im qalı bu dövlət ü nikbət
Təgyir tapar müşkil ü āsān belə **qalmaz** (*Gazel 97, Mısra 15*). [qalı, -ı]

Vəşlində hicr ātəşini yādə salmadun

Qal Zū'ī tək bu gündə yanə yanə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 14*). [*qal,]*

Küfr-i zülflədi imānun ilən zāhid kim
Hansı zāhiddi **qalan** şəhrdə imānı ilə (*Gazel 204, Mısra 10*).
[*qalan, -an]*

Bu 'ərşə **qalmıyə** hālī hərifdən yā Rəb
Gələb gedübsə də ol şəh-süvār bir də gələ (*Gazel 211, Mısra 7*). [*qalmıyə, -mı, -y, -ə]*

Özün təşbih edübdür lələ cün ruhsarına ey gül
Budur vəchi ki **qalmışdur** biyābānlardə dağ ilə (*Gazel 216, Mısra 4*). [*qalmışdur, -mı, -dur]*

Sən olmason ər bənimlə gəm-h'ār
Qallam belə bi-nəvā vü əfkār (*Mesnevi 8, Mısra 32*).
[*qallam,]*

Nədi zülmāt-ı gəm içrə belə heyran **qalmaq**
Ohı Şəh-nāmədə İskəndər ilə Dārādən (*Gazel 173, Mısra 7*).
[*qalmaq,]*

Qalmub ağızda gözədə dəhi dizdə təqəti
Bī-zövq cism ü cān diri **qalmaq** nə ləzzəti (*Muhammes 1, Mısra 6*). [*qalmaq,]*

qāl: Söz, ləf.

'Ariz-i gül-günun üzrə ol iki hāl-i siyāh
Güyyiā ol nöqtədür kim yazılır **qāl** üstünə (*Gazel 203, Mısra 8*). [*qāl,]*

qalh-: kalkmak, burada kilo almak anlamında.

Bu iddi'ā də bir olsə nə eybi hər mollā
Beş on 'əvām yıqub **qalhızır** buğāğunı (*Kaside 23, Mısra 84*). [*qalhızır, -ız, -ır]*

qamu: Kamu, bütün.

Əgərçi Rus dilini bilməgi günāh desön
Qamu dili niyə dersen bilən Süleymānı (*Kaside 23, Mısra 72*). [*qamu,]*

Gətürdi 'əcz görüb 'eşq-i müşkil olduqunı
Qamu hünərlərə ustād gördüğün köñlüm (*Tahmis 2, Mısra 20*). [*qamu,]*

qāmāt: Boy, endam.

Firāq-ı möhnəti Həm qılsə **qāmətin** nə 'əcəb
Əlində türrə-i dildārdan 'əşāsı olə (*Gazel 10, Mısra 3*).
[*qāmətin, -i, -n]*

Lütf edüb bir tır-i gəmzə birlə al gəl cānımı
Pāyə dönmüş **qāmətīm** ol təq-ı əbründən cüdā (*Gazel 12, Mısra 8*). [*qāmətīm, -im]*

Qaşun həyālī ilə **qāmətīm** kəmənə dönüb
Tərənnümüm dəhi fəryād ilə fəğānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 1*). [*qāmətīm, -im]*

Ləbündi çeşmə-i Kövsər o **qāmətün** tūbā
Vüşālun ey büt-i məh-rüy bağ-ı rizvāndur (*Gazel 81, Mısra 11*). [*qāmətün, -ün]*

Zāhid ki etməyüb həvəs sər ü **qāmətün**
Firdövs içində sidrə vü tūbānı anlamaz (*Gazel 100, Mısra 5*). [*qāmətün, -ün]*

Zülfün kimi olubdı günim qarə hicrdən

Qaşun kimi olubdı bəli qədd ü **qāmətīm** (*Gazel 138, Mısra 4*). [*qāmətīm, -im]*

Günümü Zū'ī kimi qara eylədüñ gəmdən
Qaşun gəmilə qılub **qāmətimi** həm getdün (*Gazel 163, Mısra 14*). [*qāmətimi, -im, -i]*

Bir vəqt olur ki imdikinün qədd ü **qāmətin**
Kərpic kəsüb qoyarlar o vəqtə haşarına (*Gazel 207, Mısra 17*). [*qāmətin, -in]*

Əs-sā'ət ātiyət həbəri **qāmətündədür**
Gisüləründədür dəhi Mūsā kəraməti (*Gazel 229, Mısra 5*).
[*qāmətündədür, -ün, -də, -dür]*

Ey kəməñ-əbrü müjün peykānı yüz min cān alur
Yayə dönmüş **qāmətīm** tır ü kəməñun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 6*). [*qāmətīm, -im]*

Fələgün **qāmətini** yā ki hilālun qəddin
Həm edən zülfidi ol məhvəşün yā qaşı (*Gazel 247, Mısra 3*).
[*qāmətini, -i, -n, -i]*

Mənim tək hansı 'əşiqdür de təq-ı əbrü-yı cānān
Hilālə döndürübdür **qāmətin** gəmdən kəməñ qılmış (*Kaside 11, Mısra 8*). [*qāmətin, -in]*

Ey 'arizi məh zülfı siyəh **qāməti** 'ər'ər
Təlh oldı ləbün rəşki ilə bədə-i əhmər (*Muhammes 4, Mısra 3*). [*qāməti, -i]*

qan-: Anlamak, kavramak.

Şā'ir nə növ' [ilə] desün hüsni-qönçəni
Yoh bir nəfər [ki] tə oğuyub **qanə** ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 12*). [*qanə, -ə]*

Nədən yeyüm bu qış nədən yandırım
Mən belə əhvāl kimə **qandırım** (*Mesnevi 4, Mısra 38*).
[*qandırım, -dır, -um]*

Nə söz olsə gərək əzəldə **qanam**
Şədrdə çoh diqqət eyləyüb inanam (*Mesnevi 11, Mısra 79*).
[*qanam, -am]*

Nə qədr diqqət etdim hilqətimdən **qanmadım** zərrə
Bilür bu rəmzi Zū'ī ol ki sirr'ullāh-ı məhrəmdür (*Gazel 41, Mısra 13*). [*qanmadım, -ma, -dı, -m]*

Ağzımdə söz deyüb danışan şəxsi **qanmadım**
Kimdür bahān bu dīdə-i bünyādə bilmədim (*Gazel 139, Mısra 11*). [*qanmadım, -ma, -dı, -m]*

Nə vəhdəti bildük nədi nə kəsrəti **qanduc**
Sən vəhdəti bu qədr ilə kəsrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 25*). [*qanduc, -du, -q]*

qan: Kan.

Çəşm-i pür-hünun mənim tūfānə verdi 'ələmi
Bəs ki tökdü **qanlu** yaş ol sərv-i dil-cüdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 6*). [*qanlu, -lu]*

Lə'lün 'eşqi olmasaydı məndə etməzdün cəfā
Çün küdürət məhv olur gər aradə **qan** olmasa (*Gazel 13, Mısra 10*). [*qan,]*

Hər dəm görüm səni dönəsən **qanə** ey şərāb
Gətdün bu təlh-kāmi dəhi cānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 1*).
[*qanə, -ə]*

Oldı sünbüllər həcil zülf-i pərişānun görüb
Gönçələr **qan** utdılar lə'l-i dūr-əfşānun görüb (*Gazel 19, Mısra 2*). [*qan,]*

Ze-bəs ki lə'l-i ləbün fikrin eylərəm ey gül
Əlimdə cām-ı meyim həsrət ilə **qanə** dönüb (*Gazel 25, Mısra 4*). [*qanə, -ə*]

Dəm-bə-dəm Zü'î-i nälânun içərlər **qanını**
Bir bu bî-rəhm ü büt ü kəfir ü bəd-hülərə bağ (*Gazel 35, Mısra 9*). [*qanını, -i, -n, -ı*]

Gərəkdür mən yudam **qan** eyləyəm yüz fıkır-i tülānī
Sənün kim 'ariz-i gül-gün u zülf-i təbdārun var (*Gazel 46, Mısra 5*). [*qan,]*

İçmisən min 'aşıqün **qanın** şəhādət eyləyür
Ləbləründən **qan** kimi hər dəm çıxan təbhälələr (*Gazel 48, Mısra 4*). [*qan,]*

İçmisən min 'aşıqün **qanın** şəhādət eyləyür
Ləbləründən **qan** kimi hər dəm çıxan təbhälələr (*Gazel 48, Mısra 3*). [*qanın, -i, -n*]

Ey firāq ol yār göndərdi səni tök **qanımı**
Həqiqdir kim məndə 'eşq-i ləblərindən **qanı** var (*Gazel 54, Mısra 4*). [*qanı, -i*]

Dəründə ağlamaqdan **qanə** gərç oldım nigārā hər
Deməzsən kim məgər bu Zü'î-i məhcür u miskīndür (*Gazel 56, Mısra 9*). [*qanə, -ə*]

Könlümi **qan** eləyüb mehr-i ruḥı ey nāşəḥ
Etmədən bəvər əgər lə'l ü ləb-i tərdən sor (*Gazel 63, Mısra 5*). [*qan,]*

Dil oldı qönçə kimi həsrətlə **qan** sənsiz
Bəhārım ey gül-i növ-rəstə çün hərəb sənsiz (*Gazel 92, Mısra 1*). [*qan,]*

Göz yaşım bəs ki tökür 'ələm ara **qan** sənsiz

Qandan ahır salacaq 'ələmə tūfān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 1*). [*qan,]*

Göz yaşım bəs ki tökür 'ələm ara **qan** sənsiz

Qandan ahır salacaq 'ələmə tūfān sənsiz (*Gazel 95, Mısra 2*). [*qandan, -dan*]

Gözüm peymānəsini doldurdu hər dəm bağrımun **qanı**
Nöçün kim həlq sözlər filāni mey-güsār olmuş (*Gazel 108, Mısra 3*). [*qanı, -ı*]

Qara pül həsrəti ilə ağarub çeşm-i ümīd
Ərzü-yı mey-i gül-günlə cigər **qan** oləcəq (*Gazel 113, Mısra 16*). [*qan,]*

Dögi pāyəndə nə 'ömr ü nə hökümət Zü'î
Yer ü gök küllüsi ahırdə ki min **qan** oləcəq (*Gazel 113, Mısra 22*). [*qan,]*

Ləbi şövqilə göz-peymānəsini **qan** ilə doldurmaq
Cəməl-ətəşin 'eşqilə hər dəmdə kabāb olmaq (*Gazel 115, Mısra 3*). [*qan,]*

Görüb yüz dāğ bir h'vurşid içün min daşə baş urmaq
Olub rəngin-cigər **qan** ilə bir lə'l-i h' oş-əb olmaq (*Gazel 115, Mısra 8*). [*qan,]*

Nədür bir bî-vəfā 'eşqinə ey **qanə** dönən könlüm
Yədən hər nə-kəs ü bî-fahmdən tən ü tə'əddā çək (*Gazel 116, Mısra 9*). [*qanə, -ə*]

Ləbün firāqı ilə **qanə** dönməgün cigərün
Vəyā gözimdən aqan qətrə qətrə **qanı** yazım (*Gazel 141, Mısra 8*). [*qanı, -i*]

Ləbün firāqı ilə **qanə** dönməgün cigərün

Vəyā gözimdən aqan qətrə qətrə **qanı** yazım (*Gazel 141, Mısra 7*). [*qanə, -ə*]

Anləsaydım baña vəsl-i ləb-i məqdür olmaz
Həvəsilə dil-i şəd pərəmi **qan** eylər idim (*Gazel 144, Mısra 8*). [*qan,]*

Olse məhrim qədri gər ey bî-vəfā künün sənün
Qanımı tökməkdən özgə olmaz ayınun sənün (*Gazel 154, Mısra 2*). [*qanımı, -im, -ı*]

Ləbün rəşkilə ancaq lə'l-i bağı dönməmiş **qanə**
Həd-i **qan** eyləyübdür könlünü gül-bərg-i həndānun (*Gazel 160, Mısra 7*). [*qanə, -ə*]

Lələ-rülar döndürüblər **qanə** hünün könlümü
İmdi çeşmimdən düşər hər dəmdə **qanı** könlümün (*Gazel 161, Mısra 10*). [*qanı, -ı*]

Lələ-rülar döndürüblər **qanə** hünün könlümü
İmdi çeşmimdən düşər hər dəmdə **qanı** könlümün (*Gazel 161, Mısra 9*). [*qanə, -ə*]

Bu qədri tökmə **qanın** həcər-i müjgānlə 'uşşāqun
Dilərlər qanını məhşər günü hər mübtəla səndən (*Gazel 168, Mısra 7*). [*qanın, -i, -n*]

Əgər şāhīnə hər gün eyləmək bir **qan** olub rüzī
Təğāfül birlə min min eyləmə hər gündə **qan** Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 5*). [*qan,]*

Əgər şāhīnə hər gün eyləmək bir **qan** olub rüzī
Təğāfül birlə min min eyləmə hər gündə **qan** Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 6*). [*qan,]*

Dögi müjgān-safı çeşmimdəki peykānlarıdur
Ki çıxub dışrə gözimdən cigərim **qanı** ilə (*Gazel 204, Mısra 4*). [*qanı, -ı*]

Bülbül kimi fəğān ilə **qan** oldı könlümüz
Ol növ-şüküftə gönçə bu gülzərə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 5*). [*qan,]*

Ya edün həcər-i bî-dād ilə şəd pərə mənī
Qana döndi cigərim yā yetirün yārə mənī (*Gazel 224, Mısra 2*). [*qana, -a*]

Hicrində gözlerimdən aqan qətrə qətrə **qan**
Döndürdi lələzərə nigārım kənārımı (*Gazel 228, Mısra 5*). [*qan,]*

Ey şūh urmusan kimi bilməm qanaryə
Var dāmənündə təzə genə **qan** nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 8*). [*qan,]*

Ümīd-i və'de-i vəslünlə **qanə** döndi cigər
Amāndı qanımı tök intizār qoymə mənī (*Gazel 232, Mısra 4*). [*qanımı, -im, -ı*]

Ümīd-i və'de-i vəslünlə **qanə** döndi cigər
Amāndı qanımı tök intizār qoymə mənī (*Gazel 232, Mısra 3*). [*qanə, -ə*]

Gönçə tək könlümü lə'lün həvəsi **qan** etdi
Məhr-i ruḥsārın onı lə'l-i Bədəḥşān etdi (*Gazel 233, Mısra 1*). [*qan,]*

O məhün gəlsə 'itābə ləb-i gövhər-pāşı
Dönəcəq lə'lə cigər **qanı** ilə göz yaşı (*Gazel 247, Mısra 2*). [*qanı, -ı*]

Gər işārət edə şəmşir-i kəc-əbrüvun
Tökülür Zü'î ... tək yüz 'aşıq-i zārdan **qanı** (*Gazel 250, Mısra 26*). [*qanı, -ı*]

Yâ Rəb genə vüslət dəmi hicrənə dəgişdi
Gül-nār-ı şərābım dönübən **qanə** dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 2*). [*qanə, -ə*]

Düşəndə yədımə əhbəblər bəzmindəki dəmlər
Bu həsrət könlümü dəğ eyləyüb hər ləhzə **qan** qılmış (*Kaside 11, Mısra 4*). [*qan,]*

Nə zıməm [ü] nə pərəstār nə münis nə rəfiq
Dəm-bə-dəm dīdələrindən dökübən **qan** oldu (*Kaside 17, Mısra 6*). [*qan,]*

Gülün sür-ı (?) ruhundan nərgis-i bīmār çeşmindən
Biri gərqi 'ərəq olmuşu biri dolmuşdur **qanə** (*Kaside 22, Mısra 12*). [*qanə, -ə*]

Bu rövşən əmrə də zāhid həlāl edüb **qanım**
Nöçün ki 'ərizivə āyət-i Hüdā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 9*). [*qanım, -i, -m*]

Fānī dünyādən Əgərçi belə nālən gedürəm
Bī-vəfā ümmət əlindən cigəri **qan** gedürəm (*Müseddes 2, Mısra 18*). [*qan,]*

Bu **qanlar** içməgə mu'tād gördüğün könlüm
Könlü ki eylər idi lāf 'āqıl olduğunu (*Tahmis 2, Mısra 15*). [*qanlar, -lar*]

Dəm-bə-dəm Fərhad Şirīn ləblərindən **qan** yeyüb
Qeys Leylā tūrrəsi yədilə bəs qarə geyüb (*Tahmis 3, Mısra 11*). [*qan,]*

Şanmə kim ol bādə'-i gül-fāmə vardır rəğbətım
Könlümü **qan** içməgə hicründə mu'tād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 4*). [*qan,]*

Bu qədri tökmə **qanın** həncər-i müjgānlə 'uşşāqun
Dilərlə **qanımı** məşşər günü hər mübtələ səndən (*Gazel 168, Mısra 8*). [*qanımı, -i, -n, -ı*]

qan çək-: Yakınlıq hissetmek; Kan istemek, sevgilinin
dudağını istemek.

Lə'lündə mey-tərəşşūhi qan qan deyür genə
Göstərmə görməsün dəhi çeşmim də **qan çəkər** (*Gazel 61, Mısra 4*). [*qan çəkər, -ər*]

qan et-: Kanamış.

Tā könlü meyl-i ruh u zülf-i pərişān etmiş
Qayd u zəncirə düşübdür deyəsən **qan etmiş** (*Gazel 104, Mısra 2*). [*qan etmiş, -miş*]

qan qan deyür: Kana susamak, meydan okumak, hiç sebep
yokken kavgaya, dövişə, kan akıtmaya can atmak.

Lə'lündə mey-tərəşşūhi qan qan deyür genə
Göstərmə görməsün dəhi çeşmim də **qan çəkər** (*Gazel 61, Mısra 3*). [*qan qan deyür, -y, -ür*]

qan tök-: Kan dökmək, aşığa eziyet etmək.

Çəkürsən həncər-i müjgān tökürsən **qan** alursan cān
Həbibim səndə bu 'ādət nədür qəşşābə bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 7*). [*qan tökürsən, -ür, -sən*]

Ey firāq ol yār göndərdi səni **tök qanımı**
Haqqıdır kim məndə 'eşq-i ləblərindən qanı var (*Gazel 54, Mısra 3*). [*qanımı tök,]*

Əşikərə **qanımı** hər dəm **tökər** gəməzün ohi
Bir təbəssüm ilə lə'lün cānımı pünhān alır (*Gazel 59, Mısra 3*). [*qanımı tökər, -ər*]

Nə **tökməkdir** cəfā tığilə hər dəm **qanın** 'uşşāqun

Bu zülm ey dil-bər-i āhū-nigəh qəşşābdan gəlməz (*Gazel 96, Mısra 3*). [*qanın tökməkdir, -dür*]

qan ud-: Kan yutmaq, hayatını zehir etmək, ıstırap və
işkence içinde yaşamasına sebep olmak.

Oldı sünbüllər həcil zülf-i pərişānun görüb
Gönçələr **qan** utdılar lə'l-i dūr-əfşānun görüb (*Gazel 31, Mısra 2*). [*qan uddılar, -di, -lər*]

qanad: Kanat, kuş kanadı.

Əsitmisen ki Süleymān gedirdi bād üzərə
Olurdu kölgəligi quş **qanadı** zəhmət ilə (*Kaside 20, Mısra 10*). [*qanadı, -ı*]

qanarvə: Serçəgillərin ötücü kuşlar sınıfından, ana vatanı
Kanarya Adaları olan, serçə büyüklüğündə, güzel ötüşlü,
çoğu sarı renkte, kısa ve kalın gagalı, çiftəhənelərdə
yetiştirilip kafeste beslenen kuş.

Ey şüh urmusan kimi bilməm **qanaryə**
Var dāmənündə təzə genə qan nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 7*). [*qanaryə,]*

qanat: Kanat.

Tez durubən ayağə bir at tapub
Cənnət sarı uçmağa **qanat** tapub (*Mesnevi 4, Mısra 66*). [*qanat,]*

qānī': Sāhip olduğu şeyle yetinen, fazlasını istemeyen, gözü
tok (kimse), müstəğnī.

Qānī'di könlü bir qurı nəzzārəyə həyrçün
Cövr-i sitəmindən rəh-i nəzzārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 5*). [*qānī'di, -di*]

qana gəltān ol-: Kanına gəltan olmak, kana bulaşmaq,
ölmək.

Hər dəm **ollam qanıma gəltān** tən-i məcrūh ilə
'Ərşə-i hüsni içrə ey şāhim bu cövlānun görüb (*Gazel 19, Mısra 5*). [*qanıma gəltān ollam,]*

Hər dəm **ollam qanıma gəltān** tən-i məcrūh il
'Ərşə-i hüsni içrə ey şāhim bu cövlānun görüb (*Gazel 31, Mısra 5*). [*qanıma gəltān ollam, -ım, -ə-l, -am*]

qanlar ağılaram: Kan ağlamak.

Yüz həsrət ilə āh çəküb **qanlar ağılaram**
Zin gəm be mövsəm-e gül o əyyām nəv-bəhār (*Kaside 9, Mısra 13*). [*qanlar ağılaram, -r, -am*]

qanqal: Yarpağı dikenli, özü yenen bitki.

Zāhīrən zib verə qurşaq 'əbā saqqalə
Məs'ələ vāqti qaçub bərk sohulə **qanqalə** (*Mesnevi 6, Mısra 48*). [*qanqalə, -ə*]

qānūn: Kanun, yasa.

Şəriṭə rəsmdür əş'ərdə Zū'ī ədā qılmaq
Ki bu qānūnı əvvəldə hākim-i nūktə-dān qılmış (*Kaside 11, Mısra 30*). [*qānūnu, -u*]

qānūn: İbn-i Sina'nın eserinin adı.

Zəhm-i dil-i şəd-pərəmə **Qānūn** Şifādan
Ahtarson əgər zərrə qədər cārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 7*). [*qānūn,]*

qanūnī: Kānun hükiimlerine uyğun, kānūnun kabul etdiyi,
yasal.

Döğül bu dəhrdə səyyadlıq **qanūnī** bi' llāhi
Ki şaydın tərək edüb dönsün havā üzrə məkān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 9*). [*qanūnī, j*]

qanə dön-: Kana dönüşmək, kanla dolu olmak.

Dönsün yeridi gönçə kimi **qanə** ey köñül
Kim səbr edər bu növ'lə hicrənə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 1*). [*qanə dönsün, -sün j*]

qapı: Kapi.

Mührə-i 'əql düşüb şeş-dərə bağlandı **qapı**
Kə'bətəyn-i hünər ü fəzlə dəhi yolü həcət (*Kaside 5, Mısra 27*). [*qapı, j*]

Bāb-ı 'ədl oldı **qapun** həlqə dəhi Zū'ī-i zār
Şidqlə dərgəhüvə bəndə-i fərmān oldı (*Kaside 17, Mısra 31*). [*qapun, -n j*]

qar: Kar, havadaki su buharının donmasından meydana gələn və yağmur gibi yağan hafif beyaz tanelər.

Fövc-i sərmā ki əhātə eləyüb şəhrānı
Görməyürsən ki təmām dağları dutmuşdur **qar** (*Kaside 6, Mısra 24*). [*qar, j*]

Bahmayuban qışun souq **qarınə**
Gəlmişəm tiz Dəvəci bəzārınə (*Mesnevi 4, Mısra 68*). [*qarınə, -i, -n, -ə j*]

qara: Kara, siyah; Kötü, bahtsız.

'Āləm dolubdı nükhət-i müşk ilə Zū'iyā
Ol **qara** tellər üzrə mægər kim səbā keçər (*Gazel 51, Mısra 10*). [*qara, j*]

Nə hālə yetdi ləbim nə əlim **qara** zülfə
Nə süd bəhtimizün qarəliqdə qisməti var (*Gazel 78, Mısra 5*). [*qara, j*]

Ayağə düşmək ilə **qarə** günüm ey Zū'ī
Cibillī həşiyətidir baña sirayəti var (*Gazel 78, Mısra 9*). [*qara, j*]

Dəm-ā-dəm cənnət-i rüyundə seyr eylər **qara** zülfün
Tə'əccüb 'əqli kəmlər söləyürlər zülfə kəfirdür (*Gazel 88, Mısra 7*). [*qara, j*]

Həmə'il eyləmək bir ağ cəməlün **qara** gīsüsün
Keçən möhnətlə qarə günləri 'işrətlə ağ etmək (*Gazel 120, Mısra 9*). [*qara, j*]

Mægər genə səni bir müşk-büy-āhūnuñ
Qara gözi həvəsile basubdı jəng ü zəlām (*Gazel 129, Mısra 18*). [*qara, j*]

Mægər ki bir büt-i gül-çöhrənün **qara** zülfü
Yolundə təzə genə Seyyidə qurubdur dām (*Gazel 129, Mısra 19*). [*qara, j*]

Çoğ gəzmə bəhtün ağ u **qara** olmaqındə sən
Bī-cā ötürmə leyl ü nəhārın zəmənenün (*Gazel 175, Mısra 7*). [*qara, j*]

Ancaq o məhün zülfü nə imān alur əldən
Āhū bahış **qara** gözi cān alur əldən (*Gazel 182, Mısra 2*). [*qara, j*]

Qılur Zū'ī ruğundə ol məhün cünbüş **qara** zülfü (*Gazel 188, Mısra 9*). [*qara, j*]

Dəhi sərəçə-i könlüm o mähdan rövşən

Məşām-i cān o **qara** türredən mü'əttər idi (*Gazel 240, Mısra 12*). [*qara, j*]

Rəngi **qara** idi şəb-i yeldā tək vəlī
Yüz min sitərə zāhir idi ondə āşikār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 5*). [*qara, j*]

Yād ol zəməñ ki **qara** gecəm gün tək ağ idi
Günlər o günlər idi dimağ ol dimağ idi (*Müseddes 1, Mısra 23*). [*qara, j*]

Dəm-bə-dəm Fərhād Şīrīn ləblərindən qan yeyüb
Qeys Leylā türresī yədilə bəs **qarə** geyüb (*Tahmis 3, Mısra 12*). [*qara, j*]

Zülfü həvāsı ilə basır **qara** gecələr
Hālī həyālī ilə günüm həm **qara** keçər (*Gazel 51, Mısra 6*). [*qara, j*]

Hər 'āşiqün keçür mi belə **qara** günləri
Yohsə **qara** gün 'eşqdə ancaq baña keçər (*Gazel 51, Mısra 7*). [*qara, j*]

Hər 'āşiqün keçür mi belə **qara** günləri
Yohsə **qara** gün 'eşqdə ancaq baña keçər (*Gazel 51, Mısra 8*). [*qara, j*]

Qara pül həsrəti ilə ağarub çeşm-i ümīd
Ārzū-yı mey-i gül-günlə cigər qan olacaq (*Gazel 113, Mısra 15*). [*qara, j*]

Günümü Zū'ī kimi **qara** eylədün gəmdən
Qaşun gəmilə qılub qāmətimi həm getdün (*Gazel 163, Mısra 13*). [*qara, j*]

Günəş mişāl yüzün eylədün nihān məndən
Həyāl-i zülfü ilə günlərim **qara** qıldun (*Gazel 167, Mısra 4*). [*qara, j*]

Nə āvāzun səmə' etdim nə zövq-i vəslüvi gördüm
Təmām-ı 'ömrədə ey mäh mən bəhti **qara** səndən (*Gazel 168, Mısra 10*). [*qara, j*]

Əzəl gün bār'ilāha məndən āyā nə həfā çıhdı
Ki bu dünyədə belə kövkəb-i bəhtim **qara** çıhdı (*Gazel 254, Mısra 2*). [*qara, j*]

Mə'ışət büstānında cəhān əhlinə gül yetdi
Mənim bu **qara** bəhtimdən piyāz u kəndənə çıhdı (*Gazel 254, Mısra 6*). [*qara, j*]

Çün fəqīrün yüzidür hər iki dünyədə **qara**
Kərəminlə bu qara yüzimi aq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 9*). [*qara, j*]

Zülfü tək oldı mı necə sin **qara** günlərin
Məhr etmə demədim saña hər məh-liqā ilə (*Gazel 213, Mısra 13*). [*qara, j*]

Cövr-i zəməñə möhnət-i hicrān cəfā-yı yār
Zū'ī tək aħır etdi **qara** rüzgārımı (*Gazel 228, Mısra 14*). [*qara, j*]

Getdi ol zülf-i siyəh qoydı **qara** gündə məni
Qalmışam imdi pərişān u qərarım getdi (*Gazel 248, Mısra 3*). [*qara, j*]

Zāhirdü lānə muşaf-ı ruhsārə zülfü līk
Bātin o **qarə** türrelərin yüz şəlbi var (*Gazel 44, Mısra 10*). [*qarə, j*]

Düşübdür ərgüvānī rüyuvə ol **qarə** gīsülər
Dutubdur cənnəti'l-mə'vədə mə'və sanki Hindülər (*Gazel 57, Mısra 1*). [*qarə, j*]

Nə hələ yetdi ləbim nə əlim qara zülfə
Nə süd bəhtimizün **qarəliqdə** qisməti var (*Gazel 78, Mısra 6*). [*qarəliqdə, -liq, -də*]

Bu bəhti **qarəliqə** geyrdən səbəb sanmə
Əzəl günündə yazan kətib-i qəzādandır (*Gazel 83, Mısra 5*).
[*qarəliqə, -liq, -ə*]

Tə'zīm ilə dutub yüzüvi **qarə** tellərün
Kəfirdən var görün genə imən nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 9*).
[*qarə,]*

Qarə zülfün belə rüyunda gəzir əsüdə
Hülddən bəs deyülür Tarı qovub şeytāni (*Gazel 250, Mısra 7*). [*qarə,]*

Həmə'il eyləmək bir ağ cəməlun qara gīsūsın
Keçən möhnətlə **qarə** günləri 'işrətlə ağ etmək (*Gazel 120, Mısra 10*). [*qarə,]*

Ayağə düşmək ilə **qarə** könlüm ey Zü'ī
Baña əzəldə bu işlər sirəyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 11*). [*qarə,]*

qara bas-: Gözünə acayip, korkulur, hayali şeylərin görünməsi, kabus.

Zülfü həvəsi ilə **basır qara** gecələr
Həli həyəli ilə günüm həm qara keçər (*Gazel 51, Mısra 5*).
[*qara basır, -ır*]

qara gün: Eziyyət, sıkıntı, zorlukla geçen gün.

Bah gör nə növ' saldı **qara günlərə** könlül
Həl-i siyāh u gīsū-yı 'ənbər-fəşān məni (*Gazel 227, Mısra 7*). [*qara günlərə, -lər, -ə*]

qara yüzimi aq istəyürəm: Bahtsızlığın, kötü kaderin giderilmesini istemek.

Çün fəqirün yüzidür hər iki dünyədə qara
Kərəminlə bu **qara yüzimi aq istəyürəm** (*Kit'a 2, Mısra 10*). [*qara yüzimi aq istəyürəm, -y, -ür, -əm*]

qarağan-ı muğan: Muğan'ın karagan otu.

Hər ü həsək u **qarağan-ı Muğāndan** qutarub
Gül-i gülzār-ı Şamāhīdə gülüstānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 5*). [*qarağan-ı muğāndan, -dan*]

qaranqu: Karanlık; Kötü, talihsiz.

Qaranqu gecələrə şəbr eylə Zü'ī tək
Dilərsən ahım hıvurşid tək munir oləsən (*Gazel 170, Mısra 9*). [*qaranqu,]*

Ruḥ u gīsū-yı dil-bər görməyən gün gün hesəb etmə
Qaqanqu gecə hıvurşidsiz Zü'ī bəhār olmaz (*Gazel 99, Mısra 10*). [*qaqanqu, -sı, -sız*]

qarasu: Göz bebeği, gözün karası.

Nə dildə şəbr qoyubdur nə əldə cām fələk
Gözün **qarasunu** dutsun yüzün zəlam fələk (*Gazel 118, Mısra 2*). [*qarasuni, -n, -i*]

qardaş: Kardeş.

Ey mənim məzhəb içrə **qardaşım**
Şürət-i ədəmiyyə yoldaşım (*Mesnevi 11, Mısra 73*).
[*qardaşım, -ım*]

qar-ı məqār: Hilekar kar.

Şāh-ı hıvurşid-məqām eylədi bürc-i qövsi

Düşəcək ləşkər-i sərmāyə 'əcəb **qar-ı məqār** (*Kaside 6, Mısra 8*). [*qar-ı məqār,]*

qarış-: Karışmak.

Əczā-yı hāk cümlə şəhənşəh vücüdidür
Ol baş **qarışmış** imdi bu başmaq gubārınə (*Gazel 207, Mısra 8*). [*qarışmış, -muş*]

qarvə: Köy.

Sən nə üçün olmusan zār u həzīn
Qaryələrdə həstə vü gūşə-nişīn (*Mesnevi 5, Mısra 46*).
[*qaryələrdə, -lər, -də*]

qarvə-i səbunçı: Sabunçu köyü.

Bu bəzm-i həs **qaryə-i Səbunçidə** olub
Ev səhibi Həlil Bəg-i pür-şü'ür idi (*Gazel 246, Mısra 13*).
[*qaryə-i səbunçidə, -də*]

qārət: Hücüm, akın, çapul.

Mülk-i mə'murə-i cismim 'əcəb əbədə idi
Ləşkər-i həyl-ı həyāl eyləməmişdi **qārət** (*Kaside 5, Mısra 4*). [*qārət,]*

qas: Kaş.

Qaşun həyəli zāhidi gər etməyüb cünün
Dutmuş yüzün edər niyə mehrəbə ilticā (*Gazel 11, Mısra 3*).
[*qaşun, -un*]

Qaşun həyəli ilə qāmətım kəməne dönüb
Tərənnümüm dəhi fəryād ilə fəğānə dönüb (*Gazel 25, Mısra 1*). [*qaşun, -un*]

Mehrəb **qaşınə** könlül aldanma əgmə baş
Bah görkəmində nərgis-i mərdüm-firibi var (*Gazel 44, Mısra 7*). [*qaşınə, -ın, -ə*]

Qaşun hilāl 'izārün məh-i təmāmımdur
Du'ā-yı zülf ü ruḥun vird-i şübh ü şāmımdur (*Gazel 55, Mısra 1*). [*qaşun, -un*]

Cəllād-gəməzün ey pəri müjgān u **qaşun**
Ki tır alur əlinə baña ki kəmən çəkər (*Gazel 61, Mısra 5*).
[*qaşun, -un*]

Göz ü **qaş** u əl ayağ pülilə döğül insān
Əgər məlik olə bī-mə'rifət nə ədəmdür (*Gazel 80, Mısra 11*). [*qaş,]*

Məni mən' etmə zāhid t̄āq-ı əbrūsı sücüdından
Kərəmətlər ki **qaşından** gəlür mehrəbdən gəlməz (*Gazel 96, Mısra 6*). [*qaşından, -ı, -n, -dan*]

Geyz ilə baña **qaş** əgüb etmə belə bahmə
Bu küştə-i hicrānıvə şəmşir nə lāzım (*Gazel 131, Mısra 7*).
[*qaş,]*

Getdi ol **qaşı** hilālım dedi bir əyə gəlīm
Hansı aydur nə bilim t̄a ki tamāşāyə gəlīm (*Gazel 134, Mısra 1*). [*qaşı, -ı*]

Zülfün kimi olubdı günim qarə hicrdən
Qaşun kimi olubdı bəli qədd ü qāmətım (*Gazel 138, Mısra 4*). [*qaşun, -un*]

Günümü Zü'ī kimi qara eylədün gəmədən
Qaşun gəmilə qılıb qāmətımı həm getdün (*Gazel 163, Mısra 14*). [*qaşun, -un*]

Ey nün və'l-qələm qədd ü **qaşun** kināyəti

Vəş-şəms sūresi dəhi ruhsārun āyətī (*Gazel 229, Mısra 1*).
[qāşun, -un]

Fələgün qāmətini yā ki hilālun qəddin
Həm edən zülfidi ol mähvəşün yā **qāşı** (*Gazel 247, Mısra 4*).
[qāşı, -ı]

Çərğ olşatmaq üçün **qāşınə** bir yengī hilāl
Çəkdi nāqışdı tēmām olmadı hər āy başı (*Gazel 247, Mısra 5*). [qāşınə, -in , -ə]

Nəyi artuqdi vücūdında Firəngün səndən
Əl ayağ **qāş** u göz ilə hamı şeydə tənsən (*Mesnevi 9, Mısra 70*). [qāş,]

qāşid: *Haber götüren, postacı, ulak.*

Nə var ol mähvəşə āhimdan özgə **qāşidim** hər şəb
Hərīm-i kūyunə bād-ı şəbādan geyri məhrəm var (*Gazel 70, Mısra 11*). [qāşidim, -im]

Mən-i şikəstəyə səndən nə vəqtlərdir ki yoh
Nə **qāşid** ü nə pəyām u nə kəğəz ü nə səlām (*Gazel 129, Mısra 14*). [qāşid,]

qāşid-i h'os həbər: *Güzel haber (getiren) elçi.*

Ki nā-gəhān bir **qāşid-i h'os-həbər**
Əlində bir nāmə-i fərruḥ-əşər (*Mesnevi 4, Mısra 41*). [qāşid-i h'os həbər,]

qatār: *Kafife, kervan, sürü.*

‘İsā kimi vücūd-ı piyādə hımārı yoh
Nāqə verüb hımār olanə yüz **qatār** ilə (*Kaside 21, Mısra 8*).
[qatār,]

qəvl: *Söz, kelām.*

Cümlənün **qəvli** belədür bu məhəl
Mundan özgə sözinə etsən ‘əməl (*Mesnevi 11, Mısra 53*).
[qəvli, -i]

qayd: *Bağlayıcı husus, təhdit edici şərt və insanı sınırlayan davranışların ona görə ayarlamasını gerektirən bağ.*

Tā könlü meyl-i ruh u zülf-i pərişān etmiş
Qayd u zəncirə düşübdür deyəsen qan etmiş (*Gazel 104, Mısra 2*). [qayd,]

qayd-i zülf: *Saçın bağı, bükümü.*

Gecələr kim **qayd-ı zülfün** ey pəri yād eylərəm
Tā səhər divānələr tək ay u fəryād eylərəm (*Gazel 127, Mısra 1*). [qayd-i zülfün, -ü, -ñ]

qaygu: *Üzücü bir şey olacaq korkusundan doğan endişə, gam, keder, tasa.*

Bəs ki Zü’i hū dutub könlüm gəm-i hicrān ilə
Olmayur bir ləhzə gəmdən ayru **qaygudan** cüdā (*Gazel 12, Mısra 10*). [qaygudan, -dan]

qayıt: *Dönmək.*

O günlərin biri yüz min ilə bərabər idi
Gedüb **qayıtmayacaq** həyf ol keçən günlər (*Gazel 67, Mısra 10*). [qayıtmayacaq, -ma, -y, -acaq]

qaynas: *Kaynamak, birbiriylə uyusaraq əhenkli bir bütün meydana getirmək, imtizaç etmək.*

Növ-bəhər oldı cəmən-püş oldı şəhrələr genə
Səbzələr tək **qaynaşur** başlarda sevdələr genə (*Gazel 217, Mısra 2*). [qaynaşur, -ur]

qayqu: *Kaygı.*

İnşafə gəlüb qoymə gəl ey məh səni Tarı
Hicründə bu möhnət-keşi **qayqulər** içində (*Gazel 190, Mısra 8*). [qayqulər, -lər]

qāyə: *Erişilmək istenen hedef, amaç, erek, maksat.*

Gülsitānlar içrə hər yan bāng-ı nüş-ā-nüş olub
‘Eyş edən ‘uşşāq üçün bir **qāyə** Nov-rüz bayramı (*Murabba 1, Mısra 12*). [qāyə,]

qeyd: *Bağlayıcı husus, təhdit edici şərt və insanı sınırlayan davranışların ona görə ayarlamasını gerektirən bağ; Bağlama, bağlanma.*

Bizi sūzən tək gözədən salubdur rıştə-i zülfün
N’olə zəncir edüb **qeyd** etsə bu məcnūn-ı ‘uryānı (*Gazel 220, Mısra 6*). [qeyd,]

qeyri: *Gayrı, başqa, digər.*

Belə döğül bəradər [o] məktəb nə mədrəsə
Qeyri miləl məkətibinə eylə diqqəti (*Kaside 2, Mısra 16*).
[qeyri,]

qeyv: *Leyla və Mecnun hikayesindeki erkek kahramanın asıl adı, Kays.*

Dəm-bə-dəm Fərhād Şirīn ləblərindən qan yeyüb
Qeyv Leylā tūrrəsi yədilə bəs qarə geyüb (*Tahmis 3, Mısra 12*). [qeyv,]

qibləgāh: *Kible yeri.*

Gərīb ü bī-nəvā kəslər pənāhı
Bu Zü’imün həqiqət **qibləgāhı** (*Mesnevi 3, Mısra 4*).
[qibləgāhı, -ı]

qiblə-iərbāb-ı mə’rifət: *Hünər sahiplerinin kiblesi.*

Bāb-ı səhāsı **qiblə-iərbāb-ı mə’rifət**
Zikr-i ‘əşāsı vird-i sağār u kibārdə (*Kaside 19, Mısra 33*).
[qiblə-iərbāb-ı mə’rifət,]

qıl: *Yapmaq, etmək, kılmak.*

Qıl səfā’ət Zü’i-i miskinə şāhim həşrdə
Bir gūlām-ı rü-siyəhdür şidq-dildən çün saña (*Gazel 2, Mısra 9*). [qıl,]

Feyz-i əhbəbtə lə-yə’rif bā’is-i icād olub
Dəst-i qüdrət hılqət-i əşyāyə **qıldı** ibtidā (*Gazel 3, Mısra 4*).
[qıldı, -dı]

‘Āmilān-ı pādşāh-ı hıttə-i ərz u səmā
Mə’rifətdən başqə **qılmaz** bir mətā’ə e’tinā (*Gazel 3, Mısra 8*). [qılmaz, -maz]

Cəhāndə sīm ü zər cəm’ eyləyüb ‘ömrün tələf **qılma**
Nə zövqi sīmün ey dil yār-ı sīm-əndāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 5*). [qılma, -ma]

Firāq-ı möhnəti Həm **qılə** qāmətin nə ‘əcəb
Əlində tūrrə-i dildərdən ‘əşāsı olə (*Gazel 10, Mısra 3*).
[qılə, -sə]

Mihr-i ruhun həvəsi ilə Zü’i-i fikār
Gündüz günə **qılur** gecə meh-tābə ilticā (*Gazel 11, Mısra 10*). [qılur, -ur]

Mürdə cismīn ‘āşiqün **qılmazdun** əhyā hər nəfəs
Mö’cüz-i ‘İsā əgər lə’lündə pünhān olmasa (*Gazel 13, Mısra 7*). [qılmazdun, -maz, -dun]

Nələ **qilmə** hicrdən ey dil ki ne'mətdür bu həm
Kim bilirdi vəsl-zövqin dər-i hicrən olmasa (*Gazel 13, Mısra 11*). [*qilmə, -mə*]

Səbr **qıl** Zü'î pərişan həlīvə şükr eylə kim
Hiç iş sāmān tapar mı tə pərişan olmasa (*Gazel 14, Mısra 9*). [*qıl,]*

Yüz min vücüdün eləmiş hənəsin hərəb
Əhirdə **qilmisan** onu dīvānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 16*). [*qilmisan, -mı, -san*]

Zülf-i ruhsārūn mıdır gördükdə **qıldım** iştibāh
Yā ki mizān bürçini məskən qılıbdur āftāb (*Gazel 16, Mısra 7*). [*qıldım, -dı, -m*]

Zülf-i ruhsārūn mıdır gördükdə **qıldım** iştibāh
Yā ki mizān bürçini məskən qılıbdur āftāb (*Gazel 16, Mısra 8*). [*qılıbdur, -ub, -dur*]

Rəşkdən ölləm **qılandə** sən baña bī-dādlər
Kim olur 'āləm saña 'āşiq bu ehsānun görüb (*Gazel 19, Mısra 11*). [*qılandə, -an, -də*]

Zü'iyə səbr **qıl** əhirdə verir Bārī Hüdā
Bu cəhāndə nə ki ə'māl ilə pərgəri olub (*Gazel 32, Mısra 13*). [*qıl,]*

Hərle həm-dəm eləmişdür gül ü gülzārı məgər
Gül-i pəjmürdə **qılub** pərvəriş-i hārī olub (*Gazel 32, Mısra 4*). [*qılub, -ub*]

Fəhr **qilmə** ohi bir āyə-i muhtāl-i fəhūr
Sürə-i Hüdə baħub eylə bir 'ibrət zāhid (*Gazel 39, Mısra 5*). [*qilmə, -mə*]

Qılublar Zü'ini min 'işvə vü nāz ilə sər-gərdān
Bu kəfir-din ü cövr-āyın ü məh-ruhsār u bəd-hülər (*Gazel 57, Mısra 9*). [*qılublar, -ub, -lar*]

Alcaqın könlümi 'eşqün **qıldı** bī-dād u sitəm
Rəsmidür təhdid edər bir mülki kim sultān alur (*Gazel 59, Mısra 7*). [*qıldı, -dı*]

Baħandə nāz ilə çeşmün **qılur** 'əcəb gārət
Gələn zəməndə qiyāmə-qəduñ qiyāmət edər (*Gazel 60, Mısra 3*). [*qılur, -ur*]

Lə'lün gəmində Zü'î-i hünin-cigər sənün
Hər dəm əlündən āh **qılub** əl-əməñ çəkər (*Gazel 61, Mısra 14*). [*qılub, -ub*]

Zāhid inkār-ı mey-i nāb **qılursə** nə bilür
Gəl onun zövqünü bu Zü'î-i müztərdən sor (*Gazel 63, Mısra 9*). [*qılursə, -ur, -sə*]

Qılur əhvāl-ı bātin zāhir 'āləm içrə bir dəmdə
Desəm mən küfr olur mu cām-ı bādə gər peyām-bərdür (*Gazel 88, Mısra 3*). [*qılur, -ur*]

Gəlməyür çeşminə həlqün gecələr zərrə yuqu
Bes ki ey məh **qıluram** nələ vü əfğan sənsiz (*Gazel 95, Mısra 8*). [*qıluram, -ur, -am*]

Olub bir 'əks-i övzā'-ı zəməñə
Gədə şəhliq **qılur** şəhlər gədəliq (*Gazel 112, Mısra 12*). [*qılur, -ur*]

'İsəvī Məsəvī vü Sünni Şt'ə qutarub
Mə'rifət kəsəb **qılub** cümlə müsəlmān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 6*). [*qılub, -ub*]

Gubernat baği içrə kəsrət-i gılmān [u] hürādan

Vücüdün kəm **qılub** hər hürdan yārın sorağ etmək (*Gazel 120, Mısra 4*). [*qılub, -ub*]

Çolh ayağə salmə ey gül al ələ bir lütf **qıl**
Zü'ünün könlün həqiqət cām-ı meydən kəm döğül (*Gazel 125, Mısra 9*). [*qıl,]*

Nə içün yolh sözi təşbih **qılublar** varə
Ləb-i mey-günvü cān verməgə 'İsāyə məşəl (*Gazel 126, Mısra 7*). [*qılublar, -ub, -lar*]

Şəbə yetür mən-i dil-həstədən dürüd u səlām
Ədəblə hək-ı dərindən öpüb **qılım** ikrām (*Gazel 129, Mısra 2*). [*qılım, -ım*]

Sünbül tək bələlərımı rəhm **qıl** baña
Qoy həlq eylesün baña yüz töhmət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 5*). [*qıl,]*

Yalquz döğül bu nələ vü fəryādım ey pəri
Öz könlüm içrə sənə **qılub** şöhbət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 14*). [*qılub, -ub*]

Nigārım 'eyb dutmə sirr-i 'eşqün fəş **qılsam** gər
Pərişan eyləyüb bəs kim məni zülf-i pərişānun (*Gazel 149, Mısra 5*). [*qılsam, -sa, -m*]

Sücüd-ı təq-ı əbrusun **qıl** ihlās ilə hər dəmdə
Riyā-yı zāhid-i h'od-bin kimi mehrābı neylərsən (*Gazel 183, Mısra 3*). [*qıl,]*

Māt **qıldı** məni fıl-i fələk-i kəc-rəftār
Fərz-i 'əql açmaq içün beydāqımı yolh cür'ət (*Kaside 5, Mısra 25*). [*qıldı, -dı*]

Qılmuş quvā-yı nāmiyə təzyin-i bağ u rāğ
Rəşk-e beheşt gəste ze-gül tərfe cüybār (*Kaside 9, Mısra 15*). [*qılmuş, -muş*]

Əsüdə hāl u şür u həzārān sürür ilə
Qılsun rəvānə məskənüvə ol kərəm-şü'ār (*Kaside 9, Mısra 28*). [*qılsun, -sun*]

Əl-həq Məsəihvār **qılur** zində mürdəni
Güyā ki cān verür öli əbdānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 13*). [*qılur, -ur*]

Nə müddətdür köñül kim tərək-i mülk-i Şirvān **qılmuş**
Diyār-ı Qübbədə yüz dərd [ü] möhnətlə məkān **qılmuş** (*Kaside 11, Mısra 2*). [*qılmuş, -muş*]

Düşəndə yədımə əhbəblər bəzmindəki dəmlər
Bu həsrət könlümi dəğ eyləyüb hər ləhzə qan **qılmuş** (*Kaside 11, Mısra 4*). [*qılmuş, -muş*]

Mənim tək hansı 'āşiqdür de təq-ı əbrü-yı cānān
Hilālə döndürübdür qāmətin gəmdən kəməñ **qılmuş** (*Kaside 11, Mısra 8*). [*qılmuş, -muş*]

Fələkdən güşşə dövrəndən bələdur həşilim hər gün
Məgər Həq şādliq-h'vurşidini məndən nihān **qılmuş** (*Kaside 11, Mısra 10*). [*qılmuş, -muş*]

O növ' ilə qılub pā-māl-i dərd ü gəm məni gərdün
Görənlər həlümü çərhuñ əlindən əl-əməñ **qılmuş** (*Kaside 11, Mısra 12*). [*qılmuş, -muş*]

Şikāyət eyləyürdüm bir rəfiqə çərhi kəc-rovdan
Məni nişə fələk dərd ü gəm ilə tev'əməñ **qılmuş** (*Kaside 11, Mısra 14*). [*qılmuş, -muş*]

Ze-bəs yolh təlib-i fəzl ü kəməl u şe'r 'ələmdə
Bu mə'nidən baña dövrən əliflərdən sinān **qılmuş** (*Kaside 11, Mısra 16*). [*qılmuş, -muş*]

Dedi güyā ki aqadan həbərsizsən o aqa kim
Mütəvvəl fəzl mə'nasını kövn zərrə bəyān **qılmış** (*Kaside 11, Mısra 18*). [*qılmış, -mış*]

Səlil bir əhsən-i səbt-i peyəm-bər vāriş-i Əhməd
Ki cədd-i pākını Həq bā'ış-i kövn ü məkən **qılmış** (*Kaside 11, Mısra 20*). [*qılmış, -mış*]

Sipih-r-i 'izzət ü h'vurşid fəzl ü cüd Mīr Mehdī
Ki həsən həlqəni Həq rəşk-i firdövs-i cənān **qılmış** (*Kaside 11, Mısra 22*). [*qılmış, -mış*]

Kəmāl u 'elm ü fəzl ü cüd bir bāğ-ı dil-ārādur
Hüdāvənd-i cəhān ol bāğə zātın bāğbān **qılmış** (*Kaside 11, Mısra 24*). [*qılmış, -mış*]

Əlā ey mə'dən-i əhsən əlā ey mənbə'-i 'ürfān
Səni Həllāq-ı 'ālem bəzl ü lütf ü cüdə kən **qılmış** (*Kaside 11, Mısra 26*). [*qılmış, -mış*]

Mürüvvət nükhəti sizdəndi dā'im əhl-i 'ürfānə
Kul-i cüd u səhāyə zātını Həq gülsitān **qılmış** (*Kaside 11, Mısra 28*). [*qılmış, -mış*]

Şərifə rəsmdür əş'ərdə Zū'ī ədā qılmaq
Ki bu qānūnı əvvəldə həkīm-i nükət-dān **qılmış** (*Kaside 11, Mısra 30*). [*qılmış, -mış*]

İlāhī eylə gün gündən füzūn 'ömrün cəlālın kim
Səhāb-ı şəfqətin fərqi cəhānə səybān **qılmış** (*Kaside 11, Mısra 32*). [*qılmış, -mış*]

O növ' ilə qılub pā-māl-i dərd ü gəm məni gərdün
Görənələr həlīmı cərhün əlindən əl-əmān **qılmış** (*Kaside 11, Mısra 11*). [*qılub, -ub*]

Şəkvə-əğgāz **qılub** dərd ü gəm-i 'āləmdən
Ah u əfgān ilə hər dəm keçürürdüm əyyām (*Kaside 13, Mısra 5*). [*qılub, -ub*]

Cəsəliq olmaqı istər məni cərh-i kəc-rov
Ki **qılub** ləzzət-i dünyanı baña cümlə hərəm (*Kaside 13, Mısra 16*). [*qılub, -ub*]

'İzzət-i dövləti dā'imī **qilsun** Həliq
Çünki 'ālem sənə hər gündə sənə-h'ān oldu (*Kaside 17, Mısra 29*). [*qilsun, -sun*]

'Ömrün keçürtmə dərd ilə 'eyş ü nəşāt **qıl**
Az cəng eylə hökm-i Hüdāvəndgār ilə (*Kaside 21, Mısra 31*). [*qıl, -*]

'Uryān edübdü nərgis-i bīmārı sər-nigün
Həm-dəm **qılubdı** gör gül-i həmrāni hār ilə (*Kaside 21, Mısra 6*). [*qılubdı, -ub, -dı*]

Əgərçi şüret-i şəhşiyyə tapmayur təğyir
Vəlik 'elm **qılur** çoh ziyadə nöqsāni (*Kaside 23, Mısra 30*). [*qılur, -ur*]

Gözətlə Zū'ī bu zülmāt-ı şām-ı cəhl gedər
Qılur zəmənanəni h'vurşid-i 'elm nūrānī (*Kaside 23, Mısra 94*). [*qılur, -ur*]

Səndürüb bād-ı fələk şām'ımı **qılmış** tīrə
Zülmət-i leyli 'ələcınə cırāq istəyürəm (*Kit'a 2, Mısra 7*). [*qılmış, -mış*]

Sənsən həmişə şād **qılan** həstə könlümi
Məhzūn edəndə cövr ilə bu cərh-i kəc-mədār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 13*). [*qılan, -an*]

Bir püst lütf **qılmış** idin şe'rdən qabaq
Əş'ār-ı nəsr vāqə' olub nəzmədən kənār (*Kit'a-ı Kebir 2, Mısra 3*). [*qılmış, -mış*]

Qılanda geyrə cəfā öldürür məni qıryət
Yerindədür saña mən gərçi bī-vəfā demişəm (*Kit'a-ı Kebir 4, Mısra 1*). [*qılanda, -an, -də*]

Behişt-i 'ədn həşil oldu güyā
Dəhi **qılmaz** könlü firdövsə pərvā (*Mesnevi 3, Mısra 24*). [*qılmaz, -maz*]

'Ədālətlə zində **qıldı** 'āləmi
Könlüllərdən silübən jəng ü gəmi (*Mesnevi 5, Mısra 17*). [*qıldı, -dı*]

Bülbül edüb sahn-ı yüngülü səni sāz
Şür ilə hər dəmdə **qılur** şāhə nāz (*Mesnevi 5, Mısra 36*). [*qılur, -ur*]

Ömr-i hökumətdə **qılur** 'ədl ü dād
Zifrə-i əltāfi həmişə güşād (*Mesnevi 5, Mısra 69*). [*qılur, -ur*]

Mərd nə-mərdi **qılub** cümlə cəhān içrə 'əyān
Zişt [ü] zibāni həlā' iqlərə izhār u bəyān (*Mesnevi 6, Mısra 5*). [*qılub, -ub*]

Kim lütfliqi şü'ār **qılma**
Zū'ini nəzərdə h'ār **qılma** (*Mesnevi 8, Mısra 25*). [*qılma, -mə*]

'Əlibaba Bəg ki Huda fīnətin
Zehn-i zəkāvətlə **qılub** fītrətin (*Mesnevi 10, Mısra 44*). [*qılub, -ub*]

Sən dəhi bil 'ulūmı diqqət ilə
Bizə təfsir **qıl** həqiqət ilə (*Mesnevi 11, Mısra 62*). [*qıl, -*]

Çürüyüb belə müzməhil mövtā
Nə **qılursan** ki tā olur əhyā (*Mesnevi 11, Mısra 86*). [*qılursan, -ur, -san*]

İlāhī bir səbəb **qilsun** kərəmdən
Görüb vəslün olum əzād gəmdən (*Mesnevi 12, Mısra 21*). [*qilsun, -sun*]

O behişt ki Hüdāvənd **qılub** zikr ü bəyān
Elayüb imdi bizə səhət-i dünyədə 'əyān (*Mesnevi 15, Mısra 7*). [*qılub, -ub*]

Ruhsārivə ol gün ki gözim **qıldı** nəzərə
Lə'lün həvəsi saldı dil ü cənə şərrə (*Muhammes 4, Mısra 27*). [*qıldı, -dı*]

Babam firāqını düşməni cəfāsını çəkdim
Bir özgə güşə var oldur **qılan** fikār məni (*Müseddes 2, Mısra 22*). [*qılan, -an*]

Yetüşdi hər nə bələ vü müşibət etdim şəbr
Vəlik **qıldı** Hüseyn dərdi dāğdār məni (*Müseddes 2, Mısra 28*). [*qıldı, -dı*]

Qılub o mäh vüşālından 'əqibət məhrüm
Ze-bəs ki həyl-ı bələ **qıldı** Zū'ī üstə hücüm (*Tahmis 2, Mısra 28*). [*qıldı, -dı*]

Qılub o mäh vüşālından 'əqibət məhrüm
Ze-bəs ki həyl-ı bələ **qıldı** Zū'ī üstə hücüm (*Tahmis 2, Mısra 27*). [*qılub, -ub*]

Şīrīn **qılə** məzāqımı şəhd-i təkəllümi
Dövr-i ruhunda zülfı təkī kām-rān olam (*Gazel 128, Mısra 3*). [*qılə, -ə*]

Başa təklif-i gülşən **qılmayun** bu gəmlü könlümdə
Dil-i 'əşiqdə mümkündür mi dil-bərsiz sürür olsun (*Gazel 150, Mısra 9*). [*qılmayun, -ma, -y, -un*]

Žu`i-i məhcür u mən 'əcz ilə gəldük lütf **qıl**
Ey pəri-rü dil-bərim dərgəhinə zinhər üçün (*Gazel 153, Mısra 9*). [*qıl,]*

Deyürlər atəş ara məskən eyləməz ahü
Nədəndi könlüm ara bəs **qılub** nişəst gözün (*Gazel 158, Mısra 8*). [*qılub, -ub]*

Günümi Žu`i kimi qara eylədən gəmədən
Qaşun gəmilə **qılub** qəmətimi həm getdün (*Gazel 163, Mısra 14*). [*qılub, -ub]*

Ey şüh lütf **qıl** ki əzəl yarınam sənün
Zəncir-i zülfün içrə giriftəri nam sənün (*Gazel 165, Mısra 1*). [*qıl,]*

Cəfə qılmə kərəm **qıl** Žu`iyə ey şüh lütf eylə
Əgərçi yoh gözəllərdə nölur görsəm vəfə səndən (*Gazel 168, Mısra 17*). [*qıl,]*

Əgər Fərhəd tək zəhr içdün isə yār-ı Şirīnlə
Vəlikən şükr **qıl** ahır nəfəs dildərə yetdün sən (*Gazel 169, Mısra 12*). [*qıl,]*

Tələttuf eylə könlül şəhrin etgilən mə'mür
Hərəbə qoymə kərəm **qıl** vilayətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 10*). [*qıl,]*

Dutub könlüm quşı zülfündə ey bī-mehr kəşənə
Dağıtmə urmə şənə lütf **qıl** bir ol pərişənə (*Gazel 192, Mısra 2*). [*qıl,]*

Əğyərə vermə dərd ü gəmin ol pərişəşün
Yə Rəb nəsiib-i dərdini **qıl** əşnələrə (*Gazel 201, Mısra 6*). [*qıl,]*

Az cəhd **qıl** vüşələ könlül şəbr qıl dayan
Kim tapdı ərzüsünü bu cüst [ü] cü ilə (*Gazel 214, Mısra 5*). [*qıl,]*

Nəqd-i firdövs-i bərin həsil **qılub** yüz sür ilə
Əyləşürlər rövzələrdə bədə-peymələr genə (*Gazel 217, Mısra 3*). [*qılub, -ub]*

Hicrən-i hələkım məni lütfünlə zində **qıl**
Müdgəmdə ləbləründə çü 'İsə 'ələməti (*Gazel 229, Mısra 7*). [*qıl,]*

Şəm u səhər olgilən dərgəhinə cəbhə-sā
Ərzü-yi vüşəl **qıl** nə hür u gılmənini (*Gazel 245, Mısra 18*). [*qıl,]*

Həq səni məzhər **qılub** əynə-i zātınə
Əynəsi şaf olan göstəri cənānını (*Gazel 245, Mısra 7*). [*qılub, -ub]*

Əb-i həyət olsə də tər **qılmanam** ləbim
Cāmımdə səqiyyə mey-i şəhbədən olmasa (*Gazel 4, Mısra 3*). [*qılmanam, -ma, -n, -am]*

'Əqibət **qıldı** məni rüsvā fəğāni könlümün
Qalmayub hicrənə çün táb u təvāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 1*). [*qıldı, -dı]*

Bəs ki süzişin **qılur** hicründə nələ ey şənəm
Yandırur hər gecə ahım əsmāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 11*). [*qılur, -ur]*

Hər yerdə **qıldı** çünki təcəllā baña ruşun
Hər bir məqāmi Mūsā için Eymən eylədən (*Gazel 164, Mısra 3*). [*qıldı, -dı]*

Olsun qəsəm o tār-ı sər-i zülfə ey şənəm

Qıllam sücüd gər söləsən Təri nam sənün (*Gazel 165, Mısra 12*). [*qıllam, -lam]*

Mə'yūs **qılmə** 'əşiqi lən kəlməsile sən
Mūsā şifət çü təlib-i didəri nam sənün (*Gazel 165, Mısra 9*). [*qılmə, -mə]*

Nöçün fələk məni sən zār-ı bī-nəvā **qıldun**
Firəq-ı yərdə yüz dərdə mübtələ **qıldun** (*Gazel 167, Mısra 1*). [*qıldun, -du, -n]*

Nöçün fələk məni sən zār-ı bī-nəvā **qıldun**
Firəq-ı yərdə yüz dərdə mübtələ **qıldun** (*Gazel 167, Mısra 2*). [*qıldun, -du, -n]*

Günəş mişāl yüzün eylədən nihən mənədən
Həyāl-i zülfü ilə günlərim qara **qıldun** (*Gazel 167, Mısra 4*). [*qıldun, -du, -n]*

Əsir-i hicr-i nigār u gərīb-i şəhr ü diyār
Mənimçün ahır gör kim nə mə-cərə **qıldun** (*Gazel 167, Mısra 6*). [*qıldun, -du, -n]*

Qoyub belə gəm-i hicrənün ilə gübrət ara
Əsir-i dərd-i qədr möhnət-i qəzā **qıldun** (*Gazel 167, Mısra 8*). [*qıldun, -du, -n]*

Nə etməmiş buni Məcnūnə yā ki Fərhədə
O cövr ü zülm ki 'eşq içrə sən baña **qıldun** (*Gazel 167, Mısra 10*). [*qıldun, -du, -n]*

Minā-yı küyunə Žu`i yetüşməmiş yārun
Təvāfin eyləməmiş cənıvı fədə **qıldun** (*Gazel 167, Mısra 12*). [*qıldun, -du, -n]*

Cəfə **qılmə** kərəm qıl Žu`iyə ey şüh lütf eylə
Əgərçi yoh gözəllərdə nölur görsəm vəfə səndən (*Gazel 168, Mısra 17*). [*qılmə, -mə]*

Sənün nə-mehr bən olmaqlıqun Rāhil hüşüsündə
Nədür bā'is yazub bu şe'ri **qıldım** imtiḥān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 22*). [*qıldım, -dı, -m]*

Olmuş cəhālət ol qədər əfəqə mündəric
Qılmaz təməyyüz bang-ı gürəbi həzərdən (*Gazel 176, Mısra 6*). [*qılmaz, -maz]*

Ey kəş doğmayaydı bizi mädər-i cəhān
Yā fərq verməyən **qılə** leyli nəhərdən (*Gazel 176, Mısra 10*). [*qılə, -ə]*

Qılur Žu`i ruşundə ol məhün cünbüş qara zülfü (*Gazel 188, Mısra 9*). [*qılur, -ur]*

Dəhāni sirrini şandüq-i dildə məhfi **qılmişdım**
Gözüm fəş etdi ağəh olcaqın bu rāz-ı pünhānə (*Gazel 192, Mısra 3*). [*qılmişdım, -mış, -dı, -m]*

Mürdə cismın 'əşiqün **qılmazdun** əhyā hər nəfəs
Mö'cüz-i 'İsə əgər lə'lündə pünhān olmasə (*Gazel 197, Mısra 7*). [*qılmazdun, -maz, -du, -n]*

Nələ **qılmə** hicrən ey dil ki ne'mətdür bu həm
Kim bilürdi vəşl zövqin dərd-i hicrən olmasə (*Gazel 197, Mısra 11*). [*qılmə, -mə]*

Cəm' edüb zülfün belə həylin gəlüb cən üstünə
Gör nə cəm'iyyət **qılublar** bir pərişən üstünə (*Gazel 203, Mısra 2*). [*qılublar, -ub, -lar]*

Bī-hüdə çoh da **qılma** namāz eyləmə du'ā
Žu`i bu nə-qəbül du'ādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 17*). [*qılma, -ma]*

Bir gün mənim murādım ilə dövr **qılma**dı

Dövr-i sipihr ü çərḡ-i dəğādan nə fā'idə (*Gazel 208, Mısra 5*). [*qılmađı, -ma, -dı*]

Hər kim istər özini güşşədən əzādə **qıl**
Olmasun kim tələb-i ruzi nihādə **qıl** (*Gazel 215, Mısra 1*). [*qılə, -ə*]

Hər kim istər özini güşşədən əzādə **qıl**
Olmasun kim tələb-i ruzi nihādə **qıl** (*Gazel 215, Mısra 2*). [*qılə, -ə*]

‘Aqibət mənzili çün təht-i şərādūr bī-şək
Gər bu gün məsnədini övc-i şürrəyādə **qıl** (*Gazel 215, Mısra 4*). [*qılə, -ə*]

Çün yəqındır ki kil-i küzəgər āḡır oləcaq
İmdi lāzımdı səbülərdə mey āmādə **qıl** (*Gazel 215, Mısra 6*). [*qılə, -ə*]

‘Aqıl ādēm odı kim olməyə dīvānə-i māl
Həm-dəmin cām-ı mey ü yār-ı pəri-zādə **qıl** (*Gazel 215, Mısra 8*). [*qılə, -ə*]

Olə Ḥosrov edə Şirīn ü şəkərlə ‘işrət
Tə'nə bir şürrətə bənd olmaqə Fərḡādə **qıl** (*Gazel 215, Mısra 10*). [*qılə, -ə*]

Žü'iyā möhnət-i hicrində dil-i ḡünündür
Belə möhtāc **qılan** gündə yüz əğyārə mənī (*Gazel 224, Mısra 10*). [*qılan, -an*]

Əz-bəs ki nālə **qıldı** firāqundə ey pəri
Rüsvā-yı ‘ālēm etdi dil-i nā-təvān mənī (*Gazel 227, Mısra 5*). [*qıldı, -dı*]

Aldı o Türk-i məst mənim iḡtiyārımı
Tārəc **qıldı** ḡānə-i şəbr ü qərārımı (*Gazel 228, Mısra 2*). [*qıldı, -dı*]

Rāḡil təḡəllüş ol ki **qılır** kür dīdəsi
Gər olsə həm-nəbərd yüz İsfəndiyār ilə (*Kaside 21, Mısra 19*). [*qılır, -ur*]

Məqām-ı meḡr ü məḡəbbətdə rəsm-i dīrīndür
Həmişə ḡālət-i əḡbābı **qılmaq** istifḡām (*Gazel 129, Mısra 24*). [*qılmaq, -*]

Şərīḡə rəsmdür əş‘ərdə Žü'ī ədā **qılmaq**
Ki bu qānūnı əvvəldə ḡākīm-i nūktə-dān qılmış (*Kaside 11, Mısra 29*). [*qılmaq, -*]

Žü'ī məḡ-i cəməluvə nəzzārə **qılmaqə**
Dil ḡəlvətində dīdələrim rövzən eylədün (*Gazel 164, Mısra 17*). [*qılmaqə, -ə*]

Kāfi olur mı şānuvə gər gəlsə Ḥəqqdən
Fəzlün zuhūrə **qılmaqə** yüz qul fəkā Əli (*Kaside 1, Mısra 30*). [*qılmaqə, -ə*]

qıl-: Vermek, ihsan etmək.

Kān-ı fəzl ü ḡünər ü cūd
Ki **qılubdur** onə Ḥəqq öz kərəmindən ikrām (*Kaside 13, Mısra 30*). [*qılubdur, -ub, -dur*]

Yazubən bu sözi məḡfi saña izḡār elədim
Öz ḡarəbə evimə getməgə **qıl** bir sāmān (*Kaside 14, Mısra 24*). [*qıl, -*]

Nə ḡāsil eyləmək ḡəflət mənim tək mübtəlālardan
Kərəm **qıl** kəsmə sāqı iltifātun bī-nəvālardan (*Tahmis 1, Mısra 4*). [*qıl, -*]

qıl-: Açıqlamak.

Nə mümkündür saña bu Žü'ī-i zār
Qıl iḡlāşını kāğızlə izḡār (*Mesnevi 3, Mısra 20*). [*qılə, -ə*]

qıl-: Yazmaq.

Dəḡi iḡām ilə **qılmişdun** inşā
Ki şāḡib əz-kələm həm qāḡ u alma (*Mesnevi 3, Mısra 25*). [*qılmişdun, -miş, -du, -n*]

qıl-: Söylemek.

Gəlir o pādşəḡ-i mülk ḡüsn-i şövkət ilə
Qıl ‘ərz-i ḡāl-i məqām şikāyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 4*). [*qıl, -*]

Biləydi çəkdigimi dərd-i firqətində onun
Qılanda ‘ərz cəfāsını şərm-sārım olaydı (*Gazel 223, Mısra 4*). [*qılanda, -anda*]

qıl-: Feda etmək.

Gər ləb-i lə'lüñə verdi Žü'ī cān ‘eyb eyləmə
Rəsmidür bu kim **qılurlar** cānı cānun şədqəsi (*Gazel 230, Mısra 10*). [*qılurlar, -ur, -lar*]

çārə qıl-: Dərdinə dərman olmaq. Soruna çözümlə bulmaq.

Fikr edirdüm ki Ḥudāyā baña **qıl** bir **çārə**
Nə təvānım nə cībim içrədə bir dirḡəm var (*Kaside 6, Mısra 17*). [*qıl çārə, -*]

qıl ḡālun ‘ərz-: Durumunu anlat.

Qıl ḡālun ‘ərz ol kərəmün kānıñə ki tā (*Kaside 9, Mısra 25*). [*qıl ḡālun ‘ərz, -*]

qıl ü qāl-: Dedikodu.

İndi lāzımdı ki izḡār eləyüm əḡvālī
Qalmasun ḡiç kəstün bī-ḡüdə **qıl ü qāl** (*Mesnevi 6, Mısra 10*). [*qıl u qālī, -*]

Səndən özgə kimə mən şərḡ eləsəm əḡvālī
Deyəcəkdür haradan gətdi bu **qıl ü qāl** (*Terci-bend 1, Mısra 37*). [*qıl ü qālī, -i*]

qıldım məşvərat-: Akıl danışım. Fikir alma, müşəverə etmək.

Vəzir-i ‘əqlə **qıldım məşvərat** bir at fikrində
Dedim ey ‘əql bir fikr et sənün tək genə dānım var (*Kaside 7, Mısra 25*). [*qıldım məşvərat, -*]

nəsiḡət qıl-: Nasihat etmək.

Etməz qəbül **qılma nəsiḡət** ki ḡəqq-i yüz
Tə'sir eyləməz dəḡi şeytānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 15*). [*qılma nəsiḡət, -mə*]

qinīnə-i əlvān-: Rəngərenk sürəhiler, şişələr.

Şürāḡi vü mey ü mīnā ḡesābınız ḡāzır
Piyāləḡā-yı mürəşşə' **qinīnə-i əlvān** (*Kıt'a-ı Kebir 1, Mısra 30*). [*qinīnə-i əlvān, -*]

qına-: Kınamak.

‘Arižün Žü'ini gər görməsə zāḡir nə ‘əcəb
Gün ḡüşüşündə nə ḡəcət **qınəmaq** ḡuffāşı (*Gazel 247, Mısra 14*). [*qınəmaq, -*]

qır-: Kırmak, öldürmək.

Bī-‘elm vəḡşiyānə **qırır** birbirin təməm
İnsānlıqı kənār edüb əḡz etmə vəḡşəti (*Kaside 2, Mısra 33*). [*qırır, -ır*]

qır-: *Kırmak (bir nesneyi).*

Təb-ı meydən ruh-ı alində əraq dānəsi san
‘İqd-i pərvin **qırılıb** gökdə ruh-ı ayə düşüb (*Gazel 23, Mısra 8*). [*qırılıb, -il, -ub*]

qırvət: *Şeref, onur, itibar, həsiyyət.*

Qılandə geyrə cəfə öldürür məni qırvət
Yerindədür səna məni gərçi bî-vəfə demişəm (*Kıt'a-ı Kebir 4, Mısra 1*). [*qırvət,]*

qış: *Kış mevsimi.*

Hər dəm qıldurdum ol gül-i ruhsārınə nəzər
Qış mövsümü yəqin baña bir növ-bəhār idi (*Gazel 222, Mısra 6*). [*qış,]*

Qışun uzun gecəsi getdi dāğlən Zū'ī
Bəhār ilə belə ol sərv-i gül-izār gələydi (*Gazel 235, Mısra 9*). [*qışun, -un*]

Şəb düşin[i] eləyirdüm neçə yüz min əfkār
Ki şabāh **qış** gələcək necə keçər leyl [ü] nəhār (*Kaside 6, Mısra 2*). [*qış,]*

Həmi 'ömrün qışı çatmış mənə həm **qış** fəşli
Belə əhvālə necə şəbr eləsün pəs bīmār (*Kaside 6, Mısra 5*). [*qış,]*

Zū'ınun **qış** sitəmindən qırıyub cān [u] təni
Kürk ilqā' sırıla eylə gələr təzə bəhār (*Kaside 6, Mısra 39*). [*qış,]*

Həmi 'ömrün qışı çatmış mənə həm **qış** fəşli
Belə əhvālə necə şəbr eləsün pəs bīmār (*Kaside 6, Mısra 5*). [*qış, -i*]

Nə qədri **qışdı** mülk-i Qübbədə h'oşdur mənə ammā
Bəhār olcaq düşər yādımə Şirvān yüz fəğānım var (*Kaside 7, Mısra 13*). [*qışdı, -dı*]

Pül olsə növ-bəhār olı **qış** mövsümü əgər
Pül olmasə olarsan düzəhdə nārdə (*Kaside 19, Mısra 21*). [*qış,]*

Bārī Hüdāyā sənə olur bu iş
Dağ yerində gəldi souq çatdı **qış** (*Mesnevi 4, Mısra 36*). [*qış,]*

Nədən yeyüm bu **qış** nədən yandırım
Mən belə əhvāl kimə qandırım (*Mesnevi 4, Mısra 37*). [*qış,]*

Bahmayuban **qışun** souq qarınə
Gəlmişəm tiz Dəvəçi bāzārınə (*Mesnevi 4, Mısra 68*). [*qışun, -un*]

Yahşı odur ki topraq içində nihān olam
H'oş ol zəməni ki **qış** baña bir növ-bəhār idi (*Muhammes 1, Mısra 8*). [*qış,]*

qism: *Cins, nevi.*

Dürüst bahşon əgər bilməz öz adın yazmaq
Bu **qism** ədəm-i mollādi nə dəlālet ilə (*Kaside 20, Mısra 34*). [*qism,]*

qismət: *Takdir edilmiş olan şey, nasip.*

Bizə **qismət** eləyüb şām u səhər hün-ı cigər
Cāhilün şərbət-i līmū mey-i gül-nārı olub (*Gazel 32, Mısra 9*). [*qismət,]*

Nə hālə yetdi ləbim nə əlim qara zülfə
Nə sūd bəhtimizün qarəliqdə **qisməti** var (*Gazel 78, Mısra 6*). [*qisməti, -i*]

Dünyāni behişt eyləmişən bir pərə səhşə
Bir pərəsinə düzəhi **qismət** nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 8*). [*qismət,]*

Ğafil qəzadan āhırı günlərdə **qismətim**
Nār-ı səqər nişāni hərəbə muğān idi (*Gazel 242, Mısra 13*). [*qismətim, -im*]

Birisi 'izzət ilə ne'mət-i nəz içrə gərīq
Birinə zillət ilə möhnət-i dünyā **qismət** (*Kaside 5, Mısra 10*). [*qismət,]*

qismət-i cövhər-i fərd: *Tek (vahit) cəvherin hissələrə ayrılması, bölünməsi.*

Qismət-i cövhər-i fərdə qə't-i münkirdi höküm
Onı lālə ilə gülüm gönçə həndānuvi aç (*Gazel 255, Mısra 3*). [*qismət-i cövhər-i fərdə, -ə*]

qışsə: *Kısa hikəyə, ibretli hikəyə, fıkra, rivāyet.*

Nəsl-bə-nəsl səhəvət sizə irş ilə çatub
Kimsə bu **qışsəni** hərgiz edə bilməz inkār (*Kaside 6, Mısra 34*). [*qışsəni, -n, -i*]

Dün gecə əndüh-ı gəm u güşşədən
Danışurdum başə gələn **qışşədən** (*Mesnevi 4, Mısra 32*). [*qışşədən, -dən*]

qıv-: *Reva görmək.*

Çəkdi həncər nəz ilə öldürmədi şəd-heyf kim
Qıymadı bir qətrə ābı bu dil-əfkār için (*Gazel 153, Mısra 8*). [*qıymadı, -ma, -dı*]

qıv-: *Gözden çıxarmak, feda etmək.*

Qıymasə cānānının kim ki dil ü cānını
Zāhir edər 'āləmə 'əşqdə nöqsānını (*Gazel 245, Mısra 1*). [*qıymasə, -ma, -sə*]

Qıymasə cānānının kim ki dil ü cānını
Zāhir edər 'āləmə 'əşqdə nöqsānını (*Gazel 245, Mısra 21*). [*qıymasə, -ma, -sə*]

qıvām: *Ayağa kalkan, ayakta duran.*

Hicrində hər gecə baña yəvmü'l-həsābdur
Hər gün qədün firāqı qıvāmət **qıvām** olur (*Gazel 77, Mısra 10*). [*qıvām,]*

qıvām-ı qāmətün hicrāni: *Endamın (duruşunun) ayrılığı; Namazda kıyam yapılmadan önce kamet getirilir. Farz namazlara kalkmamak, kılmamak, uzak kalmak.*

Qıvām-ı qāmətün hicrāni ilə etdigün zülmi
Budur vəhmim qıvāmətdə sū'āl edə Hüdā səndən (*Gazel 168, Mısra 11*). [*qıvām-ı qāmətün hicrāni, -i*]

qıvāmə: *Ayağa kalkan, ayakta duran.*

Bahandə nəz ilə çeşmün qılır 'əcəb gārət
Gələn zəməndə **qıvāmə**-qədün qıvāmət edər (*Gazel 60, Mısra 4*). [*qıvāmə,]*

qıvāmət: *Kıyamət. Semāvi dinlerdeki ortak inanışa göre takdir edilen zamāni gelince bu ālemin ve bu ālemdəki canlı cansız her şeyin bir anda mahvolup yok olması, ölümlerin dirilmesi, āhret hayatının başlaması olayı ve bu olayın meydana geldiği zaman.*

Bahandə nāz ilə çeşmün qılır ‘acəb gārət
Gələn zəməndə qiyāmə-qədün **qiyāmət** edər (Gazel 60,
Mısra 4). [qiyāmət,]

Hicründə hər gecə baña yəvmü’l-hesābdur
Hər gün qədün firəqı **qiyāmət**-qiyām olur (Gazel 77, Mısra
10). [qiyāmət,]

Dedi vā’iz ki var belə **qiyāmət** belə düzəh mən
Onı qəddinə oşşatdım muni hicrānə bənzətdim (Gazel 145,
Mısra 5). [qiyāmət,]

Qiyām-ı qāmətün hicrānı ilə etdigün zülmi
Budur vəhmim **qiyāmətdə** sū’āl edə Hüdā səndən (Gazel
168, Mısra 12). [qiyāmətdə, -də]

Hər küçəsində hürri pəri şəf şəf əyləşüb
İzhār-ı yüz **qiyāmət** olur hər məqāmdan (Gazel 177, Mısra
4). [qiyāmət,]

Bir kimsədə yoh şivə-i insāf u mürüvvət
Dəccālə dönüb həlq **qiyāmət** məgər oldı (Gazel 239, Mısra
4). [qiyāmət,]

Nöçün qoyursan u həlqi ‘əvām-ı kə’l-əğnām
Utangılən kişi vəhm eylə bir **qiyāmətdən** (Kaside 15, Mısra
60). [qiyāmətdən, -dən]

Mədlə u zəm bəqəddür **qiyāmətəcən**
Çünki mə’lumdur dəfātirdən (Mesnevi 2, Mısra 27).
[qiyāmətəcən, -əcən]

qiyəmət qoy-: Paha biçmək, fiyat belirlemek.

Qiyəmət qoyurlar imdi onə nişf-ı hərçimi
İnsāf-ı hərəc ilə görək bundə nəf’ var (Kut’a-ı Kebir 2, Mısra
9). [qiyəmət qoyurlar, -ur, -lar]

qizar-: Kızarmak.

Qızarmış lə’l tək lələ qılır mənlik fəhārətlə
Ruḥ-ı rəhşānıvı göstər onı həm dəğdār eylə (Gazel 199,
Mısra 5). [qızarmış, -miş]

qocal-: Yaşlı olmak, ihtiyarlamak.

Lik şəd-heyf ki pis vəqtə həbərđārəm mən
Qocalub ‘ömr gedüb zə’f tapub quvvət-i tən (Terci-bend 1,
Mısra 22). [qocalub, -ub]

qoca: Koca, yaşlı, ihtiyar.

Durub ayağə **qoca** hələt ilə sə’y qılub
Ümīd Kə’bəsinə cānlə rəh-sipār oldım (Kaside 12, Mısra
19). [qoca,]

qol: İnsanın omuzundan parmak uçlarına kadar olan organ;
Bir şeyin ayrıldığı kısımlardan her biri, şübe, dal.

Hər gürühun nə qədər var isə əhl-i ‘elmi
Görmədim hiç birinün **qol** içün bir quvvət (Kaside 5, Mısra
24). [qolu, -u]

Mənim da’vām sənīnlədür sərvərə
Qolı sınıq bilür qədr-i mümiyā (Mesnevi 5, Mısra 96). [qoli,
-i]

qönçə: Henüz açılmamış çiçək, tomurcuk; Sevgili və
sevgilinin ağzı; Kırmızı.

Hər ləfzi **qönçə** mə’nisi gül tək fərəh-fəzā
Oşşatsam ‘eyb yohdı gülüstānə ey Gərīb (Kaside 3, Mısra
5). [qönçə,]

qönçə: Henüz açılmamış çiçək, tomurcuk

Dil oldı **qönçə** kimi həsrətünlə qan sənsiz
Bəhārım ey gül-i növ-rəstə çün hərəb sənsiz (Gazel 92,
Mısra 1). [qönçə,]

qönçə-i həndān: Gülen dudak.

Žü’iyā yoh elə dil-dün-ı gəm hicrānında
İstəsən vüslət əgər **qönçə-i həndām** ilə (Gazel 204, Mısra
14). [qönçə-i həndānı, -ı]

qop-: Kopmak, kopulmak.

Bilməyüb verdim əlimdən sər-i zülfün yārun
Mār-ı sər-küftə tək **qopulacaqmış** nə bilim (Gazel 136,
Mısra 8). [qopulacaqmış, -ul, -acaq, -mış]

qopar-: Koparmak.

Şimşād u sərvini qoparun güllərin pozun
Hər bəğdə o sərv ki rəftāra gəlmədi (Gazel 221, Mısra 11).
[qoparun, -un]

qorh-: Korkmak.

Çohdandı köñül istər idi feyz-i hužurun
Qorhutdı bu söz lik bu əfkārı Səməndər (Gazel 43, Mısra
14). [qorhutdı, -ut, -dı]

Əl ayağ göz düşüb əldən dəhi dişsizdi dəhən
Qorhurar kim dəm-i āhirdə tapulmayə kəfən (Terci-bend
1, Mısra 24). [qorhurar, -ur, -am]

qorhu: Korku.

Atmayun səng-i cünün muncə mən-i əfkārə
Qorhum oldur keçübən şışə’-i pünhānə dəgə (Gazel 189,
Mısra 8). [qorhum, -m]

Bələ-yı hicrdə ancaq ləb-i cānān düşər yadə
Nöçün kim rəsmidür bu **qorhuluqda** cān düşər yadə (Gazel
195, Mısra 2). [qorhuluqda, -luq, -da]

qorhuzmə: Korkutma!

Qorhuzmə zāhidā mənı bi’ səlmihār ilə
Əsūdām mən āyə-i qul yā ‘ibād ilə (Gazel 193, Mısra 1).
[qorhuzmə,]

qov-: Kovmak.

Olmasə pūlı əgər olsə də ‘elmu’llāhı
Həlq sölər ki **qovun** getsün elə kəm-rāhı (Terci-bend 1,
Mısra 20). [qovun, -un]

Qarə zülfün belə rüyundə gəzir əsūdə
Hülddən bəs deyülür Tarı **qovub** şeytānı (Gazel 250, Mısra
8). [qovub, -ub]

qövm-i əsrār: Fəsatçılar topluluğu.

Bu Hüseyinə eləyən zülmi o **qövm-i əsrār**
Bir onə eyləməyüb tək mən-i zār ölüərəm (Müseddes 2,
Mısra 25). [qövm-i əsrār,]

qovr-: Kavurmak, kavrulmak.

Qovruldu köñül zülfüvi rüyundə görən dəm
Müslim necə beytu’llāh ara kəfirı görək (Gazel 117, Mısra
7). [qovruldu, -ul, -dı]

qov-: Ayak basmaq.

Gər etməsəydi cān ilə hüdmet saña Məsīh

Qoymaz āsmān-ı çəhārumdə pā [‘Əlī] (*Kaside 1, Mısra 16*).
[qoymaz, -yaz]

qoy-: İzin vermek, bırakmak.

Fir‘ovni rūd-ı Nıldə **qoymazdı** qərç olə
Gər şıd q ilə çağırsa idi bir cə yā ‘Əlī (*Kaside 1, Mısra 27*).
[qoymazdı, -maz, -dı]

Sərvərə Zü‘i-bi çārə gəlūbdır kəhvə
Qoyma munda sora dünyədə görə bir zillət (*Kaside 5, Mısra 50*). [qoyma, -ma]

Keçür bəhār ilə ‘ömrüm ‘əbəş yerə bī-cā
Bu həldə bizi **qoyma** İlahi yet dādə (*Kaside 18, Mısra 14*).
[qoyma, -ma]

Qoyma keçə hicrində gəm ü dərd ilə hālīm
Öldür mənə məhsüb elə qurbānə ‘Əleykən (*Muhammes 4, Mısra 11*). [qoyma, -ma]

‘Āləmə mə‘lūm olubdur **qoydıqun** ədəb-i dīn
Hiç bir mürsəl nəbīdə yohdı belə ihtidā (*Gazel 2, Mısra 7*).
[qoydıqun, -di, -qun]

‘ārif ü fāzil ü kāmilleri zillətdə **qoyub**
Hörmət ü rāhətı hər cāhil ü nā-dānə verüb (*Gazel 20, Mısra 9*). [qoyub, -ub]

Əhl-i ‘ūrfānı **qoyub** dəhrdə dā‘im ‘üryān
Cühələ firqəsinə həl‘ət-i zər Tarı olub (*Gazel 32, Mısra 5*).
[qoyub, -ub]

Zü‘iyā innə gāfūr āyəsində bağlə ümīd
Etməsün **qoy** saña məhşərdə şəf‘ət zāhid (*Gazel 39, Mısra 30*). [qoy,]

Qalub hicrān zınistānında Zü‘i nālə **qoy** etsün
Sən etmə nālə ey bülbül sənün hər il bəhārın var (*Gazel 46, Mısra 9*). [qoy,]

Zāhidün mənzili **qoy** məscid ü mehrāb olsun
Zü‘iyā bir elə vīrānə nə ‘āqıl yeridür (*Gazel 49, Mısra 9*).
[qoy,]

Dünyā köçübdü āhırətə bir zəhīrə **qoy**
Cān nəqdi Zü‘iyā nə qədr gārət olmamış (*Gazel 105, Mısra 13*). [qoy,]

Nə dildə şəbr **qoyubdur** nə əldə cām fələk
Gözün qarasını dutsun yüzün zəlām fələk (*Gazel 118, Mısra 1*). [qoyubdur, -ub, -dur]

Bir ləhzə **qoymadun** mənə āsūdə dəhrdə
Gəldim əlündən āhırı mən cānə ey köñül (*Gazel 123, Mısra 7*). [qoymadun, -ma, -du, -n]

Sünbül təkī bələlārımı rəhm qıl baña
Qoy həlq eyləsün baña yüz töhmət ağlaram (*Gazel 133, Mısra 6*). [qoy,]

Nə gəm sənəz gözüm gər giryədən ey mäh kür olsun
Rəqībimdir yüzün nəzzārəsindən **qoy** ki dūr olsun (*Gazel 150, Mısra 2*). [qoy,]

Şəbə **qoyma** dağıtsun tār-ı zülf-i ‘ənbər-əfsānün
Pərişān etməsün cəm‘iyyətin tā mən-pərişānün (*Gazel 160, Mısra 1*). [qoyma, -mə]

İnsāfə gəlūb **qoyma** gəl ey mäh səni Tarı
Hicrində bu möhnət-keşi qayqulər içində (*Gazel 190, Mısra 7*). [qoyma, -mə]

Gəm-i firāq lən imdi belə olmazdım
Qoyaydı gər mənə köñlüm öz ihtiyārım ilə (*Gazel 191,*

Mısra 8). [qoyaydı, -a, -y, -dı]

Bir cigər də aydə almə əkl qıl hūn-ı cigər
Yıq gələn **qoy** qalsun āhırdə nədəmət kimdədür (*Kaside 8, Mısra 12*). [qoy,]

Me‘mār-ı fikri tēzəçə tə‘mīr eyləyüb
Qoymur qalə bu milləti vīrānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 16*). [qoymur, -mu, -r]

Qoyub Şəmāhı kimi rəşk-i bağ-ı firdövsi
Muğāndə gūsə muğilānı dūçār oldım (*Kaside 12, Mısra 3*). [qoyub, -ub]

Eşitdün imdi **qoy** övlādun eyləsün təhşil
Saña çatə iki dünyədə bağ-ı cənnətdən (*Kaside 15, Mısra 63*). [qoy,]

Belə olanda nöçün **qoymayursən** İslāmı
Ki həşil eyləyə ‘elm-i nücūm u hey‘ətdən (*Kaside 15, Mısra 55*). [qoymayursən, -ma, -y, -ur, -sən]

Nöçün **qoyursan** u həlqi ‘əvām-ı kə‘l-əğnām
Utangilən kişi vəhm eylə bir qiyāmətdən (*Kaside 15, Mısra 59*). [qoyursan, -ur, -san]

Biləndə Rus dilin kimsə eyləyür təkfir
Ki kəsb-i mə‘rifətə **qoymayur** müsəlmānı (*Kaside 23, Mısra 66*). [qoymayur, -ma, -y, -ur]

Dur saña qurbān gəti sāqı şərāb
‘Ömr keçir **qoyma** şitāb et şitāb (*Mesnevi 5, Mısra 28*).
[qoyma, -mə]

‘Ömr ilə dünyāyə çü yoh ‘etibār
Qoyma keçə fəşl-i gül ü lāləzār (*Mesnevi 5, Mısra 32*).
[qoyma, -mə]

Salmasun nərgis-i məhmūruva zülfün sāyə
Qoyma şāh-bāzə olə zāğ [u] zəğanın həmə-sāyə (*Gazel 209, Mısra 2*). [qoyma, -mə]

Gəl ey gözəl gəm-i ‘eşqünlə zār qoyma mənə
Firāq-ı zülfün ilə bī-qərār **qoyma** mənə

Ümīd-i və‘de-i vəşlünlə qanə döndi cigər
Amāndı qanımlı tək intizār **qoyma** mənə

Gözüm yaşından olur bir də Nüh tūfānı
Bu qədri hicrün ilə əşkbār **qoyma** mənə

Şəb-i firāqdə yārın həyāl-ı çeşmi ilə
Hələk eylədi sāqı humār **qoyma** mənə

Fərāğət-i tən ü cān məstliqdədür sāqı
Gözün fədāsı olum hūşyār **qoyma** mənə

Cəfādan əl göti rəhm eylə Zü‘i-zārə
Şikəstə-i ələm-i rüzgār **qoyma** mənə (*Gazel 245, Mısra 1-12*). [qoyma, -mə]

Qoy ‘eşqinün hələki olum ey göz ağlama
Yoh həcəti şəhid olanun şüst [ü] şü ilə (*Gazel 214, Mısra 11*). [qoy,]

N’oldı bugün bu bəzmə o məh-pārə gəlmədi
Qoydı bizi bu növ‘ günü qarə gəlmədi (*Gazel 221, Mısra 2*).
[qoydı, -di]

Dutmə tūğyān edüb ey əşk gözüm rövzənini
Səni Tarı **qoy** edim önə nəzārə mənə (*Gazel 224, Mısra 4*).
[qoy,]

Getdi ol zülf-i siyāh **qoydı** qara gündə mənə

Qalmışam imdi pərişān u qərārım getdi (*Gazel 248, Mısra 3*). [*qoydı, -di*]

Qoyma çıxqə çərħə düd-i āhim
Hānım şəhim ümīdgāhim (*Mesnevi 7, Mısra 73*). [*qoyma, -mə*]

Qoyma məni intizār içində
Şām u səhər āh u zār içində (*Mesnevi 8, Mısra 67*). [*qoyma, -mə*]

Bār' ilāhī özün 'əlac elə
Qoyma İslāmı tərək olə belə (*Mesnevi 11, Mısra 98*). [*qoyma, -mə*]

İmdi ki hāşil olubdur saña bu huld-i bərīn
Qoyma ey nā-hələf əldən çihə bu mā'-i mā'in (*Mesnevi 15, Mısra 14*). [*qoyma, -mə*]

Qoyma bī-hüdə keçə 'ömr-i 'əziz ey nā-dān
Həsə bu vəqt-i gül ü mövsüm-i bağ u bustān (*Mesnevi 15, Mısra 27*). [*qoyma, -mə*]

Dəm-i vədə'dı gəl **qoyma** intizār məni
Vədə'-ı bāz-pəsin **qoyma** əşkbār məni (*Müseddes 2, Mısra 3*). [*qoyma, -mə*]

Dəm-i vədə'dı gəl **qoyma** intizār məni
Vədə'-ı bāz-pəsin **qoyma** əşkbār məni (*Müseddes 2, Mısra 4*). [*qoyma, -mə*]

Həmişə eyləgilən Zū'ı zikr-i āl-i 'əbā
Cəzadə **qoymayələr** tā ki şərm-sār məni (*Müseddes 2, Mısra 34*). [*qoymayələr, -mə, -y, -ə, -lar*]

Ki **qoymayub** tən ü cəndə hümār-ı hicrān tāt
Ze-bəs ahtıdı gözimdən bəlālarun seyl-āb (*Tahmis 2, Mısra 7*). [*qoymayub, -ma, -y, -ub*]

Sərvərə **qoyma** qalam bī-sər u sāmān nə zār
Kīsə bī-sikkə bər u düşim bī-cübbə vü h'vār (*Terci-bend 1, Mısra 41*). [*qoyma, -mə*]

Bahun ol büt işinə rüyinə **qoymuş** zülfi
Kāfiri hāzən-i gəncinə-i imān etmiş (*Gazel 104, Mısra 3*). [*qoymuş, -muş*]

Çərħün nədür 'ədāvəti mən dil-fikār ilə
Qoymuş məni bu dərd ü gəm-i bī-şümār ilə (*Kaside 21, Mısra 2*). [*qoymuş, -muş*]

qoy-: Koymak, giyinmek.

Qoyubdı başına lütf ilə təc kərrəmnā
Vücüdün eyləmə heyvān belə şərārətdən (*Kaside 15, Mısra 13*). [*qoyubdı, -ub, -di*]

Deyür danışməgilən Rusī rüzə bātıl olur
Yəqīn ki kāfir olur **qoyas** başə şapqanı (*Kaside 23, Mısra 64*). [*qoyas, -sa*]

Səbzə şalub fərş-i zümürürd yerə
Təht qurub gül **qoyub** əfsər sərə (*Mesnevi 5, Mısra 34*). [*qoyub, -ub*]

qoy: Bırakmak, (yara) açmaq; Ün kazanmak.

Qoydı cəhān içrə neçə bəd-nizām
Ondan oldu rəncə təmām hāşş u 'ām (*Mesnevi 5, Mısra 11*). [*qoydu, -du*]

Şāhlıgından görmədi bir 'işrəti
Qoydı getdi özi içün lə'nəti (*Mesnevi 5, Mısra 14*). [*qoydu, -du*]

Sünbül [ü] gül lələ vü nəsrin ü bağ
Sinə-i firdövsə **qoyub** təzə dāğ (*Mesnevi 5, Mısra 40*). [*qoyub, -ub*]

H'os ol kəs hālınə kim heyrdə hərə eyləyüb getdi
Cəhāndə **qoymadı** Nüşirəvān tək nāmdan başqa (*Gazel 8, Mısra 8*). [*qoymadı, -ma, -dı*]

Dāğ-bər-dāğ **qoyur** hāl-i ruhi sīnəm ara
Düşcəgin hātirə ol lələ-'izārım gecələr (*Gazel 72, Mısra 7*). [*qoyur, -ur*]

Qoyubdur sīnəmə hər gündə yüz min dāğ-ı pūnhānı
Onunçün 'ārizin mən lələ-i nu'mānə bəñzətdim (*Gazel 145, Mısra 7*). [*qoyubdur, -ub, -dur*]

Hümār-ı hier ilə **qoydun** bu 'eşq-i bīmārın
Gözimdən ey büt-i məh-rüy u cām-ı Cəm getdün (*Gazel 163, Mısra 3*). [*qoydun, -du, -n*]

N'oldı saña ki və'de-i mu'tadə gəlmədün
Qoydun bizi hərəb bu bər-bədə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 2*). [*qoydun, -du, -n*]

Əl-intizār əşəddə min-əl-mövtdür nöçün
Qoydun firāq əlində bizi dədə gəlmədün (*Gazel 166, Mısra 4*). [*qoydun, -du, -n*]

'ārifləri fəqr içrə gəm ü güşşədə **qoydun**
Bī-mə'rifəti şāhib-i qüdrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 15*). [*qoydun, -du, -n*]

Məni bu növ' ilə vallāhi də nöçün **qoydun**
Kələm-ı Həqqdə və's-şəms əyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 5*). [*qoydun, -du, -n*]

Səniñlə getdi təmām 'eyş ü nüş u ləzzət-i zövq
Qoyub yerində baña hər nə var gəm getdün (*Gazel 163, Mısra 6*). [*qoyub, -*]

Qoyub zəlil ü zəbün gürbət içrə 'uşşaqı
Üzün vətən sarı çoh şād u möhtərəm getdün (*Gazel 163, Mısra 9*). [*qoyub, -*]

Gedəndə görmədim ol āftāb-ruhsārın
Qoyub köñüldə kədar çeşmim içrə nəm getdün (*Gazel 163, Mısra 12*). [*qoyub, -*]

Qoyub belə gəm-i hicrānün ilə gürbət ara
Əsir-i dərd-i qəder möhnət-i qəzā qıldun (*Gazel 167, Mısra 7*). [*qoyub, -*]

Sən **qoymisən** hər kimsədə bir hāl-i təb'ət
Nərə necə söylərsən [o] hürqət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 35*). [*qoymisən, -mi, -sən*]

Tələttuf eylə köñül şəhrin etgilən mə'mūr
Hərəbə **qoyma** kərəm qıl vilāyətündi sənün (*Gazel 174, Mısra 10*). [*qoyma, -mə*]

Nə rəvādur ki **qoyə** sən kimi bir lələ-'izār
Bu qəder dāğ-ı ələm Zū'ı t-i gəm-fərsəyə (*Gazel 194, Mısra 9*). [*qoyə, -ə*]

Bir vəqt olur ki imdikinün qədd ü qəmətin
Kərpic kəsüb **qoyarlar** o vəqtə hāşşarına (*Gazel 207, Mısra 18*). [*qoyarlar, -ar, -lar*]

qubān: Bir amaç uğruna kendini fedə etmək.

Var bir məs'ələ-i müşkilim həll eylə onı
Sañadur çünki həmişə dil ü cānım **qurbān** (*Kaside 14, Mısra 4*). [*qubān, -*]

qübbə: Azərbaycan`ın Guba bölgəsi.

Olı bir müddət-i bə`td ki mən
Gəlmişəm **Qübbəyə** Şamāhīdən (*Mesnevi 2, Mısra 30*).
[qübbəyə, -y, -ə]

qübh: Çirkinlik.

Öz kəsbidür mi Zü`i cəhān içrə hüsn ü **qübh**
Yā Həq verübdü `äləm-i mə`nāda bilmədim (*Gazel 139, Mısra 17*). [qübh,]

quc-: Sarılmak.

Kəmə-r-i sīm belini **qucmaq** için həlqələndüb
Təmə`-ı hāmını gör kim nə təmənnāyə düşüb (*Gazel 23, Mısra 5*). [qucmaq,]

qüdrət: Kuvvet, güc, təkəllül, iktidar.

Kəsdirüb zülm ilə Yəhyā başını zindānda
Qüdrət ü şövkəti bir bəh ki Herodna nə verüb (*Gazel 20, Mısra 12*). [qüdrət,]

Ğəm oldur Zü`iyə kim olmayə mey-cāmınə **qüdrət**
Mey-i Dərgəm gər oləsə fikr qılə dəhrdə ğəm var (*Gazel 70, Mısra 13*). [qüdrət,]

Çü yolhdı kimsədə **qüdrət** qəzāyə təgyirə
Rızā ilən elə h`oş hātir-i pərişānı (*Kaside 23, Mısra 13*).
[qüdrət,]

qüdyāl: Azərbaycan`da Guba`ya bağlı köy. Aynı zamanda Guba`ya da Gudyal denmiştir.

Lik şəd-heyf ki müddatdı gəlüb **Qüdyālə**
Qalmışam kişə təhī hestə vü zār u heyran (*Kaside 14, Mısra 13*). [qüdyālə, -ə]

Qüdyāl məmālikində rāhət
Vəqtim keçinürdi bī-əziyyə (Mesnevi 7, Mısra 23). [qüdyāl,]

qulaq: Kulak.

Nə qədr güşə-i gülşəndə nəğmə-sāz edəsən
Gəlür **qulağə** mühālif nəvə-yı tār hərəb (*Gazel 29, Mısra 8*).
[qulağə, -ə]

Gözdə cəməl-i yār **qulağımdə** şavtını
Əldə müdām cām-ı mey-i ərğüvān idi (*Gazel 242, Mısra 9*).
[qulağımdə, -im, -də]

qulağ as gör: Dinle de gör!

Məndə vardur əgər `āşiq oluban mey içmək
Səndə var bir **qulağ as gör** neçə `ādət zāhid (*Gazel 39, Mısra 10*). [qulağ as gör,]

qulām: Köle, kul, esir, bende.

Elə həyāl edərəm şāh-ı hökmürānam gər
Desə filānı mənim bir kəmin **qulāmımdur** (*Gazel 55, Mısra 4*). [qulāmımdur, -im, -dur]

Nəzərdə āynə-i rüyün əldə cām-ı meyim
Qulām idi bāña Cəm çākərim Sīkəndər idi (*Gazel 240, Mısra 8*). [qulām,]

Dər-i ehsān u `əfā səndədi cümlə çākər
Bāb-ı əltāf u səhā səndədi şidq ilə **qulām** (*Kaside 13, Mısra 26*). [qulām,]

Yoh Zü`i tək bahār-ı bələyə gərīq olan

Əfsūs o dəm ki çərī bāña hāmān **qulām** idi (*Muhammes 2, Mısra 28*). [qulām,]

qulaq: Kulak.

Bu mollālar birisi bilsə Leyli Məcnūnı
Qulaqımı kəsərəm nəzr edüb bu bəbətədən (*Kaside 15, Mısra 72*). [qulaqımı, -im, -ı]

qulaq as-: Dinlemek.

Demürəm **asma qulaq** şavt-ı müğənni tārə
Lək vətində gərək hər şey`i izhār edəsən (*Kıt'a-ı Kebir 3, Mısra 7*). [qulaq asma, -ma]

Nə olubdur sizə bi`llāh ki tə`əşşüb-dındur
Qulaq asmaz bu sözə kim ki Həqə kəc-bındur (*Mesnevi 9, Mısra 80*). [qulaq asmaz, -maz]

İslām deyən sözlərə kimsə **qulaq asmaz**
Qurānə qəsəm doğrı müsəlmān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 13*). [qulaq asmaz, -maz]

qulluq et-: Hizmet etmek; Tapmak.

Həqiqət `ələmində yoh təfəvüt zərrə miqdarı
Nə fərqi yā Menātə **qulluq et** yā Lāt u `Uzzāyə (*Gazel 212, Mısra 12*). [qulluq et,]

qulüb-i nə-şād: Mutsuz, neşəsiz kalpler.

Hanı behiştə ol şüh tək rəfiq-i səfiq
Ki mümiyə-yı fərəhdür **qulüb-i nə-şādə** (*Gazel 206, Mısra 12*). [qulüb-i nə-şādə, -ə]

qulzüm-i `esq: Aşk denizi.

Düşən bu **qulzüm-i `esq** içrə gərç olur bi`llāh
Bu bəd mühītə kim sanmayun kənārəsi var (*Gazel 87, Mısra 5*). [qulzüm-i `esq,]

qumār: Para qarşılığı ve para kazanmak için oynanan oyun.

Zü`i bu şeş-dər-i ğəm için tasun atmadı
Bu `ərşədə sənün tək bir bəd **qumār** yoh (*Gazel 38, Mısra 18*). [qumār,]

qumri: Güvercinler takımından, boynunun yanlarında siyah beyaz benekleri, bazı türlerinin gerdanında siyah bir halka bulunan, gri renkli, kuyruğunun ucu genellikle siyah beyaz, güvercinden küçük kuş.

Bülbül [ü] **qumri** açub şövq ilə hər yan pər ü bāl
Göstərübür gül-i həmrə nə nəzakətlə cəməl (*Mesnevi 15, Mısra 5*). [qumri,]

qumri-i divānə: Deli kumru kuşu.

Qədəm bas gülüstānə bağ ara gör kim nə şür ilə
Nəvālar sāz edüb `uşşāq için **qumri-i divānə** (*Kaside 22, Mısra 8*). [qumri-i divānə,]

qur-: Kurmak, yapmak.

Səbzə şalub fərş-i zümürüdd yərə
Təht **qurub** gül qoyub əfsər sərə (*Mesnevi 5, Mısra 34*). [qurub, -ub]

Qurubdur Yüsif-i gül Mısr-i gülşən içrə bāzārın
Dutub cān nəqdin əldə şanki bülbüllər Züleyhādur (*Gazel 40, Mısra 7*). [qurubdur, -ub, -dur]

Məgər ki bir büt-i gül-çöhrənün qara zülfi

Yolundə təzə genə Seyyidə **qurubdur** dām (Gazel 129, Mısra 20). [qurubdur, -ub, -dur]

Mələhət Mışrdə bāzār **qurmuş** Yüsif-i şānī
Züleyhəvəş bu gün 'eşq ilə bu bāzārə yetdün sən (Gazel 169, Mısra 5). [qurmuş, -muş]

qur: Kurmak (tuzak).

Riyādan hələq içün **qurmuş** neçə yüz dām-ı təzvīrin
Aparur cənnətə şāhib olub firdövs-i ə'lāyə (Gazel 212, Mısra 3). [qurmuş, -miş]

qur'a-i qəssām: Böləndən kismete çıxan. Payına düşən.

Žū'iyə **qur'a-i qəssām** əzəldən deyəsən
Dərd ü gəm cövr ü cəfā cümlə mən-i zārə düşüb (Gazel 17, Mısra 11). [qur'a-i qəssām,]

qur'an: Kur'an.

İslām deyən sözlərə kimsə qulaq asmaz
Qur'ānə qəssām doğrı müsəlmān qutarubdur (Gazel 84, Mısra 14). [qur'ānə, -ə]

Tā mäh-rüyün 'əqrəb-i zülfündə görmüşəm
Bildim yaqın budur qəmərdə **Qur'anımı** (Gazel 234, Mısra 10). [qur'anımı, -im, -ı]

Neçə mişāl ilə Pərvərdgār **Qur'andə**
Bəyān edüb bizə lā-yəstəvī bu bəbətədən (Kaside 15, Mısra 43). [qur'andə, -də]

Üç ildə gör necə kāmīl 'Ərəb dilini bilir
Ki Rusə tərcümə eylər hədişi **Qur'ani** (Kaside 23, Mısra 58). [qur'ani, -i]

Yohsə **Qur'ani** tiləvət eləməkdən qaçuban
Virdüvi şām u səhər bir bərbət ü mizmār edəsən (Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 15). [qur'ani, -ı]

'Elmsiz ədəmə **Qur'andə** Hudā-yı 'əllām
Həyivāndan də deyüb əksük ədallu'l-ən'ām (Mesnevi 9, Mısra 73). [qur'andə, -də]

Diqqət etmir ki bu söz oşşarı var **Qur'ənə**
Ya hədişə yā bu söz oşşarı var hər yanə (Mesnevi 9, Mısra 41). [qur'ənə, -ə]

Çünkü həl yəstəvī **Qur'andə** bunə İmāndur
Şürəti olsə də insān özi lək ədnādur (Muhammes 5, Mısra 7). [qur'andə, -də]

Molla dəğişübdür demə **Qur'an** dəğişübdür (Gazel 76, Mısra 10). [qur'an,]

İnşāfla tə'əşşüb edün 'elmə 'elmə içün
Həl yəstəvilləzīnə də **Qur'andə** āyətī (Kaside 2, Mısra 28). [qur'andə, -də]

Nə növ' söz söləsə bənd edər hədişə anı
Deyər bəli bunı **Qur'an** deyübdü āyət ilə (Kaside 20, Mısra 32). [qur'an,]

qurbān: Kurban, Allah yolunda kesilen koyun, dana, deve vb. hayvan.

Dur gözün **qurbānı** sāqī bir də mey-hānə dut
Gəm humārı Pāy-māl etdi məni peymānə dut (Gazel 43, Mısra 11). [qurbān,]

Žū'ini **qurbān** qəbül et çün əzəldən olmuşam
Kə'bə-i ruhsārivə şıd q ilə züvvārın sənün (Gazel 179, Mısra 9). [qurbān,]

Əlündən alcaqın ey sāqī başda şūr artdı
Nə var idi sənə **qurbān** sənün ayağunda (Gazel 196, Mısra 6). [qurbān,]

Qurbān o kimsəyə ki tə'əşşüblə anlayə
Kim təqviyə verür bu müsəlmānə Şərq-i Rus (Kaside 10, Mısra 21). [qurbān,]

Dur saña **qurbān** gəti sāqī şərāb
'Ömr keçir qoymə şitāb et şitāb (Mesnevi 5, Mısra 27). [qurbān,]

Dövrə gəl dövrüvə **qurbān** tən u cān ey sāqī
Bədən-i mürdə içün rüh-ı rəvān ey sāqī (Mesnevi 9, Mısra 1). [qurbān,]

Minā-yı küyun ara ey Həlil-i Kə'bə-i hüsən
Qəbül qıl kəsübən Žū'ini ki **qurbāndur** (Gazel 81, Mısra 14). [qurbāndur, -dur]

Düşüb 'eşqün həvāsınə sə'y eyləyüb səfāsınə
Bu həqiqət mināsınə **qurbānə** gəlmək yəhşidur (Gazel 85, Mısra 16). [qurbānə, -ə]

Qurbānun olum gəl bu qədər etmə təgāfül
Qurbānun olan Žū'i-i gəm-pərvəri görcək (Gazel 117, Mısra 9). [qurbānun, -un]

Qurbānun olum gəl bu qədər etmə təgāfül
Qurbānun olan Žū'i-i gəm-pərvəri görcək (Gazel 117, Mısra 10). [qurbānun, -un]

Səfādan əl götürüb etməyin Minā-'əzmin
Məgər qəbül döğüldür o küdə **qurbānun** (Gazel 155, Mısra 4). [qurbānun, -un]

Hərīm-i Kə'bə küyundan ki olsun cān u dil məhrüm
Minā-yı küyun içrə etməsəm onları **qurbānun** (Gazel 160, Mısra 6). [qurbānun, -un]

Kim ki Birāhīm tək istəsə olmaq həlil
'Eşq mināsında zəhl eyləyə **qurbānını** (Gazel 245, Mısra 6). [qurbānını, -i, -n, -ı]

Bu kühən 'āşiqi qurbānə qəbül eyləmədü
Bəs Minā içrə kəsillər niyə hər **qurbānı** (Gazel 250, Mısra 18). [qurbānı, -i]

Bu kühən 'āşiqi **qurbānə** qəbül eyləmədü
Bəs Minā içrə kəsillər niyə hər qurbānı (Gazel 250, Mısra 17). [qurbānə, -ə]

Qoyma keçə hicrində gəm ü dərd ilə həlīm
Öldür məni məhsüb elə **qurbānə** 'Əleykən (Muhammes 4, Mısra 12). [qurbānə, -ə]

qurbān ol-: Kurban olmak, kendini feda etmek.

Rüz-i vəşl ol şühe **qurbān olmadun** ey cān dəhi
Şām-ı hicrən mən saña sanmə ki imdād eylərəm (Gazel 127, Mısra 5). [qurbān olmadun, -ma, -du, -n]

qurban olum: Sevilen biri için kendini feda edeceğini dile getiren güzel kullanım.

Qurban olum ol nərgis-i fəttānə 'Əleykən
Həm həm tökülən zülf-i pərişānə 'Əleykən (Muhammes 4, Mısra 1). [qurban olum, -um]

Sevsün dəhi bir dil-bər ü dildarı Səməndər
Qurbān saña şā'ir görək içşün mey-i gül-gün (Mesnevi 8, Mısra 36). [qurbān saña,]

qurb-ı vəsl: Kavuşma yakınlığı.

Gəh dolanub başına ol kəkül-i müşkini tək
Gəh **qurb-ı vəşldə** būs u kənārım var idi (*Gazel 225, Mısra 4*). [*qurb-ı vəşldə, -də*]

qürbət: *Gurbet, yabancı memleket, yad el.*

Səd-heyf hörmət eyləməyür həlq mürcan
Qürbət vilāyet içrə Süleymānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 10*). [*qürbət,]*

Fikr edirdim nədi cürmim ki bu **qürbətdə** mənim
Həm-dənim şām [u] səhər nələ vü əfğan oldu (*Kaside 17, Mısra 7*). [*qürbətdə, -də*]

qürbət-i zillət ü möhünət: *Gurbetin sıkıntı ve hakirliği.*

Çəkdiğün **qürbət-i zillət ü möhünət** getdi
Gəm zimistāni saña bağ-ı gülüstān oldu (*Kaside 17, Mısra 13*). [*qürbət-i zillət ü möhünət,]*

qurd: *Kurt.*

Görən olur mu dəvə çevrilüb olə ādəm
Vəyā gözəl edəsən **qurdi** yā ki aşlanı (*Kaside 23, Mısra 24*). [*qurdi, -i*]

qurı: *Kuru, kurumak, zayıflamak; Sade.*

Žü' tñün qış sitəməndən **quriyub** cān [u] tənī
Kürk ilqā' sıylə eylə gələr tǝzə bəhār (*Kaside 6, Mısra 39*). [*quriyub, -y, -ub*]

Qāni'di köñül bir **qurı** nəzzārəyə heyrcün
Cövr-i sitəməndən rəh-i nəzzārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 5*). [*quri,]*

Dəhr bağında **qurı** nəhlə dönübdür cismim
Könlümün meyvəsi çün bərk ilə bərim getdi (*Gazel 248, Mısra 11*). [*quri,]*

Nəinki bir **qurı** 'əmmāmə vü 'əyālī olə
Vəlik bilməyə imlāni yā ki inşāni (*Kaside 23, Mısra 51*). [*quri,]*

Qurı ad ilə döğül hān u bəg ü mollālīq
Ləfz içün mə'nī görək yoħsə gəlür rüsvālīq (*Mesnevi 6, Mısra 43*). [*quri,]*

'Ürəfā zümresinə cām-ı cəhān bīn meydür
Cühələ firqəsinə bir **qurı** hāy u huydur (*Mesnevi 9, Mısra 4*). [*quri,]*

Tā desünlər ki müsəlmāndə də var 'əllāmə
Deməsünlər ki müsəlmāndi **qurı** 'əmmāmə (*Mesnevi 9, Mısra 78*). [*quri,]*

Deyəcəkdür haradan gətidi bu qıl ü qālī
'Ālim u 'ārif ü şā'ir **qurı** söz tımşālī (*Terci-bend 1, Mısra 38*). [*quri,]*

Hər gədə-tinət bir isim ilə sultān olmaz
Qurı əngüştər ilə dīv-i Süleymān olmaz (*Gazel 90, Mısra 2*). [*quru,]*

Hər adı mollā olur mu 'əziz-i mən mollā
Nə fā'idə **qurı** ad bilməsə kitābətdən (*Kaside 15, Mısra 70*). [*quri,]*

qurı adı qal-: *Kuru ismi kalmak, sadece ismi kalmak, hiçbir vasfı bulunmamak.*

'Elm ü inşāf u səhāvət bu cəhāndən qutarub
Hər nə şey' var isə 'āləmdə **qurı ad qalub** (*Mesnevi 6, Mısra 12*). [*qurı ad qalub, -ub*]

qurşaq: *Beli sıkı tutmak için ona sarılan uzun ve dar kumaş; Belbağı, sargı, ip.*

Sağgal uzun **qurşaqını** enni eyləmək
Hansında hökm şadır olub dörd kitābdan (*Gazel 178, Mısra 9*). [*qurşaqını, -i, -n, -ı*]

Bu bilməmək bizə tə'sir gör ki kimdən edüb
Uzun ətək yekə **qurşaq** böyük 'imāmətdən (*Kaside 15, Mısra 8*). [*qurşaq,]*

Zāhिरən zib verə **qurşaq** 'əbā saqqalə
Məs'ələ vəqti qaçub bərk soħulə qanqalə (*Mesnevi 6, Mısra 47*). [*qurşaq,]*

Enni **qurşaqı** uzun bərki uzun saqqalı
Hər kəsün oləsə odur məsnəd-i 'elmə vāli (*Mesnevi 6, Mısra 21*). [*qurşaqı, -ı*]

'Elm ü 'ürfān görən āyā yekə 'əmmāmədür
Enni **qurşaq** u uzun saqqal uzun cāmədür (*Mesnevi 9, Mısra 22*). [*qurşaq,]*

Qurşaq ilə saqqaldı cümlə 'üləmə
Hər dində bu minvāldı cümlə 'üləmə (Rübai 1, *Mısra 1*). [*qurşaq,]*

qurtar-: *Kurtarmak.*

Žü' t saña müştāqdı şidq ilə köñüldən
Qurtar dəhi bu həsrət-i didāri Səməndər (*Gazel 43, Mısra 18*). [*qurtar,]*

Demə zāhid ki tərək et sīm-bər-bütlər təməşāsın
Bəni kim **qurtarur** Təñri sataşdurmuş bəlalardan (*Tahmis 1, Mısra 20*). [*qurtarur, -ur*]

quru-: *Kurumak.*

Qurudı nəhl-i şəfā şarşar-ı həvādiş ilə
Töküldi gör nə şifət bərg ü bārim āhırdə (*Gazel 198, Mısra 7*). [*qurudi, -di*]

quş: *Kuş.*

Dutub köñlüm **quşı** zülfündə ey bī-mehr kāsānə
Dağıtmə urmə şənə lütf qıl bir ol pərişānə (*Gazel 192, Mısra 1*). [*quşı, -i*]

Əşitmisən ki Süleymān gedirdi bād üzərə
Olurdi kölgəligi **quş** qanadı zəhmət ilə (*Kaside 20, Mısra 10*). [*quş,]*

qüşşə-i hün: *Kederden kan tutmak.*

İlāhi var mı Žü' t tək cəhān bağında gəm çəkmiş
Gecə gündüz melek-i dərd ü gəm **qüşşə-i hün** dutmuş
(*Gazel 103, Mısra 10*). [*qüşşə-i hün,]*

qüşür: *Kusur, noksan, kabahat.*

Zāhidlərtün 'ibādəti hür u **qüşürdür**
Həqqā belə itā'əti 'eyni **qüşürdür** (*Gazel 74, Mısra 1*). [*qüşürdür, -dur*]

Zāhidlərtün 'ibādəti hür u **qüşürdür**
Həqqā belə itā'əti 'eyni **qüşürdür** (*Gazel 74, Mısra 2*). [*qüşürdür, -dur*]

Hür u **qüşür** u cənnət-i rizvān təməmdür
Hər bəzmdə ki cām-i mey-i h' oş-güvār olur (*Gazel 82, Mısra 5*). [*qüşür,]*

Gör kimdədür **qüşür** əgər yoħdı meyvəsi

Ummaq olur mı bu sözi bîd ü çinârdan (*Gazel 176, Mısra 15*). [*qüşür,]*

Bir məclisə yetişdim [o] hür u **qüşür** idi
Çeşm-i rəqib ü hāsîd o məclisdə dövr idi (*Gazel 246, Mısra 1*). [*qüşür,]*

Lütfünlə 'əfv eylə **qüşürü** Zü'înün
Cür'ətlə oldı şə'nüvə midhət-sərə 'Əlî (*Kaside 1, Mısra 39*). [*qüşürü, -i, -n, -ı]*

qüşür-i rövzə-i rizvānı: *Rıdvan cennətinin kusuru.*

Hüm sâyəsində meykədədə məst yatmayan
Hür u **qüşür-i rövzə-i rizvānı** anlamaz (*Gazel 100, Mısra 8*). [*qüşür-i rövzə-i rizvānı, -ı]*

qutar-: *Kurtarmak.*

Məni yâ öldür ey mäh yâ **qutar** dər-d-i cüdālıqdan
Kim ölmək yaşıdır bi'llāh bu günə mübtəlālıqdan (*Gazel 151, Mısra 1*). [*qutar,]*

Fövc-i sərmānün əlindən səni fövrən **qutarur**
Ləzzət ü 'eys-ş cəhāndən oləsən bər-tərrār (*Kaside 6, Mısra 29*). [*qutarur, -ur]*

Fir'ovn-ı cəhlən **qutarub** millətini çün
Ohşar bu işdə Müs-i 'İmrānə Şərq-i Rus (*Kaside 10, Mısra 19*). [*qutarub, -ub]*

qutar: *Bitmek, tükenmek.*

Bir 'əşrdəəm mərd-i sühən-dān **qutarubdur**
Ərbāb-ı səhā mənbə'-i 'üfān **qutarubdur** (*Gazel 84, Mısra 1*). [*qutarubdur, -ub, -dur]*

Bir 'əşrdəəm mərd-i sühən-dān **qutarubdur**
Ərbāb-ı səhā mənbə'-i 'üfān **qutarubdur** (*Gazel 84, Mısra 2*). [*qutarubdur, -ub, -dur]*

Nā-būd olub mə'rifət-əhli bu zəməndə
Həm 'əhdə vəfā 'əhd ilə peymān **qutarubdur** (*Gazel 84, Mısra 4*). [*qutarubdur, -ub, -dur]*

Zülmāt dutub 'āləmi yoh Hızr ilə İlyās
İskəndər ilə çeşmə-i heyvān **qutarubdur** (*Gazel 84, Mısra 6*). [*qutarubdur, -ub, -dur]*

Bir həbbəyə firdövs ü behiştı satun almaz
Çün müştəri-i rövzə-i rizvān **qutarubdur** (*Gazel 84, Mısra 8*). [*qutarubdur, -ub, -dur]*

Yüz äyənı təfsir edəsən güşunə almaz
Yoh bəvər edən hörmət-i Qur'an **qutarubdur** (*Gazel 84, Mısra 10*). [*qutarubdur, -ub, -dur]*

Allāh peyām-bər sözinə kim həvəs eylər
Bir adı qalub dīn ilə imān **qutarubdur** (*Gazel 84, Mısra 12*). [*qutarubdur, -ub, -dur]*

İslām deyən sözlərə kimsə qulaq asmaz
Qurānə qəsəm doğrı müsəlmān **qutarubdur** (*Gazel 84, Mısra 14*). [*qutarubdur, -ub, -dur]*

Bu cəhān yā Rəb haçan rövzə-i rizvān oləcəq
Cəhl-i zülmət **qutarub** mə'dən-i ürfān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 2*). [*qutarub, -ub]*

'İsəvī Müsəvī vü Sünni Şt'ə **qutarub**
Mə'rifət kəsə qılıb cümlə müsəlmān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 5*). [*qutarub, -ub]*

Məhv olub ləfz-i ədvüvāt **qutarə** hīlə-i məkr

Şeytānət rəsmın atub cümləsi insān oləcəq (*Gazel 114, Mısra 3*). [*qutarə, -ə]*

Qutarub 'ömr-i həvā çıhmış idi başımdan
Gətürdi təzə məni 'eşqivə qəzā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 17*). [*qutarub, -ub]*

Qutarub məhbəs-i şəhrə-yı Muğān cövrindən
Rəşk-i firdövs-i bərin səhət-i Şirvānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 3*). [*qutarub, -ub]*

Üzüldi rıştə-i cānım **qutardı** mənbə-i şəbr
Nə qaldı Zü'î dəhi tã ki bir də anı yazım (*Gazel 141, Mısra 13*). [*qutardı, -dı]*

Zəhr-i qātil bānə ver sâqī demim şəhbādən
Qutarub rāhət olum tã ki gəm-i dünyādən (*Gazel 173, Mısra 2*). [*qutarub, -ub]*

'Elm ü inşāf u səhāvət bu cəhāndən **qutarub**
Hər nə şey' var isə 'ələmdə qurı ad qalub (*Mesnevi 6, Mısra 11*). [*qutarub, -ub]*

qutar: *Kurtulmak.*

Hār ü hāşāk u qarağan-ı Muğāndan **qutarub**
Gül-i gülzār-ı Şamāhīdə gülüstānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 5*). [*qutarub, -ub]*

Qutarub sübhə şümār olmaqdan məsciddə
Şəhn-i mey-hānədə nüş etməgə peymānə gedəm (*Gazel 140, Mısra 7*). [*qutarub, -ub]*

quvā-yı nāmiyə: *Büyüme kuvvetleri.*

Qılmış **quvā-yı nāmiyə** təzyīn-i bağ u rāğ
Rəşk-e beheşt gəştə ze-gül tərfe cüybār (*Kaside 9, Mısra 15*). [*quvā-yı nāmiyə,]*

qüvvə: *Maddi güc, canlı bir organizmanın faaliyyətini sağlayan güc. Mānevî güc.*

Hər **qüvvə** təndə nāqış olur içələr səni
Bilməm nədəndi vəsf bu nöqsānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 11*). [*qüvvə,]*

Odur ki millət-i İslām olubdı yüz fırqə
Gedüb o **qüvvə** qalub hāl-i nəz'ədə cānı (*Kaside 23, Mısra 86*). [*qüvvə,]*

Genə təşəvvür edür 'əql-i nüktə-dān ki Hudā
Ziyādə **qüvvədə** həlq eyləyübdü insānı (*Kaside 23, Mısra 26*). [*qüvvədə, -də]*

O **qüvvələr** ki bənî ādəmə verib Hāliq
O gücdə eyləməyüb həlq hīç bir cānı (*Kaside 23, Mısra 27*). [*qüvvələr, -lər]*

qüvvə-i əzmān: *Zamanların kuvveti.*

Nə qədri vəsf eləsəm hālətin bu bəzmün mən
Bürüz-ı 'əcz edər āhırdə **qüvvə-i əzmān** (*Kit'a-ı Kebir 1, Mısra 34*). [*qüvvə-i əzmān,]*

qüvvət: *Maddi güc, canlı bir organizmanın faaliyyətini sağlayan güc. Mānevî güc.*

Hər gürühun nə qədər var isə əhl-i 'elmi
Görmədim hīç birinin qolı için bir **qüvvət** (*Kaside 5, Mısra 24*). [*qüvvət,]*

quvvət-i tən: *Vücudun gücü.*

Līk şəd-heyf ki pis vəqtə həbdərdəm mən

Qocalub 'ömr gedüb zə'f tapub **quvvət-i tən** (*Terci-bend 1, Mısra 22*). [*quvvət-i tən,]*

qəbā: *Eskiden mollaların giyindiği uzun elbise, cüppe.*

Hərəkət mülki həruf u furiş əbā vü **qəbā**
Şərəbə şərf elədük hər təvənəmiz var idi (*Gazel 236, Mısra 5*). [*qəbā,]*

Nəinki bizdəki tək zəhirin edə bər-bād
'Əbā **qəbā** uzun arhaluq u 'imamət ilə (*Kaside 20, Mısra 26*). [*qəbā,]*

qəbr: *Kabir, mezar.*

Görməgə cām-ı ləb ü ayinə-i rühşarını
Qalxıub baş **qəbrdən** Cəmşid ü İskəndər gəlüb (*Gazel 21, Mısra 8*). [*qəbrdən, -dən]*

Nə qədri saq olı həlq içrə ehtirām tapar
Öləndə **qəbri** olur mövqə'-i ziyarətdən (*Kaside 15, Mısra 26*). [*qəbri, -i]*

qəbül: *Kabul.*

Zəhid **qəbül** olur o itə'ət hüzürdə
Zimnində zərrə qədri təmənnadan olmasa (*Gazel 4, Mısra 9*). [*qəbül,]*

Zü'î rızā-yı Həqqə olur şaf bəndəlik
Olmaz **qəbül** geyrə təbərrədən olmasa (*Gazel 4, Mısra 14*). [*qəbül,]*

Zünnār ilə salibi **qəbül** etdi zühdi tərək
Sən eylədüñ bu işləri Şən'ānə ey şərāb (*Gazel 15, Mısra 7*). [*qəbül,]*

Şəfadan əl götürüb etməyin Minā-'əzmin
Məgər **qəbül** döğüldür o küdə qurbānun (*Gazel 155, Mısra 4*). [*qəbül,]*

Məgər ki eyləmədüñ tēb-i nış-i cānānə
Qəbül eyləmişən möhnətin muğlānun (*Gazel 155, Mısra 6*). [*qəbül,]*

Bī-hüdə çoh da qılma namāz eyləmə du'ā
Zü'î bu nā-**qəbül** du'adan nə fā'idə (*Gazel 179, Mısra 9*). [*qəbül,]*

Bu kühən 'āşiqi qurbānə **qəbül** eyləmədüñ
Bəs Minā içrə kəsillər niyə hər qurbānı (*Gazel 250, Mısra 17*). [*qəbül,]*

'Āləmə-i zərrədə təklifi **qəbül** eyləmişən
İmdi lā'iqdi ki iqrarını inkār edəsən (*Kit'a-ı Kebir 3, Mısra 19*). [*qəbül,]*

Zü'î du'ā eylə sözə vermə tül
İmdi olur çünki du'ālar **qəbül** (*Mesnevi 5, Mısra 100*). [*qəbül,]*

Atuban dīnün üşülün eləyüb fər'î uşül
Bī-dəlil eylləşən hər nə desə anı **qəbül** (*Mesnevi 9, Mısra 50*). [*qəbül,]*

Olsə Buqrāt 'elmdən bī-pül
Hiç kim eyləməz sözüñ də **qəbül** (*Mesnevi 11, Mısra 32*). [*qəbül,]*

Hiç millət **qəbül** etməzlər
Belə rāh-ı hətāyə getməzlər (*Mesnevi 11, Mısra 69*). [*qəbül,]*

Pəndinə bī-dəlil eylə **qəbül**

Hökm edər pənd **qəbül** elə tez ol (*Mesnevi 11, Mısra 89*). [*qəbül,]*

Pəndinə bī-dəlil eylə **qəbül**
Hökm edər pənd **qəbül** elə tez ol (*Mesnevi 11, Mısra 90*). [*qəbül,]*

Bu daş baqırlı hələ'iq **qəbül etmədilər**
Nizām-ı mərifəti qaldılar zəlālət ilə (*Kaside 20, Mısra 45*). [*qəbül etmədilər, -mə, -di, -lər]*

qəbül eylə-: *Kabul etmək.*

Hüsusi hər dili hər məzhəbi gəzüb bilmək
Tətabbu' ilə **qəbül eylə** şə'r'-i gərrānı (*Kaside 23, Mısra 76*). [*qəbül eylə,]*

qəbül qıl-: *Kabul etmək.*

Minā-yı küyun ara ey Həlil-i Kə'bə-i hüsn
Qəbül qıl kəsübən Zü'îni ki qurbāndur (*Gazel 81, Mısra 14*). [*qəbül qıl,]*

qəbül-i 'āşiq: *Aşığın kabulü.*

Gəroz nə zülmülər etsən **qəbül-i 'āşiqdür**
Həmişə sağ eləsin cānıvı Hüdā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 5*). [*qəbül-i 'āşiqdür, -dür]*

qəd: *Boy.*

Qəd izā'ət şəms-i vəhdət min gəməmə'l-i ihtifā
Kənz-i məhfi nūr-ı 'üfān ilə tapdı incilā (*Gazel 3, Mısra 1*). [*qəd,]*

Māh-ruhsārın mıdır zülfün arası sərv-**qəd**
Yā ki reyhān içrə bitmiş lələ-i hədd rü mıdır (*Gazel 52, Mısra 3*). [*qəd,]*

Muşəvvər eyləyübdür mərdüm-i çeşmim **qədüñ** sərvin
Dögül bī-hüdə cārī eyləmək hər ləhzə bu cülər (*Gazel 57, Mısra 3*). [*qədüñ, -ü, -n]*

Bahāndə nəz ilə çeşmün qılır 'əcəb gərət
Gələn zəməndə qiyāmə-**qədüñ** qiyāmət edər (*Gazel 60, Mısra 4*). [*qədüñ, -ü, -n]*

Hicrində hər gecə bānə yəvmü'l-hesābdur
Hər gün **qədüñ** firāqı qiyāmət-qiyām olur (*Gazel 77, Mısra 10*). [*qədüñ, -ü, -n]*

Hanı **qədüñ** kimi gülbündə istiqāmət ü nəz
Ləbün tək sölə bir göncənün tərāvəti var (*Gazel 78, Mısra 3*). [*qədüñ, -ü, -n]*

Ləbün tək hanı bir göncədə tərāvət ü lütf
Qədüñ tək hansı səhī-sərvlər hürāməndur (*Gazel 81, Mısra 8*). [*qədüñ, -ü, -n]*

Dil istər idi **qədüñ** sərvini yüzün güləni
Nə zövqi hətərə yüz bağ u büstān sənsiz (*Gazel 92, Mısra 7*). [*qədüñ, -ü, -n]*

Zülfün kimi olubdı günim qarə hicrdən
Qaşun kimi olubdı bəlī **qədd** ü qāmətim (*Gazel 138, Mısra 4*). [*qəd,]*

Ey nün və'l-qələm **qədd** ü qaşun kināyəti
Və's-şəms sūresi dəhī ruhsārın āyəti (*Gazel 229, Mısra 1*). [*qəd,]*

Şimşād-**qədd** ü lələ-had u māh-cəməlim
Çoh etmə mən-i zərə sitəm türfə-gəzālım (*Muhammes 4, Mısra 9*). [*qəd,]*

Dedi vā'iz ki var belə qiyāmət belə düzəh mən
Onı **qəddinə** oşşatdım muni hicrənə bənzətdim (*Gazel 145, Mısra 6*). [*qəddinə, -i, -n, -ə*]

Bu hətt ü zülf ü **qəddinlə** gülüstənə qədem bas bir
Bənəfsə sünbülü pəjmürdə sərvə sər-mişār eylə (*Gazel 199, Mısra 3*). [*qəddinlə, -in, -lə*]

Bir vəqt olur ki imdikinün **qədd** ü qāmətin
Kərpic kəsüb qoyarlar o vəqtə haşārınə (*Gazel 207, Mısra 17*). [*qədd,]*

Fələgün qāmətini yā ki hilālun **qəddin**
Həm edən zülfidi ol mähvəşün yā qaşı (*Gazel 247, Mısra 3*). [*qəddin, -i, -n*]

Çü yār yār idi hər güşə vādī-i Eymən
Nihāl **qəddi** inə l-lāhə tərəcümānım idi (*Gazel 249, Mısra 8*). [*qəddi, -i*]

qəddim: *Eski, köhne, kadim.*

Həm-**qəddim** bir çəng olub cān-riştəsi ol çəngə tār
Tā ki oldım mən zə'if ol tār-ı gīsüdan cüdā (*Gazel 12, Mısra 3*). [*qəddim,]*

Pozğundi Zū'i vəz'-i zəmənə **qəddimdən**
Güyā ki hənə şahibi bu hənədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 13*). [*qəddimdən, -dən*]

Qəddim 'əşrdə insān ki vəhşī idi tēmām
Bular hələ deyəsən çihmayubdı vəhşətdən (*Kaside 15, Mısra 9*). [*qəddim,]*

Yā Rəb o **qəddim** 'əşr o ləzzət hara getdi
Hələq içrə olan 'eyş ilə 'işrət hara getdi (*Kaside 24, Mısra 1*). [*qəddim,]*

Şəmāhınun **qəddim** bəg-zādəsi
'Elm ü hünər təb' u Hüdā-dādəsi (*Mesnevi 10, Mısra 45*). [*qəddim,]*

Getmiş **qəddimdə** olan 'əhd ü vəfā dəhi
İnşāf ilə şədāqət cüd [u] səhā dəhi (*Muhammes 1, Mısra 23*). [*qəddimdə, -də*]

qəddimi: *Eski, köhne.*

'Āləmdə nə var isə tapub cümləsi təg'yir
Hər şeydə **qəddimī** sər ü sāmān dəgişübdür (*Gazel 76, Mısra 16*). [*qəddimī,]*

qədr: *Ölçü, derece, kadar.*

Zāhid qəbül olur o itā'ət hüzürdə
Zimnində zərrə **qədri** tēmānnādan olmasa (*Gazel 4, Mısra 10*). [*qədri, -i*]

Ey cān bu **qədri** möhnət-i hicrənə aqlama
Çəkmə bu güşşə vü gəmi bī-cānə aqlama (*Gazel 5, Mısra 1*). [*qədri, -i*]

Nə **qədri** cüst ü cü etdim cəhāndə tapmadım bir kəs
Ki zəhm-i möhnət ü dərdə onun hər ləfzi mərəhəmdür (*Gazel 41, Mısra 5*). [*qədri, -i*]

Nədür ey lələ-ruḥ yārim bu **qədri** bī-vəfālıq kim
Deməzsən kim mənim bir dərd çəkmiş dəğdārim var (*Gazel 45, Mısra 5*). [*qədri, -i*]

Bu **qədri** etmə bana cövr ey büt-i bī-mehr
Ki səndən özgə mənim sölə kim pənāhımdur (*Gazel 53, Mısra 5*). [*qədri, -i*]

Nə **qədri** olsə günāhım onun hüzürində

Gəm etmə Zū'ī ki əltāf-ı 'üzr-hvāhımdur (*Gazel 53, Mısra 9*). [*qədri, -i*]

Əlbəttə mən tək o də bir gül-əstiridür
Bī-cā döğül bu **qədri** ki bülbul fəğān çəkər (*Gazel 61, Mısra 8*). [*qədri, -i*]

Bu **qədri** dərd ü möhnətlə ölüb qurtarmadun Zū'ī
Şəmāhı əhliyüq məşhür sözdür 'arımız yohdur (*Gazel 79, Mısra 11*). [*qədri, -i*]

Ço **qədr** baña 'āşiq deyüb ey məh sitəm etmə
Hər tūrə-nəzər Zū'ī-i hünün-kəfən olmaz (*Gazel 94, Mısra 9*). [*qədr,]*

Bir mür **qədri** hīç Süleymānı bilmənəm
Küyündə itlərinə əgər pəsbān olam (*Gazel 128, Mısra 5*). [*qədri, -i*]

'Ərəqlədüb vərəq-i 'arizün 'ərəq tayı
Bu **qədri** Zū'ī gül üstündə şəbnəm istəmənəm (*Gazel 135, Mısra 10*). [*qədri, -i*]

Mənim tək 'āşiqə inşāfdur mı cövr etmək
H'osam nə **qədr** edəsən Zū'iyə cəfā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 24*). [*qədr,]*

Səbəb nədür ki məni kəğəzində yazmamısan
Məgər bu **qədri** olar yār bī-vəfā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 4*). [*qədri, -i*]

Təğāfül eyləyübən salmə əhl-i 'eşqi gəmə
Bu **qədri** cövrə dəhi olmə çəh rızā Kāzım (*Gazel 137, Mısra 20*). [*qədri, -i*]

Az eyləməklə cövri cəfā etmə Zū'iyə
Kim eyləməz bu **qədri** cəfālər kifāyətım (*Gazel 138, Mısra 10*). [*qədri, -i*]

Nə sərvə meyl edərəm nə sənübərə kim mən
O **qədri** ol büt-i tūbā-qiyāmə müştāqam (*Gazel 142, Mısra 6*). [*qədri, -i*]

O **qədri** iştīyāqım var sər-i küyündə āzərə
Göz açmam məkənəm cənnət ənīsım gərçi hür olsun (*Gazel 150, Mısra 5*). [*qədri, -i*]

Bu **qədri** cövrələr kim Zū'iyə eylər firāq ilə
Vəfādandur bu həm şanmun kim eylər bī-vəfālıqdan (*Gazel 151, Mısra 14*). [*qədri, -i*]

Bu **qədri** tökmə qanın həcər-i müjgānlə 'uşşāqun
Dilərər qanını məhşər günü hər mübtəlä səndən (*Gazel 168, Mısra 7*). [*qədri, -i*]

Hüdāvənd eyləsün əhbābıvə lütfün ziyād 'ömrün
Nə **qədri** dövr edər əflāk bəqīdūr cəhān Şāhīn (*Gazel 171, Mısra 24*). [*qədri, -i*]

Nə vəhdəti bildük nədi nə kəşrəti qanduc
Sən vəhdəti bu **qədr** ilə kəşrət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 26*). [*qədr,]*

Bir zərrə **qədri** anlamadım rüzgārdan
Nə dəhrdən nə bu fələk-i kəc-mədārdan (*Gazel 176, Mısra 1*). [*qədri, -i*]

Bu **qədri** cürm ilə zāhid behiştə göz tikmə
Utangilən bārī ey bī-həyā günāhundan (*Gazel 185, Mısra 7*). [*qədri, -i*]

Gözüm yaşımdan olur bir də Nüh tūfānı
Bu **qədri** hicrün ilə əşkbār qoymə məni (*Gazel 232, Mısra 6*). [*qədri, -i*]

Ğərīb ü 'əciz ü müztər bələ vü möhnət-i hier
Bu **qədr** dərdimə ey kəş bircə həm-dəm olaydı (*Gazel 244, Mısra 10*). [*qədr,]*

Həlil idi baña çün yār nār-ı Nəmrüdün
Nə **qədr** olsə də gülzār u gülsitānım idi (*Gazel 249, Mısra 6*). [*qədr,]*

Vermir nəşəti hātirə nə şüh-ı şāh-nāz
Nə zərrə **qədri** şür u humāyün hişārdə (*Kaside 19, Mısra 8*). [*qədri, -i]*

Bir zərrə **qədri** bilməz idim dərd ü möhnəti
Derdim müdām Həsrovn [u] Şīrīn həkəyətī (*Muhammes 2, Mısra 4*). [*qədri, -i]*

Yüz qəşidə deyübən vāqif edim nüktələrə
Bir qəpik **qədri** o əş'arı gətürməz nəzərə (*Terci-bend 1, Mısra 34*). [*qədri, -i]*

Olsə mehrim **qədri** gər ey bī-vəfā kīnün sənün
Qanımlı tökməkdən özgə olmaz āyīnün sənün (*Gazel 154, Mısra 1*). [*qədri, -i]*

qədr: *Değer, kıymet.*

Nə biləcə **qədrüvi** əhl-i davət
Qalmısan bu növ' ilə həyrān māt (*Mesnevi 5, Mısra 47*). [*qədrüvi, -üv, -i]*

qədr et-: *Kıymet bilmek.*

Gər pirsajni vəkillər böyüğü şovn (?) oləsən
Kimsə **qədr etməyəcək** gərçi Fələtün oləsən (*Terci-bend 1, Mısra 16*). [*qədr etməyəcək, -mə, -y, -əcək]*

qədr-i mūmiyā: *Her derde devā olduğuna inanılan efsānevī ilācın kıymetini.*

Mənim da'vām səninlədür sərvərə
Qolı sınıq bilür **qədr-i mūmiyā** (*Mesnevi 5, Mısra 96*). [*qədr-i mūmiyā,]*

qədəh: *Kadeh, içki içmekte kullanılan küçük bardak, cam, piyale.*

Götür sâqī qədəh kim bir gərībə dəstānım var
Bu çərḥ-i kīnə-pərdāzın əlindən əl-əmənim var (*Gazel 41, Mısra 1*). [*qədəh,]*

Qədəhlər edi baña şāmlar du'ā-yı **qədəh** (*Gazel 65, Mısra 9*). [*qədəhlər, -lər]*

Götür sâqī **qədəh** kim yandı cān bu zəhr-i bī-cāyə
Fədə cān u tənimdür doğrı rind-i bādə-peymāyə (*Gazel 212, Mısra 1*). [*qədəh,]*

Şāf idi 'əməl meykədədə imdi riyādan
Təsbiḥə **qədəh** məscidə mey-hānə dəgişdi (*Gazel 251, Mısra 16*). [*qədəh,]*

Götür sâqī **qədəh** kim bir gərībə dəstānım var
Bu çərḥ-i kīnə-pərdāzın əlindən əl-əmənim var (*Kaside 7, Mısra 1*). [*qədəh,]*

qədəh-i mey: *Şarap kadehi.*

Hic inşāf idi şā'ir **qədəh-i meysiz** olə
Qalə bī-bādə vü bī-sādə həzīn ü nā-kām (*Kaside 13, Mısra 19*). [*qədəh-i meysiz, -siz]*

qədəh-peymā: *İçki, kadeh ölçen.*

Şükr qıl Allāhə kim çlḥduq bəhārə saq əsən

Çünkü cənnətdür **qədəh-peymāyə** Nov-rüz bayramı
(*Murabba 1, Mısra 16*). [*qədəh-peymāyə, -y, -ə]*

qədəm: *Ayak, adım, uğur.*

Gər həzān fəslidi lākin **qədəmündən** biz içün
Növ-bəhār oldı cəhān mövsüm-i büstān oldı (*Kaside 17, Mısra 25*). [*qədəmündən, -ün, -dən]*

Fədə **qədəmlərivə** ey 'ədälətün kani
Niciāt ver bizə sənən bu dərd dərmānı (*Kaside 23, Mısra 91*). [*qədəmlərivə, -lər, -iv, -ə]*

Əhsən-i təqvīm ilə olmuş mürəkkəb peykərün
Qədəmin tūbādı küyun hıld kövsər ləblərün (*Tahmis 3, Mısra 8*). [*qədəmin, -in]*

Bu hətt ü zülf ü qəddinlə gülüstānə **qədəm** bas bir
Bənəfşə sünbülü pəjmürdə sərvī sər-mişār eylə (*Gazel 199, Mısra 3*). [*qədəm,]*

qədəm bas-: *Adım atmak, gelmek, içeri girmek.*

Qədəm bas gülüstānə bağ ara gör kim nə şür ilə
Nəvālar sāz edüb 'uşşāq içün qumrī-i dīvānə (*Kaside 22, Mısra 7*). [*qədəm bas,]*

Beytül'-əhzzānə **qədəm basdı** kərəmdən nā-gəh
Bir rəfiqim ki həbību'llāhə olmuş həm-nām (*Kaside 13, Mısra 7*). [*qədəm basdı, -dı]*

qədəm-i lütf: *Lütfkar kadem.*

Lālə pəjmürdə sənübər həm olur ey gül-rū
Qədəm-i lütfün əgər tərḥ-i gülüstānə dəgə (*Gazel 189, Mısra 6*). [*qədəm-i lütfün, -ün]*

qədər: *Kadar.*

Həq nədəndür bu **qədər** dərd ü gəm insānə verüb
Hər nə var dərd ü bələ məcmə'-i 'ürfānə verüb (*Gazel 20, Mısra 1*). [*qədər,]*

Qalmub cəhāndə zərrə **qədər** zövq ilə şəfā
Yā Rəb tāmām ləzzət-i dünyā nədən gedüb (*Gazel 28, Mısra 5*). [*qədər,]*

Bir mən-i zār döğüldür bilə cövr ü zülmi
Əhl-i hīkmət nə **qədər** var isə āzārı olub (*Gazel 32, Mısra 8*). [*qədər,]*

Anlar bəhār u lālə vü gül zövqini o kəs
Kim hātirində zərrə **qədər** dərd-i dağ yoh (*Gazel 37, Mısra 8*). [*qədər,]*

Görmədim zərrə **qədər** məsrəb-i zāhiddə şəfā
Zövq ü behcət genə mey-hānədəki pirdədür (*Gazel 75, Mısra 13*). [*qədər,]*

Zəhm-i dil-i şəd-pərəmə Qānūn Şifādan
Ahtarson əgər zərrə **qədər** çārə tapulmaz (*Gazel 98, Mısra 8*). [*qədər,]*

Qurbānun olum gəl bu **qədər** etmə təğāfūl
Qurbānun olan Zū'ī-i gəm-pərvəri görcək (*Gazel 117, Mısra 9*). [*qədər,]*

'Āşilərə verdin nə **qədər** var isə ne'mət
Öz əmrünə təbə'lərə zillət nöçün etdün (*Gazel 172, Mısra 13*). [*qədər,]*

Nāyāb olubdı dəhrdə ərbāb-ı mə'rifət
Düşmüş o **qədər** fəzl ü hünər e'tibārdan (*Gazel 176, Mısra 4*). [*qədər,]*

Olmuş cəhālət ol **qədar** əfəqə mündəric
Qılmaz təməyyüz bang-ı gürəbi həzərdan (*Gazel 176, Mısra 5*). [*qədar,]*

Pəs hər vücüdə mücid-i əşli verüb şifət
Əşyadə yohdı zərrə **qədar** ihtiyārdan (*Gazel 176, Mısra 18*). [*qədar,]*

Cəbr ilə ihtiyārdə yoh bir **qədar** dəlil
Hər nə kəlam var 'uləmə-yı kibārdan (*Gazel 176, Mısra 21*). [*qədar,]*

Nə rəvādur ki qoyə sən kimi bir lələ-'izār
Bu **qədar** dāğ-ı ələm Zū'ī-i gəm-fərsāyə (*Gazel 194, Mısra 10*). [*qədar,]*

Bī-'ārlıq görün nə **qədar**dür bu Zū'īdə
Ol bī-vəfāyə cānımı eylər fədə genə (*Gazel 202, Mısra 9*). [*qədar*dür, -dür]

Özün inşāf elə ey şüh sitəmdür bəddür
Eləməzlər bu **qədar** zülüm-i sitəm tərsāyə (*Gazel 209, Mısra 10*). [*qədar,]*

Əgərçi olmasa də nəqd-i cānımız məqbül
Yanımdə zərrə **qədar** bārī e'tibārim olaydı (*Gazel 223, Mısra 6*). [*qədar,]*

Nə **qədar** fikr elədim diqqət ilə bu kərə
Məktəb ü dərsdən özgə bunə yohdur çərə (*Mesnevi 9, Mısra 65*). [*qədar,]*

Nə **qədar** 'eybi oləsə pül örtər
Çirk ü pāsın təmizləyüb örtər (*Mesnevi 11, Mısra 19*). [*qədar,]*

qədar: Kader, talih.

Məhlūq içün cəhāndə qəzā vü **qədar** nədür
Güyā ki məskənim baña dārū 's-səlam idi (*Muhammes 2, Mısra 11*). [*qədar,]*

Təqdīr-i qəzā vü **qədar**rün məs'ələsin
Sordum demədi hiç biri birdür 'izzī kəlam (*Rübai 3, Mısra 3*). [*qədar*rün, -ün]

qəht: Kuraklık sebebiyle türünün yetişmemesinden ileri gelen kuthk ve açlık.

Zū'ī həzər et zād-ı rəhūn eylə mühəyyā
Bir **qəht** gələ buq'əyə əhır səfərün var (*Gazel 42, Mısra 20*). [*qəht,]*

qəlb: Kalp, yürek.

'Uşşāqun almaz əynə-**qəlbini** jəng-kədə
Hər yerdə oləsə gün o yerə yohdı tərliq (*Gazel 111, Mısra 3*). [*qəlbini, -i, -n, -i]*

qəlb: Sahte, yapmacık.

Get sat 'əvāmə **qəlb-i** 'əməl 'ārif istəməz
Vəhm eylə leyl-i 'as'as-ı yəvmü'l həsābdan (*Gazel 178, Mısra 11*). [*qəlb,]*

qəlb-i qara: Şüpheli, kederli, meyus; Zor insan.

Güşə-i çeşmün ilə zülfün edər sərküş
Məstə balı necə tapub **qəlb-i qara** yoldaşı (*Gazel 247, Mısra 8*). [*qəlb-i qara,]*

qələndər: Dünya malına önem vermeyen, müsâmahakâr, yumuşak huylu, alçak gönüllü, olur olmaz şeyin üstünde durmayan kimse.

Bir neçə şā'ir ü **qələndər** idük
Hər tərliq ü sənə mähir idük (*Mesnevi 2, Mısra 15*). [*qələndər,]*

qələndərvār: Kalender tabiatlı, dünya malına önem vermeyen, her şeyin üzerinde durmayan kimseler gibi.

H'uş ol günlər ki biz məhlūqdan bīgānə olmuşduq
Qələndərvār dā'im sakin-i mey-hānə olmuşduq (*Gazel 110, Mısra 2*). [*qələndər-vār,]*

qəmər: Ay, mah.

Həzārān lələ-ruh hər güşəsində yüz **qəmər**-təl'ət
Görüb bu həli həsrətdən dil-i pür-hūni dāğ etmək (*Gazel 120, Mısra 5*). [*qəmər,]*

Tā mäh-rüyun 'əqrəb-i zülfündə görmüşəm
Bildim yəqin budur **qəmər**də Qur'ānımı (*Gazel 234, Mısra 10*). [*qəmər*də, -də]

qənā'ət: Kanaat.

Sərir-i fəqr ü **qənā'ətdə** pādşāh ol kim
O bərgəhdə Süleymān mürdən kəmdür (*Gazel 73, Mısra 9*). [*qənā'ətdə, -də]*

qənā'ət et-: Yeter bulmak, yetinmek, kanaat etmek.

Şərəbi şanmə ki vā'iz belə məzəmmət edər
Şərəbə çatmaz əli ləfzində **qənā'ət edər** (*Gazel 60, Mısra 2*). [*qənā'ət edər, -ər]*

qənd: Şeker.

Yoh 'eybi Hizr-i hət dutə lə'lün kənārını
Tūfı gızāsı rəsmdür 'ələmdə **qənd** olub (*Gazel 24, Mısra 10*). [*qənd,]*

Gərək fərmāyişātun **qənd** olaydı
Fərəhdən cān u dil pür-hənd olaydı (*Mesnevi 3, Mısra 9*). [*qənd,]*

Buyurub şəhş libās ilə hünərmənd olmaz
Rəngi ağ olmaq ilə duz gələbən **qənd** olmaz (*Mesnevi 9, Mısra 30*). [*qənd,]*

qəndəhār: İskender tarafından kurulan ve bugün Afganistan sınırları içinde bulunan şehir. Şeker kelimesi ile iştikaklı ve cinaslı kullanılır.

Zū'iyā məcnūn edən sən bī-dili nəz ilə ol
Qəndəhəri-çeşm ü Hindī-zülf ü Rūmī-rū mıdır (*Gazel 52, Mısra 10*). [*qəndəhəri, -ı]*

qəpik: Azərbaycan Manat'ının ən kiçik para birimi. Ufak birimlere ayrılmuş metal para.

Bir beytə bir **qəpik** verələr mən də tē çəküm
Rüyintən ü Təhəmtəni meydānə ey Gərīb (*Kaside 3, Mısra 25*). [*qəpik,]*

Həlidi kīsəm zər ilə sīmdən
Həşil olmaz bir **qəpik** hiç kimdən (*Mesnevi 5, Mısra 82*). [*qəpik,]*

Yüz qəşidə deyübən vāqif edim nüktələrə
Bir **qəpik** qədri o əş'arı gətürməz nəzərə (*Terci-bend 1, Mısra 34*). [*qəpik,]*

qərar: Değişmez olma, devamlı ve sürekli olma, istikrar, karar.

Nə yetsem vəşlə ārāmım nə hicrində **qərarım** var
Hüdāvəndə nə bəd-ovqāt u müşkil rüzgārım var (*Gazel 50*,

Mısra 1). [qərārım, -ım]

Bəs ki zülf ü ruhu fikrindədi könlüm yohdur
Nə günüz səbr ü şəbātım nə **qərārım** gecələr (Gazel 72, Mısra 6). [qərārım, -ım]

Nə vəşidə nə hicrdə ‘aşıq **qərār** edər
Zülf-i nigār tək eləyər bî-qərārılıq (Gazel 111, Mısra 5). [qərār,]

Görüb cəməlivü ‘eşqün könlüdə dutdı **qərār**
Gətürdi hicr-i ruhun başımə bələ Kāzım (Gazel 137, Mısra 21). [qərār,]

Ya ol nigərdə yə Rəb olaydı mehr ü vəfā
Ya mənə muncə gəmə təqət ü **qərārım** olaydı (Gazel 223, Mısra 12). [qərārım, -ım]

Ey h’oş ol günlər ki bəzmimdə nigārım var idi
Zövq-i didarıylə könlümdə **qərārım** var idi (Gazel 225, Mısra 2). [qərārım, -ım]

Aldı o Türk-i məst mənəm ihtiyārımı
Tārəc qıldı hənə-i şəbr ü **qərārımı** (Gazel 228, Mısra 2). [qərārımı, -ım, -i]

Getdi ol zülf-i siyəh qoydı qara gündə mənə
Qalmışam imdi pərişān u **qərārım** getdi (Gazel 248, Mısra 4). [qərārım, -ım]

Dün həbsdə çü Yüsif-i çərğ eylədi **qərār**
Gərdün goşüd əz-gəm-i ü zülf-i təbdār (Kaside 9, Mısra 1). [qərār,]

Yə Rəb həmişə belə olubdur mı rüzgār
Yə rüzgār imdi olub bu **qərār** ilə (Kaside 21, Mısra 14). [qərār,]

Bir sirr var bu işdə Hüdavənd-i zü’l-minən
Hələq eyləyübdü hər birini bir **qərār** ilə (Kaside 21, Mısra 36). [qərār,]

qərār dut-: Bir yerde sabit şəkildə kalmak, oradan ayrılmamak.

Bənd olub hıvurşidə ‘İsā gökdə **dutmazdı qərār**
Zü’iyə görsəydi bu mäh-i mələk-sīma yüzün (Gazel 148, Mısra 13). [qərār dutmazdı, -maz, -dı]

qərārın: Yakın, karib; Bir durumla nitelenen, bir şeyə eren, sâhip olan.

Ənīs ol büt-i növ-şād gördüğün könlüm
Qərārın mäh-i pəri-zād gördüğün könlüm (Tahmis 2, Mısra 2). [qərārın,]

qərārınə: 33 senelik bir devr olup, asır anlamında kullanılır.

Yüz **qərārınə** keçsə sən tək mäh bulmaz gər fələk
Gündə min kəz kürə(?) -i ərz üzrə səyyār olsə də (Gazel 218, Mısra 5). [qərārınə,]

H’oş ol zəməni ki ‘işrət ü eyşim təmām idi
Heyf ol **qərārınə** kim baña dövrən be-kām idi (Muhammes 2, Mısra 18). [qərārınə,]

qərārıq: Batma, boğulma.

Birisi ‘izzət ilə ne’mət-i nəz içrə **qərārıq**
Birənə zillət ilə möhnət-i dünyā qismət (Kaside 5, Mısra 9). [qərārıq,]

Yoh Zü’i tək bahār-ı bələyə **qərārıq** olan
Əfsūs o dəm ki çərğ baña hāmān qulām idi (Muhammes 2, Mısra 27). [qərārıq,]

qərər: Batmak, boğulmak.

Fir’ovni rüd-ı Nildə qoymazdı **qərər** olə
Gər şidq ilə çağırsa idi bircə yə ‘Əlī (Kaside 1, Mısra 27). [qərər,]

qərər-i ‘ərər: Terlemek; İçkiye batmak, gark olmaq.

Gülün şür-ı (?) ruhundan nərgis-i bīmār çeşmindən
Biri **qərər-i ‘ərər** olmuş biri dolmuşdurur qanə (Kaside 22, Mısra 12). [qərər-i ‘ərər,]

qərər: Borç.

Dövlətlü olan müridlərdən
Qərər istə ‘əziz-i sīm ü zərdən (Mesnevi 8, Mısra 54). [qərər,]

Kasıblarə **qərər** ver dəhi māl
Gör necə sora olur bu əhvāl (Mesnevi 8, Mısra 55). [qərər,]

qəşd: Birine karşı bilerek kötü davranma, kötü niyet.

Rüstəm-i dil **qəşdınə** çeşmün çəküb müjgān oħın
Şanki tır-əndəzlar cəm’ eyləyüb Əfrāsiyāb (Gazel 16, Mısra 3). [qəşdınə, -i, -n, -ə]

‘Aşıq öldürməyə müjgānın edüb həcər-i tiz
Qəşd eyləyənə ol nərgis-i cādülərə bəh (Gazel 35, Mısra 4). [qəşd,]

Rəhm et ey mäh Zü’iyə möhnət-i hicrün bugün
Qəşd edübdür imdi cān-ı zār u nālān üstünə (Gazel 203, Mısra 10). [qəşd,]

qəşidə: Kaside nazım şekli.

Mən də bir Türk **qəşidə** deyübən əhvālım
Etdim ol mənəb’-i əltāf u səhāyə i’lām (Kaside 13, Mısra 31). [qəşidə, -, -]

Bu hələcən **qəşidəmizə** çatmayub şılə
Qoymaq nədəndi Zü’ini sən muncə intizār (Kit’at-ı Kebir 2, Mısra 15). [qəşidəmizə, -miz, -ə]

Edə mədhində Zü’i-i şeyda
Hər zəməndə **qəşidələr** inşā (Mesnevi 2, Mısra 34). [qəşidələr, -lər]

Lik çü yoh imdi bir əhl-i səhā
Qəşidə vü şe’arə desün mərhəbā (Mesnevi 5, Mısra 58). [qəşidə, -, -]

Tə deyübən **qəşidə** bəhşiş alam
Hırmən ü dərd ü gəmə bir od salam (Mesnevi 5, Mısra 61). [qəşidə, -, -]

Yüz **qəşidə** deyübən vāqif edim nüktələrə
Bir qəpik qədri o əş’arı gətürməz nəzərə (Terci-bend 1, Mısra 33). [qəşidə, -, -]

qəşidə-i qərrā: Şəsaət kaside.

O zəməni bir **qəşidə-i qərrā**
Midhət-i bir əmirdə inşā (Mesnevi 2, Mısra 19). [qəşidə-i qərrā,]

qəşşab: Kasap.

Lütf etməsün baña nə ‘əcəb rəhm eyləməz
Yüz güsfənd əgər edə **qəşşaba** ilticā (Gazel 11, Mısra 6). [qəşşabə, -ə]

Nə tökməkdür cəfā tığilə hər dəm qanın ‘uşşāqun

Bu zülm ey dil-bər-i āhū-nigəh **qəşşābdan** gəlməz (*Gazel 96, Mısra 4*). [*qəşşābdan, -dan*]

Çəkürsən həncər-i müjgān tökürsən qan alursan cān
Həbibim səndə bu 'ādət nədür **qəşşābə** bənzərsən (*Gazel 159, Mısra 8*). [*qəşşābə, -ə*]

qəsəm: *Yemin, ant.*

Həq **qəsəmlə** sürə-i yāsində izhār eyləyüb
Şānuvı ey məhrəm-i əsrār-ı sirr-i yā vü sā (*Gazel 1, Mısra 5*). [*qəsəmlə, -lə*]

İslām deyən sözlərə kimsə qulaq asmaz
Qurānə **qəsəm** doğrı müsəlmān qutarubdur (*Gazel 84, Mısra 14*). [*qəsəm,]*

Ey mäh bugün yerdə cəməlün kimi āyə
Olsun **qəsəm** ol āyə-i Qur'ānə tapulmaz (*Gazel 91, Mısra 6*). [*qəsəm,]*

Qəsəm deməqliqə mollasını edüb tə'yin
Şikəstə hāfirimə nəşb ilə vertüb tərīn (*Mesnevi 14, Mısra 21*). [*qəsəm,]*

Həttündən olub 'āləm ara Hızr hüveydā
İncilə **qəsəm** etdi məni ahır rüsvā (*Muhammes 4, Mısra 16*). [*qəsəm,]*

qəsəm olsun: *Ant olsun, yemin ederim.*

Olsun **qəsəm** o tār-ı sər-i zülfə ey şənəm
Qıllam sücüd gər söləsən Tarīnam sənün (*Gazel 165, Mısra 11*). [*qəsəm olsun,]*

qəf' et-: *Yol almak, bir yolu aşmaq.*

Yol tapə bilməz kişi bədrəqəsiz mətləbə
Gör nə san **qəf' edər** Kə'bə biyābānını (*Gazel 245, Mısra 4*). [*qəf' edər, -ər*]

qəf'i: *Kesin.*

Qismət-i cövher-i fərdə **qəf'i** münkirdi höküm
Onı lālə ilə gülüm gönçə həndānuvi aç (*Gazel 255, Mısra 3*). [*qəf'i,]*

qəf'-i ülfət: *Dostluğu, muhabbeti, ahabplığı kesmek, son vermek.*

Qəf'-i ülfət eylədün dutdun tərīq-i zülm-i kin
Bu döğüldi 'āqibət səndən gümāni könlümün (*Gazel 161, Mısra 15*). [*qəf'-i ülfət,]*

qətl: *Öldürme.*

Žū'ī nə eyləyübdü saña bilməzəm ki var
Hər bağışundə **qətlinə** fərmān nişānəsi (*Gazel 231, Mısra 12*). [*qətlinə, -i, -n, -ə*]

Nədəndi müzi-i heyvān tək tökürsən qan
Saña nə hāşil olur belə **qətl** ü 'gārətdən (*Kaside 15, Mısra 18*). [*qətl,]*

Sölə ki hansı kəs 'āləmdə tapdı rāhətlük
Belə şərərət ilə yā bu **qətl** ü sirqətdən (*Kaside 15, Mısra 22*). [*qətl,]*

qətrə: *Damla.*

'Arizün kim bādə tābından açubdur lālələ
Hər tərəf tər **qətrəsi** ol lālə üzrə jālələr (*Gazel 48, Mısra 2*). [*qətrəsi, -s, -i*]

Ləbün firāqı ilə qanə dönməgün cigərün

Vəyā gözimdən aqan **qətrə** qətrə qanı yazım (*Gazel 141, Mısra 8*). [*qətrə,]*

Ləbün firāqı ilə qanə dönməgün cigərün
Vəyā gözimdən aqan **qətrə** qətrə qanı yazım (*Gazel 141, Mısra 8*). [*qətrə,]*

Çəkdi həncər nəz ilə öldürmədi şəd-heyf kim
Qıymadı bir **qətrə** ābı bu dil-əfkār için (*Gazel 153, Mısra 8*). [*qətrə,]*

Deyür ki müctəhidə bağlamaz isən boynun
Təmām 'əməllərün olur **qətrə** olur fānī (*Kaside 23, Mısra 82*). [*qətrə,]*

qətrə qətrə: *Damla damla.*

Hicründə gözlərimdən aqan **qətrə qətrə** qan
Döndürdi lāləzərə nigārım kənārımı (*Gazel 228, Mısra 5*). [*qətrə qətrə,]*

qətrə-i nəm: *Su damlası.*

Çəşmə-i 'ürfān olubdur hüşk-i hāk-ı cəhl ilə
Mə'rifət dəryəsi içrə **qətrə-i nəm** qalmayub (*Gazel 30, Mısra 6*). [*qətrə-i nəm,]*

qətrə-i qan: *Kan damlası.*

Titrəşür könlüm həyāl-i 'arizindən eylə kim
Ātəş-i süzəndə üzrə **qətrə-i qan** titrəşür (*Gazel 58, Mısra 4*). [*qətrə-i qan,]*

qətrə-i 'ərəq-i 'ariz: *Yüzün ter damlası.*

Və'n-nəcm **qətrə-i 'ərəq-i 'arizivə** şərh
Və'l-leyl çin-i zülf-i siyāhün həkəyətī (*Gazel 229, Mısra 3*). [*qətrə-i 'ərəq-i 'arizivə, -iv, -ə*]

qəvī: *Güçlü, kuvvetli; Sağlam, güvenilir.*

Sitərə şanmə fələkdə şərār-ı āhımdur
Bu əmrə ātəş-i dil bir **qəvī** güvāhımdur (*Gazel 53, Mısra 2*). [*qəvī,]*

Nə Qudyal əhlim imdi nə Şirvān əhli ey sərvər
Gərəz kim dār-ı dünyədə pərīşān hānmānım var (*Kaside 7, Mısra 11*). [*qəvī,]*

qəzā: *Kaderin, Allah tərəfindən ezeldə təyin və təspit edilən biçimde ve zamanda gerçəkleşmesi.*

Təgyir-i ihtiyārı çü yohdur **qəzā** için
Təqdīrə rāzi ol gəm-i dövrənə aqlama (*Gazel 5, Mısra 5*). [*qəzā,]*

Qəzādan olmsan 'āləmdə sən özün mövcüd
Bu rəmzi bil dəhi sirr-i qəzānı ahtarma (*Gazel 9, Mısra 5*). [*qəzādan, -dan*]

Yeyürəm hün-ı cigər həsrət-i lə'lünə məgər
Ki **qəzādan** baña ruzi dil-i şəd pərə düşüb (*Gazel 17, Mısra 10*). [*qəzādan, -dan*]

Vəşl-i dildār ahtarur hicrənə şəbr etməb genə
Anlamub təqdīr-i təgəyyür **qəzā** istər könlül (*Gazel 122, Mısra 12*). [*qəzā,]*

Belə fikr eylər idim həsrə kimi hicr olmaz
Bu **qəzā** kārıdı belə olacaqmış nə bilim (*Gazel 136, Mısra 4*). [*qəzā,]*

Qutarub 'ömr-i həvā çılmış idi başımdan
Gətürdi təzə məni 'eşqivə **qəzā** Kəzım (*Gazel 137, Mısra 18*). [*qəzā,]*

Ğāfil **qəzādan** āhırı günlərdə qismətim
Nār-ı səqər nişānı hārābə muğān idi (*Gazel 242, Mısra 13*).
[qəzādan, -dan]

Qəzā kätibləri hər şəhş üçün bir iş yazub lövhə
Mənim lövhimdəki cümlə gəm-i dərd ü bələ çıldı (*Gazel 254, Mısra 3*). [qəzā,]

Çü yoğdı kimsədə qüdrət **qəzāya** təğyirə
Rızā ilə elə h'əş hātīr-i pərişānı (*Kaside 23, Mısra 13*).
[qəzāya, -y, -ə]

Məhlūq üçün cəhāndə **qəzā** vü qədər nədür
Güyā ki məskənim baña dārü's-selām idi (*Muhammes 2, Mısra 11*). [qəzā,]

Çoh fikr eylədim **qəzā** ilə təqdīrə
Dünyədə olan umūr üçün tədbirə (*Rübai 2, Mısra 1*). [qəzā,]

Bir zərrə söz olmadı **qəzādan** mə'lūm
Çoh bəhdım əgər diqqət ilə təfsirə (*Rübai 2, Mısra 3*).
[qəzādan, -dan]

SONUÇ

Tez, *Molla Mahmud Zu'i Divanı (İnceleme-Metin-Bağlamlı Dizin-İşlevsel Sözlük)* 'ten oluşmaktadır.

Çalışmamız Giriş ve onu takiben dört bölüm ile Sonuç ve Kaynakça'dan meydana gelmiştir. Giriş'te Zu'i'nin yaşadığı 19. yüzyılda Azerbaycan'daki siyasi, sosyal ve edebi durum hakkında bilgi verilmiştir. 19. yüzyılda Azerbaycan Rusya'ya birleştirilmiştir. Bu siyasi olay etkisini her alanda hissettirmiş, Rusya ve dolayısıyla dünyada gelişen gelişmeler Azerbaycan'a da yansımıştır. Klasik şiiri devam ettirenler, birkaç kişi hariç, eskisi gibi güzel örnekler verememiş, nazirecilik geleneği gelişmiştir. Nazire geleneğinin gelişim sebeplerinden bir diğeri o dönemde faaliyet gösteren edebi meclisler ve meclis üyeleri arasındaki yazışmalardır ki bu meclislerden biri de Beytû's-Safa'dır. Molla Mahmud Zu'i memleketi Şirvan'da düzenlenen bu edebi meclisin üyesi olmuştur. Zu'i, *Divan*'ında bu meclisten bahsetmiş, onun ve üyelerinin övgüsüne şiir yazmıştır. Bu bölümde, Azerbaycan'daki umumi edebi durum, meclisler ve dolayısıyla Beytû's-Safa edebi meclisi, onun edebiyattaki yeri, üyeleri genel olarak değerlendirilmiştir. Bu dönemde klasik şiirin - halkı ve onların sorunlarını yansıtmadığı için - eleştirildiği, realizm akımının edebiyata hakim olmaya başladığı ve mizahi şiirin revaç gördüğü gözlemlenmiştir.

Birinci bölümde Molla Mahmud Zu'i'nin hayatı, eserleri ve edebi kişiliği ile ilgili bilgi verilmiştir. Zu'i'nin hayatı, eserleri ve edebi kişiliği ile ilgili bilgi veren en eski kaynaklar Seyyid Azim Şirvani'nin *Tezkiretü's-Şuara*'sı ve Feridun Bey Köçerli'nin *Azərbaycan Edebiyatı* adlı eseridir. Daha sonra Nasreddin Garayev (1979), Molla Mahmud Zu'i ve *Divan*'ı üzerine araştırma yapmıştır. AMEA M. Fuzuli adına Elyazmalar Enstitüsü arşivinde muhafaza edilen Garayev'in Kiril alfabesi ile yazdığı 69 sayfalık makina baskısının ilk on iki sayfası Molla Mahmud Zu'i'nin hayatı ve edebi kişiliği hakkında bilgi içermektedir. Bu arşivde *Zu'i Divanı*'ndan yazıçevrimi yapılmış ve dağınık şekilde bulunan Kiril alfabesiyle otuz üç şiirin tam çevirisi bulunmaktadır. Bununla beraber bazı notlar ve bazı şiirlerin birkaç beytinin çevirisi yer almaktadır. Zu'i ve *Divan*'ı hakkında daha sonra yapılan araştırmalar - Garayev ve Memmedzade (1987), Asgerli (2005), Garayev (2012), Memmedov (2003), Gayıbov (2013), Ceferzade, Ganiyev ve İsmayılov (1999), Ganiyev (2010), Ceferzade (1975; 1977a; 1977b) vb. - genellikle yukarıda ismi

zikrolunan kaynakları tekrarlar niteliktedir. Memmedov (2003) *Mirza Mahmud Zöv'i'nin Hayatı ve Divan'ından Seçmeler* başlıklı lisans bitirme tezi yazmış; dört mesnevi, otuz gazel örneği sunmuştur ki bunlardan 2 mesnevi ve 4 gazel *Divan*'da bulunmamaktadır. Molla Mahmud Zu'i ile ilgili ulaşabildiğimiz tüm kaynaklarda geçen şiir örnekleri Tablo 1'de verilmiştir.

Şairin ismi ile ilgili yazıçevrimi farklılıkları ve hataları değerlendirilmiş, *Divan*'daki verilere dayanılarak isminin ve mahlasının Molla Mahmud Zu'i olduğuna kanaat getirilmiştir. Molla Mahmud Zu'i, *Divan*'ında Farsça düştüğü bir nottan ve Seyyid Azim Şirvani'nin, *Tezkiretü'ş-Şuara*'sından anlaşıldığına göre o, Şamahı'nın Şirvan şehrinde H. 1250 (M. 1843) yılında doğmuştur. Zu'i'den bahseden kaynaklar onun öğretmenlik, hattatlık yaptığına dair bilgi vermiştir. *Divan*'ından onun mollalık yaptığı ve çarıkçı dükkanının olduğu da anlaşılmaktadır. Tez çalışması incelenirken ulaşılan tüm kaynaklar incelenmekle beraber *Divan* metni temel kaynağımızı oluşturmuştur. Yine *Divan*'dan anlaşıldığına göre şair, memleketi Şirvan'dan uzakta görev yapmış, bu durumdan hoşnut olmamış, maddi sıkıntılar yaşamış ve bunu şiirlerine, özellikler kaside ve mesnevilerine yansıtmıştır.

Şairin *Divan*'ı ile beraber Arapçadan çevirisini yaptığı *Nasihât-ı Lokman*'ı ve *Düzd ve Gazi* adlı didaktik hikayesi vardır. Türkçe ve Farsça kısımlardan oluşan *Divan*'ı nestalik hattıyla yazılmıştır. Eksik olan, üzerinde zaman zaman düzeltmeler yapılan, derkenar notlar düşülen ve müstensihin nüshasıyla orijinal metnin iç içe bulunduğu eserin ulaşabildiğimiz tek nüshası Azerbaycan Milli İlimler Akademisi, M. Fuzuli Adına Elyazmalar Enstitüsü arşivinde, B-742 numarası ile muhafaza edilmektedir. 179 varaktan oluşmaktadır. *Divan*'da 19'u Farsça olmak üzere 43 kaside, 13'ü Farsça olmak üzere 269 gazel, 15 mesnevi, 1 murabba, 5 muhammes, 3 tahmis, 2 müseddes, 1'i Farsça olmak üzere 2 terci-i bent, 6'sı Farsça olmak üzere 13 kıt'a, 7 rübai, 2 Farsça matla yer almaktadır.

Şiirlerinden anlaşıldığına göre şair kendini beğenmiş, hatta bir beytinde kendini Şirvan'ın ikinci Hakani-i Şirvani'si olarak görmüş, şiirlerinin İranlı şairler Sadi ve Salman'ı dahi etkileyeceğini belirtmiştir. Fuzuli'nin üç gazelini tanzir ederek, yine Fuzuli'ye ve Kani-i Şirazi'ye nazire yazarak, Hafız'dan çeviri yaparak onlardan etkilendiğini göstermiştir.

Meclis üyeleri ve arkadaşları Seyyid Azim Şirvani'den, Bahar'dan, Bihud'dan, Ragib'den vb. övgüyle bahsetmiştir.

İkinci bölümde *Divan*'ın biçimsel ve muhteva yönünden incelenmesi yapılmıştır. Biçimsel özellikler kısmında ayrı ayrı nazım şekilleri üzerinde durulmuştur. Zu'i, kasidelerinin çoğunu o dönemde Şirvan'da yaşayan han ve beylere sunmuş, karşılığında bir beklenti içerisinde olduğunu sezdirmiştir. 3. ve 9. kasideler Kani-i Şirazi'ye nazire olarak yazılmıştır. Mesnevileri şekil itibari ile mesnevi şekline uysa da konu itibari ile kaside gibidir ve farklı kişilere sunulmuştur. Hz. Ali övgüsünde yazılan kaside dışında dini başlıklı ve içerikli kaside ve mesnevileri geleneksel dini içerikli kaside ve mesnevi konusunda yazılmamıştır. Şair, bu manzumeleri bir nevi eleştiri hususunda yazmış, İslam milletinin de gelişmesi, yeni tipli okullar açıp iyi eğitim görmesi, mollalardan duyduğu her şeyi kabul etmeyip sorgulaması gerektiğini vurgulamıştır. Şairin daha çok gazel nazım şekli ile yazdığı gözlemlenmiştir. *Divan*'da her harfle gazel yazılmamıştır. Çift sayılı gazellerin sayısı ise azdır. Gazellerin konusu, klasik şiirin geleneksel gazel anlayışına uygun olarak, kadın, aşk, sevgilinin güzelliği, şarap, meclis, bahar, ayrılık acısı, rakip vb.'dir. Gazelerde talihin iyi ve kötü yanları, din, tasavvuf, rint ve zahit; dünyanın, paranın ve mal-mülkün gelip geçiciliği; ariflerin, ilim ve irfan sahibi insanların değer görmemesi, yaşlılıktan şikayet gibi konular da işlenmiştir. 1., 2. ve 3. gazeller klasik gazel geleneğinde alışık olmadığımız şekilde peygamber övgüsüne yazılmıştır. Dokuz beyitten oluşan 246. gazelde ise şair, yaşadığı bir anıyı anlatmıştır. O, bu gazeline Sabunçu'da Halil Bey'in düzenlediği bir meclise gittiğinden, meclisin gösterişliliğinden, mecliste Settar Bey'in de bulunduğundan bahsetmiştir. Bu konuları işlemesine rağmen Zu'i, genel anlamda, aşıkane, rindane ve şuhane gazeller yazmıştır. *Divan*'da musammat ve müzeyyel gazele rastlanmamıştır. *Zu'i Divanı*'nda yer alan nazım şekillerinde klasik gelenekten farklı durumlar gözlemlenmiştir. Örneğin, *Divan*'da bulunan 1., 2., 3. ve 4. muhammesler klasik muhammesten farklıdır. 1., 2. ve 4. muhammes musarra beyitle başlamış ve diğer 5 mısradan oluşan bentlerin son mısrası baştaki matla beyitle aynı kafiye kafiyeleşmiştir, yani müzdevicidir. 3. muhammes ise 2 beyitlik kıt'a ile başlamıştır. Diğer 9 bendin son mısrası kıtanın kafiye ve redifi ile yazılmış müzdevic muhammestir. Benzeri farklılık müseddeslerde de görülmektedir. *Divan*'nda 2 müseddes bulunmaktadır. 1. müseddes, 5 bentten oluşmaktadır. Bentlerin 5. mısraları 1. bentle kafiye olup, 6. mısraları tekrar ettiği için hem müzdevic hem mütekerrir kafiye düzenine sahiptir. 2. müseddes, iki matla beyitten ve 5 bentten oluşmaktadır. Muhammeslerdeki

gibi başta iki matla beyitle başlayan müseddesin diğer bentlerinin 4. mısrası birinci matla beyit ile kafiyeledir/aynı rediflidir. 5. mısrası serbest olan manzumenin 6. mısraları ikinci matla beyti ile kafiyeledir/aynı rediflidir. *Divan*'da bulunan Türkçe bir terci-i bend de geleneksel terci-i bendden farklılık göstermektedir. 9 bentten oluşan manzume başta musammat gibi kafiyeleyen, yani aa, aa şeklinde kafiye düzenine sahip olan iki beyit ile yy, yy şeklinden kafiye düzenine sahip olan/tekrarlanan iki vasıta/bendiyye beyitlerinden oluşmaktadır. Şiir bb, bb/yy, yy; cc, cc/yy, yy; dd, dd/yy, yy şeklinde devam etmektedir. Şair vasıta beyitleri birinci ve ikinci bentten sonra tekrar yazmış, diğer bendlerde yazmak yerine “vələhu eyzən” tabirini kullanmıştır. *Molla Mahmud Zu'i Divanı*'nda 22 vezin kullanılmıştır. Söz konusu vezinlerden mef'ülü/fā'ilātü/mefā'ilü/fā'ilün vezni %17.7 oran ile 57 kez kullanılmış en fazla vezindir. *Divan*'da 223., 235., 244. gazellerde ve 2. müseddeste ikili vezin kullanmıştır. Son harfleri ٠, ١ ve ٢ olan kelimelerle daha çok redif yapılmıştır. *Zu'i Divanı*'ndaki redifler, sözcüklerden, sözcük ve eklerden, bazense sadece eklerden oluşmaktadır. 18 şiirde redif bulunmamaktadır. *Zu'i*, şiirlerinde aruz kusurları görülmekle beraber – çoğunlukla - vezin ve kafiye kullanımında başarılıdır. Molla Mahmud Zu'i 19. yüzyılda yaşamıştır. Azerbaycan edebi dilinin o dönemki özellikleri ile günümüzdeki özellikleri arasında çok fark görülmemekle beraber şairin yaşadığı bölgeden kaynaklı olarak *Divan*'da bazı dil kullanımları söz konusudur. Bu farklılıklar Şirvan diyalekt özellikleri ile beraber manzum dilin getirmiş olduğu özelliklerden de kaynaklıdır. Şair şiirlerinde bazen halk deyim ve deyişlerinden, kalam-ı kibarlardan, ayet ve hadislerden yararlanmıştır. Şiirlerinde yer yer yerel unsurlar bulunmakta olup dili sadedir. Tezin “Dil ve Üslup Özellikleri” bölümünde bu hususta bilgi verilmiş, örnekler sunulmuştur. *Divan*'da daha sıkça rastlanan edebi sanatlarla ilgili bilgi verilip örnekler sunulmuştur. İstifham ve tecahül-i arif sanatlarının şairin tarzını yansıtmaları bakımından ağırlığını hissettirdiği gözlemlenmiştir. İkinci bölümün ikinci kısmında muhteva özelliklerine yer verilmiştir. Muhteva özelliklerinde aşk ve aşkla ilgili unsurlar, kişiler, kavimler, ülkeler, şehirler, nehirler, dağlar, tabiat ile ilgili unsurlar, sosyal hayat, din ve tasavvuf, *Zu'i*'nin şiir ve şair hakkındaki düşünceleri, eğitimdeki yeni gelişmelere dair düşünceleri üzerinde durulmuştur. Bu kısımda Türk edebiyatı indeksinde alışık olmadığımız bazı kavramlarla karşılaşılmıştır. Örneğin, *Zu'i* cömertlikten ve şairlerin korunup kollanmasından bahsederken Tuğrul Bey'in ismini zikretmiş, onun gibi beylerin olması halinde Hakani-i Şirvanilerin yine dünyaya gelebileceğinden söz etmiştir. Çalışmanın kuşlardan bahsettiğimiz bölümünde şairin boynu halkalı güvercin anlamında kullanılan sulsul, terlan, çaylak gibi kuşlardan bahsettiği gözlemlenmiştir. Yine şair

mollaların giyimlerinden bahsederken onların giyindiği kurşaktan bahsetmiş, mesleklerden bahsederken Rusça adı ile geçen ve o dönemde yeni ortaya çıkan pristav, proporçik gibi meslek isimleri kullandığı görülmüştür. Yine Türk edebiyatında pek rastlamadığımız lakin Azerbaycan klasik muğamlarından olan şur makamının da kullanımı ile karşılaşmıştır. Muhteva özelliklerinden sonra metinlerarası ilişkilere değinilmiş ve *Divan*'da tespit edilen Alıntı, Anıştırma + Gönderge, Gönderge + Kolaj + Çeviri, Alıntı + Yenidenyazma, Gönderge + Anıştırma + Alıntı üzerinde durulmuştur.

Üçüncü bölümde *Divan* nüshası tanıtılmış ve metnin hazırlanmasında izlenen yol hakkında bilgi verilmiştir. *Molla Mahmud Zu'i Divanı*'nın ulaşabildiğimiz tek nüshası Azerbaycan Milli İlimler Akademisi, M. Fuzuli Adına Elyazmalar Enstitüsü arşivinde, B-742 numarası ile muhafaza edilmektedir. Eser nestalik hattıyla yazılmış 179 varaktan oluşmaktadır. Metin maruf tek nüsha üzerinde çalışılmıştır. *Divan*'ın numaralandırması tarafımızdan verilmiştir. Nekiy Efendiyev isimli bir müstensihin orijinal metni tekrar yazdığı *Divan*'da düşülen nottan anlaşılmıştır. Orijinal metinle teksir edilen metnin varakları iç içe geçmiş vaziyettedir. Bu sebepten metnin yazıçevrimi yapılırken bazı şiirlerin iki, bazılarının üç defa yazıldığı görülmüştür. Şiirlerin hangi sayfada kaç defa geçtiği/bulunma yerleri dipnotlarda gösterilmiştir. Eserin varaklarının eksik olduğu *Divan* içinde yapılan numaralandırmadan, 107. gazelin *Divan*'da sadece ilk üç beyti bulunmasına rağmen Garayev (1979), Garayev ve Memmedzade (1987, s. 144) ve Memmedov'da (2003, s. 23) beş beytinin de bulunmasından, *Şirvani Tezkiresi*'nde yer alan şiirlerin bazılarının *Divan*'da bulunmayışından da anlaşılmıştır. Eserin sayfa kenarlarına notlar düşülmüş, bazı şiirler der-kenar olarak yazılmıştır. Bu yüzden her sayfadaki beyit sayısı farklıdır. Kaside ve mesnevilerinde genellikle başlıklar kullanılmıştır. Bazı şiirlerini diğerlerinden “velehu eyzan” (ve sonraki), “eyzan min nevadir-i tab”, “kaside min nevadir-i tab” ibareleriyle ayırırken, bazı şiirlerinde, örneğin, terci-i bendinde vasıta beyitlerini tekrar yazmamak için “velehu eyzan” (geride geçtiği gibi) cümlesini kullanmıştır. Şair kimi zaman yazdığı dizinin üzerine çizmiş, şiirin kenarına veya kelimenin üzerine düzeltmeler yapmıştır. Bazı ayet ve hadislerin dize başlarına veya altına kırımızı, kurşun kalemle veya siyah mürekkeple çizgiler çizilmiştir. *Divan*'ın 1a sayfasına, sol köşeye eski harflerle der-kanar düşülen nota göre müstensih Mahmud Zu'i'nin *Divan*'ını istek veya ihtiyaç üzerine ikinci nüsha olarak ilk defa 24 Nisan 1924 tarihinde yazarak/düzenleyerek bir araya getirmiştir. Üçüncü bölümün

sonunda çevriyazı işaretleri verildikten sonra *Divan*'ın transkripsiyonlu metni sunulmuştur.

Dördüncü bölümde *Divan*'ın bağlamı dizini ve işlevsel sözlüğü Tebdiz projesi kapsamında hazırlanmıştır. Bu bölümde *Divan*'da yer alan kelimeler Türkiye alfabesine göre sıralanmıştır. Ayın harfi ve Azerbaycan alfabesinde bulunan “Ə” ve “Q” harfleri alfabetik sırada sona alınmıştır. Her kelimededen sonra iki nokta konarak anlamları verilmiştir. Kelimelerin geçtiği beyitler sıralanmış ve künyeleri yazılmıştır. Künyelerin yanında köşeli parantez içinde kelime ek ve köküne ayrılmış şekilde gösterilmiştir. Kelimelerin *Divan*'da hangi anlamlarda kullanıldığı, yani bağlamı dizini verilerek işlevsel sözlüğü hazırlanmıştır. Böylece *Zu'i Divanı*'nın sözcük varlığı ortaya konmuştur.

Tez boyunca yararlanılan kaynaklar, Kaynakça bölümünde sunulmuştur. Çalışma içinde birebir alıntı ve gönderme yapılmayan kaynaklar Diğer Kaynaklar başlığı altında verilmiştir. En sonda tezin incelemesi ile ilgili hazırlanmış olduğumuz Tablolar Ek 1.'de, *Divan*'daki notlar Ek 2.'de verilmiştir.

Zu'i, klasik bir şairdir. Gazelleri sayı itibarı ile çok ve diğer nazım şekillerine göre daha başarılıdır. Bununla beraber şair, Mahallileşme akımının da etkisinde kalmıştır. Şair, daha 18. yüzyılda temeli Vakıfla atılan ve 19. yüzyılda revaçta olan realizm akımından etkilenmiş, toplumsal gerçeklikleri es geçmemiş, her gün değişmekte, gelişmekte olan yeniliklere, teknolojik gelişmelere karşı gözlerini kapatmamıştır. Hatta bazı gazellerinde sevgili ile hem-sohbet olduğundan, ona kavuşmaktan bahsetmiştir. Yerel unsurlardan, Azerbaycanın şehir ve köylerinden, özellikle memleketi Şirvan ve onun güzelliklerinden bahsetmiştir. Bu bakımdan Molla Mahmud Zu'i yenilikçi bir şairdir. Varoluşu sorgulayan felsefi şiirleri ile beraber az sayıda tasavvufi şiirleri de bulunmaktadır. Dönemin diğer birçok şairi gibi Fuzuli'den etkilenmiştir. Lakin çoğu beyitlerinden anladığımız kadarıyla daha ziyade rint meşrep şairdir. Mecliste bulunmayı, hayattan kâm almayı, Ramazan ayının, kendi ifadesi ile, oruç eziyetinin bitmesine sevindiğini dile getirdiği şiirler yazmıştır.

Divan değişim sürecini yansıtmaları bakımından önemlidir. Şairin bazı şiirlerinde Rusça kelimeleri kullanması, nazım şekillerinde ve türlerinde görülen değişiklikler bunun bariz örneklerindendir. *Divan*'da edebi dil ile yerel unsurlar paralel şekilde görülmektedir. Bu sebepten aynı zamanda bir ikilik sözkonusudur.

Zu`i Divanı günümüze kadar bütün olarak incelenmemiştir. Amacımız 19. yüzyılın bir parçası olan ve o dönem özelliklerini yansıtan *Zu`i Divanı`*nın metnini elimizden geldiğince doğruya yakın bir şekilde ortaya koymak ve metin üzerine ayrıntılı bir inceleme yaparak onu literatüre kazandırmak/bulunduğu arşivden gün yüzüne çıkarmaktı.

KAYNAKÇA

- Aköz, E. (2011). Frenk Kime Denir? *Sabah Gazetesi*. Erişim: 1 Şubat 2019, https://www.sabah.com.tr/yazarlar/akoz/2011/02/06/frenk_kime_denir
- Akpınar, Y. (1994). *Azeri Edebiyatı Araştırmaları*. İstanbul: Dergah Yayınları.
- Aktulum, K. (2000). *Metinlerarası İlişkiler*. Ankara: Öteki Yayınevi.
- Alper, Ö. M. (1999) İbn Sina. (C. 20, s. 319-322). *TDV İslam Ansiklopedisi*. İstanbul.
- Andrews, W. (2003). *Şiirin Sesi Toplumun Şarkısı*. (Çev. Tansel Güney). Ankara: İletişim Yayınları.
- Araslı, H. (1956). *XVII-XVIII. Asır Azerbaycan Edebiyatı Tarihi*. Bakü: Azerbaycan Üniversitesi Neşriyatı.
- Araslı, H. (1960). *VII-XII Asırlarda Azerbaycan Edebiyatı. Azerbaycan Edebiyatı Tarihi*. Bakü: Azerbaycan Üniversitesi Neşriyatı.
- Armutlu, S. (2015). Erken Dönem Farsça Mesnevilerde Bezm - I -. *Doğu Esintileri, İranoloji, Fars Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi*. Sayı: 3, 2015/6. S. 57-132.
- Asker, R. ve Asker, L. (2008). Kaşgarlı Mahmut ve 11. Yüzyıl Musikisi Üzerine. *Türk Dünyası İncelemeleri Dergisi*. C. VIII. Sayı: 1, s. 31-34.
- Askerli, Z. (2005). *XIX Asır Azerbaycan Şiiri Antolojisi*. Bakü: Şark-Garp.
- Aydın, M. (2012). Tiflis. (C. 41, s. 150–153). *TDV İslâm Ansiklopedisi*. İstanbul.
- Azerbaycan Milli Ansiklopedisi* (2007), Azerbaycan Milli Ansiklopedisi İlmi Merkezi.
- Azerbaycan Sovyet Ansiklopedisi* (1987), Şahsevenler. X. Cilt.
- Azerbaycan Toponimlerinin Ansiklopedik Lügati* (2007), Şark-Garp Yayınları. I. Cilt.
- Azerbaycan Toponimlerinin Ansiklopedik Lügati* (2007), Şark-Garp Yayınları. II. Cilt.
- Babür, Y. (2013). Şeyh-i San'an Kıssasına Dair. *Turkish Studies*. 8/13. s. 509-516, Ankara.
- Bayramov, A. (2014). *Fridrix Bodenştedtin Mirza Şefi Vazeh Hakkında Hatıraları*. Gence: Elm Neşriyatı.
- Bozkurt, N. (2003). Meclis (C. 28, s. 241-242). *TDV İslam Ansiklopedisi*. Ankara.
- Bünyadov, Z. M. ve Yusifov, Y. B. (2005). *Azerbaycan Tarihi*. Bakü: Çırac Neşriyatı.
- Cavadzade, A., Ganiyev, S. ve İsmayılova M. (1999). *Şirvanın 350 Şairi*. Bakü: Ünsiyet. Üç Kitapta - I kitap.
- Ceferzade, A. (15.12.1977a). Medeni İrsimizden. Beytû's-Safa Edebi meclisinde Keçirilmiş Bir Yarış Hakkında. *Yeni Şirvan Gazetesi*. s.4.

- Ceferzade, A. (15.12.1977b). Medeni İrsimizden. Beytü's-Safa Edebi meclisinde Keçirilmiş Bir Yarış Hakkında. *Yeni Şirvan Gazetesi*. s.4.
- Ceferzade, A. (30.01.1975). Medeni İrsimizden. Mirza Mahmud Zui. *Yeni Şirvan Gazetesi*. s.4.
- Dilçin, C. (2016). *Örneklerle Türk Şiir Bilgisi* (11. bs.). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Doğaner, S. (2004). Mısır. (C. 29, s. 553–555). *TDV İslâm Ansiklopedisi*. Ankara.
- Erdem, S. (1991). Babil. (C. 4, s. 392–395). *TDV İslâm Ansiklopedisi*. İstanbul.
- Ertan, M. E. (1989). *Fuzuli Divanı'nda Hayvanlar*. Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Es-Seyyid, S. M. (2004). Mısır. (C. 29, s. 564–569). *TDV İslâm Ansiklopedisi*. Ankara.
- Ganiyev, S. (2010). *Beytü's-Safa Edebi Meclisi*. Bakü: Elm ve Tahsil Neşriyatı.
- Garayev, N. (1979) *Molla Mahmud Zöv'i və Onun Divan'ı*. AMEA M. Fuzuli Adına Elyazmalar Enstitüsü, E/Arxiv № 116 (178)).
- Garayev, N. (2012). *XIX. Asır Azərbaycan Edebi Meclisleri*. Musalı, V. (Yay. Haz.). Bakü: Elm ve Tahsil.
- Garayev, N. ve Memmedzade, H. (1987). *Poetik Meclisler*. Bakü: Yazıcı.
- Gasımszade, F. (1974). *XIX. Asır Azərbaycan Edebiyatı Tarihi*. (2. bs.) Bakü: Maarif Neşriyatı.
- Gayıbov, H. E. (2013). *Azərbaycan'da Məşhur Olan Şüaranın Eşarına Məcmuadır*. Bakü: Elm ve Tahsil Neşriyatı. C. IV.
- Gören, S. (2010). *17. Yüzyıl Şairlerinden Fehim-i Kadim, Aşık Ömer ve Karacaoğlan'ın Şiirlerinde Hayvanlar*. Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü, İstanbul.
- Gündoğan, M. D. (2007). Pisagor. (C. 34, s. 292-293). *TDV İslâm Ansiklopedisi*. İstanbul.
- Hey'et, C. (1995). Fars. (C. 12, s. 174–176). *TDV İslâm Ansiklopedisi*. İstanbul.
- Kahya, E. (1998). Hipokrat. (C. 18, s. 119-121). *TDV İslâm Ansiklopedisi*. İstanbul.
- Kanar, M. (1996). Firdevsi. (C. 13, s. 125-127). *TDV İslâm Ansiklopedisi*. İstanbul.
- Kaplan, Y. ve Poyraz, Y. (2010). Divan Şiirine Kaynaklık Etmesi Bakımından Oyunlar. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*. Prof. Dr. Turgut KARABEY armağanı. Volume: 3. Issue: 15.
- Karlığa, H. B. (1991) Anasır-ı Erbaa. (C. 3, s. 149-151). *TDV İslâm Ansiklopedisi*. İstanbul.

- Kaya, M. (2009). Sokrat. (C. 37, s. 352-354). *TDV İslâm Ansiklopedisi*. İstanbul.
- Köçerli, F. B. (2005). *Azerbaycan Edebiyatı*. Gazenferkızı, R. (Yay. Haz.). Bakü: Avrasya Press. C. 2.
- Köçerli, F. B. (2005). *Azerbaycan Edebiyatı*. Gazenferkızı, R. (Yay. Haz.). Bakü: Avrasya Press. C. 1.
- Kurnaz, C. ve Çeltik, H. (2011). *Divan Şiiri Şekil Bilgisi* (2. bs.). Ankara: H Yayınları.
- Kutlar, F. S. (2005). *Klasik Dönem Metinlerinde Değerli Taşlar ve Risale-i Cevahir-Name*. Ankara. Öncü Basımevi.
- Memmedov, K. (2003). *Mirza Mahmud Zöv'i'nin Hayatı ve Divan'ından Seçmeler*. Lisans Bitirme Çalışması, Qafqaz Üniversitesi, Bakü.
- Neva Makamı (t.y.). Erişim: 10 Şubat 2019, <http://www.eksd.org.tr/neva-makami/>
- Ocak, T. (1997). Labial Hı'nın Çevriyazıda Yazımı Sorunu. Mehmet Ölmez (Yay. Haz.). *Çağdaş Türk Edebiyatına Eleştirel Bir Bakış. Nevin Özberk Armağanı* (s. 167-172). Ankara: Simurg Yayınları.
- Olguner, F. (1994). Eflatun. (C. 10, s. 469-476). *TDV İslâm Ansiklopedisi*. İstanbul.
- Öztekin, Ö. (2008). Modern Türk Şiirinde Geleneği Yeniden Üreten Bir Şair: Nazım Hikmet ve Metinlerarasılık. *Edebiyat Fakültesi Dergisi*. C. 25, Sayı: Haziran, s. 129-150.
- Öztoprak, N. (2010). Divan Şiirinde Giyim Kuşam Üzerine Bir Deneme. *Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi*. İstanbul. 4. S. 103-154.
- Pala, İ. (2011). *Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü*. İstanbul: Kapı Yayınları.
- Sabir, M. A. (2004). *Hophopname*. Memmedov, M. (Yay. Haz.). Bakü: Şark-Garb Yayınları. I. ve II. Ciltler.
- Saraç, M. A. Y. (2010). *Klasik Edebiyat Bilgisi, Biçim – Ölçü – Kafiye*. (3. bs.). İstanbul: Gökkubbe Yayınları.
- Sarıkaya, E. (2017). Bağdatlı Ruhi Divanı'nda Osmanlı Savaş Kültürüne Ait Kavramlar. *Akademik Hassasiyetler*. C. IV. Sayı: 7. S. 121-146.
- Sözer, V. (2012). *Müzik Terimleri Sözlüğü* (3. bs.). İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Steingass, F. (1947). *Persian – English Dictionary*. (3. bs.). London.
- Sümeli, Ş. (2005). *Kadı Burhaneddin Divanı: Anlam Çerçevesi*. Yüksek Lisans Tezi, Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gaziantep.
- Sümer, F. (2012) Tuğrul Bey. (C. 41, s. 344-346). *TDV İslam Ansiklopedisi*. İstanbul.
- Şabran (2018). Erişim: 22 Mart 2019, <https://az.wikipedia.org/wiki/Şabran>

- Şener, H. İ. (2001). Karun. (C. 24, s. 520). *TDV İslâm Ansiklopedisi*. İstanbul.
- Şirvani, S. A. (1883) *Tezkiretü 'ş-Şu'ara*. AMEA M. Fuzuli Adına Elyazmalar Enstitüsü, Arxiv 5 G3/29 I. ve II. Ciltler.
- Şirvani, S. A. (2005). *Seçilmiş Eserleri*. Bakü: Avrasya Press. C. II.
- Tarama Sözlüğü (2009). Türk Dil Kurumu Yayınları. I-VIII. Ciltler.
- Tarlan, A. N. (t.y). *Fuzuli Divanı Şerhi*. [Elektronik Sürüm]. Akçağ Yayınları.
- Tomar, C. (2004). Mısır. (C. 29, s. 575–577). *TDV İslâm Ansiklopedisi*. Ankara.
- Vakıf, M. P. (2004). *Molla Pənah Vəqif Eserləri*. Araslı, H. (Yay. Haz.). Bakü: Şark-Garb Yayınları.
- Yarman, O. (2002). 16. ve 17. Yüzyıllarda Türk Çalgıları. *ResearchGate*. Erişim: 11 Şubat 2019. https://www.researchgate.net/publication/308903542_16_ve_17_Yuzyıllarda_Turk_Calgıları
- Yasa, I. (2008). Tarihsel Açıdan Kuzey Kafkasya, *BİLGESAM*. Erişim: 30 Ocak 2019, <http://www.bilgesam.org/incele/998/-tarihsel-acidan-kuzey-kafkasya/#.XFGg-y3BJ0s>
- Yeniterzi, E. (2010). Klasik Türk Şiirinde Ülke ve Şehirlerin Meşhur Özellikleri. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi Klasik Türk Edebiyatının Kaynakları Özel Sayısı Prof. Dr. Turgut Karabey Armağanı*. 3/15. s. 301-334.
- Yıldırım, N. (2008). *Fars Mitolojisi Sözlüğü* (1.bs.). İstanbul: Kabalcı Yayınları.
- Yıldız, H. D. (1992). Bermekiler. (C. 5, s. 517-520). *TDV İslâm Ansiklopedisi*. İstanbul.
- Zu'î M. M. (1913). *Düzd ve Gazi*. Efendizade, M. M. (Yay. Haz.). Tiflis: Şark Matbaası.
- Zu'î M. M. (1913). *Nasihât-ı Lokman*. Efendizade, M. M. (Yay. Haz.). Tiflis: Şark Matbaası.
- Zu'î M. M. *Divan*. AMEA M. Fuzuli Adına Elyazmalar Enstitüsü, Arşiv № B-742/2915.
- Zu'î, M. M. (1993). *Nasihât-ı Lokman*. Teymur, M. ve Aslani, A. (Yay. Haz.). Bakü: Maarif.

Diğer Kaynaklar

- Alıcanov, M. ve Ganiyev, S. (2002). *Beytü 's-Safa Devamcıları*. Bakü: ADPU Neşriyatı.
- Aliyeva, N. (2013). *Mirza Şefi Şark Garp Araştırmalarında*. Gence: Elm Neşriyatı.
- Altaylı, S. (2005). *Azerbaycan Türkçesi Deyimler Sözlüğü*. Ankara: Prestij Matbaası. I. ve II. Ciltler.

- Asgerov, M. (1944). Beytü's-Safa'nın Yaranması ve Onun Azərbaycan Edebiyatında Mövgeyi. *Azərbaycan Mektebi Jurnalı*, № 2-3 (4-5), S. 27-28.
- Aytaç, G. (2001). *Yeni Alman Edebiyatı Tarihi*. İstanbul: Multilingual Yayınları.
- Azadlıq'ın Araştırma Jurnalistler Grubu (08.06.2013). Encümen-i Şuara'nın İlk Rehberi Kudsi Venendi. *Azadlıq Gazetesi*. s. 14.
- Azadlıq'ın Araştırma Jurnalistler Grubu (10.11.2011). Qarabağın Şeir ve Musiki Dünyası. *Azadlıq qəzeti*. s. 14.
- Azadlıq'ın Araştırma Jurnalistler Grubu (16.11.2011). Karabağ Musiki Meclisleri. *Azadlıq Gazetesi*. s. 14.
- Azadlıq'ın Araştırma Jurnalistler Grubu (20-21.11.2011). Aleme Ses Salan Bakü Musiki Meclisleri. *Azadlıq Gazetesi*. s. 14.
- Azərbaycan Milli İlimlər Akademisi, Nesimi Adına Dilçilik Enstitüsü (2006). *Azərbaycan Dilinin İzahlı Lügati*. Bakü: Şark-Garp Yayınları. I., II., III. ve IV. Ciltler.
- Bayram, Ö. (2013). *Seyyid Azim Şirvani'nin Gazelleri*. Ankara: Akçağ Yayınları.
- Bayram, Ö. (t.y.). *Tezkiretü's-Şu'ara. Giriş ve Metin* [Elektronik Sürüm]. Ankara: T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Kütüphaneler ve Yayımlar Genel Müdürlüğü. I. Cilt.
- Buyruk, İ. E. (2015). *Bağdatlı Ruhi Divanı'nda Sosyal Hayat*. Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi, Konya.
- Çelebioğlu, A. (1988). Fuzulî'nin Bir Beyti Üzerinde Bazı Düşünceler. *Osmanlı Araştırmaları Dergisi*. İstanbul: C. 7-8. S. 199-210.
- Devellioğlu, F. (2008). *Osmanlıca – Türkçe Ansiklopedik Lugat* (25. bs.). Güneyçal, A. S. (Yay. Haz.). Ankara: Aydın Kitabevi Yayınları.
- Doğan, M. N. (2002). *Hüsn ü Aşk*. Ankara: Ötüken Neşriyat.
- Durmuş, İ. (2012). Transkripsiyon. (C. 41, s. 306–308). *TDV İslâm Ansiklopedisi*. İstanbul.
- Eren, H. (2018). *Süleyman-Name-i Kebir-34-35. Ciltler*. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
- Ganiyev, S. (2002). *Beytü's-Safa Devamçıları*, 3. Kitap. Bakü: ADPU Yayınları.
- Ganiyev, S. (2016, Temmuz – Eylül). Beytü's-Safa'dan AYB'nin Şamahı Bölmesine Gelen Yol. *Beytü's-Safa Devamçıları" Edebi-Bedii jurnal*, No:1, Azərbaycan Yazarlar Birliyi Şamahı Bölmesinin Neşri.

- Garayev, N. *Makaleler*. AMEA M. Fuzuli Adına Elyazmalar Enstitüsü, Arşiv № 116 (189).
- Gölpınarlı, A. (2005). *Fuzuli Divanı*. İstanbul: İnkılap Kitabevi.
- Hesenli, A. (28.11.2015). Fövcü'l-Füseha. *Edebiyat Gazetesi*, s.16.
- Hesnova, A. (2011). *Düzd ve Gazi*. Bakü: Elm ve Tahsil.
- Hesnova, R. ve Ahmedov, T. (1992). XIX. Asır Azerbaycan Edebiyatı Müntahabâtı. Bakü: Bakü Üniversitesi Neşriyatı.
- Horata, O. (1997/1). Esrar Dede'nin Şiirlerinde Tahkiye I. *Türk Dili*. s. 423-433.
- Horata, O. (1997/1). Esrar Dede'nin Şiirlerinde Tahkiye II. *Türk Dili*. s. 593-599.
- <http://lugatim.com>
- <https://www.azleks.az/online-dictionary/>
- İnalcık, H. (2007), *Klasik Edebiyat Menşei: İrani Gelenek, Saray İşret Meclisleri ve Musahip Şairler*. Türk Edebiyatı Tarihi. C. 1. İstanbul: T.C. Kültür Bakanlığı Yayınları.
- İnalcık, H. (2016). *Has Bahçede 'Ays u Tarab* (2. bs.). İstanbul: Türkiye İş Bankası Yayınları.
- İpekten, H. (2010). *Eski Türk Edebiyatı Nazım Şekilleri ve Aruz* (12. bs.). İstanbul: Dergah Yayınları.
- Kanar, M. (2012). *Osmanlı Türkçesi Sözlüğü* (1. bs.). İstanbul: Say Yayınları.
- Kaya Eren, F. (2017). *Hamidi – Hurşid ü Haver (İnceleme-Metin)*. Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
- Köçerli, F. B. (1926). *Azerbaycan Edebiyatı Tarihi Materyalleri* (C. I., II. kısım). Bakü: Azərneşr Yayınları.
- Kurnaz, C. (1987). *Hayali Bey Divanı (Tahlili)*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı.
- Kutlar, F. S. (2004). *Arpaemini-zade Mustafa Sami Divan*. Ankara.
- Memmedov, A. (11.08.1990) Şamahı Edebi-Medeni Mühiti Əkinçi Gazetesinde. *Elm Gazetesi*. s.4
- Mo'in, M. (1992). *A Persian dictionary*. Tahran: Amir Kabir Publishing Corporation.
- Onay, A. T. (1992). *Eski Türk Edebiyatında Mazmunlar*. Ankara: TDV Yayınları.
- Öztekin, Ö. (1997). *Rasih Divanı, İnceleme – Tenkitli Metin, Özel Adlar Dizini*. Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
- Öztekin, Ö. (2006). *XVIII. Yüzyıl Divan Şiirinde Toplumsal Hayatın İzleri, Divanlardan Yansıyan Görüntüler*. Ankara: Ürün Yayınları.

Pala, İ. (1992). Bezm-i Cem (C. 6, s. 105-106). *TDV İslam Ansiklopedisi*. Ankara.

Pala, İ. (1992). Bezm-i Elest. (C. 6, s. 108). *TDV İslam Ansiklopedisi*. Ankara.

Perin, C. (2011). *Fransız Edebiyatı Tarihi*. Ankara: Elips Yayınları.

Timurtaş, F. K. (1961). İran Edebiyatında Huserv ü Şirin ve Ferhad u Şirin Yazan Şairler. *Şarkiyat Mecmuası*. Sayı: 4. Ocak. S. 73-86.

Yavuz, Y. Ş. (1992). Bezm-i Elest 1. Bölüm. (c. 6., s. 106-108). *TDV İslam Ansiklopedisi*. Ankara.

EK 1. TABLOLAR**Tablo 1: Zu`i Şiirlerinin Geçtiği Kaynaklar**

No	Nazım Şekli:	İlk Mısrası:	Örnek Gösteren kaynak:	Divan'daki Numarası
	Mesnevi	Əlâ ey sərvər-i hayl-i nigûyân	Şirvani, 1883. Memmedov, 2003.	-
	Mesnevi	Əzəldən kâş kim Zâl-i zamânə	1. Şirvani, 1883.	-
	Mesnevi	Sâkî getir ol şarâb-ı nâbı	Şirvani, 1883. Memmedov, 2003.	-
	Gazel	Elâ ey mäh-rû ey mäh-pâre	Şirvani, 1883. Memmedov, 2003.	-
	Gazel	Meni ayırdı gerdûn cəvr ile ey meh-likâ senden	Şirvani, 1883. Ganiyev, 2010. Memmedov, 2003.	-
	Gazel	Gəl ey gözəl gəm-i 'eşqünlə zâr qoymə mənî	Şirvani, 1883. Memmedov, 2003.	G. 232
	Gazel	Məcnûn oluram ol büt-i mäh-peykəri görcək	Şirvani, 1883. Askerli, 2005. Ganiyev, 2010. Memmedov, 2003.	G. 117
	Gazel	Göz yaşı bəs ki tökür 'äləm ara qan sənsiz	Şirvani, 1883. Askerli, 2005. Ganiyev, 2010. Memmedov, 2003.	G. 95
	Gazel	Nə sâqî vü nə mey-i lə'l-fāmə müştāqam	1. Şirvani, 1883. 2. Askerli, 2005.	G. 142
	Gazel	Nə yetmə vəşlə ārāmım nə hicrində qərārım var	Şirvani, 1883. Ganiyev, 2010. Memmedov, 2003.	G. 50
	Gazel	Binā-yı dostluqım dutmamış nigārım ilə	1. Şirvani, 1883.	G. 191
	Gazel	Ətmək diler cemālūve nezzāre āfitāb	Şirvani, 1883. Ganiyev, 2010. Memmedov, 2003.	-
	Gazel	Etsön də eylə tır-i bəlayə nişān mənî	1. Şirvani, 1883.	G. 227
	Gazel	Koymuşdu ger felek meni hasret cemālīne	1. Şirvani, 1883. 2. Askerli, 2005. 3. Memmedov, 2003.	-
	Gazel	Nüvīd-i katlıle ol meh meni bir şād eyler mi	1. Şirvani, 1883.	-
	Gazel	Dīdā'-i 'āləmdə gərçi h̄vār oldım yār içün	1. Şirvani, 1883.	G. 153
	Gazel	Bādā-h̄vār eləyür gərçi məzəmmət zāhid	Şirvani, 1883. Gayibov, 2013. Garayev və Memmedzade, 1987. Memmedov, 2003.	G. 39
	Gazel	Cəzbə nədəndi h̄sən-i dil-ārādə bilmədim	Askerli, 2005. Garayev və Memmedzade, 1987. Köçerli, 2005. Memmedov, 2003.	G. 139
	Gazel	H̄'oš ol ki meykədədə āşiyānəmiz var idi	Askerli, 2005. Köçerli, 2005.	G. 236

	Gazel	Olu yā Rəb bu ki mən rövze-i rīzvānə gedəm	Askerli, 2005. Garayev ve Memmedzade, 1987. Cavadzade, Ganiyev ve İsmayılova, 1999. Köçerli, 2005. Memmedov, 2003. Ganiyev, 2010.	G. 140
	Gazel	Şəbr eylə köñül möhnət-i hicrān belə qalmaz	Garayev ve Memmedzade, 1987. Ganiyev, 2010. Garayev, 1979. Memmedov, 2003.	G. 97
	Gazel	Çünkü bəzmimdən ayağ çəkdi nigārım getdi	Garayev ve Memmedzade, 1987.	G. 248
	Gazel	İmdi bildim ki cəhān mülki nə vīrānə imiş	Garayev ve Memmedzade, 1987. Garayev, 1979. 3. Memmedov, 2003.	G. 107
	Mesnevi	Ver sāqī baña şərāb-ı gül-nār	1. Memmedov, 2003.	M. 8
	Gazel	Getdi ol qaşı hilālım dedi bir āyə gəlim	1. Memmedov, 2003.	G. 134
	Gazel	Əgərçi ayrılıban məndən ey şənəm getdün	1. Memmedov, 2003.	G. 163 <i>Divan</i> 'da 7 beyt olan gazelin ikinci beyti bulunmamaktadır.
	Gazel	Nöçün fələk mənə sən zār-ı bī-nəvā qıldun	1. Memmedov, 2003.	G. 167
	Gazel	Ver sāqī bādə tā içək ol mäh-rü ilə	1. Memmedov, 2003.	G. 214 <i>Divan</i> 'da 9 beyt olan gazelin son iki beyti bulunmamaktadır.
	Gazel	Ağzıvı gönçə bilüb həlqə bəyān eylər idim	1. Memmedov, 2003.	G. 144
	Gazel	Mən bī-nəvāyə rəhm elə ey sərv-qāmətim	1. Memmedov, 2003.	G. 138
	Gazel	Bu cəhān yā Rəb haçan rövze-i rīzvān oləcəq	1. Memmedov, 2003.	G. 114
	Gazel	Ey cən bu qədri möhnət-i hicrānə ağlama	1. Garayev, 1979. 2. Memmedov, 2003.	G. 5
	Gazel	Şəhr-i Şīrvānə genə bir sərv-qədd dil-bər gəlüb	1. Memmedov, 2003.	G. 21
	Gazel	Ləzzət-i āb-ı bəqānı mey-i əhmərdən sor	1. Memmedov, 2003.	G. 63
	Gazel	Cahānda güşə-i mey-hānə tək nə cāy-ı hür-rəm var	1. Memmedov, 2003.	G. 70 <i>Divan</i> 'da 7 beyt olan gazelin ikinci ve beşinci beyti bulunmamaktadır.
	Gazel	‘Aşıqlər için vüslətə tədbīr nə lāzım	1. Memmedov, 2003.	G. 131
	Gazel	Ey şüh saña rüz-ı əzəl yār mən oldım	1. Memmedov, 2003.	G. 132
	Gazel	Zəhr-i qātil baña ver sāqī demim şəhbādən	1. Memmedov, 2003.	G. 173
	Gazel	Yā Rəb kim olur ‘ərzimi cānānə yetürsün	1. Memmedov, 2003.	G. 157
	Gazel	O məhün gəlsə ‘itābə ləb-i gövhər-pāşı	1. Memmedov, 2003.	G. 247 <i>Divan</i> 'da 7 beyt olan gazelin altıncı beyti bulunmamaktadır.
	Gazel	Sevübdür bir cəvān-ı nəzənin pīrānəsər köñlüm	1. Memmedov, 2003.	G. 143
	Gazel	Münkirliqün yoh fā'idəsi imānə gəlmək yahşıdır	1. Memmedov, 2003.	G. 85
	Gazel	Zuhūr etmiş cəhānda bī-vəfālıq	1. Garayev, 1979.	G. 112
	Rubai	Dünyədə olan məzhəb-i bābü'l-ənām	1. Garayev, 1979.	R. 4

	Rubai	Dərdā ki cəhāndə dil bilən həmə-dəm yoh	1. Garayev, 1979.	R. 6
	Gazel	Köñül gər istər isön istirāhət-i dünyā	1. Garayev, 1979.	G. 7
	Gazel	Köñül bu 'əşrdə 'əhd ü vəfānı ahtarma	1. Garayev, 1979.	G. 9
	Gazel	Həq nədəndür bu qədər dərd ü gəm insānə verüb	1. Garayev, 1979.	G. 20
	Gazel	Həyf olə kim dəhrdə bir zāt-ı əkrəm qalmayub	1. Garayev, 1979.	G. 30
	Gazel	Şəbə yetür mən-i dil-həstədən dürüd u salām	1. Garayev, 1979.	G. 129
	Gazel	Ahtarub gəm məni āhır bulacaqmış nə bilim	1. Garayev, 1979.	G. 136
	Gazel	Bir zərrə qədrı anlamadım rüzgārdan	1. Garayev, 1979.	G. 176
	Mesnevi	Sāqī gətür cām-ı mey-i hoş-güvār	1. Garayev, 1979.	M. 4
	Kaside	Cahān köçübdı behiştədən əgərçi ləzzət ilə	1. Garayev, 1979.	K. 20 İlk beyit bulunmamaktadır
	Terci-i bent	Ey kərəm kāmı böyük hān mən-i sərgərdānın	1. Garayev, 1979.	Terci-i bent 1
	Gazel	Gəlməsün zāğ u zəğan gülşənə kim gül yeridür	1. Garayev, 1979.	G. 49
	Gazel	Gönçəsi dövrində kim zülf-i pərişān titrəşür	1. Garayev, 1979.	G. 58
	Gazel	Yā Rəb məni bu hāl ilə hılqət nöçün etdün	1. Garayev, 1979.	G. 172
	Gazel	Köñül fəsānə-i Məcnūn hekāyətündi sənün	1. Garayev, 1979.	G. 174
	Gazel	Çün yohdı vəfā 'ömrədə dövlət nə içündür	1. Garayev, 1979.	G. 68 İlk 11 beyti bulunmaktadır.
	Kaside	Yā Rəb o qədim 'əşr o ləzzət hara getdi	1. Garayev, 1979.	K. 24
	Gazel	Yā Rəb niyə dövrən belə bi-pā vü sər oldı	1. Garayev, 1979.	G. 239
	Gazel	Nə bilim dəhrdə āhır belə dövrən oləcəq	1. Garayev, 1979.	G. 113
	Gazel	Bahār oldı nə sūd ondan ki bir dil-dārımız yohdur	1. Garayev, 1979.	G. 79
	Gazel	Bir 'əşrdəəm mərd-i sülhən-dān qutarubdur	1. Garayev, 1979.	G. 84
	Gazel	Yā Rəb genə vüslət dəmi hicrānə dəğişdi	1. Garayev, 1979.	G. 251
	Gazel	Hər ildə gərçi dəhrdə bir lələzār olur	1. Garayev, 1979.	G. 82
	Kaside	Çohdan gəleydi kəş bu dövrənə Şərq-i Rus	1. Garayev, 1979.	K. 10

Tablo 2: Gazellerin Beyit Sayısına Göre Miktarı

Beyit Sayısı	Gazel Sayısı
2	2
3	9
4	10
5	99
6	24
7	73
8	3
9	22
10	2
11	4
12	3
13	2
14	1
15	1
19	1

Tablo 3: *Zu'î Divanı*'nda Kullanılan Aruz Kalıpları ve Şiir Şekillerine Göre Dağılımı

Vezin Adı	Kullanım Sayısı	Eserde Oranı	Geçtiği Yerler
mef'ülü/ fâ'ilâtü/ mefâ'ilü/ fâ'ilün	57	17.7	G4, G5, G6, G11, G15, G22, G24, G26, G27, G28, G37, G38, G44, G51, G61, G71, G74, G77, G82, G89, G100, G105, G111, G123, G128, G133, G138, G139, G146, G164, G165, G166, G175, G176, G177, G178, G193, G201, G202, G207, G208, G213, G214, G221, G222, G227, G228, G229, G231, G234, G238, G242, G243, G246, G253, 6, K2
fe'ilâtün/ fe'ilâtün/ fe'ilâtün/ fe'ilün	55	17.08	G17, G20, G23, G32, G35, G39, G49, G62, G63, G72, G75, G90, G95, G104, G107, G109, G113, G114, G121, G124, G126, G134, G136, G140, G144, G173, G189, G194, G204, G209, G210, G215, G219, G224, G226, G233, G241, G247, G248, G250, G255, K5, K6, K13, K14, K17, M1, M6, M9, M15, M5, M2, T1, K3, K5
mefâ'ilün/mefâ'ilün/mefâ'ilün/ mefâ'ilün	49	15.22	G8, G40, G41, G45, G46, G47, G50, G56, G57, G70, G79, G88, G93, G96, G99, G101, G102, G103, G108, G110, G115, G116, G120, G143, G145, G149, G150, G151, G159, G160, G162, G168, G169, G171, G183, G188, G192, G195, G199, G200, G212, G216, G220, G252, G254, K7, K11, K22, T1
mefâ'ilün/ fe'ilâtün/ mefâ'ilün/ fe'ilün	46	14.29	G7, G9, G10, G25, G29, G53, G55, G60, G65, G66, G67, G80, G81, G83, G87, G92, G106, G118, G129, G135, G137, G141, G142, G158, G163, G167, G170, G174, G185, G191, G196, G198, G205, G206, G211, G223, G232, G236, G237, G240, G244, G249, K18, M13, M14, K1
fâ'ilâtün/ fâ'ilâtün/ fâ'ilâtün/ fâ'ilün	41	12.73	G1, G2, G3, G12, G13, G14, G16, G18, G19, G21, G30, G31, G33, G48, G52, G54, G58, G59, G119, G122, G125, G127, G148, G152, G153, G154, G156, G161, G179, G181, G184, G197, G203, G217, G218, G225, G230, K4, K8, M1, T3
mef'ülü/ mefâ'ilü/ mefâ'ilü/ fe'ülün	28	8.7	G36, G42, G43, G68, G69, G76, G84, G86, G91, G94, G97, G98, G117, G130, G131, G132, G147, G157, G172, G180, G182, G186, G187, G190, G239, G251, K24, M4
mefâ'ilün/ fe'ilâtün/ mefâ'ilün/ fe'ilün	11	3.42	G64, G73, G78, G155, K12, K15, K20, K23, K7, T2, K4
mef'ülü/ fâ'ilâtü/ mefâ'ilü/ fâ'ilün	7	2.17	K3, K9, K21, M1, M2, M3, K6

mefā'ilūn/ mefā'ilūn/ fe'ulūn	4	1.24	G34, G112, M3, M12
mef'ulū/ fā'ilātū/ mefā'ilū/ fā'ilūn	4	1.24	K1, K2, K10, K19
fe'ilātūn/ mefā'ilūn/ fe'ilūn	3	0.93	K16, M2
mef'ulū/ mefā'ilū/ mefā'ilūn/ fa'	3	0.93	R2, R4, R5
mef'ulū/ mefā'ilūn/ mefā'ilū/ fe'ul	2	0.62	R6, R7
mef'ulū/ mefā'ilū/ mefā'ilū/ fe'ul	2	0.62	R1, R3
mef'ulū/ mefā'ilūn/ fe'ulūn	2	0.62	M7, M8
fā'ilātūn/ fā'ilātūn/ fā'ilūn	2	0.62	M4, M5
fā'ilātūn/ mefā'ilūn/ fe'ilūn	1	0.31	M11
müfte'ilūn/ müfte'ilūn/ fā'ilūn	1	0.31	M10
fe'ulūn/ fe'ulūn/ fe'ulūn/ fe'ul	1	0.31	G256
müstef'ilūn/ müstef'ilūn/ müstef'ilūn/ müstef'ilūn	1	0.31	G85
mefā'ilūn/ fe'ilātūn/ mefā'ilūn/ fe'ilātūn	1	0.31	G235
müfte'ilūn/ fā'ilūn/ müfte'ilūn/ fā'ilūn	1	0.31	G245

Tablo 4¹: Şiirlerin Rediflerinin Harflere Göre Dağılımı

No	Harf		Kaside	Gazel	Tahmis	Terci-i Bent	Muhammes	Murabba	Kıt'a	Rübai	Sayı
1	ا			olmasa (4; 6; 13; 14) ağlama (5) -i dünya (7) -dan başqa (8) -ı ahtarma (9) -ı ola (10) -ə ilticā (11) -dan cüdā (12)						cümlə 'üləmə (1)	12
2	ب		Ey Ğərīb (3) qalmayub (4)	ey şərāb (15) -ə düşüb (17; 23) -un görüb (19; 31) -ə verüb (20) gəlüb (21; 22) olub (24) -ə dönüb (25) -dən gəlüb (26; 27) -dən gedüb (28) hərāb (29) qalmayub (30) -ı olub (32) -dandi hūb (256)			məktəb (5)				20
3	ت			dut (33) -dən ey dost (34)							2
4	ج			uvi aç (255)							1
5	خ			-ə bəh (35) -ə yolun yoh (36) yoh (37; 38)						yoh (5)	5
6	د			zāhid (39)							1
7	ر		-ım var (7) kimdədür (8)	-dur (40; 53; 74; 81) -dür (41; 56; 75; 80; 88; 89) var (42; 70) -ı Səməndər (43) - i var (44; 78) - ım var (45; 50) -un var (46) - im yohdur (47) -lər (48; 57) yeridür (49) keçər (51) mıdır (52) -ı var (54) -ımdur (55) titrəşür (58) alır (59) edər (60) çəkər (61) dedilər (62) -dən sor (63) olduqum gecələr (64) olan günlər (65) olduğum günlər (66) günlər (67) nə içündür (68)					gölür (7)	-dür (4) alır (6; 7)	56

¹ Tablodaki rakamlar şiirlerin bulunma yerini göstermektedir.

				-i neylər (69) görünməyür (71) -ım gecələr (72) -dədür (72) dəgişübdür (76) olur (77; 82) -ımız yohdur (79) -dandur (83) qutarubdur (84) -ə gəlmək yaxşıdır (85) -i yohdur (86) -sı var (87)							
8	ز			olmaz (90; 93; 94; 99) tapulmaz (91; 98) sənsiz (92; 95) -dan gəlməz (96) belə qalmaz (97) -nı anlamaz (100)	istəməz (3)						12
9	س		Şərq-i Rus (10)								1
10	ش		qılmış (11)	olmuş (101; 102; 108) dutmuş (103) etmiş (104) olmamış (105) ey kâş (106) imiş (107)	imiş (1)			olmuş (3)			11
11	ط			-ı gələt (109)							1
12	ق			olmuşduq (110) -lıq (111; 112) oləcəq (113; 114) olmaq (115)							6
13	ك			çək (116) görcək (117) fələk (118) almaq görək (119) etmək (120) ki derlər o bizük (121)							6
14	ل			istər köñül (122) ey köñül (123) köñül (124) dögül (125)							4
15	م		oldım (12)	eylərəm (127) olam (128) etdim (130) nə lazım (131) mən oldım (132) ağlaram (133) ə gəlim (134) istəmənim (135) -mış nə bilim (136) Kāzım (137) -im (138) - də bilmədim (139) - ə gedəm (140) yazım (141) -ə müştəqam (142) köñlüm (143) eylər idim (144) -ə bənzətdim (145)	gördüğün könlüm (2)	olam (1) -ə gəlməşəm (3)		istəy ürəm (2) demi şəm (6)		24	
16	ن		-dən (15) oldun (16)	-ə gəlməsün (146) -ə cəməlun (147) yüzün (148) -un (149; 155; 160) olsun (150) -lıqdan (151) içün (152; 153)	-lardan (1)		Əleykan (4)		edəsə n (5) -i bilsü n (8)		46

				<div>-ün sənün (154) gəmin (156) ə yetürsün (157) gözün (158) -ə bənzərsən (159) -ı könlümün (161) -sın (162) getdün (163) eylədün (164) -am sənün (165) -ə gəlmədün (166) qıldun (167) səndən (168) -a yetdün sən (169) oləsən (170) Şāhīn (171) nöçün etdün (172) -dən (173) - ündi sənün (174) - ın zəməənün (175) -dan (176; 177; 178) - un sənün (179) -i bilsün (180) eylədün (181) alur əldən (182) -ı neylərsən (183) olmaqdəsən (184) -undan (185)</div>						
17	•		<div>-ə (18; 22) -də (19) ilə (20; 21)</div>	<div>yanında (186) içrə (187; 188) -ə dəgə (189) - lər içində (190) - ım ilə (191) ilə (193; 213; 214; 216) -yə (194) düşər yadə (195) -undə (196) olmasə (197) -ım āhırdə (198) eylə (199) -ə bī-hüdə (200) -lərə (201) genə (202; 202) üstünə (203) -ı ilə (204) - un ilə (205) -nə (207) -dan nə fā`idə (208) yuhudə (210) bir də gələ (211) -ə (212) -ə qılə (215) -lar genə (217) olsə də (218) olmasə də (219)</div>					-ə (2)	38

EK 2. DİVAN'DAKİ NOTLAR

1

Tarih-i İslâmiyə 1315 imci ildə Bâd-ı Kûbə şəhrinə səfər etmişdim. Oradə bir nəfər şâ'ir var idi. Dərbəndiyyü'l-əşl sâkin-i Bâd-ı Kûbə Səməndər şəhs həqiqətdə heyli qələndər-məslək əhl-i savâd idi. Altmış sinndə idi ammâ otuz sinndə görünürdi. Heyli şerrâf əhl-i məclis vəqt-şinâs şâ'ir idi. Bu bir gəzəli¹ məzkrür Səməndərə göndərdim tâ ki görüşüb bir nəhv ilə bir iki məclis müşâhibətimiz oldu ammâ bəndənün Bâd-ı Kûbə'də ...taqımı istəməyür idi. Mən Bâd-ı Kûbə'dən gələndə ... oldu. (*Divan*, 78b)

2

در روز چهارشنبه هشتم شهر رجب المرجرب به سال هزار و سیصد و بیست سنه عیسوی هفدهم سینطبری 1903... سرانجام نموده بودم. برای امتحان مرکب نوشتن احوال خیلی پریشان بود در دیار غربت با هفت نفر اطفال خردسال شیرخوارها بی مداخل بی فضا بهغیراز غصه ماکولات لازم. خداوند عالم علاج درد ئ محنت فریاد لطف بی نهایت به حق همه. ان شالله امیدوارم که به هفت هشت روز محنت را بعشرت و ذلت را به عزت مبدل نماید ان مع العسیر الیسرا آمین.

Günümüz Türkçesi İle

Çarşamba günü, Recep ayının sekizinci gününde 1320 senesinde İsevi takviminde 17 Eylül 1903 yılında (?) sonuçta yaptım. Denemek için mürekkeple yazdım. Durumum çok perişan idi. Gurbet memlekette 7 tane küçük süt içen çocukla maaşsız, dayesiz idim. Sadece yiyecek derdimiz yoktu. Alemlerin Rabbi dert ve üzüntünün ilacını kendi sonsuz lütfundan verir. İnşallah umuyorum ki 7-8 gün içinde bizim derdimiz ve üzüntümüz eğlenceye ve hakirliğimiz saygıya dönsün. Her zorluktan sonra kolaylık var. Âmin, Ey dilencilerin/ihtiyaç sahiplerinin davetine/isteğine icabet eden Allah'ım (*Divan*, 140a).

3

در تعریف حجره که در شماخی درسال هزارو دویست و هشتادو چهار در کاروان سرای احمد آقا جناب فخرایی الحاجی علی اکبر بگ از بهرما تعیین کرده بود که مجمع الشعرا باشد. جمیع اخراجات مارا همی داد بغیر از مواجب ماهیه ما چنچ

¹ "səməndər" redifli 43. gazelden bahsedilmektedir.

نفرشاعر اولاً استاد ما جناب مولانا میرزا نصرالله بگ بهار تخلص که از آنجا رفته در طهران ملک الشعرا شد و جناب سید و جناب راغب و جنات پنجره و بنده حقیر ضوئی روزی استاد ما جناب بهر فرمود که این منزل را بیت الصفا نام نهاد می باید هر یکی ما ازین تعریف این بیت الصفا چند فردی بگوئیم همگی گفته آوردیم از همه اشعار شعر بنده را به پسندید بنابر این در اینجا نوشتم.

Günümüz Türkçesi İle

1284 yılında Hacc'ın iftiharını Cenap Hacı Ali Akber Bey, Ahmed Ağa kervansarasında biz şairler meclis düzenleyelim diye bizim için oda ayırdı. Biz beş şaire günlük gelirimiz dışında bütün diğer harcamaları verdi. İlk önce (şunu belirteyim ki) üstadımız Bahar mahlaslı Cenab-ı Mevlana Mirza Nasrullah Bey Tahran'a gidip meliku's-şuara oldu. Biz diğer şairlere - Cenab Seyyid, Cenab Ragıb, Cenab Bihud ve ben hakir Zu'i - bir gün Cenab Bahar dedi ki bu mekanın adını Beytü's-Safa koymalım. Bizim her birimiz Beytü's-Safa'yı anlatmak için şiir yazdık. Birkaç şiir söyledik ki üstad benimkini beğendi. O yüzden burada yazdım (*Divan*, 158b-159a).

EK 3. ORJİNALLİK RAPORU

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
DOKTORA TEZ ÇALIŞMASI ORJİNALLİK RAPORU

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI BAŞKANLIĞI'NA

Tarih: 08/07/2019

Tez Başlığı : MOLLA MAHMUD ZU'İ DİVANI (İNCELEME-METİN-BAĞLAMLI DİZİN-İŞLEVSEL SÖZLÜK)

Yukarıda başlığı gösterilen tez çalışmamın a) Kapak sayfası, b) Giriş, c) Ana bölümler ve d) Sonuç kısımlarından oluşan toplam 500... sayfalık kısmına ilişkin, 08/07/19.. tarihinde şahsım/tez danışmanım tarafından Turnitin adlı intihal tespit programından aşağıda işaretlenmiş filtrelemeler uygulanarak alınmış olan orijinallik raporuna göre, tezimin benzerlik oranı % 6. 'tür.

Uygulanan filtrelemeler:

- 1- ☐ Kabul/Onay ve Bildirim sayfaları hariç
- 2- ☒ Kaynakça hariç
- 3- ☐ Alıntılar hariç
- 4- ☒ Alıntılar dâhil
- 5- ☐ 5 kelimedenden daha az örtüşme içeren metin kısımları hariç

Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tez Çalışması Orijinallik Raporu Alınması ve Kullanılması Uygulama Esasları'nı inceledim ve bu Uygulama Esasları'nda belirtilen azami benzerlik oranlarına göre tez çalışmamın herhangi bir intihal içermediğini; aksinin tespit edileceği muhtemel durumda doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi ve yukarıda vermiş olduğum bilgilerin doğru olduğunu beyan ederim.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

08.07.2019

Tarih ve İmza

Adı Soyadı: Tunzala ALİYEVA

Öğrenci No: N12144101

Anabilim Dalı: Türk Dili ve Edebiyatı

Programı: Eski Türk Edebiyatı

Statüsü: ☒ Doktora ☐ Bütünleşik Dr.

DANIŞMAN ONAYI

ADVISOR APPROVAL

UYGUNDUR.

Prof. Dr. Özge ÖZTEKİN

(Unvan, Ad Soyad, İmza)

(Title, Name Surname, Signature)

HACETTEPE UNIVERSITY
GRADUATE SCHOOL OF SOCIAL SCIENCES
Ph.D. DISSERTATION ORIGINALITY REPORT

HACETTEPE UNIVERSITY
GRADUATE SCHOOL OF SOCIAL SCIENCES
TURKISH LANGUAGE AND LITERATURE DEPARTMENT

Date: 08/07/2019

Thesis Title : Molla Mahmud Zu'i's Divan (Transcription Text-Analyzing-Concordance-Functional Dictionary)

According to the originality report obtained by myself/my thesis advisor by using the Turnitin plagiarism detection software and by applying the filtering options checked below on 08/07/19 for the total of 500 pages including the a) Title Page, b) Introduction, c) Main Chapters, and d) Conclusion sections of my thesis entitled as above, the similarity index of my thesis is 6.00 %.

Filtering options applied:

1. ☐ Approval and Declaration sections excluded
2. ☒ Bibliography/Works Cited excluded
3. ☐ Quotes excluded
4. ☒ Quotes included
5. ☐ Match size up to 5 words excluded

I declare that I have carefully read Hacettepe University Graduate School of Social Sciences Guidelines for Obtaining and Using Thesis Originality Reports; that according to the maximum similarity index values specified in the Guidelines, my thesis does not include any form of plagiarism; that in any future detection of possible infringement of the regulations I accept all legal responsibility; and that all the information I have provided is correct to the best of my knowledge.

I respectfully submit this for approval.

08.07.2019

Date and Signature

Name Surname: Tunzala ALIYEVA

Student No: N12144101

Department: Turkish Language and Literature

Program: Classical Turkish Literature

Status: ☒ Ph.D. ☐ Combined MA/ Ph.D.

ADVISOR APPROVAL

APPROVED.

Prof. Dr. Özge ÖZTEKİN

(Title, Name Surname, Signature)

EK 4. ETİK KOMİSYON MUAFİYETİ FORMU

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TEZ ÇALIŞMASI ETİK KOMİSYON MUAFİYETİ FORMU

GRADUATE SCHOOL OF SOCIAL SCIENCES
ETHICS COMMISSION FORM FOR THESIS

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI BAŞKANLIĞI'NA

GRADUATE SCHOOL OF SOCIAL SCIENCES
TURKISH LANGUAGE AND LITERATURE DEPARTMENT

Tarih: 08/07/2019

Tez Başlığı: MOLLA MAHMUD ZU'İ DİVANI (İNCELEME-METİN-BAĞLAMLI DİZİN-İŞLEVSEL SÖZLÜK)

Yukarıda başlığı gösterilen tez çalışmam:

1. İnsan ve hayvan üzerinde deney niteliği taşımamaktadır.
2. Biyolojik materyal (kan, idrar vb. biyolojik sıvılar ve numuneler) kullanılmasını gerektirmemektedir.
3. Beden bütünlüğüne müdahale içermemektedir.
4. Gözlemsel ve betimsel araştırma (anket, mülakat, ölçek/skala çalışmaları, dosya taramaları, veri kaynakları taraması, sistem-model geliştirme çalışmaları) niteliğinde değildir.

Hacettepe Üniversitesi Etik Kurulları ve Komisyonlarının Yönergelerini inceledim ve bunlara göre tez çalışmamın yürütülebilmesi için herhangi bir Etik Kurul/Komisyon'dan izin alınmasına gerek olmadığını; aksi durumda doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi ve yukarıda vermiş olduğum bilgilerin doğru olduğunu beyan ederim.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

08.07.2019

Tarih ve İmza

Adı Soyadı: Tunzala ALİYEVA

Öğrenci No: N12144101

Anabilim Dalı: Türk Dili ve Edebiyatı

Programı: Eski Türk Edebiyatı

Statüsü: ☐ Yüksek Lisans ☒ Doktora ☐ Bütünleşik Doktora

DANIŞMAN GÖRÜŞÜ VE ONAYI

ADVISER COMMENTS AND APPROVAL

Uygundur -

Prof. Dr. Özge ÖZTEKİN

(Unvan, Ad Soyad, İmza)

Detaylı Bilgi: <http://www.sosyalbilimler.hacettepe.edu.tr>

Telefon: 0-312-2976860

Faks: 0-3122992147

E-posta: sosyalbilimler@hacettepe.edu.tr

**HACETTEPE UNIVERSITY
GRADUATE SCHOOL OF SOCIAL SCIENCES
ETHICS COMMISSION FORM FOR THESIS**

**HACETTEPE UNIVERSITY
GRADUATE SCHOOL OF SOCIAL SCIENCES
TURKISH LANGUAGE AND LITERATURE DEPARTMENT**

Date: 08/07/2019

Thesis Title: Molla Mahmud Zu'î's Divan (Transcription Text-Analyzing-Concordance-Functional Dictionary)

My thesis work related to the title above:

1. Does not perform experimentation on animals or people.
2. Does not necessitate the use of biological material (blood, urine, biological fluids and samples, etc.).
3. Does not involve any interference of the body's integrity.
4. Is not based on observational and descriptive research (survey, interview, measures/scales, data scanning, system-model development).

I declare, I have carefully read Hacettepe University's Ethics Regulations and the Commission's Guidelines, and in order to proceed with my thesis according to these regulations I do not have to get permission from the Ethics Board/Commission for anything; in any infringement of the regulations I accept all legal responsibility and I declare that all the information I have provided is true.

I respectfully submit this for approval.

08.07.2019

Date and Signature

Name Surname: Tunzala ALIYEVA

Student No: N12144101

Department: Turkish Language and Literature

Program: Classical Turkish Literature

Status: ☐ MA ☒ Ph.D. ☐ Combined MA/ Ph.D.

ADVISER COMMENTS AND APPROVAL

Prof. Dr. Özge ÖZTEKİN

(Title, Name Surname, Signature)